BIBLIA

Sau

Sfanta Scriptura

VECHIUL TESTAMENT

FACERAREA - INTAIA CARTE A LUI MOISE

CAPITOLUL 1
Facerea lumii.

1. La inceput a facut Dumnezeu cerul si pamantul.
2. Si pamantul era netocmit si gol. Intuneric era deasupra adancului si Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor.
3. Si a zis Dumnezeu: "Sa fie lumina! Si a fost lumina.
4. Si a vazut Dumnezeu ca este buna lumina, si a despartit Dumnezeu lumina de intuneric.
5. Lumina a numit-o Dumnezeu ziua, iar intunericul l-a numit noapte. Si a fost seara si a fost dimineata: ziua intai.
6. Si a zis Dumnezeu: "Sa fie o tarie prin mijlocul apelor si sa desparta ape de ape!" Si a fost asa.
7. A facut Dumnezeu taria si a despartit Dumnezeu apele cele de sub tarie de apele cele de deasupra tariei.
8. Taria a numit-o Dumnezeu cer. Si a vazut Dumnezeu ca este bine. Si a fost seara si a fost dimineata: ziua a doua.

9. Si a zis Dumnezeu: "Sa se adune apele cele de sub cer la un loc si sa se arate uscatul!" Si a fost asa. si s-au adunat apele cele de sub cer la locurile lor si s-a aratat uscatul.
10. Uscatul l-a numit Dumnezeu pamant, iar adunarea apelor a numit-o mari. Si a vazut Dumnezeu ca este bine.
11. Apoi a zis Dumnezeu: "Sa dea pamantul din sine verdeata: iarba, cu samanta intr-insa, dupa felul si asemanarea ei, si pomi roditori, care sa dea rod cu samanta in sine, dupa fel, pe pamant!" Si a fost asa.
12. Pamantul a dat din sine verdeata: iarba, care face samanta, dupa felul si dupa asemanarea ei, si pomi roditori, cu samanta, dupa fel, pe pamant. Si a vazut Dumnezeu ca este bine.
13. Si a fost seara si a fost dimineata: ziua a treia.
14. Si a zis Dumnezeu: "Sa fie luminatori pe taria cerului, ca sa lumineze pe pamant, sa desparta ziua de noapte si sa fie semne ca sa deosebeasca anotimpurile, zilele si anii,
15. Si sa slujeasca drept luminatori pe taria cerului, ca sa lumineze pamantul. Si a fost asa.
16. A facut Dumnezeu cei doi luminatori mari: luminatorul cel mai mare pentru carmuirea zilei si luminatorul cel mai mic pentru carmuirea noptii, si stelele.
17. Si le-a pus Dumnezeu pe taria cerului, ca sa lumineze pamantul,

18. Sa carmuiasca ziua si noaptea si sa desparta lumina de intuneric. Si a vazut Dumnezeu ca este bine.
19. Si a fost seara si a fost dimineata: ziua a patra.
20. Apoi a zis Dumnezeu: "Sa misune apele de vietati, fiinte cu viata in ele si pasari sa zboare pe pamant, pe intinsul tariei cerului!" Si a fost asa.
21. A facut Dumnezeu animalele cele mari din ape si toate fiintele vii, care misuna in ape, unde ele se prasesc dupa felul lor, si toate pasarile inaripate dupa felul lor. Si a vazut Dumnezeu ca este bine.
22. Si le-a binecuvantat Dumnezeu si a zis: "Prasiti-va si va inmultiti si umpleti apele marilor si pasarile sa se inmulteasca pe pamant!
23. Si a fost seara si a fost dimineata: ziua a cincea.
24. Apoi a zis Dumnezeu: "Sa scoata pamantul fiinte vii, dupa felul lor: animale, taratoare si fiare salbatice dupa felul lor". Si a fost asa.
25. A facut Dumnezeu fiarele salbatice dupa felul lor, si animalele domestice dupa felul lor, si toate taratoarele pamantului dupa felul lor. Si a vazut Dumnezeu ca este bine.
26. Si a zis Dumnezeu: "Sa facem om dupa chipul si dupa asemanarea Noastra, ca sa stapaneasca pestii marii, pasarile cerului, animalele domestice, toate vietatile ce se tarasc pe pamant si tot pamantul!"
27. Si a facut Dumnezeu pe om dupa chipul Sau; dupa chipul lui Dumnezeu l-a facut; a facut barbat si femeie.
28. Si Dumnezeu i-a binecuvantat, zicand: "Cresteti si va inmultiti si umpleti pamantul si-l supuneti; si stapaniri peste pestii marii, peste pasarile cerului, peste toate animalele, peste toate vietatile ce se misca pe pamant si peste tot pamantul!"
29. Apoi a zis Dumnezeu: "Iata, va dau toata iarba ce face samanta de pe toata fata pamantului si tot pomul ce are rod cu samanta in el. Acestea vor fi hrana voastra.
30. Iar tuturor fiarelor pamantului si tuturor pasarilor cerului si tuturor vietatilor ce se misca pe pamant, care au in ele suflare de viata, le dau toata iarba verde spre hrana. Si a fost asa.
31. Si a privit Dumnezeu toate cate a facut si iata erau bune foarte. Si a fost seara si a fost dimineata: ziua a sasea.

CAPITOLUL 2

Sfintirea zilei a saptea. Asezarea omului in rai. Prima familie.

1. Asa s-au facut cerul si pamantul si toata ostirea lor.
2. Si a sfarsit Dumnezeu in ziua a sasea lucrarea Sa, pe care a facut-o; iar in ziua a saptea S-a odihnit de toate lucrurile Sale, pe care le-a facut.
3. Si a binecuvantat Dumnezeu ziua a saptea si a sfintit-o, pentru ca intr-insa S-a odihnit de toate lucrurile Sale, pe care le-a facut si le-a pus in randuiala.
4. Iata obarsia cerului si a pamantului de la facerea lor, din ziua cand Domnul Dumnezeu a facut cerul si pamantul.
5. Pe camp nu se afla nici un copacel, iar iarba de pe el nu incepuse a odrasli, pentru ca Domnul Dumnezeu nu trimisese inca ploaie pe pamant si nu era nimeni ca sa lucreze pamantul.
6. Ci numai abur iesea din pamant si umezea toata fata pamantului.
7. Atunci, luand Domnul Dumnezeu tarana din pamant, a facut pe om si a suflat in fata lui suflare de viata si s-a facut omul fiinta vie.
8. Apoi Domnul Dumnezeu a sadit o gradina in Eden, spre rasarit, si a pus acolo pe omul pe care-l zidise.
9. Si a facut Domnul Dumnezeu sa rasara din pamant tot soiul de pomi, placuti la vedere si cu roade bune de mancat; ier in mijlocul raiului era pomul vietii si pomul cunostintei binelui si raului.
10. Si din Eden iesea un rau, care uda raiul, iar de acolo se impartea in patru brate.
11. Numele unuia era Fison. Acesta inconjura toata tara Havila, in care se afla aur.
12. Aurul din tara aceea este bun; tot acolo se gaseste bdeliu si piatra de onix.
13. Numele raului al doilea este Gihon. Acesta inconjura toata tara Cus.
14. Numele raului al treilea este Tigru. Acesta curge prin fata Asiriei; iar raul al patrulea este Eufratul.
15. Si a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care-l facuse si l-a pus in gradina cea din Eden, ca s-o lucreze si s-o pazeasca.
16. A dat apoi Domnul Dumnezeu lui Adam porunca si i zis: "Din toti pomii din rai poti sa mananci,
17. Iar din pomul cunostintei binelui si raului sa nu mananci, caci, in ziua in care vei manca din el, vei muri negresit!
18. Si a zis Domnul Dumnezeu: "Nu este bine sa fie omul singur; sa-i facem ajutor potrivit pentru el".

19. Si Domnul Dumnezeu, Care facuse din pamant toate fiarele campului si toate pasarile cerului, le-a adus la Adam, ca sa vada cum le va numi; asa ca toate fiintele vii sa se numeasca precum le va numi Adam.
20. Si a pus Adam nume tuturor animalelor si tuturor pasarilor cerului si tuturor fiarelor salbatice; dar pentru Adam nu s-a gasit ajutor de potriva lui.
21. Atunci a adus Domnul Dumnezeu asupra lui Adam somn greu; si, daca a adormit, a luat una din coastele lui si a plinit locul ei cu carne.
22. Iar coasta luata din Adam a facut-o Domnul Dumnezeu femeie si a adus-o la Adam.
23. Si a zis Adam: "Iata aceasta-i os din oasele mele si carne din carnea mea; ea se va numi femeie, pentru ca este luata din barbatul sau.
24. De aceea va lasa omul pe tatal sau si pe mama sa si se va uni cu femeia sa si vor fi amandoi un trup.
25. Adam si femeia lui erau amandoi goi si nu se rusinau.

CAPITOLUL 3
Caderea stramosilor in pacat. Pedeapsa. Fagaduinta lui Mesia.

1. Sarpele insa era cel mai siret dintre toate fiarele de pe pamant, pe care le facuse Domnul Dumnezeu. Si a zis sarpele catre femeie: "Dumnezeu a zis El, oare, sa nu mancati roade din orice pom din rai?"
2. Iar femeia a zis catre sarpe: "Roade din pomii raiului putem sa mancam;
3. Numai din rodul pomului celui din mijlocul raiului ne-a zis Dumnezeu: "Sa nu mancati din el, nici sa va atingeti de el, ca sa nu muriti!"
4. Atunci sarpele a zis catre femeie: "Nu, nu veti muri!
5. Dar Dumnezeu stie ca in ziua in care veti manca din el vi se vor deschide ochii si veti fi ca Dumnezeu, cunoscand binele si raul".
6. De aceea femeia, socotind ca rodul pomului este bun de mancat si placut ochilor la vedere si vrednic de dorit, pentru ca da stiinta, a luat din el si a mancat si a dat barbatului sau si a mancat si el.
7. Atunci li s-au deschis ochii la amandoi si au cunoscut ca erau goi, si au cusut frunze de smochin si si-au facut acoperaminte.
8. Iar cand au auzit glasul Domnului Dumnezeu, Care umbla prin rai, in racoarea serii, s-au ascuns Adam si femeia lui de fata Domnului Dumnezeu printre pomii raiului.
9. Si a strigat Domnul Dumnezeu pe Adam si i-a zis: "Adame, unde esti?"
10. Raspuns-a acesta: "Am auzit glasul Tau in rai si m-am temut, caci sunt gol, si m-am ascuns".
11. Si i-a zis Dumnezeu: "Cine ti-a spus ca esti gol? Nu cumva ai mancat din pomul din care ti-am poruncit sa nu mananci?"
12. Zis-a Adam: QFemeia care mi-ai dat-o sa fie cu mine, aceea mi-a dat din pom si am mancat".
13. Si a zis Domnul Dumnezeu catre femeie: "Pentru ce ai facut aceasta?" Iar femeia a zis: QSarpele m-a amagit si eu am mancat".
14. Zis-a Domnul Dumnezeu catre sarpe: "Pentru ca ai facut aceasta, blestemat sa fii intre toate animalele si intre toate fiarele campului; pe pantecele tau sa te tarasti si tarana sa mananci in toate zilele vietii tale!
15. Dusmanie voi pune intre tine si intre femeie, intre samanta ta si samanta ei; aceasta iti va zdrobi capul, iar tu ii vei intepa calcaiul".
16. Iar femeii i-a zis: "Voi inmulti mereu necazurile tale, mai ales in vremea sarcinii tale; in dureri vei naste copii; atrasa vei fi catre barbatul tau si el te va stapani".
17. Iar lui Adam i-a zis: "Pentru ca ai ascultat vorba femeii tale si ai mancat din pomul din care ti-am poruncit: "Sa nu mananci", blestemat va fi pamantul pentru tine! Cu osteneala sa te hranesti din el in toate zilele vietii tale!
18. Spini si palamida iti va rodi el si te vei hrani cu iarba campului!
19. In sudoarea fetei tale iti vei manca painea ta, pana te vei intoarce in pamantul din care esti luat; caci pamant esti si in pamant te vei intoarce".
20. Si a pus Adam femeii sale numele Eva, adica viata, pentru ca ea era sa fie mama tuturor celor vii.
21. Apoi a facut Domnul Dumnezeu lui Adam si femeii lui imbracaminte de piele si i-a imbracat.
22. Si a zis Domnul Dumnezeu: "Iata Adam s-a facut ca unul dintre Noi, cunoscand binele si raul. Si acum nu cumva sa-si intinda mana si sa ia roade din pomul vietii, sa manance si sa traiasca in veci!..."
23. De aceea l-a scos Domnul Dumnezeu din gradina cea din Eden, ca sa lucreze pamantul, din care fusese luat.
24. Si izgonind pe Adam, l-a asezat in preajma gradinii celei din Eden si a pus heruvimi si sabie de flacara

valvaitoare, sa pazeasca drumul catre pomul vietii.

CAPITOLUL 4
Cain si Abel. Urmasii lor.

1. Dupa aceea a cunoscut Adam pe Eva, femeia sa, si ea, zamislind, a nascut pe Cain si a zis: "Am dobandit om de la Dumnezeu".
2. Apoi a mai nascut pe Abel, fratele lui Cain. Abel a fost pastor de oi, iar Cain lucrator de pamant.
3. Dar dupa un timp, Cain a adus jertfa lui Dumnezeu din roadele pamantului.
4. Si a adus si Abel din cele intai-nascute ale oilor sale si din grasimea lor. Si a cautat Domnul spre Abel si spre darurile lui,
5. Iar spre Cain si spre darurile lui n-a cautat. Si s-a intristat Cain tare si fata lui era posomorata.
6. Atunci a zis Domnul Dumnezeu catre Cain: "Pentru ce te-ai intristat si pentru ce s-a posomorat fata ta?
7. Cand faci bine, oare nu-n este fata senina? Iar de nu faci bine, pacatul bate la usa si cauta sa te tarasca, dar tu biruieste-l!"
8. Dupa aceea Cain a zis catre Abel, fratele sau: "Sa iesim la camp!" Iar cand erau ei in campie, Cain s-a aruncat asupra lui Abel, fratele sau, si l-a omorat.
9. Atunci a zis Domnul Dumnezeu catre Cain: "Unde este Abel, fratele tau?" Iar el a raspuns: "Nu stiu! Au doara eu sunt pazitorul fratelui meu?"
10. si a zis Domnul: "Ce ai facut? Glasul sangelui fratelui tau striga catre Mine din pamant.
11. Si acum esti blestemat de pamantul care si-a deschis gura sa, ca sa primeasca sangele fratelui tau din mana ta.
12. Cand vei lucra pamantul, acesta nu-si va mai da roadele sale tie; zbuciumat si fugar vei fi tu pe pamant".
13. Si a zis Cain catre Domnul Dumnezeu: "Pedeapsa mea este maz mare decat as putea-o purta.
14. De ma izgonesti acum din pamantul acesta, ma voi ascunde de la fata Ta si voi fi zbuciumat si fugar pe pamant, si oricine ma va intalni, ma va ucide".
15. Si i-a zis Domnul Dumnezeu: "Nu asa, ci tot cel ce va ucide pe Cain inseptit se va pedepsi". Si a pus Domnul Dumnezeu semn lui Cain, ca tot cel care il va intalni sa nu-l omoare.
16. Si s-a dus Cain de la fata lui Dumnezeu si a locuit in tinutul Nod, la rasarit de Eden.
17. Dupa aceea a cunoscut Cain pe femeia sa si ea, zamislind, a nascut pe Enoh. Apoi a zidit Cain o cetate si a numit-o, dupa numele fiului sau, Enoh.
18. Iar lui Enoh i s-a nascut Irad; lui Irad i s-a nascut Maleleil; lui Maleleil i s-a nascut Matusal, iar lui Matusal i s-a nascut Lameh.
19. Lameh si-a luat doua femei: numele uneia era Ada si numele celeilalte era Sela.
20. Ada a nascut pe Iabal; acesta a fost tatal celor ce traiesc in corturi, la turme.
21. Fratele lui se numea Iubal; acesta este tatal tuturor celor ce canta din chitara si din cimpoi.
22. Sela a nascut si ea pe Tubalcain, care a fost faurar de unelte de arama si de fier. Si sora lui se chema Noema.
23. Si a zis Lameh catre femeile sale: "Ada si Sela, ascultati glasul meu! Femeile lui Lameh, luati aminte la cuvintele mele: Am ucis un om pentru rana mea si un tanar pentru vanataia mea.
24. Daca pentru Cain va fi razbunarea de sapte ori, apoi pentru Lameh de saptezeci de ori cate sapte!"
25. Adam a cunoscut iarasi pe Eva, femeia sa, si ea, zamislind, a nascut un fiu si i-a pus numele Set, pentru ca si-a zis: "Mi-a dat Dumnezeu alt fiu in locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain.
26. Lui Set de asemenea i s-a nascut un fiu si i-a pus numele Enos. Atunci au inceput oamenii a chema numele Domnului Dumnezeu.

CAPITOLUL 5
Neamurile patriarhilor de la Adam pana la Noe.

l. Iata acum cartea neamului lui Adam. Cand a facut Dumnezeu pe Adam, l-a facut dupa chipul lui Dumnezeu.
2. Barbat si femeie a facut si i-a. binecuvantat si le-a pus numele: Om, in ziua in care i-a facut.
3. Adam a trait doua sute treizeci de ani si atunci i s-a nascut un fiu dupa asemanarea sa si, dupa chipul sau si i-a pus numele Set.
4. Zilele pe care le-a trait Adam dupa nasterea lui Set au fost sapte sute de ani si i s-au nascut fii si fiice.
5. Iar de toate, zilele vietii lui Adam au fost noua sute treizeci de ani si apoi a murit.

6. Set a trait doua sute cinci ani si i s-a nascut Enos.
7. Dupa nasterea lui Enos, Set a mai trait sapte sute sapte ani, si i s-au nascut fii si fiice.
8. Iar de toate, zilele lui Set au fost noua sute doisprezece ani si apoi a murit.
9. Enos a trait o suta nouazeci de ani si atunci i s-a nascut Cainan.
10. Dupa nasterea lui Cainan, Enos a mai trait sapte sute cincisprezece ani si i s-au nascut fii si fiice.
11. Iar de toate, zilele lui Enos au fost noua sute cinci ani si apoi a murit.
12. Cainan a trait o suta saptezeci de ani si atunci i s-a nascut Maleleil.
13. Dupa nasterea lui Maleleil, Cainan a mai trait sapte sute patruzeci de ani si i s-au nascut fii si fiice.
14. Iar de toate, zilele lui Cainan au fost noua sute zece ani si apoi a murit.
15. Maleleil a trait o suta saizeci si cinci de ani si atunci i s-a nascut Iared.
16. Dupa nasterea lui Iared, Maleleil a mai trait sapte sute treizeci de ani si i s-au nascut fii si fiice.
17. Iar de toate, zilele lui Maleleil au fost opt sute nouazeci si cinci de ani si apoi a murit.
18. Iared a trait o suta saizeci si doi de ani si atunci i s-a nascut Enoh.
19. Dupa nasterea lui Enoh, Iared a mai trait opt sute de ani si i s-au nascut fii si fiice.
20. Iar de toate, zilele lui Iared au fost noua sute saizeci si doi de ani si apoi a murit.
21. Enoh a trait o suta saizeci si cinci de ani, si atunci i s-a nascut Matusalem.
22. Si a umblat Enoh inaintea lui Dumnezeu, dupa nasterea lui Matusalem, doua sute de ani si i s-au nascut fii si fiice.
23. Iar de toate, zilele lui Enoh au fost trei sute saizeci si cinci de ani.
24. Si a placut Enoh lui Dumnezeu si apoi nu s-a mai aflat, pentru ca l-a mutat Dumnezeu.
25. Matusalem a trait o suta optzeci Si sapte de ani si atunci i s-a nascut Lameh.
26. Dupa nasterea lui Lameh, Matusalem a mai trait sapte sute optzeci si doi de ani si i s-au nascut fii si fiice.
27. Iar de toate, zilele lui Matusalem, pe care le-a trait, au fost noua sute saizeci si noua de ani si apoi a murit.
28. Lameh a trait o suta optzeci si opt de ani si atunci i s-a nascut un fiu.
29. Si i-a pus numele Noe, zicand: "Acesta ne va mangaia in lucrul nostru si in munca mainilor noastre, la lucrarea pamantului, pe care l-a blestemat Domnul Dumnezeu!"
30. Si a mai trait Lameh, dupa nasterea lui Noe, cinci sute saizeci si cinci de ani si i s-au nascut fii si fiice.
31. Iar de toate, zilele lui Lameh au fost sapte sute cincizeci si trei de ani si apoi a murit.
32. Noe era de cinci sute de ani, cand i s-au nascut trei feciori: Sem, Ham si Iafet.

CAPITOLUL 6

Vestirea potopului. Facerea corabiei.

l. Iar dupa ce au inceput a se inmulti oamenii pe pamant si li s-au nascut fiice,
2. Fiii lui Dumnezeu, vazand ca fiicele oamenilor sunt frumoase, si-au ales dintre ele sotii, care pe cine a voit.
3. Dar Domnul Dumnezeu a zis: "Nu va ramane Duhul Meu pururea in oamenii acestia, pentru ca sunt numai trup. Deci zilele lor sa mai fie o suta douazeci de ani!
4. In vremea aceea s-au ivit pe pamant uriasi, mai cu seama de cand fiii lui Dumnezeu incepusera a intra la fiicele oamenilor si acestea incepusera a le naste fii: acestia sunt vestitii viteji din vechime.
5. Vazand insa Domnul Dumnezeu ca rautatea oamenilor s-a marit pe pamant si ca toate cugetele si dorintele inimii lor sunt indreptate la rau in toate zilele,
6. I-a parut rau si s-a cait Dumnezeu ca a facut pe om pe pamant.
7. Si a zis Domnul: "Pierde-voi de pe fata pamantului pe omul pe care l-am facut! De la om pana la dobitoc si de la taratoare pana la pasarile cerului, tot voi pierde, caci Imi pare rau ca le-am facut".
8. Noe insa a aflat har inaintea Domnului Dumnezeu.
9. Iata viata lui Noe: Noe era om drept si neprihanit intre oamenii timpului sau si mergea pe calea Domnului.
10. Si i s-au nascut lui Noe trei fii: Sem, Ham si Iafet.
11. Pamantul insa se stricase inaintea fetei lui Dumnezeu si se umpluse pamantul de silnicii.
12. Si a cautat Domnul Dumnezeu spre pamant si iata era stricat, caci tot trupul se abatuse de la calea sa pe pamant.
13. Atunci a zis Domnul Dumnezeu catre Noe: "Sosit-a inaintea fetei Mele sfarsitul a tot omul, caci s-a umplut pamantul de nedreptatile lor, si iata Eu ii voi pierde de pe pamant.
14. Tu insa fa-ti o corabie de lemn de salcam. In corabie sa faci despartituri si smoleste-o cu smoala pe dinauntru si

pe din afara.
15. Corabia insa sa o faci asa: lungimea corabiei sa fie de trei sute de coti, latimea ei de cincizeci de coti, iar inaltimea de treizeci de coti.
16. Sa faci corabiei o fereastra la un cot de la acoperis, iar usa corabiei sa o faci intr-o parte a ei. De asemenea sa faci intr-insa trei randuri de camari: jos, la mijloc si sus.
17. Si iata Eu voi aduce asupra pamantului potop de apa, ca sa pierd tot trupul de sub cer, in care este suflu de viata, si tot ce este pe pamant va pieri.
18. Iar cu tine voi face legamantul Meu; si vei intra in corabie tu si impreuna cu tine vor intra fiii tai, femeia ta si femeile fiilor tai.
19. Sa intre in corabie din toate animalele, din toate taratoarele, din toate fiarele si din tot trupul, cate doua, parte barbateasca si parte femeiasca, ca sa ramana cu tine in viata.
20. Din toate soiurile de pasari inaripate dupa fel, din toate soiurile de animale dupa fel si din toate soiurile de taratoare dupa fel, din toate sa intre la tine cate doua, parte barbateasca si parte femeiasca, ca sa ramana in viata impreuna cu tine.
21. Iar tu ia cu tine din tot felul de mancare, cu care va hraniti; ingrijeste-te ca sa fie aceasta de mancare pentru tine si pentru acelea".
22. Si a inceput Noe lucrul si precum ii poruncise Domnul Dumnezeu asa a facut.

CAPITOLUL 7
Potopul.

1. Dupa aceea a zis Domnul Dumnezeu lui Noe: "Intra in corabie, tu si toata casa ta, caci in neamul acesta numai pe tine te-am vazut drept inaintea Mea.
2. Sa iei cu tine din toate animalele curate cate sapte perechi, parte barbateasca si parte femeiasca, iar din animalele necurate cate o pereche, parte barbateasca si parte femeiasca.
3. De asemenea si din pasarile cerului sa iei: din cele curate cate sapte perechi, parte barbateasca si parte femeiasca, iar din toate pasarile necurate cate o pereche, parte barbateasca si parte femeiasca, ca sa le pastrezi soiul pentru tot pamantul.
4. Caci peste sapte zile Eu voi varsa ploaie pe pamant, patruzeci de zile si patruzeci de nopti si am sa pierd de pe fata pamantului toate fapturile cate am facut".
5. Si a facut Noe toate cate i-a poruncit Domnul Dumnezeu.
6. Noe insa, cand a venit asupra pamantului potopul de apa, era de sase sute de ani.
7. Si a intrat Noe in corabie si impreuna cu el au intrat fiii lui, femeia lui si femeile fiilor lui, ca sa scape de apele potopului.
8. Din pasarile curate si din pasarile necurate, din animalele curate si din animalele necurate, din fiare si din toate cele ce se misca pe pamant
9. Au intrat la Noe in corabie perechi, perechi, parte barbateasca si parte femeiasca, cum poruncise Dumnezeu lui Noe.
10. Iar dupa sapte zile au venit asupra pamantului apele potopului.
11. In anul sase sute al vietii lui Noe, in luna a doua, in ziua a douazeci si saptea a lunii acesteia, chiar in acea zi, s-au desfacut toate izvoarele adancului celui mare si s-au deschis jgheaburile cerului;
12. Si a plouat pe pamant patruzeci de zile si patruzeci de nopti.
13. In ziua aceasta a intrat Noe in corabie si impreuna cu dansul au intrat Sem, Ham si Iafet, fiii lui Noe, femeia lui Noe si cele trei femei ale fiilor lui.
14. Din toate soiurile de fiare de pe pamant, din toate soiurile de animale, din toate soiurile de vietati ce misunau pe pamant, din toate soiurile de zburatoare, din toate pasarile, din toate inaripatele
15. Si din tot trupul, in care se afla duh de viata, au intrat cu Noe in corabie, perechi, perechi, parte barbateasca si parte femeiasca.
16. Si cele ce au intrat cu Noe in corabie din tot trupul au intrat parte barbateasca si parte femeiasca, precum poruncise Dumnezeu lui Noe. $i a inchis Domnul Dumnezeu corabia pe din afara.
17. Potopul a tinut pe pamant patruzeci de zile si patruzeci de nopti si s-a inmultit apa si a ridicat corabia si aceasta s-a inaltat deasupra pamantului.
18. Si a crescut apa mereu si s-a inmultit foarte tare pe pamant si corabia se purta pe deasupra apei.

19. Si a sporit apa pe pamant atat de mult, incat a acoperit toti muntii cei inalti, care erau sub cer.
20. Si a acoperit apa toti muntii cei inalti, ridicandu-se cu cincisprezece coti mai sus de ei.
21. Si a murit tot trupul ce se misca pe pamant: pasarile, animalele, fiarele, toate vietatile ce misunau pe pamant si toti oamenii.
22. Toate cele de pe uscat, cate aveau suflare de viata in narile lor, au murit.
23. Si asa s-a stins toata fiinta care se afla pe fata a tot pamantul, de la om pana la dobitoc si pana la taratoare si pana la pasarile cerului, toate s-au stins de pe pamant, si a ramas numai Noe si ce era cu el in corabie.
24. Iar apa a crescut mereu pe pamant, o suta cincizeci de zile.

CAPITOLUL 8

Incetarea potopului

l. Dar si-a adus aminte Dumnezeu de Noe, de toate fiarele, de toate animalele, de toate pasarile si de toate vietatile ce se misca, cate erau cu dansul in corabie; si a adus Dumnezeu vant pe pamant si a incetat apa de a mai creste.
2. Atunci s-au incuiat izvoarele adancului si jgheaburile cerului si a incetat ploaia din cer.
3. Dupa o suta cincizeci de zile, a inceput a se scurge apa de pe pamant si a se imputina.
4. Iar in luna a saptea, in ziua a douazeci si saptea a lunii acesteia, s-a oprit corabia pe Muntii Ararat.
5. Apa a scazut mereu pana in luna a zecea; iar in ziua intai a lunii a zecea s-au aratat varfurile muntilor.
6. Dupa patruzeci de zile, a deschis Noe fereastra, pe care o facuse la corabie,
7. Si a dat drumul corbului, ca sa vada de a scazut apa pe pamant. Acesta, zburand, nu s-a mai intors pana ce a secat apa de pe pamant.
8. Apoi, dupa el a trimis porumbelul, ca sa vada de s-a scurs apa de pe pamant.
9. Porumbelul insa, negasind loc de odihna pentru picioarele sale, s-a intors la el, in corabie; caci era inca apa pe toata fata pamantului. Si a intins Noe mana si l-a apucat si l-a bagat la sine, in corabie.
10. Si asteptand inca alte sapte zile, a dat iarasi drumul porumbelului din corabie,
11. Si porumbelul s-a intors la el, spre seara, si iata avea in ciocul sau o ramura verde de maslin. Atunci a cunoscut Noe ca s-a scurs apa de pe fata pamantului.
12. Mai zabovind inca alte sapte zile, iarasi a dat drumul porumbelului si el nu s-a mai intors.
13. Iar in anul sase sute unu al vietii lui Noe, in ziua intai a lunii intai, secand apa de pe pamant, a ridicat Noe acoperisul corabiei si a privit, si iata se zbicise fata pamantului.
14. Iar in luna a doua, la douazeci si sapte ale lunii acesteia, pamantul era uscat.
15. Atunci a grait Domnul Dumnezeu lui Noe si a zis:
16. "Iesi din corabie tu si impreuna cu tine femeia ta, fiii tai si femeile fiilor tai.
17. Scoate de asemenea impreuna cu tine toate vietatile, care sunt cu tine, si tot trupul, de la pasari si pana la animale, si toate vietatile ce se misca pe pamant, ca sa se imprastie pe pamant, sa se praseasca si sa se inmulteasca pe pamant".
18. Atunci a iesit Noe din corabie; si impreuna cu el au iesit fiii lui, femeia lui si femeile fiilor lui;
19. Toate fiarele, toate animalele, toate pasarile si toate cate se misca pe pamant, dupa felul lor, au iesit din corabie.
20. Apoi a facut Noe un jertfelnic Domnului; si a luat din animalele cele curate si din toate pasarile cele curate si le-a adus ardere de tot pe jertfelnic.
21. Iar Domnul Dumnezeu a mirosit mireasma buna si a zis Domnul Dumnezeu in inima Sa: "Am socotit sa nu mai blestem pamantul pentru faptele omului, pentru ca cugetul inimii omului se pleaca la rau din tineretile lui si nu voi mai pierde toate vietatile, cum am facut.
22. De acum, cat va trai pamantul, semanatul si seceratul, frigul si caldura, vara si iarna, ziua si noaptea nu vor mai inceta!"

CAPITOLUL 9

Legamantul cu Noe. Curcubeul, semnul legamantului.

1. Si a binecuvantat Dumnezeu pe Noe si pe fiii lui si le-a zis: "Nasteti si va inmultiti si umpleti pamantul si-l stapaniti!

2. Groaza si frica de voi sa aiba toate fiarele pamantului; toate pasarile cerului, tot ce se misca pe pamant si toti pestii marii; caci toate acestea vi le-am dat la indemana.
3. Tot ce se misca si ce traieste sa va fie de mancare; toate vi le-am dat, ca si iarba verde.
4. Numai carne cu sangele ei, in care e viata ei, sa nu mancati.
5. Caci Eu si sangele vostru, in care e viata voastra, il voi cere de la orice fiara; si voi cere viata omului si din mana omului, din mana fratelui sau.
6. De va varsa cineva sange omenesc, sangele aceluia de mana de om se va varsa, caci Dumnezeu a facut omul dupa chipul Sau.
7. Voi insa nasteti si va inmultiti si va raspanditi pe pamant si-l stapaniti! "
8. Si a mai grait Dumnezeu cu Noe si cu fiii lui, care erau cu el, si a zis:
9. "Iata Eu inchei legamantul Meu cu voi, cu urmasii vostri.
10. Si cu tot sufletul viu, care este cu voi: cu pasarile, cu animalele si cu toate fiarele pamantului, care sunt cu voi, cu toate vietatile pamantului cate au iesit din corabie;
11. Si inchei acest legamant cu voi, ca nu voi mai pierde tot trupul cu apele potopului si nu va mai fi potop, ca sa pustiiasca pamantul".
12. Apoi a mai zis iarasi Domnul Dumnezeu catre Noe: "Iata, ca semn al legamantului, pe care-l inchei cu voi si eu tot sufletul viu ce este cu voi din neam in neam si de-a pururi,
13. Pun curcubeul Meu in nori, ca sa fie semn al legamantului dintre Mine si pamant.
14. Cand voi aduce nori deasupra pamantului, se va arata curcubeul Meu in nori,
15. Si-Mi voi aduce aminte de legamantul Meu, pe care l-am incheiat cu voi si cu tot sufletul viu si cu tot trupul, si nu va mai fi apa potop, spre pierzarea a toata faptura.
16. Va fi deci curcubeul Meu in nori si-l voi vedea, si-Mi voi aduce aminte de legamantul vesnic dintre Mine si pamant si tot sufletul viu din tot trupul ce este pe pamant!"
17. Si iarasi a zis Dumnezeu catre Noe: "Acesta este semnul legamantului, pe care Eu l-am incheiat intre Mine si tot trupul care este pe pamant".
18. Iar fiii lui Noe; care au iesit din corabie, erau: Sem, Ham si Iafet. Iar Ham era tatal lui Canaan.
19. Acestia sunt cei trei fii ai lui Noe si din acestia s-au inmultit oamenii pe pamant.
20. Atunci a inceput Noe sa fie lucrator de pamant si a sadit vie.
21. A baut vin si, imbatandu-se, s-a dezvelit in cortul sau.
22. Iar Ham, tatal lui Canaan, a vazut goliciunea tatalui sau si, iesind afara, a spus celor doi frati ai sai.
23. Dar Sem si Iafet au luat o haina si, punand-o pe amandoi umerii lor, au intrat cu spatele inainte si au acoperit goliciunea tatalui lor; si fetele lor fiind intoarse inapoi, n-au vazut goliciunea tatalui lor.
24. Trezindu-se Noe din ameteala de vin si afland ce i-a facut feciorul sau cel mai tanar,
25. A zis: "Blestemat sa fie Canaan! Robul robilor sa fie la fratii sai!"
26. Apoi a zis: "Binecuvantat sa fie Domnul Dumnezeul lui Sem; iar Canaan sa-i fie rob!
27. Sa inmulteasca Dumnezeu pe Iafet si sa se salasluiasca acesta in corturile lui Sem, iar Canaan sa-i fie sluga".
28. Si a mai trait Noe dupa potop trei sute cincizeci de ani.
29. Iar de toate, zilele lui Noe au fost noua sute cincizeci de ani si apoi a murit.

CAPITOLUL 10

Semintia si urmasii lui Noe.

1. Iata spita neamului fiilor lui Noe: Sem, Ham si Iafet, carora li s-au nascut fii dupa potop.
2. Fiii lui Iafet au fost: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meseh si Tiras.
3. Fiii lui Gomer au fost: Aschenaz, Rifat si Togarma.
4. Fiii lui Iavan au fost: Elisa, Tarsis, Chitim si Dodanim.
5. Din acestia s-au format multime de popoare, care s-au asezat in diferite tari, fiecare dupa limba sa, dupa neamul sau si dupa natia sa.
6. Iar fiii lui Ham au fost: Cus, Mitraim, Put si Canaan.
7. Fiii lui Cus au fost: Seba, Havila, Savta, Rama si Sabteca. Fiii lui Rama au fost: Seba si Dedan.
8. Cus a mai nascut de asemenea pe Nimrod; acesta a fost cel dintai viteaz pe pamant.
9. El a fost vanator vestit inaintea Domnului Dumnezeu; de aceea se si zice: "Vanator vestit ca Nimrod inaintea Domnului Dumnezeu".

10. Imparatia lui, la inceput, o alcatuia: Babilonul, apoi Ereh, Acad si Calne din tinutul Senaar.
11. Din pamantul acela, el trecu in Asur, unde a zidit Ninive, cetatea Rehobot, Calah
12. Si Resen, intre Ninive si Calah. Aceasta e cetate mare.
13. Din Mitraim s-au nascut: Ludim, Anamim, Lehabim, Naftuhim,
14. Patrusim, Casluhim - de unde au iesit Filistenii - si Caftorim.
15. Din Canaan s-au nascut: Sidon, intaiul-nascut al sau, apoi Het,
16. Iebuseu, Amoreu, Gherghesеu,
17, Heveu, Archeu, Sineu,
18. Arvadeu, Temareu si Hamateu. Mai pe urma neamurile canaaneiene s-au raspandit.
19. Si tinuturile lor se intindeau de la Sidon, spre Gherara pana la Gaza, iar de aici spre Sodoma, Gomora, Adma si Teboim pana spre Lasa.
20. Acestia sunt fiii lui Ham, dupa familii, limba, tari si dupa natii.
21. De asemenea i s-au nascut fii si lui Sem, tatal tuturor fiilor lui Eber si fratele mai mare al lui Iafet.
22. Fiii lui Sem au fost: Elam, Asur, Arfaxad, Lud si Aram.
23. Iar fiii lui Aram au fost: Ut, Hul, Gheter si Mas.
24. Lui Arfaxad i s-a nascut Cainan; lui Cainan i s-a nascut Selah; lui Selah i s-a nascut Eber;
25. Iar lui Eber i s-au nascut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru ca in zilele lui s-a impartit pamantul, si numele fratelui sau era Ioctan.
26. Lui Ioctan i s-au nascut Almodad, Salef, Hatarmavet si Ierah;
27. Hadoram, Uzal si Dicla;
28. Obal, Abimael si Seba;
29. Ofir, Havila si Iobab. Toti acestia au fost fiii lui Ioctan.
30. Salasurile lor se intindeau de la Mesa spre Sefar, pana la Muntele Rasaritului.
31. Acestia sunt fiii lui Sem dupa familii, dupa limba, dupa tari si dupa natii.
32. Acestea sunt neamurile, care se trag din fiii lui Noe, dupa familii si dupa natii, si dintr-insii s-au raspandit popoarele pe pamant dupa potop.

CAPITOLUL 11

Turnul Babel. Amestecarea limbilor. Semintia lui Sem.

1. In vremea aceea era in tot pamantul o singura limba si un singur grai la toti.
2. Purcezand de la rasarit, oamenii au gasit in tara Senaar un ses si au descalecat acolo.
3. Apoi au zis unul catre altul: "Haidem sa facem caramizi si sa le ardem cu foc!" Si au folosit caramida in loc de piatra, iar smoala in loc de var.
4. Si au zis iarasi: "Haidem sa ne facem un oras si un turn al carui varf sa ajunga la cer si sa ne facem faima inainte de a ne imprastia pe fata a tot pamantul!"
5. Atunci S-a pogorat Domnul sa vada cetatea si turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.
6. Si a zis Domnul: "Iata, toti sunt de un neam si o limba au si iata ce s-au apucat sa faca si nu se vor opri de la ceea ce si-au pus in gand sa faca.
7. Haidem, dar, sa Ne pogoram si sa amestecam limbile lor, ca sa nu se mai inteleaga unul cu altul".
8. Si i-a imprastiat Domnul de acolo in tot pamantul si au incetat de a mai zidi cetatea si turnul.
9. De aceea s-a numit cetatea aceea Babilon, pentru ca acolo a amestecat Domnul limbile a tot pamantul si de acolo i-a imprastiat Domnul pe toata fata pamantului.
10. Iata acum istoria vietii neamului lui Sem: Sem era de o suta de ani, cand i s-a nascut Arfaxad, la doi ani dupa potop.
11. Dupa nasterea lui Arfaxad, Sem a mai trait cinci sute de ani si a nascut fii si fiice si apoi a murit.
12. Arfaxad a trait o suta treizeci si cinci de ani si atunci i s-a nascut Cainan. Dupa nasterea lui Cainan, Arfaxad a mai trait trei sute treizeci de ani si a nascut fii si fiice si apoi a murit.
13. Cainan a trait o suta treizeci de ani si atunci i s-a nascut Selah. Dupa nasterea lui Selah, Cainan a mai trait trei sute treizeci de ani si a nascut fii si fiice si apoi a murit.
14. Selah a trait o suta treizeci de ani si atunci i s-a nascut Eber.
15. Iar dupa nasterea lui Eber, Selah a mai trait trei sute treizeci de ani, si a nascut fii si fiice si apoi a murit.
16. Eber a trait o suta treizeci si patru de ani si atunci i s-a nascut Peleg.

17. Iar dupa nasterea lui Peleg, Eber a mai trait trei sute saptezeci de ani si a nascut fii si fiice si apoi a murit.
18. Peleg a trait o suta treizeci de ani si atunci i s-a nascut Ragav.
19. Iar dupa nasterea lui Ragav, Peleg a mai trait doua sute noua ani, si a nascut fii si fiice si apoi a murit.
20. Ragav a trait o suta treizeci si doi de ani si atunci i s-a nascut Serug.
21. Iar dupa nasterea lui Serug, Ragav a mai trait doua sute sapte ani si a nascut fii si fiice si apoi a murit.
22. Serug a trait o suta treizeci de ani si atunci i s-a nascut Nahor.
23. Iar dupa nasterea lui Nahor, Serug a mai trait doua sute de ani si a nascut fii si fiice si apoi a murit.
24. Nahor a trait saptezeci si noua de ani si atunci i s-a nascut Terah.
25. Iar dupa nasterea lui Terah, Nahor a mai trait o suta doua zeci si cinci de ani si a nascut fii si fiice si apoi a murit.
26. Terah a trait saptezeci de ani si atunci i s-au nascut Avram, Nahor si Haran.
27. Iar spita neamului lui Terah este aceasta: lui Terah i s-au nascut Avram, Nahor si Haran; lui Haran i s-a nascut Lot.
28. Si a murit Haran inainte de Terah, tatal sau, in pamantul de nastere, in Urul Caldeii.
29. Iar Avram si Nahor si-au luat femei; numele femeii lui Avram era Sarai, iar numele femeii lui Nahor era Milca, fata lui Haran, tatal Milcai si al Iscai.
30. Sarai insa era stearpa si nu nastea copii.
31. Si a luat Terah pe Avram, fiul sau, si pe Lot, fiul lui Haran si nepotul sau, si pe Sarai, nora sa, si femeia lui Avram, fiul sau, si a plecat cu ei din Urul Caldeii, ca sa mearga pana in tara Canaanului; dar au mers pana la Haran si s-au asezat acolo.
32. De toate, zilele vietii lui Terah in pamantul Haran au fost doua sute cinci ani. Si a murit Terah in Haran.

CAPITOLUL 12

Chemarea lui Avram.

1. Dupa aceea a zis Domnul catre Avram: "Iesi din pamantul tau, din neamul tau si din casa tatalui tau si vino in pamantul pe care ti-l voi arata Eu.
2. Si Eu voi ridica din tine un popor mare, te voi binecuvanta, voi mari numele tau si vei fi izvor de binecuvantare.
3. Binecuvanta-voi pe cei ce te vor binecuvanta, iar pe cei ce te vor blestema ii voi blestema; si se vor binecuvanta intru tine toate neamurile pamantului".
4. Deci a plecat Avram, cum ii zisese Domnul, si s-a dus si Lot cu el. Avram insa era de saptezeci si cinci de ani, cand a iesit din Haran.
5. Si a luat Avram pe Sarai, femeia sa, pe Lot, fiul fratelui sau, si toate averile ce agonisisera ei si toii oamenii, pe care-i aveau in Haran, si au iesit, ca sa mearga in tara Canaanului si au ajuns in Canaan.
6. Apoi a strabatut Avram tara aceasta de-a lungul pana la locul numit Sichem, pana la stejarul Mamvri. Pe atunci traiau in tara aceasta Canaaneii.
7. Acolo S-a aratat Domnul lui Avram si i-a zis: "tara aceasta o voi da urmasilor tai". Si a zidit Avram acolo un jertfelnic Domnului, Celui ce Se aratase.
8. De acolo a pornit el spre muntele care e la rasarit de Betel, si si-a intins acolo cortul asa, incat Betelul era la apus, iar Hai, la rasarit. A zidit acolo un jertfelnic Domnului si s-a inchinat Domnului, Celui ce i Se aratase.
9. Apoi s-a ridicat Avram si de acolo si s-a indreptat spre miazazi.
10. Pe atunci s-a facut foamete in tinutul acela si s-a coborat Avram in Egipt, ca sa locuiasca acolo, pentru ca se intetise foametea in tinutul acela.
11. Cand insa s-a apropiat Avram sa intre in Egipt, a zis catre Sarai, femeia sa: "Stiu ca esti femeie frumoasa la chip.
12. De aceea, cand te vor vedea Egiptenii, vor zice: "Aceasta-i femeia lui! Si ma vor ucide pe mine, iar pe tine te vor lasa cu viata.
13. Zi deci ca-mi esti sora, ca sa-mi fie si mie bine pentru trecerea ta si pentru trecerea ta sa traiesc si eu!"
14. Iar dupa ce a sosit Avram in Egipt, au vazut Egiptenii ca femeia lui e foarte frumoasa.
15. Si au vazut-o si dregatorii lui Faraon si au laudat-o inaintea lui Faraon si au dus-o in casa lui Faraon;
16. Si pentru ea i-au facut bine lui Avram si avea el oi, vite mari si asini, slugi si slujnice, catari si camile.
17. Domnul insa a lovit cu batai mari si grele pe Faraon si casa lui, pentru Sarai, femeia lui Avram.
18. Si chemand Faraon pe Avram, i-a zis: "Ce mi-ai facut? De ce nu mi-ai spus ca aceasta e sotia ta?

19. Pentru ce ai zis: Mi-e sora? Si eu am luat-o de femeie: Acum dar iata-ti femeia! Ia-ti-o si te du!"
20. Si a dat Faraon porunca oamenilor sai pentru Avram, ca sa-l petreaca pe el si pe femeia lui si toate cate avea si pe Lot, care il insotea.

CAPITOLUL 13

Avram se desparte de Lot.

l. Din Egipt, Avram cu femeia sa, cu Lot si cu toate cate avea, a pornit in partile de miazazi ale Canaanului.
2. Avram insa era foarte bogat in vite, in argint si in aur.
3. Si a, inaintat Avram pe unde venise, de la miazazi spre Betel, pana la locul unde fusese mai inainte cortul sau, intre Betel si Hai,
4. Adica pana la locul unde era jertfelnicul pe care-l ridicase el mai inainte, si acolo a chemat Avram numele Domnului.
S. Si Lot, care umbla cu Avram, inca avea oi si vite mari si corturi.
6. Insa pamantul acela nu-i incapea sa stea impreuna, caci averile lor erau multe si nu-i incapea locul sa traiasca impreuna.
7. De aceea se intamplau certuri intre pazitorii vitelor lui Avram si pazitorii vitelor lui Lot. Pe atunci locuiau in pamantul acela Canaaneii si Ferezeii.
8. Atunci a zis Avram catre Lot: "Sa nu fie sfada intre mine si tine, intre pastorii mei si pastorii tai, caci suntem frati.
9. Iata, nu e oare tot pamantul inaintea ta? Desparte-te dar de mine! Si de vei apuca tu la stanga, eu voi apuca la dreapta; iar de vei apuca tu la dreapta, eu voi apuca la stanga".
10. Si ridicandu-si Lot ochii, a privit toata campia Iordanului, care, inainte de a strica Domnul Sodoma si Gomora, toata pana la Toar era udata de apa, ca raiul Domnului, ca pamantul Egiptului.
11. Deci si-a ales Lot tot tinutul din preajma Iordanului si a apucat Lot spre rasarit; si asa s-au despartit ei unul de altul.
12. Avram a ramas sa locuiasca in pamantul Canaan, iar Lot s-a salasluit in cetatile din tinutul Iordanului si si-a intins corturile pana la Sodoma.
13. Iar oamenii Sodomei erau rai si tare pacatosi inaintea Domnului.
14. Deci a zis Domnul catre Avram, dupa ce s-a despartit Lot de dansul: "Ridica-ti ochii si, din locul in care esti acum, cauta spre miazanoapte, spre miazazi si rasarit si spre mare,
15. Ca tot pamantul, cat il vezi, ti-l voi da tie si urmasilor tai pentru vecie.
16. Voi face pe urmasii tai multi ca pulberea pamantului; de va putea cineva numara pulberea pamantului, va numara si pe urmasii tai.
17. Scoala si cutreiera pamantul acesta in lung si in lat, ca ti-l voi da tie si urmasilor tai pentru vecie".
18. Si ridicandu-si Avram corturile, a venit si s-a asezat la stejarul Mamvri, care este in Hebron; si a zidit acolo un jertfelnic Domnului.

CAPITOLUL 14

Robirea lui Lot. Avram il scapa pe Lot si este binecuvantat de Melhisedec.

l. Iar in zilele lui Amrafel, regele Senaarului, ale lui Arioc, regele Elasarului, ale lui Kedarlaomer, regele Elamului si ale lui Tidal, regele din Gutim,
2. S-a intamplat sa faca acestia razboi cu Bera, regele Sodomei, cu Birsa, regele Gomorei, cu Sinab, regele Admei, cu Semeber, regele Teboimului, si cu regele din Bela sau Toar.
3. Toti acestia din urma s-au adunat in valea Sidim, unde e acum Marea cea Sarata.
4. Doisprezece ani statusera ei in robia lui Kedarlaomer, iar in anul al treisprezecelea s-au razvratit.
5. Si in al patrusprezecelea an au venit Kedarlaomer si regii, care tineau cu el, si au batut pe Refaimi la Asterot-Carnaim, pe Zuzimi la Ham, si pe Emimi la Save-Chiriataim;
6. Iar pe Horei i-a batut la muntele lor Seir si pana la El-Faran, care e langa pustiu.
7. Apoi, intorcandu-se de acolo, au venit la Ain-Mispat sau Cades si au batut toata tara Amalecitilor si pe toti Amoreii, care locuiau in Hataton-Tamar.
8. Atunci au iesit regele Sodomei, regele Gomorei, regele Admei, regele Teboimului si regele Belei sau Toarului si

s-au batut in valea Sidim
9. Cu Kedarlaomer, regele Elamului, cu Tidal, regele din Gutim, cu Amrafel, regele Senaarului si cu Arioc, regele Elasarului: patru regi impotriva a cinci.
10. Valea Sidimului insa era plina de fantani de smoala; si, fugind, regele Sodomei si regele Gomorei au cazut in ele, iar ceilalti au fugit in munti.
11. Atunci biruitorii au luat toate averile Sodomei si Gomorei si toate bucatele lor si s-au dus.
12. Cand s-au dus, au luat de asemenea si pe Lot, nepotul lui Avram, care traia in Sodoma, si toata averea lui.
13. Dar venind unii din cei scapati, au vestit pe Avram Evreul, care traia pe atunci la stejarul lui Mamvri, pe Amoreul, fratele lui Escol si pe fratele lui Aner, care erau uniti cu Avram.
14. Auzind Avram ca Lot, rudenia sa, a fost luat in robie, a adunat oamenii sai de casa, trei sute optsprezece, si a urmarit pe vrajmasi pana la Dan.
15. Si navalind asupra lor noaptea, el si oamenii sai i-au batut si i-au alungat pana la Hoba, care este in stanga Damascului.
16. Si au intors toata prada luata din Sodoma, au intors si pe Lot, rudenia sa, averea lui, femeile si oamenii.
17. Si cand se intorcea Avram, dupa infrangerea lui Kedarlaomer si a regilor uniti cu acela, i-a iesit inainte regele Sodomei in valea Save, care astazi se cheama Valea Regilor.
18. Iar Melhisedec, regele Salemului, i-a adus paine si vin. Melhisedec acesta era preotul Dumnezeului celui Preainalt.
19. Si a binecuvantat Melhisedec pe Avram si a zis: "Binecuvantat sa fie Avram de Dumnezeu cel Preainalt, Ziditorul cerului si al pamantului.
20. Si binecuvantat sa fie Dumnezeul cel Preainalt, Care a dat pe vrajmasii tai in mainile tale!" Si Avram i-a dat lui Melhisedec zeciuiala din toate.
21. Iar regele Sodomei a zis catre Avram: "Da-mi oamenii, iar averile ia-le pentru tine!"
22. Avram insa a raspuns regelui Sodomei: "Iata, imi ridic mana spre Domnul Dumnezeul cel Preainalt, Ziditorul cerului si al pamantului,
23. Ca nici o ata sau curea de incaltaminte nu voi lua din toate cate sunt ale tale, ca sa nu zici: "Eu am imbogatit pe Avram",
24. Fara numai cele ce au mancat tinerii si ceea ce se cuvine a se imparti aliatilor mei, care au mers cu mine: Aner, Escol si Mamvri. Aceia sa-Si ia partea lor!"

CAPITOLUL 15
Credinta si dreptatea lui Avram

1. Dupa acestea, fost-a cuvantul Domnului catre Avram, noaptea, in vis, si a zis: "Nu te teme, Avrame, ca Eu sunt scutul tau si rasplata ta va fi foarte mare!"
2. Iar Avram a raspuns: "Stapane Doamne, ce ai sa-mi dai? Ca iata eu am sa mor fara copii si carmuitor in casa mea este Eliezer din Damasc".
3. Apoi Avram a adaugat: "De vreme ce nu mi-ai dat fii, iata sluga mea va fi mostenitor dupa mine!"
4. Si indata s-a facut cuvantul Domnului catre el si a zis: "Nu te va mosteni acela, ci cel ce va rasari din coapsele tale, acela te va mosteni!"
5. Apoi l-a scos afara si i-a zis: "Priveste la cer si numara stelele, de le poti numara!" Si a adaugat: "Atat de multi vor fi urmasii tai!"
6. Si a crezut Avram pe Domnul si i s-a socotit aceasta ca dreptate.
7. Si i-a zis iarasi: "Eu sunt Domnul, Care te-a scos din Urul Caldeii, ca sa-ti dau pamantul acesta de mostenire".
8. Si a zis Avram: "Stapane Doamne pe ce voi cunoaste ca-l voi mosteni?"
9. Iar Domnul i-a zis: "Gateste-Mi o juninca de trei ani, o capra de trei ani, un berbec de trei ani, o turturica si un pui de porumbel!"
10. Si a luat Avram toate aceste animale, le-a taiat in doua si a pus bucatile una in fata alteia; iar pasarile nu le-a taiat.
11. Si navaleau pasarile rapitoare asupra trupurilor, iar Avram le alunga.
12. La asfintitul soarelui, a cazut peste Avram somn greu si iata l-a cuprins intuneric si frica mare.
13. Atunci a zis Domnul catre Avram: "Sa stii bine ca urmasii tai vor pribegi in pamant strain, unde vor fi robiti si apasati patru sute de ani;

14. Dar pe neamul acela, caruia ei vor fi robi, il voi judeca Eu si dupa aceea ei vor iesi sa vina aici, cu avere multa.
15. Iar tu vei trece la parintii tai in pace si vei fi ingropat la batraneti fericite.
16. Ei insa se vor intoarce aici, in al patrulea veac de oameni, caci nu s-a umplut inca masura nelegiuirilor Amoreilor".
17. Iar dupa ce a asfintit soarele si s-a facut intuneric, iata un fum ca dintr-un cuptor si para de foc au trecut printre bucatile acelea.
18. In ziua aceea a incheiat Domnul legamant cu Avram, zicand: "Urmasilor tai voi da pamantul acesta de la raul Egiptului pana la raul cel mare al Eufratului;
19. Voi da pe Chenei, pe Chenezei, pe Chedmonei,
20. Pe Hetei, pe Ferezei, pe Refaimi,
21. Pe Amorei, pe Canaanei, pe Hevei, pe Gherghesei si pe Iebusei".

CAPITOLUL 16

Ismael.

1. Sarai insa, femeia lui Avram, nu-i nastea. Dar avea ea o slujnica egipteanca, al carei nume era Agar.
2. Atunci a zis Sarai catre Avram: "Iata m-a inchis Domnul, ca sa nu nasc. Intra dar la slujnica mea; poate vei dobandi copii de la ea!" Si a ascultat Avram vorba Saraii.
3. A luat deci Sarai, femeia lui Avram, pe Agar egipteanca, slujnica sa, la zece ani dupa venirea lui Avram in pamantul Canaan, si a dat-o de femeie lui Avram, barbatul sau.
4. Si a intrat acesta la Agar si ea a zamislit; si vazand ca a zamislit, ea a inceput a dispretui pe stapana sa.
5. Atunci a zis Sarai catre Avram: "Nedreptate mi se face de catre tine. Eu ti-am dat pe slujnica mea la san, iar ea, vazand ca a zamislit, a inceput sa ma dispretuiasca. Dumnezeu sa judece intre mine si intre tine!"
6. Iar Avram a zis catre Sarai: "Iata, slujnica ta e in mainile tale, fa cu ea ce-ti place!" si Sarai a necajit-o si ea a fugit de la fata ei.
7. Si a gasit-o ingerul Domnului la un izvor de apa in pustiu, la izvorul de langa calea ce duce spre Sur.
8. si i-a zis ingerul Domnului: "Agar, slujnica Saraii, de unde vii si unde te duci?" Iar ea a raspuns: "Fug de la fata Saraii, stapana mea".
9. Si ingerul Domnului i-a zis iarasi: "Intoarce-te la stapana ta si te supune sub mana ei!"
10. Apoi i-a mai zis ingerul Domnului: "Voi inmulti pe urmasii tai foarte tare, incat nu se vor putea numara din pricina multimii.
11. Iata, tu ai ramas grea - ii zise ingerul Domnului - si vei naste un fiu si-i vei pune numele Ismael, pentru ca a auzit Domnul suferinta ta.
12. Acela va fi ca un asin salbatic intre oameni; mainile lui vor fi asupra tuturor si mainile tuturor asupra lui, dar el va sta darz in fata tuturor fratilor lui".
13. Si a numit Agar pe Domnul, Cel ce-i graise, cu numele acesta: Ata-El-Roi (care se talcuieste: Tu esti Dumnezeu atotvazator), caci zicea ea: "N-am vazut eu, oare, in fata pe Cel ce m-a vazut?"
14. De aceea se numeste fantana aceasta: Beer-Lahai-Roi (care se talcuieste: Izvorul Celui viu, Care m-a vazut), si se afla intre Cades si Bared.
15. Dupa aceea a nascut Agar lui Avram un fiu si Avram a pus fiului sau, pe care i-l nascuse Agar, numele Ismael.
16. Avram insa era de optzeci si sase de ani cand i-a nascut Agar pe Ismael.

CAPITOLUL 17

Taierea imprejur.

l. Iar cand era Avram de nouazeci si noua de ani, i S-a aratat Domnul si i-a zis: "Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic; fa ce-i placut inaintea Mea si fii fara prihana;
2. Si voi incheia legamant cu tine si te voi inmulti foarte, foarte tare".
3. Atunci a cazut Avram cu fata la pamant, iar Dumnezeu a mai grait si a zis:
4. "Eu sunt si iata care-i legamantul Meu cu tine: vei fi tata a multime de popoare,
5. Si nu te vei mai numi Avram, ci Avraam va fi numele tau, caci am sa te fac tata a multime de popoare.
6. Am sa te inmultesc foarte, foarte tare, si am sa ridic din tine popoare, si regi se vor ridica din tine.
7. Voi pune legamantul Meu intre Mine si intre tine si urmasii tai, din neam in neam, sa fie legamant vesnic, asa ca Eu

voi fi Dumnezeul tau si al urmasilor tai de dupa tine.
8. Si-ti voi da tie si urmasilor tai pamantul in carte pribegesti acum ca strain, tot pamantul Canaanului, ca mostenire vesnica, si va voi fi Dumnezeu".
9. Apoi a mai zis Dumnezeu lui Avraam: "Iar tu si urmasii tai din neam in neam sa paziti legamantul Meu.
10. Iar legamantul dintre Mine si tine si urmasii tai din neam in neam, pe care trebuie sa-l paziti, este acesta: toti cei de parte barbateasca ai vostri sa se taie imprejur.
11. Sa va taiati imprejur si acesta va fi semnul legamantului dintre Mine si voi.
12. In neamul vostru, tot pruncul de parte barbateasca, nascut la voi in casa sau cumparat cu bani de la alt neam, care nu-i din semintia voastra, sa se taie imprejur in ziua a opta.
13. Numaidecat sa fie taiat imprejur cel nascut in casa ta sau cel cumparat cu argintul tau si legamantul Meu va fi insemnat pe trupul vostru, ca legamant vesnic.
14. Iar cel de parte barbateasca netaiat imprejur, care nu se va taia imprejur, in ziua a opta, sufletul acela se va starpi din poporul sau, caci a calcat legamantul Meu".
15. Dupa aceea a zis iarasi Dumnezeu catre Avraam: "Pe Sarai, femeia ta, sa nu o mai numesti Sarai, ci Sarra sa-i fie numele.
16. Si o voi binecuvanta si-ti voi da din ea un fiu; o voi binecuvanta si va fi mama de popoare si regi peste popoare se vor ridica dintr-insa".
17. Avraam a cazut atunci cu fata la pamant si a ras, zicand in sine: "E cu putinta oare sa mai aiba fiu cel de o suta de ani? Si Sarra cea de nouazeci de ani e cu putinta oare sa mai nasca?"
18. Apoi a mai zis Avraam catre Domnul: "O, Doamne, macar Ismael sa traiasca inaintea Ta!"
19. Iar Dumnezeu a raspuns lui Avraam: "Adevarat, insasi Sarra, femeia ta, iti va naste un fiu si-i vei pune numele Isaac si Eu voi incheia cu el legamantul Meu, legamant vesnic: sa-i fiu Dumnezeu lui si urmasilor lui.
20. Iata, te-am ascultat si pentru Ismael, si iata il voi binecuvanta, il voi creste si-l voi inmulti foarte, foarte tare; doisprezece voievozi se vor naste din el si voi face din el popor mare.
21. Dar legamantul Meu il voi incheia cu Isaac, pe care-l va naste Sarra la anul pe vremea aceasta!"
22. Incetand apoi Dumnezeu de a mai vorbi cu Avraam, S-a inaltat de la el.
23. Atunci a luat Avraam pe Ismael, fiul sau, pe toii cei nascuti in casa sa, pe toti cei cumparati cu argintul sau si pe toti oamenii de parte barbateasca din casa lui Avraam si i-a taiat imprejur, chiar in ziua aceea, cum ii poruncise Dumnezeu.
24. Si era Avraam de nouazeci si noua de ani, cand s-a taiat imprejur.
25. Iar Ismael, fiul sau, era de treisprezece ani, cand s-a taiat imprejur.
26. Avraam si Ismael, fiul sau, au fost taiati imprejur in aceeasi zi.
27. Si cu ei au fost taiati imprejur toti cei de parte barbateasca din casa lui Avraam, nascuti in casa lui sau cumparati cu argint de la cei de alt neam.

CAPITOLUL 18

Avraam primeste pe Sfanta Treime la stejarul Mamvri:

1. Apoi Domnul S-a aratat iarasi lui Avraam la stejarul Mamvri, intr-o zi pe la amiaza, cand sedea el in usa cortului sau.
2. Atunci ridicandu-si ochii sai, a privit si iata trei Oameni stateau inaintea lui; si cum l-a vazut, a alergat din pragul cortului sau in intampinarea Lor si s-a inchinat pana la pamant.
3. Apoi a zis: "Doamne, de am aflat har inaintea Ta, nu ocoli pe robul Tau!
4. Se va aduce apa sa Va spalati picioarele si sa Va odihniti sub acest copac.
5. Si voi aduce paine si veti manca, apoi Va veti duce in drumul Vostru, intrucat treceti pe la robul Vostru!" Zis-au Aceia: "Fa, precum ai zis!"
6. Dupa aceea a alergat Avraam in cort la Sarra si i-a zis: "Framanta degraba trei masuri de faina buna si fa azime!"
7. Apoi Avraam a dat fuga la cireada, a luat un vitel tanar si gras si l-a dat slugii, care l-a gatit degraba.
8. Si a luat Avraam unt, lapte si vitelul cel gatit si le-a pus inaintea Lor si pe cand Ei mancau a stat si el alaturi de Ei sub copac.
9. Si l-au intrebat Oamenii aceia: -Unde este Sarra, femeia ta?" Iar el, raspunzand, a zis: "Iata, in cort!"
10. Zis-a Unul: "Iata, la anul pe vremea asta am sa vin iar pe la tine si Sarra, femeia ta, va avea un fiu". Iar Sarra a

auzit din usa cortului, de la spatele lui.
11. Avraam si Sarra insa erau batrani, inaintati in varsta, si Sarra nu mai era in stare sa zamisleasca.
12. Si a ras Sarra in sine si si-a zis: "Sa mai am eu oare aceasta mangaiere acum, cand am imbatranit si cand e batran si stapanul meu?"
13. Atunci a zis Domnul catre Avraam: "Pentru ce a ras Sarra in sine si a zis: "Oare cu adevarat voi naste, batrana cum sunt?"
14. Este oare ceva cu neputinta la Dumnezeu? La anul pe vremea aceasta am sa vin pe la tine si Sarra va avea un fiu!"
15. Iar Sarra a tagaduit, zicand: "N-am ras", caci se inspaimantase. Acela insa i-a zis: "Ba, ai ras!"
16. Apoi S-au sculat Oamenii aceia de acolo si S-au indreptat spre Sodoma si Gomora si s-a dus si Avraam cu Ei, ca sa-I petreaca.
17. Domnul insa a zis: "Tainui-voi Eu oare de Avraam, sluga Mea, ceea ce voiesc sa fac?
18. Din Avraam cu adevarat se va ridica un popor mare si tare si printr-insul se vor binecuvanta toate neamurile pamantului,
19. Ca l-am ales, ca sa invete pe fiii si casa sa dupa sine sa umble in calea Domnului si sa faca judecata si dreptate; pentru ca sa aduca Domnul asupra lui Avraam toate cate i-a fagaduit".
20. Zis-a deci Domnul: "Strigarea Sodomei si a Gomorei e mare si pacatul lor cumplit de greu.
21. Pogori-Ma-voi deci sa vad daca faptele lor sunt cu adevarat asa cum s-a suit pana la Mine strigarea impotriva lor, iar de nu, sa stiu".
22. De acolo doi din Oamenii aceia, plecand, S-au indreptat spre Sodoma, in vreme ce Avraam statea inca inaintea Domnului.
23. Si apropiindu-se Avraam, a zis: "Pierde-vei, oare, pe cel drept ca si pe cel pacatos, incat sa se intample celui drept ce se intampla celui nelegiuit?
24. Poate in cetatea aceea sa fie cincizeci de drepti: pierde-i-vei, oare, si nu vei cruta tot locul acela pentru cei cincizeci de drepti, de se vor afla in cetate?
25. Nu se poate ca Tu sa faci una ca asta si sa pierzi pe cel drept ca si pe cel fara de lege si sa se intample celui drept ce se intampla celui necredincios! Departe de Tine una ca asta! Judecatorul a tot pamantul va face, oare, nedreptate?"
26. Zis-a Domnul: "De se vor gasi in cetatea Sodomei cincizeci de drepti, voi cruta pentru ei toata cetatea si tot locul acela".
27. Si raspunzand Avraam, a zis: "Iata, cutez sa vorbesc Stapanului meu, eu, care sunt pulbere si cenusa!
28. Poate ca lipsesc cinci din cincizeci de drepti; poate sa fie numai patruzeci si cinci; pentru lipsa a cinci pierde-vei, oare, toata cetatea?" Zis-a Domnul: "Nu o voi pierde de voi gasi acolo patruzeci si cinci de drepti".
29. Si a adaugat Avraam sa graiasca Domnului si a zis: "Dar de se vor gasi acolo numai patruzeci de drepti?" Si Domnul a zis: "Nu o voi pierde pentru cei patruzeci!"
30. Si a zis iarasi Avraam: "Sa nu Se manie Stapanul meu de voi mai grai: Dar de se vor gasi acolo numai treizeci de drepti?" Zis-a Domnul: "Nu o voi pierde de voi gasi acolo treizeci".
31. Si a zis Avraam: "Iata, mai cutez sa vorbesc Stapanului meu! Poate ca se vor gasi acolo numai douazeci de drepti". Raspuns-a Domnul: "Nu o voi pierde pentru cei douazeci".
32. Si a mai zis Avraam: "Sa nu se manie Stapanul meu de voi mai grai inca o data: Dar de se vor gasi acolo numai zece drepti?" Iar Domnul i-a zis: "Pentru cei zece nu o voi pierde".
33. Si terminand Domnul de a mai grai cu Avraam; S-a dus, iar Avraam s-a intors la locul sau.

CAPITOLUL 19

Pieirea Sodomei.

l. Cei doi Ingeri au ajuns la Sodoma seara, iar Lot sedea la poarta Sodomei. Si vazandu-I, Lot s-a sculat inaintea Lor si s-a plecat cu fata pana la pamant
2. Si a zis: "Stapanii mei, abateti-va pe la casa slugii Voastre, ca sa ramaneti acolo; spalati-Va picioarele, iar dimineata, sculandu-Va, Va veti duce in drumul Vostru". Ei insa au zis: "Nu, ci vom ramane in ulita".
3. Iar el I-a rugat staruitor si S-au abatut la el si au intrat in casa lui. Atunci el Le-a gatit mancare, Le-a copt azime si au mancat.
4. Dar mai inainte de a Se culca Ei, sodomenii, locuitorii cetatii Sodoma, tot poporul din toate marginile; de la tanar

pana la batran, au inconjurat casa,
5. Si au chemat afara pe Lot si au zis catre el: "Unde sunt Oamenii, Care au intrat sa maie la tine? Scoate-I ca sa-I cunoastem!"
6. Si a iesit Lot la ei dinaintea usii si, inchizand usa dupa dansul,
7. A zis catre ei: "Nu, fratii mei, sa nu faceti nici un rau.
8. Am eu doua fete, care n-au cunoscut inca barbat; mai degraba vi le scot pe acelea, sa faceti cu ele ce veti vrea, numai Oamenilor acelora sa nu le faceti nimic, de vreme ce au intrat Ei sub acoperisul casei mele!"
9. Iar ei au zis catre el: "Pleaca de aici! Esti un venetic si acum faci pe judecatorul? Mai rau decat Acelora iti vom face!" Si repezindu-se spre Lot, se apropiara sa sparga usa.
10. Atunci Oamenii aceia, care gazduiau in casa lui Lot, intinzandu-Si mainile, au tras pe Lot in casa la Ei si au incuiat usa;
11. Iar pe oamenii, care erau la usa casei, i-au lovit cu orbire de la mic pana la mare, incat in zadar se chinuiau sa gaseasca usa.
12. Apoi au zis cei doi Oameni catre Lot: "Ai tu pe cineva din ai tai aici? De ai fii, sau fiice, sau gineri, sau pe oricine altul in cetate, scoate-i din locul acesta,
13. Ca Noi avem sa pierdem locul acesta, pentru ca strigarea impotriva lor s-a suit inaintea Domnului si Domnul Ne-a trimis sa-l pierdem".
14. Atunci a iesit Lot si a grait cu ginerii sai, care luasera pe fetele lui, si le-a zis: "Sculati-va si iesiti din locul acesta, ca va sa piarda Domnul cetatea". Ginerilor insa li s-a parut ca el glumeste.
15. Iar in revarsatul zorilor grabeau ingerii pe Lot, zicand: "Scoala, ia-ti femeia si pe cele doua fete ale tale, pe care le ai, si iesi, ca sa nu pieri si tu pentru nedreptatile cetatii!"
16. Dar fiindca el zabovea, ingerii, din mila Domnului catre el, l-au apucat de mana pe el si pe femeia lui si pe cele doua fete ale lui
17. Si, scotandu-l afara, unul din Ei a zis: "Mantuieste-ti sufletul tau! Sa nu te uiti inapoi, nici sa te opresti in camp, ci fugi in munte, ca sa nu pieri cu ei!
18. Iar Lot a zis catre Dansii: "Nu, Stapane!
19. Iata sluga Ta a aflat bunavointa inaintea Ta si Tu ai facut mila mare cu mine, mantuindu-mi viata; dar nu voi putea sa fug pana in munte, ca sa nu ma ajunga primejdia si sa nu mor.
20. Iata cetatea aceasta este mai aproape; sa fug acolo si sa ma izbavesc. Ea e mica si-mi voi scapa acolo viata prin Tine!"
21. Si i-a zis ingerul: "Iata, iti cinstesc fata si-ti implinesc acest cuvant, sa nu pierd cetatea despre care graiesti.
22. Grabeste dar si fugi acolo; ca nu pot sa fac nimic pana nu vei ajunge tu acolo!" De aceea s-a si numit cetatea aceea Toar.
23. Cand s-a ridicat soarele deasupra pamantului, a intrat Lot in Toar.
24. Atunci Domnul a slobozit peste Sodoma si Gomora ploaie de pucioasa si foc din cer de la Domnul
25. Si a stricat cetatile acestea, toate imprejurimile lor, pe toti locuitorii cetatilor si toate plantele tinutului aceluia.
26. Femeia lui Lot insa s-a uitat inapoi si s-a prefacut in stalp de sare.
27. Iar Avraam s-a sculat dis-de-dimineata si s-a dus la locul unde statuse inaintea Domnului
28. Si, cautand spre Sodoma si Gomora si spre toate imprejurimile lor, a vazut ridicandu-se de la pamant fumegare, ca fumul dintr-un cuptor.
29. Dar, cand a stricat Dumnezeu toate cetatile din partile acelea, si-a adus aminte Dumnezeu de Avraam si a scos pe Lot afara din prapadul cu care a stricat Dumnezeu cetatile, unde traia Lot.
30. Apoi a iesit Lot din Toar si sa asezat in munte, impreuna cu cele doua fete ale sale, caci se temea sa locuiasca in Toar, si a locuit intr-o pestera, impreuna cu cele doua fete ale sale.
31. Atunci a zis fata cea mai mare catre cea mai mica: "Tatal nostru e batran si nu-i nimeni in tinutul acesta, care sa intre la noi, cum e obiceiul pamantului.
32. Haidem dar sa imbatam pe tatal nostru cu vin si sa ne culcam cu el si sa ne ridicam urmasi dintr-insul!"
33. Si au imbatat pe tatal lor cu vin in noaptea aceea; si in noaptea aceea, intrand fata cea mai in varsta, a dormit cu tatal ei si acesta n-a simtit cand s-a culcat si cand s-a sculat ea.
34. Iar a doua zi a zis cea mai in varsta catre cea mai tanara: "Iata, eu am dormit asta-noapte cu tatal meu; sa-l imbatam cu vin si in noaptea aceasta si sa intri si tu sa dormi cu el ca sa ne ridicam urmasi din tatal nostru!"
35. Si l-au imbatat cu vin si in noaptea aceasta si a intrat si cea mai mica si a dormit cu el; si el n-a stiut cand s-a

culcat ea, nici cand s-a sculat ea.
36. Si au ramas amandoua fetele lui Lot grele de la tatal lor.
37. Si a nascut cea mai mare un fiu, si i-a pus numele Moab, zicand: "Este din tatal meu". Acesta e tatal Moabitilor, care sunt si astazi.
38. Si a nascut si cea mai mica un fiu si i-a pus numele Ben-Ammi, zicand: "Acesta-i fiul neamului meu". Acesta e tatal Amonitilor, care sunt si astazi.

CAPITOLUL 20
Avraam in Gherara.

l. Apoi a plecat Avraam de acolo spre miazazi si s-a asezat intre Cades si Sur si a trait o vreme in Gherara.
2. Si a zis Avraam despre Sarra, femeia sa: "Mi-e sora", caci se temea sa spuna: "E femeia mea", ca nu cumva sa-l ucida locuitorii cetatii aceleia din pricina ei. Iar Abimelec, regele Gherarei, a trimis si a luat pe Sarra.
3. Dar noaptea in vis a venit Dumnezeu la Abimelec si i-a zis: "Iata, tu ai sa mori pentru femeia, pe care ai luat-o, caci ea are barbat".
4. Abimelec insa nu se atinsese de ea si a zis: "Doamne, ucide-vei oare chiar si un om drept?
5. Oare n-a zis el singur: "Mi-e sora?" Ba si ea mia zis: "Mi-e frate!" Eu cu inima nevinovata si cu maini curate am facut aceasta".
6. Iar Dumnezeu i-a zis in vis: "Si Eu stiu ca cu inima nevinovata ai facut aceasta si te-am ferit de a pacatui impotriva Mea; de aceea nu ti-am ingaduit sa te atingi de ea.
7. Acum insa da inapoi femeia omului aceluia, ca e prooroc, si se va ruga pentru tine si vei fi viu; iar de nu o vei da inapoi, sa stii bine ca ai sa mori si tu si toti ai tai!"
8. Si, sculandu-se Abimelec, a doua zi de dimineata, a chemat pe toti slujitorii sai si le-a povestit toate acestea in auz, si s-au spaimantat toti oamenii aceia foarte tare.
9. Apoi a chemat Abimelec pe Avraam si i-a zis: "Ce mi-ai facut tu? Cu ce ti-am gresit eu, de ai adus asupra mea si asupra tarii mele asa pacat mare? Tu mi-ai facut un lucru, care nu se cuvine a-l face!"
10. Si a mai zis Abimelec catre Avraam: "Ce ai socotit tu, de ai facut una ca asta?"
11. Raspuns-a Avraam: "Am socotit ca prin tinutul acesta lipseste frica de Dumnezeu si voi fi omorat din pricina femeii mele.
12. Cu adevarat ea mi-e sora dupa tata, dar nu stiu dupa mama, iar acum mi-e sotie.
13. Iar cand m-a scos Dumnezeu din casa tatalui meu, ca sa pribegesc, am zis catre ea: "Sa-mi faci acest bine, si, in orice loc vom merge, sa zici de mine: "Mi-e frate!"
14. Atunci a luat Abimelec o mie de sicli de argint, vite mari si mici, robi si roabe si a dat lui Avraam; si i-a dat inapoi si pe Sarra, femeia sa.
15. Si a zis Abimelec catre Avraam: "Iata, tinutul meu iti este la indemana: locuieste unde iti place!"
16. Iar catre Sarra a zis: "Iata, dau fratelui tau o mie de sicli de argint, care vor fi ca un val pe ochi pentru cei ce sunt imprejurul tau si pentru lumea toata. Si iata ca acum esti socotita dreapta!"
17. Si s-a rugat Avraam lui Dumnezeu si Dumnezeu a vindecat pe Abimelec, pe femeia lui si pe roabele lui, si acestea au inceput a naste.
18. Caci Domnul lovise cu starpiciune toata casa lui Abimelec, pentru Sarra, femeia lui Avraam.

CAPITOLUL 21
Nasterea lui Isaac. Izgonirea lui Ismael.

1. Apoi a cautai Domnul spre Sarra, cum ii spusese, si i-a facut Domnul Sarrei, cum ii fagaduise.
2. Si a zamislit Sarra si a nascut lui Avraam un fiu la batranete, la vremea aratata de Dumnezeu.
3. Si a pus Avraam fiului sau, pe care i-l nascuse Sarra, numele Isaac.
4. Si Avraam a taiat imprejur pe Isaac, fiul sau, in ziua a opta, cum ii poruncise Dumnezeu.
5. Avraam insa era de o suta de ani, cand i s-a nascut Isaac, fiul sau,
6. Iar Sarra a zis: "Ras mi-a pricinuit mie Dumnezeu; ca oricine va auzi aceasta, va rade!"
7. Si apoi a adaugat: "Cine ar fi putut spune lui Avraam ca Sarra va hrani prunci la sanul sau? Si totusi i-am nascut fiu la batranetile sale!"
8. Si crescand copilul, a fost intarcat. Iar Avraam a facut ospat mare in ziua in care a fost intarcat Isaac, fiul sau.

9. Vazand insa Sarra ca fiul egiptencii Agar, pe care aceasta il nascuse lui Avraam, rade de Isaac, fiul ei,
10. A zis catre Avraam: "Izgoneste pe roaba aceasta si pe fiul ei, caci fiul roabei acesteia nu va fi mostenitor cu fiul meu, Isaac!"
11. Si s-au parut cuvintele acestea lui Avraam foarte grele pentru fiul sau Ismael.
12. Dumnezeu insa a zis catre Avraam: "Sa nu ti se para grele cuvintele cele pentru prunc si pentru roaba; toate cate-ti va zice Sarra, asculta glasul ei; pentru ca numai cei din Isaac se vor chema urmasii tai.
13. Dar si pe fiul roabei acesteia il voi face neam mare, pentru ca si el este din samanta ta".
14. Atunci s-a sculat Avraam dis-de-dimineata; a luat paine si un burduf cu apa si le-a dat Agarei; apoi, punandu-i pe umeri copilul, a slobozit-o; si, plecand ea, a ratacit prin pustiul Beer-Seba.
15. Cand insa s-a sfarsit apa din burduf, a lepadat ea copilul sub un maracine.
16. Si ducandu-se, a sezut in preajma lui, ca la o bataie de arc, caci isi zicea: "Nu voiesc sa vad moartea copilului meu!" Si, sezand ea acolo de o parte, si-a ridicat glasul si a plans.
17. Si a auzit Dumnezeu glasul copilului din locul unde era si ingerul lui Dumnezeu a strigat din cer catre Agar si a zis: "Ce e, Agar? Nu te teme, ca a auzit Dumnezeu glasul copilului din locul unde este!
18. Scoala, ridica copilul si-l tine de mana, caci am sa fac din el un popor mare!"
19. Atunci i-a deschis Dumnezeu ochii si a vazut o fantana cu apa si, mergand, si-a umplut burduful cu apa si a dat copilului sa bea.
20. Si era Dumnezeu cu copilul si a crescut acesta, a locuit in pustiu, si s-a facut vanator.
21. A locuit deci Ismael in pustiul Faran si mama sa i-a luat femeie din tara Egiptului.
22. In vremea aceea, Abimelec si Ahuzat, care luase pe nora lui, si Ficol, capetenia ostirii lui, au zis catre Avraam: "Dumnezeu e cu tine in toate cate faci.
23. Jura-mi, deci, aici pe Dumnezeu ca nu-mi vei face strambatate nici mie, nici fiului meu, nici neamului meu; ci, cum ti-am facut eu bine tie, asa sa-mi faci si tu mie si tarii in care esti oaspete!"
24. Raspuns-a Avraam: "Jur!"
25. Dar a mustrat Avraam pe Abimelec pentru fantanile de apa, pe care i le rapisera slugile lui Abimelec.
26. Iar Abimelec i-a zis: "Nu stiu cine ti-a facut lucrul acesta; nici tu nu mi-ai spus nimic, nici eu n-am auzit decat astazi".
27. Si a luat Avraam oi si vite si a dat lui Abimelec si au incheiat amandoi legamant.
28. Apoi Avraam a pus de o parte sapte mielusele.
29. Iar Abimelec a zis catre Avraam: "Ce sunt aceste sapte mielusele, pe care le-ai osebit?"
30. Raspuns-a Avraam: "Aceste sapte mielusele sa le iei de la mine, ca sa-mi fie marturie, ca eu am sapat fantana aceasta!"
31. De aceea s-a si numit locul acela Beer-Seba, pentru ca acolo au jurat ei amandoi.
32. Si dupa ce au facut ei legamant la Beer-Seba, s-a sculat Abimelec si Ahuzat, care luase pe nora lui, si Ficol, capetenia ostirii lui, si s-au intors in tara Filistenilor.
33. Iar Avraam a sadit o dumbrava la Beer-Seba si a chemat acolo numele Domnului Dumnezeului celui vesnic.
34. Si a mai trait Avraam in tara Filistenilor zile multe, ca strain.

CAPITOLUL 22

Isaac adus spre jertfa.

l. Dupa acestea, Dumnezeu a incercat pe Avraam si i-a zis: "Avraame, Avraame!" Iar el a raspuns: "Iata-ma!"
2. Si Dumnezeu i-a zis: "Ia pe fiul tau, pe Isaac, pe singurul tau fiu, pe care-l iubesti, si du-te in pamantul Moria si adu-l acolo ardere de tot pe un munte, pe care ti-l voi arata Eu!"
3. Sculandu-se deci Avraam dis-de-dimineata, a pus samarul pe asinul sau si a luat cu sine doua slugi si pe Isaac, fiul sau; si taind lemne pentru jertfa, s-a ridicat si a plecat la locul despre care-i graise Dumnezeu.
4. Iar a treia zi, ridicandu-si Avraam ochii, a vazut in departare locul acela.
5. Atunci a zis Avraam slugilor sale: "Ramaneti aici cu asinul, iar eu si copilul ne ducem pana acolo si, inchinandu-ne, ne vom intoarce la voi".
6. Luand deci Avraam lemnele cele pentru jertfa, le-a pus pe umerii lui Isaac, fiul sau; iar el a luat in maini focul si cutitul si s-au dus amandoi impreuna.
7. Atunci a grait Isaac lui Avraam, tatal sau, si a zis: "Tata!" Iar acesta a raspuns: "Ce este, fiul meu?" Zis-a Isaac: "Iata, foc si lemne avem; dar unde este oaia pentru jertfa?"

8. Avraam insa a raspuns: "Fiul meu, va ingriji Dumnezeu de oaia jertfei Sale!" Si s-au dus mai departe amandoi impreuna.
9. Iar daca au ajuns la locul, de care-i graise Dumnezeu, a ridicat Avraam acolo jertfelnic, a asezat lemnele pe el si, legand pe Isaac, fiul sau, l-a pus pe jertfelnic, deasupra lemnelor.
10. Apoi si-a intins Avraam mana si a luat cutitul, ca sa junghie pe fiul sau.
11. Atunci ingerul Domnului a strigat catre el din cer si a zis: "Avraame, Avraame!" Raspuns-a acesta: "Iata-ma!"
12. Iar ingerul a zis: "Sa nu-ti ridici mana asupra copilului, nici sa-i faci vreun rau, caci acum cunosc ca te temi de Dumnezeu si pentru mine n-ai crutat nici pe singurul fiu al tau".
13. Si ridicandu-si Avraam ochii, a privit, si iata la spate un berbec incurcat cu coarnele intr-un tufis. Si ducandu-se, Avraam a luat berbecul si l-a adus jertfa in locul lui Isaac, fiul sau.
14. Avraam a numit locul acela Iahve-ire, adica, Dumnezeu poarta de grija si de aceea se zice astazi: "In munte Domnul Se arata".
15. Si a strigat a doua oara ingerul Domnului din cer catre Avraam si a zis:
16. "Juratu-M-am pe Mine insumi, zice Domnul, ca de vreme ce ai facut aceasta si n-ai crutat nici pe singurul tau fiu, pentru Mine,
17. De aceea te voi binecuvanta cu binecuvantarea Mea si voi inmulti foarte neamul tau, ca sa fie ca stelele cerului si ca nisipul de pe tarmul marii si va stapani neamul tau cetatile dusmanilor sai;
18. Si se vor binecuvanta prin neamul tau toate popoarele pamantului, pentru ca ai ascultat glasul Meu".
19. Intorcandu-se apoi Avraam la slugile sale, s-au sculat impreuna si s-au dus la Beer-Seba si a locuit Avraam acolo in Beer-Seba.
20. Iar dupa ce s-au petrecut acestea, i s-a vestit lui Avraam, spunandu-i-se: "Iata Milca a nascut si ea fii lui Nahor, fratele tau:
21. Pe Ut, intaiul sau nascut, pe Buz, fratele acestuia si pe Chemuel, tatal lui Aram;
22. Pe Chesed, pe Hazo, pe Pildas, pe Idlaf si pe Batuel.
23. Iar lui Batuel i s-a nascut Rebeca". Pe acesti opt fii i-a nascut Milca lui Nahor, fratele lui Avraam.
24. Iar o tiitoare a lui, anume Reuma, i-a nascut si ea pe Tebah, pe Gaham, pe Tahas si pe Maaca.

CAPITOLUL 23

Moartea si mormantul Sarrei.

l. Sarra a trait o suta douazeci si sapte de ani. Acestia sunt anii vietii Sarrei.
2. Sarra a murit la Chiriat-Arba care e in vale, adica in Hebronul de astazi, in tara Canaanului. Si a venit Avraam sa planga si sa jeleasca pe Sarra.
3. Apoi s-a dus Avraam de la moarta sa, a grait cu fiii lui Het si a zis:
4. "Eu sunt intre voi strain si pribeag; dati-mi dar in stapanire un loc de mormant la voi, ca sa ingrop pe moarta mea".
S. Iar fiii lui Het au raspuns si au zis catre Avraam:
6. "Nu, domnul meu, ci asculta-ne: Tu aici la noi esti u: voievod al lui Dumnezeu. Deci, ingroapa-ti moarta in cel mai bun dintre locurile noastre de ingropare, ca nici unul dintre noi nu te va opri sa-ti ingropi moarta acolo".
7. Atunci s-a sculat Avraam si s-a inchinat poporului jarii aceleia, adica fiilor lui Het.
8. Si a grait catre dansii Avraam si a zis: "Daca voiti din suflet sa-mi ingrop pe moarta mea de la ochii mei, atunci ascultati-ma si rugati pentru mine pe Efron, fiul lui Tohar,
9. Ca sa-mi dea pestera Macpela pe care o are in capatul tarinei lui, dar sa mi-o dea pe bani gata, ca sa o am aici la voi in stapanire de veci pentru ingropare.
10. Efron insa sedea atunci in mijlocul fiilor lui Het. Si a raspuns Efron Heteeanul lui Avraam, in auzul fiilor lui Het si al tuturor celor ce venisera la portile cetatii lui, si a zis:
11. "Nu, domnul meu, asculta-ma pe mine: Eu iti dau tarina si pestera cea dintr-insa si ti-o dau in fala fiilor poporului; ti-o dau insa in dar. Ingroapa-ti pe moarta ta".
12. Avraam insa s-a inchinat inaintea poporului tarii
13. Si a grait catre Efron in auzul a tot poporul tinutului aceluia si a zis: "De binevoiesti, asculta-ma si ia de la mine pretul tarinei si voi ingropa acolo pe moarta mea".
14. Raspuns-a Efron lui Avraam si i-a zis:
15. "Asculta, domnul meu, tarina pretuieste patru sute sicli de argint. Ce este aceasta pentru mine si pentru tine?

Ingroapa-ti dar pe moarta ta!"
16. Atunci, ascultand pe Efron, Avraam a cantarit lui Efron atata argint, cat a spus el in auzul fiilor lui Het: patru sute sicli de argint, dupa pretul negustoresc.
17. Si asa tarina lui Efron, care e langa Macpela, in fata stejarului Mamvri, tarina si pestera din ea si toti pomii din tarina si tot ce era in hotarele ei de jur imprejur
18. S-au dat lui Avraam mosie de veci, inaintea fiilor lui Het si a tuturor celor ce se stransesera la poarta cetatii lui.
19. Dupa aceasta Avraam a ingropat pe Sarra, femeia sa, in pestera din tarina Macpela, care e in fata lui Mamvri sau a Hebronului, in Canaan.
20. Astfel a trecut de la fiii lui Het la Avraam tarina si pestera cea din ea, ca loc de ingropare.

CAPITOLUL 24

Casatoria lui Isaac

l. Avraam era acum batran si vechi de zile si Domnul binecuvantase pe Avraam cu de toate.
2. Atunci a zis Avraam catre sluga cea mai batrana din casa sa, care carmuia toate cate avea: "Pune mana ta sub coapsa mea
3. Si jura-mi pe Domnul Dumnezeul cerului si pe Dumnezeul pamantului ca fiului meu Isaac nu-i vei lua femeie din fetele Canaaneilor, in mijlocul carora locuiesc eu,
4. Ci vei merge in tara mea, unde m-am nascut eu, la rudele mele, si vei lua de acolo femeie lui Isaac, fiul meu".
5. Iar sluga a zis catre el: "Dar poate nu va vrea femeia sa vina cu mine in pamantul acesta; intoarce-voi, oare, pe fiul tau in pamantul de unde ai iesit?"
6. Avraam insa a zis catre el: "Ia seama sa nu intorci pe fiul meu acolo!
7. Domnul Dumnezeul cerului si Dumnezeul pamantului, Cel ce m-a luat din casa tatalui meu si din pamantul in care m-am nascut, Care mi-a grait si Care mi S-a jurat, zicand: tie-ti voi da pamantul acesta si urmasilor tai, Acela va trimite pe ingerul Sau inaintea ta si vei lua femeie feciorului meu de acolo.
8. Iar de nu va voi femeia aceea sa vina cu tine in pamantul acesta, vei fi slobod de juramantul meu, dar pe fiul meu sa nu-l intorci acolo!"
9. Si punandu-si sluga mana sub coapsa lui Avraam, stapanul sau, i s-a jurat pentru toate acestea.
10. Apoi a luat sluga cu sine zece camile din camilele stapanului sau si tot felul de lucruri scumpe de ale stapanului sau si, sculandu-se, s-a dus in Mesopotamia, in cetatea lui Nahor.
11. Si, intr-o zi, spre seara, cand ies femeile sa scoata apa, a poposit cu camilele la o fantana, afara din cetate.
12. Si a zis: "Doamne Dumnezeul stapanului meu Avraam, scoate-mi-o in cale astazi si fa mila cu stapanul meu Avraam!
13. Iata, eu stau la fantana aceasta si fetele locuitorilor cetatii au sa iasa sa scoata apa.
14. Deci fata careia ii voi zice: Pleaca urciorul tau sa beau si care-mi va raspunde: "Bea! Ba si camilele toate le voi adapa pana se vor satura", aceea sa fie pe care Tu ai randuit-o robului Tau Isaac si prin aceasta voi cunoaste ca faci mila cu stapanul meu Avraam.
15. Dar nu sfarsise el inca a cugeta acestea in mintea sa, cand iata ca iesi cu urciorul pe umar Rebeca, fecioara care se nascuse lui Batuel, fiul Milcai, femeia lui Nahor, fratele lui Avraam.
16. Aceasta era foarte frumoasa la chip, fecioara, pe care nu o cunoscuse inca un barbat. Si venind ea la fantana, si-a umplut urciorul si a pornit inapoi.
17. Atunci sluga lui Avraam a alergat inaintea ei si i-a zis: "Da-mi sa beau putina apa din urciorul tau!"
18. Iar ea a zis: "Bea, domnul meu!" Si indata si-a lasat urciorul pe brate si i-a dat sa bea apa pana a incetat de a mai bea.
19. Apoi a zis: "Si camilelor tale am sa le scot apa pana vor bea toate".
20. Si indata si-a desertat urciorul in adapatoare si a alergat iar la fantana sa scoata apa si a adapat toate camilele.
21. Iar omul acela se uita la ea cu mirare si tacea, dorind sa stie de i-a binecuvantat Domnul calatoria sau nu.
22. Si daca au incetat toate camilele de a mai bea, a luat omul acela si i-a dat un inel de aur, in greutate de o jumatate siclu, si doua bratari la mainile ei, in greutate de zece sicli de aur.
23. Apoi a intrebat-o si a zis: "A cui fata esti tu? Spune-mi, te rog, daca se afla in casa tatalui tau loc, ca sa ramanem?"

24. Iar ea i-a zis: "Sunt fata lui Batuel al Milcai, pe care ea l-a nascut lui Nahor".
25. Apoi i-a mai zis: "Avem si paie si fan mult si la noi este si loc, ca sa ramaneti".
26. Atunci s-a plecat omul acela si s-a inchinat Domnului si a zis:
27. "Binecuvantat sa fie Domnul Dumnezeul stapanului meu Avraam, Care n-a parasit pe stapanul meu cu mila si bunavointa Sa, de vreme ce m-a adus Domnul drept la casa fratelui stapanului meu".
28. Iar fata a alergat acasa la mama sa si a povestit toate acestea.
29. Rebeca insa avea un frate, anume Laban. Si a alergat Laban afara, la fantana, la omul acela,
30. Caci el vazuse inelul de aur si bratarile la mainile surorii sale Rebeca, si auzise vorbele Rebecai, sora sa, care spusese: "Asa si asa mi-a vorbit omul acela!" Si ajungand la el, l-a gasit stand cu camilele la fantana.
31. Si i-a zis: "Intra, binecuvantatul Domnului! Pentru ce stai afara? Eu ti-am gatit casa si salas pentru camilele tale!"
32. Si a intrat omul acela in casa. Iar Laban a luat povara de pe camile si le-a dat paie si fan, iar lui si oamenilor, care erau cu el, le-a dat apa, ca sa-si spele picioarele.
33. Apoi le-a adus de mancare. Eliezer insa a zis: "Nu voi manca pana nu voi spune la ce am venit". Zis-a Laban: "Spune!"
34. Atunci Eliezer a zis: "Eu sunt sluga lui Avraam.
35. Domnul a binecuvantat foarte pe stapanul meu si l-a marit si i-a dat oi si boi, argint si aur, robi si roabe, camile si asini.
36. Iar Sarra, femeia stapanului meu, fiind acum batrana, a nascut stapanului meu un fiu, caruia el i-a dat toate cate are.
37. Si m-a jurat stapanul meu, zicand: "Sa nu iei femeie feciorului meu din fetele Canaaneilor, in pamantul carora traiesc,
38. Ci sa mergi la casa tatalui meu, la rudele mele si sa iei de acolo femeie pentru feciorul meu!"
39. Iar eu am zis catre stapanul meu: "Dar de nu va vrea femeia sa vina cu mine?"
40. El insa mi-a raspuns: "Domnul Dumnezeu, inaintea Caruia umblu, va trimite cu tine pe ingerul Sau, va binecuvanta calea ta si vei lua femeie pentru feciorul meu din rudele mele si din casa tatalui meu.
41. Atunci vei fi slobod de juramantul meu, cand te vei duce la rudele mele si de nu ti-o vor da, vei fi dezlegat de juramantul meu.
42. Deci, ajungand eu astazi la fantana, am zis: "Doamne, Dumnezeul stapanului meu Avraam, de este sa ma faci sa izbutesc in calea ce fac,
43. Iata, eu stau la fantana; si fata careia eu ii voi zice cand va veni sa scoata apa: "Da-mi sa beau putina apa din urciorul tau!"
44. Iar ea imi va zice: "Bea si tu, si camilele tale le voi adapa", aceea sa fie femeia, pe care Domnul a randuit-o pentru Isaac, robul Sau si fiul stapanului meu, si prin aceasta voi cunoaste ca Te milostivesti spre stapanul meu Avraam.
45. Dar nu ispravisem eu inca a grai acestea in mintea mea, cand iata a iesit Rebeca, cu urciorul pe umar; se pogori la fantana si scoase apa, si eu i-am zis: "Da-mi sa beau!"
46. Si ea si-a lasat indata urciorul de pe umar, zicand: "Bea tu si camilele tale le voi adapa". Si am baut si mi-a adapat si camilele.
47. Apoi am intrebat-o si am zis: "A cui fata esti tu? Spune-mi te rog!" Si ea a zis: "Sunt fata lui Batuel, fiul lui Nahor, pe care i l-a nascut Milca". Atunci i-am dat un inel si bratari la maini.
48. Dupa aceea m-am plecat si m-am inchinat Domnului si am binecuvantat pe Domnul Dumnezeul stapanului meu Avraam, Care m-a povatuit de-a dreptul, ca sa iau pe fata fratelui stapanului meu pentru fiul lui.
49. Acum deci spuneti-mi de vreti sa aratati mila si bunavointa stapanului meu; iar de nu, sa caut alta in dreapta si in stanga".
50. Si raspunzand Laban si Batuel au zis: "De la Domnul vine lucrul acesta si noi nu-ti putem spune nimic nici de bine, nici de rau.
51. Iata, Rebeca este inaintea ta, ia-o si du-te si sa fie sotia fiului stapanului tau, cum a grait Domnul!"
52. Si auzind cuvintele lor, sluga lui Avraam s-a inchinat Domnului pana la pamant.
53. Apoi a scos sluga lucruri de argint si lucruri de aur si haine si le-a dat Rebecai. Dat-a de asemenea daruri si fratelui si mamei ei.
54. Dupa aceea au mancat si au baut, el si oamenii cei ce erau cu dansul si au ramas acolo. Iar daca s-a sculat dimineata, a zis: "Lasati-ma sa ma duc la stapanul meu!"

55. Iar fratele si mama Rebecai au zis: "Sa mai ramana fata cu noi macar vreo zece zile si apoi te vei duce!"
56. El insa le-a zis: "Nu ma zaboviti! Caci Domnul m-a facut sa izbutesc in calea mea; lasati-ma sa ma duc la stapanul meu!"
57. Raspuns-au ei: "Sa chemam copila si s-o intrebam ce ganduri are ea".
58. Si au chemat pe Rebeca si i-au zis: "Vrei sa te duci oare cu omul acesta?" Si ea a zis: "Ma duc!"
59. Atunci a lasat Laban sa plece Rebeca, sora sa, si doica ei, si sluga lui Avraam si cei ce erau cu el.
60. Si au binecuvantat pe Rebeca si i-au zis: "Sora noastra, sa se nasca din tine mii si zeci de mii si sa stapaneasca urmasii tai portile vrajmasilor lor!"
61. Atunci, sculandu-se Rebeca si slujnicele ei si suindu-se pe camile, s-au dus cu omul acela, si sluga lui Avraam, luand pe Rebeca, a plecat.
62. Isaac insa venise din Beer-Lahai-Roi, caci el locuia in partile de miazazi.
63. Iar spre seara a iesit Isaac la camp sa se plimbe si, ridicandu-si ochii, a vazut camilele venind.
64. Rebeca insa, cautand, a vazut pe Isaac si s-a dat jos de pe camila
65. Si a zis catre sluga: "Cine este omul acela care vine pe camp in intampinarea noastra?" Iar sluga i-a zis: "Acesta-i stapanul meu!" Atunci ea si-a luat valul si s-a acoperit.
66. Si sluga povesti lui Isaac toate cate facuse.
67. Si a dus-o Isaac in cortul mamei sale Sarra si a luat pe Rebeca si aceasta s-a facut femeia lui si a iubit-o. Si s-a mangaiat Isaac de pierderea mamei sale, Sarra.

CAPITOLUL 25
Casatoria a doua a lui Avraam. Moartea lui Avraam.

1. Avraam insa si-a mai luat o femeie cu numele Chetura.
2. Ea i-a nascut pe Zimran, Iocsan, Madan, Madian, Isbac si pe Suah.
3. Lui Iocsan i s-au nascut Seba, Teman si Dedan. Iar fiii lui Dedan au fost: Raguil, Navdeel, Asurim, Letusim si Leumim.
4. Iar fiii lui Madian au fost: Efa, Efer, Enoh, Abida si Eldaa. Acestia toti au fost fiii Cheturei.
5. Insa Avraam a dat toate averile sale fiului sau Isaac.
6. Iar fiilor tiitoarelor sale, Avraam le-a facut daruri si, inca fiind el in viata, i-a trimis departe de la Isaac, fiul sau, spre rasarit, in pamantul Rasaritului.
7. Zilele vietii lui Avraam, cate le-a trait, au fost o suta saptezeci si cinci de ani.
8. Apoi, slabind, Avraam a murit la batraneti adanci, satul de zile si s-a adaugat la poporul sau.
9. Si l-au ingropat feciorii lui, Isaac si Ismael, in pestera Macpela, din tarina lui Efron, fiul lui Tohar Heteeanul, in fata stejarului Mamvri;
10. Deci in tarina si in pestera pe care Avraam a cumparat-o de la fiii lui Het, acolo sunt ingropati Avraam si Sarra, femeia lui.
11. Iar dupa moartea lui Avraam, a binecuvantat Dumnezeu pe Isaac, fiul lui. Si locuia Isaac la Beer-Lahai-Roi.
12. Iata acum si viata lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care l-a nascut lui Avraam egipteanca Agar, slujnica Sarrei;
13. Si iata numele fiilor lui Ismael, dupa sirul nasterii lor: intaiul nascut al lui Ismael a fost Nebaiot; dupa el urmeaza Chedar, Adbeel si Mibsam,
14. Misma, Duma si Masa,
15. Hadad, Tema, Etur, Nafis si Chedma.
16. Acestia sunt fiii lui Ismael si acestea sunt numele lor, dupa asezarile lor si dupa taberele lor. Acestia sunt cei doisprezece voievozi ai semintiilor lor.
17. Iar anii vietii lui Ismael au fost o suta treizeci si sapte si, imbatranind, a murit si a trecut la parintii sai;
18. Iar urmasii sai s-au intins de la Havila pana la Sur, care este in fata Egiptului, pe drumul ce duce spre Asiria; si s-au salasluit ei inaintea tuturor fratilor lor.
19. Iar spita neamului lui Isaac, fiul lui Avraam, este aceasta: lui Avraam i s-a nascut Isaac.
20. Isaac insa era de patruzeci de ani, cand si-a luat de femeie pe Rebeca, fata lui Batuel Arameul din Mesopotamia si sora lui Laban Arameul.
21. Si s-a rugat Isaac Domnului pentru Rebeca, femeia sa, ca era stearpa; si l-a auzit Domnul si femeia lui Rebeca a zamislit.
22. Dar copiii au inceput a se zbate in pantecele ei si ea a zis: "Daca asa au sa fie, atunci la ce mai am aceasta

sarcina?" Si s-a dus sa intrebe pe Domnul.
23. Domnul insa i-a zis: "In pantecele tau sunt doua neamuri si doua popoare se vor ridica din pantecele tau; un popor va ajunge mai puternic decat celalalt si cel mai mare va sluji celui mai mic!"
24. Si i-a venit Rebecai vremea sa nasca si iata erau in pantecele ei doi gemeni.
25. Si cel dintai care a iesit era rosu si peste tot paros, ca o pielicica, si i-a pus numele Isav.
26. Dupa aceea a iesit fratele acestuia, tinandu-se cu mana de calcaiul lui Isav; si i s-a pus numele Iacov. Isaac insa era de saizeci de ani, cand i s-au nascut acestia din Rebeca.
27. Copiii acestia au crescut si a ajuns Isav om iscusit la vanatoare, traind pe campii; iar Iacov era om linistit, traind in corturi.
28. Isaac iubea pe Isav, pentru ca ii placea vanatul acestuia; iar Rebeca iubea pe Iacov.
29. O data insa a fiert Iacov linte, iar Isav a venit ostenit de la camp.
30. Si a zis Isav catre Iacov: "Da-mi sa mananc din aceasta fiertura rosie, ca sunt flamand!" De aceea Isav s-a mai numit si Edom.
31. Iacov insa i-a raspuns lui Isav: "Vinde-mi mai intai dreptul tau de intai-nascut!"
32. Si Isav a raspuns: "Iata eu mor. La ce mi-e bun dreptul de intai-nascut?"
33. Zisu-i-a Iacov: "Jura-mi-te acum!" Si i s-a jurat Isav si a vandut lui Iacov dreptul sau de intai-nascut.
34. Atunci Iacov a dat lui Isav paine si fiertura de linte si acesta a mancat si a baut, apoi s-a sculat si s-a dus. Si astfel a nesocotit Isav dreptul sau de intai-nascut.

CAPITOLUL 26

Isaac in tara Filistenilor. Legamantul cu Abimelec.

1. Si a fost o foamete in tara, afara de foametea cea dintai, care se intamplase in zilele lui Avraam. Atunci s-a dus Isaac in Gherara, la Abimelec, regele Filistenilor.
2. Atunci Domnul i S-a aratat si i-a zis: "Sa nu te duci in Egipt, ci sa locuiesti in tara, unde-ti voi zice Eu.
3. Locuieste in tara aceasta si Eu voi fi cu tine si te voi binecuvanta, ca tie si urmasilor tai voi da toate tinuturile acestea si-Mi voi implini juramantul cu care M-am jurat lui Avraam, tatal tau.
4. Voi inmulti pe urmasii tai ca stelele cerului si voi da urmasilor tai toate tinuturile acestea; si se vor binecuvanta intru urmasii tai toate popoarele pamantului,
5. Pentru ca Avraam, tatal tau, a ascultat cuvantul Meu si a pazit poruncile Mele, povetele Mele, indreptarile Mele si legile Mele!" `
6. De aceea s-a asezat Isaac in Gherara.
7. Iar locuitorii tinutului aceluia l-au intrebat despre Rebeca, femeia sa, cine e si el a zis: "Aceasta este sora mea!", caci s-a temut sa zica: "E femeia mea!", ca nu cumva sa-l omoare oamenii locului aceluia din pricina Rebecai, pentru ca era frumoasa la chip.
8. Dar dupa ce a trait el acolo multa vreme, s-a intamplat ca Abimelec, regele Filistenilor, sa se uite pe fereastra si sa vada pe Isaac jucandu-se cu Rebeca, femeia sa.
9. Atunci a chemat Abimelec pe Isaac si i-a zis: "Adevarat e ca-i femeia ta? De ce dar ai zis: "Aceasta-i sora mea?" Si Isaac a raspuns: "Pentru ca ma temeam sa nu fiu omorat din pricina ei".
10. Zisu-i-a Abimelec: "Pentru ce ne-ai facut aceasta? Putin a lipsit ca cineva din neamul meu sa se fi culcat cu femeia ta si ne-ai fi facut sa savarsim pacat".
11. Apoi a dat Abimelec porunca la tot poporul sau, zicand: "Tot cel ce se va atinge de omul acesta si de femeia lui va fi vinovat mortii".
12. Si a semanat Isaac in pamantul acela si a cules anul acela rod insutit. Domnul l-a binecuvantat,
13. Si omul acela a ajuns bogat si a sporit tot mai mult, pana ce a ajuns bogat foarte.
14. Avea turme de oi, cirezi de vite si ogoare multe, incat il pizmuiau Filistenii.
15. Toate fantanile, pe care le sapasera robii tatalui sau, in zilele lui Avraam, tatal sau, Filistenii le-au stricat si le-au umplut cu pamant.
16. Atunci a zis Abimelec catre Isaac: "Du-te de la noi, ca te-ai facut mult mai tare decat noi!"
17. Si s-a dus Isaac de acolo si, tabarand in valea Gherara, a locuit acolo.
18. Apoi a sapat Isaac din nou fantanile de apa, pe care le sapasera robii lui Avraam, tatal sau, si pe care le astupasera Filistenii dupa moartea lui Avraam, tatal sau, si le-a numit cu aceleasi nume, cu care le numise Avraam, tatal sau.

19. Dupa aceea au mai sapat slugile lui Isaac si in valea Gherara si au aflat acolo izvor de apa buna de baut.
20. Dar se certau ciobanii din Gherara cu ciobanii lui Isaac, zicand: "Apa este a noastra!" De aceea Isaac a pus fantanii aceleia numele Esec, din pricina ca se sfadisera pentru ea.
21. Ducandu-se apoi de acolo, Isaac a sapat alta fantana si se certau si de la aceasta. De aceea Isaac i-a pus numele Sitna.
22. Apoi s-a mutat si de aici si a sapat alta fantana, pentru care nu s-au mai certat, si i-a pus numele Rehobot, caci isi zicea: "Datu-ne-a astazi Domnul loc larg si vom spori pe pamant".
23. De aici Isaac s-a urcat catre Beer-Seba.
24. In noaptea aceea i S-a aratat Domnul si i-a zis: "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, tatal tau! Nu te teme, ca Eu sunt cu tine si te voi binecuvanta si voi inmulti pe urmasii tai, pentru Avraam, sluga Mea".
25. Acolo a facut Isaac jertfelnic si a chemat numele Domnului si isi intinse acolo cortul sau. Si au sapat acolo slugile lui Isaac o fantana, in valea Gherarei.
26. Atunci au venit din Gherara la el: Abimelec si Ahuzat, care luase pe nora lui, si Ficol, capetenia ostirii lui.
27. Iar Isaac le-a zis: "La ce ati venit la mine, voi care ma urati si n-ati alungat de la voi?"
28. Iar ei au zis: "Am vazut bine ca Domnul este cu tine si am zis sa facem cu tine juramant si sa incheiem legamant cu tine,
29. Ca tu sa nu ne faci nici un rau, cum nici noi nu ne-am atins de tine, ci ti-am facut bine si te-am scos de la noi cu pace; si acum esti binecuvantat de Domnul".
30. Atunci Isaac le-a facut ospat si ei au mancat si au baut.
31. Sculandu-se apoi a doua zi de dimineata, au jurat unul altuia. Si le-a dat drumul Isaac si ei s-au dus de la dansul cu pace.
32. Tot in ziua aceea venind slugile lui Isaac, l-au vestit de fantana ce o sapasera si au zis: "Am gasit apa!"
33. Si a numit Isaac fantana aceea Sibea, adica juramant. De aceea se si numeste cetatea aceea Beer-Seba, adica fantana juramantului, pana in ziua de astazi.
34. Iar Isav, fiind acum de patruzeci de ani, si-a luat doua femei: pe Iudit, fata lui Beeri Heteul, si pe Basemata, fata lui Elon Heteul.
35. Dar ele amarau pe Isaac si pe Rebeca.

CAPITOLUL 27
Isaac binecuvinteaza pe Iacov.

l. Iar dupa ce a imbatranit Isaac si au slabit vederile ochilor sai, a chemat pe Isav, pe fiul sau cel mai mare, si i-a zis: "Fiul meu!" Zis-a acela: "Iata-ma!"
2. Si Isaac a zis: "Iata, eu am imbatranit si nu stiu ziua mortii mele.
3. Ia-ti dara uneltele tale, tolba si arcul, si iesi la camp si adu-mi ceva vanat;
4. Sa-mi faci mancare, cum imi place mie, si adu-mi sa mananc, ca sa te binecuvanteze sufletul meu pana nu mor!"
5. Rebeca insa a auzit ce a zis Isaac catre fiul sau Isav. S-a dus deci Isav la camp sa vaneze ceva pentru tatal sau;
6. Iar Rebeca a zis catre Iacov, fiul cel mai mic: "Iata, eu am auzit pe tatal tau graind cu Isav, fratele tau, si zicand:
7. "Adu vanat si fa-mi o mancare sa mananc si sa te binecuvantez inaintea Domnului, pana a nu muri".
8. Acum dar, fiul meu, asculta ce am sa-ti poruncesc:
9. Du-te la turma, adu-mi de acolo doi iezi tineri si buni si voi face din ei mancare, cum ii place tatalui tau;
10. Iar tu o vei duce tatalui tau sa manance, ca sa te binecuvanteze tatal tau inainte de a muri".
11. Iacov insa a zis catre Rebeca, mama sa: "Isav, fratele meu, e om paros, iar eu n-am par.
12. Nu cumva tatal meu sa ma pipaie si voi fi in ochii lui ca un inselator si in loc de binecuvantare, voi atrage asupra-mi blestem".
13. Zis-a mama sa: "Fiul meu, asupra mea sa fie blestemul acela; asculta numai povata mea si du-te si adu-mi iezii!"
14. Atunci, ducandu-se Iacov, a luat si a adus mamei sale iezii, iar mama sa a gatit mancare, cum ii placea tatalui lui.
15. Apoi a luat Rebeca haina cea mai frumoasa a lui Isav, fiul ei cel mai mare, care era la ea in casa, si a imbracat pe Iacov, fiul ei cel mai mic;
16. Iar cu pieile iezilor a infasurat bratele si partile goale ale gatului lui.
17. Si a dat mancarea si painea ce gatise in mainile lui Iacov, fiul sau,
18. Si acesta a intrat la tatal sau si a zis: "Tata!" Iar acela a raspuns: "Iata-ma! Cine esti tu, copilul meu?"

19. Zis-a Iacov catre tatal sau: "Eu sunt Isav, intaiul tau nascut. Am facut precum mi-ai poruncit; scoala si sezi de mananca din vanatul meu, ca sa ma binecuvanteze sufletul tau!"
20. Zis-a Isaac catre fiul sau: "Cum l-ai gasit asa curand, fiul meu?" Si acesta a zis: "Domnul Dumnezeul tau mi l-a scos inainte".
21. Zis-a Isaac iarasi catre Iacov: "Apropie-te sa te pipai, fiul meu, de esti tu fiul meu Isav sau nu".
22. Si s-a apropiat Iacov de Isaac, tatal sau, iar acesta l-a pipait si a zis: "Glasul este glasul lui Iacov, iar mainile sunt mainile lui Isav".
23. Dar nu l-a cunoscut, pentru ca mainile lui erau paroase, ca mainile fratelui sau Isav; si l-a binecuvantat.
24. Si a mai zis: "Tu oare esti fiul meu Isav?" Si Iacov a raspuns: "Eu".
25. Zis-a Isaac: "Adu-mi si voi manca din vanatul fiului meu, ca sa te binecuvanteze sufletul meu!" Si i-a adus si a mancat; apoi i-a adus si vin si a baut.
26. Dupa aceea Isaac, tatal sau, i-a zis: "Apropie-te, fiule, si ma saruta!" a
27. Atunci s-a apropiat Iacov si l-a sarutat. Si a simtit Isaac mirosul hainei lui si l-a binecuvantat si a zis: "Iata, mirosul fiului meu e ca mirosul unui camp bogat, pe care l-a binecuvantat Domnul.
28. Sa-ti dea tie Dumnezeu din roua cerului si din belsugul pamantului, paine multa si vin.
29. Sa-ti slujeasca popoarele si capeteniile sa se inchine inaintea ta; sa fii stapan peste fratii tai si feciorii mamei tale sa ti se inchine tie; cel ce te va blestema sa fie blestemat si binecuvantat sa fie cel ce te va binecuvanta!"
30. Indata ce a ispravit Isaac de binecuvantat pe Iacov, fiul sau, si cum a iesit Iacov de la fata tatalui sau Isaac, a venit si Isav cu vanatul lui.
31. A facut si el bucate si le-a adus tatalui sau si a zis catre tatal sau: "Scoala, tata, si mananca din vanatul fiului tau, ca sa ma binecuvanteze sufletul tau!"
32. Iar Isaac, tatal sau, i-a zis: "Cine esti tu?" Iar el a zis: "Eu sunt Isav, fiul tau cel intai-nascut!"
33. Atunci s-a cutremurat Isaac cu cutremur mare foarte si a zis: "Dar cine-i acela, care a cautat si mi-a adus vanat si am mancat de la el inainte de a veni tu si l-am binecuvantat si binecuvantat va fi?"
34. Iar Isav, auzind cuvintele tatalui sau Isaac, a strigat cu glas mare si foarte dureros si a zis catre tatal sau: "Binecuvanteaza-ma si pe mine, tata!"
35. Zis-a Isaac catre el: "A venit fratele tau cu inselaciune si a luat binecuvantarea ta".
36. Iar Isav a zis: "Din pricina oare ca-l cheama Iacov, de aceea m-a inselat de doua ori? Deunazi mi-a rapit dreptul de intai-nascut, iar acum mi-a rapit binecuvantarea mea". Apoi a zis Isav catre tatal sau: "Nu mi-ai pastrat si mie binecuvantare, tata?"
37. Raspuns-a Isaac si a zis lui Isav: "Iata, stapan l-am facut peste tine si pe toti fratii lui i-am facut lui robi; cu paine si cu vin l-am daruit. Dar cu tine ce sa fac, fiul meu?"
38. Si a zis Isav catre tatal sau: "Tata, oare numai o binecuvantare ai tu? Binecuvanteaza-ma si pe mine, tata:" Si cum Isaac tacea, Isav si-a ridicat glasul si a inceput a plange.
39. Atunci, raspunzand Isaac, tatal lui, a zis catre el: "Iata, locuinta ta va fi un pamant manos si cerul iti va trimite roua sa;
40. Cu sabia ta vei trai si vei fi supus fratelui tau; va veni insa vremea cand te vei ridica si vei sfarama jugul lui de pe grumazul tau".
41. De aceea ura Isav pe Iacov pentru binecuvantarea cu care-l binecuvantase tatal sau. Si a zis Isav in cugetul sau: "Se apropie zilele de jelire pentru tatal meu; atunci am sa ucid pe Iacov, fratele meu!"
42. Dar i s-a spus Rebecai cuvintele lui Isav, fiul cel mai mare, si ea a trimis de a chemat pe Iacov, fiul ei cel mai mic, si i-a zis: "Iata Isav, fratele tau, vrea sa se razbune pe tine, omorandu-te.
43. Acum dar, fiul meu, asculta povata mea si, sculandu-te, fugi la Haran, in Mesopotamia, la fratele meu Laban,
44. Si stai la el catva timp, pana se va potoli mania fratelui tau
45. Si pana va mai uita el ce i-ai facut. Atunci voi trimite si te voi lua de acolo. Pentru ce sa raman eu intr-o singura zi fara de voi amandoi?"
46. Apoi Rebeca a zis catre Isaac: "Sunt scarbita de viata mea, din pricina fetelor Heteilor. Daca-si ia si Iacov femeie ca acestea, din fetele pamantului acestuia, atunci la ce-mi mai e buna viata?"

CAPITOLUL 28
Iacov in Mesopotamia.

l. Atunci a chemat Isaac pe Iacov si l-a binecuvantat si i-a poruncit, zicand: "Sa nu-ti iei femeie din fetele

Canaaneilor;
2. Ci scoala si mergi in Mesopotamia in casa lui Batuel, tatal mamei tale, si-ti ia femeie de acolo, din fetele lui Laban, fratele mamei tale,
3. Si Dumnezeul cel Atotputernic sa te binecuvanteze, sa te creasca si sa te inmulteasca si sa lasara din tine popoare multe;
4. Sa-ti dea binecuvantarea lui Avraam, tatal meu, tie si urmasilor tai ca sa stapanesti pamantul ce-l locuiesti acum si pe care l-a dat Dumnezeu lui Avraam,
5. Si asa Isaac i-a dat drumul lui Iacov, iar acesta s-a dus in Mesopotamia, la Laban, fiul lui Batuel Arameul si fratele Rebecai, mama lui Iacov si a lui Isav.
6. Vazand insa Isav ca Isaac a binecuvantat pe Iacov si l-a trimis in Mesopotamia, sa-si ia femeie de acolo, pentru care l-a binecuvantat si i-a poruncit, zicand: "Sa nu-ti iei femeie din fetele Canaaneilor",
7. Si ca Iacov a ascultat pe tatal sau si pe mama sa si s-a dus in Mesopotamia,
8. Si intelegand Isav ca lui Isaac, tatal sau; nu-i plac fetele Canaaneilor,
9. S-a dus la Ismael si, pe langa cele doua femei ale sale, si-a mai luat si pe Mahalat, fata lui Ismael, fiul lui Avraam, si sora lui Nebaiot.
10. Iar Iacov iesind din Beer-Seba, s-a dus in Haran.
11. Ajungand insa la un loc, a ramas sa doarma acolo, caci asfintise soarele. Si luand una din pietrele locului aceluia si punandu-si-o capatai, s-a culcat in locul acela.
12. Si a visat ca era o scara, sprijinita pe pamant, iar cu varful atingea cerul; iar ingerii lui Dumnezeu se suiau si se pogorau pe ea.
13. Apoi S-a aratat Domnul in capul scarii si i-a zis: "Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatal tau, si Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pamantul pe care dormi ti-l voi da tie si urmasilor tai.
14. Urmasii tai vor fi multi ca pulberea pamantului si tu te vei intinde la apus si la rasarit, la miazanoapte si la miazazi, si se vor binecuvanta intru tine si intru urmasii tai toate neamurile pamantului.
15. Iata, Eu sunt cu tine si te voi pazi in orice cale vei merge; te voi intoarce in pamantul acesta si nu te voi lasa pana nu voi implini toate cate ti-am spus".
16. Iar cand s-a desteptat din somnul sau, Iacov a zis: "Domnul este cu adevarat in locul acesta si eu n-am stiut!"
17. Si, spaimantandu-se Iacov, a zis: "Cat de infricosator este locul acesta! Aceasta nu e alta fara numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!"
18. Apoi s-a sculat Iacov dis-de-dimineata, a luat piatra ce si-o pusese capatai, a pus-o stalp si a turnat pe varful ei untdelemn.
19. Iacov a pus locului aceluia numele Betel (casa lui Dumnezeu), caci mai inainte cetatea aceea se numea Luz.
20. Si a facut Iacov fagaduinta, zicand: "De va fi Domnul Dumnezeu cu mine si ma va povatui in calea aceasta, in care merg eu astazi, de-mi va da paine sa manan si haine sa ma imbrac;
21. Si de ma voi intoarce sanatos la casa tatalui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu.
22. Iar piatra aceasta, pe care am pus-o stalp, va fi pentru mine casa lui Dumnezeu si din toate cate-mi vei da Tu mie, a zecea parte o voi da Tie".

CAPITOLUL 29
Iacov la Laban.

1. Sculandu-se apoi, Iacov s-a dus in pamantul fiilor Rasaritului, la Laban, fiul lui Batuel Arameul si fratele Rebecai, mama lui Iacov si a lui Isav.
2. Si cautand el o data, iata in camp o fantana, iar langa ea trei turme de oi culcate; caci din fantana aceea se adapau turmele si pe gura fantanii era o piatra mare.
3. Cand se adunau acolo toate turmele, ciobanii pravaleau piatra de pe gura fantanii si adapau oile, apoi iar puneau piatra la locul ei pe gura fantanii.
4. Deci a zis Iacov catre pastori: "Fratilor, de unde sunteti voi?" Iar ei au zis: "Noi suntem din Haran".
5. Si el le-a zis: "Cunoasteti voi pe Laban, feciorul lui Nahor?" Raspuns-au aceia: "Il cunoastem".
6. Zis-a iarasi Iacov: "E sanatos?" Si ei au zis: "Sanatos. Iata Rahila, fata lui, vine cu oile".
7. Zis-a Iacov catre ei: "Mai e inca mult din zi si nu e inca vremea sa se adune turmele; adapati oile si duceti-va de le pasteti".
8. Iar ei au zis: "Pana nu se aduna toti pastorii, nu putem sa pravalim piatra de pe gura fantanii, ca sa adapam oile!"

9. Inca graind el cu ei, iata a venit Rahila, fiica lui Laban, cu oile tatalui sau, caci ea pastea oile tatalui sau.
10. Vazand Iacov pe Rahila, fiica lui Laban, fratele mamei sale, si oile lui Laban, fratele mamei sale, s-a apropiat Iacov si a pravalit piatra de pe gura fantanii si a adapat oile lui Laban, fratele mamei sale.
11. Si a sarutat Iacov pe Rahila si si-a ridicat glasul si a plans.
12. Apoi a spus Rahilei ca-i ruda cu tatal ei si ca-i fiul Rebecai. Iar ea a alergat si a spus tatalui sau toate acestea.
13. Auzind Laban de sosirea lui Iacov, fiul surorii sale, a alergat in intampinarea lui si, imbratisandu-l, l-a sarutat si l-a adus in casa sa si el a povestit lui Laban toate.
14. Iar Laban i-a zis: "Tu esti din oasele mele si din carnea mea". Si a stat Iacov la el o luna de zile.
15. Atunci Laban a zis catre Iacov: "Au doara imi vei sluji in dar, pentru ca imi esti ruda? Spune-mi, care-ti va fi simbria?"
16. Laban insa avea doua fete: pe cea mai mare o chema Lia si pe cea mai mica o chema Rahila.
17. Lia era bolnava de ochi, iar Rahila era chipesa la statura si tare frumoasa la fata.
18. Lui Iacov insa ii era draga Rahila si a zis: "Iti voi sluji sapte ani pentru Rahila, fata ta cea mai mica".
19. Zisu-i-a Laban: "Mai bine s-o dau dupa tine decat s-o dau dupa alt barbat. Ramai la mine!"
20. Si a slujit Iacov pentru Rahila sapte ani si i s-a parut numai cateva zile, pentru ca o iubea.
21. Apoi a zis Iacov catre Laban: "Da-mi femeia, ca mi s-au implinit zilele sa intru la ea".
22. Atunci a chemat Laban pe toti oamenii locului aceluia si a facut ospat.
23. Iar seara a luat Laban pe fiica sa Lia si a bagat-o inauntru si a intrat Iacov la ea.
24. Si Laban a dat pe roaba sa Zilpa, roaba fiicei sale Lia.
25. Dar cand s-a facut ziua, iata era Lia. Si a zis Iacov catre Laban: "Pentru ce mi-ai facut aceasta? Nu Ii-am slujit eu oare pentru Rahila? Pentru ce m-ai inselat?"
26. Raspuns-a Laban: "Aici la noi nu se pomeneste sa se marite fata cea mai mica inaintea celei mai mari.
27. Implineste aceasta saptamana de nunta si-ti voi da-o si pe aceea, pentru slujba ce-mi vei mai face alti sapte ani!"
28. Si a facut Iacov asa: a implinit saptamana de nunta si i-a dat Laban si pe Rahila, fiica sa, de femeie.
29. Atunci a dat Laban pe roaba sa Bilha, roaba fiicei sale Rahila.
30. A intrat deci Iacov si la Rahila si iubea el pe Rahila mai mult decat pe Lia. Apoi a mai slujit Iacov lui Laban alti sapte ani.
31. Vazand insa Domnul Dumnezeu ca Lia era dispretuita, a deschis pantecele ei, iar Rahila fu stearpa.
32. A zamislit deci Lia si a nascut lui Iacov un fiu, caruia i-a pus numele Ruben, zicand: "A cautat Domnul la smerenia mea si mi-a dat fiu; de acum ma va iubi barbatul meu".
33. Apoi a zamislit Lia iarasi si a nascut lui Iacov al doilea fiu si a zis: "Auzit-a Domnul ca nu sunt iubita si mi-a dat si pe acesta". Si i-a pus numele Simeon.
34. Si iarasi a zamislit ea si a mai nascut un fiu si a zis: "De acum se va lipi de mine barbatul meu, caci i-am nascut trei fii". De aceea i-a pus acestuia numele Levi.
35. Si iarasi a zamislit si a mai nascut un fiu si a zis: "Acum voi lauda pe Domnul!" De aceea i-a pus numele Iuda. Apoi a incetat Lia de a mai naste.

CAPITOLUL 30
Fiii lui Iacov

1. Iar Rahila, vazand ca ea n-a nascut lui Iacov nici un fiu, a prins pizma pe sora sa si a zis lui Iacov: "Da-mi copii, iar de nu, voi muri".
2. Maniindu-se insa Iacov pe Rahila, i-a zis: "Au doara eu sunt Dumnezeu, Care a starpit rodul pantecelui tau?"
3. Atunci Rahila a zis catre Iacov: "Iata roaba mea Bilha; intra la ea si ea va naste pe genunchii mei si voi avea si eu copii printr-insa".
4. Si i-a dat pe Bilha, roaba sa, de femeie si a intrat Iacov la ea;
5. Iar Bilha, roaba Rahilei, a zamislit si a nascut lui Iacov un fiu.
6. Atunci Rahila a zis: "Dumnezeu mi-a facut dreptate, a auzit glasul meu si mi-a dat fiu". De aceea i-a pus numele Dan.
7. Si a zamislit iarasi Bilha, roaba Rahilei, si a mai nascut un fiu lui Iacov;
8. Iar Rahila a zis: "Lupta dumnezeiasca m-am luptat cu sora mea, am biruit si am ajuns deopotriva cu sora mea!" De aceea i-a pus numele Neftali.

9. Lia insa, vazand ca a incetat de a mai naste, a luat pe roaba sa Zilpa si a dat-o lui Iacov de femeie si el a intrat la ea;
10. Zilpa, roaba Liei, a nascut lui Iacov un fiu.
11. Atunci a zis Lia: "Noroc" Si i-a pus numele Gad.
12. Apoi iarasi a zamislit Zilpa, roaba Liei, si a nascut lui Iacov alt fiu.
13. Si a zis Lia: "Spre fericirea mea s-a nascut, ca ma vor ferici femeile!" Si i-a pus numele Aser.
14. Iar pe vremea seceratului graului s-a dus Ruben si, gasind in tarina mandragore, le-a adus la mama sa Lia. Rahila insa a zis catre Lia, sora sa: "Da-mi si mie din mandragorele fiului tau!"
15. Iar Lia a zis: "Nu-ti ajunge ca mi-ai luat barbatul? Vrei sa iei si mandragorele fiului meu?" Si Rahila a zis: "Nu asa, ci pentru mandragorele fiului tau, sa se culce Iacov noaptea aceasta cu tine!"
16. Venind Iacov seara de la camp, i-a iesit Lia inainte si i-a zis: "Sa intri la mine astazi, ca te-am cumparat cu mandragorele fiului meu!" Si in noaptea aceea s-a culcat Iacov cu ea.
17. Si a auzit Dumnezeu pe Lia si ea a zamislit si a nascut lui Iacov al cincilea fiu.
18. Atunci a zis Lia: "Mi-a dat rasplata Dumnezeu pentru ca am dat barbatului meu pe roaba mea". Si a pus copilului numele Isahar, adica rasplata.
19. Apoi a mai zamislit Lia inca o data si a nascut lui Iacov al saselea fiu.
20. Si a zis Lia: "Dar minunat mi-a daruit Dumnezeu in timpul de acum! De acum barbatul meu va sedea la mine, ca i-am nascut sase feciori". Si a pus copilului numele Zabulon.
21. Dupa aceea Lia a mai nascut o fata si i-a pus numele Dina.
22. Dar si-a adus aminte Dumnezeu si de Rahila si a auzit-o Dumnezeu si i-a deschis pantecele.
23. Si zamislind, ea a nascut lui Iacov un fiu; si a zis Rahila: "Ridicat-a Dumnezeu ocara de la mine!"
24. Si a pus copilului numele Iosif, zicand: "Domnul imi va mai da si alt fiu!"
25. Iar dupa ce a nascut Rahila pe Iosif, Iacov a zis catre Laban: "Lasa-ma sa plec, sa ma duc la mine, in pamantul meu.
26. Da-mi femeile mele si copiii mei, pentru care ti-am slujit, ca sa ma duc, caci tu stii ce slujba ti-am facut".
27. Laban insa i-a zis: "De am aflat har inaintea ta, mai ramai la mine! Caci vad bine ca Dumnezeu m-a binecuvantat prin venirea ta".
28. Apoi a adaugat: "Spune simbria ce voiesti si-ti voi da-o!"
29. Iacov insa i-a raspuns: "Tu stii cum ti-am slujit si cum sunt vitele tale, de cand am venit eu la tine;
30. Caci erau putine cand am venit eu, iar de atunci s-au inmultit si te-a binecuvantat Dumnezeu prin venirea mea. Cand insa am sa lucrez eu si pentru casa mea?"
31. Raspunsu-i-a Laban: "Ce sa-ti dau?" Si Iacov a zis: "Sa nu-mi dai nimic. Dar de faci ce-ti voi spune eu, voi mai paste si voi mai pazi oile tale.
32. Sa treaca astazi toate oile tale pe dinaintea noastra si sa despartim din ele orice oaie pestrita sau tarcata sau neagra, iar dintre capre cele pestrite sau tarcate: aceea sa fie simbria mea.
33. Credinciosia mea va raspunde pentru mine inaintea ta maine, cand vei veni sa-mi statornicesti simbria: tot ce nu va fi baltat sau tarcat intre caprele mele si tot ce nu va fi tarcat sau negru intre oile mele se va socoti ca furat de mine".
34. Zis-a Laban catre el: "Bine, sa fie cum zici tu!"
35. Si a ales Iacov in ziua aceea tapii cei vargati sau pestriti si toate caprele baltate sau tarcate, toate cate erau cu cit de putin alb, si toate oile tarcate sau negre si le-a dat in seama fiilor sai.
36. Iar Laban a hotarat ca departarea intre dansul si oile lui Iacov sa fie cale de trei zile. Si a ramas Iacov sa pasca celelalte oi ale lui Laban.
37. Dupa aceea si-a luat Iacov nuiele verzi de plop, de migdal si de paltin, si a crestat pe ele dungi albe, luand de pe nuiele fasii de coaja pana la albeata nuielelor.
38. Apoi punea nuielele crestate in jgheaburile de adapat, ca, venind sa bea, oile sa zamisleasca inaintea nuielelor din adapatori.
39. Si zamisleau oile cum erau nuielele si fatau oile miei pestriti, tarcati si negri.
40. Iar mieii acestia ii alegea Iacov si punea inaintea oilor lui Laban numai tot ce era pestrit si tot ce era negru; dar turmele sale le tinea despartite si nu le amesteca cu oile lui Laban.
41. Afara de aceasta Iacov, cand zamisleau oile cele bune, punea nuiele pestrite in adapatori inaintea lor, ca sa zamisleasca ele cum erau nuielele;
42. Iar cand zamisleau cele rele, nu le punea nuielele si asa cele ce se cuveneau lui Laban erau slabe, iar cele ce se

cuveneau lui Iacov erau voinice.
43. De aceea s-a imbogatit omul acesta foarte, foarte tare, si avea multime de vite marunte si vite mari, roabe si robi, camile si asini.

CAPITOLUL 31
Iacov pleaca in Canaan.

1. A auzit insa Iacov vorbele feciorilor lui Laban, care ziceau: "Iacov a luat toate cate avea tatal nostru si din ale tatalui nostru si-a facut toata bogatia aceasta".
2. Si cautand Iacov la fata lui Laban, iata nu mai era fata de el ca mai inainte.
3. Atunci Domnul a zis catre Iacov: "Intoarce-te in tara parintilor tai, in patria ta, si Eu voi fi cu tine!"
4. Trimitand, deci, Iacov a chemat pe Rahila si pe Lia la camp, unde erau turmele,
5. Si le-a zis: "Vad eu ca fata tatalui vostru nu mai e fata de mine, ca mai inainte; dar Dumnezeul tatalui meu este cu mine.
6. Voi insiva stiti ca am slujit pe tatal vostru cu toata inima;
7. Iar tatal vostru m-a inselat si de zeci de ori mi-a schimbat simbria, Dumnezeu insa nu i-a ingaduit sa-mi faca rau.

8. Cand zicea el: Cele pestrite sa fie simbria ta, toate oile fatau miei pestriti; iar cand zicea el: Cele negre sa-ti fie de simbrie, atunci toate oile fatau miei negri.
9. Si asa a luat Dumnezeu toate vitele de la tatal vostru si mi le-a dat mie.
10. Iata o data, pe vremea cand intrau in calduri oile, mi-am ridicat ochii si am vazut in vis; si iata ca tapii si berbecii, care sareau pe capre si pe oi, erau albi, vargati si baltati.
11. Iar ingerul Domnului mi-a zis in vis: "Iacove!" Si eu am raspuns: "Ce este?"
12. Zis-a el: "Ridica-ti ochii si priveste: toti tapii si berbecii, care sar pe capre si pe oi, sunt vargati, pestriti si baltati, caci am vazut toate cate ti-a facut Laban.
13. Eu sunt Dumnezeul, Cel ce ti S-a aratat in Betel, unde Mi-ai turnat untdelemn pe stalp si unde Mi-ai facut fagaduinta. Scoala deci acum, iesi din pamantul acesta si mergi in pamantul tau de nastere si Eu voi fi cu tine".
14. Atunci Lia si Rahila i-au raspuns si au zis: "Mai avem noi oare parte si mostenire in casa tatalui nostru?
15. Oare n-am fost noi socotite de el ca niste straine, fiindca el ne-a vandut si a mancat banii nostri?
16. De aceea, toata averea pe care Dumnezeu a luat-o de la tatal nostru este a noastra si a copiilor nostri. Fa dar acum toate cate ti-a zis Domnul!"
17. Atunci s-a sculat Iacov si a urcat copiii si femeile sale pe camile,
18. A strans toate turmele sale si toata bogatia sa, pe care o agonisise in Mesopotamia, si toate ale sale, ca sa mearga la Isaac, tatal sau, in tara Canaanului.
19. Iar Laban, ducandu-se sa-si tunda oile, Rahila a furat idolii tatalui sau.
20. Deci Iacov a inselat pe Laban Arameul, caci nu l-a vestit ca pleaca,
21. Ci a fugit cu toate cate avea si, trecand Eufratul, s-a indreptat spre Muntele Galaadului.
22. Iar a treia zi i s-a dat de stire lui Laban Arameul, ca Iacov a fugit.
23. Atunci, luand Laban cu sine pe feciorii si pe rudele sale, a alergat dupa el cale de sapte zile si l-a ajuns la Muntele Galaadului.
24. Dar Dumnezeu a venit la Laban Arameul noaptea in vis si i-a zis: "Fereste-te, nu cumva sa vorbesti lui Iacov nici de bine, nici de rau".
25. Si a ajuns Laban pe Iacov. Iacov insa isi asezase cortul sau pe munte; si tot pe Muntele Galaad si l-a asezat si Laban cu rudele sale.
26. Atunci a zis Laban catre Iacov: "Ce ai facut? Pentru ce mi-ai furat inima si mi-ai luat fetele, ca si cum le-ai fi robit cu sabia?
27. Pentru ce ai fugit pe ascuns si m-ai inselat, in loc sa ma instiintezi pe mine, care ti-as fi dat drumul cu veselie si cu cantari din timpane si din harfa?
28. Ba nu mi-ai ingaduit nici macar sa-mi sarut nepotii si fetele mele. Te-ai purtat, asadar, ca un om fara de minte.
29. Si acum mana mea cea puternica ar putea sa-ti faca rau. Dar Dumnezeul tatalui tau mi-a vorbit ieri si mi-a zis: "Fereste-te, nu cumva sa vorbesti lui Iacov nici de bine, nici de rau!"
30. Sa zicem ca ai plecat, pentru ca cu mare aprindere doreai casa tatalui tau. Dar atunci de ce mi-ai furat dumnezeii mei?"

31. Atunci raspunzand Iacov, a zis catre Laban: "M-am temut, caci ziceam: Nu cumva sa-ti iei fetele de la mine si toate ale mele.
32. Dar la cine vei gasi idolii tai, acela nu va mai trai. Cauta de fata cu rudele noastre si ia tot ce vei gasi al tau la mine!" Iacov insa nu stia ca Rahila, femeia sa, ii furase.
33. A intrat atunci Laban in cortul lui Iacov, si in cortul Liei, si in cortul celor doua roabe, si a cautat si n-a gasit nimic; apoi, iesind din cortul Liei, a intrat si in cortul Rahilei.
34. Rahila insa luase idolii si-i pusese sub samarul camilei si sedea deasupra lor; si a scotocit Laban prin tot cortul Rahilei si n-a gasit nimic.
35. Iar ea a zis catre tatal sau: "Sa nu se manie domnul meu ca nu ma pot scula inaintea ta, pentru ca tocmai acum am necazul obisnuit al femeilor". Si mai scotocind Laban prin tot cortul, n-a gasit idolii.
36. Atunci s-a maniat Iacov si s-a plans impotriva lui Laban. Si incepand a grai, Iacov a zis lui Laban: "Care-i vina mea si care-i pacatul meu, de te inversunezi impotriva mea?
37. Daca ai rascolit toate lucrurile din casa mea, gasit-ai, oare, ceva din ale casei tale? Arata aici inaintea rudeniilor tale si inaintea rudeniilor mele, ca sa ne judece ele pe amandoi!
38. Iata, douazeci de ani am stat la tine: oile tale si caprele tale n-au lepadat; berbecii oilor tale nu ti i-am mancat,
39. Vite sfasiate de fiare nu ti-am adus: acestea au fost paguba mea. Din mana mea ai cerut ceea ce se furase in timpul zilei si in vremea noptii.
40. Ziua eram mistuit de caldura, iar noaptea de frig si somnul nu se lipea de ochii mei.
41. Asa mi-au fost cei douazeci de ani in casa ta. ti-am slujit paisprezece ani pentru cele doua fete ale tale si sase ani pentru vitele tale, iar tu de zeci de ori mi-ai schimbat simbria.
42. De n-ar fi fost cu mine Dumnezeul tatalui meu, Dumnezeul lui Avraam si frica de Isaac, tu acum m-ai fi alungat cu nimic. Necazul meu si munca mainilor mele le-a vazut Dumnezeu si de aceea a mijlocit ieri pentru mine".
43. Raspuns-a Laban si a zis catre Iacov: "Aceste fete sunt fetele mele, acesti copii sunt copiii mei, aceste vite sunt vitele mele, si toate cate le vezi sunt ale mele si ale fetelor mele. Cum dar as fi putut eu sa fac astazi ceva impotriva lor, sau impotriva copiilor, pe care i-au nascut ele?
44. Haidem dar acum sa facem amandoi, eu si tu, legamant, care sa fie marturie intre mine si tine!" Iar Iacov i-a zis: "Iata, nu e nimeni cu noi; dar sa stii ca Dumnezeu este martor intre mine si tine".
45. Si a luat Iacov o piatra si a pus-o stalp.
46. Apoi a zis Iacov catre fratii sai: "Adunati pietre!" Si au adunat pietre si au facut o movila; si au mancat si au baut acolo pe movila. Apoi a zis Laban catre dansul: "Movila aceasta este astazi marturie intre mine si intre tine".
47. Si Laban a numit-o in limba sa: Iegar-Sahaduta, adica movila marturiei, iar Iacov i-a dat acelasi nume, insa pe limba sa si i-a zis: Galaad.
48. Apoi Laban a zis iarasi catre Iacov: "Iata, movila aceasta si semnul ce am pus astazi sunt marturia legamantului dintre mine si tine". De aceea i s-a pus si numele Galaad, adica movila marturiei.
49. Ba s-a mai numit ea si Mitpa, adica veghere, pentru ca Laban a zis: "Sa vegheze Domnul asupra mea si asupra ta, dupa ce ne vom desparti unul de altul.
50. De te vei purta rau cu fetele mele, sau de-ti vei mai lua si alte femei, afara de fetele mele, nu mai e vorba de un om, care sa vada, ci ia aminte ca intre mine si intre tine e martor Dumnezeu!"
51. Si iarasi a zis Laban catre Iacov: "Iata movila aceasta si stalpul, pe care l-am pus intre amandoi, este marturie intre mine si tine.
52. Ca nici eu nu voi trece spre tine si nici tu nu vei trece spre mine, de la aceasta movila, cu gand rau.
53. Dumnezeul lui Avraam si Dumnezeul lui Nahor, Dumnezeul parintilor lor sa fie judecator intre noi!" Iar Iacov a jurat pe Acela, de Care se temea Isaac, tatal sau.
54. Apoi a junghiat Iacov ardere de tot pe munte si a chemat pe rudele sale sa manance paine. Si au mancat paine si s-au veselit in munte.
55. Iar a doua zi s-a sculat Laban dis-de-dimineata si a sarutat pe nepotii sai si pe fetele sale si i-a binecuvantat. Apoi Laban a pornit sa se intoarca la locul sau.

CAPITOLUL 32

Rugaciunea lui Iacov.

l. Dupa aceea Iacov s-a dus in calea sa. Si cautand, el a vazut ostirea lui Dumnezeu tabarata, caci l-au intampinat ingerii lui Dumnezeu.

2. Iacov insa, cand i-a vazut, a zis: "Aceasta este tabara lui Dumnezeu!" Si a pus locului aceluia numele Mahanaim, adica doua tabere.
3. Apoi a trimis Iacov soli inaintea sa, la fratele sau Isav, in tinutul Seir din tara Edomului,
4. Si le-a poruncit, zicand: "Asa sa ziceti catre domnul meu Isav: Asa graieste robul tau Iacov: Am stat la Laban si am trait la el pana acum.
5. Am boi si asini, oi, slugi si slujnice, si am trimis sa vesteasca pe domnul meu Isav, ca sa afle robul tau bunavointa inaintea ta".
6. Si intorcandu-se la Iacov, i-au spus solii: "Am fost la fratele tau Isav si iata el vine in intampinarea ta cu patru sute de oameni".
7. Iacov insa s-a spaimantat foarte si nu stia ce sa faca. Si a impartit oamenii, care erau cu el, boii, oile si camilele in doua tabere.
8. Si a zis Iacov: "De va navali Isav asupra unei tabere si o va bate, va scapa cealalta tabara".
9. Apoi Iacov a zis: "Dumnezeul tatalui meu Avraam si Dumnezeul tatalui meu Isaac, Doamne, Tu, Cel ce mi-ai zis: Intoarce-te in tara ta de nastere, si Eu iti voi face bine,
10. Nu sunt vrednic de toate indurarile Tale si de toate binefacerile ce mi-ai aratat mie, robului Tau, ca numai cu toiagul am trecut deunazi Iordanul acesta, iar acum am doua tabere;
11. Izbaveste-ma dar din mana fratelui meu, din mana lui Isav, caci ma tem de el, ca nu cumva sa vina si sa ma omoare pe mine si pe aceste mame cu copii.
12. Caci Tu ai zis: iti voi face bine si voi inmulti neamul tau ca nisipul marii, cat nu se va putea numara din pricina multimii".
13. Si a ramas acolo in noaptea aceea. Apoi a luat din cele ce avea si a trimis dar fratelui sau Isav:
14. Doua sute de capre si douazeci de tapi, doua sute de oi si douazeci de berbeci,
15. Treizeci de camile mulgatoare cu manjii lor, patruzeci de vaci si zece tauri, douazeci de asine si zece asini.
16. Si a dat fiecare din aceste turme deosebi in seama slugilor sale si a zis slugilor sale: "Treceti inaintea mea si sa fie departate turmele una de alta".
17. Celui dintai i-a poruncit, zicand: "Cand te va intalni fratele meu Isav si te va intreba: Al cui esti tu si unde te duci, si ale cui sunt acestea, ce merg inaintea ta,
18. Sa zici: Ale robului tau Iacov; e dar trimis lui Isav, stapanul meu. Iata vine si el dupa noi!"
19. Asa a poruncit Iacov si slugii celei de a doua si celei de a treia si tuturor celor ce mergeau cu turmele, zicand: "Asa sa spuneti lui Isav, cand il veti intalni.
20. Si sa-i mai spuneti: Iata si el, robul tau Iacov, vine dupa noi". Caci isi zicea: Voi imblanzi fata lui cu darurile ce-mi merg inainte si numai dupa aceea voi vedea fata lui, si asa poate ma va primi.
21. Si au pornit darurile inaintea lui, iar el a ramas noaptea aceea in tabara.
22. Dar s-a sculat noaptea si luand pe cele doua femei ale sale si pe cele doua roabe si pe cei unsprezece copii ai sai, a trecut Iabocul prin vad.
23. Iar dupa ce i-a luat si i-a trecut raul, a trecut si toate ale sale.
24. Ramanand Iacov singur, s-a luptat Cineva cu dansul pana la revarsatul zorilor.
25. Vazand insa ca nu-l poate rapune Acela, S-a atins de incheietura coapsei lui si i-a vatamat lui Iacov incheietura coapsei, pe cand se lupta cu el.
26. Si i-a zis: "Lasa-Ma sa plec, ca s-au ivit zorile!" Iacov I-a raspuns: "Nu Te las pana nu ma vei binecuvanta".
27. Si l-a intrebat Acela: "Care iti este numele?" Si el a zis: "Iacov!"
28. Zisu-i-a Acela: "De acum nu-ti va mai fi numele Iacov, ci Israel te vei numi, ca te-ai luptat cu Dumnezeu si cu oamenii si ai iesit biruitor!"
29. Si a intrebat si Iacov, zicand: "Spune-mi si Tu numele Tau!" Iar Acela a zis: "Pentru ce intrebi de numele Meu? El e minunat!" Si l-a binecuvantat acolo.
30. Si a pus Iacov locului aceluia numele Peniel, adica fata lui Dumnezeu, caci si-a zis: "Am vazut pe Dumnezeu in fata si mantuit a fost sufletul meu! "
31. Iar cand rasarea soarele, trecuse de Peniel, dar el schiopata din pricina soldului.
32. De aceea fiii lui Israel pana astazi nu mananca muschiul de pe sold, pentru ca Cel ce S-a luptat a atins incheietura soldului lui Iacov, in dreptul acestui muschi.

CAPITOLUL 33

Impacarea lui Iacov cu Isav.

1. Atunci, ridicandu-si ochii, Iacov a vazut pe Isav, fratele sau, venind cu cei patru sute de oameni. Si a impartit Iacov copiii Liei si ai Rahilei si ai celor doua roabe.
2. Si a pus pe cele doua roabe cu copiii lor inainte; apoi dupa ei a pus pe Lia cu copiii ei si la urma a pus pe Rahila si pe Iosif;
3. Iar el mergea in fruntea lor si, apropiindu-se de fratele sau, i s-a inchinat de sapte ori pana la pamant.
4. Isav insa a alergat in intampinarea lui si l-a imbratisat si, cuprinzandu-i grumazul, l-a sarutat si au plans amandoi.

5. Apoi, ridicandu-si ochii si vazand femeile si copiii, Isav a zis: "Cine sunt acestia?" Zis-a Iacov: "Copiii cu care a miluit Dumnezeu pe robul tau!"
6. Deci, s-au apropiat intai roabele cu copiii lor si s-au inchinat.
7. Apoi a venit Lia cu copiii ei si s-au inchinat, iar la urma au venit si s-au inchinat si Rahila cu Iosif.
8. Zis-a Isav: "Ce sunt acele turme, pe care le-am intalnit?" Iar Iacov a raspuns: "Ca sa afle robul tau bunavointa inaintea domnului meu".
9. Atunci Isav a zis: "Am si eu multe, frate; tine-ti ale tale pentru tine!"
10. Iacov insa a zis: "De am aflat bunavointa inaintea ta, primeste darurile din mainile mele, caci, cand am vazut fata ta, parca as fi vazut fata lui Dumnezeu, asa de binevoitor mi-ai fost.
11. Primeste de la mine binecuvantarile mele, pe care ti le aduc, ca m-a miluit Dumnezeu si am de toate". Si a staruit si le-a luat.
12. Apoi a zis Isav: "Sa ne sculam si sa mergem impreuna; eu insa imi voi potrivi pasul cu tine".
13. Iacov insa a raspuns: "Domnul meu stie ca imi sunt gingasi copiii si ca am oi si vite de curand fatate; de le vom mana tare numai o zi, ar pieri toata turma.
14. Sa se duca dar domnul meu, inaintea robului sau, iar eu voi urma incet, in pas cu vitele cele dinaintea mea si in pas cu copiii, pana voi ajunge la domnul meu in Seir".
15. Atunci Isav a zis: "Sa-ti las macar o parte din oamenii cei ce sunt cu mine". Iar Iacov i-a raspuns: "La ce aceasta? Mi-ajunge mie bunavointa ce-am aflat inaintea domnului meu".
16. Si s-a intors Isav in aceeasi zi pe calea sa la Seir.
17. Iar Iacov s-a indreptat spre Sucot si si-a facut acolo locuinta pentru sine, iar pentru vitele sale a facut suri; de aceea a pus el numele locului aceluia Sucot.
18. Intorcandu-se Iacov din Mesopotamia si ajungand cu bine la Salem, o cetate in tinutul Sichem, din pamantul Canaan, s-a asezat in fata cetatii.
19. Apoi si-a cumparat partea de camp, pe care era cortul sau, cu o suta de kesite, de la fiii lui Hemor, tatal lui Sichem.
20. A inaltat acolo un jertfelnic si i-a pus numele El-Elohe-Israel.

CAPITOLUL 34
Dina si Sichem.

l. Intr-o zi, Dina, fata Liei, pe care aceasta o nascuse lui Iacov, a iesit sa vada fetele tarii aceleia.
2. Si vazand-o Sichem, feciorul lui Hemor Heveul, stapanitorul pamantului aceluia, a luat-o si, culcandu-se cu ea, a necinstit-o.
3. Apoi s-a lipit sufletul lui de Dina, fata lui Iacov, si i-a cazut draga fata si a vorbit pe placul fetei.
4. Si a zis Sichem catre tatal sau Hemor: "Ia-mi pe fata aceasta de femeie!"
5. Desi Iacov a auzit ca fiul lui Hemor a necinstit pe Dina, fata sa, dar, fiindca feciorii lui erau cu vitele la camp, a tacut pana s-au intors ei.
6. Iar Hemor, tatal lui Sichem, a iesit la Iacov, ca sa vorbeasca cu el.
7. Feciorii lui Iacov insa, venind de la camp si afland despre aceasta, se amarara si se maniara foarte tare, pentru ca Sichem savarsise o fapta de ocara in Israel, culcandu-se cu fata lui Iacov, ceea ce nu trebuia sa se intample.
8. Si graind cu ei, Hemor a zis: "Sichem, feciorul mea, s-a lipit cu sufletul de fata voastra; dati-o dar lui de femeie si va incuscriti cu noi:
9. Maritati-va fetele voastre cu noi si fetele noastre luati-le pentru feciorii vostri;
10. Sedeti la un loc cu noi: acest pamant larg va e la indemana, ca sa va asezati intr-insul, sa faceti negot si sa va

agonisiti din el mosie".
11. Iar Sichem a zis catre tatal fetei si catre fratii ei: "Orice veti zice, voi da, numai sa aflu bunavointa la voi.
12. Cereti de la mine un mare pret de cumparare si darurile cele mai mari si va voi da cat veti zice, numai dati-mi fata mie de femeie!"
13. Feciorii lui Iacov insa au raspuns cu viclesug lui Sichem si lui Hemor, tatal lui; si le-au raspuns asa, pentru ca acela necinstise pe Dina, sora lor.
14. Si au zis catre dansii Simeon si Levi, fratii Dinei si feciorii Liei: "Nu putem sa facem aceasta: sa dam pe sora noastra dupa un om netaiat imprejur, ca aceasta ar fi o rusine pentru noi.
15. Numai asa ne invoim cu voi si ne asezam la voi, daca veti face si voi ca noi, taindu-va imprejur toti cei de parte barbateasca.
16. Atunci vom da dupa voi fetele noastre, iar noi vom lua fetele voastre si vom locui la un loc cu voi si vom alcatui un popor.
17. Iar de nu vreti sa ne ascultati, ca sa va taiati imprejur, noi vom lua inapoi fata si ne vom duce".
18. Vorbele acestea au placut lui Hemor si lui Sichem, feciorul lui Hemor.
19. De aceea, n-a zabovit tanarul sa faca aceasta, caci era indragostit de fata lui Iacov si era si cel mai cu trecere in casa tatalui sau.
20. Si au venit Hemor si Sichem, feciorul lui, la poarta cetatii lor, si au inceput a grai locuitorilor cetatii, zicand:
21. "Oamenii acestia sunt pasnici; sa se aseze dar in tara noastra si sa faca negot in ea. Iata ca loc este din destul si intr-o parte si intr-alta; fetele lor sa ni le luam de femei si fetele noastre sa le dam dupa ei.
22. Dar oamenii acestia numai asa se invoiesc sa traiasca cu noi si sa fie un popor cu noi, daca si la noi se vor taia imprejur toti cei de parte barbateasca, cum sunt ei taiati imprejur.
23. Turmele lor, vitele lor si toate averile lor nu sunt, oare, ale noastre? Sa le plinim voia lor, iar ei sa se aseze printre noi!"
24. Si au ascultat pe Hemor si pe Sichem, feciorul lui, toti cei ce ieseau pe poarta cetatii lor si au fost taiati imprejur toti cei de parte barbateasca, cati ieseau pe poarta cetatii lor.
25. Iar a treia zi, cand erau ei inca in dureri, cei doi fiii ai lui Iacov, Simeon si Levi, fratii Dinei, si-au luat fiecare sabia si au intrat fara teama in cetate si au ucis pe toti cei de parte barbateasca.
26. Au trecut prin ascutisul sabiei si pe Hemor si pe fiul sau Sichem si au luat pe Dina din casa lui Sichem si au plecat.
27. Apoi fiii lui Iacov se napustira asupra celor morti si jefuira cetatea in care fusese necinstita Dina, sora lor.
28. Au luat toate oile lor, toti boii lor, toti asinii lor, tot ce era in cetate si tot ce era pe camp;
29. Toate bogatiile lor, toti copiii si femeile le-au dus in robie; si au jefuit tot ce era in cetate si tot ce era prin case.
30. Atunci Iacov a zis catre Simeon si catre Levi: "Mare tulburare mi-ati adus, facandu-ma urat inaintea tuturor locuitorilor tarii acesteia, inaintea Canaaneilor si a Ferezeilor. Eu am oameni putini la numar; se vor ridica asupra mea si ma vor ucide si voi pieri si eu si casa mea".
31. Iar ei au zis: "Dar se putea, oare, ca ei sa se poarte cu sora noastra ca si cu o femeie pierduta?"

CAPITOLUL 35

Iacov la Betel. Moartea Rahilei.

1. Atunci a zis Dumnezeu lui Iacov: "Scoala si du-te la Betel si locuieste acolo; fa acolo jertfelnic Dumnezeului Celui ce ti S-a aratat, cand fugeai tu de la fata lui Isav, fratele tau!"
2. Iar Iacov a zis casei sale si tuturor celor ce erau cu dansul: "Lepadati dumnezeii cei straini, care se afla la voi, curatiti-va si va primeniti hainele voastre.
3. Sa ne sculam si sa mergem la Betel, ca acolo am sa fac jertfelnic lui Dumnezeu, Celui ce m-a auzit in ziua necazului meu si Care a fost cu mine si m-a pazit in calatoria in care am umblat!"
4. Iar ei au dat lui Iacov toti dumnezeii cei straini, care erau in mainile lor, si cerceii ce-i aveau in urechile lor; si Iacov i-a ingropat sub stejarul de langa Sichem si i-a lasat necunoscuti pana in ziua de astazi.
5. Astfel au plecat ei de la Sichem; si frica lui Dumnezeu era peste orasele dimprejur si n-au urmarit pe fiii lui Iacov.
6. Sosind Iacov cu toti oamenii cei ce erau cu el la Luz, adica la Betel, in tara Canaanului,
7. A zidit acolo un jertfelnic si a numit locul acela El-Bet-El, pentru ca acolo i Se aratase Dumnezeu, cand fugea el

de Isav, fratele sau.
8. Atunci a murit Debora, doica Rebecai, si a fost ingropata mai jos de Betel, sub un stejar, pe care Iacov l-a numit "Stejarul Plangerii".
9. Aici, in Luz, Se mai arata Dumnezeu lui Iacov, dupa intoarcerea lui din Mesopotamia, si il binecuvanta Dumnezeu,
10. Si-i zise: "De acum nu te vei mai chema Iacov, ci Israel va fi numele tau". Si-i puse numele Israel.
11. Apoi Dumnezeu ii mai zise: "Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic! Sporeste si te inmulteste! Popoare si multime de neamuri se vor naste din tine si regi vor rasari din coapsele tale.
12. Tara, pe care am dat-o lui Avraam si lui Isaac, o voi da tie; iar dupa tine, voi da pamantul acesta urmasilor tai".
13. Apoi S-a inaltat Dumnezeu de la el, din locul in care ii graise.
14. Si a asezat Iacov un stalp pe locul unde-i graise Dumnezeu, un stalp de piatra, si a savarsit turnare peste el si a turnat peste el untdelemn.
15. Si a pus Iacov locului unde-i graise Dumnezeu, numele Betel.
16. Dupa aceea au plecat din Betel. Si si-a intins cortul sau dincolo de turnul Gader. Dar cand se apropiase de Havrata, inainte de a intra in Efrata, Rahila a nascut si nasterea aceasta a fost iar tare grea.
17. Si pe cand se chinuia Rahila in durerile nasterii, moasa i-a zis: "Nu te teme, ca si acesta va fi baiat!"
18. Iar cand Rahila isi dadea sufletul, caci a murit, a pus copilului numele Ben-Oni, adica fiul durerii mele, iar tatal lui l-a numit Veniamin.
19. Iar daca a murit, Rahila a fost ingropata langa calea ce duce la Efrata, adica la Betleem;
20. Iacov a ridicat un stalp de piatra pe mormantul ei si acest stalp, de pe mormantul Rahilei, este pana in ziua de astazi.
21. Apoi plecand Iacov de aici si-a intins cortul dincolo de turnul Migdal-Eder. Iar pe vremea cand locuia Israel in tara aceasta, a intrat Ruben si a dormit cu Bilha, tiitoarea tatalui sau Iacov, si a auzit Israel si i s-a parut aceasta un rau.
22. Fiii lui Iacov au fost doisprezece si anume:
23. Fiii Liei: Ruben, intai-nascutul lui Iacov; dupa el veneau: Simeon, Levi, Iuda, Isahar si Zabulon.
24. Fiii Rahilei: Iosif si Veniamin.
25. Fiii slujnicei Rahilei, Bilha: Dan si Neftali.
26. Si fiii Zilpei, roaba Liei: Gad si Aser. Acestia sunt fiii lui Iacov, care i s-au nascut in Mesopotamia.
27. Apoi a sosit Iacov la Isaac, tatal sau, caci acesta traia inca la Mamvri, in Chiriat-Arba, adica la Hebron in pamantul Canaanului, unde locuisera vremelnic Avraam si Isaac.
28. Iar zilele, pe care le-a trait Isaac, au fost o suta optzeci de ani.
29. Slabind apoi, Isaac a murit si a trecut la parintii sai, fiind batran si incarcat de zile, si l-au ingropat feciorii lui, Isav si Iacov.

CAPITOLUL 36

Neamul lui Isav.

l. Iar spita neamului lui Isav, care se mai numeste si Edom, este aceasta:
2. Isav si-a luat femei din fetele Canaaneilor: pe Ada, fata lui Elon Heteul, si pe Olibama, fata lui Ana, fiul lui Tibon Heveul,
3. Si pe Basemata, fata lui Ismael si sora lui Nebaiot.
4. Ada a nascut lui Isav pe Elifaz; Basemata i-a nascut pe Raguel;
5. Iar Olibama i-a nascut pe Ieus, pe Ialam si pe Core. Acestia sunt fiii lui Isav, care i s-au nascut in tara Canaanului.
6. Dupa aceea si-a luat Isav femeile sale, fiii sai, fetele sale, toti oamenii casei sale, toate averile sale, toate vitele sale si toate cate avea si toate cate agonisise in tara Canaanului, si a plecat Isav din Canaan din pricina lui Iacov, fratele sau,
7. Pentru ca averile lor erau multe si nu mai puteau sa locuiasca la un loc, si pamantul unde erau nu-i mai putea incapea din pricina multimii turmelor lor.
8. Astfel Isav, care se mai numeste si Edom, s-a mutat in muntele Seir.
9. Iata acum si urmasii ce i s-au nascut lui Isav, parintele Edomitilor, dupa mutarea sa in muntele Seir.
10. Numele fiilor lui Isav sunt acestea: Elifaz, fiul Adei, solia lui Isav si Raguel, fiul Basematei, sotia lui Isav.
11. Elifaz, a avut cinci feciori: Teman, Omar, Tefo, Gatam si Chenaz;

12. Iar Timna, o tiitoare a lui Elifaz, fiul lui Isav, i-a nascut lui Elifaz pe Amalec. Acestia sunt urmasii din Ada, femeia lui Isav.
13. Iar feciorii lui Raguel sunt acestia: Nahat si Zerah, Sama si Miza. Acestia sunt urmasii din Basemata, femeia lui Isav.
14. Iar feciorii Olibamei, femeia lui Isav si fiica lui Ana a lui Tibon, sunt acestia: ea a nascut lui Isav pe Ieus, pe Ialam si pe Core.
15. Iata si capeteniile fiilor lui Isav: feciorii lui Elifaz, intai-nascutul lui Isav, sunt: capetenia Teman, capetenia Omar, capetenia Tefo, capetenia Chenaz,
16. Capetenia Core, capetenia Gatam si capetenia Amalec. Acestea sunt capeteniile din Elifaz in tara Edomului; acestia sunt urmasii din Ada.
17. Iar fiii lui Raguel, fiul lui Isav, sunt: capetenia Nahat, capetenia Zerah, capetenia Sama si capetenia Miza. Acestea sunt capeteniile din Raguel in tara Edomului; acestia sunt urmasii din Basemata, femeia lui Isav.
18. Iata si fiii Olibamei, femeia lui Isav: capetenia Ieus, capetenia Ialam si capetenia Core. Acestea sunt capeteniile din Olibama, fata lui Ana si femeia lui Isav.
19. Acestia sunt fiii lui Isav si acestea sunt capeteniile lor. Acesta este Edom.
20. Iar feciorii lui Seir Horeeanul, care locuiau inainte pamantul acela, sunt: Lotan, Sobal, Tibon si Ana;
21. Dison, Eter si Disan. Acestea sunt capeteniile Horeilor, feciorii lui Seir, in pamantul Edomului.
22. Fiii lui Lotan sunt: Hori si Heman, iar sora lui Lotan a fost Timna.
23. Fiii lui Sobal sunt: Alvan, Manahat, Ebal, Sefo si Onam.
24. Fiii lui Tibon sunt: Aia si Ana. Acesta este acel Ana, care a gasit izvoarele de apa calda in pustie, cand pastea asinii tatalui sau Tibon.
25. Copiii lui Ana sunt: Dison si Olibama, fata lui Ana.
26. Copiii lui Dison sunt: Hemdan, Esban, Itran si Cheran.
27. Fiii lui Eter sunt: Bilhan, Zaavan si Acan.
28. Fiii lui Disan sunt: Ut si Aran.
29. Deci capeteniile Horeilor sunt acestea: capetenia Lotan, capetenia Sobal, capetenia Tibon, capetenia Ana,
30. Capetenia Dison, capetenia Eter, capetenia Disan. Acestea sunt capeteniile Horeilor din tara lui Seir, dupa familiile lor.
31. Iata si regii, care au domnit in pamantul Edomului inainte de a domni vreun rege peste fiii lui Israel:
32. In Edom a domnit mai intai Bela, fiul lui Beor si cetatea lui se numea Dinhaba.
33. Dupa ce a murit Bela, s-a facut rege Iobab, fiul lui Zerah din Botra.
34. Dupa ce a murit Iobab, s-a facut rege Husam, din tara Temanitilor.
35. Dupa ce a murit Husam, s-a facut rege Hadad, feciorul lui Bedad; care a batut pe Madianiti in campul Moab; numele cetatii lui era Avit.
36. Iar dupa ce a murit Hadad, s-a facut rege Samla, din Masreca.
37. Iar dupa ce a murit Samla, s-a facut rege, in locul lui, Saul, din Rehobotul de pe rau.
38. Iar dupa ce a murit Saul, s-a facut rege Baal-Hanan, fiul lui Acbor.
39. Iar dupa ce a murit Baal-Hanan, feciorul lui Acbor, s-a facut rege Hadar, fiul lui Varad, si numele cetatii lui era Pau si al femeii lui Mehetabel, fiica lui Matred, feciorul lui Mezahab.
40. Iar numele capeteniilor din Isav, dupa triburile lor, dupa tarile lor, dupa numirile si natiile lor sunt: capetenia Timna, capetenia Alvan, capetenia Ietet,
41. Capetenia Olibama, capetenia Ela, capetenia Pinon,
42. Capetenia Chenaz, capetenia Teman, capetenia Mibtar,
43. Capetenia Magdiel, capetenia Iram. Acestea sunt capeteniile lui Edom, dupa asezarile lor in tara stapanita de ei. Acesta-i Isav, parintele Edomitilor.

CAPITOLUL 37

Iosif vandut de fratii sai

1. Iacov a locuit in tara Canaan, unde locuise si Isaac, tatal sau.
2. Iata acum si istoria urmasilor lui Iacov: Iosif, fiind de saptesprezece ani, pastea oile tatalui sau impreuna cu fratii sai. Petrecandu-si copilaria cu feciorii Bilhai si cu feciorii Zilpei, femeile tatalui sau, Iosif aducea lui Israel, tatal sau, vesti despre purtarile lor rele.

3. Si iubea Israel pe Iosif mai mult decat pe toti ceilalti fii ai sai, pentru ca el era copilul batranetilor lui, si-i facuse haina lunga si aleasa.
4. Fratii lui, vazand ca tatal lor il iubea mai mult decat pe toti fiii sai, il urau si nu puteau vorbi cu el prietenos.
5. Visand insa Iosif un vis, l-a spus fratilor sai,
6. Zicandu-le: "Ascultati visul ce am visat:
7. Parca legam snopi in tarina si snopul meu parca s-a sculat si statea drept, iar snopii vostri s-au strans roata si s-au inchinat snopului meu".
8. Iar fratii lui au zis catre el: "Nu cumva ai sa domnesti peste noi? Sau poate ai sa ne stapanesti?" Si l-au urat inca si mai mult pentru visul lui si pentru spusele lui.
9. Si a mai visat el alt vis si l-a spus tatalui sau si fratilor sai, zicand: "Iata am mai visat alt vis: soarele si luna si unsprezece stele mi se inchinau mie".
10. Si-l povesti tatalui sau si fratilor sai, iar tatal sau l-a certat si i-a zis: "Ce inseamna visul acesta pe care l-ai visat? Au doara eu si mama ta si fratii tai vom veni si ne vom inchina tie pana la pamant?"
11. De aceea il pizmuiau fratii lui, iar tatal sau pastra cuvintele acestea in inima lui.
12. S-au dus dupa aceea fratii lui sa pasca oile tatalui lor la Sichem.
13. Si Israel a zis catre Iosif: "Fratii tai pasc oile la Sichem. Vino, dar, sa te trimit la ei". Iar el a zis: "Ma duc, tata!"
14. Apoi Israel a zis catre Iosif: "Du-te si vezi de sunt sanatosi fratii tai si oile si sa-mi aduci raspuns!" L-a trimis astfel din valea Hebronului si Iosif s-a dus la Sichem.
15. Dupa aceea l-a gasit un om ratacind pe camp si l-a intrebat omul acela si i-a zis: "Ce cauti?"
16. Iar el a zis: "Caut pe fratii mei. Spune-mi, unde pasc ei oile?"
17. Zisu-i-a omul acela: "S-au dus de aici, caci i-am auzit zicand: Haidem la Dotain!" Si s-a dus Iosif dupa fratii sai si i-a gasit la Dotain.
18. Iar ei, vazandu-l de departe, pana a nu se apropia de ei, au inceput a unelti asupra lui sa-l omoare;
19. Si au zis unii catre altii: "Iata visatorul acela de vise vine!
20. Haidem sa-l omoram, sa-l aruncam intr-un put si sa zicem ca l-a mancat o fiara salbatica si vom vedea ce se va alege de visele lui!"
21. Auzind insa aceasta, Ruben a voit sa-l scape din mainile lor, zicand: "Sa nu-i ridicam viata!"
22. Apoi Ruben a adaugat: "Sa nu varsati sange! Aruncati-l in putul acela din pustie, dar mainile sa nu vi le puneti pe el!" Iar aceasta o zicea el cu gandul de a-l scapa din mainile lor si a-l trimite acasa la tatal sau.
23. Cand insa a sosit Iosif la fratii sai, ei au dezbracat pe Iosif de haina cea lunga si aleasa, cu care era imbracat,
24. Si l-au luat si l-au aruncat in put; dar putul era gol si nu avea apa.
25. Dupa aceea sezand sa manance paine si cautand cu ochii lor, ei au vazut venind dinspre Galaad o caravana de Ismaeliti, ale caror camile erau incarcate cu tamaie, eu balsam si cu smirna, pe care le duceau in Egipt.
26. Atunci a zis Iuda catre fratii sai: "Ce vom folosi de vom ucide pe fratele nostru si vom ascunde sangele lui?
27. Haidem sa-l vindem Ismaelitilor acestora, neridicandu-ne mainile asupra lui, pentru ca e fratele nostru si trupul nostru". Si au ascultat fratii lui.
28. Iar cand au trecut negustorii Madianiti pe acolo, fratii au tras si au scos pe Iosif din put si l-au vandut pe el Ismaelitilor cu douazeci de arginti. Si acestia au dus pe Iosif in Egipt.
29. Cand insa s-a intors Ruben la put si n-a vazut pe Iosif in put, el si-a rupt hainele,
30. Si intorcandu-se la fratii sai, a zis: "Baiatul nu este! Incotro sa apuc eu acum?"
31. Atunci ei au luat haina lui Iosif si, junghiind un ied, au muiat haina in sange;
32. Apoi au trimis dupa haina cea lunga si aleasa si au adus-o la tatal lor, spunand. "Am gasit aceasta; vezi de este haina fiului tau sau nu!"
33. Si a cunoscut-o Iacov si a zis: "Este haina fiului meu! L-a mancat o fiara salbatica; o fiara l-a sfasiat pe Iosif!"
34. Atunci si-a rupt Iacov hainele sale si-a acoperit cu sac coapsele si a plans pe fiul sau zile multe.
35. Dupa aceea s-au adunat toti feciorii lui si toate fetele lui si au venit sa-l mangaie; dar el nu voia sa se mangaie, ci zicea: "Plangand, ma voi pogori in locuinta mortilor la fiul meu!" Si-l plangea astfel tatal sau.
36. Iar Madianitii au vandut pe Iosif in Egipt lui Putifar, dregator si comandant al garzii la curtea lui Faraon.

CAPITOLUL 38

Iuda si Tamara.

1. In vremea aceea s-a intamplat ca Iuda s-a pogorat de la fratii sai si s-a asezat langa un adulamitean, cu numele Hira.
2. Vazand Iuda acolo pe fata unui canaaneu, care se numea Sua, el a luat-o de sotie si a intrat la ea.
3. Si ea, zamislind, a nascut un baiat, si Iuda i-a pus numele Ir.
4. Zamislind iarasi, a nascut alt baiat si i-a pus numele Onan.
5. Si a mai nascut un baiat si i-a pus numele Sela. Si cand a nascut ea acest fiu, Iuda era la Kezib.
6. Apoi Iuda a luat pentru Ir, intaiul nascut al sau, o femeie, cu numele Tamara.
7. Dar Ir, intaiul nascut al lui Iuda, a fost rau inaintea Domnului si de aceea l-a omorat Domnul.
8. Atunci a zis Iuda catre Onan: "Intra la femeia fratelui tau, insoara-te cu ea, in puterea leviratului, si ridica urmasi fratelui tau!"
9. Stiind insa Onan ca nu vor fi urmasii ai lui, de aceea, cand intra la femeia fratelui sau, el varsa samanta jos, ca sa nu ridice urmasi fratelui sau.
10. Ceea ce facea el era rau inaintea lui Dumnezeu si l-a omorat si pe acesta.
11. Atunci a zis Iuda catre Tamara, nora sa, dupa moartea celor doi fii ai sai: "Stai vaduva in casa tatalui tau, pana se va face mare Sela, fiul meu!" Caci isi zicea: "Nu cumva sa moara si acesta, ca si fratii lui!" Si s-a dus Tamara si a trait in casa tatalui ei.
12. Trecand insa vreme multa, a murit fata lui Sua, sotia lui Iuda. Iar Iuda, dupa ce au trecut zilele de jelire, s-a dus in Timna, la cei ce tundeau oile lui, impreuna cu prietenul sau Hira adulamiteanul.
13. Atunci i s-a vestit Tamarei, nora sa, zicandu-i-se: "Iata socrul tau merge la Timna sa-si tunda oile".
14. Iar ea, dezbracand de pe sine hainele sale de vaduvie, s-a infasurat cu un val si, gatindu-se, a iesit si a sezut la poarta Enaim, care este in drumul spre Timna, caci vedea ca Sela crescuse mare si ea nu-i fusese data lui de sotie.
15. Si, vazand-o Iuda, a socotit ca este o femeie naravita, caci n-a cunoscut-o, pentru ca isi avea fata acoperita.
16. Si abatandu-se din cale pe la ea, i-a zis: "Lasa-ma sa intru la tine!" Caci nu stia ca este nora sa. Iar ea a zis: "Ce ai sa-mi dai, daca vei intra la mine?"
17. Iar el i-a raspuns: "Iti voi trimite un ied din turma mea". Si ea a zis: "Bine, dar sa-mi dai ceva zalog pana mi-l vei trimite".
18. Raspuns-a Iuda: "Ce zalog sa-ti dau?" Si ea a zis: "Inelul tau, cingatoarea ta si toiagul ce-l ai in mana". Si el i le-a dat si a intrat la ea si ea a ramas grea.
19. Apoi, sculandu-se, ea s-a dus si-a scos valul sau si s-a imbracat iar cu hainele sale de vaduvie.
20. Iar Iuda a trimis iedul pe adulamitean, prietenul sau, ca sa ia zalogul din mainile femeii. Dar n-a mai gasit-o.
21. Si a intrebat pe oamenii locului aceluia: "Unde este femeia cea naravita, care sedea la Enaim, la drum?" Iar aceia i-au raspuns: "N-a fost aici nici o femeie naravita!"
22. S-a intors deci acela la Iuda si a zis: "N-am gasit-o si oamenii de acolo mi-au spus ca n-a fost acolo nici o femeie naravita!"
23. Atunci Iuda a zis: "Sa si le tie! Numai de nu ne-ar face de batjocura. Iata, eu i-am trimis iedul, dar tu n-ai gasit-o".
24. Dar, cam dupa vreo trei luni, i s-a spus lui Iuda: "Tamara, nora ta, a cazut in desfranare si iata a ramas insarcinata din desfranare". Iar Iuda a zis: "Scoateti-o si sa fie arsa".
25. Dar cand o duceau, ea a trimis la socrul sau, zicand: "Eu sunt ingreunata de acela ale caruia sunt lucrurile acestea". Apoi a adaugat: "Afla al cui e inelul acesta, cingatoarea aceasta si toiagul acesta!"
26. Si le-a cunoscut Iuda si a zis: "Tamara e mai dreapta decat mine, pentru ca nu am dat-o lui Sela, fiul meu". Si n-a mai cunoscut-o pe ea.
27. Iar cand era sa nasca, s-a aflat ca are in pantece doi gemeni.
28. In vremea nasterii s-a ivit mana unuia, iar moasa a luat si i-a legat la mana un fir de ata rosie, zicand: "Acesta a iesit intai".
29. Dar acesta si-a tras mana inapoi si indata a iesit fratele lui. Si ea a zis: "Cum ai rupt tu piedica? Ruptura sa fie asupra ta!" Si i-a pus numele Fares.
30. Dupa aceea a iesit si fratele lui, cu firul de ata rosie la mana, si i s-a pus numele Zara.

CAPITOLUL 39
Iosif in Egipt.

l. Deci Iosif a fost dus in Egipt si din mana Ismaelitilor, care l-au dus acolo, l-a cumparat egipteanul Putifar, o

capetenie de la curtea lui Faraon si comandantul garzii lui.
2. Domnul insa era cu Iosif si el era om indemanatic si traia in casa egipteanului, stapanul sau.
3. Stapanul sau vedea ca Domnul era cu dansul si ca toate cate facea el, Domnul le sporea in mana lui.
4. De aceea a aflat Iosif trecere inaintea stapanului sau si i-a placut si l-a pus peste casa sa si toate cate avea le-a dat pe mana lui Iosif.
5. Iar dupa ce l-a pus peste casa sa si peste toate cate avea, a binecuvantat Domnul casa egipteanului pentru Iosif si era binecuvantarea Domnului peste tot ce avea el in casa si in tarina sa.
6. Si a lasat Putifar pe mana lui Iosif tot ce avea si, de cand il avea pe el, nu purta grija de nimic din cate avea, fara numai de painea ce manca. Iosif insa era chipes la statura si foarte frumos la fata.
7. Asa fiind, femeia stapanului sau si-a pus ochii pe Iosif si i-a zis: "Culca-te cu mine!"
8. Iar el n-a voit, ci a zis catre femeia stapanului sau: "De cand sunt aici, stapanul meu nu poarta grija de nimic in casa sa, ci toate cate are le-a dat pe mana mea.
9. In casa aceasta nu-i nimeni mai mare decat mine si de la nimic nu sunt oprit decat numai de la tine, pentru ca tu esti femeia lui. Cum dar sa fac eu acest mare rau si sa pacatuiesc inaintea lui Dumnezeu?"
10. Dar, desi ea zicea asa lui Iosif in toate zilele, el n-o asculta sa se culce cu ea, nici sa fie cu ea.
11. Se intampla intr-o zi sa intre Iosif in casa dupa treburile sale si, nefiind in casa vreunul din casnici,
12. Ea l-a apucat de haina si i-a zis: "Culca-te cu mine!" El insa, lasand haina in mainile ei, a fugit si a iesit afara.
13. Iar ea, cand a vazut ca el, lasandu-si haina in mainile ei, a fugit si a iesit afara,
14. A strigat pe casnicii sai si le-a zis asa: "Priviti, ne-a adus aici sluga un evreu, ca sa-si bata joc de noi. Caci a intrat la mine si mi-a zis: "Culca-te cu mine!" Eu insa am strigat tare.
15. Auzind el ca am ridicat glasul si am strigat, lasandu-si haina la mine, a fugit si a iesit afara".
16. Si a tinut ea haina la sine pana a venit stapanul lui acasa.
17. Atunci i-a spus si lui aceleasi vorbe, zicand: "Acel rob evreu, pe care l-ai adus la noi, a venit la mine sa ma batjocoreasca si mi-a zis: "Culca-te cu mine!"
18. Dar cand a auzit ca am ridicat glasul si am inceput sa strig, s-a temut si, lasandu-si haina la mine, a fugit si a iesit afara".
19. Auzind stapanul lui cuvintele femeii sale, cate ii spusese despre el, zicand: "Asa si asa s-a purtat cu mine sluga ta!" s-a aprins de manie
20. Si luand stapanul pe Iosif, l-a bagat in temnita, unde erau inchisi cei ce greseau regelui. Si a ramas el acolo in temnita.
21. Dar Domnul era cu Iosif, a revarsat mila asupra lui si i-a daruit trecere inaintea mai-marelui temnitei,
22. Incat mai-marele temnitei a dat pe mana lui Iosif temnita si pe toti osanditii, care erau in temnita, si orice era de facut acolo, el facea.
23. Iar mai-marele temnitei nu avea nici o frica de nimic, ca toate erau pe mana lui Iosif, pentru ca Domnul era cu el si toate cate facea, Domnul le sporea in mainile lui.

CAPITOLUL 40

Iosif talcuieste visele in temnita.

1. S-a intamplat insa dupa aceasta ca marele paharnic al regelui Egiptului si marele pitar sa greseasca inaintea regelui Egiptului, stapanul lor.
2. Atunci s-a maniat Faraon pe cei doi dregatori ai sai: pe mai-marele paharnic si pe mai-marele pitar
3. Si i-a pus sub paza in temnita, in casa capeteniei garzii, unde era inchis Iosif.
4. Iar capetenia temnitei a randuit la ei pe Iosif sa le slujeasca; si au ramas ei cateva zile in temnita.
5. Intr-o noapte insa mai-marele pitar si mai-marele paharnic ai regelui Egiptului, care erau inchisi in temnita, au visat amandoi vise; dar fiecare visul sau si fiecare vis cu intelesul lui.
6. Iar dimineata, cand a intrat Iosif la ei, iata erau tulburati.
7. Si a intrebat Iosif pe dregatorii lui Faraon, care erau cu el la stapanul sau sub paza, si le-a zis: "De ce sunt astazi triste fetele voastre?"
8. Iar ei au raspuns: "Am visat niste vise si nu are cine ni le talcui". Zis-a lor Iosif: "Oare talcuirile nu sunt ele de la Dumnezeu? Spuneti-mi dar visele voastre!"
9. Atunci a spus marele paharnic visul sau lui Iosif si a zis: "Eu am vazut in vis ca era inaintea mea o coarda de vie;
10. Si coarda aceea avea trei vite; apoi a infrunzit, a inflorit si au crescut struguri si s-au copt.

11. Si paharul lui Faraon era in mana mea; si parea ca am luat un strugure si l-am stors in paharul lui Faraon si am dat paharul in mana lui Faraon".
12. Acestuia Iosif i-a zis: "Iata talcuirea visului tau: cele trei vite inseamna trei zile.
13. Dupa trei zile isi va aduce aminte Faraon de dregatoria ta si te va pune iarasi in slujba ta; si vei da lui Faraon paharul in mana, cum faceai mai inainte, cand erai paharnic la el.
14. Deci, cand vei fi la bine, adu-ti aminte si de mine si fa-mi bine de pune pentru mine cuvant la Faraon si ma scoate din inchisoarea aceasta;
15. Caci eu sunt furat din pamantul Evreilor; si nici aici n-am facut nimic, ca sa fiu aruncat in temnita aceasta".
16. Vazand mai-marele pitar ca a talcuit bine, a zis catre Iosif: "Si eu am visat un vis: si iata ca aveam pe cap trei panere cu paine.
17. Iar in panerul cel mai de deasupra se aflau toate felurile de aluaturi coapte, din care mananca Faraon, si pasarile cerului le ciuguleau din panerul cel de pe capul meu".
18. Raspunzand acestuia, Iosif i-a zis: "Iata si talcuirea visului tau: cele trei panere inseamna trei zile.
19. Dupa trei zile Faraon iti va lua capul si te va spanzura pe un lemn si pasarile cerului iti vor ciuguli carnea".
20. Iar a treia zi, fiind ziua nasterii lui Faraon, a facut acesta ospat pentru toti dregatorii sai si in mijlocul dregatorilor sai si-a adus aminte de paharnic si de mai-marele pitar;
21. Si a pus iarasi pe mai-marele paharnic in dregatoria lui, si dadea el paharul lui Faraon in mana;
22. Iar pe mai-marele pitar l-a spanzurat, dupa talcuirea pe care o facuse Iosif.
23. Dar mai-marele paharnic nu si-a mai adus aminte de Iosif, ci l-a uitat.

CAPITOLUL 41

Iosif talcuieste visele lui Faraon

l. La doi ani dupa aceea, a visat si Faraon un vis. Se facea ca statea langa rau;
2. Si iata ca au iesit din rau sapte vaci, frumoase la infatisare si grase la trup, si pasteau pe mal.
3. Iar dupa ele au iesit alte sapte vaci, urate la chip si slabe la trup, si au stat pe malul raului linga celelalte vaci;
4. Si vacile cele urate si slabe la trup au mancat pe cele sapte vaci frumoase la chip si grase la trup; si s-a trezit Faraon.
5. Apoi iar a adormit si a mai visat un vis: iata se ridicau dintr-o tulpina de grau sapte spice frumoase si pline;
6. Si dupa ele au iesit alte sapte spice subtiri, seci si palite de vantul de rasarit;
7. Si cele sapte spice seci si palite au mancat pe cele sapte spice grase si pline. Si s-a trezit Faraon si a inteles ca era vis.
8. Iar dimineata s-a tulburat duhul lui Faraon si a trimis sa cheme pe toti magii Egiptului si pe toti inteleptii lui; si le-a povestit Faraon visul sau, dar nu s-a gasit cine sa-l talcuiasca lui Faraon.
9. Atunci a inceput mai-marele paharnic sa graiasca lui Faraon si a zis: "Imi aduc aminte astazi de pacatele mele:
10. S-a maniat odata Faraon pe dregatorii sai si ne-a pus, pe mine si pe mai-marele pitar, sub paza in casa capeteniei garzii.
11. Atunci amandoi, si eu si el, am visat intr-o noapte cate un vis, dar fiecare am visat vis deosebit si cu insemnare deosebita.
12. Acolo cu noi era si un tanar evreu, un rob al capeteniei garzii, si spunandu-i noi visele noastre, ni le-a talcuit, fiecaruia cu intelesul lui.
13. Si cum ne-a talcuit el, asa s-a si intamplat: eu sa fiu pus iar in dregatoria mea, iar acela sa fie spanzurat".
14. Atunci a trimis Faraon sa cheme pe Iosif. Si scotandu-l indata din temnita, l-au tuns, i-au primenit hainele si a venit la Faraon.
15. Iar Faraon a zis catre Iosif: "Am visat un vis si n-are cine mi-l talcui. Am auzit insa zicandu-se despre tine ca, de auzi un vis, il talcuiesti".
16. Iosif insa raspunzand, a zis catre Faraon: "Nu eu, ci Dumnezeu va da raspuns pentru linistirea lui Faraon".
17. A grait apoi Faraon lui Iosif si a zis: "Am visat ca parca stateam pe malul raului
18. Si iata au iesit din rau sapte vaci grase la trup si frumoase la chip si pasteau pe mal.
19. Si dupa ele au iesit alte sapte vaci rele si urate la chip si slabe la trup, cum eu n-am vazut asemenea in toata tara Egiptului;
20. Si vacile urate si slabe au mancat pe cele sapte vaci grase si frumoase.
21. Si au intrat cele grase in pantecele lor si nu se cunostea ca au intrat ele in pantecele acestora, caci acestea erau

tot urate la chip, ca si mai inainte. Apoi, desteptandu-ma, am adormit iar.
22. Si am visat iar un vis ca dintr-o tulpina au iesit sapte spice pline si frumoase.
23. Si dupa ele au iesit alte sapte spice slabe, seci si palite de vantul de rasarit;
24. Si cele sapte spice seci si palite au mancat pe cele sapte spice frumoase si pline. Am povestit acestea magilor, dar nimeni nu mi le-a talcuit".
25. Atunci a zis Iosif catre Faraon: "Visul lui Faraon este unul: Dumnezeu a vestit lui Faraon cele ce voieste sa faca.
26. Cele sapte vaci frumoase inseamna sapte ani; cele sapte spice frumoase inseamna sapte ani; visul lui Faraon este unul.
27. Cele sapte vaci urate si slabe, care au iesit dupa ele, inseamna sapte ani; de asemenea si cele sapte spice, seci si palite de vantul de rasarit, inseamna sapte ani. Vor fi sapte ani de foamete.
28. Iata pentru ce am spus eu lui Faraon ca Dumnezeu a aratat lui cele ce voieste sa faca.
29. Iata, vin sapte ani de belsug mare in tot pamantul Egiptului.
30. Dupa ei vor veni sapte ani de foamete si se va uita tot belsugul acela in pamantul Egiptului si foametea va secatui toata tara.
31. Si belsugul de altadata nu se va mai simti in tara, dupa foametea care va urma, ca va fi foarte grea.
32. Iar ca visul s-a aratat de doua ori lui Faraon, aceasta inseamna ca lucrul este hotarat de Dumnezeu si ca El se grabeste sa-l plineasca.
33. Si acum sa aleaga Faraon un barbat priceput si intelept si sa-l puna peste pamantul Egiptului.
34. Sa porunceasca dar Faraon sa se puna supraveghetori peste tara, ca sa adune in cei sapte ani de belsug a cincea parte din toate roadele pamantului Egiptului.
35. Sa stranga aceia toata painea de prisos in acesti ani buni ce vin si s-o adune in cetatile painii, sub mana lui Faraon, si sa o pastreze spre hrana;
36. Hrana aceasta va fi de rezerva in tara pentru cei sapte ani de foamete, care vor urma in tara Egiptului, ca sa nu piara tara de foame".
37. Aceasta a placut lui Faraon si tuturor dregatorilor lui.
38. Si a zis Faraon catre toti dregatorii sai: "Am mai putea gasi, oare, un om, ca el, in care sa fie duhul lui Dumnezeu?"
39. Apoi a zis Faraon catre Iosif: "De vreme ce Dumnezeu ti-a descoperit toate acestea, nu se afla om mai intelept si mai priceput decat tine.
40. Sa fii dar tu peste casa mea. De cuvantul tau se va povatui tot poporul meu si numai prin tronul meu voi fi mai mare decat tine!"
41. Apoi Faraon a zis lui Iosif: "Iata, eu te pun astazi peste tot pamantul Egiptului!"
42. Si si-a scos Faraon inelul din degetul sau si l-a pus in degetul lui Iosif, l-a imbracat cu haina de vison si i-a pus lant de aur imprejurul gatului lui.
43. Apoi a poruncit sa fie purtat in a doua trasura a sa si sa strige inaintea lui: "Cadeti in genunchi!" Si asa a fost Iosif pus peste tot pamantul Egiptului.
44. Si a zis iarasi Faraon catre Iosif: "Eu sunt Faraon! Dar fara stirea ta, nimeni nu are sa-si miste nici mana sa, nici piciorul sau, in tot pamantul Egiptului!"
45. Si a pus Faraon lui Iosif numele Tafnat-Paneah si i-a dat de sotie pe Asineta, fiica lui Poti-Fera, marele preot din Iliopolis.
46. Iosif era de treizeci de ani cand s-a infatisat inaintea lui Faraon, regele Egiptului. Iesind dupa aceea de la fata lui Faraon, Iosif s-a dus sa vada toata tara Egiptului.
47. Si a rodit pamantul in cei sapte ani de belsug cate un pumn dintr-un graunte.
48. Si a adunat Iosif in cei sapte ani, care au fost cu belsug in tara Egiptului, toata painea de prisos si a pus painea prin cetati; in fiecare cetate a strans painea din tinuturile dimprejurul ei.
49. Astfel a strans Iosif grau mult foarte, ca nisipul marii, incat nici seama nu se mai tinea, caci nu se mai putea socoti.
50. Dar inainte de a sosi anii de foamete, lui Iosif i s-au nascut doi fii, pe care i-a nascut Asineta, fata lui Poti-Fera, preotul din Iliopolis.
51. Celui intai-nascut, Iosif i-a pus numele Manase, pentru ca si-a zis: "M-a invrednicit Dumnezeu sa uit toate necazurile mele si toate ale casei tatalui meu";
52. Iar celuilalt i-a pus numele Efraim, pentru ca si-a zis: "Dumnezeu m-a facut roditor in pamantul suferintei

mele".
53. Iar dupa ce au trecut cei sapte ani de belsug, care au fost in tara Egiptului,
54. Au venit cei sapte ani de foamete, dupa cum spusese Iosif. Atunci s-a facut foamete in tot pamantul, dar in toata tara Egiptului era paine.
55. Cand insa a inceput sa sufere de foame si toata tara Egiptului, atunci poporul a inceput a cere paine la Faraon, iar Faraon a zis catre toti Egiptenii: "Duceti-va la Iosif si faceti cum va va zice el!"
56. Asadar, fiind foamete pe toata fata pamantului, a deschis Iosif toate jitnitele si a inceput a vinde paine tuturor Egiptenilor.
57. Si veneau din toate tarile in Egipt, sa cumpere paine de la Iosif, caci foametea se intinsese peste tot pamantul.

CAPITOLUL 42

Fratii lui Iosif in Egipt.

1. Afland Iacov ca este grau in Egipt, a zis catre fiii sai: "Ce va uitati unul la altul?
2. Iata, am auzit ca este grau in Egipt. Duceti-va acolo si cumparati putine bucate, ca sa traim si sa nu murim!"
3. Atunci cei zece din fratii lui Iosif s-au dus sa cumpere grau din Egipt,
4. Iar pe Veniamin, fratele lui Iosif, nu l-a trimis Iacov cu fratii lui, caci zicea: "Nu cumva sa i se intample vreun rau!"
5. Au venit deci fiii lui Israel impreuna cu altii, care se pogorau sa cumpere grau, caci era foamete si in pamantul Canaanului.
6. Iar Iosif era capetenie peste tara Egiptului si tot el vindea la tot poporul tarii. Si sosind fratii lui Iosif, i s-au inchinat lui pana la pamant.
7. Cand a vazut Iosif pe fratii sai, i-a cunoscut, dar s-a prefacut ca este strain de ei, le-a grait aspru si le-a zis: "De unde ati venit?" Iar ei au zis: "Din pamantul Canaanului, sa cumparam bucate!"
8. Iosif insa a cunoscut pe fratii sai, iar ei nu l-au cunoscut.
9. Atunci si-a adus aminte Iosif de visele sale, pe care le visase despre ei, si le-a zis: "Spioni sunteti si ati venit sa iscoditi locurile slabe ale tarii!"
10. Zis-au ei: "Ba nu, domnul nostru! Robii tai au venit sa cumpere bucate.
11. Toti suntem feciorii unui om si suntem oameni cinstiti. Robii tai nu sunt spioni!"
12. Iar el le-a zis: "Ba nu! Ci ati venit sa spionati partile slabe ale tarii".
13. Ei insa au raspuns: "Noi, robii tai, suntem doisprezece frati din pamantul Canaan: cel mai mic e astazi cu tatal nostru, iar unul nu mai traieste".
14. Iosif insa le-a zis: "E tocmai cum v-am spus eu, cand am zis ca sunteti spioni.
15. Iata cu ce veti dovedi: pe viata lui Faraon, nu veti iesi de aici, pana nu va veni aci fratele vostru cel mai mic.
16. Trimiteti dar pe unul din voi sa aduca pe fratele vostru; iar ceilalti veti fi inchisi pana se vor dovedi spusele voastre de sunt adevarate sau nu; iar de nu, pe viata lui Faraon, sunteti cu adevarat spioni".
17. Si i-a pus sub paza vreme de trei zile.
18. Iar a treia zi a zis Iosif catre ei: "Faceti aceasta ca sa fiti vii! Eu sunt om cu frica lui Dumnezeu.
19. De sunteti oameni cinstiti, sa ramana inchis un frate al vostru; iar ceilalti duceti-va si duceti graul ce ati cumparat, ca sa nu sufere de foame familiile voastre.
20. Dar sa aduceti la mine pe fratele vostru cel mai mic, ca sa se adevereasca cuvintele voastre, si nu veti muri". Si ei au facut asa.
21. Ziceau insa unii catre altii: "Cu adevarat suntem pedepsiti pentru pacatul ce am savarsit impotriva fratelui nostru, caci am vazut zbuciumul sufletului lui cand se ruga, si nu ne-a fost mila de el si nu l-am ascultat, si de aceea a venit peste noi urgia aceasta!"
22. Atunci raspunzand Ruben, le-a zis: "Nu v-am spus eu sa nu faceti nedreptate baiatului? Voi insa nu m-ati ascultat si iata acum sangele lui cere razbunare".
23. Asa graiau ei intre ei si nu stiau ca Iosif intelege, pentru ca el graise cu ei prin talmaci.
24. Iar Iosif s-a departat de la ei si a plans. Apoi intorcandu-se iarasi si vorbind cu dansii, a luat dintre ei pe Simeon si l-a legat inaintea ochilor lor.
25. Dupa aceea a poruncit Iosif sa le umple sacii cu grau si argintul lor sa-l puna fiecaruia in sacul lui si sa le dea si de ale mancarii pe cale. Si li s-a facut asa.
26. Si punandu-si ei graul pe asini, s-au dus de acolo.

27. Dar cand au poposit noaptea la gazda, dezlegandu-si unul sacul, ca sa dea de mancare asinului sau, a vazut argintul sau in gura sacului
28. Si a zis catre fratii sai: "Argintul meu mi s-a dat inapoi si iata-l in sacul meu". Atunci s-a tulburat inima lor si cu spaima zicea unul catre altul: "Ce a facut, oare, Dumnezeu cu noi?"
29. Iar daca au venit la Iacov, tatal lor, in tara Canaan, i-au povestit toate cate li se intamplase, zicand:
30. "Stapanul tarii aceleia a grait cu noi aspru si ne-a pus sub paza, ca pe niste spioni ai tarii aceleia.
31. Noi insa i-am spus ca suntem oameni cinstiti; ca nu suntem spioni;
32. Ca suntem doisprezece frati, fii ai aceluiasi tata; ca unul din noi nu mai traieste, iar cel mai mic e cu tatal nostru in pamantul Canaan.
33. Insa omul, stapanul tarii aceleia, ne-a zis: "Iata cum am sa aflu eu de sunteti oameni cinstiti: lasati aici la mine pe un frate, iar graul ce ari cumparat luati-l si va duceti la casele voastre;
34. Sa aduceri insa la mine pe fratele vostru cel mai mic si atunci voi sti ca nu sunteti spioni, ci oameni de pace, si va voi da pe fratele vostru si veti putea face cumparaturi in tara aceasta".
35. Dar desertand ei sacii lor, iata, legatura cu argintul fiecaruia era in sacul sau; si vazandu-si ei legaturile cu argintul lor, s-au spaimantat si ei si tatal lor.
36. Atunci, Iacov, tatal lor, a zis catre ei: "M-ati lasat fara copii! Iosif nu mai este! Simeon nu mai este! Si acum sa-mi luati si pe Veniamin? Toate au venit pe capul meu!"
37. Raspunzand insa Ruben a zis catre tatal sau: "Da-l in seama mea si ti-l voi aduce; raspund eu de el; iar de nu ti-l voi aduce, sa omori pe cei doi feciori ai mei!"
38. Dar el a zis: "Fiul meu nu se va pogori cu voi in Egipt, pentru ca fratele lui a murit si numai el mi-a mai ramas. Si de i s-ar intampla vreun rau in calea in care aveti a merge, ati pogori caruntetile mele cu intristare in locuinta mortilor!"

CAPITOLUL 43

A doua calatorie a fratilor lui Iosif in Egipt.

1. Dar intarindu-se foametea pe pamant,
2. Si ispravind de mancat graul ce-l adusesera din Egipt, a zis tatal lor catre ei: "Duceti-va iar de mai cumparati bucate!"
3. Raspunsu-i-a Iuda si a zis: "Omul acela, stapanul tarii, ne-a grait cu juramant si ne-a zis: De nu va veni cu voi fratele vostru cel mai mic, nu veti mai vedea fata mea.
4. Deci, daca trimiti pe fratele nostru cu noi, ne ducem sa-ti cumparam bucate;
5. Iar de nu trimiti pe fratele nostru cu noi, nu ne ducem, caci omul acela a zis: Nu veti mai vedea fata mea, de nu va veni cu voi fratele vostru!"
6. Zis-a Israel: "De ce mi-ati facut raul acesta, spunand omului aceluia ca mai aveti un frate?"
7. Iar ei au raspuns: "Omul acela a intrebat despre noi si despre neamul nostru, zicand: Mai traieste oare tatal vostru si mai aveti voi vreun frate? Si noi i-am raspuns la aceste intrebari. N-am stiut ca ne va zice: Aduceti pe fratele vostru!"
8. Iuda insa a zis catre Israel, tatal sau: "Trimite baiatul cu mine si sa ne sculam sa mergem, ca sa traim si sa nu murim nici noi, nici tu, nici copiii nostri.
9. Raspund eu de el. Din mana mea sa-l ceri. De nu ti-l voi aduce si de nu ti-l voi infatisa, sa raman vinovat fata de tine in toate zilele vietii mele.
10. De n-am fi zabovit atat, ne-am fi intors acum a doua oara".
11. Zis-a Israel, tatal lor, catre ei: "Daca este asa, iata ce sa faceti: luati in sacii vostri din roadele pamantului acestuia si duceti ca dar omului aceluia: putin balsam si putina miere, tamaie si smirna, migdale si fistic.
12. Luati si alt argint cu voi, iar argintul care v-a fost pus inapoi in sacii vostri intoarceti-l cu mainile voastre; poate ca a fost pus din greseala.
13. Luati si pe fratele vostru si, sculandu-va, mergeti iar la omul acela.
14. Iar Dumnezeul cel Atotputernic sa va dea trecere la omul acela, ca sa va dea si pe celalalt frate al vostru, si pe Veniamin. Cat despre mine, apoi de-mi va fi dat sa raman fara copii, atunci sa raman!"
15. Si au luat ei darurile acestea; luat-au si argint, de doua ori mai mult, si pe Veniamin si, sculandu-se, au plecat in Egipt si s-au infatisat inaintea lui Iosif.
16. Iar Iosif, vazand printre ei si pe Veniamin, fratele sau cel de o mama cu el, a zis catre ispravnicul casei sale:

"Baga pe oamenii aceia in casa si junghie din vite si gateste, pentru ca la amiaza oamenii aceia au sa manance la masa cu mine!"
17. A facut deci omul acela cum ii poruncise Iosif: a bagat pe oamenii aceia in casa lui Iosif.
18. Iar oamenii aceia, vazand ca i-au bagat in casa lui Iosif, au zis: "Pentru argintul, care ni s-a inapoiat deunazi in sacii nostri, ne baga inauntru, ca sa se lege de noi si sa ne napastuiasca si sa ne ia robi pe noi si asinii nostri".
19. Atunci apropiindu-se ei de ispravnicul casei lui Iosif, au grait cu dansul, la usa casei, si au zis:
20. "O, domnul nostru! Noi am mai venit o data sa cumparam bucate,
21. Dar s-a intamplat ca, ajungand la popasul de noapte si dezlegand sacii nostri, iata argintul fiecaruia era in sacul lui; si acum tot argintul nostru, dupa greutatea lui, il inapoiem cu mainile noastre;
22. Iar pentru cumparat bucate, acum am adus alt argint, si nu stim cine a pus argintul in sacii nostri".
23. Iar acela le-a zis: "Fiti linistiti si nu va temeti; Dumnezeul vostru s i Dumnezeul tatalui vostru v-a dat comoara in sacii vostri, caci eu am primit tot argintul cuvenit de la voi". Si le-a adus pe Simeon.
24. Apoi omul acela a bagat pe oamenii aceia in casa lui Iosif si le-a dat apa de si-au spalat picioarele; si a dat si nutret pentru asinii lor.
25. Iar ei si-au pregatit darurile pana la amiaza, cand avea sa vina Iosif, caci auzisera ca vor pranzi acolo.
26. Dupa ce a venit Iosif acasa, i-au adus in casa darurile ce aveau cu ei si i s-au inchinat cu fetele pana la pamant.
27. El insa i-a intrebat: "Cum va aflati?" Apoi a zis: "E sanatos batranul vostru tata, de care mi-ati vorbit deunazi? Mai traieste el oare?"
28. Iar ei au zis: "Tatal nostru, robul tau, e sanatos si traieste!" Si Iosif a zis: "Binecuvantat de Dumnezeu este omul acela!" Iar ei s-au plecat si i s-au inchinat.
29. Si ridicandu-si Iosif ochii si vazand pe Veniamin, fratele sau de o mama cu el, a zis: "Acesta-i fratele vostru cel mai mic, pe care mi-aii spus ca-l veti aduce la mine?" Iar ei au raspuns: "Acesta!" Si a zis Iosif catre el: "Dumnezeu sa Se milostiveasca spre tine, fiule!"
30. Dar s-a departat Iosif repede, pentru ca inima sa ardea pentru fratele sau si cauta sa planga. Si intrand in camera sa, ta plans acolo.
31. Apoi, spalandu-si fata, a iesit si stapanindu-se a zis: "Dati mancarea!"
32. Si i s-a dat lui deosebi si lor iarasi deosebi, si Egiptenilor celor ce mancau cu dansii tot deosebi, caci Egiptenii nu puteau sa manance la un loc cu Evreii, pentru ca acestia sunt spurcati pentru Egipteni.
33. Si s-au asezat ei inaintea lui, cel intai-nascut dupa varsta lui si cel mai tanar dupa varsta lui, si se mirau intre ei oamenii acestia.
34. Apoi el a dat fiecaruia portii de dinaintea lui, iar partea lui Veniamin era de cinci ori mai mare decat a celorlalti. Si au baut si s-au veselit cu el.

CAPITOLUL 44
Spaima fratilor lui Iosif

1. Dupa aceea a poruncit Iosif ispravnicului casei sale si i-a zis: "Umple sacii oamenilor acestora cu bucate, cat vor putea duce, si argintul fiecaruia sa-l pui in gura sacului lui.
2. Iar cupa mea cea de argint sa o pui in sacul celui mai mic, cu pretul graului lui". Si a facut acela dupa cuvantul lui Iosif, cum poruncise el.
3. Iar dimineata, in revarsatul zorilor, le-au dat drumul oamenilor acelora si asinilor lor.
4. Dar iesind din cetate, ei nu s-au dus departe si iata ca Iosif zise ispravnicului casei sale: "Scoala si alearga dupa oamenii aceia si, daca-i vei ajunge, sa le zici: "De ce mi-ati rasplatit cu rau pentru bine?
5. De ce mi-ati furat cupa cea de argint? Au nu este aceasta cupa din care bea stapanul meu si in care ghiceste? Ceea ce ati facut ati facut rau!"
6. Si ajungandu-i, le-a zis cuvintele acestea.
7. Iar ei au raspuns: "De ce graieste domnul vorbele acestea? Noi, robii tai, n-am facut asa fapta.
8. Daca noi si argintul ce l-am gasit in sacii nostri ti l-am adus inapoi din tara Canaan, cum dar sa furam din casa stapanului tau argint sau aur?
9. Acela dintre robii tai, la care se va gasi cupa, sa moara, iar noi sa fim robii domnului nostru!"
10. Zis-a lor acela: "Bine: cum ati zis, asa sa fie! Acela, la care se va gasi cupa, sa-mi fie rob, iar voi veti fi nevinovati!"
11. Atunci fiecare a dat repede jos sacul sau si si-a dezlegat fiecare sacul,

12. Iar acela a cautat, incepand de la cel mai mare si ispravind cu cel mai mic; si a gasit cupa in sacul lui Veniamin.
13. Atunci ei si-au rupt hainele si, punandu-si fiecare sacul sau pe asinul sau, s-au intors in cetate.
14. Si a intrat Iuda si fratii sai la Iosif, ca era inca acolo, si au cazut la pamant inaintea lui;
15. Iar Iosif le-a zis: "Pentru ce ati facut o fapta ca aceasta? Au n-ati stiut voi ca un om ca mine va ghici tainuirea?"
16. Zis-a Iuda: "Ce sa raspundem domnului nostru, sau ce sa zicem, sau cu ce sa ne dezvinovatim? Dumnezeu a descoperit nedreptatea robilor tai. Iata acum suntem robii domnului nostru si noi si acela la care s-a gasit cupa! "
17. Iosif insa le-a zis: "Ba nu! Eu aceasta nu voi face-o. Ci rob imi va fi acela la care s-a gasit cupa, iar voi duceti-va cu pace la tatal vostru".
18. Atunci, apropiindu-se de el, Iuda a zis: "Stapanul meu, ingaduie robului tau sa spuna o vorba inaintea ta si sa nu te manii pe robul tau, caci tu esti ca si Faraon.
19. Domnul meu a intrebat pe robii tai si a zis: "Aveti voi tata sau frate?"
20. Si noi am spus domnului nostru: Avem tata batran si un fiu mai mic, copilul batranetilor sale, al carui frate a murit si a ramas numai el singur de la mama lui si tatal sau il iubeste.
21. Iar tu ai zis catre robii tai: Aduceti-l pe acela la mine, ca sa-l vad.
22. Atunci noi am spus domnului nostru: Baiatul nu poate parasi pe tatal lui, caci, de ar parasi el pe tatal lui, acesta ar muri.
23. Tu insa ai zis catre robii tai: De nu va veni cu voi fratele vostru cel mai mic, sa nu va mai aratati inaintea mea.
24. Si daca ne-am intors noi la tatal nostru si al tau rob, i-am povestit lui vorbele domnului nostru;
25. Iar cand tatal nostru ne-a zis: "Duceti-va iar, de mai cumparati putine bucate",
26. Noi atunci, i-am raspuns: "Nu ne mai putem duce; iar de va fi cu noi fratele nostru cel mai mic, ne ducem, pentru ca nu putem sa mai vedem fata omului aceluia, de nu va veni cu noi si fratele nostru cel mai mic".
27. Atunci tatal nostru si al tau rob ne-a zis: "Voi stiti ca femeia mea mi-a nascut doi fii:
28. Unul s-a dus de la mine si eu am zis: De buna seama a fost sfasiat si pana acum nu l-am mai vazut.
29. De-mi veti lua si pe acesta de la ochii mei si i se va intampla pe cale vreun rau, veti pogori caruntetile mele amarate in mormant".
30. Deci, de ma voi intoarce acum la tatal nostru si al tau rob, si nu va fi cu noi baiatul, de al carui suflet este legat sufletul sau, si de va vedea el ca nu este baiatul, va muri;
31. Si asa robii tai vor pogori caruntetile tatalui lor si ale robului tau cu amaraciune in mormant.
32. Si apoi eu, robul tau, m-am prins chezas la tatal meu pentru baiat si am zis: De nu ti-l voi aduce si nu ti-l voi infatisa, sa raman eu vinovat inaintea tatalui meu in toate zilele vietii mele.
33. Deci, sa raman eu, robul tau, rob la domnul meu in locul baiatului, iar baiatul sa se intoarca cu fratii sai.
34. Caci cum ma voi duce eu la tatal meu, de nu va fi baiatul cu mine? Nu vreau sa vad durerea ce ar ajunge pe tatal meu!"

CAPITOLUL 45

Iosif se face cunoscut fratilor sai.

1. Atunci Iosif, nemaiputandu-se stapani inaintea tuturor celor ce erau de fata, a strigat: "Dati afara de aici pe toti!" Si nemairamanand nimeni cu el, Iosif s-a descoperit fratilor sai,
2. Plangand tare, si au auzit toti Egiptenii si s-a auzit si in casa lui Faraon.
3. Si a zis Iosif catre fratii sai: "Eu sunt Iosif. Mai traieste oare tatal meu?" Fratii lui insa nu i-au putut raspunde, ca erau cuprinsi de frica.
4. Apoi Iosif a zis catre fratii sai: "Apropiati-va de mine!" Si ei s-au apropiat. Iar el a zis: "Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care voi l-ati vandut in Egipt.
5. Acum insa sa nu va intristati, nici sa va para rau ca m-ati vandut aici, ca Dumnezeu m-a trimis inaintea voastra pentru pastrarea vietii voastre.
6. Ca iata, doi ani sunt de cand foametea bantuie in aceasta tara si mai sunt inca cinci ani, in care nu va fi nici aratura, nici seceris.
7. Caci Dumnezeu m-a trimis inaintea voastra, ca sa pastrez o ramasita in tara voastra si sa va gatesc mijloc de trai in tara aceasta si sa crute viata voastra printr-o slavita izbavire.
8. Deci nu voi m-ati trimis aici, ci Dumnezeu, Care m-a facut ca un tata lui Faraon, domn peste toata casa lui si stapan peste tot pamantul Egiptului.

9. Grabiti-va de va duceti la tatal meu si-i spuneti: "Asa zice fiul tau Iosif: Dumnezeu m-a facut stapan peste tot Egiptul; vino dar la mine si nu zabovi;
10. Vei locui in pamantul Gosen si vei fi aproape de mine, tu, feciorii tai si feciorii feciorilor tai, oile tale, vitele tale si toate cate sunt ale tale;
11. Si te voi hrani acolo, ca foametea va mai tine inca cinci ani, ca sa nu pieri tu, nici feciorii tai, nici toate ale tale.
12. Iata, ochii vostri si ochii fratelui meu Veniamin vad ca gura mea graieste cu voi.
13. Spuneti dar tatalui meu toata slava mea cea din Egipt si cate ati vazut si va grabiti sa aduceti pe tatal meu aici!"
14. Apoi, cazand el pe grumajii lui Veniamin, fratele sau, a plans, si Veniamin a plans si el pe grumazul lui.
15. Dupa aceea a sarutat pe toti fratii sai si a plans cu ei. Dupa aceasta i-au grait si fratii lui.
16. A mers deci vestea la casa lui Faraon, spunandu-se: "Au venit fratii lui Iosif". Si s-a bucurat Faraon si slujitorii lui.
17. Si a zis Faraon catre Iosif: "Spune fratilor tai: Iata ce sa faceti: Incarcati dobitoacele voastre cu paine si va duceti in pamantul Canaan;
18. Si luand pe tatal vostru si familiile voastre, veniti la mine si va voi da cel mai bun loc din tara Egiptului si veti manca din belsugul pamantului".
19. Si-ti mai poruncesc sa le zici: "Iata ce sa mai faceti: luati-va carute din tara Egiptului pentru copiii vostri si pentru femeile voastre si, luand pe tatal vostru, veniti.
20. Sa nu va para rau dupa locurile voastre, ca va voi da cel mai bun pamant din toata tara Egiptului".
21. Si fiii lui Israel au facut asa. Iar Iosif le-a dat carute dupa porunca lui Faraon; datu-le-a si merinde de drum.
22. Apoi fiecaruia din ei i-a mai dat schimburi de haine, iar lui Veniamin i-a dat si trei sute de arginti, precum si cinci randuri de haine.
23. De asemenea a trimis si tatalui sau, afara de acestea, zece asini incarcati cu cele mai bune lucruri din Egipt si zece asine incarcate cu grau, cu paine si cu merinde, ca sa aiba pe cale.
24. Asa a dat drumul fratilor sai si ei au plecat; iar la plecare le-a zis: "Sa nu va sfaditi pe cale!"
25. Si plecand din Egipt, ei au venit in tara Canaan, la Iacov, tatal lor,
26. Si l-au vestit, zicand: "Iosif, fiul tau, traieste si el domneste astazi peste toata tara Egiptului". Inima lui Iacov insa ramase rece si nu-i credea pe ei.
27. Iar daca i-au spus ei toate cuvintele lui Iosif, pe care acesta le zisese lor, si daca a vazut carutele, pe care le trimisese Iosif, ca sa-l aduca, atunci s-a inviorat duhul lui Iacov, tatal lor,
28. Si a zis Israel: "Destul! Iosif fiul meu, traieste inca! Voi merge sa-l vad inainte de a muri!"

CAPITOLUL 46

Stramutarea lui Iacov si a fiilor sai in Egipt.

1. Sculandu-se deci Israel cu toate cate avea, a mers la Beer-Seba si a adus jertfa Dumnezeului tatalui sau Isaac.
2. Atunci a zis Dumnezeu catre Israel noaptea in vis: "Iacove, Iacove!" Iar el a raspuns: "Iata-ma!"
3. Si Dumnezeu a zis: "Eu sunt Domnul Dumnezeul tatalui tau, nu te teme a te duce in Egipt, caci acolo am sa te fac neam mare.
4. Am sa merg cu tine in Egipt Eu Insumi si tot Eu am sa te scot de acolo, iar Iosif iti va inchide ochii cu mana sa!"
5. Dupa aceasta s-a ridicat Iacov de la Beer-Seba, iar fiii lui Israel au luat pe Iacov, tatal lor, si pe copiii lor si pe femeile lor in carutele pe care le trimisese Iosif, ca sa-l aduca.
6. Luand deci Iacov averile sale si toate vitele ce agonisise in pamantul Canaan, el a mers in Egipt impreuna cu tot neamul lui.
7. Si a adus el impreuna cu sine in Egipt pe fiii si nepotii sai, pe fiicele, nepoatele sale si tot neamul sau.
8. Iar numele fiilor lui Israel, care au intrat in Egipt, sunt acestea: Iacov si fiii lui: Ruben, intaiul-nascut al lui Iacov.
9. Fiii lui Ruben: Enoh, Falu, Hetron si Carmi.
10. Fiii lui Simeon: Iemuel si Iamin, Ohad si Iachin, Tohar si Saul, fiii canaaneencii.
11. Fiii lui Levi: Gherson, Cahat si Merari.
12. Fiii lui Iuda: Ir, Onan, Sela, Fares si Zara. Insa Ir si Onan au murit in tara Canaanului. Iar fiii lui Fares erau Hesron si Hamul.
13. Fiii lui Isahar erau Tola si Fua, Iasub si Simron.

14. Fiii lui Zabulon erau: Sered, Elon si Iahleel.
15. Acestia sunt feciorii si nepotii Liei, pe care i-a nascut ea lui Iacov in Mesopotamia, ca si pe Dina, fata lui: de toti treizeci si trei de suflete, baieti si fete.
16. Fiii lui Gad erau: Tifion, Haghi, Suni, Etbon, Eri, Arodi si Areli.
17. Fiii lui Aser erau: Imna si Isva, Isvi, Bria si Serah, sora lor. Iar Bria a avut pe Heber si Malkiel.
18. Acestia sunt feciorii si nepotii Zilpei, pe care Laban a dat-o Liei, fiica sa. Ea a nascut lui Iacov saisprezece suflete.
19. Fiii Rahilei, sotia lui Iacov, erau: Iosif si Veniamin.
20. Lui Iosif i s-au nascut in tara Egiptului Manase si Efraim, pe care i-a nascut Asineta, fiica lui Poti-Fera, preotul cel mare din Iliopolis. Fiul lui Manase, pe care i l-a nascut tiitoarea sa Sira este Machir; iar lui Machir i s-a nascut Galaad; iar fiii lui Efraim, fratele lui Manase, au fost: Sutalaam si Taam; Sutalaam a avut de fiu pe Edom.
21. Fiii lui Veniamin au fost: Bela, Becher si Asbel; fiii lui Bela au fost: Ghera si Naaman, Ehi, Ros, Mupim, Hupim si Ard.
22. Acestia sunt fiii si nepotii Rahilei, care i s-au nascut lui Iacov: de toti paisprezece suflete.
23. Fiul lui Dan a fost: Husim.
24. Fiii lui Neftali au fost: Iahteel, Guni, Ieter si Silem.
25. Acestia sunt feciorii si nepotii Bilhai, pe care Laban a dat-o roaba fiicei sale Rahila. Ea a nascut lui Iacov de toate sapte suflete.
26. Iar sufletele, care au intrat cu Iacov in Egipt si care au iesit din coapsele lui, au fost de toate saizeci si sase afara de femeile fiilor lui Iacov.
27. Fiii lui Iosif, nascuti in Egipt, erau de toti noua suflete. Deci, de toate, sufletele casei lui Iacov, care au venit in Egipt cu el, au fost saptezeci si cinci.
28. Atunci a trimis Iacov pe Iuda inaintea sa, la Iosif, ca sa-l intampine la Ieroonpolis, in tinutul Gosen.
29. Iar Iosif, inhamandu-si caii la caruta sa, a iesit in intampinarea lui Israel, tatal sau, la Ieroonpolis si, vazandu-l, a cazut pe grumazul lui si a plans mult pe grumazul lui.
30. Israel insa a zis catre Iosif: "De acum pot sa mor, ca am vazut fata ta si ca traiesti inca".
31. Iar Iosif a zis catre fratii sai si catre casa tatalui sau: "Ma duc sa vestesc pe Faraon si sa-i zic: Fratii mei si casa tatalui meu, care erau in pamantul Canaan, au venit la mine.
32. Acesti oameni sunt pastori de oi, caci traiesc din cresterea vitelor, si au adus cu ei oile si vitele lor si toate cate au.
33. Si daca va va chema Faraon si va va zice: "Cu ce va indeletniciti?"
34. Sa-i raspundeti: "Robii tai am fost crescatori de vite din tineretile noastre pana acum, si noi si parintii nostri", ca astfel sa va aseze in pamantul Gosen. Caci pentru Egipteni este spurcat tot pastorul de oi.

CAPITOLUL 47

Iacov inaintea lui Faraon.

l. Mergand deci Iosif a vestit pe Faraon, zicand: "Tatal meu si fratii mei, cu vitele lor marunte si mari si cu toate cate au, au venit din pamantul Canaan si iata sunt in tinutul Gosen!"
2. Luand apoi pe cinci dintre fratii sai, i-a infatisat lui Faraon.
3. Iar Faraon a zis catre fratii lui Iosif: "Cu ce va indeletniciti voi?" Si ei au raspuns lui Faraon: "Robii tai sunt un neam de pastori de oi, din tata in fiu".
4. Apoi au zis iarasi catre Faraon: "Am venit sa locuim in pamantul acesta, caci nu se gaseste pasune pentru vitele robilor tai, pentru ca in tara Canaan e foamete mare. ingaduie dar robilor tai sa se aseze in tinutul Gosen!"
5. Iar Faraon a zis catre Iosif: "Tatal tau si fratii tai au venit la tine.
6, Iata, pamantul Egiptului iti sta inainte; asaza pe tatal tau si pe fratii tai in cel mai bun loc din tara. Sa locuiasca ei in pamantul Gosen, si de cunosti printre ei oameni priceputi, pune-i supraveghetori peste vitele mele!"
7. Apoi a adus Iosif inauntru pe Iacov, tatal sau, si l-a infatisat inaintea lui Faraon si a binecuvantat Iacov pe Faraon;
8. Iar Faraon a zis catre Iacov: "Cati sunt anii vietii tale?"
9. Raspuns-a Iacov lui Faraon: "Zilele pribegiei mele sunt o suta treizeci de ani. Putine si grele au fost zilele vietii mele si n-am ajuns zilele anilor vietii parintilor mei, cat au pribegit ei in zilele lor".
10. Si iarasi a binecuvantat Iacov pe Faraon si a iesit de la Faraon.

11. Deci a asezat Iosif pe tatal sau si pe fratii sai si le-a dat mosie in tara Egiptului, in cea mai buna parte a tarii, in pamantul Ramses (Gosen), cum ii poruncise Faraon.
12. Si dadea Iosif tatalui sau si fratilor sai si la toata casa tatalui sau paine dupa trebuinta familiei fiecaruia.
13. In vremea aceea nu era paine in tot pamantul, pentru ca se intetise foametea foarte tare, incat tara Egiptului si pamantul Canaan se istovisera de foamete.
14. Si a adunat Iosif tot argintul, ce era in tara Egiptului si in tara Canaanului, pe graul ce se cumpara; de la el. Si a adus Iosif argintul tot in casa lui Faraon.
15. Cand s-a sfarsit tot argintul in tara Egiptului si in tara Canaanului, au venit atunci toti Egiptenii la Iosif si au zis: "Da-ne paine! De ce sa murim sub ochii tai? Ca s-a sfarsit argintul".
16. Iar Iosif le-a zis: "Aduceti vitele voastre si va voi da paine pe vitele voastre, daca vi s-a terminat argintul".
17. Si au adus ei la Iosif vitele lor si le-a dat Iosif paine pe cai si pe oi, pe boi si pe asini; si anul acela i-a hranit cu paine pentru toate vitele lor.
18. Iar daca a trecut anul acela, au venit in anul urmator si i-au zis: "Nu vom ascunde de domnul nostru, ca argintul nostru s-a sfarsit si vitele noastre sunt la domnul nostru si nimic nu ne-a mai ramas sa-i dam decat trupurile si pamanturile noastre.
19. De ce sa pierim sub ochii tai si noi si pamanturile noastre? Cumpara-ne pe paine, pe noi cu pamanturile noastre, si vom fi robi lui Faraon, noi si pamanturile noastre, iar tu sa ne dai samanta ca sa traim si sa nu murim si ca ogoarele sa nu ramana paragina".
20. Si a cumparat Iosif pentru Faraon tot pamantul Egiptului, pentru ca Egiptenii si-au vandut fiecare pamantul sau lui Faraon, ca-i istovise foametea; si a ajuns tot pamantul al lui Faraon.
21. De asemenea si pe popor l-a facut rob lui, de la un capat al Egiptului pana la celalalt.
22. Numai pamanturile preotilor nu le-a cumparat Iosif, caci preotilor le era randuita de la Faraon portie si se hraneau din portia lor, pe care le-o da Faraon; de aceea nu si-au vandut ei pamantul.
23. Atunci a zis Iosif catre popor: "Iata, eu v-am cumparat astazi pentru Faraon si pe voi si pamantul vostru. Luati-va samanta si semanati pamantul.
24. Si la seceris sa dati a cincea parte lui Faraon, iar patru parti sa va ramana voua pentru semanatul ogoarelor, pentru hrana voastra si a celor ce sunt in casele voastre si pentru hrana copiilor vostri".
25. Iar ei au zis: "Tu ne-ai salvat viata! Sa aflam mila in ochii domnului nostru si sa fim robi lui Faraon!"
26. Si le-a pus Iosif lege, care-i pana astazi in tara Egiptului, ca a cincea parte sa se dea lui Faraon, scutit fiind numai pamantul preotilor, care nu era al lui Faraon.
27. Astfel s-a asezat Israel in tara Egiptului, in tinutul Gosen, si l-a mostenit si a crescut si s-a inmultit foarte tare.
28. Iacov a mai trait in tara Egiptului saptesprezece ani. Zilele vietii lui Iacov au fost deci o suta patruzeci si sapte de ani.
29. Apoi venindu-i lui vremea sa moara, Israel a chemat pe fiul sau Iosif, si i-a zis: "De am aflat har in ochii tai, pune-ti mana pe coapsa mea si jura ca vei face mila si dreptate cu mine, sa nu ma ingropi in Egipt!
30. Cand voi adormi ca parintii mei, ma vei scoate din Egipt si ma vei ingropa in mormantul lor". Iar Iosif a zis: "Voi face dupa cuvantul tau!"
31. Iacov insa a zis: "Jura-mi!" Si i s-a jurat Iosif. Atunci Israel s-a inchinat la varful toiagului sau.

CAPITOLUL 48

Iacov binecuvanteaza pe fiii lui Iosif.

l. Dupa aceea i s-a spus lui Iosif: "Tatal tau e bolnav". Atunci a luat el cu sine pe cei doi fii ai sai, pe Manase si pe Efraim, si a venit la Iacov.
2. Si i s-a dat de veste lui Iacov, spunandu-i-se: "Iata Iosif, fiul tau, vine sa te vada". Si Israel, adunandu-si puterile sale, s-a ridicat in pat.
3. Si a zis Iacov catre Iosif: "Dumnezeu Atotputernicul mi S-a aratat in Luz, in pamantul Canaan si m-a binecuvantat.
4. Si mi-a zis: "Iata, te voi creste si te voi inmulti, si voi ridica din tine multime de popoare, si pamantul acesta il voi da urmasilor tai, ca mostenire vesnica".
5. Acum deci cei doi fii ai tai, care ti s-au nascut in pamantul Egiptului, inainte de a veni eu la tine in Egipt, sa fie ai mei; Efraim si Manase sa fie ai mei, ca Ruben si Simeon.

6. Iar copiii, ce se vor naste de acum din tine, sa fie ai tai si se vor numi ei cu numele fratilor lor, in triburile acelora.
7. Cand veneam eu din Mesopotamia, mi-a murit Rahila, mama ta, pe drum, in pamantul Canaan, putin inainte de a ajunge la Efrata, si am ingropat-o acolo, langa drumul spre Efrata sau Betleem".
8. Vazand apoi pe fiii lui Iosif, Israel a zis: "Cine sunt acestia?"
9. Raspuns-a Iosif tatalui sau: "Acestia sunt fiii mei, pe care mi i-a dat Dumnezeu aici!" Iar Iacov a zis: "Apropie-i de mine ca sa-i binecuvantez!"
10. Ochii lui Israel insa erau intunecati de batranete si nu mai puteau sa vada. Si a apropiat Iosif pe fiii sai de el, iar el i-a imbratisat si i-a sarutat.
11. Apoi a zis iarasi Israel catre Iosif: "Nu nadajduiam sa mai vad fata ta si iata Dumnezeu mi-a aratat si pe urmasii tai".
12. Si departandu-i de genunchii tatalui sau, Iosif i s-a inchinat lui Israel pana la pamant.
13. Dupa aceea luand Iosif pe cei doi fii ai sai, pe Efraim cu dreapta sa in fata stangei lui Israel, iar pe Manase cu stanga sa in fala dreptei lui Israel, i-a apropiat de el.
14. Israel insa si-a intins mana sa cea dreapta si a pus-o pe capul lui Efraim, desi acesta era mai mic, iar stanga si-a pus-o pe capul lui Manase. Inadins si-a incrucisat mainile, desi Manase era intaiul nascut.
15. Si i-a binecuvantat, zicand: "Dumnezeul, inaintea Caruia au umblat parintii mei: Avraam si Isaac, Dumnezeul Cel ce m-a calauzit de cand sunt si pana in ziua aceasta;
16. Ingerul ce m-a izbavit pe mine de tot raul sa binecuvanteze pruncii acestia, sa poarte ei numele meu si numele parintilor mei: Avraam si Isaac, si sa creasca din ei multime mare pe pamant!"
17. Si Iosif, vazand ca tatal sau si-a pus mana sa cea dreapta pe capul lui Efraim, i-a parut rau si, luand mana tatalui sau ca sa o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase,
18. A zis catre tatal sau: "Nu asa, tata, ca cestalalt este intaiul nascut. Pune dar pe capul lui mana ta cea dreapta!"
19. Tatal sau insa n-a voit, ci a zis: "Stiu, fiul meu, stiu! Si din el va iesi un popor si el va fi mare; dar fratele lui cel mai mic va fi mai mare decat el si din samanta lui vor iesi popoare nenumarate".
20. Si i-a binecuvantat pe ei in ziua aceea, zicand: "Cu voi se va binecuvanta in Israel si se va zice: Dumnezeu sa te faca asa ca pe Efraim si ca pe Manase!" Si asa a pus mana pe Efraim inaintea lui Manase.
21. Apoi a zis Israel catre Iosif: "Iata, eu mor; dar Dumnezeu va fi cu voi si va va intoarce in tara parintilor vostri.
22. Deci eu iti dau tie, peste ceea ce au fratii tai, Sichemul, pe care l-am luat eu cu sabia mea si cu arcul meu din mainile Amoreilor".

CAPITOLUL 49

Proorocia si moartea lui Iacov.

1. Apoi a chemat Iacov pe fiii sai si le-a zis: "Adunati-va, ca sa va spun ce are sa fie cu voi in zilele cele de apoi.
2. Adunati-va si ascultati-ma, fiii lui Iacov, ascultati pe Israel, ascultati pe tatal vostru!
3. Ruben, intai-nascutul meu, taria mea si incepatura puterii mele, culmea vredniciei si culmea destoiniciei;
4. Tu ai clocotit ca apa si nu vei avea intaietatea, pentru ca te-ai suit in patul tatalui tau si mi-ai pangarit asternutul pe care te-ai suit.
5. Fratii Simeon si Levi... Unelte ale cruzimii sunt sabiile lor.
6. In sfatul lor sa nu intre sufletul meu si in adunarea lor sa nu fie partasa slava mea, caci ei, in mania lor, au ucis oameni si, la supararea lor, au ologit tauri!
7. Blestemata sa fie mania lor, caci ea a fost silnica, si aprinderea lor, caci a fost cruda; ii voi imparti pe ei in Iacov si ii voi risipi in Israel.
8. Iudo, pe tine te vor lauda fratii tai. Mainile tale sa fie in ceafa vrajmasilor tai. Inchina-se-vor tie feciorii tatalui tau.
9. Pui de leu esti, Iudo, fiul meu! De la jaf te-ai intors... El a indoit genunchii si s-a culcat ca un leu, ca o leoaica... Cine-l va destepta?
10. Nu va lipsi sceptru din Iuda, nici toiag de carmuitor din coapsele sale, pana ce va veni impaciuitorul, Caruia se vor supune popoarele.
11. Acela isi va lega de vita asinul Sau, de coarda manzul asinei Sale. Spala-va in vin haina Sa si in sange de strugure vesmantul Sau!
12. Ochii Lui vor scanteia ca vinul si dintii Sai vor fi albi ca laptele.

13. Zabulon va locui langa mare, va da liman corabiilor si marginea hotarului lui va fi pana la Sidon.
14. Isahar este ca asinul voinic, care odihneste intre staule.
15. Vazand ca odihna e buna si tinutul sau gras, isi pleaca umerii sub povara si se face barbat platitor de bir.
16. Dan va judeca pe poporul sau, ca pe una din semintiile lui Israel.
17. Dan va fi sarpe la drum, vipera la poteca, inveninand piciorul calului, ca sa cada calaretul.
18. In ajutorul Tau nadajduiesc, o, Doamne!
19. Gad, stramtorat va fi de cete inarmate, dar le va stramtora si el pas cu pas.
20. Din Aser va veni painea cea grasa si regilor le va da mancaruri alese.
21. Neftali, cerboaica sloboda: el rosteste graiuri minunate.
22. Iosif, ramura de pom roditor, ramura de pom roditor langa izvor, ramurile lui se revarsa peste ziduri.
23. Il vor amari si il vor dusmani; inspre el arunca-vor sageti si il vor sili la lupta.
24. Dar arcul lui va ramane tare si muschii bratului lui intariti, multumita Dumnezeului celui puternic al lui Iacov, Cel ce este pastorul si taria lui Israel.
25. De la Dumnezeul tatalui tau, si El te va ajuta; si de la cel Atotputernic - El te va binecuvanta; de la El sa vina binecuvantarile, de sus din ceruri, si binecuvantarile adancului de jos, binecuvantarile sanilor si ale pantecelui.
26. Binecuvantarile tatalui tau intrec binecuvantarile muntilor celor din veac si frumusetea dealurilor celor vesnice. Aceste binecuvantari sa fie pe capul lui Iosif, pe crestetul celui mai ales intre fratii lui.
27. Veniamin, lup rapitor, dimineata va manca vanat si prada va imparti seara".
28. Iata toate cele douasprezece semintii ale lui Israel si iata ce le-a spus tatal lor, cand le-a binecuvantat si a dat fiecareia binecuvantarea cuvenita.
29. Apoi le-a poruncit: "Eu am sa trec la poporul meu. Sa ma ingropati langa parintii mei, in pestera din tarina lui Efron Heteul.
30. In pestera din tarina Macpela, in fata lui Mamvri, in pamantul Canaan, pe care a cumparat-o Avraam de la Efron Heteul, impreuna cu tarina, ca mosie de inmormantare.
31. Acolo au fost ingropati Avraam si Sarra, femeia sa, acolo au fost ingropati Isaac si Rebeca, femeia lui, si tot acolo am ingropat si eu pe Lia.
32. Aceasta tarina si pestera din ea au fost cumparate de la feciorii Heteilor".
33. Sfarsind Iacov poruncile sale, pe care le-a dat feciorilor sai, si intinzandu-si picioarele sale in pat, si-a dat sfarsitul si s-a adaugat la poporul sau.

CAPITOLUL 50

Inmormantarea lui Iacov. Moartea lui Iosif.

1. Atunci Iosif, cazand pe fata tatalui sau, l-a plans si l-a sarutat.
2. Apoi a poruncit Iosif doctorilor, slujitori ai sai, sa imbalsameze pe tatal sau si doctorii au imbalsamat pe Israel.
3. Dupa ce s-au implinit patruzeci de zile, ca atatea zile trebuie pentru imbalsamare, l-au plans Egiptenii saptezeci de zile.
4. Iar daca au trecut zilele plangerii lui, a zis Iosif curtenilor lui Faraon: "De am aflat bunavointa in ochii vostri, ziceti lui Faraon asa:
5. Tatal meu m-a jurat si a zis: Iata, eu am sa mor; tu insa sa ma ingropi in mormantul meu, pe care mi l-am sapat eu in pamantul Canaan. Si acum as vrea sa ma duc ca sa ingrop pe tatal meu si sa ma intorc". si i s-au spus lui Faraon cuvintele lui Iosif,
6. Iar Faraon a raspuns: "Du-te si ingroapa pe tatal tau, cum te-a jurat el!"
7. Deci, s-a dus Iosif sa ingroape pe tatal sau si au mers impreuna cu el toti slujitorii lui Faraon, batranii casei lui si toti batranii din tara Egiptului
8. Si toata casa lui Iosif si fratii lui si toata casa tatalui sau si neamul lui. Numai copiii lor si oile si vitele lor le-au lasat in tara Gosen.
9. Au plecat de asemenea cu el carute si calareti si s-a facut tabara mare foarte.
10. Si ajungand ei la aria lui Atad de langa Iordan, au plans acolo plangere mare si tare foarte si a jelit Iosif pe tatal sau sapte zile.
11. Vazand Canaaneii, locuitorii tinutului aceluia, plangerea de la aria Atad, au zis: "Mare e plangerea aceasta la Egipteni". De aceea s-a dat locului aceluia numele Abel-Mitraim, adica plangerea Egiptenilor, care loc e dincolo de Iordan.

12. Asa au facut fiii lui Iacov cu Iacov, cum le poruncise el:
13. L-au dus fiii lui in pamantul Canaan si l-au ingropat in pestera din tarina Macpela, cea de langa Mamvri, pe care o cumparase Avraam cu tarina cu tot de la Efron Heteul, ca mosie de ingropare.
14. Apoi Iosif, dupa ingroparea tatalui sau, s-a intors in Egipt, si el, si fratii lui, si toti cei ce mersesera cu el la ingroparea tatalui sau.
15. Vazand insa fratii lui Iosif ca a murit tatal lor, au zis ei: "Ce vom face, daca Iosif ne va uri si va vrea sa se razbune pentru raul ce i-am facut?
16. Atunci au trimis ei la Iosif sa i se spuna: "Tatal tau inainte de moarte te-a jurat si a zis:
17. "Asa sa spuneti lui Iosif: Iarta fratilor tai greseala si pacatul lor si raul ce ti-au facut. Iarta deci vina robilor Dumnezeului tatalui tau!" Si a plans Iosif cand i s-au spus acestea.
18. Apoi au venit si fratii lui si, cazand inaintea lui, au zis: "Iata, noi suntem robii tai".
19. Iar Iosif le-a zis: "Nu va temeti! Sunt eu, oare, in locul lui Dumnezeu?
20. Iata, voi ati uneltit asupra mea rele, dar Dumnezeu le-a intors in bine, ca sa faca cele ce sunt acum si sa pastreze viata unui popor numeros.
21. Deci nu va mai temeti! Eu va voi hrani pe voi si pe copiii vostri". Si i-a mangaiat si le-a vorbit de la inima.
22. Apoi a locuit Iosif in Egipt, el si fratii lui si toata casa tatalui sau. Si a trait Iosif o suta zece ani.
23. Si a vazut Iosif pe urmasii lui Efraim pana la al treilea neam. De asemenea si copiii lui Machir, fiul lui Manase, s-au nascut pe genunchii lui Iosif.
24. In cele din urma a zis Iosif catre fratii sai: "Iata, am sa mor. Dar Dumnezeu va va cerceta, va va scoate din pamantul acesta si va va duce in pamantul pentru care Dumnezeul parintilor nostri S-a jurat lui Avraam si lui Isaac si lui Iacov".
25. La urma a jurat Iosif pe fiii lui Israel, zicand: "Dumnezeu are sa va cerceteze, dar voi sa scoateti oasele mele de aici!"
26. Si a murit Iosif de o suta zece ani. L-au imbalsamat si l-au pus intr-un sicriu, in pamantul Egiptului.

IESIREA - A DOUA CARTE A LUI MOISE

CAPITOLUL 1

Asuprirea fiilor lui Israel in Egipt.

l. Numele fiilor lui Israel, care au intrat in Egipt impreuna cu Iacov, tatal lor, aducand fiecare toata casa sa, sunt acestea:
2. Ruben, Simeon, Levi si Iuda;
3. Isahar, Zabulon si Veniamin;
4. Dan, Neftali, Gad si Aser.
5. Sufletele insa iesite din Iacov erau de toate saptezeci si cinci, iar Iosif era de mai inainte in Egipt.
6. Dar au murit si Iosif si toti fratii lui si toti cei de pe vremea lor.
7. Iar fiii lui Israel s-au nascut in numar mare si s-au inmultit, au crescut si s-au intarit foarte, foarte tare, si s-a umplut tara de ei.
8. Dar s-a ridicat alt rege peste Egipt, care nu cunoscuse pe Iosif.
9. Acesta a zis catre poporul sau: "Iata, neamul fiilor lui Israel e multime mare si e mai tare decat noi.
10. Veniti dar sa-i impilam, ca sa nu se mai inmulteasca si ca nu cumva la vreme de razboi sa se uneasca cu vrajmasii nostri si, batandu-ne, sa iasa din tara noastra!"
11. De aceea au pus peste ei supraveghetori de lucrari, ca sa-i impileze cu munci grele. Atunci a zidit Israel cetati tari lui Faraon: Pitom si Ramses, care serveau lui Faraon ca hambare, si cetatea On sau Iliopolis.
12. Insa cu cat ii impilau mai mult, cu atat mai mult se inmulteau si se intareau foarte, foarte tare, asa ca Egiptenii se ingrozeau de fiii lui Israel.
13. De aceea Egiptenii sileau inca si mai strasnic la munca pe fiii lui Israel
14. Si le faceau viata amara prin munci grele, la lut, la caramida si la tot felul de lucru de camp si prin alte felurite munci, la care-i sileau cu strasnicie.
15. Ba, regele Egiptului a poruncit moaselor evreiesti, care se numeau: una Sifra si alta Pua,

16. Si le-a zis: "Cand mositi la evreice, sa luati seama cand nasc: de va fi baiat, sa-l omorati, iar de va fi fata, sa o crutati!"
17. Moasele insa s-au temut de Dumnezeu si n-au facut cum le poruncise regele Egiptului, ci au lasat si pe baieti sa traiasca.
18. Atunci a chemat regele Egiptului pe moase si le-a zis: "pentru ce ati facut asa si ati lasat sa traiasca si copiii de parte barbateasca?"
19. Iar moasele au raspuns lui Faraon: "Femeile evreice nu sunt ca egiptencele, ci ele sunt voinice si nasc pana nu vin moasele la ele".
20. De aceea Dumnezeu a facut bine moaselor, iar poporul lui Israel se inmultea si se intarea mereu.
21. Si fiindca moasele se temeau de Dumnezeu, de aceea El le-a intarit neamul.
22. Atunci Faraon a poruncit la tot poporul sau si a zis: "Tot copilul de parte barbateasca, ce se va naste Evreilor, sa-l aruncati in Nil, iar fetele sa le lasati sa traiasca toate!"

CAPITOLUL 2

Moise.

l. Un om oarecare, din semintia lui Levi, si-a luat femeie din fetele lui Levi.
2. Femeia aceea a luat in pantece si a nascut un baiat si, vazand ca e frumos, l-a ascuns vreme de trei luni.
3. Dar, fiindca nu putea sa-l mai doseasca, a luat mama lui un cos de papura si l-a uns cu catran si cu smoala si punand copilul in el l-a asezat in papuris, la marginea raului.
4. Iar sora copilului pandea de departe ca sa vada ce are sa i se intample.
5. Atunci s-a pogorat fata lui Faraon la rau sa se scalde, si roabele ei o insorira pe malul raului. Si vazand cosul in papuris, ea a trimis pe una din roabele sale sa-l aduca.
6. Si, deschizandu-l, a vazut copilul: era un baiat care plangea. Atunci i s-a facut mila de el fetei lui Faraon si a zis: "Acesta este dintre copiii Evreilor".
7. Iar sora copilului a zis catre fata lui Faraon: "Voiesti sa ma duc sa-ti chem o doica dintre evreice, ca sa alapteze copilul?"
8. Fata lui Faraon i-a zis: "Du-te!" Si s-a dus copila si a chemat pe mama pruncului.
9. Atunci fata lui Faraon i-a zis: "Ia-mi copilul acesta si mi-l alapteaza, ca eu am sa-ti platesc! " si a luat femeia copilul si l-a alaptat.
10. Dupa ce a crescut copilul, doica l-a dus la fata lui Faraon si i-a fost ca fiu si i-a pus numele Moise, pentru ca isi zicea: "Din apa l-am scos!"
11. Iar dupa multa vreme, cand se facuse mare, Moise a iesit la fiii lui Israel, fratii sai, si a vazut muncile lor cele grele. Cu prilejul acesta a vazut el pe un egiptean ca batea pe un evreu dintre fiii lui Israel, fratii sai;
12. Si cautand incoace si incolo si nevazand pe nimeni, el a ucis pe egiptean si l-a ascuns in nisip.
13. Apoi iesind iarasi a doua zi, a vazut doi evrei certandu-se si a zis asupritorului: "pentru ce bati pe aproapele tau?"
14. Acela insa i-a raspuns: "Cine te-a pus capetenie si judecator peste noi? Nu cumva vrei sa ma omori si pe mine, cum ai omorat ieri pe egipteanul acela?" Si s-a spaimantat Moise si a zis: "Cu adevarat s-a vadit fapta aceasta!"
15. Iar daca a aflat Faraon de fapta aceasta, el a voit sa ucida pe Moise. Moise insa a fugit de la fata lui Faraon si s-a dus in tara Madian; si sosind in tara Madian, s-a oprit la o fantana.
16. Preotul din Madian insa avea sapte fete, care pasteau oile tatalui lor. Si venind acestea au scos apa si au umplut adapatorile, ca sa adape oile tatalui lor.
17. Dar pastorii venind, le-au alungat. Atunci s-a sculat Moise si le-a aparat, le-a scos apa si le-a adapat oile.
18. Mergand ele la tatal lor Raguel, acesta le-a zis: "Cum de ati venit astazi asa de curand?"
19. Iar ele au zis: "Un egiptean oarecare ne-a aparat de pastori, ne-a scos apa si ne-a adapat oile noastre!"
20. Zis-a acela catre fiicele sale: "Dar unde este acela? De ce l-ati lasat? Chemati-l si dati-i sa manance paine!"
21. Si a ramas Moise la omul acela si i-a dat pe fiica sa Sefora de sotie.
22. Aceasta, luand in pantece, a nascut un fiu si i-a pus Moise numele Gherson, zicand: "Am ajuns pribeag in tara straina". Si luand iarasi in pantece, femeia a nascut alt fiu si i-a pus numele Eliezer, pentru ca si-a zis: "Dumnezeul tatalui meu mi-a fost ajutor si m-a scapat din mana lui Faraon".
23. Apoi, dupa trecere de vreme multa, a murit regele Egiptului, de care fugise Moise. Fiii lui Israel insa gemeau sub povara muncilor si strigau si strigarea lor din munca s-a suit pana la Dumnezeu.

24. Auzind suspinele lor, Dumnezeu Si-a adus aminte de legamantul Sau pe care il facuse cu Avraam, cu Isaac si cu Iacov.
25. De aceea a cautat Dumnezeu spre fiii lui Israel si S-a gandit la ei.

CAPITOLUL 3
Chemarea lui Moise.

1. In vremea aceea, Moise pastea oile lui Ietro, preotul din Madian, socrul sau. Si departandu-se odata cu turma in pustie, a ajuns pana la muntele lui Dumnezeu, la Horeb;
2. Iar acolo i S-a aratat ingerul Domnului intr-o para de foc, ce iesea dintr-un rug; si a vazut ca rugul ardea, dar nu se mistuia.
3. Atunci Moise si-a zis: "Ma duc sa vad aceasta aratare minunata: ca rugul nu se mistuieste".
4. Iar daca a vazut Domnul ca se apropie sa priveasca, a strigat la el Domnul din rug si a zis: "Moise! Moise!". Si el a raspuns: "Iata-ma, Doamne!"
5. Si Domnul a zis: "Nu te apropia aici! Ci scoate-ti incaltamintea din picioarele tale, ca locul pe care calci este pamant sfant!"
6. Apoi i-a zis iarasi: "Eu sunt Dumnezeul tatalui tau, Dumnezeul lui Avraam si Dumnezeul lui Isaac si Dumnezeul lui Iacov!" Si si-a acoperit Moise fata sa, ca se temea sa priveasca pe Dumnezeu.
7. Zis-a Domnul catre Moise: "Am vazut necazul poporului Meu in Egipt si strigarea lui de sub apasatori am auzit si durerea lui o stiu.
8. M-am pogorat dar sa-l izbavesc din mana Egiptenilor, sa-l scot din tara aceasta si sa-l duc intr-un pamant roditor si larg, in tara unde curge miere si lapte, in tinutul Canaaneilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Ferezeilor, al Ghergheseilor, al Heveilor si al Iebuseilor.
9. Iata dar ca strigarea fiilor lui Israel a ajuns acum pana la Mine si am vazut chinurile lor, cu care-i pedepsesc Egiptenii.
10. Vino dar sa te trimit la Faraon, regele Egiptului, ca sa scoti pe fiii lui Israel, poporul Meu, din tara Egiptului!"
11. Atunci a zis Moise catre Dumnezeu: "Cine sunt eu, ca sa ma duc la Faraon, regele Egiptului, si sa scot pe fiii lui Israel din tara Egiptului?"
12. Iar Dumnezeu i-a zis: "Eu voi fi cu tine si acesta iti va fi semnul ca te trimit Eu: cand vei scoate pe poporul Meu din tara Egiptului, va veti inchina lui Dumnezeu in muntele acesta!"
13. Zis-a iarasi Moise catre Dumnezeu: "Iata, eu ma voi duce la fiii lui Israel si le voi zice: Dumnezeul parintilor vostri m-a trimis la voi... Dar de-mi vor zice: Cum Il cheama, ce sa le spun?"
14. Atunci Dumnezeu a raspuns lui Moise: "Eu sunt Cel ce sunt". Apoi i-a zis: "Asa sa spui fiilor lui Israel: Cel ce este m-a trimis la voi!"
15. Apoi a zis Dumnezeu iarasi catre Moise: "Asa sa spui fiilor lui Israel: "Domnul Dumnezeul parintilor nostri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac si Dumnezeul lui Iacov m-a trimis la voi. Acesta este numele Meu pe veci; aceasta este pomenirea Mea din neam in neam!"
16. Mergand dar, aduna pe batranii fiilor lui Israel si le spune: "Domnul Dumnezeul parintilor nostri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac si Dumnezeul lui Iacov mi S-a aratat si a zis: V-am cercetat de aproape si am vazut cate vi se intampla in Egipt!"
17. Si mi-a mai zis: "Va voi scoate din impilarea Egiptului si va voi duce in pamantul Canaaneilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Ferezeilor, al Ghergheseilor, al Heveilor si al Iebuseilor, in pamantul unde curge miere si lapte".
18. Iar ei vor asculta glasul tau. Atunci vei intra tu si batranii lui Israel la Faraon, regele Egiptului, si-i veti zice: "Domnul Dumnezeul Evreilor ne-a chemat. Lasa-ne dar sa mergem in pustie, cale de trei zile, ca sa aducem jertfa Dumnezeului nostru".
19. Eu insa stiu ca Faraon, regele Egiptului, nu are sa va lase sa plecati, pana nu il voi sili Eu cu mana tare.
20. Voi intinde deci mana Mea si voi lovi Egiptul cu toate minunile, pe care le voi face in mijlocul lui, si dupa aceea va va lasa.
21. Voi da poporului acestuia trecere inaintea Egiptenilor si cand veti iesi, nu veti iesi cu mainile goale,
22. Ci fiecare femeie va cere la vecina sa si de la cea care sta cu ea in casa vase de argint, lucruri de aur si haine si veti impodobi cu ele pe fiii vostri si pe fetele voastre si veti prada pe Egipteni".

CAPITOLUL 4

Minunile lui Moise

1. Si raspunzand, Moise a zis: "Dar de nu ma vor crede si nu vor asculta de glasul meu, ci vor zice: "Nu ti S-a aratat Domnul!", ce sa le spun?"
2. Zis-a Domnul catre el: "Ce ai in mana?" Si el a raspuns: "Un toiag!"
3. "Arunca-l jos!" ii zise Domnul. Si a aruncat Moise toiagul jos si s-a facut toiagul sarpe si a fugit Moise de el.
4. Si a zis Domnul catre Moise: "Intinde mana si-l apuca de coada!" Si si-a intins Moise mana si l-a apucat de coada si s-a facut toiag in mana lui.
5. Apoi a zis Domnul: "Asa sa faci inaintea lor, ca sa te creada ca ti S-a aratat Dumnezeul parintilor lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac si Dumnezeul lui Iacov!"
6. Zis-a Domnul iarasi: "Baga-ti mana in san!" Si cand a scos-o din san, iata mana lui era alba ca zapada de lepra.
7. Si i-a zis din nou Domnul: "Baga-ti iarasi mina in san!" Si si-a bagat Moise mana in san; si cand a scos-o din san, iata, era iar curata, ca tot trupul sau.
8. "Daca nu te vor crede si nu vor asculta glasul semnului intai, te vor crede la savarsirea semnului al doilea.
9. Iar de nu te vor crede nici dupa amandoua semnele si nu vor asculta glasul tau, atunci sa iei apa din fluviu si s-o versi pe uscat; apa luata din rau se va face pe usca: sange".
10. Atunci Moise a zis catre Domnul: "O, Doamne, eu nu sunt om indemanatic la vorba, ci graiesc cu anevoie si sunt gangav; si aceasta nu de ieri de alaltaieri, nici de cand ai inceput Tu a grai cu robul Tau; gura mea si limba mea sunt anevoioase".
11. Dumnezeu insa a zis catre Moise: "Cine a dat omului gura si cine face pe om mut, sau surd, sau cu vedere, sau orb? Oare nu Eu, Domnul Dumnezeu?
12. Mergi dar: Eu voi deschide gura ta si te voi invata ce sa graiesti".
13. Zis-a Moise: "Rogu-ma, Doamne, trimite pe altul, pe care vei vrea sa-l trimiti!"
14. Atunci, aprinzandu-se mania Domnului asupra lui Moise, a zis: "Nu ai tu, oare, pe fratele tau Aaron levitul? Stiu ca el poate sa vorbeasca in locul tau. Iata el te va intampina si, cand te va vedea, se va bucura in inima sa.
15. Tu-i vei grai lui si ii vei pune in gura cuvintele Mele, iar Eu voi deschide gura ta si gura lui si va voi invata ce sa faceti.
16. Va grai el poporului, in locul tau, vorbind pentru tine, iar tu ii vei fi graitor din partea lui Dumnezeu.
17. Toiagul acesta, care a fost prefacut in sarpe, ia-l in mana ta, caci cu el ai sa faci minuni".
18. Deci, a plecat Moise de acolo si s-a intors la Ietro, socrul sau, si a zis catre el: "Ma duc inapoi la fratii mei, care sunt in Egipt, ca sa vad de mai traiesc". Iar Ietro i-a zis: "Mergi in pace!"
19. Dupa atat de multe zile a murit regele Egiptului care prigonise pe Moise, si Domnul a grait aceasta lui Moise in pamantul Madian: "Scoala si intoarce-te in Egipt, ca au murit toti cei ce cautau sufletul tau!"
20. Luand atunci femeia si copiii, Moise i-a pus pe asini si s-a intors in Egipt. Si a luat Moise in mana sa si toiagul cel de la Dumnezeu.
21. Si a zis Domnul catre Moise: "Cand vei merge si vei ajunge in tara Egiptului, cauta sa faci inaintea lui Faraon toate minunile ce ti-am poruncit. Eu insa voi invartosa inima lui si nu va da drumul poporului.
22. Dar tu sa zici lui Faraon: Asa zice Domnul Dumnezeul Evreilor: Israel este fiul Meu, intai-nascutul Meu.
23. Iti zic dar: Lasa pe fiul Meu sa Mi se inchine; iar de nu-l vei lasa, iata, iti voi ucide pe fiul tau cel intai-nascut".
24. Insa, la un popas de noapte, pe cale, l-a intampinat ingerul Domnului si a incercat sa-l omoare.
25. Dar Sefora, luand un cutit de piatra, a taiat imprejur pe fiul sau si atingand picioarele lui Moise a zis; "Tu-mi esti un sot crud!"
26. Si S-a dus Domnul de la el; iar ea, din pricina acestei taieri imprejur, i-a zis lui Moise: "Sot crud!"
27. Atunci a zis Domnul catre Aaron: "Mergi in intampinarea lui Moise in pustie!" Si s-a dus acesta si s-a intalnit cu el in muntele lui Dumnezeu si s-au sarutat amandoi.
28. Atunci a spus Moise lui Aaron toate cuvintele Domnului, pe care i le poruncise, si toate semnele ce-i incredintase sa faca.
29. Dupa aceea s-au dus Moise si Aaron si au adunat pe toti batranii fiilor lui Israel
30. Si le-a spus Aaron toate cuvintele pe care le graise Domnul lui Moise, si a facut Moise semne inaintea poporului;

31. Si poporul a crezut si s-a bucurat ca a cercetat Domnul pe fiii lui Israel si a vazut necazurile lor si, plecandu-se, s-au inchinat.

CAPITOLUL 5
Moise la Faraon.

1. Dupa aceea Moise si Aaron au intrat la Faraon si au zis catre dansul: "Asa graieste Domnul Dumnezeul lui Israel: Lasa pe poporul Meu, ca sa-Mi faca sarbatoare in pustie!"
2. Faraon insa a zis: "Cine este acela Domnul, ca sa-I ascult glasul si sa dau drumul fiilor lui Israel? Nu-L cunosc pe Domnul si nu voi da drumul lui Israel!"
3. Zis-au ei catre dansul: "Dumnezeul Evreilor ne-a chemat; lasa-ne sa mergem in pustie cale de trei zile, ca sa aducem jertfa Domnului Dumnezeului nostru, ca sa nu pierim de ciuma sau de sabie!"
4. Iar regele Egiptului le-a zis: "Moise si Aaron, pentru ce-mi stingheriti poporul de la lucru? Duceti-va fiecare din voi la treburile voastre!"
5. Apoi Faraon a zis iar: "Iata acum s-a inmultit poporul acesta in tara si voi il intrerupeti de la lucru".
6. Si chiar in ziua aceea a poruncit Faraon capeteniilor si slujbasilor poporului si le-a zis:
7. "De acum inainte sa nu mai dati poporului paie pentru facerea caramizii, ca ieri si ca alaltaieri, ci sa se duca ei sa-si adune paie.
8. Dar caramizi sa faca tot atatea cate faceau in fiecare zi; sa-i siliti si sa nu le imputinati munca; fiindca sunt fara treaba si de aceea striga si zic: Haidem sa aducem jertfa Dumnezeului nostru!
9. Sa fie dar impovarati de lucru oamenii acestia si sa se indeletniceasca cu acestea, iar nu sa se indeletniceasca cu vorbe mincinoase!"
10. Si au iesit capeteniile lor si slujbasii poporului si au zis catre popor: "Asa zice Faraon: Nu va mai dau paie.
11. Mergeti voi insiva si va adunati paie de unde veti gasi, dar din lucrul vostru nu vi se va scadea nimic!"
12. Atunci s-a risipit poporul in tot Egiptul, ca sa stranga trestie in loc de paie.
13. Iar slujbasii ii sileau, zicand: "Impliniti-va lucrul dat pentru fiecare zi, ca atunci cand vi se dadea paie".
14. Iar pe slujbasii pusi peste ei de capeteniile lui Faraon ii bateau, zicand: "Pentru ce n-ati facut si astazi numarul vostru de caramizi, ca ieri si ca alaltaieri?"
15. Atunci s-au dus slujbasii fiilor lui Israel si au strigat catre Faraon, zicand: "Pentru ce faci asa cu robii tai?
16. Paie nu se dau robilor tai, dar ne zic: Faceti caramida. Si robii tai sunt batuti si poporul tau e mereu vinovat".
17. Iar el le-a zis: "Sunteti lenesi si de aceea ziceti: Haidem sa aducem jertfa Dumnezeului nostru.
18. Acum duceti-va dar si munciti! Paie nu vi se vor da, dar numarul de caramizi randuit sa-l faceti!"
19. Deci au vazut slujbasii fiilor lui Israel pacostea cazuta peste ei, cand le spunea: "Numarul de caramizi lucrate pentru fiecare zi nu vi se va imputina".
20. Si, iesind de la Faraon, s-au intalnit ei cu Moise si cu Aaron, care veneau inaintea lor
21. Si au zis catre ei: "Sa va vada si sa va judece Dumnezeu, ca ne-ati facut urati inaintea lui Faraon si a slujitorilor lui si le-ati dat sabie la mana, ca sa ne omoare".
22. Atunci Moise s-a intors la Domnul si a zis: "Doamne, pentru ce ai adus necazul acesta asupra acestui popor si la ce m-ai trimis pe mine?
23. Caci de cand am mers eu la Faraon si i-am grait in numele Tau, el a inceput sa necajeasca si mai rau pe poporul acesta, iar de izbavit Tu nu l-ai izbavit pe poporul Tau".

CAPITOLUL 6
Moise trimis din nou la Faraon. Neamul sau.

l. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Acum ai sa vezi ce am sa fac lui Faraon, ca sub lucrarea mainii Mele celei tari el ii va lasa si sub lucrarea bratului Meu celui puternic el ii va alunga din pamantul sau".
2. Apoi a grait Domnul cu Moise si a zis catre el: "Eu sunt Domnul
3. Si M-am aratat lui Avraam, lui Isaac si lui Iacov ca Dumnezeu Atotputernic, iar cu numele Meu de Domnul nu M-am facut cunoscut lor.
4. Mai mult: am facut legamant cu ei, ca sa le dau pamantul Canaan, pamantul pribegiei lor, in care rataceau ei.
5. Si, in sfarsit, am auzit suspinul fiilor lui Israel, pe care ii tin Egiptenii in robie, si Mi-am adus aminte de legamantul Meu cu voi.
6. Mergi dar de vorbeste fiilor lui Israel si le spune: Eu sunt Domnul si am sa va scot de la munca cea grea a Egiptenilor si am sa va izbavesc din robia lor; am sa va izbavesc cu brat inalt si cu pedepse mari;
7. Am sa va primesc sa-Mi fiti popor, iar Eu sa va fiu Dumnezeu si voi veti cunoaste ca Eu sunt Domnul Dumnezeul

vostru, Care v-a scos din pamantul Egiptului si de sub munca apasatoare a Egiptenilor.
8. Apoi am sa va duc in pamantul acela pentru care Mi-am ridicat mana sa-l dau lui Avraam, lui Isaac si lui Iacov, si pe care am sa-l dau voua in stapanire, caci Eu sunt Domnul!"
9. Si a grait Moise asa fiilor lui Israel; dar ei n-au ascultat pe Moise din pricina deznadejdii si a greutatii muncilor lor.
10. Si iarasi a grait Domnul cu Moise si i-a zis:
11. "Intra si spune lui Faraon, regele Egiptului, ca sa lase pe fiii lui Israel sa iasa din tara lui!"
12. Dar Moise a grait inaintea Domnului si a zis: "Iata, fiii lui Israel nu ma asculta. Cum, dar, ma va asculta Faraon? Si apoi eu sunt si gangav".
13. Domnul insa a grait lui Moise si Aaron si le-a poruncit sa spuna lui Faraon, regele Egiptului, sa dea drumul fiilor lui Israel din tara Egiptului.
14. Iata acum incepatorii familiilor stramosesti: Fiii lui Ruben, intai-nascutul lui Israel: Enoh si Falu, Hetron si Carmi. Acestea sunt familiile lui Ruben.
15. Fiii lui Simeon: Iemuel si Iamin, Ohad si Iachin, Tohar si Saul, fiii canaaneencii. Acestea sunt familiile lui Simeon.
16. Iar numele fiilor lui Levi, insirati cum s-au nascut, sunt acestea: Gherson, Cahat si Merari. Iar anii vietii lui Levi au fost o suta treizeci si sapte.
17. Fiii lui Gherson: Libni si Simei, cu familiile lor.
18. Fiii lui Cahat: Amram, Ithar, Hebron si Uziel. Iar anii vietii lui Cahat au fost o suta treizeci si trei de ani.
19. Fiii lui Merari: Mahli si Musi. Acesta este neamul lui Levi, dupa familiile lui.
20. Amram insa a luat de femeie pe Iochebed, fata unchiului sau, si aceasta i-a nascut pe Aaron si pe Moise, precum si pe Mariam, sora lor. Iar anii vietii lui Amram au fost o suta treizeci si sapte de ani.
21. Fiii lui Ithar: Core, Nefeg si Zicri.
22. Fiii lui Uziel: Misael, Eltafan si Sitri.
23. Iar Aaron si-a luat de sotie pe Elisaveta, fata lui Aminadab si sora lui Naason; aceasta i-a nascut pe Nadab si pe Abiud, pe Eleazar si pe Itamar.
24. Fiii lui Core: Asir, Elcana si Abiasaf. Acestea sunt familiile lui Core.
25. Eleazar, fiul lui Aaron, si-a luat de femeie pe una din fiicele lui Putiel si aceasta i-a nascut pe Finees. Acestia sunt incepatorii familiilor stramosesti ale levitilor.
26. Acesta este acel Aaron si acel Moise, carora Dumnezeu le-a zis: "Scoateti pe fiii lui Israel din pamantul Egiptului cu ostirea lor!"
27. Si acestia au spus lui Faraon, regele Egiptului, sa dea drumul fiilor lui Israel din pamantul Egiptului. Acesta este acel Aaron si acesta este acel Moise
28. Din timpul cand a grait Domnul cu Moise in tara Egiptului
29. Si i-a zis lui: "Eu sunt Domnul!" Spune lui Faraon, regele Egiptului, cate-ii vorbesc Eu
30. Iar Moise a raspuns Domnului: "Iata eu sunt greoi la vorba. Cum dar ma va asculta Faraon?"

CAPITOLUL 7
Plagile Egiptului.

1. Raspuns-a Domnul lui Moise si i-a zis: "Iata, Eu fac din tine un dumnezeu pentru Faraon, iar Aaron, fratele tau, iti va fi prooroc.
2. Tu dar vei grai lui Aaron toate cate iti voi porunci, iar Aaron, fratele tau, va spune lui Faraon, ca sa lase pe fiii lui Israel sa iasa din pamantul lui.
3. Eu insa voi invartosa inima lui Faraon si voi arata multimea semnelor Mele si a minunilor Mele in pamantul Egiptului.
4. Faraon nu va va asculta, dar Eu imi voi pune mana asupra Egiptului si voi scoate ostirile Mele, pe poporul Meu, pe fiii lui Israel din pamantul Egiptului, cu mare izbanda.
5. Cand voi intinde mana Mea asupra Egiptului si voi scoate pe fiii lui Israel din mijlocul lui, atunci vor cunoaste toti Egiptenii ca Eu sunt Domnul".
6. Moise si Aaron s-au supus; cum le-a poruncit Domnul, asa au facut.
7. Cand au inceput a grai lui Faraon, Moise era de optzeci de ani, iar Aaron, fratele lui, de optzeci si trei de ani.
8. Si a grait Domnul cu Moise si cu Aaron si a zis:

9. "Daca Faraon va va zice: Da-ne vreun semn sau vreo minune, atunci tu sa zici fratelui tau Aaron: Ia toiagul si-l arunca jos inaintea lui Faraon si inaintea slujitorilor lui, si se va face sarpe".
10. S-au dus deci Moise si Aaron la Faraon si la slujitorii lui si au facut cum le poruncise Domnul: a aruncat Aaron toiagul sau inaintea lui Faraon si inaintea slujitorilor lui si s-a facut sarpe.
11. Atunci a chemat si Faraon pe inteleptii Egiptului si pe vrajitori si au facut si vrajitorii Egiptenilor asemenea lucru cu vrajile lor:
12. Fiecare din ei si-a aruncat toiagul si s-a facut sarpe. Dar toiagul lui Aaron a inghitit toiegele lor.
13. De aceea s-a invartosat inima lui Faraon si nu i-a ascultat, dupa cum spusese Domnul.
14. Zis-a Domnul catre Moise: "Inima lui Faraon se indaratniceste si nu lasa poporul.
15. Du-te dar la Faraon dimineata; iata el are sa iasa la apa, iar tu sa stai in calea lui, pe malul raului, si toiagul acesta, care s-a prefacut in sarpe, sa-l iei in mana ta;
16. Si sa zici lui Faraon: Domnul, Dumnezeul Evreilor m-a trimis la tine sa-ii spun: Lasa pe poporul Meu sa-Mi faca slujba in pustie; si iata pana acum nu M-ai ascultat.
17. Asa zice Domnul: Din aceasta vei cunoaste ca Eu sunt Domnul: iata, cu acest toiag, care e in mana mea, voi lovi apa din rau si se va preface in sange;
18. Pestele din rau va muri, raul se va imputi si Egiptenii nu vor putea bea apa din rau".
19. Si a mai zis Domnul catre Moise: "Sa zici lui Aaron, fratele tau: Ia toiagul in mana si intinde-ti mana asupra apelor Egiptului: asupra raurilor lui, asupra lacurilor lui si asupra oricarei adunari de apa; si se vor preface in sange si va fi sange in toata tara Egiptului, in vasele de lemn si in cele de piatra!"
20. Si au facut Moise si Aaron cum le-a poruncit Domnul: a ridicat Aaron toiagul sau si a lovit apa raului, inaintea ochilor lui Faraon si inaintea ochilor slujitorilor lui, si toata apa din rau s-a prefacut in sange.
21. Atunci pestele din rau a murit, raul s-a imputit si Egiptenii nu puteau sa bea apa din rau; si era sange in toata tara Egiptului.
22. Si au facut asa si magii Egipteni cu vrajile lor. De aceea s-a invartosat inima lui Faraon si nu i-a ascultat, precum le spusese Domnul.
23. Intorcandu-se, Faraon a intrat in casa sa si nu a pus la inima aceasta.
24. Atunci au sapat toti Egiptenii in preajma raului, ca sa gaseasca sa bea apa, caci din rau nu puteau sa bea apa.
25. Se implinisera sapte zile de cand lovise Domnul apa.

CAPITOLUL 8

Alte trei plagi asupra Egiptului: broaste, tantari si tauni.

l. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Intra la Faraon si-i zi: Asa graieste Domnul: Lasa pe poporul Meu, ca sa-Mi slujeasca.
2. Iar de nu vei vrea sa-l lasi, iata Eu voi lovi toate tinuturile tale cu broaste.
3. Raul va misuna de broaste si, iesind, acestea se vor sui in casele tale, in dormitoarele tale, pe paturile tale, in casele slujitorilor tai si ale poporului tau, in cuptoarele tale si in aluaturile tale;
4. Pe tine, pe poporul tau si pe toate slugile tale se vor sui broaste".
5. Si a mai zis Domnul catre Moise: "Spune lui Aaron, fratele tau: intinde toiagul cu mana ta spre rauri, spre lacuri si spre balti si fa sa iasa broaste in pamantul Egiptului!"
6. Si si-a intins Aaron mana sa asupra apelor Egiptului si ele au scos broaste; si au iesit broaste si au acoperit pamantul Egiptului.
7. Dar au facut asemenea si vrajitorii Egiptenilor cu vrajile lor si au scos broaste in pamantul Egiptului.
8. Atunci a chemat Faraon pe Moise si pe Aaron si a zis: "Rugati-va pentru mine Domnului sa departeze broastele de la mine si de la poporul meu si voi lasa poporul lui Israel sa jertfeasca Domnului!"
9. Moise insa a zis catre Faraon: "Soroceste-mi insuti cand sa ma rog pentru tine, pentru slugile tale si pentru poporul tau, ca sa piara broastele de la tine, de la poporul tau si din casele voastre si sa ramana numai in rau",
10. Iar el a zis: "Maine". Zis-a Moise: "Va fi cum ai zis, ca sa stii ca nu este altul ca Domnul Dumnezeul nostru.
11. Se vor departa broastele de la tine, din casele tale, din tarine, de la slugile tale si de la poporul tau si numai in rau vor ramane".
12. Iesind deci Moise si Aaron de la Faraon, a strigat Moise catre Domnul ca sa piara broastele pe care le trimisese impotriva lui Faraon.
13. Si a facut Domnul dupa cuvantul lui Moise si au murit broastele de prin case, de prin curti si ds prin tarini;

14. Si le-au adunat gramezi, gramezi, si s-a imputit pamantul.
15. Vazand insa ca s-a facut usurare, Faraon si-a invartosat inima si nu i-a ascultat, dupa cum spusese Domnul.
16. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Spune lui Aaron: Intinde-ti toiagul tau cu mana si loveste tarana pamantului si vor fi tantari pe oameni, pe vite, pe Faraon si in casa lui si pe slugile lui; toata tarana pamantului se va face tantari in tot pamantul Egiptului".
17. Si au facut ei asa: Aaron si-a intins toiagul cu mana sa si a lovit tarana pamantului si s-au ivit tantari pe oameni si pe vite. Toata tarana pamantului s-a facut tantari in tot pamantul Egiptului.
18. Au incercat atunci si magii cu vrajile lor sa faca tantari, dar n-au putut. Si au ramas tantari pe oameni si pe vite.
19. Si au zis magii catre Faraon: "Acesta e degetul lui Dumnezeu!" Dar inima lui Faraon s-a invartosat si nu i-a ascultat, dupa cum spusese Domnul.
20. Zis-a Domnul catre Moise: "Scoala maine de dimineata si iesi inaintea lui Faraon in vremea cand el are sa iasa la apa, iar tu sa-i zici: Asa graieste Domnul: Lasa pe poporul Meu ca sa-Mi slujeasca in pustie!
21. Daca insa nu vei lasa pe poporul Meu, iata Eu voi trimite asupra ta, asupra slujitorilor tai, asupra poporului tau si asupra caselor voastre tauni si se vor umple casele Egiptenilor de tauni si pamantul pe care traiesc ei.
22. Si voi osebi in ziua aceea pamantul Gosen in care locuieste poporul Meu, ca acolo nu vor fi tauni ca sa stii ca Eu sunt Domnul, in mijlocul acestei tari.
23. Voi face deosebire intre poporul Meu si poporul tau si chiar maine va fi semnul acesta pe pamant".
24. Si a facut Domnul asa si a venit multime de tauni in casa lui Faraon, in casele slujitorilor lui si in tot pamantul Egiptului, incat s-a pustiit tara de tauni.
25. Atunci a chemat Faraon pe Moise si pe Aaron si a zis: "Mergeti si aduceti jertfa Domnului Dumnezeului vostru in tara!"
26. Moise insa a zis: "Nu este cu putinta sa se faca asa, pentru ca cele ce aducem noi jertfa Domnului Dumnezeului nostru sunt uraciune inaintea Egiptenilor. Si de vom jertfi noi inaintea Egiptenilor cele ce sunt uraciune pentru ei, nu ne vor ucide, oare, cu pietre?
27. De aceea ne vom duce in pustie cale de trei zile si vom aduce acolo jertfa Domnului Dumnezeului nostru, dupa cum ne va zice Domnul".
28. Zis-a Faraon: "Eu va voi lasa sa aduceti jertfa Domnului Dumnezeului vostru, in pustie, dar sa nu va duceti departe. Rugati-va dar Domnului pentru mine!"
29. Iar Moise a zis: "Iata, cum voi iesi de la tine, ma voi ruga Domnului Dumnezeu si maine se vor indeparta taunii de la Faraon, de la slujitorii lui si de la poporul lui, dar Faraon sa inceteze a mai insela, nedand drumul poporului sa aduca jertfa Domnului!"
30. Si iesind Moise de la Faraon, s-a rugat lui Dumnezeu.
31. Si a facut Domnul dupa cum zisese Moise: a indepartat taunii de la Faraon, de la slujitorii lui si de la poporul lui si n-a mai ramas nici unul.
32. Dar Faraon si-a invartosat inima si de data aceasta si n-a lasat poporul sa se duca.

CAPITOLUL 9

Alte trei plagi asupra Egiptului: moarte mare in vite, bube pe Egipteni si grindina.

1. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Intra la Faraon si-i spune: Acestea zice Domnul Dumnezeul Evreilor: Lasa pe poporul Meu sa-Mi slujeasca!
2. Iar de nu vei vrea sa lasi pe poporul Meu, ci-l vei mai tine,
3. Iata, mana Domnului va fi peste vitele tale cele de la camp: peste cai, peste asini, peste camile, peste boi si oi si va fi moarte foarte mare.
4. Dar va face Domnul osebire in ziua aceea intre vitele Israelitilor si vitele Egiptenilor: din toate vitele fiilor lui Israel nu va muri nici una".
5. Si a pus Domnul soroc si a zis: "Maine va face Domnul aceasta in tara aceasta!"
6. Si a doua zi a facut Domnul aceasta si au murit toate vitele Egiptenilor, iar din vitele fiilor lui Israel n-a murit nici una.
7. Atunci a trimis Faraon sa afle si iata din toate vitele fiilor lui Israel nu murise nici una. Dar inima lui Faraon s-a invartosat si nu a lasat poporul sa se duca.
8. Iarasi a grait Domnul cu Moise si cu Aaron si a zis: "Luati-va cate o mana plina de cenusa din cuptor si s-o arunce

Moise spre cer inaintea lui Faraon si a slujitorilor lui.
9. Si se va starni pulbere in tot pamantul Egiptului si vor fi pe oameni si pe vite rani si basici usturatoare in toata tara Egiptului".
10. Deci, au luat ei cenusa din cuptor, au mers inaintea lui Faraon, a aruncat-o Moise spre cer si s-au facut bube cu puroi pe oameni si pe vite;
11. Si magii n-au putut sta impotriva lui Moise din pricina ranilor, pentru ca erau bube pe ei si in tot Egiptul.
12. Dar Domnul a invartosat inima lui Faraon si nu i-a ascultat, cum zisese Domnul lui Moise.
13. Zis-a Domnul catre Moise: "Sa te scoli maine de dimineata, sa te infatisezi lui Faraon si sa-i zici: Asa graieste Domnul Dumnezeul Evreilor: Lasa pe poporul Meu ca sa-Mi slujeasca,
14. Fiindca de data aceasta voi trimite toate pedepsele Mele impotriva ta, a slugilor tale si a poporului tau, ca sa vezi ca nu este altul asemenea Mie in tot pamantul.
15. De Mi-as fi intins mana si te-as fi lovit pe tine si pe poporul tau cu ciuma, tu ai fi fost sters de pe fata pamantului;
16. Dar te-am crutat, ca sa-Mi arat puterea Mea si ca sa se vesteasca numele Meu in tot pamantul,
17. Si tu tot te mai impotrivesti poporului Meu si nu-l lasi.
18. Iata, Eu voi ploua maine, pe vremea asta, grindina foarte multa, cum n-a mai fost in Egipt de la intemeierea lui si pana in ziua aceasta.
19. Trimite dar acum sa adune turmele tale si toate cate ai la camp, ca asupra tuturor oamenilor si vitelor, care vor fi in tarina si nu vor intra in casa, va cadea grindina si vor muri".
20. Acei dintre robii lui Faraon, care s-au temut de Domnul, au adunat in graba pe oamenii si turmele lor acasa,
21. Iar cei ce n-au luat aminte la cuvantul Domnului, aceia si-au lasat slugile si vitele lor in camp.
22. Si a zis Domnul catre Moise: "Intinde mana ta spre cer si va cadea grindina peste tot pamantul Egiptului: peste oameni, peste turme si peste toata iarba campului din pamantul Egiptului!"
23. Atunci si-a intins Moise mana spre cer si a slobozit Domnul tunete, grindina si foc pe pamant; si a plouat Domnul grindina in pamantul Egiptului.
24. Aceasta a fost o grindina foarte mare si printre grindina ardea foc, cum nu mai fusese in tot pamantul Egiptului, de cand se asezasera oamenii pe el.
25. Grindina aceasta a batut in tot pamantul Egiptului, tot ce era pe camp, oameni si dobitoace; toata iarba campului a batut-o grindina si toti pomii de pe camp i-a rupt grindina.
26. Numai in tinutul Gosen, unde traiau fiii lui Israel, n-a fost grindina.
27. Atunci trimitand, Faraon a chemat pe Moise si pe Aaron si a zis catre ei: "Acum vad ca am pacatuit! Domnul este drept, iar eu si poporul meu suntem vinovati.
28. Rugati-va Domnului pentru mine, sa inceteze tunetele, grindina si focul pe pamant si va voi lasa si, mai mult, nu va voi impiedica!"
29. Iar Moise i-a zis: "Indata ce voi iesi din oras, voi intinde mana mea spre cer, catre Domnul, si vor inceta tunetele; nu va mai fi nici grindina, nici ploaie, ca sa cunosti ca al Domnului este pamantul.
30. Dar stiu ca tu si slujitorii tai nu va temeti inca de Domnul Dumnezeu".
31. Atunci inul si orzul s-au stricat, pentru ca orzul era inspicat si inul in floare.
32. Iar graul si ovazul nu s-au stricat, pentru ca acestea erau mai tarzii.
33. Iesind deci Moise de la Faraon si din cetate si intinzandu-si mainile catre Domnul, au incetat tunetele si grindina si s-a oprit ploaia.
34. Vazand insa ca au incetat ploaia, grindina si tunetele, pacatuit-a Faraon inainte si si-a invartosat inima si el si slugile sale.
35. Si invartosata fiind inima lui Faraon si a slugilor lui, el n-a lasat pe fiii lui Israel sa plece cum poruncise Dumnezeu prin mana lui Moise.

CAPITOLUL 10

Lacuste si intuneric in pamantul Egiptului.

1. Atunci a grait iarasi Domnul cu Moise si a zis: "Intra la Faraon, ca i-am invartosat inima lui si a slugilor lui, ca sa arat intre ei pe rand aceste semne ale Mele;
2. Ca sa istorisiti in auzul fiilor vostri si al fiilor fiilor vostri cate am facut in Egipt si semnele Mele, pe care le-am aratat intr-insul, si ca sa cunoasteti ca Eu sunt Domnul!"

3. Si a intrat Moise si Aaron la Faraon si i-au zis: "Asa graieste Domnul Dumnezeul Evreilor: Pana cand nu vei vrea sa te smeresti inaintea Mea? Lasa pe poporul Meu, ca sa-Mi slujeasca!
4. Iar de nu vei lasa pe poporul Meu, iata maine, pe vremea asta, voi aduce lacuste multe in toate hotarele tale;
5. Si vor acoperi ele fata pamantului, incat pamantul nu se va putea vedea, si vor manca tot ce a mai ramas la voi, pe pamant, nestricat de grindina; toti pomii ce cresc prin campiile voastre;
6. Vor umplea casele tale, casele tuturor slugilor tale si toate casele in tot pamantul Egiptenilor, cum n-au vazut parintii tai, nici parintii parintilor tai de cand traiesc ei pe pamant si pana in ziua de astazi". Apoi s-a intors Moise si a iesit de la Faraon.
7. Atunci dregatorii lui Faraon au zis catre acesta: "Oare mult are sa ne chinuiasca omul acesta? Da drumul oamenilor acestora, ca sa faca slujba Dumnezeului lor! Sau vrei sa vezi Egiptul pierind?"
8. Si ei au intors pe Moise si pe Aaron la Faraon; iar Faraon a zis catre ei: "Duceti-va si faceti slujba Domnului Dumnezeului vostru! Dar cine sunt cei care trebuie sa mearga?"
9. Raspuns-a Moise: "Vom merge cu cei tineri si cu cei batrani ai nostri, cu fiii nostri, cu fiicele noastre, cu oile noastre si cu boii nostri, caci e sarbatoarea Domnului Dumnezeului nostru".
10. Faraon insa le-a zis: "Fie asa! Dumnezeu cu voi! Eu sunt gata sa va dau drumul. Dar la ce sa va duceti cu copiii? Se vede ca aveti gand rau.
11. Nu! Duceti-va numai barbatii si faceti slujba Domnului, cum ati cerut!" Si au fost dati afara de la Faraon.
12. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Intinde-ti mana ta asupra pamantului Egiptului si vor navali lacustele asupra pamantului Egiptului si vor manca toata iarba pamantului, toate roadele pomilor si tot ce a ramas nestricat de grindina".
13. Deci si-a ridicat Moise toiagul sau asupra pamantului Egiptului si a adus Domnul asupra pamantului acestuia vant de la rasarit toata ziua aceea si toata noaptea si, cand s-a facut ziua, vantul de la rasarit a adus lacuste.
14. Si au navalit ele in tot pamantul Egiptului, s-au asezat in toate tinuturile Egiptului multime multa; asemenea lacuste n-au mai fost si nu vor mai fi.
15. Si au acoperit ele toata tara, cat nu se mai vedea pamantul; si au mancat toata iarba pamantului si toate roadele pomilor, care nu fusesera stricate de grindina; si n-a ramas nici un fir de verdeata, nici in arbori, nici in iarba campului in tot pamantul Egiptului.
16. Atunci Faraon a chemat in graba pe Moise si pe Aaron si le-a zis: "Gresit-am inaintea Domnului Dumnezeului vostru si inaintea voastra!
17. Iertati-mi acum inca o data greseala mea si va rugati Domnului Dumnezeului vostru sa abata in orice chip de la mine prapadul acesta!"
18. Si iesind de la Faraon, Moise s-a rugat lui Dumnezeu,
19. Si Domnul a starnit vant puternic de la apus si acesta a dus lacustele si le-a aruncat in Marea Rosie si n-a ramas nici o lacusta in tot pamantul Egiptului.
20. Dar Domnul a invartosat inima lui Faraon si acesta n-a dat drumul fiilor lui Israel.
21. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Intinde mana ta spre cer si se va face intuneric in pamantul Egiptului, incat sa-l pipai cu mana".
22. Si si-a intins Moise mana sa spre cer si s-a facut intuneric bezna trei zile in tot pamantul Egiptului,
23. De nu se vedea om cu om, si nimeni nu s-a urnit de la locul sau trei zile. Iar la fiii lui Israel a fost lumina peste tot in locuintele lor.
24. Atunci a chemat Faraon pe Moise si pe Aaron si le-a zis: "Duceti-va si faceti slujba Domnului Dumnezeului vostru, dar sa ramana aici vitele voastre marunte si mari, iar copiii sa mearga cu voi".
25. Moise insa a zis: "Ba nu, ci da-ne vite pentru jertfele si arderile de tot ce avem sa aducem Domnului Dumnezeului nostru.
26. Deci, sa mearga cu noi si turmele noastre si sa nu ramana nici un picior, caci din ele avem sa luam ca sa aducem jertfa Domnului Dumnezeului nostru; dar, pana nu vom ajunge acolo, nu stim ce avem sa aducem jertfa Domnului Dumnezeului nostru".
27. Domnul a invartosat inima lui Faraon si el n-a vrut sa le dea drumul,
28. Ci a zis Faraon catre Moise: "Du-te de aici! Dar baga de seama sa nu te mai arati in fata mea, caci in ziua cand vei vedea fata mea, vei muri".
29. Raspuns-a Moise: "Cum ai zis, asa va fi. Mai mult nu voi mai vedea fata ta!"

CAPITOLUL 11

Vestirea plagii a zecea.

1. Dupa aceea a zis Domnul catre Moise: "Inca o plaga voi mai aduce asupra lui Faraon si asupra Egiptului si dupa aceea va vor da drumul de aici. Dar cand va vor da drumul, cu grabire va vor alunga de aici.
2. Spune dar poporului in taina, ca fiecare barbat de la vecinul sau si fiecare femeie de la vecina ei sa ceara imprumut vase de argint si vase de aur si haine".
3. Si a dat Domnul poporului Sau trecere inaintea Egiptenilor si acestia le-au imprumutat cele cerute. Dar si Moise ajunsese mare foarte in pamantul Egiptului, inaintea lui Faraon si a slujitorilor lui Faraon si a tot poporul.
4. Si a zis Moise: "Asa graieste Domnul: La miezul noptii voi trece prin Egipt
5. Si va muri tot intaiul nascut in pamantul Egiptului, de la intaiul nascut al lui Faraon, care urmeaza sa sada pe tronul sau, pana la intaiul nascut al roabei de la rasnita si pana la intaiul nascut al dobitoacelor.
6. Si va fi plangere mare in tot pamantul Egiptului, cum n-a mai fost si cum nu va mai fi.
7. Iar la toti fiii lui Israel nici caine nu va latra, nici la om, nici la dobitoc, ca sa cunoasteti ce deosebire face Domnul intre Egipteni si Israeliti.
8. Si se vor pogori toti acesti slujitori ai tai la mine si, inchinandu-se mie, vor zice: Iesi impreuna cu tot poporul tau, pe care-l povatuiesti tu. Si dupa aceea voi si iesi". Si a iesit Moise de la Faraon infierbantat de manie.
9. Apoi a zis Domnul catre Moise: "Nu va va asculta nici acum Faraon, ca sa se inmulteasca semnele Mele si minunile Mele in pamantul Egiptului!"
10. A facut deci Moise si Aaron toate semnele si minunile acestea inaintea lui Faraon. Dar Domnul a invartosat inima lui Faraon si el n-a ascultat sa lase pe Israel sa iasa din pamantul sau.

CAPITOLUL 12

Mielul pascal si moartea intailor nascuti ai Egiptenilor.

l. Apoi a grait Domnul cu Moise si Aaron in pamantul Egiptului si le-a zis:
2. "Luna aceasta sa va fie inceputul lunilor, sa va fie intaia intre lunile anului.
3. Vorbeste deci la toata obstea fiilor lui Israel si le spune: In ziua a zecea a lunii acesteia sa-si ia fiecare din capii de familie un miel; cate un miel de familie sa luati fiecare.
4. Iar daca vor fi putini in familie, incat sa nu fie deajuns ca sa poata manca mielul, sa ia cu sine de la vecinul cel mai aproape de dansul un numar de suflete: numarati-va la un miel atatia cat pot sa-l manance.
5. Mielul sa va fie de un an, parte barbateasca si fara meteahna, si sa luati sau un miel, sau un ied,
6. Sa-l tineti pana in ziua a paisprezecea a lunii acesteia si atunci toata adunarea obstii fiilor lui Israel sa-l junghie catre seara.
7. Sa ia din sangele lui si sa unga amandoi usorii si pragul cel de sus al usii casei unde au sa-l manance.
8. Si sa manance in noaptea aceea carnea lui fripta la foc; dar s-o manance cu azima si cu ierburi amare.
9. Dar sa nu-l mancati nefript deajuns sau fiert in apa, ci sa mancati totul fript bine pe foc, si capul cu picioarele si maruntaiele.
10. Sa nu lasati din el pe a doua zi si oasele lui sa nu le zdrobiti. Ceea ce va ramane pe a doua zi sa ardeti in foc.
11. Sa-l mancati insa asa: sa aveti coapsele incinse, incaltamintea in picioare si toiegele in mainile voastre; si sa-l mancati cu graba, caci este Pastile Domnului.
12. In noaptea aceea voi trece peste pamantul Egiptului si voi lovi pe tot intaiul nascut in pamantul Egiptului, al oamenilor si al dobitoacelor, si voi face judecata asupra tuturor dumnezeilor in pamantul Egiptului, caci Eu sunt Domnul.
13. Iar la voi sangele va fi semn pe casele in care va veti afla: voi vedea sangele si va voi ocoli si nu va fi intre voi rana omoratoare, cand voi lovi pamantul Egiptului.
14. Ziua aceea sa fie spre pomenire si sa praznuiti intr-insa sarbatoarea Domnului, din neam in neam; ca asezare vesnica s-o praznuiti.
15. Sapte zile sa mancati azime; din ziua intai sa departati din casele voastre dospitura, caci cine va manca dospit din ziua intai pana in ziua a saptea, sufletul aceluia se va starpi din Israel.
16. In ziua intai sa aveti adunare sfanta, in ziua a saptea iar adunare sfanta; si in acele zile sa nu faceti nici un fel de lucru decat numai cele ce trebuie fiecaruia de mancat, numai acelea sa vi le faceti.
17. Paziti sarbatoarea azimilor, ca in ziua aceea am scos taberele voastre din pamantul Egiptului; paziti ziua aceasta in neamul vostru ca asezamant vesnic.

18. Incepand din seara zilei a paisprezecea a lunii intai si pana in seara zilei a douazeci si una a aceleiasi luni, sa mancati paine nedospita.
19. Sapte zile sa nu se afle dospitura in casele voastre; tot cel care va manca dospit, sufletul acela se va starpi din obstea lui Israel, fie strain sau bastinas al pamantului aceluia.
20. Tot ce e dospit sa nu mancati, ci in toate asezarile voastre sa mancati azima".
21. Apoi a chemat Moise pe toti batranii fiilor lui Israel si le-a zis: "Mergeri si va luati miei dupa familiile voastre si junghiati Pastile.
22. Dupa aceea sa luati un manunchi de isop si, muindu-l in sangele strans de la miel intr-un vas, sa ungeti pragul de sus si amandoi usorii usii cu sangele cel din vas, iar voi sa nu iesiti nici unul din casa pana dimineata;
23. Caci are sa treaca Domnul sa loveasca Egiptul; si vazand sangele de pe pragul de sus si de pe cei doi usori, Domnul va trece pe langa usa si nu va ingadui pierzatorului sa intre in casele voastre, ca sa va loveasca.
24. Paziti acestea ca un asezamant vesnic pentru voi si pentru copiii vostri.
25. Iar dupa ce veti intra in pamantul pe care Domnul il va da voua, cum a zis, sa paziti randuiala aceasta.
26. Si cand va vor zice copiii vostri: Ce inseamna randuiala aceasta?
27. Sa le spuneti: Aceasta este jertfa ce o aducem de Pasti Domnului, Care in Egipt a trecut pe langa casele fiilor lui Israel, cand a lovit Egiptul, iar casele noastre le-a izbavit". Si s-a plecat poporul si s-a inchinat.
28. Au mers deci fiii lui Israel si au facut toate cum poruncise Domnul lui Moise si Aaron; asa au facut.
29. Iar la miezul noptii a lovit Domnul pe toti intai-nascutii in pamantul Egiptului, de la intai-nascutul lui Faraon, care sedea pe tron, pana la intai-nascutul robului, care sta in inchisoare, si pe toti intai-nascutii dobitoacelor.
30. Si s-a sculat noaptea Faraon insusi, toate slugile lui si toti Egiptenii, si s-a facut bocet mare in toata tara Egiptului, caci nu era casa unde sa nu fie mort.
31. In aceeasi noapte a chemat Faraon pe Moise si pe Aaron si le-a zis: "Sculati-va si iesiti din pamantul poporului meu! Si voi si fiii lui Israel! Si duceti-va de faceti slujba Domnului Dumnezeului vostru, precum ati zis.
32. Luati cu voi si oile si boii vostri, cum ati cerut, si va duceti si ma binecuvantati si pe mine!"
33. Si sileau Egiptenii pe poporul evreu sa iasa degraba din tara aceea, caci ziceau: "Pierim cu totii!"
34. Atunci poporul a luat pe umeri aluatul sau pana a nu se dospi, cu covetile invelite in hainele lor.
35. Si facand fiii lui Israel cum le poruncise Moise, ei au cerut de la Egipteni vase de argint si de aur si haine;
36. Iar Domnul a dat poporului Sau trecere inaintea Egiptenilor, ca sa-i dea tot ce a cerut. Si astfel au fost pradati Egiptenii.
37. Fiii lui Israel au plecat din Ramses spre Sucot, ca fa sase sute de mii de barbati pedestri, afara de copii.
38. Si a mai iesit impreuna cu ei multime de oameni de felurite neamuri, si oi, si boi, si turme foarte mari.
39. Iar din aluatul ce l-au scos din Egipt au copt azime, ca nu se dospise inca, pentru ca i-au scos Egiptenii si nu putusera zabovi nici macar sa-si faca de mancare pentru drum.
40. Timpul insa, cat fiii lui Israel si parintii lor au trait in Egipt si in tara Canaan, a fost de patru sute treizeci de ani.
41. Iar dupa trecerea celor patru sute treizeci de ani a iesit toata ostirea Domnului din pamantul Egiptului, noaptea.
42. Aceasta a fost noaptea de priveghere a Domnului pentru scoaterea lor din tara Egiptului si pe aceasta noapte de priveghere pentru Domnul o vor pazi toti fiii lui Israel din neam in neam.
43. Dupa aceea a zis Domnul catre Moise si Aaron: "Randuiala Pastelui este aceasta: Nimeni din cei de alt neam sa nu manance din el.
44. Dar tot robul cumparat cu bani si taiat imprejur sa manance din el.
45. Strainul si simbriasul asijderea sa nu manance din el.
46. Sa se manance in aceeasi casa; sa nu lasati pe a doua zi; carnea sa nu o scoateti afara din casa si oasele sa nu le zdrobiti.
47. Sa-l praznuiasca toata obstea fiilor lui Israel.
48. Iar de va veni la voi vreun strain sa faca Pastile Domnului, sa tai imprejur pe toti cei de parte barbateasca ai lui si numai atunci sa-l savarseasca si va fi ca si locuitorul de bastina al tarii; dar tot cel netaiat imprejur sa nu manance din el.
49. O lege sa fie si pentru bastinas si pentru strainul ce se va aseza la voi!"
50. Si au facut fiii lui Israel cum poruncise Domnul lui Moise si Aaron; asa au facut.
51. Deci, in ziua aceea a scos Domnul pe fiii lui Israel din tara Egiptului, cu ostirea lor.

CAPITOLUL 13
Sfintirea celor intai-nascuti.

1. In vremea aceea a vorbit Domnul cu Moise si i-a zis:
2. "Sa-Mi sfintesti pe tot intaiul nascut, pe tot cel ce se naste intai la fiii lui Israel, de la om pana la dobitoc, ca este al Meu!"
3. Iar Moise a zis catre popor: "Sa va aduceti aminte de ziua aceasta, in care ati iesit din pamantul Egiptului, din casa robiei, caci cu mana tare v-a scos Domnul de acolo si sa nu mancati dospit;
4. Ca astazi iesiti voi, in luna Aviv.
5. Iar cand te va duce Domnul Dumnezeul tau in tara Canaaneilor, a Heteilor, a Amoreilor, a Heveilor, a Iebuseilor, a Ghergheseilor si a Ferezeilor, pentru care S-a jurat El parintilor tai sa-ti dea tara unde curge miere si lapte, sa faci slujba aceasta in aceasta luna.
6. Sapte zile sa mananci azime, iar in ziua a saptea este sarbatoarea Domnului:
7. Azime sa mancati sapte zile si sa nu se gaseasca la tine paine dospita, nici aluat dospit in toate hotarele tale.
8. In ziua aceea sa spui fiului tau si sa zici: Acestea sunt pentru cele ce a facut Domnul cu mine, cand am iesit din Egipt.
9. Sa fie acestea ca un semn pe mana ta si aducere aminte inaintea ochilor tai, pentru ca legea Domnului sa fie in gura ta, caci cu mana tare te-a scos Domnul Dumnezeu din Egipt.
10. Sa paziti dar legea aceasta din an in an, la vremea hotarata.
11. Si cand te va duce Domnul Dumnezeul tau in tara Canaanului, cum S-a jurat tie si parintilor tai, si ti-o va da tie,
12. Atunci sa osebesti Domnului pe tot cel de parte barbateasca de la oameni, care se naste intai; si pe tot cel de parte barbateasca, care se va naste intai din turmele sau de la vitele ce vei avea, sa-l inchini Domnului.
13. Pe tot intai-nascutul de la asina sa-l rascumperi cu un miel; iar de nu-l vei rascumpara, ii vei frange gatul; sa rascumperi si pe tot intai-nascutul din oameni in neamul tau.
14. Cand insa te va intreba dupa aceea fiul tau si va zice: Ce inseamna aceasta?, sa-i spui: Cu mana puternica ne-a scos Domnul din pamantul Egiptului, din casa robiei.
15. Ca atunci cand se indaratnicea Faraon sa ne dea drumul, Domnul a omorat pe toti intai-nascutii in pamantul Egiptului, de la intai-nascutul oamenilor pana la intai-nascutul dobitoacelor. De aceea jertfesc eu Domnului pe tot intai-nascutul de parte barbateasca si pe tot intai-nascutul din fiii mei il rascumpar.
16. Sa fie dar aceasta ca un semn la mana ta si ca o tablita deasupra ochilor tai, caci cu mana tare ne-a scos Domnul din Egipt!"
17. Iar dupa ce Faraon a dat drumul poporului, Dumnezeu nu l-a dus pe calea cea catre pamantul Filistenilor, care era mai scurta; caci a zis Dumnezeu: "Nu cumva poporul, vazand razboi, sa-i para rau si sa se intoarca in Egipt".
18. Ci a dus Dumnezeu poporul imprejur, pe calea pustiului, catre Marea Rosie. Si fiii lui Israel au iesit in buna randuiala din pamantul Egiptului.
19. Atunci a luat Moise cu sine oasele lui Iosif; caci Iosif legase pe fiii lui Israel cu juramant, zicand: "Are sa va cerceteze Dumnezeu si atunci sa luati cu voi si oasele mele de aici!"
20. Fiii lui Israel au pornit apoi din Sucot si si-au asezat tabara la Etam, la capatul pustiului.
21. Iar Domnul mergea inaintea lor: ziua in stalp de nor, aratandu-le calea, iar noaptea in stalp de foc, luminandu-le, ca sa poata merge si ziua si noaptea.
22. Si n-a lipsit stalpul de nor ziua, nici stalpul de foc noaptea dinaintea poporului.

CAPITOLUL 14
Trecerea prin Marea Rosie.

l. Atunci a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Spune fiilor lui Israel sa se intoarca si sa-si aseze tabara in fata Pi-Hahirotului, intre Migdal si mare, in preajma lui Baal-Tefon. Acolo, in preajma lui, langa mare, sa tabarati.
3. Ca Faraon va zice catre poporul sau: Fiii acestia ai lui Israel s-au ratacit in pamantul acesta si i-a inchis pustiul.
4. Iar Eu voi invartosa inima lui Faraon si va alerga dupa ei. Si-Mi voi arata slava Mea asupra lui Faraon si asupra a toata ostirea lui; si vor cunoaste toti Egiptenii ca Eu sunt Domnul!" Si au facut asa.
5. Atunci s-a dat de stire regelui Egiptului ca poporul evreu a fugit. si s-a intors inima lui Faraon si a slujitorilor lui asupra poporului acestuia si ei au zis: "Ce am facut noi? Cum de am lasat pe fiii lui Israel sa se duca si sa nu ne mai

robeasca noua?"
6. A inhamat deci Faraon carele sale de razboi si a luat poporul sau cu sine:
7. A luat cu sine sase sute de carute alese si toata calarimea Egiptului si capeteniile lor.
8. Iar Domnul a invartosat inima lui Faraon, regele Egiptului, si a slujitorilor lui, si a alergat acesta dupa fiii lui Israel; dar fiii lui Israel iesisera sub mana inalta.
9. Si au alergat dupa ei Egiptenii cu toii caii si carele lui Faraon, cu calaretii si cu toata ostirea lui si i-au ajuns cand poposisera ei la mare, langa Pi-Hahirot, in fata lui Baal-Tefon.
10. Dar cand s-a apropiat Faraon si cand s-au uitat fiii lui Israel inapoi si au vazut ca Egiptenii vin dupa ei, s-au spaimantat foarte tare fiii lui Israel si au strigat catre Domnul;
11. Si au zis catre Moise: "Oare nu erau morminte in tara Egiptului, de ce ne-ai adus sa murim in pustie? Ce ai facut tu cu noi, scotandu-ne din Egipt?
12. Nu ti-am spus noi, oare, de aceasta in Egipt, cand ti-am zis: Lasa-ne sa robim Egiptenilor, ca e mai bine sa fim robi Egiptenilor decat sa murim in pustia aceasta?"
13. Moise insa a zis catre popor: "Nu va temeti! Stati si veti vedea minunea cea de la Domnul, pe care va va face-o El astazi, caci pe Egiptenii pe care ii vedeti astazi nu-i veti mai vedea niciodata.
14. Domnul are sa Se lupte pentru voi, iar voi fiti linistiti!"
15. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Ce strigi catre Mine? Spune fiilor lui Israel sa porneasca,
16. Iar tu ridica-n toiagul si-ti intinde mana asupra marii si o desparte si vor trece fiii lui Israel prin mijlocul marii, ca pe uscat.
17. Iata, Eu voi invartosa inima lui Faraon si a tuturor Egiptenilor, ca sa mearga pe urmele lor. Si-Mi voi arata slava Mea asupra lui Faraon si asupra a toata ostirea lui, asupra carelor lui si asupra calaretilor lui.
18. Si vor cunoaste toti Egiptenii ca Eu sunt Domnul, cand Imi voi arata slava Mea asupra lui Faraon, asupra carelor lui si asupra calaretilor lui".
19. Atunci s-a ridicat ingerul Domnului, care mergea inaintea taberei fiilor lui Israel, si s-a mutat in urma lor; si s-a ridicat stalpul cel de nor dinaintea lor si a stat in urma lor.
20. Astfel a trecut el si a stat intre tabara Egiptenilor si tabara fiilor lui Israel; si era negura si intuneric pentru unii, iar pentru ceilalti lumina, noaptea, si toata noaptea nu s-au apropiat unii de altii.
21. Iar Moise si-a intins mana sa asupra marii si a alungat Domnul marea toata noaptea cu vant puternic de la rasarit si s-a facut marea uscat, ca s-au despartit apele.
22. Si au intrat fiii lui Israel prin mijlocul marii, mergand ca pe uscat, iar apele le erau perete, la dreapta si la stanga lor.
23. Iar Egiptenii urmarindu-i, au intrat dupa ei in mijlocul marii toii caii lui Faraon, carele si calaretii lui.
24. Dar in straja diminetii a cautat Domnul din stalpul cel de foc si din nor spre tabara Egiptenilor si a umplut tabara Egiptenilor de spaima.
25. Si a facut sa sara rotile de la carele lor, incat cu anevoie mergeau carele. Atunci au zis Egiptenii: "Sa fugim de la fata lui Israel, ca Domnul se lupta pentru ei cu Egiptenii!"
26. Iar Domnul a zis catre Moise: "Intindeti mana asupra marii, ca sa se intoarca apele asupra Egiptenilor, asupra carelor lor si asupra calaretilor lor".
27. Si si-a intins Moise mana asupra marii si spre ziua s-a intors apa la locul ei, iar Egiptenii fugeau impotriva apei. Si asa a inecat Dumnezeu pe Egipteni in mijlocul marii.
28. Iar apele s-au tras la loc si au acoperit carele si calaretii intregii ostiri a lui Faraon, care intrase dupa Israeliti in mare, si nu a ramas nici unul dintre ei.
29. Fiii lui Israel insa au trecut prin mare ca pe uscat si apa le-a fost perete la dreapta si stanga lor.
30. Asa a izbavit Domnul in ziua aceea pe Israeliti din mainile Egiptenilor; si au vazut fiii lui Israel pe Egipteni morti pe malurile marii.
31. Vazut-a Israel mana cea tare pe care a intins-o Domnul asupra Egiptenilor, si s-a temut poporul de Domnul si a crezut in Domnul si in Moise, sluga Lui.

CAPITOLUL 15

Cantarea lui Moise.

l. Atunci Moise si fiii lui Israel au cantat Domnului cantarea aceasta si au zis: "Sa cantam Domnului, caci cu slava S-a preaslavit! Pe cal si pe calaret in mare i-a aruncat!

2. Taria mea si marirea mea este Domnul, caci El m-a izbavit. Acesta este Dumnezeul meu si-L voi preaslavi, Dumnezeul parintelui meu si-L voi preainalta!
3. Domnul este viteaz in lupta; Domnul este numele Lui.
4. Carele lui Faraon si ostirea lui in mare le-a aruncat; Pe capeteniile cele de seama ale lui, Marea Rosie le-a inghitit,
5. Adancul le-a acoperit, In fundul marii ca o piatra s-au pogorat.
6. Dreapta Ta, Doamne, si-a aratat taria. Mana Ta cea dreapta, Doamne, pe vrajmasi i-a sfaramat.
7. Cu multimea slavei Tale ai surpat pe cei potrivnici. Trimis-ai mania Ta Si i-a mistuit ca pe niste paie. 8. La suflarea narilor Tale s-a despartit apa, Stransu-s-au la un loc apele ca un perete Si s-au inchegat valurile in inima marii.
9. Vrajmasul zicea: "Alerga-voi dupa ei si-i voi ajunge; Prada voi imparti si-mi voi satura sufletul de razbunare; Voi scoate sabia si mana mea ii va starpi".
10. Dar ai trimis Tu duhul Tau Si marea i-a inghitit; Afundatu-s-au ca plumbul In apele cele mari.
11. Doamne, cine este asemenea tie intre dumnezei? Cine este asemenea tie preaslavit in sfintenie, Minunat intru slava Si facator de minuni?
12. Intins-ai dreapta Ta Si i-a inghitit pamantul!
13. Calauzit-ai cu mila Ta acest popor si l-ai izbavit; Tu il povatuiesti cu puterea Ta, Spre locasul sfinteniei Tale.
14. Auzit-au neamurile si s-au cutremurat, Frica a cuprins pe cei din Filisteia.
15. Atunci s-au spaimantat capeteniile Edomului, Pe conducatorii Moabului cutremur i-a cuprins; Si toti cati traiesc in Canaan si-au pierdut cumpatul.
16. Frica si groaza va cadea peste ei. Si de maretia bratului Tau, Ca pietrele vor incremeni, Pana va trece poporul Tau, Doamne, Pana va trece poporul Tau acesta, pe care l-ai castigat Tu.
17. Tu il vei duce si-l vei sadi in muntele mostenirii Tale, In locul ce ti l-ai facut salasluire, Doamne, In locasul sfant cel zidit de mainile Tale, Doamne!
18. Imparati-va Domnul in veac si in veacul veacului.
19. Caci caii lui Faraon cu carele si calaretii lui au intrat in mare. Intors-a Domnul asupra lor apele marii, Iar fiii lui Israel au trecut prin mare, ca pe uscat!"
20. Atunci a luat Mariam proorocita, sora lui Aaron, timpanul in mana sa, si au iesit dupa dansa toate femeile cu timpane si dantuind.
21. Si raspundea Mariam inaintea lor: "Sa cantam Domnului, caci cu slava S-a preaslavit! Pe cal si pe calaret in mare i-a aruncat!"
22. Apoi a ridicat Moise pe fiii lui Israel de la Marea Rosie si i-a dus in pustia Sur si au mers trei zile prin pustie si n-au gasit apa.
23. Au ajuns apoi la Mara, dar n-au putut sa bea apa nici din Mara, ca era amara, pentru care s-a si numit locul acela Mara.
24. De aceea cartea poporul impotriva lui Moise si zicea: "Ce sa bem?"
25. Atunci Moise a strigat catre Domnul si Domnul i-a aratat un lemn; si l-a aruncat in apa si s-a indulcit apa. Acolo a pus Domnul poporului Sau randuieli si porunci si acolo l-a incercat si i-a zis:
26. "De vei asculta cu luare-aminte glasul Domnului Dumnezeului tau si vei face lucruri drepte inaintea Lui si de vei lua aminte la poruncile Lui si vei pazi legile Lui, nu voi aduce asupra ta nici una din bolile pe care le-am adus asupra Egiptenilor, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul tau Care te vindeca".
27. Apoi au venit in Elim. Si erau acolo douasprezece izvoare de apa si saptezeci de pomi de finic. Si au tabarat acolo langa apa.

CAPITOLUL 16
Mana.

1. Plecand apoi din Elim, a venit toata obstea fiilor lui Israel in pustia Sin, care este intre Elim si intre Sinai, in ziua a cincisprezecea a lunii a doua, dupa iesirea din Egipt.
2. In pustia aceasta toata obstea fiilor lui Israel a cartit impotriva lui Moise si Aaron.
3. Si au zis catre ei fiii lui Israel: "Mai bine muream batuti de Domnul in pamantul Egiptului, cand sedeam imprejurul caldarilor cu carne si mancam paine de ne saturam! Dar voi ne-ati adus in pustia aceasta, ca toata obstea aceasta sa moara de foame".

4. Domnul insa a zis catre Moise: "Iata Eu le voi ploua paine din cer. Sa iasa dar poporul si sa adune in fiecare zi cat trebuie pentru o zi, ca sa-l incerc daca va umbla sau nu dupa legea Mea.
5. Iar in ziua a sasea sa adune de doua ori mai mult decat adunau in celelalte zile, pentru o zi".
6. Atunci au zis Moise si Aaron catre toata adunarea fiilor lui Israel: "Diseara veti cunoaste ca Domnul v-a scos din pamantul Egiptului.
7. Si dimineata veti vedea slava Domnului, ca El a auzit cartirea voastra impotriva lui Dumnezeu; iar noi ce suntem de cartiti impotriva noastra?"
8. Si a mai zis Moise: "Cand Domnul va va da diseara carne sa mancati si dimineata paine sa va saturati, din aceea veri afla ca a auzit Domnul cartirea ce ati ridicat asupra Lui. Caci noi ce suntem? Cartirea voastra nu este impotriva noastra, ci impotriva lui Dumnezeu".
9. Apoi a zis Moise catre Aaron: "Spune la toata adunarea fiilor lui Israel: Apropiati-va inaintea lui Dumnezeu, ca a auzit cartirea voastra!"
10. Iar cand vorbea Aaron catre toata adunarea fiilor lui Israel, au cautat ei spre pustie si iata slava Domnului s-a aratat in nor.
11. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
12. "Am auzit cartirea fiilor lui Israel. Spune-le dar: Diseara carne veti manca, iar dimineata va veti satura de paine si veti cunoaste ca Eu, Domnul, sunt Dumnezeul vostru".
13. Iar, daca s-a facut seara, au venit prepelite si au acoperit tabara, iar dimineata, dupa ce s-a luat roua dimprejurul taberei,
14. Iata, se afla pe fata pustiei ceva marunt, ca niste graunte, si albicios, ca grindina pe pamant.
15. Si vazand fiii lui Israel, au zis unii catre altii: "Ce e asta?" Ca nu stiau ce e. Iar Moise le-a zis: "Aceasta e painea pe care v-o da Dumnezeu sa o mancati.
16. Iata ce a poruncit Domnul: Adunati fiecare cat sa va ajunga de mancat; cate un omer de om, dupa numarul sufletelor voastre; fiecare cati are in cort, atatea omere sa adune!"
17. Si au facut asa fiii lui Israel; au adunat unii mai mult, altii mai putin;
18. Dar masurand cu omerul, nici celui ce adunase mult n-a prisosit, nici celui ce adunase putin n-a lipsit, ci fiecare, cat era deajuns la cei ce erau cu sine, atat a adunat.
19. Zis-a iarasi Moise catre ei: "Nimeni sa nu lase din aceasta pe a doua zi".
20. Dar ei n-au ascultat pe Moise, ci unii au lasat din aceasta pe a doua zi; dar a facut viermi si s-a stricat. Si s-a maniat pe ei Moise.
21. Fiecare aduna mana dimineata cat ii trebuia pentru mancat in ziua aceea, caci, daca se infierbanta soarele, ceea ce ramanea se topea.
22. Iar in ziua a sasea adunara de doua ori mai multa: cate doua omere de fiecare. Si au venit toate capeteniile adunarii sa-l instiinteze pe Moise.
23. Iar Moise le-a zis: "Iata ce a zis Domnul: Maine e odihna, odihna cea sfanta in cinstea Domnului; ce trebuie copt coaceti, ce trebuie fiert, fierbeti astazi, si ce va ramane, pastrati pe a doua zi!"
24. Si au lasat din acestea pana dimineata, dupa cum le poruncise Moise, si nu s-au stricat nici n-au facut viermi.
25. Apoi a zis Moise: "Mancati aceasta astazi, ca astazi este odihna in cinstea Domnului si nu veti gasi de aceasta astazi pe camp.
26. Sase zile sa adunati, iar ziua a saptea este zi de odihna si nu veti afla din ea in aceasta zi".
27. Dar unii din popor au iesit sa adune si in ziua a saptea si n-au gasit.
28. Atunci Domnul a zis catre Moise: "Pana cand nu veti voi sa ascultati de poruncile Mele si de invataturile Mele?
29. Vedeti ca Domnul v-a dat ziua aceasta de odihna si de aceea va da El in ziua a sasea si paine pentru doua zile; ramaneti fiecare in casele voastre si nimeni sa nu iasa de la locul sau in ziua a saptea".
30. Si s-a odihnit poporul in ziua a saptea.
31. Casa lui Israel i-a pus numele mana si aceasta era alba, ca samanta de coriandru, iar la gust ca turta cu miere.
32. Dupa aceea Moise a zis: "Iata ce porunceste Domnul: Umpleti cu mana un omer, ca sa se pastreze in viitor urmasilor vostri, ca sa vada painea cu care v-am hranit Eu in pustie, dupa ce v-am scos din tara Egiptului".
33. Iar catre Aaron a zis Moise: "Ia un vas de aur si toarna in el un omer plin cu mana si pune-l inaintea Domnului, ca sa se pastreze in viitor pentru urmasii vostri!"
34. Si l-a pus Aaron inaintea chivotului marturiei, ca sa se pastreze, cum poruncise Domnul lui Moise.
35. Iar fiii lui Israel au mancat mana patruzeci de ani, pana ce au ajuns in tara locuita; pana ce au ajuns in hotarele pamantului Canaan au mancat mana.

36. Iar omerul este a zecea parte dintr-o efa.

CAPITOLUL 17
Apa din piatra.

1. Dupa aceea a plecat la drum toata obstea fiilor lui Israel din pustia Sin, dupa porunca Domnului, si a tabarat la Rafidim, unde poporul nu avea apa de baut.
2. Si poporul cauta cearta lui Moise, zicand: "Da-ne apa sa bem!" Iar Moise le-a zis: "De ce ma banuiti si de ce ispititi pe Domnul?"
3. Atunci poporul, apasat de sete, cartea impotriva lui Moise si zicea: "Ce este aceasta? Ne-ai scos din Egipt ca sa ne omori cu sete pe noi, pe copiii nostri si turmele noastre?"
4. Iar Moise a strigat catre Domnul si a zis: "Ce sa fac cu poporul acesta? Caci putin lipseste ca sa ma ucida cu pietre".
5. Zis-a Domnul catre Moise: "Treci pe dinaintea poporului acestuia, dar ia cu tine cativa din batranii lui Israel; ia in mana si toiagul cu care ai lovit Nilul si du-te.
6. Iata Eu voi sta inaintea ta acolo la stanca din Horeb, iar tu vei lovi in stanca si va curge din ea apa si va bea poporul". Si a facut Moise asa inaintea batranilor lui Israel.
7. De aceea s-a pus locului aceluia numele: Masa si Meriba, pentru ca acolo cartisera fiii lui Israel si pentru ca ispitisera pe Domnul, zicand: "Este, oare, Domnul in mijlocul nostru sau nu?"
8. Atunci au venit Amalecitii sa se bata cu Israelitii la Rafidim.
9. Iar Moise a zis catre Iosua: "Alege-fi barbati voinici si du-te de te lupta cu Amalecitii! Iar eu ma voi sui maine in varful muntelui si toiagul lui Dumnezeu va fi in mana mea".
10. A facut deci Iosua cum ii zisese Moise si s-a dus sa bata pe Amaleciti; iar Moise cu Aaron si Or s-au suit in varful muntelui.
11. Cand isi ridica Moise mainile, biruia Israel; iar cand isi lasa el mainile, biruiau Amalecitii.
12. Dar obosind mainile lui Moise, au luat o piatra si au pus-o langa el si a sezut Moise pe piatra; iar Aaron si Or ii sprijineau mainile, unul de o parte si altul de alta parte. Si au stat mainile lui ridicate pana la asfintitul soarelui.
13. Si a zdrobit Iosua pe Amalec si tot poporul lui cu ascutisul sabiei.
14. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Scrie acestea in carte spre pomenire si spune lui Iosua ca voi sterge cu totul pomenirea lui Amalec de sub cer!"
15. Atunci a facut Moise un jertfelnic Domnului si i-a pus numele: "Domnul este scaparea mea!"
16. Caci zicea: "Pentru ca mi-au fost mainile ridicate spre scaunul Domnului, de aceea va bate Domnul pe Amalec din neam in neam!"

CAPITOLUL 18
Ietro la Moise.

1. Auzind insa Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, de toate cate facuse Dumnezeu pentru Moise si pentru Israel, poporul Sau, cand a scos Domnul pe Israel din Egipt,
2. A luat Ietro, socrul lui Moise, pe Sefora, femeia lui Moise, care fusese trimisa inainte de acesta acasa,
3. Si pe cei doi fii ai ei, din care unul se chema Ghersom, pentru ca Moise isi zisese: "Ratacit sunt eu in pamant strain",
4. Iar pe altul il chema Eliezer, pentru ca-si zisese el: "Dumnezeul parintilor mei mi-a fost ajutor si m-a scapat de sabia lui Faraon!"
5. Si a venit Ietro, socrul lui Moise, cu fiii acestuia si cu femeia lui, la Moise in pustie, unde-si asezase el tabara, la muntele lui Dumnezeu.
6. Atunci el a trimis vorba lui Moise, zicand: "Iata, eu, Ietro, socrul tau, si femeia ta si cei doi fii ai ei impreuna cu ea venim la tine".
7. Deci a iesit Moise in intampinarea socrului sau, s-a plecat inaintea lui si l-a sarutat. Iar dupa ce s-au binecuvantat unul pe altul, au intrat in cort.
8. Apoi a povestit Moise socrului sau toate cate a facut Domnul cu Faraon si cu toti Egiptenii pentru Israel, toate suferintele ce le-au intalnit ei in cale si cum i-a izbavit Domnul din mainile lui Faraon si din mainile Egiptenilor.
9. Iar Ietro s-a bucurat de toate binefacerile ce a aratat Domnul lui Israel, cand l-a izbavit din mana Egiptenilor si

din mana lui Faraon.
10. si a zis Ietro: "Binecuvantat este Domnul, Care v-a izbavit din mainile Egiptenilor si din mana tui Faraon, Cel ce a izbavit pe poporul acesta din stapanirea Egiptenilor.
11. Acum am cunoscut si eu ca Domnul este mare peste toti dumnezeii, pentru ca a smerit pe acestia".
12. Apoi Ietro, socrul lui Moise, a adus lui Dumnezeu ardere de tot si jertfa. si au venit Aaron si toti batranii lui Israel sa manance paine cu socrul lui Moise inaintea lui Dumnezeu.
13. Iar a doua zi a sezut Moise sa judece poporul si a stat poporul inaintea lui Moise de dimineata pana seara.
14. Vazand Ietro, socrul lui Moise, tot ceea ce facea el cu poporul, i-a zis: "Ce faci tu cu poporul? De ce stai tu singur si tot poporul tau sta inaintea ta de dimineata pana seara?"
15. Iar Moise a zis catre socrul sau: "Poporul vine la mine sa ceara judecata de la Dumnezeu.
16. Cand se ivesc intre ei neintelegeri, vin la mine si judec pe fiecare si-i invat poruncile lui Dumnezeu si legile Lui".
17. Iar socrul lui Moise a zis catre acesta: "Ceea ce faci, nu faci bine.
18. Caci te vei prapadi si tu, si poporul acesta, care este cu tine. E grea pentru tine sarcina aceasta si nu o vei putea implini singur.
19. Acum dar asculta-ma pe mine: Am sa-ti dau un sfat si Dumnezeu sa fie cu tine! Fii tu pentru popor mijlocitor inaintea lui Dumnezeu si infatiseaza la Dumnezeu nevoile lui.
20. Invata-i poruncile si legile Lui; arata-le calea Lui, pe care trebuie sa mearga, si faptele ce trebuie sa faca.
21. Iar mai departe alege-ti din tot poporul oameni drepti si cu frica lui Dumnezeu; oameni drepti, care urasc lacomia, si-i pune capetenii peste mii, capetenii peste sute, capetenii peste cincizeci, capetenii peste zeci.
22. Acestia sa judece poporul in toata vremea: pricinile grele sa le aduca la tine, iar pe cele mici sa le judece ei toate. Usureaza-ti povara si ei sa o poarte impreuna cu tine!
23. De vei face lucrul acesta si te va intari si Dumnezeu cu porunci, vei putea sa faci fata, si tot poporul acesta va ajunge cu pace la locul sau".
24. Si a ascultat Moise glasul socrului sau si a facut toate cate i-a zis.
25. A ales deci Moise din tot Israelul oameni destoinici si i-a pus capetenii in popor: peste mii, peste sute, peste cincizeci, peste zeci.
26. Si judecau acestia poporul in toata vremea; toate pricinile grele le aduceau la Moise, iar pe cele mai usoare le judecau ei toate.
27. Dupa aceea a petrecut Moise pe socrul sau si acesta s-a dus in tara lui.

CAPITOLUL 19

Pregatirea pentru primirea legii.

1. Iar in luna a treia de la iesirea fiilor lui Israel din pamantul Egiptului, chiar in ziua de luna plina, au ajuns in pustia Sinai.
2. Plecase deci Israel de la Rafidim si ajungand in pustia Sinai, au tabarat acolo in pustie, in fata muntelui.
3. Apoi s-a suit Moise in munte, la Dumnezeu; si l-a strigat Domnul din varful muntelui si i-a zis: "Graieste casei lui Iacov si vesteste fiilor lui Israel asa:
4. "Ati vazut ce am facut Egiptenilor si cum v-am luat pe aripi de vultur si v-am adus la Mine.
5. Deci, de veti asculta glasul Meu si de veti pazi legamantul Meu, dintre toate neamurile Imi veti fi popor ales ca al Meu este tot pamantul;
6. Imi veti fi imparatie preoteasca si neam sfant!" Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune fiilor lui Israel".
7. Si venind, Moise a chemat pe batranii poporului si le-a spus toate cuvintele acestea pe care le poruncise Domnul.
8. Atunci tot poporul, raspunzand intr-un glas, a zis: "Toate cate a zis Domnul vom face si vom fi ascultatori!" Si a dus Moise cuvintele poporului la Domnul.
9. Iar Domnul a zis catre Moise: "Iata voi veni la tine in stalp de nor des, ca sa auda poporul ca Eu graiesc cu tine, si sa te creada pururea". Iar Moise a spus Domnului cuvintele poporului.
10. Zis-a Domnul catre Moise: "Pogoara-te de graieste poporului sa se tina curat astazi si maine, si sa-si spele hainele,
11. Ca sa fie gata pentru poimaine, caci poimaine Se va pogori Domnul inaintea ochilor a tot poporul pe Muntele Sinai.
12. Sa-i tragi poporului hotar imprejurul muntelui si sa-i spui: Paziti-va de a va sui in munte si de a va atinge de ceva din el, ca tot cel ce se va atinge de munte va muri.

13. Nici cu mana sa nu se atinga de el, ca va fi ucis cu pietre sau se va sageta cu sageata; nu va ramane in viata, fie om, fie dobitoc. Iar daca se vor indeparta tunetele si trambitele si norul de pe munte, se vor putea sui in munte".
14. Pogorandu-se deci Moise din munte la popor, el a sfintit poporul si, spalandu-si ei hainele,
15. Le-a zis Moise: "Sa fiti gata pentru poimaine si de femei sa nu va atingeti!"
16. Iar a treia zi, cand s-a facut ziua, erau tunete si fulgere si nor des pe Muntele Sinai si sunet de trambite foarte puternic. Si s-a cutremurat tot poporul in tabara.
17. Atunci a scos Moise poporul din tabara in intampinarea lui Dumnezeu si au stat la poalele muntelui.
18. Iar Muntele Sinai fumega tot, ca Se pogorase Dumnezeu pe el in foc; si se ridica de pe el fum, ca fumul dintr-un cuptor, si tot muntele se cutremura puternic.
19. De asemenea si sunetul trambitei se auzea din ce in ce mai tare; si Moise graia, iar Dumnezeu ii raspundea cu glas.
20. Deci, fiind pogorat Domnul pe Muntele Sinai, pe varful muntelui, a chemat Domnul pe Moise in varful muntelui si s-a suit Moise acolo.
21. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Pogoara-te si opreste poporul, ca sa nu navaleasca spre Domnul, sa vada slava Lui, ca vor cadea multi dintre ei.
22. Iar preotii, care se apropie de Domnul Dumnezeu, sa se sfinteasca, ca nu cumva sa-i loveasca Domnul".
23. Zis-a Moise catre Domnul: "Nu se poate ca poporul sa se suie pe Muntele Sinai, pentru ca Tu ne-ai oprit din vreme, si ai zis: Trage hotar imprejurul muntelui si-l sfinteste!"
24. Iar Domnul i-a raspuns: "Du-te si te pogoara si apoi te vei sui impreuna cu Aaron; iar preotii si poporul sa nu indrazneasca a se sui la Domnul, ca sa nu-i loveasca Domnul".
25. Si s-a pogorat Moise la popor si i-a spus toate.

CAPITOLUL 20

Cele zece porunci.

1. Atunci a rostit Domnul inaintea lui Moise toate cuvintele acestea si a zis:
2. "Eu sunt Domnul Dumnezeul tau, Care te-a scos din pamantul Egiptului si din casa robiei.
3. Sa nu ai alti dumnezei afara de Mine!
4. Sa nu-ti faci chip cioplit si nici un fel de asemanare a nici unui lucru din cate sunt in cer, sus, si din cate sunt pe pamant, jos, si din cate sunt in apele de sub pamant!
5. Sa nu te inchini lor, nici sa le slujesti, ca Eu, Domnul Dumnezeul tau, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina parintilor ce Ma urasc pe Mine, pana la al treilea si al patrulea neam,
6. Si Ma milostivesc pana la al miilea neam catre cei ce Ma iubesc si pazesc poruncile Mele.
7. Sa nu iei numele Domnului Dumnezeului tau in desert, ca nu va lasa Domnul nepedepsit pe cel ce ia in desert numele Lui.
8. Adu-ti aminte de ziua odihnei, ca sa o sfintesti.
9. Lucreaza sase zile si-ti fa in acelea toate treburile tale,
10. Iar ziua a saptea este odihna Domnului Dumnezeului tau: sa nu faci in acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tau, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tau, nici asinul tau, nici orice dobitoc al tau, nici strainul care ramane la tine,
21. Ca in sase zile a facut Domnul cerul si pamantul, marea si toate cele ce sunt intr-insele, iar in ziua a saptea S-a odihnit. De aceea a binecuvantat Domnul ziua a saptea si a sfintit-o.
12. Cinsteste pe tatal tau si pe mama ta, ca sa-ti fie bine si sa traiesti ani multi pe pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l va da tie.
13. Sa nu ucizi!
14. Sa nu fii desfranat!
15. Sa nu furi!
16. Sa nu marturisesti stramb impotriva aproapelui tau!
17. Sa nu doresti casa aproapelui tau; sa nu doresti femeia aproapelui tau, nici ogorul lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui si nici unul din dobitoacele lui si nimic din cate are aproapele tau!"
18. Si tot poporul a auzit fulgerele si tunetele si sunetul trambitelor, si a vazut muntele fumegand; si vazand, tot poporul s-a dat inapoi si a stat departe, temandu-se.
19. Apoi a zis catre Moise: "Vorbeste tu cu noi si vom asculta, dar Dumnezeu sa nu graiasca cu noi, ca sa nu murim".

20. Zis-a Moise catre popor: "Cutezati, ca Dumnezeu a venit la voi, sa va puna la incercare pentru ca frica Lui sa fie in voi, ca sa nu gresiti".
21. Si a stat tot poporul departe, iar Moise s-a apropiat de intunericul unde era Dumnezeu.
22. Atunci Domnul a zis catre Moise: "Asa sa vorbesti casei lui Iacov si asa sa vestesti fiilor lui Israel: Ati vazut ca am grait cu voi din cer!
23. Sa nu va faceti dumnezei de argint si nici dumnezei de aur sa nu va faceti.
24. Sa-Mi faci jertfelnic de pamant si sa aduci pe el arderile de tot ale tale, jertfele de izbavire, oile si boii tai. In tot locul unde voi pune pomenirea numelui Meu, acolo voi veni la tine, ca sa te binecuvantez.
25. Iar de-Mi vei face jertfelnic de piatra, sa nu-l faci de piatra cioplita; ca de vei pune dalta ta pe ea, o vei spurca.
26. Si sa nu te sui pe trepte la jertfelnicul Meu, ca sa nu se descopere acolo goliciunea ta!"

CAPITOLUL 21

Randuieli pentru casnici si pentru ucideri.

1. "Iata acum legiuirile pe care tu le vei pune in vedere lor:
2. De vei cumpara rob evreu, el sa-ti lucreze sase ani, iar in anul al saptelea sa iasa slobod, in dar.
3. Daca acela a venit in casa ta singur, singur sa iasa; iar de a venit cu femeie, sa iasa cu el si femeia lui.
4. Daca insa ii va fi dat stapanul femeie si aceasta va fi nascut fii sau fiice, atunci femeia si copiii ei vor fi ai stapanului lui, iar el va iesi singur.
5. Iar daca robul va zice: Imi iubesc stapanul, femeia si copiii si nu voi sa ma liberez,
6. Atunci sa-l aduca stapanul lui la judecatori si, dupa ce l-a apropiat de usa sau la usori, sa-i gaureasca stapanul urechea cu o sula, si-l va robi in veci.
7. Daca cineva isi va vinde fiica roaba, ea nu va iesi cum ies roabele.
8. Daca ea nu va placea stapanului sau, care si-a ales-o, sa-i ingaduie a se rascumpara, dar el nu va avea voie s-o vanda la familie straina, dupa ce i-a fost necredincios.
9. Daca a logodit-o cu fiul sau, atunci sa se poarte cu ea dupa dreptul fiicelor.
10. Iar daca va mai lua si pe alta, atunci ea sa nu fie lipsita de hrana, de imbracaminte si de traiul cu barbatul sau.
11. Iar daca el nu-i va face aceste trei lucruri, sa iasa de la dansul in dar, fara rascumparare.
12. De va lovi cineva pe un om si acela va muri, sa fie dat mortii.
13. Iar de nu-l va fi lovit cu vointa si i-a cazut sub mana din ingaduirea lui Dumnezeu, iti voi hotari un loc, unde sa fuga ucigasul.
14. Daca insa va ucide cineva pe aproapele sau cu buna stiinta si cu viclesug si va fugi la altarul Meu, si de la altarul Meu sa-l iei si sa-l omori.
15. Cel ce va bate pe tata sau pe mama sa fie omorat.
16. Cel ce va fura un om din fiii lui Israel si, facandu-l rob, il va vinde, sau se va gasi in mainile lui, acela sa fie omorat.
17. Cel ce va grai de rau pe tatal sau sau pe mama sa, acela sa fie omorat.
18. De se vor sfadi doi oameni si unul va lovi pe celalalt cu o piatra, sau cu pumnul, si acela nu va muri, ci va cadea la pat,
19. De se va scula si va iesi din casa cu ajutorul carjei, cel ce l-a lovit nu va fi vinovat de moarte, ci va plati numai impiedicarea aceluia de la munca si vindecarea lui.
20. Iar de va lovi cineva pe robul sau sau pe slujnica sa cu toiagul, si ei vor muri sub mana lui, aceia trebuie sa fie razbunati;
21. Iar de vor mai trai o zi sau doua, ei nu trebuie razbunati, ca sunt platiti cu argintul stapanului lor.
22. De se vor bate doi oameni si vor lovi o femeie insarcinata si aceasta va lepada copilul sau fara alta vatamare, sa se supuna cel vinovat la despagubirea ce o va cere barbatul acelei femei si el va trebui sa plateasca potrivit cu hotararea judecatorilor.
23. Iar de va fi si alta vatamare, atunci sa plateasca suflet pentru suflet,
24. Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mana pentru mana, picior pentru picior,
25. Arsura pentru arsura, rana pentru rana, vanataie pentru vanataie.
26. Iar de va lovi cineva pe robul sau in ochi iar pe slujnica sa o va lovi in ochi si ea il va pierde, sa-l lase liber ca despagubire pentru ochi.

27. Si de va pricinui caderea unui dinte al robului sau sau al roabei sale, sa le dea drumul pentru acel dinte.
28. Daca un bou va impunge de moarte barbat sau femeie, boul sa fie ucis cu pietre si carnea lui sa nu se manance, iar stapanul boului sa fie nevinovat.
29. Iar daca boul a fost impungator cu o zi sau cu doua sau cu trei inainte, si stapanul lui, fiind vestit despre aceasta, nu l-a inchis si boul a ucis barbat sau femeie, boul sa fie ucis cu pietre si stapanul lui sa fie dat mortii.
30. Daca insa i se va pune stapanului pret de rascumparare, pentru sufletul sau, ce va fi pus asupra lui aceea va si plati.
31. Tot dupa aceasta lege sa se urmeze, de va impunge boul baiat sau fata.
32. Iar de va impunge boul rob sau roaba, sa se plateasca stapanului acestora treizeci de sicli de argint, iar boul sa fie ucis cu pietre.
33. De va sapa cineva o fantana sau va descoperi o fantana si nu o va acoperi si va cadea in ea un bou sau un asin,
34. Stapanul fantanii trebuie sa plateasca argint stapanului lor, iar boul sau asinul sa fie al lui.
35. Iar daca boul cuiva va impunge boul altuia si va muri, sa se vanda boul cel viu si pretul sa-l imparta pe din doua; de asemenea si pe cel ucis sa-l imparta pe din doua.
36. Iar de s-a stiut ca boul a fost impungator de multa vreme, dar stapanul lui, fiind instiintat despre aceasta, nu l-a pazit, atunci acesta trebuie sa plateasca bou pentru bou, iar cel ucis sa fie al lui".

CAPITOLUL 22
Pedeapsa pentru furt si alte pacate.

1. "De va fura cineva un bou sau o oaie si le va junghia, sau le va vinde, sa plateasca cinci boi pentru un bou si patru oi pentru oaie!
2. Daca furul va fi prins spargand si va fi lovit incat sa moara, cel ce l-a lovit nu va fi vinovat de moartea lui.
3. Iar de se va face aceasta dupa ce a rasarit soarele, va fi vinovat si pentru ucidere va fi ucis. Cel ce a furat va trebui sa plateasca tot si de nu are cu ce, sa fie vandut el pentru plata celor furate.
4. Iar de se va prinde furul si cele furate se vor gasi la el vii, fie bou, oaie sau asin, sa plateasca indoit.
5. De va pricinui cineva paguba intr-o tarina sau vie, lasand vitele sa pasca, stricand tarina altuia, sa plateasca din tarina sa potrivit cu stricaciunea; iar de a pascut toata tarina, sa plateasca despagubire cu ce are mai bun in tarina sa si cu ce are mai bun in via sa.
6. De va izbucni foc si va cuprinde spini si, intinzandu-se, va arde clai, sau snopi, sau holda, sa plateasca despagubire indoit cel ce a aprins focul.
7. De va da cineva vecinului sau argint sau lucruri sa le pastreze si acelea vor fi furate din casa acestui om, de se va gasi furul, sa le plateasca indoit;
8. Iar de nu se va gasi furul, sa vina stapanul casei inaintea judecatorilor si sa jure ca nu si-a intins mana asupra lucrului aproapelui sau.
9. Pentru tot lucrul care s-ar putea fura: bou sau asin, oaie sau haina, sau orice lucru pierdut, despre care va zice cineva: "Acesta este al meu!" pricina amandurora trebuie sa fie adusa inaintea judecatorilor, si cel ce va fi osandit de judecatori sa plateasca aproapelui sau indoit.
10. De va da cineva spre paza aproapelui sau asin sau bou, sau oaie, sau alt dobitoc si va muri, sau va fi vatamat, sau luat fara sa stie cineva,
11. Sa faca amandoi juramant inaintea Domnului, ca cel ce a luat pe seama sa nu si-a intins mana asupra lucrului aproapelui sau, si asa stapanul trebuie sa primeasca juramantul, iar celalalt nu va avea sa-l despagubeasca;
12. Iar de se va fura de la el, sa plateasca stapanului despagubire.
13. Daca insa va fi sfasiat de fiara, sa-i aduca ceea ce a ramas ca marturie si nu va plati despagubire pentru vita sfasiata.
14. De va imprumuta cineva de la aproapele sau vita si aceea se va vatama sau va pieri, si stapanul ei nu va fi cu ea, sa o plateasca;
15. Iar daca stapanul ei a fost cu ea, sa nu o plateasca. Iar daca a fost inchiriata cu bani, se va socoti pentru chiria aceea.
16. De va amagi cineva o fata nelogodita si se va culca cu ea, sa o inzestreze si sa o ia de sotie;
17. Iar daca tatal ei se va feri si nu va voi sa o dea lui de femeie, atunci el sa plateasca tatalui fetei bani cati se cer pentru inzestrarea fetelor.
18. Pe vrajitori sa nu-i lasati sa traiasca!

19. Tot cel ce se impreuna cu dobitoc sa fie omorat.
20. Cel ce jertfeste la alti dumnezei, afara de Domnul, sa se piarda.
21. Pe strain sa nu-l stramtorezi, nici sa-l apesi, caci si voi ati fost straini in pamantul Egiptului.
22. La nici o vaduva si la nici un orfan sa nu le faceti rau!
23. Iar de le veti face rau si vor striga catre Mine, voi auzi plangerea lor,
24. Si se va aprinde mania Mea si va voi ucide cu sabia si vor fi femeile voastre vaduve si copiii vostri orfani.
25. De vei imprumuta bani fratelui sarac din poporul Meu, sa nu-l stramtorezi si sa nu-i pui camata.
26. De vei lua zalog haina aproapelui tau, sa i-l intorci pana la asfintitul soarelui,
27. Caci aceasta este invelitoarea lui, aceasta este singura imbracaminte pentru goliciunea sa. fn ce va dormi el? Deci de va striga catre Mine, il voi auzi, pentru ca sunt milostiv.
28. Pe judecatori sa nu-i graiesti de rau si pe capetenia poporului tau sa nu o hulesti!
29. Nu intarzia a-Mi aduce parga ariei tale si a teascului tau; pe cel intai-nascut din fiii tai sa Mi-l dai Mic!
30. Asemenea sa faci cu boul tau, cu oaia ta si cu asinul tau: sapte zile sa fie ei la mama lor, iar in ziua a opta sa Mi le dai Mie!
31. Sa-Mi fiti popor sfant; sa nu mancati carnea dobitocului sfasiat de fiara in camp, ci s-o aruncati la caini!"

CAPITOLUL 23

Despre sarbatori.

l. "Sa nu iei aminte la zvon desert; sa nu te unesti cu cel nedrept, ca sa fii martor mincinos!
2. Sa nu te iei dupa cei mai multi, ca sa faci rau; si la judecata sa nu urmezi celor mai multi, ca sa te abati de la dreptate;
3. Nici saracului sa nu-i fii partinitor la judecata!
4. De vei intalni boul dusmanului tau sau asinul lui ratacit, sa-l intorci si sa I-l duci!
5. De vei vedea asinul vrajmasului tau cazut sub povara, sa nu-l treci cu vederea, ci sa-l ridici impreuna cu el.
6. Sa nu judeci stramb pricina saracului tau!
7. De orice cuvant mincinos sa te feresti; sa nu ucizi pe cel nevinovat si drept, caci Eu nu voi ierta pe nelegiuit.
8. Daruri sa nu primesti, caci darurile orbesc ochii celor ce vad si stramba pricinile cele drepte.
9. Pe strain sa nu-l obijduiesti, nici sa nu-l stramtorezi, caci voi stiti cum e sufletul pribeagului, ca si voi ati fost pribegi in tara Egiptului.
10. Sase ani sa semeni tarina ta si sa aduni roadele ei,
11. Iar in al saptelea, las-o sa se odihneasca; si se vor hrani saracii poporului tau, iar ramasitele le vor manca fiarele campului. Asa sa faci si cu via ta si cu maslinii tai.
12. In sase zile sa-ti faci treburile tale, iar in ziua a saptea sa te odihnesti, ca sa se odihneasca si boul tau si asinul tau si ca sa rasufle fiul roabei tale si strainul care e cu tine.
13. Paziti toate cate v-am spus si numele altor dumnezei sa nu le pomeniti, nici sa se auda ele din gura voastra.
14. De trei ori in an sa-Mi praznuiesti:
15. Sa tii sarbatoarea azimelor. sapte zile sa mananci azime in timpul lunii lui Aviv cum ti-am poruncit, "ci in acea luna ai iesit din Egipt; sa nu te infatisezi inaintea Mea cu mana goala.
16. Sa tii apoi sarbatoarea secerisului si a strangerii celor dintai roade ale tale, pe care le-ai semanat in tarina ta, si sarbatoarea strangerii roadelor toamna, cand aduni de pe camp munca ta.
17. De trei ori pe an sa se infatiseze inaintea Domnului Dumnezeului tau toti cei de parte barbateasca ai tai.
18. Cand voi alunga neamurile de la fata ta si voi largi hotarele tale, sa nu torni sangele jertfei tale pe dospit, nici grasimea de la jertfa Mea cea de la sarbatori sa nu ramana pe a doua zi.
19. Parga. din roadele tarinii tale sa o aduci in casa Domnului Dumnezeului tau! Sa nu fierbi iedul in laptele mamei lui!
20. Iata Eu trimit inaintea ta pe ingerul Meu, ca sa te pazeasca in cale si sa te duca la pamantul acela pe care l-am pregatit pentru tine.
21. Ia aminte la tine insuti; sa-l asculti si sa nu-i fi necredincios, ca nu te va ierta, pentru ca numele Meu este in el.
22. De vei asculta cu luare aminte glasul sau si vei face toate cate iti poruncesc si de vei pazi legamantul Meu, Imi veti fi popor ales dintre toate neamurile, ca al Meu este tot pamantul, iar voi Inli veti fi preotie imparateasca si neam sfant. Spune cuvintele acestea fiilor lui Israel: De veti asculta cu luare aminte glasul ingerului Meu si veti implini toate cate va voi spune, voi fi vrajmas vrajmasilor tai si potrivnicilor tai le voi fi potrivnic.

23. Cand va merge inaintea ta ingerul Meu, povatuitorul tau, si te va duce la Amorei, la Hetei, la Ferezei, ia Canaanei, la Gherghesei, la Hevei si la Iebusei, si-i voi starpi pe acestia de la fata voastra,
24. Atunci sa nu te inchini la dumnezeii lor, nici sa le slujesti, nici sa faci dupa faptele acelora, ci sa-i zdrobesti de tot si sa strici stalpii lor.
25. Sa slujesti numai Domnului Dumnezeului tau si El va binecuvanta painea ta, vinul tau, apa ta si voi abate bolile de la voi.
26. In fata ta nu va fi femeie care sa nasca inainte de vreme sau stearpa; si voi umple numarul zilelor tale.
27. Groaza voi trimite inaintea ta si voi ingrozi de tot pe poporul asupra caruia veti merge si voi pune pe fuga pe toti vrajmasii tai.
28. Trimite-voi inaintea ta viespi si vor alunga de la fata voastra pe Amorei, pe Hevei, pe Iebusei, pe Canaanei si pe Hetei.
29. Dar nu-i voi alunga de la fata voastra intr-un an, ca sa nu se pustiiasca pamantul si ca sa nu se inmulteasca asupra ta fiarele salbatice;
30. Ci-i voi alunga incetul cu incetul, pana ce va veti inmulti si veti lua in stapanire pamantul acela.
31. Intinde-voi hotarele tale de la Marea Rosie pana la Marea Filistenilor si de la pustie pana la raul cel mare al Eufratului, caci voi da in mainile voastre pe locuitorii pamantului acestuia si-i voi alunga de la fata ta.
32. Sa nu va amestecati si sa nu faceti legamant cu ei, nici cu dumnezeii lor.
33. Sa nu locuiasca ei in tara voastra, ca sa nu va faca sa pacatuiti impotriva Mea; ca de veti sluji dumnezeilor lor, acestia vor fi cursa pentru voi".

CAPITOLUL 24

Moise se suie a doua oara pe Muntele Sinai.

l. Apoi a zis Dumnezeu iarasi catre Moise: "Suie-te la Domnul, tu si Aaron, Nadab, Abiud si saptezeci dintre batranii lui Israel si va inchinati Domnului de departe.
2. Numai Moise singur sa se apropie de Domnul, iar ceilalti sa nu se apropie; poporul de asemenea sa nu se suie cu el!"
3. A venit deci Moise si a spus poporului toate cuvintele Domnului si legile. Atunci a raspuns tot poporul intr-un glas si a zis: "Toate cuvintele pe care le-a grait Domnul le vom face si le vom asculta!"
4. Iar Moise a scris toate cuvintele Domnului. Si el, sculandu-se dis-de-dimineata, a zidit jertfelnic sub munte si a pus doisprezece stalpi, dupa cele douasprezece semintii ale lui Israel.
5. A trimis apoi tineri dintre fiii lui Israel, de au adus acestia arderi de tot si au jertfit vitei, ca jertfa de izbavire Domnului Dumnezeu.
6. Atunci Moise, luand jumatate din sange, l-a turnat intr-un vas, iar cu cealalta jumatate de sange a stropit jertfelnicul.
7. Dupa aceea, luand cartea legamantului, a citit in auzul poporului; iar ei au zis: "Toate cate a grait Domnul le vom face si le vom asculta!"
8. Dupa aceea, luand Moise sangele, a stropit poporul, zicand: "Acesta este sangele legamantului, pe care l-a incheiat Domnul cu voi, dupa toate cuvintele acestea".
9. Apoi s-a suit Moise si Aaron, Nadab, Abiud si saptezeci dintre batranii lui Israel
10. Si au vazut locul unde statea Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era ceva, ce semana cu un lucru de safir, curat si limpede ca seninul cerului.
11. Dar El n-a intins mana Sa impotriva alesilor lui Israel, iar ei au vazut pe Dumnezeu, apoi au mancat si au baut.
12. Si a zis Domnul catre Moise: "Suie-te la Mine in munte si fii acolo, ca am sa-ti dau table de piatra, legea si poruncile, pe care le-am scris Eu pentru invatatura lor!"
13. Atunci, sculandu-se Moise impreuna cu Iosua, slujitorul sau, s-a suit in muntele Domnului;
14. Iar batranilor le-a zis: "Ramaneti aici pana ne vom intoarce la voi. Iata Aaron si Or sunt cu voi; de va avea cineva pricina, sa vina la ei".
15. S-a suit deci Moise si Iosua in munte si un nor a acoperit muntele.
16. Slava Domnului s-a pogorat pe Muntele Sinai si l-a acoperit norul sase zile, iar in ziua a saptea a strigat Domnul pe Moise din mijlocul norului.
17. Chipul slavei Domnului de pe varful muntelui era in ochii fiilor lui Israel, ca un foc mistuitor.
18. Si s-a suit Moise pe munte si a intrat in mijlocul norului; si a stat Moise pe munte patruzeci de zile si patruzeci

de nopti.

CAPITOLUL 25
Randuieli pentru cortul adunarii.

1. Atunci a grait Dumnezeu cu Moise si a zis:
2. "Spune fiilor lui Israel sa-Mi aduca prinoase: de la tot omul, pe care-l lasa inima sa dea, sa primesti prinoase pentru Mine.
3. Iar prinoasele ce vei primi de la ei sunt acestea: aur, argint si arama;
4. Matase violeta, purpurie si stacojie, in si par de capra.
5. Piei de berbec vopsite rosu, piei de vitel de mare si lemn de salcam;
6. Untdelemn pentru candele, aromate pentru mirul de uns si pentru miresmele de tamaiere;
7. Piatra de sardiu si pietre de pus la efod si la hosen.
8. Din acestea sa-Mi faci locas sfant si voi locui in mijlocul lor.
9. Cortul si toate vasele si obiectele lui sa le faci dupa modelul ce-ti voi arata Eu; asa sa le faci!
10. Chivotul legii sa-l faci din lemn de salcam: lung de doi coti si jumatate, larg de un cot si jumatate si inalt de un cot si jumatate.
11. Sa-l fereci cu aur curat, si pe dinauntru si pe din afara. Sus, imprejurul lui, sa-i faci cununa impletita de aur.
12. Apoi sa torni pentru el patru inele de aur si sa le prinzi in cele patru colturi de jos ale lui: doua inele pe o latura si doua inele pe cealalta latura.
13. Sa faci parghii din lemn de salcam si sa le imbraci cu aur.
14. Si sa vari parghiile prin inelele de pe laturile chivotului, incat cu ajutorul lor sa se poarte chivotul.
15. Parghiile sa fie necontenit in inelele chivotului.
16. Iar in chivot sa pui legea, pe care ji-o voi da.
17. Sa faci si capac la chivot, de aur curat, lung de doi coti si jumatate, si lat de un cot si jumatate.
18. Apoi sa faci doi heruvimi de aur; si sa-i faci ca dintr-o bucata, ca si cum ar rasari din cele doua capete ale capacului;
19. Sa pui un heruvim la un capat si un heruvim la celalalt capat al capacului.
20. si heruvimii sa-i faci ca si cum ar iesi din capac. Heruvimii acestia sa fie cu aripile intinse pe deasupra capacului, acoperind cu aripile lor capacul, iar fetele sa si le aiba unul spre altul; spre capac sa fie fetele heruvimilor.
21. Apoi sa pui acest capac deasupra la chivot, iar in chivot sa pui legea ce iti voi da.
22. Acolo, intre cei doi heruvimi de deasupra chivotului legii, Ma voi descoperi tie si iti voi grai de toate, cate am a porunci prin tine fiilor lui Israel.
23. Sa faci apoi masa din lemn de salcam: lunga de doi coti, lata de un cot, inalta de un cot si jumatate.
24. S-o imbraci cu aur curat si sa-i faci imprejur cununa de aur, impletita.
25. Sa mai faci imprejurul ei pervaz inalt de o palma si imprejurul pervazului sa faci cununa de aur.
26. Sa mai faci patru inele de aur si sa prinzi cele patru inele sub cununa, in cele patru colturi de la picioarele mesei.
27. Inelele sa fie in pervaz ca niste torti pentru parghii, ca sa se poarte cu ele masa.
28. Iar parghiile sa le faci din lemn de salcam, sa le fereci cu aur curat si cu ele se va purta masa.
29. Apoi sa faci pentru ea talere, cadelnite, pahare si cupe, ca sa torni cu ele; acestea sa le faci din aur curat.
30. Iar pe masa sa pui painile punerii inainte, care se vor afla pururea inaintea Mea.
31. Sa faci sfesnic din aur curat. Sfesnicul sa-l faci batut din ciocan: fusul, bratele, cupele, nodurile si florile lui sa fie dintr-o bucata.
32. Sase brate sa iasa pe cele doua laturi ale lui: trei brate ale sfesnicului sa fie pe o latura a lui si trei brate ale sfesnicului sa fie pe cealalta latura.
33. El va avea la un brat trei cupe in forma florii de migdal, cu nodurile si florile lor, si la alt brat va avea trei cupe in forma florii de migdal, cu nodurile si florile lor. Asa vor avea toate cele sase brate, ce ies din fusul sfesnicului.
34. Iar pe fusul sfesnicului sa fie patru cupe in forma florii de migdal, cu nodurile si florile lor:
35. Un nod sub doua brate, un alt nod sub alte doua brate si un al treilea nod sub cele din urma doua brate, iar in varful fusului sfesnicului sa fie inca o cupa in forma florii de migdal cu nodul si floarea ei.
36. Nodurile si ramurile acestea sa fie dintr-o bucata cu sfesnicul. El trebuie sa fie lucrat tot cu ciocanul, dintr-o singura bucata de aur curat.

37. Sa-i faci sapte candele si sa pui in el candelele acestea, ca sa lumineze latura din fata lui.
38. Sa-i faci mucari si tavite de aur curat.
39. Dintr-un talant de aur curat sa se faca toate obiectele acestea.
40. Vezi sa faci acestea toate dupa modelul ce ti s-a aratat in munte".

CAPITOLUL 26
Facerea cortului

1. "Cortul insa sa-l faci din zece covoare de in rasucit si de matase violeta, stacojie si visinie; in tesatura lor sa faci chipuri de heruvimi alese cu iscusinta.
2. Lungimea fiecarui covor sa fie de douazeci si opt de coti, si latimea fiecarui covor sa fie de patru coti: toate covoarele sa aiba aceeasi masura.
3. Cinci covoare se vor uni la un loc si celelalte cinci iar se vor uni la un loc.
4. Apoi sa faci cheotori de matase violeta, pe marginea covorului din capatul jumatatii intai de acoperis, si tot asemenea cheotori sa faci pe marginea covorului din urma de la cealalta jumatate de acoperis.
5. Cincizeci de cheotori sa faci la un covor si pe marginea covorului ce are a se uni cu el sa faci tot cincizeci de cheotori. Cheotorile acestea sa raspunda unele cu altele.
6. Sa faci cincizeci de copci din aur si cu copcile acestea sa unesti cele doua jumatati de acoperis, si asa va fi acoperisul cortului o singura bucata.
7. Apoi sa faci covoare din par de capra, ca sa acoperi cortul. Unsprezece covoare de acestea sa faci.
8. Lungimea unui covor sa fie de treizeci de coti, si latimea unui covor sa fie de patru coti; cele unsprezece covoare sa aiba toate aceeasi masura.
9. Sa unesti intre ele cinci covoare si celelalte sase covoare iar sa le unesti intre ele. Jumatatea din al saselea covor sa o indoi in partea de dinainte a cortului.
10. Sa faci cincizeci de cheotori pe marginea covorului din capatul unei jumatati, ca sa se poata uni cu cealalta jumatate; si alte cincizeci de cheotori sa faci la marginea celeilalte jumatati de acoperis, care trebuie unita cu cea dintai.
11. Sa faci apoi cincizeci de copci din arama si sa vari copcile acestea in cheotori si sa unesti cele doua jumatati de acoperis, ca sa fie unul singur.
12. Iar prisosul de acoperis, o jumatate de covor, care prisoseste de la acoperisul cortului, sa atarne in partea dindarat a cortului.
13. Partea insa din lungimea acoperisului, care prisoseste de o parte si de alta a cortului, sa atarne peste peretii cortului, de o parte un cot si de alta un cot, ca sa-i apere.
14. Dupa aceea sa faci cortului un acoperis de piei rosii de berbec si inca un acoperis de piei de vitel de mare pe deasupra.
15. Sa faci apoi pentru cort scanduri din lemn de salcam, ca sa stea in picioare.
16. Fiecare scandura sa o faci lunga de zece coti si lata de un cot si jumatate sa fie fiecare scandura.
17. O scandura sa aiba doua cepuri la capat, unul in dreptul altuia. Asa sa faci la toate scandurile cortului.
18. Si scanduri de acestea pentru cort sa faci douazeci, pentru latura dinspre miazazi.
19. Sub aceste douazeci de scanduri sa faci patruzeci de postamente de argint: cate doua postamente sub o scandura, pentru cele doua cepuri ale ei si doua postamente pentru alta scandura, pentru cele doua cepuri ale ei.
20. Douazeci de scanduri sa faci pentru cealalta latura, dinspre miazanoapte.
21. Si pentru acestea sa faci patruzeci de postamente de argint, cate doua postamente sub o scandura si doua postamente pentru alta scandura;
22. Iar pentru partea dindarat a cortului, care vine spre asfintit, sa faci sase scanduri.
23. Si doua scanduri sa faci pentru unghiurile cortului din partea dindarat a lui.
24. Acestea sa fie de doua ori mai groase si sus unite prin cate un inel. Asa trebuie sa fie amandoua la fel pentru amandoua unghiurile.
25. Si asa vor fi opt scanduri in partea dindarat a cortului si pentru cele saisprezece postamente de argint, cate doua postamente sub fiecare scandura, pentru cele doua cepuri ale ei.
26. Sa faci apoi parghii din lemn de salcam: cinci parghii pentru scandurile de pe o latura a cortului,
27. Cinci parghii pentru scandurile de pe cealalta latura a cortului si cinci parghii pentru scandurile din partea de la fundul cortului, care vine spre asfintit.

28. Iar parghia din mijloc va trece prin scanduri de la un capat la celalalt al cortului.
29. Scandurile sa le imbraci cu aur; inelele, prin care se vara parghiile, sa le faci de aur si sa imbraci cu aur si parghiile.
30. Si asa sa injghebezi cortul dupa modelul care ti s-a aratat in acest munte.
31. Sa faci o perdea de in rasucit si de matase violeta, stacojie si visinie, rasucita, iar in tesatura ei sa aiba chipuri de heruvimi alese cu iscusinta;
32. Si s-o atarni cu verigi de aur pe patru stalpi din lemn de salcam, imbracati cu aur si asezati pe patru postamente de argint.
33. Dupa ce vei prinde perdeaua in copci, sa aduci acolo dupa perdea chivotul legii si perdeaua va va desparti astfel sfanta de sfanta sfintelor.
34. La chivotul legii din sfanta sfintelor sa pui capacul.
35. Iar dincoace, in afara de perdea, sa pui masa si in fata mesei sa pui sfesnicul; in partea de miazazi a cortului sa-l pui. Masa insa s-o pui in partea de miazanoapte a cortului.
36. Apoi sa faci o perdea la usa cortului, de matase violeta, stacojie si visinie, rasucita si de in rasucit, cu flori alese in tesatura ei.
37. Pentru perdeaua aceasta sa faci cinci stalpi din lemn de salcam si sa-i imbraci cu aur. La ei sa faci verigi de aur si sa torni pentru ei cinci postamente de arama".

CAPITOLUL 27

Altarul jertfelor si imprejmuirea cortului.

l. "Sa faci un jertfelnic din lemn de salcam, lung de cinci coti, lat de cinci coti. Jertfelnicul sa fie in patru colturi si inaltimea lui de trei coti.
2. In cele patru colturi ale lui sa faci coarne. Coarnele sa fie ca rasarite din el si sa-l imbraci cu arama.
3. Apoi sa-i faci caldari pentru pus cenusa, lopatele, lighene, furculite si cleste. Toate uneltele acestea sa le faci de arama.
4. Sa faci jertfelnicului o impletitura, un fel de camasa din sarma de arama, si la impletitura aceasta sa faci, in cele patru colturi ale ei, patru inele de arama.
5. Sa imbraci cu camasa aceasta partea de jos a jertfelnicului, ca sa fie impletitura pana la jumatatea jertfelnicului.
6. Sa faci pentru jertfelnic parghii, din lemn de salcam, si sa le imbraci cu arama.
7. Drugii acestia sa-i vari prin inele, pe o parte si pe alta a jertfelnicului, ca sa poata fi purtat.
8. Iar jertfelnicul sa-l faci de scanduri, gol inauntru. Dupa cum ti s-a aratat in munte, asa sa-l faci.
9. Cortului sa-i faci curte. Pe partea dinspre miazazi, perdelele sa fie de in rasucit, lungi de o suta de coti numai pe partea aceasta.
10. Pentru ele sa faci douazeci de stalpi si pentru ei douazeci de postamente de arama; carligele la stalpi si verigile lor sa fie de argint.
11. Tot asa si pe latura dinspre miazanoapte sa fie perdele de o suta de coti in lungime si la ele douazeci de stalpi, iar sub ei douazeci de postamente de arama; carligele si verigile stalpilor sa fie de argint.
12. In latul curtii, pe partea dinspre asfintit, sa fie perdelele lungi de cincizeci de coti si la ele zece stalpi si la stalpi zece postamente.
13. Tot de cincizeci de coti sa fie perdelele din latul curtii in partea dinainte, cea dinspre rasarit; si la ele zece stalpi si sub ei zece postamente.
14. Din acestia, cincisprezece coti la un capat al laturii sa fie perdelele, cu trei stalpi ai lor si cu trei postamente,
15. Si la celalalt capat cincisprezece coti sa fie perdele la fel, cu trei stalpi ai lor si cu trei postamente.
16. Iar la mijloc, poarta curtii, larga da douazeci de coti, sa aiba perdele de lana violeta, stacojie si visinie, rasucita si de in rasucit, cu patru stalpi si patru postamente.
17. Toti stalpii curtii imprejur sa fie ferecati cu argint si uniti cu legaturi de argint, iar postamentele lor sa fie de arama.
18. Asadar lungimea curtii sa fie de o suta de coti, latimea peste tot de cincizeci de coti, inaltimea de cinci coti, perdelele sa fie de in rasucit, iar postamentele stalpilor de arama.
19. Toate lucrurile, toate uneltele si toti tarusii curtii sa fie de arama.
20. Sa poruncesti fiilor lui Israel sa-ti aduca untdelemn curat pentru luminat, stors din masline, ca sa arda sfesnicul

in toata vremea, in cortul adunarii, in fata perdelei celei de dinaintea chivotului legii.
21. Sfesnicul il va aprinde Aaron si fiii lui, de seara pana dimineata, inaintea Domnului. Aceasta e lege vesnica pentru fiii lui Israel din neam in neam".

CAPITOLUL 28
Vesmintele sfintite.

1. "Sa iei la tine pe Aaron, fratele tau, si pe fiii lui, ca dintre fiii lui Israel sa-Mi fie preoti Aaron si fiii lui Aaron: Nadab, Abiud, Eleazar si Itamar.
2. Sa faci lui Aaron, fratele tau, vesminte sfintite, spre cinste si podoaba.
3. Sa spui dar, la toti cei iscusiti, pe care i-am umplut de duhul intelepciunii si al priceperii, sa faca lui Aaron vesminte sfintite pentru ziua sfintirii lui, cu care sa-Mi slujeasca.
4. Iata dar vesmintele ce trebuie sa faca: hosen, efod, meil, hiton, chidar si cingatoare. Acestea sunt vesmintele sfintite, ce trebuie sa faca ei lui Aaron, fratele tau, si fiilor lui, ca sa-Mi slujeasca ei ca preoti.
5. Pentru acestea vor lua aur curat si matasuri violete, purpurii si stacojii si in subtire
6. Si vor face efod lucrat cu iscusinta din fire de aur, de matase violeta, stacojie si visinie, rasucita si de in rasucit.
7. Acesta va fi din doua bucati: una pe piept si alta pe spate, unite pe umeri cu doua incheietori.
8. Cingatoarea efodului, care vine peste el, sa fie lucrata la fel cu el, din fire de aur curat, de matase violeta, stacojie si visinie, rasucita si de in rasucit
9. Apoi sa iei doua pietre, amandoua pietrele sa fie de smarald, si sa sapi pe ele numele fiilor lui Israel:
10. Sase nume pe o piatra si celelalte sase nume pe cealalta piatra, dupa randuiala in care s-au nascut ei.
11. Cum fac sapatorii in piatra, care sapa peceti, asa sa fie sapatura pe cele doua pietre cu numele fiilor lui Israel si sa asezi pietrele in cuibulete de aur curat.
12. Aceste doua pietre sa le pui incheietori la efod. Pietrele acestea vor fi spre pomenirea fiilor lui Israel si Aaron va purta numele fiilor lui Israel, spre pomenire inaintea Domnului, pe amandoi umerii sai.
13. Sa faci cuibulete de aur curat.
14. Apoi sa faci doua lantisoare tot de aur curat; acestea sa le faci, rasucite ca sfoara; si sa prinzi lantisoarele cele rasucite de cuibuletele de la incheietorile efodului, in partea de dinainte.
15. Sa faci hosenul judecatii, lucrat cu iscusinta, la fel cu efodul: din fire de aur, de matase violeta, stacojie, visinie si de in rasucit.
16. Acesta sa fie indoit, in patru colturi, lung de o palma si lat de o palma.
17. Pe el sa asezi o infloritura de pietre scumpe, insirate in patru randuri. Un rand de pietre sa fie: un sardeon, un topaz si un smarald; acesta e randul intai.
18. In randul al doilea: un rubin, un safir si un diamant;
19. In randul al treilea: un opal, o agata si un ametist;
20. Si in randul al patrulea: un hrisolit, un onix si un iaspis. Acestea trebuie sa fie asezate dupa randuiala lor in cuibulete de aur.
21. Pietrele acestea trebuie sa fie in numar de douasprezece, dupa numarul numelor celor doisprezece fii ai lui Israel, insirate pe cele doua pietre de pe umeri, dupa numele lor si dupa randuiala in care s au nascut ei. Pe fiecare trebuie sa sapi, ca pe pecete, cate un nume din numarul celor douasprezece semintii.
22. Apoi sa faci pentru hosen lantisoare de aur curat, lucrat rasucit, ca sfoara.
23. Sa mai faci pentru hosen doua verigi de aur si aceste doua verigi de aur sa le prinzi de cele doua colturi de sus ale hosenului;
24. Sa introduci cele doua lantisoare impletite de aur in cele doua verigi din cele doua colturi ale hosenului
25. Si sa prinzi celelalte doua capete ale lantisoarelor de cuibuletele efodului de pe umeri, in partea de dinainte.
26. Si sa mai faci doua verigi de aur si sa le prinzi de colturile de jos ale hosenului, care cad pe cingatoarea efodului.
27. Apoi sa mai faci inca doua verigi de aur si sa le prinzi de cele doua margini de jos ale efodului, pe partea de dinainte, deasupra cingatorii efodului
28. Si sa prinzi verigile hosenului de verigile efodului cu un snur de matase albastra, ca sa stea peste cingatoarea efodului si ca hosenul sa nu se miste de pe efod.
29. Si va purta Aaron, cand va intra in cortul adunarii, numele fiilor lui Israel pe hosenul judecatii, la inima sa, spre

vesnica pomenire inaintea Domnului.
30. In hosenul judecatii sa pui Urim si Tumim; si vor fi acestea la inima lui Aaron, cand va intra el in cortul adunarii sa se infatiseze inaintea Domnului. Astfel va purta Aaron pururea la inima sa judecata fiilor lui Israel, inaintea Domnului.
31. Sa faci apoi meilul de sub efod tot de matase visinie.
32. Acesta va avea la mijloc, sus, o deschizatura pentru cap si deschizatura sa aiba imprejur un guler tesut ca platosa, ca sa nu se rupa.
33. Iar pe la poale ii vei face de jur imprejur ciucuri tot de matase violeta, stacojie, visinie si de in rasucit;
34. Si printre ciucuri vei pune clopotei de aur de jur imprejur asa: un ciucure si un clopotel de aur, un ciucure si un clopotel de aur.
35. Si acesta va fi pe Aaron in timpul slujbei, cand va intra in cortul sfant, inaintea Domnului, si cand va iesi, ca sa se auda sunetul clopoteilor si sa nu moara.
36. Sa faci dupa aceea o tablita slefuita, de aur curat, si sa sapi pe ea, cum se sapa pe pecete, cuvintele: "Sfintenia Domnului",
37. Si s-o prinzi cu snur de matase violeta de chidar, asa ca sa vina in partea de dinainte a chidarului.
38. Aceasta va fi pe fruntea lui Aaron si Aaron va purta pe fruntea sa neajunsurile prinoaselor afierosite de fiii lui Israel si ale tuturor darurilor aduse de ei; ea va fi pururea pe fruntea lui, pentru a atrage bunavointa Domnului spre ei.
39. Hitonul sa-l faci de in si tot de in sa faci si mitra, iar cingatoarea sa o faci brodata cu matase de felurite culori.
40. Sa faci de asemenea si fiilor lui Aaron hitoane si cingatori; si sa le faci si turbane pentru cinste si podoaba.
41. Sa imbraci cu acestea pe fratele tau Aaron si impreuna cu el si pe fiii lui, sa-i ungi, sa-i intaresti in slujbele lor si sa-i sfintesti, ca sa-Mi fie preoti.
42. Sa le faci pantaloni de in, de la brau pana sub genunchi, ca sa-si acopere goliciunea trupului lor;
43. Aaron si fiii lui sa se imbrace cand vor intra in cortul adunarii sau cand se vor apropia de jertfelnic, in sfanta, ca sa slujeasca, pentru a nu-si atrage pacat asupra lor si sa moara. Aceasta sa fie lege vesnica pentru el si pentru urmasii lui e

CAPITOLUL 29

Sfintirea preotilor.

l. "Iata ce trebuie sa savarsesti asupra lor, cand ii vei sfinti sa-Mi fie preoti: sa iei un vitel din cireada, doi berbeci fara meteahna,
2. Paini nedospite, azime framantate cu untdelemn si turte nedospite, unse cu untdelemn. Acestea sa le faci din faina de grau aleasa.
3. Sa le pui intr-un paner si sa le aduci in paner la cortul adunarii o data cu vitelul si cu berbecii.
4. Apoi sa aduci pe Aaron si pe fiii lui la intrarea cortului adunarii si sa-i speli cu apa.
5. Si, luand vesmintele sfinte, sa imbraci pe Aaron, fratele tau, cu hitonul si cu meilul, cu efodul si cu hosenul, si sa-l incingi peste efod;
6. Sa-i pui pe cap mitra, iar la mitra sa prinzi diadema sfinteniei.
7. Apoi sa iei untdelemn de ungere si sa-i torni pe cap si sa-l ungi.
8. Dupa aceea sa aduci si pe fiii lui si sa-i imbraci cu hitoane;
9. Sa-i incingi cu braie si sa le pui turbanele; si-Mi vor fi preoti in veac. Asa vei sfinti tu pe Aaron si pe fiii lui.
10. Sa aduci apoi vitelul inaintea cortului adunarii si sa-si puna Aaron si fiii lui mainile pe capul vitelului, inaintea Domnului, la usa cortului adunarii.
11. Sa junghii vitelul inaintea Domnului, la usa cortului adunarii.
12. Sa iei din sangele vitelului si sa pui cu degetul tau pe coarnele jertfelnicului, iar celalalt sange sa-l torni tot la temelia jertfelnicului.
13. Apoi sa iei toata grasimea cea de pe maruntaie, seul de pe ficat, amandoi rarunchii si grasimea de pe ei si sa le arzi pe jertfelnic.
14. Iar carnea vitelului, pielea lui si necurateniile lui sa le arzi cu foc afara din tabara. Caci e jertfa pentru pacat.
15. Dupa aceea sa iei un berbec si sa-si puna Aaron si fiii lui mainile pe capul berbecului;
16. Sa junghii berbecul si, luand sangele lui, sa stropesti jertfelnicul de jur imprejur.

17. Sa tai apoi berbecul in bucati, sa speli cu apa maruntaiele si picioarele si sa le pui pe bucati langa capatana lui.
18. Si sa arzi berbecul tot pe jertfelnic. Aceasta este ardere de tot Domnului, jertfa Domnului, mireasma placuta inaintea Lui.
19. Sa iei si celalalt berbec, sa-si puna Aaron si fiii lui mainile pe capul berbecului si sa-l junghii;
20. Sa iei din sangele lui si sa pui pe varful urechii drepte a lui Aaron, pe varful degetului mare al mainii drepte, pe varful degetului mare al piciorului drept si pe varful urechilor drepte ale fiilor lui si pe varful degetelor mari ale mainilor drepte ale lor si pe varful degetelor mari ale picioarelor drepte ale lor. Si sa stropesti cu sange jertfelnicul pe toate partile.
21. Sa iei din sangele de pe jertfelnic si din untdelemnul de ungere si sa stropesti asupra lui Aaron si asupra vesmintelor lui, asupra fiilor lui si asupra vesmintelor fiilor lui, si se va sfinti el si vesmintele lui, fiii lui si vesmintele fiilor lui. Iar celalalt sange al berbecului sa-l torni langa altar imprejur.
22. Apoi sa iei din berbec grasimea si coada lui, grasimea ce acopera maruntaiele, seul de pe ficat, amandoi rarunchii si grasimea de pe ei si soldul drept; pentru ca acesta este berbecul pentru sfintirea in preot;
23. Sa mai iei o paine, din cele cu untdelemn, o turta cu untdelemn si o azima din panerul ce este pus inaintea Domnului;
24. Sa le pui toate pe bratele lui Aaron si pe bratele fiilor lui, ca sa le aduca, leganandu-le, inaintea Domnului.
25. Apoi sa iei acestea din mainile lor si sa le arzi pe jertfelnic, ardere de tot, spre buna mireasma inaintea Domnului; aceasta este jertfa Domnului.
26. Sa iei pieptul berbecului, care este pentru sfintirea lui Aaron, si sa-l duci inaintea Domnului leganandu-l; aceasta va fi partea ta.
27. Sa sfintesti pieptul leganat si spata leganata, care au fost ridicate inaintea Domnului, din berbecul cel pentru sfintirea lui Aaron si a fiilor lui.
28. Si acestea sa fie prin lege vesnica pentru Aaron si fiii lui din cele ce aduc fiii lui Israel, caci acesta e dar ridicat din cele ce vor aduce fiii lui Israel ca jertfa de pace, darul ridicat Domnului.
29. Vesmintele sfinte cele pentru Aaron sa fie, dupa el, ale fiilor sai, si sa fie unsi si sfintiti, imbracati cu ele.
30. Marele preot dintre fiii lui, care-i va urma si care va intra in cortul adunarii, ca sa slujeasca in locul cel sfant, se va imbraca cu ele sapte zile.
31. Sa iei apoi berbecul cel pentru sfintire si sa fierbi carnea lui in locul cel sfant;
32. Si sa manance Aaron si fiii lui carnea berbecului acestuia si painile cele din paner, la usa cortului adunarii,
33. Ca prin aceasta s-a facut curatirea lor pentru a fi sfintiti si pentru a li se incredinta preotia; nimeni altul sa nu manance, ca sunt sfintite.
34. Iar de va ramane din aceasta carne de sfintire si din paini pe a doua zi, sa arzi ramasitele cu foc si sa nu se manance, ca este lucru sfintit.
35. Deci asa sa faci cu Aaron si cu fiii lui, dupa cum ti-am poruncit: sapte zile sa tina sfintirea lor.
36. Vitelul cel de jertfa pentru pacat sa-l aduci in fiecare zi pentru curatire; jertfa pentru pacat s-o savarsesti pe jertfelnic pentru curatirea lui si sa-l ungi pentru sfintirea lui.
37. Sapte zile sa cureti astfel jertfelnicul si sa-l sfintesti si va fi jertfelnicul sfintenie mare; tot ce se va atinge de el se va sfinti.
38. Iata ce vei aduce tu pe jertfelnic: doi miei de un an fara meteahna vei aduce in fiecare zi, jertfa necontenita:
39. Un miel sa-l aduci dimineata si celalalt miel sa-l aduci seara.
40. A zecea parte dintr-o efa de faina de grau, framantata cu a patra parte dintr-un hin de untdelemn curat, iar pentru turnare, a patra parte de hin de vin, pentru un miel.
41. Al doilea miel sa-l aduci seara cu dar de faina, ca si pe cel de dimineata, si cu aceeasi turnare de vin; sa-l aduci jertfa Domnului intru miros cu buna mireasma.
42. Aceasta va fi jertfa necontenita in neamul vostru, la usile cortului marturiei, unde Ma voi arata pe Mine Insumi voua ca sa graiesc cu tine.
43. Acolo Ma voi pogori Eu Insumi la fiii lui Israel si se va sfinti locul acesta de slava Mea.
44. Voi sfinti cortul adunarii si jertfelnicul; pe Aaron si pe fiii lui de asemenea ii voi sfinti, ca sa-Mi fie preoti.
45. Si voi locui in mijlocul fiilor lui Israel si le voi fi Dumnezeu;
46. Si vor cunoaste ca Eu, Domnul, sunt Dumnezeul lor, Cel ce i-am scos din pamantul Egiptului, ca sa locuiesc in mijlocul lor si sa le fiu Dumnezeu!"

CAPITOLUL 30

Altarul tamaierii.

1. "Sa faci de asemenea un jertfelnic de tamaiere, din lemn de salcam.
2. Dar sa-l faci patrat, lung de un cot si lat de un cot si inalt de doi coli; coarnele lui sa fie din el.
3. Sa imbraci cu aur curat partea lui de sus, peretii imprejur si coarnele lui; si sa-i faci imprejur o cununa de aur impletita.
4. Sub cununa lui impletita sa-i faci doua inele de aur curat si sa le pui la doua colturi pe doua laturi ale lui. Acestea sa fie de bagat parghiile pentru a-l purta cu ele.
5. Parghiile sa i le faci din lemn de salcam si sa le imbraci cu aur.
6. Jertfelnicul sa-l asezi in fata perdelei, care este dinaintea chivotului legii, unde am sa Ma arat Eu tie.
7. Pe el Aaron va arde tamaie mirositoare in fiecare dimineata, cand pregateste candelele.
8. Cand va aprinde Aaron seara candelele, iar va arde miresme. Aceasta tamaiere neintrerupta se va face pururea inaintea Domnului din neam in neam.
9. Sa nu aduceti pe el nici o ardere de tamaie straina, nici ardere de tot, nici dar de paine, nici turnare sa nu turnati pe el.
10. Aaron va savarsi jertfa de curatire peste coarnele lui o data pe an; cu sange din jertfa de curatire cea pentru pacat il va curati el o data pe an; in neamul vostru aceasta este mare sfintenie inaintea Domnului".
11. Apoi a grait Domnul cu Moise si a zis:
12. "Cand vei face numaratoarea fiilor lui Israel, la cercetarea lor, sa dea fiecare Domnului rascumparare ca sa nu vina nici o nenorocire asupra lor in timpul numaratului.
13. Cel ce intra la numaratoare sa dea jumatate de siclu, dupa siclul sfant, care are douazeci de ghere; deci darul Domnului va fi o jumatate de siclu.
14. Tot cel ce intra la numaratoare, de la douazeci de ani in sus, sa aduca aceasta dare Domnului.
15. Sa nu dea bogatul mai mult, nici saracul mai putin de jumatate de siclu dar Domnului, pentru rascumpararea sufletului.
16. Sa iei argintul de rascumparare de la fiii lui Israel si sa-l dai la trebuintele cortului adunarii si va fi pentru fiii lui Israel spre pomenire inaintea Domnului, ca sa crute sufletele voastre".
17. Si iarasi a grait Domnul cu Moise si a zis:
18. "Sa faci o baie de arama, cu postament de arama, pentru spalat; s-o pui intre cortul adunarii si jertfelnic si sa torni intr-insa apa.
19. Aaron si fiii lui isi vor spala in ea mainile si picioarele lor cu apa.
20. Cand trebuie sa intre ei in cortul marturiei, sa se spele cu apa de aceasta, ca sa nu moara; si cand trebuie sa se apropie de jertfelnic, ca sa slujeasca si ca sa aduca ardere de tot Domnului, sa-si spele mainile lor si picioarele lor cu apa, ca sa nu moara.
21. Si va fi aceasta randuiala vesnica pentru el si pentru urmasii lui, din neam in neam".
22. Apoi a grait Domnul cu Moise si a zis:
23. "Sa iei din cele mai bune mirodenii: cinci sute sicli de smirna aleasa; jumatate din aceasta, adica doua sute cincizeci sicli de scortisoara mirositoare; doua sute cincizeci sicli trestie mirositoare;
24. Cinci sute sicli casie, dupa siclul sfant, si untdelemn de masline un hin,
25. Si sa faci din acestea mir pentru ungerea sfanta, mir alcatuit dupa mestesugul facatorilor de aromate; acesta va fi mirul pentru sfanta ungere.
26. Sa ungi cu el cortul adunarii, chivotul legii si toate lucrurile din cort,
27. Masa si toate cele de pe ea, sfesnicul si toate lucrurile lui, jertfelnicul tamaierii,
28. Jertfelnicul arderii de tot si toate lucrurile lui si baia si postamentul ei.
29. Si sa le sfintesti pe acestea si va fi sfintenie mare; tot ce se va atinge de ele se va sfinti.
30. Sa ungi de asemenea si pe Aaron si pe fiii lui si sa-i sfintesti, ca sa-Mi fie preoti.
31. Iar fiilor lui Israel sa le spui: Acesta va fi pentru voi mirul sfintei ungeri, in numele Meu, in neamul vostru.
32. Trupurile celorlalti oameni sa nu le ungi cu el si dupa chipul alcatuirii lui sa nu va faceti pentru voi mir la fel. Acesta este lucru sfant si sfant trebuie sa fie si pentru voi.
33. Cine isi va face ceva asemanator lui, sau cine se va unge cu el din cei ce nu trebuie sa se unga, acela se va starpi din poporul sau".
34. Apoi a zis Domnul catre Moise: "Ia-ti mirodenii: stacte, oniha, halvan mirositor si tamaie curata, din toate aceeasi masura,

35. Si fa din ele, cu ajutorul mestesugului facatorilor de aromate, un amestec de tamaiat, cu adaos de sare, curat si sfant;
36. Piseaza-l marunt si-l pune inaintea chivotului legii, in cortul adunarii, unde am sa Ma arat tie. Aceasta va fi pentru voi sfintenie mare.
37. Tamaie, alcatuita in felul acesta, sa nu va faceti pentru voi: sfintenie sa va fie ea pentru Domnul.
38. Cine isi va face asemenea amestec, ca sa afume cu el, sufletul acela se va starpi din poporul sau".

CAPITOLUL 31
Mesterii cortului. Serbarea zilei de odihna si tablele legii.

1. Dupa aceea a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Iata, Eu am randuit anume pe Betaleel, fiul lui Uri, fiul lui Or, din semintia lui Iuda,
3. Si l-am umplut de duh dumnezeiesc, de intelepciune, de pricepere, de stiinta si de iscusinta la tot lucrul,
4. Ca sa faca lucruri de aur, de argint si de arama, de matase violeta, stacojie si visinie, si de in rasucit,
5. Sa slefuiasca pietre scumpe pentru podoabe si sa sape in lemn tot felul de lucruri.
6. Si iata, i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semintia lui Dan, si am pus intelepciune in mintea oricarui om iscusit, ca sa faca toate cate ti-am poruncit:
7. Cortul adunarii, chivotul legii, capacul cel de deasupra lui si toate lucrurile cortului;
8. Masa si toate vasele ei; sfesnicul cel de aur curat cu toate obiectele lui si jertfelnicul tamaierii;
9. Jertfelnicul pentru arderile de tot cu toate obiectele lui; baia si postamentul ei;
10. tesaturile pentru invelis, vesmintele sfintite pentru Aaron preotul si vesmintele de slujba pentru fiii lui;
11. Mirul pentru ungere si aromatele mirositoare pentru locasul cel sfant; toate le vor face ei asa, cum ti-am poruncit Eu tie".
12. Si a mai vorbit Domnul cu Moise si a zis:
13. "Spune fiilor lui Israel asa: Bagati de seama sa paziti zilele Mele de odihna, caci acestea sunt semn intre Mine si voi din neam in neam, ca sa stiti ca Eu sunt Domnul, Cel ce va sfinteste.
14. Paziti deci ziua de odihna, caci ea este sfanta pentru voi. Cel ce o va intina, acela va fi omorat; tot cel ce va face intr-insa vreo lucrare, sufletul acela va fi starpit din poporul Meu;
15. Sase zile sa lucreze, iar ziua a saptea este zi de odihna, inchinata Domnului; tot cel ce va munci in ziua odihnei va fi omorat.
16. Sa pazeasca deci fiii lui Israel ziua odihnei, praznuind ziua odihnei din neam in neam, ca un legamant vesnic.
17. Acesta este semn vesnic intre Mine si fiii lui Israel, pentru ca in sase zile a facut Domnul cerul si pamantul, iar in ziua a saptea a incetat si S-a odihnit".
18. Dupa ce a incetat Dumnezeu de a grai cu Moise, pe Muntele Sinai, i-a dat cele doua table ale legii, table de piatra, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 32
Vitelul de aur.

1. Vazand insa poporul ca Moise intarzie a se pogori din munte, s-a adunat la Aaron si i-a zis: "Scoala si ne fa dumnezei, care sa mearga inaintea noastra, caci cu omul acesta, cu Moise, care ne-a scos din tara Egiptului, nu stim ce s-a intamplat".
2. Iar Aaron le-a zis: "Scoateti cerceii de aur din urechile femeilor voastre, ale feciorilor vostri si ale fetelor voastre si-i aduceti la mine".
3. Atunci tot poporul a scos cerceii cei de aur din urechile alor sai si i-a adus la Aaron.
4. Luandu-i din mainile lor, i-a turnat in tipar si a facut din ei un vitel turnat si l-a cioplit cu dalta. Iar ei au zis: "Iata, Israele, dumnezeul tau, care te-a scos din tara Egiptului!
5. Vazand aceasta, Aaron a zidit inaintea lui un jertfelnic; si a strigat Aaron si a zis: "Maine este sarbatoarea Domnului!"
6. A doua zi s-au sculat ei de dimineata si au adus arderi de tot si jertfe de pace; apoi a sezut poporul de a mancat si a baut si pe urma s-a sculat si a jucat.
7. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Grabeste de te pogoara de aici, caci poporul tau, pe care l-ai scos din tara Egiptului, s-a razvratit.

8. Curand s-au abatut de la calea pe care le-am poruncit-o, si-au facut un vitel turnat si s-au inchinat la el, aducandu-i jertfe si zicand: "Iata, Israele, dumnezeul tau, care te-a scos din tara Egiptului!"
9. Si a mai zis Domnul catre Moise: "Eu Ma uit la poporul acesta si vad ca este popor tare de cerbice;
10. Lasa-Ma dar acum sa se aprinda mania Mea asupra lor, sa-i pierd si sa fac din tine un popor mare!"
11. Moise insa a rugat pe Domnul Dumnezeul sau si a zis: "Sa nu se aprinda, Doamne, mania Ta asupra poporului Tau, pe care l-ai scos din tara Egiptului cu putere mare si cu bratul Tau cel inalt,
12. Ca nu cumva sa zica Egiptenii: I-a dus la pieire, ca sa-i ucida in munti si sa-i stearga de pe fala pamantului. Intoarce-Ti iutimea maniei Tale, milostiveste-Te si nu cauta la rautatea poporului Tau.
13. Adu-ti aminte de Avraam, de Isaac si de Iacov, robii Tai, carora Te-ai jurat Tu pe Tine Insuti, zicand: Voi inmulti foarte tare neamul vostru, ca stelele cerului; si tot pamantul acesta, de care v-am vorbit, il voi da urmasilor vostri si-l vor stapani in veci!"
14. Atunci a abatut Domnul pieirea ce zisese s-o aduca asupra poporului Sau.
15. Dupa aceea Moise, intorcandu-se; s-a pogorat din munte, cu cele doua table ale legii in mana, scrise pe amandoua partile lor - pe o parte si pe alta erau scrise.
16. Tablele acestea erau lucrul lui Dumnezeu si scrierea era scrierea lui Dumnezeu, sapata pe table.
17. Atunci, auzind Iosua glasul poporului rasunand, a zis catre Moise: "In tabara se aud strigate de razboi".
18. Iar Moise a zis: "Acesta nu este glas de biruitori, nici glas de biruiti; ci eu aud glas de oameni beli".
19. Iar dupa ce s-a apropiat de tabara, el a vazut vitelul si jocurile si, aprinzandu-se de manie, a aruncat din mainile sale cele doua table si le-a sfaramat sub munte.
20. Apoi luand vitelul, pe care-l facusera ei, l-a ars in foc, l-a facut pulbere si, presarandu-l in apa, a dat-o sa o bea fiii lui Israel.
21. Dupa aceea a zis catre Aaron: "Ce ti-a facut poporul acesta, de l-ai varat intr-un pacat asa de mare?"
22. Iar Aaron a raspuns lui Moise: "Sa nu se aprinda mania domnului meu! Tu stii pe poporul acesta ca e razvratitor.

23. Caci ei mi-au zis: Fa-ne dumnezei, care sa mearga inaintea noastra, caci cu omul acesta, cu Moise, care ne-a scos din tara Egiptului, nu stim ce s-a intamplat.
24. Atunci eu le-am zis: Cine are aur sa-l scoata. Si ei l-au scos si mi l-au dat mie si eu l-am aruncat in foc si a iesit acest vitel".
25. Moise, vazand ca poporul acesta e neinfranat, caci Aaron ingaduise sa ajunga neinfranat si de ras inaintea dusmanilor lui,
26. A stat la intrarea taberei si a zis: "Cine este pentru Domnul sa vina la mine!" Si s-au adunat la el toti fiii lui Levi.
27. Iar Moise le-a zis: "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Sa-si incinga fiecare din voi sabia sa la sold si strabatand tabara de la o intrare pana la cealalta, inainte si inapoi, sa ucida fiecare pe fratele sau, pe prietenul sau si pe aproapele sau".
28. Si au facut fiii lui Levi dupa cuvantul lui Moise. In ziua aceea au cazut din popor ca la trei mii de oameni.
29. Caci Moise le zisese fiilor lui Levi: "Afierositi-va astazi mainile voastre Domnului, fiecare prin fiul sau sau prin fratele sau, ca sa va trimita El astazi binecuvantare!"
30. Iar a doua zi a zis Moise catre popor: "Ati facut pacat mare; ma voi sui acum la Domnul sa vad nu cumva voi sterge pacatul vostru".
31. Si s-a intors Moise la Domnul si a zis: "O, Doamne, poporul acesta a savarsit pacat mare, facandu-si dumnezeu de aur.
32. Rogu-ma acum, de vrei sa le ierti pacatul acesta, iarta-i; iar de nu, sterge-ma si pe mine din cartea Ta, in care m-ai scris!"
33. Zis-a Domnul catre Moise: "Pe acela care a gresit inaintea Mea il voi sterge din cartea Mea.
34. Iar acum mergi si du poporul acesta la locul unde ti-am zis. Iata ingerul Meu va merge inaintea ta si in ziua cercetarii Mele voi pedepsi pacatul lor".
35. Astfel a lovit Domnul poporul, pentru vitelul ce isi facuse, pe care-l turnase Aaron.

CAPITOLUL 33

Moise se roaga pentru popor. Doreste sa vada slava Domnului.

1. Apoi a zis Domnul catre Moise: "Du-te de aici tu si poporul tau, pe care l-ai scos din pamantul Egiptului, si suiti-va

in pamantul, pentru care M-am jurat lui Avraam, lui Isaac si lui Iacov, zicand: Urmasilor vostri il voi da.
2. Eu voi trimite inaintea ta pe ingerul Meu si va izgoni pe Canaanei, pe Amorei, pe Hetei, pe Ferezei, pe Gherghesei, pe Hevei si pe Iebusei,
3. Si te voi duce in tara unde curge lapte si miere. Dar Eu nu voi merge in mijlocul vostru, ca sa nu va pierd pe cale, pentru ca sunteti popor indaratnic!
4. Auzind insa acest cuvant grozav, poporul a plans cu jale si nimeni n-a mai pus pe sine podoabele sale.
5. Caci Domnul zisese lui Moise: "Spune fiilor lui Israel: Voi sunteti popor indaratnic. De voi merge Eu in mijlocul vostru, intr-o clipeala va voi pierde. Dezbracati acum de pe voi hainele voastre cele frumoase si podoabele voastre si voi vedea ce voi face cu voi".
6. Atunci fiii lui Israel au dezbracat de pe ei podoabele lor si hainele cele frumoase cand au plecat de la Muntele Horeb.
7. Iar Moise, luandu-si cortul, l-a intins afara din tabara, departe de ea, si-l numi cortul adunarii; si tot cel ce cauta pe Domnul venea la cortul adunarii, care se afla afara din tabara.
8. Si cand se indrepta Moise spre cort, tot poporul se scula si sta fiecare la usa cortului sau si se uita dupa Moise, pana ce intra el in cort.
9. Iar dupa ce intra Moise in cort, se pogora un stalp de nor si se oprea la intrarea cortului si Domnul graia cu Moise.
10. Si vedea tot poporul stalpul cel de nor, care statea la usa cortului, si se scula tot poporul si se inchina fiecare din usa cortului sau.
11. Domnul insa graia cu Moise fata catre fata, cum ar grai cineva cu prietenul sau. Dupa aceea Moise se intorcea in tabara; iar tanarul sau slujitor Iosua, fiul lui Navi, nu parasea cortul.
12. Atunci a zis Moise catre Domnul: "Iata, Tu imi spui: Du pe poporul acesta, dar nu mi-ai descoperit pe cine ai sa trimiti cu mine, desi mi-ai spus: Te cunosc pe nume si ai aflat bunavointa inaintea ochilor Mei.
13. Deci, de am aflat bunavointa in ochii Tai, arata-Te sa Te vad, ca sa cunosc si sa aflu bunavointa in ochii Tai si ca acest neam e poporul Tau".
14. Si a zis Domnul catre el: "Eu Insumi voi merge inaintea Ta si Te voi duce la odihna!"
15. Zis-a Moise catre Domnul: "Daca nu mergi Tu Insuti cu noi, atunci sa nu ne scoti de aici;
16. Caci prin ce se va cunoaste cu adevarat ca eu si poporul Tau am aflat bunavointa inaintea Ta? Au nu prin aceea ca Tu sa fii insotitorul nostru? Atunci eu si poporul Tau vom fi cei mai slaviti dintre toate popoarele de pe pamant".

17. Si a zis Domnul catre Moise: "Voi face si ceea ce zici tu, pentru ca tu ai aflat bunavointa inaintea Mea si te cunosc pe tine mai mult decat pe toti".
18. Si Moise a zis: "Arata-mi slava Ta! "
19. Zis-a Domnul catre Moise: "Eu voi trece pe dinaintea ta toata slava Mea, voi rosti numele lui Iahve inaintea ta si pe cel ce va fi de miluit il voi milui si cine va fi vrednic de indurare, de acela Ma voi indura".
20. Apoi a adaugat: "Fata Mea insa nu vei putea s-o vezi, ca nu poate vedea omul fata Mea si sa traiasca".
21. Si iarasi a zis Domnul: "Iata aici la Mine un loc: sezi pe stanca aceasta;
22. Cand va trece slava Mea, te voi ascunde in scobitura stancii si voi pune mana Mea peste tine pana voi trece;
23. Iar cand voi ridica mana Mea, tu vei vedea spatele Meu, iar fata Mea nu o vei vedea!"

CAPITOLUL 34

Alte table ale legii

1. Zis-a Domnul catre Moise: "Ciopleste doua table de piatra, ca cele dintai, si suie-te la Mine in munte si voi scrie pe aceste table cuvintele care au fost scrise pe tablele cele dintai, pe care le-ai sfaramat.
2. Sa fii gata dis-de-dimineata si dimineata sa te sui in Muntele Sinai si sa stai inaintea Mea acolo pe varful muntelui.
3. Dar nimeni sa nu se suie cu tine, nici sa se arate in tot muntele: nici oi, nici vite mari sa nu pasca imprejurul acestui munte".
4. Deci a cioplit Moise doua table de piatra, asemenea cu cele dintai, si, sculandu-se dis-de-dimineata, a luat Moise in maini cele doua table de piatra si s-a suit in Muntele Sinai, cum ii poruncise Domnul.
5. Atunci S-a pogorat Domnul in nor, a stat acolo si a rostit numele lui Iahve.
6. Si Domnul, trecand pe dinaintea lui, a zis: "Iahve, Iahve, Dumnezeu, iubitor da oameni, milostiv,

indelung-rabdator, plin de indurare si de dreptate,
7. Care pazeste adevarul si arata mila la mii de neamuri; Care iarta vina si razvratirea si pacatul, dar nu lasa nepedepsit pe cel ce pacatuieste; Care pentru pacatele parintilor pedepseste pe copii si pe copiii copiilor pana la al treilea si al patrulea neam!"
8. Atunci a cazut Moise indata la pamant si s-a inchinat lui Dumnezeu,
9. Zicand: "De am aflat bunavointa in ochii Tai, Stapane, sa mearga Stapanul in mijlocul nostru, caci poporul acesta e indaratnic; dar, iarta nelegiuirile noastre si pacatele si ne fa mostenirea Ta!"
10. Domnul insa a zis catre Moise: "Iata, Eu inchei legamant inaintea a tot poporul tau: Voi face lucruri slavite, cum n-au fost in tot pamantul si la toate popoarele; si tot poporul in mijlocul caruia te vei afla tu, va vedea lucrurile Domnului, caci infricosator va fi ceea ce voi face pentru tine.
11. Pastreaza ceea ce iti poruncesc Eu acum: Iata Eu voi izgoni de la fata ta pe Amorei, pe Canaanei, pe Hetei, pe Ferezei, pe Hevei, pe Gherghesei si pe Iebusei.
12. Fereste-te sa intri in legatura cu locuitorii tarii aceleia, in care ai sa intri, ca sa nu fie ei o cursa intre voi.
13. Jertfelnicele lor sa le stricati, stalpii lor sa-i sfaramati; sa taiati dumbravile lor cele sfintite si dumnezeii lor cei cioplitі sa-i ardeti in foc,
14. Caci tu nu trebuie sa te inchini la alt dumnezeu, fara numai Domnului Dumnezeu, pentru ca numele Lui este "Zelosul"; Dumnezeu este zelos.
15. Nu cumva sa intri in legatura cu locuitorii tarii aceleia, pentru ca ei, urmand dupa dumnezeii lor si aducand jertfe dumnezeilor lor, te vor pofti si pe tine sa gusti din jertfa lor.
16. Si vei lua fetele lor sotii pentru fiii tai si fetele tale le vei marita dupa feciorii lor; si vor merge fetele tale dupa dumnezeii lor si fiii tai vor merge dupa dumnezeii lor.
17. Sa nu-ti faci dumnezei turnati.
18. Sarbatoarea azimelor sa o pazesti: sapte zile, cum ti-am poruncit Eu, sa mananci azime, la vremea randuita in luna Aviv, caci in luna Aviv ai iesit tu din Egipt.
19. Tot intaiul nascut de parte barbateasca este al Meu; asemenea si tot intaiul nascut al vacii si tot intaiul nascut al oii.
20. Iar intaiul nascut al asinei sa-l rascumperi cu un miel, iar de nu-l vei rascumpara, sa-i frangi gatul. Toti intaii nascuti din fiii tai sa-i rascumperi si nimeni sa nu se infatiseze inaintea Mea cu mana goala.
21. Sase zile lucreaza, iar in ziua a saptea sa te odihnesti; chiar in vremea semanatului si a secerisului sa te odihnesti.
22. Sa tii si sarbatoarea saptamanilor, sarbatoarea pargei, la secerisul graului, si sarbatoarea strangerii roadelor, la sfarsitul toamnei.
23. De trei ori pe an sa se infatiseze inaintea Domnului Dumnezeului lui Israel toti cei de parte barbateasca ai tai,
24. Caci cand voi goni popoarele de la fata ta si voi largi hotarele tale, nimeni nu va pofti ogorul tau, de te vei sui sa te infatisezi inaintea Domnului Dumnezeului tau de trei ori pe an.
25. Sa nu torni sangele jertfei Mele pe paine dospita si jertfa de la sarbatoarea Pastilor sa nu ramana pana a doua zi.
26. Cele dintai roade ale tarinii tale sa le aduci in casa Domnului Dumnezeului tau. Sa nu fierbi iedul in laptele mamei sale".
27. Si a mai zis Domnul catre Moise: "Scrie-ti cuvintele acestea, caci pe cuvintele acestea inchei Eu legamant cu tine si cu Israel!"
28. Moise a stat acolo la Domnul patruzeci de zile si patruzeci de nopti; si nici paine n-a mancat, nici apa n-a baut. Si a scris Moise pe table cuvintele legamantului: cele zece porunci.
29. Iar cand se pogora Moise din Muntele Sinai, avand in maini cele doua table ale legii, el nu stia ca fata sa stralucea, pentru ca graise Dumnezeu cu el.
30. Deci Aaron si toti fiii lui Israel, vazand pe Moise ca are fata stralucitoare, s-au temut sa se apropie de el.
31. Atunci i-a chemat Moise si au venit la el Aaron si toate capeteniile obstei si Moise a grait cu ei.
32. Dupa aceasta s-au apropiat de el toti fiii lui Israel si el le-a poruncit tot ce-i graise Domnul in Muntele Sinai.
33. Iar dupa ce a incetat de a grai cu ei, Moise si-a acoperit fata cu un val.
34. Cand insa intra el inaintea Domnului, ca sa vorbeasca cu El, atunci isi ridica valul pana cand iesea; iar la iesire spunea fiilor lui Israel cele ce i se poruncisera de catre Domnul.
35. Si vedeau fiii lui Israel ca fata lui Moise stralucea si Moise isi punea iar valul peste fata sa, pana cand intra din

nou sa vorbeasca cu Domnul.

CAPITOLUL 35

Pazirea zilei de odihna. Darea de buna voie. Chemarea mesterilor.

1. Atunci a adunat Moise toata obstea fiilor lui Israel si le-a zis: "Iata ce a poruncit Domnul sa faceti:
2. sase zile sa lucrati, iar ziua a saptea sa fie sfanta pentru voi, zi de odihna, odihna Domnului; tot cel ce va lucra in ziua aceea va fi omorat.
3. In ziua odihnei sa nu faceti foc in toate locasurile voastre. Eu sunt Domnul!"
4. Apoi a grait Moise la toata obstea fiilor lui Israel si a zis: "Iata ce a mai poruncit Domnul sa va spun:
5. Aduceti din ale voastre, daruri Domnului; fiecare sa aduca Domnului daruri cat il lasa inima: aur, argint si arama;
6. Matase violeta, stacojie si visinie, vison rasucit si par de capra;
7. Piei de berbec vopsite rosu, piei de vitel de mare si lemn de salcam;
8. Untdelemn pentru sfesnic si aromate pentru mirul de uns si pentru facut miresme de tamaie,
9. Piatra de sardiu, pietre pentru prins la efod si la hosen.
10. Tot cel cu minte inteleapta dintre voi sa vina si sa faca toate cate a poruncit Domnul:
11. Cortul si acoperamintele lui, acoperisul lui cel de deasupra, verigile si scandurile lui, parghiile, stalpii si postamentele lor;
12. Chivotul legii si parghiile lui, capacul lui si perdeaua despartitoare, pietre de smarald, tamaie si mir de ungere;
13. Masa cu parghiile si toate uneltele ei si painile pentru punerea inainte,
14. Sfesnicul pentru luminat cu toate obiectele lui, candelele lui si untdelemnul de ars;
15. Jertfelnicul tamaierii si parghiile lui si miresme pentru tamaiere,
16. Jertfelnicul pentru arderile de tot, impletitura de sarma pentru el, parghiile lui si toate cele de trebuinta pentru el; baia si postamentul ei,
17. Perdelele curtii, stalpul ei cu postamentele lor si perdeaua de la intrarea in curte,
18. Tarusii cortului; tarusii curtii si franghiile lor,
19. Vesmintele sfinte pentru facut slujba in locasul sfant; vesminte sfinte pentru Aaron preotul si vesminte pentru fiii lui, pentru slujba preotiei".
20. Dupa aceea, plecand toata obstea fiilor lui Israel de la Moise,
21. A adus fiecare cat l-a lasat inima sa si cat l-a indemnat cugetul sa aduca dar Domnului, pentru facerea cortului adunarii si a tuturor lucrurilor lui si pentru toate vesmintele sfinte.
22. Si veneau barbatii cu femeile si fiecare, dupa cum il lasa inima, aducea verigi, cercei, inele, bratari si tot felul de lucruri de aur; cum voia fiecare sa aduca Domnului daruri de aur.
23. Fiecare din cei ce aveau matase violeta, stacojie si visinie, in si par de capra, piei de berbec vopsite rosu si vanat, le aducea.
24. Fiecare din cei ce puteau sa aduca in dar argint sau arama, aducea din acestea Domnului; si fiecare din cei ce aveau lemn de salcam, aducea pentru toate cele de trebuinta;
25. Toate femeile cu minte iscusita torceau cu mainile lor si aduceau tort, matase violeta, stacojie si visinie si in.
26. Toate femeile, pe care le tragea inima si stiau sa toarca, torceau par de capra;
27. Iar capeteniile aduceau pietre de smarald si pietre scumpe de pus la efod si la hosen,
28. Precum si miresme, untdelemn pentru candelabru, mir de ungere si miresme de tamaiere.
29. Deci tot barbatul si femeia din fiii lui Israel, pe care i-a tras inima sa aduca pentru toate lucrurile ce poruncise Domnul prin Moise sa se faca, au adus dar de buna voie Domnului.
30. Apoi a zis Moise catre fiii lui Israel: "Iata Domnul a chemat anume pe Betaleel, fiul lui Uri al lui Or, din semintia lui Iuda,
31. Si l-a umplut de duhul dumnezeiesc al intelepciunii, al priceperii, al stiintei si a toata iscusinta,
32. Ca sa lucreze tesaturi iscusite, sa faca lucruri de aur, de argint si de arama;
33. Sa ciopleasca pietrele scumpe pentru incrustat, sa sape in lemn si sa faca tot felul de lucruri iscusite.
34. Si priceperea de a invata pe altii a pus-o in inima lui, in a lui si a lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semintia lui Dan.
35. A umplut inima acestora de intelepciune, ca sa faca pentru locasul sfant orice lucru de sapator si de tesator iscusit, de cusator pe panza de matase violeta, stacojie si visinie si de in, si de tesator in stare de a face orice lucru

si a nascoci tesaturi iscusite".

CAPITOLUL 36
Alcatuirea cortului sfant.

l. Si Betaleel, Oholiab si toti cei cu minte iscusita, carora Domnul le daduse intelepciune si pricepere, ca sa stie sa faca tot felul de lucruri trebuitoare la locasul cel sfant, vor trebui sa faca dupa cum poruncise Domnul.
2. Iar Moise a chemat pe Betaleel, pe Oholiab si pe toti cei cu minte iscusita, carora le daduse Domnul iscusinta si pe toti cei ce-i tragea inima sa vina la lucru de buna voie, ca sa ajute la acestea.
3. Si au luat ei de la Moise toate prinoasele, pe care le adusesera fiii lui Israel pentru toate cele trebuincioase locasului sfant, ca sa le lucreze. Atunci tot se mai aduceau inca la el daruri de buna voie in fiecare dimineata.
4. Deci toti cei cu minte iscusita, care implineau tot felul de lucrari la locasul sfant, au venit fiecare, de la lucru cu care se indeletnicea,
5. Si ei au spus lui Moise, zicand: "Poporul aduce mult mai mult decat trebuie pentru lucrurile ce a poruncit Domnul sa se faca".
6. Atunci a poruncit Moise si s-a strigat in tabara, ca nici barbat, nici femeie sa nu mai faca nimic pentru daruit la locasul sfant. Si a incetat poporul de a mai aduce.
7. Caci material adunat era destul pentru toate lucrurile ce trebuiau facute, ba mai si prisosea.
8. Atunci toti cei cu minte iscusita, care se indeletniceau cu facerea locasului sfant, au facut pentru cort zece covoare de in rasucit si de matase violeta, stacojie si visinie; si in tesatura lor au facut chipuri de heruvimi, alese cu iscusinta.
9. Lungimea unui covor era de douazeci si opt de coti si latimea unui covor era de patru coti. Toate covoarele aveau aceeasi masura.
10. Cinci covoare au fost prinse unul de altul si celelalte cinci iar au fost prinse unul de altul; si asa s-au facut doua jumatati de acoperis.
11. Apoi au facut cheotori de matase violeta pe marginea covorului din marginea jumatatii intai de acoperis, unde trebuia unita cu jumatatea a doua; de asemenea au facut si pe marginea jumatatii a doua, unde aceasta trebuia unita cu cea dintai;
12. Cincizeci de cheotori au facut la o jumatate de acoperamant si cincizeci de cheotori au facut la cealalta si cheotorile acestea erau unele in dreptul altora.
13. Dupa aceea au facut cincizeci de copci de aur si cu copcile acestea au unit cele doua jumatati de acoperis una cu alta si s-a facut un acoperis intreg al cortului.
14. Apoi au facut covoare de par de capra pentru acoperit cortul peste cele de mai sus. Unsprezece covoare de acestea au facut.
15. Lungimea unui covor era de treizeci de coti, iar latimea de patru coti; si cele unsprezece covoare aveau toate aceeasi masura.
16. Si au unit cinci covoare la un loc si pe celelalte sase covoare iar le-au unit la un loc.
17. Apoi au facut cincizeci de cheotori pe marginea covorului celui din marginea unei jumatati, unde aceasta trebuia sa se uneasca cu cealalta jumatate, iar cincizeci de cheotori le-au facut pe marginea covorului din marginea celeilalte jumatati, care trebuia sa se uneasca cu cea dintai.
18. Si au facut cincizeci de copci de arama ca sa uneasca covoarele spre a se face un singur acoperis de cort.
19. Apoi au mai facut pentru cort un acoperis de piei de berbec vopsite in rosu si un acoperis, pe deasupra, de piei vinete.
20. Dupa aceea au facut pentru cort scanduri din lemn de salcam de pus in picioare.
21. Fiecare scandura era lunga de zece coti si lata de un cot si jumatate.
22. Fiecare scandura avea doua cepuri, asezate unul in dreptul celuilalt.
23. Asa au facut toate scandurile cortului si anume: douazeci de scanduri pentru latura de miazazi;
24. Si sub aceste douazeci de scanduri au facut patruzeci de postamente de argint, cate doua postamente la fiecare scandura, pentru cele doua cepuri ale ei.
25. Pentru latura a doua, dinspre miazanoapte, au facut alte douazeci de scanduri
26. Si patruzeci de postamente de argint, cate doua postamente de fiecare scandura, pentru cele doua cepuri ale ei;
27. Iar pentru partea dindarat a cortului, dinspre asfintit, au facut sase scanduri.

28. Au mai facut doua scanduri pentru unghiurile de la fundul cortului.
29. Acestea erau prinse jos si sus prin cate un inel.
30. si asa, cu cele doua scanduri de la cele doua colturi erau la partea dindarat a cortului opt scanduri, iar postamente de argint saisprezece, cate doua postamente sub fiecare scandura.
31. Apoi au facut cinci parghii din lemn de salcam pentru scandurile de pe o latura a cortului,
32. Si cinci parghii pentru scandurile de pe cealalta latura;
33. Iar parghia din mijloc au facut-o asa, ca sa treaca prin scanduri, de la un capat la celalalt al peretelui.
34. Scandurile le-au imbracat cu aur; inelele, prin care se varau parghiile, le-au facut de aur si tot cu aur au imbracat si parghiile.
35. Dupa aceea au facut o perdea de matase violeta, stacojie si visinie si de in rasucit si pe ea au facut chipuri de heruvimi cu iscusinta alese, ca sa o puna intre sfanta si sfanta sfintelor.
36. Pentru ea au facut patru stalpi, din lemn de salcam, i-au imbracat cu aur, le-au facut carlige de aur si sub ei au turnat patru postamente de argint.
37. Apoi la usa cortului au facut o perdea de matase violeta, stacojie si visinie si de in rasucit, cu alesaturi.
38. Pentru ea au facut cinci stalpi cu carligele lor si i-au imbracat cu aur, turnand pentru ei cinci postamente de arama.

CAPITOLUL 37
Odoarele sfinte din cort.

l. Dupa aceea Betaleel a facut chivotul din lemn de salcam, lung de doi coti si jumatate, larg de un cot si jumatate si inalt tot de un cot si jumatate;
2. L-a imbracat cu aur curat pe dinauntru si pe din afara, iar imprejur i-a facut o cununa de aur.
3. A turnat pentru el patru inele de aur, pentru cele patru colturi de jos ale lui: doua inele pe o latura si doua inele pe cealalta latura.
4. A facut doua parghii de lemn de salcam, le-a imbracat cu aur,
5. Si le-a varat prin inelele de pe laturile chivotului, ca sa poarte chivotul cu ele.
6. A facut apoi capacul chivotului de aur curat: lung de doi coti si jumatate si lat de un cot si jumatate.
7. A facut de asemenea doi heruvimi de aur, lucrati din ciocan, pentru cele doua capete ale capacului,
8. Si i-a asezat unul la un capat si altul la celalalt capat al capacului. Heruvimii acestia erau facuti ca iesind din capac la cele doua capete ale lui.
9. Cei doi heruvimi isi intindeau aripile unul spre altul, umbrind capacul, iar fetele lor erau indreptate una catre alta, privind spre capac.
10. A facut apoi masa din lemn de salcam, lunga de doi coti, lata de un cot si inalta de un cot si jumatate.
11. A imbracat-o cu aur curat si imprejur i-a facut o cununa de aur.
12. I-a facut de asemenea un pervaz imprejur inalt de o palma, iar imprejurul pervazului a facut cununa impletita de aur.
13. A turnat pentru ea patru inele de aur si a prins aceste inele in cele patru colturi de la cele patru picioare ale ei.
14. Inelele erau prinse de pervaz si prin ele se petreceau doua parghii pentru purtat masa.
15. Parghiile de purtat masa le-a facut din lemn de salcam si le-a imbracat cu aur.
16. A facut vase trebuitoare pentru masa: talere, cadelnite, linguri si cupe pentru turnat, toate de aur curat.
17. Dupa aceea a facut un sfesnic de aur curat si sfesnicul acesta l-a lucrat din ciocan. Fusul lui, bratele lui, cupele lui, nodurile lui si florile lui erau toate dintr-o bucata.
18. Din laturile lui ieseau sase brate: trei brate ale sfesnicului ieseau dintr-o latura a lui si trei brate ale sfesnicului ieseau din cealalta latura a lui;
19. Un brat avea trei cupe in forma florii de migdal, cu nodurile si florile lor; alt brat avea trei cupe tot in forma florii de migdal, cu nodurile si florile lor; asa aveau toate cele sase brate, care ieseau din laturile sfesnicului.
20. Iar pe fusul sfesnicului erau patru cupe in forma florii de migdal, cu nodurile si florile lor.
21. Cele sase brate, care ieseau din el, aveau: un nod sub primele doua brate, un nod sub alte doua brate si un nod sub ultimele doua brate.
22. Nodurile si ramurile de pe ele erau una cu fusul. Sfesnicul intreg era lucrat din ciocan, dintr-o singura bucata de aur curat.
23. Apoi i-a facut sapte candele, mucari si tavite de aur curat.

24. Dintr-un talant de aur curat au facut sfesnicul cu toate cele necesare lui.
25. A facut apoi jertfelnicul tamaierii, din lemn de salcam, lung de un cot, lat de un cot, adica patrat si inalt de doi coti; coarnele lui erau din el;
26. Si l-a imbracat cu aur curat pe deasupra, pe laturile lui de jur imprejur si pe coarnele lui, iar imprejur i-a facut cununa de aur.
27. Sub pervazul lui, la doua din colturile lui, a prins doua inele de aur, si le-a prins de o parte si de alta a lui, ca sa se petreaca prin ele parghiile de purtat.
28. Parghiile le-au facut din lemn de salcam si le-au imbracat cu aur.
29. A facut de asemenea mir pentru sfanta ungere si tamaie mirositoare, curate si cu iscusinta alcatuite de pregatitorii de aromate.

CAPITOLUL 38
Curtea cortului si lucrurile din ea.

1. Dupa aceea a facut jertfelnicul pentru arderile de tot, din lemn de salcam, lung de cinci coti, lat de cinci coti, adica cu fata patrata si inalt de trei coti.
2. I-a facut patru coarne, ce ieseau din el, in cele patru colturi ale lui, si l-a imbracat cu arama.
3. A facut apoi toate lucrurile trebuitoare jertfelnicului: oale, lopatele, cupe, furculite si vase pentru carbuni; toate obiectele acestea le-a facut din arama.
4. A mai facut pentru jertfelnic o camasa, un fel de impletitura de arama, care imbraca partea lui de jos pana la jumatatea lui.
5. A turnat apoi patru verigi de arama pentru cele patru colturi ale impletiturii celei de arama, pentru petrecut prin ele parghiile de purtat;
6. Iar parghiile le-au facut din lemn de salcam si le-a imbracat cu arama.
7. Parghiile se petreceau prin inelele din laturile jertfelnicului, ca sa poata fi purtat cu ajutorul lor. Jertfelnicul l-a facut din scanduri, gol inauntru.
8. A facut apoi baia de arama si postamentul ei tot de arama, cu chipuri iscusit lucrate care impodobeau intrarea cortului adunarii.
9. Dupa aceea a facut curtea. Spre miazazi curtea avea perdele de in rasucit, lungi de o suta de coti,
10. Si la ele douazeci de stalpi cu douazeci de postamente de arama sub ei si cu carligele si legatorile lor de argint;
11. Pe latura de miazanoapte a facut perdele lungi de o suta de coti si la ele douazeci de stalpi, cu douazeci de postamente de arama sub ei, cu carligele si legatorile lor de argint.
12. In partea dinspre asfintit a facut perdele lungi de cincizeci de coti si pentru ele zece stalpi, cu zece postamente de arama si cu carligele si legaturile lor de argint;
13. Iar in partea de dinainte, dinspre rasarit, a facut perdele lungi de cincizeci de coti,
14. Si anume: de o parte a portii curtii cincisprezece coti de perdele si la ele trei stalpi cu trei postamente de arama;
15. De cealalta parte a portii curtii cincisprezece coti de perdele si la ele trei stalpi cu trei postamente de arama.
16. Toate perdelele pe toate laturile curtii erau de in rasucit.
17. Iar stalpii aveau postamentele de arama, carligele si legatorile lor de argint, varfurile imbracate in argint si toti erau uniti intre ei prin legatori de argint.
18. Iar perdeaua pentru poarta curtii a facut-o din lana violeta, stacojie si visinie si din in rasucit, cu alesaturi, lunga de douazeci de coti si inalta de cinci coti, pe toata intinderea, ca si perdelele curtii.
19. Pentru ea a facut patru stalpi cu patru postamente de arama sub ei, cu carligele si legatorile de argint s cu varfurile imbracate in argint.
20. Toti tarusii imprejurul cortului si curtii erau de arama.
21. Iata acum si socoteala lucrurilor ce s-au intrebuintat la cortul adunarii, care s-a facut dupa porunca lui Moise, prin leviti, sub supravegherea lui Itamar, fiul preotului Aaron.
22. Toate insa, cate a poruncit Domnul lui Moise, s-au lucrat de Betaleel, fiul lui Uri al lui Or, din semintia lui Iuda,
23. Ajutat de Oholiab, fiul lui Ahisamac, din semintia lui Dan, sapator in piatra si tesator iscusit si cusator pe panze de in si de matase violeta, stacojie si visinie.
24. Tot aurul intrebuintat la cort si la toate lucrurile lui a fost douazeci si noua de talanti si sapte sute treizeci sicli de aur, ce s-au adus in dar, socotit dupa siclul sfant.

25. Iar argintul, ce s-a adus dar de la cei numarati ai obstei, a fost o suta de talanti si o mie sapte sute saptezeci si cinci de sicli, socotit dupa siclul sfant.
26. Argintul acesta s-a luat de la sase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni, in varsta de la douazeci de ani in sus, trecuti prin numaratoare, cate o jumatate de siclu de cap, socotit dupa siclul sfant.
27. O suta de talanti de argint s-au intrebuintat la turnarea postamentelor scandurilor cortului si a postamentelor stalpilor perdelelor lui: o suta de postamente din o suta de talanti, cate un talant la postament;
28. Iar din o mie sapte sute saptezeci si cinci de sicli au facut carligele de la stalpii curtii, au imbracat varfurile lor si au facut pentru ei legatori.
29. Arama, adusa in dar, a fost: trei sute saptezeci de talanti si doua mii patru sute de sicli.
30. Din ea au facut postamente pentru stalpii de la intrarea cortului adunarii, jertfelnicul cel de arama, camasa de arama a lui si toate uneltele jertfelnicului;
31. Postamentele pentru toti stalpii curtii, postamentele pentru stalpii de la intrarea curtii, toti tarusii cortului si toti tarusii dimprejurul curtii.

CAPITOLUL 39

Vesmintele preotesti.

l. Iar din matase violeta, stacojie si visinie au facut vesminte de slujba, pentru slujit in locasul sfant, si au mai facut vesminte sfinte pentru Aaron, cum poruncise Domnul lui Moise.
2. Au facut efodul din fire de aur, din matase violeta, stacojie si visinie si din in rasucit.
3. Si anume: au desfacut aurul in foi si au taiat fire, pe care le-au tesut cu iscusinta printre firele de matase violeta, stacojie si visinie si de in rasucit, lucru iscusit.
4. I-au facut incheietori de incheiat pe umeri si au unit amandoua partile lui.
5. Braul efodului, care vine peste el, la fel cu el, l-au facut din fire de aur, din matase violeta, stacojie si visinie si din in rasucit, cum poruncise Domnul lui Moise.
6. Au lucrat apoi doua pietre de smarald, asezandu-le in cuibulete de aur si sapand pe ele numele fiilor lui Israel, cum se sapa pe pecete,
7. Si le-au pus la incheieturile efodului, pe umeri, intru pomenirea fiilor lui Israel, cum poruncise Domnul lui Moise.
8. Au facut apoi hosenul, lucrare iscusita, la fel cu efodul, din fire de aur si din matase violeta, stacojie si visinie si din in rasucit.
9. Hosenul l-au facut dublu, in patru colturi, lung de o palma si lat de o palma.
10. Si au pus pe el pietre scumpe, asezate in patru randuri: intr-un rand un sardeon, un topaz si un smarald - randul intai;
11. In randul al doilea: un rubin, un safir si un diamant;
12. In randul al treilea: un opal, o agata si un ametist;
13. Si in randul al patrulea: un hrisolit, un onix si un iaspis. Ele erau asezate in cuibulete de aur.
14. Pietrele acestea erau in numar de douasprezece, dupa numarul fiilor lui Israel, si pe fiecare din ele era sapat, ca pe pecete, cate un nume, din cele ale celor douasprezece semintii.
15. La hosen au facut apoi lantisoare groase de aur curat si lucrate rasucit, ca sfoara;
16. Au mai facut doua rozete si doua verigi de aur si au prins cele doua verigi de cele doua colturi de sus ale hosenului;
17. Si au agatat doua capete ale lantisoarelor de cele doua verigi din colturile hosenului,
18. Iar celelalte doua capete ale celor doua lantisoare le-au agatat de cele doua rozete si le-au prins pe acestea de incheieturile efodului, pe fata acestuia.
19. Dupa aceea au mai facut inca doua verigi de aur si le-au prins de celelalte doua colturi ale hosenului pe cealalta parte dinspre efod;
20. Si au mai facut si alte doua verigi de aur si le-au prins de cele doua incheieturi ale efodului, dedesubt, pe fata lui, unde se unesc, mai sus de incingatoarea efodului.
21. Si au legat hosenul cu verigile lui de verigile efodului cu un snur de matase violeta, ca sa stea deasupra incingatorii efodului si ca sa nu cada hosenul de pe efod, cum poruncise Domnul lui Moise.
22. Iar meilul care vine sub efod, l-au facut din purpura tesuta violet.
23. Acesta avea in partea de sus o deschizatura si imprejurul acestei deschizaturi avea un guler, tesut ca o platosa, ca sa nu se rupa.

24. Meilului i-au facut pe la poale ciucuri de matase violeta, stacojie si visinie si de in rasucit;
25. I-au mai facut si clopotei de aur curat si au pus clopotei printre ciucurii de la poalele meilului de jur imprejur;
26. Si i-au asezat pe la poalele meilului de slujba asa: un clopotel si un ciucure, un clopotel si un ciucure, cum poruncise Domnul lui Moise.
27. Au facut apoi pentru Aaron si pentru fiii lui hitoane tesute din in,
28. Chidare de in, turbane tot de in si pantaloni de in rasucit;
29. Si cingatoare din in rasucit si de matase violeta, stacojie si visinie, tesuta cu alesaturi, cum poruncise Domnul lui Moise.
30. Dupa aceea au facut o tablita de aur curat, diadema sfinteniei, si au sapat pe ea, ca pe pecete, cuvintele: "Sfintenia Domnului".
31. Si au prins de ea un snur de matase violeta, ca s-o lege peste chidar, cum poruncise Domnul lui Moise.
32. Asa s-au sfarsit toate lucrarile de la cortul adunarii. Si au facut fiii lui Israel toate; cum poruncise Domnul lui Moise asa au facut.
33. Apoi au adus la Moise: cortul, acoperamintele si toate cele de trebuinta ale lui, carligele lui, scandurile lui, parghiile lui, stalpii lui si postamentele lui;
34. Acoperisurile cele cu piei rosii de berbec si acoperisurile cele de piei vinete si perdeaua din mijloc;
35. Chivotul legii, capacul lui si parghiile;
36. Masa cu toate cele de trebuinta pentru ea si painile de pus inainte;
37. Sfesnicul cel de aur curat, candelele lui, candele puse in el la locul lor, si toate cele trebuincioase pentru el si untdelemn de ars;
38. Jertfelnicul cel de aur, mirul pentru ungere, miresme pentru tamaiere si perdeaua de la intrarea cortului;
39. Jertfelnicul cel de arama, camasa lui cea de arama, parghiile lui si toate cele trebuitoare pentru el, baia si postamentul ei;
40. Perdelele curtii, stalpii ei si postamentele lor, perdelele de la intrarea curtii, franghiile, tarusii si toate lucrurile trebuitoare la slujba in cortul adunarii;
41. Vesmintele de slujit in cort, vesmintele sfinte ale preotului Aaron si vesmintele de slujba pentru fiii lui.
42. Toate aceste lucruri le facusera fiii lui Israel asa cum poruncise Domnul lui Moise.
43. Si privi Moise toata lucrarea si iata ei o facusera asa cum poruncise Domnul si Moise i-a binecuvantat.

CAPITOLUL 40

Sfintirea cortului.

1. Apoi iarasi a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "In ziua intai a lunii intai, sa asezi cortul adunarii.
3. Si sa pui intr-insul chivotul legii si dinaintea chivotului sa atarni perdeaua;
4. Apoi sa aduci inauntru masa si sa asezi pe ea toate lucrurile ei; si sfesnicul sa-l duci inauntru si sa aprinzi intr-insul candelele lui.
5. Sa asezi jertfelnicul cel de aur pentru tamaiere inaintea chivotului legii si sa atarni perdeaua la intrare in cortul adunarii.
6. Apoi sa asezi jertfelnicul arderilor de tot inaintea intrarii in cortul adunarii.
7. Iar intre cortul adunarii si jertfelnic sa asezi baia si sa torni in ea apa;
8. Si imprejurul cortului sa asezi imprejmuirea curtii si la intrarea curtii sa atarni perdeaua.
9. Dupa aceea sa iei mir de ungere si sa ungi cortul si toate cele din el si sa-l sfintesti pe el si toate lucrurile lui si va fi sfant;
10. Sa ungi jertfelnicul arderilor de tot si toate lucrurile lui si sa sfintesti jertfelnicul si va fi sfintenie mare;
11. Sa ungi apoi baia si postamentul ei si sa o sfintesti.
12. Apoi sa aduci pe Aaron si pe fiii lui la usa cortului adunarii si sa-i speli cu apa;
13. Sa imbraci pe Aaron in sfintele vesminte si sa-l ungi si sa-l sfintesti, ca sa-mi fie preot.
14. Sa aduci si pe fiii lui, sa-i imbraci cu hitoane,
15. Si sa-i ungi, cum ai uns pe tatal lor, ca sa-Mi fie preoti, si aceasta ungere ii va sfinti preoti pentru totdeauna in neamul lor!"
16. si a facut Moise tot; cum i-a poruncit Domnul asa a facut:
17. In luna intai a anului al doilea de la iesirea lor din Egipt, in ziua intai a lunii a fost asezat cortul.

18. Si a asezat Moise cortul, a pus postamentele lui, scandurile lui, parghiile lui si stalpii lui;
19. A intins deasupra cortului acoperamintele si peste aceste acoperaminte a pus acoperisul, cum poruncise Domnul lui Moise.
20. Apoi a luat si a pus legea in chivot, a petrecut parghiile prin inelele chivotului si a pus deasupra, la chivot, capacul;
21. A dus apoi chivotul in cort, a atarnat perdeaua si a inchis chivotul legii, precum poruncise Domnul lui Moise.
22. Dupa aceea a pus masa in cortul adunarii, in partea de miazanoapte a cortului, in afara de perdea,
23. Si a asezat pe ea painile punerii inaintea Domnului, cum poruncise Dumnezeu lui Moise.
24. Sfesnicul l-a asezat in cortul adunarii, in fata mesei, in partea de miazazi a cortului,
25. Si a aprins candelele lui inaintea Domnului, precum poruncise Domnul lui Moise.
26. A asezat jertfelnicul cel de aur in cortul adunarii, inaintea perdelei,
27. Si a aprins pe el tamaie mirositoare, cum poruncise Domnul lui Moise;
28. A atarnat perdeaua la usa cortului;
29. Iar jertfelnicul arderilor de tot 1-a asezat la intrarea in cortul adunarii si a pus pe el arderi de tot si prinoase de paine, cum poruncise Domnul lui Moise.
30. Apoi a asezat baia intre cortul adunarii si jertfelnic si a turnat in ea apa pentru spalat;
31. Moise, Aaron si fiii lui trebuia sa-si spele din ea mainile si picioarele;
32. Cand intrau ei in cortul adunarii sau cand se apropiau de jertfelnic ca sa slujeasca, se spalau din ea cum poruncise Domnul lui Moise.
33. Dupa aceea au pus imprejmuirea curtii imprejurul cortului si a jertfelnicului si a atarnat perdeaua la intrarea curtii. Si asa a ispravit Moise lucrarile.
34. Atunci un nor a acoperit cortul adunarii si locasul s-a umplut de slava Domnului;
35. Si Moise n-a putut sa intre in cortul adunarii, pentru ca-l cuprinsese pe acesta norul si slava Domnului umpluse locasul.
36. In tot timpul calatoriei fiilor lui Israel, cand se ridica norul de pe cort, atunci plecau la drum,
37. Iar de nu se ridica norul, nici ei nu plecau la drum pana nu se ridica;
38. Pentru ca in tot timpul calatoriei, ziua statea peste cort norul Domnului, iar noaptea se afla peste el foc, inaintea ochilor intregii case a lui Israel.

LEVITICUL - A TREIA CARTE A LUI MOISE

CAPITOLUL 1
Randuiala jertfelor. Arderea de tot.

1. In vremea aceea, chemand pe Moise, Domnul i-a grait din cortul adunarii si i-a zis:
2. "Graieste fiilor lui Israel si le spune: De va aduce cineva dintre voi jertfa Domnului din dobitoace, sa aduca jertfa din cireada de vite si din turma de oi.
3. De va fi jertfa lui ardere de tot din vite mari, sa fie parte barbateasca, fara meteahna, si s-o aduca la usa cortului adunarii, ca sa fie bine-placuta inaintea Domnului.
4. Apoi sa-si puna mana pe capul jertfei cea pentru arderea de tot si isi va afla bunavointa spre iertarea pacatelor lui.
5. Apoi sa junghie vitelul, inaintea Domnului, iar preotii, fiii lui Aaron, sa aduca sangele si sa stropeasca cu sange imprejur jertfelnicul de la usa cortului adunarii.
6. Sa despoaie pielea de pe jertfa arderii de tot si sa taie jertfa in bucati.
7. Dupa aceea preotii, fiii lui Aaron, sa puna pe jertfelnic foc si pe foc sa puna lemne;
8. Si pe lemnele de pe focul care e pe jertfelnic, sa puna preotii, fiii lui Aaron, bucatile, capul si grasimea, precum si maruntaiele si picioarele, dupa ce le vor spala cu apa.
9. Si sa arda preotii toate acestea pe jertfelnic, ca ardere de tot, jertfa, mireasma placuta Domnului.
10. Iar daca jertfa adusa de el Domnului ca ardere de tot este din vite mici, sa fie din miei sau din iezi, parte

barbateasca, fara meteahna.
11. Sa-si puna mana pe capul jertfei si s-o injunghie inaintea Domnului, in partea de miazanoapte a jertfelnicului; iar preotii, fiii lui Aaron, sa stropeasca cu sangele ei jertfelnicul imprejur.
12. Sa o taie apoi in bucati, despartind capul si grasimea ei; sa aseze preotul bucatile pe lemnele care sunt pe focul de pe jertfelnic;
13. Iar maruntaiele si picioarele sa le spele cu apa si sa aduca preotul toate si sa le arda pe jertfelnic, ca ardere de tot, jertfa, mireasma placuta Domnului.
14. Daca aduce el din pasari ardere de tot Domnului, sa aduca jertfa sa din turturele sau din pui de porumbel.
15. Preotul sa o aduca la jertfelnic, sa-i franga gatul si sa o puna pe jertfelnic, iar sangele sa-l scurga pe peretele jertfelnicului.
16. Gusa si penele sa le scoata si sa le arunce langa jertfelnic, in partea dinspre rasarit, la locul cenusei.
17. Apoi sa-i franga aripile, fara a le desprinde de trup, Si sa o arda preotul pe jertfelnic, pe lemnele ce sunt pe foc, ca ardere de tot, jertfa, mireasma placuta Domnului".

CAPITOLUL 2
Jertfele de mancare.

l. "Daca cineva voieste sa jertfeasca Domnului prinos de paine, sa aduca faina buna de grau, sa toarne peste ea untdelemn si sa puna pe ea tamaie;
2. Apoi s-o aduca preotilor, fiilor lui Aaron, iar unul din ei sa ia o mana plina de faina, cu untdelemnul si cu toata tamaia si s-o arda pe jertfelnic spre pomenire, ca jertfa, mireasma placuta Domnului.
3. Iar ramasita din prinosul de paine va fi a lui Aaron si a fiilor lui; aceasta e sfintenie mare din jertfele Domnului.
4. Daca insa vrei sa aduci jertfa prinosului de paine din aluaturi coapte in cuptor, sa aduci paini de faina buna de grau, nedospite, framantate cu untdelemn, si turte nedospite, unse cu untdelemn.
5. Daca jertfa ta este prinos de paine copt in tigaie, sa fie de faina buna de grau, framantata cu untdelemn si nedospita.
6. Sa-l rupi bucati si sa torni peste el untdelemn; acesta este prinos de paine, adus Domnului.
7. Daca jertfa ta este prinos de paine gatit in oala, sa se faca de faina buna de grau cu untdelemn.
8. Prinosul Domnului, gatit asa, sa se aduca si sa se incredinteze preotului, iar acesta sa-l duca la jertfelnic.
9. Apoi sa ia preotul din jertfa o parte spre pomenire si s-o arda pe jertfelnic, ca ardere, ca mireasma placuta Domnului;
10. Iar ramasitele prinosului de paine vor fi pentru Aaron si fiii lui; acestea-s sfintenie mare din jertfele Domnului.
11. Orice prinos de paine, ce aduceti Domnului, sa nu-l faceti dospit, caci nici dospitura, nici miere nu veti arde, ca jertfa inaintea Domnului.
12. Ca prinos de parga, sa aduceti si de acestea Domnului, dar pe jertfelnic sa nu le inaltati intru mireasma bine-placuta Domnului.
13. Toate prinoasele tale de paine sara-le cu sare; sa nu lasi jertfele tale fara sare, semnul legamantului Dumnezeului tau; cu toate prinoasele tale adu Domnului Dumnezeului tau si sare.
14. De aduci Domnului prinos de paine din cele dintai roade, adu ca dar din cele dintai roade ale tale graunte din spice, prajite pe foc si pisate;
15. Toarna peste ele untdelemn si pune pe ele tamaie; acesta este prinos de paine.
16. Preotul sa arda, spre pomenire, o parte din graunte si din untdelemn cu toata tamaia; aceasta este jertfa Domnului".

CAPITOLUL 3
Jertfele de impacare.

l. "Daca insa jertfa lui va fi jertfa de impacare si daca se va aduce din vite mari, parte barbateasca sau parte femeiasca, sa se aduca inaintea Domnului din cele fara meteahna
2. Sa-si puna cel ce o aduce mana sa pe capul jertfei si s-o junghie inaintea Domnului, la usa cortului adunarii; iar preotii, fiii lui Aaron, sa stropeasca cu sange din ea jertfelnicul imprejur.
3. Din jertfa de mantuire sa aduca jertfa Domnului: grasimea care acopera maruntaiele, toata grasimea ce acopera intestinele;

4. Amandoi rarunchii, grasimea de pe ei si cea de pe solduri, seul de pe ficat si cel de pe rarunchi;
5. Iar fiii lui Aaron sa arda acestea pe jertfelnic impreuna cu arderea de tot, care este pe lemnele de pe focul de pe jertfelnic; aceasta este jertfa, mireasma placuta Domnului.
6. Iar daca cineva aduce Domnului jertfa de impacare din vite mici, parte barbateasca sau femeiasca, s-o aduca din cele fara meteahna.
7. Daca aduce jertfa o oaie, sa o infatiseze inaintea Domnului.
8. Sa-si puna mana sa pe capul jertfei sale si s-o junghie inaintea cortului adunarii; iar preotii, fiii lui Aaron, sa stropeasca cu sangele ei jertfelnicul pe toate partile.
9. Si din aceasta jertfa de impacare sa aduca ardere Domnului grasimea ei, toata coada, retezand-o chiar din capatul spinarii, grasimea de pe maruntaie, toata grasimea de pe partea dinauntru;
10. Amandoi rarunchii, grasimea de pe ei si cea de pe solduri, seul de pe ficat si praporul, pe care-l va desprinde cu rarunchii;
11. Iar preotul sa arda acestea pe jertfelnic; aceasta mistuire prin foc este jertfa Domnului.
12. Daca insa jertfa lui este din capre, s-o infatiseze inaintea Domnului,
13. Sa-si puna mana sa pe capul caprei si s-o junghie la usa cortului adunarii; iar preotii, fiii lui Aaron, sa stropeasca cu sangele ei jertfelnicul imprejur.
14. Din acestea sa aduca prinos si jertfa Domnului: grasimea de pe maruntaie, toata grasimea care acopera intestinele,
15. Amandoi rarunchii, grasimea de pe ei si cea de pe solduri, seul de pe ficat pe care-l va desprinde cu cel de pe rarunchi;
16. Si sa le arda preotul pe jertfelnic; aceasta ardere pe foc este mireasma placuta Domnului. Toata grasimea este a Domnului.
17. Este lege vesnica si pentru toti urmasii vostri din toate asezarile voastre, ca toata grasimea si tot sangele sa nu-l mancati".

CAPITOLUL 4
Jertfele pentru pacat.

1. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Graieste fiilor lui Israel si le spune: Daca vreun om va pacatui din nestiinta impotriva poruncilor Domnului si va face ce nu se cuvine, calcand vreuna din ele;
3. De a pacatuit arhiereu miruit si a tras pe popor la pacat, pentru pacatul sau, pe care l-a savarsit, sa aduca un vitel fara meteahna, ca jertfa Domnului pentru pacat;
4. Sa infatiseze vitelul inaintea Domnului, la usa cortului adunarii, sa-si puna mana sa pe capul vitelului si sa junghie vitelul inaintea Domnului.
5. Apoi sa ia preotul cel miruit, ale carui maini sunt sfintite, din sangele vitelului si sa-l duca in cortul adunarii.
6. Acolo sa-si moaie preotul degetul sau in sange, sa stropeasca cu sange de sapte ori inaintea Domnului, asupra perdelei locasului sfant.
7. Dupa aceea sa puna preotul din sangele vitelului inaintea Domnului, pe coarnele jertfelnicului tamaierii, care se afla in cortul adunarii, iar toata ramasita din sangele vitelului s-o toarne la temelia jertfelnicului arderii de tot, care se afla inaintea cortului adunarii.
8. Apoi sa scoata din vitelul adus pentru pacat toata grasimea lui, grasimea cea de pe maruntaie, toata grasimea ce acopera launtrul,
9. Amandoi rarunchii cu grasimea de pe ei si cea de pe solduri, seul de pe ficat; acestea sa le scoata impreuna cu rarunchii,
10. Precum se ia din vitelul jertfei de izbavire, si sa le arda preotul pe jertfelnicul arderii de tot.
11. Iar pielea vitelului si tot trupul lui cu capul si cu picioarele lui, cu maruntaiele lui si cu necuratenia lui,
12. Adica tot vitelul sa-l scoata afara din tabara, la loc curat, unde se arunca cenusa, si sa-l arda pe foc de lemne; unde se arunca cenusa, acolo sa-l arda.
13. Daca insa toata obstea lui Israel va pacatui, din nestiinta, si va face impotriva poruncilor Domnului ceva ce nu trebuia facut si vrednic de osanda, iar fapta `aceasta va ramane necunoscuta adunarii,
14. Cand se va afla pacatul, pe care l-au savarsit ei, sa se aduca din partea intregii obsti un vitel fara meteahna, jertfa pentru pacat, sa-l infatiseze inaintea cortului adunarii,

15. Iar batranii obstii sa-si puna mainile lor pe capul vitelului, inaintea Domnului si sa junghie vitelul inaintea Domnului.
16. Apoi preotul miruit sa duca din sangele vitelului in cortul adunarii.
17. Sa-si moaie preotul degetul sau in sangele vitelului si sa stropeasca de sapte ori inaintea Domnului asupra perdelei sfintei sfintelor.
18. Apoi preotul sa puna din sange pe coarnele jertfelnicului tamaierii, care este inaintea fetei Domnului in cortul adunarii, iar celalalt sange sa-l toarne la temelia jertfelnicului arderii de tot, care este la usa cortului adunarii.
19. Toata grasimea lui s-o scoata din el si s-o arda pe jertfelnic;
20. Si sa faca cu vitelul acesta ceea ce s-a facut cu vitelul adus pentru pacat; asa sa faca cu el si asa sa-i curete preotul si li se va ierta pacatul.
21. Dupa aceea sa scoata vitelul intreg afara din tabara si sa-l arda asa cum a ars si vitelul de care s-a vorbit mai sus. Aceasta e jertfa pentru pacatul obstii.
22. Iar daca va gresi o capetenie si din nestiinta va face impotriva uneia din toate poruncile Domnului Dumnezeului sau ceva ce nu trebuia sa faca si vrednic de osanda,
23. Cand va afla el pacatul sau, pe care l-a savarsit, sa aduca jertfa pentru pacat un tap fara meteahna,
24. Sa-si puna mana sa pe capul tapului si sa-l junghie, unde se junghie arderile de tot, inaintea Domnului; aceasta este jertfa pentru pacat.
25. Iar preotul sa ia cu degetul sau sange de la jertfa pentru pacat si sa-l puna pe coarnele jertfelnicului arderii de tot, iar celalalt sange sa-l toarne la temelia jertfelnicului arderii de tot.
26. Toata grasimea ei s-o arda pe jertfelnic, ca grasimea jertfei de izbavire, si asa il va curati preotul de pacatul lui si i se va ierta.
27. Daca insa un om din poporul de rand va gresi din nestiinta impotriva uneia din toate poruncile Domnului si va face ceva ce nu trebuia sa faca si vrednic de osanda,
28. Cand va afla el pacatul ce l-a savarsit, sa aduca din caprele sale jertfa o capra fara meteahna, pentru pacatul ce l-a savarsit,
29. Sa-si puna mana sa pe capul jertfei pentru pacat si sa junghie capra adusa, jertfa pentru pacat, unde se junghie jertfele arderii de tot.
30. Apoi sa ia preotul din sangele ei cu degetul sau si sa puna pe coarnele jertfelnicului arderii de tot, iar celalalt sange sa-l toarne la temelia jertfelnicului.
31. Toata grasimea ei s-o aleaga, cum se alege grasimea la jertfele de mantuire, si s-o arda preotul pe jertfelnic, spre miros bine-placut Domnului; astfel il va curati preotul si i se va ierta pacatul.
32. Iar daca cineva vrea sa aduca jertfa pentru pacat din turma de oi, sa aduca parte femeiasca, fara meteahna,
33. Sa-si puna mana sa pe capul jertfei pentru pacat si s-o junghie, ca jertfa pentru pacat, la locul unde se junghie jertfa arderii de tot.
34. Apoi sa ia preotul cu degetul sau din sangele acestei jertfe pentru pacat si sa puna pe coarnele jertfelnicului arderii de tot, iar celalalt sange sa-l toarne jos langa jertfelnic.
35. Toata grasimea ei s-o aleaga, cum se alege grasimea din oaia pentru jertfa de izbavire, si s-o arda preotul pe jertfelnic, ca jertfa Domnului; si asa il va curati preotul de pacatul ce l-a savarsit si i se va ierta".

CAPITOLUL 5
Jertfele pentru vinovatie.

1. Daca vreun suflet va pacatui prin aceea ca, fiind pus sa jure ca martor, nu va spune ceea ce a auzit sau ce stie, acela va lua asupra sa pacat.
2. Sau de se va atinge cineva de orice lucru necurat, sau de trup necurat de fiara, sau de starv de dobitoc necurat, sau de starv de taratoare necurata, fara sa stie, se face necurat si vinovat;
3. Sau de se va atinge cineva de necuratenie omeneasca, sau de orice fel de necuratenie care spurca, si nu va sti, dar apoi va afla, acela e vinovat.
4. Sau de se va jura cineva cu buzele sale nebuneste sa faca ceva rau sau bine, orice fel ar fi fapta pentru care se jura oamenii fara socoteala, de nu va sti ca aceasta este rau, ci va afla in urma, e vinovat.
5. Deci, de se va face cineva vinovat de ceva din acestea si isi va marturisi pacatul,
6. Atunci, pentru pacatul sau, pe care l-a savarsit, sa aduca Domnului jertfa din turma, o oaie sau o capra din caprele sale, pentru vina pacatului, si-l va curati preotul prin aceasta de pacatul sau si i se va ierta pacatul.

7. Iar de nu va fi in stare sa aduca jertfa o oaie, pentru vina pacatului sau, sa aduca Domnului doua turturele sau doi pui de porumbel: unul jertfa pentru pacat, iar altul ardere de tot.
8. Aceste pasari sa le aduca la preot si preotul sa jertfeasca mai intai pe cea pentru pacat, sa-i franga gatul, fara sa desparta capul de trup,
9. Si sa stropeasca cu sangele acestei jertfe pentru pacat peretele jertfelnicului, iar celalalt sange sa-l scurga jos langa jertfelnic; aceasta e jertfa pentru pacat.
10. Iar pe cealalta pasare s-o aduca ardere de tot, dupa randuiala. Si asa il va curati preotul de pacatul lui si i se va ierta.
11. Daca insa nu-i va da mana sa aduca nici o pereche de turturele sau doi pui de porumbel, atunci sa aduca pentru greseala sa a zecea parte dintr-o efa de faina buna de grau, ca jertfa pentru pacat, dar sa nu toarne pe ea untdelemn, nici tamaie sa nu puna pe ea, ca aceasta este jertfa pentru pacat.
12. S-o aduca la preot si preotul sa ia din ea un pumn plin, spre pomenire, si s-o arda pe jertfelnic, ca jertfa Domnului; aceasta este jertfa pentru pacat.
13. Prin aceasta il va curati preotul de pacatul lui, pe care l-a savarsit in una din intamplarile acelea, si i se va ierta pacatul; ramasita de faina va fi a preotului, ca la prinosul de faina".
14. Apoi a grait Domnul cu Moise si a zis:
15. De va face cineva greseala si din nestiinta va pacatui impotriva celor afierosite Domnului, acela, pentru vina sa, sa ia din turma de oi si sa aduca Domnului jertfa pentru vina, un berbec fara meteahna, pretuit la doi sicli de argint, dupa pretul siclului sfant.
16. Si ce a gresit impotriva lucrului sfant, va plati si va mai adauga peste pretul lui a cincea parte din pret si va da aceasta preotului si preotul il va curati prin berbecul jertfei pentru vina si i se va ierta.
17. De va gresi cineva impotriva uneia din toate poruncile Domnului si va face ce nu se cuvine sa faca si din nestiinta s-a facut vinovat si va fi sub pacat,
18. Acela sa aduca la preot din turma de oi, jertfa pentru vina, un berbec fara meteahna, dupa pretuirea ta, si-i va curati preotul greseala, in care a cazut el din nestiinta si i se va ierta.
19. Aceasta este jertfa pentru greseala cu care s-a facut vinovat el inaintea Domnului".

CAPITOLUL 6

Alte jertfe.

1. Grait-a iarasi Domnul cu Moise si a zis:
2. "Daca cineva va gresi si cu buna stiinta va nesocoti poruncile Domnului, tagaduind inaintea aproapelui sau ceea ce acesta i-a incredintat, sau i-a lasat in pastrare, sau ceea ce i-a furat, sau va insela pe aproapele sau,
3. Sau gasind un lucru pierdut si tagaduind inaintea lui, sau jurandu-se stramb pentru ceva, ce atrage pedeapsa asupra oamenilor,
4. Daca se va dovedi ca a gresit si s-a facut vinovat, sa intoarca ce a furat, sau ce a rapit, sau ce i-a fost incredintat, sau ce a fost pierdut si gasit de el.
5. Tot lucrul, pentru care s-a jurat stramb, sa-l plateasca deplin si sa mai adauge pe deasupra a cincea parte din pretul lui si sa dea aceluia, al caruia este lucrul, in ziua cand isi va cunoaste vina sa.
6. Iar pentru vina sa sa ia din turma de oi un berbec fara meteahna, dupa pretuirea ta, si sa-l aduca Domnului prin preot, jertfa pentru vina.
7. Preotul il va curati inaintea Domnului si i se va ierta orice ar fi faptuit si oricum s-ar fi facut vinovat".
8. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
9. "Porunceste lui Aaron si fiilor lui si le zi: Randuiala arderii de tot este aceasta: arderea de tot sa ramana pe vatra jertfelnicului toata noaptea pana dimineata si focul jertfelnicului sa arda pe el si sa nu se stinga.
10. Iar dimineata preotul sa se imbrace cu haina sa cea de in, dupa ce si-a luat pantalonii sai cei de in pe trupul sau, sa ridice cenusa arderii de tot, pe care a ars-o focul pe jertfelnic, si s-o puna langa jertfelnic.
11. Apoi sa-si dezbrace hainele sale si sa se imbrace cu alte haine si sa scoata cenusa afara din tabara; la loc curat.
12. Dar focul pe jertfelnic sa arda si sa nu se stinga; preotul sa puna pe el lemne in fiecare dimineata, sa aseze pe el ardere de tot si sa arda pe el grasimea jertfei de mantuire.
13. Iar focul sa arda necontenit pe jertfelnic si sa nu se stinga.
14. Randuiala prinosului de paine, pe care preotii, fiii lui Aaron, trebuie sa-l aduca inaintea Domnului la jertfelnic, este aceasta:

15. Sa ia preotul din prinosul acesta de paine un pumn de faina de grau, cu untdelemnul ei si cu toata tamaia, care e pe prinos, si sa le arda pe jertfelnic mireasma placuta de pomenire inaintea Domnului.
16. Iar ramasita din ea s-o manance Aaron si fiii lui si s-o manance nedospita, in locul cel sfant; in curtea cortului adunarii s-o manance, dar sa nu o coaca dospita.
17. Aceasta le-o dau parte din jertfele Mele. Aceasta este sfintenie mare, ca si jertfa pentru pacat si ca si jertfa pentru vina.
18. Tot barbatul din neamul preotesc poate sa manance din ea. Aceasta e lege vesnica in neamul vostru din jertfele Domnului. Tot ce se va atinge de ea, se va sfinti".
19. A grait Domnul cu Moise si a zis:
20. "Prinosul lui Aaron si al fiilor lui, pe care-l vor aduce ei Domnului, in ziua ungerii lor, este acesta: faina buna de grau, a zecea parte din efa, vor aduce jertfa necontenita; jumatate din ea dimineata si jumatate seara.
21. S-o gateasca in tigaie, cu untdelemn; s-o rupi bucati, cum se rupe prinosul de paine framantat cu untdelemn; sa o aduci intru mireasma placuta Domnului.
22. Aceasta s-o savarseasca preotul, care se va mirui in locul lui Aaron, din fiii lui; acesta este asezamant vesnic. Prinosul acesta sa-l arda tot.
23. Orice prinos de paine din partea preotului sa se arda tot si sa nu se manance nimic din el".
24. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
25. "Spune lui Aaron si fiilor lui si le zi: Randuiala jertfei pentru pacat este aceasta: jertfa pentru pacat sa se junghie inaintea Domnului, in locul unde se junghie si cea pentru arderea de tot. Aceasta este sfintenie mare.
26. Preotul cel ce savarseste jertfa cea pentru pacat s-o manance, dar s-o manance in locul cel sfant, in curtea cortului adunarii.
27. Tot ce se va atinge de carnea ei se va sfinti; si de se va stropi cu sangele ei haina, haina stropita sa se spele in locul cel sfant.
28. Oala de lut, in care s-a fiert ea, sa se sparga; iar daca ea s-a fiert in vas de arama, acesta sa se curete si sa se spele cu apa.
29. Toti cei de parte barbateasca din neamul preotesc pot sa manance din ea. Aceasta este mare sfintenie inaintea Domnului.
30. Dar orice jertfa pentru pacat din al carei sange s-a dus in cortul adunarii pentru facerea curatirii in locul cel sfant, sa nu se manance, ci sa se arda in foc".

CAPITOLUL 7
Jertfe de ispasire.

1. "Iata si randuiala jertfei pentru vina: Aceasta este sfintenie mare.
2. Jertfa pentru vina sa se junghie in locul unde se junghie jertfa arderii de tot si cu sangele ei sa se stropeasca jertfelnicul de jur imprejur.
3. Cel ce o aduce sa osebeasca din ea toata grasimea, coada si grasimea de pe maruntaie,
4. Amandoi rarunchii, grasimea cea de pe ei si seul de pe ficat: toate acestea sa le osebeasca impreuna cu cei doi rarunchi.
5. Acestea sa le arda preotul pe jertfelnic, ca jertfa Domnului. Aceasta este jertfa pentru vina.
6. Toti cei de parte barbateasca din neamul preotesc sa manance din ea, dar s-o manance in locul cel sfant, ca aceasta este sfintenie mare.
7. La jertfa pentru vina, ca si la jertfa pentru pacat, este aceeasi randuiala; ele sunt partea preotului, care savarseste curatirea cu ajutorul lor.
8. Cand preotul va aduce jertfa arderii de tot a cuiva, pielea jertfei aduse va fi a preotului.
9. Tot prinosul de paine copt in cuptor si tot prinosul de paine gatit in oala sau in tigaie va fi al preotului, care-l savarseste.
10. Orice dar de paine, framantat cu untdelemn sau uscat, va fi al tuturor fiilor lui Aaron deopotriva.
11. Iar randuiala jertfei de impacare, care se aduce Domnului, este aceasta:
12. Daca se va aduce ca jertfa de multumire, atunci sa se aduca paini framantate cu untdelemn, turte nedospite, unse cu untdelemn, faina de grau, framantata cu untdelemn;
13. Pe langa painile nedospite sa se mai aduca dar la jertfa de multumire si paine dospita.
14. Unul din toate aceste daruri ale sale sa-l aduca Domnului dar ridicat; acesta va fi al preotului, care stropeste cu

sangele jertfei de mantuire.
15. Si carnea jertfei de mantuire, ca dar de multumire, va fi tot a lui, insa sa se manance in ziua aducerii ei si sa nu ramana din ea nimic pe a doua zi.
16. Daca insa jertfa ce se aduce este din fagaduinta sau de bunavoie, jertfa lui sa se manance in ziua aducerii si ceea ce va ramane se poate manca a doua zi.
17. Iar ceea ce va mai ramane din carnea jertfei pe a treia zi sa se arda cu foc.
18. Daca insa carnea jertfei acesteia o va manca cineva a treia zi, jertfa aceasta nu va fi primita si nu i se va tine in seama, ca este intinare si cel ce o va manca va avea asupra sa pacat.
19. Carnea care a fost atinsa de ceva necurat sa nu se manance, ci sa se arda cu foc; iar carnea curata sa se manance tot de cel curat.
20. Daca insa vreun om, in stare de necuratie, va manca din carnea jertfei de mantuire, adusa Domnului, acel suflet se va starpi din poporul sau.
21. Daca vreun om, care s-a atins de ceva necurat, de necuratenie omeneasca, sau de dobitoc necurat, sau de vreo taratoare necurata, va manca din carnea jertfei de izbavire, adusa Domnului, omul acela se va starpi din poporul sau".
22. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
23. "Graieste fiilor lui Israel si le zi: Nici un fel de grasime, nici de bou, nici de oaie, nici de tap sa nu mancati.
24. Grasimea de mortaciune si grasimea dobitocului sfasiat de fiara sa se intrebuinteze la orice lucru, iar de mancat sa nu se manance.
25. Tot cel ce va manca grasimea dobitocului, care se aduce jertfa mistuita cu foc Domnului, acela sa se starpeasca din poporul sau.
26. Nici un fel de sange sa nu mancati in toate cetatile voastre, nici de pasari, nici de dobitoace.
27. Tot cel ce va manca sange, acela se va starpi din poporul sau".
28. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
29. "Graieste fiilor lui Israel si le zi: Cel ce isi infatiseaza Domnului jertfa sa de mantuire, acela din jertfa sa de mantuire sa aduca o parte prinos Domnului,
30. Si anume: Sa aduca Domnului jertfa cu mainile sale: grasimea de pe pieptul jertfei si seul de pe ficat; sa aduca leganand pieptul jertfei inaintea Domnului.
31. Grasimea s-o arda preotul pe jertfelnic, iar pieptul va fi al lui Aaron si al fiilor lui.
32. Si spata dreapta din jertfele de izbavire ce aduceti sa o dati preotului.
33. Spata dreapta va fi partea aceluia din fiii lui Aaron, care va aduce pe jertfelnic sangele si grasimea jertfei de izbavire;
34. Caci Eu voi lua de la fiii lui Israel, din jertfele lor de izbavire, pieptul leganat si spata dreapta si le voi da lui Aaron preotul si fiilor lui ca venit vesnic de la fiii lui Israel.
35. Acestea sunt partea lui Aaron si partea fiilor lui din jertfele Domnului, pe care o vor primi din ziua cand se vor infatisa ei inaintea Domnului, ca sa slujeasca,
36. Si pe care a poruncit Domnul sa li se dea de catre fiii lui Israel din ziua ungerii lor. Aceasta este hotarare vesnica in neamul lor".
37. Aceasta este randuiala arderii de tot, a darului de paine, a jertfei pentru pacat, a jertfei pentru vina, a jertfei afierosirii si a jertfei de mantuire,
38. Cum a dat-o Domnul lui Moise pe Muntele Sinai, cand a poruncit fiilor lui Israel, in pustiul Sinai, sa-si aduca prinoasele lor Domnului.

CAPITOLUL 8
Sfintirea preotilor.

l. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Ia pe Aaron si impreuna cu el si pe fiii lui, vesmintele, mirul de miruit, vitelul de jertfa cea pentru pacat, panerul cu azimile si cei doi berbeci,
3. Si aduna toata obstea la usa cortului adunarii".
4. Si a facut Moise asa cum ii poruncise Domnul si a adunat obstea la usa cortului adunarii.
5. Dupa aceea a zis Moise catre obste: "Iata ce porunceste Domnul sa se faca!"
6. Deci a adus Moise pe Aaron si pe fiii lui si i-a spalat cu apa:

7. Apoi a imbracat pe Aaron cu hitonul, l-a incins cu braul, l-a imbracat cu meilul, i-a pus efodul, l-a incins cu cingatoarea efodului si i-a strans cu ea efodul;
8. Dupa aceea i-a pus hosenul si in hosen i-a pus Urim si Tumim,
9. Iar pe cap i-a pus chidarul si la chidar, in partea lui de dinainte, i-a prins tablita cea de aur, diadema sfinteniei, cum poruncise Domnul lui Moise.
10. Apoi a luat Moise mirul de miruit si a miruit cortul si toate cele din el si le-a sfintit.
11. A stropit cu el de sapte ori asupra jertfelnicului si a miruit jertfelnicul si toate obiectele lui, baia si capataiul ei si le-a sfintit.
12. Dupa aceea a turnat Moise mir pe capul lui Aaron si l-a uns si l-a sfintit.
13. Si a adus Moise pe fiii lui Aaron, i-a imbracat cu hitoane, i-a incins cu braie si le-a pus turbane, cum poruncise Domnul lui Moise.
14. Apoi a adus Moise vitelul cel de jertfa pentru pacat, iar Aaron si fiii lui si-au pus mainile pe capul vitelului de jertfa pentru pacat;
15. Si l-a junghiat Moise si a luat din sange si cu degetul sau a pus pe coarnele jertfelnicului de toate partile si a curatit jertfelnicul, iar celalalt sange l-a turnat jos langa jertfelnic si a sfintit jertfelnicul ca sa fie curat.
16. A luat apoi Moise toata grasimea de pe maruntaie, seul de pe ficat, amandoi rarunchii si grasimea lor, si le-a ars pe jertfelnic.
17. Iar vitelul, pielea lui, carnea lui si necuratenia lui, le-a ars cu foc afara din tabara, cum poruncise Domnul lui Moise.
18. Apoi Moise a adus berbecul cel pentru ardere de tot, iar Aaron si fiii lui si-au pus mainile pe capul berbecului.
19. Si apoi a junghiat Moise berbecul si a stropit cu sange jertfelnicul de jur imprejur.
20. A taiat apoi berbecul in bucati si a adus Moise bucatile, capatana si grasimea, iar maruntaiele si picioarele le-a spalat cu apa.
21. Si a ars Moise tot berbecul pe jertfelnic; aceasta era ardere de tot spre mireasma placuta, aceasta era jertfa Domnului, cum poruncise Domnul lui Moise.
22. Dupa aceea a adus Moise al doilea berbec, berbecul cel pentru sfintire, si si-au pus Aaron si fiii lui mainile pe capul berbecului.
23. Si junghiindu-l, Moise a luat din sangele lui si a pus pe varful urechii drepte a lui Aaron, pe degetul cel mare de la mana dreapta a lui si pe degetul cel mare de la piciorul drept al lui.
24. Apoi a adus Moise pe fiii lui Aaron si a pus sange pe varful urechilor drepte ale lor, pe degetul cel mare de la mainile drepte ale lor si pe degetul cel mare de la picioarele drepte ale lor; si a stropit Moise jertfelnicul cu sange de jur imprejur.
25. Dupa aceea a luat Moise grasimea si coada, toata grasimea de pe maruntaie, seul de pe ficat, amandoi rarunchii, grasimea lor si soldul drept;
26. Iar din panerul cu painile punerii inaintea Domnului a luat o azima, o paine cu untdelemn si turta si le-a asezat peste grasime si peste soldul drept;
27. Si toate acestea le-a pus pe mainile lui Aaron si pe mainile fiilor sai si le-au dus leganandu-le inaintea fetei Domnului.
28. Apoi a luat Moise acestea din mainile lor si le-a ars pe jertfelnic ardere de tot; aceasta a fost jertfa de sfintire, mireasma placuta, jertfa Domnului.
29. Luand apoi pieptul, Moise l-a adus, leganandu-l inaintea fetei Domnului; aceasta era partea lui Moise din berbecul sfintirii, cum poruncise Domnul lui Moise.
30. Apoi a luat Moise mir de miruit si sange de langa jertfelnic si a stropit pe Aaron, vesmintele lui, pe fiii lui si vesmintele fiilor lui impreuna cu el; si asa a sfintit pe Aaron si vesmintele lui si, impreuna cu el, si pe fiii lui si vesmintele fiilor lui.
31. Apoi a zis Moise catre Aaron si catre fiii lui: "Fierbeti carnea la intrarea cortului adunarii si acolo s-o mancati cu painea cea din panerul sfintirii, dupa cum mi s-a poruncit mie si mi s-a zis: "Aaron si fiii lui s-o manance!"
32. Iar ramasitele de carne si de paine sa le ardeti cu foc.
33. Sapte zile sa nu va departati de la usa cortului adunarii, pana se vor implini zilele sfintirii voastre, ca sfintirea voastra trebuie sa se savarseasca in sapte zile.
34. Cum s-a facut astazi, asa a poruncit Domnul sa se faca pentru curatirea voastra si in celelalte zile.
35. La usa cortului adunarii veti sedea ziua si noaptea timp de sapte zile si veti fi de straja la Domnul, ca sa nu muriti, ca asa mi s-a poruncit mie de la Domnul Dumnezeu".

36. Si au implinit Aaron si fiii lui toate randuielile, cate le poruncise Domnul prin Moise.

CAPITOLUL 9
Jertfa lui Aaron.

l. Iar in ziua a opta a chemat Moise pe Aaron, pe fiii lui si pe batranii lui Israel,
2. Si a zis catre Aaron: "Ia-ti din turma un vitel de jertfa pentru pacat si un berbec pentru arderea de tot, amandoi fara meteahna, si-i adu inaintea fetei Domnului.
3. Iar batranilor lui Israel sa le graiesti si sa le spui: Luati din turma de capre un tap, ca jertfa pentru pacat, un berbec, un vitel si un miel, toti de un an si fara meteahna, ca sa fie adusi ardere de tot,
4. Precum si un bou si un berbec pentru jertfa de mantuire, ca sa se savarseasca jertfa inaintea fetei Domnului, si prinos de paine, framantat cu untdelemn, ca astazi are sa vi se arate Domnul".
5. Deci au luat ei si au adus inaintea cortului adunarii cele ce poruncise Moise si a venit toata obstea si a stat inaintea fetei Domnului.
6. Atunci a zis Moise catre obste: "Iata ce a poruncit Domnul sa faceti, ca sa vi se arate slava Domnului!"
7. Iar catre Aaron Moise a zis: "Apropie-te de jertfelnic si savarseste jertfa ta cea pentru pacat si arderea de tot a ta si curateste-te pe tine si casa ta; apoi adu darurile poporului si-l curateste, cum a poruncit Domnul!"
8. Deci, s-a apropiat Aaron de jertfelnic si a junghiat vitelul cel de jertfa pentru pacatul sau.
9. Iar fiii lui Aaron, aducand sangele la el, si-a muiat degetul in sange si a pus pe coarnele jertfelnicului, iar celalalt sange l-a turnat jos langa jertfelnic.
10. Grasimea, rarunchii si seul de pe ficat, de la jertfa cea pentru pacat, le-a ars pe jertfelnic, cum poruncise Domnul lui Moise;
11. Iar carnea si pielea le-a ars pe foc afara din tabara.
12. Apoi a junghiat jertfa cea pentru arderea de tot si, aducandu-i fiii lui Aaron sangele, a stropit jertfelnicul din toate partile.
13. Dupa aceea i-au adus arderea de tot in bucati si el le-a pus impreuna cu capatana pe jertfelnic,
14. Iar maruntaiele si picioarele le-a spalat cu apa si le-a pus peste arderea de tot si le-a ars pe jertfelnic.
15. Apoi a adus prinosul poporului: luand tapul cel pentru pacatul poporului l-a junghiat si l-a adus jertfa pentru pacat, ca si berbecul.
16. Dupa aceea a adus arderea de tot, savarsind-o dupa randuiala.
17. A adus de asemenea prinos de paine si, luand din el o mana plina, a ars pe jertfelnic, pe langa arderea de tot cea de dimineata.
18. Apoi a junghiat boul si berbecul pentru jertfa de mantuire a poporului si fiii lui Aaron i-au adus sangele si el a stropit cu el jertfelnicul de jur imprejur.
19. I-au adus apoi grasimea boului si a berbecului, coada si grasimea cea de pe maruntaie, rarunchii cu grasimea lor si grasimea de pe ficat;
20. si a pus grasimea pe pieptul jertfei de izbavire, apoi a ars grasimea pe jertfelnic;
21. Iar pieptul si spata dreapta le-a adus Aaron leganandu-le inaintea fetei Domnului, cum poruncise Moise.
22. Si si-a ridicat Aaron mainile sale asupra poporului si l-a binecuvantat, iar dupa ce a savarsit jertfa pentru pacat, arderea de tot si jertfa de mantuire, s-a coborat.
23. Apoi au intrat Moise si Aaron in cortul adunarii si cand au iesit au binecuvantat tot poporul; atunci s-a aratat
slava Domnului la tot poporul. 24. Si iesind foc de la Domnul, a mistuit pe jertfelnic arderea de tot si grasimea. Si
vazand tot poporul a scos strigate de bucurie si a cazut cu fata la pamant.

CAPITOLUL 10
Pedeapsa lui Nadab si Abiud.

1. In vremea aceea cei doi fii ai lui Aaron, Nadab si Abiud, luandu-si fiecare cadelnita sa, au pus in ea foc, au turnat deasupra tamaie si au adus inaintea Domnului foc strain, ce nu le poruncise Domnul.
2. Atunci a iesit foc de la Domnul si i-a mistuit si au murit amandoi inaintea Domnului.
3. Iar Moise a zis catre Aaron: "Iata ce a voit sa spuna Domnul cand a zis: Voi sa fiu sfintit prin cei ce se vor apropia de Mine si inaintea adunarii a tot poporul preaslavit". Iar Aaron tacea.
4. Atunci a chemat Moise pe Misail si Eltafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, si le-a zis: "Duceti-va de scoateti pe

fratii vostri din locasul cel sfant si-i duceti afara din tabara!"
5. Si acestia s-au dus si i-au scos in hitoanele lor afara din tabara, cum zisese Moise.
6. Iar lui Aaron si fiilor lui, Eleazar si Itamar, le-a zis Moise; "Capetele voastre sa nu vi le descoperiti si vesmintele voastre sa nu vi le sfasiati, ca sa nu muriti si ca sa nu atrageti mania asupra obstii intregi. Dar fratii vostri, toata casa lui Israel, pot sa planga pe cei arsi, pe care i-a ars Domnul.
7. Din usa cortului adunarii sa nu iesiti, ca sa nu muriti, caci aveti pe voi mirul de ungere al Domnului!" Si s-a facut drept cuvantul lui Moise.
8. Apoi graind Domnul cu Aaron, a zis:
9. "Vin si sichera sa nu beti, nici tu, nici fiii tai, cand intrati in cortul adunarii sau va apropiati de jertfelnic, ca sa nu muriti. Acesta este asezamant vesnic in neamul vostru.
10. Ca sa puteti deosebi cele sfinte de cele nesfinte si cele necurate de cele curate,
11. Si ca sa invatati pe fiii lui Israel toate legile, pe care le-a poruncit lor Domnul prin Moise".
12. Iar Moise a zis catre Aaron si catre fiii sai, Eleazar si Itamar, care-i mai ramasesera: "Luati prinosul de paine, ce a ramas din jertfele Domnului, si-l mancati nedospit, langa jertfelnic, ca acesta este sfintenie mare.
13. Sa-l mancati insa in locul cel sfant, ca aceasta este partea ta si partea fiilor tai din jertfele Domnului; asa mi s-a poruncit mie de la Domnul.
14. Iar pieptul leganat si spata ridicata sa le mancati la loc curat, tu si fiii tai si casa ta impreuna cu tine, ca acestea sunt date sa fie partea ta si partea fiilor tai din jertfele de izbavire ale fiilor lui Israel.
15. Spata ridicata si pieptul leganat sa le aduca ei cu grasime pentru ardere, leganandu-le inaintea fetei Domnului, si sa fie acestea parte vesnica pentru tine si impreuna cu tine si pentru fiii tai si pentru fiicele tale, cum a poruncit Domnul lui Moise".
16. Si a cautat Moise tapul de jertfa pentru pacat si iata era ars. Si s-a maniat Moise pe Eleazar si pe Itamar, fiii lui Aaron, care mai ramasesera,
17. si a zis: "Pentru ce n-an mancat jertfa pentru pacat in locul cel sfant? Ca aceasta este sfintenie mare si va e data voua, ca sa ridicati pacatele obstii si s-o curatiti inaintea Domnului.
18. Iata sangele ei nu s-a dus inauntrul locasului sfant si voi trebuia s-o mancati in locul cel sfant, cum mi s-a poruncit mie de la Domnul".
19. Aaron insa a zis catre Moise: "Iata, astazi si-au adus ei jertfa lor pentru pacat si arderea lor de tot inaintea Domnului si, dupa cele ce mi s-au intamplat, de as fi mancat astazi jertfa pentru pacat, oare ar fi fost aceasta placut Domnului?"
20. Si a auzit acestea Moise si le-a socotit raspunsul indreptatit.

CAPITOLUL 11

Animale curate si necurate.

1. In vremea aceea a grait Domnul cu Moise si cu Aaron si a zis:
2. "Graiti fiilor lui Israel si le ziceti: Iata animalele pe care le puteti manca din toate dobitoacele de pe pamant:
3. Orice animal cu copita despicata, care are copita despartita in doua si isi rumega mancarea, il puteti manca.
4. Dar si din cele ce-si rumega mancarea, sau isi au copita despicata sau impartita in doua, nu veti manca pe acestea: camila, pentru ca aceasta-si rumega mancarea, dar copita n-o are despicata; aceasta e necurata pentru voi.
5. Iepurele de casa isi rumega mancarea, dar laba n-o are despicata; acesta este necurat pentru voi.
6. Iepurele de camp isi rumega mancarea, dar laba n-o are despicata; acesta este necurat pentru voi.
7. Porcul are copita despicata si despartita in doua, dar nu rumega; acesta este necurat pentru voi.
8. Din carnea acestora sa nu mancati si de starvurile lor sa nu va atingeti, ca acestea sunt necurate pentru voi.
9. Din toate vietuitoarele, care sunt in apa, veti manca pe acestea: toate cate sunt in ape; in mari, in rauri si in balti, si au aripi si solzi, pe acelea sa le mancati.
10. Iar toate cate sunt in ape, in mari, in rauri, si in balti, toate cele ce misuna in ape, dar n-au aripi si solzi, spurcaciune sunt pentru voi.
11. De acestea sa va ingretosati, carnea lor sa n-o mancati si de starvurile lor sa va ingretosati.
12. Toate vietatile din ape, care n-au aripi si solzi, sunt spurcate pentru voi.
13. Din pasari sa nu mancati si sa va ingretosati de acestea, ca sunt spurcate: vulturul, zgriptorul si vulturul de mare;
14. Corbul si soimul cu soiurile lor;

15. Toata cioara cu soiurile ei;
16. Strutul, cucuveaua, randunica si uliul cu soiurile lui;
17. Huhurezul, pescarul si ibisul;
18. Lebada, pelicanul si cocorul;
19. Cocostarcul, batlanul cu soiurile lui; pupaza si liliacul.
20. Toate insectele inaripate, care umbla pe patru picioare, sunt spurcate pentru voi.
21. Dar din toate insectele inaripate, care umbla in patru picioare, sa mancati numai pe acelea care au fluierele picioarelor de dinapoi mai lungi, ca sa poata sari pe pamant.
22. Din acestea sa mancati urmatoarele: lacusta si soiurile ei, solamul si soiurile lui, hargolul si soiurile lui, si hagabul cu soiurile lui.
23. Orice alta insecta inaripata care are patru picioare e spurcata pentru voi si va spurcati de ele.
24. Tot cel ce se va atinge de trupul lor necurat va fi pana seara;
25. Si tot cel ce va lua in maini trupul lor sa-si spele haina si necurat va fi pana seara.
26. Tot dobitocul cu copita despicata, care n-are copita despartita adanc sau nu-si rumega mancarea, este necurat pentru voi; tot cel ce se va atinge de el necurat va fi pana seara.
27. Din toate fiarele cu patru picioare, cele care calca pe labe sunt necurate pentru voi si tot cel ce se va atinge de starvul lor necurat va fi pana seara.
28. Cel ce va umbla cu starvul lor sa-si spele haina si necurat va fi pana seara, caci ele sunt necurate pentru voi.
29. Din dobitoacele ce misuna pe pamant, iata care sunt necurate pentru voi: cartita, soarecele si soparla, cu soiurile lor;
30. Ariciul, crocodilul, salamandra, melcul si cameleonul.
31. Acestea dintre toate cele ce misuna pe pamant sunt necurate pentru voi. Tot cel ce se atinge de starvurile lor necurat va fi pana seara.
32. Tot lucrul, pe care va cadea vreuna din acestea, moarta, fie vas de lemn, sau haina, sau piele, sau orice fel de lucru ce se intrebuinteaza la ceva, lucrul acela necurat va fi; sa-l puneti in apa si va fi necurat pana seara, iar apoi va fi curat.
33. Tot vasul de lut, in care va cadea vreuna din ele, sa-l spargeti, iar cele din el sunt necurate.
34. Orice lucru de mancare, peste care "a cadea apa din acel vas, necurat va fi pentru voi si toata bautura de baut, din asemenea vas, necurata va fi.
35. Tot lucrul, peste care va cadea ceva din trupul mort al acestora, se va spurca; soba si caminul sa le stricati, ca necurate sunt si necurate vor fi pentru voi.
36. Numai izvorul, fantana si adunarile de apa vor ramane curate, iar cel ce se va atinge de mortaciunile din ele, acela necurat va fi.
37. De va cadea ceva din trupul acestora pe samanta de semanat, aceasta curata va fi.
38. Daca insa va cadea ceva din trupul lor peste samanta, dupa ce aceasta s-a muiat cu apa, atunci samanta necurata sa fie pentru voi.
39. Iar de va muri vreun dobitoc din cele ce se mananca si se va atinge cineva de starvul lui, acela necurat va fi pana seara;
40. Iar cel ce va manca mortaciunea lui, sa-si spele hainele sale si necurat va fi pana seara; cel ce va duce starvul lui sa-si spele hainele sale si necurat va fi pana seara.
41. Toata vietatea ce se taraste pe pamant este spurcata pentru voi; sa n-o mancati.
42. Tot ce se taraste pe pantece si tot ce umbla in patru picioare si cele cu picioare multe dintre vietatile ce se tarasc pe pamant, sa nu le mancati, ca sunt spurcate pentru voi.
43. Sa nu va spurcati sufletele voastre cu vreo vietate taratoare si sa nu va pangariti cu ea, ca sa fiti din pricina ei necurati,
44. Ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. Sfintiti-va si veti fi sfinti, ca Eu, Domnul Dumnezeul vostru, sfant sunt; sa nu va pangariti sufletele voastre cu vreo vietate din cele ce se tarasc pe pamant,
45. Ca Eu sunt Domnul, Cel ce v-am scos din pamantul Egiptului, ca sa va fiu Dumnezeu. Deci fiti sfinti, ca Eu, Domnul, sunt sfant".
46. Aceasta este legea cea pentru dobitoace, pentru pasari, pentru toate vietatile ce misuna in apa si pentru toate vietatile ce traiesc pe pamant,
47. Dupa care se pot deosebi cele necurate de cele curate si vietatile ce se mananca de vietatile ce nu se mananca.

CAPITOLUL 12
Curatirea femeilor dupa nastere.

1. Si a grait Domnul lui Moise si a zis:
2. "Graieste fiilor lui Israel si le zi: Daca femeia va zamisli si va naste prunc de parte barbateasca, necurata va fi sapte zile, cum e necurata si in zilele regulei ei.
3. Iar in ziua a opta se va taia pruncul imprejur.
4. Femeia sa mai sada treizeci si trei de zile si sa se curate de sangele sau; de nimic sfant sa nu se atinga, si la locasul sfant sa nu mearga, pana se vor implini zilele curatirii ei.
5. Iar de va naste fata, necurata va fi doua saptamani, ca si in timpul regulei ei; apoi sa mai stea saizeci si sase de zile pentru a se curati de sangele sau.
6. Dupa ce se vor implini zilele curatirii ei pentru fiu sau pentru fiica, sa aduca preotului la usa cortului un miel de un an ardere de tot si un pui de porumbel sau o turturica, jertfa pentru pacat;
7. Preotul va infatisa acestea inaintea Domnului si o va curati si curata va fi de curgerea sangelui ei. Aceasta e randuiala pentru ceea ce a nascut prunc de parte barbateasca sau de parte femeiasca.
8. Iar de nu-i va da mana sa aduca un miel, sa ia doua turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru ardere de tot si altul jertfa pentru pacat, si o va curati preotul si curata va fi".

CAPITOLUL 13
Lepra la oameni si pe vesminte

1. Grait-a Domnul cu Moise si cu Aaron si le-a zis:
2. "De se va ivi la vreun om pe pielea trupului lui vreo umflatura, sau buba, sau basica, sau de se va face pe pielea trupului o rana ca de lepra, sa fie adus la Aaron preotul sau la un preot din fiii lui.
3. Preotul va cerceta rana de pe pielea trupului lui si de va vedea ca perii de pe rana s-au facut albi si ca rana s-a adancit in pielea trupului, aceea este rana de lepra, iar preotul dupa ce l-a cercetat, il va declara necurat.
4. Iar daca pata de pe piele, desi este alba, dar nu este si adancita in pielea lui, si perii de pe ea nu s-au facut albi, ci sunt negri, sa inchida preotul pe cel cu rana sapte zile.
5. In ziua a saptea sa vada preotul rana: daca rana a ramas ca inainte si nu s-a intins rana pe piele, preotul sa-l inchida alte sapte zile.
6. In ziua a saptea il va cerceta preotul din nou si daca rana va fi slabita si nu se va fi intins rana pe piele, preotul sa-l declare curat. Aceasta este o buba si cel ce o are sa-si spele hainele sale si va fi curat.
7. Iar daca, dupa ce omul s-a aratat preotului, din nou buba a inceput a se intinde pe piele, sa se arate iar preotului;

8. Preotul, vazand ca buba se intinde pe piele, il va declara necurat, ca aceasta este lepra.
9. De se va ivi pe un om boala leprei, acela sa fie adus la preot.
10. Preotul va cerceta si, daca umflatura de pe piele va fi alba si parul va fi schimbat in alb si daca umflatura va fi carne vie,
11. Aceea e lepra invechita pe pielea trupului; preotul il va declara necurat si nu-l va inchide, ca este necurat.
12. Daca insa lepra va inflori pe piele si daca va acoperi lepra toata pielea bolnavului de la cap pana la picioare, cat poate sa vada preotul cu ochii,
13. Si daca va vedea preotul ca lepra a acoperit toata pielea trupului, atunci va declara pe bolnav curat, pentru ca tot s-a schimbat in alb si deci este curat.
14. Iar in ziua cand se va ivi pe el carne vie, va fi necurat,
15. Si preotul, vazand carnea vie, il va declara necurat, caci carnea cea vie este necurata, este lepra.
16. Iar daca se va schimba carnea cea vie si se va face alba, sa vina bolnavul la preot,
17. Si preotul sa-l cerceteze si daca rana s-a schimbat in alb, atunci preotul sa-l declare curat, ca e curat.
18. Daca cineva a avut pe pielea trupului o buba si s-a vindecat,
19. Si pe locul bubei s-a ivit o umflatura alba sau o pata alba-rosiatica, sa se arate preotului.
20. Si preotul sa-l cerceteze si de se va vedea ca umflatura s-a adancit in piele si parul de pe ea s-a schimbat in alb, preotul il va declara necurat, ca aceasta e lepra si s-a ivit in locul bubei.
21. Daca insa preotul va vedea ca parul de pe umflatura nu este alb si ea nu este adancita in pielea trupului si e negricioasa, atunci preotul va inchide pe bolnav pentru sapte zile.

22. Daca rana va incepe a se lati tare pe piele, preotul il va declara necurat, ca este rana de lepra.
23. Iar daca pata va ramane pe loc si nu se va lati, atunci e o oprire in loc a bubei si preotul va declara pe bolnav curat.
24. Daca cineva va avea pe pielea trupului o arsura si pe locul tamaduit de arsura se va ivi o pata rosiatica-albicioasa,
25. Si daca preotul va vedea ca parul de pe acea pata s-a schimbat in alb si ca pata e adancita sub piele, aceea este lepra si s-a ivit pe arsura; preotul va declara pe bolnav necurat, caci e boala leprei.
26. Daca insa preotul va vedea ca parul de pe pata nu este alb si ca ea nu este adancita sub piele si ca este negricioasa, preotul va inchide pe acela pentru sapte zile;
27. Si in ziua a saptea preotul il va cerceta iar si, daca pata s-a latit tare pe piele, preotul il va declara necurat, ca aceea este rana de lepra.
28. Iar daca pata sta pe loc si este negricioasa, aceea este obrinteala arsurii si preotul va declara pe om curat, ca este obrinteala a arsurii.
29. Daca un barbat sau o femeie va avea o pata pe cap sau pe barbie,
30. Si, cercetand-o preotul, se va vedea ca ea este adancita sub piele si ca parul de pe ea este galbui si subtire, preotul va declara pe unul ca acela necurat, ca aceea este chelbe, lepra in cap, sau lepra in barba.
31. Daca insa preotul, la cercetarea petei de chelbe, va vedea ca ea nu este adancita sub piele si ca parul de pe ea nu este galbui, preotul va inchide pe cel cu pata de chelbe sapte zile;
32. in ziua a saptea preotul va cerceta pata iar si, daca chelbea nu s-a intins si n-are parul de pe ea galbui si nici nu s-a adancit chelbea sub piele,
33. Atunci sa rada pielea, dar locul cu chelbe sa nu-l rada, si preotul sa inchida pe cel cu pata a doua oara pentru sapte zile.
34. In ziua a saptea preotul va cerceta din nou chelbea si, daca chelbea nu se va fi intins pe piele si nu se va fi adancit in piele, preotul va declara pe acela curat si acela sa-si spele hainele sale si va fi curat.
35. Iar daca, dupa aceasta curatire a lui, chelbea va incepe a se lati foarte tare pe piele,
36. Si daca preotul va vedea ca chelbea se lateste pe piele, atunci preotul sa nu mai caute de e parul galbui, ca acela este necurat.
37. Daca insa chelbea sta pe loc si se iveste pe ea par negru, atunci chelbea a trecut, omul e curat si preotul il va declara curat.
38. Daca un barbat sau o femeie va avea pe pielea trupului pete, pete albe,
39. Si daca preotul va vedea ca pe pielea trupului aceluia petele sunt albe-vinete, aceea e pecingine care a inflorit pe piele si omul ce o are este curat.
40. Daca cuiva i-a cazut parul de pe cap, aceea e plesuvie si omul este curat.
41. Daca cuiva i-a cazut parul din partea de dinainte a capului, aceea este jumatate de plesuvie si omul e curat.
42. Iar daca pe plesuvia din partea de dinainte sau de dinapoi va fi pata alba sau rosiatica, atunci pe plesuvia lui a inflorit lepra.
43. Preotul il va cerceta si de va vedea ca fata umflaturii de pe plesuvia lui este alba sau rosiatica, semanand cu lepra, ce de obicei se iveste pe pielea trupului,
44. Acela este om lepros si este necurat; preotul sa-l declare necurat, ca pe capul lui este boala leprei.
45. Leprosul, cel ce are aceasta boala, sa fie cu hainele sfasiate, cu capul descoperit, invelit pana la buze, si sa strige mereu: necurat! necurat!
46. Tot timpul cat va avea pe el boala, sa fie spurcat, ca necurat este; si sa traiasca singuratic si afara din tabara sa fie locuinta lui.
47. Daca boala leprei va fi pe haina, fie pe haina de lana, sau pe haina de in,
48. Sau pe urzeala, sau pe batatura de in sau de lana, sau pe piele sau pe vreun lucru de piele,
49. Si daca va fi pata verzuie sau rosiatica pe haina sau pe piele, pe batatura sau pe urzeala, sau pe vreun lucru de piele, aceea este boala leprei, si el se va arata preotului.
50. Preotul va cerceta boala si va inchide lucrul atins de boala pentru sapte zile;
51. In ziua a saptea va cerceta preotul lucrul atins de boala si daca boala se va fi intins pe haina, sau pe urzeala, sau pe batatura, sau pe piele, sau pe vreun lucru de piele, aceasta este lepra rozatoare, si e necurat;
52. Si el sa arda haina aceea, sau urzeala, sau batatura cea de lana sau de in, sau orice fel de lucru din piele, pe care va fi boala, ca aceea este lepra rozatoare si sa se arda cu foc.
53. Iar daca preotul va vedea ca boala nu s-a intins pe haina, sau pe urzeala, sau pe batatura, sau pe orice fel de

lucru din piele,
54. Atunci preotul va porunci sa se spele lucrul pe care s-a ivit boala si-l va inchide a doua oara pentru sapte zile.
55. Daca, dupa spalarea lucrului atins, preotul va vedea ca boala nu si-a schimbat starea sa, dar s-a intins, atunci este necurat si lucrul sa-l arzi in foc, caci lepra a ros fata sau dosul.
56. Daca insa preotul va vedea ca pata, dupa spalarea ei, s-a micsorat, atunci preotul s-o rupa de la haina, sau din piele, sau din urzeala, sau din batatura.
57. Iar daca se va ivi iar pe haina, sau pe batatura, sau pe urzeala, sau pe vreun lucru de piele, aceea este lepra inflorita si sa se arda cu foc lucrul pe care s-a ivit boala.
58. Daca insa haina, sau urzeala, sau batatura, sau lucrul de piele il vei spala si se va duce pata de pe el, trebuie sa se spele a doua oara si va fi curat.
59. Aceasta este randuiala pentru boala leprei, ce se va ivi pe haina de lana sau de in, sau pe urzeala, sau pe batatura, sau pe vreun lucru de piele, si cum trebuie hotarat ca acestea sunt curate sau necurate".

CAPITOLUL 14
Curatirea leprei.

l. Si graind cu Moise, Domnul a zis:
2. "Iata randuiala pentru cel lepros: Cand el se va curati, se va duce la preot;
3. Iar preotul va iesi afara din tabara si de va vedea preotul ca leprosul s-a vindecat de boala leprei,
4. Va porunci preotul sa se ia pentru cel curatit doua pasari vii, curate, lemn de cedru, ata rosie rasucita si isop.
5. Dupa aceea preotul va porunci sa se junghie una din pasari deasupra unui vas de lut, la apa curgatoare;
6. Va lua apoi pasarea cea vie, lemnul de cedru, ata cea rosie si isopul si le va muie pe acestea si pasarea cea vie in sangele pasarii junghiate la apa curgatoare;
7. Va stropi de sapte ori pe cel ce se curata de lepra si va fi curat; apoi va da drumul pasarii celei vii in camp.
8. Iar cel curatit sa-si spele hainele sale, sa-si tunda tot parul sau, sa se spele cu apa si va fi curat. Apoi sa intre in tabara si sa stea sapte zile afara din cortul sau.
9. In ziua a saptea sa-si rada tot parul sau, capul si barba sa, sprancenele sale, tot parul sau sa si-l rada, si sa-si spele iarasi hainele sale si trupul sau sa si-l spele cu apa si va fi curat.
10. In ziua a opta sa ia doi berbeci de cate un an, fara meteahna si o oaie de un an, fara meteahna, si dintr-o efa de faina de grau, impartita in zece, sa ia trei parti pentru darul de paine si s-o amestece cu untdelemn si un log (pahar) de untdelemn;
11. Iar preotul cel ce curateste va duce pe omul ce se curateste impreuna cu acestea inaintea Domnului, la usa cortului adunarii;
12. Acolo va lua preotul un berbec, ce voieste a aduce jertfa pentru vina, si logul de untdelemn si le va aduce pe acestea leganandu-le inaintea Domnului.
13. Berbecul il va junghia in locul acela, unde se junghie jertfele pentru pacat si pentru arderea de tot, la loc sfant, ca aceasta este jertfa pentru vina si, ca si jertfa pentru pacat, este a preotului si este sfintenie mare.
14. Apoi va lua preotul din sangele jertfei pentru vina si va pune preotul pe varful urechii drepte a celui ce se curateste, pe degetul cel mare de la mana dreapta a lui si pe degetul cel mare de la piciorul cel drept al lui.
15. De asemenea va lua preotul din logul de untdelemn si va turna in palma sa cea stanga;
16. Isi va muia preotul degetul mainii sale drepte in untdelemnul cel din palma stanga a sa si va stropi de sapte ori cu degetul sau inaintea fetei Domnului;
17. Apoi din untdelemnul ramas in palma lui va pune preotul pe varful urechii drepte a celui ce se curateste, pe degetul cel mare al mainii lui drepte si pe degetul cel mare de la piciorul cel drept al lui, pe locurile unde a pus si sangele jertfei pentru vina;
18. Iar celalalt untdelemn din palma preotului il va turna pe capul celui ce se curateste si-l va curati preotul pe acesta inaintea Domnului.
19. Astfel va savarsi preotul jertfa pentru pacat si va curati pe cel ce a venit sa se curete de necuratenia lui; dupa aceea va junghia jertfa arderii de tot;
20. Si va pune preotul arderea de tot si darul de paine pe jertfelnic. Astfel il va curati pe el preotul si el va fi curat.
21. Daca insa acela va fi sarac si nu-i va da mana, sa ia numai un berbec pentru jertfa de vina leganata pentru curatirea sa, a zecea parte dintr-o efa de faina de grau, amestecata cu untdelemn pentru darul de paine, un log de

untdelemn
22. Si doua turturele sau doi pui de porumbel, cum ii va da mana: unul jertfa pentru pacat si altul ardere de tot.
23. Ii va aduce in ziua a opta cea pentru curatirea sa la preot, inaintea Domnului, la usa cortului adunarii.
24. Iar preotul, luand berbecul de jertfa pentru vina si logul de untdelemn, le va aduce pe acestea leganandu-le inaintea Domnului.
25. Apoi va junghia berbecul de jertfa pentru vina si va lua preotul din sangele jertfei pentru vina si va pune pe varful urechii drepte a celui ce se curata, pe degetul cel mare de la mana lui cea dreapta si pe degetul cel mare de la piciorul lui cel drept.
26. Si va turna preotul untdelemn in palma sa cea stanga;
27. Si cu untdelemn din palma sa cea stanga va stropi preotul de sapte ori cu degetul mainii sale celei drepte inaintea fetei Domnului;
28. Apoi va pune preotul untdelemn din palma sa cea stanga pe marginea urechii drepte a celui ce se curateste si pe degetul cel mare de la mana lui cea dreapta si pe degetul cel marc de la piciorul lui cel drept, pe locurile unde este pus si sangele jertfei pentru vina;
29. Iar celalalt untdelemn din palma sa cea stanga il va turna pe capul celui ce se curateste, ca sa-l curete inaintea Domnului.
30. Si turturelele sau puii de porumbel, cum ii va fi dat mana celui ce se curateste, dupa starea lui, le va aduce:
31. O pasare jertfa pentru pacat si alta pentru ardere de tot, impreuna cu darul de paine. Si asa va curati preotul pe cel ce se curateste inaintea Domnului.
32. Aceasta este randuiala pentru cel bolnav de lepra, caruia nu-i da mana sa duca tot ce se cere pentru curatirea sa".
33. Si a grait Domnul cu Moise si Aaron si a zis:
34. "Cand veti intra in pamantul Canaanului, pe care-l voi da voua de mostenire, si voi aduce boala leprei asupra caselor din pamantul mostenirii voastre,
35. Atunci cel cu casa trebuie sa se duca si sa spuna preotului, zicand: Pe casa mea s-a ivit, pare-mi-se, boala.
36. Atunci preotul va porunci sa se goleasca casa inainte de a intra preotul sa cerceteze boala, ca sa nu se faca necurate toate cele din casa; dupa aceea va veni preotul sa cerceteze casa.
37. Si cercetand el boala, daca va vedea ca boala de pe peretii casei e in chip de gropi verzui sau rosietice, adancite in perete,
38. Va iesi din casa, la usa casei, si va inchide casa pentru sapte zile.
39. in ziua a saptea va veni preotul iar sa cerceteze casa si de va vedea ca boala s-a intins pe peretii casei,
40. Preotul va porunci sa se scoata pietrele pe care este boala, sa se arunce afara din oras, la loc necurat,
41. Casa sa se razuiasca toata pe dinauntru, iar razatura, ce se va razui, sa se arunce afara din oras, la loc necurat.
42. Sa aduca apoi alte pietre si sa le puna in locul pietrelor acelora; sa ia alta tencuiala si casa sa se tencuiasca.
43. Daca boala se va ivi iar si va inflori pe peretii casei, dupa ce s-au scos pietrele si s-a razuit si s-a tencuit casa,
44. Atunci preotul va veni iar si va cerceta si de s-a raspandit boala pe peretii casei, aceea este lepra rozatoare si casa este necurata.
45. Casa aceea sa se darame, iar pietrele ei, lemnul ei si toata tencuiala sa se scoata afara din oras, la loc necurat.
46. Cel ce va intra in casa aceea, cat va fi ea inchisa, acela necurat va fi pana seara.
47. Cel ce va dormi in casa aceea sa-si spele hainele sale si necurat va fi pana seara; si cel ce va manca in casa aceea sa-si spele hainele si necurat va fi pana seara.
48. Daca insa preotul, venind si intrand, va vedea ca boala de pe peretii casei nu s-a mai intins dupa ce aceasta a fost tencuita din nou, preotul o va declara curata, ca boala a trecut.
49. Ca sa curete casa, va lua deci doua pasari vii, curate, lemn de cedru, ata rosie rasucita si isop;
50. Va junghia o pasare deasupra unui vas de lut, la apa curgatoare.
51. Va lua lemnul cel de cedru, ata, isopul si pasarea vie si le va muia in sangele pasarii junghiate si in apa de izvor si va stropi casa de sapte ori.
52. Si va curati astfel casa cu sangele pasarii, cu apa de izvor, cu pasarea cea vie, cu lemnul cel de cedru, cu ata rosie rasucita si cu isop.
53. Iar pasarii celei vii ii va da drumul din cetate in camp si se va curati casa si curata va fi.
54. Aceasta este randuiala pentru oricare fel de boala a leprei si a chelbei.
55. Pentru lepra de pe haine si de pe case,
56. Si pentru umflaturi, pecingine si pete,

57. Ca sa se poata afla cand acestea sunt necurate si cand sunt curate: aceasta este randuiala pentru lepra".

CAPITOLUL 15
Randuiala pentru curatirea barbatilor si a femeilor.

1. Si a grait Domnul cu Moise si cu Aaron, zicand:
2. "Graiti fiilor lui Israel si le spuneti: Daca un barbat va avea curgere din trupul sau, pentru curgerea lui este necurat,
5. Si legea necuratiei lui este aceasta: Ori de se face curgere din trupul lui, ori de este impiedicata curgerea in trupul lui, el este necurat.
4. Tot patul, pe care doarme cel ce are curgere, este necurat; tot lucrul, pe care va sedea cel ce are curgere, este necurat.
5. Omul, care se va atinge de patul lui, sa-si spele hainele sale, sa se spele cu apa si va fi necurat pana seara.
6. Cel ce va sedea pe vreun lucru, pe care a sezut cel ce are curgere, sa-si spele hainele sale, sa se spele cu apa si va fi necurat pana seara.
7. Cel ce se va atinge de trupul celui ce are curgere sa-si spele hainele sale, sa se spele cu apa si necurat va fi pana seara.
8. Daca cel ce are curgere va scuipa pe unul curat, acesta sa-si spele hainele, sa se spele cu apa si necurat va fi pana seara.
9. Toata saua, pe care va calari cel ce are curgere, necurata va fi pana seara.
10. Tot cel ce se atinge de cate au fost sub acela va fi necurat pana seara, iar cel ce va ridica acestea sa-si spele hainele sale, sa se spele cu apa si necurat va fi pana seara.
11. Acela, de care se va atinge cel ce are curgere, fara sa-si fi spalat mainile cu apa, sa-si spele hainele sale, sa se spele cu apa si va fi necurat pana seara.
12. Vasul de lut, de care s-a atins cel ce are curgere, sa se sparga si tot vasul de lemn sa se spele cu apa si va fi curat.
13. Iar cand cel ce are curgere se va curati de curgerea sa sa numere sapte zile pentru curatirea sa, sa-si spele hainele sale, sa-si spele trupul cu apa de izvor si va fi curat.
14. Apoi in ziua a opta sa-si ia doua turturele sau doi pui de porumbel, sa vina inaintea fetei Domnului, la usa cortului adunarii si sa le dea preotului;
15. Iar preotul sa aduca din ele: una jertfa pentru pacat si una ardere de tot; si sa-l curete preotul inaintea Domnului de curgerea lui.
16. Daca un om va avea din intamplare curgerea semintei, acela sa-si spele cu apa tot trupul sau si va fi necurat pana seara.
17. Orice haina si orice piele, pe care va cadea samanta, sa se spele cu apa si necurata va fi pana seara.
18. Daca barbatul se va culca cu femeia si va avea el curgerea semintei, sa se spele amandoi cu apa si necurati sa fie pana seara.
19. De va avea femeia curgere de sange, care curge din trupul sau, trebuie sa stea sapte zile pentru curatirea sa. Tot cel ce se va atinge de ea, necurat va fi pana seara.
20. Tot lucrul pe care se va culca ea in timpul necuratiei va fi necurat si tot lucrul pe care va sedea va fi necurat.
21. Tot cel ce se va atinge de patul ei sa-si spele hainele sale, sa se spele cu apa si necurat va fi pana seara.
22. Tot cel ce se va atinge de vreun lucru, pe care a sezut ea, sa-si spele hainele sale, sa se spele cu apa si necurat va fi pana seara.
23. Iar de se va atinge cineva de ceva din patul ei sau de lucrul pe care a sezut ea, acela necurat va fi pana seara.
24. De va dormi ea cu barbatul, necuratia ei va fi si pe el si necurat va fi el sapte zile, iar tot patul, in care va dormi, necurat va fi.
25. Daca femeii ii va curge sange mai multe zile si nu in timpul regulii ei, sau daca ea are curgere mai mult decat timpul regulii ei obisnuite, atunci in tot timpul curgerii necuratiei ei va fi necurata, ca si in timpul regulii ei.
26. Tot patul, in care va dormi in timpul curgerii ei, va fi necurat, cum e patul si in timpul regulii ei, si tot lucrul pe care va sedea ea va fi necurat, cum e necurat in timpul regulii ei.
27. Tot cel ce se va atinge de acel lucru va fi necurat: sa-si spele hainele sale, sa-si spele trupul cu apa si va fi necurat pana seara.
28. Iar cand se va izbavi ea de curgerea sa, sa se curete sapte zile si dupa aceea va fi curata.

29. In ziua a opta sa-si ia doua turturele sau doi pui de porumbei si sa-i aduca preotului, la usa cortului adunarii
30. Iar preotul va aduce una din pasari jertfa pentru pacat si pe cealalta ardere de tot; si s-o curete preotul inaintea Domnului de curgerea ei cea necurata.
31. Asa sa feriti pe fiii lui Israel de necuratenia lor, ca sa nu moara ei in necuratenia lor, spurcandu-Mi locasul Meu cel din mijlocul vostru.
32. Aceasta este randuiala pentru cel ce are curgere si pentru cel ce i se va intampla pierderea semintei, care-l face necurat,
33. Si pentru ceea ce sufera de regula sa si pentru cei ce au curgere, barbat sau femeie, si pentru barbatul ce doarme cu femeie necurata".

CAPITOLUL 16

Jertfa impacarii.

1. Dupa moartea celor doi fii ai lui Aaron, care au murit cand au adus foc strain inaintea fetei Domnului, a grait Domnul cu Moise;
2. Si a zis Domnul catre Moise: "Spune lui Aaron, fratele tau, sa nu intre oricand in locasul sfant de dupa perdea, inaintea curatitorului celui de pe chivotul legii, ca sa nu moara, ca deasupra capacului Ma voi arata in nor.
3. Iata randuiala dupa care trebuie sa intre Aaron in locasul sfant: cu un vitel, jertfa pentru pacat, si cu un berbec pentru ardere de tot.
4. Sa se imbrace cu hitonul de in sfintit, sa aiba pe trupul lui pantaloni de in, sa fie incins cu brau de in si sa-si ia si chidar de in: acestea sunt vesmintele sfintite; dar sa-si spele tot trupul sau cu apa si numai asa sa se imbrace cu ele.
5. Iar de la obstea fiilor lui Israel sa ia din turma lor doi tapi de jertfa pentru pacat si un berbec pentru arderea de tot.
6. Sa aduca Aaron. pentru sine vitelul de jertfa pentru pacat, ca sa se curete pe sine si casa sa.
7. Apoi sa ia cei doi tapi si sa-i puna inaintea fetei Domnului la usa cortului adunarii.
8. Si sa arunce Aaron sorti asupra celor doi tapi: un sort pentru al Domnului si un sort pentru al lui Azazel.
9. Dupa aceea sa ia Aaron tapul, asupra caruia a cazut sortul Domnului, si sa-l aduca jertfa pentru pacat,
10. Iar tapul asupra caruia a cazut sortul pentru Azazel sa-l puna viu inaintea Domnului, ca sa savarseasca asupra lui curatirea si sa-i dea drumul in pustie pentru ispasire, ca sa duca acela cu sine nelegiuirile lor in pamant neumblat.
11. Apoi sa aduca Aaron vitelul de jertfa pentru pacatele sale, ca sa se curete pe sine si casa sa si sa junghie vitelul jertfa pentru pacatele sale;
12. Sa ia carbuni aprinsi de pe jertfelnicul cel dinaintea Domnului, o cadelnita plina, si aromate pisate marunt pentru tamaiere doua maini pline, si sa le duca inauntru, dupa perdea;
13. Sa puna aromatele pe focul din cadelnita inaintea felei Domnului, astfel ca norul de fum sa acopere capacul cel de pe chivotul legii, ca sa nu moara Aaron.
14. Sa ia si din sangele vitelului si sa stropeasca cu degetul sau spre rasarit peste capac; si inaintea capacului sa stropeasca de sapte ori sange cu degetul sau.
15. Dupa aceea sa junghie inaintea Domnului tapul de jertfa pentru pacatele poporului, sa duca sangele lui inauntru, dupa perdea, si sa faca cu sangele acela ce a facut si cu sangele vitelului, stropind cu el pe capac si inaintea capacului.
16. Asa va curati locasul sfant de necuratia fiilor lui Israel, de nelegiuirile lor si de toate pacatele lor. Asa sa faca el cu cortul adunarii, care se afla la ei, in mijlocul necurateniilor lor.
17. Nici un om sa nu fie in cortul adunarii, cand va intra el sa curete locasul sfant si pana va iesi. Asa se va curati el pe sine si casa sa si toata obstea fiilor lui Israel.
18. Apoi va iesi la jertfelnicul cel dinaintea Domnului si-l va curati, luand din sangele vitelului si din sangele tapului si punand pe coarnele jertfelnicului de jur imprejur,
19. Si, stropindu-l cu sange, cu degetul sau de sapte ori, il va curati de necurateniile fiilor lui Israel si-l va sfinti.
20. Iar dupa ce va sfarsi de curatat locasul sfant, cortul adunarii si jertfelnicul, si curatind si pe preoti, va aduce tapul cel viu,
21. Isi va pune Aaron mainile sale pe capul tapului celui viu si va marturisi asupra lui toate nelegiuirile fiilor lui Israel, toate nedreptatile lor si toate pacatele lor; si, punandu-le pe acestea pe capul tapului, il va trimite cu un om anumit in pustie.

22. Si va duce tapul cu sine toate nelegiuirile lor in pamant neumblat si omul va da drumul tapului in pustie.
23. Dupa aceea va intra Aaron in cortul adunarii si se va dezbraca de hainele cele de in, cu care se imbracase la intrarea in locul cel sfant, si le va lasa acolo;
24. Isi va spala trupul sau cu apa in locul cel sfant, se va imbraca cu hainele sale si, iesind, va savarsi arderea de tot pentru sine si arderea de tot pentru popor, si se va curati astfel pe sine, casa sa, poporul si pe preoti.
25. Iar grasimea jertfei pentru pacat o va arde pe jertfelnic.
26. Cel ce a dat drumul in pustie tapului de ispasire sa-si spele hainele sale, sa-si spele trupul cu apa si atunci sa intre in tabara.
27. Iar vitelul de jertfa pentru pacat Si tapul de jertfa pentru pacat al caror sange a fost adus inauntru pentru curatirea locasului sfant, sa se scoata afara din tabara si sa se arda in foc pielea lor, carnea lor si necuratenia lor.
28. Cel ce le va arde sa-si spele hainele, sa-si spele trupul sau cu apa si numai dupa aceea sa intre in tabara.
29. Aceasta sa fie pentru voi lege vesnica: in luna a saptea, in ziua a zecea a lunii, sa postiti si nici o munca sa nu faceti, nici bastinasul, nici strainul care s-a asezat la voi,
30. Caci in ziua aceasta vi se face curatire, ca sa fiti curati de toate pacatele voastre, inaintea Domnului, si curati veti fi.
31. Aceasta e cea mai mare zi de odihna pentru voi si sa smeriti sufletele voastre prin post. Aceasta este lege vesnica.
32. De curatit insa sa va curete preotul care este uns ca sa slujeasca in locul tatalui sau.
33. Sa se imbrace el cu vesmintele cele de in si cu vesmintele sfinte; si va curati sfanta sfintelor, cortul adunarii, va curati jertfelnicul si pe preoti si va curati si toata obstea poporului.
34. Aceasta sa fie pentru voi lege vesnica: o data in an sa curatiti pe fiii lui Israel de pacatele lor". Si Aaron a facut asa cum poruncise Domnul lui Moise.

CAPITOLUL 17
Locul jertfelor. Oprirea de a manca sange.

1. Grait-a Domnul cu Moise si a zis:
2. "Vorbeste lui Aaron, fiilor lui si tuturor fiilor lui Israel si zi catre ei: Iata ce porunceste Domnul:
3. Orice om dintre fiii lui Israel sau dintre strainii ce s-au lipit de voi, care va junghia bou, sau oaie, sau capra, in tabara, sau care va junghia afara din tabara,
4. Si nu le va infatisa la usa cortului adunarii, ca sa le aduca ardere de tot sau jertfa de izbavire, placuta Domnului, cu miros de buna mireasma; sau care le va junghia afara din tabara si la usa cortului adunarii nu le va aduce, ca sa le faca jertfa Domnului, inaintea locasului Domnului, omului aceluia i se va cere sangele, ca a varsat sange si se va starpi sufletul acela din poporul sau;
5. Pentru ca fiii lui Israel sa-si aduca jertfele lor, cate le junghie ei in camp, si sa le infatiseze Domnului la usa cortului adunarii, la preot, si sa le faca Domnului jertfa de mantuire.
6. Si va stropi preotul cu sange jertfelnicul imprejur, inaintea Domnului, la usa cortului adunarii, iar grasimea o va arde spre miros de buna mireasma Domnului,
7. Ca sa nu-si mai aduca ei jertfele lor la idolii dupa care umbla desfranand. Aceasta sa fie pentru ei asezamant vesnic in neamul lor.
8. Sa le spui de asemenea: Daca un om dintre fiii lui Israel sau dintre fiii strainilor care locuiesc intre ei va face ardere de tot sau jertfa
9. Si nu o va aduce la usa cortului adunarii, ca sa o aduca jertfa inaintea Domnului, omul acela se va starpi din poporul sau.
10. Daca un om dintre fiii lui Israel si dintre strainii care traiesc intre voi va manca orice fel de sange, Imi voi intoarce fata Mea impotriva sufletului celui ce va manca sange si-l voi starpi din poporul sau,
11. Pentru ca viata a tot trupul este in sange si pe acesta vi l-am dat pentru jertfelnic, ca sa va curatiri sufletele voastre, ca sangele acesta curateste sufletul.
12. De aceea am si zis fiilor lui Israel: Nimeni din voi sa nu manance sange si nici strainul, care locuieste la voi, sa nu manance sange.
13. Oricine dintre fiii lui Israel si dintre strainii ce locuiesc la voi va vana fiara sau pasare, care se mananca, acela sa scurga sangele ei si sa-l acopere cu pamant, caci viata oricarui trup este in sangele lui.
14. De aceea am zis fiilor lui Israel: Sa nu mancati sangele nici unui trup, pentru ca viata oricarui trup este in

sangele lui: tot cel ce-l va manca se va starpi,
15. Si tot cel ce va manca mortaciune sau sfasiat de fiara, acela, fie bastinas sau strain, sa-si spele hainele, sa se spele cu apa si necurat va fi pana seara, iar apoi va fi curat;
16. Iar de nu-si va spala hainele sale si nu-si va spala trupul sau, va purta asupra sa vina sa".

CAPITOLUL 18
Oprirea insotirilor nelegiuite.

1. In vremea aceea a grait Domnul cu Moise, zicand:
2. "Vorbeste fiilor lui Israel si zi catre ei: Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
3. De datinile pamantului Egiptului, in care ati trait, sa nu va tineti, nici de datinile pamantului Canaanului, in care am sa va duc, sa nu va tineti si nici sa umblati dupa obiceiurile lor.
4. Ci legile Mele sa le pliniti si asezamintele Mele sa le paziti, umbland dupa cum poruncesc ele, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
5. Paziti toate poruncile Mele si toate hotararile sa le tineti, caci omul care le plineste va trai prin ele: Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
6. Nimeni sa nu se apropie de nici o ruda dupa trup, cu gandul ca sa-i descopere goliciunea. Eu sunt Domnul!
7. Goliciunea tatalui tau si goliciunea mamei tale sa n-o descoperi! Ca este mama ta, sa nu-i descoperi goliciunea ei.
8. Goliciunea femeii tatalui tau sa n-o descoperi, ca este goliciunea tatalui tau!
9. Goliciunea surorii tale, goliciunea fiicei tatalui tau sau a fiicei mamei tale, care s-a nascut in casa sau afara din casa, sa n-o descoperi!
10. Goliciunea fiicei fiului tau sau a fiicei fiicei tale sa n-o descoperi, caci goliciunea ta este!
11. Goliciunea fiicei femeii tatalui tau; care s-a nascut din tatal tau, sa n-o descoperi, ca sora iti este dupa tata!
12. Goliciunea surorii tatalui tau sa n-o descoperi, ca este de un sange cu tatal tau!
13. Goliciunea surorii mamei tale sa n-o descoperi, ca este de un sange cu mama ta!
14. Goliciunea fratelui tatalui tau sa n-o descoperi si de femeia lui sa nu te apropii, ca sunt unchiul si matusa ta!
15. Goliciunea nurorii tale sa n-o descoperi, ca ea este femeia fiului tau; sa nu-i descoperi goliciunea!
16. Goliciunea femeii fratelui tau sa n-o descoperi, ca este goliciunea fratelui tau.
17. Goliciunea unei femei si a fiicei ei sa nu descoperi; pe fiica fiului ei si pe fiica fiicei ei sa nu le iei, ca sa le descoperi goliciunea; aceasta este nelegiuire, ca sunt rude de sange cu ea!
18. Sa nu iei concubina pe sora femeii tale, ca sa descoperi rusinea ei in vremea ei, vie fiind ea.
19. Sa nu te apropii de femeie in timpul regulii ei, ca sa-i descoperi goliciunea.
20. Si cu femeia aproapelui tau sa nu te culci, ca sa-ti versi samanta si ca sa te spurci cu ea.
21. Din copiii tai sa nu dai in slujba lui Moloh, ca sa nu pangaresti numele Dumnezeului tau. Eu sunt Domnul.
22. Sa nu te culci cu barbat, ca si cu femeie; aceasta este spurcaciune.
23. Cu nici un dobitoc sa nu te culci, ca sa-ti versi samanta si sa te spurci cu el; nici femeia sa nu stea la dobitoc, ca sa se spurce cu el; aceasta e uraciune.
24. Sa nu va intinati cu nimic din acestea, ca cu toate acestea s-au intinat paganii, pe care tu ii izgonesc dinaintea fetei voastre.
25. Ca s-a intinat pamantul si am privit la nelegiuirile lor si a lepadat pamantul pe cei ce traiau pe el.
26. Iar voi sa paziti toate poruncile Mele si toate legile Mele si sa nu faceti toate ticalosiile acestea, nici bastinasul, nici strainul care traieste intre toi.
27. Ca toate uraciunile acestea le-au facut oamenii pamantului acestuia care e inaintea voastra si s-a intinat pamantul;
28. Ca nu cumva sa va lepede si pe voi pamantul, cand il veti intina, cum a aruncat el de la sine pe popoarele care au fost inainte de voi.
29. Ca tot cel ce va face ticalosiile acestea, sufletul care va face acestea se va starpi din poporul sau.
30. Deci paziti poruncile Mele si sa nu umblati dupa obiceiurile urate, dupa care au umblat cei dinaintea voastra, nici sa va intinati cu ele. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru".

CAPITOLUL 19
Talcuirea poruncilor.

1. Grait-a Domnul cu Moise si a zis:
2. "Vorbeste la toata obstea fiilor lui Israel si le zi; Fiti sfinti, ca Eu, Domnul Dumnezeul vostru, sunt sfant.
3. Sa cinsteasca fiecare pe tatal sau si pe mama sa si zilele Mele de odihna sa le paziti, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
4. Sa nu alergati la idoli si dumnezei turnati sa nu va faceti, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
5. De veti aduce Domnului jertfa de izbavire, sa o aduceti de bunavoie.
6. Si sa o mancati in ziua aducerii si a doua zi, iar ce va ramane pentru a treia zi sa ardeti cu foc.
7. Iar de va manca cineva a treia zi, va face uraciune si jertfa nu va fi primita;
8. Cel ce va manca va agonisi pacat, ca acela a spurcat lucrul sfant al Domnului si sufletul acela se va starpi din poporul sau.
9. Cand veti secera holdele voastre in pamantul vostru, sa nu seceri tot pana la fir in ogorul tau si ceea ce ramane dupa secerisul tau sa nu aduni;
10. Si in via ta sa nu culegi strugurii ramasi, nici boabele ce cad in via ta sa nu le aduni; lasa-le pe acestea saracului si strainului, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul tau.
11. Sa nu furati, sa nu spuneti minciuna si sa nu insele nimeni pe aproapele sau.
12. Sa nu va jurati stramb pe numele Meu si sa nu pangariti numele cel sfant al Dumnezeului vostru, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
13. Sa nu nedreptatesti pe aproapele si sa nu-l jefuiesti. Plata simbriasului sa nu ramana la tine pana a doua zi.
14. Sa nu graiesti de rau pe surd si inaintea orbului sa nu pui piedica. Sa te temi de Domnul Dumnezeul tau. Eu sunt Domnul Dumnezeul tau.
15. Sa nu faceti nedreptate la judecata; sa nu cautati la fata celui sarac si de fata celui puternic sa nu te sfiesti, ci cu dreptate sa judeci pe aproapele tau.
16. Sa nu umbli cu clevetiri in poporul tau si asupra vietii aproapelui tau sa nu te ridici. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
17. Sa nu dusmanesti pe fratele tau in inima ta, dar sa mustri pe aproapele tau, ca sa nu porti pacatul lui.
18. Sa nu te razbuni cu mina ta si sa nu ai ura asupra fiilor poporului tau, ci sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine insuti. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
19. Legea Mea sa o paziti; vitele tale sa nu le faci sa se impreune cu alt soi; ogorul tau sa nu-l semeni deodata cu doua feluri de seminte; cu haina tesuta din felurite torturi, de lana si de in, sa nu te imbraci.
20. De va dormi cineva cu femeie, impreunandu-se, si aceea va fi roaba, logodita cu un barbat, dar nerascumparata inca sau daca nu i s-a dat inca slobozenia, sa-i pedepsiti pe amandoi, dar nu cu moarte, pentru ca ea nu este sloboda,
21. Ci sa aduca el Domnului, la usa cortului adunarii, jertfa de vina; un berbec sa aduca jertfa pentru vina sa;
22. Si preotul il va curati de pacatul lui inaintea Domnului cu berbecul cel pentru vina si i se va ierta lui pacatul pe care l-a facut.
23. Cand veti intra in pamantul, pe care Domnul Dumnezeul vostru vi-l va da, si veti sadi orice pom roditor, sa curatiti necuratenia lui: trei ani sa socotiti roadele lui ca necurate si sa nu le mancati;
24. Iar in anul al patrulea toate roadele lui sa fie afierosite Domnului, intru lauda Lui.
25. Si in anul al cincilea sa mancati din roadele lui si sa va adunati toate roadele. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
26. Sa nu mancati cu sange; sa nu vrajiti, nici sa ghiciti.
27. Sa nu va tundeti rotund parul capului vostru, nici sa va stricati fata barbii voastre.
28. Pentru morti sa nu va faceti taieturi pe trupurile voastre, nici semne cu impunsaturi sa nu faceti pe voi. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
29. Sa nu necinstesti pe fiica ta, ingaduindu-i sa faca desfranare, ca sa nu se desfraneze pamantul si ca sa nu se umple pamantul de stricaciune.
30. Zilele Mele de odihna sa le pazesti si locasul Meu sa-l cinstesti. Eu sunt Domnul.
31. Sa nu alergati la cei ce cheama mortii, pe la vrajitori sa nu umblati si sa nu va intinati cu ei. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
32. Inaintea celui carunt sa te scoli, sa cinstesti fata batranului si sa te temi de Domnul Dumnezeul tau. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. 33. De se va aseza vreun strain in pamantul vostru, sa nu-l stramtorati.
34. Strainul, care s-a asezat la voi, sa fie pentru voi ca si bastinasul vostru; sa-l iubiti ca pe voi insiva, ca si voi ati fost straini in pamantul Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
35. Sa nu faceti nedreptate la judecata, la masura, la cantarit si la masuratoare.

36. Cantarul vostru sa fie drept, greutatile drepte, efa dreapta si hinul drept. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, Care v-am scos din pamantul Egiptului.
37. Sa paziti toate legile Mele si toate oranduielile Mele si sa le pliniti. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru".

CAPITOLUL 20

Pedepse pentru pacate

1. Grait-a Domnul cu Moise si a zis:
2. "Spune fiilor lui Israel acestea: Daca cineva dintre fiii lui Israel si dintre strainii care traiesc printre Israeliti va da din copiii sai lui Moloh, acela sa fie dat mortii: poporul bastinas sa-l ucida cu pietre.
3. Si Eu Imi voi intoarce fata Mea impotriva omului aceluia si-l voi starpi din poporul sau, pentru ca a dat din copiii sai lui Moloh, ca sa intineze locasul Meu cel sfant si sa necinsteasca numele Meu cel sfant.
4. Iar daca poporul bastinas isi va inchide ochii sai asupra omului aceluia, cand va da din copiii sai lui Moloh,
5. Imi voi intoarce fata Mea impotriva omului aceluia si impotriva neamului lui si-l voi starpi din poporul sau pe el si pe toti cei ce fac desfranari asemenea lui, desfranand dupa Moloh.
6. Daca vreun suflet va alerga la cei ce cheama mortii si la vrajitorii, ca sa desfraneze in urma lor, Eu voi intoarce fata Mea impotriva sufletului aceluia si-l voi pierde din poporul lui.
7. Sfintiti-va pe voi insiva si veti fi sfinti, ca Eu, Domnul Dumnezeul vostru, sunt sfant.
8. Paziti legile Mele si le pliniti, ca Eu sunt Domnul, Cel ce va sfinteste.
9. Cel ce va grai de rau pe tatal sau sau pe mama sa sa fie dat mortii, ca a grait de rau pe tatal sau si pe mama sa si sangele sau este asupra sa.
10. De se va desfrana cineva cu femeie maritata, adica de se va desfrana cu femeia aproapelui sau, sa se omoare desfranatul si desfranata.
11. Cel ce se va culca cu femeia tatalui sau, acela goliciunea tatalui sau a descoperit; sa se omoare amandoi, caci vinovati sunt.
12. De se va culca cineva cu nora sa, amandoi sa se omoare, ca au facut uraciune si sangele lor este asupra lor.
13. De se va culca cineva cu barbat ca si cu femeie, amandoi au facut nelegiuire si sa se omoare, ca sangele lor asupra lor este.
14. Daca isi va lua cineva femeie si se va desfrana cu mama ei, nelegiuire face; pe foc sa se arda si el si ea, ca sa nu fie nelegiuiri intre voi.
15. Cel ce se va amesteca. cu dobitoc sa se omoare si sa ucideti dobitocul.
16. Daca femeia se va duce la vreun dobitoc, ca sa se uneasca cu el, sa ucizi femeia si dobitocul sa se omoare, ca sangele lor este asupra lor.
17. De va lua cineva pe sora sa, dupa tata sau dupa mama, si-i va vedea goliciunea si ea va vedea goliciunea lui: aceasta este rusine si sa fie starpiti inaintea ochilor fiilor poporului lor. El a descoperit goliciunea surorii sale; sa-si poarte pacatul lor.
18. Barbatul care se va culca cu femeie in timpul curgerii ei si-i va descoperi goliciunea, acela a descoperit curgerea sangelui ei si ea si-a descoperit curgerea sangelui sau: amandoi sa fie starpiti din poporul lor.
19. Goliciunea surorii mamei tale si a surorii tatalui tau sa n-o descoperi, ca unul ca acela isi dezgoleste trupul rudei sale si-si vor purta pacatul amandoi.
20. Cel ce se va culca cu matusa sa descopera goliciunea unchiului sau; sa-si poarte amandoi pacatul si fara copii sa moara.
21. De va lua cineva pe femeia fratelui sau, uraciune este, ca a descoperit goliciunea fratelui sau: fara copii sa moara.
22. Paziti toate asezamintele Mele si toate hotararile Mele si le pliniti si nu va va arunca de pe sine pamantul in care va voi duce sa traiti.
23. Sa nu umblati dupa obiceiurile popoarelor pe care le voi alunga de la voi, ca ele au facut acestea toate si M-am scarbit de ele.
24. Eu doara v-am spus: Voi veti mosteni pamantul lor si Eu va voi da sa mosteniti pamantul in care curge lapte si miere. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, Care v-am despartit de toate popoarele.
25. Sa deosebiti dobitocul curat de cel necurat si pasarea curata de cea necurata; sa nu va intinaai sufletele voastre cu dobitoc sau cu pasare, nici cu toate cele ce se tarasc pe pamant, pe care Eu le-am deosebit ca necurate.
26. Sa-Mi fiti sfinti, ca Eu, Domnul Dumnezeul vostru, sunt sfant si v-am deosebit de toate popoarele, ca sa fiti ai

Mei.
27. Barbatul sau femeia, de vor chema morti sau de vor vraji, sa moara neaparat: cu pietre sa fie ucisi, ca sangele lor este asupra lor".

CAPITOLUL 21
Purtarea preotului.

1. Zis-a Domnul catre Moise: "Graieste preotilor, fiilor lui Aaron si le spune:
2. Sa nu se spurce prin atingere de mort din poporul lor. Sa se atinga numai de rudenia de aproape a lor, de mama lor si de tatal lor, de fiul lor si de fiica lor, de fratele lor;
3. De sora lor fecioara, care traieste la ei si e nemaritata, poate sa se atinga, fara sa se spurce.
4. De nimeni altul din poporul sau sa nu se atinga, ca sa nu se spurce.
5. Sa nu-si rada capul, sa nu-si tunda marginea barbii si sa nu-si faca taieturi pe trupurile lor pentru morti.
6. Sa fie sfinti ai Dumnezeului lor si sa nu pangareasca numele Dumnezeului lor, ca ei aduc jertfa Domnului si paine Dumnezeului lor si de aceea sa fie sfinti.
7. Sa nu-si ia de sotie femeie desfranata sau necinstita; nici femeie lepadata de barbatul ei, caci sunt sfinti ai Domnului Dumnezeului lor.
8. Cinsteste-i ca pe sfinti, caci ei aduc paine Dumnezeului tau; sfinti sa va fie, caci Eu, Domnul, Cel ce va sfintesc, sunt sfant.
9. Daca fiica preotului se va spurca prin desfranare, ea necinsteste pe tatal sau: sa fie arsa cu foc.
10. Marele preot din fratii tai, pe capul caruia s-a turnat mirul de ungere si care este sfintit, ca sa se imbrace cu vesmintele sfinte, sa nu-si descopere capul sau, nici sa-si sfasie hainele;
11. Si nici de un mort sa nu se apropie, nici chiar de tatal sau sau de mama sa sa nu se atinga.
12. De locasul sfant sa nu se departeze, ca sa nu necinsteasca locasul Dumnezeului sau, caci mirul sfant de ungere al Dumnezeului lui este asupra lui. Eu sunt Domnul.
13. Acesta isi va lua de femeie fecioara din poporul sau.
14. Vaduva, sau lepadata, sau necinstita, sau desfranata sa nu ia, ci fecioara din poporul sau sa-si ia de femeie.
15. Sa nu-si spurce samanta sa in poporul sau, ca Eu sunt Domnul Dumnezeu, Cel ce il sfintesc"!
16. Grait-a Domnul cu Moise si a zis:
17. "Spune lui Aaron: Nimeni din neamul tau in viitor si din rudele tale sa nu se apropie, ca sa aduca daruri Dumnezeului sau, de va avea vreo meteahna pe trupul sau.
18. Tot omul cu meteahna pe trup sa nu se apropie: nici orb, nici schiop, nici ciung,
19. Nici cel cu piciorul rupt sau cu mana rupta, nici ghebos, nici cu vreun madular uscat,
20. Nici cel cu albeata pe ochi, nici chelul, nici pipernicitul, nici cel cu partile barbatesti vatamate.
21. Nici un om din samanta preotului Aaron, care va avea pe trupul sau vreo meteahna, sa nu se apropie ca sa aduca jertfa Domnului; ca are meteahna si de aceea sa nu se apropie ca sa aduca daruri Dumnezeului sau.
22. Darurile Dumnezeului sau sunt sfintenii mari, din sfintenii poate sa manance,
23. Dar de perdea sa nu treaca si la jertfelnic sa nu se apropie; sa nu necinsteasca locasul Meu cel sfant, caci Eu sunt Domnul, Cel ce ii sfintesc".
24. Si a spus Moise acestea lui Aaron, fiilor lui si tuturor fiilor lui Israel.

CAPITOLUL 22
Insusirea jertfei.

1. Dupa aceea a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Spune lui Aaron si fiilor lui sa umble cu bagare de seama cu cele sfinte ale fiilor lui Israel si sa nu pangareasca numele cel sfant al Meu prin prinoasele pe care ei insisi Mi le aduc. Eu sunt Domnul.
3. Spune-le: Tot omul din semintia voastra si din neamul vostru, care va avea pe sine vreo necuratenie si se va apropia de cele sfinte, care se afierosesc de fiii lui Israel Domnului, sufletul aceluia se va starpi de la fata Mea. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
4. Omul din semintia preotului Aaron care va fi lepros sau va avea curgere sa nu manance din cele sfinte, pana nu se va curati; si cine se va atinge de ceva necurat de la mort, sau cine va suferi de curgerea semintei,
5. Sau cine se va atinge de vreo taratoare, de care s-ar spurca, sau de vreun om, care l-ar face necurat prin orice

fel de necuratie a lui,
6. Cel ce s-a atins de acestea necurat va fi pana seara si sa nu manance din cele sfinte inainte de a-si spala trupul sau cu apa.
7. Iar dupa ce va apune soarele si dupa ce se va curati, atunci sa manance din cele sfinte, ca aceea este hrana lui.
8. Mortaciune si sfasiat de fiara sa nu manance, ca sa nu se spurce cu acestea. Eu sunt Domnul.
9. Sa pazeasca poruncile Mele, ca sa nu aiba asupra-le pacat si sa nu moara, cand vor calca acestea. Eu sunt Domnul Dumnezeu, Cel ce ii sfintesc pe ei.
10. Nici un strain sa nu manance din cele sfinte. Nici cel ce locuieste la un preot si nici simbriasul preotului sa nu manance din cele sfinte.
11. Iar daca preotul isi va cumpara un rob cu argint, acela sa manance din ele; asemenea si robul nascut in casa sa sa manance din painea lui.
12. Daca fiica preotului se va marita dupa strain de neamul preotesc, nici ea sa nu manance din prinoasele sfinte, cuvenite lui.
13. Cand insa fiica preotului va fi vaduva sau despartita si copii nu va avea si se va intoarce in casa tatalui sau, cum era si in tineretea sa, atunci ea sa manance painea tatalui sau, iar dintre straini nimeni sa nu manance.
14. Daca cineva mananca din greseala din cele sfinte, sa intoarca preotului pretul lucrului sfant si sa mai adauge inca a cincea parte din pretul lui:
15. Preotii sa nu spurce cele sfinte ale fiilor lui Israel, pe care ei le aduc dar Domnului,
16. Si sa nu atraga asupra-le vinovatia faradelegii, cand vor manca cele sfinte ale lor, ca Eu sunt Domnul, Cel ce ii sfintesc".
17. Grait-a Domnul cu Moise si a zis:
18. "Vorbeste lui Aaron, fiilor lui si la toata adunarea fiilor lui Israel si le zi: Daca cineva dintre fiii lui Israel, sau dintre strainii care s-au asezat la ei, in Israel, isi vor aduce jertfa lor, pe care o aduc Domnului ardere de tot, dupa fagaduinta sau de evlavie,
19. Ca sa afle prin aceasta bunavointa la Dumnezeu, jertfa trebuie sa fie fara meteahna, de parte barbateasca, din vitele mari, sau din oi, sau din capre.
20. Toate cate au meteahna in sine sa nu le aduceti Domnului, ca nu vor fi primite.
21. De va aduce cineva Domnului jertfa de mantuire, plinind o fagaduinta, sau aducand jertfa de buna voie, sau la praznicele voastre, din boi, sau din oi, sa fie fara meteahna; ca sa fie primita, sa nu aiba nici o meteahna.
22. Dobitoc orb, vatamat, sau slut, sau bubos, sau rapciugos, sau raios, sa nu aduceti Domnului si nici sa dati la jertfelnicul Domnului pentru jertfa.
23. Bou sau oaie cu picioarele lungi sau scurte peste masura poti sa aduci ca jertfa de evlavie, iar pentru jertfa fagaduita acestea nu, sunt primite.
24. Dobitocul care are partile barbatesti strivite, sfaramate, smulse sau taiate, sa nu-l aduceti Domnului si in tara voastra sa nu faceti asemenea lucru.
25. Nici din mainile celor de alt neam sa nu aduceti nici unul din asemenea dobitoace in dar Dumnezeului rostru, pentru ca acestea sunt vatamate si cu meteahna si nu va vor fi primite".
26. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
27. "De se va naste vitel, sau miel, sau ied, sapte zile sa stea la mama lui, iar din ziua a opta inainte va fi bun de adus jertfa Domnului.
28. Dar nici vaca, nici oaie sa nu junghiati in aceeasi zi cu puiul ei.
29. De aduceti Domnului jertfa de multumire, s-o aduceti ca sa va fie primita.
30. In aceeasi zi s-o mancati si sa nu lasati din carnea ei pe a doua zi. Eu sunt Domnul.
31. Sa paziti poruncile Mele si sa le pliniti: Eu sunt Domnul.
32. Sa nu spurcati numele cel sfant al Meu, ca sa fiu Eu sfant intre fiii lui Israel.
33. Eu sunt Domnul, Cel ce va sfintesc pe voi, Care v-am scos din pamantul Egiptului, ca sa fiu Dumnezeul vostru. Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 23
Despre sarbatori.

l. Grait-a Domnul cu Moise si a zis:
2. "Vorbeste fiilor lui Israel si le spune care sunt sarbatorile Domnului, in care se vor face adunarile sfinte.

Sarbatorile Mele sunt acestea:
3. Sase zile sa lucrati, iar ziua a saptea este ziua odihnei, adunare sfanta a Domnului: nici o munca sa nu faceti; aceasta este odihna Domnului in toate locuintele voastre.
4. Iata si celelalte sarbatori ale Domnului, adunarile sfinte, pe care trebuie sa le vestiti la vremea lor:
5. In luna intai, in ziua a paisprezecea a lunii, catre seara, sunt Pastile Domnului.
6. Iar in ziua a cincisprezecea a aceleiasi luni este sarbatoarea azimei Domnului: sapte zile sa mancati azime.
7. In ziua intai a sarbatorilor sa aveti adunare sfanta si nici o munca sa nu faceti.
8. Timp de sapte zile sa aduceti jertfa Domnului, si in ziua a saptea iar e adunare sfanta; nici o munca sa nu faceti".

9. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
10. "Vorbeste fiilor lui Israel si le spune: Cand veti intra in pamantul pe care Eu vi-l dau voua si veti face seceris in el, cel dintai snop al secerisului vostru sa-l aduceti la preot;
11. El va ridica acest snop inaintea Domnului, ca sa aflati bunavointa la El; a doua zi dupa cea dintai a sarbatorii il va ridica preotul.
12. In ziua ridicarii snopului veti aduce Domnului ardere de tot un miel de un an, fara meteahna.
13. Impreuna cu el veti aduce prinos de paine doua din zece parti de efa de faina de grau, amestecata cu untdelemn, ca sa fie jertfa Domnului, mireasma placuta, si veti face si turnare un sfert de hin de vin.
14. Nici un fel de paine noua, nici graunte uscate, nici graunte crude sa nu mancati pana la ziua aceea in care veti aduce prinos Dumnezeului vostru. Acesta este asezamant vesnic in neamul vostru, oriunde veti locui.
15. Din ziua a doua dupa intai a sarbatorii, din ziua in care veti aduce snopul leganat, sa numarati sapte saptamani intregi,
16. Pana la ziua intai de dupa cea din urma zi a saptamanii a saptea, sa numarati cincizeci de zile si atunci sa aduceti un nou dar de paine Domnului.
17. Sa aduceti din locuintele voastre dar ridicat: doua paini facute din doua zecimi de efa de faina de grau, coapte cu dospitura, ca parga Domnului.
18. Impreuna cu painile sa mai aduceti sapte miei fara meteahna, de cate un an, un junc din cireada si doi berbeci fara meteahna; ca sa fie acestea Domnului ardere de tot, dar de paine, turnare si jertfa cu mireasma placuta Domnului.
19. Sa jertfiti de asemenea din turma de capre un tap, jertfa pentru pacat, si doi miei de cate un an, jertfa de mantuire, impreuna cu painile din parga.
20. Pe acestea sa le aduca preotul leganandu-le inaintea Domnului, impreuna cu painile din parga de grau leganate si cu cei doi miei; acestea vor fi sfintenie Domnului si vor fi ale preotului, care le infatiseaza.
21. Sa dati de stire praznuirea in ziua aceasta si sa aveti adunare sfanta, nici o munca sa nu faceti. Acesta este asezamant vesnic in neamul vostru, in toate asezarile voastre.
22. Cand veti secera holda in pamantul vostru, sa nu adunati ce ramane dupa seceratul ogorului vostru si spicele ce cad de sub secere sa nu le adunati, ci sa lasati pe acestea saracului si strainului. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru".
23. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
24. "Spune fiilor lui Israel: In luna a saptea, ziua intai a lunii sa va fie zi de odihna, sarbatoarea trambitelor si adunare sfanta sa aveti;
25. Nici o munca sa nu faceti, ci sa aduceti ardere de tot Domnului",
26. Apoi a grait Domnul cu Moise si a zis:
27. "Si in ziua a zecea a lunii aceleia a saptea, care este ziua curatirii, sa aveti adunare sfanta; sa postiti si sa aduceti ardere de tot Domnului;
28. Nici o munca sa nu faceti in ziua aceea, ca aceasta este ziua curatirii" ca sa va curatiti inaintea fetei Domnului Dumnezeului vostru.
29. Tot sufletul care nu va posti in ziua aceea se va starpi din poporul sau;
30. Si tot sufletul care va lucra in ziua aceea, il voi starpi din mijlocul poporului sau.
31. Nici o munca sa nu faceti: acesta este asezamant vesnic in neamul vostru in toate cetatile voastre.
32. Aceasta este pentru voi zi de odihna; sa postiti din seara zilei a noua a lunii; din acea seara pana in seara zilei a zecea a lunii sa praznuiti odihna voastra".
33. Grait-a Domnul cu Moise si a zis:
34. "Spune fiilor lui Israel: Din ziua a cincisprezecea a lunii a saptea incepe sarbatoarea corturilor; sapte zile sa

sarbatoresti in cinstea Domnului.
35. In ziua intai va fi adunare sfanta; nici o munca sa nu faceti.
36. Sapte zile sa aduceti jertfa Domnului si in ziua a opta va fi adunare sfanta; sa aduceti arderi de tot Domnului: aceasta este incheierea sarbatorii; nici o munca sa nu faceti.
37. Acestea sunt sarbatorile Domnului, in care trebuie sa se tina adunarile sfinte, ca sa aduca jertfe Domnului, ardere de tot, prinos de paine, jertfe junghiate si turnari, fiecare din ele la ziua hotarata;
38. Afara de zilele de odihna ale Domnului, afara de darurile voastre, afara de toate afierosirile voastre si afara de tot ce aduceti din evlavie si dati Domnului,
39. In ziua a cincisprezecea a lunii a saptea, cand va strangeti roadele pamantului, sa sarbatoriti sarbatoarea Domnului sapte zile: in ziua intai este odihna si in ziua a opta iara este odihna.
40. In ziua intai sa luati ramuri de copaci frumosi, ramuri de finici, ramuri de copaci cu frunzele late si salcii de rau si sa va veseliti inaintea Domnului Dumnezeului vostru, sapte zile.
41. Sa praznuiti sarbatoarea aceasta a Domnului sapte zile in an: acesta este asezamant vesnic in neamul vostru. In luna a saptea sa o praznuiti.
42. Sa locuiti sapte zile in corturi; tot israelitul bastinas sa locuiasca in corturi,
43. Ca sa stie urmasii vostri ca in corturi am asezat Eu pe fiii lui Israel, cand i-am scos din pamantul Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru".
44. Astfel a grait Moise fiilor lui Israel despre sarbatorile Domnului.

CAPITOLUL 24
Sfesnicul si painile punerii inainte.

l. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Porunceste fiilor lui Israel sa-ii aduca untdelemn de masline, curat si limpede, pentru candele, ca sa arda sfesnicul necontenit,
3. Inaintea perdelei din cortul adunarii, si-l va aprinde Aaron si fiii lui inaintea Domnului, ca sa arda totdeauna, de seara pana dimineata. Acesta este asezamant vesnic in neamul vostru.
4. Candelele sa le puna in sfesnicul cel de aur curat de dinaintea Domnului, ca sa arda sfesnicul de seara pana dimineata.
5. Sa luati faina de grau buna si sa faceti din ea douasprezece paini; fiecare paine sa fie de doua zecimi de efa.
6. Si sa le puneti pe doua randuri, cate sase paini in rand, pe masa cea de aur curat de dinaintea Domnului;
7. Pe fiecare rand sa pui tamaie curata si sare, si vor fi acestea, pe langa paini, jertfa de pomenire inaintea Domnului.
8. In ziua odihnei sa se puna acestea necontenit inaintea Domnului din partea fiilor lui Israel; acesta este legamant vesnic.
9. Ele vor fi ale lui Aaron si ale fiilor sai, care le vor manca in locul cel sfant, ca acestea sunt sfintenie mare pentru ei din jertfele Domnului: acesta este asezamant vesnic".
10. In vremea aceea, fiul unei israelite, nascut intre israeliti dintr-un egiptean, a iesit la fiii lui Israel si s-a sfadit in tabara cu un israelit.
11. Si fiul israelitei, hulind numele Domnului si graindu-l de rau, a fost adus la Moise, iar numele mamei lui era Selomit, fata lui Dibri, din neamul lui Dan.
12. Acela a fost pus sub straja, ca sa-l judece dupa porunca Domnului.
13. Atunci a grait Domnul cu Moise si a zis:
14. "Scoate pe hulitor afara din tabara si toti cei ce au auzit sa-si puna mainile lor pe capul lui, iar toata obstea sa-l ucida cu pietre.
15. Apoi fiitor lui Israel sa le spui: Omul care va huli pe Dumnezeu isi va agonisi pacat.
16. Hulitorul numelui Domnului sa fie omorat neaparat; toata obstea sa-l ucida cu pietre. Sau strainul, sau bastinasul, de va huli numele Domnului, sa fie omorat.
17. De va lovi cineva un om si va muri, acela sa fie omorat.
18. De va lovi cineva dobitoc si va muri, acela sa dea dobitoc pentru dobitoc.
19. De va pricinui cineva vatamare aproapelui sau, aceluia sa i se faca ceea ce a facut el altuia:
20. Frantura pentru frantura, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; cum a facut el vatamare altui om, asa sa i se faca si lui.

21. Cel ce va ucide dobitoc sa dea altul; iar cel ce va ucide om sa fie omorat.
22. Aceeasi judecata sa aveti si pentru strain si pentru bastinas, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru".
23. Si dupa ce Moise a spus acestea fiilor lui Israel si au facut fiii lui Israel cum poruncise Domnul lui Moise, au scos pe hulitor afara din tabara si l-au ucis cu pietre.

CAPITOLUL 25

Anul jubileu.

1. Grait-a Domnul cu Moise pe Muntele Sinai si a zis:
2. "Vorbeste fiilor lui Israel si le spune: Dupa ce veri intra in pamantul pe care il voi da voua, sa se odihneasca pamantul; sa fie o odihna in cinstea Domnului.
3. sase ani sa semeni ogorul tau, sase ani sa lucrezi via ta si sa aduni roadele lor;
4. Iar anul al saptelea sa fie an de odihna a pamantului, odihna Domnului; ogorul tau sa nu-l semeni si via ta sa n-o tai in anul acela.
5. Ceea ce va creste de la sine pe ogorul tau sa nu seceri si strugurii de pe vitele tale netaiate sa nu-i culegi, ca sa fie acest an de odihna pentru pamant.
6. Si aceste roade vor fi in timpul odihnei pamantului hrana pentru tine, pentru robul tau si pentru roaba ta, pentru simbriasul tau si pentru strainul tau care s-a asezat la tine;
7. Pentru dobitocul tau si pentru fiarele cele de pe pamantul tau, sa fie de hrana toate roadele lui.
8. Sa numeri apoi sapte ani de odihna, adica de sapte ori cate sapte ani, ca sa ai in cei de sapte ori cate sapte ani, patruzeci si noua de ani.
9. Si sa trambitezi cu trambita in luna a saptea, in ziua a zecea a lunii; in ziua curatirii sa trambitezi cu trambita in toata tara voastra.
10. Sa sfintiti anul al cincizecilea si sa se vesteasca slobozenie pe pamantul vostru pentru toti locuitorii lui. Sa va fie acesta an de slobozenie, ca sa se intoarca fiecare la mosia sa; fiecare sa se intoarca la ogorul sau.
11. Anul al cincizecilea sa va fie an de slobozenie: sa nu semanati, nici sa secerati ceea ce va creste de la sine pe pamant, si sa nu culegeti poama de pe vitele netaiate,
12. Ca acesta e jubileu; sfant sa fie pentru voi; roadele de pe ogor sa le mancati.
13. In anul jubileu sa se intoarca fiecare la mosia sa.
14. De vei vinde ceva aproapelui tau sau de vei cumpara ceva de la aproapele tau, sa nu insele nimeni pe aproapele sau.
15. Dupa numarul anilor trecuti de la cel din urma jubileu sa cumperi de la aproapele tau, si dupa numarul anilor de cules sa-ti vanda el.
16. Daca au ramas ani mai multi pana la jubileu, sporeste pretul, iar daca au ramas putini ani, micsoreaza pretul, caci un anumit numar de secerisuri iti vinde el.
17. Sa nu insele nimeni pe aproapele sau; teme-te de Domnul Dumnezeul tau; Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
18. Faceti poruncile Mele si toate hotararile Mele; faceti si paziti toate acestea si veti locui linistiti pe pamant.
19. Pamantul isi va da rodul sau, veti manca pana la sat si veti trai linistiti pe el.
20. Iar de veti zice: Dar ce sa mancam in anul al saptelea, cand nici nu vom semana, nici nu vom aduna roadele noastre?
21. Va voi trimite binecuvantarea Mea in anul al saselea si va aduce roadele sale pentru trei ani.
22. Si veti semana in anul al optulea, dar de mancat veti manca roadele cele vechi pana la al noualea an: pana se vor coace roadele anului al optulea veti manca din cele vechi din anii trecuti.
23. Pamantul sa nu-l vindeti de veci, ca pamantul este al Meu; iar voi sunteti straini si venetici inaintea Mea.
24. In toate partile stapanirii voastre sa ingaduiti rascumpararea pamantului.
25. Daca fratele tau, care e cu tine, va saraci si va vinde din mostenirea sa, sa vina ruda sa de aproape si sa cumpere ceea ce vinde fratele sau.
26. Daca insa nu va avea cineva rudenie, ci ii va da lui mana si va gasi cat ii trebuie pentru rascumparare,
27. Atunci sa numere anii vanzarii sale, si ce trece sa intoarca aceluia, caruia i-a vandut, si se va intoarce la mosia sa.
28. Iar daca nu va gasi mana lui cit ii trebuie sa intoarca aceluia, atunci pamantul vandut de el va ramane in mainile cumparatorului pana la anul jubileu, si in anul jubileu cumparatorul va iesi si vanzatorul va intra in stapanirea sa.
29. De va vinde cineva casa de locuit in oras ingradit cu zid, poate s-o rascumpere pana intr-un an de la vanzarea ei:

timp de un an poate s-o rascumpere.
30. Iar de nu se va rascumpara pana la implinirea unui an intreg, casa cea din oras ingradit cu zid va ramane pentru totdeauna aceluia care a cumparat-o si urmasilor lui, si in anul jubileu nu va trece de la el.
31. Iar casele din sate, care n-au imprejur zid, sa se socoteasca deopotriva cu pamantul: ele se pot rascumpara oricand si in anul jubileu trec la fostul lor stapan.
32. Cat pentru orasele levitilor si casele din orasele stapanirii lor, levitii le vor putea rascumpara de-a pururi.
33. Iar daca cineva din leviti nu va face rascumpararea, atunci casa vanduta din orasele stapanirii lor se intoarce in anul jubileu, caci casele din orasele levitilor sunt stapanirea lor intre fiii lui Israel.
34. Nici ogoarele dimprejurul oraselor lor nu se pot vinde, pentru ca acestea sunt mostenirea lor vesnica.
35. Daca fratele tau va saraci si va ajunge la stramtorare inaintea ta, ajuta-l, fie strain, fie bastinas, ca sa traiasca cu tine.
36. Sa nu iei de la el dobanda si spor, ci sa te temi de Dumnezeul tau, ca sa traiasca fratele tau cu tine. Eu sunt Domnul.
37. Argintul tau sa nu ti-l dai lui cu camata si painea ta sa nu i-o dai ca s-o iei cu spor.
38. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, Cel ce v-am scos din pamantul Egiptului, ca sa va dau pamantul Canaanului si ca sa fiu Dumnezeul vostru.
39. Cand ii va saraci fratele si-i se va vinde tie, sa nu-l pui la munca de rob,
40. Ci sa fie el la tine ca simbrias sau strain, si sa-ti lucreze pana la anul jubileu;
41. Iar atunci sa se duca de la tine, si el si copiii lui impreuna cu el, sa se intoarca in neamul sau si sa intre iarasi in stapanirea parintilor sai.
42. Pentru ca ei sunt robii Mei, pe care Eu i-am scos din pamantul Egiptului;
43. Sa nu-i vinzi, cum se vand robii, sa nu-i stapanesti cu cruzime si sa te temi de Dumnezeul tau.
44. Iar ca sa-ti ai robul tau si roaba ta, sa-ti cumperi rob si roaba de la neamurile dimprejurul vostru.
45. Puteti sa va cumparati si din copiii strainilor, care s-au asezat la voi, si din neamul lor, care este la voi si care s-a nascut in pamantul vostru; pot sa fie averea voastra.
46. Puteti sa-i dati mostenire fiilor vostri dupa voi, ca orice avere, vesnic sa-i stapaniti, ca pe robi. Iar asupra fratilor vostri din fiii lui Israel si unul asupra altuia, sa nu domniti cu cruzime.
47. Daca strainul sau veneticul tau s-a imbogatit pe langa tine, iar fratele tau a saracit langa tine si s-a vandut veneticului, care s-a asezat la tine, sau unui urmas din neamul veneticului,
48. Atunci, dupa vanzare, se va putea rascumpara; careva din fratii lui va putea sa-l rascumpere:
49. Sau unchiul lui, sau fiul unchiului va putea sa-l rascumpere, sau careva din neamul lui, din semintia lui sa-l rascumpere; sau de va avea indestulare, sa se rascumpere singur.
50. Si acela sa se rafuiasca cu cel ce l-a cumparat, de la anul cand s-a vandut el pana la anul jubileu, si argintul pentru care s-a vandut sa i-l intoarca dupa numarul anilor; socotindu-i ca slujiti de un simbrias vremelnic la el.
51. Si daca raman inca multi ani, el va plati rascumpararea potrivit anilor acestora, dupa pretul cu care a fost cumparat.
52. Iar daca raman putini ani pana la anul jubileu, sa-i numere si sa plateasca, pentru rascumpararea sa, dupa numarul anilor.
53. El sa fie la dansul cu anul, ca simbriasul, si acela sa nu-l stapaneasca cu asprime inaintea ochilor tai.
54. Iar daca el nu se va rascumpara in chipul acesta, atunci in anul jubileu va iesi el insusi, si impreuna cu el, si copiii lui,
55. Pentru ca fiii lui Israel sunt robii Mei; robii Mei sunt ei, ca Eu i-am scos din pamantul Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

CAPITOLUL 26

Binecuvantarea si blestemul.

1. Sa nu va faceti idoli, nici chipuri cioplite; nici stalpi sa nu va ridicati; nici pietre cu chipuri cioplite cu dalta sa nu va asezati in pamantul vostru, ca sa va inchinati la ele, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
2. Zilele de odihna ale Mele sa le paziti si locasul Meu cel sfant sa-l cinstiti, ca Eu sunt Domnul.
3. De veti umbla dupa legile Mele si de veti pazi si plini poruncile Mele,
4. Va voi da ploaie la timp, pamantul si pomii isi vor da roadele lor.
5. Treieratul vostru va ajunge pana la culesul viilor, culesul viilor va ajunge pana la semanat; veti manca painea

voastra cu multumire si veti trai in pamantul vostru fara primejdie.
6. Voi trimite pace pe pamantul vostru si nimeni nu va va tulbura; voi goni fiarele salbatice si sabia nu va trece prin pamantul vostru.
7. Veti alunga pe vrajmasii vostri si vor cadea ucisi inaintea voastra.
8. Cinci din voi vor birui o suta si o suta din voi vor goni zece mii si vor cadea vrajmasii vostri de sabie inaintea voastra.
9. Cauta-voi spre voi si va voi binecuvanta; veti avea copii, va voi inmulti si voi fi statornic in legamantul Meu cu voi.
10. Veti manca roadele vechi din anii trecuti si veti da la o parte pe cele vechi pentru a face loc celor noi.
11. Voi aseza locasul Meu in mijlocul vostru si sufletul Meu nu se va scarbi de voi.
12. Voi umbla printre voi, voi fi Dumnezeul vostru si voi poporul Meu.
13. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, Cel ce v-am scos din pamantul Egiptului, ca sa nu mai fiti robi acolo; am sfaramat jugul vostru si v-am povatuit cu fruntea ridicata.
14. Iar de nu Ma veti asculta si de nu veri pazi aceste porunci ale Mele,
15. De veti dispretui asezamintele Mele si de se va scarbi sufletul vostru de legile Mele, neimplinind poruncile Mele, si calcand legamantul Meu,
16. Atunci si Eu am sa Ma port cu voi asa: Voi trimite asupra voastra groaza, lingoarea si frigurile, de care vi se vor secatui ochii si vi se va istovi sufletul; veti semana semintele in zadar si vrajmasii vostri le vor manca.
17. Imi voi intoarce fata impotriva voastra si veti cadea inaintea vrajmasilor vostri; vor domni peste voi dusmanii vostri si veti fugi cand nimeni nu va va alunga.
18. Daca nici dupa toate acestea nu Ma veti asculta, atunci inseptit voi mari pedeapsa pentru pacatele voastre.
19. Voi frange indaratnicia voastra cea mandra si cerul vostru il voi face ca fierul, iar pamantul vostru ca arama.
20. In zadar va veti cheltui puterile voastre, ca pamantul vostru nu-si va da roadele sale, nici pomii din tara voastra nu-si vor da poamele lor.
21. Daca si dupa acestea veti umbla impotriva Mea si nu veti vrea sa Ma ascultati, atunci va voi adauga lovituri inseptit pentru pacatele voastre;
22. Voi trimite asupra voastra fiarele campului, care va vor lipsi de copii; vor prapadi vitele voastre si pe voi va voi imputina asa, incat se vor pustii drumurile voastre.
23. Daca nici dupa aceasta nu va veti indrepta, impotrivindu-va Mie,
24. Atunci si Eu voi veni cu manie asupra voastra si va voi lovi inseptit pentru pacatele voastre.
25. Voi aduce asupra voastra sabie razbunatoare, ca sa razbune legamantul Meu. Iar daca va veti ascunde in orasele voastre, voi trimite asupra voastra molima si veti fi dati in mainile vrajmasului.
26. Painea, care va hraneste, o voi lua de la voi; zece femei vor coace paine pentru voi intr-un cuptor si vor da painea voastra cu cantarul si veti manca si nu va veti satura.
27. Daca nici dupa aceasta nu Ma veti asculta si veti pasi impotriva Mea,
28. Atunci si Eu cu manie voi veni asupra voastra si va voi pedepsi inseptit pentru pacatele voastre;
29. Veti manca din carnea fiilor vostri si din carnea fiicelor voastre.
30. Darama-voi inaltimile voastre si voi strica stalpii vostri; trupurile voastre le voi prabusi sub daramaturile idolilor vostri si se va scarbi sufletul Meu de voi.
31. Orasele voastre le voi preface in ruine, voi pustii locasurile voastre cele sfinte si nu voi mirosi miresmele placute ale jertfelor voastre.
32. Pustii-voi pamantul vostru asa incat sa se mire de el vrajmasii vostri care se vor aseza pe el;
33. Iar pe voi va voi risipi printre popoare; in urma voastra Imi voi ridica sabia si va fi pamantul vostru pustiu si orasele voastre daramate.
34. Atunci pamantul se va bucura de odihnele sale in zilele pustiirii lui; cand voi veti fi in pamantul vrajmasilor vostri, atunci pamantul vostru se va odihni si se va bucura de odihna lui.
35. In toate zilele pustiirii lui el se va odihni cat nu s-a odihnit in zilele de odihna ale voastre, cand locuiati voi in el.

36. Celor ce vor ramane dintre voi le voi trimite in inimi frica in pamantul vrajmasilor lor; pana si freamatul frunzei ce se clatina ii va pune pe fuga si vor fugi ca de sabie si vor cadea cand nimeni nu-i va alunga.
37. Se vor calca unul pe altul, ca cei ce fug de sabie, cand nimeni nu-i va urmari si nu veti avea putere sa va impotriviti vrajmasilor vostri.
38. Veti pieri printre popoare si va va inghiti pamantul vrajmasilor vostri.
39. Iar cei ce vor ramane din voi se vor usca pentru pacatele lor in pamanturile vrajmasilor. vostri, se vor usca si

pentru pacatele parintilor lor.
40. Atunci isi vor marturisi faradelegile lor si faradelegile parintilor lor, cum au savarsit ei nelegiuiri impotriva Mea si au pasit impotriva Mea.
41. Pentru care si Eu am venit cu manie asupra lor si i-am adus in pamantul vrajmasilor lor; atunci se va supune inima lor cea netaiata imprejur si vor suferi ei pentru nelegiuirile lor.
42. Si Eu Imi voi aduce aminte de legamantul Meu cu Iacov, de legamantul Meu cu Isaac, si de legamantul Meu cu Avraam Imi voi aduce aminte si de pamant imi voi aduce aminte.
43. Cand pamantul va fi parasit de ei si el se va bucura de odihna lui, golit fiind de ei, si ei vor suferi pentru faradelegi si pentru ca au nesocotit legile Mele si sufletul lor s-a scarbit de asezamantul Meu;
44. Cand vor fi ei in pamantul vrajmasilor, Eu nu-i voi dispretui si nu Ma voi scarbi de ei, asa incat sa-i pierd si sa stric legamantul Meu cu ei, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul lor.
45. Imi voi aminti de ei pentru legamantul incheiat cu stramosii lor, pe care i-am scos din pamantul Egiptului, inaintea ochilor popoarelor, ca sa fiu Dumnezeul lor. Eu sunt Domnul".
46. Acestea sunt asezamintele, hotararile si legile pe care le-a asezat Domnul intre Sine si fiii lui Israel prin Moise, pe Muntele Sinai.

CAPITOLUL 27
Fagaduinte si zeciuieli.

l. A grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Vorbeste fiilor lui Israel si le spune: De va fagadui cineva sa-si afieroseasca sufletul sau Domnului, pretuirea ta sa fie asa:
3. Pretul pentru un barbat, de la douazeci pana la saizeci de ani, sa fie cincizeci de sicli de argint, dupa siclul sfant.
4. Iar daca este femeie, pretul sa fie treizeci de sicli.
5. De la cinci pana la douazeci de ani, pretul sa fie pentru barbat douazeci de sicli, iar pentru femeie zece sicli.
6. Iar de la o luna pana la cinci ani, pretul sa fie pentru barbat cinci sicli de argint, si pentru femeie trei sicli de argint.
7. De la saizeci de ani in sus pretul sa fie pentru barbat cincisprezece sicli de argint, si pentru femeie zece sicli.
8. Iar daca este sarac si nu e in stare sa plateasca pretul, atunci sa fie adus la preot si sa-l pretuiasca preotul; potrivit cu starea celui ce si-a dat fagaduinta sa-l pretuiasca preotul.
9. Daca insa va fi un dobitoc, ce se aduce jertfa Domnului, tot ce se aduce Domnului trebuie sa fie sfant.
10. Sa nu schimbe nici bun cu rau, nici rau cu bun; iar de schimba cineva dobitoc cu dobitoc, atunci si cel schimbat si cel dat schimb va fi sfant.
11. Daca ar fi cumva un dobitoc necurat, care nu se aduce jertfa Domnului, si el va fi adus la preot,
12. Preotul il va pretui ori de este bun, ori de este rau; si cum il va pretui preotul, asa sa fie.
13. De va vrea cineva sa-l rascumpere, atunci sa adauge a cincea parte la pret.
14. De va afierosi cineva casa sa Domnului, s-o pretuiasca preotul, de este buna sau rea, si cum o va pretui preotul, asa sa ramana.
15. Daca afierositorul va vrea sa rascumpere casa sa, sa adauge a cincea parte de argint la pretul ei si va fi a lui.
16. De va afierosi cineva Domnului tarina din mosia sa, pretuirea sa se faca dupa venitul ei, cincizeci de sicli de argint pentru fiecare gomer de orz semanat.
17. De isi va afierosi tarina sa chiar din anul jubileu, sa fie dupa pretul hotarat.
18. Iar de isi afieroseste cineva tarina sa dupa anul jubileu, atunci preotul sa socoteasca argintul dupa numarul anilor ce mai raman pana la anul jubileu si sa scada din pretul ei.
19. Daca insa va vrea sa-si rascumpere tarina cel ce a afierosit-o, atunci el sa adauge a cincea parte de argint la pretul ei si sa ramana a lui.
20. Iar daca acela nu-si va rascumpara tarina si va fi vanduta altui om, atunci nu se mai. poate rascumpara;
21. Tarina aceea, cand se va intoarce in anul jubileu, va fi afierosire Domnului, ca tarina jertfa, si va trece in stapanirea preotului.
22. Iar daca cineva va afierosi Domnului o tarina cumparata, care nu este din tarinile mosiei lui,
23. Preotul sa-i socoteasca partea de pret pana la anul jubileu, si acela sa-i dea pretul in aceeasi zi, ca afierosire Domnului,
24. Si tarina in anul jubileu va trece iar la acela, de la care a fost cumparata si din mosia caruia a fost pamantul

acela.
25. Toate preturile sa fie facute dupa siclul sfant; siclul sa aiba douazeci de ghere.
26. Numai intaii nascuti ai dobitoacelor, care dupa intaietatea nasterii sunt ai Domnului, sa nu-i afieroseasca nimeni: fie bou, fie oaie, ca sunt ai Domnului.
27. Iar daca este dobitoc necurat, sa fie rascumparat dupa pretuirea ta, la care sa se mai adauge a cincea parte, si de nu se va rascumpara sa se vanda dupa pretuirea ta.
28. Toate cele afierosite, pe care omul cu juramant le da Domnului din ale sale, - fie om, fie dobitoc, fie tarina din mosia sa, - nici nu se rascumpara, nici nu se vand. Tot ce este afierosit cu juramant este sfintenie mare a Domnului.

29. Orice om afierosit cu juramant nu se rascumpara, ci trebuie sa se dea mortii.
30. Toata dijma de la pamant, din roadele pamantului si din roadele pomilor este a Domnului, sfintenia Domnului.
31. Si de va voi cineva sa-si rascumpere dijma, sa adauge la pretul ei a cincea parte.
32. Toata dijma de la boi si de la oi si tot al zecelea din cate trec pe sub toiag este afierosit Domnului.
33. Nu trebuie cautat de este bun sau rau si nu trebuie schimbat; dar de-l va schimba cineva, atunci si cel schimbat si schimbul vor fi sfinte si nu se vor putea rascumpara".
34. Acestea sunt poruncile pe care le-a poruncit Domnul lui Moise pe Muntele Sinai pentru fiii lui Israel.

NUMERII - A PATRA CARTE A LUI MOISE

CAPITOLUL 1
Luptatorii lui Israel.

l. In ziua intai a lunii a doua din anul al doilea dupa iesirea Israelitilor din pamantul Egiptului, a grait Domnul cu Moise in cortul adunarii, in pustiul Sinai, si a zis:
2. "Numarati toata obstea fiilor lui Israel dupa semintiile lor, dupa familiile lor si dupa numele lor, om cu om.
3. Tot barbatul de la douazeci de ani in sus, tot cel ce poate iesi la oaste in Israel, sa se numere de tine si de Aaron si sa se randuiasca in tabara lui.
4. Dar cu voi sa mai fie din fiecare semintie cate un om, care e cel mai de seama in neamul sau.
5. Iata numele barbatilor care vor fi cu voi: din Ruben: Elitur, fiul lui Sedeur;
6. Din Simeon: Selumiel, fiul lui Turisadai;
7. Din Iuda: Naason, fiul lui Aminadab;
8. Din Isahar: Natanael, fiul lui Tuar;
9. Din Zabulon: Eliab, fiul lui Helon;
10. Din fiii lui Iosif: Elisama, fiul lui Amihud, din Efraim; si Gamaliel, fiul lui Pedatur, din Manase;
11. Din Veniamin: Abidan, fiul lui Ghedeon;
12. Din Dan: Ahiezer, fiul lui Amisadai;
13. Din Aser: Paghiel, fiul lui Ocran;
14. Din Gad: Eliasaf, fiul lui Raguel;
15. Din Neftali: Ahira, fiul lui Enan.
16. Acestia sunt barbatii alesi ai obstii, capii semintiilor parintilor lor, capeteniile peste mii in Israel".
17. Luand deci Moise si Aaron pe barbatii acestia, care au fost numiti pe numele lor,
18. Au adunat toata obstea in ziua intai a lunii a doua din anul al doilea si au inscris, dupa spitele neamului lor, pe toti barbatii de la douazeci de ani in sus pe semintii, pe familii si pe numele lor, om cu om.
19. Numaratoarea aceasta a facut-o Moise in pustiul Sinai, cum ii poruncise Domnul.
20. Fiii lui Ruben, intaiul nascut al lui Israel, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
21. S-au numarat in semintia lui Ruben patruzeci si sase de mii cinci sute.
22. Fiii lui Simeon, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
23. S-au numarat in semintia lui Simeon cincizeci si noua de mii trei sute.

24. Fiii lui Gad, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
25. S-au numarat in semintia lui Gad patruzeci si cinci de mii sase sute cincizeci.
26. Fiii lui Iuda, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
27. S-au numarat in semintia lui Iuda saptezeci si patru de mii sase sute.
28. Fiii lui Isahar, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de ia douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
29. S-au numarat in semintia lui Isahar cincizeci si patru de mii patru sute.
30. Fiii lui Zabulon, dupa semintiile lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
31. S-au numarat in semintia lui Zabulon cincizeci si sapte de mii patru sute.
32. Fiii lui Iosif: fiii lui Efraim, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
33. S-au numarat in semintia lui Efraim patruzeci de mii cinci sute.
34. Fiii lui Manase, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
35. S-au numarat in semintia lui Manase treizeci si doua de mii doua sute.
36. Fiii lui Veniamin, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
37. S-au numarat in semintia lui Veniamin treizeci si cinci de mii patru sute.
38. Fiii lui Dan, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
39. S-au numarat in semintia lui Dan, saizeci si doua de mii sapte sute.
40. Fiii lui Aser, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
41. S-au numarat in semintia lui Aser patruzeci si una de mii cinci sute.
42. Fiii lui Neftali, dupa semintia lor, dupa neamurile lor, dupa familiile lor, dupa numele lor, toti barbatii om cu om, de la douazeci de ani in sus, toti cei buni de oaste,
43. S-au numarat in semintia lui Neftali cincizeci si trei de mii patru sute.
44. Acestia sunt cei care au intrat la numaratoarea facuta de Moise si Aaron si de cei doisprezece barbati, capeteniile lui Israel, cate un barbat de fiecare semintie, dupa neamul stramosesc.
45. Deci toti fiii lui Israel de la douazeci de ani in sus, buni de oaste, care au intrat la numaratoare, dupa familiile lor,
46. Au fost sase sute trei mii cinci sute cincizeci.
47. Iar levitii, dupa semintia parintilor lor, n-au fost numarati intre ei.
48. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
49. "Vezi ca semintia lui Levi sa n-o bagi la numaratoare si sa nu-i numeri pe fiii lui Levi cu fiii lui Israel;
50. Ci randuieste pe leviti la cortul adunarii si le incredinteaza toate lucrurile lui si toate cate sunt in el. Ei sa poarte cortul si toate lucrurile lui, sa slujeasca in el si sa isi aseze tabara imprejurul lui.
51. Cand va fi sa plece cortul, levitii sa-l stranga, si cand va fi sa se opreasca, levitii sa-l aseze; iar de se va apropia unul strain, sa fie omorat.
52. Fiii lui Israel sa poposeasca fiecare in tabara sa si fiecare sub steagul sau si in cetele lor.
53. Iar levitii sa-si aseze tabara aproape, imprejurul cortului adunarii, ca sa nu vina mania asupra obstii fiilor lui Israel; si sa strajuiasca levitii la cortul adunarii".
54. Si au facut fiii lui Israel toate cate poruncise Domnul lui Moise si Aaron; asa au facut.

CAPITOLUL 2

Tabara poporului lui Israel.

1. Atunci a grait Domnul cu Moise si cu Aaron si a zis:
2. "Fiii lui Israel sa poposeasca fiecare langa steagul sau, in preajma semnelor familiei sale, si sa-si aseze taberele inaintea cortului marturiei si imprejurul lui.

3. Intai, spre rasarit, sa poposeasca steagul taberei lui Iuda, cu cetele sale, cu Naason, fiul lui Aminadab, capetenia fiilor lui Iuda,
4. Si cu ostenii sai in numar de saptezeci si patru de mii sase sute.
5. Alaturi sa poposeasca semintia lui Isahar, cu Natanael, fiul lui Tuar, capetenia fiilor lui Isahar,
6. Si cu ostenii sai in numar de cincizeci si patru de mii patru sute.
7. Mai departe va poposi semintia lui Zabulon, cu Eliab, fiul lui Helon, capetenia fiilor lui Zabulon,
8. Cu ostenii sai in numar de cincizeci si sapte de mii patru sute.
9. Toti acestia in numar de o suta optzeci si sase de mii patru sute, care tin de tabara lui Iuda, sa plece intai.
10. Spre miazazi sa se aseze tabara lui Ruben, cu cetele sale si Elitur, fiul lui Sedeur, capetenia fiilor lui Ruben,
11. Si cu ostenii sai in numar de patruzeci si sase de mii cinci sute.
12. Langa el va poposi semintia lui Simeon, cu Selumiel, fiul lui Turisadai, capetenia fiilor lui Simeon,
13. Si cu ostenii sai in numar de cincizeci si noua de mii trei sute.
14. Dupa acesta va poposi semintia lui Gad, cu Eliasaf, fiul lui Raguel, capetenia fiilor lui Gad,
15. Si cu ostenii sai in numar de patruzeci si cinci de mii sase sute cincizeci.
16. Toti acestia cu luptatorii lor in numar de o suta cincizeci si una de mii patru sute cincizeci, care tin de tabara lui Ruben, randuiti in tabere, vor pleca in randul al doilea.
17. Dupa aceea, cand va pleca cortul adunarii, tabara levitilor va fi in mijlocul taberelor si precum au poposit asa sa si plece, fiecare la randul sau si sub steagul sau.
18. Spre apus va poposi tabara lui Efraim cu cetele sale si cu Elisama, fiul lui Amihud, capetenia fiilor lui Efraim,
19. Si cu ostenii sai in numar de patruzeci de mii cinci sute.
20. Langa ea se va aseza semintia lui Manase cu Gamaliel, fiul lui Pedatur, capetenia fiilor lui Manase,
21. Si cu ostenii sai in numar de treizeci si doua de mii doua sute.
22. Dupa acesta semintia lui Veniamin cu Abidan, fiul lui Ghedeon, capetenia fiilor lui Veniamin,
23. Si cu ostenii lui in numar de treizeci si cinci de mii patru sute.
24. Toti acestia cu luptatorii lor in numar de o suta opt mii o suta, care tin de tabara lui Efraim, vor pleca in al treilea rand, asezati in cete.
25. La miazanoapte se va aseza tabara lui Dan cu cetele sale si cu Ahiezer, fiul lui Amisadai, capetenia fiilor lui Dan,
26. Si cu ostenii sai in numar de saizeci si doua de mii sapte sute.
27. Langa el isi va aseza tabara semintia lui Aser, cu Paghiel, fiul lui Ocran, capetenia fiilor lui Aser,
28. Si cu ostenii sai in numar de patruzeci si una de mii cinci sute.
29. Mai departe isi va aseza tabara semintia lui Neftali cu Ahira, fiul lui Enan, capetenia fiilor lui Neftali,
30. Si cu ostenii sai in numar de cincizeci si trei de mii patru sute.
31. Toti acestia cu luptatorii lor in numar de o suta cincizeci si sapte de mii sase sute, care tin de tabara lui Dan, sa plece la urma sub steagurile lor si randuiti in cete".
32. Acestia sunt fiii lui Israel care au intrat la numaratoare dupa familiile lor. Toti, cati au intrat la numaratoare pe tabere si pe cete, erau sase sute trei mii cinci sute cincizeci.
33. Iar levitii nu s-au numarat cu ei, dupa cum poruncise Domnul lui Moise.
34. Si au facut fiii lui Israel toate cate poruncise Domnul lui Moise: asa se asezau in tabere sub steagurile lor si asa purcedeau fiecare cu semintia sa si cu familia sa.

CAPITOLUL 3

Levitii si slujba lor.

1. Iata acum spita neamului lui Aaron si a lui Moise, din timpul cand a grait Domnul cu Moise pe Muntele Sinai, si iata numele fiilor lui Aaron:
2. Nadab, intaiul nascut, Abiud, Eleazar si Itamar.
3. Acestea sunt numele fiilor lui Aaron, preoti miruiti, care au fost sfintiti, ca sa slujeasca cele ale preotiei.
4. Insa Nadab s: Abiud au murit inaintea fetei Domnului, cand au adus foc strain inaintea fetei Domnului in pustiul Sinai, neavand copii, si au ramas preoti numai Eleazar si Itamar cu tatal lor Aaron.
5. Atunci a grait Domnul cu Moise si a zis:
6. "Ia semintia lui Levi si o pune la indemana lui Aaron preotul, ca sa-l ajute in slujba lui.
7. Sa fie de paza in locul lui si in locul fiilor lui Israel la cortul adunarii; sa faca slujbele la cort;

8. Sa pastreze toate lucrurile cortului adunarii, sa strajuiasca in locul fiilor lui Israel si sa faca slujbele la cort.
9. Da pe leviti la indemana lui Aaron, fratele tau, si fiilor lui, preotilor; sa-Mi fie daruiti Mie dintre fiii lui Israel.
10. Iar lui Aaron si fiilor lui incredinteaza-le cortul adunarii, ca sa-si pazeasca datoria lor preoteasca si toate cele de la jertfelnic si de dupa perdea; iar de se va apropia cineva strain, sa fie omorat".
11. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
12. "Iata, Eu am luat din fiii lui Israel pe leviti in locul tuturor intailor nascuti, in locul tuturor celor ce se nasc intai in Israel si aceia vor fi in locul acestora.
13. Levitii sa fie ai Mei, caci toti intai-nascutii sunt ai Mei. In ziua cand am lovit pe toti intai-nascutii in pamantul Egiptului, atunci Mi-am sfintit pe toti intai-nascutii lui Israel de la om pana la dobitoc si acestia sa fie ai Mei. Eu sunt Domnul".
14. Iarasi a grait Domnul cu Moise, in pustiul Sinai, si a zis:
15. "Numara pe fiii lui Levi, dupa familiile lor, dupa neamurile lor; pe toti cei de parte barbateasca, de la o luna in sus sa-i numeri".
16. Si i-au numarat Moise si Aaron, dupa cuvantul Domnului, cum le poruncise Domnul.
17. Iata dar care sunt fiii lui Levi, dupa numele lor: Gherson, Cahat si Merari.
18. Iar numele fiilor lui Gherson, dupa neamurile lor, sunt: Libni si Simei.
19. Fiii lui Cahat, dupa neamurile lor, sunt: Amram, Ithar, Hebron si Uziel.
20. Fiii lui Merari, dupa neamurile lor, sunt: Mahli si Musi. Acestea sunt neamurile lui Levi, dupa familiile lor.
21. Din Gherson au iesit neamul lui Libni si neamul lui Simei: aceste neamuri sunt din Gherson.
22. Socotindu-se la numar tot cel de parte barbateasca, de la o luna in sus, s-au numarat in neamul lui Gherson sapte mii cinci sute.
23. Fiii lui Gherson trebuia sa se aseze cu tabara in urma cortului, spre asfintit.
24. Eliasaf, fiul lui Lael, era capetenia familiei fiilor lui Gherson.
25. Fiii lui Gherson la cortul adunarii aveau sa pazeasca cortul si acoperisul lui, perdeaua de la usa cortului adunarii,

26. Perdelele curtii, perdeaua de la intrarea curtii celei dimprejurul cortului si jertfelnicului, franghiile si toate uneltele lor.
27. Din Cahat a iesit familia lui Amram, familia lui Ithar, familia lui Hebron si familia lui Uziel: aceste familii sunt din Cahat.
28. Socotindu-se la numar tot cel de parte barbateasca, de la o luna in sus, s-au numarat in neamul acesta opt mii trei sute. Ei pazeau locasul sfant.
29. Familiile fiilor lui Cahat trebuia sa-si aseze tabara langa cort, in partea de miazazi;
30. Iar capetenie in familiile neamului lui Cahat era Eltafan, fiul lui Uziel.
31. In paza lor se afla chivotul, masa, sfesnicul, jertfelnicul, vasele sfinte, care se intrebuinteaza la slujbe, si perdeaua cu toate ale ei.
32. Capetenie peste capeteniile levitilor era Eleazar, fiul preotului Aaron , care era randuit sa privegheze pe cei ce aveau in pastrare locasul sfant.
33. Din Merari au iesit familia lui Mahli si familia lui Musi; aceste familii sunt din Merari.
34. Socotindu-se la numar tot cel de parte barbateasca de la o luna in sus, s-au numarat in neamul acesta sase mii doua sute;
35. Iar capetenie peste familiile din neamul lui Merari era Turiel, fiul lui Abihael. Acestia trebuia sa-si aseze tabara langa cort, in partea de miazanoapte.
36. In paza fiilor lui Merari s-au randuit scandurile dimprejurul cortului, parghiile lui, stalpii lui, postamentele acestora, si toate lucrurile si uneltele lor,
37. Stalpii curtii din toate partile ei, postamentele lor, tarusii curtii si franghiile ei.
38. Iar in partea de dinainte a cortului adunarii, spre rasarit, trebuia sa-si aseze tabara Moise si Aaron si fiii acestuia, carora li se incredintase paza locasului sfant in locul fiilor lui Israel. Iar de se va apropia vreun strain, sa fie omorat.
39. Deci toti levitii numarati, pe care i-au numarat Moise si Aaron, cum poruncise Domnul, dupa neamurile lor, parte barbateasca, de la o luna in sus, au fost douazeci si doua de mii.
40. Apoi a zis Domnul catre Moise: "Socoteste pe tot barbatul intai-nascut dintre fiii lui Israel, de la o luna in sus, si ia numarul numelor lor.
41. Si in locul tuturor intai-nascutilor ai fiilor lui Israel, sa iei pentru Mine pe leviti. Eu sunt Domnul. Si vitele

levitilor sa le iei in locul a tot intai-nascutului din vitele fiilor lui Israel".
42. Si a numarat Moise, dupa cum ii poruncise Domnul, pe toti intai-nascutii dintre fiii lui Israel;
43. Si intai-nascutii de parte barbateasca de la o luna in sus, dupa numarul numelor, au fost toti douazeci si doua de mii doua sute saptezeci si trei.
44. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
45. "Ia pe leviti in locul tuturor intai-nascutilor fiilor lui Israel si vitele levitilor in locul vitelor lor, si sa fie levitii ai Mei. Eu sunt Domnul!
46. Iar ca rascumparare pentru cei doua sute saptezeci si trei de intai-nascuti ai fiilor lui Israel, care trec peste numarul levitilor,
47. Sa iei cate cinci sicli de cap, socotind cate douazeci de ghere intr-un siclu, dupa siclul sfant,
48. Si argintul acesta sa-l dai lui Aaron si fiilor lui, ca rascumparare pentru cei ce prisosesc peste numarul lor".
49. Si adunand Moise argintul de rascumparare pentru intai-nascutii lui Israel, care treceau peste numarul levitilor,
50. S-au gasit o mie trei sute saizeci si cinci de sicli, dupa siclul sfant.
51. Si a dat Moise argintul de rascumparare, pentru cei ce prisoseau, lui Aaron si fiilor lui, dupa cuvantul Domnului, precum poruncise Domnul lui Moise.

CAPITOLUL 4
Slujbe deosebite ale levitilor si numarul lor.

1. Si a grait Domnul cu Moise si cu Aaron si a zis:
2. "Numara din fiii lui Levi pe fiii lui Cahat, dupa neamurile si dupa familiile lor, pe toti cei buni de slujba,
3. De la treizeci de ani in sus pana la cincizeci de ani, ca sa lucreze la cortul adunarii.
4. Slujba fiilor lui Cahat la cortul adunarii va fi sa duca sfanta sfintelor.
5. Cand va pleca tabara, sa intre Aaron si fiii lui, sa ia perdeaua despartitoare intre sfanta si sfanta sfintelor, sa inveleasca cu ea chivotul legii;
6. Sa puna apoi un acoperamant de piei vinete, iar pe deasupra aceluia sa arunce un invelis de lana albastra si sa puna parghiile la chivot.
7. Apoi sa astearna pe masa painilor punerii inainte o fata de masa violeta si sa puna pe ea blidele, talerele, oalele si cupele cele pentru turnat, si painile ei pururea sa fie pe ea.
8. Peste acestea sa puna o poala purpurie, iar pe deasupra ei sa puna un acoperamant de piele vanata si sa-i puna parghiile.
9. Sa ia apoi o imbracaminte violeta si sa acopere sfesnicul si candelele lui, clestele lui, plutele lui, si toate vasele cele pentru untdelemn, care se intrebuinteaza la el.
10. Sa-l acopere pe el si toate uneltele lui cu un acoperamant de piei vinete si sa-l puna pe nasalie.
11. Peste jertfelnicul cel de aur sa puna o imbracaminte violeta, sa-l acopere cu un acoperamant de piei vinete si apoi sa-i aseze parghiile in verigi.
12. Sa ia toate lucrurile cele pentru slujba, care se intrebuinteaza la slujba in locasul sfant, si sa le puna in invelisuri de lana violeta, sa le acopere cu acoperaminte de piei vinete si sa le puna pe nasalie.
13. Dupa aceea sa curete jertfelnicul de cenusa, sa-l acopere cu o imbracaminte violeta,
14. Sa puna pe el toate vasele lui, care se intrebuinteaza la el in timpul slujbei: clestele, furculitele, lopetile, oalele si toate vasele jertfelnicului, sa-l acopere cu un acoperamant de piei vinete si sa-i puna parghiile. Sa ia apoi o imbracaminte violeta si sa acopere baia si postamentul ei; sa puna pe deasupra lor un acoperamant vanat de piele si sa le puna pe nasalie.
15. Dupa aceea Aaron si fiii lui, inainte de plecarea taberei la drum, vor strange tot cortul si vor inveli toate lucrurile locasului sfant, iar fiii lui Cahat vor veni sa le ia; dar nu trebuie sa se atinga ei de sfanta sfintelor, ca sa nu moara. Aceste lucruri ale cortului sa le duca fiii lui Cahat.
16. Eleazar, fiul preotului Aaron, va fi supraveghetor peste untdelemnul pentru sfesnic, aromatele de tamaiat, darul zilnic de paine si mirul; va avea si supraveghere peste tot cortul si peste cate sunt in el si in locasul sfant si peste toate lucrurile".
18. "Sa nu lasati sa se stinga samanta neamului lui Cahat dintre leviti.
19. Iata ce trebuie sa le faceti, ca sa traiasca si sa nu moara, cand se vor apropia de sfanta sfintelor: sa vina Aaron si fiii lui si sa puna pe fiecare la slujba lui si la sarcina lui;

20. Dar ei sa nu vina sa priveasca la cele sfinte, cand le invelesc, ca sa nu moara".
21. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
22. "Numara si pe fiii lui Gherson, pe familii si pe neamuri, de la treizeci de ani pana la cincizeci de ani;
23. Si sa numeri pe toti cei buni de slujba, ca sa lucreze la cortul adunarii.
24. Iata slujba familiilor lui Gherson, adica ce au de facut si de dus:
25. Sa duca acoperisurile cortului, cortul adunarii, acoperisul lui, acoperisul cel de piei vinete, care e pe deasupra lor, perdeaua, care se atarna la usa cortului adunarii,
26. Perdeaua de la poarta curtii, panzele curtii celei dimprejurul cortului si a jertfelnicului, franghiile lor si toate lucrurile lor de slujba si tot ce este de facut la ele sa faca ei.
27. Toate slujbele fiilor lui Gherson la ducerea poverilor si la toate lucrarile lor trebuie sa se faca dupa porunca lui Aaron si a fiilor lui si lor sa le incredintati spre pastrare tot ceea ce au ei de dus.
28. Acestea sunt slujbele fiilor lui Gherson la cortul adunarii si acestea li se vor incredinta spre pastrare sub. supravegherea lui Itamar, fiul preotului Aaron.
29. Pe fiii lui Merari, iar sa-i numeri, dupa neamurile si dupa familiile lor,
30. De la treizeci de ani in sus pana la cincizeci de ani. Sa numeri pe toti cei buni de slujba, ca sa lucreze la cortul adunarii.
31. Iata ce sa duca ei, dupa slujba lor la cortul adunarii: scandurile cortului cu parghiile lor, stalpii lui cu postamentele lor, funiile cortului cu tarusii lor;
32. Stalpii curtii de pe toate laturile ei cu postamentele lor, tarusii curtii cu franghiile lor, toate uneltele lor si tot ce tine de ele. Sa numarati pe nume toate lucrurile ce sunt datori sa duca.
33. Aceasta-i slujba neamului fiilor lui Merari si tot ce au sa faca la cortul adunarii, sub supravegherea lui Itamar, fiul preotului Aaron".
34. Atunci au numarat Moise si Aaron cu capeteniile obstii pe fiii lui Cahat dupa neamurile si dupa familiile lor,
35. De la treizeci de ani in sus pana la cincizeci de ani, pe toti cei buni de slujba, ea sa lucreze la cortul adunarii.
36. Si s-au gasit la numaratoare, dupa familiile lor, doua mii sapte sute cincizeci.
37. Acesta este numarul fiilor lui Cahat, toti cei buni de slujba la cortul adunarii, pe care i-au numarat Moise si Aaron, dupa porunca Domnului, data prin Moise.
38. S-au numarat apoi fiii lui Gherson, dupa neamurile si dupa familiile lor,
39. De la treizeci de ani in sus, pana la cincizeci de ani, toti cei buni de slujba, ca sa lucreze la cortul adunarii.
40. Si s-au gasit la numaratoare, dupa neamurile si dupa familiile lor, doua mii sase sute treizeci.
41. Acesta este numarul fiilor lui Gherson, toti cei buni de slujba la cortul adunarii, pe care i-au numarat Moise si Aaron, dupa porunca Domnului.
42. S-a numarat dupa aceea si neamul fiilor lui Merari, dupa rudeniile si dupa familiile lor,
43. De la treizeci de ani in sus, pana la cincizeci de ani, toti cei buni de slujba, ca sa lucreze la cortul adunarii.
44. Si s-au gasit la numaratoare, dupa neamul lor si dupa familii, trei mii doua sute.
45. Acesta este numarul fiilor lui Merari, pe care i-au numarat Moise si Aaron, dupa porunca Domnului, data prin Moise.
46. Toti levitii, numarati de Moise si de Aaron si de capeteniile lui Israel, dupa neamurile si dupa familiile lor,
47. De la treizeci de ani in sus, pana la cincizeci de ani, toti cei buni de slujba, ca sa lucreze la cortul adunarii si sa-l duca,
48. S-au gasit la numaratoare opt mii cinci sute optzeci.
49. Si dupa porunca Domnului, data prin Moise, s-au randuit fiecare la lucrul sau si la slujba sa, si au fost numarati, cum poruncise Domnul lui Moise.

CAPITOLUL 5
Curatirea taberei. Felurite jertfe.

l. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Porunceste fiilor lui Israel sa scoata din tabara pe toti leprosii, pe toti cei ce au scurgere si pe toti cei intinati prin atingere de mort.
3. De la barbat pana la femeie sa-i scoateti si sa-i trimiteti afara din tabara, ca sa nu pangareasca taberele lor, in mijlocul carora locuiesc Eu".
4. Si au facut asa fiii lui Israel: i-au scos afara din tabara. Cum poruncise Domnul lui Moise, asa au facut fiii lui

Israel.
5. Si a grait Domnul lui Moise si a zis:
6. "Spune fiilor lui Israel: Daca un barbat sau o femeie va face vreun pacat fata de un om, si prin aceasta va pacatui impotriva Domnului si va fi vinovat sufletul acela,
7. Sa-si marturiseasca pacatul ce a facut si sa intoarca deplin aceea prin ce a pacatuit si sa mai adauge la aceea a cincea parte si sa dea aceluia fata de care a pacatuit.
8. Daca insa omul acela nu va avea mostenitor, caruia sa se dea cele pentru greseala, atunci sa le dea Domnului si vor fi ale preotului, pe langa berbecul de curatire, cu care acesta il va curati.
9. Toata parga din toate darurile fiilor lui Israel, pe care le aduc ei la preot, sa fie ale lui.
10. Orice lucru afierosit sa fie al lui; si orice va da cineva preotului este al lui".
11. Si a grait Domnul lui Moise si a zis:
12. "Graieste fiilor lui Israel si zi catre ei: De va gresi femeia unui barbat si-l va insela,
13. Si va dormi cineva cu ea in pat, si lucrul va fi ascuns de barbatul ei, si ea se va spurca pe ascuns, si nu vor fi martori impotriva ei, nici nu va fi prinsa asupra faptului;
14. De va cadea asupra barbatului duhul indoielii banuind pe femeia sa, vinovata fiind aceasta, sau de va cadea asupra lui duhul indoielii si va banui femeia sa, nevinovata fiind:
15. Sa-si aduca barbatul femeia sa la preot si sa aduca jertfa pentru ea a zecea parte de efa de faina de orz, dar sa nu toarne deasupra untdelemn, nici sa puna tamaie, pentru ca acesta este dar de banuiala, dar de amintire, care aminteste vinovatia;
16. Iar preotul sa o aduca si sa o puna inaintea Domnului.
17. Apoi sa ia preotul apa curata de izvor intr-un vas de lut, sa ia tarana din pamant de dinaintea cortului adunarii si sa o puna in apa.
18. Dupa aceea sa puna preotul femeia inaintea Domnului, sa descopere capul femeii si sa-i dea in maini darul de pomenire, darul de banuiala, iar preotul sa aiba in maini apa cea amara, care aduce blestemul.
19. Apoi sa jure preotul femeia si sa-i zica: Daca n-a dormit nimeni cu tine si tu nu te-ai spurcat si n-ai calcat credinciosia catre barbatul tau, nevatamata sa fii de aceasta apa amara care aduce blestem;
20. Iar de te-ai abatut, fiind maritata, si te-ai spurcat, de a dormit cineva cu tine, afara de barbatul tau,
21. Atunci sa dea Domnul sa fii de blestem si de ocara in poporul tau; sa faca Domnul ca sanul tau sa cada si sa se umfle pantecele tau.
22. Si apa aceasta, care aduce blestem, sa intre inauntrul tau, ca sa ti se umfle pantecele si sa-ti cada sanul tau. Iar femeia sa zica: Amin, amin!
23. Apoi sa scrie preotul juramintele acestea pe hartie, sa le moaie in apa cea amara,
24. Si sa dea femeii sa bea apa amara aducatoare de blestem, si va inghiti ea apa aducatoare de blestem spre vatamarea ei.
25. Dupa aceea sa ia preotul din mainile femeii darul de paine cel pentru banuiala si sa ridice acest dar inaintea Domnului si sa-l duca la jertfelnic.
26. Sa ia apoi preotul cu pumnul o parte din darul de amintire, s-o arda pe jertfelnic si dupa aceasta sa dea femeii sa bea apa.
27. Dupa ce va bea apa cea amara a blestemului, daca ea va fi necurata si daca va fi inselat pe barbatul sau, se va umfla pantecele ei si sanul ei va cadea si va fi femeia aceea blestemata in poporul sau.
28. Iar daca femeia nu s-a spurcat, ci va fi curata, nevatamata va ramane si va naste copii.
29. Aceasta este randuiala pentru femeia banuita, care, fiind maritata, s-ar abate si s-ar spurca,
30. Sau pentru omul, asupra caruia ar cadea duhul geloziei si ar banui pe femeia sa. Atunci sa puna el pe femeie inaintea fetei Domnului si sa faca preotul cu ea dupa legea aceasta.
31. Si va fi barbatul curat de pacat, iar femeia aceea isi va purta pacatul ei".

CAPITOLUL 6

Nazireii. Forma binecuvantarii.

1. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Vorbeste fiilor lui Israel si zi catre ei: Daca barbat sau femeie va hotari sa dea fagaduinta de nazireu, ca sa se afieroseasca nazireu Domnului,
3. Sa se fereasca de vin si de sichera; otet de vin si otet de sichera sa nu bea si nimic din cele facute din struguri

sa nu bea; nici struguri proaspeti sau uscati sa nu manance.
4. In toate zilele, cat va fi nazireu, sa nu manance, nici sa bea vreo bautura facuta din struguri, de la sambure pana la pielita.
5. In toate zilele fagaduintei sale de nazireu sa nu treaca brici pe capul sau; pana la implinirea zilelor, cate a afierosit Domnului, este sfant si trebuie sa creasca parul pe capul lui.
6. In toate zilele, pentru care s-a afierosit pe sine sa fie nazireul Domnului, sa nu se apropie de trup mort:
7. Cand va muri tatal sau, sau mama sa, sau fratele sau, sau sora sa, sa nu se spurce prin atingerea de ei, pentru ca afierosirea lui Dumnezeu este pe capul lui.
8. In toate zilele cat va fi nazireu, este sfantul Domnului.
9. De va muri insa cineva langa el fara de veste si de naprasna, si prin aceasta isi va intina capul sau de nazireu, sa-si tunda capul sau in ziua curatirii sale;
10. In ziua a saptea sa se tunda, iar in ziua a opta sa aduca preotului doua turturele sau doi pui de porumbel, la usa cortului adunarii,
11. Si preotul sa aduca o pasare jertfa pentru pacat, iar pe cealalta ardere de tot, si sa-l curete de spurcarea cea prin atingerea de trupul mort si sa-i sfinteasca in ziua aceea capul lui.
12. Apoi sa-si inceapa din nou zilele sale de nazireu, afierosite Domnului, si sa aduca un berbec de un an jertfa de iertare, iar zilele dinainte sunt pierdute, pentru ca nazireatul a fost intinat.
13. Iata legea cea pentru nazireu: cand se vor implini zilele lui de nazireu, sa se aduca la usa cortului adunarii;
14. Sa aduca darul sau Domnului: un miel de un an, fara meteahna, ardere de tot; o mioara de un an, fara meteahna, jertfa pentru pacat, si un berbec de un an, fara meteahna, jertfa de impacare,
15. Si un paner cu azime de faina de grau, framantate cu untdelemn, si cu turte nedospite, unse cu untdelemn, cu darul lor de paine si cu turnarea lor.
16. Pe acestea le va infatisa preotul inaintea Domnului, va savarsi jertfa lui pentru pacat si arderea de lot a lui.
17. Berbecul il va aduce Domnului jertfa de impacare cu panerul cel de azime; si va aduce preotul prinosul lui de paine si turnarea lui.
18. Si isi va tunde nazireul la intrarea cortului adunarii capul sau de nazireu si va lua parul capului sau de nazireu si-l va pune pe focul cel de sub jertfa de impacare.
19. Apoi va lua preotul soldul cel fiert al berbecului, o paine nedospita si o turta nedospita din paner si le va pune nazireului pe maini, dupa ce acesta si-a tuns capul de nazireu,
20. Si sa inalte preotul acestea, leganandu-le inaintea Domnului. Aceasta sfintenie sa fie a preotului pe langa pieptul leganat si pe langa soldul inaltat. Dupa aceasta nazireul poate sa bea vin.
21. Iata randuiala cea pentru nazireul care a dat fagaduinta si jertfa ce trebuie sa aduca el Domnului pentru nazireatul sau, pe langa ceea ce-i ingaduiesc mijloacele lui. Dupa fagaduinta sa, pe care o va da, asa sa faca, dupa cele legiuite pentru nazireatul sau".
22. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
23. "Spune lui Aaron si fiilor lui si le zi: Asa sa binecuvantati pe fiii lui Israel si sa ziceti catre ei:
24. Sa te binecuvanteze Domnul si sa te pazeasca!
25. Sa caute Domnul asupra ta cu fata vesela si sa te miluiasca!
26. Sa-Si intoarca Domnul fala Sa catre tine si sa-li daruiasca pace!
27. Asa sa cheme numele Meu asupra fiilor lui Israel si Eu, Domnul, ii voi binecuvanta".

CAPITOLUL 7

Jertfe si daruri ale capeteniilor lui Israel la sfintirea cortului.

l. Cand a asezat Moise cortul si l-a miruit si l-a sfintit pe el si toate lucrurile lui, jertfelnicul si toate obiectele lui, si le-a miruit si le-a sfintit,
2. Atunci au venit cele douasprezece capetenii ale lui Israel, capii familiilor lor, mai-marii semintiilor, care supravegheasera numaratoarea,
3. Si au adus Domnului darurile lor, sase care acoperite si doisprezece boi, cate un car de fiecare doua capetenii si cate un bou de fiecare capetenie si le-au adus inaintea cortului.
4. A grait Domnul lui Moise zicand:
5. "Primeste-le de la ei, ca sa fie pentru facerea lucrarilor trebuitoare la cortul adunarii si le da levitilor, potrivit cu felul slujbei fiecaruia".

6. Si Moise, luand carele si boii, le-a dat levitilor:
7. Doua care si patru boi a dat fiilor lui Gherson, dupa slujba lor;
8. Patru care si opt boi a dat fiilor lui Merari, dupa slujba lor, sub povata lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.
9. Iar fiilor lui Cahat nu le-a dat, pentru ca slujba lor era de a duce lucrurile sfinte, pe care trebuia sa le poarte pe umeri.
10. Au mai adus capeteniile jertfe pentru sfintirea jertfelnicului, in ziua miruirii lui, si au infatisat capeteniile prinoasele lor inaintea jertfelnicului.
11. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Cate o capetenie pe fiecare zi sa aduca prinosul sau pentru sfintirea jertfelnicului".
12. In ziua intai a adus darul sau Naason, fiul lui Aminadab, capetenia semintiei lui Iuda.
13. si darul lui a fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci de sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
14. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
15. Un vitel, un berbec si un miel de un an pentru ardere de tot;
16. Un tap, jertfa pentru pacat;
17. Iar ca jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi, cinci miei de un an. Acestea au fost darurile lui Naason, fiul lui Aminadab.
18. In ziua a doua a adus Natanael, fiul lui Tuar, capetenia semintiei lui Isahar.
19. Acesta a adus dar din partea sa: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci de sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
20. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
21. Un vitel, un berbec si un miel de un an pentru ardere de tot;
22. Un tap, jertfa pentru pacat;
23. Iar ca jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea au fost darurile lui Natanael, fiul lui Tuar.
24. In ziua a treia a adus capetenia fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon.
25. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci de sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
26. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
27. Un vitel, un berbec si un miel de un an ardere de tot;
28. Un tap, jertfa pentru pacat;
29. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Eliab, fiul lui Helon.
30. In ziua a patra a adus capetenia fiilor lui Ruben, Elitur, fiul lui Sedeur.
31. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci de sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
32. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
33. Un vitel, un berbec si un miel de un an, pentru ardere de tot;
34. Un tap, jertfa pentru pacat;
35. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Elitur, fiul lui Sedeur.
36. In ziua a cincea a adus capetenia fiilor lui Simeon, Selumiel, fiul lui Turisadai.
37. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci de sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
38. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
39. Un vitel, un berbec si un miel de un an, pentru ardere de tot;
40. Un tap, jertfa pentru pacat;
41. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Selumiel, fiul lui Turisadai.
42. In ziua a sasea a adus capetenia fiilor lui Gad, Eliasaf, fiul lui Raguel.
43. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
44. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;

45. Un vitel, un berbec si un miel de un an pentru ardere de tot;
46. Un tap, jertfa pentru pacat;
47. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Eliasaf, fiul lui Raguel.
48. In ziua a saptea a adus capetenia fiilor lui Efraim, Elisama, fiul lui Amihud.
49. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci de sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
50. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
51. Un vitel, un berbec si un miel de un an pentru ardere de tot;
52. Un tap, jertfa pentru pacat;
53. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Elisama, fiul lui Amihud.
54. In ziua a opta a adus capetenia fiilor lui Manase, Gamaliel, fiul lui Pedatur.
55. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
56. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
57. Un vitel, un berbec si un miel de un an pentru ardere de tot;
58. Un tap, jertfa pentru pacat;
59. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Gamaliel, fiul lui Pedatur.
60. In ziua a noua a adus capetenia fiilor lui Veniamin, Abidan, fiul lui Ghedeon.
61. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci sicli si o cupa de argint de saptezeci de sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
62. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
63. Un vitel, un berbec si un miel de un an, pentru ardere de tot;
64. Un jap, jertfa pentru pacat;
65. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Abidan, fiul lui Ghedeon.
66. In ziua a zecea a adus capetenia fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Amisadai.
67. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci sicli si o cupa de argint de saptezeci sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
68. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
69. Un vitel, un berbec si un miel de un an, pentru ardere de tot;
70. Un jap, jertfa pentru pacat;
71. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Ahiezer, fiul lui Amisadai.
72. In ziua a unsprezecea a adus capetenia fiilor lui Aser, Paghiel, fiul lui Ocran.
73. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci de sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
74. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
75. Un vitel, un berbec si un miel de un an pentru arderea de tot;
76. Un tap, jertfa pentru pacat;
77. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Paghiel, fiul lui Ocran.
78. In ziua a douasprezecea a adus capetenia fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan.
79. Darurile lui au fost: un blid de argint in greutate de o suta treizeci de sicli si o cupa de argint de saptezeci de sicli, dupa siclul sfant, amandoua pline cu faina de grau, amestecata cu untdelemn, pentru jertfa;
80. O cadelnita de aur de zece sicli, plina cu miresme;
81. Un vitel, un berbec si un miel de un an pentru ardere de tot;
82. Un tap, jertfa pentru pacat;
83. Iar pentru jertfa de impacare: doi boi, cinci berbeci, cinci tapi si cinci miei de un an. Acestea sunt darurile lui Ahira, fiul lui Enan.
84. Acestea au fost darurile din partea capeteniilor lui Israel, aduse la sfintirea jertfelnicului, in ziua miruirii lui:

douasprezece blide de argint, douasprezece cupe de argint, douasprezece cadelnite de aur,
85. Avand fiecare blid o suta treizeci sicli de argint si fiecare cupa cate saptezeci de sicli; deci argintul tot in aceste vase a fost doua mii patru sute sicli, dupa siclul sfant;
86. Douasprezece cadelnite de aur, pline cu miresme, de cate zece sicli fiecare, dupa siclul sfant; deci tot aurul cadelnitelor a fost o suta douazeci de sicli;
87. Pentru arderi de tot au fost: doisprezece vitei din vitele mari, doisprezece berbeci si doisprezece miei de un an si impreuna cu ei prinosul de paine si turnarea lor; doisprezece tapi, jertfa pentru pacat;
88. Iar pentru jertfa de impacare au fost: douazeci si patru de boi, saizeci de berbeci, saizeci de tapi si saizeci de miei de un an, fara meteahna. Acestea au fost darurile la sfintirea jertfelnicului, dupa miruirea lui.
89. Cand a intrat Moise in cortul adunarii, ca sa graiasca cu Domnul, a auzit un glas, care-i graia de sus de pe chivotul legii, dintre cei doi heruvimi. Glasul acela graia cu el.

CAPITOLUL 8
Sfintirea levitilor.

1. Atunci a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Vorbeste cu Aaron si-i spune: Cand vei pune candelele in sfesnic, ca sa lumineze partea cea dinaintea lui, sa aprinzi in el sapte candele".
3. Si a facut Aaron asa: a aprins in sfesnic, ca sa lumineze partea cea din fata lui, sapte candele, cum poruncise Domnul lui Moise.
4. Iata cum era facut sfesnicul: fusul lui de aur era lucrat din ciocan; florile lui toate erau tot din ciocan. Dupa modelul pe care il aratase Domnul lui Moise, asa s-a facut sfesnicul.
5. Si a grait cu Moise Domnul si i-a zis:
6. "Ia pe leviti din mijlocul fiilor lui Israel si-i curata;
7. Si ca sa-i cureti, sa faci cu ei asa: sa-i stropesti cu apa curatirii, sa-si rada cu briciul tot trupul lor, sa-si spele hainele si vor fi curati.
8. Apoi ei sa ia un vitel si prinosul de paine, faina de grau, amestecata cu untdelemn; iar tu sa mai iei un vitel, jertfa pentru pacat.
9. Adu dupa aceea pe leviti inaintea cortului adunarii, unde vei aduna toata obstea fiilor lui Israel.
10. Sa se apropie levitii inaintea Domnului si fiii lui Israel sa-si puna mainile pe leviti;
11. Iar Aaron sa afieroseasca pe leviti inaintea Domnului, din partea fiilor lui Israel, ca sa faca ei slujba Domnului.
12. Apoi levitii sa-si puna mainile pe capetele viteilor si tu sa aduci unul jertfa pentru pacat, iar pe celalalt ardere de tot Domnului pentru curatirea levitilor.
13. Pune apoi pe leviti inaintea Domnului si inaintea lui Aaron si inaintea fiilor lui si-i adu dar Domnului.
14. Asa vei osebi pe leviti de fiii lui Israel, ca vor fi ai Mei.
15. Dupa aceea vor merge levitii sa slujeasca la cortul adunarii, dupa ce ii vei curati si ii vei afierosi Domnului;
16. Caci Imi sunt dati Mie dintre fiii lui Israel in locul tuturor celor intai-nascuti, care deschide orice pantece;
17. Caci al Meu este tot intai-nascutul lui Israel, de la om pana la dobitoc, pentru ca Mi i-am sfintit Mie in ziua cand am lovit in pamantul Egiptului pe toti intai-nascutii;
18. Si in locul tuturor intai-nascutilor fiilor lui Israel am luat pe leviti;
19. Si i-am dat pe leviti dar lui Aaron si fiilor lui dintre fiii lui Israel, ca sa slujeasca pentru fiii lui Israel, la cortul adunarii si sa se roage pentru fiii lui Israel, ca sa nu-i ajunga pe fiii lui Israel vreo urgie, cand s-ar apropia de locasul sfant".
20. Moise si Aaron si toata obstea fiilor lui Israel au facut cu levitii cum poruncise Domnul lui Moise pentru leviti; asa au facut cu ei fiii lui Israel.
21. S-au curatit deci levitii si si-au spalat hainele, iar Aaron a savarsit sfintirea lor inaintea Domnului si s-a rugat pentru ei, ca sa fie curati.
22. Dupa aceea au intrat levitii sa-si faca slujbele lor la cortul adunarii, inaintea lui Aaron si inaintea fiilor lui. Cum poruncise Domnul lui Moise pentru leviti, asa au facut cu ei.
23. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
24. "Aceasta este legea levitilor: de la douazeci si cinci de ani in sus sa intre sa lucreze la cortul adunarii;
25. Iar la cincizeci de ani sa inceteze si sa nu mai lucreze.
26. De acolo inainte sa ajute fratilor lor a strajui la cortul adunarii, dar de lucrat sa nu mai lucreze. Asa sa faci cu

levitii, ca fiecare sa fie la slujba lui de paznic".

CAPITOLUL 9

Pastile. Stalpul de nor si de foc.

1. In vremea aceea a grait Domnul cu Moise in pustiul Sinai, in anul al doilea dupa iesirea din Egipt, in luna intai, si a zis:
2. "Spune fiilor lui Israel sa faca Pastile la vremea randuita pentru ele:
3. In ziua de paisprezece a lunii intai, spre seara, sa le faca la vremea lor, dupa legea lor si dupa regulile lor sa le savarsiti".
4. Si a spus Moise fiilor lui Israel sa faca Pastile:
5. Si au facut ei Pastile in luna intai, in ziua a paisprezecea, spre seara, in pustiul Sinai; cum poruncise Domnul lui Moise asa au facut fiii lui Israel.
6. Dar erau si oameni necurati, care se atinsesera de trup de om mort, si nu puteau sa savarseasca Pastile in ziua aceea. Acestia au venit in ziua aceea la Moise si Aaron,
7. Si le-au spus oamenii aceia: "Noi suntem necurati, pentru ca ne-am atins de trup de om mort; do ce sa nu fim lasati sa aducem Domnului dar la vremea cea randuita pentru fiii lui Israel?"
8. Iar Moise a zis catre ei: "Stati aici, ca am sa ascult ce porunceste Domnul pentru voi!"
9. A grait Domnul lui Moise si a zis:
10. "Spune fiilor lui Israel: Daca cineva din voi sau din urmasii vostri va fi necurat prin atingere de trup de om mort, sau va fi departe in calatorie, sau intre neamuri straine, si acela sa faca Pastile Domnului.
11. Dar sa le faca in ziua a paisprezecea a lunii a doua, seara, si sa le manance cu azime si cu ierburi amare;
12. Sa nu lase din ele pe a doua zi, nici oasele sa nu le zdrobeasca; si sa le savarseasca dupa toata randuiala Pastilor.
13. Iar omul curat, care nu se afla departe in calatorie si nu va face Pastile, sufletul acela sa se starpeasca din poporul sau, ca n-a adus dar Domnului la vreme. Omul acela isi va purta pacatul sau.
14. De va trai la voi vreun strain sa faca si el Pastile Domnului: dupa legea Pastilor sl dupa randuiala lor sa le faca. O singura lege sa fie si pentru voi si pentru strain".
15. In ziua cand a fost asezat cortul, nor a acoperit cortul adunarii, si de seara pana dimineata a fost deasupra cortului, ca o vedere de foc.
16. Asa era totdeauna: ziua il acoperea un nor si noaptea o vedere de foc.
17. Cand se ridica norul de deasupra cortului, atunci fiii lui Israel plecau si in locul unde se oprea norul, acolo poposeau cu tabara fiii lui Israel.
18. Dupa porunca Domnului se opreau fiii lui Israel cu tabara lor si dupa porunca Domnului plecau; tot timpul cat norul statea deasupra cortului, stateau si ei cu tabara.
19. Cand insa norul statea multa vreme deasupra cortului, urmau acestui semn al Domnului si fiii lui Israel si nu plecau.
20. Cateodata se intampla ca norul sa stea numai putina vreme deasupra cortului: dupa glasul Domnului se opreau si dupa porunca Lui plecau la drum.
21. Cateodata norul statea numai de seara pana dimineata, iar dimineata se ridica norul; atunci plecau si ei; sau statea norul o zi si o noapte, si cand se ridica, plecau si ei;
22. Sau de umbrea norul deasupra cortului doua zile, sau o luna, sau un an, fiii lui Israel stateau si nu plecau la drum; iar cand se ridica el, atunci plecau,
23. Ca din porunca Domnului se opreau si din porunca Domnului plecau la drum: urmau semnul Domnului, dupa porunca data de Domnul prin Moise.

CAPITOLUL 10

Trambitele de argint. Calatoria Israelitilor.

1. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Fa-ti doua trambite de argint; din ciocan sa le faci, ca sa fie pentru chemarea obstii si pentru plecarea taberei.
3. De se va trambita din ele, se va aduna toata obstea la usa cortului adunarii.
4. De se va trambita numai din una, se vor aduna la tine toate capeteniile cele mai mari ale lui Israel.

5. Cand veti insoti sunetele cu strigate, se vor ridica taberele cele dinspre rasarit.
6. Cand veti insoti a doua oara sunetele cu strigate, se vor ridica taberele cele dinspre miazazi. Cand veti insoti a treia oara sunetele cu strigate, se vor ridica taberele cele dinspre mare. Cand veti insoti a patra oara sunetele cu strigate, se vor ridica taberele cele dinspre miazanoapte. Sa insotiti sunetele cu strigate numai pentru plecare.
7. Iar cand chemati adunarea, sa sunati, dar sa nu insotiti sunetele cu strigate.
8. Din trambite vor suna preotii, fiii lui Aaron: aceasta-i pentru voi lege vesnica din neam in neam.
9. Cand veti merge la razboi, in pamantul vostru, impotriva vrajmasilor care navalesc asupra voastra, insotiti sunetele de trambita cu strigate si veti fi pomeniti inaintea Domnului Dumnezeului vostru si veti fi izbaviti de vrajmasii vostri.
10. In ziua voastra de bucurie, la sarbatorile voastre si la lunile noi ale voastre, sa trambitati din trambite la arderile de tot ale voastre si la jertfele voastre de impacare si prin aceasta veti fi pomeniti inaintea Dumnezeului vostru. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru".
11. In anul al doilea, in luna a doua, in douazeci ale lunii, s-a ridicat norul de deasupra cortului adunarii;
12. Si au plecat fiii lui Israel din pustiul Sinai dupa taberele lor si s-a oprit norul in pustiul Paran.
13. Aceasta a fost intaia plecare, dupa porunca lui Dumnezeu, data prin Moise.
14. Intai s-a ridicat steagul taberei fiilor lui Iuda cu cetele lor si peste cetele lor era Naason, fiul lui Aminadab.
15. Peste cetele semintiei lui Isahar era Natanael, fiul lui Tuar;
16. Iar peste cetele semintiei fiilor lui Zabulon era Eliab, fiul lui Helon.
17. Apoi s-a ridicat cortul si au plecat fiii lui Gherson si fiii lui Merari, care duceau cortul.
18. Dupa aceea s-a ridicat steagul taberei lui Ruben cu cetele sale; peste cetele lui era Elitur, fiul lui Sedeur;
19. Peste cetele semintiei lui Simeon era Selumiel, fiul lui Turisadai;
20. Iar peste cetele semintiei fiilor lui Gad era Eliasaf, fiul lui Raguel.
21. Dupa aceea au plecat fiii lui Cahat, care duceau lucrurile sfinte, caci cortul trebuia sa fie asezat inainte de sosirea lor.
22. Apoi s-a ridicat steagul taberei fiilor lui Efraim cu cetele lor; peste cetele lui era Elisama, fiul lui Amihud.
23. Peste cetele fiilor semintiei lui Manase era Gamaliel, fiul lui Pedatur;
24. Iar peste cetele fiilor semintiei lui Veniamin era Abidan, fiul lui Ghedeon.
25. Dupa toate taberele, cel din urma a fost ridicat steagul taberei fiilor lui Dan cu cetele sale; peste cetele lui era Ahiezer, fiul lui Amisadai;
26. Peste cetele semintiei fiilor lui Aser era Paghiel, fiul lui Ocran;
27. Iar peste cetele semintiei fiilor lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan.
28. Aceasta era randuiala in care mergeau fiii lui Israel cu taberele lor. Si asa au plecat.
29. Atunci a zis Moise catre Hobab fiul lui Raguel, madianitul, socrul lui Moise: "Noi plecam la locul acela, de care a zis Domnul: Voua vi-l voi da. Hai cu noi si-ti vom face bine, caci Domnul a grait bine de Israel".
30. Acela insa a zis catre el: "Nu merg, ci ma duc in tara mea si la neamul meu".
31. Dar Moise a zis: "Nu ne parasi, pentru ca tu stii cum ne asezam noi taberele in pustie si vei fi ochiul nostru.
32. Daca mergi cu noi, binele ce ni-l va face Domnul, il vom face si noi tie".
33. Plecand ei de la muntele Domnului, au mers trei zile; iar chivotul legii Domnului a mers inaintea lor cale de trei zile, ca sa aleaga pentru ei loc de odihna.
34. Norul Domnului ii umbrea ziua, cand plecau de la popas.
35. Cand se ridica chivotul, ca sa plece la drum, Moise zicea: "Scoala, Doamne, si sa se risipeasca vrajmasii Tai si sa fuga de la fata Ta cei ce Te urasc pe Tine!"
36. Iar cand se oprea chivotul, el zicea: "Intoarce-Te, Doamne, la miile si zecile de mii ale lui Israel!"

CAPITOLUL 11

Pedeapsa poporului pentru lacomie.

l. Poporul insa incepu sa carteasca in auzul Domnului, iar Domnul auzind, se aprinse mania Lui, izbucni intre ei foc de la Domnul si incepu a mistui marginile taberei.
2. Atunci a strigat poporul catre Moise, iar Moise s-a rugat Domnului si a incetat focul.
3. De aceea s-a numit locul acela: Tabeera, adica ardere, caci acolo a fost aprins intre ei focul de la Domnul.
4. Strainii, dintre ei, incepura sa-si arate poftele si sedeau cu ei si fiii lui Israel si plangeau, zicand: "Cine ne va hrani cu carne?

5. Caci ne aducem aminte de pestele, pe care-l mancam in Egipt in dar, de castraveti si de pepeni, de ceapa, de praz si de usturoi;
6. Acum insa sufletul nostru tanjeste; nimic nu mai este inaintea ochilor nostri decat numai mana".
7. Iar mana era ca samanta de coriandru si infatisarea ei era ca infatisarea cristalului.
8. Poporul se ducea si o aduna, o rasneau in rasnite sau o pisau in piua, o fierbeau in caldari si faceau din ea turte; iar gustul ei era ca gustul turtelor cu untdelemn.
9. Cand cadea noaptea roua pe tabara, atunci cadea peste ea si mana.
10. Moise insa auzea cum plangea fiecare prin familiile sale si la usa cortului sau, si s-a aprins tare mania Domnului si s-a mahnit Moise.
11. Atunci a zis Moise catre Domnul: "De ce intristezi pe robul Tau si de ce oare n-am aflat mila inaintea ochilor Tai, caci ai pus asupra mea sarcina a tot poporul acesta?
12. Oare eu am zamislit tot poporul acesta si oare eu l-am nascut, de-mi zici: Ia-l in sanul tau, cum ia doica pe copil, si-l du in pamantul pe care cu juramant l-am fagaduit parintilor lui?
13. De unde sa iau si sa dau eu carne la tot poporul acesta? Caci plang inaintea mea si. zic: Da-ne carne sa mancam!
14. Eu singur nu voi putea sa duc tot poporul acesta, ca acest lucru este greu pentru mine.
15. Daca faci asa cu mine, atunci mai bine omoara-ma, de am aflat mila inaintea ochilor Tai, ca sa nu mai vad necazul acesta".
16. Atunci Domnul a zis catre Moise: "Aduna-Mi saptezeci de barbati, dintre batranii lui Israel, pe care-i stii tu ca sunt capetenii poporului si supraveghetorii lui, si du-i la cortul adunarii, ca sa stea cu tine acolo.
17. Ca Ma voi pogori acolo si voi vorbi cu tine si voi lua din duhul care este peste tine si voi pune peste ei ca sa duca ei cu tine sarcina poporului si sa nu o duci numai tu singur.
18. Iar poporului spune-i: Sa va curatiti pentru ziua de maine si veti avea carne, deoarece ati plans in auzul Domnului si ati zis: Cine ne va hrani cu carne? Ca ne era bine in Egipt; ca are sa va dea Domnul carne sa mancati si veti manca;

19. Si veti manca nu numai o zi, nici numai doua sau cinci zile, nici numai zece sau douazeci de zile,
20. Ci o luna intreaga veti manca pana va va da pe nas si va veti scarbi de ea, pentru ca ati dispretuit pe Domnul, Care este intre voi, si v-ati plans inaintea Lui si ati zis: La ce trebuia sa iesim noi din Egipt?"
21. Apoi a zis Moise: "In poporul acesta, in care ma aflu, sunt sase sute de mii de pedestri si Tu zici: Am sa le dau carne sa manance si vor manca o luna de zile!
22. Li se vor taia, oare, toate oile si toti boii, ca sa le ajunga? Sau tot pestele marii li se va aduna, ca sa-i indestuleze?"
23. Zis-a Domnul catre Moise: "Dar, oare, mana Domnului e scurta? Acum vei vedea de se va implini sau nu cuvantul Meu".
24. Atunci a iesit Moise si a spus poporului cuvintele Domnului, a adunat saptezeci de barbati dintre batranii poporului si i-a pus imprejurul cortului.
25. Si S-a pogorat Domnul in nor si a vorbit cu el; si a luat din duhul care era peste el si a pus peste cei saptezeci de barbati capetenii. Indata insa cum a odihnit duhul peste ei, au inceput a prooroci, dar apoi au incetat.
26. Doi dintre barbati insa au ramas in tabara: pe unul il chema Eldad si pe celalalt il chema Medad. Si a odihnit si peste ei duhul, caci erau din cei inscrisi, dar nu venisera la cort, si au proorocit si ei acolo in tabara.
27. Atunci a alergat un tanar si a spus lui Moise, zicand: "Eldad si Medad proorocesc in tabara".
28. Si raspunzand, Iosua, fiul lui Navi, slujitorul lui Moise, unul din alesii lui, a zis: "Domnul meu Moise, opreste-i!"
29. Moise insa i-a zis: "Nu cumva esti gelos pe mine? O, de ar fi toti prooroci in poporul Domnului si de ar trimite Domnul duhul Sau peste ei!"
30. Apoi s-a intors Moise in tabara impreuna cu batranii lui Israel.
31. Atunci s-a starnit vant de la Domnul, a adus prepelite dinspre mare si le-a presarat imprejurul taberei cale de o zi intr-o parte si cale de o zi in cealalta parte imprejurul taberei, strat gros aproape de doi coti de la pamant.
32. Atunci s-a sculat poporul si toata ziua si toata noaptea aceea si toata ziua urmatoare au adunat prepelite; si cine a adunat putin, tot a adunat zece cosuri si le-au intins imprejurul taberei.
33. Dar carnea era inca in gura lor si nu ispravisera inca de mancat, cand se aprinse mania Domnului asupra poporului, si a lovit Domnul poporul cu bataie foarte mare.
34. Si s-a pus numele locului aceluia: Chibrot-Hataava, adica mormintele poftei, caci acolo au ingropat pe poporul cel aprins de pofta.

35. Apoi a plecat poporul din Chibrot-Hataava la Haserot si s-a oprit in Haserot.

CAPITOLUL 12
Mariam pedepsita cu lepra.

1. Mariam si Aaron vorbeau insa impotriva lui Moise pentru femeia etiopianca, pe care o luase Moise, caci Moise era casatorit cu o etiopianca.
2. Ei ziceau: "Oare numai cu Moise a grait Domnul? N-a grait El, oare, si cu noi?" Si a auzit acestea Domnul.
3. Moise insa era omul cel mai bland dintre toti oamenii de pe pamant.
4. Atunci a zis Domnul fara de veste catre Moise si catre Aaron si catre Mariam: "Iesiti catesi trei la cortul adunarii". Si au iesit tustrei.
5. Atunci S-a pogorat Domnul in stalpul cel de nor, a stat la usa cortului si a chemat pe Aaron si pe Mariam si au iesit amandoi.
6. Apoi a zis: "Ascultati cuvintele Mele: De este intre voi vreun prooroc al Domnului, Ma arat lui in vedenie si in somn vorbesc cu el.
7. Nu tot asa am grait si cu robul Meu Moise, - el este credincios in toata casa Mea:
8. Cu el graiesc gura catre gura, la aratare si aievea, iar nu in ghicituri, si el vede fata Domnului. Cum de nu v-ati temut sa cartiti impotriva robului Meu Moise?"
9. Si s-a aprins mania Domnului asupra lor si, departandu-Se Domnul,
10. S-a departat si norul de la cort si iata Mariam s-a facut alba de lepra, ca zapada. Si cand s-a uitat Aaron la Mariam, iata era leproasa.
11. Atunci a zis Aaron catre Moise: "Rogu-ma, domnul meu, sa nu ne socotesti greseala ca ne-am purtat rau si am pacatuit!
12. Nu ingadui dar sa fie Mariam ca cel nascut mort, al carui trup, la iesirea din pantecele mamei sale, este pe jumatate putred".
13. Atunci a strigat Moise catre Domnul si a zis: "Dumnezeule, vindec-o!"
14. Domnul insa a zis catre Moise: "Daca tatal ei ar fi scuipat-o in obraz, oare n-ar fi trebuit sa se rusineze sapte zile? Asa dar sa fie inchisa sapte zile afara din tabara, dupa aceea sa intre>.
15. Si a sezut Mariam inchisa afara din tabara sapte zile si poporul n-a plecat la drum pana s-a curatit Mariam.

CAPITOLUL 13
Iscoadele trimise in Canaan.

l. Dupa aceasta a pornit poporul de la Haserot si a poposit in pustiul Paran.
2. Acolo a grait Domnul cu Moise si i-a zis:
3. "Trimite din partea ta oameni ca sa iscodeasca pamantul Canaanului pe care am sa-l dau Eu fiilor lui Israel spre mostenire; cate un om de fiecare semintie sa trimiti; insa acestia sa fie toti capetenii intre ei".
4. Si i-a trimis pe acestia Moise din pustiul Paran, dupa porunca Domnului, si erau toti capetenii.
5. Iata acum si numele lor: Sammua, fiul lui Zahur, din semintia lui Ruben.
6. Safat, fiul lui Hori, din semintia lui Simeon;
7. Caleb, fiul lui Iefone, din semintia lui Iuda;
8. Igal, fiul lui Iosif, din semintia lui Isahar;
9. Osia, fiul lui Navi, din semintia lui Efraim;
10. Falti, fiul lui Rafu, din semintia lui Veniamin;
11. Gadiel, fiul lui Sodi, din semintia lui Zabulon;
12. Gadi, fiul lui Susi, din Manase, semintia lui Iosif;
13. Amiel, fiul lui Ghemali, din semintia lui Dan;
14. Setur, fiul lui Mihael, din semintia lui Aser;
15. Nahbi, fiul lui Vofsi, din semintia lui Neftali;
16. Gheuel, fiul lui Machi, din semintia lui Gad.
17. Acestea sunt numele barbatilor pe care i-a trimis Moise sa iscodeasca tara. Insa pe Osia, fiul lui Navi, Moise l-a numit Iosua.
18. Trimitandu-i pe acestia din pustiul Paran ca sa iscodeasca pamantul Canaanului, Moise le-a zis:

19. "Suiti-va din pustiul acesta si va urcati pe munte si cercetati ce pamant este si ce popor locuieste in el; de este tare sau slab, mult la numar sau putin;
20. Cum este tara pe care o locuieste: buna sau rea, cum sunt orasele in care traieste el: cu ziduri sau fara ziduri;
21. Cum este pamantul: gras sau slab, de sunt pe el copaci sau nu. Fiti curajosi si luati din roadele pamantului aceluia". Aceasta se petrecea pe vremea coacerii strugurilor.
22. Si s-au dus ei si au cercetat pamantul de la pustiul Tin pana la Rehob, care vine langa Hamat.
23. De acolo au trecut in partea de miazazi a Canaanului si au mers pana la Hebron, unde traiau Ahiman, Sesai, si Talmai, copiii lui Enac. Hebronul fusese zidit cu sapte ani inaintea orasului egiptean Toan.
24. Apoi au venit pana in valea Escol, au cercetat-o si au taiat de acolo o vita de vie cu un strugure de poama si au dus-o doi pe parghie. Au mai luat de asemenea rodii si smochine.
25. Locul acesta l-au numit ei valea Escol, adica valea strugurelui, de la strugurele de poama pe care l-au taiat de acolo fiii lui Israel.
26. Si dupa ce au cercetat ei pamantul, s-au intors dupa patruzeci de zile
27. Si, mergand, au venit la Moise si la Aaron si la toata obstea fiilor lui Israel, la Cades, in pustiul Paran, si le-au adus lor si intregii obsti vita si le-au aratat roadele pamantului aceluia.
28. Apoi le-au povestit si au zis: "Am fost in pamantul in care ne-ai trimis, pamantul in care curge miere si lapte si iata roadele lui.
29. Dar poporul care locuieste in el, este indraznet si orasele sunt intarite si foarte mari, ba si pe fiii lui Enac i-am vazut acolo.
30. Amalec locuieste in partea de miazazi a tarii; Heteii, Heveii, Iebuseii si Amoreii locuiesc in munti, iar Canaaneii locuiesc pe langa mare si pe langa raul Iordanului".
31. Caleb insa a linistit poporul inaintea lui Moise, zicand: "Nu, ci sa mergem si sa-l cuprindem, pentru ca il vom putea birui!"
32. Iar oamenii cei ce fusesera cu el au zis: "Nu putem sa mergem impotriva poporului aceluia, pentru ca e mult mai puternic decat noi".
33. Si au imprastiat printre fiii lui Israel zvonuri rele despre pamantul pe care-l cercetasera, zicand: "Pamantul pe care l-am strabatut noi, ca sa-l vedem, este un pamant care mananca pe cei ce locuiesc in el si tot poporul, pe care l-am vazut acolo, sunt oameni foarte mari.
34. Acolo am vazut noi si uriasi, pe fiii lui Enac, din neamul uriasilor; si noua ni se parea ca suntem fata de ei ca niste lacuste si tot asa le paream si noi lor".

CAPITOLUL 14

Pedeapsa poporului pentru cartire.

1. Atunci toata obstea a ridicat strigat si a plans poporul toata noaptea aceea;
2. Cartind impotriva lui Moise si a lui Aaron, toti fiii lui Israel si toata obstea au zis catre ei: "Mai bine era sa fi murit in pamantul Egiptului sau sa murim in pustiul acesta!
3. La ce ne duce Domnul in pamantul acela, ca sa cadem in razboi? Femeile noastre si copiii nostri vor fi prada. Nu ar fi, oare, mai bine sa ne intoarcem in Egipt?"
4. Apoi au zis unii catre altii: "Sa ne alegem capetenie si sa ne intoarcem in Egipt".
5. Atunci au cazut Moise si Aaron cu felele la pamant inaintea intregii adunari a obstii fiilor lui Israel.
6. Iar Iosua, fiul lui Navi si Caleb al lui Iefone, care erau din cei ce cercetasera tara, si-au rupt hainele loz
7. Si au zis catre obstea fiilor lui Israel: "Pamantul, pe care l-am strabatut noi, este foarte, foarte bun;
8. De va fi Domnul bun cu noi, ne va duce in pamantul acela si ni-l va da noua; in pamantul acela izvoraste lapte si miere.
9. Deci nu va ridicati impotriva Domnului si nu va temeti de poporul pamantului aceluia, caci va ajunge mancarea noastra: ei n-au aparare, iar cu noi este Domnul. Nu va temeti de ei!"
10. Atunci toata obstea a zis: "Sa-i ucidem cu pietre!" Dar iata slava Domnului s-a aratat in nor tuturor fiilor lui Israel la cortul adunarii.
11. Si a zis Domnul catre Moise: "Pana cand Ma va supara poporul acesta si pana cand nu va crede el in Mine, cu toate minunile ce am facut in mijlocul lui?
12. Il voi lovi cu ciuma si-l voi pierde si te voi face pe tine si casa tatalui tau popor numeros si mai puternic decat acesta!"

13. Moise insa a zis catre Domnul: "Vor auzi de aceasta Egiptenii, din mijlocul carora ai scos Tu, cu puterea Ta, pe poporul acesta
14. Si vor spune locuitorilor pamantului acestuia, care au auzit, ca Tu, Doamne, Te afli in mijlocul poporului acestuia si Tu, Doamne, le dai sa Te vada fata catre fata, si ca Tu mergi inaintea lor, ziua in stalp de nor si noaptea in stalp de foc.
15. Iar daca Tu vei pierde pe poporul acesta, ca pe un om, atunci popoarele care au auzit de numele Tau vor zice:
16. Domnul n-a putut duce pe poporul acesta in pamantul pe care cu juramant l-a fagaduit sa-l dea lor si de aceea l-a pierdut in pustie.
17. Deci, inalta-se acum puterea Ta, Doamne, cum ai spus Tu, zicand:
18. Domnul este indelung-rabdator, mult-indurat si adevarat, iertand faradelegile, greselile si pacatele si nelasand nepedepsit, ci pedepseste nelegiuirile parintilor in copii pana la al treilea si al patrulea neam.
19. Iarta pacatul poporului acestuia, dupa mare mila Ta, precum ai iertat Tu poporul acesta din Egipt si pana acum".
20. Zis-a Domnul catre Moise: "Voi ierta, dupa cuvantul tau,
21. Dar viu sunt Eu si viu e numele Meu si de slava Domnului e plin tot pamantul:
22. Toti barbatii cati au vazut slava Mea si minunile pe care le-am facut in pamantul Egiptului si in pustie, si M-au ispitit pana acum de zeci de ori si n-au ascultat glasul Meu,
23. Nu vor vedea pamantul pe care Eu cu juramant l-am fagaduit parintilor lor; ci numai copiilor lor, care sunt aici cu Mine, care nu stiu ce este binele si ce este raul si tuturor nevarstnicilor, care nu judeca, acelora le voi da pamantul, iar toti cei ce M-au amarat nu-l vor vedea;
24. Iar pe robul Meu Caleb, il voi duce in pamantul in care a umblat si semintia lui il va mosteni, pentru ca in el a fost alt duh si pentru ca el s-a supus Mie.
25. Amalecitii si Canaaneii locuiesc pe vale; maine sa va intoarceti si sa va duceti in pustie, spre Marea Rosie".
26. Si a mai grait Domnul cu Moise si cu Aaron si a zis:
27. "Pana cand aceasta obste rea va carti impotriva Mea? Cartirea cu care fiii lui Israel cartesc impotriva Mea, o aud.
28. Deci, spune-le: Viu sunt Eu, zice Domnul! Dupa cum ati zis in auzul Meu, asa voi face cu voi:
29. In pustia aceasta vor cadea oasele voastre si voi toti cei numarati, de la douazeci de ani in sus, care ati cartit impotriva Mea, oricati ati fi la numar,
30. Nu veti intra in pamantul pentru care, ridicandu-Mi mana, M-am jurat sa va asez, ci numai Caleb, fiul lui Iefone, si Iosua, fiul lui Navi.
31. Pe copiii vostri, despre care voi ziceati ca vor ajunge prada vrajmasilor, ii voi duce acolo si ei vor cunoaste pamantul pe care voi l-ati nesocotit;
32. Iar oasele voastre vor cadea in pustia aceasta.
33. Copiii vostri vor rataci prin pustie patruzeci de ani si vor suferi pedeapsa pentru desfranarea voastra, pana vor cadea toate oasele voastre in pustie.
34. Dupa numarul celor patruzeci de zile, in care ati iscodit pamantul Canaan, veti purta pedeapsa pentru pacatele voastre patruzeci de ani, cate un an pentru fiecare zi, ca sa cunoasteti ce inseamna sa fiti parasiti de Mine.
35. Eu, Domnul, am grait! Si asa voi face cu toata obstea aceasta rea, care s-a ridicat impotriva Mea: in pustia aceasta vor pieri si vor muri toti!"
36. Si oamenii pe care-i trimisese Moise sa iscodeasca pamantul si care la intoarcere au intaratat impotriva lui toata obstea aceasta, raspandind zvonuri rele despre tara aceea,
37. Au murit loviti inaintea Domnului, pentru ca au raspandit zvonurile despre tara aceea.
38. Numai Iosua, fiul lui Navi, si Caleb, fiul lui Iefone, au ramas vii dintre barbatii aceia care fusesera sa iscodeasca tara Canaan.
39. Cuvintele acestea le-a spus Moise inaintea tuturor fiilor lui Israel si poporul s-a intristat foarte tare.
40. Sculandu-se ei deci dis-de-dimineata, s-au dus pe varful muntelui, zicand: "Iata, ne ducem la locul acela de care ne-a grait Domnul, caci am gresit!"
41. Moise insa le-a zis: "Pentru ce calcati porunca Domnului? Nu veti izbuti.
42. Nu va duceti, caci Domnul nu este intre voi si veti cadea inaintea vrajmasilor vostri;
43. Caci Amalecitii si Canaaneii sunt acolo inaintea voastra si veti cadea de sabie, pentru ca v-ati abatut de la Domnul si Domnul nu va fi cu voi".
44. Dar ei au indraznit sa se urce pe varful muntelui; iar chivotul legii Domnului si Moise n-au parasit tabara.
45. Atunci s-au suit Amalecitii si Canaaneii care traiau in muntele acela si i-au infrant si i-au gonit pana la Horma si

s-au intors in tabara.

CAPITOLUL 15

Felurite jertfe. Pedeapsa pentru calcarea zilei odihnei.

l. In vremea aceea a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Vorbeste fiilor lui Israel si le spune: Cand veti intra in pamantul vostru de locuit, pe care Eu il voi da voua,
3. Si cand veti face jertfe Domnului din oi sau din boi, ardere de tot, sau jertfa de fagaduinta sau de buna voie, sau cand veti face la sarbatorile voastre mireasma placuta Domnului,
4. Atunci cel ce aduce darul sau Domnului sa aduca jertfa de paine a zecea parte de efa de faina de grau curata, amestecata cu un sfert de hin de untdelemn,
5. Si vin pentru turnare, a patra parte de hin la ardere de tot sau la jertfa de fagaduinta, la fiecare miel va face la fel intru miros bine-placut Domnului.
6. Iar cand veti aduce berbec, adu jertfa de paine doua zecimi de efa de faina de grau curata, amestecata cu a treia parte de hin de untdelemn;
7. Si vin de turnare sa aduci a treia parte de hin, intru miros de buna mireasma Domnului.
8. Daca aduceti junc, ardere de tot, sau jertfa de fagaduinta, sau jertfa de impacare,
9. Atunci cu juncul sa aduci prinos de paine trei zecimi de efa de faina de grau, amestecata cu jumatate de hin de untdelemn.
10. Si vin pentru turnare, jumatate de hin la jertfa, intru miros de buna mireasma Domnului.
11. Asa sa faci totdeauna, cand aduci junc sau berbec, miel sau capra,
12. Dupa numarul jertfelor pe care le faceti; asa sa aduceti la fiecare, dupa numarul lor.
13. Tot bastinasul sa faca asa cand aduce jertfe de acestea intru mireasma placuta Domnului.
14. De va trai insa printre voi in pamantul vostru un strain si ar fi intre voi din neam in neam, si va voi sa aduca jertfa pentru miros placut Domnului, sa faca asa cum faceti voi.
15. Pentru voi obstea Domnului si pentru strainul care locuieste intre voi, o singura lege sa fie, lege vesnica din neam in neam. Cum sunteti voi asa sa fie si strainul inaintea Domnului.
16. O singura lege si aceleasi drepturi sa fie pentru voi si pentru strainul care locuieste la voi".
17. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
18. "Vorbeste fiilor lui Israel si le spune: Cand veti intra in pamantul in care va duc,
19. Si veti manca painea tarii aceleia, sa inaltati prinos Domnului.
20. Parga din aluatul vostru sa inaltati dar Domnului o azima; dar s-o inaltati asa ca prinosul din arie;
21. Parga din aluatul vostru sa inaltati dar Domnului din neam in neam.
22. Daca insa veti gresi din nestiinta si nu veti implini toate poruncile acestea, pe care le-a rostit Domnul lui Moise,
23. Si tot ce v-a poruncit Domnul prin Moise din ziua in care a inceput Domnul a va porunci, ?????
24. Daca greseala e din nebagarea de seama a obstii, atunci toata obstea sa aduca din cireada un junc fara meteahna, ardere de tot, intru miros bineplacut Domnului, cu dar de paine, cu turnarea lui dupa randuiala, si din turma de capre, un tap ca jertfa pentru pacat
25. Si se va ruga preotul pentru toata obstea fiilor lui Israel si li se va ierta, caci aceasta a fost greseala si ei au adus darul lor Domnului si jertfa pentru pacatul lor inaintea Domnului, pentru greseala lor.
26. Atunci se va ierta intregii obsti a fiilor lui Israel si strainului care traieste intre ei, pentru ca tot poporul a facut aceasta din nestiinta.
27. Daca vreun suflet a gresit din nestiinta, sa aduca o capra de un an jertfa pentru pacat
28. Si se va ruga preotul pentru sufletul care a facut pacat din nestiinta inaintea Domnului si va afla mila si i se va ierta.
29. Si pentru bastinasul din Israel si pentru strainul care traieste intre voi, o singura lege sa fie cand cineva va pacatui din nestiinta.
30. Iar daca cineva dintre bastinasi sau dintre straini va face ceva din indrazneala, acela huleste pe Domnul si sufletul lui se va starpi din poporul sau,
31. Caci a dispretuit cuvantul Domnului si a calcat poruncile Lui; sa se starpeasca sufletul acela si pacatul lui va fi asupra lui".
32. Cand se aflau fiii lui Israel in pustiu, au gasit un om adunand lemne in ziua odihnei;
33. Si cei ce l-au gasit adunand lemne in ziua odihnei l-au adus la Moise si Aaron si la toata obstea fiilor lui Israel;

34. Si l-au pus sub paza, pentru ca nu era inca hotarat ce sa faca cu el.
35. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Omul acesta sa moara; sa fie ucis cu pietre de catre toata obstea fiilor lui Israel, afara din tabara!"
36. L-au scos deci toata obstea fiilor lui Israel afara din tabara si l-au ucis cu pietre toata obstea, afara din tabara, cum poruncise Domnul lui Moise.
37. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
38. "Vorbeste fiilor lui Israel si le spune sa-si faca ciucuri la poalele hainelor lor, din neam in neam, si pe deasupra ciucurilor de la poalele hainelor lor sa puna un siret de matase violeta.
39. Ciucurii acestia sa fie ca, uitandu-va la ei, sa va aduceti aminte de toate poruncile Domnului si sa le impliniti si sa nu umblati dupa inima voastra si dupa ochii vostri care va indeamna la desfranare;
40. Ca sa va aduceti aminte si sa pliniti toate poruncile Mele si sa fiti sfinti inaintea Dumnezeului vostru.
41. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, Care v-am scos din pamantul Egiptului, ca sa fiu Dumnezeul vostru. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru".

CAPITOLUL 16
Pedeapsa razvratitorilor.

1. Atunci Core, fiul lui Ithar, fiul lui Cahat, fiul lui Levi, cu Datan si cu Abiron, fiii lui Eliab, cu On, fiul lui Felet, din semintia lui Ruben, s-au sculat impotriva lui Moise,
2. Impreuna cu doua sute cincizeci de barbati, capetenii ale obstii fiilor lui Israel, oameni insemnati, care erau chemati la adunare.
3. Adunandu-se acestia impotriva lui Moise si Aaron, le-au zis: "Destul! Toata obstea si toti cei ce o alcatuiesc sunt sfinti si Domnul este intre ei. Pentru ce va socotiti voi mai presus de adunarea Domnului!"
4. Auzind acestea, Moise a cazut cu fata la pamant
5. Si a grait lui Core si tuturor partasilor lui si le-a zis: "Maine va arata Domnul cine este al Lui si cine este sfant, ca sa si-L apropie; si pe cine va alege El, pe acela il va si apropia la Sine.
6. Iata ce sa faceti: Core si toti partasii tai sa va luati cadelnite
7. Si maine sa puneti in acestea foc si sa turnati in ele tamaie inaintea Domnului, si pe cine va alege Domnul, acela va fi sfant. Destul, fiii lui Levi!
8. Apoi a zis iarasi Moise catre Core: "Ascultati, fii ai lui Levi:
9. Oare e putin lucru pentru voi ca Dumnezeul lui Israel v-a osebit de obstea lui Israel si v-a apropiat la Sine ca sa faceti slujbe la cortul Domnului si sa stati inaintea obstii Domnului, slujind pentru ea?
10. El te-a apropiat pe tine si cu tine pe toti fratii tai, fiii lui Levi. Alergati acum si dupa preotie?
11. Asadar tu si toata obstea ta, v-ati adunat impotriva Domnului. Ce este Aaron, de cartiti impotriva lui?"
12. Atunci a trimis Moise sa cheme pe Datan si pe Abiron, fiii lui Eliab. Ei insa au zis: "Nu mergem!
13. Oare putin lucru e ca ne-ai scos din tara unde curge miere si lapte si ne-ai adus sa ne pierzi in pustie? Vrei sa si domnesti peste noi?
14. Dusu-ne-ai tu oare in tara unde curge lapte si miere si datu-ne-ai tu oare in stapanire tarinile si viile ei? Vrei sa scoti ochii oamenilor acestora? Nu mergem!"
15. Si s-a mahnit Moise foarte tare si a zis catre Domnul: "Sa nu-ti intorci ochii Tai la prinosul lor. Eu nici unuia dintre ei nu i-am luat asinul si rau n-am facut nici unuia dintre ei".
16. Apoi a zis Moise catre Core: "Sfinteste-ti ceata ta si maine sa fiti gata inaintea Domnului: tu, ei si Aaron.
17. Luati-va fiecare cadelnite, puneti in ele tamaie si va apropiati fiecare cu cadelnita inaintea Domnului, cu doua sute cincizeci de cadelnite: si tu si Aaron sa aduceti fiecare cadelnita voastra".
18. Si si-a luat fiecare cadelnita sa, au pus in ele foc, au turnat tamaie in ele; si au stat inaintea intrarii cortului adunarii Moise si Aaron.
19. Core insa a adunat impotriva lor toata obstea inaintea usii cortului adunarii. Si s-a aratat slava Domnului la toata obstea.
20. Si a grait Domnul cu Moise si Aaron si a zis:
21. "Osebiti-va de obstea aceasta si-i voi pierde intr-o clipa".
22. Iar ei au cazut cu fetele la pamant si au zis: "Doamne, Dumnezeul duhurilor si a tot trupul, un om a gresit si Tu Te manii pe toata obstea? "
23. Domnul insa i-a zis lui Moise:

24. "Spune obstii: Feriti-va in toate partile de locuinta lui Core, a lui Datan si a lui Abiron".
25. Atunci, sculandu-se, Moise s-a dus la Datan si Abiron si s-au dus dupa el si toti batranii lui Israel.
26. Si a zis obstii: "Feriti-va de corturile acestor oameni netrebnici si sa nu va atingeti de tot ce e al lor, ca sa nu pieriti cu toate pacatele lor".
27. Si ei au ocolit salasurile lui Core, Datan si Abiron; iar Datan si Abiron iesisera si stateau la usile corturilor lor, cu femeile lor si cu fiii lor si cu pruncii lor.
28. Zis-a Moise: "Ca Domnul m-a trimis sa fac toate lucrurile acestea si ca nu le fac eu de la mine, veti cunoaste din aceea:
29. De vor muri acestia, cum moc toti oamenii, si de-i va ajunge aceeasi pedeapsa, care ajunge pe toti oamenii, - atunci nu m-a trimis Domnul.
30. Iar daca Domnul va face lucru neobisnuit, de-si va deschide pamantul gura sa si-i va inghiti pe ei si casele lor si corturile lor si tot ce au ei, si daca ei vor fi dusi de vii in locuinta mortilor, atunci sa stiti ca oamenii acestia au dispretuit pe Domnul".
31. Cum a incetat el sa spuna toate cuvintele acestea, s-a desfacut pamantul sub aceia
32. Si si-a deschis pamantul gura sa si i-a inghitit pe ei si casele lor, pe toti oamenii lui Core si toata averea;
33. Si s-au pogorat ei cu toate cate aveau de vii in locuinta mortilor, i-a acoperit pamantul si au pierit din mijlocul obstii.
34. Si tot Israelul, care era imprejurul lor, a fugit la strigatele lor, ca ziceau: "Sa nu ne inghita si pe noi pamantul!"
35. A iesit apoi foc de la Domnul si a mistuit pe cei doua sute cincizeci de barbati care au adus tamaie.
36. Dupa aceea a grait Domnul cu Moise si a zis:
37. "Spune lui Eleazar, fiul preotului Aaron, sa adune cadelnitele cele de arama ale celor arsi si focul strain sa-l arunce afara, caci s-au sfintit cadelnitele pacatosilor acestora prin moartea lor.
38. Sa le sfarame deci si sa le faca foi pentru acoperit jertfelnicul. Pentru ca le-au adus aceia inaintea Domnului, s-au sfintit si vor fi semn pentru fiii lui Israel".
39. A luat deci Eleazar, fiul preotului Aaron, cadelnitele cele de arama, pe care le adusesera cei arsi, si le-a prefacut in foi pentru acoperit jertfelnicul,
40. Ca sa-si aduca aminte fiii lui Israel ca nimeni din alt neam, care nu e din semintia lui Aaron, sa nu se apropie sa aduca tamaiere inaintea Domnului, si sa nu fie ca si Core si partasii lui, precum ii graise Domnul prin Moise.
41. A doua zi insa toata obstea fiilor lui Israel a cartit impotriva lui Moise si a lui Aaron si a zis: Voi ati omorat poporul Domnului.
42. Si cand s-a adunat obstea impotriva lui Moise si Aaron, acestia s-au intors catre cortul adunarii, si iata norul l-a acoperit si s-a aratat slava Domnului.
43. Si a venit Moise si Aaron la cortul adunarii.
44. Atunci a grait Domnul cu Moise si Aaron si a zis:
45. "Departati-va de obstea aceasta, ca intr-o clipa o voi pierde". Iar ei au cazut cu fata la pamant.
46. Si a zis Moise catre Aaron: "Ia-ti cadelnita, pune in ea foc de pe jertfelnic, arunca in ea tamaie si du-o repede in tabara si te roaga pentru ei, ca a iesit manie de la fata Domnului si a inceput pedepsirea poporului".
47. Atunci Aaron a luat, cum ii zisese Moise, a alergat in mijlocul obstii si iata se incepuse moartea in popor; si a pus tamaia si s-a rugat pentru popor;
48. Si stand el intre morti si vii, a incetat bataia.
49. Au murit atunci din pedepsirea aceea paisprezece mii sapte sute de oameni, afara de cei ce murisera pentru razvratirea lui Core.
50. Iar dupa ce a incetat pedepsirea, s-a intors Aaron la Moise, la usa cortului adunarii.

CAPITOLUL 17

Adeverirea preotiei lui Aaron.

l. Dupa aceea a grait Domnul lui Moise si a zis:
2. "Spune fiilor lui Israel si ia de la ei, de la toate capeteniile lor, dupa semintii, douasprezece toiege, cate un toiag de fiecare semintie, si numele fiecarei capetenii scrie-l pe toiagul sau;
3. Iar numele lui Aaron sa-l scrii pe toiagul lui Levi, caci un toiag vor da de fiecare capetenie de semintie.
4. Toiegele acelea sa le pui in cortul adunarii inaintea chivotului legii, unde Ma arat tie.
5. Si va fi ca toiagul omului pe care-l voi alege va odrasli; si asa voi potoli cartirea fiilor lui Israel, cu care cartesc ei

impotriva voastra".
6. Si Moise a spus acestea fiilor lui Israel si toate capeteniile lor i-au dat toiegele, cate un toiag de fiecare capetenie, adica douasprezece toiege, dupa cele douasprezece semintii ale lor; si toiagul lui Aaron era intre toiegele lor.
7. Apoi Moise a pus toiegele inaintea Domnului, in cortul adunarii.
8. Iar a doua zi a intrat Moise si Aaron in cortul adunarii si iata toiagul lui Aaron, din casa lui Levi, odraslise, inmugurise, inflorise si facuse migdale.
9. Si atunci a scos Moise toate toiegele de la fata Domnului la toti fiii lui Israel; si au vazut si si-au luat fiecare toiagul sau.
10. Apoi a zis Domnul catre Moise: Pune iar toiagul lui Aaron inaintea chivotului legii spre pastrare, ca semn pentru fiii neascultatori, ca sa inceteze de a mai carti impotriva Mea, ca sa nu moara!"
11. Si a facut Moise asa; cum ii poruncise Domnul asa a facut.
12. Si au zis fiii lui Israel catre Moise: "Iata murim, pierim, pierim cu totii!
13. Tot cel ce se apropie de cortul Domnului moare; nu cumva o sa murim cu totii?"

CAPITOLUL 18
Slujba si veniturile preotilor si levitilor.

1. Zis-a Domnul catre Aaron: "Tu, fiii tai si casa tatalui tau cu tine veti purta pacatul pentru nepasarea de locasul sfant; tu si fiii tai impreuna cu tine veti purta pacatul pentru nepasarea de preotia voastra.
2. Apropie-ti pe fratii tai, semintia lui Levi, neamul tatalui tau, ca sa fie pe langa tine sl sa-ti slujeasca; iar tu si fiii tai impreuna cu tine veti fi la cortul adunarii.
3. Levitii sa pazeasca cele randuite de tine si sa faca slujba la cort, dar sa nu se apropie de lucrurile locasului sfant si de jertfelnic, ca sa nu moara si ei si voi.
4. Sa fie deci pe langa tine si sa faca slujba la cortul adunarii si toate lucrarile la cort; iar altul sa nu se apropie de tine.
5. Asa sa faceti slujba in locasul sfant si la jertfelnic, si nu va mai veni mania asupra fiilor lui Israel;
6. Ca am ales din fiii lui Israel pe fratii vostri, pe leviti, si vi i-am dat ca dar inchinat Domnului, sa faca slujba la cortul adunarii;
7. Iar tu si fiii tai sa va indepliniti preotia voastra in toate cele ce tin de jertfelnic si ce se afla inauntru dupa perdea, si sa savarsiti slujbele darului vostru preotesc, iar altul strain, de se va apropia, sa fie omorat".
8. Zis-a Domnul catre Aaron: "Iata Eu am dat in seama voastra parga Mea din toate cele inchinate Mie de fiii lui Israel: tie ti le-am dat acestea si dupa tine fiilor tai, pentru cinul vostru, pentru preotia voastra, prin lege vesnica.
9. Iata ce este al tau din cele preasfinte, in afara de cele ce se dau focului: orice dar de paine al lor, orice jertfa pentru pacat a lor si orice jertfa pentru vina, ce-Mi aduc ei, aceste lucruri preasfinte sa fie ale tale si ale fiilor tai.

10. Acestea sa le mancati in locul cel sfant. Tu si fiii tai, toti cei de parte barbateasca ai vostri pot sa manance din ele. Cele sfinte sa fie ale tale.
11. Si iata ce sa mai fie al vostru din darurile lor ridicate: toate darurile ridicate ale fiilor lui Israel si toate darurile lor leganate ti le-am dat tie si fiilor tai si fiicelor tale, care sunt cu tine, prin lege vesnica. Tot cel curat din casa ta poate sa manance din acestea.
12. Toata parga de untdelemn si toata parga de struguri si parga graului lor, toate cate aduc ei Domnului, ti le-am dat tie.
13. Cele dintai roade ale pamantului lor, pe care le aduc ei Domnului, sa fie ale tale, si tot cel curat din casa ta poate sa manance din acestea.
14. Tot ce este afierosit in Israel sa fie al tau.
15. Tot ce se naste intai din tot trupul, din oameni si din dobitoace, si se aduce Domnului, sa fie al tau; dar intaiul nascut dintre oameni sa se rascumpere si intaiul nascut dintre dobitoacele necurate sa se rascumpere;
16. Iar pretul rascumpararii lui, la o luna dupa nastere, este cinci sicli de argint, dupa siclul sfant, care are douazeci de ghere.
17. Insa intaiul nascut al vacilor, intaiul nascut al oilor si intaiul nascut al caprelor, nu se rascumpara: acestia sunt sfintiti; cu sangele lor sa stropesti jertfelnicul. Grasimea lor s-o arzi ca jertfa, intru miros de buna mireasma Domnului;

18. Iar carnea lor este a ta si tot ale tale sunt pieptul inaltat si soldul drept.
19. Toate darurile sfinte, inaltate, care se aduc Domnului de fiii lui Israel, ti le dau tie, fiilor tai si fiicelor tale care sunt cu tine, prin lege vesnica. Acest legamant de necalcat este vesnic inaintea Domnului pentru tine si pentru urmasii tai".
20. Zis-a Domnul catre Aaron: "In pamantul lor nu vei avea nici mostenire, nici parte nu vei avea intre ei. Eu sunt partea ta si mostenirea ta intre fiii lui Israel,
21. Iar fiilor lui Levi, iata, Eu le-am dat mostenire toata zeciuiala din toate cate are Israel, pentru slujba lor pe care o fac la cortul adunarii.
22. De acum fiii lui Israel sa nu mai vina la cortul adunarii, ca sa nu faca pacat aducator de moarte.
23. Ci la cortul adunarii sa faca slujba levitii si sa ia asupra-si pacatul lor. Aceasta este lege vesnica in neamul vostru.
24. Dar printre fiii lui Israel ei nu vor avea mostenire, caci zeciuiala fiilor lui Israel, pe care acestia o aduc dar Domnului, am dat-o levitilor mostenire si de aceea le-am si zis Eu ca nu vor avea mostenire intre fiii lui Israel".
25. Apoi a grait Domnul lui Moise si a zis:
26. "Vorbeste levitilor si le zi: Cand veti lua de la fiii lui Israel zeciuiala, pe care v-am dat-o ca mostenire, sa inaltati din ea dar Domnului a zecea parte, ca zeciuiala,
27. Si vi se va socoti acest dar al vostru ca graul din arie si ca mustul de la teasc.
28. Astfel veti aduce si voi dar Domnului din toate zeciuielile voastre, cate veti lua de la fiii lui Israel, si veti da din ele, dar Domnului, preotului Aaron.
29. Din toate cele daruite voua, cele mai bune din toate cele sfintite sa le aduceti dar Domnului,
30. Si sa le spui: De veti aduce din acestea partea cea mai buna, se va socoti levitilor ca cele primite de la arie si ca cele primite de la teasc.
31. Aceasta sa o mancati oriunde voi, si fiii vostri, si familiile voastre, caci aceasta va este plata pentru munca voastra la cortul adunarii.
32. Pentru aceasta nu veti avea pacat, de veti aduce cele mai bune din toate; si sfintele prinoase ale fiilor lui Israel nu le veti intina si nu veti muri".

CAPITOLUL 19

Porunca despre juninca rosie si apa curatirii.

1. Grait-a Domnul cu Moise si Aaron si a zis:
2. "Iata porunca legii, pe care a dat-o Domnul, cand a zis: Spune fiilor lui Israel sa-ti aduca o juninca rosie, fara meteahna, care sa nu aiba cusur si sa nu fi purtat jug;
3. Sa o dai preotului Eleazar, sa o scoata afara din tabara, la loc curat, si sa o junghie inaintea lui.
4. Apoi sa ia preotul Eleazar din sangele ei si sa stropeasca cu sange spre partea de dinainte a cortului adunarii de sapte ori.
5. Dupa aceea sa o arda de tot inaintea lui; sa arda adica si carnea si pielea si sangele si necuratenia ei.
6. Apoi sa ia preotul lemn de cedru, isop si ata de lana rosie si sa le arunce pe juninca ce se arde.
7. Sa-si spele preotul hainele sale, sa-si spele trupul cu apa, apoi sa intre in tabara si necurat va fi pana seara.
8. Cel ce a ars-o de asemenea sa-si spele hainele sale, sa-si spele trupul cu apa si necurat va fi pana seara.
9. Un om curat sa stranga cenusa junincii, s-o puna afara din tabara la loc curat si sa se pastreze pentru obstea fiilor lui Israel, ca sa se faca cu ea apa de stropire, adica apa de curatire.
10. Cel ce a adunat cenusa junincii sa-si spele hainele sale si sa fie necurat pana seara. Aceasta sa fie asezamant vesnic pentru fiii lui Israel si pentru strainii ce traiesc la dansii.
11. Cel ce se va atinge de trupul mort al unui om sa fie necurat sapte zile.
12. Acesta sa se curete cu aceasta apa in ziua a treia si in ziua a saptea si va fi curat; iar de nu se va curati in ziua a treia si in ziua a saptea, nu va fi curat.
13. Tot cel ce sg va atinge de trupul mort al unui om si nu se va curati, acela va intina locasul Domnului; omul acela se va starpi din Israel, caci n-a fost stropit cu apa curatitoare si este necurat si necuratia lui e inca asupra lui.
14. Iata legea: De va muri un om intr-o casa, tot cel ce va intra in casa aceea si cate sunt in casa vor fi necurate sapte zile.
15. Tot vasul descoperit, care nu este legat la gura si n-are capac pe el, este necurat.
16. Tot cel ce se va atinge in camp de cel ucis cu sabia sau de mort sau de os de om sau de mormant va fi necurat

sapte zile.
17. Pentru cel necurat sa se ia din cenusa jertfei arse pentru curatire si sa se toarne peste ea intr-un vas apa de izvor;
18. Apoi un om curat sa ia isop, sa-l moaie in apa aceea si sa stropeasca din ea casa, lucrurile si oamenii cati sunt acolo si pe cel ce s-a atins de os de om sau de ucis sau de mort sau de mormant.
19. Cel curat sa stropeasca pe cel necurat in ziua a treia si in ziua a saptea si sa-l curete in ziua a saptea. Apoi sa-si spele hainele sale si trupul sau cu apa si va fi necurat pana seara.
20. Iar daca vreun om va fi necurat si nu se va curati, omul acela se va starpi din obste, caci a spurcat locasul Domnului; caci nu s-a stropit cu apa curatitoare si este necurat.
21. Acesta sa fie asezamant vesnic pentru dansii. Cel ce a stropit cu apa curatitoare sa-si spele hainele sale; cel ce s-a atins de apa curatitoare va fi necurat pana seara.
22. Tot lucrul de care se va atinge cel necurat va fi necurat; si tot ce se va atinge de acel lucru va fi necurat pana seara".

CAPITOLUL 20

Apa din piatra. Moartea Mariamii si a lui Aaron.

1. In luna intai a ajuns toata obstea fiilor lui Israel in pustiul Sin si s-a oprit poporul in Cades. Si a murit Mariam si a fost ingropata acolo.
2. Acolo insa nu era apa pentru obste si s-au adunat ei impotriva lui Moise si a lui Aaron,
3. Si blestema poporul pe Moise si zicea: "O, de am fi murit si noi cand au murit fratii nostri inaintea Domnului!
4. La ce ati adus voi obstea Domnului in pustiul acesta, ca sa ne omorati si pe noi si dobitoacele noastre?
5. Si la ce ne-ati scos din Egipt, ca sa ne aduceti in acest loc rau, unde nu se poate semana si nu sunt nici smochini, nici vite, nici rodii si nici macar apa de baut?"
6. Atunci s-au dus Moise si Aaron din fata poporului la usa cortului adunarii si au cazut cu fetele la pamant si s-a aratat slava Domnului peste ei.
7. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
8. "Ia toiagul si aduna obstea, tu si Aaron, fratele tau, si graiti stancii inaintea lor si ea va va da apa; si le veti scoate apa din stanca si veti adapa obstea si dobitoacele ei".
9. A luat deci Moise toiagul din fata Domnului, cum poruncise Domnul.
10. Si au adunat Moise si Aaron obstea la stanca si a zis catre obste: "Ascultati, indaratnicilor, au doara din stanca aceasta va vom scoate apa?"
11. Apoi si-a ridicat Moise mana si a lovit in stanca cu toiagul sau de doua ori si i iesit apa multa si baut obstea si dobitoacele ei.
12. Atunci a zis Domnul catre Moise si Aaron: "Pentru ca nu M-ati crezut, ca sa aratati sfintenia Mea inaintea ochilor fiilor lui Israel, de aceea nu veti duce voi adunarea aceasta in pamantul pe care am sa i-l dau".
13. Aceasta este apa Meriba, caci aici fiii lui Israel s-au certat inaintea Domnului, iar El S-a sfintit intre ei.
14. Din Cades a trimis Moise soli la regele Edomului, ca sa-i spuna: "Asa zice fratele tau Israel: Tu stii toate greutatile ce am indurat.
15. Parintii nostri s-au pogorat in Egipt si noi am pribegit in Egipt vreme multa; dar Egiptenii ne-au facut rau noua si parintilor nostri.
16. De aceea am strigat catre Domnul si a auzit Domnul glasul nostru si a trimis ingerul Sau de ne-a scos din Egipt; si acum suntem in Cades, orasul cel mai apropiat de hotarul tau.
17. Ingaduieste-ne sa trecem prin tara ta, ca nu ne vom abate pe la ogoare si pe la vii, nici apa nu vom bea din fantanile tale; ci vom trece pe drumul imparatesc, neabatandu-ne nici la dreapta, nici la stanga, pana vom iesi din hotarele tale".
18. Edom insa i-a raspuns: "Sa nu treci pe la mine, iar de nu vei asculta voi iesi cu razboi inaintea ta".
19. Zisu-i-au fiii lui Israel: "Vom merge pe drumul cel mare si de vom bea din apa ta, noi sau dobitoacele noastre, iti vom plati; vom trece numai cu piciorul, ceea ce e un lucru de nimic".
20. Iar acela i-a raspuns: "Sa nu treci pe la mine!" Si a iesit Edom inaintea lui cu popor mult si cu mana puternica.
21. Deci nu s-a invoit Edom sa dea voie lui Israel sa treaca prin hotarele lui si Israel s-a departat de la el.
22. Dupa aceea au pornit fiii lui Israel din Cades si au venit toata obstea la muntele Hor.
23. Iar la muntele Hor, care e langa hotarele tarii lui Edom, a grait Domnul cu Moise si cu Aaron si a zis:

24. "Aaron va fi adaugat la poporul sau, ca el nu va intra in pamantul pe care il voi da fiilor lui Israel, pentru ca nu v-ati supus poruncii Mele la apa Meriba.
25. Sa iei dar pe fratele tau Aaron si pe Eleazar, fiul lui, si sa-i sui pe muntele Hor inaintea intregii obsti;
26. Sa dezbraci acolo de pe Aaron hainele lui si sa imbraci cu ele pe Eleazar, fiul lui, si Aaron sa se duca si sa moara acolo".
27. Si a facut Moise asa cum ii poruncise Domnul: i-a suit pe muntele Hor inaintea ochilor intregii obsti.
28. Acolo a dezbracat Moise de pe Aaron hainele lui si a imbracat cu ele pe Eleazar, fiul lui. Si a murit Aaron pe varful muntelui, iar Moise si Eleazar s-au pogorat din munte.
29. Vazand toata obstea ca a murit Aaron, l-a plans toata casa lui Israel treizeci de zile.

CAPITOLUL 21

Sarpele de arama.

l. Auzind insa regele canaanean din Arad, care locuia la miazazi, ca Israel vine pe drumul dinspre Atarim, a intrat in lupta cu Israelitii si a luat pe unii din ei in robie.
2. Atunci a facut Israel fagaduinta Domnului si a zis: "De vei da pe poporul acesta in mainile mele, il voi nimici pe el si cetatile lui".
3. Si a ascultat Domnul glasul lui Israel si a dat pe Canaanei in mainile lui si el i-a nimicit pe ei si orasele lor si a pus locului aceluia numele: Horma, adica nimicire.
4. De la muntele Hor au apucat pe calea Marii Rosii, ca sa ocoleasca pamantul lui Edom, dar pe drum poporul a inceput sa-si piarda rabdarea.
5. Si graia poporul impotriva lui Dumnezeu si impotriva lui Moise, zicand: "La ce ne-ai scos din pamantul Egiptului, ca sa ne omori in pustiu, ca aici nu este nici paine, nici apa si sufletul nostru s-a scarbit de aceasta hrana saracacioasa".
6. Atunci a trimis Domnul asupra poporului serpi veninosi, care muscau poporul, si a murit multime de popor din fiii lui Israel.
7. A venit deci poporul la Moise si a zis: "Am gresit, graind impotriva Domnului si impotriva ta; roaga-te Domnului, ca sa departeze serpii de la noi". Si s-a rugat Moise Domnului pentru popor.
8. Iar Domnul a zis catre Moise: "Fa-ti un sarpe de arama si-l pune pe un stalp; si de va musca sarpele pe vreun om, tot cel muscat care se va uita la el va trai.
9. Si a facut Moise un sarpe de arama si l-a pus pe un stalp; si cand un sarpe musca vreun om, acesta privea la sarpele cel de arama si traia.
10. Sculandu-se de acolo, fiii lui Israel au tabarat la Obot.
11. Iar dupa ce s-au ridicat si din Obot, au tabarat la Iie-Abarim, dincolo de pustiu, in fata Moabului, catre rasaritul soarelui.
12. De acolo s-au ridicat si au tabarat in valea Zared.
13. Ridicandu-se apoi si de acolo, au tabarat dincolo de Arnon, in pustia care e afara din hotarele Amoreilor. Caci Arnonul este hotar intre Moabiti si Amorei.
14. De aceea se si zice in "Cartea razboaielor Domnului":
15. Domnul a cuprins Vahebul cu curgerile sale navalnice si suvoaiele Arnonului si povarnisul curgerilor de apa care se intinde pana la localitatea Ar si se opreste in hotarul Moabului.
16. De acolo s-au indreptat spre Beer, fantana despre care a zis Domnul lui Moise: "Aduna poporul si le voi da apa sa bea".
17. Atunci a cantat Israel la fantana cantarea aceasta: "Laudati fantana aceasta, cantati imne in cinstea ei!
18. Fantana pe care principii au sapat-o, pe care mai-marii poporului au deschis-o cu sceptrul, cu toiegele lor!"
19. Din Beer au mers la Matana, de la Matana la Nahaliel, de la Nahaliel la Bamot;
20. Iar de la Bamot la valea din campia Moabului, pe varful muntelui Fazga, in fata pustiului.
21. De acolo a trimis Moise soli la Sihon, regele Amoreilor, cu vesti de pace, ca sa i se spuna:
22. "Da-mi voie sa trec prin tara ta. Nu ne vom abate nici la ogorul tau, nici la via ta, nici apa din fantana ta nu vom bea, ci vom trece de hotarele tale!"
23. Dar Sihon n-a ingaduit lui Israel sa treaca prin tara lui, ci si-a adunat tot poporul sau si a pasit impotriva lui Israel in pustie, inaintand pana la Iahat, unde s-a luptat cu Israel.
24. Insa Israel l-a batut, macelarindu-l cu sabia, si i-a cuprins tara de la Arnon pana la Iaboc, pana la fiii lui Amon,

caci hotarele Amonitilor erau intarite.
25. Luand toate cetatile acestea, Israel s-a asezat in cetatile Amoreilor: in Hesbon si in toate satele care tineau de el.
26. Caci Hesbonul era cetatea lui Sihon, regele Amoreilor. Acesta se luptase cu fostul rege al Amoreilor si-i luase din maini toata tara Amoreilor de la Aroer pana la Arnon.
27. De aceea si zic rapsozii in bataie de joc: "Veniti la Hesbon, ca sa se zideasca si sa se intareasca cetatea lui Sihon.
28. Ca a iesit foc din Hesbon si para de foc din cetatea lui Sihon si a mistuit Ar-Moabul si pe stapanii muntilor Arnonului.
29. Vai de tine, Moab! Esti pierdut, poporul lui Camos! Feciorii lui s-au risipit si fetele lui au ajuns roabe la Sihon, regele Amoreilor.
30. Tras-am asupra lor cu sageti. De la Hesbon pana la Dibon tot este daramat, am pustiit tot pana la Nofa, care e aproape de Medeba".
31. Si asa s-a asezat Israel in toate cetatile Amoreilor.
32. De acolo a trimis Moise sa iscodeasca Iazerul, pe care l-a luat impreuna cu satele lui si a alungat pe Amoreii care locuiau acolo.
33. Si intorcandu-se, a luat calea spre Vasan; iar Og, regele Vasanului, a iesit inaintea lor cu tot poporul sau, ca sa se razboiasca la Edrei.
34. Atunci a zis Domnul catre Moise: "Sa nu te temi de el, ca-l voi da in mainile tale pe el si tot poporul lui si toata tara lui si vei face cu el cum ai facut cu Sihon, regele Amoreilor, care locuia in Hesbon".
35. Si l-a batut pe el, pe fiii lui, si pe tot poporul lui, de n-a lasat viu nici pe unul din ai lui, si a cuprins tara lui.

CAPITOLUL 22
Valaam.

1. Purcezand apoi de acolo, fiii lui Israel au tabarat in sesurile Moabului, langa Iordan, in fata Ierihonului.
2. Iar Balac, fiul lui Sefor, vazand toate cate facuse Israel Amoreilor,
3. S-a infricosat foarte tare de poporul acesta, pentru ca era mult la numar, si s-au inspaimantat Moabitii de fiii lui Israel
4. Si au zis catre capeteniile Madianitilor: "Poporul acesta mananca acum totul imprejurul nostru, cum mananca boul iarba campului". Balac insa, feciorul lui Sefor, era atunci regele Moabitilor.
5. Deci a trimis acesta soli la Valaam, fiul lui Beor, in Petor, care e asezat langa raul Eufrat, in pamantul fiilor poporului sau, ca sa-l cheme si sa-i spuna: "Iata a iesit un popor din Egipt si a acoperit fata pamantului si traieste langa mine.
6. Vino deci si-mi blesteama poporul acesta, ca este mai tare decat mine, si atunci poate voi fi in stare sa-l bat si sa-l alung din tara. Eu stiu ca pe cine binecuvantezi tu acela este binecuvantat, si pe cine blestemi este blestemat".

7. S-au dus deci batranii Moabitilor si batranii Madianitilor cu mainile pline de daruri pentru vraji; si ajungand la Valaam, i-au spus vorbele lui Balac.
8. Iar el le-a zis: "Ramaneti aici peste noapte si va voi da raspuns cum imi va spune Domnul". Si au ramas capeteniile lui Moab la Valaam.
9. Atunci a venit Dumnezeu la Valaam si a zis: "Cine sunt oamenii aceia de la tine?"
10. Iar Valaam a zis catre Dumnezeu: "Balac, fiul lui Sefor, regele Moabului, i-a trimis la mine sa-mi spuna:
11. Iata a iesit din Egipt un popor si a acoperit fata pamantului si locuieste langa mine; vino dar de mi-l blesteama, doar l-as putea birui si alunga din tara".
12. Dumnezeu insa a zis catre Valaam: "Sa nu te duci cu ei si sa nu blestemi pe poporul acela, ca este binecuvantat".

13. Dimineata s-a sculat Valaam si a zis catre batranii lui Balac: "Duceti-va la stapanul vostru, ca nu ma lasa Dumnezeu sa merg cu voi".
14. Sculandu-se deci, capeteniile Moabului au venit la Balac si i-au spus: "Valaam n-a vrut sa vina cu noi".
15. Atunci Balac a trimis alti soli mai multi si mai insemnati decat aceia.
16. Si venind acestia la Valaam, i-au zis: "Asa graieste Balac al lui Sefor: Nu te lepada a veni pana la mine;
17. Ca iti voi da cinste mare si-ti voi face toate cate-mi vei zice; vino insa si-mi blesteama poporul acesta".

18. Iar Valaam a raspuns si a zis catre capeteniile lui Balac: "Chiar de mi-ar da Balac casa sa plina de argint si de aur, nu pot sa calc porunca Domnului Dumnezeului meu si sa fac ceva mic sau mare dupa placul meu.
19. Ramaneti insa acum si voi aici peste noapte si voi vedea ce-mi va mai spune Domnul".
20. Atunci a venit Dumnezeu la Valaam noaptea si i-a zis: "Daca oamenii acestia au venit sa te cheme, scoala si te du cu ei; dar sa faci ceea ce-ti voi zice Eu!"
21. A doua zi s-a sculat Valaam, si-a pus samarul pe asina sa si s-a dus cu capeteniile Moabului.
22. Dar se aprinsese mania lui Dumnezeu pentru ca s-a dus, iar ingerul Domnului s-a sculat, ca sa-l mustre pe cale.
23. Cum sedea el pe asina sa, insotit de doua slugi ale sale, a vazut asina pe ingerul Domnului, care statea in drum cu sabia ridicata in mana, si s-a abatut din drum pe camp; iar Valaam a batut asina cu toiagul sau, ca sa o intoarca la drum.
24. Dar ingerul Domnului a stat in drumul ingust intre vii, unde de o parte si de alta era zid;
25. Si asina, vazand ingerul Domnului, s-a tras catre zid si a strans piciorul lui Valaam in zid, si acesta iar a inceput s-o bata.
26. Ingerul Domnului insa a trecut iar si a stat la loc stramt, unde nu era chip sa te abati nici la dreapta, nici la stanga.
27. Iar asina, vazand pe ingerul Domnului, s-a culcat sub Valaam. Atunci s-a maniat Valaam si a inceput sa bata asina cu toiagul.
28. Dar Domnul a deschis gura asinei si aceasta a zis catre Valaam: "Ce ti-am facut eu, de ma bati acum pentru a treia oara?"
29. Si Valaam a zis catre asina: "Pentru ca ti-ai ras de mine; de as fi avut in mana o sabie, te-as fi ucis aici pe loc".
30. Raspuns-a asina lui Valaam: "Au nu sunt eu asina ta, pe care ai umblat din tineretile tale si pana in ziua aceasta? Avut-am oare deprinderea de a ma purta asa cu tine?" Si el a zis: "Nu!"
31. Atunci a deschis Domnul ochii lui Valaam si acesta a vazut pe ingerul Domnului, care statea in mijlocul drumului cu sabia ridicata in mana, si s-a inchinat si a cazut cu fata la pamant.
32. Iar ingerul Domnului i-a zis: "De ce ai batut asina ta de trei ori? Eu am iesit sa te impiedic, deoarece calea ta nu este dreapta inaintea mea;
33. Si asina, vazandu-ma pe mine, s-a intors de la mine de trei ori pana acum; daca ea nu s-ar fi intors de Ia mine, eu te-as fi ucis pe tine, iar pe ea as fi lasat-o vie".
34. Zis-a Valaam catre ingerul Domnului: "Am pacatuit, pentru ca n-am stiut ca stai tu in drum inaintea mea. Deci, daca aceasta nu este placut in ochii tai, atunci ma voi intoarce".
35. Iar ingerul Domnului a zis catre Valaam: "Du-te cu oamenii acestia, dar sa graiesti ceea ce-ti voi spune eu!" si s-a dus Valaam cu capeteniile lui Balac.
36. Cand a auzit Balac ca vine Valaam, a iesit in intampinarea lui in orasul moabit, care este langa hotarul de la Arnon, chiar la hotar.
37. Si a zis Valaam catre Balac: "Iata acum am venit la tine. Dar pot eu, oare, sa-ti spun ceva?
38. Ce-mi va pune Dumnezeu in gura, aceea iti voi grai!"
39. Apoi s-a dus Valaam cu Balac si au mers la Kiriat-Hutot.
40. Atunci a junghiat Balac oi si boi si a trimis lui Valaam si capeteniilor ce erau cu el.
41. Iar a doua zi de dimineata, a luat Balac pe Valaam si l-a suit pe inaltimile lui Baal, ca sa-i arate de acolo o parte din popor.

CAPITOLUL 23
Valaam binecuvinteaza pe Israeliti.

1. Atunci a zis Valaam catre Balac: "Zideste-mi aici sapte jertfelnice si pregateste-mi sapte vitei si sapte berbeci".

2. Si a facut Balac dupa cum zisese Valaam: au ridicat Balac si Valaam cate un vitel si cate un berbec pe fiecare jertfelnic.
3. Apoi a zis Valaam catre Balac: "Stai langa jertfa ta, iar eu ma duc, ca poate imi va iesi Domnul inainte si ce-mi va descoperi El aceea iti voi spune". Si a ramas Balac langa jertfa sa, iar Valaam s-a dus intr-un loc inalt sa intrebe pe Dumnezeu.
4. Si S-a aratat Dumnezeu lui Valaam si a zis Valaam catre El: "Am zidit sapte jertfelnice si am suit cate un vitel si cate un berbec pe fiecare jertfelnic".

5. Iar Domnul a pus cuvant in gura lui Valaam si a zis: "Intoarce-te la Balac si sa-i zici asa!"
6. Si s-a intors la acesta si iata el statea la arderile de tot ale lui si toate capeteniile Moabului erau cu el. Si a fost peste el Duhul Domnului si si-a rostit cuvantul sau, zicand:
7. "Din Mesopotamia m-a adus Balac, regele Moabului, din muntii Rasaritului si mi-a zis: Vino si-mi blesteama pe Iacov, vino si osandeste pe Israel!
8. Cum sa blestem pe cel ce nu-l blesteama Dumnezeu? Sau cum sa osandesc pe cel ce nu-l osandeste Dumnezeu?
9. De pe varful muntelui ma uit la el si de pe dealuri il privesc. Iata un popor care traieste deosebi si nu se numara cu alte popoare.
10. Cine va numara pe urmasii lui Iacov si gloatele din Israel cine le va socoti? Sa moara sufletul meu moartea dreptilor acestora si sa fie sfarsitul meu ca sfarsitul lor!"
11. Atunci a zis Balac catre Valaam: "Ce mi-ai facut? Eu te-am adus sa-mi blestemi pe vrajmasii mei si iata tu ii binecuvantezi!"
12. Valaam insa a zis catre Balac: "Oare sa nu spun eu lui Balac ceea ce-mi pune Domnul in gura?"
13. Iar Balac a zis catre el: "Vino cu mine in alt loc, de unde nu-l vei vedea tot, ci numai o parte din el vei vedea, iar tot nu-l vei vedea: sa mi-l blestemi de acolo".
14. Si l-a dus pe el la locul de straja, pe varful muntelui Fazga, si a zidit acolo sapte jertfelnice si a pus cate un vitel si cate un berbec pe fiecare jertfelnic.
15. Si a zis Valaam catre Balac: "Stai aici langa jertfa ta, iar eu ma duc sa intreb pe Dumnezeu!"
16. Atunci a intampinat Dumnezeu pe Valaam si a pus cuvant in gura lui si a zis: "Intoarce-te la Balac si sa-i graiesti acestea".
17. Si s-a intors la el si statea la jertfa sa cu toate capeteniile Moabului. Si l-a intrebat Balac: "Ce ti-a spus Domnul?"
18. Iar el si-a rostit cuvantul sau si a zis: "Scoala si asculta Balac! Ia aminte la mine, fiul lui Sefor!
19. Dumnezeu nu este ca omul, ca sa-L minti, nici ca fiul omului, ca sa-I para rau. Au zice-va El si nu va face? Sau va grai si nu va implini?
20. Iata am primit porunca sa binecuvantez; El a binecuvantat si eu nu pot intoarce binecuvantarea.
21. El nu vede nedreptate in Iacov si nu zareste silnicie in Israel; Domnul Dumnezeul sau este cu el si in mijlocul lui se aude strigat de veselie ca pentru un imparat.
22. Dumnezeu l-a scos din Egipt, puterea lui este ca a unui taur.
23. Pentru ca nu este vrajitorie in Iacov, nici farmece in Israel, la vreme se va spune lui Iacov si lui Israel; cele ce vrea sa plineasca Dumnezeu!
24. Iata un popor care se ridica asemenea unei leoaice si ca un leu se scoala, care nu se culca pana n-a sfasiat prada si pana n-a baut sangele ucisilor!"
25. Zis-a Balac catre Valaam: "Nici de blestemat sa nu-l blestemi, nici de binecuvantat sa nu-l binecuvantezi".
26. Iar Valaam a raspuns si a zis catre Balac: "Nu ti-am grait eu, oare, ca voi face ce-mi va spune Domnul?"
27. Atunci a zis Balac catre Valaam: "Hai sa te duc in alt loc: poate-I va placea lui Dumnezeu si mi-I vei blestema de acolo".
28. Si a luat Balac pe Valaam pe varful lui Peor, care priveste spre pustie.
29. Aici Valaam a zis catre Balac: "Zideste-mi sapte jertfelnice si pregateste-mi sapte vitei si sapte berbeci",
30. Si a facut Balac, cum a zis Valaam, si a pus cate un vitel si cate un berbec pe fiecare jertfelnic.

CAPITOLUL 24
Proorocia lui Valaam

1. Vazand Valaam ca Domnul binevoieste sa se binecuvanteze Israel, n-a mai alergat dupa obicei la vrajitorii, ci s-a intors cu fata spre pustie;
2. Si ridicandu-si Valaam ochii sai, a vazut pe Israel asezat dupa semintiile sale si a venit peste dansul duhul lui Dumnezeu,
3. Si si-a rostit el cuvantul sau, zicand: "Asa zice Valaam, fiul lui Beor; asa graieste barbatul cel ce vede cu adevarat;
4. Asa glasuieste cel ce asculta cuvantul lui Dumnezeu, cel ce cunoaste gandurile Celui Atotputernic, cel ce vede descoperirile lui Dumnezeu, ca in vis, dar ochii si-i are deschisi:
5. Cat sunt de frumoase salasurile tale, Iacove, corturile tale, Israele!

6. Se desfasoara ca niste vai, ca niste gradini pe langa rauri, ca niste cedri pe langa ape, ca niste corturi pe care le-a infipt Domnul!
7. Iesi-va din samanta lui un Om, care va stapani neamuri multe si stapanirea Lui va intrece pe a lui Agag si imparatia Lui se va inalta.
8. Dumnezeu l-a scos din Egipt si puterea lui va fi ca a taurului; manca-va popoarele dusmane lui, va sfarama oasele lor si cu sagetile sale va sageta pe vrajmasi.
9. Plecatu-s-a si s-a culcat ca un leu si ca o leoaica; cine-l va scula? Cel ce te binecuvanteaza, binecuvantat sa fie, si cel ce te blesteama sa fie blestemat!"
10. Atunci s-a maniat Balac pe Valaam si, frangandu-si mainile, a zis Balac catre Valaam: "Eu te-am chemat sa-mi blestemi pe vrajmasii mei, iar tu, iata, i-ai binecuvantat de trei ori pana acum.
11. Fugi dar in tara ta! Am zis ca te voi cinsti; dar iata ca Domnul te-a lipsit de cinste".
12. Valaam insa a zis catre Balac: "N-am spus eu oare solilor tai pe care i-ai trimis la mine:
13. Chiar de mi-ar da Balac casa sa plina de argint si de aur, nu voi putea sa calc porunca Domnului, ca sa fac ceva bun sau rau dupa placul meu; cate-mi va spune Domnul, acelea le voi grai?
14. Deci, iata, ma duc repede in tara mea; dar vino sa-ti spun ce are sa faca poporul acesta cu poporul tau in vremurile viitoare".
15. Si si-a urmat Valaam cuvantul sau si a zis: "Asa graieste Valaam, fiul lui Beor; asa graieste barbatul cel ce vede cu adevarat,
16. Cel ce asculta cuvintele lui Dumnezeu, cel ce are stiinta de la Cel Preainalt si vede descoperirile lui Dumnezeu, ca in vis, dar ochii ii sunt deschisi:
17. Il vad, dar acum inca nu este; il privesc, dar nu de aproape; o stea rasare din Iacov; un toiag se ridica din Israel si va lovi pe capeteniile Moabului si pe toti fiii lui Set ii va zdrobi.
18. Lua-va de mostenire pe Edom si va stapani Seirul vrajmasilor sai si Israel isi va arata puterea.
19. Din Iacov se va scula Cel ce va stapani cu putere si va pierde pe cei ce vor ramane in cetate".
20. Apoi vazand pe Amalec, si-a urmat cuvantul si a zis: "Cel intai dintre popoare e Amalec, dar si neamul lui va pieri".
21. Vazand dupa aceea pe Chenei, si-a urmat cuvantul si a zis: "Locuinta ta e tare si cuibul tau e asezat pe stanca;
22. Dar Cain va fi daramat si nu este mult pana ce Asur te va duce in robie".
23. Iar cand a vazut pe Og, si-a urmat cuvantul si a zis: "Vai, vai, cine va mai trai cand Dumnezeu va aduce acestea!
24. Veni-vor corabii de la Chitim si vor smeri pe Asur, vor smeri pe Heber, dar si acelea vor pieri".
25. Sculandu-se apoi Valaam s-a intors inapoi, in tara sa; si s-a dus si Balac intru ale sale.

CAPITOLUL 25

Pedeapsa pentru idolatrie si desfranare.

l. Atunci s-a asezat Israel in Sitim, dar poporul a inceput sa se spurce, pacatuind cu fetele din Moab.
2. Ca acestea ii chemau la jertfele idolilor lor si manca poporul din acele jertfe si se inchina la dumnezeii lor.
3. Asa s-a lipit Israel de Baal-Peor, pentru care s-a aprins mania lui Dumnezeu asupra lui Israel.
4. Si a zis Domnul catre Moise: "Ia pe toate capeteniile poporului si le spanzura de copaci pentru Domnul inainte de asfintitul soarelui, ca sa se abata de la Israel iutimea maniei Domnului".
5. Atunci a zis Moise catre judecatorii lui Israel: "Ucideti fiecare pe oamenii vostri care s-au lipit de Baal-Peor".
6. Dar iata oarecare din fiii lui Israel a venit si a adus intre fratii sai o madianita, in ochii lui Moise si in ochii intregii obsti a fiilor lui Israel, cand plangeau ei la usa cortului adunarii.
7. Atunci Finees, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, vazand aceasta, s-a sculat din mijlocul obstii si, luand in mana lancea sa,
8. A intrat dupa israelit in salas si i-a strapuns pe amandoi, pe israelit si pe femeie, in pantece; si a incetat pedepsirea fiilor lui Israel.
9. Cei ce au murit de pedeapsa aceasta au fost douazeci si patru de mii.
10. Si a grait Domnul cu Moise si a zis:
11. "Finees, feciorul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a abatut mania Mea de la fiii lui Israel, ravnind intre ei pentru Mine, si n-am mai pierdut pe fiii lui Israel in mania Mea;
12. De aceea spune-i ca voi incheia cu el legamantul Meu de pace,
13. Si va fi pentru el si pentru urmasii lui de dupa el legamant de preotie vesnica, caci a aratat ravna pentru

Dumnezeul sau si a ispasit pacatul fiilor lui Israel".
14. Numele israelitului ucis, care a fost omorat cu madianita, era Zimri, fiul lui Salu, capetenia semintiei lui Simeon;

15. Iar numele madianitei ucise era Cozbi, fiica lui Tur, capetenia unei semintii iesita dintr-o casa patriarhala din Madian.
16. Si a grait Domnul cu Moise si a zis: "Vorbeste fiilor lui Israel si le zi:
17. Socotiti pe Madianiti dusmanii vostri si omorati-i, bateti-i, ca s-au purtat cu voi dusmanos intru viclesugul lor,
18. Ademenindu-va cu Peor si cu Cozbi, sora lor, fiica unei capetenii a Madianitilor, care a fost ucisa in ziua urgiei celei pentru Peor".

CAPITOLUL 26
Numararea din nou a poporului.

l. Dupa aceasta pedeapsa, a grait Domnul catre Moise si catre Eleazar, fiul preotului Aaron, si a zis:
2. "Numarati toata obstea fiilor lui Israel de la douazeci de ani in sus, pe toti cei buni de razboi in Israel, dupa familiile lor!"
3. Atunci Moise si preotul Eleazar le-au grait in sesurile Moabului, la Iordan, in dreptul Ierihonului, si le-au zis:
4. "Numarati pe toti de la douazeci de ani in sus", cum a grait Domnul lui Moise si fiilor lui Israel, care au iesit din pamantul Egiptului.
5. Ruben, este intaiul nascut al lui Israel. Fiii lui Ruben: din Enoh, neamul lui Enoh; din Falu, neamul lui Falu;
6. Din Hetron, neamul lui Hetron; din Carmi, neamul lui Carmi;
7. Acestea sunt neamurile lui Ruben; si s-au numarat patruzeci si trei de mii sapte sute treizeci.
8. Fiul lui Falu: Eliab.
9. Fiii lui Eliab: Nemuel, Datan si Abiron. Datan si Abiron sunt aceia care, chemati fiind in adunare, au starnit razvratire impotriva lui Moise si a lui Aaron impreuna cu partasii lui Core, cand acestia au starnit razvratire impotriva Domnului
10. Si si-a deschis pamantul gura sa si i-a inghitit pe ei si pe Core; si impreuna cu ei au murit si partasii lor, cand focul a mistuit doua sute cincizeci de oameni si au ramas ei ca semn.
11. Insa fiii lui Core n-au murit.
12. Fiii lui Simeon, dupa familiile lor, sunt: din Nemuel, neamul lui Nemuel; din Iamin, neamul lui Iamin; din Iachin; neamul lui Iachin;
13. Din Zerah, neamul lui Zerah; din Saul, neamul lui Saul.
14. Acestea sunt neamurile cele din Simeon, care s-au gasit la numaratoarea lor: douazeci si doua de mii doua sute.
15. Fiii lui Gad, dupa neamurile lor: din Tefon neamul Tefonienilor; din Haghi, neamul Haghitilor; din Sunie, neamul Sunienilor;
16. Din Ozni, neamul Oznienilor;
17. Din Eri, neamul Erienilor; din Arod, neamul Arodeilor; din Areli, neamul Arelienilor.
18. Acestea sunt neamurile fiilor lui Gad, care la numaratoarea lor s-au gasit patruzeci de mii cinci sute.
19. Fiii lui Iuda sunt: Er si Onan, Sela, Fares si Zara; insa Er si Onan au murit in pamantul Canaanului.
20. Si fiii lui Iuda, dupa neamurile lor, sunt: din Sela, neamul Selaenilor; din Fares, neamul Fareseilor; din Zara, neamul Zaraenilor.
21. Iar fiii lui Fares sunt: din Esron neamul Esroneilor; din Hamul, neamul Hamulienilor.
22. Acestea sunt neamurile din Iuda si la numaratoarea lor s-au gasit saptezeci si sase de mii cinci sute.
23. Fiii lui Isahar, dupa neamurile lor, sunt: din Tola, neamul Tolaenilor; din Fuva, neamul Fuvaenilor;
24. Din Iasub, neamul Iasubienilor; din Simron, neamul Simronienilor.
25. Acestea sunt neamurile din Isahar si la numaratoarea lor s-au gasit saizeci si patru de mii trei sute.
26. Fiii lui Zabulon, dupa neamurile lor, sunt: din Sered, neamul Seredienilor; din Elon, neamul Elonienilor; din Iahleil, neamul Iahleililor.
27. Acestea sunt neamurile din Zabulon si la numaratoarea lor s-au gasit saizeci de mii cinci sute.
28. Fiii lui Iosif sunt: Manase si Efraim.
29. Fiii lui Manase, dupa neamurile lor, sunt: din Machir, neamul Machirienilor; din Machir s-a nascut Galaad si din Galaad este neamul Galaadenilor.
30. Fiii lui Galaad sunt: din Iezer, neamul Iezerienilor; din Helec, neamul Helecienilor;

31. Din Asriel, neamul Asrielienilor; din Sechem, neamul Sechemienilor;
32. Din Semida, neamul Semidienilor; din Hefer, neamul Heferienilor.
33. Salfaad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice si numele fiicelor lui Salfaad sunt: Mahla, Noa, Hogla, Milca si Tirta.
34. Acestea sunt neamurile lui Manase si la numaratoarea lor s-au gasit cincizeci si doua de mii sapte sute.
35. Fiii lui Efraim, dupa neamurile lor, sunt: din Sutelah, neamul Sutelahienilor; din Becher, neamul Becherienilor; din Tahan, neamul Tahanienilor.
36. Iar fiii lui Sutelah sunt: din Eran, neamul Eranienilor.
37. Acestea sunt neamurile fiilor lui Efraim si la numaratoarea lor s-au gasit treizeci si doua de mii cinci sute. Acestia sunt fiii lui Iosif dupa neamurile lor.
38. Fiii lui Veniamin, dupa neamurile lor, sunt; din Bela, neamul Belaienilor; din Asbel, neamul Asbelienilor; din Ahiram, neamul Ahiramienilor;
39. Din Sefufam, neamul Sefufamienilor; din Hufam, neamul Hufamienilor.
40. Iar fiii lui Bela sunt: Ard si Naaman: din Ard, neamul Ardienilor si din Naaman, neamul Naamanienilor.
41. Acestia sunt fiii lui Veniamin dupa neamurile lor si la numaratoare s-au gasit patruzeci si cinci de mii sase sute.
42. Fiii lui Dan, dupa neamurile lor, sunt: din Suham, neamul Suhamienilor. Acestea sunt familiile lui Dan, dupa neamurile lor.
43. Si neamurile lui Suham, la numaratoarea lor, au fost de toate saizeci si patru de mii patru sute.
44. Fiii lui Aser, dupa neamurile lor, sunt: din Imna, neamul Imnaenilor; din Isba, neamul Isbaenilor; din Verie, neamul Verienilor.
45. Din fiii lui Verie: din Heber, neamul Heberienilor; din Malchiel, neamul Malchielilor.
46. Si numele fiicei lui Aser a fost Serah.
47. Acestea sunt neamurile fiilor lui Aser si la numaratoare s-au gasit cincizeci si trei de mii patru sute.
48. Fiii lui Neftali, dupa neamurile lor, sunt: din Iahteel, neamul Iahteelienilor; din Guni, neamul Gunienilor;
49. Din Ieter, neamul Ieterienilor; din Silem, neamul Silemienilor.
50. Acestea sunt neamurile lui Neftali, dupa familiile lor si la numaratoare s-au gasit patruzeci si cinci de mii patru sute.
51. Iata numarul fiilor lui Israel, celor ce au intrat la numaratoare: sase sute una mii sapte sute treizeci.
52. Apoi a grait Domnul cu Moise si a zis:
53. "Acestora sa li se imparta spre mostenire pamantul, dupa numarul numelor;
54. Celor mai multi sa le dai mosie mai mare, iar celor mai putini sa le dai mosie mai mica; fiecaruia sa se dea mosie potrivit cu numarul celor ce au intrat la numaratoare.
55. Pamantul sa-l impartiti prin sorti; dupa numele semintiilor parintilor lor sa-si primeasca si partile:
56. Prin sorti sa le imparti mosia, atat celor multi la numar, cat si celor putini la numar".
57. Levitii, care au intrat la numaratoare, dupa neamurile lor, sunt acestia: din Gherson, neamul Ghersonienilor; din Cahat, neamul Cahatienilor, din Merari, neamul Merarienilor.
58. Iata neamurile lui Levi: neamul lui Libni, neamul lui Hebron, neamul lui Mahli, neamul lui Musi si neamul lui Core. Din Cahat s-a nascut Amram.
59. Numele femeii lui Amram a fost Iohabed, fiica lui Levi, pe care a nascut-o femeia lui Levi in Egipt, iar ea a nascut lui Amram pe Aaron, pe Moise si pe Mariam, sora lor.
60. Lui Aaron i s-au nascut: Nadab si Abiud, Eleazar si Itamar.
61. Dar Nadab si Abiud au murit cand au adus foc strain inaintea Domnului, in pustiul Sinai.
62. Si s-au numarat toti cei de parte barbateasca de la o luna in sus si s-au gasit douazeci si trei de mii; caci acestia nu fusesera numarati impreuna cu fiii lui Israel, pentru ca nu li s-a dat mostenire printre fiii lui Israel.
63. Acestia sunt cei numarati de Moise si Eleazar preotul, care au numarat pe fiii lui Israel in sesurile Moabului, langa Iordan, in dreptul Ierihonului.
64. In numarul lor nu se afla niciunul din fiii lui Israel numarati de Moise si de preotul Aaron, in pustiul Sinai,
65. Caci Domnul le zisese acestora ca vor muri toti in pustie, - si n-au ramas din ei niciunul, afara de Caleb, fiul lui Iefone si de Iosua, fiul lui Navi.

CAPITOLUL 27

Lege pentru mostenire. Iosua, fiul lui Navi, capetenie in locul lui Moise.

1. Atunci au venit fetele lui Salfaad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, din neamul lui Manase, fiul lui Iosif, ale caror nume sunt acestea: Mahla, Noa, Hogla, Milca si Tirta,
2. Si au stat inaintea lui Moise, a lui Eleazar preotul, inaintea capeteniilor si inaintea intregii obsti, la usa cortului adunarii, si au zis:
3. "Tatal nostru a murit in pustie; el n-a fost din numarul celor care s-au ridicat impotriva Domnului cu adunarea lui Core, ci a murit pentru pacatul sau si feciori n-a avut.
4. De ce sa piara numele tatalui nostru din neamul lui, pentru ca n-are fii? Da-ne si noua mosie intre fratii tatalui nostru!"
5. Moise insa a adus cererea lor inaintea Domnului;
6. Iar Domnul a zis catre Moise:
7. "Drept au grait fetele lui Salfaad; daruieste-le si lor mostenire intre fratii tatalui lor si trece-le lor mosia tatalui lor.
8. Iar fiilor lui Israel sa le graiesti si sa le spui: De va muri cineva, neavand fiu, sa dati partea lui fiicei lui.
9. Iar de nu are nici fiica, sa dati partea lui fratilor lui.
10. De nu are insa nici frati, sa dati partea lui fratilor tatalui lui.
11. Iar de nu are tatal sau frati, sa dati partea lui rudeniei celei mai de aproape din neamul lui, ca sa mosteneasca ale lui. Aceasta sa fie pentru fiii lui Israel ca o hotarare din lege, cum a poruncit Domnul lui Moise".
12. Apoi a zis Domnul catre Moise: "Suie-te pe acest munte, care este dincoace de Iordan, adica pe muntele Nebo, si priveste pamantul Canaanului, pe care am sa-l dau fiilor lui Israel de mostenire.
13. Iar dupa ce-l vei vedea, te vei adauga si tu la poporul tau, cum s-a adaugat Aaron, fratele tau, pe muntele Hor.
14. Pentru ca v-ati impotrivit poruncii Mele in pustiul Sinai, in vremea tulburarii obstii, ca sa aratati inaintea ochilor lor sfintenia Mea la ape, adica la apele Meriba de la Cades, in pustiul Sinai".
15. Moise insa a grait Domnului si a zis:
16. "Domnul Dumnezeul duhurilor si a tot trupul sa randuiasca peste obstea aceasta un om,
17. Care sa iasa inaintea ei si care sa intre inaintea ei, care sa-i duca si sa-i aduca, ca sa nu ramana obstea Domnului ca oile ce n-au pastor".
18. Iar Domnul a zis catre Moise: "Ia-ti pe Iosua, fiul lui Navi, om cu duh intr-insul, pune-ti peste el mana ta;
19. Apoi du-l inaintea preotului Eleazar, inaintea a toata obstea si da-i povete inaintea ochilor lor;
20. Da-i din slava ta, ca sa-l asculte toata obstea fiilor lui Israel.
21. Dupa aceea sa stea inaintea preotului Eleazar si acesta va intreba de hotararile Domnului prin ajutorul Urimului: dupa cuvantul acestuia sa iasa si dupa cuvantul acestuia sa intre el si toti fiii lui Israel cei impreuna cu dansul si toata obstea".
22. Si a facut Moise cum i-a poruncit Domnul Dumnezeu: a luat pe Iosua si l-a pus inaintea preotului Eleazar si a toata obstea.
23. Apoi si-a pus peste el mainile sale si i-a dat povete, cum zisese Domnul prin Moise.

CAPITOLUL 28

Randuiala noua pentru unele jertfe.

l. Apoi iarasi a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Porunceste fiilor lui Israel si le spune: Darurile Mele, darile Mele, jertfele Mele cele intru miros cu buna mireasma, ingrijiti sa Mi se aduca la sarbatorile Mele.
3. Spune-le: Iata jertfele care trebuie sa le aduceti Domnului: doi miei de cate un an fara meteahna, ardere de tot necontenita, pe fiecare zi;
4. Un miel sa-l aduci dimineata si pe celalalt miel sa-l aduci seara.
5. Jertfa de paine sa aduci a zecea parte de efa de faina de grau, amestecata cu un sfert de hin de untdelemn;
6. Aceasta este ardere de tot necontenita si care a fost savarsita la Muntele Sinai, spre miros cu buna mireasma si ca jertfa Domnului.
7. La ea sa aduci turnare un sfert de hin de vin la un miel; si turnarea de vin a Domnului s-o torni la loc sfant.
8. Celalalt miel sa-l aduci spre seara, cu darul lui de paine si cu turnarea lui sa-l aduca jertfa, mireasma placuta Domnului.
9. Iar in ziua odihnei sa aduceti doi miei de cate un an, fara meteahna, si ca jertfa doua zecimi de efa de faina de grau, framantata cu untdelemn si cu turnarea ei.

10. Aceasta este ardere de tot pentru ziua odihnei afara de arderea de tot cea necontenita cu turnarea ei.
11. La inceputul lunilor voastre sa aduceti Domnului ardere de tot: din cireada, doi vitei, iar din turma, un berbec si sapte miei de cate un an fara meteahna.
12. Iar ca dar de paine, cate trei zecimi de efa faina de grau, framantata cu untdelemn, la fiecare vitel, si doua zecimi de efa faina de grau, framantata cu untdelemn, ca dar de paine la berbec,
13. Si cate o zecime de efa faina de grau, framantata cu untdelemn, ca dar de paine la fiecare miel. Aceasta este ardere de tot, mireasma placuta, jertfa Domnului.
14. Turnare la ele sa fie jumatate hin de vin de fiecare vitel, a treia parte hin de berbec si un sfert de hin la fiecare miel. Aceasta este ardere de tot pentru fiecare inceput de luna, la toate lunile anului.
15. Sa mai aduceti Domnului si un tap, jertfa pentru pacat, afara de arderea de tot cea necontenita, si sa-l aduca cu turnarea lui.
16. In ziua a paisprezecea a lunii intai sunt Pastile Domnului.
17. In ziua a cincisprezecea este sarbatoare. Sapte zile sa mancati azime.
18. In ziua intai sa aveti adunare sfanta si nici un fel de lucru sa nu faceti;
19. Si sa aduceti Domnului jertfa, ardere de tot: din cireada, doi vitei, iar din turma, un berbec si sapte miei de cate un an; acestia sa fie fara meteahna.
20. Cu ei sa aduceti dar de paine, faina de grau framantata cu untdelemn, trei zecimi de efa de fiecare vitel, doua zecimi de efa la berbec,
21. Si cate o zecime de efa sa aduci cu fiecare din cei sapte miei;
22. Sa aduceti un tap jertfa pentru pacat, pentru curatirea voastra.
23. Acestea sa le aduceti, pe langa arderea de tot de dimineata, care este ardere de tot necontenita.
24. Tot asa sa aduceti si in fiecare din cele sapte zile: paine, jertfa, mireasma placuta Domnului, pe langa arderea de tot cea necontenita si cu turnarea ei.
25. In ziua a saptea sa aveti adunare sfanta si nici un lucru sa nu lucrati.
26. In ziua celor dintai roade, cand aduceti Domnului prinosul nou de paine, la incheierea saptamanilor, sa aveti adunare sfanta si nici un lucru sa nu lucrati.
27. Sa aduceti ardere de tot spre miros de buna mireasma Domnului: din cireada, doi vitei, iar din turma, un berbec si sapte miei de cate un an fara meteahna.
28. Cu ei sa aduceti dar de paine, faina de grau framantata cu untdelemn: trei zecimi de efa la fiecare vitel, doua zecimi de efa la berbec
29. Si o zecime de efa la fiecare din cei sapte miei.
30. Sa aduceti un tap jertfa pentru pacat, spre curatirea voastra.
31. Acestea sa mi le aduceti cu turnarile lor, afara de arderile de tot neincetate cu darul lor de paine, care se aduc de obicei; acestea trebuie sa fie curate".

CAPITOLUL 29

Jertfe la ziua intai, a zecea si a cincisprezecea a lunii a saptea.

1. "In ziua intai a lunii a saptea de asemenea sa aveti adunare sfanta, si nici un lucru sa nu lucrati; pe aceasta sa o socotiti o zi a suflatului in trambite.
2. Sa aduceti ardere de tot, spre miros placut Domnului: un vitel, un berbec, sapte miei de cate un an fara meteahna;
3. La ei, ca dar de paine, faina de grau, framantata cu untdelemn: trei zecimi de efa la vitel, doua zecimi de efa la berbec
4. Si cate o zecime de efa la fiecare din cei sapte miei.
5. Din turma de capre sa aduceti un tap, jertfa pentru pacat, spre curatirea voastra.
6. Acestea sa le aduceti jertfe pe langa arderea de tot, cu darul de paine si turnarea lui de la luna noua si pe langa arderea de tot necontenita cu darul ei de paine si turnarea lui, dupa randuiala, intru miros de buna mireasma Domnului.
7. In ziua a zecea a acestei luni sa aveti adunare sfanta, sa postiti si nici un lucru sa nu faceti.
8. Sa aduceti ardere de tot Domnului spre miros de buna mireasma: un vitel" un berbec si sapte miei de cate un an.
9. La ei sa aduceti dar de paine, faina de grau framantata cu untdelemn, trei zecimi de efa la vitel, doua zecimi de efa la berbec

10. Si cate o zecime de efa la fiecare din cei sapte miei.
11. Iar din turma de capre sa aduceti un tap jertfa pentru pacat, spre curatirea voastra; acestea pe linga jertfa pentru pacat din ziua curatirii si pe langa arderea de tot cea necontenita cu darul ei de paine si turnarea ei, care se aduce dupa randuiala jertfa Domnului, spre miros cu buna mireasma.
12. In ziua a cincisprezecea a lunii a saptea sa aveti iar adunare sfanta; nici un lucru sa nu lucrati si sa sarbatoriti sarbatoarea Domnului sapte zile.
13. In ziua intai sa aduceti ardere de tot, jertfa, mireasma placuta Domnului: din cireada, treisprezece vitei, iar din turma, doi berbeci, paisprezece miei de cate un an; dar sa fie fara meteahna.
14. Cu ei, ca dar de paine, sa se aduca faina de grau framantata cu untdelemn: trei zecimi de efa cu fiecare din cei treisprezece vilei, doua zecimi de efa cu fiecare din cei doi berbeci,
15. Si cate o zecime de efa de fiecare din cei paisprezece miei;
16. Iar din turma de capre, un tap, jertfa pentru pacat, peste arderea de tot necontenita si darul ei de paine cu turnarea ei.
17. A doua zi sa se aduca doisprezece vitei, doi berbeci, paisprezece miei de cate un an, fara meteahna;
18. Cu ei sa se aduca dar de paine si turnare: la vilei, la berbeci si la miei, dupa numarul lor, cum e randuit;
19. Iar din turma de capre, un tap, jertfa pentru pacat; acestea sa le aduceti in afara de arderea de tot necontenita si de darul de paine cu turnarea ei.
20. A treia zi sa aduceti unsprezece vilei, doi berbeci si paisprezece miei de cate un an, fara meteahna;
21. Si cu ei dar de paine si turnare pentru vitei, pentru berbeci si pentru miei, dupa numarul lor, dupa randuiala;
22. Iar din turma de capre sa aduceti un tap, jertfa pentru pacat, peste arderea de tot necontenita cu darul de paine si turnarea ei.
23. A patra zi sa aduceti zece vilei, doi berbeci si paisprezece miei de cate un an, fara meteahna;
24. Cu ei sa aduceti dar de paine si turnare pentru vitei, pentru berbeci si pentru miei, dupa numarul lor, cum e randuiala;
25. Iar din turma de capre sa aduceti un tap, jertfa pentru pacat, pe langa arderea de tot necontenita cu darul de paine si turnarea ei.
26. In ziua a cincea sa aduceti noua vitei, doi berbeci si paisprezece miei de cate un an, fara meteahna;
27. Si cu ei dar de paine si turnare pentru vilei, pentru berbeci si pentru miei, dupa numarul lor, cum e randuiala;
28. Iar din turma de capre sa aduceti un tap, jertfa pentru pacat, peste arderea necontenita cu darul de paine si cu turnarea ei.
29. In ziua a sasea sa aduceti opt vitei, doi berbeci si paisprezece miei, fara meteahna;
30. Si eu ei dar de paine si turnare pentru vilei, pentru berbeci si pentru miei, dupa numarul lor, cum e randuiala;
31. Iar din turma de capre, un tap, jertfa pentru pacat, peste arderea de tot necontenita cu darul de paine si cu turnarea ei.
32. In ziua a saptea sa aduceti sapte vitei, doi berbeci si paisprezece miei fara meteahna;
33. Si cu ei dar de paine si turnare pentru vilei, pentru berbeci si pentru miei, dupa numarul lor, cum e randuiala;
34. Iar din turma de capre sa aduceti un tap, jertfa pentru pacat, peste arderea de tot necontenita cu darul de paine si cu turnarea ei.
35. In ziua a opta sa aveti incheierea sarbatorii; nici un lucru sa nu lucrati,
36. Si sa aduceti ardere de tot, jertfa, mireasma placuta Domnului: un vitel, un berbec si sapte miei fara meteahna.
37. Si cu ei dar de paine si turnare pentru vitel, pentru berbec si pentru miei, dupa numarul lor, cum e randuiala.
38. Iar din turma de capre sa aduceti un tap, jertfa pentru pacat, pe langa arderea de tot necontenita cu darul de paine si cu turnarea ei.
39. Acestea sa le aduceti Domnului la sarbatorile voastre, pe langa arderile de tot ale voastre cu darurile de paine ale voastre si cu turnarile voastre si jertfele voastre de buna voie, pe care le aduceti dupa fagaduinta sau din evlavie".

CAPITOLUL 30

Pentru fagaduinte.

1. Moise a spus fiilor lui Israel toate cele ce-i poruncise Domnul.
2. Asadar, a grait Moise catre capeteniile semintiilor fiilor lui Israel si le-a zis: "Iata ce porunceste Domnul:

3. Omul care va face fagaduinta Domnului sau se va jura cu juramant, punand legatura asupra sufletului sau, sa nu-si calce cuvantul, ci sa implineasca toate cate au iesit din gura lui.
4. Daca vreo femeie va da fagaduinta Domnului si va pune asupra sa legamantul, in casa parintelui sau, in tineretea sa,
5. Si va auzi tatal fagaduinta ei si legamantul ce ea si-a pus asupra sufletului sau, si va tacea tatal ei asupra acestora, atunci toate fagaduintele ei se vor tine si orice legamant si-ar fi pus ea asupra sufletului sau se va tine.
6. Iar daca tatal ei, auzind, o va opri, atunci toate fagaduintele ei si legamintele ce ea si-ar fi pus asupra sufletului sau nu se vor tine si Domnul o va ierta, pentru ca a oprit-o tatal ei.
7. Daca insa ea se va marita si va fi asupra ei fagaduinta sau cuvantul gurii sale, cu care s-a legat pe sine,
8. Si va auzi barbatul ei si, auzind-o, va tacea, atunci fagaduintele ei se vor tine si legamintele ce ea si-a pus asupra sufletului sau se vor tine.
9. Iar daca barbatul ei, auzind, o va opri si va lepada fagaduinta ei, care este asupra ei, si cuvantul gurii ei cu care ea s-a legat pe sine, atunci acestea nu se vor tine, pentru ca i le-a oprit barbatul ei, si Domnul o va ierta.
10. Iar fagaduinta vaduvei si a celei despartite si orice legamant si-ar pune aceasta asupra sufletului ei se va tine.
11. Daca insa in casa barbatului sau a dat fagaduinta sau si-a pus legamant asupra sufletului sau cu juramant,
12. Si barbatul ei a auzit si a tacut asupra acesteia si n-a oprit-o, atunci toate fagaduintele ei se vor tine si orice legamant si-ar fi pus asupra sufletului sau se va tine.
13. Daca insa barbatul ei, auzind, a lepadat fagaduintele, atunci toate fagaduintele iesite din gura ei si legamintele sufletului sau nu se vor tine, pentru ca barbatul ei le-a desfiintat si Domnul o va ierta.
14. Orice fagaduinta si orice legamant cu juramant pentru smerirea sufletului ei, barbatul ei il poate intari si tot barbatul ei il poate si desfiinta.
15. Daca insa barbatul ei a tacut despre aceasta, zi dupa zi, prin aceasta el a intarit toate fagaduintele ei si toate legamintele ce sunt asupra ei le-a intarit, pentru ca el a auzit si a tacut.
16. Iar daca barbatul le-a lepadat dupa ce le-a auzit, atunci a luat el asupra sa pacatul ei".
17. Acestea sunt legile, pe care Domnul le-a poruncit lui Moise asupra legamintelor dintre barbat si femeia lui, dintre tata si fiica lui, cat aceasta este tanara si se afla in casa tatalui ei.

CAPITOLUL 31
Israel biruie din nou pe Madianiti.

1. Apoi a grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Razbuna pe fiii lui Israel impotriva Madianitilor, si apoi te vei adauga la poporul tau".
3. Iar Moise a grait poporului si a zis: "Inarmati dintre voi oameni pentru razboi, ca sa mearga impotriva Madianitilor si sa savarseasca razbunarea Domnului asupra Madianitilor.
4. Din toate semintiile fiilor lui Israel sa trimiteti la razboi, cate o mie din fiecare semintie".
5. Si si-au ales din miile lui Israel, cate o mie din fiecare semintie, adica douasprezece mii de oameni, inarmati pentru razboi.
6. Pe acestia i-a trimis Moise la razboi, cate o mie din fiecare semintie; si cu ei a trimis la razboi pe Finees, fiul preotului Eleazar, fiul lui Aaron; si acesta avea in mainile sale vasele sfinte si trambitele de strigare.
7. Si au lovit ei pe Madian, cum poruncise Domnul lui Moise, si au ucis pe toti cei de parte barbateasca.
8. Impreuna cu ucisii lor au cazut si regii madianiti: Evi, Rechem, Tur, Hur si Reba - cinci regi madianiti - si Valaam, fiul lui Beor, a cazut de sabie, impreuna cu ucisii acelora.
9. Iar pe femeile Madianitilor si pe copiii lor le-au luat fiii lui Israel in robie; si toate vitele lor, toate turmele lor si toate avutiile lor le-au luat prada.
10. Toate cetatile lor din tinuturile lor cu toate satele lor le-au ars cu foc.
11. Toata prada si tot ce-au apucat de la om pana la dobitoc au luat cu ei.
12. Robii, prada si cele apucate le-au dus la Moise, la preotul Eleazar si la obstea fiilor lui Israel, in tabara din sesul Moabului, care este langa Iordan, in fata Ierihonului.
13. In intampinarea lor au iesit din tabara Moise, Eleazar preotul si toate capeteniile obstii.
14. Atunci s-a maniat Moise pe capeteniile ostirii, pe capeteniile miilor si pe sutasii care se intorsesera de la razboi, si le-a zis Moise:
15. "Pentru ce ati lasat vii toate femeile?
16. Caci ele, dupa sfatul lui Valaam, au facut pe fiii lui Israel sa se abata de la cuvantul Domnului, pentru Peor,

pentru care a venit pedeapsa asupra obstii Domnului.
17. Ucideti dar toti copiii de parte barbateasca si toate femeile ce-au cunoscut barbat, ucideti-le.
18. Iar pe fetele care n-au cunoscut barbat, lasati-le pe toate vii pentru voi.
19. Si sa sedeti afara din tabara sapte zile; toti cei ce ati ucis om si v-ati atins de om ucis sa va curatiti in ziua a treia si in ziua a saptea, si voi si robii vostri.
20. Toate hainele, toate lucrurile de piele, tot ce este facut din par de capra si toate vasele de lemn sa le curatiti".

21. Apoi a zis preotul Eleazar ostenilor care fusesera la razboi: "Hotararea legii, pe care a dat-o Domnul lui Moise, este aceasta:
22. Aurul, argintul, arama, fierul, plumbul, cositorul
23. Si tot ce trece prin foc, sa le treceti prin foc, ca sa se curete; afara de aceasta si cu apa de curatire sa le curatiti; iar toate cele ce nu se pot trece prin foc, sa le treceti prin apa.
24. Hainele voastre sa le spalati in ziua a saptea si sa va curatiti, iar dupa aceea veti intra in tabara".
25. Iarasi a grait Domnul cu Moise si a zis:
26. "Socoteste prada de razboi, de la om pana la dobitoc, impreuna cu Eleazar preotul si cu capeteniile semintiilor obstii;
27. Apoi imparte prada in doua, intre ostenii care au fost la batalie si intre toata obstea.
28. De la ostenii care au fost la razboi, ia dare pentru Domnul, cate un suflet la cinci sute, din oameni, din vite, din asini si din oi.
29. Acestea sa le iei din partea lor si sa le dai preotului Eleazar ca dar inaltat Domnului.
30. Iar din jumatatea cuvenita fiilor lui Israel sa iei unul la cincizeci din oameni, din vite, din asini si din oi; si pe acestea sa le dai levitilor, care slujesc la cortul Domnului".
31. Si a facut Moise si Eleazar preotul cum poruncise Domnul lui Moise.
32. Atunci s-a gasit prada ramasa din cele luate si aduse de cei ce fusesera la razboi: sase sute saptezeci si cinci de mii de oi;
33. Saptezeci si doua de mii de boi;
34. Asini, saizeci si una de mii;
35. Femei, care n-au cunoscut barbat, de toate, treizeci si doua de mii de suflete.
36. Jumatate, partea celor ce fusesera la razboi, dupa numaratoare, a fost: oi trei sute treizeci si sapte de mii cinci sute.
37. Si darea Domnului din oi a fost: sase sute saptezeci si cinci;
38. Boi treizeci si sase de mii, si din acestia darea Domnului a fost saptezeci si doi;
39. Asini, treizeci de mii cinci sute, si din ei darea Domnului a fost saizeci si unul;
40. Oameni, saisprezece mii, si din ei darea Domnului a fost treizeci si doua suflete.
41. Si a dat Moise darea Domnului lui Eleazar preotul, cum poruncise Domnul lui Moise.
42. Iar partea fiilor lui Israel, pe care a luat-o Moise de la cei ce fusesera la razboi, a fost:
43. Oi, trei sute treizeci si sapte de mii cinci sute;
44. Boi, treizeci si sase de mii;
45. Asini, treizeci de mii cinci sute;
46. Oameni, saisprezece mii.
47. Din aceasta parte a fiilor lui Israel, a luat Moise unul la cincizeci din oameni si din vite, si le-a dat levitilor, care faceau slujba in cortul Domnului, dupa cum poruncise Domnul lui Moise.
48. Atunci au venit la Moise capeteniile ostirii, capeteniile peste mii si sutasii, si au zis catre Moise:
49. "Robii tai au numarat pe ostenii care ne-au fost incredintati si n-a lipsit niciunul din ei.
50. Si iata noi am adus prinos Domnului, fiecare ce am putut dobandi din lucrurile de aur: lanturi, bratari, inele, cercei si salbe, pentru curatirea sufletelor noastre inaintea Domnului".
51. Si a luat Moise si Eleazar de la ei toate aceste lucruri de aur.
52. Aurul acesta, care s-a adus prinos Domnului de catre capeteniile peste mii si peste sute, a fost tot saisprezece mii sapte sute cincizeci de sicli.
53. Ostenii au pradat fiecare pentru ei.
54. Si a luat Moise si preotul Eleazar aurul de la capeteniile peste mii si peste sute si l-au dus in cortul adunarii, pentru pomenirea fiilor lui Israel inaintea Domnului.

CAPITOLUL 32
Inceputul stapanirii pamantului Canaan.

l. Iar fiii lui Ruben si fiii lui Gad aveau foarte multe turme; dar vazand ca pamantul Iazer si pamantul Galaad sunt locuri bune pentru turme,
2. Au venit fiii lui Gad si fiii lui Ruben si au grait cu Moise, cu Eleazar preotul si cu capeteniile obstii si au zis:
3. "Atarotul, Dibonul, Iazerul, Nimra, Hesbonul, Eleale, Sevam, Nebo si Beon,
4. Tinuturile, pe care Domnul le-a lovit inaintea obstii lui Israel, sunt pamanturi bune pentru turme, si robii tai au turme".
5. Si au mai zis: "De-am aflat trecere in ochii tai, da pamanturile acestea robilor tai in stapanire si nu ne trece peste Iordan".
6. Moise insa a zis catre fiii lui Gad si catre fiii lui Ruben: "Fratii vostri se duc la razboi, iar voi sa ramaneti aici?
7. Pentru ce intoarceti inima fiilor lui Israel sa nu treaca in pamantul pe care Domnul li-l da?
8. Asa au facut si parintii vostri cand i-am trimis din Cades-Barne ca sa cerceteze tara:
9. Au mers pana in valea Escol, au vazut pamantul si au abatut inima fiilor lui Israel, ca sa nu mearga acestia in pamantul pe care Domnul li-l da.
10. Dar s-a aprins in ziua aceea mania Domnului si S-a jurat si a zis:
11. "Oamenii acestia, care au iesit din Egipt si care sunt de douazeci de ani si mai mari si cunosc binele si raul, nu vor vedea pamantul, pentru care Eu M-am jurat lui Avraam si lui Isaac si lui Iacov.
12. Pentru ca nu Mi s-au supus Mie, afara de Caleb, fiul lui Iefone Chenezul, si de Iosua, fiul lui Navi, pentru ca acestia s-au supus Domnului".
13. S-a aprins atunci mania Domnului asupra lui Israel si i-a purtat prin pustie patruzeci de ani, pana cand s-a sfarsit tot neamul care facuse rau inaintea Domnului.
14. Si iata acum, in locul parintilor vostri v-ati ridicat voi, samanta pacatosilor, ca sa sporiti inca si mai mult iutimea maniei Domnului asupra lui Israel.
15. Daca va veti abate de la El, iarasi va lasa pe Israel in pustie si veti pierde tot poporul acesta".
16. Iar ei, apropiindu-se de el, au zis: "Noi ne vom face aici staule pentru turmele noastre si cetati pentru copiii nostri;
17. Iar noi insine cei dintai ne vom inarma si vom merge inaintea fiilor lui Israel, pana ce ii vom duce la locurile lor; iar copiii nostri vor ramane in cetatile intarite, pentru ca sa nu fie in primejdie din partea oamenilor locului.
18. Nu ne vom intoarce la casele noastre, pana cand fiii lui Israel nu vor intra fiecare in mostenirea sa;
19. Caci nu vom lua impreuna cu ei mostenire dincolo de Iordan si nici mai departe, daca ni se va da parte dincoace de Iordan, spre rasarit".
20. Atunci a zis Moise catre ei: "De veti face aceasta, de veti merge inarmati la razboi inaintea Domnului,
21. De va trece fiecare din voi inarmat peste Iordan inaintea Domnului, pana cand va pierde El pe vrajmasii Sai inaintea Sa si pana cand va fi cuprins pamantul inaintea Lui,
22. Atunci, dupa ce va veti intoarce, veti fi fara vina inaintea Domnului si inaintea lui Israel si veti avea pamantul acesta mostenire inaintea Domnului.
23. Iar de nu veti face asa, veti gresi inaintea Domnului si veti suferi pedeapsa care va va ajunge pentru pacatul vostru.
24. Z935iditi-va cetati pentru copiii vostri si staule pentru oile voastre si faceti cele ce ati rostit cu buzele voastre".
25. Zis-au fiii lui Gad si fiii lui Ruben catre Moise: "Robii tai vor face cum porunceste domnul nostru.
26. Copiii nostri, femeile noastre, turmele noastre si toate vitele noastre vor ramane aici in cetatile Galaadului;
27. Iar robii tai, inarmati cu totii ca osteni, vor merge inaintea Domnului la razboi, cum zice domnul nostru".
28. Atunci a dat Moise porunca pentru ei lui Eleazar preotul, lui Iosua, fiul lui Navi, si capeteniilor semintiilor fiilor lui Israel,
29. Si le-a zis Moise: "Daca fiii lui Gad si fiii lui Ruben vor trece cu voi peste Iordan, intrarmandu-se cu totii pentru razboi inaintea Domnului, dupa ce tara va fi supusa inaintea voastra, sa le dati pamantul Galaad in stapanire.
30. Iar daca ei nu vor merge cu voi inarmati pentru razboi inaintea Domnului, sa trimiteti inaintea voastra averea lor, femeile lor si vitele lor in pamantul Canaan si ei sa primeasca mosie impreuna cu voi in pamantul Canaanului".
31. Iar fiii lui Gad si fiii lui Ruben au raspuns si au zis: "Cum a zis domnul robilor tai asa vom si face.
32. Vom merge inarmati inaintea Domnului in pamantul Canaan, iar partea noastra de mosie sa fie de asta parte de Iordan".

33. Atunci Moise le-a dat fiilor lui Gad, fiilor lui Ruben si la jumatate din semintia lui Manase, fiul lui Iosif, tara lui Sihon, regele Amoreilor, si tara lui Og, regele Vasanului, pamantul cu orasele lui si imprejurimile si cetatile din toate partile jarii.
34. Si au zidit fiii lui Gad: Dibonul, Atarotul, Aroerul,
35. Atarot-Sofanul, Iazerul, Iogbeha,
36. Bet-Nimra si Bet-Haran, cetati intarite si staule pentru oi.
37. Fiii lui Ruben au zidit Hesbonul, Eleale, Chiriataimul,
38. Nebo, Baal-Meonul si Sibma, ale caror nume au fost schimbate si au dat alte nume oraselor pe care le-au zidit ei.
39. Iar fiii lui Machir, fiul lui Manase, s-au dus in Galaad si l-au luat si au alungat pe Amoreii care erau acolo.
40. Iar Moise a dat Galaadul lui Machir, fiul lui Manase, si s-a asezat acela acolo.
41. Iair, fiul lui Manase, s-a dus si a luat salasurile lor si le-a numit salasurile lui Iair.
42. Iar Nobah s-a dus si a luat Chenatul si cetatile care tineau de el si l-a numit dupa numele sau: Nobah.

CAPITOLUL 33

Calatoriile si popasurile poporului Israel.

1. Iata acum popasurile fiilor lui Israel, dupa ce au iesit ei din pamantul Egiptului cu ostirile lor, sub mana lui Moise si Aaron.
2. Moise, din porunca Domnului, a scris calatoria lor cu popasurile lor; iar popasurile lor sunt acestea:
3. In luna intai, in ziua a cincisprezecea a lunii intai, a doua zi de Pasti, fiii lui Israel au purces din Ramses (Gosen) si au iesit, sub mana inalta, inaintea ochilor a tot Egiptul.
4. In vremea aceea Egiptenii ingropau pe toti cei ce murisera dintre ei, pe toti intai-nascutii, pe care-i lovise Domnul, in tara Egiptului, cand a facut Domnul judecata asupra dumnezeilor lor.
5. Dupa ce au pornit fiii lui Israel din Ramses (Gosen), au poposit in Sucot.
6. Pornind apoi din Sucot, au tabarat la Etam, care este la marginea pustiului.
7. Din Etam au pornit si s-au indreptat spre Pi-Hahirot, care este in tara Baal-Tefonului, si si-au asezat tabara inaintea Migdolului.
8. Pornind apoi din Pi-Hahirot, au trecut prin mare in pustie si, mergand cale de trei zile prin pustiul Etam, si-au asezat tabara la Mara.
9. Plecand de la Mara, au venit la Elim. In Elim insa erau douasprezece izvoare de apa si saptezeci de finici si au tabarat acolo langa apa.
10. Pornind apoi din Elim, au tabarat la Marea Rosie.
11. Au pornit apoi de la Marea Rosie si au tabarat in pustiul Sin.
12. Pornind din pustiul Sin, au poposit la Dofca.
13. Pornind din Dofca, au tabarat la Alus.
14. Pornind din Alus, si-au asezat tabara la Rafidim. Acolo nu era apa ca sa bea poporul.
15. Pornind din Rafidim, au tabarat in pustiul Sinai.
16. Iar dupa ce au pornit din pustiul Sinai, au poposit la Chibrot-Hataava.
17. Pornind din Chibrot-Hataava, au tabarat in Haserot.
18. Pornind din Haserot, au poposit la Ritma.
19. Pornind din Ritma, si-au asezat tabara la Rimon-Peret.
20. Pornind din Rimon-Peret, au tabarat in Libna.
21. Pornind din Libna, au tabarat la Risa.
22. Pornind din Risa, si-au asezat tabara la Chehelata.
23. Pornind din Chehelata, au tabarat pe Muntele Safer.
24. Pornind de pe Muntele Safer, au poposit in Harada.
25. Pornind din Harada, au tabarat la Machelot.
26. Pornind din Machelot, au poposit in Tahat.
27. Pornind din Tahat, s-au asezat cu tabara in Tarah.
28. Pornind din Tarah, au tabarat in Mitca.
29. Pornind din Mitca, au tabarat in Hasmona.
30. Pornind din Hasmona, au poposit la Moserot.

31. Pornind din Moserot, si-au asezat tabara la Bene-Iaakan.
32. Pornind din Bene-Iaakan, au tabarat la Hor-Haghidgad.
33. Pornind din Hor-Haghidgad, au poposit in Iotbata.
34. Pornind din Iotbata, au tabarat la Abrona.
35. Pornind din Abrona, si-au asezat tabara la Etion-Gheber.
36. Pornind din Etion-Gheber, au poposit in pustiul Sin. Plecand din pustiul Sin, au tabarat in Cades.
37. Iar din Cades au purces si au poposit la muntele Hor, langa hotarul tarii Edomului.
38. Aici s-a suit Aaron preotul pe muntele Hor, dupa porunca Domnului, si a murit acolo, in anul al patruzecilea de la iesirea fiilor lui Israel din pamantul Egiptului, in luna a cincea, in ziua intai a lunii.
39. Aaron era de o suta douazeci si trei de ani, cand a murit pe muntele Hor.
40. Atunci regele canaanean din Arad, care traia in partea de miazazi a pamantului Canaan, a auzit ca vin fiii lui Israel.
41. Acestia insa, plecand de la muntele Hor, au tabarat la Talmona.
42. Pornind din Talmona, au poposit la Punon.
43. Pornind din Punon, au tabarat la Obot.
44. Pornind din Obot, au poposit la Iie-Abarim, langa hotarele lui Moab.
45. Pornind din Iie-Abarim, au tabarat la Dibon-Gad.
46. Pornind din Dibon-Gad, au poposit ia Almon-Diblataim.
47. Pornind din Almon-Diblataim, au tabarat in muntii Abarim, in fata lui Nebo.
48. Pornind de la muntii Abarim, au poposit in sesurile Moabului, la Iordan, in fata Ierihonului,
49. Si si-au asezat ei tabara la Iordan, de la Bet-Iesimot pana la Abel-Sitim, in sesurile Moabului.
50. Grait-a Domnul cu Moise in sesurile Moabului, la Iordan, in fata Ierihonului, si a zis:
51. "Vorbeste fiilor lui Israel si le spune: Cand veti trece peste Iordan, in pamantul Canaanului,
52. Sa alungati de la voi pe toti locuitorii tarii si sa stricati toate chipurile cele cioplite ale lor, toti idolii lor cei turnati din argint si toate inaltimile lor sa le pustiiti.
53. Sa luati in stapanire pamantul si sa va asezati acolo, caci va dau in stapanire pamantul acesta.
54. Sa impartiti pamantul prin sorti la semintiile voastre: celor mai multi la numar sa le dati parte mai mare, iar celor mai putini la numar sa le dati parte mai mica; fiecaruia unde-i va cadea sortul, acolo sa-i fie partea, dupa semintiile parintilor vostri.
55. Iar daca nu veti alunga de la voi pe locuitorii pamantului, atunci cei ramasi din ei vor fi spini pentru ochii vostri si bolduri pentru coastele voastre si va vor stramtora in tara in care veti trai.
56. si atunci va voi face voua ceea ce aveam de gand sa le fac lor".

CAPITOLUL 34

Hotarele pamantului fagaduintei si impartirea lor.

1. A grait Domnul cu Moise si a zis:
2. "Porunceste fiilor lui Israel si le zi: Iata, veti intra in pamantul Canaan. Acesta va fi mostenirea voastra; iar hotarele Canaanului sunt acestea:
3. Partea de miazazi va incepe de la pustiul Sin de langa Edom si va avea la rasarit, ca hotar, Marea Sarata.
4. Acest hotar se va indrepta spre miazazi, catre inaltimea Acravimului; va trece prin Sin si se va intinde pana la miazazi de Cades-Barne; apoi va merge catre Hatar-Adar trecand la Atmon.
5. De la Atmon, hotarul se va indrepta spre Raul Egiptului si se va pogori pana la mare.
6. Iar hotar dinspre apus va va fi Marea cea Mare. Acesta va fi hotarul vostru dinspre asfintit.
7. Iar spre miazanoapte, hotarul vostru sa-l trageti de la Marea cea Mare pana la muntele Hor;
8. De la muntele Hor, sa-l trageti spre Hamat, si hotarul va atinge Tedadul.
9. De acolo va merge hotarul catre Tifron si va atinge Hatar-Enan. Acesta sa va fie hotarul de miazanoapte.
10. Iar hotarul dinspre rasarit sa vi-l trageti de la Hatar-Enan catre Sefam;
11. De la Sefam hotarul se va pogori spre Ribla, pe la rasarit de Ain, mergand de-a lungul malului Marii Chineret (Ghenizaret) pe partea de rasarit.
12. De aici hotarul se va pogori pe Iordan si se va sfarsi la Marea Sarata. Acesta va fi pamantul vostru, dupa hotarele lui din toate partile".
13. Atunci a dat Moise porunca fiilor lui Israel si a zis: "Iata pamantul pe care voi il veti imparti in bucati, prin sorti,

si care a poruncit Domnul sa se dea la noua semintii si la jumatate din semintia lui Manase.
14. Caci semintiilor fiilor lui Ruben cu familiile lor, a fiilor lui Gad cu familiile lor, si jumatate din semintia lui Manase si-au primit partea lor.
15. Doua semintii intregi si o jumatate de semintie si-au primit partea peste Iordan, pe partea rasariteana, in fata Ierihonului".
16. A grait Domnul cu Moise si a zis:
17. "Iata numele barbatilor care au sa va imparta pamantul: Eleazar preotul si Iosua, fiul lui Navi;
18. Veti mai lua inca si cate o capetenie de fiecare semintie pentru impartirea pamantului.
19. Numele acestor barbati sunt: Caleb, fiul lui Iefoni, pentru semintia Iudei;
20. Samuel, fiul lui Amihud, pentru semintia fiilor lui Simeon;
21. Elidad, fiul lui Chislon, pentru semintia lui Veniamin;
22. Capetenia Buchi, fiul lui Iogli, pentru semintia fiilor lui Dan;
23. Capetenia Haniel, fiul lui Efod, pentru semintia fiilor lui Manase;
24. Capetenia Chemuel, fiul lui Siftan, pentru semintia fiilor lui Efraim;
25. Capetenia Elitafan, fiul lui Parnac, pentru semintia fiilor lui Zabulon,
26. Capetenia Paltiel, fiul lui Azan, pentru semintia fiilor lui Isahar;
27. Capetenia Ahihud, fiul lui Selomi, pentru semintia fiilor lui Aser;
28. Capetenia Pedael, fiul lui Amihud, pentru semintia fiilor lui Neftali".
29. Acestia sunt aceia carora a poruncit Domnul sa imparta pamantul Canaan la fiii lui Israel.

CAPITOLUL 35

Cetatile levitilor si cetatile de scapare.

1. In vremea aceea a grait Domnul cu Moise in sesurile Moabului, la Iordan, in fata Ierihonului, si a zis:
2. "Porunceste fiilor lui Israel, ca ei, din partile mostenirii lor, sa dea levitilor cetati de locuit; si imprejurul cetatilor sa le dea levitilor locuri.
3. Cetatile vor fi de locuit; iar locurile vor fi pentru vitele lor, iar averea pentru toate nevoile vietii lor.
4. Locurile de pe langa cetatile pe care trebuie sa le dati levitilor sa se intinda in toate partile, de la zidurile cetatii pana la doua mii de coti;
5. Sa masurati de la cetate, spre rasarit doua mii de coti, spre miazazi doua mii de coti, spre apus doua mii de coti si spre miazanoapte doua mii de coti, iar in mijloc sa fie cetatea: acestea vor fi pamanturile lor de pe langa cetati.
6. Dintre cetatile pe care le veti da levitilor sase cetati sa fie de scapare, in care veti ingadui sa fuga ucigasii. Si pe langa acestea sa le mai dati patruzeci si doua de cetati.
7. Cetatile pe care trebuie sa le dati levitilor sa fie de toate patruzeci si opt de cetati cu locurile dimprejur.
8. Si cand veti da cetatile acestea din mosiile fiilor lui Israel, atunci din mosiile cele mai mari sa dati mai mult si din cele mai mici mai putin; fiecare semintie sa dea levitilor din cetatile ei potrivit cu partea primita.
9. A grait Domnul cu Moise si a zis:
10. "Spune fiilor lui Israel si le zi:
11. Cand veti trece peste Iordan, in pamantul Canaan, sa va alegeti cetatile care au sa va fie cetati de scapare, unde sa poata fugi ucigasul care a ucis om fara sa vrea.
12. Si vor fi cetatile acestea loc de scapare de cel ce razbuna sangele varsat, ca sa nu fie omorat cel ce a ucis, inainte de a se infatisa el in fata obstii la judecata.
13. Cetatile pe care trebuie sa le dati ca cetati de scapare, sa fie sase.
14. Trei cetati sa dati de asta parte de Iordan, si trei cetati sa dati in pamantul Canaan; acestea trebuie sa fie cetatile de scapare.
15. Aceste cetati sa fie, si pentru fiii lui Israel si pentru straini si pentru cei stramutati la voi, loc de scapare; acolo sa fuga ucigasul fara voie.
16. Daca cineva a lovit pe altul cu o unealta de fier si acela a murit, acesta este ucigas si ucigasul trebuie omorat.
17. Daca cineva a lovit cu piatra pe altul si acela a murit, acesta este ucigas si ucigasul trebuie omorat.
18. Sau daca cu o unealta de lemn, cu care se poate pricinui moartea, l-a lovit asa incat acela a murit, acesta este ucigas si ucigasul trebuie dat mortii.
19. Razbunatorul sangelui varsat poate sa ucida pe faptas indata ce-l intalneste.
20. Daca cineva izbeste pe altul din ura, sau cu gand rau arunca asupra lui ceva, asa incat acela moare, sau din

dusmanie il loveste cu mana, asa incat acela moare,
21. Cel ce a lovit trebuie dat mortii, ca este ucigas, si razbunatorul sangelui varsat poate ucide pe ucigas indata ce-l va intalni.
22. Daca insa cineva izbeste pe altul din nebagare de seama, fara dusmanie,
23. Sau arunca ceva asupra lui fara gand rau, sau vreo piatra a rostogolit asupra lui fara sa-l vada si acela moare, iar el nu i-a fost dusman si nu i-a dorit raul,
24. Atunci obstea trebuie sa judece intre ucigas si razbunatorul sangelui varsat dupa aceste randuieli;
25. Si obstea trebuie sa izbaveasca pe ucigas din mainile razbunatorului sangelui varsat, si sa-l intoarca obstea in cetatea lui de scapare, unde a fugit el, ca sa traiasca acolo pana la moartea marelui preot, care este miruit cu mir sfintit.
26. Daca ucigasul va iesi peste hotarele orasului de scapare, in care a fugit,
27. Si-l va gasi razbunatorul sangelui varsat, in afara de hotarele cetatii lui de scapare, si va ucide pe ucigasul acesta razbunatorul de sange, acesta nu va fi vinovat de varsare de sange,
28. Pentru ca acela trebuie sa sada in orasul sau de scapare pana la moartea marelui preot; iar dupa moartea marelui preot trebuie sa se intoarca ucigasul in pamantul sau de mostenire.
29. Aceasta sa va fie randuiala legiuita in neamul si in toate locasurile voastre.
30. Daca cineva va ucide om, ucigasul trebuie ucis dupa cuvintele martorilor, dar pentru a osandi la moarte, nu este de ajuns un singur martor.
31. Sa nu luati rascumparare pentru sufletul ucigasului care este vinovat mortii, ci sa-l omorati.
32. Sa nu luati rascumparare pentru cel ce a fugit in orasul de scapare, ca sa-i ingaduiti sa locuiasca in pamantul sau, inainte de moartea marelui preot.
33. Sa nu spurcati pamantul pe care aveti sa traiti; ca sangele spurca pamantul si pamantul nu se poate curati in alt fel de sangele varsat pe el, decat cu sangele celui ce l-a varsat.
34. Sa nu spurcati pamantul pe care traiti si in mijlocul caruia locuiesc Eu; caci Eu, Domnul, locuiesc intre fiii lui Israel".

CAPITOLUL 36

Randuiala pentru neinstrainarea mosiilor la casatoria fetelor.

1. Atunci au venit capeteniile familiilor din semintia fiilor lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din semintia fiilor lui Iosif, si au grait inaintea lui Moise si inaintea lui Eleazar preotul si inaintea capeteniilor urmasilor fiilor lui Israel si au zis:
2. "Domnul a poruncit stapanului nostru sa dea pamant de mostenire fiilor lui Israel prin sorti, si stapanului nostru i s-a poruncit de la Domnul sa dea partea lui Salfaad, fratele nostru, fiicelor lui.
3. Daca insa acestea vor fi sotii ale fiilor unei alte semintii a fiilor lui Israel, atunci partea lor se va lua din mosia parintilor nostri si se va adauga la mosia acelei semintii, in care ele vor fi sotii, si asa se va lua din mosia noastra ce ni s-a cuvenit prin sorti.
4. Si chiar cand va fi jubileu la fiii lui Israel, atunci partea lor se va adauga la mosia acelei semintii, in care ele vor fi sotii, si partea lor se va sterge din mosia semintiei parintilor nostri".
5. Deci a dat Moise porunca fiilor lui Israel, dupa cuvantul Domnului, zicand:
6. "Adevarat graieste semintia fiilor lui Iosif. Iata ce porunceste Domnul pentru fiicele lui Salfaad: Ele pot sa fie sotii ale acelora care vor placea ochilor lor, numai sa fie sotii in neamul semintiei tatalui lor,
7. Pentru ca partea fiilor lui Israel sa nu treaca de la o semintie la alta; ca fiecare din fiii lui Israel trebuie sa fie legat de mosia semintiei parintilor sai.
8. Si orice fata care stapaneste o parte de mostenite in una din semintiile fiilor lui Israel sa fie sotia cuiva din neamul semintiei tatalui sau, ca fiii lui Israel sa mosteneasca fiecare partea parintilor sai,
9. Si sa nu treaca partea de la o semintie la alta semintie, ca fiecare din semintiile fiilor lui Israel trebuie sa fie legata de mosia sa".
10. Cum a poruncit Domnul lui Moise, asa au facut fiicele lui Salfaad.
11. Si fiicele lui Salfaad: Mahla, Tirta, Hogla, Milca si Noa s-au maritat dupa fiii unchiului lor.
12. In semintia fiilor lui Manase, fiul lui Iosif, au fost ele sotii, si a ramas mosia lor neamului tatalui lor.
13. Acestea sunt poruncile si asezamintele pe care le-a dat Domnul fiilor lui Israel, prin Moise, in sesurile Moabului,

la Iordan, in fata Ierihonului.

DEUTERONOM - A CINCEA CARTE A LUI MOISE

CAPITOLUL 1

Binefacerile lui Dumnezeu, nemultumirea poporului.

l. Acestea sunt cuvintele pe care le-a grait Moise la tot Israelul peste Iordan, in pustiul Arabah, din fata Sufei, intre Paran, Tofel, Laban, Haserot si Di-Zahab,
2. Cale de unsprezece zile de la Horeb, in drumul de la Muntele Seir, catre Cades-Barnea.
3. In anul al patruzecilea, in luna a unsprezecea, in ziua intai a lunii acesteia, a grait Moise tuturor fiilor lui Israel toate cit ii poruncise Domnul pentru ei.
4. Dupa ce a batut pe Sihon, regele Amoreilor, care locuia in Hesbon, si pe Og, regele Vasanului, care locuia in Astarot si in Edrei, dincolo de Iordan, in pamantul Moabului,
5. A inceput Moise a lamuri legea aceasta si a zis:
6. "Domnul Dumnezeul vostru ne-a grait noua pe Horeb si a zis: Va ajunge de cand locuiti pe muntele acesta!
7. Intoarceti-va si, pornind la drum, duceti-va la muntele Amoreilor si la toti vecinii lor din Arabah, din munte, din Sefela si din Negeb, la malurile marii, in pamantul Canaanului, la Liban, si chiar pana la raul cel mare, la fluviul Eufratului.
8. Si iata, Eu va dau pamantul acesta; mergeti si va luati de mostenire pamantul pe care Domnul a fagaduit cu juramant sa-l dea parintilor vostri, lui Avraam si lui Isaac si lui Iacov, lor si urmasilor lor.
9. In vremea aceea v-am zis: Nu va mai pot povatui singur;
10. Domnul Dumnezeul vostru v-a inmultit si iata acum sunteti multi la numar, ca stelele cerului.
11. Domnul Dumnezeul parintilor vostri sa va inmulteasca de o mie de ori mai mult decat sunteti acum si sa va binecuvanteze, cum v-a fagaduit El!
12. Cum dar voi purta singur greutatile voastre si sarcinile voastre si neintelegerile dintre voi?
13. Alegeti-va din semintiile voastre barbati intelepti, priceputi si incercati, si-i voi pune capetenii peste voi.
14. Atunci mi-ati raspuns si ati zis: Bun lucru ne poruncesti sa facem!
15. Si am luat dintre voi barbati intelepti, priceputi si incercati, si i-am pus povatuitori peste voi: capetenii peste mii, peste sute, peste cincizeci, peste zeci si judecatori peste semintiile voastre.
16. In vremea aceea, am dat porunca judecatorilor vostri si am zis: Sa ascultati pe fratii vostri si sa judecati drept pricina ce ar avea un om atat cu fratele lui, cit si cu cel strain.
17. Sa nu partiniti la judecata, ci sa ascultati si pe cel mare si pe cel mic. Sa nu va sfiiti de la fata omului, ca judecata este a lui Dumnezeu. Iar pricina care va fi grea pentru voi sa o aduceti la mine si o voi asculta eu.
18. V-am mai dat in vremea aceea porunci pentru toate cele ce trebuie sa faceti.
19. Am plecat apoi de la Horeb, cum ne poruncise Domnul Dumnezeul nostru, si am strabatut tot pustiul acesta mare si infricosator, pe care l-ati vazut in drumul spre muntele Amoreilor, si am ajuns la Cades-Barnea.
20. Atunci v-am zis: Iata, ati ajuns la muntele Amoreilor, pe care Domnul Dumnezeul vostru, il va da noua.
21. Iata, Israel, Domnul Dumnezeul tau iti da pamantul acesta: mergi si ia-l in stapanire, cum ti-a zis Domnul Dumnezeul parintilor tai; nu te teme, nici nu te inspaimanta!
22. Iar voi ati venit cu totii la mine si ati zis: Sa trimitem inaintea noastra oameni ca sa cerceteze pamantul si sa ne aduca stire despre drumul pe care sa mergem si despre cetatile la care sa ne ducem.
23. Cuvantul acesta mi-a placut si am luat dintre voi doisprezece oameni, cate unul din fiecare semintie.
24. Acestia s-au dus si s-au suit pe munte, au mers pana la valea Escol, si au cercetat-o.
25. Au luat din roadele pamantului si ne-au adus noua; si ne-au adus si stire, spunandu-ne: Pamantul pe care Domnul Dumnezeul nostru ni-l da este bun.
26. Voi insa n-ati vrut sa va duceti si v-ati impotrivit poruncii Domnului Dumnezeului vostru, ati cartit in corturile voastre si ati zis:

27. Domnul din ura catre noi ne-a scos din pamantul Egiptului, ca sa ne dea in mainile Amoreilor si sa ne piarda.
28. Incotro sa ne ducem? Fratii nostri ne-au infricosat, spunandu-ne: "Poporul acela e mai mare, mat mult si mai puternic decat noi; cetatile de acolo sunt mari si cu intarituri pana la cer; si am mai vazut acolo si pe fiii lui Enac".
29. Atunci v-am zis: Nu va inspaimantati si nu va temeti de ei.
30. Domnul Dumnezeul vostru merge inaintea voastra si se va lupta El pentru voi, cum a facut cu voi si in Egipt, inaintea ochilor vostri.
31. Si cum a facut in pustiul acesta, unde, cum ai vazut tu, Israel, Domnul Dumnezeul tau te-a purtat tot drumul ce l-ati strabatut pana ce ati sosit la locul acesta, cum poarta un om pe fiul sau.
32. Dar voi nici asa n-ati crezut pe Domnul Dumnezeul vostru,
33. Care a mers inaintea voastra in calatorie, ca sa va caute loc unde sa popositi; si mergea noaptea in foc, ca sa va arate calea pe care sa mergeti, iar ziua in nor.
34. Si auzind Domnul Dumnezeu cuvintele voastre, S-a maniat si S-a jurat, zicand: "Nimeni din oamenii acestia, din acest neam rau,
35. Nu va vedea pamantul cel bun, pe care Eu am jurat sa-l dau parintilor vostri.
36. Numai Caleb, fiul lui Iefone, il va vedea. Aceluia si fiilor lui voi da pamantul pe care 1-a strabatut el, pentru ca acela s-a supus Domnului.
37. Pentru voi s-a maniat Domnul si pe mine si a zis: Nici tu nu vei intra acolo!
38. Iosua, fiul lui Navi, care este cu tine, acela va intra acolo; intareste-l pe el, ca el va duce pe Israel in mostenirea sa.
39. Copiii vostri, de care voi ziceati ca vor cadea prada vrajmasilor, si fiii vostri, care acum nu cunosc nici binele, nici raul, aceia vor intra acolo; lor il voi da si ei il vor mosteni.
40. Iar voi intoarceti-va si va indreptati spre pustie, pe calea cea catre Marea Rosie.
41. Voi insa mi-ati raspuns atunci si mi-ati zis: Am pacatuit inaintea Domnului Dumnezeului nostru! Ne ducem sa ne luptam cum ne-a poruncit Domnul Dumnezeul nostru! Si v-ati incins fiecare cu arma sa de lupta si v-ati hotarat nebuneste sa va suiti pe munte.
42. Iar Domnul mi-a zis: Spune-le: Nu va suiti si nu va luptati, ca sa nu va biruiasca vrajmasii vostri, ca Eu nu sunt in mijlocul vostru.
43. Si eu v-am spus, dar voi n-ati ascultat, ci v-ati impotrivit poruncii Domnului si, in indaratnicia voastra, v-ati suit pe munte.
44. Dar v-a iesit inainte poporul amoreu care locuia pe muntele acela si a tabarat asupra voastra ca albinele si v-a zdrobit de la Seir pana la Horma.
45. Atunci v-ati intors si ati plans inaintea Domnului, dar Domnul n-a ascultat plangerea voastra si nu v-a luat in seama.
46. Si ati locuit in Cades vreme multa, ca multe au fost zilele cit ati stat acolo".

CAPITOLUL 2

Biruinta asupra Amoreilor.

l. Apoi, intorcandu-ne noi, am pornit prin pustie, spre Marea Rosie, cum imi graise Domnul, si am umblat zile multe imprejurul Muntelui Seir.
2. Iar Domnul a zis catre mine: 3. "Ajunge de cand umblati imprejurul acestui munte! Intoarceti-va dar spre miazanoapte!
4. Da porunca poporului si zi: Voi acum veti trece prin hotarele fiilor lui Isav, fratii vostri, care locuiesc in Seir, si acestia se vor teme de voi foarte tare.
S. Dar sa nu incepeti razboiul cu ei, caci nu va voi da din pamantul lor nici o palma de loc, pentru ca Muntele Seir l-am dat in stapanirea lui Isav.
6. Mancare sa va cumparati de la ei cu bani si sa mancati; si apa de baut sa va cumparati de la ei tot cu bani;
7. Ca Domnul Dumnezeul tau, Israele, te-a binecuvantat in tot lucrul mainilor tale si te-a ocrotit in timpul calatoriei tale prin pustiul acesta mare si infricosator. Iata, de patruzeci de ani Domnul Dumnezeul tau este cu tine si n-ai dus lipsa de nimic".
8. Si am trecut pe langa fiii lui Isav, fratii nostri, care locuiau in Seir, pe calea campului, de la Elat si Etion-Gaber, si ne-am abatut si am mers spre pustiul Moabului.
9. Dar Domnul mi-a zis: "Nu intra in dusmanie cu Moab si nu incepe razboi cu el, ca nu-ti voi da in stapanire nimic din

pamantul lui, pentru ca Arul l-am dat in stapanire fiilor lui Lot".
10. Inainte au locuit acolo Emimii, popor mare, mult la numar si inalt la statura, ca fiii lui Enac;
11. Si acestia se socoteau printre Refaimi, ca fiii lui Enac; iar Moabitii ii numesc Emimi.
12. Pe Seir insa au trait inainte Horeii; dar fiii lui Isav i-au alungat si i-au pierdut de la fata lor si s-au asezat in locul lor, cum trebuie sa faca si Israel in pamantul sau de mostenire, care i-l va da Domnul.
13. Sculati-va dar si treceti raul Zared. Si am trecut noi raul Zared.
14. De atunci, de cand ne-am dus la Cades-Barnea si pana ce am trecut raul Zared, au trecut treizeci si opt de ani si au pierit din tabara noastra toti cei ce erau atunci buni de razboi, dupa cum li se jurase Domnul;
15. Ca mana Domnului, pana au pierit ei, a fost asupra lor, ca sa-i piarda din tabara.
16. Iar daca au pierit toti cei ce erau atunci buni de razboi din popor,
17. Mi-a grait Domnul si a zis: 18. "Acum tu sa treci pe langa hotarele lui Moab spre Ar,
19. Si sa te apropii repede de Amoniti, dar sa nu intri cu acestia in dusmanie si sa nu incepi razboi cu ei, caci nu-ti voi da in stapanire nimic din pamantul fiilor lui Amon, pentru ca l-am dat in stapanire fiilor lui Lot".
20. Acesta se socotea a fi pamantul Refaimilor, caci Refaimii locuisera inainte intr-insul. Amonitii insa ii numeau Zomzomimi.
21. Poporul acesta fusese mare, mult la numar si inalt la statura, ca fiii lui Enac; dar Domnul ii pierduse de la fata Amonitilor si-i alungasera acestia si se asezasera in locul lor.
22. Astfel a facut Domnul pentru fiii lui Isav care locuiau in Seir, cand a prapadit de la fata lor pe Horei. Si dupa ce ei au fost izgoniti, s-au asezat in locul lor, unde traiesc si astazi.
23. Si pe Hevei, care locuiau prin sate chiar pana la Gaza, i-au pierdut Caftorimii, care se trageau din Caftorim, si s-au asezat in locul lor.
24. Sculati-va si va porniti si treceti raul Arnon, ca iata Eu voi da in mana ta pe Amoreul Sihon, regele Hesbonului si rara lui; incepe a-l cuprinde si du razboi cu el.
25. Din ziua aceasta voi incepe Eu a imprastia inaintea ta frica si groaza peste popoare, sub tot cerul; cei ce vor auzi de tine se vor cutremura si se vor ingrozi de tine.
26. Din pustiul Chedemot am trimis soli la Sihon, regele Hesbonului, cu cuvinte de pace, ca sa spuna:
27. Ingaduie-mi sa trec prin tara ta, ca voi merge pe drum si nu ma voi abate nici la dreapta, nici la stanga;
28. Hrana sa-mi vinzi pe bani si voi manca, si apa de baut sa-mi dai pe bani si voi bea,
29. Cum mi-au facut fiii lui Isav, care locuiesc in Seir, si Moabitii, care locuiesc Arul; numai cu piciorul meu voi merge pana voi trece Iordanul in pamantul pe care Domnul Dumnezeul nostru ni-l da noua.
30. Dar Sihon, regele Hesbonului, n-a voit a ne ingadui sa trecem prin pamantul lui, pentru ca Domnul Dumnezeul tau a indaratnicit duhul lui si inima lui a impietrit-o, ca sa-l dea in mainile tale, cum se vede acum.
31. Atunci mi-a zis Domnul: "Iata, incep sa-ti dau pe Sihon Amoreul, regele Hesbonului, si pamantul lui; incepe a stapani pamantul lui".
32. Iar Sihon, regele Hesbonului, cu tot poporul sau, ne-a iesit inainte sa se lupte la Iahat.
33. Dar Domnul Dumnezeul nostru 1-a dat in mainile noastre si l-am batut pe el si pe fiii lui si tot poporul lui.
34. In vremea aceea am luat toate cetatile lui si am nimicit toate cetatile lui, barbati, femei si copii, si n-am lasat pe nimeni viu.
35. Numai vitele lor si cele jefuite din cetatile cuprinse de noi ni le-am luat.
36. De la Aroer, care se afla pe malul raului Arnon, si de la cetatea cea din vale pana la muntele Galaad, n-a mai fost cetate in care noi sa nu fi putut patrunde: Domnul Dumnezeu a dat tot in mainile noastre.
37. Numai de pamantul Amonitilor nu te-ai apropiat, nici de locurile ce se intind in apropierea raului Iaboc, nici de cetatile ce sunt pe munte, nici de nimic ce nu ne-a poruncit Domnul Dumnezeul nostru".

CAPITOLUL 3

Biruinta asupra lui Og, imparatul Vasanului.

1. "Ne-am intors apoi de acolo si am mers catre Vasan, insa ne-a iesit inainte cu razboi Og, regele Vasanului, la Edrei, cu tot poporul sau.
2. Dar Domnul mi-a zis: Nu te teme de el, caci il voi da in mainile tale pe el si tot poporul lui si tot pamantul lui, si vei face cu el ce-ai facut cu Sihon, regele Amoreilor, care a trait in Hesbon.
3. Domnul Dumnezeul nostru a dat in mainile noastre si pe Og, regele Vasanului, cu tot poporul lui, si noi l-am batut, incat nimeni de la ei n-a ramas viu.

4. In vremea aceea am luat toate cetatile lui, ca n-a fost cetate pe care sa n-o luam de la ei. Am luat saizeci de cetati, toata latura Argob, tara lui Og al Vasanului.
5. Toate cetatile acestea erau intarite cu ziduri inalte, cu porti si cu incuietori, afara de cetatile neintarite care erau foarte multe.
6. Si le-am nimicit, cum facusem si cu Sihon, regele Hesbonului, pierzand fiecare cetate cu barbati, femei si copii.
7. Iar toate vitele si cele jefuite prin cetati ni le-am luat ca prada.
8. Am luat in vremea aceea din mainile celor doi regi amorei pamantul acesta care este dincoace de Iordan, de la raul Arnon pana la muntele Hermon.
9. (Sidonienii numesc Hermonul, Sirion, iar Amoreii il numesc Senir).
10. Am luat adica toate cetatile din ses, tot Galaadul si tot Vasanul, pana la Salca si Edrei, cetatile din tara lui Og al Vasanului.
11. Caci numai Og, regele Vasanului, mai ramasese din Refaimi. Iata patul lui, pat de fier, si astazi este in Rabat-Amon: lung de noua coti si lat de patru coti, coti barbatesti.
12. Pamantul acesta l-am luat atunci incepand de la Aroer, care este langa raul Arnon; jumatate din muntele Galaadului cu cetatile lui l-am dat semintiilor lui Ruben si Gad;
13. Iar ramasita cealalta din Galaad si tot Vasanul, tara lui Og, le-am dat la jumatate din semintia lui Manase; tot tinutul Argob, eu tot Vasanul se numeste tara Refaimilor.
14. Iair, fiul lui Manase, a luat tot tinutul Argob, pana la hotarele Ghesuritilor si Maacatitilor, si a numit Vasanul, dupa numele sau, salasurile lui Iair, cum se cheama si astazi.
15. Lui Machir i-am dat Galaadul;
16. Iar semintiilor lui Ruben si Gad le-am dat tara de la Galaad pana la raul Arnon, pamantul dintre rau si hotar, pana la raul Iaboc, pana la hotarul fiilor lui Amon.
17. Precum si Arabah si Iordanul, care este hotar de la Chineret pana la marea Arabah, Marea Sarata, la poalele Muntelui Fazga, spre rasarit.
18. V-am mai dat in vremea aceea porunca si am zis: Domnul Dumnezeul vostru v-a dat pamantul acesta in stapanire; toti cei buni de lupta, inarmandu-va, mergeti inaintea fiilor lui Israel, fratii vostri;
19. Numai femeile voastre, copiii vostri si vitele voastre, ca stiu ca aveti vite multe, sa ramana in cetatile voastre pe care vi le-am dat eu,
20. Pana cand Domnul Dumnezeu va da liniste fratilor vostri, ca si voua, si pana cand isi vor primi si ei in stapanire pamantul pe care Domnul Dumnezeul vostru li-l va da peste Iordan; atunci va veti intoarce fiecare la mosia sa pe care v-am dat-o eu.
21. Iar lui Iosua i-am poruncit si am zis: Ochii tai au vazut tot ceea ce a facut Domnul Dumnezeul vostru cu acesti doi regi; tot asa va face Domnul si cu toate tarile ce le vei strabate tu.
22. Nu te teme de ele, ca Domnul Dumnezeul vostru Insusi se va lupta pentru voi.
23. In vremea aceea m-am rugat Domnului si am zis:
24. Stapane Doamne, ai inceput sa ara)i robului Tau slava Ta, puterea Ta, mana Ta cea tare si bratul cel inalt, ca cine este Dumnezeu in cer sau pe pamant, Care sa faca astfel de lucruri cum sunt ale Tale si cu o asemenea putere ca a Ta.
25. Ingaduie-mi sa trec si sa vad pamantul cel bun care este peste Iordan si acel munte frumos, Libanul.
26. Dar Domnul s-a rnaniat pe mine pentru voi si nu m-a ascultat, ei mi-a zis Domnul: Ajunge! De acum sa nu-Mi mai graiesti de aceasta!
27. Suie-te in varful lui Fazga si priveste cu ochii tai spre apus si spre miazanoapte si spre miazazi si spre rasarit si vezi cu ochii tai, caci nu vei trece peste acest Iordan.
28. Da povata lui Iosua; intareste-l si-l imbarbateaza, caci el va merge inaintea acestui popor si el va imparti in bucati tot pamantul, pe care-l vezi acum.
29. Atunci ne-am oprit noi in vale, in fata Bet-Peorului".

CAPITOLUL 4

Supunerea fata de lege.

l. "Asculta dar, Israele: hotararile si legile care va invat eu astazi sa le paziti, ca sa fiti vii, sa va inmultiti si ca sa va duceti sa mosteniti acel pamant pe care Domnul Dumnezeul parintilor vostri vi-l da in stapanire
2. Sa nu adaugati nimic la cele ce va poruncesc eu, nici sa lasati ceva din ele; paziti poruncile Domnului Dumnezeului

vostru, pe care vi le spun eu astazi.
3. Ochii vostri au vazut toate cate a facut Domnul Dumnezeul vostru cu Baal-Peor; pe tot omul care a urmat lui Baal-Peor 1-a pierdut Domnul Dumnezeul tau din mijlocul tau;
4. Iar voi, cei ce v-ati lipit de Domnul Dumnezeul vostru sunteti vii pana in ziua de astazi.
5. Iata, v-am invatat porunci si legi, cum imi poruncise Domnul Dumnezeul meu, ca sa faceti asa in tara aceea in care intrati ca s-o stapaniti.
6. Sa le paziti asadar si sa le impliniti, caci in aceasta sta intelepciunea voastra si cumintenia voastra inaintea ochilor popoarelor care, auzind de toate legiuirile acestea, vor zice: Numai acest popor mare este popor intelept si priceput.
7. Caci este oare vreun popor mare, de care dumnezeii lui sa fie asa de aproape, cit de aproape este de noi Domnul Dumnezeul nostru, oricand Il chemam?
8. Sau este vreun popor mare, care sa aiba astfel de asezaminte si legi drepte, cum este toata legea aceasta pe care v-o infatisez eu astazi?
9. Decat numai pazeste-te si iti fereste cu ingrijire sufletul tau, ca sa nu uiti acele lucruri pe care le-au vazut ochii tai si sa nu-ti iasa ele de la inima in toate zilele vietii tale; sa le spui fiilor si fiilor feciorilor tai.
10. Sa le spui de ziua aceea in care ai stat tu inaintea Domnului Dumnezeului tau, la Horeb, de ziua adunarii cand a zis Domnul catre mine: Aduna la Mine poporul si Eu ii voi vesti cuvintele Mele, din care se vor invata ei a se teme de Mine in toate zilele vietii lor de pe pamant si vor invata pe fiii lor.
11. Atunci v-ati apropiat si ati stat sub munte, muntele ardea cu foc pana la cer si era negura, nor si intuneric.
12. Iar Domnul v-a grait de pe munte din mijlocul focului; si glasul cuvintelor Lui l-ati auzit, iar fata Lui n-ati vazut-o, ci numai glasul I l-ati auzit.
13. Atunci v-a descoperit El legamantul Sau, cele zece porunci, pe care v-a poruncit sa le impliniti, si le-a scris pe doua lespezi de piatra.
14. In vremea aceea mi-a poruncit Domnul sa va invat poruncile si legile Lui, ca sa le impliniti in tara aceea in care intrati ca s-o stapaniti.
15. Tineti dar bine minte ca in ziua aceea, cand Domnul v-a grait din mijlocul focului, de pe muntele Horeb, n-ati vazut nici un chip.
16. Sa nu gresiti dar si sa nu va faceti chipuri cioplite, sau inchipuiri ale vreunui idol, care sa infatiseze barbat sau femeie,
17. Sau inchipuirea vreunui dobitoc de pe pamant, sau inchipuirea vreunei pasari ce zboara sub cer,
18. Sau inchipuirea vreunei jivine, ce se taraste pe pamant, sau inchipuirea vreunui peste din apa, de sub pamant;
19. Sau, privind la cer si vazand soarele, luna, stelele si toata ostirea cerului, sa nu te lasi amagit ca sa te inchini lor, nici sa le slujesti, pentru ca Domnul Dumnezeul tau le-a lasat pentru toate popoarele de sub cer.
20. Iar pe voi v-a luat Domnul Dumnezeu si v-a scos din cuptorul cel de fier, din tara Egiptului, ca sa-I fiti Lui popor de mostenire, cum sunteti acum.
21. Domnul Dumnezeu S-a maniat insa pe mine pentru voi si S-a jurat ca eu nu voi trece Iordanul acesta si nu voi intra in acel pamant bun pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da tie de mostenire.
22. Eu voi muri in pamantul acesta, fara sa trec Iordanul, iar voi veti trece si veti lua in stapanire acel pamant bun.
23. Luati seama sa nu uitati legamantul Domnului Dumnezeului vostru pe care 1-a incheiat cu voi si sa nu va faceti idoli care ar inchipui ceva, precum ti-a poruncit Domnul Dumnezeul tau.
24. Caci Domnul Dumnezeul tau este foc mistuitor, Dumnezeu zelos.
25. Iar de ti se vor naste fii si fiilor tai fii si, traind mult pe pamant, veti cadea in pacat si va veti face chipuri cioplite, care sa inchipuiasca ceva, de veti face ceva ce este rau inaintea ochilor Domnului Dumnezeului vostru ca sa-L maniati,
26. Va marturisesc astazi pe cer si pe pamant ca veti pierde curand pamantul, pentru a carui mostenire treceti acum Iordanul; nu veti trai multa vreme pe el, ci veti pieri.
27. Domnul va va imprastia prin toate popoarele si veti ramane putini la numar printre toate popoarele la care va va duce Domnul.
28. Veti sluji acolo altor dumnezei, facuti de maini omenesti din lemn si piatra, care nu vad si nu aud, care nu mananca si nu au miros.
29. Dar cand vei cauta acolo pe Domnul Dumnezeul tau, Il vei gasi, de-L vei cauta cu toata inima ta si cu tot sufletul tau.
30. Cand vei fi la necaz si cand te vor ajunge toate acestea in curgerea vremii, te vei intoarce la Domnul Dumnezeul

tau si vei asculta glasul Lui.
31. Domnul Dumnezeul tau este Dumnezeu bun si indurat; nu te va lasa, nu te va pierde si nici nu va uita legamantul incheiat cu parintii tai, pe care l-a intarit cu juramant inaintea lor.
32. Ca cerceteaza timpurile trecute, care au fost inainte de tine, din ziua cand a facut Dumnezeu pe om pe pamant; cerceteaza de la o margine a cerului pana la cealalta margine a lui si vezi daca s-a mai savarsit vreo fapta mare ca aceasta si daca s-a mai auzit ceva la fel!
33. A mai auzit, oare, vreun popor glasul Dumnezeului celui viu, graind din mijlocul focului, cum ai auzit tu si sa ramana viu?
34. Sau a mai incercat, oare, vreun dumnezeu sa se duca sa-si ia popor din mijlocul altui popor prin plagi, prin semne, prin vedenii si prin razboi, cu mana tare si cu brat inalt si prin minuni mari, cum a facut pentru voi Domnul Dumnezeul vostru in Egipt, inaintea ochilor vostri?
35. Tie, Israele, ti s-a dat sa vezi aceasta, ca sa stii ca numai Domnul Dumnezeul tau este Dumnezeu si nu mai este altul afara de El.
36. Din cer te-a invrednicit sa auzi glasul Lui, ca sa te invete, si pe pamant ti-a aratat focul Lui cel mare si ai auzit cuvintele Lui din mijlocul focului.
37. Pentru ca El a iubit pe parintii tai si v-a ales pe voi, urmasii lor, de aceea te-a Si scos cu puterea Lui cea mare din Egipt.
38. Ca sa alunge de la fata ta popoarele cele mai mari si mai puternice decat tine si ca sa te duca sa-ti dea pamantul lor mostenire, asa cum ai astazi.
39. Cunoaste dar astazi si tine minte ca Domnul Dumnezeul tau este Dumnezeu sus in cer si jos pe pamant si nu mai este altul afara de El.
40. Sa pazesti legile Lui si poruncile Lui, pe care ti le spun eu astazi, ca sa-ti fie bine tie si fiilor tai de dupa tine si ca sa traiesti multa vreme in pamantul acela pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da pentru totdeauna".
41. Atunci a ales Moise trei cetati dincoace de Iordan, spre rasaritul Soarelui, ca sa fuga acolo ucigasul
42. Care va ucide pe aproapele sau fara de voie si fara sa-i fi fost vrajmas nici cu o zi, nici cu doua inainte, si ca, scapand in una din aceste cetati, sa ramana cu viata.
43. Aceste cetati sunt: Beter in pustie, in campia din semintia lui Ruben, Ramot in Galaad, in semintia lui Gad, si Golan in Vasan, in semintia lui Manase.
44. Iata legea pe care a infatisat-o Moise fiilor lui Israel.
45. Si iata poruncile, legile si indreptarile pe care le-a rostit Moise fiilor lui Israel in pustie, dupa iesirea lor din Egipt,
46. Dincolo de Iordan, in valea din fata Bet-Peorului, in pamantul lui Sihon, regele Amoreilor, care a trait in Hesbon, pe care l-a batut Moise cu fiii lui Israel, dupa iesirea lor din Egipt,
47. Si au mostenit pamantul lui si pamantul lui Og, regele Vasanului, tara celor doi regi amorei de peste Iordan, spre rasaritul soarelui,
48. Care se intinde pe malul raului Arnon de la Aroer pana la muntele Sihon sau Hermon,
49. Si tot sesul Arabah de dincoace de Iordan, catre rasaritul soarelui, pana la mare, sesul Arabah de la poalele muntelui Fazga.

CAPITOLUL 5
Repetarea celor zece porunci.

1. In vremea aceea a chemat Moise tot Israelul si le-a zis: "Asculta, Israele, poruncile si legile pe care le voi rosti eu astazi in auzul urechilor voastre: invatati-le si siliti-va sa le pliniti.
2. Domnul Dumnezeul vostru a incheiat cu voi legamant in Horeb.
3. Legamantul acesta nu 1-a incheiat Domnul cu parintii nostri, ci cu noi, cei ce suntem astazi cu totii vii aici.
4. Fata catre fata a grait Domnul cu voi din mijlocul focului de pe munte;
5. Iar eu am stat in vremea aceea intre Domnul si intre voi, ca sa va spun Cuvantul Domnului, caci voi v-ati temut de foc si nu v-ati suit in munte,
si a zis Domnul:
6. "Eu sunt Domnul Dumnezeul tau, Care te-am scos din pamantul Egiptului, din casa robiei.
7. Sa nu ai alti dumnezei afara de Mine.
8. Sa nu-ti faci chip cioplit, nici vreo infatisare a celor ce sunt sus in cer, sau jos pe pamant, sau in apa si sub

pamant.
9. Sa, nu te inchini lor, nici sa le slujesti, caci Eu Domnul Dumnezeul tau sunt Dumnezeu zelos, Care pedepseste vina parintilor in copii pana la al treilea si al patrulea neam pentru cei ce Ma urasc.
10. Si Ma milostivesc pana la a! miilea neam catre cei ce Ma iubesc si pazesc poruncile Mele.
11. Sa nu iei numele Domnului Dumnezeului tau in desert, ca nu va lasa Domnul Dumnezeul tau nepedepsit pe cel ce ia numele Lui in desert.
12. Pazeste ziua odihnei, ca sa o tii cu sfintenie, cum ti-a poruncit Domnul Dumnezeul tau.
13. Sase zile lucreaza si-ti fa toate treburile tale;
14. Ziua a saptea este ziua de odihna a Domnului Dumnezeului tau. Sa nu faci in ziua aceea nici un lucru: nici tu, nici fiul tau, nici fiica ta, nici robul tau, nici roaba ta, nici boul tau, nici asinul tau, sau alt dobitoc al tau, nici strainul tau care se afla la tine, ca sa se odihneasca robul tau si roaba ta cum te odihnesti si tu.
15. Adu-ti aminte ca ai fost rob in pamantul Egiptului si Domnul Dumnezeul tau te-a scos de acolo cu mina tare si cu brat inalt si de aceea ii-a poruncit Domnul Dumnezeul tau sa pazesti ziua odihnei si sa o tii cu sfintenie.
16. Cinsteste pe tatal tau si pe mama ta, cum ti-a poruncit Domnul Dumnezeul tau, ca sa traiesti ani multi si sa-ti fie bine in pamantul acela, pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da tie.
17. Sa nu ucizi!
18. Sa nu fii desfranat!
19. Sa nu furi!
20. Sa nu dai marturii mincinoase asupra aproapelui tau!
21. Sa nu poftesti femeia aproapelui tau si sa nu doresti casa aproapelui tau, nici tarina lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici asinul lui, nici orice dobitoc al lui, nici nimic din cele ce sunt ale aproapelui tau!
22. Cuvintele acestea le-a grait Domnul catre toata adunarea voastra, pe munte, din mijlocul focului, al norului, al intunericului si al furtunii, cu glas de tunet si altceva n-a mai grait si le-a scris pe doua lespezi de piatra si mi le-a dat mie.
23. Si cand ati auzit glasul din mijlocul intunericului si muntele ardea, v-ati apropiat de mine toate capeteniile semintiilor voastre cu batranii vostri
24. Si ati zis: "Iata, Domnul Dumnezeul nostru ne-a aratat slava Sa si maretia Sa si glasul Lui l-am auzit din mijlocul focului. Astazi. am vazut ca Dumnezeu graieste cu omul si acesta ramane viu.
25. Si de ce sa murim noi? Ca focul acesta ne va mistui si de vom mai auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru vom muri.
26. Caci este oare vreun om care sa auda glasul Dumnezeului celui viu graind din mijlocul focului, cum am auzit noi, si sa ramana viu?
27. Apropie-te dar tu si asculta toate cate-ti va spune Domnul Dumnezeul nostru si apoi ne vei spune tu noua toate cate-ti va grai Domnul Dumnezeul nostru, si noi vom asculta si vom face.
28. Iar Domnul a auzit cuvintele voastre, cum graiati cu mine, si mi-a zis Domnul: Am auzit cuvintele poporului acestuia, pe care le-au grait catre tine, si tot ce-au grait este bine.
29. O, de ar fi inima lor asa, ca sa se teama de Mine si sa pazeasca toate poruncile Mele in toata vremea, ca sa le fie bine si lor si fiilor lor in veci!
30. Du-te si le spune: intoarceti-va in corturile voastre!
31. Iar tu ramai aici cu Mine; si-ti voi spune toate poruncile, hotararile si legile ce trebuie sa-i inveti ca sa le pazeasca in pamantul acela, pe care li-l dau Eu in stapanire.
32. Si sa le zici: Vedeti, sa va purtati asa cum v-a poruncit Domnul Dumnezeul vostru si sa nu va abateti nici la dreapta, nici la stanga!
33. Sa umblati pe calea aceea pe care v-a poruncit Domnul Dumnezeul vostru, ca sa fiti vii si sa va fie bine si sa traiti vreme multa in pamantul acela pe care il veti lua in stapanire".

CAPITOLUL 6

Talmacirea poruncii intai. Dragostea catre Dumnezeu.

l. "Iata poruncile, hotararile si legile pe care mi-a poruncit Domnul Dumnezeul vostru sa va invat, ca sa le paziti in pamantul acela in care mergeti, ca sa-l luati in stapanire:
2. Sa te temi de Domnul Dumnezeul tau si toate hotararile Lui si poruncile Lui, pe care ti le spun eu astazi, sa le pazesti tu si fiii tai si fiii fiilor tai, in toate zilele vietii tale, ca sa se inmulteasca zilele tale.

3. Asculta dar, Israele, si sileste-te sa implinesti acestea, ca sa-ti fie bine Si sa va inmultiti foarte, precum ti-a grait Domnul Dumnezeul parintilor tai ca-li va da pamantul unde curge lapte si miere. Acestea sunt hotararile si legile pe care le-a dat Domnul Dumnezeu fiilor lui Israel in pustie, dupa iesirea lor din pamantul Egiptului.
4. Asculta, Israele, Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn.
5. Sa iubesti pe Domnul Dumnezeul tau, din toata inima ta, din tot sufletul tau si din toata puterea ta.
6. Cuvintele acestea, pe care ti le spun eu astazi, sa le ai in inima ta si in sufletul tau;
7. Sa le sadesti in fiii tai si sa vorbesti de ele cand sezi in casa ta, cand mergi pe cale, cand te culci si cand te scoli.

8. Sa le legi ca semn la mana si sa le ai ca pe o tablita pe fruntea ta.
9. Sa le scrii pe usorii casei tale si pe portile tale.
10. Iar cand te va duce Domnul Dumnezeul tau in pamantul acela pentru care s-a jurat parintilor tai: lui Avraam, lui Isaac si lui Iacov, ca sa ti-l dea cu cetati mari si frumoase, pe care nu le-ai zidit tu,
11. Cu case pline de toate bunatatile, pe care nu le-ai umplut tu, cu fantani sapate in piatra, pe care nu le-ai sapat tu, cu vii si cu maslini, pe care nu le-ai sadit tu, si vei manca si te vei satura,
12. Atunci, pazeste-te, sa nu se ademeneasca inima ta, ca sa uiti pe Domnul Care te-a scos din pamantul Egiptului si din casa robiei.
13. Sa te temi de Domnul Dumnezeul tau si numai Lui sa-I slujesti, de El sa te lipesti si pe numele Lui sa te juri.
14. Sa nu mergeti dupa alti dumnezei, dupa dumnezeii popoarelor, care se vor afla imprejurul vostru;
15. Ca sa nu se aprinda mania Domnului Dumnezeului tau asupra ta si sa nu te piarda de pe fata pamantului, ca Domnul Dumnezeul tau, Care se afla in mijlocul tau, este Dumnezeu zelos.
16. Sa nu ispititi pe Domnul Dumnezeul vostru, cum L-ati ispitit la Masa.
17. Sa tineti bine poruncile Domnului Dumnezeului vostru, legile Lui si hotararile Lui, pe care vi le-a dat El.
18. Sa faci ceea ce este drept si bine inaintea ochilor Domnului Dumnezeului tau, ca sa-ti fie bine si ca sa intri si sa iei in stapanire pamantul pe care Domnul cu juramant 1-a fagaduit parintilor tai
19. Si ca sa alunge El pe toti vrajmasii tai de la fata ta, cum a zis Domnul.
20. De te va intreba in viitor fiul tau si va zice: Ce inseamna aceste porunci, hotarari si legi pe care vi le-a dat Domnul Dumnezeul vostru? Sa-i spui fiului tau:
21. Am fost robi la Faraon in Egipt si Domnul Dumnezeu ne-a scos din Egipt cu mana tare si cu brat inalt.
22. Si a aratat Domnul Dumnezeu semne si minuni mari si pedepse a adus inaintea ochilor nostri, asupra Egiptului, asupra lui Faraon, asupra a toata casa lui si asupra ostirii lui;
23. Iar pe noi ne-a scos de acolo Domnul Dumnezeul nostru ca sa ne duca si sa ne dea pamantul pentru care s-a jurat parintilor nostri ca ni-l va da.
24. Atunci ne-a poruncit Domnul sa implinim toate hotararile acestea si sa ne temem de Domnul Dumnezeul nostru, ca sa ne fie bine in toate zilele, ca si acum.
25. Si va face mila cu noi de ne vom sili sa implinim toate aceste porunci ale legii inaintea fetei Domnului Dumnezeului nostru, cum ne-a poruncit".

CAPITOLUL 7
Oprirea prieteniei cu paganii.

l. "Cand Domnul Dumnezeul tau te va duce in pamantul la care mergi ca sa-l mostenesti si va izgoni de la fata ta neamurile cele mari si multe si anume: pe Hetei, pe Gherghesei, pe Amorei, pe Canaanei, pe Ferezei, pe Hevei si pe Iebusei - sapte neamuri, care sunt mai mari si mai puternice decat tine -
2. Si le va da Domnul Dumnezeul tau in mainile tale si le vei bate, atunci sa le nimicesti, sa nu faci cu ele legamant si sa nu le cruti.
3. Sa nu te incuscresti cu ele: pe fiica ta sa nu o dai dupa fiul lui si pe fiica lui sa nu o iei pentru fiul tau,
4. Ca vor abate pe fiii tai de la Mine ca sa slujeasca altor dumnezei, si se va aprinde asupra voastra mania Domnului si curand te va pierde.
5. Ci sa faceti cu ele asa: jertfelnicile lor sa le stricati, stalpii lor sa-i daramati, dumbravile lor sa le taiati si idolii dumnezeilor lor sa-i ardeti cu foc.
6. Ca esti poporul sfant al Domnului Dumnezeului tau si te-a ales Domnul Dumnezeul tau ca sa-I fii poporul Lui ales din toate popoarele de pe pamant.
7. Si Domnul v-a primit, nu pentru ca sunteti mai multi la numar decat toate popoarele - caci sunteti mai putini la

numar decat toate popoarele, -
8. Ci pentru ca va iubeste Domnul; si ca sa Isi tina juramantul pe care 1-a facut parintilor vostri, v-a scos Domnul cu mana tare si cu brat inalt si v-a scapat din casa robiei si din mana lui Faraon, regele Egiptului.
9. Sa stii dar ca Domnul Dumnezeul tau este adevaratul Dumnezeu, Dumnezeu credincios, Care pazeste legamantul Sau si mila Sa, pana la al miilea neam, catre cei ce-L iubesc si pazesc poruncile Lui;
10. Si rasplateste la fel celor ce-L urasc, pierzandu-i, si nu intarzie sa rasplateasca, eu aceeasi masura, celor ce-L urasc.
11. Pazeste dar poruncile, hotararile si legile pe care-ti poruncesc astazi sa le implinesti.
12. De vei asculta legile acestea, de le vei pazi si le vei implini, atunci si Domnul Dumnezeul tau va tine legamantul si mila Sa fata de tine, cum S-a jurat El parintilor tai;
13. Te va iubi, te va binecuvanta, te va inmulti si va binecuvanta rodul pantecelui tau, rodul pamantului tau, painea ta, vinul tau, untdelemnul tau, pe cele nascute ale vitelor tale mari si ale oilor turmei tale in pamantul acela, pentru care S-a jurat El parintilor tai sa ti-l dea tie.
14. Si vei fi binecuvantat mai mult decat toate popoarele si nu se va afla sterp sau stearpa nici intre ai tai, nici intre dobitoacele tale.
15. Va departa de la tine Domnul Dumnezeul tau toata neputinta si nici una din bolile cele rele ale Egiptenilor, pe care le-ai vazut si le stii, nu va aduce asupra ta, ci le va trimite asupra celor ce te urasc pe tine
16. Manca-vei toata agonisita popoarelor pe care Domnul Dumnezeul tau ti le va da tie; sa nu le crute ochiul tau si sa nu slujesti dumnezeilor lor, ca aceasta este cursa pentru tine.
17. Nu cumva sa zici in inima ta: Popoarele acestea sunt mai mari la numar decat mine, cum le voi putea izgoni?
18. Sa nu te temi de ele, ci adu-ti aminte ce a facut Domnul Dumnezeul tau cu Faraon si cu tot Egiptul,
19. Si de acele incercari mari, pe care le-au vazut ochii tai, de acele semne si minuni mari, de mana cea tare si de bratul cel inalt cu care te-a scos Domnul Dumnezeul tau. Tot asa va face Domnul Dumnezeul tau cu toate popoarele de care te temi.
20. Inca si viespi va trimite Domnul Dumnezeul tau asupra lor pana ce vor pieri cei ce au ramas si s-au ascuns de la fata ta.
21. Nu te inspaimanta de ei, ca Domnul Dumnezeul tau, Cel din mijlocul tau, este Dumnezeu mare si minunat.
22. Domnul Dumnezeul tau va izgoni dinaintea ta popoarele acestea incetul cu incetul; nu poti sa le pierzi repede, ca sa nu se pustiiasca pamantul si sa nu se inmulteasca impotriva ta fiarele campului;
23. Ci ti le va da Domnul Dumnezeul tau si le va pune in mare tulburare, incat vor pieri.
24. Va da pe regii lor in mainile tale si tu vei pierde numele lor de sub cer: nimeni nu-ti va putea sta inainte pana ii vei starpi.
25. Idolii dumnezeilor lor sa-i ardeti cu foc; sa nu doresti a lua argintul sau aurul de pe ei, ca sa nu-ti fie aceasta cursa, ca uraciune sunt acestia inaintea Domnului Dumnezeului tau,
26. Si uraciunea idoleasca sa n-o duci in casa ta, ca sa nu cazi sub blestem, ca ea. Fereste-te de aceasta si sa-ti fie scarba de ea, ca este blestemata".

CAPITOLUL 8

Indemn catre popor sa nu uite binefacerile lui Dumnezeu.

l. "Siliti-va sa impliniti toate poruncile acestea pe care vi le dau eu astazi, ca sa fiti vii si sa va inmultiti si sa va duceti sa luati in stapanire pamantul cel bun pe care cu juramant 1-a fagaduit Domnul Dumnezeul parintilor vostri.
2. Sa-ti aduci aminte de toata calea pe care te-a povatuit Domnul Dumnezeul tau prin pustie de acum patruzeci de ani, ca sa te smereasca, ca sa te incerce si ca sa afle ce este in inima ta si de ai sa pazesti sau nu poruncile Lui.
3. Te-a smerit, te-a pedepsit cu foamea si te-a hranit cu mana pe care nu o cunosteai si pe care nu o cunosteau nici parintii tai, ca sa-ti arate ca nu numai cu paine traieste omul, ci ca omul traieste si cu tot Cuvantul ce iese din gura Domnului.
4. Haina ta nu s-a invechit pe tine si piciorul tau n-a capatat bataturi in acesti patruzeci de ani.
5. Dar sa stii in inima ta ca Domnul Dumnezeul tau te invata, cum invata omul pe fiul sau.
6. Pazeste dar poruncile Domnului Dumnezeului tau, umbland in caile Lui si temandu-te de El.
7. Ca Domnul Dumnezeul tau te va duce intr-o tara buna, tara de curgeri de apa, de izvoare si de ape adanci, care tasnesc in vai si in munti;
8. Tara in care se afla: grau, orz, vita de vie, smochine si rodii;

9. Intr-o tara unde sunt maslini, untdelemn si miere, in care fara lipsa vei manca painea ta si nu vei duce lipsa de nimic; in care pietrele au fier si din muntii careia vei scoate arama.
10. Cand insa vei manca si te vei satura, sa binecuvantezi pe Domnul Dumnezeul tau pentru tara cea buna pe care ti-a dat-o.
11. Fereste-te de a uita pe Domnul Dumnezeul tau si de a nu pazi poruncile Lui, legile Lui si hotararile Lui pe care ti le spun eu astazi.
12. Cand vei manca si te vei satura si iti vei face case frumoase si vei trai in ele;
13. Cand vei avea multe vite mari si marunte si mult argint si aur si vei avea de toate la tine,
14. Vezi sa nu se mandreasca inima ta si sa nu uiti pe Domnul Dumnezeul tau Care te-a scos din Egipt, din casa robiei;
15. Care te-a povatuit prin pustiul cel mare si groaznic, unde sunt serpi veninosi, scorpioni si locuri arse de soare si fara de apa;
16. Care a scos pentru tine izvor din stanca de cremene, te-a hranit in pustie cu mana pe care tu n-o cunosteai si n-o cunosteau nici parintii tai, ca sa te smereasca si sa te incerce,
17. Ca sa-ti faca bine in urma si ca sa nu zici in inima ta: Puterea mea si taria mainii mele mi-au adus bogatia aceasta;
18. Ci ca sa-ti aduci aminte de Domnul Dumnezeul tau, ca El iti da putere sa faci bogatie, ca sa-Si tina, ca acum, legamantul Lui, pe care cu juramant l-a intarit cu parintii tai.
19. Iar daca vei uita pe Domnul Dumnezeul tau si vei merge dupa dumnezeii altora, vei sluji acelora si te vei inchina lor, va marturisesc astazi pe cer si pe pamant ca veti pieri.
20. Cum pier popoarele, pe care Domnul Dumnezeu le pierde dinaintea voastra, asa veti pieri si voi, de nu veti asculta glasul Domnului Dumnezeului vostru!"

CAPITOLUL 9

Moise aminteste Israelitilor faradelegile lor din trecut.

1. "Asculta, Israele, de acum tu vei trece Iordanul, ca sa intri si sa cuprinzi popoare mai mari si mai puternice decat tine si cetati mari cu ziduri pana la cer,
2. Precum si pe poporul cei mare, mult la numar si inalt la statura, pe fiii lui Enac, de care tu ai auzit spunandu-se: Cine se va impotrivi fiilor lui Enac?"
3. Afla dar astazi ca Domnul Dumnezeul tau merge inaintea ta. Acesta este foc mistuitor: pierde-i-va si-i va dobori inaintea ta, si tu ii vei izgoni si-i vei omori curand, cum ji-a grait Domnul.
4. Cand ii va izgoni Domnul Dumnezeul tau de la fata ta, sa nu zici in inima ta: Pentru dreptatea mea m-a adus Domnul sa stapanesc pe acest pamant bun", caci pentru necredinciosia popoarelor acestora le izgoneste Domnul de la fata ta.
5. Nu pentru dreptatea ta si nici pentru dreptatea inimii tale mergi sa mostenesti pamantul lor, ci pentru necredinta si faradelegile popoarelor acestora le izgoneste Domnul Dumnezeul tau de la fata ta si ca sa implineasca fagaduinta cu care S-a jurat Domnul parintilor tai: lui Avraam, lui Isaac si lui Iacov.
6. De aceea sa stii astazi ca nu pentru dreptatea ta iti da Domnul Dumnezeul tau sa mostenesti acest pamant bun, ca tu esti un popor tare la cerbice.
7. Tine minte si nu uita de cate ori ai maniat pe Domnul Dumnezeul tau in pustie; din ziua cand ati iesit din pamantul Egiptului si pana ce au sosit la locul acesta, necontenit v-ati impotrivit Domnului.
8. La Horeb ati maniat pe Domnul si ati pornit pe Domnul asupra voastra, asa incat a vrut sa va piarda.
9. Cand m-am suit eu pe munte, ca sa primesc lespezile de piatra, tablele legamantului, pe care 1-a incheiat Domnul cu voi, am stat in munte patruzeci de zile si patruzeci de nopti,
10. Si nici paine n-am mancat, nici apa n-am baut. Atunci mi-a dat Domnul doua table de piatra, scrise cu degetul lui Dumnezeu; pe acelea erau scrise toate cuvintele pe care vi le-a grait Domnul pe munte, din mijlocul focului, in ziua adunarii.
11. Dar dupa trecerea celor patruzeci de zile si patruzeci de nopti, cand mi-a dat Domnul cele doua table de piatra, tablele legamantului, mi-a zis Domnul:
12. "Scoala si te pogoara repede de aici, ca s-a razvratit poporul tau pe care l-ai scos din Egipt; curand s-a abatut el de la calea pe care i-am poruncit sa mearga si si-a facut chip turnat".
13. Tot atunci mi-a mai zis Domnul: "De mai multe ori ti-am grait si ti-am zis: Ma uit la poporul acesta si vad ca este

popor tare la cerbice.
14. Lasa-Ma dar acum sa-l pierd si sa sterg numele lui de sub cer si voi ridica din tine popor mai mare, mai puternic si mai mult la numar decat ei".
15. Atunci eu m-am intors si m-am pogorat din munte, iar muntele ardea in foc. Cele doua table ale legamantului erau in amandoua mainile mele.
16. Am vazut insa ca voi pacatuiserati inaintea Domnului Dumnezeului vostru, va facuserati un vitel turnat si va abatuserati curand de la calea pe care va poruncise Domnul sa o urmati.
17. Am luat atunci cele doua table si, aruncandu-le cu amandoua mainile mele, le-am sfaramat inaintea ochilor vostri.
18. Apoi am ingenunchiat a doua oara inaintea Domnului, ca si intaia oara, patruzeci de zile si patruzeci de nopti, fara sa manance paine si fara sa beau apa; m-am rugat pentru pacatele voastre cu care ati gresit voi, facand rau inaintea ochilor Domnului Dumnezeului vostru si miniindu-L.
19. Ca eu am fost ingrozit de mania si de iutimea cu care Se maniase Domnul pe voi, voind sa va piarda. Si m-a auzit Domnul si de data aceasta.
20. Atunci Se maniase Domnul foarte tare si pe Aaron, vrand sa-l piarda si pe el; dar m-am rugat eu in vremea aceea si pentru Aaron.
21. Iar pacatul vostru pe care l-ati facut, adica vitelul, l-am luat, l-am ars in foc, l-am sfaramat si l-am pisat bine, pana cand s-a facut marunt ca praful, si. praful acesta l-am aruncat in paraul ce curgea din munte.
22. La Tabeerah, la Masa si la Chibrot-Hataava voi iarasi ati maniat pe Domnul Dumnezeul vostru.
23. Cand v-a trimis Domnul din Cades-Barnea, zicand: Mergeti de luati pamantul pe care vi-l dau Eu, v-ati impotrivit poruncii Domnului Dumnezeului vostru si nu l-ati crezut, nici n-ati ascultat glasul Lui.
24. Nesupusi ati fost Domnului chiar din ziua cand am inceput a va cunoaste.
25. Ingenunchind, asadar, inaintea Domnului, m-am rugat eu patruzeci de zile si patruzeci de nopti, caci Domnul zisese sa va piarda. Eu insa m-am rugat Domnului si am zis:
26. Stapane Doamne, Imparate, Dumnezeule, nu pierde pe poporul Tau si mostenirea Ta, pe care l-ai izbavit cu marirea puterii Tale si pe care l-ai scos din Egipt cu mana tare si cu bratul Tau cel inalt.
27. Adu-Ti aminte de robii Tai: Avraam, Isaac si Iacov, carora Te-ai jurat pe Tine Insuti; nu Te uita la cerbicia poporului acestuia, nici la necredinta lui, nici la pacatele lui,
28. Ca cei ce traiesc in pamantul de unde ne-ai scos Tu sa nu zica: Domnul nu i-a putut duce in pamantul ce le-a fagaduit si, urandu-i, i-a scos ca sa-i omoare in pustiu.
29. Ei sunt poporul Tau si mostenirea Ta, pe care l-ai scos din pamantul Egiptului cu puterea Ta cea mare si cu bratul Tau cel inalt".

CAPITOLUL 10

Alte table ale legii. Pazirea legii Domnului.

l. "Atunci mi-a zis Domnul: Ciopleste-ti doua table de piatra, ca si cele dintai, si suie-te la Mine in munte si-ti fa un chivot de lemn;
2. Ca Eu am sa scriu pe tablele acelea cuvintele ce au fost pe tablele cele dintai, pe care le-ai sfaramat, iar tu sa le pui in chivot.
3. Am facut atunci un chivot din lemn de salcam, am cioplit doua table de piatra, ca si cele dintai, si m-am suit in munte cu cele doua table in mainile mele.
4. Iar El a scris pe table, cum fusese scris si pe cele dintai, cele zece porunci pe care vi le spusese Domnul pe munte din mijlocul focului, in ziua adunarii, si mi le-a dat Domnul mie;
5. Iar eu m-am intors si m-am pogorat din munte si am pus tablele in chivotul pe care-l facusem, ca sa stea acolo, cum imi poruncise Domnul.
6. Apoi au plecat fiii lui Israel din Beerot-Bene-Iaacan la Mosera. Acolo a murit Aaron si a fost ingropat acolo si in locul lui s-a facut preot Eleazar, fiul lui.
7. De acolo am plecat la Gudgod si din Gudgod la Iotbata, in pamantul unde sunt cursuri de apa.
8. In vremea aceea a ales Domnul semintia lui Levi, ca sa poarte chivotul legamantului Domnului, sa stea inaintea Domnului, sa-I slujeasca, sa se roage si sa-I binecuvanteze numele Lui, cum face pana in ziua de astazi.
9. De aceea n-are levitul parte si mostenire cu fratii sai, caci mostenirea lui este Domnul, cum i-a spus Domnul Dumnezeul tau.

10. Deci am stat eu pe munte, ca si intaia oara, patruzeci de zile si patruzeci de nopti; si m-a ascultat Domnul si de asta data si n-a mai vrut Domnul sa te piarda,
11. Ci mi-a zis Domnul: Scoala si mergi inaintea poporului acestuia, ca sa intre si sa mosteneasca pamantul pentru care M-am jurat parintilor lor sa li-l dau.
12. Asadar, Israele, ce cere de la tine Domnul Dumnezeul tau? - Numai aceasta: sa te temi de Domnul Dumnezeul tau, sa umbli in toate caile Lui, sa-L iubesti si sa slujesti Domnului Dumnezeului tau, din toata inima ta si din tot sufletul tau;
13. Sa pazesti poruncile Domnului Dumnezeului tau si hotararile Lui pe care ti le spun eu astazi, ca sa-ti fie bine.
14. Iata, al Domnului Dumnezeului tau este cerul si cerurile cerurilor, pamantul si toate cele de pe el.
15. Dar numai pe parintii tai i-a primit Domnul si i-a iubit si v-a ales pe voi, samanta lor de dupa ei, din toate popoarele, cum vedeti astazi.
16. Deci sa taiati imprejur inima voastra si de acum inainte sa nu mai fiti tari la cerbice;
17. Ca Domnul Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor si Stapanul stapanilor, Dumnezeu mare si puternic si minunat, Care nu cauta la fata, nici nu ia mita;
18. Care face dreptate orfanului si vaduvei si iubeste pe pribeag si-i da paine si hrana.
19. Sa iubiti si voi pe pribeag, ca si voi ati fost pribegi in pamantul Egiptului.
20. De Domnul Dumnezeul tau sa te temi, numai Lui sa-I slujesti, de El sa te lipesti si cu numele Lui sa te juri.
21. El este lauda ta si El este Dumnezeul tau, Cel ce a facut cu tine acele lucruri mari si infricosatoare pe care le-au vazut ochii tai.
22. Saptezeci si cinci de suflete erau parintii tai cand au venit in Egipt, iar acum Domnul Dumnezeul tau ti-a sporit numarul ca stelele cerului".

CAPITOLUL 11
Continuarea indemnului de a pazi poruncile Domnului.

11. "Sa iubesti dar pe Domnul Dumnezeul tau si sa pazesti in toate zilele cele ce ti-a poruncit El sa pazesti: hotararile Lui, legile Lui si poruncile Lui.
2. Bagati de seama dar ca eu nu graiesc cu copiii vostri, care nu stiu si n-au vazut pedeapsa Domnului Dumnezeului vostru, nici slava Lui, nici mana Lui cea tare, nici bratul Lui cel inalt,
3. Nici semnele Lui, nici lucrurile Lui, pe care le-a facut in mijlocul Egiptului cu Faraon, regele egiptean, si cu tot pamantul lui,
4. Nici ce a facut El cu ostirea egipteana, cu caii lui si cu carele lui, pe care le-a inecat in apele Marii Rosii, cand alergau dupa voi; si i-a pierdut Domnul Dumnezeu pana in ziua de astazi;
5. Nici ce a facut El pentru voi in pustie, pana cand ati ajuns in locul acesta;
6. Nici ce a facut El cu Datan si Abiron, fiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cand si-a deschis pamantul gura sa si in mijlocul a tot Israelul i-a inghitit pe ei, pe familiile lor, corturile lor si toata averea ce o aveau.
7. Caci ochii vostri au vazut toate lucrurile cele mari ale Domnului, pe care le-a facut El.
8. De aceea paziti toate poruncile Lui, pe care vi le spun eu astazi, ca sa fiti vii si sa va intariti, sa va duceti sa mosteniti pamantul in care veti trece peste Iordan ca sa-l stapaniti;
9. Si ca sa traiti multa vreme in pamantul acela pentru care Domnul S-a jurat parintilor vostri sa li-l dea lor si semintiei lor, in pamantul unde curge miere si lapte.
10. Caci pamantul la care mergi tu ca sa-l stapanesti nu este ca pamantul Egiptului din care ai iesit, unde, semanand samanta, o udai cu ajutorul picioarelor tale, ca pe o gradina de legume.
11. Ci pamantul in care treceti ca sa-l stapaniti este o tara cu munti si cu vai si se adapa cu apa din ploaia cerului.
12. Este tara de care poarta grija Domnul Dumnezeul tau; ochii Domnului Dumnezeului tau sunt necontenit asupra ei, de la inceputul anului pana la sfarsitul lui.
13. De veti asculta poruncile Mele pe care vi le dau astazi, zice Domnul, si veti iubi pe Domnul Dumnezeul vostru si-I veti sluji din toata inima si din tot sufletul vostru,
14. Voi da pamantului vostru ploaie la vreme, timpurie si tarzie, si-ti vei strange painea ta, vinul tau si untdelemnul tau;
15. Voi da iarba pe campia ta pentru dobitoacele tale si vei manca si te vei satura.
16. Paziti-va sa nu se mandreasca inima voastra si sa nu va abateti, nici sa va apucati sa slujiti altor dumnezei si sa va inchinati lor.

17. Ca atunci se va aprinde mania Domnului asupra voastra, va inchide cerul si nu va fi ploaie si pamantul nu-si va da roadele sale; iar voi veti pieri curand de pe pamantul cel bun pe care Domnul vi-l da.
18. Puneti dar aceste cuvinte ale mele in inima voastra si in sufletul vostru; legati-le ca semn la mana voastra si sa le aveti ca pe o tablita pe fruntea voastra.
19. Sa invatati acestea si pe fiii vostri, graind de ele cand sedeti acasa si cand mergeti pe cale, cand va culcati si cand va sculati.
20. Sa le scrieti pe usorii caselor voastre si pe portile voastre,
21. Ca zilele voastre si zilele copiilor vostri in acel pamant bun, pentru care Domnul S-a jurat parintilor vostri, sa fie atat de multe, cate vor fi zilele cerului deasupra pamantului.
22. Ca de veti pazi voi toate poruncile acestea, pe care va poruncesc sa le paziti, si de veti iubi pe Domnul Dumnezeul vostru, umbland in toate caile Lui si lipindu-va de El,
23. Va alunga Domnul toate popoarele acestea de la fata, voastra si veti stapani popoare mai mari si mai puternice decat voi.
24. Tot locul pe care va calca piciorul vostru va fi al vostru; de la pustiu pana la Liban, de la raul Eufratului si pana la marea cea de la asfintit, se vor intinde hotarele voastre.
25. Nimeni nu va putea sta inaintea voastra; Domnul Dumnezeul vostru va aduce frica si cutremur peste tot pamantul dinaintea voastra, in care veti calca voi, dupa cum v-a grait.
26. Iata, eu va pun astazi inainte binecuvantare si blestem:
27. Binecuvantare veti avea daca veti asculta poruncile Domnului Dumnezeului vostru, pe care vi le spun eu astazi; iar blestem, daca nu veti asculta poruncile Domnului Dumnezeului vostru,
28. Ci va veti abate de la calea pe care v-o poruncesc astazi si veti merge dupa dumnezei pe care nu-i stiti.
29. Cand te va duce Domnul Dumnezeul tau in pamantul acela in care mergi ca sa-l mostenesti, atunci sa rostesti binecuvantarea pe muntele Garizim si blestemul pe muntele Ebal.
30. Iata, acestia sunt peste Iordan, in drumul spre asfintitul soarelui, in pamantul Canaaneilor, care locuiesc pe sesul Arabah din fata Ghilgalei, aproape de stejarul More.
31. Caci voi veti trece Iordanul, ca sa mergeri sa luati pamantul pe care Domnul Dumnezeul vostru vi-l da mostenire vesnica si-l veti lua in stapanire si veti trai in el.
32. Asadar siliti-va sa paziti toate hotararile si poruncile Lui pe care vi le pun eu astazi inainte".

CAPITOLUL 12

Locul adevaratei slujiri a lui Dumnezeu.

l. "Iata hotararile si legile pe care trebuie sa va siliti a le implini in pamantul ce Domnul Dumnezeul parintilor vostri vi-l da in stapanire, in toate zilele cit veti trai in pamantul acela.
2. Sa pustiiti toate locurile in care popoarele ce le veti supune au slujit dumnezeilor lor, cele din muntii inalti, cele de pe dealuri si cele de sub orice copac umbros.
3. Sa daramati jertfelnicele lor, sa stricati stalpii lor, sa arderi cu foc copacii lor, sa sfaramati idolii dumnezeilor lor si sa stergeti numele lor din locurile acelea.
4. Iar Domnului Dumnezeului vostru sa nu-I faceti asa;
5. Ci la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul vostru din toate semintiile voastre, ca sa-Si puna numele Sau asupra lui, sa veniti sa-l cercetati.
6. Acolo sa aduceti arderile de tot ale voastre si jertfele voastre, zeciuielile voastre si ridicarea mainilor voastre, fagaduintele voastre, prinoasele voastre cele de buna voie si jertfele voastre de pace, pe intaii nascuti ai vitelor voastre mari si ai vitelor voastre mici;
7. Sa mancati acolo inaintea Domnului Dumnezeului vostru si sa va veseliti cu familiile voastre pentru toate cate au facut mainile voastre si cu cate v-a binecuvantat Domnul Dumnezeul vostru.
8. Sa nu faceti asa cum facem noi acum aici, adica ceea ce i se pare fiecaruia ca este bine;
9. Caci noi acum n-am intrat in locul odihnei si in mostenirea pe care ji-o da Domnul Dumnezeul tau;
10. Ci cand veti trece Iordanul si va veti aseza in pamantul ce vi-l da Domnul Dumnezeul vostru mostenire, cand El va va linisti de toti vrajmasii vostri, care va inconjura, si veti trai la adapost de primejdii,
11. Atunci la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul vostru, ca sa-Si puna numele asupra Lui, acolo sa aduceti tot ce v-am poruncit Eu astazi: arderile de tot ale voastre, jertfele voastre, zeciuielile voastre, ridicarea mainilor voastre si toate cele alese dupa fagaduintele voastre, ce ati fagaduit Domnului Dumnezeului vostru.

12. Sa va veseliti inaintea Domnului Dumnezeului vostru, voi, fiii vostri si fiicele voastre, robii vostri, roabele voastre si levitul cel din mijlocul salasurilor voastre, ca acela n-are parte si mostenire cu voi.
13. Fereste-te de a-ti aduce arderile de tot ale tale in orice loc s-ar intampla,
14. Ci numai in locul acela pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tau in una din semintiile tale, si fa tot ce ti-am poruncit eu astazi.
15. Totusi, cand iti va pofti sufletul, vei putea sa junghii si sa mananci carne oriunde vei trai, dupa binecuvantarea pe care ti-a dat-o Domnul Dumnezeul tau; cel ce va fi necurat si cel ce va fi curat vor putea sa manance carne, cum se mananca cea de caprioara si cea de cerb.
16. Numai sange sa nu mancati, ci sa-l varsati jos ca apa.
17. Tu nu vei putea sa mananci in salasurile tale zeciuiala de la painea ta, de la vinul tau si de la untdelemnul tau, intaii nascuti ai vitelor tale mari si ai vitelor tale marunte, nici darurile tale de buna voie, pe care le-ai fagaduit, nici prinoasele tale cele de buna voie, nici cele ridicate ale mainilor tale,
18. Ci acestea sa le mananci inaintea Domnului Dumnezeului tau, in locul acela pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tau, tu si fiul tau, fiica ta, robul tau si roaba ta, levitul si strainul care este in locasurile tale si sa te veselesti inaintea Domnului Dumnezeului tau de toate cate au facut mainile tale.
19. Baga de seama sa nu parasesti pe levit in toate zilele cit vei trai in pamantul tau.
20. Cand va largi Domnul Dumnezeul tau hotarele tale, precum ti-a grait El, si vei zice: Voi manca si carne, pentru ca sufletul tau doreste sa manance carne, mananca si carne, dupa dorinta sufletului tau.
21. De va fi departe de tine locul pe care l-a ales Domnul Dumnezeul tau, ca sa-Si puna numele asupra lui, atunci sa junghii din vitele tale mari si marunte pe care ti le-a dat Domnul Dumnezeul tau, dupa cum ti-am poruncit eu, si sa mananci in locuintele tale, dupa dorinta sufletului tau.
22. Dar sa le mananci cum se mananca cerbul si caprioara; aceasta poate sa manance si cel curat si cel necurat al tau.
23. Dar ia bine seama sa nu mananci sange, pentru ca sangele are in el viata si sa nu mananci viata laolalta cu carnea.
24. Sa nu mananci sangele, ci sa-l versi jos ca apa.
25. Sa nu-l mananci, ca sa-ti fie bine in veci, tie si copiilor tai de dupa tine, si bine-ti va fi de vei face cele bune si cele placute inaintea ochilor Domnului Dumnezeului tau.
26. Dar cele inchinate ale tale, cate le vei avea, si cele fagaduite ale tale, ia-le si vino la locul acela pe care 1-a ales Domnul Dumnezeul tau, ca sa se cheme numele Lui acolo.
27. Sa savarsesti arderile de tot ale tale, carnea si sangele, pe jertfelnicul Domnului Dumnezeului tau; sangele celorlalte jertfe ale tale sa fie varsat langa jertfelnicul Domnului Dumnezeului tau, iar carnea lor s-o mananci.
28. Asculta si implineste toate poruncile acestea pe care ti le dau eu astazi, ca sa-ti fie bine in veci, tie si copiilor tai si bine-ti va fi de vei face cele bune si placute inaintea ochilor Domnului Dumnezeului tau.
29. Cand Domnul Dumnezeul tau va pierde de la fata ta popoarele la care mergi, ca sa le cuprinzi, si dupa ce le vei cuprinde si te vei aseza in pamantul lor,
30. Atunci sa te pazesti ca sa nu cazi in cursa si sa le urmezi lor, dupa ce le vei pierde de pe fata pamantului, si sa nu cauti pe dumnezeii lor, zicand: Cum au slujit popoarele acestea dumnezeilor lor, asa voi face si eu.
31. Sa nu faci asa Domnului Dumnezeului tau, caci aceia fac dumnezeilor lor toate de care se indeparteaza Domnul si pe care le uraste El; aceia si pe fiii si pe fiicele lor le ard pe foc inaintea dumnezeilor lor.
32. Toate cate va poruncesc siliti-va sa le impliniti si nici sa adaugi si nici Sa lasi ceva din ele".

CAPITOLUL 13
Pedeapsa proorocilor mincinosi.

l. "De se va ridica in mijlocul tau prooroc sau vazator de vise si va face inaintea ta semn si minune,
2. Si se va implini semnul sau minunea aceea, de care ti-a grait el, si-ti va zice atunci: Sa mergem dupa alti dumnezei, pe care tu nu-i stii si sa le slujim acelora,
3. Sa nu asculti cuvintele proorocului aceluia sau ale acelui vazator de vise, ca prin aceasta va ispiteste Domnul Dumnezeul vostru, ca sa afle de iubiti pe Domnul Dumnezeul vostru din toata inima voastra si din tot sufletul vostru.
4. Domnului Dumnezeului vostru sa-I urmati si de El sa va temeti; sa paziti poruncile Lui si glasul Lui sa-l ascultati; Lui sa-I slujiti si de El sa va lipiti.

5. Iar pe proorocul acela sau pe vazatorul acela de vise sa-l dati mortii, pentru ca v-a sfatuit sa va abateti de la Domnul Dumnezeul vostru, Cel ce v-a scos din pamantul Egiptului si v-a izbavit din casa robiei, dorind sa te abata de la calea pe care ti-a poruncit Domnul Dumnezeul tau sa mergi; pierde dar raul din mijlocul tau.
6. De te va indemna in taina fratele tau, fiul tatalui tau, sau fiul mamei tale, sau fiul tau, sau fiica ta, sau femeia de la sanul tau, sau prietenul tau care este pentru tine ca sufletul tau, zicand: Haidem sa slujim altor dumnezei, pe care tu si parintii tai nu i-ati stiut,
7. Dumnezeilor acelor popoare, care locuiesc imprejurul tau, aproape sau departe de tine, de la un capat pana la celalalt al pamantului,
8. Sa nu te invoiesti cu ei, nici sa-i asculti; sa nu-i crute ochii tai, sa nu-ti fie mila de ei, nici sa-i ascunzi;
9. Ci ucide-i; mana ta sa fie inaintea tuturor asupra lor, ca sa-i ucida, si apoi sa urmeze mainile a tot poporul.
10. Sa-i ucizi cu pietre pana la moarte, ca au incercat sa te abata de la Domnul Dumnezeul tau, Care te-a scos din pamantul Egiptului si din casa robiei.
11. Tot Israelul va auzi aceasta si se va teme si nu se vor mai apuca pe viitor sa mai faca in mijlocul tau asemenea rau.
12. De vei auzi de vreuna din cetatile tale, pe care Domnul Dumnezeul tau ti le da ca sa locuiesti,
13. Ca s-au ivit in ea oameni necredinciosi dintre ai tai si au smintit pe locuitorii cetatii lor, zicand: Haidem sa slujim altor dumnezei, pe care voi nu i-ati stiut,
14. Cauta, cerceteaza si intreaba bine, si de va fi adevarat ca s-a intamplat uraciunea aceasta in mijlocul tau,
15. Sa lovesti pe locuitorii acelei cetati cu ascutisul sabiei, s-o dai, blestemului pe ea si tot ce este in ea si dobitoacele ei sa le treci prin ascutisul sabiei.
16. Iar prazile ei sa le aduni toate in mijlocul pietii ei si sa arzi cu foc cetatea si toata prada ei, ca ardere de tot Domnului Dumnezeului tau; sa fie ea pe vecie daramata si niciodata sa nu se mai zideasca.
17. Nimic din cele blestemate sa nu se lipeasca de mana ta, ca sa-Si potoleasca Domnul iutimea maniei Sale si sa-ti dea mila si indurare, si sa te inmulteasca, cum ti-a grait si tie si cum S-a jurat parintilor tai,
18. De vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tau, pazind toate poruncile Lui pe care ti le dau acum si facand cele bune si placute inaintea ochilor Domnului Dumnezeului tau".

CAPITOLUL 14

Randuieli pentru jale. Mancari si zeciuieli.

l. "Voi sunteti fiii Domnului Dumnezeului vostru; sa nu faceti crestaturi pe trupul vostru si sa nu va tundeti parul de deasupra ochilor vostri, pentru morti;
2. Caci voi sunteti poporul sfant al Domnului Dumnezeului vostru si pe voi v-a ales Domnul ca sa-I fiti poporul Lui de mostenire dintre toate popoarele cate sunt pe pamant.
3. Sa nu mancati nici un lucru necurat.
4. Iata dobitoacele pe care le puteti manca:
5. Boul, oaia, capra, cerbul, gazela, antilopa, tapul, cerboaica, boul salbatic si capra salbatica.
6. Orice dobitoc care are copita despicata, cu spintecatura adanca intre amandoua partile copitei si care dobitoc rumega mancarea, se mananca.
7. Dintre cele ce isi rumega mancarea sau isi au copita despicata printr-o spintecatura adanca, numai acestea nu se mananca: camila, iepurele si iepurele de casa, pentru ca, desi acestea isi rumega mancarea, dar nu-si au copita despicata, acestea sunt necurate pentru voi.
8. Nu se mananca porcul, pentru ca, desi are copita despicata, nu isi rumega mancarea; acesta este necurat pentru voi. Carnea acestora sa n-o mancati si de starvurile lor sa nu va atingeti.
9. Din toate vietatile care sunt in apa, sa mancati pe acelea care au aripi si solzi;
10. Iar pe toate celelalte, care n-au aripi si solzi, sa nu le mancati; necurate sunt pentru voi.
11. Orice pasare curata s-o mancati.
12. Dar din ele sa nu mancati pe acestea: vulturul, vulturul rapitor si vulturul de mare,
13. Corbul, soimul, gaia cu soiurile ei,
14. Tot soiul de ciori,
15. Strutul, cucuveaua, pescarusul si uliul cu soiurile lui,
16. Huhurezul, ibisul si lebada,
17. Pelicanul, porfirionul si corbul de mare,

18. Cocostarcul, pupaza cu soiurile ei si liliacul.
19. Toate inaripatele taratoare sunt necurate pentru voi; sa nu le mancati.
20. Orice pasare curata s-o mancati.
21. Sa nu mancati nici o mortaciune, ci s-o dai strainului de alt neam ce se va intampla sa locuiasca in casa ta; acela s-o manance sau sa i-o vinzi, caci tu esti poporul sfant al Domnului Dumnezeului tau. Sa nu fierbi iedul in laptele mamei sale.
22. Sa osebesti zeciuiala din toate veniturile semanaturilor tale, care-ti vin din tarina ta in. fiecare an,
23. Si sa mananci inaintea Domnului Dumnezeului tau, la locul ce-l va alege El, ca sa-I fie numele acolo; adu zeciuiala din painea ta, din vinul tau, din untdelemnul tau si pe intaii nascuti ai vitelor tale mari si ai vitelor tale marunte, ca sa te inveti a te teme de Domnul Dumnezeul tau in toate zilele.
24. Iar de va fi pentru tine drumul lung, incat sa nu poti aduce acestea, pentru ca este departe de tine locul pe care l-a ales Domnul Dumnezeul tau, ca sa-si puna acolo numele Sau, si Domnul Dumnezeul tau te-a binecuvantat,
25. Atunci schimba acestea pe argint si ia argintul in mana ta si vino la locul pe care 1-a ales Domnul Dumnezeul tau;

26. Apoi cumpara pe argintul acesta tot ce doreste sufletul tau: boi, oi, vin, sichera si orice iti pofteste sufletul tau, si mananca acolo inaintea Domnului Dumnezeului tau si te veseleste, tu si familia ta.
27. Dar pe levitul care este in locasurile tale sa nu-l parasesti, caci el nu are parte si mostenire cu tine.
28. Iar dupa trecerea a trei ani, ia toate zeciuielile veniturilor tale din anul acela si le pune in locasurile tale;
29. Si sa vina levitul, caci el nu are parte si mostenire cu tine, si strainul si orfanul si vaduva care se afla in salasurile tale si sa manance si sa se sature, ca sa te binecuvanteze Domnul Dumnezeul tau in toate lucrurile mainilor tale, pe care le vei face tu".

CAPITOLUL 15
Anul al saptelea. Saracii, robii si inaii-nascuti.

l. "In anul al saptelea vei face iertare.
2. Iertarea insa va fi aceasta: tot imprumutatorul, care da imprumut aproapelui sau, sa ierte datoria si sa n-o mai ceara de la aproapele sau sau de la fratele sau, ca s-a vestit iertarea in cinstea Domnului Dumnezeului tau.
3. De la cel de alt neam sa ceri datoria; iar ce vei avea la fratele tau, sa-i ierti.
4. Numai asa nu va fi sarac printre voi; ca te va binecuvanta Domnul in pamantul acela pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da in stapanire, ca sa-l ai mostenire,
5. Daca vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tau si te vei sili sa plinesti toate poruncile acestea, care ti le spun eu astazi.
6. Caci Domnul Dumnezeul tau te va binecuvanta, dupa cum i-a grait si vei da imprumut altor poare, iar tu nu vei lua imprumut; si ti domni peste multe popoare, iar acelea nu vor domni peste tine.
7. Iar de va fi la tine sarac vreunul din fratii tai, in vreuna din cetatile tale de pe pamantul tau pe care ti-l da Domnul Dumnezeul tau, sa nu-ti invartosezi inima, nici sa-ti inchizi mana ta inaintea fratelui tau celui sarac;
8. Ci sa-i deschizi mana ta si sa-i dai imprumuturi potrivite cu nevoia lui si cu lipsa ce sufera.
9. Pazeste-te sa nu intre in inima ta gandul nelegiuit si sa zici: Se apropie anul al saptelea, anul iertarii; si sa nu se faca din pricina aceasta ochiul tau nemilostiv catre fratele tau cel sarac si sa-l treci cu vederea; ca acela va striga impotriva ta catre Domnul si va fi asupra ta pacat mare.
10. Da-i, da-i si imprumuturi cate-ti va cere si cit ii va trebui, si cand ii vei da, sa nu se intristeze inima ta, caci pentru aceasta te va binecuvanta Domnul Dumnezeul tau in toate lucrurile tale si in toate cate se vor lucra de mainile tale.
11. Caci nu va lipsi sarac din pamantul tau; de aceea iti si poruncesc eu: Deschide mana ta fratelui tau, saracului tau si celui lipsit din pamantul tau.
12. De ti se va vinde tie fratele tau, evreu sau evreica, sase ani sa fie rob la tine, iar in anul al saptelea sa-i dai drumul de la tine, slobod.
13. Iar cand ii vei da drumul ca sa fie slobod, sa nu-i dai drumul cu mainile goale;
14. Ci inzestreaza-l din turmele tale, din aria ta, de la teascul tau; da-i si lui din cele cu care te-a binecuvantat Domnul Dumnezeul tau.
15. Adu-ti aminte ca si tu ai fost rob in pamantul Egiptului si te-a izbavit Domnul Dumnezeul tau. Iata pentru ce iti poruncesc acestea astazi.

16. Iar daca acela iti va zice: Nu ma duc de la tine, pentru ca te iubesc pe tine si casa ta, si deci ii este bine la tine,

17. Sa iei sula si sa-i gauresti urechea lui de usor, si iti va fi rob pe vecie. Tot asa sa faci si cu roaba ta.
18. Sa nu socotesti o greutate pentru tine cand va trebui sa-i dai drumul de la tine ca sa fie slobod, caci in sase ani ti-a muncit de doua ori cat plata unui strain si te va binecuvanta Domnul Dumnezeul tau in toate cate vei face.
19. Tot intaiul nascut de parte barbateasca, ce se va naste din vitele tale cele mari si din vitele marunte ale tale, sa-l inchini Domnului Dumnezeului tau. Sa nu lucrezi cu boul tau intai-nascut si sa nu tunzi pe intaiul nascut din vitele tale marunte.
20. Inaintea Domnului Dumnezeului tau sa mananci acestea in fiecare an, tu si familia ta, la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tau.
21. Dar daca va avea vreo meteahna, schiopatare, sau orbire, sau alta meteahna oarecare, sa nu-l aduci jertfa Domnului Dumnezeului tau,
22. Ci sa-l mananci in cetatile tale; atat cel necurat cit si cel curat pot sa manance din el, cum mananca o caprioara sau un cerb.
23. Numai sangele lui sa nu-l mananci, ci sa-l versi jos, ca apa".

CAPITOLUL 16
Cele trei sarbatori mari de peste an.

1. "Sa pazesti luna Aviv si sa praznuiesti Pastile Domnului Dumnezeului tau, pentru ca in luna Aviv te-a scos Domnul Dumnezeul tau din Egipt, noaptea.
2. Sa junghii Pastile Domnului Dumnezeului tau din vite mari si din vite marunte, la locul pe care-l va alege Domnul, ca sa fie numele Lui acolo.
3. Sa nu mananci in timpul Pastilor paine dospita; sapte zile sa mananci azime, painea durerii, ca sa-ti aduci aminte de iesirea ta din pamantul Egiptului in toate zilele vietii tale, caci cu grabire ai iesit tu din pamantul Egiptului.
4. Sa nu se afle la tine aluat dospit in tot tinutul tau, timp de sapte zile, si din carnea care ai adus-o jertfa seara, in ziua intai, sa nu ramana nimic pe dimineata.
5. Tu nu pori sa junghii Pastile in vreuna din cetatile tale, pe care Domnul Dumnezeul tau ti le va da.
6. Ci numai in locul acela pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tau, ca sa ramana acolo numele Lui; sa junghii Pastile seara, la asfintitul soarelui, pe vremea cand ai iesit tu din Egipt.
7. Sa frigi si sa mananci in locul acela pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tau, iar a doua zi poti sa te intorci si sa intri in salasurile tale.
8. Sase zile sa mananci paine nedospita, iar in ziua a saptea este incheierea sarbatorii Domnului Dumnezeului tau; sa nu lucrezi in acele zile nimic, fara numai cele pentru suflet.
9. Sa numeri apoi sapte saptamani; dar sa incepi a numara cele sapte saptamani de cand se va incepe secerisul.
10. Si atunci sa savarsesti sarbatoarea saptamanilor Domnului Dumnezeului tau cu dar de bunavoie, cum iti va da mana si dupa cum vei putea, din cele cu care te-a binecuvantat Domnul Dumnezeul tau.
11. Sa te veselesti inaintea Domnului Dumnezeului tau, tu, fiul tau si fiica ta, robul tau si roaba ta, levitul din cetatile tale si strainul, orfanul si vaduva, care vor fi in mijlocul tau, in locul pe care l-a ales Domnul Dumnezeul tau, ca sa fie numele Lui acolo.
12. Adu-ti aminte ca ai fost rob in Egipt; tine dar si pazeste poruncile acestea.
13. Sarbatoarea corturilor s-o savarsesti in sapte zile, dupa ce vei aduna din aria ta si din teascul tau.
14. Si sa te veselesti in sarbatoarea ta: tu, fiul tau si fiica ta, robul tau si roaba ta, levitul si strainul, orfanul si vaduva, care sunt in cetatile tale.
15. Sapte zile sa sarbatoresti inaintea Domnului Dumnezeului tau, la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tau, ca sa fie numele Lui acolo; ca te va binecuvanta Domnul Dumnezeul tau in toate roadele si in tot lucrul mainilor tale, si tu de aceea sa fii vesel.
16. De trei ori pe an sa se infatiseze toti cei de parte barbateasca inaintea Domnului Dumnezeului tau la locul pe care-l va alege El: la sarbatoarea azimelor, la sarbatoarea saptamanilor si la sarbatoarea corturilor, dar nimeni sa nu se infatiseze inaintea fetei Domnului cu mainile goale.
17. Ci fiecare sa vina cu dar in mana sa, dupa cum 1-a binecuvantat Domnul Dumnezeul tau.
18. in toate cetatile tale, pe care ti le va da Domnul Dumnezeul tau, sa-ii pui judecatori si capetenii dupa semintiile tale, ca sa judece poporul cu judecata dreapta.

19. Sa nu strici legea, sa nu cauti la fata si sa nu iei mita, ca mita orbeste ochii inteleptilor si stramba pricinile drepte.
20. Cauta dreptate si iar dreptate, ca sa traiesti si sa stapanesti pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da.
21. Sa nu-ti sadesti dumbrava de orice fel de copaci imprejurul jertfelnicului pe care-l vei zidi Domnului Dumnezeului tau.
22. Si sa nu-ti ridici stalpi idolesti, care sunt urati de Domnul Dumnezeul tau".

CAPITOLUL 17

Idolatrii. Judecatorii. Regii.

l. Sa nu aduci jertfa Domnului Dumnezeului tau bou sau oaie cu meteahna, sau cu betesug, caci aceasta este uraciune inaintea Domnului Dumnezeului tau.
2. De se va afla la tine, in vreuna din cetatile tale, pe care ti le va da Domnul Dumnezeul tau, barbat sau femeie, care sa fi facut rau inaintea ochilor Domnului Dumnezeului tau, calcand legamantul Lui,
3. Si se va duce si se va apuca sa slujeasca altor dumnezei si se va inchina acelora, sau soarelui, sau lunii, sau la toata ostirea cereasca, ceea ce eu n-am poruncit;
4. Si ti se va vesti si vei auzi aceasta, sa cercetezi bine si de se va adeveri aceasta si se va fi facut uraciunea aceasta in Israel,
5. Sa scoti pe barbatul acela sau pe femeia aceea care au facut raul acesta la portile tale si sa-i ucizi cu pietre.
6. Cel osandit la moarte sa moara dupa spusele a doi sau trei martori; iar pe spusa unui singur martor sa nu fie osandit nimeni la moarte.
7. Mana martorilor sa se ridice asupra lui, ca sa-l ucida inaintea tuturor, si apoi sa se ridice mana a tot poporul. Pierde deci raul din mijlocul tau.
8. Daca in vreo pricina oarecare iti va fi greu de ales intre sange si sange, intre judecata si judecata, intre batai si batai si in cetatile tale parerile vor fi impartite, atunci scoala si du-te la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tau, ca sa-I fie numele acolo,
9. Si vino la preoti, la leviti si la judecatorul care va fi in zilele acelea si intreaba-i, iar ei iti vor spune cum sa judeci.
10. Fa dupa Cuvantul ce-ti vor spune ei in locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tau, ca sa fie chemat numele Lui acolo si sileste-te sa implinesti tot ceea ce te vor invata ei,
11. Dupa legea pe care te vor invata ei si dupa hotararea ce-ti vor spune-o sa faci si sa nu te abati nici la dreapta, nici la stanga de la cele ce-li vor spune ei.
12. Iar cine se va purta asa de indaratnic, incat sa nu asculte pe preotul care sta acolo la slujba inaintea Domnului Dumnezeului tau, sau pe judecatorul care va fi in zilele acelea, unul ca acela sa moara.
13. Pierde deci raul din Israel si va auzi tot poporul si se va teme si nu se va mai purta in viitor cu indaratnicie.
14. Cand vei ajunge tu in pamantul ce ti-l da Domnul Dumnezeul tau si-l vei lua in stapanire si te vei aseza in el si vei zice: Imi voi pune rege peste mine, ca celelalte popoare, care sunt imprejurul meu,
15. Atunci sa-ti pui rege peste tine pe acela pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tau: dintre fratii tai sa-ti pui rege peste tine; nu vei putea sa pui rege peste tine un strain, care nu este din fratii tai.
16. Dar sa nu-si inmulteasca acela caii si sa nu intoarca pe popor in Egipt, pentru ca sa-si inmulteasca el caii, caci Domnul v-a zis: Sa nu va mai intoarceri pe calea aceasta.
17. Sa nu-si inmulteasca femeile, ca sa nu se razvrateasca inima lui, si nici argintul si aurul lui sa nu si-l inmulteasca peste masura.
18. Caci, cand se va sui pe scaunul regatului sau, trebuie sa-si scrie pentru sine cartea legii acesteia din cartea care se afla la preotii levitilor,
19. Si sa fie aceasta la el si el sa o citeasca in toate zilele vietii sale, ca sa invete a se teme de Domnul Dumnezeul sau si sa se sileasca a implini toate cuvintele legii acesteia si toate hotararile acestea,
20. Ca sa nu se ingamfe inima lui fata de fratii lui si ca sa nu se abata el de la lege nici la dreapta, nici la stanga, ci ca sa fie el si fiii lui zile multe la domnie in Israel".

CAPITOLUL 18

Drepturile preotilor. Vraji. Mesia.

1. "Preotii, levitii si toata semintia lui Levi nu va avea parte si mostenire cu Israel; acestia sa se hraneasca cu jertfele Domnului si cu partea Lui;
2. Iar mostenire nu va avea el intre fratii sai, caci Domnul insusi este mostenirea lui, precum i-a grait El.
3. Iata ce sa se dea preotilor de la popor: cei ce aduc ca jertfa boi sau oi sa dea preotului spata, falcile si stomacul.

4. De asemenea parga de la graul tau, de la vinul tau si de la untdelemnul tau, parga de lana de la oile tale sa i-o dai lui,
5. Ca pe el 1-a ales Domnul Dumnezeul tau din toate semintiile tale, ca sa stea inaintea Domnului Dumnezeului tau si sa slujeasca intru numele Domnului, el si fiii lui in toate zilele.
6. De va pleca levitul din una din cetatile tale, din tot pamantul fiilor lui Israel, unde locuieste, si va veni, dupa dorinta sufletului sau, la locul ce 1-a ales Domnul,
7. Si va sluji in numele Domnului Dumnezeului tau, ca toti fratii sai leviti care stau inaintea Domnului,
8. Sa se foloseasca de aceeasi parte ca si ceilalti, pe langa cele primite din vanzarea mostenirii parintesti.
9. Cand vei intra tu in pamantul ce ti-l da Domnul Dumnezeul tau, sa nu te deprinzi a face uraciunile pe care le fac popoarele acestea.
10. Sa nu se gaseasca la tine de aceia care trec pe fiul sau fiica lor prin foc, nici prezicator, sau ghicitor, sau vrajitor, sau fermecator,
11. Nici descantator, nici chemator de duhuri, nici mag, nici de cei ce graiesc cu mortii.
12. Caci uraciune este inaintea Domnului tot cel ce face acestea, si pentru aceasta uraciune ii izgoneste Domnul Dumnezeul tau de la fata ta.
13. Iar tu fii fara prihana inaintea Domnului Dumnezeului tau;
14. Caci popoarele acestea, pe care le izgonesti tu, asculta de ghicitori si de prevestitori, iar tie nu-ti ingaduie aceasta Domnul Dumnezeul tau.
15. Prooroc din mijlocul tau si din fratii tai, ca si mine, iti va ridica Domnul Dumnezeul tau: pe Acela sa-L ascultati.
16. Ca tu la Horeb, in ziua adunarii, ai cerut de la Domnul Dumnezeul tau si ai zis: Sa nu mai aud glasul Domnului Dumnezeului meu si focul acesta mare sa nu-l mai vad, ca sa nu mor.
17. Atunci mi-a zis Domnul: Bine este ceea ce ti-au spus ei.
18. Eu le voi ridica Prooroc din mijlocul fratilor lor, cum esti tu, si voi pune cuvintele Mele in gura Lui si El le va grai tot ce-I voi porunci Eu.
19. Iar cine nu va asculta cuvintele Mele, pe care Proorocul Acela le va grai in numele Meu, aceluia ii voi cere socoteala.
20. Iar proorocul care va indrazni sa graiasca in numele Meu ceea ce nu i-am poruncit Eu sa graiasca, si care va grai in numele altor dumnezei, pe un astfel de prooroc sa-l dati mortii.
21. De vei zice in inima ta: Cum vom cunoaste Cuvantul pe care nu-l graieste Domnul?
22. Daca proorocul vorbeste in numele Domnului, dar Cuvantul acela nu se va implini si nu se va adeveri, atunci nu graieste Domnul Cuvantul acela, ci-l graieste proorocul din indrazneala lui; nu te teme de el".

CAPITOLUL 19

Cetatile de scapare. Pedeapsa martorilor mincinosi.

l. "Cand Domnul Dumnezeul tau va pierde pe popoarele al caror pamant ti-l da tie Domnul Dumnezeul tau, si tu vei intra in mostenirea lor si te vei aseza in cetatile lor si in casele lor,
2. Atunci sa-ti alegi trei cetati in tara ta pe care Domnul Dumnezeul tau ti-o da in stapanire.
3. Sa-ti faci drum si sa imparti in trei parti tot pamantul tau pe care ti-l da Domnul Dumnezeul tau de mostenire. Acelea vor sluji ca loc de scapare oricarui ucigas.
4. Si iata care ucigas va fugi acolo si va trai: cel ce va ucide pe aproapele sau fara voie si fara sa-i fi fost vrajmas nici cu o zi, nici cu doua inainte;
5. Cel ce se va duce cu aproapele sau in padure sa taie lemne si, invartind mana sa cu toporul, ca sa taie un copac, va sari toporul din coada si va lovi pe aproapele si acela va muri, acesta sa fuga in una din aceste cetati ale tale, spre a scapa cu viata,
6. Ca razbunatorul sangelui, in aprinderea inimii lui, sa nu se manie pe ucigas si sa nu-l ajunga pe acesta, daca va fi lung drumul, si sa nu-l ucida, intrucat nu este vinovat de moarte, pentru ca nu i-a fost vrajmas nici cu o zi, nici cu doua inainte.

7. De aceea ti-am dat eu porunca si ti-am zis: Alege-ti trei cetati.
8. Iar cand Domnul Dumnezeul tau va largi hotarele tale, dupa cum S-a jurat parintilor tai, si iti va da tot pamantul pe care a fagaduit sa-l dea parintilor tai,
9. Daca te vei sili sa implinesti toate poruncile acestea, pe care ti le spun eu astazi, si vei iubi pe Domnul Dumnezeul tau si vei umbla in caile Lui in toate zilele, atunci la aceste trei cetati sa mai adaugi inca trei cetati,
10. Ca sa nu se verse sangele nevinovatului in pamantul tau pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da de mostenire si sa nu ai asupra ta vina de sange.
11. Iar daca cineva din ai tai va fi dusman aproapelui tau si-l va pandi si va sari la acela si-l va ucide si apoi va fugi in una din cetatile acestea,
12. Batranii cetatii lui sa trimita ca sa-l ia de acolo si sa-l dea in mainile razbunatorului sangelui, ca sa moara.
13. Sa nu-l crute pe unul ca acela ochiul tau. Spala pe Israel de sangele nevinovat si va fi bine.
14. Sa nu muti hotarul aproapelui tau, pe care l-au asezat stramosii mosiei tale, care ti s-a cuvenit in pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da in stapanire.
15. Nu ajunge numai un martor pentru a vadi pe cineva de vreo vina sau de vreo nelegiuire sau de vreun pacat de care s-ar fi facut vinovat, ci orice pricina sa se dovedeasca prin spusa a doi sau trei martori.
16. De se va ridica asupra cuiva martor nedrept, invinuindu-l de nelegiuire,
17. Amandoi oamenii acestia intre care este pricina sa se infatiseze inaintea Domnului, la preot sau la judecatorii care vor fi in zilele acelea.
18. Si judecatorii sa cerceteze bine si, daca martorul acela va fi martor mincinos si va fi marturisit stramb asupra fratelui sau,
19. Sa-i faceti ceea ce voise sa faca el fratelui sau. Si asa sa starpesti raul din mijlocul tau;
20. Si vor auzi si ceilalti si se vor teme si nu se vor apuca sa mai faca in mijlocul tau acest rau.
21. Sa nu-l crute ochiul tau, ci sa ceri suflet pentru suflet, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mana pentru mana, picior pentru picior. Cu raul pe care il va face cineva-aproapelui sau, cu acela trebuie sa i se plateasca".

CAPITOLUL 20

Legi pentru razboi.

l. "Cand vei iesi la razboi impotriva dusmanului tau si vei vedea cai, carute si oameni mai multi decat ai tu, sa nu te temi de ei, caci cu tine este Domnul Dumnezeul tau, Care te-a scos din pamantul Egiptului.
2. Iar cand veti fi aproape de lupta, sa vina preotul si sa vorbeasca poporului si sa-i spuna:
3. Asculta, Israele, voi astazi intrati in lupta cu dusmanii vostri; sa nu slabeasca inima voastra, nu va temeti, nu va tulburati, nici nu va inspaimantati de ei.
4. Ca Domnul Dumnezeul vostru merge cu voi, ca sa se lupte pentru voi cu dusmanii vostri si sa va izbaveasca.
5. Capeteniile ostirii inca sa graiasca poporului si sa zica: Cel ce si-a zidit casa noua si n-a sfintit-o, acela sa iasa si sa se intoarca la casa sa, ca sa nu moara in batalie si sa nu i-o sfinteasca altul.
6. Cel ce si-a sadit vie si n-a mancat din ea, acela sa iasa si sa se intoarca la casa sa, ca sa nu moara in batalie si ca sa nu se foloseasca altul de ea.
7. Cel ce s-a logodit cu femeie si n-a luat-o, acela sa iasa si sa se intoarca la casa sa, ca sa nu moara in batalie si ca sa nu o ia altul.
8. Ba capeteniile ostirii sa mai spuna poporului si sa zica: Cine este fricos si putin la suflet, acela sa iasa si sa se intoarca acasa, ca sa nu faca fricoase si inimile fratilor lui, cum este inima lui.
9. Si dupa ce capeteniile ostirii vor ispravi de spus poporului toate acestea, atunci sa se puna capeteniile de razboi ca povatuitori ai poporului.
10. Cand te vei apropia de cetate ca s-o cuprinzi, fa-i indemnare de pace.
11. De se va invoi sa primeasca pacea cu tine si-ti va deschide portile, atunci tot poporul ce se va gasi in ea iti va plati bir si-ti va sluji.
12. Iar de nu se va invoi cu tine la pace si va duce razboi cu tine, atunci s-o inconjuri.
13. Si cand Domnul Dumnezeul tau o va da in mainile tale, sa lovesti cu ascutisul sabiei pe toti cei de parte barbateasca din ea.
14. Numai femeile si copiii, vitele si tot ce este in cetate, toata prada ei sa o iei pentru tine si sa te folosesti de prada vrajmasilor tai, pe care ti i-a dat Domnul Dumnezeul tau in mana.
15. Asa sa faci cu toate cetatile care sunt foarte departe de tine si care nu sunt din cetatile popoarelor acestora.

16. Iar in cetatile popoarelor acestora pe care Domnul Dumnezeul tau ti le da in stapanire, sa nu lasi in viata nici un suflet;
17. Ci sa-i dai blestemului: pe Hetei si pe Amorei, pe Canaanei si Ferezei, pe Hevei, pe Iebusei si pe Gherghesei, precum ti-a poruncit Domnul Dumnezeul tau,
18. Ca sa nu va invete aceia sa faceti aceleasi uraciuni pe care le-au facut ei pentru dumnezeii lor si ca sa nu gresiti inaintea Domnului Dumnezeului vostru.
19. De veti tine multa vreme inconjurata vreo cetate, ca s-o cuprinzi si s-o iei, sa nu strici pomii ei cu securea, ci sa te hranesti din ei si sa nu-i dobori la pamant. Copacul de pe camp este el oare om ca sa se ascunda de tine dupa intaritura?
20. Iar copacii pe care-i stii ca nu-ti aduc nimic de hrana poti sa-i strici si sa-i tai, ca sa-ti faci intarituri impotriva cetatii care poarta cu tine razboi, pana o vei supune".

CAPITOLUL 21

Omorul necunoscut. Casatoria cu femei robite. Dreptul celui intai-nascut.

l. "Daca in pamantul pe care ti-l da in stapanire Domnul Dumnezeul tau se va gasi om ucis, zacand in camp, si nu se va sti cine l-a ucis,
2. Sa iasa batranii tai si judecatorii tai si sa masoare ce departare este de la cel ucis pana la orasele dimprejur.
3. Si batranii cetatii aceleia, care va fi mai aproape de cel ucis, sa ia o juninca ce n-a fost pusa la munca si n-a purtat jug,
4. Si batranii cetatii aceleia sa duca aceasta juninca la apa curgatoare, intr-un loc care n-a fost arat, nici semanat, si sa junghie juninca acolo in apa cea curgatoare.
5. Apoi sa vina preotii, fiii levitilor, ca pe ei i-a ales Domnul Dumnezeul tau sa-I slujeasca si sa binecuvanteze in numele Lui si dupa Cuvantul lor se hotaraste orice lucru indoielnic si toata vatamarea pricinuita.
6. Si toti batranii cetatii aceleia, care sunt mai aproape de cel ucis, sa-si spele mainile deasupra capului junincii celei junghiate in rau
7. Si sa graiasca si sa spuna: "Mainile noastre n-au varsat sangele acesta si ochii nostri n-au vazut;
8. Iarta pe poporul Tau Israel, pe care Tu, Doamne, l-ai rascumparat din pamantul Egiptului si nu lasa poporului Tau Israel acest sange nevinovat!" Si se vor curati de sange.
9. Asa sa speli tu sangele nevinovat de la tine, daca vrei sa faci cele bune si drepte inaintea ochilor Domnului Dumnezeului tau.
10. Cand vei iesi la razboi impotriva vrajmasilor tai si Domnul Dumnezeul tau ti-i va da in mainile tale si-i vei lua in robie,
11. Si vei vedea printre robi femeie frumoasa la chip si o vei iubi si vei vrea s-o iei de sotie,
12. S-o aduci in casa ta, sa-si tunda capul sau, sa-si taie unghiile,
13. Sa-si dezbrace de pe ea haina sa de robie, sa locuiasca in casa ta si sa-si planga pe tatal sau si pe mama sa timp de o luna; iar dupa aceea vei intra la ea, ca sa fii barbatul ei si ea sa-ti fie femeie.
14. Iar daca ea in urma nu-ti va mai placea, sa-i dai drumul sa se duca unde va vrea, dar sa n-o vinzi pe argint si sa n-o prefaci in roaba, pentru ca ai umilit-o.
15. De va avea cineva doua femei, una iubita si una neiubita si atat cea iubita cit si cea neiubita ii vor naste copii si intaiul nascut va fi al celei neiubite,
16. Acela, la impartirea averii sale intre fiii sai, nu poate sa dea fiului femeii iubite intaietate inaintea fiului intai-nascut din cea neiubita,
17. Ci sa cunoasca de intai-nascut pe fiul celei neiubite si sa-i dea acestuia parte indoita din toate cate va avea, ca acesta este parga puterii lui si al lui este dreptul de intai-nascut.
18. De va avea cineva fecior rau si nesupus, care nu asculta de vorba tatalui sau si de vorba mamei sale si acestia l-au pedepsit, dar el tot nu-i asculta,
19. Sa-l ia tatal lui si mama lui si sa-l duca la batranii cetatii lor si la poarta acelei cetati si catre preotii cetatii lor sa zica:
20. Acest fiu al nostru este rau si neascultator, nu asculta de Cuvantul nostru si este lacom si betiv".
21. Atunci toti oamenii cetatii lui sa-l ucida cu pietre si sa-l omoare. Si asa sa starpesti raul din mijlocul tau si toti Israelitii vor auzi si se vor teme.
22. De se va gasi la cineva vinovatie vrednica de moarte si va fi omorat, spanzurat de copac,

23. Trupul lui sa nu ramana peste noapte spanzurat de copac, ci sa-l ingropi tot in ziua aceea, caci blestemat este inaintea Domnului tot cel spanzurat pe lemn si sa nu spurci pamantul tau pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da mostenire".

CAPITOLUL 22
Porunci felurite.

1. "Cand vei vedea boul fratelui tau sau oaia lui ratacite pe camp; sa nu treci pe langa ele, ci sa le intorci fratelui tau.
2. Dar daca fratele tau nu va fi aproape de tine sau nu-l cunosti, sa le duci la casa ta si sa sada la tine pana le va cauta fratele tau si atunci sa i le dai.
3. Asa sa faci si cu asinul lui, asa sa faci si cu haina lui, asa sa faci si cu orice lucru pierdut al fratelui tau pe care el il va pierde si tu il vei gasi; de la aceasta nu te poti da la o parte.
4. Cand vei vedea asinul fratelui tau sau boul lui cazuti in drum, sa nu-i lasi, ci sa-i ridici impreuna cu el.
5. Femeia sa nu poarte vesminte barbatesti, nici barbatul sa nu imbrace haine femeiesti, ca tot cel ce face aceasta, uraciune este inaintea Domnului Dumnezeului tau.
6. Daca in cale, in vreun copac sau pe pamant, vei gasi cuib de pasare cu pui sau cu oua si mama lor va fi sezand pe pui sau pe oua, sa nu iei mama impreuna cu puii;
7. Mamei da-i drumul, iar puii ia-i pentru tine ca sa-ti fie bine si sa se inmulteasca zilele tale.
8. De vei zidi casa noua, sa faci aparatoare pe marginea acoperisului tau, ca sa nu aduci sange asupra casei tale cand va cadea cineva de pe ea.
9. Sa nu semeni via ta cu doua feluri de seminte, ca sa nu-ti faci blestemata strangerea semintelor, pe care tu le semeni impreuna cu roadele viei tale.
10. Sa nu ari cu un bou si cu un asin.
11. Sa nu te imbraci cu haina facuta din doua feluri de fire: de lana si de in.
12. Fa-ti ciucuri in cele patru colturi ale mantiei tale cu care te acoperi.
13. De isi va lua cineva femeie si va intra la dansa,
14. Iar apoi o va uri si va ridica asupra ei invinuiri de lucruri urate, va imprastia zvon rau despre ea si va zice: Am luat femeia aceasta si am intrat la ea si n-am gasit la ea feciorie,
15. Atunci tatal fetei si mama ei sa ia si sa duca semnele fecioriei fetei la batranii cetatii, in poarta;
16. Si tatal fetei sa zica batranilor: Am dat pe fiica mea de femeie acestui om si acum el a urat-o,
17. Si iata ridica asupra ei invinuiri de lucruri urate, zicand: N-am gasit feciorie la fiica ta; dar iata semnele fecioriei fiicei mele. Si sa intinda haina inaintea batranilor cetatii.
18. Atunci batranii acelei cetati sa ia pe barbat si sa-l pedepseasca;
19. Sa puna asupra lui gloaba de o suta de sicli de argint si sa-i dea tatalui fetei, pentru ca a starnit zvonuri rele despre o fata israelita; ea insa sa-i ramana femeie si el sa nu se poata desparti de ea toata viata lui.
20. Iar daca cele spuse vor fi adevarate si nu se va gasi feciorie la fata,
21. Atunci fata sa fie adusa la usa casei tatalui ei si locuitorii cetatii ei sa o ucida cu pietre si sa o omoare, pentru ca a facut lucru de rusine in Israel, desfranandu-se in casa tatalui sau. Si asa sa starpesti raul din mijlocul tau.
22. De se va gasi cineva dormind cu femeie maritata, pe amandoi sa-i dati mortii: si barbatul, care a dormit cu femeia si femeia. Si asa sa starpesti raul din Israel.
23. De va fi vreo fata tanara, logodita cu barbat si cineva o va intalni in cetate si se va culca cu dansa,
24. Sa-i aduceti pe amandoi la poarta cetatii aceleia si sa-i ucideti cu pietre: pe fata pentru ca n-a tipat in cetate, iar pe barbat pentru ca a necinstit pe femeia aproapelui sau. Si asa sa starpesti raul din mijlocul tau.
25: Daca vreun barbat va intalni la camp o fata logodita si, prinzand-o, se va culca cu ea, sa-l ucideti numai pe barbatul care s-a culcat cu ea;
26. Iar fetei sa nu-i faci nimic. Asupra fetei nu este vina de moarte, caci aceasta este tot una ca si cum cineva s-ar ridica asupra aproapelui sau si l-ar omori;
27. Pentru ca el a intalnit-o in camp si, desi fata logodita va fi strigat, n-a avut cine s-o scape.
28. De se va intalni cineva cu o fata nelogodita si o va prinde si se va culca cu ea si vor fi prinsi,
29. Atunci cel ce s-a culcat cu ea sa dea tatalui fetei cincizeci de sicli de argint, iar ea sa-i fie nevasta, pentru ca a necinstit-o; toata viata lui sa nu se poata desparti de ea.

30. Nimeni sa nu ia de sotie pe femeia tatalui sau si sa ridice marginea hainei tatalui sau".

CAPITOLUL 23.
Cei ce sunt primiti in adunarea Domnului.

l. "Scopitul si famenul sa nu intre in obstea Domnului.
2. Fiul femeii desfranate sa nu intre in obstea Domnului.
3. Amonitul si Moabitul sa nu intre in obstea Domnului; nici al zecelea neam al lor in veci sa nu intre in obstea Domnului,
4. Pentru ca nu v-au intampinat cu paine si cu apa in cale, cand veneati din Egipt, si pentru ca ei au platit impotriva ta pe Valaam, fiul lui Beor, din Petorul Mesopotamiei, ca sa va blesteme.
5. Dar Domnul Dumnezeul tau n-a voit sa asculte pe Valaam si a prefacut Domnul Dumnezeul tau blestemul lui in binecuvantare pentru tine, pentru ca Domnul Dumnezeul tau te iubeste.
6. Sa nu le doresti pace si fericire in toate zilele tale, in veci.
7. Sa nu-ti fie scarba de edomit caci acesta iti este frate. Sa nu-ti fie scarba de egiptean, ca ai fost strain in pamantul lui.
8. Copiii ce se vor naste acestora in al treilea neam pot intra in obstea Domnului.
9. Cand vei iesi cu razboi asupra dusmanilor tai, fereste-te de tot ce este rau.
10. De va fi careva din ai tai necurat de ceea ce i s-a intamplat noaptea, acela sa iasa afara din tabara si sa nu intre in tabara,
11. Ci, dupa ce se va face seara, sa-si spele trupul cu apa si dupa asfintitul soarelui sa intre in tabara.
12. Sa ai afara din tabara loc si acolo sa iesi afara.
13. Afara de uneltele tale, sa mai ai si o lopata si, cand vei vrea sa iesi cu scaunul afara din tabara, sa sapi o groapa si apoi sa ingropi cu ea necurateniile tale;
14. Ca Domnul Dumnezeul tau umbla prin tabara ta, ca sa te izbaveasca si sa-ti dea pe vrajmasii tai in mainile tale; de aceea tabara ta sa fie sfanta, ca sa nu vada El la tine ceva de rusine si sa Se departeze de la tine.
15. Sa nu dai pe rob in mainile stapanului sau, cand acela va fugi de la Stapanul sau la tine;
16. Lasa-l sa traiasca la tine, lasa-l sa locuiasca in mijlocul vostru, in locul ce-si va alege, in una din cetatile tale unde-i va place; dar sa nu-l stramtorezi.
17. Sa nu fie desfranata din fiicele lui Israel, nici desfranat din fiii lui Israel.
18. Castigul de la desfranata si pretul de pe caine sa nu-l duci in casa Domnului Dumnezeului tau pentru implinirea oricarei fagaduinte, caci si unul si altul sunt uraciune inaintea Domnului Dumnezeului tau.
19. Sa nu dai cu camata fratelui tau nici argint, nici paine, nici nimic din cate se pot da cu camata.
20. Celui de alt neam sa-i dai cu camata; iar fratelui tau sa nu-i dai cu camata, ca Domnul Dumnezeul tau sa te binecuvanteze intru toate cate se fac de mainile tale in pamantul in care mergi ca sa-l iei in stapanire.
21. De vei da fagaduinta Domnului Dumnezeului tau, sa nu intarzii a o implini, caci Domnul Dumnezeul tau o va cere de la tine si pacat vei avea asupra ta.
22. Iar de n-ai dat fagaduinta, nu va fi pacat asupra ta.
23. Ceea ce a iesit din gura ta sa pazesti si sa implinesti fagaduinta pe care tu ai facut-o de buna voie Domnului Dumnezeului tau, si de care ai grait cu gura ta.
24. De vei intra in via aproapelui tau, poti sa mananci poama pana ce te vei satura, dar in panerul tau sa nu pui.
25. Si cand vei intra in graul aproapelui tau, rupe spice cu mainile tale, iar secera sa n-o pui in ogorul aproapelui tau".

CAPITOLUL 24
Legiuiri casnice.

1. "De va lua cineva femeie si se va face barbat ei, dar ea nu va afla bunavointa in ochii lui, pentru ca va gasi el ceva neplacut la ea, si-i va scrie carte de despartire, i-o va da la mana si o va slobozi din casa sa,
2. Iar ea va iesi si, ducandu-se, se va marita cu alt barbat.
3. Dar daca si acest din urma barbat o va uri si-i va scrie carte de despartire si i-o va da la mana si o va slobozi din casa sa, sau va muri acest din urma barbat al ei, care a luat-o de sotie,
4. Barbatul ei cel dintai care a lasat-o nu o poate lua iar de sotie, dupa ce a fost intinata, ca aceasta este uraciune

inaintea Domnului Dumnezeului tau; sa nu intinezi pamantul, pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da de mostenire.
5. Daca cineva si-a luat femeie de curand, sa nu se duca la razboi si sa nu i se puna nici o sarcina; lasa-l sa ramana slobod la casa sa timp de un an, sa veseleasca pe femeia sa pe care a luat-o.
6. Nimeni sa nu ia zalog piatra de deasupra sau cea de dedesubt a rasnitei, ca ar insemna ca iei zalog insasi viata cuiva.
7. De se va afla ca cineva a furat pe vreunul din fratii sai, din fiii lui Israel si, facandu-l rob, l-a vandut, sa fie omorat talharul acela si sa starpesti raul din mijlocul tau.
8. Fii atent cu tine la boala leprei, pazeste foarte bine toata legea care te invata preotii cei din leviti, si impliniti cu sfintenie ceea ce le-am poruncit eu.
9. Adu-ti aminte ce a facut Domnul Dumnezeul tau Mariamei pe drum, cand veneati voi din Egipt.
10. De vei da aproapelui tau ceva imprumut, sa nu te duci in casa lui ca sa iei zalog de la el;
11. Stai in ulita, si acela caruia i-ai dat imprumut sa-ti scoata zalog in ulita.
12. Iar daca acela va fi om sarac, sa nu te culci, avand la tine zalogului;
13. Ci sa-i intorci zalogul la asfintitul soarelui, ca sa se culce in haina sa si sa te binecuvanteze; aceasta ti se va socoti ca o fapta buna inaintea Domnului Dumnezeului tau.
14. Sa nu nedreptatesti pe cel ce munceste cu plata, pe sarac si pe cel lipsit dintre fratii tai sau dintre strainii care sunt in pamantul tau si in cetatile tale.
15. Ci sa dai plata in aceeasi zi si sa nu apuna soarele inainte de aceasta, ca el este sarac si sufletul lui asteapta aceasta plata; ca sa nu strige el asupra ta catre Domnul si sa nu ai pacat.
16. Parintii sa nu fie pedepsiti cu moartea pentru vina copiilor si nici copiii sa nu fie pedepsiti cu moartea pentru vina parintilor; ci fiecare sa fie pedepsit cu moartea pentru pacatul sau.
17. Sa nu judeci stramb pe strain, pe orfan si pe vaduva, si vaduvei sa nu-i iei haina zalog.
18. Adu-ti aminte ca si tu ai fost rob in Egipt si Domnul Dumnezeul tau te-a izbavit de acolo, de aceea iti si poruncesc eu sa faci aceasta.
19. Cand vei secera holda in tarina ta si vei uita vreun snop in tarina, sa nu te intorci sa-l iei, ci lasa-l sa ramana al strainului, saracului, orfanului si vaduvei, ca Domnul Dumnezeul tau sa te binecuvanteze intru toate lucrurile mainilor tale.
20. Cand vei scutura maslinul tau, sa nu te intorci sa culegi ramasitele, ci lasa-le strainului, orfanului si vaduvei".
21. Cand vei strange roadele viei tale, sa nu aduni ramasitele, ci lasa-le strainului, orfanului si vaduvei.
22. Adu-ti aminte ca si tu ai fost rob in pamantul Egiptului si de aceea iti poruncesc eu sa faci aceasta".

CAPITOLUL 25
Masuri de paza.

l. "De va fi neintelegere intre oameni, sa fie adusi la judecata si sa fie judecati; celui drept sa i se dea dreptate, iar cel vinovat sa se osandeasca.
2. Daca celui vinovat i se va cuveni bataie, sa porunceasca judecatorii sa fie pus jos si sa fie batut inaintea lor, dupa masura vinovatiei lui.
3. I se pot da pana la patruzeci de lovituri, iar nu mai mult, ca nu cumva fratele tau, din pricina multelor lovituri, sa fie schilodit inaintea ochilor tai.
4. Sa nu legi gura boului care treiera.
5. De vor trai fratii impreuna si unul din ei va muri, fara sa aiba fiu, femeia celui mort sa nu se marite in alta parte dupa strain, ci cumnatul ei sa intre la ea, sa si-o ia sotie si sa traiasca cu ea.
6. Intaiul nascut pe care-l va naste ea sa poarte numele fratelui lui cel mort, pentru ca numele acestuia sa nu se stearga din Israel.
7. Iar daca el nu va voi sa ia pe cumnata sa, aceasta sa se duca la poarta cetatii, inaintea batranilor si sa zica: Cumnatul meu nu vrea sa pastreze numele fratelui sau in Israel, nevrand sa se casatoreasca cu mine.
8. Iar batranii cetatii lui sa-l cheme si sa-l sfatuiasca si, daca el se va ridica si va zice: Nu vreau s-o iau,
9. Atunci cumnata lui sa se duca la el acolo, in fata batranilor, sa-i dezlege sandaua din piciorul lui, sa-l scuipe in obraz si sa zica: Asa se cuvine omului care nu vrea sa zideasca fratelui sau casa in Israel.
10. Si casa acestuia se va numi in Israel casa descultului.
11. De se vor bate intre dansii niste barbati, si femeia unuia din ei se va duce ca sa scoata pe barbatul sau din mana celui ce-l bate si, intinzandu-si ea mana, va apuca pe acesta de partile lui rusinoase,

12. Sa i se taie mana ei si sa nu o crute ochiul tau.
13. Sa nu ai in saculetul tau doua feluri de greutati pentru cumpana: unele mai mari si altele mai mici.
14. In casa ta sa nu ai doua feluri de efa: una mai mare si alta mai mica.
15. Greutatile pentru cumpana ta sa fie adevarate si drepte si efa ta sa fie adevarata si dreapta, ca sa se inmulteasca zilele tale pe pamantul pe care ti-l da Domnul Dumnezeul tau de mostenire;
16. Ca uraciune este inaintea Domnului Dumnezeului tau tot cel ce face strambatate.
17. Adu-ti aminte cum s-a purtat cu tine Amalec pe drum, cand veneati voi din Egipt,
18. Si cum te-a intampinat el in cale si a ucis in urma ta pe toti cei slabiti, cand erai ostenit si obosit, netemandu-se de Dumnezeu.
19. Asadar, cand Domnul Dumnezeul tau te va linisti de toti vrajmasii tai, din toate partile, in pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da mostenire ca sa-l stapanesti, sa stergi pomenirea lui Amalec de sub cer. Nu uita aceasta".

CAPITOLUL 26
Parga roadelor.

l. Cand vei intra in pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da mostenire, si-l vei lua in stapanire si te vei aseza pe el,
2. Sa iei parga tuturor roadelor pamantului ce vei lua tu din pamantul tau pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da, sa le pui in paner si sa te duci la locul acela pe care Domnul Dumnezeul tau il va alege ca sa-i fie acolo numele Lui;
3. Sa mergi la preotul care va fi in zilele acelea si sa-i zici: Astazi marturisesc inaintea Domnului Dumnezeului tau ca am intrat in acel pamant pentru care Domnul S-a jurat parintilor nostri sa ni-l dea noua.
4. Iar cand preotul va lua panerul din mana ta si-l va pune inaintea jertfelnicului Domnului Dumnezeului tau,
5. Tu sa raspunzi si sa zici inaintea Domnului Dumnezeului tau: Tatal meu a fost un arameian pribeag, s-a dus in Egipt, s-a asezat acolo cu putinii oameni ai sai si acolo s-a ridicat din el popor mare, puternic si mult la numar.
6. Dar Egiptenii s-au purtat rau cu noi si ne-au stramtorat si ne-au silit la munci grele.
7. De aceea am strigat noi catre Domnul Dumnezeul parintilor nostri; iar Domnul a auzit strigarea noastra, a vazut nenorocirea noastra, muncile noastre si impilarea noastra.
8. Si ne-a scos Domnul din Egipt, singur cu puterea Lui cea mare, cu mana tare si cu brat inalt, cu infricosare mare, cu semne si minuni;
9. Si ne-a adus in locul acesta si ne-a dat pamantul acesta, tara in care curge lapte si miere.
10. Acum iata am adus parga roadelor din pamantul pe care Tu, Doamne, mi l-ai dat din pamantul unde curge lapte si miere. Sa pui roadele acelea inaintea Domnului Dumnezeului tau, sa te inchini inaintea Domnului Dumnezeului tau
11. Si sa te veselesti de toate bunatatile ce Domnul Dumnezeul tau ti-a dat tie si casei tale; dar sa se veseleasca si levitul si strainul care va fi la tine.
12. Iar cand vei osebi toate zeciuielile din roadele pamantului tau in anul al treilea, care este anul zeciuielii, si le vei da levitului, strainului, orfanului si vaduvei, ca sa manance acestia in locasurile tale si sa se sature,
13. Atunci sa zici inaintea Domnului Dumnezeului tau: Am osebit din casa mea cele sfinte si le-am dat levitului, strainului, orfanului si vaduvei, dupa toate poruncile Tale pe care mi le-ai dat Tu mie; n-am calcat poruncile Tale, nici nu le-am uitat;
14. N-am mancat din ele in intristarea mea, nici nu le-am osebit in necuratenie, nici n-am dat din ele cu prilejul vreunui mort, ci m-am supus glasului Domnului Dumnezeului meu si am implinit tot ce mi-ai poruncit Tu.
15. Cauta deci din locasul Tau cel sfant, din ceruri, si binecuvinteaza pe poporul Tau, Israel, si pamantul pe care ni l-ai dat noua, dupa cum Te-ai jurat parintilor nostri, ca sa ne dai pamantul in care curge lapte si miere.
16. In ziua aceasta iti porunceste Domnul Dumnezeul tau sa implinesti toate hotararile si randuielile acestea; sa le pazesti si sa le implinesti din toata inima ta si din tot sufletul tau.
17. Astazi ai marturisit tu Domnului ca El va fi Dumnezeul tau si ca tu vei umbla in caile Lui si vei pazi hotararile Lui, poruncile Lui si legile Lui si vei asculta glasul Lui.
18. Si Domnul ti-a fagaduit astazi ca tu vei fi poporul Lui adevarat, precum ti-a grait El, de vei pazi toate poruncile Lui;
19. Si te va pune cu cinstea si cu marirea si cu faima mai presus de toate popoarele pe care le-a facut El si vei fi poporul sfant al Domnului Dumnezeului tau, precum ti-a grait El".

CAPITOLUL 27

Scrierea legii pe pietre si blestem pentru cei ce o calca.

1. Moise, impreuna cu batranii fiilor lui Israel, a poruncit poporului si a zis: "Toate poruncile pe care vi le poruncesc eu astazi sa le impliniti.
2. Cand vei trece peste Iordan in pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da, sa-ti asezi pietre mari si sa le varuiesti cu var;
3. Si pe pietrele acelea sa scrii toate cuvintele acestei legi cand vei trece Iordanul, ca sa intri in pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da, in pamantul unde curge lapte si miere, dupa cum ti-a grait Domnul Dumnezeul parintilor tai.
4. Dupa ce veti fi trecut Iordanul, sa puneti pietrele acelea, precum va poruncesc eu astazi, pe muntele Ebal si sa le varuiti cu var.
5. Sa zidesti acolo jertfelnic Domnului Dumnezeului tau, jertfelnic facut din pietre, fara sa pui asupra lor fierul.
6. Jertfelnicul Domnului Dumnezeului tau insa sa-l faci din pietre intregi si sa aduci pe el Domnului Dumnezeului tau ardere de tot.
7. Sa mai aduci jertfe de pace; sa mananci si sa te saturi acolo si sa te veselesti inaintea Domnului Dumnezeului tau.
8. Dar sa scrii pe pietrele acelea cuvintele legii acesteia foarte lamurit".
9. Moise cu preotii cei din leviti a grait la tot Israelul si a zis: "Ia aminte si asculta, Israele: Astazi te-ai facut poporul Domnului Dumnezeului tau.
10. Asculta dar glasul Domnului Dumnezeului tau si plineste toate poruncile Lui si hotararile Lui pe care ti le spun eu astazi".
11. In ziua aceea a mai poruncit Moise poporului si a zis:
12. "Dupa ce veti trece Iordanul, semintiile: Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif si Veniamin sa stea pe muntele Garizim si sa binecuvanteze poporul;
13. Iar semintiile: Ruben, Gad, Aser, Zabulon, Dan si Neftali sa stea pe muntele Ebal, ca sa rosteasca blestemul.
14. Atunci levitii sa strige si sa zica cu glas tare tuturor Israelitilor:
15. Blestemat sa fie cel ce va face idol cioplit sau turnat, lucru de mana de mester si uraciune inaintea Domnului si-l va pune la loc tainic! La aceasta tot poporul sa raspunda si sa zica: Amin!
16. Blestemat sa fie cel ce va grai de rau pe tatal sau sau pe mama sa! Si tot poporul sa zica: Amin!
17. Blestemat sa fie cel ce va muta hotarul aproapelui sau! Si tot poporul sa zica: Amin!
18. Blestemat sa fie cel ce va abate pe orb din drum! Si tot poporul sa zica: Amin!
19. Blestemat sa fie cel ce va judeca stramb pe strain, pe orfan si pe vaduva! Si tot poporul sa zica: Amin!
20. Blestemat sa fie cel ce se va culca cu femeia tatalui sau, ca a ridicat poala hainei tatalui sau! Si tot poporul sa zica: Amin!
21. Blestemat sa fie cel ce se va culca cu vreun dobitoc! Si tot poporul sa zica: Amin!
22. Blestemat sa fie cel ce se va culca cu sora sa, fiica tatalui sau, sau fiica mamei sale! Si tot poporul sa zica: Amin!
23. Blestemat sa fie cel ce se va culca cu soacra sa! Si tot poporul sa zica: Amin! Blestemat sa fie cel ce se va culca cu sora femeii sale! si tot poporul sa zica: Amin!
24. Blestemat sa fie cel ce va ucide in ascuns pe aproapele sau! Si tot poporul sa zica: Amin!
25. Blestemat sa fie cel ce va lua mita, ca sa ucida suflet si sa verse sange nevinovat! Si tot poporul sa zica: Amin!
26. Blestemat sa fie tot omul care nu va plini toate cuvintele legii acesteia si nu va urma dupa ea! Si tot poporul sa zica: Amin!"

CAPITOLUL 28

Bunatatile fagaduite celor ce vor pazi legea si relele ce vor veni asupra calcatorilor ei.

1. "Daca tu, dupa ce vei trece peste Iordan, in pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau ii-l va da, vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tau si vei implini cu bagare de seama toate poruncile Lui pe care ti le dau astazi, atunci Domnul Dumnezeul tau te va pune mai presus de toate popoarele pamantului.
2. De vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tau, vor veni asupra ta toate binecuvantarile acestea si se vor implini asupra ta:

3. Binecuvantat sa fii in cetate si binecuvantat sa fii in tarina;
4. Binecuvantat sa fie rodul pantecelui tau, rodul pamantului tau, rodul dobitoacelor tale;
5. Binecuvantate sa fie hambarele tale si camarile tale;
6. Binecuvantat sa fii la intrarea ta in casa si binecuvantat sa fii la iesirea ta din casa;
7. Sa bata Domnul inaintea ta pe vrajmasii tai cei ce se vor ridica asupra ta; pe o cale sa vina asupra ta si pe sapte cai sa fuga de tine;
8. Sa-ii trimita Domnul binecuvantare peste granarele tale si peste tot lucrul mainilor tale si sa te binecuvanteze in pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da;
9. Sa faca Domnul Dumnezeu din tine popor sfant al Sau, precum ti S-a jurat El tie si parintilor tai, daca vei asculta poruncile Domnului Dumnezeului tau si vei umbla in caile Lui;
10. Vor vedea toate popoarele pamantului ca porti numele Domnului Dumnezeului tau si se vor teme de tine;
11. Domnul Dumnezeul tau iti va da belsug in toate bunatatile, in rodul pantecelui tau, in rodul dobitoacelor tale si in rodul ogoarelor tale din pamantul pe care Domnul S-a jurat parintilor tai sa ti-l dea;
12. Domnul iti va deschide comoara Sa cea buna, cerul, ca sa dea ploaie pamantului tau la vreme si ca sa binecuvanteze toate lucrurile mainilor tale; si vei da imprumut multor popoare, iar tu nu vei lua imprumut; vei domni peste multe popoare, iar acelea nu vor domni peste tine;
13. Domnul Dumnezeul tau te va pune cap iar nu coada si vei fi numai sus, iar jos nu vei fi, daca te vei supune poruncilor Domnului Dumnezeului tau, care ti le spun eu astazi sa le tii si sa le implinesti
14. Si daca nu te vei abate de la toate poruncile care ti le poruncesc eu astazi nici la dreapta nici la stanga, ca sa mergeti dupa alti dumnezei sa le slujiti.
15. Iar daca nu vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tau si nu te vei sili sa implinesti toate poruncile si hotararile Lui pe care ii le poruncesc eu astazi, sa vina asupra ta toate blestemele acestea si sa te ajunga:
16. Blestemat sa fii tu in cetate si blestemat sa fii tu in tarina;
17. Blestemate sa fie granarele tale si camarile tale;
18. Blestemat sa fie rodul pantecelui tau si rodul pamantului tau, rodul vacilor tale si rodul oilor tale;
19. Blestemat sa fii tu la intrarea ta in casa si blestemat la iesirea ta din casa;
20. Sa trimita Domnul asupra ta blestem, tulburare si necaz in tot lucrul mainilor tale pe care te vei apuca sa-l faci, pana vei fi starpit si pana vei pieri curand, pentru faptele tale rele si pentru ca M-ai parasit;
21. Ba sa mai trimita Domnul asupra ta ciuma, pana te va starpi de pe pamantul in care mergi ca sa-l stapanesti;
22. Sa te bata Domnul cu oftica, cu lingoare, cu friguri, cu aprindere, cu seceta, cu vant rau si cu rugina, si te vor urmari acestea pana vei pieri;
23. Cerurile tale, care sunt deasupra capului tau, sa se faca arama si pamantul de sub tine fier;
24. In loc de ploaie, Domnul sa dea pamantului tau praf si pulbere, care sa cada din cer asupra ta pana te va pierde si pana vei fi prapadit;
25. Domnul te va da sa fii batut de vrajmasii tai; pe un drum sa mergi asupra lor si pe sapte drumuri sa fugi de ei si sa fii imprastiat prin toate tarile pamantului;
26. Trupurile tale sa fie hrana tuturor pasarilor cerului si fiarelor si nu va fi cine sa le alunge;
27. Te va lovi Domnul cu lepra Egiptului, cu tranji, cu raie si cu pecingine, de care sa nu te poti vindeca;
28. Sa te bata Domnul cu nebunie, cu orbire si cu amortirea inimii;
29. Pe dibuite sa mergi ziua in amiaza mare, cum umbla orbul pipaind pe intuneric, si sa te stramtoreze si sa te ocarasca in toate zilele, si nimeni sa nu te apere;
30. Cu femeie sa te logodesti si altul sa se culce cu ea; casa sa zidesti, si sa nu traiesti in ea; vie sa sadesti, dar de ea sa nu te folosesti;
31. Boul tau sa fie junghiat sub ochii tai si sa nu-l mananci tu; asinul sa ti-l ia si sa nu ti-l mai aduca; oile tale sa fie date vrajmasilor tai si nimeni sa nu te izbaveasca;
32. Fiii tai si fiicele tale sa fie date la popor strain; ochii tai sa-i vada si sa se topeasca in toate zilele de mila lor, dar sa nu ai nici o putere in mainile tale;
33. Roadele pamantului tau si toate ostenelile tale sa le manance un popor pe care tu nu l-ai cunoscut, iar tu sa fii numai stramtorat si chinuit in toate zilele;
34. Din pricina celor ce-ti vor vedea ochii tai, iti vei iesi din minti;
35. Domnul te va lovi cu lepra rea peste genunchi si peste fluiere si din talpile picioarelor tale pana in crestetul capului tau, de care nu te vei mai putea vindeca;
36. Te va duce Domnul pe tine si pe regele tau, pe care-l vei pune peste tine, la poporul pe care nu l-ai cunoscut nici

tu, nici parintii tai, si acolo vei sluji altor dumnezei de lemn si de piatra;
37. Si vei fi de spaima, de pomina si de ras la toate popoarele la care te va duce Domnul Dumnezeul tau;
38. Vei semana multa samanta in tarina, dar putina vei culege, pentru ca o vor manca lacustele;
39. Vii vei sadi si le vei lucra, dar nu le vei culege, nici nu vei bea vin, pentru ca le vor manca viermii;
40. Maslini inca vei avea in toate tinuturile tale, dar cu untdelemn nu te vei unge, pentru ca maslinele tale vor cadea;
41. Fii si fiice vei naste, dar nu-i vei avea, pentru ca vor fi luati in robie;
42. Toti pomii tai si roadele pamantului le va strica rugina;
43. Strainul cel din mijlocul tau se va inalta peste tine din ce in ce mai sus, iar tu te vei pogori din ce in ce mai jos;
44. Acela iti va da imprumut, iar tu nu-i vei da lui imprumut; acela va fi cap, iar tu vei fi coada.
45. Vor veni asupra ta toate blestemele acestea, te vor urmari si te vor ajunge. pana vei fi starpit, pentru ca n-ai ascultat glasul Domnului Dumnezeului tau si n-ai pazit poruncile Lui, nici hotararile Lui pe care ti le-a dat El.
46. Si vor fi ele semn si pecete asupra ta si asupra semintiei tale in veci.
47. Pentru ca tu n-ai slujit Domnului Dumnezeului tau cu veselia si cu bucuria inimii, cand erai imbelsugat de toate.
48. Vei sluji vrajmasului tau, pe care-l va trimite asupra ta Domnul Dumnezeul tau, cand vei fi in foamete si in sete si in golatate si in tot felul de lipsa; acela va pune pe grumazul tau jug de fier si te va istovi.
49. Trimite-va Domnul asupra ta popor din departare, de la marginea pamantului; ca un vultur va veni poporul acela a carui limba tu nu o vei intelege;
50. Popor crunt, care nu va da cinste batranului si nu va cruta pe cel tanar.
51. Va manca acela rodul dobitoacelor tale si rodul pamantului tau, pana te va nimici, caci nu-ti va lasa nici paine, nici vin, nici untdelemn, nici rodul vitelor tale, nici rodul oilor tale, pana te va pierde.
52. Te va stramtora in toate cetatile tale, pana ce va darama, in tot pamantul tau, zidurile tale cele inalte si tari in care nadajduiesti tu si te va impila in toate locasurile tale, in tot pamantul tau pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l da.
53. Si vei manca tu rodul pantecelui tau, carnea fiilor si fiicelor tale, pe care ti-i va fi dat Domnul Dumnezeul tau in timpul impresurarii si al stramtorarii cu care te va stramtora vrajmasul tau.
54. Barbatul tau, cel rasfatat si trait in alintare, va privi cu ochi nemilostivi la fratele sau; la sotia de la sanul sau si la ceilalti copii ai sai, care iti vor ramane.
55. Si nu va da nici unuia din ei carne din copiii sai, pe care ii va manca el, caci nu-i va mai ramane nimic in vremea impresurarii cu care te va stramtora vrajmasul tau in toate cetatile tale.
56. Femeia ta, traita in belsug si rasfat, care nu si-a pus piciorul sau in pamant din pricina traiului alintat si indestulat dinainte, va privi cu ochi nemilostivi pe barbatul de la sanul ei si la fiul sau si la fiica sa,
57. Si nu le va da fatul, care a iesit din coapsele sale si copiii, pe care i-a nascut, pentru ca ea, din pricina lipsei de toate, ii va manca pe ascuns in timpul impresurarii si al stramtorarii cu care te va stramtora vrajmasul tau in cetatile tale.
58. De nu te vei sili sa implinesti toate cuvintele legii acesteia, care sunt scrise in cartea aceasta si nu te vei teme de acest nume slavit si infricosator al Domnului Dumnezeului tau,
59. Atunci Domnul te va bate pe tine si pe urmasii tai cu plagi nemaiauzite, cu plagi mari si nesfarsite si cu boli rele si necurmate;
60. Va aduce asupra ta toate plagile cele rele ale Egiptului, de care te-ai temut si se vor lipi acelea de tine.
61. Toata boala, toata plaga scrisa si toata cea nescrisa in cartea legii acesteia, o va aduce Domnul asupra ta, pana vei fi starpit.
62. Putini din voi vor ramane, desi veti fi fost ca stelele cerului, pentru ca n-ati ascultat glasul Domnului Dumnezeului vostru.
63. Cum s-a bucurat Domnul, cand v-a facut bine si v-a inmultit, tot asa se va bucura Domnul cand va va pierde si va va starpi si veti fi aruncati din pamantul in care intrati ca sa-l stapaniti.
64. Atunci te va imprastia Domnul Dumnezeul tau prin toate popoarele si acolo vei sluji altor dumnezei, pe care nu i-ai cunoscut nici tu, nici parintii tai; vei sluji la lemne si la pietre.
65. Dar si intre aceste popoare nu te vei linisti si nu vei avea loc de odihna pentru piciorul tau, ca Domnul iti va da acolo inima tremuratoare, topirea ochilor si durere sufletului.
66. Viata ta va fi mereu in primejdie inaintea ochilor tai; vei tremura ziua si noaptea si nu vei fi sigur de viata ta.
67. De tremurul inimii tale, de care vei fi cuprins, si de cele ce vei vedea cu ochii tai, dimineata vei zice: O, de ar veni seara! Iar seara vei zice: O, de ar veni ziua!

68. Si te va intoarce Domnul in Egipt, in corabii pe calea aceea de care ti-a zis: "Sa nu o mai vezi!"; si acolo va veti da spre vanzare vrajmasilor vostri robi si roabe si nu va fi cine sa va cumpere".

CAPITOLUL 29

Innoirea legamantului.

1. Iata cuvintele legamantului ce a poruncit Domnul lui Moise sa incheie cu fiii lui Israel in pamantul Moabului, afara de legamantul pe care l-a incheiat Domnul cu ei in Horeb.
2. Atunci a chemat Moise pe toti fiii lui Israel si le-a zis: "Ati vazut toate cate a facut Domnul inaintea ochilor vostri, in pamantul Egiptului, cu Faraon si cu toate slugile lui si cu tot pamantul lui,
3. Acele pedepse mari pe care le-au vazut ochii tai si acele semne si minuni, mana cea tare si bratul cel inalt;
4. Dar pana in ziua de astazi nu v-a dat Domnul Dumnezeu minte ca sa pricepeti, ochi ca sa vedeti si urechi ca sa auziti.
5. Patruzeci de ani v-a purtat prin pustie si hainele de pe voi nu s-au invechit, nici incaltamintele voastre nu s-au stricat in picioarele voastre.
6. Paine n-ati mancat, vin si sichera n-ati baut, ca sa stiti ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
7. Cand insa ati ajuns la locul acesta, s-a ridicat impotriva voastra Sihon, regele Hesbonului, si Og, regele Vasanului, ca sa se lupte cu noi.
8. Dar noi i-am batut si am cuprins tara lor si am dat-o mostenire semintiilor lui Ruben si Gad si la jumatate din semintia lui Manase.
9. Paziti dar toate cuvintele asezamantului acestuia si le impliniti, ca sa aveti spor la toate cate veti face.
10. Voi cu totii va infatisati astazi inaintea fetei Domnului Dumnezeului vostru: capeteniile semintiilor voastre, batranii vostri, judecatorii vostri, mai marii ostirii voastre si toti Israelitii,
11. Copiii vostri, femeile voastre si strainii tai care se afla in taberele tale, de la taietorul de lemne pana la caratorul de apa.
12. Ca sa inchei legamant cu Domnul Dumnezeul tau si sa ai parte de legamantul facut prin juramant pe care Domnul Dumnezeul tau l-a incheiat astazi cu tine,
13. Ca sa te faci astazi poporul Lui si El sa-ti fie Dumnezeu, precum ti-a grait El si cum S-a jurat parintilor tai: lui Avraam, lui Isaac si lui Iacov.
14. Si nu numai cu voi singuri inchei Eu acest legamant si fac acest juramant,
15. Ci atat cu cei ce stau astazi aici cu noi inaintea fetei Domnului Dumnezeului vostru, cit si cu acei care nu sunt astazi aici cu noi.
16. Ca stiti cum am trait noi in pamantul Egiptului si cum am trecut prin mijlocul popoarelor pe la care ati venit,
17. si ati vazut uraciunile lor si idolii lor de lemn si de piatra, de argint si de aur, pe care ii au ele.
18. Sa nu fie printre voi barbat sau femeie, sau neam, sau semintie, a caror inima sa se abata acum de la Domnul Dumnezeul vostru, ca sa mearga sa slujeasca dumnezeilor acelor popoare; sa nu fie printre voi radacina din care sa rasara otrava si pelin,
19. Nici astfel de om care, auzind cuvintele blestemului acestuia, s-ac lauda in inima sa, zicand: "Eu voi fi fericit, cu toate ca voi umbla dupa vointa inimii mele", si sa piara astfel cel satul cu cel flamand.
20. Pe unul ca acesta nu-l va ierta Domnul, ci indata se va aprinde mania Domnului si iutimea Lui asupra unui astfel de om si va cadea asupra lui tot blestemul legamantului acestuia, care este scris in cartea aceasta a legamantului si va sterge Domnul numele lui de sub cer,
21. Si-l va desparti Domnul spre pieire din toate semintiile lui Israel, dupa toate blestemele legamantului, care sunt scrise in cartea aceasta a legii.
22. Randul de oameni care va urma, copiii vostri care vor fi dupa voi, strainul care va veni din tara departata si toate popoarele, vazand pedepsirea pamantului acestuia si bolile cu care il pustieste Domnul,
23. Vazand pucioasa si sarea si ca tot pamantul este zgura, incat nici nu se seamana, nici nu rodeste si nu rasare pe el nici un fir de iarba, ca de pe urma Sodomei, Gomorei, Admei si Teboimului, pe care le-a stricat Domnul in mania Sa si in iutimea Sa,
24. Vor zice: Pentru ce a facut Domnul asa cu tara aceasta? Cat de mare este aprinderea maniei Lui!
25. Atunci vor raspunde: Pentru ca au parasit legamantul Domnului Dumnezeului parintilor lor, pe care Acesta l-a incheiat cu ei, cand i-a scos din pamantul Egiptului,
26. Si s-au dus si s-au apucat sa slujeasca altor dumnezei si s-au inchinat acelor dumnezei pe care ei nu i-au

cunoscut si pe care El nu i-a hotarat.
27. De aceea s-a aprins mania Domnului asupra Zarii acesteia si a adus El asupra ei toate blestemele legamantului, scrise in aceasta carte a legii,
28. Si i-a lepadat Domnul din pamantul lor cu manie, cu iutime si cu aprindere mare si i-a aruncat in alt pamant, cum vedem acum.
29. Cele ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru, iar cele descoperite sunt ale noastre si ale fiilor nostri pe veci, ca sa plinim toate cuvintele legii acesteia".

CAPITOLUL 30

Iertare celor ce se pocaiesc, osanda celor impietriti.

1. "Cand vor veni asupra ta toate cuvintele acestea, binecuvantarea si blestemul, pe care ti le-am spus eu si le vei primi in inima ta in toate popoarele printre care te va imprastia Domnul Dumnezeul tau,
2. Si te vei intoarce la Domnul Dumnezeul tau si, cum ti-am poruncit eu astazi, vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tau, tu si fiii tai, din toata inima ta si din tot sufletul tau,
3. Atunci Domnul Dumnezeul tau va intoarce pe robii tai si se va milostivi asupra ta si iar te va aduna din toate popoarele printre care te-a imprastiat Domnul Dumnezeul tau.
4. Chiar de ai fi risipit de la o margine a cerului pana la cealalta margine a cerului, si de acolo te va aduna Domnul Dumnezeul tau si te va lua si de acolo,
5. Si te va aduce Domnul Dumnezeul tau in pamantul pe care l-au stapanit parintii tai si-l vei lua in stapanire si te va face fericit si te va inmulti mai mult decat pe parintii tai.
6. Va taia Domnul imprejur inima ta si inima urmasilor tai, ca sa iubesti pe Domnul Dumnezeul tau din toata inima ta si din tot sufletul tau, ca sa traiesti.
7. Atunci Domnul Dumnezeul tau va intoarce toate blestemele acestea asupra vrajmasilor tai si a celor ce te-au urat si te-au prigonit;
8. Iar tu te vei intoarce si vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tau si vei implini toate poruncile Lui pe care ti le spun astazi.
9. Domnul Dumnezeul tau iti va da cu prisosinta spor la tot lucrul mainilor tale, la rodul pantecelui tau, la rodul dobitoacelor tale, la rodul pamantului tau, ca se va bucura Domnul Dumnezeul tau din nou de tine, cum S-a bucurat de parinti tai, si-ti va face bine,
10. De vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tau, pazind si implinind toate poruncile Lui, hotararile Lui si legile Lui, si de te vei intoarce la Domnul Dumnezeul tau din toata inima ta si din tot sufletul tau.
11. Caci porunca aceasta care ti-o poruncesc eu astazi nu este neinteleasa de tine si nu este departe.
12. Ea nu este in cer, ca sa zici: Cine se va sui pentru noi in cer, ca sa ne-o aduca si sa ne-o dea s-o auzim si s-o facem?
13. Si nu este ea nici peste mare, ca sa zici: Cine se va duce pentru noi peste mare, ca sa ne-o aduca, sa ne faca s-o auzim si s-o implinim?
14. Ci Cuvantul acesta este foarte aproape de tine; el este in gura ta si in inima ta, ca sa-l faci.
15. Iata eu astazi ti-am pus inainte viata si moartea, binele si raul,
16. Poruncindu-ti astazi sa iubesti pe Domnul Dumnezeul tau, sa umbli in toate caile Lui si sa implinesti poruncile Lui, hotararile Lui si legile Lui, ca sa traiesti si sa te inmultesti si sa te binecuvanteze Domnul Dumnezeul tau pe pamantul pe care il vei stapani.
17. Iar de se va intoarce inima ta si nu vei asculta, ci te vei lasa ademenit si te vei inchina la alti dumnezei si le vei sluji lor,
18. Va dau de stire astazi ca veti pieri si nu veti trai mult in pamantul pe care Domnul Dumnezeu ti-l da si pentru a carui stapanire treci tu acum Iordanul.
19. Ca martori inaintea voastra iau astazi cerul si pamantul: viata si moarte Zi-am pus eu astazi inainte, si binecuvantare si blestem. Alege viata ca sa traiesti tu si urmasii tai.
20. Sa iubesti pe Domnul Dumnezeul tau, sa asculti glasul Lui si sa te lipesti de El; caci in aceasta este viata ta si lungimea zilelor tale, ca sa locuiesti pe pamantul pe care Domnul Dumnezeul tau cu juramant l-a fagaduit parintilor tai, lui Avraam, lui Isaac si lui Iacov ca il va da lor".

CAPITOLUL 31

Moise asaza povatuitor in locul sau pe Iosua Navi.

1. Atunci s-a dus Moise si a grait cuvintele acestea tuturor fiilor lui Israel
2. Si le-a zis: "Eu acum sunt de o suta douazeci de ani si nu mai pot intra si iesi si Domnul mi-a zis: Tu nu vei trece Iordanul acesta,
3. Ci va merge inaintea ta Insusi Domnul Dumnezeul tau si va starpi El pe popoarele acestea de la fata ta si tu le vei stapani; si Iosua va merge inaintea ta, cum a zis Domnul.
4. si va face Domnul cu ei cum a facut si cu Sihon si cu Og, regii Amoreilor, care erau dincoace de Iordan, si cum a facut cu pamantul acelora pe care i-a pierdut;
5. Ii va da Domnul pe ei voua si veti face cu ei dupa poruncile pe care vi le-am spus eu.
6. Fiti tari si curajosi, nu va temeti, nu va ingroziti, nici nu va spaimantati de ei, ca Domnul Dumnezeul tau va merge El Insusi cu tine si nu se va departa de tine, nici nu te va parasi".
7. Apoi a chemat Moise pe Iosua si inaintea ochilor tuturor Israelitilor i-a zis: "Fii tare si curajos, ca tu vei intra cu poporul acesta in pamantul pe care Domnul S-a jurat parintilor lui sa i-l dea si tu i-l vei imparti in parti de mostenire.
8. Domnul Insusi va merge inaintea ta; El Insusi va fi cu tine si nu se va departa de tine, nici te va parasi; nu te teme, nici nu te spaimanta".
9. Apoi a scris Moise legea aceasta si a dat-o preotilor, fiilor levitilor, care purtau chivotul legii Domnului, si tuturor batranilor fiilor lui Israel.
10. Si le-a poruncit Moise acestora si le-a zis: "Dupa trecerea a sapte ani, in anul iertarii, la sarbatoarea corturilor,

11. Cand tot Israelul va veni sa se infatiseze inaintea fetei Domnului Dumnezeului tau, in locul pe care-l va alege Domnul, sa citesti legea aceasta inaintea a tot Israelul si in auzul lui;
12. Sa aduni poporul, barbatii, femeile, copiii si pe strainii tai care se vor afla in cetatile tale, ca sa auda si sa invete si ca sa se teama de Domnul Dumnezeul vostru si ca sa se sileasca sa implineasca toate cuvintele legii acesteia.
13. Fiii lor care nu stiu vor auzi si vor invata a se teme de Domnul Dumnezeul vostru in toate zilele, cit veri trai pe pamantul in care treceti voi peste Iordan ca sa-l stapaniti".
14. Dupa aceea a zis Domnul catre Moise: "Iata s-a apropiat clipa in care sa mori; cheama pe Iosua si stati la usa cortului adunarii, ca Eu ii voi da povete!" Si a venit Moise cu Iosua si au stat la usa cortului adunarii.
15. Atunci S-a aratat Domnul in cort, in stalp de nor, si stalpul de nor a stat la usa cortului adunarii.
16. Si a zis Domnul catre Moise: "Iata, tu te vei odihni cu parintii tai, iar poporul acesta se va scula si se va desfrana dupa dumnezeii straini ai pamantului aceluia in care va intra, iar pe Mine Ma va parasi si va calca legamantul Meu, pe care l-am incheiat cu el;
17. Pentru aceasta se va aprinde mania Mea asupra lui in ziua aceea si-i voi parasi, Imi voi ascunde fata de la ei si vor fi omorati si-i vor ajunge multime de necazuri si greutati si atunci Israel va zice: Aceste necazuri nu m-au ajuns ele oare pentru ca nu este Domnul Dumnezeul meu in mijlocul meu?
18. Dar Eu Imi voi ascunde fata Mea de la el in ziua aceea, pentru toate faradelegile lui pe care le-a facut el, intorcandu-se la alti dumnezei.
19. Asadar, scrie-ti cuvintele cantarii acesteia si invata pe fiii lui Israel si le-o pune in gura lor, pentru ca aceasta cantare sa-Mi fie marturie printre fiii lui Israel.
20. Caci Eu ii voi duce in pamantul cel bun, unde curge lapte si miere, dupa cum M-am jurat parintilor lor, si vor manca, se vor satura, se vor ingrasa, se vor indrepta spre alti dumnezei si vor sluji acelora, iar pe Mine Ma vor lepada si vor calca legamantul Meu, pe care l-am dat lor.
21. Dar cand ii vor ajunge multime de nenorociri si de necazuri, atunci cantarea aceasta va fi marturie impotriva lor, caci ea nu va pieri din gura lor si din gura urmasilor lor. Cunosc Eu cugetele lor pe care le au ei acum, inainte de a-i duce in pamantul cel bun pentru care M-am jurat parintilor lor".
22. Si a scris Moise cantarea aceasta in ziua aceea si a spus-o fiilor lui Israel.
23. Iar Domnul a poruncit lui Iosua Navi si i-a zis: "Fii tare si curajos, caci tu vei duce pe fiii lui Israel in pamantul pentru care M-am jurat lor, si Eu voi fi cu tine".
24. Cand a scris Moise in carte toate cuvintele legii acesteia pana la sfarsit,
25. Atunci Moise a poruncit levitilor care purtau chivotul legii Domnului
26. Si a zis: "Luati aceasta carte a legii si o puneti de-a dreapta chivotului legii Domnului Dumnezeului vostru si va fi ea acolo marturie impotriva ta.

27. Ca eu cunosc indaratnicia ta si cerbicia ta; daca si acum, cand traiesc eu cu voi, sunteti indaratnici inaintea Domnului, dar cu cit mai mult veti fi dupa moartea mea?
28. Chemati la mine pe toti batranii semintiilor voastre si pe judecatorii vostri si pe capeteniile voastre si eu voi spune in auzul lor cuvintele acestea si voi chema martori impotriva lor cerul si pamantul;
29. Caci stiu eu ca dupa moartea mea va veti razvrati si va veti abate de la calea pe care v-am aratat-o eu; in zilele cele de apoi va vor ajunge necazuri, pentru ca veti face rau inaintea ochilor Domnului Dumnezeu, miniindu-L cu lucrurile mainilor voastre".
30. Si a rostit Moise in auzul intregii obsti a Israelitilor cuvintele cantarii acesteia pana la sfarsit:

CAPITOLUL 32
Cantarea lui Moise.

1. "Ia aminte, cerule, si voi grai! Asculta, pamantule, cuvintele gurii mele!
2. Ca ploaia sa curga invatatura mea si graiurile mele sa se coboare ca roua, ca bura pe verdeata si ca ploaia repede pe iarba.
3. Caci numele Domnului voi preamari. Dati slava Dumnezeului nostru!
4. El este taria; desavarsite sunt lucrurile Lui, caci toate caile Lui sunt drepte. Credincios este Dumnezeu si nu este intru El nedreptate; drept si adevarat este El,
5. Iar ei s-au razvratit impotriva Lui; ei, dupa netrebniciile lor, nu sunt fiii Lui, ci neam indaratnic si ticalos. Cu acestea rasplatiti voi Domnului?
6. Popor nechibzuit si fara de minte, au nu este El tatal tau, Cel " te-a zidit, te-a facut si te-a intemeiat? . Adu-ti aminte de zilele cele de demult, cugeta la anii neamurilor trecute! Intreaba pe tatal tau si-ti va da de stire, intreaba pe batrani, si-ti vor spune:
8. Cand Cel Preainalt a impartit mostenire popoarelor, cand a impartit pe fiii lui Adam, atunci a statornicit hotarele neamurilor dupa numarul ingerilor lui Dumnezeu;
9. Iar partea Domnului este poporul lui Iacov, Israel e partea lui de mostenire.
10. Gasitu-l-a in pamant pustiu, in pustiu trist si cu urlete salbatice, si t-a aparat, l-a ingrijit si l-a pazit, ca lumina ochiului Sau.
11. Intocmai ca vulturul care indeamna la zbor puii sai si se roteste pe deasupra lor, intinzandu-si aripile, a luat pe Israel si l-a dus pe penele sale.
12. Domnul l-a povatuit si n-a fost cu el dumnezeu strain.
13. Si l-a asezat pe inaltimile pamantului si l-a hranit cu roada tarinilor. I-a dat sa scoata miere din piatra si cu untdelemn din stanca vartoasa l-a hranit;
14. L-a hranit cu unt de vaca si cu lapte de oi, cu grasimea mieilor, a berbecilor de Vasan, a tapilor si cu grau gras; a baut vin, sangele bobitelor de strugure.
15. A mancat Iacov, s-a ingrasat Israel si s-a facut indaratnic; ingrasatu-s-a, ingrosatu-s-a si s-a umplut de grasime; a parasit pe Dumnezeu, Cel ce l-a facut si a dispretuit cetatea mantuirii sale.
16. Intaratat-au ravna Lui cu dumnezei straini si cu uraciunile lor L-au maniat;
17: Adus-au jertfe demonilor, si nu lui Dumnezeu, unor dumnezei noi, pe care nu i-au stiut, care au venit de la vecinii lor si pe care parintii lor nu i-au cunoscut.
18. Iar pe Aparatorul, Cel ce te-a nascut, L-ai uitat si nu ti-ai adus aminte de Dumnezeu, Cel ce te-a zidit.
19. Vazut-a Domnul si S-a maniat si in mania Sa a trecut cu vederea pe fiii Sai si pe fiicele Sale,
20. Si a zis: imi voi ascunde fata Mea de la ei si voi vedea cum va fi sfarsitul lor; caci neam ticalos sunt ei si copii in care nu este credinciosie.
21. Ei M-au intaratat la gelozie prin cei ce nu sunt Dumnezeu si au aprins mania Mea prin idolii lor; ii voi intarata si Eu pe ei printr-un popor care nu e popor, le voi aprinde mania printr-un neam fara pricepere.
22. Ca foc s-a aprins din pricina maniei Mele: va arde pana in fundul locuintei mortilor, va manca pamantul si roadele lui si va parjoli temeliile muntilor.
23. Voi strange impotriva lor necazuri si voi cheltui asupra lor toate sagetile Mele;
24. Istoviti vor fi de foame si prapaditi de lingoare si molima rea; voi trimite asupra lor dintii fiarelor, veninul taratoarelor din pulbere voi trimite.
25. De din afara ii va pierde sabia, iar prin case groaza, pierzand pe tanar si pe tanara, pe copilul de tata si pe batranul acoperit de caruntete.

26. Am zis: ti voi imprastia si voi sterge pomenirea lor dintre oameni.
27. Dar am amanat aceasta, pentru rautatea vrajmasilor, ca vrajmasii lor sa nu se mandreasca si sa zica: Mana noastra este puternica si toate acestea nu le-a facut Domnul.
28. Ca acestia sunt oameni care si-au pierdut mintea si n-au nici o pricepere.
29. O, de ar judeca ei si de s-ar gandi la aceasta! De ar pricepe ce are sa fie cu ei mai pe urma:
30. Cum ar putea unul sa puna pe fuga o mie, si doi, zece mii, daca aparatorul lor nu i-ar vinde si Domnul nu i-ar parasi!
31. Caci aparatorul lor nu este ca Aparatorul nostru si la aceasta chiar vrajmasii nostri sunt martori.
32. Ca via lor este din vita de vie a Sodomei si din sesurile Gomorei; strugurii lor sunt struguri otraviti si bobitele lor amare;
33. Vinul lor este venin de scorpion si otrava pierzatoare de aspida.
34. Au nu sunt acestea ascunse la Mine? Si nu sunt ele pecetluite in camarile Mele?
35. A Mea este razbunarea si rasplatirea cand se va poticni piciorul lor; ca aproape este ziua pieirii lor si curand vor veni cele gatite pentru ei.
36. Iar Domnul va judeca pe poporul Sau si Se va milostivi asupra robilor Sai, cand va vedea ca a slabit taria lor si ca nu se mai afla nici robi, nici slobozi.
37. Atunci Domnul va zice: Unde sunt dumnezeii lor si taria in care nadajduiau ei?
38. Unde sunt cei ce au mancat grasimea jertfelor lor si au baut vinul turnarilor lor? Sa se scoale, sa va ajute si sa va fie ocrotire.
39. Vedeti, vedeti, dar, ca Eu sunt si nu este alt Dumnezeu afara de Mine: Eu omor si inviez, Eu ranesc si tamaduiesc si nimeni nu poate scapa din mana Mea!
40. Eu ridic la cer mana Mea si Ma jur pe dreapta Mea si zic: Viu sunt Eu in veac!
41. Cand voi ascuti sabia Mea cea lucitoare si va incepe mana Mea a judeca, Ma voi razbuna pe vrajmasii Mei si celor ce Ma urasc le voi rasplati.
42. Adapa-voi sagetile Mele cu sange si sabia Mea se va satura de carnea si de sangele celor ucisi si robiti si de capetele capeteniilor vrajmasului.
43. Veseliti-va, ceruri, impreuna cu El si va inchinati Lui toti ingerii lui Dumnezeu! Veseliti-va, neamuri, impreuna cu poporul Lui si sa se intareasca toti fiii lui Dumnezeu! Caci El va razbuna sangele robilor Sai si va rasplati cu razbunare vrajmasilor Sai si celor ce-L urasc le va rasplati si va curati Domnul pamantul poporului Sau!"
44. In ziua aceea a scris Moise cantarea aceasta si a spus-o fiilor lui Israel. Atunci a venit Moise la popor si a rostit toate cuvintele cantarii acesteia in auzul poporului, el si Iosua, fiul lui Navi.
45. Iar dupa ce a rostit Moise toate cuvintele acestea inaintea a tot Israelul, le-a zis:
46. "Puneti la inima voastra toate cuvintele pe care vi le-am spus eu astazi si sa le lasati mostenire copiilor vostri, ca sa se sileasca si ei a implini toate poruncile legii acesteia;
47. Caci acestea nu sunt in desert date voua, ci acestea sunt viata voastra si prin acestea veti trai multa vreme in pamantul acela in care treceti acum peste Iordan, ca sa-l stapaniti".
48. Tot in ziua aceea a grait Domnul cu Moise si a zis:
49. "Suie-te in muntele acesta al Abarimului, in muntele Nebo, care este in pamantul Moabului, in fata Ierihonului, si priveste asupra Canaanului, pe care-l dau in stapanirea fiilor lui Israel,
50. Si mori pe munte si te adauga la poporul tau, cum a murit si Aaron, fratele tau, pe muntele Hor si s-a adaugat la poporul sau,
51. Pentru ca ati gresit inaintea Mea in mijlocul fiilor lui Israel, la apele Meribei, la Cades, in pustiul Sin, si pentru ca n-ati aratat sfintenia Mea intre fiii lui Israel.
52. Numai de departe vei vedea pamantul pe care Eu il dau fiilor lui Israel, dar de intrat nu vei intra in pamantul acela".

CAPITOLUL 33

Moise binecuvanteaza poporul si prooroceste.

l. Iata acum si binecuvantarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a binecuvantat pe fiii lui Israel inainte de moartea sa.
2. Si a zis el: "Venit-a Domnul din Sinai si ni S-a descoperit intru slava Sa in Seir; stralucit-a din Muntii Paranului si a iesit cu multime mare de sfinti, avand la dreapta focul legii.

3. Cu adevarat El a iubit pe poporul Sau. Toti sfintii Lui sunt sub mana Lui si au cazut la picioarele Lui ca sa asculte cuvintele Lui.
4. Moise ne-a dat o lege, mostenire a obstii lui Iacov;
5. El a fost regele lui Israel, cand se adunau capeteniile popoarelor impreuna cu semintiile lui Israel.
6. Sa traiasca Ruben si sa nu moara, si Simeon sa nu fie putin la numar!
7. Iar pentru Iuda a zis acestea: "Asculta, Doamne, glasul lui Iuda si adu-l la poporul sau; cu mainile sale sa se apere si Tu sa-i fii ajutor impotriva vrajmasilor lui".
8. Pentru Levi a zis: "Urimul Tau, Doamne, si Tumimul Tau sa fie pentru barbatul Tau cel sfant, pe care Tu l-ai incercat la Massa si cu care Tu Te-ai certat la apele Meribei;
9. Care a zis de tatal sau si de mama sa: "Nu i-am vazut", si pe fratii sai nu i-a cunoscut si de fiii sai nu stie nimic; caci ei au tinut cuvintele Tale si legamantul Tau l-au pazit;
10. Invata pe Iacov legile Tale si pe Israel poruncile Tale; pune tamaie inaintea fetei Tale si arderi de tot pe jertfelnicul Tau.
11. Binecuvinteaza, Doamne, puterea lui si lucrul mainilor lui fie-ti placut; loveste coapsele celar ce se ridica impotriva lui si celor ce-l urasc, ca sa nu se poata impotrivi".
12. Pentru Veniamin a zis: "Iubitul Domnului va sta langa El fara primejdie si Dumnezeu il va ocroti in toata vremea si el va odihni pe umerii Lui".
13. Pentru Iosif a zis: "Sa binecuvanteze Domnul pamantul lui cu darurile cele alese ale cerului, cu roua si cu darurile adancului celui dedesubt;
14. Cu roade alese din cele pe care le face sa creasca soarele si cu cele mai bune roade care odraslesc in fiecare luna;
15. Cu cele mai alese din cate dau muntii cei vechi si cu darurile alese ale dealurilor celor vesnice;
16. Si cu darurile cele alese ale pamantului si ale celor ce-l umplu. Binecuvantarea Celui ce S-a aratat in rug sa vina pe capul lui Iosif, pe crestetul celui dintai dintre fratii lui!
17. Frumusetea lui sa fie ca a taurului intai nascut si coarnele lui sa fie ca si coarnele bivolului; cu acelea va impunge popoarele toate pana la marginile pamantului; acestea sunt multimile mari ale lui Efraim, acestea sunt miile lui Manase".
18. Pentru Zabulon a zis: "Veseleste-te, Zabulon, in caile tale si tu, Isahare, in corturile tale!
19. Chema-vor acestia poporul pe munte si acolo vor junghia jertfele cele legiuite, caci se hranesc cu bogatia marii si cu comorile cele ascunse in nisip".
20. Pentru Gad a zis: "Binecuvantat. sa fie cel ce a sporit pe Gad, care odihneste ca un pui de leu si sfarama si brat si cap.
21. Alesu-si-a el parga cea buna a tarii; acolo fost-a pastrata o mosie de capetenie; venit-a in fruntea poporului si a implinit dreptatea Domnului si judecatile lui Israel".
22. Pentru Dan a zis: "Dan este pui de leu, care se arunca din Vasan".
23. Pentru Neftali a zis: "Neftali, tu cel satul de bunavointa si plin de binecuvantarea Domnului, ia marea si partea cea de miazazi in stapanire".
24. Pentru Aser a zis: "Binecuvantat sa fie Aser intre fii, iubit sa fie de fratii lui si sa-si afunde in untdelemn piciorul lui.
25. De fier si de arama sa fie zavoarele si linistea ta sa tina cit zilele vietii tale.
26. Nimeni, o Israele, nu este ca Dumnezeu, Care sa mearga pe ceruri intru ajutorul tau si pe nori intru slava Sa.
27. Dumnezeu este liman din vremi stravechi; caci cu bratul Lui cel vesnic El te sprijina si din fata ta gonind vrajmasii, zice: "Starpeste-i!"
28. Israel locuieste neprimejduit. Ochiul lui Iacov priveste imbelsugat de paine si de vin, si cerurile lui picura roua.
29. Ferice de tine, Israele! Cine este asemenea tie, popor izbavit de Domnul, scutul si ajutorul tau, sabia si slava ta. Vrajmasii tai se vor da inapoi inaintea ta si tu vei calca peste grumajii lor!"

CAPITOLUL 34

Moartea lui Moise.

1. Atunci s-a suit Moise din sesurile Moabului in Muntele Nebo, pe varful Fazga, care este in fata Ierihonului, si i-a aratat Domnul tot pamantul Galaad pana la Dan,
2. Tot pamantul lui Neftali, tot pamantul lui Efraim si Manase si tot pamantul lui Iuda pana la marea cea de la

asfintit,
3. Partea de la miazazi a tarii, sesul Ierihonului, cetatea Palmierilor, pana la Toar.
4. Si i-a zis Domnul: "Iata pamantul pentru care M-am jurat lui Avraam, lui Isaac si lui Iacov, zicand: Semintiei tale il voi da. Te-am invrednicit sa-l vezi cu ochii tai; dar in el nu vei intra!
5. Si a murit Moise, robul lui Dumnezeu, acolo, in pamantul Moabului, dupa Cuvantul Domnului;
6. Si a fost ingropat in vale, in pamantul Moabului, in fata Bet-Peorului, dar nimeni nu stie mormantul lui nici pana in ziua de astazi.
7. Si era Moise de o suta douazeci de ani, cand a murit; dar vederea lui nu slabise si taria lui nu se imputinase.
8. Si au plans fiii lui Israel pe Moise, in sesurile Moabului, la Iordan, aproape de Ierihon, treizeci de zile, pana s-au implinit zilele de jelit si de plans dupa Moise.
9. Iar Iosua, fiul lui Navi, s-a umplut de duhul intelepciunii, pentru ca isi pusese Moise mainile asupra lui, si i s-au supus fiii lui Israel si au facut asa dupa cum le poruncise Domnul prin Moise.
10. De atunci nu s-a mai ridicat in Israel prooroc asemenea lui Moise pe care Dumnezeu sa-l fi cunoscut fata catre fata, nici sa savarseasca toate semnele si minunile cu care Domnul l-a trimis in pamantul Egiptului asupra lui Faraon si asupra tuturor dregatorilor lui si asupra a tot pamantul lui; nici sa faca cu mana tare si cu mari infricosari ceea ce a facut Moise inaintea ochilor a tot Israelul.

CARTEA LUI IOSUA NAVI

CAPITOLUL 1

Domnul imbarbateaza pe Iosua.

l. Dupa moartea lui Moise, robul Domnului, a grait Domnul cu Iosua, fiul lui Navi, slujitorul lui Moise, si a zis:
2. "Moise, robul Meu, a murit. Scoala dar si treci Iordanul tu si tot poporul acesta, in tara pe care o voi da fiilor lui Israel.
3. Tot locul pe care vor calca talpile picioarelor voastre, il voi da voua, cum am spus lui Moise:
4. De la pustie si de la Libanul acesta pana la raul cel mare, pana la raul Eufratului si pana la marea cea mare spre asfintitul soarelui vor fi hotarele voastre.
5. Nimeni nu se va putea impotrivi tie, in toate zilele vietii tale. Precum am fost cu Moise, asa voi fi si cu tine; nu Ma voi departa de tine si nu te voi parasi.
6. Fii tare si curajos, ca tu vei imparti poporului acestuia, prin sorti, tara pe care M-am jurat parintilor lor sa le-o dau.
7. Fii dar tare si foarte curajos, ca sa pazesti si sa implinesti toata legea pe care ti-a incredintat-o Moise, robul Meu; sa nu te abati de la ea nici la dreapta nici la stanga, ca sa pricepi toate cate ai de facut.
8. Sa nu se pogoare cartea legii acesteia de pe buzele tale, ci calauzeste-te de ea ziua si noaptea, ca sa plinesti intocmai tot ce este scris in ea; atunci vei fi cu izbanda in caile tale si vei pasi cu spor.
9. Iata iti poruncesc: Fii tare si curajos, sa nu te temi, nici sa te spaimantezi, caci Domnul Dumnezeul tau este cu tine pretutindenea, oriunde vei merge".
10. Atunci a poruncit Iosua capeteniilor poporului si a zis:
11. "Treceti prin tabara si porunciti poporului si-i ziceti: Pregatiti-va merinde de drum, ca dupa trei zile veti trece peste Iordanul acesta, ca sa mergeti si sa luati in stapanire pamantul pe care Domnul Dumnezeul parintilor vostri are sa vi-l dea".
12. Iar semintiei lui Ruben si semintiei lui Gad si la jumatate din semintia lui Manase, Iosua le-a zis:
13. "Aduceti-va aminte ce v-a poruncit Moise, sluga Domnului, cand v-a zis: Domnul Dumnezeul vostru v-a linistit si v-a dat pamantul acesta.
14. Femeile voastre, copiii vostri si vitele voastre sa ramana in pamantul pe care vi l-a dat Moise dincoace de Iordan, iar voi toti cati puteti lupta, inarmandu-va, duceti-va inaintea fratilor vostri si le ajutati,
15. Pana ce Domnul Dumnezeul vostru va linisti si pe fratii vostri, cum va linistit si pe voi, si pana ce vor primi si ei de mostenire pamantul pe care Domnul Dumnezeul vostru il da lor. Atunci va veti intoarce in mostenirea voastra si

veti stapani pamantul pe care Moise, sluga Domnului, vi l-a dat dincolo de Iordan, spre rasaritul soarelui".
16. Iar ei au raspuns lui Iosua si au zis: "Toate, oricate ne vei porunci, vom face si oriunde ne vei trimite, vom merge.
17. Cum am ascultat pe Moise, asa te vom asculta si pe tine, numai sa fie Domnul Dumnezeul tau cu tine cum a fost cu Moise.
18. Tot cel ce se va impotrivi poruncilor tale si nu va asculta cuvintele tale, in toate cate vei porunci, sa moara. Dar fii tare si curajos!"

CAPITOLUL 2

Iscoadele trimise de Iosua la Ierihon.

1. Atunci Iosua, fiul lui Navi, a trimis in taina din Sitim doi tineri sa iscodeasca tara si a zis: "Duceti-va si cercetati tara si mai ales Ierihonul!" Si s-au dus cei doi tineri si, ajungand la Ierihon, au intrat in casa unei desfranate, al carei nume era Rahab, si au ramas sa se odihneasca acolo.
2. Si s-a dat de stire regelui Ierihonului: "Iata, niste oameni din fiii lui Israel au venit aici in noaptea aceasta, ca sa iscodeasca tara!"
3. Iar regele Ierihonului a trimis la Rahab sa i se spuna: "Scoate pe oamenii care au intrat in casa ta, in noaptea aceasta, ca au venit sa iscodeasca tara".
4. Femeia insa, luand pe cei doi oameni, i-a ascuns si a zis: "Adevarat, au venit la mine niste oameni,
5. Dar in amurg, cand se inchideau portile, barbatii au plecat si nu stiu unde s-au dus. Alergati dupa ei si-i veti ajunge".
6. Apoi ea a suit pe cei doi oameni pe acoperis si i-a ascuns in niste fuioare de in ce se aflau pe acoperisul casei ei.
7. Iar trimisii regelui au alergat dupa ei pe drumul cel catre Iordan, pana la vad, si portile s-au inchis indata ce au iesit cei ce urmareau pe iscoade.
8. Inainte insa de a adormi iscoadele femeia s-a suit la dansii pe acoperis,
9. Si le-a zis: "Stiu ca Domnul v-a dat voua pamantul acesta, caci frica voastra a cazut asupra noastra si toti locuitorii pamantului acestuia au frica de voi,
10. Pentru ca am auzit noi cum a secat Domnul Dumnezeu inaintea voastra Marea Rosie, cand ah iesit din Egipt, si cate ati facut voi cu cei doi regi ai Amoreilor peste Iordan, cu Sihon si cu Og, pe care i-ati pierdut.
11. Cand am auzit noi de acestea, ne-a slabit inima si in nici unul din noi n-a mai ramas barbatie in fata voastra, caci Domnul Dumnezeul vostru este Dumnezeu in cer sus si pe pamant jos.
12. Acum dar jurati-mi pe Domnul Dumnezeul vostru ca, precum am facut eu mila cu voi, veti face si voi mila cu casa tatalui meu si dati-mi semn de nadejde,
13. Ca veti lasa cu viata pe tatal meu, pe mama mea, pe fratii mei, pe surorile mele, toata casa mea si veti izbavi sufletul meu de la moarte".
14. Iar oamenii aceia au zis catre dansa: "Sufletul nostru il vom pune pentru voi". Si ea a zis: "Cand Domnul va va da cetatea aceasta, sa faceti cu mine mila si dreptate".
15. Apoi le-a dat drumul cu o franghie pe fereastra, caci casa ei era in zidul cetatii si ea locuia chiar deasupra zidului.
16. Si le-a zis: "Duceti-va in munte, ca sa nu va intalniti cu cei ce va urmaresc si stati acolo ascunsi trei zile, pana se vor intoarce cei ce va urmaresc si apoi va veti duce in drumul vostru".
17. Iar oamenii aceia au zis catre dansa: "De nu vei face cum iti vom zice, vom fi slobozi de acest juramant al tau:
18. Iata, cand vom intra noi in cetate pe partea aceasta, tu sa pui semn aceasta funie rosie la fereastra pe care ne-ai slobozit, iar pe tatal tau, pe mama ta, pe fratii tai si pe toti cei din familia tatalui tau sa-i aduni in casa ta.
19. Si de va iesi cineva afara pe usa casei tale, sangele aceluia sa fie asupra capului lui, si noi vom fi slobozi de acest juramant al tau; iar cine va fi cu tine in casa ta, sangele aceluia sa fie asupra capului nostru, de se va atinge de el mana cuiva.
20. Daca insa ne va napastui cineva si va descoperi fapta noastra, atunci vom fi slobozi de acest juramant al tau".
21. Si ea le-a zis: "Sa fie cum ai grait!" Apoi le-a dat drumul si s-au dus, iar ea a legat la fereastra funia cea rosie.
22. Ducandu-se oamenii aceia si ajungand in munte, au asteptat acolo trei zile, pana ce s-au intors cei ce-i urmareau, care-i cautasera pe toate drumurile si nu-i gasira.
23. Intorcandu-se apoi, cei doi tineri s-au coborat din munte, au trecut Iordanul si au venit la Iosua, fiul lui Navi, si i-au povestit tot ce se intamplase cu ei,

24. Si au zis catre Iosua: "Domnul Dumnezeul nostru a dat tot pamantul acesta in mainile noastre si toti cei ce locuiesc in tara aceea tremura de frica noastra".

CAPITOLUL 3
Trecerea Iordanului.

1. Sculandu-se apoi Iosua a doua zi dis-de-dimineata, a pornit de la Sitim si a venit pana la Iordan, el si toti fiii lui Israel, si au poposit acolo inainte de a-l trece.
2. Iar dupa trei zile au trecut vestitori prin tabara,
3. Si au poruncit poporului, zicand: "Cand veti vedea chivotul legamantului Domnului Dumnezeului vostru si preotii vostri si pe levitii cei ce-l duc, atunci sa porniti si voi de la locul vostru si sa mergeti dupa el.
4. Iar departarea intre voi si el sa fie ca de doua mii de coti; sa nu va apropiati prea mult de el, ca sa puteti vedea bine calea pe care aveti sa mergeti; caci inainte n-ati mai umblat pe calea aceasta niciodata".
5. Si a mai zis Iosua catre popor: "Sfintiti-va pentru dimineata, caci maine are sa faca Domnul minuni intre voi".
6. Iar preotilor le-a zis Iosua: "Ridicati chivotul legamantului Domnului si mergeti inaintea poporului!" Si au luat preotii chivotul legamantului Domnului si au purces inaintea poporului.
7. Atunci a zis Domnul catre Iosua: "In ziua aceasta voi incepe a te preamari inaintea ochilor tuturor fiilor lui Israel, ca sa cunoasca ei ca, precum am fost cu Moise, asa am sa fiu si cu tine.
8. Tu insa sa poruncesti preotilor care poarta chivotul legamantului si sa zici: "Indata ce veti intra in mijlocul apelor Iordanului, sa va opriti in Iordan!"
9. Iar Iosua a zis catre fiii lui Israel: "Veniti incoace si ascultati cuvintele Domnului Dumnezeului vostru.
10. Din aceasta veti cunoaste ca in mijlocul vostru este Dumnezeul cel viu Care va alunga de la voi pe Canaanei, pe Hetei, pe Hevei, pe Ferezei, pe Gherghesei, pe Amorei si pe Iebusei.
11. Iata chivotul legamantului Domnului a tot pamantul va trece inaintea voastra peste Iordan.
12. Sa va alegeti doisprezece oameni dintre fiii lui Israel, cate un om din fiecare semintie;
13. Si indata ce talpile picioarelor preotilor care duc Chivotul Domnului, Stapanul a tot pamantul, vor calca in apa Iordanului, apele Iordanului se vor desparti: cele de la vale se vor scurge, iar cele care vin din sus se vor opri ca un perete".
14. Deci poporul a pornit de la corturile sale, ca sa treaca Iordanul, iar preotii care duceau chivotul legamantului Domnului mergeau inaintea poporului.
15. Indata ce preotii cei ce duceau chivotul au intrat in Iordan si picioarele preotilor, care duceau chivotul, s-au afundat in apa Iordanului,
16. Apa care curgea din sus s-a oprit si s-a facut perete pe o foarte mare departare, pana la cetatea Adam, care e langa Tartan, iar cea care curgea spre marea cea din Arabah, spre Marea Sarata, s-a scurs si a secat, iar poporul a trecut in fala Ierihonului. Atunci Iordanul umplea matca sa si iesea din toate malurile sale, ca in timpul secerisului graului.
17. Preotii care duceau chivotul legamantului Domnului stateau ca pe uscat in mijlocul Iordanului, cu picioarele neudate; iar fiii lui Israel au mers ca pe uscat, pana ce tot poporul a trecut prin Iordan.

CAPITOLUL 4
Semn de amintire despre trecerea Iordanului.

1. Dupa ce a ispravit tot poporul de trecut Iordanul; a grait Domnul catre Iosua si a zis:
2. "Ia din popor doisprezece barbati, cate un om din fiecare semintie,
3. Si le porunceste: "Luati din mijlocul Iordanului douasprezece pietre, duceti-le cu voi si le puneti in tabara voastra, unde aveti sa tabarati la noapte".
4. Si a chemat Iosua doisprezece barbati pe care si-i alesese dintre fiii lui Israel, cate un om din fiecare semintie,
5. Si le-a zis: "Mergeti inaintea chivotului Domnului Dumnezeului vostru, in mijlocul Iordanului, si luati de acolo si ridicati pe umerii vostri fiecare cate o piatra, dupa numarul celor douasprezece semintii ale lui Israel,
6. Ca sa va fie acestea puse pentru totdeauna ca semn in mijlocul vostru si, cand va vor intreba maine copiii vostri si vor zice: Ce inseamna aici pietrele acestea?
7. Atunci veti spune fiilor vostri: Apele Iordanului s-au despartit inaintea chivotului legamantului Domnului a tot pamantul, cand acesta l-a trecut. Si asa pietrele acestea vor fi pentru fiii lui Israel amintire pentru vecie".

8. Si au facut fiii lui Israel asa cum le-a poruncit Iosua: dupa ce au ispravit fiii lui Israel de trecut Iordanul, au luat douasprezece pietre din Iordan, precum Domnul poruncise lui Iosua, dupa numarul semintiilor fiilor lui Israel si le-au dus cu ei in tabara si le-au pus acolo.
9. Iosua insa a pus alte douasprezece pietre in mijlocul Iordanului, pe locul unde au stat picioarele preotilor care duceau chivotul legamantului Domnului, si sunt acolo pana in ziua de astazi.
10. Preotii care duceau chivotul Domnului au stat in mijlocul Iordanului pana ce a ispravit Iosua toate cate ii poruncise Domnul sa spuna poporului, cum poruncise Moise lui Iosua. Si poporul a grabit sa treaca Iordanul.
11. Iar dupa ce a trecut tot poporul, a trecut si chivotul Domnului si preotii au mers iarasi in fruntea poporului.
12. Atunci au trecut si fiii lui Ruben, fiii lui Gad si jumatate din semintia lui Manase, gata de razboi, inaintea fiilor lui Israel, cum le poruncise Moise.
13. Ca la patruzeci de mii de oameni inarmati pentru razboi au trecut inaintea Domnului, ca sa lupte impotriva cetatii Ierihonului.
14. In ziua aceea a preamarit Domnul pe Iosua inaintea a tot neamul lui Israel si s-au temut de dansul cat a trait, cum se temusera si de Moise.
15. Apoi a grait Domnul cu Iosua si a zis:
16. "Porunceste preotilor care duc chivotul marturiei Domnului, sa iasa din Iordan".
17. Si a poruncit Iosua preotilor si a zis: "Iesiti din Iordan!"
18. Si cum au iesit din Iordan preotii, cei ce duceau chivotul legamantului Domnului, si si-au pus picioarele pe uscat, apa Iordanului a pornit pe albia sa si a curs ca mai inainte, pana peste maluri.
19. Poporul a iesit din Iordan in ziua a zecea a lunii intai si au tabarat fiii lui Israel la Ghilgal, in partea de rasarit a Ierihonului.
20. Iar cele douasprezece pietre pe care le luasera ei din Iordan, le-a asezat Iosua in Ghilgal.
21. Si a zis fiilor lui Israel: "Cand va vor intreba fiii vostri maine si vor zice: Ce inseamna aceste pietre?
22. Sa spuneti fiilor vostri: Israel a trecut prin Iordanul acesta, ca pe uscat,
23. Caci Domnul Dumnezeul vostru a secat apele Iordanului inaintea lor, pana ce le-au trecut, cum facuse Domnul Dumnezeul vostru si cu Marea Rosie, pe care a secat-o Domnul Dumnezeul nostru inaintea noastra. pana ce am trecut-o,
24. Ca sa cunoasca toate neamurile pamantului ca puterea Domnului este mare si ca voi sa va temeti de Domnul Dumnezeul vostru, in toata vremea".

CAPITOLUL 5

Taierea imprejur si serbarea Pastilor in pamantul fagaduintei.

1. Cand au auzit regii Amoreilor, care locuiau peste Iordan si regii Canaaneilor, care locuiau pe langa mare, ca Domnul Dumnezeu a secat raul Iordanului inaintea fiilor lui Israel pana ce l-au trecut, a slabit inima lor, s-au inspaimantat si nu mai aveau curaj impotriva fiilor lui Israel.
2. In vremea aceea a zis Domnul catre Iosua: "Fa-ti cutite taioase de cremene si taie imprejur pe fiii lui Israel a doua oara".
3. Si si-a facut Iosua cutite ascutite de cremene si a taiat imprejur pe fiii lui Israel, la locul ce se numeste Dealul Aralot.
4. Iata pricina pentru care Iosua a taiat imprejur pe fiii lui Israel: Tot poporul de parte barbateasca care iesi se din Egipt, toti cei buni de razboi, murisera pe cale, in pustiu, dupa iesirea din Egipt;
5. Caci tot poporul care iesise din Egipt era taiat imprejur; iar poporul nascut pe cale, in pustiu, dupa iesirea din Egipt, nu era taiat imprejur.
6. Caci fiii lui Israel umblasera prin pustiu patruzeci si doi de ani, pana ce a murit tot poporul bun de razboi, care iesise din Egipt si care nu ascultase de glasul Domnului. Acestora Domnul se jurase sa nu le dea voie sa vada tara pe care El fagaduise cu juramant sa o dea parintilor lor, tara in care curge lapte si miere.
7. In locul acestora se ridicasera fiii lor, pe care i-a taiat imprejur Iosua, caci nu erau taiati imprejur, pentru ca se nascusera pe cale.
8. Dupa ce poporul s-a taiat imprejur, a ramas linistit in tabara, pana s-a insanatosit.
9. Apoi a zis Domnul catre Iosua, fiul lui Navi: "In ziua de astazi am ridicat de pe voi ocara Egiptului", si de aceea se si numeste locul acela Ghilgal, pana in ziua aceasta.
10. Fiii lui Israel au stat cu tabara la Ghilgal si au facut acolo in sesul Ierihonului Pastile in ziua a paisprezecea a

lunii, seara.
11. Iar a doua zi de Pasti au mancat din roadele pamantului acestuia azime si paine noua.
12. In ziua aceea a incetat mana de a mai cadea si de a doua zi, dupa ce au mancat din roadele pamantului, fiii lui Israel n-au mai avut mana, ci au mancat anul acela din roadele Zarii Canaanului.
13. Aflandu-se insa Iosua aproape de Ierihon, a cautat cu ochii sai si iata statea inaintea lui un om; acela avea in mana o sabie goala. Si apropiindu-se Iosua de dansul, i-a zis: "De-ai nostri esti sau esti dintre dusmanii nostri?"
14. Iar acela a raspuns: "Eu sunt capetenia ostirii Domnului si am venit acum!" Atunci Iosua a cazut cu fala la pamant, s-a inchinat si a zis catre acela: "Stapane, ce poruncesti slugii tale?"
15. Zis-a catre Iosua capetenia ostirii Domnului: "Scoate-ti incaltamintea din picioare, ca locul pe care stai tu acum este sfant!" Si a facut Iosua asa.

CAPITOLUL 6

Luarea si daramarea Ierihonului.

1. Ierihonul insa era incuiat si intarit de frica fiilor lui Israel; nimeni nu intra in el si nimeni nu iesea.
2. Atunci a zis Domnul catre Iosua: "Iata, Eu voi da in mainile tale Ierihonul, pe regii lui si pe puternicii lui.
3. Duceti-va imprejurul cetatii toti cei buni de razboi si inconjurati cetatea cateodata pe zi. Aceasta sa o faceti sase zile.
4. Sapte preoti sa poarte inaintea chivotului sapte trambite din corn de berbec, iar in ziua a saptea sa ocoliti cetatea de sapte ori si preotii sa trambiteze din trambite.
5. Cand vor suna din trambita de corn de berbec si cand veti auzi sunetul de trambita, atunci tot poporul sa strige cu glas tare deodata, si cand vor striga ei zidurile cetatii se vor prabusi. Atunci tot poporul sa navaleasca in cetate, plecand fiecare din partea unde se afla".
6. Si a chemat Iosua, fiul lui Navi, pe preoti si le-a zis: "Luati chivotul legamantului si sapte preoti sa poarte sapte trambite din corn de berbec inaintea chivotului Domnului".
7. Si le-a mai zis acestora sa spuna poporului: "Mergeti si ocoliti cetatea, iar cei inarmati sa mearga inaintea chivotului Domnului!"
8. Indata ce Iosua a spus acestea poporului, cei sapte preoti, care purtau cele sapte trambite sfinte inaintea Domnului, au pornit si au inceput a suna tare din trambite si chivotul legamantului Domnului mergea in urma lor.
9. Cei inarmati mergeau inaintea preotilor care sunau din trambite, iar cei din urma veneau dupa chivotul Domnului, trambitand in mers din trambite.
10. Poporului insa Iosua i-a poruncit si a zis: "Sa nu strigati! Nimeni sa nu auda glasul vostru si nici o vorba sa nu iasa din gura voastra pana in ziua cand va voi zice eu sa strigati; atunci sa strigati".
11. Si asa chivotul Domnului a plecat imprejurul cetatii si a inconjurat-o o data; apoi a venit in tabara si a ramas in tabara.
12. A doua zi Iosua s-a sculat dis-de-dimineata si preotii au ridicat chivotul Domnului;
13. Si cei sapte preoti, care purtau cele sapte trambite, mergeau inaintea chivotului Domnului si trambitau din trambite; cei inarmati mergeau inaintea lor, iar celalalt popor venea in urma chivotului Domnului si preotii trambitau din trambite.
14. Astfel si a doua zi au inconjurat cetatea o data si s-au intors in tabara. Si au facut asa sase zile.
15. In ziua a saptea s-au sculat de dimineata, in revarsatul zorilor si au mers tot asa imprejurul cetatii de sapte ori; numai in aceasta zi au inconjurat cetatea de sapte ori.
16. Iar cand au sunat preotii a saptea oara din trambite, Iosua a zis catre fiii lui Israel: "Strigati, ca v-a dat Domnul cetatea!
17. Cetatea va fi sub blestem si tot ce este in ea e al Domnului puterilor; numai Rahab desfranata sa ramana vie, ea si tot cel ce va fi in casa ei, pentru ca ea a ascuns iscoadele pe care le-am trimis noi.
18. Voi insa sa va paziti foarte de tot ce este dat blestemului, ca sa nu cadeti si voi sub blestem, daca ati lua ceva din cele date spre nimicire si pentru ca asupra taberei lui Israel sa nu vina blestemul si sa-i aduca pieire.
19. Tot aurul si argintul si vasele de arama si de fier sa fie sfintenie a Domnului si sa intre in vistieria Domnului".
20. Atunci au trambitat preotii din trambite. Si cum a auzit poporul glasul de trambita, a strigat tot poporul impreuna cu glas tare si puternic si s-au prabusit toate zidurile imprejurul cetatii pana in temelie si a intrat tot poporul in cetate, fiecare din partea unde era, si au luat cetatea.
21. Si au dat junghierii tot ce era in cetate: barbati si femei si tineri si batrani si boi si oi si asini, tot au trecut prin

ascutisul sabiei.
22. Iar celor doi tineri care iscodisera tara Iosua le-a zis: "Duceti-va in casa desfranatei aceleia, scoateti-o de acolo pe ea si pe toti cei ce vor fi cu dansa, intrucat v-ati jurat ei".
23. Si s-au dus tinerii care iscodisera cetatea, la casa desfranatei si au scos pe Rahab desfranata, pe tatal ei, pe mama ei, pe fratii ei si pe toate rudele ei, i-au scos si i-au pus afara din tabara Israelitilor,
24. Iar cetatea si tot ce era in ea au ars cu foc; numai aurul si argintul si vasele de arama si de fier le-au dat ca sa le duca Domnului in vistieria casei Domnului.
25. Pe Rahab desfranata insa, casa tatalui ei si pe toti care erau la dansa, Iosua i-a lasat cu viata si traieste ea in mijlocul lui Israel pana in ziua de astazi, pentru ca a ascuns iscoadele, care fusesera trimise de Iosua sa iscodeasca Ierihonul.
26. In ziua aceea s-a jurat Iosua si a zis: "Blestemat sa fie inaintea Domnului tot cel ce se va scula si va zidi cetatea aceasta a Ierihonului: pe fiul sau cel intai-nascut sa puna temeliile ei, iar portile ei sa le aseze pe fiul sau cel mai mic". Si asa a si facut Ozan din Betel. Acesta pe Abiron, intaiul sau nascut, a pus temeliile ei, si pe fiul sau cel mai mic a asezat portile ei.
27. Domnul insa era cu Iosua si faima lui s-a raspandit in toata tara.

CAPITOLUL 7

Pedeapsa lui Acan.

1. Iar fiii lui Israel au facut pacat mare: au luat din cele date nimicirii; caci Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda, a luat din cele date spre nimicire si s-a aprins mania Domnului asupra fiilor lui Israel.
2. Din Ierihon Iosua a trimis oameni asupra cetatii Ai, care e aproape de Bet-Aven, la rasarit de Betel, si le-a zis: "Duceti-va de iscoditi tara!" Si s-au dus oamenii acestia si au iscodit cetatea Ai.
3. Apoi intorcandu-se la Iosua, i-au spus: "Sa nu mearga tot poporul, ci sa mearga numai doua sau trei mii de oameni si sa loveasca cetatea Ai. Nu obosi pana acolo tot poporul, pentru ca acolo sunt putini dusmani".
4. Si s-au dus acolo ca la trei mii de oameni, dar acestia au luat-o la fuga in fata celor din Ai.
5, Si locuitorii din Ai au ucis din ei vreo treizeci si sase de oameni si i-au fugarit de la poarta pana la Sebarim, iar pe coasta dealului i-a batut; din care pricina inima poporului a slabit si si-au pierdut tot curajul.
6. Atunci Iosua si-a sfasiat vesmintele sale, a cazut cu fata la pamant inaintea chivotului Domnului si a stat asa pana seara si el si batranii lui Israel si si-au presarat pulbere pe capetele lor.
7. Atunci a zis Iosua: "O, Doamne Dumnezeule, de ce a trecut robul Tau poporul acesta peste Iordan? Oare, ca sa-l dai in mainile Amoreilor si sa ne pierzi? Mai bine ramaneam sa locuim de cealalta parte de Iordan!
8. Ce sa zic eu acum, cand Israel a fugit inapoi dinaintea vrajmasilor sai?
9. Auzind Canaaneii si toti locuitorii tarii, ne vor impresura si ne vor pierde de pe pamant. Si ce vei face Tu pentru numele Tau cel mare?"
10. Iar Domnul a zis catre Iosua: "Scoala, pentru ce ai cazut cu fata la pamant?
11. A pacatuit poporul si a calcat legamantul Meu pe care l-am incheiat cu el; au furat din lucrurile date spre nimicire, au mintit si le-au pus printre lucrurile lor.
12. De aceea fiii lui Israel n-au putut sta impotriva vrajmasilor lor si au fugit inapoi, caci au cazut sub blestem si nu voi mai fi cu voi de nu veti ridica blestemul dintre voi.
13. Scoala dar si sfinteste poporul si zi: Sfintiti-va pentru maine; caci asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Blestemul e in mijlocul tau, Israel. De aceea tu nu poti sa stai impotriva vrajmasilor tai pana nu vei indeparta din mijlocul tau blestemul.
14. Maine sa va apropiati toti, pe semintii; iar semintia pe care o va arata Domnul sa se apropie pe familii si familia pe care o va arata Domnul sa se apropie pe case; si casa pe care o va arata Domnul sa se apropie om cu om.
15. Iar omul care se va dovedi ca a furat lucru dat spre nimicire, sa se arda cu foc si el si toate cate are, pentru ca a calcat legamantul Domnului si a facut faradelege in Israel".
16. Atunci, sculandu-se Iosua a doua zi dis-de-dimineata, a poruncit lui Israel sa se apropie pe semintii; si a fost aratata semintia lui Iuda.
17. Dupa aceea a poruncit sa se apropie semintia lui Iuda pe familii si a fost aratata familia lui Zerah. Si a poruncit sa se apropie familia lui Zerah pe case si a fost data in vileag casa lui Zabdi.
18. Si a poruncit sa se apropie casa lui Zabdi om cu om si a fost aratat Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din semintia lui Iuda.

19. Atunci Iosua a zis catre Acan: "Fiul meu, da astazi slava Domnului Dumnezeului lui Israel si fa marturisire inaintea Lui si arata-mi ce-ai facut. Sa nu ascunzi de mine!"
20. Si raspunzand Acan lui Iosua, a zis: "Adevarat, am pacatuit inaintea Domnului Dumnezeului lui Israel si iata ce am facut:
21. Am vazut printre prazi o haina frumoasa pestrita si doua sute de sicli de argint, un drug de aur, greu de cincizeci de sicli; acestea mi-au placut si le-am luat si iata sunt ascunse in pamant, in mijlocul cortului meu si argintul este pus sub elen.
22. Atunci a trimis Iosua cativa slujitori si acestia au alergat la cort, in tabara, si toate acestea erau ascunse In cortul lui si argintul era sub ele.
23. Si au luat ei acestea din cort si le-au adus la Iosua si la batranii lui Israel si le-au pus inaintea Domnului.
24. Iar Iosua si impreuna cu el tot poporul au luat pe Acan, fiul lui Zerah, argintul, haina, drugul cel de aur, pe fiii lui, pe fiicele lui, boii lui, asinii lui si toate oile lui, cortul lui si tot ce avea el si i-au scos pe ei si toate ale lor in valea Acor.
25. Si a zis Iosua: "Pentru ca tu ai adus asupra noastra tulburare, sa aduca si Domnul necaz asupra ta in ziua aceasta!" si toti Israelitii i-au ucis cu pietre si, dupa ce i-au ucis cu pietre, i-au ars cu foc.
26. Apoi au ridicat deasupra lor o gramada mare de pietre, care se vede si astazi. Dupa aceasta s-a potolit mania Domnului. De aceea locul acela se numeste valea Acor pana in ziua de astazi.

CAPITOLUL 8

Inconjurarea si cuprinderea cetatii Ai.

l. Atunci a zis Domnul catre Iosua: "Nu te teme, nici nu te inspaimanta! Ia cu tine toti barbatii buni de lupta si, sculandu-te, du-te la Ai. Iata Eu voi da in mainile tale pe regele din Ai si pe poporul lui, cetatea si tinutul lui.
2. Si sa faci cu Ai si cu regele sau tot ceea ce ai facut cu Ierihonul si cu regele lui. Numai prada lui si dobitoacele lui impartiti-le intre voi. Pune oameni la panda inapoia cetatii".
3. Si s-a sculat Iosua cu tot poporul bun de razboi, ca sa mearga asupra cetatii Ai. Si a ales Iosua treizeci de mii de oameni viteji si i-a trimis noaptea.
4. Acestora le-a poruncit si le-a zis: "Luati seama sa panditi inapoia cetatii, sa nu va departati tare de cetate si sa fiti cu totii gata.
S. Iar eu si toti cei cu mine vom inainta spre cetate. Si cand locuitorii din Ai ne vor iesi inainte, ca prima data, noi vom fugi de dansii.
6. Si cand vor alerga dupa noi si-i vom departa de cetate, vor zice: "Iata fug de noi, ca prima data".
7. Si cand vom fugi noi de ei si ei dupa noi, atunci voi sa iesiti din ascunzatoare si sa cuprindeti cetatea, ca Domnul Dumnezeu o va da in mainile voastre.
8. Iar dupa ce veti prada cetatea, sa-i dati foc; dupa cuvantul Domnului sa faceti. Iata eu va poruncesc!"
9. Asa i-a trimis Iosua si ei s-au dus si au stat la panda intre Betel si Ai, spre apus de cetatea Ai. Iar Iosua a ramas in noaptea aceea in mijlocul poporului.
10. Si, sculandu-se dis-de-dimineata, Iosua a cercetat poporul si s-a dus el si batranii lui Israel in fruntea poporului spre Ai.
11. Si tot poporul bun de lupta, care era cu el, a mers, a inaintat si s-a apropiat de cetate pe partea de rasarit, iar panda era in partea de apus a cetatii. Si a asezat tabara spre miazanoapte de Ai; iar intre el si Ai era o vale.
12. El luase ca la treizeci de mii de oameni si-i pusese la panda intre Betel si Ai, in partea de apus a cetatii.
13. Iar poporul l-a asezat tot intr-o tabara, care se intindea in partea de miazanoapte a cetatii, asa incat coada taberei ajungea spre partea de apus a cetatii. Si a venit Iosua in noaptea aceea in mijlocul vaii.
14. Si cand a vazut aceasta, regele din Ai s-a sculat indata dis-de-dimineata, a iesit inaintea lui Israel la lupta, el si tot poporul lui, la un loc hotarat, in ses, si nu stia el ca e o panda asupra lui in spatele cetatii.
15. Iar Iosua, ca si cum ar fi fost invins, a fugit cu tot poporul pe calea dinspre pustiu.
16. Iar aceia au strigat tot poporul care era in cetate, ca sa-i urmareasca si, urmarind ei pe fiii lui Israel, s-au departat de cetate.
17. Si n-a ramas in Ai si in Betel nici unul care sa nu fi iesit dupa Israel. Si urmarind ei pe Israel, si-au lasat cetatea lor deschisa.
18. Atunci Domnul a zis catre Iosua: "Intinde mana ta cu sulita asupra cetatii Ai, caci o voi da in mainile tale si cei de la panda vor iesi numaidecat de la locul lor!" Si si-a intins Iosua mana cu sulita spre cetate.

19. Si atunci cei ce sedeau la panda sculandu-se numaidecat de la locul lor, cand si-a intins el mana, au alergat in cetate, au luat-o si i-au dat repede foc.
20. Atunci, uitandu-se locuitorii cetatii Ai inapoi si vazand fum ridicandu-se din cetatea lor spre cer, nu mai aveau incotro fugi, caci poporul care fugea spre pustiu se intorsese impotriva celor ce-i urmareau;
21. Si Iosua si tot Israelul, vazand ca cei ce sezusera in ascunzatoare luasera cetatea si ca din cetate se urca fum spre cer, s-au intors inapoi si au inceput sa ucida pe locuitorii din Ai.
22. Iar cei din cetate au iesit in intampinarea lor, asa ca Aitii se aflau in mijlocul taberei Israelitilor, dintre in care unii veneau dintr-o parte, iar altii din alta parte.
23. Si i-au ucis asa, incat n-a scapat cu viata nici unul din ei. Iar pe regele din Ai l-au prins viu si l-au adus la de Iosua.
24. Dupa ce fiii lui Israel au ucis pe toti barbatii din Ai, in campia dinspre pustiu si dealurile unde acestia ii urmarisera, si dupa ce acestia au cazut toti pana la unul sub ascutisul sabiei, Israelitii s-au intors cu totii asupra cetatii Ai si au lovit-o cu ascutisul lui sabiei.
25. Iar toti locuitorii din Ai, barbati si femei, care au cazut in ziua aceea au fost douasprezece mii.
26. Si Iosua nu si-a lasat in jos mana sa, pe care o intinsese cu sulita, pana nu a dat pierzarii pe toti locuitorii din Ai.
27. Numai vitele si prada cetatii le-au impartit fiii lui Israel intre dansii, dupa cuvantul Domnului pe care-l spusese Domnul lui Iosua.
28. Si a ars Iosua cetatea Ai cu foc si a facut-o daramatura vesnica si pustietate pana in ziua de astazi.
29. Iar pe regele din Ai l-a spanzurat de un copac unde a stat pana seara; iar dupa asfintitul soarelui a poruncit Iosua de au coborat trupul lui din copac si l-au aruncat la portile cetatii si au ridicat deasupra lui o movila de pietre, care este pana in si ziua de astazi.
30. Atunci Iosua a inaltat jertfelnic Domnului Dumnezeului lui Israel pe Muntele Ebal,
31. Cum poruncise Moise, sluga Domnului, fiilor lui Israel, si de care este scris in legea lui Moise; jertfelnicul era din pietre intregi, asupra carora nimeni n-a ridicat unealta de fier si el au adus pe el ardere de tot Domnului si au facut jertfe de impacare.
32. Si a scris Iosua acolo din nou pe pietre legea pe care Moise o scrisese inaintea fiilor lui Israel.
33. Si tot Israelul cu batranii lui, cu capeteniile lui, cu judecatorii lui, toti bastinasii si veneticii lui au stat de o parte si de alta a chivotului in fata preotilor si a levitilor care duceau chivotul legamantului Domnului, asa ca jumatate din ei se aflau pe muntele Garizim, iar cealalta jumatate pe muntele Ebal, cum poruncise de mai inainte Moise, sluga Domnului, ca sa se binecuvanteze poporul lui Israel.
34. Dupa aceasta a citit Iosua toate cuvintele legii: binecuvantarile si blestemul, cum era scris in legea lui Moise.
35. Din toate cate poruncise Moise lui Iosua n-a fost nici un cuvant pe care Iosua sa nu-l fi citit in auzul obstii fiilor lui Israel, inaintea barbatilor, a femeilor, a copiilor si a strainilor care mergeau impreuna cu Israel.

CAPITOLUL 9

Inselaciunea Ghibeonitilor.

l. Auzind acestea toti regii Amoreilor, cei de peste Iordan, cei din munte si de la ses, cei de pe tot malul marii celei mari si cei din apropierea Libanului: Heteii, Amoreii, Ghergheseii, Canaaneii, Ferezeii, Heveii si Ibuseii,
2. S-au adunat impreuna ca sa se te toti cu Iosua si cu Israel. Iar locuitorii Ghibeonului, auzind a facut Iosua cu Ierihonul si cu Ai, au pus la cale un viclesug, caci s-au dus si au strans merinde de drum si au pus pe asinii lor saci vechi cu paine si vin in burdufuri vechi, rupte si carpite
5. Si in picioarele lor incaltaminte si sandale vechi si peticite, iar pe ei haine rele; painea lor de drum era uscata, muceda si sfaramata.
6. Asa au venit ei la Iosua in tabara Israelitilor de la Ghilgal si au zis catre el si catre toti Israelitii: "Noi am venit dintr-o tara foarte departata; incheiati dar legamant cu noi".
7. Fiii lui Israel insa au zis catre Hevei: "Poate ca locuiti aproape de noi? Cum sa incheiem legamant cu voi?"
8. Iar ei au zis catre Iosua: "Noi suntem robii tai". Iosua le-a zis: "Cine sunteti voi si de unde ati venit?"
9. Si ei au raspuns: "Robii tai au venit dintr-o tara foarte departata, in numele Domnului Dumnezeului tau, ca am auzit de numele Lui si de cate a facut El in Egipt
10. Si de cate a facut El celor doi regi ai Amoreilor, care erau dincolo de Iordan, lui Sihon, regele Hesbonului si lui Og, regele Vasanului, care locuia in Astarot si Edrea.

11. Si auzind acestea, batranii nostri si toti locuitorii tarii noastre ne-au grait si au zis: Luati-va merinde de drum si duceti-va in intampinarea lor si le spuneti: Noi suntem robii vostri. incheiati dar legamant cu noi!
12. Painile acestea erau calde in ziua cand am plecat sa venim la voi, iar acum iata s-au uscat si s-au mucezit.
13. Aceste burdufuri de vin, pe care le-am umplut noi, iata-le s-au invechit; si imbracamintea noastra si incaltamintea noastra s-au tocit de drumul cel foarte lung".
14. Capeteniile Israelitilor au luat din merindele lor, dar n-au intrebat pe Domnul.
15. Si a facut Iosua pace cu ei si a incheiat cu ei legamant, ca sa nu fie ucisi, iar capeteniile obstii s-au legat fata de ei cu juramant.
16. La trei zile insa, dupa ce au incheiat legamant cu dansii, au auzit ca sunt aproape de ei si ca traiesc in tinuturile cuvenite lor,
17. Caci fiii lui Israel, plecand la drum, a treia zi au ajuns la cetatile lor; iar cetatile lor erau Ghibeonul, Chefira, Beerot si Chiriat-Iearim.
18. Iar Iosua si fiii lui Israel nu i-au ucis, pentru ca toate capeteniile obstii li se jurasera pe Domnul Dumnezeul lui Israel. De aceea toata obstea lui Israel a inceput a carti impotriva capeteniilor.
19. si toate capeteniile au zis catre intreaga obste: "Noi ne-am jurat lor pe Domnul Dumnezeul lui Israel si de aceea nu ne putem atinge de ei.
20. Dar iata ce le vom face: sa-i robim si sa-i pastram in viata, ca sa nu ne ajunga. mania pentru juramantul cu care ne-am jurat lor".
21. Si le-au mai zis capeteniile: "Lasati-i sa traiasca, dar sa taie lemne si sa care apa la toata obstea". Si toata obstea a facut cum au zis capeteniile.
22. Si i-a chemat Iosua si le-a zis: "Pentru ce m-ati amagit, spunand: Suntem tare departe de tine; voi insa sunteti dintre cei ce locuiesc in tinuturile cuvenite noua.
23. De aceea blestemati sa fiti! Sa nu incetati de a fi in robie, ca taietori de lemne si caratori de apa pentru casa Dumnezeului meu".
24. Iar ei au raspuns lui Iosua si au zis: "Ni s-a vestit noua cate a poruncit Domnul Dumnezeul tau lui Moise, slugii Sale, ca sa va dea toata tara aceasta, iar pe noi si pe toti locuitorii pamantului acestuia sa ne piarda de la fata voastra; si, infricosandu-ne foarte tare de voi pentru viata noastra, am facut fapta aceasta.
25. Si acum iata suntem sub mana voastra; faceti cu noi cum veti socoti si cum vi se pare mai drept".
26. Si a facut cu ei asa: i-a izbavit Iosua in ziua aceea din mainile fiilor lui Israel si nu i-a ucis.
27. Dar din ziua aceea i-a pus Iosua taietori de lemne si caratori de apa pentru obste si pentru jertfelnicul Domnului. De aceea locuitorii Ghibeonului s-au facut taietori de lemne si caratori de apa pentru jertfelnicul lui Dumnezeu pana in ziua de astazi, la locul pe care avea sa-l aleaga Domnul.

CAPITOLUL 10

Iosua biruie pe Amorei in chip minunat

l. Auzind insa Adoni-Tedec, regele Ierusalimului, ca Iosua a luat cetatea Ai si a dat-o blestemului si a facut cu Ai si cu regele sau cum facuse cu Ierihonul si cu regele lui si ca locuitorii Ghibeonului de bunavoie s-au supus lui Iosua si lui Israel si au ramas intre ei,
2. S-a spaimantat foarte tare, pentru ca cetatea Ghibeonului era cetate mare, ca una ce era dintre cetatile domnesti, mai mare decat Ai, si toii locuitorii ei erau oameni viteji.
3. De aceea Adoni-Tedec, regele Ierusalimului, a trimis la Hoham, regele Hebronului, la Piream, regele Iarmutului, la Iafia, regele Lachisului, si la Debir, regele Eglonului, zicand:
4. "Veniti la mine si-mi ajutati sa bat Ghibeonul, pentru ca s-a supus lui Iosua si fiilor lui Israel".
S. Si acesti cinci regi ai Amoreilor: regele Ierusalimului, regele Hebronului, regele Iarmutului, regele Lachisului si regele Eglonului, s-au suit cu tot poporul lor si au tabarat asupra Ghibeonului si l-au impresurat.
6. Atunci locuitorii Ghibeonului au trimis la Iosua, in tabara Israelitilor de la Ghilgal, zicand: "Sa nu-ti iei mana de deasupra robilor tai! Vino la noi repede de ne da ajutor si ne izbaveste, ca s-au adunat impotriva noastra toii regii Amoreilor care traiesc in munti".
7. Si s-a suit Iosua din Ghilgal, el insusi si impreuna cu dansul tot poporul bun de razboi si toti barbatii viteji.
8. Iar Domnul a zis catre Iosua: "Nu te teme de ei, ca i-am dat in mainile tale; nimeni dintre ei nu va putea sta impotriva voastra".
9. Si a navalit Iosua fara de veste asupra lor, dupa ce mersese toata noaptea venind din Ghilgal.

10. Si Domnul i-a facut sa se sperie la vederea fiilor lui Israel si i-a invins pe ei Domnul cu infrangere grea la Ghibeon, si i-a urmarit in calea spre inaltimile Bet-Horon si i-a batut pana la Azeca si pana la Macheda.
11. Pe cand insa fugeau ei de fiii lui Israel, pe povarnisul Bet-Horon, Domnul a aruncat din cer asupra lor grindina mare, pana la Azeca, si cei ce au murit de grindina au fost mai multi decat cei ucisi de fiii lui Israel cu sabia in lupta.
12. In ziua aceea in care Dumnezeu a dat pe Amorei in mainile lui Israel si cand i-a batut la Ghibeon si au fost zdrobiti inaintea fetei fiilor lui Israel, a strigat Iosua catre Domnul si a zis inaintea Israelitilor: "Stai, soare, deasupra Ghibeonului, si tu, luna, opreste-te deasupra vaii Aialon!"
13. Si s-a oprit soarele si luna a stat pana ce Dumnezeu a facut izbanda asupra vrajmasilor lor. Oare nu de aceea se scrie in Cartea Dreptului: "Soarele a stat in mijlocul cerului si nu s-a grabit catre asfintit aproape toata ziua".
14. Si n-a mai fost nici inainte, nici dupa aceea, o astfel de zi in care Domnul sa asculte asa glasul omului; ca Domnul lupta pentru Israel.
15. Apoi Iosua s-a intors cu tot Israelul in tabara, la Ghilgal.
16. Iar cei cinci regi au fugit si s-au ascuns in pestera din Macheda.
17. Cand insa i s-a spus lui Iosua ca: "Cei cinci regi au fost gasiti ascunsi in pestera, la Macheda", Iosua a zis:
18. "Rasturnati pietre mari pe gura pesterii si puneti la usa ei oameni ca sa-i pazeasca;
19. Iar voi nu va opriti acolo, ci goniti din urma pe vrajmasii vostri si nimiciti partea din urma a ostirii lor; sa nu-i lasati sa scape in cetatile lor, caci Domnul Dumnezeul vostru i-a dat in mainile voastre!"
20. Si dupa ce Iosua si fiii lui Israel i-au zdrobit cu desavarsire intr-o batalie foarte mare si cei ce au scapat au fugit in cetati intarite,
21. S-a intors tot poporul cu izbanda la Iosua, in tabara la Macheda, si n-a rostit nimeni nici un cuvant impotriva fiilor lui Israel.
22. Atunci Iosua a zis: "Deschideti pestera si scoateti la mine pe cei cinci regi din pestera!"
23. Si s-a facut asa: au scos la dansul pe cei cinci regi din pestera: pe, regele Ierusalimului, pe regele Hebronului, pe regele Iarmutului, pe regele Lachisului si pe regele Eglonului.
24. Si dupa ce au scos pe regii acestia la Iosua, Iosua a chemat pe toii Israelitii si a zis catre capeteniile ostenilor care fusesera cu el: "Apropiati-va si puneti-va picioarele pe grumajii regilor acestora!" Si ei s-au apropiat si si-au pus picioarele pe grumajii lor.
25. Atunci Iosua le-a zis: "Nu va temeti, nici nu va spaimantati, ci imbarbatati-va si va intariti, ca asa va face Domnul cu toti vrajmasii vostri cu care va veti lupta".
26. Dupa aceea i-a lovit Iosua si i-a ucis si i-a spanzurat pe cinci spanzuratori si au stat spanzurati pana seara.
27. Iar la asfintitul soarelui a poruncit Iosua de i-au pogorat din spanzuratori si i-au aruncat in pestera in care fusesera ascunsi si au pravalit pietre mari pe gura pesterii si stau acolo pana in ziua de azi.
28. Tot in ziua aceea a cuprins Iosua Macheda si a lovit-o cu sabia, pe ea si pe regele ei, si a nimicit pe locuitorii ei si toata suflarea care se afla in ea; pe nimeni n-a crutat ca sa nu moara sau sa fuga si a facut cu regele din Macheda tot asa cum facuse cu regele Ierihonului.
29. Apoi s-a dus Iosua impreuna cu toti Israelitii de la Macheda la Libna si a impresurat-o.
30. Si a dat-o Domnul si pe aceasta in mainile lui Israel de a luat-o pe ea si pe regele ei si Iosua a trecut-o prin ascutisul sabiei pe ea si toata suflarea din ea; pe nimeni n-a lasat In ea, care sa nu moara sau sa fuga si a facut cu regele ei cum facuse cu regele Ierihonului.
31. De la Libna s-a dus Iosua impreuna cu toti Israelitii la Lachis si l-a impresurat, incepand razboiul cu ei.
32. Si a dat Domnul Lachisul in mainile lui Israel si l-a luat a doua zi, l-a trecut prin sabie pe el si toata suflarea din el si l-a pierdut, cum facuse si cu Libna.
33. Atunci s-a ridicat in ajutorul Lachisului Horam, regele din Ghezer. Dar Iosua l-a lovit si pe el si pe poporul lui cu sabia, incat n-a lasat pe nimeni dintre ai lui care sa nu moara sau sa fuga.
34. Din Lachis s-a dus Iosua impreuna cu toti Israelitii la Eglon si l-a impresurat, incepand razboiul impotriva lui.
35. Si Domnul l-a dat in mainile lui Israel. Si l-a luat in aceeasi zi si l-a lovit cu sabia pe el si toata suflarea ce era in el si l-a dat in ziua aceea blestemului, cum facuse si cu Lachisul.
36. De la Eglon, Iosua impreuna cu toti Israelitii s-au dus la Hebron, l-au inconjurat
37. Si l-au lovit cu ascutisul sabiei pe el si pe regele lui si toate cetatile lui si toata suflarea cata era in acesta, cum facuse cu Eglonul; si l-a dat blestemului pe el si toata suflarea ce era in el.
38. Dupa aceea s-a intors Iosua impreuna cu toti Israelitii asupra Debirului si l-a impresurat.
39. Si l-a luat pe el, pe regele lui si toate satele lui. Si le-au lovit cu ascutisul sabiei, le-au nimicit pe ele si toata

suflarea ce era in ele si n-a lasat pe nimeni sa scape; cum facuse cu Hebronul si cu regele lui si cum a facut cu Libna si regele ei, asa a facut si cu Debirul si cu regele lui.
40. Apoi a lovit Iosua tot tinutul muntos, Neghebul, campia si tinutul marii si pe regii lor si n-a lasat sa scape nimeni, ci a omorat toata suflarea, cum poruncise Domnul Dumnezeul lui Israel.
41. Si i-a batut Iosua de la Cades-Barnea pana la Gaza si tot tinutul Gosen pana la Ghibeon.
42. Si pe toti regii acestora si tinuturile lor le-a luat Iosua deodata, caci Domnul Dumnezeul lui Israel lupta pentru Israel.
43. Dupa aceea Iosua impreuna cu toti Israelitii s-au intors in tabara de la Ghilgal.

CAPITOLUL 11

Stapanirea Canaaneilor.

l. Cum a auzit de aceasta, Iabin, regele Hatorului, a trimis la Iobab, regele Madonului, la regele Simronului si la regele Acsafului;
2. La regii cei de la miazanoapte; din munti, de pe podis, de la miazazi de Chinerot, in campie si in tinutul Dor, la apus;
3. La Canaaneii din rasarit, de pe malul marii; la Amorei, la Hetei, la Ferezei, la Iebuseii din munti si la Heveii de sub Hermon, in pamantul Mitpa.
4. Si au iesit acestia impreuna cu regii lor, popor mult la numar, ca nisipul de la marginea marii, si cai si care de razboi foarte multe.
5. Si s-au adunat toti regii acestia si au tabarat impreuna la apele Merom, ca sa se lupte cu Israel.
6. Domnul insa a zis: "Nu te teme de fata lor, caci maine pe vremea aceasta ii voi da pe toti aceia fiilor lui Israel ca sa-i ucida; cailor lor sa le tai vinele picioarelor, iar carele sa le arzi cu foc".
7. Atunci Iosua impreuna cu tot poporul bun de lupta a iesit fara de veste inaintea lor, la apele Merom si a navalit in munti asupra lor.
8. Si i-a dat pe ei Domnul in mainile lui Israel si i-a lovit si i-a urmarit pana la Sidonul cel Mare, pana la Misrefot-Maim si pana in valea Mitpa, la rasarit, si i-a ucis pana n-a scapat nimeni.
9. Si a facut Iosua cu ei cum ii zisese Domnul: cailor lor le-a taiat vinele picioarelor si carele lor le-a ars cu foc.
10. Tot atunci intorcandu-se, Iosua a luat Hatorul si pe regele lui l-a omorat cu sabia. Hatorul fusese pana atunci capul tuturor regatelor acestora.
11. Si a ucis toata suflarea din acesta cu sabia, dand toate pieirii; si n-a ramas nici un suflet, iar Hatorul l-a ars cu foc.
12. Astfel a luat Iosua toate cetatile regatelor acestora si pe toti regii lor i-a ucis cu sabia, dandu-i pieirii, cum poruncise Moise, sluga Domnului.
13. Iar cetatile cele intarite nu le-a ars Israel, afara de Hator, pe care l-a ars Iosua.
14. Toata prada cetatilor acestora si toate vitele le-au luat fiii lui Israel pentru ei, iar pe oameni i-au ucis cu sabia, i-au dat blestemului si n-au lasat din ei nici un suflet.
15. Precum poruncise Domnul lui Moise, sluga Sa, si cum poruncise si Moise lui Iosua, asa a facut Iosua: nu s-a abatut de la nimic, nici de la un cuvant din cate poruncise Domnul lui Moise.
16. Si asa a luat Iosua toata tara aceea de sus si tot tinutul Negheb, tot tinutul Gosen si tinuturile de jos, sesul si muntele lui Israel si locurile joase de pe langa munte,
17. De la Muntele Pele, care se intinde spre Seir, pana la Baal-Gad din valea Libanului, la poalele Hermonului; a luat pe toti regii lor si i-a lovit si i-a ucis.
18. Dar Iosua a purtat multa vreme razboi cu toti regii acestia.
19. Si n-a fost cetate pe care sa n-o fi luat cu fiii lui Israel; toate le-au luat cu razboi, afara de Ghibeon in care locuiau Heveii;
20. Caci asa a fost de la Domnul, ca sa-si invartoseze inima lor si sa intampine pe Israel cu razboi, ca sa fie dati pieirii si ca sa nu gaseasca mila, ci sa fie nimiciti, cum poruncise Domnul lui Moise.
21. Apoi a venit Iosua in vremea aceea si a lovit pe toti Anachimii de la munte, din Hebron, din Debir, din Anab, din toti muntii lui Iuda si din toti muntii lui Israel si i-a dat Iosua nimicirii impreuna cu cetatile lor.
22. Si n-a ramas niciunul din Anachimi in pamantul fiilor lui Israel, ci numai in Gaza, in Gat si in Asdod au ramas din ei.
23. Asa a luat Iosua tot pamantul, cum poruncise Domnul lui Moise si l-a dat Iosua de mostenire lui Israel,

impartindu-l intre semintiile lor. Si s-a linistit pamantul de razboi.

CAPITOLUL 12

Regii care au fost batuti de Israeliti.

1. Iata regii pe care i-au batut fiii lui Israel si al caror pamant l-au luat tot de mostenire dincolo de Iordan, spre rasaritul soarelui, de la raul Arnon pana la muntele Hermon si tot sesul dinspre rasarit:
2. Sihon, regele Amoreilor, care locuia in Hesbon si domnea de la Aroerul cel de pe malul raului Arnon, de la mijlocul raului si peste jumatate din Galaad, pana la raul Iaboc, care este hotarul Amonitilor,
3. Peste ses pana langa marea Chineretului, spre rasarit si pana la marea sesului, pana la Marea Sarata, spre rasarit, pe calea catre Bet-Iesimot, iar spre miazazi peste locurile ce se intindeau pe la poalele muntelui Fazga;
4. Vecinul sau Og, regele Vasanului, cel din urma din Refaim, care locuia in Astarot si Edrea
5. Si care stapanea muntele Hermon si Salca si tot Vasanul, pana la hotarul Ghesurului si al Maacului si jumatate din Galaad, pana la hotarul lui Sihon, regele Hesbonului.
6. Pe acestia Moise, sluga Domnului, si fiii lui Israel i-au ucis si a dat Moise, sluga Domnului, pamantul lor de mostenire semintiilor lui Ruben si Gad si la jumatate din semintia lui Manase.
7. Iata acum si regii din tara Amoreilor, pe care i-a batut Iosua si fiii lui Israel dincoace de Iordan, spre apus de la Baal-Gad, din valea Libanului, pana la Pele, muntele care se intinde spre Seir; si pamantul l-a dat Iosua semintiilor lui Israel de mostenire, dupa cum le-au cazut sortii,
8. La munte sau la loc ses, la campie sau la locurile de sub munti, in pustiu si la miazazi si care fusese al Heteilor, Amoreilor, Canaaneilor, Ferezeilor, Heveilor si Iebuseilor:
9. Un rege al Ierihonului, un rege al cetatii Ai, care e aproape de Betel;
10. Un rege al Ierusalimului, un rege al Hebronului;
11. Un rege al Iarmutului, un rege al Lachisului;
12. Un rege al Eglonului, un rege al Ghezerului;
13. Un rege al Debirului, un rege al Ghederului;
14. Un rege al Hormei, un rege al Aradului;
15. Un rege al Libnei, un rege al Adulamului;
16. Un rege al Machedei; un rege al Betelului;
17. Un rege al Tapuahului, un rege al Heferului;
18. Un rege al Afecului, un rege al Saronului;
19. Un rege al Madonului, un rege al Hatorului;
20. Un rege al Simron-Meronului, un rege al Acsafului;
21. Un rege al Taanacului, un rege al Meghidonului;
22. Un rege al Chedesului, un rege al Iocneamului de langa Carmel;
23. Un rege al Dorului de langa Nafat-Dor, un rege al Goimului din Ghilgal;
24. Un rege al Tirtei. De toti treizeci si unu de regi.

CAPITOLUL 13

Impartirea pamantului de dincolo de Iordan.

l. Fiind Iosua batran si inaintat in zile, a zis Domnul catre dansul: "Iata tu ai imbatranit si esti in varsta inaintata, dar pamant de luat in mostenire a mai ramas inca mult.
2. Pamantul care a mai ramas de luat in mostenire este acesta: tinuturile Filistenilor si toata tara Ghesurului si a Canaanului.
3. De la Sicor, care este la rasarit de Egipt, pana la hotarele Ecronului, la miazanoapte, se socotesc cele cinci capetenii filistene: Gaza, Asdod, Ascalonul, Gat si Ecronul.
4. Apoi tara Heveilor: tot pamantul Canaan si Maara Sidonienilor, de la Teman pana la Afec si pana la hotarele Amoreilor.
5. De asemenea tinutul filistean Ghebla si tot Libanul, spre rasaritul soarelui, de la Baal-Gad, de la poalele muntelui Hermon pana la intrarea Hamatului.
6. Pe toti locuitorii muntelui de la Liban pana la Misrefot-Maim, pe toii Sidonienii sa-i pierzi de la fata fiilor lui Israel pamantul lor sa-l imparti lui Israel prin sorti, cum ti-am poruncit.

7. Asadar la cele noua semintii si la jumatate din semintia lui Manase, imparte-le mostenire prin sorti pamantul acesta: de la Iordan pana la marea cea mare de la apus sa-l dai lor si marea cea mare sa fie hotar.
8. Caci celelalte doua semintii: a lui Ruben si Gad si jumatate din semintia lui Manase au primit partea de la Moise, dincolo de Iordan, spre rasaritul soarelui, cum le-a dat Moise sluga Domnului,
9. De la Aroer, care e pe malul raului Arnon, cetatea cea din mijlocul vaii si toata campia Medeba pana la Dibon,
10. Precum si toate cetatile lui Sihon, regele Amoreilor, care a domnit in Hesbon, pana la hotarele fiilor lui Amon,
11. Si Galaadul, tinutul Ghesur si al Maacatienilor, tot muntele Hermon si tot Vasanul pana la Salca;
12. Tot regatul lui Og al Vasanului, care a domnit in Astarot si in Edrea. Acesta mai ramasese din Refaimi, pe care Moise i-a batut si i-a alungat".
13. Dar fiii lui Israel n-au vrut sa piarda pe Ghesureni si pe Maacatieni si pana in ziua de astazi locuieste regele din Ghesur si al Maacatienilor in mijlocul lui Israel.
14. Numai semintiei lui Levi nu i-a dat Iosua mostenire, caci jertfele si prinoasele Domnului Dumnezeului lui Israel sunt partea ei, cum i-a zis Domnul.
15. Iata impartirea pe care a facut-o Moise fiilor lui Israel, dupa semintiile lor, in sesurile Moabului, dincolo de Iordan in fata Ierihonului: Semintiei fiilor lui Ruben, dupa familiile ei, Moise i-a dat parte:
16. Hotarele ei cuprindeau cetatea Aroer, care se afla pe malul raului Arnon, la mijlocul cursului acestui rau si tot sesul de langa Medeba;
17. Hesbonul si toate cetatile lui cele din ses; Dibonul, Bamot-Baal si Bet-Baal-Meon;
18. Iahta, Chedemot si Mefaat;
19. Chiriataim, Sibma si Teret-Hasahar, in muntele Emec;
20. Bet-Peor, locurile de la poalele muntelui Fazga si Bet-Iesimot;
21. Toate cetatile din ses si toata imparatia lui Sihon, regele Amoreilor, care a domnit la Hesbon si pe care l-a ucis Moise, ca si pe capeteniile lui Madiam, pe Evi, Rechem, Tur, Hur si Reba, capeteniile lui Sihon, care locuiau in tara aceea;
22. De asemenea si pe Valaam, fiul lui Beor, vrajitorul, l-au ucis fiii lui Israel cu sabia, in numarul celor ucisi de ei.
23. Hotarul fiilor lui Ruben era Iordanul. Aceasta e partea fiilor lui Ruben dupa familiile lor, dupa cetatile si satele lor.
24. De asemenea a dat Moise parte semintiei lui Gad, fiilor lui Gad, dupa familiile lor.
25. In hotarele lor se cuprindea Iezerul si toate cetatile Galaadului si jumatate din tara fiilor lui Amon,
26. Pana la Aroer, care e in fata cetatii Raba si tara de la Hesbon pana la Ramat-Mitpa si Betonim si de la Mahanaim pana la hotarele Debirului;
27. In vale i-a dat Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot si Tafon, ramasita regatului lui Sihon, regele Hesbonului. Hotarul lui era Iordanul pana la marea Chineret, intinzandu-se de la Iordan spre rasarit.
28. Aceasta era partea fiilor lui Gad dupa familiile lor, cetatile si satele lor.
29. Si a mai dat Moise parte si la jumatate din semintia lui Manase, adica la jumatate din semintia fiilor lui Manase, dupa familiile lor.
30. In hotarele lor se cuprindea tot Vasanul de la Mahanaim, toata imparatia lui Og, regele Vasanului, si toate salasurile Iairului celui din Vasan, saizeci de cetati.
31. Iar jumatate din Galaad cu Astarotul si Edrea, orasele nepotului lui Og al Vasanului, au fost date fiilor lui Machir, fiul lui Manase, la jumatate din fiii lui Machir dupa familiile lor.
32. Iata ce a dat Moise ca parte de mostenire in sesul Moabului, peste Iordan, in fata Ierihonului spre rasarit.
33. Dar semintiei lui Levi, Moise nu i-a dat parte, ca Insusi Domnul Dumnezeul lui Israel este partea lor, cum le-a grait El.

CAPITOLUL 14
Mostenirea data lui Caleb.

1. Iata ce mostenire au primit fiii lui Israel in tara Canaan, pe care le-au impartit-o prin sorti preotul Eleazar si Iosua, fiul lui Navi, si capeteniile de familii ale semintiilor fiilor lui Israel.
2. Mostenirea aceasta au impartit-o prin sorti cum poruncise Domnul prin Moise, la cele noua semintii si la jumatate din semintia lui Manase;
3. Caci la doua semintii si la jumatate din semintia lui Manase le daduse Moise parte peste Iordan. Iar levitilor nu le-a dat mostenire intre ei;

4. Caci din fiii lui Iosif se ridicasera doua semintii: a lui Manase si a lui Efraim; de aceea nu s-a dat levitilor parte de pamant, ci numai cetati pentru locuit cu imprejurimile lor, pentru vitele si pentru turmele lor.
5. Cum poruncise Domnul prin Moise, asa au si facut fiii lui Israel, cand au impartit tara.
6. Atunci au venit fiii lui Iuda la Iosua in Ghilgal si a zis catre el Caleb, fiul lui Iefone Chenezeul: "Tu stii ce a zis Domnul catre Moise, omul lui Dumnezeu, pentru mine si pentru tine, la Cades-Barnea.
7. Eu eram de patruzeci de ani, cand Moise, sluga lui Dumnezeu, m-a trimis din Cades-Barnea sa iscodesc tara si eu i-am adus raspuns dupa dorinta lui.
8. Fratii mei, care fusesera cu mine, au umplut de spaima inima poporului, iar eu am urmat hotarat Domnului Dumnezeului meu.
9. Si s-a jurat Moise in ziua aceea si a zis: "Pamantul pe unde a calcat piciorul tau va fi mostenirea ta si a copiilor tai pe veci, ca tu ai urmat hotarat Domnului Dumnezeului nostru".
10. Si iata Domnul m-a tinut viu cum a zis. Au trecut acum patruzeci si cinei de ani de cand a spus Domnul lui Moise cuvantul acesta si Israel umbla prin pustiu; si iata acum am optzeci si cinci de ani
11. Si sunt inca tare, ca si atunci cand m-a trimis Moise; cata putere aveam atunci, tot atata am si acum, ca sa ies si sa intru in lupta.
12. Asadar iti cer muntele acesta, de care a vorbit Domnul in ziua aceea; caci tu ai auzit in ziua aceea cuvantul acesta acolo. Acum acolo sunt fiii lui Enac, care au cetati mari si tari, dar de va fi Domnul cu mine, ii voi izgoni, cum mi-a zis Domnul".
13. Si l-a binecuvantat Iosua si a dat Hebronul mostenire lui Caleb, fiul lui Iefone Chenezeul.
14. De aceea a ajuns Hebronul mosia lui Caleb, fiul lui Iefone, pana in ziua de azi, pentru ca el a urmat intocmai porunca Domnului Dumnezeului lui Israel.
15. Mai inainte Hebronul se numea Chiriat-Arba, capitala fiilor lui Enac. Dupa aceea s-a linistit tara de razboi.

CAPITOLUL 15
Partea lui Iuda.

1. Mosia cazuta la sorti pentru semintia fiilor lui Iuda, dupa familiile lor, se intindea de la hotarele lui Edom din miazazi si de la pustiul Sin pana la Cades, spre rasarit.
2. Astfel hotarul lor de miazazi porneste de la Marea Sarata, de unde pleaca un golf al ei spre miazazi,
3. Merge spre inaltimea Acravimului, trece prin pustiul Sin si, ridicandu-se dinspre miazazi catre Cades-Barnea, merge pe la Hetron si, ajungand la Adar, trece pe partea dinspre apus a Cadesului si se intoarce spre Carcaa;
4. Trece apoi prin Atmon si urmeaza inainte pana la raul Egiptului si apoi capatul acestui hotar atinge marea. Acesta va fi hotarul vostru de miazazi.
5. Hotarul de rasarit e toata Marea Sarata pana la gurile Iordanului. Iar apoi hotarul de miazanoapte pleaca din golful marii de la gurile Iordanului;
6. De aici se ridica spre Bet-Hogla. Trece pe la miazanoapte de Bet-Araba si merge in sus pana la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben;
7. Apoi hotarul se urca spre Debir, din valea Acor si se indreapta spre miazanoapte catre Ghilgal, care se afla in fata Adumimului, pe partea de miazazi a raului; apoi trece pe la apele En-Semes si se prelungeste pana la En-Roghel.
8. De aici hotarul merge in sus spre valea Ben-Hinom, pe partea de miazazi de Iebus, care este Ierusalimul; apoi hotarul se ridica spre varful muntelui, care este spre apus, in fata vaii Hinom, la marginea vaii Refaim, la miazanoapte.
9. Din varful muntelui, hotarul se indreapta spre izvorul apelor Neftoah si merge spre cetatile din muntele Efron; apoi hotarul coteste spre Baala, care e Chiriat-Iearimul;
10. Dupa aceea hotarul se intoarce de la Baala spre mare si merge spre muntele Seir, trece pe partea de miazanoapte a muntelui Iearim, care e Chesalonul si, pogorandu-se catre Bet-Semes, trece prin Timna;
11. De aici hotarul merge pe partea de miazanoapte a Ecronului si se intoarce spre Sicron, trece prin muntele Baala si ajunge pana la Iabneel si apoi se termina hotarul la mare. Hotarul de la apus il formeaza Marea cea Mare.
12. Acesta este hotarul pamantului fiilor lui Iuda, dupa familiile lor, din toate partile.
13. Lui Caleb, fiul lui Iefone, i-a dat Iosua parte intre fiii lui Iuda, cum poruncise Domnul lui Iosua si i-a dat Iosua Chiriat-Arba a tatalui lui Enac, care este Hebronul.
14. Insa Caleb, fiul lui Iefone, a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Enac: pe Sesai, pe Ahiman si pe Talmai, copiii lui

Enac.
15. De aici Caleb a pornit asupra locuitorilor Debirului; numele Debirului era mai inainte Chiriat-Sefer.
16. Si a zis Caleb: "Cel ce va bate Chiriat-Seferul si-l va lua, aceluia ii voi da pe Acsa, fiica mea, de femeie".
17. Si l-a luat Otniel cel tanar, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb si i-a dat Caleb de femeie pe Acsa, fiica sa.
18. Dar cand a trebuit sa plece, a fost invatata sa ceara de la tatal sau o tarina. Si cand a descalecat ea de pe asin, Caleb i-a zis: "Ce vrei?"
19. Iar ea a zis: "Da-mi binecuvantare. Tu mi-ai dat pamantul de la miazazi; da-mi si izvoarele de apa!" Si i-a dat izvoarele cele de sus si izvoarele cele de jos.
20. Aceasta este mostenirea fiilor lui Iuda, dupa familiile lor.
21. Cetatile care se aflau in partea de miazazi, la marginea semintiei fiilor lui Iuda, spre hotarul Edomului, erau: Cabteel, Eder si Iagur;
22. China, Dimona si Adada;
23. Chedes, Hator si Itnan;
24. Zif, Telem si Bealot;
25. Hator-Hadata, Cheriot-Hetron, adica Hator;
26. Amam, Serna si Molada;
27. Hatar-Gada, Hesmon si Bet-Palet;
28. Hatar-Sual, Beerseba si Biziotia, cu imprejurimile si satele lor;
29. Baala, Iim si Atem;
30. Eltolad, Chesil si Horma;
31. Ticlag, Madmana si Sansana;
32. Lebaot, Silhim, Ain si Rimon; de toate douazeci si noua de cetati cu satele lor.
33. Iar la ses erau: Estaol, Tora, Asna si Gatnam;
34. Zanuah, En-Ganim, Tapuah si Enam;
35. Iarmut, Adulam, Memvra, Soco si Azeca;
36. Saaraim, Aditaim, Ghedera si Ghederotaim; paisprezece cetati cu satele lor.
37. Tenan, Hadasa si Migdal-Gad;
38. Dilean, Mitpe si Iocteel;
39. Lachis, Botcat si Eglon;
40. Cabon, Lahmas si Chitlis;
41. Ghederot, Bet-Dagon, Naama si Macheda; saisprezece cetati cu satele lor.
42. Libna, Eter si Asan;
43. Iftah, Asna si Netib;
44. Cheila, Aczib, Maresa si Edom; noua cetati cu satele lor.
45. Ecron cu cetatile care tineau de el si cu satele lui;
46. Si de la Ecron spre mare tot ce se afla imprejurul Asdodului cu satele lui;
47. Asdodul si cetatile care tineau de el si satele lui; Gaza cu cetatile care tineau de ea si satele ei pana ia raul Egiptului si pana la Marea cea Mare, care este hotar.
48. Iar in munti erau: Samir, Iatir si Soco;
49. Dana, Chiriat-Sana, zis si Debir;
50. Anab, Estemo si Anim;
51. Gosen, Holon si Ghilo: unsprezece cetati cu satele lor.
52. Anab, Duma si Esean;
53. Ianum, Bet-Tapuah si Afeca;
54. Humta, Chiriat-Arba, zisa si Hebronul si Tior; noua cetati cu satele lor.
55. Maon, Carmel, Zif si Iuta;
56. Izreel, Iocdeam si Zanuah;
57. Cain, Ghibeea si Timna: zece cetati cu satele lor.
58. Halhul, Bet-Tur si Ghedor;
59. Maarat, Bet-Anot si Eltecon: sase cetati cu satele lor. Tecoa, Efrata sau Betleemul, Peor, Etam, Culon, Tatam, Sores, Carem, Galem, Betir si Manah: unsprezece cetati cu satele lor.
60. Chiriat-Baal sau Chiriat-Iearim si Harabah; doua cetati cu satele lor si cu imprejurimile.
61. In pustiu erau: Bet-Araba, Midin si Secaca;

62. Nibsan, Ir-Melah si En-Ghedi: sase cetati cu satele lor.
63. Dar pe Iebusei, locuitorii Ierusalimului, nu i-au putut alunga fiii lui Iuda si de aceea Iebuseii traiesc cu fiii lui Iuda in Ierusalim pana in ziua de astazi.

CAPITOLUL 16
Partea fiilor lui Efraim.

1. Apoi au cazut sortii fiilor lui Iosif; hotarul incepe la Iordan, langa Ierihon, merge catre apele Ierihonului, avand la rasarit pustiul care se intinde de la Ierihon pana la Betel
2. Si granita merge spre Luz, trece hotarul Archienilor pana la Atarot,
3. Apoi se lasa spre mare, catre hotarele lui Iaflet, pana la hotarele Bet-Horonului de jos si pana la Ghezer si se infunda la mare.
4. Aceasta parte au primit-o fiii. lui Iosif: Manase si Efraim.
5. Hotarele fiilor lui Efraim, dupa familiile lor, au fost acestea: hotarul mostenirii lor era la rasarit Atarot-Adar pana la Bet-Horonul de Sus si Ghezer;
6. Apoi inainta spre apus pe la miazanoapte de Micmetat, se intorcea la rasarit spre Taanat-Silo si trecea pe la rasarit de Ianoah.
7. De la Ianoah se pogora la Atarot si la Naarata, atingand Ierihonul si se prelungea pana la Iordan.
8. De la Tapuah mergea spre apus, catre rauletul Cana, pentru a se sfarsi la mare. Aceasta este partea fiilor lui Efraim, dupa familiile lor.
9. Si fiilor lui Efraim li s-au mai dat cetati si in partea fiilor lui Manase; toate acele cetati erau cu satele lor.
10. Dar Efraimitii n-au alungat pe Canaanei, care locuiau in Ghezer; de aceea Canaaneii au trait intre Efraimiti pana in ziua de astazi, platindu-le bir. In cele din urma a venit Faraon, regele Egiptului, si a luat cetatea si a ars-o cu foc, si pe Canaanei si pe Ferezei si pe locuitorii Ghezerului i-a ucis si a dat Faraon cetatea de zestre fiicei sale.

CAPITOLUL 17
Mostenirea jumatatii semintiei fiilor lui Manase.

1. De asemenea a cazut, la sorti, parte si semintiei lui Manase, caci acesta era intaiul nascut al lui Iosif. Lui Machir intaiul nascut al lui Manase, care fusese viteaz in razboi, i-a cazut Galaadul si Vasanul.
2. Dar le-au cazut, la sorti, parti si celorlalti fii ai lui Manase, dupa familiile lor: fiilor lui Abiezer, fiilor lui Helec, fiilor lui Asriel, fiilor lui Sichem, fiilor lui Hefer si fiilor lui Semida. Acestia sunt fiii lui Manase, fiul lui Iosif de parte barbateasca, dupa familiile lor.
3. Iar Salfaad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, n-a avut fii, ci numai fiice, ale caror nume sunt acestea: Mahla, Noa, Hogla, Milca si Tirta.
4. Acestea au venit la preotul Eleazar si la Iosua, fiul lui Navi, si la capetenii si au zis: "Domnul a poruncit lui Moise sa ni se dea parte si noua intre fratii nostri". Si li s-a dat parte, intre fratii tatalui lor.
5. Si a cazut lui Manase zece parti, afara de tara Galaadului si a Vasanului, care erau peste Iordan,
6. Pentru ca fiicele fiilor lui Manase au primit parti printre fiii lui, iar rara Galaadului s-a cuvenit celorlalti fii ai lui Manase.
7. Hotarul pamantului fiilor lui Manase pleca de la Aser catre Micmetat, care e in fata Sichemului; de aici hotarul merge spre dreapta, pana la locuitorii En-Tapuahului.
8. Pamantul Tapuah a cazut lui Manase; iar cetatea Tapuah, de la hotarul lui Manase, a ramas fiilor lui Veniamin.
9. De aici hotarul se pogoara spre raul Cana, pe malul de miazazi al raului.
10. Cetatile acestea sunt ale lui Efraim, desi sunt intre fiii lui Manase. Hotarul lui Manase se sfarseste la mare, pe partea de miazanoapte a raului. Partea de miazazi este a lui Efraim, iar cea de la miazanoapte este a lui Manase. Marea insa era hotarul lor la apus. La miazanoapte se marginea cu Aser, iar spre rasarit cu Isahar.
11. In Isahar si Aser sunt ale lui Manase: Bet-Sean cu locurile care se tin de el, Ibleam cu locurile care se tin de el, locuitorii din Dor si din locurile care lin de el, locuitorii din En-Dor si locurile care tin de el, locuitorii din Taanac si locurile care tin de el, locuitorii Meghidonului si locurile care tin de el, si a treia parte din Nafet cu satele lui.
12. Fiii lui Manase n-au putut alunga pe locuitorii acestor orase si Canaaneii au ramas sa locuiasca in tara lui.
13. Cand fiii lui Israel au ajuns puternici, atunci Canaaneii au fost facuti birnici ai lor, dar de alungat nu i-au alungat.

14. Fiii lui Iosif au zis catre Iosua: "Pentru ce ne-ai dat o singura parte si un singur sort, cand noi suntem multi, de vreme ce ne-a binecuvantat asa Domnul?"
15. Si Iosua le-a raspuns: "Daca sunteti multi, duceti-va in paduri si acolo, in tara Ferezeilor si Refaimilor, cautati-va loc, daca muntele Efraim va e stramt!"
16. Iar fiii lui Iosif au zis: "Muntele nu va ramane al nostru, pentru ca toti Canaaneii care locuiesc in vale au carute de fier, atat cei din Bet-Sean si din locurile care tin de ea, cat si cei din sesul Izreel".
17. Dar Iosua a zis catre casa lui Iosif, lui Efraim si lui Manase: "Tu esti mult la numar si ai putere multa. Deci nu vei avea numai o parte.
18. Muntele va fi al tau si padurea. Tu il vei curati si va fi al tau pana la capatul lui, caci tu vei izgoni pe Canaanei, desi ei au carute de fier; desi ei sunt tari, tu ii vei birui".

CAPITOLUL 18

Partea lui Veniamin.

l. Atunci s-a adunat toata obstea fiilor lui Israel la Silo si au asezat acolo cortul adunarii, caci tara fusese supusa de ei.
2. Dar dintre fiii lui Israel mai ramasesera sapte semintii care nu-si primisera inca partile lor.
3. Atunci a zis Iosua catre fiii lui Israel: "Oare mult veti ramane voi nepasatori de a merge sa luati mostenire tara pe care v-a dat-o Domnul Dumnezeul parintilor vostri?
4. "Dati cate trei oameni de semintie si eu ii voi trimite, iar ei, sculandu-se, se vor duce prin tara si o vor descrie, cum trebuie sa li se imparta in parti, si apoi vor veni la mine.
5. Sa o imparta in sapte parti; Iuda sa ramana in partea sa spre miazazi, iar casa lui Iosif sa ramana in partea sa la miazanoapte.
6. Voi insa intocmiti un plan al tarii, impartit in sapte parti si sa mi-l aduceti si eu voi arunca sorti aici inaintea Domnului Dumnezeului nostru.
7. Levitii insa n-au parte intre voi, caci preotia Domnului este partea lor. Iar Gad, Ruben si jumatate din semintia lui Manase si-au primit partea lor peste Iordan, spre rasarit, pe care le-a dat-o Moise, robul Domnului".
8. Atunci s-au sculat oamenii aceia si s-au dus. Dar Iosua a dat celor ce s-au dus sa faca planul tarii astfel de porunca: "Duceti-va si cutreierati tara, descrieti-o si va intoarceti la mine, si eu va voi arunca aici sorti inaintea Domnului, in Silo".
9. Si ei s-au dus, au cutreierat tara, au cercetat-o si au impartit-o, dupa cetatile ei, in sapte parti, dupa un plan, si apoi au venit la Iosua in Silo.
10. Si le-a aruncat Iosua sorti in Silo, inaintea Domnului, si a impartit Iosua acolo tara fiilor lui Israel in partile ce li se cuvenea.
11. Intaiul sort a cazut semintiei fiilor lui Veniamin, dupa familiile lor. Partea lor dupa sort se intindea intre fiii lui Iuda si fiii lui Iosif.
12. Hotarul lor de miazanoapte se incepe de la Iordan si trece pe langa Ierihon, pe partea de miazanoapte, si se urca pe muntele de la apus si se sfarseste in pustiul Betaven.
13. De acolo hotarul merge spre Luz, pe partea de miazazi a Luzului sau a Betelului; apoi hotarul, coborand spre Atarot-Adar, merge catre muntele care e spre miazazi de Bet-Horonul de jos.
14. Apoi hotarul se indreapta spre partea marii, pe la rniazazi de muntele care vine la miazazi de Bet-Horon sau Chiriat-Iearim, cetatea fiilor lui Iuda. Aceasta este latura de la apus.
15. Iar in partea de miazazi, de la Chiriat-Iearim, hotarul merge spre mare si ajunge pana la izvorul apei Neftoah.
16. Apoi hotarul se coboara spre capatul muntelui celui din fata vaii Ben-Hinom, la miazanoapte, si se coboara pe valea Hinom spre partea de miazazi a Iebusului si merge spre En-Roghel.
17. Apoi se intoarce de la miazanoapte si merge spre En-Semes si inainteaza catre Ghelilot, care e in fata inaltimii Adumium, si se coboara spre piatra lui Bohan, fiul lui Ruben.
18. Apoi trece pe la miazanoapte de Harabah si se coboara la hotarul Arabei;
19. De acolo hotarul trece pe langa Bet-Hogla, pe la miazanoapte, si se sfarseste la, golful de miazanoapte al Marii Sarate, la capatul de miazazi al Iordanului. Acesta e hotarul de miazazi. Iar spre rasarit hotarul il formeaza Iordanul.
20. Aceasta este partea fiilor lui Veniamin cu hotarele ei din toate partile, dupa familiile lor.
21. Iar cetatile fiilor lui Veniamin, dupa familiile lor, sunt acestea: Ierihonul, Bet-Hogla si Emec-Chetit;

22. Bet-Harabah, Temaraim si Betel;
23. Avim, Para si Ofra;
24. Chefar-Amonai, Ofni si Gheba: douasprezece cetati cu satele lor;
25. Ghibeon, Rama si Beerot;
26. Mitpa, Chefira si Mota;
27. Rechem, Irpeel si Tareala;
28. Tela, Elef si Iebus sau Ierusalimul, Ghibeat si Chiriat: paisprezece cetati cu satele lor. Aceasta este partea lui Veniamin, dupa familiile lor.

CAPITOLUL 19

Partea celorlaltor semintii si a lui Iosua.

1. Al doilea sort a cazut lui Simeon, semintiei fiilor lui Simeon, dupa familiile lor; partea lor de mostenire a fost intre hotarele partii fiilor lui Iuda.
2. In partea lor se aflau: Beerseba, Seba si Molada;
3. Hatar-Sual, Bala si Atem;
4. Eltolad, Betul si Horma;
5. Ticlag, Bet-Marcabot si Hatar-Susa;
6. Bet-Lebaot si Saruhen: treisprezece cetati cu satele lor.
7. Ain, Rimon, Eter si Asan: patru cetati cu satele lor.
8. Si toate satele care se aflau imprejurul cetatilor acestora chiar pana la Baalat-Beer-Ramatul de miazazi. Aceasta este partea de mostenire a fiilor lui Simeon, dupa familiile lor.
9. Din mosia lui Iuda a fost despartita partea fiilor lui Simeon. Deoarece partea fiilor lui Iuda era prea mare pentru ei, fiii lui Simeon au primit parte intre hotarele mosiei lor.
10. Al treilea sort a cazut fiilor lui Zabulon, dupa familiile lor. Hotarul mostenirii lor se intindea pana la Sarid,
11. Se ridica la apus pana la Mareala si atingea Dabesetul si paraul ce curge prin fata Iocneamului.
12. De la Sarid apuca indarat si mergea in partea de rasarit, spre rasaritul soarelui pana la hotarul tinutului Chislot-Tabor si de aici apuca spre Dabrat si se urca catre Iafia;
13. Apoi trecea spre rasarit la Ghet-Hefer, la Ita-Catin si mergea spre Rimon, Metora si Nea;
14. Dupa aceea hotarul se intorcea de la miazanoapte catre Hanaton si se termina in valea Iftah-El.
15. Mai departe: Catat, Nahalal, Simron, Idala si Betleem: douasprezece cetati cu satele lor.
16. Aceasta e partea fiilor lui Zabulon, dupa familiile lor, si acestea sunt cetatile lor.
17. Al patrulea sort a cazut lui Isahar, fiilor lui Isahar, dupa familiile lor.
18. In hotarul lor se cuprindeau: Izreel, Chesulot si Sunem;
19. Hafaraim, Sion si Anaharat;
20. Harabit, Chision si Ebet;
21. Remet, En-Ganim, En-Hada si Bet-Patet;
22. Si atingea Taborul, Sahatima si Bet-Semes si hotarul lor se termina la Iordan: saisprezece cetati cu satele lor.
23. Aceasta e partea fiilor lui Isahar, dupa familiile lor si acestea sunt cetatile lor.
24. Al cincilea sort a cazut semintiei fiilor lui Aser, dupa familiile lor.
25. Hotarul lor trecea prin Helcat, Hali, Beten si Acsaf,
26. Alamelec, Amead si Miseal si hotarul lor atingea, spre apus Carmelul si Sihor-Libnat.
27. Dupa aceea, hotarul se intorcea spre rasaritul soarelui la Bet-Dagon si atingea tinutul Zabulon si valea Iftah-El pe la miazanoapte si intra in hotarul Asatei la Bet-Emec si Neiel si mergea pe partea stanga a Cabulului.
28. Mai departe urmeaza Abdon, Rehob, Hamon si Cana, pana la Sidonul cel Mare.
29. Dupa aceea, hotarul se intorcea spre Rama pana la orasul cel intarit al Tirului, apoi spre Hosa si se sfarseste la mare, in targusorul Aczib.
30. Dupa aceea, urmeaza: Aco, Afec si Rehob: douazeci si doua de cetati si satele lor.
31. Aceasta este partea semintiei fiilor lui Aser, dupa familiile lor, si acestea sunt cetatile si satele lor.
32. Al saselea sort a cazut fiilor lui Neftali, semintiei fiilor lui Neftali, dupa familiile lor.
33. Hotarul lor mergea de la Helef si de la dumbrava cea din Taananim catre Adami-Necheb si Iabneel, pana la Lacum si se sfarsea la Iordan.
34. De aici se intorcea hotarul spre apus, catre Asnot-Tabor si de acolo mergea spre Hucoc si atingea tinutul

Zabulonului in partea de miazazi si tinutul Aser in partea de apus si tinutul lui Iuda la Iordan, spre rasaritul soarelui.
35. Cetati intarite erau: Tidim, Ter, Hamat, Racat si Chineret,
36. Adama, Rama si Hator;
37. Chedes, Edrea si En-Hator;
38. Ireon, Migdal-El, Horem, Bet-Anat si Bet-Semes: nouasprezece cetati cu satele lor.
39. Aceasta "este partea semintiei fiilor lui Neftali, dupa familiile lor, si acestea sunt cetatile si satele lor.
40. Semintiei fiilor lui Dan, dupa familiile lor, i-a cazut al saptelea sort.
41. In hotarul mostenirii lor se cuprindeau: Tora, Estaol si Ir-Semes;
42. Saalabin, Aialon si Itla;
43. Elon, Timnata si Ecron;
44. Elteche, Ghibeton si Baalat;
45. Iehud, Bene-Berac si Gat-Rimon;
46. Me-Iarcon si Haracon cu hotarele aproape de Iopi. S-a vazut insa ca partea mostenirii fiilor lui Dan e mica pentru ei.
47. Atunci s-au dus fiii lui Dan cu razboi asupra Lesemului si l-au impresurat, l-au lovit cu sabia si l-au luat mostenire si s-au asezat pe el si l-au numit Lesemul lui Dan, dupa numele lui Dan, tatal lor.
48. Aceasta este partea semintiei fiilor lui Dan, dupa familiile lor si acestea sunt cetatile si satele lor.
49. Dupa ce au ispravit impartirea tarii, prin sorti, fiii lui Israel au dat intre ei parte de mostenire lui Iosua, fiul lui Navi.
50. Dupa porunca Domnului, i-au dat lui cetatea Timnat-Serah, pe care a cerut-o el, in muntele lui Efraim. Si a zidit cetate si a locuit in ea.
51. Acestea sunt mosiile pe care Eleazar preotul, Iosua, fiul tui Navi, si capeteniile familiilor le-au impartit fiilor lui Israel, prin sorti, in Silo, inaintea fetei Domnului, la intrarea cortului adunarii. Si asa s-a ispravit impartirea tarii.

CAPITOLUL 20
Orasele de scapare.

l. Si a zis Domnul catre Iosua:
2. "Spune fiilor lui Israel: Faceti-va orase de scapare cum v-am zis Eu prin Moise,
3. Ca sa poata scapa acolo ucigasul care a ucis om din greseala, fara precugetare; si sa fie orasele acestea loc de scapare pentru cel ce a ucis, ca sa nu moara de mana celui ce razbuna sangele varsat, inainte de a se infatisa inaintea obstii la judecata.
4. Si cine va fugi in una din cetatile acestea sa stea la poarta cetatii si sa spuna pricina sa in auzul batranilor cetatii si ei il vor primi in cetate si-i vor da loc, ca sa traiasca la ei.
5. Si cand va alerga dupa el cel ce razbuna sangele, atunci ei nu trebuie sa-l dea pe ucigas in mainile lui, pentru ca el a ucis fara sa vrea pe aproapele sau, neavand pe dansul ura cu o zi sau cu doua mai inainte.
6. Sa traiasca el in cetatea aceasta pana ce se va infatisa inaintea obstii la judecata, pana va muri arhiereul care va fi in acele zile. Apoi sa se intoarca ucigasul si sa sa duca in cetatea sa si la casa sa, in cetatea de unde a fugit".
7. Si au randuit Chedesul in Galileea, in muntele Neftalimului; Sichemul in muntele Efraim si Chiriat-Arba sau Hebronul, in muntele lui Iuda.
8. Peste Iordan, in fata lerihonului, spre rasarit, au randuit: Beterul in pustiu, la ses, in semintia lui Ruben; Ramot in Galaad, in semintia lui Gad; si Golan in Vasan, in semintia lui Manase.
9. Aceste cetati le-au randuit pentru toti fiii lui Israel si pentru strainii care traiesc printre ei, ca sa fuga acolo cel ce va ucide om din greseala, ca sa nu moara de mana celui ce razbuna sangele varsat, pana nu se va infatisa inaintea obstii la judecata.

CAPITOLUL 21
Cetatile Levitilor.

l. Capeteniile familiilor Levitilor au venit la Eleazar preotul si catre Iosua, fiul lui Navi, si la capeteniile semintiilor fiilor lui Israel,
2. Si au vorbit cu ei in Silo, in pamantul Canaanului si au zis: "Domnul a poruncit prin Moise sa ni se dea cetati pentru

locuit si imprejurimile lor pentru vitele noastre".
3. Si au dat fiii lui Israel Levitilor din partile lor, dupa porunca Domnului, urmatoarele cetati cu imprejurimile lor:
4. Si s-au tras sorti pentru familia lui Cahat si Levitii, fiii lui Aaron preotul, au primit prin sorti treisprezece cetati din semintia lui Iuda si din semintia lui Simeon si din semintia lui Veniamin.
5. Iar celorlalti fii ai lui Cahat le-au cazut la sorti zece cetati din familiile semintiei lui Efraim si din semintia lui Dan si de la jumatate din semintia lui Manase.
6. Fiilor lui Gherson li s-au cuvenit prin sorti treisprezece cetati de la familiile semintiei lui Isahar si de la semintia lui Aser si de la semintia lui Neftali si de la jumatate din semintia lui Manase, in Vasan.
7. Iar fiilor lui Merari, dupa familiile lor, le-au cazut la sorti douasprezece cetati din semintia lui Ruben si din semintia lui Gad si din semintia lui Zabulon.
8. Si au dat fiii lui Israel cetatile acestea cu imprejurimile lor prin sorti, cum poruncise Domnul prin Moise.
9. Din semintia fiilor lui Iuda si din semintia fiilor lui Veniamin si din semintia fiilor lui Simeon au dat cetatile urmatoare, care se numesc pe nume:
10. Fiilor lui Aaron din familia lui Cahat dintre fiii lui Levi, fiindca sortul lor a fost intaiul,
11. Li s-a dat: Chiriat-Arba, a tatalui lui Enac, sau Hebronul, in muntii lui Iuda si locurile dimprejurul ei;
12. Iar tarina cetatii acesteia si satele ei s-au dat ca mosie lui Caleb, fiul lui Iefone.
13. Si astfel fiilor lui Aaron preotul li s-a dat cetatea cea de scapare a ucigasilor, Hebronul, si imprejurimile ei, Libna si imprejurimile ei.
14. Iatirul si imprejurimile lui, Estemoa si imprejurimile ei;
15. Holonul si imprejurimile lui, Debirul si imprejurimile;
16. Ainul si imprejurimile lui, Iuta si imprejurimile ei, Bet-Semesul si imprejurimile lui: noua cetati din aceste doua semintii.
17. Iar din semintia lui Veniamin: Ghibeonul si imprejurimile lui, Gheba cu imprejurimile ei,
18. Anatotul cu imprejurimile lui, Almonul cu imprejurimile lui: patru cetati.
19. Cetatile care au cazut la sorti pentru preoti, fiii lui Aaron, au fost toate treisprezece cu imprejurimile lor.
20. Iar celorlalti din familiile fiilor lui Cahat, Levitilor, le-a cazut la sorti cetati in pamantul lui Efraim.
21. Si li s-a dat cetatea de scapare pentru ucigasi, Sichemul cu imprejurimile lui in muntele lui Efraim, Ghezerul cu imprejurimile lui,
22. Chibtaimul cu imprejurimile lui, Bet-Horonul cu imprejurimile lui: patru cetati.
23. Din semintia lui Dan le-au cazut: Elteche si imprejurimile lui, Ghibetonul si imprejurimile lui;
24. Aialonul si imprejurimile lui, Gat-Rimonul si imprejurimile lui: patru cetati.
25. Din jumatatea semintiei lui Manase: Taanacul si imprejurimile lui, Gat-Rimonul si imprejurimile lui: doua cetati.
26. Toate cetatile cu imprejurimile lor cazute la sorti celorlalti fii ai lui Cahat au fost zece.
27. Iar fiilor lui Gherson din familiile Levitilor li s-au dat: doua cetati in Vasan, din jumatatea semintiei lui Manase, si anume: Golanul, cetatea de scapare pentru ucigasi, cu imprejurimile lui, si Bestra cu imprejurimile ei;
28. Patru cetati in semintia lui Isahar: Chisionul cu imprejurimile lui, Dabrat cu imprejurimile lui,
29. Iarmutul cu imprejurimile lui si En-Ganimul cu imprejurimile lui;
30. Patru cetati in semintia lui Aser: Misalul cu imprejurimile lui, Abdonul cu imprejurimile lui,
31. Helcatul cu imprejurimile lui si Rehobul cu imprejurimile lui;
32. Trei cetati din semintia lui Neftali: Chedesul Galileii, cetate pentru scaparea ucigasilor, cu imprejurimile ei, Hamot-Dorul cu imprejurimile lui si Cartanul cu imprejurimile lui.
33. Toate cetatile cazute la sorti fiilor lui Gherson, dupa familiile lor, au fost treisprezece cetati cu imprejurimile lor.
34. Celorlalti leviti din fiii lui Merari li s-au dat patru cetati din semintia lui Zabulon: Iocneamul cu imprejurimile lui,
35. Carta cu imprejurimile ei, Dimna cu imprejurimile ei si Nahalalul cu imprejurimile lui;
36. Patru cetati de cealalta parte de Iordan, in fata Ierihonului, in semintia lui Ruben: Beterul, cetate de scapare pentru ucigasi, cu imprejurimile lui, in pustiul Miso, Iahta si imprejurimile ei,
37. Chedemotul si imprejurimile lui si Mefaatul cu imprejurimile lui.
38. In semintia lui Gad li s-au dat cetatile de scapare pentru ucigasi: Ramot-Galaadul cu imprejurimile lui, Mahanaimul cu imprejurimile lui,
39. Hesbonul cu imprejurimile lui si Iazerul cu imprejurimile lui.
40. Cetatile iesite la sorti pentru familiile de Leviti din neamul lui Merari, dupa familiile lor, au fost douasprezece.

41. Iar toate cetatile date Levitilor intre fiii lui Israel au fost patruzeci si opt de cetati cu imprejurimile lor. Fiecare din aceste cetati isi avea imprejurimile ei de jur imprejur; asa erau toate cetatile acestea.
42. Dupa ce a sfarsit Iosua impartirea tarii prin sorti, fiii lui Israel au dat parte lui Iosua dupa porunca Domnului; si i-au dat cetatea pe care a cerut-o el: Timnat-Serah, in muntele Efraim, si a zidit Iosua cetatea pe care a cerut-o si a locuit in ea. Si a luat Iosua cutitele cele de piatra, cele cu care taiase imprejur pe fiii lui Israel, care se nascusera pe cale in pustiu, caci in pustiu nu fusesera taiati imprejur, si le-a pus in Timnat-Serah.
43. Astfel a dat Domnul lui Israel toata tara, pe care jurase sa o dea parintilor lor si au primit-o ei mostenire si s-au asezat in ea.
44. Si le-a dat Domnul liniste si odihna din toate partile, cum jurase parintilor lor, si nimeni dintre toti vrajmasii lor n-a putut sta impotriva lor, ci pe toti vrajmasii lor i-a dat Domnul in mainile lor.
45. Si n-a ramas neimplinit nici un cuvant din toate cuvintele cele bune pe care le vorbise Domnul casei lui Israel: toate s-au implinit.

CAPITOLUL 22

Intoarcerea semintiei lui Ruben, Gad si jumatate din a lui Manase peste Iordan.

l. Atunci Iosua a chemat semintia lui Ruben, a lui Gad si jumatate din a lui Manase si le-a zis:
2. "Voi ati implinit toate cate v-a poruncit Domnul prin Moise si ati ascultat cuvintele mele intru toate cate v-am poruncit;
3. N-ati lasat pe fratii vostri in toata aceasta indelungata vreme, pana in ziua aceasta si ati implinit cele ce se cuvenea a implini dupa porunca Domnului Dumnezeului vostru.
4. Acum Domnul Dumnezeul vostru a linistit pe fratii vostri, cum le spusese. Intoarceti-va dar si duceti-va la corturile voastre, in pamantul mostenirii voastre, pe care vi l-a dat Moise, sluga Domnului, peste Iordan.
S. Dar sa va siliti a implini cu grija poruncile si legea pe care v-a dat-o Moise, sluga Domnului: de a iubi pe Domnul Dumnezeul vostru, de a umbla in toate caile Lui, de a pazi poruncile Lui, de a va lipi de El si de a-I sluji Lui din toata inima voastra si din tot sufletul vostru".
6. Dupa aceea Iosua i-a binecuvantat si le-a dat drumul si ei s-au impartit pe la corturile lor.
7. Unei jumatati din semintia lui Manase i-a dat Moise parte in Vasan, iar celeilalte jumatati i-a dat Iosua parte cu fratii lui dincoace de Iordan, spre apus. Si cand le-a dat drumul Iosua pe la corturile lor si i-a binecuvantat,
8. Atunci le-a spus: "Cu mari bogatii va intoarceti voi pe la corturile voastre, cu mare multime de vite si de argint, cu aur, cu arama si cu fier si cu mare multime de haine: sa impartiti dar prada cu fratii vostri".
9. Si s-au intors fiii lui Ruben si ai lui Gad si jumatate din semintia lui Manase si au plecat de la fiii lui Israel din Silo, care e in pamantul Canaanului, ca sa mearga in tara Galaadului, in pamantul mostenirii lor, pe care il luasera in stapanire dupa porunca Domnului data prin Moise.
10. Si ajungand in preajma Iordanului ce e in rara Canaan, fiii lui Ruben si fiii lui Gad si jumatate din semintia lui Manase au zidit acolo langa Iordan jertfelnic, jertfelnic mare la vedere.
11. Si au auzit fiii lui Israel ca se zicea: "Iata fiii lui Ruben si fiii lui Gad si jumatate din semintia lui Manase au zidit jertfelnic pe pamantul Canaanului, in preajma Iordanului, in fata fiilor lui Israel".
12. Cand au auzit acestea fiii lui Israel, s-a adunat toata obstea fiilor lui Israel la Silo, ca sa mearga impotriva lor cu razboi.
13. Dar fiii lui Israel au trimis mai intai la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad si la jumatate din semintia lui Manase, in tara Galaadului, pe Finees, fiul preotului Eleazar,
14. Impreuna cu zece capetenii, cate o capetenie de fiecare semintie a lui Israel de dincoace de Iordan; fiecare din acestia era capetenie de mie din semintiile lui Israel.
15. Si au venit ei la fiii lui Ruben si la fiii lui Gad si la jumatatea semintiei lui Manase in pamantul Galaadului si au vorbit cu ei si le-a zis:
16. "Asa graieste toata obstea Domnului: Ce inseamna nelegiuirea aceasta pe care ati facut-o inaintea Domnului Dumnezeului lui Israel, abatandu-va acum de la Domnul Dumnezeul lui Israel, ridicandu-va jertfelnic si sculandu-va acum impotriva Domnului?
17. Nu va ajunge oare pacatul din Peor, de care nu ne-am spalat nici pana in ziua de astazi si pentru care a fost batuta obstea de Domnul?
18. Si iata astazi voi va abateti de la Domnul! Astazi voi va sculati impotriva Domnului, iar maine se va mania Domnul pe toata obstea lui Israel.

19. Daca insa pamantul mostenirii voastre vi se pare necurat, atunci treceti in pamantul mostenirii Domnului, unde se afla cortul Domnului, luati-va parte intre noi, dar nu va ridicati impotriva Domnului, nici impotriva noastra nu va ridicati, zidindu-va jertfelnic afara de cel al Domnului Dumnezeului nostru.
20. Oare n-a facut singur Acan, fiul lui Zerah, nelegiuire, luand din cele date nimicirii, dar mania a venit asupra a toata obstea fiilor lui Israel? Si oare numai el singur a murit pentru nelegiuire?"
21. Atunci fiii lui Ruben si fiii lui Gad si jumatate din semintia lui Manase, raspunzand la acestea, au zis capeteniilor lui Israel:
22. "Dumnezeul dumnezeilor este Domnul si Domnul Dumnezeul dumnezeilor stie si sa stie si Israel: de ne razvratim si ne abatem noi de la Domnul, atunci sa nu ne crute pe noi Domnul astazi!
23. Si daca am ridicat noi un jertfelnic, ca sa ne abatem de la Domnul Dumnezeul nostru si ca sa aducem pe el arderi de tot si prinos de paine si ca sa savarsim pe el jertfe de impacare, atunci Domnul sa ne ceara socoteala de aceasta!
24. Dar noi am facut aceasta de teama ca nu cumva in viitor fiii vostri sa zica fiilor nostri: "Ce aveti voi cu Domnul Dumnezeul lui Israel?
25. Domnul a pus hotar intre noi si voi, fiii lui Ruben si fiii lui Gad si jumatatea semintiei lui Manase, Iordanul; voi n-aveti deci nici o legatura cu Domnul". Si astfel fiii vostri nu vor ingadui fiilor nostri sa se inchine Domnului in Silo.

26. De aceea am zis noi: Sa ne facem un jertfelnic, nu pentru arderi de tot nici pentru jertfe,
27. Ci ca sa fie el intre noi si voi, intre urmasii nostri, marturie ca noi putem sluji Domnului cu arderile de tot ale noastre si cu jertfele noastre si cu cele de impacare ale noastre, si pentru ca in vremurile viitoare sa nu zica fiii vostri catre fiii nostri: Voi nu aveti nici o legatura cu Domnul.
28. Si ziceam noi: Daca ni se va zice astfel noua si urmasilor nostri, atunci vom raspunde: Priviti chipul jertfelnicului Domnului pe care l-au facut parintii nostri nu pentru arderi de tot si nu pentru jertfe, ci ca sa fie marturie intre noi si voi si intre fiii nostri si fiii vostri.
29. Sa nu se intample una ca aceea ca sa ne ridicam noi impotriva Domnului si sa ne abatem acum de la Domnul si sa facem jertfelnic pentru arderi de tot si pentru prinos de paine si pentru jertfe, afara de jertfelnicul Domnului Dumnezeu care se afla inaintea cortului".
80. Iar preotul Finees si toate capeteniile obstii si capeteniile peste miile lui Israel, care erau cu dansul, auzind cuvintele pe care le-au vorbit fiii lui Ruben si fiii lui Gad si jumatatea semintiei lui Manase, au ramas multumiti.
31. Si a zis Finees, fiul preotului Eleazar, catre fiii lui Ruben si catre fiii lui Gad si catre jumatatea de semintie a lui Manase: "Astazi am aflat noi ca Domnul este in mijlocul nostru si ca voi n-ati facut prin aceasta o nelegiuire; acum ati izbavit pe fiii lui Israel din mana Domnului".
32. Si s-a intors Finees, fiul preotului Eleazar, si capeteniile de la fiii lui Ruben si de la fiii lui Gad si de la jumatatea de semintie a lui Manase din pamantul Galaadului in tara Canaan la fiii lui Israel si le-a adus raspunsul.
33. Si le-a placut aceasta fiilor lui Israel si au binecuvantat fiii lui Israel pe Dumnezeu si au zis sa nu se mai ridice impotriva lor cu razboi, ca sa pustiiasca tara in care locuiau fiii lui Ruben si fiii lui Gad si jumatate din semintia lui Manase.
34. Iar fiii lui Ruben si fiii lui Gad si jumatate din semintia lui Manase au numit jertfelnicul Ed, adica marturie, caci isi ziceau: Acesta este marturie intre noi ca Domnul este Dumnezeul nostru.

CAPITOLUL 23

Sfaturi si binecuvantari.

l. Trecand multa vreme, dupa ce Domnul Dumnezeu a odihnit pe Israel, scutindu-l de toti vrajmasii lui din toate partile, Iosua a ajuns batran si inaintat in varsta.
2. Atunci a chemat Iosua pe toti fiii lui Israel; pe batranii lor, capeteniile lor, pe judecatorii lor si pe mai-marii ostilor lor si le-a zis: "Eu am imbatranit si sunt inaintat in varsta;
3. Voi ati vazut ce a facut Domnul Dumnezeul vostru inaintea fetei voastre cu toate aceste popoare, caci Domnul Dumnezeul vostru Insusi S-a luptat pentru voi.
4. Iata eu v-am impartit prin sorti popoarele acestea ce au mai ramas in mostenirea semintiilor voastre, toate popoarele pe care eu le-am nimicit de la Iordan pana la Marea cea Mare de la apusul soarelui.
5. Domnul Dumnezeul vostru Insusi le va alunga de la fata voastra pana vor pieri; si va trimite asupra lor fiare salbatice pana le va starpi pe ele si pe regii lor de la fata voastra, si le va nimici inaintea voastra, ca sa primiti de

mostenire tara lor, cum v-a grait Domnul Dumnezeu.
6. De aceea siliti-va sa pliniti intocmai si sa paziti cele scrise in cartea legii lui Moise, neabatandu-va de la ea nici la dreapta, nici la stanga.
7. Sa nu intrati in legatura cu aceste popoare care au mai ramas printre voi, sa nu pomeniti numele dumnezeilor lor, sa nu va plecati inaintea lor, nici sa le slujiti, sau sa va inchinati lor;
8. Ci va lipiti de Domnul Dumnezeul vostru, cum ati facut pana in ziua de astazi.
9. Domnul a alungat de la voi popoarele mari si tari si nimeni nu s-a putut impotrivi pana astazi;
10. Unul din voi a alungat mii, caci Insusi Domnul Dumnezeul vostru S-a luptat pentru voi, cum v-a grait.
11. De aceea siliti-va sa iubiti pe Domnul Dumnezeul vostru.
12. Iar de va veti intoarce si va veti alatura la popoarele acestea ramase si veti intra in inrudire cu ele si veti merge la ele si ele vor veni la voi,
13. Atunci sa stiti ca Domnul Dumnezeul vostru nu va mai alunga de la voi popoarele acestea, ci ele vor fi pentru voi lat si mreaja, bici pentru spinarile voastre si spin pentru ochii vostri, pana veti fi starpiti din aceasta tara buna pe care v-a dat-o Domnul Dumnezeul vostru.
14. Iata eu astazi plec in calea in care merg toti pamantenii, iar voi sa recunoasteti cu toata inima voastra si cu tot sufletul vostru ca n-a ramas zadarnic nici un cuvant din toate cuvintele bune pe care le-a rostit pentru voi Domnul Dumnezeul vostru: toate s-au implinit pentru voi si nici un cuvant n-a ramas neimplinit.
15. Dar dupa cum s-a implinit cu voi tot cuvantul bun pe care l-a grait Domnul Dumnezeul vostru, tot asa va implini Domnul asupra voastra si tot cuvantul rau pana va va starpi din aceasta tara bogata pe care v-a dat-o Domnul Dumnezeul vostru.
16. De veti calca asezamantul Domnului Dumnezeului vostru, pe care l-a incheiat El cu voi si va veti duce sa slujiti la alti dumnezei si sa va inchinati lor, se va aprinde asupra voastra mania Domnului si veti pieri curand din tara aceasta bogata pe care v-a dat-o Domnul".

CAPITOLUL 24

Moartea lui Iosua.

1. Apoi a adunat Iosua toate semintiile lui Israel la Sichem si a chemat pe batranii lui Israel, pe capeteniile lui, pe judecatorii lui si pe mai-marii ostirii lui; si s-au infatisat ei inaintea Domnului.
2. Si a zis Iosua catre tot poporul: "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: In vechime parintii vostri, Terah, tatal lui Avraam si tatal lui Nahor, au trait dincolo de rau (Eufrat) si slujeau la alti dumnezei.
3. Dar Eu am luat pe parintele vostru Avraam de mana, de dincolo de Eufrat, si l-am povatuit catre aceasta tara a Canaanului si am inmultit samanta lui si i-am dat pe Isaac.
4. Lui Isaac i-am dat pe Iacov si pe Isav; lui Isav i-am dat muntele Seir de mostenire, iar Iacov si fiii lui s-au pogorat in Egipt si au ajuns acolo popor mare, tare si mult la numar si Egiptenii au inceput sa-i stramtoreze.
5. Dar am trimis pe Moise si pe Aaron si am lovit Egiptul cu semne pe care le-am facut Eu acolo si apoi v-am scos pe voi.
6. Eu am scos pe parintii vostri din Egipt si ati venit la Marea Rosie. Atunci Egiptenii au alergat dupa parintii vostri cu care si cu calareti pana la Marea Rosie.
7. Iar ei au strigat catre Domnul si El a pus nor intre voi si Egipteni si a adus asupra lor marea care i-a si acoperit. Ochii vostri au vazut ce am facut Eu in Egipt. Dupa aceea, ati ramas voi multa vreme in pustiu.
8. Apoi v-am dus Eu asupra Amoreilor care locuiau peste Iordan; si ei s-au luptat cu voi, dar Eu i-am dat in mainile voastre si ati primit de mostenire tara lor si Eu i-am starpit inaintea voastra.
9. S-a sculat apoi Balac, fiul lui Sefor, regele Moabului, si a pornit cu razboi asupra lui Israel si a trimis sa cheme pe Valaam, fiul lui Beor, ca sa va blesteme;
10. Dar Eu n-am voit sa ascult pe Valaam si el v-a binecuvantat si v-am izbavit din mainile lui Balac.
11. Dupa aceea ati trecut Iordanul si ati venit la Ierihon. Atunci au inceput a se lupta cu voi locuitorii Ierihonului, apoi Amoreii, Ferezeii, Canaaneii, Heteii, Ghergheseii, Heveii si Iebuseii, dar Eu i-am dat in mainile voastre.
12. Trimis-am inaintea voastra viespi care au gonit de la voi pe cei doi regi ai Amoreilor; nu cu sabia ta, nici cu arcul tau ai facut acestea.
13. Si v-am dat tara cu care nu v-aii ostenit si cetatile pe care nu le-aii zidit si traiti in ele; din viile si din gradinile de maslini pe care nu le-ati sadit, iata, mancati roade.
14. Temeti-va dar de Domnul si-I slujiti Lui cu credinciosie si curatenie. Lepadati dumnezeii carora au slujit parintii

vostri dincolo de rau si in Egipt si slujiti Domnului.
15. Iar daca nu va place sa slujiti Domnului, atunci alegeti-va acum cui veti sluji: sau dumnezeilor carora au slujit parintii vostri cei de peste rau sau dumnezeilor Amoreilor, in tara cal-ora traiti. Eu insa si casa mea vom sluji Domnului, ca sfant este!"
16. Si a raspuns poporul si a zis: "Departe de noi. gandul sa parasim pe Domnul si sa ne apucam sa slujim la alti dumnezei,
17. Caci Domnul este Dumnezeul nostru; El ne-a scos pe noi si pe parintii nostri din tara Egiptului, din casa robiei si a facut Inaintea ochilor nostri minuni mari si ne-a pazit in toata calea pe care am umblat si printre toate popoarele pe la care am trecut.
18. Domnul a alungat de la noi toate popoarele si pe Amoreii care traiau in tara aceasta. De aceea si noi vom sluji Domnului, caci El este Dumnezeul nostru!"
19. Si a zis Iosua poporului: "Nu veti putea sa slujiti Domnului Dumnezeu, caci El este Dumnezeu sfant, Dumnezeu zelos si nu va rabda nelegiuirile voastre, nici pacatele voastre.
20. Daca voi veti parasi pe Domnul si veti sluji la dumnezei straini, atunci El va aduce asupra voastra raul si va va starpi, dupa ce v-a facut bine".
21. Iar poporul a zis catre Iosua: "Nu, noi Domnului vom sluji".
22. Iosua insa a zis poporului: "Va sunteti voi martori ca v-aii ales pe Domnul sa-I slujiti?" Ei au raspuns: "Suntem martori!"
23. "Asadar, a adaugat Iosua, lepadati dumnezeii straini pe care ii aveti si intoarceti-va inima catre Domnul Dumnezeul lui Israel!"
24. Si a zis poporul catre Iosua: "Domnului Dumnezeului nostru vom sluji si glasul Lui vom asculta!"
25. Si a incheiat Iosua cu poporul legamant in ziua aceea si i-a dat legi si porunci in Sichem, inaintea cortului Domnului Dumnezeului lui Israel.
26. Si a scris Iosua cuvintele acestea in cartea legii lui Dumnezeu si a luat o piatra mare si a pus-o acolo sub stejarul care era langa locasul sfant al Domnului.
27. Apoi a zis Iosua catre tot poporul: "Iata piatra aceasta ne va fi marturie, caci ea a auzit toate cuvintele Domnului, pe care le-a grait El cu noi astazi. Sa fie dar ca marturie impotriva voastra in zilele viitoare, ca sa nu mintiti inaintea Domnului Dumnezeului vostru!"
28. Si a dat Iosua drumul poporului si s-a intors fiecare la mostenirea lui.
29. Si a murit dupa aceea Iosua, fiul lui Navi, robul Domnului, fiind de o suta zece ani.
30. Si l-au ingropat in tinutul mostenirii sale la Timnat-Serah, care e in muntele Efraim, la miazanoapte de muntele Gaas. Si au pus acolo cu dansul, in mormantul in care l-au ingropat, cutitele cele de piatra cu care Iosua a taiat imprejur pe fiii lui Israel in Ghilgal, cand i-a scos pe ei din Egipt, cum poruncise Domnul, si sunt ele acolo pana in ziua de astazi.
31. Israel a slujit Domnului in toate zilele lui Iosua si in toate zilele batranilor a caror viata s-a prelungit dupa Iosua si care vazusera toate lucrurile Domnului, pe care le facuse El cu Israel.
32. Oasele lui Iosif, pe care le adusesera fiii lui Israel din Egipt, le-au ingropat in Sichem, in partea de tarina pe care o cumparase Iacov de la fiii lui Hemor, tatal lui Sichem, cu o suta de arginti, si care cazuse de mostenire fiilor lui Iosif.
33. Dupa aceasta a murit si Eleazar, fiul lui Aaron, arhiereul, si l-au ingropat in Ghibeea, orasul lui Finees, fiul lui, care i se daduse in muntele Efraim.
34. In ziua aceea fiii lui Israel, luand chivotul lui Dumnezeu, l-au dus cu ei, iar Finees a fost preot in locul lui Eleazar, tatal sau, pana ce a murit si a fost ingropat in cetatea sa Ghibeea.
35. Iar fiii lui Israel s-au dus fiecare la locul sau si in cetatea sa. Si au inceput fiii lui Israel a sluji Astartei si lui Astarot si dumnezeilor popoarelor vecine. De aceea i-a dat Domnul in mainile lui Eglon, regele Moabului, si i-a stapanit optsprezece ani.

CARTEA JUDECATORILOR

CAPITOLUL 1
Semintia lui Iuda povatuind la razboi in locul lui Iosua.

1. Dupa moartea lui Iosua, au intrebat fiii lui Israel pe Domnul, zicand: "Cine din noi sa mearga mai intai asupra Canaaneilor, ca sa se lupte cu ei?"
2. Si a zis Domnul: "Iuda sa mearga si Eu voi da tara in mana lui!"
3. Iuda a zis catre Simeon, fratele sau: "Intra cu mine in tinutul care mi-a cazut la sorti si sa ne luptam cu Canaaneii si voi intra si eu cu tine in tinutul care ti-a cazut la sorti". si s-a dus Simeon cu el.
4. Atunci s-a dus Iuda cu Simeon si Domnul a dat pe Canaanei si pe Ferezei in mainile lor si au ucis ei din aceia zece mii de oameni in Bezec.
5. Si s-au intalnit ei in Bezec cu Adoni-Bezec si s-au batut cu dansul si au rapus pe Canaanei si pe Ferezei,
6. Iar Adoni-Bezec a fugit; dar ei au alergat dupa el si l-au prins si i-au taiat degetele cele mari de la maini si de la picioare.
7. Atunci Adoni-Bezec a zis: "Saptezeci de regi cu degetele cele mari taiate de la mainile si de la picioarele lor adunau faramituri sub masa mea; cum am facut eu, asa mi-a platit si mie Dumnezeu. Si l-au dus in Ierusalim si a murit acolo.
8. Apoi au mers fiii lui Iuda cu razboi asupra Ierusalimului si l-au luat si l-au trecut prin sabie, iar cetatea au dat-o focului.
9. Dupa aceea s-au dus fiii lui Iuda sa se lupte cu Canaaneii care traiau in munti, in tara de miazazi si in partile de jos.
10. Si a mers Iuda asupra Canaaneilor care locuiau in Hebron; iar numele Hebronului era mai inainte Chiriat-Arba; si a batut per Sesai, pe Ahiman si pe Talmai, din neamul lui Enac.
11. Iar de acolo s-au dus impotriva locuitorilor Debirului al carui nume era mai inainte Chiriat-Sefer.
12. Atunci Caleb a zis: "Cine va lovi Chiriat-Seferul si-l va lua, aceluia ii voi da pe Acsa, fiica mea, de femeie".
13. Si l-a luat Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai mic al lui Caleb, si acesta i-a dat de sotie pe Acsa, fiica sa.
14. Si cand a vrut ea sa plece, Otniel a invatat-o sa ceara la tatal ei o tarina si ea s-a coborat de pe asin. Si i-a zis Caleb: "Ce vrei?"
15. Iar Acsa a zis catre el: "Da-mi binecuvantare; tu mi-ai dat pamantul de la miazazi, da-mi si izvoarele de apa". Si i-a dat Caleb, dupa dorinta ei, izvoarele cele de sus si izvoarele cele de jos.
16. Iar fiii lui Hobab cheneul, socrul lui Moise, au mers din cetatea Palmierilor cu fiii lui Iuda in pustiul lui Iuda din Negheb, care este la miazazi de Arad si, venind, s-au asezat intre Amaleciti.
17. Apoi a mers Iuda cu Simeon, fratele sau si a lovit pe Canaaneii care locuiau in Tefat si i-au dat pieirii; de aceea s-a numit cetatea aceea Horma.
18. Si a mai luat Iuda si Gaza cu imprejurimile ei, Ascalonul cu imprejurimile lui si Ecronul cu tinutul lui.
19. Si a fost Domnul cu Iuda si acesta a luat in stapanire partea muntoasa; dar pe locuitorii din vale nu i-a putut alunga, pentru ca ei aveau care de fier.
20. Si au dat lui Caleb Hebronul, cum zisese Moise, si a primit el acolo de mostenire cele trei cetati ale fiilor lui Enac si a alungat pe cei trei fii ai lui Enac.
21. Iar fiii lui Veniamin n-au alungat pe Iebuseii care locuiau in Ierusalim; si traiesc Iebusei cu fiii lui Veniamin in Ierusalim pana in ziua de astazi.
22. S-au suit de asemenea si fiii lui Iosif asupra Betelului si Domnul a fost cu ei,
23. Si s-au oprit ei si au cercetat Betelul; iar numele cetatii acesteia era mai inainte Luz.
24. Si au vazut cei de straja un om iesind din cetate si l-au prins si i-au zis: "Arata-ne intrarea cetatii si vom avea mila de tine".
25. Si le-a aratat intrarea cetatii si ei au lovit cetatea cu sabia, iar omului aceluia si la tot neamul lui i-au dat drumul.
26. Si s-a dus omul acela in pamantul Heteilor si a zidit acolo o cetate si i-a pus numele Luz. Si acesta este numele ei pana in ziua de astazi.
27. Manase de asemenea n-a alungat pe locuitorii Bet-Seanului, care e Schitopole, si ai cetatilor supuse lui, nici pe ai Taanacului si ai cetatilor supuse lui, nici pe locuitorii din Dor si ai cetatilor supuse lui, nici pe locuitorii Ibleamului si ai cetatilor supuse lui, nici pe locuitorii Meghidonului si ai cetatilor supuse lui; si au ramas Canaaneii sa traiasca in pamantul acesta.
28. Cand Israel a ajuns puternic, atunci a facut pe Canaanei birnici, dar de izgonit nu i-a izgonit.
29. Nici Efraim n-a izgonit pe Canaaneii care locuiau in Ghezer, si au trait Canaaneii in mijlocul lor in Ghezer si le-au

platit bir.
30. Zabulon inca n-a izgonit pe locuitorii Chitronului si pe locuitorii Nahalolului; si au locuit Canaaneii in mijlocul lor si le-au platit bir.
31. Nici Aser n-a izgonit pe locuitorii din Aco care-i plateau bir, nici pe locuitorii din Dor, nici pe locuitorii din Sidon si Mahaleb, din Aczib, din Helba, din Afec si din Rehob.
32. Si a locuit Aser intre Canaanei, locuitorii rarii aceleia, caci nu i-a izgonit.
33. Nici Neftali n-a izgonit pe locuitorii din Bet-Semes, nici pe locuitorii din Bet-Anat, si a trait intre Canaanei, locuitorii jarii aceleia. Iar locuitorii din Bet-Semes si din Bet-Anat erau birnicii lui.
34. Dar Amoreii au impins pe fiii lui Dan in munti si nu i-a lasat sa se coboare in vale.
35. Si au ramas Amoreii sa locuiasca in Har-Heres, in Aialon si Saalbim; dar mana fiilor lui Iosif a rapus pe Amorei si au ajuns acestia birnicii lor.
36. Iar hotarele Amoreilor se intindeau pana dincolo de inaltimea Acrabimului si de Sela.

CAPITOLUL 2

Trandavia Israelitilor, lepadarea de Dumnezeu, pedeapsa si iertarea lor.

1. Atunci s-a suit un inger al Domnului din Ghilgal catre Bochim, catre Betel si catre casa lui Israel si le-a zis: "Asa graieste Domnul:
2. Eu v-am scos din Egipt si v-am bagat in tara pentru care M-am jurat parintilor vostri sa v-o dau si am zis: Nu voi rupe in veac legamantul Meu cu voi; voi insa sa nu intrati in legatura cu locuitorii tarii acesteia; dumnezeilor lor sa nu va inchinati, idolii lor sa-i sfaramati si jertfelnicele lor sa le daramati. Dar voi n-ati ascultat glasul Meu. Pentru ce ati facut aceasta?
3. De aceea va zic: Nu Ma voi apuca sa stramut pe locuitorii acestia pe care Eu am voit sa-i alung, nu-i voi izgoni de la voi si ei va vor fi lat, iar dumnezeii lor vor fi pentru voi mreaja".
4. Cand a spus ingerul Domnului cuvintele acestea tuturor fiilor lui Israel, atunci poporul a ridicat strigare mare si a plans.
5. De aceea s-a si numit locul acela Bochim. Si au adus ei acolo jertfa Domnului.
6. Dupa ce a dat Iosua drumul poporului si s-au dus fiii lui Israel fiecare la casa sa si fiecare la mosia sa, ca sa ia tara de mostenire,
7. Atunci poporul a slujit Domnului in toate zilele lui Iosua si in toate zilele batranilor, a caror viata s-a prelungit dupa Iosua si care vazusera toate lucrurile cele mari ale Domnului, pe care le facuse El cu Israel.
8. Iosua, fiul lui Navi, sluga Domnului, a murit fiind de o suta zece ani,
9. Si l-au ingropat in cuprinsul mostenirii sale, la Timnat-Heres, in muntele lui Efraim, spre miazanoapte de muntele Gaas;
10. Si dupa ce tot randul acela de oameni a trecut la parintii lor si cand s-a ridicat in locul lor alt rand de oameni, care nu cunosteau pe Domnul si lucrurile Sale pe care le facuse cu Israel,
11. Atunci fiii lui Israel au inceput a face rele inaintea ochilor Domnului si s-au apucat sa slujeasca baalilor;
12. Au parasit pe Domnul Dumnezeul parintilor lor, Care ii scosese din pamantul Egiptului si s-au intors la alti dumnezei, catre dumnezeii popoarelor dimprejurul lor si au inceput sa se inchine acelora si au maniat pe Domnul;
13. Au parasit pe Domnul si au inceput a se inchina lui Baal si Astartelor.
14. De aceea s-a aprins mania Domnului asupra lui Israel si l-a dat in mainile jefuitorilor care i-au jefuit; i-a dat in mainile vrajmasilor dimprejurul lor si n-au mai putut sa se impotriveasca vrajmasilor lor.
15. Ori incotro apucau, mana Domnului pretutindeni era impotriva lor, ca sa faca rau, cum le graise Domnul si cum li Se jurase. Si erau foarte stramtorati.
16. Atunci le-a ridicat Domnul judecatori care i-au izbavit din mainile jefuitorilor lor.
17. Dar nici pe judecatori nu-i ascultau ei, ci se purtau desfranat mergand pe urmele altor dumnezei si se inchinau acelora si maniau pe Domnul; usor se abateau de la calea pe care umblasera parintii lor care se supusesera poruncilor Domnului. Ei insa nu faceau asa.
18. Cand le ridica lor Domnul judecatori, atunci Insusi Domnul era cu judecatorul si-i izbavia pe ei de vrajmasii lor in toate zilele judecatorului.
19. Dar cum murea judecatorul, ei iarasi faceau si mai rau decat parintii lor, abatandu-se la alti dumnezei, slujind acelora si inchinandu-se lor, nu se lasau de lucrurile lor si nu se abateau de la calea lor cea rea.
20. Si se aprindea mania Domnului asupra lui Israel si zicea: "Pentru ca poporul acesta calca poruncile Mele, pe care

Eu le-am asezat cu parintii lor si nu asculta glasul Meu,
21. De aceea nici Eu nu voi mai izgoni de la ei nici unul din acele popoare pe care le-a lasat Iosua, fiul lui Navi, in tara, cand a murit,
22. Ca sa ispiteasca prin ele pe Israel si sa vada de va tine el calea Domnului si de va umbla pe ea, cum s-au tinut parintii lor, sau nu".
23. Si a lasat Domnul pe popoarele acestea si nu le-a alungat indata, nici nu le-a dat in mainile lui Iosua.

CAPITOLUL 3

Otniel, Aod si Samgar.

l. Iata popoarele acelea pe care le-a lasat Domnul ca sa ispiteasca prin ele pe Israel si pe toti aceia care nu cunosteau toate razboaiele Canaanului;
2. Pe care le lasase numai pentru ca generatiile viitoare de oameni ale fiilor lui Israel sa stie si sa invete razboiul pe care nu-l cunoscusera mai inainte:
3. Cinci stapanitori Filisteni, toti Canaaneii, Sidonienii si Heveii care locuiau in muntii Libanului de la muntele Baal-Hermon pana la intrarea Hamatului.
4. Acestea fusesera lasate ca sa se incerce prin ele Israelitii si sa se afle daca se supun ei poruncilor Domnului, pe care le-a dat El parintilor lor prin Moise.
5. Si au trait fiii lui Israel intre Canaanei, Hetei, Amorei, Ferezei, Hevei, Gherghesei si Iebusei,
6. Si si-au luat femei din fetele acelora si pe fetele lor le-au dat dupa feciorii acelora si au slujit dumnezeilor lor.
7. Deci au facut rele inaintea ochilor Domnului fiii lui Israel si au uitat pe Domnul Dumnezeul lor si au slujit baalilor si astartelor.
8. Atunci s-a aprins mania Domnului asupra lui Israel si i-a dat in mainile lui Cusan-Riseataim, regele Mesopotamiei, si fiii lui Israel au robit lui Cusan-Riseataim opt ani.
9. Dupa aceea au strigat fiii lui Israel catre Domnul si a ridicat Domnul un izbavitor pentru fiii lui Israel, care i-a izbavit si anume pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai mic al lui Caleb.
10. Si a fost Duhul Domnului peste acesta si a fost el judecator lui Israel. Acesta a iesit la razboi impotriva lui Cusan-Riseataim si Domnul a dat in mainile lui pe Cusan-Riseataim, regele Mesopotamiei, si a apasat mana lui pe Cusan-Riseataim.
11. Dupa aceea s-a odihnit tara patruzeci de ani si apoi a murit Otniel, fiul lui Chenaz.
12. Apoi fiii lui Israel iarasi s-au apucat sa faca rele inaintea ochilor Domnului si a intarit Domnul pe Eglon, regele Moabului, impotriva Israelitilor, pentru ca ei faceau rele inaintea ochilor Domnului.
13. Si a adunat acela la sine pe toti Moabitii si Amalecitii si a plecat sa loveasca pe Israel; si au luat cetatea Palmierilor.
14. Iar fiii lui Israel au slujit lui Eglon, regele Moabului, optsprezece ani.
15. Atunci au strigat fiii lui Israel catre Domnul si Domnul le-a ridicat ca izbavitor pe Aod, fiul lui Ghera, din neamul lui Veniamin, care era stangaci. Si au trimis fiii lui Israel prin el daruri lui Eglon, regele Moabului.
16. Aod si-a facut sabie cu doua ascutisuri, lunga de un cot si a incins-o sub mantaua sa la soldul drept
17. Si a mers cu daruri la Eglon, regele Moabului. Eglon insa era om foarte gras.
18. Dupa ce a infatisat Aod toate darurile, a dat drumul oamenilor care adusesera darurile,
19. Iar el insusi, intorcandu-se de la idolii de langa Ghilgal, a zis regelui: "Cuvant in taina am a-ti spune, o rege!" Iar el a zis: "Mai incet!" Atunci au iesit de la dansul toti cei ce stateau pe langa el.
20. Si a intrat Aod la dansul; caci el sedea intr-un foisor racoros, pe care il avea acolo la o parte. Si a zis Aod: "Eu, o rege, am catre tine un cuvant al lui Dumnezeu". Atunci Eglon s-a sculat de pe scaun inaintea lui.
21. Si cand s-a sculat el, Aod si-a intins mana sa stanga si a scos sabia de la coapsa sa dreapta si a implantat-o in pantecele lui,
22. Asa incat a intrat dupa ascutisul sabiei si manerul si grasimea a acoperit rana pe unde intrase sabia, caci Aod n-a scos-o din pantecele lui.
23. Apoi Aod a iesit in tinda, tragand dupa sine usa foisorului si incuind-o.
24. Iar dupa ce a iesit el, au venit slugile lui Eglon si, vazand usa foisorului incuiata, au zis: "Se vede ca el isi acopera picioarele In camera de vara".
25. Si au asteptat ei destula vreme; dar vazand ca nu mai deschide nimeni usa foisorului, au adus o cheie si au deschis si iata stapanul lor zacea mort la pamant.

26. Pana sa se dumireasca aceia, Aod a plecat si nimeni nu se mai gandea la el; a trecut pe langa idoli si a scapat in Seira.
27. Iar dupa ce a venit in tara lui Israel, Aod a trambitat din trambita pe muntele Efraim si s-au coborat la dansul fiii lui Israel din muntele Efraim si el mergea inaintea lor.
28. Si ta zis el catre dansii: "Veniti dupa mine, ca a dat Domnul pe vrajmasii nostri Moabiti in mainile voastre". Si s-au dus dupa dansul si au apucat vadul Iordanului spre Moab si nu au lasat pe nimeni sa treaca.
29. Si au ucis atunci din Moabiti pana la zece mii de oameni, toti sanatosi si voinici, incat nimeni n-a scapat.
30. Asa au fost supusi in ziua aceea Moabitii inaintea lui Israel si s-a linistit tara lui optzeci de ani. Iar Aod a fost judecatorul lor pana la moartea sa.
31. Dupa dansul a fost judecator Samgar, fiul lui Anat, care a ucis sase sute de Filisteni cu un bat, cu bold de manat boii, si acesta a izbavit de asemenea pe Israel.

CAPITOLUL 4
Debora, Barac si Iaela.

l. Dupa ce a murit Aod, fiii lui Israel au inceput iar sa faca rele inaintea ochilor Domnului.
2. Si Domnul i-a dat in mainile lui Iabin, regele Canaanului, care domnea in Hator. Acesta avea capetenie peste ostire pe Sisera care locuia in Haroset-Goim.
3. Si au strigat fiii lui Israel catre Domnul; caci Iabin avea noua sute de care de fier si a apasat cumplit pe fiii lui Israel douazeci de ani.
4. In vremea aceea era judecator in Israel Debora-proorocita, sotia lui Lapidot.
5. Aceasta locuia sub palmierul Deborei, intre Rama si Betel, pe muntele Efraim si veneau acolo la ea fiii lui Israel sa se judece.
6. Si a trimis Debora de a chemat pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedesul Neftalimului si i-a zis: "Domnul Dumnezeul lui Israel iti porunceste: Du-te si te suie pe muntele Tabor si ia cu tine zece mii de oameni din fiii lui Neftali si din fiii lui Zabulon;
7. Iar Eu voi aduce la tine, la paraul Chison, pe Sisera, capetenia ostirilor lui Iabin si carele lui si oastea lui cea multa si-l voi da in mainile tale".
8. Iar Barac a zis catre dansa: "De mergi tu cu mine, ma voi duce; iar de nu mergi cu mine, eu nu ma voi duce. Caci eu nu stiu ziua cand are sa trimita Domnul pe ingerul Sau in ajutorul meu".
9. Atunci ea a zis catre el: "De mers voi merge cu tine, dar sa stii ca nu va mai fi slava ta in calea aceasta in care mergi; ci in mana unei femei va da Domnul pe Sisera". Si s-a sculat Debora si s-a dus cu Barac la Chedes.
10. Si a chemat Barac pe Zabulonieni si Neftalimieni la Chedes si s-au dus dupa dansul zece mii de oameni si s-a dus si Debora cu dansii.
11. Atunci Heber Cheneul s-a despartit de Chenei, fiii lui Hobab, rudenia lui Moise, si si-a intins cortul sau la dumbrava din Taanaim, aproape de Chedes.
12. Si i s-a spus lui Sisera ca Barac, fiul lui Abinoam, s-a suit pe muntele Taborului.
13. Atunci Sisera a adunat toate carele sale, noua sute de care de fier, si tot poporul pe care-l avea si a venit din Haroset-Goim la raul Chison.
14. Iar Debora a zis catre Barac: "Scoala, ca aceasta este ziua aceea in care Domnul are sa dea pe Sisera in mainile tale. Insusi Domnul are sa mearga inaintea ta". Si s-a coborat Barac din muntele Taborului si dupa el si cei zece mii de oameni.
15. Atunci Domnul a pus pe fuga pe Sisera si toate carele lui si toata tabara lui prin sabia lui Barac; si s-a coborat Sisera din carul sau si a fugit pe jos.
16. Iar Barac a urmarit carele lui si tabara lui pana la Haroset-Goim si a cazut toata ostirea lui Sisera de sabie si nimeni n-a ramas.
17. Sisera insa a fugit pe jos in cortul Iaelei, femeia lui Heber Cheneul; caci intre Iabin, regele Hatorului, si casa lui Heber Cheneul era pace.
18. Si a iesit Iaela in intampinarea lui Sisera si i-a zis: "Intra, domnul meu intra la mine, nu te teme!" Si el a intrat la ea in cort si ea l-a acoperit cu haina sa.
19. Si a zis Sisera catre ea: "Da-mi putina apa sa beau, ca mi-e sete! Si ea a dezlegat un burduf cu lapte si l-a adapat si iar l-a acoperit.
20. Apoi Sisera i-a zis: "Stai la usa cortului si de va veni cineva sa te intrebe si va zice: Nu este aici cineva? Tu sa

zici: Nu!"
21. Apoi Iaela, femeia lui Heber, a luat un tarus de la cort si un ciocan in mana sa si s-a apropiat de el incetisor si i-a infipt tarusul in tampla lui, asa incat l-a pironit la pamant, caci el dormea, fiind obosit; si asa a murit.
22. Si iata Barac alerga in urmarirea lui Sisera. Atunci Iaela a iesit in intampinarea lui si i-a zis: "Intra si-ti voi arata pe omul pe care tu il cauti". si el a intrat si iata Sisera zacea mort cu tarusul in tampla.
23. Si a supus Domnul Dumnezeu in ziua aceea pe Iabin, regele Canaanului, in fata fiilor lui Israel.
24. Si s-a intarit mana fiilor lui Israel din ce in ce mai mult asupra lui Iabin, regele Canaanului, pana ce au starpit pe Iabin, regele Canaaneilor,

CAPITOLUL 5

Cantarea Deborei si a lui Barac.

1. Atunci Debora si Barac, fiul lui Abinoam, au cantat cantarea aceasta:
2. "Cand se arata judecatori in Israel, poporul merge de bunavoie la razboi; Binecuvantati pe Domnul!
3. Ascultati dar, regilor! Capetenii, luati aminte! Caci cantare voi canta Domnului. Canta-voi Domnului Dumnezeului lui Israel:
4. Cand ieseai Tu, Doamne, din Seir, Cand treceai Tu prin campiile Edomului, Pamantul se cutremura si cerurile se topeau, Norii picurau picuri de ploaie,
5. Muntii se naruiau inaintea Domnului, Ca si acest Sinai, la vederea Dumnezeului lui Israel.
6. In zilele lui Samgar, fiul lui Anat, Pe vremea Iaelei, drumurile erau pustii; Calatorii umblau atunci pe poteci ascunse.
7. Satele in Israel erau pustii... pustii... Pana m-am sculat eu, Debora, Pana m-am ridicat eu, mama in Israel.
8. Pe atunci Israel isi alesese dumnezei noi, De aceea razboiul batea la porti; Dar nu se vedea nici scut, nici lance in maini, La cei patruzeci de mii din Israel.
9. Inima imi e la capeteniile lui Israel, La cei ce plecau din popor de voie la razboi. Binecuvantati pe Domnul!
10. Aceia calareau pe asine murge, Sau sedeau in carute, sub coviltire de scoarte scumpe Si mergeau pe drum cantand.
11. Si in randurile ostirii, ce tabara la fantani, Si acolo rasuna lauda Domnului, Lauda capeteniilor lui Israel. Atunci poporul Domnului iesea la porti.
12. Desteapta-te, Debora, desteapta-te! Desteapta-te, desteapta-te si canta! Scoala si tu, Barac! Scoala fiul lui Abinoam Si ia in robie pe cei ce te-au robit!
13. Atunci poporul Domnului s-a trezit. Ramasita lui s-a strans cu cei viteji.
14. Din Efraim au purces capetenii in vale la Chison. Fratele tau Veniamin a fost printre ostenii tai. Din Machir au venit capetenii Si din Zabulon carmuitori de ostire.
15. Principii din Israel au fost langa Debora. Isahar, credincios lui Barac, Se indrepta in urma lui spre vale. La paraiele lui Ruben Sunt grele cumpene sufletesti!
16. Pentru ce ai ramas tu in mijlocul staulelor? Ca sa asculti behaitul turmelor? La paraiele lui Ruben, Sunt grele cumpene sufletesti!
17. Galaadul sade linistit dincolo de Iordan. Si Dan de ce sta el la corabiile sale? Aser sta pe malul marii Si se odihneste in limanurile sale.
18. Zabulon este un popor ce infrunta moartea, Si este gata a-si da viata in lupta. Nu mai puf in ca el e Neftali, Care locuieste podisurile inalte.
19. Atunci au venit regi sa se razboiasca, Razboitu-s-au atunci regii Canaanului La Taanac, pe apa Meghidonului, Dar n-au luat prada, nici argint, nici bani.
20. Stelele de sus s-au luptat atunci, Din mersul lor s-au razboit cu Sisera.
21. Paraul Chison, parau stravechi! Paraul Chison i-a maturat. Suflete al meu, calca-i in picioare!
22. Atunci copitele cailor in ropot loveau pamantul, Fugeau vitejii lor sa-si franga gatul.
23. Blestem cetatii Meroz, zice ingerul Domnului! Blestem, blestem celor ce locuiesc in ea! Ca n-au venit in ajutorul Domnului, In ajutorul Domnului cu cei viteji.
24. Binecuvantata sa fie intre femei Iaela, femeia lui Heber Cheneul! Binecuvantata fie intre femeile tarii.
25. Sisera i-a cerut apa; ea i-a dat lapte; in cupa scumpa i-a dat cel mai bun lapte.
26. Cu stanga a apucat tarusul, Iar cu dreapta ciocan greu de lucrator. Cu ciocanul a zdrobit lui Sisera capul, Cu tarusul i-a strapuns tampla.

27. Atunci a cazut indata la picioarele ei si acolo a ramas. Cazut-a la picioarele ei si nu s-a mai sculat. Unde a cazut, acolo a ramas zdrobit.
28. Pe fereastra printre gratii priveste, Se uita mama lui Sisera si striga: "De ce nu mai vin oare carele lui Oare de ce zabovesc ele asa de mult?"
29. Cea mai priceputa din femeile ei zice Si singura raspunde la intrebarea sa:
30. "Se vede ca au gasit si impart prada: O fata sau doua de cap de om, Haine pestrite prada pentru Sisera, Prada de haine pestrite cu aur cusute; Doua, trei saluri vargate, cusute cu aur, Pentru grumajii viteazului".
31. Asa sa piara toti vrajmasii Tai, Doamne! Iar cei ce Te iubesc sa fie ca soarele Cand rasare in toata stralucirea lui". Dupa aceea tara s-a bucurat de pace patruzeci de ani.

CAPITOLUL 6
Ghedeon.

1. Fiii lui Israel au inceput iarasi sa faca rele inaintea Domnului si Domnul i-a dat in mainile Madianitilor pentru sapte ani.
2. Si mana Madianitilor era grea pentru Israel, si fiii lui Israel si-au facut, de raul Madianitilor, ascunzatori in munti si pesteri si stanci greu de patruns.
3. Cand Israel semana, veneau Madianitii, Amalecitii si locuitorii din pustie la el
4. Si stateau la ei in corturi, mancand roadele pamantului pana la Gaza, si nu lasau pentru hrana lui Israel nici oaie, nici bou, nici asin.
5. Caci ei veneau cu vitele si cu corturile lor si veneau multi ca lacustele; ei si camilele lor erau fara numar si cutreierau tara lui Israel si o pustiau.
6. Si Israel a saracit cumplit din pricina Madianitilor si a strigat catre Domnul.
7. Si cand au strigat fiii lui Israel catre Domnul impotriva Madianitilor,
8. A trimis Domnul prooroc la fiii lui Israel si le-a zis: "Asa graieste Domnul Dumnezeul lui Israel: Eu v-am scos din tara Egiptului, Eu v-am scos din casa robiei;
9. Eu v-am scapat din mainile Egiptenilor si din mainile tuturor celor ce va apasau, i-am alungat de la voi si tara lor am dat-o voua,
10. Si v-am spus: Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; sa nu cinstiti pe dumnezeii Amoreilor, in tara carora traiti. Dar voi n-ati ascultat glasul Meu".
11. Atunci a venit ingerul Domnului si a sezut in Ofra sub un stejar, care era al lui Ioas, tatal lui Abiezer; si fiul sau Ghedeon treiera atunci graul in arie, ca sa-l ascunda de Madianiti.
12. Si i s-a aratat ingerul Domnului si i-a zis: "Domnul este cu tine, voinicule!"
13. Iar Ghedeon i-a zis: "Domnul meu, daca Domnul e cu noi, pentru ce ne-au ajuns pe noi toate necazurile acestea? Si unde sunt oare toate minunile Lui de care ne-au istorisit noua parintii nostri cand ne spuneau: Din Egipt ne-a scos pe noi Domnul. Acum insa ne-a parasit Domnul si ne-a dat in mainile Madianitilor".
14. Si cautand Domnul spre el, a zis: "Mergi cu aceasta putere a ta si izbaveste pe Israel din mainile Madianitilor. Iata, Eu te trimit!"
15. Atunci Ghedeon a zis: "Doamne, cum sa izbavesc eu pe Israel? Iata neamul meu este cel mai sarac din semintia lui Manase, iar eu sunt cel mai mic in casa tatalui meu". Domnul insa i-a zis:
16. "Eu voi fi cu tine si tu vei bate pe Madianiti, ca pe un singur om".
17. A zis Ghedeon catre Dansul: "De am aflat eu trecere in ochii Tai, arata-mi un semn, ca sa-mi dovedesti cele ce-mi vorbesti:
18. Sa nu Te duci de aici, pana nu ma voi intoarce la Tine si-mi voi aduce darul meu si ti-l voi da". Si Domnul a zis: "Voi sta pana te vei intoarce".
19. Si s-a dus Ghedeon si a gatit un ied si azime din o efa de faina; carnea a pus-o intr-un cos, iar zeama a turnat-o intr-o oala si a dus-o la El sub stejar si I-a pus-o inainte.
20. Si a zis catre dansul ingerul Domnului: "Ia carnea si azimile si pune-le pe piatra aceasta si toarna zeama peste ele". Si a facut Ghedeon asa.
21. Atunci ingerul Domnului, intinzandu-si varful toiagului ce-l avea in mana sa, s-a atins de carne si de azime; si a iesit foc din piatra si a mistuit carnea si azimile; si ingerul Domnului s-a facut nevazut de la ochii lui.
22. Si a cunoscut Ghedeon ca acesta este ingerul Domnului, si a zis Ghedeon: "Vai de mine, Stapane Doamne, ca am vazut pe ingerul Domnului fata catre fata!"

23. Zis-a Domnul: "Pace tie. Nu te teme, caci nu vei muri!"
24. Si a facut acolo Ghedeon un jertfelnic Domnului si l-a numit "Iahve-Salom". Si se afla acesta si astazi in Ofra lui Abiezer.
25. In noaptea aceea i-a zis Domnul: "Ia un vitel din cireada tatalui tau si un taur de sapte ani si sfarama jertfelnicul lui Baal pe care-l are tatal tau si taie copacul cel sfant de langa el;
26. Si zideste un jertfelnic in cinstea Domnului Dumnezeului tau, Care ti S-a aratat pe varful stancii acesteia; apoi ia taurul si-l adu ardere de tot pe lemnele copacului pe care ai sa-l tai".
27. Atunci Ghedeon a luat zece oameni dintre slugile sale si a facut cum ii graise Domnul. Si fiindca se temea de casnicii tatalui sau si de oamenii din cetate sa faca acestea ziua, le-a facut noaptea.
28. Si cand s-au sculat dimineata locuitorii cetatii, au vazut jertfelnicul lui Baal daramat si copacul cel de langa el taiat si taurul adus ardere de tot pe jertfelnicul cel nou.
29. Si ziceau unii catre altii: "Cine oare a facut acestea?" Iar dupa ce au cercetat si au intrebat, au zis: "Ghedeon, fiul lui Ioas, a facut acestea!"
30. Atunci au zis locuitorii cetatii catre Ioas: "Scoate pe fiul tau, ca trebuie sa moara, pentru ca a daramat jertfelnicul lui Baal si a taiat copacul cel de langa el".
31. Iar Ioas a zis celor ce venisera la dansul: "Voi oare vreti sa treceti de partea lui Baal? Vreri voi oare sa-l aparati? Cine va trece de partea lui acela va fi dat mortii, chiar in dimineata aceasta; daca el este dumnezeu, sa se apere singur pe sine pentru ca i s-a stricat jertfelnicul".
32. Din acea zi au inceput a numi pe Ghedeon, Ierubaal, pentru ca ziceau: "Sa se judece singur Baal cu dansul, pentru ca i-a stricat jertfelnicul".
33. In timpul acesta toti Madianitii, Amalecitii si locuitorii Rasaritului s-au adunat impreuna, au trecut raul si si-au asezat tabara in valea Izreel.
34. Atunci a cuprins Duhul Domnului pe Ghedeon si a trambitat acesta din trambita si a fost chemata familia lui Abiezer sa mearga cu dansul.
35. Apoi s-au trimis soli prin toata semintia lui Manase si aceasta a raspuns ca merge cu dansul. Si tot asa s-au trimis soli la Aser, la Zabulon si la Neftali si au venit si acestia in intampinarea lor.
36. Atunci a zis Ghedeon catre Dumnezeu: "De vrei sa izbavesti pe Israel prin mana mea, cum zici, Apoi iata eu intind aici in arie lana ce am tuns; si de va fi roua numai pe lana, iar incolo peste tot locul uscaciune, atunci voi sti ca vei izbavi pe Israel prin mana mea, cum ai zis".
38. Si s-a facut asa; si a doua zi s-a sculat Ghedeon dis-de-dimineata si s-a apucat sa stoarca lana si a stors roua din lana un vas plin de apa.
39. Apoi iarasi a zis Ghedeon catre Domnul: "Sa nu Te manii pe mine, daca am sa mai zic o data si daca am sa mai fac numai o incercare cu lana: sa fie uscata numai lana, iar peste tot locul sa fie roua".
40. Si a facut asa Dumnezeu in noaptea aceea: a fost uscaciune numai pe lana, iar peste tot locul a fost roua.

CAPITOLUL 7
Ghedeon biruieste pe Madianiti.

l. Atunci s-a sculat Ierubaal, adica Ghedeon, si tot poporul care era cu dansul dis-de-dimineata si au tabarat la En-Harod, iar tabara Madianitilor era spre miazanoapte de dansul pe colina More cea din ses.
2. Iar Domnul a zis catre Ghedeon: "E prea mult popor cu tine; nu voi putea Eu sa dau pe Madian in mainile lor, ca sa nu se mandreasca Israel inaintea Mea si sa nu zica: Mana mea m-a izbavit!
3. De aceea graieste in auzul poporului si zi: Cine este fricos si se teme, acela sa se intoarca si sa se duca inapoi din Muntele Galaad". Si s-au intors din popor douazeci si doua de mii si au ramas zece mii.
4. Apoi a zis Domnul catre Ghedeon: "Tot e prea mult popor; du-l la apa; acolo ti-l voi alege. si de care voi zice sa mearga cu tine, acela sa mearga cu tine, iar de care iti voi zice ca nu trebuie sa mearga cu tine, acela sa nu mearga".
5. Si a dus el poporul la apa, iar Domnul a zis catre Ghedeon: "Cine va limpai apa cu limba din pumni, cum limpaie cainele, pe acela sa-l pui deoparte; de asemenea sa pui deoparte si pe toti aceia care-si vor pleca genunchii si vor bea apa".
6. Si a fost numarul celor ce au limpait cu limba lor din pumni trei sute de oameni; iar tot celalalt popor s-a plecat pe genunchii sai sa bea apa.
7. Atunci a zis Domnul catre Ghedeon: "Cu cei trei sute care au limpait am sa va izbavesc Eu si am sa dau pe

Madianiti in mainile voastre, iar tot poporul celalalt sa se duca fiecare la locul sau".
8. Si au luat de la popor merindele si trambitele; apoi a dat Ghedeon drumul tuturor Israelitilor pe la corturi si a oprit la sine pe cei trei sute de oameni, iar tabara Madianitilor era din jos de el, in vale.
9. In noaptea aceea i-a zis Domnul: "Scoala si te coboara la tabara, ca Eu o voi da in mainile tale.
10. Daca insa te temi sa te duci singur, atunci du-te la tabara tu si Pura, sluga ta,
11. Si ai sa auzi ce se graieste si atunci au sa se imbarbateze mainile tale si ai sa te duci in tabara". Si s-a dus el si Pura, sluga sa, pana la cele dintai straji ale taberei.
12. Iar Madianitii si Amalecitii si toti locuitorii Rasaritului se asezasera in vale atat de multi, ca lacustele; camilele nu mai aveau numar si erau multe, ca nisipul de pe malurile marii.
13. Ghedeon veni. Si iata unul povestea altuia un vis si zicea: "Am visat parca o paine rotunda de orz, ce se rostogolea prin tabara madianita si, ajungand la un cort, a izbit in el asa de tare, incat el a cazut, s-a rasturnat si s-a desfacut".
14. Celalalt i-a raspuns: "Aceasta nu este alta decat sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas israelitul; Dumnezeu a dat in mana lui pe Madianiti si toata tabara".
15. Auzind povestirea visului si talmacirea lui, Ghedeon s-a inchinat Domnului si s-a intors in tabara israelita, zicand: "Sculati! Domnul a dat tabara Madianitilor in mainile noastre".
16. Apoi a impartit pe cei trei sute de oameni in trei cete si le-a dat la toti in maini trambite si oale goale si in oale faclii.
17. Si le-a zis: "Sa va uitati la mine si sa faceti ce voi face eu; iata eu ma duc la tabara si ce voi face eu, sa faceti si voi.
18. Cand eu si cei cu mine vom trambita, sa trambitati si voi din trambitele voastre imprejurul intregii tabere si sa strigati: Sabia Domnului si a lui Ghedeon!"
19. Si s-a apropiat de tabara Ghedeon si cu el o suta de oameni, pe la inceputul strajii de mijloc a noptii, si au desteptat strajile si au trambitat din trambite si au sfaramat oalele pe care le aveau in maini.
20. Si au trambitat tustreile cete din trambite si au spart oalele si tineau in mana stanga faclia, iar in mana dreapta trambitele si trambitau din trambite si strigau: "Sabia Domnului si a lui Ghedeon!"
21. Si stateau fiecare la locul sau imprejurul taberei si au inceput cei din tabara a alerga in toata tabara si a striga si au luat-o la fuga.
22. Pe cand cei trei sute de oameni sunau din trambite, in toata tabara a intors Domnul sabia unora asupra altora, si a fugit tabara catre Terera pana la Betsita si pana la hotarele lui Abelmehola, aproape de Tabat.
23. Atunci au fost chemati Israelitii din semintiile lui Neftali si Aser si din toata semintia lui Manase si au alergat dupa Madianiti.
24. Iar Ghedeon a trimis soli in tot muntele lui Efraim sa spuna: "Iesiti inaintea Madianitilor si prindeti vadul inaintea lor pana la Betbara si Iordan". Si s-au adunat toti Efraimitii si au prins vadul pana la Betbara si Iordan.
25. Si au prins pe cele doua capetenii ale Madianitilor: pe Oreb si Zeeb; au ucis pe Oreb la Tur-Oreb, iar pe Zeeb la Iecheb-Zeeb; si au urmarit pe Madianiti; iar capetele lui Oreb si Zeeb le-au adus la Ghedeon, dincolo de Iordan.

CAPITOLUL 8

Urmarirea Madianitilor si invingerea lor.

1. Zis-au Efraimitii catre el: "De ce ai facut asasi nu ne-ai chemat cand ai mers sa te lupti cu Madianitii?" Si s-au certat strasnic cu el.
2. Iar Ghedeon le-a raspuns: "Facut-am eu oare ceva la fel cu ceea ce ati facut voi? Nu e mai fericit oare Efraim ca a cules toata via, decat Abiezer care s-a ales cu cativa ciorchini?
3. In mainile voastre a dat Dumnezeu pe capeteniile Madianitilor Oreb si Zeeb si ce-am putut sa fac eu asemenea cu ce ati facut voi?" Atunci s-a linistit duhul lor cel intaratat impotriva lui, cand le-a spus asemenea cuvinte.
4. Apoi a venit Ghedeon la Iordan si a trecut si el si cei trei sute de oameni care erau cu dansul si care obosisera si flamanzisera, urmarind pe dusman.
5. El a zis catre locuitorii din Sucot: "Dati paine oamenilor care merg cu mine, caci sunt obositi si urmarim pe Zebah si pe Talmuna, regii Madianitilor".
6. Iar capeteniile din Sucot au raspuns: "Dar este oare mana lui Zebah si Talmuna in stapanirea ta, ca sa dam paine ostirii tale?"
7. Atunci Ghedeon a zis: "Cand va da Domnul pe Zebah si pe Talmuna in mana mea, am sa scarpin trupul vostru cu

spinii pustiului si cu maracini".
8. Dupa aceea s-a dus el la Penuel si a spus la fel locuitorilor lui; dar locuitorii din Penuel i-au raspuns la fel cum raspunsesera si cei din Sucot.
9. Si a zis el si locuitorilor din Penuel: "Daca ma voi intoarce biruitor, am sa daram turnul acesta".
10. Zebah si Talmuna erau in Carcor si cu ei erau ostirile lor pana la cincisprezece mii de oameni, toti cei ce mai ramasesera din toata ostirea locuitorilor Rasaritului; cazusera insa o suta douazeci de mii de oameni purtatori de sabie.
11. Si s-a dus Ghedeon la cei ce traiau in corturi la Rasarit de Nobah si de Iogbeha, si au lovit tabara tocmai cand erau mai fara grija.
12. Atunci Zebah si Talmuna au fugit, iar el a alergat dupa dansii si a prins pe amandoi regii Madianitilor, pe Zebah si pe Talmuna, si a pus toata tabara in invalmaseala.
13. Apoi s-a intors Ghedeon, fiul lui Ioas, de la razboi de pe colina Heres.
14. Si a prins un tanar locuitor din Sucot si l-a intrebat si acesta i-a insirat in scris pe capeteniile si batranii Sucotului, care erau in numar de saptezeci si sapte de oameni.
15. Apoi a venit la locuitorii Sucotului si a zis: "Iata Zebah si Talmuna, din pricina carora ati ras de mine si mi-ati zis: Au doara mana lui Zebah si Talmuna e in stapanirea ta, ca sa dam paine oamenilor tai celor obositi?"
16. Dupa aceea a luat spini din pustiu si maracini si a pedepsit cu ei pe batranii cetatii si pe locuitorii din Sucot.
17. Si turnul din Penuel l-a daramat, iar pe locuitorii cetatii i-a ucis.
18. Si a zis catre Zebah si Talmuna: "Ce fel erau aceia pe care i-ati ucis voi in Tabor?" Zis-au ei: "Asa, cum esti si tu; fiecare avea infatisarea unui fiu de rege".
19. Iar Ghedeon a zis: "Aceia erau fratii mei, fiii mamei mele! Viu este Domnul, de i-ati fi lasat cu viata, eu nu v-as ucide!"
20. Apoi a zis catre Ieter, intaiul sau nascut: "Scoala si-i ucide". Dar tanarul nu si-a scos sabia, caci s-a temut, pentru ca era inca tanar.
21. Zis-au Zebah si Talmuna: "Scoala tu si ne ucide, pentru ca dupa cum este omul asa este si puterea lui!" Si s-a sculat Ghedeon si a ucis pe Zebah si Talmuna si a luat fraiele de la gatul camilelor lor.
22. Dupa aceea au zis Israelitii catre Ghedeon: "Domneste peste noi tu si fiul tau si fiul fiului tau, pentru ca ne-ai izbavit din mainile Madianitilor!"
23. Iar Ghedeon le-a zis: "Nici eu nu voi domni peste voi, nici fiul meu nu va domni peste voi, ci Domnul sa domneasca peste voi!
24. Dar am sa va rog si eu un lucru, a adaugat Ghedeon, sa-mi dea fiecare din voi cate un cercel din prazile voastre; caci vrajmasii aveau multi cercei de aur, pentru ca erau Ismaeliti".
25. Ei au zis: "Iti vom da". Si au intins o manta si au aruncat acolo fiecare cate un cercel din prada sa.
26. Si greutatea cerceilor de aur pe care i-a cerut el a fost o mie sapte sute de sicli de aur, afara de verigi, de nasturi si de hainele de purpura de pe cei doi regi ai Madianitilor si afara de lanturile lor de aur care erau la gatul camilelor lor.
27. Din acestea a facut Ghedeon un efod si l-a pus in cetatea sa, in Ofra; si a fost aceasta pricina de pacat pentru tot Israelul si cursa pentru Ghedeon si pentru toata casa lui.
28. Astfel s-au supus Madianitii inaintea fiilor lui Israel si nu s-au mai apucat sa-si ridice capul si s-a odihnit tara patruzeci de ani, in zilele lui Ghedeon.
29. Apoi s-a dus Ierubaal, fiul lui Ioas, si a trait in casa sa.
30. Si a avut Ghedeon saptezeci de fii care au rasarit din coapsele lui, caci el a avut femei multe.
31. De asemenea i-a nascut un fiu si concubina sa care traia in Sichem si el i-a pus numele Abimelec.
32. Apoi a murit Ghedeon, fiul lui Ioas, la batraneti adanci, si a fost inmormantat in mormantul tatalui sau Ioas, in Ofra lui Abiezer.
33. Dupa ce a murit Ghedeon, fiii lui Israel au inceput iarasi a pacatui pe urma baalilor si si-au asezat ca dumnezeu pe Baal-Berit;
34. Nu si-au mai adus aminte fiii lui Israel de Domnul Dumnezeul lor, Care ii izbavise din mainile tuturor vrajmasilor care ii inconjurau.
35. Casei lui Ierubaal, adica a lui Ghedeon, nu i-au dat nici o cinste pentru toate binefacerile pe care acesta le facuse intregului Israel.

CAPITOLUL 9

Abimelec.

l. In vremea aceea Abimelec, fiul lui Ierubaal, s-a dus la Sichem, la fratii mamei sale, si a grait cu el Si cu tot neamul tatalui mamei sale si a zis:
2. "Soptiti la toti locuitorii din Sichem: Cum e mai bine pentru voi: sa domneasca peste voi toti cei saptezeci de fii ai lui Ierubaal sau sa domneasca numai unul? Si amintiti-va ca eu sunt osul vostru si carnea voastra!"
3. Si au soptit fratii mamei sale din partea lui toate cuvintele acestea locuitorilor din Sichem. Si s-a induplecat inima acestora pentru Abimelec, caci isi ziceau asa: "E fratele nostru!"
4. Si i-au dat saptezeci de sicli de argint din casa lui Baal-Berit, iar Abimelec si-a tocmit cu ei oameni rai si fara capatai care s-au si dus cu el.
5. Apoi a venit la casa tatalui sau in Ofra si a ucis pe fratii sai, pe cei saptezeci de fii ai lui Ierubaal, pe o piatra, ramanand numai Iotam, fiul cel mai mic al lui Ierubaal, pentru ca s-a ascuns.
6. Dupa aceea s-au adunat toti locuitorii Sichemului si toata casa lui Milo si s-au dus de au pus rege pe Abimelec la stejarul cel de langa Sichem.
7. Iar daca s-a spus acestea lui Iotam, acesta s-a dus si a stat pe varful muntelui Garizim si, ridicandu-si glasul, a strigat si a zis: "Ascultati-ma, locuitori ai Sichemului, si Dumnezeu sa va asculte!
8. S-au dus odata copacii sa-si unga imparat peste ei. Si au zis catre maslin: Domneste peste noi!
9. Iar maslinul a zis: Lasa-voi eu oare grasimea mea, cu care se cinsteste Dumnezeu si oamenii se mandresc si ma voi duce sa umblu prin copaci?
10. Atunci copacii au zis catre smochin: Vino tu si domneste peste noi!
11. Dar si smochinul a raspuns Sa-mi las eu oare dulceata mea si fructul meu cel bun si sa ma duc sa carmuiesc copacii?
12. Apoi au zis copacii catre vita de vie: Vino tu de domneste paste noi!
13. Si vita de vie a zis catre ei: Cum sa-mi las eu mustul meu care veseleste pe Dumnezeu si pe oameni si sa ma duc sa carmuiesc copacii?
14. In cele din urma au zis toti copacii catre un spin: Vino tu si domneste peste noi!
15. Iar spinul a zis catre copaci: Daca voi ma puneti cu adevarat imparat peste voi, atunci veniti si va odihniti sub umbra mea; iar de nu, atunci va iesi foc din spini si va arde cedrii Libanului.
16. Asadar luati seama: Dupa dreptate si dupa adevar v-ati purtat voi, cand ati pus rege pe Abimelec? Si bine ati facut ce aii facut cu Ierubaal si cu casa lui? Si v-ati purtat oare potrivit Cu binefacerile lui?
17. Tatal meu a luptat pentru voi, fara sa-si crute viata, si v-a izbavit din mana Madianitilor;
18. Iar voi v-ati sculat acum impotriva casei tatalui meu si ati ucis pe cei saptezeci de feciori ai tatalui meu pe o piatra si ati pus rege peste locuitorii Sichemului pe Abimelec, fiul unei roabe a lui, pentru ca e fratele vostru.
19. Daca voi v-ati purtat dupa adevar si dupa dreptate cu Ierubaal si cu casa lui, atunci sa fie asupra voastra binecuvantare si sa va bucurati de Abimelec si sa se bucure si el de voi!
20. Daca insa nu, atunci sa iasa foc din Abimelec si sa arda pe locuitorii Sichemului si toata casa lui Milo; sa iasa foc din locuitorii Sichemului si din casa lui Milo si sa arda pe Abimalec".
21. Apoi a fugit Iotam si s-a facut nevazut si s-a dus la Beer si a trait acolo, ascunzandu-se de fratele sau Abimelec.
22. Iar Abimelec a domnit paste Israel trei ani.
23. Dupa aceea a trimis Dumnezeu un duh rau intre Abimelec si intre locuitorii Sichemului, nemaivoind locuitorii din Sichem sa se supuna lui Abimelec;
24. Ca astfel sa vina razbunarea pentru cei saptezeci de fii ai iui Ierubaal si sangele lor sa se intoarca asupra lui Abimelec, fratele lor, care-i ucisese, si asupra locuitorilor Sichemului care au imbarbatat mana lui ca sa-si ucida fratii.
25. Si au trimis locuitorii Sichemului impotriva lui oameni la panda pe varfurile muntilor, ca sa prade pe oricine va trece pe langa ei pe cale. Si s-a spus aceasta lui Abimelec.
26. Atunci a venit si Gaal, fiul lui Ebed, cu fratii sai, la Sichem si au umblat ei prin Sichem; iar locuitorii Sichemului s-au increzut in el.
27. Apoi au iesit ei in tarina si au cules viile, au stors strugurii, au facut praznic si s-au dus la casa dumnezeului lor, unde au mancat si au baut si au blestemat pe Abimelec.
28. Gaal insa, fiul lui Ebed, zicea: "Cine este Abimelec si ce este Sichemul, ca sa-i slujim? Nu este el, oare, fiul lui Ierubaal, si capetenia cea mai de seama a Sichemului nu este oare Zebul? Sa slujiti mai bine urmasilor lui Hemor,

tatal lui Sichem, iar aceluia pentru ce sa-i slujim?
29. De mi-ar da cineva poporul acesta pe mana mea, eu as alunga pe Abimelec". Atunci s-a zis lui Abimelec: "Inmulteste-ti ostirea si iesi!
30. Iar Zebul, capetenia cetatii, a aflat ce zisese Gaal, fiul lui Ebed, si s-a aprins de manie.
31. Apoi a trimis el cu viclesug soli la Abimelec, ca sa-i spuna: "Iata Gaal, fiul lui Ebed, si fratii lui au venit in Sichem si atata cetatea impotriva ta.
32. Scoala dar la noapte, tu si poporul care e eu tine, si stai de panda in camp;
33. Iar dimineata, la rasaritul soarelui, scoala repede si inainteaza spre cetate; si cand ei si poporul ce este cu ei var iesi la tine, atunci sa faci cu ei ce se va pricepe mana ta".
34. S-a sculat deci Abimelec noaptea si tot poporul ce era cu dansul si au stat da panda la Sichem patru cete.
35. Iar dimineata, Gaal, fiul lui Ebed, a iesit si a stat in poarta cetatii. Atunci s-a sculat Abimelec si poporul ce era cu el in ascunzatoare.
36. Gaal insa, vazand poporul, a zis catre Zebul: "Iata poporul se coboara de pe varful muntilor". Iar Zebul i-a raspuns: "Umbrele muntilor ti se par oameni".
37. Si a grait iarasi Gaal si a zis: "Iata poporul se coboara de pe inaltime si o ceata vine de la stejarul Meanim".
38. A zis atunci Zebul: "Unde sunt buzele tale care ziceau: "Cine este Abimelec, ca sa-i slujim lui? Acesta este poporul pe care tu l-ai nesocotit. Iesi acum si te lupta cu dansul!"
39. Si s-a dus Gaal in fruntea locuitorilor Sichemului si s-a luptat cu Abimelec.
40. Si s-a napustit Abimelec asupra lui si el a fugit de dansul si au cazut multi ucisi pana la portile cetatii.
41. Abimelec insa a ramas in Aruma; iar pe Gaal si pe fratii lui i-a alungat Zebul, ca sa nu mai locuiasca Sichem.
42. A doua zi a iesit poporul la camp si au spus despre acestea lui Abimelec.
43. Iar acesta si-a luat poporul sau si l-a impartit in trei cete si l-a pus la panda in camp. Si vazand ca a iesit popor din cetate, s-a ridicat asupra acelora si i-a ucis.
44. Pe cand Abimelec si cetele ce erau cu dansul s-au apropiat si s-au oprit la portile cetatii, celelalte doua cete, tabarand asupra tuturor celor ce erau In camp, i-au ucis.
45. Si s-a luptat Abimelec cu cetatea toata ziua aceea, a luat cetatea, a ucis poporul care era in ea si a daramat cetatea si a presarat locul ei cu sare.
46. Auzind de acestea, toti acei ce erau in turnul Sichemului s-au dus in turnul capistei lui Baal-Berit.
47. Dar i s-a spus lui Abimelec ca s-au adunat acolo toti cei ce fusesera in turnul Sichemului.
48. Atunci Abimelec s-a dus in muntele Talmon, el si tot poporul ce era eu dansul; a luat Abimelec cu sine topoare si a taiat lemne din padure si le-a pus pe umar si a zis catre popor: "Ati vazut ce am facut eu? Faceti repede si voi ceea ce am facut eu!"
49. Si a taiat fiecare din popor lemne si s-au dus toti cu Abimelec si le-au pus sub turn si au aprins cu ele turnul; si au murit toti cei ce erau in turnul Sichemului, aproape o mie de barbati si de femei.
50. Dupa aceea s-a dus Abimelec la Tevet si a impresurat Tevetul si l-a luat.
51. Si era in mijlocul cetatii un turn intarit si au fugit acolo toti barbatii si femeile si toti oamenii din cetate; si l-au incuiat si s-au suit pe acoperisul turnului.
52. Abimelec insa a venit la turn si l-a impresurat si s-a apropiat de usa turnului ca sa-i dea foc.
53. Atunci o femeie a aruncat o bucata de piatra de rasnita in capul lui Abimelec si i-a spart capul.
54. Abimelec a chemat indata un tanar, care era purtatorul de arme al sau, si i-a zis: "Scoate-ti sabia si ma ucide, ca sa nu zica despre mine: A fost ucis de o femeie". Si l-a strapuns tanarul acela si a murit.
55. Cand au vazut Israelitii ca a murit Abimelec, s-a dus fiecare la locul sau.
56. Asa a platit Dumnezeu lui Abimelec, pentru nelegiuirea pe care el o faptuise fata de tatal sau, ucigand pe cei saptezeci de frati ai sai.
57. Si toate nelegiuirile locuitorilor Sichemului le-a intors Dumnezeu asupra capului lor. Si asa i-a ajuns blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal.

CAPITOLUL 10
Israel invins de Filisteni.

1. Dupa Abimelec s-a ridicat ca sa izbaveasca pe Israel Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, din semintia lui Isahar. Acesta traia in Samir, pe muntele lui Efraim.
2. Si a fost el judecatorul lui Israel douazeci si trei de ani si; murind, a fost ingropat in Samir.

3. Dupa dansul s-a sculat Iair din Galaad si a fost judecator lui Israel douazeci si doi de ani.
4. Acesta a avut treizeci si doi de fii, care calareau pe treizeci si doi de asini si aveau treizeci si doua de cetati.
5. Murind Iair, a fost ingropat in Camon.
6. Dar fiii lui Israel au facut iarasi rele inaintea ochilor Domnului si au slujit baalilor si astartelor si dumnezeilor Amoreilor, dumnezeilor Sidonului, dumnezeilor Amonitilor, dumnezeilor Moabitilor si dumnezeilor Filistenilor, iar pe Domnul L-au parasit si nu L-au slujit.
7. Atunci s-a aprins mania Domnului asupra lui Israel, si l-a dat in mainile Filistenilor si in mainile Amonitilor.
8. Acestia au stramtorat ti au chinuit pe fiii lui Israel din anul acela optsprezece ani in sir, adica pe toti fiii lui Israel de dincolo de Iordan, din tara Amoreilor, care este in Galaad.
9. Iar Amonitii au trecut Iordanul, ca sa se razboiasca cu Iuda, cu Veniamin si cu casa lui Efraim. Asa ca fiii lui Israel erau foarte stramtorati.
10. Atunci au strigat fiii lui Israel catre Domnul si au zis: "Gresit-am inaintea Ta, pentru ca am parasit pe Dumnezeul nostru si am slujit baalilor".
11. Domnul insa a zis catre fiii lui Israel: "Nu v-au impilat oare Egiptenii, Amoreii, Amonitii si Filistenii,
12. Sidonienii, Amalecitii si Moabitii, si cand ati strigat catre Mine, nu v-am izbavit Eu oare din mainile lor?
13. Dar voi M-ati parasit iarasi si v-ati apucat sa slujiti la alti dumnezei. De aceea nu va voi mai izbavi.
14. Mergeti si strigati catre dumnezeii pe care vi i-ati ales; sa va izbaveasca aceia la vreme de necaz!"
15. Iar fiii lui Israel au zis catre Domnul: "Gresit-am! Fa cu noi cum vei crede ca e mai bine, numai izbaveste-ne si acum".
16. Si au lepadat de la ei pe dumnezeii cei straini si au inceput sa slujeasca numai Domnului. Si S-a indurat Domnul de suferintele lui Israel.
17. Amonitii insa s-au adunat si si-au asezat tabara in Galaad. S-au adunat de asemenea si fiii lui Israel si au tabarat la Mitpa.
18. Atunci poporul si capeteniile Galaadului au zis unii catre altii: "Cine va incepe lupta contra Amonitilor acela va fi capetenie peste toti locuitorii Galaadului".

CAPITOLUL 11
Ieftae si fagaduinta lui.

1. Ieftae Galaaditul era un luptator viteaz. Acesta era fiul unei desfranate care nascuse lui Galaad pe Ieftae.
2. Dar si sotia lui Galaad i-a nascut acestuia fii. Iar daca s-au facut mari, fiii sotiei au izgonit pe Ieftae, zicandu-i: "Tu nu esti mostenitor in casa tatalui nostru, pentru ca esti feciorul alte femei".
3. Atunci Ieftae a fugit de fratii sai si a trait in tinutul Tob. Acolo s-au adunat imprejurul lui Ieftae oameni fara capatai si umblau cu dansul.
4. Dupa catva timp Amonitii s-au ridicat cu razboi impotriva lui Israel.
5. Iar in timpul razboiului Amonitilor cu Israelitii, au venit batranii Galaadului sa ia pe Ieftae din tinutul Tob,
6. Si au zis catre Ieftae: "Vino sa ne fii capetenie si te lupta cu Amonitii".
7. Ieftae insa a zis catre batranii Galaadului: "Oare nu m-ati urat voi si m-ati alungat din casa tatalui meu? La ce ati venit la mine acum, cand sunteti la necaz?"
8. Zis-au batranii Galaadului catre Ieftae: "De aceea am venit acum la tine, ca sa mergi cu noi, sa te lupti cu Amonitii si sa ne fii capetenie noua, tuturor locuitorilor Galaadului".
9. Iar Ieftae a zis catre batranii Galaadului: "Daca ma luati inapoi, ca sa ma lupt cu Amonitii, si daca Domnul imi va da mie izbanda, voi mai ramane eu, oare, capetenie la voi?"
10. Atunci au raspuns batranii Galaadului catre Ieftae: "Domnul sa fie martor intre noi ca vom face cum vei zice tu!"
11. Si s-a dus Ieftae cu batranii Galaadului si poporul l-a pus capetenie si povatuitor al sau. Si a rostit Ieftae toate cuvintele sale inaintea fetei Domnului in Mitpa.
12. Apoi a trimis Ieftae soli la regele Amonitilor sa-i spuna: "Ce ai cu mine de ai venit la mine sa te razboiesti pe pamantul meu?"
13. Iar regele Amonitilor a raspuns solilor lui Ieftae: "Israel, cand venea din Egipt, a luat pamantul meu de la Arnon pana la Iaboc si Iordan. Intoarce-mi-l dara cu pace si ma voi retrage".
14. Si daca s-au intors solii la Ieftae, Ieftae a trimis a doua oara soli la regele Amonitilor,
15. Ca sa-i spuna: "Asa zice Ieftae: Israel n-a luat pamantul Moabitilor, nici pamantul Amonitilor;

16. Caci, cand a venit din Egipt, Israel s-a dus in pustiu catre Marea Rosie si apoi a venit la Cades.
17. De acolo a trimis Israel Ia regele Edomului soli sa-i spuna: "Lasa-ma sa trec prin tara ta". Dar regele Edomului n-a voit sa auda. Si a trimis el si la regele Moabului, dar nici acela n-a ingaduit. De aceea Israel a ramas la Cades.
18. Apoi a plecat in pustiu si a ocolit pamantul Edomului si pamantul Moabului, ajungand la rasaritul lui. Atunci au tabarat dincolo de Arnon, dar n-au intrat in hotarele Moabului, caci Arnonul este hotarul Moabului.
19. De acolo a trimis Israel soli la Sihon, regele Amoreilor, regele Hesbonului si a zis Israel catre el: "Da-ne voie sa trecem prin tara ta la locul nostru!"
20. Dar Sihon nu s-a invoit sa dea drumul lui Israel prin hotarele sale si a adunat Sihon tot poporul sau si a tabarat in Iahta si s-a batut cu Israel.
21. Si a dat Domnul Dumnezeul lui Israel pe Sihon si tot poporul lui in mainile lui Israel si acesta i-a ucis. Apoi a luat Israel de mostenire toata tara Amoreilor, care locuiau in tara aceea.
22. Si atunci au primit ei de mostenire toate hotarele Amoreilor de la Arnon pana la Iaboc si de la pustie pana la Iordan.
23. Si asa Domnul Dumnezeul lui Israel a izgonit pe Amorei de la fata poporului Sau Israel si tu voiesti acum sa-i iei mostenirea lui?
24. Nu stapanesti tu oare ceea ce ti-a dat tie Chemos, dumnezeul tau? Si noi stapanim de asemenea ceea ce ne-a dat de mostenire Domnul Dumnezeul nostru.
25. Oare tu esti mai bun decat Balac, fiul lui Sefor, regele Moabitilor? S-a certat cu el Israel, sau s-a luptat cu el?

26. Israel traieste acum de mai bine de trei sute de ani in Hesbon si in cetatile care tin de el si in Aroer si in toate imprejurimile lui si in toate cetatile din apropierea Arnonului; de ce nu le-ati luat voi in vremea aceea?
27. Eu insa nu sunt vinovat fata de tine; dar tu-mi faci un rau, venind asupra mea cu razboi. Domnul sa fie judecator intre fiii lui Israel si Amoniti!"
28. Dar regele Amonitilor n-a tinut seama de cuvintele lui Ieftae, cu care ii trimisese acesta pe soli la el.
29. Atunci a fost peste Ieftae Duhul Domnului si a strabatut Ieftae pamantul Galaadului si al lui Manase, apoi a ajuns pana la Mitpa Galaadului si de la Mitpa Galaadului a plecat asupra Amonitilor.
30. In acel timp a facut Ieftae fagaduinta Domnului si a zis: "De vei da pe Amoniti in mainile mele,
31. Cand ma voi intoarce biruitor de la Amoniti, oricine va iesi din portile casei mele in intampinarea mea va fi afierosit Domnului si-l voi aduce ardere de tot".
32. Apoi a venit Ieftae la Amoniti sa se bata cu ei si i-a dat Domnul in mainile lui.
33. Si i-a batut cumplit de la Aroer pana spre Minit in douazeci de cetati si pana la Abel-Cheramim si au fost umiliti Amonitii in fata fiilor lui Israel.
34. Dupa aceea a venit Ieftae in la casa sa si iata fiica sa i-a iesit in intampinare cu timpane si jocuri; aceasta era singurul lui copil, caci el nu mai avea nici baieti, nici fete.
35. Si cand a vazut-o el, si-a sfasiat haina si a zis: "Ah, fiica mea! Tu m-ai rapus si esti dintre cei ce-mi tulbura biruinta. Eu mi-am deschis gura pentru tine inaintea Domnului si nu ma voi putea lepada!"
36. Iar ea a zis catre el: "Tatal meu, daca tu ti-ai deschis gura pentru mine inaintea Domnului, fa cu mine ceea ce a rostit gura ta, de vreme ce Domnul a savarsit prin tine razbunarea impotriva Amonitilor, vrajmasii tai!"
37. Apoi a zis iarasi catre tatal sau: "Iarta numai ce sa-mi faci: Lasa-ma doua luni, sa ma duc sa ma sui pe munte si sa-mi plang fecioria cu prietenele mele!"
38. Atunci el a zis: "Du-te!" Si a lasat-o doua luni. Si s-a dus cu prietenele sale si si-a plans fecioria in munti.
39. Apoi dupa trecerea celor doua luni ea s-a intors la tatal sau si acesta a facut cu ea cum fagaduise; si ea n-a cunoscut barbat.
40. Si s-a facut obicei in Israel, ca in fiecare an fiicele lui Israel sa mearga sa planga pe fata lui Ieftae Galaaditeanul patru zile pe an.

CAPITOLUL 12

Infrangerea Efraimitilor.

l. Dupa aceea s-au adunat Efraimitii si au purces spre Tafon si au zis catre Ieftae: "Pentru ce te-ai dus sa te bati cu Amonitii, iar pe noi nu ne-ai chemat cu tine? Vom arde dar casa ta cu foc, impreuna cu tine".
2. Iar Ieftae a zis: "Eu si poporul meu am avut cu Amonitii cearta mare si eu v-am chemat, dar voi nu m-ati scapat din mainile lor.

3. Vazand insa ca nu este nici un izbavitor, mi-am pus viata in primejdie si m-am dus impotriva Amonitilor si Domnul i-a dat in mainile mele. De ce dar ati venit sa va bateti cu mine?"
4. Atunci a adunat Ieftae toti oamenii din Galaad si s-a batut cu Efraimitii si au batut locuitorii Galaadului pe Efraimiti, zicand: "Voi sunteti niste fugari din Efraim, Galaadul insa e intre Efraim si Manase".
5. Si au luat Galaaditenii vadul Iordanului de la Efraimiti si cand vreunul din Efraimiti zicea: "Ingaduie-mi sa trec", atunci oamenii din Galaad ii raspundeau: "Nu cumva esti Efraimit?" Acela raspundea: "Nu!"
6. Ei insa ii ziceau: "Zi: Sibbolet"; el insa zicea: "Sibbolet", ca nu putea zice altfel. Atunci ei il luau si-l junghiau acolo la vadul Iordanului. Si au cazut in vremea aceea din Efraimiti patruzeci si doua de mii.
7. Si a fost Ieftae judecator in Israel sase ani; apoi a murit Ieftae Galaaditeanul si a fost ingropat in unul din orasele Galaadului.
8. Dupa el a fost judecator in Israel Ibtan din Betleem.
9. Acesta a avut treizeci de feciori si treizeci de fete a dat el din casa sa in casatorie, iar treizeci de fete a luat de afara pentru fiii sai si a fost judecator in Israel sapte ani.
10. Apoi a murit Ibtan si a fost ingropat in Betleem.
11. Dupa dansul a fost judecator in Israel Elon Zabuloneanul si a judecat pe Israel zece ani.
12. Apoi a murit Elon Zabuloneanul si a fost inmormantat la Aialon, in pamantul lui Zabulon.
13. Dupa el a fost judecator in Israel Abdon, fiul lui Hilel Piratoneanul.
14. Acesta a avut patruzeci de fii si treizeci de nepoti care calareau pe saptezeci de manji de asin si a judecat pe Israel opt ani.
15. Apoi a murit Abdon, fiul lui Hilel Piratoneanul si a fost ingropat in Piraton, in pamantul lui Efraim, pe muntele lui Amalec.

CAPITOLUL 13
Nasterea lui Samson.

1. Si fiii lui Israel au facut iarasi rele inaintea ochilor Domnului si i-a dat Domnul in mainile Filistenilor pentru patruzeci de ani.
2. Era insa in vremea aceea un om de la tara, din semintia lui Dan, cu numele Manoe si femeia lui era stearpa si nu nastea.
3. Udata insa s-a aratat ingerul Domnului femeii si i-a zis: "Iata tu esti stearpa si nu nasti; dar vei zamisli si vei naste fiu.
4. Pazeste-te dar, sa nu bei vin, nici sichera si nimic necurat sa nu mananci;
5. Ca iata ai sa zamislesti si al sa nasti un fiu; si nu se va atinge briciul de capul lui, pentru ca pruncul acesta va fi chiar din pantecele mamei sale nazireu al lui Dumnezeu si va incepe sa izbaveasca pe Israel din mana Filistenilor".
6. Si a venit femeia si a spus barbatului sau, zicand: "A venit la mine un om al lui Dumnezeu, a carui infatisare era ca infatisarea unui inger al lui Dumnezeu, foarte luminos; nici eu nu l-am intrebat de unde este si nici el nu mi-a spus numele sau;
7. Dar mi-a zis: Iata ai sa zamislesti si ai sa nasti un fiu; asadar sa nu bei vin si sichera si sa nu mananci nimic necurat, caci copilul chiar din pantecele mamei si pana la moarte va fi nazireu al lui Dumnezeu".
8. Atunci Manoe s-a rugat Domnului si a zis: "Doamne, fa sa vina iarasi pe la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis Tu, si sa ne invete ce sa facem cu copilul care se va naste!"
9. Si a ascultat Dumnezeu glasul lui Manoe si a venit ingerul iarasi la femeie, cand era la camp, insa Manoe, barbatul ei, nu era cu dansa.
10. Dar femeia a alergat indata si a vestit pe barbatul sau, zicandu-i: "Iata mi s-a aratat omul cel ce a venit atunci la mine".
11. Si s-a sculat Manoe si s-a dus cu femeia sa si a venit la omul acela si a zis catre el: "Tu, oare, esti omul acela care ai vorbit cu femeia?" Iar ingerul i-a raspuns: "Eu!"
12. Si a zis Manoe: "Asadar, daca se va implini cuvantul tau, cum sa ne purtam cu copilul acesta si ce sa facem cu el?"
13. Iar ingerul a zis: "Sa se pazeasca el de toate cele ce am spus eu femeii;
14. Sa nu manance nimic din cate rodeste vita de vie; sa nu bea vin, nici sichera si sa nu manance nimic necurat si sa pazeasca toate cate i-am poruncit ei".
15. Atunci Manoe a zis: "Ingaduie-ne sa te oprim pana vom gati un ied".

16. Iar ingerul a zis catre Manoe: "Desi ma vei opri, eu nu voi manca painea ta; dar de voiesti sa faci ardere de tot Domnului, atunci adu-o". Si nu stia Manoe ca acesta e ingerul Domnului.
17. Si a zis Manoe catre ingerul Domnului: "Cum iti este numele? Ca sa te marim, cand se va implini cuvantul tau".
18. Zis-a ingerul catre el: "La ce ma intrebi tu de numele meu? Ca el este minunata".
19. Atunci a luat Manoe un ied si prinos de paine si le-a adus Domnului pe o stanca. Si a facut acela minunea pe care au vazut-o Manoe si femeia sa.
20. Cand a inceput a se inalta flacara de la jertfelnic spre cer, ingerul Domnului s-a ridicat cu flacara de pe jertfelnic. Vazand aceasta, Manoe si femeia lui au cazut cu fata la pamant.
21. Si s-a facut nevazut ingerul Domnului de Manoe si de femeia lui. Atunci Manoe a inteles ca acela fusese ingerul Domnului.
22. Si a zis Manoe catre femeia sa: "De buna seama avem sa murim, caci am vazut pe Dumnezeu!"
23. Iar femeia lui i-a zis: "Daca Domnul ar voi sa ne omoare, n-ar fi primit din mainile noastre arderea de tot si prinosul de paine si nu ne-ar fi aratat toate acelea si nu ne-ar fi descoperit acum aceasta".
24. Si a nascut femeia un fiu si i-au pus numele Samson. Si a crescut copilul si l-a binecuvantat Domnul.
25. Si a inceput Duhul Domnului sa lucreze prin el in tabara lui Dan, intre Tora si Estaol.

CAPITOLUL 14
Faptele lui Samson.

1. In vremea aceea s-a dus Samson la Timna si a vazut in Timna o femeie din fiicele Filistenilor si aceasta i-a placut.

2. Si s-a dus si a spus el tatalui sau si mamei sale si a zis: "Am vazut in Timna o femeie din fiicele Filistenilor; luati-mi-o mie de sotie!"
3. Iar tatal sau si mama sa i-au raspuns: "Au doara nu se gasesc femei printre fiicele fratilor tai si in tot poporul meu, de te duci sa-ti iei sotie de la Filistenii cei netaiati imprejur?" A zis Samson catre tatal sau: "Ia-mi-o pe aceea, pentru ca mi-a placut!"
4. Si nu stiau tatal sau si mama sa ca aceasta este de la Domnul si ca el cauta prilej sa se razbune pe Filisteni. Caci in vremea aceea Filistenii domneau peste Israel.
5. Deci s-a dus Samson cu tatal sau si cu mama sa la Timna; iar cand s-au apropiat de viile Timnei, iata un leu tanar venea racnind inaintea lor.
6. Atunci s-a coborat peste el Duhul Domnului si el a sfasiat leul ca pe un ied; si nu avea nimic in mana. si n-a spus tatalui sau si mamei sale ce facuse.
7. Si a venit si a vorbit cu femeia si aceasta a placut lui Samson.
8. Iar dupa cateva zile s-a dus el iarasi ca sa o ia si s-a abatut sa vada trupul leului si iata un roi de albine si miere in trupul leului.
9. Si a luat el fagurele in mana si s-a dus si a mancat pe cale; iar daca a venit la tatal sau si la mama sa, le-a dat si lor de au mancat; dar nu le-a spus ca a luat fagurele acesta din trupul leului celui mort.
10. Apoi a mers tatal sau la femeie si a facut acolo Samson ospat de sapte zile, cum au obiceiul sa faca mirii.
11. Si cand l-au vazut cei de acolo, au ales treizeci de nuntasi care sa fie imprejurul lui.
12. Iar Samson a zis catre ei: "Am sa va spun o ghicitoare si daca mi-o veti ghici in cele sapte zile ale ospatului si mi-o veti dezlega, va voi da treizeci de camasi si treizeci de randuri de haine.
13. Iar daca nu veti putea s-o ghiciti, atunci sa-mi dati voi mie treizeci de camasi si treizeci de randuri de haine". Au zis aceia: "Spune ghicitoarea ta, ca s-o auzim".
14. Atunci le-a zis: "Din cel ce mananca a iesit mancare, si din cel tare a iesit dulceata". Si n-au putut sa dezlege ghicitoarea in trei zile.
15. Iar in ziua a saptea au zis aceia catre femeia lui Samson: "Ademeneste pe barbatul tau sa dezlege ghicitoarea; altfel te vom arde cu foc pe tine si casa tatalui tau; ne-ati chemat, oare, ca sa ne jefuiti?"
16. Si a plans femeia lui Samson inaintea lui, zicand: "Tu ma urasti si nu ma iubesti; ai dat o ghicitoare fiilor poporului meu, iar mie nu mi-o dezlegi". Si a zis el catre ea: "Eu n-am dezlegat-o tatalui meu si mamei mele si sa ti-o dezleg tie?"
17. Si a plans ea inaintea lui sapte zile, cat a tinut ospatul la ei. In sfarsit in ziua a saptea i-a dezlegat-o caci ea il ruga staruitor.
18. Iar ea a spus dezlegarea ghicitorii fiilor poporului sau. Si iata in ziua a saptea, inainte de rasaritul soarelui, au

zis catre oamenii cetatii: "Ce e mai dulce ca mierea si ce e mai tare ca leul?" Si el le-a zis: "De nu ati fi arat cu juninca mea, ghicitoarea mea n-o mai ghiceati voi".
19. Atunci s-a coborat peste el Duhul Domnului si s-a dus in Ascalon si, ucigand acolo treizeci de oameni, a dezbracat de pe ei hainele si a dat randurile de haine celor ce au ghicit ghicitoarea sa. Si s-a aprins mania lui si s-a dus la casa tatalui sau.
20. Iar femeia lui Samson s-a maritat cu unul din nuntasii de la nunta sa, care au fost imprejurul lui.

CAPITOLUL 15
Razbunarea lui Samson.

1. Peste cateva zile, in timpul seceratului graului, a venit Samson sa se vada cu femeia sa, aducand cu sine un ied. Iar cand a zis: "Ma duc la femeia mea in odaia de dormit", tatal ei nu l-a lasat sa intre.
2. Si a zis tatal ei: "Eu am socotit ca ai urat-o si am maritat-o cu un prieten al tau; iata sora ei mai mica e mai frumoasa decat ea; sa fie aceasta in locul aceleia".
3. Samson insa le-a zis: "De acum eu voi fi drept inaintea Filistenilor, daca ma voi apuca sa le fac rau".
4. Apoi Samson s-a dus si a prins trei sute de vulpi, a luat faclii, a legat cate doua vulpi de coada si intre ele cate o faclie;
5. Dupa aceea a aprins facliile si a dat drumul vulpilor prin granele Filistenilor si a aprins si claile si graul nesecerat, viile si livezile de maslini.
6. Si ziceau Filistenii: "Cine oare a facut aceasta?" Si li s-a spus: "Samson, ginerele Timneanului, caci acesta i-a luat femeia si a dat-o dupa un prieten al lui". Atunci Filistenii s-au dus si au ars-o cu foc si pe ea si casa tatalui ei.
7. Dar Samson le-a zis: "Cu toate ca ati facut aceasta, eu tot am sa ma razbun pe voi si numai atunci am sa ma linistesc".
8. Si le-a sfaramat fluierele picioarelor si soldurile si apoi s-a dus si a sezut in pestera de la stanca Etam.
9. Filistenii insa s-au dus si si-au asezat tabara in Iuda si s-au intins pana la Lehi.
10. Iar locuitorii lui Iuda au zis: "Pentru ce ati iesit voi asupra noastra?" Si ei au zis: "Am venit sa legam pe Samson, ca sa facem cu el cum a facut si el cu noi".
11. Atunci s-au dus trei mii de oameni din Iuda la pestera de la stanca Etam si au zis catre Samson: "Nu stii tu, oare, ca Filistenii domnesc peste noi? De ce ne-ai facut tu una ca asta?" El insa a zis: "Cum s-au purtat ei cu mine, asa m-am purtat si eu cu ei".
12. I-au zis lui: "Noi am venit sa te legam, ca sa te dam in mainile Filistenilor". Atunci Samson le-a zis: "Jurati-va mie ca nu ma veti ucide!"
13. Si ei au raspuns: "Nu, noi numai te vom lega si te vom da in mainile lor, dar de omorat nu te vom omori". Si l-au legat cu doua funii noi si l-au dus din pestera.
14. Dar cand s-a apropiat el de Lehi, Filistenii l-au intampinat cu strigate. Atunci s-a coborat peste el Duhul Domnului si funiile care erau peste mainile lui s-au facut ca niste calti arsi de foc si au cazut legaturile de pe mainile lui.
15. Iar el gasind o falca sanatoasa de asin, si-a intins mana, a luat-o si a ucis cu ea o mie de oameni.
16. Apoi a zis Samson: "Cu o falca de magar o ceata, doua cete am stins, Cu o falca de magar o mie de oameni am ucis".
17. Si zicand acestea, a aruncat falca din maini si a numit locul acela Ramat-Lehi.
18. Simtind insa sete mare, a strigat catre Domnul si a zis: "Tu ai facut prin mana robului Tau aceasta mare izbavire; iar acum eu mor de sete si voi cadea in mainile celor netaiati imprejur".
19. Atunci a deschis Domnul o crapatura intr-o stanca din Lehi si a curs din ea apa. Si a baut Samson si si-a astamparat setea si duhul lui s-a inviorat. De aceea s-a si numit locul acela: "Izvorul celui ce striga", care este in Lehi pana in ziua de astazi.
20. Si a fost el judecator in Israel pe vremea Filistenilor douazeci de ani.

CAPITOLUL 16
Caderea lui Samson. Razbunarea lui.

l. Venind insa odata Samson la Gaza, a vazut acolo o femeie desfranata si a intrat la ea.
2. Si li s-a spus oamenilor din Gaza: "Samson a venit aici". Atunci acestia l-au inconjurat si l-au pandit toata noaptea

la portile cetatii si s-au ascuns toata noaptea, zicand: "Sa asteptam pana se va lumina de ziua si sa-l ucidem!"
3. Samson insa a dormit pana la miezul noptii; iar la miezul noptii a luat portile cetatii din amandoi usorii si, ridicandu-le impreuna cu zavoarele, le-a pus pe umerii sai si le-a dus pe varful muntelui care este pe drumul spre Hebron si le-a lasat acolo.
4. Dupa acestea a iubit el o femeie care traia in valea Sorec si pe care o chema Dalila.
5. La aceasta au venit fruntasii Filistenilor si i-au zis: "Amageste-l si afla in ce sta puterea lui cea mare si cum l-am putea prinde, ca sa-l legam si sa-l supunem; si-li vom da pentru aceasta o mie si o suta de sicli de argint".
6. Si a zis Dalila catre Samson: "Spune-mi si mie in ce sta puterea ta cea mare si cu ce sa te lege ca sa te supuna?"
7. I-a raspuns Samson: "De ma vor lega cu sapte vine crude si inca neuscate, voi ajunge slab si voi fi ca si ceilalti oameni".
8. Atunci i-au adus ei fruntasii Filistenilor sapte vine crude si inca neuscate si ea l-a legat cu ele.
9. Si unii stateau la panda la ea in odaia de dormit; si ea a zis catre Samson: "Samsoane, Filistenii vin asupra ta!" Atunci el a rupt vinele, cum ar fi rupt o ata de calti arsi de foc. Si astfel nu s-a aflat de unde vine puterea lui.
10. Dalila a zis insa catre Samson: "Iata tu m-ai amagit si mi-ai spus minciuni. Spune-mi dar cu ce sa te lege?
11. Iar el i-a zis: "De ma vor lega cu funii noi, care sa nu mai fi fost intrebuintate, atunci eu voi slabi si voi fi ca si ceilalti oameni".
12. Si a luat Dalila funii noi si l-a legat, iar cineva pandea. Apoi ea i-a zis: "Samsoane, Filistenii vin asupra ta!" Si el le-a rupt de pe mainile sale, ca pe niste ate.
13. Atunci Dalila a zis catre Samson: "Tu ma amagesti mereu si-mi spui minciuni. Spune-mi drept, cu ce sa te lege?" Iar el i-a zis: "De vei impleti sapte suvite do par din capul meu si le vei prinde cu un cui de sulul de la razboiul de tesut, atunci eu vai slabi si voi fi ca si ceilalti oameni".
14. Si l-a adormit Dalila pe bratele sale; iar daca a adormit el, Dalila a luat sapte suvite din capul lui si le-a pironit de sulul de la razboi si apoi a strigat: "Samsoane, Filistenii vin asupra ta!" Atunci el s-a desteptat din somn si a smucit razboiul impreuna cu tesatura si nu s-a aflat de unde vine puterea lui.
15. Dalila insa i-a zis: "Cum de poti tu spune: "Te iubesc", cand inima ta nu este cu mine? Iata, de trei ori m-ai amagit si nu mi-ai spus in ce sta puterea ta cea mare".
16. Si fiindca ea tot staruia si-l necajea cu vorbele sale in fiecare zi, s-a tulburat sufletul lui pana la moarte.
17. Si atunci i-a descoperit el toata inima sa si i-a zis: "Briciul nu s-a atins de capul meu, caci eu sunt nazireu al lui Dumnezeu din pantecele maicii mele; de m-ar tunde cineva, atunci s-ar departa de la mine puterea mea si eu as slabi si as fi ca ceilalti oameni".
18. Vazand Dalila ca el i-a descoperit toata inima sa, a trimis de au chemat pe fruntasii Filistenilor, zicandu-le: "Veniti acum, ca el mi-a descoperit toata inima sa!" si au venit la ea fruntasii Filistenilor si au adus argintul cu ei.
19. Apoi Dalila l-a adormit pe genunchii sai si a chemat un om si i-a poruncit sa tunda cele sapte suvite ale capului lui. Atunci el a inceput a slabi si s-a departat de el puterea lui;
20. Iar ea a zis: "Samsoane; Filistenii vin asupra ta!" Si desteptandu-se el din somnul sau, a zis: "Voi face ca mai inainte si ma voi scapa de ei". Dar nu stia ca Domnul Se departase de el.
21. Atunci l-au luat fruntasii Filistenilor si i-au scos ochii si l-au dus la Gaza si l-au legat cu doua lanturi de arama si rasnea in temnita.
22. Si a inceput sa-i creasca parul pe capul lui, pe unde fusese tuns.
23. Atunci s-au adunat fruntasii Filistenilor, ca sa aduca jertfa marelui Dagon, dumnezeul lor, si sa se veseleasca, zicand: "Dumnezeul nostru a dat pe Samson, vrajmasul nostru, in mainile noastre".
24. De asemenea si multimea, vazandu-l, slavea pe dumnezeul sau, zicand: "Dumnezeul nostru a dat in mainile noastre pe vrajmasul nostru si pe pustiitorul tarii noastre, care a ucis pe multi dintre noi".
25. Iar dupa ce s-a veselit inima lor, au zis: "Aduceti pe Samson din inchisoare, ca sa mai radem de el". Si au adus pe Samson din temnita si radeau de el si-l trageau de urechi si l-au pus intre doi stalpi.
26. Atunci a zis Samson tanarului care-l ducea de mana: "Du-ma ca sa pipai stalpii pe care este intemeiata casa si sa ma reazem de ei". Si tanarul a facut asa.
27. Casa insa era plina de barbati si de femei, caci erau acolo toti fruntasii Filistenilor, iar pe acoperis se aflau ca la trei mii de oameni, barbati si femei, care se uitau si radeau de Samson.
28. Atunci a strigat Samson catre Domnul si a zis: "Doamne Dumnezeule, adu-ti aminte de mine si intareste-ma inca o data, o, Dumnezeule, ca printr-o singura lovitura sa ma razbun pe Filisteni pentru cei doi ochi ai mei !"
29. Si a miscat Samson din loc doi stalpi din mijloc pe care era sprijinita casa, rezemandu-se de ei, de unul cu mana dreapta si de celalalt cu stanga.

30. Si a zis Samson: "Mori, suflete al meu, cu Filistenii!" Apoi s-a sprijinit cu toata puterea si s-a prabusit casa peste fruntasii Filistenilor si peste tot poporul ce era in ea. Si cei pe care i-a ucis Samson la moartea sa au fost mai multi decat toti cei pe care-i ucisese in viata sa.
31. Atunci au venit fratii lui si toata casa tatalui sau si l-au luat si l-au dus de l-au ingropat intre Tora si Estaol, in mormantul lui Manoe, tata sau. Si a fost el judecator in Israel douazeci de ani. Iar dupa Samson s-a sculat Emegar, fiul lui Enan, si a ucis din Filisteni sase sute de oameni, afara de vite. Acesta a izbavit pe Israel.

CAPITOLUL 17
Mica face un idol.

1. In vremea aceea era cineva in Muntele Efraim, cu numele Mica.
2. Acesta a zis catre mama sa: "Cei o mie si o suta de sicli de argint care ti s-au luat si pentru care tu ai rostit blestem in fata mea, acel argint este la mine, eu l-am luat". A zis mama sa: "Binecuvantat fie fiul meu de Domnul!"
3. Si a intors acela cei o mie si o suta sicli de argint mamei sale. Iar mama lui a zis: "Acest argint eu l-am afierosit de la mine Domnului pentru tine, fiul meu, ca sa fac din el un idol, un chip turnat. Asadar ti-l dau tie".
4. El insa a intors argintul mamei sale. Iar mama sa a luat doua sute sicli de argint si i-a dat unui turnator si acela a facut din ei un idol, un chip turnat, care se si afla in casa lui Mica.
5. Si era la Mica locasul lui dumnezeu si a facut un efod si un terafim si a pus el pe unul din fiii sai sa fie preotul lui.

6. In zilele acelea nu era rege in Israel, ci fiecare facea ce i se parea ca este drept.
7. Si traia pe atunci la Betleemul cel din semintia lui Iuda un tanar levit.
8. Si s-a dus omul acesta din cetatea Betleemului lui Iuda, ca sa traiasca unde se va nimeri, si, mergand el pe cale, a ajuns pe Muntele Efraim la casa lui Mica.
9. Mica insa i-a zis: "De unde vii tu?" Iar el a raspuns: "Eu sunt levit din Betleemul lui Iuda si ma duc sa traiesc unde voi nimeri".
10. Atunci Mica i-a zis: "Ramai la mine si fii parinte aici la mine si preot; eu iti voi da cate zece sicli de argint pa an si hainele si hrana trebuitoare".
11. Si a venit levitul la el si s-a invoit levitul sa ramana la omul acesta; si era tanar, ca unul din fiii lui.
12. Si Mica a sfintit pe levit si tanarul acesta a fost preot la el si a trait in casa lui Mica.
13. Apoi a zis Mica: "Acum eu stiu ca Domnul imi va face bine, pentru ca am preot pe un levit".

CAPITOLUL 18
Fiii lui Dan cuprind cetatea Lais si cad in idolatrie.

1. In zilele acelea nu era rege in Israel; si in timpul acela semintia lui Dan isi cauta mosie unde sa se aseze, caci pana atunci nu-i cazuse inca parte deplina printre semintiile lui Israel.
2. Si au trimis fiii lui Dan din neamul lor cinci oameni, barbati puternici, din Tora si din Estaol, ca sa cerceteze tara si s-o cunoasca si li s-a zis: "Duceti-va si cunoasteti tara aceea!" Si s-au dus aceia in Muntele Efraim, la casa lui Mica si au ramas acolo.
3. Pe cand se aflau ei la casa lui Mica, au cunoscut glasul tanarului levit si intrand la el, l-au intrebat: "Cine te-a adus aici? Ce faci si pentru ce stai aici?"
4. Iar el le-a raspuns: "Cutare si cutare a facut pentru mine Mica si mi-a dat simbrie si iata eu ii sunt preot".
5. Aceia insa i-au zis: "Intreaba pe Dumnezeu, ca sa stim, de vom izbuti pe calea in care am plecat".
6. Iar preotul le-a zis: "Mergeti cu pace, calea voastra in care mergeti este inaintea Domnului".
7. Si s-au dus cei cinci barbati si au ajuns la Lais si au vazut ca poporul din el traieste in pace, dupa obiceiul Sidonienilor, linistit si fara grija, si ca nu era in tara aceea cine sa obijduiasca cu ceva sau sa aiba stapanire: de Sidonieni ei traiau departe si cu nimeni nu aveau ei nici o treaba.
8. Atunci s-au intors cei cinci oameni la fratii lor in Tora si Estaol si au zis fratii lor catre ei: "Ce ne spuneti?"
9. Iar ei au raspuns: "Sa ne sculam si sa mergem asupra lor. Am vazut tara si este foarte buna. Voi insa sa nu stati pe ganduri si sa nu zaboviti a merge si a lua in stapanire tara aceea.
10. Cand veti merge, veti da de un popor fara grija si de o tara intinsa; Dumnezeu o va da in mainile voastre; acolo este un loc, unde nu lipseste nimic din tot ce da pamantul".
11. Si au plecat intr-acolo din tara si din Estaol din semintia lui Dan sase sute de oameni, incinsi cu arme de razboi.

12. Acestia s-au dus si au tabarat in Chiriat-Iearim in Iuda. De aceea se si numeste locul acela tabara lui Dan pana in ziua de astazi si e in dosul lui Chiriat-Iearim.
13. De acolo s-au indreptat spre Muntele Efraim si au venit la casa lui Mica,
14. Atunci au zis cei cinci barbati, care fusesera sa iscodeasca tara Lais, catre fratii lor: "Stiti voi oare ca in una din casele acestea este un efod, un terafim, un idol si un chip turnat? Asadar, ganditi-va ce trebuie sa faceti".
15. Apoi s-au abatut intr-acolo si au intrat la casa levitului celui tanar, in casa lui Mica si i-au dat buna ziua.
16. Cei sase sute de oameni din fiii lui Dan, incinsi cu arme de razboi, s-au oprit la poarta.
17. Iar cei cinci oameni, care fusesera de iscodisera tara, s-au dus si au intrat acolo, au luat idolul si efodul si terafimul si chipul cel turnat. Preotul insa statea la poarta cu cei sase sute de oameni incinsi cu arme de razboi.
18. Cand au intrat ei in casa lui Mica si au luat idolul, terafimul, efodul si chipul cel turnat, preotul le-a zis: "Ce faceti voi?"
19. Iar ei au zis: "Taci, pune-ti mana la gura si vino cu noi si ne fii parinte si preot; este mai bine oare de tine sa fii preot in casa unui singur om decat sa fii preot intr-o semintie sau intr-o familie a lui Israel?"
20. Atunci preotul s-a imbunat si a luat efodul, terafimul, idolul si chipul cel turnat si s-a dus cu multimea.
21. Dupa aceea ei s-au intors si au plecat, punand copiii, vitele si avutul inainte.
22. Iar dupa ce s-au departat de casa lui Mica, Mica si locuitorii caselor vecine cu casa lui Mica s-au strans si au alergat dupa fiii lui Dan,
23. Si au strigat catre fiii lui Dan, care s-au intors si au zis catre Mica: "Ce ai de strigi asa?"
24. A zis Mica: "Voi mi-ati luat dumnezeul meu, pe care l-am facut eu, si pe preotul meu si v-ati dus. Ce-mi mai ramane? Cum dar ziceti: Ce ai?"
25. Iar fiii lui Dan i-au zis: "Taci, sa nu-ti mai auzim gura! Altfel, suparandu-se, unii din noi vor tabari pe tine, si vei pieri si tu si familia ta".
26. Si s-au dus fiii lui Dan in drumul lor; iar Mica, vazand ca aceia sunt mai tari decat el, s-a intors si s-a dus la casa sa.
27. Iar fiii lui Dan au luat ceea ce facuse Mica si pe preotul care era la el si s-au dus la Lais asupra unui popor linistit si fara grija si l-au ucis cu sabia si cetatea au ars-o cu foc.
28. Si n-a avut cine sa-l ajute, caci era departe de Sidon si nu avea legaturi cu nimeni. Cetatea aceasta se afla in valea cea din apropiere de Bet-Rehob. Si au cladit din nou cetatea si s-au asezat in ea.
29. Apoi au pus numele cetatii Dan, dupa numele strabunului lor Dan, fiul lui Israel; mai inainte insa numele cetatii era Lais.
30. Si au asezat fiii lui Dan idolul la ei. Iar Ionatan, fiul lui Ghersom, si fiii sai au fost preoti in semintia lui Dan pana in ziua robirii tarii.
31. Si au avut la ei idolul facut de Mica in tot timpul cat cortul lui Dumnezeu a fost la Silo.

CAPITOLUL 19

Nelegiuirea din Ghibeea.

1. In zilele acelea, cand nu era rege in Israel, traia un levit pe coasta Muntelui Efraim. Acesta si-a luat o concubina din Betleemul Iudei.
2. Si s-a certat cu el si s-a dus de la el inapoi la casa tatalui ei in Betleemul Iudei si a stat acolo patru luni.
3. Atunci barbatul ei s-a sculat si s-a dus dupa ea, ca sa se impace cu ea si s-o aduca acasa. Cu el era o sluga a sa si o pereche de asini. Si l-a dus ea in casa tatalui sau.
4. Socrul sau, tatal acestei tinere femei, vazandu-l, l-a intampinat cu bucurie si l-a oprit si el a ramas la el trei zile. Au mancat si au baut si au ramas acolo.
5. A patra zi s-au sculat ei de vreme si s-au gatit sa plece. Iar tatal tinerei femei a zis catre ginerele sau: "Intareste-ti inima cu o bucatica de paine si apoi vei pleca".
6. Si au ramas si au mancat si au baut amandoi impreuna. Apoi tatal tinerei femei a zis catre omul acela: "Ramai inca si noaptea asta, ca sa se veseleasca inima ta".
7. Omul acela insa s-a sculat sa plece, dar socrul sau l-a rugat si el a mai ramas o noapte acolo.
8. A cincea zi s-a sculat el de dimineata ca sa plece. si tatal acelei tinere femei iar i-a zis: "Intareste-ti inima ta cu paine si zaboveste pana cand va fi soarele spre asfintit". Si au mancat ei amandoi si au baut.
9. Apoi s-a sculat omul acela ca sa plece el si concubina sa si sluga sa. Iar socrul sau, tatal tinerei femei, a zis: "Iata s-a plecat ziua spre seara, ramai, rogu-te, iata ziua se va sfarsi curand, ramai aici; sa se veseleasca inima ta! Maine

va veti scula de dimineata si veti pleca in calea voastra si te vei duce la casa ta".
10. Dar omul nu s-a invoit sa ramana, ci s-a sculat si a plecat si a venit pana la Iebus, care acum este Ierusalimul. Cu el erau doi asini incarcati si concubina lui.
11. Dar cand s-au apropiat ei de Iebus, ziua se apropia de seara. Atunci a zis sluga catre stapanul sau: "Sa ne abatem in cetatea aceasta a Iebuseilor si sa ramanem in ea".
12. Stapanul lui insa i-a zis: "Nu, sa nu intram in cetatea unor oameni de alt neam, care nu sunt din fiii lui Israel, ci sa mergem pana la Ghibeea".
13. Apoi a zis iar catre sluga sa: "Sa mergem pana la unul din aceste locuri si sa ramanem in Ghibeea sau Rama".
14. Si au mers ei si au ajuns aproape de Ghibeea si, cand au ajuns la Ghibeea lui Veniamin, a asfintit soarele.
15. si s-au abatut intr-acolo, ca sa mearga sa ramana in Ghibeea. Si au venit si au ramas in ulita cetatii, caci nimeni nu i-a chemat In casa ca sa-i gazduiasca.
16. Iata insa ca venea un batran de la lucru din camp, seara; acesta era de neam din Muntele Efraim si traia in Ghibeea. Iar locuitorii din cetatea aceasta erau din fiii lui Veniamin.
17. Si ridicandu-si ochii sai, vazu un trecator pe ulita cetatii; si a zis batranul: "Incotro mergi si de unde vii?"
18. A zis acela: "Noi mergem de la Betleemul Iudei la muntele lui Efraim, de unde sunt eu; am fost la Betleemul Iudei si acum ma duc la casa Domnului; dar nimeni nu ma cheama in casa;
19. Noi avem si paie si nutret pentru asinii nostri; de asemenea paine si vin pentru mine si pentru roaba ta si pentru sluga aceasta a robilor tai; n-avem nevoie de nimic".
20. Atunci batranul a zis: "Fiti linistiti; toate lipsurile raman asupra mea, numai sa nu ramai in ulita!"
21. Apoi l-a dus in casa sa si a dat nutret asinilor lui, iar ei si-au spalat picioarele si au mancat si au baut.
22. Dar dupa ce s-a veselit inima lor, iata locuitorii cetatii, oameni desfranati, au inconjurat casa, batand in usa si zicand batranului, stapanul casei: "Scoate pe omul care a intrat in casa ta, ca sa-l cunoastem".
23. Atunci stapanul casei a iesit la ei si le-a zis: "Nu, fratii mei, sa nu faceti rau omului, de vreme ce a intrat in casa mea, sa nu faceti aceasta ticalosie!
24. Iata, eu am o fiica fecioara si el are o concubina; vi le voi scoate, ca sa le cunoasteti pe ele si sa faceti cu ele ce va place; iar cu omul acesta sa nu faceti aceasta nebunie!"
25. Dar ei n-au voit sa-l asculte. Atunci omul a luat pe concubina sa si a scos-o in ulita. Iar ei au cunoscut-o pe ea si si-au batut joc de ea toata noaptea pana dimineata, si la ivirea zorilor au parasit-o.
26. Si in revarsatul zorilor a venit femeia si a cazut inaintea usii casei omului aceluia, la care era stapanul ei si a zacut acolo pana s-a facut ziua.
27. Stapanul ei insa s-a sculat dimineata, a deschis usa casei si a iesit, ca sa plece in drumul sau; si iata concubina sa zacea la usa casei, si mainile ei erau pe prag.
28. Atunci el i-a zis: "Scoala sa mergem!" Dar n-a primit nici un raspuns, pentru ca murise. Atunci el a pus-o pe un asin si s-a ridicat si a plecat la casa sa.
29. Iar daca a ajuns la casa sa, a luat un cutit si, apucand pe concubina sa, a taiat-o bucatica eu bucatica in douasprezece parti si le-a trimis in toate hotarele lui Israel.
30. Tot cel ce vedea acestea zicea: "N-a mai fost, nici nu s-a mai vazut ceva asemenea din zilele iesirii fiilor lui Israel din tara Egiptului, pana in ziua aceasta". Iar oamenilor trimisi din partea sa le daduse porunca, zicandu-le: "Asa sa spuneti la tot Israelul: A mai fost oare candva asemenea cu aceasta? Luati seama la aceasta, sfatuiti-va si hotarati!"

CAPITOLUL 20

Semintia lui Veniamin aproape pierduta.

1. Atunci au iesit fiii lui Israel si s-a adunat toata obstea, ca un singur om, de la Dan pana la Beerseba, cu tara Galaadului, inaintea Domnului la Mitpa.
2. Capeteniile intregului popor si toate semintiile lui Israel s-au infatisat inaintea Domnului, la adunarea poporului lui Dumnezeu, ca la patru sute de mii pedestri, purtatori de sabie.
3. Si au auzit fiii lui Veniamin ca fiii lui Israel au venit la Mitpa. Atunci au zis fiii lui Israel: "Spuneti cum s-a facut nelegiuirea aceasta?"
4. Iar levitul, barbatul femeii celei ucise, a raspuns si a zis: "Eu cu concubina mea am venit sa ramanem in Ghibeea lui Veniamin.
5. Si s-au ridicat asupra mea locuitorii din Ghibeea si au inconjurat pentru mine casa, noaptea; aveau de gand sa ma

ucida si au chinuit pe concubina mea, batandu-si joc de ea, asa incat ea a murit.
6. Atunci eu am luat concubina mea, am taiat-o si am trimis-o in toate tinuturile stapanirii lui Israel, pentru ca ei au facut un lucru nelegiuit si de rusine in Israel.
7. Iata acum voi, fiii lui Israel, cercetati cu totii acest lucru si hotarati aici".
8. Si s-a ridicat tot poporul, ca un singur om, si a zis: "Nu ne vom duce nici unul la corturile noastre si nimeni nu se va intoarce la casa sa,
9. Ci iata ce vom face acum cu Ghibeea: Vom merge asupra ei dupa sorti;
10. Si vom lua cate zece oameni la suta din toate semintiile lui Israel, cate o suta la mie si cate o mie la zece mii, ca sa aduca merinde pentru poporul care se va duce asupra Ghibeii lui Veniamin, ca sa o pedepseasca pentru lucrul rusinos pe care l-a facut ea in Israel".
11. Si s-au adunat toti Israelitii asupra cetatii intr-un cuget, ca un singur om.
12. Si au trimis semintiile lui Israel in toata semintia lui Veniamin sa se spuna: "Ce lucru rusinos s-a facut la voi?
13. Dati pe acei oameni ticalosi care sunt in Ghibeea, ca avem sa-i omoram si sa starpim raul din Israel!" Dar fiii lui Veniamin n-au voit sa asculte glasul fratilor lor, adica al fiilor lui Israel.
14. Si s-au adunat fiii lui Veniamin de prin cetati la Ghibeea, ca sa mearga cu razboi asupra fiilor lui Israel.
15. Si s-au numarat in ziua aceea fiii lui Veniamin, care se adunasera de prin cetati, douazeci si sase de mii de oameni purtatori de sabie; afara de acestia se mai numarau din locuitorii Ghibeii sapte sute de oameni alesi.
16. Din tot poporul acesta erau sapte sute de oameni alesi, care erau stangaci, si toti acestia nimereau drept la tinta cand aruncau pietre cu prastia in firul de par.
17. Israelitii insa, afara de fiii lui Veniamin, numarau patru sute de mii de oameni purtatori de sabie si toti acestia erau destoinici la lupta.
18. Si s-au sculat si s-au dus la casa Domnului si au intrebat pe Dumnezeu si au zis fiii lui Israel: "Cine din noi va pleca intai la razboi cu fiii lui Veniamin?" Si Domnul a zis: "Iuda va pleca intai!"
19. Apoi s-au sculat fiii lui Israel dimineata si au tabarat langa Ghibeea.
20. Si au pornit fiii lui Israel la razboi impotriva lui Veniamin si s-au pus fiii lui Israel in randuiala de razboi aproape de Ghibeea.
21. Iar fiii lui Veniamin au iesit din Ghibeea si au pus in ziua aceea douazeci si doua de mii de Israeliti la pamant.
22. Dar poporul israelit se imbarbata si se puse din nou in randuiala de razboi in acelasi loc unde statuse in ziua intai.
23. Si s-au dus fiii lui Israel si au plans inaintea Domnului pana seara si au intrebat pe Domnul: "Sa mai mergem oare la lupta cu fiii lui Veniamin, fratele meu?" Si Domnul a zis: "Mergeti asupra lui!"
24. Si au inaintat fiii lui Israel asupra fiilor lui Veniamin a doua oara.
24. Si a iesit Veniamin asupra lor din Ghibeea a doua zi si au mai pus la pamant din fiii lui Israel inca optsprezece mii de oameni purtatori de sabie.
26. Atunci toti fiii lui Israel si tot poporul au plecat si au venit la casa Domnului si au postit in ziua aceea pana seara si au adus arderi de tot si jertfe de impacare inaintea Domnului.
27. Si au intrebat fiii lui Israel pe Domnul. Pe atunci chivotul legii Domnului se afla acolo,
28. Si Finees, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, sta inaintea lui Dumnezeu, zicand: "Sa mai ies eu oare la lupta cu fiii lui Veniamin, fratele meu, sau nu?" Iar Domnul a zis: "Duceti-va, ca maine Eu am sa-l dau in mainile tale!"
29. Si au pus fiii lui Israel oameni de paza imprejurul Ghibeii.
30. Apoi s-au dus fiii lui Israel asupra fiilor lui Veniamin a treia zi si s-au pus in randuiala de razboi inaintea Ghibeii, ca si mai inainte.
31. Iar fiii lui Veniamin au iesit asupra poporului si s-au departat de cetate, incepand, ca si mai inainte, a ucide din popor pe caile ce duceau una spre Betleem, iar alta spre Ghibeea, peste camp; si au ucis pana la treizeci de insi dintre Israeliti.
32. Atunci au zis fiii lui Veniamin: "Acestia au sa cada inaintea noastra, ca si inainte". Iar fiii lui Israel au zis: "Sa fugim de ei si sa-i departam de cetate pe cale". Si au facut asa.
33. Atunci toti Israelitii s-au sculat de la locurile lor si au tabarat la Baal-Tamar. Iar oamenii de paza ai lui Israel au alergat de la locul lor, din partea de apus a Ghibeii.
34. Si au sosit inaintea Ghibeii zece mii de oameni alesi din tot Israelul si s-a inceput o lupta crancena; dar fiii lui Veniamin nu stiau ca-i ameninta primejdia.
35. Si a lovit Domnul pe Veniamin inaintea Israelitilor si Israelitii au rapus in ziua aceea din fiii lui Veniamin douazeci si cinci de mii o suta de oameni purtatori de sabie.

36. Atunci au vazut fiii lui Veniamin ca sunt infranti; caci Israelitii nu se retrageau din fata fiilor lui Veniamin, decat pentru ca se bizuiau pe oamenii pe care ei ii pusesera de paza impotriva Ghibeii.
37. Cei pusi la panda s-au aruncat repede asupra Ghibeii si au intrat in ea si au trecut toata cetatea prin ascutisul sabiei.
38. Israelitii insa se intelesesera cu oamenii de paza ca sa le fie semn al navalirii fumul ce se va ridica din cetate.
39. Deci cand Israelitii s-au tras inapoi de la locul de lupta, Veniamin a inceput sa loveasca si a ranit pana la vreo treizeci de Israeliti, si ziceau: "Iarasi au sa cada inaintea noastra, ca si in luptele dinainte!"
40. Atunci a inceput sa se ridice din cetate un stalp de fum. Si uitandu-se Veniamin inapoi, iata din toata cetatea se inalta fum spre cer.
41. In clipa aceasta Israelitii se intoarsera, iar Veniamin s-a speriat, caci a vazut ca-l ajunsese primejdia;
42. Si au fugit ei de Israeliti pe calea ce ducea spre pustie; dar macelul ii urmarea si cei ce ieseau din cetate erau ucisi pe loc.
43. Si au impresurat Israelitii pe Veniamin si l-au urmarit pana la Menoha si i-au macelarit pana in partea rasariteana a Ghibeii.
44. Atunci au cazut din fiii lui Veniamin optsprezece mii de insi, toti barbati voinici.
45. Iar cati au ramas s-au abatut si au fugit in pustiu spre stanca lui Rimon si au mai ucis Israelitii pe drum cinci mii de oameni; alergand dupa ei pana la Ghideom au mai ucis din ei inca doua mii de oameni.
46. Iar toti fiii lui Veniamin care au cazut in ziua aceea au fost douazeci si cinci de mii, purtatori de sabie, si toti acestia erau oameni voinici.
47. Si au fugit cei ce scapasera in pustiu, la stanca lui Rimon, ca la sase sute de oameni si au ramas acolo in muntele cel stancos al lui Rimon patru luni.
48. Iar Israelitii s-au intors la fiii lui Veniamin si i-au lovit cu sabia in cetate: si oameni si vite si tot ce au intalnit in toate cetatile si toate cetatile ce-au intalnit in cale le-au ars cu foc.

CAPITOLUL 21

Semintia lui Veniamin iarasi se inmulteste.

1. Si s-au jurat Israelitii in Mitpa, zicand: "Nimeni din noi sa nu-si dea fetele sale de sorii dupa fiii lui Veniamin".
2. Apoi a venit poporul la Betel si a stat acolo pana seara inaintea lui Dumnezeu, si a ridicat glasul sau si a plans cu jale mare,
3. Zicand: "Doamne, Dumnezeul lui Israel, pentru ce oare s-a petrecut aceasta in Israel, ca iata acum lipseste din Israel o semintie?"
4. Iar a doua zi s-a sculat poporul de dimineata si a facut acolo jertfelnic si a adus arderi de tot si jertfe de izbavire.
5. Apoi au zis fiii lui Israel: "Cine oare n-a venit la adunarea ce s-a tinut inaintea Domnului dintre toate semintiile lui Israel?" Caci blestem mare se rostise asupra acelora care nu aveau sa vina inaintea Domnului in Mitpa si se zisese ca aceia sa fie dati mortii.
6. Si s-au induiosat fiii lui Israel fata de Veniamin, fratele lor, zicand: "Acum s-a taiat o semintie din Israel.
7. Ce vom face pentru a gasi femei celor care au ramas, deoarece ne-am jurat inaintea Domnului sa nu le dam femei din fetele noastre?
8. Atunci s-a vazut ca din Iabes-Galaad nu venise nimeni inaintea Domnului la adunarea din tabara.
9. Si s-a cercetat poporul si iata nu era acolo nici unul din locuitorii Iabesului din Galaad.
10. Atunci a trimis acolo obstea douasprezece mii de oameni, barbati voinici si le-a dat porunca, zicand: "Mergeti si loviti pe locuitorii din Iabesul Galaadului cu sabia, si femeile, si copiii.
11. Si iata ce sa mai faceti: pe orice barbat si orice femeie care a cunoscut barbat, sa-i dati pieirii, iar fetele lasati-le cu viata". Si asa au facut.
12. Si au gasit ei printre locuitorii din Iabesul Galaadului patru sute de fete care nu cunoscusera barbat si le-au adus in tabara la Silo, care e in pamantul Canaan.
13. Atunci toata obstea a trimis sa graiasca fiilor lui Veniamin care erau la stanca lui Rimon si sa le vesteasca pace.
14. Si s-au intors fiii lui Veniamin la Israeliti si Israelitii le-au dat sotii din femeile ramase in viata din Iabesul Galaadului. Dar curand s-a vazut ca acestea nu erau de ajuns.
15. Poporul insa jelea dupa Veniamin, ca Domnul n-a pastrat in intregime semintiile lui Israel.
16. Au zis drept aceea batranii obstii: "Ce sa facem cu cei ramasi fara femei, caci au fost starpite femeile in

Veniamin?"
17. Apoi au zis: "Pamantul de mostenire sa ramana in intregime fiilor lui Veniamin, ca sa nu piara semintia lui din Israel.
18. Dar noi nu le putem da femei din fetele noastre, caci fiii lui Israel s-au jurat, zicand: Blestemat sa fie cel ce va da femei lui Veniamin!"
19. Si au mai zis: "Iata, in fiecare an se face sarbatoarea Domnului in Silo, care este asezat la miazanoapte de Betel si la rasarit de drumul ce duce de la Betel la Sichem si la miazazi de Lebona".
20. Drept aceea au poruncit fiilor lui Veniamin si au zis: "Mergeti si panditi din vii
21. Si bagati de seama cand vor iesi fetele din Silo sa joace la hora; atunci sa iesiti din vii si sa va luati femei din fetele din Silo si mergeti in pamantul lui Veniamin.
22. Iar cand vor veni parintii lor sau fratii lor cu plangere la noi, noi le vom zice: "Iertati-i pentru noi, caci noi n-am luat in razboi femei pentru fiecare dintre ei si nici voi nu le-ati dat; acum si voi sunteti de vina".
23. Si fiii lui Veniamin asa au si facut si si-au luat femei dupa numarul lor din cele ce erau la hora si pe care ei le-au rapit si s-au dus inapoi in mostenirea lor si au zidit cetati si au inceput sa traiasca in ele.
24. In acelasi timp Israelitii s-au impartit de acolo si s-a dus fiecare in semintia sa si la mostenirea lui.
25. In zilele acelea nu era rege in Israel si fiecare facea ce i se parea ca este cu dreptate.

CARTEA RUT

CAPITOLUL 1
Rut si Noemina.

1. In zilele acelea, cand carmuiau in Israel judecatorii, s-a intamplat foamete pe pamant. Atunci un om din Betleemul lui Iuda s-a dus cu femeia Sa ti cu cei doi feciori ai sai sa locuiasca in sesul Moabitilor.
2. Numele omului aceluia era Elimelec; pe femeia sa o chema Noemina, iar numele celor doi feciori ai lor erau Mahlon si Chilion. Acestia erau Efrateni din Betleemul lui Iuda si, venind in sesul Moabitilor, au ramas acolo.
3. Dupa un timp Elimelec, barbatul Noeminei, a murit ea a ramas cu cei doi feciori ai sai.
4. Acestia si-au luat sotii dintre moabitence: numele uneia era Orfa, iar numele celeilalte era Rut. Acestia au trait acolo ca la zece ani.
5. Dupa aceea au murit amandoi feciorii ei, Mahlon si Chilion si a ramas femeia aceea si fara barbatul sau si fara cei doi feciori ai sai.
6. Atunci s-a hotarat ea cu nurorile sale sa se intoarca din sesul Moabitilor, caci auzise ea in sesul Moabitilor ca Dumnezeu a cercetat pe poporul Sau si i-a dat paine.
7. Deci a plecat ea din locul acela in care traia, impreuna cu cele doua nurori ale sale. Dar mergand ele pe cale, pentru a se intoarce in pamantul lui Iuda,
8. Noemina a zis catre cele doua nurori ale sale: "Intoarceti-va si va duceti fiecare la casa mamei voastre; si sa faca Domnul mila cu voi, cum ati facut si voi cu cei morti si cu mine!
9. Domnul sa va ajute, ca sa va gasiti adapost fiecare in casa barbatului sau!" Apoi le-a sarutat; iar ele, incepand a se tangui si a plange,
10. Au zis: "Nu, ci ne vom intoarce impreuna la poporul tau!"
11. Noemina insa a zis: "Intoarceti-va, fiicele mele, de ce sa mergeti voi cu mine? Au doara mai am eu feciori in pantecele meu care sa va poata fi barbati?
12. Intoarceti-va, fiicele mele, intoarceri-va, caci eu sunt prea batrana ca sa ma mai marit. Si chiar de v-as spune ca tot mai am nadejde si chiar daca la noapte as avea barbat si apoi as naste fii,
13. Ati putea voi oare astepta pana vor creste? Puteti voi oare sa intarziati sa nu va maritati? Nu, fiicele mele; mie imi pare foarte rau de voi, caci mana Domnului m-a apasat".
14. Atunci ele din nou si-au ridicat glasul si au inceput a plange. Apoi Orfa si-a luat ramas bun de la soacra sa si s-a intors la poporul sau, iar Rut a ramas cu ea.
15. Si a zis Noemina catre Rut: "Iata cumnata ta s-a intors la poporul sau si la dumnezeii sai. Intoarce-te si tu dupa

cumnata ta!"
16. Iar Rut a zis: "Nu ma sili sa te parasesc si sa ma duc de la tine; caci unde te vei duce tu, acolo voi merge si eu si unde vei trai tu, voi trai si eu; poporul tau va fi poporul meu si Dumnezeul tau va fi Dumnezeul meu;
17. Unde vei muri tu, voi muri si eu si voi fi ingropata acolo. Orice-mi va face Domnul, numai moartea ma va desparti de tine!"
18. Vazand Noemina ca este asa de hotarata sa mearga cu ea, a incetat de a o mai indemna sa se intoarca.
19. Si au plecat amandoua si au venit la Betleem. Iar daca au sosit aici, s-a zvonit de ele in toata cetatea si se zicea: "Oare aceasta este Noemina?"
20. Iar ea zicea: "Nu ma mai numiti Noemina, ci numiti-ma Mara, pentru ca amaraciune mare mi-a trimis Atottiitorul.
21. Indestulata am iesit eu de aici, iar Domnul m-a intors cu mainile goale. La ce sa ma mai numiti Noemina, cand Domnul m-a facut sa sufar si Atottiitorul mi-a trimis necaz?"
22. Asa s-a intors Noemina cu nora sa Rut moabiteanca, venind din sesul Moabitilor si au intrat in Betleem pe la inceputul secerisului orzului.

CAPITOLUL 2
Rut aduna spice in tarina lui Booz.

l. Noemina avea ruda dupa barbatul sau pe un om foarte bogat, din neamul lui Elimelec, al carui nume era Booz.
2. Si a zis Rut moabiteanca Noeminei: "Ma duc in tarina sa adun spice pe urma aceluia la care voi afla trecere". si aceasta a zis catre ea: "Du-te, fiica mea!"
3. Si plecand ea, s-a dus in tarina sa adune spice de pe urma seceratorilor. Si s-a intamplat ca acea parte de tarina era a lui Booz, din neamul lui Elimelec.
4. Si iata a venit Booz de la Betleem si a zis catre seceratori: "Domnul sa fie cu voi!" Iar acestia i-au raspuns: "Domnul sa te binecuvanteze!"
5. Apoi a zis Booz catre sluga sa, care era pusa peste seceratori: Cine este aceasta femeie tanara?"
6. Iar sluga care era pusa peste seceratori a raspuns si a zis: "Aceasta femeie tanara este moabiteanca aceea care a venit cu Noemina din tara Moabitilor.
7. Ea m-a rugat: "Voi culege si voi aduna spice printre snopi pe urma seceratorilor. Si se afla aici de azi dimineata si acasa sade foarte putin".
8. Atunci Booz a zis catre Rut: "Asculta, fiica mea, sa nu te duci sa strangi in alta tarina si sa nu te departezi de aici, ci ramai aici cu slujnicele mele;
9. Sa ai inaintea ochilor tai tarina unde secera ele si sa mergi dupa ele. Iata am poruncit slugilor mele sa nu te atinga. Cand vei vrea sa bei, mergi si bea de unde beau slugile mele".
10. Si a cazut ea cu fala la pamant si s-a inchinat pana la pamant si a zis catre el: "Cu ce am dobandit eu mila inaintea ta de ma primesti, cu toate ca sunt straina?"
11. Raspuns-a Booz si i-a zis: "Mie mi s-au spus toate cele ce ai facut tu cu soacra ta, dupa moartea barbatului tau, ca ti-ai lasat pe tatal tau si pe mama ta si tara ta de nastere si ai venit la poporul pe care nu l-ai cunoscut nici ieri, nici alaltaieri.
12. Sa-ti plateasca Domnul pentru aceasta fapta a ta si sa ai plata deplina de la Domnul Dumnezeul lui Israel, la care ai venit, ca sa te adapostesti sub aripile Lui!"
13. Iar ea a zis: "Domnul meu, fie sa am mila inaintea ochilor tai! Tu m-ai mangaiat si ai vorbit dupa inima roabei tale, desi nu sunt macar ca una din slujnicele tale!"
14. Atunci Booz a zis catre ea: "E vremea pranzului; vino de mananca paine si-ti moaie bucatura in otet". si a sezut langa seceratori, iar el i-a dat paine si ea a mancat si sa saturat si i-a mai si ramas.
15. Apoi s-a sculat si s-a apucat de strans. Iar Booz a dat porunca slugilor sale, zicand: "Lasati-o sa adune si printre snopi si sa nu o stanjeniti!
16. Ba si din snopi sa aruncati si sa lasati pentru ea; lasati-o sa adune si sa manance; sa n-o ocarati".
17. Si asa a adunat ea in tarina pana seara si a batut cele adunate si i-a iesit aproape o efa de orz.
18. Si luand aceasta, s-a dus in cetate si soacra sa a vazut ce adunase. Apoi a scos Rut din sin si i-a dat ceea ce-i ramasese dupa ce se saturase.
19. Si a zis soacra sa catre ea: "Unde ai adunat tu astazi si unde ai lucrat? Binecuvantat sa fie cel ce te-a primit! Si Rut a spus soacrei sale la cine a lucrat si a zis: "Pe omul acela, la care am lucrat astazi, il cheama Booz".

20. Si a zis Noemina catre nora sa: "Binecuvantat este el de Domnul, Ca re n-a lipsit de mila Sa nici pe cei vii, nici pe cei morti!" Apoi Noemina a adaugat: "Omul acela e aproape de noi, e una din rudeniile noastre".
21. Si a zis Rut moabiteanca soacrei sale: "El chiar mi-a zis: "Ramai cu slujnicele mele pana cand vor ispravi secerisul meu".
22. A zis Noemina catre nora sa Rut: "Este bine, fiica mea, ca ai sa umbli cu slujnicele lui si nu vei fi stanjenita, ca in alta tarina".
23. Si asa a ramas ea cu slujnicele lui Booz si a adunat spice pana cand s-a ispravit secerisul orzului si secerisul griului. Traia insa la soacra sa.

CAPITOLUL 3

Fagaduinta pentru casatorie.

1. Dupa aceea a zis catre ea Noemina, soacra sa: "Fiica mea, n-ar fi bine oare sa-ti cauti un adapost, ca sa-ti fie bine?
2. Iata Booz, cu ale carui slujnice ai fost, imi este ruda si iata el in noaptea aceasta treiera orzul la arie.
3. Spala-te si te unge, imbraca-ti hainele tale cele bune si du-tt. la arie, dar nu te arata lui pana nu va fi ispravit de mancat si de baut.
4. Iar dupa ce se va culca sa doarma, afla locul unde este culcat si fa-ti loc la picioarele lui si te culca, si el iti va spune ce sa faci".
5. Atunci Rut a zis: "Voi face tot ce mi-ai grait".
6. Ducandu-se deci la arie, a facut toate cum ii poruncise soacra sa.
7. Iar Booz a mancat, a baut, s-a veselit inima lui si s-a dus de s-a culcat langa un stog. Iar ea a venit incetisor, si-a facut loc la picioarele lui si s-a culcat acolo.
8. Pe la miezul noptii insa a tresarit el si s-a ridicat; si iata la picioarele lui o femeie culcata.
9. Si a zis Booz catre ea: "Cine esti tu?" Iar ea a zis: "Eu sunt Rut, roaba ta. Intinde-ti aripa ta peste roaba ta, ca imi esti ruda!"
10. Zis-a Booz: "Binecuvantata esti tu de Domnul Dumnezeu, fiica mea! Aceasta de pe urma fapta buna a ta este inca si mai frumoasa decat celelalte, caci nu te-ai dus sa cauti oameni tineri, saraci sau bogati.
11. Deci, fiica mea, nu te teme, iti voi face tot ce ai zis, caci in toate partile poporului meu se stie ca esti femeie vrednica.
12. Adevarat e ca iti sunt ruda, dar mai ai o ruda inca si mai aproape decat mine.
13. Ramai noaptea aceasta aici si maine, de va vrea acela sa te rascumpere, bine, sa te rascumpere; iar de nu va vrea sa te rascumpere el, te voi rascumpara eu; viu este Domnul! Dormi aici pana maine!"
14. Si a dormit ea la picioarele lui pana dimineata. Apoi s-a sculat inainte de a se fi putut ea cunoaste unul pe altul. Si a zis Booz: "Sa nu se stie ca a venit femeia la arie!"
15. Iar catre ea a zis: "Dezbraca-ti haina ta cea de deasupra si tine-o". Si ea a tinut-o, iar el i-a masurat sase masuri de orz si i le-a pus pe umar si s-a dus in cetate.
16. Atunci a venit Rut la soacra sa si i-a zis: "Ce e, fiica mea?" Si ea i-a povestit tot ce i-a facut omul acela si a zis:
17. "Aceste sase masuri de orz mi le-a dat el, zicandu-mi: "Sa nu te duci la soacra ta cu mainile goale!"
18. Iar soacra a zis: "Ai rabdare fiica mea, pana vei afla cum se va ispravi lucrul acesta; caci omul acela nu se va linisti pana nu va ispravi chiar astazi lucrul acesta".

CAPITOLUL 4

Casatoria lui Booz cu Rut.

l. In ziua aceea a iesit Booz la poarta cetatii si a sezut acolo. Si iata trecea pe acolo ruda de care graise Booz; si Booz i-a zis: "Vino incoace si sezi aici". Si acela s-a dus si a sezut.
2. Si a luat Booz zece oameni dintre batranii cetatii si a zis: "Sedeti aici!" si ei au sezut.
3. Apoi a zis Booz catre ruda sa: "Noemina, intorcandu-se din sesul Moabitilor, vinde partea de tarina, cuvenita fratelui nostru Elimelec; si eu m-am hotarat sa fac cunoscut auzului tau si sa-ti spun: Cumpar-o in fata celor ce sed aici si in fata batranilor poporului meu.
4. De vrei s-o cumperi, cumpar-o, iar de nu vrei s-o cumperi, spune-mi, ca sa stiu si eu. Caci afara de tine n-are cine s-o cumpere, iar dupa tine vin eu". Si acela a zis: "O cumpar!"

5. Raspuns-a Booz: "De cumperi tarina de la Noemina, atunci trebuie sa cumperi si pe Rut moabiteanca, femeia celui mort, si trebuie sa o iei de sotie, ca sa pastrezi numele celui mort in mostenirea lui".
6. Iar ruda aceea a zis: "Nu pot sa o iau, ca sa nu-mi stric mostenirea mea; ia-o tu, caci eu nu pot sa o iau!"
7. Inainte, la facerea unei cumparaturi sau a unui schimb, pentru intarirea lucrului, era in Israel obiceiul acesta: unul isi descalta sandaua sa si o da celuilalt, care primea dreptul de rudenie mai apropiata si aceasta era marturie in Israel.
8. Si a zis ruda aceea catre Booz: "Cumpar-o pentru tine!", si si-a descaltat sandaua sa si a dat-o acestuia.
9. Iar Booz a zis catre batrani si catre tot poporul: "Voi sunteti martori astazi, ca eu am cumparat de la Noemina toate ale lui Elimelec si toate ale lui Chilion si toate ale lui Mahlon.
10. De asemenea si pe Rut moabiteanca, femeia lui Mahlon, o iau de sotie, ca sa pastrez numele celui mort in mostenirea lui si ca sa nu piara numele celui mort dintre fratii lui si din poarta locuintei lui; voi astazi sunteti martori la aceasta".
11. Si tot poporul care era la poarta si batranii au zis: "Suntem martori! Sa faca Domnul pe femeia care intra in casa ta ca pe Rahila si ca pe Lia, care amandoua au ridicat casa lui Israel. Sa castigi avere in Efrata si numele tau sa fie marit in Betleem.
12. Iar casa ta sa fie cum a fost casa lui Fares, pe care l-a nascut Tamara lui Iuda, si sa se slaveasca prin samanta ce ti-o va da Domnul din aceasta femeie tanara".
13. Si a luat Booz pe Rut si ea s-a facut sotia lui. Si intrand el la ea, Domnul i-a dat ei sarcina si a nascut un fiu.
14. Si ziceau femeile catre Noemina: "Binecuvantat este Domnul, ca nu te-a lasat fara mostenitor! Slavit sa fie numele lui Israel!
15. Acesta iti va fi bucurie si hranitor la batranetile tale, caci l-a nascut nora ta, care este mai buna pentru tine decat sapte fii".
16. Si a luat Noemina pe copilul acesta si l-a purtat in bratele sale si i-a fost doica.
17. Iar vecinele i-au pus nume si au zis: "Noeminei i s-a nascut fiu si i s-a pus numele Obed". Acesta este parintele lui Iesei, tatal lui David.
18. Iata acum spita neamului lui Fares: lui Fares i s-a nascut Esron:
19. Lui Esron i s-a nascut Aram; lui Aram i s-a nascut Aminadab;
20. Lui Aminadab i s-a nascut Naason; lui Naason i s-a nascut Salmon;
21. Lui Salmon. i s-a nascut Booz; lui Booz i s-a nascut Obed; lui Obed i s-a nascut Iesei;
22. Lui Iesei i s-a nascut David.

CARTEA INTAI A REGILOR

CAPITOLUL 1
Nasterea lui Samuel.

l. Era in vremea aceea un om la Ramataim-Tofim, in Muntele Efraim, cu numele Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Tuf Efraimitul.
2. Omul acela avea doua femei: numele uneia era Ana si numele celeilalte era Penina. Penina avea copii, iar Ana nu avea copii.
3. Omul acela se ducea in fiecare an din cetatea sa, la Silo, sa se inchine si sa aduca jertfa Domnului Savaot; acolo insa erau preoti ai Domnului cei doi fii ai lui Eli: Ofni si Finees.
4. In ziua cand Elcana aducea jertfa dadea parte Peninei, femeii sale si tuturor fiilor si fiicelor ei;
5. Iar Anei ii dadea parte indoita, desi aceasta nu avea copii, pentru ca el iubea pe Ana mai mult decat pe Penina, caci Domnul inchisese pantecele ei.
6. Potrivnica ei insa o amara grozav, atatand-o ca sa carteasca din pricina ca nu i-a dat Domnul prunci.
7. Asa se intampla in fiecare an, cand mergea ea la casa Domnului: aceea o amara, iar aceasta plangea si se tanguia si nu manca.

8. Dar iata o data Elcana, barbatul sau, i-a zis: "Ana!" Si ea a raspuns: "Iata-ma!" A zis Elcana: "Ce plangi si de ce nu mananci si pentru ce e intristata inima ta? Nu sunt eu oare pentru tine mai bun decat zece copii?"
9. Atunci Ana, dupa ce au mancat si au baut ei in Silo, s-a sculat si a stat inaintea Domnului. Iar preotul Eli sedea atunci pe scaun la usa cortului Domnului.
10. Ea insa s-a rugat Domnului cu sufletul intristat si a plans amarnic,
11. Si a dat fagaduinta, zicand: "Atotputernice Doamne, Dumnezeule Savaot, de vei cauta la intristarea roabei Tale si-ti vei aduce aminte de mine si de nu vei uita pe roaba Ta, ci vei da roabei Tale un copil de parte barbateasca, il voi da tie, si nu va bea el nici vin, nici sichera, nici brici nu se va atinge de capul lui".
12. Dar pe cand se ruga ea asa indelung inaintea Domnului, Eli privea la gura ei;
13. Si fiindca Ana vorbea in inima sa, iar buzele ei numai se miscau, dar glasul nu i se auzea, Eli socotea ca ea e beata.
14. De aceea i-a si zis Eli: "Pana cand ai sa stai aici beata? Trezeste-te si te du de la fata Domnului!"
15. Raspunzand insa Ana a zis: "Nu, domnul meu! Eu sunt o femeie cu inima intristata; nici vin, nici sichera n-am baut, ci imi dezvalui sufletul meu inaintea Domnului.
16. Sa nu socoti pe roaba ta femeie netrebnica, caci din durerea mea cea mare si din intristarea mea am vorbit pana acum".
17. Atunci Eli i-a raspuns si i-a zis: "Mergi in pace si Dumnezeul lui Israel sa-ti plineasca cererea pe care I-ai facut-o!"
18. Iar ea i-a zis: "Sa afle roaba ta trecere inaintea ochilor tai!" Apoi s-a dus ea in calea sa si a mancat si fata nu-i mai era trista ca mai inainte.
19. Iar dimineata s-au sculat ei si s-au inchinat inaintea Domnului si, intorcandu-se, au venit la casa lor in Rama.
Dupa aceea a cunoscut Elcana pe Ana, femeia sa, si si-a adus aminte Domnul de ea.
20. Dupa catva timp a zamislit Ana si a nascut un fiu si i-a pus numele Samuel, caci isi zicea ea: "De la Domnul Dumnezeul Savaot l-am cerut!"
21. Si s-a dus Elcana cu toata familia lui la Silo sa aduca jertfa Domnului, dupa fagaduintele sale, si toate zeciuielile de la pamantul sau.
22. Ana insa nu s-a dus cu el, spunand barbatului sau: "Cand pruncul va fi intarcat de la san si va creste, atunci am sa-l duc si va fi infatisat el inaintea Domnului si va ramane acolo pe totdeauna".
23. Iar Elcana, barbatul ei, a zis catre ea: "Fa cum ti se pare ca este bine; ramai pana-l vei intarca; dar sa intareasca Domnul cuvantul ce a iesit din gura ta". Si a ramas femeia aceasta si a alaptat pruncul pana l-a intarcat.
24. Iar dupa ce l-a intarcat, s-a dus cu el la Silo, luand trei vitei, cateva paini, o efa de faina si un burduf de vin, si a venit la casa Domnului in Silo si a venit si copilul impreuna cu ei, dar copilul era inca prunc.
25. Si l-au adus inaintea fetei Domnului, iar tatal sau a adus jertfa randuita in asemenea zile si au junghiat un vitel.
Ana a adus pe prunc la Eli,
26. Zicand: "O, domnul meu!, viu sa fie sufletul tau, domnul meu! Eu sunt acea femeie care am stat aici inaintea ta si m-am rugat Domnului.
27. Pentru acest copil m-am rugat eu si Domnul mi-a plinit cererea ce am cerut de la Dansul.
28. Si acum eu il dau Domnului pentru toate zilele vietii lui, sa slujeasca Domnului". Apoi s-au inchinat acolo Domnului.

CAPITOLUL 2

Cantarea Anei. Cresterea lui Samuel si rautatea fiilor lui Eli.

l. S-a rugat deci Ana si a zis: "Bucuratu-s-a inima mea intru Domnul, inaltata a fost fruntea mea de Domnul Dumnezeul meu si gura mea s-a deschis larg asupra vrajmasilor mei, caci m-am bucurat de izbavirea Ta.
2. Nimeni nu este sfant ca Domnul, caci nu e altul afara de Tine; si nimeni nu e puternic ca Dumnezeul nostru.
3. Nu va laudati si cuvinte trufase sa nu iasa din gura voastra, caci Domnul este Dumnezeul a toata cunostinta si lucrurile la Dansul sunt cantarite.
4. Arcul celor puternici s-a frant, iar cei slabi s-au incins cu putere.
5. Cei satui vor munci pentru paine, iar cei flamanzi nu vor mai avea foame. Cea stearpa va naste de sapte ori, iar cea cu copii multi va fi neputincioasa.
6. Domnul omoara si invie; El coboara la locuinta mortilor si iarasi scoate.
7. Domnul saraceste pe om si tot El il imbogateste; El smereste si El inalta. El ridica pe cel sarac din pulbere si din

gunoi pe cel lipsit, punandu-i in rand cu cei puternici si dandu-le scaunul maririi, caci ale Domnului sunt temeliile pamantului si El intemeiaza lumea pe ele.
8. Pasii sfintilor Sai El ii pazeste, iar nelegiuitii vor pieri intru intuneric caci omul nu prin putere este tare.
9. Domnul va zdrobi pe cei ce se impotrivesc Lui; va tuna din cer asupra lor. Sfant este Domnul; sa nu se laude cel intelept cu intelepciunea sa si cel puternic sa nu se laude cu puterea sa, nici cel bogat sa nu se faleasca cu bogatia sa; ci cel ce voieste sa se laude, cu aceea sa se laude ca stie si cunoaste pe Domnul si face judecata si dreptate in mijlocul pamantului.
10. Domnul din inaltimea cerului va tuna peste vrajmasii Sai, El va judeca marginile pamantului, drept fiind, El va da tarie regilor nostri si fruntea Unsului Sau o va inalta".
11. Si au lasat pe Samuel acolo, inaintea Domnului. Apoi Elcana s-a dus la casa sa in Rama, iar copilul a ramas sa slujeasca Domnului sub povata preotului Eli.
12. Insa fiii lui Eli erau oameni netrebnici. Ei nu stiau de Domnul,
13. Nici de datoria preoteasca fata de popor. Cand aducea cineva jertfa, feciorul preotului venea in timpul cand se fierbea carnea cu o furculita in mana,
14. O vara in caldare, sau in blid, sau in tava, sau in oala, si ce prindea furculita, aceea lua feciorul preotului. Asa faceau ei cu toti Israelitii care veneau acolo in Silo.
15. Chiar si inainte de a arde grasimea venea feciorul preotului si zicea catre cel ce aducea jertfa: "Da carne de friptura pentru preot, caci el n-are sa ia de la tine carne fiarta, ci da-i-o cruda".
16. Si daca cineva zicea: "Lasa sa se arda mai intai grasimea, cum se cuvine, si apoi iti vei lua cat iti va pofti sufletul", atunci el raspundea: "Ba nu, da-mi chiar acum, iar de nu, voi lua cu de-a sila".
17. si pacatul acestor tineri era foarte mare inaintea Domnului, caci ei departau lumea de a mai aduce jertfa Domnului.
18. Iar copilul Samuel slujea inaintea Domnului, imbracat cu efod de in.
19. Meilul de deasupra i-l facea mama sa si i-l aducea in fiecare an, cand venea cu barbatul ei sa aduca jertfa randuita.
20. Si a binecuvantat Eli pe Elcana si pe femeia lui si a zis: "Sa-ti dea tie Domnul copii de la femeia aceasta in locul celui afierosit, pe care tu l-ai daruit Domnului!" Si s-au dus ei la casa lor.
21. Dupa aceea a cercetat Domnul pe Ana si ea a zamislit si a mai nascut trei baieti si doua fete, iar copilul Samuel crestea inaintea Domnului.
22. Eli insa era tare batran si auzea de toata purtarea fiilor sai fata de intreg Israelul si ca se culcau cu femeile celor ce se adunau la usa cortului adunarii.
23. Si le-a zis: "Pentru ce faceti voi asemenea lucruri, caci aud vorbe rele despre voi de la tot poporul Domnului?
24. Nu, copiii mei, nu este buna vestea ce o aud eu despre voi; nu mai faceti asa, caci nu este buna vestea care o aud eu; voi razvratiti poporul Domnului.
25. Ca de va gresi omul fata de alt om, atunci se vor ruga pentru el lui Dumnezeu; iar de va pacatui cineva fata de Domnul, atunci cine va mijloci pentru el?" Dar ei nu ascultau spusele tatalui lor, caci Domnul hotarase sa-i dea mortii.
26. Iar copilul Samuel crestea mereu cu varsta si era iubit si de Dumnezeu si de oameni.
27. In vremea aceea a venit la Eli un om al lui Dumnezeu si i-a zis: "Asa graieste Domnul: Nu M-am aratat Eu oare casei tatalui tau cand erau ei inca in Egipt, in casa lui Faraon?
28. Si nu l-am ales Eu oare din toate semintiile lui Israel sa-Mi fie preot, ca sa aprinda tamaie si sa poarte efod inaintea Mea? Si nu am dat Eu oare casei tatalui tau din toate jertfele ce se frig pe foc de fiii lui Israel?
29. Pentru ce dar voi calcati in picioare jertfele Mele si prinoasele Mele de paine, pe care le-am poruncit Eu pentru locasul Meu, si pentru ce tu tii mai mult la fiii tai decat la Mine, ingrasandu-i pe ei cu toata parga poporului Meu Israel?
30. De aceea asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Eu am zis odinioara: Casa ta si casa tatalui tau va umbla nestramutat inaintea fetei Mele in veac; dar acum Domnul zice: Sa nu mai fie asa, caci Eu preamaresc pe cei ce Ma preaslavesc pe Mine, iar cei ce Ma necinstesc vor fi rusinati.
31. Iata vin zile cand Eu voi taia bratul tau si bratul casei tatalui tau, incat sa nu mai fie batran in casa ta niciodata.

32. Si tu vei vedea casa Mea ca un dusman pentru tine, desi Domnul va milui pe Israel si nu va mai fi in casa ta batran in toate zilele.
33. Nu voi departa pe toti ai tai de la jertfelnicul Meu, ca sa chinuiesc ochii tai si sa apas sufletul tau; dar toti

urmasii casei tale vor muri la mijlocul anilor lor.
34. Si iata un semn pentru tine, care se va petrece cu cei doi fii ai tai, Ofni si Finees: amandoi vor muri in aceeasi zi.
35. Si-Mi voi pune un preot credincios. Acela se va purta dupa inima Mea si dupa sufletul Meu; si casa lui o voi intari si va umbla el inaintea Unsului Meu in toate zilele;
36. Si tot cel ramas din casa ta va veni sa se inchine lui pentru o ghera de argint si pentru o bucatica de paine, si va zice: "Numara-ma la vreuna din slujbele levitice, ca sa pot manca o bucata de paine!"

CAPITOLUL 3
Chemarea lui Samuel.

1. Si pruncul Samuel slujea Domnului sub povata preotului Eli. In zilele acelea cuvantul Domnului era rar si nici vedeniile nu erau dese.
2. Si iata in vremea aceea, cand Eli statea culcat la locul sau si ochii lui incepusera a se inchide si nu mai putea sa vada;
3. Cand sfesnicul Domnului nu se stinsese inca si Samuel era culcat in cortul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu,
4. A strigat Domnul catre Samuel: "Samuele, Samuele!" Iar el a raspuns: " Iata-ma! "
5. Si a alergat la Eli si a zis: "Iata-ma! La ce m-ai chemat?" Acela insa a raspuns: "Nu te-am chemat. Du-te si te culca!" Si s-a dus Samuel si s-a culcat.
6. Iar Domnul a strigat a doua oara pe Samuel: "Samuele, Samuele!" si acesta s-a sculat si a venit iar la Eli si a zis: "Iata-ma! De ce m-ai chemat?" si acela i-a zis: "Nu te-am chemat, fiul meu! Du-te inapoi si te culca!"
7. Samuel nu cunostea atunci glasul Domnului si cuvantul Domnului nu i se descoperise inca.
8. Dar Domnul a strigat pe Samuel si a treia oara. Si s-a sculat acesta si a venit la Eli si a zis: "Iata-ma! La ce m-ai chemat?" Atunci a inteles Eli ca Domnul cheama pe copil.
9. Si a zis Eli catre Samuel: "Du-te inapoi si te culca si cand Cel ce te cheama te va mai chema, tu sa zici: "Vorbeste, Doamne, ca robul Tau asculta!" Si s-a dus Samuel si s-a culcat la locul sau.
10. Si a venit Domnul si a stat si a strigat ca intaia si ca a doua oara: "Samuele, Samuele!" Iar Samuel a zis: "Vorbeste, Doamne, ca robul Tau asculta!"
11. A zis Domnul catre Samuel: "Iata, am sa fac in Israel un lucru, incat cine va auzi de el, aceluia ii vor tiui amandoua urechile.
12. In ziua aceea voi face cu Eli toate cate am spus despre casa lui; toate le voi incepe si le voi sfarsi.
13. Eu i-am spus ca am sa pedepsesc casa lui pe veci pentru vina pe care el a stiut-o, si anume ca fiii fac nelegiuiri, dar nu i-a infranat.
14. De aceea ma jur casei lui Eli ca vina casei lui Eli nu se va sterge, nici prin jertfe, nici prin prinoase de paine in veci".
13. Dupa aceea a adormit Samuel pana dimineata, s-a sculat de noapte si a deschis usile casei Domnului. Dar Samuel s-a temut sa spuna lui Eli vedenia aceasta.
16. Eli insa a chemat pe Samuel si a zis: "Fiul meu Samuel! " Iar acesta a raspuns: "Iata-ma!"
17. A zis Eli: "Ce ti s-a spus? Sa nu ascunzi de mine! Dumnezeu sa se poarte cu tine cu toata asprimea, daca tu vei ascunde ceva de mine din toate cate ti s-au spus!"
18. Si i-a spus Samuel tot si n-a ascuns nimic de el. Atunci Eli a zis: "El este Domnul; faca dar ce va binevoi!"
19. Si a crescut Samuel si Domnul a fost cu el si n-a ramas neimplinit nici unul din cuvintele Lui.
20. Atunci a aflat tot Israelul, de la Dan pana la Beer-Seba, ca Samuel s-a invrednicit sa fie prooroc al Domnului.
21. Si a urmat Domnul a Se arata in Silo dupa ce Se aratase lui Samuel acolo prin cuvantul Sau. Si s-au incredintat toti in tot Israelul, de la o margine pana la cealalta margine a tarii, ca Samuel este proorocul Domnului. Iar Eli a ajuns foarte batran, si feciorii lui staruiau pe calea lor inaintea Domnului.

CAPITOLUL 4
Moartea lui Eli si a fiilor sai.

1. In vremea aceea s-au sculat Filistenii sa se razboiasca cu Israelitii si a fost cuvantul lui Samuel catre tot Israelul. Si au pasit Israelitii impotriva Filistenilor cu razboi si au tabarat la Eben-Ezer, iar Filistenii au tabarat la

Afec.
2. Apoi Filistenii s-au asezat in randuiala de razboi in fata Israelitilor si, dandu-se batalia, au fost batuti Israelitii de catre Filisteni, care au ucis pe campul de lupta ca la patru mii de oameni.
3. Dupa aceea au venit oamenii in, tabara si au spus batranilor lui Israel: "Pentru ce oare ne-a lovit pe noi Domnul inaintea Filistenilor? Sa luam cu noi din Silo chivotul legii Domnului, ca sa mearga in mijlocul nostru si sa ne izbaveasca din mainile vrajmasilor nostri!"
4. Si a trimis poporul la Silo, de au adus de acolo chivotul legii Domnului Savaot, Cel ce sade pe heruvimi; iar pe langa chivotul legii Domnului erau si cei doi fii ai lui Eli: Ofni si Finees.
5. Iar daca a sosit chivotul legii Domnului in tabara, tot Israelul a ridicat strigat asa de mare, incat s-a cutremurat pamantul.
6. Si auzind Filistenii rasunetul strigatelor, au zis: "Ce inseamna aceste strigate puternice in tabara Evreilor?" Si au aflat ca a sosit in tabara chivotul legii Domnului.
7. Atunci s-au inspaimantat Filistenii, caci ziceau: "Dumnezeul lor a venit la ei in tabara". Apoi au zis: "Vai de noi! Caci n-a mai fost asemenea lucru nici ieri, nici alaltaieri!
8. Vai de noi! Cine ne va scapa din mainile acestui Dumnezeu puternic? Acesta este acel Dumnezeu Care a batut pe Egipteni cu tot felul de pedepse in pustiu.
9. Intariti-va si fiti curajosi, Filistenilor, ca sa nu cadeti in robie la Evrei, cum sunt ei in robie la noi! Fiti curajosi si va luptati cu ei!"
10. Si s-au luptat Filistenii cu Israelitii si au fost infranti acestia, si a fugit fiecare in cortul sau; batalia aceasta a fost foarte mare, cazand dintre Israeliti treizeci de mii de pedestrasi.
11. Si a fost luat chivotul legii Domnului, iar cei doi fii ai lui Eli, Ofni si Finees, au murit.
12. Atunci a alergat un veniaminean de la locul bataliei si a venit la Silo in aceeasi zi, avand hainele de pe el rupte si pulbere pe cap.
13. Iar cand a venit acela, Eli sedea pe scaun langa drum la poarta si privea, caci i se batea inima pentru chivotul lui Dumnezeu. Si dupa ce a sosit omul acela si a spus in cetate, atunci s-a tanguit strasnic toata cetatea.
14. Auzind Eli rasunetele tanguirilor, a intrebat: "Pentru ce este acest bocet?" Dar a sosit indata omul acela si i-a spus toate lui Eli.
15. Eli insa era atunci de nouazeci si opt de ani; ochii i se intunecasera si nu mai putea sa vada.
16. Si a zis omul acela catre Eli: "Eu vin din tabara. Chiar astazi am fugit de pe campul de lupta". Iar Eli a zis: "Ce s-a intamplat, fiul meu?" Vestitorul insa a raspuns si a zis: "Israelitii au fugit din fata Filistenilor si s-a facut in popor ucidere mare; amandoi fiii tai, Ofni si Finees, au murit si chivotul lui Dumnezeu a fost luat".
17. Cand a pomenit el de chivotul Domnului, Eli a cazut de pe scaun pe spate la poarta, si-a rupt spinarea si a murit, caci era batran si greoi.
18. El a fost judecator in Israel patruzeci de ani.
19. Iar nora lui, femeia lui Finees, era insarcinata si aproape de nastere. Cand a auzit vestea despre luarea chivotului Domnului si despre moartea socrului sau si a barbatului sau, a cazut in genunchi si a nascut, caci o apucasera durerile ei.
20. Si pe cand murea ea, femeile care stateau imprejur ii zisera: "Nu te teme, ca ai nascut baiat". Ea insa nu a raspuns si nu a dat semn de luare aminte.
21. Si au pus copilului numele: Icabod, zicand: "S-a dus slava din Israel, din pricina pierderii chivotului Domnului si a mortii socrului si a barbatului ei.
22. Si a zis ea: "S-a dus slava din Israel, caci s-a luat chivotul Domnului!

CAPITOLUL 5

Pedeapsa Filistenilor pentru chivotul legii.

1. Atunci au luat Filistenii chivotul Domnului si l-au dus din Eben-Ezer la Asdod.
2. Apoi au ridicat Filistenii chivotul Domnului si l-au varat in capistea lui Dagon si l-au pus langa Dagon.
3. Iar a doua zi s-au sculat Asdodenii dis-de-dimineata si iata Dagon zacea cu fata la pamant inaintea chivotului Domnului. Si au luat ei pe Dagon si l-au pus iar la locul lui.
4. Si s-au sculat ei dis-de-dimineata in ziua urmatoare, si iata Dagon zacea cu fata la pamant inaintea chivotului Domnului; dar capul lui Dagon si amandoua picioarele si mainile lui zaceau taiate pe prag, fiecare deosebi, si ramasese numai trunchiul lui.

5. De aceea preotii lui Dagon si toti cati vin in capistea lui Dagon din Asdod nu calca pe pragul lui Dagon pana in ziua de astazi, ci pasesc peste el.
6. Si a apasat mana Domnului asupra Asdodenilor si i-a lovit si i-a pedepsit cu bube usturatoare pe cei din Asdod si din imprejurimile lui, iar inauntrul tarii s-au inmultit soarecii si s-a latit in cetate deznadejde mare.
7. Vazand aceasta, Asdodenii au zis: "Sa nu mai ramana chivotul Dumnezeului lui Israel la noi, ca e grea mana Lui si pentru noi si pentru Dagon, dumnezeul nostru!"
8. Apoi au trimis si au adunat la ei pe toti mai-marii Filistenilor si le-au zis: "Ce sa facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?" Iar Gateenii au zis: "Sa treaca dar chivotul Dumnezeului lui Israel la noi in Gat". Si au trimis la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel.
9. Iar dupa ce l-au trimis, a fost mana Domnului asupra cetatii aceleia cu strasnicie mare si a batut Domnul pe locuitorii cetatii de la mic pana la mare si s-au ivit pe ei buboaie.
10. De aceea au trimis chivotul Domnului la Ecron. Iar cand a sosit chivotul Domnului in Ecron au strigat Ecronenii si au zis: "Chivotul Dumnezeului lui Israel a venit la noi ca sa omoare si pe poporul nostru".
11. Atunci au trimis si au adunat toate capeteniile Filistenilor si au zis: "Trimiteti de aici chivotul Dumnezeului lui Israel; lasati-l sa se intoarca la locul sau, ca sa nu ne ucida pe noi si pe poporul nostru". Caci groaza de moarte era in tot orasul si mana Domnului apasa foarte tare asupra lor, de cum venise acolo chivotul Dumnezeului lui Israel.
12. Si aceia care nu murisera fusesera loviti cu buboaie, asa incat plansetele cetatii se inaltau pana la cer.

CAPITOLUL 6

Intoarcerea chivotului legii.

1. Si a stat chivotul Domnului in tara Filistenilor sapte luni si s-a umplut tara aceea de soareci.
2. Atunci au adunat Filistenii pe preoti, pe ghicitori si pe descantatori si au zis: "Ce sa facem oare cu chivotul Domnului? Invatati-ne cum sa-l trimitem la locul lui?"
3. Iar aceia au zis: "Daca voiti sa trimiteti chivotul legii Domnului Dumnezeului lui Israel, sa nu-l trimiteti fara nimic, ci aduceti-I jertfa pentru pacat, si atunci va veti vindeca si veti afla pentru ce nu s-a indepartat de la voi mana Lui".
4. Apoi au mai zis: "Ce fel de jertfa pentru pacat trebuie sa-I aducem?" Iar aceia au zis: "Dupa numarul capeteniilor Filistenilor, cinci buboaie de aur si cinci soareci de aur, caci pedeapsa este una si asupra voastra si asupra capeteniilor voastre.
5. Asadar, faceti niste chipuri cioplite de buboaie de ale voastre si niste chipuri de soareci de ai vostri care pustiesc pamantul si dati slava Dumnezeului lui Israel; poate ca Isi va ridica mana de deasupra voastra, de deasupra dumnezeilor vostri si de deasupra pamantului vostru.
6. De ce sa va invartosati inimile voastre, cum si-au invartosat inimile Egiptenii si Faraon? Iata cand Domnul Si-a aratat puterea Sa asupra lor, atunci ei i-au lasat si aceia au plecat.
7. Luati dar si faceti un car nou si luati doua vaci care au fatat intaia oara, care n-au mai purtat jug, si injugati vacile la car, iar viteii lor duceti-i acasa.
8. Apoi luati chivotul Domnului si-l puneti in car, iar lucrurile cele de aur care I se aduc jertfa pentru pacat, sa le puneti intr-o ladita alaturi, si dati-i drumul sa se duca.
9. Sa va uitati insa: Daca el va pleca spre hotarele sale, spre Betsemes, atunci acest mare rau ni l-a facut El; daca nu va porni intr-acolo, atunci vom sti ca nu ne-a lovit mana Lui, ci aceasta ne-a venit din intamplare".
10. Si au facut ei asa: au luat doua vaci care au fatat intaia oara si le-au injugat la car, iar viteii i-au oprit acasa;
11. Apoi au pus chivotul Domnului in car, iar ladita cu soarecii cei de aur si cu chipurile cioplite in chip de buboaie au pus-o alaturi de chivot.
12. Si au pornit vacile de-a dreptul pe drumul spre Betsemes; si au tinut calea mereu inainte, mugind, dar neoprindu-se si neabatandu-se nici la dreapta nici la stanga; iar capeteniile Filistenilor au mers in urma lor pana la hotarele Betsemesului.
13. Tocmai atunci locuitorii Betsemesului secerau graul in vale; si ridicandu-si ochii, au vazut chivotul Domnului si s-au bucurat cand l-au vazut.
14. Carul insa a venit in tarina lui Iosua din Betsemes si s-a oprit acolo. si se afla acolo o piatra mare; au despicat lemnele carului, iar vacile au fost aduse ardere de tot Domnului.
15. Apoi levitii au ridicat chivotul Domnului si ladita cea de langa el in care se aflau lucrurile cele de aur si le-au pus pe piatra cea mare; iar locuitorii din Betsemes au adus in ziua aceea arderi de tot si au junghiat jertfe Domnului.

16. Si cele cinci capetenii ale Filistenilor, dupa ce au vazut aceasta, s-au intors in aceeasi zi la Ecron.
17. Iar buboaiele cele de aur pe care le-au adus Filistenii jertfa Domnului pentru pacat erau: unul pentru Asdod, unul pentru Gaza, unul pentru Ascalon, unul pentru Gat, unul pentru Ecron.
18. Iar soarecii de aur erau dupa numarul tuturor cetatilor filistene ale celor cinci capetenii, de la cetatile intarite pana la satele deschise, pana la piatra cea mare pe care s-a pus chivotul Domnului si care se afla pana in ziua de astazi in tarina lui Iosua din Betsemes.
19. Dar dintre oamenii din Betsemes nu s-au bucurat fiii lui Iehonia ca au vazut chivotul Domnului. si a lovit Domnul pe locuitorii din Betsemes, pentru ca ei s-au uitat la chivotul Domnului, si a ucis din popor cincizeci de mii saptezeci de oameni. Atunci a plans poporul, pentru ca lovise Domnul poporul cu pedeapsa mare.
20. Au zis locuitorii din Betsemes: "Cine poate sa stea inaintea Domnului, a Acestui Dumnezeu sfant? Si la cine se va duce El de la noi?" Deci au trimis soli la locuitorii din Chiriat-Iearim sa le spuna: "Filistenii au intors chivotul Domnului; veniti si-l luati la voi!"

CAPITOLUL 7

Israelitii biruiesc pe Filisteni.

1. Atunci au venit locuitorii din Chiriat-Iearim si au luat chivotul Domnului si l-au adus in casa lui Aminadab, pe deal, iar pe Eleazar, fiul lui, l-au sfintit ca sa pazeasca chivotul Domnului.
2. Din ziua aceea, de cand a ramas chivotul in Chiriat-Iearim, a trecut multa vreme, ca la douazeci de ani. Si s-a intors toata casa lui Israel la Domnul.
3. Iar Samuel a zis catre toata casa lui Israel: "De va intoarceti cu toata inima voastra la Domnul, atunci departati din mijlocul vostru dumnezeii straini si astartele si va lipiti inimile voastre de Domnul si-I slujiti numai Lui, si El va va izbavi din mainile Filistenilor!"
4. Si au departat fiii lui Israel baalii si astartele si au inceput sa slujeasca numai Domnului.
5. Apoi a zis iarasi Samuel: "Adunati pe toti Israelitii la Mitpa si eu ma voi ruga pentru voi Domnului".
6. Si s-au adunat la Mitpa si au scos apa, si au turnat inaintea Domnului si au postit in ziua aceea, zicand: "Gresit-am inaintea Domnului!" Si a judecat Samuel pe fiii lui Israel in Mitpa.
7. Cand insa au auzit Filistenii ca s-au adunat fiii lui Israel in Mitpa, s-au dus capeteniile Filistenilor asupra lui Israel. Auzind Israelitii de aceasta, s-au temut de Filisteni.
8. Atunci au zis fiii lui Israel catre Samuel: "Nu inceta a striga pentru noi catre Domnul Dumnezeul nostru, ca sa ne izbaveasca din mainile Filistenilor". Iar Samuel a zis: "Sa nu fie cu mine una ca aceasta, ca sa ma departez de Domnul Dumnezeul meu si sa nu strig pentru voi intru rugaciune!
9. Apoi a luat Samuel un miel de lapte si l-a adus impreuna cu tot poporul ardere de tot Domnului si a strigat Samuel catre Domnul pentru Israel si l-a auzit pe el Domnul.
10. Cand inalta Samuel ardere de tot, au venit Filistenii sa se bata cu Israel. Dar Domnul a tunat in ziua aceea cu tunet mare asupra Filistenilor si a adus groaza asupra lor, asa ca au fost infranti in fata lui Israel.
11. Iar Israelitii au iesit din Mitpa si au urmarit pe Filisteni si i-au batut pana sub Bet-Car.
12. Atunci a luat Samuel o piatra si a pus-o intre Mitpa si Sen si a numit-o Eben-Ezer, zicand: "Pana la locul acesta ne-a ajutat noua Domnul!"
13. Asa au fost infranti Filistenii si nu s-au mai apucat sa mai umble peste hotarele lui Israel. Mana Domnului a fost asupra Filistenilor in toate zilele lui Samuel.
14. Si au fost intoarse lui Israel toate cetatile pe care le luasera Filistenii de la Israel, de la Ecron pana la Gat, si tinuturile acestora le-a liberat Israel din mainile Filistenilor si a fost pace intre Israel si Amorei.
15. Astfel a fost Samuel judecator in Israel in toate zilele vietii sale.
16. El mergea din an in an si cerceta Betelul si Ghilgalul si Mitpa si judeca pe Israel in toate locurile acestea.
17. Apoi se intorcea la Rama, caci acolo era casa lui si acolo judeca el pe Israel. Si a ridicat acolo jertfelnic Domnului.

CAPITOLUL 8

Poporul cere un rege.

l. Iar daca a imbatranit Samuel, a pus pe fiii sai judecatori peste Israel.
2. Numele fiului sau celui mai mare era Ioil, iar numele fiului sau al doilea era Abia. Acestia erau judecatori in

Beer-Seba.
3. Dar fiii lui nu umblau pe caile sale, ci se abateau la lacomie, luau daruri si judecau stramb.
4. Atunci s-au adunat toti batranii lui Israel, au venit la Samuel, in Rama,
5. Si au zis catre el: "Tu ai imbatranit, iar fiii tai nu-ti urmeaza caile. De aceea pune peste noi un rege, ca sa ne judece acela, ca si la celelalte popoare!"
6. Cuvantul acesta insa n-a placut lui Samuel cand i-au zis: "Da-ne rege, ca sa ne judece!" si s-a rugat Samuel Domnului.
7. Si a zis Domnul catre Samuel: "Asculta glasul poporului in toate cate iti graieste; caci nu pe tine te-au lepadat, ci M-au lepadat pe Mine, ca sa nu mai domnesc Eu peste ei.
8. Cum s-au purtat ei cu Mine din ziua aceea, cand i-am scos din Egipt, pana astazi, parasindu-Ma si slujind la dumnezei straini, asa se poarta si cu tine.
9. Asculta deci glasul lor, dar sa le spui si sa le arati drepturile regelui, care va domni peste ei".
10. Si a spus Samuel toate cuvintele Domnului poporului care ii cerea rege
11. Si a zis: "Iata care vor fi drepturile regelui care va domni peste voi: pe fiii vostri ii va lua si-i va pune la carele sale si va face din ei calaretii sai si vor fugi pe langa carele lui.
12. Va pune din ei capetenii peste mii, capetenii peste sute, capetenii peste cincizeci; sa lucreze tarinile sale, sa-i secere painea sa, sa-i faca arme de razboi si unelte la carele lui.
13. Fetele voastre le va lua, ca sa faca miresme, sa gateasca mancare si sa coaca paine.
14. tarinile, viile si gradinile de maslini cele mai bune ale voastre le va lua si le va da slugilor sale.
15. Din semanaturile voastre si din viile voastre va lua zeciuiala si va da oamenilor sai si slugilor sale.
16. Din robii vostri, din roabele voastre, din cei mai buni feciori ai vostri si din asinii vostri va lua si-i va intrebuinta la treburile sale.
17. Din oile voastre va lua a zecea parte si chiar voi veti fi robii lui.
18. Veti suspina atunci sub regele vostru, pe care vi l-ati ales, si atunci nu va va raspunde Domnul".
19. Poporul insa nu s-a invoit sa asculte pe Samuel, ci a zis: "Nu, lasa sa fie rege peste noi,
20. Si vom fi si noi ca celelalte popoare, ne va judeca regele nostru, va merge inainte si va purta razboaiele noastre".
21. A ascultat deci Samuel toate cuvintele poporului si le-a spus Domnului;
22. Iar Domnul a zis catre Samuel: "Asculta glasul lor si pune-le rege!" Atunci a zis Samuel catre Israeliti: "Duceti-va fiecare in cetatea sa!"

CAPITOLUL 9
Saul la Samuel.

l. In vremea aceea era unul din fiii lui Veniamin, cu numele Chis, fiul lui Abiel, fiul lui Teror, fiul lui Becorat, fiul lui Afia, fiul unui veniaminean, om de isprava.
2. Acesta avea un fiu, cu numele Saul, tanar si frumos, incat nu mai era nimeni in Israel mai frumos ca el; acesta era de la umeri in sus mai inalt decat tot poporul.
3. O data s-au ratacit asinele lui Chis, tatal lui Saul, si a zis Chis catre Saul, fiul sau: "Ia cu tine pe unul din argati si, sculandu-te, du-te de cauta asinele!"
4. Si a suit acesta muntele lui Efraim si a strabatut tinutul Salisa, dar nu le-a gasit. Apoi a strabatut tinutul Saalim, si nici acolo nu le-a gasit. Apoi a strabatut si pamantul lui Veniamin si tot nu le-a gasit.
5. Iar cand au ajuns in tinutul Tuf, a zis Saul catre sluga sa care era cu el: "Haidem inapoi, ca nu cumva tatal meu, lasand asinele, sa inceapa a fi nelinistit de noi".
6. Sluga insa i-a zis: "Iata in cetatea aceasta este un om al lui Dumnezeu, om cinstit de toti si tot ce spune el se plineste. Sa mergem dar acolo; poate ne va arata si noua calea pe care sa apucam".
7. A zis Saul catre sluga sa: "Haidem sa mergem, dar ce sa ducem noi omului aceluia? Caci painea s-a ispravit din traistele noastre si daruri nu avem ca sa ducem omului lui Dumnezeu. Ce avem noi?"
8. Sluga a raspuns iarasi si a zis: "Iata am in mana un sfert de siclu de argint; il voi da omului lui Dumnezeu si el ne va arata calea".
9. Inainte vreme in Israel, cand mergea cineva sa intrebe pe Dumnezeu, zicea asa: "Hai la vazatorul!" Caci acela care astazi se numeste prooroc, inainte se numea vazator.
10. Si a zis Saul catre sluga sa: "Bine zici tu; hai sa mergem!" Si s-au dus in cetate, unde era omul lui Dumnezeu.

11. Dar cand se suiau ei la deal spre cetate, i-au intampinat niste fete care iesisera sa aduca apa si le-au zis acestora: "Aici este vazatorul?"
12. Iar acelea au raspuns si au zis: "Aici; iata-l inaintea ta; dar grabeste ca el astazi a venit in cetate, pentru ca astazi poporul axe jertfe pe deal.
13. Cand veti ajunge in cetate, il veti gasi pana nu se duce pe acel deal la pranz; caci poporul nu incepe sa manance pana nu vine el; pentru ca el le binecuvanteaza jertfa si dupa aceea incepe sa manance. Duceti-va dar, ca-l veti apuca inca acasa".
14. Si s-au dus ei in cetate. Dar cand au sosit in mijlocul cetatii, atunci iata si Samuel le iesi inainte, ca sa se duca pe deal.
15. Domnul insa cu o zi inainte de sosirea lui Saul, ii descoperise lui Samuel si-i zisese:
16. "Maine pe vremea asta voi trimite la tine pe un om din tinutul lui Veniamin si tu il vei unge carmuitor al poporului Meu Israel; acela va izbavi pe poporul Meu din mana Filistenilor, caci am cautat spre poporul Meu, deoarece strigatul lui a ajuns pana la Mine".
17. Deci, cand a vazut Samuel pe Saul, atunci Domnul i-a zis: "Iata omul despre care ti-am vorbit Eu. Acesta va carmui pe poporul Meu!"
18. Si s-a apropiat Saul de Samuel la poarta si l-a intrebat: "Spune-mi unde este casa vazatorului?
19. Iar Samuel a raspuns lui Saul si a zis: "Eu sunt vazatorul; mergi inaintea mea pe deal, ca aveti sa pranziti cu mine astazi, iar dimineata te voi lasa sa pleci; si tot ce ai pe inima, iti voi spune.
20. Iar de asinele care ti s-au ratacit acum trei zile nu purta grija, caci s-au gasit. Si cui sunt oare pastrate cele mai scumpe lucruri in Israel, daca nu tie si la toata casa tatalui tau?"
21. Atunci a raspuns Saul si a zis: "Nu sunt eu oare fiul lui Veniamin, una din cele mai mici din semintiile lui Israel? Si familia mea oare nu este cea mai mica din toate familiile semintiei lui Veniamin? De ce dar imi vorbesti tu mie acestea?"
22. Si a luat Samuel pe Saul si pe sluga lui si i-a dus in casa si le-a dat locul cel dintai intre oaspeti, care erau ca la treizeci de oameni.
23. Dupa aceea a zis Samuel catre bucatar: "Da-mi partea pe care ti-am dat-o si de care li-am zis: Pastreaz-o la tine!"
24. Si a luat bucatarul spata si cele ce erau cu ea si le-a pus inaintea lui Saul. Apoi a zis Samuel: "Iata aceasta este pastrata pentru tine; pune-ti-o dinainte si mananca, fiindca pentru vremea aceasta s-au pastrat acestea pentru tine, cand am adunat poporul!" Si a pranzit Saul cu Samuel in ziua aceea.
25. Apoi s-au coborat de pe deal in cetate si a stat de vorba Samuel cu Saul in foisorul de sus al casei, unde i s-a asternut lui Saul si a dormit.
26. Iar dimineata s-au sculat ei asa: la ivirea zorilor a strigat Samuel pe Saul din foisor si a zis: "Scoala si te voi petrece! Si s-a sculat Saul si au iesit amandoi din casa, el si Samuel.
27. Iar daca au ajuns ei la marginea cetatii, a zis Samuel catre Saul: "Spune-i slugii sa treaca inaintea noastra"; si a plecat acela inainte. Apoi a zis: "Tu insa opreste-te acum, ca am sa-ti descopar ceea ce a zis Dumnezeu".

CAPITOLUL 10

Saul uns rege.

1. Atunci, luand Samuel vasul cel cu untdelemn, a turnat pe capul lui Saul si l-a sarutat, zicand: "Iata Domnul te unge pe tine carmuitor al mostenirii Sale; vei domni peste poporul Domnului si-l vei izbavi din mana vrajmasilor celor dimprejurul lor. Iata care-ti va fi semnul ca Domnul te-a uns rege peste mostenirea Sa:
2. Cand vei pleca acum de la mine, vei intalni doi oameni aproape de mormantul Rahilei, in hotarele lui Veniamin, la Teltah si aceia iti vor spune: S-au gasit asinele dupa care ai umblat si le-ai cautat si iata tatal tau, uitand de asine, este nelinistit pentru voi, zicand: "Ce este cu fiul meu?"
3. Mergand apoi de acolo mai departe si ajungand la dumbrava Tabor, te vor intampina acolo trei oameni, care merg la Dumnezeu in Betel: unul duce trei iezi, altul duce trei paini, iar al treilea duce un burduf cu vin.
4. Aceia, dupa ce te vor saluta, iti vor da doua paini si tu le vei lua din mainile lor.
5. Dupa aceea vei ajunge la Ghibeea Elohim, unde se afla garda de paza a Filistenilor; acolo sunt capeteniile filistene. si cand vei intra in cetate, vei intalni o ceata de prooroci coborandu-se de pe inaltime, iar inaintea lor se canta din psaltire si din timpan si din fluier si din harpa, iar ei proorocesc.
6. Atunci va veni peste tine Duhul Domnului si vei prooroci si tu cu ei si te vei face alt om.

7. Dupa ce se vor adeveri cu tine aceste semne, atunci sa faci ce vei putea, caci Dumnezeu este cu tine.
8. Dar sa te duci inainte de mine in Ghilgal, unde am sa vin si eu la tine, ca sa aducem arderi de tot si jertfe de impacare. Sa astepti sapte zile, pana voi veni la tine si atunci am sa-ti spun ce ai sa faci".
9. Indata ce si-a intors spatele Saul, ca sa plece de la Samuel, ii dadu Dumnezeu alta inima si s-au implinit cu el toate acele semne in aceeasi zi.
10. Iar daca au ajuns ei la Ghibeea, iata i-a intampinat o ceata de prooroci si a venit peste el Duhul lui Dumnezeu si a proorocit si el in mijlocul lor.
11. Toti cei ce-l cunosteau de mai inainte, vazand ca prooroceste cu proorocii, vorbeau prin popor unul catre altul: "Ce s-a intamplat cu fiul lui Chis? Au doara si Saul este printre prooroci?"
12. Iar unul din cei ce erau acolo a raspuns si a zis: "Dar tatal acelora cine este oare?" De atunci a ramas zicatoarea: "Au doara si Saul este printre prooroci?"
13. Apoi a incetat el sa prooroceasca si s-a suit pe un deal.
14. Atunci a zis unchiul lui Saul catre acesta si catre sluga lui: "Unde ati fost voi?" si el a zis: "Am cautat asinele, dar, vazand ca nu le gasim, ne-am abatut pe la Samuel".
15. Si a zis unchiul lui Saul: "Spune-mi ce v-a spus Samuel?"
16. Iar Saul a zis catre unchiul sau: "Ne-a spus ca asinele s-au gasit". Iar ceea ce ii spusese Samuel de domnie, nu i-a descoperit.
17. Atunci a adunat Samuel poporul la Domnul, in Mitpa,
18. Si a zis catre fiii lui Israel: "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: "Eu am scos pe Israel din Egipt si v-am izbavit din mana Egiptenilor si din mana tuturor imparatiilor care va apasau.
19. Dar voi acum ati lepadat pe Domnul Dumnezeul vostru, Care va scapa din toate necazurile si nevoile voastre si ati zis catre El: "Pune rege peste noi!" Infatisati-va dar inaintea Domnului, dupa semintiile voastre si dupa familiile voastre!"
20. Si a poruncit Samuel tuturor semintiilor lui Israel sa se apropie si a fost aratata semintia lui Veniamin.
21. Apoi a poruncit sa se apropie familiile din semintia lui Veniamin si a iesit la sorti familia lui Matri; dupa aceea au fost adusi barbatii din familia lui Matri si a iesit la sorti Saul, fiul lui Chis si l-au cautat, dar nu l-au gasit.
22. Si au intrebat iarasi pe Domnul: "Va veni el oare aici?" Iar Domnul a zis: "Iata-l, se ascunde printre lucruri".
23. Atunci au alergat si l-au luat de acolo si el a stat in mijlocul poporului si poporul ii venea numai pana la umeri.
24. Si a zis Samuel catre tot poporul: "Vedeti pe cine a ales Domnul? Asemenea lui nu este in tot poporul". Atunci tot poporul a strigat si a zis: "Sa traiasca regele!"
25. Si a insirat Samuel poporului drepturile regelui, le-a scris in carte si le-a pus inaintea Domnului. Dupa aceea a dat drumul la tot poporul sa mearga fiecare la casa sa.
26. De asemenea s-a dus si Saul la casa sa, in Ghibeea, si s-au dus cu el si vitejii a caror inima o atinsese Dumnezeu.

27. Iar oamenii netrebnici ziceau: "Acesta oare ne va izbavi pe noi?" Si-l dispretuiau si nu i-au adus daruri. Dar el s-a facut ca nu-i aude.

CAPITOLUL 11

Saul biruie pe Amoniti.

l. S-a intamplat insa, dupa vreo luna, sa vina Nahas Amoniteanul si sa impresoare cetatea Iabes din Galaad. Atunci toti locuitorii din Iabes au zis catre Nahas: "Incheie legamant cu noi si noi iti vom sluji tie".
2. Dar Nahas Amoniteanul a zis catre ei: "Eu voi incheia cu voi legamant ca sa se scoata fiecaruia din voi ochiul drept si prin aceasta sa se arunce necinste asupra intregului Israel".
3. Atunci batranii din Iabes au zis catre el: "Da-ne vreme de sapte zile, ca sa trimitem imputerniciti in toate hotarele lui Israel si de nu ne va ajuta nimeni, vom iesi la tine".
4. Au mers deci tinerii la Ghibeea lui Saul si au spus vorbele acestea in auzul poporului si tot poporul a ridicat glas si a plans.
5. Dar iata ca a venit Saul de la camp, in urma boilor si a zis: "Ce are poporul de plange?" Si i s-au spus vorbele locuitorilor din Iabes.
6. Atunci s-a coborat Duhul lui Dumnezeu asupra lui Saul, cand a auzit el cuvintele acestea si s-a aprins strasnic mania lui.
7. Si a luat el o pereche de boi, i-a junghiat, i-a taiat bucati si a trimis in toate hotarele lui Israel prin imputernicitii

aceia, spunand ca asa se va face cu boii aceluia care nu va merge dupa Saul si Samuel. Atunci a cazut frica Domnului peste popor si au iesit toti ca un singur om.
8. si i-a cercetat Saul in Bezec si s-au gasit din fiii lui Israel trei sute de mii, iar din Iuda treizeci de mii de oameni.
9. Atunci s-a spus solilor veniti din Iabes: "Asa sa spuneti locuitorilor din Iabesul Galaadului: ;Maine, cand va incepe soarele sa incalzeasca, ajutorul va fi la voi". Au venit deci trimisii si au spus locuitorilor Iabesului si acestia s-au bucurat.
10. Apoi au zis locuitorii Iabesului catre Nahas: "Maine vom iesi la voi si veti face cu noi cum va va place".
11. A doua zi Saul imparti poporul in trei tabere. Si acestea au patruns dis-de-dimineata in tabara Amonitilor si i-a macelarit pana la sosirea arsitei zilei; iar cati au ramas s-au risipit de n-au ramas doi la un loc.
12. Atunci poporul a zis catre Samuel: "Cine a zis: Saul oare are sa domneasca peste noi? Dati-ne pe acesti nelegiuiti si-i vom omori!"
13. Saul insa a zis: "Astazi nu trebuie sa fie ucis nimeni, caci astazi Domnul a savarsit izbavirea in Israel".
14. Iar Samuel a zis catre popor: "Sa mergem la Ghilgal si sa incepem acolo noua domnie!"
15. Si s-a dus tot poporul la Ghilgal si au pus acolo pe Saul rege inaintea Domnului in Ghilgal si au adus acolo jertfe de impacare inaintea Domnului. Si s-a veselit foarte Saul acolo si toti Israelitii.

CAPITOLUL 12

Samuel inceteaza de a fi judecator.

1. A zis Samuel catre tot poporul: "Iata eu am ascultat glasul vostru in toate cate mi-ati grait si am pus rege peste voi.
2. Iata regele umbla inaintea voastra, iar eu am imbatranit si am incaruntit; fiii mei sunt cu voi si eu am umblat inaintea voastra din tineretile mele pana acum.
3. Iata-ma, marturisiti asupra mea inaintea Domnului si a unsului Lui, de am luat cuiva boul, de am luat cuiva asinul, de am asuprit pe cineva si de am apasat pe cineva; de am luat de la cineva mita si am inchis ochii la judecata lui, va voi despagubi".
4. Si au raspuns toti: "Tu nu ne-ai nedreptatit, nici nu ne-ai asuprit, nici nu ai luat nimic de la nimeni".
5. Atunci el a zis: "Martor ne este Domnul si martor este unsul Lui in ziua aceasta, ca voi n-ati gasit nimic asupra mea!" Iar ei au zis: "Martor!"
6. Apoi a zis Samuel catre popor: "Martor este Domnul, Cel ce a pus pe Moise si pe Aaron si Care a scos pe parintii vostri din tara Egiptului.
7. Acum insa veniti, ca eu am sa ma judec cu voi inaintea Domnului pentru toate binefacerile pe care le-a facut El voua si parintilor vostri.
8. Cand a venit Iacov in Egipt si parintii vostri au strigat catre Domnul, atunci Domnul a trimis pe Moise si pe Aaron si au scos ei pe parintii vostri din Egipt si i-au stramutat in locul acesta.
9. Dar ei au uitat pe Domnul Dumnezeul lor si El i-a dat in mainile lui Sisera, capetenia ostirilor Hatorului, in mainile Filistenilor si in mainile regelui Moabului, care s-au razboit impotriva lor.
10. Insa cand au strigat ei catre Domnul si au zis: "Am pacatuit, parasind pe Domnul si apucandu-ne sa slujim baalilor si astartelor; acum insa izbaveste-ne din mainile vrajmasilor, si-ti vom sluji tie",
11. Atunci a trimis Domnul pe Ierubaal, pe Barac, pe Ieftae si pe Samuel si v-a izbavit din mainile vrajmasilor vostri celor din jurul vostru si ati trait in pace.
12. Iar cand ati vazut ca Nahas, regele Amonitilor, vine impotriva voastra, ati zis catre mine: "Nu, ci sa domneasca peste noi un rege!", desi peste voi imparatea Domnul Dumnezeul vostru.
13. Asadar iata regele pe care l-ati cerut; iata Domnul a pus peste voi rege.
14. De va veti teme de Domnul, de-I veti sluji Lui si de veti asculta glasul Lui, de nu va veti impotrivi poruncilor Domnului si de veti umbla si voi si regele care domneste peste voi in urma Domnului Dumnezeului vostru, atunci mana Domnului nu va fi impotriva voastra.
15. Iar de nu veti asculta glasul Domnului, ci va veti impotrivi poruncilor Lui, atunci mina Domnului va fi impotriva voastra, cum a fost impotriva parintilor vostri.
16. Acum sculati-va si priviti la lucrul cel mare pe care-l va face Domnul inaintea ochilor vostri:
17. Nu e acum oare secerisul graului? Dar eu voi striga catre Domnul si El va trimite trasnet si ploaie si veti afla si veti vedea cat de mare este pacatul pe care l-ati facut voi inaintea ochilor Domnului, cand ati cerut rege".

18. Si a strigat Samuel catre Domnul si a trimis Domnul tunete si ploaie in ziua aceea; si teama de Domnul si de Samuel cuprins tot poporul.
19. Si a zis tot poporul catre Samuel: "Roaga-te pentru robii tai inaintea Domnului Dumnezeului tau, ca sa nu murim; caci la toate celelalte pacate ale noastre am mai adaugat un pacat, cand am cerut rege".
20. Iar Samuel a raspuns poporului: "Nu va temeti. Pacatul acesta este facut de voi, dar voi sa nu va departati de Domnul, ci sa-I slujiti Lui cu toata inima.
21. Sa nu apucati dupa dumnezeii cei de nimic, care nu aduc folos, nici nu izbavesc, pentru ca sunt nimic.
22. Domnul insa nu va lasa pe poporul Sau pentru numele Sau cel mare, caci Domnul a binevoit sa va aleaga pe voi ca popor al Sau.
23. Si eu de asemenea nu-mi voi ingadui sa fac inaintea Domnului pacatul de a inceta sa ma rog pentru voi si va voi povatui pe cai bune si drepte. Decat numai sa va temeti de Domnul si sa-I slujiti Lui cu adevarat, din toata inima voastra,
24. Caci vedeti ce lucruri minunate a facut El cu voi.
25. Iar de veti face rau, atunci veti pieri si voi si regele vostru".

CAPITOLUL 13

Greseala lui Saul.

1. Se implinise un an de cand fusese facut Saul rege si acum domnea in al doilea an peste Israel, cand si-a ales el trei mii de Israeliti:
2. Doua mii erau cu Saul la Micmas si pe Muntele Betelului si o mie era cu Ionatan in Ghibeea lui Veniamin; iar celalalt popor era lasat de el pe la casele lor.
3. Si a sfaramat Ionatan tabara de paza a Filistenilor, care era in Gheba. Si au auzit de aceasta Filistenii, iar Saul a sunat din trambita in toata tara, strigand: "Sa auda Evreii!"
4. Si dupa ce a auzit tot Israelul ca Saul a sfaramat tabara de paza a Filistenilor si ca Filistenii au urat pe Israeliti, s-a adunat poporul la Saul in Ghilgal.
5. Filistenii s-au adunat si ei, ca sa se razboiasca impotriva Israelitilor: treizeci de mii de care, sase mii de calareti si popor mult ca nisipul de pe malul marii; si au venit si si-au pus tabara in Micmas, in partea de rasarit a Bet-Avenului.
6. Iar Israelitii, vazandu-se in primejdie, pentru ca poporul era stramtorat, s-au ascuns prin pesteri, prin stufisuri, printre stanci, prin turnuri si prin santuri;
7. Ba unii din Israeliti au trecut peste Iordan in pamantul lui Gad si al Galaadului. Saul insa se afla inca tot in Galaad si tot poporul care era cu el era cuprins de frica.
8. Acolo a asteptat el opt zile, pana la vremea hotarata de Samuel; dar Samuel nu mai venea la Ghilgal. Acum poporul incepuse sa fuga de la el.
9. De aceea a zis Saul: "Aduceti-mi cele pentru jertfa de curatire". Si a adus ardere de tot.
10. Dar nu apucase el bine sa aduca ardere de tot, si iata veni si Samuel. Saul iesi inaintea lui ca sa-l intampine si sa-i ureze de bine.
11. Samuel insa i-a zis: "Ce ai facut?" Si i-a raspuns Saul: "Am vazut ca poporul se imprastie si fuge de la mine si tu nu ai venit la vremea hotarata, iar Filistenii s-au adunat la Micmas.
12. Atunci am socotit ca au sa navaleasca Filistenii asupra mea in Ghilgal si eu n-am intrebat inca pe Domnul; de aceea m-am hotarat sa aduc ardere de tot".
13. Iar Samuel i-a zis: "Rau ai facut, ca nu ai implinit porunca Domnului Dumnezeului tau care ti s-a dat, caci acum ar fi intarit Domnul domnia ta peste Israel de-a pururi.
14. Acum insa nu va dura domnia ta; Domnul Isi va gasi un barbat dupa inima Sa si-i va porunci Domnul sa fie conducatorul poporului Sau, deoarece tu nu ai implinit ceea ce ti s-a poruncit de la Domnul".
15. Apoi s-a sculat Samuel si s-a dus din Ghilgal in Ghibeea lui Veniamin; iar oamenii care au ramas s-au dus cu Saul in intampinarea taberei vrajmasului, care a navalit asupra lor cand mergeau ei de la Ghilgal la Ghibeea lui Veniamin. Si a numarat Saul oamenii care erau cu el si s-au gasit pana la sase sute de barbati.
16. Apoi Saul cu fiul sau Ionatan si cu oamenii care erau cu dansii au sezut in Ghibeea si au plans; iar Filistenii stateau in tabara la Micmas.
17. Si au iesit din tabara Filistenilor trei cete sa pustiiasca tara: una a plecat pe drumul spre Ofra din tinutul Sual;
18. A doua ceata a plecat pe drumul Bethoronului, iar a treia s-a indreptat pe calea ce duce spre hotar, in fala vaii

Teboim, spre pustie.
19. Fierar nu era in toata Iara lui Israel, caci Filistenii se temeau ca nu cumva Israelitii sa-si faca sabii si sulite.
20. Trebuia deci sa se duca toti Israelitii la Filisteni ca sa-si ascuta fiarele plugurilor si sapelor lor, topoarele si securile lor,
21. Cand se facea vreo stirbitura la ascutisul fiarelor de plug, al sapelor, al topoarelor si securilor lor, sau cand trebuia sa indrepte vreun corn de furca.
22. De aceea in timpul razboiului de la Micmas, tot poporul care era cu Saul si Ionatan nu avea nici sabii, nici sulite; numai Saul si Ionatan, fiul sau, aveau.
23. Si a venit ceata intai de Filisteni si s-a asezat la trecatoarea Micmas.

CAPITOLUL 14
Vitejia lui Ionatan.

l. Intr-o zi Ionatan, fiul lui Saul, a zis catre tanarul care purta armele sale: "Hai sa trecem la ceata Filistenilor, care e dincolo", iar tatalui sau nu i-a spus de aceasta.
2. Saul insa se afla la marginea Ghibeii, sub rodiul cel din Migron; cu el era o ceata ca de sase sute de oameni.
3. Si Ahia, fiul lui Ahituv, fratele lui Icabod, fiul lui Finees, feciorul lui Eli, preotul Domnului din Silo, purta efodul. Poporul insa nu stia ca Ionatan plecase.
4. Stramtoarea prin care cauta Ionatan sa se strecoare spre ceata Filistenilor trecea printre niste stanci ascutite; numele uneia era Botet si numele alteia era Sene;
5. O stanca se ridica la miazanoapte, spre Micmas; cealalta la miazazi, spre Ghibeea.
6. Atunci a zis Ionatan catre tanarul care purta armele sale: "Hai sa trecem la acesti netaiati imprejur; poate ne va ajuta Domnul, caci pentru Domnul nu e greu sa izbaveasca si prin putini, ca si prin multi".
7. Cel ce purta armele a raspuns: "Fa tot ce-ti spune inima; mergi unde vrei si iata eu sunt cu tine".
8. Iar Ionatan a zis: "Bine, atunci hai la acei oameni si sa ne aratam catre ei.
9. Daca ei ne vor zice: Stati pana vom veni la voi, vom ramane pe loc si nu ne vom sui la ei;
10. Iar de ne vor zice: Suiti-va la noi, atunci ne vom sui, caci Domnul i-a dat in mainile noastre si acesta va fi semnul pentru noi".
11. Cand au aparut ei amandoi in vazul cetei Filistenilor, atunci Filistenii au zis: "Iata Evreii ies din pesterile in care s-au ascuns".
12. Apoi oamenii din ceata Filistenilor au strigat catre Ionatan si catre cel ce-i purta armele sale si a zis: "Suiti-va la noi, ca avem sa va spunem ceva". Atunci Ionatan a zis catre purtatorul lui de arme: "Vino dupa mine, ca Domnul i-a dat in mainile lui Israel".
13. Si a inceput Ionatan sa se urce, catarandu-se cu mainile si cu picioarele, si cel ce-i purta armele se catara dupa el. Si au cazut Filistenii inaintea lui, iar cel ce purta armele in urma lui le da cele din urma lovituri.
14. Si au cazut in acest atac dintai, savarsit de Ionatan si de purtatorul lui de arme ca la douazeci de oameni, pe o bucata de loc cat o jumatate de pogon, atat cat pot sa are doi boi intr-o zi.
15. Atunci s-a facut invalmaseala in tabara din camp si in tot poporul; randurile dinainte ce pustiau tara s-au umplut de frica si nu voiau sa se lupte; toata tara s-a cutremurat si i-a cuprins frica mare de la Domnul.
16. Atunci strajile lui Saul din Ghibeea lui Veniamin au vazut ca multimea se imprastie si fuge incolo si incoace.
17. Saul a zis catre oamenii care erau cu el: "Cautati si vedeti care din ai nostri a plecat". Si au cautat si iata nu erau Ionatan si purtatorul lui de arme.
18. A zis Saul catre Ahia: "Adu chivotul lui Dumnezeu", caci chivotul lui Dumnezeu in vremea aceea era cu fiii lui Israel.
19. Si pe cand graia inca Saul cu preotul, tulburarea din tabara Filistenilor se latea si crestea din ce in ce mai mult. Atunci Saul a zis catre preot: "Incruciseaza-ti mainile!"
20. Si a strigat Saul si tot poporul care era cu el si au venit la locul luptei si iata acolo sabia fiecaruia era ridicata asupra aproapelui sau si tulburarea era foarte mare.
21. Atunci si Evreii, care mai dinainte erau la Filisteni si care umblau pretutindeni in tabara lor, s-au unit cu Israelitii cei ce erau cu Saul si Ionatan;
22. Si toti Israelitii care se ascunsesera in muntele lui Efraim, auzind ca Filistenii au fugit, s-au unit de asemenea cu ai lor la lupta.
23. Si a izbavit Domnul in ziua aceea pe Israel; lupta se intinsese insa pana la Bet-Aven. Si tot poporul care era cu

Saul era ca la zece mii de barbati; si se da razboi in toate cetatile din muntele lui Efraim.
24. In ziua aceea s-au obosit oamenii din Israel. Iar Saul a pus poporul sa jure, zicand: "Blestemat tot cel ce va manca pana seara, pana cand eu imi voi razbuna pe vrajmasii mei". De aceea nimeni din popor n-a gustat hrana,
25. Ci s-a dus tot poporul in padure, si acolo intr-o poiana era miere.
26. Si a intrat poporul in padure si a zis: "Iata curge miere". Dar nimeni nu si-a dus mana spre gura sa, caci poporul se temea de blestem.
27. Ionatan insa nu auzise de juramantul pe care-l pusese tatal sau pe popor; si, intinzand varful toiagului ce-l avea in mana, l-a muiat intr-un fagure de miere si, intorcandu-l cu mana spre gura sa, i s-au luminat ochii.
28. Atunci unul din popor i-a spus: "Tatal tau a pus juramant asupra poporului, zicand: Blestemat sa fie cel ce va gusta astazi hrana, si de aceea poporul e istovit".
29. Dar Ionatan a zis: "Tatal meu a tulburat tara. Iata mie mi s-au luminat ochii cand am gustat putin din aceasta miere.
30. De ar fi mancat astazi poporul din prazile ce s-au gasit la vrajmasii lor, oare n-ar fi fost mai mare infrangerea Filistenilor?"
31. In ziua aceea au batut pe Filisteni de la Micmas pana la Aialon, dar poporul se istovise peste masura.
32. Si s-a aruncat poporul asupra prazilor si a luat oi si boi si vitei si au junghiat pe pamant si au mancat oamenii carne cu sange.
33. Si i s-a vestit lui Saul, zicandu-i-se: "Iata poporul a gresit inaintea Domnului, mancand carne cu sange". Atunci Saul a zis: "Voi ati gresit. Pravaliti acum aici spre mine o piatra mare".
34. Apoi a zis Saul: "Treceti prin popor si ziceti-i: "Sa-si aduca fiecare la mine boul sau si oaia si sa injunghiati aici si sa mancati, si sa nu gresiti inaintea Domnului mancand carne cu sange". Si toti din popor si-au adus cu mana sa fiecare boul sau, noaptea, si l-au junghiat acolo.
35. Si a zidit Saul jertfelnic Domnului; acesta a fost cel dintai jertfelnic facut de el Domnului.
36. Atunci a zis Saul: "Hai dupa Filisteni noaptea aceasta si sa-i pradam pana dimineata si sa nu lasam din ei nici un om". Iar ei au zis: "Fa tot ce este bine in ochii tai". Preotul insa a zis: "Sa ne apropiem aici de Dumnezeu!"
37. Si a intrebat Saul pe Dumnezeu: "Sa merg eu oare dupa Filisteni? Ii vei da, oare, pe ei in mainile lui Israel?" Dar El nu i-a raspuns in ziua aceea.
38. Atunci Saul a zis: "Sa vina aici toate capeteniile poporului si voi cauta sa aflu asupra cui este pacatul acum.
39. Ca viu este Domnul, Cel ce a izbavit pe Israel, ca de va fi chiar asupra lui Ionatan, fiul meu, apoi si el va muri. Dar nimeni din tot poporul nu i-a raspuns.
40. Si a zis Saul catre toti Israelitii: "Stati voi de o parte iar eu si Ionatan, fiul meu, vom sta de alta parte". Si a raspuns poporul lui Saul: "Fa ce este bine in ochii tai!" Apoi Saul a zis: "Doamne, Dumnezeul lui Israel, pentru ce n-ai raspuns Tu acum robului Tau? Daca vina este asupra mea sau asupra fiului meu Ionatan, Domnul Dumnezeul lui Israel, fa sa iasa Urim, daca vina este asupra poporului Tau Israel, fa sa iasa Tumim.
41. Si sortul a cazut pe Saul si pe Ionatan, iar poporul a iesit drept.
42. Atunci Saul a zis: "Aruncati sorti asupra mea si asupra lui Ionatan, fiul meu, si pe cine-l va arata Domnul, acela sa moara". Poporul insa a zis: "Sa nu fie asa!" Dar Saul a staruit in hotararea sa, si au aruncat sorti asupra sa si a lui Ionatan, fiul lui, si a cazut sortul pe Ionatan.
43. Atunci Saul a zis catre Ionatan: "Spune-mi ce ai facut?" Iar Ionatan i-a raspuns si a zis: "Doar am gustat putina miere cu varful toiagului pe care il aveam in mana si iata trebuie sa mor".
44. Iar Saul a zis: "Asa si asa sa-mi faca mie Dumnezeu si inca si mai mult sa-mi faca, daca nu vei muri astazi, Ionatane!"
45. Dar poporul a zis catre Saul: "Sa moara oare Ionatan care a adus o izbavire asa de minunata poporului! Sa nu fie aceasta! Viu este Domnul, nici un par din capul lui nu va cadea, pentru ca el cu Dumnezeu a lucrat astazi!" Si a izbavit poporul pe Ionatan si el n-a murit.
46. Si s-a intors Saul de la urmarirea Filistenilor, iar Filistenii s-au dus la locul lor.
47. Astfel si-a intarit Saul domnia sa peste Israel si s-a luptat cu toti vrajmasii de primprejur: cu Moab si Amonitii, cu Edom, cu regii din Toba si cu Filistenii si pretutindeni, impotriva oricui a mers, a avut izbanda.
48. Si si-a randuit oaste, a batut pe Amalec si a izbavit pe Israel din mainile jefuitorilor sai.
49. Fiii lui Saul erau: Ionatan, Iesui si Melchisua; iar numele celor doua fiice ale sale erau: Merob, numele celei mai mari, si Micol, numele celei mai mici.
50. Iar numele femeii lui Saul era Ahinoam, fiica lui Ahimaat, iar numele capeteniei ostirii lui era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.

51. Chis era tatal lui Saul, Ner era tatal lui Abner, fiul lui Abiel.
52. In tot timpul domniei lui Saul s-au dus razboaie crancene cu Filistenii. Cand Saul vedea vreun om voinic si razboinic, il lua la el.

CAPITOLUL 15

Saul osandit.

1. In vremea aceea a zis Samuel catre Saul: "Domnul m-a trimis sa te ung rege peste poporul Lui, peste Israel; acum asculta glasul Domnului.
2. Asa zice Domnul Savaot: Adusu-Mi-am aminte de cele ce a facut Amalec lui Israel, cum i s-a impotrivit in cale, cand venea din Egipt.
3. Mergi acum si bate pe Amalec si pe Ierim si nimiceste toate ale lui. Sa nu iei pentru tine nimic de la ei, ci nimiceste si da blestemului toate cate are. Sa nu-i cruti, ci sa dai mortii de la barbat pana la femeie, de la tanar pana la pruncul de san, de la bou pana la oaie, de la camila pana la asin".
4. Atunci a adunat Saul poporul si l-a numarat in Telaim si s-au aflat doua sute de mii Israeliti pedestri si zece mii din semintia lui Iuda.
5. Si a mers Saul pana la cetatea lui Amalec si a pus oameni la panda in vale.
6. Apoi Saul a zis catre Chenei: "Mergeti de va despartiti si iesiti din mijlocul lui Amalec, ca sa nu va pierd impreuna cu el, caci ati aratat bunavointa catre toti Israelitii, cand veneau ei din Egipt". Si Cheneii s-au despartit de Amalec.

7. Atunci a lovit Saul pe Amalec si l-a batut de la Havila pana la Sur, care este in fata Egiptului; iar pe Agag, regele lui Amalec, l-a prins " iu si pe popor l-a ucis tot cu sabia si a ucis si pe Ierim.
8. Dar Saul si poporul au crutat pe Agag, pe cele mai bune din oi si din vitele cornute, mieii ingrasati si tot ce era bun si n-a vrut sa le piarda;
9. Iar toate lucrurile neinsemnate si rele le-au pierdut.
10. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Samuel astfel: "Imi pare rau ca am pus pe Saul rege, caci el s-a abatut de la Mine si cuvantul Meu nu l-a implinit".
11. Si s-a intristat Samuel si a strigat catre Domnul toata noaptea.
12. Iar a doua zi dis-de-dimineata, sculandu-se, a iesit in intampinarea lui Saul. si i s-a spus lui Samuel ca Saul a fost pe Carmel si si-a ridicat acolo semn de aducere aminte, iar de acolo s-a intors si s-a coborat la Ghilgal.
13. Iar dupa ce a ajuns Samuel la Saul, Saul i-a spus: "Iata am implinit cuvantul tau!"
14. Samuel a zis: "Dar ce este acest behait de oi ce-mi ajunge la urechi si acel muget de boi pe care-l aud?"
15. Iar Saul a raspuns: "Le-am adus de la Amalec, de vreme ce poporul a crutat pe cele mai bune din oi si din vitele mari, ca sa fie aduse jertfa Domnului Dumnezeului tau. Iar pe celelalte le-a nimicit".
16. Samuel a zis catre Saul: "Ingaduie-mi sa-ti spun ce mi-a spus Domnul asta-noapte". Iar Saul a zis: "Spune!"
17. Si a zis Samuel: "Cand erai tu mic in ochii tai, n-ai ajuns tu oare capetenia semintiilor lui Israel si Domnul te-a uns rege peste Israel?
18. Apoi te-a trimis Domnul la drum, zicand: Mergi si da junghierii pe Amalecitii cei necredinciosi si lupta impotriva lor pana ii vei starpi.
19. Pentru ce n-ai ascultat glasul Domnului, si te-ai aruncat asupra prazii si ai facut rau in ochii Domnului?"
20. Iar Saul a zis catre Samuel: "Eu am ascultat glasul Domnului si am plecat la drum incotro m-a trimis Domnul si am adus pe Agag, regele amalecit, iar pe Amalec l-am pierdut;
21. Poporul insa a luat din prazi, din oi si din vite, a luat cele mai bune din cele afierosite ca sa le aduca jertfa Domnului Dumnezeului tau in Ghilgal".
22. A raspuns Samuel: "Au doara arderile de tot si jertfele sunt tot asa de placute Domnului, ca si ascultarea glasului Domnului? Ascultarea este mai buna decat jertfa si supunerea mai buna decat grasimea berbecilor.
23. Caci nesupunerea este un pacat la fel cu vrajitoria si impotrivirea este la fel cu inchinarea la idoli. Pentru ca ai lepadat cuvantul Domnului, si El te-a lepadat, ca sa nu mai fii rege peste Israel".
24. Atunci Saul a zis catre Samuel: "Am pacatuit, calcand porunca Domnului si cuvantul tau; dar m-am temut de popor si am ascultat glasul lui.
25. Ridica dar pacatul de pe mine si intoarce-te cu mine, ca sa ma inchin Domnului Dumnezeului tau".
26. Iar Samuel a raspuns lui Saul: "Nu ma voi intoarce cu tine, pentru ca ai lepadat cuvantul Domnului si Domnul te-a lepadat pe tine, ca sa nu mai fii rege peste Israel".

27. Apoi Samuel s-a intors sa plece. Dar Saul s-a apropiat de poala hainei lui si a rupt-o.
28. Atunci Samuel a zis: "Astazi a rupt Domnul regatul lui Israel de la tine si l-a dat altuia care este mai bun decat tine,
29. Si nu va spune neadevar Cel ce este taria lui Israel si nu Se va cai, caci El nu este om ca sa Se caiasca".
30. Zis-a Saul: "Am gresit; dar da-mi acum cinste inaintea batranilor poporului meu si inaintea lui Israel si te intoarce cu mine si eu ma voi inchina Domnului Dumnezeului tau".
31. Si s-a intors Samuel dupa Saul si s-a inchinat Saul Domnului.
32. Apoi Samuel a zis: "Adu la mine pe Agag, regele amalecit"; si s-a apropiat de el Agag, tremurand, si a zis: "De buna seama amaraciunea mortii a trecut".
33. Samuel insa i-a raspuns: "Precum sabia ta a lipsit pe mame de copiii lor, asa si mama ta sa fie intre femei lipsita de fiu". Si a taiat Samuel pe Agag inaintea Domnului in Ghilgal.
34. Apoi s-a dus Samuel la Rama, iar Saul s-a dus la casa sa in Ghibeea lui Saul. si nu s-a mai vazut Samuel cu Saul pana in ziua mortii sale. Dar s-a intristat Samuel pentru Saul, ca se caise Domnul pentru ca-l facuse rege peste Israel.

CAPITOLUL 16

David uns rege.

1. Domnul a zis catre Samuel: "Pana cand te vei tangui tu pentru Saul, pe care l-am lepadat, ca sa nu mai fie rege peste Israel? Umple cornul tau cu mir si du-te, ca te trimit la Iesei Betleemitul, caci dintre fiii lui Mi-am ales rege".
2. Samuel a zis: "Cum sa ma duc? Va auzi Saul si ma va ucide". Iar Domnul a zis: "Ia cu tine o junca din cireada si zi: Am venit sa aduc jertfa Domnului.
3. Si cheama pe Iesei si pe fiii lui la jertfa, si Eu iti voi arata ce sa faci si-Mi vei unge pe acela pe care iti voi spune Eu".
4. Si a facut Samuel asa, cum i-a spus Domnul. Si cand a sosit el la Betleem, batranii poporului, tremurand, i-au iesit in intampinare si au zis: "Cu pace este venirea ta, vazatorule?"
5. Iar el a raspuns: "Cu pace. Am venit sa aduc jertfa Domnului; sfintiti-va si veniti cu mine sa aducem jertfa!" Si a sfintit pe Iesei si pe fiii lui si i-a chemat la jertfa.
6. Iar dupa ce au venit ei, vazand el pe Eliab, a zis: "De buna seama, acesta este inaintea Domnului unsul Lui".
7. Dar Domnul a zis catre Samuel: "Nu te uita la infatisarea lui si la inaltimea staturii lui; Eu nu Ma uit ca omul; caci omul se uita la fata, iar Domnul se uita la inima".
8. Apoi a chemat Iesei pe Aminadab si l-a dus la Samuel, iar Samuel a zis: "Nici pe acesta nu l-a ales Domnul".
9. Dupa aceea a adus Iesei pe Sama, si Samuel a zis: "Nici pe acesta nu l-a ales Domnul".
10. Si asa a adus Iesei pe sapte din fiii sai, dar Samuel a zis catre Iesei: "Pe nici unul din acestia nu l-a ales Domnul!"
11. Dupa aceea a zis Samuel catre Iesei: "Oare toti fiii tai sunt aici?" Iar Iesei a raspuns: "Mai am unul mai mic. Acela paste oile". A zis Samuel: "Trimite sa-l aduca, pentru ca nu vom sedea sa pranzim pana nu vine acela".
12. Si a trimis Iesei si l-au adus. Acela era balan, cu ochi frumosi si placut la fata. Atunci Domnul a zis: "Scoala de-l unge, caci acesta este!"
13. Si a luat Samuel cornul cu mir si l-a uns in mijlocul fratilor lui, si a odihnit Duhul Domnului asupra lui David din ziua aceea si dupa aceea. Iar Samuel s-a sculat si a plecat la Rama.
14. Atunci s-a departat de la Saul Duhul Domnului si-l tulbura un duh rau, trimis de Domnul.
15. Si au zis slugile lui Saul: "Iata un duh rau trimis de Domnul te tulbura.
16. Sa porunceasca dar domnul nostru slugilor sale care sunt inaintea ta si sa caute un om iscusit la cantarea din harpa, si cand va veni asupra ta duhul cel rau trimis de la Dumnezeu, atunci acela, cantand cu mana sa, te va linisti".
17. Si a raspuns Saul slugilor sale: "Cautati-mi un om care canta bine si mi-l aduceti".
18. Atunci unul din slujitorii lui a zis: "Iata eu am vazut la Iesei Betleemitul un fiu care stie sa cante, om voinic si razboinic, priceput la vorba si barbat chipes si Domnul este cu el".
19. A trimis deci Saul vestitori la Iesei si i-a spus: "Trimite la mine pe David, fiul tau cel de la turma".
20. Si a luat Iesei un asin incarcat cu paine si un burduf cu vin si un ied si le-a trimis cu David, fiul sau, la Saul.
21. Si a venit David la Saul, s-a infatisat inaintea lui si a placut acestuia foarte mult si l-a facut purtatorul sau de arme.

22. Dupa aceea a trimis Saul sa i se spuna lui Iesei: "Lasa pe David sa slujeasca la mine, ca a aflat el bunavointa in ochii mei! "
23. Iar cand duhul cel trimis de Dumnezeu era peste Saul, David, luand harpa, canta si lui Saul ii era mai usor si mai bine si duhul cel rau se departa de el.

CAPITOLUL 17
David si Goliat.

1. In vremea aceea Filistenii si-au strans ostile pentru razboi si au tabarat la Soco cel din Iuda si si-au asezat tabara intre Soco si Azeca, la Efes-Damim.
2. Iar Saul cu Israelitii s-au adunat si si-au asezat tabara la Valea Stejarului si s-au pregatit de lupta cu Filistenii.
3. Filistenii stateau pe munte de o parte si Israelitii stateau pe munte de alta parte, iar la mijloc era valea.
4. Atunci a iesit din tabara Filistenilor un luptator cu numele Goliat, din Gat. Acesta era la statura de sase coti si o palma.
5. Pe cap avea coif de arama si era imbracat cu platosa in solzi; greutatea platosei lui cantarea cinci mii de sicli de arama;
6. In picioare avea cizme cu tureci de arama si la umar purta un scut de arama.
7. Coada sulitei lui era ca sulul de la razboaiele de tesut, iar fierul sulitei era de sase sute sicli de fier, si inaintea lui mergea purtatorul lui de arme.
8. Si a inceput acesta sa strige catre cetele lui Israel si sa le zica: "De ce ati iesit voi sa va razboiti? Nu sunt eu oare filistean, iar voi robii lui Saul? Alegeti dintre voi un om sa se coboare la mine!
9. De se va putea acela lupta cu mine si ma va ucide, atunci noi sa fim robii vostri; iar de-l voi birui eu si-l voi ucide, atunci voi sa firi robii nostri si sa ne slujiti noua".
10. Si a mai zis filisteanul: "Astazi voi rusina tabara lui Israel. Dati-ne un om si ne vom lupta in doi".
11. Si a auzit Saul si toti Israelitii cuvintele acestea ale filisteanului si s-au speriat si s-au temut foarte tare.
12. David era feciorul unui efraimit din Betleemul lui Iuda, anume Iesei, care avea opt feciori. Acest om in zilele lui Saul ajunsese la batranete si era cel mai batran intre ceilalti oameni.
13. Cei trei feciori mai mari ai lui Iesei plecasera cu Saul la razboi. Numele acestor feciori mai mari ai lui, care se dusera la razboi, erau: cel mai mare Eliab, al doilea dupa el Aminadab si al treilea Sama.
14. David insa era cel mai mic. Cand cei trei mai mari plecasera cu Saul,
15. David se intorsese de la Saul, ca sa pasca oile tatalui sau in Betleem.
16. Filisteanul acela insa iesea dimineata si seara si s-a aratat patruzeci de zile.
17. Atunci a zis Iesei catre David, fiul sau: "Ia pentru fratii tai o efa de graunte uscate si aceste zece paini si du-le cat mai degraba in tabara la fratii tai;
18. Iar acesti zece casi du-i capeteniei celei peste mia lor; cerceteaza de sanatatea lor si afla ce nevoi au".
19. Atunci Saul si ei si toti Israelitii se aflau in Valea Stejarului si se pregateau de lupta cu Filistenii.
20. S-a sculat deci David dis-de-dimineata si, incredintand oile unui pastor, a luat sacul si a plecat, cum ii zisese Iesei, si a ajuns in tabara cand ostirea era asezata in linie de bataie si se gatea cu strigate de razboi.
21. Si si-au asezat Israelitii si Filistenii randurile unii in fata altora.
22. Iar David, lasandu-si lucrurile unei straji din tabara, a alergat intre randuri si, ajungand, a intrebat pe fratii sai de sanatate.
23. Si iata, pe cand vorbea el cu ei, luptatorul cu numele de Goliat, filistean din Gat, a iesit din randurile Filistenilor si a spus aceste cuvinte, si David le-a auzit.
24. Toti Israelitii, vazand pe omul acela, fugeau de el, temandu-se foarte tare;
25. Si ziceau Israelitii: "Vedeti pe omul acesta care a iesit inainte? Iese ca sa infrunte pe Israel. De l-ar ucide cineva, regele ar rasplati pe acela cu mari bogatii si ar da pe fiica sa dupa el, iar casa tatalui aceluia ar ajunge libera in Israel".
26. David a zis catre oamenii care stateau cu el: "Ce se va face aceluia care va ucide pe acest filistean si va sterge ocara de pe Israel? Caci cine este acest filistean netaiat imprejur, de batjocoreste asa ostirea Dumnezeului celui viu?"
27. Si i-a spus multimea aceleasi cuvinte, zicand: "Iata ce se va face omului aceluia care-l va ucide".
28. Si auzind Eliab, fratele cel mai mare al lui David, ce vorbea acesta cu oamenii, s-a maniat Eliab pe David si a zis: "Pentru ce ai venit aici si cu cine ai lasat acele putine oi in pustiu? Eu cunosc mandria ta si inima ta cea rea. Ai venit

sa privesti la lupta".
29. Iar David a zis: "Dar ce am facut eu? Au nu sunt acestea numai niste vorbe?"
30. Si s-a intors de la el catre altul si a spus aceleasi vorbe, iar multimea i-a raspuns ca si mai inainte.
31. Auzindu-se cuvintele pe care le graise David, s-au spus lui Saul si acesta l-a chemat.
32. Atunci David a zis catre Saul: "Sa nu se imputineze nimeni cu duhul din pricina lui; robul tau se va duce si se va bate cu acest filistean!"
33. A zis Saul catre David: "Tu nu vei putea sa mergi impotriva acestui filistean, ca sa te bati cu el, caci esti inca un copilandru, iar acesta este ostas din tineretile lui".
34. David insa a zis catre Saul: "Robul tau a pascut oile tatalui sau si cand se intampla sa vina leul sau ursul sa ia vreo oaie din turma,
35. Atunci eu alergam dupa el si i-o luam din gura lui; iar daca el se arunca asupra mea, eu il apucam de coama si-l loveam pana-l ucideam.
36. Si ursi si lei a ucis robul tau; si cu acest filistean netaiat imprejur se va intampla acelasi lucru ca si cu aceia, pentru ca huleste asa ostirea Dumnezeului celui viu. Sa ma duc dar si sa-l lovesc, ca sa spal rusinea lui Israel? Caci cine e oare acest filistean?"
37. Apoi a mai zis David: "Domnul, Cel ce m-a scapat de la lei si ursi, ma va scapa si din mina acestui filistean!" Atunci Saul a zis lui David: "Du-te si Domnul sa fie cu tine".
38. Si a imbracat Saul pe David cu hainele sale, a pus pe capul lui coif de arama si l-a imbracat cu zale.
39. Si s-a incins David cu sabia lui peste haine si a inceput sa umble, caci nu era deprins cu astfel de armura; apoi a zis David catre Saul: "Nu pot sa umblu cu acestea, ca nu sunt deprins". Si s-a dezbracat David de toate acestea,
40. Si si-a luat toiagul in mana, a ales cinci pietricele lucii din parau si le-a pus in traista sa de pastor; si cu traista si cu prastia in mana a iesit inaintea filisteanului.
41. Atunci a iesit si filisteanul, inaintand si apropiindu-se de David; iar purtatorul lui de arme mergea inainte.
42. Deci cautand filisteanul si vazand pe David, a privit cu dispret la el, caci acesta era tanar, balan si frumos la fata.
43. A zis filisteanul catre David: "Ce vii asupra mea cu toiag si cu pietre? Au doara eu sunt caine?" Iar David a raspuns: "Nu, ci mai rau decat un caine". Si a blestemat filisteanul pe David in numele dumnezeilor sai.
44. Apoi a zis filisteanul catre David: "Apropie-te de mine si voi da trupul tau pasarilor cerului si fiarelor campului!"

45. Iar David a raspuns filisteanului: "Tu vii asupra mea cu sabie si cu lance si cu scut; eu insa vin asupra ta in numele Domnului Savaot, Dumnezeul ostirilor lui Israel pe Care tu L-ai hulit.
46. Acum insa te va da Domnul in mana mea si eu te voi ucide si-ti voi taia capul, iar trupul tau si trupurile ostirii filistene le voi da pasarilor cerului si fiarelor campului, si va afla tot pamantul ca in Israel este Dumnezeu;
47. Si toata adunarea aceasta va cunoaste ca nu cu sabia si cu sulita izbaveste Domnul, caci acest razboi este al Domnului si El va va da in mainile noastre".
48. Iar dupa ce s-a ridicat filisteanul si a inceput a veni si a se apropia in intampinarea lui David, David a alergat cu grabire spre randurile ostirii in intampinarea filisteanului.
49. Si isi vari David mana in traista, lua de acolo o pietricica, o repezi cu prastia si lovi pe filistean in frunte, asa incat piatra se infipse in fruntea lui si el cazu cu fata la pamant.
50. Asa a biruit David pe filistean, cu prastia si cu piatra, lovind pe filistean si ucigandu-l; sabie nu se afla in mana lui David.
51. Atunci David a alergat si, calcand pe filistean, lua sabia lui si, scotand-o din teaca, il lovi cu ea si-i taie capul; Filistenii, vazand ca uriasul lor a murit, au fugit.
52. Deci s-au sculat barbatii lui Israel si ai lui Iuda si cu strigate au gonit pe Filisteni pana la gura vaii si pana la portile Ecronului. Si au cazut ucisi Filistenii pe calea Saaraim, pana la Gat si Ecron.
53. Dupa aceea s-au intors fiii lui Israel din urmarirea Filistenilor si au pradat tabara lor.
54. Iar David a luat capul filisteanului si l-a dus la Ierusalim, si armele lui le-a pus in cortul sau.
55. Cand a vazut Saul pe David iesind impotriva filisteanului, a zis catre Abner, capetenia ostirilor: "Abner, al cui este tanarul acesta?" Iar Abner, a raspuns: "Rege, viu fie sufletul tau, nu stiu!"
56. "Intreaba dar, a zis regele, al cui fiu este tanarul acesta?"
57. Iar cand se intorcea David, dupa uciderea filisteanului, Abner l-a luat si l-a dus la Saul si capul filisteanului era in mana lui.

58. Atunci Saul l-a intrebat: "Tinere, al cui fiu esti tu?" Si David a raspuns: "Fiul robului tau Iesei din Betleem".

CAPITOLUL 18
Rasplata lui David.

l. Dupa ce a ispravit David de vorbit cu Saul, sufletul lui Ionatan s-a lipit de sufletul lui si l-a iubit Ionatan, ca pe sufletul sau.
2. Iar Saul l-a luat in ziua aceea si nu l-a lasat sa se mai intoarca la casa tatalui lui.
3. Si a incheiat Ionatan legatura cu David, pentru ca il iubea ca pe sufletul sau.
4. Si si-a dezbracat Ionatan haina sa cea de deasupra, pe care o avea pe el, si a dat-o lui David; de asemenea si celelalte haine ale sale, sabia sa, arcul sau si braul sau.
5. David insa lucra cu pricepere peste tot, oriunde-l trimetea Saul; si Saul l-a facut capetenie peste osteni; iar aceasta a placut la tot poporul si slujitorilor lui Saul.
6. Dar cand se intorceau ei, dupa izbanda lui David asupra filisteanului, femeile din toate cetatile lui Israel ieseau in intampinarea regelui Saul cu cantari si jocuri, cu timpane de sarbatoare si cu chimvale;
7. Si jucand, femeile strigau si ziceau: "Saul a biruit mii, iar David zeci de mii!"
8. De aceea s-a maniat Saul foarte tare, neplacandu-i cuvintele acestea si a zis: "Lui David i s-au dat zeci de mii, iar mie numai mii; acum numai domnia ii mai lipseste".
9. Si din ziua aceasta in tot timpul urmator, s-a uitat la David banuitor.
10. Iar a doua zi s-a intamplat de a cazut duhul cel rau de la Dumnezeu asupra lui Saul si acesta se indracea in casa sa, iar David canta cu mana sa pe strune, ca si in alte zile; Saul avea in mana o lance.
11. Si a aruncat Saul lancea, cugetand: "Voi pironi pe David de perete!" Dar David s-a ferit de doua ori de Saul.
12. Si a inceput a se teme Saul de David, pentru ca Domnul era cu el, iar de Saul se departase.
13. De aceea Saul l-a indepartat de la sine si l-a pus capetenie peste o mie; si se ducea si se intorcea el in fruntea poporului.
14. David in toate treburile sale se purta cu chibzuinta si Domnul era cu el.
15. Saul vedea ca este foarte chibzuit si se temea de el.
16. Iar Israelul tot si Iuda iubea pe David, pentru ca el se ducea si se intorcea in fruntea lor.
17. Deci a zis Saul catre David: "Iata fata mea cea mai mare, Merob, iti voi da-o de sotie, numai sa-mi fii viteaz si sa duci razboaiele Domnului". Caci Saul socotea: "Lasa, sa nu fie mana mea asupra lui, ci sa fie asupra lui mana Filistenilor".
18. David insa a zis catre Saul: "Cine sunt eu si ce este viata mea si neamul tatalui meu in Israel, ca sa fiu ginerele regelui?"
19. Iar cand a venit vremea sa dea pe Merob, fiica lui Saul, dupa David, ea a fost maritata cu Adriel din Mehola.
20. Pe David insa il iubea alta fata a lui Saul, Micol; si cand i s-a spus despre aceasta lui Saul, aceasta i-a placut;
21. Caci Saul cugeta: "Am s-o dau dupa el si ea are sa-i fie cursa si mana Filistenilor are sa fie asupra lui". Si a zis Saul catre David: "A doua oara te inrudesti acum cu mine".
22. Atunci a poruncit Saul slujitorilor sai: "Spuneti lui David: Iata regele este binevoitor catre tine si toti slujitorii lui te iubesc; fii dar ginerele meu!"
23. Si au vorbit slujitorii lui Saul in urechile lui David toate vorbele acestea. Iar David a zis: "Oare usor lucru vi se pare voua a fi ginerele regelui? Eu sunt un sarac si un neinsemnat".
24. Si au instiintat pe rege slugile sale si au zis: "Iata ce a spus David".
25. Iar Saul a zis: "Asa sa-i spuneti lui David: Regele nu voieste zestre decat numai o suta de preputuri filistene, ca razbunare impotriva vrajmasilor regelui". Caci Saul avea in gand sa piarda pe David prin mana Filistenilor.
26. Si slugile lui Saul au spus lui David cuvintele acestea si i-a placut lui David sa se faca ginerele regelui.
27. Dar nu apucase inca sa vina ziua sorocita, cand David se scula si merse el insusi si oamenii lui si ucise 200 de Filisteni; si aduse David preputurile lor si le infatisa regelui numar deplin, ca sa se poata face ginerele regelui. Si a dat Saul dupa el pe Micol, fiica sa, de femeie.
28. Dar vazand si afland Saul ca Domnul este cu David si tot Israelul il iubeste si ca si fiica sa Micol il iubeste,
29. Incepu inca si mai mult sa se teama de David si s-a facut vrajmasul lui pe viata si pe moarte.
30. De aceea, cand au iesit la razboi capeteniile Filistenilor, David, chiar de la iesirea lor, lucra mai intelepteste decat toate slugile lui Saul si numele lui a ajuns foarte vestit.

CAPITOLUL 19
Prietenia lui Ionatan cu David.

l. Atunci a zis Saul catre Ionatan, fiul sau si catre toate slugile sale, sa ucida pe David. Ionatan fiul lui Saul insa iubea foarte mult pe David.
2. Si a vestit Ionatan pe David, zicand: "Tatal meu Saul cauta sa te omoare. Deci sa te pazesti mine; ascunde-te si stai la loc tainic;
3. Iar eu voi iesi si voi fi langa tatal meu in camp unde vei fi tu si voi vorbi tatalui meu de tine si ce voi vedea iti voi spune".
4. Ionatan a vorbit de bine lui Saul, tatal sau, pentru David si i-a zis: "Sa nu greseasca regele impotriva robului tau David, caci el cu nimic n-a gresit impotriva ta si faptele lui sunt foarte folositoare pentru tine.
5. El si-a pus viata in primejdie, ca sa loveasca pe Filisteni si Domnul a facut izbavire mare la tot Israelul. Tu ai vazut aceasta si te-ai bucurat. De ce dar vrei tu sa pacatuiesti impotriva unui sange nevinovat si sa ucizi pe David fara nici o pricina?"
6. Si a ascultat Saul glasul lui Ionatan si s-a jurat Saul: "Viu este Domnul! David nu va muri!"
7. Atunci a chemat Ionatan pe David si i-a spus Ionatan toate cuvintele acestea; si a adus Ionatan pe David la Saul si a slujit el ca si mai inainte.
8. Dar a inceput iarasi razboiul si a iesit David si s-a luptat cu Filistenii si le-a pricinuit infrangere mare si au fugit ei de el.
9. Iar duhul cel rau de la Dumnezeu a cazut asupra lui Saul si acesta sedea in casa sa si sulita lui era in mana lui; David insa canta din harfa.
10. Atunci Saul a vrut sa pironeasca cu sulita pe David de perete, insa David s-a ferit de Saul si sulita s-a infipt in perete; apoi David a fugit in noaptea aceea si a scapat.
11. Si a trimis Saul slujitorii acasa la David, ca sa-l pandeasca si sa-l omoare pana dimineata. Micol insa sotia lui David, i-a zis: "Daca tu nu-ti scapi sufletul in aceasta noapte, dimineata vei fi ucis".
12. Si a dat Micol drumul lui David pe fereastra; iar David, iesind, a fugit si a scapat.
13. Dupa aceea Micol a luat un idol si l-a pus in pat, a pus o piele de capra pe capul lui si l-a invelit cu o haina.
14. Cand Saul a trimis slujitorii ca sa aduca pe David, Micol a zis: "E bolnav!"
15. Saul insa a trimis din nou slujitorii, ca sa vada bine pe David, zicand: "Aduceti-l la mine cu patul, ca sa-l omor!"
16. Si au mers slujitorii la casa lui David, dar iata in pat era un idol si pe capul lui o piele de capra.
17. Atunci Saul a zis catre Micol: "De ce m-ai amagit tu asa si ai lasat pe vrajmasul meu sa fuga?" Iar Micol a raspuns lui Saul: "Pentru ca el mi-a zis: Da-mi drumul, caci de nu, te ucid!"
18. Asa a scapat David si a fugit si s-a dus la Samuel in Rama si i-a povestit toate cele ce-i facuse Saul. Apoi a mers el cu Samuel si s-a oprit la Naiotul cel din Rama.
19. Si s-a spus lui Saul: "Iata David este la Naiotul Ramei!"
20. Si a trimis Saul slujitori sa prinda pe David; dar cand au vazut acestia ceata proorocilor proorocind si pe Samuel povatuindu-i, S-a pogorat Duhul lui Dumnezeu peste slujitorii lui Saul si au inceput si ei a prooroci.
21. Spunandu-se acestea lui Saul, el a trimis alti slujitori, dar si acestia au inceput a prooroci. Apoi Saul a trimis al treilea rand de slujitori si incepura si acestia sa prooroceasca.
22. Maniindu-se, in sfarsit, Saul a plecat insusi la Rama si a mers pana la izvorul cel mare din Soco. Acolo a intrebat si a zis: "Unde sunt Samuel si David?" Si i s-a spus: "Iata aici in Naiotul Ramei".
23. Si a plecat el acolo, la Naiotul Ramei. Dar pe cale S-a pogorat peste el Duhul lui Dumnezeu, iar el a mers proorocind pana a ajuns la Naiotul Ramei.
24. Acolo s-a dezbracat de haine si a proorocit inaintea lui Samuel si toata ziua aceea si toata noaptea a sezut dezbracat. De aceea se zice: "Au doara si Saul este printre prooroci?"

CAPITOLUL 20
Prigonirea lui David.

l. Atunci David a fugit din Naiotul Ramei si venind a zis catre Ionatan: "Ce-am facut eu oare? Care este strambatatea mea si cu ce am gresit inaintea tatalui tau, de-mi cauta sufletul meu?"
2. Iar Ionatan i-a raspuns: "Nu, nu vei muri. Iata tatal meu nu face nici un lucru mare sau mic, fara sa-l descopere urechilor mele. Pentru ce dar ar ascunde tatal meu de mine lucrul acesta? Aceasta nu se poate".

3. David insa s-a jurat si a zis: "Tatal tau stie bine ca eu am dobandit trecere la tine, si de aceea isi zice: "Nu trebuie sa stie de aceasta Ionatan, ca sa nu se amarasca. Dar viu este Domnul si viu este sufletul tau; intre mine si moarte n-a fost decat un pas".
4. Atunci Ionatan a zis catre David: "Tot ce doreste sufletul tau voi face pentru tine".
5. Si David a zis catre Ionatan: "Iata maine este luna noua si eu trebuie sa stau cu regele la masa; dar lasa-ma sa ma ascund in camp pana poimaine seara.
6. De va intreba tatal tau de mine, tu sa spui: "David s-a cerut de la mine sa se duca in cetatea sa Betleem, pentru ca acolo se face jertfa anuala pentru tot neamul sau".
7. Daca el la aceasta va raspunde: "Bine", atunci este semn de pace pentru robul tau, iar daca se va mania, atunci sa stii ca el a pus la cale lucru rau.
8. Tu insa sa faci mila cu robul tau, caci ai primit pe robul tau sa faca legamantul Domnului cu tine, si, de este vreo vina asupra mea, atunci ucide-ma tu; de ce sa ma mai duci la tatal tau?"
9. Ionatan insa a zis: "In nici un chip nu se va intampla aceasta cu tine; caci de voi afla ca in adevar tatal meu a hotarat sa-ti faca vreun lucru rau, nu te voi vesti eu oare despre aceasta?"
10. Si a zis David catre Ionatan: "Cine ma va vesti, daca tatal tau iti va raspunde aspru?"
11. A zis Ionatan catre David: "Hai sa iesim la camp". Si au iesit amandoi la camp.
12. Acolo Ionatan a zis catre David: "Viu este Domnul Dumnezeul lui Israel, maine pe vremea aceasta sau poimaine, voi cauta sa aflu de la tatal meu, si daca el este binevoitor lui David si eu nu voi trimite la tine si nu voi descoperi aceasta urechilor tale,
13. Atunci asa si asa sa faca Domnul cu Ionatan si inca si mai mult sa faca. Daca insa tatal meu planuieste sa-ti faca rau, aceasta voi descoperi-o urechilor tale si-ti voi da drumul sa mergi in pace si sa fie Domnul cu tine, cum a fost cu tatal meu!
14. Dar si tu, de voi mai fi in viata, sa-mi arati mila Domnului.
15. Iar de voi muri, sa nu-ti abati mila de la casa mea in veci, chiar si cand Domnul ar pierde de pe fata pamantului pe toti vrajmasii lui David".
16. Asa a incheiat Ionatan legamant cu casa lui David si a zis: "Sa pedepseasca Domnul pe vrajmasii lui David!"
17. Si iarasi s-a jurat Ionatan lui David pe iubirea sa cea catre el, caci il iubea ca pe sufletul sau.
18. Si i-a zis Ionatan: "Maine este luna noua si se va intreba despre tine, caci locul tau va fi gol.
19. De aceea poimaine pleaca si grabeste spre locul acela unde te-ai ascuns si inainte si sezi langa piatra Ezel;
20. Iar eu voi slobozi intr-acolo trei sageti, ca si cum as trage la tinta.
21. Apoi voi trimite un baiat si-i voi zice: "Du-te de cauta sagetile". Si de voi zice baiatului: "Iata sagetile sunt dincoace de tine, ia-le!", atunci sa vii la mine, ca este pace pentru tine, si viu este Domnul, nimic nu ti se va intampla.

22. Daca insa voi zice baiatului asa: "Iata sagetile sunt dincolo de tine", atunci sa pleci, caci Domnul te libereaza.
23. Iar la cele ce am grait eu cu tine, este martor Domnul intre mine si tine in veci! "
24. Si s-a ascuns David in camp si, venind luna noua, a iesit regele la masa.
25. Regele a stat la locul sau, ca de obicei, pe scaunul de la perete; Ionatan s-a sculat si Abner a stat langa Saul; iar locul lui David a ramas gol.
26. In ziua aceea Saul nu a zis nimic, caci socotea ca aceasta este o intamplare, ca David nu este curat, nu s-a curatit.
27. Dar a venit si ziua a doua dupa luna noua si locul lui David a ramas gol. Atunci a zis Saul catre fiul sau Ionatan: "Pentru ce fiul lui Iesei n-a venit la masa nici ieri, nici astazi?"
28. Ionatan insa a raspuns lui Saul: "David s-a cerut la mine sa mearga la Betleem".
29. Si a zis: Da-mi voie sa ma duc, ca in cetatea noastra este jertfa pentru neamul nostru si m-a poftit fratele meu. Deci de am aflat bunavointa in ochii tai, ma duc sa ma vad cu fratii mei. De aceea n-a venit el la masa regelui".
30. Atunci regele s-a maniat strasnic pe Ionatan si i-a zis: "Fiu netrebnic si neascultator! Oare nu stiu eu ca te-ai imprietenit cu fiul lui Iesei, spre rusinea ta si spre batjocura mamei tale?
31. Caci atata vreme cat fiul lui Iesei va fi viu pe pamant, nu esti scutit de primejdie, nici tu, nici regatul tau. Trimite dar acum si adu-mi-l mie, ca este hotarat la moarte!"
32. A raspuns Ionatan lui Saul, tatal sau, si i-a zis: "De ce sa-l omori? Ce-a facut el?"
33. Atunci Saul a repezit sulita in el ca sa-l loveasca. Si a inteles Ionatan ca tatal sau este hotarat sa ucida pe David.
34. Deci s-a sculat Ionatan de la masa, prins de manie mare, si n-a mancat a doua zi dupa luna noua, pentru ca era

trist dupa David si pentru ca-l ocarase tatal sau.
35. A doua zi dimineata a iesit Ionatan la camp, la vremea sorocita lui David, si un baiat mic a iesit cu el.
36. Si a zis el baiatului: "Fugi si cauta sagetile pe care am sa le slobod eu!" Si a alergat baiatul, iar el a slobozit sagetile, asa incat au cazut dincolo de baiat.
37. Si a alergat baiatul spre locul unde aruncase Ionatan sagetile. Iar Ionatan a strigat in urma lui si a zis: "Vezi ca sagetile sunt inaintea ta".
38. Apoi iar a strigat Ionatan dupa baiat: "Umbla mai repede si nu te opri!" Baiatul a adunat sagetile lui Ionatan si a venit la stapanul sau.
39. Baiatul insa nu stia nimic din toate acestea; numai Ionatan si David stiau de ce este vorba.
40. Si a dat Ionatan arma baiatului, care era cu el, si i-a zis: "Du-te si o du in cetate".
41. Dupa ce s-a dus baiatul, David s-a ridicat din partea de miazazi a stancii si s-a inchinat de trei ori; apoi s-au sarutat ei unul pe altul si au plans amandoi, impreuna, iar David a plans mai tare.
42. Si a zis Ionatan catre David: "Mergi cu pace! Iar cele pentru care ne-am jurat noi amandoi pe numele Domnului zicand: "Domnul sa fie intre mine si tine si intre copiii mei si copiii tai, aceea sa fie pe veci".
43. Si s-a sculat David si s-a dus, iar Ionatan s-a intors in cetate.

CAPITOLUL 21
David cauta scapare

1. Dupa aceea a mers David in Nobe, la preotul Ahimelec si s-a mixat Ahimelec la intalnirea cu David si i-a zis: "De ce esti singur si nu este nimeni cu tine?"
2. Iar David a raspuns preotului Ahimelec: "Regele mi-a incredintat o taina si mi-a zis: Sa nu stie nimeni pentru ce te-am trimis si ce insarcinare ti-am dat. De aceea mi-am lasat oamenii intr-un loc anumit.
3. Da-mi dar ce ai la indemana, vreo cinci paini, sau ce se va gasi!"
4. Preotul insa a raspuns lui David si i-a zis: "Paine obisnuita n-am la indemana, dar este paine sfintita; daca oamenii tai s-au infranat de la femei, pot sa manance".
5. Iar David a raspuns preotului si i-a zis: "Femei n-am avut cu noi nici ieri, nici alaltaieri, de cand am plecat, si vasele (trupurile) oamenilor sunt curate; desi calatoria nu este dupa oranduiala religioasa, painea va ramane curata in vasele (trupurile) lor".
6. Si i-a dat preotul painea sfintita, caci nu avea alta paine, afara de painile punerii inainte, care fusesera luate de la fala Domnului, ca sa se puna in locul lor paini proaspete.
7. In ziua aceea se afla acolo inaintea Domnului unul din slujitorii lui Saul, cu numele Doeg, idumeu, capetenia pastorilor lui Saul.
8. Si a zis David catre Ahimelec: "N-ai cumva la indemana vreo sulita sau vreo sabie? Caci eu nu mi-am luat nici sabia, nici alta arma, deoarece porunca regelui a fost grabnica".
9. Preotul insa a raspuns: "Iata sabia lui Goliat filisteanul pe care l-ai ucis in Valea Stejarului; ea este invelita intr-o haina, dupa efod; de vrei, ia-o; alta afara de aceea n-am aici". David a raspuns: "Ca ea nu mai este alta, da-mi-o!" si i-a dat-o.
10. Apoi David s-a sculat si a fugit in aceeasi zi de la fata lui Saul si a mers si s-a dus la Achis, regele din Gat.
11. Iar slugile lui Achis au zis acestuia: "Oare nu este acesta David, regele tarii aceleia, si nu lui oare i se canta in cor si se zicea: "Saul a biruit mii, iar David zeci de mii?"
12. David a pus cuvintele acestea la inima si s-a temut tare de Achis, regele din Gat,
13. Si s-a prefacut nebun inaintea ochilor lui, facand nazdravanii si scriind pe usi; mergea in maini si lasa sa-i curga balele pe barba.
14. Atunci a zis Achis robilor sai: "Nu vedeti ca este un om nebun? La ce l-ati adus la mine?
15. N-am eu destui nebuni? De ce l-ati adus si pe acesta sa se schimonoseasca inaintea mea? Nu cumva vreti sa intre in casa la mine?"

CAPITOLUL 22
Saul ucide preotii din Nobe.

1. Si a plecat David de acolo si a fugit in pestera Adulam. Auzind aceasta, fratii lui si toata casa tatalui sau au venit la el.

2. Si s-au adunat la el toti prigonitii, toti datornicii si toti cei cu sufletul amarat si s-a facut el capetenie peste ei; si erau cu el ca la patru sute de oameni.
3. De acolo David s-a dus la Mitpa Moabului si a zis catre regele Moabului: "Lasa pe tatal meu si pe mama mea sa stea la voi, pana voi afla ce are sa faca Dumnezeu cu mine".
4. Si i-a adus la regele Moabului si au trait ei tot timpul la el, cat David a ramas in cetatea aceea.
5. Dar proorocul Gad a zis lui David: "Nu mai ramane in cetatea aceasta, ci pleaca si mergi in pamantul lui Iuda". Si a plecat David si a venit in padurea Heret.
6. Dar a auzit Saul ca s-a ivit David si oamenii cei ce erau cu el. Saul sedea atunci in Ghibeea, pe deal, sub un stejar, cu sulita in mana si toate slugile sale stateau imprejurul lui.
7. Zis-a Saul catre slugile cele dimprejurul lui: "Ascultati, fiii lui Veniamin. Oare tuturor va va da fiul lui Iesei tarini si vii, si va va pune pe toti sutasi si capetenii peste mii,
8. De v-ati sfatuit cu totii in contra mea si nimeni nu mi-a descoperit, cand fiul meu a intrat in prietenie cu fiul lui Iesei, si nimeni din voi n-a avut mila de mine si nu mi-a descoperit ca fiul meu a atatat impotriva mea pe robul meu sa-mi urzeasca intrigi, cum se vede acum?"
9. Atunci a raspuns Doeg idumeul, care statea cu slugile lui Saul, si a zis: "Eu am vazut cum a venit fiul lui Iesei in Nobe, la Ahimelec, fiul lui Ahituv,
10. Si acela a intrebat pentru el pe Domnul si i-a dat merinde; ba i-a dat si sabia lui Goliat filisteanul.
11. Atunci a trimis regele sa cheme pe Ahimelec, fiul lui Ahituv preotul, si toata casa tatalui lui, preotii din Nobe. Si au venit ei cu totii la rege.
12. Iar Saul le-a zis: "Asculta, fiul lui Ahituv!" Si acela raspunse: "Da, domnul meu!"
13. Si a zis Saul catre el: "Pentru ce v-aii unit voi impotriva mea, tu si fiul lui Iesei, ca i-ai dat paini si sabie si ai intrebat pentru el pe Dumnezeu, ca sa se razvrateasca impotriva mea si sa ma pandeasca, cum se vede acum?"
14. A raspuns Ahimelec regelui si a zis: "Cine din toti robii tai este credincios ca David? Si apoi el este si ginerele regelui, indeplinitorul poruncilor tale, si cu cinste in casa ta.
15. Si apoi oare de astazi am inceput eu sa intreb pe Dumnezeu pentru el? Nu, nu invinui de asta, o, rege, pe robul tau si toata casa tatalui meu, caci in toata pricina aceasta nu cunoaste robul tau nici un lucru mare sau mic".
16. Atunci regele a zis: "Tu, Ahimelec, trebuie sa mori, tu si toata casa tatalui tau".
17. Apoi regele a zis catre paznicii lui, care stateau imprejurul sau: "Mergeti si omorati pe preotii Domnului, caci si mana lor este cu David; au stiut ca el a fugit si nu mi-au descoperit". Paznicii regelui insa n-au voit sa-si ridice mana, ca sa ucida pe preotii Domnului.
18. Atunci regele a zis lui Doeg: "Mergi tu si ucide pe preoti". Si s-a dus Doeg idumeul si a navalit asupra preotilor si a ucis in ziua aceea optzeci si cinci de barbati care purtau efod de in,
19. Iar cetatea preoteasca Nobe a trecut-o prin ascutisul sabiei: si barbati si femei si tineri si copii si boi si asini si oi, tot a trecut prin ascutisul sabiei.
20. A scapat numai un singur fiu al lui Ahimelec, fiul lui Ahituv, anume Abiatar, si a fugit la David.
21. Si a spus Abiatar lui David ca Saul a ucis pe preotii Domnului.
22. Atunci David a zis lui Abiatar: "Am stiut eu din ziua aceea ca, fiind acolo, Doeg idumeul va da de stire negresit lui Saul si eu sunt vinovat pentru toate sufletele casei tatalui tau.
23. Ramai la mine si nu te teme, caci cine va cauta sufletul meu are sa caute si sufletul tau; tu vei fi aici, la mine, in paza!"

CAPITOLUL 23
David prigonit de Saul.

1. Atunci i s-a vestit lui David si i s-a spus: "Iata Filistenii au navalit in Cheila si prada ariile".
2. Si a intrebat David pe Domnul, zicand: "Sa merg oare sa lovesc pe acesti Filisteni?" Iar Domnul a raspuns lui David: "Mergi, loveste pe Filisteni si izbaveste Cheila!"
3. Dar cei ce erau cu David i-au zis: "Iata noi ne temem aici in Iuda. Cum dar sa mergem in Cheila contra taberelor filistene? Vrei sa cadem prada Filistenilor?"
4. Atunci David a intrebat din nou pe Domnul si Domnul i-a raspuns si i-a zis: "Scoala si mergi la Cheila, caci Eu am sa dau pe Filisteni in mainile tale".
5. Si s-a dus David cu oamenii sai la Cheila, de s-a luptat cu Filistenii, le-a luat vitele, le-a pricinuit infrangere mare si a salvat David pe locuitorii din Cheila.

6. Cand Abiatar, fiul lui Ahimelec, a fugit la David si apoi s-a dus cu el la Cheila, a adus cu sine si efodul.
7. Atunci s-a spus lui Saul ca David a mers la Cheila; iar Saul a zis: "Dumnezeu l-a dat in mainile mele, caci a intrat in cetate si s-a inchis cu porii si cu zavoare".
8. Si a chemat Saul tot poporul la razboi, ca sa mearga la Cheila sa impresoare pe David si pe oamenii lui.
9. Cand insa David a aflat ca Saul i-a pus gand rau, a zis preotului Abiatar: "Adu efodul Domnului!"
10. Apoi David a adaugat: "Doamne, Dumnezeul lui Israel, robul Tau a aflat ca Saul vrea sa vina la Cheila sa darame cetatea din pricina mea.
11. Ma vor da locuitorii din Cheila pe mainile lui si va veni Saul aici, cum a auzit robul Tau? Doamne Dumnezeul lui Israel, descopera aceasta robului Tau". Iar Domnul a zis: "Va veni!"
12. Si a zis David: "Ma vor da locuitorii din Cheila pe mine si oamenii mei in mainile lui Saul?" Si a zis Domnul: "Te vor da!"
13. Atunci s-a ridicat David si oamenii lui ca la sase sute de insi, au iesit din Cheila si s-au dus unde au putut. Lui Saul insa i s-a spus ca David a fugit din Cheila si atunci el si-a schimbat planul.
14. Iar David a petrecut prin pustiu in locuri nestrabatute si apoi pe un munte din pustiul Zif. Saul il cauta in toate zilele, dar Dumnezeu nu l-a dat in mainile lui.
15. David vazuse ca Saul a iesit sa caute sufletul lui, dar el se afla intr-o padure din pustiul Zif.
16. Atunci s-a sculat Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David in padure si l-a intarit cu nadejdea in Dumnezeu,
17. Zicandu-i: "Nu te teme, caci nu te va gasi mana tatalui meu Saul si tu vei imparati peste Israel, iar eu voi fi al doilea dupa tine; Saul, tatal meu, stie aceasta".
18. Si au incheiat ei intre ei legamant inaintea fetei Domnului. Apoi Ionatan s-a intors la casa sa, iar David a ramas in padure.
19. Atunci au venit Zifeii la Saul in Ghibeea si au zis: "Iata David sta ascuns la noi prin locuri nestrabatute, in padure, pe muntele Hachila, care vine la dreapta Iesimonului.
20. Asadar, o, rege, mergi dupa dorinta sufletului tau, iar treaba noastra va fi sa-l dam in mainile regelui".
21. Saul insa le-a zis: "Binecuvantati sa fiti voi la Domnul, ca ati avut mila de mine.
22. Mergeti si va mai incredintati inca; cercetati si vedeti locul lui, pe unde ii calca piciorul si cine l-a vazut acolo, caci mie mi se spune ca este foarte siret.
23. Cercetati si aflati toate ascunzisurile in care se doseste; apoi intoarceti-va la mine cu stiri amanuntite si eu voi merge cu voi, de este in acea tara; il voi cauta in toate miile lui Iuda".
24. S-au sculat deci aceia si s-au dus la Zif, inainte de Saul. David insa si oamenii lui erau in pustia Maon, in ses, la dreapta Iesimonului.
25. Si a plecat Saul cu oamenii sai sa-l caute, dar David a fost vestit de aceasta si a trecut spre stanca, ramanand in pustia Maon. De aceasta a auzit si Saul si a alergat dupa David in pustia Maon:
26. Saul mergea pe o coasta a muntelui, iar David cu oamenii sai se afla pe cealalta coasta a muntelui. Cand David grabea sa se departeze de Saul, iar Saul cu oamenii lui se sileau sa impresoare pe David si pe oamenii lui, ca sa-i prinda,
27. Atunci a venit la Saul un crainic si a zis: "Grabeste si vino, ca Filistenii au intrat in tara". Atunci s-a intors Saul din urmarirea lui David si s-a dus in intampinarea Filistenilor, din care pricina s-a si numit locul acela: Sela-Hamahlecot (Stanca impartirii).

CAPITOLUL 24

David cruta viata lui Saul.

1. David insa, plecand de acolo, petrecea prin locurile neprimejdioase ale desertului Enghedi.
2. Iar dupa ce s-a intors Saul de la Filisteni, i s-a spus, zicandu-i-se: "Iata David este in pustiul Enghedi".
3. Atunci a luat Saul trei mii de barbati alesi din tot Israelul si s-a dus sa caute pe David si oamenii lui pe stanci, unde locuiesc caprioarele;
4. Si a mers pana la o stana de oi, care era langa drum; acolo era o pestera si Saul a intrat in ea pentru nevoile sale; David insa si oamenii lui sedeau in fundul pesterii.
5. Atunci au zis catre David oamenii lui: "Aceasta este ziua de care ii-a vorbit Domnul, zicand: "Iata Eu voi da pe vrajmasul tau in mainile tale si vei face cu el ce vei vrea".
6. David s-a sculat si a taiat incetisor poala hainei de deasupra a lui Saul.
7. Apoi a zis catre oamenii sai: "Sa ma fereasca Dumnezeu sa fac aceasta domnului meu, unsul Domnului, si sa-mi

ridic mana mea asupra lui, caci este unsul Domnului".
8. Si asa a oprit David pe oamenii sai cu aceste cuvinte si nu i-a lasat sa se ridice asupra lui Saul. Iar Saul s-a sculat si a iesit din pestera la drum.
9. Apoi s-a sculat si David si, iesind din pestera, a strigat dupa Saul si a zis: "Domnul meu, rege!" Saul s-a uitat inapoi, iar David s-a aruncat cu fata la pamant si i s-a inchinat.
10. Apoi a zis David catre Saul: "De ce asculti de vorbele oamenilor care zic: Iata David unelteste rele impotriva ta?
11. Iata, astazi vad ochii tai ca Domnul te-a dat acum in mainile mele, aici in pestera, si mie mi s-a zis sa te ucid; eu insa te-am crutat si am zis: Nu voi ridica mana asupra domnului meu, pentru ca este unsul Domnului.
12. Priveste, parintele meu, poala hainei tale in mainile mele; ti-am taiat poala hainei, dar de ucis nu te-am ucis. Afla dar si te incredinteaza ca nu este rau in mana mea, nici viclesug si n-am gresit cu nimic impotriva ta; tu insa cauti sufletul meu ca sa-l iei.
13. Sa judece dar Domnul intre mine si intre tine si sa ma razbune impotriva ta; dar mana mea nu va fi asupra ta. Din nelegiuiti, nelegiuiti ies, dar mana mea nu va fi asupra ta.
14. Raul de la cel rau vine, zice vechea zicala. De aceea eu nu voi pune mana pe tine.
15. Asupra cui a iesit regele lui Israel? Dupa cine alergi tu? Dupa un caine mort, dupa un purice.
16. Domnul sa fie judecator si sa ne judece pe amandoi. El va cerceta, va descurca pricina mea si ma va izbavi din mainile tale!"
17. Dupa ce David a ispravit de vorbit cuvintele acestea catre Saul, Saul a zis: "Al tau e oare glasul acesta, fiul meu David? Si ridicandu-si glasul, a plans.
18. Si a zis catre David: "Tu esti mai drept decat mine, caci mi-ai rasplatit cu bine, iar eu te-am rasplatit cu rau;
19. Tu astazi ai dovedit aceasta, purtandu-te cu mine milostiv; cand Domnul m-a dat in mainile tale, tu nu m-ai omorat.
20. Cine oare, prinzand pe vrajmasul sau, i-ar da drumul sa mearga cu bine? Domnul sa-ti rasplateasca cu bine pentru ceea cea ai facut tu astazi cu mine!
21. De acum stiu ca fara indoiala vei domni si regatul lui Israel va fi tare in mana ta.
22. Asadar, jura-mi pe Domnul ca nu vei starpi pe urmasii mei si nu vei sterge numele meu din casa tatalui meu".
23. Si s-a jurat David lui Saul. Apoi Saul s-a dus la casa sa, iar David si oamenii sai s-au suit in niste locuri intarite.

CAPITOLUL 25

Moartea lui Samuel. Nabal si Abigail.

1. In vremea aceea a murit Samuel si s-a adunat tot Israelul de l-au plans si l-au ingropat in casa lui, in Rama. Iar David s-a sculat si s-a coborat in pustiul Maonului.
2. In Maon era un om foarte bogat, care-si avea turmele in Carmel; acesta avea trei mii de oi si o mie de capre si venise in Carmel la tunsul oilor sale. Numele omului aceluia era Nabal, iar numele femeii lui era Abigail.
3. Femeia aceasta era foarte desteapta si frumoasa la chip, iar el era om aspru si rau la narav; se tragea din neamul lui Caleb.
4. Auzind David in pustiu ca Nabal isi tunde oile in Carmel,
5. A trimis zece tineri carora David le-a zis: "Suiti-va in Carmel si mergeti la Nabal sa-i spuneti multa sanatate din partea mea!
6. Si-i ziceti asa: "Sa traiti! Pace tie! Pace casei tale! Pace la toate ale tale!
7. Am auzit acum ca la tine se tund oile; iata pastorii tai au fost cu noi si noi nu le-am facut nici un rau; nimic din ale lor nu s-a pierdut in tot timpul sederii lor in Carmel,
8. Intreaba slugile si iti vor spune. Sa afle dar baietii acestia bunavointa inaintea ochilor tai, ca la zi buna am venit. Da robilor tai si fiului tau David ce se indura mana ta"
9. S-au dus deci oamenii lui David si au spus lui Nabal, in numele lui David, toate cuvintele acestea. Apoi au tacut. Nabal insa a sarit si a raspuns trimisilor lui David si a zis:
10. "Cine este David si cine este fiul lui Iesei? Acum sunt o multime de robi care fug de la stapanii lor.
11. Nu cumva voi lua painile mele si apa mea si vinul meu si carnea pregatita pentru cei ce tund oile mele si sa le dau la niste oameni pe care nu-i stiu de unde sunt?"
12. Si s-au dus inapoi pe calea lor oamenii lui David si, intorcandu-se, au venit si i-au spus toate vorbele acestea.
13. Atunci David a zis oamenilor sai: "Incingeti-va fiecare sabia!" Si si-a incins fiecare sabia si a incins insusi David

sabia sa; si au plecat dupa David ca la patru sute de oameni, iar doua sute au ramas in tabara.
14. Iar Abigail, femeia lui Nabal, fusese vestita de unul din slujitori, care-i zisese: "Iata David a trimis din pustie soli sa salute pe stapanul nostru, dar el s-a purtat cu el ca un netrebnic.
15. Oamenii acestia sunt insa foarte buni cu noi, nu ne-au facut rau si nimic din ale noastre nu s-a pierdut in timpul cat am umblat cu ei cand eram la camp.
16. Ei au fost pentru noi ca un zid de aparare si ziua si noaptea in timpul cat am pascut oile aproape de ei.
17. Asadar gandeste-te si vezi ce este de facut, caci de buna seama primejdia ameninta pe stapanul nostru si toata casa lui; el insa este om rau si nu putem grai cu el".
18. Atunci Abigail a luat repede doua sute de paini, doua burdufuri de vin, cinci oi gatite, cinci masuri de graunte prajite, o suta de legaturi de stafide si doua sute de legaturi de smochine si, incarcandu-le pe asini,
19. A zis slugilor sale: "Plecati inaintea mea, caci iata eu vin dupa voi". Iar barbatului sau, Nabal, nu i-a spus nimic.
20. Cand insa ea, sezand pe un asin, se cobora pe drumul serpuitor al muntelui, iata David si oamenii sai veneau in intampinarea ei si ea s-a intalnit cu el.
21. Atunci David a zis: "In zadar am aparat eu in pustiu toata averea acestui om, incat nimic nu s-i pierdut din cele ce erau ale lui si iata, el imi plateste cu rau pentru bine.
22. Asa si asa sa faca Dumnezeu cu robul Sau David si inca si mai mult sa faca, daca pana maine in revarsatul zorilor voi mai lasa pe cineva de parte barbateasca din tot ce are Nabal".
23. Cand Abigail a vazut pe David, s-a coborat repede de pe asina si a cazut inaintea lui David cu fata sa si i s-a inchinat pana la pamant.
24. Apoi a cazut la picioarele lui si a zis: "Asupra mea este pacatul, domnul meu! Ingaduie roabei tale sa vorbeasca urechilor tale si asculta cuvintele roabei tale.
25. Sa nu intoarca domnul meu luarea aminte asupra acestui om rau, asupra lui Nabal; caci cum ii e numele, si nebunia se tine de el. Iar eu, roaba ta, n-am vazut pe tinerii domnului meu, pe care i-ai trimis.
26. Dar acum, domnul meu, viu este Domnul si viu este sufletul tau, nu-ti va ingadui Domnul sa mergi la varsare de sange si va infrana mana ta de la razbunare.
27. Vrajmasii tai, cei ce planuiesc rele impotriva domnului meu, sa ajunga ca Nabal.
28. Iarta vinovatia roabei tale! Domnul negresit va ridica casa tare domnului meu, caci lupta Domnului lupta domnul meu si rau nu se afla in tine in toata viata ta.
29. De se va scula vreun om sa te urmareasca si sa caute sufletul tau, atunci sufletul domnului meu va fi legat in manunchiul celor vii de langa Domnul Dumnezeul tau, iar sufletul vrajmasilor tai il va arunca el ca dintr-o prastie.
30. Iar cand va face Domnul domnului meu tot binele ce l-a grait pentru tine si te va pune povatuitor peste Israel,
31. Atunci nu va fi pentru inima domnului meu amaraciune si neliniste faptul ca n-a varsat in zadar sange si s-a ferit de razbunare. Iar Domnul va face bine stapanului meu si-ti vei aduce aminte de roaba ta si-i vei arata mila".
32. Atunci David a zis catre Abigail: "Binecuvantat fie Domnul Dumnezeul lui Israel, Care te-a trimis acum in intampinarea mea!
33. Binecuvantata fie mintea ta si binecuvantata sa fii si tu, ca nu m-ai lasat acum sa merg la varsare de sange si sa ma razbun:
34. Dar viu este Domnul Dumnezeul lui Israel, Care m-a oprit de-ati face tie rau; daca nu te-ai fi grabit sa vii intru intampinarea mea, apoi pana maine in revarsatul zorilor n-as fi lasat lui Nabal pe nimeni de parte barbateasca".
35. Si a primit David din mainile ei cele ce-i adusese si i-a zis: "Mergi sanatoasa la casa ta! Iata am ascultat glasul tau si ji-am cinstit fata".
36. Dupa aceea a venit Abigail la Nabal si iata acesta avea ospat in casa sa, ospat imparatesc, si inima lui Nabal era vesela, caci bause de se imbatase. De aceea nu i-a spus ea nici un cuvant, nici mare, nici mic, pana dimineata.
37. Iar dimineata, cand Nabal s-a trezit, femeia sa i-a spus toate cele ce se intamplasera. Atunci a incremenit inima lui si el a ramas ca de piatra.
38. Iar dupa vreo zece zile a lovit Domnul pe Nabal si acesta a murit.
39. Auzind David ca Nabal a murit, a zis: "Binecuvantat fie Domnul, Care a rasplatit injosirea ce mi-a pricinuit-o Nabal si a ferit pe robul Sau de la rau. Domnul a intors raul lui Nabal in capul lui". Si a trimis David sa spuna Abigailei ca el o ia de sotie.
40. Deci au venit slujitorii lui David la Abigail in Carmel si i-au zis asa: "David ne-a trimis la tine, ca sa te luam sa-i fii femeie".
41. Atunci ea s-a sculat si s-a inchinat cu fala pana la pamant si a zis: "Iata roaba ta este gata sa fie slujnica, ca sa spele picioarele slugilor domnului meu".

42. si s-a gatit repede Abigail, s-a suit pe asin si cinci slujnice au insotit-o; si s-a dus ea dupa trimisii lui David si a ajuns femeia lui.
43. Si a mai luat David si pe Ahinoam din Izreel si au fost amandoua femeile lui.
44. Iar Saul a dat pe fiica sa Micol, femeia lui David, lui Paltiel, fiul lui Lais, din Galim.

CAPITOLUL 26

David cruta din nou viata lui Saul.

l. Atunci au venit Zifeii de la miazazi la Saul in Ghibeea si au zis: "Iata David sta ascuns la noi, pe muntele Hachila, care vine in fata Iesimonului".
2. S-a sculat deci Saul si s-a coborat in pustiul Zif, cu trei mii de barbati, israeliti alesi, ca sa caute pe David prin pustiul Zif.
3. Saul si-a asezat tabara pe muntele Hachila, care vine in fata Iesimonului, langa drum; iar David se afla in pustiu si vedea ca Saul merge dupa el in pustiu.
4. Deci a trimis David iscoade si a aflat ca Saul venise cu adevarat din Cheila.
5. Si sculandu-se David pe ascuns, s-a dus la locul unde se asezase Saul cu tabara si a vazut David locul unde dormea Saul si Abner, fiul lui Ner, capetenia ostirii lui. Saul insa dormea in cort, iar ostenii erau asezati imprejurul lui.
6. Apoi intorcandu-se, David a grait cu Ahimelec Heteul si cu Abisai, fiul lui Teruia, fratele lui Ioab, si a zis: "Cine merge cu mine la Saul in tabara?" Raspuns-a Abisai: "Eu merg cu tine".
7. Si au venit David si Abisai la oamenii lui Saul, noaptea. Saul era culcat si dormea in cort; sulita lui era infipta in pamant la capataiul lui; iar Abner si ostenii dormeau imprejurul lui.
8. Atunci Abisai a zis lui David: "Acum Dumnezeu a dat pe vrajmasul tau in mainile tale; ingaduie-mi deci sa-l pironesc de pamant cu sulita dintr-o singura lovitura".
9. David insa a zis catre Abisai: "Sa nu-l ucizi, caci cine-si va ridica mana asupra unsului Domnului si va ramane nepedepsit?"
10. Apoi David a zis: "Viu este Domnul! El dar sa-l loveasca; sau va veni ziua lui si va muri, sau va merge la razboi si va pieri; iar mie sa nu-mi ingaduie Domnul sa-mi ridic mana asupra unsului Domnului!
11. Dar ia sulita lui, care este la capataiul lui, si vasul cu apa si sa mergem intr-ale noastre".
12. Si a luat David sulita si vasul cu apa de la capataiul lui Saul si s-au dus ei intr-ale lor si nimeni nu i-a vazut, nici nu i-a simtit; caci nimeni nu s-a desteptat, ca Domnul trimisese peste ei somn adanc si dormeau toti.
13. Iar dupa ce David a trecut dincolo, a stat pe varful muntelui, fiind acum departare mare intre ei.
14. A strigat David catre osteni si catre Abner, fiul lui Ner si a zis: "Ei! Abner!" Iar Abner a zis: "Cine esti si de ce strigi sa-l tulburi pe rege?"
15. A raspuns David lui Abner: "Au nu esti tu barbat si cine este asemenea tie in Israel? De ce dar nu pazesti pe regele, stapanul tau? Caci a venit cineva din popor ca sa ucida pe regele, stapanul tau.
16. Nu faci bine ce faci! Viu este Domnul, voi sunteti vrednici de moarte, pentru ca nu paziti pe domnul vostru, unsul Domnului. Priveste, unde este sulita regelui si vasul cu apa care era la capul lui!"
17. Saul insa a cunoscut glasul lui David si a zis: "Al tau este glasul acesta, fiul meu?" Iar David a raspuns: "Al meu, domnul meu, rege!"
18. Apoi a adaugat: "Pentru ce urmareste domnul meu pe robul sau? Ce-am facut eu? Sau ce rau este in mana mea?
19. Sa asculte dar regele, stapanul meu, cuvintele robului sau: Daca Domnul te-a indemnat impotriva mea, sa fie aceasta din partea ta jertfa cu buna mireasma; iar daca fiii oamenilor te-au pus la cale, blestemati sa fie ei inaintea Domnului, caci ei m-au izgonit acum, ca sa nu mai fac parte din mostenirea Domnului, zicand: Mergi de slujeste la dumnezei straini.
20. Sa nu se verse insa sangele meu pe pamant inaintea Domnului; caci regele lui Israel a iesit sa caute un purice, cum se cauta prepelitele pe dealuri".
21. Iar Saul a zis: "Am gresit! Intoarce-te, fiul meu David, ca nu-ti voi mai face rau, pentru ca sufletul meu a fost acum scump in ochii tai; nebuneste m-am purtat si am gresit foarte mult".
22. David insa a raspuns si a zis: "Iata sulita regelui; sa vina unul din oameni si sa o ia,
23. Si sa-i dea fiecaruia Domnul dupa dreptatea lui si dupa credinta, deoarece Domnul te-a dat pe tine astazi in mainile mele, dar cu n-am vrut sa-mi ridic mana mea asupra unsului Domnului;
24. Si precum a fost acum viata ta pretioasa in ochii mei, asa sa se pretuiasca viata mea in ochii Domnului si sa ma izbaveasca El de toata stramtorarea ".

25. Iar Saul a zis catre David: "Binecuvantat sa fii tu, fiul meu David; si sa lucrezi lucrul tau cu spor si sa-l ispravesti cu bine". Si s-a dus David in drumul sau, iar Saul s-a intors la locul lui.

CAPITOLUL 27
David in Ticlag.

l. Atunci si-a zis David in inima sa: "Voi cadea candva in mainile lui Saul si nu-mi ramane nimic mai bun decat sa fug in tara Filistenilor; astfel Saul va inceta de a ma mai cauta prin toate meleagurile lui Israel, iar eu voi scapa din mana lui".
2. S-a sculat deci David si a plecat el insusi si cei sase sute de barbati care erau cu el, la Achis, fiul lui Maoc, regele Gatului.
3. Si a trait David la Achis in Gat, el si oamenii lui, fiecare cu familia sa, David si amandoua femeile sale, Ahinoam izreeliteanca si Abigail carmeliteanca, fosta femeie a lui Nabal carmelitul.
4. Si i s-a spus lui Saul ca David a fugit in Gat si nu s-a mai apucat sa-l caute.
5. David insa a zis catre Achis: "De am aflat trecere inaintea ta, atunci sa mi se dea loc in una din cetatile tarii si voi locui acolo; la ce sa locuiasca robul tau in cetatea regelui impreuna cu tine?"
6. Atunci i-a dat Achis Ticlagul si de aceea Ticlagul a ramas al regilor Iudei pana astazi.
7. Tot timpul cat a trait David in tara Filistenilor a fost un an si patru luni.
8. In vremea aceea a iesit David cu oamenii sai si au navalit asupra Ghesurenilor, Ghirzenilor si Amalecitilor, care locuiau demult aceasta tara pana la Sur si pana la tara Egiptului.
9. Si a pustiit David tara aceea si n-a lasat in viata nici barbat, nici femeie; iar oile si boii, asinii, camilele si lucrurile le-a luat si, intorcandu-se, a venit la Achis.
10. Iar Achis a zis catre David: "Asupra cui ai navalit acum?" Raspuns-a David: "Asupra laturii de miazazi de Ierahmeel si asupra laturii de miazazi a Cheneilor".
11. si nu a lasat David in viata nici barbat, nici femeie, nici n-a adus in Gat, zicand: "Acestia ar putea sa ne parasca si sa zica: Asa a fost David si astfel a fost purtarea lui in timpul sederii lui in tara Filistenilor".
12. Si s-a increzut Achis in David, zicand: "Acesta a ajuns sa fie urat poporului sau Israel si va fi pe veci sluga mea".

CAPITOLUL 28
Saul la vrajitoarea din Endor.

1. In vremea aceea si-au adunat Filistenii ostirea pentru razboi, ca sa se bata cu Israel. Deci a zis Achis catre David: "Stiut sa-ti fie ca ai sa mergi cu mine la razboi si tu si oamenii tai".
2. Iar David a raspuns lui Achis: "Acum ai sa afli ce are sa faca robul tau". Si a zis Achis lui David: "De aceea te si fac eu paznicul capului meu pentru totdeauna".
3. Murind Samuel, l-a plans tot Israelul si l-au ingropat in Rama, cetatea lui. Saul insa izgonise pe cei ce chemau mortii si pe ghicitori din tara.
4. S-au adunat deci Filistenii si s-au dus de si-au asezat tabara la Sunem; si-a adunat si Saul tot poporul lui Israel si si-a asezat tabara pe Ghilboa.
5. Vazand insa Saul tabara Filistenilor, s-a spaimantat si s-a tulburat tare inima lui.
6. Si a intrebat Saul pe Domnul, dar Domnul nu i-a raspuns nici in vis, nici prin Urim, nici prin prooroci.
7. Atunci Saul a zis slugilor sale: "Cautati-mi o femeie vrajitoare, ca sa merg la ea s-o intreb". Iar slugile i-au raspuns: "Este aici in Endor o femeie vrajitoare".
8. Apoi si-a dezbracat Saul hainele sale si a imbracat altele si s-a dus el insusi cu doi oameni si au venit la femeie noaptea; si i-a zis Saul: "Rogu-te, ghiceste-mi chemand un mort si scoate-mi pe cine iti voi spune eu!"
9. Dar femeia i-a raspuns: "Tu stii ce a facut Saul, cum a alungat el din tara pe cei ce cheama mortii si pe ghicitori. Pentru ce dar intinzi tu cursa sufletului meu spre pieirea mea?"
10. Si s-a jurat Saul pe Domnul, zicand: "Viu este Domnul, nu vei suferi nici un necaz pentru fapta aceasta".
11. Atunci femeia a intrebat: "Pe cine sa-ti scot?" Raspuns-a el: "Pe Samuel sa mi-l scoli!"
12. Cand a vazut femeia pe Samuel, a racnit tare. Apoi intorcandu-se femeia catre Saul, a zis: "Pentru ce m-ai amagit? Tu esti Saul".
13. I-a zis regele: "Nu te teme. Spune-mi ce vezi?" Si raspunzand, femeia a zis: "Vad parca un dumnezeu, iesind din

pamant".
14. "Ce infatisare are?" a intrebat-o regele. Ea a raspuns: "Iese din pamant un barbat foarte batran, imbracat cu o haina lunga". Atunci a cunoscut Saul ca acela este Samuel si a cazut cu fata la pamant si s-a inchinat.
15. A zis Samuel catre Saul: "Pentru ce ma tulburi, ca sa ies?" Iar Saul a raspuns: "Imi este tare greu; Filistenii se lupta impotriva mea, iar Dumnezeu S-a departat de mine si nu-mi mai raspunde nici prin prooroci, nici in vis, nici in vedenie; de aceea te-am chemat, ca sa ma inveti ce sa fac".
16. A zis Samuel: "La ce ma mai intrebi pe mine, daca Domnul S-a departat de tine si S-a facut vrajmasul tau?
17. Domnul face ceea ce a grait prin mine: Va lua Domnul domnia din mainile tale si o va da lui David, aproapele tau.
18. Deoarece tu n-ai ascultat glasul Domnului si n-ai implinit iutimea maniei Lui asupra lui Amalec, de aceea Domnul face aceasta cu tine acum.
19. Si va da Domnul pe Israel impreuna cu tine in mainile Filistenilor; maine tu si fiii tai veti fi cu mine si tabara lui Israel o va da Domnul in mainile Filistenilor".
20. Atunci Saul a cazut deodata cu tot trupul sau la pamant, caci se spaimantase grozav de cuvintele lui Samuel; afara de aceasta si puterile il parasisera, caci nu mancase paine toata ziua aceea si toata noaptea.
21. Si s-a apropiat femeia aceea de Saul si vazand ca este tare inspaimantat, a zis: "Iata roaba ta a ascultat glasul tau si si-a pus viata in primejdie si a implinit porunca ce i-ai dat.
22. Rogu-te dar acum, asculta si tu glasul roabei tale; iti voi aduce o bucatica de paine; mananca, sa prinzi putere, ca sa pleci la drum".
23. Dar el n-a voit, ci a zis: "Nu voi manca!" Si au inceput slugile lui sa-l indemne, precum si femeia; si el a ascultat glasul lor si s-a sculat de la pamant si a sezut pe pat.
24. Iar femeia avea la casa ei si un vitel ingrasat si s-a grabit sa-l taie; apoi, luand faina, a framantat si a copt azime.
25. Si a pus inaintea lui Saul si slugilor lui si ei au mancat; apoi s-au sculat si au plecat in aceeasi noapte.

CAPITOLUL 29
David trimis inapoi de Filisteni.

1. Atunci si-au adunat Filistenii toate cetele la Afec, iar Israelitii si-au asezat tabara la fantana cea din Izreel.
2. Capeteniile Filistenilor mergeau cu sutele si cu miile lor; iar David si cu oamenii lui mergeau in urma cu Achis.
3. Capeteniile Filistenilor insa au zis: "Ce este cu Evreii acestia?" Achis a raspuns capeteniilor Filistenilor: "Nu stiti oare ca acesta este David, robul lui Saul, regele lui Israel? El este la mine de mai bine de un an si n-am gasit nimic rau la el de cand a venit si pana acum".
4. Si s-au maniat pe el capeteniile Filistenilor: "Da drumul omului acestuia sa se duca sa sada la locul lui pe care i l-ai hotarat tu si sa nu mai mearga cu noi la razboi pentru ca sa nu se faca in razboi vrajmasul nostru. Cu ce poate el sa dobandeasca mila domnului sau decat cu capetele acestor oameni?
5. Nu este oare el acel David, caruia i se canta la hora: Saul a biruit mii, iar David zeci de mii?"
6. Atunci a chemat Achis pe David si i-a zis: "Viu este Domnul! Tu esti om cinstit si ochilor mei le-ar fi placut ca tu sa intri si sa iesi cu mine in tabere; caci eu n-am vazut rau la tine de cand ai venit la mine si pana in ziua aceasta; dar in ochii capeteniilor tu nu esti bun.
7. Intoarce-te dar acum si mergi sanatos, ca sa nu arati pe capeteniile Filistenilor".
8. David insa a zis catre Achis: "Ce-am facut eu oare si ce-ai gasit tu la robul tau de cand am venit inaintea fetei tale si pana in ziua aceasta? Pentru ce sa nu merg si sa ma lupt cu vrajmasii domnului meu, regele?"
9. Raspuns-a Achis lui David: "Fii incredintat ca in ochii mei tu esti bun, ca un inger al lui Dumnezeu; dar capeteniile Filistenilor au zis: El sa nu mearga cu noi la razboi.
10. Asadar scoala-te dimineata, tu si robii stapanului tau, care au venit cu tine, si duceti-va la locul pe care vi l-am randuit eu si sa nu ai gand rau in inima ta. Sculati-va dar dimineata si, cand se va lumina, plecati".
11. Si s-a sculat David, si oamenii lui, dimineata ca sa plece si sa se intoarca in pamantul Filistenilor, iar Filistenii s-au dus la razboi in Israel.

CAPITOLUL 30
David biruieste pe Amalec.

1. A treia zi dupa ce David si oamenii lui au plecat la Ticlag, Amalecitii au navalit din miazazi asupra Ticlagului si,

luandu-l, l-au ars cu foc.
2. Iar femeile si pe toti cati erau in el de la mic pana la mare nu i-au ucis, ci i-au luat in robie si s-au dus in drumul lor.
3. Cand au ajuns David si oamenii sai la cetate, iata aceasta era arsa cu foc, iar femeile lor si fiii si fiicele erau dusi in robie.
4. Atunci David si poporul ce era cu el au ridicat bocet si au plans pana cand li s-au istovit puterile de plans.
5. Si au fost duse in robie si amandoua femeile lui David, Ahinoam izreeliteanca si Abigail carmeliteanca, fosta femeie a lui Nabal.
6. David a fost tare tulburat, deoarece poporul voise sa-l ucida cu pietre, caci poporul tot era amarat la suflet, fiecare pentru fiii sai si pentru fiicele sale.
7. Dar David s-a intarit cu nadejdea in Domnul Dumnezeul sau si a zis catre preotul Abiatar, fiul lui Ahimelec: "Adu-mi efodul". Si a adus Abiatar efodul la David.
8. Si a intrebat David pe Domnul zicand: "Sa urmaresc eu oare aceasta ceata? O voi ajunge oare?" si i s-a raspuns: "Urmareste-o, o vei ajunge si-i vei lua prazile".
9. Atunci s-a dus David el insusi si cei sase sute de barbati care erau cu el si, sosind la paraul Besor, s-au oprit acolo cei osteniti.
10. David insa cu patru sute de oameni au urmarit inainte, iar doua sute de oameni s-au oprit, pentru ca n-au mai fost in stare sa treaca prin Besor.
11. Atunci au gasit in camp pe un egiptean si l-au adus la David, i-au dat paine sa manance si l-au adapat cu apa.
12. I-au mai dat inca o jumatate de legatura de smochine, doua legaturi de stafide si a mancat acela si s-a intarit, caci nu mancase paine si nu bause apa de trei zile si trei nopti.
13. Apoi David i-a zis: "Al cui si de unde esti tu?" Iar acela a zis: "Eu sunt fiu de egiptean, robul unui amalecit si m-a lepadat stapanul meu, pentru ca ma imbolnavisem de vreo trei zile.
14. Noi am navalit in latura de miazazi a Cheretienilor, in tara lui Iuda si in latura de miazazi a lui Caleb, iar Ticlagul l-am ars cu foc".
15. I-a zis David: "Poti sa ma duci pana la aceasta ceata?" si el a zis: "Jura-mi pe Dumnezeu ca nu ma vei omori si nu ma vei da in mainile stapanului meu si eu te voi duce la aceasta ceata".
16. David i s-a jurat si el l-a dus. Si iata Amalecitii se risipisera prin toata tara aceea, mancau, beau si jucau de bucurie pentru marea prada care o luasera ei din tara Filistenilor si din pamantul lui Iuda.
17. Atunci a navalit asupra lor David si i-a macelarit din zori si pana a doua zi seara si nimeni din ei n-a scapat, afara de patru sute de tineri care s-au suit pe camile si au fugit.
18. Apoi a luat David toate cate rapisera Amalecitii si a luat si pe cele doua femei ale sale.
19. Si n-a pierit din al lor nimic, nici mare, nici mic, nici din fii, nici din fiice, nici din prazi; nici din tot ce luasera Amalecitii de la ei: toate le-a adus inapoi David.
20. Si a luat David toate vitele mari si mici si cei ce manau turma aceasta ziceau: "Aceasta este prada lui David".
21. Dupa aceea a venit David la cele doua sute de oameni care nu fusesera in stare sa-i urmeze si pe care ii lasase la paraul Besor; si au iesit acestia in intampinarea lui David si in intampinarea oamenilor care erau cu el. Iar David, apropiindu-se de acei oameni, i-a intrebat de sanatate.
22. Atunci cei rai si netrebnici dintre oamenii cei ce mersesera cu David au inceput sa zica: "Pentru ca ei n-au mers cu noi, nu le vom da din prazile ce am luat, ci sa-si ia fiecare numai femeia sa si copiii sai si sa plece".
23. David insa a zis: "Sa nu faceti asa cu fratii mei, acum, dupa ce Domnul ne-a dat noua acestea si ne-a pazit si a dat in mainile noastre taberele celor ce venisera asupra noastra.
24. Si apoi cine va va asculta pe voi, in aceasta treaba? Acestia nu sunt mai rai decat noi. Ce parte au cei ce au mers la razboi, aceeasi parte trebuie sa se imparta si celorlalti".
25. Asa a fost totdeauna, din timpul acela si pana acum, caci a pus aceasta ca lege si ca dreptar pana in ziua de astazi.
26. Apoi a venit David in Ticlag si a trimis din prazi batranilor lui Iuda, prietenii sai:
27. Celor din Betel, din Rama de miazazi si din Iatir;
28. Celor din Aroer, din Amada, din Sifmot, din Estemoa si din Gat;
29. Celor din Chimat, din Safec, din Timat, din Racal, din cetatile Ierahmeelitilor si din cetatile cheneene;
30. Celor din Horma, din Corasan si din Atac;
31. Celor din Hebron si din toate locurile pe unde fusese David si oamenii lui, zicand: "Iata va trimit dar din prazile

luate de la vrajmasii Domnului".

CAPITOLUL 31
Moartea lui Saul.

1. Filistenii insa s-au batut cu Israelitii si au fugit acestia de Filisteni si au cazut ucisi pe muntele Ghelboa.
2. Si au ajuns Filistenii pe Saul si pe fiii lui si au ucis pe Ionatan, pe Aminadab si pe Melchisua, fiii lui Saul.
3. Lupta contra lui Saul ajunsese cumplita si arcasii il lovira pe acesta, ranindu-l greu.
4. Atunci a zis Saul purtatorului sau de arme: Trage-ti sabia si ma strapunge cu ea, ca sa nu vina acesti netaiati imprejur sa ma ucida si sa-si bata joc de mine". Purtatorul de arme insa n-a voit, caci se temea cumplit. Atunci Saul si-a luat sabia si s-a aruncat in ea.
5. Vazand purtatorul de arme ca Saul a murit, s-a aruncat si el in sabia sa si a murit cu el.
6. Asa a murit in ziua aceea Saul si cei trei fii ai lui si purtatorul de arme al sau, precum si toti oamenii lui.
7. Israelitii, care locuiau peste vale si peste Iordan, vazand ca ostasii israeliti au fugit si ca Saul si fiii lui au murit, si-au parasit cetatile si au fugit, iar Filistenii au venit si s-au asezat in ele.
8. A doua zi Filistenii au venit sa jefuiasca pe cei ucisi si au gasit pe Saul si pe cei trei fii ai lui cazuti pe muntele Ghelboa.
9. Ei i-au taiat capul, au luat armele de pe el si au trimis in toata tara Filistenilor ca sa se vesteasca despre aceasta in capistile idolilor lor si poporului.
10. Armele lui le-au pus in capistea Astartei, iar trupul lui l-au spanzurat pe zidurile cetatii Bet-San.
11. Auzind locuitorii Iabesului din Galaad cele ce facusera Filistenii cu Saul,
12. S-au ridicat toti oamenii puternici, au mers toata noaptea si au luat trupul lui Saul si trupurile fiilor lui de pe zidurile cetatii Bet-San si le-au adus in Iabes si le-au ars acolo;
13. Iar oasele lor le-au luat si le-au ingropat sub un stejar in Iabes. Apoi au postit sapte zile.

CARTEA A DOUA A REGILOR

CAPITOLUL 1
David plange pe Saul si pe Ionatan.

l. Dupa moartea lui Saul, cand David se intorcea din razboiul ce-l purtase impotriva Amalecitilor si dupa ce s-a oprit doua zile in Ticlag,
2. Iata ca a treia zi a venit un om din tabara lui Saul. Acesta avea pe el hainele rupte si pe cap tarana si dupa ce a ajuns la David, a cazut la pamant si i s-a inchinat.
3. Iar David i-a zis: "De unde vii tu?" "Am fugit din tabara lui Israel", raspunse acela.
4. "Spune-mi, a zis David, ce s-a intamplat?" "Poporul, a zis omul, a fugit din lupta si multime din popor a cazut si a murit, si a murit si Saul si fiul sau Ionatan".
5. "Cum stii ca Saul si fiul sau Ionatan au murit?" a intrebat David pe tanarul care-i adusese vestea.
6. "Din intamplare, m-am dus pe muntele Ghelboa, a zis omul ce-i graia, si iata Saul statea sprijinit pe sulita sa, iar carele si calaretii il ajungeau.
7. Atunci el s-a intors si, vazandu-ma pe mine, m-a strigat si eu am raspuns: "Iata-ma!"
8. si el mi-a zis: "Cine esti tu?" si eu i-am raspuns: "Sunt un amalecit!"
9. Atunci el mi-a zis: "Apropie-te de mine si ma ucide, ca durerea mortii m-a cuprins si sufletul meu este inca tot in mine!"
10. Si eu m-am apropiat si l-am ucis, caci stiam ca n-are sa mai traiasca dupa caderea sa. Apoi am luat cununa regeasca de pe capul lui, bratara ce era la mana lui si le-am adus aici la stapanul meu".
11. Atunci a apucat David hainele sale si le-a rupt; asemenea si oamenii cei ce erau cu el si-au rupt hainele lor,
12. Si au plans si s-au tanguit si au postit pana seara dupa Saul si dupa fiul sau Ionatan, dupa poporul Domnului si

dupa casa lui Israel, care cazusera de sabie.
13. Apoi David a zis catre omul care-i spusese acestea: "De unde esti tu?" "Eu, a zis acela, sunt fiul unui strain amalecit".
14. Si David a zis: "Cum nu te-ai temut tu sa-li ridici mana, ca sa ucizi pe unsul Domnului?"
15. Apoi chemand David pe unul din slujitori, i-a zis: "Vino de-l ucide!" si l-a ucis.
16. Iar David a zis catre el: "Sangele tau sa fie pe capul tau, caci buzele tale au marturisit impotriva ta, cand ai zis: Eu am ucis pe unsul Domnului".
17. Si a plans David pe Saul si pe Ionatan, fiul lui, prin aceasta cantare de jale,
18. Pe care a poruncit sa o invete fiii lui Iuda, dupa cum este scrisa in cartea dreptului, unde se zice:
19. "Podoaba ta, Israele, a fost doborata pe inaltimile tale! Cum au cazut vitejii!
20. Nu vestiti in Gat si nu dati de stire pe ulitele Ascalonului, ca sa nu se bucure fiicele Filistenilor, ca sa nu praznuiasca fiicele celor netaiati imprejur!
21. Muntilor Ghelboa, sa nu mai cada pe voi nici roua, nici ploaie; si sa nu mai fie pe voi tarini roditoare, caci acolo a fost doborat scutul celor razboinici, scutul lui Saul, ca si cum n-ar fi fost uns cu untdelemn sfintit.
22. Arcul lui Ionatan nu se intorcea fara sange de raniti, fara grasimea celor puternici, nici sabia lui Saul nu se invartea zadarnic!
23. Saul si Ionatan, cei iubiti si uniti in viata lor, nici la moarte nu s-au despartit. Fost-au mai iuti decat vulturii si mai puternici decat leii!
24. Fiicele lui Israel, plangeti pe Saul, cel ce v-a imbracat in purpura cu podoabe si v-a pus pe haine podoabe de aur!

25. Cum au cazut vitejii in toiul luptei! Ucis a fost Ionatan pe inaltimile tale, Israele!
26. Frate Ionatane, intristat sunt dupa tine, caci tu mi-ai fost foarte scump si iubirea ta a fost pentru mine mai presus de iubirea femeiasca!
27. Cum au cazut cei viteji! Pierit-a arma de razboi!"

CAPITOLUL 2

David rege. Razvratirea lui Isboset.

1. Dupa aceasta David a intrebat pe Domnul si a zis: "Sa ma duc, oare, in vreuna din cetatile lui Iuda?" "Du-te!", i-a zis Domnul. "Unde sa ma duc?", a intrebat iarasi David. "In Hebron", i s-a raspuns.
2. Si s-a dus acolo David si cele doua femei ale sale, Ahinoam izreeliteanca si Abigail carmeliteanca, fosta femeie a lui Nabal.
3. Si pe oamenii cei ce fusesera cu el i-a adus David pe fiecare cu familia lui si s-a asezat in cetatea Hebron.
4. Atunci au venit barbatii lui Iuda si au uns acolo pe David rege pentru casa lui Iuda, spunandu-i-se lui David ca locuitorii din Iabesul Galaadului au ingropat pe Saul.
5. Atunci a trimis David soli la locuitorii din Iabesul Galaadului, ca sa le spuna: "Binecuvantati sunteti voi de Domnul, pentru ca ati aratat mila lui Saul, domnul vostru si unsul Domnului, si l-ati ingropat pe el si pe fiul lui, Ionatan.
6. Sa va rasplateasca dar Domnul cu mila si cu credinciosie, si eu va voi face bine, pentru ca ati facut aceasta.
7. Sa se intareasca mainile voastre si sa fiti curajosi, caci stapanul vostru Saul a murit si casa lui luda m-a uns pe mine rege peste voi.
8. Dar Abner, fiul lui Ner, capetenia ostirilor lui Saul, a luat pe Isboset, fiul lui Saul, si l-a dus din tabara lui la Mahanaim
9. Si l-a facut rege peste Galaad, Aser, Izreel, Efrem, Veniamin si peste tot Israelul.
10. Isboset insa, fiul lui Saul, era ca de patruzeci de ani cand s-a facut rege peste Israel si a domnit doi ani; iar cu David a ramas numai casa lui Iuda.
11. Tot timpul cat a domnit David in Hebron peste casa lui Iuda, au fost sapte ani si sase luni.
12. Atunci Abner, fiul lui Ner, si slugile lui Isboset, fiul lui Saul, au iesit din Mahanaim la Ghibeon si a iesit si Ioab, fiul Teruiei, cu slugile lui David si s-au intalnit la iazul Ghibeonului.
13. Si s-au asezat unii de o parte de iaz, iar altii de cealalta parte a iazului.
14. Si a zis Abner catre Ioab: "Sa se scoale tinerii si sa joace inaintea noastra!" "Sa se scoale!", a zis Ioab.
15. Si s-au sculat si s-au dus un numar de doisprezece Veniamineni din partea lui Isboset, fiul lui Saul, si doisprezece dintre slugile lui David.
16. Si s-au apucat de cap unul pe altul si si-au infipt sabia unul altuia in coasta si au cazut impreuna. Si s-a numit

locul acela Helcat-Haturim, (Locul Sabiilor), care se afla in Ghibeon.
17. Apoi s-a dat in ziua aceea batalia cea mai crancena si Abner cu oamenii lui Israel au fost batuti de slugile lui David.
18. Acolo se aflau trei feciori ai Teruiei: Ioab, Abisai si Asael. Asael insa era sprinten de picior, ca o caprioara de camp.
19. Si a alergat Asael dupa Abner si l-a urmarit, fara sa se abata nici la dreapta, nici la stanga de pe urmele lui.
20. Si uitandu-se Abner inapoi, a zis: "Asael, tu esti oare?" "Eu!" a zis acesta.
21. "Abate-te la dreapta sau la stanga, a zis Abner, si alege-ti unul din oameni si ia armele lui!"
22. Dar Asael nu a voit sa se lase de el. Si a zis iarasi Abner catre Asael: "Lasa-te de mine, ca sa nu te dobor la pamant. Atunci cu ce obraz ma voi arata inaintea lui Ioab, fratele tau? Ce este aceasta? intoarce-te la fratele tau!"

23. Dar acela nu a voit sa se lase. Atunci Abner, intorcandu-si lancea, l-a lovit in pantece si lancea a trecut printr-insul si el a cazut chiar acolo si a murit pe loc. Si toti cei ce treceau pe la locul unde cazuse si murise Asael se opreau.
24. Ioab si Abisai inca urmareau pe Abner. Soarele asfintise cand au sosit acestia la dealul Amma ce vine in fata Ghiahului, pe calea ce duce spre pustiul Ghibeonului.
25. Si atunci, adunandu-se Veniaminenii imprejurul lui Abner, au alcatuit o ostire si au stat pe varful unui deal,
26. De unde a strigat Abner catre Ioab si a zis: "Oare mereu va sfasia sabia? Dare nu stii tu ca urmarile au sa fie dureroase? Pana cand nu vei zice oamenilor sa inceteze de a mai urmari pe fratii lor?"
27. "Viu este Dumnezeu, a zis Ioab, daca tu ne-ai fi grait altfel, inca de dimineata ar fi incetat oamenii mei de a mai urmari pe fratii lor".
28. Apoi a sunat Ioab din trambita si tot poporul s-a oprit si mai mult n-au mai urmarit pe Israeliti, incetand lupta.
29. Abner insa si oamenii lui au mers pe ses toata noaptea aceea si au trecut Iordanul si, strabatand tot Bitronul, au venit la Mahanaim.
30. Ioab insa s-a intors din urmarirea lui Abner si a adunat tot poporul si au lipsit de la numar, dintre oamenii lui David, nouasprezece insi, precum si Asael.
31. Iar slugile lui David, lovind pe Veniamineni si pe oamenii lui Abner, au cazut din acestia trei sute saizeci de oameni.
32. Si luand pe Asael, l-au ingropat in mormantul tatalui sau, ce se afla in Betleem. Apoi Ioab cu oamenii sai au mers toata noaptea si in revarsatul zorilor au ajuns la Hebron.

CAPITOLUL 3
Abner ucis de Ioab.

l. Si a tinut multa vreme dusmania intre casa lui Saul si casa lui David. David insa se intarea mereu, iar casa lui Saul slabea din ce in ce mai mult.
2. Lui David i s-au nascut sase fii in Hebron. Intaiul sau nascut a fost Amnon din Ahinoam, izreeliteanca.
3. Al doilea fiu al lui a fost Chileab din Abigail carmeliteanca, fosta femeie a lui Nabal. Al treilea a fost Abesalom, fiul Maachei, fiica lui Talmai, regele Ghesurului.
4. Al patrulea a fost Adonia, fiul Haghitei. Al cincilea a fost Sefatia, fiul Abitalei.
5. Iar al saselea a fost Itream din Egla, femeia lui David. Acestia i s-au nascut lui David in Hebron.
6. Pe cand era dusmanie intre casa lui Saul si casa lui David, Abner tinea cu casa lui Saul.
7. Saul avusese o concubina cu numele Ritpa, fiica lui Aia. Abner a intrat la ea, iar Isboset a zis catre Abner: "La ce ai intrat tu la concubina tatalui meu?"
8. Abner insa, maniindu-se strasnic de vorbele lui Isboset, a zis: "Au doara eu sunt cap de caine? Eu, impotriva casei lui Iuda, am aratat acum mila casei lui Saul, tatal tau, fratilor lui si prietenilor lui, si nu te-am dat in mainile lui David; iar tu imi gasesti acum vina pentru o femeie?
9. Asa si asa sa faca Dumnezeu lui Abner si inca si mar mult sa-i faca! Precum s-a jurat Domnul lui David, tocmai asa voi si face in ziua aceasta:
10. Voi lua domnia de la casa lui Saul si voi pune tronul lui David peste cata lui Israel si peste Iuda, de la Dan pana la Beer-Seba".
11. Si n-a putut Isboset sa raspunda lui Abner nimic, caci se temea de el.
12. Abner insa a trimis din partea sa vestitori la David in Hebron, unde se afla el, sa-i zica: "Al cui este pamantul

acesta?", si sa-i mai zica inca: "Incheie legamant cu mine si mana mea va fi cu tine, ca sa intoarca la tine pe tot poporul lui Israel!"
13. Iar David a raspuns: "Bine, voi incheia legamant cu tine; dar te rog un lucru anume: nu vei vedea fata mea, daca nu vei aduce cu tine si pe Micol, fiica lui Saul, cand vei veni sa te vezi cu mine".
14. Apoi a trimis David soli la Isboset, fiul lui Saul, sa-i zica: "Da-mi pe femeia mea, Micol, pe care am luat-o de femeie pentru o suta de preputuri filistene".
15. Si a trimis Isboset si a luat-o de la barbatul ei, de la Paltiel, fiul lui Lais;
16. Si s-a dus cu ea si barbatul ei si a petrecut-o cu plangere pana la Bahurim. Dar Abner a zis catre el: "Du-te inapoi!" Si acela s-a intors.
17. Atunci s-a intors Abner catre batranii lui Israel si a zis: "Voi si ieri si alaltaieri ati dorit ca David sa fie rege peste voi;
18. Acum faceti aceasta, caci Domnul a zis catre David: Prin mana robului Meu David voi izbavi poporul Meu Israel din mana Filistenilor si din mana tuturor vrajmasilor lui".
19. La fel a grait Abner si Veniaminenilor. S-a dus apoi Abner la Hebron, ca sa spuna lui David tot ce dorea Israel si toata casa lui Veniamin.
20. Si a venit Abner la David in Hebron, si cu el au venit si douazeci de oameni, si a facut David ospat pentru Abner si pentru insotitorii lui.
21. Abner a zis lui David: "Eu ma voi scula si ma voi duce si voi aduna la regele, stapanul meu, tot poporul lui Israel ca sa faca legamant cu tine si vei fi rege peste toti, dupa cum doreste sufletul tau". Iar David a dat drumul lui Abner si s-a dus cu pace.
22. Si iata slugile lui David cu Ioab au venit de la batalie si au adus cu ei prada multa. Dar Abner nu mai era cu David in Hebron, caci David ii daduse drumul si se dusese cu pace.
23. Si cand Ioab si toata ostirea lui au venit, i s-a spus lui Ioab: "Abner, fiul lui Ner, a venit la rege si acesta i-a dat drumul de s-a dus cu pace".
24. Atunci a venit Ioab la rege si a zis: "Ce ai facut? Iata a venit la tine Abner; de ce n-ai dat drumul sa plece?
25. Tu stii pe Abner, fiul lui Ner; el a venit sa te insele si sa afle pe unde intri si pe unde iesi si sa cunoasca tot ceea ce faci tu".
26. Iesind apoi Ioab de la David, a trimis oameni dupa Abner si l-au intors acestia de la fantana Sira, fara stirea lui David.
27. Si cand Abner s-a intors la Hebron, Ioab l-a bagat pe poarta inauntru, ca si cum ar fi vrut sa vorbeasca cu el in taina, si acolo l-a lovit in pantece. Si a murit Abner pentru sangele lui Asael, fratele lui Ioab.
28. Auzind in urma David de aceasta, a zis: "Nevinovat sunt eu si regatul meu in veac inaintea Domnului de sangele lui Abner, fiul lui Ner; cada el pe capul lui Ioab si peste toata casa tatalui sau;
29. Niciodata sa nu lipseasca din casa lui Ioab cei ce patimesc de scurgere, cei leprosi, cei ce merg in carji, cei omorati de sabie si cei lipsiti de paine".
30. Ioab insa si fratele sau Abisai ucisesera pe Abner, pentru ca acesta omorase pe fratele lor Asael in lupta de la Ghibeon.
31. David insa a zis catre Ioab si catre toti oamenii care erau cu el: "Rupeti-va hainele si va incingeti cu sac si jeliti pe Abner!"
32. Apoi regele David a mers dupa sicriul lui si, cand a fost ingropat Abner in Hebron, regele a plans tare la mormantul lui Abner si a plans si tot poporul.
33. Si a zis regele, cand plangea pe Abner:
34. "Cum sa moara Abner ca un rau? Mainile nu ti-au fost legate, nici picioarele nu-ti erau incatusate, ci ai cazut ca cei doborati de talhari!"
35. Atunci tot poporul a inceput sa planga inca si mai tare dupa el. Si a venit tot poporul sa aduca lui David paine, cand inca era ziua; insa David s-a jurat, zicand: "Asa si asa sa faca Dumnezeu cu mine si inca si mai mult sa faca, de voi gusta paine sau altceva inainte de asfintitul soarelui".
36. Si a aflat de aceasta tot poporul si i-a placut aceasta, cum placea intregului popor tot ceea ce facea regele.
37. Si a aflat in ziua aceea tot poporul si tot Israelul ca nu din pricina regelui s-a savarsit uciderea lui Abner, fiul lui Ner.
38. Si a zis regele catre slugile sale: "Stiti voi oare ca astazi a cazut in Israel un barbat si o capetenie mare?
39. Eu astazi sunt inca slab, desi sunt uns rege; iar oamenii acestia, fiii Teruiei, sunt mai tari decat mine. Sa

rasplateasca deci Domnul celui ce face rau dupa rautatea lui!"

CAPITOLUL 4

Isboset ucis; David il razbuna.

1. Auzind Isboset, fiul lui Saul, ca a murit Abner in Hebron, i-au slabit mainile si tot Israelul s-a tulburat.
2. Isboset, fiul lui Saul, avea doua capetenii de ostire; numele unuia era Baana si numele celuilalt era Rechab, feciorii lui Rimon Beeroteanul, din urmasii lui Veniamin, caci si Beerotul se socotea al lui Veniamin.
3. Si au fugit Beerotenii la Ghitaim ramanand acolo ca straini pana azi.
4. De la Ionatan, fiul lui Saul, ramasese ura fiu schiop. Acesta era de cinci ani, cand a venit din Israel vestea despre moartea lui Saul si a lui Ionatan, iar doica lui l-a luat si a fugit. Dar pe cand fugea ea grabita, el a cazut si a ramas schiop. Numele lui era Mefiboset.
5. Atunci au plecat Rechab si Baana, fiii lui Rimon Beeroteanul, si au venit in casa lui Isboset chiar in arsita zilei; acesta insa dormea de amiaza in patul sau.
6. Iar portarului casei, care curatise grau, ii venise somn si adormise. Atunci Rechab si Baana, fratele sau, au intrat in casa, ca si-cum ar fi vrut sa ia grau, si l-au lovit pe Isboset in stomac si apoi au fugit.
7. Si cand intrasera ei in casa, Isboset dormea in patul sau, in odaia sa de dormit, si ei l-au lovit si l-au omorat si i-au taiat capul si au luat capul lui cu ei si au mers prin campie toata noaptea
8. Si au adus capul lui Isboset la David, in Hebron, si au zis catre rege: "Iata capul lui Isboset, fiul lui Saul, dusmanul tau, care a cautat sufletul tau. Acum Domnul a razbunat pe domnul meu regele, impotriva lui Saul, vrajmasul tau, si impotriva urmasilor lui".
9. Si raspunzand David lui Rechab si lui Baana, fratele lui, feciorii lui Rimon Beeroteanul, le-a zis: "Viu este Domnul, Care a izbavit sufletul meu din tot necazul,
10. Ca daca pe cel ce mi-a adus vestea si a zis: "Iata a murit Saul si Ionatan", si se socotea pe sine vestitor de bucurie, eu, in loc sa-l rasplatesc, l-am prins si l-am ucis in Ticlag,
11. Apoi acum, cand niste oameni netrebnici au ucis un om nevinovat in casa lui si in patul lui, oare nu voi cere sangele lui din mainile voastre si nu va voi starpi de pe pamant?"
12. Si a poruncit David slugilor si i-au ucis, si le-au taiat mainile si picioarele si le-au spanzurat deasupra iazului din Hebron. Iar capul lui Isboset l-au luat si l-au ingropat in mormantul lui Abner, in Hebron.

CAPITOLUL 5

David rege peste tot Israelul.

l. Atunci au venit toate triburile lui Israel la David in Hebron si au zis:
2. "Iata, noi suntem oasele tale si carnea ta. Inca de pe cand Saul domnea peste noi, tu ai povatuit pe Israel si Domnul a zis catre tine: Tu vei paste pe poporul Meu Israel si tu vei fi povatuitorul lui Israel".
3. Au venit toti batranii lui Israel la rege in Hebron si a incheiat cu ei regele David legamant in Hebron, inaintea Domnului; si au uns pe David rege peste tot Israelul.
4. David insa era ca de treizeci de ani cand s-a facut rege si a domnit patruzeci de ani.
5. in Hebron a domnit peste Iuda sapte ani si sase luni, iar in Ierusalim a domnit treizeci si trei de ani peste tot Israelul si peste Iuda.
6. Atunci au pornit regele si oamenii lui la Ierusalim, impotriva Iebuseilor, locuitorii tarii aceleia. Dar acestia au zis catre David: "Nu vei intra aici, caci te vor goni orbii si schiopii care zic: David nu va intra aici!"
7. David insa a luat cetatea Sionului; aceasta este cetatea lui David.
8. Si a zis David in ziua aceea: "Tot cel ce va ucide pe Iebusei sa loveasca cu lancea si pe schiopii si pe orbii care urasc sufletul lui David". De aceea se si zice: "Orbul si schiopul nu vor intra in casa Domnului!"
9. Atunci s-a mutat David in cetate si a numit-o cetatea lui David; si a facut intarituri de jur imprejur, de la Milo si pana inauntru.
10. Si a propasit David si s-a inaltat, si Domnul Dumnezeul Savaot era cu el.
11. In vremea aceea a trimis Hiram, regele Tirului, soli la David si lemn de cedru, tamplari, pietrari si zidari, si acestia au facut casa lui David.
12. Si a inteles David ca Domnul l-a intarit rege peste Israel si a inaltat regatul sau din pricina poporului sau Israel.

13. Si si-a mai luat David femei si concubine din Ierusalim, dupa ce a venit din Hebron.
14. Si i s-au mai nascut lui David fii si fiice. Iata si numele celor ce i s-au nascut in Ierusalim: Samua si Sobab, Natan si Solomon;
15. Ibhar si Elisua, Nefeg si Iafia;
16. Elisama, Eliada si Elifelet; Samae, Iesivat, Natan, Galamaan, Ievaar, Teisus, Elfalat, Naged, Nafec, Ionatan, Leasamis, Baalimat si Elifaat.
17. Iar daca au auzit Filistenii ca David a fost uns rege peste Israel, s-au ridicat Filistenii cu totii sa caute pe David. Auzind insa David, s-a dus in cetate;
18. Iar Filistenii au venit si s-au asezat in valea Refaim.
19. Si a intrebat David pe Domnul, zicand: "Sa ma duc oare impotriva Filistenilor? Ii vei da Tu, oare, in mainile mele?" "Du-te, a zis Domnul catre David, caci Eu voi da pe Filisteni in mainile tale!"
20. Atunci s-a dus David la Baal-Peratim si i-a lovit acolo si a zis David: "Domnul a maturat pe vrajmasii mei dinaintea mea, ca si cum i-ar fi luat apa". Si de aceea s-a si dat locului aceluia numele de Baal-Peratim.
21. Filistenii insa si-au lasat acolo idolii lor, iar David si oamenii sai i-au luat si a poruncit sa-i arda cu foc.
22. Dar Filistenii au navalit iarasi si s-au asezat in valea Refaim.
23. David a intrebat din nou pe Domnul, zicand: "Sa ma duc oare impotriva Filistenilor si ii vei da Tu oare in mainile mele?" "Sa nu iesi inaintea lor, i-a raspuns El, ci i-ai pe la spate si inainteaza spre ei dinspre dumbrava murelor;
24. Si cand vei auzi un zgomot, ca si cum ar veni pe varful arborilor dumbravilor, atunci sa pornesti, caci atunci a pornit Domnul inaintea ta, ca sa loveasca ostirea Filistenilor".
25. Si a facut David cum i-a poruncit Domnul si a lovit pe Filisteni de la Ghibeon pana la Ghezer.

CAPITOLUL 6
David sarbatoreste aducerea chivotului.

1. Dupa aceea a adunat David din nou pe toti alesii sai din Israel, ca la treizeci de mii.
2. Si, David, cu tot poporul care era cu el, a pornit la Baalat in Iuda, ca sa aduca chivotul Domnului, asupra caruia este chemat numele Domnului Savaot Cel ce sade pe heruvimi.
3. Si punand chivotul Domnului intr-un car nou, l-au scos din casa lui Aminadab; iar fiii lui Aminadab, Uza si Ahio, duceau carul cel nou.
4. Si l-au adus cu chivotul Domnului din casa lui Aminadab cea de pe deal si Ahio mergea inaintea chivotului Domnului.
5. Iar David si toti fiii lui Israel cantau inaintea Domnului din tot felul de instrumente muzicale de lemn de chiparos, din harpe, din psaltire, din timpane, din fluiere si din chimvale.
6. Cand insa au ajuns la aria lui Nachon, Uza si-a intins mainile sale spre chivotul Domnului ca sa-l sprijine, si s-a apucat de el, caci boii erau gata sa-l rastoarne.
7. Domnul insa s-a maniat pe Uza si l-a lovit Dumnezeu chiar acolo pentru indrazneala lui si a murit el acolo linga chivotul Domnului.
8. Atunci s-a intristat David ca a lovit Domnul pe Uza si locul acesta si pana astazi se cheama Perei-Uza.
9. Si s-a temut David in ziua aceea de Domnul si a zis: "Cum va intra chivotul Domnului la mine?"
10. Si n-a voit David sa duca chivotul Domnului la sine, in cetatea lui David, ci l-au intors in casa lui Obed-Edom Gateanul.
11. Si a ramas chivotul Domnului in casa lui Obed-Edom Gateanul trei luni si a binecuvantat Domnul pe Obed-Edom si toata casa lui.
12. Iar cand i s-a spus regelui David si i s-a zis: "Domnul a binecuvantat casa lui Obed-Edom si toate cate erau ale lui pentru chivotul Domnului", atunci s-a dus David si a adus cu alai chivotul Domnului din casa lui Obed-Edom in cetatea lui David.
13. Dar cand cei ce duceau chivotul Domnului faceau cate sase pasi, el aducea jertfa un vitel si un berbec.
14. Si David dantuia cat putea inaintea Domnului si era imbracat cu efod de in.
15. Asa a adus David si tot poporul chivotul Domnului cu strigate si cu sunete de trambita.
16. Iar cand a intrat chivotul Domnului in cetatea lui David, Micol, fiica lui Saul, se uita pe fereastra si, vazand pe regele David sarind si jucand inaintea Domnului, l-a dispretuit in inima sa.
17. Si au dus chivotul Domnului si l-au pus la locul lui, in mijlocul cortului, pe care-l facuse pentru el David; apoi David a adus arderi de tot inaintea Domnului si jertfe de impacare.

18. Iar daca a ispravit David de adus arderile de tot si jertfele de impacare, a binecuvantat poporul in numele Domnului Savaot.
19. Si a impartit la tot poporul, la toata multimea lui Israel de la Dan pana la Beer-Seba, fiecaruia, atat barbatilor cat si femeilor, cate o paine si cate o bucata de carne fripta si cate o turta. Si s-a dus tot poporul, mergand fiecare la casa sa.
20. Dar cand s-a intors David ca sa binecuvanteze casa sa, atunci Micol, fiica lui Saul, i-a iesit intru intampinare si i-a zis: "Cata cinste si-a facut azi regele lui Israel, descoperindu-se inaintea ochilor roabelor si robilor sai, cum se descopera un om de nimic".
21. "Inaintea Domnului voi juca, a zis David catre Micol; binecuvantat este Domnul, Cel ce m-a ales pe mine in locul tatalui tau si a casei lui intregi, intarindu-ma carmuitor al poporului Domnului, Israel; canta-voi si voi juca inaintea Domnului.
22. Si inca si mai mult ma voi injosi si voi fi inca si mai mic in ochii tai, iar inaintea slujnicilor de care graiesti tu, voi fi in cinste".
23. Si Micol, fiica lui Saul, n-a avut copii pana in ziua mortii ei.

CAPITOLUL 7
Domnul vorbeste lui David prin proorocul Natan.

1. Pe cand regele traia in casa sa si-l linistise Domnul dinspre toti vrajmasii sai de primprejur,
2. A zis regele catre proorocul Natan: "Iata, eu locuiesc in casa de cedru, iar chivotul Domnului sta in cort".
3. "Tot ce ai la inima, a zis Natan catre rege, mergi si fa, caci Domnul este cu tine!"
4. Si chiar in noaptea aceea a fost cuvantul Domnului catre Natan, zicand:
5. "Mergi si spune robului Meu David: Asa graieste Domnul: Tu oare ai sa-Mi zidesti casa pentru locuinta Mea,
6. Cand Eu n-am locuit in casa din timpul in care am scos pe fiii lui Israel din Egipt si pana astazi, ci am trecut din cort in cort?
7. Pe oriunde am umblat cu toti fiii lui Israel, am spus Eu, oare, macar o vorba cuiva din semintii, caruia i-am incredintat sa pastoreasca poporul Meu Israel si am zis Eu oare: Pentru ce nu-Mi faceti casa de cedru?
8. Si acum asa sa zici robului Meu David: Asa zice Domnul Savaot: Te-am luat de la stana, de la oi, ca sa fii povatuitorul poporului Meu Israel;
9. Am fost cu tine pretutindeni; oriunde ai umblat, am starpit pe toti vrajmasii tai dinaintea fetei tale si am facut numele tau mare, ca numele celor mari de pe pamant.
10. Voi tocmi loc pentru poporul Meu, pentru Israel, il voi inradacina si va trai el in pace la locul sau si mai mult nu se va mai nelinisti; oamenii necredinciosi nu-l vor mai stramtora, ca mai inainte,
11. Pe vremea cand puneam judecatori peste poporul Meu Israel. Ba te voi linisti si pe tine dinspre vrajmasii tai.
12. Iata Domnul iti vesteste ca-ti va intari casa, iar cand se vor implini zilele tale si vei raposa cu parintii tai, atunci voi ridica dupa tine pe urmasul tau, care va rasari din coapsele tale si voi intari stapanirea sa.
13. Acela va zidi casa numelui Meu si Eu voi intari scaunul domniei lui in veci.
14. Eu voi fi aceluia tata, iar el Imi va fi fiu; de va gresi, il voi pedepsi Eu cu toiagul barbatilor si cu loviturile fiilor oamenilor,
15. Dar mila Mea nu o voi lua de la el cum am luat-o de la Saul, pe care l-am lepadat inaintea fetei tale. 16. Casa ta va fi neclintita, regatul tau va ramane vesnic inaintea ta si tronul tau va sta in veci".
17. Toate cuvintele acestea si toata vedenia aceasta le-a spus Natan lui David.
18. Atunci s-a dus regele David si, stand inaintea fetei Domnului, a zis: "Cine sunt eu, Doamne Dumnezeul meu, si ce este casa mea, de m-ai marit asa?
19. Ba inca aceasta s-a parut lucru mic in ochii Tai, Doamne Dumnezeul meu, si ai mai vestit inca si de viitorul casei robului Tau! Este aceasta, oare lucru omenesc, Doamne Dumnezeul Meu?
20. Ce mai poate sa-ti spuna David? Tu stii pe robul Tau, Doamne Dumnezeule!
21. Pentru cuvantul Tau si dupa inima Ta faci aceasta, descoperind toata marirea aceasta robului Tau.
22. In toate esti mare, Doamne Dumnezeule, caci nu este asemenea tie si nu este Dumnezeu afara de Tine, dupa toate cate am auzit noi cu urechile noastre.
23. Cine este asemenea poporului Tau Israel, singurul popor de pe pamant, pentru care a venit Dumnezeu, ca sa si-I castige de popor, sa-Si preaslaveasca numele Lui si sa savarseasca lucruri mari si minunate, inaintea poporului Tau, pe care Tu ti l-ai castigat de la Egipteni, izgonind popoarele si zeii lor?

24. Si Tu ti-ai intarit pe poporul Tau Israel, ca popor al Tau pe veci, si Tu; Doamne, Te-ai facut Dumnezeul lui.
25. Si acum, Doamne Dumnezeule, intareste pe veci cuvantul pe care l-ai rostit despre robul Tau si despre casa lui si implineste ceea ce i-ai sortit,
26. Ca sa preainalte numele Tau in veci si sa se zica: Domnul Savaot este Dumnezeu peste Israel. Casa robului Tau David sa fie tare inaintea fetei Tale.
27. De vreme ce Tu, Doamne Savaot, Dumnezeul lui Israel, ai descoperit robului Tau, zicand: "Iti voi face casa", apoi robul Tau si-a gatit inima sa, ca sa se roage tie cu aceasta rugaciune.
28. Deci, Doamne Dumnezeul meu, Tu esti Dumnezeu si cuvintele Tale sunt neschimbate si Tu ai vestit robului Tau un astfel de bine.
29. Incepe acum si binecuvanteaza casa robului Tau, ca sa fie ea vesnic inaintea fetei Tale, caci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vestit aceasta, si, prin binecuvantarea Ta, se va face casa robului Tau binecuvantata, ca sa fie inaintea Ta in veci".

CAPITOLUL 8

David biruitor, randuieste dregatori.

l. Dupa aceasta David a lovit pe Filisteni si i-a supus si a luat David Meteg-Haama din mana Filistenilor.
2. Apoi a batut si pe Moabiti si i-a masurat cu funia, punandu-i la pamant; si a masurat doua funii spre ucidere, si o funie spre crutare si lasare in viata. Atunci au ajuns Moabitii robi lui David si birnici.
3. Apoi a batut David pe Hadad-Ezer, fiul lui Rehob, regele din Toba, pe cand acesta mergea ca sa-si intemeieze din nou domnia sa la raul Eufratului;
4. Si a luat David de la el o mie sapte sute de calareti si douazeci de mii de pedestrasi si a taiat David vinele la toti caii de la care, lasand pentru sine din ei numai pentru o suta de care.
5. Atunci au venit Sirienii din Damasc in ajutor lui Hadad-Ezer, regele Tobei; insa David a omorat douazeci si doua de mii de Sirieni.
6. Si a pus David osti de paza in Siria Damascului, iar Sirienii au ajuns robi si birnici lui David. Domnul insa a pazit pe David pretutindeni unde s-a dus.
7. Atunci a luat David scuturile cele de aur care s-au gasit la robii lui Hadad-Ezer si le-a dus la Ierusalim.
8. Pe acestea le-a luat apoi Sisac, regele Egiptului, in timpul navalirii lui asupra Ierusalimului, in zilele lui Roboam, fiul lui Solomon. Iar din Tebah si Beritai, cetatile lui Hadad-Ezer, regele David a luat foarte multa arama.
9. Auzind Tou, regele Hamatului, ca David a batut toata ostirea lui Hadad-Ezer,
10. A trimis pe Hadoram, fiul sau, la regele David sa-l salute si sa-i multumeasca, pentru ca s-a razboit cu Hadad-Ezer si l-a biruit. Caci Hadad-Ezer se afla in razboi cu Tou. Iar in mainile lui Hadoram se aflau vase de argint, de aur si de arama.
11. Pe acestea inca le-a harazit David Domnului, impreuna cu aurul Si argintul pe care il afierosise din cele luate de la toate popoarele supuse: de la Sirieni, Filisteni si Amaleciti si din prada de la Hadad-Ezer, fiul lui Rehob, regele Tobei.
12. Astfel si-a facut David nume, intorcandu-se de la infrangerea celor optsprezece mii de Sirieni din Valea Sarata.

13. Apoi a pus ostiri de paza in Idumeea; in toata Idumeea a pus ostiri de paza si toti Idumeii au ajuns robii lui David.
14. Iar Domnul a pazit pe David pretutindeni pe unde a fost.
15. Si a domnit David peste tot Israelul, facand judecata si dreptate in tot poporul sau.
16. Ioab, fiul lui Teruia, era capetenia ostirii, iar Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar.
17. Tadoc, fiul lui Ahitub, si Ahimelec, fiul lui Abiatar, au fost preoti, iar Seraia a fost dregator.
18. Benaia, fiul lui Iehoiada, a fost capetenie peste Cheretieni si Peletieni, iar fiii lui David erau cei dintai la curte.

CAPITOLUL 9

David face bine lui Mefiboset (Meribaal).

1. "N-a mai ramas, oare, cineva din casa lui Saul? - zise David. Eu i-as arata mila din pricina lui Ionatan".
2. In casa lui Saul insa fusese un rob, cu numele Tiba. Pe acesta l-au chemat la David si i-a zis regele: "Tu esti Tiba?" "Eu, robul tau", a raspuns acesta.

3. "Nu cumva mai este cineva din casa lui Saul? a intrebat regele, ca i-as arata mila lui Dumnezeu". "Ba este, fiul lui Ionatan, cel schiop de picioare", a zis Tiba catre rege.
4. Iar regele zise: "Unde este?" "Iata, a raspuns Tiba regelui, el este in casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar".
5. Si a trimis regele David de l-au luat de la casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.
6. Si a venit Mefiboset, fiul lui Ionatan, la David si, cazand cu fata la pamant, s-a inchinat regelui. Si a zis regele: "Mefiboset!" "Da, robul tau!" a raspuns acesta.
7. "Nu te teme, a zis regele David, ca eu iti voi arata mila pentru tatal tau, Ionatan, si-ti voi intoarce toate tarinile lui Saul, bunicul tau, si tu vei manca totdeauna paine la masa mea".
8. Atunci s-a inchinat Mefiboset sl a zis: "Ce este robul tau, de ai cautat tu la un asemenea caine mort, cum sunt eu?"
9. Regele insa a chemat pe Tiba, sluga lui Saul, si i-a zis: "Toate cate au fost ale lui Saul si ale intregii lui case le dau fiului stapanului tau:
10. Deci lucreaza pentru el pamantul, tu cu fiii tai si cu robii tai, si strange roadele lui, ca fiul stapanului tau sa aiba paine de hrana. Mefiboset, fiul stapanului tau, va manca totdeauna la masa mea".
11. Tiba avea cincisprezece feciori si douazeci de robi. Si a zis Tiba catre rege: "Tot ce porunceste regele, stapanul meu, robului sau, robul tau va indeplini".
12. Si manca Mefiboset la masa lui David, ca unul din copiii regelui. Mefiboset avea un copil mic cu numele Micha. Si toti cei ce traiau in casa lui Tiba erau slugile lui Mefiboset.
13. Iar Mefiboset era olog. Traia in Ierusalim si manca totdeauna la masa regelui.

CAPITOLUL 10

Razvratirea Amonitilor si pedeapsa lor.

1. Trecand catava vreme, a murit regele Amonitilor, iar in locul lui s-a facut rege Hanun, fiul lui.
2. Atunci a zis David: "Voi arata mila lui Hanun, fiul lui Nahas, pentru binefacerea ce mi-a aratat tatal sau". Apoi a trimis David pe slugile sale sa mangaie pe Hanun de moartea tatalui sau. Si au venit slugile lui David in tara Amonitilor.
3. Insa capeteniile Amonitilor au zis catre Hanun, domnul lor: "Socotiti, oare, ca David din dragoste catre tatal tau a trimis mangaietori la tine? Nu cumva a trimis David slugile sale la tine ca sa iscodeasca cetatea si sa vada ce este in ea si apoi s-o darame?
4. Atunci a luat Hanun pe slugile lui David si a ras fiecaruia jumatate de barba si le-a taiat hainele pe jumatate, pana la solduri, si apoi le-a dat drumul.
5. Cand i s-a spus aceasta lui David, acesta a trimis inaintea lor, deoarece erau foarte batjocoriti. Si a poruncit regele sa li se spuna: "Ramaneti in Ierihon pana va vor creste barbile si atunci va veti intoarce".
6. Amonitii insa, vazand ca s-au facut nesuferiti inaintea lui David, au trimis sa tocmeasca cu plata pe Sirienii din Bet-Rehov si pe Sirienii din Toba, douazeci de mii de pedestrasi, de la regele Amalecit din Maacha o mie de oameni si din Istov douasprezece mii de oameni.
7. Cand a auzit de aceasta, David a trimis pe Ioab cu toata ostirea de viteji.
8. Si iesind, Amonitii s-au asezat in randuri de lupta la poarta, iar Sirienii din Toba, din Rehov, din Istov si din Maacha au stat deoparte in camp.
9. Vazand Ioab ca ostirea dusmana era asezata impotriva lui si inainte si in urma, a ales ostenii cei mai de seama ai lui Israel si i-a pus in randuri de lupta impotriva Sirienilor.
10. Iar cealalta parte de oameni a incredintat-o lui Abisai, fratele sau, ca sa-i puna in randuri de lupta impotriva Amalecitilor:
11. Apoi a zis Ioab: "Daca Sirienii ma vor birui pe mine, tu sa ma ajuti, iar daca Amonitii te vor birui pe tine, iti voi veni eu in ajutor.
12. Fii curajos si sa ne tinem cu barbatie pentru poporul nostru si pentru cetatile Dumnezeului nostru, si Domnul va face ce va binevoi".
13. Dupa aceea a intrat Ioab si poporul ce era cu el in lupta cu Sirienii, dar acestia au fugit de el.
14. Amonitii, vazand ca Sirienii pleaca, au fugit si ei de Abisai si s-au dus in cetate. Intorcandu-se Ioab de la Amoniti, a intrat in Ierusalim.
15. Sirienii insa, vazand ca au fost biruiti de Israeliti, s-au adunat la un loc.

16. Si a trimis Hadad-Ezer de au chemat pe Sirienii cei de peste raul Eufrat si acestia au venit la Helam, iar Sovac, capetenia ostirii lui Hadad-Ezer, ii conducea.
17. Cand s-a spus de aceasta lui David, acesta a adunat pe toti Israelitii si, trecand Iordanul, a venit la Helam. Sirienii s-au asezat impotriva lui David si s-au batut cu el.
18. Dar au fugit Sirienii de Israeliti si David a nimicit Sirienilor sapte sute de care si patruzeci de mii de calareti; ba a lovit si pe capetenia Sovac, care a si murit acolo.
19. Si cand regii supusi lui Hadad-Ezer au vazut ca sunt invinsi de Israeliti, au incheiat pace cu Israelitii si s-au supus acestora. Iar Sirienii s-au temut sa mai dea ajutor Amonitilor.

CAPITOLUL 11
David si Urie.

l. Peste un an, pe vremea cand regii pornesc la razboi, David a trimis pe Ioab si slugile sale cu el si pe toti Israelitii si acestia au lovit pe Amoniti si au impresurat Raba;
2. Dar David a ramas in Ierusalim. Odata, spre seara, sculandu-se David din pat si plimbandu-se pe acoperisul casei domnesti, a vazut de pe acoperis o femeie scaldandu-se, si femeia aceasta era foarte frumoasa.
3. Atunci a trimis David sa se cerceteze cine este acea femeie. Si i s-a spus ca este Batseba, fiica lui Eliam, femeia lui Urie Heteul.
4. Apoi David a trimis slugile sa o ia; ea a venit la el si el s-a culcat cu ea. Iar daca s-a curatit ea de necuratia ei, s-a intors la casa sa.
5. Femeia aceasta a ramas insarcinata si a trimis de s-a vestit lui David, zicand: "Eu sunt insarcinata".
6. Atunci a trimis David sa se zica lui Ioab: "Trimite la mine pe Urie Heteul!" Si a trimis Ioab pe Urie la David.
7. Venind Urie la David, acesta l-a intrebat de sanatatea lui Ioab, de starea poporului si de mersul razboiului.
8. Apoi a zis David catre Urie: "Du-te acasa si-ti spala picioarele!" Iesind Urie din casa regelui, in urma lui i s-a trimis un dar de la masa regelui.
9. Dar Urie a dormit la poarta casei regelui cu toate slugile stapanului sau si nu s-a dus la casa sa.
10. Si i s-a spus lui David, zicand: "Urie nu s-a dus la casa sa". "Iata, a zis David catre Urie, tu ai venit de pe drum, de ce nu te-ai dus la casa ta?"
11. Iar Urie a zis: "Chivotul Domnului si Israel si Iuda sunt in corturi; stapanul meu Ioab si robii domnului meu sunt in tabara, iar eu sa ma duc la casa mea sa mananc, sa beau si sa ma culc cu femeia mea? Ma jur pe viata ta si pe viata sufletului tau ca nu voi face aceasta".
12. "Ramai aici si ziua aceasta, a zis David lui Urie, iar maine iti voi da drumul". Si a ramas Urie in Ierusalim in ziua aceea pana a doua zi.
13. Si l-a chemat David si a mancat Urie inaintea lui si a baut si David i-a aratat cinste. Dar seara Urie s-a dus sa se culce in patul sau cu robii stapanului sau, iar la casa sa nu s-a dus.
14. Dimineata David a scris scrisoare lui Ioab si a trimis-o pe Urie.
15. In scrisoarea aceea el scria asa: "Puneti pe Urie unde va fi lupta mai crancena si retrageti-va de la el, ca sa fie lovit si ucis".
16. De aceea, cand Ioab a impresurat cetatea, a pus pe Urie intr-un astfel de loc, de care stia ca este aparat de oameni viteji.
17. Si au iesit oamenii din cetate si s-au luptat cu Ioab si au cazut cativa din popor, din slugile lui David. Acolo a fost ucis si Urie Heteul.
18. Atunci a trimis Ioab sa se faca cunoscut lui David tot mersul luptei.
19. Si a poruncit trimisului si i-a zis: "Dupa ce vei povesti regelui tot mersul luptei,
20. Si vei vedea ca regele se manie si-ti zice: "De ce v-ati apropiat sa va luptati asa aproape de cetate? Nu stiati voi ca de pe zidurile cetatii pot sa arunce in voi?
21. Cine oare a ucis pe Abimelec, fiul lui Ierubaal? Au nu o femeie, care a aruncat in el de pe zid o bucata de rasnita si l-a lovit si el a murit in Tebet? De ce v-ati apropiat asa tare de cetate?" Atunci sa-i zici: "Si robul tau Urie Heteul a fost lovit si a murit".
22. S-a dus deci trimisul lui Ioab la rege in Ierusalim si, ajungand, a povestit lui David despre toate, pentru care fusese trimis de Ioab si de tot mersul luptei. Si s-a maniat David pe Ioab si a zis trimisului: "De ce v-ati apropiat asa tare de cetate sa va luptati? Nu stiati voi oare ca va pot lovi de pe zidurile cetatii? Cine a ucis pe Abimelec, fiul lui Ierubaal? Oare nu o femeie care a aruncat in el de pe zid cu o bucata de rasnita, si a murit in Tebet? De ce v-ati

apropiat asa tare de zid?"
23. Atunci trimisul a spus lui David: "Acei oameni ne-au rapus pe noi si au iesit asupra noastra in camp, dar noi i-am alungat pana la poarta.
24. Atunci au inceput a sageta arcasii de pe ziduri asupra robilor tai si au murit cativa din robii regelui; si a murit de asemenea si robul tau Urie Heteul".
25. Atunci David a zis: "Asa sa spui lui Ioab: Sa nu te tulbure lucrul acesta, caci sabia o data mananca pe unul, alta data mananca pe altul. Inteteste lupta impotriva cetatii si daram-o. Asa sa-l incurajezi".
26. Si auzind femeia lui Urie ca a murit Urie, barbatul ei, a plans dupa el.
27. Iar daca s-a ispravit vremea plangerii, a trimis David si a luat-o in casa sa si ea a ajuns femeia lui si i-a nascut un fiu. Fapta aceasta, pe care a facut-o David, a fost rea inaintea Domnului.

CAPITOLUL 12
Natan mustra pe David.

1. Atunci a trimis Domnul pe Natan proorocul la David si a venit acela la el si i-a zis: "Erau intr-o cetate doi oameni: unul bogat si altul sarac.
2. Cel bogat avea foarte multe vite mari si marunte,
3. Iar cel sarac n-avea decat o singura oita, pe care el o cumparase de mica si o hranise si ea crescuse cu copiii lui. Din painea lui mancase si ea si se adapase din ulcica lui, la sanul lui dormise si era pentru el ca o fiica.
4. Dar iata ca a venit la bogat un calator, si gazda nu s-a indurat sa ia din oile sale sau din vitele sale, ca sa gateasca cina pentru calatorul care venise la el, ci a luat oita saracului si a gatit-o pe aceea pentru omul care venise la el".
5. Atunci s-a maniat David cumplit asupra acelui om si a zis catre Natan: "Precum este adevarat ca Domnul este viu, tot asa este de adevarat ca omul care a facut aceasta este vrednic de moarte;
6. Pentru oaie el trebuie sa intoarca impatrit, pentru ca a facut una ca aceasta si pentru ca n-a avut mila".
7. Atunci Natan a zis catre David: "Tu esti omul care a facut aceasta. Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Eu te-am uns rege pentru Israel si Eu te-am izbavit din mana lui Saul,
8. Ti-am dat casa domnului tau si femeile domnului tau la sanul tau; ti-am dat tie casa lui Israel si a lui Iuda si, daca aceasta este putin pentru tine, ti-as mai adauga.
9. Pentru ce insa ai nesocotit tu cuvantul Domnului, facand rau inaintea ochilor Lui? Pe Urie Heteul tu l-ai lovit cu sabia, pe femeia lui ti-ai luat-o de sotie, iar pe el l-ai ucis cu sabia Amonitilor.
10. Deci nu se va departa sabia de deasupra casei tale in veac, pentru ca tu M-ai nesocotit pe Mine si ai luat pe femeia lui Urie Heteul, ca sa-ti fie nevasta.
11. Asa zice Domnul: Iata Eu voi ridica asupra ta rau chiar din casa ta si voi lua pe femeile tale inaintea ochilor tai si le voi da aproapelui tau si se va culca acela cu femeile tale in vazul soarelui acestuia.
12. Tu ai facut pe ascuns, iar Eu voi face aceasta inaintea a tot Israelul si inaintea soarelui". "Am pacatuit inaintea Domnului", a zis David catre Natan.
13. "Si Domnul a ridicat pacatul de deasupra ta, a zis Natan, si tu nu vei muri.
14. Dar fiindca tu prin aceasta fapta ai dat vrajmasilor Domnului pricina sa-L huleasca, de aceea va muri fiul ce ti se va naste".
15. Apoi s-a dus Natan la casa sa, iar Domnul a lovit copilul pe care i-l nascuse lui David femeia lui Urie si acela s-a imbolnavit.
16. Si s-a rugat David Domnului pentru copil, a postit si, ducandu-se deoparte, a petrecut noaptea intins pe pamant.

17. Atunci au intrat la el batranii casei lui ca sa-l ridice de la pamant, dar el n-i voit si nici n-a mancat paine cu ei.
18. Dupa sapte zile a murit copilul si slugile lui David se temeau sa-i spuna ca a murit copilul. Caci ei isi ziceau: "Cand copilul era inca viu si noi il mangaiam, el nu ne baga in seama; cum sa-i spunem acum: A murit copilul? Ar putea sa faca vreun rau".
19. Dar vazand David ca slugile sale soptesc intre ele, a priceput ca a murit copilul si le-a intrebat: "A murit copilul?" "A murit", i s-a raspuns.
20. Atunci David s-a sculat de la pamant, s-a spalat, s-a uns si si-a schimbat hainele si s-a dus in casa Domnului si s-a rugat. Intorcandu-se apoi acasa, a cerut sa i se dea paine si a mancat.
21. Si i-au zis slugile: "Ce va sa zica aceasta? Cand copilul era inca in viata, ai postit, ai plans si n-ai dormit; iar dupa ce copilul a murit, te-ai sculat, ai mancat si ai baut?"

22. "Cata vreme copilul era viu, a zis David, am postit si am plans, caci socoteam: Cine stie, poate ma va milui Domnul si va trai copilul.
23. Dar acum el a murit; de ce sa mai postesc? Il mai pot eu, oare, intoarce? Eu ma voi duce la el, iar el nu se va mai intoarce la mine".
24. Si a mangaiat David pe Batseba, femeia sa, a intrat la ea, s-a culcat cu ea si ea a zamislit si a mai nascut un fiu si i-a pus numele Solomon. Domnul l-a iubit pe acesta,
25. Si a trimis pe proorocul Natan, si acesta i-a pus numele Iedida, adica iubitul Domnului, cum ii spusese Domnul.
26. Ioab insa lupta impotriva cetatii Amonitilor, Raba, si aproape luase cetatea domneasca.
27. Atunci a trimis Ioab la David sa i se spuna: "Am tabarat asupra cetatii Raba si am luat cetatea prin apa.
28. Aduna acum celalalt popor si vino asupra cetatii si o ia; caci de o voi lua eu, atunci se va slavi numele meu".
29. Atunci a adunat David tot poporul si s-a dus asupra cetatii Raba, s-a luptat impotriva ei si a luat-o.
30. Si a luat David de pe capul regelui ei coroana, care era de un talant de aur si cu pietre scumpe, si a pus-o pe capul sau; a luat si foarte multa prada din cetate.
31. Iar pe poporul care se afla in ea l-a scos si l-a pus sub fierastrau si sub grapa de fier si sub securi de fier si i-a aruncat in cuptoarele de ars caramida. Asa a facut el cu toate cetatile Amonitilor. Dupa aceea David s-a intors la Ierusalim cu tot poporul.

CAPITOLUL 13

Amnon ucis de slugile lui Abesalom.

1. Dupa aceea s-au petrecut urmatoarele: Abesalom, fiul lui David, avea o sora frumoasa, cu numele Tamara. Pe aceasta o iubea Amnon, alt fiu al lui David.
2. Si s-a chinuit Amnon pana intr-atata, ca s-a imbolnavit din pricina surorii sale Tamara, caci aceasta era fecioara si lui Amnon i se parea greu sa-i faca ceva.
3. Avea insa Amnon un prieten, anume Ionadab, fiul lui Sama, fratele lui David.
4. Ionadab era om foarte siret. Acesta i-a zis: "Fiul regelui, de ce slabesti tu asa pe fiecare zi? Spune mie!" "Iubesc pe Tamara, sora lui Abesalom, fratele meu", a zis Amnon catre el.
5. "Culca-te in patul tau, i-a zis Ionadab, si te fa bolnav; iar cand tatal tau va veni sa te cerceteze, sa-i zici: Lasa sa vina Tamara, sora mea, sa ma intareasca cu hrana, pregatind mancare inaintea ochilor mei, ca sa vad si sa mananc din mainile ei!"
6. Si s-a culcat Amnon si s-a facut bolnav si a venit regele sa-l cerceteze. Atunci Amnon a zis catre rege: "Lasa pe Tamara, sora mea, sa vina si sa coaca inaintea ochilor mei o turta sau doua si sa mananc din mainile ei".
7. Si a trimis David la Tamara acasa sa-i spuna: "Du-te acasa la Amnon, fratele tau, si-i fa de mancare!"
8. si s-a dus ea acasa la fratele sau Amnon; acesta sta culcat. Si a luat ea faina, a framantat-o, a facut inaintea ochilor lui turte si le-a copt;
9. Apoi a luat tigaia si a pus-o inaintea lui, dar el n-a vrut sa manance. si a zis Amnon: "Sa iasa toti de la mine!"
10. Si au iesit de la el toti oamenii. Apoi Amnon a zis catre Tamara: "Du mancarea in odaia cea din fund si voi manca acolo din mainile tale". Atunci a luat Tamara turtele ce le gatise si le-a dus lui Amnon, fratele sau, in odaia cea din fund.
11. Dar cand le-a pus inaintea lui ca sa manance, el a apucat-o si i-a zis: "Vino si te culca cu mine, sora mea!"
12. "Nu, frate, a zis ea, nu ma necinsti, caci aceasta nu se face in Israel; nu face ticalosia aceasta!
13. Caci unde ma voi duce eu cu necinstea mea? Si tu vei fi in Israel cu unul din cei fara de minte. Vorbeste cu regele si el nu se va impotrivi sa ma dea dupa tine".
14. El insa n-a vrut sa asculte cuvintele ei, ci a silit-o si s-a culcat cu ea si a necinstit-o.
15. Dupa aceea a urat-o Amnon cu ura cea mai mare, asa incat ura cu care a urat-o el era mai mare decat iubirea pe care o avusese catre ea. Si i-a zis ei Amnon: "Scoala si pleaca!"
16. "Ba nu, frate, i-a zis Tamara, a ma alunga este un rau si inca si mai mare decat cel dintai, pe care mi l-ai facut tu mie".
17. Dar el n-a vrut sa o asculte, ci a chemat pe omul sau care-l slujea si i-a zis: "Alunga pe aceasta de la mine afara si incuie usa dupa ea".
18. Ea insa era imbracata cu haina pestrita, caci astfel de haine purtau pe deasupra fetele regelui care erau fecioare. Si a scos-o sluga afara si a incuiat usa dupa ea.
19. Iar Tamara si-a presarat cenusa pe capul sau si-a rupt haina cea pestrita, cu care era imbracata si, punandu-si

mainile pe cap, mergea asa si striga.
20. Atunci a zis catre ea Abesalom, fratele ei: "Nu cumva Amnon, fratele tau, a umblat cu tine? Dar taci acum, sora mea, caci el este fratele tau; nu-ti zdrobi inima pentru fapta aceasta". Si a sezut Tamara parasita in casa lui Abesalom, fratele sau.
21. Si a auzit regele David de toate cele intamplate si s-a maniat foarte tare, dar n-a stricat inima lui Amnon, fiul sau, caci il iubea, pentru ca era intaiul sau nascut.
22. Abesalom insa nu graia cu Amnon nici bine, nici rau, caci Abesalom ura pe Amnon, pentru ca acesta necinstise pe Tamara, sora sa.
23. Iar dupa doi ani, pe vremea cand tundeau oile lui Abesalom in Baal-Hator, care se afla in Efraim, a chemat Abesalom pe toti fiii regelui.
24. si venind Abesalom la rege, a zis: "Iata acum este tunsul oilor la robul tau; deci sa mearga regele si slugile sale la robul tau!"
25. Regele insa a zis catre Abesalom: "Ba nu, fiul meu, nu vom merge cu totii, ca sa nu te impovaram". Abesalom insa l-a rugat cu mare staruinta, dar el n-a vrut sa se duca, ci l-a binecuvantat.
26. Atunci Abesalom a zis catre el: "Daca nu, sa mearga cu noi macar Amnon, fratele meu". "De ce sa mearga el cu tine?" a zis regele.
27. Dar staruind Abesalom, regele a dat drumul lui Amnon si la toti fiii regelui sa se duca cu el. Si a facut Abesalom ospat, ca ospatul unui rege.
28. Si a mai poruncit Abesalom slugilor sale, zicand: "Luati seama, ca indata ce inima lui Amnon se va veseli de vin si cand eu voi zice: Loviti pe Amnon, sa-l ucideti si sa nu va temeti; eu va poruncesc aceasta, sa fiti curajosi si viteji!"
29. Si au facut slugile lui Abesalom cu Amnon cum le poruncise Abesalom. Atunci s-au sculat fiii regelui cu totii si, incalecand fiecare pe catarul sau, au fugit.
30. Si inca pe cale fiind ei, a ajuns la David vestea ca Abesalom a omorat pe coti fiii regelui si n-a mai ramas nici unul din ei.
31. Atunci s-a sculat regele si si-a rupt hainele sale si s-a aruncat la pamant; si toate slugile sale, care stateau inaintea sa, si-au rupt vesmintele lor.
32. Atunci Ionadab, fiul lui Sama, fratele lui David, a zis: "Sa nu creada regele, stapanul meu, ca au omorat pe toti baietii, fiii regelui; numai singur Amnon a murit, caci Abesalom avea aceasta in gand inca din ziua cand Amnon a necinstit pe sora sa, Tamara.
33. Deci, regele, stapanul meu, sa nu se tulbure cu gandul ca ar fi murit toti fiii regelui, caci numai Amnon singur a murit".
34. Atunci a fugit Abesalom, iar omul de straja, ridicandu-si ochii sai, a privit si iata popor mult venea pe drumul de pe coasta muntelui. Si venind straja, a dat de veste regelui, zicand: "Am vazut oameni pe drumul Bahurim, de pe coasta muntelui".
35. Atunci Ionadab a zis catre rege: "Iata vin fiii regelui; cum a zis robul tau asa si este".
36. Si cum a sfarsit el vorbele acestea, iata au sosit si fiii regelui si au ridicat strigat si au plans. Si a plans si regele insusi si toate slugile lui plangere mare.
37. Iar Abesalom a fugit si s-a dus la Talmai, fiul lui Amihud, regele Ghesurului. Si a plans regele David dupa fiul sau in toate zilele.
38. Iar Abesalom, fugind si ducandu-se in Ghesur, a stat acolo trei ani. Dar regele David nu s-a apucat sa urmareasca pe Abesalom, caci se mangaiase de moartea lui Amnon.

CAPITOLUL 14
Iertarea lui Abesalom.

1. Cunoscand Ioab, fiul Teruiei, ca inima regelui s-a intors spre Abesalom,
2. A trimis Ioab la Tecoa si a luat de acolo o femeie inteleapta si i-a zis: "Fa-te ca esti bocitoare, imbraca-te cu haine de jale, nu te unge cu untdelemn si fii ca a femeie care a plans zile multe dupa un mort;
3. Si du-te la rege si zi catre el asa si asa". Si i-a spus Ioab ce anume sa zica.
4. Venind deci femeia cea din Tecoa la rege si cazand cu fata la pamant, s-a inchinat si a zis: "Ajutor, o, rege, ajutor!"
5. "Ce ai?" a zis regele catre ea. "Sunt de mult vaduva, a zis ea, caci mi-a murit barbatul.
6. Si avea roaba ta doi feciori si acestia s-au sfadit in tarina; si, neavand cine-i desparti, a lovit unul din ei pe

celalalt si l-a omorat.
7. Si iata s-au sculat toate rudele asupra roabei tale si zic: "Da-ne pe ucigasul fratelui sau sa-l omoram pentru sufletul fratelui sau pe care l-a pierdut el si vom pierde chiar si pe mostenitorul lui". Si asa vor sa stinga ei si cea din urma scanteie a mea, ca sa nu mai lase barbatului meu nici nume, nici urmasi pe fata pamantului".
8. "Mergi in pace la casa ta, a zis regele catre femeie, caci voi da porunca pentru tine".
9. Dar femeia cea din Tecoa a zis catre rege: "O, rege, stapanul meu, asupra mea sa fie vina si asupra casei tatalui meu; iar regele si tronul lui este nevinovat".
10. "pe cel ce va fi impotriva ta, a zis regele, sa-l aduci la mine si mai mult nu te va mai atinge".
11. "Porunceste, o, rege, in numele Domnului Dumnezeului tau, a zis ea, ca sa nu se inmulteasca razbunatorii sangelui si sa nu piarda pe fiul meu". "Viu este Domnul, a zis regele, nici un fir de par de al fiului tau nu va cadea pe pamant!"

12. "Ingaduie roabei tale, a zis femeia, sa mai spun o vorba regelui, stapanului meu".
13. "Spune", a zis el. "Pentru ce cugeti tu asa impotriva poporului Domnului?, a zis femeia. Rostind cuvantul acesta, regele s-a osandit pe sine insusi, pentru ca nu aduce inapoi pe izgonitul sau.
14. Noi vom muri si vom fi ca apa varsata pe pamant, care nu se mai poate aduna. Dumnezeu insa nu voieste sa piarda sufletul si se gandeste cum ar face sa nu lepede de la Sine nici pe cel inlaturat.
15. Si acum eu am venit sa spun regelui, stapanul meu, cuvintele acestea, pentru ca poporul ma sperie si roaba ta a zis: "Am sa graiesc eu cu regele, sa vad nu va face el dupa cuvantul roabei sale?
16. De buna seama regele va asculta si va izbavi pe roaba sa din mana oamenilor care voiesc sa ma piarda impreuna cu fiul meu din mostenirea lui Dumnezeu.
17. Si roaba ta a zis: Sa fie cuvantul regelui, stapanul meu, spre mangaierea mea, caci regele, stapanul meu, este ca ingerul lui Dumnezeu si poate ca sa asculte si bune si rele, si Domnul Dumnezeul tau va fi cu tine".
18. Si raspunzand, regele a zis catre femeie: "Sa nu ascunzi de mine ceea ce am sa te intreb!" "Graieste, a zis femeia, o, rege, stapanul meu!"
19. "Nu cumva este mana lui Ioab in tot ce spui tu?" a zis regele. Iar femeia i-a raspuns si a zis: "Sa traiasca sufletul tau, o, rege! Nu pot sa ma abat nici la dreapta, nici la stanga de la ceea ce a zis regele, stapanul meu. Adevarat, robul tau Ioab mi-a poruncit si el a pus in gura roabei tale toate cuvintele acestea;
20. Si tot robul tau m-a invatat ca prin pilda sa dau lucrului aceasta infatisare. Dar regele, stapanul meu, este intelept, cum este intelept ingerul lui Dumnezeu, ca sa cunoasca tot ce este pe pamant".
21. Atunci regele a zis catre Ioab: "Iata, fac lucrul acesta; du-te dar si adu inapoi pe baiatul Abesalom".
22. Atunci Ioab a cazut cu fata la pamant si s-a inchinat si a binecuvantat pe rege, zicand: "Acum robul tau cunoaste ca a aflat bunavointa naintea ochilor tai, o, rege, stapanul meu, de vreme ce regele a facut cum a zis robul tau".
23. Si sculandu-se, Ioab s-a dus in Ghesur si a adus pe Abesalom la Ierusalim.
24. Si a zis regele: "Sa se intoarca la casa sa, dar fata mea nu o va vedea". Si s-a intors Abesalom la casa sa; dar fata regelui n-a vazut-o.
25. In tot Israelul nu era barbat asa de frumos ca Abesalom si asa de laudat ca el; din talpile picioarelor si pana in crestetul capului nu avea nici o meteahna.
26. Cand isi tundea capul sau - si si-l tundea in fiecare an, pentru ca-l ingreuia - parul de pe capul lui cantarea doua sute de sicli, dupa cantarul regesc.
27. Si i s-au nascut lui Abesalom trei baieri si o fata, anume Tamara. Aceasta a fost o femeie frumoasa la chip si a ajuns sotia lui Roboam, fiul lui Solomon si i-a nascut pe Abia.
28. Abesalom a ramas in Ierusalim doi ani, dar fata regelui n-a vazut-o.
29. Si a trimis Abesalom dupa Ioab, ca sa-l trimita la rege, dar acesta n-a vrut sa vina la el. si a trimis si a doua oara si acesta tot n-a vrut sa vina.
30. Atunci a zis Abesalom slugilor sale: "Vedeti voi partea de tarina a lui Ioab, care este langa a mea si unde el are semanat orz? Duceti-va si-i dati foc!" Si au ars slugile lui Abesalom acea parte de tarina cu foc. Deci venind slugile lui Ioab la. acesta cu hainele rupte, au zis: "Slugile lui Abesalom au ars ogorul tau cu foc".
31. Atunci s-a sculat Ioab si a venit la Abesalom acasa si i-a zis: "Pentru ce slugile tale au ars cu foc ogorul meu?"
32. Iar Abesalom a zis: "Iata, eu am trimis la tine si am zis: Vino incoace, ca sa te trimit la rege sa-i zici: Pentru ce am venit din Ghesur? Mai bine-mi era sa fi ramas acolo. Vreau sa vad fata regelui. De sunt vinovat, atunci ucide-ma".
33. Si s-a dus Ioab la rege si i-a spus aceasta. Si a chemat regele pe Abesalom si a venit acesta la rege si, cazand

cu fata sa la pamant inaintea regelui, i s-a inchinat, iar regele a sarutat. pe Abesalom.

CAPITOLUL 15

Fuga lui David dinaintea lui Abesalom.

1. Dupa aceasta Abesalom si-a injghebat care si cai si cincizeci de barbati, care mergeau inaintea sa.
2. Si se scula Abesalom dis-de-dimineata, se oprea la poarta langa cale, si, cand venea cineva la rege sa se judece pentru vreo pricina, Abesalom il chema la sine si-l intreba: "Din ce cetate esti tu?" Si cand acela ii raspundea: "Robul tau este din cutare trib al lui Israel",
3. Atunci Abesalom ii zicea: "Iata pricina ta este buna si dreapta, dar la rege n-are cine sa te asculte".
4. Si mai zicea Abesalom: "O, de m-ar pune pe mine judecator in tara aceasta, ar veni la mine oricine ar avea neintelegeri si judecata si eu l-as judeca drept".
5. Si de se apropia cineva sa i se inchine, el isi intindea mana si-l imbratisa si-l saruta.
6. Asa se purta Abesalom cu tot israelitul care venea pentru judecata la rege si a intrat Abesalom la inima Israelitilor.
7. Dupa patruzeci de ani de domnie a lui David, a zis Abesalom catre rege: "Ma duc la Hebron sa-mi implinesc o fagaduinta, pe care am facut-o Domnului,
8. Caci eu, robul tau, pe cand traiam la Ghesur in Siria, am facut fagaduinta aceasta: De ma va intoarce Domnul la Ierusalim, voi aduce jertfa Domnului".
9. Si i-a zis regele: "Du-te cu pace!" Si el s-a sculat si s-a dus la Hebron.
10. Atunci a trimis Abesalom sapte fete la toate triburile lui Israel, zicand: "Cand veti auzi sunetul cornului, sa ziceti: Abesalom s-a facut rege in Hebron".
11. Si s-au dus cu Abesalom doua sute de oameni din Ierusalim, care fusesera poftiti de el, dar s-au dus din nevinovatie, nestiind ce este la mijloc.
12. In timpul jertfei, Abesalom a trimis si a chemat pe Ahitofel Ghiloneanul, sfetnicul lui David, din cetatea lui, Ghilo. Si s-a facut razvratire mare si curgea poporul si se inmultea imprejurul lui Abesalom.
13. Deci a venit un vestitor la David si a zis: "Inima Israelitilor a inclinat in partea lui Abesalom".
14. Iar David a zis catre toate slugile sale, care erau cu el in Ierusalim: "Sculati-va sa fugim, caci nu vom scapa de Abesalom. Grabiti-va sa plecam, ca sa nu ne ajunga si sa ne prinda, ca sa nu aduca necaz asupra noastra si sa strice cetatile cu sabia".
15. Si slugile regelui au zis catre rege: "La tot ce va voi regele, stapanul nostru, noi slugile tale suntem gata".
16. Si a iesit regele pe jos si dupa el a mers toata casa lui. Regele insa a lasat zece femei din concubinele sale, ca sa pazeasca casa.
17. Si au plecat regele si tot poporul pe jos si s-au oprit la Bet-Merhac.
18. Toate slugile lui mergeau pe langa el, iar toti Cheretienii si toti Peletienii si toti Gateienii, ca la sase sute de oameni, care venisera impreuna cu el din Gat, mergeau inaintea regelui.
19. "Pentru ce mergi si tu cu noi? a zis regele catre Itai din Gat. Intoarce-te si ramai cu regele, caci tu esti strain si ai venit aici din tara ta.
20. Ieri ai venit si astazi sa te silesc sa mergi cu noi? Eu ma duc unde se va intampla. Intoarce-te si intoarce si pe fratii tai cu tine. Domnul sa faca mila si dreptate cu tine".
21. "Precum e adevarat ca Domnul este viu, a raspuns Itai regelui, si precum este viu regele, stapanul meu, tot asa este de adevarat ca oriunde va fi regele, stapanul meu, la viata si la moarte, acolo va fi si robul tau".
22. "Atunci, a zis regele David catre Itai, vino si umbla cu mine". Si s-a dus Itai din Gat si toti oamenii lui si toti copiii care erau cu el.
23. Si a plans toata tara cu glas mare si tot poporul a trecut paraul Chedron si a trecut si regele paraul Chedron si s-a dus tot poporul cu regele pe calea spre pustiu.
24. Si iata era acolo si Tadoc preotul, impreuna cu toti Levitii care duceau chivotul legamantului Domnului din Betar si au pus acolo chivotul lui Dumnezeu; iar Abiatar a stat pe un loc inalt pana ce a iesit tot poporul din cetate.
25. "Intoarce chivotul lui Dumnezeu in cetate, a zis regele catre Tadoc, ca sa stea la locul lui. De voi afla mila in ochii Domnului, ma va intoarce si-mi va da sa-L vad pe El si locasul Lui.
26. Iar daca El imi va zice: "Nu mai este bunavointa Mea cu tine", atunci iata-ma, faca cu mine ce va binevoi".
27. "Intelegi tu? a mai zis regele catre Tadoc preotul, intoarce-te cu pace in cetate, cu Ahimaat, fiul tau si cu Ionatan, fiul lui Abiatar, amandoi fiii vostri.

28. Sa stiti, eu am sa raman in campia din pustiu pana imi va veni veste de la voi".
29. Atunci Tadoc si Abiatar au intors chivotul lui Dumnezeu in Ierusalim si au ramas acolo.
30. Iar David s-a dus in Muntele Eleonului si, mergand, plangea; capul ii era acoperit si picioarele desculte. Si toti oamenii care erau cu el isi acoperisera fiecare capul si mergeau plangand.
31. Atunci s-a spus lui David: "Si Ahitofel este in numarul razvratitilor cu Abesalom". "Doamne, Dumnezeul meu, a zis atunci David, risipeste planurile lui Ahitofel!"
32. Iar cand David a ajuns pe varful muntelui, unde s-a inchinat lui Dumnezeu, iata a venit in intampinarea lui Husai Archianul, cel mai bun prieten al lui David. Acesta avea haina sfasiata si pe cap cenusa.
33. "De vei merge cu mine, i-a zis David, imi vei fi o povara.
34. Iar de te vei intoarce in cetate si vei zice lui Abesalom: "Rege, fratii tai au trecut; a trecut si regele, tatal tau, si acum eu sunt robul tau; iasa-ma cu viata. Pana acum am fast robul tatalui tau, iar acum sunt robul tau". Atunci vei strica planurile lui Ahitofel cele impotriva mea.
35. Iata este acolo cu tine Tadoc si Abiatar preotii si tot cuvantul ce vei auzi la casa regelui sa-l spui preotilor Tadoc si Abiatar.
36. Acolo sunt si cei doi fii ai lor: Ahimaat, fiul lui Tadoc si Ionatan, fiul lui Abiatar. Prin acestia sa trimiteti la mine orice veste veti auzi".
37. Si a venit Husai, prietenul lui David, in cetate. Abesalom insa intra atunci in Ierusalim.

CAPITOLUL 16
David mustrat de Simei.

l. Dupa ce David a trecut putin de varful muntelui, iata il intampina Tiba, sluga lui Mefiboset, cu o pereche de asini incarcati, pe care se aflau doua sute de paini, o suta de legaturi de stafide, o suta de legaturi de smochine si un burduf de vin.
2. Si regele a zis catre Tiba: "Ce sunt acestea?" "Asinii, a raspuns Tiba, sunt pentru rege, ca sa umble, painile si fructele pentru hrana oamenilor, iar vinul, ca sa bea cei ce vor slabi in pustie".
3. "Unde este fiul stapanului tau?" a intrebat regele. "A ramas in Ierusalim", a raspuns Tiba regelui; caci a zis: "Acum casa lui Israel imi va intoarce mie domnia tatalui meu".
4. "Ale tale sa fie toate cate are Mefiboset", a zis regele catre Tiba. "Sa aflu mila in ochii domnului meu, regele", a raspuns Tiba, inchinandu-se.
5. Iar cand a ajuns regele David la Bahurim, iesea de acolo un om din neamul casei lui Saul, cu numele de Simei, fiul lui Ghera. El mergea si blestema,
6. Aruncand cu pietre asupra lui David si asupra tuturor robilor lui David; Iar poporul tot si toti oamenii de lupta erau la dreapta si la stanga regelui.
7. "Pleaca, pleaca, ucigasule si nelegiuitule, zicea Simei, blestemand pe rege.
8. Domnul a intors asupra ta tot sangele casei lui Saul, in locul caruia te-ai facut tu rege si a dat Domnul domnia in mainile lui Abesalom; fiul tau; si iata tu esti in necaz, pentru ca esti bautor de sange".
9. "Pentru ce acest caine lesinat blesteama pe domnul meu, rege?, a zis Abisai, fiul Teruiei. Ma duc sa-i iau capul".
10. "Fiii Teruiei, a zis regele, ce ne priveste aceasta pe mine si pe voi? Lasati-l sa blesteme, caci Domnul i-a poruncit sa blesteme pe David. Cine deci poate sa-i zica: "De ce faci tu asa?"
11. Apoi David a mai zis lui Abisai si tuturor slugilor sale: "Iata, daca fiul; meu, care a iesit din coapsele mele, cauta sufletul meu, cu atat mai vartos fiul unui veniaminean. Lasati-l sa blesteme, caci Domnul i-a poruncit.
12. Poate va cauta Domnul la umilirea mea si-mi va rasplati cu bine pentru acest blestem al lui".
13. Si s-a dus David si oamenii lui in drumul lor, iar Simei mergea pe coasta muntelui in preajma lui, mergea si blestema, aruncand spre el cu pietre si cu praf.
14. Apoi, ajungand regele si tot poporul ce era cu el la Aiefim, s-a odihnit acolo.
15. Abesalom insa si tot poporul lui Israel au venit in Ierusalim si impreuna cu ei a venit si Ahitofel.
16. Si cand Husai Archianul, prietenul lui David, a venit la Abesalom si i-a zis: "Traiasca regele!"
17. Abesalom a zis catre Husai: "Asa dragoste ai tu catre prietenul tau? De ce nu te-ai dus si tu cu prietenul tau?"
18. "Nu, a zis Husai catre Abesalom, eu urmez pe acela pe care l-a ales Domnul si acest popor si tot Israelul; cu acela sunt eu si cu acela raman.
19. Si apoi cui am sa slujesc? Oare nu fiului sau? Cum am slujit tatalui tau, asa am sa-ti slujesc si tie".
20. "Dati-mi sfat, a zis Abesalom catre Ahitofel, ce sa facem!"

21. "Intra la concubinele tatalui tau, a raspuns Ahitofel, pe care le-a lasat el sa pazeasca casa sa; si vor auzi toti Israelitii ca tu ai ajuns sa fii urat de tatal tau si se vor intari mainile tuturor celor ce sunt cu tine".
22. Atunci au intins pentru Abesalom un cort pe acoperisul casei. Si a intrat Abesalom la concubinele tatalui sau, inaintea ochilor a tot Israelul.
23. Iar sfaturile lui Ahitofel, pe care le dadea el, se socoteau atunci ca si cum ar fi cerut cineva povata de la Dumnezeu. Asa fusese orice sfat al lui Ahitofel atat pentru David, cat si pentru Abesalom.

CAPITOLUL 17

Sfatul lui Ahitofel si moartea lui.

1. "Eu, a zis Ahitofel catre Abesalom, am sa aleg douasprezece mii de oameni si ma voi ridica sa ma duc noaptea asta in urmarirea lui David;
2. Si voi navali asupra lui cand va fi ostenit si cu mainile slabanogite, si-l voi umple de groaza si toti oamenii care sunt cu el se vor imprastia si voi ucide numai pe rege,
3. Iar pe oameni ii voi intoarce pe toti la tine. Si cand nu va mai fi unul, al carui suflet il cauti tu, atunci tot poporul va fi in pace".
4. Si a placut vorba aceasta lui Abesalom si tuturor batranilor lui Israel.
5. "Chemati pe Husai Archianul, a zis Abesalom, sa auzim ce zice el".
6. Atunci a venit Husai la Abesalom si Abesalom i-a zis: "Iata ce zice Ahitofel; sa facem oare cum zice el? Iar daca nu, spune-mi tu!"
7. "De data aceasta, a zis Husai catre Abesalom, nu este bun sfatul pe care l-a dat Ahitofel".
8. "Tu cunosti pe tatal tau si pe oamenii lui, urma mai departe Husai. Ei sunt viteji si foarte indarjiti, ca ursoaica pustiului cand i se rapesc puii si ca vierul salbatic din camp. Si apoi tatal tau este om razboinic; el nu sta sa ramana cu poporul.
9. Iata acum ei, de buna seama, se ascunde in vreo pestera sau in alt loc; si de cade cineva la cel dintai atac asupra lor, se va auzi si se va zice: "Au fost infranti oamenii care au urmat lui Abesalom".
10. Atunci pana si cel mai viteaz care are inima ca de leu va cadea cu duhul; caci la tot Israelul este cunoscut cat de viteaz este tatal tau si cat de curajosi sunt cei ce se afla cu el.
11. De aceea eu va sfatuiesc: Sa se adune la tine tot Israelul de la Dan pana la Beerseba, la numar tocmai ca nisipul marii, si sa mergi tu insuti in mijlocul lor.
12. Atunci vom merge asupra lui, in orice loc s-ar afla, si vom navali asupra lui, cum cade roua pe pamant, si nu-i va mai ramane pe langa el nici un om din cei ce se afla cu el.
13. Iar de va intra in vreo cetate, atunci tot Israelul va aduce franghii la cetatea aceea si o vom tari in rau, incat nu va ramane din ea nici pietricica".
14. "Sfatul lui Husai Archianul, au zis atunci Abesalom si tot Israelul, e mai bun decat sfatul lui. Ahitofel". Asa a judecat Domnul sa strice sfatul cel mai bun al lui Ahitofel, ca sa aduca Domnul pieirea asupra lui Abesalom.
15. Apoi Husai a zis catre preotii Tadoc si Abiatar: "Asa si asa a sfatuit Ahitofel pe Abesalom si pe batranii lui Israel, iar eu i-am sfatuit asa si asa".
16. Deci trimiteti acum repede sa spuna lui David asa: Tu, noaptea asta, sa nu ramai pe camp in pustiu, ci sa treci mai repede, ca sa nu piara regele si oamenii care sunt cu el".
17. In vremea aceasta Ionatan si Ahimaat stateau la En-Roghel. Deci s-a dus o slujnica si le-a spus acestora, iar acestia s-au dus si au vestit pe regele David, caci ei nu se puteau arata in cetate.
18. Dar i-a zarit un tanar si a spus lui Abesalom. Ei insa au plecat amandoi repede si s-au dus la Bahurim, in casa unui om, in ograda caruia se afla o fantana, si s-au ascuns in ea;
19. Iar femeia omului a luat o patura si a intins-o pe gura fantanii, a pus pe ea niste grau pisat, asa incat nu se vedea nimic.
20. Si venind slujitorii lui Abesalom in casa la femeie, i-au zis: "Unde sunt Ahimaat si Ionatan?" "Au trecut paraul", le-a raspuns femeia. Si i-au cautat oamenii lui Abesalom, dar nu i-au gasit si s-au intors la Ierusalim.
21. Iar daca au plecat acestia, ei au iesit din fantana si s-au dus de au spus lui David: "Ridicati-va si treceti repede apa, caci acestea a sfatuit Ahitofel impotriva voastra".
22. Atunci s-a ridicat David si toti oamenii care erau cu el si au trecut Iordanul si pana la ziua n-a ramas niciunul care sa nu fi trecut.
23. Ahitofel insa, vazand ca planul sau n-a fost urmat, a pus saua pe asin, a plecat si s-a dus la casa sa, in cetatea

sa, si si-a facut testamentul in folosul casei sale, apoi s-a spanzurat si a murit si a fost inmormantat in cetatea tatalui sau.
24. David a venit dupa aceea la Mahanaim, iar Abesalom a trecut Iordanul si tot Israelul era cu el.
25. In locul lui Ioab, Abesalom a pus peste ostire pe Amasa. Amasa era fiul unui om cu numele Itra, din Israel, care intrase la Abigail, fiica lui Nahas, sora Teruiei, mama lui Ioab.
26. Israel cu Abesalom si-au asezat tabara in tinutul Galaad.
27. Cand David a venit la Mahanaim, Sobi, fiul lui Nahas, din "Raba Amonitilor, Machir, fiul lui Amiel din Lodebar, si Barzilai Galaaditeanul, din Roghelim,
28. Au adus zece paturi pregatite, zece talere, vase de lut, grau, orz, faina, graunte prajite, bob, linte si paine;
29. Miere, unt, oi si branza de vaci si le-au dat lui David si oamenilor care erau cu el, caci zicea: "Poporul este flamand si ostenit si a suferit de sete in pustie".

CAPITOLUL 18

Moartea lui Abesalom.

1. Atunci a numarat David pe oamenii care erau cu el si a pus capetenii peste sute si capetenii peste mii.
2. Si a trimis David pe oamenii sai: a treia parte sub comanda lui Ioab, a treia parte sub comanda lui Abisai, fiul Teruiei, fratele lui Ioab, si a treia parte sub comanda lui Itai Gateul. Si a zis regele catre oameni "si eu insumi voi merge cu voi".
3. "Sa nu mergi; i-au zis oamenii, ca noi chiar de vom fugi, nu se va tine seama de aceasta; si chiar de ar muri jumatate din noi, de asemenea nu se va line seama; iar tu singur esti cat noi, zece mii. Deci pentru noi este mai bine ca tu sa ne dai ajutor din cetate!"
4. "Ce vi se pare ca este bine, a raspuns regele, aceea voi face". Atunci a stat regele la poarta si a iesit tot poporul randuit pe sute si pe mii.
5. Apoi regele a dat porunca lui Ioab, lui Abisai si lui Itai si le-a zis: "Sa-mi crutati pe baiatul Abesalom!" Si tot poporul a auzit cum a poruncit regele tuturor capeteniilor pentru Abesalom.
6. Au iesit deci oamenii la camp in intampinarea Israelitilor, si s-a dat batalia in padurea lui Efraim.
7. Acolo a fost in ziua aceea batalie mare; poporul israelit a fost infrant de robii lui David, cazand ucisi douazeci de mii de oameni.
8. Lupta s-a intins in tot tinutul acela si padurea a mancat in ziua aceea mai multi oameni decat a doborat sabia.
9. Cand s-a intalnit Abesalom cu oamenii lui David, era calare pe un catar. Cand catarul a fugit cu el pe sub cracile unui stejar mare, parul lui Abesalom s-a incurcat in crengile stejarului si el a ramas spanzurat in vazduh, iar catarul de sub el s-a dus inainte.
10. Atunci cineva a vazut aceasta si a spus lui Ioab, zicand: "Iata, am vazut pe Abesalom spanzurat de un stejar".
11. "Daca l-ai vazut, a zis Ioab catre omul care-i adusese vestea, de ce nu l-ai doborat acolo, la pamant? ti-as fi dat zece sicli de argint si o cingatoare!"
12. "De mi-ai fi pus in mana si o mie de sicli de argint, a raspuns acela lui Ioab, nici atunci nu mi-as fi ridicat mana asupra fiului regelui, caci in auzul nostru ti-a poruncit regele tie si lui Abisai si lui Itai si a zis: "Crutati-mi pe baiatul Abesalom!"
13. Si daca eu insumi as fi facut altfel cu primejdia vietii mele, aceasta nu s-ar fi putut ascunde de rege si tu singur te-ai fi ridicat asupra mea".
14. "N-am la ce sa mai zabovesc cu tine", a zis Ioab. Apoi a luat in mana trei sageti si le-a infipt in inima lui Abesalom, care era inca viu in crengile stejarului.
15. Apoi au impresurat pe Abesalom zece tineri care duceau armele lui Ioab si, lovindu-l, l-au ucis.
16. Dupa aceea Ioab a sunat din trambita si s-au intors oamenii de la urmarirea lui Israel, caci Ioab a crutat poporul.
17. Apoi au luat pe Abesalom si l-au aruncat acolo in padure intr-o groapa adanca si au aruncat deasupra lui o gramada mare de pietre. Iar Israelitii s-au imprastiat cu totii, ducandu-se fiecare la casa sa.
18. Abesalom insa isi facuse un monument inca de pe cand traia, in Valea Regelui; caci isi zisese: "Eu n-am fiu, ca sa mi se pastreze amintirea!" si a dat monumentului numele sau, asa ca si astazi se numeste el: Monumentul lui Abesalom.
19. Iar Ahimaat, fiul lui Tadoc, a zis catre Ioab: "Ma duc sa vestesc pe regele ca Domnul prin judecata Sa l-a izbavit din mainile dusmanilor lui".

20. "Astazi, a raspuns Ioab, n-ai sa fii un bun vestitor. Il vei vesti in alta zi, iar nu astazi, caci a murit fiul regelui".
21. "Du-te, a zis apoi Ioab catre Husai, du-te si spune regelui ceea ce ai vazut". Husai, inchinandu-se inaintea lui Ioab, s-a dus numaidecat,
22. Iar Ahimaat, fiul lui Tadoc, a zis staruitor catre Ioab: "Fie ce-o fi, dar eu ma duc cu Husai". "De ce sa te duci, fiul meu? a zis Ioab. Nu duci o veste buna!"
23. "Fie si asa, a raspuns Ahimaat, dar eu tot ma duc". "Du-te", i-a zis Ioab. Si a apucat Ahimaat la fuga pe un drum mai de-a dreptul si a intrecut pe Husai.
24. David sedea atunci intre cele doua porti; iar straja se suise pe acoperisul portii, pe zid, si, ridicandu-si ochii, a vazut pe cel ce venea si a strigat si a zis catre rege: "Iata un om vine in fuga".
25. "Daca este numai unul, a zis regele, atunci ne aduce o veste". Omul insa se apropia din ce in ce mai mult.
26. Atunci straja a mai vazut un om venind in fuga; si a strigat straja la portar si a zis: "Iata ca mai alearga un om". "Si acela este un vestitor", a zis regele. "Eu vad, a zis straja, ca mersul omului dinainte seamana cu mersul lui Ahimaat, fiul lui Tadoc".
27. "Acesta este om bun, a zis regele, si vine cu veste buna!"
28. Si a strigat Ahimaat si a zis catre rege: "Pace!" Apoi s-a inchinat regelui cu fata pana la pamant si a zis: "Binecuvantat este Domnul Dumnezeul tau, Care a dat in mainile noastre pe oamenii care isi ridicasera mainile lor impotriva regelui, stapanul meu!"
29. "Dar baiatul Abesalom este sanatos?" a intrebat regele. "Am vazut tulburare mare acolo cand Ioab, robul regelui, a trimis pe robul tau, a zis Ahimaat, dar eu nu stiu ce era acolo".
30. "Treci si ramai aici", a zis regele. Si Ahimaat a trecut si a stat acolo.
31. Atunci a sosit si Husai. Si Husai a zis catre rege: "Veste buna aduc regelui, stapanul meu! Domnul ti-a facut astazi dreptate, izbavindu-te din mana tuturor celor ce s-au ridicat impotriva ta".
32. "Baiatul Abesalom este oare el sanatos?", a intrebat regele pe Husai. "Intample-se dusmanilor regelui, stapanul meu, a raspuns Husai, si tuturor celor ce au uneltit rele impotriva ta, ce i s-a intamplat lui!"
33. Atunci regele s-a tulburat si s-a dus in foisorul de deasupra portii si a plans, iar cand se ducea, zicea: "O, fiul meu Abesalom, Abesalom, fiul meu! Mai bine muream eu in locul tau! Abesalom, Abesalom, fiul meu!"

CAPITOLUL 19
David iarasi rege.

1. Atunci i s-a spus lui Ioab: "Iata regele plange dupa Abesalom".
2. Astfel biruinta din ziua aceea s-a prefacut in plangere pentru tot poporul, caci poporul a auzit chiar in ziua aceea si zicea ca regele este intristat dupa fiul sau.
3. Atunci a intrat poporul in cetate pe furis, cum se furiseaza oamenii rusinati care au luat-o la fuga in timpul luptei.
4. Regele insa, acoperindu-si fata, striga tare: "Abesalom, Abesalom, fiul meu!"
5. Dar venind Ioab la rege in casa, a zis: "Tu astazi ai umplut de rusine pe toate slugile tale care au izbavit acum viata ta si viata fiilor si fiicelor tale, viata femeilor si concubinelor tale.
6. Tu iubesti pe cei ce te urasc si pe cei ce te iubesc ii urasti; caci ai aratat astazi ca pentru tine sunt nimic si capeteniile si slugile; astazi am aflat eu ca de ar fi ramas Abesalom cu viata, iar noi am fi murit cu totii, aceasta ti-ar fi fost mai placut.
7. Deci, scoala si iesi de graieste dupa inima slugilor tale. Caci ma jur pe Domnul ca daca nu iesi, in noaptea aceasta nu-ti va mai ramane nici un om. Si aceasta va fi pentru tine cea mai mare din toate nenorocirile care au venit asupra ta din tineretea ta si pana acum!"
8. Atunci s-a sculat regele si a sezut la poarta, iar poporului intreg s-a vestit ca regele sta la poarta. si a venit tot poporul in fata regelui la poarta, iar Israelitii au fugit pe la vetrele lor.
9. Tot poporul din toate triburile lui Israel vorbea si zicea: "Regele David ne-a izbavit din mainile vrajmasilor nostri si ne-a scapat din mainile Filistenilor, iar acum el insusi a fugit din tara aceasta, din regatul sau, de frica lui Abesalom.
10. Abesalom insa, pe care noi l-am uns rege pentru noi, a murit in razboi. Pentru ce dar intarziem noi acum a aduce inapoi pe rege?" Si aceste vorbe au strabatut tot Israelul si au ajuns si pana la rege.
11. Atunci regele David a trimis sa se spuna preotilor Tadoc si Abiatar: "Spuneti batranilor lui luda: Pentru ce voiti sa fiti cei din urma in a aduce inapoi pe rege, cand cuvintele a tot Israelul au ajuns pana la rege, in casa lui?

12. Voi sunteti fratii mei; oasele mele si carnea mea voi sunteti. Pentru ce dar voiti sa fiti cei din urma in a aduce pe rege inapoi?
13. Iar lui Amasa sa-i ziceti: "Nu esti tu oare osul meu si carnea mea? Asa si asa sa-mi faca mie Dumnezeu si inca si mai rau sa-mi faca, daca tu nu ai sa fii capetenia ostirii mele pentru totdeauna in locul lui Ioab!"
14. Si asa a induplecat regele inima tuturor Iudeilor ca a unui singur om; iar acestia au trimis la rege sa-i spuna: "Intoarce-te tu insuti si toate slugile tale!
15. Si s-a intors regele si a venit la Iordan, iar Iudeii au venit la Ghilgal, ca sa intampine pe rege si sa-l treaca Iordanul.
16. Atunci Simei, fiul lui Ghera, un veniaminean din Bahurim, s-a grabit sa iasa cu Iudeii in intampinarea regelui David.
17. Acesta avea cu el o mie de oameni veniamineni, si pe Tiba, sluga casei lui Saul, cu cei cincisprezece fii ai sai si cu douazeci de robi ai sai. Acestia au trecut Iordanul inaintea regelui si au pregatit pentru rege trecerea Iordanului.
18. Cand insa au pornit luntrea, ca sa aduca pe rege si casa lui, ca sa-i slujeasca, atunci Simei, fiul lui Ghera, a cazut cu fata la pamant inaintea regelui, indata ce acesta a trecut Iordanul,
19. si a zis catre rege: "Domnul meu, sa nu-mi socotesti ca o nelegiuire si sa nu pomenesti ceea ce ti-a gresit robul tau in ziua aceea cand regele, stapanul meu, a iesit din Ierusalim si sa nu iei in seama, o, rege, aceasta!
20. Caci robul tau stie ca a gresit. si iata eu acum am venit cel dintai din toata casa lui Iosif, ca sa ies in intampinarea regelui, stapanul meu".
21. "Se poate oare, a zis Abisai, fiul Teruiei, ca Simei sa nu moara pentru ca a blestemat pe unsul Domnului?"
22. "Fiii Teruiei, ce este intre mine si voi? a zis David, si pentru ce va impotriviti voi astazi mie? E timpul oare astazi sa se ucida cineva in Israel? Nu vad eu, oare, acum ca sunt rege peste Israel?"
23. Iar lui Simei i-a zis regele: "Nu, tu nu vei muri!" si i s-a jurat regele.
24. Mefiboset, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a iesit in intampinarea regelui. Acesta, din ziua in care iesise regele si pana in ziua cand se intorsese cu pace, nu-si mai spalase picioarele, nici nu-si mai taiase unghiile, nici nu-si ingrijise barba si nici hainele nu si le mai spalase.
25. Si cand a iesit din Ierusalim in intampinarea regelui, regele i-a zis: "Mefiboset, pentru ce n-ai mers si tu cu mine?"
26. "Stapanul meu, rege, a raspuns acela, sluga mea m-a inselat, caci eu, robul tau, am zis: "Voi pune saua pe asin si voi incaleca si ma voi duce c; regele, deoarece robul tau este olog.
27. Iar el a clevetit pe robul tau inaintea regelui, stapanul meu. Dar regele, stapanul meu, este ca un inger al lui Dumnezeu. Fa ce binevoiesti.
28. Desi toata casa tatalui meu a fost vinovata de moarte inaintea domnului meu, regele, totusi tu ai pus pe robul tau printre cei ce mananca la masa ta. Ce drept am eu oare sa ma jeluiesc inaintea regelui?"
29. "De ce graiesti tu toate acestea? i-a zis regele. Eu am zis ca tu si Tiba sa impartiti intre voi tarina!"
30. "Sa ia chiar toata tarina, a raspuns Mefiboset. Bine ca s-a intors cu pace domnul meu, regele, la casa sa!"
31. Atunci a venit si Barzilai Galaaditeanul din Roghelim si a trecut Iordanul cu regele, ca sa-l petreaca pe acesta pana peste Iordan.
32. Barzilai insa era foarte batran, ca de optzeci de ani, si el ospatase pe rege in timpul sederii lui la Mahanaim, pentru ca era om foarte bogat.
33. "Hai cu mine, a zis regele catre Barzilai, si te voi ospata si eu in Ierusalim".
34. "Mult oare mi-a mai ramas de trait, a raspuns Barzilai, ca sa merg cu regele la Ierusalim?
35. Eu am acum optzeci de ani. Mai pot eu oare osebi binele de rau? Si va afla oare robul tau gustul celor ce va manca si va bea? Sau voi fi eu in stare sa aud glasul cantarelilor si cantaretelor? La ce dar sa fie robul tau o povara pentru domnul meu, regele?
36. Robul tau va mai merge putin dincolo de Iordan cu regele. Pentru ce sa-mi rasplateasca regele cu asa mila?
37. Da voie robului tau sa se intoarca, ca sa moara in cetatea sa, langa mormantul tatalui meu si al mamei mele. Dar iata fiul meu Chimham, robul tau! Sa mearga el cu domnul meu, regele, si fa cu el ceea ce binevoiesti!
38. "Sa mearga cu mine Chimham, a zis regele, si voi face cu el ce vrei si orice vei voi tu de la mine voi face pentru tine!"
39. Si a trecut tot poporul Iordanul, de asemenea si regele. Apoi a sarutat regele pe Barzilai si l-a binecuvantat si acesta s-a intors la casa sa.
40. Dupa aceea regele s-a indreptat spre Ghilgal si s-a dus cu el si Chimham, si tot poporul lui Iuda si jumatate din poporul lui Israel a petrecut pe rege.

41. Dar iata tot Israelul a venit la rege si a zis catre el: "Pentru ce barbatii lui Iuda, fratii nostri, te-au rapit si au trecut pe rege si casa lui si pe toti oamenii lui David peste Iordan?" "Pentru aceea, ca regele este mai apropiat de noi, au raspuns Israelitilor toti barbatii lui Iuda. si de ce sa va suparati voi pentru aceasta? Am mancat noi, oare, ceva de la rege, sau am primit daruri de la el, sau ne-a scutit de dari?"
42. Si Israelitii au raspuns barbatilor lui Iuda: "Noi suntem zece parti din rege si noi suntem inca si intai nascuti fala de vor. Pentru ce dar ne-ati dispretuit? Oare nu noi trebuia sa spunem cel dintai cuvant pentru intoarcerea regelui? Dar cuvantul barbatilor lui Iuda a fost mai puternic decat cuvantul Israelitilor.

CAPITOLUL 20
Razvratirea lui Seba Si moartea lui.

1. Din intamplare, se afla acolo un om netrebnic, anume Seba, fiul lui Bicri veniamineanul. Acesta a sunat din trambita si a zis: "Noi n-avem nici o impartasire cu David si nici o legatura cu fiul lui Iesei! Fiecare la cortul sau, Israele!"
2. Atunci s-au despartit de David toti Israelitii si s-au dus dupa Seba, fiul lui Bicri. Iudeii insa au ramas de partea regelui lor, de la Iordan, pana la Ierusalim.
3. Ajungand apoi David la casa sa in Ierusalim, a luat regele pe cele zece concubine pe care le lasase sa aiba in grija casa si le-a pus intr-o casa deosebita, sub supraveghere si le purta de grija, dar nu se ducea la ele. Si au trait ele acolo pana la moartea lor, ca vaduve.
4. Apoi a zis David catre Amasa: "In timp de trei zile cheama pe Iudei la mine si sa vii si tu aici!"
5. Si s-a dus Amasa sa cheme pe Iudei, dar a zabovit mai multa vreme decat i se daduse.
6. Atunci David a zis lui Abisai: "Acum Seba, fiul lui Bicri, are sa ne faca mai mult rau decat Abesalom. Ia tu slugile stapanului tau si urmareste-l, ca sa nu-si gaseasca cetati intarite si sa nu scape din ochii nostri!"
7. Si a plecat Abisai, urmat de oamenii lui Ioab, de Cheretieni si Peletieni si de toti oamenii buni de lupta din Ierusalim, sa urmareasca pe Seba, fiul lui Bicri.
8. Dar pe cand erau ei aproape de piatra cea mare, de langa Ghibeon, s-a intalnit cu ei Amasa. Ioab era imbracat cu hainele sale ostasesti si incins cu sabia care atarna la sold in teaca ei, in care intra si iesea foarte usor.
9. "Esti sanatos, frate?" a zis Ioab catre Amasa. Apoi a apucat Ioab pe Amasa cu mana de barba, ca sa-l sarute.
10. Amasa insa nu s-a ferit de sabia care era in mana lui Ioab si acesta l-a lovit cu ea in pantece si i-a varsat maruntaiele jos si nu i-a mai dat alta lovitura. Si Amasa a murit. Apoi Ioab cu fratele sau Abisai au alergat dupa Seba, fiul lui Bicri.
11. Unul din oamenii lui Ioab insa a ramas langa Amasa si striga: "Cine vrea pe Ioab si cine este pentru David sa urmeze pe Ioab!"
12. Amasa insa zacea mort in sange, in mijlocul drumului. Dar vazand omul acela al lui Ioab ca tot poporul se opreste la trupul lui Amasa, l-a tarat pe acesta din drum in camp si a aruncat peste el o haina, deoarece vedea ca orice trecator se apropia de el.
13. Iar dupa ce a fost tarat din drum, tot poporul lui Israel s-a dus dupa Ioab, sa urmareasca pe Seba, fiul lui Bicri.

14. Ioab insa a trecut prin toate triburile israelite pana la Abel si Bet-Maaca si prin tot tinutul Berim si toti locuitorii cetatilor s-au adunat si au mers dupa el.
15. Venind apoi, au impresurat pe Seba in Abel si in Bet-Maaca si au ridicat un val imprejurul cetatii; si apropiindu-se de zid, toti cei ce erau cu Ioab se sileau sa sparga zidul.
16. Atunci o femeie inteleapta a strigat de pe zidul cetatii: "Ascultati, ascultati, spuneti lui Ioab sa vina incoace, ca am sa-i vorbesc!"
17. Apropiindu-se Ioab, femeia a zis: "Tu esti Ioab?" "Eu!" a raspuns Ioab. "Asculta vorba roabei tale!" a zis, femeia. "Ascult!" a raspuns Ioab.
18. "Odinioara era obiceiul, a adaugat ea, sa se spuna: Sa se intrebe in Abel si in Dan, daca se mai pastreaza ceea ce au hotarat credinciosii din Israel
19. Eu sunt din cetatile pasnice si credincioase ale lui Israel, si tu voiesti sa strici o cetate si inca mama cetatilor lui Israel. De ce sa strici tu mostenirea Domnului?"
20. "Departe, departe de mine gandul de a strica sau de a darama! a raspuns Ioab.
21. Lucrul nu era asa, ci un om din muntii lui Efraim, anume Seba, fiul lui Bicri, si-a ridicat mana asupra regelui David. Dati-mi-l numai pe el singur si ma voi departa de cetate". "Iata, a zis femeia catre Ioab, capul lui iti va fi aruncat

peste zid!"
22. Si s-a dus femeia cu vorba ei inteleapta la tot poporul si a spus la tot poporul ca sa taie capul lui Seba, fiul lui Bicri. Si au taiat capul lui Seba, fiul lui Bicri, si l-au aruncat lui Ioab. Atunci Ioab a sunat din trambita si toti oamenii s-au departat de cetate si s-au dus pe la casele lor. Iar Ioab s-a intors in Ierusalim la rege.
23. Si era Ioab peste toata ostirea Israelitilor, iar Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste Cheretieni si Peletieni.
24. Adoram era peste dari; Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;
25. Siva era secretar; Tadoc si Abiatar erau preoti.
26. De asemenea si Ira din Iair era sfetnic apropiat al lui David.

CAPITOLUL 21
David intampina foametea si biruie pe Filisteni.

l. In zilele lui David a fost foamete in tara trei ani, unul dupa altul. Si a intrebat David pe Domnul si Domnul a zis: "Aceasta este din pricina lui Saul si a casei lui cea insetata de sange, pentru ca el a ucis pe Ghibeoniti".
2. Atunci regele a chemat pe Ghibeoniti si a vorbit eu ei. Ghibeonitii insa nu erau din fiii lui Israel, ci ramasite din Amorei, si Israelitii le facusera juramant, dar Saul a voit sa-i piarda din ravna pentru fiii lui Israel si ai lui Iuda.
3. "Ce sa fac pentru voi, a zis David catre Ghibeoniti, si cu ce sa va impac, ca sa binecuvantati mostenirea Domnului?"
4. "Noua nu ne trebuie nici aur, nici argint de la Saul sau de la casa lui, au raspuns Ghibeonitii, si nici nu trebuie sa se ucida cineva din Israel". "Atunci ce voiti sa fac eu pentru voi?" a intrebat din nou David.
5. "Fiindca acel om, au raspuns ei regelui, ne-a macelarit si a vrut sa ne starpeasca astfel ca sa nu mai fim nici unul in tinuturile lui Israel,
6. De aceea, da-ne din urmasii acelui om sapte barbati si noi ii vom spanzura, inaintea Domnului in Ghibeea lui Saul, alesul Domnului". "Va voi da!", a zis regele.
7. Dar regele a crutat pe Mefiboset, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru juramantul pe numele Domnului, care era intre ei, intre David si Ionatan, fiul lui Saul.
8. A luat insa regele pe cei doi fii pe care Ritpa, fiica lui Aia, ii nascuse lui Saul, Armoni si Mefiboset, si pe cei cinci fii pe care Merob, fiica lui Saul, ii nascuse lui Adriel, fiul lui Barzilai din Mehola,
9. si i-a dat in mainile Ghibeonitilor; iar acestia i-au spanzurat, pe munte, inaintea Domnului; si au pierit toti sapte impreuna. Ei au fost ucisi in cele dintai zile ale secerisului orzului.
10. Atunci Ritpa, fiica lui Aia, a luat sac si l-a intins pe stanca in chip de cort si a sezut de la inceputul secerisului pana a dat Dumnezeu ploaie din cer si n-a lasat sa se atinga de ei ziua pasarile cerului si noaptea fiarele campului.
11. Si i s-a spus lui David ce a facut Ritpa; fiica lui Aia, concubina lui Saul.
12. Atunci David s-a dus si a luat oasele lui Saul si oasele lui Ionatan, fiul lui, de la locuitorii din Iabesul Galaadului, pe care acestia le luasera pe ascuns din piata Bet-Sanului, unde fusesera spanzurate de Filisteni, cand Filistenii ucisesera pe Saul pe muntele Ghilboa.
13. Si a stramutat el de acolo oasele lui Saul si oasele lui Ionatan, fiul lui, si a adunat si oasele celor ce fusesera spanzurati;
14. Si a ingropat oasele lui Saul si ale lui Ionatan, fiul lui, si oasele celor spanzurati in tinutul lui Veniamin, la Tela, in mormantul lui Chis, tatal lui Saul. Si s-a facut tot ce a poruncit regele. ti dupa aceea S-a milostivit Domnul asupra tarii.
15. Dar din nou s-a pornit razboi intre Filisteni si Israeliti. Si a iesit David impreuna cu slugile lui si au luptat cu Filistenii. David insa a obosit.
16. Atunci Isbi-Benob, unul din urmasii lui Rafa, a carui sulita era de trei sute de sicli de arama, si care era incins cu sabie noua, a vrut sa loveasca pe David;
17. Dar i-a ajutat lui David Abisai, fiul Teruiei, si a scapat Abisai pe David si a lovit pe filistean si l-a omorat. Atunci oamenii lui David s-au jurat si au zis: "Tu sa nu mai iesi cu noi la razboi, ca sa nu se stinga faclia in Israel".
18. Dupa aceea a fost din nou razboi cu Filistenii la Gob. Atunci Sibecai Husatitul a ucis pe Saf, unul din urmasii lui Rafa.
19. Si a mai fost o alta batalie la Gob cu Filistenii. Atunci Elhanan, fiul lui Iaare Oreghim din Betleem, a ucis pe Goliat din Gat, a carui coada de sulita era ca un sul de la razboiul de tesut.
20. Si a mai fost inca o batalie in Gat. Si era acolo un om inalt, care avea cate sase degete la mana si la picioare, in total deci douazeci si patru, tot din urmasii lui Rafa.

21. Acesta hulea pe Israeliti, dar l-a ucis Ionatan, fiul lui Sama, fratele lui David.
22. Toti acesti patru oameni erau din neamul lui Rafa, din Gat, si au cazut de mana lui David si a slugilor lui.

CAPITOLUL 22
Cantarea de multumire a lui David pentru izbavirea de vrajmasi.

1. Atunci a cantat David cantarea aceasta Domnului, in ziua cand Domnul l-a izbavit de toti vrajmasii lui si din mainile lui Saul, si a zis:
2. "Domnul este intarirea mea, scaparea mea si izbavitorul meu.
3. Dumnezeu este stanca mea cea de scapare, Scutul meu si puterea cea mantuitoare, Adapostul meu cel tare si scaparea mea! Mantuitorul meu, din necaz m-ai izbavit!
4. Pe Domnul Cel vrednic de lauda L-am chemat Si de vrajmasii mei am fost izbavit.
5. Valurile mortii ma-mpresurasera Si eram potopit de suvoaiele rautatii;
6. Lanturile iadului ma incatusasera si eram prins in lanturile mortii.
7. Dar in necazul meu am chemat pe Domnul, Strigat am inaltat catre Dumnezeul meu Si El mi-a auzit glasul din locasul Sau Si strigatul meu a ajuns la urechile Lui.
8. Atunci s-a clatinat si s-a cutremurat pamantul, Si temeliile cerurilor s-au zguduit, Pentru ca Se maniase Domnul!
9. Fum iesea din narile Lui, Din gura Lui iesea foc mistuitor Si carbuni aprinsi tasneau.
10. Plecat-a cerurile si S-a coborat Si sub picioarele Lui era negura deasa.
11. Sezut-a pe heruvimi si a zburat, zburat-a pe aripile vantului!
12. Din negura Si-a facut adapost Si cort imprejurul Sau; Cu ape intunecoase si cu nori negri era infasurat.
13. De stralucirea ce-I mergea inainte Se imprastiau norii, Aruncand grindina si carbuni de foc.
14. Atunci Domnul a tunat in ceruri Si Cel Preainalt a facut sa rasuna glasul Sau;
15. Slobozit-a sagetile Sale si a imprastiat pe vrajmasi, Inmultitu-Si-a fulgerele si i-a pus pe fuga.
16. De certarea Ta, Doamne, De suflarea narilor Tale, S-au aratat fundurile marii Si temeliile lumii s-au descoperit.

17. Tinzandu-Si El mana de sus, m-a apucat Si m-a scos din ape adanci;
18. Izbavitu-m-a de vrajmasul meu cel puternic, De cei ce ma urau si erau mai tari ca mine:
19. Acestia ma impresurasera in ziua necazului, Dar Domnul a fost ajutorul meu;
20. El m-a scos le loc larg, izbavitu-m-a, pentru ca m-a iubit!
21. Domnul mi-a dat dupa nevinovatia mea, Dupa curatia mainilor mele mi-s platit.
22. Caci am urmat caile Domnului, Si inaintea Dumnezeului meu m-am pocait.
23. Toate poruncile Lui le-am avut inaintea mea Si de la legea Lui nu m-am abatut.
24. Fara prihana am fost inaintea Lui Si de nedreptate m-am pazit.
25. Deci Domnul mi-a platit dupa nevinovatia mea Si dupa curatia mainilor mele pe care a cunoscut-o.
26. Caci Tu, Doamne, cu cel bun Te arati bun, Cu omul drept Te porti cu dreptate,
27. Cu cel cuvios, Cuvios esti, Iar cu cel indaratnic, Te porti dupa indaratnicia lui.
28. Tu pe poporul smerit il izbavesti, Iar ochii cei mandri ii smeresti.
29. Tu esti lumina mea, Doamne! Doamne, lumineaza intunericul meu!
30. Cu Tine ma voi arunca spre ostirea inarmata, Cu Dumnezeul meu voi dobori zidul.
31. Caile Domnului sunt desavarsite, Cuvantul Domnului e lamurit prin foc. Si scut este El tuturor celor ce nadajduiesc in El;
32. Caci cine este Dumnezeu, daca nu Domnul? Si cine este aparator, daca nu Dumnezeul nostru?
33. Dumnezeu este Cel ce ma incinge cu putere si calea cea dreapta-mi arata;
34. Care da picioarelor mele sprinteneala cerbului, Si la locurile cele inalte ma aseaza;
35. Care-mi deprinde mainile mele la razboi Si bratele mele sa intinda arzul de arama.
36. Doamne, Tu ma aperi cu scutul Tau izbavitor, Cu dreapta Ta ma sprijini si inalti cu bunatatea Ta,
37. Tu largesti calea sub pasii mei Si picioarele mele nu se poticnesc.
38. Urmari-voi pe vrajmasii mei si-i voi prinde. Nu ma voi intoarce pana nu-i starpesc.
39. Ii voi lovi si nu se vor putea tine. Cadea-vor sub picioarele mele.
40. Tu ma incingi cu putere pentru razboi Si faci sa cada potrivnicii sub mine
41. Pe vrajmasii mei Tu-i pui pe fuga inaintea mea si pe cei ce ma urasc ii spulberi.
42. Striga-vor, dar nimeni nu-i va scapa, Pe Domnul vor striga, dar nu-i va auzi;

43. Ca praful ce-l ia vantul ii voi pisa si-i voi calca in picioare ca tina ulitelor.
44. Tu ma izbavesti de razvratirea poporului Si in fruntea neamurilor ma pui.
45. Poporul pe care nu-l cunosteam imi slujeste Si dintr-un cuvant mi se supune.
46. Fiii celor de alt neam palesc de frica si tremura in zidurile cetatii lor.
47. Viu este Domnul si binecuvantat este numele Lui! Laudat fie Dumnezeu, Cel ce ma izbaveste,
48. Dumnezeu, Cel ce ma razbuna, Care pune popoarele sub stapanirea mea Si de vrajmasii mei ma izbaveste.
49. Doamne, Tu ma inalti peste vrajmasii mei Si de omul nedrept ma izbavesti.
50. De aceea Te voi lauda printre popoare si voi da slava numelui Tau,
51. Cel ce da biruinta stralucita regelui Sau Si face mila cu unsul Sau, David, Si cu urmasii lui din veac in veac".

CAPITOLUL 23

Cele din urma cuvinte ale lui David si vitejii sai.

l. Iata cele din urma cuvinte ale lui David: "Cuvintele lui David, fiul lui Iesei, Graiurile barbatului suspus, Ale unsului lui Dumnezeu, celui din Iacov, Ale dulcelui cantaret din Israel:
2. "Duhul Domnului graieste prin mine, Si cuvantul Lui este pe limba mea.
3. Dumnezeul lui Israel a vorbit. Taria lui Israel mi-a zis: Cel ce domneste intre oameni cu dreptate.
Cel ce stapaneste cu temere de Dumnezeu
4. E a lumina diminetii cand rasare soarele, E ca dimineata fara nori, Ca razele dupa ploaie ce fac sa rasara iarba din pamant.
5. Nu este asa oare, casa mea la Dumnezeu? Caci legamant vesnic a incheiat El cu mine, Asezamant pe veci si neschimbat, Si El face sa rasara toata voia si nadejdea mea!
6. Iar cei rai sunt ca spinii aruncati, Care nu se pot lua cu mana;
7. Ci se iau cu fierul sau cu coada unei suliti, Si-n raspantii de foc se ard".
8. Iata acum si numele vitejilor lui David: Ioseb-Basebet Taschemonitul, unul dintre marile capetenii. Acesta si-a ridicat lancea sa asupra a opt sute de oameni deodata si i-a ucis.
9. Dupa el vine Eleazar, fiul lui Dodo, fiul lui Ahohi, unul din cei trei viteji care impreuna cu David au infruntat pe Filisteni, cand se adunasera la razboi si cand Israelitii se retrasesera pe inaltimi.
10. Acesta s-a ridicat atunci si a lovit in Filisteni pana ce i-a obosit si i s-a lipit mana de sabia sa. In ziua aceea a dat Domnul biruinta mare si poporul s-a dus dupa el, numai ca sa adune pe cei ucisi.
11. Dupa el vine Sama, fiul lui Aghe, din Harar. Cand Filistenii s-au adunat la Lehi, unde era o tarina semanata cu linte, si cand poporul a fugit de Filisteni,
12. Acesta a ramas in tarina si a aparat-o, batand pe Filisteni. Atunci Domnul a dat biruinta mare.
13. Acestia trei mai insemnati din cele treizeci de capetenii s-au dus si au intrat in vremea secerisului la David in pestera Adulam, cand cetele Filistenilor tabarasera in valea Refaim.
14. David se afla intr-un loc intarit, iar o ceata de Filisteni era in Betleem.
15. Si fiindu-i sete lui David, a zis: "Cine ma va adapa cu apa din fantana Betleemului cea de la poarta?"
16. Atunci acesti trei viteji au strabatut prin tabara Filistenilor, au scos apa din fantana Betleemului cea de la poarta si au adus-o lui David; dar el n-a vrut s-o bea, ci a varsat-o inaintea Domnului, zicand:
17. "Sa ma fereasca Dumnezeu sa fac una ca aceasta! Aceasta nu este, oare, sangele oamenilor, care si-au pus viata in primejdie?" Si n-a vrut sa bea. Iata ce-au facut acesti trei viteji.
18. Abisai, fratele lui Ioab, fiul Teruiei, era intaiul intre alti trei. El a ucis cu sulita sa trei sute de oameni si era in mare cinste intre acesti trei.
19. Intre acesti trei el era cel mai de seama si capetenie, dar cu cei trei de mai sus nu se asemana.
20. Benaia, fiul lui Iehoiada, un om din Cabteel, viteaz si vestit prin fapte mari, a ucis pe cei doi fii ai lui Ariel Moabitul si s-a coborat intr-o groapa si a ucis un leu pe vreme de iarna.
21. Tot el a ucis un egiptean de o statura falnica. Egipteanul avea sulita in mana, iar el s-a dus la acela cu un bat, i-a smucit sulita si l-a ucis cu ea.
22. Iata ce a facut Benaia, fiul lui Iehoiada, si era mult pretuit de cei trei.
23. El era cel mai de seama intre cei treizeci, dar cu cei trei de mai sus nu se asemana. Si David l-a primit intre cei mai de aproape sfetnici ai sai.
24. Asael, fratele lui Ioab, este din numarul celor treizeci, Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem.
25. Sama Haroditeanul; Elica Haroditeanul;

26. Helet Paltianul; Ira, fiul lui Iches, din Tecoa;
27. Abiezer din Anatot; Mebunai din Husa.
28. Talmon Ahohitul; Maharai din Netof,
29. Heleb, fiul lui Baana, din Netof; Itai, fiul lui Ribai, din Ghibeea lui Veniamin;
30. Benaia din Piraton; Hidai din Nahale-Gaas;
31. Abi-Baal din Araba; Azmavet din Bahurim;
32. Eliahba din Saalbon; Ionatan unul din fiii lui Iasen;
33. Sama din Harar; Ahiam, fiul lui Sarar, din Arar;
34. Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul unui Maacatean; Eliam, fiul lui Ahitofel, din Ghilo;
35. Hetrai din Carmel; Paarai din Arba;
36. Igal, fiul lui Natan, din Toba; Bani din Gad.
37. Telec Amonitul; Naharai din Beerot, armasul lui Ioab, fiul Teruiei.
38. Ira din Ieter; Gareb din Ieter;
39. Urie Heteul. De toti treizeci si sapte.

CAPITOLUL 24

David numara poporul si este pedepsit cu ciuma.

1. Mania Domnului s-a aprins iarasi asupra Israelitilor, pentru ca cineva din ei indemnase pe David, zicand: "Mergi de numara pe Israel si pe Iuda!"
2. Si a zis regele catre Ioab, capetenia ostirii care era cu el: "Cutreiera toate triburile din Israel si ale lui Iuda, de la Dan pana la Beer-Seba, numara poporul, ca sa stiu numarul oamenilor".
3. "Domnul Dumnezeul tau, a raspuns Ioab, sa inmulteasca poporul inca pe atata pe cat este, ba inca si de o suta de ori atata si ochii domnului meu, regele, sa vada. Si pentru ce domnul meu, regele, voieste acest lucru?"
4. Dar cuvantul regelui, dat lui Ioab si capeteniilor ostirii, a biruit. Si s-a dus Ioab cu capeteniile ostirii de la rege sa numere poporul lui Israel.
5. Trecand Iordanul, au poposit la Aroer, in partea dreapta a cetatii care este in mijlocul vaii Gad, aproape de Iazer.
6. De acolo au mers in Galaad si in pamantul Tahtim-Hodsi, de unde au venit la Dan-Iaan,
7. Si ocolind Sidonul, au mers la cetatea Tir si prin toate cetatile Heveilor si Canaaneilor si au iesit in partea de miazazi a Iudei, la Beer-Seba.
8. Apoi au strabatut toata tara aceasta si dupa noua luni si douazeci de zile au ajuns la Ierusalim.
9. Si a dat Ioab regelui cartea cu numaratoarea poporului, din care se vedea ca Israelitii erau opt sute de mii de barbati varstnici, buni de razboi, iar cei din Iuda cinci sute de mii.
10. Atunci s-a cutremurat inima lui David dupa ce a numarat poporul. Si a zis David catre Domnul: "Greu am pacatuit eu, facand asa, si acum ma rog inaintea Ta, Doamne, iarta pacatul robului Tau, caci m-am purtat peste masura de nebuneste!"
11. A doua zi dimineata s-a sculat David. Fusese insa cuvantul Domnului catre Gad proorocul, ca sa spuna lui David viitorul, zicandu-i:
12. "Mergi si spune lui David: Asa zice Domnul: Iti arat trei pedepse: alege-ti una din ele, sa vina asupra ta".
13. Si a venit Gad la David si i-a vestit, zicandu-i: "Alege-ti ce vrei: foamete in tara ta sapte ani; sa fugi trei luni de vrajmasii tai si ei sa te urmareasca; sau timp de trei zile sa fie ciuma in tara ta? Chibzuieste si hotaraste; ce sa spun Celui ce m-a trimis",
14. "E tare greu, a raspuns David lui Gad, dar sa cad mai bine in mana Domnului, caci mila Lui este mare; numai in mainile oamenilor sa nu cad!" Si si-a ales David ciuma in vremea secerisului graului.
15. Si a trimis Domnul ciuma asupra lui Israel de dimineata pana la vremea hotarata. Si a inceput molima in popor si au murit de la Dan pana la Beer-Seba saptezeci de mii de oameni.
16. Si si-a intins ingerul Domnului mana asupra Ierusalimului, ca sa-l pustiiasca, dar I S-a facut mila Domnului si a zis ingerului care ucidea poporul: "Destul! Opreste-i acum mana!" Ingerul Domnului se afla atunci la aria lui Aravna Iebuseul.
17. Si vazand David pe ingerul care lovea poporul, a zis catre Domnul: "Iata eu am pacatuit! Faradelegea am facut-o eu. Dar aceste oi ce-au facut? Deci indreapta-ti mana Ta asupra mea si asupra casei tatalui meu!"
18. In ziua aceea Gad a venit la David si a zis: "Mergi de ridica jertfelnic Domnului in aria lui Aravna Iebuseul".

19. Si s-a dus David, cum ii zisese proorocul Gad si cum poruncise Domnul.
20. si privind Aravna, a vazut pe rege si slugile lui venind la el; si a iesit Aravna si s-a inchinat regelui cu fata pana la pamant.
21. "La ce a venit domnul meu, regele, la robul tau?" a intrebat Aravna. "Ca sa cumpar de la tine aria, a raspuns David, si sa fac acolo jertfelnic Domnului, pentru ca sa inceteze moartea in popor"
22. "Sa ia domnul meu, regele, si sa aduca jertfa Domnului ce voieste, a zis Aravna catre David. Iata boii pentru ardere de tot, iar carele si jugurile boilor vor sluji de lemne.
23. Toate acestea le daruiesc regelui. Domnul Dumnezeul tau sa te binecuvanteze!" a adaugat Aravna.
24. "Ba nu, a zis regele catre Aravna, eu am sa-ti platesc pretul si nu voi aduce Domnului Dumnezeului meu arderi de tot, lucruri luate in darn. Si a cumparat David aria si boii cu cincizeci de sicli de argint.
25. Si a ridicat David acolo jertfelnic Domnului si a adus arderi de tot si jertfe de impacare. Si S-a milostivit Domnul asupra tarii si a incetat moartea in Israel.

CARTEA A TREIA A REGILOR

CAPITOLUL 1
Solomon.

1. Cand regele David a ajuns la adanci batranete, il acopereau cu haine, insa nu putea sa se incalzeasca.
2. Atunci slugile lui i-au zis: "Sa se caute pentru domnul nostru rege o fata tanara, care sa stea inaintea regelui, sa-l ingrijeasca si sa se culce cu el, ca sa se incalzeasca domnul nostru regele".
3. Si i-au cautat in toate tinuturile lui Israel o fata frumoasa si au gasit pe Abisag Sunamiteanca si au adus-o la rege.
4. Fata era foarte frumoasa, ingrijea pe rege si-l servea; insa ragele n-a cunoscut-o.
5. Atunci Adonia, fiul Haghitei, s-a falit si a zis: "Eu am sa fiu rege". Si Si-a gatit care de razboi, calareti si cincizeci de oameni care sa-i alerge inainte.
6. Caci tatal sau niciodata nu-l oprise si nu-i zisese: "Pentru ce faci aceasta?" El insa mai era si foarte frumos la chip si nascut dupa Abesalom.
7. Si s-a inteles cu Ioab, fiul Teruiei, si cu Abiatar preotul; si acestia ajutau pe Adonia.
8. Iar preotul Tadoc si Benaia, fiul lui Iehoiada, proorocul Natan, Simei, Rei si vitejii lui David n-au fost de partea lui Adonia.
9. Si junghiind Adonia ai, boi si vitei grasi la piatra Zohelet, cea de la En-Roghel, a chemat pe tati fratii sai, fiii regelui, dimpreuna cu toti barbatii lui Iuda, care erau in slujba la rege.
10. Iar pe proorocul Natan, pe Benaia, pe viteji si pe Solomon, fratele lui, nu i-a chemat.
11. Atunci Natan a grait catre Batseba, mama lui Solomon, zicand: "Auzit-ai tu ca Adonia, fiul Haghitei, s-a facut rege, iar domnul nostru David nu stie de aceasta?
12. Acum, iata, iti dau un sfat: Sa-ti scapi viata ta si a fiului tau Solomon.
13. Du-te si intra la regele David sl-i spune: "Nu tu, oare, domnul meu rage, te-ai jurat catre roaba ta, zicand: Solomon, fiul tau, va fi rege dupa mine: si va sedea pe tronul meu? Pentru ce dar Adonia s-a facut rege?"
14. Si iata, cand tu inca vei vorbi acolo cu regele, voi intra si eu in urma ta, voi adeveri si voi intregi cuvintele tale",
15. Deci a intrat Batseba la rege in odaia unde odihnea. Si iata regele era foarte batran si Abisag Sunamiteanca ingrijea de el.
16. Si s-a plecat Batseba si s-a inchinat regelui si el a intrebat-o: "Ce voiesti?"
17. Iar ea i-a spus: "Domnul meu rege, tu te-ai jurat pe Domnul Dumnezeul tau catre roaba ta, zicand: Solomon, fiul tau, va fi rege dupa mine si va sedea pe tronul meu.
18. Dar acum iata ca Adonia s-a facut rege si tu, domnul meu rege, nu stii nimic da aceasta.
19. Acela a injunghiat o multime de boi, vitei grasi si oi; si a poftit pa toti fiii regelui, pe preotul Abiatar si pe Ioab, mai-marele ostirii; iar pe Solomon, robul tau, nu l-a chemat.
20. Insa tu esti rege, domnul meu. Ochii tuturor Israelitilor la tine privesc, ca sa le arati cine va sedea rege pe

tronul domnului meu, dupa el.
21. Altfel, cand domnul meu, regele, va raposa cu parintii sai, voi fi invinuita eu si fiul meu Solomon".
22. Si iata, cand inca vorbea cu regele, a venit si proorocul Natan.
23. Si i s-a spus regelui, zicand: "Iata Natan proorocul!" Si a intrat Natan la rege si i s-a inchinat regelui cu fata pana la pamant.
24. Si a zis Natan: "Domnul meu rege, ai spus tu oare: Adonia va fi rege si va sedea pe tronul meu dupa mine?
25. Pentru ca el chiar astazi a plecat Si a junghiat o multime de boi, vitei grasi si oi; si a poftit pe toti fiii regelui, pe mai-marii ostirii si pe Abiatar preotul; si, iata, ei mananca si beau dinaintea lui si zic: "Traiasca regele Adonia!"
26. Iar pe mine, robul tau, pe preotul Tadoc, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, si pe Solomon, robul tau, nu ne-a chemat.
27. Si daca cu voia ta, domnul meu rege, s-a facut lucrul acesta, atunci pentru ce tu n-ai descoperit robului tau cine va sedea rege pe tronul domnului meu, dupa el?"
28. Dar regele David a raspuns si a zis: "Chemati pe Batseba la mine!" si a intrat ea la rege si a stat inaintea lui.
29. Atunci regele s-a jurat si a zis: "Viu este Domnul, Care mi-a scapat sufletul meu de la orice necaz!
30. Precum m-am jurat pe Domnul Dumnezeul lui Israel catre tine, zicand: "Solomon, fiul tau, va fi rege dupa mine, si va sedea pe tronul meu in locul meu, asa voi face chiar astazi!"
31. Si s-a plecat Batseba cu fata pana la pamant si i s-a inchinat regelui si i-a zis: "Sa traiasca domnul meu, regele David, In veci!"
32. Apoi a zis regele David: "Chemati la mine pe preotul Tadoc, pe proorocul Natan si pe Benaia, fiul lui Iehoiada!" Si ei au intrat la rege.
33. Si regele le-a spus: "Sa luati pe slugile domnului vostru cu voi si sa puneti pe Solomon, fiul meu, calare pe catarul meu si sa-l duceti pana la Ghihon,
34. Si acolo sa-l unga preotul Tadoc si proorocul Natan de rege peste Israel si sa sunati din trambita si sa ziceti: "Sa traiasca regele Solomon!"
35. Apoi sa-l petreceti inapoi, ca sa vina si sa sada pe tronul meu; caci el va fi rege in locul meu si lui i-am poruncit sa fie conducatorul lui Israel si al lui Iuda".
36. Si a raspuns Benaia, fiul lui Iehoiada regelui si i-a zis: "Amin! Asa sa intareasca Domnul Dumnezeul domnului meu, regele, cuvantul acesta!
37. Si cum Domnul Dumnezeu a fost cu domnul meu, regele, asa sa fie el si cu Solomon si sa-i preamareasca tronul lui mai mult decat tronul domnului meu, regele David!"
38. Si asa au plecat preotul Tadoc, proorocul Natan, Benaia, fiul lui Iehoiada, Cheretienii si Peletienii si au pus pe Solomon calare pe catarul regelui David si l-au dus pana la Ghihon.
39. Si a luat preotul Tadoc cornul cu untdelemn sfintit din cort si a uns pe Solomon. Si s-a sunat din trambite si tot poporul a strigat: "Traiasca regele Solomon! "
40. Apoi tot poporul l-a petrecut pe Solomon si i-a cantat din fluiere si bucurie mare era pe popor, incat si pamantul se zguduia de strigatele lui.
41. Atunci a auzit Adonia de aceasta si toti cei chemati ai lui, tocmai cand ispravisera de mancat; iar Ioab, auzind sunetul de trambite, a zis: "Ce este acest zgomot de care rasuna cetatea?"
42. Si pe cand el inca vorbea, iata ca a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. Si a zis Adonia: "Intra, caci tu esti om cinstit si aduci veste buna!"
43. Si a raspuns Ionatan lui Adonia si i-a zis: "Ba chiar veste rea; caci domnul nostru, regele David, a facut rege pe Solomon.
44. Si a trimis regele cu el pe Tadoc si pe proorocul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, si pe Cheretieni si Peletieni si l-au pus calare pe catarul regelui.
45. Si l-au uns preotul Tadoc si proorocul Natan rege la Ghihon si de acolo s-au intors cu bucurie si au pus in miscare cetatea. Iata zgomotul pe care-l auziti".
46. Si a sezut Solomon pe tronul regatului.
47. Si slugile regelui au venit sa-l binecuvanteze pe domnul nostru regele David, zicand: "Sa mareasca Dumnezeul tau numele lui Solomon mai mult decat numele tau si sa-i aduca tronul lui la marire mai multa decat tronul tau!" Si s-a inchinat regele in patul lui;
48. Si a zis regele asa: "Binecuvantat sa fie Domnul Dumnezeul lui Israel, Care a facut sa fie astazi din samanta mea un urmas pe tronul meu si sa vad cu ochii mei aceasta!"
49. Atunci toii cei chemati, care erau cu Adonia, s-au spaimantat si, sculandu-se, s-au dus fiecare in drumul sau.
50. Iar Adonia, temandu-se de Solomon, s-a sculat si s-a dus si s-a apucat cu mainile de coarnele jertfelnicului.

51. Si i s-a spus lui Solomon, zicand: "Iata, Adonia s-a temut de regele Solomon; caci iata, ca se tine cu mainile de coarnele jertfelnicului, zicand: Sa-mi fagaduiasca astazi cu juramant regele Solomon ca nu va omori pe robul sau cu sabia".
52. Si a zis Solomon: "Daca el va fi om cinstit, nici un par din capul lui nu va cadea pe pamant; iar daca va fi om viclean, va muri".
53. Si a trimis regele Solomon si l-a adus de la jertfelnic cu de-a sila; si a venit si s-a inchinat regelui Solomon. Si Solomon i-a zis: "Du-te la casa ta!"

CAPITOLUL 2
Moartea lui David.

1. Apropiindu-se vremea lui David ca sa moara, a lasat el fiului sau Solomon acest legamant:
2. "Iata, eu ma duc pe drumul pe care toti pamantenii se duc; fii tare si sa fii barbat.
3. Sa pazesti legamantul Domnului Dumnezeului tau, umbland in caile Lui si pazind legile Lui, poruncile Lui, hotararile Lui si asezamintele Lui, precum sunt scrise in legea lui Moise, pentru ca sa-ii fie bine-cunoscut tot ce vei face, oriunde si ori incotro te vei intoarce;
4. Si ca sa Isi tina si Domnul cuvantul Sau care l-a grait catre mine, zicand: "Daca fiii tai isi vor pazi drumul lor, ca sa se poarte cu credinciosie inaintea Mea, din toata inima si din tot sufletul lor, atunci nu va conteni sa fie din tine barbat pe tronul lui Israel.
5. Dar si tu stii ce mi-a facut Ioab, fiul Teruiei, cum s-a purtat cu cele doua capetenii ale ostirii lui Israel, cu Abner, fiul lui Ner, si cu Amasa, fiul lui Ieter, pe care i-a omorat; si cum a varsat in timp de pace sange ca in timp de razboi, manjind cu sangele cel varsat ca la razboi incingatoarea de la coapsele sale si incaltamintea din picioarele sale.
6. Sa faci dar cu el dupa intelepciunea ta, ca sa nu se coboare caruntetea lui cu pace in locuinta mortilor.
7. Iar fiilor lui Barzilai Galaaditul arata-le mila, ca sa fie cu cei care se hranesc la masa ta, caci ei au venit la mine cand am fugit de Abesalom, fratele tau.
8. Iata ca ai la tine si pe Simei, fiul lui Ghera veniamineanul din Bahurim, care m-a blestemat cu greu blestem, cand mergeam la Mahanaim; dar fiindca mi-a iesit in cale la Iordan, m-am jurat pe Domnul catre el, zicand: Nu te voi mai ucide cu sabia.
9. Acum insa sa nu-l lasi nepedepsit, caci esti barbat intelept, si stii ce sa faci cu el, ca sa cobori caruntetea lui cu sange in locuinta mortilor".
10. Si a raposat David cu parintii sai si a fost inmormantat in cetatea lui David.
11. Timpul domniei lui David peste Israel a fost de patruzeci de ani: in Hebron sapte ani si in Ierusalim treizeci si trei de ani.
12. Si s-a asezat Solomon pe tronul lui David, tatal sau, si domnia lui s fost foarte stralucita.
13. Atunci a venit Adonia, fiul Haghitei, la Batseba, mama lui Solomon, si i s-a inchinat. Si ea i-a zis: "Cu pace iti este venirea?" Iar el a raspuns: "Cu pace!"
14. Apoi a zis: "Am sa-ti spun o vorba!" Si ea a zis: "Spune;!"
15. Si a zis el: "Tu stii ca domnia era a mea si ca tot Israelul privea la mine ca la viitorul lor rege; dar domnia a trecut de la mine si i s-a dat fratelui meu, pentru ca de la Domnul i-a fost lui aceasta.
16. Acum te rog un lucru: sa nu ma nesocotesti!" Si ea i-a zis: "Graieste!"
17. Iar el a zis: "Te rog vorbeste cu regele Solomon, caci el va tine seama de vorba ta, ca sa-mi dea pe Abisag Sunamiteanca de femeie".
18. Si a zis Batseba: "Bine, voi vorbi cu regele pentru tine".
19. Deci, a intrat Batseba la regele Solomon, ca sa-i vorbeasca pentru Adonia. Regele s-a sculat inaintea ei, i s-a inchinat si s-a asezat pe tronul lui. Si s-a pus si pentru mama regelui un tron; si ea a stat de-a dreapta lui
20. Si a zis: "Am sa-ii fac o mica rugaminte, sa nu mi-o treci cu vederea!" A zis regele: "Cere, mama mea!"
21. Ea a zis: "Sa dai pe Abisag Sunamiteanca lui Adonia, fratele tau, de femeie!"
22. Atunci a raspuns regele Solomon si a zis mamei sale: "Dar de ce ceri tu pe Abisag Sunamiteanca pentru Adonia? Cere atunci pentru el si domnia, caci el este fratele meu cel mai mare si cu el este preotul Abiatar si tot cu el este prieten si Ioab, fiul Teruiei, mai-marele ostirii!"
23. Apoi s-a jurat regele Solomon pe Domnul, zicand: "Asa rau sa-mi dea mie Dumnezeu si inca si altele sa ma ajunga, daca n-a grait Adonia cuvantul acesta impotriva vietii mele.

24. Dar acum, viu este Domnul, Care m-a socotit pe mine vrednic de cinste si m-a asezat pe tronul lui David, tatal meu, si mi-a zidit casa precum a grait el; Adonia chiar astazi va muri".
25. Si a trimis regele Solomon pe Benaia, fiul lui Iehoiada, care fara de mila l-a lovit pe acela si a murit Adonia in ziua aceea.
26. Iar lui Abiatar preotul, regele i-a zis: "Sa pleci la Anatot, la mosia ta; caci si tu esti vrednic de moarte; dar acum nu te voi omori, caci ai purtat chivotul Domnului Dumnezeu inaintea lui David, tatal meu si ai suferit si tu ce a suferit tatal meu".
27. Si l-a indepartat Solomon pe Abiatar de la preotia Domnului, ca sa se implineasca cuvantul Domnului care l-a grait pentru casa lui Eli in Silo.
28. Vestea aceasta a ajuns pana la Ioab, fiul Teruiei, fiindca si Ioab se daduse de partea lui Adonia si nu de partea lui Solomon si a fugit Ioab la cortul Domnului si s-a apucat cu mainile de coarnele jertfelnicului.
29. Si i s-a spus regelui Solomon, zicand: "Iata Ioab a fugit la cortul Domnului si iata s-a apucat cu mainile de coarnele jertfelnicului. Si a trimis Solomon la Ioab sa-i zica: "Ce ii-am facut de ai fugit la jertfelnic?" Si a raspuns Ioab: "M-am temut de fata ta si am fugit la Domnul". Si a trimis Solomon pe Benaia, fiul lui Iehoiada, zicand: "Mergi, omoara-l si-l ingroapa!"
30. Si s-a dus Benaia, fiul lui Iehoiada, la Ioab, la cortul Domnului, si i-a zis: "Asa zice regele: Sa iesi!" Si a zis Ioab: "Nu ies, pentru ca vreau sa mor aici! " si s-a intors Benaia, fiul lui Iehoiada si a spus de aceasta regelui, zicand: "Asa a zis Ioab si asa mi-a raspuns!"
31. Iar regele i-a zis: "Du-te si fa-i asa cum a zis; omoara-l si-l ingroapa. Si ia de pe mine si de pe casa tatalui meu sangele nevinovat varsat de Ioab.
32. Sa-i intoarca Domnul pe capul lui sangele nedreptatii lui, pentru ca a ucis pe doi barbati nevinovati si mai buni decat el, omorandu-i cu sabia, fara de stirea tatalui meu, David: pe Abner, fiul lui Ner, mai-marele ostirii lui Israel, si pe Amasa, fiul lui Ieter, mai marele ostirii lui Iuda.
33. Pe capul lui si pe capul semintiei lui in veci sa se intoarca sangele lor; iar David si semintia lui si casa lui si tronul lui sa aiba in veci pace de la Domnul!
34. Si s-a dus Benaia, fiul lui Iehoiada si a lovit pe Ioab si l-a omorat; si a fost inmormantat la casa lui, in pustiu.
35. Iar regele Solomon a pus in locul lui peste ostire pe Benaia, fiul lui Iehoiada. Carmuirea regatului era insa la Ierusalim; iar mai mare peste preoti, in locul lui Abiatar, regele a pus pe Tadoc preotul. Solomon, fiul lui David, a domnit peste Israel si Iuda, in Ierusalim. Si a dat Domnul lui Solomon intelepciune si pricepere foarte mare si cunostinte multe, ca nisipul de pe tarmul marii. si Solomon a avut intelepciune mai presus de intelepciunea tuturor fiilor Rasaritului si de intelepciunea tuturor inteleptilor Egiptenilor. El a luat pentru sine pe fiica lui Faraon si a adus-o in cetatea lui David, pana ce a terminat de zidit casa sa si, mai intai, templul Domnului si zidul dimprejurul Ierusalimului; in sapte ani a facut acestea si le-a ispravit. Solomon a avut saptezeci de mii de oameni salahori optzeci de mii de taietori de piatra in munte. El a facut marea si postamentele si spalatoriile cele mari, stalpii, fantana cea din curte si marea de arama; si a zidit el cetatuia si intariturile ei si a impartit cetatea lui David. Atunci fiica lui Faraon o trecut din cetatea lui David in casa sa pe care i-o zidise el; tot atunci a zidit Solomon zidul dimprejurul cetatii. Si aducea Solomon de trei ori pe an arderi de tot si jertfe de pace pe jertfelnicul pe care-l facuse Domnului; si savarsea la el si tamaieri inaintea Domnului. Si a ispravit zidirea templului. La lucrarile lui Solomon erau trei mii sapte sute de ispravnici mari care conduceau poporul ce facea lucrul. Si a zidit el Asurul, Magdinul, Gazerul, Bet-Horonul de Sus si Valatul. Dar aceste cetati le-a zidit el dupa ce a facut templul Domnului si zidul dimprejurul Ierusalimului. Inca din timpul vietii sale, David poruncise lui Solomon, zicand: "Iata, ai pe Simei, fiul lui Ghera, fiul lui Ieminie, din Bahurim; el m-a blestemat cu greu blestem, in ziua cand m-am dus la Mahanaim; dar el mi-a iesit in cale la Iordan si eu m-am jurat pe Domnul fata de el, zicand: Nu te voi mai ucide eu sabia! Tu insa sa nu-l lasi nepedepsit; caci esti barbat intelept si stii ce sa faci cu el, ca sa-i cobori caruntetea lui cu sange in casa mortilor".
36. Si trimitand regele, a chemat pe Simei si i-a zis: "Fa-ti casa in Ierusalim si traieste aici si de aici sa nu mai iesi.

37. Dar sa stii ca in ziua in care vai iesi si vei trece paraul Chedron, numaidecat cu moarte vei muri. Sangele tau va fi asupra capului tau!"
38. Si a zis Simei regelui: "Bine, cum a poruncit domnul meu regele, asa va face robul tau". Si a trait Simei in Ierusalim multa vreme.
39. Iar peste trei ani s-a intamplat ca au fugit doi robi de la Simei la Achis, fiul lui Maaca, regele Gatului. Si i s-a spus lui Simei: "Iata, robii tai sunt la Gat".

40. Si sculandu-se Simei si punand saua pe asinul sau, a plecat la Gat, la Achis, ca sa-si caute robii sai. Si s-a intors Simei si a adus robii sai de la Gat.
41. Dar, spunandu-i-se lui Solomon ca Simei a mers din Ierusalim pana la Gat si ca s-a intors, a trimis regele si a chemat pe Simei si i-a zis:
42. "Nu m-am jurat eu, oare, pe Domnul catre tine si nu ti-am spus eu, oare, inainte, zicand: Sa stii ca in ziua in care vei iesi din Ierusalim si te vei duce undeva, numaidecat vai muri? Si tu mi-ai spus: Bine!
43. De ce n-ai pazit legea pe care ti-am dat-o inaintea Domnului cu juramant?
44. Apoi a mai zis regele catre Simei: "Tu stii si stie si inima ta tot raul care l-ai facut tatalui meu David; sa se intoarca asupra capului tau rautatea ta!
46. Iar regele Solomon sa fie binecuvantat si tronul lui David sa fie neclintit inaintea Domnului in veci!"
46. Si a poruncit regele lui Benaia, fiul lui Iehoiada; si el s-a dus si a lovit pe Simei si acela a murit.

CAPITOLUL 3

Calatoria lui Solomon. Intelepciunea lui.

l. Dupa ce regatul s-a intarit in mainile lui Solomon, Solomon s-a inrudit cu Faraon, regele Egiptului, caci a luat pentru el pe fiica lui Faraon si a adus-o in cetatea lui David, pana o terminat de zidit casa sa, templul Domnului si zidul dimprejurul Ierusalimului.
2. Poporul tot mai aducea jertfe pe inaltimi, caci nu era inca zidit templul numelui Domnului pana in acel timp.
3. Si Solomon, care iubea pe Domnul, purtandu-se dupa legea tatalui sau, a adus si el jertfe si tamaieri pe inaltimi.
4. Deci s-a sculat si el si s-a dus la Ghibeon, ca sa aduca jertfe acolo, caci acolo era cea mai mare inaltime. O mie de jertfe pentru ardere de tot a adus Solomon pe acel jertfelnic.
5. La Ghibeon insa S-a aratat Domnul lui Solomon noaptea in vis si a zis: "Cere ce vrei sa-ti dau!"
6. Si a zis Solomon: "Tu ai facut cu robul Tau David, tatal meu, mare mila; si, pentru ca el s-a purtat cu vrednicie si cu dreptate si inima curata inaintea Ta, nu ti-ai luat aceasta mila mare de la el; si i-ai daruit fiu pe tronul lui, precum si este aceasta astazi.
7. Si acum Tu, Doamne Dumnezeul meu, ai pus pe robul Tau rege in locul lui David, tatal meu; insa eu sunt foarte tanar si nu stiu sa conduc.
8. Si robul Tau este in mijlocul poporului Tau pe care l-ai ales, popor nesfarsit de mare, care din pricina multimii lui nu se poate nici socoti, nici numara.
9. Daruieste-i dar robului Tau minte priceputa, ca sa asculte si sa judece poporul Tau si sa deosebeasca ce este bine si ca este rau; caci cine poate sa povatuiasca pe acest popor al Tau, care este nesfarsit de mare?"
10. Si i-a placut Domnului ca Solomon a cerut aceasta.
11. Si a zis Dumnezeu: "Deoarece tu ai cerut aceasta si n-ai cerut viata lunga; n-ai cerut bogatie, n-ai cerut sufletele dusmanilor tai, ci ai cerut intelepciune, ca sa stii sa judeci,
12. Iata Eu voi face dupa cuvantul tau; iata, Eu iti dau minte inteleapta si priceputa, cum nici unul n-a fost ca tine inaintea ta si cum nici nu se va mai ridica dupa tine.
13. Ba iti voi da si ceea ce tu n-ai cerut: bogatie si slava, asa incat nici unul dintre regi nu va fi asemenea tie, in toate zilele tale.
14. Si daca vei umbla pe drumul Meu, ca sa pazesti legile Mele si poruncile Mele, cum a umblat tatal tau David, iti voi inmulti si zilele tale".
15. Si s-a trezit Solomon din somn Si iata, acesta fusese vis. Apoi s-a sculat si a venit la Ierusalim si a stat inaintea jertfelnicului celui de dinaintea chivotului cu legea Domnului, care era in Sion, a adus arderi de tot, a savarsit jertfe de impacare si a facut mare ospat pentru toate slugile sale.
16. Atunci au venit doua femei desfranate la rege si au stat inaintea lui.
17. Si a zis una din femei: "Rogu-ma, domnul meu, noi traim intr-o casa; si eu am nascut la ea, in casa aceea.
18. A treia zi dupa ce am nascut eu, a nascut si aceasta femeie si eram impreuna si nu era nimeni strain cu noi in casa, afara de noi amandoua.
19. Insa noaptea a mutit fiul acestei femei, caci a adormit peste el.
24. Si s-a sculat ea pe la miezul noptii si mi-a luat pe fiul meu de langa mine, cand eu, roaba ta, dormeam si l-a pus la pieptul ci; iar pe fiul ei cel mort l-a pus la pieptul meu.
21. Dimineata cand m-am sculat ca sa-mi alaptez fiul, iata, el era mort; iar cand m-am uitat la el mai bine dimineata, acesta nu era fiut meu, pe care-l nascusem".

22. Iar cealalta femeie a zis: "Ba nu, fiul meu e viu, iar fiul tau e mort!" Iar aceasta ii zicea: "Ba nu, fiul tau este mort si al meu e viu!" si vorbeau ele asa inaintea regelui.
23. Atunci regele a zis: "Aceasta zice: Fiul meu este cel viu, iar fiul tau este cel mort; iar aceea zice; Ba nu, fiul tau este cel mort si fiul meu aste cel viu".
24. Apoi a zis Solomon: "Dati-mi o sabie"; si i s-a adus regelui o sabie.
25. Si a zis regele: "Taiati copilul cel viu in doua si dati o jumatate din el uneia si o jumatate din el celeilalte!"
26. Si a raspuns femeia al carui fiu era viu regelui, - caci i se rupea inima de mila pentru fiul ei: "Rogu-ma, domnul meu, dati-i ei acest prunc viu si nu-l omorati!" Iar cealalta a zis: "Ca sa nu fie nici al meu, nici al ei, taiati-l!"
27. Si regele a zis: "Dati-i acesteia copilul cel viu, ca aceasta este mama lui!"
28. Si a auzit tot Israelul do judecata aceasta pe care a facut-o regele. Si au inceput sa se teama de rege, caci vedeau ca intelepciunea lui Dumnezeu este in el, ca sa faca judecata si dreptate.

CAPITOLUL 4

Dregatori lui Solomon. Slava lui.

1. Si a fost regele Solomon rege peste tot Israelul.
2. Iata acum capeteniile pe care le avea el la curtea sa: Azaria, fiul lui Tadoc, preotul;
3. Elihoref si Ahia, fiii lui Sisa, scriitori; Ioasaf, fiul lui Ahilud, cronicar;
4. Benaia, fiul lui Iehoiada, capetenie peste ostire; Tadoc si Abiatar, preoti;
5. Azaria, fiul lui Natan, capetenie peste ispravnici, iar Zabud, fiul lui Natan, preot si prieten al regelui;
6. Ahisar era capetenie peste casa regelui; Eliav, fiul lui Saf, era peste mosii si Adoniram, fiul lui Abda, era peste dari.
7. Si mai avea Solomon doisprezece ispravnici peste tot Israelul, care aduceau alimente pentru rege si casa lui; fiecare trebuia sa aduca alimente pe o luna in an.
8. Iata numele lor: Ben-Hur, peste muntele lui Efraim, singur;
9. Ben-Decher, peste Macat, peste Saalebim, peste Bet-Semes, peste Elon si peste Bet-Hanan;
10. Ben-Hased, peste Arubot; si tot sub el mai era si Soco, cum si tot pamantul Hefer;
11. Ben-Abinadab, peste tot Nafat-Dor; Tafat, fiica lui Solomon, era femeia lui;
12. Baana, fiul lui Ahilud, peste Tanac, peste Meghidon si peste tot pamantul Bet-Seanului, care este aproape de Tartan, mai jos de Izreel, de la Bet-Sean pana la Abel-Mehol si chiar pana dincolo de Iocmeam;
13. Ben-Gheber, peste Ramot-Galaad; sub el mai erau si satele lui Iair, fiul lui Manase, care sunt in Galaad; tot sub el mai era si tinutul Argob, care este in Vasan, saizeci de cetati mari cu ziduri si zavoare de arama;
14. Ahinadab, fiul lui Ido, peste Mahanaim;
15. Ahimaat, care a avut de femeie pe Basemat, fiica lui Solomon, era peste pamantul Neftali;
16. Baana, fiul lui Husai, peste Aser si Bealot;
17. Iosafat, fiul lui Paruah, peste Isahar;
18. Simei, fiul lui Ela, peste Veniamin;
19. Gheber, fiul lui Urie, peste Galaad, peste tara lui Sihon, regele Amoreilor, si a lui Og, regele Vasanului. El era singur ispravnic peste aceste pamanturi.
20. Iuda si Israel, care erau nesfarsit de multi la numar, ca nisipul de pe tarmul marii, mancau, beau si se veseleau.
21. Solomon domnea peste toate regatele de la raul Eufrat pana la pamantul Filistenilor si pana in hotarul Egiptului. Acestea ii aduceau daruri si au slujit lui Solomon in toate zilele vietii lui.
22. Hrana lui Solomon pe fiecare zi era: treizeci de core faina de grau si saizeci core de alte preparate de faina;
23. Zece boi ingrasati, douazeci boi din cei care pasteau iarba si o suta de oi, afara de vanatul de cerbi, caprioare, ciute si de pasarile ingrasate;
24. Caci domnea peste tot pamantul de dincoace de Eufrat, de la Tifsah pana la Gaza, si peste toti regii de dincoace de Eufrat, si era in pace cu toate tarile de primprejur.
25. Astfel a trait Iuda si Israelul in liniste, fiecare sub vita sa de vie si sub smochinul sau, de la Dan pana la Beer-Seba, in toate zilele lui Solomon.
26. Solomon avea patruzeci de mii de iesle pentru caii de la carele lui si douasprezece mii de calareti.
27. Si acei ispravnici aduceau regelui Solomon tot ce trebuia pentru masa regelui, fiecare in luna lui, si nu lasa sa duca lipsa de nimic.
28. Si orz si paie pentru cai si pentru celelalte vite aducea fiecare, cand ii era randul lui, la locul unde se afla

regele.
29. Si a dat Dumnezeu lui Solomon intelepciune si pricepere foarte mare si cunostinte multe, ca nisipul de pe tarmul marii.
30. Si era intelepciunea lui Solomon mai presus de intelepciunea tuturor fiilor Rasaritului si mai presus de toata intelepciunea Egiptenilor.
31. El era mai intelept decat toti oamenii; mai intelept mult si decat Etan Ezrahiteanul, decat Heman si decat Calcol si Darda, feciorii lui Mahol; si numele lui era in slava la toate popoarele de primprejur.
32. Solomon a spus trei mii de pilde; si cantarile lui au fost o mie si cinci.
33. El a vorbit despre copaci, de la cedrii cei din Liban pana la isopul de pe ziduri; a vorbit si despre animale, despre pasari, despre taratoare si despre pesti.
34. Si veneau de la toate popoarele, ca sa asculte intelepciunea lui Solomon, si de la toti regii pamantului care auzeau de intelepciunea lui.

CAPITOLUL 5
Pregatiri pentru zidirea templului Domnului.

l. Atunci a trimis Hiram, regele Tirului, pe slugile sale la Solomon, cand a auzit ca l-au uns rege in locul tatalui sau. Caci Hiram fusese prieten cu David toata viata.
2. ti a trimis si Solomon la Hiram ca sa-i spuna:
3. "Tu stii ca David, tatal meu, n-a putut sa inalte casa numelui Domnului Dumnezeului sau, din pricina razboaielor cu popoarele dimprejur, pana ce Domnul nu le-a supus sub talpa picioarelor lui.
4. Acum insa Domnul Dumnezeul meu mi-a daruit odihna din toate partile; n-am nici potrivnic, nici alte primejdii.
5. Si iata eu ma gandesc sa zidesc templu numelui Domnului Dumnezeului meu, dupa cum a grait Domnul catre tatal meu David, zicand: Fiul tau pe care Eu il voi pune in locul tau pe tron, acela va zidi templu numelui Meu.
6. Asadar porunceste sa taie pentru mine cedri din Liban; si iata robii mei vor fi impreuna cu robii tai; si eu iti voi da plata pentru robii tai cat vei hotari tu, ca tu cunosti ca la noi nu sunt oameni care sa stie a taia lemnele asa ca Sidonienii".
7. Cand a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, s-a bucurat foarte si a zis: "Binecuvantat fie astazi Domnul, Care a dat lui David fecior intelept pentru povatuirea acestui popor nesfarsit de mare!
8. Si a trimis Hiram la Solomon sa-i spuna: "Am auzit pentru ce ai trimis la mine si iti indeplinesc toata dorinta ta pentru lemnul de cedru si lemnul de chiparos.
9. Robii mei le vor scoate din Liban la mare si eu cu plutele le voi duce pe mare la locul care ni-l vei hotari; si acolo le voi descarca si tu le vei lua; insa si tu sa plinesti dorinta mea: sa aduci paine pentru casa mea!"
10. A dat deci Hiram lui Solomon lemn de cedru si lemn de chiparos, toate tocmai dupa dorinta lui.
11. Iar Solomon a dat lui Hiram douazeci de mii de core de grau pentru hrana casei iui si douazeci de core de untdelemn de masline curat. Atat ii da Solomon lui Hiram pe fiecare an.
12. Domnul i-a dat intelepciune lui Solomon dupa cum i-a fagaduit. Si a fost pace intre Hiram si Solomon si amandoi intre ei au facut legamant.
13. Si a pus regele Solomon o corvoada peste tot Israelul si corvoada era de treizeci de mii de oameni.
14. Si-i trimetea la Liban, cate zece mii pe luna, cu schimbul: o luna erau la Liban, iar doua luni la casa lor. Iar Adoniram era capetenie mai mare peste ei.
15. Si mai avea Solomon inca saptezeci de mii de salahori si optzeci de mii de oameni taietori de piatra in munte,
16. Afara de cele trei mii si trei sute de capetenii, care erau puse de Solomon, sa supravegheze poporul care facea lucrul.
17. Si a poruncit regele sa pregateasca pietre mari, pietre cu ciubuce pentru temelia templului si pietre cioplite
18. Si le-au lucrat lucratorii lui Solomon, lucratorii lui Hiram si lucratorii din Biblos. Si asa s-a pregatit lemnul si piatra pentru ridicarea templului, timp de trei ani.

CAPITOLUL 6
Solomon zideste templul Domnului.

1. Iar in anul patru sute optzeci, dupa iesirea fiilor lui Israel din Egipt, in al patrulea an al domniei lui Solomon peste Israel, in luna Zif, care este a doua luna a anului, a inceput el sa zideasca templul Domnului.

2. Templul, pe care l-a zidit regele Solomon Domnului era lung de saizeci de coti, lat de douazeci si inalt de treizeci.
3. Pridvorul de dinaintea templului era lung de douazeci de coti, raspunzand cu latimea templului, si lat de zece coti inaintea templului.
4. Si a facut el la acele odai ferestre cu zabrele, largi inauntru si stramte in afara.
5. Si a mai facut o cladire langa zidul templului, cu trei caturi in jurul peretilor templului, in jurul Sfintei Sfintelor.
6. Catul de jos al cladirii era lat de cinci coti; cel din mijloc lat de sase coti, iar cel de al treilea, lat de sapte coti; caci imprejurul templului erau facute prichiciuri de zid, ca zidirea sa nu fie lipita de peretii templului.
7. Cand era zidit templul, la zidirea lui au intrebuintat pietre cioplite, lucrate mai dinainte. Asa ca nici ciocan, nici topor, nici orice alta unealta de fier nu s-au auzit la zidirea lui.
8. Intrarea la catul de jos al cladirii era pe partea dreapta a templului. Pe scari in spirala se suiau la catul din mijloc, si de la catul din mijloc, la catul al treilea.
9. Si a zidit el templul si l-a terminat si a pardosit templul cu scanduri de cedru.
10. Odailor dimprejurul intregului templu le-a dat inaltime de cate cinci coti la fiecare cat si erau legate de templu prin grinzi de cedru.
11. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Solomon si i-a zis:
12. "Iata, tu-Mi zidesti casa; daca te vei purta dupa legile Mele, si vei urma dupa hotararile Mele, si vei pazi toate poruncile Mele, lucrand dupa ele, atunci Imi voi implini si Eu cu tine cuvantul Meu pe care l-am grait catre David, tatal tau:
13. Voi locui in mijlocul fiilor lui Israel si nu voi parasi pe poporul Meu Israel".
14. Si a zidit Solomon templul si l-a terminat.
15. Si a imbracat peretii templului pe dinauntru cu scanduri de cedru; de la pardoseala templului pana la tavan pe dinauntru l-a imbracat peste tot cu lemn de cedru; iar pardoseala templului a facut-o din scanduri de chiparos.
16. Si a facut in partea din fund a templului o despartitura de douazeci de coti lungime si a imbracat peretii si tavanul casei acestei despartituri cu scanduri de cedru; si asa a facut despartitura pentru Sfanta Sfintelor.
17. De patruzeci de coti era despartitura intai a templului.
18. Pe scandurile de cedru dinauntru templului erau facute sculpturi in forma de castraveti si flori de trandafiri imbobociti; totul era acoperit cu cedru si piatra nu se vedea.
19. Iar despartitura din fundul templului el a pregatit-o, ca sa puna acolo chivotul cu legea Domnului.
20. Si despartitura aceasta era lunga de douazeci de coti, lata de douazeci de coti si inalta de douazeci de coti; si a imbracat-o cu aur curat; asemenea a imbracat si jertfelnicul cel de cedru.
21. Si a imbracat Solomon templul si pe dinauntru cu aur curat; si a intins lanturi de aur pe dinaintea catapetesmei si a imbracat-o cu aur.
22. Tot templul l-a imbracat cu aur, tot templul pana la capat, si tot jertfelnicul care este dinaintea altarului l-a imbracat cu aur.
23. Si a facut in Sfanta Sfintelor doi heruvimi de lemn de maslin, inalti de zece coti.
24. O aripa a heruvimului era de cinci coti si cealalta aripa a heruvimului era tot de cinci coti. Zece coti erau de la un varf al aripilor lui pana la varful celeilalte aripi.
25. Tot de zece coti era si celalalt heruvim; amandoi heruvimii aveau aceeasi masura si aceeasi infatisare.
26. Inaltimea unui heruvim era de zece coti; la fel si celalalt heruvim.
27. Si a asezat el heruvimii la mijloc in partea de la fund a templului. Aripile heruvimilor erau insa intinse; si atingea aripa unuia un perete si aripa celuilalt heruvim atingea pe celalalt perete. Iar celelalte aripi ale lor se atingeau in mijlocul templului aripa de aripa.
28. Si a imbracat el heruvimii cu aur.
29. Pe toti peretii templului de jur imprejur, pe dinauntru si pe dinafara, a facut chipuri sapate de heruvimi, de copaci, de finici si de flori imbobocite.
30. Si a imbracat cu aur pardoseala in templu, in partea din fund si in partea din fata.
31. Pentru intrat in Sfanta Sfintelor, a facut usi de lemn de maslin care se deschid in doua parti, cu usori in cinci muchii.
32. Pe cele doua jumatati ale usilor de lemn de maslin, el a facut heruvimi sapati, finici si flori imbobocite; si le-a imbracat in aur si heruvimii si finicii.
33. La intrarea in templu a facut usori din lemn de maslin in patru muchii
34. Si doua usi din lemn de chiparos, fiecare cu cate doua canate. Amandoua jumatatile unei usi se invarteau intr-o

parte si in alta si amandoua jumatatile celeilalte usi de asemenea se; invarteau intr-o parte si in alta.
35. Si a sapat pe ele heruvimi, finici si flori imbobocite, si le-a imbracat cu aur peste sapatura.
36. Si a facut de asemenea curtea cea dinauntru din trei randuri de pietre cioplite si dintr-un rand de grinzi de cedru.
37. In anul al patrulea, in luna Zif, care este a doua luna a anului, a pus el temelia casei Domnului.
33. Iar in anul al unsprezecelea, in luna Bul, care este luna a opta, a terminat el templul, cu toate partile lor si dupa toate randuielile lor; asa ca l-a zidit in sapte ani.

CAPITOLUL 7

Facerea casei regale si a vaselor sfinte.

l. Iar Solomon a zidit si a terminat casa sa in treisprezece ani.
2. Casa aceasta a facut-o de lemn din Liban, lunga de o suta de coti, larga de cincizeci de coti si inalta de treizeci de coti, pe patru siruri de stalpi de cedru si pe stalpi erau puse grinzi de cedru.
3. Iar peste grinzi deasupra era intinsa podeaua da lemn de cedru, care se rezema pe patruzeci si cinci de stalpi, cate cincisprezece in sir.
4. Si erau trei randuri si fiecare rand avea ferestre asezate unele in dreptul altora, asa ca raspundea fereastra cu fereastra in toate cele trei randuri.
5. Toate usile si usorii de usi erau din grinzi patrate, si ferestrele la cele trei randuri fata in fata unele de altele.
6. Si a mai facut un pridvor pe stalpi, lung da cincizeci de coti, lat de treizeci de coti; si inaintea lui un pridvor mai mic, au stalpi si trepte in fata.
7. Si a facut de asemenea pridvor cu tron, de pe care el judeca, numit pridvorul judecatii; pe acesta l-a facut si l-a imbracat cu cedru, da la pardoseala pana la tavan.
8. La casa sa de locuit, era facuta la fel alta curte si tot cu porti. Asemenea si casa fiicei lui Faraon care Solomon o luase de femeie, a facut el un astfel de pridvor.
9. Toate aceste cladiri au fost facute din pietre alese si frumos lucrate, cioplite dupa masura, retezate cu fierastraul inauntru si in afara, de la temelie pana la streasina, si din afara pana la curtea cea mare.
10. La temelie au fost puse de asemenea pietre alese, pietre mari, pietre de zece coti si opt coti.
11. Si deasupra, pietre cioplite, lucrate dupa masura si lemn de cedru.
12. Curtea cea mare avea imprejur o ingraditura din trei randuri de pietre cioplite si un rand de grinzi de cedru. Tot astfel era ingradita si curtea dinlauntru a templului Domnului, precum si pridvorul templului.
13. Si a trimis regele Solomon si a luat pe mesterul Hiram din Tir.
14. Acesta era fiul unei vaduve din semintia lui Neftali. Tatal lui, un tirian, era aramar; era si Hiram plin de pricepere, cu mestesug si cu stiinta de a face orice lucru din arama. Si a venit la regele Solomon si a facut tot felul de lucruri.
15. A turnat pentru pridvor doi stalpi de arama, fiecare stalp de optsprezece coti inaltime, si rotundul fiecarui stalp ara cat putea sa-l cuprinda o sfoara de doisprezece coti. Grosimea era da patru degete, iar pe dinauntru era gol.
16. Si pentru pus in capetele stalpilor, a facut doua coroane, turnate din arama; inaltimea unei coroane era de cinci coti si inaltimea celeilalte coroane de cinci coti;
17. Si pentru acoperit coroanele care erau in capetele stalpilor, a facut el doua retele, lucrate impletit, snururi in forma de lanturi: sapte la o coroana si sapte la cealalta coroana.
18. Si, cand a facut stalpii, a facut si doua siruri de rodii de arama, atarnate imprejur pe marginea retelelor, ca sa impodobeasca coroana ce era pe varful stalpului; la fel a facut si celeilalte coroane de la celalalt stalp.
19. Coroanele din capetele stalpilor de la pridvor erau facute in forma cupei florii de crin, de patru coti la gura;
20. Si la coroanele de la amandoi stalpii erau sus, la incheietura lor, in dreptul marginii retelei, rodii de arama; si sirurile de rodii dimprejur la fiecare coroana erau de cate doua sute de rodii.
21. Si a asezat stalpii la pridvorul templului, punand un stalp in partea din dreapta si dandu-i numele Iachin; si pe celalalt stalp in partea stanga, dandu-i numele Booz.
22. Si pe capul stalpilor a pus coroanele, facute in forma cupei florii de crin. Asa s-a sfarsit lucrul stalpilor.
23. A mai facut o mare, turnata din arama, de zece coti de la o margine a ei pana la cealalta margine, rotunda de jur imprejur; inalta de cinci coti si groasa cat o cuprindea o sfoara de treizeci de coti.
24. Pe la gura de jur imprejur avea sculpturi in forma de colocinti, cate zece la un cot, care imprejmuiau marea din toate partile. Chipurile colocintilor asezati in doua siruri erau turnate odata cu marea dintr-o singura bucata.

25. Aceasta era asezata pe doisprezece boi de arama, din care: trei priveau spre miazanoapte, trei spre apus, trei spre miazazi si trei spre rasarit. Marea sedea pe ei si toata partea dinapoi a trupului lor era inauntru.
26. Grosimea peretilor ei era de un lat de mana; si marginile ei, facute ca marginile potirului, semanau cu floarea de crin imbobocit. Si incapeau in ea doua mii de baturi (vedre).
27. A mai facut apoi zece postamente de arama. Lungimea fiecarui postament era de patru coti, latimea de patru coti si inaltimea de trei coli.
28. Infatisarea postamentelor era asa: erau lucrate in tablii, si tabliile erau incheiate la unghiuri;
29. Si pe tabliile acestea, care erau incheiate la unghiuri, erau sapati lei si boi si heruvimi; asemenea si pe incheieturi. Iar deasupra si dedesubtul leilor si boilor erau inchipuite ghirlande de flori.
30. Fiecare postament avea cate patru roti de arama si osii de arama. La cele patru colturi ale lor erau niste console, in chipul unor numere; jos sub cupa spalatoarei si pe langa fiecare ghirlanda de flori era o policioara turnata.
31. Postamentul in partea de deasupra avea inauntru o adancitura de pus ligheanul, adanca de un cot; gura ei era rotunda ca baza stalpilor, de un cot si jumatate in diametru; si imprejurul gurii erau podoabe sapate; iar tabliile ei de pe laturi erau patrate si nu rotunde.
32. Cele patru roti erau sub. tablii; si osiile rotilor erau fixate in postamente; inaltimea fiecarei roti era de un cot si jumatate.
33. Forma rotilor era aceeasi, ca forma rotilor de trasura. Osiile lor, obezile lor, spitele lor si butucii lor, toate erau turnate.
34. Cele patru console de la cele patru colturi ale fiecarui postament erau tot turnate; policioarele erau iesite din postament.
35. Partea de deasupra a postamentului se termina prin o cununa inalta de o jumatate de cot si facuta asa, ca sa se poata pune spalatoarea deasupra; aceasta cu consolele si policioarele ei erau turnate din o bucata.
36. Si a sapat pe fetele consolelor postamentului si pe policioarele dintre ele heruvimi, lei si finici, pe unde a gasit loc; si imprejur a atarnat ghirlande de flori.
37. Asa a facut el zece postamente: toate aveau aceeasi turnatura, aceeasi masura si aceeasi infatisare.
38. Si a mai facut zece lighene de arama: in fiecare lighean incapea cate patruzeci de baturi; fiecare lighean era de patru coli si fiecare lighean sta pe unul din cele zece postamente.
39. Si a asezat postamentele cinci in partea dreapta a templului si cinci in partea stanga a templului, iar marea a asezat-o in partea dreapta a templului in partea de rasarit-miazazi.
40. Si a mai facut Hiram caldari, lopeti si cupe. Si asa a ispravit Hiram toate lucrarile date de Solomon sa le faca pentru templul Domnului:
41. Cei doi stalpi cu cele doua capiteluri rotunde asezate in capetele stalpilor; cele doua impletituri care acopereau capetele rotunde ale capitelurilor pe varful stalpilor;
42. Cele patru sute de rodii de arama de la cele doua retele; doua siruri de rodii la fiecare retea, pentru acoperirea celor doua globuri ale coroanelor care erau pe stalpi;
43. Cele zece postamente si cele zece spalatori de pe postamente;
44. O mare si cei doisprezece boi de sub mare;
45. Caldarile, lopetile si cupele. Toate lucrurile care le-a facut Hiram regelui Solomon pentru templul Domnului erau de arama slefuita.
46. Regele a pus sa le toarne intr-un pamant clisos din imprejurimile Iordanului, intre Sucot si Tartan.
47. Si a pus Solomon toate aceste lucruri la locul lor. Din pricina multimii lor peste masura, greutatea aramei nu se mai stia.
48. Si a mai facut Solomon toate lucrurile care erau in templul Domnului: jertfelnicul cel de aur si masa cea de aur a painilor punerii inainte;
49. Sfesnice de aur curat: cinci in partea dreapta si cinci in partea stinga, inaintea Sfintei Sfintelor, cu florile, candelele si mucarile lor, toate de aur;
50. Lighene, cutite, cupe, linguri si cadelnite tot de aur curat; si tatanile usilor celor din fundul templului de la Sfanta Sfintelor si ale usilor celor de la templu erau toate de aur.
51. Asa s-a sfarsit toata lucrarea pe care a facut-o regele Solomon la templul Domnului. si a adus Solomon si pe cele afierosite de David, tatal lui: argint si aur si lucruri, si le-a dat in vistieria templului Domnului.

CAPITOLUL 8

Sfintirea templului lui Solomon.

1. Atunci a adunat Solomon la el in Ierusalim pe batranii lui Israel, pe capeteniile semintiilor si pe toti capii de familii ai fiilor lui Israel, ca sa aduca chivotul cu legea Domnului din cetatea lui David, adica din Sion.
2. Si s-au adunat la regele Solomon toti Israelitii in zilele sarbatorilor din luna Etanim, care este a saptea luna.
3. Iar dupa ce au venit toti batranii lui Israel, au ridicat preotii chivotul
4. Si au adus chivotul Domnului si cortul adunarii si toate lucrurile sfinte care au fost in cort; acestea le-au adus preotii si levitii.
5. Iar regele Solomon impreuna cu toata obstea fiilor lui Israel, care se adunasera la el, mergea inaintea chivotului, aducand jertfe vite marunte si mari, care nu se puteau socoti si nici numara din pricina multimii lor.
6. Si au bagat preotii chivotul cu legea Domnului la locul lui, in Sfanta Sfintelor din templu, sub aripile heruvimilor;
7. Caci heruvimii isi aveau aripile intinse peste locul chivotului si heruvimii acopereau de sus chivotul si parghiile lui:

8. Parghiile insa se impinsesera asa, incat capetele lor se vedeau din locasul sfant, din fata Sfintei Sfintelor, iar de afara nu se zareau; si acolo se afla ele pana in ziua de azi.
9. In chivot nu era nimic, decat cele doua table de piatra pe care Moise le pusese acolo in Horeb, cand Domnul a facut legamant cu fiii lui Israel, dupa iesirea lor din pamantul Egiptului.
10. Cand preotii au iesit din locasul sfant, un nor a umplut templul Domnului.
11. Si n-au putut preotii sa stea la slujba, din pricina norului, caci slava Domnului umpluse templul Domnului.
12. Atunci Solomon a zis: "Domnul a spus ca binevoieste sa locuiasca in norul cel intunecos.
13. Eu ti-am zidit templul pentru locuinta, in care Tu sa petreci in veci".
14. Apoi s-a intors regele cu fata spre multime si a binecuvantat toata adunarea Israelitilor, caci toata adunarea Israelitilor sta de fata,
15. si a zis: "Binecuvantat fie Domnul Dumnezeul lui Israel, Care a grait cu gura Sa catre David, tatal meu, ceea ce astazi a implinit cu mana Sa!
16. El a zis: Din ziua in care am scos pe poporul Meu Israel din Egipt, nu Mi-am ales cetate in nici una din semintiile lui Israel, unde sa fie zidita casa in care sa petreaca numele Meu; dar apoi am ales Ierusalimul pentru petrecerea numelui Meu in el si am ales pe David ca sa fie peste poporul Meu, Israel.
17. Lui David, tatal meu, ii intrase la inima sa zideasca casa numelui Domnului Dumnezeului lui Israel;
18. Insa Domnul a zis catre David, tatal meu: ti-ai pus in gand sa zidesti casa numelui Meu; este bine ca ti-ai pus aceasta la inima.
19. Insa nu tu v ai zidi templul, ci fiul tau care va ieti din coapsele tale, acela va zidi casa numelui Meu.
20. Si a Implinit Domnul cuvantul Sau care l-a grait. Eu am urmat in locul tatalui meu. David, si am sezut pe tronul lui Israel, precum Domnul a zis, si am zidit templu numelui Domnului Dumnezeului lui Israel;
21. Si am pregatit acolo loc pentru chivotul in care se afla legamantul Domnului, facut cu parintii nostri, cand i-a scos din pamantul Egiptului".
22. Apoi a stat Solomon inaintea jertfelnicului Domnului, in fata intregii adunari a lui Israel, si si-a ridicat mainile la cer si a zis:
23. "Doamne Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu asemenea tie, nici in cer sus, nici pe pamant jos; Tu pazesti legamantul si ai mila de robii Tai care umbla cu toata inima lor inaintea Ta;
24. Tu ai implinit ce ai grait catre robul Tau David, tatal meu; caci ce ai grait cu gura Ta, aceea astazi ai implinit cu mana Ta.
25. Si asum, Doamne Dumnezeul lui Israel, sa implinesti ceea ce ai grait cu robul Tau David, tatal meu, zicand: "Nu-ti va lipsi niciodata inaintea Mea un urmas, care sa sada pe tronul lui Israel, daca fiii tai isi vor pazi drumul lor, purtandu-se asa cum te-ai purtat tu inaintea Mea!"
26. Si acum, Doamne Dumnezeul lui Israel, fa sa se adevereasca cuvantul Tau care l-ai grait cu robul Tau David, tatal meu!
27. Oare adevarat sa fie ca Domnul va locui cu oamenii pe pamant? Cerul si cerul cerurilor nu Te incap, cu atat mai putin acest templu pe care l-am zidit numelui Tau;
28. Insa cauta la rugaciunea robului Tau si la cererea lui, Doamne Dumnezeul meu! Asculta strigarea si rugaciunea lui cu care se roaga astazi;
29. Sa-ti fie ochii Tai deschisi ziua si noaptea la templul acesta, la acest loc, pentru care Tu ai zis: "Numele Meu va fi acolo"; sa asculti strigarea si rugaciunea cu care robul Tau se va ruga in locul acesta.

30. Sa asculti rugaciunea robului Tau si a poporului Tau, Israel, cand ei se vor ruga in locul acesta; sa asculti din locul sederii Tale cel din ceruri, sa asculti si sa miluiesti.
31. Cand cineva va gresi impotriva aproapelui sau si i se va cere juramant ca sa jure si pentru juramant ei vor veni inaintea jertfelnicului Tau la templul acesta,
32. Atunci Tu sa asculti din cer si sa faci judecata robilor Tai, sa osandesti pe cel vinovat, intorcandu-i in capul lui fapta lui, si sa scapi pe cel drept, dandu-i dupa dreptatea lui!
33. Cand poporul Tau Israel va fi batut de dusman, pentru ca a pacatuit inaintea Ta, si ei se vor intoarce la Tine si se vor marturisi numelui Tau aducand rugaciuni si cereri in acest templu,
34. Atunci Tu sa asculti din cer, sa ierti pacatul poporului Tau Israel si sa-l intorci in pamantul pe care l-ai dat parintilor lor!
35. Cand se va incuia cerul si nu va fi ploaie, pentru ca ei au pacatuit inaintea Ta, si Iti vor aduce rugaciuni in locul acesta si vor marturisi numele Tau si se vor intoarce de la pacatul lor, caci Tu i-ai smerit,
36. Atunci Tu sa asculti din cer si sa ierti pacatul robilor Tai si al poporului Tau Israel, aratandu-le calea cea buna pe care sa mearga, si sa trimiti ploaie pamantului Tau pe care l-ai dat poporului Tau de mostenire!
37. De va fi foamete pe pamant, de va fi ciuma si boala molipsitoare, de va fi vant dogoritor, uscaciune, lacusta, omida, dusmanul de il va stramtora in portile cetatii lui, de va fi orice necaz sau orice boala,
38. Orice rugaciune, orice cerere care se va face de orice om din tot poporul lui Israel, cand ei isi vor cunoaste mustrarea cugetului lor si isi vor intinde mainile lor la templul acesta,
39. Tu sa asculti din cer, din locul sederii Tale, si sa miluiesti; sa faci si sa dai fiecaruia dupa caile sale, dupa cum Tu cunosti inima lui; caci Tu singur stii inima tuturor fiilor oamenilor;
40. Pentru ca sa se teama de Tine toate zilele, cat vor trai pe pamantul pe care l-ai dat parintilor nostri!
41. Chiar strainul, care nu este din poporul Tau Israel, de va veni pentru numele Tau din pamant departat,
42. Caci se va auzi de numele Tau cel mare si de mana Ta cea puternica si de bratul Tau cel intins, si el va veni si se va ruga la templul acesta,
43. Sa-l ascuti din cer, din locul sederii Tale, si sa faci tot ceea ce strainul Iti va cere tie, pentru ca sa stie toate popoarele pamantului de numele Tau, sa se teama de Tine, cum se teme poporul Tau Israel, si sa stie ca numele Tau este chemat peste templul acesta pe care eu l-am zidit!
44. Cand poporul Tau va porni cu razboi impotriva dusmanului sau, pe drumul pe care-l vei trimite, si se v ruga Domnului, intorcandu-se spre cetatea care ti-ai ales-o si spre templul pe care l-am zidit numelui Tau,
45. Atunci asculta din cer rugaciunea lor si sa faci ceea ce le este cu dreptate!
46. Cand ei vor pacatui inaintea Ta, caci nu este om care sa nu pacatuiasca, si Tu Te vei mania pe ei si ii vei da dusmanilor lor, si cei care i-au robit ii vor duce in pamantul dusmanului, departe sau aproape,
47. Si cand ei, in pamantul in care se vor gasi in robie, isi vor veni in sine si se vor intoarce si ti se vor ruga in pamantul celor ce i-au robit, zicand: "Am pacatuit, faradelege am facut, vinovati suntem",
48. Si se vor intoarce catre Tine cu toata inima lor si cu tot sufletul lor, in pamantul dusmanilor care i-au robit, si se vor ruga catre Tine, intorcandu-se spre pamantul care l-ai dat parintilor lor, spre cetatea care ti-ai ales-o si spre templul pe care l-am zidit numelui Tau,
49. Atunci sa asculti din cer, din locul sederii Tale, rugaciunea si cererea lor, facandu-le ceea ce este cu dreptate.
50. Sa ierti poporului Tau ce a pacatuit inaintea Ta si toate nelegiuirile lui care le-a facut inaintea Ta si sa trezesti mila catre ei in cei ce i-au robit, pentru ca sa fie milosi cu ei;
51. Caci ei sunt poporul Tau si mostenirea Ta, pe care l-ai scos din Egipt, din cuptorul cel de fier!
52. Sa-ti fie urechile Tale si ochii Tai deschisi la rugaciunea robului Tau si la rugaciunea poporului Tau Israel, pentru ca sa-i auzi totdeauna, cand ei vor striga catre Tine,
53. Ca Tu ti r-ai ales spre mostenire dintre toata popoarele pamantului, precum ai grait prin Moise, robul Tau, cand ai scos pe parintii nostri din Egipt, Stapane Doamne!"
54. Cand Solomon a sfarsit toata aceasta rugaciune si cerere catre Domnul, s-a sculat dinaintea jertfelnicului Domnului, unde statuse ingenunchiat cu mainile intinse spre cer,
55. Si stand in picioare, a binecuvantat toata adunarea Israelitilor, zicand:
56. "Binecuvantat fie Domnul Dumnezeu, Care a dat odihna poporului Sau Israel, precum a grait! Nu a ramas neimplinit nici un cuvant din toate bunele Lui cuvinte care le-a grait prin robul Sau Moise.
57. Sa fie cu noi Domnul Dumnezeul nostru cum a fost El cu parintii nostri si sa nu ne lase, parasindu-ne.
58. Plecand spre El inima noastra, sa umblam pe toate caile Lui si sa pazim poruncile, randuielile si legile Lui, pe care le-a poruncit parintilor nostri;

59. Si sa fie cuvintele acestea cu care m-am rugat astazi, inaintea Domnului, aproape de Domnul Dumnezeul nostru, ziua si noaptea, pentru ca sa faca dreptate robului si poporului Sau Israel, din zi in zi,
60. Pentru ca sa cunoasca toate popoarele ca Domnul este Dumnezeu si nu este altul afara de El!
61. Sa fie inima voastra intreaga la Domnul Dumnezeul nostru, ca sa petreceti dupa randuielile Lui si sa paziti poruncile Lui, ca acum!"
62. Si regele impreuna cu toti Israelitii au adus jertfa Domnului.
63. Pentru jertfa de impacare pe care a adus-o el Domnului, Solomon a adus douazeci si doua de mii de vite mari si o suta douazeci de mii de vite marunte. Asa a sfintit regele si toti fiii lui Israel templul Domnului.
64. Tot in acea zi regele a mai sfintit si mijlocul curtii care era inaintea templului Domnului, savarsind acolo arderea de tot, darul de paine si grasimea jertfelor de impacare, pentru ca jertfelnicul de arama care se afla inaintea Domnului era mic pentru a incapea arderea de tot, darul de paine si grasimea jertfelor de impacare.
65. Si a sarbatorit Solomon si sarbatoarea (Corturilor) in acelasi timp impreuna cu tot Israelul, strangandu-se adunare mare de la intrarea Hamatului si pana la raul Egiptului, pentru a fi inaintea Domnului Dumnezeului nostru timp de sapte zile si alte sapte zile, adica paisprezece zile.
66. in ziua a opta Solomon a dat drumul poporului. Si au binecuvantat toti pe rege si s-au intors la corturile lor, bucurandu-se si veselindu-se cu inima pentru tot binele ce l-a facut Domnul robului Sau David si poporului Sau Israel.

CAPITOLUL 9

Dumnezeu Se arata lui Solomon a doua oara.

1. Dupa ce Solomon a sfarsit de zidit templul Domnului si casa regelui si tot ce Solomon a dorit sa faca,
2. S-a aratat Domnul lui Solomon a doua oara, la Ghibeon,
3. Si i-a zis Domnul: "Am auzit rugaciunea ta si cererea ta cu care te-ai rugat catre Mine si ti-am indeplinit toate dupa cererea ta; am sfintit templul pe care l-ai zidit, ca sa petreaca numele Meu acolo in veci si vor fi ochii si inima Mea acolo in toate zilele.
4. Daca tu te vei purta inaintea fetei Mele, cum s-a purtat tatal tau David, cu inima curata si cu dreptate, implinind tot ce Eu ti-am poruncit, si vei pazi randuielile si legile Mele,
5. Atunci voi intari tronul regatului tau peste Israel in veci, precum i-am grait lui David, tatal tau, zicand: Nu vei fi lipsit niciodata de un urmas pe tronul lui Israel.
6. Iar daca voi si fiii vostri va veti departa de la Mine si nu veti pazi poruncile Mele si randuielile Mele pe care Eu vi le-am dat si va veti duce si veti sluji si va veti inchina la alti dumnezei,
7. Atunci Eu voi starpi pe Israel de pe fata pamantului pe care i l-am dat, iar templul pe care l-am sfintit in numele Meu il voi lepada de la fata Mea si Israel va fi de pomina si de ras intre toate popoarele.
8. Si de acest templu inalt, oricine va trece pe langa el se va ingrozi si va fluiera si va zice: Pentru ce Domnul a facut asa cu acest pamant si cu acest templu?
9. Si se va zice: Pentru ca au parasit pe Domnul Dumnezeul lor, Care a scos pe parintii lor din pamantul Egiptului, din casa robiei si au primit in schimb alti dumnezei si s-au inchinat lor si au slujit lor; pentru aceasta a adus Domnul peste ei toata aceasta nenorocire".
10. Dupa trecerea celor douazeci de ani in care Solomon a zidit templul Domnului si casa regelui,
11. Pentru care Hiram, regele Tirului, a dat lui Solomon lemn de cedru, lemn de chiparos si aur dupa cerinta lui, regele Solomon a dat lui Hiram douazeci de cetati din pamantul Galileii.
12. Si a plecat Hiram din Tir si s-a dus in Galileea ca sa vada cetatile daruite de Solomon si nu i-au placut.
13. Si a zis: "Ce sunt, fratele meu, cetatile acestea care mi le-ai dat?" Si le-a numit pamantul Cabul, cum se numesc ele pana in ziua de astazi.
14. Si Hiram trimisese regelui Solomon o suta de talanti de aur.
15. Iata hotararea pentru darea pe care a pus-o regele Solomon, ca sa zideasca templul Domnului, casa lui, Milo, zidul Ierusalimului, Hatorul, Meghido si Ghezerul;
16. Caci Faraon, regele Egiptului, venise si luase Ghezerul si-l arsese cu foc si pe Canaaneii care locuiau in cetate ii ucisese, si-l daduse de zestre fiicei sale, femeii lui Solomon.
17. Si a zidit Solomon cetatile Ghezer, Bet-Horonul de Jos,
18. Baalat si Tadmorul din pustiu,
19. Si toate cetatile granare, care le-a avut Solomon si cetatile pentru carele de razboi, cetatile pentru calareti si

tot ce a vrut Solomon sa zideasca in Ierusalim, in Liban si in pamantul stapanirii sale.
20. Pe tot poporul care a ramas de la Amorei, Hetei, Ferezei, Canaanei, Hevei, Iebusei si Gherghesei, care nu erau dintre fiii lui Israel,
21. Si pe fiii acestora, ramasi in tara dupa ei si pe care fiii lui Israel nu au putut sa-i stapaneasca, Solomon i-a facut lucratori de corvoada pana in ziua de azi,
22. Iar pe fiii lui Israel, Solomon nu i-a facut lucratori; pe ei ii avea insa pentru ostirea lui, pentru slujitorii lui, pentru capitanii lui, pentru capeteniile lui si pentru conducatori la carele lui si la calaretii lui.
23. Iar ispravnicii cei de frunte, de peste lucrarile lui Solomon, cei ce supravegheau poporul care facea lucrul, erau cinci sute cincizeci.
24. Atunci fiica lui Faraon a trecut din cetatea lui David in casa zidita de Solomon pentru ea. Apoi a zidit el Milo.
25. Solomon aducea de trei ori pe an arderi de tot si jertfe de impacare pe jertfelnicul pe care-l zidise Domnului, savarsind tamaiere inaintea Domnului. Si a terminat el si zidirea casei lui.
26. Regele Solomon a mai facut si corabii la Etion-Gheber, care este langa Elot, pe malul Marii Rosii, in pamantul lui Edom.
27. Si a trimis Hiram dintre supusii sai corabieri, cunoscatori ai marii, ca sa duca corabiile cu supusii lui Solomon.
28. Si s-au dus la Ofir si au luat de acolo patru sute douazeci de talanti de aur si i-au dus regelui Solomon.

CAPITOLUL 10
Regina din Saba vine la Solomon.

1. Regina din Saba insa, auzind de slava lui Solomon cea in numele Domnului, a venit sa-i incerce intelepciunea cu cuvinte greu de inteles.
2. Venind ea la Ierusalim cu foarte mare bogatie, cu camile incarcate cu aromate, cu foarte mult aur si pietre scumpe, a mers la Solomon si s-a sfatuit cu el pentru tot ce avea ea pe inima.
3. Si i-a dezlegat Solomon toate vorbele ei si n-a fost vorba adanca pe care sa n-o cunoasca regele si sa nu i-o dezlege.
4. Vazand deci regina din Saba toata intelepciunea lui Solomon, casa care a zidit-o el,
5. Bucatele de la masa lui, locuinta robilor lui, randuiala slugilor lui, imbracamintea lor, paharnicii lui si arderile de tot ale lui care le aducea in templul Domnului, nu a putut sa se mai stapaneasca
6. Si a zis regelui: "Adevarat este ce am auzit eu in tara mea de lucrurile tale si de intelepciunea ta;
7. Insa eu nu credeam vorbele, pana n-am venit si n-am vazut cu ochii mei si iata, nici pe jumatate nu mi se spusese; tu ai intelepciune si bogatie mult mai mare decat am auzit eu.
8. Ferice de oamenii tai si de aceste slugi ale tale, care totdeauna iti stau inainte si asculta intelepciunea ta!
9. Binecuvantat sa fie Domnul Dumnezeul tau Care a binevoit sa te puna pe tronul lui Israel! Domnul, din dragostea cea vesnica a Lui catre Israel, te-a pus rege sa faci judecata si dreptate".
10. Si a daruit ea regelui o suta douazeci de talanti de aur si o multime de aromate si de pietre scumpe; niciodata insa nu i s-a adus atat de multe aromate, cate a daruit regina din Saba regelui Solomon.
11. Iar corabiile lui Hiram, care aduceau aur de la Ofir, au adus foarte mult lemn rosu sl pietre scumpe.
12. Si a facut regele din acest lemn rosu balustrade pentru templul Domnului si pentru casa regelui si de asemenea chitare si harpe pentru cantareti. Niciodata nu i s-a adus lui atata lemn rosu, nici nu s-a mai vazut pana in ziua de azi.
13. Iar regele Solomon a dat reginei din Saba tot ce a dorit si a cerut, pe langa ce i-a daruit regele Solomon cu mana lui. si s-a intors ea inapoi la tara ei, ea si toate slugile ei.
14. Greutatea aurului care i se aducea pe fiecare an lui Solomon era de sase sute saizeci de talanti de aur,
15. Afara de ce primea el de la aducatorii de marfuri si de la negustori, de la toti regii arabi si de la capeteniile tinuturilor.
16. Si a facut regele Solomon doua sute de scuturi de aur ciocanit, cate sase sute de sicli pentru fiecare scut,
17. Si trei sute de scuturi mai mici tot din aur ciocanit; cate trei mine de aur intra in fiecare scut; si le-a pus regele in casa numita Padurea Libanului.
18. Si a mai facut regele un tron mare de os de fildes, ferecandu-l cu aur curat.
19. Tronul avea sase trepte, iar varful spetezei tronului era rotund; si avea de o parte si de alta a locului de sedere rezematori, pe care stateau doi lei.
20. Si mai erau inca doisprezece lei care stateau de o parte si de alta a tronului, pe cele sase trepte. Asemenea

tron nu mai era in nici un regat.
21. Toate vasele de baut ale regelui Solomon erau de aur; lighenele lui tot de aur si toate vasele din casa Padurea Libanului erau de aur curat; de argint nu era nimic facut; argintul nu valora in zilele lui Solomon,
22. Caci regele avea pe mare corabii care mergeau la Tarsis cu corabiile lui Hiram si la trei ani o data veneau corabiile din Tarsis si ii aduceau aur, argint, fildes, maimute si pauni.
23. Regele Solomon a intrecut pe toti regii pamantului in bogatie si in intelepciune.
24. Si toti regii de pe pamant cautau sa vada pe Solomon, ca sa-i asculte intelepciunea pe care i-o pusese Dumnezeu in inima lui.
25. Si-i aduceau fiecare de la ei, ca dar in fiecare an, vase de aur si argint, haine, arme, aromate, cai si catari.
26. Si si-a adunat Solomon care si calareti; si avea el o mie patru sute de care si douasprezece mii de calareti; si i-a asezat in cetatile unde tinea carele si pe langa rege, in Ierusalim. Si e! era domn peste toti regii de la raul Eufrat pana la pamantul Filistenilor si pana in hotarul Egiptului.
27. El a facut ca argintul sa fie tot asa de pretuit la Ierusalim ca pietrele, iar cedrii, prin multimea lor i-a facut sa fie pretuiti ca si smochinii cei salbatici care cresc prin locuri joase.
28. Iar caii pentru regele Solomon se aduceau din Egipt si din Coa. Negustorii regelui luau cai din Coa (Cheve) cu bani.
29. Un car din Egipt se cumpara si se aducea cu sase sute sicli de argint, iar un cal, cu o suta cincizeci de sicli. Tot astfel aduceau ei toate acestea si pentru regii Heteilor si regii Siriei.

CAPITOLUL 11
Moartea lui Solomon.

l. Regele Solomon, in afara de fata lui Faraon, a iubit si alte multe femei straine: moabite, amonite, idumeiene, sidoniene, hetite si amoriene,
2. Adica din acele popoare pentru care Domnul zisese fiilor lui Israel: "Sa nu va duceri la ele, nici ele sa nu vina la voi, ca sa nu va intoarca inima voastra spre dumnezeii lor". De acestea s-a lipit Solomon cu dragoste.
3. Si a avut el sapte sute de femei si trei sute de concubine; si femeile i-au smintit inima lui.
4. La timpul batranetii lui Solomon, femeile lui i-au intors inima spre alti dumnezei si inima lui nu i-a mai fost deloc intreaga la Domnul Dumnezeul sau, ca inima lui David, tatal sau.
5. Si a inceput Solomon sa slujeasca Astartei, zeita Sidonienilor, si lui Moloh, idolul Amonitilor.
6. Astfel a faptuit Solomon lucruri neplacute inaintea ochilor Domnului si nu a urmat cu staruinta dupa Domnul, cum urmase David, tatal lui.
7. Atunci a zidit Solomon capistea lui Chemos, idolul Moabitilor, pe muntele din fata Ierusalimului, si capistea lui Moloh, idolul Amonitilor.
8. Tot asa a facut el pentru toate femeile sale straine, care tamaiau si aduceau jertfe dumnezeilor lor.
9. Atunci S-a maniat Domnul pe Solomon, pentru ca si-a abatut inima lui de la Domnul Dumnezeul lui Israel, Care de doua ori i Se aratase,
10. Si-i poruncise chiar anume pentru aceasta, ca el sa nu umble dupa alti dumnezei, ci sa pazeasca si sa faca cele ce i-a poruncit Domnul Dumnezeu; dar el n-a implinit cele ce i-a poruncit Domnul Dumnezeu.
11. Si a zis Domnul lui Solomon: "Pentru ca s-au facut aceste lucruri cu tine si pentru ca tu nu ai tinut legamantul si randuielile Mele pe care ti le-am poruncit, voi rupe regatul tau din mana ta si-l voi da slujitorului tau;
12. Insa nu voi face aceasta in zilele tale, pentru David, tatal tau, ci din mana fiului tau il voi rupe.
13. Si nu tot regatul il voi rupe: o semintie o voi da fiului tau, pentru David, robul Meu, si pentru Ierusalimul pe care l-am ales".
14. Si a ridicat Domnul un vrajmas impotriva lui Solomon, pe Hadad Idumeul, vita de rege din Edom.
15. Caci pe cand David era in Idumeea si Ioab, mai-marele ostirii lui, venise ca sa ingroape pe cei ucisi si a ucis pe toti cei de parte barbateasca din Idumeea,
16. Pentru ca sase luni a stat acolo Ioab si toti Israelitii, starpind pe toti cei de parte barbateasca din Idumeea,
17. Atunci acest Hadad a fugit in Egipt si impreuna cu el si vreo cativa idumei, care fusesera in slujba tatalui lui. Hadad era pe atunci copil mic.
18. Plecand din Madian, ei au venit la Paran si au luat cu ei oameni din Paran si au venit in Egipt la Faraon, regele Egiptului.
19. Si s-a dus Hadad la Faraon si acesta i-a dat casa, i-a purtat grija de mancare si i-a dat si pamant. In sfarsit,

Hadad a gasit la Faraon mila foarte mare, caci el i-a dat femeie pe sora femeii lui, pe sora reginei Tafnes.
20. Si i-a nascut sora Tafnesei fiu lui Hadad pe Ghenubat, pe care Tafnes insusi l-a crescut in casa lui Faraon. Si a trait Ghenubat in casa lui Faraon la un loc cu fiii lui Faraon.
21. Cand Hadad a auzit ca David a raposat cu parintii lui si ca Ioab, mai-marele ostirii a murit, atunci a zis lui Faraon: "Da-mi drumul, ca vreau sa plec in tara mea!"
22. Si i-a zis Faraon lui Hadad: "Ce lipseste tie aici la mine, de vrei sa pleci? Si el a raspuns: "Nimic; insa asa te rog, sa-mi dai drumul!" Si s-a intors Hadad in tara lui.
23. Apoi a mai ridicat Dumnezeu impotriva lui Solomon inca un vrajmas, pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise la Hadad-Ezer, regele din Toba.
24. Acesta, dupa ce David a zdrobit pe Hadad-Ezer, adunandu-si oameni imprejurul sau, s-a facut capetenia unei bande de hoti si s-a dus la Damasc si a locuit acolo si s-a facut stapan pe Damasc.
25. El a dusmanit pe Israel in toate zilele lui Solomon si, afara de raul ce-l pricinuia Hadad acestuia din urma, Rezon totdeauna a adus vatamare lui Israel si s-a facut rege in Siria.
26. Asemenea si Ieroboam, fiul lui Nabat, Efremiteanul din Tereda, pe a carui mama vaduva o chema Terua, si care era roaba lui Solomon, a ridicat mana impotriva regelui.
27. Si iata imprejurarea in care el si-a ridicat mana impotriva regelui: Pe cand Solomon zidea Milo si repara stricaciunile de la cetatea lui David, tatal sau,
28. Se afla acolo si Ieroboam, om tare in putere. Solomon, bagand de seama ca acest om tanar stie sa faca treaba, l-a pus dregator peste lucratorii de corvoada din casa lui Iosif.
29. In acel timp i s-a intamplat lui Ieroboam sa iasa din Ierusalim si l-a intalnit in drum proorocul Ahia din Silo, care avea pe el o haina noua. In camp erau numai ei amandoi.
30. Si a luat Ahia de pe el haina cea noua, a rupt-o in douasprezece bucati
31. Si a zis lui Ieroboam: "Ia-ti pentru tine zece bucati caci asa graieste Domnul Dumnezeul lui Israel: Iata, Eu rup regatul din mana lui Solomon si-ti dau tie zece semintii,
32. Iar doua semintii ii vor ramane lui, pentru robul Meu David si pentru cetatea Ierusalimului, pe care am ales-o dintre toate semintiile lui Israel.
33. Si aceasta o fac, pentru ca ei M-au parasit si au inceput sa se inchine Astartei, zeita Sidonienilor, lui Chemos, dumnezeul Moabitilor, si lui Moloh, dumnezeul fiilor Amonitilor, si n-au umblat in caile Mele, ca sa faca cele placute inaintea ochilor Mei si sa pazeasca randuielile Mele si poruncile Mele, cum a facut David, tatal lui Solomon.
34. Tot regatul nu din mana lui il iau, caci il las pe el sa fie stapan in toate zilele vietii lui, pentru David, robul Meu, pe care l-am ales si care a pazit poruncile si randuielile Mele;
35. Ci din mana fiului lui voi lua regatul si-ti voi da din el tie zece semintii;
36. Iar fiului lui ii voi da doua semintii, pentru ca sa fie si pentru David, robul Meu, in toate zilele, o lumina inaintea fetei Mele, in cetatea Ierusalimului pe care am ales-o pentru petrecerea numelui Meu acolo.
37. Si pe tine te voi alege si vei domni peste tot ce-ti doreste sufletul tau si vei fi rege peste Israel.
38. Si daca tu vei pazi tot ce-ti poruncesc si vei umbla in caile Mele si vei face cele placute inaintea ochilor Mei ca sa pazesti randuielile Mele si poruncile Mele, cum a facut David, robul Meu, atunci Eu voi fi cu tine si-ii voi zidi casa tare, cum am zidit lui David si iti voi da Israelul;
39. Si voi umili neamul lui David pentru aceasta, insa nu pentru totdeauna".
40. De aceea Solomon a cautat sa omoare pe Ieroboam; dar Ieroboam s-a sculat si a fugit in Egipt, la Sisac, regele Egiptului, si a trait in Egipt pana la moartea lui Solomon.
41. Iar celelalte fapte ale lui Solomon de la sfarsit si tot ce el a mai facut si toata intelepciunea lui sunt scrise in cartea faptelor lui Solomon.
42. Timpul domniei lui Solomon in Ierusalim peste tot Israelul a fost de patruzeci de ani.
43. Si a adormit cu parintii lui si a fost inmormantat Solomon la un loc cu parintii lui, in cetatea lui David, tatal sau; iar in locul lui in Ierusalim s-a facut rege Roboam, fiul sau.

CAPITOLUL 12
Dezbinarea regatului.

1. Atunci s-a dus Roboam la Sichem, caci la Sichem venisera ton Israelitii, ca sa-l faca rege.
2. Si a auzit si Ieroboam, fiul lui Nabat, de aceasta, pe cand se afla inca in Egipt, unde fugise de regele Solomon, si a venit Ieroboam din Egipt, caci au trimis unii dupa el si l-au chemat.

3. Atunci Ieroboam si toata adunarea Israelitilor au venit de i-au grait regelui Roboam si i-au zis:
4. "Tatal tau a pus jug greu pe noi; insa usureaza-ne munca cea grea a tatalui tau si jugul cel greu care l-a pus el pe noi, si iti vom sluji!"
5. Si a zis el catre ei: "Duceti-va si sa veniti poimaine la mine!" Si a plecat poporul.
6. Atunci regele Roboam a intrebat pe batranii care fusesera sfetnici pe langa Solomon, tatal lui, pe cand traia el, si le-a zis: "Cum ma sfatuiti sa raspund poporului la cererea aceasta?"
7. Grait-au lui aceia si au zis: "Daca tu vei fi sluga astazi poporului acestuia si-i vei sluji, daca le vei face gustul lor si le vei vorbi cu blandete, atunci ei iti vor fi robi in toate zilele!
8. Insa el n-a tinut seama de sfatul batranilor pe care i l-au dat, si a facut sfat cu cei tineri, crescuti odata cu el, si care erau sfetnicii lui si le-a zis:
9. "Ce ma sfatuiti sa raspund poporului care mi-a zis: Usureaza jugul pe care l-a pus tatal tau pe noi?"
10. Si i-au grait oamenii cei tineri, care crescusera odata cu el si erau acum sfetnicii lui, si i-au zis: "Asa sa spui poporului acestuia care ti-a grait si ti-a zis: Tatal tau a pus jug greu pe noi; tu insa usureaza-l de pe noi; asa spune-le: Degetul meu cel mic este mai gros decat mijlocul tatalui meu.
11. Deci daca tatal meu v-a impovarat cu jug greu, eu si mai greu voi face jugul vostru; tatal meu v-a pedepsit cu bice, iar eu va voi pedepsi cu scorpioane!
12. Atunci a venit Ieroboam si tot poporul la Roboam a treia zi, dupa cum poruncise regele, cand a zis: "Sa veniti la mine poimaine!"
13. Si a raspuns regele poporului cu asprime si n-a tinut seama de sfatul care i-l dadusera batranii,
14. Ci a grait catre el dupa sfatul celor tineri si a zis: "Tatal meu a pus jug greu peste voi; eu insa si mai greu voi face jugul vostru; tatal meu v-a pedepsit cu bice, eu insa va voi pedepsi cu scorpioane!"
15. Si n-a ascultat regele de popor, caci asa fusese randuit de Domnul ca sa se implineasca cuvantul Lui pe care l-a grait Domnul prin Ahia din Silo catre Ieroboam, fiul lui Nabat.
16. Iar cand toti Israelitii au vazut ca regele n-a vrut sa-i asculte, a raspuns si poporul regelui si i-a zis: "Ce parte avem noi cu David? Nici o mostenire nu avem noi cu fiul lui Iesei. Pleaca, dar, la corturile tale, Israele! Si tu, Davide, cunoaste-ti acum casa ta! Si s-a imprastiat Israel la corturile lui.
17. Acum Roboam domnea numai peste fiii lui Israel care locuiau in cetatile lui Iuda.
18. Si a trimis regele Roboam pe Adoniram, capetenia cea peste dari, in contra lor; insa toti Israelitii au aruncat cu pietre asupra lui si el a murit; iar regele Roboam s-a suit repede intr-un car, ca sa fuga la Ierusalim.
19. Si astfel s-a rupt Israelul de casa lui David pana in ziua de astazi.
20. Cand ton Israelitii au auzit ca Ieroboam s-a intors din Egipt, au trimis si l-au chemat la adunare Si l-au facut rege peste toti Israelitii. Cu casa lui David n-a ramas nimeni, decat semintia lui Iuda.
21. Roboam, venind la Ierusalim, a adunat din toata casa lui Iuda si din semintia lui Veniamin o suta si optzeci de mii de ostasi, pregatiti pentru razboi, ca sa se lupte cu casa lui Israel si sa intoarca regatul iarasi sub stapanirea lui Roboam, fiul lui Solomon.
22. Si a fost cuvantul Domnului catre Semaia, omul lui Dumnezeu, si i-a zis:
23. "Spune-i lui Roboam, fiul lui Solomon, regele lui Iuda, si la toata casa lui Iuda si a lui Veniamin si la celalalt popor:
24. Asa zice Domnul: Sa nu mergeti, nici sa nu incepeti razboi cu fratii vostri, fiii lui Israel. Sa va intoarceti fiecare la casele voastre, caci de la Mine a fost aceasta! Si au ascultat ei de cuvantul Domnului si s-au intors inapoi dupa cuvantul Domnului. Si a raposat regele Solomon cu parintii lui si a fost inmormantat la un loc cu parintii lui in cetatea lui David, tatal sau; iar in locul lui in Ierusalim s-a facut rege Roboam, fiul sau. Roboam era de patruzeci si unu de ani cand s-a facut rege si saptesprezece ani a domnit el in Ierusalim. Pe mama lui o chema Naama si a fost fiica lui Ana, fiul lui Nahas, regele fiilor Amonitilor. Si a facut fapte ce nu erau placute inaintea ochilor Domnului si nici n-a umblat pe caile lui David, stramosul sau. Solomon insa avusese un rob, un om din muntele lui Efraim, pe care-l chema Ieroboam, iar pe mama lui o chema Terua, femeie desfranata. Si l-a pus Solomon intre dregatorii cei peste lucratorii de corvoada ai casei lui Iosif. Si a zidit lui Solomon cetatea Tirta, din muntele lui Efraim. Si avea sub el trei sute de care cu cai. El a zidit Milo cu lucratorii de corvoada ai casei lui Efraim; tot el a reparat si stricaciunile de la cetatea lui David si a fost conducator peste regat. Si a cautat Solomon sa-l omoare. si s-a temut Ieroboam si a fugit la; Sisac, regele Egiptului. si a fost la Sisac pana a murit Solomon. si a auzit Ieroboam, pe cand se afla inca in Egipt, ca a murit Solomon. A soptit el la urechile lui Sisac, regele Egiptului, zicand: "Da-mi drumul, ca sa ma duc in tara mea". Ti i-a zis Sisac: Cere ce doresti si iti voi da. Si Sisac i-a dat lui Ieroboam de femeie pe Ano, sora cea mai mare a Tafnesei, femeia lui. Aceasta era cea mai mare intre fiicele regelui, si i-a nascut lui Ieroboam pe Abia, fiul

lui. Si a zis Ieroboam lui Sisac: "De buna seama, da-mi drumul, ca am sa ma duc". Si a plecat Ieroboam din Egipt si a venit in pamantul Tirta, din muntele Efraim. Si s-a adunat acolo toata semintia lui Efraim. Si a zidit Ieroboam acolo tabere. Si i s-a imbolnavit copilul lui de o boala foarte grea. Si s-a dus Ieroboam sa intrebe pentru copil. Si a zis catre Ano, femeia lui: "Scoala-te si du-te de intreaba pe un om al lui Dumnezeu pentru copil daca el are sa scape cu viata din boala lui". Si era un om in Silo, pe care-l chema Ahia. Acesta era un barbat ca de saizeci de ani si cuvantul Domnului era cu el. Si a zis Ieroboam catre femeia lui: "Scoala-te si ia in mana ta pentru omul lui Dumnezeu paini si turte pentru copiii lui si struguri si un ulcior cu miere". si s-a sculat femeia si a luat in mana ei paini si doua turte, struguri si un ulcior cu miere pentru Ahia. Si omul acesta era batran si nu putea sa vada, caci ochii lui i se uscasera de batranete. Si s-a sculat si a plecat din Tirta. Si, pe cand venea ea in cetate la Ahia Silonitul, a zis Ahia catre fiul lui: "Iesi pentru intampinarea Anoei, femeia lui Ieroboam, si-i spune: Intra si nu sta, caci asa zice Domnul: Eu sunt trimis la tine ca sa-ti vestesc lucruri grozave! si a intrat Ano la omul lui Dumnezeu. Si i-a zis Ahia: Pentru ce mi-ai adus painile, strugurii si ulciorul cu miere? Asa zice Domnul: "Iata, tu vei pleca de la mine, si cand vei intra in Tirta, in cetate, iti vor iesi locuitorii in intampinare si iti vor spune: Copilul a murit. Caci asa zice Domnul: Iata, Eu voi pierde din ai lui Ieroboam pe tot sufletul de parte barbateasca. Cine va muri din ai lui Ieroboam in cetate, pe acela il vor linge cainii; iar cine va muri in camp, pe acela pasarile cerului il vor manca si copilul va fi mult jelit. Vai, Doamne, caci numai in el din casa lui Ieroboam s-a gasit ceva bun inaintea Domnului". Si a plecat inapoi femeia cand a auzit aceasta. si cand a intrat in Tirta, copilul a murit. Si i-a iesit in intampinare tipatul cel de jale. si s-a dus Ieroboam la Sichem, cetatea cea din muntele lui Efraim. Si s-au adunat acolo semintiile lui Israel. Si a mers acolo si Roboam, fiul lui Solomon. si cuvantul Domnului a fost catre Semaia Enlamitul, zicand: "Ia-ti o haina noua, care n-a fost spalata cu apa, si o rupe in douasprezece bucati si i le da lui Ieroboam si-i spune: "Asa zice Domnul: Ia-ti pentru tine zece bucati, ca sa te incingi". Si a luat Ieroboam, si a zis Semaia: "Asa zice Domnul: Sa fii peste cele zece semintii ale lui Israel!" si a zis poporul catre Roboam, fiul lui Solomon: "Tatal tau a pus jug greu pe noi si si-a ingreuiat bucatele mesei lui; tu insa acum usureaza-l de pe noi si-ti vom sluji tie!" Si a zis Roboam catre popor: "Pana in trei zile eu va voi da raspunsul". Si a zis Roboam: "Aduceti-mi pe cei batrani, ca sa ma sfatuiesc cu ei pentru cuvantul care voi raspunde poporului in ziua a treia". Si a grait Roboam la urechile lor pentru cuvantul care i-a trimis poporul la el. Si au zis batranii poporului pentru acel cuvant, care i-a grait poporul. si a lepadat Roboam sfatul lor, pentru ca nu se potrivea cu parerea lui. Si a trimis si a adunat pe cei ce crescusera impreuna cu el si le-a grait: "Acestea si acestea a trimis poporul la mine, ca sa-mi spuna". si au zis cei ce crescusera impreuna cu el: "Asa vei grai poporului: Degetul meu cel mic este mai gros decat mijlocul tatalui meu. Tatal meu v-a biciuit cu biciul, iar eu va voi bate cu scorpioane". Si i-a placut lui Roboam acest cuvant si a raspuns el poporului in felul cum l-au sfatuit cei ce crescusera si copilarisera impreuna cu el. Si a zis tot poporul, fiecare cu vecinul sau pana intr-un om, si au strigat toti cu glas mare si au zis: "Nici o parte n-avem noi cu David, nici o mostenire cu fiul lui Iesei! Fiecare la corturile sale, Israele! Caci omul acesta n-a fost nici capetenie si nici conducator peste regat". Si s-a imprastiat tot poporul de la Sichem si s-a dus fiecare la cortul lui. Iar Roboam, scapand cu fuga, s-a suit in una din carutele lui si a venit la Ierusalim. Si l-au urmat numai semintia lui Iuda si semintia lui Veniamin. Iar cand a fost inceputul anului, Roboam a adunat pe toti barbatii lui Iuda si ai lui Veniamin si a plecat ca sa se bata cu Ieroboam la Sichem. Si a fost cuvantul Domnului catre Semaia, omul lui Dumnezeu, zicand: "Spune-i lui Roboam, regele lui Iuda, si la toata casa lui Iuda si a lui Veniamin si la celalalt popor, zicand: Asa zice Domnul, sa nu mergeti, nici sa incepeti razboi cu fratii vostri, fiii lui Israel, ci sa va intoarceti fiecare la corturile voastre, ca de la Mine a fost aceasta!" Si au ascultat ei de cuvantul Domnului si s-au oprit de a mai incepe razboiul, dupa cuvantul Domnului.
25. Si a zidit Ieroboam Sichemul, pe muntele lui Efraim, si s-a asezat cu locuinta lui in el; si a plecat de acolo si a zidit Penuelul.
26. Si a zis Ieroboam in sine: "Regatul poate sa treaca iar la casa lui David.
27. Daca poporul acesta va mai merge la Ierusalim pentru aducere de jertfa in templul Domnului, atunci inima poporului acestuia are sa se intoarca la domnul lor Roboam, regele lui Iuda; pe mine au sa ma ucida, iar ei au sa se intoarca iarasi sub stapanirea lui Roboam, regele lui Iuda".
28. Si sfatuindu-se, regele a facut doi vitei de aur si a zis poporului: "Nu trebuie sa va mai duceti la Ierusalim; iata Israele dumnezeii tai, care te-au scos din pamantul Egiptului!"
29. Si a pus unul in Betel, iar pe celalalt in Dan.
30. Insa fapta aceasta a dus la pacat, caci poporul a inceput sa mearga pentru a se inchina unuia din ei, pana la Dan, si a parasit templul Domnului.
31. Si a zidit el si capisti pe inaltimi si a facut preoti, luati din popor, care nu erau fii ai lui Levi.
32. Si a asezat Ieroboam si o sarbatoare in luna a opta, in ziua a cincisprezecea a lunii, asemenea cu sarbatoarea

care era in Iuda, si a adus jertfe pe jertfelnic. Tot asa a facut el si la Betel, ca sa aduca jertfe viteilor pe care-i facuse. Si a asezat la Betel preoti pentru inaltimile facute de el.
33. Si a adus jertfe pe jertfelnicul pe care l-a facut la Betel in ziua a cincisprezecea din luna a opta, luna pe care si-o alesese el dupa placul lui pentru sarbatorire. Si a facut sarbatoare pentru fiii lui Israel si s-a apropiat de jertfelnic, ca sa savarseasca tamaiere.

CAPITOLUL 13
Ieroboam pedepsit.

1. Iata insa un om al lui Dumnezeu a venit, dupa cuvantul Domnului, din Iuda la Betel, in timpul cand Ieroboam se afla la jertfelnic, ca sa tamaieze.
2. Si a grait cuvantul Domnului inaintea jertfelnicului si a zis: "Jertfelnice, jertfelnice, asa zice Domnul: Iata ca i se va naste casei lui David un fiu, numele lui, Iosia, si va jertfi pe tine pe preotii inaltimilor care tamaiaza acum inaintea ta si va arde pe tine oase de oameni!"
3. Si a aratat in acea zi si un semn zicand: "Iata semnul dupa care se va cunoaste ca Domnul a grait aceasta: Jertfelnicul acesta se va despica, si cenusa care este pe el se va imprastia!"
4. Cand regele Ieroboam a auzit cuvantul omului lui Dumnezeu pe care l-a grait in gura mare in fala jertfelnicului de la Betel, si si-a intins mana lui de la jertfelnic, zicand: "Puneti mana pe el!", i-a inlemnit mana care o intinsese asupra lui si nu putea sa o intoarca inapoi.
5. Si jertfelnicul s-a despicat si cenusa de pe jertfelnic s-a imprastiat, dupa semnul care l-a dat omul lui Dumnezeu prin cuvantul Domnului.
6. Atunci a zis regele Ieroboam catre omul lui Dumnezeu: "Imblanzeste fata Domnului Dumnezeului tau si roaga-te pentru mine, ca sa mi se poata intoarce mana mea la mine". Si a imblanzit omul lui Dumnezeu fala Domnului si mana regelui s-a intors la el si s-a facut ca si inainte.
7. Si a grait regele catre omul lui Dumnezeu: "Vino la mine acasa si pranzeste cu mine si-ti voi da un dar!"
8. Insa omul lui Dumnezeu a zis regelui: "Macar sa-mi dai tu si jumatate din casa ta, eu nu voi merge la tine, nici paine nu voi manca si nici apa nu voi bea in acest loc.
9. Caci asa mi s-a poruncit prin cuvantul Domnului: Sa nu mananci acolo paine, apa sa nu bei, nici sa te intorci pe drumul pe care te-ai dus!"
10. Si a plecat el pe alt drum si nu s-a intors inapoi pe drumul pe care venise la Betel.
11. In Betel traia atunci un prooroc batran; si au venit fiii sai si i-au istorisit tot ce a facut omul lui Dumnezeu in acea zi in Betel; de asemenea au istorisit ei tatalui lor si cuvintele care le-a grait el regelui.
12. Si i-a intrebat tatal lor: "Pe ce drum a apucat el?" Si fiii lui i-au aratat drumul pe care a apucat omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda.
13. Si a zis el fiilor sai: "Puneti-mi saua pe asin". Si i-a pus saua pe asin si a incalecat pe el.
14. Si a plecat dupa omul lui Dumnezeu si l-a gasit sezand sub un stejar si i-a zis: "Tu esti omul lui Dumnezeu venit din Iuda?" El a zis: "Da, eu sunt!"
15. Si i-a zis lui: "Hai cu mine acasa, ca sa mananci paine!
16. Acela a zis: "Nu pot sa ma intorc, nici sa merg la tine, ca eu paine nu voi manca si nici apa nu voi bea in acest loc la tine,
17. Caci prin cuvantul Domnului mi s-a spus: "Sa nu mananci paine, sa nu bei acolo apa si nici sa te intorci pe drumul pe care te-ai dus!"
18. Si i-a zis el: "Si eu sunt prooroc ca tine; si ingerul mi-a grait prin cuvantul Domnului si a zis: Intoarce-l la tine acasa, ca sa manance paine si sa bea apa!"
19. Si l-a inselat, caci s-a intors cu el si a mancat paine si a baut apa in casa lui.
20. Pe cand ei inca sedeau la masa, cuvantul Domnului a fost catre proorocul cel intors din drum si a grait omului lui Dumnezeu venit din Iuda
21. Si a zis: "Asa zice Domnul: Fiindca tu nu te-ai supus cuvintelor Domnului si nici n-ai pazit porunca data de Domnul Dumnezeul tau,
22. Ci te-ai intors, ai mancat paine si ai baut apa in locul de care El ti-a spus: Sa nu mananci paine, nici sa bei apa, trupul tau nu va fi ingropat in mormantul parintilor tai!",
23. Iar dupa ce el a mancat paine si a baut apa, proorocul batran a pus saua pe asinul sau pentru proorocul care fusese intors.

24. Si a plecat acela si l-a intalnit un leu in drum si l-a omorat. Si zacea trupul lui, aruncat in drum; iar asinul si leul stateau langa el.
25. Si iata niste drumeti, care au trecut pe alaturi, i-au vazut trupul aruncat in drum si pe leu stand langa trup. Acestia au venit si au vestit cetatii in care traia proorocul cel batran.
26. Proorocul care l-a intors de pe drum, auzind acestea, a zis: "Acesta este omul lui Dumnezeu, acela care nu s-a supus cuvintelor Domnului; Domnul l-a dat leului care l-a sfasiat si l-a omorat, dupa cuvantul Domnului, pe care l-a grait pentru el".
27. Si a zis fiilor sai: "Puneti saua pe asin!" Si i-au pus ei saua pe asin.
28. Si a plecat si a gasit trupul lui, aruncat in drum, iar asinul si leul stateau langa trup; leul nu mancase trupul omului lui Dumnezeu si nici pe asin nu-l sfasiase.
29. Si a ridicat proorocul trupul omului lui Dumnezeu si l-a pus pe asin si l-a adus inapoi. Si a venit proorocul cel batran in cetatea sa, ca sa-l planga si sa-l inmormanteze.
30. Si i-a pus trupul lui intr-un mormant al sau si l-a plans, zicand: "Vai, vai, fratele meu!"
31. Iar dupa ce l-a inmormantat, a zis el fiilor sai: "Cand eu voi muri, sa ma inmormantati si pe mine tot in mormantul in care este inmormantat omul lui Dumnezeu; sa puneti oasele mele langa oasele lui;
32. Caci cu adevarat se va implini cuvantul, care l-a grait el din porunca Domnului pentru jertfelnicul din Betel si pentru toate capistele inaltimilor, care sunt in cetatile Samariei".
33. Dar Ieroboam nu s-a intors din calea lui cea rea nici dupa intamplarea aceasta, ci a venit iarasi la calea dinainte si a facut din poporul de rand preoti pentru inaltimi; pe cine vrea, pe acela isi punea mana lui si-l facea pe acela preot de inaltimi.
34. Aceasta a dus casa lui Ieroboam la pacat si la pieire si la starpirea ei de pe fata pamantului.

CAPITOLUL 14

Proorocii asupra lui Ieroboam. Domnia lui Ieroboam; pacatul si moartea lui.

1. In acel timp s-a imbolnavit Abia, fiul lui Ieroboam.
2. Si a zis Ieroboam femeii sale: "Scoala-te si te schimba de haine, ca sa nu te cunoasca nimeni ca tu esti femeia lui Ieroboam, si du-te la Silo. Acolo este proorocul Ahia; el mi-a spus ca voi fi rege peste acest popor.
3. Ia cu tine pentru omul lui Dumnezeu: zece paini, turte si un ulcior cu miere si du-te la el, ca el iti va spune ce se va intampla cu copilul acesta".
4. Femeia lui Ieroboam asa a si facut; s-a sculat si s-a dus la Silo si a tras la casa lui Ahia. Acum insa Ahia nu putea sa vada, caci ochii i se intunecasera de batranete.
5. Si a zis Domnul lui Ahia: "Iata, vine femeia lui Ieroboam, ca sa te intrebe de fiul ei, ca este bolnav; asa si asa ii vei spune; ea vine schimbata de haine".
6. Ahia auzind zgomotul pasilor ei, cand a intrat pe usa, a zis: "Intra femeie a lui Ieroboam. Ce gand ai avut de n-ai schimbat hainele? Eu sunt trimis sa-ti vestesc lucruri grozave.
7. Du-te si spune-i lui Ieroboam: Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Te-am ridicat din mijlocul poporului de jos si te-am pus conducator peste poporul Meu Israel.
8. Si am rupt regatul de la casa lui David si Zi l-am dat tie; iar tu nu te-ai purtat asa cum s-a purtat robul Meu David, care a pazit poruncile Mele si a umblat dupa Mine cu toata inima lui, facand numai lucrurile care sunt placute inaintea ochilor Mei.
9. Tu insa ai intrecut in rautate pe toti care au fost inaintea ta, caci te-ai dus si ti-ai facut alti dumnezei si chipuri turnate, ca sa Ma intarati la manie, iar pe Mine M-ai aruncat inapoia ta.
10. Pentru aceasta voi aduce necazuri peste casa lui Ieroboam si voi starpi din casa lui Ieroboam pe toti cei de parte barbateasca, rob sau liber in Israel, si voi curata casa lui Ieroboam cum se matura gunoiul, de ramane curat.
11. Cine va muri dintre cei care sunt ai lui Ieroboam in cetate, pe acela cainii il vor manca; cine va muri in camp, pe acela pasarile cerului il vor ciuguli, pentru ca asa a grait Domnul.
12. Scoala-te dar, si du-te la casa ta; si indata ce piciorul tau va calca in cetate, copilul va muri.
13. Si-l vor plange ton Israelitii si-l vor inmormanta; caci el singur dintre acei care sunt ai lui Ieroboam va fi ingropat in mormant, fiindca numai in el, din casa lui Ieroboam, s-a gasit ceva bun inaintea Domnului Dumnezeului lui Israel.
14. Si isi va aseza Domnul un rege peste Israel care va nimici casa lui Ieroboam in acea zi. Dar cand? Chiar acum incepe necazul.

15. Si va lovi Domnul pe Israel si va fi el ca trestia, care se clatina in apa, si va azvarli pe Israeliti din acest pamant bun pe care l-a dat parintilor lor si-i va spulbera dincolo de Eufrat, pentru ca ei si-au facut dumbravi inchinate Astartei, intaratand la manie pe Domnul.
16. Domnul va vinde pe Israel pentru pacatele lui Ieroboam pe care el insusi le-a facut si cu care a dus la pacat pe Israel".
17. Atunci s-a sculat femeia lui Ieroboam si a plecat si a venit la Tirta si cand a pasit ea cu piciorul peste pragul casei, copilul a murit.
18. Si l-au inmormantat si l-au jelit toti Israelitii, dupa cuvantul Domnului, incredintat robului Sau Ahia proorocul.
19. Celelalte fapte ale lui Ieroboam, cum a purtat razboaie si cum a domnit, sunt scrise in cronica regilor lui Israel.
20. Timpul domniei lui Ieroboam a fost de douazeci si doi de ani; si a adormit cu parintii lui, iar in locul lui s-a facut rege Nadab, fiul lui.
21. Iar in Iuda domnea Roboam, fiul lui Solomon. Roboam, cand s-a facut rege, era ca de patruzeci si unu de ani; si a domnit saptesprezece ani in Ierusalim, in cetatea pe care a ales-o Domnul din toate semintiile lui Israel, ca sa petreaca numele Lui acolo. Pe mama lui o chema Naama Amonita.
22. Si a facut si Iuda lucruri foarte rele inaintea ochilor Domnului si L-au maniat cu pacatele lor, pe care le-au facut mai mult decat parintii lor;
23. Caci si acestia si-au facut inaltimi, idoli si Astarte, pe orice deal inalt si sub orice copac umbros.
24. Si erau de asemenea si sodomiti in aceasta tara, si faceau toate ticalosiile paganilor, pe care Domnul ii gonise din fata fiilor lui Israel.
25. Iar in anul al cincilea al domniei lui Roboam, Sisac, regele Egiptului, a pornit razboi asupra Ierusalimului,
26. Si a luat vistieriile templului Domnului si vistieriile casei regelui si scuturile cele de aur pe care le luase David din mana robilor lui Hadad Ezer, regele din Toba, si le adusese in Ierusalim; toate le-a luat si a pradat toate scuturile de aur pe care le facuse Solomon.
27. Si a facut regele Roboam in locul lor scuturi de arama si le-a dat in mainile capitanilor de garzi, care pazeau intrarea casei regelui.
28. Numai cand regele mergea la templul Domnului, numai atunci garda le purta; si pe urma le ducea iarasi in casa de garda.
29. Celelalte fapte ale lui Roboam si tot ce el a facut sunt scrise in cronica regilor lui Iuda.
30. Intre Roboam si Ieroboam a fost razboi in toate zilele vietii lor.
31. Si a adormit cu parintii lui si a fost inmormantat Roboam la un loc cu parintii lui in cetatea lui David. Pe mama lui o chema Naama Amonita. Iar in locul lui s-a facut rege Abia, fiul sau.

CAPITOLUL 15

Domnia lui Abia si a lui Asa in Iuda. Domnia lui Nadab si Baesa in Israel. Iosafat.

1. Abia s-a facut rege peste Iuda, in anul al optsprezecelea al domniei lui Ieroboam, fiul lui Nabat.
2. Si a domnit trei ani in Ierusalim. Pe mama lui o chema Maaca si era fiica lui Abesalom.
3. Acesta a umblat in toate pacatele tatalui sau, pe care tatal sau le facuse mai inainte, si inima lui nu i-a fost intreaga la Domnul Dumnezeul lui, cum a fost inima lui David, stramosul sau.
4. Dar din dragostea catre David, Domnul Dumnezeul lui i-a dat o lumina in Ierusalim, caci a inaltat dupa el pe fiul sau si a intarit Ierusalimul,
5. Pentru ca David a facut tot ce a fost placut inaintea ochilor Domnului si nu s-a abatut in toate zilele vietii lui de la poruncile pe care El i le-a dat, afara de fapta cu Urie Heteul.
6. Si a fost razboi intre Roboam si Ieroboam in toate zilele vietii lor.
7. Celelalte fapte ale lui Abia si tot ce a facut el sunt scrise in cartea cronicilor regilor lui Iuda. Si a fost razboi intre Abia si Ieroboam.
8. Apoi a trecut Abia la parintii lui si l-au inmormantat in cetatea lui David. si s-a facut rege Asa, fiul sau.
9. Asa a inceput sa domneasca peste Iuda in al douazecilea an al domniei lui Ieroboam, regele lui Israel.
10. Si a domnit patruzeci si unu de ani in Ierusalim. Pe mama lui o chema Ana, din neamul lui Abesalom.
11. Asa a facut lucruri placute inaintea ochilor Domnului, ca David, stramosul lui;
12. Caci a izgonit pe desfranati din tara si a indepartat toti idolii pe care ii facusera parintii lui;
13. Ba a lipsit chiar pe mama lui, Ana, de numele de regina, pentru ca ea facuse un chip turnat Astartei. Asa a sfaramat Asa chipul cel turnat al Astartei arzandu-l pe prundul paraului Chedron.

14. Dar inaltimile nu le-a stricat. Insa inima lui Asa i-a fost intreaga la Domnul in toate zilele vietii sale.
15. Si a adus el in templul Domnului lucrurile afierosite de tatal lui si lucrurile afierosite de el: argint, aur si vase sfinte.
16. Razboi a fost intre Asa si Baesa, regele lui Israel, in toate zilele lor.
17. Caci Baesa, regele lui Israel, a venit in contra Iudei si a inceput sa zideasca Rama, pentru ca nimeni sa nu iasa sau sa intre la Asa, regele Iudei.
18. Atunci Asa a luat tot argintul si aurul care se mai afla in vistieriile templului Domnului si in vistieriile casei regelui si le-a dat in mina slugilor lui; si i-a trimis regele Asa ca sa se duca cu ele la Benhadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, regele Siriei, care traia in Damasc, si a zis:
19. "Legamant sa fie intre mine si tine, cum a fost intre tatal meu si tatal tau; iata, eu iti trimit ca dar argint si aur; si tu sa rupi legamantul tau care il ai cu Baesa, regele lui Israel, ca sa se retraga acela de la mine!"
20. Si a ascultat Benhadad de regele Asa si a trimis pe mai-marii ostirii lui asupra cetatilor lui Israel, si a batut Ainul, Danul, Abel, Bet-Maaca si tot Chineretul, dimpreuna cu tot pamantul lui Neftali.
21. Iar Baesa, cum a auzit de aceasta, a incetat sa mai zideasca Rama si s-a intors la Tirta.
22. Atunci regele Asa a chemat pe toti Iudeii, fara sa scuteasca pe nimeni, si a carat cu ei pietraria si lemnaria din Rama, pe care Baesa le intrebuintase la zidire; si a zidit regele Asa cu ele Ghibeea lui Veniamin si Mitpa.
23. Toate celelalte fapte ale lui Asa, si toate ostenelile lui, si tot ce el a facut si cetatile pe care le-a zidit sunt scrise in cronica regilor lui Iuda, afara de faptul ca la batranetea lui s fost bolnav de picioare.
24. Apoi a adormit cu parintii lui si a fost inmormantat Asa la un loc cu parintii lui in cetatea lui David, stramosul sau. Iar in locul lui s-a facut rege Iosafat, fiul sau.
25. Nadab insa, fiul lui Ieroboam a inceput sa domneasca peste Israeliti in anul al doilea al lui Asa, regele Iudei, si a domnit peste Israel doi ani.
26. Acesta a savarsit fapte neplacute inaintea ochilor Domnului, caci a umblat pe drumul tatalui sau, cum si in pacatele lui cu care a facut pe Israel sa pacatuiasca.
27. Impotriva lui a uneltit Baesa, fiul lui Ahia, din casa lui Isahar; Baesa l-a omorat la Ghibeton, cetatea Filistenilor, pe cand Nadab si toti Israelitii impresurasera Ghibetonul.
28. Baesa l-a omorat in anul al treilea al lui Asa, regele Iudei, si s-a facut rege in locul lui.
29. Acesta, cum s-a facut rege, a starpit toata casa lui Ieroboam si n-a lasat nici un suflet din neamul lui Ieroboam, pana ce nu l-a nimicit, dupa cuvantul Domnului, pe care-l graise prin robul Sau Ahia din Silo,
30. Din pricina pacatelor pe care Ieroboam le facuse si cu care a facut pe Israel sa pacatuiasca si pentru faradelegea cu care el a maniat pe Domnul Dumnezeul lui Israel.
31. Celelalte fapte ale lui Nadab si tot ce el a facut sunt scrise in cronica regilor lui Israel.
32. Intre Asa si Baesa, regele lui Israel, a fost razboi in toate zilele vietii lor.
33. Baesa, fiul lui Ahia, a inceput sa domneasca peste toti Israelitii la Tirta, in anul al treilea al lui Asa, regele lui Iuda, si a domnit douazeci si patru de ani.
34. Acesta a savarsit fapte rele inaintea ochilor Domnului caci a umblat pe drumul lui Ieroboam si in pacatele lui, cu care acesta a dus pe Israel in pacat.

CAPITOLUL 16

Patru regi in Israel

1. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Iehu, fiul lui Hanani, pentru Baesa, zicand:
2. "Pentru ca Eu te-am scuturat de tarana si te-am facut domn peste poporul Meu Israel, iar tu ai umblat pe drumul lui Ieroboam si ai dus pe poporul Meu Israelit la pacat, ca sa Ma manii cu pacatele lor,
3. Iata, Eu voi darama de tot casa lui Baesa si casa urmasilor lui si voi face cu casa ta ce am facut cu casa lui Ieroboam, fiul lui Nabat;
4. Cine va muri din neamul lui Baesa in cetate, pe acela cainii il vor manca, iar cine va muri in camp, pe acela pasarile cerului il vor manca".
5. Celelalte fapte ale lui Baesa, tot ce a facut el si razboaiele lui, sunt scrise in cronica regilor lui Israel.
6. Si a adormit cu parintii sai si a fost inmormantat Baesa in Tiria. In locul lui s-a facut rege Ela, fiul sau.
7. Dar despre Baesa, despre casa lui si despre tot raul ce l-a facut inaintea ochilor Domnului, maniindu-L cu faptele mainilor sale si urmand casei lui Ieroboam, pentru care acesta a si fost starpit, fusese cuvantul Domnului prin Iehu, fiul lui Hanani.

8. Ela, fiul lui Baesa, a inceput sa domneasca peste Israel in Tirta, in anul al douazeci si saselea al lui Asa, regele Iudei, si a domnit doi ani.
9. Impotriva lui a uneltit robul sau Zimri, care era mai mare peste jumatate din carele de razboi.
10. Cand a baut acesta de s-a imbatat la Tirta, in casa lui Arta, mai marele curtii din Tirta, atunci a intrat Zimri, l-a lovit si l-a omorat, in anul al douazeci si saptelea al lui Asa, regele Iudei, si s-a facut rege in locul lui.
11. Acesta, cum s-a facut rege si s-a asezat pe tronul lui, a starpit toata casa lui Baesa, nelasand nici picior de barbat, nici din rudele lui, nici din prietenii lui.
12. Si a starpit Zimri toata casa lui Baesa, dupa cuvantul Domnului grait pentru Baesa, prin Iehu proorocul,
13. Pentru toate faradelegile lui Baesa si pentru cele ale lui Ela, fiul sau, pe care le-a savarsit, facand pe Israel sa pacatuiasca, si maniind cu idolii lor pe Domnul Dumnezeul lui Israel.
14. Celelalte fapte ale lui Ela, tot ce a facut el sunt scrise in cronica regilor lui Israel.
15. Zimri s-a facut rege in anul al douazeci si saptelea al lui Asa, regele Iudei, si a domnit sapte zile in Tiria, cand poporul se gasea in tabere la Ghibeton, cetatea Filistenilor.
16. Cand poporul care se gasea in tabere a auzit ca Zimri a uneltit si a omorat pe rege, toti Israelitii au ales si ei rege pe Omri, mai-marele ostirii lui Israel, tot in aceeasi zi, in tabara.
17. Si a plecat Omri cu toti Israelitii de la Ghibeton, impresurand Tiria.
18. Cand a auzit Zimri ca cetatea este luata, s-a dus in odaia din fund a casei domnesti si a dat foc casei domnesti, in care era, si a pierit
19. In pacatele sale, caci savarsise fapte rele inaintea ochilor Domnului, umbland pe calea lui Ieroboam si in faradelegile lui, pe care acela le faptuise si cu care a dus pe Israel la pacat.
20. Celelalte fapte ale lui Zimri si uneltirile lui pe care le-a urzit sunt scrise in cronica regilor lui Israel.
21. Atunci s-a impartit poporul lui Israel in doua: jumatate de popor era pentru Tibni, fiul lui Ghinat, ca sa-l faca rege si jumatate pentru Omri.
22. Si cei care urmau pe Omri au biruit pe cei care urmau pe Tibni, fiul lui Ghinat. Si a murit Tibni si Ioram, fratele lui, tot in acel timp; in locul lui Tibni s-a facut rege Omri.
23. Omri a inceput sa domneasca peste Israel in anul treizeci si unu al lui Asa, regele Iudei; si a domnit doisprezece ani. Sase ani a stat in Tirta.
24. Si a cumparat Omri muntele Samariei de la Semer, cu doi talanti de argint si a zidit pe acest munte o cetate si a numit cetatea pe care o zidise Samaria, dupa numele lui Semer, stapanul muntelui Samariei.
25. Omri a savarsit fapte rele inaintea ochilor Domnului si a fost mai nelegiuit decat toti cei dinaintea lui.
26. El a umblat in totul pe caile lui Ieroboam, fiul lui Nabat si intru faradelegile eu care acesta a dus pe Israel la pacat, maniind pe Domnul Dumnezeul lui Israel cu idolii lor.
27. Celelalte fapte ale lui Omri, pe care le-a facut si vitejia in razboaie sunt scrise in cronica regilor lui Israel.
28. Si a adormit Omri cu parintii lui si a fost inmormantat in Samaria. In locul lui s-a facut rege Ahab, fiul sau.
29. Ahab, fiul lui Omri, a inceput sa domneasca peste Israel in anul al treizeci si optulea al lui Asa, regele lui Iuda; si a domnit Ahab, fiul lui Omri, peste Israel in Samaria douazeci si doi de ani.
30. Si a savarsit Ahab, fiul lui Omri, fapte rele inaintea ochilor Domnului, mai mult decat toti cei ce au fost inaintea lui.
31. Caci nu i-a fost de ajuns sa cada numai in pacatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat; ci daca si-a luat de femeie pe Izabela, fiica lui Etbaal, regele Sidonului, a inceput sa slujeasca lui Baal si sa i se inchine.
32. Si a ridicat pentru Baal un jertfelnic in templul lui Baal, pe care il zidise in Samaria.
33. A facut Ahab si o Asera (stalp facut din lemn, sfintit in cinstea zeitei Astarte), incat Ahab, mai mult decat toti regii lui Israel, care au fost inaintea lui, a savarsit faradelegi, prin care a maniat pe Domnul Dumnezeul lui Israel si si-a pierdut suflatul sau.
34. In zilele lui, Hiel din Betel a zidit Ierihonul; temelia a pus-o pe mormantul lui Abiram, intaiul nascut al lui, iar portile le-a pus pe mormantul lui Segub, feciorul cel mai mic al lui, dupa cuvantul Domnului pe care-l graise prin Iosua, fiul lui Navi.

CAPITOLUL 17
Proorocul Ilie.

1. Atunci Ilie Tesviteanul, prooroc din Tesba Galaadului, a zis catre Ahab: "Viu este Domnul Dumnezeul lui Israel, inaintea Caruia slujesc au; in acesti ani nu va fi nici roua, nici ploaie decat numai cand voi zice eu!"

2. Si a zis Domnul catre Ilie:
3. "Du-te de aici, indreapta-te spre rasarit si te ascunde la paraul Cherit, care este in fata Iordanului.
4. Apa vei bea din acel parau, iar mancare am poruncit corbilor sa-ti aduca acolo!"
5. Si a plecat Ilie si a facut dupa cuvantul Domnului; s-a dus si a sezut la paraul Cherit, care este in fata Iordanului.
6. Corbii ii aduceau paine si carne dimineata, paine si carne seara; iar apa bea din parau.
7. Dupa o vreme paraul a secat, nemaifiind ploaie pe pamant.
8. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Ilie, zicand:
9. "Scoala si du-te la Sarepta Sidonului si sezi acolo, caci iata am poruncit unei femei vaduve sa te hraneasca!"
10. Si s-a sculat el si s-a dus la Sarepta. Si cand a ajuns la portile cetatii, iata o femeie vaduva aduna vreascuri si a chemat-o Ilie si i-a zis: "Adu-mi putina apa ca sa beau! "
11. Si s-a dus ca sa-i aduca, dar Ilie a strigat-o si i-a zis: "Adu-mi si o bucata de paine sa mananc!"
12. Ea insa a zis: "Viu este Domnul Dumnezeul tau, n-am nici o faramitura de paine, ci numai o mana de faina intr-un vas si putin untdelemn intr-un urcior. Si iata, am adunat cateva vreascuri si ma duc sa o gatesc pentru mine si pentru fiul meu si apoi sa mancam si sa murim!"
13. Atunci i-a zis Ilie: "Nu te teme, ci du-te si fa cum ai zis; dar fa mai intai de acolo o turta pentru mine si adu-mi-o, iar pentru tine si pentru fiul tau vei face mai pe urma.
14. Caci asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Faina din vas nu va scadea si untdelemnul din urcior nu se va imputina pana in ziua cand va da Domnul ploaie pe pamant!"
15. Si s-a dus ea si a facut asa, cum i-a zis Ilie; si s-a hranit ea si el si casa ei o bucata de vreme.
16. Caci faina din vas n-a scazut si untdelemnul din urcior nu s-a imputinat, dupa cuvantul Domnului, grait prin Ilie.
17. Dupa aceasta s-a imbolnavit copilul femeii, stapana casei, si boala lui a fost atat de grea, ca n-a mai ramas suflare intr-insul.
18. Si a zis ea catre Ilie: "Ce ai avut cu mine, omul lui Dumnezeu? Ai venit la mine ca sa-mi pomenesti pacatele mele si sa-mi omori fiul?"
19. Iar Ilie a zis: "Da-mi pe fiul tau!" Si l-a luat din bratele ei si l-a suit in foisor unde sedea el si l-a pus pe patul sau.
20. Apoi a strigat Ilie catre Domnul si a zis: "Doamne Dumnezeul meu, oare si vaduvei la care locuiesc ii faci rau, omorand pe fiul ei?"
21. Si sufland de trei ori peste copil, a strigat catre Domnul si a zis: "Doamne Dumnezeul meu, sa se intoarca sufletul acestui copil in el!"
22. Si a ascultat Domnul glasul lui Ilie; si s-a intors sufletul copilului acestuia in el si a inviat.
23. Si a luat Ilie copilul si s-a coborat cu el din foisor in casa si l-a dat mamei sale si a zis Ilie: "Iata copilul tau este viu!"
24. Atunci a zis femeia catre Ilie: "Acum cunosc si eu ca tu esti omul lui Dumnezeu si cu adevarat cuvantul lui Dumnezeu este in gura ta!"

CAPITOLUL 18
Jertfa lui Ilie.

1. Dupa trecere de mai multe zile, a fost cuvantul Domnului catre Ilie in anul al treilea, zicand: "Du-te si te arata lui Ahab si Eu voi da ploaie pe pamant!"
2. Si a plecat Ilie sa se arate lui Ahab, in Samaria fiind foamete mare.
3. Atunci a chemat Ahab pe Obadia, mai-marele curtii si Obadia era un om foarte temator de Dumnezeu;
4. Caci cand Izabela a ucis pe proorocii Domnului, Obadia a luat o suta de prooroci si i-a ascuns: cincizeci intr-o pestera si cincizeci in alta si i-a hranit cu paine si cu apa.
5. Si a zis Ahab catre Obadia: "Du-te prin tara la toate izvoarele de apa si pe la toate paraiele, poate sa gasim undeva iarba, ca sa ne hranim caii, catarii si sa nu prapadim vitele".
6. Atunci si-au impartit intre ei tara ca s-o cutreiere: Ahab a apucat singur pe un drum, iar Obadia a apucat singur pe altul.
7. Cand Obadia mergea pe drum, iata i-a iesit inainte Ilie. Obadia l-a cunoscut si a cazut cu fata la pamant, zicand: "Oare tu esti domnul meu, Ilie?"
8. Iar acela i-a zis: "Eu sunt; du-te si spune domnului tau: Ilie este aici!"

9. Obadia insa a zis: "Cu ce am gresit eu de dai pe robul tau pe mana lui Ahab, ca sa ma omoare?
10. Viu este Domnul Dumnezeul tau! Nu este popor si imparatie la care sa nu fi trimis domnul meu ca sa te caute. Si cand i s-a spus ca nu esti acolo, a pus pe acea imparatie si pe acel popor sa jure ca nu te-a gasit pe tine.
11. Iar acum zici: Du-te si spune domnului tau: Ilie este aici!
12. Gand voi pleca de la tine, Duhul Domnului are sa te duca cine stie unde si daca ma voi duce si voi spune lui Ahab de tine si apoi el nu te va gasi, ma va ucide pe mine; iar robul tau este temator de Dumnezeu din tineretile mele.
13. Oare nu ti s-a spus, domnul meu, ce am facut eu cand Izabela a ucis pe proorocii Domnului, in ce chip am ascuns o suta de oameni, prooroci ai Domnului: cincizeci de insi intr-o pestera si cincizeci de insi in alta si acolo i-am hranit cu paine si cu apa?
14. Tu zici: "Du-te, spune domnului tau: "Ilie este aici". "Vrei sa ma ucida?"
15. Si a zis Ilie: "Viu este Domnul Savaot Caruia Ii slujesc. Astazi ma voi arata lui Ahab!"
16. Si a plecat Obadia in intampinarea lui Ahab si i-a spus de aceasta. Si a venit Ahab in intampinarea lui Ilie.
17. Cand a vazut Ahab pe Ilie, i-a zis: "Tu esti oare cel ce aduci nenorociri peste Israel?"
18. Iar Ilie a zis: "Nu eu sunt cel ce aduce nenorocire peste Israel; ci tu si casa tatalui tau, pentru ca ati parasit poruncile Domnului si mergeti dupa baali.
19. Trimite dar acum si aduna la mine in muntele Carmel tot Israelul, dimpreuna cu cei patru sute cincizeci de prooroci ai lui Baal si cu cei patru sute de prooroci ai Aserei, care mananca la masa Izabelei".
20. Si a trimis Ahab pe toti fiii lui Israel si a luat pe toti proorocii in muntele Carmel.
21. Atunci s-a apropiat Ilie de tot poporul si a zis: "Pana cand veti schiopata de amandoua picioarele? Daca Domnul este Dumnezeu, urmati Lui! Si daca este Baal, urmati aceluia". Poporul insa n-a raspuns nimic.
22. Si a zis Ilie catre popor: "Prooroc al Domnului am ramas numai eu singur, iar prooroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci de oameni si prooroci ai Aserei patru sute.
23. Dati-ne doi vitei; el sa-si aleaga unul, sa-l taie bucati si sa-l puna pe lemne, dar foc sa nu faca, iar eu voi taia bucati pe celalalt vitel si-l voi pune pe lemne si foc nu voi face.
24. Apoi voi sa chemati numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeului meu. Si Dumnezeul Care va raspunde cu foc, Acela este Dumnezeu". Si a raspuns tot poporul: "Bine ai grait!"
25. Si a zis Ilie proorocilor lui Baal: "Sa va alegeti un vitel si sa-l pregatiti voi inainte, caci sunteti mai multi si sa chemati numele dumnezeului vostru, dar foc sa nu faceti".
26. Si au luat ei vitelul care li s-a dat si l-au pregatit si au chemat numele lui Baal de dimineata pana la amiaza, zicand: "Baale, auzi-ne!" Dar n-a fost nici glas, nici raspuns. Si sareau imprejurul jertfelnicului pe care-l facusera.
27. Iar pe la amiaza, Ilie a inceput sa rada de ei si zicea: "Strigati mai tare, caci doar este dumnezeu! Poate sta de vorba cu cineva, sau se indeletniceste cu ceva, sau este in calatorie, sau poate doarme; strigati tare sa se trezeasca!"
28. Si ei strigau cu glas mai tare si se intepau dupa obiceiul lor cu sabii si cu lanci, pana ce curgea sange.
29. Trecuse acum de amiaza si ei s-au zbuciumat mereu pana la timpul jertfei. Dar n-a fost nici glas, nici raspuns, nici auzire. Atunci a zis Ilie Tesviteanul catre proorocii lui Baal: "Dati-va acum la o parte, ca sa-mi savarsesc si eu jertfa mea!" si s-au dat la o parte.
30. Atunci a zis Ilie catre popor: "Apropiati-va de mine!" Si s-a apropiat tot poporul de el. Si a facut jertfelnicul Domnului ce fusese daramat;
31. A luat Ilie douasprezece pietre, dupa numarul semintiilor fiilor lui Iacov, catre care a zis Domnul: "Israel va fi numele tau!"
32. Si a zidit din pietrele acelea jertfelnicul in numele Domnului, facand imprejurul jertfelnicului sant in care incapeau doua masuri de samanta,
33. A asezat lemnele pe jertfelnic, a taiat vitelul bucati si le-a pus pe el.
34. Si a zis: "Umpleti patru cofe cu apa si le turnati peste jertfa arderii de tot si peste lemne!" Si au facut asa. Apoi a zis: "Faceti aceasta a doua oara!" Si au facut la fel a doua oara. Si a zis: "Faceti asa si a treia oara!"
35. Si umbla apa imprejurul jertfelnicului si santul se umpluse de apa.
36. Iar la vremea jertfei de seara, s-a apropiat Ilie proorocul si a strigat la cer si a zis: "Doamne Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac si al lui Israel! Auzi-ma Doamne, auzi-ma acum cu foc, ca sa cunoasca astazi poporul acesta ca Tu singur esti Dumnezeu in Israel si ca eu sunt slujitorul Tau.
37. Auzi-ma, Doamne, auzi-ma, ca sa cunoasca poporul acesta ca Tu Doamne esti Dumnezeu si ca Tu le intorci inima la Tine!"
38. si s-a pogorat foc de la Domnul si a mistuit arderea de tot si lemnele si pietrele si tarana si a mistuit si toata

apa care era in sant.
39. Si tot poporul, cand a vazut aceasta, a cazut cu fata la pamant si a zis "Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!"
40. Iar Ilie le-a zis: "Prindeti pe proorocii lui Baal, ca sa nu scape nici unul din ei!" Si i-au prins, si s-a dus Ilie la paraul Chisonului si i-a junghiat acolo.
41. Apoi a zis Ilie catre Ahab: "Du-te de mananca si bea, caci se aude vuiet de ploaie!"
42. Si a plocat Ahab sa manance si sa bea; iar Ilie s-a suit in varful Carmelului si s-a aplecat ta pamant pana a atins genunchii au fata sa.
43. Si a zis ucenicului sau: "Du-te si te uita spre mare!" Si s-a dus el si s-a uitat si a zis: "Nu vad nimic!" El i-a zis: "Du-te si fa aceasta de sapte ori".
44. Iar a saptea oara a zis: "Iata se ridica din mare un nor cat o palma". Iar Ilie a zis: "Du-te si spune lui Ahab: Inhama si fugi, ca sa nu te apuce ploaia!"
45. Si pe cand grabea el, cerul s-a intunecat de nori si s-a pornit vijelie si ploaie mare. Iar Ahab, suindu-se in caruta, s-a dus la Izreel.
46. Iar mana Domnului a fost peste Ilie, care, incingandu-si mijlocul, a alergat inaintea lui Ahab, pana la Izreel.

CAPITOLUL 19
Ilie hranit de inger. Urmasul sau.

1. Si a spus Ahab Izabelei. tot ce a facut Ilie si cum a ucis pe toti proorocii cu sabia.
2. Atunci a trimis Izabela un vestitor la Ilie, ca sa-i spuna: "Daca tu esti Ilie si eu Izabela, asa si asa sa-mi faca dumnezeii, ba inca si mai mult, daca maine pe vremea aceasta nu voi face cu viata ta la fel cum ai facut si tu cu fiecare din ei!"
3. Cand a auzit Ilie aceasta, s-a sculat si a plecat, sa-si scape viata sa, si a venit la Beer-Seba, care este in Iuda, si si-a lasat ucenicul acolo,
4. Iar el s-a dus mai departe in pustiu, cale de o zi, si s-a asezat sub un ienupar si isi ruga moartea, zicand: "Imi ajunge acum, Doamne! Ia-mi sufletul ca nu sunt eu mai bun decat parintii mei!"
5. Si s-a culcat si a adormit acolo sub ienupar. Si iata un inger l-a atins si i-a zis: "Scoala de mananca si bea!"
6. Si a cautat Ilie si iata, la capataiul lui, o turta coapta in vatra si un urcior cu apa. Si a mancat si a baut si a adormit iar.
7. Dar iata ingerul Domnului s-a intors a doua oara, s-a atins de el si a zis: "Scoata de mananca si bea, ca lunga-ti este calea!"
8. Si s-a sculat Ilie si a mancat si a batut si intarindu-se cu acea mancare, a mers patruzeci de zile si patruzeci de nopti, pana la Horeb, muntele lui Dumnezeu.
9. Si a intrat acolo intr-o pestera si a ramas acolo. Si iata cuvantul Domnului a fost catre el si i-a zis: "Ce faci aici, Ilie?"
10. Iar Ilie a zis: "Cu ravna am ravnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot, caci fiii lui Israel au parasit legamantul Tau, au daramat jertfelnicele Tale si pe proorocii Tai i-au ucis cu sabia, ramanand numai eu singur, dar cauta sa ia si sufletul meu!"
11. A zis Domnul: "Iesi si stai pe munte inaintea fetei Domnului! Ca iata Domnul va trece; si inaintea Lui va fi vijelie naprasnica ce va despica muntii si va sfarama stancile, dar Domnul nu va fi in vijelie. Dupa vijelie va fi cutremur, dar Domnul nu va fi in cutremur;
12. Dupa cutremur va fi foc, dar nici in foc nu va fi Domnul. Iar dupa foc va fi adiere de vant lin si acolo va fi Domnul".
13. Auzind aceasta, Ilie si-a acoperit fata cu mantia lui si a iesit si a stat la gura pesterii. Si a fost catre el un glas care i-a zis: "Ce faci aici, Ilie?"
14. Iar el a zis: "Cu ravna am ravnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot, ca au parasit fiii lui Israel legamantul Tau, au daramat jertfelnicele Tale si pe proorocii Tai i-au ucis cu sabia; numai eu singur am ramas, dar cauta sa ia si sufletul meu!"
15. Si a zis Domnul: "Mergi si intoarce-te pe calea ta prin pustiu la Damasc si, cand vei ajunge acolo, sa ungi rege peste Siria pe Hazael;
16. Pe Iehu, fiul lui Nimsi, sa-l ungi rege peste Israel; iar pe Elisei, fiul lui Safat din Abel-Mehola, sa-l ungi prooroc in locul tau!

17. Cine va fugi de sabia lui Hazael, pe acela sa-l omoare Iehu, iar cine va scapa de sabia lui Iehu, pe acela sa-l omoare Elisei.
18. Eu insa mi-am oprit dintre Israeliti sapte mii de barbati; genunchii tuturor acestora nu s-au plecat inaintea lui Baal si buzele tuturor acestora nu l-au sarutat!"
19. Atunci a plecat Ilie de acolo si a gasit pe Elisei, fiul lui Safat, arand; acesta avea douasprezece perechi de boi la pluguri si la perechea a douasprezecea era el insusi. Si Ilie a trecut pe langa el aruncandu-i mantia.
20. Atunci a lasat Elisei boii si a alergat dupa Ilie, zicand: "Lasa-ma sa merg sa sarut pe tatal si pe mama mea si voi veni dupa tine!" Iar el i-a zis: "Du-te si vino inapoi, ca ce-am facut e facut!"
21. Plecand de la el, a luat o pereche de boi pe care i-a junghiat si, facand foc cu plugul boilor, a fript carnea lor si au impartit-o la oameni si au mancat-o. Iar el s-a sculat si s-a dus dupa Ilie si a inceput sa-i slujeasca.

CAPITOLUL 20
Razboiul lui Ahab cu Sirienii.

1. Benhadad, regele Siriei, si-a adunat ostirea sa; si s-au insotit cu el treizeci si doi de regi, cu cai si care de razboi. Si s-a dus si a impresurat Samaria si s-a razboit impotriva ei.
2. Atunci a trimis soli la Ahab, regele lui Israel, in cetate si a zis:
3. "Asa zice Benhadad: Argintul tau si aurul tau este al meu, femeile tale si fiii tai cei frumosi sunt ai mei!"
4. Iar regele lui Israel a raspuns si a zis: "Dupa cuvantul tau sa fie, domnul meu rege. Eu si toate ale mele ale tale sa fie!"
5. Si s-au intors solii si au zis: "Asa zice Benhadad: Am trimis la tine ca sa-ti spuna: Argintul si aurul tau, femeile si fiii tai sa mi le dai!
6. De aceea maine, pe vremea aceasta, voi trimite robii mei la tine, iar ei iti vor scotoci casa ta si casele slugilor tale si pe tot ce este mai scump in ochii tai vor pune mana si vor lua!"
7. Atunci a chemat regele lui Israel pe toti batranii tarii si a zis: "Luati seama si vedeti ca imi cauta mereu pricina; cand a trimis la mine pentru femeile mele si pentru fiii mei si pentru argintul meu si pentru aurul meu, eu nu l-am respins!"
8. Si au zis toti batranii si tot poporul: "Sa nu-l asculti, nici sa nu te invoiesti!"
9. Si a zis el solilor lui Benhadad: "Spuneti domnului meu, regele: Toate lucrurile pentru care ai trimis la robul tau ia inceput sunt gata sa le fac; dar acest lucru nu pot sa-l fac!" Si au plecat solii si au dus raspunsul.
10. Si a trimis Benhadad la el, ca sa-i spuna: "Asta si asta sa-mi faca mie dumnezeii si asa sa ma pedepseasca, daca tarana Samariei are sa ajunga sa umple pumnii tuturor oamenilor care au sa vina cu mine!"
11. si a raspuns regele lui Israel si a zis: "Spuneti sa nu se laude cel ce se incinge ca cel ce se descinge".
12. Cand a primit acest raspuns, Benhadad era la ospat in corturi, cu ceilalti regi. Si a zis robilor sai: "Impresurati cetatea!" Si au impresurat-o.
13. Dar iata un prooroc s-a apropiat de Ahab, regele lui Israel, si a zis: "Asa zice Domnul: Vezi toata multimea aceasta mare? Iata, Eu ti-o dau astazi in mana, ca sa cunosti ca Eu sunt Domnul.
14. Iar Ahab a zis: "Prin cine?" Raspuns-a acela: "Asa zice Domnul: Prin slugile capeteniilor de peste tinuturi!" Si a zis Ahab: "Cine va incepe lupta?" Iar acela a zis: "Tu!"
15. Atunci a numarat Ahab slugile capeteniilor de peste tinuturi, si s-au gasit doua sute treizeci si doua; dupa ei a numarat si tot poporul si toti fiii lui Israel au fost sapte mii.
16. Si au iesit la razboi pe la amiaza. Iar Benhadad bause pana se imbatase in corturi cu cei treizeci si doi de regi, care-i dadusera ajutor.
17. Si au iesit la razboi mai intai slugile capeteniilor de peste tinuturi. Si a trimis Benhadad pe unii din ai lui, si acestia i-au facut cunoscut ca oamenii din Samaria au iesit la razboi.
18. Iar el le-a zis: "Daca ei au venit pentru pace, sa-i prindeti de vii; iar daca au venit pentru razboi, tot de vii sa-i prindeti!"
19. Au iesit, asadar, la razboi slugile capeteniilor de peste tinuturi din cetate si ostirea oare era dupa ei si au lovit fiecare pe potrivnicul sau;
20. si au fugit Sirienii, iar Israelitii ii fugareau din urma; si Benhadad a scapat pe un cal cu calaretii sai.
21. Atunci, iesind regele israelitean, a luat caii si carele si a facut macel mare in randul Sirienilor.
22. Si s-a apropiat proorocul de regele israelit si i-a zis: "Du-te de te intareste, ca sa stii sa bagi de seama ce ai de facut, pentru ca dupa un an regele Siriei are sa se scoale din nou impotriva ta!"

23. Zis-au slugile regelui sirian catre el: "Dumnezeul lor este Dumnezeul muntilor, iar nu Dumnezeul vailor, pentru aceasta au fost ei mai tari decat noi; dar de ne vom bate cu ei in vale, vom fi noi mai tari decat ei.
24. Asadar, iata ce sa faci: Sa scoti pe fiecare rege de la locul lui, si sa-l inlocuiesti cu capeteniile din tinuturi.
25. Si sa strangi atata ostire, cata ostire ai pierdut, si cai atatia, cati ai avut, si care atatea, cate ai avut, si sa ne batem cu ei si in vale; si atunci de buna seama vom fi mai tari decat ei". Si a ascultat el cuvantul lor si a facut asa.
26. Dupa trecerea anului, Benhadad a numarat pe Sirieni si a mers la Afec, ca sa se bata cu Israel.
27. Fiii lui Israel insa erau si ei cu toate gata de lupta si au iesit in intampinarea lor. Fiii lui Israel si-au asezat tabara inaintea lor, ca doua turme mici de capre, iar Sirienii umpleau pamantul.
28. Atunci s-a apropiat omul lui Dumnezeu si a zis regelui lui Israel: "Asa zice Domnul: Pentru ca Sirienii vorbesc: Domnul este Dumnezeul muntilor, iar nu Dumnezeul vailor, iata Eu iti voi da toata aceasta multime in mana ta, ca sa cunosti ca Eu sunt Domnul!"
29. Si au stat taberele una in fata celeilalte sapte zile; iar in ziua a saptea s-a inceput batalia si fiii lui Israel au doborat intr-o singura zi o suta de mii de pedestrasi sirieni.
30. Ceilalti au fugit la Afec, in cetate; acolo a cazut zidul peste douazeci si sapte de mii de oameni, din cei ramasi. Iar Benhadad a fugit in cetate si a intrat la curtea domneasca intr-o camara dosnica.
31. Slugile sale insa i-au zis: "Am auzit ca regii casei lui Israel sunt regi milostivi; da-ne voie sa punem sac peste coapsele noastre si peste capetele noastre funii, sa mergem la regele israelit; poate ne va cruta viata".
32. Si s-au incins ei peste coapsele lor cu sac si au venit la regele lui Israel si i-au zis: "Robul tau Benhadad zice: Cruta-mi viata!" Acela insa a zis: "De mai traieste inca, e fratele meu!"
33. Si oamenii acestia au luat aceasta ca semn bun si repede i-au apucat vorba din gura si au zis: "Fratele tau Benhadad traieste". Iar el a zis: "Duceti-va de-l aduceti". Si a venit Benhadad la el, si acesta l-a luat cu el in car.
34. Si i-a zis Benhadad: "Cetatile care le-a luat tatal meu de la tatal tau, eu ti le intorc; si iti deschid targ de vanzare in Damasc, cum si-a deschis tatal meu in Samaria". Si a zis Ahab: "Cu acest legamant si eu iti voi da drumul!" Si incheind cu el legamant, i-a dat drumul.
35. Atunci un om din fiii proorocilor a zis catre un prieten al sau, dupa cuvantul Domnului: "Bate-ma!" Dar acesta nu s-a invoit sa-l bata.
36. Atunci i-a zis: "Pentru ca nu asculti de glasul Domnului, iata, cand vei pleca de langa mine, te va ucide un leu". Si plecand omul acela de la el, l-a intalnit un leu si l-a ucis pe dansul.
37. Iar cel din fiii proorocilor a gasit un alt om si i-a zis: "Loveste-ma!" Si acest om l-a lovit si l-a ranit.
38. Si s-a dus proorocul in calea regelui, acoperindu-si ochii cu parul capului sau.
39. Iar cand a trecut regele pe langa el, a strigat dupa rege si a zis: "Robul tau a fost la batalie, si iata un. om care statuse la o parte mi-a adus un alt om si mi-a zis: Pazeste pe omul acesta; de il vei scapa, vei raspunde cu sufletul tau pentru sufletul lui sau va trebui sa-l platiti cu un talant de argint.
40. Cand robul tau se indeletnicea cu unele treburi, acela a scapat". si i-a zis regele lui Israel: "Osanda ta singur ai spus-o".
41. Atunci el si-a dat la o parte parul de peste ochii lui si l-a cunoscut regele ca este unul din prooroci.
42. Si i-a zis: "Asa zice Domnul: Pentru ca ai dat drumul din mainile tale unui om blestemat de Mine, sufletul tau va fi in locul sufletului lui si poporul tau in locul poporului lui!"
43. Si s-a dus regele lui Israel acasa, trist si aprins de manie si a venit in Samaria.

CAPITOLUL 21

Tirania lui Ahab si a Izabelei.

1. Iar dupa aceasta iata ce s-a mai intamplat: Nabot Izreeliteanul avea in Izreel o vie langa curtea lui Ahab, regele Samariei.
2. Si a grait Ahab cu Nabot si a zis: "Sa-mi dai mie via ta, ca sa-mi fac din ea o gradina de verdeturi, caci e aproape de casa mea; iar in locul ei iti voi da o vie mai buna decat aceasta, sau daca iti convine mai bine, iti voi da argint cat pretuieste ea".
3. Nabot insa a zis catre Ahab: "Sa ma fereasca Dumnezeu sa-ti dau eu mostenirea parintilor mei!"
4. Si a venit Ahab acasa trist si manios pentru cuvantul care i-l spusese Nabot Izreeliteanul, zicand: Nu-ii dau mostenirea parintilor mei. Si cu duhul tulburat, s-a culcat in patul sau, s-a intors cu fata la perete si n-a mancat.
5. Atunci a intrat Izabela, femeia lui la el si i-a zis: "De ce este intristat duhul tau si nu mananci?"
6. Iar el a zis: "Cand am vorbit cu Nabot Izreeliteanul si i-am zis: Da-mi via ta pe bani, sau daca vrei, sa-ii dau alta

vie in locul ei, el a zis: Nu-ti dau via mea, ca este mostenirea parintilor mei".
7. A zis Izabela, femeia lui: "Ce carmuire ar mai fi in Israel, daca tu ai face tot asa? Scoala, mananca si fii cu voie buna, ca via lui Nabot Izreeliteanul ti-o dau eu!"
8. Apoi ea a scris scrisori in numele lui Ahab, le-a pecetluit cu inelul lui si a trimis aceste scrisori la batranii si la fruntasii din cetatea lui Nabot, care locuiau cu el acolo.
9. In scrisori insa ea scria asa: "Vestiti tuturor sa posteasca post si puneti pe Nabot inaintea poporului.
10. Si aduceti doi oameni netrebnici sa marturiseasca impotriva lui si sa spuna: Ai hulit pe Dumnezeu si pe rege; si apoi sa-l scoateti afara si sa-l ucideti cu pietre si asa sa moara".
11. Si au facut barbatii cetatii lui Nabot, batranii si fruntasii care locuiau cu el in cetate, asa cum le poruncise Izabela si cum era scris in scrisorile trimise de ea lor:
12. Au vestit post tuturor si au pus pe Nabot inaintea poporului.
13. Atunci au iesit doi oameni ticalosi. si au stat impotriva lui Nabot si au marturisit acesti oameni rai in fata poporului si au zis: "Nabot a hulit pe Dumnezeu si pe rege". Iar ei l-au scos afara din cetate si l-au batut cu pietre si a murit.
14. Apoi au trimis la Izabela sa-i spuna: "Nabot a fost omorat cu pietre".
15. Auzind Izabela ca Nabot a fost batut eu pietre si a murit, a zis catre Ahab: "Scoala si ia in stapanire via lui Nabot Izreeliteanul, care n-a vrut sa ti-o vanda cu bani; ca Nabot nu mai traieste, ci a murit!"
16. Cand a auzit Ahab ca Nabot Izreeliteanul a fost ucis, si-a rupt hainele sale, s-a imbracat cu sac, si apoi s-a sculat Ahab ca sa se duca la via lui Nabot Izreeliteanul si sa o ia in stapanire.
17. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Ilie Tesviteanul:
18. "Scoala si iesi in intampinarea lui Ahab, regele lui Israel, care este in Samaria, ca iata acum e la via lui Nabot, unde s-a dus ca sa o ia in stapanire,
19. Si spune-i: Asa graieste Domnul: Ai ucis si vrei inca sa intri in mostenire? Si sa-i mai spui: Asa zice Domnul: In locul unde au lins cainii sangele lui Nabot, acolo vor linge cainii si sangele tau!",
20. Si a zis Ahab catre Ilie: "M-ai aflat, dusmanule, si aici!" Iar el a zis: "Te-am aflat, caci te-ai incumetat sa savarsesti fapte nelegiuite inaintea ochilor Domnului si sa-L minti.
21. Asa zice Domnul: "Iata voi aduce peste tine necazuri si te voi matura si voi starpi din ai lui Ahab pe cei de parte barbateasca, fie rob, fie slobod, in Israel;
22. Si voi face cu casa ta cum am facut cu casa lui Ieroboam, fiul lui Nabat, si cu casa lui Baesa, fiul lui Ahia, pentru faradelegea cu care M-ai maniat si ai dus pe Israel in pacat".
23. Asemenea si pentru Izabela a grait Domnul: "Cainii vor manca pe Izabela pe zidul Izreelului.
24. Cine va muri din ai lui Ahab in cetate, pe acela cainii il vor manca, iar cine va muri in camp, pe acela pasarile cerului il vor manca;
25. Caci n-a fost inca nimeni ca Ahab, care sa se incumete a savarsi fapte urate inaintea ochilor Domnului, la care l-a impins Izabela sotia sa.
26. S-a purtat rau ca un ticalos, urmand dupa idoli, cum au facut Amoreii pe care Domnul i-a izgonit de la fata fiilor lui Israel".
27. Cand a auzit Ahab toate cuvintele acestea, a inceput sa planga, si-a rupt hainele sale, s-a imbracat pesta trupul sau cu sac, a postit si a dormit in sac si a umblat trist.
28. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Ilie Tesviteanul, pentru Ahab, si a zis Domnul:
29. "Vezi cum s-a smerit Ahab inaintea Mea? Fiindca s-a smerit inaintea Mea, de aceea nu voi aduce necazurile in zilele lui, ci in zilele fiului lui voi aduce necazurile peste casa lui!"

CAPITOLUL 22

Moartea lui Ahab. Domnia lui Iosafat.

1. Au trecut trei ani fara razboi intre Siria si Israel.
2. In al treilea an s-a dus Iosafat, regele Iudei, la regele lui Israel;
3. Si a zis regele lui Israel catre slugile sale: "Stiti voi, oare, ca Ramotul Galaadului este al nostru, si noi tacem de atata vreme si nu-l scoatem din mana regelui Siriei?"
4. Apoi a zis el lui Iosafat: "Vei merge si tu cu mine la razboi impotriva Ramot-Galaadului?" Iar Iosafat a zis catre regele lui Israel: "Cum esti tu, asa sunt si eu; cum este poporul tau, asa este si poporul meu; cum sunt caii tai, asa sunt si caii mei!"

5. Si a mai zis Iosafat, regele lui Iuda, catre regele lui Israel: "Intreaba dar, astazi, ce zice Domnul?"
6. Si a adunat regele lui Israel ca la patru sute de prooroci si le-a zis: "Sa merg eu, oare, cu razboi impotriva Ramot-Galaadului sau nu?" Si ei au zis: "Sa mergi, ca Domnul il va da in mainile regelui!"
7. Si a zis Iosafat: "Nu mai este oare aici vreun prooroc al Domnului, ca sa intrebam pe Domnul prin el?"
8. Si a zis regele lui Israel catre Iosafat: "Mai este un om prin care se poate intreba Domnul, insa eu nu-l iubesc, caci nu prooroceste de bine pentru mine, ci numai de rau; acesta e Miheia, fiul lui Imla". Si a zis Iosafat: "Nu vorbi asa, rege!"
9. Si a chemat regele lui Israel pe un famen si a zis: "Du-te repede dupa Miheia, fiul lui Imla!"
10. Apoi regele lui Israel si Iosafat, regale Iudei, s-au asezat fiecare in tronul sau, imbracati in haine domnesti, pe locul dinaintea portii Samariei, si toti proorocii prooroceau inaintea lor.
11. Iar Sedechia, fiul lui Chenaana, si-a facut niste coarne de fier si a zis: "Asa zice Domnul: cu acestea vei impunge pe Sirieni pana ce vor muri".
12. Si toti proorocii au proorocit la fel, zicand: "Sa te duci impotriva Ramot-Galaadului, ca vei izbuti. Domnul il va da in mina regelui".
13. Iar trimisul, care s-a dus sa cheme pe Miheia, i-a grait acestuia, zicand: "Iata toti proorocii proorocesc intr-un glas de bine regelui; sa fie dar si cuvantul tau asemenea cu cuvantul fiecaruia din ei".
14. Iar Miheia a zis: "Viu este Domnul! Ce-mi va spune Domnul, aceea voi grai!"
15. Apoi a venit el a rege si regale i-a zis: "Miheia, sa mai mergem noi oare cu razboi impotriva Ramot-Galaadului sau nu?" Si i-a zis acela: "Du-te, ca vei izbuti. Domnul il va da in mana regelui!"
16. Si i-a zis regele: "Iar si iar te jur, ca sa nu-mi graiesti nimic, decat ce este adevarat, in numele Domnului".
17. Si a zis el: "Iata, vad pe toti Israelitii imprastiati prin munti, ca oile ce n-au pastor. Si a zis Domnul: Ei n-au domn, sa se intoarca fiecare cu pace la casa sa".
18. Atunci regele lui Israel a zis catre Iosafat, regele Iudei: "Nu ti-am spus eu oare ca el nu prooroceste de bine pentru mine, ci numai de rau?"
19. Miheia insa a zis: "Nu este asa. Nu eu graiesc; asculta cuvantul Domnului. Nu este asa. Am vazut pe Domnul stand pe tronul Sau, si toata ostirea cereasca sta langa El, la dreapta, si la stanga Lui".
20. Si a zis Domnul: "Cine ar indupleca pe Ahab sa mearga in Ramot-Galaad si sa piara acolo?" Unul spunea una, si altul alta.
21. Atunci a iesit un duh si a stat inaintea fetei Domnului si a zis: "Eu il voi ademeni". Domnul a zis: "Cum?"
22. Iar acela a zis: "Ma duc si ma fac duh mincinos in gura tuturor proorocilor lui". Domnul a zis: "Tu il vei ademeni si vei face aceasta; du-te si fa cum ai zis!"
23. Si iata cum a ingaduit Domnul duhului celui mincinos sa fie in gura tuturor acestor prooroci ai tai; insa Domnul n-a grait bine de tine!"
24. Atunci s-a apropiat Sedechia, fiul lui Chenaana, si, lovind pe Miheia peste obraz, a zis: "Cum? Au doara s-a departat Duhul Domnului de la mine, ca sa graiasca prin tine?"
25. Iar Miheia a zis: "Iata, ai sa vezi aceasta in ziua cand vei fugi din camara in camara, ca sa te ascunzi".
26. A zis regele lui Israel: "Luati pe Miheia si-l duceti la Amon, capetenia cetatii, si la Ioas, fiul regelui,
27. Si spuneti: Asa zice regele: Aruncati-l in temnita si-l hraniti numai cu putina paine si cu putina apa, pana ce ma voi intoarce biruitor".
28. Iar Miheia a zis: "Ca ai sa te intorci biruitor, aceasta n-a grait-o Domnul prin mine". Apoi a zis: "Ascultati, toate popoarele!"
29. Dupa aceea a purces regele lui Israel si Iosafat, regele Iudei, impreuna asupra Ramot-Galaadului.
30. Si a zis regele lui Israel catre Iosafat: "Eu imi schimb hainele si intru in lupta, iar tu imbraca-ti hainele de rege!" Si si-a schimbat hainele regele lui Israel si a intrat in lupta.
31. Regale sirian insa a poruncit celor treizeci si doua de capetenii ale carelor de razboi si a zis: "Sa nu va luptati nici cu mic, nici cu mare, ci numai eu regele lui Israel".
32. Capeteniile carelor, vazand pe Iosafat, au crezut ca acesta este cu adevarat regele lui Israel si s-au repezit asupra lui, ca sa se lupte cu el. Iosafat insa a strigat.
33. Atunci capeteniile carelor, vazand ca nu este acesta regele lui Israel, s-au abatut de la el.
34. Iar un om si-a intins arcul si a lovit din intamplare pe regele lui Israel intr-o incheietura a platosei, si acesta a zis carausului sau: "Intoarce indarat si ma scoate din oaste, ca sunt ranit".
35. Si s-a pornit lupta mare in acea zi si regele a stat In carul lui in fala Sirienilor toata ziua, iar seara a murit; si a curs sange din rana sa pe podul carului.

36. Si la asfintitul soarelui s-a dat de veste la toata tabara, zicand: "Sa mearga fiecare la cetatea lui, fiecare la tinutul lui!"
37. Si murind regele, a fost dus si l-au inmormantat in Samaria.
38. Si au spalat carul lui in iazul Samariei; si cainii i-au lins sangele lui Ahab, iar desfranatele s-au scaldat in spalatura acelui sange, dupa cuvantul pe care l-a grait Domnul.
39. Celelalte fapte ale lui Ahab, tot ce a facut el si casa cea de fildes pe care a facut-o el si toate cetatile pe care el le-a zidit sunt scrise in cronica regilor lui Israel.
40. Adormind cu parintii sai, in locul lui Ahab s-a facut rege Ohozia, fiul sau.
41. Iosafat, fiul lui Asa, a inceput sa domneasca peste Iuda in anul al patrulea al lui Ahab, regele lui Israel.
42. Cand s-a facut rege, Iosafat era ca da treizeci si cinci de ani si douazeci si cinci de ani a domnit el in Ierusalim. Pe mama lui o chema Azuba si era fiica lui Silhi.
43. El a umblat intru totul pe caile lui Asa, tatal sau si nu s-a abatut de la ele, savarsind fapte placute inaintea ochilor Domnului. Numai inaltimile nu le-a desfiintat, caci poporul inca savarsea jertfe si tamaieri pe inaltimi.
44. Iosafat a facut pace cu regele lui Israel.
45. Celelalte fapte ale lui Iosafat si razboaiele pe care le-a purtat sunt scrise in cronica regilor lui Iuda.
46. Si ramasita desfranatilor care mai ramasese din zilele tatalui sau Asa, a starpit-o din tara.
47. In Idumeea pe atunci nu era rege, ci numai un loctiitor de rege.
48. Regele Iosafat a facut si corabii ca cele de Tarsis, ca sa se duca sa aduca aur de la Ofir; dar n-au putut sa ajunga, sfaramandu-se la Etion Gheber.
49. Atunci a zis Ohozia, fiul lui Ahab, catre Iosafat: "Sa se duca si slugile mele cu slugile tale cu corabiile". Insa Iosafat n-a vrut.
50. Si a adormit cu parintii sai in cetatea lui David, stramosul sau, si a fost ingropat Iosafat cu ei, in cetatea lui David si in locul lui s-a facut rege Ioram, fiul sau.
51. Ohozia, fiul lui Ahab, s-a facut rege peste Israel in Samaria in anul al saptesprezecelea al lui Iosafat, regele Iudei; Si a domnit peste Israel in Samaria doi ani.
52. El a savarsit fapte urate inaintea ochilor Domnului si a umblat pe caile tatalui sau si pe caile mamei sale si pe caile lui Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel la pacat;
53. Caci a slujit lui Baal si i s-a inchinat lui si a maniat pe Domnul Dumnezeul lui Israel, cum facuse si tatal sau.

CARTEA A PATRA A REGILOR

CAPITOLUL 1
Boala lui Ohozia. Ravna lui Ilie.

1. Dupa moartea lui Ahab, Moabul s-a razvratit impotriva lui Israel.
2. Iar Ohozia, cazand printre gratiile foisorului sau cel din Samaria, s-a imbolnavit si a trimis soli si le-a zis: „Duceti-va si intrebati pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului: Ma voi insanatosi eu oare din boala aceasta?" si acestia s-au dus sa intrebe.
3. Atunci ingerul Domnului a zis catre Ilie Tesviteanul: „Scoala si iesi inaintea trimisilor regelui Samariei si le spune: Au doara in Israel nu este Dumnezeu, de va duceti sa intrebati pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?
4. De aceea asa zice Domnul: Din patul in care te-ai suit, nu te vei mai cobori, ci vei muri". Si s-a dus Ilie si le-a spus.
5. Atunci s-au intors solii la Ohozia si acesta le-a zis: „De ce v-ati intors?"
6. Iar ei i-au raspuns: „Ne-a iesit inainte un om si ne-a zis: Intoarceti-va si va duceti la regele care v-a trimis si-i spuneti: Asa zice Domnul: Au doar nu este in Israel Dumnezeu, de trimiti sa intrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea nu te vei mai cobori din patul in care te-ai suit, ci vei muri".
7. Iar regele le-a zis: "Ce infatisare avea omul acela care v-a iesit inainte si v-a grait cuvintele acestea?"
8. Si ei i-au raspuns: "Omul acela este paros peste tot si incins peste mijloc cu o cingatoare de curea". A zis regele:

"Acela este Ilie Tesviteanul".
9. Atunci regele a trimis la el o capetenie peste cincizeci cu cei cincizeci ai lui; si acesta a venit la el, cand Ilie sta pe varful muntelui si i-a zis: "Omul lui Dumnezeu, regele iti zice: "Coboara-te!"
10. Iar Ilie a raspuns: "De sunt omul lui Dumnezeu, sa se coboare foc din cer si sa te arda pe tine si pe cei cincizeci ai tai!" Si s-a coborat foc din cer si l-a mistuit pe el si pe cei cincizeci ai lui.
11. Apoi a trimis regele la el alta capetenie cu alti cincizeci. Acesta i-a zis: "Omul lui Dumnezeu, asa a zis regele: Coboara-te degraba!"
12. Si raspunzand, Ilie i-a zis: "De sunt omul lui Dumnezeu, sa se coboare foc din cer si sa te arda pe tine si pe cei cincizeci ai tai!" si s-a coborat focul lui Dumnezeu din cer si l-a ars pe el si pe cei cincizeci ai lui.
13. Si a mai trimis regele a treia oara o capetenie cu cincizeci. Dar a treia capetenie, venind si cazand in genunchi inaintea lui Ilie, l-a rugat, zicand: "Omul lui Dumnezeu, sa nu fie trecut cu vederea de ochii tai sufletul meu si sufletul acestor cincizeci de robi ai tai!
14. Iata s-a coborat foc din cer si a mistuit pe cele doua capetenii peste cincizeci si pe oamenii lor; acum insa sa nu fie sufletul meu trecut cu vederea de ochii tai!"
15. Atunci ingerul Domnului a zis catre Ilie: "Du-te cu el si nu te teme de el!" Si s-a sculat Ilie si s-a dus cu el la rege.
16. Si a zis catre el: "Asa zice Domnul: De vreme ce tu ai trimis soli sa intrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca si cum in Israel n-ar fi Dumnezeu, ca sa-I ceri cuvantul, de aceea din patul in care te-ai suit nu te vei mai cobori, ci vei muri".
17. Si apoi a murit Ohozia, dupa cuvantul Domnului pe care l-a rostit Ilie. Si in locul lui s-a facut rege Ioram, fratele lui Ohozia, in anul al doilea al lui Ioram, fiul lui Iosafat, regele Iudei, caci Ohozia nu avea fecior.
18. Celelalte fapte pe care le-a facut Ohozia sunt scrise in cartea cronicilor regilor lui Israel.

CAPITOLUL 2

Ilie randuieste prooroc pe Elisei

1. In vremea cand Domnul a vrut sa inalte pe Ilie in vartej de vant la cer Ilie a plecat cu Elisei din Ghilgal.
2. Si Ilie a zis catre Elisei: "Stai aici, caci Dumnezeu ma trimite la Betel. Iar Elisei a zis: "Cat este de adevarat ca Domnul este viu si cum este viu si sufletul tau, tot asa de adevarat este ca nu te voi lasa singur". si s-au dus amandoi la Betel.
3. Si au iesit fiii proorocilor cei din Betel la Elisei si au zis catre el: "Stii oare ca astazi Domnul va sa ridice pe stapanul tau deasupra capului tau?" Si el a zis: "Stiu si eu, dar taceti!"
4. Atunci Ilie a zis catre el: "Elisei, ramai aici, caci Domnul ma trimite la Ierihon". Iar Elisei a zis: "Cat este de adevarat ca Domnul este viu si viu este si sufletul tau, tot asa de adevarat este ca nu te voi lasa singur!"
5. Si au venit amandoi la Ierihon. Atunci s-au apropiat fiii proorocilor cei din Ierihon de Elisei si i-au zis: "Stii oare ca Domnul ia pe stapanul tau si-l inalta deasupra capului tau?" Si el a raspuns: "Stiu si eu, dar taceti!"
6. A zis Ilie: "Ramai aici, caci Domnul ma trimite la Iordan!" Iar Elisei a raspuns: "Cat este de adevarat ca Domnul este viu si cum este viu si sufletul tau, tot asa de adevarat este ca nu te voi lasa singur!"
7. Si s-au dus amandoi; s-au dus si cincizeci din fiii proorocilor si au stat deoparte in fata lor, iar ei amandoi sedeau langa Iordan.
8. Atunci, luand Ilie mantia sa si strangand-o valatuc, a lovit cu ea apa si aceasta s-a strans la dreapta si la stanga si au trecut ca pe uscat.
9. Iar dupa ce au trecut, a zis Ilie catre Elisei: "Cere ce sa-ti fac, inainte de a fi luat de la tine". Iar Elisei a zis: "Duhul care este in tine sa fie indoit in mine!"
10. Raspuns-a Ilie: "Greu lucru ceri! Dar de ma vei vedea cand voi fi luat de la tine, va fi asa; iar de nu ma vei vedea, nu va fi".
11. Pe cand mergeau ei asa pe drum si graiau, deodata s-a ivit un car si cai de foc si, despartindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie in vartej de vant la cer.
12. Iar Elisei se uita si striga: "Parinte, parinte, carul lui Israel si caii lui!" Si apoi nu l-a mai vazut. Si apucandu-si hainele le-a sfasiat in doua.
13. Apoi, apucand mantia lui Ilie, care cazuse de la acesta, s-a intors inapoi si s-a oprit pe malul Iordanului.
14. Si a luat mantia lui Ilie care cazuse de la acesta si a lovit apa cu ea, zicand: "Unde este Domnul Dumnezeul lui Ilie?" Si lovind, apa s-a tras la dreapta si la stanga si a trecut Elisei.

15. Iar fiii proorocilor cei din Ierihon, vazandu-l de departe, au zis: "Duhul lui Ilie s-a odihnit peste Elisei! Si au iesi
t inaintea lui si i s-au plecat pana la pamant, zicandu-i:
16. "Iata, la noi, robii tai, se afla cincizeci de oameni voinici; sa se duca sa caute pe stapanul tau, poate l-a dus Duhul
Domnului si l-a aruncat pe vreun munte sau intr-o vale". Iar el a zis: "Sa nu-i trimiteti!"
17. Ei insa au staruit mult pe langa el si el, vazand ca nu poate scapa de ei, le-a zis: "Trimiteti-i!" Si au trimis ei
cincizeci de oameni si au cautat trei zile si nu l-au gasit;
18. Intorcandu-se apoi aceia la el in Ierihon, unde ramasese in vremea aceea, a zis catre ei Elisei: "Nu v-am spus eu
sa nu va duceti?"
19. Iar locuitorii cetatii aceleia au zis catre Elisei: "Iata asezarea cetatii acesteia este buna, dupa cum poate vedea
si stapanul nostru, dar apa nu este buna si pamantul este neroditor".
20. Si el a zis: "Aduceti-mi o oala noua si puneti sare in ea!"
21. Si i-au adus si a iesit el la fantana de apa si, aruncand sarea in ea, a zis: "Asa zice Domnul: Iata am facut apa
aceasta sanatoasa si nu va mai pricinui nici vatamare, nici moarte, nici nerodire".
22. Si s-a facut apa curata pana astazi, dupa cuvantul pe care l-a spus Elisei.
23. De acolo s-a dus el la Betel. Si cum mergea pe drum, au iesit din cetate niste copii si s-au apucat sa rada de al
zicand: "Hai, plesuvule, hai!"
24. Iar el, intorcandu-se si vazandu-i, i-a blestemat cu numele Domnului. Atunci, iesind din padure doi ursi, au
sfasiat din ei patruzeci si doi de copii.
25. De aici Elisei s-a dus la muntele Carmelului, iar de acolo s-a intors in Samaria.

CAPITOLUL 3

Razboiul lui Ioram cu Moabitii.

1. Ioram, fiul lui Ahab, se facuse rege peste Israel in Samaria, in anul al optsprezecelea al lui Iosafat, regele Iudei,
si a domnit doisprezece ani.
2. Acesta a facut lucruri netrebnice in ochii Domnului, dar nu asa cum facuse tatal sau si mama sa, caci el a
departat stalpii cu pisanii facuti in cinstea lui Baal, pe care-i facuse tatal sau.
3. Dar de pacatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel in ratacire, s-a tinut si el si nu s-a lasat de ele.
4. Mesa, regele Moabului, era bogat in vite si trimitea regelui lui Israel cate o suta de mii de miei si cate o suta de
mii de berbeci netunsi.
5. Dar cand a murit Ahab, regele Moabului s-a razvratit impotriva regelui lui Israel.
6. In vremea aceea a iesit regele Ioram din Samaria si a numarat tot Israelul;
7. Iar dupa aceea s-a dus la Iosafat, regele Iudei, sa-i zica: "Regele Moabului s-a razvratit asupra mea. Vrei sa
mergi cu mine la razboi impotriva Moabului?" Iar acesta a zis: "Merg. Cum esti tu, asa sunt si eu; cum este poporul
tau, asa este si al meu si cum sunt caii tai, asa sunt si ai mei!"
8. Apoi a zis: "Pe ce drum sa mergem?" Iar el a raspuns: "Pe calea pustiului Edomului".
9. Si a plecat regele lui Israel si regele Iudei si regele Edomului si au inconjurat cale de sapte zile; dar nu era apa
pentru ostire si pentru vitele ce veneau in urma.
10. Atunci a zis regele lui Israel: "Ah, iata a chemat Domnul pe acesti trei regi ca sa-i dea in mainile lui Moab".
11. Iar Iosafat a zis: "Nu este oare pe aici vreun prooroc al Domnului, ca sa intrebam pe Domnul prin el?" Si auzind,
unul din slujitorii regelui lui Israel a zis: "Este aici Elisei, fiul lui Safat, care turna apa pe maini lui Ilie".
12. A zis Iosafat: "El are cuvantul Domnului". Si s-au dus la el regele lui Israel si regele Iudei si regele Edomului.
13. Atunci a zis Elisei catre regele lui Israel: "Ce poate fi intre mine si tine? Du-te la proorocii tatalui tau si la
proorocii mamei tale!" Iar regele lui Israel a zis catre el: "Ba nu, caci Domnul a chemat aici pe acesti trei regi ca
sa-i dea in mainile lui Moab".
14. Iar Elisei a zis: "Pe cat este de adevarat ca Domnul Savaot, Caruia slujesc, este viu, tot asa este de adevarat ca
de nu as cinsti pe Iosafat, regele Iudei, nici nu m-as uita la tine si nici nu te-as vedea!
15. Acum insa chemati-mi un cantaret!" si daca a inceput acesta a canta, s-a atins mana Domnului de Elisei
16. Si acesta a zis: "Asa graieste Domnul: Faceti in valea aceasta santuri.
17. Caci asa zice Domnul: Nu veti vedea vant, nici ploaie nu veti vedea, dar valea aceasta se va umplea de apa, din
care veti bea si voi si vitele voastre cele mici si cele mari.
18. Insa acesta este putin lucru in ochii Domnului. El si pe Moab il va da in mainile voastre;
19. Si veti bate toate cetatile cele intarite si toate cetatile insemnate, toti copacii cei mai buni ii veti taia si toate

izvoarele de apa le veti astupa si toate ogoarele cele mai bune le veti strica cu pietre".
20. Dimineata insa, cand se inalta darul de paine, deodata s-a revarsat apa pe drumul dinspre Edom si s-a umplut pamantul de apa.
21. Si cand au auzit Moabitii ca vin regii sa se bata cu ei, s-au adunat toti care erau in stare sa poarte arme, ba si cei mai batrani si au stat da hotar.
22. Iar dimineata s-au sculat de noapte si, cand a stralucit soarele deasupra apei, Moabitilor li s-a parut din departare ca apa aceea este rosie ca sangele.
23. Si au zis: "Acela este sange. Regii aceia s-au luptat intre ei ranindu-se unul pe altul. Acum la prada, Moabe!"
24. Si au venit ei spre tabara israelita. Si s-au sculat Israelitii si au inceput a bate pe Moabiti si acestia au fugit de ai, iar ei i-au urmarit mereu si au batut pe Moabiti.
25. Cetatile lor le-au daramat si in toate ogoarele cele mai bune au aruncat fiecare cu pietre si le-au umplut cu pietre; toate izvoarele de apa le-au astupat si toti copacii cei mai buni i-au taiat; apoi prastiasii au inconjurat Chir-Haresetul si l-au luat si n-au lasat decat numai pietrele.
26. Atunci, vazand regele Moabului ca este biruit in razboi, a luat cu sine sapte sute de oameni, deprinsi la manuirea sabiei, ca sa patrunda la regele Edomului, dar n-a putut.
27. Deci a luat pe fiul sau cel intai nascut, care trebuia sa domneasca in locul lui, si l-a adus ardere de tot pe zid. Aceasta a pricinuit o mare manie asupra Israelitilor si s-au dus de la el, intorcandu-se in tara lor.

CAPITOLUL 4
Minunile Lui Elisei.

1. In vremea aceea o femeie a unuia din fiii proorocilor striga catre Elisei, zicand: "Robul tau, barbatul meu a murit si tu stii ca robul tau era om cu temere de Domnul. Acum insa iata ca au venit datornicii sa ia. robi pe amandoi fiii mei!"
2. Elisei insa i-a zis: "Ce sa-ti fac? Spune-mi ce ai tu in casa?" Iar ea a raspuns: "Roaba ta n-are in casa nimic, afara de un vas cu untdelemn".
3. A zis Elisei: "Mergi si imprumuta vase din alta parte, pe la toti vecinii tai.
4. Ia vase goale cit de multe si apoi intra si-ti incuie usa dupa tine si dupa fiii tai; apoi toarna untdelemn in toate vasele acelea si pe cele pline da-le la o parte".
5. Si ducandu-se ea de la dansul a incuiat usa dupa sine si dupa fiii sai; si acestia ii dadeau vasele si ea le umplea.
6. Iar daca s-au umplut vasele, a zis ea catre fiul sau: "Mai da-mi un vas". El insa a zis: "Nu mai sunt vase". Si untdelemnul a incetat sa curga.
7. Si venind, ea a spus omului lui Dumnezeu, iar acesta a zis: "Du-te si vinde untdelemnul si-ti plateste datoriile tale, iar cu ceea ce va ramane, cu aceea vei trai tu cu fiii tai".
8. Intr-una din zile a venit Elisei la Sunem si acolo o femeie bogata l-a poftit la masa si dupa aceea, ori de cate ori trecea pe acolo, totdeauna se abatea sa manance.
9. Si a zis aceasta catre barbatul sau: "Eu stiu ca omul lui Dumnezeu care trece mereu pe aici este sfant;
10. Sa-i facem dar un mic foisor sus si sa-i punem acolo un pat, o masa, un scaun si un sfesnic si, cand va veni pe la noi, sa se duca acolo".
11. Venind deci Elisei intr-o zi acolo si intrand in foisor, s-a culcat acolo.
12. Si a zis catre Ghehazi, sluga sa: "Cheama pe Sunamiteanca aceasta!" Si a chemat-o si ea a stat inaintea lui.
13. Apoi a zis lui Ghehazi: "Zi-i: Iata tu te ingrijesti atata de noi. Ce sa-ti facem? Nu cumva ai nevoie sa vorbim pentru tine cu regele sau cu capetenia ostirii?" Iar ea a zis: "Nu, caci traiesc in pace in mijlocul poporului meu".
14. Zis-a iarasi Elisei catre Ghehazi: "Atunci ce sa-i fac?" Iar Ghehazi a raspuns: "Iata, n-are nici un copil si barbatul ei este batran".
15. Si a zis Elisei: "Cheam-o incoace!" Si a chemat-o si ea a stat in usa.
16. Iar Elisei a zis: "La anul pe vremea asta vei tine in brate un fiu". Ea a raspuns: "Nu, omule al lui Dumnezeu si stapanul meu, nu amagi pe roaba ta!"
17. Dar femeia aceea a zamislit si in anul urmator, chiar pe vremea aceea, a nascut un fiu, dupa cum ii spusese Elisei.
18. Crescand acel copii, s-a dus intruna din zile la tatal sau, la seceratori.
19. Si a zis catre tatal sau: "Vai, ma doare capul!" Iar acesta a zis catre o sluga: "Du-l la mama lui!"
20. Si l-a luat si l-a dus la mama lui. Si a stat pe bratele ei pana la amiaza si a murit.

21. Atunci ea s-a dus si l-a pus in patul omului lui Dumnezeu si l-a incuiat acolo si a iesit.
22. Apoi a chemat pe barbatul sau si a zis: "Trimite-mi o sluga si o asina, caci ma duc pana la omul lui Dumnezeu si ma intorc indata".
23. Barbatul a zis: "De ce sa te duci la el? Astazi nu este nici luna noua, nici zi de odihna". Ea a zis: "Fii pe pace!"
24. Si punand saua pe asina, a zis catre sluga sa: "Ia-o si porneste, dar sa nu ma opresti din mers pana nu-ti voi spune eu!"
25. Si pornind, s-a dus la omul lui Dumnezeu, in muntele Carmelului. Si cand a vazut-o omul lui Dumnezeu din departare, a zis catre sluga sa Ghehazi: "Asta este sunamiteanca aceea!
26. Alearga intru intampinarea ei si intreab-o: Esti sanatoasa? Si barbatul tau e sanatos? Si copilul tau e sanatos?"

27. Si ea a raspuns: "Sunt sanatosi!" Iar daca a ajuns pe munte la omul lui Dumnezeu, s-a apucat de picioarele lui. Atunci Ghehazi a venit sa o dea la o parte; dar omul lui Dumnezeu i-a zis: "Las-o, caci este cu sufletul amarat si Domnul a ascuns aceasta de mine si nu mi-a aratat".
28. Iar ea a zis: "Au cerut-am eu fiu de la domnul meu? N-am zis eu oare, nu amagi pe roaba ta?"
29. Atunci Elisei a zis catre Ghehazi: "Incinge-ti mijlocul tau, ia toiagul meu in mana ta si du-te; de vei intalni pe cineva, sa nu-i dai buna ziua, sa nu-i raspunzi, si sa pui toiagul meu pe fata copilului!"
30. Iar mama copilului a zis: "Pe cat este de adevarat ca Domnul este viu, cum este viu si sufletul tau, tot asa este de adevarat ca nu te voi lasa!"
31. Atunci el s-a sculat si s-a dus dupa dansa. Ghehazi insa s-a dus inaintea lor si a pus toiagul pe fata copilului; dar n-a fost nici glas, nici raspuns. Si a iesit Ghehazi intru intampinarea lui Elisei si i-a spus, zicand: "Copilul nu se trezeste!"
32. Intrand Elisei in casa, a vazut copilul mort, intins in patul sau.
33. Si dupa ce a intrat, a incuiat usa dupa sine si s-a rugat Domnului.
34. Apoi s-a ridicat si s-a culcat peste copil si si-a pus buzele sale pe buzele lui si ochii sai pe ochii lui si palmele sale pe palmele lui si s-a intins pe el si a incalzit trupul copilului.
35. Sculandu-se apoi, Elisei s-a plimbat prin foisor inainte si inapoi. Dupa aceea s-a dus si s-a intins iar peste copil. si a stranutat copilul de sapte ori si si-a deschis copilul ochii.
36. Atunci a chemat pe Ghehazi si i-a zis: "Cheama pe sunamiteanca aceea!" Si acela a chemat-o si, venind ea, i-a zis: "Ia-ti copilul!"
37. Iar ea apropiindu-se, a cazut la picioarele lui si s-a inchinat pana la pamant. Apoi si-a luat copilul si a iesit.
38. Iar Elisei s-a intors la Ghilgal si era foamete in pamantul acela si fiii proorocilor sedeau inaintea lui. Si a zis Elisei slugii sale: "Pune caldarea cea mare si fierbe ceva pentru fiii proorocilor".
39. Iar unul dintr-insii, iesind la camp sa adune verdeturi, a gasit o buruiana salbatica, agatatoare, a cules din ea roade o poala plina si, venind, le-a aruncat in caldarea cu fiertura, fara sa le cunoasca.
40. Apoi le-a dat sa manance. Dar indata ce au inceput a manca, au strigat: "Omul lui Dumnezeu, in caldare este moarte!" si n-au mai putut sa manance.
41. Iar el a zis: "Aduceti faina!" Si a presarat-o in caldare si a zis catre Ghehazi: "Da oamenilor sa manance!" si n-a mai ramas in caldare nimic vatamator.
42. Tot pe atunci a venit un om din Baal-Salisa si a adus omului lui Dumnezeu parga de paine douazeci de paini de orz si graunte proaspete de grau intr-un sacusor. Elisei a zis: "Dati oamenilor sa manance!"
43. Iar sluga sa a zis: "Ce sa dau eu de aici la o suta de oameni?" Zis-u Elisei: "Da oamenilor sa manance; caci asa zice Domnul: Se vor satura si va mai si ramane".
44. Si a dat si s-au saturat si a mai ramas, dupa cuvantul Domnului.

CAPITOLUL 5

Vindecarea lui Neeman. Pedeapsa lui Ghehazi.

l. Neeman, capetenia ostirii regelui Siriei, era om de seama si cu trecere inaintea stapanului sau, pentru ca prin Domnul daduse biruinta Sirienilor. Dar acest ostas vrednic ara lepros.
2. O data Sirienii au iesit in cetate si intre altele luasera din pamantul lui Israel o copila, care acum slujea la femeia lui Neeman.
3. Aceasta a zis catre stapana sa: "O, daca stapanul meu s-ar duce la proorocul cel din Samaria, de buna seama s-ar tamadui de lepra".

4. Atunci s-a dus Neeman si a spus aceasta stapanului sau: "Asa si asa zice fetita cea din pamantul lui Israel".
5. Iar regele Siriei a zis catre Neeman: "Scoala si du-te si voi trimite si eu scrisoare regelui lui Israel". Si s-a dus Neeman, luand cu sine zece talanti de argint, sase mii de sicli de aur si zece randuri de haine;
6. Si a dus regelui lui Israel scrisoarea in care zicea: "Impreuna cu scrisoarea aceasta, trimit pe Neeman, sluga mea, ca sa cureti lepra de pe el".
7. Cand a citit regele lui Israel scrisoarea, si-a rupt hainele sale si a zis: "Au doara eu sunt Dumnezeu, ca sa omor si sa fac viu, de trimite el la mine, ea sa vindec pe acest om de lepra? Iata acum sa vedeti si sa stiti ca el cauta pricina de dusmanie impotriva mea".
8. Cand insa a auzit Elisei, omul lui Dumnezeu, ca regele lui Israel si-a rupt hainele sale, a trimis sa i se spuna regelui: "Pentru ce ji-ai rupt tu hainele tale? Lasa-l sa vina la mine si vor cunoaste ca este prooroc in Israel".
9. Si a venit Neeman cu caii si cu caruta sa, oprindu-se la poarta casei lui Elisei.
10. Iar Elisei a trimis la el pe sluga sa sa-i zica: "Du-te si te scalda de sapte ori in Iordan, ca ti se va innoi trupul tau si vei fi curat!"
11. Neeman insa s-a maniat si a plecat, zicand: "Iata, socoteam ca va iesi el si, stand la rugaciune, va chema numele Domnului Dumnezeului sau, isi va pune mana pe locul bolnav si va curati lepra.
12. Au doara Abana si Farfar, raurile Damascului, nu sunt ele mai bune decat toate apele lui Israel? Nu puteam eu oare sa ma scald in ele si sa ma curat? Si asa s-a intors si a plecat manios.
13. Dar slugile lui, apropiindu-se, i-au grait si i-au zis: "Stapane, daca proorocul ti-ar fi zis sa faci ceva insemnat, oare n-ai fi facut? Cu atat mai vartos trebuie sa faci cand ti-a zis numai: Spala-te si vei fi curat!"
14. Atunci el s-a coborat si s-a cufundat de sapte ori in Iordan, dupa cuvantul omului lui Dumnezeu, si i s-a innoit trupul ca trupul unui copil mic si s-a curatit.
15. Atunci s-a intors la omul lui Dumnezeu cu toti cei ce-l insoteau si, venind, a stat inaintea lui si a zis: "Iata am cunoscut ca in tot pamantul nu este Dumnezeu decat numai in Israel! Deci, ia un dar de la robul tau!"
16. Iar Elisei a zis: "Pe cat este de adevarat ca Domnul, inaintea Caruia slujesc, este viu, tot atat este de adevarat ca nu voi primi".
17. Acela insa il silea sa primeasca, dar el n-a vrut. Atunci a zis Neeman: "Daca nu, atunci sa sa dea robului tau pamant cat pot duce doi catari, pentru ca de aici inainte robul tau nu va mai aduce arderi de tot si jertfe la alti dumnezei afara de Domnul.
18. Numai iata ce sa ierte Domnul robului tau: Cand va merge stapanul meu in templul lui Rimon, ca sa se inchine acolo, si se va sprijini de mana mea, si ma voi inchina si eu in templul lui Rimon, atunci, pentru inchinarea mea in templul lui Rimon, sa ierte Domnul pe robul tau la asemenea intamplare".
19. Elisei l-a raspuns: "Mergi in pace!" Si el s-a dus.
20. Iar daca s-a departat putin, Ghehazi, sluga lui Elisei, omul lui Dumnezeu, si-a zis: "Iata, stapanul meu n-a vrut sa ia din mana acestui Neeman Sirianul ceea ce i-a adus. Pe cat de adevarat ca Domnul este viu, asa este de adevarat ca voi alerga dupa el si voi lua de la el ceva".
21. Si a alergat Ghehazi dupa Neeman, iar Neeman, vazandu-l alergand dupa el, s-a coborat din caruta inaintea lui si a zis: "Cu pace vii?"
22. Si Ghehazi a raspuns: "Cu pace. M-a trimis stapanul meu sa-ii spun: Iata au venit acum la mine din muntele lui Efraim doi tineri din fiii proorocilor; da-le un talant de argint si doua randuri de haine".
23. Si a zis Neeman: "Ia, rogu-te, doi talanti de argint". Si l-a rugat, si s legat doi talanti de argint in doi saci si doua randuri de haine si le-a dat la doua slugi care le-a dus inaintea lui.
24. Iar daca au ajuns sub deal, le-a luat din mainile lor si le-a ascuns in casa. Apoi a dat drumul oamenilor de s-au dus.
25. Cand insa a venit si s-a aratat stapanului sau, Elisei i-a zis: "De unde vii Ghehazi?" Si El a raspuns: "Robul tau n-a fost nicaieri".
26. Iar Elisei i-a zis: "Au doar inima mea nu te-a intovarasit cand omul acela s-a dat jos din caruta si a venit in intampinarea ta? Este timpul oare sa iau argint si haine, maslini si vii, vite mari sau marunte, robi sau roabe?
27. Sa se lipeasca dar lepra lui Neeman de tine si de urmasii tai in veci". Si a iesit Ghehazi de la Elisei alb de lepra ca zapada.

CAPITOLUL 6

Alte minuni facute de Elisei.

1. Atunci au zis fiii proorocilor catre Elisei: "Iata, locul unde traim aici la tine e stramt pentru noi.
2. Sa mergem dar la Iordan si sa luam de acolo fiecare cate o barna si sa ne facem locuinta acolo".
3. Si el a zis: "Duceti-va!" Iar unul a zis: "Fa mila si mergi si tu cu robii tai!" Si el a zis: "Merg!" Si s-a dus cu ei.
4. Si ajungand la Iordan, s-au apucat de taiat copaci.
5. Si cand a pravalit unul o barna, i-a cazut toporul in apa si a strigat acela si a zis: "Ah, stapanul meu! Acesta il luasem imprumut!"
6. A zis omul lui Dumnezeu: "Unde a cazut?" Si acela i-a aratat locul. Iar Elisei a taiat o bucata de lemn si, aruncand-o acolo, a iesit toporul deasupra. Apoi a zis: "Ia-ti-l!"
7. Si acela a intins mana si l-a luat.
8. In vremea aceea s-a ridicat regele Siriei cu razboi impotriva Israelitilor si s-a sfatuit cu slujitorii sai zicand: "Am sa asez tabara in cutare sau in cutare loc".
9. Si a trimis omul lui Dumnezeu la regele lui Israel sa i se spuna: "Pazeste-te de a trece prin locul acela; caci acolo s-au ascuns Sirienii".
10. Si a trimis regele lui Israel la locul acela de care-i graise omul lui Dumnezeu si-i spusese sa se fereasca si s-a pazit de el mereu.
11. Si s-a nelinistit inima regelui Siriei de intamplarea aceasta si, chemand pe slujitorii sai, a zis: "Spuneti-mi care din ai vostri este in legatura cu regele lui Israel?"
12. Si raspunzand unul din slujitori, a zis: "Nimeni, stapanul meu rege. Dar Elisei proorocul, pe care-l are Israel, spune regelui lui Israel pana si cuvintele ce le graiesti tu in odaia ta de culcare".
13. A zis regele: "Duceti-va si aflati unde este, caci am sa trimit sa-l iau". Si i s-a spus: "Iata, este in Dotan".
14. Si a trimis acolo cai si care si multime de ostire, care au venit noaptea si au impresurat cetatea.
15. Iar dimineata slujitorul omului lui Dumnezeu, sculandu-se si iesind a vazut ostirea imprejurul cetatii, Si caii si carele; si a zis slujitorul sau catre el: "Vai, stapanul meu! Ce sa facem?"
16. El insa i-a zis: "Nu te teme, pentru ca cei ce sunt cu noi sunt mai numerosi decat cei ce sunt cu ei".
17. Si s-a rugat Elisei si a zis: "Doamne, deschide-i ochii ca sa vada!" Si a deschis Domnul ochii slujitorului si acesta a vazut ca tot muntele era plin de cai si care de foc imprejurul lui Elisei.
18. Iar cand au venit asupra lui Sirienii, Elisei s-a rugat Domnului si a zis: "Loveste-i cu orbire!" Si Domnul i-a orbit, dupa cuvantul lui Elisei.
19. Apoi Elisei le-a zis: "Nu este acesta drumul si nici cetatea nu este aceasta. Dar veniti dupa mine si eu va voi duce la omul acela pe care-l cautati!" Si i-a dus in Samaria.
20. Iar la intrarea lor in Samaria, Elisei a zis: "Doamne, deschide-ne ochii ca sa vada!" Si le-a deschis Domnul ochii si au vazut ca sunt in Samaria.
21. Si vazandu-i, regele lui Israel a zis catre Elisei: "Sa-i ucid, parinte?"
22. Iar Elisei a zis: "Sa nu-i ucizi. Au doara cu arcul tau si cu sabia ta i-ai prins ca sa-i ucizi? Da-le paine si apa, sa manance si sa bea si apoi sa se duca la domnul lor".
23. Si le-a facut masa mare si ei au mancat si au baut. Dupa aceea le-a dat drumul si s-au dus la stapanul lor. Si n-au mai venit taberele siriene in tara lui Israel.
24. Dupa aceea a adunat Benhadad, regele Siriei, toata ostirea sa si a venit si a impresurat Samaria.
25. Si a fost in Samaria foamete mare in timpul impresurarii lor, incat un cap de asin se vindea cu optzeci de sicli de argint si un sfert de capatana de ceapa salbatica se vindea cu cinci sicli de argint.
26. Si trecand odata regele lui Israel pe zid, o femeie, plangand, i-a zis: "Ajuta-ma, domnul meu rege!"
27. Si regele i-a zis: "De nu te va ajuta Domnul, cu ce te pot ajuta eu? Au doara eu vin de la arie sau de la teascuri?" Apoi i-a zis regele: "Ce ai?" Iar ea a raspuns:
28. "Iata, femeia aceasta mi-a zis: Da pe fiul tau sa-l mancam astazi, iar pe fiul meu il vom manca maine.
29. Si asa am fiert noi pe fiul meu si l-am mancat; si a doua zi am zis catre ea: Da acum pe fiul tau sa-l mancam. Ea insa a ascuns pe fiul sau".
30. Si auzind regele cuvintele femeii, si-a rupt hainele si apoi a trecut inainte pe zidul cetatii, iar poporul a vazut ca pe dinauntru trupul sau era imbracat in haina de jale.
31. Apoi a zis regele: "Sa ma pedepseasca Dumnezeu cu toata asprimea daca va ramane azi capul lui Elisei, fiul lui Safat, pe umeri".
32. Elisei insa sedea in casa sa si batranii sedeau impreuna cu el. Si a trimis regele un om al sau; dar inainte de a veni cel trimis la el, el a zis catre batrani: "Stiti voi oare ca acest fiu de ucigas a trimis sa mi se taie capul? Bagati de seama; cand va veni trimisul lui, sa incuiati usa si sa-l opriti la usa. Dar iata si zgomotul pasilor stapanului sau se

aude in urma lui!"
33. Si inca graind el cu ei, a venit la el trimisul si a zis: "Iata, ce necaz a venit de la Domnul! Ce sa mai asteptam acum de la Domnul?"

CAPITOLUL 7
Ieftinatatea in Samaria.

l. Iar Elisei a zis: "Ascultati cuvantul Domnului! Asa zice Domnul: Maine, pe vremea aceasta, in poarta Samariei o masura de faina din cea mai buna va fi un siclu si doua masuri de orz tot un siclu".
2. Slujbasul de al carui brat se sprijinea regele a raspuns: "Chiar daca Domnul ar deschide ferestrele cerului nici atunci n-ar putea fi una ca aceasta!" Iar Elisei a zis: "Iata asa ai sa vezi cu ochii tai, dar tu nu vei manca din acelea!"
3. In vremea aceasta la poarta Samariei se aflau patru oameni leprosi si ziceau unul catre altul: "Ce sedem noi aici si asteptam moartea?
4. De ne vom hotari sa ne ducem in cetate, in cetate e foamete si vom muri acolo; iar daca vom sedea aici, tot vom muri. Sa ne ducem mai bine in tabara Sirienilor! De ne vor lasa cu viata, vom trai, de nu, vom muri".
5. Si s-au sculat ei in amurg, ca sa se duca in tabara Sirienilor. Dar cand au ajuns la marginea taberei Sirienilor, acolo nu mai era nici un om;
6. Caci Domnul facuse in tabara Sirienilor sa se auda zgomot de care si nechezat de cai si zgomot de ostire mare. Si au zis ei unul catre altul: "De buna seama, regele lui. Israel a tocmit sa vina impotriva noastra pe regii Heteilor si ai Egiptului".
7. Si s-au sculat si au fugit in amurg si si-au lasat corturile, caii, asinii lor si toata tabara cum era si au fugit, ca sa-si scape viata.
8. Ajungand deci leprosii aceia la marginea taberei, au intrat intr-un cort si au mancat si au baut si au luat de acolo argint si aur si haine si s-au dus de le-au ascuns. Si s-au mai dus si in alt cort si au luat si de acolo si au ascuns.
9. Apoi au zis unul catre altul: "Ceea ce facem, nu facem bine. Ziua aceasta este zi de veste buna. Daca intarziem si asteptam lumina zilei atunci vina va cadea asupra noastra. Hai deci sa vestim casa regelui!"
10. Si au venit ei si au strigat pe portarii cetatii si le-au povestit, zicand: "Noi am fost in tabara Sirienilor si iata acolo nu se vedea nimeni si nu se auzea nimic, ci numai cai legati si corturi cum trebuie sa fie".
11. Si portarii au strigat si au dat de veste la casa regelui.
12. Si s-a sculat regele noaptea si a zis slugilor sale: "Am sa va spun ce fac Sirie cu noi: Ei stiu ca noi suferim de foame si au iesit din tabara si s-au ascuns in camp, cugetand asa: Cand vor iesi ei din cetate, ii vom prinde vii si vom navali in cetate".
13. Dar unul din cei ce slujeau inaintea lui a raspuns si a zis: "Sa se ia cei cinci cai ramasi care mai sunt in cetate (din toata tabara lui Israel numai atata mai ramasese; cealalta tabara a lui Israel pierise toata) si sa trimitem oameni sa vada".
14. Au luat deci doua perechi de cai inhamati la carute si a trimis regele pe urma ostirii siriene, zicand: "Duceti-va si vedeti!"
15. Si s-au dus dupa ei pana la Iordan si iata tot drumul era semanat cu haine si cu lucruri aruncate de Sirieni in graba lor. si s-au intors trimisii si au spus regelui.
16. Atunci a iesit poporul si a pradat tabara siriana si a fost masura de faina din cea mai buna un siclu si doua masuri de orz un siclu, dupa cuvantul Domnului.
17. Iar regele a luat pe slujitorul acela de mana caruia se sprijinea si l-a randuit de paza la poarta cetatii; acesta a fost calcat in picioare de popor si a murit la poarta, cum zisese omul lui Dumnezeu cand venise trimisul regelui la el;

18. Pentru ca atunci cand omul lui Dumnezeu a spus regelui asa: "Maine pe vremea aceasta in poarta Samariei doua masuri de orz vor fi un siclu si o masura de faina din cea mai buna va fi tot un siclu",
19. Atunci acest slujitor a raspuns omului lui Dumnezeu si a zis: "Chiar daca Domnul va deschide ferestrele cerului, nici atunci n-ar putea fi una ca aceasta!" Iar Elisei i-a zis: "Vei vedea-o cu ochii tai, dar nu vei manca din ea!"
20. Si asa s-a intamplat cu el: l-a calcat poporul in poarta si a murit.

CAPITOLUL 8
Proorocii ale lui Elisei.

1. In vremea aceea a grait Elisei cu femeia careia ii inviase copilul si i-a zis: "Scoala si du-te de la casa ta si traieste unde vei putea, caci Domnul a chemat foametea si aceea va veni asupra pamantului pentru sapte ani".
2. Si s-a sculat femeia aceea si a facut dupa cuvantul omului lui Dumnezeu si s-a dus ea si casa sa si a trait in pamantul Filistenilor sapte ani.
3. Iar dupa trecerea celor sapte ani s-a intors femeia aceea din pamantul Filistenilor si a venit sa roage pe rege pentru casa sa si pentru tarina sa.
4. Tocmai atunci regele vorbea cu Ghehazi, sluga omului lui Dumnezeu, si a zis: "Povesteste-mi tot ce este mai insemnat din cate a facut Elisei!"
5. Si pe cand istorisea el regelui despre copilul inviat de Elisei, a rugat pe rege pentru casa sa si pentru tarina sa. Si a zis Ghehazi: "Stapanul meu rege, aceasta este chiar femeia aceea si el este acel fiul al ei pe care l-a inviat Elisei".
6. Si a intrebat regele si pe femeie si i-a povestit si ea. Atunci regele i-a dat pe unul de la curte, zicand: "Sa i se intoarca toate cate sunt ale ei si toate veniturile tarinei din ziua cand ea a parasit tarina pana acum".
7. Si a venit Elisei in Damasc, cand Benhadad, regele Siriei, era bolnav. Si i s-a spus acestuia si i s-a zis: "A venit aici omul lui Dumnezeu".
8. Iar regele a zis catre Hazael: "Ia in mana ta un dar si du-te in intampinarea omului lui Dumnezeu si intreaba pe Domnul prin el, zicand: Ma voi insanatosi eu, oare, de boala aceasta?"
9. Si s-a dus Hazael in intampinarea lui si a luat dar in mana sa din cele mai bune lucruri din Damasc cat pot duce patruzeci de camile si a venit si a stat inaintea fetei lui si a zis: "Benhadad, fiul tau, regele Siriei, m-a trimis la tine sa intreb: Ma voi insanatosi eu, oare, de. boala aceasta?"
10. Iar Elisei i-a zis: "Du-te si spune-i: "Te vei insanatosi!" Cu toate acestea, Domnul mi-a descoperit ca el va muri".
11. Si si-a indreptat Elisei privirile spre Hazael si l-a privit mult, apoi a plans omul lui Dumnezeu.
12. Si a zis Hazael. "De ce plange domnul meu?" Si el a zis: "Pentru ca stiu ce rau ai sa faci tu fiilor lui Israel; taria lor o vei da focului, pe tinerii lor cu sabia ii vei ucide, pe copiii lor de san ii vei omori si pe cele insarcinate ale lor le vei taia".
13. A zis Hazael: "Robul tau este caine ca sa faca asemenea lucru necugetat?" Si Elisei a zis: "Domnul mi-a aratat in tine pe regele Siriei".
14. Si s-a dus Hazael de la Elisei si a venit la domnul sau si acesta i-a zis: "Ce ti-a grait Elisei?" Iar el a zis: "Mi-a grait ca ai sa te faci sanatos".
15. A doua zi insa a luat o invelitoare, a udat-o cu apa, a pus-o pe fata lui si a murit regele. Si in locul lui s-a facut rege Hazael.
16. In anul al cincilea al lui Ioram, fiul lui Ahab, regele lui Israel, in locul lui Iosafat, regele Iudei, s-a facut rege Ioram, fiul lui Iosafat, regele Iudei.
17. Acesta era de treizeci si doi de ani cand s-a facut rege.
18. El a domnit in Ierusalim opt ani si a pasit pe urma regilor lui Israel, cum se purtase casa lui Ahab, pentru ca fata lui Ahab era sotia lui Iosafat si a facut lucruri rele in ochii Domnului.
19. Cu toate acestea Domnul n-a vrut sa piarda pe Iuda pentru David, robul Sau, deoarece ii fagaduise ca ii va da totdeauna o faclie printre fiii sai.
20. In zilele lui Ioram a iesit Edom de sub mana lui Iuda si ei si-au pus rege.
21. Si s-a dus Ioram la Tair si impreuna cu el s-au dus toate carele lui. Apoi s-a sculat el noaptea si a lovit pe Edomitii care-l impresurasera, si pe capeteniile carelor, dar poporul a fugit in corturile sale.
22. Edom a iesit de sub mana lui Iuda si a ramas asa pana in ziua de astazi.
23. Si tot atunci a iesit si Libna. Celelalte fapte pe care le-a facut Ioram, sunt scrise in cartea faptelor regilor lui Iuda.
24. Si a raposat Ioram cu parintii sai si a fost ingropat cu parintii sai in cetatea lui David, iar in locul lui s-a facut rege Ohozia, fiul sau.
25. In anul al doisprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab, regele lui Israel, s-a facut rege in Iuda Ohozia, fiul lui Ioram, regele Iudei.
26. Ohozia era de douazeci si doi de ani cand s-a facut rege si a domnit un an in Ierusalim. Numele mamei lui era Atalia, fiica lui Omri, regele lui Israel.
27. Ohozia a pasit pe urmele casei lui Ahab si a facut rele in ochii Domnului, ca si casa lui Ahab, pentru ca era inrudit cu casa lui Ahab.
28. Si s-a dus el cu Ioram, fiul lui Ahab, la razboi impotriva lui Hazael, regele Siriei, la Ramot in Galaad. Atunci au

ranit Sirienii pe Ioram.
29. Si regele Ioram s-a intors ca sa se vindece in Izreel de rana ce i-o pricinuisera Sirienii la Ramot cand se luptase cu Hazael, regele Siriei. Iar Ohozia, fiul lui Ioram, regele Iudei, a venit sa-l vada pe Ioram, fiul lui Ahab, in Izreel, caci acesta era bolnav.

CAPITOLUL 9

Iehu uns rege. Moartea lui Ioram. Ohozia si Izabela.

1. Atunci Elisei proorocul a chemat pe unul dintre fiii proorocilor si i-a zis: "Incingeti mijlocul si ia acest vas cu untdelemn in mana ta si du-te la Ramot in Galaad.
2. Iar daca vei ajunge acolo, cauta pe Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimsi, si, apropiindu-te, porunceste-i sa iasa dintre fratii lui si du-l in camara cea mai dinauntru.
3. Apoi ia vasul cu untdelemn si toarna pe capul lui si zi: Asa zice Domnul: Iata te ung rege peste Israel. Dupa aceea deschide usa si fugi fara zabava".
4. Si s-a dus tanarul, sluga proorocului, la Ramot in Galaad.
5. Si ajungand acolo, a vazut pe capeteniile ostirii sezand si a zis: "Am un cuvant catre tine, capetenie!" Si a zis Iehu: "Catre care din noi toti?" Iar el a zis: "Catre tine, capetenie!"
6. Atunci s-a sculat acesta si a intrat in casa. Iar tanarul a turnat untdelemn pe capul lui si i-a zis: "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Te ung rege peste poporul Domnului, peste Israel.
7. Tu vei nimici casa lui Ahab, stapanul tau, de la fata Mea si vei razbuna asupra Izabelei sangele robilor Mei, proorocii, si sangele tuturor slujitorilor Domnului.
8. Toata casa lui Ahab va pieri si voi starpi din ai lui Ahab pe tot cel de parte barbateasca, pe cel rob si pe cel slobod in Israel;
9. Voi face casa lui Ahab ca si casa lui Ieroboam, fiul lui Nabat si ca si casa lui Baesa, fiul lui Ahia.
10. Iar pe Izabela, cainii o vor manca in campia lui Izreel si nimeni nu o va ingropa". Apoi tanarul a deschis usa si a fugit.
11. Dupa aceea a iesit Iehu la slujitorii domnului sau si acestia i-au zis: "E pace? De ce a venit acest necunoscut la tine?" Si el i-a zis: "Voi cunoasteti pe acest om si de ce a venit". Iar ei au zis: "Nu este adevarat!
12. Spune-ne!" Si el le-a zis: "Iata el mi-a spus: Asa graieste Domnul: Iata te ung rege peste Israel".
13. Atunci ei s-au grabit sa-si ia fiecare haina sa si i-au asternut-o pe trepte, au trambitat si au zis: "Iehu s-a facut rege!"
14. S-a sculat deci Iehu; fiul lui Iosafat, fiul lui Nimsi, impotriva lui Ioram. Ioram insa fusese cu toti Israelitii la Ramot in Galaad si-l aparase impotriva lui Hazael, regele Siriei.
15. Iar acum regele Ioram se intorsese la Izreel, ca sa se vindece de ranile ce i le pricinuisera Sirienii, cand se luptase el cu Hazael, regele Siriei. Si a zis Iehu: "Daca sunteti de parerea mea, sa nu iasa nimeni din cetate, ca sa dea de veste la Izreel".
16. Apoi a incalecat Iehu pe cal si s-a dus in Izreel, unde zacea Ioram, regele lui Israel si se ingrijea de ranile ce i le pricinuisera Sirienii la Ramot, in timpul luptei cu Hazael, regele Siriei, cel tare si puternic si unde venise Ohozia, regele Iudei, ca sa cerceteze pe Ioram.
17. In turnul din Izreel statea un ostas de straja. Vazand acesta ceata lui Iehu venind, a zis: "Vad o ceata!" Iar Ioram a zis: "Ia un calaret si trimite-l in intampinare, ca sa intrebe: Cu pace vii?"
18. Si s-a dus calaretul calare in intampinarea lui si a zis: "Cu pace vii?" Iar Iehu a zis: "Ce ai tu cu pacea? Treci in urma mea!" si straja a dat de veste, zicand: "A ajuns la ei, dar nu se intoarce":
19. Si a trimis alt calaret si acesta s-a dus la ei si a zis: "Asa zice regele: Cu pace vii?" Iar Iehu a zis: "Ce ai tu cu pacea? Treci in urma mea!"
20. Si a vestit straja, zicand: "A ajuns la ei, dar nu se intoarce. Si mersul parc-ar fi al lui Iehu, fiul lui Nimsi, pentru ca merge nebuneste".
21. Atunci Ioram a zis: "Inhama!" Si au inhamat la carul lui: Si a iesit Ioram, regele lui Israel si Ohozia; regele Iudei, fiecare in carul sau, in intampinarea lui Iehu si s-au intalnit cu el in tarina lui Nabot Izreeliteanul.
22. Si cand a vazut Ioram pe Iehu, a zis: "Cu pace, Iehu? Iar el a zis: "Ce pace, cand sunt atatea desfranarile Izabelei, mama ta, si vrajitoriile ei?"
23. Si intorcandu-se Ioram sa fuga, a zis catre Ohozia: "Vanzare, Ohozia!
24. Iar Iehu si-a intins arcul cu mana sa si a lovit pe Ioram intre umeri si sageata a trecut prin inima lui si el a cazut

in carul sau.
25. Si a zis Iehu catre Bidcar, capetenia ostirii: "Ia-l si-l arunca in tarina lui Nabot Izreeliteanul, caci adu-ti aminte ca atunci cand mergeam eu si cu tine calari in urma lui Ahab, tatal sau, Domnul a rostit impotriva lui proorocia aceasta:
26. Adevarat, am vazut ieri sangele fiilor lui, zice Domnul, si Ma voi razbuna pe tine in tarina aceasta. Deci ia-l si-l arunca in tarina, dupa cuvantul Domnului".
27. Iar Ohozia, regele lui Iuda, vazand aceasta, a fugit pe drum spre casa ce se afla in gradina. Dar Iehu a alergat dupa el, zicand: "Ucide-ti-l si pe el in car!" Si l-au lovit pe inaltimea Gur, care vine langa Ibleam. Si a fugit Ohozia la Moghido si a murit acolo.
28. Iar slujitorii lui l-au dus la Ierusalim, l-au ingropat in mormant cu parintii lui, in cetatea lui David.
29. Ohozia se facuse rege in Iuda in anul al unsprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab.
30. Apoi Iehu a venit in Izreel. Iar Izabela, fiind instiintata de aceasta, si-a uns fata, si-a impodobit capul si privea de la fereastra.
31. Iar cand a intrat Iehu pe poarta, ea a zis: "Zimri, ucigasul stapanului sau, va avea el oare pace?"
32. Si ridicandu-si el fata sa si privind spre fereastra, a zis: "Cine, cine este cu mine?" Atunci s-au plecat spre el doi sau trei eunuci;
33. Si el le-a zis: "Aruncati-o jos!" Si au aruncat-o si a tasnit sangele ei pe zid si pe caii care au calcat-o in picioare.

34. Dupa aceea a venit Iehu de a mancat si a baut si a zis: "Cautati pe ticaloasa aceea si ingropati-o, caci e fiica de rege!"
35. Si s-au dus sa o ingroape, dar n-au mai gasit nimic din ea, decat numai teasta, picioarele si palmele mainilor.
36. Si s-au intors si i-au spus. Iar el a zis: "Asa a fost cuvantul Domnului, rostit prin robul Sau Ilie Tesviteanul, zicand: In tarina Izreel cainii vor manca trupul Izabelei;
37. Si va fi trupul Izabelei in tarina Izreel ca gunoiul pe ogor, incat nimeni nu va zice: Iata ea e Izabela!"

CAPITOLUL 10

Starpirea neamului lui Ahab si a slujitorilor lui Baal.

1. Ahab avea in Samaria saptezeci de fii. Si a scris Iehu scrisori si le-a trimis la Samaria capeteniilor cetatii, batranilor si celor ce cresteau pe copiii lui Ahab,
2. Zicand: "Cand va ajunge scrisoarea aceasta la voi, la care se afla si fiii domnului vostru, precum si care si cai, cetatea intarita si arme,
3. Sa alegeti pe cel mai bun si mai vrednic dintre fiii domnului vostru si sa-l puneti pe tronul tatalui sau si sa va luptati pentru casa domnului vostru".
4. Acestia insa s-au speriat cumplit si au zis: "Iata, doi regi nu i-au putut sta inainte; cum dar vom sta noi?"
5. Si capetenia casei domnesti, capeteniile cetatii, batranii si cei ce cresteau pe copiii regelui au trimis la Iehu sa-i spuna: "Noi suntem robii tai si ce ne vei zice, aceea vom face; nu vom pune pe nimeni rege, ci fa ceea ce-ti place".
6. Si le-a scris Iehu scrisoare a doua oara si le-a zis: "De sunteti ai mei si de va supuneti cuvantului meu, atunci ridicati capetele fiilor domnului vostru si veniti la mine in Izreel, maine pe vremea aceasta". Fiii regelui erau in numar de saptezeci si-i cresteau oameni de vaza ai cetatii.
7. Cand a ajuns la ei scrisoarea, ei au luat pe fiii regelui si i-au junghiat pe toti cei saptezeci, au pus capetele in panere si le-au trimis la el in Izreel.
8. Si venind trimisul, i-a adus stire si a zis: "S-au adus capetele fiilor regelui". Iar el a zis: "Asezati-le pana dimineata in doua gramezi la poarta".
9. Si iesind el dimineata a stat si a zis catre tot poporul: "Voi nu sunteti vinovati. Iata eu m-am sculat impotriva stapanului meu si l-am ucis.
10. Dar pe acestia cine i-a omorat? Sa stiti deci ca nimic din ceea ce a spus Domnul impotriva casei lui Ahab n-a ramas neimplinit. Domnul a facut ce zisese prin robul Sau Ilie".
11. Si a omorat Iehu pe toti cei ce ramasesera din casa lui Ahab in Izreel si pe toti cei mari ai lui si pe cei de aproape ai lui si pe preotii lui, incat n-a scapat nici unul.
12. Apoi sculandu-se, a plecat sa mearga la Samaria. Dar in drumul sau, ajungand la Bet-Eched, adica la Colibele Pastorilor,
13. Iehu a intalnit pe fratii lui Ohozia, regele Iudei, si le-a zis: "Cine sunteti voi?" Iar ei au raspuns: "Noi suntem

fratii lui Ohozia si ne ducem sa aflam de sanatatea fiilor regelui si a fiilor reginei".
14. Si el a zis: "Prinde-ti-i de vii!" Si i-au prins de vii si i-au junghiat la fantana de langa Colibele Pastorilor. Aceia erau patruzeci si doi de oameni si n-a mai ramas nici unul din ei.
15. Apoi plecand de acolo, s-a intalnit cu Ionadab, fiul lui Recab, care venea in intampinarea lui, si l-a salutat si a zis: "Inima ta este ea oare cum este inima mea catre inima ta?" Iar Ionadab a zis: "Da". "De este asa, da-mi mana!" Si i-a dat mana si l-a ridicat la el in car,
16. Zicand: "Hai cu mine, ca sa vezi ravna mea pentru Domnul". Si l-a asezat in car.
17. Si ajungand in Samaria, a ucis pe toti cei ce ramasesera din ai lui Ahab in Samaria si asa a starpit neamul lui cu totul, dupa cuvantul Domnului ce-l rostise prin Ilie.
18. Apoi a adunat Iehu tot poporul si a zis: "Ahab a slujit putin lui Baal; Iehu insa ii va sluji mai mult.
19. Deci chemati la mine pe toti proorocii lui Baal, pe toti slujitorii lui si pe toti preotii lui, si nimeni sa nu lipseasca, pentru ca am sa fac o jertfa mare lui Baal. Tot cel ce va lipsi nu va ramane cu viata". Iehu insa a facut aceasta cu gand viclean, ca sa starpeasca pe slujitorii lui Baal.
20. Si a zis Iehu: "Vestiti o zi de sarbatoare in cinstea lui Baal!"
21. Si au vestit, iar Iehu a trimis in tot Israelul de au venit toti slujitorii lui Baal si n-a ramas nici unul care sa nu fi venit. Dupa aceea au intrat in templul lui Baal si s-a umplut templul de la un capat la celalalt.
22. Atunci a zis Iehu catre pastratorul vesmintelor: "Adu vesminte pentru toti slujitorii lui Baal". Si acela le-a adus vesminte.
23. Apoi a intrat si Iehu cu Ionadab, fiul lui Recab, in templul lui Baal si a zis slujitorilor lui Baal: "Cautati si vedeti nu cumva se afla printre voi careva din slujitorii Domnului, pentru ca aici trebuie sa fie numai slujitorii lui Baal singuri".
24. Apoi s-au apropiat ei sa faca jertfele si arderile de tot. Iar Iehu a pus afara optzeci de oameni si le-a zis: "Sufletul aceluia caruia ii va scapa careva din oamenii pe care vi-i voi da in maini, va fi in locul celui scapat".
25. Iar dupa ce s-a ispravit arderea de tot, Iehu a zis catre ostenii sai si catre capeteniile lor: "Duceti-va si-i ucideti si sa nu scape nici unul". Ostenii si capeteniile i-au lovit cu ascutisul sabiei si i-au aruncat acolo.
26. Apoi s-au dus in cetate unde era capistea lui Baal, au scos idolii din capistea lui Baal si i-au ars;
27. Si au sfaramat chipul cel cioplit al lui Baal si au daramat capistea lui Baal si au facut din ea loc de necuratenii pana in ziua de astazi.
28. Astfel a starpit Iehu pe Baal din pamantul lui Israel;
29. Iar in ce priveste pacatele lui Ieroboam, feciorul lui Nabat, care a dus pe Israel in ispita, de la acestea nu s-a departat nici Iehu; nu s-a lepadat de viteii de aur, din Betel si Dan.
30. Si a zis Domnul catre Iehu: "Pentru ca tu cu placere ai facut ceea ce era drept in ochii Mei si ai indeplinit impotriva casei lui Ahab tot ceea ce aveam la inima Mea, feciorii tai pana la al patrulea neam vor sedea pe tronul lui Israel".
31. Dar Iehu nu s-a silit sa umble din toata inima dupa legea Domnului Dumnezeului lui Israel si nu s-a abatut de la pacatele lui Ieroboam, care a dus pe Israel in ispita.
32. In zilele acelea a inceput Domnul sa taie parti din pamantul lui Israel si Hazael a lovit hotarele lui Israel,
33. Pustiind la rasarit de Iordan tot pamantul Galaadului, al lui Gad, al lui Ruben si al lui Manase, incepand de la Aroer, care vine langa Arnon, si Galaadul si Vasanul.
34. Celelalte fapte ale lui Iehu, tot ce a facut el, precum si vitejiile lui sunt scrise in cartea faptelor regilor lui Israel.
35. Si a raposat Iehu cu parintii sai in Samaria, iar in locul lui s-a facut rege Ioahaz, fiul sau.
36. Iar timpul domniei lui Iehu peste Israel, in Samaria, a fost de douazeci si opt de ani.

CAPITOLUL 11

Atalia. Ungerea lui Ioas

1. Atalia, mama lui Ohozia, vazand ca fiul sau a murit, s-a sculat si a starpit tot neamul regesc.
2. Dar Ioseba, fiica regelui Ioram, sora lui Ohozia, a furat pe Ioas, fiul lui Ohozia, dintre fii regelui care trebuiau ucisi si l-a dus pe ascuns in odaia de dormit, impreuna cu doica lui, si l-a ascuns de Atalia si n-a fost ucis.
3. Acesta a stat ascuns impreuna cu ea in templul Domnului sase ani, in care timp a domnit peste tara Atalia.
4. Iar in anul al saptelea a trimis Iehoiada de au luat sutasi din garda si din ostire si i-au adus la el in casa Domnului. Aici a facut cu ei legamant , luand de la ei juramant in templul Domnului si apoi le-a aratat pe fiul regelui,

5. Si le-a dat ordin, zicand: "Iata ce sa faceti! A treia parte din voi, din cei ce veniti in ziua de odihna, veti face straja la casa domneasca,
6. A treia parte la poarta Sur si a treia parte la poarta garzii, strajuind casa, ca sa nu fie vreo vatamare;
7. Iar doua parti din voi, din cei plecati in ziua de odihna, veti face straja la templul Domnului pentru rege.
8. Si veti inconjura pe rege din toate partile, avand fiecare arma sa in mana; cine va intra in randuri, acela sa fie ucis; si veti fi pe langa rege si cand va iesi si cand va intra".
9. Si au facut ostasii tot ce le-a poruncit preotul Iehoiada. A luat fiecare pe oamenii sai cei ce intrau de servici si cei ce ieseau din servici in ziua de odihna si au venit la preotul Iehoiada.
10. Iar preotul a impartit sutasilor sulitele si scuturile regelui David care erau in templul Domnului.
11. Si s-au asezat ostenii, fiecare cu arma in mana, imprejurul regelui, de la dreapta templului pana la stanga lui si pana la jertfelnic.
12. Apoi au scos pe fiul regelui, au pus pe capul lui coroana si podoabele regesti si astfel l-au uns si l-au facut rege, batand din palme si strigand: "Traiasca regele!"
13. Auzind Atalia glasul poporului ce striga, s-a dus in templul Domnului.
14. Pe cand se uita ea, iata regele statea la locul de sus, dupa obicei, iar langa rege stateau cantaretii si trambitasii si tot poporul tarii se veselea si suna din trambite. Atunci Atalia si-a rupt vesmintele sale si a strigat: "Vanzare, vanzare!"
15. Dar preotul Iehoiada a dat porunca sutasilor, care carmuiau ostirea, si le-a zis: "Scoateti-o din randuri si pe cel ce se va duce dupa ea ucideti-l cu sabia", caci preotul zisese: "Sa nu o ucideti in templul Domnului".
16. Deci i-au facut loc de a trecut pe poarta cailor, spre casa domneasca, si au ucis-o acolo.
17. Si a incheiat Iehoiada legamant intre Domnul si intre rege si popor, ca acesta sa fie poporul Domnului, precum si intre rege si popor.
18. Si s-a dus tot poporul tarii in capistea lui Baal de a stricat jertfelnicele lui si chipurile lui le-au sfaramat cu totul, iar pe Matan, preotul lui Baal, l-a ucis inaintea jertfelnicului, si preotul Iehoada a asezat straja in templul Domnului.
19. Apoi a luat pe sutasi cu garda si ostirea si tot poporul tarii si au petrecut pe rege din templul Domnului si au venit pe drumul ce trece pe poarta garzii, la casa regelui si s-a urcat pe tronul regesc.
20. Apoi s-a vestit poporului tarii si cetatea s-a linistit. Pe Atalia au omorat-o cu sabia in casa domneasca.
21. Ioas era de sapte ani cand a fost facut rege.

CAPITOLUL 12
Domnia lui Ioas.

1. Astfel s-a facut Ioas rege in anul al saptelea al lui Iehu si a domnit in Ierusalim patruzeci de ani.
2. Ioas a facut fapte placute in ochii Domnului in toate zilele sale, cat l-a povatuit preotul Iehoiada;
3. Numai inaltimile nu le-a desfiintat, caci poporul tot mai aducea jertfe si tamaieri pe inaltimi.
4. Deci a zis Ioas catre preoti: "Tot argintul daruit, care se aduce in templul Domnului: argintul de la trecatori, argintul adus pentru rascumpararea sufletului, dupa pretuirea hotarata, si tot argintul cat il lasa pe cineva inima sa-l aduca in templul Domnului,
5. Sa-l ia preotii pentru ei, fiecare de la cunoscutul sau, si sa repare stricaciunile casei oriunde s-ar afla".
6. Insa pana la anul al douazeci si treilea al regelui Ioas preotii n-au reparat stricaciunile templului Domnului.
7. De aceea regele Ioas a chemat pe preotul Iehoiada si pe ceilalti preoti si le-a zis: "De ce nu reparati stricaciunile templului Domnului? Deci sa nu mai luati de acum argintul de la cunoscutii vostri, ci sa-l dati pentru repararea stricaciunilor templului Domnului".
8. Si s-au invoit preotii sa nu mai ia argintul pe care-l va da poporul pentru repararea stricaciunilor templului Domnului.
9. Atunci a luat preotul Iehoiada o lada, i-a facut o deschizatura in partea ei de deasupra sa a pus-o langa jertfelnic, in partea dreapta, pe unde intra poporul in templul Domnului. Si preotii care stateau de paza la prag puneau acolo tot argintul ce se aducea in templul Domnului.
10. Si cand vedeau ca s-a strans argint mult in lada, venea vistiernicul regelui si arhiereul si scoteau argintul gasit in templul Domnului si-l legau in saci.
11. Argintul asa socotit il dadeau in primirea celor randuiti sa faca lucrarile la templul Domnului, iar acestia il cheltuiau cu dulgherii si mestesugarii care lucrau la templul Domnului,

12. Cu zidarii si pietrarii, precum si cu cumpararea lemnului si a pietrelor de cioplit, cu repararea stricaciunilor la templul Domnului si cu tot ce trebuia pentru intretinerea templului Domnului.
13. Dar din argintul adus in templul Domnului nu s-au facut pentru templul Domnului vase de argint, cutite, cupe pentru turnare, trambite, nici tot felul de vase de aur si de argint.
14. Ci argintul care intra in templul Domnului se dadea lucratorilor ca sa savarseasca lucrul si sa-l intrebuinteze la repararea templului Domnului.
15. Si nu se cerea socoteala de la oamenii carora li se incredinta argintul ca sa-l imparta celor ce faceau lucrarile, pentru ca acestia se purtau cinstit.
16. Insa argintul ce se platea pe jertfa pentru vina si argintul ce se platea pe jertfa pentru pacat nu se ducea in templul Domnului, ci acesta era al preotilor.
17. Atunci s-a ridicat Hazael, regele Siriei, si a pornit cu razboi impotriva cetatii Gat si a luat-o. Si si-a pus Hazael in gand sa mearga si asupra Ierusalimului.
18. Insa Ioas, regele Iudei, a luat toate lucrurile daruite, pe care le daruisera templului Domnului Iosafat, Ioram si Ohozia, parintii lui, regii Iudei, precum si cele ce erau daruite de el si tot aurul ce s-a gasit in vistieria templului Domnului si a casei regesti si le-a trimis lui Hazael, regele Siriei, si acesta s-a retras din Ierusalim.
19. Celelalte despre Ioas si despre toate cele ce a facut el sunt scrise in cartea faptelor regilor lui Iuda.
20. In urma s-au sculat slugile lui si au facut razvratire impotriva lui si au ucis pe Ioas, in casa Milo, pe calea spre Sela.
21. Si l-au ucis slugile sale Iozacar, fiul lui Simeat, si Iozabad, fiul lui Somer. Si el a murit si l-au ingropat cu parintii lui in cetatea lui David. Si in locul lui s-a facut rege Amasia, fiul sau.

CAPITOLUL 13

Regii Ioahaz si Ioas.

1. In anul al douazeci si treilea al lui Ioas, fiul lui Ohozia, regele lui Iuda, s-a facut rege peste Israel in Samaria Ioahaz, fiul lui Iehu, si a domnit saptesprezece ani.
2. Acesta a facut rele in ochii Domnului si a umblat in pacatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel in ispita si nu s-a lasat de ele.
3. De aceea s-a aprins mania Domnului asupra lui Israel si l-a dat pentru totdeauna in mana lui Hazael, regele Siriei, si in mana lui Benhadad, fiul lui Hazael.
4. Atunci s-a rugat Ioahaz Domnului si Domnul l-a auzit, pentru ca vedea necazul Izraelitilor si cum ii stramtora regele Siriei.
5. Si a dat Domnul Israelitilor izbavitor si au iesit de sub mana Sirienilor si au trait fiii lui Israel in cetatile lor ca si mai inainte.
6. Dar tot nu s-au departat de pacatele casei lui Ieroboam, care a dus pe Israel in ispita, ci au umblat in ele si Asera a ramas mai departe in Samaria,
7. Lui Ioahaz nu-i ramasese din ostire decat numai cincizeci de calareti, zece care si zece mii de pedestrasi, caci ii nimicise regele Siriei si-i prefacuse in pulbere de calcat cu picioarele.
8. Celelalte stiri despre Ioahaz, despre vitejiile lui si despre tot ceea ce a facut el, sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Israel.
9. Apoi a raposat Ioahaz cu parintii sai si l-au ingropat in Samaria, iar in locul lui s-a facut rege Ioas.
10. In anul al treizeci si saptelea al lui Ioas, regele Iudei, s-a facut rege peste Israel in Samaria Ioas, fiul lui Ioahaz, domnind saisprezece ani.
11. Si a facut fapte netrebnice inaintea Domnului si nu s-a abatut de la toate pacatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel in ispita, ci a umblat in ele.
12. Celelalte stiri despre Ioas, tot ceea ce a facut el, ispravile lui, razboiul avut cu Amasia, regele Iudei, sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Israel.
13. Apoi a adormit Ioas cu parintii sai, iar pe scaunul lui s-a suit Ieroboam. Ioas a fost ingropat in Samaria, langa regii lui Israel.
14. In vremea lui Ioas s-a imbolnavit Elisei de o boala de care apoi a si murit. Atunci a venit la el Ioas, regele lui Israel si, plangand deasupra lui, a zis: "Parinte, parinte, carul lui Israel si calaretul lui!"
15. Iar Elisei a zis catre el: "Ia un arc si niste sageti! "
16. Si a luat regele un arc si niste sageti. Apoi Elisei a zis catre regele lui Israel: "Pune mana pe arc!" si a pus regele

mana pe arc, si si-a pus si Elisei mainile sale pe mainile regelui,
17. Si a zis: "Deschide fereastra dinspre rasarit!" Si regele a deschis-o. Si a zis Elisei: "Sageteaza!". si a sagetat regele. Elisei a zis: "Aceasta este sageata izbavirii ce vine de la Domnul si sageata izbavirii de Sirieni, caci vei bate pe Sirieni cu desavarsire, la Afec".
18. Apoi iarasi a zis Elisei: "Ia niste sageti!" si regele a luat. si a zis Elisei catre regele lui Israel: "Loveste in pamant!" Si a lovit de trei ori si s-a oprit.
19. Iar omul lui Dumnezeu s-a maniat pe el, si a zis: "Trebuia sa lovesti de cinci sau de sapte ori, caci atunci ai fi batut cu desavarsire pe Sirieni; acum insa vei bate pe Sirieni numai de trei ori".
20. Apoi a murit Elisei si l-au ingropat, iar in anul urmator au intrat in tara cete de Moabiti.
21. Dar iata, odata, cand ingropau un mort, s-a intamplat ca cei ce-l ingropau sa vada una din aceste cete si, speriindu-se, au aruncat mortul in mormantul lui Elisei. Cazand acela, s-a atins de oasele lui Elisei si a inviat si s-a sculat pe picioarele sale.
22. Iar Hazael, regele Siriei, a stramtorat pe Israeliti in toate zilele lui Ioahaz.
23. Domnul insa S-a milostivit asupra lor de i-a iertat si S-a intors spre ei pentru legamantul Sau cel incheiat cu Avraam, Isaac si Iacov si n-a voit sa-i piarda, nici nu i-a lepadat de la fata Sa, pana astazi.
24. Dupa ce a murit Hazael, regele Siriei, in locul lui a fost facut rege Benhadad, fiul sau.
25. Atunci Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat inapoi din mainile lui Benhadad, fiul lui Hazael, cetatile pe care le luase acela cu razboi din mainile tatalui sau, Ioahaz. De trei ori l-a batut Ioas si a intors cetatile lui Israel.

CAPITOLUL 14
Regii Amasia si Azaria.

1. In anul al doilea al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, regele lui Israel, s-a facut rege in Iuda, Amasia, fiul lui Ioas, regele Iudei.
2. Amasia era de douazeci si cinci de arii cand a fost facut rege si a domnit in Ierusalim douazeci si noua de ani. Numele mamei sale era Ioadin si era din Ierusalim.
3. Acesta a facut fapte placute in ochii Domnului, dar nu ca stramosul sau David; s-a purtat insa in toate ca tatal sau Ioas.
4. Numai inaltimile n-au fost inlaturate, caci poporul tot mai savarsea jertfe si tamaieri pe inaltimi.
5. Cand a pus bine mana pe domnie, Amasia a ucis slugile sale care ucisesera pe tatal sau;
6. Dar pe copiii ucigasilor nu i-a ucis, de vreme ce in cartea legii lui Moise, prin care porunceste Domnul, este scris: "Parintii nu trebuie sa fie pedepsiti cu moarte pentru copii, nici copiii nu trebuie sa fie pedepsiti cu moarte pentru parinti, ci fiecare pentru vina sa trebuie sa fie pedepsit cu moarte!"
7. Tot el a batut zece mii de Edomiti in Valea Sarata si a luat Silo prin lupta si i-a pus numele Iocteel, pe care-l poarta pana in ziua de astazi.
8. Atunci a trimis Amasia soli la Ioas, regele lui Israel, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, zicand: "Vino sa ne vedem la fata".
9. Iar Ioas, regele lui Israel, a trimis la Amasia, regele Iudei, sa i se zica: "Spanul cel din Liban a trimis la cedrul Libanului sa-i zica: Da-ti fata dupa fiul meu! Si trecand fiarele salbatice din Liban au calcat spinul.
10. Tu ai batut pe Edomiti si s-a inaltat inima ta! Bucura-te de biruinta, dar sezi acasa la tine! De ce sa te certi spre raul tau? Vei cadea si cu tine va cadea Iuda!"
11. Amasia insa n-a ascultat. Atunci s-a sculat Ioas, regele lui Israel, si s-a vazut fata catre fata, el si Amasia, regele lui Iuda, la Bet-Semes in Iuda.
12. Dar au fost batuti Iudeii de Israeliti si au fugit in corturile lor.
13. Iar pe Amasia, regele Iudei, fiul lui Ioas, fiul lui Ohozia, l-a prins Ioas, regele lui Israel, in Bet-Semes si s-a dus Ioas la Ierusalim si a stricat zidul Ierusalimului de la portile lui Efraim pana la portile din colt, pe o intindere de patru sute de coji.
14. Si au luat tot aurul si argintul si toate vasele cate s-au gasit la templul Domnului si in vistieria casei regelui si ostateci si s-au intors in Samaria.
15. Celelalte stiri despre Ioas, faptele si vitejiile lui si cum s-a luptat el cu Amasia, regele Iudei, sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Israel.
16. In urma a adormit Ioas cu parintii sai si a fost ingropat in Samaria cu regii lui Israel; iar in locul lui a fost facut rege Ieroboam, fiul sau.

17. Amasia, fiul lui Ioas, regele Iudei, a trait cincisprezece ani dupa moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, regele lui Israel.
18. Celelalte fapte ale lui Amasia sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Iuda.
19. Facandu-se insa la Ierusalim rasvratire impotriva lui, a fugit in Lachis, si s-a trimis dupa el in Lachis si l-au ucis acolo,
20. Si l-au adus pe cai si l-au ingropat in Ierusalim, cu parintii sai, in cetatea lui David.
21. Dupa aceea tot poporul iudeu a luat pe Azaria, care era atunci numai de saisprezece ani, si l-a facut rege in locul tatalui sau Amasia.
22. El a zidit Elatul si l-a intors la Iuda, dupa ce regele raposase cu parintii sai.
23. In anul al cincisprezecelea al lui Amasia, fiul lui Ioas, regele Iudei, a fost facut rege in Samaria Ieroboam, fiul lui Ioas, regele lui Israel.
24. Si a domnit patruzeci si unu de ani si a facut fapte netrebnice in ochii Domnului; neabatandu-se de la toate pacatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel in ispita.
25. Acesta a asezat din nou vechiul hotar al lui Israel de la intrarea in Hamat pana la marea Araba, dupa cuvantul Domnului Dumnezeului lui Israel, rostit prin robul Sau Iona, fiul lui Amitai, proorocul cel din Gat-Hefer,
26. Ca Domnul vazuse necazul foarte amar al lui Israel cel stramtorat, lipsit si parasit si nu era cine sa-l ajute.
27. Si n-a vrut Domnul sa starpeasca numele Israelitilor de sub cer, ci i-a izbavit prin mana lui Ieroboam, fiul lui Ioas.
28. Celelalte stiri despre Ieroboam, despre toate cele ce a facut el, si cum a intors Damascul si Hamatul lui Iuda in Israel sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Israel.
29. Apoi a adormit Ieroboam, cu parintii sai, cu regii lui Israel, iar in locul lui a fost facut rege Zaharia, fiul sau.

CAPITOLUL 15

Alti regi in Iuda si Israel.

1. In anul al douazeci si saptelea al lui Ieroboam, regele lui Israel, s-a facut rege Azaria, fiul lui Amasia, regele lui Iuda.
2. Acesta era de saisprezece ani cand S-a facut rege si a domnit in Ierusalim cincizeci si doi de ani. Numele mamei sale era Iecolia din Ierusalim.
3. Azaria a facut fapte placute in ochii Domnului, purtandu-se in toate ca tatal sau Amasia.
4. Numai inaltimile nu le-a departat, caci poporul tot mai savarsea jertfe ti tamaieri pe inaltimi.
5. Dar a lovit Domnul pe rege, si acesta a fost lepros pana in ziua mortii sale si a trait intr-o casa osebita, in vreme ce Iotam, fiul regelui, era in casa domneasca, judecand poporul tarii.
6. Celelalte stiri despre Azaria si tot ce a facut el sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Iuda.
7. In urma a raposat Azaria cu parintii sai si l-au ingropat cu parintii lui in cetatea lui David, iar in locul lui S-a facut rege Iotam, fiul sau.
8. In anul al treizeci si optulea al lui Azaria, regele Iudei, s-a facut rege peste Israel, in Samaria, Zaharia, fiul lui Ieroboam, si a domnit sase luni.
9. Acesta a facut lucruri netrebnice in ochii Domnului, cum facusera si parintii lui, caci nu s-a lasat de pacatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel in ispita.
10. Dar impotriva lui a facut razvratire Salum, fiul lui Iabes, si l-a lovit inaintea poporului si l-a ucis si s-a facut rege in locul lui.
11. Celelalte stiri despre Zaharia sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Israel.
12. Si astfel s-a implinit cuvantul Domnului, cel rostit catre Iehu, cand a zis: "Fiii tai pana la al patrulea neam vor sedea pe tronul lui Israel".
13. Salum, fiul lui Iabes, s-a facut rege in anul al treizeci si noualea al lui Azaria, regele Iudei, si a domnit o luna in Samaria.
14. Atunci s-a dus Menahem, fiul lui Gadi, din Tirta si, ajungand in Samaria, a lovit pe Salum, fiul lui Iabes, in Samaria si l-a ucis si s-a facut rege in locul lui.
15. Alte stiri despre Salum si despre razvratirea pe care a facut-o el sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Israel.
16. Atunci Menahem a batut Tapuahul si pe toti cei ce erau in el si in hotarele lui, incepand din Tirta, pentru ca nu si-a deschis portile, si a taiat pe toate femeile insarcinate de acolo.

17. Apoi Menahem, fiul lui Gadi, s-a facut rege peste Israel in anul al treizeci si noualea al lui Azaria, regele Iudei, si a domnit in Samaria zece ani;
18. Si a facut fapte rele in ochii Domnului, nelasandu-se in toate zilele sale de pacatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel in ispita.
19. Atunci a venit Ful (Tiglatfalasar III), regele Asiriei, asupra tarii israelite. Insa Menahem a dat lui Ful o mie de talanti de argint, ca sa-l sustina si sa intareasca domnia in mainile lui.
20. Apoi Menahem a scos argintul acesta de la Israeliti, de la toii cei bogati, cate cincizeci de sicli de argint de fiecare om, ca sa-i dea regelui Asiriei. Si regele Asiriei s-a intors si n-a ramas acolo in tara.
21. Celelalte stiri despre Menahem, tot ce a facut el, sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Israel.
22. In urma a adormit Menahem cu parintii sai si in locul lui s-a facut rege Pecahia, feciorul sau.
23. Pecahia, feciorul lui Menahem, s-a facut rege peste Israel in Samaria in anul al cincizecilea al lui Azaria, regele Iudei si a domnit doi ani.
24. Si a facut fapte rele in ochii Domnului, nelasandu-se de pacatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel in ispita.
25. Dar impotriva lui s-a razvratit Pecah, fiul lui Remalia, cel al treilea in rang dupa el, impreuna cu Argob si cu Arie, care aveau cu ei cincizeci de barbati din Galaad si l-au lovit in Samaria, chiar in turnul casei regale, l-au omorat si s-a facut rege In locul lui.
26. Celelalte stiri despre Pecahia, tot ce a facut el, sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Israel.
27. In anul al cincizeci si doilea al lui Azaria, regele Iudei, s-a facut rege peste Israel, in Samaria, Pecah, fiul lui Remalia si a domnit douazeci de ani.
28. Si a facut lucruri rele in ochii Domnului, nelasandu-se de pacatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel in ispita.
29. In zilele lui Pecah, regele lui Israel, a venit Tiglatfalasar, regele Asiriei, si a luat Ionul, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chedes, Hator, Galaadul, Galileea si tot pamantul lui Neftali si pe locuitori i-a stramutat in Asiria.
30. Atunci Osea, fiul lui Ela, a facut o uneltire impotriva lui Pecah, fiul lui Remalia si l-a lovit si l-a ucis si s-a facut rege in locul lui, in anul al douazecilea al lui Ioatam, fiul lui Azaria.
31. Celelalte stiri despre Pecah si despre tot ce a facut el sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Israel.
32. In anul al doilea al lui Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, s-a facut rege Ioatam, fiul lui Azaria, regele Iudei.
33. Acesta era de douazeci si cinci de ani cand s-a facut rege si a domnit in Ierusalim saisprezece ani. Numele mamei lui era Ierusa, fiica lui Tadoc.
34. Si a facut el lucruri placute in ochii Domnului. Cum s-a purtat tatal sau Azaria asa s-a purtat si el in toate.
35. Numai inaltimile nu le-a inlaturat, caci poporul tot mai savarsea jertfe si tamaieri pe inaltimi. Tot el a facut poarta de sus la templul Domnului.
36. Iar celelalte stiri despre Ioatam si tot ce a facut el, sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Iuda.
37. In zilele acelea a inceput Domnul a trimite asupra Iudei pe Raton, regele Siriei, si pe Pecah, fiul lui Remalia.
38. Ioatam a raposat cu parintii sai si a fost ingropat cu ei in cetatea lui David, stramosul sau, iar in locul lui a fost facut rege Ahaz, fiul sau.

CAPITOLUL 16

Regatul lui Ahaz.

1. In anul al saptesprezecelea al lui Pecah, fiul lui Remalia, a fost facut rege Ahaz, fiul lui Ioatam, regele lui Iuda.
2. Ahaz era de douazeci de ani cand s-a facut rege si a domnit in Ierusalim saisprezece ani, dar n-a facut fapte placute in ochii Domnului Dumnezeului sau, ca David, stramosul sau,
3. Ci a pasit pe urmele regilor lui Israel si chiar si pe fiul sau l-a trecut prin foc, urmand uraciunile popoarelor pe care le alungase Domnul de la fata fiilor lui Israel;
4. Si a adus jertfe si tamaieri pe inaltimi si dealuri si sub tot pomul umbros.
5. Atunci s-au dus Raton, regele Siriei, si Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, asupra Ierusalimului, ca sa-l cuprinda si au tinut pe Ahaz impresurat, dar nu l-au putut birui.
6. In vremea aceea Raton, regele Siriei, a intors Elatul la Siria si a izgonit pe Iudei din Elat; apoi au intrat in Elat Edomitii si traiesc acolo pana in ziua de astazi.
7. Atunci a trimis Ahaz soli la Tiglatfalasar, regele Asiriei, sa-i spuna: "Robul tau si fiul tau sunt eu; vino si ma apara

de mana regelui Siriei si de mana regelui lui Israel, care s-au ridicat impotriva mea!"
8. Cu acel prilej a luat Ahaz argintul si aurul care s-a gasit in templul Domnului si in vistieria casei domnesti si l-a trimis dar regelui Asiriei.
9. Deci l-a ascultat regele Asiriei si s-a dus regele Asiriei la Damasc, unde a prins pe Raton si pe locuitorii lui i-a stramutat in Chir, iar pe Raton l-a ucis.
10. Atunci a iesit regele Ahaz intru intampinarea lui Tiglatfalasar, regele Asiriei, la Damasc; si a vazut jertfelnicul cel din Damasc si a trimis regele Ahaz lui Urie preotul chipul jertfelnicului si planul alcatuirii lui.
11. Iar preotul Urie a facut un jertfelnic dupa planul ce i-l trimisese regele Ahaz din Damasc; asa a facut preotul Urie pana a venit regele de la Damasc.
12. Iar daca a venit regele de la Damasc si a vazut jertfelnicul, s-a apropiat regele de jertfelnic,
13. A adus jertfa pe el si a ars arderea de tot a sa cu darul de paine; a savarsit turnarea sa si l-a stropit cu sangele jertfei de impacare.
14. Iar jertfelnicul cel de arama, care era inaintea Domnului, l-a mutat din fata templului, dintre jertfelnicul cel nou si templul Domnului, si l-a pus in partea dinspre miazanoapte a acestuia.
15. Apoi regele Ahaz a dat porunca preotului Urie, zicand: "Pe jertfelnicul cel mare sa arzi arderea de tot cea de dimineata si darul de paine cel de seara, arderea de tot a regelui si darul lui de paine, arderea de tot din partea intregului popor al tarii si darul lui cel de paine, turnarea lui si cu tot sangele arderii de tot si cu tot sangele jertfei sa-l stropesti, iar jertfelnicul cel de arama va ramane pana voi vedea ce este de facut cu el".
16. Si a facut preotul Urie asa cum a poruncit regele Ahaz.
17. Dupa aceea a desprins regele Ahaz pervazurile postamentelor, a luat bazinele de pe ele si a luat si marea de pe boii cei de arama, care erau sub ea si a asezat-o pe o temelie de piatra;
18. A desfiintat de asemenea pridvorul acoperit numit al zilei de odihna, care fusese facut la templul Domnului si pridvorul din afara al templului Domnului, care se numea al regelui, numai ca sa placa regelui Asiriei.
19. Celelalte stiri despre Ahaz si cele ce a facut el sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Iuda.
20. Apoi a raposat Ahaz cu parintii sai in cetatea lui David; iar in locul lui a fost facut rege Iezechia, fiul sau.

CAPITOLUL 17
Iezechia si robia Asirienilor.

l. In anul al doisprezecelea al lui Ahaz, regele Iudei, a fost facut rege in Samaria peste Israel, Osea, fiul lui Ela si a domnit noua ani.
2. El a facut lucruri rele in ochii Domnului, dar nu ca regii lui Israel, care au fost inainte de el.
3. Impotriva lui s-a ridicat Salmanasar, regele Asiriei, si a ajuns Osea supusul acestuia si-i platea bir.
4. Dar regele Asiriei a simtit necredinciosia lui Osea, caci acesta trimisese robi la So, regele Egiptului, si nu platise bir regelui Asiriei in fiecare an. De aceea regele Asiriei l-a luat legat si l-a aruncat in inchisoare.
5. Apoi regele Asiriei a navalit asupra tarii intregi si a mers si la Samaria si a tinut-o impresurata trei ani.
6. Iar in anul al zecelea al lui Osea, regele Asiriei a luat Samaria si a stramutat pe Israeliti in Asiria si i-a asezat in Halach si in Habor, langa raul Gozan, in cetatile Mediei.
7. Cand fiii lui Israel au inceput a pacatui inaintea Domnului Dumnezeului lor, Care ii scosese din. pamantul Egiptului si de sub mana lui Faraon, regele Egiptului, si s-au apucat sa cinsteasca dumnezeii altora;
8. Cand au inceput ei sa se poarte dupa obiceiurile popoarelor pe care le alungase Domnul de la fata fiilor lui Israel si dupa obiceiurile regilor lui Israel, facand cum faceau acestia;
9. Cand au inceput fiii lui Israel a face fapte neplacute Domnului Dumnezeului lor, zidindu-si inaltimi prin toate targurile lor, de la turnul de straja, pana la cetatea intarita,
10. Si asezand idolii si chipurile Astartei pe tot dealul inalt si sub tot pomul umbros;
11. Si cand s-au apucat sa savarseasca tamaieri pe toate inaltimile, ca popoarele pe care le izgonise Domnul de la ei si sa faca fapte urate, care maniasera pe Domnul
12. Slujind idolilor de care Domnul le zisese: "Sa nu faceti aceasta",
13. Atunci Domnul a dat marturie impotriva lui Israel si a lui Iuda prin toti proorocii Sai, prin toti vazatorii, zicand: "Intoarceti-va din caile voastre cele rele si paziti poruncile Mele, asezamintele Mele si toata invatatura pe care Eu am dat-o parintilor vostri si pe care v-am dat-o si voua prin prooroci, robii Mei".
14. Dar ei n-au ascultat, ci si-au invartosat cerbicia, ca si parintii lor care nu crezusera in Domnul Dumnezeul lor
15. Si au dispretuit poruncile Lui si legamantul Lui, pe care-l incheiase El cu parintii lor si descoperirile Lui, cu care

El ii desteptase si au umblat dupa idoli si au ajuns netrebnici, purtandu-se ca popoarele cele dimprejur de care Domnul le zisese sa nu se poarte ca ele;
16. Si au parasit toate poruncile Domnului Dumnezeului lor si au facut chipurile turnate a doi vitei si au asezat Asere si s-au inchinat la toata ostirea cerului si au slujit lui Baal;
17. Si au trecut pe fiii lor si pe fiicele lor prin foc, au ghicit si au vrajit si s-au apucat sa faca lucruri netrebnice in ochii Domnului si sa-L manie.
18. Atunci S-a maniat Domnul tare pe Israeliti si i-a lepadat de la fata Sa, si n-a mai ramas decat semintia lui Iuda.

19. Dar nici Iuda n-a pazit poruncile Domnului Dumnezeului sau si s-a purtat dupa obiceiurile Israelitilor, cum Se purtau acestia.
20. Si Si-a intors Domnul fata de la toti urmasii lui Israel si i-a smerit dandu-i in mainile jefuitorilor si in sfarsit i-a lepadat de la fata Sa.
21. Caci Israelitii se dezbinasera de la casa lui David si facusera rege pe Ieroboam, fiul lui Nabat, Ieroboam a abatut pe Israeliti de la Domnul si i-a bagat in pacat mare.
22. Si au umblat fiii lui Israel in toate pacatele lui Ieroboam, cate facuse acesta si nu s-a departat de la ele, pana cand n-a lepadat Domnul pe Israel de la fata Sa, cum zisese prin toti proorocii, robii Sai.
23. Si a fost stramutat Israel din pamantul sau in Asiria, unde se afla pana in ziua de astazi.
24. Dupa aceea regele Asiriei a adunat oameni din Babilon, din Cuta, din Ava, din Hamat si din Sefarvaim si i-a asezat prin cetatile Samariei in locul fiilor lui Israel. Acestia au stapanit Samaria si au inceput a locui prin cetatile ei.
25. Dar fiindca la inceputul vietuirii lor acolo ei nu cinsteau pe Domnul, de aceea Domnul a trimis asupra lor lei care-i omorau.
26. Atunci s-a spus regelui Asiriei, zicand: "Popoarele pe care tu le-ai stramutat si le-ai asezat prin cetatile Samariei nu cunosc legea Dumnezeului acelei tari si de aceea El trimite asupra lor lei si iata acestia le omoara, pentru ca ele nu cunosc legea Dumnezeului acelei tari".
27. Iar regele Asiriei a poruncit si a zis: "Trimiteti acolo pe unul din preotii pe care i-ati adus de acolo, ca sa se duca sa traiasca acolo si sa-i invete legea Dumnezeului acelei tari".
28. Atunci a venit unul din preotii cei ce fusesera adusi din Samaria si a locuit in Betel si i-a invatat cum sa cinsteasca pe Domnul.
29. Afara de acestea, fiecare popor si-a mai facut si dumnezeii sai si i-a pus in capistile de pe inaltimi pe care le facusera Samarinenii; fiecare popor in cetatea sa in care traia.
30. Caci Babilonenii si-au facut pe Sucot-Benot, Cutienii si-au facut pe Nergal, Hamatienii si-au facut pe Asima,
31. Aveenii si-au facut pe Nivhaz si Tartac, iar Sefarvaimii isi ardeau pe fiii si pe fiicele lor cu foc in cinstea lui Adramelec si Anamelec, zeii lor.
32. Cinsteau insa si pe Domnul si si-au facut dintre ei preoti pentru inaltimi si acestia slujeau la ei, in capistile de pe inaltimi.
33. Dar ei cinsteau pe Domnul si slujeau zeilor sai dupa obiceiul popoarelor din mijlocul carora fusesera adusi.
34. Asa urmeaza ei pana in ziua de astazi, dupa obiceiurile lor cele de la inceput; de Domnul nu se tem si nu urmeaza dupa asezamintele, dupa randuielile, dupa legea si dupa poruncile pe care le-a poruncit Domnul fiilor lui Iacov, caruia ii daduse numele de Israel si cu ai carui urmasi incheiase legamant si le poruncise asa: "Sa nu cinstiti pe dumnezeii altora, nici sa va inchinati lor;
35. Sa nu le slujiti nici sa le aduceti jertfe;
36. Ci sa cinstiti pe Domnul, Care v-a scos din pamantul Egiptului cu putere mare si cu brat inalt; pe Acesta sa-L cinstiti si Lui sa va inchinati si sa-I aduceri jertfe;
37. Siliti-va in toate zilele sa impliniti randuielile, asezamintele, legea si poruncile pe care vi le-a scris El, iar pe zeii altora sa nu-i cinstiti;
38. Legamantul pe care l-am incheiat cu voi sa nu-l uitati si pe zeii altora sa nu-i cinstiti;
39. Ci sa cinstiti numai pe Domnul Dumnezeul vostru si El va va izbavi din mana tuturor vrajmasilor vostri".
40. Dar ei n-au ascultat, ci au urmat obiceiurile celor de mai inainte.
41. Astfel popoarele acestea cinsteau pe Domnul, dar slujeau si idolilor lor. Ba si copiii lor si copiii copiilor lor pana in ziua de astazi urmeaza tot asa cum au urmat si parintii lor.

CAPITOLUL 18

Domnia lui Iezechia. Asirienii inconjura Ierusalimul.

1. In anul al treilea al lui Osea, fiul lui Ela, regele lui Israel, s-a facut rege Iezechia, fiul lui Ahaz, regele Iudei.
2. Acesta era de douazeci si cinci de ani cand s-a facut rege si a domnit douazeci si noua de ani in Ierusalim. Numele mamei sale era Abia, fiica lui Zaharia.
3. Acesta a facut fapte placute in ochii Domnului in toate, cum facuse si David, tatal sau, ca el a desfiintat inaltimile, a sfaramat stalpii cu pisanii idolesti, Aserele,
4. Si a stricat sarpele cel de arama, pe care-l facuse Moise; chiar pana in zilele acelea fiii lui Israel il tamaiau si-l numeau Nehustan.
5. Si a nadajduit el in Domnul Dumnezeu. Ca el n-a mai fost altul intre toti regii lui Iuda, nici inainte, nici dupa;
6. Caci s-a lipit el de Domnul si nu s-a abatut de la El, ci a pazit poruncile Lui, cum poruncise Domnul lui Moise.
7. De aceea Domnul a fost cu el si tot ce a facut Iezechia, facea cu chibzuinta. Si s-a departat el de regele Asiriei si n-a mai slujit aceluia.
8. Apoi a batut pe Filisteni pana la Gaza, precum si in cuprinsul ei, de la turnul de paza pana la cetatea intarita.
9. in anul al patrulea al regelui Iezechia, adica in anul al saptelea al lui Osea, fiul lui Ela, regele lui Israel, s-a dus Salmanasar, regele Asiriei, asupra Samariei si a impresurat-o si dupa trei ani a luat-o.
10. In anul al saptelea al lui Iezechia, adica in anul al zecelea al lui Osea, regele lui Israel, a fost luata Samaria.
11. Atunci regele Asiriei a stramutat pe Israeliti in Asiria si i-a asezat in Halach, in Habor, langa raul Gozan, in cetatile Mediei,
12. Pentru ca n-au ascultat glasul Domnului Dumnezeului lor si au calcat legamantul Lui; tot ceea ce a poruncit Moise, robul Domnului, ei nici n-au ascultat, nici n-au facut.
13. Iar in anul al paisprezecelea al regelui Iezechia s-a dus Senaherib, regele Asiriei, asupra tuturor cetatilor intarite ale lui Iuda si le-a luat.
14. Atunci a trimis Iezechia, regele Iudei, la regele Asiriei in Lachis, ca sa-i zica: "Vinovat sunt! Du-te de la mine, caci ceea ce vei pune asupra mea, voi plati!" Si a pus regele Asiriei asupra lui Iezechia, un bir de trei sute de talanii de argint si treizeci de talanti de aur.
15. Si a dat Iezechia tot argintul ce s-a gasit in templul Domnului si in vistieria casei domnesti.
16. In vremea aceea a luat Iezechia aurul de pe usile templului Domnului si de pe stalpii cei vechi pe care-i aurise insusi Iezechia. si l-a dat regelui Asiriei.
17. Si a trimis regele Asiriei din Lachis pe Tartan, pe Rabsaris si pe Rabsache cu ostire mare asupra Ierusalimului si, sosind, s-au oprit la canalul iazului de sus, care se afla langa drumul ce merge spre tarina nalbitorului.
18. Si chemand aceia pe rege, au iesit la ei Eliachim, fiul lui Hilchia, capetenia curtii domnesti, Sebna scriitorul si Ioah cronicarul, fiul lui Asaf.
19. Atunci a zis catre ei Rabsache: "Spuneti lui Iezechia: Asa zice regele cel mare, regele Asiriei: Ce fel de nadejde este aceea in care te reazemi? Tu ai spus numai vorbe goale; pentru razboi insa trebuie pricepere si putere.
20. Acum insa in cine nadajduiesti tu, de te-ai razvratit impotriva mea?
21. Iata, tu socoti sa te reazemi pe Egipt, pe acea trestie franta care de se sprijineste cineva in ea ii intra in mana si i-o sparge. Asa este Faraon, regele Egiptului, pentru toti cei ce nadajduiesc in el.
22. Iar de-mi veti zice: Noi nadajduim in Domnul Dumnezeul nostru! Apoi in acela, oare, ale carui inaltimi si jertfelnice le-a stricat Iezechia si a zis lui Iuda si Ierusalimului: Numai inaintea acestui jertfelnic sa va inchinati, care este in Ierusalim?
23. Deci intra in legatura cu stapanul meu, regele Asiriei, si eu iti voi da doua mii de cai; poti tu oare sa gasesti calareti pentru ei?
24. Cum vei birui tu macar o singura capetenie dintre cele mai mici slugi ale stapanului meu? Ai nadejde in Egipt, pentru care si pentru calareti?
25. Pe langa aceasta, au doara eu fara voia Domnului am venit la locul acesta ca sa-l stric? Domnul mi-a zis: Du-te asupra tarii acesteia si o strica!"
26. Iar Eliachim, fiul lui Hilchia, Sabna si Ioah au zis catre Rabsache: "Vorbeste cu robii tai in limba aramaica, pentru ca noi intelegem, si nu grai cu noi in limba iudaica, in auzul poporului, care sta pe zid!"
27. Zis-a Rabsache catre ei: "Au doara stapanul meu m-a trimis sa spun aceste cuvinte numai stapanului tarii si tie? Nu, ci si poporului care sta pe zid si care va ajunge sa-si manance murdaria si sa-si bea udul cu voi!"
28. Apoi s-a sculat Rabsache si a strigat cu glas tare in limba iudaica si a spus aceste cuvinte: "Ascultati cuvantul regelui celui mare, regele Asiriei!

29. Asa zice regele: Sa nu va insele pe voi Iezechia, caci nu poate sa va izbaveasca din mana mea,
30. Si sa nu va incurajeze Iezechia cu Domnul, zicand: Ne va izbavi Domnul si cetatea aceasta nu va fi data in mainile regelui Asiriei.
31. Sa nu ascultati pe Iezechia, caci asa zice regele Asiriei: Impacati-va cu mine si iesiti la mine; sa-si manance fiecare rodul vitei sale de vie si al smochinului sau si sa bea fiecare apa din fantana sa, pana nu vin sa va iau intr-o tara la fel cu tara voastra,
32. In tara painii si a vinului, in tara fructelor si a viilor, in tara smochinelor si mierei, si nu veti muri, ci veti trai. Deci nu ascultati pe Iezechia, care va amageste, zicand: Domnul ne va izbavi.
33. Dumnezeii popoarelor au izbavit ei oare fiecare tara sa din mana regelui Asiriei?
34. Unde sunt dumnezeii Hamatului si ai Arpadului? Unde sunt dumnezeii Sefarvaimului, Inei si Hevei? Au scapat oare Samaria din mana mea?
35. Care din dumnezeii tarilor acestora a izbavit tara sa din mana mea? Asadar va izbavi Domnul Ierusalimul din mana mea?"
36. Poporul insa a tacut si nu i-a raspuns nici un cuvant, pentru ca porunca regelui era sa nu-i raspunda.
37. Dupa aceea a venit Eliachim, fiul lui Hilchia, capetenia curtii domnesti, Sebna scriitorul si Ioah cronicarul, fiul lui Asaf, la Iezechia, cu hainele sfasiate si i-au spus vorbele lui Rabsache.

CAPITOLUL 19

Iezechia prin rugaciune infrange pe Senaherib.

1. Auzind acestea, regele Iezechia si-a rupt hainele sale, s-a imbracat cu sac si s-a dus in templul Domnului.
2. Atunci a trimis pe Eliachim, capetenia curtii domnesti, pe Sebna scriitorul si pe preotii cei mai mari, imbracati in sac, la Isaia proorocul, fiul lui Amos,
3. Si acestia au zis catre el: "Asa zice Iezechia: Zi de necaz, de pedeapsa si de rusine este ziua aceasta, caci pruncii sunt aproape sa iasa din pantecele mamelor si ele nu pot naste.
4. Poate va auzi Domnul Dumnezeul tau toate cuvintele lui Rabsache, pe care l-a trimis regele Asiriei, stapanul lui, sa defaime pe Dumnezeul cel viu si sa-L huleasca cu vorbele pe care le-a auzit Domnul Dumnezeul tau. Adu dar rugaciune pentru cei ce au ramas si se afla printre cei vii!"
5. Si au venit slugile regelui Iezechia la Isaia,
6. Iar Isaia le-a zis: "Asa sa ziceti domnului vostru: Asa graieste Domnul: Nu te teme de vorbele ce le-ai auzit si cu care M-au hulit pe Mine slugile regelui Asiriei.
7. Caci iata voi trimite in el duh si va auzi o veste si se va intoarce in tara sa, iar acolo il voi lovi cu sabia".
8. Atunci s-a intors Rabsache si a gasit pe regele Asiriei razboindu-se impotriva Libnei, caci auzise ca acesta a plecat din Lachis.
9. Si a auzit el de Tirhaca, regele Etiopiei, caci i s-a spus: "Iata vine sa se lupte cu tine". Si din nou a trimis soli la Iezechia sa-i spuna:
10. "Asa sa ziceti lui Iezechia, regele Iudei: Sa nu te insele Dumnezeul tau, in Care nadajduiesti tu, gandind: Nu va fi dat Ierusalimul in mainile regelui Asiriei!
11. Doar tu ai auzit ce a facut regele Asiriei cu toate tarile, aruncand asupra lor blestem. Si tu ai sa ramai?
12. Dumnezeii popoarelor pe care le-au ruinat parintii mei le-au izbavit ei oare?
13. Unde este regele Hamatului, sau regele Arpadului, sau regele cetatii Sefarvaimului, Inei si Hevei?"
14. Si a luat Iezechia scrisoarea din mana solilor si a citit-o; apoi s-a dus in templul Domnului si a deschis-o Iezechia inaintea felei Domnului.
15. Si s-a rugat Iezechia inaintea fetei Domnului si a zis: "Doamne Dumnezeul lui Israel, Cel ce sezi pe heruvimi, numai Tu singur esti Dumnezeul tuturor regatelor pamantului, Tu ai facut cerul si pamantul!
16. Pleaca-ti, Doamne, urechea Ta si ma auzi! Deschide-ti, Doamne, ochii Tai si vezi si auzi cuvintele lui Senaherib, cel ce a trimis sa Te huleasca pe Tine, Dumnezeul cel viu!
17. Adevarat, o, Doamne, regii Asiriei au pustiit popoarele si tarile lor, au aruncat dumnezeii acestora in foc, dar aceia nu erau dumnezei, ci lucruri de maini omenesti, lemn si piatra, si de aceea i-a si nimicit pe ei.
18. Si acum, Doamne Dumnezeul nostru, izbaveste-ne din mana lui,
19. Si vor afla toate regatele pamantului ca numai Tu, Doamne, esti Dumnezeu! "
20. Atunci a trimis Isaia, fiul lui Amos, la Iezechia sa-i spuna: "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Cele pentru care te-ai rugat tu Mie impotriva lui Senaherib, regele Asiriei, le-am auzit.

21. Iata cuvantul pe care l-a rostit Domnul pentru el: Te dispretuieste si rade de tine fecioara, fiica Sionului, si clatina din cap, in urma ta, fiica Ierusalimului.
22. Pe cine insa ai mustrat si ai hulit tu? Si asupra cui ti-ai ridicat tu glasul si ti-ai inaltat asa de sus ochii tai? Asupra Sfantului lui Israel.
23. Prin trimisii tai tu ai infruntat pe Domnul si ai zis: Cu multimea carelor mele m-am urcat pe inaltimea muntilor, pe coastele Libanului, si am taiat cedrii cei falnici si chiparosii cei minunati ai lui, si am ajuns la cea din urma adapostire a lui, la gradina lui plina de pomi;
24. Si am sapat si am baut apa straina si cu talpile picioarelor mele voi seca raurile Egiptului.
25. N-ai auzit tu, oare, ca aceasta Eu am facut-o de demult, din zilele cele de demult am hotarat-o? Acum insa am indeplinit-o prin aceea ca tu pustiesti si prefaci cetatile in daramaturi,
26. Iar locuitorii lor au ajuns neputinciosi, tremura si raman rusinati; au ajuns ca iarba campului si ca verdeata cea frageda, ca buruienile de pe acoperisul casei si ca niste fire de grau uscate inainte de a da in spic.
27. De sezi, de intri, ori de iesi, Eu toate le stiu si stiu si obraznicia ta fata de Mine.
28. Pentru obraznicia ta cea fata de Mine si pentru ca trufia ta a ajuns pana la urechile Mele, Imi voi pune veriga Mea in narile tale si in buzele tale belciugul Meu si te voi intoarce pe acelasi drum pe care ai venit.
29. Iar pentru tine, Iezechia, iata semn: Anul acesta veti manca din cele ce vor creste din semintele scuturate; in anul al doilea veti manca din cele ce vor creste de la sine, iar in anul al treilea veti semana si veri secera, veti sadi vii si veti manca roadele lor.
30. Ceea ce nu se va strica in casa lui Iuda, ceea ce va ramane, va da radacini in jos, iar in sus va aduce rod, caci din Ierusalim vor iesi cativa ramasi si din Sion, cativa izbaviti.
31. Ravna Domnului Savaot va face aceasta.
32. De aceea asa zice Domnul de regele Asiriei: Nu va intra in cetatea aceasta, nici va arunca sageti incoace; nu se va apropia de ea cu scut, nici va face intarituri de santuri impotriva ei.
33. Pe drumul pe care a venit, se va intoarce si in cetatea aceasta nu va intra, zice Domnul;
34. Caci Eu voi pazi cetatea aceasta, ca sa o izbavesc pentru Mine si pentru David, robul Meu".
35. In noaptea aceea s-a intamplat ca a iesit ingerul Domnului si a lovit in tabara Asirienilor o suta optzeci si cinci de mii, si cand s-au sculat dimineata, iata erau peste tot numai trupuri moarte.
36. Atunci Senaherib, regele Asiriei, sculandu-se, a plecat si s-a intors si a locuit in Ninive.
37. Dar pe cand se ruga el in casa lui Nisroc, zeul sau, l-au ucis cu sabia fiii sai Adramelec si Sareter si au fugit in pamantul Ararat, iar in locul lui s-a facut rege Asarhadon, fiul lui.

CAPITOLUL 20

Boala lui Iezechia; lungirea vietii lui si moartea lui.

1. In zilele acelea s-a imbolnavit Iezechia de moarte si a venit la el Isaia proorocul, fiul lui Amos, si i-a zis: "Asa graieste Domnul: Fa testament pentru casa ta, caci nu te vei mai insanatosi, ci vei muri!"
2. Atunci s-a intors Iezechia cu fata la perete si s-a rugat Domnului,
3. Zicand: "O, Doamne, adu-ti aminte ca am umblat inaintea fetei Tale cu credinta si cu inima dreapta si am facut cele placute in ochii Tai!" Si a plans Iezechia tare.
4. Isaia insa nu plecase inca din cetate, cand a fost cuvantul Domnului catre el si i-a zis:
5. "Intoarce-te si spune lui Iezechia, stapanul poporului Meu: Asa zice Domnul Dumnezeul lui David, stramosul tau: Am auzit rugaciunea ta si am vazut lacrimile tale; te vei vindeca si a treia zi te vei duce in templul Domnului;
6. Si voi mai adauga la zilele tale cincisprezece ani si din mana regelui Asiriei te voi izbavi pe tine si cetatea aceasta o voi apara pentru Mine si pentru David, robul Meu!"
7. Si a zis Isaia: "Luati o turta de smochine! Si au luat o turta de smochine si au pus-o pe rana si s-a insanatosit Iezechia.
8. Si a zis catre Isaia: "Care este semnul ca Domnul ma va vindeca si ca ma voi duce a treia zi in templul Domnului?"

9. Iar Isaia a zis: "Iata semn de la Domnul ca-si va implini Domnul cuvantul pe care l-a rostit: Vrei sa treaca umbra la ceasul de soare cu zece linii inainte sau sa se dea cu zece linii inapoi?"
10. Iezechia a zis: "E usor ca umbra sa se miste cu zece linii inainte. Nu, ci sa se dea umbra cu zece linii inapoi".
11. Si a strigat Isaia proorocul catre Domnul si s-a dat inapoi cu zece linii.
12. In vremea aceea Merodac Baladan, fiul lui Baladan, regele Babilonului, a trimis scrisoare si dar lui Iezechia caci

auzise ca Iezechia a fost bolnav.
13. Ascultand Iezechia pe trimisi, le-a aratat camarile sale, argintul, aurul, aromatele, mirurile cele scumpe si toata casa sa de arme si tot ce se afla in vistieriile sale; si nu a ramas nici un lucru din casa sa si din toata stapanirea sa pe care sa nu-l fi aratat lor Iezechia.
14. Venind insa Isaia proorocul la regele Iezechia, a zis catre el: "Ce au zis oamenii acestia si de unde au venit la tine?" Iezechia a raspuns: "Dintr-o tara departata, au venit din Babilon".
15. Isaia a zis: "Ce au vazut ei in casa ta?" Si Iezechia a zis: "Tot ce este in casa mea au vazut si n-a ramas nici un lucru din vistieriile mele pe care sa nu-l fi vazut".
16. Atunci Isaia a zis: "Asculta cuvantul Domnului: Iata vor veni zile cand vor fi luate toate cate sunt in casa ta si ce-au adunat parintii tai pana in ziua aceasta si vor fi duse la Babilon. Nimic nu va ramane, zice Domnul.
17. Din fiii tai care vor rasari din tine si pe care ii vei naste tu,
18. Se vor lua si vor fi eunuci in palatul regelui Babilonului".
19. Iezechia a raspuns lui Isaia: "Bun este cuvantul Domnului pe care l-ai rostit tu!" Apoi a adaugat: "Sa fie pace si liniste in zilele mele!"
20. Celelalte fapte ale lui Iezechia, luptele lui si cum ca el a facut iazul si canalul pentru adus apa in cetate, sunt scrise in cartea faptelor regilor lui Iuda. Apoi a raposat Iezechia cu parintii sai si in locul lui s-a facut rege Manase, fiul sau.

CAPITOLUL 21
Manase si Amon, regii Iudei.

1. Manase era de doisprezece ani cand s-a facut rege si a domnit in Ierusalim cincizeci si cinei de ani. Numele mamei lui era Heftibah.
2. Acesta a facut lucruri netrebnice inaintea Domnului, urmand uraciunile paganilor pe care-i izgonise Domnul de la fata fiilor lui Israel.
3. El a facut din nou inaltimile pe care le stricase tatal sau Iezechia si a asezat jertfelnice pentru Baal; a facut Asere, cum facuse si Ahab, regele lui Israel, si s-a inchinat la toata ostirea cereasca, slujind acesteia.
4. Apoi a zidit jertfelnice chiar si in templul Domnului, de care zisese Domnul: "In Ierusalim voi pune numele Meu!"
5. Si a facut jertfelnice la toata ostirea cerului in amandoua curiile templului Domnului;
6. A trecut pe fiul sau prin foc, a ghicit, a vrajit, a adus oameni care se indeletniceau cu chemarea mortilor si vrajitori si a facut si alte multe lucruri urate Domnului, ca sa-L manie.
7. Dupa aceea chipul Aserei pe care il facuse l-a asezat in casa despre care Domnul ii zisese lui David si lui Solomon, fiul lui: "In casa aceasta si in Ierusalim, pe care l-am ales din toate semintiile lui Israel, voi pune numele Meu pe vecie;
8. Si nu voi mai da sa calce picior de israelit afara din tara pe care am dat-o parintilor lor, de se vor sili sa se poarte potrivit cu toate cele ce Eu le-am poruncit si cu toata legea care le-a dat-o robul Meu Moise".
9. Dar ei n-au ascultat, ci i-a ratacit Manase pana intr-atata, incat ei s-au purtat mai rau decat acele popoare pe care Domnul le starpise de la fata fiilor lui Israel.
10. Atunci Domnul a grait prin prooroci, robii Sai, si a zis:
11. "Pentru ca Manase, regele Iudei, a facut astfel de uraciuni, mai rele decat tot ce au facut Amoreii care au fost inainte de el, si a varat pe Iuda in pacat cu idolii lui,
12. De aceea asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Iata Eu voi aduce asa rau asupra Ierusalimului si asupra lui Iuda, incat celui ce va auzi ii vor tiui amandoua urechile;
13. Si voi intinde peste Ierusalim franghia de masurat a Samariei si cumpana casei lui Ahab, si voi sterge Ierusalimul, asa cum se sterge un vas si se pune apoi cu gura in jos;
14. Si voi lepada ramasita mostenirii Mele si-i voi da in mainile vrajmasilor lor, si vor fi de prada si de jaf pentru toti prietenii lor,
15. Pentru ca au facut lucruri netrebnice inaintea ochilor Mei si M-au maniat din ziua aceea cand parintii lor au iesit din Egipt si pana in ziua aceasta".
16. Mai mult inca, Manase, pe langa pacatul sau de a fi dus pe Iuda in ispita, a varsat si foarte mult sange nevinovat, incat a manjit Ierusalimul de la o margine la alta.
17. Celelalte stiri despre Manase si despre toate cate a facut el si despre pacatele lui, in ce anume a pacatuit, sunt scrise in cartea faptelor regilor lui Iuda.

18. Apoi a raposat Manase cu parintii sai si a fost ingropat in gradina de langa casa lui, in gradina lui Uza, iar in locul lui s-a facut rege Amon, fiul sau.
19. Amon era de douazeci si doi de ani cand s-a facut rege si a domnit doi ani in Ierusalim. Numele mamei lui era Mesulemet, fiica lui Harut din Iotba.
20. Si acesta a facut lucruri netrebnice in ochii Domnului, cum facuse si Manase, tatal sau;
21. A umblat intocmai pe aceeasi Cale pe care umblase si tatal sau, slujind idolilor carora slujise si tatal sau si inchinandu-se lor.
22. A parasit pe Domnul Dumnezeul parintilor sai si n-a umblat in calea Domnului.
23. Dar slugile lui Amon s-au razvratit impotriva lui si au ucis pe rege in casa lui.
24. Poporul insa a ucis pe toti cei ce luasera parte la razvratire impotriva regelui Amon si a pus rege in locul lui pe Iosia, fiul lui.
25. Celelalte stiri despre Amon si despre cele ce a facut el sunt scrise in cartea faptelor regilor lui Iuda.
26. Amon a fost ingropat in gropnita lui, in gradina lui Uza, iar in locul lui s-a facut rege Iosia, fiul lui.

CAPITOLUL 22
Cartea legii aflata sub Iosia.

1. Iosia era de opt ani cand s-a facut rege si a domnit treizeci si unu de ani in Ierusalim; numele mamei lui era Iedida, fiica lui Adaia din Botcat.
2. Iosia a facut fapte placute inaintea Domnului si a umblat in toate pe calea lui David, stramosul sau, neabatandu-se nici la dreapta, nici la stanga.
3. In anul al optsprezecelea al regelui Iosia, regele a trimis pe scriitorul Safan, fiul lui Atalia, fiul lui Mesulam, in templul Domnului, zicandu-i:
4. "Du-te la Hilchia, arhiereul, ca sa socoteasca argintul adus in templul Domnului, pe care l-au strans de la popor cei ce stau de straja la prag,
5. Si sa-l dea in mana celor pusi sa faca lucrarile la templul Domnului, iar acestia sa-l dea celor ce lucreaza si repara stricaciunile lui:
6. Dulgherilor, pietrarilor si zidarilor, si la cumpararea lemnului si a pietrelor cioplite pentru repararea templului;
7. Insa sa nu le cereti socoteala de argintul ce s-a dat in mana lor, pentru ca se poarta cinstit".
8. Iar Hilchia arhiereul a zis catre Safan scriitorul: "Am gasit in templul Domnului cartea legii". Apoi Hilchia a dat lui Safan cartea si el a citit-o.
9. Si venind Safan scriitorul la rege, a adus raspuns regelui si a zis: "Robii tai au luat argintul ce s-a gasit in casa si l-au dat in mainile celor pusi sa faca lucrarile la templul Domnului".
10. Si a mai adus Safan la cunostinta regelui si acestea, zicand: "Preotul Hilchia mi-a dat o carte". Si a citit-o Safan inaintea regelui.
11. Auzind regele cuvintele cartii legii, si-a sfasiat hainele sale.
12. Apoi regele a poruncit preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Safan, lui Acbor, fiul lui Miheia, lui Safan scriitorul si lui Asaia, sluga regelui:
13. "Mergeti si intrebati pe Domnul pentru mine si pentru popor si pentru tot Iuda despre cuvintele acestei carti gasite, caci mare este mania Domnului ce s-a aprins asupra noastra, pentru ca parintii nostri n-au ascultat cuvintele cartii acesteia, ca sa se poarte dupa cele ce ni s-a poruncit".
14. Atunci s-a dus Hilchia preotul, Ahicam, Acbor, Safan si Asaia la proorocita Hulda, sotia lui Salum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, pastratorul vesmintelor, care locuia in Ierusalim, in despartitura a doua, si au grait cu ea.
15. Iar ea le-a zis: "Asa graieste Domnul Dumnezeul lui Israel: Spuneti omului care v-a trimis la mine:
16. Asa zice Domnul: Voi aduce rau asupra locului acestuia si asupra locuitorilor lui, dupa toate cuvintele cartii pe care a citit-o regele Iudei.
17. Pentru ca M-au parasit si tamaiaza pe alti dumnezei, ca sa ma atate cu toate lucrurile mainilor lor, s-a aprins mania Mea asupra locului acestuia si nu se va stinge.
18. Iar regelui lui Iuda care v-a trimis sa intrebati pe Domnul, spuneti-i: Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel despre cuvintele pe care tu le-ai auzit:
19. Deoarece s-a muiat inima ta si tu te-ai smerit inaintea Domnului, cand ai auzit ce am grait Eu asupra locului acestuia si asupra locuitorilor lui, ca vor fi tinta groazei si a blestemului, si ji-ai rupt vesmintele si ai plans inaintea Mea, de aceea si Eu te-am auzit, zice Domnul.

20. De aceea iata te voi adauga la parintii tai si vei fi pus in gropnita ta cu pace; si nu vor vedea ochii tai toate acele nenorociri pe care le voi aduce asupra locului acestuia". Si s-a adus regelui raspunsul acesta.

CAPITOLUL 23

Iosia curata templul Domnului si regatul de idoli. Ioahaz si Ioachim regi.

l. Atunci a trimis regele sa fie chemati toti batranii lui Iuda si ai Ierusalimului.
2. Apoi s-a dus regele in templul Domnului si toti Iudeii si toti locuitorii Ierusalimului au mers cu el, si preotii si proorocii si tot poporul de la mic pana la mare si au citit in auzul lor toate cuvintele cartii legamantului, ce s-a gasit in templul Domnului.
3. Dupa aceea a stat regele pe un loc inalt si a incheiat inaintea Domnului legamant ca sa urmeze Domnului si sa pazeasca poruncile Lui, descoperirile Lui si legiuirile Lui cu toata inima sa si cu tot sufletul, ca sa implineasca cuvintele legamantului acestuia, scrise in cartea aceasta.
4. Apoi regele a poruncit lui Hilchia arhiereul, preotilor de mana a doua si celor ce stateau de straja la prag, sa scoata din templul Domnului toate lucrurile facute pentru Baal, pentru Astarte si pentru toata ostirea cerului si sa le arda afara din Ierusalim, in valea Chedronului, iar cenusa lor sa o duca la Betel.
5. A izgonit dupa aceea pe preotii idolilor pe care-i pusesera regii Iudei, ca sa faca tamaieri pe inaltimi, in cetatile Iudei si in imprejurimile Ierusalimului, si care tamaiau pe Baal, soarele, luna, stelele si toata ostirea cerului.
6. Atunci au scos Asera din templul Domnului afara din Ierusalim, la paraul Chedron, au ars-o la paraul Chedron si au facut-o praf; si praful l-au aruncat asupra cimitirului obstesc al poporului.
7. Apoi au daramat casele de desfrau care se aflau langa templul Domnului, unde femeile tineau vesminte pentru Astarte;
8. Au scos pe toti slujitorii idolilor din cetatile lui Iuda si au spurcat inaltimile pe care ei savarseau tamaieri, de la Gheba pana la Beer-Seba, stricand inaltimile de la porti: cea care se afla la poarta lui Iosua, capetenia cetatii, si cea care se afla in partea stanga a portilor cetatii.
9. De atunci slujitorii inaltimilor nu aduceau jertfe pe jertfelnicul Domnului celui din Ierusalim, ci mancau numai azime cu fratii lor.
10. Dupa aceea regele a spurcat locurile de jertfa din valea fiilor lui Hinom, ca nimeni sa nu mai treaca pe fiul sau sau pe fiica sa prin foc lui Moloh.
11. A nimicit caii pe care regii lui Israel ii asezasera in cinstea soarelui inaintea intrarii templului Domnului, aproape de locuinta eunucului Netan-Melec cea din Parvarim, iar carul soarelui l-a ars.
12. Jertfelnicele cele de pe acoperisul foisorului lui Ahaz, pe care le facusera regii Iudei, si jertfelnicele pe care le facuse Manase in amandoua curtile templului Domnului, le-a daramat regele si le-a luat de acolo, aruncand molozul lor in paraul Chedronului.
13. Apoi a spurcat regele cele doua inaltimi din fata Ierusalimului, din dreapta Muntelui Maslinilor, pe care le facuse Solomon, regele lui Israel, pentru Astarte, idolul Sidonului, pentru Chemos, idolul Moabului, si pentru Milcom, idolul Amonitilor.
14. A sfaramat stalpii idolesti si a taiat Aserele si locul lor l-a umplut cu oase omenesti.
15. De asemenea si jertfelnicul cel din Betel si inaltimea facuta de Ieroboam, fiul lui Nabat, care a dus pe Israel in pacat, le-a stricat regele Iosia si a ars inaltimea aceasta si a facut-o praf; si a mai ars si pe Asera.
16. Si intorcand capul, Iosia a vazut mormintele ce erau acolo pe munte, si a trimis de a luat oasele din morminte si le-a ars pe jertfelnic si l-a spurcat dupa cuvantul Domnului, rostit de omul lui Dumnezeu care prezisese intamplarea aceasta, cand statea Ieroboam in timpul unei sarbatori inaintea jertfelnicului. Dupa aceea, intorcandu-se, Iosia a ridicat ochii la mormantul omului lui Dumnezeu care prezisese intamplarea aceasta,
17. Si a zis: "Ce mormant este acesta, pe care-l vad eu?" Iar locuitorii cetatii i-au raspuns: "Acesta este mormantul omului lui Dumnezeu care a venit din Iuda si a prevestit cele ce tu faci cu jertfelnicul din Betel".
18. Iosia a zis: "Lasati-l in pace; nimeni sa nu atinga oasele lui". Si au pastrat oasele lui si oasele proorocului care venise din Samaria.
19. De asemenea a daramat Iosia si toate capistile inaltimilor din cetatile samarinene, pe care le facusera regii lui Israel, maniind pe Domnul, si a facut cu ele ceea ce facuse si in Betel;
20. Si a junghiat pe jertfelnice pe toti preotii inaltimilor care erau acolo; a ars oase omenesti pe jertfelnice si apoi s-a intors in Ierusalim.
21. Dupa aceea a poruncit regele la tot poporul si a zis: "Savarsiti Pastile Domnului Dumnezeului vostru, dupa cum

este scris in aceasta carte a legii!"
22. Pentru ca nu se mai savarsise astfel de Pasti din zilele Judecatorilor, care judecasera pe Israel, in tot timpul regilor lui Iuda si al regilor lui Israel;
23. Iar in anul al optsprezecelea al regelui Iosia s-au savarsit aceste Pasti ale Domnului, in Ierusalim.
24. A mai nimicit regele Iosia pe cei ce se indeletniceau cu chemarea mortilor, pe vrajitori, pe terafimii, idolii si toate uraciunile care se ivisera in pamantul lui Iuda si in Ierusalim, ca sa implineasca cuvintele legii, scrise in cartea pe care o gasise Hilchia preotul in templul Domnului.
25. Asemenea lui Iosia n-a mai fost rege inainte de el, care sa se fi intors la Domnul cu toata inima sa, cu toate puterile sale si cu tot sufletul sau, dupa toata legea lui Moise, dar nici dupa el nu s-a mai ridicat altul asemenea lui.
26. Cu toate acestea Domnul n-a schimbat marea iutime a maniei Sale, cu care se aprinsese mania Sa asupra lui Iuda, din pricina tuturor relelor pe care le facuse Manase ca sa-L manie.
27. Si a zis Domnul: "Si pe Iuda il voi lepada de la fata Mea, cum am lepadat pe Israel; si voi lepada orasul acesta, Ierusalimul, pe care l-am ales si casa despre care am zis: "Acolo va fi numele Meu".
28. Celelalte stiri despre Iosia si despre toate cate a facut el sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Iuda.
29. In zilele lui s-a dus Faraonul Neco, regele Egiptului, impotriva regelui Asiriei, la raul Eufratului. Atunci a iesit Iosia in intampinarea lui, iar acela cand l-a vazut l-a omorat in Meghido.
30. Iar robii lui l-au luat mort din Meghido si l-au dus la Ierusalim de l-au ingropat in gropnita lui. Apoi a luat poporul tarii pe Ioahaz, fiul lui Iosia, i-au uns si l-au facut rege in locul tatalui lui.
31. Ioahaz era de douazeci si trei de ani cand s-a facut rege si a domnit in Ierusalim trei luni. Numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia din Libna.
32. Ioahaz a facut lucruri netrebnice in ochii Domnului, intocmai cum facusera parintii lui.
33. Dar l-a legat Faraonul Neco in Ribla, in tara Hamat, ca sa nu mai domneasca in Ierusalim, si a pus pe tara un bir de o suta de talanti de argint si o suta de talanti de aur.
34. Apoi Faraonul Neco a pus rege pe Eliachim, fiul lui Iosia, in locul lui Iosia, tatal lui, dar i-a schimbat numele in Ioiachim; pe Ioahaz l-a luat si l-a dus in Egipt, unde a murit.
35. Ioiachim a dat lui Faraon aurul si argintul; si a pretuit el si pamantul, ca sa se dea argint dupa porunca lui Faraon; si a cerut la fiecare din poporul tarii sa aduca dupa pretuirea sa aur si argint ca sa dea Faraonului Neco.
36. Ioiachim insa era de douazeci si cinci de ani cand s-a facut rege si a domnit in Ierusalim unsprezece ani. Numele mamei lui era Zebuda, fiica lui Pedaia, din Ruma. Acesta a facut rele inaintea Domnului, cum facusera si parintii lui.

CAPITOLUL 24

Ioiachim, Iehonia si Sedechia, regii lui Iuda.

l. In zilele lui Ioiachim a venit cu razboi Nabucodonosor, regele Babilonului, si Ioiachim a ajuns supusul lui timp de trei ani, dar apoi s-a rasculat impotriva lui.
2. Atunci Domnul a trimis asupra lui cete de Caldei, cete de Sirieni, cete de Moabiti si cete de Amoniti; si le-a trimis asupra lui Iuda, ca sa-l piarda, dupa cuvantul Domnului pe care l-a rostit prin robii Sai, proorocii.
3. Aceasta s-a facut cu Iuda numai din porunca Domnului, ca sa fie lepadat de la fata Lui pentru pacatele lui Manase si pentru tot ce facuse acesta;
4. Si pentru sangele nevinovat pe care-l varsase el, umpland tot Ierusalimul, Domnul n-a vrut sa-l ierte.
5. Celelalte stiri despre Ioiachim si despre tot ce a facut el sunt scrise in cartea Cronicilor regilor lui Iuda.
6. Ioiachim a raposat cu parintii sai, iar in locul lui s-a facut rege Iehonia, fiul sau.
7. Regele Egiptului n-a mai iesit din tara sa, pentru ca regele Babilonului a luat regelui Egiptului tot ce avea acesta de la raul Egiptului pana la raul Eufratului.
8. Iehonia era de optsprezece ani cand s-a facut rege si a domnit in Ierusalim trei luni. Numele mamei lui era Nehusta, fiica lui Elnatan, din Ierusalim.
9. El a facut lucruri netrebnice in ochii Domnului, in toate, asa cum facuse tatal sau.
10. In vremea aceea slujitorii lui Nabucodonosor, regele Babilonului, au venit asupra Ierusalimului si au impresurat cetatea. Iar dupa ce slugile lui au inconjurat cetatea, a venit si regele Nabucodonosor.
11. Si a iesit Iehonia, regele lui Iuda, la regele Babilonului, impreuna cu mama sa, cu slujitorii sai, cu capeteniile si eunucii lui,
12. Si l-a luat rob regele Babilonului in al optulea an al domniei sale;
13. Si a scos toate comorile templului Domnului si comorile casei domnesti, si a sfaramat, dupa cum spusese Domnul,

toate vasele cele de aur pe care le facuse Solomon, regele lui Israel, pentru templul Domnului, si ta dus in robie tot Ierusalimul,
14. Pe toti fruntasii si pe toti oamenii viteji, aproape zece mii de robi, cu toti dulgherii si fierarii, si n-a ramas nimeni decat numai poporul tarii cel sarac.
15. Si a dus si pe Iehonia la Babilon; de asemenea au dus robi din Ierusalim la Babilon pe mama si femeile regelui, pe eunucii lui si pe puternicii tarii;
16. Toata ostirea in numar de sapte mii, teslarii, fierarii in numar de o mie, si toti oamenii varstnici si buni de ostire i-a dus regele Babilonului robi la Babilon.
17. Atunci regele Babilonului a pus rege in locul lui Iehonia, pe Matania, unchiul lui Iehonia, schimbandu-i numele in Sedechia.
18. Sedechia era de douazeci si unu de ani cand s-a facut rege si a domnit in Ierusalim unsprezece ani. Numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia din Libna.
19. Si a facut si acesta lucruri netrebnice in ochii Domnului, in toate, asa cum facuse si Iehonia.
20. Si mania Domnului era peste Ierusalim si peste Iuda atat de mare, incat i-a lepadat de la fata Sa. Si s-a lepadat si Sedechia de regele Babilonului.

CAPITOLUL 25

Daramarea Ierusalimului. Robia Babilonului.

1. Iar in anul al noualea al domniei lui Sedechia, in luna a zecea, in ziua a zecea a lunii, a venit Nabucodonosor, regele Babilonului, cu toata ostirea sa asupra Ierusalimului si l-a impresurat si a facut imprejurul lui intarituri.
2. Si a stat cetatea impresurata pana in anul al unsprezecelea al regelui Sedechia.
3. Iar in anul al unsprszecelea al regelui Sedechia, in ziua a noua a lunii a patra, era mare foamete in cetate si poporul tarii nu mai avea paine.
4. Atunci cetatea a fost luata si toti ostasii au fugit noaptea pe calea portilor care se aflau intre doua ziduri, langa gradina regelui. Caldeii insa stateau imprejurul cetatii; si a iesit si regele pe calea ce duce in campie.
5. Dar a alergat ostirea Caldeilor dupa rege si l-au ajuns in sesul Ierihonului; iar ostirea lui a fugit toata de la el.
6. Si au luat pe rege si l-au dus la regele Babilonului, in Ribla, si l-au supus judecatii.
7. Si au junghiat pe fiii regelui inaintea ochilor lui, iar lui Sedechia i-au scos ochii, l-au pus in lanturi si l-au dus la Babilon.
8. Iar in luna a cincea, in ziua a saptea a lunii, adica in anul al nouasprezecelea al lui Nabucodonosor, regele Babilonului, Nebuzaradan, capetenia garzii, slujitorul regelui Babilonului, a venit la Ierusalim
9. Si a ars templul Domnului, casa regelui si toate casele din Ierusalim; toate casele cele mari le-a ars cu foc.
10. Iar ostirea Caldeilor care era cu comandantul garzii a daramat si zidurile cele dimprejurul Ierusalimului.
11. Apoi Nebuzaradan, capetenia garzii, a stramutat la Babilon si celalalt popor care mai ramasese in Ierusalim, pe cei ce se predasera regelui Babilonului si ramasita poporului de rand.
12. Numai putini din poporul sarac al tarii au fost lasati de capetenia garzii, sa lucreze viile si ogoarele.
13. Caldeii au stricat si stalpii cei de arama care erau in templul Domnului, postamentele, marea cea de arama din templul Domnului si arama lor au dus-o in Babilon.
14. Caldarile, lopetile, cutitele, lingurile si toate vasele de arama, care se intrebuintau la slujba, le-au luat.
15. Si a mai luat capetenia garzii cadelnitele, cupele si tot ce era de aur si ce era de argint.
16. Au luat cei doi stalpi, marea si postamentele pe care le facuse Solomon pentru templul Domnului. Arama din toate aceste lucruri nu se mai putea cantari.
17. Un singur stalp era inalt de optsprezece coti; coroana lui era de arama si inaltimea ei era de trei coti; peretii ei si impletiturile dimprejurul ei, toate erau de arama. Asemenea era si al doilea stalp cu coroana lui.
18. Apoi a mai luat capetenia garzii pe Seraia arhiereul, pe Tefania, al doilea preot si pe alti trei care stateau de straja la prag.
19. Iar din cetate a luat un eunuc, care era capetenie peste osteni si cinci oameni, care stateau inaintea regelui si care acum se aflau in cetate; pe capetenia cea mare a ostirii, care inscria la oaste poporul si saizeci de oameni din poporul tarii, care se aflau in cetate.
20. Pe acestia i-a luat Nebuzaradan, capetenia garzii si i-a dus la regele Babilonului, in Ribla.
21. Iar regele Babilonului i-a lovit si i-a ucis la Ribla, in tinutul Hamat. Asa a fost stramutat Iuda din tara lui.
22. Iar peste poporul care a ramas in tara Iudei si pe care l-a lasat Nabucodonosor, regele Babilonului, a pus

capetenie pe Ghedalia, fiul lui Ahican, fiul lui Safan.
23. Cand au auzit toate capeteniile si ostasii lor ca regele Babilonului a pus capetenie pe Ghedalia, au venit la Ghedalia in Mitpa: Ismael, fiul lui Netania, Iohanan, fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, din Netofa, si Iaazania, fiul lui Maacati, ei impreuna cu oamenii lor.
24. Si a jurat Ghedalia acestora si oamenilor lor si le-a zis: "Nu va temeri a fi supusii Caldeilor. Asezati-va in tara aceasta si slujiti regelui Babilonului si va fi bine!"
25. Dar in luna a saptea a venit Ismael, fiul lui Netania al lui Elisama din neamul regesc, cu zece oameni si a lovit pe Ghedalia si acesta a murit si a lovit si pe Iudeii Si pe Caldeii care erau cu el in Mitpa.
26. Atunci s-a sculat tot poporul, de la mic pana la mare, cu capeteniile ostirii si s-au dus in, Egipt, pentru ca se temeau de Caldei.
27. In anul al treizeci si saptelea de la stramutarea lui Ioiachim, regele lui Iuda, in luna a douasprezecea, in ziua a douazeci si saptea a acestei luni, Evil-Merodac, regele Babilonului, in anul urcarii sale pe tron, a scos pe Ioiachim, regele Iudei, din temnita,
28. A vorbit cu el prietenos si a pus tronul lui mai sus de tronurile regilor care erau la el in Babilon;
29. I-a schimbat hainele lui de temnita si Ioiachim a mancat totdeauna la masa regelui, in toate zilele vierii lui.
30. Cele trebuitoare hranei lui i-au fost date neincetat de rege, zi cu zi, cat a trait el.

CARTEA INTAI PARALIPOMENA
SAU CARTEA INTAI A CRONICILOR

CAPITOLUL 1

Neamul patriarhilor pana la Iacov.

1. Adam, Set, Enos;
2. Chenan, Mahalaleel, Iared;
3. Enoh, Matusalem, Lameh;
4. Noe, Sem, Ham si Iafet.
5. Fiii lui Iafet: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Elisa, Tubal, Mesec si Tiras.
6. Fiii lui Gomer: Aschenaz, Rifat si Togarma.
7. Fiii lui Iavan: Elisa, Tarsis, Chitim si Dodanim.
8. Fiii lui Ham: Cus, Mitraim, Put si Canaan.
9. Fiii lui Cus: Seba, Havila, Savta Rama si Sabteca. Fiii lui Rama: Seba si Dedan.
10. Lui Cus i s-a mai nascut de asemenea si Nimrod. Acesta a inceput sa fie puternic pe pamant.
11. Lui Mitraim i s-a nascut: Ludim, Anamim, Lehabim, Naftuhim,
12. Patrusim, Casluhim, din care se trag Filistenii si Caftorim.
13. Lui Canaan i s-au nascut: Sidon, intaiul sau nascut si Het,
14. Iebuseu, Amoreu, Ghergheseu,
15. Heveu, Archeu, Sineu,
16. Arvadeu, Temareu si Hamateu.
17. Fiii lui Sem: Elam, Asur, Arpaxad, Lud si Aram. Fiii lui Aram: Ut, Hul, Gheter si Mesec.
18. Lui Arpaxad i s-a nascut Cainan, lui Cainan i s-a nascut Selah, lui Selah i s-a nascut Eber.
19. Lui Eber i s-au nascut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru ca in zilele lui s-a impartit tara; iar numele fratelui sau era Ioctan.
20. Lui Ioctan i s-au nascut: Almodad, Selef, Hatarmavet, Iarah,
21. Hadoram, Uzal, Dicla,
22. Ebal, Abimael, Seba,
23. Ofir, Havila si Iobab. Toti acestia sunt fiii lui Ioctan.
24. Iar fiii lui Sim sunt: Arpaxad, Cainan, Selah,
25. Eber, Peleg, Reu,
26. Serug, Nahor, Terah
27. Si Avram, adica Avraam.

28. Fiii lui Avraam sunt Isaac si Ismael.
29. Iata spita neamului lor: Nebaiot, intaiul nascut al lui Ismael, apoi: Chedar, Adbeel, Mibsam,
30. Misma, Duma, Masa, Hadad, Tema,
31. Ietur, Nafis si Chedma. Acestia sunt fiii lui Ismael.
32. Fiii Cheturei, tiitoarea lui Avraam. Ea a nascut pe Zimran, Iocsan, Medan, Madian, Isbac si Suah. Fiii lui Iocsan sunt: Seba si Dedan. Fiii lui Dedan sunt: Raguel, Navdeel, Asurim, Letusim si Leumim.
33. Fiii lui Madian sunt: Efa, Efer, Enoh, Abida si Eldaa. Toti acestia sunt fiii Cheturei.
34. Lui Avraam i s-a nascut Isaac. Fiii lui Isaac sunt: Isav si Israel.
35. Fiii lui Isav sunt: Elifaz, Raguel, Ieus, Ialam si Core.
36. Fiii lui Elifaz sunt: Teman, Omar, Tefi, Gatam, Chenaz; iar Temna, concubina lui Elifaz, i-a nascut pe Amalec.
37. Fiii lui Raguel sunt: Nahat, Zerah, Sama si Miza.
38. Fiii lui Seir sunt: Lotan, Sobal, Tibeon, Ana, Dison, Eter si Disan.
39. Fiii lui Lotan sunt: Hori si Heman; iar sora lui Lotan se numea Timna.
40. Fiii lui Sobal sunt: Alvan, Manahat, Ebal, Sefo si Onam. Fiii lui Tibeon sunt: Aia si Ana.
41. Fiii lui Ana sunt: Dison si Olibama; fiii lui Dison sunt: Hemdan, Esban, Itran si Cheran.
42. Fiii lui Eter sunt: Bilhan, Zaavan si Acan; fiii lui Disan sunt: Ut si Aran.
43. Acestia sunt regii care au domnit in pamantul Edom, inainte de a se ridica rege, peste fiii lui Israel, Bela, fiul lui Beor, cetatea caruia se numea Dinhaba.
44. Murind Bela, dupa el a fost facut rege Iobab, fiul lui Zerah din Botra.
45. Dupa moartea lui Iobab s-a facut rege Husam, in tara Temanitilor.
46. Murind Husam, s-a facut rege dupa el Hadad, fiul lui Bedad, care a lovit pe Madianiti in campia Moabului. Orasul lui se numea Avit.
47. Murind Hadad, s-a facut rege dupa el Samla, din Masreca;
48. Murind Samla, s-a facut rege dupa el Saul, din Rehobotul cel de langa rau.
49. Murind Saul, s-a facut rege dupa el Baal-Hanan, fiul lui Acbor.
50. Murind Baal-Hanan, s-a facut rege dupa el Hadad. Numele cetatii lui era Pau, iar numele femeii lui era Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab.
51. Murind Hadad, au urmat capetenii peste Edom: capetenia Timna, capetenia Alia, capetenia Ietet,
52. Capetenia Oholibama, capetenia Ela, capetenia Pinon,
53. Capetenia Chenaz, capetenia Teman, capetenia Mibtar,
54. Capetenia Magdiel, capetenia Iram. Acestea sunt capeteniile Edomului.

CAPITOLUL 2

Fiii lui Iacov (Israel) si ai lui Iuda.

1. Iata acum fiii lui Israel: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zabulon,
2. Dan, Iosif, Veniamin, Neftali, Gad si Aser.
3. Fiii lui Iuda sunt: Ir, Onan si Sela. Acesti trei i s-au nascut lui din fata unui canaanit anume Sua. Ir, intaiul nascut al lui Iuda, a fost rau in ochii Domnului si l-a omorat.
4. Tamara, nora lui Iuda, i-a nascut acestuia pe Fares si pe Zara. Asa ca, de totii, fiii lui Iuda au fost cinci.
5. Fiii lui Fares sunt Hetron si Hamul.
6. Fiii lui Zara sunt: Zimri, Etan, Heman, Calcol si Darda; cinci de toii.
7. Fiul lui Carmi este Acar, care a adus nenorocire asupra lui Israel, calcand juramantul.
8. Fiul lui Etan este Azaria.
9. Fiii lui Hetron care i s-a nascut sunt: Ierahmeel, Ram si Chelubai (Caleb).
10. Lui Ram insa i s-a nascut Aminadab; lui Aminadab i s-a nascut Naason, capetenia fiilor lui Iuda.
11. Lui Naason i s-a nascut Salmon, lui Salmon i s-a nascut Booz.
12. Lui Booz i s-a nascut Obed, lui Obed i s-a nascut Iesei.
13. Lui Iesei i s-a nascut Eliab, intaiul sau nascut, apoi al doilea, Aminadab, al treilea, Sama,
14. Al patrulea, Natanael, al cincilea, Radai,
15. Al saselea, Otem si al saptelea, David.
16. Surorile lor au fost Teruia si Abigail. Fiii Teruiei au fost trei: Abisai, Ioab si Asael.
17. Abigail a nascut pe Amasa; iar tatal lui Amasa este Ieter Ismaelitul.

18. Caleb, fiul lui Hetron, a avut de la Azuba, femeia sa, si de la Ieriot urmatorii copii: Ieser, Sobab si Ardon.
19. Murind insa Azuba, Caleb si-a luat de femeie pe Efrata si aceasta i-a nascut pe Hur.
20. Lui Hur i s-a nascut Urie; lui Urie i s-a nascut Betaleel.
21. Dupa aceea Hetron a intrat la fata lui Machir, tatal lui Galaad; si a luat-o, fiind de saizeci de ani si ea i-a nascut fiu pe Segub.
22. Lui Segub i s-a nascut Iair si avea el atunci douazeci si trei de cetati in pamantul Galaadului.
23. Dar Ghesurenii si Sirienii le-au luat salasurile lui Iair cu Chenatul si cetatile care tineau de el, in numar de saizeci. Toate aceste cetati erau ale fiilor lui Machir, tatal lui Galaad.
24. Dupa ce a murit Hetron, Caleb a intrat la Efrata, femeia lui Hetron, tatal sau, care a nascut pe Asur, tatal lui Tecoa.
25. Fiii lui Ierahmeel, intaiul nascut al lui Hetron, sunt: intaiul nascut Ram, dupa el Vuna, Oren, Otem si Ahia.
26. Ierahmeel a mai avut si alta femeie, cu numele Atara; aceasta este mama lui Onan.
27. Fiii lui Ram, intaiul nascut al lui Ierahmeel, sunt: Maat, Iamin si Echer.
28. Fiii lui Onan au fost: Samai si Iada. Fiii lui Samai au fost: Nadab si Abisur.
29. Numele femeii lui Abisur era Abihail si aceasta i-a nascut pe Ahban si pe Molid.
30. Fiii lui Nadab au fost: Seled si Efraim. Dar Seled a murit fara copii.
31. Fiul lui Efraim a fost Isei, iar fiul lui Isei a fost Sesan; iar fiul lui Sesan a fost Ahlai.
32. Fiii lui Iada, fratele lui Samai, au fost Ieter si Ionatan. Ieter a murit fara copii.
33. Fiii lui Ionatan au fost: Pelet si Zaza. Acestia sunt fiii lui Ierahmeel.
34. Sesan n-a avut fii, ci numai fiice. Sesan avea un rob egiptean, cu numele Iarha.
35. Sesan a dat pe o fata sa lui Iarha, robul sau, de femeie si ea a nascut pe Atai.
36. Atai a avut de fiu pe Natan, iar lui Natan i s-a nascut Zabad.
37. Lui Zabad i s-a nascut Eflal, iar lui Eflal i s-a nascut Obed.
38. Lui Obed i s-a nascut Iehu, iar lui Iehu i s-a nascut Azaria.
39. Lui Azaria i s-a nascut Helet, iar lui Helet i s-a nascut Eleasa.
40. Lui Eleasa i s-a nascut Sismai, iar lui Sismai i s-a nascut Salum.
41. Salum a avut de fiu pe Iecamia, iar Iecamia pe Elisama.
42. Fiul lui Caleb, fratele lui Ierahmeel, era Mesa, intaiul sau nascut, tatal lui Zif. Acesta a avut ca fiu pe Maresa, tatal lui Hebron.
43. Fiii lui Hebron sunt: Core, Tapuah, Rechem si Sema.
44. Lui Sema i s-a nascut Raham tatal lui Iorchean, iar lui Rechem i s-a nascut Samai.
45. Fiul lui Samai a fost Maon, iar Maon este tatal lui Bet-Tur.
46. Si Efa, concubina lui Caleb, a nascut pe Haran, Mota si Gazez; iar Haran a fost tatal lui Gazez.
47. Fiii lui Iahdai sunt: Reghem, Iotan, Ghesan, Pelet, Efa si Saaf.
48. Concubina lui Caleb, Maaca, a nascut pe Seber si pe Tirhana;
49. Tot ea a nascut pe Saaf, tatal Madmanei, pe Seva, tatal Macbenei si tatal Ghibeii. Fiica lui Caleb este Acsa.
50. Acestia au fost fiii lui Caleb. Fiul lui Hur, intaiul nascut al Efratei a fost Sobal, tatal lui Chiriat-Iearim;
51. Salma, tatal lui Betleem; Haref, tatal lui Betgader.
52. Sobal, tatal Chiriat-Iearimului a avut fii pe Haroe, Hati si Hamenuhot.
53. Familiile Chiriat-Iearimului sunt: Itrienii, Putienii, Sumatienii si Misraenii. Din acestea se trag Toreenii si Estauleenii.
54. Fiii lui Salma sunt: Betleem, Netofatitii, Atrot-Bet-Ioab, jumatate din Manahteni, Toareni,
55. Familiile Soferitilor, care traiau in Iabet, Tiratitii, Simatitii, Sucatitii. Acestia sunt Chineenii, care se trag din Hamat, tatal casei lui Recab.

CAPITOLUL 3

Neamul regilor din Iuda.

1. Fiii lui David, care i s-au nascut in Hebron, au fost: intaiul nascut Amnon din Ahinoama Izreeliteanca; al doilea, Daniel, din Abigail Carmeliteanca.
2. Al treilea, Abesalom, fiul Maacai, fata lui Talmai, regele din Ghesur; al patrulea, Adonia, fiul Haghitei;
3. Al cincilea, Sefatia din Abitala; al saselea, Itrean din Egla, femeia sa.
4. Acesti sase i s-au nascut in Hebron. In Hebron David a domnit sapte ani si sase luni, iar in Ierusalim a domnit

treizeci si trei de ani.
5. Iata si cei ce i s-au nascut in Ierusalim: Simea, Sobab, Natan si Solomon, patru, din Batseba, fiica lui Amiel.
6. Ibhar, Elisama, Elifelet,
7. Nogah, Nefeg, Iafia,
8. Elisama, Eliada si Elifelet; in total noua.
9. Acestia sunt toti fiii lui David, afara de cei de la tiitoare. Iar sora lor era Tamara.
10. Fiul lui Solomon este Roboam; fiul acestuia este Abia, iar al acestuia, Asa, iar al lui Asa este Iosafat.
11. Fiul acestuia este Ioram, al acestuia este Ahazia si al acestuia este Ioas.
12. Fiul lui este Amasia, al acestuia este Azaria, iar al acestuia este Ioatam.
13. Fiul acestuia este Ahaz, al acestuia este Iezechia, iar al acestuia este Manase;
14. Fiul acestuia este Amon, iar al acestuia este Iosia.
15. Fiii lui Iosia au fost: intaiul nascut Iohanan, al doilea Ioiachim, al treilea Sedechia si al patrulea Salum.
16. Fiii lui Ioiachim au fost: Iehonia, fiul lui; Sedechia, fiul lui.
17. Fiii lui Iehonia, cel dus in robie, au fost: Salatiel,
18. Malchiram, Pedaia, Senatar, Iecamia, Hosama si Nedabia.
19. Iar fiii lui Pedaia au fost: Zorobabel si Simei. Iar fiii lui Zorobabel au fost: Mesulam si Hanania, si sora lor Selomit.
20. Fiii lui Mesulam: Hasuba, Ohel, Berechia, Hasadia si Iusab-Hesed.
21. Fiii lui Hanania au fost Pelatia si Isaia; fiul acestuia a fost Refaia, al acestuia a fost Arnan, al acestuia a fost Obadia, iar al acestuia Secania.
22. Fiii lui Secania au fost sase: Semaia, Hatus, Igheal, Bariah, Nearia si Safat.
23. Fiii lui Nearia au fost trei: Elioenai, Iezechia si Azricam.
24. Fiii lui Elioenai au fost sapte: Hodavia, Eliasib, Pelaia, Acub, Iohanan, Delaia si Anani.

CAPITOLUL 4

Urmasii lui Iuda si ai lui Simeon.

l. Fiii lui Iuda au fost: Fares, Hetron, Carmi, Hur si Sobal.
2. Reaia, fiul lui Sobal, a avut fiu pe Iahat; lui Iahat i s-a nascut Ahumai si Lahad. Din el se trag familiile Toreenilor.
3. Fiii lui Etam sunt: Izreel, Isma si Idbas, si sora lor cu numele Hatlelponi.
4. Panuel, tatal lui Ghedor si Ezer, tatal lui Husa sunt fiii lui Hur, intaiul nascut din Efrata si tatal lui Betleem.
5. Ashur, tatal lui Tecoa, a avut doua femei: pe Helea si Naara.
6. Naara i-a nascut pe Ahuzam, Hefer, Temni si Ahastari. Acestia sunt fiii Naarei.
7. Iar fiii Helei sunt: Teret, Tohar Etna si Cot.
8. Lui Cot i s-au nascut: Anub, Tobeba, Iahet si familiile lui Aharhel, fiul lui Harum.
9. Iabet a fost mai insemnat decat fratii sai. Mama lui i-a dat numele de Iabet, zicand: "Cu durere l-am nascut".
10. Si a strigat Iabet catre Dumnezeul lui Israel si a zis: "O, de m-ai binecuvanta Tu cu binecuvantare, de ai largi hotarele mele si de ar fi mana Ta cu mine, pazindu-ma de rele, ca sa nu fiu omorat!..." Atunci Dumnezeu i-a trimis ceea ce a dorit el.
11. Si lui Chelub, fratele lui Suha, i s-a nascut Mehir. Acesta e tatal lui Eston.
12. Lui Eston i s-au nascut Bet-Rafa, Paseah si Techina, tatal cetatii Nahas; acestia sunt locuitorii din Recab.
13. Fiii lui Chenaz sunt Otniel si Seraia. Fiii lui Otniel au fost Hatat si Meonotai.
14. Lui Meonotai i s-a nascut Ofra. Lui Seraia i s-a nascut Ioab, stramosul lui Gheharasim, numiti asa pentru ca ei erau dulgheri.
15. Fiii lui Caleb, fiul lui Iefoni, au fost: Ir, Ela si Naam. Fiul lui Ela a fost Chenaz.
16. Fiii lui Iehaleleel au fost: Zif, Zifa, Tiria si Asareel.
17. Fiii lui Ezra sunt: Ieter, Mered, Efer si Ialon; iar lui Ieter i s-au nascut Miriam, Samai si Isbah, tatal lui Estemoa.
18. Femeia acestuia, Iehudia, a nascut pe Iered, tatal lui Ghedor, pe Heber, tatal lui Soco, si pe Iecutiel, tatal lui Zanoah. Acestia sunt fiii Bitiei, fata lui Faraon, pe care a luat-o Mered.
19. Fiii femeii acestuia, Hodia, sora lui Naham, tatal Cheilei, sunt: Garmi si Estemoa Maacateanul.
20. Fiii lui Simeon sunt: Amnon, Rina, Benhanan si Tilon. Fiii lui Isi sunt Zohet si Benzohet.

21. Fiii lui Sela, fiul lui Iuda, sunt: Er, tatal lui Leca, Laeda, tatal lui Maresa, si familiile din casa lui Asbeia, care lucrau visonul,
22. Iochim si locuitorii din Cozeba; Ioas si Saraf, care au stapanit asupra Moabului si Iasubi-Lehem. Dar acestea sunt intamplari mai vechi.
23. Acestia erau olari si traiau la gradini si la livezi si prin cetati; ei traiau acolo la rege ca sa-i lucreze lui.
24. Fiii lui Simeon au fost: Nemuel, Iamin, Iarib, Zerah si Saul.
25. Fiul lui Saul a fost Salum, fiul acestuia a fost Mibsam, iar al acestuia a fost Misma.
26. Fiii lui Misma au fost: Hamuel, fiul lui; fiul acestuia a fost Zacur, iar al acestuia a fost Simei.
27. Simei a avut saisprezece fii si sase fete, iar fratii lui au avut putini copii si tot neamul lor n-a fost asa de numeros ca neamul fiilor lui Iuda.
28. Ei traiau in Beer-Seba, Molada si Hatar-Sual,
29. In Bilha, Etem, Tolad,
30. Betuel, Horma, Ticlag,
31. In Bet-Marcabot, Hatar-Susim, Bet-Birei si Saaraim. Iata cetatile lor dinainte de domnia lui David cu satele lor.
32. Si mai aveau: Etam, Ain, Rimon, Tochen si Asan, cinci cetati,
33. Cu toate satele lor, care se aflau imprejurul acestor cetati pana la Baal. Iata locurile lor de locuinta si spita neamului lor:
34. Mesobab, Iamlec si Iosa, fiul lui Amasia
35. Ioil si Iehu, fiul lui Iosibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel;
36. Elioenai, Iaacoba, Iesohaia, Asaia, Adiel, Iesimiel, Benaia,
37. Ziza, fiul lui Sifei, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Simri, fiul lui Semaia.
38. Acesti numiti mai sus au fost capetenii neamurilor lor, iar casa tatalui lor s-a impartit in multe ramuri.
39. Ei s-au intins pana in partea Gherarei si pana in partea de rasarit a vaii Gai, ca sa gaseasca pasuni pentru turmele lor;
40. Si au gasit pasuni grase si bune si pamant larg, linistit si lipsit de primejdii, pentru ca inainte de ei au trait acolo numai putini Hamiti.
41. si au venit acestia, care sunt scrisi pe nume, in zilele lui Iezechia, regele Iudei, si au batut pe nomazi si pe cei asezati, care se aflau acolo si i-au nimicit pentru totdeauna si s-au asezat in locul lor, caci acolo se aflau pasuni pentru turmele lor.
42. Dar din ei, din fiii lui Simeon, s-au dus catre muntele Seir cinci sute de oameni, in frunte cu Pelatia, Nearia, Refaia si Uziel, fiii lui Isei,
43. Si au batut ramasita de Amaleciti, ce se mai gasea acolo, si traiesc acolo pana in ziua de astazi.

CAPITOLUL 5

Urmasii lui Ruben, Gad si Manase.

1. Fiii lui Ruben, intaiul nascut al lui Israel, caci el a fost nascut intai, dar pentru ca a intinat el patul tatalui sau, intaietatea lui a fost data fiilor lui Iosif, fiul lui Israel, ca sa nu se mai inscrie ei (fiii lui Ruben) ca intai nascuti;
2. Caci Iuda era cel mai puternic dintre fratii sai si povatuitorul e din el, dar intaietatea a trecut la Iosif.
3. Fiii lui Ruben, intaiul nascut al lui Israel, au fost: Enoh, Palu, Hetron si Carmi.
4. Fiii lui Ioil au fost: Semaia, fiul lui, fiul acestuia a fost Gog, iar al acestuia a fost Simei;
5. Fiul acestuia a fost Mihea, al acestuia a fost Reaia, iar al acestuia a fost Baal;
6. Fiul acestuia a fost Beera, pe care l-a dus in robie Tiglatfalasar, regele Asiriei. El era capetenia Rubenitilor.
7. Si fratii lui, dupa familiile lor, dupa spira neamului lor, au fost: cel mai insemnat Ioil, apoi Zaharia,
8. Si Bela, fiul lui Azaz, fiul lui Sema, fiul lui Ioil. El locuia in Aroer pana la Nebo si Baal-Meon.
9. Iar spre rasarit a locuit el pana la marginea pustiului, care pleaca de la raul Eufrat, pentru ca turmele lui erau foarte multe in tinutul Galaadului.
10. In zilele lui Saul au purtat ei razboi cu Agarenii, care au cazut in mainile lor, si au locuit in corturi, in toata latura de rasarit a Galaadului.
11. Fiii lui Gad traiau in fata lor, in tara Vasanului, pana la Salca.
12. In Vasan, cel mai de seama era Ioil. Safam era al doilea, apoi venea Iaenai si Safat.
13. Fratii lor cu familiile lor erau in numar de sapte: Micael, Mesulam, Seba, Iorai, Iacan, Zia si Eber.

14. Iata fiii lui Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Galaad, fiul lui Micael, fiul lui Iesisai, fiul lui Iahdo, fiul lui Buz.
15. Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, era capul neamului sau.
16. Ei traiau in Galaad, in Vasan si in cetatile care tineau de el in toate imprejurimile Sirionului, pana la capatul lor.
17. Ei cu totii au fost numarati in zilele lui Ioatam, regele Iudei, si in zilele lui Ieroboam, regele lui Israel.
18. Urmasii lui Ruben, ai lui Gad si o jumatate din semintia lui Manase aveau oameni razboinici, barbati care purtau scut si sabie, care trageau cu arcul si deprinsi la lupta, patruzeci si patru de mii sapte sute saizeci care ieseau la razboi.
19. Si s-au luptat ei cu Agarenii, cu Ietur, cu Nafis si cu Nodab.
20. Dar li s-a dat ajutor contra acelora si au fost dati in mana lor Agarenii si toate ale lor, pentru ca ei in vremea luptei au strigat catre Dumnezeu si El i-a auzit, pentru ca ei nadajduiau in El.
21. Atunci au luat ei turmele acelora: cincizeci de mii de camile, doua sute cincizeci de mii de oi si capre, doua mii de asini si o suta de mii de oameni,
22. Pentru ca multi au cazut ucisi, caci lupta aceasta a fost de la Dumnezeu. Si au locuit ei in locul acelora pana la ducerea in robie.
23. Urmasii jumatatii din tribul lui Manase au trait in acel pamant de la Vasan pana la Baal-Ermon si Senir si pana la muntele Hermon, si erau multi la numar.
24. Iata capii de familie cei mai insemnati ai lor: Efer, Isei, Eliel, Azriel, Ieremia, Hodavia si Iahdiel, barbati puternici, barbati vestiti, capetenii ale neamurilor lor.
25. Dar cand ei au gresit impotriva Dumnezeului parintilor lor si au inceput sa se desfraneze dupa dumnezeii popoarelor pamantului aceluia, pe care le starpise Dumnezeu de la fata lor,
26. Atunci Dumnezeul lui Israel a intaratat duhul lui Ful, regele Asiriei, adica al lui Tiglatfalasar, regele Asiriei si acesta a stramutat pe Rubeniti si pe Gaditi si jumatate din tribul lui Manase si i-a dus in Halach, Habor, Hara si la raul Gozan, unde sunt pana astazi.

CAPITOLUL 6

Urmasii lui Levi si ai lui Aaron. Cetatile lor.

l. Fiii lui Levi sunt: Ghersom, Cahat si Merari.
2. Fiii lui Cahat sunt: Amram, Ithar, Hebron si Uziel.
3. Copiii lui Amram sunt: Aaron, Moise si Mariam. Fiii lui Aaron sunt: Nadab, Abiud, Eleazar si Itamar.
4. Lui Eleazar i s-a nascut Finees, lui Finees i s-a nascut Abisua;
5. Lui Abisua i s-a nascut Buchi, iar lui Buchi i s-a nascut Uzi;
6. Lui Uzi i s-a nascut Zerahia, iar lui Zerahia i s-a nascut Meraiot.
7. Lui Meraiot i s-a nascut Amaria, iar lui Amaria i s-a nascut Ahitub;
8. Lui Ahitub i s-a nascut Tadoc, iar lui Tadoc i s-a nascut Ahimaat;
9. Lui Ahimaat i s-a nascut Azaria, iar lui Azaria i s-a nascut Iohanan;
10. Lui Iohanan. i s-a nascut Azaria; acesta e acela care a fost preot la templul zidit de Solomon in Ierusalim.
11. Lui Azaria i s-a nascut Amaria, iar lui Amaria i s-a nascut Ahitub;
12. Lui Ahitub i s-a nascut Tadoc, iar lui Tadoc i s-a nascut Salum;
13. Lui Salum i s-a nascut Hilchia, iar lui Hilchia i s-a nascut Azaria;
14. Lui Azaria i s-a nascut Seraia, iar lui Seraia i s-a nascut Iehosadac.
15. Iehosadac a mers in robie cand Domnul a stramutat pe cei din Iuda si pe cei din Ierusalim prin mana lui Nabucodonosor.
16. Astfel fiii lui Levi au fost: Ghersom, Cahat si Merari.
17. Iata numele fiilor lui Ghersom: Libni si Simei.
18. Fiii lui Cahat au fost: Amram, Ithar, Hebron si Uziel.
19. Fiii lui Merari au fost: Mahli si Musi. Iata urmasii lui Levi dupa neamurile lor.
20. Ghersom a avut pe Libni, fiul lui; pe Iahat, fiul lui, si pe Zima, fiul lui;
21. Pe Ioah, fiul lui; pe Ido, fiul lui; pe Zerah, fiul lui, si pe Ieatrai, fiul lui.
22. Fiii lui Cahat au fost: Aminadab, fiul lui; Core, fiul lui, si Asir, fiul lui;
23. Elcana, fiul lui; Ebiasaf, fiul lui, si Asir, fiul lui;
24. Tahat, fiul lui, Uriel, fiul lui; Uzia, fiul lui, si Saul, fiul lui.

25. Fiii lui Elcana sunt: Amasai si Ahimot,
26. Elcana, fiul lui; Tofai fiul lui, si Nahat, fiul lui,
27. Eliab, fiul lui; Ieroham, fiul lui; Elcana, fiul lui; Samuel, fiul lui.
28. Fiii lui Samuel au fost: intaiul nascut Ioil, al doilea, Abia.
29. Fiii lui Merari au fost: Mahli, Libni, fiul lui; Simei, fiul lui; Uza, fiul lui;
30. Simea, fiul lui; Aghia, fiul lui, si Asaia, fiul lui.
31. Iata cei pe care David i-a pus capetenii peste cantareti in casa Domnului, in timpul cand a asezat in ea chivotul legii,
32. Care au servit de cantareti inaintea cortului adunarii, pana cand Solomon a zidit templul Domnului in Ierusalim, si care fusesera randuiti la slujba lor dupa randuiala lor;
33. Iata pe cei care au fost randuiti cu fiii lor: din fiii lui Cahat: Heman cantaretul, fiul lui Ioil, fiul lui Samuel,
34. Fiul lui Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah,
35. Fiul lui Tuf, fiul lui Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai,
36. Fiul lui Elcana, fiul lui Ioil, fiul lui Azaria, fiul lui Tefania,
37. Fiul lui Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Abiasaf, fiul lui Core,
38. Fiul lui Ithar, fiul lui Cahat, fiul lui Levi, fiul lui Israel.
39. Si fratele sau Asaf, care statea in partea dreapta a lui, adica Asaf, fiul lui Berechia, fiul lui Simea,
40. Fiul lui Micael, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia,
41. Fiul lui Etni, fiul lui Zerah, fiul lui Adaia,
42. Fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui Simei,
43. Fiul lui Iahat, fiul lui Ghersom, fiul lui Levi.
44. Iar din fiii lui Merari, fratii lor, au fost in partea stanga: Etan, fiul lui Chisi, fiul lui Abdi, fiul lui Maluc,
45. Fiul lui Hasabia, fiul lui Amasia, fiul lui Hilchia,
46. Fiul lui Amti, fiul lui Bani, fiul lui Semer,
47. Fiul lui Mahli, fiul lui Musi, fiul lui Merari, fiul lui Levi.
48. Fratii lor leviti erau randuiti la tot felul de slujbe, la casa Domnului.
49. Iar Aaron si fiii lor ardeau pe jertfelnic arderi de tot si tamaie pe altarul tamaierii, savarsind toate slujbele sfinte in Sfanta Sfintelor si pentru ispasirea lui Israel, in toate, cum poruncise robul lui Dumnezeu Moise.
50. Iata fiii lui Aaron: Eleazar, fiul lui; Finees, fiul lui; Abisua, fiul lui;
51. Buchi, fiul lui; Uzi, fiul lui; Zerahia, fiul lui;
52. Meraiot, fiul lui; Amaria, fiul lui; Ahitub, fiul lui;
53. Tadoc, fiul lui; Ahimaat, fiul lui.
54. Iata locuintele lor dupa satele lor in hotarele lor: fiilor lui Aaron din familia lui Cahat, dupa cum le-a cazut sortul,
55. Li s-au dat Hebronul, in pamantul lui Iuda si imprejurimile lui,
56. Iar tarinile acestei cetati si satele ei s-au dat lui Caleb, fiul lui Iefonie.
57. Fiilor lui Aaron li s-au dat de asemenea orasele de scapare: Hebron si Libna si imprejurimile lor, Iatir si Estemoa si tinuturile lor,
58. Hilenul (Holonul) si pasunile lui, Debirul si pasunile lui;
59. Asanul (Ainul) si imprejurimile lui, Betsemesul si imprejurimile lui;
60. Iar de la tribul lui Veniamin: Gheba si pasunile ei, Alemetul (Almonul) si imprejurimile lui, Anatotul si tinuturile lui; cetatile familiilor lor erau de toate treisprezece cetati.
61. Celorlalti fii ai lui Cahat, din familiile acestui trib, li s-au dat, dupa sorti, zece cetati din hotarele jumatatii tribului lui Manase.
62. Fiilor lui Ghersom, dupa familiile lor, li s-au dat treisprezece cetati din tribul lui Isahar, din tribul lui Aser, din tribul lui Neftali si din tribul lui Manase, in Vasan.
63. Fiilor lui Merari, dupa familiile lor, li s-au dat prin sorti douasprezece cetati din tribul lui Ruben, din tribul lui Gad si din tribul lui Zabulon.
64. Asa au dat fiii lui Israel Levitilor cetati cu imprejurimile lor.
65. Li s-au dat prin sorti din tribul fiilor lui Iuda, din tribul fiilor lui Simeon si din tribul fiilor lui Veniamin acele cetati pe care ei le-au numit pe nume.
66. Iar unora din familiile fiilor lui Cahat li s-au dat cetati din tribul lui Efraim.
67. Li s-au dat cetatile de scapare: Sichemul si imprejurimile lui, pe muntele Efraim si Ghezerul cu imprejurimile

lui;
68. Iocmeamul (Chibtoimul) cu imprejurimile lui si Bethoronul cu imprejurimile lui;
69. Aialonul cu imprejurimile lui si Gat-Rimonul cu imprejurimile lui.
70. Din jumatatea tribului lui Manase li s-au dat: Anerul cu imprejurimile lui, Bileanul cu imprejurimile lui. Acestea sunt locuintele pentru ceilalti fii ai lui Cahat.
71. Fiilor lui Ghersom din familiile din jumatatea tribului lui Manase li s-au dat Golanul in Vasan cu imprejurimile lui si Astarotul cu imprejurimile lui.
72. Din tribul lui Isahar li s-au dat Chedesul (Chisionul) cu imprejurimile lui, Dobratul cu imprejurimile lui,
73. Ramotul cu imprejurimile lui si Anemul cu imprejurimile lui.
74. Din tribul lui Aser li s-au dat: Masalul cu imprejurimile lui si Abdonul cu imprejurimile lui;
75. Hucocul (Helcotul) cu tinutul lui si Rehobul cu tinutul lui;
76. Din tribul lui Neftali li s-au dat Chedesul in Galileea, cu tinutul lui, Hamonul cu tinutul lui si Chiriataimul cu tinutul lui.
77. Iar celorlalti fii ai lui Merari li s-au dat: din tribul lui Zabulon, Rimonul cu tinutul lui si Taborul cu tinutul lui,
78. Iar dincolo de Iordan, in fata Ierihonului, la rasarit de Iordan, li s-a dat in tribul lui Ruben: Beterul, in pustiu, cu tinutul lui, si Iahta cu tinutul ei,
79. Chedemotul cu imprejurimile lui si Mefaatul cu tinutul lui.
80. Din tribul lui Gad li s-au dat: Ramotul in Galaad cu tinutul lui si Mahanaimul cu tinutul lui;
81. Hesbonul si Iazerul cu tinuturile lor.

CAPITOLUL 7

Urmasii lui Isahar, ai lui Veniamin, ai lui Neftali, ai lui Manase, ai lui Efraim si ai lui Aser.

l. Fiii lui Isahar au fost patru: Tola, Pua, Iasub si Simron.
2. Fiii lui Tola au fost: Uzi, Refaia, Ieriil, Iahmai, Ibsam si, Samuel; acestia sunt cei mai de seama in neamul lui Tola, oameni razboinici in neamul lor; numarul lor in zilele lui David era douazeci si doua de mii si sase sute.
3. Fiul lui Uzi a fost Izrahia; iar fiii lui Izrahia au fost: Micael, Obadia, Ioil si Isia, de toti cinci. Toti acestia sunt capetenii.
4. Ei, dupa familiile lor si dupa neamurile lor, aveau ostire de treizeci si sase de mii de oameni, pentru ca ei au avut multe femei si multi copii.
5. Iar fratii lor, in toate neamurile lui Isahar, aveau oameni de lupta optzeci si sapte de mii, inscrisi in tablitele cele cu spita neamului.
6. Veniamin a avut trei: pe Bela, Becher si Iediael (Asbel).
7. Fiii lui Bela au fost cinci: Etbon, Uzi, Uziel, Ierimot si Iri, toti capetenii de familii, oameni razboinici. In tablitele cu spita neamului sunt inscrisi douazeci si doua de mii treizeci si patru.
8. Fiii lui Becher au fost: Zemira, Ioas, Eliezer, Elioenai, Omri, Ieremot, Abia, Anatot si Alemet; toti acestia sunt fiii lui Becher.
9. In tablitele cu spita neamului sunt inscrisi din acestia, dupa familiile si dupa neamurile lor, oameni razboinici douazeci de mii si doua sute.
10. Fiul lui Iediael (Asbel) a fost Bilhan. Fiii lui Bilhan au fost: Ieus, Veniamin, Ehud, Chenaana, Zetan, Tarsis si Ahisahar.
11. Toti acesti fii ai lui Iediael (Asbel), au fost capi de familie, oameni razboinici; saptesprezece mii si doua sute erau in stare de a iesi la razboi.
12. Supim si Hupim erau fiii lui Ir, iar Husim era fiul lui Aher.
13. Fiii lui Neftali au fost: Iahtiel, Guni, Ieter si Salum (Silem), copiii Bilhei.
14. Fiii lui Manase au fost: Asriel, pe care l-a nascut concubina sa arameana; tot aceasta a nascut pe Machir, tatal lui Galaad.
15. Machir si-a luat de femeie pe sora lui Hupim si a lui Supim, al carei nume era Maaca. Numele fiului al doilea a fost Salfaad. Salfaad a avut numai fete.
16. Maaca, femeia lui Machir, a nascut un fiu si i-a pus numele Peres, iar numele fratelui lui era Seres. Fiii acestuia au fost Ulam si Rechem.
17. Fiul lui Ulam a fost Bedan. Acestia sunt fiii lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase.
18. Sora sa, Molechet, a nascut pe Ishod, pe Abiezer si pe Mahla.

19. Fiii lui Semida au fost: Ahian, Sechem, Lichi si Aniam.
20. Fiii lui Efraim au fost: Sutelah, Bered, fiul lui; Tahat, fiul lui; Eleadah, fiul lui si Tahat, fiul lui;
21. Zabad, fiul lui; Sutelah, fiul lui; Ezer si Elead. Pe acestia i-au ucis locuitorii din Gat, bastinasii jarii aceleia, pentru ca ei se dusesera sa le apuce turmele lor.
22. Dupa ei a plans Efraim, tatal lor, zile multe si au venit fratii lui sa-l mangaie.
23. Apoi a intrat el la femeia sa si ea a zamislit si a nascut un fiu si el i-a pus numele Beria, pentru ca nenorocirea se atinsese de casa lui.
24. Si a avut el si o fata: Seera. Aceasta a zidit Bethoronul de jos si de sus si Uzen-Seera.
25. Refah, fiul sau, si Resef, fiul sau; Telah, fiul sau, si Tahan, fiul sau.
26. Ladan, fiul sau; Amiud, fiul sau, si Elisama, fiul sau.
27. Non, fiul sau; Iosua, fiul sau.
28. Mosiile lor si locurile lor de locuit au fost: Betelul si cetatile care tineau de el, spre rasarit Naaranul, spre apus Ghezerul si cetatile care tineau de el; Sichemul si cetatile care tineau de el pana la Gaza si cetatile ce tineau de aceasta.
29. Iar din partea fiilor lui Manase: Bet-Seanul si cetatile ce tineau de el, Taanacul si cetatile ce tineau de el, Meghidonul si cetatile ce tineau de el, Dorul si cetatile ce tineau de el. in ele locuiau fiii lui Iosif, fiul lui Israel.
30. Fiii lui Aser erau: Imna, Isva, Isvi si Beria si sora lor Serah.
31. Fiii lui Beria au fost: Heber si Malchiel. Acesta e tatal lui Birzait.
32. Heber a avut fii pe Iaflet, Semer si Hotam si pe sora lor Sua.
33. Fiii lui Iaflet au fost: Pasac, Bimhal si Asvat. Acestia sunt fiii lui Iaflet.
34. Fiii lui Semer au fost: Ahi, Rohga, Huba si Aram.
35. Fiii lui Helem, fratele lui, au fost: Tofah, Imna, Seles si Amal.
36. Fiii lui Tofah au fost: Suah, Harnefer, Sual, Beri, Imra,
37. Beter, Hod, Sama, Silsa, Itran si Beera.
38. Fiii lui Ieter au fost: Iefune, Pispa si Ara.
39. Fiii nascuti din Ula au fost: Arah, Haniel si Ritia.
40. Toti acestia sunt fiii lui Aser, capi de familie, oameni alesi, razboinici, capetenii de mana intai. In tablitele lor cu spita neamului sunt inscrisi in ostire pentru razboi un numar de douazeci si sase de mii de oameni.

CAPITOLUL 8

Urmasii lui Veniamin si ai lui Saul.

l. Lui Veniamin i s-a nascut Bela, intaiul sau nascut; al doilea, Asbel, al treilea, Ahrah,
2. Al patrulea, Noha si al cincilea, Rafa.
3. Fiii lui Bela au fost: Adar, Ghera, Abiud,
4. Abisua, Naaman, Ahoah,
5. Ghera, Sefufan si Huram.
6. Iata fiii lui Ehud, care au fost capi de familii, care au trait in Gheba si au fost stramutati in Manahat:
7. Naaman, Ahia si Ghera, care i-a stramutat, a nascut pe Uza si pe Ahiud.
8. Lui Saharaim i s-au nascut copii in tara Moabitilor, dupa ce a dat drumul femeilor sale, Husim si Baara.
9. I s-au nascut din Hodesa, femeia sa: Iobab, Tibia, Mesa si Malcam;
10. Ieut, Sachia si Mirma. Acestia sunt fiii lui, capi de familie.
11. Din Husim i s-au nascut Abitub si Elpaal.
12. Fiii lui Elpaal au fost: Eber, Miseam si Semed, care au zidit Ono si Lodul si cetatile ce tineau de el,
13. Precum si Beria si Sema. - Acestia au fost capii familiilor locuitorilor Aialonului; ei au alungat pe locuitorii din Gat. -
14. Ahio, Sasac, si Iremot;
15. Zebadia, Arad si Eder;
16. Micael, Ispa si Ioha, fiii lui Beria.
17. Zecadia, Mesulam, Hizchi si Heber,
18. Iesmere, Izliah si Iobab, fiii lui Elpaal.
19. Iachim, Zicri si Zabdi,
20. Elienai, Tiltai si Eliel,

21. Adaia, Beraia si Simrat, fiii lui Simei.
22. Ispan, Eber si Eliel,
23. Abdon, Zicri si Hanan,
24. Hanania, Elam si Antotia,
25. Ifdia si Fanuil, fiii lui Sisac.
26. Samserai, Seharia si Atalia,
27. Iaaresia, Elia si Zicri, fiii lui Ieroham.
28. Acestea sunt capeteniile familiilor mai de seama ale neamului lor. Ei au locuit in Ierusalim.
29. In Ghibeon a trait Ieguel, tatal Ghibeonitilor. Numele femeii lui a fost Maaca
30. Si fiul lui, intaiul nascut, Abdon, dupa el Tur, Chis, Baal, Nadab, Ner,
31. Ghedeor, Ahio, Zecher si Miclot;
32. Lui Miclot i s-a nascut Simea. Si au trait ei impreuna cu fratii lor in Ierusalim.
33. Lui Ner i s-a nascut Chis; lui Chis i s-a nascut Saul; lui Saul i s-a nascut Ionatan, Melchisua, Aminadab si Esbaal.

34. Fiul lui Ionatan a fost Meribaal; (Mefiboset); a avut de fiu pe Mica.
35. Fiii lui Mica au fost: Piton, Melec, Tarea si Ahaz.
36. Lui Ahaz i s-a nascut Iehoada, lui Iehoada i s-a nascut Alemet, Asmavet si Zimri; lui Zimri i s-a nascut Mota;
37. Lui Mota i s-a nascut Binea; Rafa, fiul lui; Eleasa, fiul lui; Atel, fiul lui.
38. Atel a avut sase feciori si iata numele lor: Azricam, Bocru, Ismael, Searia, Obadia si Hanan. Toti acestia sunt fiii lui Atel.
39. Fiii lui Esec, fratele sau, au fost: Ulam, intaiul sau nascut; al doilea, Ieus; al treilea Elifelet.
40. Fiii lui Ulam au fost oameni razboinici, tragatori din arc, avand multi copii si nepoti pana la o suta cincizeci. Toti acestia sunt din fiii lui Veniamin.

CAPITOLUL 9

Locuitorii din Ierusalim si Ghibeon.

1. Asa au fost numarati dupa neamurile lor toti Israelitii si iata sunt inscrisi in cartea regilor lui Israel. Iar Iudeii, pentru faradelegile lor, au fost dusi in Babilon.
2. Cei dintai locuitori care au trait in pamanturile lor, prin orasele lui Israel, au fost Israelitii, preotii, levitii si cei afierositi templului.
3. In Ierusalim au trait unii din fiii lui Iuda, din fiii lui Veniamin si din fiii lui Efraim si ai lui Manase.
4. Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani, din fiii lui Fares, fiul lui Iuda;
5. Din fiii lui Siloni: Asaia, intaiul nascut, si fiii acestuia.
6. Din fiii lui Zerah: Ieuel si fratii lui, sase sute nouazeci;
7. Din fiii lui Veniamin: Salu, fiul lui Mesulam, fiul lui Hodavia, fiul lui Asenua
8. Si Ibneia, fiul lui Ieroham, si Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri, si Mesulam, fiul lui Sefatia, fiul lui Reguel, fiul lui Ibneia
9. Si fratii lor, dupa neamurile lor: noua sute cincizeci si sase. Acesti barbati erau capi de familie in neamul lor.
10. Iar dintre preoti: Iedaia, Ioiarib, Iachin
11. Si Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Mesulam, fiul lui Tadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, capetenia in casa lui Dumnezeu;
12. Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pashur, fiul lui Malchia; si Maesai, fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Mesulam, fiul lui Mesilemit, fiul lui Imer.
13. Si fratii lor, capi in familiile lor: o mie sapte sute saizeci, barbati de isprava la slujbele din casa Domnului.
14. Iar din leviti: Semaia, fiul lui Hasub, fiul lui Azricam, fiul lui Hasabia; acestia sunt din fiii lui Merari.
15. Bacbacar, Heres, Galal si Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul lui Asaf,
16. Obadia, fiul lui Semaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun; Berechia, fiul lui Asa, fiul lui Elcana, care locuia in satele Netofatitilor.
17. Iar din portari: Salum, Acub, Talmon si Ahiman si fratii lor; Salum era capetenie.
18. Acesti portari fac straja fiilor levitilor pana astazi la portile regale cele de la rasarit.
19. Salum, fiul lui Core, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Corah, si fratii lui cei din neamul lui Corah, dupa datoria slujbei lor, aveau paza cortului, iar parintii lor pazeau intrarea in tabara Domnului.

20. Finees, fiul lui Eleazar, fusese inainte capetenie peste ei si Domnul era cu el.
21. Zaharia, fiul lui Meselemia, era portar la usa cortului adunarii.
22. Toti cei alesi ca portari la praguri erau doua sute doisprezece. Ei erau inscrisi in registre dupa asezarile lor. Pe ei ii pusese David si Samuel inainte-vazatorul, pentru credinciosia lor.
23. Si ei si fiii lor tineau straja la usile casei Domnului, la casa cortului.
24. In patru laturi se aflau portari: la rasarit, la apus, la miazanoapte si la miazazi.
25. Iar fratii lor traiau in salasurile lor, venind la ei din timp in timp, pentru sapte zile.
26. Aceste patru capetenii de portari leviti erau de incredere si tot ei aveau grija casei Domnului si vistieriei ei.
27. Imprejurul casei lui Dumnezeu ei petreceau si noaptea, caci asupra lor era lasata paza si trebuia sa deschida in fiecare dimineata usile.
28. Unii din ei erau pusi de paza la vasele de slujba, asa ca ei cu numar le primeau si cu numar le dadeau.
29. Altora din ei le era incredintata cealalta zestre si toate lucrurile trebuitoare pentru cele sfinte: faina cea mai buna, vinul, untdelemnul si tamaia cea mirositoare.
30. Iar dintre fiii preotilor unii pregateau mir cu aromate.
31. Matatia levitul, care era intaiul nascut al lui Salum, fiul lui Core, era pus sa aiba grija de coptul aluaturilor in tigai.
32. Unora din fratii lor, din fiii lui Cahat, le era incredintata pregatirea painilor punerii inainte, ca sa le puna in fiecare zi de odihna.
33. Iar cantaretii, cei mai de seama din neamul Levitilor, erau liberi de ocupatii in camarile templului, pentru ca ziua si noaptea erau indatorati sa se indeletniceasca cu cantarea.
34. Acestia erau cei mai de seama intre familiile levitilor si locuiau in Ierusalim.
35. In Ghibeon locuiau: tatal Ghibeonitilor, Ieguel, a carui femeie se numea Maaca;
36. Si fiul lui, intaiul nascut, se numea Abdon; dupa el venea Tur, Chis, Baal, Ner, Nadab,
37. Ghedor, Ahio, Zaharia si Miclot.
38. Lui Miclot i s-a nascut Simeam. Si ei traiau langa fratii lor, in Ierusalim, impreuna cu fratii lor.
39. Lui Ner i s-a nascut Chis; lui Chis i s-a nascut Saul, lui Saul i s-a nascut Ionatan, Melchisua, Aminadab si Esbaal.

40. Fiul lui Ionatan a fost Meribaal; lui Meribaal i s-a nascut Mica.
41. Fiii lui Mica au fost: Piton, Melec, Tareia si Ahaz.
42. Lui Ahaz i s-a nascut Iara; lui Iara i s-au nascut Alemet, Asmavet si Zimri; lui Zimri i s-a nascut Mota.
43. Lui Mota i s-a nascut Binea; Refaia, fiul lui; Eleasa, fiul lui; Atel, fiul lui.
44. Lui Atel i s-au nascut sase fii si iata numele lor: Azricam, Bocru, Ismael, Searia, Obadia si Hanan. Acestia sunt fiii lui Atel.

CAPITOLUL 10

Moartea lui Saul in lupta cu Filistenii.

l. In vremea aceea Filistenii s-au ridicat cu razboi asupra lui Israel si Israelitii au fugit de Filisteni si au cazut biruiti pe muntele Ghilboa.
2. Atunci au alergat Filistenii dupa Saul si dupa fiii lui si au ucis Filistenii pe Ionatan, pe Aminadab si pe Melchisua, fiii lui Saul.
3. Iar lupta impotriva lui Saul s-a intetit si arcasii au tras asupra lui, asa ca el a fost ranit de sageti.
4. Saul a zis purtatorului sau de arme: "Scoate sabia ta si ma strapunge cu ea, ca sa nu vina acesti netaiati imprejur si sa-si bata joc de mine". Dar purtatorul de arme nu s-a hotarat la aceasta, pentru ca se speriase foarte tare. Atunci Saul a luat sabia si s-a aruncat in ea.
5. Vazand purtatorul de arme ca Saul a murit, s-a aruncat si el in sabia sa.
6. Asa a murit Saul cu cei trei fii ai lui si toata casa a murit impreuna cu el.
7. Cand au vazut Israelitii, care erau in vale, ca fug toti si ca Saul si fiii lui au murit, au lasat cetatile lor si au fugit in toate partile, iar Filistenii au venit si s-au asezat in ele.
8. A doua zi au venit Filistenii sa ridice pe cei ucisi si, gasind pe Saul si pe fiii lui cazuti pe muntele Ghilboa,
9. L-au dezbracat si i-au luat capul si armele si au trimis prin tara Filistenilor, sa se vesteasca aceasta inaintea idolilor lor si inaintea poporului.
10. Armele lui le-au pus in templul zeilor lor, iar capul lui l-au spanzurat in templul lui Dagon.

11. Atunci auzind tot Iabesul Galaadului ce au facut Filistenii cu Saul,
12. S-au ridicat toti oamenii de lupta, au luat trupul lui Saul si trupurile fiilor lui, le-au dus in Iabes si au ingropat oasele lor sub un stejar in Iabes si au postit sapte zile.
13. Asa a murit Saul pentru nelegiuirea sa pe care o facuse el inaintea Domnului, pentru ca n-a pazit cuvantul Domnului si pentru ca a intrebat si a cercetat o vrajitoare
14. Si nu a cercetat pe Domnul. De aceea a si fost el omorat si domnia a fost data lui David, fiul lui Iesei.

CAPITOLUL 11
David rege.

1. Dupa aceea s-au adunat toti Israelitii la David in Hebron zicand: "Iata noi suntem oasele tale si carnea ta.
2. Si mai inainte, cand Saul era inca rege, tu ai povatuit pe Israel la razboi si l-ai adus teafar inapoi si Domnul Dumnezeul tau ti-a spus: Tu vei paste pe poporul Meu Israel si tu vei fi povatuitorul poporului Meu Israel".
3. Si au venit toate capeteniile lui Israel la rege in Hebron si a incheiat cu ei David legamant in Hebron inaintea fetei Domnului; si au uns pe David de rege peste Israel, dupa cuvantul Domnului care fusese prin Samuel.
4. Apoi s-a dus David si tot Israelul la Ierusalim, adica la Iebus. Acolo insa erau Iebuseii, locuitorii tarii aceleia.
5. si au zis locuitorii Iebusului catre David: "Nu vei intra aici!" Dar David a luat cetatea Sionului. Aceasta este cetatea lui David.
6. Apoi a zis David: "Cine va lovi cel dintai pe Iebuseu, acela va fi cap si capetenie peste ostire". Si s-a sculat inainte de toti Ioab, fiul Teruiei, si s-a facut capetenie.
7. David a locuit in cetatea aceea si ea s-a si numit cetatea lui David.
8. El a zidit cetatea imprejur, incepand de la Milo, iar Ioab a reinnoit celelalte parti ale cetatii.
9. Dupa aceea a propasit David si s-a ridicat din ce in ce mai mult si Domnul Savaot era cu. el.
10. Iata cei mai de seama dintre puternicii lui David, care s-au luptat tare impreuna cu el, in domnia lui, impreuna cu tot Israelul, ca sa intareasca domnia lui asupra lui Israel, dupa cuvantul Domnului.
11. Si iata numarul vitejilor pe care i-a avut David: Iasobeam (Ioseb-Basebet), fiul lui Hacmoni, cel mai de seama intre cei treizeci; el si-a ridicat sulita asupra a trei sute de oameni si i-a ucis dintr-o data.
12. Dupa el vine Eleazar, fiul lui Dodo Ahohitul, unul din cei trei viteji.
13. Acesta a fost cu David la Pasdamim, unde se adunasera Filistenii pentru razboi. Acolo, parte din camp era semanat cu orz si Israelitii au fugit de Filisteni;
14. Dar ei au stat in mijlocul campului, l-au aparat si au infrant pe Filisteni si le-a daruit Domnul biruinta mare.
15. Trei din cele treizeci de capetenii s-au coborat pe stanca la David, in pestera Adulam, cand tabara Filistenilor era asezata in valea Refaim.
16. David atunci era la loc intarit, iar ostirea de intarire a Filistenilor era atunci in Betleem.
17. Si a dorit David si a zis: "Cine ma va adapa cu apa din fantana Betleemului care este la poarta?"
18. Atunci acesti trei au strabatut prin tabara Filistenilor, au scos apa din fantana Betleemului cea de la poarta si au luat-o si au dus-o lui David. Dar David n-a voit sa o bea si a varsat-o inaintea Domnului,
19. Zicand: "Sa ma fereasca Dumnezeu sa fac eu aceasta! As putea sa beau eu sangele celor care s-au dus acolo cu primejduirea vietii lor? Caci cu primejduirea vietii lor au adus-o!" Si n-a vrut sa o bea. Iata ce au facut acesti trei viteji.
20. Si Abisai, fratele lui Ioab, era capetenia celor trei; el a ranit deodata cu sulita trei sute de oameni si era vestit intre cei trei.
21. El era mai stralucit decat cei treizeci si le era capetenie, dar cu ceilalti trei nu era deopotriva.
22. Benaia, fiul lui Iehoiada, barbat viteaz, mare dupa fapte, era din Cabteel; el a ucis doi fii ai lui Ariel Moabitul si s-a coborat intr-o groapa si a ucis un leu pe o vreme cu zapada.
23. Tot el a ucis un egiptean, un om cu statura de cinci coti, care avea in mana o sulita, ca un sul de la razboiul de tesut; el s-a dus la el cu toiagul, i-a smuls sulita din mana si l-a ucis cu sulita lui.
24. Iata ce a facut Benaia, fiul lui Iehoiada, care era in cinste la cei trei viteji.
25. El era mai vestit decat cei treizeci, dar cu cei trei nu era deopotriva si David l-a pus cel mai de aproape implinitor al poruncilor sale.
26. Iar dintre ostenii cei mai de seama erau: Asael, fratele lui Ioab; Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem;
27. Samot din Haror; Helet din Pelon;
28. Ira, fiul lui Iches din Tecoa; Abiezer din Anatot;

29. Sibecai Husateul, Ilai din Ahoh;
30. Maharai din Netofat, Heled, fiul lui Baana din Netofat,
31. Itai, fiul lui Ribai, din Ghibeea lui Veniamin; Benaia din Piraton
32. Hurai din Nahali-Gaas; Abiel din Araba;
33. Azmavet din Bahurim; Eliahba din Saalbon;
34. Fiii lui Hasem din Ghizon: Ionatan, fiul lui Saghi din Harar;
35. Ahiam, fiul lui Sacar din Harar; Elifelet, fiul lui Uri.
36. Hefer din Mechera, Ahia din Pelon,
37. Hetro din Carmel, Naarai, fiul lui Ezbai;
38. Ioil, fratele lui Natan; Mibhar, fiul lui Hagri;
39. Telec Amonitul; Nahrai din Beerot, purtatorul de arme al lui Ioab, fiul Teruiei,
40. Ira din Iatir, Gareb din Iatir;
41. Urie Heteul; Zabad, fiul lui Ahlai;
42. Adina, fiul lui Siza Rubenitul, capetenia Rubenitilor care avea sub el treizeci de insi,
43. Hanan, fiul lui Maaca; Iosafat din Mitni,
44. Uzia din Astarot; Sama si Iehiel, fiii lui Hotam din Aroer,
45. Iediael, fiul lui Simri si Ioha, fratele lui Tititul,
46. Eliel din Mahavim, Ieribai si Iosavia, fiii lui Elnaam si Itma Moabitul,
47. Eliel, Obed si Iaasiel din Metoba.

CAPITOLUL 12

Vitejii care au urmat pe David.

1. Iata pe cei care au mai mers la David in Ticlag, pe cand statea el inca ascuns de Saul, fiul lui Chis. Acestia erau dintre vitejii care ajutasera la lupta.
2. Ei erau arcasi, aruncau pietre si cu dreapta si cu stanga si din arcuri trageau cu sageti si faceau parte dintre Veniamineni, fratii lui Saul, si anume:
3. Capetenia Ahiezer, apoi Ioas, fiii lui Semaa din Ghibeea, Ieziel si Pelet, fiii lui Azmavet, Beraca si Iehu din Anatot;
4. Ismaia Ghibeoneanul, un viteaz dintre cei treizeci si capetenie peste treizeci; Ieremia, Iahaziel, Iohanan si Iozabad din Ghedera;
5. Eluzai, Ierimot, Bealia, Semaria si Sefatia Harifianul;
6. Elcana, Isia, Azareel, Ioezer si Iasobeam, Coreiti;
7. Ioela si Zebadia, fiii lui Ieroham din Ghedor.
8. Din Gaditeni au trecut la David, in cetatea din pustie, oameni curajosi, razboinici si inarmati cu scut si sulita, cu fata lor ca fata leului si iuti ca si caprioarele din munti si anume:
9. Capetenia Ezer, al doilea Obadia si al treilea Eliab;
10. Al patrulea Masmana, al cincilea Ieremia,
11. Al saselea Atai, al saptelea Eliel,
12. Al optulea Iohanan si al noualea Elzabad,
13. Al zecelea Ieremia si al unsprezecelea Macbanai.
14. Acestia sunt din fiii lui Gad si erau capetenii in ostire: cei mai mici, peste sute si cei mai mari, peste mii.
15. Acestia au trecut Iordanul in luna intai, cand el iese din matca sa, si au alungat pe toti cei ce locuiau pe vai, spre rasarit si apus.
16. Au mai venit de asemenea si dintre fiii lui Veniamin si ai lui Iuda in cetate, la David.
17. Iar David a iesit in intampinarea lor si le-a zis: "De ati venit cu pace, ca sa-mi ajutati, atunci sa fie in mine si in voi o singura inima; iar de ati venit ca prin viclesug sa ma dati vrajmasilor mei, atunci, cum nu este prihana in mainile mele, va vedea si va judeca Dumnezeul parintilor nostri".
18. Atunci a cuprins Duhul pe Amasai, capetenia celor treizeci si a zis: "Suntem cu tine, Davide, si pacea sa fie cu tine, fiul lui Iesei! Pace tie si pace celor ce-ti ajuta, ca iti ajuta Dumnezeul tau". Si i-a primit David si i-a pus in capul ostirii.
19. Si din tribul lui Manase au trecut unii la David, cand mergea el cu Filistenii la razboi contra lui Saul, dar nu l-au ajutat, pentru ca conducatorii Filistenilor, sfatuindu-se, l-au trimis inapoi, zicand: "Pentru primejduirea capului

nostru, el va trece la domnul sau Saul".
20. Dupa ce s-a intors el la Ticlag, au trecut la dansul din ai lui Manase: Adnah, Iozabad, Iediael, Micael, Iozabad, Elihu si Tiltai, capetenii peste mii in Manase.
21. Acestia au ajutat lui David contra navalitorilor, caci toti acestia erau oameni viteji si capetenii in ostire.
22. Astfel in fiecare zi veneau lui David in ajutor pana intru atat, incat tabara lui ajunsese mare, ca o tabara a lui Dumnezeu.
23. Iata acum numarul capeteniilor de ostire, care au venit la David in Hebron, ca sa-i incredinteze domnia lui Saul, dupa cuvantul Domnului:
24. Fii de-ai lui Iuda care purtau scut si sulita erau sase mii opt sute, gata de lupta;
25. Din fiii lui Simeon erau sapte mii o suta, oameni viteji de ostire;
26. Din fiii lui Levi, patru mii sase sute;
27. Iehoiada, capetenie din neamul lui Aaron, si cu el trei mii sapte sute,
28. Si Tadoc, un tanar voinic cu neamurile lui douazeci si doua de capetenii.
29. Din fiii lui Veniamin, fratii lui Saul, au venit trei mii, dar inca multi din ei se tineau de casa lui Saul;
30. Din fiii lui Efraim, douazeci de mii opt sute de oameni viteji, oameni cunoscuti in neamul lor;
31. Din jumatate din semintia lui Manase, optsprezece mii care au fost chemati pe nume ca sa mearga sa faca rege pe David;
32. Dintre fiii lui Isahar au venit oameni intelepti care stiau ce si cand trebuie sa faca Israel; acestia erau doua sute capetenii si toti fratii lor urmau sfatul lor;
33. Din tribul lui Zabulon au venit oameni gata de lupta si inarmati cu tot felul de arme, in numar de cincizeci de mii, in ordine si intr-un suflet;
34. Din tribul lui Neftali, o mie de capetenii si cu ei treizeci si sapte de mii cu scuturi si cu sulite;
35. Din tribul lui Dan au venit douazeci si opt de mii sase sute oameni gata de lupta;
36. Din Aser au venit osteni, gata de lupta, patruzeci de mii;
37. De peste Iordan, din tribul lui Ruben, al lui Gad si din jumatate de trib al lui Manase, au venit o suta douazeci de mii cu tot felul de arme de lupta.
38. Toti acesti osteni, gata de lupta si cu toata inima, au venit la Hebron sa faca rege pe David peste Israel. Dar si toti ceilalti Israeliti erau intr-un cuget pentru a fi facut rege David.
39. Si au ramas acolo la David trei zile si au mancat si au baut, pentru ca fratii lor pregatisera toate pentru ei.
40. Si apoi chiar vecinii lor, pana chiar si Isahar, Zabulon si Neftali, adusesera toate de ale mancarii pe asini, pe camile, pe catari si cu carele de boi: faina, smochine si stafide, vin, untdelemn si vite mari si marunte, multime multa, pentru ca bucurie mare era peste Israel.

CAPITOLUL 13
Aducerea si asezarea chivotului.

l. Atunci David s-a sfatuit cu capeteniile cele peste mii, cu sutasii si cu toate capeteniile,
2. Si a zis David catre toata adunarea Israelitilor: "Daca binevoiti voi si daca este voia Domnului Dumnezeului nostru, sa trimitem pretutindeni la ceilalti frati ai nostri, in toata tara lui Israel si totodata si la preoti si leviti prin orasele si prin satele lor, ca sa Se adune la noi;
3. Si sa aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, pentru ca in zilele lui Saul ne-am indreptat spre el".
4. Atunci toata adunarea a zis: "Asa sa fie", pentru ca lucrul acesta s-a parut drept inaintea a tot poporul.
5. Astfel a adunat David pe toti Israelitii, de la Sihorul egiptean pana la intrarea Hamatului, ca sa stramute chivotul Domnului din Chiriat-Iearim.
6. Atunci s-a dus David si tot Israelul la Chiriat-Iearim, ce este in Iuda, ca sa stramute de acolo chivotul lui Dumnezeu, inaintea caruia se cheama numele Domnului Celui care sade pe heruvimi.
7. Si au adus chivotul lui Dumnezeu intr-un car nou din casa lui Abinadab; iar carul il conduceau Uza si Ahia.
8. David insa si toti Israelitii jucau inaintea lui Dumnezeu cat puteau cu cantari din gura, din chitara, din psaltirion, din timpane si timbale si din trambite;
9. Dar cand au ajuns la aria lui Chidon, Uza si-a intins mana, ca sa sprijine chivotul, caci boii erau sa-l rastoarne.
10. Atunci S-a maniat Domnul pe Uza si l-a lovit, pentru ca si-a intins mana spre chivot; si el a murit acolo pe loc inaintea lui Dumnezeu.
11. Si s-a intristat David ca Domnul lovise pe Uza si a numit locul acela Peret-Uza si asa se numeste pana azi.

12. Si s-a temut David de Dumnezeu in ziua aceea si a zis: "Cum voi duce la mine chivotul lui Dumnezeu?"
13. De aceea nu a dus David chivotul la sine, in cetatea lui David, ci l-a intors la casa lui Obed-Edom.
14. Si a ramas chivotul Domnului la Obed-Edom, in casa lui, trei luni si a binecuvantat Domnul casa lui Obed-Edom si toate ale lui.

CAPITOLUL 14

Femeile si fiii lui David. Biruinta lui David asupra Filistenilor.

l. In vremea aceea a trimis Hiram, regele Tirului, soli la David si lemne de cedru si pietrari si dulgheri, ca sa-i ridice casa.
2. Cand a aflat David ca l-a intarit Domnul rege peste Israel, ca domnia lui a fost inaltata sus pentru poporul sau Israel,
3. Si-a luat inca alte femei din Ierusalim si i s-au mai nascut lui David fii si fiice.
4. Iata numele celor ce i s-au nascut in Ierusalim: Samua, Sobab, Natan si Solomon;
5. Ibhar, Elisua si Elifelet;
6. Nogah, Nefeg si Iafia;
7. Elisama, Beeliada si Elifelet.
8. Auzind insa Filistenii ca David a fost uns rege peste tot Israelul, s-au ridicat ei toti sa caute pe David. Si auzind David de aceasta, a iesit inaintea lor.
9. Iar Filistenii au venit si s-au asezat in valea Refaim.
10. Atunci a intrebat David pe Dumnezeu, zicand: "Sa merg eu oare contra Filistenilor si-i vei da Tu in mana mea?" Si Domnul i-a raspuns: "Mergi, ca ii voi da in mana ta!"
11. Si s-au dus ei in Baal-Peratim si acolo i-a lovit David; apoi David a zis: "Dumnezeu a zdrobit pe vrajmasi cu mana mea, ca pe o surpatura de apa". De aceea au si dat vaii aceleia numele de Baal- Peratim.
12. Filistenii si-au lasat acolo zeii, iar David i-a adunat si i-a ars cu foc.
13. Si au venit iarasi Filistenii si au tabarat in vale.
14. Iar David a intrebat din nou pe Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a zis: "Nu te duce de-a dreptul asupra lor; abate-te de la ei si te du asupra lor pe la dumbrava duzilor;
15. Si cand vei auzi zgomot ca de pasi prin varful duzilor, atunci sa intri in lupta, caci a iesit Dumnezeu inaintea ta, ca sa bata tabara Filistenilor".
16. Si a facut David cum ii poruncise Dumnezeu; si a lovit tabara Filistenilor de la Ghibeon pana la Ghezer.
17. Atunci a rasunat numele lui David prin toate tarile dimprejur si l-a facut Domnul infricosator pentru toate popoarele vecine.

CAPITOLUL 15

Asezarea chivotului in Ierusalim.

1. David si-a facut apoi case in cetatea lui, a pregatit loc pentru chivotul lui Dumnezeu si a facut pentru el un cort.
2. Atunci David a zis: "Nimeni, afara de leviti, nu trebuie sa poarte chivotul lui Dumnezeu si sa-I slujeasca Lui in veci".
3. Atunci a adunat David pe toti Israelitii la Ierusalim, ca sa duca chivotul lui Dumnezeu la locul lui, pe care i-l pregatise el.
4. A chemat deci David pe fiii lui Aaron si pe leviti si anume:
5. Din urmasii lui Cahat a chemat pe capetenia Uriel si pe fratii lui, o suta douazeci;
6. Din urmasii lui Merari a chemat pe capetenia Asaia si pe fratii lui, doua sute douazeci de oameni;
7. Din urmasii lui Ghersom a chemat pe capetenia Ioil si pe fratii lui, o suta treizeci de oameni;
8. Din urmasii lui Elitafan a chemat pe capetenia Semaia si pe fratii lui, doua sute de oameni;
9. Din urmasii lui Hebron a chemat pe capetenia Eliel si pe fratii lui, optzeci de oameni;
10. Din urmasii lui Uziel a chemat pe capetenia Aminadab si pe fratii lui, o suta douazeci de oameni.
11. Apoi a chemat David pe preotii Tadoc si Abiatar si pe levitii Uriel, Asaia, Ioil, Semaia, Eliel si Aminadab,
12. Si le-a zis: "Voi, capeteniile familiilor levite, sfintiti-va voi si fratii vostri si aduceti chivotul Domnului Dumnezeului lui Israel la locul pe care l-am pregatit eu pentru el.
13. Deoarece inainte n-ati facut voi aceasta, Domnul Dumnezeul nostru ne-a lovit, pentru ca nu L-am cautat cum se

cuvine".
14. Atunci s-au sfintit preotii si levitii, ca sa aduca chivotul Domnului Dumnezeului lui Israel.
15. Si au adus fiii levitilor chivotul Domnului, cum poruncise Moise dupa cuvantul Domnului, pe parghii; pe umeri, iar nu cu caruta.
16. Apoi a poruncit David capeteniilor levitilor sa puna pe fratii lor cantareti cu instrumente muzicale, cu psaltirioane, ca sa vesteasca cu glas tare de bucurie.
17. Acestia au pus pe levitii: Heman, fiul lui Ioil, iar din fratii lui, pe Asaf, fiul lui Berechia. Din urmasii lui Merari, fratii lor, au pus pe Etan, fiul lui Cusaia.
18. Iar pe fratii lor din a doua spita: Zaharia, fiul lui Iaaziel, Semiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Benaia, Maaseia, Matitia, Elifelehu, Micneia, Obed-Edom si Ieiel, i-au pus portari.
19. Heman, Asaf si Etan cantau puternic din timbale de arama;
20. Zaharia, Iaaziel, Semiramot, Iehiel, Uni, Eliab, Maaseia si Benaia cantau din psaltirioanele cu sunete subtiri.
21. Matitia insa, Elifelehu, Micneia, Obed-Edom, Ieiel si Azazia faceau inceputul cu harpele cu cate opt coarde.
22. Iar Chenaia, capetenia levitilor, era dascal de cantari, pentru ca era iscusit in acestea.
23. Berechia si Elcana erau usieri la chivot.
24. Preotii Sebania, Iosafat, Natanael, Amasai, Zaharia, Benaia si Eliezer trambitau din trambite inaintea chivotului lui Dumnezeu. Obed-Edom si Iehia erau usieri la chivot.
25. Astfel s-au dus David cu batranii lui Israel si capeteniile cele peste mii sa aduca chivotul Domnului din casa lui Obed-Edom cu veselie.
26. Si dupa ce a ajutat Dumnezeu levitilor sa aduca chivotul Domnului, atunci au junghiat pentru jertfe sapte vitei si sapte berbeci.
27. David era imbracat cu vesminte de vison, asemenea erau imbracati si toti levitii care aduceau chivotul si cantaretii si Chenania, capetenia muzicantilor si cantarelilor. David insa mai avea pe el si un efod de in.
28. Asa tot Israelul a adus chivotul legamantului Domnului cu strigate de bucurie, cu sunete de corn, de trambite, de timbale si de harpe.
29. Cand chivotul legamantului Domnului a intrat in cetatea lui David, Micol, fata lui Saul, privea de la fereastra si, vazand pe regele David jucand si veselindu-se, l-a dispretuit in inima sa.

CAPITOLUL 16

Cantarea lui David si randuiala slujbei dumnezeiesti.

l. Astfel au adus chivotul lui Dumnezeu si l-au asezat in mijlocul cortului pe care-l facuse David pentru el si au inaltat lui Dumnezeu arderi de tot si jertfe de pace.
2. Dupa ce David a ispravit de adus arderile de tot si jertfele de pace, a binecuvantat poporul in numele Domnului,
3. Si a impartit tuturor Israelitilor, femei si barbati, cate o paine si cate o bucatica de carne si cate o turta de struguri.
4. Apoi a pus la slujba inaintea chivotului Domnului din leviti, ca sa preaslaveasca, sa multumeasca si sa preainalte pe Domnul Dumnezeul lui Israel, si anume:
5. Pe Asaf, capetenie; al doilea dupa el a pus pe Zaharia; apoi urmau Uziel, Semiramot, Iehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom si Ieiel cu psaltirioane si harpe, iar Asaf canta din timbale.
6. A pus de asemenea pe preotii Benaia si Oziel sa sune necontenit din trambite inaintea chivotului legamantului lui Dumnezeu.
7. In aceasta zi David, pentru intaia oara, a dat, prin Asaf si fratii lui, urmatorul psalm de lauda Domnului:
8. "Laudati pe Domnul si chemati numele Lui; vestiti intre neamuri lucrurile Lui!
9. Cantati, cantati in cinstea Lui! Spuneti toate minunile Lui!
10. Laudati-va cu numele Lui cel sfant! Sa se bucure inima celor ce-L cauta pe El!
11. Alergati la Domnul si la ajutorul Lui; cautati pururea fata Lui!
12. Neamul lui Israel, sluga Lui, fiii lui Iacov, alesii Lui,
13. Aduceti-va aminte de minunile Lui, de semnele Lui si de judecatile gurii Lui!
14. Caci El este Domnul Dumnezeul nostru si dreptatea Lui este peste tot pamantul.
15. Aduceti-va aminte de asezamantul Lui, de fagaduinta data pentru mii de neamuri.
16. De legamantul facut cu Avraam si de juramantul Sau catre Isaac,

17. Juramant pus ca o lege pentru Iacov, si ca un legamant vesnic pentru Israel,
18. Zicand: tie-ti voi da pamantul Canaan, ca partea voastra de mostenire.
19. Ei atunci erau putini la numar si neinsemnati, si straini in tara aceasta.
20. Si treceau de la popor la popor si dintr-o imparatie la alta imparatie.
21. Dar El n-a lasat pe nimeni sa-i apese, si a pedepsit regi pentru ei, zicand:
22. Nu va atingeti de unsii Mei si proorocilor Mei sa nu le faceti rau.
23. Cantati Domnului tot pamantul, binevestiti din zi in zi izbavirea Lui!
24. Vestiri paganilor slava Lui, spuneti la toate popoarele minunile Lui!
25. Ca mare este Domnul si vrednic de lauda si mai infricosat decat toti dumnezeii.
26. Ca toti dumnezeii paganilor sunt nimic, iar Domnul a facut cerurile.
27. Inaintea Lui este stralucire si maretie, putere si bucurie in locasul Lui cel sfant.
28. Dati Domnului, neamuri pagane, dati Domnului slava si cinste!
29. Dati Domnului slava pentru numele Lui; aduceti-va darul, mergeti inaintea fetei Lui, inchinati-va Domnului in
podoabele sfinteniei Lui!
30. Sa tremure inaintea Lui tot pamantul, ca El a intemeiat lumea si nu se va clatina.
31. Sa se bucure cerurile si sa praznuiasca pamantul, iar printre popoare sa se spuna: Domnul este Imparat!
32. Sa se zguduie marea si toate cele din ea; campia si toate cele de pe ea sa se veseleasca!
33. Sa dantuiasca impreuna toti copacii dumbravii inaintea fetei Domnului, ca vine sa judece pamantul.
34. Laudati pe Domnul, ca in veac este mila Lui!
35. Ziceti: Izbaveste-ne pe noi, Dumnezeule, Izbavitorul nostru! Aduna-ne si ne izbaveste de prin popoare, ca sa
slavim sfant numele Tau si sa ne laudam cu slava Ta!
36. Binecuvantat fie Domnul Dumnezeul lui Israel din veac in veac!" Si tot poporul a zis: "Amin! Aliluia!"
37. Si a lasat David acolo, inaintea chivotului legamantului Domnului, pe Asaf si pe fratii lui, ca sa slujeasca ei
inaintea chivotului neincetat, in fiecare zi;
38. Pe Obed-Edom si pe fratii lui, saizeci si opt de oameni; pe Obed-Edom, fiul lui Iedutun si pe Hosa, i-a lasat
usieri.
39. Iar pe preotul Tadoc si pe ceilalti preoti, fratii sai, i-a pus inaintea locasului Domnului, cel de pe inaltimea din
Ghibeon,
40. Ca sa inalte arderi de tot Domnului pe jertfelnicul arderilor de tot neincetat, dimineata si seara, pentru toate
cele scrise in legea Domnului, pe care El le-a poruncit lui Israel.
41. Si cu ei a lasat pe Heman, pe Iedutun si pe ceilalti alesi, care au fost numiti pe nume, ca sa slaveasca pe Domnul,
ca in veac este mila Lui.
42. Impreuna cu ei, Heman si Iedutun preaslaveau pe Dumnezeu, cantand din trambite si felurite instrumente
muzicale; pe fiii lui Iedutun i-a pus la poarta.
43. Apoi s-a dus tot poporul, fiecare la casa sa. De asemenea s-a intors si David, ca sa binecuvanteze casa sa.

CAPITOLUL 17

Zidirea casei Domnului de David se amana. Proorocie despre Mesia.

l. Cand David locuia in casa sa, a zis el catre Natan proorocul: "Iata eu traiesc in casa de cedru, iar chivotul
legamantului Domnului este in cort".
2. Iar Natan a zis catre David: "Fa tot ce ai la inima, ca Dumnezeu este cu tine!"
3. Dar in aceeasi noapte a fost cuvantul Domnului catre Natan si i-a zis:
4. "Mergi si spune robului Meu David: Asa zice Domnul: Nu tu ai sa-Mi zidesti Mie casa de locuit,
5. Caci Eu n-am locuit in casa din ziua in care am scos pe fiii lui Israel si pana astazi, ci am umblat din cort in cort si
din locas in locas.
6. Oriunde am mers Eu cu tot Israelul, spus-am Eu oare macar un cuvant cuiva din judecatorii lui Israel, carora
le-am poruncit sa pastoreasca pe poporul Meu, pentru ce nu-Mi zidesti Mie casa de cedru?
7. Si acum asa sa spui robului Meu David: Eu te-am luat de la turma de oi, ca sa fii conducatorul poporului Meu
Israel;
8. Si am fost cu tine pretutindeni, oriunde ai umblat; am starpit pe toti vrajmasii tai inaintea fetei tale si am facut
numele tau ca numele celor puternici ai pamantului.
9. Am randuit loc pentru poporul Meu Israel si l-am inradacinat, Si va trai el in pace la locul sau, si nu va mai fi

nelinistit si necredinciosii nu-l vor mai stramtora ca altadata,
10. Ca in zilele acelea, cand puneam judecatori peste poporul Meu Israel; dar am supus pe toti vrajmasii tai si ti-am vestit ca Domnul ti-a pregatit tie casa.
11. Cand se vor implini zilele tale si vei trece la parintii tai, atunci Eu voi ridica pe urmasul tau dupa tine, si voi intari domnia ta.
12. Acela Imi va zidi Mie casa si voi intemeia tronul lui pe veci.
13. Eu ii voi fi tata si el Imi va fi fiu si mila Mea nu o voi lua de la el, cum am luat-o de la cel ce a fost inaintea ta.
14. II voi pune pe acela in casa Mea si in imparatia Mea pe veci si tronul lui in veci va fi tare".
15. Toate cuvintele si toata vedenia aceasta le-a spus Natan lui David.
16. Atunci a venit regele David si a stat inaintea fetei Domnului si a zis: "Cine sunt eu, Doamne Dumnezeule, si ce este casa mea, de m-ai inaltat asa?
17. Dar si aceasta s-a parut inca putin in ochii Tai, Dumnezeule, caci iata vestesti despre casa robului Tau in viitor si privesti la mine, ca la un om mare, Doamne Dumnezeule!
18. Ce mai poate adauga David inaintea Ta pentru marirea robului Tau? Tu cunosti pe robul Tau.
19. Doamne, pentru robul Tau, dupa inima Ta, faci toate aceste lucruri mari, ca sa arati toata marirea.
20. Doamne, nu este altul asemenea Tie, si nu este Dumnezeu afara de Tine, dupa cate am auzit noi.
21. Si nu este inca alt popor pe pamant ca poporul Tau Israel, pe care l-a calauzit Dumnezeu, ca sa-l rascumpere Siesi de popor, sa-si faca nume mare si stralucit, izgonind popoarele de la fata poporului Tau, pe care l-ai izbavit din Egipt.
22. Tu ai facut pe poporul Tau, Israel, poporul Tau pe veci si Tu, Doamne, Te-ai facut Dumnezeul lui.
23. Asadar, Doamne, cuvantul pe care l-ai grait Tu acum despre robul Tau si despre casa lui, intareste-l pe veci, si fa cum ai zis Tu.
24. Sa ramana si sa se preamareasca numele Tau in veci, ca sa se zica ca Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, este Dumnezeu peste Israel, si casa robului Tau David sa fie tare inaintea fetei Tale.
25. Caci Tu, Dumnezeul meu, ai descoperit robului Tau ca-i vei zidi casa, de aceea robul Tau a si indraznit sa se roage inaintea Ta.
26. Si acum, Doamne, Tu esti adevaratul Dumnezeu si Tu ai vestit despre robul Tau astfel de lucruri bune.
27. Incepe dar a binecuvanta casa robului Tau, ca sa fie ea vesnica inaintea fetei Tale. Caci daca Tu, Doamne, o vei binecuvanta, binecuvantata va fi ea in veci".

CAPITOLUL 18

Biruintele lui David. Asezarea dregatorilor.

1. Dupa aceasta a lovit David pe Filisteni si i-a supus si a luat cetatea Gat si orasele ce tineau de ea din mainile Filistenilor.
2. A lovit el de asemenea si pe Moabiti si au ajuns Moabitii robii lui David, platindu-i tribut.
3. Apoi a lovit David pe Hadadezer, regele Tobei, la Hamat, cand mergea acela sa-si intareasca stapanirea la raul Eufrat.
4. Si a luat David de la el o mie de care de razboi, sapte mii de calareti si douazeci de mii de pedestrasi. Si a stricat David toate carele, neoprind din ele decat numai o suta.
5. Sirienii din Damasc ar fi venit in ajutor lui Hadadezer, regele Tobei, dar David a batut douazeci si doua de mii de Sirieni.
6. Apoi a asezat David ostire de paza in Siria Damascului si au ajuns Sirienii robii lui David, platindu-i tribut. Domnul a ajutat lui David pretutindeni, oriunde a mers el.
7. Atunci a luat David scuturile de aur, care erau la robii lui Hadadezer, si le-a adus in Ierusalim.
8. Iar din Tibhat si din Cun, cetatile lui Hadadezer, a luat David foarte multa arama. Din arama aceasta a facut Solomon marea cea de arama, stalpii si vasele cele de arama.
9. Auzind Tou, regele din Hamat, ca David a batut toata armata lui Hadadezer, regele Tobei,
10. A trimis pe Hadoram, fiul sau, la regele David, sa-l salute si sa-i multumeasca, pentru ca s-a razboit cu Hadadezer si l-a batut, caci Tou era in razboi cu Hadadezer, si a trimis cu el tot felul de vase de aur, de argint si de arama.
11. Regele David a inchinat aceste vase Domnului, impreuna cu aurul si argintul pe care-l luase el de la toate popoarele: de la Edomiti, Moabiti, Amoniti, Filisteni si Amaleciti.

12. Si Abisai, fiul Teruiei, a batut optsprezece mii de Edomiti in Valea Sarata.
13. Si a pus in Edom oaste de paza si s-au facut Edomitii robii lui David, caci Domnul ajuta lui David oriunde mergea.

14. Si a domnit David peste tot Israelul si a facut judecata si dreptate la tot poporul sau.
15. Ioab, fiul Teruiei, era comandantul ostirii, iar Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar.
16. Tadoc, fiul lui Ahitub, si Ahimelec, fiul lui Abiatar, au fost preoti, iar Sausa (Serais) a fost secretar.
17. Benaia, fiul lui Iehoiada, era capetenie peste Cheretieni si Peletieni, iar fiii lui David erau cei intai pe langa rege,

CAPITOLUL 19

Razbunarea lui David asupra Amonitilor.

1. Dupa aceasta a murit Nahas, regele Amonitilor, si in locul lui s-a facut rege fiul sau.
2. Atunci David a zis: "Am sa arat mila lui Hanun, fiul lui Nahas, pentru binefacerea ce mi-a aratat tatal sau". Si a trimis David soli sa-l mangaie pentru pierderea tatalui sau. Au mers deci solii lui David in tara Amonitilor, ca sa-l mangaie pe Hanun.
3. Insa capeteniile Amonitilor au zis catre Hanun: "Socotesti tu, oare, ca David din dragoste pentru tatal tau a trimis la tine mangaietori? Nu cumva au venit slugile lui la tine, ca sa iscodeasca si sa vada tara si apoi sa o pustiiasca "
4. Atunci a prins Hanun pe trimisii lui David si i-a ras si le-a taiat hainele pe jumatate, pana la coapsa, si asa le-a dat drumul si ei au plecat.
5. Spunandu-se lui David de patania oamenilor acelora, a trimis el in intampinarea lor, ca erau tare batjocoriti, si li s-a zis: "Ramaneti in Ierihon pana va vor creste barbile si atunci va veti intoarce acasa".
6. Dupa ce Amonitii au vazut ca au ajuns urati lui David, au trimis Hanun si Amonitii o mie de talanti de argint, ca sa ia in solda lor niste care de razboi si calareti din Siria Mesopotamiei, Siria Maacai si din Toba.
7. Si au luat in solda lor treizeci si doua de mii de care si pe regele Maacai cu poporul lui, care au venit si au tabarat inaintea Medebei. Iar Amonitii s-au adunat din cetatile lor si au iesit la razboi.
8. Cand David a auzit de acestea, a trimis pe Ioab cu toata ostirea de viteji.
9. Atunci au inaintat Amonitii si s-au asezat in linie de bataie la portile cetatii, iar regii care venisera erau la o parte in camp.
10. Ioab, vazand ca are a lupta pe doua laturi, una in fata si alta in spate, a ales osteni din toti cei mai de seama din Israel si i-a randuit contra Sirienilor.
11. Iar cealalta parte de popor a incredintat-o lui Abisai, fratele sau, ca sa se indrepte contra Amonitilor.
12. Apoi a zis: "Daca Sirienii vor fi mai tari decat mine, sa-mi vii tu in ajutor, iar daca Amonitii vor fi mai tari decat tine, iti voi veni eu in ajutor.
13. Fii curajos si sa stam cu tarie pentru apararea poporului nostru si pentru cetatile Dumnezeului nostru, si Domnul sa faca ce va binevoi".
14. si a intrat Ioab Si oamenii ce erau cu el in lupta cu Sirienii, dar acestia au fugit de el.
15. Amonitii insa, vazand ca Sirienii fug, au fugit si ei de Abisai, fratele lui Ioab, si s-au dus in cetate. Atunci Ioab a venit la Ierusalim.
16. Sirienii, vazand ca sunt batuti de Israeliti, au trimis soli si au scos pe Sirienii care erau dincolo de rau, iar Sofac, capetenia lui Hadadezer, ii conducea.
17. Cand s-a spus aceasta lui David, el a adunat pe toti Israelitii, a trecut Iordanul si, venind asupra acelora, s-a asezat in linie de bataie in fata lor. Si a intrat David in lupta cu Sirienii si acestia s-au luptat cu el.
18. Dar curand Sirienii au fugit de Israeliti, iar David, a nimicit Sirienilor sapte mii de care si patruzeci de mii de pedestrasi, si pe Sofac, comandantul ostirii, I-a ucis.
19. Cand au vazut slugile lui Hadadezer ca sunt biruiti de Israeliti, au incheiat pace cu David si s-au supus. Si n-au mai voit Sirienii sa mai ajute pe Amoniti.

CAPITOLUL 20

Razboiul si biruinta lui David asupra Amonitilor si Filistenilor.

1. Peste un an, pe vremea cand regii ies la razboi, a scos Ioab ostirea si a inceput sa pustiiasca tara Amonitilor si a

venit si a inconjurat Raba. Insa David a ramas in Ierusalim. Ioab a cucerit Raba si a daramat-o.
2. Si a luat David coroana regelui lor de pe capul lui si s-a aflat ca are aur in greutate de un talant si erau pe ea si pietre scumpe; si s-a pus coroana aceasta pe capul lui David. si au fost scoase din cetatea aceea si foarte multe prazi.
3. Iar poporul care era in ea a fost scos si omorat cu fierastraie, cu ciocane de fier si cu securi. Asa a facut David cu toate orasele Amonitilor si apoi s-a intors el si tot poporul la Ierusalim.
4. Dupa aceea s-a inceput razboiul cu Filistenii la Ghezer. Atunci Sibecai Husatitul a batut pe Sipai, unul din urmasii Refaimilor, si s-au supus si ei.
5. Apoi iar a fost razboi cu Filistenii. Dar Elhanan, fiul lui Iair, a lovit pe Lahmi, fratele lui Goliat Gateul; coada sulitei lui era ca a sulului de la razboiul de tesut.
6. Si a mai fost o lupta la Gat. Acolo era un om inalt care avea cate sase degete la maini si la picioare, adica de toate douazeci si patru. Si acesta era tot din urmasii Refaimilor.
7. El batjocorea pe Israel, dar Ionatan, fiul lui Sama, fratele lui David, l-a ucis.
8. Acestia erau oameni nascuti din Refaimi in Gat si au cazut de mana lui David si de mana oamenilor lui.

CAPITOLUL 21
Ciuma de trei zile pentru numararea poporului.

1. Atunci s-a sculat Satana impotriva lui Israel si a indemnat pe David sa faca numaratoarea Israelitilor.
2. Deci a zis David catre Ioab si catre capeteniile poporului: "Mergeti si numarati pe Israeliti de la Beer-Seba pana la Dan si-mi aduceti raspuns ca sa stiu numarul lor!"
3. Ioab insa a zis: "Sa inmulteasca Domnul pe poporul Sau de o suta de ori mai mult decat este el acum! Au doara nu sunt ei toti, o, rege, domnul meu, robii stapanului meu? Pentru ce dar cere aceasta domnul meu? Oare pentru a se scoate asta ca o vina lui Israel?"
4. Dar cuvantul regesc biruind pe Ioab, s-a dus acesta de a cutreierat tot Israelul si venind la Ierusalim,
5. A dat Ioab lui David catagrafia inscrierii poporului si s-au aflat in tot Israelul un milion si o suta de mii de barbati destoinici de razboi, iar in Iuda, patru sute saptezeci de mii in stare de a lua parte la razboi.
6. Pe leviti insa si pe Veniamineni el nu i-a numarat impreuna cu ei, pentru ca cuvantul regelui nu placuse lui Ioab.
7. Lucrul acesta n-a fost placut nici inaintea lui Dumnezeu si de aceea a lovit El pe Israel.
8. Atunci a zis David catre Dumnezeu: "Am gresit mult, facand aceasta; iarta dar vina robului Tau, ca m-am purtat cu totul nepriceput".
9. Iar Domnul a grait cu Gad, proorocul lui David si i-a zis:
10. "Mergi si spune lui David: Asa zice Domnul: Iti pun inainte trei pedepse; alege-ti una din ele si o voi trimite asupra ta".
11. A venit deci Gad la David si i-a zis: "Asa graieste Domnul, alege:
12. Sau trei ani de foamete, sau trei luni sa fii tu urmarit de vrajmasii tai si sabia dusmanilor sa ajunga pana la tine, sau trei zile sabia Domnului si molima sa fie pe pamant si ingerul Domnului sa pustiiasca in toate hotarele lui Israel. Vezi acum ce trebuie sa raspund Celui ce m-a trimis cu acest cuvant".
13. Si a raspuns David lui Gad: "Sunt intr-o mare neliniste! Sa cad mai bine in mainile Domnului, caci indurarile Lui sunt foarte multe, dar sa nu cad in mainile oamenilor".
14. Atunci a trimis Domnul molima asupra lui Israel si au murit saptezeci de mii de Israeliti.
15. Si a trimis Dumnezeu ingerul la Ierusalim ca sa-l piarda. Si cand a inceput el sa pustiiasca, a vazut Domnul si I s-a facut mila pentru aceasta nenorocire si a zis catre ingerul pierzator: "Destul! De acum lasa-ti mainile in jos!" Ingerul Domnului statea atunci deasupra ariei lui Ornan (Aravna) Iebuseul.
16. Atunci ridicandu-si David ochii sai, a vazut pe ingerul Domnului stand intre pamant si cer cu sabia goala in mana sa, intinsa asupra Ierusalimului; si a cazut David si batranii cu fetele la pamant, imbracati in sac.
17. Si a zis David catre Dumnezeu: "Oare nu eu am poruncit sa se numere poporul? Eu am gresit, eu am facut rau; dar aceste oi ce au facut? Doamne Dumnezeul meu, sa vina mana Ta asupra mea, asupra casei tatalui meu, iar nu asupra poporului Tau, ca sa-l piarda pe el!"
18. Iar ingerul Domnului a zis lui Gad proorocul sa spuna lui David: "Sa se suie David si sa ridice un jertfelnic Domnului in aria lui Ornan Iebuseul".
19. Si s-a dus David, dupa cuvantul lui Gad pe care i-l graise in numele Domnului.
20. Ornan, intorcandu-se, a vazut ingerul, si cei trei fii ai lui s-au ascuns impreuna cu el; in vremea aceea Ornan

treiera.
21. A venit deci David la Ornan; iar Ornan, privind si vazand pe David, a iesit din arie si s-a plecat inaintea lui David cu fata pana la pamant.
22. Atunci David a zis catre Ornan: "Da-mi un loc in arie, ca am sa fac pe el jertfelnic Domnului; da-mi-l cu pretul cat costa, ca sa inceteze prapadul in popor".
23. Iar Ornan a zis lui David: "Ia-ti! Faca domnul meu regele ce binevoieste! Iata eu dau si boi pentru ardere de tot si uneltele de treierat ca lemne pentru foc si grau pentru prinos. Toate acestea le dau in dar!"
24. Regele David a zis catre Ornan: "Nu, eu voiesc sa cumpar de la tine cu pret adevarat, caci nu ma voi apuca sa aduc avutul tau Domnului si nu voi aduce ardere de tot vite luate in dar".
25. Si a dat David lui Ornan pentru acest loc sase sute de sicli de aur.
26. Apoi a facut David acolo jertfelnic Domnului si a inaltat ardere de tot si jertfe de impacare si a chemat pe Domnul si Dumnezeu l-a auzit trimitand foc din cer pe altarul arderii de tot.
27. Atunci a zis Domnul catre inger: "Pune-ti sabia in teaca".
28. In vremea aceasta, vazand David ca Domnul l-a auzit in aria lui Ornan Iebuseul, a adus acolo jertfa.
29. Cortul Domnului insa, pe care-l facuse Moise in pustiu si altarul arderii de tot se aflau in vremea aceea pe inaltimea de la Ghibeon.
30. Si nu s-a putut duce David acolo, ca sa intrebe pe Domnul, pentru ca era ingrozit de sabia ingerului Domnului.

CAPITOLUL 22

Pregatiri pentru zidirea templului Domnului.

1. Apoi a zis David: "Iata templul Domnului Dumnezeu si iata jertfelnicul arderilor de tot al lui Israel!"
2. Si a poruncit David sa aduca pe strainii din pamantul lui Israel si i-a pus cioplitori de piatra ca sa ciopleasca pietre pentru zidirea templului Domnului.
3. Apoi a pregatit David fier foarte mult pentru piroane la ferecarea usilor si pentru legaturi; arama atat de multa incat nu se mai putea cantari;
4. Lemne de cedru, nemasurat, pentru ca Sidonienii si Tirienii adusesera lui David foarte mult lemn de cedru.
5. Dupa aceea a zis David: "Solomon, fiul meu, e tanar si cu putina putere, iar templul care are a se zidi pentru Domnul trebuie sa fie foarte maret, spre slava si podoaba a toata lumea; deci voi pregati eu toate pentru el". Si a pregatit David multe pana la moartea sa.
6. Chemand apoi pe fiul sau Solomon, i-a poruncit sa ridice templul Domnului Dumnezeului lui Israel.
7. Si a zis David lui Solomon: "Fiul meu, eu am avut la inima sa zidesc templu in numele Domnului Dumnezeului meu;
8. Dar a fost catre mine cuvantul Domnului si a zis: Tu ai varsat mult sange si ai purtat razboaie mari; nu se cuvine sa zidesti tu casa numelui Meu, pentru ca ai varsat mult sange pe pamant inaintea fetei Mele.
9. Iata insa tie ti se va naste un fiu; acela va fi pasnic si Eu ii voi da liniste din partea tuturor vrajmasilor dimprejur; de aceea numele lui va fi Solomon. Si voi da lui Israel in zilele lui pace si liniste.
10. El va zidi templu numelui Meu si el Imi va fi fiu, iar Eu ii voi fi tata si voi intari tronul domniei lui peste Israel pe veci.
11. Si acum, fiul meu, sa fie Domnul cu tine, ca sa ai spor si sa zidesti templul Domnului Dumnezeului tau, cum a vorbit El despre tine.
12. Sa-ti dea tie Domnul minte si intelepciune si sa te puna peste Israel! Sa pazesti legile Domnului Dumnezeului tau!
13. Atunci vei fi cu spor, de te vei sili sa implinesti asezamintele si legile pe care le-a dat Domnul lui Moise pentru Israel. Fii tare si curajos, nu te teme si nu te deznadajdui.
14. Si iata eu din saracia mea am pregatit pentru templul Domnului o suta de mii de talanti de aur si un milion de talanti de argint, iar fier si arama fara numar, pentru ca acestea sunt foarte multe; si lemn si piatra de asemenea am pregatit si sa mai adaugi si tu la acestea.
15. Ai multime de lucratori si cioplitori de piatra, sculptori, dulgheri si tot felul de oameni priceputi la tot felul de lucruri.
16. Aur, argint, arama si fier ai cat nu se pot cantari; incepe si fa! Domnul va fi cu tine".
17. Apoi a poruncit David tuturor mai-marilor lui Israel sa ajute lui Solomon, fiul sau, zicand:
18. "Au nu este cu voi Domnul Dumnezeul vostru, Care v-a daruit pace din toate partile, pentru ca El a dat in mainile mele pe locuitorii tarii si s-a supus tara inaintea Domnului si inaintea poporului Sau?

19. Asadar indreptati-va inima si sufletul vostru, ca sa caute pe Domnul Dumnezeul vostru! Sculati-va si ziditi locas sfant Domnului Dumnezeu, ca sa mutati chivotul legamantului Domnului si vasele sfinte ale lui Dumnezeu in locasul zidit numelui Domnului".

CAPITOLUL 23
Numarul, randuiala si slujba levitilor.

l. Imbatranind David si saturandu-se de viata, a facut rege peste Israel pe fiul sau Solomon.
2. A adunat pe toate capeteniile lui Israel si pe preoti si pe leviti.
3. Si au fost numarati levitii, de la treizeci de ani in sus si s-a aflat numarul lor, numarati pe cap, treizeci si opt de mii de barbati.
4. Dintre ei au fost randuiti pentru lucru in templul Domnului douazeci si patru de mii; sase mii sa fie scriitori si judecatori,
5. Patru mii sa fie portari si patru mii sa laude pe Domnul cu instrumentele muzicale pe care el le facuse pentru aceasta.
6. Si i-a impartit David in cete, care sa faca de rand, dupa fiii lui Levi: Gherson, Cahat si Merari.
7. Din Ghersoniti erau Laedan si Simei.
8. Fiii lui Laedan au fost trei: Iehiel, capetenie, Zetam si Ioil.
9. Fiii lui Simei au fost trei: Selomit, Haziel si Haran. Acestia sunt capeteniile familiilor lui Laedan.
10. Tot fii ai lui Simei au mai fost: Iahat, Ziza, Ieus si Beraia. Acesti patru sunt tot fii ai lui Simei.
11. Iahat a fost capetenie; Ziza era al doilea; Ieus si Beraia au avut putini copii si de aceea ei au fost socotiti la un loc la casa tatalui lor.
12. Fiii lui Cahat au fost patru: Amram, Ithar, Hebron si Uziel.
13. Fiii lui Amram au fost: Aaron si Moise. Aaron a fost ales ca sa fie sfintit pentru Sfanta Sfintelor, el si fiii lui pe veci, pentru a savarsi tamaierea inaintea fetei Domnului, ca sa-I slujeasca Lui si sa binecuvanteze numele Lui in veci.
14. Iar Moise, omul lui Dumnezeu si fiii lui au fost numarati la tribul lui Levi.
15. Fiii lui Moise au fost: Ghersom si Eliezer.
16. Fiul lui Ghersom a fost Sebuel, capetenia.
17. Fiul lui Eliezer a fost: Rehabia, capetenia. Eliezer n-a mai avut alti copii. Rehabia insa a avut foarte multi copii.
18. Fiul lui Ithar a fost Selomit, capetenia.
19. Fiii lui Hebron au fost: intaiul Ieria, al doilea Amaria, al treilea Iahaziel si al patrulea Iecameam.
20. Fiii lui Uziel au fost: intaiul Mica si al doilea Isia.
21. Fiii lui Merari au fost: Mahli si Musi; fiii lui Mahli au fost: Eleazar si Chis.
22. Eleazar insa a murit si n-a avut feciori, ci numai fete si le-au luat de sotii fiii lui Chis, verii lor.
23. Fiii lui Musi au fost trei: Mahli, Eder si Ieremot.
24. Acestia sunt fiii lui Levi, dupa casele parintilor lor, adica a capilor de familie, dupa numaratoarea lor pe nume si pe capete, care faceau slujba la templul Domnului de la douazeci de ani in sus.
25. Caci David a zis: "Domnul Dumnezeul lui Israel a dat liniste poporului Sau si l-a asezat in Ierusalim pe veci,
26. Si levitii nu vor mai duce cortul si tot felul de lucruri ale lui pentru slujbele din el".
27. De aceea, dupa cele din urma porunci ale lui David, au fost numarati levitii de la douazeci de ani in sus,
28. Ca sa fie pe langa fiii lui Aaron, pentru a sluji la templul Domnului, in curte si in camerele din jur, pentru curatirea a tot ceea ce este sfant si pentru savarsirea slujbelor in templul lui Dumnezeu,
29. Pentru a ingriji de painile punerii inainte, de faina de grau pentru prinosul de paine si azime, pentru cele de copt, de fript si de toata masura si cantarul,
30. Si pentru a sta dimineata si seara sa laude si sa slaveasca pe Domnul,
31. Si la toate arderile de tot aduse Domnului sambata, la luna noua si la sarbatori, dupa numar, cum este scris pentru ele, sa fie totdeauna inaintea Domnului,
32. Si ca sa pazeasca chivotul legii si locasul sfant si pe fiii lui Aaron, fratii lor, la slujbele din templul Domnului.

CAPITOLUL 24
Cetele preotilor.

l. Iata acum cetele in care au fost impartiti fiii lui Aaron: Fiii lui Aaron au fost: Nadab, Abiud, Eleazar si Itamar.
2. Nadab si Abiud au murit inainte de tatal lor, iar copii n-au avut si de aceea au preotit numai pe Eleazar si Itamar.
3. David i-a impartit astfel: Pe Tadoc, unul din fiii lui Eleazar si pe Ahimelec, unul din fiii lui Itamar, i-a pus sa faca slujbele cu randul.
4. S-au gasit insa intre fiii lui Eleazar mai multe capetenii decat intre fiii lui Itamar si i-a impartit astfel: Din fiii lui Eleazar saisprezece capi de familii, iar din fiii lui Itamar opt.
5. Si i-a impartit prin sorti, pentru ca cei mai insemnati in locasul sfant si inaintea lui erau dintre fiii lui Eleazar si dintre fiii lui Itamar.
6. Si i-a inscris Semaia, fiul lui Natanael, scriitor din leviti, inaintea fetei regelui si a capeteniilor, inaintea preotilor Tadoc si Ahimelec, fiul lui Abiatar si inaintea capilor de familie ai preotilor si levitilor, luand prin tragere la sorti o familie din neamul lui Eleazar si apoi una din neamul lui Itamar.
7. Intaiul sort a cazut lui Iehoiarib, al doilea lui Iedaia,
8. Al treilea lui Harim, al patrulea lui Seorim,
9. Al cincilea lui Malchia, al saselea lui Miiamin,
10. Al saptelea lui Hacot, al optulea lui Abia,
11. Al noualea lui Iesua, al zecelea lui Secania,
12. Al unsprezecelea lui Eliasib, al doisprezecelea lui Iachim,
13. Al treisprezecelea lui Hupa, al paisprezecelea lui Isbaal,
14. Al cincisprezecelea lui Bilga, al saisprezecelea lui Imer,
15. Al saptesprezecelea lui Hezir, al optsprezecelea lui Hapitet,
16. Al nouasprezecelea lui Petahia, al douazecilea lui Iezechiel,
17. Al douazeci si unulea lui Iachin, al douazeci si doilea lui Gamul,
18. Al douazeci si treilea lui Delaia si al douazeci si patrulea lui Maazia.
19. Aceasta era insirarea lor la slujba, cum trebuia sa vina in templul Domnului, dupa randuiala lor data prin Aaron, tatal lor, cum poruncise acestuia Domnul Dumnezeul lui Israel.
20. Ceilalti fiii ai lui Levi au fost impartiti astfel: Din fiii lui Amram: Subael; din fiii lui Subael: Iehdia;
21. Din fiii lui Rehabia, intaiul era Isia;
22. Din ai lui Ithar, Selomot; din ai lui Selomot era Iahat;
23. Din ai lui Hebron intaiul era Ieria, al doilea, Amaria, al treilea, Iahaziel, al patrulea, Iecameam.
24. Din ai lui Uziel era Mica; din ai lui Mica era Samir.
25. Fratele lui Mica a fost Isia; din fiii lui Isia era Zaharia.
26. Fiii lui Merari au fost: Mahli si Musi; din fiii lui Iaazia a fost Beno;
27. Din fiii lui Merari, dupa Iaazia, au fost: Beno, Soham, Zacur si Ibri.
28. Mahli a avut pe Eleazar, iar acesta n-a avut fii.
29. Chis a avut pe Ierahmeel.
30. Fiii lui Musi au fost: Mahli, Eder si Ierimot. Acestia sunt fiii levitilor, dupa familii.
31. Au aruncat si ei sorti la fel ca si fratii lor, fiii lui Aaron, inaintea fetei regelui David, a lui Tadoc si Ahimelec, si a capilor familiilor preotesti si levite, fara sa se faca deosebire intre cei batrani si cei tineri.

CAPITOLUL 25

Cetele cantaretilor.

1. Apoi David si capeteniile ostirii au impartit la slujba pe fiii lui Asaf, ai lui Heman si ai lui Iedutun, ca sa prooroceasca acompaniati de harfe, alaute si chimvale.
2. Din fiii lui Asaf au fost randuiti la slujbele lor acestia: Zacur, Iosif, Netania si Asarela, fiii lui Asaf, sub conducerea lui Asaf, care cantau dupa porunca regelui.
3. Din ai lui Iedutun au fost randuiti fiii lui Iedutun: Ghedalia, Teri, Isaia, Simei, Hasabia si Matitia; ei erau sase sub conducerea tatalui lor Iedutun, care canta din chitara spre slava si lauda Domnului.
4. Din ai lui Heman au fost randuiti fiii lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, Sebuel, Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti, Romamti-Ezer, Iosbecasa, Maloti, Hotir si Mahaziot.
5. Toti acestia sunt fiii lui Heman, care era vazatorul regelui, dupa cuvintele lui Dumnezeu, ca sa mareasca slava Lui. Si i-a dat Dumnezeu lui Heman paisprezece fii si trei fete.

6. Toti acestia cantau sub conducerea tatalui lor in templul Domnului din chimvale, psaltirioane si harpe, la slujbele din templul Domnului, dupa aratarile lui David sau ale lui Asaf, Iedutun si Heman.
7. Iar numarul lor, cu al fratilor lor care invatasera sa cante inaintea Domnului, si al tuturor care stiau acest lucru era doua sute optzeci si opt.
8. Au aruncat si ei sorti pentru randul la slujba, mic cu mare, dascal si ucenic deopotriva.
9. Intaiul sort a cazut pentru Iosif, fiul lui Asaf, cu fratii si fiii lui; ei erau doisprezece; al doilea, lui Ghedalia cu fratii si fiii lui, ei erau doisprezece;
10. Al treilea, lui Zacur cu fratii lui si cu fiii lui; ei erau doisprezece.
11. Al patrulea, lui Itri cu fiii si cu fratii lui; ei erau doisprezece.
12. Al cincilea, lui Netania cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
13. Al saselea, lui Buchia cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
14. Al saptelea lui Iesarela cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
15. Al optulea, lui Isaia cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
16. Al noualea, lui Matania cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
17. Al zecelea, lui Simei cu fiii si cu fratii lui; ei erau doisprezece.
18. Al unsprezecelea, lui Azareel cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
19. Al doisprezecelea, lui Hasabia cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
20. Al treisprezecelea, lui Sebuel cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
21. Al paisprezecelea, lui Matitia cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
22. Al cincisprezecelea, lui Ierimot cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
23. Al saisprezecelea, lui Hanania cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
24. Al saptesprezecelea, lui Iosbecasa cu fiii si cu fratii lui; ei erau doisprezece.
25. Al optsprezecelea, lui Hanani cu fiii si fratii lui; acestia erau doisprezece.
26. Al nouasprezecelea, lui Maloti cu fiii si fratii lui; acestia erau doisprezece.
27. Al douazecilea, lui Eliata cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
28. Al douazeci si unulea, lui Hotir cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
29. Al douazeci si doilea, lui Ghidalti cu fiii si fratii lui; ei erau doisprezece.
30. Al douazeci si treilea, lui Mahaziot cu fiii si fratii lui; acestia erau doisprezece.
31. Al douazeci si patrulea, lui Romamti-Ezer cu fiii si fratii lui; acestia erau doisprezece.

CAPITOLUL 26

Portarii, camarasii si judecatorii.

1. Iata acum impartirea portarilor. Din fiii lui Core: Meselemia, fiul lui Core, unul din fiii lui Asaf.
2. Fiii lui Meselemia au fost: intaiul nascut Zaharia, al doilea Iediael, al treilea Zebadia, al patrulea Iatniel,
3. Al cincilea Elam, al saselea Iohanan, al saptelea Elihoenai.
4. Fiii lui Obed-Edom au fost: Intaiul nascut Semaia, al doilea Iehozabad, al treilea Ioah, al patrulea Sacar, al cincilea Natanael,
5. Al saselea Amiel, al saptelea Isahar, al optulea Peultai, pentru ca Dumnezeu l-a binecuvantat.
6. Fiului sau Semaia i s-a nascut de asemenea fii, care au fost capetenii in neamul lor, pentru ca au fost oameni puternici.
7. Fiii lui Semaia au fost: Otni, Rafael, Obed si Elzabad; fratii lui, oameni puternici, au fost: Elihu, Semachia si Isbacom.
8. Toti acestia sunt dintre fiii lui Obed-Edom; ei, fiii lor si fratii lor, au fost oameni sarguinciosi si la slujba priceputi; au fost saizeci si doi din Obed-Edom.
9. Meselemia a avut optsprezece fii si frati, oameni vrednici.
10. Hosa, unul din fiii lui Merari, a avut fii pe Simri, capetenie, desi n-a fost intaiul nascut, dar tatal sau l-a pus capetenie;
11. Al doilea Hilchia, al treilea Tebalia, al patrulea Zaharia; toti fiii si fratii lui Hosa au fost treisprezece.
12. Asa a fost impartirea portarilor, dupa capii de familie, vrednici de slujba, impreuna cu fratii lor, ca sa slujeasca la templul Domnului.
13. Si au aruncat si ei sorti, mare si mic, dupa familiile lor, pentru fiecare poarta.
14. Si pentru poarta dinspre rasarit a cazut sortul lui Selemia; si lui Zaharia, fiul lui, sfetnic intelept, i s-a aruncat

sort si i-a cazut sort pentru poarta de miazanoapte.
15. Lui Obed-Edom i-a cazut poarta dinspre miazazi; iar fiilor lui le-a cazut sortul pentru camari.
16. Lui Supim si Hosa le-a cazut pentru cea dinspre apus, la portile Selechet, unde drumul urca si unde sunt straji fata in fata.
17. Spre rasarit cate sase leviti, spre miazanoapte cate patru, spre miazazi cate patru, iar la camari cate doi.
18. Spre apus, in fata pridvorului la drum, cate patru, iar la pridvor cate doi.
19. Acestea sunt cetele de portari din fiii lui Core si din fiii lui Merari.
20. Iar altii dintre leviti, fratii lor, pazeau vistieria templului lui Dumnezeu si vistieria lucrurilor sfinte,
21. Si anume: Fiii lui Laedan, fiul lui Gherson, Capeteniile familiilor din Laedan Ghersonitul: Iehiel,
22. Si fiii lui Iehiel: Zetam si Ioil, fratele lui, care pazeau vistieria templului lui Dumnezeu,
23. Impreuna cu urmasii lui Amram Ithar, Hebron, Uziel;
24. Sebuel, fiul lui Gherson, fiul lui Moise, era strajuitor de capetenie al vistieriilor.
25. Fratele sau Eleazar avea fiu pe Rehabia; acesta a avut fiu pe Isaia; acesta a avut fiu pe Ioram; acesta a avut fiu pe Zicri, iar acesta a avut fiu pe Selomit.
26. Selomit si fratii lui privegheau asupra tuturor vistieriilor lucrurilor sfinte care le harazise regele David, capeteniile familiilor, capeteniile peste mii si peste sute si capeteniile de ostire.
27. Din cuceriri si prazi ei afierosisera pentru intretinerea templului Domnului
28. Si tot ce afierosise Samuel proorocul si Saul, fiul lui Chis, Abner, fiul lui Ner, si Ioab, fiul Teruiei; toate cele afierosite erau in grija lui Selomit si a fratilor lui.
29. Din neamul lui Ithar, Hanania si fiii lui erau randuiti la slujbele din afara ale Israelitilor, ca scriitori si judecatori.
30. Din neamul lui Hebron, Hasabia si fiii lui, oameni curajosi, in numar de o mie sapte sute, aveau supravegherea asupra lui Israel de cealalta parte de Iordan, spre apus, pentru tot felul de slujbe ale Domnului si ale regelui.
31. In neamul Hebronitilor, Ieria era capetenia Hebronitilor, in neamul si familiile lor. In anul al patruzecilea al domniei lui David ei au fost numarati si s-au gasit intre ei barbati curajosi in Iazerul Galaadului.
32. Si fratii lui, oameni vrednici, in numar de doua mii sapte sute erau capi de familie. Pe acestia i-a pus regele David peste triburile lui Ruben si Gad si peste jumatate din semintia lui Manase, pentru toate treburile lui Dumnezeu si ale regelui.

CAPITOLUL 27

Alti dregatori ai lui David.

1. Iata fiii lui Israel, dupa numarul lor, capii de familie, capeteniile peste mii, peste sute si carmuitorii care, impartiti in cete, slujeau regelui la tot cuvantul, ducandu-se si venind in fiecare luna, in toate lunile anului. In fiecare ceata erau cate douazeci si patru de mii.
2. Peste ceata intai, pentru luna intai, era capetenia Iasobeam, fiul lui Zabdiel; in ceata lui erau douazeci si patru de mii;
3. El era din fiii lui Fares, mai-mare peste toate capeteniile de ostire in luna intai.
4. Peste ceata din luna a doua era Dodai Ahohitul; in ceata lui se afla si capetenia Miclot; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii.
5. A treia mare capetenie de ostire, pentru luna a treia, era Benaia, fiul lui Iehoiada preotul; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii.
6. Acest Benaia era unul dintre cei treizeci de viteji si capetenie peste ei; si in ceata lui se afla Amizabad, fiul sau.
7. A patra capetenie, pentru luna a patra, era Asael, fratele lui Ioab, si dupa el era Zebadia, fiul sau; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii;
8. A cincea capetenie, pentru luna a cincea, era Samhut Izrahitul; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii.
9. A sasea capetenie, pentru luna a sasea, era Ira, fiul lui Iches Tecoanul; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii.
10. A saptea capetenie, pentru luna a saptea, era Helet Peloninul, din fiii lui Efraim; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii.
11. A opta capetenie, pentru luna a opta, era Sibecai Husatitul, din semintia lui Zarah; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii.
12. A noua capetenie, pentru luna a noua, era Abiezer Anatoteanul, din fiii lui Veniamin; si in ceata lui erau douazeci

si patru de mii.
13. A zecea capetenie, pentru luna a zecea, era Maherai din Netofat, din familia lui Zara; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii.
14. A unsprezecea capetenie, pentru luna a unsprezecea, era Benaia din Piraton, din fiii lui Efraim; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii.
15. A douasprezecea capetenie, pentru luna a douasprezecea, era Heldai din Netofat, din urmasii lui Otniel; si in ceata lui erau douazeci si patru de mii.
16. Iar peste triburile lui Israel capetenii inalte erau: la Rubeniti, Eliezer, fiul lui Zicri; la Simeon, Sefatia, fiul lui Maaca;
17. La leviti era Hasabia, fiul lui Chemuel; la Aaron era Tadoc;
18. La Iuda era Elihu, din fratii lui David; la Isahar era Omri, fiul lui Micael;
19. La Zabulon era Ismaia, fiul lui Obadia; la Neftali era Ierimot, fiul lui Azriel;
20. La fiii lui Efraim era Hoseia, fiul lui Azazia; la jumatatea de trib a lui Manase era Ioil, fiul lui Pedaia;
21. La jumatatea de trib al lui Manase din Galaad, era Ido, fiul lui Zaharia; la Veniamin era Iaasiel, fiul lui Abner;
22. La Dan era Azareel, fiul lui Ieroham. Iata capeteniile triburilor lui Israel.
23. David n-a facut numaratoarea acelora, care erau de la douazeci de ani in jos, pentru ca Domnul zisese ca El va inmulti pe Israel ca stelele cerului.
24. Ioab, fiul Teruiei, incepuse sa faca numaratoarea, dar nu o sfarsise. Si pentru aceasta a venit mania lui Dumnezeu asupra lui Israel si numaratoarea aceea n-a intrat in cronica regelui David.
25. Peste vistieriile regale era Azmavet, fiul lui Adiel, iar peste depozitele de provizii de la camp, de prin cetati si de prin sate si turnuri era Ionatan, fiul lui Uzia.
26. Peste cei ce se indeletniceau cu lucrul campului, cu agricultura, era Ezri, fiul lui Chelub.
27. Peste vii era Simei din Rama, iar peste depozitele de vin din vii era Zabdi, fiul lui Sifmi.
28. Peste livezile de maslini si de smochini din campie era Baal-Hanan din Gheder, iar peste depozitele de untdelemn era Ioas.
29. Peste vitele mari care pasteau in Saron era Sitrai Hasaroneanul; iar peste cele din vai, Safat, fiul lui Adlai.
30. Peste camile era Obil Ismaelitul; peste asini era Iehdia Meroneanul.
31. Peste oi si capre era Iaziz Agariteanul. Toti acestia erau capetenii peste averea regelui David.
32. Ionatan, unchiul lui David, era sfetnic, om intelept si scriitor; Iehiel, fiul lui Hacmoni, era pe langa fiii regelui.
33. Ahitofel era sfetnicul regelui; Husai Architul era prietenul regelui.
34. Iar dupa Ahitofel a fost Iehoiada, fiul lui Benaia si Abiatar, iar Ioab era capetenia ostirii pe langa rege.

CAPITOLUL 28

Sfatuirea cea din urma a lui David pentru zidirea templului Domnului.

1. Apoi a adunat David la Ierusalim pe toate capeteniile lui Israel, pe mai marii triburilor, capeteniile cetelor care slujeau regelui, capeteniile peste mii, peste sute, ingrijitorii mosiilor si turmelor regelui, pe fiii sai cu eunucii, capeteniile ostirii si pe toti vitejii lui.
2. Si sculandu-se, regele David a zis: "Ascultati-ma, fratilor si poporul meu! Am avut la inima mea gand sa zidesc locas de odihna pentru chivotul legamantului Domnului si asternut picioarelor Dumnezeului nostru si cele de trebuinta pentru zidire le-am pregatit.
3. Dar Dumnezeu mi-a zis: Sa nu zidesti locas numelui Meu, pentru ca tu esti om razboinic si ai varsat sange.
4. Cu toate acestea m-a ales Domnul Dumnezeul lui Israel din toata casa tatalui meu, ca sa fiu rege peste Israel in veci, pentru ca pe Iuda l-a ales El domn, iar din casa lui Iuda a ales casa tatalui meu si din casa tatalui meu si dintre fiii tatalui meu a binevoit a ma pune pe mine rege peste tot Israelul;
5. Iar din toti fiii mei - caci multi fii mi-a dat Domnul - a ales pe Solomon, fiul meu, sa sada pe tronul regatului Domnului, peste Israel.
6. Si mi-a zis: Solomon, fiul tau, va zidi locasul Meu si curtile Mele, pentru ca Mi l-am ales pe el de fiu si Eu ii voi fi lui tata.
7. Si voi intari domnia lui pe veci, daca va fi tare in implinirea poruncilor Mele si a asezamintelor Mele, ca pana astazi.
8. Si acum inaintea ochilor a tot Israelul, a adunarii Domnului si in auzul Dumnezeului nostru va graiesc: Paziti si tineti toate poruncile Domnului Dumnezeului vostru, ca sa stapaniti tot pamantul cel bun si sa-l lasati dupa voi

mostenire copiilor vostri pe veci.
9. Si tu, Solomon, fiul meu, cunoaste pe Dumnezeul tatalui tau si ii slujeste din toata inima si din tot sufletul, caci Domnul cerceteaza toate inimile si cunoaste toata miscarea gandurilor. De Il vei cauta pe El, Il vei gasi, iar de Il vei parasi si El te va parasi.
10. Baga de seama insa, de vreme ce Domnul te-a ales sa zidesti locas sfinteniei Lui, fii tare si fa ceea ce a randuit El".
11. Si a dat David lui Solomon, fiul sau, planul pridvorului si al caselor lui, al camarilor lui, al odailor celor mari de primire, al odailor celor mai dinauntru de odihna si al casei chivotului legii.
12. A dat de asemenea planul tuturor celor ce avea el in gandul sau: Planul curtii templului Domnului, al tuturor camarilor dimprejur, al vistieriilor lucrurilor sfinte
13. Al incaperilor preotilor si levitilor, al tuturor slujitorilor din templul Domnului si al tuturor vaselor sfinte din templul Domnului,
14. Al lucrurilor de aur, cu aratarea greutatii, al tuturor vaselor de slujba, al tuturor lucrurilor de argint, cu aratarea greutatii lor si al tuturor celorlalte vase de slujba.
15. Apoi i-a dat aurul pentru sfesnicele si pentru candelele de aur ale lor, cu insemnarea greutatii fiecaruia din sfesnice si din candelele lui; de asemenea si argintul pentru sfesnicele de argint, cu insemnarea greutatii fiecaruia din sfesnice si din candelele lui, potrivit cu menirea de slujba a fiecaruia din sfesnice;
16. Si aurul pentru mesele painilor punerii inainte, cu insemnarea greutatii fiecareia din mesele de aur si argintul pentru mesele de argint.
17. I-a dat aurul pentru furculitele, castroanele si cupele cele de aur curat si pentru vasele de aur, cu insemnarea greutatii fiecarui vas si argintul pentru vasele de argint, cu insemnarea greutatii fiecarui vas,
18. Precum si aurul pentru jertfelnicul tamaierii, turnat din aur, cu insemnarea greutatii. I-a dat modelul carului divin, al heruvimilor de aur, cu aripile intinse pentru acoperirea chivotului legamantului Domnului.
19. "Toate acestea sunt in scrisoarea insuflata de la Domnul - a zis David - cum m-a luminat El pentru toate lucrarile zidirii".
20. Apoi a zis David catre fiul sau Solomon: "Fii tare si curajos si paseste la lucru, nu te teme, nici te speria, caci Domnul Dumnezeu, Dumnezeul meu, este cu tine. El nu se va departa de tine, nici nu te va parasi, pana nu vei ispravi toata lucrarea ce se cere la templul Domnului.
21. Iata si cetele de preoti si de leviti pentru toate slujbele cele de la templul lui Dumnezeu. Ai de asemenea oameni sarguinciosi pentru orice lucru si iscusiti pentru orice lucrare; si capeteniile si tot poporul sunt gata sa implineasca toate poruncile tale".

CAPITOLUL 29

Dar pentru zidirea templului Domnului. Ungerea lui Solomon si a lui Tadoc. Moartea lui David.

1. Dupa aceea a zis regele David catre toata adunarea: "Solomon, fiul meu, singurul pe care l-a ales Dumnezeu, este tanar si cu putina putere, iar lucrul acesta este mare, fiindca nu este pentru om zidirea aceasta, ci pentru Domnul Dumnezeu.
2. Din toate puterile am pregatit eu pentru templul lui Dumnezeu mult aur pentru lucrurile cele de aur, argint pentru cele de argint, arama pentru cele de arama, fier pentru cele de fier, lemn pentru cele de lemn, pietre de onix si pietre pentru incrustat, pietre frumoase de diferite culori si tot felul de pietre scumpe si multa marmura.
3. Mai mult! Din dragoste pentru templul Dumnezeului meu, dau inca tot ce am eu aur si argint, templului Dumnezeului meu, afara de ceea ce am pregatit eu pentru templul cel sfant,
4. Si anume: trei mii de talanti de aur, aur de ofir, sapte mii de talanti de argint curat, pentru captusirea peretilor in templu,
5. Pentru orice lucru de aur, pentru tot lucrul de argint si pentru tot lucrul de mana de mester. Si cine vrea sa vina astazi cu mainile pline la Domnul?"
6. Au inceput atunci sa aduca jertfa capii de familii si capeteniile triburilor, capeteniile peste mii si peste sute si capeteniile cele peste averea regelui.
7. Si au dat pentru zidirea templului lui Dumnezeu cinci mii de talanti si zece mii de drahme aur, argint zece mii de talanti, arama optsprezece mii talanti si fier o suta de mii de talanti.
8. Si cei care aveau pietre scumpe, le-au dat si pe acelea in vistieria templului Domnului, prin mainile lui Iehiel Ghersonitul.

9. Si s-a bucurat poporul de ravna lor, pentru ca din toata inima au jertfit Domnului. De asemenea s-a bucurat foarte mult si regele David.
10. Atunci a slavit David pe Domnul inaintea a toata adunarea si a zis: "Binecuvantat esti Tu, Doamne Dumnezeul lui Israel, Tatal nostru, din veac si pana in veac.
11. A Ta este, Doamne, maretia si puterea si slava si biruinta si stralucirea; toate cate sunt in cer si pe pamant sunt ale Tale; a Ta este, Doamne, imparatia si Tu esti mai presus de toate, ca unul ce imparatesti peste toate.
12. Bogatia si slava sunt de la fata Ta si Tu domnesti peste toate; in mana Ta este taria si puterea si in puterea Ta sta sa maresti si sa intaresti toate.
13. Si acum dar, Dumnezeul nostru, Te slavim pe Tine si laudam preaslavit numele Tau.
14. Ca cine sunt eu si cine este poporul meu, incat sa avem putinta de a face asemenea jertfe? Dar de la Tine sunt toate si cele primite din mana Ta ti le-am dat tie;
15. Caci calatori suntem noi inaintea Ta si pribegi, ca toti parintii nostri; ca umbra sunt zilele noastre pe pamant si nimic nu este statornic.
16. Doamne Dumnezeul nostru, toata aceasta multime de lucruri, pe care am pregatit-o noi pentru a zidi templu sfant numelui Tau, din mana Ta le avem si ale Tale sunt toate.
17. Stiu, Dumnezeul meu, ca ispitesti inimile si iubesti curatenia inimii! Eu din inima curata am jertfit toate si vad acum ca si poporul Tau, care se afla aici, cu bucurie Iti jertfeste tie.
18. Doamne Dumnezeul lui Avraam si al lui Isaac si al lui Iacov, parintii nostri, pazeste acestea in veci, aceasta aplecare a gandurilor inimii poporului Tau si indreapta inimile lor catre Tine.
19. Iar lui Solomon, fiul meu, daruieste-i inima dreapta ca sa pazeasca poruncile Tale, descoperirile Tale si legile Tale si sa implineasca toate acestea si sa inalte cladirea pentru care am facut pregatire".
20. Apoi a zis David catre toata adunarea: "Binecuvantati pe Domnul Dumnezeul nostru!" Si toata adunarea a binecuvantat pe Domnul Dumnezeul parintilor sai si a cazut si s-a inchinat Domnului si regelui.
21. Apoi au adus Domnului jertfe si au inaltat arderi de tot Domnului, a doua zi dupa aceasta: o mie de miei, o mie de berbeci si o mie de vitei cu turnarile lor si o multime de jertfe de la tot Israelul.
22. Si au mancat si au baut inaintea Domnului in ziua aceea cu mare bucurie; iar in alt rand au facut rege pe Solomon, fiul lui David, si l-au uns inaintea Domnului ca rege, iar pe Tadoc arhiereu.
23. Si s-a urcat Solomon pe tronul Domnului, ca rege, in locul lui David, tatal sau, si a avut spor si tot Israelul s-a supus lui.
24. S-au supus lui Solomon de asemenea toate capeteniile si puternicii, precum si toti fiii lui David.
25. Iar Domnul a marit pe Solomon in ochii a tot Israelul si i-a daruit domnie slavita, cum nu mai avusese inainte de el nici unul din regii lui Israel.
26. David, fiul lui Iesei, a domnit peste tot Israelul.
27. Timpul domniei lui peste Israel a fost patruzeci de ani: in Hebron a domnit el sapte ani, iar in Ierusalim a domnit treizeci si trei.
28. Si a murit la adanci batranete, satul de viata, de bogatie si de slava, iar in locul lui s-a facut rege Solomon, fiul sau.
29. Faptele lui David, cele dintai si cele de pe urma, sunt scrise in insemnarile lui Samuel vazatorul si in insemnarile lui Natan proorocul si in insemnarile lui Gad vazatorul,
30. Precum si toata domnia lui si barbatia lui si intamplarile ce s-au petrecut cu el si cu Israel si cu toate imparatiile pamantului.

CARTEA A DOUA PARALIPOMENA SAU CARTEA A DOUA A CRONICILOR

CAPITOLUL 1

Intelepciunea si avutia lui Solomon.

1. In vremea aceea Solomon, fiul lui David, se intarise in domnie si Domnul Dumnezeul lui era cu el, inaltandu-l foarte sus.

2. Solomon a poruncit sa se adune tot Israelul: capeteniile peste mii, capeteniile peste sute, judecatorii si toti cei ce carmuiau in Israel pana la capii de familie.
3. Apoi s-a dus Solomon si toata adunarea pe inaltimea cea din Ghibeon, caci acolo era cortul cel dumnezeiesc al adunarii pe care-l facuse Moise, robul lui Dumnezeu, in pustiu.
4. Chivotul Domnului il adusese David din Chiriat-Iearim la locul pe care-l pregatise pentru el David, in Ierusalim, unde-i facuse un cort nou.
5. Iar jertfelnicul cel de arama, pe care-l facuse Betaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, ramasese acolo, inaintea cortului celui vechi al Domnului. Pe acesta il cerceta Solomon cu adunarea.
6. Si aici, inaintea fetei Domnului, pe jertfelnicul cel de arama, care era inaintea cortului adunarii, a adus Solomon o mie de arderi de tot.
7. In noaptea aceea S-a aratat Dumnezeu lui Solomon si i-a zis: "Cere ce doresti sa-ti dau?"
8. Iar Solomon a zis catre Dumnezeu: "Tu ai facut cu David, tatal meu, mila mare si m-ai pus pe mine rege in locul lui.
9. Sa se implineasca dar, Doamne Dumnezeule, cuvantul Tau cel catre David, tatal meu! De vreme ce m-ai pus pe mine peste un popor mult la numar, ca pulberea pamantului,
10. Apoi da-mi mie acum intelepciune si stiinta, ca sa pricep cum sa carmuiesc pe poporul acesta, caci cine poate sa carmuiasca pe acest mare popor al Tau?"
11. Atunci Dumnezeu a zis catre Solomon: "Pentru ca tu ai avut la inima asemenea lucru si n-ai cerut bogatie, averi si slava, nici sufletele neprietenilor tai; n-ai cerut de asemenea nici zile multe, ci ai cerut intelepciune si stiinta, ca sa judeci pe poporul Meu peste care te-am pus rege,
12. De aceea ti se da intelepciune si stiinta, iar bogatie, averi si slava iti voi da atata, cata n-au mai avut regii cei dinainte de tine si nici dupa tine nu vor mai avea".
13. Apoi a venit Solomon de pe inaltimea cea din Ghibeon, de la cortul adunarii, la Ierusalim si a domnit peste Israel.
14. Dupa aceea Solomon a adunat care de razboi si calareti; si avea o mie patru sute de care de razboi si douasprezece mii de calareti. Pe toti acestia i-a asezat in cetatile in care tinea carele de razboi, precum si pe langa rege in Ierusalim.
15. Si a facut regele ca argintul si aurul sa fie in Ierusalim la pret ca pietrele de rand, iar cedrii, prin multimea lor, ajunsesera la pret ca smochinii cei salbatici care cresc multime prin locurile joase.
16. Caii i se aduceau lui Solomon din Egipt si din Cheve (Coa); negustorii regelui ii cumparau cu bani, din Cheve (Coa).

17. Un car de razboi se cumpara si se aducea din Egipt cu sase sute sicli de argint, iar calul cu o suta cincizeci. Tot astfel aduceau ei si tuturor Heteilor si regilor Siriei.

CAPITOLUL 2

Pregatirea pentru zidirea templului.

l. Apoi Solomon hotari sa inalte templu numelui Domnului si casa domneasca pentru sine.
2. In acest scop Solomon a tocmit saptezeci de mii de oameni ca sa care poveri si optzeci de mii de taietori de piatra din munte, iar peste ei, trei mii sase sute de supraveghetori.
3. Apoi a trimis Solomon la Hiram, regele Tirului, sa i se spuna: "Cum ai facut cu David, tatal meu, si i-ai trimis cedrii pentru cladirea casei lui de locuit, asa sa faci si cu mine.
4. Iata si eu, fiul lui, zidesc templu numelui Domnului Dumnezeului meu, ca sa il inchin Lui, pentru ca sa se arda inaintea Lui tamaie mirositoare, sa I se infatiseze pururea painile punerii inainte si sa I se aduca arderi de tot dimineata si seara, in ziua odihnei, la luna noua si la sarbatorile Domnului Dumnezeului nostru, ceea ce s-a poruncit pentru totdeauna lui Israel.
5. Templul pe care voiesc sa-l fac este mare, pentru ca mare este Dumnezeul nostru si mai presus de toti dumnezeii.
6. Si cine poate sa-I zideasca Lui templu, cand cerul si cerurile cerurilor nu-L incap? Si cine sunt eu, ca sa-I pot zidi templu? Fara numai doar pentru a se tamaia inaintea Lui.
7. Trimite-mi dar un om care sa stie sa faca lucruri de aur, de argint, de arama si de fier, de tort purpuriu, stacojiu si albastru si care sa mai stie a sapa si a face toate acestea impreuna cu mesterii care sunt aici la mine in Iuda si Ierusalim si pe care i-a pregatit David, tatal meu.

8. Sa-mi trimiti lemn de cedru, de chiparos si de molift din Liban, caci stiu ca robii tai pricep sa taie lemn in Liban, si robii mei vor merge cu ai tai,
9. Ca sa-mi pregateasca lemn mult, deoarece locasul pe care voiesc sa-l fac este mare si minunat.
10. Iata, robilor tai, taietorilor care taie lemnul, le dau hrana: douazeci de mii de core de grau, douazeci de mii de core de orz, douazeci de mii de baturi de vin si douazeci de mii de baturi de untdelemn".
11. Hiram, regele Tirului, a raspuns la aceasta, prin o scrisoare pe care a trimis-o lui Solomon, urmatoarele: "Din iubire pentru poporul Sau, Domnul te-a pus pe tine rege peste el".
12. Apoi Hiram mai zicea: "Binecuvantat fie Domnul Dumnezeul lui Israel, Cel ce a facut cerul si pamantul si a dat regelui David fiu intelept, cu minte si pricepere, care are de gand sa inalte templu Domnului si casa regala pentru sine.
13. Asadar iti trimit un om intelept si inzestrat cu stiinta, si anume pe mesterul Hiram-Abi,
14. Fiul unei femei dintre fiicele lui Dan, iar tatal sau e tirian. Acela stie sa faca lucruri de aur si de argint, de arama si de fier, de piatra si de lemn, de tort purpuriu, stacojiu si albastru, de in si de purpura; stie sa faca tot felul de sculpturi si sa indeplineasca tot ce i se va porunci, impreuna cu mesterii tai, cu mesterii domnului meu David, tatal tau.
15. Iar graul, orzul, untdelemnul si vinul de care vorbesti tu, domnul meu, trimite-l robilor tai.
16. Noi insa vom taia lemn din Liban cat iti va trebui si-l vom duce cu plutele pe mare la Iafa, iar de acolo il vei duce tu la Ierusalim".
17. Apoi Solomon a numarat pe toti strainii care se aflau atunci in pamantul lui Israel, afara de numaratoarea pe care o facuse David, tatal sau, si s-au gasit o suta cincizeci si trei de mii sase sute insi.
18. Din acestia a facut saptezeci de mii caratori cu spatele si optzeci de mii taietori de piatra in munte, iar trei mii sase sute, supraveghetori, ca sa indemne pe oameni la lucru.

CAPITOLUL 3

Zidirea templului Domnului.

l. Solomon a inceput sa inalte templul Domnului in Ierusalim, pe muntele Moria, unde Se aratase Domnul lui David, tatal sau, si pe locul pe care-l pregatise David, in aria lui Ornan Iebuseul.
2. Zidirea s-a inceput in ziua a doua a lunii a doua din anul al patrulea al domniei lui Solomon.
3. Iata temelia pusa de Solomon la zidurile templului Domnului: lungimea lui era de saizeci de coji, iar latimea de douazeci de coti.
4. Pridvorul, care era inaintea templului, avea lungimea de douazeci de coti, cat latimea templului, iar inaltimea de o suta douazeci de coti si pe dinauntru l-a captusit cu aur curat.
5. Casa cea mare (Sfanta) insa a captusit-o cu lemn de chiparos si a imbracat-o cu aur de cel mai bun, iar pe el a sapat finici si lantisoare.
6. Apoi a impodobit casa cu pietre scumpe. Aurul era din Parvaim (Ofir).
7. Peretii casei, tavanul, usorii, ferestrele si usile le-a acoperit cu aur si pe pereti a sculptat chipuri de heruvimi.
8. Sfanta Sfintelor a facut-o lunga de douazeci de coti, cat largimea casei, si larga de douazeci de coti, si a imbracat-o cu sase sute de talanti din cel mai bun aur.
9. Cuiele de aur erau in greutate de cincizeci de sicli fiecare cui. Incaperile de sus inca le-a imbracat cu aur.
10. Apoi a facut in Sfanta Sfintelor doi heruvimi sapati in lemn si i-a ferecat cu aur.
11. Aripile heruvimilor aveau in lungime douazeci de coti: o aripa de cinci coti atingea peretele templului, iar cealalta aripa de cinci coti atingea aripa celuilalt heruvim.
12. Asemenea si aripa de cinci coti a celuilalt heruvim atingea peretele templului, iar cealalta aripa de cinci coti atingea aripa heruvimului intai.
13. Aripile acestor heruvimi intinse erau de douazeci de coti; heruvimii stateau in picioare, cu fetele spre Sfanta.
14. Dupa aceea au facut o perdea de torturi purpurii, stacojii si albastre si de vison, iar pe ea a inchipuit heruvimi.
15. Inaintea templului au facut doi Stalpi, inalti de treizeci si cinci de coti, iar coroanele de deasupra, de cinci coti fiecare.
16. Au mai facut lantisoare, ca cele din Sfanta Sfintelor, si le-a pus pe capetele stalpilor. Apoi au facut o suta de rodii si le-au insirat pe lantisoare.
17. In sfarsit au asezat stalpii inaintea templului, unul in dreapta si altul in stanga si le-a pus nume: celui din dreapta

Iachin, iar celui din stanga Booz.

CAPITOLUL 4
Vasele sfintite.

l. Dupa aceea a facut jertfelnic de arama, lung de douazeci de coli, lat de douazeci de coti, inalt de zece coti.
2. A facut asa-numita mare de arama turnata rotund, care avea de la o margine pana la cealalta zece coti, iar inaltimea ei era de cinci coti; o sfoara de treizeci de coti putea sa o cuprinda imprejur.
3. Sub ea de jur-imprejur se aflau chipuri de boi turnate. Boii acestia, turnati impreuna cu marea, erau asezati sub ea de jur-imprejur pe doua randuri, la zece coti departare unul de altul.
4. Marea statea pe doisprezece boi: trei indreptati spre miazanoapte, trei indreptati spre apus, trei indreptati spre miazazi si trei indreptati spre rasarit, iar marea deasupra, pe ei; spatele boilor insa erau inauntru, sub mare.
5. Ea era groasa in pereti de un lat de palma; marginile ei erau ca marginile unei cupe, semanand cu o floare deschisa de crin; in ea incapeau pana la trei mii de baturi.
6. A mai facut zece ligheane si le-a asezat cinci in partea dreapta si cinci in partea stanga, ca sa se spele in ele cele pregatite pentru arderile de tot; marea insa era pentru preoti, ca sa se spele in ea.
7. De asemenea a facut zece sfesnice de aur, cum trebuia sa fie, si le-a pus in templul Domnului, cinci in partea dreapta si cinci in partea stanga.
8. A facut inca zece mese si le-a pus in templul Domnului, cinci in partea dreapta si cinci in partea stanga; si a facut o suta de vase de aur.
9. A facut apoi curtea preotilor si curtea cea mare; la curti a facut porti si portile le-a ferecat cu arama.
10. Marea a pus-o in partea dreapta, spre miazazi-rasarit.
11. Dupa aceea Hiram a facut ligheane si lopeti, castroane, cadelnite si toate vasele pentru jertfe. Si a sfarsit Hiram lucrarile pe care le-a facut lui Solomon pentru templul lui Dumnezeu:
12. Cei doi stalpi cu cele doua coroane de pe varfurile stalpilor, si doua retele pentru acoperit cele doua coroane, care erau pe capetele stalpilor;
13. Patru sute de rodii a pus pe retele, cate doua randuri de rodii pentru fiecare retea, care acoperea cele doua coroane de pe varful stalpilor.
14. A facut postamente si pe postamente ligheane de spalat;
15. O mare si sub ea doisprezece boi; 16. Ligheane, lopeti, furculite si toate celelalte lucruri le-a facut mesterul Hiram regelui Solomon, pentru templul Domnului, din arama lustruita.
17. Acestea le-a turnat regele in preajma Iordanului, intr-un pamant cleios, intre Sucot si Tereda (Tartan).
18. Toate lucrurile acestea le-a facut Solomon in asa de mare numar, incat nu se mai stia greutatea aramei.
19. De asemenea a facut Solomon toate lucrurile pentru templul Domnului, jertfelnicul cel de aur si mesele pentru painile punerii inainte;
20. Sfesnicele si candelele lor de aur curat, ca sa fie aprinse dupa randuiala inaintea Sfintei Sfintelor.
21. Mucarile, candelele si tavitele de aur, din cel mai curat aur.
22. Cutitele, potirele, catuiele si cestile tot din cel mai bun aur: usile templului Domnului, usile dinauntru de la Sfanta Sfintelor si usa de la Sfanta, tot de aur.

CAPITOLUL 5
Sfintirea templului.

1. Astfel s-a sfarsit tot lucrul pe care l-a facut Solomon pentru templul Domnului. Si a adus Solomon cele harazite de David, tatal lui: argint si aur si toate lucrurile si le-a dat in vistieria templului Domnului.
2. Atunci a adunat Solomon pe batranii lui Israel si pe toti capii semintiilor si capeteniile familiilor fiilor lui Israel la Ierusalim, ca sa stramute chivotul legamantului Domnului din cetatea lui David, adica din Sion.
3. Si s-au adunat la rege toti Israelitii la sarbatoare, in luna a saptea.
4. Dupa ce au venit toate capeteniile lui Israel, levitii au luat chivotul.
5. Si au dus chivotul si cortul adunarii si toate lucrurile sfinte care erau in cort, le-au dus preotii si levitii.
6. Iar regele Solomon si toata obstea lui Israel, care se adunase la el inaintea chivotului, au adus jertfe de oi si boi atatea, cat nu se puteau numara din pricina multimii.
7. Preotii au dus chivotul legamantului Domnului la locul lui, inauntrul templului in Sfanta Sfintelor, sub aripile

heruvimilor.
8. Heruvimii isi intindeau aripile peste locul chivotului si acopereau ei chivotul si parghiile lui de sus.
9. Apoi parghiile au fost impinse asa, incat capetele parghiilor chivotului se vedeau din Sfanta, in fata Sfintei Sfintelor, iar parghiile nu se puteau vedea, si acolo sunt ele pana astazi.
10. In chivot nu era nimic, fara numai cele doua table pe care le pusese Moise in Horeb, cand incheiase Domnul legamantul cu fiii lui Israel, dupa iesirea din Egipt.
11. Dupa ce au iesit preotii din Sfanta, caci toti preotii care se aflau acolo se sfintisera, fara sa se tina seama de rand,
12. si cand toti levitii care erau cantareti, Asaf, Heman, Iedutun, fiii lor si fratii lor - imbracati in vison, si cu chimbale, chitare si harfe au stat in partea de rasarit a jertfelnicului si impreuna cu ei au stat o suta douazeci de preoti care trambitau din trambite
13. Si indata ce aceia care sunau din trambite si cei care cantau, uniti intr-un singur glas ca sa slaveasca si sa laude pe Domnul, au facut sa rasune trambitele, chitarele si celelalte instrumente muzicale, si au slavit pe Domnul, zicand: "Caci El este bun, ca in veac este mila Lui!", atunci templul Domnului s-a umplut de norul slavei Lui,
14. Incat preotii nu puteau sta la slujba din pricina norului, pentru ca slava Domnului umpluse templul Domnului.

CAPITOLUL 6
Rugaciunea lui Solomon.

l. Atunci Solomon a zis: "Domnul a spus ca El binevoieste sa locuiasca in negura,
2. Iar eu am zidit templul, ca sa locuiesti Tu, Cel Sfant, si locas unde sa petreci Tu in veci".
3. Apoi si-a intors regele fata sa si a binecuvantat toata adunarea lui Israel, caci toata adunarea Israelitilor sta inainte.
4. Si a zis regele: "Binecuvantat este Domnul Dumnezeul lui Israel, Care a grait cu gura Sa catre David, tatal meu, si a implinit cu mainile Sale ceea ce spusese, zicand:
5. Din ziua cand am scos pe poporul Meu din tara Egiptului, nu Mi-am ales cetate nici intr-una din semintiile lui Israel, ca sa-Mi zidesc templu in care sa petreaca numele Meu, nici nu Mi-am ales om care sa fie carmuitor poporului Meu Israel.
6. Acum insa am ales Ierusalimul, ca sa petreaca numele Meu acolo, si am ales pe David, ca sa pastoreasca peste poporul Meu Israel.
7. Iar lui David, tatal meu, ii intrase la inima sa inalte templu numelui Domnului Dumnezeului lui Israel.
8. Insa Domnul a zis lui David, tatal meu: ti-a intrat la inima sa zidesti templu numelui Meu; bine e ca ti-a intrat acest lucru la inima;
9. Dar nu vei zidi tu templul, ci fiul tau care va iesi din coapsele tale, acela va zidi templu numelui Meu.
10. Si a implinit Domnul cuvantul Sau, care l-a grait; caci eu am urmat in locul lui David, tatal meu, si am sezut pe tronul lui Israel, cum zisese Domnul, si am zidit templu numelui Domnului Dumnezeului lui Israel.
11. Si am pus acolo chivotul in care se afla legamantul Domnului, cel incheiat cu fiii lui Israel".
12. Apoi stand Solomon la jertfelnicul Domnului, inaintea adunarii Israelitilor si-a ridicat mainile sale,
13. Caci Solomon isi facuse un amvon de arama, lung de cinci coti, lat de cinci coti si inalt de trei coti, si-l pusese in mijlocul curtii. Pe acest amvon a stat el si si-a plecat genunchii inaintea intregii adunari a Israelitilor. El a ridicat mainile sale la cer
14. Si a zis: "Doamne Dumnezeul lui Israel, nu este Dumnezeu asemenea tie, nici in cer si nici pe pamant. Tu pazesti legamantul si mila cu robii Tai, care umbla cu toata inima lor inaintea Ta;
15. Tu ai implinit robului Tau David, tatal meu, ce i-ai grait; ca ceea ce ai grait cu gura Ta, aceea ai implinit in ziua aceasta cu mana Ta!
16. Si acum, Doamne Dumnezeul lui Israel, implineste cele ce ai grait catre robul Tau David, tatal meu, cand ai zis: Nu va lipsi barbat din tine care sa sada inaintea fetei Mele pe tronul lui Israel, daca fiii tai isi vor pazi calea lor purtandu-se dupa legea Mea, asa cum te-ai purtat tu inaintea Mea.
17. Deci acum, Doamne Dumnezeul lui Israel, fa sa se adevereasca cuvantul Tau, catre robul Tau David.
18. Adevarat sa fie ca Dumnezeu va locui cu oamenii pe pamant? Daca cerul si cerurile cerurilor nu Te incap, cu cat mai putin Te va incapea templul acesta pe care Ti l-am zidit eu?
19. Dar cauta la rugaciunea robului Tau si la cererea lui, Doamne Dumnezeul meu! Asculta strigarea si ruga cu care robul Tau se roaga inaintea Ta:

20. Sa fie ochii Tai deschisi ziua si noaptea spre templul acesta si spre locul unde ai fagaduit sa-ti pui numele Tau, ca sa asculti rugaciunea cu care robul Tau se va ruga in locul acesta.
21. Sa iei aminte la cererile robului Tau si ale poporului Tau Israel, cu care se vor ruga ei in locul acesta; sa auzi din locul sederii Tale, din ceruri, sa asculti si sa miluiesti.
22. Cand va gresi cineva impotriva aproapelui sau si i se va cere juramant ca sa jure, juramantul se va face inaintea jertfelnicului Tau in templul acesta.
23. Atunci sa asculti din cer si sa faci judecata robilor Tai: sa osandesti pe cel vinovat, facand sa i se intoarca asupra capului lui fapta sa si sa izbavesti pe cel drept, dandu-i dupa dreptatea lui.
24. Cand poporul Tau Israel va fi batut de dusman, pentru ca a pacatuit inaintea Ta, dar apoi se va intoarce catre Tine, va preaslavi numele Tau si va cere si se va ruga inaintea Ta, in templul acesta,
25. Atunci sa asculti din cer si sa ierti pacatul poporului Tau Israel si sa-l intorci in pamantul pe care l-ai dat lor si parintilor lor.
26. Cand se va incuia cerul si nu va fi ploaie, pentru ca au pacatuit ei inaintea Ta, si-ti vor aduce rugi in locul acesta, vor marturisi numele Tau si se vor intoarce de la pacatul lor pentru ca i-ai smerit,
27. Atunci sa asculti din cer si sa ierti pacatul robilor Tai, al poporului Tau Israel, aratandu-le calea cea buna pe care sa mearga, si sa trimiti ploaie pamantului Tau, pe care l-ai dat poporului Tau de mostenire.
28. De va fi foamete pe pamant, de va fi boala molipsitoare, de va fi vant dogorator sau palitura, lacusta sau omida, dusmanii de-i vor stramtora in tara lor, stau in cetatile lor, de va fi orice necaz, orice boala,
29. Atunci orice rugaciune si orice cerere care se va face de orice om sau de tot poporul Tau Israel, cand ei isi vor simti fiecare necazul sau si durerea si isi vor intinde mainile lor spre templul acesta,
30. Tu sa asculti din cer, din locul sederii Tale, si sa ierti; sa dai fiecaruia dupa caile lui, caci Tu cunosti inima lui si singur stii inima fiilor oamenilor,
31. Pentru ca sa se teama de Tine si sa umble in caile Tale in toate zilele, cat vor trai pe pamantul pe care l-ai dat parintilor nostri.
32. Chiar si strainul, care nu este din poporul Tau Israel, cand va purcede din pamant departat pentru numele Tau cel mare, pentru mana Ta cea puternica si pentru bratul Tau cel inalt si va veni si se va ruga in templul acesta,
33. Tu sa asculti din cer, din locul salasluirii Tale, si sa-i implinesti tot lucrul pentru care strainul va striga catre Tine, ca sa stie toate popoarele pamantului, de numele Tau si sa se teama de Tine, cum se teme poporul Tau Israel, si sa stie ca in numele Tau este inchinat templul pe care l-am zidit eu.
34. Cand poporul Tau va pleca cu razboi impotriva dusmanilor sai, pe drumul pe care-l vei trimite Tu si se va ruga Tie, intorcandu-se spre cetatea aceasta, care Ti-ai ales-o, si spre templul acesta pe care l-am zidit eu numelui Tau,

35. Atunci sa asculti din cer rugaciunea lor si cererea lor si sa le faci dreptate.
36. Cand vor pacatui ei inaintea Ta - caci nu este om care sa nu pacatuiasca - si Tu Te vei supara pe ei si-i vei da dusmanilor lor si cei ce i-au luat robi ii vor duce in pamant departat sau apropiat,
37. Si cand ei, in pamantul in care vor fi robiti, isi vor veni in sine si se vor intoarce si ti se vor ruga in pamantul robiei lor, zicand: am pacatuit, am facut faradelege, vinovati suntem;
38. Daca se vor intoarce catre Tine cu toata inima lor si cu tot sufletul lor, in pamantul robiei lor, unde ei se vor afla dusi robi si se vor ruga, intorcandu-se spre pamantul lor, pe care Tu l-ai dat parintilor lor si spre "etatea care ti-ai ales-o si spre templul pe care l-am zidit eu numelui Tau,
39. Atunci sa asculti din cer, din locul sederii Tale, rugaciunea lor si cererea lor, si sa le faci dreptate si sa ierti pe poporul Tau de ceea ce a pacatuit inaintea Ta.
40. Dumnezeul meu, sa-Ti fie ochii Tai deschisi si urechile Tale cu luare aminte la rugaciunea care Ti se va face in locul acesta.
41. Si acum, Doamne Dumnezeule, scoala-Te si vino la locul de odihna al Tau, Tu si chivotul puterii Tale. Preotii Tai, Doamne Dumnezeule, se vor imbraca intru mantuire si cuviosii Tai se vor desfata de bunatati.
42. Doamne Dumnezeule, sa nu-Ti intorci fata Ta nici de la unsul Tau, ci adu-Ti aminte de indurarile cele catre David, robul Tau".

CAPITOLUL 7
Savarsirea sfintirii.

1. Cand a sfarsit Solomon rugaciunea, s-a pogorat foc din cer si a mistuit arderea de tot si jertfele, si slava

Domnului a umplut templul.
2. Atunci n-au putut preotii sa intre in templul Domnului din pricina slavei lui Dumnezeu care umpluse templul.
3. Si toti fiii lui Israel, vazand cum s-a coborat focul si slava Domnului peste templu, au cazut cu fata la pamant pe pardoseala, s-au inchinat si au slavit pe Domnul: "Ca este bun, ca in veac este mila Lui!"
4. Apoi regele si tot poporul au inceput sa aduca jertfe inaintea fetei Domnului.
5. Regele Solomon a adus jertfa douazeci si doua de mii de boi si o suta douazeci de mii de oi; asa au sfintit templul lui Dumnezeu regele si tot poporul.
6. Preotii stateau la slujbele lor si levitii cu instrumentele de cantare ale Domnului, pe care le facuse regele David, ca sa laude pe Domnul: "Ca in veac este mila Lui"; caci David cu acestea Il slavea, iar preotii trambitau din trambite inaintea lui, iar Israelul tot statea de fata.
7. Apoi a mai sfintit Solomon si mijlocul curtii care era inaintea templului Domnului; caci a adus acolo arderile de tot si grasimea jertfelor de impacare, fiindca jertfelnicul cel de arama pe care il facuse Solomon nu putea cuprinde arderile de tot si prinoasele de paine si de grasime.
8. In vremea aceea a facut Solomon sarbatoare de sapte zile si impreuna cu el a praznuit tot Israelul, adunare foarte mare, venita de la intrarea Hamatului, pana la raul Egiptului.
9. Iar in ziua a opta au sarbatorit incheierea sarbatorii, caci sfintirea jertfelnicului a tinut sapte zile, iar sarbatoarea alte sapte zile.
10. Si in ziua a douazeci si treia a lunii a saptea, regele a dat drumul la corturile sale poporului, care se bucura si se veselea de binele ce daduse Domnul lui David, lui Solomon si poporului Sau Israel.
11. Astfel a ispravit Solomon templul Domnului si casa regelui; tot ce planuise Solomon in inima sa sa faca pentru templul Domnului si pentru casa sa, le-a ispravit dupa dorinta.
12. Atunci S-a aratat Domnul lui Solomon, noaptea, si i-a zis: "Am auzit ruga ta si Mi-am ales locul acesta sa fie templu pentru aducerea de jertfe.
13. De voi incuia cerul si nu va fi ploaie, de voi porunci lacustei sa manance tara, sau voi trimite vreo boala molipsitoare asupra poporului Meu
14. Si se va smeri poporul Meu, care se numeste cu numele Meu, si se vor ruga si vor cauta fata Mea, si se vor intoarce de la caile lor cele rele, atunci ii voi auzi din cer, le voi ierta pacatele lor si le voi tamadui tara.
15. Acum ochii Mei vor fi deschisi si urechile Mele vor fi cu luare-aminte la rugaciunea ce se va face in locul acesta.

16. Caci am ales acum si am sfintit templul acesta, pentru ca sa fie numele Meu acolo in veci; si ochii Mei si inima Mea sa fie acolo in toate zilele.
17. Daca tu vei umbla inaintea fetei Mele, cum a umblat David, tatal tau, si vei face toate cate ti-am poruncit, si vei pazi randuielile si legile Mele,
18. Atunci iti voi intari tronul regatului tau, dupa cum am fagaduit lui David, tatal tau, cand am zis: Nu va lipsi din tine barbat care sa domneasca peste Israel.
19. Iar daca va veti abate si veti parasi randuielile Mele si poruncile Mele, care vi le-am dat, si va veti duce si veti incepe a sluji la alti dumnezei si va veti inchina lor,
20. Atunci voi starpi pe Israel de pe fata pamantului Meu pe care l-am dat lor, si templul acesta pe care l-am sfintit numelui Meu, il voi lepada de la fata Mea, iar pe Israel il vai da de pilda si de ocara la toate popoarele;
21. Iar de templul acesta inalt va ramane uimit tot cel ce va trece pe langa el, si va zice: Pentru ce a facut asa Domnul cu pamantul acesta si cu templul acesta?
22. Si vor zice: Pentru ca au parasit pe Domnul Dumnezeul parintilor lor, Care i-a scos din pamantul Egiptului, si pentru ca s-au lipit de alti dumnezei si s-au inchinat si au slujit lor, pentru aceea a adus El asupra lor toate relele acestea".

CAPITOLUL 8

Cetatile zidite de Solomon. Jertfele si corabiile lui.

l. Dupa sfarsirea celor douazeci de ani, in care Solomon a zidit templul Domnului si casa sa,
2. A zidit Solomon cetatile pe care i le daruise Hiram si a asezat in ele pe fiii lui Israel.
3. Apoi a plecat Solomon impotriva Hamat-Tobei si a luat-o
4. Si a zidit el Tadmorul, in pustiu, si toate cetatile cele pentru provizii, pe care le intemeiase in Hamat.
5. El a mai zidit de asemenea Bet-Horonul de Sus si Bet-Horonul de Jos, intarindu-le cu ziduri de jur-imprejur, cu

porti si cu zavoare;
6. Baalatul si toate cetatile pentru provizii, pe care le avea Solomon, si toate cetatile pentru carele de razboi, cetatile pentru calareti si tot ce a dorit Solomon sa zideasca in Ierusalim, in Liban, in tot pamantul stapanirii lui.
7. Tot poporul care a ramas din Hetei, Amorei, Ferezei, Hevei, Iebusei, care nu erau dintre fiii lui Israel;
8. Pe copiii lor care au ramas in tara dupa ei si pe care fiii lui Israel nu i-au starpit, Solomon i-a facut oameni de corvoada pana in ziua de astazi.
9. Iar pe fiii lui Israel, Solomon nu i-a facut oameni de corvoada pentru lucrarile lui; pe ei insa ii avea pentru ostasi capetenii peste garzi si pentru capetenii peste carele si calaretii lui.
10. Regele Solomon avea doua sute cincizeci de conducatori mari care supravegheau oamenii la lucru.
11. Iar pe fiica lui Faraon, Solomon a mutat-o din cetatea lui David in casa pe care o zidise pentru ea; caci zicea el: Femeia mea nu trebuie sa locuiasca in casa lui David, regele lui Israel, pentru ca acea casa este sfanta de cand a intrat in ea chivotul Domnului.
12. Atunci a inceput Solomon sa aduca arderi de tot Domnului pe jertfelnicul pe care-l facuse pentru Domnul inaintea pridvorului,
13. Pentru ca sa se aduca pe el arderi de tot, dupa randuiala si dupa porunca lui Moise, in fiecare zi, in toate zilele de odihna, la lunile noi si la cele trei sarbatori de peste an: la sarbatoarea azimelor, la sarbatoarea saptamanilor si la sarbatoarea corturilor.
14. Si a asezat el, dupa randuiala lui David, tatal sau, preotii sa-si faca slujba lor, cu randul; si tot cu randul a randuit sa fie de straja levitii, sa cante cantarile de lauda si sa slujeasca pe preoti, dupa randuiala de fiecare zi; pe usieri, dupa cetele lor, i-a randuit la fiecare usa, pentru ca asa poruncise David, omul lui Dumnezeu.
15. Si nu s-a facut intru nimic nici o abatere de la poruncile regelui, cele pentru preoti si pentru leviti, si nici de la cele pentru vistierie.
16. Asa s-a savarsit toata lucrarea lui Solomon din ziua punerii temeliei la templul Domnului pana la terminarea lui.
17. Atunci s-a dus Solomon la Etion-Gheber si la Elot, pe tarmul marii, care este in tara lui Edom.
18. Iar Hiram i-a trimis cu slugile sale corabii si robi, cunoscatori ai marilor, care s-au dus cu slugile lui Solomon la Ofir si au luat de acolo patru sute cincizeci de talanti de aur si i-au adus regelui Solomon.

CAPITOLUL 9

Regina din Saba cerceteaza pe Solomon

l. Auzind regina din Saba de faima lui Solomon si voind sa-l incerce cu intrebari grele, a venit la Ierusalim cu foarte multa bogatie, cu camile incarcate cu aromate, cu aur mult si pietre scumpe; si a venit la Solomon si i-a grait lui toate cate avea in sufletul ei.
2. Si i-a dezlegat Solomon toate intrebarile ei si nu s-a gasit nimic necunoscut pentru Solomon, incat sa nu-i dezlege el.
3. Vazand regina din Saba intelepciunea lui Solomon si casa pe care o zidise el,
4. Mancarile de la masa lui, locurile de sedere ale robilor lui, randuiala slujitorilor lui si imbracamintea lor, paharnicii lui, imbracamintea lor si arderile de tot pe care le aducea in templu, a ramas uimita.
5. Si a zis regelui: "Cele ce am auzit eu in tara mea despre lucrurile tale si despre intelepciunea ta, sunt adevarate;

6. Dar eu n-am crezut vorbele ce mi se spuneau, pana ce n-am venit si n-am vazut cu ochii mei. Si iata nici pe jumatate nu mi s-a grait de marirea intelepciunii tale; tu intreci cu mult faima auzita de mine, despre tine.
7. Fericiti sunt oamenii tai si fericite sunt aceste slugi ale tale, care-ti stau totdeauna inainte si-ti asculta intelepciunea!
8. Binecuvantat sa fie Domnul Dumnezeul tau Care a binevoit sa te puna pe tronul Sau, pentru ca sa fii rege in numele Domnului Dumnezeului tau. Din dragostea pe care Dumnezeul tau o are catre Israel, ca sa-l intareasca in veci, te-a facut rege peste el, ca sa faci judecata si dreptate".
9. Si a daruit ea regelui o suta douazeci de talanti de aur si multime mare de aromate si de pietre scumpe; asemenea aromate, ca cele daruite de regina din Saba regelui Solomon, nu se mai vazusera.
10. In vremea aceea slugile lui Hiram si slugile lui Solomon, care-i aduceau aur de la Ofir, ii adusesera si lemn rosu si pietre scumpe.
11. Din acest lemn rosu facuse regele scarile de la templul Domnului si de la casa domneasca, precum si chitare si harpe pentru cantareti. Astfel de lemn nu se mai vazuse niciodata inainte in tara lui Iuda.

12. Iar regele Solomon a dat reginei din Saba tot ce ea a dorit si a cerut, afara de darul pe care i l-a dat pentru lucrurile pe care ea le adusese regelui. Si asa s-a intors inapoi in tara sa, ea si slugile sale.
13. Greutatea aurului care i se adusese lui Solomon intr-un an era de sase sute saizeci si sase de talanti de aur.
14. Afara de acestea, mai aduceau lui Solomon aur si argint solii de la diferite popoare si negustorii, precum si toti regii Arabiei si conducatorii de provincii.
15. Regele Solomon a facut doua sute de scuturi mari de aur ciocanit in care au intrat cate sase sute de sicli de aur de fiecare scut ciocanit.
16. Si trei sute de scuturi mici, tot de aur ciocanit, in care au intrat cate trei sute de sicli de aur de fiecare scut. Pe acestea le-a pus regele in Casa Padurii din Liban.
17. Apoi a facut regele un tron mare de os de fildes si l-a imbracat peste tot cu aur curat,
18. Iar la tron a facut sase trepte de suit, un scaunel de aur pentru picioare, prins de tron, rezematori de o parte si de alta a locului de sedere si doi lei care stateau langa rezematori
19. Si inca doisprezece lei care stateau acolo pe cele sase trepte de o parte si de alta. Asa tron nu se mai gasea in nici un regat.
20. Toate vasele de baut ale regelui Solomon erau de aur si toate vasele din Casa Padurii din Liban erau de aur ales. In zilele lui Solomon argintul se socotea ca nimic,
21. Caci corabiile regelui umblau la Tarsis eu slugile lui Hiram si la trei ani o data se intorceau aducand aur si argint, fildes, maimute si pauni.
22. Astfel Solomon a intrecut pe toti regii pamantului in bogatie si intelepciune.
23. Si toti regii tarilor cautau sa vada pe Solomon, ca sa-i asculte intelepciunea pe care i-o pusese Dumnezeu in inima lui.
24. Si fiecare din ei ii aducea vase de argint, de aur, vesminte, arme, aromate, cai si catari, in fiecare an.
25. Solomon avea patru mii de iesle pentru caii de pe la carele lui si douasprezece mii de calareti, asezati in cetatile unde avea carele si pe langa rege in Ierusalim.
26. El domnea peste toti regii, de la raul Eufrat pana la tara Filistenilor si pana la hotarul Egiptului.
27. Si a facut regele sa fie aurul si argintul pretuit in Ierusalim ca pietrele de pe drum, iar cedrii, din pricina multimii lor, i-a facut sa fie pretuiti ca smochinii cei salbatici de prin locuri joase.
28. Cai pentru Solomon i se aduceau din Egipt si din toate tarile.
29. Celelalte fapte ale lui Solomon, de la cele dintai pana la cele din urma, sunt scrise in cartea lui Natan proorocul, in proorocia lui Ahia Silonitul si in vedeniile lui Ido vazatorul despre Ieroboam, fiul lui Nabat.
30. Solomon a domnit in Ierusalim peste tot Israelul patruzeci de ani.
31. Apoi a raposat Solomon cu parintii sai si l-au ingropat in cetatea lui David, tatal sau. Iar in locul lui s-a facut rege Roboam, fiul sau.

CAPITOLUL 10

Roboam si dezbinarea regatului.

1. Atunci s-a dus Roboam la Sichem, pentru ca la Sichem se adunasera toti Israelitii, ca sa-l faca rege.
2. Cand a auzit de aceasta Ierobnam, fiul lui Nabat, care se afla in Egipt, unde fugise de regele Solomon, s-a intors Ieroboam din Egipt.
3. Iar Israelitii au trimis si l-au chemat. Venind deci Ieroboam si tot Israelul, au grait lui Roboam asa:
4. "Tatal tau a pus jug greu pe noi. Tu insa usureaza-ne de munca silnica a tatalui tau si de jugul cel greu, care d-a pus el pe noi si iti vom sluji".
5. Iar Roboam le-a zis: "Veniti peste trei zile la mine!" Si s-a imprastiat poporul.
6. Atunci s-a sfatuit regele Roboam eu batranii care fusesera sfetnicii lui Solomon, tatal lui, cat a trait el si le-a zis: "Cum ma sfatuiti sa raspund poporului acestuia?"
7. Iar ei i-au zis: "De vei fi bun acum cu poporul acesta, de le vei face pe plac si le vei vorbi cu blandete, atunci ei iti vor fi robi in toate zilele".
8. Dar el n-a tinut seama de sfatul ce i-au dat batranii, ci a inceput sa se sfatuiasca cu oamenii cei tineri care crescusera cu el si-i avea ca sfetnici pe langa sine
9. Si le-a zis: "Ce ma sfatuiti sa raspund poporului acestuia, care mi-a grait asa: Usureaza-ne jugul pe care tatal tau l-a pus pe noi?"
10. Oamenii cei tineri, care crescusera cu el, i-au raspuns si i-au zis: "Poporului care ti-a vorbit: Tatal tau a pus jug

greu peste noi, iar tu usureaza-ni-l, spune-le asa: Degetul meu cel mic e mai gros decat mijlocul tatalui meu.
11. Tatal meu a pus jug greu pe voi, eu insa voi mari jugul vostru; tatal meu v-a pedepsit cu biciul, eu insa va voi bate cu scorpioane".
12. Si a venit Ieroboam impreuna eu tot poporul la Roboam, in ziua a treia, dupa cum le poruncise regele, cand zisese: "Veniti la mine peste trei zile".
13. Atunci regele le-a raspuns cu asprime, caci n-a tinut seama regele Roboam de sfatul batranilor, ci le-a grait dupa sfatul oamenilor tineri asa:
14. "Tatal meu pus jug greu peste voi, eu insa il voi mari; tatal meu v-a pedepsit cu biciul; eu insa va voi bate cu scorpioane".
15. Si n-a ascultat regele de popor, pentru ca asa fusese randuit de la Dumnezeu, ca sa-si implineasca Domnul cuvantul Sau, pe care-l graise prin Ahia Silonitul lui Ieroboam, fiul lui Nabat.
16. Cand tot Israelul a vazut ca regele nu-l asculta, atunci poporul a raspuns regelui, zicand: "Ce parte mai avem noi cu David? Nu mai avem nimic cu fiul lui Iesei. La corturi, Israele! Davide, vezi de casa ta!" Si s-au imprastiat toti Israelitii pe la corturile lor.
17. Iar Roboam a ramas rege numai peste fiii lui Israel care locuiau in cetatile Iudei.
18. Atunci regele Roboam a trimis impotriva lor pe Adoniram, care era capetenie peste stransul darilor; dar fiii lui Israel l-au batut cu pietre si el a murit. Iar regele Roboam s-a grabit sa se suie in carul sau, ca sa fuga la Ierusalim.
19. Asa s-a despartit Israel de casa lui David, pana in ziua de astazi.

CAPITOLUL 11

Roboam se pregateste de razboi.

l. Atunci a venit Roboam la Ierusalim si a strans din casa lui Iuda si a lui Veniamin o suta saptezeci de mii de ostasi alesi, ca sa lupte in Israel si sa intoarca regatul iarasi sub stapanirea lui Roboam.
2. Si a fost cuvantul Domnului spre Semaia, omul lui Dumnezeu si i-a zis:
3. "Spune lui Roboam, fiul lui Solomon, regele Iudei si la tot Israelul din neamul lui Iuda si al lui Veniamin:
4. Asa zice Domnul: Sa nu mergeti si sa nu faceti razboi cu fratii vostri. Intoarceti-va fiecare la casa voastra, caci de Mine s-a facut acest lucru!" si au ascultat ei de cuvintele Domnului si s-au intors inapoi din drumul lor impotriva lui Ieroboam.
5. Roboam sedea in Ierusalim si a imprejmuit cetatile lui Iuda cu ziduri.
6. El a intarit Betleemul, Etamul si Tecoa;
7. Bet-Turul, Soco si Adulamul,
8. Gatul, Maresa si Ziful,
9. Adoraimul, Lachisul si Azeca,
10. Tora, Aialonul si Hebronul, care se aflau in neamul lui Iuda si al lui Veniamin.
11. Cetatile acestea le-a intarit el cu ziduri si a asezat in ele capetenii si magazii pentru tinut paine, untdelemn si vin.
12. Fiecarei cetati i-a dat scuturi si sulite si le-a intarit cu foarte mare tarie. Si asa a ramas cu el Iuda si Veniamin.

13. Apoi s-au adunat la el din toate partile preotii si levitii, care erau in tot pamantul lui Israel,
14. Caci levitii si-au parasit asezarile si locurile lor, stapanite de ei, si au venit in Iuda si la Ierusalim, din pricina ca Ieroboam si fiii lui ii indepartasera din dregatoria preotiei Domnului
15. Si pentru ca Ieroboam isi pusese preoti pentru inaltimi si pentru tapii si viteii pe care ii facuse el.
16. Iar dupa ei au venit la Ierusalim din toate semintiile lui Israel si aceia care isi aveau inima indreptata sa caute pe Domnul Dumnezeul lui Israel, pentru ca sa aduca jertfa Domnului Dumnezeului parintilor lor.
17. Si asa au intarit acestia regatul lui Iuda si l-au sprijinit pe Roboam, fiul lui Solomon, timp de trei ani., pentru ca trei ani a umblat el pe caile lui David si ale lui Solomon.
18. Roboam si-a luat de femeie pe Mahalat, fiica lui Ierimot, fiul lui David si al Abihailei, fiica lui Eliab, fiul lui Iesei.
19. Aceasta i-a nascut fii pe Ieus, pe Semaria si pe Zaham.
20. Dupa ea a mai luat pe Maaca, fiica lui Abesalom, care i-a nascut pe Abia, pe Atai, pe Ziza si pe Selomit.
21. Roboam insa iubea pe Maaca, fiica lui Abesalom, mai mult decat pe toate femeile si decat pe toate concubinele

sale, caci el a avut optsprezece femei si saizeci de concubine si a nascut cu ele douazeci si opt de baieti si saizeci de fete.
22. Si a pus Roboam pe Abia, fiul Maacai, conducator peste fratii lui, pentru ca pe el voia sa-l faca rege.
23. Si a lucrat intelepteste, caci si-a impartit toti feciorii sai in toate cetatile intarite din tot pamantul lui Iuda si al lui Veniamin si le-a dat intretinere mare si le-a cautat multime de femei.

CAPITOLUL 12

Razboiul cu Sisac. Moartea lui Roboam.

1. Dupa ce s-a intarit regatul lui Roboam si a ajuns destul de puternic, Roboam a parasit legea Domnului si dimpreuna cu el si tot Israelul.
2. Dar pentru ca s-au abatut ei de la Domnul, de aceea in anul al cincilea al domniei lui Roboam, Sisac, regele Egiptului, a plecat cu razboi impotriva Ierusalimului,
3. Cu o mie doua sute de care de razboi si cu saizeci de mii de calareti; iar poporul, care venise cu el din Egipt: Libieni, Suchieni si Etiopieni, era foarte numeros.
4. Acestia au luat cetatile intarite din Iuda si au venit la Ierusalim.
5. Atunci Semaia proorocul a venit la Roboam si la capeteniile lui Iuda, care se stransesera la Ierusalim din pricina lui Sisac si le-a zis: "Asa zice Domnul: Pentru ca M-ati parasit, de aceea va las pe mainile lui Sisac".
6. Iar capeteniile lui Israel si regele s-au smerit si au zis: "Drept este Domnul!"
7. Cand a vazut Domnul ca ei s-au smerit, atunci a fost cuvantul Domnului din nou catre Semaia si a zis: "S-au smerit; nu-i voi mai starpi si in curand le voi da si izbavire. Mania Mea nu se va mai varsa asupra Ierusalimului prin mana lui Sisac.
8. Dar ei tot vor fi slugile lui ca sa cunoasca ce inseamna sa-Mi slujeasca Mie si ce inseamna sa slujeasca regatelor pamantului".
9. Atunci a venit Sisac, regele Egiptului, la Ierusalim si a luat vistieriile templului Domnului si vistieriile casei regelui; tot ce a gasit, a luat; a luat si scuturile cele de aur, pe care le facuse Solomon.
10. Iar regele Roboam a facut in locul lor scuturi de arama si le-a dat in mainile capeteniilor de peste garzi, care pazeau intrarea la casa regelui.
11. Si numai cand mergea regele la templul Domnului, numai atunci venea garda si le purta si pe urma le aducea iarasi in casa de garda.
12. Dupa ce s-a smerit Roboam, s-a indepartat mania Domnului de la el si nu l-a nimicit cu totul. Afara de aceasta si in Iuda se gasea cate ceva bun.
13. Asa s-a intarit iar regele Roboam in Ierusalim si a domnit. Roboam era de patruzeci si unu de ani cand s-a facut rege si a domnit saptesprezece ani in Ierusalim, in cetatea pe care o alesese Domnul dintre toate semintiile lui Israel, ca sa-si puna numele in ea. Pe mama lui Roboam o chema Naama Amonita.
14. Dar a facut el rele, pentru ca nu si-a indreptat inima sa ca sa caute pe Domnul.
15. Faptele lui Roboam, cele dintai si cele de pe urma, sunt scrise in amintirile lui Semaia proorocul si ale lui Ido vazatorul in spitele neamurilor. Roboam a purtat razboaie cu Ieroboam in toate zilele vietii lor.
16. Apoi a raposat Roboam cu parintii sai si a fost ingropat in cetatea lui David. Iar in locul lui s-a facut rege Abia, fiul sau.

CAPITOLUL 13

Abia, regele Iudei. Razboiul lui cu Ieroboam, regele lui Israel.

1. Abia a inceput sa domneasca peste Iuda in anul al optsprezecelea al domniei lui Ieroboam.
2. Si a domnit trei ani in Ierusalim. Pe mama lui o chema Maaca si era fiica lui Uriel din Ghibea si a fost razboi si intre Abia si Ieroboam.
3. Abia a inceput razboiul cu o armata numai de oameni viteji, adica de patru sute de mii de oameni alesi. Iar Ieroboam a iesit impotriva lui la lupta cu opt sute de mii de oameni, tot numai oameni alesi si viteji.
4. Abia cu armata sa s-a asezat pe varfui muntelui Temaraim, unul dintre muntii lui Efraim si a zis: "Ascultati-ma, Ieroboame si voi toti Israelitii.
5. Nu stiti voi, oare, ca Domnul Dumnezeul lui Israel a dat lui David domnia peste Israel in veci, lui si fiilor lui, prin legamant vesnic?

6. Dar s-a sculat Ieroboam, fiul lui Nabat, care era rob la Solomon, fiul lui David, si s-a razvratit impotriva stapanului sau.
7. Atunci s-au strans imprejurul lui oameni netrebnici, oameni inraiti si s-au indarjit impotriva lui Roboam, fiul lui Solomon; iar Roboam era tanar si cu inima fricoasa si n-a putut sa li se impotriveasca.
8. Voi si acum ziceti ca puteti sa va impotriviti regatului Domnului, care se afla in mina fiilor lui David, pentru ca sunteti o multime mare de popor si aveti vitei de aur, pe care vi i-a facut Ieroboam, ca dumnezei.
9. N-ati izgonit voi oare pe preotii Domnului, pe fiii lui Aaron si pe leviti, si nu v-ati facut voi oare singuri preoti dupa pilda popoarelor din celelalte tari? La voi, oricine vine sa se curateasca cu un vitel si cu sapte berbeci, se face preot celui ce nu este dumnezeu.
10. Iar la noi Domnul este Dumnezeul nostru; noi nu L-am parasit si slujbele cele catre Domnul le fac preotii, care sunt dintre fiii lui Aaron si levitii, care sunt la slujba de straja.
11. Ei fac sa se ridice in fiecare dimineata si in fiecare seara fum de arderi de tot catre Domnul, cum si fum de tamaieri bine mirositoare; si aseaza in randuri painile punerii inainte pe masa cea curata si aprind policandrele cele de aur si candelele lui, ca sa arda in fiecare seara, pentru ca noi pazim legea Domnului Dumnezeului nostru, iar voi L-ati parasit.
12. Si iata, noi avem in fruntea noastra pe Dumnezeu si pe preotii Lui si trambitele cele rasunatoare, ca sa rasune cu vuiet mare impotriva voastra. Fii ai lui Israel, sa nu va luptati cu Domnul Dumnezeul parintilor vostri, ca nu veti avea nici un spor".
13. Dar Ieroboam a trimis o ceata mare de oameni care stau la panda, sa invaluiasca pe Iuda si sa le cada in spate, asa ca ei se aflau in fata lui Iuda, iar cei de la panda in spatele lui.
14. Dar Iudeii au prins de veste aceasta si au inceput lupta si in fata si in spate si au strigat catre Domnul, iar preotii au trambitat din trambite.
15. Atunci au ridicat Iudeii strigat mare. Dar cand Iudeii au ridicat strigatul, Dumnezeu a lovit pe Ieroboam si pe toti Israelitii in fata lui Abia si a lui Iuda.
16. Si au fugit fiii lui Israel din fata celor din Iuda si Dumnezeu i-a dat in mainile lor.
17. Iar Abia dimpreuna cu poporul lui le-a dat o lovitura puternica si au cazut morti din Israel cinci sute de mii de oameni alesi.
18. Atunci s-au smerit fiii lui Israel, iar fiii lui Iuda s-au facut puternici, pentru ca au nadajduit in Domnul Dumnezeul parintilor lor.
19. Abia l-a fugarit din urma pe Ieroboam si i-a luat cetatile Betelul cu satele lui, Iesana cu satele ei si Efronul cu satele lui.
20. Dupa aceea Ieroboam n-a mai avut putere sa se impotriveasca in toate zilele lui Abia. Si l-a lovit Domnul si a murit.
21. Iar Abia s-a intarit. El si-a luat paisprezece femei si a nascut cu ele douazeci si doi de baieti si saisprezece fete.
22. Celelalte fapte ale lui Abia, purtarile sale si vorbele sale sunt scrise in amintirile lui Ido proorocul.

CAPITOLUL 14

Asa sfarama idolii si biruie pe Etiopieni.

1. Apoi a raposat Abia cu parintii sai si l-au ingropat in cetatea lui David, iar in locul lui s-a facut rege Asa, fiul sau. In zilele sale tara a avut pace zece ani.
2. Asa a facut cele bune si placute inaintea Domnului Dumnezeului sau,
3. Caci el a indepartat jertfelnicele dumnezeilor straini si inaltimile, a sfaramat stalpii idolesti si a taiat Aserele.
4. El a poruncit Iudeilor sa caute pe Domnul Dumnezeul parintilor lor si sa implineasca legea si poruncile Lui;
5. A indepartat din toate cetatile lui Iuda inaltimile si chipurile turnate ale soarelui. Regatul sub domnia lui a avut pace.
6. El a zidit cetati tari in Iuda; caci tara a fost in pace si n-a avut razboaie cu nimeni in acei ani, fiindca Domnul i-a dat odihna.
7. Tot el a zis Iudeilor: "Sa ziditi cetatile acestea si sa le ingraditi cu ziduri, cu turnuri, cu porti si cu zavoare; tara este inca a noastra, pentru ca am cautat pe Domnul Dumnezeul nostru; L-am cautat si El ne-a daruit odihna din toate partile". Si au inceput sa le zideasca si au izbutit.
8. Asa avea in ostirea lui trei sute de mii de oameni alesi din semintia lui Iuda, inarmati cu scuturi si cu lanci; iar din

semintia lui Veniamin, doua sute optzeci de mii de oameni alesi, inarmati cu scuturi si erau si tragatori din arcuri.
9. Atunci s-a sculat impotriva sa Zerah Etiopianul cu o armata de un milion si cu trei sute de care si a venit pana la Maresa.
10. Aici i-a iesit Asa inainte si s-a asezat cu armata sa in linie de bataie, in valea lui Tefat, langa Maresa.
11. Apoi a strigat Asa catre Domnul Dumnezeul sau si a zis: "Doamne, la Tine este puterea, ca sa ajuti si celui tare si celui ce nu este tare; ajuta-ne dar noua, Doamne Dumnezeul nostru, caci noi in Tine nadajduim si in numele Tau am pornit impotriva acestei multimi, care este atat de mare; Doamne, Tu esti Dumnezeul nostru, sa n-aiba omul putere impotriva Ta".
12. Atunci a lovit Domnul pe Etiopieni inaintea fetei lui Asa si inaintea fetei lui Iuda si au fugit Etiopienii.
13. Iar Asa i-a fugarit din urma impreuna cu poporul care era cu el, pana la Gherar, si au cazut atatia Etiopieni, de se credea ca n-a mai ramas nimeni din ei cu suflet, pentru ca aceia cadeau zdrobiti inaintea Domnului si inaintea ostirii Lui. Si au luat de la ei o mare multime de prada.
14. si au sfaramat toate cetatile dimprejurul Gherarei, pentru ca groaza Domnului intrase in ele. Si au pradat Israelitii toate cetatile si au adus din ele foarte multa prada.
15. De asemenea au jefuit si salasele si au luat o multime de turme cu vite marunte si camile si s-au intors cu ele la Ierusalim.

CAPITOLUL 15

Asa face alte indreptari in templu.

l. Atunci s-a pogorat Duhul lui Dumnezeu asupra lui Azaria, fiul lui Oded,
2. Si i-a iesit inaintea lui Asa si i-a zis: "Ascultati-ma, Asa si tot Iuda si Veniamin: Domnul este cu voi cand si voi sunteti cu El. De-L veti cauta, va fi gasit de voi, iar de Il veti parasi, si El va va parasi.
3. Multe zile a fost Israel fara Dumnezeul Cel adevarat si fara de preot-invatator si fara de lege;
4. Dar cand el, in stramtorarea lui, s-a intors la Domnul Dumnezeul lui Israel si L-a cautat, El S-a lasat gasit de ei.
5. In acele vremuri n-a avut pace, nici cel ce iesea, nici cel ce intra, caci mari tulburari au fost intre toti locuitorii tarilor;
6. Popor cu popor se lupta si cetate cu cetate, pentru ca Dumnezeu ii aducea la tulburari prin tot felul de necazuri.
7. Dar voi intariti-va si sa nu va oboseasca mainile, pentru ca veti avea plata pentru faptele voastre!"
8. Cand a auzit Asa cuvintele acestea si proorocia lui Azaria, fiul lui Oded, proorocul, s-a infiripat in putere si a azvarlit idolii paganesti din toata tara lui Iuda si a lui Veniamin si din cetatile pe care le luase din muntele lui Efraim, si a innoit jertfelnicul Domnului care era dinaintea pridvorului.
9. Apoi a adunat pe tot Iuda si pe tot Veniaminul si pe strainii din Efraim, din Manase si din Simeon, care locuiau cu ei, caci multi din Israel au trecut la el, cand au vazut ca Domnul Dumnezeu este cu el.
10. Acestia s-au adunat la Ierusalim in luna a treia din anul al cincisprezecelea al domniei lui Asa.
11. Si au adus in ziua aceea jertfa Domnului din prada care o adunasera: din vitele cele mari, sapte sute de jertfe, si din vitele marunte, sapte mii.
12. Dupa aceea au facut legamant intre ei, ca sa caute pe Domnul Dumnezeul parintilor lor, cu toata inima lor si cu tot sufletul lor;
13. Iar tot cel ce nu va cauta pe Domnul Dumnezeul lui Israel sa moara, ori mic de va fi, ori mare, ori barbat de va fi, ori femeie.
14. Si s-au legat ei cu juramant catre Domnul cu glas tare si cu strigate mari si in sunetul trambitelor si al buciumelor.
15. Si le-a parut bine la toti Iudeii de acest juramant, pentru ca cu toata inima lor s-au jurat si cu toata staruinta L-au cautat, si El S-a dat lor sa fie gasit. Si le-a dat lor Domnul odihna din toate partile.
16. Pe Maaca, mama sa, regele Asa a lipsit-o de vrednicia de regina, pentru ca ea facuse un chip turnat pentru Astarte. Asa a rasturnat chipul cel turnat, pe care-l facuse ea, l-a sfaramat in bucati si l-a ars in valea Chedronului.
17. Desi inaltimile din Israel n-au fost de tot departate, ci au mai durat inca in Israel, totusi Asa si-a avut inima sa intreaga la Domnul in toate zilele vietii sale.
18. Si a adus el in templul lui Dumnezeu lucrurile care le afierosise tatal sau si lucrurile care le afierosise el: adica aurul, argintul si vasele.

19. Si razboi n-a mai fost pana in anul al treizeci si cincilea al domniei lui Asa.

CAPITOLUL 16

Pacatul intreit al lui Asa.

1. Iar in anul al treizeci si saselea al domniei lui Asa, Baesa, regele lui Israel, a plecat impotriva lui Iuda si a inceput sa zideasca Rama, pentru ca sa nu poata nimeni nici sa plece de la Asa, regele lui Iuda, nici sa vina la el.
2. Atunci a scos Asa argintul si aurul din vistieriile templului Domnului si ale casei regelui si l-a trimis la Damasc lui Benhadad, regele Siriei, zicand:
3. "Legamant sa fie intre mine si intre tine, cum a fost intre tatal meu si intre tatal tau. Iata eu iti trimit argint si aur, du-te si rupe legamantul tau, care-l ai cu Baesa, regele lui Israel, ca sa plece de la mine".
4. Si a ascultat Benhadad de regele Asa si a trimis pe mai-marii ostirii, ce-i avea, impotriva cetatilor lui Israel; acestia au pustiit Ainul, Danul, Abel-Maimul (Abel-Bet) si toate hambarele cu provizii din cetatile lui Neftali.
5. Cand a auzit Baesa de aceasta, a incetat sa mai zideasca Rama, oprind lucrarea sa.
6. Iar Asa regele a strans pe toti cei ai lui Iuda si a carat cu ei din Rama pietrele si lemnele pe care Baesa le folosea la intarire, si a zidit cu ele Gheba si Mitpa.
7. In timpul acela a venit Hanani vazatorul la Asa, regele lui Iuda, si i-a zis: "Fiindca ai nadajduit in regele Siriei si n-ai nadajduit in Domnul Dumnezeul tau, pentru aceea ti-a scapat oastea regelui Siriei din mana ta.
8. Oare Etiopienii si Libienii n-au avut ei oaste mare si care si calareti, carora nu li se mai stia numarul? Dar pentru ca tu ti-ai pus increderea in Domnul, El ti i-a dat in mana ta;
9. Caci ochii Domnului vad oriunde, peste tot pamantul, pentru ca sa sprijine pe cei care sunt cu inima lor intreaga la El. Neintelepteste ai lucrat dar acum. Pentru aceasta, de acum inainte tu vei avea razboaie".
10. Si s-a maniat Asa pe vazator, si l-a pus la inchisoare; fiindca din pricina aceasta prinsese mare ciuda pe el; si a mai apasat in acel timp Asa si pe unii din popor.
11. Iar faptele lui Asa de la cele dintai pana la cele de pe urma sunt scrise in cartea regilor lui Iuda si Israel.
12. in anul al treizeci si noualea al domniei sale s-a imbolnavit Asa de picioare si boala lui s-a intins pana la partile cele mai de sus ale corpului; dar el nici la boala sa n-a cautat pe Domnul, ci pe doctori.
13. Si a raposat Asa cu parintii sai si a murit in anul al patruzeci si unulea al domniei lui.
14. Si l-au ingropat in mormantul pe care si-l sapase el in cetatea lui David; si i-au pus pe un pat pe care-l umpluse cu aromate si cu tot felul de miresme; la inmormantarea lui i s-au ars foarte multe aromate.

CAPITOLUL 17

Iosafat este fericit pentru evlavia lui.

l. In locul lui Asa, s-a facut rege Iosafat, fiul sau. Si s-a intarit si el impotriva Israelitilor;
2. Caci a asezat ostire in toate cetatile intarite ale Iudei si in cetatile lui Efraim pe care le stapanise Asa, tatal sau.
3. Si a fost Domnul cu Iosafat, pentru ca acesta a umblat in caile cele dintai ale lui David, tatal sau, si n-a cautat la Baali,
4. Ci a cautat pe Dumnezeul tatalui sau si a lucrat dupa poruncile Lui, iar nu dupa faptele Israelitilor.
5. Pentru aceasta i-a intarit Domnul domnia in mana lui si tot Iuda ii aducea daruri lui Iosafat, si a avut el bogatie si marire multa.
6. Inima lui s-a intarit din ce in ce in caile Domnului. Afara de aceasta, el a desfiintat din Iuda si inaltimile cu jertfelnice si Aserele.
7. Iar in anul al treilea al domniei sale, a trimis pe cinci din capeteniile sale si anume: pe Benhail, Obadia, Zaharia, Natanael si Miheia, ca sa invete poporul prin cetatile lui Iuda;
8. Impreuna cu ei a trimis si din leviti: pe Semaia, Netania, Zebadia, Asael, Semiramot, Ionatan, Adonie, Tobie, Tob-Adonie; iar din preoti, pe Elisama si pe Ioram.
9. Acestia au invatat in Iuda, avand cu ei cartea legii Domnului; si au cutreierat toate cetatile lui Iuda si au invatat poporul.
10. In vremea aceasta, in toate regatele tarilor, care erau imprejurul Iudei, intrase frica Domnului si nu indraznea nimeni sa se lupte cu Iosafat.
11. Si i se aduceau lui Iosafat daruri si argint ca bir, pana si din partea Filistenilor; asemenea si Arabii ii aduceau

vite marunte; sapte mii sapte sute de berbeci si sapte mii sapte sute de tapi.
12. Astfel a ajuns Iosafat la cea mai inalta marire si a zidit in Iuda cetatui si cetati pentru provizii.
13. El a avut multe provizii in cetatile lui Iuda si oameni de razboi viteji in Ierusalim.
14. Iata cartea numaratorii lor, dupa familiile cele dupa tata ale lor: Din Iuda erau capetenii peste mii: Adna, capetenie, care avea sub el trei sute de mii de ostasi alesi;
15. Dupa el Iohanan, capetenie, care avea sub el doua sute optzeci de mii de oameni.
16. Dupa acesta, Amasia, fiul lui Zicri, care se fagaduise pe sine Domnului, avea cu el doua sute de mii de ostasi viteji.
17. Din Veniamin: viteazul ostas Eliada, care avea sub el doua sute de mii de ostasi, inarmati cu arcuri si cu scuturi;
18. Dupa el Iehozabad, care avea sub el o suta optzeci de mii de ostasi inarmati.
19. Acestia au slujit pe rege, afara de cei pe care regele ii impartise prin cetatile intarite in tot tinutul lui Iuda.

CAPITOLUL 18

Iosafat si Ahab in razboi cu Sirienii.

l. Iosafat a avut multa bogatie si marire si s-a inrudit cu Ahab.
2. Dupa cativa ani s-a dus la Ahab in Samaria, iar acesta a junghiat, pentru el si pentru poporul ce era cu el, un numar foarte mare de vite marunte si mari si l-a castigat sa mearga impotriva Ramotului din Galaad.
3. Caci Ahab, regele lui Israel, a zis lui Iosafat, regele lui Iuda: "Vrei sa mergi cu mine la razboi impotriva Ramotului din Galaad?" Acela insa i-a raspuns: "Cum esti tu, asa sunt si eu; si cum este poporul tau, asa este si poporul meu: merg cu tine la razboi!"
4. si a zis Iosafat catre regele lui Israel: "Intreaba astazi, ce zice Domnul?"
5. Atunci a adunat regele lui Israel ca la patru sute de prooroci si le-a zis: "Sa mergem noi oare la razboi impotriva Ramotului din Galaad ori sa ne lasam?" Si ei au zis: "Du-te, ca Dumnezeu il va da in mainile regelui".
6. Zis-a Iosafat: "Nu se gaseste pe aici vreun prooroc al Domnului, ca sa-l intrebam si pe el?"
7. Iar regele lui Israel a raspuns lui Iosafat: "Mai este un om prin care am putea intreba pe Domnul, dar nu-l iubesc, pentru ca nu prooroceste de bine pentru mine, ci totdeauna imi prooroceste numai de rau; acesta este Miheia, fiul lui Imla". Iosafat insa a zis: "Nu grai asa, rege!"
8. Dupa aceea a chemat regele lui Israel pe un famen si i-a zis: "Du-te repede dupa Miheia, fiul lui Imla".
9. Atunci regele lui Israel si Iosafat, regele lui Iuda, sedeau fiecare pe tronul sau imbracati in haine regesti, in locul din fata portii Samariei, si toti proorocii prooroceau inaintea lor.
10. Sedechia, fiul lui Chenaana isi facuse si coarne de fier si zicea: :Asa zice Domnul: Cu acestea ii vei impunge pe Sirieni pana ii vei nimici".
11. Si toti proorocii prooroceau acelasi lucru, zicand: "Du-te impotriva Ramotului din Galaad, si vei izbuti, ca Domnul il va da in mainile regelui".
12. Trimisul care se dusese sa cheme pe Miheia i-a grait, zicand: "Iata proorocii proorocesc toti intr-un glas de bine regelui; sa fie si cuvantul tau asemenea cu al fiecaruia din ei; prooroceste si tu de bine".
13. Miheia insa a zis: "Viu este Domnul, ce-mi va spune Dumnezeul meu, aceea voi prooroci".
14. Dupa aceea a venit el la rege, iar regele i-a zis: "Miheia, sa mergem noi oare la razboi impotriva Ramotului din Galaad sau sa ne lasam?" Iar acela a zis: "Duceti-va, ca veti izbuti, caci aceia vor cadea in mainile voastre".
15. Si i-a zis regele: "De cate ori sa te jur eu oare in numele Domnului, ca sa graiesti numai adevarul?"
16. Atunci Miheia a zis: "Am vazut pe toti fiii lui Israel risipiti prin munti ca oile care n-au pastor, iar Domnul mi-a zis: Acestia neavand domn, sa se intoarca fiecare la casa lui cu pace!"
17. Zis-a regele lui Israel catre Iosafat: "Nu ti-am spus eu oare, ca el nu-mi prooroceste de bine, ci numai de rau?"
18. Iar Miheia a zis: "Ascultati asadar cuvantul Domnului: Am vazut pe Domnul sezand pe tronul Sau si toata ostirea cereasca statea de-a dreapta si de-a stanga Lui.
19. Atunci Domnul a zis: "Cine din voi ar putea sa duca in ispita pe Ahab, regele lui Israel, ca sa se duca si sa cada in Ramotul din Galaad?" Si a raspuns unul una si altul alta.
20. Atunci a iesit un duh si a stat inaintea fetei Domnului si a zis: "Eu il voi duce in ispita". Si a zis Domnul: "in ce chip?"
21. Acela a zis: "Ma duc si ma fac duh al minciunii in gurile tuturor proorocilor lui". Iar Domnul a zis: "Tu il vei duce in ispita si ai sa izbutesti. Du-te si fa asa!
22. Si acum iata a slobozit Domnul pe duhul minciunii ca sa intre in gurile acestor prooroci ai tai. Dar Domnul n-a

grait de bine pentru tine".
23. Si s-a apropiat Sedechia, fiul lui Chenaana si a lovit pe Miheia peste obraz, zicand: "Pe ce drum anume s-a retras Duhul Domnului de la mine, ca sa graiasca prin tine?"
24. Iar Miheia a zis: "Iata ai sa vezi aceasta in ziua cand vei fugi din camara in camara, ca sa te ascunzi".
25. Atunci a zis regele lui Israel: "Luati-l pe Miheia, duceti-l la Amon, capetenia orasului, si la Ioas, fiul regelui,
26. Si le spuneti: Asa graieste regele: Puneti pe acesta la inchisoare si sa-l hraniti ca in vreme de lipsa, cu putina paine si cu putina apa, pana cand ma voi intoarce cu pace".
27. Dar Miheia a zis: "Daca te vei intoarce sanatos, despre aceasta Domnul n-a grait prin mine". Apoi a zis: "Ascultati acestea toti!"
28. Dupa aceea a plecat regele lui Israel si Iosafat, regele lui Iuda, impotriva Ramotului din Galaad.
29. Zis-a regele lui Israel catre Iosafat: "Eu imi schimb hainele si intru in lupta; iar tu imbraca-te in hainele tale cele de rege". Si si-a schimbat hainele regele lui Israel si a intrat in lupta.
30. Regele Siriei insa poruncise capeteniilor carelor de razboi, zicand: "Sa nu va luptati nici cu mic, nici cu mare, ci numai cu regele lui Israel!"
31. Cand capeteniile carelor de razboi au vazut pe Iosafat, ei si-au zis: "Acesta este regele lui Israel" si l-au impresurat ca sa se lupte cu el. Insa Iosafat a strigat, iar Dumnezeu i-a dat ajutor si i-a indepartat Domnul de la el.
32. Si, cand capeteniile carelor de razboi au vazut ca acesta nu este regele lui Israel, s-au dat inapoi de la el.
33. Dar un om, din intamplare, si-a intins arcul sau atunci si a ranit pe regele lui Israel prin incheietura armaturii, iar regele a zis celui ce-i mana carul: "Intoarce-te si scoate-ma din lupta, caci sunt ranit".
34. In acea zi, lupta a fost crancena si regele lui Israel a stat in car in fata Sirienilor pana seara, iar la asfintitul soarelui a murit.

CAPITOLUL 19

Iosafat, mustrat de Iehu, randuieste povatuitori pentru treburile religioase si politice.

l. Dupa aceea Iosafat, regele lui Iuda, s-a intors in pace la casa lui in Ierusalim.
2. I-a iesit insa inainte Iehu, fiul lui Hanani vazatorul, si a zis regelui Iosafat: "Fiindca ai ajutat pe un nelegiuit si ai legat prietenie cu cei pe care-i uraste Domnul, de aceea mania Domnului va fi asupra ta.
3. Dar ai si fapte bune, caci ai stricat chipurile cele cioplite din pamantul lui Iuda si ti-ai indreptat inima ta ca sa caute pe Dumnezeu".
4. Atunci Iosafat, s-a asezat cu locuinta in Ierusalim si a inceput el sa umble iarasi prin poporul sau de la Beer-Seba, pana la muntele lui Efraim si l-a intors la Domnul Dumnezeul parintilor sai.
5. Si a asezat judecatori in tara, prin toate cetatile intarite si in fiecare cetate.
6. Si a zis el judecatorilor: "Luati seama la ce veti face; sa nu faceti judecata omeneasca, ci judecata Domnului, ca la rostirea judecatii El este cu voi.
7. De aceea sa fiti cu frica Domnului in voi, sa lucrati cu paza, caci la Domnul nu-i nici nedreptate, nici partinire si nici daruri".
8. Iosafat a pus si in Ierusalim pe unii din leviti, din preoti si din capii de familie, ca sa faca judecata Domnului, sa judece pricinile dintre Israelitii ce locuiau in Ierusalim.
9. Si iata ce porunci a dat el acestora: "Asa sa lucrati, in frica Domnului, cu credinta si cu inima curata!
10. La orice fel de pricini, care vor veni inaintea voastra de la fratii vostri care locuiesc in cetatile lor, fie pentru varsare de sange, sau pentru lege si porunca, fie pentru randuieli si ceremonii, sa-i invatati sa nu faca rau, ca sa nu se gaseasca vinovati inaintea Domnului si sa nu vina mania Lui asupra voastra si asupra fratilor vostri; lucrati asa si nu veti gresi
11. Si iata Amaria arhiereul este pus peste voi in toate lucrurile Domnului; iar Zebadia, fiul lui Israel, capetenia casei lui Iuda, este pus pentru toate lucrurile regelui, iar ca dregatori inaintea voastra aveti pe leviti. Fiti tari si lucrati astfel, si Domnul va fi cu cel bun".

CAPITOLUL 20

Iosafat biruie pe Amoniti si pe Moabiti.

l. Dupa aceasta au venit Moabitii si dimpreuna cu ei au venit si Amon asupra lui Iosafat cu razboi.

2. Atunci au venit unii si au spus lui Iosafat, zicand: "Vine o mare multime de popor impotriva ta de dincolo de mare, din Siria; si iata-i se afla la Hataton-Tamar, adica la Enghedi".
3. La vestea aceasta s-a infricosat Iosafat si si-a indreptat fata sa, ca sa caute pe Domnul facand cunoscut tuturor din tot Iuda ca sa posteasca.
4. Deci s-a adunat Iuda ca sa ceara ajutor de la Domnul si au venit din toate cetatile lui Iuda ca sa roage pe Domnul.
5. Iar Iosafat a stat in mijlocul adunarii lui Iuda si a Ierusalimului, la templul Domnului dinaintea curtii noi
6. Si a zis: "Doamne Dumnezeul parintilor nostri! Nu esti Tu oare Dumnezeu in cer sus, domnind peste toate regatele popoarelor si n-ai Tu oare in mana Ta taria si puterea, incat nimeni nu este sa-ti stea tie impotriva?
7. Dumnezeul nostru, oare nu Tu ai izgonit pe locuitorii acestei tari din fata poporului Tau Israel si ai dat-o pe veci urmasilor lui Avraam, pe care il iubeai?
8. Si ei s-au asezat in ea si ti-au zidit templu sfant numelui Tau, zicand:
9. De va veni vreo nenorocire peste noi, ori sabia care ne pedepseste, sau vreo boala molipsitoare, sau foamete, si noi vom sta inaintea templului acesta si inaintea fetei Tale - caci numele Tau este in templul acesta - si vom striga in stramtorarea noastra, catre Tine, Tu sa ne asculti si sa ne izbavesti.
10. Si acum, iata Amonitii, Moabitii si locuitorii muntelui Seir, prin tara carora Tu nu le-ai ingaduit Israelitilor sa treaca, cand veneau ei din pamantul Egiptului, ci au trecut pe langa ei si nu i-au nimicit,
11. Iata ei vor sa ne rasplateasca, fiindca au venit sa ne izgoneasca din stapanirea Ta care ne-ai dat-o de mostenire.
12. Dumnezeul nostru, judeca-i Tu, caci noi n-avem nici o putere impotriva acestei mari multimi care a venit asupra noastra si nu stim ce sa facem; dar ochii nostri ne sunt la Tine".
13. Si stateau toti Iudeii inaintea fetei Domnului si copiii cei mici ai lor, femeile lor si feciorii lor.
14. Atunci S-a pogorat Duhul Domnului in mijlocul adunarii peste Iahaziel, fiul Zahariei, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, levit dintre fiii lui Asaf
15. Si acesta a zis: "Ascultati toti ai lui Iuda si locuitorii Ierusalimului, si tu rege Iosafat! Asa zice Domnul catre voi: Sa nu va temeti, nici sa va spaimantati de multimea aceasta mare, caci razboiul nu este al vostru, ci al lui Dumnezeu.
16. Maine sa plecati impotriva lor; iata ei urca coasta tit si aveti sa-i gasiti in capatul vaii din fata pustiei Ieruel.
17. Nu voi aveti sa va luptati de asta data; dar insirati-va, stati si priviti izbavirea Domnului, pe care o va trimite El voua. Iuda si Ierusalime! Sa nu va temeti, nici sa va spaimantati! Sa le iesiti maine inainte si Domnul va fi cu voi!"
18. Atunci s-a plecat Iosafat cu fata la pamant, de asemenea si toti Iudeii si locuitorii Ierusalimului au cazut inaintea Domnului, ca sa se inchine Domnului.
19. Apoi. s-au sculat levitii dintre fiii lui Cahat si dintre fiii lui Core, ca sa laude pe Domnul Dumnezeul lui Israel cu glas foarte tare.
20. Si s-au sculat ei de dimineata tare si au iesit sa se duca in pustiul Tecoa; pe cand ieseau ei, a stat Iosafat si a zis: "Ascultati-ma Iudeilor, voi, locuitori ai Ierusalimului! Aveti incredere in Domnul Dumnezeul vostru si fiti tari! Aveti incredere in proorocii Lui si veti izbuti cu bine!"
21. Apoi s-a sfatuit el cu poporul si a randuit cantareti care sa cante Domnului, ca, iesind acestia in podoabe sfinte inaintea celor inarmati, sa preamareasca si sa zica: "Slaviti pe Domnul, ca in veac este mila Lui!"
22. Dar cand au inceput ei sa scoata strigate de lauda si sa preamareasca, Domnul a starnit neintelegeri intre Amoniti si Moabiti si intre locuitorii muntelui Seir, care venisera in Iuda, si au fost batuti;
23. Caci s-au sculat Amonitii si Moabitii impotriva locuitorilor muntelui Seir, batandu-i si starpindu-i; iar cand au sfarsit cu locuitorii din Seir, atunci au inceput sa se ucida si ei unul pe altul.
24. Si cand cei din Iuda au ajuns pe dealul de unde se vedea pustiul si s-au uitat la acea multime de lume, iata toti erau starvuri cazute pe pamant si nici unul nu era teafar.
25. Atunci a venit Iosafat si poporul lui ca sa adune prada; si au gasit la ei multe bogatii, haine si lucruri scumpe si au adunat atata cat nu puteau sa duca. Trei zile au adunat, atat de multa prada au aflat.
26. Iar in ziua a patra s-au adunat la Emec Beraca, fiindca acolo binecuvantasera ei pe Domnul. Pentru aceasta se si cheama locul acela Valea Binecuvantarii pana in ziua de azi.
27. Apoi toti barbatii din Iuda si din Ierusalim si cu Iosafat in fruntea lor s-au intors foarte voiosi la Ierusalim, pentru ca Domnul le daduse biruinta asupra vrajmasilor lor.
28. Si au venit in Ierusalim la templul Domnului, cu chitare, cu harfe si cu trambite.
29. Si frica lui Dumnezeu a cuprins pe toate regatele pamantului, cand au auzit ca Insusi Domnul a luptat impotriva

vrajmasilor lui Israel.
30. Dupa aceea domnia lui Iosafat a fost in liniste, pentru ca Dumnezeu i-a dat odihna din toate partile.
31. Asa a domnit Iosafat peste Iuda. Cand s-a facut rege, el era de treizeci si cinci de ani si douazeci si cinci de ani a domnit in Ierusalim. Pe mama lui o chema Azuba, fiica lui Silhi.
32. El a tinut drumul lui Asa, tatal sau si nu s-a dat in laturi de loc, facand tot fapte ce erau placute in ochii Domnului.
33. Numai inaltimile n-au fost de tot indepartate si nici poporul nu se indreptase inca cu tarie catre Dumnezeul parintilor lor.
34. Celelalte fapte ale lui Iosafat, de la cele dintai pana la cele din urma, se afla scrise in istoria lui Iehu, fiul lui Hanani, si sunt trecute si in cartea regilor lui Israel.
35. Apoi Iosafat, regele lui Iuda, a intrat in legatura cu Ohozia, regele lui Israel, care petrecea in faradelegi,
36. Si s-a intovarasit cu el, ca sa faca corabii, spre a fi trimise la Tarsis; si corabiile le-au facut ei la Etion-Gheber.

37. Atunci a proorocit Eliezer, fiul lui Dodava, din Maresa, o proorocie asupra lui Iosafat, zicand: "Fiindca tu ai intrat in legatura cu Ohozia, de aceea Domnul ti-a sfaramat lucrurile tale". Si s-au spart corabiile si n-au mai putut sa mai mearga la Tarsis.

CAPITOLUL 21
Ioram ucide pe fratii sai si se inchina la idoli. Pedeapsa si moartea lui.

l. Iosafat a raposat cu parintii sai si a fost inmormantat la un loc cu parintii lui, in cetatea lui David. Iar in locul lui s-a facut rege Ioram, fiul sau.
2. El avea ca frati pe fiii lui Iosafat, adica pe Azaria, pe Iehiel, pe Zaharia, pe Azaria, pe Micael si pe Sefatia. Toti erau fiii lui Iosafat, regele Iudei.
3. Acestora tatal lor le facuse daruri mari de argint, de aur si de lucruri pretioase, dimpreuna cu cetatile intarite, care erau in Iuda, iar domnia a dat-o lui Ioram, pentru ca el era fiul lui cel intai-nascut.
4. Insa Ioram, daca a luat domnia tatalui sau si s-a intarit, a ucis pe toti fratii lui cu sabia, de asemenea si pe unii dintre capeteniile lui Israel.
5. Ioram era de treizeci si doi de ani cand s-a facut rege si a domnit opt ani in Ierusalim.
6. Dar el a umblat pe drumul regilor lui Israel, dupa cum facuse si casa lui Ahab, pentru ca el avea de femeie chiar pe o fiica a lui Ahab; si a facut lucruri care nu erau placute in ochii Domnului.
7. Totusi Domnul, pentru legamantul pe care-l facuse cu David, n-a vrut sa piarda de tot casa lui David, caci ii fagaduise sa-i dea lui si fiilor lui un sfesnic luminos in toate timpurile.
8. In zilele lui s-a rupt Edomul de sub stapanirea lui Iuda si si-au pus pentru ei rege osebit.
9. Atunci a plecat Ioram impotriva lor cu mai-marii ostirii lui si cu toate carele de razboi, care le avea; si, sculandu-se noaptea, a batut pe toti Edomitii care-l impresurasera si pe toate capeteniile carelor acelora; si poporul s-a intors repede la taberele lor.
10. Edomul a ramas tot rupt de sub stapanirea lui Iuda pana in ziua de astazi. Tot in acel timp s-a mai rupt de sub stapanirea lui Iuda si Libna, pentru ca el a parasit pe Domnul Dumnezeul parintilor sai.
11. De asemenea a facut el inaltimile de pe muntii lui Iuda si a dus pe locuitorii Ierusalimului la desfrau si pe Iuda la ratacire.
12. Atunci i-a venit o scrisoare de la Ilie proorocul, in care se spunea: "Asa zice Domnul Dumnezeul lui David, stramosul tau: Fiindca tu n-ai umblat pe caile lui Iosafat, tatal tau, si pe caile lui Asa, regele lui Iuda,
13. Ci ai umblat pe drumul regilor lui Israel si ai dus pe Iuda si pe locuitorii Ierusalimului la desfrau, dupa cum a dus si casa lui Ahab pe Israel la desfrau, ba inca ai ucis si pe fratii tai, fiii tatalui tau, care erau mai buni decat tine,
14. Pentru aceasta, iata Domnul va lovi cu lovitura mare pe poporul tau, pe fiii tai si pe femeile tale si toata averea ta.
15. Iar pe tine insuti te va lovi cu boala grea, cu boala maruntaielor tale, pana ce vor iesi din tine zi cu zi din pricina bolii".
16. Apoi a intaratat Domnul impotriva lui Ioram duhul Filistenilor si al Arabilor, care se invecineaza cu Etiopienii;
17. Si au plecat acestia impotriva Iudei, au navalit in toata tara si au luat toata averea care se afla in casa regelui; de asemenea si pe fiii lui si pe femeile lui si nu i-a mai ramas lui nici un fecior, afara de Ohozia, cel mai mic dintre fiii lui.

18. Iar dupa toate acestea l-a lovit Domnul la maruntaiele lui si cu o boala fara vindecare.
19. Asa s-a trecut zi cu zi, una dupa alta; iar la sfarsitul anului al doilea, din pricina bolii lui, au iesit din el toate maruntaiele si a murit in cele mai grozave chinuri. La inmormantarea lui poporul nu i-a mai ars aromate, cum facuse pentru parintii lui.
20. El a fost de treizeci si doi de ani cand s-a facut rege si opt ani a domnit in Ierusalim; si a murit neplans si l-au ingropat in cetatea lui David; insa nu in gropnitele regilor.

CAPITOLUL 22
Pieirea lui Ohozia.

1. In locul lui locuitorii Ierusalimului au facut rege pe Ohozia, fiul cel mai mic al lui, fiindca pe toti fiii cei mai mari ii ucisese multimea care venise cu Arabii la tabara. Astfel s-a facut rege Ohozia, fiul lui Ioram, regele Iudei.
2. Ohozia era de douazeci si doi de ani cand s-a facut rege si a domnit in Ierusalim un an. Pe mama lui o chema Atalia si era fiica lui Omri.
3. El de asemenea a mers pe drumul casei lui Ahab, pentru ca a avut pe mama lui sfatuitoare la fapte nelegiuite.
4. De aceea a facut el lucruri care nu erau placute ochilor Domnului, ca si casa lui Ahab; pentru ca pe casa aceasta a avut-o el de sfatuitor dupa moartea tatalui sau, spre pieirea lui.
5. Dupa sfatul lor, a plecat cu Ioram, fiul lui Ahab, regele lui Israel, la razboi impotriva lui Hazael, regele Siriei, in Ramotul din Galaad. Atunci arcasii sirieni au ranit pe Ioram.
6. Acesta, ca sa se lecuiasca de ranile ce capatase la Ramot, cand s-a luptat cu Hazael, regele Siriei, s-a intors inapoi la Izreel. Si Ohozia, fiul lui Ioram, regele Iudei, s-a dus si el la Izreel, ca sa vada pe Ioram, fiul lui Ahab, pentru ca acela era bolnav.
7. Cu voia lui Dumnezeu si spre pieirea lui a venit Ohozia la Ioram, caci, dupa sosirea lui aici, a plecat cu Ioram impotriva lui Iehu, fiul lui Nimsi, pe care-l unsese Domnul pentru starpirea casei lui Ahab.
8. Astfel pe cand Iehu aducea la indeplinire judecata care era asupra casei lui Ahab, a gasit si pe capeteniile lui Iuda si pe fiii fratilor lui Ohozia, care-i slujeau, si i-a ucis.
9. Apoi Iehu a poruncit sa caute si pe Ohozia si l-au prins pe cand el se ascundea in Samaria, l-au adus la Iehu si l-au ucis si l-au inmormantat, caci ziceau: "Este fiul lui Iosafat care a cautat pe Domnul din toata inima sa". si n-a ramas in casa lui Ohozia nimeni care sa poata domni,
10. Caci Atalia, mama lui Ohozia, vazand ca a murit fiul ei, s-a sculat si a starpit toata samanta de rege din casa lui Iuda.
11. Dar Ioseba, fiica regelui Ioram, a pus mana pe Ioas, fiul lui Ohozia" l-a scos din mijlocul fiilor regelui, care aveau sa fie ucisi si l-a ascuns pe el si pe doica lui in odaia de dormit. Si astfel Ioseba, fiica regelui Ioram, femeia lui Iehoiada preotul si sora lui Ohozia, a ascuns pe Ioas din fata Ataliei, si nu l-a omorat.
12. Si l-au tinut ei ascuns in templul lui Dumnezeu sase ani; iar peste tara a domnit Atalia.

CAPITOLUL 23
Iehoiada unge pe Ioas rege. Atalia ucisa. Baal daramat.

l. Iar in anul al saptelea s-a intarit Iehoiada si a luat de tovaras cu el pe capeteniile de peste sute, adica pe Azaria, fiul lui Ieroham, pe Ismael, fiul lui Iohanan, pe Azaria, fiul lui Obed, pe Maaseia, fiul lui Adaia si pe Elisafat, fiul lui Zicri.
2. Si au umblat de jur-imprejur prin Iuda si au adunat pe levitii din toate cetatile lui Iuda si pe capii de familii dupa tata ai lui Israel si au venit la Ierusalim.
3. Aici a facut toata adunarea legamant cu regele in templul lui Dumnezeu. Si a zis Iehoiada catre ei: "Iata fiul regelui trebuie sa fie de acum rege, asa a grait Domnul pentru fiii lui David.
4. Iata ce trebuie sa faceti voi: Trei parti dintre voi, care intra cu randul de saptamana, atat dintre preoti, cat si dintre leviti, sa fie usieri pe la usi;
5. Trei parti la casa regelui si trei parti la poarta Iesod; iar poporul sa stea tot in curtile templului Domnului.
6. Nimeni sa nu intre in templul Domnului, afara de preotii si levitii care fac slujba. Ei pot sa intre, pentru ca sunt sfintiti; iar tot poporul sa stea de straja pentru Domnul.
7. Levitii sa inconjoare pe rege din toate partile, fiecare cu arma lui in mana sa; si cine va intra in templu sa fie ucis. Si sa fiti pe langa rege, cand va intra si cand va iesi".

8. Si au facut levitii si tot Iuda ce le-a poruncit Iehoiada preotul. Atunci si-a luat fiecare oamenii sai, de aceia care intrau eu randul de saptamana sau pe acei care isi facusera saptamana, pentru ca Iehoiada preotul nu daduse drumul randurilor care erau sa fie schimbate.
9. Si a impartit Iehoiada preotul capeteniilor de peste sute sulitile si scuturile cele mari si cele mici ale lui David, care erau in templul lui Dumnezeu.
10. Apoi a asezat tot poporul, avand fiecare in mana arma sa, de la partea dreapta a templului pana la partea stanga a templului, inconjurand jertfelnicul si templul, ca sa faca cerc in jurul regelui.
11. Dupa aceea l-au adus pe rege si i-au pus coroana si podoabele, i-au dat sa tina in mana legea si l-au facut rege; iar ungerea a savarsit-o Iehoiada preotul si fiii lui, zicand: "Sa traiasca regele!"
12. Atunci a auzit Atalia strigatele poporului care alerga si canta laude pentru rege si a venit si ea la popor in templul Domnului sa priveasca;
13. Si iata regele sedea pe tronul lui la intrare si pe langa rege, capeteniile, trambitasii si tot poporul tarii se veseleau si sunau din trambite; iar cantaretii, care erau cu instrumente de cantare si cei care cantau din gura, cantau cantarile de lauda. Atunci Atalia si-a rupt hainele sale si a inceput sa strige: "Vanzare! Vanzare!"
14. Iar Iehoiada preotul a chemat pe capeteniile cele peste sute, care erau cu comanda armatei si le-a zis: "Scoateti-o afara din templu si cine va urma dupa ea sa fie ucis cu sabia!" Pentru ca preotul zisese: "Sa nu o ucideti in templul Domnului!"
15. Si i-au facut loc sa iasa. Iar cand a ajuns ea la intrarea casei regelui, cea dinspre poarta cailor, au omorat-o acolo.
16. Si a facut Iehoiada legamant cu tot poporul si cu regele, ca sa fie ei popor al Domnului.
17. Apoi s-a dus tot poporul la capistea lui Baal si au daramat-o si au sfaramat jertfelnicele lui si chipurile lui si a omorat pe Matan, preotul lui Baal, dinaintea jertfelnicelor.
18. Dupa aceea a incredintat Iehoiada dregatoriile templului Domnului in mainile preotilor si ale levitilor; a impartit pe preoti si pe leviti in cete, care trebuiau sa faca slujba cu randul, cum asezase David pentru templul Domnului, ca sa aduca arderi de tot Domnului, cum este scris in legea lui Moise, cu bucurie si cu cantare dupa cum randuise David.
19. A asezat de asemenea portari la portile templului Domnului, ca sa nu poata intra cel ce este necurat prin vreo fapta.
20. Apoi a luat pe capeteniile cele peste sute, pe viteji, pe capeteniile poporului si pe tot poporul tarii si l-au petrecut pe rege de la templul Domnului pana la casa domneasca, intrand pe poarta cea inalta, in casa regelui; si l-au asezat pe tronul regatului.
21. Si s-a veselit tot poporul tarii si s-a linistit cetatea. Iar pe Atalia au omorat-o cu sabia.

CAPITOLUL 24

Domnia lui Ioas. Inchinarea la idoli. Pedeapsa si moartea lui.

l. Ioas era de sapte ani cand a fost facut rege si a domnit patruzeci de ani in Ierusalim. Pe mama lui o chema Tibia si era din Beer-Seba.
2. Ioas a facut lucruri placute inaintea ochilor Domnului, in toate zilele lui Iehoiada preotul.
3. Iehoiada i-a luat doua femei si a avut cu ele baieti si fete.
4. Dupa aceasta si-a pus in gand Ioas sa innoiasca templul Domnului.
5. De aceea a adunat pe preoti si pe leviti si le-a zis: "Duceti-va prin cetatile lui Iuda si strangeti de la toti Israelitii argint in fiecare an pentru repararea templului Dumnezeului vostru si grabiti-va cu lucrul acesta". Insa levitii nu s-au grabit.
6. Atunci a chemat regele pe Iehoiada, capul lor si i-a zis: "Pentru ce nu ceri de la leviti sa adune din Iuda si din Ierusalim darea hotarata de Moise, robul Domnului, si de catre adunarea Israelitilor pentru cortul adunarii?
7. Caci Atalia cea nelegiuita si fiii ei au despuiat templul lui Dumnezeu si toate lucrurile care erau sfintite pentru templul Domnului si le-au intrebuintat pentru baali".
8. Apoi a poruncit regele de s-a facut o lada si a pus-o afara la usa templului Domnului.
9. Si s-a dat de veste la tot poporul din Iuda si din Ierusalim ca sa aduca Domnului darea pe care o pusese Moise, robul lui Dumnezeu, asupra Israelitilor in pustiu.
10. De aceasta le-a parut bine la toate capeteniile si la tot poporul si au adus si au aruncat argint in lada pana s-a umplut ea.

11. Si cand la timpul sau se aducea lada de catre leviti la dregatorii regelui si cand vedeau ca era mult argint in ea, atunci veneau scriitorul regelui si dregatorul arhiereului si desertau lada, o ridicau si o puneau iar la locul ei. Asa faceau in toate zilele si s-a strans argint mult.
12. Iar regele si Iehoiada preotul l-au dat mesterilor de lucrari ai templului Domnului si acestia si-au tocmit cioplitori de piatra si dulgheri pentru innoire, asemenea si lucratori in fier si arama ca sa repare templul Domnului.
13. Si au luat mesterii si au savarsit lucrarile cu mainile lor si au adus templul lui Dumnezeu la starea lui de mai inainte si l-au intarit.
14. Iar dupa ce au sfarsit toate de lucru, au adus argintul ramas inaintea regelui si a lui Iehoiada. Si au facut din acest argint vase pentru templul Domnului, vase pentru slujbe si pentru arderi de tot, cupe si celelalte vase de aur si de argint. Si au adus necontenit arderi de tot in templul Domnului in toate zilele lui Iehoiada.
15. Apoi a imbatranit Iehoiada si a murit satul de zile, caci era de o suta treizeci de ani cand a murit.
16. Si l-au inmormantat in cetatea lui David, la un loc cu regii, pentru binele care il facuse in Israel, pentru Dumnezeu si pentru templul Lui.
17. Iar dupa moartea lui Iehoiada, au venit capeteniile lui Iuda si s-au inchinat regelui; si de atunci regele a inceput sa asculte de ei.
18. Si au parasit templul Domnului Dumnezeului parintilor lor si au inceput sa slujeasca Aserelor si idolilor. Din pricina acestui pacat, s-a coborat mania Domnului peste Iuda si peste Ierusalim.
19. Si a trimis la ei prooroci, pentru a-i face sa se intoarca la Domnul si i-au sfatuit, dar ei nu i-au ascultat.
20. Atunci Duhul lui Dumnezeu a cuprins pe Zaharia, fiul lui Iehoiada preotul, care s-a suit pe amvon inaintea poporului si le-a zis: "Asa zice Domnul: Pentru ce calcati poruncile Domnului? Nu veti propasi, fiindca voi ati parasit pe Domnul si El va va parasi pe voi".
21. Dar s-au vorbit cu totii impotriva lui si l-au ucis cu pietre, din porunca regelui Ioas, in curtea templului Domnului.
22. Regele Ioas nu si-a adus aminte de binefacerea care i-a facut-o Iehoiada, tatal lui Zaharia, ci a ucis pe fiul lui si acesta, cand murea, a zis: "Domnul sa vada si sa faca dreptate!"
23. Iar dupa un an, a venit impotriva lui armata siriana, a intrat in Iuda si in Ierusalim si a starpit din popor pe toate capeteniile poporului si toata prada luata de la ei a trimis-o regelui, la Damasc.
24. Desi ostirea Sirienilor care venise era alcatuita dintr-un mic numar de oameni, Domnul insa a dat in mana lor o oaste foarte mare, pentru ca ei parasisera pe Domnul Dumnezeul parintilor lor, iar Sirienii aduceau la indeplinire judecata care era asupra lui Ioas.
25. Iar dupa ce s-au retras Sirienii de la el, ramanand el greu bolnav, slujitorii lui au uneltit impotriva lui, din cauza sangelui fiului lui Iehoiada preotul; si l-au ucis in patul lui si asa a murit. Si l-au inmormantat in cetatea lui David, insa nu l-au ingropat in mormantul regilor.
26. Iar acei care au uneltit impotriva lui au fost: Zabad, fiul Simeatei Amonita si Iehozabad, fiul Simritei Moabita.
27. Amanuntele despre fiii lui si despre multimea proorociilor impotriva lui, precum si despre innoirea templului lui Dumnezeu, se gasesc scrise in cartea regilor. Iar in locul sau a fost facut rege Amasia, fiul sau.

CAPITOLUL 25

Domnia lui Amasia, regele Iudei.

1. Amasia a inceput sa domneasca cand era in varsta de douazeci si cinci de ani si a domnit douazeci si noua de ani in Ierusalim. Pe mama lui o chema Iehoadan si era de loc din Ierusalim.
2. El a facut lucruri placute inaintea Domnului, insa nu din toata inima.
3. Cand domnia s-a intarit in mana lui, el a ucis pe robii sai care ucisesera pe rege, tatal sau.
4. Insa pe copiii lor nu i-a ucis, fiindca a facut dupa cum este scris in lege, in cartea lui Moise, unde a poruncit Domnul, zicand: "Parintii nu trebuie sa fie ucisi pentru feciori, nici feciorii nu trebuie sa fie ucisi pentru parinti, ci fiecare sa fie ucis pentru pacatul lui".
5. Apoi a adunat Amasia pe cei din Iuda si i-a asezat dupa neamurile cele dupa tata sub comanda capeteniilor peste mii si a capeteniilor peste sute, pe toti ai, lui Iuda si ai lui Veniamin; si i-a socotit de la varsta de douazeci de ani in sus si a gasit trei sute de mii de oameni voinici care erau in stare sa mearga la razboi si sa poarte sulita si scut.
6. Apoi a mai tocmit cu plata din Israeliti inca o suta de mii de ostasi viteji cu o suta de talanti de argint.
7. Dar un om al lui Dumnezeu a venit la el si i-a zis: "O, rege, ostirea care o ai din Israel sa nu mearga cu tine, pentru ca Domnul nu tine cu Israelitii, nici cu toti fiii lui Efraim;

8. Ci du-te singur si lupta-te cu barbatie in razboi. Altfel Dumnezeu te va face sa cazi in fata dusmanului; caci Dumnezeu are putere si sa te sprijine si sa te faca sa cazi".
9. Iar Amasia a zis catre omul lui Dumnezeu: "Ce sa fac cu cei o suta de talanti daruiti ostirii lui Israel?" si a zis omul lui Dumnezeu: "Domnul poate sa-ti dea mai mult decat atata".
10. Atunci Amasia a ales ostirea care ii venise din tara lui Efraim, ca sa se intoarca la locul sau. Dar ei s-au aprins de manie asupra lui Iuda si s-au intors la locul lor foarte maniosi.
11. Iar Amasia a prins curaj si si-a luat poporul sau si a plecat la batalie cu el in Valea Sarii si a omorat zece mii de oameni dintre fiii lui Seir;
12. Si alte zece mii de oameni vii i-au luat ca robi fiii lui Iuda si i-au dus pe varful unei stanci si i-au aruncat de pe varful stancii. si toti s-au zdrobit cu desavarsire.
13. Iar ostirea pe care Amasia o trimisese inapoi, ca sa nu mearga cu el la razboi, a navalit asupra cetatilor lui Iuda din Samaria pana la Bet-Horon si au ucis in ele trei mii de oameni, luand foarte multa prada.
14. Iar Amasia dupa ce a lovit pe Edomiti, a adus, la intoarcerea lui acasa, pe zeii fiilor lui Seir si i-a asezat sa-i aiba ca dumnezei pentru el si s-a inchinat lor si i-a tamaiat.
15. Atunci Domnul S-a facut foc de manie asupra lui Amasia si a trimis pe un prooroc si acela i-a zis: "De ce ai cautat pe dumnezeii poporului acestuia, care n-au fost in stare sa-si scape poporul din mana ta?"
16. Cand el i-a grait aceste vorbe, regele i-a raspuns: "Te-a pus cineva sa fii sfatuitor regelui? Stapaneste-te, ca nu cumva sa fii ucis". Si s-a oprit proorocul si a zis: "Stiu ca Dumnezeu a hotarat sa te piarda, pentru ca ai facut acest lucru si nu ai ascultat sfatul meu!"
17. Atunci s-a sfatuit Amasia, regele lui Iuda, cu ai sai si a trimis la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, regele lui Israel, ca sa-i spuna: "Vino sa ne vedem unul cu altul!"
18. Iar Ioas, regele lui Israel, a trimis la Amasia, regele lui Iuda, ca sa-i spuna: "Spinul, care este in Liban, a trimis sa-i spuna cedrului, care este tot in Liban: Da pe fiica ta fiului meu de femeie. Insa fiarele salbatice, care sunt in Liban, au trecut pe langa acest spin si l-au calcat.
19. Tu zici: Iata eu am batut pe Edomiti si s-a inaltat inima ta de marire desarta. Sezi mai bine acasa si te astampara; de ce sa te apuci de un lucru primejdios, prin care sa cazi si tu si Iuda cu tine?"
20. Dar Amasia nici n-a vrut sa auda, fiindca aceasta a fost de la Dumnezeu sa cada el in mana lui Ioas, pentru ca a cautat pe dumnezeii Edomitilor.
21. Si a venit Ioas, regele lui Israel, sa dea ochi unul cu altul, el si cu Amasia, regele lui Iuda, la Bet-Semes, care este in Iuda.
22. Si Iuda a fost batut de Israel si fiecare a fugit la cortul sau.
23. Si pe Amasia, regele lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz, l-a prins Ioas, regele lui Israel, la Bet-Semes, si l-a dus la, Ierusalim si a daramat zidul Ierusalimului pe o intindere de patru sute de coti, de la portile lui Efraim pana la portile din coltul cetatii;
24. Apoi a luat tot aurul si argintul si toate vasele care erau in templul lui Dumnezeu, sub ingrijirea lui Obed-Edom si vistieriile casei regelui, precum si oameni ca ostatici si s-a intors cu ei in Samaria.
25. Amasia, fiul lui Ioas, regele lui Iuda, a mai trait dupa moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, cincisprezece ani.
26. Celelalte fapte ale lui Amasia, cele dintai si cele de pe urma, se afla scrise in cartea regilor lui Iuda si ai lui Israel.
27. De pe timpul cand Amasia s-a abatut de la Domnul, s-a urzit in Ierusalim o uneltire impotriva lui si a fugit la Lachis, dar l-au omorat acolo.
28. Si l-au adus pe cai si l-au inmormantat cu parintii lui in cetatea lui Iuda.

CAPITOLUL 26

Ozia (Azaria) tamaiaza si se umple de lepra.

1. Atunci tot poporul lui Iuda a luat pe Ozia, care era de saisprezece ani si l-a facut rege in locul lui Amasia, tatal sau.
2. Acesta a zidit Elatul si l-a intors la Iuda, dupa ce a raposat regele cu parintii lui.
3. Ozia era de saisprezece ani cand a fost facut rege si a domnit cincizeci si doi de ani in Ierusalim. Pe mama lui o chema Iecolia, de loc din Ierusalim.
4. Acesta a facut lucruri care erau placute inaintea ochilor Domnului, intocmai asa cum facuse si Amasia, tatal sau;
5. Caci el a alergat la Dumnezeu in zilele lui Zaharia, care il invata frica lui Dumnezeu. si in timpul cat a alergat el la

Domnul si Dumnezeu l-a ajutat de i-a mers bine.
6. Intr-o vreme a plecat el de s-a batut cu Filistenii si a daramat zidurile cetatii Gat si zidurile cetatii Iabne si zidurile cetatii Asdod; si a zidit cetati in tinutul Asdodului si intre Filisteni.
7. Iar Dumnezeu i-a ajutat sa se bata cu Filistenii si cu Arabii care locuiesc la Gur-Baal si cu Meunitii.
8. Asa ca chiar Amonitii ii dadeau daruri lui Ozia incat s-a dus vestea de numele lui pana la hotarele Egiptului, caci ajunsese foarte puternic.
9. Apoi a zidit Ozia turnuri in Ierusalim, deasupra portilor din colt si deasupra portilor din vale, cum si la coltul zidului si l-a intarit.
10. A zidit de asemenea turnuri si in pustiu si a sapat multe fantani, pentru ca avea multe vite si pe ses si pe vale; avea lucratori de pamant si vieri in munte si pe Carmel, caci el iubea lucrarea pamantului.
11. A mai avut Ozia si ostire care mergea la batalie in cete, dupa cum era randuita in catagrafia alcatuita de Ieiel, scriitorul, si de Maasia, judecatorul, care se aflau sub conducerea lui Hanania, unul din capeteniile de frunte ale regelui.
12. Numarul total al capilor de familii ale razboinicilor viteji era de doua mii sase sute;
13. Si sub conducerea lor era o putere ostaseasca de trei sute sapte mii cinci sute de ostasi, care puteau sa mearga la lupta cu barbatie ostaseasca, pentru a ajuta pe rege impotriva dusmanului.
14. Pentru ei a pregatit Ozia toata oastea, scuturi, sulite, coifuri si platose, arcuri si pietre de prastie.
15. Apoi a facut in Ierusalim masini, construite cu mestesug, ca sa le puna in turnuri si pe la colturile zidurilor si sa arunce cu ele sageti si pietre mari. Si s-a dus vestea de numele lui foarte departe, pentru ca in chip minunat a fost ajutat si s-a facut puternic.
16. Si cand a ajuns puternic, el s-a mandrit in inima lui spre pieirea lui; si a savarsit o nelegiuire inaintea Domnului Dumnezeului sau, caci a intrat in templul Domnului, ca sa tamaieze pe jertfelnicul tamaierii.
17. Dar dupa el a intrat si Azaria preotul, impreuna cu optzeci de preoti ai Domnului, oameni alesi,
18. Si s-au impotrivit regelui Ozia si i-au zis: "Nu ti-e dat tie, Ozia, sa tamaiezi inaintea Domnului, ci preotilor, fiilor lui Aaron, care sunt sfintiti sa tamaieze; iesi din locasul sfant, caci ai facut o faradelege si nu-ti va fi de loc spre cinste acest lucru inaintea Domnului Dumnezeu".
19. Ozia insa s-a suparat pe ei; si cum tinea in mana lui cadelnita, ca sa tamaieze, deodata s-a ivit lepra pe fruntea lui in fata preotilor, in templul Domnului, dinaintea altarului tamaierii.
20. Iar daca s-au uitat la el cu luare aminte Azaria arhiereul si toti preotii, iata el avea pe fruntea lui lepra. Si l-au silit sa iasa de acolo; dar si el insusi s-a grabit sa iasa, caci il lovise Domnul.
21. Si a fost lepros regele Ozia pana in ceasul mortii lui; dupa aceea el a trait ascuns intr-o casa osebit, fiind oprit de a mai intra in templul Domnului. Iar ingrijirea peste casa regelui si carmuirea poporului tarii a tinut-o Iotam, fiul lui.
22. Celelalte fapte ale lui Ozia, cele dintai si cele de pe urma, le-a scris Isaia proorocul, fiul lui Amos.
23. Si a raposat Ozia cu parintii lui si l-au inmormantat la un loc cu parintii lui in campul cu mormintele regilor, ca ziceau: El a fost lepros. Si in locul lui a fost facut rege Iotam, fiul sau.

CAPITOLUL 27

Iotam supune pe Amoniti la bir.

1. Iotam era de douazeci si cinci de ani cand a fost facut rege si a domnit saisprezece ani in Ierusalim. Pe mama lui o chema Ierusa, fiica lui Sadoc.
2. Acesta a facut lucruri placute inaintea ochilor Domnului, intocmai cum a facut si Ozia, tatal sau, numai ca n-a intrat, ca el, in locasul sfant al Domnului. Si poporul continua inca sa se strice.
3. El a zidit portile cele de sus ale templului Domnului Si a facut multe adaosuri la zidul Ofel.
4. La fel a zidit si cetati pe muntele lui Iuda, iar in paduri, cetatui si turnuri.
5. Iotam a avut razboi cu regele Amonitilor si i-a biruit. In acel an Amonitii i-au dat o suta de talanti de argint, zece mii de core de grau si zece mii core de orz. Aceasta dare i-au dat-o Amonitii si in al doilea si in al treilea an.
6. Si s-a facut Iotam asa de puternic, pentru ca si-a indreptat caile sale numai inaintea fetei Domnului Dumnezeului sau.
7. Celelalte fapte ale lui Iotam, toate razboaiele sale si purtarea sa se gasesc scrise in cartea regilor lui Israel si a regilor lui Iuda.
8. El era de douazeci si cinci de ani cand a fost facut rege si a domnit in Ierusalim saisprezece ani.

9. Apoi a raposat Iotam cu parintii sai, si l-au inmormantat in cetatea lui David. Iar in locul lui a fost facut rege Ahaz, fiul sau.

CAPITOLUL 28

Ahaz, regele Iudei, si nelegiuirile lui.

1. Ahaz era de douazeci de ani cand a fost facut rege si a domnit saisprezece ani in Ierusalim; insa el n-a facut lucruri placute inaintea ochilor Domnului, precum facuse David, stramosul lui,
2. Ci a mers pe urmele regilor lui Israel si a facut chiar chipuri turnate de baali.
3. A savarsit tamaieri in valea fiilor lui Hinom si a trecut pe fiii sai prin foc facand uraciunile popoarelor pe care le alungase Domnul dinaintea fiilor lui Israel.
4. A adus jertfe si tamaieri pe inaltimi, pe dealuri si pe sub orice copac infrunzit.
5. De aceea l-a dat Domnul Dumnezeu in mana regelui Sirienilor, care l-au lovit si i-au luat o multime de robi si i-au dus in Damasc. De asemenea a mai fost dat si in mana regelui lui Israel, care si acela a pricinuit mari pierderi regatului sau;
6. Caci Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, a ucis intr-o singura zi o suta douazeci de mii in Iuda, toti numai oameni de razboi, pentru ca aceia parasisera pe Domnul Dumnezeul parintilor lor.
7. Iar Zicri, un viteaz din Efraim, a ucis pe Maaseia, fiul regelui, pe Azricam, capetenia curtii, si pe Elcana, care era al doilea dupa rege.
8. Si au luat fiii lui Israel de la fratii lor din Iuda doua sute de mii de femei, baieti si fete, ca robi; de asemenea au luat de la ei si multa prada si au dus prada in Samaria.
9. Acolo insa se afla un prooroc al Domnului, care se numea Oded. Acesta a iesit inaintea ostirii care venea la Samaria si le-a zis: "Iata Domnul Dumnezeul parintilor vostri, fiind maniat pe Iuda, i-a dat in mainile voastre, si voi i-ati ucis cu o salbaticie care a ajuns pana la cer.
10. Si acum va ganditi sa va faceti robi si roabe pe fiii lui Iuda si ai Ierusalimului.
11. Asadar, ascultati-ma si duceti inapoi pe robii care i-ati luat de la fratii vostri; caci altfel flacara maniei Domnului va fi peste voi".
12. Atunci s-au sculat unii din capeteniile fiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanan, Berechia, fiul lui Mesilemot, Iezechia, fiul lui Salum si Amasa, fiul lui Hadlai, impotriva celor care se intorceau din razboi
13. Si le-au zis: "Sa nu aduceti pe robi aici, pentru ca am fi vinovati inaintea Domnului. Vreti sa mai adaugati la pacatele noastre si la vinovatiile noastre? Caci si asa este mare vinovatia noastra si vapaia maniei Domnului este peste Israel".
14. Atunci ostasii au luat pe robi si prazile inaintea capeteniilor ostirii si a intregii adunari.
15. Si s-au sculat barbatii amintiti mai sus, au luat pe robi si din prada au imbracat pe toti cei goi, le-au dat haine si incaltaminte, i-au hranit, i-au adapat si i-au uns cu untdelemn, si pe toti care erau slabi i-au pus pe asini si i-au dus la Ierihon, cetatea finicilor, la fratii lor; iar ei s-au intors apoi la Samaria.
16. In acea vreme a trimis regele Ahaz la regele Asirienilor, ca sa-l ajute,
17. Ca Edomitii iar au venit si au ucis pe multi din Iuda si au luat robi;
18. Asemenea si Filistenii navalisera in cetatile din tinuturile de la ses si de la miazazi ale lui Iuda si luasera Bet-Semesul, Aialonul, Ghederotul si Soco cu satele care tineau de el, Timna cu satele care tineau de ea, si Ghimzo cu satele lui si se asezasera acolo.
19. Asa smerise Domnul pe Iuda din pricina lui Ahaz, regele lui Iuda, pentru ca dusese el pe Iuda la destrabalare si pacatuise greu inaintea Domnului.
20. Tiglatfalasar, regele Asiriei, a venit intr-adevar la el; insa in loc sa-l ajute, i-a facut greutati,
21. Pentru ca Ahaz luase vistieriile din templul Domnului si din casa regelui si de la capeteniile poporului si le daduse regelui Asiriei, dar nu spre bine.
22. Caci el si atunci, cand se afla in stramtorare, n-a incetat a savarsi faradelege inaintea Domnului. Asa era regele Ahaz.
23. El a adus jertfe dumnezeilor din Damasc, crezand ca ei l-au batut, si zicea: "Fiindca dumnezeii regilor Sirienilor le-au ajutat lor, le voi aduce jertfa, si ei imi vor ajuta si mie". Insa ei au fost pricina caderii lui si pricina caderii a tot Israelul.
24. Ahaz a strans vasele templului lui Dumnezeu, le-a sfaramat si a incuiat usile templului Domnului; si si-a facut jertfelnice pe la toate colturile in Ierusalim;

25. Si prin toate cetatile lui Iuda a facut locuri inalte ca sa tamaieze la alti dumnezei. Prin aceasta a maniat pe Domnul Dumnezeul parintilor sai.
26. Celelalte fapte ale lui si toate caile lui, cele dintai si cele de pe urma, se gasesc scrise in cartea regilor lui Iuda si ai lui Israel.
27. Si a raposat Ahaz cu parintii sai si l-au inmormantat in cetate, in Ierusalim; dar nu l-au pus in gropnitele regilor lui Israel. In locul lui s-a facut rege Iezechia, fiul sau.

CAPITOLUL 29

Iezechia innoieste slujba cea adevarata.

1. Iezechia a fost facut rege cand era de douazeci si cinci de ani si a domnit douazeci si noua de ani in Ierusalim. Pe mama lui o chema Abia si era fiica lui Zaharia.
2. Acesta a facut lucruri placute inaintea ochilor Domnului, dupa cum facuse si David, stramosul lui.
3. In anul intai al domniei sale, in luna intai, a descuiat el usile templului Domnului si le-a innoit.
4. Apoi a poruncit sa vina preotii si levitii; pe acestia i-a adunat in locul deschis dinspre rasarit,
5. Si le-a zis: "Ascultati-ma, leviti! Sa va curatiti acum insiva prin jertfe si sa sfintiti templul Domnului Dumnezeului parintilor vostri si sa aruncati necuratenia din locul sfant afara.
6. Caci parintii vostri au savarsit faradelegi si au facut lucruri care nu erau placute ochilor Domnului Dumnezeului nostru, pe Care L-au parasit, si-au abatut fetele de la locasul Domnului si s-au intors cu spatele la el;
7. Ba si usile pridvorului le-au incuiat, au stins candelele si n-au mai tamaiat tamaie si nici n-au mai adus arderi de tot in locasul sfant al Domnului lui Israel.
8. De aceea s-a coborat mania Domnului peste Iuda si peste Ierusalim si i-a dat El pustiirii, batjocurii si rusinii, cum vedeti si voi singuri cu ochii vostri.
9. Iata parintii nostri au cazut de ascutisul sabiei, iar fiii nostri, fetele noastre si femeile noastre se gasesc din pricina aceasta in robie pana astazi, intr-o tara care nu este a lor.
10. Acum insa ma-am pus in gand sa fac legamant cu Domnul Dumnezeul lui Israel, ca sa-Si intoarca iutimea maniei Sale de la noi.
11. Fiii mei, sa nu pregetati nicidecum, caci pe voi v-a ales Domnul, ca sa-I stati inaintea fetei Lui, sa-I slujiti si sa-I fiti slujitori si aprinzatori de tamaie".
12. Atunci s-au sculat levitii: Mahat, fiul lui Amasia si Ioil, fiul lui Azaria, dintre fiii lui Cahat; Chis, fiul lui Abdi si Azaria, fiul lui Iehaleleel, din semintia lui Merari; Ioah, fiul lui Zima si Eden, fiul lui Ioah, din neamul lui Gherson;
13. Simri si Ieiel din fiii lui Elitafan; Zaharia si Matania, din fiii lui Asaf;
14. Iehiel si Simei, din fiii lui Eman; Semaia si Uziel din fiii lui Iedutun.
15. Acestia au adunat pe fratii lor si s-au curatit prin aduceri de jertfe; apoi s-au dus, dupa porunca regelui, sa curete si templul Domnului, dupa cuvintele Domnului.
16. Si au intrat preotii inauntrul templului Domnului pentru curatire si au scos afara in curtea templului tot ce au gasit necurat in locasul sfant al Domnului; iar levitii au luat acestea ca sa le scoata afara la paraul Chedron.
17. Apoi au inceput a face sfintirea in ziua intai a lunii intai si in ziua a opta a aceleiasi luni au intrat in pridvorul templului Domnului. Templul Domnului l-au sfintit opt zile; in ziua a saisprezecea din luna intai l-au terminat.
18. Dupa aceea s-au dus la regele Iezechia acasa si i-au spus: "Noi am curatit templul Domnului si jertfelnicul cel pentru arderi de tot, cu toate vasele lui; masa pentru painile punerii inainte, cu toate vasele ei;
19. Si toate vasele pe care le aruncase regele Ahaz in timpul domniei lui, in nelegiuirea sa, noi le-am pregatit si le-am sfintit; si iata ele sunt inaintea jertfelnicului Domnului".
20. Atunci s-a sculat regele Iezechia foarte de dimineata, a adunat capeteniile cetatii si s-a dus la templul Domnului.
21. Si au adus sapte vitei, sapte berbeci, sapte miei si sapte tapi, ca jertfa pentru pacat: pentru regat, pentru locasul de sfintire si pentru Iuda. A poruncit apoi preotilor, fiilor lui Aaron, ca sa-i aduca arderi de tot pe jertfelnicul Domnului.
22. Au junghiat vitei si au luat preotii sangele si au stropit cu el jertfelnicul; au junghiat berbecii si au stropit cu sangele lor jertfelnicul; au junghiat mieii si au stropit cu sangele lor de asemenea jertfelnicul.
23. Apoi au adus tapii cei pentru pacat inaintea regelui si a adunarii; acestia si-au pus mainile peste ei.
24. Si i-au junghiat preotii si au curatit cu sangele lor jertfelnicul pentru stergerea pacatelor intregului Israel, caci regele poruncise sa se aduca arderi de tot si jertfa pentru pacat, pentru sine si pentru tot Israelul.

25. Apoi a asezat in templul Domnului leviti cu chimvale, cu harpe si cu chitare, dupa randuiala lui David si a lui Gad, vazatorul regelui, si a lui Natan proorocul, fiindca de catre Domnul se asezase aceasta randuiala prin proorocii Lui.
26. Si stateau levitii cu instrumentele de cantare ale lui David si preotii cu trambitele.
27. Si a poruncit Iezechia sa se aduca arderi de tot pe jertfelnic. Si in timpul cand a inceput arderea de tot, a inceput si cantarea pentru Domnul cu trambitele si cu instrumentele de cantare ale lui David, regele lui Israel.
28. Si toata adunarea a facut rugaciuni, iar cantaretii au cantat din fluiere, pana s-a terminat arderea de tot.
29. Iar dupa terminarea arderii de tot, regele si toti care se aflau cu el s-au plecat si s-au inchinat.
30. Iezechia regele si capeteniile au zis catre leviti, sa slaveasca pe Domnul cu cuvintele lui David si ale lui Asaf vazatorul, si ei L-au slavit cu mare bucurie si s-au plecat la pamant si s-au inchinat.
31. Apoi a inceput Iezechia a grai si a zis: "Acum v-ati sfintit pe voi Domnului; apropiati-va si aduceti jertfe si prinoase de multumire in templul Domnului". Si a adus toata adunarea jertfe si prinoase de lauda si de impacare, si cel pe care-l lasa inima, arderi de tot.
32. Numarul vitelor pentru arderile de tot, aduse de cei ce se adunasera a fost: saptezeci de boi, o suta de berbeci, doua sute de miei. Toate acestea au fost jertfite ca arderi de tot Domnului.
33. Pentru celelalte jertfe sfinte au fost sase sute de vite mari si trei mii de vite marunte.
34. Insa preotii au fost putini si nu puteau sa jupoaie toate arderile de tot; de aceea le-au ajutat si levitii, fratii lor, pana ce au terminat lucrul si pana ce s-au sfintit preotii; caci levitii au fost mai silitori la sfintire decat preotii.

35. Afara de aceasta a mai fost o multime de arderi de tot cu grasimi de jertfe de impacare si cu turnari de vin la arderi de tot. Asa s-a asezat la loc slujba in templul Domnului.
36. Si s-a bucurat Iezechia dimpreuna cu tot poporul, ca Dumnezeu a potrivit asa pe popor, incat s-a facut acest lucru, cum nici nu se asteptase.

CAPITOLUL 30
Vestirea si serbarea Pastilor.

1. Apoi a trimis Iezechia prin toata tara lui Israel si a lui Iuda si a scris scrisori lui Efraim si lui Manase, ca sa vina la templul Domnului la Ierusalim pentru sarbatorirea Pastilor Domnului Dumnezeului lui Israel.
2. Caci la sfatul pe care-l tinuse regele in Ierusalim, impreuna cu capeteniile, chibzuisera ca sa sarbatoreasca Pastile in luna a doua,
3. Din pricina ca nu le putuse sarbatori la timpul lor, pentru ca nu erau nici preoti sfintiti in numar de ajuns si nici poporul nu se stransese la Ierusalim.
4. Acest lucru a placut regelui si intregii adunari.
5. Si au hotarat sa se dea de veste la tot Israelul, de la Beer-Seba pana la Dan, ca sa vina la Ierusalim pentru sarbatorirea Pastilor Domnului Dumnezeului lui Israel, caci demult nu se mai sarbatorise asa cum este scris.
6. Si s-au dus trimisii cu scrisorile, care erau facute de rege si de capeteniile lui, prin toata tara lui Israel si a lui Iuda si, dupa porunca regelui, le spuneau: "Fii ai lui Israel, intoarceti-va la Domnul Dumnezeul lui Avraam si al lui Isaac si al lui Israel, si Se va intoarce si El la cei ramasi dintre voi, care ati mai scapat din mana regilor Asiriei.
7. Si nu mai fiti asa ca parintii vostri si ca fratii vostri, care au savarsit faradelegi inaintea Domnului Dumnezeului parintilor lor, si El i-a dat pustiirii, precum vedeti.
8. Nici sa nu va mai tineti de acum tari la cerbice, ca parintii vostri, ci supuneti-va Domnului si venin la locasul de sfintire al Lui, pe care El l-a sfintit pe veci; si slujiti Domnului Dumnezeului vostru si El Isi va abate flacara maniei Sale de la voi.
9. Cand va veti intoarce la Domnul atunci fratii vostri si fiii vostri au sa gaseasca si ei mila la acei care i-au luat pe ei robi si se vor intoarce in tara aceasta; caci bun si indurat este Domnul Dumnezeul vostru si nu-si va intoarce fata de la voi, daca va veti intoarce la El".
10. Si au mers trimisii din cetate in cetate prin tinutul lui Efraim si al lui Manase si pana la acela al Zabulonului; aceia radeau, batandu-si joc de ei.
11. Totusi unii din semintia lui Aser, a lui Manase si a lui Zabulon s-au smerit si au venit la Ierusalim.
12. Si a fost mana Domnului peste Iuda, Care le-a daruit o singura inima, ca sa implineasca porunca regelui si a capeteniilor, dupa cuvantul Domnului.
13. Si s-a adunat la Ierusalim multime de popor pentru sarbatorirea praznicului azimelor, in luna a doua si adunarea a fost foarte mare.

14. Si s-au sculat si au rasturnat jertfelnicele care erau in Ierusalim si toate jertfelnicele pe care se savarseau tamaierile pentru idoli, le-au sfaramat si le-au aruncat in paraul Chedron.
15. Apoi au junghiat mielul Pastilor in ziua a paisprezecea a lunii a doua. Preotii si levitii, rusinandu-se, s-au sfintit si au adus arderi de tot in templul Domnului.
16. Apoi au stat la locul lor, dupa randuiala pe care o aveau prin legea lui Moise, omul lui Dumnezeu. Preotii stropeau cu sangele pe care-l luau din mana levitilor.
17. Fiindca in adunare erau multi din cei care nu erau curati, de aceea, pentru cei necuratiti, levitii junghiau mielul Pastilor
18. Si multi din popor, din semintia lui Efraim, a lui Manase, a lui Isahar si a lui Zabulon, care nu se sfintisera, au mancat Pastile impotriva Scripturii.
19. Dar Iezechia s-a rugat pentru ei, zicand: "Domnul cel bun sa ierte pe tot cel ce si-a indreptat inima sa caute pe Domnul Dumnezeul parintilor sai, desi ei n-au curatirea ceruta pentru cele sfinte!"
20. Si a ascultat Domnul pe Iezechia si a iertat poporul.
21. Si au sarbatorit fiii lui Israel, care s-au aflat in Ierusalim, sarbatoarea azimilor sapte zile cu mare veselie. In fiecare zi levitii si preotii laudau pe Domnul cu instrumente de cantare facute spre preaslavirea Domnului.
22. Apoi a grait Iezechia catre toti levitii care au buna pricepere la serviciul Domnului, dupa inima lor. Si au mancat azimile de sarbatoare sapte zile, aducand jertfe de pace si slavind pe Domnul Dumnezeul parintilor lor.
23. Si a hotarat toata adunarea ca sa mai sarbatoreasca alte sapte zile, si le-au petrecut pe acestea cu veselie,
24. Pentru ca Iezechia, regele lui Iuda, daduse celor ce se adunasera o mie de vitei si zece mii de vite marunte; capeteniile dadusera de asemenea celor ce se adunasera o mie de vitei si zece mii de vite marunte, si multi preoti se sfintisera.
25. Si s-a veselit toata obstea lui Iuda si preotii si levitii, toata adunarea si strainii care venisera din tara lui Israel si locuiau in Iuda.
26. Si a fost veselie mare in Ierusalim, pentru ca din zilele lui Solomon, fiul lui David, regele lui Israel, nu se mai facuse nici o veselie ca aceasta in Ierusalim.
27. Apoi s-au sculat preotii si levitii si au binecuvantat poporul; si glasul lor a fost auzit, caci rugaciunea lor s-a suit pana la locasul cel sfant al Domnului, Care este in ceruri.

CAPITOLUL 31
Starpirea inchinarii la idoli. Ingrijirea de preoti si leviti.

l. Dupa ce s-au terminat toate acestea, s-au dus toti Israelitii care se gaseau acolo in cetatile lui Iuda si au sfaramat idolii, au taiat Aserele si au stricat locurile inalte si jertfelnicele din Iuda si din tot pamantul lui Veniamin, al lui Efraim si al lui Manase, pana la margini. Apoi s-au intors toti fiii lui Israel, fiecare la mosia sa, in cetatile lor.
2. Iar Iezechia a asezat cetele de preoti si de leviti, dupa impartirea lor, pe fiecare la slujba sa, pe care o avea de preot sau de levit, pentru ca sa faca slujbe, laude si doxologii, la timpul arderilor de tot si al jertfelor de impacare, la portile curtii templului Domnului.
3. De asemenea a hotarat regele o parte din averea sa pentru arderile de tot, adica pentru arderile de tot de dimineata si de seara; pentru arderile de tot din ziua odihnei, de la lunile noi si de la sarbatori, dupa cum este scris in legea Domnului.
4. Apoi a poruncit el si poporului din Ierusalim sa dea preotilor si levitilor intretinerea hotarata, pentru ca ei sa fie mai cu tragere de inima la implinirea legii Domnului.
5. Cand s-a adus la cunostinta tuturor aceasta porunca, atunci fiii lui Israel au adus prinoase de paine, de vin, de untdelemn, de miere si din toate roadele tarinii, din belsug; au adus de asemenea din belsug si zeciuieli din toate.
6. Dar si Israelitii si cei din Iuda, care locuiau prin cetatile lui Iuda, au adus asemenea zeciuieli din vitele mari si din vitele marunte, cum si zeciuieli din jertfele pe care le fagaduisera ei Domnului Dumnezeului lor, si le-au facut gramezi.
7. Gramezile au inceput sa le faca in luna a treia, iar in luna a saptea le-au sfarsit.
8. Atunci a venit Iezechia si cu capeteniile lui si au vazut gramezile si au binecuvantat pe Domnul si poporul lui Israel.
9. Apoi a intrebat Iezechia pe preoti si pe leviti despre aceste gramezi: "Pentru ce gramezile stau asa?"
10. Si a raspuns Azaria arhiereul, care era din casa lui Tadoc, si a zis: "De cand a inceput a se aduce prinoase in templul Domnului, de atunci am mancat si noi de ne-am saturat si a mai si ramas din belsug, pentru ca Domnul a

binecuvantat pe poporul Sau. Si aceasta gramada mare este din cele ce au ramas".
11. Atunci Iezechia a poruncit sa se pregateasca in templul Domnului camari; si daca le-au pregatit,
12. Au carat acolo prinoasele de parga, zeciuielile si darurile, cu toata credinciosia. Si a pus ca ispravnic peste ele pe Conania levitul si pe fratele sau Simei, ca al doilea.
13. Iar pe Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat si pe Benaia, i-a pus ca supraveghetori sub mana lui Conania si a lui Simei, fratele sau, dupa cum randuisera regele Iezechia si Azaria, capetenia templului lui Dumnezeu.
14. Core, fiul lui Imna levitul, care era portar in partea de rasarit, era supraveghetor peste prinoasele care se aduceau de bunavoie lui Dumnezeu; ca sa imparta prinoasele de parga aduse Domnului si lucrurile mai de seama care se sfintisera.
15. Sub mana lui se aflau Eden, Miniamin, Iosua, Semaia, Amaria si Secania, in cetatile preotilor, ca sa imparta cu credinciosie fratilor lor partile ce li se cuveneau, precum celui mare, asa si celui mic,
16. In afara celor scrisi in catagrafii, tuturor celor de parte barbateasca de la trei ani in sus, tuturor celor care intrau in templul Domnului la slujba, pentru trebuintele zilnice, dupa dregatoriile lor si dupa cete,
17. Precum si preotilor inscrisi in catagrafie, dupa familiile lor, si levitilor de la douazeci de ani in sus, dupa dregatoriile lor si dupa cetele lor,
18. Celor inscrisi in catagrafie si la toti nevarstnicii lor, cu femeile lor, cu baietii lor si cu fetele lor, adica la toata obstea de neam preotesc; caci ei se aratasera cu toata credinciosia la sfanta slujba.
19. Pentru fiii lui Aaron, care erau preoti in satele dimprejurul cetatilor lor, erau pusi anume barbati, la fiecare cetate ca sa le imparta tuturor celor de parte barbateasca dintre preoti partile ce li se cuveneau; precum si la toti levitii inscrisi in catagrafie.
20. Asa a facut Iezechia in tot Iuda. El a facut lucruri care erau bune, drepte si adevarate in fata Domnului Dumnezeului sau.
21. Si tot lucrul pe care l-a inceput pentru slujba din templul lui Dumnezeu, pentru pazirea legii si a poruncilor, fiind cu gandul la Dumnezeul sau, el l-a facut cu toata tragerea sa de inima si a avut spor la ei.

CAPITOLUL 32
Iezechia scapa prin minune de Sanherib.

l. Dupa atatea lucruri si atata credinciosie, a venit Sanherib, regele Asirienilor, si a intrat in Iuda si a impresurat cetatile intarite si si-a facut planul ca sa le rapeasca pentru el.
2. Cand Iezechia a vazut ca a venit Sanherib cu gandul ca sa lupte impotriva Ierusalimului,
3. A hotarat impreuna cu sfetnicii si cu vitejii sai ca sa astupe izvoarele de apa care erau afara din cetate si acestia l-au ajutat.
4. Atunci s-a adunat o multime de popor si a astupat toate izvoarele si paraul care curgea prin mijlocul tarii, zicand: Sa nu vina regele Asiriei si gasind apa multa, sa se intareasca.
5. Si s-a intarit Iezechia si a facut la loc tot zidul care se stricase si a ridicat turnuri, a zidit pe din afara un alt zid, a inaltat zidul cetatii lui David si a pregatit o multime de arme si de scuturi.
6. A pus capetenii ostasesti peste popor si i-a adunat pe langa el in locul larg de la poarta vaii si le-a grait pe inima lor zicand:
7. "Intariti-va si imbarbatati-va, sa nu va temeti, nici sa va infricosati de fata regelui si de fata intregului neam care este cu el, caci cu noi sunt mai multi decat cu el.
8. Cu el sunt brate de carne, iar cu noi este Domnul Dumnezeul nostru Care ne ajuta si Care lupta in bataliile noastre". Si s-a incurajat poporul de cuvintele lui Iezechia, regele lui Iuda.
9. Dupa aceasta Sanherib, regele Asiriei, care era cu toata ostirea lui in fata Lachisului, a trimis pe niste slujbasi ai sai la Ierusalim, la Iezechia, regele lui Iuda, si la toti cei din Iuda care erau in Ierusalim, ca sa le spuna:
10. "Asa zice Sanherib, regele Asiriei: Pe ce va bizuiti de sedeti inchisi in cetatea Ierusalimului?
11. Nu vedeti ca Iezechia va amageste, ca sa va dea mortii prin foame si prin sete, zicand: Domnul Dumnezeul nostru ne va scapa din mana regelui Asiriei?
12. Nu vedeti ca acest Iezechia a desfiintat locurile inalte ale lui si jertfelnicele lui si a spus lui Iuda si Ierusalimului: Sa va inchinati inaintea unui singur jertfelnic si numai pe el sa tamaiati?
13. Oare nu stiti ce am facut eu si parintii mei tuturor popoarelor tarilor? Putut-au oare dumnezeii popoarelor acestor tari sa le scape tara lor din mana mea?

14. Care din toti dumnezeii popoarelor, pe care le-au pierdut parintii mei, a putut sa-si scape poporul din mana mea? Cum dar Dumnezeul vostru va va putea scapa din mana mea?
15. Si acum paziti-va, ca sa nu va mai amageasca Iezechia, nici sa nu va mai induplece astfel! Sa nu-l credeti! Caci daca n-a fost in stare nici un dumnezeu de al nici unui popor si regat sa-si scape poporul sau din mana mea si din mana parintilor mei, atunci nici Dumnezeul vostru nu va va scapa din mana mea".
16. Inca si altele multe au vorbit robii lui impotriva Domnului Dumnezeu si impotriva lui Iezechia, robul Lui.
17. Ba scrisese el si scrisori prin care hulea pe Domnul Dumnezeul lui Israel si in care graia impotriva Lui astfel de cuvinte: "Precum dumnezeii popoarelor pamantului n-au scapat pe popoarele lor din mana mea, asa nici Dumnezeul lui Iezechia nu va scapa pe poporul Sau din mana mea".
18. Si strigau cu glas tare in limba Iudeilor catre poporul din Ierusalim, care era pe zid, ca sa-i ingrozeasca si sa-i sperie si sa le ia cetatea.
19. Ei vorbeau despre Dumnezeul Ierusalimului, ca despre dumnezeii popoarelor pamantului, care sunt lucruri de maini omenesti.
20. Atunci s-a rugat regele Iezechia si Isaia proorocul, fiul lui Amos, si au strigat cu glas mare la cer.
21. Si a trimis Domnul pe un inger care a pierdut pe tot viteazul si razboinicul si capetenia si generalul din tabara regelui Asiriei, incat acesta s-a intors cu rusine in tara sa; si cand a intrat in casa dumnezeului sau, l-au ucis cu sabia acolo fiii lui.
22. Asa a scapat Domnul pe Iezechia si pe locuitorii Ierusalimului din mana lui Sanherib, regele Asiriei, si din mana tuturor celorlalti si i-a aparat din toate partile.
23. Atunci multi au adus daruri Domnului in Ierusalim si lucruri scumpe lui Iezechia, regele Iudei, care dupa aceasta a castigat in ochii tuturor popoarelor marire mare.
24. In zilele acelea s-a imbolnavit Iezechia de moarte si s-a rugat Domnului si Domnul l-a auzit si i-a dat semn.
25. Insa Iezechia n-a fost recunoscator pentru binefacerea care i s-a facut, caci s-a semetit in inima lui. si a cazut mania lui Dumnezeu peste el si peste Iuda si peste Ierusalim.
26. Dar indata ce Iezechia s-a smerit pentru mandria inimii lui si cu el impreuna si locuitorii Ierusalimului, mania Domnului nu s-a mai coborat asupra lor in zilele lui Iezechia.
27. Iezechia a avut bogatie si marire foarte mare; si si-a facut vistierii de pastrat argint, aur, pietre scumpe, aromate, scuturi si tot felul de vase pretioase.
28. A facut de asemenea si hambare pentru roade: grau, vin si untdelemn; asezari si iesle pentru tot felul de vite si staule pentru turme.
29. Si-a zidit si cetati si a avut o multime de vite mari si de vite marunte, pentru ca Dumnezeu ii daduse lui foarte multa avere.
30. Tot acest Iezechia a astupat gura de sus a apelor Ghihonului si le-a facut sa curga in jos prin partea de apus a cetatii lui David. Si la tot lucrul lui, Iezechia a lucrat cu spor.
31. Cand trimisii regelui Babilonului au venit la el sa-l intrebe pentru semnul care se savarsise in tara, atunci l-a parasit Dumnezeu, ca sa-l incerce si sa cunoasca tot ce avea el in inima lui,
32. Celelalte fapte ale lui Iezechia si milosteniile lui sunt scrise in vedenia lui Isaia-proorocul, fiul lui Amos, si in cartea regilor lui Iuda si Israel.
33. Apoi a raposat Iezechia cu parintii lui si l-au ingropat in randul de sus al mormintelor fiilor lui David si tot Iuda si locuitorii din Ierusalim i-au facut mare cinste la moartea lui. Iar in locul lui a fost facut rege Manase, fiul sau.

CAPITOLUL 33

Domnia lui Manase si Amon.

1. Manase era de doisprezece ani cand s-a facut rege si a domnit cincizeci si cinci de ani in Ierusalim.
2. Acesta a facut lucruri neplacute inaintea ochilor Domnului, umbland dupa uraciunile popoarelor izgonite de Domnul din fata fiilor lui Israel.
3. Caci a facut din nou locurile inalte pe care le sfaramase Iezechia, tatal sau, si a asezat jertfelnice pentru baali, a facut Asere, s-a inchinat la toata ostirea cereasca si i-a slujit;
4. A facut jertfelnice si in templul Domnului, despre care Domnul zisese: "In Ierusalim va fi numele Meu in veci";
5. A zidit jertfelnice pentru toata ostirea cereasca in amandoua curtile templului Domnului.
6. Tot el a trecut prin foc pe fiii sai in valea Ben-Hinom si a facut vrajitorie, farmece si magie; a adus oameni care chemau duhurile mortilor si fermecatori; si a inmultit relele impotriva Domnului, maniindu-L.

7. Apoi a facut un idol cioplit si l-a asezat in templul lui Dumnezeu, desi Dumnezeu graise catre David si catre Solomon, fiul lui: "In templul acesta si in Ierusalimul pe care l-am ales dintre toate semintiile lui Israel, imi voi pune numele Meu in veac;
8. Mai mult, nu voi ingadui ca piciorul lui Israel sa paseasca afara din pamantul acesta, pe care l-am dat parintilor lor, numai daca ei vor fi staruitori in a face tot ce le-am spus, dupa toata legea, randuielile si poruncile date prin Moise".
9. Insa Manase a dus pe Iuda si pe locuitorii Ierusalimului la atata ratacire, incat ei au savarsit mai rau decat acele popoare pe care Domnul le starpise din fata fiilor lui Israel.
10. De aceea a grait Domnul lui Manase si poporului sau, dar ei n-au ascultat.
11. De aceea a adus Domnul peste ei pe capeteniile armatei regelui Asiriei, care l-au prins pe Manase cu arcanul si l-au legat cu catuse de fier si l-au dus la Babilon.
12. Si in stramtorarea sa, el a cautat fata Domnului Dumnezeului sau si s-a smerit foarte inaintea Dumnezeului parintilor sai.
13. Iar daca s-a rugat, Dumnezeu l-a auzit si i-a ascultat rugaciunea lui si l-a adus inapoi la Ierusalim, in regatul sau. Si a cunoscut Manase ca Domnul este Dumnezeul cel adevarat.
14. Dupa aceea a zidit el zidul cel din afara al cetatii lui David, in partea de apus a Ghihonului, pe vale si pana la poarta pestilor, a inconjurat Ofelul, l-a facut inalt si a asezat capetenii de oaste prin toate cetatile intarite ale lui Iuda.
15. Apoi a doborat pe dumnezeii cei straini si idolul cel din templul Domnului si toate capistele pe care le zidise pe muntele templului Domnului si in Ierusalim le-a aruncat afara din cetate.
16. A facut la loc jertfelnicul Domnului si a adus pe el jertfe de impacare si de lauda iar lui Iuda i-a spus sa slujeasca Domnului Dumnezeului lui Israel.
17. Poporul mai aducea jertfe pe locurile inalte, dar numai pentru Domnul Dumnezeul sau.
18. Celelalte fapte ale lui Manase si rugaciunea lui catre Dumnezeul sau si cuvintele vazatorilor, care i s-au grait in numele Domnului Dumnezeului lui Israel, se gasesc scrise in istoria regilor lui Israel.
19. Si rugaciunea lui si cum l-a ascultat pe el Dumnezeu si toate pacatele lui si faradelegile lui si locurile in care el a zidit locuri inalte si a asezat chipurile Astartei si idolii, inainte de a se smeri, se gasesc scrise in istoria lui Hozai.
20. Apoi a raposat Manase cu parintii sai si l-au ingropat in gradina casei lui, iar in locul lui s-a facut rege Amon, fiul sau.
21. Amon era de douazeci si doi de ani cand s-a facut rege si a domnit doi ani in Ierusalim.
22. Si a facut el lucruri neplacute inaintea ochilor Domnului, precum facuse si Manase, tatal sau; caci a adus jertfe la toate chipurile cioplite, pe care le facuse Manase, tatal sau, si le-a slujit.
23. Dar el nu s-a smerit inaintea fetei Domnului, cum s-a smerit Manase, tatal sau; dimpotriva, Amon si-a inmultit pacatele sale.
24. Si au uneltit slugile lui impotriva lui si l-au omorat in casa sa.
25. Insa poporul tarii a omorat pe toti care uneltisera impotriva regelui Amon. Si in locul lui poporul tarii a facut rege pe Iosia, fiul sau.

CAPITOLUL 34

Domnia lui Iosia.

l. Iosia era de opt ani cand s-a facut rege si a domnit treizeci si unu de ani in Ierusalim.
2. Acesta a facut lucruri placute inaintea ochilor Domnului si a umblat pe caile lui David, stramosul sau si nu s-a abatut nici la dreapta nici la stanga;
3. Caci in anul al optulea al domniei lui, fiind inca tanar, a inceput sa caute pe Dumnezeul lui David, stramosul sau, iar in anul al doisprezecelea a inceput sa curete Iuda si Ierusalimul de locurile inalte, de Asere, de idolii ciopliti si de idolii turnati.
4. A sfaramat in fata lui jertfelnicele baalilor si idolii de pe ele; a taiat Aserele si a prefacut in praf idolii ciopliti si idolii turnati si praful l-a risipit pe mormintele celor ce le adusesera jertfe;
5. A ars oasele preotilor pe jertfelnicele lor si a curatit Iuda si Ierusalimul.
6. De asemenea si cetatile lui Manase, ale lui Efraim, ale lui Simeon, ba si pe ale semintiei lui Neftali si locurile pustiite dimprejurul lor.
7. Sfaramand jertfelnicele si stricand Aserele, facand chipurile cioplite praf si sfaramand toti idolii din tot

pamantul lui Israel s-a intors la Ierusalim.
8. In anul al optsprezecelea al domniei sale, dupa curatirea tarii si a templului lui Dumnezeu, el a trimis pe Safan, fiul lui Atalia, pe Maaseia, capetenia cetatii si pe Ioab, fiul lui Ioahaz, cronicarul, ca sa innoiasca templul Domnului Dumnezeului sau.
9. Acestia au venit la Hilchia arhiereul si i-au dat argintul care se adusese in templul lui Dumnezeu si pe care levitii cei ce stateau de paza la usi il adunasera din mainile semintiilor lui Manase si ale lui Efraim si ale tuturor celorlalti Israeliti, de la toti cei din Iuda si Veniamin si de la locuitorii Ierusalimului
10. Si l-au dat in mainile mesterilor de lucrari care erau tocmiti la templul Domnului, ca sa-l imparta lucratorilor, care lucrau la templul Domnului, la repararea si consolidarea lui.
11. Si ei l-au impartit la dulgheri si la zidari, ca sa cumpere pietre cioplite, barne pentru legaturi si pentru pus la acoperisul cladirilor pe care le stricasera regii lui Iuda.
12. Oamenii acestia au lucrat cinstit la lucrare si au avut ca supraveghetori peste ei pe Iahat si pe Obadia care erau leviti dintre fiii lui Merari; pe Zaharia si pe Mesulam, care erau dintre fiii lui Cahat, precum si pe toti levitii care stiau sa cante cu instrumente muzicale.
13. Tot acestia erau pusi si peste salahori si supravegheau pe toti lucratorii la fiecare lucru; si dintre leviti erau scriitori, judecatori si portari.
14. Cand au luat ei argintul care se adusese in templul Domnului, atunci Hilchia preotul a gasit cartea legii Domnului care fusese data prin mainile lui Moise.
15. si a inceput Hilchia sa graiasca si a zis catre Safan scriitorul: "Am gasit cartea legii in templul Domnului!" Si Hilchia a dat acea carte lui Safan.
16. Iar Safan s-a dus cu cartea la rege si i-a dus regelui o data cu cartea si stirea: "Tot ce ai incredintat robilor tai se va face!
17. Apoi au dus argintul care s-a gasit in templul Domnului si l-au dat in mainile supraveghetorilor si in mainile mesterilor de lucrari.
18. Dupa aceea Safan, scriitorul regelui, a mai facut cunoscut, zicand: "Hilchia preotul mi-a dat o carte". Si Safan a citit-o inaintea regelui.
19. Cand a auzit regele cuvintele legii si-a rupt hainele sale.
20. Si a dat porunca regele lui Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Safan, lui Abdon, fiul lui Miheia, lui Safan scriitorul, lui Asaia, slujitorul regelui, zicand:
21. "Duceti-va de intrebati pe Domnul despre mine si despre cei ce au ramas in Israel si despre acei din Iuda, pentru cuvintele cartii acesteia care s-a gasit, pentru ca mare este mania Domnului care s-a aprins peste noi, din pricina ca parintii nostri n-au pazit cuvintele Domnului, ca sa faca dupa cum este scris in cartea aceasta".
22. Atunci s-a dus Hilchia si cei ce erau din partea regelui la Hulda, proorocita, femeia lui Salum, vesmantarul, fiul lui Tochat, fiul lui Hasra. Ea locuia in despartamantul al doilea in Ierusalim si au vorbit cu ea de aceasta.
23. Iar ea le-a spus: "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Spuneti acelui om care v-a trimis la mine:
24. Asa zice Domnul: Iata voi aduce nenorociri peste locul acesta si peste locuitorii lui toate blestemele, care sunt scrise in cartea aceasta pe care aii citit-o in fata regelui lui Iuda,
25. Din pricina ca M-au parasit si au tamaiat pe alti dumnezei, ca sa Ma supere cu toate faptele mainilor lor. Mania Mea se va aprinde peste acest loc si nu se va potoli.
26. Iar catre regele lui Iuda care v-a trimis sa intrebati pe Domnul, asa sa-i spuneti: Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel pentru cuvintele pe care tu le-ai auzit:
27. Fiindca inima ta s-a inmuiat si tu te-ai smerit inaintea lui Dumnezeu, auzind cuvintele Lui pentru locul acesta si pentru locuitorii lui si tu te-ai smerit inaintea Mea si ti-ai rupt hainele tale si ai plans inaintea Mea si Eu te-am auzit, zice Domnul:
28. Iata Eu te voi aseza la un loc cu parintii tai si vei fi pus in mormantul tau cu pace; ochii tai nu vor vedea nenorocirile pe care le voi aduce peste locul acesta si peste locuitorii lui". Si i-au adus regelui raspunsul acesta.
29. Si a trimis regele si a adunat pe toti batranii lui Iuda si ai Ierusalimului,
30. Si s-a dus regele la templul Domnului si, impreuna cu el, tot luda si locuitorii Ierusalimului, preotii, levitii si tot poporul de la mic pana la mare; si el le-a citit in auzul lor toate cuvintele cartii legamantului care s-a gasit in templul Domnului.
31. Si a stat regele la locul lui si a facut legamant in fata Domnului, ca sa urmeze Domnului si sa pazeasca poruncile Lui, descoperirile si randuielile Lui, cu toata inima si cu tot sufletul lor, ca sa implineasca cuvintele legamantului, care sunt scrise in cartea aceasta.

32. Apoi a poruncit regele ca acest legamant sa aiba tarie pentru toti cei ce se afla in Ierusalim si in toata tara lui Veniamin; si au inceput locuitorii Ierusalimului sa se poarte dupa legamantul Domnului Dumnezeului parintilor lor
33. Si a alungat Iosia toate uraciunile, din toate tinuturile, carora se inchinau fiii lui Israel; si a poruncit tuturor celor care se aflau in pamantul lui Israel sa slujeasca Domnului Dumnezeului lor. Si in toate zilele vietii lui nu s-au abatut ei de la Domnul Dumnezeul parintilor lor.

CAPITOLUL 35

Iosia serbeaza Pastile. Moartea sa.

l. In vremea aceea a sarbatorit Iosia Pastile Domnului in Ierusalim si a junghiat mielul Pastilor in ziua a paisprezecea a lunii intai.
2. A asezat pe preoti la locul lor si i-a obligat sa slujeasca in templul Domnului;
3. Iar levitilor, care invatau pe toti Israelitii si care erau sfintiti pentru Domnul, le-a zis: "Puneti chivotul cel sfant in templul pe care l-a zidit Solomon, fiul lui David, regele lui Israel; nu mai aveti nevoie sa-l mai purtati pe umeri, ci slujiti acum Domnului Dumnezeului vostru si poporului Sau Israel
4. Si va randuiti dupa neamurile voastre parintesti si dupa cetele voastre, cum a scris David, regele lui Israel si cum a scris Solomon, fiul lui;
5. Asezati-va in locasul sfant dupa cetele voastre intre fiii poporului, fratii vostri, si dupa cetele in care sunt impartiti levitii, dupa neamurile lor.
6. Junghiati mielul Pastilor si va sfintiti si-l pregatiti pentru fratii vostri, ca sa faca ei dupa cuvantul Domnului care s-a dat prin Moise".
7. Dupa aceea a dat Iosia ca dar fiilor poporului, tuturor care se aflau acolo, tot pentru jertfa Pastilor, din vite marunte un numar de treizeci de mii de miei si de tapi tineri si trei mii de boi. Acestea erau din averea regelui.
8. Capeteniile lui au facut de buna voie un dar poporului, preotilor si levitilor: Hilchia, Zaharia si Iehiel, capeteniile templului lui Dumnezeu, au dat preotilor pentru jertfa Pastilor, doua mii sase sute de oi, miei si tapi, si trei sute de boi;
9. Conania, Semaia si Natanael fratii lui, si Hasabia, Ieiel si Iozabad, capeteniile levitilor, au daruit levitilor pentru jertfa Pastilor cinci mii de oi si cinci sute de boi.
10. Asa s-a injghebat slujba: preotii s-au asezat la locul lor si levitii dupa cetele lor si dupa porunca regelui;
11. Si au junghiat mielul Pastilor si au stropit preotii cu sange, luandu-l din mainile levitilor; iar levitii jupuiau pielea de pe animalele de jertfa.
12. Apoi au randuit cele gatite pentru arderile de tot, ca sa le imparta poporului, cum era acesta impartit in cete dupa familii, ca ei sa le aduca Domnului, cum este scris in cartea lui Moise. Tot asa au facut ei si cu boii.
13. Si au fript mielul Pastilor pe foc, dupa randuiala; si jertfele cele sfinte le-au fiert in caldari, in oale si in tigai si le-au impartit fara multa truda la tot poporul,
14. Iar pentru ei si pentru preoti au gatit dupa aceasta, caci preotii, fiii lui Aaron, au fost ocupati cu aducerea de jertfe si de grasimi pana noaptea; si de aceea levitii au gatit si pentru ei si pentru preoti, fiii lui Aaron.
15. Si cantaretii, fiii lui Asaf, au stat la locurile lor, dupa randuiala lui David, a lui Asaf, a lui Heman si a lui Iedutun, vazatorii regelui, asemenea si portarii au stat la fiecare poarta; si ei nici nu aveau nevoie sa lipseasca de la slujba lor, fiindca levitii, fratii lor, gateau pentru ei.
16. Asa s-a gatit in acea zi toata slujba care a fost pentru Domnul, ca sa se sarbatoreasca Pastile si sa se aduca arderile de tot pe jertfelnicul Domnului, dupa porunca regelui Iosia.
17. Fiii lui Israel, care se aflau acolo, au praznuit in vremea aceea Pastile si sarbatoarea azimelor, timp de sapte zile.
18. Pasti ca acestea insa nu mai fusesera sarbatorite in Israel din zilele lui Samuel proorocul; nici unul dintre regii lui Israel n-a sarbatorit Pastile asa cum a sarbatorit Iosia cu preotii si levitii, cu tot Iuda si Israelul care se aflau acolo, si cu locuitorii Ierusalimului.
19. Pastile acestea au fost sarbatorite in anul al optsprezecelea al domniei lui Iosia.
20. Dupa toate acestea, care le-a facut Iosia in templul lui Dumnezeu, si cum regele Iosia a ars cu foc pe cei ce graiesc din pantece, pe magi, capistile, idolii si Aserele ce erau in Ierusalim si in Iuda, ca sa se pazeasca cuvintele Domnului, scrise in cartea pe care o gasise Hilchia preotul in templul Domnului, n-a fost ca el nici unul dintre regii dinainte de el, ca sa se fi intors la Domnul cu toata inima lui si cu tot sufletul lui si cu toata taria lui, dupa toata legea lui Moise, si nici dupa el nu s-a ridicat ca el. Totusi Domnul nu si-a potolit de tot iutimea cea mare a maniei Lui,

iutime cu care Domnul Se maniase pe Iuda, pentru toate faradelegile pe care le savarsise Manase. Si a zis Domnul: "Si pe Iuda il voi lepada de la fata Mea, cum am lepadat casa lui Israel; si voi lepada cetatea Ierusalimului, pe care am ales-o, si templul despre care am zis: Numele Meu va fi acolo". Si a venit Neco, regele Egiptului, cu razboi asupra Carchemisului, pe Eufrat; si Iosia i-a iesit inainte.
21. In vremea aceea a trimis Neco soli la el, ca sa-i spuna: "Ce treaba am eu cu tine, rege al lui Israel? Nu impotriva ta vin eu acum, ci merg acolo unde am razboi. Si Dumnezeu mi-a poruncit sa grabesc; sa nu te impotrivesti lui Dumnezeu, Care este cu mine, ca sa nu te piarda".
22. Dar Iosia nu s-a dat indarat dinaintea lui, ci s-a pregatit sa se lupte cu el; si n-a ascultat de cuvintele lui Neco, care erau din gura lui Dumnezeu, ci a iesit la lupta in valea Meghido.
23. Atunci arcasii au tras asupra regelui Iosia; si a zis regele slugilor sale: "Duceri-ma de aici, pentru ca sunt greu ranit".
24. Si l-au luat slugile lui din car si l-au asezat in alt car care-l avea el si l-au dus la Ierusalim. Si a murit si a fost inmormantat cu parintii sai. Si tot Iuda si Ierusalimul l-au jelit pe Iosia.
25. Asemenea si Ieremia l-a jelit pe Iosia intr-o cantare de jale. De Iosia au vorbit si toti cantaretii si toate cantaretele in cantarile lor de jelire, care s-au pastrat pana azi si se intrebuinteaza in Israel. Ele se gasesc scrise in cartea cantarilor de jelire.
26. Celelalte lucrari ale lui Iosia si faptele cele bune ale lui, pe care le-a savarsit dupa cele scrise in legea Domnului,
27. Cum si faptele lui, cele dintai si cele de pe urma, se gasesc scrise in cartea regilor lui Israel si ai lui Iuda.

CAPITOLUL 36

Urmasii lui Iosia. Robia Babilonului.

1. Atunci a luat poporul tarii pe Ioahaz, fiul lui Iosia, l-au uns si l-au facut rege in locul tatalui sau, in Ierusalim.
2. Ioahaz era de douazeci si trei de ani cand s-a facut rege si a domnit trei luni in Ierusalim. Pe mama lui o chema Hamutal si era fiica lui Ieremia din Libna. Acesta a facut lucruri rele inaintea Domnului, intocmai cum facusera parintii lui. Dar faraonul Neco l-a luat legat la Ribla, in tinutul Hamatului, ca sa nu mai domneasca in Ierusalim.
3. Dupa ce l-a dat jos de pe tronul din Ierusalim, regele Egiptului l-a dus in Egipt si a pus pe tara o dajdie de o suta talanti de argint si un talant de aur.
4. Iar peste Iuda si Ierusalim, regele Egiptului a pus rege pe Eliachim, fratele lui Ioahaz, caruia i-a schimbat numele in Ioiachim; iar pe Ioahaz, fratele lui, l-a luat Neco si l-a dus in Egipt si a murit acolo. Ioiachim i-a dat lui Faraon argintul si aurul cerut. De atunci a inceput tara sa plateasca bir dupa cuvantul lui Faraon si fiecare, dupa puterea ce avea, cerea argint si aur de la poporul tarii pentru bir, care era trimis Faraonului Neco.
5. Ioiachim era de douazeci si cinci de ani cand s-a facut rege si a domnit unsprezece ani in Ierusalim. Pe mama lui o chema Zebuda si era fiica lui Pedaia din Ruma. Acesta a facut lucruri neplacute inaintea ochilor Domnului Dumnezeului sau, cum facusera si parintii lui. In zilele lui a venit Nabucodonosor, regele Babilonului, asupra tarii si Ioiachim i-a fost supus trei ani si apoi s-a lepadat de el. Atunci a trimis Domnul impotriva lor pe Caldei, pe talharii Siriei, pe talharii Moabitilor, pe fiii lui Amon si pe cei ai Samariei si s-au retras pentru acest cuvant, pentru cuvantul Domnului, pe care l-a grait prin gura robilor Sai prooroci. Insa mania Domnului tot a mai dainuit asupra lui Iuda, ca sa-l lepede de la fata Sa, pentru toate pacatele lui Manase, pe care le facuse acesta si pentru sangele cel nevinovat pe care l-a varsat Ioiachim, umpland Ierusalimul cu sange nevinovat. insa Domnul tot n-a vrut sa-l starpeasca.
6. Impotriva lui s-a ridicat Nabucodonosor, regele Babilonului, si l-a legat in catuse de fier, ca sa-l duca la Babilon.
7. Nabucodonosor a dus la Babilon si o parte din vasele templului Domnului si le-a pus in capistea sa in Babilon.
8. Celelalte fapte ale lui Ioiachim si uraciunile lui, pe care le-a facut el si care s-au mai gasit asupra lui, sunt scrise in cartea regilor lui Israel si ai lui Iuda. Si a raposat Ioiachim cu parintii lui si a fost ingropat in Ganozai la un loc cu parintii sai si in locul lui s-a facut rege Iehonia, fiul sau.
9. Iehonia era de optsprezece ani cand s-a facut rege si a domnit trei luni si zece zile in Ierusalim. Acesta a facut lucruri neplacute inaintea ochilor Domnului.
10. Dupa trecerea unui an, a trimis regele Nabucodonosor si a poruncit sa-l aduca la Babilon impreuna cu vasele cele pretioase din templul Domnului si peste Iuda si Ierusalim a pus rege pe Sedechia, fratele sau.
11. Sedechia era de douazeci si unu de ani cand s-a facut rege si a domnit unsprezece ani in Ierusalim;
12. Si el a facut lucruri neplacute inaintea ochilor Domnului Dumnezeului sau. El nu s-a smerit inaintea lui Ieremia

proorocul, care ii proorocea cuvintele din gura Domnului.
13. El s-a razvratit impotriva regelui Nabucodonosor, care-l pusese sa jure pe numele Domnului si s-a facut tare de cerbice si si-a invartosat inima sa pana intr-atata, ca nu s-a mai intors la Domnul Dumnezeul lui Israel.
14. La fel au pacatuit mult si toate capeteniile preotilor si ale poporului, facand toate uraciunile paganilor si au spurcat templul Domnului pe care il sfintise el in Ierusalim.
15. Atunci a trimis la ei Domnul Dumnezeul parintilor lor pe trimisii sai foarte de dimineata, pentru ca i-a fost mila de popor si de locasul Sau.
16. Dar ei si-au batut joc de trimisii cei de la Dumnezeu si n-au tinut seama de cuvintele Lui; au batjocorit pe proorocii Lui, pana ce mania Domnului s-a coborat peste poporul Lui, incat acesta n-a mai avut scapare.
17. Caci El a adus asupra lor pe regele Caldeilor si acela a omorat pe tinerii lor cu sabia in locasul cel sfant al lor si n-a crutat nici pe Sedechia, nici pe baieti, nici pe fete, nici pe batrani, nici pe cei incaruntiti; pe toti Dumnezeu i-a dat in mana lui.
18. Toate vasele din templul lui Dumnezeu, cele mari si cele mici, vistieriile templului si vistieriile regelui si ale capeteniilor lui, toate le-a adus el in Babilon.
19. Apoi a dat foc templului lui Dumnezeu, a daramat zidul Ierusalimului, toate camarile lui le-a ars cu foc si toate palatele cele mari le-a nimicit.
20. Iar pe cei care au scapat de sabie i-a stramutat in Babilon; si au fost ei ca robi ai lui si ai fiilor lui, pana in timpul domniei regelui Persiei,
21. Pentru ca sa se implineasca cuvantul Domnului cel zis prin gura lui Ieremia, pana ce tara va termina de tinut zilele sale de odihna; caci in toate zilele pustiirii ea s-a odihnit pana la implinirea celor saptezeci de ani.
22. Iar in anul dintai al lui Cirus, regele Persiei, pentru implinirea cuvintelor Domnului rostite prin Ieremia, a trezit Domnul duhul lui Cirus, regele Persiei, si a poruncit acesta sa se faca cunoscut tuturor din tot regatul sau, prin cuvant si prin scris si sa le spuna:
23. "Asa zice Cirus, regele Persilor: Toate regatele pamantului, Domnul Dumnezeul cerului mi le-a dat mie si mi-a poruncit sa-I zidesc templul in Ierusalimul cel din Iuda. Cine este intre voi din tot poporul Lui? Domnul Dumnezeul lui sa fie cu el si sa se duca acolo".

CARTEA INTAI A LUI EZDRA

CAPITOLUL 1
Cirus elibereaza pe Iudei din robie.

1. In anul intai al domniei lui Cirus, regele Persilor, ca sa se implineasca cuvantul Domnului, cel grait prin gura lui Ieremia, a desteptat Domnul duhul lui Cirus, regele Persilor si acesta a poruncit sa se faca stiut in tot regatul sau, prin grai si prin scris, acestea:
2. "Asa graieste Cirus, regele Persilor: Toate regatele pamantului mi le-a dat mie Domnul Dumnezeul cerului si mi-a poruncit sa-I fac locas la Ierusalim in Iuda.
3. Asadar, aceia dintre voi, din tot poporul Lui, care voiesc - fie cu ei Dumnezeul lor - sa se duca la Ierusalim in Iuda si sa zideasca templul Domnului Dumnezeului lui Israel, a Acelui Dumnezeu Care este in Ierusalim;
4. Si tot celui ramas in toate locurile, oriunde ar trai, sa-i ajute locuitorii locului aceluia cu argint si cu aur si cu alta avere si cu vite, cu daruri de buna voie pentru templul lui Dumnezeu care este la Ierusalim".
5. Atunci s-au ridicat capeteniile semintiilor lui Iuda si ale lui Veniamin, si preotii si levitii si toti aceia carora Dumnezeu le desteptase duhul sa se duca sa inalte templul Domnului care este la Ierusalim.
6. Si toti vecinii lor i-au ajutat cu vase de argint, cu aur si cu alta avutie si cu vite si cu lucruri scumpe si cu tot felul de daruri de buna voie pentru templu.
7. Iar regele Cirus a scos vasele templului Domnului, pe care Nabucodonosor le luase din Ierusalim si le pusese in casa dumnezeului sau;
8. Pe acestea le-a scos Cirus, regele Persilor, prin mana lui Mitridat, vistiernicul, care le-a dat pe seama lui

Sesbatar, capetenia lui Iuda.
9. Si numarul lor era: treizeci de vase de aur, o mie de vase de argint, douazeci si noua de cutite,
10. Treizeci de cupe de aur, patru sute zece cupe de argint de mana a doua, o mie alte felurite vase;
11. Iar de toate erau cinci mii patru sute de vase de argint si de aur. Toate acestea le-a luat cu el Sesbatar, cand au plecat robii cei ce voiau sa se intoarca din Babilon la Ierusalim.

CAPITOLUL 2

Numarul si catagrafia Israelitilor intorsi din robie. Dajdia lor.

1. Iata fiii tarii, dintre robii stramutati din Iuda, pe care Nabucodonosor, regele Babilonului, i-a dus la Babilon, care s-au intors si au venit la Ierusalim si in Iuda, fiecare in orasul sau, cu Zorobabel,
2. Iosua, Neemia, Seraia, Reelaia, Nahamani, Mardoheu, Bilsan, Mispar, Bigvai, Rehum si Baana. Numarul oamenilor poporului israelit care s-au intors a fost acesta:
3. Fiii lui Fares: doua mii o suta saptezeci si doi;
4. Fiii lui Sefatia: trei sute saptezeci si doi;
5. Fiii lui Arah: sapte sute saptezeci si cinci;
6. Fiii lui Pahat-Moab, din fiii lui Iosua si Ioab: doua mii opt sute doisprezece;
7. Fiii lui Elam: o mie doua sute cincizeci si patru;
8. Fiii lui Zatu: noua sute patruzeci si cinci;
9. Fiii lui Zacai: sapte sute saizeci;
10. Fiii lui Bani: sase sute patruzeci si doi;
11. Fiii lui Bebai: sase sute douazeci si trei;
12. Fiii lui Azgad: o mie doua sute douazeci si doi;
13. Fiii lui Adonicam: sase sute saizeci si sase;
14. Fiii lui Bigvai: doua mii cincizeci si sase;
15. Fiii lui Adin: patru sute cincizeci si patru;
16. Fiii lui Ater, din casa lui Iezechia: nouazeci si opt;
17. Fiii lui Betai: trei sute douazeci si trei;
18. Fiii lui Iora: o suta doisprezece;
19. Fiii lui Hasum: doua sute douazeci si trei;
20. Fiii lui Ghibar: nouazeci si cinci;
21. Oamenii din Betleem: o suta douazeci si trei;
22. Oamenii din Netofa: cincizeci si sase;
23. Oamenii din Anatot: o suta douazeci si opt;
24. Oamenii din Betazmavet: patruzeci si doi;
25. Din Chiriat-Iearim, Chefira si Beerot: sapte sute patruzeci si trei;
26. Din Rama si Gheba: sase sute douazeci si unu;
27. Oamenii din Micmas: o suta douazeci si doi;
28. Oamenii din Betel si din Ai: doua sute douazeci si trei;
29. Oamenii din Nebo: cincizeci si doi;
30. Oamenii din Magbis: o suta cincizeci si sase;
31. Fiii celuilalt Elam: o mie doua sute cincizeci si patru;
32. Fiii lui Harim: trei sute douazeci;
33. Oamenii din Lod, Hadid si Ono: sapte sute douazeci si cinci;
34. Oamenii din Ierihon: trei sute patruzeci si cinci;
35. Fiii lui Senaa: trei mii sase sute treizeci;
36. Preoti: fiii lui Iedaia, din casa lui Iosua: noua sute saptezeci si trei;
37. Fiii lui Imer: o mie cincizeci si doi;
38. Fiii lui Pashur: o mie doua sute patruzeci si sapte;
39. Fiii lui Harim: o mie saptesprezece;
40. Leviti: fiii lui Iosua si Cadmiel, din fiii lui Hodavia: saptezeci si patru;
41. Cantareti: fiii lui Asaf: o suta douazeci si opt;
42. Fiii portarilor: fiii lui Salum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acuv, fiii lui Hatita, fiii lui Sobai, cu totii la un

loc: o suta treizeci si noua;
43. Cei incredintati templului: fiii lui Tiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot,
44. Fiii lui Cheros, fiii lui Siaha, fiii lui Fadon;
45. Fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Acub;
46. Fiii lui Hagab, fiii lui Samlai, fiii lui Hanan;
47. Fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar, fiii lui Reaia;
48. Fiii lui Retin, fiii lui Necoda;
49. Fiii lui Gazam, fiii lui Uza, fiii lui Paseah;
50. Fiii lui Besai, fiii lui Asna, fiii lui Meunim;
51. Fiii lui Nefisim, fiii lui Bacbuc;
52. Fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur, fiii lui Batlut, fiii lui Mechida, fiii lui Harsa;
53. Fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah;
54. Fiii lui Netiah, fiii lui Hatifa.
55. Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Peruda;
56. Fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel;
57. Fiii lui Sefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Hatebaim, fiii lui Ami.
58. Cei incredintati templului si fiii robilor lui Solomon erau cu totii trei sute nouazeci si doi;
59. Iar cei ce au iesit din Telmelah, din Telharsa si din Cherub-Adan-Imer, care n-au putut sa-si arate semintia si neamul lor, ca sa arate ca sunt din Israel, au fost:
60. Fiii lui Delaia, fiii lui Tobie si fiii lui Necoda: sase sute cincizeci si doi.
61. Iar din neamul preotilor: fiii lui Hobaia, fiii lui Hacot si fiii lui Barzilai care si-a luat femeie din fiicele lui Barzilai Galaaditul al carui nume l-a adoptat.
62. Si-au cautat cartea spitei neamului lor si n-au gasit-o si de aceea au fost indepartati de la preotie.
63. Si Tirsata le-a zis sa nu manance din cele sfinte, pana nu se va ridica preot cu Urim si Tumim.
64. Deci toata adunarea la un loc se alcatuia din patruzeci si doua de mii trei sute saizeci de oameni,
65. Afara de robii lor si de roabele lor, care erau in numar de sapte mii trei sute treizeci si sapte; si mai erau cu ei doua sute de cantareti si cantarete;
66. Si aveau sapte sute treizeci si sase de cai,
67. Doua sute patruzeci si cinci de catari, patru sute treizeci si cinci de camile si sase mii sapte sute douazeci de asini.
68. Si ajungand unele din capeteniile semintiilor la templul Domnului care este la Ierusalim, au daruit de bunavoie pentru templul lui Dumnezeu, ca sa fie ridicat din nou pe temeliile lui.
69. Si acestia din prisosul lor au daruit in casa obsteasca pentru inceperea lucrarilor: saizeci si una de mii de drahme de aur, cinci mii de mine de argint si o suta de vesminte preotesti.
70. Si au inceput sa locuiasca preotii si levitii si poporul si cantaretii si portarii si cei incredintati templului in orasele lor si tot Israelul s-a asezat in cetatile sale.

CAPITOLUL 3

Jertfelnicul arderii de tot. Sarbatoarea corturilor. Punerea temeliei templului.

1. Iar cand a venit luna a saptea si cand fiii lui Israel erau prin orasele lor, s-a strans poporul ca un singur om la Ierusalim;
2. Si s-a sculat Iosua, fiul lui Iotadac, si fratii lui, preotii si Zorobabel, fiul lui Salatiel, si fratii lui si au facut jertfelnic Dumnezeului lui Israel, ca sa aduca pe el arderi de tot, cum se scrie in legea lui Moise, omul lui Dumnezeu.
3. Si au asezat jertfelnicul pe temeliile lui, desi se temeau de popoarele straine, si au inceput sa aduca pe el arderi de tot Domnului, arderi de tot dimineata si seara.
4. Si au savarsit sarbatoarea corturilor, dupa cum este scris, cu ardere de tot zilnica, dupa numarul hotarat si dupa randuiala fiecarei zile.
5. Dupa aceea au inceput sa savarseasca arderea de tot cea obisnuita, si cea de la luna noua, si cea de la sarbatorile inchinate Domnului, si jertfele pe care le aducea Domnului fiecare de buna voie.
6. Chiar din ziua intai a lunii a saptea au inceput sa aduca Domnului arderi de tot. Iar temelia templului Domnului nu se pusese inca.

7. Si au inceput a da argint pietrarilor si dulgherilor, iar Sidonienilor si Tirienilor bucate si bautura si untdelemn, ca sa aduca pe mare la Iafa lemn din Liban, dupa invoirea data lor de Cirus, regele Persilor.
8. Si in anul al doilea dupa sosirea lor la templul lui Dumnezeu din Ierusalim, in luna a doua, Zorobabel, fiul lui Salatiel, si Iosua, fiul lui Iotadac, si ceilalti frati ai lor, preotii si levitii, si toti cei ce venisera din robie la Ierusalim au facut inceput si au pus pe levitii de la douazeci de ani in sus sa supravegheze lucrarile templului Domnului.
9. Si asa Iosua cu fiii si fratii lui, si Cadmiel cu fiii lui, fiii lui Iuda, precum si fiii lui Henadad cu fiii lor si cu fratii lor, levitii, au stat sa supravegheze pe cei ce lucrau la templul lui Dumnezeu.
10. Si cand ziditorii puneau temelia templului Domnului, atunci preotii, imbracati in vesmintele lor si cu trambite, si levitii, fiii lui Asaf, cu chimvale, au fost pusi sa laude pe Domnul, dupa randuiala lui David, regele lui Israel.
11. Si au inceput ei sa cante pe rand "laudati" si "slaviti pe Domnul, ca este bun, ca in veac este mila Lui spre Israel". Si tot poporul striga cu glas mare, slavind pe Domnul, pentru ca a ajutat sa se puna temeliile templului Domnului.
12. In vremea aceasta multi din preoti si din leviti si din capii de familie si din batranii care vazusera vechiul templu, vazand punerea temeliei acestui templu, plangeau cu hohote, multi insa cantau tare de bucurie;
13. Insa poporul nu putea osebi strigatele de bucurie de bocetele de plans ale multimii, pentru ca poporul striga tare si glasul se auzea departe.

CAPITOLUL 4
Vrajmasii lui Iuda impiedica zidirea templului.

1. Auzind vrajmasii lui Iuda si ai lui Veniamin ca cei ce s-au intors din robie zidesc templu Domnului Dumnezeului lui Israel,
2. Au venit la Zorobabel si au zis catre el: "Sa zidim si noi cu voi, pentru ca si noi, ca si voi, cautam pe Dumnezeul vostru si Lui Ii aducem jertfe inca din zilele lui Asarhadon, regele Asiriei, care ne-a adus aici".
3. Iar Zorobabel, Iosua si celelalte capetenii ale semintiilor lui Israel le-au zis: "Nu se cuvine sa ziditi impreuna cu noi templu Dumnezeului nostru, ci numai noi singuri vom zidi templu Domnului Dumnezeului lui Israel, precum ne-a poruncit Cirus, regele Persilor".
4. Atunci poporul jarii aceleia a inceput sa descurajeze poporul lui Iuda si sa-l impiedice de la zidire,
5. Cumparand contra lor pe sfetnicii regelui, ca sa zadarniceasca planul lor in toate zilele lui Cirus, regele Persilor, pana in zilele lui Darie, regale Persilor.
6. Si sub domnia lui Ahasveros, pe la inceputul domniei acestuia, au scris plangere impotriva locuitorilor lui Iuda si ai Ierusalimului.
7. Si in zilele lui Artaxerxe, Bislam, Mitridat, Tabeel si ceilalti tovarasi ai lor au scris lui Artaxerxe, regele Persilor. Si scrisoarea a fost scrisa cu slove aramaice si in limba aramaica.
8. Si sfetnicul Rehum cu scriitorul Simsai inca au scris catre regele Artaxerxe urmatoarea scrisoare impotriva Ierusalimului:
9. "Atunci Rehum, carmuitorul, si Simsai scriitorul si ceilalti tovarasi ai lor: Dineii si Arfarsateii, Tarpeleii, Afarseii, Erecii, Babilonienii, Suzienii, Dehaveii,
10. Elamitii si celelalte popoare, pe care stralucitul si marele Asurbanipal le-a stramutat si le-a asezat in cetatile Samariei si in celelalte cetati de peste rau, scriu catre regele Artaxerxe...".
11. Iata copia de pe scrisoarea ce au trimis catre regele Artaxerxe: "Slugile tale, oamenii de dincolo de Eufrat...
12. Cunoscut sa fie regelui ca Iudeii care au plecat de la tine si au venit la noi la Ierusalim rezidesc cetatea cea rea si razvratita si fac ziduri, si temeliile le-au si ispravit.
13. Si sa mai stie regele ca, daca cetatea aceasta se va zidi si zidurile ei se vor face din nou, atunci Iudeii nu vor plati nici bir, nici dari, nici vama si pagube se vor face vistieriei regale.
14. Si fiindca noi mancam sare de la curtea regelui si nu putem suferi sa vedem pe rege pagubit, de aceea dam de stire regelui:
15. Sa se caute in cartea faptelor parintilor tai si in cartea faptelor vei gasi si vei afla ca cetatea aceasta este cetate razvratita si primejdioasa pentru regi si tinuturi si ca din vechime s-au petrecut in ea abateri, din care pricina a si fost pustiita cetatea aceasta.
16. De aceea noi instiintam pe rege ca, daca cetatea aceasta se va ispravi de zidit si zidurile ei se vor face, atunci nu vei mai avea stapanire peste rau".
17. Iar regele a trimis raspunsul urmator lui Rehum carmuitorul si lui Simsai scriitorul si celorlalti tovarasi ai lor, care locuiesc in Samaria si in celelalte cetati de peste rau.

18. "Pace... Scrisoarea ce mi-ati trimis a fost citita cu luare-aminte inaintea noastra,
19. Si s-a dat din partea noastra porunca de s-a cercetat si s-a aflat ca cetatea aceea de mult s-a razvratit impotriva regilor ti ca s-a facut in ea tulburari si rascoale;
20. Si ca au fost in Ierusalim regi puternici care au stapanit toata latura cea de peste rau si carora li s-au platit bir si vama.
21. Asadar, porunca dati ca oamenii aceia sa inceteze de a mai lucra si ca cetatea aceea sa nu se mai zideasca, pana nu va veni porunca de la mine;
22. Si sa fiti cu luare-aminte, ca sa nu va scape ceva nebagat in seama in treburile acestea. De ce ingaduiti inmultirea lucrarilor vatamatoare in paguba regelui?"
23. Indata ce s-a citit scrisoarea aceasta a regelui Artaxerxe, inaintea lui Rehum si a lui Simsai scriitorul si a tovarasilor lor, acestia au trimis indata la Ierusalim si cu puterea armelor au oprit lucrarile Iudeilor.
24. Atunci s-au oprit lucrarile la templul lui Dumnezeu cel din Ierusalim, si oprirea aceasta a tinut pana in anul al doilea al domniei lui Darie, regele Persilor.

CAPITOLUL 5
Iarasi incepe zidirea templului.

1. Dar proorocul Agheu si proorocul Zaharia, fiul lui Ido, au grait Iudeilor celor din Ierusalim si din Iuda cuvinte proorocesti in numele Dumnezeului lui Israel.
2. Atunci s-au sculat Zorobabel, fiul lui Salatiel, si Iosua, fiul lui Iotadac, si au inceput a zidi templul lui Dumnezeu cel din Ierusalim, fiind cu ei proorocii lui Dumnezeu, care ii intareau.
3. In vremea aceea au venit la el Tatnai, carmuitorul tinuturilor de peste fluviu, si Setar-Boznai si tovarasii lor, si le-au grait asa: "Cine v-a dat voua invoire sa ziditi casa aceasta si sa ispraviti zidurile acestea?"
4. Atunci noi le-am spus numele acelor oameni care zideau casa aceasta.
5. Dar ochiul Dumnezeului lor era spre capeteniile iudaice, si aceia nu i-au mustrat pana nu au adus lucrurile la cunostinta lui Darie si pana n-a venit dezlegare in chestiunea aceasta.
6. Iata cuprinsul scrisorii pe care Tatnai, carmuitorul tinuturilor de peste Eufrat, si Setar-Boznai cu tovarasii lor, cu Arfarsateii cei de peste fluviu, au trimis-o regelui Darie,
7. Si iata ce era scris in instiintarea trimisa lui:
8. "Pace intru toate regelui Darie! Cunoscut fie regelui ca noi am fost in tinutul lui Iuda, la templul Dumnezeului celui mare, si am vazut ca el se zideste din pietre mari si se pune si lemn in zid si lucrarea aceasta merge repede si au spor la mana.
9. Atunci am intrebat noi pe capetenii si le-am zis asa: Cine v-a dat voua invoire sa ziditi casa aceasta si zidurile acestea sa le ispraviti?
10. Pe langa aceasta i-am mai intrebat si de numele acelora, ca sa-ti dam de veste si sa-ti seriem numele acelor oameni, care sunt mai insemnati la ei.
11. Si ei mi-au raspuns eu vorbele acestea: Noi suntem robii Dumnezeului cerului si al pamantului si zidim templul care a fost facut cu mult inainte de aceasta si pe care un mare rege al lui Israel l-a zidit si l-a ispravit.
12. Cand insa parintii nostri au maniat pe Dumnezeul cerului, Acesta i-a dat in mana lui Nabucodonosor, regele Babilonului, care a daramat templul acesta si pe popor l-a stramutat la Babilon.
13. Iar in anul intai al lui Cirus, regele Babilonului, regele Cirus a dat invoire sa se zideasca acest templu al lui Dumnezeu;
14. Chiar si vasele de aur si de argint ale templului lui Dumnezeu, pe care Nabucodonosor le luase din templul Ierusalimului si le dusese in capistea din Babilon, le-a scos regele Cirus din capistea Babilonului si le-a dat in seama lui Sesbatar, pe care l-a numit el carmuitor si i-a zis:
15. Ia vasele acestea, mergi si pune-le in templul din Ierusalim, si templul lui Dumnezeu sa se zideasca pe locul lui vechi.
16. Atunci Sesbatar acela a venit si a pus temelia templului lui Dumnezeu din Ierusalim, st de atunci si pana astazi se zideste el si nu s-a ispravit.
17. Deci, daca binevoieste regele, sa se caute in casa vistieriei regale de acolo din Babilon si sa se vada daca in adevar regele Cirus a dat invoire sa se zideasca acest templu al lui Dumnezeu in Ierusalim si sa ni se trimita stire care este vointa regelui in aceasta privinta".

CAPITOLUL 6
Terminarea si sfintirea templului.

1. Atunci regele Darie a dat porunca sa se cerceteze la locul unde se pastrau actele si unde se tinea vistieria la Babilon.
2. Si s-a gasit in palatul din Ecbatana, care este in tinutul Mediei, un sul de pergament, in care era scrisa aceasta amintire:
3. "In anul intai al regelui Cirus, regele Cirus a dat aceasta porunca pentru templul lui Dumnezeu cel din Ierusalim: Sa se zideasca templul pe locul acela unde se aduc jertfele si sa i se puna temelii sanatoase! Inaltimea lui sa fie de saizeci de coti si largimea lui tot de saizeci de coti.
4. Sa se puna trei randuri de pietre si un rand de lemn, iar cheltuielile sa se dea din casa regelui.
5. Chiar si vasele de aur si de argint ale templului lui Dumnezeu, pe care Nabucodonosor le-a luat din templul din Ierusalim si le-a dus la Babilon sa se inapoieze si sa se duca in templul din Ierusalim si sa se puna fiecare la locul lui in templul lui Dumnezeu".
6. "Deci, Tatnai, carmuitor al tinuturilor de peste fluviu, si Setar-Boznai cu tovarasii vostri, cu Arfarsateii cei de peste fluviu, departati-va de acolo si nu opriti lucrarile la acel templu al lui Dumnezeu;
7. Lasa pe carmuitorul iudeu si pe capeteniile iudaice sa zideasca acel templu al lui Dumnezeu pe locul lui.
8. Iar din partea mea se da porunca cu privire la cele cu care voi trebuie sa ajutati acelor capetenii iudaice la zidirea acelui templu al lui Dumnezeu: Luati numaidecat din birul tinuturilor de peste fluviu si dati oamenilor acelora, ca lucrul sa nu se opreasca; si ce trebuie pentru arderile de tot ale Dumnezeului ceresc:
9. Vitei, sau berbeci, sau miei, precum si grau, sare, vin si untdelemn, sa li se dea, cum vor zice preotii cei din Ierusalim,
10. Ca ei sa aduca jertfa placuta Dumnezeului ceresc si sa se roage pentru sanatatea regelui si a fiilor lui.
11. Tot de mine porunca se mai da ca daca vreun om va schimba aceasta hotarare, atunci se va scoate o barna din casa lui si va fi acela ridicat si pironit pe ea, iar casa lui se va preface pentru aceasta in daramatura.
12. Si Dumnezeu al Carui nume locuieste acolo sa doboare pe tot regele si poporul care si-ar intinde mana sa ca sa schimbe aceasta in paguba acestui templu al lui Dumnezeu din Ierusalim. Eu, Darie, am dat porunca aceasta; sa fie intocmai adusa la indeplinire!"
13. Atunci Tatnai, carmuitorul tinuturilor de peste fluviu, si Setar-Boznai cu tovarasii lor au facut intocmai asa, cum poruncise regele Darie.
14. Si capeteniile Iudeilor au zidit si au sporit, dupa proorocia lui Agheu proorocul si a lui Zaharia, fiul lui Ido. Si cu voia Dumnezeului lui Israel si a lui Cirus si Darie si Artaxerxe, regii Persilor, l-au zidit si l-au ispravit.
15. Si s-a ispravit templul acesta in ziua a treia a lunii Adar, in al saselea an al domniei regelui Darie.
16. Si fiii lui Israel, preotii si ceilalti, care se intorsesera din robie, au savarsit cu bucurie sfintirea acestui templu al lui Dumnezeu.
17. La sfintirea acestui templu al lui Dumnezeu s-au adus: o suta de boi, doua sute de berbeci, patru sute de miei si doisprezece tapi, jertfa de iertarea pacatelor pentru tot Israelul, dupa numarul semintiilor lui Israel.
18. Si au fost pusi preotii cu randul si levitii tot cu randul sa slujeasca lui Dumnezeu in Ierusalim, cum era scris in cartea lui Moise.
19. Si cei ce se intorsesera din robie au savarsit Pastile in ziua a paisprezecea a lunii intai,
20. Pentru ca se curatisera preotii si levitii si cu totii pana la unul erau curati; si au junghiat mielul Pastilor pentru toti cei ce se intorsesera din robie, pentru fratii lor preoti si pentru ei insisi.
21. Si au mancat fiii lui Israel, cei ce se intorsesera din robie si cei ce se despartisera cu ei de necuratenia popoarelor tarii, ca sa caute pe Domnul Dumnezeul lui Israel;
22. Si au praznuit sarbatoarea azimelor sapte zile cu bucurie, pentru ca ii inveselise Domnul si intorsese spre ei inima regelui Asiriei, ca sa le intareasca mainile la zidirea templului Domnului Dumnezeului lui Israel.

CAPITOLUL 7
Ezdra intocmeste slujba dumnezeiasca.

1. Dupa intamplarile acestea, sub domnia lui Artaxerxe, regele Persilor, Ezdra, fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui Hilchia,
2. Fiul lui Salum, fiul lui Tadoc, fiul lui Ahitub,

3. Fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot,
4. Fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi,
5. Fiul lui Buchi, fiul lui Abisua, fiul lui Finees, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron arhiereul,
6. Acest Ezdra a iesit din Babilon; si era el carturar iscusit si cunoscator al legii lui Moise, pe care o daduse Domnul Dumnezeul lui Israel. Iar regele i-a dat lui tot ce a dorit, pentru ca mana Dumnezeului sau era peste el.
7. Si impreuna cu el au plecat la Ierusalim si unii din fiii lui Israel si preoti si leviti si cantareti si portari si cei incredintati templului, in anul al saptelea al domniei lui Artaxerxe.
8. Si a venit el la Ierusalim tot in al saptelea an al regelui, in luna a cincea;
9. Caci in ziua intai a lunii intai a fost plecarea lui din Babilon, iar in ziua intai a lunii a cincea a ajuns la Ierusalim, pentru ca mana binefacatoare a lui Dumnezeu era peste el;
10. Caci Ezdra se hotarase cu toata inima sa invete legea Domnului si s-o implineasca si sa invete pe Israel legea si dreptatea.
11. Iata acum si cuprinsul scrisorii pe care Artaxerxe a dat-o lui Ezdra, preotul si carturarul, care propovaduise in Israel cuvintele poruncilor Domnului si ale legilor Lui:
12. "Artaxerxe, regele regilor, catre Ezdra, preotul, invatatorul legii Dumnezeului ceresc Celui desavarsit...
13. S-a dat de mine porunca, ca in regatul meu toti aceia din poporul lui Israel si din preotii lui si din levitii lui, care doresc sa se duca la Ierusalim, sa mearga cu tine.
14. Fiindca tu esti trimis de rege si de cei sapte sfetnici ai lui, ca sa cercetezi Iuda si Ierusalimul dupa legea Dumnezeului tau, pe care o ai in mana ta,
15. Si sa duci argintul si aurul pe care regele si sfetnicii lui l-au jertfit Dumnezeului lui Israel a Caruia locuinta este in Ierusalim
16. Si tot aurul si argintul pe care-l vei aduna tu din toata tara Babilonului, impreuna cu toate darurile de buna voie de la popor si preoti, pe care le vor jertfi ei pentru templul Dumnezeului lor, cel din Ierusalim.
17. De aceea cumpara numaidecat cu banii acestia, boi, berbeci, miei si daruri de paine cat trebuie, si turnari pentru ei si du-le la jertfelnicul templului Dumnezeului vostru cel din Ierusalim.
18. Si ce veti crede voi si fratii vostri ca este bine sa faceti cu celalalt argint si aur, aceea sa faceti dupa voia Dumnezeului vostru.
19. Si vasele ce ti s-au dat tie pentru slujbele templului Dumnezeului tau, pune-le inaintea Dumnezeului Ierusalimului.
20. Si alte lucruri de trebuinta pentru templul Dumnezeului tau, ce vei crede tu ca trebuie, da-le din casa vistieriilor regesti.
21. Din partea mea, a regelui Artaxerxe, se da tuturor pastratorilor vistieriilor de peste rau porunca aceasta: Tot ce va cere de la voi preotul Ezdra, invatatorul legii Dumnezeului ceresc, sa-i dati numaidecat;
22. Argint pana la o suta de talanti, grau pana la o suta de core, vin pana la o suta de baturi si tot pana la o suta de baturi de untdelemn; iar sare, fara masura.
23. Tot ce s-a poruncit de Dumnezeul ceresc trebuie sa se faca cu ingrijire pentru templul Dumnezeului celui ceresc. Bagati de seama sa nu-si intinda cineva mana asupra templului Dumnezeului celui ceresc, ca sa nu fie mania Lui asupra regatului, a regelui si a fiilor lui.
24. Si va dam stire ca nici asupra unuia din preoti, sau leviti, sau cantareti, sau portari, sau cei incredintati templului, sau slujitori ai acestui templu al lui Dumnezeu sa nu se puna nici bir, nici dare, nici vama.
25. Iar tu, Ezdra, dupa intelepciunea Dumnezeului tau, care este in mina ta, sa pui carmuitori si judecatori si sa judece aceia tot poporul cel de peste fluviu, pe toti cei ce stiu legea Dumnezeului tau, iar pe cei ce nu o stiu, sa-i invatati.
26. Si cine nu va implini legea Dumnezeului tau si legea regelui, asupra aceluia sa se faca indata judecata si sa se osandeasca sau la moarte, sau la izgonire, sau la amenda, sau la inchidere in temnita".
27. "Binecuvantat este Domnul Dumnezeul parintilor nostri Care a pus in inima regelui gandul sa impodobeasca templul Domnului cel din Ierusalim si a atras asupra mea mila regelui si a sfetnicilor lui si a tuturor dregatorilor celor puternici ai regelui!
28. Atunci eu m-am intarit, caci mana Domnului Dumnezeului meu era peste mine, si am adunat pe capeteniile lui Israel, ca sa mearga cu mine".

CAPITOLUL 8

Calatoria lui Eleazar la Ierusalim.

1. "Iata capii de familie si spita neamului acelora care au plecat cu mine din Babilon, in timpul domniei regelui Artaxerxe:
2. Ghersom din fiii lui Finees; Daniel din fiii lui Itamar; Hatus din fiii lui David;
3. Zaharia din fiii lui Secania, care se tragea din fiii lui Fares, si impreuna cu el o suta cincizeci de suflete, parte barbateasca, scrise in spita neamului;
4. Elioenai, fiul lui Zerahia, din neamul lui Pahat-Moab impreuna cu doua sute de suflete, parte barbateasca.
5. Secania, fiul lui Iahaziel, din urmasii lui Zatu, cu trei sute de suflete, parte barbateasca.
6. Ebed, fiul lui Ionatan, din urmasii lui Adin, cu cincizeci de suflete, parte barbateasca.
7. Isaia, fiul lui Atalia, din urmasii lui Elam, cu saptezeci de oameni.
8. Zebadia, fiul lui Mihail, din urmasii lui Sefatia, cu optzeci de oameni.
9. Obadia, fiul lui Iehiel, din urmasii lui Ioab, cu doua sute optsprezece oameni.
10. Selomit, fiul lui Iosifia, din urmasii lui Lani, cu o suta saizeci de oameni.
11. Zaharia, fiul lui Bebai, din urmasii lui Bebai, cu douazeci si opt de oameni.
12. Iohanan, fiul lui Hacatan, din urmasii lui Azgad, cu o suta zece oameni.
13. Si cei din urma din fiii lui Adonicam, ale caror nume erau: Ielifelet, Ieiel si Semaia cu saizeci de oameni.
14. Utai si Zabud, din fiii lui Bigvai, cu saptezeci de oameni.
15. Pe acestia i-am adunat eu la raul ce curge prin Ahava si am poposit acolo trei zile; iar cand am cercetat eu poporul si pe preoti, n-am gasit acolo pe nimeni din fiii lui Levi.
16. Si am trimis sa cheme pe Eleazar, Ariel, Semaia, Elnatan, Iariv, Elnatan, Natan, Zaharia si Mesulam, care erau capetenii, si pe Ioarib si Elnatan, care erau invatatori,
17. Si le-am dat acestora insarcinare catre Ido, care era capetenie in tinutul Casifia, si le-am pus in gura lor ce sa graiasca cu Ido si cu fratii lui, si cu cei incredintati templului din tinutul Casifia, ca sa ne aduca slujitori pentru templul Dumnezeului nostru.
18. Pentru ca mana binefacatoare a Dumnezeului nostru era peste noi, ne-au adus ei un om intelept din fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel, anume pe Serevia, si pe fiii acestuia si pe fratii lui in numar de optsprezece;
19. Si ne-au mai adus pe Hasabia si pe Isaia din fiii lui Merari, impreuna cu fratii lor si cu fiii lor, douazeci de oameni;
20. Si dintre cei incredintati templului pe care i-a dat David si dregatorii lui in slujba levitilor, ne-a adus doua sute douazeci de insi; acestia toti erau numiti pe nume.
21. Si acolo, la raul Ahava, am randuit post, ca sa ne smerim inaintea fetei Dumnezeului nostru si sa cerem de la El calatorie buna pentru noi si pentru copiii nostri si pentru toata avutia noastra,
22. Caci imi fusese rusine sa cer de la rege ostire si calareti, ca sa ne pazeasca de vrajmasi in cale, ca noi, cand am grait cu regele, am zis: "Mana Dumnezeului nostru este binefacatoare pentru toti cei ce alearga la El, iar asupra tuturor celor ce-L parasesc este puterea Lui si mania Lui!"
23. Si asa am postit noi si am rugat pentru aceasta pe Dumnezeul nostru, si El ne-a auzit.
24. Si am luat din cei ce erau mai mari peste preoti doisprezece oameni: pe Serevia si pe Hasabia si impreuna cu ei pe cei zece frati ai lor.
25. Si le-am dat lor cu cantarul aurul si argintul si vasele si tot ce se daruise pentru templul Dumnezeului nostru, ce daruise regele si sfetnicii lui si dregatorii lui si toti Israelitii care se aflau acolo.
26. Acestea le-am dat in mana lor, cantarite: argint, sase sute cincizeci de talanti, vase de argint, ca la o suta de talanti, aur o suta de talanti,
27. Cupe de aur, douazeci, de o mie de drahme una, si doua vase de arama din cea mai buna, lucitoare, care se pretuieste ca si aurul.
28. Si le-am zis: "Voi sunteti sfintitii Domnului si vasele sunt sfintite, iar argintul si aurul sunt darurile cele de buna voie Domnului Dumnezeului parintilor vostri!
29. Vegheati si paziti acestea, pana le veti da cu cantarul mai-marilor preotilor, levitilor si capeteniilor semintiilor lui Israel la Ierusalim, in camerele templului Domnului".
30. Si au primit preotii si levitii aurul si argintul si vasele cantarite ca sa le duca la Ierusalim, in templul Dumnezeului nostru.
31. Dupa aceea am plecat noi de la raul Ahava in ziua a douasprezecea a lunii intai, ca sa mergem la Ierusalim; si mana Dumnezeului nostru a fost cu noi si ne-a scapat din mana vrajmasului si de cei ce ne pandeau in cale.

32. Si am venit la Ierusalim si am ramas acolo trei zile,
33. Iar a patra zi am dat cu cantarul argintul si aurul si vasele la templul Dumnezeului nostru, in mana lui Meremot preotul, fiul lui Urie, impreuna si lui Eleazar, fiul lui Finees, precum si lui Iozabat, fiul lui Iosua, si lui Noadia, fiul lui Binui, levitii.
34. Toate le-am dat cantarit si numarat si toate cele cantarite s-au scris in acelasi timp.
35. Si cei veniti din robie au adus ardere de tot Dumnezeului lui Israel, doisprezece vitei pentru tot Israelul, douazeci si sase de berbeci, saptezeci si sapte de miei si doisprezece tapi, jertfa pentru pacat; toate acestea le-au adus ardere de tot Domnului.
36. Si am dat poruncile regelui satrapilor si guvernatorilor de peste rau, si acestia au aratat cinste poporului si templului lui Dumnezeu".

CAPITOLUL 9

Pocainta si rugaciunea lui Ezdra.

1. "Dupa ispravirea acestora, au venit la mine capeteniile si au zis: "Poporul lui Israel si preotii si levitii nu s-au deosebit de popoarele cele de alt neam si de uraciunile lor, adica de Canaanei, Hetei, Ferezei, Iebusei, Amoniti, Moabiti, Egipteni si Amorei,
2. Pentru ca au luat pe fiicele acelora sotii pentru ei si pentru feciorii lor si s-a amestecat samanta cea sfanta cu popoarele cele de alt neam, ba inca mana celor mai insemnati si mai de frunte a fost cea dintai in aceasta nelegiuire".
3. Auzind cuvantul acesta, mi-am rupt haina cea de deasupra si cea de dedesubt si mi-am smuls parul din capul meu si din barba mea si am cazut de mahnire.
4. Atunci s-au adunat la mine toti cei ce se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel, din pricina nelegiuirii celor veniti din robie, si eu am stat in intristare pana la jertfa cea de seara.
5. Iar la vremea jertfei de seara m-am sculat din locul tanguirii mele si cu hainele rupte de deasupra si de dedesubt am cazut in genunchi si mi-am intins mainile catre Domnul Dumnezeul meu si am zis:
6. "Dumnezeul meu, ma rusinez si ma tem sa-mi ridic fata catre Tine, Dumnezeul meu, pentru ca faradelegile noastre au trecut peste cap si vina noastra s-a marit pana la cer.
7. Din zilele parintilor nostri si pana astazi suntem in mare vinovatie, si pentru faradelegile noastre am fost dati noi, si regii nostri, si preotii nostri, in mainile regilor celor de alt neam, si in sabie si in robie, si prada si in rusine, cum suntem si astazi.
8. Si iata, dupa putina vreme, ni s-a dat indurare de la Domnul Dumnezeul nostru si El ne-a lasat pe cativa sa scapam si ne-a ajutat sa ne asezam in locul cel sfant al Lui si ne-a daruit sa ne invioram putin din robia noastra.
9. Noi robi suntem, dar nici in robie nu ne-a parasit pe noi Dumnezeul nostru si a indreptat El spre noi mila regilor Persilor ca sa ne lase sa inviem, sa zidim templu Dumnezeului nostru, sa-l scoatem din daramaturile lui si ne-a dat intarire in Iuda si in Ierusalim.
10. Dar acum, dupa toate acestea, ce vom zice noi, Dumnezeul nostru? Caci ne-am abatut de la poruncile Tale,
11. Pe care le-ai dat Tu prin prooroci, robii Tai, si ai zis: Pamantul in care va duceti voi ca sa-l stapaniti este pamant necurat, caci este spurcat de necuratenia popoarelor celor de alt neam si de uraciunile lor, cu care ele l-au umplut de la un capat la altul.
12. Deci pe fetele voastre sa nu le dati dupa feciorii lor si pe fetele lor sa nu le luati pentru feciorii vostri si pacea lor si bunurile lor sa nu le cautati in veci, ca sa va intariti si sa va hraniti cu bunatatile pamantului aceluia si sa-l lasati mostenire vesnica fiilor vostri.
13. Dupa toate cele ce ne-au ajuns pe noi pentru faptele noastre cele rele si pentru marea noastra vinovatie si pentru ca Tu, Dumnezeule, nu Te-ai purtat cu noi dupa masura nelegiuirilor noastre si ne-ai dat si izbavirea aceasta,

14. Au doara iarasi vom calca poruncile Tale si vom intra in legatura de rudenie cu aceste popoare ticaloase? Nu Te vei mania Tu oare atata, incat sa ne starpesti si sa nu mai ramana nici unul si sa nu mai fie nici o izbavire?
15. Doamne Dumnezeul lui Israel, drept esti Tu, pentru ca am scapat noi pana in ziua de astazi; si iata noi si astazi suntem in nelegiuirile noastre; deci astfel fiind, n-ar trebui sa stam inaintea fetei Tale".

CAPITOLUL 10

Femeile straine sunt despartite de Israel.

l. Pe cand se ruga astfel Ezdra si se marturisea, plangand si ingenunchind inaintea templului lui Dumnezeu, s-a strans la el o mare multime de Israeliti, barbati si femei si copii, pentru ca si poporul a plans foarte mult.
2. Si a grait Secania, fiul lui Iehiel, care era din urmasii lui Elam, si a zis catre Ezdra: "Noi am facut nelegiuire inaintea Dumnezeului nostru, cand ne-am luat femei de alt neam din popoarele pamantului acestuia, dar mai este inca o nadejde pentru Israel in lucrul acesta;
3. Sa incheiem acum legamant cu Dumnezeul nostru ca, dupa sfatul stapanului meu si al celor ce cinstesc poruncile Dumnezeului nostru, sa dam drumul tuturor femeilor si copiilor nascuti cu ele, ca sa fim dupa lege.
4. Scoala deci, ca aceasta este treaba ta, imbarbateaza-te si lucreaza, ca noi suntem cu tine".
5. Si s-a sculat Ezdra si a pus pe capeteniile preotilor si ale levitilor si pe tot Israelul sa faca juramant ca vor face asa. Si ei au facut juramant.
6. Si dupa ce s-a sculat, Ezdra s-a dus de la templul lui Dumnezeu la locuinta lui Iohanan, fiul lui Eliasib si, ajungand acolo, n-a mancat paine, nici, apa n-a baut, caci plangea pentru nelegiuirea celor din robie.
7. Si a facut cunoscut in Iuda si in Ierusalim tuturor celor ce fusesera in robie sa se adune la Ierusalim;
8. Si cel ce nu va veni pana in trei zile, pe averea aceluia, dupa sfatul capeteniilor si al batranilor, se va pune blestem, iar el insusi va fi indepartat din obstea celor ce fusesera in robie.
9. Si s-au adunat toii locuitorii Iudei si ai tinutului lui Veniamin la Ierusalim in trei zile. si aceasta era in luna a noua, in ziua a douazecea a lunii acesteia. Si s-a asezat tot poporul in piata de la templul lui Dumnezeu, tremurand atat pentru pacatul acesta, cat si din pricina ploilor.
10. Si s-a sculat Ezdra preotul si le-a zis: "Voi ati facut pacat, luandu-va femei de neam strain si cu aceasta ati marit vina lui Israel.
11. Asadar, pocaiti-va de pacatul acesta inaintea Domnului Dumnezeului parintilor vostri si faceti voia Lui si departati-va de popoarele pamantului acestuia si de femeile celor de alt neam".
12. Si raspunzand toata adunarea, a zis cu glas tare: "Cum zici tu, asa vom face!
13. Insa poporul este mult la numar si acum este timp ploios si nu putem sta afara. Si apoi si treaba aceasta nu este de-o zi ori de doua, pentru ca multi din noi am savarsit acest pacat.
14. Deci sa ramana capeteniile noastre pentru intreaga obste si toti cei din orasele noastre care si-au luat femei straine sa vina aici la vremea hotarata si impreuna cu ei sa vina si capeteniile fiecarui oras si judecatorii lui, pana se va potoli de la noi mania cea arzatoare a Dumnezeului nostru, care s-a pornit pentru pacatul acesta".
15. Atunci Ionatan, fiul lui Asael si Iahzeia, fiul lui Ticva, au fost pusi pentru lucrul acesta; iar levitii Mesulam si Sabetai erau ajutoarele lor.
16. Cei ce se intorsesera din robie au facut asa. Si Ezdra preotul a randuit la treaba aceasta si pe capeteniile semintiilor din fiecare semintie si i-a numit pe nume. Si au facut ei sfat in ziua intai a lunii a zecea, ca sa cerceteze lucrul acesta,
17. Si au ispravit cercetarea tuturor celor ce-si luasera femei de alt neam, in ziua intai a lunii intai.
18. Din fiii preotilor care-si luasera femei straine, s-au gasit: Maaseia, Eliezer, Iariv si Ghedalia, din fiii lui Iosua, al lui Iotadac si fratii lui;
19. Si acestia si-au dat mainile ca vor da drumul femeilor lor si ca vor aduce jertfa un berbec pentru vina lor.
20. Si s-au mai gasit: Hanani si Zebadia, din fiii lui Imer;
21. Maaseia, Ilie, Semaia, Iehiel si Uzia, din fiii lui Harim;
22. Elioenai, Maaseia, Ismael, Natanael, Iozabad si Eleasa, din fiii lui Pashur;
23. Iozabad, Simei, Chelaia, zis si Chelita, Petahia, Iuda si Eliezer, din leviti;
24. Eliasib, din cantareti; Salum, Telem si Uri, din portari.
25. Iar din Israeliti: Ramia, Izia, Malchia, Miamin, Eleazar, Malchia si Benaia, din fiii lui Fares;
26. Matania, Zaharia, Iehiel, Abdie, Iremot si Ilie, din fiii lui Elam;
27. Elioenai, Eliasib, Matania, Ieremot, Zabad si Aziza, din fiii lui Zatu;
28. Iohanan, Hanania, Zabai si Atlai, din fiii lui Bebai;
29. Mesulam, Maluc, Adaia, Iasub, Seal si Ieramot, din fiii lui Bani;
30. Adna, Chelal, Benaia, Maaseia, Matania, Binui, Manase si Betaleel, din fiii lui Pahat-Moab;
31. Eliezer, Isia, Malchia, Semaia,
32. Simeon, Veniamin, Maluc si Semaria, din fiii lui Harim;
33. Matnai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase si Simei, din fiii lui Hasun;

34. Iar din fiii lui Bani: Maadai, Amram, Ioel,
35. Benaia, Bedia, Cheluhu,
36. Vania, Meremot, Eliasib,
37. Matania, Matnai, Iaasai,
38. Bani, Binui, Simei,
39. Selemia, Natan, Adaia,
40. Macnadbai, Sasai, Sarai,
41. Azariel, Selemiahu, Semaria,
42. Salum, Amaria si Iosif;
43. Si in sfarsit din fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadai, Ioel si Benaia.
44. Toti acestia isi luasera femei straine si unele din aceste femei le nascusera copii.

CARTEA LUI NEEMIA SAU A DOUA EZDRA

CAPITOLUL 1
Rugaciunea lui Neemia.

l. Cuvintele lui Neemia, fiul lui Hacalia. "In luna Chislev, in anul al douazecilea al regelui Artaxerxe, mi s-a intamplat sa fiu in capitala Suza.
2. Atunci a venit din Iuda Hanani, unul din fratii mei si alti cativa oameni; si i-am intrebat despre cei ee scapasera din robie si ramasesera in Iuda si despre Ierusalim.
3. "Cei ce au scapat din robie si au ramas - imi spusera ei - sunt acolo, in tara lor, in mare necaz si injosire; iar zidurile Ierusalimului sunt daramate si portile lui arse".
4. Auzind eu cuvintele acestea, am inceput sa plang si am fost intristat cateva zile, am postit si m-am rugat inaintea Dumnezeului ceresc, zicand:
5. "Doamne, Dumnezeule al cerurilor, Dumnezeul cel mare si infricosator, Care pazesti legamantul Tau si esti milostiv cu cei ce Te iubesc si pazesc poruncile Tale,
6. Sa fie urechile Tale cu luare-aminte si ochii Tai deschisi, ca sa auzi rugaciunea robului Tau, cu care ma rog eu acum ziua si noaptea inaintea Ta, pentru fiii lui Israel, robii Tai, marturisind pacatele fiilor lui Israel, cu care am pacatuit inaintea Ta si eu si casa tatalui meu.
7. Noi Te-am maniat si n-am pazit poruncile, legile si oranduielile pe care le-ai dat Tu lui Moise, robul Tau.
8. Adu-Ti aminte insa de cuvantul pe care l-ai spus robului Tau Moise, cand ai zis: "De veti pacatui, va voi imprastia printre popoare;
9. Iar cand va veti intoarce la Mine si veti pazi poruncile Mele si le veti implini, atunci, de ati fi izgoniti chiar si la marginea cerului, si de acolo va voi aduna si va voi aduce la locul pe care l-am ales, ca sa-Mi pun numele Meu acolo".
10. Acestia insa sunt robii Tai si poporul Tau, pe care Tu l-ai rascumparat cu puterea Ta si cu mana Ta cea puternica.
11. Rogu-Te dar, o, Doamne, sa fie urechile Tale cu luare-aminte la rugaciunea robului Tau si la rugaciunea robilor Tai, carora le place sa se teama de numele Tau, si ajuta robului Tau acum si-i da sa dobandeasca mila la omul acesta. Caci eu eram paharnicul regelui".

CAPITOLUL 2
Neemia imputernicit a zidi Ierusalimul.

1. "In luna Nisan, in anul al douazecilea al regelui Artaxerxe, avand vinul in seama mea, am luat vin si am dat regelui si niciodata, mi se pare, nu m-am aratat trist inaintea lui.
2. Dar regele mi-a zis: "De ce este trista fata ta? De bolnav, nu esti bolnav! Se vede ca ai vre-o intristare la inima!"

3. Si m-am speriat strasnic si am raspuns regelui: "in veci sa traiasca regele! Cum sa nu fie trista fata mea, cand cetatea, casa mormintelor parintilor mei, este pustiita si portile ei arse cu foc!"
4. "Si ce doresti tu?" - intreba regele. Eu insa, dupa ce m-am rugat Dumnezeului ceresc, am zis catre rege:

5. "De binevoieste regele si de are robul tau trecere la tine, atunci trimite-ma in Iuda, la cetatea unde sunt mormintele parintilor mei, ca sa o zidesc".
6. Iar regele si regina, care sedea langa el, mi-au zis: "Cat timp are sa dureze calatoria ta si cand ai sa te intorci?" Si dupa ce am aratat cat timp am sa lipsesc, regele a binevoit sa ma trimita in Iuda.
7. La plecare insa am zis catre rege: "De binevoieste regele, sa-mi dea scrisori catre guvernatorii de peste fluviu, ca sa-mi dea drumul sa pot ajunge in Iuda,
8. Precum si o scrisoare catre Asaf, pazitorul padurilor regelui, ca sa-mi dea lemn pentru portile cetatii, cele dinspre templul Domnului, si pentru zidul cetatii si pentru casa mea de locuit". Si mi-a dat regele scrisori, pentru ca mana binefacatoare a Dumnezeului meu era peste mine.
9. Si am mers la guvernatorii de peste fluviu si le-am dat scrisorile regelui. Regele insa trimisese cu mine capetenii militare cu calareti.
10. Dar cand au auzit de aceasta Sanbalat Horonitul si Tobie, robul amonit, le-a parut foarte rau ca a. venit un om sa se ingrijeasca de binele fiilor lui Israel.
11. Iar dupa ce am ajuns la Ierusalim si am stat acolo trei zile,
12. M-am sculat noaptea cu putini oameni ai mei sa cercetez cetatea. Nu spusesem insa nimanui ce-mi daduse Dumnezeu in gand sa fac pentru Ierusalim si nu se afla acolo la mine nici o vita, decat numai aceea pe care incalecasem eu.
13. Si am iesit atunci noaptea pe Poarta Vaii si m-am indreptat spre izvorul Dragonului si spre Poarta Gunoiului si am cercetat zidurile Ierusalimului cele stricate si portile lui cele arse.
14. Si m-am apropiat de poarta Izvorului si de iazul Regelui, dar nu era ioc sa treaca dobitocul care ma purta.
15. Si de aceea m-am suit inapoi pe vale si am cercetat din nou zidurile si, intrand tot pe Poarta Vaii, m-am inapoiat.

16. Capeteniile insa nu stiau unde fusesem eu si ce facusem. Pana atunci eu nu spusesem nimic nici Iudeilor, nici preotilor, nici celor mai de seama, nici capeteniilor, nici celorlalti care se indeletniceau cu felurite lucrari.
17. Atunci insa le-am zis: "Voi vedeti in ce stare rea ne aflam: Ierusalimul este daramat si portile lui mistuite de foc. Hai sa zidim zidurile Ierusalimului si nu vom mai fi de batjocura!"
18. Si le-am istorisit cum mana binefacatoare a lui Dumnezeu fusese peste mine si cum mi-a vorbit regele. Atunci ei au zis: "Hai sa zidim!" Si s-au intarit ei in aceasta hotarare buna.
19. Dar auzind despre aceasta, Sanbalat Horonitul, Tobie, robul amonit si Ghesem Arabul au ras de noi si cu dispret ne-au zis: "Ce v-ati apucat sa faceti voi aici? Nu cumva ganditi sa va razvratiti impotriva regelui?" "Dumnezeul cel ceresc ne va ajuta, le raspunsei eu. Noi, slujitorii Lui, ne vom apuca de zidit, iar voi n-aveti nici parte, nici drept, nici pomenire in Ierusalim".

CAPITOLUL 3
Zidirea Ierusalimului.

1. "Atunci s-a ridicat Eliasib, preotul cel mare, cu fratii sai preoti si au zidit Poarta Oilor si, punandu-i canaturile, au sfintit-o; tot ei au reparat si zidul de la turnul Mea pana la turnul Hananeel si l-au sfintit.
2. Langa Eliasib au zidit Ierihonenii, iar langa acestia a zidit Zacur, fiul lui Imri.
3. Fiii lui Senaa au zidit Poarta Pestilor si au acoperit-o, punandu-i canaturile cu incuietorile si zavoarele trebuitoare.
4. De la acestia inainte a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacot; langa acesta a reparat Mesulam, fiul lui Berechia, fiul lui Mesezabeel; de la acestia inainte a reparat Tadoc, fiul lui Baana.
5. Alaturi de acestia au reparat cei din Tecoa, ai caror fruntasi de altfel nu si-au plecat grumazul sa lucreze pentru Domnul lor.
6. Ioiada, fiul lui Paseah si Mesulam, fiul lui Besodia, au reparat Poarta Veche si, acoperind-o, i-au pus canaturile cu incuietorile si zavoarele trebuitoare.
7. De la ei inainte au lucrat Melatia Ghibeonitul si Iadon din Meronot, precum si oamenii din Ghibeon si din Mitpa, supusi stapanirii guvernatorilor de dincolo de fluviu.
8. Alaturi de acestia a reparat Uziel, fiul lui Harhaia Argintarul, iar de la acesta inainte a reparat Hanania, fiul lui Rocheim. Si intarira Ierusalimul pana la zidul cel lat.
9. De la ei inainte a reparat Refaia, fiul lui Hur, capetenia unei jumatati din tinutul Ierusalimului.
10. Langa acesta a reparat, in fata casei lui, Iedaia, fiul lui Harumaf, iar langa el a reparat Hatus, fiul lui Hasabneia.

11. O alta parte de zid a fost reparata de Malchia, fiul lui Harim si de Hasub, fiul lui Pahat-Moab; tot ei au reparat si turnul Cuptoarelor.
12. De la ei inainte au lucrat, cu fiicele sale, Salum, fiul lui Halohes, capetenia celeilalte jumatati a tinutului Ierusalimului.
13. Hanun si locuitorii din Zanoah au reparat Poarta Vaii. Ei au zidit-o si i-au pus canaturile cu incuietorile si zavoarele. Tot ei au facut mai bine de o mie de coti de zid, pana la Poarta Gunoiului.
14. Malchia, fiul lui Recab, capetenia tinutului Bet-Hacherem, a reparat Poarta Gunoiului; i-a pus canaturile, cu incuietorile si zavoarele necesare.
15. Salum, fiul lui Col-Hoze, capetenia tinutului Mitpa, a reparat Poarta Izvorului, a zidit-o si i-a pus canaturile cu incuietorile si zavoarele trebuitoare. El a mai facut zidul de la scaldatoarea Siloam, de langa gradina regelui, pana la scara ce coboara din cetatea lui David.
16. De la el inainte a reparat Neemia, fiul lui Azbuc, capetenia unei jumatati din tinutul Bet-Tur, pana in fata mormintelor lui David si pana la iazul cel sapat si pana la Casa Vitejilor.
17. De la el inainte au reparat levitii: Rehum, fiul lui Bani; langa acesta a reparat Hasabia, capetenia unei jumatati din tinutul Cheila, din partea acestui tinut.
18. Mai departe au reparat fratii lui: Bavai, fiul lui Henanad, capetenia celeilalte jumatati din tinutul Cheila,
19. Si langa el Ezer, fiul lui Iosua, capetenia din Mitpa, a reparat alta parte de zid din fata scarii armelor pana la colt.
20. De la el inainte Baruc, fiul lui Zabai, a reparat cu multa sarguinta o alta parte de zid, de la colt pana la poarta casei lui Eliasib, preotul cel mare.
21. Dupa el a reparat o alta parte de zid Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacot, de la poarta casei lui Eliasib pana la capatul casei lui Eliasib.
22. Mai departe au reparat preotii din imprejurimile Ierusalimului.
23. Iar langa ei, Veniamin si Hasub au reparat zidul in dreptul casei lor. Langa ei Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania, a reparat zidul langa casa sa.
24. Langa acesta, Binui, fiul lui Henadad a reparat alta bucata de zid, de la casa lui Azaria pana in dreptul coltului.
25. Palal, fiul lui Uzai, a reparat in dreptul unghiului si al turnului, care se ridica deasupra casei de sus a regelui cea din apropierea curtii inchisorii. Langa acesta a reparat Pedaia, fiul lui Paros.
26. Iar cei incredintati templului, care erau pe deal, au reparat zidul pana in dreptul Portii Apelor, spre rasarit si pana la turnul cel inalt.
27. De la ei inainte cei din Tecoa au reparat o parte, in fata turnului celui mare si inalt pana la zidul lui Ofel.
28. De la Poarta Cailor in sus au reparat preotii, fiecare in dreptul casei sale.
29. De la ei inainte a reparat Tadoc, fiul lui Imer, dinaintea casei sale, iar dupa el a reparat Semaia, fiul lui Secania, strajerul Portii Rasaritului.
30. Dupa el Hanania, fiul lui Selemia si Hanun, al saselea fiu al lui talaf, au reparat alta parte de zid. Dupa ei Mesulam, fiul lui Berechia, a reparat in dreptul locuintei lui.
31. Apoi Malchia faurarul a reparat pana la casa celor incredintati templului si a negustorilor, in dreptul portii lui Mifcad si pana la foisorul din colt.
32. Iar argintarii si negustorii au dres zidul de la foisorul din colt si pana la Poarta Oilor".

CAPITOLUL 4

Zidirea inainteaza cu toate piedicile.

1. "Cand a auzit Sanbalat, ca noi refacem zidurile Ierusalimului, s-a maniat si s-a tulburat tare si a batjocorit pe Iudei;
2. Si de fata cu fratii sai si de fata cu ostasii samarineni a zis: "Ce fac acesti Iudei neputinciosi? Se poate oare sa li se ingaduie aceasta? Se poate oare sa aduca jertfe? Se poate oare sa li se ingaduie aceasta? Se poate oare sa dezgroape pietrele din movilele de moloz si inca arse?"
3. Iar Tobie Amonitul de langa el a zis: "Lasa-i sa zideasca, fiindca are sa vina o vulpe si are sa le strice zidul lor cel de piatra!"
4. Auzi, Dumnezeul nostru, in ce dispret suntem noi si intoarce ocara lor asupra copiilor lor si da-i dispretului in tara robiei.

5. Si nelegiuirile lor sa nu le acoperi, nici pacatul lor sa nu se stearga inaintea fetei Tale, pentru ca au amarat pe cei ce zideau!
6. Si noi totusi am lucrat inainte la zid si l-am incheiat peste tot pana la jumatate; si poporului nu-i lipsea ravna de a lucra.
7. Dar Sanbalat, Tobie, Arabii, Amonitii si cei din Asdod, auzind ca se inalta zidurile Ierusalimului, ca sparturile lui au inceput sa se astupe, s-au maniat foarte tare;
8. Si s-au sfatuit impreuna sa vina cu razboi si sa darame Ierusalimul.
9. Atunci noi ne-am rugat Dumnezeului nostru si am pus straja, ca sa ne pazeasca de ei ziua si noaptea.
10. Iudeii insa au zis: "Puterile salahorilor au slabit si moloz e foarte mult; noi nu mai suntem in stare sa facem zidul".
11. Iar dusmanii nostri graiau: "Nici n-au sa afle, nici n-au sa vada nimic pana cand vom ajunge in mijlocul lor; ii vom ucide si vom face sa inceteze lucrul".
12. Si dupa ce au venit Iudeii care locuiau langa ei si ne-au spus de vreo zece ori, din toate partile, ca dusmanii nostri au sa navaleasca asupra noastra,
13. Atunci in partile de jos ale cetatii, dupa ziduri, am asezat poporul dupa semintii, cu sabii si cu lanci si cu arcuri.
14. Apoi am cercetat toate si, sculandu-ma, am zis celor mai de seama si capeteniilor si celuilalt popor: "Nu va temeti de ei! Aduceti-va aminte de Domnul cel mare si infricosator si luptati-va pentru fratii vostri, pentru fiii vostri, pentru fiicele voastre, pentru femeile voastre si pentru casele voastre!"
15. Cand au auzit dusmanii nostri ca ne este cunoscut gandul lor, atunci Dumnezeu a risipit planul lor; iar noi ne-am intors cu totii la ziduri, apucandu-ne fiecare de lucrul nostru.
16. Din acea zi jumatate din tinerii mei se indeletniceau cu lucrul, iar jumatate din ei stateau gata de aparare cu lanci, cu scuturi, cu arcuri si cu platose, iar indaratul lor se aflau capeteniile a toata casa lui Iuda.
17. Cei ce lucrau la zid si cei ce carau, cu o mana lucrau, iar cu cealalta tineau lancea.
18. Fiecare din cei ce zideau erau incinsi peste coapsele lor cu sabia si asa lucrau; iar langa mine se afla cel ce suna din trambita.
19. Si eu am zis celor mai insemnati si capeteniilor si poporului de rand: "Lucrul este mult si greu si noi suntem risipiti pe ziduri si departati unii de altii.
20. De aceea sa alergati la mine acolo unde veti auzi sunetul trambitei si Dumnezeul nostru se va lupta pentru noi".
21. Si asa am lucrat noi, iar jumatate statea cu lancea in mana de la rasaritul soarelui pana seara la iesirea stelelor.
22. Afara de aceasta, tot atunci am mai zis poporului sa ramana toii in Ierusalim cu robii lor, strajuind in timpul noptii, iar in timpul zilei lucrand.
23. Si nici eu, nici fratii mei, nici slugile mele, nici strajerii care ma insotisera, nu s-au dezbracat de haine si fiecare pana si la apa mergea cu sabia in mana".

CAPITOLUL 5
Neemia opreste camata.

1. Atunci s-a facut murmur mare in popor si intre femei impotriva fratilor lor Iudei.
2. Erau unii care ziceau: "Noi cu fiii si cu fiicele noastre suntem multi, sa ni se dea paine sa ne hranim si sa traim".
3. Altii ziceau: "Ne-am pus zalog viile si ogoarele si casele noastre, ca sa ne luam paine sa ne astamparam foamea".
4. Iar altii ziceau: "Noi luam bani cu camata ca sa platim bir regelui, zalogindu-ne viile si ogoarele noastre.
5. Si noi avem acelasi trup ca si fratii vostri si fiii vostri sunt tot asa cum sunt si fiii lor; dar iata ca noi suntem nevoiti sa ne dam fiii si fiicele robi, ba unele din fiicele noastre se si afla in robie. N-avem la indemana nici un mijloc de rascumparare. Si viile noastre si ogoarele noastre sunt in stapanirea altora".
6. Cand am auzit eu murmurul lor si astfel de vorbe m-am maniat foarte tare.
7. Inima mea s-a tulburat si am dojenit aspru pe cei mai insemnati si pe capetenii. "Voi luati mita de la fratii vostri", le-am zis eu. Si am facut impotriva lor o adunare mare,
8. Si le-am zis: "Noi, pe cat ne-au ajutat puterile, am rascumparat frati de ai nostri, Iudei, care fusesera vanduti paganilor; iar voi vindeti pe fratii vostri". Ei insa taceau si nu gaseau raspuns.
9. "Nu faceti bine - am zis eu mai departe. Nu vi se cuvine oare sa umblati in frica lui Dumnezeu, ca sa inlaturati ocara neamurilor vrajmase noua?
10. Si eu, fratii mei si slujitorii mei, le-am dat imprumut si argint si paine, dar n-am mai cerut inapoi.
11. Intoarceti-le dar chiar acum ogoarele, viile, maslinii si casele lor si dobanda argintului, painii, vinului si

untdelemnului, pentru care le-ati dat imprumut".
12. "Se vor intoarce si nu vom mai cere de la ei - zisera ei. Vom face asa cum zici tu". Atunci am chemat preotii si le-am poruncit sa le ia juramant ca vor face asa.
13. Iar eu mi-am scuturat haina si am zis: "Asa sa scuture Dumnezeu si de casa si de avere pe fiecare om care nu-si va tine cuvantul sau si asa sa fie el scuturat si gol. "Amin" - zise toata adunarea. Atunci am preaslavit pe Dumnezeu si poporul si-a implinit cuvantul.
14. si din ziua aceea in care eu am fost numit guvernator al lor in tara lui Iuda, din anul al douazecilea pana in anul al treizeci si doilea al regelui Artaxerxe, timp de doisprezece ani eu si fratii mei n-am mancat painea de conducator.
15. Iar conducatorii de mai inainte, apasau poporul si luau de la el paine si vin, pe langa cei patruzeci de sicli de argint; ba pana si slugile lor apasau poporul. Eu insa n-am facut asa, pentru ca ma temeam de Dumnezeu.
16. in vremea aceasta eu am mers inainte cu lucrul la zidurile acestea si nici o tarina n-am cumparat si toti slujbasii mei se adunau acolo la lucru.
17. Eu aveam la masa mea pana la o suta cincizeci de oameni, Iudei si capetenii, afara de cei ce veneau la noi de pe la popoarele dimprejur.
18. Si iata ce se gatea in fiecare zi: un bou, sase oi ingrasate si pasari; si la fiecare zece zile se consuma multime de vin de tot felul. Cu toate acestea painea de conducator n-am cerut-o, deoarece poporul acesta avea de dus o munca grea.
19. Dumnezeu sa primeasca tot ce am facut eu spre binele poporului acestuia".

CAPITOLUL 6
Neemia sfarseste zidirea Ierusalimului.

l. Canaturile portilor inca nu le pusesem, cand a auzit Sanbalat, Tobie, Ghesem Arabul si ceilalti dusmani ai nostri ca eu am reparat zidul si nu a mai ramas nici o spartura in el.
2. Atunci au trimis Sanbalat si Ghesem la mine sa mi se spuna: "Vino sa ne intalnim impreuna intr-unul din satele din Valea Ono!" Caci ei pusesera la cale sa-mi faca rau.
3. Dar eu am trimis la ei robi sa le spuna: "Am de facut un lucru mare si nu pot sa vin, caci lucrul ar inceta, daca l-as lasa si as veni la voi".
4. De patru ori au trimis ei la mine cu aceeasi poftire si eu le-am raspuns la fel.
5. Atunci a trimis la mine Sanbalat a cincea oara pe slujitorul sau care avea in mana sa o scrisoare deschisa.
6. In ea se scria: "Umbla zvonul printre popoare si spune si Ghesem, cum ca tu si Iudeii v-ati gandit sa va rasculati, pentru care scop si zidesti zidul si vrei sa fii regele lor, dupa aceleasi zvonuri;
7. Si ai fi pus si prooroci, ca sa te vesteasca in Ierusalim si sa-ti zica regele Iudei, si astfel de zvonuri vor ajunge pana la rege. Vino deci sa ne sfatuim impreuna".
8. Eu insa am trimis sa i se spuna: "Nimic de felul celor ce spui tu n-a fost. Acestea le-ai nascocit tu din capul tau".
9. Caci toti ne infricoseaza socotind ca ne vom lasa de lucru si zidul nu se va mai face. Dar eu inca si mai mult ma incurajam la lucru si ziceam: "Intareste-ma si acum, Dumnezeule!"
10. Si am mers eu in casa lui Semaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel, si el, incuindu-se, a zis: "Sa ne adunam in templul lui Dumnezeu, in mijlocul lui, si sa incuiem usile, caci au sa vina sa te ucida, si au sa vina noaptea sa te ucida".
11. "Se poate oare sa fuga un astfel de om, ca mine? - am raspuns eu. Se poate oare ca unul ca mine sa intre in templu, pentru a ramane cu viata? Nu merg! "
12. Si am cunoscut ca nu Dumnezeu il trimisese, ci el graia ca un prooroc impotriva mea, pentru ca il cumparasera Tobie si Sanbalat.
13. Si fusese cumparat ca eu sa ma sperii si sa fac asa Si sa gresesc, ca apoi sa aiba lumea parere urata despre mine, si sa fiu prigonit pentru aceasta scadere.
14. Pomeneste, Dumnezeul meu, pe Tobie si pe Sanbalat dupa aceste fapte ale lor; de asemenea si pe proorocita Noadia si pe ceilalti prooroci care au vrut sa ma sperie!
15. Zidul a fost ispravit in ziua a douazeci si cincea a lunii Elul, adica in cincizeci si doua de zile.
16. Cand au auzit de aceasta toti dusmanii nostri si au vazut aceasta toate popoarele cele dimprejurul nostru, s-au smerit foarte mult si au cunoscut ca acest lucru a fost facut de Dumnezeul nostru.
17. Pe langa aceasta, in zilele acelea, cei mai de seama ai Iudei au scris multe scrisori, pe care le-au trimis la Tobie, iar ei primeau scrisori de-ale lui Tobie;

18. Caci multi din Iuda erau cu el in legatura intarita prin juramant, caci el era ginerele lui Secania, fiul lui Arah, iar fiul sau Iohanan luase de nevasta pe fiica lui Mesulam, fiul lui Berechia.
19. Ba imi vorbeau ei si de bunatatea lui si vorbele mele ajungeau la el. Si Tobie trimitea scrisori, ca sa ma sperie.

CAPITOLUL 7

Paza cetatii. Numarul celor intorsi sub Zorobabel.

1. Dupa ce s-a terminat zidul si am pus canaturile si au fost asezati la slujba lor portarii si cantaretii si levitii,
2. Atunci am poruncit fratelui meu Hanani si lui Anania, capetenia cetatii Ierusalimului, caci el cu mult mai mult decat altii era om credincios si temator de Dumnezeu,
3. Si le-am zis: "Sa nu se deschida portile Ierusalimului pana nu rasare soarele, si sa le inchida si sa le incuie in fata voastra". Si am pus strajeri pe locuitorii Ierusalimului, fiecare cand ii venea randul si fiecare in fata casei sale.
4. Cetatea insa era intinsa si mare, iar popor era putin in ea si case nu se zidisera din nou.
5. Si mi-a dat Dumnezeul meu gand sa aduc pe cei mai mari, pe capetenii si poporul, ca sa fac o numaratoare, dupa spitele neamului lor, si am gasit cartea cu spitele de neam ale celor ce venisera intaia oara, si intr-insa erau scrise urmatoarele:
6. Iata locuitorii tarii care au plecat din robie, unde-i dusese Nabucodonosor, regele Babilonului, si s-au intors la Ierusalim si in Iuda, asezandu-se fiecare in cetatea sa,
7. Impreuna venind cu Zorobabel: Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilsan, Misperet, Bigvai, Nehum si Baana. Numarul poporului lui Israel:
8. Fiii lui Fares, doua mii o suta saptezeci si doi;
9. Fiii lui Sefatia, trei sute saptezeci si doi;
10. Fiii lui Arah, sase sute cincizeci si doi;
11. Fiii lui Pahat-Moab, din urmasii lui Iosua si Ioab, doua mii opt sute optsprezece;
12. Fiii lui Elam, o mie doua sute cincizeci si patru;
13. Fiii lui Zatu, opt sute patruzeci si cinci;
14. Fiii lui Zacai, sapte sute saizeci;
15. Fiii lui Binui, sase sute patruzeci si opt;
16. Fiii lui Bebai, sase sute douazeci si opt;
17. Fiii lui Azgad, doua mii trei sute douazeci si doi;
18. Fiii lui Adonicam, sase sute saizeci si sapte;
19. Fiii lui Bigvai, doua mii saizeci si sapte;
20. Fiii lui Adin, sase sute cincizeci si cinci;
21. Fiii lui Ater, din familia lui Iezechia, nouazeci si opt;
22. Fiii lui Hasum, trei sute douazeci si opt;
23. Fiii lui Betai, trei sute douazeci si patru;
24. Fiii lui Harif, o suta doisprezece;
25. Ghibeonitii, nouazeci si cinci;
26. Oameni din Betleem si Netofa, o suta optzeci si opt;
27. Oameni din Anatot, o suta douazeci si opt;
28. Oameni din Bet-Azmavet, patruzeci si doi;
29. Oameni din Chiriat-Iearim, din Chefira si din Beerot, sapte sute patruzeci si trei;
30. Oameni din Rama si din Gheba, sase sute douazeci si unu;
31. Oameni din Micmas, o suta douazeci si doi;
32. Oameni din Betel si din Ai, o suta douazeci si trei;
33. Oameni din celalalt Nebo, cincizeci si doi;
34. Fiii celuilalt Elam, o mie doua sute cincizeci si patru;
35. Fiii lui Harim, trei sute douazeci;
36. Ierihoneni, trei sute patruzeci si cinci;
37. Lodieni, Hadidieni si oameni din Ono, sapte sute douazeci si unu.
38. Fiii lui Senaa, trei mii noua sute treizeci.
39. Preotii: fiii lui Iedaia, din casa lui Iosif, noua sute saptezeci si trei;
40. Fiii lui Imer, o mie cincizeci si doi;

41. Fiii lui Pashur, o mie doua sute patruzeci si sapte;
42. Fiii lui Harim, o mie saptesprezece;
43. Levitii: fiii lui Iosua si ai lui Cadmiel, din casa lui Hodavia, saptezeci si patru.
44. Cantaretii: fiii lui Asaf, o suta patruzeci si opt.
45. Portarii: fiii lui Salum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acuv, fiii lui Hatita, fiii lui Sobai, o suta treizeci si opt.
46. Cei incredintati templului: fiii lui Tiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot,
47. Fiii lui Cheros, fiii lui Sia, fiii lui Padon,
48. Fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Salmai,
49. Fiii lui Hanan, fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar,
50. Fiii lui Reaia, fiii lui Retin, fiii lui Necoda,
51. Fiii lui Gazam, fiii lui Uza, fiii lui Paseah,
52. Fiii lui Besai, fiii lui Meunim, fiii lui Nefisim,
53. Fiii lui Bacbuc, fiii lui Hacufa, fiii lui Harhur,
54. Fiii lui Batlit, fiii lui Mehida, fiii lui Harsa,
55. Fiii lui Barcos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah,
56. Fiii lui Netiah, fiii lui Hatifa.
57. Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii lui Perida;
58. Fiii lui Iaala, fiii lui Darcon, fiii lui Ghidel;
59. Fiii lui Sefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Pocheret-Hatebaim, fiii lui Amon.
60. Netineii si fiii robilor lui Solomon in total erau trei sute nouazeci si doi.
61. Iata acum si cei ce au plecat din Tel-Melah, din Tel-Harsa, din Cherub-Adon si din Imer, si care n-au putut sa-si arate nici casa din care se trag, nici semintia, pentru a dovedi ca sunt Israeliti:
62. Fiii lui Delaia, fiii lui Tobie, fiii lui Necoda, sase sute patruzeci si doi.
63. Si dintre preoti: fiii lui Hobaia, fiii lui Hacot, fiii lui Barzilai, care a luat de sotie una din fiicele lui Barzilai Galaaditul si a primit numele acesteia.
64. Ei si-au cautat spita neamului lor, dar nu si-au gasit-o, si au fost scosi din preotie;
65. Si guvernatorul le-a zis sa nu manance din lucrurile de mare sfintenie pana nu se va ridica un preot cu Urim si Tumim.
66. Adunarea intreaga a fost de patruzeci si doua de mii trei sute saizeci de suflete,
67. Afara de robi si roabe, care erau in numar de sapte mii trei sute treizeci si sapte. Printre ei se mai aflau doua sute patruzeci si cinci de cantareti si cantarete.
68. Ei aveau sapte sute treizeci si sase de cai, doua sute patruzeci si cinci de catari,
69. Patru sute treizeci si cinci camile si sase mii sapte sute douazeci asini.
70. Unii capi de familie au facut daruri pentru lucru. Tirsata a dat la vistierie o mie de drahme de aur, cincizeci de cupe si cinci sute treizeci vesminte preotesti.
71. Capeteniile caselor au dat in vistieria lucrarilor douazeci de mii de drahme de aur si doua mii doua sute mine de argint. Celalalt popor a dat douazeci de mii de drahme de aur si doua mii de mine de argint si saizeci si sapte de vesminte preotesti.
72. Preotii si levitii, portarii, cantaretii si oamenii din popor, cei incredintati templului si tot Israelul s-au asezat in cetatile lor.
73. Si cand a sosit luna a saptea, fiii lui Israel se aflau prin cetatile lor.

CAPITOLUL 8

Neemia si Ezdra citesc si talcuiesc legea. Sarbatoarea corturilor.

l. Atunci s-a adunat tot poporul ca un singur om in piata cea din fata Portii Apelor si a zis lui Ezdra carturarul sa aduca el cartea legii lui Moise pe care a dat-o Domnul lui Israel.
2. Si carturarul Ezdra a adus legea inaintea adunarii, care era alcatuita din barbati si din femei si din toti acei ce erau in stare sa inteleaga. Aceasta s-a facut in ziua intai a lunii a saptea.
3. Si a citit Ezdra din carte de dimineata pana la amiaza in piata cea de dinaintea Portii Apelor, inaintea barbatilor si femeilor si a celor ce erau in stare sa priceapa si tot poporul a fost cu luare-aminte la citirea cartii legii.
4. Ezdra carturarul statea sus pe un podet de lemn, facut anume pentru acest prilej. Alaturi de el, la dreapta lui,

stateau Matitia, Sema, Anaia, Urie, Hilchia si Maaseia; iar la stanga lui se aflau Pedaia, Misael, Malchia, Hasum, Hasbadana, Zaharia si Mesulam.
5. Si a deschis Ezdra cartea inaintea ochilor a tot poporul, caci el se afla mai sus decat tot poporul si cand a deschis el cartea, tot poporul statea in picioare in piata.
6. Mai intai Ezdra a binecuvantat pe Domnul, marele Dumnezeu si tot poporul, ridicandu-si mainile, a raspuns: Amin, Amin! Si plecandu-se, s-a inchinat inaintea Domnului pana la pamant.
7. Apoi Iosua, Bani, Serebia, Iamin, Acub, Sabetai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia, si levitii au talcuit poporului legea, stand fiecare la locul lui.
8. Ei citeau lamurit bucati din cartea legii lui Dumnezeu, iar bucatile citite le lamureau si poporul intelegea cele ce se citeau.
9. Atunci Neemia, guvernatorul, Ezdra preotul si carturarul, si levitii care invatau poporul au zis catre tot poporul: "Ziua aceasta este inchinata Domnului Dumnezeului vostru, sa nu fiti tristi, nici sa plangeti! Caci tot poporul plangea, auzind cuvintele legii.
10. Ci mergeti de mancati carne grasa si beti vin dulce - adaugara ei - si trimiteti parte si celor ce n-au nimic gatit, caci ziua aceasta este sfintita Domnului nostru. Nu fiti tristi, caci bucuria Domnului va fi puterea voastra".
11. Si au linistit levitii tot poporul, zicand: "Taceti, caci ziua aceasta este sfanta. Nu fiti tristi!"
12. Si tot poporul s-a dus sa manance si sa bea si sa trimita parti celor ce nu aveau si sa faca veselie mare; caci intelesesera ei cuvintele ce li se talcuisera.
13. A doua zi, capii familiilor din tot poporul, preotii si levitii se stransesera imprejurul lui Ezdra carturarul, ca sa asculte talmacirea cuvintelor legii.
14. Si au gasit ei scris in legea pe care Domnul a dat-o lui Moise, ca fiii lui Israel in timpul sarbatorilor din luna a saptea trebuie sa locuiasca in corturi.
15. Si au vestit aceasta in toate cetatile lor si in Ierusalim, zicand: "Duceti-va de cautati, in munte, crengi de maslin salbatic, de mirt, de finici si de tufari si faceti corturi cum este scris".
16. Atunci poporul s-a dus sa caute crengi si a facut fiecare cort pe acoperisul casei lor, in curtea sa, in curtea templului Domnului si in piata de dinaintea Portii Apelor si in piata de dinaintea Portii lui Efraim.
17. Toata obstea celor ce se intorsesera din robie si-a facut corturi si a stat in ele. Din zilele lui Iosua, fiul lui Navi, pana in ziua aceasta, fiii lui Israel nu mai fusesera asa. Si a fost bucurie foarte mare.
18. Si s-a citit din cartea legii Domnului in fiecare zi, din cea dintai zi pana la cea din urma. Si au tinut sarbatoarea sapte zile iar a opta zi au facut o adunare sarbatoreasca, dupa randuiala.

CAPITOLUL 9

Pocainta intregului popor.

1. In ziua de douazeci si patru a acestei luni s-au adunat toti fiii lui Israel, imbracati cu sac si cu capetele presarate cu cenusa, ca sa posteasca.
2. Si osebindu-se cei ce erau din neamul lui Israel de toti cei de alt neam, au venit de si-au marturisit pacatele lor si faradelegile parintilor lor.
3. Si dupa ce s-au asezat la locurile lor, li s-a citit din cartea legii Domnului Dumnezeului lor un sfert de zi, iar alt sfert de zi si-au marturisit pacatele lor si s-au inchinat Domnului Dumnezeului lor.
4. Apoi Iosua, Binui, Cadmiel, Sebania, Buni, Serebia, Baani si Chenani s-au urcat pe podetul levitilor si au strigat cu glas mare catre Domnul Dumnezeul lor;
5. Si levitii Iosua, Cadmiel, Bani, Hasabneia, Serebia, Hodia, Sebania si Petahia au zis: "Sculati-va si binecuvantati pe Domnul Dumnezeul vostru din veac in veac!" "Dumnezeule - a zis Ezdra - slaveasca-se numele Tau cel slavit si mai presus de urice lauda si slavire!
6. Numai Tu esti Domn si numai Tu ai facut cerurile, cerurile cerurilor si toata ostirea lor, pamantul si toate cele de pe el, marile si toate cele ce se cuprind in ele; Tu dai viata la toate si tie se inchina ostirea cerurilor.
7. Tu, Doamne Dumnezeule ai ales pe Avram, l-ai scos din Urul Caldeii si i-ai dat numele de Avraam.
8. Tu ai gasit ca inima lui e credincioasa inaintea Ta, Tu ai facut legamant cu el si Tu ai fagaduit sa dai urmasilor lui tara Canaanului, a Heteilor, a Amoreilor, a Ferezeilor, a Iebuseilor si a Ghergheseilor; si Tu Ti-ai tinut cuvantul, pentru ca Tu esti drept.
9. Tu ai vazut necazul parintilor nostri in Egipt si ai auzit strigatele lor la Marea Rosie.
10. Tu ai facut semne si minuni inaintea lui Faraon, impotriva tuturor slugilor lui si impotriva intregului popor din

tara lui, pentru ca Tu ai vazut cu cata rautate s-au purtat ei cu parintii nostri si ti-ai facut nume pana in ziua de astazi.
11. Tu ai despartit marea inaintea parintilor nostri si au trecut prin mijlocul marii ca pe uscat, dar i-ai cufundat in adanc, cum se cufunda o piatra in apa, pe cei ce-i urmareau.
12. Tu i-ai povatuit ziua cu stalp de nor si noaptea cu stalp de foc si le-ai luminat calea pe care aveau sa mearga.
13. Tu Te-ai pogorat pe muntele Sinai, le-ai grait din inaltimea cerurilor si le-ai dat porunci drepte; legi ale adevarului, invataturi si oranduiri minunate.
14. Tu le-ai aratat odihna Ta cea sfanta si le-ai scris prin Moise, sluga Ta, porunci, randuieli si lege.
15. Tu le-ai dat din inaltimea cerului paine, cand au flamanzit si le-ai scos apa din piatra, cand au insetat, si le-ai zis sa intre si sa mosteneasca tara pe care cu juramant le-ai fagaduit-o.
16. Dar parintii nostri s-au indaratnicit si si-au invartosat cerbicia lor; n-au ascultat poruncile Tale, nici s-au supus si au uitat minunile pe care le-ai facut pentru ei.
17. Invartosatu-si-au cerbicia lor si in razvratirea lor si-au ales o capetenie, ca sa se intoarca in robia lor; dar Tu, fiind Dumnezeu iubitor si iertator, negrabnic la manie si bogat in mila si indurare, nu i-ai parasit.
18. Chiar cand si-au facut un vitel turnat si au zis: "Iata dumnezeul tau care te-a scos din Egipt!" si s-au dedat la hule mari impotriva Ta,
19. In nemarginita Ta indurare, nu i-ai parasit in pustiu si stalpul de nor n-a incetat sa-i calauzeasca ziua in calea lor, nici stalpul de foc sa le lumineze noaptea drumul ce faceau.
20. Trimisu-le-ai Duhul Tau cel bun, ca sa-i intelepteasca; nu ai lipsit gura lor de mana Ta si in setea lor le-ai dat apa.
21. Timp de patruzeci de ani i-ai hranit in pustie si nimic nu le-a lipsit; hainele lor nu s-au invechit, nici incaltamintele lor nu s-au rupt.
22. Le-ai dat regate si popoare le-ai impartit si au pus stapanire pe tara lui Sihon, regele Hesbonului si pe pamantul lui Og, regele Vasanului.
23. Tu ai inmultit pe fiii lui ca stelele cerului si i-ai dus in tara de care ai spus parintilor lor ca o vor mosteni.
24. Si fiii lor au intrat si au mostenit tara aceea; ai supus inaintea lor pe locuitorii pamantului aceluia, pe Canaanei si i-ai dat pe acestia in mana lor cu regele si cu tot poporul bastinas, ca sa le faca ce vor vrea.
25. Si s-au facut ei stapani peste cetati tari si peste pamantul roditor, peste case pline de toate bunatatile, fantani sapate in piatra, vii, maslini si pomi roditori din belsug; si au mancat si s-au saturat si s-au ingrasat traind in desfatari prin bunatatea Ta.
26. Dar ei s-au ridicat si s-au razvratit impotriva Ta; au aruncat legea Ta la spate; pe proorocii Tai care-i indemnau sa se intoarca la Tine i-au ucis; si ti-au adus hule mari.
27. Atunci Tu i-ai dat in mainile vrajmasilor lor, care i-au apasat. Dar in vremea necazului lor au strigat catre Tine si Tu i-ai auzit din inaltimea cerurilor si, in mila Ta cea mare, le-ai trimis izbavitori ca sa-i izbaveasca din mainile vrajmasilor lor.
28. Iar daca s-au odihnit, au inceput iar sa faca rau inaintea Ta. Atunci Tu i-ai dat din nou in mana vrajmasilor lor ca sa-i stapaneasca. Si ei din nou au strigat catre Tine si Tu i-ai auzit din inaltimea cerurilor si, in mila Ta cea mare, i-ai izbavit de multe ori.
29. I-ai povatuit sa se intoarca la legea Ta, dar ei s-au indaratnicit si n-au ascultat poruncile Tale, ci au pacatuit impotriva poruncilor care dau viata celui ce le implineste si si-au indarjit spinarea lor si cerbicia lor si-au invartosat-o si nu s-au supus.
30. Tu insa, asteptand intoarcerea lor, i-ai ingaduit multi ani si le-ai desteptat luarea-aminte prin Duhul Tau si prin proorocii Tai, dar ei nu si-au plecat urechea. Atunci i-ai dat in mana popoarelor straine.
31. Dar, in mila Ta cea mare, nu i-ai starpit, nici nu i-ai parasit, caci Tu esti un Dumnezeu milos si indurat.
32. Si acum, Dumnezeul nostru, Dumnezeul cel mare, puternic si infricosator, Cel ce tii legamantul Tau si faci mila, nu socoti ca putin lucru suferintele ce am indurat noi, regii nostri, capeteniile noastre, preotii nostri, proorocii nostri, parintii nostri si tot poporul Tau din vremea regilor Asiriei pana in ziua aceasta.
33. Tu esti drept in toate cate ne-au ajuns, caci Tu ai fost credincios, iar noi am facut rau.
34. Regii nostri, capeteniile noastre, preotii nostri si parintii nostri n-au pazit legea Ta si n-au luat aminte nici la poruncile Tale, nici la indemnurile ce le-ai dat.
35. Cat au fost in regatul lor in mijlocul binefacerilor Tale, intr-o tara larga si roditoare pe care le-ai dat-o Tu, ei nu ti-au slujit tie, nici nu s-au intors de la faptele lor cele urate.
36. Si astazi iata suntem robi si tara ce Tu ai dat-o parintilor nostri, ca sa se bucure de roadele ei si de bunatatile

ei,
37. Ea isi inmulteste astazi roadele pentru regii carora ne-ai supus pentru pacatele noastre. Ei domnesc peste noi si peste vitele noastre, dupa bunul lor plac si noi ne aflam in necaz mare.
38. Pentru toate acestea facem legamant pe care si noi insine cu iscalitura, si capeteniile, levitii si preotii nostri il intaresc cu pecetea".

CAPITOLUL 10

Pecetluirea legamantului celui nou.

l. Iata acum si cei care si-au pus pecetea lor: Neemia guvernatorul, fiul lui Hacalia;
2. Preotii: Sedechia, Seraia, Azaria, Ieremia,
3. Pashur, Amaria, Malchia,
4. Hatus, Sebania, Maluc,
5. Harim, Meremot, Obadia,
6. Daniel, Ghineton, Baruc,
7. Mesulam, Abia, Miamin,
8. Maazia, Bilgai, Semaia.
9. Levitii: Iosua, fiul lui Azania, Binui, din fiii lui Henadad, Cadmiel;
10. Si fratii lor: Sebania, Hodia, Chelita, Pelaia, Hanan,
11. Mica, Rehob, Hasabia,
12. Zacur, Serebia, Sebania,
13. Hodia, Bani, Beninu.
14. Capeteniile poporului: Paros, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,
15. Buni, Azgad, Bebai,
16. Adonia, Bigvai, Adin,
17. Ater, Iezechia, Azur,
18. Hodia, Hasum, Betai,
19. Harif, Anatot, Nebai,
20. Magpias, Mesulam, Hezir,
21. Mesezabeel, Tadoc, Iadua,
22. Pelatia, Hanan, Anaia,
23. Hozea, Hanania, Hasub,
24. Halohes, Pileha, Sobec,
25. Rehum, Hasabna, Maaseia,
26. Ahia, Hanan, Anan,
27. Maluc, Harim, Baana.
28. Celalalt popor: preoti, leviti, portari, cantareti, cei incredintati templului si toti cei ce s-au despartit de popoarele straine, ca sa urmeze legea lui Dumnezeu, femeile lor, baietii lor si fetele lor, toti cei ce erau in stare sa priceapa si sa inteleaga
29. S-au unit cu fratii si cu capeteniile lor si au fagaduit cu blestem si juramant si au jurat sa se poarte dupa legea lui Dumnezeu, data prin Moise, sluga lui Dumnezeu, sa pazeasca si sa implineasca toate poruncile Domnului, Stapanul nostru, hotararile si legile Lui.
30. Am fagaduit sa nu dam fetele noastre popoarelor tarii, nici sa luam fetele lor pentru feciorii nostri;
31. Sa nu cumparam nimic in ziua de odihna, in zilele de sarbatoare de la popoarele din tara, cand ne vor aduce in acele zile de vanzare marfuri sau orice bucate; iar in anul al saptelea sa iertam toate datoriile.
32. Am luat de asemenea indatorirea sa dam a treia parte de siclu, pe an, pentru slujbele templului Dumnezeului nostru.
33. Pentru painile punerii inainte, pentru jertfa cea necontenita, pentru arderile de tot necontenite, care se fac in zile de odihna, la luna noua si la sarbatori, pentru lucrurile sfinte, pentru jertfa de iertare, spre curatirea lui Israel, si pentru tot ce se savarseste in templul Dumnezeului nostru.
34. Apoi au tras la sorti preotii, levitii si poporul, dupa casele noastre parintesti, ca sa se stie cine si cand trebuie sa aduca in fiecare an, la anumita vreme, lemne in templul Dumnezeului nostru, spre a se arde pe altarul Domnului Dumnezeului nostru, dupa cum este scris in lege.

35. Am mai hotarat sa mai ducem in fiecare an la templul Domnului parga din roadele pamantului nostru si parga din roadele tuturor pomilor;
36. Sa aducem la templul Dumnezeului nostru, preotilor care fac slujbele in templul Dumnezeului nostru, pe intaiul nascut dintre fiii nostri si dintre dobitoacele noastre, cum este scris in lege, si pe intaiul-nascut al vitelor noastre mari si marunte;
37. Sa aducem la preoti, in vistieria templului Dumnezeului nostru, parga din aluatul nostru si ofrandele noastre de fructe din tot pomul, din vin si untdelemn, si sa dam dijma pentru pamantul nostru levitilor, care au dreptul sa o ia in toate cetatile de pe pamanturile lucrate de noi.
38. Un preot, fiu al lui Aaron, va fi cu levitii, cand acestia vor lua zeciuiala; si din zeciuiala luata, levitii vor duce zeciuiala in templul Dumnezeului nostru, in odaile vistieriei.
39. Caci in aceste odai atat fiii lui Israel, cat si fiii levitilor trebuie sa aduca prinoase de paine, de vin si de untdelemn. Acolo sunt casele sfinte si stau preotii care slujesc si portarii si cantaretii. Astfel noi nu vom lasa in parasire templul Dumnezeului nostru.

CAPITOLUL 11

Impartirea locuitorilor in Ierusalim si in celelalte cetati.

l. Capeteniile poporului s-au asezat in Ierusalim, iar celalalt popor a tras sorti, ca a zecea parte din ei sa locuiasca in sfanta cetate a Ierusalimului, iar celelalte noua parti sa ramana in celelalte cetati.
2. Si a binecuvantat poporul pe toti cei ce s-au invoit de buna voie sa se aseze in Ierusalim.
3. Iata capeteniile tarii care s-au asezat in Ierusalim si in cetatile lui Iuda, locuind fiecare pe mosia sa, in cetatea sa: Israelitii, preotii si levitii, cei incredintati templului si urmasii slujitorilor lui Solomon.
4. In Ierusalim s-au asezat din fiii lui Iuda si din fiii lui Veniamin. Din fiii lui Iuda s-au asezat: Ataia, fiul lui Uzia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Sefatia, fiul lui Mahalaleel din fiii lui Fares,
5. Si Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Zaharia, fiul lui Siloni.
6. Fiii lui Fares care s-au asezat in Ierusalim erau in total patru sute saizeci si opt de oameni de oaste.
7. Iata acum fiii lui Veniamin: Salu, fiul lui Mesulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Isaia,
8. Apoi Gabai si Salai, noua sute douazeci si opt.
9. Ioil, fiul lui Zicri, era capetenia lor, iar Iuda, fiul lui Senua, era a doua capetenie a cetatii.
10. Din preoti: Iedaia, fiul lui Ioiarib, si Iachin,
11. Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Mesulam, fiul lui Tadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, capetenia templului Domnului;
12. Si fratii lor, care se indeletnicesc cu slujba in templul Domnului, opt sute douazeci si doi; Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Amti, fiul lui Zaharia, fiul lui Pashur, fiul lui Malchia,
13. Si fratii sai, capeteniile caselor parintesti, doua sute patruzeci si doi; si Amasai, fiul lui Azareel, fiul lui Ahzai, fiul lui Mesilemot, fiul lui Imer,
14. Si fratii lor, barbati de oaste, o suta douazeci si opt; Zabdiel, fiul lui Ghedolim, era capetenia lor.
15. Dintre leviti: Semaia, fiul lui Hasub, fiul lui Azricam, fiul lui Hasabia, fiul lui Buni,
16. Sabetai si Iozabad, capetenii ale levitilor pentru treburile din afara ale templului lui Dumnezeu;
17. Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf, capetenia care incepea laudele in timpul rugaciunii, si Bacbuchia, al doilea intre fratii sai si Abda, fiul lui Samua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun.
18. Toti levitii in cetatea sfanta erau doua sute optzeci si patru.
19. Portarii: Acub, Talmon si fratii lor, pazitorii portilor, o suta saptezeci si doi.
20. Ceilalti Israeliti, preoti si leviti, se asezara in toate cetatile lui Iuda, fiecare la mosia sa.
21. Cei incredintati templului se asezara pe colina si aveau de capetenie pe Tiha si Ghispa.
22. Capetenia levitilor la Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Hasabia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, dintre fiii lui Asaf, cantareti insarcinati sa faca slujba la templul lui Dumnezeu;
23. Caci pentru cantareli era o porunca din partea regelui, prin care li se hotara o plata anumita pe fiecare zi.
24. Petahia, fiul lui Mesezabeel din fiii lui Zerah, fiul lui Iuda, era imputernicit de rege pentru toate nevoile poporului.
25. Iar dintre cei ce traiesc in sate pe tarinile lor, fii de ai lui Iuda, s-au asezat la Kiriat-Arba si in satele ce tineau

de el; la Dibon si in satele ce tineau de el; la Iecabteel si in satele lui;
26. La Iesua, la Molada, la Bet-Pelet;
27. La Hatar-Sual, la Beer-Seba si in satele ce tineau de ea;
28. La Ticlag, la Mecona si in satele ce tineau de ea;
29. La En-Rimon, la Torea, la Iarmut;
30. La Zanoah, la Adulam si in satele ce tineau de el; la Lachis si in tarinile ce tineau de el; la Azeca si in satele ce tineau de el; s-au asezat ei de la Beer-Seba pana la Ghe-Hinom.
31. Fiii lui Veniamin s-au asezat, incepand de la Gheba: in Micmas, in Aia, in Betel si in satele lui;
32. In Anatot, in Nob, in Anania,
33. In Hator, in Rama, in Ghitaim,
34. In Hadid, in Teboim, in Nebalat,
35. In Lod, in Ono si in Gheharasim.
36. Erau si leviti care aveau tarini in Veniamin, cu toate ca erau socotiti in partea lui Iuda.

CAPITOLUL 12
Numele preotilor si levitilor. Sfintirea cetatii. Randul ingrijitorilor de cele sfinte.

1. Iata preotii si levitii care au venit cu Zorobabel, fiul lui Salatiel, si cu Iosua: Seraia, Ieremia, Ezdra,
2. Amaria, Maluc, Hatus,
3. Secania, Rehum, Meremot,
4. Ido, Ghineton, Abia,
5. Miiamin, Moadia, Bilga,
6. Semaia, Ioiarib, Iedaia,
7. Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia. Acestia au fost capeteniile preotilor si ale fratilor lor in vremea lui Iosua.
8. Levitii au fost: Iosua, Binui, Cadmiel, Serebia, Iuda, Matania, care impreuna cu fratii sai conducea pe cantareli in timpul slujbelor de lauda;
9. Bacbuchia si Uni, care impreuna cu fratii lor cantau de cealalta parte.
10. Iosua a nascut pe Ioachim, Ioachim a nascut pe Eliasib, Eliasib a nascut pe Ioiada;
11. Ioiada a nascut pe Iohanan, Iohanan a nascut pe Iadua.
12. In zilele lui Ioachim, preoti, capetenii de familii, erau: Meraia pentru casa lui Seraia; Hanania pentru casa lui Ieremia;
13. Mesulam pentru casa lui Ezdra; Iohanan pentru casa lui Amaria;
14. Ionatan pentru casa lui Maluc, Iosif pentru casa lui Secania;
15. Adna pentru casa lui Harim; Helcai pentru casa lui Meremot;
16. Zaharia pentru casa lui Ido; Mesulam pentru casa lui Ghineton;
17. Zicri pentru casa lui Abia; Piltai pentru casa lui Miiamin si Moadia;
18. Samua pentru casa lui Bilga; Ionatan pentru casa lui Semaia;
19. Matanai pentru casa lui Ioiarib; Uzi pentru casa lui Iedaia;
20. Calai pentru casa lui Salai; Eber pentru casa lui Amoc;
21. Hasabia pentru casa lui Hilchia; Natanael pentru casa lui Iedaia.
22. In zilele lui Eliasib, ale lui Ioiada, ale lui Iohanan si ale lui Iadua, levitii, capetenii de case, au fost inscrisi cu preotii pana la domnia lui Darie Persanul;
23. Fiii lui Levi, capetenii de familie, au fost inscrisi in cartea Cronicilor pana in timpul lui Iohanan, nepot de fiu al lui Eliasib;
24. Capeteniile levitilor erau deci: Hasabia, Serebia si Iosua, fiul lui Cadmiel; iar fratii lor alcatuiau ceata a doua pentru a lauda si a slavi numele lui Dumnezeu, dupa randuiala lui David, omul lui Dumnezeu, raspunzand o ceata celeilalte.
25. Matania, Bacbuchia si Obadia, Mesulam, Talmon si Acub aveau slujba de portari si strajuiau cand se aduna poporul inaintea portii.
26. Acestia au trait pe vremea lui Ioachim, fiul lui Iosua, fiul lui Iotadac si pe timpul lui Neemia guvernatorul si al preotului si carturarului Ezdra.
27. La sfintirea zidului Ierusalimului inca s-au chemat levitii din toate locurile, poruncindu-li-se sa vina la Ierusalim pentru savarsirea sfintirii si pentru sarbatoarea vesela cu doxologii si cantari, in sunetul chimvalelor, lirelor si

harfelor.
28. Cei din neamul cantarelilor s-au adunat din imprejurimile Ierusalimului si din cetatile netofatiene,
29. Din Bet-Ghilgal, din sesurile Ghebei, din Azmavet, caci cantaretii isi facusera satele in apropiere de Ierusalim.
30. Si preotii si levitii s-au curatit si au sfintit poporul, portile si zidurile.
31. Si am suit eu capeteniile lui Iuda pe ziduri si am pus doua coruri mari pentru cantarea de lauda; unul din ele s-a asezat in partea dreapta a zidului, spre poarta Gunoiului.
32. In urma lor mergeau Hosaia si jumatate din capeteniile lui Iuda:
33. Azaria, Ezdra si Mesulam;
34. Iuda, Veniamin, Semaia si Ieremia;
35. Iar dintre fiii preotilor mergeau cu trambite: Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Semaia, fiul lui Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf,
36. Si fratii lui: Semaia, Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Natanael, Iuda si Hanani cu instrumentele muzicale ale lui David, omul lui Dumnezeu, iar inaintea lor se afla carturarul Ezdra.
37. La Poarta Izvorului, in fata lor, s-au urcat pe treptele scarii de la cetatea lui David, care ducea pe zidul de deasupra casei lui David, pana la Poarta Apelor, spre rasarit.
38. Al doilea cor s-a indreptat in cealalta parte, si dupa el am mers eu si jumatate din popor si am inaintat pe zid de la turnul Cuptoarelor si pana la zidul cel lat,
39. Si de la Poarta Efraim, am trecut pe langa poarta veche si Poarta Pestilor, pe langa turnul lui Hananeel, pe langa turnul Mea spre Poarta Oilor si ne-am oprit la Poarta inchisorii.
40. Apoi amandoua corurile au mers la templul lui Dumnezeu. Si am facut acelasi lucru si noi, eu si capeteniile care erau cu mine
41. Si preotii: Eliachim, Maaseia, Miniamin, Mica, Elioenai, Zaharia, Hanania cu trambite,
42. Maaseia, Semaia, Eleazar, Uzi, Iohanan, Malchia, Elam si Ezer. Cantaretii cantau sub conducerea lui Izrahia.
43. Si s-au adus in ziua aceea multime de jertfe si s-au veselit, caci Dumnezeu daduse poporului pricina mare de bucurie. Si femeile si copiii s-au veselit, iar strigatele lor de bucurie din Ierusalim se auzeau pana departe.
44. In aceeasi zi au fost pusi oameni supraveghetori la camarile unde aveau sa se aduca prinoasele, parga si zeciuielile, si au fost imputerniciti sa adune din tarinile din jurul cetatilor partile hotarate prin lege pentru preoti si leviti. Si Iudeii s-au bucurat cand au vazut pe preoti si pe leviti la slujba lor,
45. Indeplinind toate cele pentru slujba dumnezeiasca si pentru curatire. Cantaretii si portarii si-au indeplinit datoria lor dupa porunca lui David si a lui Solomon, fiul lui;
46. Inca de demult, din zilele lui David si Asaf se hotarasera capeteniile cantaretilor si cantarile cele de lauda si de multumire in cinstea lui Dumnezeu.
47. In zilele lui Zorobabel si Neemia, tot Israelul dadea parte cantaretilor si portarilor pentru fiecare zi; si dadeau levitilor darurile sfintite, si levitii le dadeau de asemenea darurile sfintite urmasilor lui Aaron.

CAPITOLUL 13

Ravna lui Neemia pentru indreptarea obiceiurilor.

l. In acea zi s-a citit din cartea lui Moise in auzul poporului si s-a gasit scris in ea ca Amonitul si Moabitul nu pot fi primiti niciodata in adunarea lui Dumnezeu,
2. Pentru ca ei n-au intampinat pe fiii lui Israel cu paine si apa si pentru ca au tocmit impotriva lor pe Valaam, ca sa-i blesteme, dar Dumnezeul nostru a schimbat blestemul in binecuvantare.
3. Si auzind aceasta lege, a despartit Israel tot ce era strain.
4. Dar inainte de aceasta, preotul Eliasib, mai-marele peste camarile templului Dumnezeului nostru, si ruda cu Tobie,
5. Randuise pentru acesta o odaie mare, unde mai inainte se puneau prinoasele, tamaia, vasele sfinte, zeciuiala de paine, de vin si de untdelemn, ce era hotarata pentru leviti, cantareti, portari, si ceea ce se cuvenea preotilor.
6. Eu nu eram la Ierusalim cand s-au facut toate acestea, pentru ca ma intorsesem la rege, in anul al treizeci si doilea al domniei lui Artaxerxe, regele Babilonului.
7. Si la sfarsitul acestui an, am capatat de la rege invoirea de a veni la Ierusalim, si am aflat de raul ce a facut Eliasib, dand lui Tobie o camara in curtea templului lui Dumnezeu.
8. Si mi-a parut foarte rau de acestea si am aruncat afara din camara toate lucrurile care erau ale lui Tobie, dand porunca sa fie sfintite camarile.

9. Si am pus din nou lucrurile templului lui Dumnezeu, prinoasele si tamaia.
10. Am mai inteles de asemenea ca partile ce se cuveneau levitilor nu le fusesera date si ca levitii si cantaretii, insarcinati sa faca slujba, fugisera pe la tarinile lor.
11. De aceea am mustrat pe capetenii si am zis: "Pentru ce a fost parasit templul lui Dumnezeu?" Si i-am adunat pe leviti si pe cantareti si i-am pus la locurile lor.
12. Atunci toti Iudeii au inceput a aduce la camara zeciuiala de paine, de vin si de untdelemn;
13. Si eu am incredintat supravegherea camarilor lui Selemia preotul si lui Tadoc carturarul, si lui Pedaia, unul dintre leviti, si le-am dat ca ajutor pe Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, caci acestia se bucurau de mare cinste. Si tot ei au fost imputerniciti sa faca impartire fratilor lor.
14. Pomeneste-ma, Dumnezeul meu, pentru aceasta si nu uita faptele mele evlavioase facute pentru templul Dumnezeului meu si pentru slujbele din el!
15. In zilele acelea am vazut in Iuda oameni care calcau in teascuri in ziua odihnei, aduceau snopi si incarcau pe asini vin, struguri, smochine si tot felul de greutati si le duceau in ziua odihnei la Ierusalim. Si le-am facut mustrare aspra chiar atunci, cand vindeau lucruri de mancare.
16. De asemenea se aflau Tirieni, asezati in Ierusalim, care aduceau peste si tot felul de marfuri si le vindeau, in ziua odihnei, Iudeilor in Ierusalim.
17. Si am mustrat pe mai-marii Iudeilor si le-am zis: "Ce inseamna aceste fapte urate, pe care le faceti voi, pangarind ziua odihnei?
18. Oare nu asa au facut parintii vostri si nu din pricina aceasta a adus Dumnezeul nostru aceste necazuri asupra voastra si asupra acestei cetati? Si voi atrageti din nou mania Lui asupra lui Israel, necinstind ziua odihnei!"
19. Apoi am poruncit sa se inchida toate portile Ierusalimului in ajunul zilei de odihna, cand incepe a se intuneca, si sa nu se mai deschida decat dupa ea. Si am pus cate unul din slujitorii mei la porti, ca sa impiedice intrarea de marfuri in ziua odihnei.
20. Atunci negutatori si vanzatori de tot felul de lucruri au ramas cateodata sau de doua ori afara din Ierusalim.
21. Dar eu i-am mustrat aspru, zicandu-le: "pentru ce petreceti voi noaptea inaintea zidurilor? De veti mai face aceasta, voi pune mana pe voi!" De atunci ei n-au mai venit in ziua odihnei.
22. Si am mai poruncit eu levitilor sa se curete si sa vina sa pazeasca portile, ca sa sfinteasca ziua odihnei. Adu-ti aminte de mine, Dumnezeul meu, pentru acestea si ma ocroteste dupa mare mila Ta!
23. Tot atunci am vazut eu Iudei, luandu-si femei asdodiene, amonite si moabite.
24. Jumatate din copiii lor vorbeau limba asdodiana si nu stiau sa vorbeasca evreieste; nu stiau decat limba unuia sau altuia din acele popoare.
25. Eu i-am mustrat aspru si pe acestia si i-am blestemat; ba pe unii i-am lovit, le-am smuls parul si i-am jurat pe numele lui Dumnezeu, zicand: "Sa nu va dati fetele dupa feciorii lor si sa nu luati pe fetele lor, nici pentru fiii vostri, nici pentru voi.
26. Oare nu asa a pacatuit Solomon, regele lui Israel? Nu se afla rege ca el la nici un popor si el era iubit de Dumnezeu si Domnul il pusese rege peste tot Israelul; dar femeile cele de alt neam l-au atras si pe el in pacat.
27. Se poate oare sa aud eu de voi ca faceti acest rau mare si pacatuiti inaintea lui Dumnezeu, luandu-va femei de alt neam?"
28. Unul din fiii lui Ioiada, fiul lui Eliasib, preotul cel mare, era ginerele lui Sanbalat Horonitul; dar eu l-am alungat de la mine.
29. Adu-Ti aminte de ei, Dumnezeul meu, caci au spurcat preotia si legamantul preotesc si levit!
30. Astfel i-am curatit eu de toti strainii si am pus randuiala preotilor si levitilor, fiecaruia dupa slujba lui,
31. Si deasemenea pentru aducerea lemnelor la vremea hotarata, precum si a prinoaselor de parga. Adu-ti aminte de mine, Dumnezeul meu, spre binele meu!

ESTERA

CAPITOLUL 1
Visul lui Mardoheu.

In anul al doilea al domniei lui Artaxerxe cel Mare, in ziua intai a lunii Nisan, Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Simei, fiul lui Chis, iudeu din semintia lui Veniamin, om mare, care traia in cetatea Suza si slujea la curtea regelui, a visat un vis. Mardoheu era din robii pe care Nabucodonosor, regele Babilonului, ii luase in robie din Ierusalim cu Iehonia, regele Iudei. Iar visul lui a fost acesta: "S-a facut parca zgomot mare pe pamant, tunet, cutremur si tulburare. Si deodata au iesit doi balauri mari, gata sa se lupte unul cu altul, si urletul lor era cumplit. Dupa urletul lor, toate popoarele s-au pregatit de razboi, ca sa loveasca pe poporul dreptilor. Si iata a venit pe pamant zi de negura si intuneric, de necaz si stramtorare, de mare durere si tulburare. Atunci tot poporul dreptilor s-a tulburat, temandu-se de raul lor; s-a pregatit sa piara si a inceput sa strige catre Domnul. La strigatul lor, a iesit parca dintr-un izvor mic un rau mare cu apa multa, a stralucit lumina si soare, s-au inaltat cei smeriti si au nimicit pe trufasi".
Desteptandu-se Mardoheu dupa acest vis, care inchipuia ce avea sa faca Dumnezeu, pastra acest vis in inima sa si dorea sa-l priceapa in toata intregimea lui pana in seara. Si a ramas Mardoheu la curte cu Gavata si cu Tara, doi eunuci ai regelui care pazeau curtea; atunci a auzit ce vorbeau ei, a aflat planul si a descoperit ca ei se pregateau sa puna mana pe regele Artaxerxe si i-a spus regelui. Regele a cercetat pe cei doi eunuci si dupa ce ei au marturisit, au fost spanzurati. Regele a scris intamplarea aceasta spre aducere aminte si a scris-o si Mardoheu. Atunci a poruncit regele lui Mardoheu sa slujeasca la curte si i-a dat si daruri pentru aceasta. Dar pe langa rege era atunci vestit Aman. fiul lui Hamadata din tara Agag. Acesta se silea sa faca rau lui Mardoheu si poporului sau pentru cei doi eunuci ai regelui.
l. Dupa intamplarile acestea, in zilele lui Artaxerxe, care domnea peste o suta douazeci si sapte de tari, de la India pana in Etiopia,
2. In vremea cand regele Artaxerxe isi avea scaunul sau domnesc in cetatea Suza,
3. In anul al treilea al domniei lui, a dat el ospat pentru dregatorii sai si pentru cei ce-i slujeau lui, pentru capeteniile mai inalte ale ostirii Persiei si Mediei si pentru guvernatorii tarilor sale,
4. Aratandu-si marea bogatie a regatului sau si stralucirea deosebita a maririi sale, in curgere de mai multa vreme, anume timp de o suta optzeci de zile.
5. Dupa sfarsitul acestor zile, regele a facut si pentru poporul sau care se afla in capitala Suza, de la mic pana la mare, ospat de sapte zile, in gradina curtii sale domnesti,
6. Impodobita cu covoare de matase alba si de purpura violeta, atarnate pe franghii de in si de matase, trecute prin verigi de argint, intarite in stalpi de marmura.
7. Divanuri de aur si de argint erau asezate pe pardoseala de porfira, de marmura alba, de sidef si marmura neagra.

8. Bauturile se turnau in vase de aur si in cupe felurite, in valoare de treizeci de mii de talanti, iar vin din care bea insusi regele a fost mult, dupa bogatia si darnicia regelui. Bautura se consuma cuviincios si fara sila, ca regele poruncise tuturor carmuitorilor din casa sa sa faca fiecaruia dupa voia lui.
9. Regina Vasti a facut si ea ospat, pentru femei, in casa domneasca a regelui Artaxerxe.
10. In ziua a saptea, cand inima regelui s-a inveselit de vin, acesta a zis catre Mehuman, Bizeta, Harbona, Bigta, Abgata, Zetar si Carcas, cei sapte eunuci care slujeau inaintea fetei regelui Artaxerxe,
11. Sa aduca pe regina Vasti inaintea fetei regelui cu coroana regeasca pe cap, ca sa arate popoarelor si capeteniilor frumusetea ei, pentru ca era foarte frumoasa.
12. Dar regina Vasti n-a voit sa vina dupa porunca regelui ce i s-a trimis prin eunuci.
13. Din pricina aceasta s-a maniat regele tare si s-a aprins intr-insul urgie mare si a zis catre inteleptii care stiau datinile din trecut, (caci asa era randuiala ca orice pricina a regelui sa se spuna inaintea celor ce cunosteau legile si dreptul):
14. "Cum sa se aplice legea fata de regina Vasti, pentru ca ea nu a implinit porunca regelui Artaxerxe, ce i s-a trimis prin eunuci?"
15. Si erau in apropierea regelui: Carsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena si Memucan, sapte capetenii ale Mediei si Persiei, care puteau vedea fata regelui si tineau locurile cele dintai in regat.
16. Atunci a raspuns Memucan inaintea regelui si a capeteniilor: "Regina Vasti s-a facut vinovata nu numai inaintea regelui, ci si inaintea tuturor dregatorilor si inaintea tuturor popoarelor care sant in toate tarile regelui Artaxerxe,
17. Pentru ca purtarea reginei Vasti va ajunge la stirea tuturor femeilor, si vor nesocoti si acelea pe barbatii lor si vor zice: Regele Artaxerxe a poruncit sa fie adusa regina Vasti inaintea fetei sale si ea n-a venit.
18. De acum sotiile dregatorilor din Persia si Media, care vor auzi de purtarea reginei, vor zice la fel dregatorilor

regelui, si va fi destul dispret si manie.
19. Deci, daca binevoieste regele, sa iasa de la el hotarare regeasca si sa se scrie in legile Persiei si Mediei, cu neschimbare, ca regina Vasti nu va mai intra inaintea regelui Artaxerxe, iar vrednicia de regina a ei regele o va da alteia mai vrednica decat ea.
20. Cand se va auzi de aceasta hotarare a regelui, care se va imprastia in toata imparatia lui cat este ea de mare, atunci toate femeile isi vor cinsti barbatii de la mic pana la mare".
21. Si cuvantul a placut regelui si dregatorilor, si a facut dupa sfatul lui Memucan.
22. Regele a trimis in toate tarile scrisori, scrise pentru fiecare tara cu scrisul ei si pentru fiecare popor in limba lui, ca fiecare barbat sa fie stapan in casa sa. Aceasta s-a adus la cunostinta fiecaruia in limba parinteasca a fiecaruia.

CAPITOLUL 2

Vasti alungata de Artaxerxe.

1. Dupa intamplarea aceasta, cand s-a potolit mania regelui Artaxerxe, si-a adus el aminte de regina Vasti, de ceea ce facuse ea si de ce se hotarase impotriva ei,
2. Iar oamenii regelui, care-i slujeau lui, au zis: "Sa se caute pentru rege fete tinere si frumoase.
3. Sa randuiasca dar regele dregatori in toate tarile regatului sau, care sa adune toate fetele tinere si frumoase la fata in capitala Suza, in casa femeilor, sub supravegherea lui Hegai, eunucul regelui, pazitorul femeilor, si sa le dea sapun si celelalte de trebuinta pentru spalat.
4. Si fata care va Placea ochilor regelui sa fie regina in locul Vastei". Cuvantul acesta a placut regelui, si el a facut asa.
5. In vremea aceea era in capitala Suza un iudeu cu numele Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Simei, fiul lui Chis, din semintia lui Veniamin.
6. Acesta fusese adus din Ierusalim impreuna cu robii luati cu Iehonia, regele lui Iuda, pe care-i luase Nabucodonosor, regele Babilonului.
7. El crestea pe Hadasa, adica pe Estera, fiica unchiului sau, deoarece ea nu avea nici tata, nici mama. Fata aceasta era mandra la infatisare si frumoasa la chip si, dupa moartea tatalui ei si a mamei ei, o luase Mardoheu ca fiica.
8. Cand s-a facut cunoscuta porunca regelui si hotararea lui si cand au fost adunate multe fete in capitala Suza, sub supravegherea lui Hegai, atunci a fost luata si Estera in casa regelui sub supravegherea lui Hegai, pazitorul femeilor.
9. Fata aceasta a placut ochilor lui si si-a atras bunavointa lui. De aceea s-a grabit el sa-i dea cele de spalat si tot ce i se cuvenea si a pus pe langa ea sapte fete vrednice de a fi cu ea si au asezat-o pe ea si fetele ei in cea mai buna incapere din casa femeilor.
10. Estera insa n-a spus nimic nici de poporul sau, nici de neamurile sale, pentru ca Mardoheu ii daduse porunca sa nu spuna.
11. Mardoheu venea in fiecare zi in curtea casei femeilor, ca sa afle stiri despre sanatatea Esterei si cele ce se petreceau cu ea.
12. Cand venea fiecarei fete vremea sa intre la regele Artaxerxe, dupa ce timp de douasprezece luni se savarseau asupra ei cele randuite pentru femei, (caci atat timp tinea vremea curatirii lor: sase luni cu miruri si sase luni cu aromate si alte unsori femeiesti),
13. Atunci fata intra la rege si orice ar fi cerut, i se dadea pentru a merge din casa femeilor in casa regelui.
14. Seara ea intra si dimineata se ducea in a doua casa a femeilor sub supravegherea lui Saasgaz, eunuc al regelui, pazitorul concubinelor, si nu mai intra dupa aceea la rege decat doar daca ar fi voit-o regele si ar fi fost chemata anume.
15. Cand a venit vremea Esterei, fiica lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, care o luase la sine ca fiica, sa mearga la rege, atunci ea nu a cerut nimic, decat numai ceea ce-i zisese Hegai, eunucul regelui, pazitorul femeilor. Ea a aflat trecere inaintea tuturor celor ce o vedeau.
16. Estera a fost luata la regele Artaxerxe si dusa in casa lui domneasca in luna a zecea, adica in luna Tebet, in al saptelea an al domniei lui.
17. Si a iubit regele pe Estera mai mult decat pe toate femeile, si ea a dobandit bunavointa lui si trecere mai mult decat toate femeile, si el a pus coroana domneasca pe capul ei si a facut-o regina in locul Vastei.
18. Apoi a facut regele ospat mare pentru toti dregatorii sai si pentru cei ce-i slujeau lui. Acesta a fost ospat

pentru Estera; regele a mai facut mari usurari tarilor si a impartit daruri cu darnicie de rege.
19. Iar cand s-au adunat fetele a doua oara si Mardoheu sedea la poarta regelui,
20. Estera nu spusese nimic despre neamul sau, asa cum ii poruncise Mardoheu, pentru ca Estera implinea cuvantul lui Mardoheu, ca si cand era sub ocrotirea lui.
21. Intr-o zi, cand Mardoheu sedea la poarta regelui, doi eunuci ai regelui, Bigtan si Teres, capeteniile paznicilor lui, s-au aprins de manie, ca se daduse intaietate lui Mardoheu, si cautau sa puna mana pe regele Artaxerxe.
22. Afland acest lucru, Mardoheu i-a spus reginei Estera, iar Estera i-a spus regelui in numele lui Mardoheu.
23. Fapta s-a cercetat si s-a gasit adevarata. Amandoi eunucii au fost spanzurati in curte. Aceasta binefacere a lui Mardoheu a fost scrisa in cartea amintirilor zilnice ale regelui.

CAPITOLUL 3
Uneltirile lui Aman.

l. Dupa aceea a ridicat regele Artaxerxe pe Aman, fiul lui Hamadata, din tara Agag, si a pus scaunul lui mai presus decat al tuturor capeteniilor pe care le avea.
2. Toti cei ce slujeau regelui, care erau la poarta regelui, se inchinau si se aruncau cu fetele la pamant inaintea lui Aman, caci asa poruncise regele; iar Mardoheu nu se inchina si nu-si pleca fata la pamant.
3. De aceea cei ce slujeau regelui si care erau la poarta, ziceau lui Mardoheu: "De ce calci tu porunca regelui?"
4. Si cum ei ziceau aceasta in fiecare zi, iar el nu-i asculta, i-au spus lui Aman, ca sa vada de va starui Mardoheu in purtarea sa, caci el le spusese ca este iudeu.
5. Cand a vazut Aman ca Mardoheu nu se inchina si nu-si pleaca fruntea pana la pamant inaintea sa, s-a umplut de manie.
6. Dar i s-a parut prea putin lucru sa puna mana numai pe Mardoheu. Si fiindca i se spusese din ce popor e Mardoheu, Aman si-a pus in gand sa ucida pe toti Iudeii care se aflau in tot regatul lui Artaxerxe, intrucat erau poporul lui Mardoheu.
7. Au facut deci sfat in luna intai, adica in luna Nisan, in anul al doisprezecelea al domniei lui Artaxerxe, si au aruncat Pur, adica sorti, de fata cu Aman, ca sa vada in ce luna si in ce zi sa fie ucis dintr-o data poporul lui Mardoheu, si a cazut sortul pe luna a douasprezecea, adica pe luna lui Adar.
8. In vremea aceasta a spus Aman regelui Artaxerxe: "Este un popor risipit si imprastiat printre popoare, prin toate tarile regatului tau. Legile lui sant deosebite de legile tuturor popoarelor, legilor regelui nu se supun si regele nu se cuvine sa-l lase asa.
9. Daca binevoieste regele, atunci sa se hotarasca in scris sa fie ucisi si eu voi cantari zece mii de talanti de argint si voi da in mana vistiernicilor, ca sa-i verse in vistieria regelui".
10. Atunci si-a scos regele inelul sau din mana sa si l-a dat lui Aman, fiul lui Hamadata, din tara Agag, ca sa intareasca decretul cel impotriva Iudeilor,
11. Zicand lui Aman: "Iti dau tie acest argint si poporul; fa cu el ce vrei!"
12. Atunci au fost chemati scriitorii regelui in a treisprezecea zi a lunii intai, si s-a scris, cum poruncise Aman, catre satrapii regatului si catre capetenia fiecarei din cele o suta douazeci si sapte de tari, de la tarile Indiei si pana la Etiopia, si catre capeteniile fiecarui popor; si s-a scris fiecarei tari cu scrierea ei si fiecarui popor in limba lui si toate s-au scris in numele regelui Artaxerxe si au fost intarite cu inelul lui.
13. Scrisorile s-au trimis prin stafete in toate tarile regelui, ca sa ucida, sa piarda si sa nimiceasca pe toti Iudeii, mic si mare, copii si femei, intr-o singura zi, si anume in a treisprezecea zi a lunii a douasprezecea, adica in luna Adar, iar averile lor sa le jefuiasca. Iata cuprinsul acelei scrisori: "Marele rege Artaxerxe, celor ce carmuiesc de la India pana la Etiopia peste o suta douazeci si sapte de tari si capeteniilor si slujitorilor de sub conducerea lor acestea scrie: Domnind peste multe popoare si stapanind toata lumea, eu, fara sa fiu ingamfat de putere, ci carmuind pururea cu blandete si cu liniste, am voit sa fac viata supusilor pururea netulburata, pazind regatul meu in pace si usor de strabatut pana la hotarele lui, statornicind pacea de toti dorita. Dar cand eu am intrebat pe sfetnici, cum am putea aduce aceasta la indeplinire, atunci Aman, care e vestit la noi prin intelepciune si se bucura neclintit de bunavointa noastra si care a dovedit cea mai deplina credinciosie, pentru care a dobandit cinstea de a sedea in al doilea loc dupa rege, ne-a aratat ca prin toate neamurile lumii s-a amestecat un popor vrajmas, potrivnic legilor tuturor popoarelor, care necontenit nesocoteste poruncile regelui, ca sa nu se poata intemeia carmuirea noastra fara meteahna. Afland deci ca numai singur acest popor se impotriveste pururea oricarui om, ca duce un fel de viata straina de legi si, impotrivindu-se pururea lucrarilor noastre, face cele mai mari nelegiuiri, ca regatul

nostru sa nu ajunga a fi bine intocmit, am poruncit cele aratate voua in scrisorile lui Aman, care este pus de noi peste lucruri si ca un al doilea parinte al nostru, ca sa-i starpiti pe toti, cu femei si cu copii, prin sabie cumplita, fara nici o mila si crutare, in treisprezece ale lunii a douasprezecea, adica in luna lui Adar, a acestui an, ca astfel acesti oameni vrajmasi si astazi, ca si in trecut, fiind intr-o singura zi aruncati cu sila in iad, sa nu ne mai impiedice in viitor de a duce viata pasnica si netulburata pana in sfarsit.
14. Cuprinsul acestei porunci sa se dea in fiecare tara, ca lege cu putere pentru toate popoarele, ca ele sa fie gata pentru ziua aceea".
15. Stafetele au zburat repede cu porunca regelui. Porunca s-a facut cunoscuta si in capitala Suza. Regele si Aman sedeau si beau, iar cetatea Suza era in fierbere.

CAPITOLUL 4
Jalea si postul Iudeilor.

1. Cand Mardoheu a aflat tot ce se facuse, si-a rupt hainele sale, si-a pus pe sine sac si cenusa si, iesind in mijlocul cetatii, a ridicat strigat amarnic.
2. Ajungand insa pana la poarta regelui, s-a oprit, deoarece nu putea sa intre pe poarta regelui imbracat cu sac si cu cenusa pe cap.
3. Tot asa si in fiecare tara si loc, unde ajungea porunca regelui si scrisoarea lui, era tanguire mare printre Iudei, post, plangere si bocet. Sacul si cenusa erau asternutul multora.
4. Atunci au venit slujitorii Esterei, eunucii si slujnicele ei si i-au spus; si regina s-a tulburat strasnic. Apoi a trimis haine lui Mardoheu, ca sa se imbrace cu ele si sa lepede de pe el sacul. Dar el n-a voit.
5. De aceea a chemat Estera pe Hatac, unul din eunucii regelui pe care acesta il pusese sa fie pe langa ea, si l-a trimis la Mardoheu, ca sa afle de ce si pentru ce sant acestea.
6. Mergand Hatac la Mardoheu, in piata orasului cea din fata curtii regelui,
7. I-a spus Mardoheu toate cate se intamplase si de numarul argintilor ce fagaduise Aman sa verse in vistieria domneasca pentru Iudei ca sa-i starpeasca.
8. Ii dadu de asemenea si o copie de pe porunca domneasca, cuprinsa in hrisovul dat in Suza pentru starpirea lor, ca sa-l arate Esterei si sa-i dea de veste despre toate. Pe langa aceasta o sfatuia sa mearga la rege si sa-l roage de iertare pentru poporul ei, aducandu-si aminte de zilele sale cele smerite, cand era crescuta sub mana lui, a lui Mardoheu, pentru ca Aman, cel al doilea dupa rege, a osandit pe Iudei la moarte; sa strige de asemenea catre Domnul, ca sa-i izbaveasca pe ei de la moarte.
9. Deci a venit Hatac si a spus Esterei vorbele lui Mardoheu.
10. Atunci a vorbit Estera cu Hatac si l-a trimis sa spuna lui Mardoheu:
11. "Toti cei ce slujesc regelui si popoarele din tarile regelui stiu ca tot cel ce va intra la rege inauntrul curtii, barbat sau femeie, fara sa fie chemat, ia o singura osanda: moartea. Numai acela spre care va intinde regele sceptrul sau de aur scapa cu viata. Eu insa n-am fost chemata la rege de mai bine de treizeci de zile".
12. Aceste cuvinte ale Esterei au fost spuse lui Mardoheu.
13. Iar Mardoheu a raspuns Esterei urmatoarele: "Sa nu socoti ca ai sa scapi tu singura in casa regelui, dintre toti Iudeii.
14. Daca tu vei tacea in vremea aceasta, atunci izbavirea si eliberarea vor veni pentru Iudei din alta parte, iar tu si casa tatalui tau veti pieri. Si cine stie daca tu n-ai ajuns la vrednicia de regina tocmai pentru vremile acestea?"
15. Atunci Estera a raspuns lui Mardoheu:
16. "Mergi, aduna pe toti Iudeii din Suza si postiti pentru mine; sa nu mancati si sa nu beti trei zile, nici ziua, nici noaptea si voi posti si eu cu slujnicile mele si apoi ma voi duce la rege, desi aceasta este impotriva legii si de va fi sa pier, voi pieri".
17. Atunci s-a dus Mardoheu si a facut cum ii poruncise Estera. El s-a rugat Domnului, pomenind toate lucrurile Domnului si zicand: "Doamne, Doamne, Imparate atottiitorule, toti sant in puterea Ta si nu este cine sa se impotriveasca tie cand vei voi sa izbavesti pe Israel. Tu ai facut cerul si pamantul si toate cele minunate de sub cer. Tu esti Domnul tuturor si nu este cine sa se impotriveasca tie, Doamne! Tu toate le stii Doamne, Tu stii ca eu nu din mandrie, nici din trufie, nici ca sa jignesc nu m-am inchinat lui Aman cel mandru, caci eu cu placere m-as fi apucat sa sarut talpile picioarelor lui pentru izbavirea lui Israel. Dar eu am facut aceasta ca sa nu dau slava oamenilor mai presus de slava lui Dumnezeu si nu m-am inchinat nimanui, decat numai tie, Domnului meu si nici nu voi face aceasta din mandrie. Si acum, Doamne Dumnezeule, Imparate, Dumnezeul lui Avraam, cruta pe poporul Tau, caci se pune la

cale pieirea noastra si voiesc sa piarda mostenirea Ta cea dintru inceput. Nu trece cu vederea partea Ta pe care ai rascumparat-o pentru Tine din tara Egiptului. Auzi rugaciunea mea si Te milostiveste spre mostenirea Ta; intoarce plansul nostru in veselie ca, vii fiind noi, sa laudam numele Tau, Doamne, si nu astupa gura celor ce Te preamaresc pe Tine". Si toti Israelitii au strigat din toate puterile lor ca moartea era inaintea ochilor lor. Si a alergat si Estera la Domnul, cuprinsa de groaza mortii si, dezbracandu-se de hainele slavei sale, s-a imbracat in haine de deznadejde si de jale, iar in locul unsorilor celor scumpe, cu cenusa si cu tarana si-a presarat capul sau; si-a smerit cumplit trupul sau si tot locul impodobit altadata l-a umplut de par smuls din capul sau si, rugandu-se Domnului, Dumnezeului lui Israel, a zis: "Domnul meu, numai Tu singur esti Imparatul nostru; ajuta-mi mie celei singuratice si fara ajutor afara de Tine, ca pieirea mea e aproape! Eu am auzit, Doamne, de la tatal meu, in neamul meu parintesc, ca Tu ti-ai ales pe Israel din toate popoarele si pe parintii nostri din toti stramosii lor, ca sa fie mostenirea Ta vesnica si ai facut pentru ei toate cate ai zis. Acum noi am gresit inaintea Ta si Tu ne-ai dat in mainile vrajmasilor nostri, pentru ca am laudat pe dumnezeii lor; drept esti Tu, Doamne! Dar ei acum nu se mai multumesc cu robia noastra amara, ci si-au dat mana cu idolii lor, ca sa rastoarne poruncile gurii Tale si sa starpeasca mostenirea Ta si sa astupe gura celor ce Te slavesc pe Tine si sa stinga slava casei Tale si jertfelnicul Tau, sa dezlege gura popoarelor pentru a preaslavi pe dumnezeii lor cei mincinosi si pentru ca regele cel pamantesc sa fie admirat totdeauna. Nu da, Doamne, sceptrul Tau dumnezeilor celor ce nu sant, ca sa nu se bucure vrajmasii de caderea noastra, ci intoarce uneltirea lor asupra lor insisi, iar pe uneltitorul impotriva noastra da-l rusinii. Adu-ti aminte, Doamne, arata-Te noua in vremea necazului nostru si-mi da mie curaj. Imparate al dumnezeilor si Stapane a toata stapanirea, daruieste gurii mele cuvant cu trecere inaintea leului acestuia si umple inima lui de ura catre cel ce ne prigoneste pe noi, spre pieirea lui si a celor de un gand cu el. Iar pe noi ne izbaveste cu mana Ta si-mi ajuta mie celei singure, care nu am alt ajutor decat pe Tine, Doamne; Tu ai stiinta de toate si cunosti ca eu urasc slava celor fara de lege si mi-e sila de patul celor netaiati imprejur si de tot cel de alt neam. De asemenea cunosti nevoia mea, ca nu pot suferi semnul mandriei mele care se afla pe capul meu in zilele cand ma arat, mi-e sila de el, ca de o haina intinata cu sange si nici nu-l port cand sant singura. Roaba Ta n-a mancat din masa lui Aman, nici n-a pretuit ospatul regesc; vin jertfit la idoli n-am baut, nici nu s-a veselit roaba Ta din vremea schimbarii soartei mele si pana acum decat numai de Tine, Doamne Dumnezeul lui Avraam. Dumnezeule, Cel ce ai putere peste toate, auzi glasul celor fara de nadejde si ne izbaveste din mainile uneltitorilor de rele, scapandu-ma din frica mea".

CAPITOLUL 5

Estera la rege. Aman unelteste moartea lui Mardoheu.

l. Dupa trei zile de rugaciune Estera si-a dezbracat hainele cele de jale si s-a imbracat in cele de regina si, facandu-se stralucita si chemand pe Dumnezeul cel atoatevazator si mantuitor, a luat cu ea doua slujnice: una de care se sprijinea oarecum din alintare, iar alta care, urmandu-i, ii tinea hainele. Ea era minunata, in culmea frumusetii sale si fata sa era vesela ca si cum ar fi fost plina de iubire, iar inima ei era apasata de frica. S-a oprit in curtea dinauntru a casei regelui, la usa regelui. Regele sedea atunci pe tronul sau domnesc, in casa domneasca, chiar in dreptul usii, imbracat in toate hainele maririi sale, tot in aur si in pietre scumpe, dar cumplit de posomorat. Cand regele a vazut pe regina Estera stand afara, aceasta a aflat mila in ochii lui. Intorcandu-si fata inflacarata de slava, el a privit cu manie strasnica. Atunci regina a cazut cu duhul, s-a schimbat la fata din pricina slabiciunii ce i-a venit si s-a aplecat pe capul slujnicei care o insotea. Dar Dumnezeu a schimbat duhul regelui in blandete si, sculandu-se cu grabire de pe tronul sau, a cuprins-o in bratele sale, pana ea si-a venit in fire. Apoi a mangaiat-o cu vorbe bune, zicandu-i: "Ce ai Estera? Eu sant fratele tau! Linisteste-te, ca nu vei muri, caci stapanirea ne este comuna. Apropie-te!"
2. Apoi regele si-a intins spre Estera sceptrul sau cel de aur, care era in mana sa. Atunci Estera s-a apropiat si s-a atins de varful sceptrului, iar regele i-a pus sceptrul pe grumazul ei si a sarutat-o, zicandu-i: "Vorbeste-mi!" Si ea a zis: "Stapanul meu, eu am vazut in tine parca pe ingerul lui Dumnezeu si s-a tulburat inima mea de frica in fata slavei tale, ca minunat esti stapane si fata ta este plina de har". Si cand vorbea ea, a cazut din pricina slabiciunii si regele s-a tulburat si toate slugile lui o mangaiau.
3. Apoi regele i-a zis: "Ce voiesti, regina Estera si care-ti este cererea? Chiar si jumatate din regat ti se va da".
4. Si a zis Estera: "Eu am acum zi de sarbatoare. De binevoieste regele, sa vina cu Aman astazi la ospatul pe care i l-am pregatit eu".
5. Iar regele a zis: "Mergi degraba dupa Aman, ca sa se faca dupa cuvantul Esterei". Si a venit regele cu Aman la ospatul ce-l pregatise Estera.

6. La bautura regele a zis catre Estera: "Ce dorinta ai? Ea ti se va indeplini. Care este cererea ta? Ea ti se va implini chiar si pana la jumatate din regatul meu!"
7. Atunci Estera a raspuns si a zis: "Iata dorinta si cererea mea:
8. De am aflat bunavointa in ochii regelui si de binevoieste el sa implineasca dorinta mea si sa-mi implineasca cererea, atunci sa vina regele cu Aman maine la ospatul ce-l voi pregati, si eu voi da raspuns dupa porunca regelui".
9. In ziua aceea a iesit Aman vesel si voios. Dar cand Aman a vazut pe Mardoheu la poarta regelui si ca acesta nu s-a sculat macar de la locul sau inaintea lui, s-a umplut de manie asupra lui Mardoheu.
10. Cu toate acestea Aman s-a stapanit. Ajungand acasa, a trimis sa cheme pe prietenii sai si pe Zeres, femeia sa.
11. Si le-a povestit Aman despre bogatia sa cea mare, despre multimea fiilor sai si despre felul cum l-a marit pe el regele si cum l-a inaltat peste capeteniile si slujitorii sai.
12. "Ba si regina Estera, a zis mai departe Aman, pe nimeni afara de mine n-a chemat cu regele la ospatul pe care l-a pregatit. Chiar si maine sant chemat la ea la ospat.
13. Dar toate acestea nu ma multumesc cata vreme vad pe iudeul Mardoheu sezand la poarta domneasca".
14. La acestea Zeres, sotia sa, si prietenii sai i-au zis: "Sa se pregateasca spanzuratoare inalta de cincizeci de coti si maine dimineata cere regelui sa fie spanzurat Mardoheu si apoi vei merge voios la ospat cu regele". Acest cuvant a placut lui Aman si a pus sa se pregateasca spanzuratoarea.

CAPITOLUL 6
Mardoheu in mare cinste.

1. In noaptea aceea Domnul a departat somnul de la rege si acesta a poruncit slugii sa-i aduca Cronica insemnarilor zilnice si ele au fost citite inaintea regelui.
2. Acolo se afla scris ce descoperise Mardoheu regelui cu privire la Bigtan si Teres, cei doi eunuci ai regelui, pazitorii pragului, care uneltisera sa puna mana pe regele Artaxerxe.
3. Atunci a zis regele: "Ce cinste si rasplata s-a dat lui Mardoheu pentru aceasta?" Iar oamenii regelui, care-i slujeau, au zis: "Nu i s-a facut nimic".
4. Cand intreba regele de binefacerile lui Mardoheu, a venit Aman in curte, iar regele a zis: "Cine este in curte?" Aman insa venise in curtea de afara a casei regelui sa vorbeasca cu regele, ca sa fie spanzurat Mardoheu in spanzuratoarea pe care i-o pregatise el.
5. Si oamenii regelui au zis: "Iata Aman sta in curte". Regele a zis: "Sa intre! "
6. Aman a intrat, iar regele i-a zis: "Ce sa se faca omului pe care regele vrea sa-l cinsteasca?>> Aman socotea in inima sa: "Pe cine altul voieste regele sa cinsteasca, daca nu pe mine?"
7. Si a zis Aman: "Pentru omul pe care vrea sa-l cinsteasca regele,
8. Sa se aduca imbracaminte regeasca si calul pe care calareste regele si coroana de rege;
9. Apoi sa se dea hainele, coroana si calul unuia dintre cei dintai dregatori ai regelui, ca sa imbrace pe omul acela, pe care vrea regele sa-l cinsteasca si sa-l plimbe calare pe cal prin piata cetatii si sa se strige inaintea lui: Asa se face omului, pe care vrea regele sa-l cinsteasca!"
10. Atunci regele a zis lui Aman: "Bine ai zis! Ia repede haine si cal, cum ai spus, si fa asa iudeului Mardoheu, care sade la poarta regelui. Sa nu lasi nimic din toate cate ai zis".
11. Si a luat Aman haine si cal, a imbracat pe Mardoheu si l-a plimbat calare pe cal prin piata cetatii, strigand inaintea lui: "Asa se face omului, pe care regele vrea sa-l cinsteasca!"
12. Apoi Mardoheu s-a intors la poarta regelui, iar Aman s-a dus repede acasa trist si cu capul in pamant.
13. si a spus Aman sotiei sale, Zeres si tuturor prietenilor sai toate cate se petrecusera cu el. Iar inteleptii lui si Zeres, femeia sa, i-au zis: "Daca Mardoheu, din pricina caruia a inceput caderea ta, e din neamul iudeilor, atunci tu nu vei putea face nimic impotriva lui, ci vei cadea sigur inaintea lui, caci cu el este Dumnezeul cel viu>.
14. Si inca graind ei cu el, au venit eunucii regelui si-l grabeau pe Aman sa mearga la ospatul pe care-l pregatise Estera.

CAPITOLUL 7
Aman spanzurat.

1. In ziua aceea regele cu Aman au venit sa pranzeasca la regina Estera.
2. In timpul ospatului, regele a zis iarasi catre Estera: "Care este dorinta ta, regina Estera? Ca ea iti va fi implinita.

Si care este rugamintea ta, ca ti se va implini chiar si pana la jumatate din regatul meu".
3. Regina Estera a raspuns: "De am aflat bunavointa in ochii tai, o, rege, si daca binevoieste regele, atunci sa ni se daruiasca viata mie si poporului meu, dupa ruga mea.
4. Caci suntem vanduti noi, eu si poporul meu, spre ucidere, spre nimicire si pieire. De am fi vanduti ca sa fim robi eu as fi tacut, desi vrajmasul nu ar fi acoperit paguba regelui".
5. Si regele Artaxerxe a raspuns: "Cine este acela si unde este omul care a indraznit a gandi sa faca asa?
6. Iar Estera a raspuns: "Asupritorul Si vrajmasul este rautaciosul Aman!" si s-a cutremurat Aman inaintea regelui si a reginei.
7. Si s-a sculat regele de la ospat plin de manie si s-a dus in gradina palatului; iar Aman a ramas sa roage pe regina Estera, pentru viata sa, caci vedea bine ca regele hotarase pieirea lui.
8. Cand s-a intors regele din gradina palatului, Aman tocmai se aruncase pe patul pe care se afla Estera. Si a zis regele: "Vrei inca sa si siluiesti pe regina aici, in casa mea?" Acest cuvant, iesit din gura regelui, acoperi de tulburare fata lui Aman.
9. Atunci Harbona, unul din eunucii regelui, a zis: "Iata si spanzuratoarea pe care a pregatit-o Aman pentru Mardoheu, care a grait de bine pe rege, sta la casa lui Aman, inalta de cincizeci de coti". Iar regele a zis: "Spanzurati-l acolo!"
10. Si au spanzurat pe Aman in spanzuratoarea pregatita de el. Numai asa s-a potolit mania regelui.

CAPITOLUL 8

Razbunarea Iudeilor.

1. In ziua aceea, regele Artaxerxe a dat reginei Estera casa lui Aman, vrajmasul Iudeilor; iar Mardoheu a fost chemat de rege, caci Estera ii spusese ca el este ruda cu ea.
2. Si regele si-a scos inelul pe care-l luase de la Aman, si l-a dat lui Mardoheu; iar Estera a pus pe Mardoheu ispravnic peste casa lui Aman.
3. Apoi Estera a vorbit din nou inaintea regelui, a cazut la picioarele lui, a plans si l-a rugat sa abata rautatea lui Aman Agaghitul si uneltirea lui pe care el o indreptase impotriva Iudeilor.
4. Atunci regele si-a intins sceptrul sau cel de aur catre Estera, si s-a ridicat Estera si a stat inaintea fetei regelui,
5. Si a zis: "De binevoieste regele si de am aflat eu trecere inaintea fetei lui; de este drept lucrul acesta inaintea regelui si de plac eu ochilor lui, atunci sa se scrie, ca sa fie revocate scrisorile cele trimise dupa uneltirile lui Aman, fiul lui Hamadata, din tara Agag, pentru uciderea Iudeilor in toate partile regatului;
6. Caci cum as putea eu sa privesc nenorocirea care ar atinge pe poporul meu si cum as putea sa vad pieirea neamului meu?"
7. Regele Artaxerxe a zis catre Estera si Mardoheu: "Casa lui Aman am dat-o Esterei, iar pe el l-am spanzurat, pentru ca si-a intins mana sa asupra Iudeilor.
8. Scrieti si voi despre Iudei ce va place, in numele regelui si intariti cu inelul regelui, caci scrisoarea scrisa in numele regelui si intarita cu inelul regelui nu se poate schimba".
9. Atunci au fost chemati scriitorii regelui, in luna a treia, adica in luna Sivan, in ziua de douazeci si trei ale lunii, si cum a poruncit Mardoheu, asa s-a scris Iudeilor si satrapilor, guvernatorilor tarilor si carmuitorilor tinuturilor lor, de la India pana la Etiopia, din cele o suta douazeci si sapte tari; si s-a scris fiecarei tari cu scrierea ei si fiecarui popor in limba lui, si Iudeilor le-a scris cu literele lor si in limba lor.
10. Mardoheu a scris in numele regelui Artaxerxe, scrisorile le-a pecetluit cu inelul regelui si le-a trimis prin curieri calari, pe caii din hergheliile regelui,
11. Spunand ca regele ingaduie iudeilor din fiecare cetate sa se adune ca sa-si apere viata lor, sa bata, sa ucida si sa piarda pe toti cei puternici din popor si din tara, care ar vrea sa-i atace, cu femeile si cu copiii lor, iar averea lor sa o jefuiasca.
12. Aceasta sa se faca in toate tarile lui Artaxerxe, intr-o singura zi, in a treisprezecea zi a lunii a douasprezecea, adica a lunii Adar. Cuprinsul acestei scrisori este urmatorul: "Marele rege Artaxerxe, satrapilor celor o suta douazeci si sapte de rari de la India si pana la Etiopia, guvernatorilor de provincii si tuturor supusilor, credinciosilor lui, salutare. Multi din cei rasplatiti cu cinste prin nemarginita bunatate a binefacerilor s-au trufit peste masura si nu numai supusilor nostri cauta sa le faca rau, ci, neputandu-si satura mandria, incearca sa urzeasca uneltiri si impotriva binefacatorilor lor, pierzand nu numai simtul recunostintei omenesti, ci, plini de trufie nebuna, cauta in

chip nelegiuit sa scape si de judecata lui Dumnezeu, Cel ce pururea toate le vede. Dar adesea si multi, fiind imbracati cu putere, ca sa randuiasca lucrurile prietenilor ce s-au increzut in ei, prin incredintarile lor ii fac vinovati de varsare de sange nevinovat si-i supun la primejdii de neinlaturat, amagind gandul bun si neprihanit al stapanilor prin vorbarie vicleana si mincinoasa. Aceasta se poate vedea atat din povestirile mai vechi, cum am spus, precum si din faptele savarsite in chip nelegiuit inaintea ochilor vostri de rautatea celor ce stapanesc cu nevrednicie. De aceea ne ingrijim pentru viitor, ca sa intocmim noi o imparatie netulburata pentru toti oamenii din lume, neingaduind inselatoriile, si pricinile ce ni se infatiseaza judecandu-le cu toata luarea aminte cuvenita. Asa Aman, fiul lui Hamadata Macedoneanul, cu adevarat strain de sangele persan si foarte departe de bunatatea noastra, fiind primit oaspete la noi, s-a invrednicit de bunavointa pe care noi o avem catre orice popor, pana intr-atata, incat a fost numit parintele nostru si cinstit de toti, infatisandu-se ca a doua persoana dupa tronul regal. Dar fiind de o mandrie nemasurata, a uneltit sa ne lipseasca pe noi de putere si de viata, iar pe salvatorul si pururea binefacatorul nostru Mardoheu si pe nevinovata partasa la regalitatea noastra, Estera, cu tot poporul lor, se silea prin felurite masuri viclene sa-i piarda. Astfel socotea el sa ne lase fara oameni, iar imparatia persana sa o dea Macedonenilor. Noi insa pe Iudei, osanditi de acest facator de rele, la moarte, ii gasim nu raufacatori, ci oameni care traiesc dupa cele mai drepte legiuiri si fii ai Dumnezeului celui viu, mare si preainalt, Care ne-a daruit noua si stramosilor nostri imparatie preafericita. De aceea bine veti face, de nu veti aduce la indeplinire scrisorile trimise de Aman al lui Hamadata, caci el, facand aceasta, a fost spanzurat la portile Suzei cu toata casa, dupa cuvantul lui Dumnezeu, Celui ce stapaneste peste toti, Care i-a dat lui curand osanda cuvenita. Iar o copie a acestei scrisori puneti-o la vedere in tot locul, sa lasati pe Iudei sa se foloseasca de legile lor si sa-i ajutati, ca pe cei ce se vor scula asupra lor la vreme de necaz sa-i poata rapune in ziua de treisprezece ale lunii a douasprezecea, Adar, chiar in ziua aceea. Caci Dumnezeu, Cel ce stapaneste peste toti, in loc sa piarda pe poporul cel ales, i-a randuit lui aceasta bucurie. Si voi, Iudeilor, intre sarbatorile voastre vestite, sarbatoriti si aceasta zi insemnata cu toata veselia, ca sa fie de acum si sa ramana in viitor pentru voi si pentru Persii binevoitori amintirea izbavirii voastre, iar pentru dusmanii vostri sa fie amintirea pieirii lor. Fiecare cetate, sau tinut indeobste, care nu se va conforma, se va pustii fara crutare cu sabie si foc si va ajunge nu numai nelocuita de oameni totdeauna, ci dezgustatoare pentru fiare si pasari.
13. Copii ale acestei scrisori sa se dea in fiecare tara, ca lege, astfel ca Iudeii sa fie gata pentru ziua aceea sa se razbune pe vrajmasii lor".
14. Curieri, calari pe cai iuti din hergheliile regelui, au alergat repede si cu mare graba, cu porunca regelui. Porunca a fost vestita si in cetatea Suza.
15. Mardoheu a iesit de la rege in vesminte regesti de culoare purpurie si alba si cu cununa mare de aur, iar cetatea Suza s-a bucurat si s-a veselit.
16. La Iudei a fost atunci lumina in case, bucurie, veselie si mare praznuire.
17. De asemenea in toate tarile, prin toate cetatile si in toate locurile unde ajunsese scrisoarea cu porunca regelui, a fost bucurie, veselie, ospete si praznuire la Iudei. Chiar si dintre popoarele tarii multi se facura Iudei, pentru ca-i cuprinsese frica de Iudei.

CAPITOLUL 9

Iudeii randuiesc sarbatoare.

1. In luna a douasprezecea, adica in luna Adar, in a treisprezecea zi, cand a sosit timpul aducerii la indeplinire a poruncii regelui si a decretului lui; in ziua aceea, cand nadajduiau dusmanii Iudeilor sa-i biruiasca, s-a dovedit dimpotriva ca Iudeii si-au aratat puterea asupra dusmanilor lor;
2. Atunci Iudeii s-au adunat in toate cetatile lor, prin toate tarile lui Artaxerxe, ca sa puna mana pe cei ce le doreau raul si nimeni n-a putut sta impotriva fetei lor, pentru ca frica de Iudei apasa asupra tuturor popoarelor.
3. Toate capeteniile tarilor, satrapii, guvernatorii si slujitorii regelui au sprijinit pe Iudei, de teama lui Mardoheu,
4. Caci Mardoheu era mare in casa regelui si renumele lui se latise in toate tarile, deoarece omul acesta, Mardoheu, devenise tot mai puternic.
5. Atunci au starpit Iudeii pe toti dusmanii lor, ucigand cu sabia, omorand, pierzand si facand cu dusmanii lor dupa voia lor.
6. In cetatea Suza, au ucis Iudeii cinci sute de oameni.
7. Intre acestia au ucis si pe Parsandata, pe Dalfon, pe Aspata,
8. Pe Porata, pe Adalia, pe Aridata,
9. Pe Parmasta, pe Arisai, pe Aridai si pe Iezata,

10. Adica pe cei zece feciori ai lui Aman, fiul lui Hamadata, vrajmasul Iudeilor; dar ei nu i-au pradat de averile lor.
11. In acea zi s-a adus la cunostinta regelui numarul celor ucisi in cetatea Suza.
12. Atunci regele a zis catre regina Estera: "In cetatea Suza, au ucis Iudeii cinci sute de oameni si pe cei zece fii ai lui Aman. Ce vor fi facut ei in celelalte tari ale regelui? Care este dorinta ta? Ea ti se va implini. Si ce dorinta mai ai? Ca ea iti va fi implinita".
13. Estera a raspuns: "De binevoieste regele, sa se ingaduie Iudeilor celor din Suza sa faca acelasi lucru si maine, pe care l-au facut astazi, iar pe cei zece fii ai lui Aman sa-i spanzure".
14. Si a poruncit regele sa se faca asa; s-a dat porunca in Suza si pe cei zece fii ai lui Aman i-au spanzurat.
15. Si s-au adunat Iudeii cei din Suza si in ziua a paisprezecea a lunii lui Adar si au omorat trei sute de oameni, dar la jaf nu si-au intins mainile.
16. Iar ceilalti Iudei care se aflau in tarile regelui s-au adunat ca sa-si apere viata lor si sa fie netulburati de vrajmasii lor. Acestia au omorat din dusmanii lor saptezeci si cinci de mii, iar la jaf nu si-au intins mainile.
17. Aceasta s-a petrecut in treisprezece ale lunii lui Adar. In ziua de paisprezece a aceleiasi luni s-au linistit si au facut-o zi de ospat si de veselie.
18. Iudeii insa, care se aflau in Suza, s-au adunat in ziua de treisprezece si de paisprezece ale lunii lui Adar, iar in cincisprezece ale ei s-au linistit si au facut-o zi de ospat si de veselie.
19. De aceea Iudeii din provincie, care locuiesc in sate neintarite, petrec ziua de paisprezece ale lunii Adar in veselie si ospete, ca zi de sarbatoare, trimitandu-si daruri unii altora; iar cei ce traiesc in orase petrec si ziua de cincisprezece ale lunii Adar in mare veselie, trimitand daruri vecinilor.
20. Dupa aceea Mardoheu a scris toate intamplarile acestea si a trimis scrisori tuturor Iudeilor care erau in tarile regelui Artaxerxe, la cei de aproape si la cei de departe,
21. Ca sa sarbatoreasca acele zile bune in fiecare an, in ziua de paisprezece si de cincisprezece ale lunii Adar,
22. Intrucat acestea sant zilele in care Iudeii au fost lasati in pace de vrajmasii lor si intrucat aceasta este luna in care intristarea lor s-a prefacut in bucurie si tanguirea in zi de sarbatoare. Sa faca dar din ele zile de petrecere si de veselie, trimitandu-si unii altora daruri si dand milostenie la saraci.
23. Si au primit Iudeii cele ce le scrisese Mardoheu:
24. Cum Aman, fiul lui Hamadata, din tara Agag, vrajmasul tuturor Iudeilor, se gandise sa-i ucida si aruncase Pur, adica sori, pentru pierderea lor;
25. Cum Estera a strabatut pana la rege si cum regele a poruncit prin scrisoare noua, ca uneltirea cea rea a lui Aman, pe care o planuise el asupra Iudeilor, sa se intoarca asupra capului lui si sa-l spanzure pe el si pe fiii lui.
26. De aceea s-au si numit aceste zile Purim, de la numirea Pur. Deci, potrivit cu toate cuvintele scrisorii si cu toate cele ce ei vazusera si cu cele ce se petrecusera la ei,
27. Iudeii au stabilit si au primit pentru ei si pentru urmasii lor si pentru cei ce li se vor alatura, ca sa sarbatoreasca fara abatere aceste doua zile in fiecare an dupa randuiala,
28. Si ca zilele acestea ale Purimului sa fie pomenite si praznuite din neam in neam, in fiecare familie, la Iudei, in fiecare tara si in fiecare cetate.
29. Regina Estera, fiica lui Abihail si Mardoheu Iudeul au scris a doua oara in chip staruitor cele ce au facut ei, ca sa intareasca scrisoarea despre Purim,
30. Si au trimis scrisori tuturor Iudeilor din cele o suta douazeci si sapte de tari ale regatului lui Artaxerxe cu cuvinte de pace si de credinciosie,
31. Ca ei sa pazeasca cu tarie aceste zile ale Purimului la vremea lor, precum le statornicisera Mardoheu Iudeul si regina Estera, pentru ei si pentru urmasii lor cu post si tanguire.
32. Si porunca Esterei intari asezarea sarbatorii Purimului scriind-o in carte.

CAPITOLUL 10

Lauda lui Mardoheu.

1. Dupa aceea regele Artaxerxe puse bir pe tari si pe insulele marii.
2. De altfel toate faptele slavite si atotputernicia lui, cum si aratarea amanuntita a maririi lui Mardoheu cu care-l cinstise regele, sant scrise in cartea Cronicilor regilor Mediei si Persiei.
3. De asemenea e aratat acolo ca iudeul Mardoheu era al doilea dupa regele Artaxerxe, mare inaintea Iudeilor si iubit intre multimile fratilor sai, caci cauta binele poporului sau si vorbea in folosul neamului lui. Si zicea Mardoheu: "De la Dumnezeu a fost aceasta, ca eu mi-am adus aminte de visul pe care l-am visat despre aceste intamplari, ca

n-a ramas neimplinit nimic din el. Izvorul cel mic s-a facut rau mare si a fost lumina, soare si multime de apa; acest rau este Estera, pe care si-a luat-o de femeie regele si a facut-o regina. Iar cei doi balauri sant eu si Aman. Popoarele sant cei ce s-au unit sa starpeasca numele Iudeilor; iar poporul meu sant Israelitii, care au strigat catre Dumnezeu si au fost izbaviti. A izbavit Dumnezeu pe poporul Sau si ne-a izbavit Domnul din toate relele acestea. Savarsit-a Dumnezeu semne si minuni mari, cum n-au fost printre neamuri. Asa a randuit Dumnezeu doi sorti: unul pentru poporul lui Dumnezeu, iar celalalt pentru neamuri. Acesti doi sorii au iesit in ceasul, la vremea si in ziua judecatii inaintea lui Dumnezeu si a tuturor neamurilor. Atunci si-a adus aminte Domnul de poporul Sau si a dat dreptate mostenirii Sale. Aceste zile ale lunii lui Adar, adica a paisprezecea si a cincisprezecea ale acestei luni, se vor praznui vesnic cu alai, cu bucurie si veselie inaintea lui Dumnezeu in poporul Sau Israel. in anul al patrulea al domniei lui Ptolomeu si a Cleopatrei, Dositei, care se spune ca a fost preot si levit si Ptolomeu, fiul sau, au adus in Alexandria aceasta scrisoare despre Purim. Aceasta scrisoare se spune ca a talcuit-o Lisimah, fiul lui Ptolomeu, care fusese la Ierusalim.

CARTEA LUI IOV

CAPITOLUL 1
Relele intamplari ale lui Iov.

1. Era odata in tinutul Uz un om pe care il chema Iov si acest om era fara prihana si drept; se temea de Dumnezeu si se ferea de ce este rau.
2. Si i s-au nascut sapte feciori si trei fete.
3. El avea sapte mii de oi, trei mii de camile, cinci sute de perechi de boi si cinci sute de asini si multime mare de slugi. Si omul acesta era cel mai de seama dintre toti rasaritenii.
4. Feciorii lui se duceau unul la altul si faceau ospete in casele lor, fiecare la ziua lui, si trimiteau sa cheme pe surorile lor ca sa manance si sa bea cu ei.
5. Si apoi, cand ispraveau zilele petrecerii lor, Iov chema si sfintea pe feciorii sai si se scula dis-de-dimineata si aducea arderi de tot, dupa numarul lor al tuturor, caci Iov zicea: "Se poate ca feciorii mei sa fi pacatuit si sa fi cugetat cu pacat impotriva lui Dumnezeu". Si asa facea Iov mereu.
6. Dar intr-o zi ingerii lui Dumnezeu s-au infatisat inaintea Domnului si Satan a venit si el printre ei.
7. Atunci Domnul a zis catre Satan: "De unde vii?" Iar Satan a raspuns Domnului si a zis: "Am dat tarcoale pe pamant si m-am plimbat in sus si in jos".
8. Si Domnul a zis catre Satan: "Te-ai uitat la robul Meu Iov, ca nu este nici unul ca el pe pamant fara prihana si drept si temator de Dumnezeu si care sa se fereasca de ce este rau?"
9. Dar Satan a raspuns Domnului si a zis: "Ore degeaba se teme Iov de Dumnezeu?
10. N-ai facut Tu gard in jurul lui si in jurul casei lui si in jurul a tot ce este al lui, in toate partile si ai binecuvantat lucrul mainilor lui si turmele lui au umplut pamantul?
11. Dar ia intinde mana Ta si atinge-Te de tot ce este al lui, sa vedem daca nu Te va blestema in fata!"
12. Atunci Domnul a zis catre Satan: "Iata, tot ce are el este in puterea ta; numai asupra lui sa nu intinzi mana ta". Si Satan a pierit din fata lui Dumnezeu.
13. Si intr-o zi, cand feciorii si fetele lui Iov mancau si beau vin in casa fratelui lor mai mare,
14. A sosit un vestitor la Iov si i-a spus: "Boii erau la aratura si asinele pasteau pe langa ei;
15. Atunci Sabeenii au navalit asupra lor, au pus mana pe vite, si pe robi i-au trecut prin ascutisul sabiei. Si am scapat numai eu singur si am venit sa-ti dau de veste!"
16. Nu a sfarsit vorba bine si altul a sosit si a spus: "Focul lui Dumnezeu a cazut din cer si a ars oile tale si pe robii tai si i-a mistuit. Si am scapat numai eu singur si am venit sa-ti dau de veste!"
17. Nu a sfarsit vorba bine si altul a sosit si a spus: "Caldeii, impartiti in trei cete, au dat navala peste camilele tale si le-au ridicat si pe robi i-au trecut prin ascutisul sabiei. Si am scapat numai eu singur si am venit sa-ti dau de veste!"
18. Nu sfarsise vorba bine si altul a sosit si a spus: "Feciorii tai si fetele tale mancau si beau vin in casa fratelui lor mai mare,

19. Si iata ca un vant puternic s-a starnit dinspre pustiu si a izbit in cele patru colturi ale casei si casa s-a prabusit peste tineri si ei au murit. Si am scapat numai eu singur si am venit sa-ti dau de veste".
20. Atunci Iov s-a sculat si-a sfasiat vesmantul, s-a ras pe cap si, cazand la pamant, s-a inchinat,
21. Si a rostit: "Gol am iesit din pantecele mamei mele si gol ma voi intoarce in pamant! Domnul a dat, Domnul a luat; fie numele Domnului binecuvantat!"
22. Si intru toate acestea, Iov nu a pacatuit si nu a rostit nici un cuvant de hula impotriva lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 2
Rabdarea lui Iov

l. Si iarasi au venit intr-o zi ingerii lui Dumnezeu sa se infatiseze inaintea Domnului si Satan a venit si el printre ei sa se infatiseze inaintea Domnului.
2. Si Domnul a zis catre Satan: "De unde vii?" Iar Satan a raspuns Domnului si a zis: "Am dat tarcoale pe pamant si m-am plimbat in sus si in jos".
3. Si Domnul a zis catre Satan: "Ai luat tu seama la robul Meu Iov? Ca nu este nici unul ca el pe pamant, fara prihana si drept si temator de Dumnezeu si care sa se fereasca de ce este rau. El se tine cu putere in statornicia lui si tu M-ai intaratat pe nedrept impotriva lui ca sa-l prapadesc".
4. Dar Satan a raspuns Domnului si a zis: "Cojoc pentru cojoc! Ca tot ce are omul da pentru viata lui.
5. Dar ia intinde-ti mana si atinge-Te de osul si de carnea lui! Sa vedem daca nu Te va blestema in fata!"
6. Si Domnul a zis catre Satan: "Il dau in puterea ta! Numai nu te atinge de viata lui".
7. Atunci Satan a plecat dinaintea Domnului si a lovit pe Iov cu lepra, din talpile picioarelor pana in crestetul capului.
8. Si a luat Iov un ciob ca sa se scarpine si sedea pe gunoi, afara din oras.
9. Atunci nevasta lui a zis catre el: "Te tii mereu in statornicia ta? Blesteama pe Dumnezeu si mori!
10. Dar Iov i-a raspuns: "Vorbesti cum ar vorbi una din femeile nebune! Ce? Daca am primit de la Dumnezeu cele bune, nu vom primi oare si pe cele rele?" Si in toate acestea, Iov n-a pacatuit de loc cu buzele sale.
11. Iar trei prieteni ai lui Iov au aflat despre toate aceste nenorociri care dadusera peste el si au venit fiecare din tara lui si ei erau: Elifaz din Teman, Bildad din Suah si Tofar din Naamah. Ei se intelesesera impreuna sa vina sa impartaseasca durerea lui si sa-l mangaie.
12. Si cand ei si-au ridicat ochii de departe nu l-au mai recunoscut. Atunci au slobozit glasurile lor, s-au tanguit si si-au sfasiat fiecare vesmantul si si-au presarat capul cu tarana.
13. Apoi au sezut pe pamant, langa el, sapte zile si sapte nopti, fara sa-i spuna nici un cuvant, caci vedeau cat este de mare durerea lui.

CAPITOLUL 3
Plangerea lui Iov.

1. Dupa aceea, Iov a deschis gura sa si a blestemat ziua in care s-a nascut.
2. Si Iov a vorbit si a zis:
3. "Piara ziua in care m-am nascut si noaptea care a zis: un prunc de parte barbateasca s-a zamislit!
4. Ziua aceea sa se faca intuneric si Domnului din cer sa nu-I pese de ea si lumina sa n-o mai lumineze.
5. Bezna si umbra mortii s-o cotropeasca, norii s-o invaluiasca si toate negurile s-o inspaimante!
6. Intunericul sa cuprinda noaptea aceea si sa nu mai fie pusa in zilele anului si in socoteala lunilor sa nu mai intre!
7. Pustie sa ramana noaptea aceea si nici o bucurie sa nu patrunda in ea!
8. Blestemata sa fie de catre cei ce blesteama zilele, de catre cei ce stiu sa descante Leviatanul.
9. Sa se intunece stelele revarsatului zorilor ei; sa astepte lumina si nimic sa nu vina si sa nu mai vada genele aurorei,
10. Pentru ca n-a inchis pantecele care m-a zamislit si n-a ascuns durerea dinaintea ochilor mei.
11. De ce n-am murit cand eram in sanul mamei mele? Si nu mi-am dat duhul, iesind din pantecele ei?
12. De ce m-au primit cei doi genunchi si de ce cei doi sani mi-au dat sa sug?
13. Caci acum as sta culcat si linistit, as dormi si m-as odihni,
14. Cu imparatii si cu dregatorii pamantului, care si-au zidit morminte in singuratate,
15. Sau cu domnitorii care umplu de aur si de argint casele lor.

16. Sau de ce n-am fost o starpitura aruncata si ascunsa, ca acei prunci care n-au apucat sa vada lumina?
17. Acolo cei nelegiuiti se astampara si cei impovarati se odihnesc.
18. Acolo cei ce poarta lanturi ajung la liman de pace si nu mai aud glasul paznicului.
19. Mic si mare acolo sunt tot una si robul a scapat de stapanul sau.
20. Pentru ce da Dumnezeu lumina vietii celui nenorocit si zile celor cu sufletul amarat;
21. Celor ce asteapta moartea, si ea nu vine, si care scormonesc dupa ea mai mult ca dupa o comoara;
22. Celor ce se bucura cu bucurie mare si sunt plini de fericire, fiindca au gasit un mormant;
23. Celui care nu stie incotro sa mearga si pe care il ingradeste Dumnezeu de jur-imprejur?
24. Gemetele mele sunt painea mea si vaietele mele curg ca apa.
25. De ceea ce ma tem, aceea mi se intampla si de ceea ce mi-e frica tocmai de aceea am parte.
26. N-am nici tihna, nici odihna, nu-mi gasesc nici o pace si zbuciumul ma stapaneste".

CAPITOLUL 4

Elifaz mustra pe Iov.

1. Atunci Elifaz din Teman a deschis gura si a zis:
2. "Sa-ti vorbim ori sa nu-ti vorbim? Necazul tau e crancen! Dar cine ar putea sa-si inabuse cuvintele?
3. Iata, tu dadeai invatatura multora si intareai multe maini slabite.
4. Cuvintele tale au tinut in sus pe cei ce erau sa cada si tu ai intarit genunchii care se clatinau.
5. Acum cand ti-a venit si tie randul, esti la stramtorare si ti-ai pierdut firea; acum cand lovitura te-a ajuns, te-ai spaimantat!
6. Frica ta de Dumnezeu nu-ti da incredere si desavarsirea cailor tale nu-ti da nadejde?
7. Ia adu-ti aminte, care nevinovat s-a prapadit si unde le-a pierit urma celor drepti in fala lui Dumnezeu?
8. Dupa cum am vazut eu, numai cei ce ara nelegiuirea si seamana rautatea au parte de asemenea roade.
9. La porunca Domnului, ei vor pieri, de suflarea maniei Lui se vor stinge.
10. Racnetul leului si glasul leopardului, precum si dintii puilor de lei se sfarama.
11. Leul batran moare ca nu mai are ce manca si puii leoaicei se risipesc.
12. O soapta a razbit pana la mine si urechea mea a prins ceva din ea.
13. In spaimele care vin din nalucirile noptii, atunci cand somn adanc se lasa peste oameni,
14. Cutremur m-a apucat si fiori mi-au scuturat toate oasele.
15. Atunci un duh a trecut prin fata mea; tot parul mi s-a zbarlit de groaza.
16. A stat drept in picioare, dar n-am stiut cine este; o umbra este inaintea ochilor mei, si aud o voce usoara care zice:
17. "Un om poate sa fie drept in fata lui Dumnezeu? O faptura omeneasca este ea curata inaintea Celui ce a zidit-o?
18. Daca El nu se increde in slujitorii Sai si daca gaseste vina chiar ingerilor Sai,
19. Cu cat mai vartos celor ce locuiesc in locuinte de lut, a caror obarsie este in tarana si pe care ii striveste ca pe o molie.
20. De dimineata pana seara sunt zdrobiti, pier pe vecie fara sa-i scape nimeni.
21. Mor, dar nu mor de prea multa intelepciune".

CAPITOLUL 5

Fericit este omul pe care Dumnezeu il mustra.

1. Striga acum, daca o fi cineva care sa-ti raspunda. Catre care din sfintii ingeri te vei indrepta?
2. Mania ucide pe cel fara de minte, iar aprinderea omoara pe cel ratacit.
3. Am vazut pe nebun prinzand radacina si pe loc am blestemat salasul lui:
4. Sa se departeze copiii lui de orice izbavire si sa fie calcati in picioare la poarta si nimeni sa nu le vina intr-ajutor.
5. Secerisul lui sa-l manance flamanzii si sa-l duca cu ei in ascunzisuri si toata averea lui s-o soarba insetatii!
6. Pentru ca nelegiuirea nu iese din pamant si necazul nu rasare din pulbere,
7. Ci omul isi naste singur suferinta, precum vulturii se ridica in aer, prin puterile lor;
8. Dar eu alerg la Dumnezeu si Lui Ii arat necazul meu.

9. El face lucruri mari si nepatrunse, lucruri minunate si fara numar.
10. El da ploaie pe pamant si trimite apa pe campii.
11. El inalta pe cei smeriti si izbaveste pe cei necajiti.
12. El destrama planurile celor vicleni si cu mainile lor nu pot sa izbandeasca.
13. El prinde pe intelepti in istetimea lor si sfatul celor inselatori iese prost.
14. Ziua in amiaza mare dau de intuneric si umbla ca pe timp de noapte in ceas de zi.
15. Dar Dumnezeu scapa din gura lor pe omul dosadit si din mana celui puternic pe cel sarac.
16. Astfel, sarmanul prinde nadejde si nedreptatea isi inchide gura.
17. Fericit este omul pe care Dumnezeu il mustra! Si sa nu dispretuiesti certarea Celui Atotputernic.
18. Caci El raneste si El leaga rana, El loveste si mainile Lui tamaduiesc.
19. De sase ori din nevoi te va scoate, iar a saptea oara, raul te va ocoli.
20. In timp de foamete, te va scapa de la moarte si in batalie din primejdia sabiei.
21. Vei fi la adapost de biciul barfelii si nu te vei teme de prapad cand va veni.
22. Iti vei rade de pustiire si de foamete si nu-ti va pasa de fiarele pamantului.
23. Caci vei avea legamant cu pietrele campului si fiara salbatica va trai cu tine in pace.
24. Tu vei sti cortul tau la adapost si cand iti vei cerceta locuinta nu vei avea dezamagire.
25. Vei sti ca urmasii tai sunt numerosi si ca odraslele tale sunt multe ca iarba pamantului.
26. Sosi-vei la mormant, la adanci batranete, ca o sira de grau stransa la vremea ei.
27. Iata ceea ce am cercetat si asa este. Asculta si invata spre folosul tau".

CAPITOLUL 6

Iov raspunde lui Elifaz.

l. Atunci Iov a raspuns si a grait:
2. "O, daca durerea mea s-ar cantari si nenorocirea mea ar fi pusa la cantar!
3. Si fiindca este mai grea decat nisipul marilor, de aceea cuvintele mele sunt balbaite!
4. Pentru ca sagetile Celui Atotputernic stau infipte in mine si duhul meu bea veninul lor, de aceea spaimele lui Dumnezeu vin cete-cete impotriva mea.
5. Zbiara magarul salbatic cand e langa pasunea verde? Mugeste boul cand sta langa nutret?
6. Poti sa mananci ce n-are sare fara sare? Are vreun gust albusul oului?
7. Sufletul meu n-a voit sa se atinga de ele; inima mea s-a dezgustat de painea mea.
8. Cine imi va darui indeplinirea rugaciunii mele si va face ca Dumnezeu sa-mi dea ce astept,
9. Si sa primeasca sa ma sfarame si sa-si intinda mana si sa ma nimiceasca!
10. Dar va fi inca o mangaiere pentru mine si voi tresalta, desi impovarat de dureri nemiloase, fiindca n-am ascuns poruncile Celui Sfant.
11. Ce putere mai am ca sa astept si ce viitor mai am ca sa prelungesc viata mea?
12. Taria mea este taria pietrelor? Trupul meu este oare de arama?
13. As putea gasi vreun sprijin in mine si tot ajutorul n-a fugit, oare, departe de mine?
14. Celui ce este in suferinta i se cuvine mila prietenului sau, dar el uita teama de Cel Atotputernic.
15. Fratii mei s-au aratat inselatori ca un puhoi, ca albia puhoaielor repezi.
16. Erau acoperite de ghiata, zapada statea gramada peste ele;
17. Dar cum se topeste zapada, ele si seaca si, cum se incalzeste, ele se usuca pe loc.
18. Caravanele se abat din drumul lor, ele inainteaza in pustiu si se ratacesc.
19. Caravanele din Tema asteapta, convoaiele din Saba nadajduiesc in ele.
20. Si sunt uimiti ca au avut incredere; cand sosesc langa uscatele puhoaie sunt uimiti.
21. Asa ati fost si voi acum pentru mine: Va scutura spaima si va este frica!
22. Nu cumva v-am zis: Dati-mi de pomana si impartiti din averile voastre pentru mine?
23. Sau scapati-ma din mana unui dusman sau rascumparati-ma din mana tiranilor?
24. Fiti invatatorii mei si eu voi tacea; lamuriti-ma unde este pacatul meu!
25. Cat de imbietoare sunt cuvintele intregimii sufletesti! Dar ce judeca judecata care vine de la voi?
26. Cugetati voi sa faceti judecata vorbelor? Duca-se in vant cuvintele unui deznadajduit!
27. Voi napastuiti pe orfan, voi impovarati pe prietenul vostru.
28. Si acum intrebati si va intoarceti catre mine si in fata voastra nu voi spune minciuna!

29. Cercetati din nou! Nu este nici o viclenie! Cercetati din nou! Dreptatea mea este mereu aici!
30. Este oare vreo strambatate pe limba mea si cerul gurii mele nu va deosebi el ce este rau si ce este amar?

CAPITOLUL 7
Iov se tanguieste de ticalosia omului.

1. Oare omul pe pamant nu este ca intr-o slujba ostaseasca si zilele lui nu sunt ca zilele unui simbrias?
2. El este asemenea robului care suspina dupa umbra, asemenea naimitului care-si asteapta simbria.
3. Astfel si eu am avut parte de luni de durere, si mi-au fost date nopti de suferinta.
4. Daca ma culc, zic: Cand va veni ziua? Daca ma scol, ma intreb: Cand va veni seara? Si sunt napadit de fel de fel de aratari pana la asfintit.
5. Trupul meu e plin de paduchi si de solzi de murdarie; pielea mea crapa si se zbarceste.
6. Zilele mele au fost mai grabnice ca suveica si s-au ispravit, fiindca firul s-a terminat.
7. Adu-ti aminte, Doamne, ca viata mea e o suflare, ca ochiul meu nu va mai vedea fericirea.
8. Ochiul celui ce ma vedea nu ma va mai zari; ochii Tai ma vor cauta, dar eu nu voi mai fi.
9. Negura se risipeste, piere, tot astfel cel ce coboara in iad nu mai vine inapoi.
10. Nu se mai inapoiaza in casa sa si locuinta sa nu-l mai cunoaste.
11. Drept aceea nu voi pune straja gurii mele, ci voi vorbi intru deznadejdea duhului meu si ma voi plange intru amaraciunea inimii mele.
12. Sunt eu, oare, oceanul sau balaurul din ocean, ca sa pui sa ma pazeasca?
13. Cand gandesc: Patul meu ma va odihni, culcusul meu imi va alina durerile,
14. Atunci Tu ma spaimantezi cu vise si ma ingrozesti cu naluciri.
15. Pentru aceea, sufletul meu ar vrea mai bine streangul, mai bine moartea decat aceste chinuri.
16. Ma ispravesc, nu voi trai in veac; lasa-ma, caci zilele mele sunt o suflare.
17. Ce este omul, ca sa-ti bati capul cu el si ca sa-i dai luarea Ta aminte?
18. De ce il cercetezi in fiecare dimineata si de ce il urmaresti in orice clipa?
19. Cand vei inceta sa ma privesti? Cand imi vei da ragaz sa-mi inghit saliva?
20. Daca am gresit, ce ti-am facut tie, Pazitorule de oameni? De ce m-ai luat tinta pentru sagetile Tale si de ce ti-am ajuns povara?
21. De ce nu ingadui greseala mea si nu lasi sa treaca faradelegea mea? Degraba ma voi culca in tarana; ma vei cauta, dar nu ma vei mai gasi".

CAPITOLUL 8
Bildad mustra pe Iov.

1. Atunci Bildad din Suah a raspuns si a zis:
2. "Pana cand vei tot vorbi astfel de lucruri si cuvintele din gura ta vor izvori ca vijelia?
3. Dumnezeu o sa incovoaie ce e drept? Cel Atotputernic o sa strambe El dreptatea?
4. Daca feciorii tai au pacatuit fata de El, El i-a lasat sa se prabuseasca sub povara nelegiuirii lor.
5. Dar tu daca vii la Dumnezeu, daca te rogi de Cel Atotputernic,
6. Daca esti nevinovat si fara pata, atunci de buna seama ca va veghea asupra ta si va cladi la loc casa dreptatii tale

7. Si starea ta cea veche va fi nimica toata, atat de mult vei fi deasupra in starea ta cea noua.
8. Intreaba pe cei care au fost inaintea noastra si ia aminte la cele traite si patite de parinti.
9. Caci noi suntem de ieri si nu stim nimic, caci zilele noastre pe pamant nu sunt decat o umbra.
10. Ei iti vor da invatatura, ei iti vor grai si din inima lor iti vor cuvanta unele ca acestea:
11. Oare papura creste fara balta si rogozul fara umezeala?
12. Pe cand inca este in floare si nu este taiat, el se usuca, mai inainte decat orice buruiana.
13. Tot asa se intampla cu toti aceia care uita pe Dumnezeu si asa se vestejeste nadejdea celui nelegiuit.
14. Increderea lui e spulberata si bizuinta lui este o panza de paianjen.
15. Se sprijina pe casa sa, dar ea nu se tine; se agata de ea, dar casa se pravale.
16. Sta plin de suc in fata soarelui si in gradina unde este isi intinde vlastarii;
17. Radacinile lui se impletesc cu pietrele si se infig in adancul stancilor.

18. Daca il smulgi din loc, locul il tagaduieste: Nu te-am vazut niciodata!
19. Iata-l acum putred, pe carare, si din pamant rasar alti vlastari.
20. Dumnezeu nu dispretuieste pe cel desavarsit si nu ia de mana pe raufacatori.
21. Gura ta va fi plina inca o data de rasete si buzele tale de veselie.
22. Cei ce te urasc se vor invesmanta in rusine si cortul celor rai va pieri!"

CAPITOLUL 9
Apararea lui Iov.

l. Atunci Iov a raspuns si a zis:
2. "Stiu bine ca asa este; caci cum ar putea un om sa fie drept inaintea lui Dumnezeu?
3. Daca ar fi sa se certe cu El, din o mie de lucruri n-ar putea sa-I raspunda nici la unul singur.
4. A Lui este intelepciunea si atotputernicia; cine ar putea sa-I stea impotriva si sa ramana teafar?
5. El misca muntii din loc fara ca ei sa prinda de veste ca El i-a rasturnat in mania Lui.
6. El zguduie pamantul din temelia lui, asa incat stalpii lui se clatina.
7. El porunceste soarelui si soarele nu se mai ridica. El pune pecetea Lui asupra stelelor.
8. El singur este Cel ce intinde cerurile si umbla pe valurile marii.
9. El a zidit Carul mare, Ralita, Pleiadele si camarile stelelor de miazazi.
10. El a facut lucruri mari si nepatrunse si minuni fara de numar.
11. Iata, daca trece pe langa mine, eu nu-L vad, si daca se strecoara, eu nu-I prind de veste.
12. Daca ia si ridica, cine va putea sa-L opreasca si cine-I va zice: Ce ai facut?
13. Dumnezeu nu-si infraneaza mania Sa si sub El se incovoaie toti slujitorii mandriei.
14. Si eu atunci cum o sa-I raspund si ce cuvinte o sa aleg?
15. Chiar daca as avea dreptate, nu-I voi raspunde, ci ma voi ruga judecatorului.
16. Chiar daca m-ar asculta, cand Il chem, tot n-as putea sa cred ca asculta glasul meu,
17. Caci El ma sfarama ca sub furtuna si inmulteste fara cuvant ranile mele.
18. El nu-mi da ragaz sa rasuflu si ma adapa cu amaraciune.
19. Daca este vorba de putere, El este Cel puternic. Daca este vorba de judecata, cine ma va apara?
20. Oricata dreptate as avea, gura mea ma va osandi si daca sunt fara prihana ea ma scoate vinovat.
21. Sunt oare desavarsit? Eu singur nu ma cunosc pe mine si viata mea o dispretuiesc.
22. Pentru aceea am zis: Tot una este! El nimiceste pe cel desavarsit si pe cel viclean.
23. Daca o nenorocire aduce moartea deodata, ce-I pasa Lui de deznadejdea celor fara de vina?
24. Daca o tara a incaput pe mana unui om viclean, El acopera fata judecatorilor Sai. Si daca nu El, cine atunci?
25. Zilele mele sunt mai grabnice decat un aducator de vesti si au fugit fara sa vada fericirea.
26. S-au strecurat ca niste barci de papura, ca un vultur care se napusteste asupra prazii sale.
27. Daca zic: Vreau sa-mi uit suferinta, sa-mi schimb infatisarea si sa fiu voios,
28. Sunt napadit de teama chinurilor mele, stiind bine ca Tu nu ma vei scoate nevinovat.
29. Daca sunt vinovat, de ce sa ma mai trudesc zadarnic?
30. Daca m-as spala cu zapada si mi-as curati mainile cu lesie,
31. Atunci Tu tot m-ai cufunda in noroi, incat si vesmintele mele s-ar scarbi de mine.
32. Caci Dumnezeu nu este un om ca mine, ca sa stau cu El de vorba si ca sa mergem impreuna la judecata.
33. Intre noi nu se afla un al treilea care sa-si puna mana peste noi amandoi
34. Si care sa departeze varga Sa de deasupra capului meu, asa incat groaza Lui sa nu ma mai tulbure;
35. Atunci as vorbi si nu m-as mai teme de El. Dar nu este asa si eu sunt singur cu mine insumi.

CAPITOLUL 10
Iov se tanguieste de necazul sau.

1. Sufletul meu este dezgustat de viata mea. Voi lasa sa curga sloboda tanguirea mea si voi vorbi intru suferinta sufletului meu.
2. Voi spune catre Domnul: Nu ma osandi; lamureste-ma, sa stiu pentru ce Te certi cu mine.
3. Care e folosul Tau, cand esti aprig si dispretuiesti faptura mainilor Tale si esti surazator la sfatul celor rai?
4. Ai Tu ochi materiali si vezi lucrurile precum le vede omul?

5. Zilele Tale sunt oare ca zilele omului si anii Tai ca anii omenesti,
6. Ca sa cercetezi faradelegea mea si sa cauti pacatul meu,
7. Cand stii bine ca nu sunt vinovat si ca nimeni nu ma poate scapa din mana Ta?
8. Mainile Tale m-au facut si m-au zidit si apoi Tu ma nimicesti in intregime.
9. Adu-ti aminte ca m-ai facut din pamant si ca ma vei intoarce in tarana.
10. Nu m-ai turnat oare ca pe lapte si nu m-ai inchegat ca pe cas?
11. M-ai imbracat in piele si in carne, m-ai tesut din oase si din vine;
12. Apoi mi-ai dat viata, si bunavointa Ta si purtarea Ta de grija au tinut vie suflarea mea,
13. Si ceea ce Tu tineai ascuns in inima Ta, iata stiu acum gandul Tau:
14. Daca pacatuiesc, Tu ma supraveghezi si nu ma dezvinovatesti de greseala mea.
15. Daca sunt vinovat este amar de mine si daca sunt drept nu cutez sa ridic capul, ca unul ce sunt satul de ocara si sunt apasat de necazuri.
16. Si astfel fara vlaga cum sunt, Tu ma vanezi ca un leu si din nou Te arati minunat fata de mine.
17. Tu innoiesti dusmania Ta impotriva mea. Tu sporesti mania Ta asupra-mi ca niste ostiri primenite care se lupta cu mine.
18. De ce m-ai scos din sanul mamei mele? As fi murit si nici un ochi nu m-ar fi vazut!
19. As fi fost ca unul care n-a fost niciodata si din pantecele mamei mele as fi trecut in mormant.
20. Nu sunt oare zilele mele destul de putine? Da-Te la o parte ca sa pot sa-mi vin putin in fire,
21. Mai inainte ca sa plec spre a nu ma mai intoarce din tinutul intunericului si al umbrelor mortii,
22. Tara de intuneric si neoranduiala unde lumina e totuna cu bezna".

CAPITOLUL 11

Iov invinovatit de fatarnicie.

1. Atunci Tofar, din Naamah, a luat cuvantul si a vorbit:
2. "Cel ce insira atatea vorbe sa nu primeasca nici un raspuns si tocmai vorbaretul sa aiba dreptate?
3. Toate cate le-ai spus ii vor face pe oameni sa taca si vei rade de ei, fara ca nimeni sa te infrunte?
4. Fiindca tu zici: Credinta mea este curata si in ochii Tai n-am nici o vina.
5. Dar cine va face pe Dumnezeu sa vorbeasca, sa Isi deschida buzele spre tine,
6. Si sa-ti destainuiasca tainele intelepciunii? (caci ele sunt cu anevoie de inteles); atunci de-abia vei sti ca Dumnezeu iti cere socoteala de greseala ta.
7. Descoperi-vei tu care este firea lui Dumnezeu? Urca-vei tu pana la desavarsirea Celui Atotputernic?
8. Ea este mai inalta decat cerurile. Si ce vei face tu? Ea este mai adanca decat imparatia mortii. Cum vei patrunde-o tu?
9. Masura ei este mai lunga decat pamantul si mai lata decat marea.
10. Daca trece cu vederea, daca tine ascuns, daca da pe fata, cine poate sa-L opreasca?
11. El cunoaste pe cei ce traiesc din inselaciune, El vede nedreptatea si o tine in seama;
12. Astfel deci un om fara minte castiga intelepciune, precum puiul de asin ajunge asin mare.
13. Cat despre tine, daca inima ta e credincioasa si daca intinzi mainile catre El,
14. Si departezi de mana ta faradelegea ei si nu rabzi sa locuiasca nedreptatea in corturile tale,
15. Atunci vei ridica fruntea ta fara pata pe ea, vei fi puternic si fara frica.
16. Fiindca vei uita necazul tau de azi si-ti vei aduce aminte de el numai ca de niste ape, care au fost si au trecut.
17. Si viata ta va inflori mai mandra decat miezul zilei, iar intunericul se va face revarsat de zori.
18. Atunci tu vei fi la adapost, caci vei fi plin de nadejde, te vei simti ocrotit si te vei culca fara grija.
19. Te vei intinde fara ca sa te stramtoreze nimeni si multi vor rasfata obrazul tau.
20. Dar ochii nelegiuitilor tanjesc si loc de scapare nu au, iar nadejdea este cand isi vor da sufletul".

CAPITOLUL 12

Iov se apara inaintea lui Tofar si a prietenilor sai.

1. Atunci Iov a raspuns si a zis:
2. "Cu adevarat numai voi sunteti intelepti si intelepciunea va muri o data cu voi.
3. Dar si eu am minte ca voi si nu sunt mai prejos decat voi si cine nu cunoaste lucrurile pe care mi le-ati spus?

4. Eu am ajuns pricina de batjocura pentru prietenul meu, eu care chem pe Dumnezeu si caruia El raspunde: cel drept, cel fara vina e pricina de ras.
5. Sa dispretuim nenorocirea (gandesc cei fericiti); inca o lovitura celor ce se poticnesc.
6. Foarte linistite stau si sunt corturile jefuitorilor si cei ce manie pe Dumnezeu sunt plini de incredere, ca unii care au facut din pumnul lor un dumnezeu.
7. Dar ia intreaba dobitoacele si te vor invata, si pasarile cerului, si te vor lamuri;
8. Sau vorbeste cu pamantul, si-ti va da invatatura si pestii marii iti vor istorisi cu de-amanuntul.
9. Cine nu cunoaste din toate acestea ca mana Domnului a facut aceste lucruri?
10. In mana Lui El tine viata a tot ce traieste si suflarea intregii omeniri.
11. Urechea nu deosebeste ea cuvintele tot asa, precum cerul gurii deosebeste mancarea?
12. Oare nu la batrani salasluieste intelepciunea si priceperea nu merge mana in mana cu varsta inaintata?
13. La Dumnezeu se afla intelepciunea si puterea; sfatul si patrunderea sunt ale Lui.
14. Ceea ce darama El, nimeni nu mai zideste la loc si pe cine-l inchide, nimeni nu poate sa-l mai deschida.
15. Daca opreste apele pe loc, ele scad si pier; daca le da drumul, ele rastoarna lumea;
16. Taria si intelepciunea sunt la El. El este stapan si peste ratacit si peste cel ce-l face sa rataceasca.
17. El goneste pe sfetnici in picioarele goale si pe judecatori ii arunca prada nebuniei.
18. El destrama puterea imparatilor si pune cingatoare de franghie in jurul coapselor lor.
19. El goneste pe preoti in picioarele goale si da peste cap pe cei puternici.
20. El taie vorba celor mesteri la cuvant si ia mintea celor batrani.
21. El face de ocara pe cei mari si slabeste incingatoarea celor voinici.
22. El scoate din intuneric lucrurile ascunse si aduce la lumina ceea ce era acoperit de umbra.
23. El sporeste neamurile si apoi le pierde, El le lasa sa se intinda si apoi le stramtoreaza.
24. El scoate din minti pe capeteniile popoarelor si ii lasa sa rataceasca in singuratati fara carari.
25. Acolo ei orbecaiesc in intuneric, fara nici o lumina, caci Dumnezeu ii lasa sa se impleticeasca aidoma celui ce s-a imbatat.

CAPITOLUL 13

Iov cere ca Dumnezeu sa-i dea pe fata pacatele.

l. De buna seama, ochiul meu a vazut toate acestea, urechea mea le-a auzit si le-a inteles.
2. Ceea ce stiti voi, stiu si eu si nu sunt deloc mai prejos decat voi.
3. Dar eu vreau sa vorbesc cu Cel Atotputernic, vreau sa-mi apar pricina inaintea lui Dumnezeu.
4. Caci voi sunteti niste nascocitori ai minciunii, sunteti cu totii niste doctori neputinciosi!
5. Ce bine ar fi fost daca ati fi tacut! Cata intelepciune ar fi fost din partea voastra!
6. Ascultati acum apararea mea si bagati de seama la rostirea buzelor mele.
7. Oare de dragul lui Dumnezeu spuneti voi lucruri strambe si spre apararea Lui croiti minciuni?
8. Voiti sa tineti cu El si sa fiti aparatorii Lui?
9. Si daca ar fi ca sa va cerceteze, ar fi bine de voi, sau vreti sa-L inselati cum inselati un om?
10. Desigur El va va osandi daca in ascuns vreti sa fiti partinitori cu El.
11. Maretia Lui oare nu va infricoseaza si groaza Lui nu va cadea oare peste voi?
12. Rostirile voastre au taria cenusei. Raspunsurile voastre se prefac in noroi.
13. Inchideti gura in fata mea si eu voi vorbi, orice ar fi sa se intample.
14. Drept aceea imi voi lua in dinti carnea mea si viata mea o pun in mana mea.
15. Daca o fi sa ma ucida, nu voi tremura, dar voi descurca in fata Sa firele pricinei mele,
16. Si chiar aceasta imi va fi mie izbanda, fiindca un nelegiuit nu se infatiseaza inaintea Lui.
17. Ascultati cu luare-aminte cuvintele mele si ceea ce va voi spune sa va ramana in urechi.
18. Iata am pus la cale o judecata, si stiu ca eu sunt cel ce am dreptate.
19. Are cineva ceva de spus impotriva mea? Atunci voi amuti degraba si voi astepta moartea.
20. Numai scuteste-ma de doua lucruri, si nu ma voi ascunde de fata Ta.
21. Departeaza mana Ta de deasupra-mi si nu ma mai tulbura cu groaza Ta.
22. Apoi cheama-ma si eu iti voi raspunde, sau lasa-ma sa vorbesc eu si Tu sa-mi dai raspuns.
23. Cate greseli si cate pacate am facut? Da-mi pe fata calcarea mea de lege si pacatul meu.
24. De ce ascunzi fata Ta si ma iei drept un dusman al Tau?

25. Vrei oare, sa inspaimanti o frunza pe care o bate vantul? Vrei sa Te indarjesti impotriva unui pai uscat?
26. De ce sa scrii impotriva mea aceste hotarari amare? De ce sa-mi scoti ochii cu greselile tineretii?
27. De ce sa-mi vari picioarele in butuci si sa pandesti toti pasii mei si toate urmele mele?
28. Cand Tu stii ca trupul meu se nimiceste ca un putregai si ca o haina mancata de molii!

CAPITOLUL 14

Nimicnicia vietii omenesti.

1. Omul nascut din femeie are putine zile de trait, dar se satura de necazuri.
2. Ca si floarea, el creste si se vestejeste si ca umbra el fuge si e fara durata.
3. Si asupra lui privesti si pe mine Tu ma silesti sa vin la judecata cu Tine.
4. Cine ar putea sa scoata ceva curat din ceea ce este necurat? Nimeni!
5. Deoarece zilele lui sunt masurate si stii socoteala lunilor lui si i-ai pus un hotar peste care nu va trece.
6. Intoarce-ti privirea de la el, ca sa aiba putin ragaz, sa se poata bucura ca simbriasul la sfarsitul zilei (de munca).

7. Un copac, de pilda, tot are nadejde, caci daca-l tai, el creste din nou si vlastarii nu-i vor lipsi.
8. Daca radacina lui imbatraneste in pamant si daca trunchiul lui putrezeste,
9. Cand da de apa inverzeste din nou si se acopera cu ramuri ca si cum ar fi atunci sadit.
10. Dar omul cand moare ramane nimicit; cand omul isi da sufletul, unde mai este el?
11. Apele marilor pot sa dispara, fluviile pot sa scada si sa sece.
12. La fel si omul se culca si nu se mai scoala; si cat vor sta cerurile, el nu se mai desteapta si nu se mai trezeste din somnul lui.
13. O, de m-ai ascunde in imparatia mortilor, ca sa ma tii acolo pana cand va trece mania Ta, si de mi-ai soroci o vreme, cand iarasi sa-ti aduci aminte de mine!
14. Daca omul a murit o data, fi-va el iarasi viu? Toate zilele robiei mele as astepta pana ce vor veni sa ma schimbe.
15. Atunci Tu ma vei chema si eu Iti voi raspunde; Tu vei cere inapoi lucrul mainilor Tale.
16. Pe cand astazi Tu numeri pasii mei; atunci Tu nu vei mai lua seama la pacatul meu.
17. Nelegiuirea mea ar fi pecetluita ca intr-un sac si greseala mea ai spala-o si ai face-o alba.
18. Si precum muntele se darama si se preface in nisip si precum stanca e rostogolita din locul ei,
19. Si precum apele mananca pietrele si valurile lor acopera pamantul, tot asa Tu sfarami nadejdea omului.
20. Tu Te ridici urias impotriva lui, si el se nimiceste; Tu schimbi infatisarea lui si-l trimiti de la Tine.
21. Daca feciorii lui ajung la mare cinste, el nu mai stie; daca au ajuns de rasul lumii, el nu-i mai vede.
22. Carnea lui e in intristare mare numai pentru el. Sufletul lui numai pentru el e cuprins de jale".

CAPITOLUL 15

Elifaz vrea sa faca pe Iov fatarnic.

1. Atunci Elifaz, din Teman, a raspuns si a zis:
2. "Este oare cinstit pentru intelept sa raspunda cu cuvinte usuratice si sa-si umple pieptul cu suflarea vantului de rasarit?
3. I se cuvine lui sa judece cu vorbe seci si prin cuvantari care n-au nici o noima?
4. Tu mergi atat de departe, incat desfiintezi cucernicia si nesocotesti rugaciunea inaintea lui Dumnezeu.
5. Nelegiuirea ta insufla gura ta si tu imprumuti vorbirea ta de la cei vicleni.
6. Chiar gura ta te osandeste si nu eu, chiar buzele tale sunt martore impotriva ta.
7. Nu cumva esti tu cel dintai om care s-a nascut? Venit-ai tu pe lume mai inainte decat muntii?
8. Ai stat tu de sfat cu Dumnezeu si te-ai facut tu stapan pe toata intelepciunea?
9. Ce stii tu pe care sa nu-l stim si noi? Ce pricepi tu si noi nu pricepem?
10. Printre noi se afla oameni vechi de zile, batrani mai in varsta decat tatal tau.
11. Ti se pare putin lucru mangaierile in numele lui Dumnezeu si cuvintele spuse cu blandete?
12. De ce te lasi tarat de inima ta si de ce privesti asa trufas cu ochii tai?
13. De ce intorci spre Dumnezeu mania ta si dai drumul din gura ta la astfel de cuvantari?
14. Ce este omul ca sa se creada curat, si cel nascut din femeie, ca sa se creada neprihanit?
15. Daca Dumnezeu nu are incredere in sfintii Sai si daca cerurile nu sunt destul de curate inaintea ochilor Sai,

16. Cu atat mai putin o faptura uracioasa si stricata cum este omul cel ce bea nedreptatea ca apa.
17. Vreau sa-ti dau o invatatura, asculta-ma; si ceea ce am vazut vreau sa-ti aduc la cunostinta;
18. Ceea ce inteleptii au vestit fara sa ascunda nimic, precum au auzit de la parintii lor,
19. Atunci cand tara le-a fost data numai lor si nici un strain nu se asezase inca printre ei.
20. Nelegiuitul se chinuieste in toate zilele vietii sale si de-a lungul anilor haraziti celui tiran.
21. Glasuri ingrozitoare fac larma in urechile lui; in mijlocul pacii, i se pare ca un ucigas se napusteste asupra lui.
22. El nu mai nadajduieste sa mai iasa din intuneric si isi simte capul mereu sub sabie.
23. Se si vede aruncat de mancare vulturilor, fiindca stie ca prapadul lui este fara intarziere.
24. Ziua intunericul il inspaimanta. Zbuciumul si tulburarea il strang la mijloc si se arunca asupra-i gata de impresurare,
25. Fiindca a indraznit sa-si indrepte mana impotriva lui Dumnezeu si sa faca pe viteazul fata de Cel Atotputernic;
26. Fiindca a indraznit sa navaleasca impotriva Lui cu gatul intins si la adapostul scuturilor sale groase si rotunde.
27. Chipul lui i se ascundea in grasime si osanza statea grea pe coapsele lui,
28. Si salasluia in cetati pustiite, in case in care nu mai statea nimeni, fiindca amenintau sa se prabuseasca.
29. Nu va aduna bogatie si ce are nu va tine mult, iar umbra lui nu se va lungi pe pamant.
30. Nu va mai putea sa iasa din intuneric. Focul va mistui ramurile sale si vijelia va matura florile lui;
31. Sa nu se creada in minciuna, fiindca stim ca e desertaciune.
32. Vrejul sau se va ofili mai inainte de vreme si mladita sa nu va da muguri verzi.
33. Ca vita manata, va lasa sa cada rodul sau si la fel ca maslinul va imprastia florile sale.
34. Fiindca ceata celui rau la inima va fi lasata stearpa si focul mistuie corturile cu bogatii de jaf.
35. Ei zamislesc rautatea si nasc nelegiuirea, dar cu aceasta pantecele lor dospeste inselaciunea".

CAPITOLUL 16
Iov dovedeste nevinovatia sa.

1. Atunci Iov a raspuns si a grait:
2. "Am auzit mereu astfel de lucruri; sunteti toti niste jalnici mangaietori.
3. Cand se vor sfarsi aceste vorbe goale si ce te chinuieste ca sa raspunzi?
4. Si eu as vorbi asa ca voi, daca sufletul vostru ar fi in locul sufletului meu; as putea sa spun multe cuvinte impotriva voastra si sa dau din cap in privinta voastra.
5. V-as mangaia numai cu gura si cu miscarea buzelor mele v-as aduce usurare.
6. Dar, daca vorbesc, durerea mea nu se linisteste si daca tac din gura, durerea mea nu se departeaza de la mine.
7. In ceasul de fata, Dumnezeu mi-a luat toata vlaga; toata ticalosia mea ma impresoara, Doamne!
8. M-ai acoperit cu zbarcituri, care toate marturisesc impotriva mea; neputinta mea ea insasi ma da de gol si barfitorul sta impotriva mea.
9. El ma sfasie in furia Lui si se poarta cu mine dusmanos, scrasneste din dinti impotriva mea; dusmanul meu arunca asupra-mi sagetile ochilor sai;
10. Deschis-au gura lor impotriva mea, in batjocura m-au lovit peste obraji. Toti gramada se inghesuie impotriva mea.
11. Dumnezeu ma da pe mana unui pagan. El ma arunca prada celor rai.
12. Mi-era destul de bine, dar El m-a sfaramat. M-a luat de ceafa si m-a facut praf si a aruncat asupra-mi toate sagetile Sale;
13. In jurul meu se invartesc sagetile Sale; El imi strapunge rarunchii fara mila; El varsa pe pamant fierea mea.
14. El ma darama bucata cu bucata si navaleste asupra mea ca un razboinic.
15. Am cusut un sac pe trupul meu si am varat in tarana capul meu.
16. Chipul meu s-a inrosit de planset si umbra mortii s-a salasluit in pleoapele mele;
17. Si cu toate acestea, in mainile mele nu este nici o silnicie si rugaciunea mea este curata!
18. Pamantule, nu ascunde sangele meu si sa nu fie nici un loc nestrabatut de bocetele mele.
19. Iar acum martorul meu este in ceruri si cel ce da pentru mine buna marturie este sus in locurile inalte.
20. Prietenii mei isi bat joc de mine, dar ochiul meu varsa lacrimi inaintea lui Dumnezeu.
21. O, de-ar fi ingaduit omului sa stea de vorba cu Dumnezeu, cum sta de vorba un am "u prietenul sau!
22. Caci acesti putini ani se vor scurge si voi apuca pe un drum de pe care nu ma voi mai intoarce.

CAPITOLUL 17
Iov povesteste mai departe necazurile lui.

1. Sufletul meu e darapanat, zilele mele se sting, mormantul ma asteapta.
2. Sunt impresurat de batjocoritori si ochii mei trebuie sa priveasca spre ocarile lor.
3. Da-mi acum chezasia Ta langa Tine, altfel cine ar vrea sa raspunda pentru mine?
4. Pentru ca Tu ai luat priceperea din inima lor, de aceea Tu nu-i vei ridica.
5. Sunt unii care fac ospat cu prietenii, atunci cand acasa ochii copiilor se sting de foame.
6. Am ajuns de poveste intre oameni; sunt acela pe care-l scuipi in fata.
7. Ochii mei s-au intunecat de suparare, madularele mele s-au subtiat ca umbra.
8. Oamenii cei drepti stau inmarmuriti si cel nevinovat se rascoala impotriva celui nelegiuit.
9. Cel ce este drept se tine insa de calea sa si cine este cu mainile curate e din ce in ce mai tare.
10. Cat despre voi ceilalti, voi toti dati inapoi si veniti aici, caci nu voi gasi printre voi nici un intelept.
11. Zilele mele s-au scurs, socotintele mele s-au sfaramat si la fel dorintele inimii mele.
12. Din noapte ei vor sa faca zi si spun ca lumina este mai aproape decat intunericul.
13. Mai pot sa nadajduiesc? Imparatia mortii este casa mea, culcusul meu l-am intins in inima intunericului.
14. Am zis mormantului: Tu esti tatal meu; am zis viermilor: voi sunteti mama si surorile mele!
15. Atunci unde mai este nadejdea mea si cine a vazut pe undeva norocul meu?
16. El s-a rostogolit pana in fundul iadului si impreuna cu mine se va cufunda in tarana".

CAPITOLUL 18
Bildad socoteste pe Iov intre cei fara de lege.

l. Atunci Bildad din Suah a inceput sa vorbeasca si a zis:
2. "Cand vei ajunge odata la capatul unor astfel de vorbe? Vino-ti in fire si apoi vom vorbi.
3. Pentru ce suntem socotiti ca niste dobitoace? De ce sa trecem in ochii tai drept vite cornute?
4. Nu cumva pentru tine care te sfasii in mania ta, o sa ajunga pamantul sa se pustiiasca si stancile sa se mute din locul lor?
5. Fireste, lumina nelegiuitului se stinge si flacara focului lui nu mai straluceste.
6. Lumina se intuneca in cortul lui si candela de deasupra lui se ispraveste.
7. Pasii lui, altadata vanjosi, se ingusteaza si propriul lui sfat acum il poticneste.
8. El da cu picioarele in lat si se plimba in reteaua de sfori.
9. Capcana l-a prins de calcai si latul s-a incolacit pe el.
10. Cursa care trebuia sa-l prinda este ascunsa in pamant si prinzatoarea sta in poteca lui;
11. Spaimele dau peste el din toate partile si se tin de el pas cu pas.
12. Langa bunatatile lui el moare de foame si nenorocirea lui sta gata langa el.
13. Boala musca din trupul lui. Primul nascut al mortii roade madularele lui.
14. Din cortul unde statea la adapost este scos afara si tarat inaintea groaznicului imparat.
15. Nimeni din ai lui nu mai salasluieste in cortul lui, care nu mai este al lui. Pe locuinta lui ploua cu pucioasa.
16. Radacinile lui se usuca in pamant, iar ramurile lui se vestejesc in aer.
17. Pomenirea lui se sterge de pe pamant si in toata lumea numele i-a pierit.
18. De la lumina i-au dat branci in intuneric si de pretutindeni e scos afara.
19. Nu lasa nici urmasi, nici samanta in poporul sau si nimeni nu mai traieste dupa el prin locurile prin care a locuit.
20. Cei din apus s-au mirat foarte de soarta lui si cei din rasarit au simtit fiori in ei.
21. Aceasta ramane din salasurile celui nelegiuit si iata locul celui ce n-a cunoscut pe Dumnezeu".

CAPITOLUL 19
Iov in necazurile lui se mangaie cu nadejdea invierii.

1. Atunci Iov a inceput sa vorbeasca si a zis:
2. "Cata vreme veti intrista voi sufletul meu si ma veti zdrobi cu cuvantarile voastre?
3. Iata a zecea oara de cand ma batjocoriti. Nu va este rusine ca va purtati asa?
4. Chiar daca ar fi adevarat ca am pacatuit, greseala mea este pe capul meu.

5. Iar daca voi va faceti tari si mari impotriva mea si-mi scoateti ochii cu ticalosia mea,
6. Sa stii ca Dumnezeu este Cel ce ma urmareste si ca El m-a invaluit cu latul Sau.
7. Daca strig de multa-apasare, nu primesc nici un raspuns; tip in gura mare, dar nimeni nu-mi face dreptate.
8. El a astupat calea mea, ca sa nu mai trec pe ea, si a acoperit cu bezna toate drumurile mele.
9. M-a dezbracat de marirea mea si mi-a smuls cununa de pe cap.
10. M-a daramat de jur imprejur si sunt in ceasul mortii si nadejdea mea a scos-o din radacina ca pe un copac.
11. Aprins-a impotriva mea mania Sa si m-a luat drept dusmanul Sau.
12. Hoardele Sale sosesc gramada, isi fac drum pana la mine si pun tabara de jur imprejurul cortului meu.
13. A departat pe fratii mei de langa mine si cunoscutii mei isi intorc fata cand ma vad.
14. Rudele mele au pierit, casnicii mei au uitat de mine.
15. Cei ce locuiau impreuna cu mine si slujnicele mele se uita la mine ca la un strain; sunt in ochii lor ca unul venit din alta tara.
16. Chem pe sluga mea si nu-mi raspunde, macar ca o rog cu gura mea.
17. Suflarea mea a ajuns nesuferita pentru femeia mea si am ajuns sa miros greu pentru fiii cei nascuti din coapsele mele.
18. Pana si copiii imi arata dispret; cand ma scol, vorbesc pe seama mea.
19. Toti sfetnicii mei cei mai de aproape ma urgisesc si aceia pe care ii iubeam s-au intors impotriva mea.
20. Oasele mele ies afara din piele si nu mi-au mai ramas tefere decat gingiile.
21. Mila fie-va de mine, aveti mila de mine, o, voi, prietenii mei, caci mana lui Dumnezeu m-a lovit!
22. De ce ma prigoniti cu urgia lui Dumnezeu si nu va mai saturati de carnea mea?
23. Cit as vrea ca vorbele mele sa fie scrise, cat as vrea sa fie sapate pe arama.
24. Sa fie sapate pe veci, cu un condei de fier si de plumb, intr-o stanca!
25. Dar eu stiu ca Rascumparatorul meu este viu ti ca El, in ziua cea de pe urma, va ridica iar din pulbere aceasta piele a mea ce se destrama.
26. Si afara din trupul meu voi vedea pe Dumnezeu.
27. Pe El Il voi vedea si ochii mei Il vor privi, nu ai altuia. Si de dorul acesta maruntaiele mele tanjesc in mine.
28. Iar daca ziceti: Cum il vom urmari si ce pricina de proces vom gasi noi in el?
29. Temeti-va de sabie, pentru voi insiva, cand mania va izbucni impotriva greselii voastre. Si atunci veti invata ca este o judecata!"

CAPITOLUL 20

Cuvantul lui Tofar; fericirea necredinciosilor este nestatornica.

1. Si Tofar din Naamah a inceput sa vorbeasca si a zis:
2. "Cugetul meu ma impinge sa vorbesc, din pricina framantarii pe care o simt in mine.
3. Am auzit o invatatura care ma scoate din sarite si atunci o pornire vijelioasa, din duhul meu, ma face sa raspund.
4. Nu stii tu oare ca de mult de tot, din zilele cand omul a fost asezat pe pamant,
5. Desfatarea celor fara de lege tine foarte putin si bucuria fatarnicului nu sta decat o clipa?
6. Chiar daca statura lui s-ar inalta pana la ceruri si cu capul s-ar atinge de nori,
7. El totusi va pieri ca o naluca, pe vecie, si cei ce il vedeau vor intreba: Ce s-a facut?
8. Zboara ca un vis si nu mai dai de el, e maturat ca o vedenie de noapte.
9. Ochiul, care il privea, nu-l mai vede si locul unde se gasea, nu-l mai zareste.
10. Feciorii lui vor trebui sa cerseasca mila celor saraci si mainile lui vor da inapoi ce a luat cu forta.
11. Oasele lui sunt inca pline de vlaga tineretii, dar ea se va culca cu el in pulbere;
12. Daca rautatea este dulce in gura lui, el o ascunde sub limba lui.
13. Daca o tine in gura si nu o scuipa, daca o mesteca in cerul gurii,
14. Totusi hrana lui in maruntaiele lui se strica si se face in intestinele lui venin de naparca.
15. Averea, pe care a inghitit-o, acum o varsa; Dumnezeu i-o da afara din pantece.
16. Venin de sarpe otravitor sugea. Limba de naparca il omoara!
17. El nu va mai vedea paraiele de proaspat untdelemn, valurile de miere si de smantana.
18. Da indarat ce-a castigat si nu se mai foloseste de castig si de roadele negustoriei sale nu se mai bucura.
19. Pentru ca a asuprit fara mila pe saraci si a furat o casa, in loc sa o zideasca.
20. El nu va cunoaste pacea launtrica si el nu va scapa nimic din toate cate pretuieste.

21. Nimic nu scapa de lacomia lui, de aceea inflorirea lui nu va tine deloc.
22. Cand bogatia lui va fi la culme, tulburarea il va apuca deodata si toate loviturile nenorocirii vor cadea in capul lui.
23. Cand va fi gata sa-si sature pantecele, Dumnezeu va dezlantui asupra-i urgia maniei Sale si va ploua cu sageti peste el.
24. Daca va scapa de platosa de fier, il va strapunge arcul de arama.
25. O sageata ii iese din spate, o alta i s-a infipt in ficati si spaimele mortii il sfarsesc.
26. Toata neagra pieire ameninta comorile pe care le-a adunat; un foc care arde neaprins il mistuie pe oricine va mai ramane din cortul lui.
27. Cerurile vor dezveli faradelegea lui si pamantul i se va ridica impotriva.
28. Napraznica revarsare de ape va matura casa lui si apele vor curge in ziua dumnezeiestii manii.
29. Aceasta este partea harazita de Dumnezeu omului nelegiuit, aceasta este mostenirea pe care el o primeste de la Domnul".

CAPITOLUL 21

Iov raspunde lui Tofar despre fericirea si pedeapsa necredinciosilor.

l. Atunci Iov a vorbit inca o data si a zis:
2. "Ascultati cu luare-aminte cuvantul meu si aici sa se opreasca mangaierile voastre.
3. Ingaduiti-mi sa vorbesc si eu, si dupa ce voi vorbi, atunci poti sa-ti bati joc.
4. Oare plangerea mea se inalta impotriva unui om? Si atunci rabdarea mea cum n-o sa fie pe sfarsite?
5. Uitati-va la mine si mirati-va foarte si puneti mana la gura.
6. Caci, cand ma gandesc, ma apuca groaza si toata carnea de pe mine tremura.
7. Pentru ce ticalosii au viata, ajung la adanci batranete si sporesc in putere?
8. Urmasii lor se ridica voinici in fata lor si odraslele lor dainuiesc sub ochii lor.
9. Casele lor stau nevatamate, fara teama si varga lui Dumnezeu nu sta deasupra lor.
10. Taurii sunt plini de vlaga si prasitori, juncanele lor fata si nu leapada.
11. Copiii lor zburda ca oile si odraslele lor dantuiesc imprejur.
12. Ei canta din toba si din harfa si se desfata la sunetele flautului.
13. Isi ispravesc zilele in fericire si coboara cu pace in imparatia mortii.
14. Si tocmai ei ziceau lui Dumnezeu: "In laturi de la noi! Nu vrem deloc sa cunoastem caile Tale!
15. Cine este Cel Atotputernic ca sa-I slujim Lui si ce folos vom avea sa-I inaltam rugaciuni?"
16. N-ai zice, oare, ca fericirea lor e in mana lor? Sfatul celor rai nu este totdeauna departe de Dumnezeu?
17. De cate ori se stinge candela nelegiuitilor si nenorocirea da navala peste ei? De cate ori Dumnezeu nimiceste cu mania Sa pe cei raufacatori,
18. Ca sa fie ei ca paiul in bataia vantului si ca pleava pe care o rasuceste vartejul?
19. Dumnezeu, vei zice, pastreaza pentru copiii lui rasplata faradelegii lui. Dar sa-l pedepseasca pe el insusi, ca sa se invete.
20. Sa-si vada cu ochii nenorocirea si sa se adape din mania Celui Atotputernic!
21. Fiindca ce-i mai pasa de casa lui, dupa moartea lui, cand numarul lunilor lui a fost retezat?
22. Dar nu cumva Ii vom da noi invatatura lui Dumnezeu, Lui care sta si judeca pe cei de sus?
23. Unul moare, in plinatatea puterii sale, cand este inconjurat de fericire si de pace,
24. Cand galetile ii sunt pline de lapte si oasele pe care le suge, pline cu maduva.
25. Altul moare, cu sufletul coplesit de amaraciune, fara sa fi gustat vreo fericire.
26. Si unul si altul se culca in tarana si viermii ii cotropesc.
27. Stiu prea bine gandurile voastre si socotintele pe care vi le fauriti in privinta mea.
28. Voi ziceti in mintea voastra: Unde este casa asupritorului si unde este cortul in care locuiau nelegiuitii?
29. N-ati intrebat oare pe cei ce trec pe drum si n-ati recunoscut dreptatea spuselor lor?
30. Anume cum ca in ziua nenorocirii cel rau este crutat si ca in ceasul maniei el scapa?
31. Cine il mustra in fata pentru purtarea lui si cine-i intoarce cu aceeasi masura faptele pe care le-a facut?
32. Iar cand este dus la locul de odihna, din stalpul de la capatai el parca sta de straja.
33. Bulgarii pamantului ii sunt usori; in convoi pe urma lui inainteaza toata lumea, si inaintea lui o multime nenumarata.

34. Atunci ce sunt desartele mangaieri pe care mi le dati? Din toate cuvintele voastre nu ramane decat inselaciune".

CAPITOLUL 22

Elifaz se indoieste iarasi de evlavia lui Iov.

1. Elifaz din Teman a raspuns atunci si a zis:
2. "Poate omul sa fie de vreun folos lui Dumnezeu? Nu, fiindca inteleptul isi este de folos lui insusi.
3. Ce are Cel Atotputernic daca tu esti fara prihana? Si care este castigul Lui, daca drumurile tale sunt fara vina?
4. Oare El te pedepseste pentru cucernicia ta si pentru ea intra cu tine in judecata?
5. Nu, dimpotriva, fiindca rautatea ta este mare si faradelegile tale sunt fara hotar!
6. Caci tu fara dreptate luai zaloage de la fratii tai si smulgeai vesmantul de pe oameni si-i lasai goi.
7. Tu nu dadeai sa bea celui insetat si nu dadeai sa manance celui flamand;
8. Cel cu pumnul tare cotropeste pamantul si cel cu trecere il ia, in stapanire.
9. Goneai de la pragul tau pe vaduve cu mainile goale si bratele celor orfani tu le sfaramai.
10. Acesta este cuvantul pentru care laturi te inconjoara si spaimele te-au apucat dintr-o data.
11. Lumina s-a stins pentru tine si nu mai vezi si o apa revarsata te-a dat la fund.
12. Dumnezeu nu este El oare mai presus de ceruri? Priveste in sus spre stele cat de sus sunt ele!
13. Tu ai zis: Ce stie Dumnezeu! Judeca El oare prin umbra?
14. Norii sunt ca o perdea in fata Lui si El nu poate sa vada; El se plimba numai de jur imprejurul cerurilor.
15. Voiesti tu sa urmezi pe stravechea cale pe care au batatorit-o oamenii cei fara de lege?
16. Cei ce au fost maturati inainte de vreme, cand un fluviu s-a rostogolit peste temeliile lor,
17. Si ei ziceau lui Dumnezeu: "In laturi de la noi! Si ce poate sa ne faca Cel Atotputernic?"
18. Dar tocmai El umpluse casele lor de bunatati, insa sfatul celor rai ramanea departe de Dumnezeu.
19. Cei drepti se uita si se bucura, iar cel nevinovat rade de ei.
20. Iata, avutia lor a nimicit-o si focul a mistuit toata stransura lor!
21. Impaca-te cu Dumnezeu si cazi la pace. Atunci bine va fi de tine.
22. Primeste, te rog, invatatura din gura Lui si pune la inima cuvintele Lui;
23. Daca te intorci la Cel puternic si te smeresti, daca departezi nedreptatea de cortul tau,
24. Atunci aurul tau il vei pretui drept tarana si comorile Ofirului drept pietricele,
25. Pentru ca Cel Atotputernic va fi pentru tine sloi de aur si gramezi de argint.
26. Atunci tu te vei desfata intru Cel Atotputernic si ridica-vei fata ta catre Dumnezeu.
27. Tu vei chema numele Lui si El te va auzi si tu vei implini juruintele tale.
28. Cand te vei hotari sa faci un lucru, lucrul il vei izbuti si lumina va straluci pe toate drumurile tale,
29. Fiindca Dumnezeu smereste pe mandri si mandria, si mantuieste pe acela care-si pleaca ochii in pamant.
30. El izbaveste pe cel nevinovat si tu la fel vei scapa, cand mainile tale vor fi curate".

CAPITOLUL 23

Iov marturiseste curatenia cugetului sau, lasandu-se la judecata Domnului.

1. Dar Iov iarasi a vorbit si a zis:
2. "Si de data aceasta plangerea mea este luata tot ca razvratire si totusi mana mea de-abia inabuse suspinele mele.
3. O, daca as sti unde sa-L gasesc! Daca as putea sa ajung la palatul Lui!
4. Atunci as dezvalui inaintea Lui pricina mea si as umple gura mea cu invinuiri.
5. As sti atunci cuvintele cu care mi-ar raspunde si as intelege rostul spuselor Lui.
6. Si-ar dezlantui El oare toata puterea in cearta Lui cu mine? Nu, El ar sta si m-ar asculta.
7. El ar lua aminte la omul drept care vorbeste in fala Lui si astfel as fi iertat pe vecie de Judecatorul meu.
8. Caci iata, daca o iau spre rasarit, El nu este acolo; daca o iau spre apus, nu-L zaresc!
9. L-am cautat spre miazanoapte si n-am dat de El, m-am intors catre miazazi si nici aici nu L-am vazut!
10. Dar El cunoaste si umbletul meu si starea mea pe loc si daca ar fi sa ma treaca prin cuptor de foc, voi iesi din cuptor curat ca aurul.
11. M-am tinut cu pasul meu dupa pasul Lui, am pazit calea Lui si nu m-am abatut din ea.

12. De la porunca buzelor Sale nu m-am departat, la sanul meu am tinut ascunse cuvintele gurii Sale.
13. Dar hotararea Lui este luata si cine-L va impiedica? Caci ceea ce sufletul Sau a poftit, aceea va si face.
14. Fiindca El aduce la indeplinire hotararea Sa si alte foarte multe lucruri la fel, care sunt in gandul Sau.
15. Iata pentru ce sunt inspaimantat in fata Lui. Ma gandesc si mi-e teama de El.
16. Dumnezeu a slabit inima mea si Cel Atotputernic m-a ingrozit.
17. Si n-am tacut din pricina intunericului si din pricina noptii care a invaluit fata mea.

CAPITOLUL 24

Despre randuiala lui Dumnezeu cea tainica, dar dreapta; pentru nefericirea celor drepti si fericirea celor pacatosi.

1. De ce, pentru Cel Atotputernic, vremurile rasplatirilor sunt ascunse si cei ce-L cunosc n-au vazut zilele Sale de judecator?
2. Viclenii muta hotarele tarinilor, fura turma de oi cu cioban cu tot.
3. Duc la ei acasa asinul copiilor orfani si iau zalog boul vaduvei.
4. Dau la o parte de pe cale pe cei saraci din tara, iar pe toti nenorocitii din tara ii silesc sa se ascunda.
5. Acestia la fel cu asinii salbatici din pustie ies pe furis sa-si caute de mancare si, dupa ce lucreaza pana seara, tot n-au paine pentru copii.
6. Ei secera noaptea pe camp, ei culeg via nelegiuitului;
7. Petrec noaptea goi, fiindca n-au cu ce sa se inveleasca, pentru ca n-au vesmant sa se apere de frig.
8. Ploaia repede din munti ii uda pana la piele si in loc de adapost strang in brate stancile.
9. Cei dintai smulg pe orfan de la tata si iau zalog haina saracului.
10. Si saracii umbla goi, fara imbracaminte si, istoviti de foame, duc in spinare snopii.
11. La teascul bogatului, ei storc untdelemnul, ei calca jghiaburile cu struguri si tanjesc de sete.
12. In cetate, muribunzii se vaita si sufletul celor raniti cere ajutor; dar Dumnezeu n-aude rugaciunea lor!
13. Mai sunt razvratiti impotriva zilei, care nu cunosc cararile ei si nu raman in potecile ei.
14. Ucigasul se scoala dis-de-dimineata, ucide pe cel sarac si nevoias si jefuieste.
15. Ochii celui desfranat pandesc amurgul zilei si el isi zice: Nu ma vede nici tipenie de om, si isi pune o mahrama pe fata.
16. Talharul, acoperit de intuneric, sparge casele si intra in ele, caci el le-a pus semn de cu ziua,
17. Iar cand vine dimineata, parca ar fi pentru ei umbra mortii. Cand zorii stralucesc, toate spaimele mortii dau peste ei.
18. Nelegiuitul pluteste usor ca pe fata apelor, dar pe pamant partea lui este plina de blestem si fericirea nu va calca niciodata via lui.
19. Precum seceta si arsita sorb apele zapezilor topite, tot astfel soarbe locuinta mortilor pe pacatosi.
20. Pantecele mamei lor l-au uitat, viermii se desfateaza din el, nimeni nu-l mai tine minte si astfel nelegiuirea lor s-a frant ca un copac.
21. Ei chinuiau pe femeia stearpa si fara de copii, ei s-au purtat aprig cu femeia vaduva.
22. Dar Cel ce, prin puterea Lui, struneste pe cei puternici, se ridica razbunator si toii acestia nu se mai tin stapani pe viata lor.
23. El ii lasa sa se sprijine cu buna incredintare, dar ochii Lui erau asupra cailor lor.
24. Se ridicasera, dar acum nu mai sunt, s-au asternut ca nalba, cand o cosesti si ca spicul ierbii s-au vestejit.
25. Daca ziceti ca nu este asa, cine imi va dovedi ca am mintit si cine va spulbera cuvantul meu?"

CAPITOLUL 25

Inaintea lui Dumnezeu toti oamenii sunt pacatosi.

1. Atunci Bildad din Suah a inceput sa vorbeasca si a zis:
2. "A Lui este stapanirea, a Lui este puterea infricosatoare! Si El salasluieste pacea in locurile preainalte.
3. Cine poate sa numere ostile Sale? Si peste cine nu se ridica paza Lui?
4. Cum ar putea un om sa fie fara de prihana inaintea lui Dumnezeu, sau cum ar putea sa fie curat cel ce se naste din femeie?
5. Iata nici luna nu straluceste destul in ochii Lui si nici stelele nu sunt de tot curate, pentru El!
6. Cu cat mai putin omul, care nu este decat putreziciune, cu atat mai putin nascutul din om, care nu este decat un

vierme!"

CAPITOLUL 26
Iov lauda puterea lui Dumnezeu mai presus decat Bildad.

l. Atunci Iov a raspuns si a zis:
2. "In ce chip ajuti tu pe cel ce este fara de putere si sprijini bratul care a slabit?
3. Cum stii tu sa sfatuiesti pe cel lipsit de intelepciune si ce belsug de stiinta ai dat pe fata?
4. Catre cine ai indreptat tu cuvintele tale si al cui duh graia prin gura ta?
5. Inaintea lui Dumnezeu, umbrele raposatilor tremura sub pamant, iar apele si vietatile din ape se inspaimanta.
6. Imparatia mortilor este goala inaintea Lui si adancul este fara acoperis.
7. El intinde miazanoaptea peste genune; El spanzura pamantul pe nimic.
8. El inchide apele in norii Sai si norii nu se rup sub greutatea apelor.
9. El acopera fata lunii pline, desfasurand asupra ei norii Sai.
10. El a tras un cerc pe suprafata apelor, pana la hotarul dintre lumina si intuneric.
11. Stalpii cerului se clatina si se inspaimanta la mustrarea Lui.
12. Cu puterea Lui El a despicat marea si cu intelepciunea Lui a sfaramat furia ei.
13. Suflarea Lui insenineaza cerurile si mana Lui strapunge sarpele fugar!
14. Si daca acestea sunt marginile din afara ale infaptuirilor Sale, cat de putin lucru este ceea ce strabate pana la noi! Dar tunetul puterii Sale, cine ar putea sa-l inteleaga?"

CAPITOLUL 27
Iov, aparand nevinovatia sa, pune fata in fata pe cei cuviosi cu fatarnicii.

l. Dar Iov a mers mai departe cu pildele lui si a zis:
2. "Viu este Dumnezeu Care a dat la o parte dreptatea mea! Viu este Cel Atotputernic Care a impovarat sufletul meu!
3. Cata vreme duhul meu va fi intreg in mine si suflarea lui Dumnezeu in pieptul meu,
4. Buzele mele nu vor rosti nici un neadevar si limba mea nu va grai nici o minciuna!
5. Departe de mine gandul sa va dau dreptate! Pana cand o fi sa-mi dau duhul nu ma voi lepada de nevinovatia mea.
6. Tin cu tarie la dreptatea mea si nu voi lasa-o sa-mi scape; inima mea nu se rusineaza de zilele pe care le-am trait.

7. Dusmanul meu sa aiba partea nelegiuitului si cel ce este impotriva mea sa aiba partea celui ce lucreaza nedreptatea!
8. Care este nadejdea unui inrait, cand el se roaga si isi ridica sufletul catre Dumnezeu?
9. Aude oare Dumnezeu strigarea lui, cand da peste el vreo nenorocire?
10. Este oare Cel Atotputernic desfatarea lui? Cheama el in toata vremea numele lui Dumnezeu?
11. Voiesc sa va invat caile lui Dumnezeu si ceea ce este in gandul Celui Atotputernic nu vreau sa va ascund.
12. Si daca voi toti ati dovedit-o (ca si mine), atunci pentru ce vorbiti in zadar?
13. Iata partea pe care Dumnezeu o pastreaza celui rau si mostenirea pe care asupritorii vor primi-o de la Cel Atotputernic.
14. Daca fiii sai sunt numerosi, sunt pentru taisul sabiei si odraslele lui nu au atata paine cat sa se sature:
15. Cati mai scapa dintre ai lui vor muri de ciuma si vaduvele lor nu-i vor jeli.
16. Daca aduna bani multi ca nisipul si gramadeste vesminte multe ca noroiul,
17. Poate sa le gramadeasca, dar cu ele se va imbraca un om fara prihana si de toti banii lui va avea parte unul cu inima curata.
18. Casa pe care si-a zidit-o este casa unei molii si ca o coliba pe care si-o face un pandar.
19. Se culca bogat, dar nu se mai culca a doua oara; deschide ochii si nu mai este.
20. Spaimele l-au ajuns ziua in amiaza mare; in puterea noptii, un vartej l-a smuls.
21. Vantul de la rasarit l-a spulberat si se duce; din locul de unde era il spulbera.
22. Dumnezeu il impovareaza fara mila si inaintea mainii care il pedepseste el cauta sa fuga.
23. Oamenii bat din maini la privelistea aceasta si cu fluieraturi il alunga de peste tot.

CAPITOLUL 28
Izvorul intelepciunii.

l. Argintul are zacamintele lui de obarsie si aurul are locul lui de unde-l scoti si-l lamuresti.
2. Din pamant scoatem fierul si din stanca topita scoatem arama.
3. Omul a pus hotare intunericului si cerceteaza pana in cele mai departate adancuri, sfredelind piatra ascunsa in umbra si in bezna.
4. Un popor strain a sapat carari pe sub pamant, uitate de piciorul celor de deasupra si departe de oameni; scormonitorii se spanzura pe funii si se clatina incoace si in colo.
5. Si deasupra este pamantul din care iese painea, dar pe dedesubt este ravasit ca de foc.
6. Aici pietrele lui sunt de safir, dincoace sunt puzderii de aur,
7. Carari pe care nu le-a cunoscut pasarea de prada si pe care ochiul vulturului nu si le-a insemnat.
8. Fiarele salbatice nu le-au calcat niciodata, niciodata leul nu s-a strecurat pe aici.
9. Dar omul a ajuns cu mana lui la aceste stanci de cremene si muntii i-a rasturnat din temelie.
10. El a sapat santuri in stanci si nimic de pret nu scapa privirii lui.
11. El a rascolit izvoarele apelor si tot ce era in adancime a scos afara la lumina.
12. Dar intelepciunea de unde izvoraste ea si care este locul de obarsie al priceperii?
13. Pamanteanul nu cunoaste calea catre ea, caci ea nu se gaseste pe meleagurile celor vii.
14. Adancul a grait: Ea nu se afla in sanul meu! Si marea a spus la fel: Ea nu este la mine!
15. Mintea cea inalta nu poate fi schimbata cu bulgari de aur si argintul nu-l cantaresti ca s-o platesti.
16. Ea nu poate sa fie pretuita nici cu aurul Ofirului, nici cu pretioasa cornalina, nici cu pietre de safir!
17. Cu ea alaturi nu pot sa stea nici aurul, nici cristalul si cu un vas din aurul cel mai curat nu se poate schimba ea.
18. Despre margean si despre diamant, nici sa mai pomenim, iar agonisirea intelepciunii intrece cu mult pe aceea a margaritarelor.
19. Topazele Etiopiei nu stau in cumpana cu ea si cu aurul cel mai curat nu vei plati-o niciodata!
20. Si aceasta intelepciune de unde vine ea si care este salasul priceperii?
21. Ea a fost ascunsa de ochii oricarei fapturi vii; ea a fost tainuita si de pasarea cerului.
22. Adancul si moartea au zis: Noi am auzit vorbindu-se de ea.
23. Dumnezeu ii cunoaste drumul si numai El este Cel ce stie locuinta ei.
24. Cand El privea pana la marginile pamantului si imbratisa cu ochii tot ce se afla sub ceruri,
25. Ca sa dea vantului cumpana si sa chibzuiasca legea apelor,
26. Cand El statornicea ploilor un fagas si o cale bubuitului tunetului,
27. Atunci El a vazut intelepciunea s i a cantarit-o, atunci a pus-o in lumina si i-a masurat adancimea.
28. Dupa aceea Dumnezeu a zis omului: Iata, frica de Dumnezeu, aceasta este intelepciunea, iar in departarea de cel rau sta priceperea".

CAPITOLUL 29
Iov aminteste fericirea sa.

1. Apoi Iov a mers mai departe cu pildele sale si a zis:
2. "O, daca as fi inca o data ca in lunile de mai inainte, ca in zilele cand Dumnezeu ma ocrotea,
3. Ca atunci cand El tinea stralucitoare deasupra capului meu candela Sa si, luminat de ea, eu strabateam prin intuneric!
4. De ce nu sunt inca o data ca in zilele toamnei mele, cand Dumnezeu tinea parte cortului meu,
5. Cand Cel Atotputernic era inca cu mine si imprejurul meu stateau feciorii mei,
6. Iar picioarele mele se scaldau in lapte si stanca aspra izvora pentru mine paraie de untdelemn?
7. Atunci cand ieseam la poarta de sus a cetatii si asezam in piata scaunul meu,
8. Tineretul, vazandu-ma, se ascundea cu sfiala, iar cei batrani se ridicau in picioare si ramaneau asa.
9. Fruntasii poporului isi opreau cuvantarile si isi puneau mana la gura.
10. Glasul capeteniilor scadea si limba lor se lipea de cerul gurii.
11. Caci urechea care ma auzea ma fericea si ochiul care ma vedea imi dadea mare marturie.
12. Fiindca scapam de pieire pe cel sarman care striga dupa ajutor si pe orfanul fara sprijin.
13. Binecuvantarile celui ce era gata sa piara veneau asupra-mi si umpleam de bucurie inima vaduvei.

14. Ma imbracam intru dreptate, ca intr-un vesmant si judecata mea cea dreapta era mantia mea si turbanul meu.
15. Eram ochii celui orb si piciorul celui schiop;
16. Eram tatal celor neputinciosi si cercetam cu sarguinta pricinile care imi erau necunoscute.
17. Sfaramam falcile nelegiuitului si smulgeam prada din dintii lui.
18. Si imi ziceam: Voi adormi in cuibul meu si ca pasarea Phoenix voi inmulti zilele mele.
19. Radacina mea se va rasfira pe langa apa si roua se va lasa, noaptea, peste ramurile mele.
20. Slava mea va intineri neincetat si arcul meu se va innoi in mana mea.
21. Oamenii ma ascultau si stateau fara grai si asteptau sa auda sfatul meu.
22. Dupa ce le vorbeam eu, ei nu mai spuneau nimic si cuvantul meu cadea asupra lor picatura cu picatura.
23. Ma asteptau precum astepti ploaia si cascau gura lor, ca pentru bura de primavara.
24. Daca le suradeam, nu-si credeau ochilor si surasul meu nu-l lasau sa se piarda.
25. Le aratam care este dreapta cale si stateam mereu in fruntea lor, stateam ca un imparat, intre ostasii sai si, oriunde-i duceam, ei veneau dupa mine.

CAPITOLUL 30

Iov plange nenorocirea lui.

l. Iar acum am ajuns de batjocura pentru cei mai tineri decat mine si pe ai caror parinti ii pretuiam prea putin, ca sa-i pun alaturi cu cainii turmelor mele.
2. Ce as fi facut cu puterea bratelor lor, odata ce vlaga lor se dusese toata?
3. Din pricina saraciei si a foametei inspaimantatoare, ei mantcau radacini din locuri uscate si mama lor era campia pustie si jalnica.
4. Ei culegeau ierburi de prin maracini si painea lor era radacina de ienupar.
5. Erau goniti din mijlocul oamenilor si dupa ei lumea urla ca dupa niste hoti.
6. Drept aceea, au ajuns sa se aciueze pe marginea suvoaielor, prin gaurile pamantului si prin vagaunile stancilor.
7. Zbiara prin hatisuri, stau gramada pe sub scaieti.
8. Neam de oameni ticalosi, neam de oameni fara nume, ei erau gunoaiele pe care le arunci din tara!
9. si astazi, iata ca sunt cantecul lor, am ajuns basmul lor.
10. Le e groaza de mine, s-au departat de mine si pentru obrazul meu n-au facut economie cu scuipatul lor!
11. Cel ce si-a deznodat streangul robiei ma asupreste si tot asa cel ce si-a scos zabalele din gura.
12. In dreapta mea se ridica martori potrivnici mie, in cursa lor au prins picioarele mele si si-au croit drumuri impotriva-mi.
13. Au daramat poteca mea, cu gand ca sa ma piarda, ei se suie incoace si nimeni nu le este stavila.
14. Ca printr-o spartura larga, ei dau iures si in daramaturi se tavalesc.
15. Multimea spaimelor s-a intors asupra mea, slava mea au gonit-o ca vantul si izbavirea mea a trecut ca un nor.
16. Si acum sufletul meu se topeste in mine, zile de amaraciune ma cuprind.
17. Noaptea oasele mele sunt ca sfredelite si nervii mei nu stiu de odihna.
18. Cu o putere napraznica, Dumnezeu ma tine de haina si ma strange de gat ca gulerul camasii.
19. Mi-a dat branci in noroi si am ajuns sa fiu la fel cu praful si cu cenusa.
20. Strig catre Tine si nu-mi raspunzi, stau in picioare si Tu nu ma vezi.
21. Tu Te-ai facut asupritorul meu si cu toata puterea bratului Tau ma prigonesti.
22. Tu ma ridici deasupra vantului si ma pui pe el calare si apoi ma nimicesti cu iuresul furtunii.
23. Stiu foarte bine ca Tu ma duci spre moarte si la locul de intalnire al tuturor muritorilor.
24. Totusi impotriva sarmanului nu ridicam mana mea, cand striga catre mine, in nenorocirea lui.
25. N-am plans oare si eu impreuna cu cel care-si ducea viata greu? Sufletul meu n-avea mila de cel sarman?
26. Ma asteptam la fericire si iata ca a venit nenorocirea; asteptam lumina si a venit intunericul.
27. Maruntaiele mele au fiert in clocote fara incetare; zile de jale grea mi-au sosit inainte.
28. Am umblat innegrit la fata, dar nu de soare; m-am ridicat in adunare si am strigat.
29. Am ajuns frate cu sacalii, am ajuns tovaras cu strutii.
30. Pielea s-a facut pe mine neagra si oasele mele sunt arse de friguri.
31. Astfel harfa mea a ajuns instrument tanguirii si flautul meu glasul bocitoarelor.

CAPITOLUL 31

Viata curata a lui Iov.

l. Facusem legamant cu ochii mei si asupra unei fecioare nu-i ridicam.
2. Si care este partea pe care Dumnezeu o trimite din ceruri si ce castig harazeste, din inaltime, Cel Atotputernic?

3. Nefericirea nu este ea oare pentru cel nedrept si nenorocirea pentru faptuitorii faradelegii?
4. Nu vede, oare, Dumnezeu caile mele si nu numara El toti pasii mei?
5. Umblat-am oare intru minciuna si picioarele mele au zorit spre inselaciune?
6. Sa ma cantareasca in cumpana dreptatii si Dumnezeu sa cunoasca neprihanirea mea.
7. Daca pasii mei s-au abatut de la calea cea dreapta si inima mea a fost tarata de ochii mei, iar de mainile mele s-a lipit vreo murdarie,
8. Atunci altul sa manance ceea ce eu seman si vlastarii mei sa fie scosi din radacina!
9. Daca inima mea a fost amagita de vreo femeie si am stat de panda la usa aproapelui meu,
10. Atunci nevasta mea sa invarteasca la rasnita pentru altul si altii sa aiba parte de ea.
11. Caci aceasta ar fi o uraciune, o nelegiuire vrednica de pedeapsa judecatorilor,
12. Un foc care mistuie pana la iad si care nimiceste toata stransura mea;
13. Daca as fi nesocotit dreptul slugii sau al slujnicei mele, in socotelile lor cu mine,
14. Ce ma voi face eu; cand Dumnezeu se va ridica si ce raspuns ti voi da, cand va lua procesul in cercetare?
15. Cel ce m-a facut pe mine in pantecele mamei mele nu l-a facut si pe robul meu? Nu este, oare, El singur Care ne-a alcatuit in pantece?
16. Datu-m-am, oare, in laturi, cand saracul dorea ceva si lasat-am sa se stinga de plansete ochii vaduvelor?
17. Mancam, oare, singur bucata mea de paine si orfanului nu-i dadeam din ea?
18. Dimpotriva, din tineretile mele, am crescut pe orfan ca un tata si de la nastere, am calauzit pe vaduva.
19. Daca vedeam un nenorocit fara haina si vreun sarac care n-avea camasa pe el,
20. Nu ma binecuvantau coapsele lui si nu-l incalzea lana mieilor mei?
21. Daca am repezit mana mea impotriva vreunui orfan, fiindca vedeam ca am sprijinitori la masa judecatii,
22. Atunci sa cada umarul meu din incheietura si bratul meu sa se dezlege de osul celalalt!
23. Dar eu ma temeam de pedeapsa lui Dumnezeu si inaintea maretiei Lui nu puteam sa stau.
24. Mi-am pus eu increderea in aur sau am zis aurului lamurit: Tu esti nadejdea mea?
25. Ori eram fericit peste masura, ca aveam atata avere si ca mana mea agonisise mult?
26. Ori cand vedeam soarele in stralucirea lui si luna inaintand cu maretie,
27. A fost inima mea amagita in taina si am dus eu mana la gura, ca s-o sarut?
28. Si aceasta ar fi fost o mare faradelege, fiindca as fi tagaduit pe Dumnezeul cel Preainalt.
29. M-am bucurat eu de nenorocirea dusmanului meu si am tresaltat cand vreo rautate daduse peste el?
30. Eu n-am ingaduit limbii mele sa greseasca si sa ceara moartea dusmanului, blestemandu-l.
31. Oamenii care tineau de casa mea ziceau: "Unde s-ar gasi vreunul care sa nu se fi saturat la masa lui?"
32. Strainul nu petrecea noaptea niciodata afara; portile mele le deschideam calatorului.
33. Acoperit-am eu, ca lumea cealalta, pacatele mele, ascunzand, in sanul meu, greseala faptuita,
34. Pentru ca, adica, ma temeam de zarva cetatii si ma inspaimanta dispretul cetatenilor si atunci ramaneam fara glas si nu mai ma aratam in poarta?
35. O, cine, imi va da pe cineva care sa ma asculte? Iata aici iscalitura mea! Cel Atotputernic sa-mi raspunda! Iar invinuirea scrisa de potrivnicii mei,
36. Voi purta-o pe umarul meu, voi innoda-o in jurul capului meu, ca o cununa.
37. Ii voi da socoteala de toti pasii mei, ca un principe ma voi infatisa inaintea Lui.
38. Nu cumva ogoarele mele cer razbunare impotriva mea si brazdele lor sunt prididite de lacrimi?
39. Nu cumva m-am infruptat din roadele lor si n-am platit si am facut pe vechii lor stapani sa se planga de mine?
40. Daca ar fi asa, atunci sa creasca pe ele palamida in loc de grau si neghina in loc de orz!" Aici cuvintele lui Iov se termina.

CAPITOLUL 32
Elihu se manie de tacerea prietenilor lui Iov.

1. Astfel, acesti trei barbati nu mai raspunsera nimic lui Iov, pentru ca el se socotea fara vina.

2. Atunci se aprinse de manie Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, din familia lui Ram. Si mania lui se aprinse impotriva lui Iov, fiindca el pretindea ca este drept inaintea lui Dumnezeu,
3. Si iarasi se aprinse mania lui impotriva celor trei prieteni ai lui Iov, fiindca ei nu gaseau nici un raspuns si totusi osandeau pe Iov.
4. Elihu insa asteptase pe cand ei vorbeau cu Iov, fiindca ei erau mai in varsta decat Elihu.
5. Dar cand a vazut el ca nu mai este nici un raspuns in gura celor trei oameni, atunci s-a aprins mania lui.
6. Si asa Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, a inceput a vorbi si a zis: "Eu sunt tanar si voi sunteti batrani, de aceea m-am sfiit si m-am temut sa va dau pe fata gandul meu.
7. Mi-am zis: varsta trebuie sa vorbeasca si multimea anilor sa ne invete intelepciunea.
8. Dar duhul din om si suflarea Celui Atotputernic dau priceperea.
9. Nu cei batrani sunt intelepti si nici mosnegii nu sunt cei ce inteleg totdeauna dreptatea.
10. Drept aceea am zis: Luati aminte la mine, voi arata si eu ce stiu.
11. Iata ca am asteptat cuvintele voastre, am stat cu urechea atintita la judecatile voastre, pe cand voi va cautati ce aveati de spus.
12. Am stat cu ochii atintiti asupra voastra si iata ca nici unul n-a convins pe Iov, nici unul n-a rasturnat cuvintele lui;
13. De aceea sa nu ziceti: Noi am gasit intelepciunea si Dumnezeu ne da invatatura, iar nu un om.
14. Astfel, nu voi pune inainte niste cuvinte ca acestea si nu-i voi raspunde cu temeiurile voastre.
15. Ei au fost opariti, n-au mai raspuns nimic, cuvintele le-au fugit din gura
16. Si eu am asteptat! Dar pentru ca ei nu mai vorbesc, fiindca au stat pe loc si nu mai raspund,
17. Voi zice si eu ceva din partea mea, voi arata si eu stiinta mea,
18. Caci sunt plin de cuvinte pana in gat si duhul meu launtric imi da zor.
19. Iata ca cugetul meu in mine este ca un vin care n-are pe unde sa rasufle, ca un vin care sparge niste burdufuri noi.
20. Voi vorbi deci ca sa ma usurez, voi deschide gura mea si nu-l voi lasa pe Iov fara raspuns.
21. Nu voi lua partea nimanui si nu voi maguli pe nimeni,
22. Caci nu ma pricep sa lingusesc, altfel intr-o clipeala m-ar smulge Ziditorul meu.

CAPITOLUL 33

Elihu apara dreptatea lui Dumnezeu.

l. Drept aceea, Iov, te rog, asculta cuvintele mele si ia aminte la toate cuvintele mele.
2. Iata ca am deschis gura mea si limba mea graieste.
3. Inima mea va scoate la iveala cuvinte de invatatura, buzele mele se vor rosti cu limpezime,
4. Duhul lui Dumnezeu este Cel ce m-a facut si suflarea Celui Atotputernic este datatoarea vietii mele.
5. Daca poti, raspunde-mi, apara-ti pricina inaintea mea, fii tare!
6. Inaintea lui Dumnezeu eu sunt la fel cu tine si eu ca si tine am fost framantat din lut,
7. De aceea frica de mine sa nu te tulbure, nici mana mea sa nu atarne greu asupra ta.
8. Tu ai spus in auzul meu si eu am auzit rostul vorbelor tale spunand asa:
9. "Eu sunt curat si fara nici o vina, eu sunt fara prihana si n-am nici o greseala;
10. Dar iata ca Dumnezeu cauta pricina de ura impotriva mea si ma socoteste ca un vrajmas al Lui.
11. El pune picioarele mele in butuci si pandeste toti pasii mei!"
12. Dar aici iti voi raspunde ca tu n-ai dreptate, fiindca Dumnezeu este mai mare decat omul.
13. De ce graiesti impotriva Lui, fiindca El nu da nimanui socoteala de toate cate face?
14. Vezi ca Dumnezeu vorbeste cand intr-un fel, cand intr-alt fel, dar omul nu ia aminte.
15. Si anume, El vorbeste in vis, in vedeniile noptii, atunci cand somnul se lasa peste oameni si cand ei dorm in asternutul lor.
16. Atunci El da instiintari oamenilor si-i cutremura cu aratarile Sale.
17. Ca sa intoarca pe om de la cele rele si sa-l fereasca de mandrie
18. Ca sa-i fereasca sufletul de prapastie si viata lui de calea mormantului;
19. De aceea, prin durere, omul este mustrat in patul lui si oasele lui sunt zguduite de un cutremur neintrerupt.
20. Pofta lui este dezgustata de mancare si inima lui nu mai pofteste nici cele mai bune bucate.
21. Carnea dupa el se prapadeste si piere si oasele lui, pana acum nevazute, ii ies prin piele.

22. Sufletul lui vine incet, incet spre prapastie si viata lui spre imparatia mortilor.
23. Daca atunci se afla un inger langa el, un mijlocitor intre vii, care sa-i arate omului calea datoriei,
24. Dumnezeu Se milostiveste de el si zice ingerului: "Izbaveste-l ca sa nu cada in prapastie; am gasit pentru sufletul lui pretul de rascumparare!"
25. Atunci trupul lui infloreste ca in tinerete si el vine inapoi la zilele de la inceputul vietii sale.
26. El se roaga lui Dumnezeu si Dumnezeu ii arata bunatatea Sa si-i ingaduie sa vada fata Sa cu mare bucurie si astfel ii da omului iertarea Sa.
27. Atunci omul priveste peste semenii sai si zice: "Pacatuisem si calcasem dreptatea, dar n-am fost pedepsit dupa faptele mele.
28. Caci El a izbavit sufletul meu ca sa nu treaca prin stramtorile mortii si ochii mei vad inca lumina".
29. Iata toate acestea le face Dumnezeu de doua ori, de trei ori cu omul,
30. Ca sa-i scoata sufletul din pieire si ca sa-l lumineze cu lumina celor vii.
31. Ia aminte Iov, asculta-ma pe mine, taci si eu voi vorbi!
32. Daca ai ceva de spus da-mi raspuns, vorbeste, caci dorinta mea este sa-ti dau dreptate.
33. Iar daca nu, asculta la mine: tine-ti gura si te voi invata care este intelepciunea".

CAPITOLUL 34
Elihu infrunta pe Iov.

1. Elihu a vorbit mai departe si a zis:
2. "Ascultati, inteleptilor, cuvintele mele si voi, invatatilor, atintiti-va urechile,
3. Fiindca urechea deosebeste cuvintele, precum cerul gurii gusta rnancarea.
4. Sa cercetam intre noi ce este drept, sa stim intre noi ceea ce este bine,
5. Fiindca Iov a zis: "Eu sunt drept, dar Dumnezeu nu-mi da dreptate!
6. Desi nevinovat, trec drept mincinos; rana mea este nevindecata, desi eu nu am nici o greseala".
7. Cine mai este ca Iov, care sa bea batjocura, cum ar bea apa?
8. Care sa se insoteasca cu cei care fac nedreptate si sa mearga in pas cu facatorii de rele?
9. Caci Iov a zis: "Omul n-are nici un folos, daca se straduieste sa fie placut lui Dumnezeu".
10. Dar voi oameni de inima, ascultati-ma! Departe este de Dumnezeu rautatea, departe este de El nedreptatea!
11. Caci Dumnezeu intoarce omului dupa faptele lui si se poarta cu fiecare dupa purtarea lui.
12. Cu adevarat, Dumnezeu nu faptuieste raul si Cel Atotputernic nu stramba dreptatea.
13. Cine i-a incredintat carmuirea pamantului si cine i-a dat in grija aceasta lume intreaga?
14. Daca Dumnezeu n-ar cugeta decat la Sine Insusi si daca ar lua inapoi la Sine duhul Sau si suflarea Sa,
15. Toate fapturile ar pieri deodata si omul s-ar intoarce in tarana.
16. Daca ai minte, asculta aceasta, pleaca urechea la cuvintele mele.
17. Unul care prigoneste dreptatea ar putea oare sa domneasca? Si vei osandi tu pe Cel mare si drept?
18. El, Care striga imparatilor: Netrebnicilor! Si celor mai mari de pe pamant: Nelegiuitilor!
19. El nu cauta la fala celor mari si nu face deosebire intre bogat si sarac, pentru ca toti sunt lucrarea mainilor Sale.
20. Intr-o clipita ei mor si se duc; in miez de noapte, un popor se zbuciuma si fara greutate prabuseste pe tiran.
21. Pentru ca ochii Domnului supravegheaza cararile omului si vede toti pasii lui.
22. Pentru El nu este nici intuneric, nici umbra, unde sa se poata ascunde cei ce lucreaza nelegiuirea.
23. Dumnezeu n-are nevoie sa priveasca multa vreme pe cineva, ca sa-l traga inaintea judecatii Sale.
24. El zdrobeste pe puternici, fara lunga cercetare si pune pe altii in locul lor.
25. De vreme ce El cunoaste faptele lor, El ii rastoarna in fapt de noapte si-i zdrobeste.
26. Ca pe niste nelegiuiti ce sunt, El ii loveste de fala cu foarte multi privitori,
27. Fiindca s-au dat la o parte din preajma Sa si n-au voit sa priceapa cararile Sale
28. Si au facut sa urce pana la Domnul strigatul celui sarac si sa rasune in urechile Sale plansul celor nenorociti.
29. Daca Domnul se odihneste, cine poate sa-L smulga din odihna Lui si daca Isi acopera fata, cine poate sa-L mai zareasca? Dar El sta si supravegheaza si pe popoare si pe oameni,
30. Ca unul Care nu voieste stapanirea celor nelegiuiti, nici poticnirea popoarelor.
31. Daca un fatarnic zice lui Dumnezeu: "Am fost tarat la pacat si nu voi mai face ce este rau,
32. Ceea ce nu stiu, Tu invata-ma; daca am savarsit vreo nedreptate nu voi porni iar de la capat!"

33. Crezi tu, dupa parerea ta, ca Dumnezeu ii va face in schimb tot asa? Fiindca ai fost dispretuitor, fiindca te faci tu judecator in locul meu, spune-mi atunci ce stii tu?
34. Oamenii in toata firea vor zice si tot asa orice om cuminte care ma asculta:
35. Iov nu vorbeste dupa dreapta invatatura si cuvintele lui nu sunt dupa sfanta dreptate.
36. Insa Iov trebuie cercetat pana la capat cu privire la acele raspunsuri vrednice de niste nelegiuiti.
37. El a sporit pacatul sau; aici intre noi el pune la indoiala greseala lui si ingramadeste vorbele sale impotriva lui Dumnezeu".

CAPITOLUL 35
Elihu vorbeste despre dreptatea lui Dumnezeu.

l. Elihu a vorbit mai departe si a zis:
2. "Crezi tu ca ai dreptate si socotesti ca te-ai limpezit inaintea lui Dumnezeu,
3. Cand zici: "Ce folosesc, ce castig am eu, ca nu pacatuiesc?"
4. Iata ce-ti voi raspunde si tie si prietenilor tai:
5. Priveste cerurile si indreapta intr-acolo ochii; uita-te la nori, cat sunt ei de sus, fata de tine!
6. Daca pacatuiesti, ce rau ii faci lui Dumnezeu si daca pacatele tale sunt numeroase, ce-I strica Lui?
7. Daca esti drept, ce dar Ii faci sau ce primeste El din mana ta?
8. Rautatea ta poate sa strice unui om ca si tine, dreptatea ta sa foloseasca celui ce este ca si tine nascut din om.
9. Ei striga atunci cand impilarea a trecut orice margini, ei racnesc in mainile celor puternici.
10. Dar ei nu intreaba: Unde este Dumnezeu Cel ce ne-a facut, El Care daruieste noptii cantari de veselie?
11. El Care ne da mai multa intelepciune decat dobitoacelor pamantului si mai multa pricepere decat pasarilor cerului?
12. Sa tot strige ei atunci, caci Dumnezeu nu raspunde, din pricina trufasei impilari a celor rai.
13. Zadarnica le este truda; Dumnezeu nu aude si Cel Atotputernic nu ia aminte.
14. Cu atat mai putin, cand tu zici ca nu stii de unde sa-L iei, ca tu esti cu El in judecata si ca-L tot astepti sa vina.
15. Ba, inca atunci cand tu spui ca mania Lui nu pedepseste si ca El nu prea stie limpede ce este aceea nelegiuire!
16. Da, Iov isi deschide gura zadarnic si, nestiind ce spune, inmulteste cuvintele fara rost.

CAPITOLUL 36
Urmarea vorbirii lui Elihu.

1. Elihu a mers mai departe si a grait:
2. "Asteapta o clipa si vei invata si altele, caci sunt inca temeiuri si cuvinte de partea lui Dumnezeu.
3. Voi porni cu stiinta mea de departe si voi dovedi dreptatea Ziditorului meu.
4. Caci cu adevarat ceea ce-ti spun eu nu este minciuna si cal ce sta langa tine este unul desavarsit in cunostinta.
5. Fireste, Dumnezeu este prea puternic, dar nu leapada pe nimeni; El este prea puternic prin inaltimea intelepciunii Sale.
6. El nu lasa pe nelegiuit sa propaseasca si celor nenorociti le face dreptate.
7. El nu despoaie pe cei drepti de dreptatea lor, iar cu imparatii la fel: ii pune in jeturi imparatesti si-i asaza sa domneasca de-a pururi. Dar ei se umfla de trufie.
8. Si atunci iata-i ferecati cu lanturi si iata-i prinsi cu funiile mahnirii.
9. Dupa aceea, Dumnezeu le dezvaluie fapta pe care au facut-o si nelegiuirea in care au cazut, anume ca s-au trufit.

10. Dar El le face aceasta destainuire ca sa ia aminte si le da porunca sa se intoarca de la rautatea lor;
11. Daca dau ascultare si vin la supunere, ei isi ispravesc zilele lor in fericire si anii lor in desfatari;
12. Iar daca sunt neascultatori, atunci trec prin stramtorile mortii si se sting nepriceputi si orbi.
13. Nelegiuitii se manie; ei nu se roaga lui Dumnezeu, cand sunt pusi in lanturi.
14. Unii ca acestia se sting de tineri si viata lor se vestejeste in floare.
15. Dar pe cel nenorocit Dumnezeu il scapa prin nenorocirea lui si prin suferinta Dumnezeu ii da invatatura.
16. Tot asa si pe tine te va scoate din stransoarea durerii, ca sa te puna la loc larg, unde nu mai este nici o stinghereala si unde masa ta va fi incarcata cu mancari grase si alese.
17. Daca tu ai fost pedepsit cu strasnicie, ca un nelegiuit, tu scoate din pedeapsa puterea dreptatii;

18. Certarea Lui sa nu te impinga la manie impotriva Lui si multimea bataii sa nu te scoata din calea cugetului drept.
19. Era oare sa puna Dumnezeu vreun pret pe bogatiile tale? Nu! Nici pe aur, nici pe toate mijloacele puterii pamantesti.
20. Nu pofti noaptea (departarii de Dumnezeu), caci in ea, popoare intregi au fost smulse din locul lor.
21. Ia seama, nu te duce la nedreptate, caci ea este adevarata cauza a suferintei.
22. Da, Dumnezeu este nespus de mare prin puterea Lui! Cine poate sa invete ca El?
23. Cine I-a dat invatatura cum sa se poarte? Si cine poate sa-I spuna: "Aceasta ai facut-o rau?"
24. Adu-ti aminte si preamareste opera Lui, pe care o canta, in laudele lor, oamenii;
25. Orice om o priveste, macar ca o imbratiseaza cu ochiul, numai de departe.
26. Cat este de mare Dumnezeu! Dar noi nu putem sa-L intelegem si numarul anilor Sai nu se poate socoti.
27. El atrage picaturile de apa, El le preface in aburi si da ploaia.
28. Iar norii o trec prin sita lor si o varsa picaturi peste multimile omenesti.
29. Cine poate sa priceapa cum se desfasoara norii si cum bubuie tunetul in cortul lui?
30. Iata ca El a rostogolit aburii Sai si a acoperit adancimile marii.
31. Prin el Domnul hraneste popoarele si le da belsug de mancare.
32. El ridica fulgerul, cu amandoua mainile si-l trimite sa loveasca la tinta.
33. El da din vreme de veste ciobanului si oilor, care simt din aer apropierea vijeliei.

CAPITOLUL 37

Slava lui Dumnezeu se cunoaste din cartea firii.

l. Si din pricina aceasta inima mea se zbuciuma si se zbate din locul ei.
2. Ascultati bubuitul glasului Sau Si tunetul care iese din gura Sa.
3. Peste toata intinderea cerului El azvarle fulgerul Sau si fulgerul Sau ajunge pana la marginile pamantului.
4. In urma fulgerului, vine un muget prelung. El tuna cu glasul Lui zguduitor, El nu mai impiedica fulgerele cat timp glasul Lui rasuna.
5. Dumnezeu cu tunetul Sau savarseste minuni, El face lucruri mari pe care noi nu putem sa le pricepem.
6. El porunceste zapezii: "Cazi pe pamant ", si ploilor imbelsugate: "Staruiti cu putere!"
7. Pe fiecare om El pune a Sa pecetie, pentru ca toti oamenii sa recunoasca puterea Lui.
8. Fiarele salbatice se dau inapoi in culcusurile lor si raman ascunse in vizuinile lor.
9. Vijelia vine de la miazazi si frigul vine de la miazanoapte.
10. La suflarea lui Dumnezeu se incheaga ghiata si intinderea apelor se face sloi.
11. El umple norii cu apa si din intunecimea furtunii sloboade fulgerele.
12. Iar norii, invartindu-se in cercuri, alearga dupa planurile Sale, astfel ca indeplinesc tot ce le porunceste, in lungul si in latul lumii Sale pamantesti.
13. Si Domnul ii trimite: aici ca o bataie pentru pamant, dincolo ca o milostivire a vointei Sale.
14. Iov, ia aminte la aceste lucruri, stai locului si te uita la minunile lui Dumnezeu!
15. Intelegi tu cum carmuieste Dumnezeu norii Sai si in ce fel poate norul sa sloboada fulgerul pe pamant?
16. Intelegi tu plutirea norilor, minuni ale Aceluia a Carui stiinta este desavarsita?
17. Tu, care te aprinzi in vesmintele tale, cand pamantul se odihneste sub vantul arzator din miazazi,
18. Poti sa intinzi la fel cu El boltitura cerului, ca o oglinda turnata din metal?
19. Spune-mi si mie ce vom putea sa graim cu El? Ce vorba vom incepe noi cu El, astfel intunecati la minte precum suntem?
20. Acum, cand eu vorbesc, cine-I da de veste ce zic eu? Cand a vorbit cineva ceva, El o stie fiindca I-a Spus altul?

21. Oamenii nu pot sa priveasca prealuminosul soare, care straluceste pe cer, acum dupa ce vantul a imprastiat norii.
22. Acum lumina biruitoare se revarsa din norii de la miazanoapte si maretia Domnului robeste si cutremura inima.
23. Pe Cel Atotputernic nu putem sa-L ajungem cu priceperea noastra. El este atotinalt in putere si bogat in judecata si nu calca niciodata dreptatea in picioare.
24. Pentru aceea oamenii se tem de El si I se inchina; El insa nu-si pogoara privirile asupra nici unuia dintre cei ce se cred pe sine intelepti".

CAPITOLUL 38
Dumnezeu Se destainuieste din norii cerului si Insusi da invatatura.

1. Atunci Dumnezeu i-a raspuns lui Iov, din sanul vijeliei, si i-a zis:
2. "Cine este cel ce pune pronia sub obroc, prin cuvinte fara intelepciune?
3. Incinge-ti deci coapsele ca un viteaz si Eu te voi intreba si tu Imi vei da lamuriri!
4. Unde erai tu, cand am intemeiat pamantul? Spune-Mi, daca stii sa spui.
5. Stii tu cine a hotarat masurile pamantului sau cine a intins deasupra lui lantul de masurat?
6. In ce au fost intarite temeliile lui sau cine a pus piatra lui cea din capul unghiului,
7. Atunci cand stelele diminetii cantau laolalta si toti ingerii lui Dumnezeu Ma sarbatoreau?
8. Cine a inchis marea cu porti, cand ea iesea navalnica, din sanul firii,
9. Si cand i-am dat ca vesmant negura si norii drept scutece,
10. Apoi i-am hotarnicit hotarul Meu si i-am pus porti si zavoare
11. Si am zis: Pana aici vei veni si mai departe nu te vei intinde, aici se va sfarama trufia valurilor tale?
12. Ai poruncit tu diminetii, vreodata in viata ta, si i-ai aratat aurorei care este locul ei,
13. Ca sa apuce pamantul de colturi si sa scuture pe nelegiuiti de pe pamant?
14. In revarsatul zorilor, pamantul se face rosu ca rosiile peceti si ia culori ca de vesmant.
15. Cei rai raman fara noaptea (prielnica lor) si bratul ridicat este frant.
16. Ai fost tu pana la izvoarele marii sau te-ai plimbat pe fundul prapastiei?
17. Ti s-au aratat oare portile mortii si portile umbrei le-ai vazut?
18. Ai cugetat oare la intinderea pamantului? Spune, stii toate acestea?
19. Care drum duce la palatul luminii si care este locul intunericului,
20. Ca sa stii sa-l calauzesti in cuprinsul lui si sa poti sa nimeresti potecile care duc la el acasa?
21. Tu stii bine, caci atunci erai nascut si numarul zilelor tale e foarte mare.
22. Ai ajuns tu la camarile zapezii? Ai vazut tu camarile grindinei,
23. Pe care le tin deoparte pentru vremuri de stramtorare, pentru zilele de batalie si de razboi?
24. Unde se risipesc aburii si se raspandeste pe pamant vantul de la rasarit?
25. Cine a sapat albie puhoaielor cerului si cine a croit drum bubuitului tunetului,
26. Ca sa ploua pe un pamant nelocuit si pe o pustietate unde nu se afla fiinta omeneasca
27. Si sa adape tinuturile sterpe si uscate si sa scoata pajiste de iarba din intinderea plesuva?
28. Are ploaia un tata? Cine a zamislit stropii de roua?
29. Din sanul cui a iesit gheata? Si cine este cel ce naste promoroaca din cer?
30. Apele se incheaga si se intaresc ca piatra si fala marii se face sloi!
31. Poti tu sa legi cataramele Pleiadelor sau sa deznozi lanturile Orionului?
32. Poti tu sa scoti la vreme cununa Zodiacului si vei fi tu carmaci Carului Mare si stelelor lui?
33. Cunosti tu legile cerului si poti tu sa faci sa fie pe pamant ceea ce este scris in ele?
34. Poti tu sa ridici pana la nori glasul tau ca sa se sloboada peste tine potopul ploilor?
35. Esti tu in stare sa azvarli fulgerele si ele sa plece si sa-ti spuna: Iata-ne?
36. Cine a pus atata intelepciune in pasarea ibis sau cine i-a dat pricepere cocosului?
37. Cine poate sa tina cu destoinicie socoteala norilor si sa verse pe pamant burdufurile cerului,
38. Ca sa se adune pulberea si sa se intareasca, iar bulgarii de pamant sa se lipeasca laolalta?
39. Tu esti cel ce aduci prada leoaicei si potolesti foamea puilor de leu,
40. Cand s-au ascuns in vizuini sau stau si pandesc ascunsi in hatisuri?
41. Cine are grija de mancarea corbului, cand puii lui croncanesc la Dumnezeu, de foame, si zboara incoace si incolo dupa hrana?

CAPITOLUL 39
Minunile fapturii

l. Stii tu cand nasc caprele salbatice? Ai bagat de seama care este vremea cerboaicelor?
2. Numeri tu lunile sarcinii lor si stii tu cand le vine ceasul sa nasca?
3. Ele ingenunchiaza, fata puii si scapa de durerile lor,
4. Iar puii lor prind putere, se fac mari pe camp, pornesc si nu se mai intorc spre mamele lor.

5. Cine a lasat slobod asinul salbatic si l-a dezlegat de la iesle?
6. I-am dat pustiul ca sa-l locuiasca si pamantul sarat i l-am harazit ocol;
7. El isi bate joc de zarva oraselor; el nu aude strigatele nici unui stapan;
8. El strabate muntii, locul sau de pasune, si umbla dupa orisice verdeata.
9. Va voi bivolul salbatic sa se bage la tine sluga si sa petreaca noaptea linga ieslele tale?
10. Poti tu sa-l legi cu funia de gat si sa traga grapa dupa tine, peste aratura?
11. Poti sa te increzi in el, fiindca este atat de tare, si sa-i lasi in grija munca ta?
12. Te bizui tu pe el, ca mai vine inapoi sa-ti aduca roadele la aria ta?
13. Aripile strutului sunt negrait de agere; strutul are pene preafrumoase ti mandru penaj.
14. Cand isi lasa ouale pe pamant si le lasa sa se cloceasca in nisipul fierbinte,
15. El uita ca oarecine poate sa le calce cu piciorul si ca vreo fiara salbatica poate sa le striveasca.
16. Strutul e hain cu puii sai, ca si cum n-ar fi ai lui, si nu-i pasa deloc de truda sa zadarnica.
17. Vezi ca Dumnezeu nu l-a inzestrat cu pricepere si patrundere.
18. Cand se scoala insa si porneste, face de ocara si pe cal si pe calaret.
19. Tu esti cel ce dai putere calului? Tu i-ai impodobit gatul cu falnica lui coama?
20. Tu l-ai invatat sa sara usor, ca o lacusta? Nechezatul lui viteaz insufla spaima!
21. El bate pamantul cu copita si mandru de puterea lui porneste spre taberele inarmate;
22. El isi bate joc de primejdie si n-are nici o teama si nu se da inapoi dinaintea sabiei.
23. La oblanc ii suna tolba cu sageti; fulgere arunca sulita si lancea.
24. De aprindere, de nerabdare, el mananca, gonind, pamantul si, cand a sunat trambita, nu mai are astampar.
25. La chemarea trambitei, pare ca zice: Haide! Si de departe soarbe cu narile batalia, tunetul poruncilor capeteniilor si strigatele razboinice.
26. Oare, prin desteptaciunea ta s-a imbracat in pene soimul si isi intinde aripile ca niste seceri, spre miazazi?
27. Nu cumva vulturul se ridica in inaltime din porunca ta si isi asaza cuibul pe varfuri neajunse?
28. El isi face salasul in stanci si acolo petrece noaptea - pe un varf de stanca si pe vreo inaltime prapastioasa.
29. Acolo el sta si isi pandeste prada; ochii sai strapung departarile,
30. Puii sai beau sangele prazii si unde sunt hoiturile, acolo se aduna vulturii".

CAPITOLUL 40

Aratarea atotputerniciei lui Dumnezeu la hipopotam.

1. Si Domnul a vorbit mai departe cu Iov si i-a zis:
2. "Cel ce s-a apucat la cearta cu Cel Atotputernic se va da oare batut? Cel ce judeca pe Dumnezeu va raspunde ceva?"
3. Si Iov a raspuns Domnului zicand:
4. "Daca am fost usuratic, ce raspuns sa-ti mai dau? Voi pune mana mea pe gura mea.
5. Am vorbit o data, dar inca o data nu voi mai vorbi; de doua ori si nu voi lua-o iar de la inceput".
6. Atunci Domnul a vorbit cu Iov, din mijlocul furtunii si a zis:
7. "Incinge-ti coapsele ca un viteaz si te voi intreba si Imi vei da lamuriri.
8. Poti tu cu adevarat sa gasesti cusur judecatii Mele? Si Ma vei osandi pe Mine, ca sa-ti faci dreptate?
9. Este bratul tau ca bratul lui Dumnezeu? Si glasul tau este, oare, tunet, precum este glasul Lui?
10. Atunci impodobeste-te cu maretie si cu semetie, imbraca-te cu stralucire si cu cinste!
11. Revarsa puhoaiele maniei tale si doboara cu o privire pe cel trufas!
12. Vezi de toti semetii si smereste-i si calca in picioare, fara zabava, pe toti cei rai!
13. Ascunde-i pe toti gramada, in pamant, si ii inmormanteaza.
14. Si atunci Eu Insumi te voi preamari, pentru toate cate ai izbandit cu dreapta ta.
15. Ia priveste acum inaintea ta, hipopotamul; si el ca si tine este faptura Mea; el paste iarba ca boul.
16. Vezi ce putere are in coapsele lui si ce tarie are in muschii de pe pantece.
17. Coada lui e darza ca lemnul cedrului si vinele de pe pulpele lui stau ca niste noduri.
18. Oasele lui sunt ca niste tevi de arama si madularele ca niste drugi de fier.
19. El este fruntea fapturilor lui Dumnezeu si facut sa fie cel mai mare peste celelalte dobitoace.
20. Muntii ii dau hrana si toate fiarele salbatice sunt ingrozite cand il vad.
21. El se culca sub florile de lotus, in ocolul trestiilor si al baltii.

22. Frunzele de lotus ii fac umbra si salciile baltii il imprejmuiesc.
23. Daca fluviul vine mare, fara de veste, el nu se sinchiseste; el sta linistit pe loc, chiar cand ar fi ca Iordanul sa-i urce navalnic pana la gura.
24. Cine poate sa-l priveasca? Cine poate sa-i strapunga nasul cu un lat?

CAPITOLUL 41
Puterea leviatanului.

l. Poti tu sa prinzi leviatanul cu undita, ori sa-i legi limba cu o sfoara?
2. Vei putea tu sa-i vari in nas o trestie sau sa-i gauresti falca cu carligul?
3. Iti va face el multe rugaminti si iti va spune el lucruri dragalase?
4. Ori va face cu tine legamant si-l vei lua la tine rob pe toata viata?
5. Te vei juca tu cu el, cum te joci cu o pasare, sau il vei lega tu ca sa-ti inveselesti fetele?
6. Pescarii intovarasiti vor putea sa-l scoata de vanzare si negustorii sa-l vanda cu bucata?
7. Vei putea tu sa-i gauresti pielea cu sageti si capul cu carligul pescaresc?
8. Ridica-ti numai mana impotriva lui si vei pomeni de o asemenea lupta si nu o vei mai incepe niciodata!
9. Iata, este o desertaciune sa mai nadajduiesti in izbanda; numai infatisarea lui si te da la pamant.
10. Cine este atat de nechibzuit incat sa-l intarate? Cine va indrazni sa dea piept cu Mine?
11. Cine M-a indatorat cu ceva, ca sa fiu acum dator sa-i dau inapoi? Tot ce se afla sub ceruri este al Meu.
12. Cat despre leviatan, voi vorbi despre madularele lui si despre taria lui si despre frumoasa lui intocmire.
13. Cine a ridicat pulpana din fata a vesmantului lui si cine poate patrunde in captuseala armurei lui?
14. Cine a deschis vreodata portile gurii lui? Zimtii lui sunt ingrozitori!
15. Spinarea lui este ca un sirag de scuturi, pe care le-ai fi intarit si pecetluit puternic.
16. Ele sunt stranse unul intr-altul atat de tare, ca nici vantul nu patrunde printre ele.
17. Fiecare e lipit de cel de langa el si se tin asa si nu se mai despart.
18. Din stranutul lui scapara lumina si ochii lui sunt rosii ca pleoapele zorilor.
19. Din gura lui ies parca niste torte aprinse si izbucnesc valuri de scantei.
20. Din narile lui iese fum, ca dintr-o caldare pusa la foc si care fierbe.
21. Rasuflarea lui este de carbuni aprinsi si din gura lui tasnesc flacari.
22. Puterea lui e adunata in grumazul lui si inaintea lui tasneste groaza.
23. Carnea lui e indesata; oricat ai apasa in ea nu se lasa.
24. Inima lui este tare ca piatra, tare ca piatra rasnitei, cea de dedesubt.
25. De maretia lui se tem si valurile; valurile marii se dau inapoi din fata lui.
26. Sa-l atingi cu sabia nu folosesti nimic; nici cu lancea, nici cu sageata, nici cu toporul.
27. Fierul pentru pielea lui este ca paiul, iar arama ca lemnul putred.
28. Sageata nu-l pune pe fuga si pietrele din prastie cad pe el ca niste pleava.
29. O sageata pentru el este un pai in vant si isi bate joc de vajaitul unei lanci ce zboara.
30. Sub pantecele lui sunt niste solzi ascutiti; cand da prin noroi, pare ca da cu grapa.
31. Cand se afunda, apa fierbe ca intr-o caldare; el preface marea intr-un cazan de fiert mirodenii.
32. El lasa in urma o dara luminoasa si adancul pare un cap cu plete albe.
33. Pe pamant el nu-si afla perechea si e facut sa nu cunoasca frica.
34. El se uita de sus la toti cati sunt puternici si este imparat peste toate fiarele salbatice".

CAPITOLUL 42
Umilirea si indreptarea lui Iov.

l. Si Iov a raspuns Domnului zicand:
2. "Stiu ca poti sa faci orice si ca nu este nici un gand care sa nu ajunga pentru Tine fapta.
3. Cine cuteaza, ai zis Tu, sa barfeasca planurile Mele, din lipsa de intelepciune? Cu adevarat, am vorbit fara sa inteleg despre lucruri prea minunate pentru mine si nu stiam.
4. Asculta - ai spus Tu iar - si Eu voi vorbi, te voi intreba si tu Imi vei da lamuriri.
5. Din spusele unora si altora auzisem despre Tine, dar acum ochiul meu Te-a vazut.
6. Pentru aceea, ma urgisesc eu pe mine insumi si ma pocaiesc in praf si in cenusa".

7. Iar dupa ce Domnul a rostit aceste cuvinte catre Iov, a grait catre Elifaz din Teman: "Mania Mea arde impotriva ta si impotriva celor doi prieteni ai tai, pentru ca n-ati vorbit de Mine asa de drept, precum a vorbit robul Meu Iov.

8. Acum deci luati sapte vitei si sapte berbeci si duceti-va la robul Meu Iov si aduceti-le, pentru voi, ardere de tot; iar robul Meu Iov sa se roage pentru voi; din dragoste pentru el, voi fi ingaduitor, ca sa nu Ma port cu voi dupa nebunia voastra, intrucat n-ati vorbit despre Mine asa de drept cum a vorbit robul Meu Iov".
9. Astfel Elifaz din Teman, Bildad din Suah si Tofar din Naamat, s-au dus si au facut cum le spusese Domnul, si Domnul a primit rugaciunea lui Iov.
10. Si Domnul l-a pus pe Iov iarasi in starea lui de la inceput, dupa ce s-a rugat pentru prieteni, si i-a intors indoit tot ce avusese mai inainte.
11. Si toti fratii si toate surorile si toti prietenii lui de alta data au venit sa-l cerceteze, au mancat paine in casa lui, l-au compatimit, l-au mangaiat de toate nenorocirile pe care le slobozise Domnul asupra lui si fiecare i-a dat cate un chesita si cate un inel de aur.
12. Si Dumnezeu a binecuvantat sfarsitul vietii lui Iov mai bogat decat inceputul ei, si el a strans paisprezece mii de oi, sase mii de camile, o mie de perechi de boi si o mie de asine.
13. Si a avut sapte fii si trei fiice.
14. Celei dintai i-a pus numele Iemima, celei de a doua, Chetia si celei de a treia, Cheren-Hapuc.
15. Iar in toata tara nu se gaseau femei atat de frumoase ca fetele lui Iov, si tatal lor le-a facut partase la mostenire, langa fratii lor.
16. Si Iov a mai trait dupa aceea o suta patruzeci de ani si a vazut pe fiii sai si pe fiii fiilor sai, pana la al patrulea neam.
17. Si Iov a murit batran si incarcat de zile.

PSALMII

PSALMUL 1
Al lui David.

1. Fericit barbatul, care n-a umblat in sfatul necredinciosilor si in calea pacatosilor nu a stat si pe scaunul hulitorilor n-a sezut;
2. Ci in legea Domnului e voia lui si la legea Lui va cugeta ziua si noaptea.
3. Si va fi ca un pom rasadit langa izvoarele apelor, care rodul sau va da la vremea sa si frunza lui nu va cadea si toate cate va face vor spori:
4. Nu sunt asa necredinciosii, nu sunt asa! Ci ca praful ce-l spulbera vantul de pe fata pamantului.
5. De aceea nu se vor ridica necredinciosii la judecata, nici pacatosii in sfatul dreptilor.
6. Ca stie Domnul calea dreptilor, iar calea necredinciosilor va pieri.
5. Atunci va grai catre ei intru urgia Lui si intru mania Lui ii va tulbura pe ei;
6. Iar Eu sunt pus imparat de El peste Sion, muntele cel sfant al Lui, vestind porunca Domnului.
7. Domnul a zis catre Mine: "Fiul Meu esti Tu, Eu astazi Te-am nascut!
8. Cere de la Mine si-ti voi da neamurile mostenirea Ta si stapanirea Ta, marginile pamantului.
9. Le vei paste pe ele cu toiag de fier; ca pe vasul olarului le vei zdrobi!"
10. Si acum imparati, intelegeti! Invatati-va toti, care judecati pamantul!
11. Slujiti Domnului cu frica si va bucurati de El cu cutremur.
12. Luati invatatura, ca nu cumva sa Se manie Domnul si sa pieriti din calea cea dreapta, cand se va aprinde degrab mania Lui! Fericiti toti cei ce nadajduiesc in El.

PSALMUL 2
Al lui David.

1. Pentru ce s-au intaratat neamurile si popoarele au cugetat desertaciuni?
2. S-au ridicat imparatii pamantului si capeteniile s-au adunat impreuna impotriva Domnului si a unsului Sau, zicand:
3, "Sa rupem legaturile lor si sa lepadam de la noi jugul lor".
4. Cel ce locuieste in ceruri va rade de dansii si Domnul ii va batjocori pe ei!
5. Atunci va grai catre ei intru urgia Lui si intru mania Lui ii va tulbura pe ei;
6. Iar Eu sunt pus imparat de El peste Sion, muntele cel sfant al Lui, vestind porunca Domnului.
7. Domnul a zis catre Mine: "Fiul Meu esti Tu, Eu astazi Te-am nascut!
8. Cere de la Mine si-Ti voi da neamurile mostenirea Ta si stapanirea Ta marginile pamantului.
9. Le vei paste pe ele cu toiag de fier; ca pe vasul olarului le vei zdrobi!"
10. Si acum imparati intelegeti! Invatati-va toti, care judecati pamantul!
11. Slujiti Domnului cu frica si va bucurati de El cu cutremur.
12. Luati invatatura, ca nu cumva sa Se manie Domnul si sa pieriti din calea cea dreapta, cand se va aprinde degrab mania Lui! Fericiti toti cei ce nadajduiesc in El.

PSALMUL 3

Al lui David.

1. Doamne, cat s-au inmultit cei ce ma necajesc! Multi se scoala asupra mea;
2. Multi zic sufletului meu: "Nu este mantuire lui, intru Dumnezeul lui! "
3. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu esti, slava mea si Cel ce inalti capul meu.
4. Cu glasul meu catre Domnul am strigat si m-a auzit din muntele cel sfant al Lui.
5. Eu m-am culcat si am adormit; sculatu-m-am, ca Domnul ma va sprijini.
6. Nu ma voi teme de mii de popoare, care imprejur ma impresoara.
7. Scoala, Doamne, mantuieste-ma, Dumnezeul meu, ca Tu ai batut pe toti cei ce ma vrajmasesc in desert; dintii pacatosilor ai zdrobit.
8. A Domnului este mantuirea si peste poporul Tau, binecuvantarea Ta.

PSALMUL 4

Al lui David.

1. Cand Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptatii mele! Intru necaz m-ai desfatat! Milostiveste-Te spre mine si asculta rugaciunea mea.
2. Fiii oamenilor, pana cand grei la inima? Pentru ce iubiti desertaciunea si cautati minciuna?
3. Sa stiti ca minunat a facut Domnul pe cel cuvios al Sau; Domnul ma va auzi cand voi striga catre Dansul.
4. Maniati-va, dar nu gresiti; de cele ce ziceti in inimile voastre, intru asternuturile voastre, va caiti.
5. Jertfiti jertfa dreptatii si nadajduiti in Domnul.
6. Multi zic: "Cine ne va arata noua cele bune?" Dar s-a insemnat peste noi lumina fetei Tale, Doamne!
7. Dat-ai veselie in inima mea, mai mare decat veselia pentru rodul lor de grau, de vin si de untdelemn ce s-a inmultit.
8. Cu pace, asa ma voi culca si voi adormi, ca Tu, Doamne, indeosebi intru nadejde m-ai asezat.

PSALMUL 5

Al lui David.

l. Graiurile mele asculta-le, Doamne! Intelege strigarea mea!
2. Ia aminte la glasul rugaciunii mele, Imparatul meu si Dumnezeul meu, caci catre Tine, ma voi ruga, Doamne!
3. Dimineata vei auzi glasul meu; dimineata voi sta inaintea Ta si ma vei vedea.
4. Ca Tu esti Dumnezeu, Care nu voiesti faradelegea, nici nu va locui langa Tine cel ce vicleneste.
5. Nu vor sta calcatorii de lege in preajma ochilor Tai. Urat-ai pe toti cei ce lucreaza fara de lege.
6. Pierde-vei pe toti cei ce graiesc minciuna; pe ucigas si pe viclean il uraste Domnul.
7. Iar eu, intru multimea milei Tale, voi intra in casa Ta, inchina-ma-voi spre sfant locasul Tau, intru frica Ta.
8. Doamne, povatuieste-ma intru dreptatea Ta din pricina dusmanilor mei! Indrepteaza inaintea mea calea Ta.
9. Ca nu este in gura lor adevar, inima lor este desarta; groapa deschisa grumazul lor, cu limbile lor viclenesc.

10. Judeca-i pe ei, Dumnezeule; sa cada din sfaturile lor; dupa multimea nelegiuirilor lor, alunga-i pe ei, ca Te-au amarat, Doamne,
11. si sa se veseleasca toti cei ce nadajduiesc intru Tine; in veac se vor bucura si le vei fi lor salas si se vor lauda cu Tine toti cei ce iubesc numele Tau.
12. Ca Tu vei binecuvanta pe cel drept, Doamne, caci cu arma bunei voiri ne-ai incununat pe noi.

PSALMUL 6
Al lui David.

1. Doamne, nu cu mania Ta sa ma mustri pe mine, nici cu urgia Ta sa ma certi.
2. Miluieste-ma, Doamne, ca neputincios sunt; vindeca-ma, Doamne, ca s-au tulburat oasele mele;
3. Si sufletul meu s-a tulburat foarte si Tu, Doamne, pana cand?
4. Intoarce-Te, Doamne; izbaveste sufletul meu, mantuieste-ma, pentru mila Ta.
5. Ca nu este intru moarte cel ce Te pomeneste pe Tine. Si in iad cine Te va lauda pe Tine?
6. Ostenit-am intru suspinul meu, spala-voi in fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele asternutul meu voi uda.
7. Tulburatu-s-a de suparare ochiul meu, imbatranit-am intre toti vrajmasii mei.
8. Departati-va de la mine toti cei ce lucrati faradelegea, ca a auzit Domnul glasul plangerii mele.
9. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugaciunea mea a primit.
10. Sa se rusineze si sa se tulbure foarte toti vrajmasii mei; sa se intoarca si sa se rusineze foarte degrab.

PSALMUL 7
Al lui David.

l. Doamne, Dumnezeul meu, in Tine am nadajduit. Mantuieste-ma de toti cei ce ma prigonesc si ma izbaveste,
2. Ca nu cumva sa rapeasca sufletul meu ca un leu, nefiind cine sa ma izbaveasca, nici cine sa ma mantuiasca.
3. Doamne, Dumnezeul meu, de am facut aceasta, de este nedreptate in mainile mele,
4. De am rasplatit cu rau celor ce mi-au facut mie rau si de am jefuit pe vrajmasii mei fara temei,
5. Sa prigoneasca vrajmasul sufletul meu si sa-l prinda, sa calce la pamant viata mea si marirea mea in tarana sa o aseze.
6. Scoala-Te, Doamne, intru mania Ta, inalta-Te pana la hotarele vrajmasilor mei; scoala-Te, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca cu care ai poruncit
7. Si adunare de popoare Te va inconjura si peste ea la inaltime Te intoarce.
8. Domnul va judeca pe popoare; judeca-ma, Doamne, dupa dreptatea mea si dupa nevinovatia mea.
9. Sfarseasca-se rautatea pacatosilor si intareste pe cel drept, Cel ce cerci inimile si rarunchii, Dumnezeule drepte.
10. Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mantuieste pe cei drepti la inima.
11. Dumnezeu este judecator drept, tare si indelung-rabdator si nu se manie in fiecare zi.
12. De nu va veti intoarce, sabia Sa o va luci, arcul Sau l-a incordat si l-a pregatit
13. Si in el a gatit unelte de moarte; sagetile Lui pentru cei ce ard le-a lucrat.
14. Iata a poftit nedreptatea, a zamislit silnicia si a nascut nelegiuirea.
15. Groapa a sapat si a adancit-o si va cadea in groapa pe care a facut-o.
16. Sa se intoarca nedreptatea lui pe capul lui si pe crestetul lui silnicia lui sa se coboare.
17. Lauda-voi pe Domnul dupa dreptatea Lui si voi canta numele Domnului Celui Preainalt.

PSALMUL 8
Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeul nostru, cat de minunat este numele Tau in tot pamantul! Ca s-a inaltat slava Ta, mai presus de ceruri.
2. Din gura pruncilor si a celor ce sug ai savarsit lauda, pentru vrajmasii Tai, ca sa amutesti pe vrajmas si pe razbunator.
3. Cand privesc cerurile, lucrul mainilor Tale, luna si stelele pe care Tu le-ai intemeiat, imi zic:
4. Ce este omul ca-ti amintesti de el? Sau fiul omului, ca-l cercetezi pe el?

5. Micsoratu-l-ai pe dansul cu putin fata de ingeri, cu marire si cu cinste l-ai incununat pe el.
6. Pusu-l-ai pe dansul peste lucrul mainilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.
7. Oile si boii, toate; inca si dobitoacele campului;
8. Pasarile cerului si pestii marii, cele ce strabat cararile marilor.
9. Doamne, Dumnezeul nostru, cat de minunat este numele Tau in tot pamantul!

PSALMUL 9

Al lui David.

1. Lauda-Te-voi, Doamne, din toata inima mea, spune-voi toate minunile Tale.
2. Veseli-ma-voi si ma voi bucura de Tine; canta-voi numele Tau, Preainalte.
3. Cand se vor intoarce vrajmasii mei inapoi, slabi-vor si vor pieri de la fata Ta!
4. Ca ai facut judecata mea si dreptatea mea; sezut-ai pe scaun, Cel ce judeci cu dreptate.
5. Certat-ai neamurile si au pierit nelegiuitii; stins-ai numele lor in veac si in veacul veacului.
6. Vrajmasului i-au lipsit de tot sabiile si cetatile i le-ai sfaramat; pierit-a pomenirea lor in sunet.
7. Iar Domnul ramane in veac; gatit-a scaunul Lui de judecata
8. Si El va judeca lumea; cu dreptate va judeca popoarele.
9. Si a fost Domnul scapare saracului, ajutor la vreme potrivita in necazuri.
10. Sa nadajduiasca in Tine cei ce cunosc numele Tau, ca n-ai parasit pe cei ce Te cauta pe Tine, Doamne!
11. Cantati Domnului, Celui ce locuieste in Sion, vestiti intre neamuri faptele Lui.
12. Ca Cel ce razbuna sangele lor si-a adus aminte. N-a uitat strigatul saracilor.
13. Miluieste-ma, Doamne! Vezi smerenia mea, de catre vrajmasii mei, Cel ce ma inalti din portile mortii,
14. Ca sa vestesc toate laudele Tale, in portile fiicei Sionului; veseli-ma-voi de mantuirea Ta!
15. Cazut-au neamurile in groapa pe care au facut-o; in cursa aceasta, pe care au ascuns-o, s-a prins piciorul lor.
16. Se cunoaste Domnul cand face judecata! Intru faptele mainilor lui s-a prins pacatosul.
17. Sa se intoarca pacatosii in iad; toate neamurile care uita pe Dumnezeu.
18. Ca nu pana in sfarsit va fi uitat saracul, iar rabdarea saracilor in veac nu va pieri.
19. Scoala-Te, Doamne, sa nu se intareasca omul; sa fie judecate neamurile inaintea Ta!
20. Pune, Doamne, legiuitor peste ele, ca sa cunoasca neamurile ca oameni sunt.
21. Pentru ce, Doamne, stai departe? Pentru ce treci cu vederea la vreme de necaz?
22. Cand se mandreste necredinciosul, se aprinde saracul; se prind in sfaturile pe care le gandesc.
23. Ca se lauda pacatosul cu poftele sufletului lui, iar cel ce face strambatate, pe sine se binecuvinteaza.
24. Intaratat-a cel pacatos pe Domnul, dupa multimea maniei lui; nu-L va cauta; nu este Dumnezeu inaintea lui.
25. Spurcate sunt caile lui in toata vremea; lepadate sunt judecatile Tale de la fata lui, peste toti vrajmasii lui va stapani.
26. Ca a zis intru inima sa: Nu ma voi clinti din neam in neam, rau nu-mi va fi.
27. Gura lui e plina de blestem, de amaraciune si de viclesug; sub limba lui osteneala si durere.
28. Sta la panda in ascuns cu cei bogati ca sa ucida pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sarac privesc.
29. Pandeste din ascunzis, ca leul din culcusul sau; pandeste ca sa apuce pe sarac, pandeste pe sarac ca sa-l traga la el.
30. In lantul lui il va smeri; se va pleca si va cadea asupra lui, cand va stapani pe cei saraci.
31. Ca a zis in inima lui: "Uitat-a Dumnezeu! Intors-a fata Lui, ca sa nu vada pana in sfarsit!"
32. Scoala-Te, Doamne, Dumnezeul meu, inalta-se mana Ta, nu uita pe saracii Tai pana in sfarsit!
33. Pentru ce a maniat necredinciosul pe Dumnezeu? Ca a zis in inima lui: Domnul nu va cerceta!
34. Vezi, pentru ca Tu privesti la necazuri si la durere, ca sa le iei in mainile Tale; caci in Tine se increde saracul, iar orfanului Tu i-ai fost ajutor.
35. Zdrobeste bratul celui pacatos si rau, pacatul lui va fi cautat si nu se va afla.
36. Imparati-va Domnul in veac si in veacul veacului! Pieriti neamuri din pamantul Lui.
37. Dorinta saracilor a auzit-o Domnul; la ravna inimii lor a luat aminte urechea Ta.
38. Judeca pe sarac si pe smerit, ca sa nu se mai mandreasca omul pe pamant.

PSALMUL 10

Al lui David.

1. In Domnul am nadajduit. Cum veti zice sufletului meu: "Muta-te in munti, ca o pasare?"
2. Ca iata pacatosii au incordat arcul, au gatit sageti in tolba, ca sa sageteze in intuneric pe cei drepti la inima.
3. Ca au surpat ceea ce ai asezat; dar dreptul ce a facut?
4. Domnul este in locasul cel sfant al Sau, Domnul in cer are scaunul Sau. Ochii Lui spre sarac privesc, genele Lui cerceteaza pe fiii oamenilor.
5. Domnul cerceteaza pe cel drept si pe cel necredincios; iar pe cel ce iubeste nedreptatea il uraste sufletul Sau.
6. Va ploua peste pacatosi laturi, foc si pucioasa; iar suflare de vifor este partea paharului lor.
7. Ca drept este Domnul si dreptatea a iubit si fata Lui spre cel drept priveste.

PSALMUL 11
Al lui David.

l. Mantuieste-ma, Doamne, ca a lipsit cel cuvios, ca s-a imputinat adevarul de la fiii oamenilor.
2. Desertaciuni a grait fiecare catre aproapele sau, buze viclene in inima si in inima rele au grait.
3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene si limba cea plina de mandrie.
4. Pe cei ce au zis: "Cu limba noastra ne vom mari, caci buzele noastre la noi sunt; cine ne este Domn?"
5. Pentru necazul saracilor si suspinul nenorocitilor, acum Ma voi scula, zice Domnul; le voi aduce lor mantuirea si le voi vorbi pe fata.
6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lamurit in foc, curatat de pamant, curatat de sapte ori.
7. Tu, Doamne, ne vei pazi si ne vei feri de neamul acesta in veac.
8. Caci, atunci cand se ridica sus oamenii de nimic, nelegiuitii misuna pretutindeni.

PSALMUL 12
Al lui David.

l. Pana cand, Doamne, ma vei uita pana in sfarsit? Pana cand vei intoarce fata Ta de la mine?
2. Pana cand voi gramadi ganduri in sufletul meu, durere in inima mea ziua si noaptea?
3. Pana cand se va inalta vrajmasul meu impotriva mea?
4. Cauta, auzi-ma, Doamne, Dumnezeul meu, lumineaza ochii mei, ca nu cumva sa adorm intru moarte,
5. Ca nu cumva sa zica vrajmasul meu: "Intaritu-m-am asupra lui". Cei ce ma necajesc se vor bucura de ma voi clatina.
6. Iar eu spre mila Ta am nadajduit; bucura-se-va inima mea de mantuirea Ta; canta-voi Domnului, Celui ce mi-a facut bine si voi canta numele Domnului Celui Preainalt.

PSALMUL 13
Al lui David.

1. Zis-a cel nebun in inima sa: "Nu este Dumnezeu!" Stricatu-s-au oamenii si urati s-au facut intru indeletnicirile lor. Nu este cel ce face bunatate, nu este pana la unul.
2. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, sa vada de este cel ce intelege, sau cel ce cauta pe Dumnezeu.
3. Toti s-au abatut, impreuna netrebnici s-au facut; nu este cel ce face bunatate, nu este pana la unul.
4. Oare, nu se vor intelepti toti cei ce lucreaza faradelegea? Cei ce mananca pe poporul Meu ca painea, pe Domnul nu L-au chemat.
5. Acolo s-au temut de frica, unde nu era frica, ca Dumnezeu este cu neamul dreptilor.
6. Saracul nadajduieste in Domnul si voi ati ras de nadejdea lui, zicand: Cine va da din Sion mantuire lui Israel?
7. Dar cand va intoarce Domnul pe cei robiti ai poporului Sau, bucura-se-va Iacob si se va veseli Israel.

PSALMUL 14
Al lui David.

1. Doamne, cine va locui in locasul Tau si cine se va salaslui in muntele cel sfant al Tau?

2. Cel ce umbla fara prihana si face dreptate, cel ce are adevarul in inima sa,
3. Cel ce n-a viclenit cu limba, nici n-a facut rau impotriva vecinului sau si ocara n-a rostit impotriva aproapelui sau.
4. Defaimat sa fie inaintea Lui "el ce vicleneste, iar pe cei ce se tem de Domnul ii slaveste; cel ce se jura aproapelui sau si nu se leapada,
5. Argintul sau nu l-a dat cu camata si daruri impotriva celor nevinovati n-a luat. Cel ce face acestea nu se va clatina in veac.

PSALMUL 15
Al lui David.

l. Pazeste-ma, Doamne, ca spre Tine am nadajduit.
2. Zis-am Domnului: "Domnul meu esti Tu, ca bunatatile mele nu-ti trebuie".
3. Prin sfintii care sunt pe pamantul Lui minunata a facut Domnul toata voia intru ei.
4. Inmultitu-s-au slabiciunile celor ce alearga dupa alti dumnezei. Nu voi lua parte la adunarile lor cu jertfe de sange, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele.
5. Domnul este partea mostenirii mele si a paharului meu. Tu esti Cel care imi asezi mie iarasi mostenirea mea.
6. Sortii mi-au cazut intre cei puternici, ca mostenirea mea este puternica.
7. Binecuvanta-voi pe Domnul, Cel ce m-a inteleptit; la aceasta si noaptea ma indeamna inima mea.
8. Vazut-am mai inainte pe Domnul inaintea mea pururea, ca de-a dreapta mea este ca sa nu ma clatin.
9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea si s-a bucurat limba mea, dar inca si trupul meu va salaslui intru nadejde.
10. Ca nu vei lasa sufletul meu in iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tau sa vada stricaciunea.
11. Cunoscute mi-ai facut caile vietii; umplea-ma-vei de veselie cu fata Ta, si la dreapta Ta de frumuseti vesnice ma vei satura.

PSALMUL 16
O rugaciune a lui David.

1. Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, asculta rugaciunea mea, din buze fara de viclenie.
2. De la fata Ta judecata mea sa iasa, ochii mei sa vada cele drepte.
3. Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lamurit, dar nu s-a aflat intru mine nedreptate.
4. Ca sa nu graiasca gura mea lucruri omenesti, pentru cuvintele buzelor Tale eu am pazit cai aspre.
S. Indreapta picioarele mele in cararile Tale, ca sa nu sovaie pasii mei.
6. Eu am strigat, ca m-ai auzit Dumnezeule; pleaca urechea Ta catre mine si auzi cuvintele mele.
7. Minunate fa milele Tale, Cel ce mantuiesti pe cei ce nadajduiesc in Tine de cei ce stau impotriva dreptei Tale.
8. Pazeste-ma, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperamantul aripilor Tale acopera-ma
9. De fata necredinciosilor care ma necajesc pe mine. Vrajmasii mei sufletul meu l-au cuprins;
10. Cu grasime inima lor si-au incuiat, gura lor a grait mandrie.
11. Izgonindu-ma acum m-au inconjurat, ochii lor si-au atintit ca sa ma plece la pamant.
12. Apucatu-m-au ca un leu gata de prada, ca un pui de leu ce locuieste in ascunzisuri.
13. Scoala-Te, Doamne, intampina-i pe ei si impiedica-i! Izbaveste sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta.
14. Doamne, desparte-ma de oamenii acestei lumi, ce-si iau partea in viata, caci s-a umplut pantecele lor de bunatatile Tale; saturatu-s-au fiii lor si au lasat ramasitele pruncilor.
15. Iar eu intru dreptate ma voi arata fetei Tale, satura-ma-voi cand se va arata slava Ta.

PSALMUL 17
O cantare a lui David.

l. Iubi-Te-voi Doamne, vartutea mea. Domnul este intarirea mea si scaparea mea si izbavitorul meu,
2. Dumnezeul meu, ajutorul meu si voi nadajdui spre Dansul,
3. Aparatorul meu si puterea mantuirii mele si sprijinitorul meu.
4. Laudand voi chema pe Domnul si de vrajmasii mei ma voi izbavi.
5. Cuprinsu-m-au durerile mortii si raurile faradelegii m-au tulburat.
6. Durerile iadului m-au inconjurat; intampinatu-m-au laturile mortii.

7. Si cand ma necajeau am chemat pe Domnul si catre Dumnezeul meu am strigat.
8. Auzit-a din locasul Lui cel sfant glasul meu si strigarea mea, inaintea Lui, va intra in urechile Lui.
9. si s-a clatinat si s-a cutremurat pamantul si temeliile muntilor s-au tulburat si s-au clatinat ca S-a maniat pe ele Dumnezeu.
10. Intru mania Lui fum s-a ridicat si para de foc de la fata Lui, carbuni aprinsi de la El.
11. Si a plecat cerurile si S-a coborat si negura era sub picioarele Lui.
12. Si S-a suit pe heruvimi si a zburat; zburat-a pe aripile vantului.
13. Si si-a pus intunericul acoperamant, imprejurul Lui cortul Lui, apa intunecoasa in norii vazduhului.
14. De stralucirea fetei Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindina si carbuni de foc.
15. Si a tunat din cer Domnul si Cel Preainalt a dat glasul Sau.
16. Trimis-a sageti si i-a risipit pe ei, si fulgere a inmultit si i-a tulburat pe ei.
17. Si s-au aratat izvoarele apelor si s-au descoperit temeliile lumii,
18. De certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului maniei Tale.
19. Trimis-a din inaltime si m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe.
20. Izbaveste-ma de vrajmasii mei cei tari si de cei ce ma urasc pe mine, ca s-au intarit mai mult decat mine.
21. Intampinatu-m-au ei in ziua necazului meu, dar Domnul a fost intarirea mea
22. Si m-a scos la loc larg, m-a izbavit, ca m-a voit.
23. Si imi va rasplati mie Domnul dupa dreptatea mea, si dupa curatia mainilor mele imi va rasplati mie,
24. Ca am pazit caile Domnului si n-am fost necredincios Dumnezeului meu.
25. Ca toate judecatile Lui sunt inaintea mea, si indreptarile Lui nu s-au departat de la mine.
26. Si voi fi fara prihana cu Dansul, si ma voi pazi de faradelegea mea.
27. Si imi va rasplati mie Domnul dupa dreptatea mea, si dupa curatia mainilor mele inaintea ochilor Lui.
28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; si cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.
29. Si cu cel ales, ales vei fi; si cu cel indaratnic Te vei indaratnici.
30. Ca Tu pe poporul cel smerit il vei mantui, si ochii mandrilor ii vei smeri.
31. Ca Tu vei aprinde faclia mea, Doamne; Dumnezeul meu, vei lumina intunericul meu.
32. Caci cu Tine ma voi izbavi de ispita, si cu Dumnezeul meu voi trece zidul.
33. Dumnezeul meu, fara prihana este calea Lui, cuvintele Domnului in foc lamurite; scut este tuturor celor ce nadajduiesc in El.
34. Ca cine este Dumnezeu afara de Domnul? Si cine este Dumnezeu afara de Dumnezeul nostru?
35. Dumnezeu, Cel ce ma incinge cu putere, si a pus fara prihana calea mea.
36. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului si peste cele inalte ma pune.
37. Cel ce intaresti mainile mele in vreme de razboi, si ai pus arc de arama in bratele mele.
38. Si mi-ai dat mie scutul mantuirii mele si dreapta Ta m-a sprijinit.
39. Si certarea Ta m-a indreptat pana in sfarsit, si certarea Ta insasi ma va invata.
40. Largit-ai pasii mei sub mine, si n-au slabit picioarele mele.
41. Urmari-voi pe vrajmasii mei si-i voi prinde pe dansii si nu ma voi intoarce pana ce se vor sfarsi.
42. Ii voi zdrobi pe ei si nu vor putea sa stea, cadea-vor sub picioarele mele.
43. Si m-ai incins cu putere spre razboi si ai impiedicat pe toti cei ce se sculau impotriva mea.
44. Si pe vrajmasii mei i-ai facut sa fuga, iar pe cei ce ma urasc pe mine i-ai nimicit.
45. Strigat-au catre Domnul, si nu era cel ce mantuieste; si nu i-a auzit pe ei.
46. Si-i voi sfarama pe ei ca praful in fata vantului, ca tina ulitelor ii voi zdrobi pe ei.
47. Izbaveste-ma de razvratirile poporului; pusu-m-ai capetenie neamurilor.
48. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit.
49. Fiii straini m-au mintit pe mine. Fiii straini au imbatranit si au schiopatat din cararile lor.
50. Viu este Domnul si binecuvantat este Dumnezeul meu, si sa se inalte Dumnezeul mantuirii mele.
51. Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbanda si mi-ai supus popoarele; Izbavitorul meu de vrajmasii cea furiosi,
52. De la cei ce se ridica impotriva mea, inalta-ma, de omul nedrept izbaveste-ma.
53. Pentru aceasta Te voi lauda intre neamuri, Doamne, si numele Tau il voi canta.
54. Cel ce maresti mantuirea imparatului Tau si faci mila unsului Tau, lui David si semintiei lui pana in veac.

PSALMUL 18

Al lui David.

l. Cerurile spun slava lui Dumnezeu si facerea mainilor Lui o vesteste taria.
2. Ziua zilei spune cuvant, si noaptea noptii vesteste stiinta.
3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale caror glasuri sa nu se auda.
4. In tot pamantul a iesit vestirea lor, si la marginile lumii cuvintele lor.
5. In soare si-a pus locasul sau; si el este ca un mire ce iese din camara sa.
6. Bucura-se-va ca un urias, care alearga drumul lui.
7. De la marginea cerului iesirea lui, si oprirea lui pana la marginea cerului; si nu este cine sa se ascunda de caldura lui.
8. Legea Domnului este fara prihana, intoarce sufletele; marturia Domnului este credincioasa, intelepteste pruncii;
9. Judecatile Domnului sunt drepte, veselesc inima; porunca Domnului este stralucitoare, lumineaza ochii.
10. Frica de Domnul este curata, ramane in veacul veacului. Judecatile Domnului sunt adevarate, toate indreptatite.

11. Dorite sunt mai mult decat aurul, si decat piatra cea de mare pret; si mai dulci decat mierea si fagurele.
12. Ca robul Tau le pazeste pe ele, si rasplatire multa are.
13. Greselile cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele curateste-ma
14. Si de cele straine fereste pe robul Tau; de nu ma vor stapani, atunci fara prihana voi fi si ma voi curati de pacat mare.
15. Si vor bineplacea cuvintele gurii mele si cugetul inimii mele inaintea Ta pururea; Doamne, Ajutorul meu si Izbavitorul meu.

PSALMUL 19
Al lui David.

l. Sa te auda Domnul in ziua necazului si sa te apere numele Dumnezeului lui Iacob.
2. Trimita tie ajutor din locasul Sau cel sfant si din Sion sa te sprijineasca pe tine.
3. Pomeneasca toata jertfa ta si arderea de tot a ta bineplacuta sa-I fie.
4. Dea tie Domnul dupa inima ta si tot sfatul tau sa-l plineasca.
5. Bucura-ne-vom de mantuirea ta si intru numele Dumnezeului nostru ne vom mari. Plineasca Domnul toate cererile tale.
6. Acum am cunoscut ca a mantuit Domnul pe unsul Sau, cu puterea dreptei Sale.
7. Il va auzi pe dansul din cerul cel sfant al Lui.
8. Unii se lauda cu carutele lor, altii cu caii lor, iar noi ne laudam cu numele Domnului Dumnezeului nostru.
9. Acestia s-au impiedicat si au cazut, iar noi ne-am sculat si ne-am indreptat.
10. Doamne, mantuieste pe imparatul si ne auzi pe noi, in orice zi Te vom chema.

PSALMUL 20
Al lui David.

1. Doamne, intru puterea Ta se va veseli imparatul si intru mantuirea Ta se va bucura foarte.
2. Dupa dorirea inimii lui i-ai dat lui, si de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.
3. Ca l-ai intampinat pe el cu binecuvantarile bunatatii, pus-ai pe capul lui cununa de piatra scumpa.
4. Viata a cerut de la Tine si i-ai dat lui lungime de zile in veacul veacului.
5. Mare este slava lui intru mantuirea Ta, slava si mare cuviinta vei pune peste el.
6. Ca ii vei da lui binecuvantare in veacul veacului, il vei veseli pe dansul intru bucurie cu fata Ta.
7. Ca imparatul nadajduieste in Domnul si intru mila Celui Preainalt nu se va clinti.
8. Afla-se mana Ta peste toti vrajmasii Tai, dreapta Ta sa afle pe toti cei ce Te urasc pe Tine.
9. Ii vei pune pe ei ca un cuptor de foc in vremea aratarii Tale;
10. Domnul intru mania Sa ii va tulbura pe ei, si-i va manca pe ei focul.
11. Rodul lor de pe pamant il vei pierde si samanta lor dintre fiii oamenilor.
12. Ca au gandit rele impotriva Ta, au cugetat sfaturi care nu vor putea sa stea.
13. Ca ii vei pune pe ei pe fuga si cu arcul Tau vei tinti capul lor.

14. Inalta-Te, Doamne, intru taria Ta, canta-vom si vom lauda puterile Tale.

PSALMUL 21

Al lui David.

1. Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, pentru ce m-ai parasit? Departe sunt de mantuirea mea cuvintele greselilor mele.
2. Dumnezeul meu, striga-voi ziua si nu vei auzi, si noaptea si nu Te vei gandi la mine.
3. Iar Tu intru cele sfinte locuiesti, lauda lui Israel.
4. In Tine au nadajduit parintii nostri, nadajduit-au in Tine si i-ai izbavit pe ei.
5. Catre Tine au strigat si s-au mantuit, in Tine au nadajduit si nu s-au rusinat.
6. Iar eu sunt vierme si nu om, ocara oamenilor si defaimarea poporului.
7. Toti cei ce m-au vazut m-au batjocorit, grait-au cu buzele, clatinat-au capul zicand:
8. "Nadajduit-a spre Domnul, izbaveasca-l pe el, mantuiasca-l pe el, ca-l voieste pe el".
9. Ca Tu esti Cel ce m-ai scos din pantece, nadejdea mea, de la sanul maicii mele.
10. Spre Tine m-am aruncat de la nastere, din pantecele maicii mele Dumnezeul meu esti Tu.
11. Nu Te departa de la mine, ca necazul este aproape, si nu este cine sa-mi ajute.
12. Inconjuratu-m-au vitei multi, tauri grasi m-au impresurat.
13. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce rapeste si racneste.
14. Ca apa m-am varsat si s-au risipit toate oasele mele.
15. Facutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeste in mijlocul pantecelui meu.
16. Uscatu-s-a ca un vas de lut taria mea, si limba mea s-a lipit de cerul gurii mele si in tarana mortii m-ai coborat.
17. Ca m-au inconjurat caini multi, adunarea celor vicleni m-a impresurat.
18. Strapuns-au mainile mele si picioarele mele.
19. Numarat-au toate oasele mele, iar ei priveau si se uitau la mine.
20. Impartit-au hainele mele lorusi si pentru camasa mea au aruncat sorti.
21. Iar Tu, Doamne, nu departa ajutorul Tau de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.
22. Izbaveste de sabie sufletul meu si din gheara cainelui viata mea.
23. Izbaveste-ma din gura leului si din coarnele taurilor smerenia mea.
24. Spune-voi numele Tau fratilor mei; in mijlocul adunarii Te voi lauda, zicand:
25. Cei ce va temeti de Domnul, laudati-L pe El, toata semintia lui Iacob slaviti-L pe El!
26. Sa se teama de Dansul toata semintia lui Israel.
27. Ca n-a defaimat, nici n-a lepadat ruga saracului,
28. Nici n-a intors fala Lui de la mine si cand am strigat catre Dansul, m-a auzit.
29. De la Tine este lauda mea in adunare mare, rugaciunile mele le voi face inaintea celor ce se tem de El.
30. Manca-vor saracii si se vor satura si vor lauda pe Domnul, iar cei ce-L cauta pe Dansul vii vor fi inimile lor in veacul veacului.
31. Isi vor aduce aminte si se vor intoarce la Domnul toate marginile pamantului.
32. Si se vor inchina inaintea Lui toate semintiile neamurilor.
33. Ca a Domnului este imparatia si El stapaneste peste neamuri.
34. Mancat-au si s-au inchinat toti grasii pamantului, inaintea Lui vor cadea toti cei ce se coboara in pamant.
35. Si sufletul meu in El viaza, si semintia mea va sluji Lui.
36. Se va vesti Domnului neamul ce va sa vina. Si vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naste si ce a facut Domnul.

PSALMUL 22

Al lui David.

1. Domnul ma paste si nimic nu-mi va lipsi.
2. La loc de pasune, acolo m-a salasluit; la apa odihnei m-a hranit.
3. Sufletul meu l-a intors, povatuitu-m-a pe caile dreptatii, pentru numele Lui.
4. Ca de voi si umbla in mijlocul mortii, nu ma voi teme de rele; ca Tu cu mine esti.
5. Toiagul Tau si varga Ta, acestea m-au mangaiat.

6. Gatit-ai masa inaintea mea, impotriva celor ce ma necajesc; uns-ai cu untdelemn capul meu si paharul Tau este adapandu-ma ca un puternic.
7. Si mila Ta ma va urma in toate zilele vietii mele, ca sa locuiesc in casa Domnului, intru lungime de zile.

PSALMUL 23
Al lui David.

1. Al Domnului este pamantul si plinirea lui; lumea si toti cei ce locuiesc in ea.
2. Acesta pe mari l-a intemeiat pe el si pe rauri l-a asezat pe el.
3. Cine se va sui in muntele Domnului Si cine va sta in locul cel sfant al Lui?
4. Cel nevinovat cu mainile si curat cu inima, care n-a luat in desert sufletul sau si nu s-a jurat cu viclesug aproapelui sau.
5. Acesta va lua binecuvantare de la Domnul si milostenie de la Dumnezeu, Mantuitorul sau.
6. Acesta este neamul celor ce-L cauta pe Domnul, al celor ce cauta fata Dumnezeului lui Iacob.
7. Ridicati, capetenii, portile voastre si va ridicati portile cele vesnice si va intra Imparatul slavei.
8. Cine este acesta Imparatul slavei? Domnul Cel tare si puternic, Domnul Cel tare in razboi.
9. Ridicati, capetenii, portile voastre si va ridicati portile cele vesnice si va intra Imparatul slavei.
10. Cine este acesta Imparatul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Imparatul slavei.

PSALMUL 24
Al lui David.

1. Catre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.
2. Spre Tine am nadajduit, sa nu fiu rusinat in veac, nici sa rada de mine vrajmasii mei.
3. Pentru ca toti cei ce Te asteapta pe Tine nu se vor rusina; sa se rusineze toti cei ce fac faradelegi in desert.
4. Caile Tale, Doamne, arata-mi, si cararile Tale ma invata.
5. Indrepteaza-ma spre adevarul Tau si ma invata, ca Tu esti Dumnezeu, Mantuitorul meu, si pe Tine Te-am asteptat toata ziua.
6. Adu-ti aminte de indurarile si milele Tale, Doamne, ca din veac sunt.
7. Pacatele tineretilor mele si ale nestiintei mele nu le pomeni.
8. Dupa mila Ta pomeneste-ma Tu, pentru bunatatea Ta, Doamne.
9. Bun si drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce gresesc in cale.
10. Indrepta-va pe cei blanzi la judecata, invata-va pe cei blanzi caile Sale.
11. Toate caile Domnului sunt mila si adevar pentru cei ce cauta asezamantul Lui si marturiile Lui.
12. Pentru numele Tau, Doamne, curateste pacatul meu ca mult este.
13. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui in calea pe care a ales-o.
14. Sufletul lui intru bunatati se va salaslui si semintia lui va mosteni pamantul.
15. Domnul este intarirea celor ce se tem de El, asezamantul Lui il va arata lor.
16. Ochii mei sunt pururea spre Domnul ca El va scoate din lat picioarele mele.
17. Cauta spre mine si ma miluieste, ca parasit si sarac sunt eu.
18. Necazurile inimii mele s-au inmultit; din nevoile mele scoate-ma.
19. Vezi smerenia mea si osteneala mea si-mi iarta toate pacatele mele.
20. Vezi pe vrajmasii mei ca s-au inmultit si cu ura nedreapta m-au urat.
21. Pazeste sufletul meu si ma izbaveste, ca sa nu ma rusinez ca am nadajduit in Tine.
22. Cei fara rautate si cei drepti s-au lipit de mine, ca Te-am asteptat, Doamne.
23. Izbaveste, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

PSALMUL 25
Al lui David.

1. Judeca-ma, Doamne, ca eu intru nerautate am umblat si in Domnul nadajduind, nu voi slabi.
2. Cerceteaza-ma, Doamne, si ma cearca; aprinde rarunchii si inima mea.
3. Ca mila Ta este inaintea ochilor mei si bine mi-a placut adevarul Tau.

4. Nu am sezut in adunarea desertaciunii si cu calcatorii de lege nu voi intra.
5. Urat-am adunarea celor ce viclenesc si cu cei necredinciosi nu voi sedea.
6. Spala-voi intru cele nevinovate mainile mele si voi inconjura jertfelnicul Tau, Doamne,
7. Ca sa aud glasul laudei Tale si sa spun toate minunile Tale.
8. Doamne, iubit-am bunacuviinta casei Tale si locul locasului slavei Tale.
9. Sa nu pierzi cu cei necredinciosi sufletul meu si cu varsatorii de sange viata mea,
10. Intru ale caror maini sunt faradelegi si dreapta carora e plina de daruri.
11. Iar eu intru nerautatea mea am umblat; izbaveste-ma, Doamne, si ma miluieste,
12. Caci piciorul meu a stat intru dreptate; intru adunari Te voi binecuvanta, Doamne.

PSALMUL 26

Al lui David.

1. Domnul este luminarea mea si mantuirea mea; de cine ma voi teme?
2. Domnul este aparatorul vietii mele; de cine ma voi infricosa?
3. Cand se vor apropia de mine cei ce imi fac rau, ca sa manance trupul meu;
4. Cei ce ma necajesc si vrajmasii mei, aceia au slabit si au cazut.
5. De s-ar randui impotriva mea ostire, nu se va infricosa inima mea;
6. De s-ar ridica impotriva mea razboi, eu in El nadajduiesc.
7. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi cauta: sa locuiesc in casa Domnului in toate zilele vietii mele,
8. Ca sa vad frumusetea Domnului si sa cercetez locasul Lui.
9. Ca Domnul m-a ascuns in cortul Lui in ziua necazurilor mele; m-a acoperit in locul cel ascuns al cortului Lui;
10. Pe piatra m-a inaltat. Si acum iata, a inaltat capul meu peste vrajmasii mei.
11. Inconjurat-am si am jertfit in cortul Lui jertfa de lauda. Il voi lauda si voi canta Domnului.
12. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluieste-ma si ma asculta.
13. Tie a zis inima mea: Pe Domnul voi cauta. Te-a cautat fata mea; fata Ta, Doamne, voi cauta.
14. Sa nu-ti intorci fata Ta de la mine si sa nu Te abati intru manie de la robul Tau;
15. Ajutorul meu fii, sa nu ma lepezi pe mine si sa nu ma lasi, Dumnezeule, Mantuitorul meu.
16. Ca tatal meu si mama mea m-au parasit, dar Domnul m-a luat.
17. Lege pune-mi mie, Doamne, in calea Ta si ma indrepteaza pe cararea dreapta, din pricina vrajmasilor mei.
18. Nu ma da pe mine pe mana celor ce ma necajesc, ca s-au ridicat impotriva mea martori nedrepti si nedreptatea a mintit siesi.
19. Cred ca voi vedea bunatatile Domnului, in pamantul celor vii.
20. Asteapta pe Domnul, imbarbateaza-te si sa se intareasca inima ta si asteapta pe Domnul.

PSALMUL 27

Al lui David.

1. Catre Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte! Ca de nu ma vei auzi, ma voi asemana cu cei care se coboara in groapa.
2. Asculta glasul rugaciunii mele cand ma rog catre Tine, cand ridic mainile mele catre locasul Tau cel sfant.
3. Sa nu tragi cu cei pacatosi sufletul meu, si cu cei ce lucreaza nedreptate sa nu ma pierzi,
4. Cu cei ce graiesc pace catre aproapele lor, dar cele rele sunt in inimile lor.
5. Da-le lor dupa faptele lor si dupa viclesugul gandurilor lor.
6. Dupa lucrul mainilor lor, da-le lor; rasplateste-i dupa faptele lor,
7. Ca n-au inteles lucrurile Domnului si faptele mainilor Lui; ii vei darama si nu-i vei zidi.
8. Binecuvantat este Domnul ca a auzit glasul rugaciunii mele.
9. Domnul este ajutorul si aparatorul meu, in El a nadajduit inima mea si mi-a ajutat.
10. Si a inflorit trupul meu si de bunavoia mea Il voi lauda pe El.
11. Domnul este intarirea poporului Sau si aparator mantuirilor unsului Sau.
12. Mantuieste poporul Tau si binecuvinteaza mostenirea Ta; paste-i pe ei si-i ridica pana in veac.

PSALMUL 28

Al lui David.

l. Aduceti Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceti Domnului mieii oilor, aduceti Domnului slava si cinste;
2. Aduceti Domnului slava numelui Sau; inchinati-va Domnului in curtea cea sfanta a Lui.
3. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.
4. Glasul Domnului intru tarie, glasul Domnului intru mare cuviinta;
5. Glasul Domnului cel ce sfarama cedrii si va zdrobi Domnul cedrii Libanului;
6. El face sa sara Libanul ca un vitel; iar Ermonul ca un pui de gazela.
7. Glasul Domnului, cel ce varsa para focului.
8. Glasul Domnului, cel ce cutremura pustiul si va cutremura Domnul pustiul Cadesului.
9. Glasul Domnului dezleaga pantecele cerboaicelor, glasul Domnului despoaie cedrii si in locasul Lui, fiecare va spune: Slava!
10. Domnul va imparati peste potop si va sedea Domnul Imparat in veac.
11. Domnul tarie poporului Sau va da, Domnul va binecuvanta pe poporul Sau cu pace.

PSALMUL 29
Al lui David.

1. Te voi inalta, Doamne, ca m-ai ridicat si n-ai veselit pe vrajmasii mei impotriva mea.
2. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am catre Tine si m-ai vindecat.
3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mantuitu-m-ai de cei ce se coboara in groapa.
4. Cantati Domnului cei cuviosi ai Lui si laudati pomenirea sfinteniei Lui.
5. Ca iutime este intru mania Lui si viata intru voia Lui; seara se va salaslui plangerea, iar dimineata bucuria.
6. Iar eu am zis intru indestularea mea: "Nu ma voi clatina in veac!"
7. Doamne, intru voia Ta, dat-ai frumusetii mele putere; dar cand ti-ai intors fata Ta, eu m-am tulburat.
8. Catre Tine, Doamne, voi striga si catre Dumnezeul meu ma voi ruga.
9. Ce folos ai de sangele meu de ma cobor in stricaciune? Oare, Te va lauda pe Tine tarana, sau va vesti adevarul Tau?
10. Auzit-a Domnul si m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu!
11. Schimbat-ai plangerea mea intru bucurie, rupt-ai sacul meu si m-ai incins cu veselie.
12. Ca slava mea sa-ti cante tie si sa nu ma mahnesc; Doamne, Dumnezeul meu, in veac Te voi lauda!

PSALMUL 30
Al lui David.

1. Spre Tine, Doamne, am nadajduit, sa nu fiu rusinat in veac. Intru indreptarea Ta izbaveste-ma si ma scoate.
2. Pleaca spre mine urechea Ta, grabeste de ma scoate. Fii mie Dumnezeu aparator si casa de scapare ca sa ma mantuiesti.
3. Ca puterea mea si scaparea mea esti Tu si pentru numele Tau ma vei povatui si ma vei hrani.
4. Scoate-ma-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, ca Tu esti aparatorul meu.
5. In mainile Tale imi voi da duhul meu; izbavitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevarului.
6. Urat-ai pe cei ce pazesc desertaciuni in zadar, iar eu spre Domnul am nadajduit.
7. Bucura-ma-voi si ma voi veseli de mila Ta, ca ai cautat spre smerenia mea, mantuit-ai din nevoi sufletul meu
8. Si nu m-ai lasat in mainile vrajmasului; pus-ai in loc desfatat picioarele mele.
9. Miluieste-ma, Doamne, ca ma necajesc; tulburatu-s-a de manie ochiul meu, sufletul meu si inima mea.
10. Ca s-a stins intru durere viata mea si anii mei in suspinuri; slabit-a intru saracie taria mea si oasele mele s-au tulburat.
11. La toti vrajmasii mei m-am facut de ocara si vecinilor mei foarte, si frica cunoscutilor mei. Cei ce ma vedeau afara fugeau de mine.
12. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat.
13. Ca am auzit ocara multora din cei ce locuiesc imprejur, cand se adunau ei impreuna impotriva mea; ca sa ia sufletul meu s-au sfatuit.
14. Iar eu catre Tine am nadajduit, Doamne, zis-am: "Tu esti Dumnezeul meu!"

15. In mainile Tale, soarta mea, izbaveste-ma din mana vrajmasilor mei si de cei ce ma prigonesc.
16. Arata fata Ta peste robul Tau, mantuieste-ma cu mila Ta!
17. Doamne, sa nu fiu rusinat, ca Te-am chemat pe Tine; sa se rusineze necredinciosii si sa se coboare in iad.
18. Mute sa fie buzele cele viclene, care graiesc impotriva dreptului faradelege, cu mandrie si cu defaimare.
19. Cat este de mare multimea bunatatii Tale, Doamne, pe care ai gatit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai facut-o celor ce nadajduiesc in Tine, inaintea fiilor oamenilor!
20. Ascunde-i-vei pe dansii cu acoperamantul fetei Tale de tulburarea oamenilor.
21. Acoperi-i-vei pe ei in cortul Tau de impotrivirea limbilor.
22. Binecuvantat este Domnul, ca minunata a fost mila Sa, in cetate intarita.
23. Iar eu am zis intru uimirea mea: Lepadat sunt de la fata ochilor Tai.
24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugaciunii mele cand am strigat catre Tine.
25. Iubiti pe Domnul toti cuviosii Lui ca adevarul cauta Domnul si rasplateste celor ce se mandresc, cu prisosinta.
26. Imbarbatati-va si sa se intareasca inima voastra, toii cei ce nadajduiti in Domnul.

PSALMUL 31

Al lui David.

l. Fericiti carora s-au iertat faradelegile si carora s-au acoperit pacatele.
2. Fericit barbatul, caruia nu-i va socoti Domnul pacatul, nici nu este in gura lui viclesug.
3. Ca am tacut, imbatranit-au oasele mele, cand strigam toata ziua.
4. Ca ziua si noaptea s-a ingreunat peste mine mana Ta si am cazut in suferinta cand ghimpele Tau ma impungea.
5. Pacatul meu l-am cunoscut si faradelegea mea n-am ascuns-o, impotriva mea.
6. Zis-am: "Marturisi-voi faradelegea mea Domnului"; si Tu ai iertat nelegiuirea pacatului meu.
7. Pentru aceasta se va ruga catre Tine tot cuviosul la vreme potrivita, iar potop de ape multe de el nu se va apropia.
8. Tu esti scaparea mea din necazul ce ma cuprinde, bucuria mea; izbaveste-ma de cei ce m-au inconjurat.
9. Intelepti-te-voi si te voi indrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; atinti-voi spre tine ochii Mei.
10. Nu fi ca un cal si ca un catar, la care nu este pricepere; cu zabala si cu frau falcile lor voi strange ca sa nu se apropie de tine.
11. Multe sunt bataile pacatosului; iar pe cel ce nadajduieste in Domnul, mila il va inconjura.
12. Veseliti-va in Domnul si va bucurati, dreptilor, si va laudati toti cei drepti la inima.

PSALMUL 32

Al lui David, la Evrei fara titlu.

1. Bucurati-va, dreptilor; celor drepti li se cuvine lauda.
2. Laudati pe Domnul in alauta, in psaltire cu zece strune cantati-I Lui.
3. Cantati-I Lui cantare noua, cantati-I frumos, cu strigat de bucurie.
4. Ca drept este cuvantul Domnului si toate lucrurile Lui intru credinta.
5. Iubeste milostenia si judecata, Domnul; de mila Domnului plin este pamantul.
6. Cu cuvantul Domnului cerurile s-au intarit si cu duhul gurii Lui toata puterea lor.
7. Adunat-a ca intr-un burduf apele marii, pus-a in vistierii adancurile.
8. Sa se teama de Domnul tot pamantul si de El sa se cutremure toii locuitorii lumii.
9. Ca El a zis si s-au facut, El a poruncit si s-au zidit.
10. Domnul risipeste sfaturile neamurilor, leapada gandurile popoarelor si defaima sfaturile capeteniilor.
11. Iar sfatul Domnului ramane in veac, gandurile inimii Lui, din neam in neam.
12. Fericit este neamul caruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul pe care l-a ales de mostenire Lui.
13. Din cer a privit Domnul, vazut-a pe toti fiii oamenilor.
14. Din locasul Sau, cel gata, privit-a spre toti cei ce locuiesc pamantul.
15. Cel ce a zidit indeosebi inimile lor, Cel ce pricepe toate lucrurile lor.
16. Nu se mantuieste imparatul cu ostire multa si uriasul nu se va mantui cu multimea tariei lui.
17. Mincinos este calul spre scapare si cu multimea puterii lui nu te va izbavi.
18. Iata ochii Domnului spre cei ce se tem de Dansul, spre cei ce nadajduiesc in mila Lui. Ca sa izbaveasca de moarte

sufletele lor si sa-i hraneasca pe ei in foamete.
19. Si sufletul nostru asteapta pe Domnul, ca ajutorul si aparatorul nostru este.
20. Ca in El se va veseli inima noastra si in numele cel sfant al Lui am nadajduit.
21. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nadajduit si noi intru Tine.

PSALMUL 33
Al lui David.

l. Bine voi cuvanta pe Domnul in toata vremea, pururea lauda Lui in gura mea.
2. In Domnul se va lauda sufletul meu; sa auda cei blanzi si sa se veseleasca.
3. Slaviti pe Domnul impreuna cu mine si sa inaltam numele Lui impreuna.
4. Cautat-am pe Domnul si m-a auzit si din toate necazurile mele m-a izbavit.
5. Apropiati-va de El si va luminati; si fetele voastre sa nu se rusineze.
6. Saracul acesta a strigat si Domnul l-a auzit pe el si din toate necazurile lui l-a izbavit.
7. Strajui-va ingerul Domnului imprejurul celor ce se tem de El si-i va izbavi pe ei.
8. Gustati si vedeti ca bun este Domnul; fericit barbatul care nadajduieste in El.
9. Temeti-va de Domnul toti sfintii Lui, ca n-au lipsa cei ce se tem de El.
10. Bogatii au saracit si au flamanzit, iar cei ce-L cauta pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.
11. Veniti fiilor, ascultati-ma pe mine, frica Domnului va voi invata pe voi;
12. Cine este omul cel ce voieste viata, care iubeste sa vada zile bune? Opreste-ti limba de la rau si buzele tale sa nu graiasca viclesug.
13. Fereste-te de rau si fa bine, cauta pacea si o urmeaza pe ea.
14. Ochii Domnului spre cei drepti si urechile Lui spre rugaciunea lor.
15. Iar fata Domnului spre cei ce fac rele, ca sa piara de pe pamant pomenirea lor.
16. Strigat-au dreptii si Domnul i-a auzit si din toate necazurile lor i-a izbavit.
17. Aproape este Domnul de cei umiliti la inima si pe cei smeriti cu duhul ii va mantui.
18. Multe sunt necazurile dreptilor si din toate acelea ii va izbavi pe ei Domnul.
19. Domnul pazeste toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.
20. Moartea pacatosilor este cumplita si cei ce urasc pe cel drept vor gresi.
21. Mantui-va Domnul sufletele robilor Sai si nu vor gresi toti cei ce nadajduiesc in El.

PSALMUL 34
Al lui David.

1. Judeca, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strambatate; lupta impotriva celor ce se lupta cu mine;
2. Apuca arma si pavaza si scoala-Te intru ajutorul meu;
3. Scoate sabia si inchide calea celor ce ma prigonesc; spune sufletului meu: "Mantuirea ta sunt Eu!"
4. Sa fie rusinati si infruntati cei ce cauta sufletul meu; sa se intoarca inapoi si sa se rusineze cei ce gandesc rau de mine.
5. Sa fie ca praful in fata vantului si ingerul Domnului sa-i necajeasca. Sa fie calea lor intuneric si alunecare si ingerul Domnului sa-i prigoneasca.
6. Ca in zadar au ascuns de mine groapa latului lor, in desert au ocarat sufletul meu.
7. Sa vina asupra lor latul pe care nu-l cunosc si cursa pe care au ascuns-o sa-i prinda pe ei; si chiar in latul lor sa cada.
8. Iar sufletul meu sa se bucure de Domnul, sa se veseleasca de mantuirea lui.
9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea tie? Cel ce izbaveste pe sarac din mana celor mai tari decat el si pe sarac si pe sarman de cei ce-l rapesc pe el.
10. S-au sculat martori nedrepti si de cele ce nu stiam m-au intrebat.
11. Rasplatit-au mie rele pentru bune si au vlaguit sufletul meu.
12. Iar eu, cand ma suparau ei, m-am imbracat cu sac si am smerit cu post sufletul meu si rugaciunea mea in sinul meu se va intoarce.
13. Ca si cu un vecin, ca si cu un frate al nostru asa de bine m-am purtat; ca si cum as fi jelit si m-as fi intristat, asa m-am smerit.

14. Dar impotriva mea s-au veselit si s-au adunat; adunatu-s-au impotriva mea cu batai si n-am stiut; risipiti au fost si nu s-au cait.
15. M-au ispitit, cu batjocura m-au batjocorit, au scrasnit impotriva mea cu dintii lor.
16. Doamne, cand vei vedea? Intoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei, viata mea.
17. Lauda-Te-voi, Doamne, in adunare mare, intru popor numeros Te voi lauda.
18. Sa nu se bucure de. mine cei ce ma dusmanesc pe nedrept, cei ce ma urasc in zadar si fac semn cu ochii.
19. Ca mie de pace imi graiau si asupra mea viclesuguri gandeau.
20. Largitu-si-au impotriva mea gura lor; zis-au: "Bine, bine, vazut-au ochii nostri".
21. Vazut-ai, Doamne, sa nu taci; Doamne, nu Te departa de la mine.
22. Scoala-Te, Doamne si ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu si Domnul meu, spre pricina mea.
23. Judeca-ma dupa dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu si sa nu se bucure de mine.
24. Sa nu zica intru inimile lor: "Bine, bine, sufletului nostru", nici sa zica: "L-am inghitit pe el".
25. Sa fie rusinati si infruntati deodata cei ce se bucura de necazurile mele; sa se imbrace cu rusine si ocara cei ce se lauda impotriva mea.
26. Sa se bucure si sa se veseleasca cei ce voiesc dreptatea mea si sa spuna pururea: "Slavit sa fie Domnul, Cel ce voieste pacea robului Sau!"
27. Si limba mea va grai dreptatea Ta, in toata ziua, lauda Ta.

PSALMUL 35
Al lui David.

l. Necredinta calcatorului de lege spune inimii mele, ca nu este intr-insul frica de Dumnezeu.
2. El singur se amageste in ochii sai, cand zice ca ar fi urmarind faradelegea si ar fi urand-o.
3. Graiurile gurii lui faradelege si viclesug; n-a vrut sa priceapa ca sa faca bine.
4. Faradelege a gandit in asternutul sau, in toata calea cea buna n-a stat si rautatea n-a urat.
5. Doamne, in cer este mila Ta si adevarul Tau pana la nori.
6. Dreptatea Ta ca muntii lui Dumnezeu, judecatile Tale adanc mare; oameni si dobitoace vei izbavi Doamne.
7. Ca ai inmultit mila Ta, Dumnezeule, iar fiii oamenilor in umbra aripilor Tale vor nadajdui.
8. Satura-se-vor din grasimea casei Tale si din izvorul desfatarii Tale ii vei adapa pe ei.
9. Ca la Tine este izvorul vietii, intru lumina Ta vom vedea lumina.
10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine si dreptatea Ta celor drepti la inima.
11. Sa nu vina peste mine picior de mandrie si mana pacatosilor sa nu ma clatine.
12. Acolo au cazut toti cei ce lucreaza faradelegea; izgoniti au fost si nu vor putea sa stea.

PSALMUL 36
Al lui David.

1. Nu ravni la cei ce viclenesc, nici nu urma pe cei ce fac faradelegea.
2. Caci ca iarba curand se vor usca si ca verdeata ierbii degrab se vor trece.
3. Nadajduieste in Domnul si fa bunatate si locuieste pamantul si hraneste-te cu bogatia lui.
4. Desfateaza-te in Domnul si iti va implini tie cererile inimii tale.
5. Descopera Domnului calea ta si nadajduieste in El si El va implini.
6. Si va scoate ca lumina dreptatea ta si judecata ca lumina de amiaza.
7. Supune-te Domnului si roaga-L pe El; nu ravni dupa cel ce sporeste in calea sa, dupa omul care face nelegiuirea.
8. Paraseste mania si lasa iutimea; nu cauta sa viclenesti.
9. Ca cei ce viclenesc de tot vor pieri; iar cei ce asteapta pe Domnul vor mosteni pamantul.
10. Si inca putin si nu va mai fi pacatosul si vei cauta locul lui si nu-l vei afla.
11. Iar cei blanzi vor mosteni pamantul si se vor desfata de multimea pacii.
12. Pandi-va pacatosul pe cel drept si va scrasni asupra lui, cu dintii sai.
13. Iar Domnul va rade de el, ca mai inainte vede ca va veni ziua lui.
14. Sabia au scos pacatosii, intins-au arcul lor ca sa doboare pe sarac si pe sarman, ca sa junghie pe cei drepti la inima.
15. Sabia lor sa intre in inima lor si arcurile lor sa se franga.

16. Mai bun este putinul celui drept, decat bogatia multa a pacatosilor.
17. Ca bratele pacatosilor se vor zdrobi, iar Domnul intareste pe cei drepti.
18. Cunoaste Domnul caile celor fara prihana si mostenirea lor in veac va fi.
19. Nu se vor rusina in vremea cea rea si in zilele de foamete se vor satura.
20. Ca pacatosii vor pieri, iar vrajmasii Domnului, indata ce s-au marit si s-au inaltat, s-au stins, ca fumul au pierit.
21. Imprumuta pacatosul si nu da inapoi, iar dreptul se indura si da.
22. Ca cei ce-L binecuvanteaza pe El vor mosteni pamantul, iar cei ce-L blesteama pe El, de tot vor pieri.
23. De la Domnul pasii omului se indrepteaza si calea lui o va voi foarte.
24. Cand va cadea, nu se va zdruncina, ca Domnul intareste mana lui.
25. Tanar am fost si am imbatranit si n-am vazut pe cel drept parasit, nici semintia lui cerand paine;
26. Toata ziua dreptul miluieste si imprumuta si semintia lui binecuvantata va fi.
27. Fereste-te de rau si fa binele si vei trai in veacul veacului.
28. Ca Domnul iubeste judecata si nu va parasi pe cei cuviosi ai Sai; in veac vor fi paziti. Iar cei fara de lege vor fi izgoniti si semintia necredinciosilor va fi starpita.
29. Iar dreptii vor mosteni pamantul si vor locui in veacul veacului pe el.
30. Gura dreptului va deprinde intelepciunea si limba lui va grai judecata.
31. Legea Dumnezeului sau in inima lui si nu se vor poticni pasii lui.
32. Pandeste pacatosul pe cel drept si cauta sa-l omoare pe el;
33. Iar Domnul nu-l va lasa pe el, in mainile lui, nici nu-l va osandi, cand se va judeca cu el.
34. Asteapta pe Domnul si pazeste calea Lui! Si te va invata pe tine ca sa mostenesti pamantul; cand vor pieri pacatosii vei vedea.
35. Vazut-am pe cel necredincios falindu-se si inaltandu-se ca cedrii Libanului.
36. Si am trecut si iata nu era si l-am cautat pe el si nu s-a aflat locul lui.
37. Pazeste nerautatea si cauta dreptatea, ca urmasi are omul facator de pace.
38. Iar cei fara de lege vor pieri deodata si urmasii necredinciosilor vor fi starpiti.
39. Iar mantuirea dreptilor de la Domnul, ca aparatorul lor este in vreme de necaz.
40. Si-i va ajuta pe ei Domnul si-i va izbavi pe ei si-i va scoate pe ei din mana pacatosilor si-i va mantui pe ei ca au nadajduit in El.

PSALMUL 37

Al lui David.

1. Doamne, nu cu mania Ta sa ma mustri pe mine, nici cu iutimea Ta sa ma certi.
2. Ca sagetile Tale s-au infipt in mine si ai intarit peste mine mana Ta.
3. Nu este vindecare in trupul meu de la fata maniei Tale; nu este pace in oasele mele de la fata pacatelor mele.
4. Ca faradelegile mele au covarsit capul meu, ca o sarcina grea apasat-au peste mine.
5. Imputitu-s-au si au putrezit ranile mele, de la fata nebuniei mele.
6. Chinuitu-m-am si m-am garbovit pana in sfarsit, toata ziua mahnindu-ma umblam.
7. Ca salele mele s-au umplut de ocari si nu este vindecare in trupul meu.
8. Necajitu-m-am si m-am smerit foarte; racnit-am din suspinarea inimii mele.
9. Doamne, inaintea Ta este toata dorirea mea si suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.
10. Inima mea s-a tulburat, parasitu-m-a taria mea si lumina ochilor mei si aceasta nu este cu mine.
11. Prietenii mei si vecinii mei in preajma mea s-au apropiat si au sezut; si cei de aproape ai mei departe au stat.
12. Si se sileau cei ce cautau sufletul meu si cei ce cautau cele rele mie graiau desertaciuni si viclesuguri toata ziua cugetau.
13. Iar eu ca un surd nu auzeam si ca un mut ce nu-si deschide gura sa.
14. Si m-am facut ca un om ce nu aude si nu are in gura lui mustrari.
15. Ca spre Tine, Doamne, am nadajduit; Tu ma vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu,
16. Ca am zis, ca nu cumva sa se bucure de mine vrajmasii mei; si cand s-au clatinat picioarele mele, impotriva mea s-au semetit.
17. Ca eu spre batai gata sunt si durerea mea inaintea mea este pururea.
18. Ca faradelegea mea eu o voi vesti si ma voi ingriji pentru pacatul meu;
19. Iar vrajmasii mei traiesc si s-au intarit mai mult decat mine si s-au inmultit cei ce ma urasc pe nedrept.

20. Cei ce imi rasplatesc rele pentru bune, ma defaimau, ca urmam bunatatea.
21. Nu ma lasa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te departa de la mine;
22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mantuirii mele.

PSALMUL 38
Al lui David.

1. Zis-am: "Pazi-voi caile mele, ca sa nu pacatuiesc eu cu limba mea;
2. Pus-am gurii mele paza, cand a stat pacatosul impotriva mea".
3. Amutit-am si m-am smerit si nici de bine n-am grait si durerea mea s-a innoit.
4. Infierbantatu-s-a inima mea inauntrul meu si in cugetul meu se va aprinde foc.
5. Grait-am cu limba mea: "Fa-mi cunoscut, Doamne, sfarsitul meu,
6. Si numarul zilelor mele care este, ca sa stiu ce-mi lipseste".
7. Iata, cu palma ai masurat zilele mele si statul meu ca nimic inaintea Ta.
8. Dar toate sunt desertaciuni; tot omul ce viaza.
9. Desi ca o umbra trece omul, dar in zadar se tulbura.
10. Strange comori si nu stie cui le aduna pe ele.
11. Si acum cine este rabdarea mea? Oare, nu Domnul? Si statul meu de la Tine este.
12. De toate faradelegile mele izbaveste-ma; ocara celui fara de minte nu ma da.
13. Amutit-am si n-am deschis gura mea, ca Tu esti Cel ce m-ai facut pe mine. Departeaza de la mine bataile Tale.
14. De taria mainii Tale, eu m-am sfarsit. Cu mustrari pentru faradelege ai pedepsit pe om
15. Si ai subtiat ca panza de paianjen sufletul sau; dar in desert se tulbura tot pamanteanul.
16. Auzi rugaciunea mea, Doamne, si cererea mea ascult-o; lacrimile mele sa nu le treci,
17. Caci strain sunt eu la Tine si strain ca toti parintii mei.
18. Lasa-ma ca sa ma odihnesc, mai inainte de a ma duce si de a nu mai fi.

PSALMUL 39
Al lui David.

l. Asteptand am asteptat pe Domnul si S-a plecat spre mine.
2. A auzit rugaciunea mea. M-a scos din groapa ticalosiei si din tina noroiului
3, Si a pus pe piatra picioarele mele si a indreptat pasii mei.
4. Si a pus in gura mea cantare noua, cantare Dumnezeului nostru;
5. Vedea-vor multi si se vor teme si vor nadajdui in Domnul.
6. Fericit barbatul, a carui nadejde este numele Domnului si n-a privit la desertaciuni si la nebunii mincinoase.
7. Multe ai facut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, si nu este cine sa se asemene gandurilor Tale;
8. Vestit-am si am grait: inmultitu-s-au peste numar.
9. Jertfa si prinos n-ai voit, dar trup mi-ai intocmit;
10. Ardere de tot si jertfa pentru pacat n-ai cerut. Atunci am zis: "Iata vin!
11. In capul cartii este scris despre mine. Ca sa fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit si legea Ta inauntru inimii mele".
12. Bine am vestit dreptate in adunare mare; iata buzele mele nu le voi opri; Doamne, Tu ai cunoscut.
13. Dreptatea Ta n-am ascuns-o in inima mea, adevarul Tau si mantuirea Ta am spus.
14. N-am ascuns mila Ta si adevarul Tau in adunare mare.
15. Iar Tu, Doamne, sa nu departezi indurarile Tale de la mine, mila Ta si adevarul Tau pururea sa ma sprijineasca.
16. Ca m-au impresurat rele, carora nu este numar; ajunsu-m-au faradelegile mele si n-am putut sa vad;
17. Inmultitu-s-au mai mult decat perii capului meu si inima mea m-a parasit.
18. Binevoieste, Doamne, ca sa ma izbavesti; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.
19. Sa fie rusinati si infruntati deodata cei ce cauta sa ia sufletul meu.
20. Sa se intoarca inapoi si sa se rusineze cei ce-mi voiesc mie rele;
21. Sa fie rusinati indata cei ce-mi zic mie: "Bine, bine".
22. Sa se bucure si sa se veseleasca de Tine, toti cei ce Te cauta pe Tine, Doamne, si sa zica pururea cei ce iubesc mantuirea Ta: "Slavit sa fie Domnul!"

23. Iar eu sarac sunt si sarman; Domnul se va ingriji de mine.
24. Ajutorul meu si aparatorul meu esti Tu; Dumnezeul meu nu zabovi.

PSALMUL 40
Al lui David.

1. Fericit cel care cauta la sarac si la sarman; in ziua cea rea il va izbavi pe el Domnul.
2. Domnul sa-l pazeasca pe el si sa-l vieze si sa-l fericeasca pe pamant si sa nu-l dea in mainile vrajmasilor lui.
3. Domnul sa-l ajute pe el pe patul durerii lui; in asternutul bolii lui sa-l intareasca pe el.
4. Eu am zis: "Doamne, miluieste-ma; vindeca sufletul meu, ca am gresit tie".
5. Vrajmasii mei m-au grait de rau zicand: "Cand va muri si va pieri numele lui?"
6. Iar de venea cineva sa ma vada, minciuni graia; inima lui aduna faradelege siesi, iesea afara si graia.
7. Impreuna impotriva mea sopteau toti vrajmasii mei; impotriva mea gandeau de mine rele.
8. Cuvant nelegiuit spuneau impotriva mea, zicand: "Nu zace, oare? Nu se va mai scula!"
9. Chiar omul cu care eram in pace, in care am nadajduit, care a mancat painea mea, a ridicat impotriva mea calcaiul.

10. Iar Tu, Doamne, miluieste-ma si ma scoala si voi rasplati lor.
11. Intru aceasta am cunoscut ca m-ai voit, ca nu se va bucura vrajmasul meu de mine.
12. Iar pe mine pentru nerautatea mea m-ai sprijinit si m-ai intarit inaintea Ta, in veac.
13. Binecuvantat este Domnul Dumnezeul lui Israel din veac si pana in veac. Amin. Amin.

PSALMUL 41
Al fiilor lui Core.

1. In ce chip doreste cerbul izvoarele apelor, asa Te doreste sufletul meu pe Tine, Dumnezeule.
2. Insetat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu; cand voi veni si ma voi arata fetei lui Dumnezeu?
3. Facutu-mi-s-au lacrimile mele paine ziua si noaptea, cand mi se zicea mie in toate zilele: "Unde este Dumnezeul tau?"
4. De acestea mi-am adus aminte cu revarsare de inima, cand treceam cu multime mare spre casa lui Dumnezeu,
5. In glas de bucurie si de lauda si in sunet de sarbatoare.
6. Pentru ce esti mahnit, suflete al meu, si pentru ce ma tulburi?
7. Nadajduieste in Dumnezeu, ca-L voi lauda pe El; mantuirea fetei mele este Dumnezeul meu.
8. In mine sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta imi voi aduce aminte de Tine, din pamantul Iordanului si al Ermonului, din muntele cel mic.
9. Adanc pe adanc cheama in glasul caderilor apelor Tale.
10. Toate talazurile si valurile Tale peste mine au trecut.
11. Ziua va porunci Domnul milei Sale, iar noaptea cantare Lui de la mine.
12. Rugaciunea Dumnezeului vietii mele, spune-voi lui Dumnezeu: "Sprijinitorul meu esti Tu, pentru ce m-ai uitat?"
13. Pentru ce umblu mahnit cand ma necajeste vrajmasul meu?
14. Cand se sfaramau oasele mele ma ocarau asupritorii mei.
15. Cand imi ziceau mie in toate zilele: "Unde este Dumnezeul tau?"
16. Pentru ce esti mahnit, suflete al meu, si pentru ce ma tulburi?
17. Nadajduieste in Dumnezeu, ca-L voi lauda pe El; mantuirea fetei mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 42
Al fiilor lui Core. La Evrei fara titlu.

1. Judeca-ma, Dumnezeule, si apara dreptatea mea de neamul necuvios, de omul nedrept si viclean, si izbaveste-ma.
2. Ca Tu esti, Dumnezeule, intarirea mea; pentru ce m-ai lepadat? Pentru ce umblu mahnit cand ma necajeste vrajmasul meu?
3. Trimite lumina Ta si adevarul Tau; acestea m-au povatuit si m-au condus la muntele cel sfant al Tau si la locasurile Tale.
4. Si voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul Cel ce veseleste tineretile mele;

5. Lauda-Te-voi in alauta, Dumnezeule, Dumnezeul meu.
6. Pentru ce esti mahnit, suflete al meu, si pentru ce ma tulburi?
7. Nadajduieste in Dumnezeu ca-L voi lauda pe El; mantuirea fetei mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 43
Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, parintii nostri ne-au spus noua
2. Lucrul pe care l-ai facut in zilele lor, in zilele cele de demult.
3. Mana Ta popoare a nimicit, iar pe parinti i-ai sadit; batut-ai popoare, iar pe ei i-ai inmultit.
4. Ca nu cu sabia lor au mostenit pamantul si bratul lor nu i-a izbavit pe ei,
5. Ci dreapta Ta si bratul Tau si luminarea fetei Tale, ca bine ai voit intru ei.
6. Tu esti Insuti Imparatul meu si Dumnezeul meu, Cel ce poruncesti mantuirea lui Iacob;
7. Cu Tine pe vrajmasii nostri ii vom lovi si cu numele Tau vom nimici pe cei ce se scoala asupra noastra.
8. Pentru ca nu in arcul meu voi nadajdui si sabia mea nu ma va mantui.
9. Ca ne-ai izbavit pe noi de cei ce ne necajesc pe noi si pe cei ce ne urasc pe noi i-ai rusinat.
10. Cu Dumnezeu ne vom lauda toata ziua si numele Tau il vom lauda in veac.
11. Iar acum ne-ai lepadat si ne-ai rusinat pe noi si nu vei iesi cu ostirile noastre;
12. Intorsu-ne-ai pe noi inapoi de la dusmanii nostri si cei ce ne urasc pe noi ne-au jefuit.
13. Datu-ne-ai pe noi ca oi de mancare si intru neamuri ne-ai risipit;
14. Vandut-ai pe poporul Tau fara de pret si nu l-ai pretuit cand l-ai vandut.
15. Pusu-ne-ai pe noi ocara vecinilor nostri, batjocura si ras celor dimprejurul nostru;
16. Pusu-ne-ai pe noi pilda catre neamuri, clatinare de cap intre popoare.
17. Toata ziua infruntarea mea inaintea mea este si rusinea obrazului meu m-a acoperit,
18. De catre glasul celui ce ocaraste si cleveteste, de catre fata vrajmasului si prigonitorului.
19. Acestea toate au venit peste noi si nu Te-am uitat si n-am calcat legamantul Tau
20. Si nu s-a dat inapoi inima noastra; iar pasii nostri nu s-au abatut de la calea Ta,
21. Ca ne-ai smerit pe noi in loc de durere si ne-a acoperit pe noi umbra mortii.
22. De am fi uitat numele Dumnezeului nostru si am fi intins mainile noastre spre dumnezeu strain,
23. Oare, Dumnezeu n-ar fi cercetat acestea? Ca El stie ascunzisurile inimii.
24. Ca pentru Tine suntem ucisi toata ziua, socotiti am fost ca niste oi de junghiere.
25. Desteapta-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoala-Te si nu ne lepada pana in sfarsit.
26. Pentru ce intorci fata Ta? Uiti de saracia noastra si de necazul nostru?
27. Ca s-a plecat in tarana sufletul nostru, lipitu-s-a de pamant pantecele nostru.
28. Scoala-Te, Doamne, ajuta-ne noua si ne izbaveste pe noi, pentru numele Tau.

PSALMUL 44
Al fiilor lui Core.

l. Cuvant bun raspuns-a inima mea; grai-voi cantarea mea Imparatului.
2. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit.
3. Impodobit esti cu frumusetea mai mult decat fiii oamenilor; revarsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvantat pe tine Dumnezeu, in veac.
4. Incinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice,
5. Cu frumusetea ta si cu stralucirea ta. Incordeaza-ti arcul, propaseste si imparateste,
6. Pentru adevar, blandete si dreptate, si te va povatui minunat dreapta ta.
7. Sagetile tale ascutite sunt puternice in inima dusmanilor imparatului; popoarele sub tine vor cadea.
8. Scaunul Tau, Dumnezeule, in veacul veacului, toiag de dreptate toiagul imparatiei Tale.
9. Iubit-ai dreptatea si ai urat faradelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tau, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decat pe partasii Tai.
10. Smirna si aloea imbalsameaza vesmintele Tale; din palate de fildes cantari de alauta Te veselesc; fiice de imparati intru cinstea Ta;
11. Statut-a imparateasa de-a dreapta Ta, imbracata in haina aurita si prea infrumusetata.

12. Asculta fiica si vezi si pleaca urechea ta si uita poporul tau si casa parintelui tau,
13. Ca a poftit Imparatul frumusetea ta, ca El este Domnul tau.
14. Si se vor inchina Lui fiicele Tirului cu daruri, felei Tale se vor ruga mai-marii poporului.
15. Toata slava fiicei Imparatului este inauntru, imbracata cu tesaturi de aur si prea infrumusetata.
16. Aduce-se-vor Imparatului fecioare in urma ei, prietenele ei se vor aduce tie.
17. Aduce-se-vor intru veselie si bucurie
18. Aduce-se-vor in palatul Imparatului.
19. In locul parintilor tai s-au nascut tie fii; pune-i-vei pe ei capetenii peste tot pamantul.
20. Pomeni-vor numele tau in tot neamul;
21. Pentru aceasta popoarele te vor lauda in veac si in veacul veacului.

PSALMUL 45
Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeu este scaparea si puterea noastra, ajutor intru necazurile ce ne impresoara.
2. Pentru aceasta nu ne vom teme cand se va cutremura pamantul si se vor muta muntii in inima marilor.
3. Venit-au si s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au muntii de taria lui.
4. Apele raurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; Cel Preainalt a sfintit locasul Lui.
5. Dumnezeu este in mijlocul cetatii, nu se va clatina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineata.
6. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au imparatiile; dat-a Cel Preainalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pamantul.
7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.
8. Veniti si vedeti lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pamant.
9. Pune-va capat razboaielor pana la marginile pamantului, arcul va sfarama si va frange arma, iar pavezele in foc le va arde.
10. Opriti-va si cunoasteti ca Eu sunt Dumnezeu, inalta-Ma-voi pe pamant.
11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

PSALMUL 46
Al fiilor lui Core.

1. Toate popoarele bateti din palme, strigati lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
2. Ca Domnul este Preainalt, infricosator, Imparat mare peste tot pamantul.
3. Supusu-ne-a noua popoare si neamuri sub picioarele noastre;
4. Alesu-ne-a noua mostenirea Sa, frumusetea lui Iacob, pe care a iubit-o.
5. Suitu-S-a Dumnezeu intru strigare, Domnul in glas de trambita.
6. Cantati Dumnezeului nostru, cantati; cantati Imparatului nostru, cantati.
7. Ca Imparat a tot pamantul este Dumnezeu; cantati cu intelegere.
8. Imparatit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu sade pe tronul cel sfant al Sau.
9. Mai-marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, ca ai lui Dumnezeu sunt puternicii pamantului; El S-a inaltat foarte.

PSALMUL 47
Al fiilor lui Core.

1. Mare este Domnul si laudat foarte in cetatea Dumnezeului nostru, in muntele cel sfant al Lui;
2. Bine intemeiata spre bucuria intregului pamant. Muntele Sionului, coastele de miazanoapte, cetatea Imparatului Celui mare.
3. Dumnezeu in palatele ei se cunoaste, cand o apara pe ea.
4. Ca iata imparatii s-au adunat, stransu-s-au impreuna.
5. Acestia vazand-o asa, s-au minunat, s-au tulburat, s-au cutremurat;
6. Cutremur i-a cuprins pe ei acolo; dureri ca ale celei ce naste. Cu vant puternic va sfarama corabiile Tarsisului.
7. Precum am auzit, asa am si vazut, in cetatea Domnului puterilor, in cetatea Dumnezeului nostru.
8. Dumnezeu a intemeiat-o pe ea in veac. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta, in mijlocul locasului Tau.

9. Dupa numele Tau, Dumnezeule, asa si lauda Ta peste marginile pamantului; dreapta Ta este plina de dreptate.
10. Sa se veseleasca Muntele Sionului, sa se bucure fiicele lui Iuda pentru judecatile Tale, Doamne.
11. Inconjurati Sionul si-l cuprindeti pe el, povestiti despre turnurile lui.
12. Puneti-va inimile voastre intru puterea lui si strabateti palatele lui, ca sa povestiti neamului ce vine,
13. Ca Acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru in veac si in veacul veacului; El ne va paste pe noi in veci.

PSALMUL 48

Al fiilor lui Core.

1. Auziti acestea toate neamurile, ascultati toti cei ce locuiti in lume:
2. Pamantenii si fiii oamenilor, impreuna bogatul si saracul.
3. Gura mea va grai intelepciune si cugetul inimii mele pricepere.
4. Pleca-voi spre pilda urechea mea, talcui-voi in sunet de psaltire gandul meu.
5. Pentru ce sa ma tem in ziua cea rea, cand ma va inconjura faradelegea vrajmasilor mei?
6. Ei se incred in puterea lor si cu multimea bogatiei lor se lauda.
7. Nimeni insa nu poate sa scape de la moarte, nici sa plateasca lui Dumnezeu pret de rascumparare,
8. Ca rascumpararea sufletului e prea scumpa si niciodata nu se va putea face,
9. Ca sa ramana cineva pe totdeauna viu si sa nu vada niciodata moartea.
10. Fiecare vede ca inteleptii mor, cum mor si cei neintelepti si nebunii, si lasa altora bogatia lor.
11. Mormantul lor va fi casa lor in veac, locasurile lor din neam in neam, desi numit-au cu numele lor pamanturile lor.
12. Si omul, in cinste fiind, n-a priceput; alaturatu-s-a dobitoacelor celor fara de minte si s-a asemanat lor.
13. Aceasta cale le este sminteala lor si celor ce vor gasi de bune spusele lor.
14. Ca niste oi in iad sunt pusi, moartea ii va paste pe ei.
15. Si-i vor stapani pe ei cei drepti si ajutorul ce-l nadajduiau din slava lor, se va invechi in iad.
16. Dar Dumnezeu va izbavi sufletul meu din mana iadului, cand ma va apuca.
17. Sa nu te temi cand se imbogateste omul si cand se inmulteste slava casei lui.
18. Ca la moarte el nu va lua nimic, nici nu se va cobori cu el slava lui.
19. Chiar daca sufletul lui se va binecuvanta in viata lui si te va lauda cand ii vei face bine,
20. Totusi intra-va pana la neamul parintilor lui si in veac nu va vedea lumina.
21. Omul in cinste fiind n-a priceput; alaturatu-s-a dobitoacelor celor fara de minte si s-a asemanat lor.

PSALMUL 49

Al lui Asaf.

1. Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grait si a chemat pamantul,
2. De la rasaritul soarelui pana la apus. Din Sion este stralucirea frumusetii Lui.
3. Dumnezeu stralucit va veni, Dumnezeul nostru, si nu va tacea.
4. Foc inaintea Lui va arde si imprejurul Lui vifor mare.
5. Chema-va cerul de sus si pamantul, ca sa judece pe poporul Sau.
6. Adunati-I Lui pe cuviosii Lui, pe cei ce au facut legamant cu El pentru jertfe.
7. Si vor vesti cerurile dreptatea Lui, ca Dumnezeu judecator este.
8. "Asculta, poporul Meu si-ti voi grai tie, Israele!... Si voi marturisi tie: Dumnezeu, Dumnezeul tau sunt Eu.
9. Nu pentru jertfele tale te voi mustra, iar arderile de tot ale tale inaintea Mea sunt pururea.
10. Nu voi primi din casa ta vitei, nici din turmele tale tapi,
11. Ca ale Mele sunt toate fiarele campului, dobitoacele din munti si boii.
12. Cunoscut-am toate pasarile cerului si frumusetea tarinii cu Mine este.
13. De voi flamanzi, nu-ti voi spune tie, ca a Mea este lumea si plinirea ei.
14. Oare, voi manca carne de taur, sau sange de tapi voi bea?
15. Jertfeste lui Dumnezeu jertfa de lauda si implineste Celui Preainalt fagaduintele tale.
16. Si Ma cheama pe Mine in ziua necazului si te voi izbavi si Ma vei preaslavi".
17. Iar pacatosului i-a zis Dumnezeu: "Pentru ce tu istorisesti dreptatile Mele si iei legamantul Meu in gura ta?
18. Tu ai urat invatatura si ai lepadat cuvintele Mele inapoia ta.
19. De vedeai furul, alergai cu el si cu cel desfranat partea ta puneai.

20. Gura ta a inmultit rautate si limba ta a impletit viclesug.
21. Sezand impotriva fratelui tau cleveteai si impotriva fiului maicii tale ai pus sminteala.
22. Acestea ai facut si am tacut, ai cugetat faradelegea, ca voi fi asemenea tie; mustra-te-voi si voi pune inaintea fetei tale pacatele tale.
23. Intelegeti dar acestea cei ce uitati pe Dumnezeu, ca nu cumva sa va rapeasca si sa nu fie cel ce izbaveste.
24. Jertfa de lauda Ma va slavi si acolo este calea in care voi arata lui mantuirea Mea".

PSALMUL 50

Al lui David.

l. Miluieste-ma, Dumnezeule, dupa mare mila Ta
2. Si dupa multimea indurarilor Tale, sterge faradelegea mea.
3. Mai vartos ma spala de faradelegea mea si de pacatul meu ma curateste.
4. Ca faradelegea mea eu o cunosc si pacatul meu inaintea mea este pururea.
5. Tie unuia am gresit si rau inaintea Ta am facut, asa incat drept esti Tu intru cuvintele Tale si biruitor cand vei judeca Tu.
6. Ca iata intru faradelegi m-am zamislit si in pacate m-a nascut maica mea.
7. Ca iata adevarul ai iubit; cele nearatate si cele ascunse ale intelepciunii Tale, mi-ai aratat mie.
8. Stropi-ma-vei cu isop si ma voi curati; spala-ma-vei si mai vartos decat zapada ma voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie si veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Intoarce fata Ta de la pacatele mele si toate faradelegile mele sterge-le.
11. Inima curata zideste intru mine, Dumnezeule si duh drept innoieste intru cele dinlauntru ale mele.
12. Nu ma lepada de la fata Ta si Duhul Tau cel sfant nu-l lua de la mine.
13. Da-mi mie bucuria mantuirii Tale si cu duh stapanitor ma intareste.
14. Invata-voi pe cei fara de lege caile Tale si cei necredinciosi la Tine se vor intoarce.
15. Izbaveste-ma de varsarea de sange, Dumnezeule, Dumnezeul mantuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide si gura mea va vesti lauda Ta.
17. Ca de ai fi voit jertfa, ti-as fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima infranta si smerita Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fa bine, Doamne, intru buna voirea Ta, Sionului, si sa se zideasca zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptatii, prinosul si arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tau vitei.

PSALMUL 51

Al lui David.

l. Ce te falesti intru rautate, puternice? Faradelege toata ziua, nedreptate a vorbit limba ta; ca un brici ascutit a facut viclesug.
2. Iubit-ai rautatea mai mult decat bunatatea, nedreptatea mai mult decat a grai dreptatea.
3. Iubit-ai toate cuvintele pierzarii, limba vicleana!
4. Pentru aceasta Dumnezeu te va dobori pana in sfarsit, te va smulge si te va muta din locasul tau si radacina ta din pamantul celor vii.
5. Vedea-vor dreptii si se vor teme si de el vor rade si vor zice: "Iata omul care nu si-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui,
6. Ci a nadajduit in multimea bogatiei sale si s-a intarit intru desertaciunea sa".
7. Dar eu, ca un maslin roditor in casa lui Dumnezeu, am nadajduit in mila lui Dumnezeu, in veac si in veacul veacului.
8. Slavi-Te-voi in veac, ca ai facut aceasta si voi astepta numele Tau, ca bun este inaintea cuviosilor Tai.

PSALMUL 52

Al lui David.

1. Zis-a cel nebun intru inima sa: "Nu este Dumnezeu!"
2. Stricatu-s-au si urati s-au facut intru faradelegi. Nu este cel ce face bine.

3. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, sa vada de este cel ce intelege, sau cel ce cauta pe Dumnezeu.
4. Toti s-au abatut, impreuna netrebnici s-au facut; nu este cel ce face bine, nu este pana la unul.
5. Oare, nu vor cunoaste, toti cei ce lucreaza faradelegea? Cei ce mananca pe poporul Meu cum mananca painea,
6. Pe Domnul nu L-au chemat. Acolo s-au temut de frica unde nu era frica,
7. Ca Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rusinatu-s-au, ca Dumnezeu i-a urgisit pe ei.
8. Cine va da din Sion mantuirea lui Israel? Cand va intoarce Domnul pe cei robiti ai poporului Sau, bucurase-va Iacob si se va veseli Israel.

PSALMUL 53
Al lui David.

1. Dumnezeule, intru numele Tau mantuieste-ma si intru puterea Ta ma judeca.
2. Dumnezeule, auzi rugaciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele!
3. Ca strainii s-au ridicat impotriva mea si cei tari au cautat sufletul meu si n-au pus pe Dumnezeu inaintea lor.
4. Dar iata, Dumnezeu ajuta mie si Domnul este sprijinul sufletului meu.
5. Intoarce-va cele rele vrajmasilor mei; cu adevarul Tau ii vei pierde pe ei.
6. De bunavoie voi jertfi tie; lauda-voi numele Tau, Doamne, ca este bun,
7. Ca din tot necazul m-ai izbavit si spre vrajmasii mei a privit ochiul meu.

PSALMUL 54
Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, rugaciunea mea si nu trece cu vederea ruga mea.
2. Ia aminte spre mine si ma asculta; mahnitu-m-am intru nelinistea mea si m-am tulburat de glasul vrajmasului si de necazul pacatosului.
3. Ca a abatut asupra mea faradelege si intru manie m-a vrajmasit.
4. Inima mea s-a tulburat intru mine si frica mortii a cazut peste mine;
5. Teama si cutremur au venit asupra mea si m-a acoperit intunericul.
6. Si am zis: Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca sa zbor si sa ma odihnesc?
7. Iata m-as indeparta fugind si m-as salaslui in pustiu.
8. Asteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce ma mantuieste de putinatatea sufletului si de vifor.
9. Nimiceste-i, Doamne si imparte limbile lor, ca am vazut faradelege si dezbinare in cetate.
10. Ziua si noaptea o va inconjura pe ea peste zidurile ei; faradelege si osteneala in mijlocul ei si nedreptate;
11. Si n-a lipsit din ulitele ei camata si viclesug.
12. Ca de m-ar fi ocarat vrajmasul, as fi rabdat;
13. Si daca cel ce ma uraste s-ar fi falit impotriva mea, m-as fi ascuns de el.
14. Iar tu, omule, asemenea mie, capetenia mea si cunoscutul meu,
15. Care impreuna cu mine te-ai indulcit de mancari, in casa lui Dumnezeu am umblat in acelasi gand!
16. Sa vina moartea peste ei si sa se coboare in iad de vii,
17. Caci viclesug este in locasurile lor, in mijlocul lor.
18. Iar eu, catre Dumnezeu am strigat, si Domnul m-a auzit pe mine.
19. Seara si dimineata si la amiezi spune-voi, voi vesti, si va auzi glasul meu.
20. Izbavi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, ca multi erau impotriva mea.
21. Auzi-va Dumnezeu si-i va smeri pe ei, Cel ce este mai inainte de veci.
22. Ca nu este in ei indreptare si nu s-au temut de Dumnezeu. Intins-au mainile impotriva aliatilor lor,
23. Intinat-au legamantul Lui. Risipiti au fost de mania fetei Lui si s-au apropiat inimile lor;
24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decat untdelemnul, dar ele sunt sageti.
25. Arunca spre Domnul grija ta si El te va hrani; nu va da in veac clatinare dreptului.
26. Iar Tu, Dumnezeule, ii vei cobori pe ei in groapa stricaciunii.
27. Barbatii varsatori de sange si vicleni nu vor ajunge la jumatatea zilelor lor; iar eu voi nadajdui spre Tine, Doamne.

PSALMUL 55

Al lui David.

1. Mantuieste-ma, Doamne, ca m-a necajit omul; toata ziua razboindu-se m-a necajit.
2. Calcatu-m-au vrajmasii mei toata ziua, ca multi sunt cei ce se lupta cu mine, din inaltime.
3. Ziua cand ma voi teme, voi nadajdui in Tine.
4. In Dumnezeu voi lauda toate cuvintele mele toata ziua; in Dumnezeu am nadajduit, nu ma voi teme: Ce-mi va face mie omul?
5. Toata ziua cuvintele mele au urat, impotriva mea toate gandurile lor sunt spre rau.
6. Locui-vor langa mine si se vor ascunde; ei vor pazi calcaiul meu, ca si cum ar cauta sufletul meu.
7. Pentru nimic nu-i vei mantui pe ei; in manie popoare vei sfarama, Dumnezeule.
8. Viata mea am spus-o tie; pune lacrimile mele inaintea Ta, dupa fagaduinta Ta.
9. Intoarce-se-vor vrajmasii mei inapoi, in orice zi Te voi chema. Iata, am cunoscut ca Dumnezeul meu esti Tu.
10. In Dumnezeu voi lauda graiul, in Dumnezeu voi lauda cuvantul;
11. In Dumnezeu am nadajduit, nu ma voi teme: Ce-mi va face mie omul?
12. In mine sunt, Dumnezeule, fagaduintele pe care le voi aduce laudei Tale,
13. Ca ai izbavit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine sa plac inaintea lui Dumnezeu, in lumina celor vii.

PSALMUL 56

Al lui David.

l. Miluieste-ma, Dumnezeule, miluieste-ma, ca spre Tine a nadajduit sufletul meu
2. Si in umbra aripilor Tale voi nadajdui, pana ce va trece faradelegea.
3. Striga-voi catre Dumnezeul Cel Preainalt, Dumnezeul Care mi-a facut bine.
4. Trimis-a din cer si m-a mantuit, dat-a spre ocara pe cei ce ma necajesc pe mine.
5. Trimis-a Dumnezeu mila Sa si adevarul Sau si a izbavit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat.
6. Fiii oamenilor, dintii lor sunt arme si sageti si limba lor sabie ascutita.
7. Inalta-Te peste ceruri, Dumnezeule, si peste tot pamantul slava Ta!
8. Curse au gatit sub picioarele mele si au impilat sufletul meu;
9. Sapat-au inaintea mea groapa si au cazut in ea.
10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! Canta-voi si voi lauda slava Ta.
11. Desteapta-te marirea mea! Desteapta-te psaltire si alauta! Destepta-ma-voi dimineata.
12. Lauda-Te-voi intre popoare, Doamne, canta-voi tie intre neamuri,
13. Ca s-a marit pana la cer mila Ta si pana la nori adevarul Tau.
14. Inalta-Te peste ceruri, Dumnezeule, si peste tot pamantul slava Ta!

PSALMUL 57

Al lui David.

1. De graiti intr-adevar dreptate, drept judecati, fii ai oamenilor.
2. Pentru ca in inima faradelege lucrati pe pamant, nedreptate mainile voastre impletesc.
3. Instrainatu-s-au pacatosii de la nastere, ratacit-au din pantece, grait-au minciuni.
4. Mania lor dupa asemanarea sarpelui, ca a unei vipere surde, care-si astupa urechile ei,
5. Care nu va auzi glasul descantatoarelor, al vrajitorului care vrajeste cu iscusinta.
6. Dumnezeu va zdrobi dintii lor in gura lor; maselele leilor le-a sfaramat Domnul.
7. De nimic se vor face, ca apa care trece; intinde-va arcul Sau pana ce vor slabi.
8. Ca ceara ce se topeste vor fi nimiciti; a cazut foc peste ei si n-au vazut soarele.
9. Inainte ca spinii vostri sa se aprinda, ca pe niste vii intru manie ii va inghiti pe ei.
10. Veseli-se-va dreptul cand va vedea razbunarea impotriva necredinciosilor; mainile lui le va spala in sangele pacatosului.
11. Si va zice omul: "Da, este rasplata pentru cel drept! Da, este Dumnezeu Care ii judeca pe ei in viata!

PSALMUL 58
Al lui David.

1. Scoate-ma de la vrajmasii mei, Dumnezeule, si de cei ce se scoala impotriva mea, izbaveste-ma.
2. Izbaveste-ma de cei ce lucreaza faradelegea si de barbatii varsarilor de sange ma izbaveste.
3. Ca iata au vanat sufletul meu, statut-au impotriva mea cei tari.
4. Nici faradelegea si nici pacatul meu nu sunt pricina, Doamne. Fara de nelegiuire am alergat si m-am indreptat spre Tine;
5. Scoala-Te, intru intampinarea mea si vezi. Si Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel,
6. Ia aminte sa cercetezi toate neamurile; sa nu Te milostivesti de toii cei ce lucreaza faradelegea.
7. Intoarce-se-vor spre seara si vor flamanzi ca un caine si vor inconjura cetatea.
8. Iata, vor striga cu gura lor si sabie in buzele lor, ca cine i-a auzit?
9. Si Tu, Doamne, vei rade de ei, vei face de nimic toate neamurile.
10. Puterea mea in Tine o voi pazi, ca Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu esti. Dumnezeul meu, mila Ta ma va intampina;
11. Dumnezeu imi va arata infrangerea dusmanilor mei.
12. Sa nu-i omori pe ei, ca nu cumva sa uite legea Ta;
13. Risipeste-i pe ei cu puterea Ta si doboara-i pe ei, aparatorul meu, Doamne.
14. Pacatul gurii lor, cuvantul buzelor lor, sa se prinda intru mandria lor si de blestemul si minciuna lor se va duce vestea.
15. Nimiceste-i, intru mania Ta nimiceste-i, ca sa nu mai fie!
16. Si vor cunoaste ca Dumnezeu stapaneste pe Iacob si marginile pamantului.
17. Intoarce-se-vor spre seara si vor flamanzi ca un caine si vor inconjura cetatea.
18. Ei se vor risipi sa manance; iar de nu se vor satura, vor murmura.
19. Iar eu voi lauda puterea Ta si ma voi bucura dimineata de mila Ta.
20. Ca Te-ai facut sprijinitorul meu si scaparea mea in ziua necazului meu.
21. Ajutorul meu esti, tie-Ti voi canta, ca Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu esti, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59
Al lui David.

1. Dumnezeule, lepadatu-ne-ai pe noi si ne-ai doborat; maniatu-Te-ai si Te-ai milostivit spre noi.
2. Cutremurat-ai pamantul si l-ai tulburat pe el; vindeca sfaramaturile lui, ca s-a cutremurat.
3. Aratat-ai poporului Tau asprime, adapatu-ne-ai pe noi cu vinul umilintei.
4. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn ca sa fuga de la fata arcului;
5. Ca sa se izbaveasca cei iubiti ai Tai. Mantuieste-ma cu dreapta Ta si ma auzi.
6. Dumnezeu a grait in locul cel sfant al Sau: "Bucura-Ma-voi si voi imparti Sichemul si valea Sucot o voi masura.
7. Al Meu este Galaadul si al Meu este Manase si Efraim, taria capului Meu,
8. Iuda imparatul Meu; Moab vasul nadejdii Mele.
9. Spre Idumeea voi intinde incaltamintea Mea; Mie cei de alt neam Mi s-au supus".
10. Cine ma va duce la cetatea intarita? Cine ma va povatui pana la Idumeea?
11. Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepadat pe noi? Oare, nu vei iesi Dumnezeule, cu ostirile noastre?
12. Da-ne noua ajutor, ca sa ne scoti din necaz, ca desarta este izbavirea de la om.
13. Cu Dumnezeu vom birui si El va nimici pe cei ce ne necajesc pe noi.

PSALMUL 60
Al lui David.

l. Auzi, Dumnezeule, cererea mea, ia aminte la rugaciunea mea!
2. De la marginile pamantului catre Tine am strigat; cand s-a mahnit inima mea, pe piatra m-ai inaltat.
3. Povatuitu-m-ai, ca ai fost nadejdea mea, turn de tarie in fata vrajmasului.
4. Locui-voi in locasul Tau in veci; acoperi-ma-voi cu acoperamantul aripilor Tale,
5. Ca Tu, Dumnezeule, ai auzit rugaciunile mele; dat-ai mostenire celor ce se tem de numele Tau.

6. Zile la zilele imparatului adauga, anii lui din neam in neam.
7. Ramane-va in veac inaintea lui Dumnezeu; mila si adevarul va pazi.
8. Asa voi canta numelui Tau in veacul veacului, ca sa implinesc fagaduintele mele zi de zi.

PSALMUL 61
Al lui David.

l. Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Ca de la El este mantuirea mea;
2. Pentru ca El este Dumnezeul meu, Mantuitorul meu si Sprijinitorul meu; nu ma voi clatina mai mult.
3. Pana cand va ridicati asupra omului? Cautati toti a-l dobori, socotindu-l ca un zid povarnit si ca un gard surpat!
4. S-au sfatuit sa doboare cinstea mea, alergat-au cu minciuna; cu gura lor ma binecuvantau si cu inima lor ma blestemau.
5. Dar lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, ca de la El vine rabdarea mea;
6. Ca El este Dumnezeul meu si Mantuitorul meu, Sprijinitorul meu; nu ma voi stramuta.
7. In Dumnezeu este mantuirea mea si slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu si nadejdea mea este in Dumnezeu.
8. Nadajduiti in El toata adunarea poporului; revarsati inaintea Lui inimile voastre, ca El este ajutorul nostru.
9. Dar desertaciune sunt fiii oamenilor, mincinosi sunt fiii oamenilor; in balanta, toti impreuna sunt desertaciune.
10. Nu nadajduiti spre nedreptate si spre jefuire nu poftiti; bogatia de ar curge nu va lipiti inima de ea.
11. O data a grait Dumnezeu, aceste doua lucruri am auzit: ca puterea este a lui Dumnezeu si a Ta, Doamne, este mila; ca Tu vei rasplati fiecaruia dupa faptele lui.

PSALMUL 62
Al lui David.

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineata.
2. Insetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a dupa Tine trupul meu,
3. In pamant pustiu si neumblat si fara de apa. Asa in locul cel sfant m-am aratat Tie, ca sa vad puterea Ta si slava Ta.
4. Ca mai buna este mila Ta decat viata; buzele mele Te vor lauda.
5. Asa Te voi binecuvanta in viata mea si in numele Tau voi ridica mainile mele.
6. Ca de seu si de grasime sa se sature sufletul meu si cu buze de bucurie Te va lauda gura mea.
7. De mi-am adus aminte de Tine in asternutul meu, in dimineti am cugetat la Tine, ca ai fost ajutorul meu
8. Si intru acoperamantul aripilor Tale ma voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine si pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.
9. Iar ei in desert au cautat sufletul meu, intra-vor in cele mai de jos ale pamantului; da-se-vor in mainile sabiei, parti vulpilor vor fi.
10. Iar imparatul se va veseli de Dumnezeu; lauda-se-va tot cel ce se jura intru El, ca s-a astupat gura celor ce graiesc nedreptati.

PSALMUL 63
Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cand ma rog Tie; de la frica vrajmasului scoate sufletul meu.
2. Acopera-ma de adunarea celor ce viclenesc, de multimea celor ce lucreaza faradelege,
3. Care si-au ascutit ca sabia limbile lor si ca niste sageti arunca vorbele lor veninoase ca sa sageteze din ascunzisuri pe cel nevinovat.
4. Fara de veste il vor sageta pe el si nu se vor teme. Intaritu-s-au in ganduri rele.
5. Grait-au ca sa ascunda curse; spus-au: "Cine ne va vedea pe noi?"
6. Iscodit-au faradelegi si au pierit cand le iscodeau,
7. Ca sa patrunda inlauntrul omului si in adancimea inimii lui.
8. Dar Dumnezeu ii va lovi cu sageata si fara de veste ii va rani, ca ei singuri se vor rani cu limbile lor.
9. Tulburatu-s-au toti cei ce i-au vazut pe ei; si s-a temut tot omul.
10. Si au vestit lucrurile lui Dumnezeu si faptele Lui le-au inteles.

11. Veseli-se-va cel drept de Domnul si va nadajdui in El si se vor lauda toti cei drepti la inima.

PSALMUL 64

Al lui David.

1. Tie Ti se cuvine cantare, Dumnezeule, in Sion si Tie ti se va implini fagaduinta in Ierusalim.
2. Auzi rugaciunea mea, catre Tine tot trupul va veni.
3. Cuvintele celor fara de lege ne-au biruit pe noi si nelegiuirile noastre Tu le vei curati.
4. Fericit este cel pe care l-ai ales si l-ai primit; locui-va in curtile Tale.
5. Umplea-ne-vom de bunatatile casei Tale; sfant este locasul Tau, minunat in dreptate.
6. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mantuitorul nostru, nadejdea tuturor marginilor pamantului si a celor de pe mare departe;
7. Cel ce gatesti muntii cu taria Ta, incins fiind cu putere; Cel ce tulburi adancul marii si vuietul valurilor ei.
8. Tulbura-se-vor neamurile si se vor spaimanta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; iesirile diminetii si ale serii le vei veseli.
9. Cercetat-ai pamantul si l-ai adapat pe el, bogatiile lui le-ai inmultit;
10. Raul lui Dumnezeu s-a umplut de apa; gatit-ai hrana lor, ca asa este gatirea Ta.
11. Adapa brazdele lui, inmulteste roadele lui si se vor bucura de picaturi de ploaie, rasarind.
12. Vei binecuvanta cununa anului bunatatii Tale si campiile Tale se vor umple de roade grase.
13. Ingrasa-se-vor pasunile pustiei si cu bucurie dealurile se vor incinge.
14. Imbracatu-s-au pasunile cu oi si vaile vor inmulti graul; vor striga si vor canta.

PSALMUL 65

Al lui David.

1. Strigati lui Dumnezeu tot pamantul. Cantati numele Lui; dati slava laudei Lui.
2. Ziceti lui Dumnezeu: Cat sunt de infricosatoare lucrurile Tale! Pentru multimea puterii Tale, Te vor lingusi vrajmasii Tai.
3. Tot pamantul sa se inchine Tie si sa cante tie, sa cante numelui Tau.
4. Veniti si vedeti lucrurile lui Dumnezeu, infricosator in sfaturi mai mult decat fiii oamenilor.
5. Cel ce preface marea in uscat, prin rau vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de El,
6. De Cel ce stapaneste cu puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se razvratesc, sa nu se inalte intru sine.
7. Binecuvantati neamuri pe Dumnezeul nostru si faceti sa se auda glasul laudei Lui,
8. Care a dat sufletului meu viata si n-a lasat sa se clatine picioarele mele.
9. Ca ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lamurit pe noi, precum se lamureste argintul.
10. Prinsu-ne-ai pe noi in cursa; pus-ai necazuri pe umarul nostru;
11. Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc si prin apa si ne-ai scos la odihna.
12. Intra-voi in casa Ta cu arderi de tot, implini-voi tie fagaduintele mele,
13. Pe care le-au rostit buzele mele si le-a grait gura mea, intru necazul meu.
14. Arderi de tot grase voi aduce tie, cu tamaie si berbeci; Iti voi jertfi boi si tapi.
15. Veniti de auziti toti cei ce va temeti de Dumnezeu si va voi povesti cate a facut El sufletului meu.
16. Catre Dansul cu gura mea am strigat si L-am laudat cu gura mea.
17. Nedreptate de am avut in inima mea sa nu ma auda Domnul.
18. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugaciunii mele.
19. Binecuvantat este Dumnezeu, Care n-a departat rugaciunea mea si mila Lui de la mine.

PSALMUL 66

Al lui David.

1. Dumnezeule, milostiveste-Te spre noi si ne binecuvinteaza, lumineaza fala Ta spre noi si ne miluieste!
2. Ca sa cunoastem pe pamant calea Ta, in toate neamurile mantuirea Ta.
3. Lauda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lauda-Te-vor pe Tine popoarele toate!

4. Veseleasca-se si sa se bucure neamurile, ca vei judeca popoarele cu dreptate si neamurile pe pamant le vei povatui.
5. Lauda-Te-vor pe Tine popoarele Dumnezeule, lauda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pamantul si-a dat rodul sau.
6. Binecuvinteaza-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvinteaza-ne pe noi, Dumnezeule, si sa se teama de Tine toate marginile pamantului.

PSALMUL 67
Al lui David.

1. Sa se scoale Dumnezeu si sa se risipeasca vrajmasii Lui si sa fuga de la fata Lui cei ce-L urasc pe El.
2. Precum se stinge fumul, sa se stinga; cum se topeste ceara de fata focului, asa sa piara pacatosii de la fata lui Dumnezeu,
3. Iar dreptii sa se bucure si sa se veseleasca inaintea lui Dumnezeu, sa se desfateze in veselie.
4. Cantati lui Dumnezeu, cantati numelui Lui, gatiti calea Celui ce strabate pustia, Domnul este numele Lui,
5. Si va bucurati inaintea Lui. Sa se tulbure de fata Lui, a Parintelui orfanilor si a Judecatorului vaduvelor.
6. Dumnezeu este in locul cel sfant al Lui; Dumnezeu asaza pe cei singuratici in casa,
7. Scoate cu vitejie pe cei legati in obezi, la fel pe cei amarati, pe cei ce locuiesc in morminte.
8. Dumnezeule, cand mergeai Tu inaintea poporului Tau, cand treceai Tu prin pustiu,
9. Pamantul s-a cutremurat si cerurile s-au topit si Sinaiul s-a clatinat de la fata Dumnezeului lui Israel.
10. Ploaie de bunavoie vei osebi, Dumnezeule, mostenirii Tale. Ea a slabit, dar Tu ai intarit-o.
11. Vietatile Tale locuiesc in ea; intru bunatatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grija de cel sarac.
12. Domnul va da cuvantul celor ce vestesc cu putere multa.
13. Imparatul puterilor, poporului iubit va imparti prazile.
14. Daca veti dormi in mijlocul mostenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbitei si spatele vostru va straluci ca aurul.
15. Cand Imparatul Cel ceresc va imprastia pe regi in tara Sa, ei vor fi albi ca zapada pe Selmon.
16. Munte al lui Dumnezeu este muntele Vasan, munte de piscuri este muntele Vasan.
17. Pentru ce, munti cu piscuri, pizmuiti muntele in care a binevoit Dumnezeu sa locuiasca in el, pentru ca va locui in el pana la sfarsit?
18. Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucura de ele. Domnul in mijlocul lor, pe Sinai, in locasul Sau cel sfant.
19. Suitu-Te-ai la inaltime, robit-ai multime, luat-ai daruri de la oameni, chiar si cu cei razvratiti ingaduiti au fost sa locuiasca.
20. Domnul Dumnezeu este binecuvantat, binecuvantat este Dumnezeu zi de zi; sa sporeasca intre noi, Dumnezeul mantuirii noastre.
21. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mantuirii si ale Domnului Dumnezeu sunt iesirile mortii.
22. Dar Dumnezeu va sfarama capetele vrajmasilor Sai, crestetul parului celor ce umbla intru greselile lor.
23. Zis-a Domnul: "Din Vasan il voi intoarce, intoarce-voi pe vrajmasii tai din adancurile marii,
24. Pentru ca sa se afunde piciorul tau in sangele lor si limba cainilor tai in sangele vrajmasilor tai.
25. Vazut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, vazut-am intrarea Dumnezeului si Imparatului meu in locasul cel sfant:
26. Inainte mergeau capeteniile, dupa ei cei ce cantau din strune, in mijloc fecioarele batand din timpane si zicand:
27. "In adunari binecuvantati pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!"
28. Acolo era Veniamin cel mai tanar, in uimire; capeteniile lui Iuda, povatuitorii lor, capeteniile Zabulonului, capeteniile Neftalimului si ziceau:
29. "Porunceste, Dumnezeule, puterii Tale; intareste Dumnezeule aceasta lucrare pe care ai facut-o noua.
30. Pentru locasul Tau, din Ierusalim, Iti vor aduce imparatii daruri.
31. Cearta fiarele din trestii, cearta taurii adunati impotriva junincilor popoarelor, ca sa nu fie departati cei care au fost incercati ca argintul.
32. Risipeste neamurile cele ce voiesc razboaie". Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va intinde mai inainte la Dumnezeu mana ei, zicand:
33. "Imparatiile pamantului cantati lui Dumnezeu, cantati Domnului.
34. Cantati Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre rasarit; iata va da glasul Sau, glas de putere.
35. Dati slava lui Dumnezeu! Peste Israel maretia Lui si puterea Lui in nori.

36. Minunat este Dumnezeu intru sfintii Lui, Dumnezeul lui Israel; Insusi va da putere si intarire poporului Sau. Binecuvantat este Dumnezeu".

PSALMUL 68
Al lui David.

1. Mantuieste-ma, Dumnezeule, ca au intrat ape pana la sufletul meu.
2. Afundatu-m-am in noroiul adancului, care nu are fund;
3. Intrat-am in adancurile marii si furtuna m-a potopit.
4. Ostenit-am strigand, amortit-a gatlejul meu, slabit-au ochii mei nadajduind spre Dumnezeul meu.
5. Inmultitu-s-au mai mult decat perii capului meu cei ce ma urasc pe mine in zadar.
6. Intaritu-s-au vrajmasii mei, cei ce ma prigonesc pe nedrept; cele ce n-am rapit, pe acelea le-am platit.
7. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea si greselile mele de la Tine nu s-au ascuns.
8. Sa nu fie rusinati, din pricina mea, cei ce Te asteapta pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici infruntati pentru mine, cei ce Te cauta pe Tine, Dumnezeul lui Israel.
9. Ca pentru Tine am suferit ocara, acoperit-a batjocura obrazul meu.
10. Instrainat am fost de fratii mei si strain fiilor maicii mele,
11. Ca ravna casei Tale m-a mancat si ocarile celor ce Te ocarasc pe Tine au cazut asupra mea.
12. Si mi-am smerit cu post sufletul meu si mi-a fost spre ocara mie.
13. Si m-am imbracat cu sac si am ajuns pentru ei de batjocura.
14. Impotriva mea graiau cei ce sedeau in porti si despre mine cantau cei ce beau vin.
15. Iar eu intru rugaciunea mea catre Tine, Doamne, am strigat la timp bine-placut.
16. Dumnezeule, intru multimea milei Tale auzi-ma, intru adevarul milei Tale.
17. Mantuieste-ma din noroi, ca sa nu ma afund; izbaveste-ma de cei ce ma urasc si din adancul apelor,
18. Ca sa nu ma inece valtoarea apei, nici sa ma inghita adancul, nici sa-si inchida peste mine adancul gura lui.
19. Auzi-ma, Doamne, ca buna este mila Ta; dupa multimea indurarilor Tale cauta spre mine.
20. Sa nu-ti intorci fala Ta de la credinciosul Tau, cand ma necajesc. Degraba ma auzi.
21. Ia aminte la sufletul meu si-l mantuieste pe el; din mainile vrajmasilor mei izbaveste-ma,
22. Ca Tu cunosti ocara mea si rusinea mea si infruntarea mea;
23. Inaintea Ta sunt toti cei ce ma necajesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocari si necaz,
24. Si am asteptat pe cel ce m-ar milui si nu era si pe cei ce m-ar mangaia si nu i-am aflat.
25. Si mi-au dat spre mancarea mea fiere si in setea mea m-au adapat cu otet.
26. Faca-se masa lor inaintea lor cursa, rasplatire si sminteala;
27. Sa se intunece ochii lor, ca sa nu vada si spinarea lor pururea o garboveste;
28. Varsa peste ei urgia Ta si mania urgiei Tale sa-i cuprinda pe ei;
29. Faca-se curtea lor pustie si in locasurile lor sa nu fie locuitori;
30. Ca pe care Tu l-ai batut, ei l-au prigonit si au inmultit durerea ranilor lui.
31. Adauga faradelege la faradelegea lor si sa nu intre intru dreptatea Ta;
32. Stersi sa fie din cartea celor vii si cu cei drepti sa nu se scrie.
33. Sarac si indurerat sunt eu; mantuirea Ta, Dumnezeule, sa ma sprijineasca!
34. Lauda-voi numele Dumnezeului meu cu cantare si-L voi preamari pe El cu lauda;
35. Si-I va placea lui Dumnezeu mai mult decat vitelul tanar, caruia ii cresc coarne si unghii.
36. Sa rada saracii si sa se veseleasca; cantati lui Dumnezeu si viu va fi sufletul vostru!
37. Ca a auzit pe cei saraci Domnul si pe cei ferecati in obezi ai Sai nu i-a urgisit.
38. Sa-L laude pe El cerurile si pamantul, marea si toate cate se tarasc in ea.
39. Ca Dumnezeu va mantui Sionul si se vor zidi cetatile lui Iuda si vor locui acolo si-l vor mosteni pe el;
40. Si semintia credinciosilor Lui il va stapani pe el si cei ce iubesc numele Lui vor locui m el.

PSALMUL 69
Al lui David.

1. Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, sa-mi ajuti mie grabeste-Te!
2. Sa se rusineze si sa se infrunte cei ce cauta sufletul meu;

3. Sa se intoarca inapoi si sa se rusineze cei ce-mi voiesc mie rele;
4. Intoarca-se indata rusinati cei ce-mi graiesc mie: "Bine, bine!"
5. Sa se bucure si sa se veseleasca de Tine toti cei ce Te cauta pe Tine, Dumnezeule, si sa zica pururea cei ce iubesc mantuirea Ta: "Slavit sa fie Domnul!"
6. Iar eu sarac sunt si sarman, Dumnezeule, ajuta-ma!
7. Ajutorul meu si Izbavitorul meu esti Tu, Doamne, nu zabovi!

PSALMUL 70

Al lui David.

1. Spre Tine, Doamne, am nadajduit, sa nu fiu rusinat in veac.
2. Intru dreptatea Ta, izbaveste-ma si ma scoate, pleaca urechea Ta catre mine si ma mantuieste.
3. Fii mie Dumnezeu aparator si loc intarit, ca sa ma mantuiesti,
4. Ca intarirea si scaparea mea esti Tu.
5. Dumnezeul meu, izbaveste-ma din mana pacatosului, din mana calcatorului de lege si a celui ce face strambatate,
6. Ca Tu esti asteptarea mea, Doamne; Domnul este nadejdea mea din tineretile mele.
7. Intru Tine m-am intarit din pantece; din pantecele maicii mele Tu esti acoperitorul meu; intru Tine este lauda mea pururea.
8. Ca o minune m-am facut multora, iar Tu esti ajutorul meu cel tare.
9. Sa se umple gura mea de lauda Ta, ca sa laud slava Ta, toata ziua mare cuviinta Ta.
10. Nu ma lepada la vremea batranetilor; cand va lipsi taria mea, sa nu ma lasi pe mine.
11. Ca au zis vrajmasii mei mie si cei ce pazesc sufletul meu s-au sfatuit impreuna,
12. Zicand: Dumnezeu l-a parasit pe el, urmariti-l si-l prindeti pe el, ca nu este cel ce izbaveste.
13. Dumnezeule, nu Te departa de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte!
14. Sa se rusineze si sa piara cei ce defaimeaza sufletul meu, sa se imbrace cu rusine si infruntare cei ce cauta sa-mi faca rau.
15. Iar eu pururea voi nadajdui spre Tine si voi inmulti lauda Ta.
16. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toata ziua mantuirea Ta, al caror nume nu-l cunosc.
17. Intra-voi intru puterea Domnului; Doamne, imi voi aduce aminte numai de dreptatea Ta.
18. Dumnezeule, m-ai invatat din tineretile mele si eu si astazi vestesc minunile Tale.
19. Pana la batranete si caruntete,
20. Dumnezeule, sa nu ma parasesti,
21. Ca sa vestesc bratul Tau la tot neamul ce va sa vina,
22. Puterea Ta si dreptatea Ta, Dumnezeule, pana la cele inalte, maretiile pe care le-ai facut. Dumnezeule, cine este asemenea Tie?
23. Multe necazuri si rele ai trimis asupra mea, dar intorcandu-Te mi-ai dat viata si din adancurile pamantului iarasi m-ai scos.
24. Inmultit-ai spre mine marirea Ta si intorcandu-Te m-ai mangaiat si din adancurile pamantului iarasi m-ai scos.
25. Ca eu voi lauda cu instrumente de cantare adevarul Tau, Dumnezeule, canta-voi tie din alauta, Sfantul lui Israel.

26. Bucura-se-vor buzele mele cand voi canta tie si sufletul meu pe care l-ai mantuit.
27. Inca si limba mea toata ziua va rosti dreptatea Ta, cand vor fi rusinati si infruntati cei ce cauta sa-mi faca rau.

PSALMUL 71

Al lui David.

l. Dumnezeule, judecata Ta da-o imparatului si dreptatea Ta fiului imparatului,
2. Ca sa judece pe poporul Tau cu dreptate si pe saracii Tai cu judecata.
3. Sa aduca muntii pace poporului Tau si dealurile dreptate.
4. Judeca-va pe saracii poporului si va milui pe fiii saracilor si va umili pe clevetitor.
5. Si se vor teme de Tine cat va fi soarele si cat va fi luna din neam in neam.
6. Pogora-se-va ca ploaia pe lana si ca picaturile ce cad pe pamant.
7. Rasari-va in zilele lui dreptatea si multimea pacii, cat va fi luna.

8. Si va domni de la o mare pana la alta si de la rau pana la marginile lumii.
9. Inaintea lui vor ingenunchia etiopienii si vrajmasii lui tarana vor linge.
10. Imparatii Tarsisului si insulele daruri vor aduce, imparatii arabilor si ai reginei Saba prinoase vor aduce.
11. Si se vor inchina lui toti imparatii pamantului, toate neamurile vor sluji lui.
12. Ca a izbavit pe sarac din mana celui puternic si pe sarmanul care n-avea ajutor.
13. Va avea mila de sarac si de sarman si sufletele saracilor va mantui;
14. De camata si de asuprire va scapa sufletele lor si scump va fi numele lor inaintea lui.
15. Si va fi viu si se va da lui din aurul Arabiei si se vor ruga pentru el pururea; toata ziua il vor binecuvanta pe el.
16. Fi-va belsug de paine pe pamant pana-n varful muntilor; pomii roditori se vor inalta ca cedrii Libanului; si vor inflori cei din cetate ca iarba pamantului.
17. Numele lui va dainui pe vecie; cat va fi soarele va fi pomenit numele lui.
18. Se vor binecuvanta intru el toate semintiile pamantului, toate neamurile il vor ferici pe el.
19. Binecuvantat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, singurul Care face minuni.
20. Binecuvantat este numele slavei Lui in veac si in veacul veacului.
21. Tot pamantul se va umple de slava Lui. Amin. Amin.

PSALMUL 72

Al lui Asaf.

1. Cat de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei drepti la inima.
2. Iar mie, putin a fost de nu mi-au alunecat picioarele, putin a fost de nu s-au poticnit pasii mei.
3. Ca am pizmuit pe cei fara de lege, cand vedeam pacea pacatosilor.
4. Ca n-au necazuri pana la moartea lor si tari sunt cand lovesc ei.
5. De osteneli omenesti n-au parte si cu oamenii nu sunt biciuiti.
6. Pentru aceea ii stapaneste pe ei mandria si se imbraca cu nedreptatea si silnicia.
7. Din rautatea lor iese nedreptatea si cugetele inimii lor ies la iveala.
8. Gandesc si vorbesc cu viclesug, nedreptate graiesc de sus.
9. Pana la cer ridica gura lor si cu limba lor strabat pamantul.
10. Pentru aceasta poporul meu se ia dupa ei si gaseste ca ei sunt plini de zile bune
11. Si zice: "Cum? stie aceasta Dumnezeu? Are cunostinta Cel Preainalt?
12. Iata, acestia sunt pacatosi si sunt indestulati. Vesnic sunt bogati".
13. Iar eu am zis: "Deci, in desert am fost drept la inima si mi-am spalat intru cele nevinovate mainile mele,
14. Ca am fost lovit toata ziua si mustrat in fiecare dimineata".
15. Daca as fi grait asa, iata as fi calcat legamantul neamului fiilor Tai.
16. Si ma framantam sa pricep aceasta, dar anevoios lucru este inaintea mea.
17. Pana ce am intrat in locasul cel sfant al lui Dumnezeu si am inteles sfarsitul celor rai:
18. Intr-adevar pe drumuri viclene i-ai pus pe ei si i-ai doborat cand se inaltau.
19. Cat de iute i-ai pustiit pe ei! S-au stins, au pierit din pricina nelegiuirii lor.
20. Ca visul celui ce se desteapta, Doamne, in cetatea Ta chipul lor de nimic l-ai facut.
21. De aceea s-a bucurat inima mea si rarunchii mei s-au potolit.
22. Ca eram fara de minte si nu stiam; ca un dobitoc eram inaintea Ta. Dar eu sunt pururea cu Tine.
23. Apucatu-m-ai de mana mea cea dreapta. Cu sfatul Tau m-ai povatuit si cu slava m-ai primit.
24. Ca pe cine am eu in cer afara de Tine? Si afara de Tine, ce am dorit pe pamant?
25. Stinsu-s-a inima mea si trupul meu, Dumnezeul inimii mele si partea mea, Dumnezeule, in veac.
26. Ca iata cei ce se departeaza de Tine vor pieri; nimicit-ai pe tot cel ce se leapada de Tine.
27. Iar mie a ma lipi de Dumnezeu bine este, a pune in Domnul nadejdea mea, ca sa vestesc toate laudele Tale in portile fiicei Sionului.

PSALMUL 73

Al lui Asaf.

l. Pentru ce m-ai lepadat, Dumnezeule, pana in sfarsit? Aprinsu-s-a inima Ta peste oile pasunii Tale.
2. Adu-ti aminte de poporul Tau, pe care l-ai castigat de la inceput.

3. Izbavit-ai toiagul mostenirii Tale, muntele Sionului, acesta in care ai locuit.
4. Ridica mainile Tale impotriva mandriilor lor, pana la sfarsit, ca rau a facut vrajmasul in locul cel sfant al Tau.
5. Si s-au falit cei ce Te urasc pe Tine in mijlocul locului de praznuire al Tau, pus-au semnele lor drept semne;
6. Sfaramat-au intrarea cea de deasupra.
7. Ca in codru cu topoarele au taiat usile locasului Tau, cu topoare si ciocane l-au sfaramat.
8. Ars-au cu foc locasul cel sfant al Tau, pana la pamant; spurcat-au locul numelui Tau.
9. Zis-au in inima lor impreuna cu neamul lor: "Veniti sa ardem toate locurile de praznuire ale lui Dumnezeu de pe pamant".
10. Semnele noastre nu le-am vazut; nu mai este profet si pe noi nu ne va mai cunoaste.
11. Pana cand, Dumnezeule, Te va ocari vrajmasul, pana cand va huli potrivnicul numele Tau, pana in sfarsit?
12. Pentru ce intorci mana Ta si dreapta Ta din sanul Tau, pana in sfarsit?
13. Dar Dumnezeu, Imparatul nostru inainte de veac, a facut mantuire in mijlocul pamantului.
14. Tu ai despartit, cu puterea Ta, marea; Tu ai zdrobit capetele balaurilor din apa;
15. Tu ai sfaramat capul balaurului; datu-l-ai pe el mancare popoarelor pustiului.
16. Tu ai deschis izvoare si paraie; Tu ai secat raurile Itanului.
17. A Ta este ziua si a Ta este noaptea. Tu ai intocmit lumina si soarele.
18. Tu ai facut toate marginile pamantului; vara si primavara Tu le-ai zidit.
19. Adu-Ti aminte de aceasta: Vrajmasul a ocarat pe Domnul si poporul cel fara de minte a hulit numele Tau.
20. Sa nu dai fiarelor sufletul ce Te lauda pe Tine; sufletele saracilor Tai sa nu le uiti pana in sfarsit.
21. Cauta spre legamantul Tau, ca s-au umplut ascunzisurile pamantului de locuintele faradelegilor.
22. Sa nu se intoarca rusinat cel umilit; saracul si sarmanul sa laude numele Tau.
23. Scoala-Te, Dumnezeule, apara pricina Ta; adu-Ti aminte de ocara de fiecare zi, cu care Te necinsteste cel fara de minte.
24. Nu uita strigatul vrajmasilor Tai! Razvratirea celor ce Te urasc pe Tine se urca pururea spre Tine.

PSALMUL 74
Al lui Asaf.

l. Lauda-Te-vom pe Tine, Dumnezeule, lauda-Te-vom si vom chema numele Tau.
2. Voi spune toate minunile Tale. "Cand va fi vremea, zice Domnul, cu dreptate voi judeca.
3. Cutremuratu-s-a pamantul si toti cei ce locuiesc pe el; Eu am intarit stalpii lui".
4. Si am zis celor fara de lege: "Nu faceti faradelege!" si pacatosilor: "Nu inaltati fruntea!
5. Nu ridicati la inaltime fruntea voastra, sa nu graiti nedreptate impotriva lui Dumnezeu".
6. Ca nici de la rasarit, nici de la apus, nici din muntii pustiei, nu vine ajutorul;
7. Ci Dumnezeu este judecatorul; pe unul il smereste si pe altul il inalta.
8. Paharul este in mana Domnului, plin cu vin curat bine-mirositor, si il trece de la unul la altul, dar drojdia lui nu s-a varsat; din ea vor bea toti pacatosii pamantului.
9. Iar eu ma voi bucura in veac, canta-voi Dumnezeului lui Iacob.
10. Si toate fruntile pacatosilor voi zdrobi si se va inalta fruntea dreptului.

PSALMUL 75
Al lui Asaf.

l. Cunoscut este in Iudeea Dumnezeu; in Israel mare este numele Lui.
2. Ca s-a facut in Ierusalim locul Lui si locasul Lui in Sion.
3. Acolo a zdrobit taria arcurilor, arma si sabia si razboiul.
4. Tu luminezi minunat din muntii cei vesnici.
5. Tulburatu-s-au toti cei nepriceputi la inima, dormit-au somnul lor si toti cei razboinici nu si-au mai gasit mainile.
6. De certarea Ta, Dumnezeule al lui Iacob, au incremenit calaretii pe cai.
7. Tu infricosator esti si cine va sta impotriva maniei Tale?
8. Din cer ai facut sa se auda judecata; pamantul s-a temut si s-a linistit,
9. Cand s-a ridicat la judecata Dumnezeu, ca sa mantuiasca pe toti blanzii pamantului.
10. Ca gandul omului Te va lauda si amintirea gandului Te va praznui.

11. Faceti fagaduinte si le impliniti Domnului Dumnezeului vostru. Toti cei dimprejurul Lui vor aduce daruri
12. Celui infricosator si Celui ce ia duhurile capeteniilor, Celui infricosator imparatilor pamantului.

PSALMUL 76
Al lui Asaf.

1. Cu glasul meu catre Domnul am strigat, cu glasul meu catre Dumnezeu si a cautat spre mine.
2. in ziua necazului meu pe Dumnezeu am cautat; chiar si noaptea mainile mele stau intinse inaintea Lui si n-am slabit; sufletul n-a vrut sa se mangaie.
3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu si m-am cutremurat; gandit-am si a slabit duhul meu.
4. Ochii mei au luat-o inainte, treji; tulburatu-m-am si n-am grait.
5. Gandit-am la zilele cele de demult si de anii cei vesnici mi-am adus aminte si cugetam;
6. Noaptea in inima mea gandeam si se framanta duhul meu zicand:
7. Oare, in veci ma va lepada Domnul si nu va mai binevoi in mine?
8. Oare, pana in sfarsit ma va lipsi de mila Lui, din neam in neam?
9. Oare, va uita sa Se milostiveasca Dumnezeu? Sau va inchide in mainile Lui indurarile Sale?
10. Si am zis: Acum am inceput sa inteleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preainalt.
11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului si-mi voi aduce aminte de minunile Tale, dintru inceput.
12. Si voi cugeta la toate lucrurile Tale si la faptele Tale ma voi gandi.
13. Dumnezeule, in sfintenie este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu esti Dumnezeu, Care faci minuni!
14. Cunoscuta ai facut intre popoare puterea Ta. Izbavit-ai cu bratul Tau poporul Tau, pe fiii lui Iacob si ai lui Iosif.
15. Vazutu-Te-au apele, Dumnezeule, vazutu-Te-au apele si s-au spaimantat si s-au tulburat adancurile.
16. Glas au dat norii ca sagetile Tale trec.
17. Glasul tunetului Tau in vartej, luminat-au fulgerele Tale lumea, clatinatu-s-a si s-a cutremurat pamantul.
18. In mare este calea Ta si cararile Tale in ape multe si urmele Tale nu se vor cunoaste.
19. Povatuit-ai ca pe niste oi pe poporul Tau, cu mana lui Moise si a lui Aaron.

PSALMUL 77
Al lui Asaf.

1. Luati aminte, poporul meu, la legea mea, plecati urechile voastre spre graiurile gurii mele.
2. Deschide-voi in pilde gura mea, spune-voi cele ce au fost dintru inceput,
3. Cate am auzit si am cunoscut si cate parintii nostri ne-au invatat.
4. Nu s-au ascuns de la fiii lor, din neam in neam,
5. Vestind laudele Domnului si puterile Lui si minunile pe care le-a facut.
6. Si a ridicat marturie in Iacob si lege a pus in Israel.
7. Cate a poruncit parintilor nostri ca sa le arate pe ele fiilor lor, ca sa le cunoasca neamul ce va sa vina,
8. Fiii ce se vor naste si se vor ridica, si le vor vesti fiilor lor,
9. Ca sa-si puna in Dumnezeu nadejdea lor si sa nu uite binefacerile lui Dumnezeu si poruncile Lui sa le tina,
10. Ca sa nu fie ca parintii lor neam indaratnic si razvratit,
11. Neam care nu si-a indreptat inima sa si nu si-a incredintat lui Dumnezeu duhul sau.
12. Fiii lui Efraim, arcasi inarmati, intors-au spatele, in zi de razboi.
13. N-au pazit legamantul lui Dumnezeu si in legea Lui n-au v rut sa umble.
14. Si au uitat facerile Lui de bine si minunile Lui, pe care le-a aratat lor,
15. Minunile pe care le-a facut inaintea parintilor lor, in pamantul Egiptului, in campia Taneos.
16. Despicat-a marea si i-a trecut pe ei; statut-au apele ca un zid;
17. Povatuitu-i-a pe ei cu nor ziua si toata noaptea cu lumina de foc;
18. Despicat-a piatra in pustie si i-a adapat pe ei cu bogatie de apa.
19. Scos-a apa din piatra si au curs apele ca niste rauri.
20. Dar ei inca au gresit inaintea Lui, amarat-au pe Cel Preainalt, in loc fara de apa.
21. Si au ispitit pe Dumnezeu in inimile lor, cerand mancare sufletelor lor.

22. Si au grait impotriva lui Dumnezeu si au zis: "Va putea, oare, Dumnezeu sa gateasca masa in pustiu?"
23. - Pentru ca a lovit piatra si au curs ape si paraiele s-au umplut de apa.
24. "Oare, va putea da si paine, sau va putea intinde masa poporului Sau?"
25. Pentru aceasta a auzit Domnul si S-a maniat si foc s-a aprins peste Iacob si manie s-a suit peste Israel.
26. Caci n-au crezut in Dumnezeu, nici n-au nadajduit in izbavirea Lui.
27. Si a poruncit norilor de deasupra si usile cerului le-a deschis
28. Si a plouat peste ei mana de mancare si paine cereasca le-a dat lor.
29. Paine ingereasca a mancat omul; bucate le-a trimis lor din destul.
30. Poruncit-a El, din cer, vant dinspre rasarit si a adus cu puterea Lui vant dinspre miazazi.
31. Si a plouat peste ei ca pulberea carnuri si ca nisipul marii pasari zburatoare.
32. Si au cazut in mijlocul taberei lor, imprejurul corturilor lor.
33. Si au mancat si s-au saturat foarte si pofta lor si-au implinit-o.
34. Nimic nu le lipsea din cele ce pofteau si mancarea le era inca in gura lor,
35. Cand mania lui Dumnezeu s-a ridicat peste ei si a ucis pe cei satui ai lor si pe cei alesi ai lui Israel i-a doborat.
36. Cu toate acestea inca au mai pacatuit si n-au crezut in minunile Lui.
37. Si s-au stins in desertaciune zilele lor si anii lor degraba.
38. Cand ii ucidea pe ei, Il cautau si se intorceau si reveneau la Dumnezeu.
39. Si si-au adus aminte ca Dumnezeu este ajutorul lor si Dumnezeul Cel Preainalt este izbavitorul lor.
40. Dar L-au inselat pe El, cu gura lor si cu limba lor L-au mintit.
41. In inima lor n-au fost drepti cu El, nici n-au crezut in legamantul Lui.
42. Iar El este indurator, va curati pacatele si nu-i va nimici.
43. Isi va intoarce de multe ori mania Lui si nu va aprinde toata urgia Lui.
44. Si-a adus aminte ca trup sunt ei, suflare ce trece si nu se mai intoarce.
45. De cate ori L-au amarat in pustiu, L-au maniat in pamant fara de apa?
46. Si s-au intors si au ispitit pe Dumnezeu si pe Sfantul lui Israel L-au intaratat.
47. Nu si-au adus aminte de bratul Lui, de ziua in care i-a izbavit pe ei din mana asupritorului.
48. Ca a facut in Egipt semnele Lui si minunile Lui in campia Taneos:
49. El a prefacut in sange raurile lor si apele lor, ca sa nu bea.
50. El a trimis asupra lor tauni si i-a mancat pe ei; si broaste si i-a prapadit pe ei.
51. Dat-a stricaciunii rodul lor si ostenelile lor, lacustelor.
52. Batut-a cu grindina via lor si duzii lor cu piatra.
53. Dat-a grindinii dobitoacele lor si averea lor focului.
54. Trimis-a asupra lor urgia maniei Lui; manie, urgie si necaz trimis-a prin ingeri nimicitori.
55. Facut-a cale maniei Lui; n-a crutat de moarte sufletele lor si dobitoacele lor mortii le-a dat.
56. Lovit-a pe toti cei intai-nascuti din Egipt, parga ostenelilor lor, in locasurile lui Ham.
57. Ridicat-a ca pe niste oi pe poporul Sau si i-ta dus pe ei, ca pe o turma, in pustiu.
58. Povatuitu-i-a pe ei cu nadejde si nu s-au infricosat si pe vrajmasii lor i-a acoperit marea.
59. Dusu-i-a pe ei la hotarul sfinteniei Lui, muntele pe care l-a dobandit dreapta Lui.
60. Izgonit-a dinaintea lor neamuri si le-a dat lor prin sorti pamantul de mostenire;
61. Si a asezat in corturile lor semintiile lui Israel.
62. Dar ei au ispitit si au amarat pe Dumnezeul Cel Preainalt si poruncile Lui nu le-au pazit.
63. Si s-au intors si au calcat legamantul ca si parintii lor, intorsu-s-au ca un arc stramb.
64. Si L-au maniat pe El cu inaltimile lor si cu idolii lor L-au intaratat pe El.
65. Auzit-a Dumnezeu si S-a maniat si a urgisit foarte pe Israel.
66. A lepadat cortul Sau din Silo, locasul Lui, in care a locuit printre oameni.
67. Si a robit taria lor si frumusetea lor a dat-o in mainile vrajmasului.
68. Si a dat sabiei pe poporul Sau si de mostenirea Lui n-a tinut seama.
69. Pe tinerii lor i-a mistuit focul si fecioarele lor n-au fost inconjurate cu cinste.
70. Preotii lor de sabie au cazut si vaduvele lor nu vor plange.
71. Si S-a desteptat Domnul ca cel ce doarme, ca un viteaz ametit de vin,
72. Si a lovit din spate pe vrajmasii Sai; ocara vesnica le-a dat lor.
73. Si a lepadat cortul lui Iosif si semintia lui Efraim n-a ales-o;
74. Ci a ales semintia lui Iuda, Muntele Sion, pe care l-a iubit.

75. Si a zidit locasul Sau cel sfant, ca inaltimea cerului; pe pamant l-a intemeiat pe el in veac.
76. Si a ales pe David robul Sau si l-a luat pe el de la turmele oilor.
77. De langa oile ce nasc l-a luat pe el, ca sa pasca pe Iacob, poporul Sau, si pe Israel, mostenirea Sa.
78. Si i-a pascut pe ei intru nerautatea inimii lui si in priceperea mainii lui i-a povatuit pe ei.

PSALMUL 78
Al lui Asaf.

1. Dumnezeule, intrat-au neamurile in mostenirea Ta, pangarit-au locasul Tau cel sfant, facut-au din Ierusalim ruina.
2. Pus-au cadavrele robilor Tai mancare pasarilor cerului, trupurile celor cuviosi ai Tai, fiarelor pamantului.
3. Varsat-au sangele lor ca apa imprejurul Ierusalimului si nu era cine sa-i ingroape.
4. Facutu-ne-am ocara vecinilor nostri, batjocura si ras celor dimprejurul nostru.
5. Pana cand, Doamne, Te vei mania pana in sfarsit? Pana cand se va aprinde ca focul mania Ta?
6. Varsa mania Ta peste neamurile care nu Te cunosc si peste imparatiile care n-au chemat numele Tau.
7. Ca au mancat pe Iacob si locul lui l-au pustiit.
8. Sa nu pomenesti faradelegile noastre cele de demult; degraba sa ne intampine pe noi indurarile Tale, ca am saracit foarte.
9. Ajuta-ne noua, Dumnezeule, Mantuitorul nostru, pentru slava numelui Tau; Doamne, izbaveste-ne pe noi si curateste pacatele noastre pentru numele Tau.
10. Ca nu cumva sa zica neamurile: "Unde este Dumnezeul lor?" Sa se cunoasca intre neamuri, inaintea ochilor nostri,
11. Razbunarea sangelui varsat, al robilor Tai; sa intre inaintea Ta suspinul celor ferecati.
12. Dupa maretia bratului Tau, pazeste pe fiii celor omorati.
13. Rasplateste vecinilor nostri de sapte ori, in sanul lor, ocara lor cu care Te-au ocarat pe Tine, Doamne.
14. Iar noi, poporul Tau si oile pasunii Tale, marturisi-ne-vom tie, in veac, din neam in neam vom vesti lauda Ta.

PSALMUL 79
Al lui Asaf.

1. Cel ce pasti pe Israel, ia aminte! Cel ce povatuiesti ca pe o oaie pe Iosif,
2. Cel ce sezi pe heruvimi, arata-Te inaintea lui Efraim si Veniamin si Manase.
3. Desteapta puterea Ta si vino sa ne mantuiesti pe noi.
4. Dumnezeule, intoarce-ne pe noi si arata fata Ta, si ne vom mantui!
5. Doamne, Dumnezeul puterilor, pana cand Te vei mania de ruga robilor Tai?
6. Ne vei hrani pe noi cu paine de lacrimi si ne vei adapa cu lacrimi, peste masura?
7. Pusu-ne-ai in cearta cu vecinii nostri si vrajmasii nostri ne-au batjocorit pe noi.
8. Doamne, Dumnezeul puterilor, intoarce-ne pe noi si arata fata Ta si ne vom mantui.
9. Via din Egipt ai mutat-o; izgonit-ai neamuri si ai rasadit-o pe ea.
10. Cale ai facut inaintea ei si ai rasadit radacinile ei si s-a umplut pamantul.
11. Umbra ei si mladitele ei au acoperit cedrii lui Dumnezeu.
12. Intins-a vitele ei pana la mare si pana la rau lastarele ei.
13. Pentru ce ai daramat gardul ei si o culeg pe ea toti cei ce trec pe cale?
14. A stricat-o pe ea mistretul din padure si porcul salbatic a pascut-o pe ea.
15. Dumnezeul puterilor, intoarce-Te dar, cauta din cer si vezi si cerceteaza via aceasta,
16. Si o desavarseste pe ea, pe care a sadit-o dreapta Ta, si pe fiul omului pe care l-ai intarit tie.
17. Arsa a fost in foc si smulsa, dar de cercetarea fetei Tale ei vor pieri.
18. Sa fie mana Ta peste barbatul dreptei Tale si peste fiul omului pe care l-ai intarit tie.
19. Si nu ne vom departa de Tine; ne vei da viata si numele Tau vom chema.
20. Doamne, Dumnezeul puterilor, intoarce-ne pe noi si arata fata Ta si ne vom mantui.

PSALMUL 80

Al lui Asaf.

1. Bucurati-va de Dumnezeu, ajutorul nostru; strigati Dumnezeului lui Iacob!
2. Cantati psalmi si bateti din timpane; cantati dulce din psaltire si din alauta!
3. Sunati din trambita, la luna noua, in ziua cea binevestita a sarbatorii noastre!
4. Ca porunca pentru Israel este si oranduire a Dumnezeului lui Iacob. Marturie a pus in Iosif, cand a iesit din pamantul Egiptului, si a auzit limba pe care n-o stia:
5. "Luat-am sarcina de pe umerii lui, ca mainile lui au robit la cosuri.
6. Intru necaz M-ai chemat si te-am izbavit, te-am auzit in mijlocul furtunii si te-am cercat la apa certarii.
7. Asculta, poporul Meu, si-ti voi marturisi tie, Israele: De Ma vei asculta pe Mine,
8. Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei inchina la dumnezeu strain,
9. Ca Eu sunt Domnul Dumnezeul tau, Cel ce te-am scos din pamantul Egiptului. Deschide gura si o voi umple pe ea.
10. Dar na ascultat poporul Meu glasul Meu si Israel n-a cautat la Mine.
11. Si i-am lasat sa umble dupa dorintele inimilor lor si au mers dupa cugetele lor.
12. De M-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi umblat Israel in caile Mele,
13. I-as fi supus de tot pe vrajmasii lor si as fi pus mana Mea pe asupritorii lor.
14. Vrajmasii Domnului L-au mintit pe El, dar le va veni timpul lor, in veac.
15. Ca Domnul i-a hranit pe ei din griul cel mai ales si cu miere din stanca i-a saturat pe ei".

PSALMUL 81
Al lui Asaf.

1. Dumnezeu a stat in dumnezeiasca adunare si in mijlocul dumnezeilor va judeca.
2. Pana cand veti judeca cu nedreptate si la fetele pacatosilor veti cauta?
3. Judecati drept pe orfan si pe sarac si faceti dreptate celui smerit, celui sarman.
4. Mantuiti pe cel sarman si pe cel sarac; din mina pacatosului, izbaviti-i.
5. Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, ci in intuneric umbla; stricase-vor toate randuielile pamantului.
6. Eu am zis: "Dumnezei sunteti si toti fii ai Celui Preainalt".
7. Dar voi ca niste oameni muriti si ca unul din capetenii cadeti.
8. Scoala-Te, Dumnezeule, judeca pamantul, ca toate neamurile sunt ale Tale.

PSALMUL 82
Al lui Asaf.

l. Dumnezeule, cine se va asemana tie? Sa nu taci, nici sa Te linistesti, Dumnezeule!
2. Ca iata, vrajmasii Tai s-au intaratat si cei ce Te urasc au ridicat capul.
3. Impotriva poporului Tau au lucrat cu viclesug si s-au sfatuit impotriva sfintilor Tai.
4. Zis-au: "Veniti sa-i pierdem pe ei dintre neamuri si sa nu se mai pomeneasca numele lui Israel".
5. Ca s-au sfatuit intr-un gand impotriva lui. Impotriva Ta legamant au facut:
6. Locasurile Idumeilor si Ismaelitenii, Moabul si Agarenii,
7. Gheval si Amon si Amalic si cei de alt neam, cu cei ce locuiesc in Tir.
8. Ca si Asur a venit impreuna cu ei, ajutat-au fiilor lui Lot.
9. Fa-le lor ca lui Madian si lui Sisara si ca lui Iavin, la raul Chison.
10. Pierit-au in Endor; facutu-s-au ca gunoiul pe pamant.
11. Pune pe capeteniile lor ca pe Oriv si Zev si Zevel si Salmana, pe toate capeteniile lor, care au zis: "Sa mostenim noi jertfelnicul lui Dumnezeu".
12. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roata, ca trestia in fata vantului,
13. Ca focul care arde padurea, ca vapaia care arde muntii,
14. Asa alunga-i pe ei, in viforul Tau si in urgia Ta.
15. Umple fetele lor de ocara si vor cauta fata Ta, Doamne.
16. Sa se rusineze si sa se tulbure in veacul veacului si sa fie infruntati si sa piara.
17. si sa cunoasca ei ca numele Tau este Domnul. Tu singur esti Cel Preainalt peste tot pamantul.

PSALMUL 83
Al fiilor lui Core.

l. Cat de iubite sunt locasurile Tale, Doamne al puterilor!
2. Doreste si se sfarseste sufletul meu dupa curtile Domnului; inima mea si trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.
3. Ca pasarea si-a aflat casa si turtureaua cuib, unde-si va pune puii sai:
4. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Imparatul meu si Dumnezeul meu.
5. Fericiti sunt cei ce locuiesc in casa Ta; in vecii vecilor Te vor lauda.
6. Fericit este barbatul al carui ajutor este de la Tine, Doamne; suisuri in inima sa a pus,
7. In valea plangerii, in locul care i-a fost pus. Ca binecuvantare va da Cel ce pune lege,
8. Merge-vor din putere in putere, arata-Se-va Dumnezeul dumnezeilor in Sion.
9. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugaciunea mea! Asculta, Dumnezeul lui Iacob!
10. Aparatorul nostru, vezi Dumnezeule si cauta spre fata unsului Tau!
11. Ca mai buna este o zi in curtile Tale decat mii. Ales-am a fi lepadat in casa lui Dumnezeu, mai bine, decat a locui in locasurile pacatosilor.
12. Ca mila si adevarul iubeste Domnul; Dumnezeu har si slava va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunatati pe cei ce umbla intru nerautate.
13. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nadajduieste intru Tine.

PSALMUL 84
Al fiilor lui Core.

1. Bine ai voit, Doamne, pamantului Tau, intors-ai robimea lui Iacob.
2. Iertat-ai faradelegile poporului Tau, acoperit-ai toate pacatele lor.
3. Potolit-ai toata mania Ta; intorsu-Te-ai de catre iutimea maniei Tale.
4. Intoarce-ne pe noi, Dumnezeul mantuirii noastre si-ti intoarce mania Ta de la noi.
5. Oare, in veci Te vei mania pe noi? Sau vei intinde mania Ta din neam in neam?
6. Dumnezeule, Tu intorcandu-Te, ne vei darui viata si poporul Tau se va veseli de Tine.
7. Arata-ne noua, Doamne, mila Ta si mantuirea Ta da-ne-o noua.
8. Auzi-voi ce va grai intru mine Domnul Dumnezeu; ca va grai pace peste poporul Sau
9. Si peste cuviosii Sai si peste cei ce isi intorc inima spre Dansul.
10. Dar mantuirea Lui aproape este de cei ce se tem de Dansul, ca sa se salasluiasca slava in pamantul nostru.
11. Mila si adevarul s-au intampinat, dreptatea si pacea s-au sarutat.
12. Adevarul din pamant a rasarit si dreptatea din cer a privit.
13. Ca Domnul va da bunatate si pamantul nostru isi va da rodul sau;
14. Dreptatea inaintea Lui va merge si va pune pe cale pasii Sai.

PSALMUL 85
O rugaciune a lui David.

l. Pleaca, Doamne, urechea Ta si ma auzi, ca sarac si necajit sunt eu.
2. Pazeste sufletul meu, caci cuvios sunt; mantuieste, Dumnezeul meu, pe robul Tau, pe cel ce nadajduieste in Tine.
3. Miluieste-ma, Doamne, ca spre Tine voi striga toata ziua. Veseleste sufletul robului Tau, ca spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.
4. Ca Tu, Doamne, bun si bland esti si mult-milostiv tuturor celor ce Te cheama pe Tine.
5. Asculta, Doamne, rugaciunea mea si ia aminte la glasul cererii mele.
6. In ziua necazului meu am strigat catre Tine, ca m-ai auzit.
7. Nu este asemenea tie intre dumnezei, Doamne si nici fapte nu sunt ca faptele Tale.
8. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai facut si se vor inchina inaintea Ta, Doamne si vor slavi numele Tau.
9. Ca mare esti Tu, Cel ce faci minuni, Tu esti singurul Dumnezeu.
10. Povatuieste-ma, Doamne, pe calea Ta si voi merge intru adevarul Tau; veseleasca-se inima mea, ca sa se teama de numele Tau.

11. Lauda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toata inima mea si voi slavi numele Tau in veac.
12. Ca mare este mila Ta spre mine si ai izbavit sufletul meu din iadul cel mai de jos.
13. Dumnezeule, calcatorii de lege s-au sculat asupra mea si adunarea celor tari a cautat sufletul meu si nu Te-au pus pe Tine inaintea lor.
14. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu indurat si milostiv esti; indelung-rabdator si mult-milostiv si adevarat.
15. Cauta spre mine si ma miluieste, da taria Ta slugii Tale si mantuieste pe fiul slujnicei Tale.
16. Fa cu mine semn spre bine, ca sa vada cei ce ma urasc si sa se rusineze, ca Tu, Doamne, m-ai ajutat si m-ai mangaiat.

PSALMUL 86

Al fiilor lui Core.

l. Temelia Sionului pe muntii cei sfinti. Domnul iubeste portile Sionului, mai mult decat toate locasurile lui Iacob.
2. Lucruri marite s-au grait despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
3. Imi voi aduce aminte de Raav si de Babilon, intre cei ce ma cunosc pe mine; si iata cei de alt neam si Tirul si poporul etiopienilor, acestia acolo s-au nascut.
4. Mama va zice Sionului omul si om s-a nascut in el si Insusi Cel Preainalt l-a intemeiat pe el.
5. Domnul va povesti in cartea popoarelor si a capeteniilor acestora, ce s-au nascut in el.
6. Ca in Tine este locasul tuturor celor ce se veselesc.

PSALMUL 87

Al fiilor lui Core.

1. Doamne, Dumnezeul mantuirii mele, ziua am strigat si noaptea inaintea Ta.
2. Sa ajunga inaintea Ta rugaciunea mea; pleaca urechea Ta spre ruga mea, Doamne,
3. Ca s-a umplut de rele sufletul meu si viata mea de iad s-a apropiat.
4. Socotit am fost cu cei ce se coboara in groapa; ajuns-am ca un om neajutorat, intre cei morii slobod.
5. Ca niste oameni raniti ce dorm in mormant, de care nu ti-ai mai adus aminte si care au fost lepadati de la mina Ta.
6. Pusu-m-au in groapa cea mai de jos, intru cele intunecate si in umbra mortii.
7. Asupra mea s-a intaratat mania Ta si toate valurile Tale le-ai adus spre mine.
8. Departat-ai pe cunoscutii mei de la mine, ajuns-am uraciune lor.
9. Inchis am fost si n-am putut iesi. Ochii mei au slabit de suferinta.
10. Strigat-am catre Tine, Doamne, toata ziua, intins-am catre Tine mainile mele.
11. Oare, mortilor vei face minuni? Sau cei morii se vor scula si Te vor lauda pe Tine?
12. Oare, va spune cineva in mormant mila Ta si adevarul Tau in locul pierzarii?
13. Oare, se vor cunoaste intru intuneric minunile Tale si dreptatea Ta in pamant uitat?
14. Iar eu catre Tine, Doamne, am strigat si dimineata rugaciunea mea Te va intampina.
15. Pentru ce Doamne, lepezi sufletul meu si intorci fata Ta de la mine?
16. Sarac sunt eu si in osteneli din tineretile mele, inaltat am fost, dar m-am smerit si m-am mahnit.
17. Peste mine au trecut maniile Tale si infricosarile Tale m-au tulburat.
18. Inconjuratu-m-au ca apa toata ziua si m-au cuprins deodata.
19. Departat-ai de la mine pe prieten si pe vecin, iar pe cunoscutii mei de ticalosia mea.

PSALMUL 88

O invatatura a lui Etam Ezrahitul.

1. Milele Tale, Doamne, in veac le voi canta.
2. Din neam in neam voi vesti adevarul Tau cu gura mea,
3. Ca ai zis: "In veac mila se va zidi, in ceruri se va intari adevarul Tau.
4. Facut-am legamant cu alesii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu:
5. Pana in veac voi intari semintia ta si voi zidi din neam in neam scaunul tau".
6. Lauda-vor cerurile minunile Tale, Doamne si adevarul Tau, in adunarea sfintilor.

7. Ca cine va fi asemenea Domnului in nori si cine se va asemana cu Domnul intre fiii lui Dumnezeu?
8. Dumnezeul Cel Preamarit in sfatul sfintilor, mare si infricosator este peste cei dimprejurul Lui.
9. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea tie? Tare esti, Doamne, si adevarul Tau imprejurul Tau.
10. Tu stapanesti puterea marii si miscarea valurilor ei Tu o potolesti.
11. Tu ai smerit ca pe un ranit pe cel mandru; cu bratul puterii Tale ai risipit pe vrajmasii Tai.
12. Ale Tale sunt cerurile si al Tau este pamantul; lumea si plinirea ei Tu le-ai intemeiat.
13. Miazanoapte si miazazi Tu ai zidit; Taborul si Ermonul in numele Tau se vor bucura. Bratul Tau este cu putere.
14. Sa se intareasca mana Ta, sa se inalte dreapta Ta. Dreptatea si judecata sunt temelia scaunului Tau.
15. Mila si adevarul vor merge inaintea fetei Tale. Fericit este poporul care cunoaste strigat de bucurie;
16. Doamne, in lumina fetei Tale vor merge si in numele Tau se vor bucura toata ziua si intru dreptatea Ta se vor inalta.
17. Ca lauda puterii lor Tu esti si intru buna vrerea Ta se va inalta puterea noastra.
18. Ca al Domnului este sprijinul si al Sfantului lui Israel, Imparatului nostru.
19. Atunci ai grait in vedenii cuviosilor Tai si ai zis: Dat-am ajutor celui puternic, inaltat-am pe cel ales din poporul Meu.
20. Aflat-am pe David, robul Meu; cu untdelemnul cel sfant al Meu l-am uns pe el;
21. Pentru ca mana Mea il va ajuta si bratul Meu il va intari.
22. Nici un vrajmas nu va izbuti impotriva lui si fiul faradelegii nu-i va mai face rau.
23. Si voi taia pe vrajmasii sai de la fata lui si pe cei ce-l urasc pe el ii voi infrange.
24. Si adevarul Meu si mila Mea cu el vor fi si in numele Meu se va inalta puterea lui.
25. Si voi pune peste mare mana lui si peste rauri dreapta lui;
26. Acesta Ma va chema: Tatal meu esti Tu, Dumnezeul meu si sprijinitorul mantuirii mele.
27. Si il voi face pe el intai-nascut, mai inalt decat imparatii pamantului;
28. In veac ii voi pastra mila Mea si legamantul Meu credincios ii va fi.
29. Si voi pune in veacul veacului semintia lui si scaunul lui ca zilele cerului;
30. De vor parasi fiii lui legea Mea si dupa randuielile Mele nu vor umbla,
31. De vor nesocoti dreptatile Mele si poruncile Mele nu vor pazi,
32. Cerceta-voi cu toiag faradelegile lor si cu batai pacatele lor.
33. Iar mila Mea nu o voi departa de la el, nici nu voi face strambatate intru adevarul Meu,
34. Nici nu voi rupe legamantul Meu si cele ce ies din buzele Mele nu le voi schimba.
35. O data m-am jurat pe sfintenia Mea: Oare, voi minti pe David? Semintia lui in veac va ramane
36. Si scaunul lui ca soarele inaintea Mea si ca luna intocmita in veac si martor credincios in cer.
37. Dar Tu ai lepadat, ai defaimat si ai aruncat pe unsul Tau.
38. Stricat-ai legamantul robului Tau, batjocorit-ai pe pamant sfintenia lui.
39. Doborat-ai toate gardurile lui, facut-ai intariturile lui ruina.
40. Jefuitu-l-au pe el toti cei ce treceau pe cale, ajuns-a ocara vecinilor sai.
41. Inaltat-ai dreapta vrajmasilor lui, veselit-ai pe toti dusmanii lui.
42. Luat-ai puterea sabiei lui si nu l-ai ajutat in vreme de razboi.
43. Nimicit-ai curatenia lui si scaunul lui la pamant l-ai doborat.
44. Micsorat-ai zilele vietii lui, umplutu-l-ai de rusine.
45. Pana cand, Doamne, Te vei intoarce? Pana cand se va aprinde ca focul mania Ta?
46. Adu-Ti aminte de mine; oare, in desert ai zidit pe toti fiii oamenilor?
47. Cine este omul ca sa traiasca si sa nu vada moartea si sa-si izbaveasca sufletul sau din mana iadului?
48. Unde sunt milele Tale cele de demult, Doamne, pe care le-ai jurat lui David, intru adevarul Tau?
49. Adu-Ti aminte, Doamne, de ocara robilor Tai, pe care o port in sanul lneu, de la multe neamuri.
50. Adu-Ti aminte, Doamne, de ocara cu care m-au ocarat vrajmasii Tai, cu care au ocarat pasii unsului Tau.
51. Binecuvantat este Domnul in veci. Amin. Amin.

PSALMUL 89

Rugaciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

l. Doamne, scapare Te-ai facut noua in neam si in neam.
2. Mai inainte de ce s-au facut muntii si s-a zidit pamantul si lumea, din veac si pana in veac esti Tu.

3. Nu intoarce pe om intru smerenie, Tu, care ai zis: "Intoarceti-va, fii ai oamenilor",
4. Ca o mie de ani inaintea ochilor Tai sunt ca ziua de ieri, care a trecut si ca straja noptii.
5. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineata ca iarba va trece.
6. Dimineata va inflori si va trece, seara va cadea, se va intari si se va usca.
7. Ca ne-am sfarsit de urgia Ta si de mania Ta ne-am tulburat.
8. Pus-ai faradelegile noastre inaintea Ta, greselile noastre ascunse, la lumina fetei Tale.
9. Ca toate zilele noastre s-au imputinat si in mania Ta ne-am stins.
10. Anii nostri s-au socotit ca panza unui paianjen; zilele anilor nostri sunt saptezeci de ani;
11. Iar de vor fi in putere optzeci de ani si ce este mai mult decat acestia osteneala si durere;
12. Ca trece viata noastra si ne vom duce.
13. Cine cunoaste puterea urgiei Tale si cine masoara mania Ta, dupa temerea de Tine?
14. Invata-ne sa socotim bine zilele noastre, ca sa ne indreptam inimile spre intelepciune.
15. Intoarce-Te, Doamne! Pana cand vei sta departe? Mangaie pe robii Tai!
16. Umplutu-ne-am dimineata de mila Ta si ne-am bucurat si ne-am veselit in toate zilele vietii noastre.
17. Veselitu-ne-am pentru zilele in care ne-ai smerit, pentru anii in care am vazut rele.
18. Cauta spre robii Tai si spre lucrurile Tale si indrepteaza pe fiii lor.
19. Si sa fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi si lucrurile mainilor noastre le indrepteaza.

PSALMUL 90

O cantare de lauda a lui David

1. Cel ce locuieste in ajutorul Celui Preainalt, intru acoperamantul Dumnezeului cerului se va salaslui.
2. Va zice Domnului: "Sprijinitorul meu esti si scaparea mea; Dumnezeul meu, voi nadajdui spre Dansul".
3. Ca El te va izbavi din cursa vanatorilor si de cuvantul tulburator.
4. Cu spatele te va umbri pe tine si sub aripile Lui vei nadajdui; ca o arma te va inconjura adevarul Lui.
5. Nu te vei teme de frica de noapte, de sageata ce zboara ziua,
6. De lucrul ce umbla in intuneric, de molima ce bantuie intru amiaza.
7. Cadea-vor dinspre latura ta o mie si zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.
8. Insa cu ochii tai vei privi si rasplatirea pacatosilor vei vedea.
9. Pentru ca pe Domnul, nadejdea mea, pe Cel Preainalt L-ai pus scapare tie.
10. Nu vor veni catre tine rele si bataie nu se va apropia de locasul tau.
11. Ca ingerilor Sai va porunci pentru tine ca sa te pazeasca in toate caile tale.
12. Pe maini te vor inalta ca nu cumva sa impiedici de piatra piciorul tau.
13. Peste aspida si vasilisc vei pasi si vei calca peste leu si peste balaur.
14. "Ca spre Mine a nadajduit si-l voi izbavi pe el, zice Domnul; il voi acoperi pe el ca a cunoscut numele Meu.
15. Striga-va catre Mine si-l voi auzi pe el; cu dansul sunt in necaz si-l voi scoate pe el si-l voi slavi.
16. Cu lungime de zile il voi umple pe el, si-i voi arata lui mantuirea Mea".

PSALMUL 91

Alcatuit pe vremea lui Iezechia.

l. Bine este a lauda pe Domnul si a canta numele Tau, Preainalte,
2. A vesti dimineata mila Ta si adevarul Tau in toata noaptea,
3. In psaltire cu zece strune, cu cantece din alauta.
4. Ca m-ai veselit, Doamne, intru fapturile Tale si intru lucrurile mainilor Tale ma voi bucura.
5. Cat s-au marit lucrurile Tale, Doamne, adanci cu totul sunt gandurile Tale!
6. Barbatul nepriceput nu va cunoaste si cel neintelegator nu va intelege acestea,
7. Cand rasar pacatosii ca iarba si se ivesc toti cei ce fac faradelegea,
8. Ca sa piara in veacul veacului. Iar Tu, Preainalt esti in veac, Doamne.
9. Ca iata vrajmasii Tai, Doamne, vor pieri si se vor risipi toti cei ce lucreaza faradelegea.
10. si se va inalta puterea mea ca a inorogului si batranetile mele unse din belsug.
11. Si a privit ochiul meu catre vrajmasii mei si pe cei vicleni, ce se ridica impotriva mea, ii va auzi urechea mea.
12. Dreptul ca finicul va inflori si ca cedrul cel din Liban se va inmulti.

13. Rasaditi fiind in casa Domnului, in curtile Dumnezeului nostru vor inflori.
14. Inca intru batranete unse se vor inmulti si bine vietuind vor fi, ca sa vesteasca:
15. Drept este Domnul Dumnezeul nostru si nu este nedreptate intru Dansul.

PSALMUL 92
Al lui David.

1. Domnul a imparatit, intru podoaba S-a imbracat; imbracatu-S-a Domnul intru putere si S-a incins,
2. Pentru ca a intarit lumea care nu se va clinti.
3. Gata este scaunul Tau de atunci, din veac esti Tu.
4. Ridicat-au raurile, Doamne, ridicat-au raurile glasurile lor,
5. Ridicat-au raurile valurile lor; dar mai mult decat glasul apelor clocotitoare,
6. Mai mult decat zbuciumul neasemuit al marii, minunat este, intru cele inalte, Domnul.
7. Marturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfintenie, Doamne, intru lungime de zile.

PSALMUL 93
Al lui David.

1. Dumnezeul razbunarilor, Domnul, Dumnezeul razbunarilor cu indrazneala a grait.
2. Inalta-Te Cel ce judeci pamantul, rasplateste rasplatirea celor mandri.
3. Pana cand pacatosii, Doamne, pana cand pacatosii se vor fali?
4. Pana cand vor spune si vor grai nedreptate; grai-vor toti cei ce lucreaza faradelegea?
5. Pe poporul Tau, Doamne, l-au asuprit si mostenirea Ta au apasat-o.
6. Pe vaduva si pe sarac au ucis si pe orfani i-au omorat.
7. Si au zis: "Nu va vedea Domnul, nici nu va pricepe Dumnezeul lui Iacob".
8. Intelegeti, dar, cei neintelepti din popor, si cei nebuni, inteleptiti-va odata!
9. Cel ce a sadit urechea, oare, nu aude? Cel ce a zidit ochiul, oare, nu priveste?
10. Cel ce pedepseste neamurile, oare, nu va certa? Cel ce invata pe om cunostinta,
11. Domnul, cunoaste gandurile oamenilor, ca sunt desarte.
12. Fericit este omul pe care il vei certa, Doamne, si din legea Ta il vei invata pe el,
13. Ca sa-l linistesti pe el in zile rele, pana ce se va sapa groapa pacatosului.
14. Ca nu va lepada Domnul pe poporul Sau si mostenirea Sa nu o va parasi,
15. Pana ce dreptatea se va intoarce la judecata si toti cei cu inima curata, care se tin de dansa.
16. Cine se va ridica cu mine impotriva celor ce viclenesc si cine va sta impreuna cu mine impotriva celor ce lucreaza faradelegea?
17. Ca de nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, putin de nu s-ar fi salasluit in iad sufletul meu.
18. Cand am zis: "S-a clatinat piciorul meu", mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.
19. Doamne, cand s-au inmultit durerile mele in inima mea, mangaierile Tale au veselit sufletul meu.
20. Nu va sta impreuna cu Tine scaunul faradelegii, cel ce face asuprire impotriva legii.
21. Ei vor prinde in cursa sufletul dreptului si sange nevinovat vor osandi.
22. Dar Domnul mi-a fost mie scapare si Dumnezeul meu ajutorul nadejdii mele;
23. Le va rasplati lor Domnul dupa faradelegea lor si dupa rautatea lor ii va pierde pe ei Domnul Dumnezeul nostru.

PSALMUL 94
Al lui David.

1. Veniti sa ne bucuram de Domnul si sa strigam lui Dumnezeu, Mantuitorului nostru.
2. Sa intampinam fata Lui intru lauda si in psalmi sa-I strigam Lui,
3. Ca Dumnezeu mare este Domnul si Imparat mare peste tot pamantul.
4. Ca in mana Lui sunt marginile pamantului si inaltimile muntilor ale Lui sunt.
5. Ca a Lui este marea si El a facut-o pe ea, si uscatul mainile Lui l-au zidit.
6. Veniti sa ne inchinam si sa cadem inaintea Lui si sa plangem inaintea Domnului, Celui ce ne-a facut pe noi.
7. Ca El este Dumnezeul nostru si noi poporul pasunii Lui si oile mainii Lui.

8. O, de I-ati auzi glasul care zice: "Sa nu va invartosati inimile voastre,
9. Ca in timpul cercetarii, ca in ziua ispitirii in pustiu,
10. Unde M-au ispitit parintii vostri, M-au ispitit si au vazut lucrurile Mele.
11. Patruzeci de ani am urat neamul acesta si am zis: "Pururea ratacesc cu inima".
12. Si ei n-au cunoscut caile Mele, ca M-am jurat intru mania Mea: "Nu vor intra intru odihna Mea".

PSALMUL 95

Al lui David. La Evrei fara titlu.

1. Cantati Domnului cantare noua, cantati Domnului tot pamantul.
2. Cantati Domnului, binecuvantati numele Lui, binevestiti din zi in zi mantuirea Lui.
3. Vestiti intre neamuri slava Lui, intre toate popoarele minunile Lui;
4. Ca mare este Domnul si laudat foarte, infricosator este; mai presus decat toti dumnezeii.
5. Ca toti dumnezeii neamurilor sunt idoli; iar Domnul cerurile a facut.
6. Lauda si frumusete este inaintea Lui, sfintenie si maretie in locasul cel sfant al Lui.
7. Aduceti Domnului, semintiile popoarelor, aduceti Domnului slava si cinste; aduceti Domnului slava numelui Lui.
8. Aduceti jertfe si intrati in curtile Lui. Inchinati-va Domnului in curtea cea sfanta a Lui.
9. Sa tremure de fata Lui tot pamantul. Spuneti intre neamuri ca Domnul a imparatit,
10. Pentru ca a intarit lumea care nu se va clinti; judeca-va popoare intru dreptate.
11. Sa se veseleasca cerurile si sa se bucure pamantul, sa se zguduie marea si toate cele ce sunt intru ea; sa se bucure campiile si toate cele ce sunt pe ele.
12. Atunci se vor bucura toti copacii padurii, de fata Domnului, ca vine, vine sa judece pamantul.
13. Judeca-va lumea intru dreptate si popoarele intru adevarul Sau.

PSALMUL 96

Al lui David.

l. Domnul imparateste! Sa se bucure pamantul, sa se veseleasca insule multe.
2. Nor si negura imprejurul Lui, dreptatea si judecata este temelia neamului Lui.
3. Foc inaintea Lui va merge si va arde imprejur pe vrajmasii Lui.
4. Luminat-au fulgerele Lui lumea; vazut-a si s-a cutremurat pamantul.
5. Muntii ca ceara s-au topit de fata Domnului, de fata Domnului a tot pamantul.
6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui si au vazut toate popoarele slava Lui.
7. Sa se rusineze toti cei ce se inchina chipurilor cioplite si se lauda cu idolii lor.
8. Inchinati-va Lui toti ingerii Lui; auzit-a si s-a veselit Sionul
9. Si s-au bucurat fiicele Iudeii, pentru judecatile Tale, Doamne.
10. Ca Tu esti Domnul Cel Preainalt peste tot pamantul; inaltatu-Te-ai foarte, mai presus decat toti dumnezeii.
11. Cei ce iubiti pe Domnul, urati raul; Domnul pazeste sufletele cuviosilor Lui; din mana pacatosului ii va izbavi pe ei.

12. Lumina a rasarit dreptului si celor drepti cu inima, veselie.
13. Veseliti-va, dreptilor, in Domnul si laudati pomenirea sfinteniei Lui!

PSALMUL 97

Al lui David.

1. Cantati Domnului cantare noua, ca lucruri minunate a facut Domnul.
2. Mantuitu-l-a pe el dreapta Lui si bratul cel sfant al Lui.
3. Cunoscuta a facut Domnul mantuirea Sa; inaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.
4. Pomenit-a mila Sa lui Iacob si adevarul Sau casei lui Israel;
5. Vazut-au toate marginile pamantului mantuirea Dumnezeului nostru.
6. Strigati lui Dumnezeu tot pamantul; cantati si va bucurati si cantati.
7. Cantati Domnului cu alauta, cu alauta si in sunet de psaltire;
8. Cu trambite si in sunet de corn, strigati inaintea Imparatului si Domnului.

9. Sa se zguduie marea si plinirea ei, lumea si cei ce locuiesc in ea.
10. Raurile vor bate din palme, deodata, muntii se vor bucura de fata Domnului, ca vine, vine sa judece pamantul.
11. Judeca-va lumea cu dreptate si popoarele cu nepartinire.

PSALMUL 98
Al lui David.

l. Domnul imparateste: sa tremure popoarele; sade pe heruvimi: sa se cutremure pamantul.
2. Domnul in Sion este mare si inalt peste toate popoarele.
3. Sa se laude numele Tau cel mare, ca infricosator si sfant este. Si cinstea imparatului iubeste dreptatea.
4. Tu ai intemeiat dreptatea; judecata si dreptate in Iacob, Tu ai facut.
5. Inaltati pe Domnul Dumnezeul nostru si va inchinati asternutului picioarelor Lui, ca sfant este!
6. Moise si Aaron, intre preotii Lui si Samuel intre cei ce cheama numele Lui.
7. Chemat-au pe Domnul si El i-a auzit pe ei, in stalp de nor graia catre ei;
8. Caci pazeau marturiile Lui si poruncile pe care le-a dat lor.
9. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei si ai rasplatit toate faptele lor.
10. Inaltati pe Domnul Dumnezeul nostru si va inchinati in Muntele cel sfant al Lui, ca sfant este Domnul, Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99
Al lui David.

1. Strigati Domnului tot pamantul, slujiti Domnului cu veselie, intrati inaintea Lui cu bucurie.
2. Cunoasteti ca Domnul, El este Dumnezeul nostru; El ne-a facut pe noi si nu noi.
3. Iar noi poporul Lui si oile pasunii Lui. Intrati pe portile Lui cu lauda si in curtile Lui cu cantari laudati-L pe El.
4. Cantati numele Lui! Ca bun este Domnul; in veac este mila Lui si din neam in neam adevarul Lui.

PSALMUL 100
Al lui David.

l. Mila si judecata Ta voi canta tie, Doamne.
2. Canta-voi si voi merge, cu pricepere, in cale fara prihana. Cand vei veni la mine?
3. Umblat-am intru nerautatea inimii mele, in casa mea.
4. N-am pus inaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe calcatorii de lege i-am urat.
5. Nu s-a lipit de mine inima indaratnica; pe cel rau, care se departa de mine, nu l-am cunoscut.
6. Pe cel ce clevetea in ascuns pe vecinul sau, pe acela l-am izgonit.
7. Cu cel mandru cu ochiul si nesatios cu inima, cu acela n-am mancat.
8. Ochii mei sunt peste credinciosii pamantului, ca sa sada ei impreuna cu mine. Cel ce umbla pe cale fara prihana, acela imi slujea.
9. Nu va locui in casa mea cel mandru; cel ce graieste nedreptati nu va sta inaintea ochilor mei.
10. In dimineti voi judeca pe toti pacatosii pamantului, ca sa nimicesc din cetatea Domnului pe toti cei ce lucreaza faradelegea.

PSALMUL 101
Rugaciunea unui necajit

1. Doamne, auzi rugaciunea mea, si strigarea mea la Tine sa ajunga!
2. Sa nu intorci fata Ta de la mine; in orice zi ma necajesc, pleaca spre mine urechea Ta!
3. in orice zi Te voi chema, degraba auzi-ma!
4. Ca s-au stins ca fumul zilele mele si oasele mele ca uscaciunea s-au facut.
5. Ranita este inima mea si s-a uscat ca iarba; ca am uitat sa-mi manac painea mea.
6. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea.

7. Asemanatu-m-am cu pelicanul din pustiu; ajuns-am ca bufnita din daramaturi.
8. Privegheat-am si am ajuns ca o pasare singuratica pe acoperis.
9. Toata ziua m-au ocarat vrajmasii mei si cei ce ma laudau, impotriva mea se jurau.
10. Ca cenusa am mancat, in loc de paine, si bautura mea cu plangere am amestecat-o,
11. Din pricina urgiei Tale si a maniei Tale; ca ridicandu-ma eu, m-ai surpat.
12. Zilele mele ca umbra s-au plecat si eu ca iarba m-am uscat.
13. Iar Tu, Doamne, in veac ramai si pomenirea Ta din neam in neam.
14. Sculandu-Te, vei milui Sionul, ca vremea este sa-l miluiesti pe el, ca a venit vremea.
15. Ca au iubit robii Tai pietrele lui si de tarana lui le va fi mila.
16. si se vor teme neamurile de numele Domnului si toti imparatii pamantului de slava Ta.
17. Ca va zidi Domnul Sionul si se va arata intru slava Sa.
18. Cautat-a spre rugaciunea celor smeriti si n-a dispretuit cererea lor.
19. Sa se scrie acestea pentru neamul ce va sa vina si poporul ce se zideste va lauda pe Domnul;
20. Ca a privit din inaltimea cea sfanta a Lui, Domnul din cer pe pamant a privit,
21. Ca sa auda suspinul celor ferecati, sa dezlege pe fiii celor omorati,
22. Sa vesteasca in Sion numele Domnului si lauda Lui in Ierusalim,
23. Cand se vor aduna popoarele impreuna si imparatiile ca sa slujeasca Domnului.
24. Zis-am catre Dumnezeu in calea tariei Lui: Vesteste-mi putinatatea zilelor mele.
25. Nu ma lua la jumatatea zilelor mele, ca anii Tai, Doamne, sunt din neam in neam.
26. Dintru inceput Tu, Doamne, pamantul l-ai intemeiat si lucrul mainilor Tale, sunt cerurile.
27. Acelea vor pieri, iar Tu vei ramane si toti ca o haina se vor invechi si ca un vesmant ii vei schimba si se vor schimba.
28. Dar Tu acelasi esti si anii Tai nu se vor imputina.
29. Fiii robilor Tai vor locui pamantul lor si semintia lor in veac va propasi.

PSALMUL 102

Al lui David.

1. Binecuvinteaza, suflete al meu, pe Domnul si toate cele dinlauntrul meu, numele cel sfant al Lui.
2. Binecuvinteaza, suflete al meu, pe Domnul si nu uita toate rasplatirile Lui.
3. Pe Cel ce curateste toate faradelegile tale, pe Cel ce vindeca toate bolile tale;
4. Pe Cel ce izbaveste din stricaciune viata ta, pe Cel ce te incununeaza cu mila si cu indurari;
5. Pe Cel ce umple de bunatati pofta ta; innoi-se-vor ca ale vulturului tineretile tale.
6. Cel ce face milostenie, Domnul, si judecata tuturor celor ce li se face strambatate.
7. Cunoscute a facut caile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.
8. Indurat si milostiv este Domnul, indelung-rabdator si mult-milostiv.
9. Nu pana in sfarsit se va iuti, nici in veac se va mania.
10. Nu dupa pacatele noastre a facut noua, nici dupa faradelegile noastre a rasplatit noua,
11. Ci cat este departe cerul de pamant, atat este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El.
12. Pe cat sunt de departe rasariturile de la apusuri, departat-a de la noi faradelegile noastre.
13. In ce chip miluieste tatal pe fii, asa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El;
14. Ca El a cunoscut zidirea noastra, adusu-si-a aminte ca tarana suntem.
15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea campului; asa va inflori.
16. Ca vant a trecut peste el si nu va mai fi si nu se va mai cunoaste inca locul sau.
17. Iar mila Domnului din veac in veac spre cei ce se tem de Dansul,
18. Si dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce pazesc legamantul Lui
19. Si isi aduc aminte de poruncile Lui, ca sa le faca pe ele. Domnul in cer a gatit scaunul Sau si imparatia Lui peste toti stapaneste.
20. Binecuvantati pe Domnul toti ingerii Lui, cei tari la vartute, care faceti cuvantul Lui si auziti glasul cuvintelor Lui.
21. Binecuvantati pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceti voia Lui.
22. Binecuvantati pe Domnul toate lucrurile Lui; in tot locul stapanirii Lui, binecuvinteaza suflete al meu pe Domnul.

PSALMUL 103
Al lui David.

1. Binecuvinteaza, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, maritu-Te-ai foarte.
2. Intru stralucire si in mare podoaba Te-ai imbracat; Cel ce Te imbraci cu lumina ca s i cu o haina;
3. Cel ce intinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui;
4. Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vanturilor;
5. Cel ce faci pe ingerii Tai duhuri si pe slugile Tale para de foc;
6. Cel ce ai intemeiat pamantul pe intarirea lui si nu se va clatina in veacul veacului.
7. Adancul ca o haina este imbracamintea lui; peste munti vor sta ape.
8. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tau se vor infricosa.
9. Se suie munti si se coboara vai, in locul in care le-ai intemeiat pe ele.
10. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece si nici nu se vor intoarce sa acopere pamantul.
11. Cel ce trimiti izvoare in vai, prin mijlocul muntilor vor trece ape;
12. Adapa-se-vor toate fiarele campului, asinii salbatici setea isi vor potoli.
13. Peste acelea pasarile cerului vor locui; din mijlocul stancilor vor da glas.
14. Cel ce adapi muntii din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va satura pamantul.
15. Cel ce rasari iarba dobitoacelor si verdeata spre slujba oamenilor;
16. Ca sa scoata paine din pamant si vinul veseleste inima omului;
17. Ca sa veseleasca fata cu untdelemn si painea inima omului o intareste.
18. Satura-se-vor copacii campului, cedrii Libanului pe care i-ai sadit; acolo pasarile isi vor face cuib.
19. Locasul cocostarcului in chiparosi. Muntii cei inalti adapost cerbilor stancile scapare iepurilor.
20. Facut-ai luna spre vremi, soarele si-a cunoscut apusul sau.
21. Pus-ai intuneric si s-a facut noapte, cand vor iesi toate fiarele padurii;
22. Puii leilor mugesc ca sa apuce si sa ceara de la Dumnezeu mancarea lor.
23. Rasarit-a soarele si s-au adunat si in culcusurile lor se vor culca.
24. Iesi-va omul la lucrul sau si la lucrarea sa pana seara.
25. Cat s-au marit lucrurile Tale, Doamne, toate cu intelepciune le-ai facut! Umplutu-s-a pamantul de zidirea Ta.
26. Marea aceasta este mare si larga; acolo se gasesc taratoare, carora nu este numar, vietati mici si mari.
27. Acolo corabiile umbla; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca sa se joace in ea.
28. Toate catre Tine asteapta ca sa le dai lor hrana la buna vreme.
29. Dandu-le Tu lor, vor aduna, deschizand Tu mana Ta, toate se vor umple de bunatati;
30. Dar intorcandu-ti Tu fata Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor si se vor sfarsi si in tarana se vor intoarce.
31. Trimite-vei duhul Tau si se vor zidi si vei innoi fata pamantului.
32. Fie slava Domnului in veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.
33. Cel ce cauta spre pamant si-l face pe el de se cutremura; Cel ce se atinge de munti si fumega.
34. Canta-voi Domnului in viata mea, canta-voi Dumnezeului meu cat voi fi.
35. Placute sa-I fie Lui cuvintele mele, iar eu ma voi veseli de Domnul.
36. Piara pacatosii de pe pamant si cei fara de lege, ca sa nu mai fie. Binecuvinteaza, suflete al meu, pe Domnul.

PSALMUL 104
Aliluia.

1. Laudati pe Domnul si chemati numele Lui; vestiti intre neamuri lucrurile Lui.
2. Cantati-I si-L laudati pe El; spuneti toate minunile Lui.
3. Laudati-va cu numele cel sfant al Lui; veseleasca-se inima celor ce cauta pe Domnul.
4. Cautati pe Domnul si va intariti; cautati fala Lui, pururea.
5. Aduceti-va aminte de minunile Lui, pe care le-a facut; de minunile Lui si de judecatile gurii Lui.
6. Semintia lui Avraam, robii Lui, fiii lui Iacob, alesii Lui.
7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, in tot pamantul judecatile Lui.
8. Adusu-si-a aminte in veac de legamantul Lui, de cuvantul pe care l-a poruncit intr-o mie de neamuri,
9. Pe care l-a incheiat cu Avraam si de juramantul Sau lui Isaac.
10. Si l-a pus pe el lui Iacob, spre porunca, si lui Israel legatura vesnica,

11. Zicand: "Tie iti voi da pamantul Canaan, partea mostenirii tale".
12. Atunci cand erau ei putini la numar si straini in pamantul lor
13. Si au trecut de la un neam la altul, de la o imparatie la un alt popor,
14. N-a lasat om sa le faca strambatate si a certat pentru ei pe imparati, zicandu-le:
15. "Nu va atingeti de unsii Mei si nu vicleniti impotriva profetilor Mei".
16. Si a chemat foamete pe pamant si a sfaramat paiul de grau.
17. Trimis-a inaintea lor om; rob a fost randuit Iosif.
18. Smeritu-l-au, punand in obezi picioarele lui; prin fier a trecut sufletul lui, pana ce a venit cuvantul Lui.
19. Cuvantul Domnului l-a aprins pe el; trimis-a imparatul si l-a slobozit, capetenia poporului si l-a liberat pe el.
20. Pusu-l-a pe el domn casei lui si capetenie peste toata avutia lui,
21. Ca sa invete pe capeteniile lui, ca pe sine insusi si pe batranii lui sa-i intelepteasca.
22. Si a intrat Israel in Egipt si Iacob a locuit ca strain, in pamantul lui Ham.
23. Si a inmultit pe poporul lui foarte si l-a intarit pe el mai mult decat pe vrajmasii lui.
24. Intors-a inima lor, ca sa urasca pe poporul Sau, ca sa vicleneasca impotriva robilor Sai.
25. Trimis-a pe Moise robul Sau, pe Aaron, pe care l-a ales.
26. Pus-a in ei cuvintele semnelor si minunilor Lui in pamantul lui Ham.
27. Trimis-a intuneric si i-a intunecat, caci au amarat cuvintele Lui;
28. Prefacut-a apele lor in sange si a omorat pestii lor;
29. Scos-a pamantul lor broaste in camarile imparatilor lor.
30. Zis-a si a venit musca caineasca si multime de muste in toate hotarele lor.
31. Pus-a in ploile lor grindina, foc arzator in pamantul lor;
32. Si a batut viile lor si smochinii lor si a sfaramat pomii hotarelor lor.
33. Zis-a si a venit lacusta si omida fara numar.
34. Si a mancat toata iarba in pamantul lor si a mancat rodul pamantului lor,
35. Si a batut pe toti intai-nascutii din pamantul lor, parga intregii lor osteneli.
36. Si i-a scos pe ei cu argint si cu aur si nu era in semintiile lor bolnav.
37. Veselitu-s-a Egiptul la iesirea lor, ca frica de ei ii cuprinsese.
38. Intins-a nor spre acoperirea lor si foc ca sa le lumineze noaptea.
39. Cerut-au si au venit prepelite si cu paine cereasca i-a saturat pe ei.
40. Despicat-a piatra si au curs ape si au curs rauri in pamant fara de apa.
41. Ca si-a adus aminte de cuvantul cel sfant al Lui, spus lui Avraam, robul Lui.
42. Si a scos pe poporul Sau, intru bucurie si pe cei alesi ai Sai, intru veselie.
43. Si le-a dat lor tarile neamurilor si ostenelile popoarelor au mostenit,
44. Ca sa pazeasca dreptatile Lui si legea Lui s-o tina.

PSALMUL 105
Aliluia.

1. Laudati pe Domnul ca este bun, ca in veac este mila Lui.
2. Cine va grai puterile Domnului si cine va face auzite toate laudele Lui?
3. Fericiti cei ce pazesc judecata si fac dreptate in toata vremea.
4. Adu-Ti aminte de noi, Doamne, intru bunavointa Ta fata de poporul Tau; cerceteaza-ne pe noi cu mantuirea Ta,
5. Ca sa vedem intru bunatati pe alesii Tai, sa ne bucuram de veselia poporului Tau si sa ne laudam cu mostenirea Ta.
6. Pacatuit-am ca si parintii nostri, nelegiuit-am, facut-am strambatate.
7. Parintii nostri in Egipt n-au inteles minunile Tale, nu si-au adus aminte de multimea milei Tale si Te-au amarat cand s-au suit la Marea Rosie.
8. Dar i-a mantuit pe ei pentru numele Sau, ca sa faca cunoscuta puterea Lui.
9. El a certat Marea Rosie si a secat-o si i-a condus pe ei prin adancul marii ca prin pustiu;
10. El i-a scos pe ei din mana celor ce-i urau si i-a izbavit pe ei din mana vrajmasului;
11. Si a acoperit apa pe cei ce-i asupreau pe ei, nici unul din ei n-a ramas.
12. Si au crezut in cuvintele Lui si au cantat lauda Lui;
13. Dar degrab au uitat lucrurile Lui si n-au suferit sfatul Lui;

14. Ci au fost cuprinsi de mare pofta, in pustiu, si au ispitit pe Dumnezeu, in loc fara de apa.
15. Si le-a implinit cererea lor si a saturat sufletele lor.
16. Si au maniat pe Moise in tabara si pe Aaron, sfantul Domnului.
17. S-a deschis pamantul si a inghitit pe Datan si a acoperit adunarea lui Abiron.
18. Si s-a aprins foc in adunarea lor, vapaie a ars pe pacatosi.
19. Si au facut vitei in Horeb si s-au inchinat idolului.
20. Si au schimbat slava Lui intru asemanare de vitel, care mananca iarba.
21. Au uitat pe Dumnezeu, Care i-a izbavit pe ei, Care a facut lucruri mari in Egipt,
22. Lucruri minunate in pamantul lui Ham si infricosatoare in Marea Rosie.
23. Atunci a zis sa-i piarda pe dansii, si i-ar fi pierdut, daca Moise, alesul Lui, n-ar fi stat inaintea fetei Lui ca sa intoarca mania Lui si sa nu-i piarda.
24. Apoi ei au dispretuit pamantul cel dorit si n-au crezut in cuvantul Lui,
25. Ci au cartit in corturile lor si n-au ascultat glasul Domnului.
26. Atunci El a ridicat mana Sa asupra lor, ca sa-i doboare pe ei in pustiu
27. Si sa doboare samanta lor intru neamuri si sa-i risipeasca pe ei in toate partile.
28. Au jertfit lui Baal-Peor si au mancat jertfele mortilor
29. Si L-au intaratat pe El cu faptele lor si au murit multi dintre ei.
30. Dar a stat Finees si L-a imblanzit si a incetat bataia
31. Si i s-a socotit lui intru dreptate, din neam in neam pana in veac.
32. Apoi L-au maniat pe El la apa certarii si Moise a suferit pentru ei,
33. Ca au amarat duhul lui si a grait nesocotit cu buzele lui.
34. N-au nimicit neamurile de care le-a pomenit Domnul;
35. Ci s-au amestecat cu neamurile si au deprins lucrurile lor
36. Si au slujit idolilor lor si s-au smintit.
37. Si-au jertfit pe fiii lor si pe fetele lor idolilor,
38. Au varsat sange nevinovat, sangele fiilor lor si al fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan si s-a spurcat pamantul de sange.
39. S-au pangarit de lucrurile lor si s-au desfranat cu faptele lor.
40. Atunci S-a aprins de manie Domnul impotriva poporului Sau si a urat mostenirea Sa
41. Si i-a dat pe ei in mainile neamurilor si i-au stapanit pe ei cei ce-i urau pe ei.
42. Vrajmasii lor i-au asuprit pe ei si au fost nefericiti sub mainile lor.
43. De multe ori Domnul i-a izbavit pe ei, dar ei L-au amarat pe El cu sfatul lor si i-a umilit pentru faradelegile lor.
44. Dar Domnul i-a vazut cand se necajeau ei, a auzit rugaciunea lor,
45. Si si-a adus aminte de legamantul Lui si S-a cait dupa multimea milei Sale;
46. Si le-a dat sa gaseasca mila inaintea celor ce i-au robit pe ei.
47. Izbaveste-ne, Doamne Dumnezeul nostru, si ne aduna din neamuri, ca sa laudam numele cel sfant al Tau si sa ne falim cu lauda Ta.
48. Binecuvantat este Domnul Dumnezeul lui Israel, din veac si pana in veac. Tot poporul sa zica: Amin. Amin.

PSALMUL 106

Aliluia.

1. Laudati pe Domnul ca este bun, ca in veac este mila Lui.
2. Sa spuna cei izbaviti de Domnul, pe care i-a izbavit din mana vrajmasului.
3. Din tari i-a adunat pe ei, de la rasarit si de la apus, de la miazanoapte si de la miazazi.
4. Ratacit-au in pustie, in pamant fara de apa si cale spre cetatea de locuit n-au gasit.
5. Erau flamanzi si insetati; sufletul lor intr-insii se sfarsea;
6. Dar au strigat catre Domnul in necazurile lor si din nevoile lor i-a izbavit pe ei
7. Si i-a povatuit pe cale dreapta, ca sa mearga spre cetatea de locuit.
8. Laudat sa fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a facut fiilor oamenilor.
9. Ca a saturat suflet insetat si suflet flamand a umplut de bunatati.
10. Sedeau in intuneric si in umbra mortii; erau ferecati de saracie si de fier,
11. Pentru ca au amarat cuvintele Domnului si sfatul Celui Preainalt au intaratat.

12. El a umilit intru osteneli inima lor; slabit-au si nu era cine sa le ajute;
13. Dar au strigat catre Domnul in necazurile lor si din nevoile lor i-a izbavit pe ei.
14. Si i-a scos pe ei din intuneric si din umbra mortii si legaturile lor le-a rupt.
15. Laudat sa fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a facut fiilor oamenilor!
16. Ca a sfaramat porti de arama si zavoare de fier a frant
17. Si i-a ajutat sa iasa din calea faradelegii lor, caci pentru faradelegile lor au fost umiliti.
18. Urat-a sufletul lor orice mancare si s-au apropiat de portile mortii.
19. Dar au strigat catre Domnul in necazurile lor si din nevoile lor i-a izbavit.
20. Trimis-a cuvantul Sau si i-a vindecat pe ei si i-a izbavit pe ei din stricaciunile lor.
21. Laudat sa fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a facut fiilor oamenilor!
22. Si sa-I jertfeasca Lui jertfa de lauda si sa vesteasca lucrurile Lui, in bucurie.
23. Cei ce se coboara la mare in corabii, cei ce-si fac lucrarea lor in ape multe,
24. Aceia au vazut lucrurile Domnului si minunile Lui intru adanc.
25. El a zis si s-a pornit vant furtunos si s-au inaltat valurile marii.
26. Se urcau pana la ceruri si se coborau pana in adancuri, iar sufletul lor intru primejdii incremenea.
27. Se tulburau si se clatinau ca un om beat si toata priceperea lor a pierit.
28. Dar au strigat catre Domnul in necazurile lor si din nevoile lor ia izbavit
29. Si i-a poruncit furtunii si s-a linistit si au tacut valurile marii.
30. Si s-au veselit ei, ca s-au linistit valurile si Domnul i-a povatuit pe ei la limanul dorit de ei.
31. Laudat sa fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a facut fiilor oamenilor!
32. Inaltaii-L pe El in adunarea poporului si in scaunul batranilor laudati-L pe El,
33. Prefacut-a raurile in pamant pustiu, izvoarele de apa in pamant insetat
34. Si pamantul cel roditor in pamant sarat, din pricina celor ce locuiesc pe el.
35. Prefacut-a pustiul in iezer de ape, iar pamantul cel fara de apa in izvoare de ape,
36. Si a asezat acolo pe cei flamanzi si au zidit cetate de locuit
37. Si au semanat tarine si au sadit vii si au strans belsug de roade
38. Si i-a binecuvantat pe ei si s-au inmultit foarte si vitele lor nu le-a imputinat.
39. Si iarasi au fost imputinati si chinuiti de apasarea necazurilor si a durerii.
40. Aruncat-a dispret asupra capeteniilor lor si i-a ratacit pe ei in loc neumblat si fara de cale.
41. Dar pe sarac l-a izbavit de saracie si i-a pus pe ei ca pe niste oi de mostenire.
42. Vedea-vor dreptii si se vor veseli si toata faradelegea isi va astupa gura ei.
43. Cine este intelept va pazi acestea si va pricepe milele Domnului.

PSALMUL 107

Al lui David.

1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; canta-voi si voi lauda intru inima mea.
2. Desteapta-te slava mea! Desteapta-te psaltire si alauta! Destepta-ma-voi dimineata.
3. Lauda-Te-voi intre popoare, Doamne, canta-voi tie intre neamuri,
4. Ca mai mare decat cerurile este mila Ta si pana la nori adevarul Tau.
5. Inalta-Te peste ceruri, Dumnezeule, si peste tot pamantul slava Ta, ca sa se izbaveasca cei placuti ai Tai.
6. Mantuieste-ma cu dreapta Ta si ma auzi. Dumnezeu a grait in locul cel sfant al Lui:
7. Inalta-Ma-voi si voi imparti Sichemul si Valea Sucot o voi masura.
8. Al Meu este Galaad si al Meu este Manase si Efraim sprijinul capului Meu,
9. Iuda, legiuitorul Meu; Moab, vas al spalarii Mele;
10. Spre Idumeea voi arunca incaltamintea Mea. Mie cei de alt neam Mi s-au supus".
11. Cine ma va duce la cetatea intarita? Cine ma va povatui pana in Idumeea?
12. Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepadat pe noi? Oare, nu vei iesi, Dumnezeule, cu ostirile noastre?
13. Da-ne noua ajutor, ca sa iesim din necaz, ca desarta este izbavirea cea de la oameni.
14. Cu Dumnezeu vom birui si El va nimici pe vrajmasii nostri.

PSALMUL 108

Al lui David.

l. Dumnezeule, lauda mea n-o tine sub tacere. Ca gura pacatosului si gura vicleanului asupra mea s-au deschis.
2. Grait-au impotriva mea cu limba vicleana si cu cuvinte de ura m-au inconjurat si s-au luptat cu mine in zadar.
3. In loc sa ma iubeasca, ma cleveteau, iar eu ma rugam.
4. Pus-au impotriva mea rele in loc de bune si ura in locul iubirii mele.
5. Pune peste dansul pe cel pacatos si diavolul sa stea de-a dreapta lui.
6. Cand se va judeca sa iasa osandit, iar rugaciunea lui sa se prefaca in pacat.
7. Sa fie zilele lui putine si dregatoria lui sa o ia altul;
8. Sa ajunga copiii lui orfani si femeia lui vaduva;
9. Sa fie stramutati copiii lui si sa cerseasca; sa fie scosi din curtile caselor lor;
10. Sa smulga camatarul toata averea lui; sa rapeasca strainii ostenelile lui;
11. Sa nu aiba sprijinitor si nici orfanii lui miluitor;
12. Sa piara copiii lui si intr-un neam sa se stinga numele lui;
13. Sa se pomeneasca faradelegea parintilor lui inaintea Domnului si pacatul maicii lui sa nu se stearga;
14. Sa fie inaintea Domnului pururea si sa piara de pe pamant pomenirea lui, pentru ca nu si-a adus aminte sa faca mila.
15. Si a prigonit pe cel sarman, pe cel sarac si pe cel smerit cu inima, ca sa-l omoare.
16. Si a iubit blestemul si va veni asupra lui; si n-a voit binecuvantarea si se va indeparta de la el.
17. Si s-a imbracat cu blestemul ca si cu o haina si a intrat ca apa inlauntrul lui si ca untdelemnul in oasele lui.
18. Sa-i fie lui ca o haina cu care se imbraca si ca un brau cu care pururea se incinge.
19. Aceasta sa fie rasplata celor ce ma clevetesc pe mine inaintea Domnului si graiesc rele impotriva sufletului meu.

20. Dar Tu, Doamne, fa cu mine mila, pentru numele Tau, ca buna este mila Ta.
21. Izbaveste-ma, ca sarac si sarman sunt eu si inima mea s-a tulburat inlauntrul meu.
22. Ca umbra ce se inclina m-am trecut; ca bataia de aripi a lacustelor tremur.
23. Genunchii mei au slabit de post si trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului
24. Si eu am ajuns lor ocara. M-au vazut si au clatinat cu capetele lor.
25. Ajuta-ma, Doamne Dumnezeul meu, mantuieste-ma, dupa mila Ta,
26. Si sa cunoasca ei ca mana Ta este aceasta si Tu, Doamne, ai facut-o pe ea.
27. Ei vor blestema si Tu vei binecuvanta. Cei ce se scoala impotriva mea sa se rusineze, iar robul Tau sa se veseleasca.
28. Sa se imbrace cei ce ma clevetesc pe mine cu ocara si cu rusinea lor ca si cu un vesmant sa se inveleasca.
29. Lauda-voi pe Domnul foarte cu gura mea si in mijlocul multora Il voi preaslavi pe El,
30. Ca a stat de-a dreapta saracului, ca sa izbaveasca sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

PSALMUL 109
Al lui David.

l. Zis-a Domnul Domnului Meu: "Sezi de-a dreapta Mea, pana ce voi pune pe vrajmasii Tai asternut picioarelor Tale".

2. Toiagul puterii Tale ti-l va trimite Domnul din Sion, zicand: "Stapaneste in mijlocul vrajmasilor Tai.
3. Cu Tine este poporul Tau in ziua puterii Tale, intru stralucirile sfintilor Tai. Din pantece mai inainte de luceafar Te-am nascut".
4. Juratu-S-a Domnul si nu-I va parea rau: "Tu esti preot in veac, dupa randuiala lui Melchisedec".
5. Domnul este de-a dreapta Ta; sfaramat-a in ziua maniei Sale imparati.
6. Judeca-va intre neamuri; va umple totul de ruini; va zdrobi capetele multora pe pamant.
7. Din parau pe cale va bea; pentru aceasta va inalta capul.

PSALMUL 110
Scris pe vremea lui Neemia.

l. Lauda-Te-voi, Doamne, cu toata inima mea, in sfatul celor drepti si in adunare.

2. Mari sunt lucrurile Domnului si potrivite tuturor voilor Lui.
3. Lauda si maretie este lucrul Lui si dreptatea Lui ramane in veacul veacului.
4. Pomenire a facut de minunile Sale. Milostiv si indurat este Domnul.
5. Hrana a dat celor ce se tem de Dansul; aduceti-va aminte in veac de legamantul Lui.
6. Taria lucrurilor Sale a vestit-o poporului Sau, ca sa le dea lor mostenirea neamurilor.
7. Lucrurile mainilor Lui adevar si judecata. Adevarate sunt toate poruncile Lui,
8. Intarite in veacul veacului, facute in adevar si dreptate.
9. Izbavire a trimis poporului Sau; poruncit-a in veac legamantul Sau; sfant si infricosator este numele Lui.
10. Inceputul intelepciunii este frica de Domnul; intelegere buna este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui ramane in veacul veacului.

PSALMUL 111
Scris pe vremea lui Neemia.

1. Fericit barbatul care se teme de Domnul; intru poruncile Lui va voi foarte.
2. Puternica va fi pe pamant semintia Lui; neamul dreptilor se va binecuvanta.
3. Slava si bogatie in casa lui si dreptatea lui ramane in veacul veacului.
4. Rasarit-a in intuneric lumina dreptilor, Cel milostiv, indurat si drept.
5. Bun este barbatul care se indura si imprumuta; isi randuieste vorbele sale cu judecata, ca in veac nu se va clinti.
6. intru pomenire vesnica va fi dreptul; de vorbire de rau nu se va teme.
7. Gata este inima lui a nadajdui in Domnul; intarita este inima lui, nu se va teme, pana ce va ajunge sa dispretuiasca pe vrajmasii sai.
8. Risipit-a, dat-a saracilor; dreptatea lui ramane in veacul veacului.
9. Puterea lui se va inalta intru slava. 10. Pacatosul va vedea si se va mania, va scrasni din dinti si se va topi. Pofta pacatosilor va pieri.

PSALMUL 112
Aliluia.

1. Laudati, tineri, pe Domnul, laudati numele Domnului.
2. Fie numele Domnului binecuvantat de acum si pana in veac.
3. De la rasaritul soarelui pana la apus, laudat este numele Domnului.
4. Inalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.
5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce locuieste intru cele inalte
6. Si spre cele smerite priveste, In cer si pe pamant?
7. Cel ce scoate din pulbere pe cel sarac si ridica din gunoi pe cel sarman,
8. Ca sa-l aseze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Sau.
9. Cel ce face sa locuiasca cea stearpa in casa, ca o mama ce se bucura de fii.

PSALMUL 113
Aliluia.

l. La iesirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar,
2. Ajuns-a Iuda sfintirea Lui, Israel stapanirea Lui.
3. Marea a vazut si a fugit, Iordanul s-a intors inapoi.
4. Muntii au saltat ca berbecii si dealurile ca mieii oilor.
5. Ce-ti este tie, mare, ca ai fugit? Si tie Iordane, ca te-ai intors inapoi?
6. Muntilor, ca ati saltat ca berbecii si dealurilor, ca mieii oilor?
7. De fata Domnului s-a cutremurat pamantul, de fata Dumnezeului lui Iacob,
8. Care a prefacut stanca in iezer, iar piatra in izvoare de apa.
9. Nu noua, Doamne, nu noua, ci numelui Tau se cuvine slava, pentru mila Ta si pentru adevarul Tau,
10. Ca nu cumva sa zica neamurile: "Unde este Dumnezeul lor?"
11. Dar Dumnezeul nostru e in cer; in cer si pe pamant toate cate a voit a facut.

12. Idolii neamurilor sunt argint si aur, lucruri de maini omenesti:
13. Gura au si nu vor grai; ochi au si nu vor vedea;
14. Urechi au si nu vor auzi; nari au si nu vor mirosi;
15. Maini au si nu vor pipai; picioare au si nu vor umbla, nu vor glasui cu gatlejul lor.
16. Asemenea lor sa fie cei ce-i fac pe ei si toti cei ce se incred in ei.
17. Casa lui Israel a nadajduit in Domnul; ajutorul lor si aparatorul lor este.
18. Casa lui Aaron a nadajduit in Domnul; ajutorul lor si aparatorul lor este.
19. Cei ce se tem de Domnul au nadajduit in Domnul; ajutorul lor si aparatorul lor este.
20. Domnul si-a adus aminte de noi si ne-a binecuvantat pe noi; a binecuvantat casa lui Israel, a binecuvantat casa lui Aaron,
21. A binecuvantat pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici impreuna cu cei mari.
22. Sporeasca-va Domnul pe voi, pe voi si pe copiii vostri!
23. Binecuvantati sa fiti de Domnul, Cel ce a facut cerul si pamantul.
24. Cerul cerului este al Domnului, iar pamantul l-a dat fiilor oamenilor.
25. Nu mortii Te vor lauda pe Tine, Doamne, nici toti cei ce se coboara in iad,
26. Ci noi, cei vii, vom binecuvanta pe Domnul de acum si pana in veac.

PSALMUL 114
Aliluia.

1. Iubit-am pe Domnul, ca a auzit glasul rugaciunii mele,
2. Ca a plecat urechea Lui spre mine si in zilele mele Il voi chema.
3. Cuprinsu-m-au durerile mortii, primejdiile iadului m-au gasit; necaz si durere am aflat
4. Si numele Domnului am chemat: "O, Doamne, izbaveste sufletul meu!"
5. Milostiv este Domnul si drept si Dumnezeul nostru miluieste.
6. Cel ce pazeste pe prunci este Domnul; umilit am fost si m-am izbavit.
7. Intoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, ca Domnul ti-a facut tie bine;
8. Ca a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi si picioarele mele de la cadere.
9. Bine voi placea inaintea Domnului, in pamantul celor vii.

PSALMUL 115
Aliluia.

l. Crezut-am, pentru aceea am grait, iar eu m-am smerit foarte.
2. Eu am zis intru uimirea mea: "Tot omul este mincinos!"
3. Ce voi rasplati Domnului pentru toate cate mi-a dat mie?
4. Paharul mantuirii voi lua si numele Domnului voi chema.
5. Fagaduintele mele le voi plini Domnului, inaintea a tot poporului Sau.
6. Scumpa este inaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.
7. O, Doamne, eu sunt robul Tau, eu sunt robul Tau si fiul roabei Tale; rupt-ai legaturile mele.
8. Tie-ti voi aduce jertfa de lauda si numele Domnului voi chema.
9. Fagaduintele mele le voi plini Domnului, inaintea a tot poporului Lui,
10. In curtile casei Domnului, in mijlocul tau, Ierusalime.

PSALMUL 116
Aliluia.

1. Laudati pe Domnul toate neamurile; laudati-L pe El toate popoarele;
2. Ca s-a intarit mila Lui peste noi si adevarul Domnului ramane in veac.

PSALMUL 117
Aliluia.

1. Laudati pe Domnul ca este bun, ca in veac este mila Lui.
2. Sa zica, dar, casa lui Israel, ca este bun, ca in veac este mila Lui.
3. Sa zica, dar, casa lui Aaron, ca este bun, ca in veac este mila Lui.
4. Sa zica, dar, toti cei ce se tem de Domnul, ca este bun, ca in veac este mila Lui.
5. In necaz am chemat pe Domnul si m-a auzit si m-a scos intru desfatare.
6. Domnul este ajutorul meu, nu ma voi teme de ce-mi va face mie omul.
7. Domnul este ajutorul meu si eu voi privi cu bucurie pe vrajmasii mei.
8. Mai bine este a Te increde in Domnul, decat a Te increde in om.
9. Mai bine este a nadajdui in Domnul, decat a nadajdui in capetenii.
10. Toate neamurile m-au inconjurat si in numele Domnului i-am infrant pe ei.
11. Inconjurand m-au inconjurat si in numele Domnului i-am infrant pe ei.
12. Inconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini si in numele Domnului i-am infrant pe ei.
13. Impingandu-ma m-au impins sa cad, dar Domnul m-a sprijinit.
14. Taria mea si lauda mea este Domnul si mi-a fost mie spre izbavire.
15. Glas de bucurie si de izbavire in corturile dreptilor: "Dreapta Domnului a facut putere,
16. Dreapta Domnului m-a inaltat, dreapta Domnului a facut putere!"
17. Nu voi muri, ci voi fi viu si voi povesti lucrurile Domnului.
18. Certand m-a certat Domnul, dar mortii nu m-a dat.
19. Deschideti-mi mie portile dreptatii, intrand in ele voi lauda pe Domnul.
20. Aceasta este poarta Domnului; dreptii vor intra prin ea.
21. Te voi lauda, ca m-ai auzit si ai fost mie spre izbavire.
22. Piatra pe care n-au bagat-o in seama ziditorii, aceasta s-a facut in capul unghiului.
23. De la Domnul s-a facut aceasta si minunata este in ochii nostri.
24. Aceasta este ziua pe care a facut-o Domnul, sa ne bucuram si sa ne veselim intru ea.
25. O, Doamne, mantuieste! O, Doamne, sporeste!
26. Binecuvantat este cel ce vine intru numele Domnului; binecuvantatu-v-am pe voi, din casa Domnului.
27. Dumnezeu este Domnul si S-a aratat noua. Tocmiti sarbatoare cu ramuri umbroase, pana la coarnele altarului.
28. Dumnezeul meu esti Tu si Te voi lauda; Dumnezeul meu esti Tu si Te voi inalta. Te voi lauda ca m-ai auzit si ai fost mie spre mantuire.
29. Laudati pe Domnul ca este bun, ca in veac este mila Lui.

PSALMUL 118

Aliluia.

1. Fericiti cei fara prihana in cale, care umbla in legea Domnului.
2. Fericiti cei ce pazesc poruncile Lui si-L cauta cu toata inima lor,
3. Ca n-au umblat in caile Lui cei ce lucreaza faradelegea.
4. Tu ai poruncit ca poruncile Tale sa fie pazite foarte.
5. O, de s-ar indrepta caile mele, ca sa pazesc poruncile Tale!
6. Atunci nu ma voi rusina cand voi cauta spre toate poruncile Tale.
7. Lauda-Te-voi intru indreptarea inimii, ca sa invat judecatile dreptatii Tale.
8. Indreptarile Tale voi pazi; nu ma parasi pana in sfarsit.
9. Prin ce isi va indrepta tanarul calea sa? Prin pazirea cuvintelor Tale.
10. Cu toata inima Te-am cautat pe Tine; sa nu ma lepezi de la poruncile Tale.
11. In inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca sa nu gresesc tie.
12. Binecuvantat esti, Doamne, invata-ma indreptarile Tale.
13. Cu buzele am rostit toate judecatile gurii Tale.
14. In calea marturiilor Tale m-am desfatat ca de toata bogatia.
15. La poruncile Tale voi cugeta si voi cunoaste caile Tale.
16. La indreptarile Tale voi cugeta si nu voi uita cuvintele Tale.
17. Rasplateste robului Tau! Voi trai si voi pazi poruncile Tale.
18. Deschide ochii mei si voi cunoaste minunile din legea Ta.
19. Strain sunt eu pe pamant, sa nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

20. Aprins e sufletul meu de dorirea judecatilor Tale, in toata vremea.
21. Certat-ai pe cai mandri; blestemati sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.
22. Ia de la mine ocara si defaimarea, ca marturiile Tale am pazit.
23. Pentru ca au sezut capeteniile si pe mine ma cleveteau, iar robul Tau cugeta la indreptarile Tale.
24. Ca marturiile Tale sunt cugetarea mea, iar indreptarile Tale, sfatul meu.
25. Lipitu-s-a de pamant sufletul meu; viaza-ma, dupa cuvantul Tau.
26. Vestit-am caile mele si m-ai auzit; invata-ma indreptarile Tale.
27. Fa sa inteleg calea indreptarilor Tale si voi cugeta la minunile Tale.
28. Istovitu-s-a sufletul meu de suparare; intareste-ma intru cuvintele Tale.
29. Departeaza de la mine calea nedreptatii si cu legea Ta ma miluieste.
30. Calea adevarului am ales si judecatile Tale nu le-am uitat.
31. Lipitu-m-am de marturiile Tale, Doamne, sa nu ma rusinezi.
32. Pe calea poruncilor Tale am alergat cand ai largit inima mea.
33. Lege pune mie, Doamne, calea indreptarilor Tale si o voi pazi pururea.
34. Intelepteste-ma si voi cauta legea Ta si o voi pazi cu toata inima mea.
35. Povatuieste-ma pe cararea poruncilor Tale, ca aceasta am voit.
36. Pleaca inima mea la marturiile Tale si nu la lacomie.
37. Intoarce ochii mei ca sa nu vada desertaciunea; in calea Ta viaza-ma.
38. Implineste robului Tau cuvantul Tau, care este pentru cei ce se tem de Tine.
39. Indeparteaza ocara, de care ma tem, caci judecatile Tale sunt bune.
40. Iata, am dorit poruncile Tale; intru dreptatea Ta viaza-ma.
41. Sa vina peste mine mila Ta, Doamne, mantuirea Ta, dupa cuvantul Tau,
42. Si voi raspunde cuvant celor ce ma ocarasc, ca am nadajduit in cuvintele Tale.
43. Sa nu indepartezi din gura mea cuvantul adevarului, pana in sfarsit, ca intru judecatile Tale am nadajduit,
44. Si voi pazi legea Ta pururea, in veac si in veacul veacului.
45. Am umblat intru largime, ca poruncile Tale am cautat.
46. Am vorbit despre marturiile Tale, inaintea imparatilor, si nu m-am rusinat.
47. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.
48. Am ridicat mainile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit si am cugetat la indreptarile Tale.
49. Adu-Ti aminte de cuvantul Tau, catre robul Tau, intru care mi-ai dat nadejde.
50. Aceasta m-a mangaiat intru smerenia mea, ca cuvantul Tau m-a viat.
51. Cei mandri m-au batjocorit peste masura, dar de la legea Ta nu m-am abatut.
52. Adusu-mi-am aminte de judecatile Tale cele din veac, Doamne, si m-am mangaiat.
53. Mahnire m-a cuprins din pricina pacatosilor, care parasesc legea Ta.
54. Cantate erau de mine indreptarile Tale, in locul pribegiei mele.
55. Adusu-mi-am aminte de numele Tau, Doamne, si am pazit legea Ta.
56. Aceasta s-a facut mie, ca indreptarile Tale am cautat.
57. Partea mea esti, Doamne, zis-am sa pazesc legea Ta.
58. Rugatu-m-am fetei Tale, din toata inima mea, miluieste-ma dupa cuvantul Tau.
59. Cugetat-am la caile Tale si am intors picioarele mele la marturiile Tale.
60. Gata am fost si nu m-am tulburat sa pazesc poruncile Tale.
61. Funiile pacatosilor s-au infasurat imprejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.
62. La miezul noptii m-am sculat ca sa Te laud pe Tine, pentru judecatile dreptatii Tale.
63. Partas sunt cu toti cei ce se tem de Tine si pazesc poruncile Tale.
64. De mila Ta, Doamne, este plin pamantul; indreptarile Tale ma invata.
65. Bunatate ai facut cu robul Tau, Doamne, dupa cuvantul Tau.
66. Invata-ma bunatatea, invatatura si cunostinta, ca in poruncile Tale am crezut.
67. Mai inainte de a fi umilit, am gresit; pentru aceasta cuvantul Tau am pazit.
68. Bun esti Tu, Doamne, si intru bunatatea Ta, invata-ma indreptarile Tale.
69. Inmultitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mandri, iar eu cu toata inima mea voi cerceta poruncile Tale.
70. Inchegatu-s-a ca grasimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfatat.
71. Bine este mie ca m-ai smerit, ca sa invat indreptarile Tale.
72. Buna-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decat mii de comori de aur si argint.

73. Mainile Tale m-au facut si m-au zidit, intelepteste-ma si voi invata poruncile Tale.
74. Cei ce se tem de Tine ma vor vedea si se vor veseli, ca in cuvintele Tale am nadajduit.
75. Cunoscut-am, Doamne, ca drepte sunt judecatile Tale si intru adevar m-ai smerit.
76. Faca-se dar, mila Ta, ca sa ma mangaie, dupa cuvantul Tau, catre robul Tau.
77. Sa vina peste mine indurarile Tale si voi trai, ca legea Ta cugetarea mea este.
78. Sa se rusineze cei mandri, ca pe nedrept m-au nedreptatit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.
79. Sa se intoarca spre mine cei ce se tem de Tine si cei ce cunosc marturiile Tale.
80. Sa fie inima mea fara prihana intru indreptarile Tale, ca sa nu ma rusinez.
81. Se topeste sufletul meu dupa mantuirea Ta; in cuvantul Tau am nadajduit.
82. Sfarsitu-s-au ochii mei dupa cuvantul Tau, zicand: "Cand ma vei mangaia?"
83. Ca m-am facut ca un foale la fum, dar indreptarile Tale nu le-am uitat.
84. Cate sunt zilele robului Tau? Cand vei judeca pe cei ce ma prigonesc?
85. Spusu-mi-au calcatorii de lege desertaciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.
86. Toate poruncile Tale sunt adevar; pe nedrept m-au prigonit. Ajuta-ma!
87. Putin a fost de nu m-am sfarsit pe pamant, dar eu n-am parasit poruncile Tale.
88. Dupa mila Ta viaza-ma si voi pazi marturiile gurii mele.
89. In veac, Doamne, cuvantul Tau ramane in cer;
90. In neam si in neam adevarul Tau. Intemeiat-ai pamantul si ramane.
91. Dupa randuiala Ta ramane ziua, ca toate sunt slujitoare tie.
92. De n-ar fi fost legea Ta gandirea mea, atunci as fi pierit intru necazul meu.
93. In veac nu voi uita indreptarile Tale, ca intr-insele m-ai viat, Doamne.
94. Al Tau sunt eu, mantuieste-ma, ca indreptarile Tale am cautat.
95. Pe mine m-au asteptat pacatosii ca sa ma piarda. Marturiile Tale am priceput.
96. La tot lucrul desavarsit am vazut sfarsit, dar porunca Ta este fara de sfarsit.
97. Ca am iubit legea Ta, Doamne, ea toata ziua cugetarea mea este.
98. Mai mult decat pe vrajmasii mei mai inteleptit cu porunca Ta, ca in veac a mea este.
99. Mai mult decat invatatorii mei am priceput, ca la marturiile Tale gandirea mea este.
100. Mai mult decat batranii am inteles, ca poruncile Tale am cautat.
101. De la toata calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca sa pazesc cuvintele Tale.
102. De la judecatile Tale nu m-am abatut, ca Tu ai pus mie lege.
103. Cat sunt de dulci limbii mele, cuvintele Tale, mai mult decat mierea, in gura mea!
104. Din poruncile Tale m-am facut priceput; pentru aceasta am urat toata calea nedreptatii.
105. Faclie picioarelor mele este legea Ta si lumina cararilor mele.
106. Juratu-m-am si m-am hotarat sa pazesc judecatile dreptatii Tale.
107. Umilit am fost pana in sfarsit: Doamne, viaza-ma, dupa cuvantul Tau.
108. Cele de bunavoie ale gurii mele binevoieste-le Doamne, si judecatile Tale ma invata.
109. Sufletul meu in mainile Tale este pururea si legea Ta n-am uitat.
110. Pusu-mi-au pacatosii cursa mie, dar de la poruncile Tale n-am ratacit.
111. Mostenit-am marturiile Tale in veac, ca bucurie inimii mele sunt ele.
112. Plecat-am inima mea ca sa fac indreptarile Tale in veac spre rasplatire.
113. Pe calcatorii de lege am urat si legea Ta am iubit.
114. Ajutorul meu si sprijinitorul meu esti Tu, in cuvantul Tau am nadajduit.
115. Departati-va de la mine cei ce vicleniti si voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.
116. Apara-ma, dupa cuvantul Tau, si ma viaza si sa nu-mi dai de rusine asteptarea mea.
117. Ajuta-ma si ma voi mantui si voi cugeta la indreptarile Tale, pururea.
118. Defaimat-ai pe toti cei ce se departeaza de la indreptarile Tale, pentru ca nedrept este gandul lor.
119. Socotit-am calcatori de lege pe toti pacatosii pamantului; pentru aceasta am iubit marturiile Tale, pururea.
120. Strapunge cu frica Ta trupul meu, ca de judecatile Tale m-am temut.
121. Facut-am judecata si dreptate; nu ma da pe mana celor ce-mi fac strambatate.
122. Primeste pe robul Tau in bunatate, ca sa nu ma cleveteasca cei mandri.
123. Sfarsitu-sau ochii mei dupa mantuirea Ta si dupa cuvantul dreptatii Tale.
124. Fa cu robul Tau, dupa mila Ta, si indreptarile Tale ma invata.
125. Robul Tau sunt eu; intelepteste-ma si voi cunoaste marturiile Tale.

126. Vremea este sa lucreze Domnul, ca oamenii au stricat legea Ta.
127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decat aurul si topazul.
128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am indreptat, toata calea nedreapta am urat.
129. Minunate sunt marturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.
130. Aratarea cuvintelor Tale lumineaza si intelepteste pe prunci.
131. Gura mea am deschis si am aflat, ca de poruncile Tale am dorit.
132. Cauta spre mine si ma miluieste, dupa judecata Ta, fala de cei ce iubesc numele Tau.
133. Pasii mei indrepteaza-i dupa cuvantul Tau, si sa nu ma stapaneasca nici o faradelege.
134. Izbaveste-ma de clevetirea oamenilor si voi pazi poruncile Tale.
135. Fata Ta arat-o robului Tau si ma invata poruncile Tale.
136. Izvoare de apa s-au coborat din ochii mei, pentru ca n-am pazit legea Ta.
137. Drept esti, Doamne, si drepte sunt judecatile Tale.
138. Poruncit-ai cu dreptate marturiile Tale si cu tot adevarul.
139. Topitu-m-a ravna casei Tale, ca au uitat cuvintele Tale vrajmasii mei.
140. Lamurit cu foc este cuvantul Tau foarte si robul Tau l-a iubit pe el.
141. Tanar sunt eu si defaimat, dar indreptarile Tale nu le-am uitat.
142. Dreptatea Ta este dreptate in veac si legea Ta adevarul.
143. Necazuri si nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gandirea mea.
144. Drepte sunt marturiile Tale, in veac; intelepteste-ma si voi fi viu.
145. Strigat-am cu toata inima mea: Auzi-ma, Doamne! Indreptarile Tale voi cauta.
146. Strigat-am catre Tine, mantuieste-ma, si voi pazi marturiile Tale.
147. Din zori m-am sculat si am strigat; intru cuvintele Tale am nadajduit.
148. Deschis-am ochii mei dis-de-dimineata, ca sa cuget la cuvintele Tale.
149. Glasul meu auzi-l, Doamne, dupa mila Ta; dupa judecata Ta ma viaza.
150. Apropiatu-s-au cei ce ma prigonesc cu faradelege, dar de la legea Ta s-au indepartat.
151. Aproape esti Tu, Doamne, si toate poruncile Tale sunt adevarul.
152. Din inceput am cunoscut, din marturiile Tale, ca in veac le-ai intemeiat pe ele.
153. Vezi smerenia mea si ma scoate, ca legea Ta n-am uitat.
154. Judeca pricina mea si ma izbaveste; dupa cuvantul Tau, fa-ma viu.
155. Departe de pacatosi este mantuirea, ca indreptarile Tale n-au cautat.
156. Indurarile Tale multe sunt Doamne; dupa judecata Ta ma viaza.
157. Multi sunt cei ce ma prigonesc si ma necajesc, dar de la marturiile Tale nu m-am abatut.
158. Vazut-am pe cei nepriceputi si ma sfarseam, ca n-au pazit cuvintele Tale.
159: Vezi ca poruncile Tale am iubit, Doamne; intru mila Ta ma viaza.
160. Inceputul cuvintelor Tale este adevarul si vesnice toate judecatile dreptatii Tale.
161. Capeteniile m-au prigonit in zadar; iar de cuvintele Tale s-a infricosat inima mea.
162. Bucura-ma-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoara mare.
163. Nedreptatea am urat si am dispretuit, iar legea Ta am iubit.
164. De sapte ori pe zi Te-am laudat pentru judecatile dreptatii Tale.
165. Pace multa au cei ce iubesc legea Ta si nu se smintesc.
166. Asteptat-am mantuirea Ta, Doamne, si poruncile Tale am iubit.
167. Pazit-a sufletul meu marturiile Tale si le-a iubit foarte.
168. Pazit-am poruncile Tale si marturiile Tale, ca toate caile mele inaintea Ta sunt, Doamne.
169. Sa se apropie rugaciunea mea inaintea Ta, Doamne; dupa cuvantul Tau ma intelepteste.
170. Sa ajunga cererea mea inaintea Ta, Doamne; dupa cuvantul Tau ma izbaveste.
171. Sa raspandeasca buzele mele lauda, ca m-ai invatat indreptarile Tale.
172. Rosti-va limba mea cuvintele Tale, ca toate poruncile Tale sunt drepte.
173. Mina Ta sa ma izbaveasca, ca poruncile Tale am ales.
174. Dorit-am mantuirea Ta, Doamne, si legea Ta cugetarea mea este.
175. Viu va fi sufletul meu si Te va lauda si judecatile Tale imi vor ajuta mie.
176. Ratacit-am ca o oaie pierduta; cauta pe robul Tau, ca poruncile Tale nu le-am uitat.

PSALMUL 119

O cantare a treptelor.

l. Catre Domnul am strigat cand m-am necajit si m-a auzit.
2. Doamne, izbaveste sufletul meu de buzele nedrepte si de limba vicleana.
3. Ce se va da tie si ce vei castiga de la limba vicleana?
4. Sageti ascutite cu carbuni aprinsi trase de Cel puternic.
5. Vai mie, ca pribegia mea s-a prelungit, ca locuiesc in corturile lui Chedar!
6. Mult a pribegit sufletul meu.
7. Cu cei ce urau pacea, facator de pace eram; cand graiam lor, se luptau cu mine in zadar.

PSALMUL 120
O cantare a treptelor

1. Ridicat-am ochii mei la munti, de unde va veni ajutorul meu.
2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a facut cerul si pamantul.
3. Nu va lasa sa se clatine piciorul tau, nici nu va dormita Cel ce pazeste.
4. Iata, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce pazeste pe Israel.
5. Domnul te va pazi pe tine, Domnul este acoperamantul tau, de-a dreapta ta.
6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7. Domnul te va pazi pe tine de tot raul; pazi-va sufletul tau.
8. Domnul va pazi intrarea ta iesirea ta de acum si pana in veac.

PSALMUL 121
O cantare a treptelor.

1. Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: "In casa Domnului vom merge!"
2. Stateau picioarele noastre in curtile tale, Ierusalime!
3. Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale carei porti sunt strans-unite.
4. Ca acolo s-au suit semintiile, semintiile Domnului, dupa legea lui Israel, ca sa laude numele Domnului.
5. Ca acolo s-au asezat scaunele la judecata, scaunele pentru casa lui David.
6. Rugati-va pentru pacea Ierusalimului si pentru indestularea celor ce te iubesc pe tine.
7. Sa fie pace in intariturile tale si indestulare in turnurile tale.
8. Pentru fratii mei si pentru vecinii mei graiam despre tine pace.
9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune tie.

PSALMUL 122
O cantare a treptelor.

1. Catre Tine, Cel ce locuiesti in cer, am ridicat ochii mei.
2. Iata, precum sunt ochii robilor la mainile stapanilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mainile stapanei sale, asa sunt ochii nostri catre Domnul Dumnezeul nostru, pana ce Se va milostivi spre noi.
3. Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, ca mult ne-am saturat de defaimare,
4. Ca prea mult s-a saturat sufletul nostru de ocara celor indestulati si de defaimarea celor mandri.

PSALMUL 123
O cantare a treptelor.

l. De n-ar fi fost Domnul cu noi, sa spuna Israel!
2. De n-ar fi fost Domnul cu noi, cand s-au ridicat oamenii impotriva noastra,
3. De vii ne-ar fi inghitit pe noi, cand s-a aprins mania lor impotriva noastra.
4. Apa ne-ar fi inecat pe noi, suvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.
5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri inspaimantatoare.
6. Binecuvantat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vanare dintilor lor.

7. Sufletul nostru a scapat ca o pasare din cursa vanatorilor; cursa s-a sfaramat si noi ne-am izbavit.
8. Ajutorul nostru este in numele Domnului, Cel ce a facut cerul si pamantul.

PSALMUL 124
O cantare a treptelor.

l. Cei ce se incred in Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va clatina in veac cel ce locuieste in Ierusalim.
2. Munti sunt imprejurul lui si Domnul imprejurul poporului Sau, de acum si pana in veac.
3. Ca nu va lasa Domnul toiagul pacatosilor peste soarta dreptilor, ca sa nu-si intinda dreptii intru faradelegi mainile lor.
4. Fa bine, Doamne, celor buni si celor drepti cu inima;
5. Iar pe cei ce se abat pe cai nedrepte, Domnul ii va duce cu cei ce lucreaza faradelegea. Pace peste Israel!

PSALMUL 125
O cantare a treptelor.

l. Cand a intors Domnul robia Sionului ne-am umplut de mangaiere.
2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastra si limba noastra de veselie; atunci se zicea intre neamuri: "Mari lucruri a facut Domnul cu ei!"
3. Mari lucruri a facut Domnul cu noi: ne-a umplut de bucurie.
4. Intoarce, Doamne, robia noastra, cum intorci paraiele spre miazazi.
5. Cei ce seamana cu lacrimi, cu bucurie vor secera.
6. Mergand mergeau si plangeau, aruncand semintele lor, dar venind vor veni cu bucurie, ridicand snopii lor.

PSALMUL 126
O cantare a treptelor.

1. De n-ar zidi Domnul casa, in zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar pazi Domnul cetatea, in zadar ar priveghea cel ce o pazeste.
2. in zadar va sculati dis-de-dimineata, in zadar va culcati tarziu, voi care mancati painea durerii, daca nu v-ar da Domnul somn, iubiti ai Sai.
3. Iata, fiii sunt mostenirea Domnului, rasplata rodului pantecelui.
4. Precum sunt sagetile in mana celui viteaz, asa sunt copiii parintilor tineri.
5. Fericit este omul care-si va umple casa de copii; nu se va rusina cand va grai cu vrajmasii sai in poarta.

PSALMUL 127
O cantare a treptelor.

1. Fericiti toti cei ce se tem de Domnul, care umbla in caile Lui.
2. Rodul muncii mainilor tale vei manca. Fericit esti; bine-ti va fi!
3. Femeia ta ca o vie roditoare, in laturile casei tale; fiii tai ca niste vlastare tinere de maslin, imprejurul mesei tale.
4. Iata, asa se va binecuvanta omul, cel ce se teme de Domnul.
5. "Te va binecuvanta Domnul din Sion si vei vedea bunatatile Ierusalimului in toate zilele vietii tale.
6. Si vei vedea pe fiii fiilor tai. Pace peste Israel!

PSALMUL 128
O cantare a treptelor

1. De multe ori s-au luptat cu mine din tineretile mele, sa spuna Israel!
2. De multe ori s-au luptat cu mine, din tineretile mele si nu m-au biruit.
3. Spatele mi-au lovit pacatosii, intins-au nelegiuirea lor;
4. Dar Domnul Cel drept a taiat grumajii pacatosilor.

5. Sa se rusineze si sa se intoarca inapoi toti cei ce urasc Sionul.
6. Faca-se ca iarba de pe acoperisuri, care, mai inainte de a fi smulsa, s-a uscat,
7. Din care nu si-a umplut mana lui seceratorul si sanul sau, cel ce aduna snopii,
8. Si trecatorii nu vor zice: "Binecuvantarea Domnului fie peste voi!" sau: "Va binecuvantam in numele Domnului!"

PSALMUL 129
O cantare a treptelor.

l. Dintru adancuri am strigat catre Tine; Doamne! Doamne, auzi glasul meu!
2. Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugaciunii mele.
3. De Te vei uita la faradelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4. Ca la Tine este milostivirea.
5. Pentru numele Tau, Te-am asteptat, Doamne; asteptat-a sufletul meu spre cuvantul Tau,
6. Nadajduit-a sufletul meu in Domnul, din straja diminetii pana in noapte. Din straja diminetii sa nadajduiasca Israel spre Domnul.
7. Ca la Domnul este mila si multa mantuire la El
8. Si El va izbavi pe Israel din toate faradelegile lui.

PSALMUL 130
O cantare a treptelor.

1. Doamne, nu s-a mandrit inima mea, nici nu s-au inaltat ochii mei, nici n-am umblat dupa lucruri mari, nici dupa lucruri mai presus de mine,
2. Dimpotriva, mi-am smerit si mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc intarcat de mama lui, ca rasplata a sufletului meu.
3. Sa nadajduiasca Israel in Domnul, de acum si pana in veac!

PSALMUL 131
O cantare a treptelor.

1. Adu-ti aminte, Doamne, de David si de toate blandetile lui.
2. Cum s-a jurat Domnului si a fagaduit Dumnezeului lui Iacob:
3. Nu voi intra in locasul casei mele, nu ma voi sui pe patul meu de odihna,
4. Nu voi da somn ochilor mei si genelor mele dormitare si odihna tamplelor mele,
5. Pana ce nu voi afla loc Domnului, locas Dumnezeului lui Iacob.
6. Iata am auzit de chivotul legii; in Efrata l-am gasit, in tarina lui Iaar.
7. Intra-vom in locasurile Lui, inchina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.
8. Scoala-Te, Doamne, intru odihna Ta, Tu si chivotul sfintirii Tale.
9. Preotii Tai se vor imbraca cu dreptate si cuviosii Tai se vor bucura.
10. Din pricina lui David, robul Tau, sa nu intorci fata unsului Tau.
11. Juratu-S-a Domnul lui David adevarul si nu-l va lepada: "Din rodul pantecelui tau voi pune pe scaunul tau,
12. De vor pazi fiii tai legamantul Meu si marturiile acestea ale Mele, in care ii voi invata pe ei si fiii lor vor sedea pana in veac pe scaunul tau".
13. Ca a ales Domnul Sionul si l-a ales ca locuinta Lui.
14. "Aceasta este odihna Mea in veacul veacului. Aici voi locui, ca l-am ales pe el.
15. Roadele lui le voi binecuvanta foarte; pe saracii lui ii voi satura cu paine.
16. Pe preotii lui ii voi imbraca cu izbavire si cuviosii lui cu bucurie se vor bucura.
17. Acolo voi face sa rasara puterea lui David, gatit-am faclie unsului Meu.
18. Pe vrajmasii lui ii voi imbraca cu rusine, iar pe dansul va inflori sfintenia Mea".

PSALMUL 132
Un psalm al lui David. O cantare a treptelor.

1. Iata acum ce este bun si ce este frumos, decat numai a locui fratii impreuna!
2. Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboara pe barba, pe barba lui Aaron, care se coboara pe marginea vesmintelor lui.
3. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboara pe muntii Sionului, ca unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvantarea si viata pana in veac.

PSALMUL 133
O cantare a treptelor.

1. Iata acum binecuvantati pe Domnul toate slugile Domnului, care stati in casa Domnului, in curtile casei Dumnezeului nostru.
2. Noaptea ridicati mainile voastre spre cele sfinte si binecuvantati pe Domnul.
3. Te va binecuvanta Domnul din Sion, Cel ce a facut cerul si pamantul.

PSALMUL 134
Aliluia.

1. Laudati numele Domnului, laudati slugi pe Domnul,
2. Cei ce stati in casa Domnului, in curtile Dumnezeului nostru.
3. Laudati pe Domnul, ca este bun Domnul; cantati numele Lui, ca este bun.
4. Ca pe Iacob si l-a ales Domnul, pe Israel spre mostenire Lui.
5. Ca eu am cunoscut ca este mare Domnul si Domnul nostru peste toti dumnezeii.
6. Toate cate a vrut Domnul a facut in cer si pe pamant, in mari si in toate adancurile.
7. A ridicat nori de la marginea pamantului; fulgerele spre ploaie le-a facut; El scoate vanturile din vistieriile Sale.
8. El a batut pe cei intai-nascuti ai Egiptului, de la om pana la dobitoc.
9. Trimis-a semne si minuni in mijlocul tau, Egipte, lui Faraon si tuturor robilor lui.
10. El a batut neamuri multe si a ucis imparati puternici:
11. Pe Sihon imparatul Amoreilor si pe Og imparatul Vasanului si toate stapanirile Canaanului.
12. Si a dat pamantul lor mostenire, mostenire lui Israel, poporului Sau.
13. Doamne, numele Tau este in veac si, pomenirea Ta in neam si in neam.
14. Ca va judeca Domnul pe poporul Sau si de slugile Sale se va milostivi.
15. Idolii neamurilor sunt argint si aur, lucruri facute de maini omenesti.
16. Gura au si nu vor grai, ochi au si nu vor vedea.
17. Urechi au si nu vor auzi, ca nu este duh in gura lor.
18. Asemenea lor sa fie toti cei care ii fac pe ei si toti cei ce se incred in ei.
19. Casa lui Israel, binecuvantati pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvantati pe Domnul;
20. Casa lui Levi, binecuvantati pe Domnul; cei ce va temeti de Domnul, binecuvantati pe Domnul.
21. Binecuvantat este Domnul din Sion, Cel ce locuieste in Ierusalim.

PSALMUL 135
Aliluia.

1. Laudati pe Domnul ca este bun, ca in veac este mila Lui.
2. Laudati pe Dumnezeul dumnezeilor, ca in veac este mila Lui.
3. Laudati pe Domnul domnilor, ca in veac este mila Lui.
4. Singurul Care face minuni mari, ca in veac este mila Lui.
5. Cel ce a facut cerul cu pricepere, ca in veac este mila Lui.
6. Cel ce a intarit pamantul pe ape, ca in veac este mila Lui.
7. Cel ce a facut luminatorii cei mari, ca in veac este mila Lui.
8. Soarele, spre stapanirea zilei, ca in veac este mila Lui.
9. Luna si stelele spre stapanirea noptii, ca in veac este mila Lui.
10. Cel ce a batut Egiptul cu cei intai-nascuti ai lor, ca in veac este mila Lui.
11. Si a scos pe Israel din mijlocul lor, ca in veac este mila Lui.

12. Cu mana tare si cu brat inalt, ca in veac este mila Lui.
13. Cel ce a despartit Marea Rosie in doua; ca in veac este mila Lui.
14. Si a trecut pe Israel prin mijlocul ei, ca in veac este mila Lui.
15. Si a rasturnat pe Faraon si ostirea lui in Marea Rosie, ca in veac este mila Lui.
16. Cel ce a trecut pe poporul Lui prin pustiu, ca in veac este mila Lui.
17. Cel ce a batut imparati mari, ca in veac este mila Lui.
18. Cel ce a omorat imparati tari, ca in veac este mila Lui.
19. Pe Sihon imparatul Amoreilor, ca in veac este mila Lui.
20. Si pe Og imparatul Vasanului, ca in veac este mila Lui.
21. Si le-a dat pamantul lor mostenire, ca in veac este mila Lui.
22. Mostenire lui Israel, robul Lui, ca in veac este mila Lui.
23. Ca in smerenia noastra si-a adus aminte de noi Domnul, ca in veac este mila Lui.
24. Si ne-a izbavit pe noi de vrajmasii nostri, ca in veac este mila Lui.
25. Cel ce da hrana la tot trupul, ca in veac este mila Lui.
26. Laudati pe Dumnezeul cerului, ca in veac este mila Lui.

PSALMUL 136
Aliluia.

1. La raul Babilonului, acolo am sezut si am plans, cand ne-am adus aminte de Sion.
2. In salcii, in mijlocul lor, am atarnat harpele noastre.
3. Ca acolo cei ce ne-au robit pe noi ne-au cerut noua cantare, zicand: "Cantati-ne noua din cantarile Sionului!"
4. Cum sa cantam cantarea Domnului in pamant strain?
5. De te voi uita, Ierusalime, uitata sa fie dreapta mea!
6. Sa se lipeasca limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune inainte Ierusalimul, ca inceput al bucuriei mele.
7. Adu-ti aminte, Doamne, de fiii lui Edom, in ziua daramarii Ierusalimului, cand ziceau: "Stricati-l, stricati-l pana la temeliile lui!"
8. Fiica Babilonului, ticaloasa! Fericit este cel ce-ti va rasplati tie fapta ta pe care ai facut-o noua.
9. Fericit este cel ce va apuca si va lovi pruncii tai de piatra.

PSALMUL 137
Al lui David.

1. Lauda-Te-voi, Doamne, cu toata inima mea, ca ai auzit cuvintele gurii mele si inaintea ingerilor Iti voi canta.
2. Inchina-ma-voi in locasul Tau cel sfant si voi lauda numele Tau, pentru mila Ta si adevarul Tau; ca ai marit peste tot numele cel sfant al Tau.
3. In orice zi Te voi chema, degraba ma auzi! Sporeste in sufletul meu puterea.
4. Sa Te laude pe Tine, Doamne, toti imparatii pamantului, cand vor auzi toate graiurile gurii Tale,
5. Si sa cante in caile Domnului, ca mare este slava Domnului.
6. Ca inalt este Domnul si spre cele smerite priveste si pe cele inalte de departe le cunoaste.
7. De ajung la necaz, viaza-ma! Impotriva vrajmasilor mei ai intins mana Ta si m-a izbavit dreapta Ta.
8. Domnul le va plati lor pentru mine. Doamne, mila Ta este in veac; lucrurile mainilor Tale nu le trece cu vederea.

PSALMUL 138
Al lui David.

1. Doamne, cercetatu-m-ai si m-ai cunoscut.
2. Tu ai cunoscut sederea mea si scularea mea; Tu ai priceput gandurile mele de departe.
3. Cararea mea si firul vietii mele Tu le-ai cercetat si toate caile mele mai dinainte le-ai vazut.
4. Ca inca nu este cuvant pe limba mea
5. Si iata, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate si pe cele din urma si pe cele de demult; Tu m-ai zidit si ai pus peste mine mana Ta.

6. Minunata este stiinta Ta, mai presus de mine; este inalta si n-o pot ajunge.
7. Unde ma voi duce de la Duhul Tau si de la fata Ta unde voi fugi?
8. De ma voi sui in cer, Tu acolo esti. De ma voi cobori in iad, de fata esti.
9. De voi lua aripile mele de dimineata si de ma voi aseza la marginile marii
10. Si acolo mana Ta ma va povatui si ma va tine dreapta Ta.
11. Si am zis: "Poate intunericul ma va acoperi si se va face noapte lumina dimprejurul meu".
12. Dar intunericul nu este intuneric la Tine si noaptea ca ziua va lumina. Cum este intunericul ei, asa este si lumina ei.
13. Ca Tu ai zidit rarunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcatuit in pantecele maicii mele.
14. Te voi lauda, ca sunt o faptura asa de minunata. Minunate sunt lucrurile Tale si sufletul meu le cunoaste foarte.
15. Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai facut intru ascuns, nici fiinta mea pe care ai urzit-o ca in cele mai de jos ale pamantului.
16. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tai si in cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor savarsi si nici una din ele nu va fi nescrisa.
17. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tai, Dumnezeule, si foarte s-a intarit stapanirea lor.
18. Si-i voi numara pe ei, si mai mult decat nisipul se vor inmulti. M-am sculat si inca sunt cu Tine.
19. O, de ai ucide pe pacatosi, Dumnezeule! Barbati varsatori de sange, departati-va de la mine!
20. Acestia Te graiesc de rau, Doamne, si vrajmasii Iti hulesc numele.
21. Oare, nu pe cei ce Te urasc pe Tine, Doamne, am urat si asupra vrajmasilor Tai m-am mahnit?
22. Cu ura desavarsita i-am urat pe ei si mi s-au facut dusmani.
23. Cerceteaza-ma, Doamne, si cunoaste inima mea; incearca-ma si cunoaste cararile mele
24. Si vezi de este calea faradelegii in mine si ma indrepteaza pe calea cea vesnica.

PSALMUL 139
Al lui David.

1. Scoate-ma, Doamne, de la omul viclean si de omul nedrept ma izbaveste,
2. Care gandeau nedreptate in inima, toata ziua imi duceau razboi.
3. Ascutit-au limba lor ca a sarpelui; venin de aspida sub buzele lor.
4. Pazeste-ma, Doamne, de mana pacatosului; scoate-ma de la oamenii nedrepti, care au gandit sa impiedice pasii mei.
5. Pusu-mi-au cei mandri cursa mie si funii; curse au intins picioarelor mele; pe carare mi-au pus pietre de poticneala.
6. Zis-am Domnului: "Dumnezeul meu esti Tu, asculta, Doamne, glasul rugaciunii mele".
7. Doamne, Doamne, puterea mantuirii mele, umbrit-ai capul meu in zi de razboi.
8. Sa nu ma dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mina pacatosului; viclenit-au impotriva mea; sa nu ma parasesti, ca sa nu se trufeasca.
9. Varful latului lor, osteneala buzelor lor sa-i acopere pe ei!
10. Sa cada peste ei carbuni aprinsi; in foc arunca-i pe ei, in necazuri, pe care sa nu le poata rabda.
11. Barbatul limbut nu se va indrepta pe pamant; pe omul nedrept rautatea il va duce la pieire.
12. Stiu ca Domnul va face judecata celui sarac si dreptate celor sarmani;
13. Iar dreptii vor lauda numele Tau si vor locui cei drepti in fata Ta.

PSALMUL 140
Al lui David.

1. Doamne, strigat-am catre Tine, auzi-ma; ia aminte la glasul rugaciunii mele, cand strig catre Tine.
2. Sa se indrepteze rugaciunea mea ca tamaia inaintea Ta; ridicarea mainilor mele, jertfa de seara.
3. Pune Doamne, straja gurii mele si usa de ingradire, imprejurul buzelor mele.
4. Sa nu abati inima mea spre cuvinte de viclesug, ca sa-mi dezvinovatesc pacatele mele; iar cu oamenii cei care fac faradelege nu ma voi insoti cu alesii lor.
5. Certa-ma-va dreptul cu mila si ma va mustra, iar untdelemnul pacatosilor sa nu unga capul meu; ca inca si rugaciunea mea este impotriva vrerilor lor.

6. Prabuseasca-se de pe stanca judecatorii lor. Auzi-se-vor graiurile mele ca s-au indulcit,
7. Ca o brazda de pamant s-au rupt pe pamant, risipitu-s-au oasele lor langa iad.
8. Caci catre Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nadajduit, sa nu iei sufletul meu.
9. Pazeste-ma de cursa care mi-au pus mie si de smintelile celor ce fac faradelege.
10. Cadea-vor in mreaja lor pacatosii, ferit sunt eu pana ce voi trece.

PSALMUL 141
O rugaciune a lui David.

l. Cu glasul meu catre Domnul am strigat, cu glasul meu catre Domnul m-am rugat.
2. Varsa-voi inaintea Lui rugaciunea mea, necazul meu inaintea Lui voi spune.
3. Cand lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cararile mele. In calea aceasta in care am umblat, ascuns-au cursa mie.
4. Luat-am seama de-a dreapta si am privit si nu era cine sa ma cunoasca. Pierit-a fuga de la mine si nu este cel ce cauta sufletul meu.
5. Strigat-am catre Tine, Doamne, zis-am: "Tu esti nadejdea mea, partea mea esti in pamantul celor vii".
6. Ia aminte la rugaciunea mea, ca m-am smerit foarte. Izbaveste-ma de cei ce ma prigonesc, ca s-au intarit mai mult decat mine.
7. Scoate din temnita sufletul meu, ca sa laude numele Tau, Doamne. Pe mine ma asteapta dreptii, pana ce-mi vei rasplati mie.

PSALMUL 142
Al lui David.

1. Doamne, auzi rugaciunea mea, asculta cererea mea, intru credinciosia Ta, auzi-ma, intru dreptatea Ta.
2. Sa nu intri la judecata cu robul Tau, ca nimeni din cei vii nu-i drept inaintea Ta.
3. Vrajmasul prigoneste sufletul meu si viata mea o calca in picioare; facutu-m-a sa locuiesc in intuneric ca mortii cei din veacuri.
4. Mahnit e duhul in mine si inima mea incremenita inlauntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mainilor Tale m-am gandit.
6. Intins-am catre Tine mainile mele, sufletul meu ca un pamant insetosat.
7. Degrab auzi-ma, Doamne, ca a slabit duhul meu. Nu-ti intoarce fala Ta de la mine, ca sa nu ma aseman celor ce se coboara in mormant.
8. Fa sa aud dimineata mila Ta, ca la Tine imi este nadejdea. Arata-mi calea pe care voi merge, ca la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapa-ma de vrajmasii mei, ca la Tine alerg, Doamne.
10. Invata-ma sa fac voia Ta, ca Tu esti Dumnezeul meu. Duhul Tau cel bun sa ma povatuiasca la pamantul dreptatii.
11. Pentru numele Tau, Doamne, daruieste-mi viata. Intru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fa bunatate de starpeste pe vrajmasii mei si pierde pe toti cei ce necajesc sufletul meu, ca eu sunt robul Tau.

PSALMUL 143
Al lui David.

l. Binecuvantat este Domnul Dumnezeul meu, Cel ce invata mainile mele la lupta si degetele mele la razboi.
2. Mila mea si Scaparea mea, Sprijinitorul meu si Izbavitorul meu, Aparatorul meu, si in El am nadajduit, Cel ce supune pe poporul meu sub mine.
3. Doamne, ce este omul ca Te-ai facut cunoscut lui, sau fiul omului ca-l socotesti pe el?
4. Omul cu desertaciunea se aseamana; zilele lui ca umbra trec.
5. Doamne, pleaca cerurile si Te pogoara, atinge-Te de munti si fa-i sa fumege.
6. Cu fulger fulgera-i si-i risipeste! Trimite sagetile Tale si tulbura-i!
7. Trimite mana Ta dintru inaltime; scoate-ma si ma izbaveste de ape multe, din mana strainilor,
8. A caror gura a grait desertaciune si dreapta lor e dreapta nedreptatii.

9. Dumnezeule, cantare noua Iti voi canta tie; in psaltire cu zece strune Iti voi canta tie,
10. Celui ce dai mantuire imparatilor, Celui ce izbavesti pe David, robul Tau, din robia cea cumplita.
11. Izbaveste-ma si ma scoate din mana strainilor, a caror gura a grait desertaciune si dreapta lor e dreapta nedreptatii,
12. Ai caror fii sunt ca niste odrasle tinere, crescute in tineretile lor; fiicele lor infrumusetate si impodobite ca chipurile templului.
13. Camarile lor pline, varsandu-se din una in alta. Oile lor cu multi miei, umpland drumurile cand ies;
14. Boii lor sunt grasi. Nu este gard cazut, nici spartura, nici strigare in ulitele lor.
15. Au fericit pe poporul care are aceste bunatati. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al sau.

PSALMUL 144
Al lui David.

l. Inalta-Te-voi Dumnezeul meu, Imparatul meu si voi binecuvanta numele Tau in veac si in veacul veacului.
2. In toate zilele Te voi binecuvanta si voi lauda numele Tau in veac si in veacul veacului.
3. Mare este Domnul si laudat foarte si maretia Lui nu are sfarsit.
4. Neam si neam vor lauda lucrurile Tale si puterea Ta o vor vesti.
5. Maretia slavei sfinteniei Tale vor grai si minunile Tale vor istorisi
6. Si puterea lucrurilor Tale infricosatoare vor spune si slava Ta vor povesti.
7. Pomenirea multimii bunatatii Tale vor vesti si de dreptatea Ta se vor bucura.
8. Indurat si milostiv este Domnul, indelung-rabdator si mult-milostiv.
9. Bun este Domnul cu toti si indurarile Lui peste toate lucrurile Lui.
10. Sa Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale si cuviosii Tai sa Te binecuvanteze.
11. Slava imparatiei Tale vor spune si de puterea Ta vor grai.
12. Ca sa se faca fiilor oamenilor cunoscuta puterea Ta si slava maretiei imparatiei Tale.
13. Imparatia Ta este imparatia tuturor veacurilor, iar stapanirea Ta din neam in neam. Credincios este Domnul intru cuvintele Sale si cuvios intru toate lucrurile Sale.
14. Domnul sprijina pe toti cei ce cad si indreapta pe toti cei garboviti.
15. Ochii tuturor spre Tine nadajduiesc si Tu le dai lor hrana la buna vreme.
16. Deschizi Tu mana Ta si de bunavointa saturi pe toti cei vii.
17. Drept este Domnul in toate caile Lui si cuvios in toate lucrurile Lui.
18. Aproape este Domnul de toti cei ce-L cheama pe El, de toti cei ce-L cheama pe El intru adevar.
19. Voia celor ce se tem de El o va face si rugaciunea lor o va auzi si-i va mantui pe dansii.
20. Domnul pazeste pe toti cei ce-L iubesc pe El si pe toti pacatosii ii va pierde.
21. Lauda Domnului va grai gura mea si sa binecuvinteze tot trupul numele cel sfant al Lui, zn veac si in veacul veacului.

PSALMUL 145
Al lui Agheu si al lui Zaharia.

1. Lauda, suflete al meu, pe Domnul.
2. Lauda-voi pe Domnul in viata mea, canta-voi Dumnezeului meu cat voi trai.
3. Nu va incredeti in cei puternici, in fiii oamenilor, in care nu este izbavire.
4. Iesi-va duhul lor si se vor intoarce in pamant. In ziua aceea vor pieri toate gandurile lor.
S. Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nadejdea lui, in Domnul Dumnezeul lui,
6. Cel ce a facut cerul si pamantul, marea si toate cele din ele; Cel ce pazeste adevarul in veac;
7. Cel ce face judecata celor napastuiti, Cel ce da hrana celor flamanzi. Domnul dezleaga pe cei ferecati in obezi;
8. Domnul indreapta pe cei garboviti, Domnul intelepteste orbii, Domnul iubeste pe cei drepti;
9. Domnul pazeste pe cei straini; pe orfani si pe vaduva va sprijini si calea pacatosilor o va pierde.
10. Imparati-va Domnul in veac, Dumnezeul tau, Sioane, in neam si in neam.

PSALMUL 146

Al lui Agheu si al lui Zaharia.

1. Laudati pe Domnul, ca bine este a canta; Dumnezeului nostru placuta Ii este cantarea.
2. Cand va zidi Ierusalimul, Domnul va aduna si pe cei risipiti ai lui Israel;
3. Cel ce vindeca pe cei zdrobiti cu inima si leaga ranile lor
4. Cel ce numara multimea stelelor si da tuturor numele lor.
5. Mare este Domnul nostru sl mare este taria Lui si priceperea Lui nu are hotar.
6. Domnul inalta pe cei blanzi si smereste pe cei pacatosi pana la pamant.
7. Cantati Domnului cu cantare de lauda; cantati Dumnezeului nostru in alauta;
8. Celui ce imbraca cerul cu nori, Celui ce gateste pamantului ploaie, Celui ce rasare in munti iarba si verdeata spre slujba oamenilor;
9. Celui ce da animalelor hrana lor si puilor de corb, care Il cheama pe El.
10. Nu in puterea calului este voia Lui, nici in cel iute la picior bunavointa Lui.
11. Bunavointa Domnului este in cei ce se tem de El si in cei ce nadajduiesc in mila Lui.

PSALMUL 147
Al lui Agheu si al lui Zaharia.

l. Lauda, Ierusalime, pe Domnul, lauda pe Dumnezeul tau, Sioane,
2. Ca a intarit stalpii portilor tale, a binecuvantat pe fiii tai, in tine.
3. Cel ce pune la hotarele tale pace si cu fruntea graului te-a saturat,
4. Cel ce trimite cuvantul Sau pamantului; repede alearga cuvantul Lui;
5. Cel ce da zapada ca lana, Cel ce presara negura ca cenusa,
6. Cel ce arunca gheata Lui, ca bucatelele de paine; gerul Lui cine-l va suferi?
7. Va trimite cuvantul Lui si le va topi; va sufla Duhul Lui si vor curge apele.
8. Cel ce vesteste cuvantul Sau lui Iacob, indreptarile si judecatile Sale lui Israel.
9. N-a facut asa oricarui neam si judecarile Sale nu le-a aratat lor.

PSALMUL 148
Al lui Agheu si al lui Zaharia

l. Laudati pe Domnul din ceruri, laudati-L pe El intru cele inalte.
2. Laudati-L pe El toti ingerii Lui, laudati-L pe El toate puterile Lui.
3. Laudati-L pe El soarele si luna, laudati-L pe El toate stelele si lumina.
4. Laudati-L pe El cerurile cerurilor si apa cea mai presus de ceruri,
5. Sa laude numele Domnului, ca El a zis si s-au facut, El a poruncit si s-au zidit.
6. Pusu-le-ai pe ele in veac si in veacul veacului; lege le-a pus si nu o vor trece.
7. Laudati pe Domnul toti cei de pe pamant, balaurii si toate adancurile;
8. Focul, grindina, zapada, gheata, viforul, toate indepliniti cuvantul Lui;
9. Muntii si toate dealurile, pomii cei roditori si toti cedrii;
10. Fiarele si toate animalele, taratoarele si pasarile cele zburatoare;
11. Imparatii pamantului si toate popoarele, capeteniile si toti judecatorii pamantului;
12. Tinerii si fecioarele, batranii cu tinerii,
13. Sa laude numele Domnului, ca numai numele Lui s-a inaltat. Lauda Lui pe pamant si in cer.
14. Si va inalta puterea poporului Lui. Cantare tuturor cuviosilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

PSALMUL 149
Aliluia.

l. Cantati Domnului cantare noua, lauda Lui in adunarea celor cuviosi.
2. Sa se veseleasca Israel de Cel ce l-a facut pe el si fiii Sionului sa se bucure de Imparatul lor.
3. Sa laude numele Lui in hora; in timpane si in psaltire sa-I cante Lui.
4. Ca iubeste Domnul poporul Sau si va invata pe cei blanzi si-i va izbavi.

5. Se vor lauda cuviosii intru slava si se vor bucura in asternuturile lor.
6. Laudele Domnului in gura lor si sabii cu doua taisuri in mainile lor,
7. Ca sa se razbune pe neamuri si sa pedepseasca pe popoare,
8. Ca sa lege pe imparatii lor in obezi si pe cei slaviti ai lor in catuse de fier,
9. Ca sa faca intre dansii judecata scrisa. Slava aceasta este a tuturor cuviosilor Sai.

PSALMUL 150
Aliluia.

1. Laudati pe Domnul intru sfintii Lui; laudati-L pe El intru taria puterii Lui.
2. Laudati-L pe El intru puterile Lui; laudati-L pe El dupa multimea slavei Lui.
3. Laudati-L pe El in glas de trambita; laudati-L pe El in psaltire si in alauta.
4. Laudati-L pe El in timpane si in hora; laudati-L pe El in strune si organe.
5. Laudati-L pe El in chimvale bine rasunatoare; laudati-L pe El in chimvale de strigare.
6. Toata suflarea sa laude pe Domnul!

PSALMUL NECANONIC 151

l. Mic eram intre fratii mei si tanar in casa tatalui meu; pasteam oile tatalui meu.
2. Mainile mele au facut harpa si degetele mele au intocmit psaltirea.
3. Si cine va vesti Domnului meu? Insusi Domnul, Insusi va auzi.
4. El a trimis pe ingerul Lui si m-a luat de la oile tatalui meu si m-a uns cu untdelemnul ungerii Lui.
5. Fratii mei erau buni si mari si nu a binevoit intru dansii Domnul.
6. Iesit-am in intampinarea celui de alt neam si m-a blestemat cu idolii lui.
7. Iar eu, smulgandu-i sabia, i-am taiat capul si am ridicat ocara de pe fiii lui Israel.

CARTEA INTELEPCIUNII LUI SOLOMON

CAPITOLUL 1
Intelepciunea adevarata; indemn spre dreptate, fara care nu este intelepciune.

1. Iubiti dreptatea, judecatori ai pamantului; cugetati drept despre Domnul si cautati-L cu inima smerita,
2. Caci El Se lasa gasit celor care nu-L ispitesc si Se arata celor care au credinta in El.
3. Intr-adevar, cugetele viclene departeaza de Dumnezeu, si puterea Lui, cand Il ispitesti, mustra pe cei fara de minte.
4. Intelepciunea nu patrunde in sufletul viclean si nu salasluieste in trupul supus pacatului.
5. Duhul cel Sfant, povatuitorul oamenilor, fuge de viclesug, Se departeaza de mintile fara de pricepere si Se da in laturi cand se apropie faradelegea;
6. Intelepciunea este duh iubitor de oameni si nu lasa nepedepsit pe cel care huleste prin vorbele sale, caci Dumnezeu este martor gandurilor celor mai ascunse si patrunde fara gres inimile si aude toate cuvintele.
7. Duhul lui Dumnezeu umple lumea, El cuprinde toate si stie orice soapta.
8. Pentru aceea, cel care graieste lucruri nedrepte nu poate sa se ascunda si dreptatea razbunatoare nu-l uita.
9. Caci chibzuintele nelegiuitului vor fi cercetate si zvonul vorbelor sale va ajunge pana la Domnul spre pedeapsa strambatatilor sale.
10. O ureche geloasa aude totul si sunetul soaptelor nu-i scapa.
11. Paziti-va deci de vorbele cartitoare si desarte si feriti limba voastra de clevetire, fiindca vorba cea mai tainica nu va trece fara pedeapsa si gura mincinoasa aduce sufletului moarte.
12. Nu va grabiti moartea prin ratacirile vietii voastre si nu va atrageti pieirea prin fapta mainilor voastre.
13. Caci Dumnezeu n-a facut moartea si nu se bucura de pieirea celor vii.
14. El a zidit toate lucrurile spre viata si fapturile lumii sunt izbavitoare; intru ele nu este samanta de pieire si moartea n-are putere asupra pamantului.

15. Dreptatea este nemuritoare, iar nedreptatea aduce moarte.
16. Dar cei necredinciosi isi atrag moartea cu mainile si cu glasul, se uita la ea ca la o prietena, sunt patimasi dupa ea si au facut legatura cu ea si cu adevarat vrednici sunt sa fie ai ei.

CAPITOLUL 2

Petrecerea necredinciosilor care nu au nadejde in viata vesnica. Prigonirea celui drept si urmarile raului.

1. Cei care cugeta nedrept si-au zis in sine: "Viata noastra este scurta si trista si omul nu poate scapa de moarte, nici nu cunoaste cine l-ar izbavi de seol.
2. Din intamplare am ajuns sa fim cum suntem si dupa viata aceasta vom fi ca si cum n-am fi fost niciodata; caci fum este suflarea din narile noastre si cugetarea o scanteie care se aprinde din miscarea inimii noastre.
3. Cand se va stinge, trupul nostru se va face cenusa si duhul se va risipi ca aerul cel usor.
4. Numele nostru se va uita cu vremea si nimeni nu-si va aduce aminte de lucrurile noastre si viata noastra va trece ca urma norului si se va risipi ca negura, pe care o alunga razele soarelui si caldura lui o ingreuiaza.
5. Ca umbra de trecatoare este viata noastra si sfarsitul ei este fara inapoiere, ca s-a pecetluit si nimeni nu mai vine inapoi.
6. Veniti deci si sa ne desfatam cu bunatatile cele de acum si de fapturi sa ne folosim cu toata caldura tineretii.
7. Sa avem din belsug vinuri scumpe si miresme si sa nu lasam sa treaca florile de primavara.
8. Sa ne incununam cu flori de trandafir, pana nu se vestejesc.
9. Nimeni dintre noi sa nu lipseasca de la petrecerile noastre, sa lasam pretutindeni semnele veseliei noastre, caci aceasta este partea si menirea noastra.
10. Sa asuprim pe cel sarac si drept, sa nu ne fie mila de vaduva, si de caruntetile batranului incarcat de ani sa nu ne rusinam.
11. Puterea noastra sa fie legea dreptatii noastre, ca ce este slab nu este de nici un folos.
12. Sa vanam pe cel drept, fiindca ne stinghereste si se impotriveste ispravilor noastre si ne scoate vina ca stricam legea si ne invinovateste ca nu umblam cum am fost invatati din copilarie.
13. El se face pe sine ca are cunostinta despre Dumnezeu si se numeste: fiul Domnului.
14. El este pentru noi ca o osanda a gandurilor noastre si ne este greu chiar cand ne uitam la el.
15. Caci viata lui nu seamana cu viata celorlalti si cararile lui sunt schimbate.
16. Inaintea lui suntem socotiti ca necurati si de caile noastre se fereste ca de o spurcaciune; el fericeste sfarsitul celor drepti si se lauda ca are pe Dumnezeu drept tata.
17. Deci sa vedem daca cuvintele lui sunt adevarate si sa cercetam ce i se va intampla iesind din aceasta viata.
18. Caci daca dreptul este fiul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu il va apara si-l va scoate din mana potrivnicilor sai.
19. Sa-l incercam cu ocari si cu chinuri, ca sa vedem cat este de rabdator si sa incercam suferinta lui.
20. Sa-l dam unei morti de ocara caci, dupa vorba lui, Dumnezeu va avea grija de el".
21. Acestea sunt gandurile lor, dar ei se amagesc, viclenia lor i-a orbit.
22. Ei nu cunosc tainicele puneri la cale ale lui Dumnezeu, ei n-au nadejde in rasplata sfinteniei si nu cred ca sufletele curate vor avea. cununa lor.
23. Dumnezeu a zidit pe om spre nestricaciune si l-a facut dupa chipul fiintei Sale.
24. Iar prin pizma diavolului moartea a intrat in lume si cei ce sunt de partea lui vor ajunge s-o cunoasca.

CAPITOLUL 3

Fericirea dreptilor si pedepsirea pacatosilor.

1. Sufletele dreptilor sunt in mana lui Dumnezeu si chinul nu se va atinge de ele.
2. In ochii celor fara de minte, dreptii sunt morti cu desavarsire si iesirea lor din lume li se pare mare nenorocire.
3. Si plecarea lor dintre noi, un prapad, dar ei sunt in pace.
4. Chiar daca, in fata oamenilor, ei au indurat suferinte, nadejdea lor este plina de nemurire.
5. Si fiind pedepsiti cu putin, mare rasplata vor primi, caci Dumnezeu i-a pus la incercare si i-a gasit vrednici de El.
6. Ca pe aur in topitoare, asa i-a lamurit, si ca pe o jertfa de ardere intreaga i-a primit.
7. Straluci-vor in ziua rasplatirii si ca niste scantei care se lasa pe miriste, asa vor fi.
8. Judeca-vor neamurile si stapani vor fi peste popoare si Domnul va imparati intru ei, in veci.
9. Ei vor intelege adevarul, ca unii care si-au pus increderea in Domnul; cei credinciosi vor petrece cu El in iubire,

caci harul si indurarea sunt partea alesilor Lui.
10. Cei nelegiuiti vor fi pedepsiti dupa cugetul lor cel viclean, pentru ca nu le-a pasat de cel drept, iar de Dumnezeu s-au departat.
11. Defaimatorii intelepciunii si ai invataturii sunt ticalosi, si nadejdea lor este desarta si ostenelile lor fara de folos si lucrurile lor netrebnice.
12. Femeile lor sunt fara de minte si copiii lor sunt stricati si spita lor este blestemata.
13. Drept aceea, fericita este cea stearpa care nu s-a pangarit si care n-a cunoscut pat cu pacat; ea va avea roada la cercetarea sufletelor.
14. Tot asa famenul ale carui maini n-au savarsit faradelegea si impotriva Domnului n-a gandit cele rele; el va primi aleasa plata pentru credinta lui si in templul Domnului locul cel mai de dorit.
15. Caci roada bunelor osteneli este slavita si radacina intelepciunii n-are pieire.
16. Fiii desfranatilor nu vor avea desavarsire si samanta iesita din patul nelegiuit se va stinge.
17. Ca de vor si avea viata lunga, nu vor fi de nici o treaba si batranetile lor, la urma de tot, vor fi fara cinste.
18. Iar de vor muri de timpuriu, vor fi fara nadejde si fara mangaiere vor fi in ziua judecatii,
19. Caci neamul celui nedrept are sfarsit groaznic.

CAPITOLUL 4
Ce trebuie crezut despre moartea cea timpurie a dreptilor si despre soarta pacatosilor.

1. Mai bine este sa nu ai copii, dar sa ai bunatate, caci pomenirea bunatatii este nemuritoare; si Dumnezeu o stie si oamenii o cunosc.
2. Cand este de fata, o urmezi si cand s-a dus, iti pare rau dupa ea. Bunatatea poarta vesnica cununa, vesnic biruitoare, iesind fara pata din lupte castigate.
3. Multimea pruncilor la cei nelegiuiti nu este de nici un folos; din mladitele lor spurcate nu se va infige radacina in adanc si nu vor avea temei nezdruncinat.
4. Chiar daca se vor imbraca vremelnic intru ramuri, fiind fara temeinicie, se vor zgudui de vant si se vor dezradacina de puterea vijeliei.
5. Ramurile lor vor fi frante mai inainte de varsta deplina, rodul lor va fi netrebnic, crud la mancare si de nimic bun,

6. Fiindca pruncii nascuti din somnul necurat sunt martori ai nelegiuirii parintilor, cand stai sa-i cercetezi.
7. Cel drept, chiar cand apuca sa moara mai devreme, da de odihna.
8. Batranetile cinstite nu sunt cele aduse de o viata lunga, nici nu le masori dupa numarul anilor.
9. Intelepciunea este la om adevarata caruntete si varsta batranetilor inseamna o viata neintinata.
10. Placut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit si, fiindca traia intre pacatosi, l-a mutat de pe pamant.
11. A fost rapit, ca rautatea sa nu-i schimbe mintea sa, inselaciunea sa nu-i amageasca sufletul.
12. Caci vraja viciului intuneca cele bune si ameteala poftei schimba gandul cel fara de rautate.
13. Ajungand curand la desavarsire, dreptul a apucat ani indelungati.
14. Sufletul lui era placut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grabit sa-l scoata din mijlocul rautatii.
15. Neamurile vad, dar nu pricep nimic si nu-si bat capul cu asa ceva, ca adica harul lui Dumnezeu si mila Lui sunt cu alesii Sai si ca poarta grija de sfintii Sai.
16. Dreptul care moare osandeste pe nelegiuitii care traiesc, iar tineretea ajunsa la grabnica desavarsire osandeste lungile batraneti ale celui nedrept.
17. Vor vedea sfarsitul inteleptului, dar nu vor intelege ce sfat a avut Dumnezeu cu el si pentru ce l-a pus bine pentru Sine.
18. Vor vedea si-si vor bate joc, dar Domnul ii va face de ocara.
19. Caci vor fi pe urma hoit fara de cinste, printre morti, intru rusine, in veac de veac; Domnul ii va zdrobi si, muti, ii va azvarli cu capul in jos, ii va zgudui din temelie si vor pieri pana la cel mai mic; chinul ii va macina si pomenirea lor se va sterge.
20. Vor veni inspaimantati de stiinta pacatelor lor si faradelegile lor ii vor mustra fata in fata.

CAPITOLUL 5
Cainta cea prea tarzie a pacatosilor; fericirea dreptilor si pedepsirea necredinciosilor.

l. Atunci cel drept va sta cu multa indrazneala naintea celor care l-au prigonit si au dispretuit ostenelile sale.
2. Iar ei, vazandu-l, se vor tulbura cu cumplita frica si se vor minuna de minunea mantuirii dreptului.
3. Ei vor zice, caindu-se in inima lor si gemand intru stramtorarea duhului lor: "Acesta este pe care-l aveam altadata de batjocura si tinta ocarilor noastre.
4. Nebunii de noi! Am socotit viata lui o nebunie si moartea lui o ticalosie.
5. Si iata cum a fost socotit intre fiii lui Dumnezeu si partea lui intre sfinti!
6. Asadar noi am ratacit de la calea adevarului si lumina dreptatii n-a stralucit pentru noi si noua soarele nu ne-a rasarit.
7. Ne-am saturat de cararile faradelegii si ale pierzarii; am strabatut pustietati neumblate, iar calea Domnului n-am cunoscut-o.
8. Ce folos ne-a adus trufia? La ce ne-a slujit bogatia Si toata fala ei?
9. Toate acestea au trecut ca umbra si ca o veste care se duce pe aci incolo.
10. Au trecut la fel cu corabia care razbate marea involburata si a carei urma in apa nu poti s-o mai gasesti si nici trecerea ei, in mijlocul valurilor;
11. Sau ca pasarea ce zboara in aer si a carei calatorie nu lasa nici un semn; caci ea, batand cu aripile vantul cel usor si despicandu-l cu avantul pornirii, isi taie cale prin miscarea penelor, iar dupa aceea nimic nu mai arata pe unde a trecut.
12. Sau la fel cu sageata care zboara spre locul insemnat, iar aerul pe care l-a spintecat se impreuna la loc si nu poti sa mai stii care i-a fost urma.
13. Tot asa si noi ne-am nascut si am ispravit cu viata si nu putem sa aratam nici un semn de fapta buna, ci in rautatea noastra ne-am risipit.
14. Intr-adevar, nadejdea celui nelegiuit este ca praful pe care-l spulbera vantul, este ca pacla subtire pe care o imprastie vijelia, ca fumul pe care-l sufla o adiere si ca amintirea unui oaspete de o singura zi care se destrama.
15. Insa cei drepti vor fi vii in veacul veacului si rasplata lor este la Domnul si Cel Atotputernic are grija de ei.
16. Drept aceea, vor primi din mana Domnului imparatia frumusetii si cununa cea stralucitoare, caci El ii va ocroti cu dreapta Sa si cu bratul Sau; asemenea unui scut, ii va acoperi.
17. El va face arme din mania Sa si cu ele va intari faptura mainilor Sale ca sa rasplateasca vrajmasilor.
18. Din dreptate El Isi va face platosa si din judecata cea nefatarnica Isi va face coif.
19. Din sfintenia Sa va face pavaza nebiruita;
20. Iar din cumplita Sa manie va face sabie ascutita si lumea va porni razboi impreuna cu El impotriva celor fara de minte.
21. Sagetile fulgerului Sau vor porni bine indreptate si vor lovi in tinta, zburand din arcul puternic incordat al norilor.
22. Mania Lui, ca o prastie, va azvarli noian de grindina; apele marii se vor intarata asupra lor si raurile ii vor ineca vijelios.
23. Duhul puterii dumnezeiesti se va ridica impotriva lor si ca viscolul ii va vantura. Astfel faradelegea va aduce pustiire pe pamant si rautatea va rasturna scaunele celor puternici.

CAPITOLUL 6

Indemn catre conducatorii lumii sa caute si sa urmeze intelepciunea si dreptatea.

l. Ascultati deci, regilor, si intelegeti, luati invatatura, voi, care judecati marginile pamantului.
2. Bagati in urechi, voi cei ce stapaniti peste multimi si care va mandriti cu multimea popoarelor voastre".
3. Pricepeti ca stapanirea vi s-a dat de la Domnul si puterea de la Cel Preainalt, Care va cerceta faptele voastre si va pune la incercare gandurile voastre.
4. Fiindca, desi dregatori ai imparatiei Lui, n-ati judecat drept, nici legea n-ati pazit-o, nici n-ati umblat dupa sfatul lui Dumnezeu.
5. Groaznic si fara de veste El va sta asupra voastra, caci pentru cei mari judecata va fi cumplita.
6. Celor mici, Domnul le va arata iertare si mila, insa cei puternici vor fi pedepsiti cu strasnicie.
7. Stapanul tuturor nu Se va rusina de nici un obraz, nici nu Se va sfii de vreo marire, caci si pe cel mic si pe cel mare El i-a facut si pronia Lui e la fel pentru toti.
8. Insa cei puternici vor avea parte de o incercare mai grea.
9. Deci catre voi, regilor, indrept cuvintele mele ca sa invatati intelepciune si sa nu cadeti.

10. Pentru ca cei ce au pazit cu sfintenie pravila sfanta se vor sfinti si cei ce vor invata-o vor sti ce sa raspunda.
11. Iubiti deci cuvintele mele si le doriti si va veti invata din ele.
12. Intelepciunea este luminata si neinserata si cei care o iubesc o vad usor si cei care o cauta o gasesc.
13. Ea iese in cale celor care o doresc si li se arata ea, intai.
14. Cel care se scoala pentru ea dis-de-dimineata nu se va osteni, caci o va afla sezand la poarta lui.
15. Cel care isi bate capul cu intelepciunea indeplineste desavarsirea mintii si cel care isi pierde somnul pentru ea va fi in curand fara de grija.
16. Ea umbla in toate partile cautand pe cei vrednici de ea si se arata prietenoasa in drumurile lor si ii intampina in tot ce pun la cale.
17. Inceputul ei este pofta cea adevarata de invatatura.
18. Iar pofta de invatatura are in sine iubirea, iar iubirea este paznica legilor ei, iar pazirea legilor ei este adeverirea nemuririi.
19. Si nemurirea ne face sa fim aproape de Dumnezeu.
20. Drept aceea, pofta intelepciunii duce la imparatia cea vesnica.
21. Deci dar, o, regi ai popoarelor, daca tineti la tronurile si la sceptrele voastre, cinstiti intelepciunea, ca in veac sa domniti.
22. Iar ce este intelepciunea si cum s-a facut, sunt gata sa va spun fara sa ascund tainele lui Dumnezeu. Ci voi cerceta de la inceputul fapturii si voi da la lumina cunostinta ei si nu voi trece pe alaturi de adevar.
23. Nu voi merge pe acelasi drum cu pizma care roade, caci ea n-are nici o partasie cu intelepciunea.
24. Multimea inteleptilor este mantuirea lumii si un rege cuminte inseamna bunastarea poporului.
25. Drept aceea, luati invatatura din cuvintele mele si folosul va fi al vostru.

CAPITOLUL 7

Intelepciunea si foloasele ei. Minunata inaltare a omului prin ea.

1. Sunt si eu om muritor asemenea tuturor si coborand din neamul celui dintai om zidit din pamant.
2. Si am fost infiripat, cu trupul, in pantecele mamei mele, inchegandu-ma din sange, vreme de zece luni, din samanta barbateasca si in ceasul somnului odihnitor.
3. Si dupa ce m-am nascut, am respirat aerul obstesc si pe pamantul obstestii patimiri am cazut si eu, si glasul meu dintai, la fel ca la toata lumea, a fost plansul meu.
4. Am fost infasat in scutece si am dat parintilor grija si bataie de cap.
5. Si nici un rege n-a inceput altfel, cand s-a nascut.
6. Ca toti intra in viata in acelasi fel si ies iarasi la fel.
7. Pentru aceea m-am rugat si mi s-a dat intelepciune, am chemat, si duhul cuminteniei a coborat in mine.
8. Am tinut la ea mai mult decat la sceptre si decat la tronuri si am socotit bogatiile desarte fata de ea.
9. N-am pus alaturi cu ea nici pietrele cele mai scumpe, fiindca tot aurul din lume pe langa ea nu e decat nisip, iar argintul, inaintea ei, mi se pare noroi.
10. Am pretuit intelepciunea mai mult decat sanatatea si frumusetea; am pus-o chiar inaintea luminii, fiindca stralucirea ei nu se stinge niciodata.
11. Impreuna cu ea mi-au venit toate bunatatile, caci in mainile ei sunt bogatii nenumarate.
12. Si m-am bucurat de toate acestea, caci intelepciunea le aduce cu sine. Totusi eu nu stiam ca ea este nascatoarea lor.
13. Am invatat-o fara viclenie, o impartasesc fara parere de rau si nu ascund comorile ei.
14. Ea este pentru oameni comoara nesfarsita; cei care se folosesc de ea se fac prietenii lui Dumnezeu, pentru darurile agonisite de invatatura.
15. Iar mie sa-mi daruiasca Dumnezeu sa graiesc precum gandesc si sa cuget in chip vrednic despre darurile Sale, caci El este povatuitorul intelepciunii si indreptatorul inteleptilor.
16. Ca in mana Lui suntem si noi si cuvintele noastre si toata intelepciunea si stiinta lucrurilor.
17. El mi-a dat cunostinta cea adevarata despre cele ce sunt, ca sa stiu intocmirea lumii si lucrarea stihiilor.
18. Inceputul si sfarsitul si mijlocul vremurilor, intoarcerile anotimpurilor si prefacerile vazduhului,
19. Cursurile anilor si randuiala stelelor,
20. Firea dobitoacelor si apucaturile fiarelor, puterea duhurilor si gandurile oamenilor, feluritele neamuri ale plantelor si insusirile radacinilor.

21. Toate cele ascunse si cele aratate le-am cunoscut, fiindca intelepciunea, lucratoarea tuturor, mi-a dat invatatura.
22. Intr-adevar, in ea se afla un duh de intelegere, sfant, fara pereche, cu multe laturi, nepamantesc, ager, patrunzator, neintinat, preaintelept, fara de patima, iubitor de bine, ascutit, neoprit, binefacator,
23. Iubitor de oameni, neclintit, temeinic, netulburat, atotputernic, atotveghetor si razbatand prin toate duhurile istete, curate si oricat de subtiri.
24. Pentru ca intelepciunea este mai sprintena decat orice miscare, ea patrunde si isi face loc pretutindeni prin curatia ei.
25. Ea este suflul puterii lui Dumnezeu, ea este curata revarsare a slavei Celui Atotputernic, astfel ca nimic nu poate s-o manjeasca.
26. Ea este stralucirea luminii celei vesnice si oglinda fara pata a lucrarii lui Dumnezeu si chipul bunatatii Sale.
27. Fiindca este una, toate le poate, si ramanand una cu sine insasi, ea toate le innoieste, si raspandindu-se, prin veacuri, in sufletele sfinte, ea intocmeste din ele prieteni ai lui Dumnezeu si prooroci.
28. Cu adevarat Dumnezeu nimic nu iubeste, fara numai pe cel ce petrece intru intelepciune.
29. Ea este mai frumoasa decat soarele si decat toata oranduirea stelelor; daca o pui alaturi cu lumina, intelepciunea o intrece.
30. Fiindca dupa lumina urmeaza noaptea, pe cand intelepciunea ramane nebiruita in fata rautatii.

CAPITOLUL 8

Trebuinta intelepciunii si cererea ei de la Dumnezeu.

l. Intelepciunea ajunge cu tarie de la o margine la alta a lumii si toate le intocmeste preaplacut.
2. Mi-a fost draga si am cercetat-o din tineretile mele si am cautat sa mi-o petesc mireasa si am iubit mult frumusetea ei.
3. Neamul ei cel bun si-l preamareste prin petrecerea laolalta cu Dumnezeu, si Stapanul a toate o are in mare iubire,
4. Fiindca ea duce pe oameni la stiinta lui Dumnezeu si ea alege lucrurile Lui.
5. Si de este bogatia castig poftit in viata, ce este mai bogat decat intelepciunea, care toate le lucreaza?
6. Daca cumintenia sta in fruntea treburilor, cine este mai bun mester decat intelepciunea in toate cate sunt?
7. Si de iubeste cineva dreptatea, ostenelile intelepciunii rodesc sfinte puteri, ea ne invata infranarea si chibzuinta, dreptatea si barbatia, tot ce este mai de folos in viata oamenilor;
8. Si de pofteste cineva sa aiba stiinta intinsa, intelepciunea stie cele trecute si intrezareste cele viitoare, ea stie intorsaturile cuvintelor si dezlegarile intrebarilor; ea cunoaste de mai inainte semnele si minunile si intamplarile vremurilor si ale sutelor de ani.
9. Drept aceea am hotarat sa mi-o prind tovarasa in viata, fiindca stiu ca ma va sfatui cele bune si-mi va fi mangaiere in griji si in necazuri.
10. Si voi avea, prin ea, marire in adunari; si desi sunt tanar, voi avea cinste in fata celor batrani.
11. Ma vor gasi patrunzator la judecati, si voi aparea uimitor in fata celor puternici.
12. Cand voi tacea, vor astepta sa incep sa vorbesc; cand voi vorbi, vor fi toti cu luare aminte, si cand voi rosti o lunga cuvantare, vor pune toti mana la gura.
13. Prin intelepciune voi avea nemurire si voi lasa celor de dupa mine o pomenire vesnica.
14. Voi carmui popoare, si semintii straine se vor supune stapanirii mele.
15. Tirani temuti, cand vor auzi vorbindu-se de mine, se vor teme; ma voi arata bun multimilor si viteaz in razboi.
16. Si inapoindu-ma in casa mea, cu intelepciune ma voi odihni, caci petrecerea cu ea n-are amaraciune si vietuirea cu ea n-are durere, ci veselie si bucurie.
17. Am chibzuit aceste ganduri in cugetul meu si le-am tot purtat in inima mea si am inteles ca nemurirea este rodul legaturii cu intelepciunea.
18. Si am mai inteles ca in prietenia cu ea sunt sfinte bucurii si in faptele mainilor sale sunt bogatii nesfarsite si stand in preajma ei ai castig de minte dreapta si castig de slava ai din vorba cu ea; drept aceea am umblat pretutindeni si m-am straduit fel si chip sa am intelepciune.
19. Am fost copil bun si am avut parte de un suflet fara rautate.
20. Sau mai vartos, asa bun cum eram, am venit intr-un trup nespurcat.
21. Ci cunoscand ca nu voi putea altfel sa am intelepciune de nu-mi va da Dumnezeu, cu toate ca si aceasta era

intelepciune, sa stiu de la cine vine darul, m-am rugat Domnului si m-am smerit inaintea Lui si am zis din toata inima mea:

CAPITOLUL 9

Rugaciunea lui Solomon catre Dumnezeu pentru dobandirea intelepciunii, care este de folos tuturor oamenilor.

l. "Dumnezeule al parintilor si Doamne al milei, Cel care ai facut toate cu cuvantul Tau,
2. Si cu intelepciunea Ta ai randuit pe om ca sa stapaneasca peste zidirile cele facute de Tine,
3. Si sa carmuiasca lumea cu cuviinta si cu dreptate si cu suflet drept sa faca judecata,
4. Da-mi mie intelepciunea care sta aproape de scaunul Tau si nu ma lepada dintre slujitorii Tai.
5. Caci robul Tau sunt eu si fiul roabei Tale, om slab si cu viata scurta si putin destoinic sa inteleg judecata si legile.
6. Caci, chiar cand ar fi cineva desavarsit intre fiii oamenilor, de-i va lipsi intelepciunea cea de la Tine, ca nimica toata se va socoti.
7. Tu m-ai ales pe mine mai dinainte ca sa stapanesc poporul Tau si sa judec pe fiii si pe fiicele Tale.
8. Tu mi-ai poruncit sa zidesc templul in muntele Tau cel sfant si un jertfelnic in cetatea in care locuiesti, dupa chipul cortului celui sfant, pe care l-ai pregatit dintru inceput.
9. Cu Tine este intelepciunea care stie faptele Tale si care era de fata cand ai facut lumea si care stie ce este placut inaintea ochilor Tai si ce este drept, potrivit poruncilor Tale.
10. Trimite aceasta intelepciune, din sfintele Tale ceruri, de langa tronul slavei Tale, ca sa ma ajute in ostenelile mele si ca sa cunosc ce este bineplacut inaintea Ta,
11. Fiindca intelepciunea toate le stie si le intelege si ma va povatui intelepteste in lucrarile mele si prin slava sa ma va pazi.
12. Si astfel, faptele mele Iti vor fi placute si voi judeca poporul Tau cu dreptate si voi fi vrednic de tronul tatalui meu.
13. Cu adevarat, ce om poate sa cunoasca sfatul lui Dumnezeu sau cine poate sa patrunda vointa lui Dumnezeu?
14. Gandurile muritorilor sunt sovaielnice si cugetarile noastre sunt cu greseala.
15. Caci trupul cel putrezitor ingreuiaza sufletul si locuinta cea pamanteasca impovareaza mintea cea plina de grija.

16. Cu greu ne dam seama despre cele ce sunt pe pamant si cu osteneala gasim cele ce sunt chiar in mana noastra; atunci, cine a putut sa patrunda cele ce sunt in ceruri?
17. Cine a cunoscut vointa Ta, daca Tu nu i-ai dat intelepciune si daca nu i-ai trimis de sus Duhul Tau cel Sfant?
18. Astfel, s-au facut drepte cararile celor de pe pamant si oamenii au invatat ceea ce este placut inaintea Ta, si prin intelepciune au cunoscut mantuirea".

CAPITOLUL 10

Intelepciunea a carmuit omenirea de la inceputul ei.

l. Intelepciunea a pazit pe primul om zidit de Dumnezeu ca sa fie parintele neamului omenesc, atunci cand a fost zidit intaiul.
2. Ea l-a scos din pacatul lui si i-a dat putere sa stapaneasca toata faptura.
3. Fiindca s-a departat de ea, maniindu-se, cel nedrept a pierit in nebunia sa ucigasa de frate.
4. Iar cand pamantul a fost acoperit de ape, intelepciunea l-a mantuit si pe cel drept l-a purtat in slaba arca de lemn.
5. Cand popoarele si-au amestecat nelegiuirile toate, de-a valma, intelepciunea a stiut pe cel drept si l-a pastrat fara vina in fata lui Dumnezeu si l-a pazit nebiruit, cand a fost sa-l doboare mila de copilul sau.
6. Tot ea a mantuit pe cel drept din prapadul celor rai si el a fugit departe de focul coborat peste cele cinci cetati.

7. Si ca dovada, aratand nelegiuirea lor, acest tinut pustiit fumega si azi, pomii dau roada in afara de vreme si un stalp de sare se inalta acolo, spre pomenirea necredinciosului suflet al femeii lui Lot.
8. Nu le-a pasat de intelepciune si de aceea n-au stiut ce este binele si au lasat celor care sunt in viata amintirea nebuniei lor, asa incat ticalosiile lor sa nu fie inghitite de uitare,
9. Dar intelepciunea a smuls din necazuri pe cei care sunt credinciosi.

10. Iarasi intelepciunea a purtat pe cai drepte pe dreptul care fugea de mania fratelui sau, aratandu-i imparatia lui Dumnezeu si dandu-i invatatura despre lucrurile sfinte; ea l-a imbogatit cand el muncea din greu si spor i-a dat in stradaniile lui.
11. Intelepciunea l-a sprijinit cand a fost sa-l jecmaneasca stapanii hrapareti si l-a ajutat sa dobandeasca mari averi.
12. Ea l-a ferit de dusmani; ea l-a ocrotit de cei care ii intindeau curse; ea l-a facut biruitor intr-o lupta crancena, ca sa-l invete ca mai tare decat toate este cucernicia.
13. Intelepciunea n-a parasit pe dreptul cel vandut, ci l-a ferit de pacat.
14. Ea s-a coborat cu el in groapa si in lanturile lui nu l-a parasit, pana ce i-a dat sceptrul domniei si puterea peste cei ce-l asupreau; ea a dovedit de minciuna pe parasii lui si i-a dat o vesnica marire.
15. Intelepciunea a izbavit pe poporul cel cuvios si semintia cea nevinovata de neamurile care o impilau.
16. Ea a patruns in sufletul robului lui Dumnezeu si cu semne si cu minuni ea a tinut piept unor regi temuti.
17. Celor cuviosi datu-le-a plata ostenelilor lor si i-a calauzit pe o cale preaminunata si ziua le-a fost acoperamant si noaptea lumina de stele;
18. I-a trecut prin Marea Rosie si i-a purtat prin ape mari.
19. A acoperit cu ape pe dusmani, apoi din adancurile marii i-a aruncat afara.
20. Pentru aceea, dreptii au jefuit pe cei necredinciosi si au slavit cantand numele Tau cel sfant, Stapane, si toti laolalta au laudat mana Ta care lupta pentru ei.
21. Caci intelepciunea a deschis gura celor muti si limba pruncilor a facut-o bine graitoare.

CAPITOLUL 11

Intelepciunea povatuitoare poporului ales. Dumnezeu pedepseste pe vrajmasii lui si asteapta indreptarea pacatosilor.

1. Facut-a sa sporeasca lucrarile lor prin mana sfantului prooroc,
2. Si-au facut cale prin pustiul cel nelocuit, si-au intins corturile lor in locuri neumblate.
3. Au stat darji impotriva dusmanilor lor si au respins pe potrivnicii lor.
4. Au indurat setea si au chemat numele Tau si apa li s-a dat dintr-o stanca aspra si din piatra si-au astamparat astfel setea.
5. Ceea ce fusese pedeapsa pentru vrajmasi s-a facut pentru ei, in nevoia lor, binecuvantare.
6. Si pe cand apa marelui fluviu se prefacuse in. sange necurat,
7. Spre pedeapsa ca Faraon poruncise sa ucida pe copii, Tu ai dat celor ce-si pierdusera nadejdea apa din belsug;
8. Si astfel le-ai aratat prin setea de care suferisera, cu ce pedeapsa pedepsesti pe potrivnicii lor.
9. Si din aceasta certare, cu toate ca fusesera certati cu crutare, ei au stiut cum sunt chinuiti nelegiuitii, judecati sub manie.
10. Cercatu-i-ai pe unii ca un parinte care dojeneste, iar pe ceilalti i-ai pedepsit ca un imparat aspru care osandeste.
11. Si cei care erau de fata si cei de departe se chinuiau deopotriva.
12. O indoita durere i-a cuprins si suspinau, aducandu-si aminte de lucrurile trecute.
13. Caci dandu-si seama ca pedepsele lor au fost spre binele celor scapati, au cunoscut puterea lui Dumnezeu,
14. Acela pe Care mai inainte L-au lepadat si L-au avut de batjocura, mai pe urma s-au minunat in fata Lui, dupa ce au suferit o sete cu totul altfel decat cei drepti.
15. Pentru gandurile cele neintelegatoare ale destrabalarii lor, care ii rataceau si-i aduceau sa cinsteasca animalele cele necuvantatoare si fiarele netrebnice, ai trimis peste ei, Stapane, spre pedeapsa, multime de animale fara minte,
16. Ca sa invete ca prin ceea ce pacatuieste cineva, prin aceea se si pedepseste.
17. Nu era cu anevoie mainii Tale atotputernice, care a zidit lumea din nimic, sa trimita asupra lor multime de ursi si lei fiorosi,
18. Sau de fiare nou-create, necunoscute si pline de turbare, sufland aburi arzatori, scotand pe nas fum puturos, sau risipind din ochi infricosatoare fulgere.
19. Si aceste fiare puteau sa-i omoare nu numai cu muscatura, dar sa-i ingrozeasca si chiar sa-i ucida cu vederea lor.
20. Si fara de acestea, puteau sa piara numai la o suflare, urmariti de dreptatea razbunatoare si vanturati de vantul

puterii Tale; ci toate le-ai randuit cu masura, cu numar si cu cumpana.
21. Caci Tu pururea ai putere nemarginita si tariei bratului Tau cine va sta impotriva?
22. Lumea toata, inaintea Ta, este ca acel pic de praf, care face cumpana sa se plece si ca picatura de roua cea de dimineata, ce se coboara pe pamant.
23. Si miluiesti pe toti, ca toate le poti si treci cu vederea greselile oamenilor, ca sa se pocaiasca.
24. Pentru ca iubesti toate cele ce sunt si nimic nu urgisesti din cele ce ai facut, ca daca ai fi urat un lucru, nu l-ai fi plasmuit.
25. Si cum ar fi ramas ceva, de n-ai fi voit Tu? Sau cum ar dainui, daca n-ar fi fost chemat de Tine la fiinta?
26. Dar Tu ierti tuturor, ca toate ale Tale sunt, Stapane, iubitorule de suflete.

CAPITOLUL 12

Nemarginirea rabdarii si a dreptatii lui Dumnezeu.

1. Duhul Tau cel fara stricaciune este intru toate.
2. Pentru aceea pedepsesti cu masura pe cei care cad si, cand pacatuiesc, le deschizi ochii si-i dojenesti, ca sa se lase de rautatea lor si sa creada intru Tine, Doamne.
3. De locuitorii cei de demult ai sfantului Tau pamant Te-ai scarbit,
4. Caci faceau lucruri nelegiuite, vrajitoresti si aduceau jertfe necurate,
5. Omorand fara mila pe prunci, mancand carne omeneasca si adapandu-se cu sange; pe acesti jertfitori spurcati
6. Si parinti ucigasi ai unor prunci fara de aparare ai voit sa-i nimicesti prin mainile parintilor nostri,
7. Asa incat acest pamant, care este mai de cinste inaintea Ta decat toate celelalte, sa primeasca - vrednici locuitori - pe fiii lui Dumnezeu.
8. Dar si pe aceia ca pe niste oameni i-ai iertat si le-ai trimis, ca soli ai ostirii Tale pedepsitoare, tauni care inteapa, ca sa-i ucida cu incetul.
9. Nu pentru ca n-ai fi putut supune cu razboi pe cei necredinciosi celor drepti, sau sa-i pierzi dintr-odata cu groaznice fiare, sau cu o porunca scurta,
10. Ci ai judecat sa-i iei cu incetul dandu-le loc de pocainta, desi bine stiai ca neamul lor este viclean si rautatea lor este fireasca si rasadita inlauntru si ca gandul lor nu se va schimba in veac,
11. Pentru ca din inceput a fost samanta blestemata. Apoi nici pentru aceea ca Te-ai teme de cineva, Te-ai aratat indelung-rabdator cu pacatele lor.
12. Caci cine ar putea sa-ti zica: Ce-ai facut? Sau cine va sta impotriva judecatii Tale? Sau cine Te va scoate vinovat pentru neamurile cele nimicite, pe care Tu insuti le-ai facut? Sau cine se va ridica asupra Ta cu judecata pentru oamenii cei nedrepti?
13. Ca nu este alt dumnezeu afara de Tine, care sa aiba grija de toate si caruia sa-i dovedesti ca judecatile Tale sunt totdeauna drepte.
14. Nu este nici imparat, nici stapanitor care sa poata sa ridice ochii in fata Ta si sa-ti ceara socoteala pentru cei pe care i-ai nimicit.
15. Ci, fiind drept, toate le carmuiesti cu dreptate si socotesti lucru nepotrivit cu puterea Ta ca sa osandesti pe cel care nu trebuie pedepsit.
16. Puterea Ta este inceputul dreptatii si, pentru ca esti Stapan a toate, catre toti cu ingaduinta Te arati.
17. Arati taria Ta celor care nu cred in atotputernicia Ta si infrangi cutezanta celor care o cunosc.
18. Stapan al puterii cum esti, judeci cu blandete si ne carmuiesti cu multa crutare, ca la Tine este puterea, cand voiesti.
19. Prin lucruri ca acestea ai invatat pe poporul Tau ca cel drept trebuie sa fie iubitor de oameni si ai dat fiilor Tai buna nadejde, ca le lasi timp sa se pocaiasca de pacate.
20. Ca de vreme ce ai pedepsit cu atata incetineala si ingaduinta pe dusmanii slujitorilor Tai, desi erau vinovati pana la moarte, dandu-le timp si loc sa se abata de la nelegiuirea lor,
21. Atunci cu cata luare aminte judeci Tu pe robii Tai, ai caror parinti au primit de la Tine juraminte si legamintele unor stralucite fagaduinte!
22. Deci cand ne mustri, Tu bati pe vrajmasii nostri de mii de ori mai mult, ca sa tinem in seama bunatatea Ta, cand judecam; iar cand suntem judecati, sa nadajduim in indurarea Ta.
23. Drept aceea, pe cei nedrepti care si-au trait viata nebuneste, i-ai pedepsit cu insesi faptele lor uracioase.
24. Caci au mers atat de departe pe caile ratacirii, incat socoteau drept dumnezei dobitoacele cele mai

respingatoare, inselandu-se ca pruncii cei fara de intelepciune.
25. Pentru aceea, ca unor prunci fara de minte le-ai trimis o pedeapsa de ras.
26. Iar cei care nu s-au patruns de aceasta certare neinsemnata vor simti o pedeapsa vrednica de Dumnezeu.
27. Suferind si tulburandu-se cu ceea ce ei socoteau a fi dumnezei, au cunoscut pe Dumnezeul cel adevarat, pe Care altadata au zis ca nu-L cunosc; pentru aceea, osanda cea mai de pe urma a venit asupra lor.

CAPITOLUL 13

Mustrarea celor ce nu cred si nebunia inchinarii la idoli.

1. Deserti sunt din fire toti oamenii care nu cunosc pe Dumnezeu si care n-au stiut, plecand de la bunatatile vazute, sa vada pe Cel care este, nici din cercetarea lucrurilor Sale sa inteleaga pe mester;
2. Ci au socotit ca sunt dumnezei carmuitori ai lumii sau focul, sau vantul, sau arcul cel iute, sau mersul stelelor, sau apa navalnica, sau luminatorii cerului;
3. Ei, care, desfatati de frumusetea acestora, le-au luat drept dumnezei, sa stie acum cu cat este Stapanul mai presus decat acestea, ca El, Cel Care Insusi este incepatorul frumusetii, este facatorul lor.
4. Iar daca se minuneaza de putere si de lucrare, sa inteleaga din acestea cu cat este mai puternic Cel care le-a facut.
5. Caci din marimea si frumusetea fapturilor poti sa cunosti bine, socotindu-te, pe Cel care le-a zidit.
6. Dar, in acelasi timp, in toate acestea este oarecare neajuns, caci doar unii ca acestia ratacesc cautand pe Dumnezeu si straduindu-se sa-L afle.
7. Caci, indeletnicindu-se cu lucrarile lui Dumnezeu si cercetandu-le, ei se incredinteaza cu vederea cat de frumoase sunt cele vazute.
8. De alta parte, ei n-au cuvant sa li se ierte ratacirea.
9. Ca daca au putut sa adune atata invatatura, ca sa cerceteze lumea, cum n-au aflat ei mai degraba pe Stapanul lumii?
10. Dar sunt cu totul ticalosi si si-au pus nadejdea in lucruri fara de viata cei care au numit dumnezei lucrurile mainilor omenesti, aurul si argintul cu mestesug lucrat si inchipuiri de dobitoace sau piatra netrebnica, cioplita de mana de demult.
11. Un mester lemnar a taiat din padure un lemn bun de lucrat, l-a jupuit de coaja si apoi cu indemanarea sa a facut din el o unealta folositoare spre slujba vietii.
12. Ramasitele de la lemnul lucrat le pune pe foc sa isi fiarba de mancare si isi potoleste foamea.
13. Si ce-a mai ramas dintr-acestea, nefiind de nici o treaba, pentru ca este lemn stramb si noduros, il ciopleste ca sa-i treaca de urat si, potrivindu-l si mestesugindu-l, l-a facut asemenea cu chipul de om.
14. Sau l-a facut asemenea vreunui dobitoc de nimic si, vopsindu-l peste tot si rumenindu-l la fata cu vopsea rosie, i-a ascuns toate metehnele.
15. Apoi i-a facut in perete buna asezare, l-a pus acolo si l-a intarit cu piroane de fier.
16. El are grija de idol sa nu cada, stiind bine ca nu-si poate ajuta singur, caci nu este decat un chip care are nevoie de ajutor.
17. Dar el se roaga chipului pentru averea sa, pentru nuntile sale si pentru fiii sai si nu se rusineaza a vorbi catre lucrul cel neinsufletit.
18. El cere sanatate de la cel neputincios, se roaga de viata celui mort si de ajutor celui ce nu poate sa dea nici unul; el se roaga de buna calatorie cui nu poate sa mearga in picioare.
19. Ca sa-si puna la adapost averea, alergatura si izbanda muncii sale, el cere putere de la cel care are mainile cele mai betege.

CAPITOLUL 14

Care a fost inceputul idolilor si al inchinarii lor si ce rautati urmeaza din inchinarea la idoli.

l. Altul voind sa mearga pe apa si sa calatoreasca prin cumplitele valuri se roaga la un lemn mai subred decat luntrea care il poarta.
2. Aceasta luntre a fost nascocita de pofta de castig si a intruchipat-o agerimea lucratorului.
3. Ci, o, Parinte, pronia Ta o carmuieste, Tu, Care ai deschis carari in mare si drum neratacitor in volbura valurilor.
4. Si cu aceasta aratat-ai ca poti sa izbavesti din orice primejdie, asa incat cineva, chiar fara sa aiba stiinta

corabierului, sa poata porni pe mare. Tu nu voiesti ca preainteleptele Tale lucrari sa ramana desarte, de aceea oamenii, incredintandu-si viata unui lemn de tot slab,
5. Trec prin valuri pe o pluta si scapa de moarte.
6. Iar de demult, cand au pierit trufasii uriasi, nadejdea intregii lumi a scapat intr-o barca si barca, indrumata de mana Ta, a lasat omenirii samanta urmasilor.
7. Si binecuvantat este lemnul care slujeste la o trebuinta binecuvantata.
8. Dar idolul facut de mana omeneasca este blestemat, si el si acel care l-a facut; acesta pentru ca l-a facut, iar idolul pentru ca, stricacios fiind, i s-a zis dumnezeu.
9. Ca Dumnezeu uraste deopotriva si pe nelegiuiti si nelegiuirea lor.
10. Lucrul si lucratorul var fi deopotriva pedepsiti.
11. Pentru aceea, idolii neamurilor vor fi cercetati spre pieire, fiindca, desi sunt fapturi, au ajuns uraciune, sminteala pentru sufletele oamenilor si lat pentru picioarele celor fara de minte.
12. Gandul plasmuirii de idoli a fost inceputul aprinderii spre desfrau, si nascocirea lor a fost pierderea vietii.
13. Fiindca n-au fost de la inceput si nu vor fi totdeauna.
14. Prin desarta marire omeneasca au intrat in lume, astfel ca apropiatul lor sfarsit este hotarat inaintea lui Dumnezeu.
15. Un tata, intristandu-se cu amara jale pentru copilul sau rapit inainte de vreme, i-a facut chipul si pe cel care ieri inca nu era decat un om mort, il cinsteste acum ca pe un dumnezeu si a randuit celor din casa sa taine si slujbe.
16. Dupa aceea, cu vremea, intarindu-se acest paganesc obicei, s-a pazit ca o lege si, din poruncile tiranilor, a iesit cinstirea chipurilor cioplite.
17. Cand popoarele nu puteau sa-i cinsteasca de fata, pentru ca locuiau departe, faceau o asemuire dupa chipul departat si potriveau un chip vazut al imparatului preacinstit, asa incat sa dea celui ce nu era de fata aceleasi sarguincioase inchinari ca si cum ar fi de fata.
18. Si pentru izbanda acestei inchinari, cei care erau nestiutori au fost si ei impinsi de pofta de slava a mesterului.
19. Pentru ca el, voind sa placa stapanitorului, si-a pus tot mestesugul ca sa faca asemanarea cat mai frumoasa.
20. Iar multimile, inselandu-se prin frumusetea lucrului, l-au socotit acum ca dumnezeu pe cel care mai inainte il cinsteau ca pe un om.
21. Si aceasta a fost o inselaciune pentru viata oamenilor, ca ei, batuti de nevoi sau robiti de tiranie, au dat pietrelor si lemnelor numele ce nu se poate da la nimic de pe pamant.
22. Apoi n-a fost destul ca au ratacit intru cunoasterea lui Dumnezeu, ci, vietuind - din intunericul mintii lor - in razboi necurmat, au numit pace atatea rele.
23. Ei faceau slujbe in care ucideau chiar pe copiii lor, sau savarseau taine ascunse sau betii nebunesti dupa barbare obiceiuri.
24. Si nici viata, nici casatoriile nu le mai pazeau curate, ci unul pe altul ucidea prin viclenie sau il batjocorea prin desfranare.
25. Toate se invalmasesc in sange si ucidere, in furtisag si viclesug, in stricaciune si necredinta, in razvratire si juramant stramb,
26. In prigonirea celor buni si uitarea binefacerilor primite, in pangarirea sufletelor si rasturnarea trupestilor nevoi, in tulburarea casatoriilor si desfranare si dezmat sub ochii tuturor.
27. Caci inchinarea la idolii cei deserti, care nici n-ar trebui pomeniti, este inceputul, pricina si sfarsitul a tot raul.
28. Desfatarile lor sunt niste bucurii smintite, proorociile lor sunt mincinoase, ei traiesc in nedreptate si jura stramb cu usurinta.
29. Ca unii care nadajduiesc in idolii cei fara de suflet, cand jura stramb, ei nu se tem ca li se va dovedi nedreptatea.
30. Si din doua parti pedeapsa va da peste ei, intai pentru ca au cugetat gresit despre Dumnezeu, inchinandu-se idolilor, si al doilea pentru ca, vicleni fiind, au jurat impotriva adevarului, dispretuind tot ce este sfant.
31. Caci nu puterea idolilor pe care s-au jurat, ci pedeapsa cuvenita pacatosilor, aceea prigoneste pururea pacatul celor ce au gresit.

CAPITOLUL 15

Bunatatea si puterea adevaratului Dumnezeu. Inselaciunea idolatriei.

1. Iar Tu, Dumnezeul nostru, esti bun si adevarat, indelung-rabdator si cu mila carmuitor a toate.

2. Chiar cand pacatuim, ai Tai suntem, noi cei ce cunoastem puterea Ta, dar nu vom pacatui, stiind bine ca suntem din numarul celor numarati ai Tai.
3. Ca a Te cunoaste pe Tine este dreptate desavarsita si a sti puterea Ta este radacina nemuririi.
4. Pe noi nu ne-au inselat nascocirile omenesti ale unui mestesug viclean; ici truda desarta a zugravilor, adica chipul manjit cu multe feluri de vopsele,
5. A carui infatisare atata patima celor nebuni, cu pofta chipului neinsufletit al unei aratari fara viata.
6. Iubitori de rele precum sunt, ei sunt vrednici sa aiba asemenea nadejdi, si cei care le fac si cei care le poftesc si li se inchina.
7. Olarul framanta pamantul moale cu osteneala si face spre slujba noastra orice vas si din acelasi pamant face vase spre curata intrebuintare si altele dimpotriva, dar toate asemenea; si care vas de ce treaba sa fie, hotaraste olarul.
8. Apoi cu nelegiuita truda, din acelasi pamant, tot el scoate un desert chip de idol, el care, cu putin mai inainte, din pamant a fost facut si dupa putin se va intoarce iarasi de unde a fost luat, cand se va cere sa dea sufletul cu care este dator.
9. Dar el se ingrijeste nu de aceea ca puterile lui slabesc, nici ca viata este scurta, ci se ia la intrecere cu mesterii aurari si argintari si face ce fac faurarii in arama si, ca mare cinste pentru el, tine sa faca chipuri amagitoare.
10. Inima lui este cenusa si nadejdea lui mai slaba ca pamantul si viata lui mai mica in cinste decat lutul.
11. Fiindca el n-a cunoscut pe Facatorul sau, si pe Cel care i-a insuflat duhul faptelor si a pus in el putere de viata,
12. Ci socoteste ca viata noastra este jucarie si traiul nostru ca un targ de castig, pentru ca - asa zic ei - trebuie sa castigi bani in orice chip, chiar facand rau.
13. Dar bine sa stie ca pacatuieste mai mult decat toti ceilalti acela care, din acelasi lut, scoate vase care se pot usor sparge si chipuri idolesti.
14. Ci toti acestia sunt mai nebuni si mai de plans decat sufletul unui copil; sunt toti dusmanii poporului tau si asupritorii lui;
15. Caci pe toti idolii neamurilor i-au socotit drept dumnezei pe cei care nici cu ochii nu vad, nici cu nasul nu respira, nici cu urechile nu aud, nici cu degetele mainilor nu pipaie, nici cu picioarele nu umbla.
16. Cel care i-a facut a fost un om, si cel care a primit duhul in dar, tocmai el i-a inchipuit, caci nici un om nu poate sa faca un dumnezeu la fel cu el.
17. El fiind muritor, el face un lucru fara viata cu mainile lui nelegiuite, el pretuieste mai mult decat idolii sai, fiindca el este viu, iar aceia nicidecum.
18. Ei se inchina dobitoacelor celor mai uracioase, care, dupa prostia lor, sunt mai rele decat celelalte.
19. N-au in ele nici o bunatate care sa ni le faca dragi si ele sunt in afara si de la lauda lui Dumnezeu, si de la binecuvantarea Lui.

CAPITOLUL 16

Pedepsele Egiptenilor pentru inchinarea la idoli. Binefacerile lui Dumnezeu asupra Evreilor.

l. Drept aceea, au fost cu dreptate pedepsiti prin unele fapturi ca acestea si au fost chinuiti de multime de fiare.
2. In locul acestor pedepse, Tu ai daruit cele bune poporului Tau si foamea lui cea mare ai potolit-o cu o mancare noua, cu carne de prepelita.
3. Asa incat unii (Egiptenii), desi pofteau sa manance, vazand uraciunea fiarelor trimise, s-au lipsit si de mancarea de nevoie, iar ceilalti, dupa putina lipsa, au avut o hrana noua.
4. Caci se cuvenea ca o foamete care nu iarta sa vina peste asupritori, iar celorlalti numai sa li se arate cum sunt chinuiti vrajmasii lor.
5. Iar cand a venit peste ei infricosata manie a fiarelor si se prapadeau muscati de serpii cei cumpliti, aprinderea Ta n-a tinut pana la urma.
6. Ei au fost tulburati putina vreme, ca sa se indrepteze si au avut un semn de mantuire, ca sa-si aduca aminte de poruncile legii Tale;
7. Caci cel care se intorcea catre acest semn se vindeca, dar nu prin ceea ce vedea cu ochii, ci prin Tine,

Mantuitorul tuturor.
8. Si prin aceasta aratat-ai vrajmasilor nostri ca Tu esti Cel Care izbavesti de tot raul.
9. Pentru ca intepatura lacustelor si a mustelor le-a adus moartea si n-a mai fost nici un chip sa-si scape viata, fiindca meritau o asemenea pedeapsa.
10. Iar pe robii Tai nici dintii balaurilor celor veninosi nu i-au biruit, caci mila Ta a venit si i-a vindecat,
11. Ca sa-si aduca aminte de cuvintele Tale; erau raniti si apoi degraba vindecati, ca nu cumva, cazand in adanca uitare, sa nu fie instrainati de la bunatatile Tale.
12. Nici iarba de leac, nici alifie nu i-a vindecat, ci cuvantul Tau, Doamne, cel ce toate le vindeca.
13. Caci Tu stapanesti peste viata si peste moarte si cobori pana la portile locuintei mortilor si iar ridici.
14. Omul, in rautatea sa, poate sa ucida, dar nu poate sa aduca inapoi duhul care a iesit, nici sa scoata sufletul care a intrat in locuinta mortilor.
15. Iar de mana Ta nu este cu putinta nimanui sa scape.
16. Nelegiuitii care s-au lepadat de a Te cunoaste au fost batuti cu puterea bratului Tau; ape naprasnice, grindina si ploi neinduplecate i-au chinuit; para focului i-a mistuit.
17. Si, ce este mai minunat, focul ardea si mai tare in apa care toate le stinge, pentru ca toata faptura este aparatoarea celor drepti.
18. Uneori para focului se domolea, ca sa nu arda fiarele cele trimise impotriva celor necredinciosi, si ei sa vada si sa cunoasca cum ca ii prigoneste judecata lui Dumnezeu.
19. Alteori; focul ardea in apa mai mult decat este puterea lui, ca sa nimiceasca astfel toate roadele tarii celor nedrepti.
20. Dar pe poporul Tau l-ai hranit cu hrana ingereasca si i-ai trimis din cer paine gata, fara de osteneala, si care avea toata dulceata si placea tuturor.
21. Si painea aceasta arata catre fii bunatatea Ta fata de ei, iar pentru cel care o manca avea gustul mancarii pe care o poftea.
22. Iar zapada si gheata rabdau focul si nu se topeau, ca sa cunoasca Israel ca focul cel arzator, care stralucea in zapada si in ploi, a mistuit roadele vrajmasilor;
23. Si iarasi acelasi foc isi lepada puterile, ca sa hraneasca pe cei drepti,
24. Pentru ca faptura, slujindu-ti tie, Celui care ai facut-o, se incordeaza pentru pedepsirea celor nedrepti si se domoleste spre facerea de bine a celor care se incred in Tine.
25. Drept aceea, schimbandu-se in toate aceste chipuri, ea slujea darului Tau celui a toate hranitor, potrivit dorintei celor care Te rugau;
26. Astfel ca fiii pe care i-ai iubit, Doamne, sa invete ca nu felurite soiuri de roade hranesc pe oameni, ci cuvantul Tau tine in viata pe acei care cred in Tine.
27. Fiindca ceea ce nu se strica de puterea focului, se topea, incalzindu-se de o usoara raza a soarelui.
28. Ca sa se inteleaga ca trebuie sa manecam si sa-ti multumim mai inainte de rasaritul soarelui si sa ne rugam tie din revarsatul zorilor.
29. Iar nadejdea celui nemultumitor se va topi ca gheata de iarna si se va scurge ca o apa nefolositoare.

CAPITOLUL 17

Egiptenii suferind intuneric de trei zile, cu frica si cu mare groaza, cealalta parte a lumii stralucea cu lumina.

1. Judecatile Tale sunt mari si anevoie de lamurit, de aceea cugetele fara invatatura sunt in ratacire.
2. Nelegiuitii, avand incredintarea ca pot sa asupreasca neamul sfant, zaceau inchisi sub acoperisurile lor - inlantuiti de intuneric si robii unei nopti fara ziua - si fugari erau de la vesnica Ta purtare de grija.
3. Si cand socoteau ca vor ramane ascunsi cu tainicele lor pacate, in valul intunecat al uitarii, risipiti au fost si inspaimantati amarnic si tulburati au fost de naluciri.
4. Adaposturile unde se inchideau nu i-au scutit de spaime, caci in jurul lor rasunau zgomote care ii infricosau si aratari posomorate ii umpleau de groaza.
5. Nu era nici un foc care sa poata sa-i lumineze si vapaile vii ale stelelor nu puteau sa risipeasca acea noapte infricosatoare.
6. Cateodata li se arata o invalvorare inspaimantatoare care se aprindea de la sine si, zguduiti de aceasta vedenie, cu pricina necunoscuta, socoteau aratarile si mai grozave inca.
7. Mestesugul copilaros al vrajitorilor nu mai putea nimic si ingamfarea lor ca stiu ceva iesise de rusine.

8. Ei care ziceau ca pot sa goneasca din inima bolnava spaimele si tulburarile, chiar ei zaceau acum plini de rusinoasa spaima.
9. Si macar ca nu era prea mare grozavia care sa-i inspaimanteze, totusi fiarele care treceau si serpii care fluierau ii ingrozeau, si se topeau de frica si inchideau ochii sa nu mai vada prapadul ce-i pandea din toate partile.
10. Fiindca rautatea inimii este plina de temere, ca una ce se stie vinovata si mustrata ea de sine insasi; ea isi vede marita nenorocirea,
11. Caci spaima nu este altceva fara numai lepadarea oricarui ajutor care-ti vine de la dreapta judecata.
12. Si cand scade nadejdea in adancul inimii, te sperii si mai mult, daca nu stii care este pricina de unde iti vine chinul.
13. Iar ei - in noaptea aceea cand li se taiasera orice puteri si care venise peste ei din iadul priponit - dormind de-a valma,
14. Aci se zbateau ingroziti de aratari pocite, aci mureau de golul din inimile lor, caci o groaza neasteptata si fara de veste pusese stapanire peste ei.
15. Si tot asa ceilalti, oricare ar fi fost, cadeau vlaguiti si ramaneau asa, inchisi ca intr-o inchisoare fara zavoare.
16. Si plugar de era cineva, ori cioban cu oile, ori muncitor prins la muncile campului, apucati fara de veste, indurau aceasta nenorocire fara scapare,
17. Fiindca toti erau ferecati cu acelasi lant de intuneric. Si atunci vantul suierator si glasul cu bun viers al pasarilor din desisuri si navala apelor aprige
18. Si bubuitul stancilor care se pravalesc si fuga nevazuta a animalelor saritoare si racnetul fiarelor cumplite si sunetul care se frange si se rasfrange in pesterile muntilor - acestea toate ii faceau sa-si dea duhul de frica.
19. Caci in vreme ce toata faptura era luminata cu stralucitoare lumina si fara impotrivire isi vedea de lucrul sau,
20. Numai peste aceia se intindea o noapte grea, care era chipul intunericului celui ce avea sa-i inghita, si ei pentru ei insisi erau mai grea povara decat acel intuneric.

CAPITOLUL 18

Urmarea pedepselor Egiptenilor si iesirea Evreilor din Egipt.

l. Pentru cuviosii Tai stralucea lumina mare, iar Egiptenii auzeau glasul lor, fara sa le vada chipul si, cu toate suferintele lor de pana aci, ii fericeau.
2. Si pentru ca dupa atatea asupriri - Israel nu se razbuna asupra lor - Egiptenii le multumeau si le cereau iertare de relele pe care ei le facusera.
3. In loc de intuneric, ai dat cuviosilor Tai stalp de foc arzator, care sa-i calauzeasca in acea calatorie necunoscuta; soare nevatamator le-ai dat in drumul lor cel plin de slava.
4. Vrednici erau Egiptenii sa fie lipsiti de lumina si sa fie inchisi in intuneric, ca unii care tineau inchisi pe fiii Tai, aceia prin care trebuia sa se dea veacului nestricacioasa lumina a legii Tale.
5. Si cand s-au sfatuit sa ucida pe pruncii celor cuviosi ai Tai, unul dintre acesti prunci a fost aruncat si a scapat, dar Tu, spre pedeapsa lor, le-ai luat multime de copii si pe ei pe toti i-ai inecat in valurile marii.
6. Noaptea aceasta a fost cunoscuta mai inainte de parintii nostri, ca - stiind bine in ce juraminte crezusera - nadajduind intru ele, sa se veseleasca.
7. Iar poporul Tau a vazut si mantuirea celor drepti si pieirea vrajmasilor.
8. Si precum ai pedepsit pe potrivnici, tot asa, chemandu-ne pe noi, ne-ai preamarit.
9. Copiii evlaviosi ai celor drepti jertfeau in ascuns ti statorniceau toti intr-un gand legamantul cel dumnezeiesc, ca sfinti partasi sa fie deopotriva la aceleasi bunatati si la aceleasi primejdii, cantand laudele parintilor.
10. Iar cu cantecele lor se insoteau tipetele risipite ale vrajmasilor si se auzeau bocetele lor pentru copiii ucisi.
11. Robul si stapanul erau pedepsiti cu aceeasi pedeapsa si omul de rand indura aceleasi dureri ca si regele.
12. Toti deopotriva aveau morti fara de numar, dar din acelasi soi de moarte, si cei ce ramasesera in viata nu puteau face fata cu inmormantarile, de vreme ce intr-o clipa tot ce era mai de seama in neamul lor pierise.
13. Ei, care nu voisera sa creada din pricina vrajitorilor lor, cand le-au pierit cei dintai nascuti ai lor, au marturisit ca Israel este poporul lui Dumnezeu.
14. Caci, pe cand lina tacere stapanea peste toate si noaptea cu repedea ei curgere ajunsese la calea jumatate,
15. Cuvantul Tau cel atotputernic a purces din inaltul cer si din scaunele imparatesti, ca un cumplit razboinic, in mijlocul acelui pamant hotarat pieirii,
16. Si aducand - ca o sabie ascutita - porunca Ta cea fara de schimbare, statea si umplea toate de moarte si

ajungea pana la cer, rezemandu-se de pamant.
17. Atunci pe loc, vedeniile unor visuri groaznice ii tulburara si spaime neasteptate au navalit asupra lor.
18. Azvarliti incoace si incolo pe pamant si pe jumatate morti, ei dadeau pe fata pricina pentru care mureau.
19. Caci vedeniile care ii ingrozisera le destainuisera lucrul pentru care patimesc atat de rau ca sa nu moara de nestiinta.
20. Incercarea mortii a atins si pe cei drepti si multi au pierit in pustiu, dar mania Ta nu a tinut multa vreme.
21. Caci un om fara vina a luat degraba partea celor vinovati, avand ca arme ale slujbei sale rugaciunea si tamaia de impacare, si a stat impotriva maniei Tale, si primejdiei mortii i-a pus un capat, aratandu-se pe sine ca este robul Tau.
22. El a biruit multimea razvratita, nu cu taria trupului, nici cu puterea armelor, ci a supus cu cuvantul pe Cel care ii pedepsea si pomenind juramintele facute parintilor si legamantul cu Israel.
23. Cand mortii, cazuti unii peste altii, au ajuns gramezi, el a stat la mijloc, a potolit mania si a inchis pieirii calea care ducea spre cei vii.
24. Caci in vesmantul preotesc, lung pana la glezne, era toata lumea, si numele slavite ale parintilor erau sapate pe cele patru siruri de pietre scumpe, iar maretia Ta pe diadema de pe cap.
25. Inaintea acestor semne, ingerul pieirii a incetat si s-a temut, caci singura ispita maniei Tale era destula.

CAPITOLUL 19

Pieirea celor fara de lege si mantuirea dreptilor.

l. Ci o manie neindurata prigoneste pe nelegiuiti pana la sfarsit, fiindca Dumnezeu stia de mai inainte ce vor face ei,

2. Ca adica Egiptenii, dupa ce au lasat pe Israel sa plece si cu mare staruinta i-au grabit la drum, vor avea pareri de rau si vor incepe sa-i urmareasca.
3. Cu adevarat, cand nu ispravisera de jelit pe mortii lor si plangeau inca la mormintele celor ucisi, un alt gand nebunesc le-a venit si au inceput, ca pe niste fugari, sa urmareasca pe aceia pe care ii grabisera cu rugaminti sa plece de la ei.
4. La aceasta ii tragea pedeapsa de care erau vrednici, si despre cele mai inainte intamplate nu mai aveau tinere de minte, ca sa se implineasca si ceea ce mai lipsea din urgiile suferite de ei;
5. Asa incat poporul Tau sa savarseasca necrezuta lui trecere prin mare, iar Egiptenii sa dea peste o moarte naprasnica.
6. Fiindca faptura intreaga a fost prefacuta in alcatuirea ei, supunandu-se deosebitelor Tale porunci, pentru ca robii Tai sa se pazeasca nevatamati.
7. Astfel un nor umbrea tabara lor; din apa care mai inainte era acolo s-a facut pamant uscat, iar din Marea Rosie, cale fara de piedica si campie cu pajiste din valurile zbuciumate.
8. Si pe aici a trecut tot neamul Israel, pe care il ocrotea mana Ta, si minunate lucruri a vazut.
9. Si ca niste cai din campia cu iarba si ca niste miei care zburda, ei Te preaslaveau pe Tine, Doamne, Cel Care i-ai izbavit.
10. Fiindca isi aduceau mereu aminte de cele ce se intamplasera in-tara pribegiei lor, cum pamantul, in locul altor vietati, a scos la iveala tauni, iar Nilul in loc de pesti a varsat o multime de broaste.
11. Si mai pe urma, au vazut o noua odraslire de pasari, cand, fiind purtati de pofta, ei au cerut mancaruri de desfatare.
12. Si, spre implinirea dorintii lor, nor de prepelite s-a ridicat dinspre mare;
13. Insa pedeapsa a venit peste cei pacatosi - si nu fara semnele prevestitoare ale puternicelor fulgere - si au patimit cu dreptate pentru rautatile lor.
14. Caci s-au purtat cu ura crancena fata de cei straini. Unii n-au voit sa primeasca pe trecatorii necunoscuti, dar acestia au adus in robie pe strainii care le facusera bine.
15. Si nu numai aceasta, ci mai este inca un lucru, ca adica aceia primeau pe cei straini cu dusmanie.
16. Pe cand acestia au primit poporul Tau cu bucurie, iar dupa ce l-au facut partas la aceleasi drepturi ca si ei, l-au asuprit cu cumplite necazuri.
17. Pentru care au fost pedepsiti cu orbire, ca si aceia care dadeau navala la portile celui drept, cand, cuprinsi de intuneric nepatruns, cautau fiecare iesirea portii.
18. Caci stihiile schimbau intre ele insusirile lor, precum la un instrument cu coarde sunetele schimba masura, dar

pastreaza tonul - ceea ce se poate vedea lamurit din cercetarea faptelor.
19. Vietatile de pe pamant se faceau vietati de apa, iar cele ce inotau treceau pe pamant.
20. Focul ardea in apa dincolo de puterea sa, iar apa isi pierdea insusirea ei de a stinge.
21. Flacarile focului nu mai vatamau carnea plapandelor dobitoace care umblau primprejur si nu topeau acea hrana venita din cer, care semana cu bruma ce se topeste usor.
22. Intru toate, Doamne, ai preamarit pe poporul Tau si l-ai facut de cinste si nu l-ai trecut cu vederea, ci in toata vremea si in tot locul ai stat in preajma lui.

ECCLESIASTUL

CAPITOLUL 1
Nestatornicia lucrurilor pamantesti.

1. Cuvintele Ecclesiastului, fiul lui David, rege in Ierusalim.
2. Desertaciunea desertaciunilor, zice Ecclesiastul, desertaciunea desertaciunilor, toate sant desertaciuni!
3. Ce folos are omul din toata truda lui cu care se trudeste sub soare?
4. Un neam trece si altul vine, dar pamantul ramane totdeauna!
5. Soarele rasare, soarele apune si zoreste catre locul lui ca sa rasara iarasi.
6. Vantul sufla catre miazazi, vantul se intoarce catre miazanoapte si, facand roate-roate, el trece neincetat prin cercurile sale.
7. Toate fluviile curg in mare, dar marea nu se umple, caci ele se intorc din nou la locul din care au plecat.
8. Toate lucrurile se zbuciuma mai mult decat poate omul sa o spuna: ochiul nu se satura de cate vede si urechea nu se umple de cate aude.
9. Ceea ce a mai fost, aceea va mai fi, si ceea ce s-a intamplat se va mai petrece, caci nu este nimic nou sub soare.
10. Daca este vreun lucru despre care sa se spuna: "Iata ceva nou!" aceasta a fost in vremurile stravechi, de dinaintea noastra.
11. Nu ne aducem aminte despre cei ce au fost inainte, si tot asa despre cei ce vor veni pe urma; nici o pomenire nu va fi la urmasii lor.
12. Eu Ecclesiastul am fost regele lui Israel in Ierusalim.
13. Si m-am sarguit in inima mea sa cercetez si sa iau aminte cu intelepciune la tot ceea ce se petrece sub cer. Acesta este un chin cumplit pe care Dumnezeu l-a dat fiilor oamenilor, ca sa se chinuiasca intru el.
14. M-am uitat cu luare aminte la toate lucrarile care se fac sub soare si iata: totul este desertaciune si vanare de vant.
15. Ceea ce este stramb nu se poate indrepta si ceea ce lipseste nu se poate numara.
16. Grait-am in inima mea: Cu adevarat am adunat si am strans intelepciune - mai mult decat toti cei care au fost inaintea mea in Ierusalim caci inima mea a avut cu belsug intelepciune si stiind.
17. Si mi-am silit inima ca sa patrund intelepciunea si stiinta, nebunia si prostia, dar am inteles ca si aceasta este vanare de vant,
18. Ca unde este multa intelepciune este si multa amaraciune, si cel ce isi inmulteste stiinta isi sporeste suferinta.

CAPITOLUL 2
Zadarnicia placerilor lumesti.

1. Graiam inimii mele: "Vino sa te ispitesc cu veselia si sa te fac sa gusti placerea!" Si iata ca si aceasta este desertaciune.
2. "E nebunie!" am zis despre ras. Si despre veselie: "La ce poate sa foloseasca!"
3. Am cugetat apoi in inima mea, sa desfatez trupul meu cu vin - pe cand cugetul meu umbla dupa intelepciune si cerceta nebunia - pana ce voi vedea ceea ce este bun pentru fiii oamenilor sa faca sub cer in vremea vietii lor.
4. Am inceput lucrari mari: am zidit case, am sadit vii,

5. Am facut gradini si parcuri si am sadit in ele tot felul de pomi roditori;
6. Mi-am facut iazuri, ca sa pot uda din ele o dumbrava unde cresteau copacii;
7. Am cumparat robi si roabe si am avut feciori nascuti in casa, asemenea si turme de vite, si oi fara de numar, mai mult decat toti cei care au fost inaintea mea in Ierusalim.
8. Am strans aur si argint si numar mare de regi si de satrapi; am adus cantareti si cantarete si desfatarea fiilor anului mi-am agonisit: o printesa si alte printese.
9. Am fost mare si am intrecut pe toti cei ce au trait inaintea mea in Ierusalim si intelepciunea a ramas cu mine.
10. Si tot ceea ce doreau ochii mei nu am dat la o parte si n-am oprit inima mea de la nici o veselie, caci inima mea s-a bucurat de toata osteneala mea, si aceasta mi-a fost partea din toata munca mea.
11. Apoi m-am uitat cu luare aminte la toate lucrurile pe care le-au facut mainile mele si la truda cu care m-am trudit ca sa le savarsesc si iata, totul este desertaciune si vanare de vant si fara nici un folos sub soare.
12. Si mi-am intors privirea sa vad intelepciunea, nebunia si prostia. Caci ce poate sa faca un om de rand peste ceea ce a facut un rege?
13. Atunci m-am incredintat ca intelepciunea are intaietate asupra nebuniei tot atat cat are lumina asupra intunericului.
14. Inteleptul are ochii in cap, iar nebunul merge intru intuneric. Dar am cunoscut si eu ca aceeasi soarta vor avea toti.
15. Deci am zis in inima mea: "Aceeasi soarta ca si cel nebun avea-voi si eu; atunci la ce imi foloseste intelepciunea?" Si am zis in mintea mea ca si aceasta este desertaciune.
16. Caci pomenirea celui intelept ca si a celui nebun nu este vesnica, fiindca in zilele ce vor veni amandoi vor fi uitati; atunci inteleptul moare ca si nebunul.
17. Drept aceea am urat viata, caci rele sunt cele ce se fac sub soare; si totul este desertaciune si vanare de vant.
18. Si am urat toata munca pe care am muncit-o sub soare, fiindca voi lasa-o omului care va veni dupa mine.
19. Si cine stie daca el va fi intelept sau nebun! Si el va face ce va gasi cu cale din tot lucrul cu care m-am trudit si m-am chibzuit sub soare! Si aceasta este desertaciune!
20. Si am inceput sa ma las deznadejdii pentru toata munca cea de sub soare,
21. Caci un om care a pus in lucrul lui intelepciune si stiinta si a avut izbanda, il imparte cu cel care n-a lucrat. Si aceasta aste desertaciune si un rau nespus de mare.
22. Oare, ce-i ramane omului din toata munca lui si din grija inimii lui cu care s-a trudit sub soare?
23. Toate zilele lui nu sunt decat suferinta si indeletnicirea lui nu-i decat necaz; nici chiar noaptea n-are odihna inima lui. Si aceasta este desertaciune!
24. Nimic nu este mai bun pentru om decat sa manance si sa bea si sa-si desfateze sufletul cu multumirea din munca sa. Si am vazut ca si aceasta vine numai din mana lui Dumnezeu.
25. Cine poate oare sa manance si sa bea fara sa multumeasca Lui?
26. Omului care este bun inaintea lui Dumnezeu, Dumnezeu ii da intelepciune, stiinta si bucurie, iar pacatosului ii da sarcina sa adune si sa stranga pentru a da celui ce este bun in fata lui Dumnezeu. Si aceasta este desertaciune si vinare de vant!

CAPITOLUL 3

Vremea tuturor lucrurilor. Deosebirea omului de animal.

l. Pentru orice lucru este o clipa prielnica si vreme pentru orice indeletnicire de sub cer.
2. Vreme este sa te nasti si vreme sa mori; vreme este sa sadesti si vreme sa smulgi ceea ce ai sadit.
3. Vreme este sa ranesti si vreme sa tamaduiesti; vreme este sa darami si vreme sa zidesti.
4. Vreme este sa plangi si vreme sa razi; vreme este sa jelesti si vreme sa dantuiesti.
5. Vreme este sa arunci pietre si vreme sa le strangi; vreme este sa imbratisezi si vreme este sa fugi de imbratisare.
6. Vreme este sa agonisesti si vreme sa prapadesti; vreme este sa pastrezi si vreme sa arunci.
7. Vreme este sa rupi si vreme sa cosi; vreme este sa taci si vreme sa graiesti.
8. Vreme este sa iubesti si vreme sa urasti. Este vreme de razboi si vreme de pace.
9. Care este folosul celui ce lucreaza intru osteneala pe care o ia asupra-si?
10. Am vazut zbuciumul pe care l-a dat Dumnezeu fiilor oamenilor, ca sa se zbuciume.
11. Toate le-a facut Dumnezeu frumoase si la timpul lor; El a pus in inima lor si vesnicia, dar fara ca omul sa poata

intelege lucrarea pe care o face Dumnezeu, de la inceput pana la sfarsit.
12. Atunci mi-am dat cu socoteala ca nu este fericire decat sa te bucuri si sa traiesti bine in timpul vietii tale.
13. Drept aceea daca un om mananca si bea si traieste bine de pe urma muncii lui, acesta este un dar de la Dumnezeu.
14. Atunci mi-am dat seama ca tot ceea ce a facut Dumnezeu va tine in veac de veac si nimic nu se poate adauga, nici nu se poate micsora si ca Dumnezeu lucreaza asa ca sa ne temem de fata Lui.
15. Ceea ce este a mai fost si ceea ce va mai fi a fost in alte vremuri; si Dumnezeu cheama iarasi aceea ce a lasat sa treaca.
16. Dar am mai vazut sub soare ca in locul dreptatii este faradelegea si in locul celui cucernic, cel nelegiuit.
17. Si am gandit in inima mea: "Dumnezeu va judeca pe cel drept ca si pe cel nelegiuit", caci este vreme pentru orice punere la cale si pentru orice fapta.
18. si am zis iar in inima mea despre fiii oamenilor: "Dumnezeu a oranduit sa-i incerce, ca ei sa-si dea seama ca nu sant decat dobitoace".
19. Caci soarta omului si soarta dobitocului este aceeasi: precum moare unul, moare si celalalt si toti au un singur duh de viata, iar omul nu are nimic mai mult decat dobitocul. Si totul este desertaciune!
20. Amandoi merg in acelasi loc: amandoi au iesit din pulbere si amandoi in pulbere se intorc.
21. Cine stie daca duhul omului se urca in sus si duhul dobitocului se coboara in jos catre pamant?
22. Si mi-am dat seama ca nimic nu este mai de pret pentru om decat sa se bucure de lucrurile sale, ca aceasta este partea lui, fiindca cine ii va da lui putere sa mai vada ceea ce se va intampla in urma lui?

CAPITOLUL 4

Zadarnicia avutiei.

1. Si iarasi am luat aminte la toate silniciile care se savarsesc sub soare. Si iata lacrimile celor apasati si nimeni nu era care sa-i mangaie, iar in mana celor silnici toata asuprirea si nici un mangaietor nu se gasea!
2. Si am fericit pe cei ce au murit in vremi stravechi mai mult decat pe cei vii care sant acum in viata.
3. Iar mai fericit si decat unii si decat altii este cel ce n-a venit pe lume, cel care n-a vazut faptele cele rele care se savarsesc sub soare.
4. Si am vazut ca toata stradania si toata izbanda omului la lucru nu este decat pizma unuia fata de altul. Si aceasta este desertaciune si vanare de vant!
5. Nebunul sta cu mainile in san si isi mananca singur timpul zicand:
6. "Mai de pret este un pumn plin de odihna decat doi pumni plini de truda si de vanare de vant".
7. Si iarasi am vazut o nepotrivire sub soare:
8. Este cate un om care este stingher si care nu are nici copil, nici frate si totusi lucrul nu-l mai sfarseste si ochii lui nu se mai satura de bogatie. Dar vine o vreme cand zice: "Pentru cine m-am trudit si am lipsit sufletul meu de traiul cel bun?" Si aceasta este desertaciune si rea indeletnicire.
9. Mai fericiti sant doi laolalta decat unul, fiindca au rasplata buna pentru munca lor;
10. Caci daca unul cade, il scoala tovarasul lui. Dar vai de cel singur care cade si nu este cel de-al doilea ca sa-l ridice!
11. Asemenea cand doi se culca se incalzesc, iar unul cum s-ar putea incalzi?
12. Si daca unul este luat fara de veste, cel de-al doilea sare pentru el; caci sfoara pusa in trei nu se rupe degraba.
13. Mai de pret este un copil sarman si intelept decat un rege batran si nebun, care nu mai este in stare sa asculte de sfaturi;
14. Caci el poate sa iasa din inchisoare ca sa domneasca, desi s-a nascut sarac in tara celuilalt.
15. Vazut-am pe toti cei vii care merg sub soare imbulzindu-se langa tanarul care va sta in locul regelui ca mostenitor.
16. Si nu se mai sfarsea poporul in fruntea caruia era; totusi urmasii lui nu se vor bucura de el. Si aceasta este desertaciune si vanare de vant.
17. Ia seama la picioarele tale cand te duci in templul Domnului. Daca te apropii sa asculti este mai bine, decat sa aduci jertfa nebunilor, caci ei nu stiu decat sa faca rau.

CAPITOLUL 5

Folosul avutiei.

1. Nu te grabi sa deschizi gura ta si inima ta sa nu se pripeasca sa scoata o vorba inaintea lui Dumnezeu, ca Dumnezeu este in ceruri, iar tu pe pamant; pentru aceasta sa fie cuvintele tale putine.
2. Visurile vin din multele griji, iar glasul celui nebun din multimea de vorbe.
3. Daca ai facut un juramant lui Dumnezeu, nu pierde din vedere sa-l implinesti, ca nebunii nu au nici o trecere; tu insa implineste ce ai fagaduit.
4. Mai bine sa nu fagaduiesti decat sa nu implinesti ce ai fagaduit.
5. Nu ingadui gurii tale sa traga spre pacat trupul tau si inaintea trimisului lui Dumnezeu nu spune: "A fost o ratacire!" Pentru ce sa Se manie Dumnezeu de cuvantul tau si sa nimiceasca lucrul mainilor tale?
6. Caci din multimea grijilor se nasc visele si desertaciunile din prea multe cuvinte. De aceea, teme-te de Dumnezeu!
7. Daca vezi asuprirea celui sarac si obijduirea dreptului si a dreptatii in cetate, nu te mira de lucrul acesta, caci peste cel mare este unul mai mare, iar Cel Atotputernic vegheaza peste toti.
8. Totusi este un folos pentru tara si anume: un rege care sa poarte grija muncii pamantului.
9. Cine iubeste banii nu se va satura de bani, iar cel ce iubeste bogatia nu va avea parte de rodul ei. Si aceasta este desertaciune!
10. Cand se inmultesc averile, sporesc si cei ce le mananca si ce folos are stapanul lor ca numai le vede?
11. Dulce este somnul lucratorului, fie ca mananca mult, fie ca mananca putin, dar belsugul bogatului nu-i da ragaz sa doarma.
12. Este un rau cumplit pe care l-am vazut sub soare: bogatii puse la o parte de stapanul lor pentru a lui nenorocire.

13. Si daca bogatia se pierde dintr-o intamplare nenorocita si el are un copil, acestuia nu-i ramane nimic in mina.
14. Precum a iesit din pantecele maicii sale, gol se va duce, asa cum a venit, si pentru munca lui el nu va primi nimic, ca sa poata lua in mana lui.
15. Si aceasta este o intamplare nenorocita, ca sa se duca asa cum a venit; si ce folos ca i-a fost munca in vant?
16. Mai mult inca, toata viata lui este intuneric si suparare, necaz peste fire si boala si durere!
17. Cu adevarat iata ceea ce am vazut ca este bine si frumos: sa manance si sa bea si sa traiasca omul bine din tot lucrul cu care se trudeste sub soare in vremea vietii daruite lui de Dumnezeu, caci aceasta este partea lui.
18. Si ori de cate ori Dumnezeu da omului bogatii si bunuri si ii ingaduie sa manance si sa-si ia partea lui si sa se bucure de munca lui, acesta este un dar de la Dumnezeu;
19. Caci el nu se gandeste prea mult la zilele vietii lui, fiindca Dumnezeu il sine prins cu bucuria inimii lui.

CAPITOLUL 6
Desertaciunea iubirii de avutie.

1. Este un rau pe care l-am vazut sub soare si care apasa greu asupra omului;
2. Omului caruia Dumnezeu i-a dat averi si bunuri, iar sufletului lui nu-i lipseste nimic din ceea ce ar putea sa doreasca, Dumnezeu nu-i ingaduie insa sa se bucure de ele, ci un strain le va manca. Iata o desertaciune si un rau nespus de mare!
3. Daca un om ar fi sa aiba o suta de fii si sa traiasca multi ani si numeroase sa fie zilele anilor sai, daca nu s-a saturat sufletul lui de bine si el nu are loc de ingropare zic: "Chiar si fatul lepadat e mai fericit decat el!"
4. A venit in zadar si se duce in intuneric si in intuneric numele lui va fi invaluit;
5. Nici n-a vazut, nici n-a cunoscut soarele, si fatul lepadat a avut mai multa odihna decat omul acesta.
6. Si daca ar fi trait de doua ori cate o mie de ani si nu s-a bucurat de fericire, oare nu toii se duc in acelasi loc?
7. Toata munca omului este pentru gura lui si cu toate acestea pofta lui nu e astamparata.
8. Caci ce are inteleptul mai mult decat nebunul? Ce folos are saracul care stie sa se poarte inaintea celor vii?
9. Mai bine sa te uiti cu ochii decat sa pribegesti cu dorinta. Si aceasta este desertaciune si vinare de vant!
10. La tot ce isi ia fiinta i s-a hotarat numele de mai inainte; se stie ce va fi omul; el nu poate sa intre in pricina cu cel ce este mai tare decat el.
11. Cu cit se spun mai multe cuvinte, cu atat este mai multa desertaciune. Ce folos trage omul?
12. Caci cine stie ce este de folos pentru om in viata, in vremea zilelor sale de nimicnicie pe care le trece asemenea

unei umbre? Si cine va spune mai dinainte omului ce va fi dupa el sub soare?

CAPITOLUL 7

Folosul intelepciunii. Femeia rea este amaraciunea sufletului.

l. Mai de pret este un nume bun decat untdelemnul cel binemirositor si ziua mortii decat ziua nasterii.
2. Mai bine este sa mergi in casa de plans, decat sa te duci in casa de ospat, caci acolo se vede sfarsitul omului si cine il vede pune la inima.
3. Mai bun este necazul decat rasul, caci intristarea fetei este buna pentru inima.
4. Inima celor intelepti este in casa cea cu tanguire, iar inima celor nebuni in casa veseliei.
5. Mai degraba sa auzi certarea unui intelept, decat sa asculti cantecul celor nebuni;
6. Ca precum este paraitul spinilor sub caldare, tot asa este si rasul celui nebun. Si aceasta este desertaciune!...
7. Caci asuprirea poate sa faca nebun pe un intelept, si mita strica inima.
8. Mai bun este sfarsitul unui lucru decat inceputul lui; mai de pret este un duh rabdator decat un duh semet.
9. Nu te grabi sa te intarati intru duhul tau, pentru ca mania salasluieste in sanul celor nebuni.
10. Nu spune niciodata: "Cum se face ca zilele cele de altadata au fost mai bune decat acestea?" Caci nu din intelepciune intrebi una ca aceasta.
11. Intelepciunea este tot atat tie buna ca si o mostenire de folos celor ce vad soarele,
12. Ca asa este ocrotirea intelepciunii si a banului; dar folosul stiintei este ca intelepciunea tine cu viata pe stapanul ei.
13. Socoteste cu mintea faptele lui Dumnezeu; cine poate sa indrepte ceea ce El a strambat?
14. In zi de fericire fii bucuros, iar in zi de nenorocire gandeste-te ca Dumnezeu a facut si pe una si pe cealalta, asa ca omul sa nu descopere nimic din cele viitoare.
15. Aceste doua lucruri le-am vazut eu in zilele nimicniciei mele: este cate un drept, care piere intru dreptatea lui, si este cate un nelegiuit care traieste mereu in rautatea lui.
16. Nu fii drept peste masura si nu te arata prea intelept! Pentru ce vrei sa te nimicesti?
17. Nu fii nelegiuit pana la sfarsit si nu fii nici nebun; de ce sa mori inainte de timpul tau?
18. Este bine sa te tii de una si de cealalta sa nu te desfaci, ca cine se teme de Dumnezeu scapa din toate.
19. Intelepciunea da inteleptului mai multa putere decat au zece nerozi intr-o cetate.
20. Caci nu este om drept pe pamant care sa faca binele si sa nu pacatuiasca.
21. Nu lua aminte la toate vorbele pe care cineva le spune, ca nu cumva sa auzi ca sluga ta te graieste de rau;
22. Caci inima ta singura stie de cate ori si tu ai defaimat pe altii.
23. Toate acestea le-am incercat prin intelepciune si am zis: "Vreau sa fiu intelept!" dar intelepciunea a ramas departe de mine.
24. Ceea ce a fost este departe, si adanc, adanc! Cine poate acum sa-i dea de inteles?
25. Si eu m-am silit si inima mea a cercetat si a urmarit stiinta si intelepciunea si buna chibzuiala si mi-am dat seama ca rautatea este o nebunie, iar prostia este zanatica rautate.
26. Si am gasit femeia mai amara decat moartea, pentru ca ea este o cursa, inima ei este un lat si mainile ei sant catuse. Cel ce este bun inaintea lui Dumnezeu scapa, iar pacatosul este prins.
27. Iata ce am aflat, zice Ecclesiastul, si inca si altele ca sa pot descoperi intelesul,
28. Pe care sufletul meu l-a cautat si nu l-a aflat. Am gasit insa un om la o mie, dar n-am gasit nici o femeie din toate cate sant.
29. Dar iata numai ce am gasit: Dumnezeu a facut pe om drept, iar oamenii nascocesc multe viclesuguri.

CAPITOLUL 8

Nestatornicia vietii.

1. Cine este ca inteleptul si cine poate sa stie ca el talcuirea lucrurilor? Intelepciunea unui om ii lumineaza fata si asprimea felei lui i se schimba.
2. Asculta de porunca regelui din pricina juramantului facut lui Dumnezeu.
3. Nu te grabi sa te departezi de fata lui. Nu starui in lucrul cel rau, ca ceea ce voieste face.
4. Cuvantul regelui este hotarator si cine poate sa-i spuna: "Ce faci?"
5. Celui ce asculta porunca nu i se va intampla nimic rau, ca inima unui om intelept va cunoaste timpul si judecata.

6. Pentru orice lucru este un timp si o judecata; ca mare este nenorocirea care apasa asupra omului,
7. De vreme ce el nu poate sa stie mai dinainte ceea ce se va intampla. Oare, cine ii va da de stire ceea ce va fi cu el?
8. Omul nu este stapan pe duhul sau de viata, ca sa-l poata opri; la fel nu este stapan pe ziua mortii si in aceasta lupta nu incape amanare. Nelegiuirea nu va scapa pe cel care o savarseste.
9. Am vazut toate aceste lucruri si mi-am sarguit inima mea spre tot lucrul care se face sub soare intr-o vreme cand omul stapaneste pe altul spre nenorocirea lui.
10. Si am vazut pacatosi in mare cinste purtati la locul de odihna, pe cand cei ce lucrasera drept au fost izgoniti de la locul cel sfant si au fost uitati in cetate. Si aceasta este desertaciune!
11. Din pricina ca hotararea pentru pedepsirea rautatii nu este indeplinita de indata, pentru aceasta se umple de rautate inima oamenilor ca sa faca rau.
12. Dar desi pacatosul face rau de o suta de ori si isi lungeste zilele, eu stiu ca fericirea este a acelora care se tem de Dumnezeu si se sfiesc in fata Lui.
13. Fericirea nu va fi pentru cel fara de lege, care, asemenea umbrei, nu-si va lungi viata, fiindca el nu se teme de Domnul.
14. Este inca o nepotrivire care se petrece pe pamant, adica: sant drepti carora li se rasplateste ca dupa faptele celor nelegiuiti si sant pacatosi carora li se rasplateste ca dupa faptele celor drepti. Am zis ca si aceasta este inca o desertaciune!
15. Si am ridicat in slavi veselia, caci nu este nimic mai bun pentru om sub soare, decat sa manance, sa bea si sa se veseleasca. Numai de l-ar intovarasi la lucrul lui in tot timpul vietii pe care Dumnezeu i-o da sub soare!
16. Cand mi-am indreptat inima ca sa cunosc intelepciunea si sa patrund care este menirea omului pe pamant, caci nici zi, nici noapte ochii lui nu vad somnul,
17. Atunci mi-am dat seama, privind lucrarea lui Dumnezeu, ca omul nu poate sa inteleaga toate cate se fac sub soare, dar se osteneste cautandu-le, fara sa le dea de rost; iar daca inteleptul crede ca le cunoaste, el nu poate sa le patrunda.

CAPITOLUL 9
Cei buni si cei rai au aceeasi soarta. Inteleptii dispretuiti.

1. Cu adevarat toate acestea le-am pus la inima si inima mea le-a vazut: ca cei drepti si cei intelepti impreuna cu toate faptele lor sant in mina lui Dumnezeu. Nici macar iubirea, nici ura nu o cunoaste omul; ci totul este desertaciune inaintea oamenilor,
2. Caci toti au aceeasi soarta: cel drept ca si cel pacatos, cel bun ca si cel rau, cel curat ea si cel necurat, cel ce aduce jertfa ca si cel ce nu aduce, cel bun ca si cel rau, cel ce jura ca si cel ce cinsteste juramantul.
3. Este un mare rau in tot ceea ce se face sub soare, caci toti au aceeasi soarta si pe langa aceasta inima oamenilor este plina de rautate si nebunia in inima lor dainuieste toata viata lor si se duc in acelasi loc cu cei morti;
4. Oare cine va ramane in viata? Pentru toti cei vii este o nadejde, caci un caine viu este mai de pret decat un caine mort.
5. Cei vii stiu ca vor muri, dar cei morti nu stiu nimic si parte de rasplata nu mai au, caci numele lor a fost uitat.
6. Si dragostea lor, ura lor si pizma lor a pierit de mult si nu se vor mai bucura niciodata de ceea ce se face sub soare.
7. Du-te si mananca cu bucurie painea ta si bea cu inima buna vinul tau, pentru ca Dumnezeu este indurator pentru faptele tale.
8. Toata vremea vesmintele tale sa fie albe si untdelemnul sa nu lipseasca de pe capul tau!
9. Bucura-te de viata cu femeia pe care o iubesti in toate zilele vietii tale celei desarte, pe care ti-a harazit-o Dumnezeu sub soare; caci aceasta este partea ta in viata si in mijlocul trudei cu care te ostenesti sub soare.
10. Tot ceea ce mana ta prinde sa savarseasca, fa cu hotarare, caci in locuinta mortilor in care te vei duce nu se afla nici fapta, nici punere la cale, nici stiinta, nici intelepciune.
11. Si iarasi am vazut sub soare ca izbanda in alergare nu este a celor iuti si biruinta a celor viteji, si painea a celor intelepti, nici bogatia a celor priceputi, nici faima pentru cei invatati, caci timpul si intamplarea intampina pe toti.
12. Ca omul nu stie nici macar vremea lui: intocmai ea si pestii care sant prinsi in vicleanul navod, intocmai ca si pasarile in lat, asa sant prinsi fara de veste oamenii in vremea de restriste, cand vine dintr-odata peste ei.
13. Si am mai vazut sub soare acest fapt de intelepciune care mi s-a parut intr-adevar mare:

14. A fost odata o cetate mica, locuita de oameni putini si impotriva ei a pornit un rege vestit, care a impresurat-o si a ridicat de jur imprejur intarituri puternice.
15. Intr-insa se afla un sarac intelept care a scapat cetatea prin intelepciunea lui si nimeni nu-si mai aduce aminte de acest om sarman.
16. Si am zis: "Mai buna este intelepciunea decat puterea; dar intelepciunea celui sarac este urgisita, si cuvintele lui nu sant luate in seama".
17. Vorbele celui intelept spuse domol sunt mai ascultate decat strigatul unui stapan intre nebuni.
18. Intelepciunea este mai de pret decat armele de lupta; dar o singura greseala nimiceste mult bine.

CAPITOLUL 10

Urmarile nedreptatii omenesti si ale trandaviei.

1. O musca moarta strica amestecul de untdelemn al celui ce pregateste miresme; putina nebunie strica pretul la multa intelepciune.
2. Inima celui intelept este la dreapta lui, iar inima celui nebun la stanga.
3. La fel celui nebun cand merge pe drum ii lipseste dreapta pricepere, iar toata lumea zice: "E nebun!"
4. Daca mania stapanitorului se ridica impotriva ta, nu te clinti din locul tau. Caci firea domoala inlatura mari neajunsuri.
5. Am mai luat seama la inca un rau de sub soare, ca o greseala care porneste de la stapanitor:
6. Nebunul este ridicat la dregatorii inalte, iar cei vrednici stau in locuri de jos.
7. Am vazut robi calari pe cai si capetenii mergand ca robii pe jos.
8. Cel ce sapa o groapa poate sa cada in ea si cel ce darama un zid poate fi muscat de sarpe.
9. Cel ce sfarama pietre se poate rani cu ele, iar cel ce despica lemne se primejduieste.
10. Daca o unealta s-a tocit si nu a fost ascutita, trebuie sa indoim puterile, dar intelepciunea are ca parte izbanda.

11. Daca sarpele musca inainte de a fi descantat, atunci descantatorul nu are nici un folos.
12. Graiurile gurii celui intelept sant har, iar buzele celui nebun il doboara.
13. Inceputul cuvintelor gurii lui este prostia, iar sfarsitul graiului lui nebunie curata.
14. Nebunul sporeste vorbele. Omul nu stie ce va fi dupa el, caci cine ii va spune ce se va intampla dupa el?
15. Munca oboseste pe cel nebun; cine nu stie drumul nu poate sa se duca in cetate.
16. Vai de tine, tara, care ai un copil rege si capeteniile tale mananca dis-de-dimineata!
17. Fericita esti tu, tara, care ai rege un fecior de neam mare si capeteniile tale mananca la vreme, ca toti oamenii, si nu se dau la bautura.
18. Din pricina lenei, grinzile casei se lasa, iar cand stai cu mainile in sin, apa picura in casa.
19. Ospetele se fac pentru a gusta placerea; vinul inveseleste viata si banii raspund la toate.
20. Chiar in gandul tau nu blestema pe rege si in camara unde dormi nu defaima pe cel puternic; caci pasarile cerului pot sa duca un cuvant si neamul celor inaripate sa dea vorba ta pe fata.

CAPITOLUL 11

Aducere-aminte de moarte si de judecata.

1. Arunca painea ta pe apa, caci o vei afla dupa multe zile.
2. Imparte o bucata in sapte si chiar in opt, caci nu stii ce nenorocire se poate intampla in tara.
3. Cand norii se umplu de ploaie, ei se desarta pe pamant. Si daca un capac cade la miazazi sau la miazanoapte, unde a cazut, acolo ramane.
4. Cel ce pazeste vantul nu seamana, si cel ce se uita la nori nu secera.
5. Dupa cum nu stii care este calea vantului, cum se intocmesc oasele in pantecele maicii, tot asa nu cunosti lucrarea lui Dumnezeu, care face toate.
6. Dis-de-dimineata seamana samanta si pana seara nu odihni mana ta, caci nu stii care va izbuti, aceasta sau aceea, sau daca amandoua sant deopotriva de bune.
7. Si lumina este dulce si placut este ochilor sa priveasca soarele.
8. Chiar daca ar trai multi ani, omul sa se bucure de toate si sa-si aduca aminte de zilele cele din intuneric, caci multe vor fi. Tot ce se intampla este desertaciune.

9. Bucura-te, omule, cat esti tanar si inima ta sa fie vesela in zilele tineretii tale si mergi in caile inimii tale si dupa ce-ti arata ochii tai, dar sa stii ca, pentru toate acestea, Dumnezeu te va aduce la judecata Sa. Alunga necazul din inima ta si departeaza suferintele de trupul tau, caci copilaria si tineretea sant desertaciune.

CAPITOLUL 12

Varsta batranetii si sfarsitul vietii.

1. Adu-ti aminte de Ziditorul tau in zilele tineretii tale, inainte ca sa vina zilele de restriste si sa se apropie anii despre care vei zice: "N-am nici o placere de ei ..."
2. Inainte ca sa se intunece soarele si lumina si luna si stelele si ca norii sa mai vina dupa ploaie;
3. Atunci este vremea cand strajerii casei tremura si oamenii cei tari se incovoaie la pamant si cele ce macina nu mai lucreaza, caci sant putine la numar si privitoarele de la ferestre se intuneca;
4. Si se inchid portile care dau spre ulita si se domoleste huruitul morii si te scoli la ciripitul de dimineata al pasarii si se potolesc toate cantaretele;
5. Si te temi sa mai urci colina si spaimele pandesc in cale si capul se face alb ca floarea de migdal si lacusta sprintena se face grea si toti mugurii s-au deschis, fiindca omul merge la locasul sau de veci si bocitoarele dau tarcoale pe ulita;
6. Mai inainte ca sa se rupa funia de argint si sa se sparga vasul de aur si sa se strice ulciorul la izvor si sa se sfarame roata fantanii,
7. Si ca pulberea sa se intoarca in pamant cum a fost, iar sufletul sa se intoarca la Dumnezeu, Care l-a dat.
8. Desertaciunea desertaciunilor, a zis Ecclesiastul, toate sant desertaciuni!
9. Si pe langa ca Ecclesiastul a fost un intelept, el a mai invatat pe popor cunostinta si a cercetat si a privit cu luare aminte si a cules multe pilde.
10. Ecclesiastul s-a straduit sa gaseasca sfaturi folositoare si indrumari adevarate si sa le scrie intocmai.
11. Cuvintele celor intelepti sant ca boldurile de imboldit dobitoacele si ca niste cuie infipte si ascutite si sant date de un Pastor.
12. Si peste toate acestea, fiul meu, sa fii cu luare aminte: scrisul de carti este fara sfarsit, iar invatatura multa este oboseala pentru trup.
13. Iata pe scurt; tot ceea ce ai auzit aceasta este: Teme-te de Dumnezeu si pazeste poruncile Lui! Acesta este lucru cuvenit fiecarui om.
14. Caci Dumnezeu va judeca toate faptele ascunse, fie bune, fie rele.

CANTAREA CANTARILOR

CAPITOLUL 1

Iubirea intre mire si mireasa.

l. Saruta-ma cu sarutarile gurii tale, ca sarutarile tale sunt mai bune ca vinul.
2. Miresmele tale sunt balsam mirositor, mir varsat este numele tau; de aceea fecioarele te iubesc.
3. Rapeste-ma, ia-ma cu tine! Hai sa fugim! - Regele m-a dus in camarile sale: ne vom veseli si ne vom bucura de tine. Iti vom preamari dragostea mai mult decat vinul. Cine te iubeste, dupa dreptate te iubeste!
4. Neagra sunt, fete din Ierusalim, dar frumoasa, ca salasurile lui Chedar, ca si corturile lui Solomon.
5. Nu va uitati ca sunt negricioasa ca doar soarele m-a ars. Fiii maicii mele s-au maniat, trimisu-m-au sa le pazesc viile, dar via mea nu mi-am pazit-o!
6. Spune-mi dar, iubitul meu, unde-ti pasti tu oile? Unde poposesti tu la amiaza? De ce oare sa ratacesc zadarnic pe la turmele tovarasilor tai?
7. Daca nu stii unde, tu cea mai frumoasa intre femei, tine atunci mereu urmele oilor, paste-ti mieii in preajma colibelor, iezii in preajma ciobanilor!
8. Cu un telegar inhamat la carul lui Faraon te aseaman eu, draga mea!

9. Frumosi se vad obrajii tai, asezati intre cercei si gatul tau impodobit cu sire de margaritare.
10. Fauri-vom pentru tine lantisoare aurite, cu picaturi si crestaturi de argint.
11. Cat regele a stat la masa, nardul meu a revarsat mireasma.
12. Perinita de mirt este iubitul meu, care se ascunde intre sanii mei.
13. Iubitul meu e ciorchinele de ienupar, din Enghedi, de la vii cules.
14. Cat de frumoasa esti tu, draga mea! Cat de frumoasa esti! Ochi de porumbita sunt ochii tai.
15. Cat de frumos esti dragul meu! Si cit de dragalas esti tu! Pajistea de iarba verde ne este al nostru pat.
16. Cedrii ne sunt acoperis salasluirii si adapost ne sunt chiparosii.

CAPITOLUL 2

Mirele lauda frumusetea miresei.

1. Eu sunt narcisul din campie, sunt crinul de prin valcele.
2. Cum este crinul intre spini, asa este draga mea intre fete.
3. Cum este marul intre copaci, asa este dragul meu printre flacai. Sa stau la umbra marului imi place, dulce este rodul lui in gura mea!
4. El m-a dus in casa de ospat si sus drept steag era iubirea.
5. Intariti-ma cu vin, cu mere racoriti-ma, ca sunt bolnava de iubire.
6. Stanga sa este sub cap la mine si cu dreapta lui ma cuprinde.
7. Va jur, fete din Ierusalim, pe cerboaice, pe gazelele din camp, nu treziti pe draga mea; pana nu-i va fi ei voia!
8. Auzi glasul celui drag! Iata-l vine, saltand peste coline, trecand din munte-n munte.
9. Ca o gazela e iubitul meu sau e ca un pui de cerb; iata-l la noi pe prispa, iata-l priveste pe fereastra, printre gratii iata-l se uita.
10. Si incepe sa-mi vorbeasca: Scoala, draga mea, si vino!
11. Iarna a trecut, ploaia a incetat.
12. Flori pe camp s-au aratat si a sosit vremea cantarii, in tarina glas de turturea se aude.
13. Smochinii isi dezvelesc mugurii si florile de vie vazduhul parfumeaza. Scoala, draga mea, si vino!
14. Porumbita mea, ce-n crapaturi de stanca, la loc prapastios te-ascunzi, arata-ti fata ta! Lasa-ma sa-ti aud glasul! Ca glasul tau e dulce si fata ta placuta.
15. Prindeti vulpile, prindeti puii lor, ele ne strica viile, ca via noastra e acum in floare.
16. Iubitul meu este al meu si eu sunt a lui. El printre crini isi paste mieii.
17. Pana nu se racoreste ziua, pana nu se-ntinde umbra serii, vino, dragul meu, saltand ca o caprioara, ca un pui de cerb, peste muntii ce ne despart.

CAPITOLUL 3

Mireasa arata iubirea sa catre mire.

1. Noaptea-n pat l-am cautat pe dragul sufletului meu, l-am cautat, dar, iata, nu l-am mai aflat.
2. Scula-ma-voi, mi-am zis, si-n targ voi alerga, pe ulite, prin piete, amanuntit voi cauta pe dragul sufletului meu. L-am cautat, nu l-am mai aflat.
3. Intalnitu-m-am cu paznicii, cei ce targul strajuiesc; „N-ati vazut, zic eu, pe dragul sufletului meu?"
4. Dar abia m-am despartit de ei si iata, eu l-am gasit, pe cel iubit; apucatu-l-am atunci si nu l-am mai lasat, pana nu l-am dus la mama mea, pana nu l-am dus in casa ei.
5. Va jur, fete din Ierusalim, pe cerboaice, pe gazelele din camp, nu treziti pe draga mea, pana nu-i va fi ei voia!
6. Cine este aceea care se ridica din pustiu, ca un stalp de fum, par-c-ar arde smirna si tamaie, par-c-ar arde miresme iscusit gatite?
7. Iat-o, este ea, lectica lui Solomon, inconjurata de saizeci de voinici, viteji falnici din Israel.
8. Toti sunt inarmati, la razboi deprinsi. Fiecare poarta sabie la sold, pentru orice intamplare si frica de noapte.
9. Regele Solomon si-a facut tron de nunta din lemn de cedru din Liban.
10. Stalpii lui sunt de argint, peretii de aur curat, patul e de purpura, iar acoperisul este de scumpe alesaturi; darul dragostei alese a fetelor din Ierusalim.
11. Iesiti, fetele Sionului, priviti pe Solomon incoronat, cum a lui maica l-a incununat, in ziua sarbatoririi nuntii lui, in

ziua bucuriei inimii lui!

CAPITOLUL 4
Frumusetea miresei.

l. Cat de frumoasa esti tu, draga mea, cit de frumoasa esti! Ochi de porumbita ai, umbriri de negrele-ti sprancene, parul tau turma de capre pare, ce din munti, din Galaad coboara.
2. Dintii tai par turma de oi tunse, ce ies din scaldatoare facand doua siruri stranse si neavand nici o stirbitura.
3. Cordelute purpurii sunt ale tale buze si gura ta-i incantatoare. Doua jumatati de rodii par obrajii tai sub valul tau cel straveziu.
4. Gatul tau e turnul lui David, menit sa fie casa de arme: mii de scuturi atarna acolo si tot scuturi de viteji.
5. Cei doi sani ai tai par doi pui de caprioara, doi iezi care pasc printre crini.
6. Pana nu se racoreste ziua, pana nu se-ntinde umbra serii, voi veni la tine, colina de mirt, voi veni la tine, munte de tamaie.
7. Cat de frumoasa esti tu, draga mea, si fara nici o pata.
8. Vino din Liban, mireasa mea, vino din Liban cu mine! Degraba coboara din Amana, din Senir si din Hermon, din culcusul leilor si din munti cu leoparzi!
9. Sora mea, mireasa mea, tu mi-ai robit inima numai c-o privire a ta si cu colanu-ti de la san.
10. Cat de dulce, cand dezmierzi, esti tu sora mea mireasa; si mai dulce decat vinul este mangaierea ta. si mireasma ta placuta este mai presus de orice mir.
11. Ale tale buze miere izvorasc, iubito, miere curge, lapte curge, de sub limba ta; mirosul imbracamintei tale e mireasma de Liban.
12. Esti gradina incuiata, sora mea, mireasa mea, fantana acoperita si izvor pecetluit.
13. Vlastarele tale cladesc un paradis de rodii cu fructe dulci si minunate, avand pe margini arbusti care revarsa miresme:
14. Nard, sofran si scortisoara cu trestie mirositoare, cu felurime de copaci, ce tamaie lacrimeaza, cu mirt si cu aloe si cu arbusti mirositori.
15. In gradina-i o fantana, un izvor de apa vie si paraie din Libar.
16. Scoala vant de miazanoapte, vino vant de miazazi, suflati prin gradina mea si miresmele-i starniti; iar iubitul meu sa vina, in gradina sa sa intre si din roadele ei scumpe sa culeaga, sa manance.

CAPITOLUL 5
Frumusetea mirelui

1. Venit-am in gradina mea, sora mea, mireasa mea! Strans-am miruri aromate, miere am mancat din faguri, vin si lapte am baut. Mancati si beti, prieteni, fiti beti de dragoste, iubitii mei!
2. De dormit dormeam, dar inima-mi veghea. Auzi glasul celui drag! El la usa batand zice: Deschide-mi, surioara, deschide-mi, iubita mea, porumbita mea, curata mea, capul imi este plin de roua si parul ud de vlaga noptii.
3. Haina eu mi-am dezbracat, cum s-o-mbrac eu iar? Picioarele mi le-am spalat, cum sa le murdaresc eu iar?
4. Iubitul mana pe fereastra a intins si inima mi-a tresarit.
5. Iute sa-i deschid m-am ridicat, din mana mir mi-a picurat, mir din degete mi-a curs pe inchizatoarea usii.
6. Celui drag eu i-am deschis, dar iubitul meu plecase; sufletu-mi incremenise, cand cel drag mie-mi vorbise; iata eu l-am cautat, dar de-aflat nu l-am aflat; pe nume l-am tot strigat, dar raspuns nu mi s-a dat.
7. Intalnitu-m-au strajerii, cei ce targul strajuiesc, m-au izbit si m-au ranit si valul mi l-au luat, cei ce zidul il pazesc.
8. Fete din Ierusalim, va jur: De-ntalniti pe dragul meu, ce sa-i spuneti oare lui? Ca-s bolnava de iubire.
9. Ce are iubitul tau mai mult ca altii, o tu, cea mai frumoasa-ntre femei? Cu cit iubitul tau e mai ales ca alti iubiti, ca sa ne rogi asa cu juramant?
10. Iubitul meu e alb si rumen, si intre zeci de mii este intaiul.
11. Capul lui, aur curat; parul lui, par ondulat, negru-nchis, pana de corb.
12. Ochii lui sunt porumbei, ce in lapte trupu-si scalda, la izvor stand multumiti.
13. Trandafir mirositor sunt obrajii lui, strat de ierburi aromate. Iar buzele lui, la fel cu crinii rosii, in mir mirositor sunt scaldate.

14. Braiele-i sunt drugi de aur cu topaze impodobite; pieptul lui e scut de fildes cu safire ferecat.
15. Stalpi de marmura sunt picioarele lui, pe temei de aur asezate. Infatisarea lui e ca Libanul si e maret ca cedrul.
16. Gura lui e negrait de dulce si totul este in el fermecator; iata cum este al meu iubit, fiice din Ierusalim, iata cum este al meu mire!

CAPITOLUL 6

Iarasi se lauda frumusetea miresei.

l. Unde s-a dus iubitul tau, cea mai frumoasa-ntre femei? Unde-a plecat al tau iubit, ca sa-l cutam si noi cu tine?
2. Iubitul meu in gradina lui s-a dus, in straturi d-aromate pline, sa-si pasca turma acolo si crini frumosi s-adune.
3. Eu a iubitului meu sunt si el este al meu, el printre crini isi paste iezii.
4. Frumoasa esti, iubita mea, frumoasa esti ca Tirta si ca Ierusalimul draga, dar ca si oastea in razboi temuta.
5. Intoarce-ti ochii de la mine, ca ei de tot ma scot din fire.
6. Parul tau turme de capre pare, ce din munti, din Galaad coboara. Dintii tai par turma de oi tunse, ce din scaldatoare ies, facand doua siruri stranse si neavand nici o stirbitura.
7. Doua jumatati de rodii par obrajii tai, sub valul tau cel straveziu.
8. Solomon are saizeci de regine si optzeci de concubine, iar fecioare socoteala cine le-o mai tine!
9. Dar ea e numai una, porumbita mea, curata mea; una-i ea la a ei mama, singura nascuta in casa. Fetele cand au vazut-o, laude i-au inaltat, iar reginele si concubinele osanale i-au cantat.
10. Cine-i aceasta, ziceau ele, care ca zarea straluceste si ca luna-i de frumoasa, ca soarele-i de luminoasa si ca oastea de razboi temuta?
11. La gradina nucilor m-am dus, ca sa vad verdeata vaii, daca a dat vita de vie si daca merii au inflorit.
12. Si nu stiu cum s-a petrecut, ca a mea inima m-a dus la ostirea de razboi a viteazului meu neam.

CAPITOLUL 7

Frumusetea Sulamitei.

1. Intoarce-te, Sulamita! Intoarce-te, fata sa Zi-o privim! Ce priviti la Sulamita, ca la hora din Mahanaim?
2. Cat de frumoase sunt, domnita, picioarele tale in sandale! Rotunda-i coapsa ta, ca un colan, de mester iscusit lucrat.
3. Sanul tau e cupa rotunjita, pururea de vin tamaios plina; trupul tau e snop de grau, incins frumos cu crini din camp.
4. Cei doi sani ai tai par doi pui de caprioara, par doi pui gemeni ai unei gazele.
5. Gatul tau e stalp de fildes; ochii tai sunt parca iezerele din Hesbon, de la poarta Bat-Rabim. Nasul tau este ca turnul din Liban, ce priveste spre Damasc.
6. Capul tau este maret cum e Carmelul, iar parul Ii-e de purpura; cu ale lui mandre suvite tii un rege in robie.
7. Cat de frumoasa esti si atragatoare, prin dragalasia ta, iubito!
8. Ca finicul esti de zvelta si sanii tai par struguri atarnati in vie.
9. In finic eu m-as sui - ziceam eu - si de-ale lui crengi m-as apuca, sanii tai mi-ar fi drept struguri, suflul gurii tale ca mirosul de mere.
10. Sarutarea ta mai dulce-ar fi ca vinul, ce-ar curge din belsug spre-al tau iubit, ale lui buze-nflacarate potolind.
11. Eu sunt a lui, a celui drag. El dorul meu il poarta.
12. Hai, iubitul meu, la camp, hai la tara sa petrecem!
13. Maine hai la vie sa vedem daca a dat vila de vie, merii de-au inmugurit, de-s aproape de-nflorit. Si acolo iti voi da dezmierdarile mele.
14. Mandragorele miresme varsa si la noi acasa sunt multe fructe vechi si noi pe care, iubitul meu, pentru tine le-am pastrat.

CAPITOLUL 8

Dragostea cea desavarsita

1. O, de mi-ai fi fost tu fratele meu si sa fi supt la sinul mamei mele, atunci pe ulita de te-ntalneam, cu drag, prelung te sarutam si nimeni nu-ndraznea osandei sa ma dea.

2. Te-as fi luat si-n casa mamei te-as fi dus, in casa celei ce m-a nascut; tu graiuri dulci mi-ai fi spus si eu cu drag ti-as fi dat vin bun si must de rodii.
3. Stanga sa este sub capul meu si cu dreapta-i ma cuprinde.
4. Fete din Ierusalim, va jur pe cerboaicele si gazele din camp, nu treziti pe draga mea pana nu-i va fi ei voia!
5. Cine se inalta din pustiu, sprijinita de-al sau drag? Sub marul acesta am trezit iubirea ta, aici unde te-a nascut si ti-a dat lumina zilei mama ta.
6. Ca pecete pe sanul tau ma poarta, poarta-ma pe mana ta ca pe o bratara! Ca iubirea ca moartea e de tare si ca iadul de grozava este gelozia. Sagetile ei sunt sageti de foc si flacara ei ca fulgerul din cer.
7. Marea nu poate stinge dragostea, nici raurile s-o potoleasca; de-ar da cineva pentru iubire toate comorile casei sale, cu dispret ar fi respins acela.
8. Avem o mica surioara, care sani nu are inca. Ce-am face cu sora noastra, cand ea ar fi petita?
9. Zid de piatra de-ar fi ea, coroana de argint i-am face; iar usa dac-ar fi, cu lemn de cedru am captusi-o.
10. Zid sunt eu acum si sanii mei sunt turnuri; drept aceea in ochii lui eu am aflat pacea.
11. Solomon avea o vie pe coasta Baal-Hamon; el a dat via lucratorilor, s-o lucreze si sa-i dea fiecare la rod o mie de sicli de argint.
12. Via mea este la mine acasa; mia de sicli sa fie a ta, Solomoane, si doua sute numai pentru cei ce pazesc roadele ei!
13. O, tu, ce in gradini salasluiesti, prietenii vor sa-ti asculte glasul; fa-ma sa-l aud si eu cu ei!
14. Fugi degrab, iubitul meu, sprinten ca o caprioara fii, fii ca puiul cel de cerb, peste muntii cei imbalsamati!

ISAIA

CAPITOLUL 1

Proorocia lui Isaia despre adevaratele jertfe.

1. Vedenia lui Isaia, fiul lui Amos, pe care a vazut-o despre Iuda si Ierusalim, in vremea lui Ozia, Iotam, Ahaz si Iezechia, regii lui Iuda.
2. Asculta, cerule, si ia aminte, pamantule, ca Domnul graieste: Hranit-am feciori si i-am crescut, dar ei s-au razvratit impotriva Mea.
3. Boul isi cunoaste stapanul si asinul ieslea domnului sau, dar Israel nu Ma cunoaste; poporul Meu nu Ma pricepe.
4. Vai tie neam pacatos, popor impovarat de nedreptate, soi rau, fii ai pieirii! Ei au parasit pe Domnul, tagaduit-au pe Sfantul lui Israel, intorsu-I-au spatele.
5. Pe unde sa mai fiti loviti voi, cei ce mereu va razvratiti? Tot capul va este numai rani si toata inima slabanogita.
6. Din crestet pana in talpile picioarelor nu-i nici un loc sanatos; totul este numai plagi, vanatai si rani pline de puroi, necuratate, nemuiate cu untdelemn si nelegate.
7. Tara voastra este pustiita, cetatile voastre arse cu foc, tarinile voastre le mananca strainii inaintea ochilor vostri, totul este pustiit, ca la nimicirea Sodomei.
8. Sionul ajuns-a ca o coliba intr-o vie, ca o coverca intr-o bostanarie, ca o cetate impresurata!
9. Daca Domnul Savaot nu ne-ar fi lasat o ramasira, am fi ajuns ca Sodoma si ne-am fi asemanat cu Gomora.
10. Ascultati cuvantul Domnului, voi conducatori ai Sodomei, luati aminte la invatatura Domnului, voi popor al Gomorei!
11. Ce-mi foloseste multimea jertfelor voastre?, zice Domnul. M-am saturat de arderile de tot cu berbeci si de grasimea viteilor grasi si nu mai vreau sange de tauri, de miei si de tapi!
12. Cand veneati sa le aduceti, cine vi le ceruse? Nu mai calcati in curtea templului Meu!
13. Nu mai aduceti daruri zadarnice! Tamaierile Imi sunt dezgustatoare; lunile noi, zilele de odihna si adunarile de la sarbatori nu le mai pot suferi. Insasi praznuirea voastra e nelegiuire!
14. Urasc lunile noi si sarbatorile voastre sunt pentru Mine o povara. Ajunge!
15. Cand ridicati mainile voastre catre Mine, Eu Imi intorc ochii aiurea, si cand inmultiti rugaciunile voastre, nu le ascult. Mainile voastre sunt pline de sange; spalati-va, curatiti-va!
16. Nu mai faceti rau inaintea ochilor Mei. Incetati odata!

17. Invatati sa faceti binele, cautati dreptatea, ajutati pe cel apasat, faceti dreptate orfanului, aparati pe vaduva!
18. Veniti sa ne judecam, zice Domnul. De vor fi pacatele voastre cum e carmazul, ca zapada le voi albi, si de vor fi
ca purpura, ca lana alba le voi face.
19. De veti vrea si de Ma veti asculta, bunatatile pamantului veti manca.
20. Iar de nu veti vrea si nu Ma veti asculta, atunci sabia va va manca, caci gura Domnului graieste.
21. Cum a ajuns ca o desfranata cetatea cea credincioasa si plina de dreptate? Dreptatea locuia in ea, iar acum este
plina de ucigasi.
22. Argintul tau s-a prefacut in zgura si vinul tau este amestecat cu apa;
23. Mai-marii tai sunt razvratiti si partasi cu hotii; toti iubesc darurile si umbla dupa rasplata. Ei nu judeca orfanul,
iar pricina vaduvei nu ajunge pana la ei.
24. Pentru aceasta zice Domnul, Dumnezeul Savaot, puternicul lui Israel: Razbuna-Ma-voi impotriva asupritorilor
Mei si Ma voi intarata cu razbunare asupra vrajmasilor Mei!
25. Voi intoarce mana Mea impotriva ta si te voi curati de toata zgura ta, ca in cuptor.
26. Voi intoarce judecatorii tai sa judece ca la inceput si sfetnicii tai ca odinioara. Dupa aceasta te vei putea numi
iarasi cetate dreapta, oras credincios.
27. Sionul va fi rascumparat prin judecata si locuitorii sai care se vor intoarce la credinta, prin dreptate.
28. Domnul va zdrobi pe cei razvratiti, iar cei ce au parasit pe Domnul vor fi nimiciti.
29. Ei vor fi rusinati pentru dumbravile sfinte pe care le-au indragit si se vor rosi la fata din pricina gradinilor pe
care le-au ales.
30. Vor fi ca un stejar ale carui frunze cad si ca o gradina fara nici un strop de apa.
31. Cel puternic va fi ca puzderiile de calti si faptele lui ca o leasa de maracini. Si aceia si aceasta vor arde laolalta
si nimeni nu va putea sa-i stinga.

CAPITOLUL 2

Proorocie despre Iuda si Ierusalim.

l. Vedenia pe care a vazut-o Isaia, fiul lui Amos, pentru Iuda si Ierusalim.
2. Fi-va in vremurile cele de pe urma, ca muntele templului Domnului va fi intarit peste varfurile muntilor si se va
ridica pe deasupra dealurilor. Si toate popoarele vor curge intr-acolo.
3. Multe popoare vor veni si vor zice: "Veniti sa ne suim in muntele Domnului, in casa Dumnezeului lui Iacov, ca El sa
ne invete caile Sale si sa mergem pe cararile Sale". Caci din Sion va iesi legea si cuvantul lui Dumnezeu din
Ierusalim.
4. El va judeca neamurile si la popoare fara de numar va da legile Sale. Preface-vor sabiile in fiare de pluguri si
lancile lor in cosoare. Nici un neam nu va mai ridica sabia impotriva altuia si nu vor mai invata razboiul.
5. Voi, cei din casa lui Iacov, veniti sa umblam in lumina Domnului!
6. Tu ai lepadat neamul Tau, casa lui Iacov. Ea este plina de vrajitori si de magi ca Filistenii si ea face legamant cu
cei de alt neam.
7. Pamantul ei este plin de aur si de argint, de comori fara numar, pamantul ei este plin de cai si de carute fara
sfarsit.
8. Pamantul ei este plin de idoli si locuitorii se inchina la lucrul mainilor lor, inaintea celor facuti de degetele lor.
9. Si omul va fi umilit si muritorul va fi pogorat si Tu nu-i vei ierta!
10. Intrati in crapaturile stancilor si ascundeti-va in pulbere, din pricina fricii de Dumnezeu, de stralucirea slavei
Lui.
11. Ochii celui mandru vor fi smeriti, mandria celor de rand va fi pogorata si numai Domnul in ziua aceea va fi ridicat
in slavi,
12. Ca Domnul Savaot va avea ziua Lui, se va ridica impotriva a tot ceea ce este mandru si semet si-l va pogori.
13. Impotriva tuturor cedrilor Libanului si stejarilor celor inalti ai Vasanului.
14. Impotriva tuturor muntilor inalti si colinelor celor mandre.
15. Impotriva tuturor turnurilor ridicate sus si zidurilor intarite.
16. Impotriva tuturor corabiilor Tarsisului si lucrurilor de pret.
17. Mandria omului va fi pogorata si semetia celor muritori va fi smerita; in ziua aceea numai Domnul va fi inalt;
18. Si toti idolii vor pieri.
19. Iar oamenii vor intra in scorburile stancilor, in prapastiile si in crapaturile pamantului, de frica Domnului si de

stralucirea slavei Lui, cand va veni El ca sa loveasca pamantul.
20. In ziua aceea idolii de argint si de aur, pe care omul i-a facut ca sa li se inchine, vor fi parasiti ca sa fie salas sobolanilor si liliecilor.
21. Iar el va intra in crapaturile stancilor si in prapastiile muntilor, de frica Domnului si de stralucirea slavei Lui, cand va veni El ca sa loveasca pamantul.
22. Nu mai nadajduiti in omul cel muritor, in narile caruia nu este decat o suflare! Oare, ce putere are el?

CAPITOLUL 3

Pedeapsa mandriei si a podoabelor desarte.

l. Iata, Domnul Dumnezeu Savaot va lua din Ierusalim si din Iuda orice sprijin si orice ajutor, orice hrana de paine si orice sprijin de apa,
2. Pe viteaz si pe omul de lupta, pe judecator si pe prooroc, pe prezicator si pe batran;
3. Pe capetenia peste cincizeci, pe sfatuitor, pe intelept, pe fermecator si pe ghicitor.
4. Voi pune baieti capetenii peste ei si copiii vor domni peste aceia.
5. In popor se vor stramtora unul pe altul si fiecare va impila pe aproapele sau; cel tanar se va purta obraznic cu cel batran si cel de neam rau cu cel de neam bun.
6. Atunci va alerga omul la fratele sau, in casa tatalui sau, si-i va zice: Tu mai ai o haina, fii capetenie peste noi si sa fie aceste daramaturi sub mana ta.
7. Iar acela cu juramant se va lepada, zicand: "Nu pot vindeca ranile poporului! N-am in casa mea nici paine, nici haina, nu ma faceti conducator peste popor!"
8. Ierusalimul va ajunge daramatura si Iuda este gata sa cada, caci limba lor si gandurile lor sunt impotriva Domnului si dispretuiesc privirea slavei Lui.
9. Infatisarea lor marturiseste impotriva lor, caci ei isi vadesc pacatele lor ca Sodoma, in loc sa fie ascunda. Vai de ei! Caci ei si-au facut lorusi rau...
10. Fericit este omul drept, ca el va manca din rodul lucrurilor lui.
11. Vai de cel rau, ca rautatea este a lui si va fi judecat dupa faptele lui.
12. Poporul meu este asuprit de niste copii, si femeile domnesc peste el. Poporul meu! Cei care te conduc te ratacesc si te abat de la calea pe care tu mergi.
13. Domnul Se ridica la judecata si sta ca sa judece pe poporul Sau.
14. Domnul intra la judecata cu batranii si carmuitorii poporului Sau si zice: "Voi, voi ati pustiit via Mea si prada luata de la cei sarmani se afla in casele voastre.
15. Pentru ce ati zdrobit pe poporul Meu si ati sfaramat fata celor sarmani?" zice Domnul Dumnezeu Savaot.
16. Si mai zice Domnul: "Pentru ca fiicele Sionului sunt atat de mandre si umbla cu capul pe sus si cu priviri obraznice, cu pasi domoli, cu zanganit de inele la picioarele lor,
17. Domnul va plesuvi crestetul capului fiicelor Sionului, Domnul va descoperi goliciunea lor".
18. In ziua aceea va lua Domnul toate podoabele: inele, sori, lunite,
19. Cercei, bratari, valuri,
20. Cununi, lantisoare, cingatoare, miresme, talismane,
21. Inele, verigi de nas,
22. Vesminte de sarbatoare, mantii, saluri, pungi,
23. Oglinzi, panzeturi subtiri, turbane si tunici.
24. Atunci va fi in loc de miresme, putreziciune, si in loc de cingatori, franghie, in loc de carlionti facuti cu fierul, plesuvie, in loc de vesmant pretios, zdrente, si in loc de frumusete: pecete de robie.
25. Locuitorii Sionului vor cadea de sabie si vitejii lui in razboaie.
26. Portile fiicei Sionului vor scartai si se vor jeli si, jefuita, ea va sedea despuiata pe pamant.

CAPITOLUL 4

Bune prevestiri.

1. In ziua aceea sapte femei se vor certa pentru un singur om, zicand: "Noi vom manca painea noastra si vom purta vesmintele noastre. Nu cerem altceva decat sa purtam numele tau. Ridica ocara noastra!"
2. In ziua aceea se va arata mladita Domnului in podoaba si in slava si roadele pamantului in marire si in cinste

pentru aceia din Israel care vor fi scapat.
3. Ramasita Sionului si cei ce vor fi scapat cu viata din Ierusalim se vor chema sfinti si oricine va fi inscris sa traiasca in Ierusalim.
4. Cand Domnul va fi spalat necuratenia fiicelor Sionului si va fi sters faradelegile din mijlocul lui prin duhul dreptatii si al nimicirii,
5. Domnul va veni pe Muntele Sionului si in adunarile Sale ca un nor si ca un fum ziua, iar noaptea ca un foc stralucitor si ca o vapaie. Ca peste tot locul slava Domnului va fi acoperamant:
6. Fi-va in timpul zilei cort, care sa-l apere de caldura si sa-l adaposteasca de vreme rea si de ploaie.

CAPITOLUL 5
Via neroditoare.

l. Vreau sa cant pentru prietenul meu cantecul lui de dragoste pentru via lui. Prietenul meu avea o vie pe o coasta manoasa.
2. El a sapat-o, a curatit-o de pietre si a sadit-o cu vita de bun soi. Ridicat-a in mijlocul ei un turn, sapat-a si un teasc. Si avea nadejde ca va face struguri, dar ea a facut agurida.
3. Si acum voi, locuitori ai Ierusalimului si barbati ai lui Iuda, fiti judecatori intre mine si via mea.
4. Ce se putea face pentru via mea si n-am facut eu? Pentru ce atunci cand nadajduiam sa-mi rodeasca struguri, mi-a rodit agurida?
5. Acum va voi face sa stiti cum ma voi purta cu via mea: Strica-voi gardul ei si ea va fi pustiita, darama-voi zidul ei si va fi calcata in picioare.
6. Si o voi pustii! Nu va mai fi taiata, nici sapata si o vor napadi spinii si balariile. De asemenea si norilor le voi da porunca sa nu-si mai verse ploaia peste ea.
7. Dar via Domnului Savaot este casa lui Israel, iar oamenii din Iuda sunt sadirea Sa draga. El nadajduia ca acesta sa fie un popor fara pacate, dar iata-l plin de sange. Nadajduit-a sa-I rodeasca dreptate, dar iata: razvratire.
8. Vai voua care claditi casa langa casa si gramaditi tarini langa tarini pana nu mai ramane nici un loc, ca sa fiti numai voi stapanitori in tara!
9. Urechile mele au auzit de asemenea acest juramant al Domnului Savaot: "Jur ca aceste case multe, mari si frumoase, vor fi pustii si nimeni nu va mai locui in ele.
10. Zece pogoane de vie vor rodi un bat, si un homer de samanta, numai o efa".
11. Vai de cei ce dis-de-dimineata alearga dupa bauturi imbatatoare; vai de cei ce pana tarziu seara se infierbanta cu vin!
12. Cei care doresc, la ospetele lor, chitara, harpa, toba, flaut si vin ei nu iau in seama faptele Domnului si nu vad lucrurile mainilor Sale.
13. Pentru aceasta poporul meu va fi dus in robie fara sa bage de seama, mai-marii sai vor fi doborati de foame, iar gloata se va usca de sete!
14. De aceea si iadul si-a marit de doua ori lacomia lui, cascat-a gura sa peste masura; acolo se vor cobori marirea Sionului si gloatele sale, chiotele de veselie...
15. Omul cel muritor va fi smerit si umilit si ochii celor mandri vor fi pogorati.
16. Dar Domnul Savaot este mare prin judecata Sa si Dumnezeul cel sfant este sfant prin dreptatea Sa.
17. Oile vor paste in voie, iar strainii se vor hrani in locurile manoase, lasate de cei bogati.
18. Vai de cei ce isi atrag pedeapsa ca si cu niste franghii si plata pacatului ca si cu niste streanguri,
19. Caci ei zic: "Grabeasca Domnul sa-Si faca lucrul Sau curand, ca sa vedem si sa se plineasca planul Sfantului lui Israel, ca sa-l cunoastem".
20. Vai de cei ce zic raului bine si binelui rau; care numesc lumina intuneric si intunericul lumina; care socotesc amarul dulce si dulcele amar!
21. Vai de cei care sunt intelepti in ochii lor si priceputi dupa gandurile lor!
22. Vai de cei viteji la baut vin si mesteri la facut bauturi imbatatoare!
23. Vai de cei ce dau dreptate celui nelegiuit pentru mita si lipsesc de dreptate pe cel drept!
24. Pentru aceasta, dupa cum paiele sunt mistuite de foc si iarba uscata de flacari, asa radacina lor va fi topita ca pleava si floarea lor va fi spulberata precum este cenusa, caci au calcat legea Domnului Savaot si au nesocotit cuvantul Sfantului lui Israel!
25. De aceea, mania Domnului s-a aprins impotriva poporului Sau! El intinde mana Sa spre el, il loveste si muntii se

clatina. Cadavrele lor sunt ca gunoiul pe cale. Cu toate acestea mania Lui nu se domoleste si mana Lui sta mereu intinsa
26. Si va ridica steagul pentru un popor de departe si il va chema de la capatul pamantului. Iata-l ca se zoreste si vine.
27. Nimeni din ai lui nu va obosi, nici va boli, nu va dormita, nici va adormi; nimeni nu-si va descinge braul si nici cureaua incaltamintei lui nu se va rupe.
28. Sagetile lor sunt ascutite si arcurile lor gata sa traga. Copitele cailor sunt ca si cremenea cea tare, rotile carutelor sunt ca o furtuna.
29. Strigatul, strigat de leu, racnesc ca puii de leu, mugesc si apuca prada, si nimeni nu roate s-o scape.
30. In vremea aceea fi-va impotriva lui un vuiet ca vuietul marii. Toti vor arunca privirea spre pamant si iata: intuneric si stramtorare; lumina se va intuneca intocmai ca o noapte, fara sa se mai iveasca zorile!

CAPITOLUL 6

Slava Domnului.

1. In anul mortii regelui Ozia, am vazut pe Domnul stand pe un scaun inalt si maret si poalele hainelor Lui umpleau templul.
2. Serafimi stateau inaintea Lui, fiecare avand cate sase aripi: cu doua isi acopereau fetele, cu doua picioarele, iar cu doua zburau
3. Si strigau unul catre altul, zicand: "Sfant, sfant, sfant este Domnul Savaot, plin este tot pamantul de slava Lui!"
4. Din pricina acestor strigate, portile se zguduiau din tatanele lor, iar templul s-a umplut de fum.
5. Si am zis: "Vai mie, ca sunt pierdut! Sunt om cu buze spurcate si locuiesc in mijlocul unui popor cu buze necurate. Si pe Domnul Savaot L-am vazut cu ochii mei!"
6. Atunci unul dintre serafimi a zburat spre mine, avand in mana sa un carbune, pe care il luase cu clestele de pe jertfelnic.
7. Si l-a apropiat de gura mea si a zis: "Iata s-a atins de buzele tale si va sterge toate pacatele tale, si faradelegile tale le va curati".
8. Si am auzit glasul Domnului care zicea: "Pe cine il voi trimite si cine va merge pentru Noi?" Si am raspuns: "Iata-ma, trimite-ma pe mine!"
9. Si El a zis: "Du-te si spune poporului acestuia: Cu auzul veti auzi si nu veti intelege si, uitandu-va, va veti uita, dar nu veti vedea.
10. Ca s-a invartosat inima poporului acestuia si cu urechile sale greu a auzit si ochii sai i-a inchis, ca nu cumva sa vada cu ochii si cu urechile sa auda si cu inima sa inteleaga si sa se intoarca la Mine si sa-l vindec".
11. Si am zis: "Pana cand, Doamne!" Atunci El mi-a raspuns: "Pana cand cetatile vor fi pustiite si vor ramane fara locuitori, si casele fara oameni si pamantul pustiu;
12. Pana cand Domnul va izgoni pe oameni si pustiirea va fi mare in mijlocul acestei tari.
13. Si daca va ramane inca unul din zece, si acela va fi harazit focului, ca si terebintul si stejarul, ale caror trunchiuri sunt trantite la pamant. Din butucul ramas va lastari o mladita sfanta".

CAPITOLUL 7

Soarta lui Iuda si Efraim. Nasterea lui Emanuel din Fecioara.

1. Si a fost in zilele lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, regele lui Iuda, ca s-a suit Retin, regele Siriei, impreuna cu Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, ca sa cuprinda Ierusalimul. Si n-a izbutit ca sa-l cuprinda.
2. Atunci a venit cineva sa dea de stire casei lui David, zicand: "Armata Sirienilor a tabarat in Efraim". Si inima regelui si a poporului tremura de spaima in ziua aceea, precum tremura copacii padurii din pricina vantului.
3. Si a grait Domnul catre Isaia, zicand: "Iesi intru intampinarea lui Ahaz, tu si Sear-Iasub, fiul tau, la capatul canalului lacului celui de sus, pe drumul tarinii nalbitorului,
4. Si ii vei zice: "Ia aminte, fii linistit si nu te teme si inima ta sa nu se slabeasca din pricina acestor doi taciuni care fumega: de iutimea maniei lui Retin si a lui Aram si a fiului lui Remalia
5. De vreme ce Aram a hotarat pustiirea ta, impreuna cu Efraim si cu fiul Remaliei, zicand:
6. "Sa ne suim in Iuda, sa-l speriem, sa ne facem stapani pe el si sa punem rege peste el pe feciorul lui Tabeel".
7. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Aceasta nu va fi, nici nu se va implini!

8. Caci capetenia Aramului este Damascul si mai mare peste Damasc este Retin. - Mai sunt inca saizeci si cinci de ani si Efraim va pieri din randul popoarelor.
9. Si capitala lui Efraim este Samaria si mai mare peste Samaria este feciorul lui Remalia. Daca nu credeti, veti fi zdrobiti!"
10. Si Isaia mai grai catre Ahaz:
11. "Cere un semn de la Domnul Dumnezeul tau, in adancurile iadului sau in inaltimile cele de sus".
12. Si a spus Ahaz: "Nu voi cere si nu voi ispiti pe Domnul!"
13. Si a zis Isaia: "Ascultati voi cei din casa lui David! Nu va ajunge sa obositi pe oameni, de veniti sa obositi si pe Dumnezeul meu?
14. Pentru aceasta Domnul meu va va da un semn: Iata, Fecioara va lua in pantece si va naste fiu si vor chema numele lui Emanuel.
15. El se va hrani cu lapte si cu miere pana in vremea cand va sti sa arunce raul si sa aleaga binele.
16. Ca inainte ca fiul acesta sa stie sa dea la o parte raul si sa aleaga binele, pamantul de care iti este teama, din pricina celor doi regi, va fi pustiit.
17. Dar Domnul va aduce peste tine, peste poporul tau si peste casa tatalui tau, vremuri care n-au mai venit de cand Efraim s-a desfacut de Iuda; va aduce pe regele Asiriei.
18. Si va fi ca in ziua aceea Domnul va chema mustele care se afla la capatul Nilului - fluviul Egiptului - si albinele din pamantul Asiriei;
19. Si vor veni si se vor aseza cu toate in vaile cele prapastioase si in crapaturile stancilor si in toate tufisurile si in toate tinuturile nelocuite.
20. In vremea aceea, va rade Domnul cu un brici, luat de imprumut de dincolo de Eufrat, pe regele Asiriei, capul, parul de pe trup si ii va smulge si barba.
21. In vremea aceea, cine va hrani o vaca si doua oi
22. Va avea belsug de unt din pricina multimii laptelui si cei ce vor fi ramas in tara se vor hrani cu smantana si cu miere.
23. In ziua aceea, unde era un loc de o mie de butuci pe pret de o mie de sicli, va fi plin de spini si de balarii.
24. Acolo oamenii vor intra inarmati cu arcuri si cu sageti, caci toata tara va fi plina de spini si de balarii.
25. Si in toti muntii care erau curatati cu sapaliga, tu nu te vei duce, de frica spinilor si a balariilor. Acolo se va da drumul boilor si oilor, ca sa calce pamantul.

CAPITOLUL 8

Surparea imparatiei Siriei si a lui Israel. Vremea lui Mesia.

1. Si a zis Domnul catre mine: "Ia o carte mare si scrie deasupra ei cu slove omenesti: "Maher-Salal-Has-Baz" (grabnic-prada-apropiat-jaf).
2. Adu-Mi martori credinciosi pe Urie preotul si pe Zaharia, fiul lui Ieberechia".
3. Atunci m-am apropiat de proorocita si a luat in pantece si a nascut un fiu. Si a zis Domnul catre mine: "Pune-i numele Maher-Salal-Has-Baz".
4. Caci inainte ca baiatul sa zica: "tata si mama!", toata bogatia Damascului si prada Samariei vor fi duse inaintea regelui Asiriei".
5. Si mi-a mai grait Domnul astfel:
6. "Fiindca poporul acesta a nesocotit apele Siloamului, care curg lin, si a tremurat inaintea lui Retin, feciorul Remaliei,
7. Iata acum ca Domnul va aduce peste ei apele cele mari si furioase ale Eufratului: pe regele Asiriei si toata stralucirea lui. Ele vor trece peste toate zagazurile si vor da afara peste malurile lui.
8. Si se va revarsa in Iuda, il va ineca si il va umple de apa, va ajunge pana la gat si cu revarsarile lui intinse va acoperi toata tara.
9. Cu noi este Dumnezeu, intelegeti neamuri si va plecati. Auziti pana la marginile pamantului, cei puternici plecati-va. De va veti intari, iarasi veti fi biruiti.
10. Si orice sfat veti sfatui, il va risipi Domnul, si cuvantul pe care il veti grai nu va ramane intru voi, caci cu noi este Dumnezeu!"
11. Asa imi zicea mie Domnul, tinand peste mine mana Sa cea tare si insuflandu-mi sa nu umblu pe caile acestui popor. Apoi mi-a zis:

12. "Nu numiti uneltire tot ceea ce poporul acesta socoteste uneltire, si nu va temeti, nici nu va infricosati de ceea ce se tem ei.
13. Numai pe Domnul Savaot socotiti-L sfant, de El sa va temeti si sa va infricosati.
14. El va fi pentru voi piatra de incercare si stanca de poticnire pentru cele doua case ale lui Israel, cursa si lat pentru cei ce locuiesc in Ierusalim.
15. Si multi se vor poticni, vor cadea si se vor sfarama, vor fi prinsi in cursa si vor fi dusi in robie!"
16. Voi strange laolalta aceasta marturie si voi sigila aceasta invatatura pentru ucenicii mei.
17. Voi astepta deci pe Domnul, Care isi ascunde fata Sa de la casa lui Iacov si voi nadajdui intru El.
18. Iata eu si pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu spre semne si minuni in Israel, din partea Domnului Savaot, Care locuieste in Muntele Sionului.
19. Si cand va vor zice: "Intrebati pe cei ce cheama mortii si ghicitorii care soptesc si bolborosesc", sa le raspundeti: "Nu se cuvine oare poporului sa alerge la Dumnezeul sau? Sa intrebe oare pe morti pentru soarta celor vii?"
20. Intrebati legea si descoperirea! De nu va vor vorbi asemenea cuvantului acesta, atunci nu-i lumina in ei.
21. Vor rataci pe pamant flamanzi si cumplit apasati, si in vremea foametei isi vor arata coltii si vor huli pe regele lor si pe Dumnezeul lor.
22. Apoi isi vor intoarce privirea spre pamant si iata ca acolo va fi stramtorare, intuneric si scarba si nevoie! Dar noaptea va fi alungata!
23. Caci nu va mai fi intuneric pentru tara care era in nevoie. In vremurile de dedemult el a supus pamantul Zabulonului si tinutul lui Neftali; in vremurile cele de pe urma el va acoperi de slava calea marii, celalalt tarm al Iordanului, Galileea neamurilor.

CAPITOLUL 9
Nasterea, numele si imparatia lui Mesia.

l. Poporul care locuia intru intuneric va vedea lumina mare si voi cei ce locuiati in latura umbrei mortii lumina va straluci peste voi.
2. Tu vei inmulti poporul si vei spori bucuria lui. El se va veseli inaintea Ta, cum se bucura oamenii in timpul secerisului si se veselesc la impartirea prazilor.
3. Caci jugul ce-l apasa, si toiagul ce-l loveste, si nuiaua ce-l asupreste, Tu le vei sfarama, ca in zilele lui Madian.
4. Incaltamintea cea zgomotoasa de om razboinic si haina cea stropita de sange vor fi aruncate in foc si mistuite in flacari!
5. Caci Prunc s-a nascut noua, un Fiu s-a dat noua, a Carui stapanire e pe umarul Lui si se cheama numele Lui: Inger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al pacii, Parinte al veacului ce va sa fie.
6. Si mare va fi stapanirea Lui si pacea Lui nu va avea hotar. Va imparati pe tronul si peste imparatia lui David, ca s-o intareasca si s-o intemeieze prin judecata si prin dreptate, de acum si pana-n veac. Ravna Domnului Savaot va face aceasta.
7. Cuvant va trimite Domnul peste Iacob, si el se va pogori peste Israel.
8. Ca sa stie tot poporul, Efraim si locuitorii Samariei, care intru mandria lor si intru semetia inimii lor zic:
9. "Caramizile au cazut, sa zidim cu piatra cioplita; smochinii au fost taiati, sa punem cedri in locul lor!"
10. Ridica-va Domnul impotriva lui pe vrajmasii lui Retin si pe dusmanii lui ii va inarma:
11. Pe Sirienii de la rasarit si pe Filistenii de la asfintit; si vor manca acestia pe Israel cu toata gura. Cu toate acestea mania Lui nu se va potoli si mana Lui tot intinsa va fi;
12. Dar poporul nu se va intoarce la Cel care il lovise si nu va cauta pe Domnul Savaot.
13. Si Domnul va taia din Israel, intr-o singura zi, capul si coada, ramura de finic si trestia.
14. Batranii si capeteniile sunt capul; proorocul si invatatorul mincinos sunt coada.
15. Capeteniile acestui popor il duc in ratacire si cei condusi de ei vor pieri.
16. Pentru aceasta, Domnul nu se bucura de cei tineri si de orfanii lui si de vaduve nu-i este mila, fiindca toti sunt nelegiuiti si rai si gura lor graieste vorbe nesocotite. Pentru toate acestea, mania Lui nu se va potoli si mana Lui mereu intinsa va fi.
17. Ca faradelegea arde ca focul, care mistuie spinii si balariile uscate; el arde tot maracinisul padurii, iar fumul se inalta in rotocoale.
18. Din pricina iutimii maniei Domnului Savaot, pamantul va fi ca un jeratic, iar poporul va ajunge prada focului.

Nimeni nu va cruta pe vecinul sau.
19. Jefui-vor la dreapta si vor ramane flamanzi; la stanga vor manca si nu se vor satura; fiecare va manca din carnea aproapelui sau:
20. Manase pe Efraim, Efraim pe Manase, si amandoi sunt impotriva lui Iuda. Pe langa toate acestea, mania Lui nu se va potoli si bratul Lui mereu intins va fi.

CAPITOLUL 10

Pedeapsa nedreptatii. Pieirea Asirienilor.

1. Vai de cei ce fac legi nedrepte si de cei ce scriu hotarari silnice
2. Ca sa indeparteze pe cei slabi de la judecata si sa rapeasca dreptatea sarmanilor poporului Meu, ca sa faca din vaduve prada lor si sa jefuiasca pe cei orfani!
3. Dar ce veti face voi in ziua pedepsirii si cum va veti feri de furtuna ce vine de departe? Catre cine veti fugi ca sa fiti ajutati si unde veti lasa comorile voastre?
4. Fara mine vor merge cu fruntile plecate printre robi si vor cadea printre cei ucisi si totusi mania Lui nu se va potoli si mana Lui mereu intinsa va fi.
5. O, Asirie, varga maniei Mele si toiagul urgiei Mele!
6. Impotriva unui neam fara de lege o voi trimite si impotriva unui popor al urgiei Mele o voi indrepta, ca sa-l prade si sa-l jefuiasca si sa-l calce ca pe tina ulitelor.
7. Dar ea n-are aceeasi judecata si inima ei nu simte la fel; sa prade este in inima ei si sa nimiceasca neamuri fara numar!
8. Caci ea zice: "Oare mai-marii mei nu sunt ei laolalta regi?
9. Calno oare nu este ca si Carchemisul? Si Hamatul ca Arpadul si Samaria ca Damascul?"
10. Cum a cuprins mana Mea imparatiile idolilor, unde idolii erau mai numerosi decat in Ierusalim si in Samaria;
11. Precum am facut Samariei si idolilor ei, tot asa voi face si Ierusalimului si chipurilor lui!
12. Si cand Domnul va sfarsi tot lucrul Lui in muntele Sionului si in Ierusalim, atunci va pedepsi pe regele Asiriei pentru graiul cel mandru din inima lui si pentru semetia privirilor lui,
13. Ca a zis: "Prin puterea mainii mele am facut aceasta si prin intelepciunea mea; caci sunt priceput! Trecut-am peste granitele popoarelor, jefuit-am comorile lor si ca un atotputernic am dat jos de pe tron pe conducatori.
14. Mana mea a apucat ca pe un cuib bogatiile popoarelor si, precum iei oua parasite, tot asa am cuprins eu tot pamantul. si nimeni n-a scuturat aripile, n-a deschis ciocul si nici n-a scos vreun tipat!
15. Oare securea este ea mareata fata de cel ce o ridica sau ferastraul se inalta impotriva celui ce-l manuieste? Ca si cum varga ar da avant celui care o ridica si toiagul ar insufleti bratul care il duce!
16. De aceea Domnul Dumnezeu Savaot va trimite prapadul in aceasta voinica ostire asiriana si sanatatea lor o vor mistui frigurile ca un parjol.
17. Si lumina lui Israel se va face foc si Sfantul sau o flacara si va arde si va mistui spinii si balariile uscate, intr-o singura zi!
18. Si stralucirea padurii lui si a livezii lui va fi nimicita de sus si pana jos.
19. Copacii ramasi din padurea lui vor fi asa de putini la numar, incat si un copil va putea sa-i numere.
20. In vremea aceea ramasita lui Iuda si cei scapati din casa lui Iacov nu se vor mai sprijini pe cel ce i-a lovit, ci se vor sprijini, cu credinta, pe Dumnezeu, Sfantul lui Israel.
21. O ramasita din Iacov se va intoarce la Dumnezeul cel puternic.
22. Chiar daca poporul tau, Israele, tar fi ca nisipul marii, numai o ramasita se va intoarce. Nimicirea este hotarata de dreptatea cea nemasurata.
23. Aceasta porunca de nimicire, Domnul Dumnezeu Savaot o va implini in tot cuprinsul tarii.
24. Pentru aceasta, asa zice Domnul Dumnezeu Savaot: "Poporul Meu, care locuieste in Sion, nu te teme de Asiria, care te loveste cu toiagul pe care il ridica asupra ta, ca altadata Egiptul.
25. Dar, peste putina vreme, urgia va inceta si mania Mea ii va nimici".
26. Domnul Savaot ridica-va asupra lor un bici, ca atunci cand a batut pe Madian la stanca Oreb si Isi va intinde toiagul Sau spre mare si-l va ridica precum l-a ridicat asupra Egiptenilor.
27. In vremea aceea va ridica povara de pe umerii tai si jugul de pe grumajii tai.
28. Vine din latura Rimonului si ajunge la Aiat, trece la Migron, la Micmas lasa poverile sale de drum.
29. Ei au trecut pasul si noaptea au ramas la Gheba. Rama este inspaimantata, Ghibeea lui Saul a luat-o la fuga.

30. Urla fiica a lui Galim, ia aminte Laisa, raspunde-i tu, Anatot.
31. Madmena se imprastie, locuitorii din Ghebim au luat-o la fuga.
32. O zi va sta la Nob, ameninta cu mana muntele Sionului si colina Ierusalimului!
33. Iata ca Domnul Dumnezeu Savaot frange crengile dintr-o lovitura naprasnica: varfurile sunt taiate si crengile de sus date jos.
34. Desisul padurii cade sub lovituri de unelte de fier, cedrii Libanului se prabusesc la pamant.

CAPITOLUL 11

Puterea lui Mesia.

1. O Mladita va iesi din tulpina lui Iesei si un Lastar din radacinile lui va da.
2. Si Se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, duhul intelepciunii si al intelegerii, duhul sfatului si al tariei, duhul cunostintei si al bunei-credinte.
3. Si-L va umple pe El duhul temerii de Dumnezeu. Si va judeca nu dupa infatisarea cea din afara si nici nu va da hotararea Sa dupa cele ce se zvonesc,
4. Ci va judeca pe cei saraci intru dreptate si dupa lege va mustra pe sarmanii din tara. Pe cel aprig il va bate cu toiagul gurii Lui si cu suflarea buzelor Lui va omori pe cel fara de lege.
5. Dreptatea va fi ca o cingatoare pentru rarunchii Lui si credinciosia ca un brau pentru coapsele Lui.
6. Atunci lupul va locui laolalta cu mielul si leopardul se va culca langa caprioara; si vitelul si puiul de leu vor manca impreuna si un copil ii va paste.
7. Juninca se va duce la pascut impreuna cu ursoaica si puii lor vor salaslui la un loc, iar leul ca si boul va manca paie;

8. Pruncul de tata se va juca langa culcusul viperei si in vizuina sarpelui otravitor copilul abia intarcat isi va intinde mana.
9. Nu va fi nici o nenorocire si nici un prapad in tot muntele Meu cel sfant! Ca tot pamantul este plin de cunostinta si de temerea de Dumnezeu, precum marea este umpluta de ape!
10. Si in vremea aceea, Mladita cea din radacina lui Iesei, va fi ca un steag pentru popoare; pe Ea o vor cauta neamurile si salasul Ei va fi plin de slava.
11. in ziua aceea, Domnul va ridica din nou mana Sa ca sa rascumpere ramasita poporului Sau dintre robii din Asiria si din Egipt, din Patros, din Etiopia, din Elam, din Babilon, din Hamat si din insulele marii.
12. El va ridica steag pentru neamuri si va aduna pe cei risipiti ai lui Israel si va strange la un loc pe cei imprastiati ai lui Iuda din cele patru colturi ale pamantului.
13. Atunci pizma lui Efraim va inceta si dusmanii lui Iuda vor fi zdrobiti. Efraim nu va mai pizmui pe Iuda si Iuda nu va mai fi vrajmasul lui Efraim.
14. Ci se vor avanta in latura Filistenilor la apus si vor jefui impreuna pe feciorii rasaritului; asupra Edomului si Moabului isi vor intinde mana lor, si copiii lui Amon vor asculta de ei.
15. Domnul va seca limba de mare a Egiptului si mana Lui va ameninta groaznic Eufratul, si-l va imparti in sapte rauri si se va putea trece cu piciorul.
16. Atunci se va croi un drum pentru ramasita din poporul Sau, pentru cei scapati din robia Asiriei, precum s-a intamplat altadata cu Israel, in ziua cand el a iesit din Egipt.

CAPITOLUL 12

Cantare de multumire.

1. Si tu vei zice in ziua aceea: Lauda-Te-voi, Doamne, ca desi pornit impotriva mea, mania Ta s-a intors de la mine si m-ai miluit.
2. Iata Dumnezeul cel tare al mantuirii mele; nadajdui-voi intru El si nu ma voi infricosa, ca izvorul puterii mele si cantarea mea de lauda este Domnul Dumnezeu si izbavirea mea.
3. Veti scoate apa cu veselie din izvoarele mantuirii
4. Si veti zice in ziua aceea: "Laudati pe Domnul, chemati numele Lui, vestiti printre neamuri lucrarile Lui, dati de stire ca inalt este numele Lui!
5. Cantati in strune pe Domnul, caci El a facut fapte stralucite! Sa stie aceasta tot pamantul!

6. Saltati si va veseliti locuitori ai Sionului, caci mare este in mijlocul vostru Sfantul lui Israel!"

CAPITOLUL 13

Vedenia lui Isaia

l. Proorocia despre Babilon pe care a vazut-o Isaia, fiul lui Amos.
2. Pe un munte plesuv inaltati steag, strigati catre ei, faceti semn cu mana, ca sa intre pe poarta asupritorilor.
3. "Eu am poruncit sfintei Mele ostiri, zice Domnul, chemat-am pe vitejii maniei Mele, pe cei ce se veselesc de slava Mea".
4. Ascultati acest zgomot surd in munti, vuiet al unui neam fara de numar; auziti aceasta zarva de imparatii, de neamuri adunate; Domnul Savaot cerceteaza ostirea gata de lupta.
5. Ele vin dintr-un tinut departat, de la capatul cerului; vine Domnul si uneltele maniei Lui, ca sa nimiceasca tot pamantul.
6. Strigati, ca aproape este ziua Domnului, ea vine ca o pustiire de la Cel Atotputernic.
7. Drept aceea, toate bratele vor fi neputincioase si inima omului se va topi de frica.
8. Vor fi cuprinsi de spaima, vor vedea naluci si durerile ii vor cuprinde; zvarcolise-vor in dureri ca femeia gata sa nasca. Se vor privi unul pe altul cu groaza, iar fetele lor vor fi rosii ca flacara.
9. Iata ziua Domnului, ea vine apriga, manioasa si intaratata la manie ca sa pustiiasca pamantul si sa starpeasca pe pacatosi de pe el.
10. Luceferii de pe cer si gramezile de stele nu-si vor mai da lumina lor; soarele se va intuneca in rasaritul lui si luna nu va mai straluci.
11. Atunci voi pedepsi lumea pentru faradelegile ei si pe cei nelegiuiti pentru pacatele lor. Voi smeri mandria celor ingamfati si obraznicia celor cruzi o voi arunca la pamant.
12. Voi face ca oamenii sa fie mai rari decat aurul cel mai scump, mai cautati decat aurul de Ofir.
13. Pentru aceasta voi prabusi cerurile; si pamantul se va clatina din locul lui, din pricina maniei Domnului Savaot, in ziua iutimii maniei Lui.
14. Atunci, ca o gazela sperioasa si ca o turma pe care nimeni nu poate s-o adune, fiecare se va intoarce la poporul sau si fiecare va fugi in pamantul sau.
15. Oricine va fi aflat va fi strapuns si oricare va fi prins va cadea de sabie.
16. Copiii lor vor fi zdrobiti inaintea ochilor lor, casele lor vor fi jefuite si femeile lor necinstite.
17. Iata ca Eu ridic asupra lor pe Mezi, care nu pun pret pe argint si care nu se lacomesc pentru aur.
18. Arcurile oamenilor de lupta vor dobori pe cei tineri. De roada pantecelui nu se vor milostivi, si pentru copii ochii lor nu vor simti nici o mila.
19. Atunci Babilonul, podoaba imparatiilor, cununa mandriei Caldeilor, fi-va ca Sodoma si ca Gomora, pe care Dumnezeu le-a nimicit.
20. Nu va mai fi locuit in veci si din neam in neam. Arabii nu vor mai infige acolo corturi si nici ciobanii nu-si vor mai face tarle in latura aceea.
21. Ci numai animale salbatice se vor salaslui intr-insul, si bufnitele vor locui prin case, strutii isi vor face cuiburi acolo si oameni cu chip de tap vor juca in acel loc.
22. Sacalii vor urla in palatele lor si lupii in casele lor de petrecere. Vremea este aproape sa soseasca si zilele ei nu vor zabovi!

CAPITOLUL 14

Proorocie impotriva Babilonului.

l. Dar Domnul Se va milostivi de Iacov si va alege inca o data pe Israel si il va statornici in pamantul lui. Cei straini se vor alatura lor si se vor uni cu casa lui Iacov.
2. Pe popoare le va lua si le va duce la ei, iar casa lui Israel le va avea in pamantul Domnului ca robi si roabe. Ei vor duce in robie pe cei care i-au dus in robie si vor stapani peste apasatorii lor.
3. Iar in ziua in care Domnul te va odihni de osteneli, de chinuri si de amarnica ta robie in care ai fost,
4. Tu vei canta cantecul acesta de ocara impotriva imparatului Babilonului si vei zice: "Cum s-a sfarsit cu asupritorul si cum a incetat chinul nostru!
5. Domnul a zdrobit toiagul celor fara de lege, sceptrul railor apasatori!

6. Iata pe cel care lovea popoarele fara incetare cu mania lui si care in intaratarea lui punea neamurile sub stapanirea lui, supunandu-le fara crutare!
7. Tot pamantul este in pace si se odihneste; toti izbucnesc in cantece de veselie.
8. Pana si chiparosii impreuna cu cedrii cei din Liban se bucura de caderea ta: "De cand tu te-ai prabusit, nimeni nu se mai suie la noi ca sa ne doboare!"
9. Seolul (iadul) se misca in adancurile sale, ca sa iasa intru intampinarea ta. Pentru tine el desteapta umbrele, pe toti stapanitorii pamantului; el ridica de pe jilturile lor pe toti imparatii pamantului.
10. Toti iau cuvantul si iti zic: "Si tu esti slab ca noi si te asemeni noua".
11. In iad s-a pogorat marirea ta in cantecul harfelor tale. Sub tine se vor asterne viermii si viermii vor fi acoperamantul tau.
12. Cum ai cazut tu din ceruri, stea stralucitoare, fecior al diminetii! Cum ai fost aruncat la pamant, tu, biruitor de neamuri!
13. Tu care ziceai in cugetul tau: "Ridica-ma-voi in ceruri si mai presus de stelele Dumnezeului celui puternic voi aseza jiltul meu! In muntele cel sfant voi pune salasul meu, in fundurile laturei celei de miazanoapte.
14. Sui-ma-voi deasupra norilor si asemenea cu Cel Preainalt voi fi".
15. Si acum, tu te pogori in iad, in cele mai de jos ale adancului!
16. Cei ce te vad isi intorc privirea in spre tine si se uita cu luare aminte zicand: "Oare acesta este omul de care tremura pamantul si imparatiile se cutremurau?"
17. Oare acesta este cel ce prefacea lumea in pustiu si cetatile le dobora si nu da drumul robilor sai?"
18. Toti imparatii popoarelor se odihnesc cu cinste, fiecare in locasul sau.
19. Si numai tu esti azvarlit departe de mormantul tau, ca o ramura fara de pret, ca ramasitele celor care au fost ucisi cu lovituri de sabie, zvarliti pe pietre de mormant, ca un hoit calcat in picioare.
20. Tu nu te vei pogori in mormant, caci tu ai pustiit pamantul tau si pe poporul tau l-ai ucis! Niciodata nu se va mai vorbi despre neamul celor rai!
21. Pregatiti macelul feciorilor, din pricina faradelegilor parintilor lor, ca nu cumva sa se ridice si sa cucereasca pamantul si sa umple de ruine fata a tot pamantul.
22. "Eu Ma voi scula impotriva lor, zice Domnul Savaot, si voi nimici numele Babilonului si pe cei care au mai ramas: si mugurii si mladitele, zice Domnul.
23. Acolo va stapani ariciul si va fi mlastina si il voi matura cu matura nimicirii", zice Domnul Savaot.
24. Juratu-S-a Domnul Savaot si a zis: "Cum am hotarat, asa va fi, precum M-am sfatuit, asa se va intampla!
25. Sfarama-voi Asiria in pamantul Meu si o voi calca in picioare pe muntii Mei. Si robii vor fi liberati de jugul lor si umerii de povara lor".
26. Iata hotararea pentru tot pamantul, iata mana intinsa peste toate neamurile!
27. Daca Domnul Savaot a hotarat, cine il va putea impiedica? Si daca mana Lui sta intinsa, cine o va intoarce la loc?

28. In anul mortii lui Ahaz, fost-a aceasta proorocie:
29. "Nu te veseli, toata tara Filistenilor, fiindca a fost zdrobit toiagul care te lovea. Caci din radacina sarpelui va iesi o vipera si din urmasii lui un sarpe zburator.
30. Cei sarmani vor paste pe pasunile Mele, iar cei saraci vor fi fara de grija. Voi face sa moara de foame neamul tau, iar pe cei ce vor ramane din tine ii voi ucide.
31. Tu, poarta, urla! Si tu, cetate, tipa! Cutremura-te tu, tara a Filistenilor, toata! Ca din partea de miazanoapte vine un fum si sirurile vrajmasilor sunt stranse".
32. Si ce se va raspunde in ziua aceea celor trimisi dintre popoare? Ca "Domnul a intemeiat Sionul, limanul celor indurerati din poporul Lui".

CAPITOLUL 15
Proorocie impotriva lui Moab.

1. Prins fara de veste in vreme de noapte Ar-Moabul a fost pustiit. Luat fara de veste noaptea, Chir-Moabul a fost nimicit.
2. Poporul se urca la templul de la Dibon, la locurile inalte, ca sa planga pe Nebo si la Medeba, Moabul se tanguieste. Toate capetele sunt rase, toate barbile sunt taiate.
3. Pe ulitele lui toti ies imbracati in sac; pe acoperisuri, in piete, toti se jelesc si izbucnesc in plans.

4. Hesbonul si Eleale bocesc, iar glasul lor pana la Iahat se aude. Chiar si razboinicii Moabului se vaita si sufletul le este cuprins de groaza.
5. Din adancul inimii, Moabul striga; fugarii lui sosesc pana la Toar, pana la Eglat-Selisia. Coasta Luhitului toti o urca plangand; pe drumul de la Horonaim scot strigate de deznadejde,
6. Ca apele de la Nimrim au secat, iarba s-a uscat, iarba verde nu mai este, verdeata a pierit.
7. De aceea ei isi fac provizii si duc bunurile lor dincolo de paraul Salciilor.
8. Tipetele au facut inconjurul Moabului, vaietele sale au ajuns pana la Eglaim, jeluirea lui pana la Beer-Elim, ca apele Dimonului sunt pline de sange!
9. Asupra Dimonului voi trimite iarasi nenorociri; pentru cei ce au scapat. din Moab cat si pentru cei ramasi in tara voi trimite lei.

CAPITOLUL 16
Rele prevestiri pentru Moab.

l. "Trimiteti miei stapanitorului tarii, trimiteti-i din Petra, prin pustiu, la muntele fiicei Sionului".
2. Ca o pasare care fuge sperioasa din cuibul ei, ca un cuib risipit, asa sunt fiicele Moabului la vadurile Arnonului.
3. "Da un sfat, da o hotarare, intinde umbra ta, ca noaptea, in miezul zilei, ascunde pe cei dusi in robie, nu descoperi pe cei fugari!
4. Adaposteste la tine pe toti robii Moabului, sa le fii acoperitor in fata pustiitorului, pana cand navala va fi trecut, prapadul va lua sfarsit si vrajmasul va lasa tara in pace.
5. Jiltul lui se va intari prin milostivire si pe el va sedea de-a pururi in cortul lui David un judecator aparator al pricinei drepte si ravnitor dreptatii.
6. Am auzit de semetia Moabului, ca foarte mandru este; am auzit de obraznicia, de mandria, de trufia si de graiurile lui desarte".
7. Pentru aceasta, Moabitii se tanguiesc pentru Moab, ton impreuna se bocesc! Ei suspina pentru turtele de struguri de la Chir-Hareset, inmarmuriti.
8. Campiile Hesbonului au saracit, asemenea si via de la Sibma; stapanitorul popoarelor a distrus cele mai bune vite ale ei, care se intinsesera pana la Iazer si acoperisera pustiul; lastarii lor se intinsesera si trecusera marea.
9. Pentru aceasta plang impreuna cu Iazerul pentru via din Sibma. Va ud cu lacrimile mele pe voi, Hesbon si Eleale, ca nu se mai aud acolo strigatele vesele din timpul secerisului si al culesului viilor.
10. Nici bucurie, nici veselie prin gradini, iar prin vii nici cantece, nici chiote! Nimeni nu mai da vinul la teasc, strigatul calcatorului a incetat.
11. Pentru aceasta launtrul meu se zbuciuma pentru Moab ca o harfa si inima mea pentru Chir-Hares.
12. Iata ca Moabul este vazut urcand obosit pe locurile inalte, intra in templul sau sa se roage, dar nu dobandeste nimic.
13. Aceasta este proorocia pe care a grait-o Domnul odinioara pentru Moab.
14. Iar acum Domnul a zis asa: "Peste trei ani, socotiti ca anii unui simbrias, marirea Moabului se va micsora cu vuiet mare si va ramane mica si slaba, fara nici o putere".

CAPITOLUL 17
Proorocie pentru Damasc

1. Proorocie impotriva Damascului: "Damascul este scos din numarul cetatilor si a ramas o gramada de ruine.
2. Cetatile Aroerului sunt pustiite pentru vecie; ele sunt bune de pascut turmele, care se culca acolo si nimeni nu le goneste.
3. Nici cetate intarita pentru Efraim si nici imparatie la Damasc. Tot asa va fi cu ramasita Siriei si cu marirea ei, precum a fost cu fiii lui Israel, zice Domnul Savaot.
4. Si va fi in ziua aceea ca marirea lui Iacob se va imputina si acest trup gras se va usca.
5. Va fi atunci ca pe urma seceratorului ce secera holda, cand mana lui aduna spice si cum e cand oamenii aduna spice in valea Refaim;
6. Vor ramane pe urma cateva roade, ca la scuturatul maslinului, doua-trei masline pe varf, patru-cinci pe ramuri", zice Domnul Dumnezeul lui Israel.
7. In ziua aceea, omul isi va intoarce privirea catre Ziditorul sau si ochii lui catre Sfantul lui Israel se vor intoarce.

8. Si nu va mai privi catre jertfelnice, lucrurile mainilor lui, si nu se va mai uita la faptura degetelor lui, la Astartele si statuile ridicate soarelui.
9. In vremea aceea, cetatile sale intarite vor fi parasite ca ale Amoreilor si Heveilor, lasate inaintea fiilor lui Israel si vor ramane pustii.
10. Caci tu ai uitat pe Dumnezeul izbavirii tale si de Stanca scaparii tale nu ti-ai adus aminte. Iata pentru ce tu intemeiezi gradini lui Adonis si acolo sadesti vie pentru un dumnezeu strain.
11. In ziua cand o sadesti, tu vezi ca se ridica si a doua zi are flori; dar de culesul roadelor nu te bucuri in ziua nenorocirii si durerea este fara leac.
12. Ah! Aceasta zarva de popoare este ca vuietul de ape multe, acest zgomot de neamuri este ca zgomotul de ape mari;
13. El le ameninta si ele fug departe, gonite ca pleava pe care vanturatorii o vantura in vant si ca vartejul de pulbere in vreme de furtuna.
14. In vremea serii, atunci e ceasul spaimei, iar mai inainte de a se face ziua, ei nu mai sunt. Iata partea, partea jefuitorilor nostri si soarta celor ce ne-au pradat pe noi.

CAPITOLUL 18
Pustiirea pamantului.

1. Vai tie, tara in care se aude zanganit de arme si care esti dincolo de fluviile Etiopiei!
2. Tu, care trimiti soli pe Nil in barci de papura pe intinsele ape. Mergeti voi, soli iuti, catre un neam de statura inalta si cu pielea lucie, departe catre un popor de temut, popor plin de putere si viteaz, a carui tara este strabatuta de fluvii.
3. Voi, toti locuitori ai lumii si care stapaniti pamantul! Cand veti vedea inaltandu-se steagul deasupra muntilor, priviti! Si cand va suna trambita, ascultati!
4. Ca asa zice Domnul catre mine: "Privesc linistit din locasul Meu, intocmai ca adierea fierbinte a verii la lumina soarelui, ca norul de roua in zaduful secerisului.
5. Caci inainte de cules, dupa ce florile s-au scuturat si mugurii s-au prefacut in ciorchini copti, vitele vor fi taiate cu cosoarele, ramurile vor fi luate, smulse vor fi.
6. Toate vor fi lasate vulturilor de munte si fiarelor pamantului; vulturii vor petrece acolo vara, iar fiarele campului iarna.
7. In vremea aceea, se vor aduce daruri de la neamul de statura inalta si cu pielea lucie, de la poporul de temut cel de departe, de la poporul cel plin de putere si viteaz, a carui tara este strabatuta de fluvii, catre locul numelui Domnului Savaot, muntele Sionului".

CAPITOLUL 19
Proorocie pentru Egipt.

1. Iata Domnul vine pe nor usor si ajunge in Egipt. Idolii Egiptului tremura inaintea fetei Lui si inima Egiptenilor se topeste in ei.
2. Voi intarata pe Egipteni unii impotriva altora si se vor razboi frate cu frate si prieten cu prieten, cetate cu cetate, imparatie cu imparatie.
3. Egiptul isi va pierde mintea si voi incurca istetimea lui si vor merge ei sa intrebe pe idoli si pe vrajitori, pe fermecatori si pe ghicitori.
4. Si voi da Egiptul in mana unui stapanitor crud si un imparat puternic il va stapani, zice Domnul Dumnezeu Savaot.
5. Apele marii se vor sfarsi si fluviul va seca si se va usca de tot.
6. Canalele se vor preface in ape statatoare. Raurile Egiptului vor scadea si se vor usca, papura si trestia se vor vesteji.
7. Lunca Nilului si toata verdeata de pe malurile lui se vor usca, vor cadea si nu vor mai fi!
8. Pescarii vor suspina si se vor tangui; toti cei care arunca undita in Nil, cei care arunca navodul pe fata apelor, vor fi deznadajduiti.
9. Cei care lucreaza inul vor fi nedumeriti si pieptanatoarele si tesatorii vor fi in mare incurcatura.
10. Tesatorii vor fi tulburati si toti lucratorii, in intristare mare.

11. Mai-marii Toanului au ajuns nebuni, sfatuitorii cei intelepti ai lui Faraon dau sfaturi fara de minte! Cum indrazniti voi sa ziceti lui Faraon: "Eu sunt ucenicul celor intelepti, al regilor de altadata?"
12. Unde sunt oare inteleptii tai? Sa te vesteasca si sa-ti dea de stire ceea ce a hotarat Domnul Savaot impotriva Egiptului.
13. Mai-marii Toanului au ajuns nebuni, mai-marii Nofului si-au pierdut mintea si capeteniile semintiilor duc Egiptul pe cai gresite.
14. Domnul a aruncat peste ei un duh de zapaceala; in orice fapta a lor ei ratacesc Egiptul si nu-si dau seama, cum nu-si da seama betivul cand varsa.
15. Si nu va fi nici un lucru in Egipt cu rostul lui: nici cap, nici coada, nici inceput, nici sfarsit.
16. In ziua aceea, Egiptenii vor fi ca femeile fricoase si tremuratoare, din pricina amenintarii mainii Domnului Savaot pe care o va ridica peste ei.
17. Atunci pamantul lui Iuda va fi pentru Egipt infricosare mare; ori de cate ori i se va aminti numele; Egiptul va tremura, din pricina hotararii luate impotriva lui de Domnul Savaot.
18. In vremea aceea, vor fi numai cinci cetati in pamantul Egiptului care vor grai limba Canaanului si vor jura in numele Domnului Savaot; una se va numi "Cetatea Soarelui".
19. In ziua aceea, va fi un jertfelnic in mijlocul pamantului Egiptului si un stalp de pomenire la hotarul lui, pentru Domnul.
20. Acesta va fi un semn si o marturie pentru Domnul Savaot in pamantul Egiptului. Cand vor striga catre Domnul in stramtorarile lor, atunci El le va trimite un mantuitor si un razbunator oare-i va mantui.
21. Domnul se va face stiut in Egipt si Egiptenii vor cunoaste pe Domnul in ziua aceea. Si vor aduce arderi de tot si prinoase si vor face fagaduinte Domnului si le vor implini.
22. Si Domnul va bate Egiptul, il va lovi si apoi il va vindeca. Si ei se vor intoarce la Domnul si El se va indupleca si ii va tamadui.
23. In vremea aceea, va fi un drum din Egipt in Asiria si Asiria va merge in Egipt si Egiptul in Asiria si Egiptenii si Asirienii vor sluji pe Domnul.
24. In ziua aceea, Israel va fi al treilea in legamantul cu Egiptul si cu Asiria, ca o binecuvantare in mijlocul pamantului,
25. Binecuvantare a Domnului Savaot, Care zice: "Binecuvantat sa fie poporul Meu, Egiptul si Asiria, lucrul mainilor Mele si Israel, mostenirea Mea!"

CAPITOLUL 20

Egiptenii si Etiopienii vor fi robiti.

l. In anul in care Tartan a venit la Asdod, trimis de Sargon, regele Asiriei, si a impresurat Asdodul si l-a cuprins,
2. In vremea aceea a grait Domnul prin gura lui Isaia, fiul lui Amos, zicand: "Du-te si dezbraca sacul de pe coapsele tale si descalta incaltamintele tale". Si a facut asa si mergea gol si descult.
3. Si a zis Domnul: "Precum a umblat robul Meu Isaia gol si descult vreme de trei ani, ca semn si prevestire pentru Egipt si pentru Etiopia,
4. Astfel va aduce regele Asiriei robi din Egipt si surghiuniti din Etiopia, tineri si batrani, goi si desculti si cu spatele descoperit, spre rusinea Egiptului.
5. Si cei care se bizuiau pe Etiopia si erau mandri cu Egiptul vor fi cuprinsi de teama si de rusine.
6. Locuitorii acestui tinut vor zice in ziua aceea: "Iata pe cine ne bizuim, catre care vrem sa fugim sa cautam ajutor si scapare dinaintea regelui Asiriei! Si acum cum vom scapa?"

CAPITOLUL 21

Proorocie pentru pustiirea malurilor marii.

1. Ca furtuna care vine de la miazanoapte, aceasta vine din pustiu, dintr-un tinut infricosator.
2. O vedenie grozava mi s-a descoperit: jefuitorul jefuieste si pustiitorul pustieste. Avanta-te, Elame! impresurati pe Mezi, n-aveti nici o mila!
3. De aceea inima mea s-a umplut de neliniste, dureri m-apuca, ca durerile unei femei care este gata sa nasca. inspaimantat cum sunt, nu mai aud; tulburat, nici ca mai vad;
4. Duhul meu rataceste, frica da navala peste mine. Noaptea care atat imi placea ma umple de groaza!

5. Masa este pusa, asternuturile intinse, toti mananca si beau. Voi, capetenii, sculati-va, prindeti scutul!
6. Ca asa zice Domnul catre mine: "Du-te si pune pe cineva de straja, care sa-Mi dea de stire despre ceea ce va vedea!
7. Daca va vedea calareti, doi cate doi pe cai, calareti pe asini, pe camile, sa se uite cu bagare de seama, cu mare bagare de seama".
8. Si el a strigat ca un leu: "Stau de straja, Doamne, neincetat toata ziua si la locul meu de veghe in fiecare noapte.

9. Si iata ca soseste calarime, calareti doi cate doi". Si el a vorbit si a zis: "A cazut, a cazut Babilonul si toate chipurile cioplite ale idolilor lui stau sfaramate la pamant!"
10. O, poporul meu, fecior al ariei mele, batut cum se bate graul, ceea ce am auzit de la Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, ti le dau de stire!
11. Proorocie despre Edom. Cineva striga din Seir catre mine: "Strajerule, cat a trecut din noapte? Strajerule, cat mai este pana trece noaptea?
12. Si strajerul raspunde: "Dimineata se apropie, dar este inca noapte. De voiti, intrebati, intoarceti-va si veniti iarasi".
13. Proorocie despre Arabia. Intr-o padure de stepa petreceti noaptea, voi, caravane din Dedan!
14. Aduceti apa celor insetati, voi, locuitori ai tinutului Tema, intampinati cu paine pe cei fugari,
15. Ca ei au fugit dinaintea sabiei, din fata sabiei scoase din teaca, de arcul intins si de grozaviile razboiului!
16. Ca iata ce mi-a spus Domnul: "Inca un an, ca anii unui simbrias, si toata stralucirea lui Chedar se duce.
17. Vitejii arcasi ai fiilor lui Chedar se vor imputina; ca Domnul Dumnezeul lui Israel a grait".

CAPITOLUL 22
Proorocie pentru Ierusalim.

1. Proorocia despre valea vedeniei. Ce ai tu ca tot poporul tau s-a urcat pe acoperisuri,
2. Tu, cetate zgomotoasa, cetate plina de zarva si de chiote de veselie? Ranitii tai nu sunt raniti de sabie si n-au murit in lupta.
3. Mai-marii tai au fugit laolalta, au fost luati robi nu cu puterea arcului; toti vitejii tai de lupta prinsi au fost cu totii, cand ei fugeau departe.
4. De aceea va zic: "Departati-va de mine si lasati-ma sa plang amar, nu va imbulziti sa ma mangaiati pentru nenorocirea fiicei poporului meu.
5. Ca este o zi de tulburare, de zdrobire, de uluire de la Domnul Dumnezeu Savaot in valea vedeniei, prabusire de zid si tipetele celor ce fug inspre munti!
6. Elamul a luat tolba de sageti, Aramul a incalecat pe cal si Chirul a scos pavaza!
7. Vaile tale marete sunt pline de care si calareti, tabarati la portile tale;
8. Valul va fi ridicat de pe Iuda! Si voi veti privi in ziua aceea gramezile de arme din casa cea din padure.
9. Sparturile zidurilor cetatii lui David sunt fara numar, voi le vedeti. Adunati apele din iazul cel mai de jos,
10. Numarati casele cele din Ierusalim, daramati-le ca sa intariti zidul.
11. Un iaz mai mare faceti intre cele doua ziduri, ca sa strangeti apa din iazul cel mai de demult. Dar voi nu luati aminte la Cel care a facut toate acestea, la Cel care le-a pregatit de demult. Voi nu-L vedeti!
12. Si in ziua aceea ne va indemna Domnul Dumnezeu Savaot sa plangem, sa suspinam, sa ne radem capul si sa ne incingem cu sac.
13. Iata bucuria si veselia, boi taiati si oi junghiate; toti mananca din carne si beau vin: "Sa mancam si sa bem, ca maine vom muri!"
14. Domnul Savaot a descoperit urechilor mele: Acest pacat nu va va fi iertat nici pana la moarte, zice Domnul Dumnezeu Savaot.
15. Impotriva lui Sebna, mai-marele palatului, iata ce spune Domnul Dumnezeu Savaot: "Du-te la acest dregator,
16. Care isi sapa mormant pe un loc inalt, care isi pregateste locas in stanca si zi-i: "Ce ai tu si cine esti tu de-ti sapi aici mormant?
17. Iata ca Domnul te azvarle, dintr-o singura aruncatura, te strange cu o singura strangere.
18. El te infasura si te rostogoleste ca pe un ghem pe un camp intins. Acolo tu vei muri; acolo vor merge carele tale marete, tu, rusinea palatului stapanului tau.
19. El iti va lua slujba ta si te va lipsi de dregatoria ta.

20. Si in ziua aceea voi chema pe sluga mea, pe Eliachim, feciorul lui Hilchia,
21. Si il voi imbraca cu vesmintele tale, il voi incinge cu braul tau si-i voi da in mana dregatoria ta. El va fi tata pentru cei ce locuiesc in Ierusalim si pentru casa lui Iuda.
22. Si ii voi pune pe umeri cheile casei lui David si daca el va deschide, nimeni nu va inchide, si daca el va inchide, nimeni nu va deschide.
23. Si il voi infige ca pe un cui intr-un loc de nadejde si va fi scaun de cinste pentru casa tatalui sau.
24. Pe el se va rezema toata slava casei tatalui sau, fii si nepoti; toate vasele cele mai mici de la cani si pana la marile lighene.
25. In ziua aceea, zice Domnul Savaot, cuiul infipt intr-un loc tare se va slabi; se va smulge si va cadea si povara atarnata de el va fi nimicita, ca asa a grait Domnul!"

CAPITOLUL 23

Proorocie pentru Tir.

1. Tanguiti-va voi, corabii ale Tarsisului, caci limanul vostru a fost nimicit. Venitu-le-a aceasta stire din tara Chitim.

2. Amutiti voi, locuitori ai coastei pe care o umpleau negutatorii din Sidon care strabateau marea!
3. Veniturile lui erau graul Nilului, secerisul din valea lui, adus pe ape mari; el era targul neamurilor.
4. Rusineaza-te, Sidonule, ca marea iti zice: "Tu n-ai avut dureri de mama, tu n-ai nascut si nici n-ai crescut baieti si nici n-ai ridicat fete".
5. Cand Egiptul va prinde de veste, va tremura la auzul nenorocirilor Tirului.
6. Treceti in Tarsis,襲 bociti-va, voi, locuitori de pe tarmuri!
7. Aceasta este, oare, cetatea voastra de petrecere, a carei obarsie se urca in vremuri vechi si care isi calauzea pasii spre salasuri departate?
8. Cine a poruncit acest lucru impotriva Tirului cel incercat, ai carui negutatori erau printi si ai carui vanzatori erau cei mari ai pamantului?
9. Domnul Savaot a hotarat aceasta, ca sa vestejeasca mandria a tot ce straluceste, sa smereasca pe toti cei mari ai pamantului.
10. Treci si du-te in pamantul tau, tu fiica a Tarsisului, caci portul tau nu mai este.
11. El a intins mana spre mare, a doborat regatele. Domnul a hotarat impotriva lui Canaan ruina intarituri lor lui.
12. El a zis: "Nu tresalta de bucurie, tu, fecioara necinstita a Sidonului! Scoala-te si du-te la Chitim, dar nici acolo nu vei avea odihna!"
13. Iata tara Caldeilor! Acest popor nu sunt Asirienii; El a dat-o prada fiarelor de camp. Ei si-au inaltat turnuri, au daramat palate, facut-au totul o ruina.
14. Bociti-va voi, corabii ale Tarsisului, caci portul vostru a fost daramat.
15. Si va fi in ziua aceea ca Tirul va fi uitat saptezeci de ani, ca in zilele unui singur rege, si la sfarsitul celor saptezeci de ani Tirul va fi asa cum se afla in cantecul desfranatei:
16. "Ia chitara, da ocol cetatii, tu, desfranata! Canta cat mai bine, reia cantarile ca lumea sa-si aduca aminte de tine!"
17. Si dupa cei saptezeci de ani, Domnul va cerceta iarasi cetatea Tirului si ea va reincepe sa primeasca pretul desfraului ei. Ea se va desfrana pentru toate regatele lumii de pe fata pamantului.
18. Dar tot castigul, toate foloasele ei vor fi afierosite Domnului si nu vor fi adunate, nici puse la pastrare; ci castigul va fi pentru cei ce locuiesc inaintea Domnului, ca sa aiba hrana din belsug si haine stralucite.

CAPITOLUL 24

Pustiirea lui Iuda

l. Iata Domnul pustieste pamantul si il preface in desert, rastoarna fata lui si imprastie pe locuitori.
2. Si preotului i se intampla ca si poporului, stapanului ca si robului, slugii ca si stapanei sale; vanzatorului ca si cumparatorului, celui care da cu imprumut ca si celui care se imprumuta, datornicului ca si cel caruia ii este dator.
3. Pamantul va fi pustiit, el va fi jefuit, ca Domnul a grait cuvantul acesta.
4. Pamantul este in chin si sleit, lumea tanjeste si se istoveste, cerul impreuna cu pamantul vor pieri.
5. Pamantul este pangarit sub locuitorii lui, caci ei au calcat legea, au infrant oranduiala si legamantul stricatu-l-au

pe veci!
6. Pentru aceasta, blestemul mistuie pamantul si locuitorii indura pedeapsa lor; drept aceea cei ce locuiesc pe pamant sunt mistuiti, iar oamenii ramasi sunt putini la numar!
7. Via tanjeste, vitele sale sunt firave, cei cu inima vesela suspina.
8. Glasul cel plin de veselie al lirei a incetat, chiotele zgomotoase nu mai sunt, incetat-a glasul harpei.
9. La cantec nu se mai bea, si amar este vinul pentru bautor.
10. Cetatea pustiita este in ruina, intrarea fiecarei case este inchisa.
11. Pe ulita lumea striga: "Nici un strop de vin!" Nu mai este bucurie, veselia este izgonita de pe pamant.
12. In cetate au ramas numai daramaturi, porti sfaramate si stricate.
13. Asa se va intampla in mijlocul acestui tinut, inauntrul popoarelor, ca si cand se scutura maslinii si ca pe urma culesului viei.
14. Aceia inalta glasul si canta, preaslavesc marirea Domnului la apus.
15. Pentru aceasta, in insule se preaslaveste Domnul, in insulele marii numele Domnului Dumnezeului lui Israel.
16. De la marginile pamantului auzim cantand: "Slava celui drept!" Si eu am zis: "Vai de cei fara de lege, care lucreaza, departandu-se de lege!"
17. Groaza, lat si groapa pentru voi, locuitori ai pamantului!
18. Cel care va fugi de groaza va cadea in groapa, cel care va scapa din mijlocul gropii se va prinde in lat! Zagazurile cele de sus se vor deschide si temeliile pamantului se vor clatina.
19. Pamantul se sfarama, pamantul sare in bucati, se clatina pamantul.
20. Pamantul se misca incoace si incolo ca un om betiv, se da in sus si in jos ca un scranciob; pacatele apasa asupra lui, ca sa nu se mai scoale!
21. Si in ziua aceea Domnul va cerceta cu asprime, acolo sus, ostirea cea de sus si pe pamant pe regii pamantului.
22. Si ca robii vor fi inchisi intr-o inchisoare sub pamant si dupa multe zile vor fi cercetati.
23. Luna va fi rosie, iar soarele va pierde din lumina lui, caci Domnul Savaot va fi rege si glava Lui va straluci inaintea batranilor in muntele Sionului si in Ierusalim!

CAPITOLUL 25

Cantare de multumire.

l. Doamne Dumnezeul meu, pe Tine Te voi inalta, lauda-voi numele Tau, ca Tu ai facut lucruri minunate; planurile Tale de mult intocmite sunt adevarate si statornice.
2. Ca Tu ai facut din cetate o gramada de pietre si din cetatea cea intarita o daramatura. Cetatea celor fara de lege nu mai este cetate, zidita nu va mai fi in veci.
3. Pentru aceasta un popor tare Te va preaslavi, cetatea puternicelor neamuri de Tine se va teme.
4. Fost-ai scapare pentru cel sarman, adapost pentru cel ce era in stramtorare, liman in vremi vijelioase, umbra in vreme de caldura. Caci suflarea celor apasatori este ca furtuna de iarna
5. Si ca arsita soarelui intr-un pamant uscat. Ai potolit zarva celor nelegiuiti. Precum se potoleste caldura la umbra unui nor, asa se va domoli cantecul de biruinta al stapanitorilor silnici.
6. Si Domnul Savaot va pregati in muntele acesta pentru toate popoarele un ospat de carnuri grase, un ospat cu vinuri bune, carnuri grase cu maduva, vinuri bune, limpezite!
7. Si in muntele acesta El va da la o parte valul care invaluie toate popoarele si perdeaua care acopera toate neamurile.
8. El va inlatura moartea pe vecie! Si Domnul Dumnezeu va sterge lacrimile de pe toate fetele si rusinea poporului Sau o va indeparta de pe pamant, caci Domnul a grait!
9. Si se va zice in ziua aceea: Iata Dumnezeul nostru in Care nadajduiam ca sa fim mantuiti. Iata Domnul, in Care am nadajduit, sa ne bucuram si sa ne veselim de mantuirea Lui,
10. Ca mana Domnului se va odihni pe acest munte. Moabul insa va fi calcat in picioare pe locul lui, ca niste paie in groapa cu gunoi.
11. Si va intinde mainile sale, precum inotatorul le intinde ca sa inoate. Dar Domnul va zdrobi mandria lui si silintele mainilor lui.
12. Intariturile lui marete si inalte le va nimici, le va rasturna si la pamant le va culca, in tarana.

CAPITOLUL 26

Cantarea celor rascumparati.

l. In ziua aceea se va canta cantarea aceasta in pamantul lui Iuda: "Avem o cetate intarita. Domnul ne vine intr-ajutor cu ziduri si intarituri.
2. Deschideti portile, ca sa intre un neam drept care pazeste credinciosia!
3. Nadejde neclintita, Tu ne vei pastra pacea noastra, ca intru Tine ne punem nadejdea.
4. Incredeti-va in Domnul pururea, caci Domnul Dumnezeu este stanca veacurilor.
5. Ca El a coborat pe cei ce locuiau pe inaltime, cetatea cea mandra El a supus-o pana la pamant, a culcat-o in pulbere.
6. Ea este calcata in picioare, in picioarele saracilor, sub pasii obijduitilor!
7. Calea celui drept este dreapta; Tu netezesti drumul drept al celui drept.
8. Pe calea judecatilor Tale, Doamne, noi Te asteptam; numele Tau si amintirea Ta erau nadejdea sufletului nostru.
9. Sufletul meu Te-a dorit in vreme de noapte, duhul meu nazuieste spre Tine; caci cand indreptarile Tale vor fi pe pamant, cei ce locuiesc lumea vor invata ce este dreptatea.
10. Daca de cel fara de lege ne este mila, el nu mai invata ce este dreptatea si in pamantul celor sfinti va savarsi strambatatea. Sa nu mai fie pe pamant cei fara de lege si sa nu mai vada slava Celui Preainalt.
11. Doamne, mana Ta era ridicata, dar ei n-au vazut-o! Vor vedea ravna Ta pentru poporul Tau si se vor rusina. Si focul harazit vrajmasilor Tai ii va manca!
12. Doamne, revarsa pacea peste noi, caci toate lucrurile noastre, pentru noi le-ai facut!
13. Doamne, Dumnezeul nostru, am avut peste noi si alti stapani afara de Tine, dar noi ne vom aduce aminte numai de numele Tau!
14. Mortii nu vor mai trai si umbrele nu vor invia, fiindca Tu le-ai pedepsit si le-ai nimicit si ai sters pana si numele lor.
15. Inmulteste poporul, Doamne, inmulteste poporul si arata-Te mare, largeste din nou toate hotarele tarii!
16. Doamne, pe Tine Te-au cautat ei in vreme de restriste, catre Tine am strigat in scarba noastra, cand Tu ne pedepseai.
17. Ca femeia insarcinata si gata sa nasca prunc, care se zvarcoleste si striga in durerea ei, asa am fost noi, Doamne, cu totii in fata Ta!
18. Zamislit-am, dureri de facere am avut si am nascut vant! Mantuire tarii noi n-am dat si in lume nu s-au nascut locuitorii ei!
19. Mortii Tai vor trai si trupurile lor vor invia! Desteptati-va, cantati de bucurie, voi cei ce salasluiti in pulbere! Caci roua Ta este roua de lumina si din sanul pamantului umbrele vor invia.
20. Du-te, poporul meu, intra in camarile tale si inchide usa dupa tine; ascunde-te putine clipe, pana cand mania va fi trecut!
21. Ca iata Domnul va iesi din locasul Sau, ca sa pedepseasca faradelegile locuitorilor pamantului. Pamantul va arata sangele pe care l-a supt si nu va mai ascunde pe ucigasii lui".

CAPITOLUL 27
Inainte-vestire pentru asezarea poporului lui Dumnezeu.

1. In ziua aceea Domnul se va napusti cu sabia Sa grea, mare si puternica, asupra leviatanului, a sarpelui care fuge, asupra leviatanului, a sarpelui incolacit, si va omori balaurul cel din Nil.
2. Si se va zice in ziua aceea: "Vie cu vin bun, canta!
3. Eu, Domnul, sunt strajerul ei, in fiecare clipa Eu o ud, ca frunzele ei sa nu cada. Zi si noapte Eu o pazesc;
4. Nu sunt maniat de fel pe ea. Dar daca voi gasi maracini si spini, voi porni razboi impotriva lor si-i voi arde pe toti.

5. Sau mai bine sa caute ocrotirea Mea si cu Mine sa faca pace, si cu Mine sa fie in pace!...".
6. Dar intr-o zi Iacov va prinde radacini, Israel va inflori, va rodi si cu roadele sale lumea o va umple.
7. L-a lovit oare Domnul cum l-au lovit cei ce l-au lovit, sau i-a omorat El cum au facut ucigasii lui?
8. Cu izgonire, cu robie pedepsitu-i-a si i-a maturat cu suflarea Lui naprasnica de vant de rasarit.
9. Asa a fost ispasita faradelegea lui Iacov, si acesta este rodul iertarii pacatului sau. El a sfaramat in bucati toate pietrele jertfelnicului, ca niste pietre de var; dumbravile Astartei si stalpii soarelui nu se vor mai ridica.
10. Cetatea cea intarita a ramas singura, un loc parasit si neumblat ca un pustiu. Acolo paste vitelul, in ea isi are

salasul si ii mananca mladitele.
11. Cand crengile se usuca, se rup si cad, femeile vin si le dau foc. Acesta este un popor fara de minte si nici Ziditorul lui nu Se milostiveste de el si nici Facatorul lui nu are mila de el.
12. Si in ziua aceea, Domnul va aduna roade de la Eufrat si pana la raul Egiptului; si voi veti fi culesi unul cate unul, feciori ai lui Israel!
13. In vremea aceea, trambita cea mare va trambita si cei care se pierdusera in pamantul Asiriei si cei ce se risipisera in tara Egiptului vor veni si se vor inchina Domnului, in muntele cel sfant, in Ierusalim.

CAPITOLUL 28
Proorocie impotriva lui Efraim. Amenintari si mangaieri.

1. Vai de cununa mandriei betivilor din Efraim; vai de floarea vesteda din podoaba lor, care sta pe culmea de deasupra vaii celei manoase a celor beti de vin!
2. Iata un om tare si puternic vine de la Domnul: ca un potop de grindina, ca o vijelie nimicitoare, ca o navala de apa potopitoare o va rasturna la pamant.
3. Si va fi calcata in picioare cununa cea ingamfata a betivilor din Efraim;
4. Iar floarea cea vestejita din stralucita sa gateala care straluceste pe culmea de deasupra vaii celei manoase, va fi ca o smochina timpurie si inainte de vreme; cine o vede o ia si o mananca!
5. In ziua aceea Domnul Savaot va fi o cununa stralucitoare si o stralucita gateala pentru cei ce au mai ramas din popor,
6. Duh de dreptate pentru cei ce stau la judecata cu dreptate si tarie pentru cei ce se lupta la porti.
7. Dar si acestia se clatina de vin si ratacesc drumul din pricina bauturilor tari; preotul si proorocul se poticnesc de bautura, sunt biruiti de vin, au ameteli din pricina bauturilor tari, in vedenii se insala, in hotarari sovaiesc.
8. Toate mesele sunt pline de varsaturi, nici un loc curat nu mai este.
9. Dar totusi zic: "Pe cine vrea acesta sa invete cu vedenia? Si pe cine vrea el cu propovaduirea sa intelepteasca? Au doar pe cei intarcati sau pe cei abia departati de la sanul mamei lor?
10. Caci tav latav, tav latav, cav lacav, cav lacav, zeher sam, zeher sam, (porunca peste porunca, porunca peste porunca, regula peste regula, regula peste regula, cand pe aici, cand pe acolo!)
11. De aceea intr-o limba straina si stalcita se va grai poporului acestuia,
12. Caruia i se spunea: "Iata odihna, sa se odihneasca cel care este obosit; iata usurarea, dar el n-a vrut sa asculte".
13. Si cuvantul Domnului va fi pentru ei: tav latav, tav latav, cav lacav, cav lacav, zeher sam, zeher sam, (porunca peste porunca, porunca peste porunca, regula peste regula, regula peste regula, cand pe aici, cand pe acolo) ca sa mearga si sa cada peste cap, sa se sfarame si in cursa sa fie prinsi!
14. Pentru aceasta, ascultati cuvantul Domnului, voi, oameni de ras, indrumatori ai poporului celui din Ierusalim!
15. Voi ziceti: Noi am facut legamant cu moartea si cu iadul (seolul) invoiala; urgia va trece fara sa ne atinga, caci ne-am facut din minciuna un adapost si din viclenie un liman!
16. Pentru aceasta asa zice Dumnezeu: "Pus-am in Sion o piatra, o piatra de incercare, piatra din capul unghiului, de mare pret, bine pusa in temelie; cel care se va bizui pe ea, nu se va clatina!
17. Si voi face judecata dreptar si dreptatea cumpana. Si grindina va lua la vale adapostul minciunii si potop de ape va peste locul ei de scapare!
18. Si legamantul vostru cu moartea va fi stricat si intelegerea voastra cu iadul (seolul) va fi desfacuta. Cand urgia va trece, va va zdrobi,
19. Ori de cate ori va trece, va va apuca! Caci ea va trece in fiecare dimineata, ziua si noaptea, si nu va fi decat groaza pentru a pricepe descoperirea!
20. Patul acesta va fi scurt si nu te vei putea intinde, iar asternutul lui prea scurt, ca sa te invelesti".
21. Ca Domnul se va ridica precum altadata in muntele Peratim si se va intarata ca in valea Ghibeonului ca sa savarseasca fapta Lui, fapta Lui ciudata, sa implineasca lucrul Lui, lucrul Lui minunat.
22. Deci nu va mai bateti joc, ca legaturile voastre sa nu se stranga, ca am auzit de la Domnul Dumnezeu Savaot ca nimicirea este hotarata sa fie pentru toata tara!
23. Luati aminte si ascultati; fiti cu luare aminte si ascultati graiul meu!
24. Oare in fiecare zi plugarul ara, seamana, desfunda pamantul si il grapeaza?
25. Nu vine el apoi, dupa ce i-a netezit fata, sa arunce in brazde chimenul, sa puna graul, orzul si alacul pe margini?

26. Dumnezeul lui il invata si da aceste randuieli.
27. Meiul nu este calcat sub copita cailor si tavalugul nu trece peste chimen; ci meiul cu un bal este batut si chimenul cu o nuia.
28. Graul este treierat, dar nu sfaramat. Peste el trece un tavalug purtat de cai si il scutura din spice.
29. Si aceasta vine de la Domnul Savaot. Minunat este sfatul Lui si mare purtarea Lui de grija!

CAPITOLUL 29
Proorocie impotriva Ierusalimului.

1. Vai tie, Ariele, Ariele, cetate in care a trait David! Treaca an de an, sirul de praznice sa se sfarseasca!
2. Apoi voi impresura Arielul si el va plange si va geme! Cetatea va fi ca un Ariel pentru Mine.
3. Ca David voi tabari asupra ta, te voi inconjura cu valuri si voi ridica intarituri impotriva ta.
4. Vei fi doborat la pamant si de acolo se va auzi glasul tau; graiul tau din tarana se va auzi; glasul tau va fi ca al unei naluci ce iese din pamant si din praf spusele tale ca un murmur vor parea.
5. Multimea vrajmasilor tai va fi ca pulberea marunta, ceata asupritorilor ca pleava care zboara. Dar aceasta se va petrece intr-o clipa.
6. Domnul Savaot te va cerceta cu tunet, cutremur si zgomot mare, uragan si vijelie si flacari de foc mistuitor!
7. Si ca un vis, ca o vedenie de noapte va fi multimea de popoare luptatoare impotriva lui Ariel, care se vor razboi cu el, cu cetatea lui si de jur imprejur o vor strange.
8. Dupa cum cel flamand viseaza ca mananca si se trezeste tot cu stomacul gol, si dupa cum cel insetat viseaza ca bea si se trezeste istovit si tot insetat, tot asa se va intampla cu multimea de popoare care vor merge impotriva muntelui Sion!
9. Stati incremeniti si inmarmuriti, fiti orbi si orbi ramaneti! Imbatati-va, dar nu de vin; clatinati-va, dar nu de bautura!
10. Ca Domnul a turnat peste voi un duh de toropeala. El a inchis ochii vostri, profetilor, si capetele voastre, vazatorilor, le-a acoperit cu val.
11. Drept aceea orice descoperire este pentru voi ca graiurile dintr-o carte pecetluita. Daca le dai cuiva care stie carte si-i zici: "Citeste!" el iti raspunde: "Nu pot, caci ea este pecetluita!"
12. Si daca o dai cuiva care nu stie carte si-i zici: "Citeste!", el iti va raspunde: "Nu stiu carte!"
13. Si a zis Domnul: "De aceea poporul acesta se apropie de Mine cu gura si cu buzele Ma cinsteste, dar cu inima este departe, caci inchinarea inaintea Mea nu este decat o randuiala omeneasca invatata de la oameni.
14. De aceea voi face pentru poporul acesta minuni fara seaman. Intelepciunea celor intelepti se va pierde si istetimea celor isteti va pieri.
15. Vai de cei ce ascund lui Dumnezeu taina planurilor lor, ca faptele lor sa se faca la intuneric! Vai de cei care zic: "Cine ne vede? Cine ne stie?"
16. Ce stricaciune! Oare olarul poate fi socotit drept lut? Lucrul poate oare zice despre lucrator: "Nu m-a facut el!" Vasul zice oare despre olar: "El nu pricepe?"
17. Inca putina vreme si Libanul se va schimba in gradina, si gradina va fi socotita padure.
18. In vremea aceea, cei surzi vor auzi cuvintele cartii si ochii celor orbi vor vedea fara umbra si fara intuneric.
19. Cei smeriti se vor bucura intru Domnul si cei saraci se vor veseli de Sfantul lui Israel.
20. Ca apasatorul nu va mai fi, cel batjocoritor va pieri, distrusi vor fi cei ce pandeau sa faca rau,
21. Cei care gaseau vina oricui, pentru un cuvant in fata lumii intind cursa judecatorului si pentru nimic rapesc dreptul celui cinstit.
22. Pentru aceasta, Domnul, Care a rascumparat pe Avraam asa zice catre casa lui Iacov: "De aici incolo, nu se va mai rusina Iacov si fata lui nu se va mai ingalbeni.
23. Si atunci cand vor vedea lucrul mainilor Mele in mijlocul lor, sfinti-vor numele Meu, vor chema sfant pe Sfantul lui Iacov si se vor teme de Dumnezeul lui Israel.
24. Cei rataciti cu duhul vor capata intelepciune si cei cartitori invatatura".

CAPITOLUL 30
Amenintari asupra lui Iuda.

1. Vai de feciorii razvratiti, zice Domnul, vai de cei ce fac planuri fara Mine, care fac legaminte ce nu sunt in Duhul

Meu, ca sa gramadeasca pacate peste pacate.
2. Ei iau calea Egiptului, fara sa fi intrebat gura Mea, sa cerseasca de la Faraon ajutor si la umbra Egiptului sa se adaposteasca.
3. Pentru aceasta sprijinul lui Faraon va fi pentru voi rusine si ras adapostul la umbra lui.
4. Desi capeteniile lui sunt la Toan si pana la Hanes ajung trimisii lui,
5. Toti sunt nelinistiti de acest popor, care nu le va fi de folos, care nu le va da nici un ajutor, ci numai nedumerire si ocara.
6. Proorocie despre fiarele de la miazazi: Printr-o tara de stramtorare si ingrijorare, cu lei si leoaice mugitoare, naparci si serpi zburatori, ei duc pe magari avutiile lor si pe camile comorile lor, catre un popor care nu le foloseste la nimic.
7. Caci ajutorul Egiptului este desertaciune si nimic, pentru aceea l-am numit Rahab cel adormit.
8. Acum, du-te" scrie acestea pe o tabla si trece-le intr-o carte, ca sa fie pentru mai tarziu marturie vesnica.
9. Pentru ca ei sunt un popor de razvratiti, feciori mincinosi, care nu voiesc sa asculte de legea Domnului,
10. Care zic proorocilor: "Voi nu vedeti!" Si vazatorilor: "Nu ne proorociti pedepse, ci spuneti-ne lucruri magulitoare, prooorociti-ne inchipuiri amagitoare!
11. Dati-va la o parte din cale, nu ne impiedicati in drum, luati din fata noastra pe Sfantul lui Israel!"
12. Pentru aceasta zice Sfantul lui Israel: "Fiindca voi ati dispretuit cuvantul acesta si v-ati increzut in nedreptate si minciuna si ati nadajduit numai in ele,
13. Iata cum va fi pacatul vostru: ca o spartura intr-un zid inalt, care dintr-o data si pe neasteptate se prabuseste;

14. Ca un vas de lut, care este asa de spart si zdrobit fara de mila, incat intre cioburile lui nu se afla macar unul cu care sa iei foc din vatra sau sa scoti apa din fantana".
15. Ca asa zice Domnul Dumnezeu, Sfantul lui Israel: "Daca va intoarceti si sunteti in buna pace, va veti izbavi; linistea si nadejdea sunt vartutea voastra". Dar voi n-ati vrut sa ascultati,
16. Ci ati zis: "Nu! Noi vom fugi calari pe cai!" Asa, fugiti! "Vom incaleca pe cai iuti ca vantul!" Ei bine, veti fi urmariti si mai repede!
17. O mie vor fugi de amenintarea unuia si cand va vor ameninta cinci, toti veti fugi, pana cand veti ramane ca un stalp pe varful muntelui si ca un steag pe varf de deal.
18. Pentru aceasta Domnul asteapta sa Se milostiveasca spre voi, de aceea El Se ridica sa aiba mila de voi. Ca Domnul este Dumnezeu al dreptatii; fericiti sunt cei care nadajduiesc in El!
19. Popor din Sion, care locuiesti in Ierusalim, nu plange! El se va milostivi la glasul strigatului tau si te va auzi degraba!
20. Cand Domnul iti va fi dat tie painea ingrijorarii si apa stramtorarii, si cei ce te invata nu se vor mai ascunde, ci ochii tai vor vedea pe dascalii tai
21. Si urechile tale vor auzi cuvantul celor ce te calauzesc pe tine, zicand: "Iata calea, mergeti pe ea!", fie ca ati merge la dreapta sau la stanga,
22. Atunci argintul care acopera idolii il veti gasi spurcat si aurul care impodobeste chipurile turnate, ca necurat il veti arunca, zicand: "Afara de aici!"
23. Si El iti va da ploaie pentru semanatura ta pe care vei fi semanat-a pe pamant si painea pe care o va rodi pamantul va fi gustoasa si hranitoare. Turmele tale vor paste in ziua aceea pe pajisti intinse.
24. Si boii si asinii care lucreaza pamantul, vor manca nutret dat cu sare, cu lopata si cu banita vanturat.
25. Atunci pe orice munte inalt si pe orice deal mare, vor fi raulete si paraie de apa, in ziua macelului groaznic, cand turnurile vor cadea.
26. Si luna va straluci ca soarele, iar soarele va straluci de sapte ori mai mult, ca lumina a sapte zile, in ziua cand Domnul va lega rana poporului Sau si va tamadui vanataile de pe trupul lui.
27. Iata numele Domnului Care vine de departe, manie infocata si nor greu; buzele Sale sunt pline de urgie si limba Lui e foc mistuitor!
28. Duhul Lui ca un suvoi revarsat care ajunge pana la gat, ca sa cearna pe neamuri cu sita nimicirii.
29. Voi veti canta atunci, ca in noaptea cea de praznic, cu bucurie in inimi, in sunetul de flaut, ca sa mergeti in muntele Domnului, vartutea lui Israel.
30. Si Domnul va face sa rasune glasul Sau maret si va pravali bratul Sau in aprinderea maniei Sale, in mijlocul unui foc mistuitor, al vijeliei si al potopului de ape si grindina.
31. La glasul Domnului va tremura Asiria; cu toiagul Sau o va lovi.

32. La fiecare lovitura pe care Domnul i-o va da cu toiagul cel de mustrare, sunete de toba, de harpa si de joc vor izbucni. in cantece si Domnul va lupta impotriva ei cu mina ridicata.
33. Un jertfelnic de multa vreme este pregatit, hotarat pentru Moloh. Pus-a un rug mare si larg, paiele si lemnele sunt din belsug. Suflarea Domnului il va aprinde ca un suvoi de pucioasa.

CAPITOLUL 31
Dumnezeu va izbavi pe Israel.

l. Vai de cei ce se coboara in Egipt dupa ajutor si se bizuie pe caii lor si isi pun nadejdea in multimea carelor si in puterea calaretilor, dar nu-si atintesc privirea catre Sfantul lui Israel si nu cauta pe Domnul.
2. Dar El este intelept, El face sa vina nenorocirea si nu Isi ia inapoi cuvintele. El Se ridica impotriva casei celor fara de lege si impotriva ajutorului celor care savarsesc nedreptatea.
3. Egipteanul este om, nu Dumnezeu, caii lui sunt carne si nu duh. Cand Domnul Isi va intinde mana Lui, ocrotitorul se va impiedica si ocrotitul va cadea, iar amandoi impreuna vor pieri.
4. Ca iata ce mi-a grait Domnul: "Precum leul si puiul de leu racnesc asupra prazii si impotriva lor se aduna toata ceata de pastori si nu se infioara de strigatele lor, nici nu se tulbura de multimea lor, tot astfel Domnul Savaot Se va pogori sa se razboiasca pe muntele Sionului si pe colina lui. Si dusmanii se vor risipi toti,
5. Ca pasarile care zboara. Asa Domnul Savaot va ocroti Ierusalimul, il va acoperi, il va mantui, il va cruta, il va libera".
6. Intoarceti-va catre Acela de Care adancul va desparte, copii ai lui Israel!
7. In vremea aceea fiecare din voi veti da la o parte idolii de argint si cei de aur pe care i-aii facut cu mainile voastre cele pacatoase.
8. Si Asiria va cadea in sabie care nu este omeneasca, va fi nimicita nu de sabia unui muritor. Ea o va lua la fuga in fata sabiei, iar tinerii vor fi dusi in robie!
9. De frica intaritura ei va fi nimicita, iar capeteniile vor fugi din jurul steagului, zice Domnul, a Carui vapaie este in Sion si cuptorul in Ierusalim!

CAPITOLUL 32
Fagaduinta pentru timpuri fericite.

l. Iata ca un rege va stapani prin dreptate si capeteniile vor carmui cu dreptate.
2. Fiecare va fi ca un adapost impotriva vantului, ca un liman impotriva vijeliei, ca paraiele de apa intr-un pamant uscat si ca umbra unei stanci inalte intr-un tinut insetat.
3. Ochii celor care vad nu vor fi inchisi si urechile celor care aud vor lua aminte.
4. Inima celor usuratici va judeca sanatos si limba celor gangavi va grai iute si deslusit.
5. Nebunului nu i se va mai zice ca e de neam bun si celui viclean ca e mare la suflet.
6. Ca nebunul graieste nebunii si inima lui gandeste raul ca sa savarseasca nelegiuiri, sa rosteasca cuvinte mincinoase impotriva Domnului, sa lase nemancat pe cel flamand si celor insetati sa nu le dea sa bea.
7. Uneltele celui misel sunt ticaloase, el plasmuieste uneltiri ca sa piarda pe cei smeriti prin cuvinte mincinoase, pe cel sarac care-si cauta dreptate.
8. Omul de vita buna sfatuieste cele cuviincioase si staruieste in cuviinta lui.
9. Femei fara de grija, sculati-va si ascultati glasul meu! Fecioare increzatoare, luati aminte la graiul meu!
10. Intr-un an si cateva zile veti tremura, voi increzatoarelor, culesul va fi trecut si stransul nu se va mai face!
11. Tremurati, nepasatoarelor, infiorati-va, increzatoarelor, scoateti imbracamintea, dezbracati-va, incingeti-va peste mijloc cu haine de jale.
12. Bateti-va in piept si plangeti pentru tarinele cele frumoase, si rodnicia viilor.
13. Pe pamantul poporului meu vor creste spini si ciulini, ba si in toate casele de petrecere ale veselei cetati.
14. Palatul va fi pustiu, cetatea cea zgomotoasa, parasita, colina si turnul de straja, pustiite, prefacute pe vecie in vizuini, loc de zburdare pentru asini si pasune pentru turme,
15. Pana cand se va turna din Duhul cel de sus si pustiul va fi ca o gradina cu pomi si gradina socotita ca o padure.
16. Atunci judecata va locui in desert si dreptatea va salaslui in gradina cea cu pomi.
17. Pacea va fi lucrul dreptatii, roada dreptatii va fi linistea si nadejdea in veci de veci.
18. Atunci poporul meu va locui intr-un loc de pace, in salasuri de nadejde si in adaposturi fara grija.

19. Padurea va cadea de grindina, iar cetatea va fi supusa.
20. Fericiti sunteti voi, care semanati si nu legati nici boul, nici asinul!

CAPITOLUL 33
Izbavirea fagaduita poporului lui Dumnezeu.

1. Vai tie, pustiitorule, care n-ai fost pustiit si tie, jefuitorule, care n-ai fost inca jefuit. Cand vei sfarsi de pustiit, vei fi pustiit, cand vei fi jefuit din destul, vei fi jefuit si tu.
2. Doamne, miluieste-ne, ca intru Tine am nadajduit, fii ajutorul nostru in fiecare dimineata si izbavirea noastra in vremuri de stramtorare!
3. La glasul tunetului Tau neamurile vor fugi; cand Te ridici Tu, popoarele se vor risipi.
4. Si vor aduna prada voastra, cum aduna lacustele; arunca-se-vor asupra ei, cum se arunca lacustele.
5. Domnul este mare, El locuieste in inaltime; Sionul este plin de judecata si de dreptate.
6. Ocrotirea Domnului in aceste vremuri va fi pentru Sion comoara de fericire; intelepciunea, stiinta si temerea de Dumnezeu sunt avutia lui.
7. Iata ca locuitorii din Ariel striga pe ulite, solii pentru pace plang amar.
8. Drumurile sunt pustii, nici un trecator pe cale. El strica legamantul, nesocoteste cetatile, nu mai tine seama de nimeni.
9. Tara plange si tanjeste, Libanul este tulburat si ofilit. Saronul a ajuns ca un pustiu, Basanul si Carmelul isi scutura frunzisul lor.
10. "Acum Ma voi scula, zice Domnul, acum Ma voi ridica, acum Ma voi inalta!"
11. Zamislit-ati fin si ati nascut paie, suflarea voastra e foc care va va mistui,
12. Popoarele vor fi prefacute in cenusa ca spinii taiati si mistuiti de foc!
13. Voi cei de departe, auziti ce am facut, si voi cei de aproape, cunoasteti puterea Mea!
14. Pacatosii vor tremura in Sion si pe cei fara de lege fierul ii va cuprinde: "Care din noi poate sa indure focul mistuitor, care din noi poate sa stea pe jarul cel de veci?"
15. Omul cel drept in calea sa si cel ce graieste cuvinte de cinste, care da la o parte castigul cel nedrept, cel ce mainile inapoi le trage si mita nu primeste, care-si astupa urechile cand aude faradelegi si isi pune val pe ochi ca sa nu mai vada raul,
16. Acela va locui pe inaltimi, Si stancile cele tari vor fi cetatea lui; paine i se va da si apa nu-i va lipsi.
17. Ochii tai vor privi pe rege in toata frumusetea lui si o tara indepartata vor vedea.
18. Inima ta isi va aduce aminte de aceste vremuri de groaza, zicand: "Unde este scriitorul, unde este vistiernicul, unde este strajuitorul cel din turnuri?
19. Atunci nu vei mai vedea pe poporul acesta indraznet, acest neam cu vorbe incalcite, pe care nu-l intelegem, care balbaie o limba care nu se poate pricepe.
20. Priveste Sionul, cetatea sarbatorilor noastre; ochii tai sa vada Ierusalimul, loc de liniste, cort bine infipt, ai carui tarusi nu se pot scoate, ale carui franghii nu se pot desface.
21. Domnul este pentru noi aici in toata slava Sa; El tine loc pentru noi de fluvii, de largi canaluri, pe care nici o barca cu vasle nu trece, pe care nici o corabie mare nu merge.
22. Domnul este Judecatorul nostru, Domnul este Capetenia noastra, Domnul este Imparatul nostru, El ne va izbavi!

23. Franghiile tale sunt dezlegate, ele nu mai sprijina catargul, nici nu mai intind panzele. Atunci se va imparti o mare prada si schiopii vor avea parte de ea.
24. Nimeni dintre locuitorii Sionului nu va zice: "Sunt bolnav!" Poporul care-l locuieste va dobandi iertarea pacatelor.

CAPITOLUL 34
Proorocie impotriva lui Edom.

1. Apropiati-va, voi neamuri, si ascultati, si voi popoare, luati aminte; sa asculte pamantul si cei ce-l locuiesc, lumea cu toate fapturile ei.
2. Ca Domnul este maniat asupra popoarelor, cu urgie impotriva ostirii lor. El le nimiceste si le da la junghiere;
3. Mortii lor vor fi aruncati pe camp, cadavrele lor greu vor mirosi si prin munti vor serpui paraiase din sangele lor.

4. Toata ostirea cerului se va topi, cerurile se vor strange ca un sul de hartie si toata ostirea lor va cadea cum cad frunzele de vita si cele de smochin.
5. Ca s-a imbatat de manie in ceruri sabia Domnului si iata ca asupra lui Edom coboara, asupra poporului harazit pedepsei.
6. Sabia Domnului este plina de sange, acoperita de grasime, de sange de miei si de tapi, de grasimea rarunchilor de berbeci. Ca Domnul face jertfa la Botra si mare junghiere in tara lui Edom.
7. Bivolii cad impreuna cu ei, si boii cu taurii. Si pamantul se imbata de sangele lor si pulberea de grasime este plina.

8. Caci aceasta este ziua de razbunare a Domnului, an de rasplatire pentru pricina Sionului!
9. Raurile in pacura se vor preface si pulberea in pucioasa. Pamantul lui va fi pucioasa arzatoare,
10. Zi si noapte. Niciodata nu se va mai stinge in veci de veci si din neam in neam se va inalta vapaia si fumul lui. Pe veci el va ramane pustiu si nimeni pe acolo nu va trece.
11. Pelicanul si ariciul vor fi stapanii lui, bufnita si corbul, locuitorii lui. Si pe deasupra, Domnul va intinde peste el franghia nimicirii si cumpana pustiirii. Si oameni cu chip de tap intr-insul vor locui si de vita buna socotiti vor fi.
12. Nu se va pomeni acolo de nici un regat si toti printii lui vor fi nimiciti.
13. In palatele lui vor creste spini, iar in turnurile daramate maracini si urgie. Acolo va fi salasul sacalilor si adapostul strutilor.
14. Caini si pisici salbatice se vor pripasi pe acolo si fapturi omenesti cu chip de tap se vor strange (fara numar). Acolo vor zabovi naluci ce umbla noaptea si in acele locuri isi vor gasi odihna.
15. Acolo isi va face sarpele cuibul, si va depune oua in el, va cloci si va scoate pui. Acolo se vor strange vulturii de prada si in acele locuri se vor gasi cu totii.
16. Cercetati cartea Domnului si cititi, ca nimic din acestea nu lipseste. Caci gura Domnului a poruncit si suflarea Lui le-a adunat.
17. El singur a aruncat sortii si mana Lui le-a impartit pamantul cu funia. Pentru totdeauna ei le vor stapani si in el vor locui din neam in neam.

CAPITOLUL 35
Profetie despre starea de fericire.

1. Veseleste-te pustiu insetat, sa se bucure pustiul; ca si crinul sa infloreasca.
2. Si va inflori si se va bucura pustiul Iordanului si marirea Libanului se va da lui si cinstea Carmelului; si poporul meu va vedea slava Domnului, stralucirea Dumnezeului nostru.
3. Intariti-va voi, maini slabe si prindeti putere genunchi slabanogi.
4. Ziceti celor slabi la inima si la cuget: "Intariti-va si nu va temeti. Iata Dumnezeul nostru! Cu judecata rasplateste si va rasplati; El va veni si ne va mantui".
5. Atunci se vor deschide ochii celor orbi si urechile celor surzi vor auzi.
6. Atunci va sari schiopul ca cerbul si limpede va fi limba gangavilor; ca izvoare de apa vor curge in pustiu si paraie in pamant insetat.
7. Pamantul cel fara de apa se va preface in balti si tinutul cel insetat va fi izvor de apa. Acolo va fi veselia pasarilor, iarba, trestie si balti.
8. Acolo va fi cale curata si cale sfanta se va chema si nu va trece pe acolo nimeni necurat si nici nu va fi acolo cale intinata. Chiar si cei fara de minte vor merge pe dansa si nu se vor rataci.
9. Si nu va fi acolo leu, nici fiare cumplite nu se vor sui pe ea si nici nu se vor afla acolo; ci vor merge pe dansa cei mantuiti si cei rascumparati de Domnul se vor intoarce.
10. Si vor veni in Sion in chiote de bucurie si veselia cea vesnica va incununa capul lor. Lauda si bucuria si veselia ii vor ajunge pe acestia si vor fugi durerea, intristarea si suspinarea.

CAPITOLUL 36
Navalirea lui Sanherib in Iuda. Amenintarile lui Rabsache.

1. In anul al paisprezecelea al domniei lui Iezechia, Sanherib, regele Asiriei, a pornit cu razboi impotriva cetatilor celor intarite ale lui Iuda si le-a cuprins.
2. Si regele Asiriei a trimis pe Rabsache cu mare ostire din Lachis la Ierusalim catre regele Iezechia. Rabsache a

tabarat langa canalul de apa al iazului de sus, pe drumul catre tarina nalbitorului.
3. Atunci a iesit intru intampinarea lui Eliachim, feciorul lui Hilchia, capetenia casei regelui, si Sebna scriitorul si Ioah cronicarul, feciorul lui Asaf.
4. Si Rabsache a zis catre ei: "Spuneti lui Iezechia: Asa zice regele cel mare, regele Asiriei: De unde vine increderea aceasta pe care te bizui?
5. Crezi tu ca vorbele goale slujesc drept sfat si tarie in lupta? In cine ti-ai pus nadejdea, de te-ai razvratit impotriva mea?
6. Ah, stiu! ti-ai pus nadejdea in Egipt; ai luat ca ocrotitor aceasta trestie franta, care sparge si intra in mana oricui se sprijina de ea. Asa este Faraon pentru toti cei ce se incred in el!
7. Si daca voi imi ziceti: "In Domnul, Dumnezeul nostru, ne-am pus nadejdea noastra", oare nu este Acesta Dumnezeul pentru Care Iezechia a oprit inchinarea pe dealurile inalte si altarele Lui le-a nimicit, zicand catre Iuda si Ierusalim: "Voi va veti inchina numai inaintea acestui jertfelnic?"
8. Si acum fa acest legamant cu stapanul meu, regele Asiriei, si eu iti voi da tie doua mii de cai, numai sa ai tot atati calareti care sa-i incalece.
9. Cum ai putea tu sa nu iei in seama pe unul din cei mai mici slujitori ai stapanului meu? Dar tu te duci in Egipt pentru cai si pentru calareti.
10. Si crezi tu ca fara voia Domnului m-am suit eu in aceasta tara ca sa o pustiesc? Domnul mi-a spus: "Suie-te in tinutul acesta si-l pustieste!"
11. Atunci Eliachim, Sebna si Ioah raspunsera lui Rabsache: "Graieste robilor tai in graiul arameian, ca noi il intelegem, si nu ne grai in limba iudaica in auzul poporului care este pe ziduri!"
12. Si a zis Rabsache: "Catre stapanul tau si catre tine m-a trimis stapanul meu ca sa graiesc cuvintele acestea? Oare nu catre oamenii care stau pe ziduri si curand vor fi siliti sa isi manance cu voi excrementele si sa isi bea urina?"
13. Si a stat Rabsache si a strigat cu glas mare in limba iudaica si a zis: "Ascultati cuvintele marelui rege, regele Asiriei!
14. Ca iata ce va spune regele: "Iezechia sa nu va insele pe voi, caci el nu va va putea scapa;
15. Si Iezechia sa nu va faca sa nadajduiti in Domnul, zicand: "Domnul ne va izbavi si nu va da cetatea aceasta in mana regelui Asiriei!"
16. Nu ascultati pe Iezechia, ca iata ce zice regele Asiriei: "Faceti pace cu mine si fiti supusii mei, si fiecare va manca din via si din smochinul sau si va bea apa din putul sau,
17. Pana ce voi veni ca sa va duc intr-o tara ca a voastra, tara de grau si de must, de paine si de vii.
18. Si Iezechia sa nu insele credinta voastra, zicand: "Domnul ne va scapa!" Oare dumnezeii neamurilor au scapat fiecare tara lui din mana regelui Asiriei?
19. Unde sunt dumnezeii Hamatului si Arpadului si ai Samariei? Au scapat ei oare Samaria din mainile mele?
20. Care din toti dumnezeii tarilor acestora au scapat tara lor din mina mea, ca Domnul Dumnezeul vostru sa elibereze Ierusalimul din mina mea?"
21. Si ei au tacut si nimic nu i-au raspuns, pentru ca era porunca regelui care spunea: "Sa nu-i raspundeti!"
22. Atunci Eliachim, feciorul lui Hilchia, mai-marele peste casa regelui, si Sebna scriitorul si Ioah cronicarul, feciorul lui Asaf, au venit la Iezechia si, rupandu-si hainele, i-au facut cunoscut cuvintele lui Rabsache.

CAPITOLUL 37

Rugaciunea lui Iezechia. Izbavirea Ierusalimului.

l. Si cand a auzit regele Iezechia cuvintele acestea, si-a rupt vesmintele, s-a imbracat in sac si a intrat in templul Domnului.
2. Si a trimis pe Eliachim, cel de peste casa sa, si pe Sebna scriitorul si pe cei mai batrani dintre preoti, imbracati in sac, catre proorocul Isaia, fiul lui Amos.
3. Si au zis catre dansul: "Ziua de astazi este zi de stramtorare, de pedeapsa si de rusine; caci pruncii sunt gata a iesi din pantecele maicii lor, dar ele nu au putere sa-i nasca!
4. Poate Domnul Dumnezeul tau a auzit cuvintele lui Rabsache, pe care le-a trimis regele Asiriei, stapanul sau, ca sa faca de ocara pe Dumnezeul cel viu, si Domnul Dumnezeul tau poate il va pedepsi pentru cuvintele pe care le-a auzit. Inalta dar o rugaciune pentru ramasita care se mai afla!"
5. Si au intrat robii regelui Iezechia la proorocul Isaia.

6. Si le-a zis Isaia: "Asa veti raspunde stapanului vostru: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Nu te teme de cuvintele pangaritoare pe care le-ai auzit din partea slujitorilor regelui Asiriei.
7. Iata, voi pune in el un astfel de duh, ca va primi o veste si se va intoarce in tara lui si acolo va cadea in ascutisul sabiei".
8. Si s-a intors Rabsache si a aflat pe regele Asiriei tabarat la Libna, caci i se spusese ca a plecat din Lachis.
9. Atunci (regele Asiriei) a aflat ca Tirhaca, regele Etiopiei, pornise impotriva lui si iarasi a trimis soli catre Iezechia, zicand:
10. "Asa veti zice lui Iezechia, regele lui Iuda: Sa nu te increzi in Dumnezeul tau, si sa nu te amagesti, zicand: Ierusalimul nu va fi dat in mainile regelui Asiriei.
11. Tu ai aflat ceea ce au facut regii Asiriei tuturor tarilor, cum le-au nimicit si numai tu ai scapat!
12. Oare dumnezeii lor au izbavit popoarele pe care le-au distrus parintii mei: Gozanul, Haranul, Reteful si pe fiii lui Eden din Telasar?
13. Unde este regele Hamatului, al Arpadului, cel al cetatii Sefarvaim, al Henei si al Ivei?"
14. Atunci Iezechia a luat scrisoarea din mina trimisilor si a citit-o. Apoi el a intrat in templul Domnului si a intins-o desfacuta inaintea Domnului.
15. Si s-a rugat Iezechia catre Domnul, zicand:
16. "Doamne Savaot, Dumnezeul lui Israel, Care stai pe heruvimi, numai Tu singur esti Dumnezeu al tuturor regatelor de pe pamant. Tu ai facut cerul si pamantul.
17. Pleaca, Doamne, urechea Ta si deschide, Doamne, ochii Tai si vezi si ia aminte la cuvintele lui Sanherib, pe care le-a trimis ca sa faca de batjocura pe Dumnezeul cel viu.
18. Cu adevarat, Doamne, regii Asiriei au nimicit toate neamurile si tarile lor;
19. Si pe dumnezeii lor i-au ars cu foc, ca ei nu sunt dumnezei, ci lucruri de maini omenesti: lemn si piatra; pentru aceea ei i-au nimicit.
20. Si acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izbaveste-ne din mana lui ca sa stie toate imparatiile pamantului ca Tu singur esti Domnul nostru!"
21. Si a trimis Isaia, fiul lui Amos, catre Iezechia, zicand: "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel, catre Care te-ai rugat cu privire la Sanherib, regele Asiriei;
22. Iata hotararea pe care a rostit-o impotriva lui: "Te dispretuieste si isi bate joc de tine fecioara, fiica Sionului; in spatele tau clatina din cap fiica Ierusalimului!
23. Pe cine ai pangarit si ii facut de ras si impotriva cui ai ridicat glasul si sus ai inaltat ochii tai? impotriva Sfantului lui Israel!
24. Prin mina servilor tai ai hulit pe Domnul meu si ai zis: Cu carele mele multe voi urca pe varfurile muntilor, pe cele mai inalte piscuri ale Libanului! Voi taia cedrii cei falnici si cei mai de seama dintre chiparosi si voi ajunge pe cele mai inalte culmi cu paduri dese.
25. Ca eu sunt cel ce am sapat fantani si am baut apa si am secat sub pasii mei toate paraiele Egiptului!
26. Oare nu auzi tu? Din vremi stravechi am pregatit aceasta; din veac le-am hotarat si acum le aduc la indeplinire! Tu voiai sa prefaci in ruina cetatile cele intarite.
27. Cei ce locuiau in ele erau fara putere, inspaimantati si uluiti. Ca iarba campului erau ei, ca frageda verdeata, ca iarba de pe acoperisuri inainte ca paiul ei sa fi fost crescut.
28. Stiu cand te scoli si cand te culci, toate faptele tale Imi sunt cunoscute.
29. Intaratarea ta impotriva Mea, trufia ta au ajuns pana la urechile Mele. De aceea voi pune belciug in narile tale si fraul Meu buzelor tale si te voi intoarce pe calea pe care ai venit!
30. Si pentru tine, acesta va fi semnul: anul acesta mancati din painea ce creste pe ogoare, in anul al doilea, din ceea ce creste de la sine, iar in al treilea an semanati, secerati, saditi vii si mancati din roadele lor.
31. Si ramasita care va fi scapat din casa lui Iuda isi va infige radacini in jos si va face roade in sus.
32. Ca din Ierusalim va iesi o ramasita si din muntele Sionului cei scapati cu viata. Ravna Domnului Savaot va face aceasta.
33. Pentru aceasta, asa zice Domnul catre regele Asiriei: Nu va intra in aceasta cetate si nu va arunca nici o sageata. Nu va porni impotriva ei cu scut si nu o va inconjura cu valuri.
34. Pe calea pe care a venit se va intoarce si nu va intra in cetatea aceasta, zice Domnul.
35. Apara-voi cetatea aceasta si o voi scapa pentru Mine si pentru David, sluga Mea!"
36. Si a iesit ingerul Domnului si a batut in tabara Asiriei o suta si cincizeci de mii; iar dimineata, la sculare, toti erau morti.

37. Atunci Sanherib, regele Asiriei, a ridicat tabara si a plecat si s-a oprit la Ninive.
38. Si pe cand el se inchina in templul lui Nisroc, dumnezeul sau, Adramelec si Sareser, feciorii lui, l-au lovit cu sabia si au fugit in tinutul Ararat. Iar in locul lui, a domnit fiul sau Asarhadon.

CAPITOLUL 38

Boala si vindecarea lui Iezechia. Rugaciunea lui.

1. In vremea aceea Iezechia s-a imbolnavit de moarte. Si a intrat la el Isaia, fiul lui Amos, si i-a zis: "Asa graieste Domnul: Pune randuiala in casa ta, ca nu vei mai trai, ci vei muri".
2. Atunci s-a intors Iezechia cu fata la perete si s-a rugat Domnului:
3. "O, Doamne! Adu-ti aminte ca am umblat inaintea Ta intru credinciosie si cu inima curata, savarsind ceea ce este placut inaintea ochilor Tai!" Si a izbucnit Iezechia in hohote de plans.
4. Si a fost cuvantul Domnului catre Isaia, zicand:
5. "Du-te si spune lui Iezechia: Asa graieste Domnul Dumnezeul lui David, tatal tau: Ascultat-am rugaciunea ta, vazut-am lacrimile tale, iata voi adauga la viata ta inca cincisprezece ani
6. Si din mana regelui Asiriei te voi izbavi pe tine si cetatea aceasta si o voi ocroti".
7. Si iata semnul care ti se va da fie de la Domnul ca El Isi va implini cuvantul Sau:
8. "Iata voi intoarce umbra cu atatea linii pe care soarele le-a strabatut pe ceasornicul lui Ahaz, sa zic cu zece linii". Si soarele s-a dat inapoi cu zece linii pe care el le strabatuse.
9. Rugaciunea lui Iezechia, regele lui Iuda, cand a cazut bolnav si s-a tamaduit de boala lui:
10. "Atunci eu am zis: Ma duc la amiaza zilelor mele, la portile locuintei mortilor voi fi tinut pentru restul anilor mei.
11. Nu voi mai vedea pe Domnul in pamantul celor vii; si nu voi mai privi pe nimeni dintre locuitorii lumii.
12. Casa mea este smulsa si dusa departe de mine, ca o coliba de ciobani. Imi simt firul vietii taiat ca de un tesator care m-ar rupe din tesatura lui. De dimineata pana seara, Tu ai sfarsit cu mine.
13. Strig pana dimineata. Ca un leu (boala) imi sfarama oasele mele! De dimineata pana seara, Tu ai sfarsit cu mine.
14. tip cumplit ca o randunica, gem ca o porumbita. Ochii mei slabesc, uitandu-se in sus. Doamne, sunt in mare cumpana, nu ma lasa!
15. Ce sa mai graiesc! El mi-a dat de stire si a facut! Sfarsi-voi firul vietii mele, aducandu-mi aminte de amaraciunea sufletului meu!
16. Doamne, prin indurarea Ta se bucura omul de viata, prin ea mai am si eu suflare; Tu ma tamaduiesti si-mi dai iarasi viata!
17. Iata ca boala mea se schimba in sanatate. Tu ai pazit viata mea de adancul mistuitor! Tu ai aruncat inapoia Ta toate pacatele mele!
18. Ca locuinta mortilor nu Te va lauda si moartea nu Te va preaslavi; cei ce se coboara in mormant nu mai nadajduiesc in credinciosia Ta.
19. Cel viu, cel viu Te lauda, ca mine astazi; parintii invata pe copiii lor credinciosia Ta.
20. Domnul sa ne mantuiasca si vom canta din harpa in toate zilele vietii noastre inaintea templului Domnului!"
21. Si Isaia a adus o turta de smochine si a pus-o deasupra bubei si Iezechia s-a vindecat.
22. Si Iezechia a intrebat: "Dupa care semn voi sti ca voi intra in templul Domnului?"

CAPITOLUL 39

Iezechia arata vistieriile sale solilor din Babilon. Pedeapsa lui.

1. In vremea aceea, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, regele Babilonului, a trimis scrisori si un dar lui Iezechia, auzind ca a fost bolnav si s-a facut sanatos.
2. Si s-a bucurat pentru ele Iezechia si a aratat solilor vistieria, argintul, aurul, miresmele si untdelemnul cel bun si toata stransura lui de arme si tot ceea ce se afla in camarile lui. si n-a ramas nimic in casa lui si in tot cuprinsul stapanirii lui pe care Iezechia sa nu-l fi aratat.
3. Atunci a zis proorocul Isaia catre regele Iezechia: "Ce au zis oamenii acestia si de unde au venit ei la tine?" Si a raspuns Iezechia: "Au venit dintr-o tara departata, din Babilon!"
4. Si a mai intrebat: "Ce au vazut in casa ta?" Si a zis Iezechia: "Au vazut toate cate sunt in casa mea; si n-a ramas nimic in vistieriile mele pe care sa nu-l fi aratat".

5. Si a zis Isaia catre Iezechia: "Asculta ceea ce graieste Domnul Savaot!
6. Iata vin zile, cand tot ceea ce au agonisit parintii tai pana astazi va fi dus in Babilon si nu va ramane nimic, asa zice Domnul.
7. Si din feciorii care vor iesi din tine si ii vei naste, vor lua. Si vor fi eunuci la curtea regelui din Babilon".
8. Si a zis Iezechia catre Isaia: "Bun este cuvantul Domnului pe care l-ai grait!" Caci, se gandea el: "Va fi pace si liniste in timpul vietii mele!"

CAPITOLUL 40

Proorocie despre Inainte-mergatorul.

l. "Mangaiati, mangaiati pe poporul Meu", zice Dumnezeul vostru.
2. "Dati curaj Ierusalimului si strigati-i ca munca de rob a luat sfarsit, faradelegea sa a fost ispasita si ca a luat pedeapsa indoita din mana Domnului pentru pacatele sale".
3. Un glas striga: "In pustiu gatiti calea Domnului, drepte faceti in loc neumblat cararile Dumnezeului nostru.
4. Toata valea sa se umple si tot muntele si dealul sa se plece; si sa fie cele strambe, drepte si cele colturoase, cai netede.
5. Si se va arata slava Domnului si tot trupul o va vedea caci gura Domnului a grait".
6. Un glas zice: "Striga!" Si eu zic: "Ce sa strig?" Tot trupul este ca iarba si toata marirea lui, ca floarea campului!
7. Se usuca iarba, floarea se vestejeste, ca Duhul Domnului a trecut pe deasupra. Poporul este ca iarba.
8. Iarba se usuca si floarea se vestejeste, dar cuvantul Dumnezeului nostru ramane in veac!
9. Suie-te pe munte inalt, cel ce binevestesti Ierusalimului, ridica glasul tau cu putere, cel ce binevestesti Ierusalimului, inalta glasul si nu te teme, zi cetatilor lui Iuda: "Iata Dumnezeul vostru!"
10. Ca Domnul Dumnezeu vine cu putere si bratul Lui supune tot. Iata ca pretul biruintei Lui este cu El si rodul izbanzii merge inaintea Lui.
11. El va paste turma Sa ca un Pastor si cu bratul Sau o va aduna. Pe miei ii va purta la sanul Sau si de cele ce alapteaza va avea grija.
12. Cine a masurat apele cu pumnul si cine a masurat pamantul cu cotul? Cine a pus pulberea pamantului in banita si cine a cantarit muntii si vaile cu cantarul?
13. Cine a cautat in adanc Duhul Domnului si cine L-a sfatuit pe El?
14. De la cine a luat El sfat ca sa judece bine si sa invete caile dreptatii, sa invete stiinta si calea intelepciunii sa o cunoasca?
15. Iata, neamurile sunt ca o picatura de apa pe marginea unei galeti, ca un fir de pulbere intr-un cantar. Iata insulele care cantaresc cat un fir de praf.
16. Libanul nu ajunge pentru aprinderea focului si dobitoacele pentru arderi de tot.
17. Toate popoarele sunt ca o nimica inaintea Lui; ele pretuiesc inaintea Lui cat o suflare.
18. Cu cine veti asemana voi pe Cel Preaputernic si unde veti gasi altul asemenea Lui?
19. Chipul cel turnat este turnat de un faurar, argintarul il imbraca cu aur si-l infrumuseteaza cu lantisoare.
20. Saracul, care nu poate oferi mult, alege un lemn care nu putrezeste; isi cauta un mester iscusit ca sa faca un idol care sa nu se clatine.
21. Nu stiti voi, oare, n-ati auzit, nu vi s-a spus oare de la inceput, n-ati inteles voi ce va invata intemeierea lumii?
22. El sta in scaun deasupra cercului pamantului; pe locuitori ii vede ca pe lacuste; El intinde cerul ca un val usor si il desface ca un cort de locuit.
23. El preface in nimic pe capetenii; pe judecatorii pamantului ii nimiceste.
24. Abia sunt saditi, abia sunt semanati, abia a prins radacini tulpina lor in pamant; El sufla peste ele si le usuca si vijelia le spulbera ca pe pleava.
25. Cu cine Ma asemanati voi ca sa-i fiu asemenea?, zice Sfantul.
26. Ridicati ochii in sus si priviti: Cine le-a zidit pe toate acestea? - Cel ce scoate ostirea lor cu numar si pe toate pe nume le cheama! Celui Atotputernic si cu mare vartute nici una nu-I scapa!
27. Pentru ce zici tu, Iacove, pentru ce graiesti, Israele: "Calea mea este ascunsa Domnului, dreptul meu este trecut cu vederea de Dumnezeul meu?"
28. Nu stii tu, sau n-ai aflat tu ca Domnul este Dumnezeu vesnic, Care a facut marginile pamantului, Care nu oboseste si nici nu Isi sleieste puterea? Ca intelepciunea Lui este nemarginit de adanca?
29. El da tarie celui obosit si celui slab ii da putere mare.

30. Cei tineri se obosesc, isi risipesc puterile si vitejii luptatori vor putea sa se clatine;
31. Dar cei ce nadajduiesc intru Domnul vor innoi puterea lor, le vor creste aripi ca ale vulturului; vor alerga si nu-si vor slei puterea, vor merge si nu se vor obosi.

CAPITOLUL 41

Puterea lui Dumnezeu si desertaciunea slujirii la idoli.

l. Taceti inaintea Mea, ostroave, si ascultati-Ma; popoarele sa-si improspateze puterea, sa vina mai langa Mine si sa graiasca; apoi sa intram la judecata!
2. Cine a ridicat din Rasarit pe acela pe care biruinta il intampina pas cu pas? Cine i-a dat in stapanire neamuri si i-a supus regi? Cu sabia lui in pulbere ii preface, si cu arcul ii risipeste ca pe pleava cea marunta.
3. El ii urmareste si trece in pace pe cai pe unde n-au mai calcat picioarele lui.
4. Cine a facut aceasta si cine a pus-o la cale? Cel ce dintru inceput cheama neamurile; Eu, Domnul Care sunt cel dintai si voi fi cu cei din urma.
5. Ostroavele Il vad si sunt cuprinse de spaima, marginile pamantului tremura, se apropie, vin, intra la judecata!
6. Fiecare se ajuta unul pe altul si-si zic: "Curaj!"
7. Turnatorul imbarbateaza pe argintar si cel ce bate aurul, pe cel care bate pe nicovala, zicand: "Imbinarea este buna". Si tintuieste idolul in cuie ca sa nu se clatine.
8. Dar tu, Israele, sluga Mea, Iacove, pe care te-am ales, samanta lui Avraam, iubitul Meu!...
9. Pe tine care te-am smuls din cele mai departate margini ale pamantului si te-am chemat din cele mai departate colturi, si ti-am zis: Tu esti robul Meu, pe tine te-am ales si nu te-am lepadat;
10. Nu te teme, ca Eu sunt cu tine, nu privi cu ingrijorare, ca Eu sunt Dumnezeul tau. Eu iti dau tarie si te ocrotesc si dreapta Mea cea tare te va sprijini.
11. Iata ca se vor rusina si de ocara se vor face toti cei ce sunt aprinsi impotriva ta; toti vor fi nimiciti si vor pieri cei ce se fac vrajmasi ai tai!
12. Cauta-vei si nu vei gasi pe cei ce te urasc pe tine si ca o nimica vor fi cei ce vor sa se lupte cu tine.
13. Ca Eu sunt Dumnezeul tau, Eu intaresc dreapta ta si iti zic tie: "Nu te teme, caci Eu sunt ajutorul tau!"
14. Nu-ii fie frica, vierme al lui Iacov, viermisor al lui Israel, Eu sunt ajutorul tau, zice Domnul, Mantuitorul tau si Sfantul lui Israel.
15. Iata voi face din tine o grapa cu dinti, ascutita si noua. Vei merge peste munti si-i vei preface in pulbere si vaile in pleava marunta.
16. Tu le vei vantura, vantul le va lua si vijelia le va risipi. Iar tu te vei bucura intru Domnul si intru Sfantul lui Israel te vei preamari!
17. Cei saraci si lipsiti cauta apa, dar nu o gasesc; limba lor este uscata de sete, Eu, Domnul lor, ii voi auzi; Eu, Dumnezeul lui Israel, nu-i voi parasi!
18. Pe dealuri inalte voi da drumul la rauri si la izvoare in mijlocul vailor, pustiul il voi preface in iaz si pamantul uscat in paraie de apa!
19. Sadi-voi in pustiu: cedri, salcami, mirti si maslini si in lacuri neumblate: chiparosi, platani si ienuperi laolalta,
20. Ca sa vada si sa-si dea seama, sa cerceteze si sa priceapa cu totii ca mana Domnului a facut acestea si ca Sfantul lui Israel le-a zidit!
21. Veniti si va aparati pricina voastra, zice Domnul; apropiati-va cu dovezile voastre, zice regele lui Iacov.
22. Sa se apropie si sa ne spuna mai dinainte ceea ce va fi! Vremea cea straveche, asa cum ne-au dat de stire, cu de-amanuntul o vom cerceta si viitorul pe care-l proorocesc vom vedea ce este.
23. Vesti]i cele ce vor fi in vremile mai de pe urma, ca sa stim ca sunteti dumnezei! Haidem! Bine sau rau, face]i ceva ca sa ne putem incerca puterea!
24. Dar iata ca lucrarea voastra este nimic si nimic sante]i si voi, uraciune este a va alege!
25. De la miazanoapte l-am chemat ca sa vina, de la rasarit l-am chemat pe nume. El a calcat in picioare pe satrapi ca pe noroi, cum calca olarul lutul.
26. Cine l-a descoperit odinioara ca sa-l stim si cu mult inainte ca sa zicem: "Este adevarat?" Dar nimeni n-a descoperit nimic, nimeni n-a vestit nimic si nimeni n-a auzit cuvintele voastre.
27. Eu Cel dintai am zis Sionului: "Iata-i, iata-i!" si Ierusalimului am adus veste noua.
28. Privesc si nu este nimeni; printre ei nu se afla nici un profet. Eu ii intreb: "De unde vine el?" Dar ei nu raspund nimic!

29. Drept aceea, toti sunt nimic, lucrarile lor desertaciune, idolii lor sunt vanare de vant!

CAPITOLUL 42
Proorocie despre Mesia.

l. Iata Sluga Mea pe Care o sprijin, Alesul Meu, intru Care binevoieste sufletul Meu. Pus-am peste El Duhul Meu si El va propovadui popoarelor legea Mea.
2. Nu va striga, nici nu va grai tare, si in piete nu se va auzi glasul Lui.
3. Trestia franta nu o va zdrobi si festila ce fumega nu o va stinge. El va propovadui legea Mea cu credinciosie;
4. El nu va fi nici obosit, nici sleit de puteri, pana ce nu va fi asezat legea pe pamant; caci invatatura Lui toate tinuturile o asteapta.
5. Asa graieste Domnul cel Atotputernic, Care a facut cerurile si le-a intins, Care a intarit pamantul si cele de pe el, Care a dat suflare poporului de pe el si duh celor ce umbla pe intinsul lui:
6. "Eu, Domnul, Te-am chemat intru dreptatea Mea si Te-am luat de mana si Te-am ocrotit si Te-am dat ca legamant al poporului Meu, spre luminarea neamurilor;
7. Ca sa deschizi ochii celor orbi, sa scoti din temnita pe cei robiti si din adancul inchisorii pe cei ce locuiesc intru intuneric.
8. Eu sunt Domnul si acesta este numele Meu. Nu voi da nimanui slava Mea si nici chipurilor cioplite cinstirea Mea".
9. Cele proorocite altadata s-au implinit si altele mai noi va vestesc; inainte ca sa ia fiinta vi le dau de stire.
10. Cantati Domnului cantare noua, cantati in strune laudele Lui pana la marginile pamantului! Marea sa se zbuciume cu tot ce este in ea, ostroavele si locuitorii lor!
11. Pustiul si cetatile lui sa inalte glas, si satele in care are salas Chedar! Locuitorii din Sela sa chiuie de veselie; si din varfurile muntilor sa strige de bucurie!
12. Sa preaslaveasca pe Domnul si lauda Lui s-o vesteasca in departatele ostroave.
13. Domnul iese ca un viteaz, ca un razboinic Isi aprinde ravna Lui; striga puternic, un strigat de razboi. Impotriva vrajmasilor Lui El lupta ca un viteaz!
14. Tacut-am multa vreme, stat-am linistit si mi-am stapanit tacerea; acum, ca o femeie care naste, voi suspina, voi striga si voi rasufla!
15. Muntii ii voi pustii, la fel si dealurile, toata verdea]a lor o voi usca; paraiele le voi preface in vai uscate si baltile fara apa le voi lasa.
16. Indrepta-voi pe cei orbi pe drumuri pe care nu le cunosc, pe poteci nestiute ii voi povatui; intunericul il voi preface inaintea lor in lumina si povarnisurile in campii intinse. Acestea sunt fagaduintele Mele pe care le voi implini si cu vederea nu le voi trece.
17. Sa dea inapoi si sa se rusineze cei ce isi pun nadejdea in idoli, cei ce zic chipurilor turnate: "Voi sunteti dumnezeii nostri!
18. Surzilor, auziti; orbilor, priviti, vedeti!
19. Cine este orb, fara numai sluga Mea? Cine este surd ca trimisul Meu? Cine este orb ca cel de un neam cu Mine si surd ca Slujitorul Domnului?
20. Tu multe ai vazut fara sa te uiti cu luare-aminte, urechile ti-au fost deschise, dar n-ai auzit.
21. Binevoit-a Domnul intru dreptatea Lui ca legea Lui s-o faca mare si mareata.
22. Dar poporul Lui este jefuit si pustiit; inchisi toti in pesteri si ascunsi in temnite. Pradati au fost si nimeni nu i-a scapat, jefuiti si nimeni n-a zis: "Dati inapoi!"
23. Cine dintre voi va pleca urechea la acestea, va fi cu luare-aminte si va asculta la cele ce vor sa fie?
24. Cine a dat pe Iacov jafului si pe Israel jefuitorilor? Oare nu Domnul, impotriva Caruia noi am pacatuit, ale Carui cai n-am voit sa le urmam si a Carui lege n-am ascultat-o?
25. El a varsat asupra lor iutimea maniei Lui si furiile razboiului. Vapaia i-a cuprins si n-au priceput; arsi au fost si n-au luat seama.

CAPITOLUL 43
Anuntarea unei noi imparatii. Pedeapsa neascultarii.

1. Si acum asa zice Domnul, Ziditorul tau, Iacove, si Creatorul tau, Israele: "Nu te teme, caci Eu te-am rascumparat si te-am chemat pe nume, al Meu esti!

2. Daca tu vei trece prin ape, Eu sunt cu tine si in valuri tu nu vei fi inecat. Daca vei trece prin foc, nu vei fi ars si flacarile nu te vor mistui.
3. Ca Eu sunt Domnul Dumnezeul tau, Sfantul lui Israel, Mantuitorul. Eu dau Egiptul pret de rascumparare pentru tine, Etiopia si Saba in locul tau;
4. Fiindca tu esti de pret in ochii Mei si de cinste si te iubesc; voi da neamurile in locul tau si popoarele in locul sufletului tau.
5. Nu te teme, ca Eu sunt cu tine! De la rasarit voi aduce semintia ta si de la apus te voi strange pe tine.
6. Voi zice catre miazanoapte: "Da-Mi-i" si catre miazazi: "Nu-i opri!" Aduceti pe fiii Mei din tinuturi departate si pe fiicele Mele de la marginile pamantului;
7. Pe toti acei care poarta numele Meu si pentru slava Mea i-am creat, i-am zidit si i-am pregatit!
8. Sa vina poporul cel orb care are ochi si cel surd care are urechi!
9. Neamurile toate laolalta sa se adune si sa se stranga popoarele! Care dintre ele ne-au dat de stire aceasta si ne-au facut proorocii? Sa-si aduca martorii si sa dovedeasca, sa auda toti si sa zica: "Adevarat!"
10. Voi sunteti martorii Mei, zice Domnul, si Sluga pe care am ales-o, ca sa stiti, sa credeti si sa pricepeti ca Eu sunt: inainte de Mine n-a fost Dumnezeu si nici dupa Mine nu va mai fi!
11. Eu, Eu sunt Domnul si nu este izbavitor afara de Mine!
12. Eu sunt Cel ce am vestit, Cel ce am izbavit si Cel ce am prezis si nu sunt strain la voi. Voi sunteti martorii Mei, zice Domnul.
13. Eu sunt Dumnezeu din vesnicie si de aici incolo Eu sunt! Nimeni nu poate sa iasa de sub puterea Mea si ceea ce fac Eu, cine poate strica?"
14. Asa zice Domnul, Izbavitorul vostru, Sfantul lui Israel: "Pentru voi trimit prapad la Babilon, ca sa-i pun pe toti pe fuga, pe acesti Caldei asa de mandri pe corabiile lor.
15. Eu sunt Domnul, Sfantul vostru, Ziditorul lui Israel, Imparatul vostru!"
16. Asa zice Domnul, Cel ce croieste drum pe mare si carare pe intinsele ape;
17. Cel care scoate carele de razboi si caii, ostirea ti capeteniile, ca sa se culce la pamant si sa nu se mai scoale si sa se stinga ca o festila de opait;
18. Nu va mai amintiti de intamplarile trecute si nu mai luati in seama lucrurile de altadata".
19. Iata ca Eu fac un lucru nou, el da muguri; nu-l vedeti voi oare? Croi-voi in desert o cale, in loc uscat izvoare de apa.
20. Pe Tine Te vor preaslavi fiarele campului, sacalii si strutii, ca Tu ai izvorat apa in pustiu, suvoaie de apa in pamant neumblat, ca sa adapi pe poporul Meu cel ales;
21. Poporul pe care l-am facut pentru Mine, ca sa Ma preaslaveasca intru laude.
22. Dar tu nu M-ai chemat, Iacove, si tu nu te-ai ostenit pentru Mine, Israele!
23. Tu nu Mi-ai junghiat nici macar o oaie ca ardere de tot si cu jertfa sangeroasa tu nu M-ai preaslavit. Eu nu te-am suparat cerand prinoase si nu te-am impovarat cu jertfe de tamaie.
24. Tu n-ai cumparat pe bani miresme pentru Mine si de grasimea jertfelor tale tu nu M-ai saturat, ci M-ai coplesit cu pacatele tale si cu faradelegile tale tu M-ai chinuit.
25. Eu, Eu sunt Acel Care sterge pacatele tale si nu tsi mai aduce aminte de faradelegile tale.
26. Adu-Mi aminte ca sa judecam impreuna, fa tu insuti socoteala ca sa te dezvinovatesti:
27. Tatal tau dintai a pacatuit si urmasii tai si-au batut joc de Mine;
28. Capeteniile tale au pangarit altarul Meu. Pentru aceasta am dat pe Iacov pierzarii si pe Israel spre bataie de joc!"

CAPITOLUL 44

Deosebirea intre adevaratul Dumnezeu si idoli. Implinirea prezicerilor.

l. Si acum asculta Iacove, sluga Mea si Israele, pe care te-am ales!
2. Asa zice Domnul, Facatorul si Ziditorul tau din pantecele maicii tale, si Ocrotitorul tau: "Nu te teme, sluga Mea Iacov si tu Israele, pe care te-am ales.
3. Ca Eu voi varsa apa peste pamantul insetat si paraie de apa in tinut uscat. Varsa-voi din Duhul Meu peste odrasla ta si binecuvantarea Mea peste mladitele tale.
4. Si vor odrasli ca iarba pe malul paraielor si ca pajistile de-a lungul apelor curgatoare!"
5. Unul va zice: "Eu sunt al Domnului!" Altul se va numi cu numele lui Iacov. Unul va scrie cu mana lui: "Sunt al

Domnului" si va vrea sa-si dea numele de Israel!
6. Asa zise Domnul, Regele lui Israel si Izbavitorul sau, Domnul Savaot: "Eu sunt Cel dintai si Cel de pe urma si nu este alt dumnezeu afara de Mine!
7. Cine este ca Mine sa vina langa Mine, sa graiasca, sa prooroceasca si sa se masoare cu Mine! Cine a vestit de la inceput viitorul? Ceea ce se va intampla, cine poate sa le prevesteasca?
8. Nu va temeti, nici nu va spaimantati! N-am aratat Eu odinioara si n-am vestit, cand v-am luat pe voi de martori? Este oare un alt dumnezeu afara de Mine? Este un alt adapost ca Mine?
9. Toti facatorii de idoli nu sunt nimic si cele mai alese lucrari ale lor nu slujesc la nimic. Martorii lor nu vad nimic si, spre rusinea lor, nici nu inteleg nimic.
10. Cine a facut un dumnezeu si a turnat un idol fara sa traga un folos din aceasta?
11. Iata toti cinstitorii lor se rusineaza; mestesugarii nu sunt decat oameni! Sa se adune toti si sa se apropie! Ei tremura laolalta si simt mare rusine!
12. Fierarul ascute o dalta si da chip lucrului sau cu carbuni aprinsi. Alcatuieste idolul cu lovituri de ciocan si-i da chip cu puterea bratului sau. Lui ii este foame si, sleit de puteri, el rabda de sete si este tare obosit.
13. Lemnarul intinde sfoara, face un semn cu plumbul. El lucreaza cu sculele lui si masoara cu compasul. El face lucrul lui dupa chipul unui om, dupa frumoasa infatisare a unui pamantean, ca sa fie asezat intr-o casa.
14. El si-a taiat un cedru, sau a luat chiparos sau stejar, pe care si-i alesese dintre copacii padurii, sau a plantat un cedru pe care ploaia l-a facut sa creasca.
15. Omul se slujeste de ei pentru aprins focul si ii ia sa se incalzeasca. El ii arde ca sa coaca painea, ba mai mult, tot din el face si un dumnezeu si se inchina la el, face un idol pe care il cinsteste.
16. El a ars jumatate din lemne, a fript pe jeratic carne pe care o mananca si se satura. Se mai incalzeste si zice: "Mi-e cald! Simt vapaia lui!"
17. Si cu ce a ramas, el face un dumnezeu, un idol pe care il cinsteste si caruia i se inchina si caruia se roaga zicand: "Izbaveste-ma, ca tu esti dumnezeul meu!"
18. Ei nu-si dau seama si nici nu pricep ca ochii lor sunt inchisi si nu pot sa vada si inima lor este impietrita si nu pot sa inteleaga.
19. Cu toate acestea el nu-si face socoteala in inima sa, ca este simplu si fara pricepere, si nu zice: "Jumatate l-am pus pe foc si am copt paine, pe carbuni am fript carne si am mancat-o, iar cu cealalta jumatate care a mai ramas, voi face un idol uracios si ma voi inchina la un trunchi de copac".
20. El se hraneste cu naluci, inima lui inselata l-a dus la ratacire. El nu-si mantuieste sufletul sau si nu zice: "Oare ce am eu in mina mea nu este o momeala?"
21. Adu-ti aminte despre aceasta, Iacove, Israele, ca tu esti sluga Mea! Te-am facut sa-Mi fii Mie sluga, Israele, Eu nu te voi uita!
22. Risipit-am pacatele tale ca pe un nor si faradelegile tale ca pe o negura. Intoarce-te catre Mine, ca Eu te-am mantuit!
23. Cantati voi ceruri, ca Domnul a facut aceasta; rasunati adancuri ale pamantului; muntilor, tresaltati de bucurie, voi toti copacii padurii, cantati, ca a rascumparat Domnul pe Iacov si in Israel Si-a dat pe fata slava Sa!
24. Asa graieste Domnul, Izbavitorul tau si Care te-a zidit din sanul maicii tale: "Eu sunt Domnul, Care a zidit lumea; singur am facut cerurile, Eu am intarit pamantul, si cine Mi-a fost intr-ajutor?
25. Eu zadarnicesc semnele mincinosilor si pe ghicitori ii fac sa fie nebuni, rusinez pe cei intelepti si intelepciunea lor o prefac in nebunie.
26. Eu sunt Domnul Care intareste cuvantul slugilor Mele si implineste sfatul trimisilor Mei. Eu am zis Ierusalimului: "Va fi locuit" si cetatilor lui Iuda: "Zidite vor fi". Si Eu le voi ridica din daramaturi!
27. Si adancului i-am zis: "Seaca!" Iata, iti voi lasa raurile fara apa.
28. Si am zis despre Cirus: "El este pastorul Meu, el va implini toate voile Mele". Si despre Ierusalim am zis: "Sa fie rezidit si templul sa fie ridicat din temelii!"

CAPITOLUL 45

Profetia despre Cirus. Mantuirea de la Dumnezeu vestita poporului Sau.

1. Asa zice Domnul unsului Sau Cirus, pe care il tine de mana lui cea dreapta, ca sa doboare neamurile inaintea lui si ca sa dezlege cingatorile regilor, sa deschida portile inaintea lui si ca ele sa nu mai fie inchise:
2. "Eu voi merge inaintea ta si drumurile cele muntoase le voi netezi, voi zdrobi portile cele de arama si zavoarele

cele de fier le voi sfarama.
3. Si iti voi da tie vistierii ascunse, bogatii ingropate in pamant, ca sa stii ca Eu sunt Domnul Cel Care te-a chemat pe nume, Eu sunt Dumnezeul lui Israel.
4. Pentru sluga Mea Iacov si pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume si un nume de cinste i-am dat fara ca tu sa Ma stii.
5. Eu sunt Domnul si nimeni altul! Afara de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am incins fara ca tu sa Ma cunosti.
6. Ca sa se stie de la rasarit si pana la apus ca nu este nimic afara de Mine! Eu sunt Domnul si nimeni altul!
7. Eu intocmesc lumina si dau chip intunericului, Cel ce salasluieste pacea si restristei ii lasa cale: Eu sunt Domnul Care fac toate acestea.
8. Picurati roua de sus, voi ceruri, si norii sa reverse in ploaie dreptatea! Pamantul sa se deschida si sa odrasleasca mantuirea si dreptatea sa dea mladite laolalta: Eu, Domnul, am zidit toate acestea!
9. Vai de cel ce se cearta cu Ziditorul sau, ciob printre harburile de pamant! Oare lutul zice olarului: "Ce faci tu?" Si lucrul catre mester: "Tu nu esti iscusit!"
10. Vai de cel ce zice catre parinte: "Pentru ce dai nastere?" si femeii: "Pentru ce ai copii?"
11. Asa zice Domnul, Sfantul lui Israel si Ziditorul sau: "Indrazniti voi oare sa Ma intrebati despre cele viitoare si sa dati porunca lucrului mainilor Mele?
12. Eu am facut pamantul si omul de pe el Eu l-am zidit. Eu cu mainile am intins cerurile si la toata ostirea lor Eu ii dau porunca.
13. Eu l-am ridicat intru dreptatea Mea si toate caile lui le voi netezi. El va zidi cetatea Mea si va libera pe robii Mei, fara rascumparare si fara daruri", zice Domnul Savaot.
14. Asa zice Domnul: "Bogatiile Egiptului si castigurile Etiopiei si ale Sabeenilor celor inalti la stat vor trece la tine si ai tai vor fi; in lanturi iti vor sluji tie si vor cadea inaintea ta si rugandu-se tie vor zice: "Numai tu ai un Dumnezeu tare, si nu este alt dumnezeu afara de El.
15. Cu adevarat Tu esti Dumnezeu ascuns, Dumnezeul lui Israel Cel izbavitor!
16. Cei care se aprindeau impotriva Ta vor fi rusinati si umiliti, facatorii de idoli se vor face de ras.
17. Israel va fi izbavit de Domnul cu mantuire vesnica. Voi nu veti fi rusinati, nici umiliti in vecii vecilor!"
18. Ca asa zice Domnul, Care a facut cerurile, Dumnezeu, Care a intocmit pamantul, l-a facut si l-a intarit; si nu in desert l-a facut, ci ca sa fie locuit: "Eu sunt Domnul si nu este altul!"
19. N-am grait acestea intr-ascuns, undeva in vreun colt intunecos al pamantului; si n-am zis fara rost neamului lui Iacov: "Cautati-Ma!" Eu sunt Domnul Cel ce graieste drept si spune adevarul!
20. Adunati-va, veniti, apropiati-va laolalta, cei ramasi cu viata dintre neamuri! Nu isi dau seama de nimic cei ce duc dupa ei un idol de lemn si se inchina unui dumnezeu care nu poate izbavi!
21. Graiti, apropiati-va si sfatuiti-va unul cu altul! Cine a vestit aceasta, cine altadata a dat de stire? Oare nu Eu Domnul? Nu este alt dumnezeu afara de Mine. Dumnezeu drept si izbavitor nu este altul decat Mine!
22. Intoarceti-va catre Mine si veti fi mantuiti, voi cei ce locuiti toate tinuturile cele mai indepartate ale pamantului! Ca Eu sunt Dumnezeu tare si nu este altul!
23. Am jurat pe Mine Insumi! Din gura Mea iese dreptatea si nu-Mi intorc cuvantul; inaintea Mea tot genunchiul se va pleca; pe Mine jura-va toata limba
24. Si va zice: "Numai in Domnul este dreptatea si virtutea! Catre Dansul vor veni si infruntati vor fi cei ce sunt intaratati impotriva Lui.
25. Intru Domnul se vor indrepta si va fi preaslavita toata semintia lui Israel!"

CAPITOLUL 46
Babilonul cade; Israel izbavit de Domnul.

1. Bel se prabuseste, Nebo este rasturnat, chipurile lor asezate pe vite si pe dobitoace. Chipurile, pe care voi acum le purtati, sunt incarcate si au ajuns o povara pentru vitele trudite.
2. Idolii cad, se prabusesc laolalta, nu pot sa izbaveasca pe cei care ii poarta; ei insisi sunt dusi in robie.
3. "Ascultati voi, cei din casa lui Iacov si toti cei care ati mai ramas din casa lui Israel, pe care v-am purtat din sanul maicii voastre, de care am avut grija de la nasterea voastra.
4. Pana la batranetea voastra Eu sunt Acelasi, pana la adancile voastre caruntele Eu va voi ocroti. Precum am facut in trecut, Ma leg inaintea voastra ca va voi ocroti si va voi izbavi si in viitor.
5. Cu cine Ma veti pune alaturi si Ma veti face egal, cu cine Ma veti asemana, ca sa fim deopotriva?

6. Ei scot aurul din pungile lor si argintul in cantar il cantaresc; platesc un argintar ca sa le faca un chip de dumnezeu, apoi se inchina lui si il cinstesc.
7. Il poarta pe umeri, il duc, il pun jos si el sta fara sa se clinteasca din locul sau. El nu raspunde celui care striga catre el si din primejdii nu-l scapa.
8. Amintiti-va de aceasta si invatati-va minte, pacatosilor!
9. Aduceti-va aminte de vremurile stravechi, de la obarsia lor, ca Eu sunt Dumnezeu si nu este un altul. Eu sunt Dumnezeu si nu este nimeni asemenea Mie!
10. De la inceput Eu vestesc sfarsitul si mai dinainte ceea ce are sa se intample. Si zic: Planul Meu va dainui si toata voia Mea o voi face!
11. De la rasarit chem o pasare de prada, dintr-un tinut departat un om care sa implineasca planul Meu. Am vorbit, voi implini; am hotarat, voi infaptui!
12. Ascultati-Ma voi, oameni cu inima impietrita, voi cei care stati departe de mantuirea voastra!
13. Apropia-voi mantuirea Mea, caci ea nu este departe si izbavirea Mea nu va zabovi. Atunci voi pune mantuirea Mea in Sion si slava Mea pentru Israel!"

CAPITOLUL 47

Proorocie pentru caderea Babilonului.

1. "Coboara-te si sezi in tarana, fecioara, fiica Babilonului, stai pe pamant fara tron, fiica a Caldeilor, ca nu te va mai numi nimeni pe tine gingasa si placuta!
2. Invarteste la rasnita si macina faina, da-ti la o parte valul tau, ridica-si vesmantul tau, ramai cu picioarele goale si treci raurile!
3. Goliciunea ta sa se descopere, sa se vada rusinea ta. Ma voi razbuna si nu voi cruta pe nimeni",
4. Zice Izbavitorul nostru; Domnul Savaot este numele Lui, Sfantul lui Israel!
5. "Stai tacuta si mai la intuneric, fiica a Caldeilor, nimeni nu te va mai chema pe tine stapana regatelor".
6. Maniat am fost pe poporul Meu, pangarit-am mostenirea Mea si am dat-o in mana ta. Dar tu n-ai avut mila si asupra batranului ai apasat cu jug greu.
7. Si tu iti inchipuiai: "Fi-voi pe veci stapana!", dar niciodata n-ai cugetat si de sfarsit nu ti-ai adus aminte!
8. Si acum asculta, tu cea in placeri crescuta, care stapaneai fara de grija si ziceai in inima ta: "Nimeni alta nu este ca mine! Nu voi ramane vaduva si nu voi sti ce este lipsa de copii!"
9. Si aceste doua intr-o clipa, in aceeasi zi, vor da peste tine: lipsa de copii si vaduvia; si te vor coplesi cu toata multimea si puterea fermecatoriilor si vrajitoriilor tale!
10. intru faradelegile tale tu nadajduiai si ziceai: "Nimeni nu ma vede!" Intelepciunea ta si stiinta ta te-au amagit astfel, ca ziceai in inima ta: "Eu si nimeni alta nu este ca mine!"
11. Drept aceea va veni peste tine o nenorocire pe care tu nu vei sti sa o inlaturi cu frumusetea ta si te va coplesi nenorocirea pe care tu nu o vei putea ocoli si pe neasteptate va da peste tine pieirea, fara sa fi avut vreme s-o prevestesti!
12. Pastreaza pentru tine fermecatoriile tale si vrajitoriile cu care te-ai trudit din tinerete, poate iti vor sluji, poate vei insufla temere!
13. Tu te-ai obosit intreband pe atatia sfatuitori! Sa iasa la iveala si sa te izbaveasca acei care masoara cerul si iscodesc stelele; care in fiecare luna noua spun ceea ce se va intampla.
14. Iata-i ca pleava pe care o mistuie focul, asa vor ajunge ei si de puterea flacarilor viata lor nu vor putea s-o scape caci nu va fi jeratic la care sa se incalzeasca, nici vatra ca sa stea dinaintea ei.
15. Asa se va intampla cu aceia pe care te-ai ostenit sa-i intrebi si cu care ai facut negot din vremea tineretii tale. Fiecare va pleca la ale sale si nimeni nu va fi sa te scape".

CAPITOLUL 48

Purtarea de grija a lui Dumnezeu pentru Israel.

l. Ascultati aceasta, voi, cei din casa lui Iacov, care purtati numele lui Israel, voi cei iesiti din samanta lui Iuda, care va jurati pe numele Domnului si va laudati cu Dumnezeul lui Israel, dar nu intru credinciosie si dreptate.
2. Caci voi purtati numele cetatii celei sfinte si va bizuiti pe Dumnezeul lui Israel, al Carui nume este Domnul Savaot.

3. "Vestit-am din vremuri stravechi cele ce aveau sa se intample; din gura Mea au iesit si Eu le-am dat de stire; pe data le-am facut si ce s-au intamplat,
4. Fiindca Eu stiu ca tu esti tare la cerbice ca un drug de fier si fruntea iti este de arama.
5. ti-am prezis acestea inainte ca sa se intample si auzite ti le-am facut ca sa nu zici: "Idolul meu le-a facut, chipul cel cioplit si turnat le-a hotarat!"
6. Tu ai auzit; priveste acum toate acestea! De ce nu marturisesti? De aci inainte iti voi impartasi lucruri noi, ascunse, pe care nu le stiai.
7. Ele sunt zidite acum si nu de atunci; inainte de ziua aceasta tu n-ai auzit nimic despre ele ca sa nu zici: "Iata, eu le stiam!"
8. Nu, tu n-ai auzit si nici n-ai stiut, atunci urechea ta nu era deschisa; ca Eu stiu ca tu esti necredincios si ca din pantecele maicii tale ai fost numit razvratit.
9. Pentru numele Meu, Imi opresc mania si pentru slava Mea o potolesc, ca sa nu te nimicesc.
10. Iata ca te-am lamurit in foc si n-am aflat argint, te-am incercat in cuptorul nenorocirii.
11. Pentru Mine, si numai pentru Mine o fac; oare cum voi ingadui ca numele Meu sa fie pangarit? Nimanui nu voi da slava Mea!
12. Asculta, Iacove, si tu Israele, pe care te-am chemat. Eu sunt Cel dintai si Cel de pe urma.
13. Mana Mea a intemeiat pamantul si dreapta Mea a desfasurat cerurile. Eu le chem si iata ele stau de fata.
14. Adunati-va toti si ascultati! Care din voi a prezis aceste lucruri? Cel pe care Domnul il iubeste va implini voia Lui impotriva Babilonului si impotriva semintiei Caldeilor.
15. Eu, Eu am grait si l-am chemat, l-am adus si l-am facut sa propaseasca in calea lui.
16. Apropiati-va de Mine si ascultati acestea: De la inceput Eu n-am grait intru ascuns, de cand se intampla aceste lucruri Eu sunt de fata". Si acum, Domnul Dumnezeu ma trimite cu Duhul Sau!
17. Asa graieste Domnul, Izbavitorul tau, Sfantul lui Israel: "Eu sunt Domnul Dumnezeul tau Care te invata spre folosul tau si te duce pe calea pe care trebuie sa mergi.
18. Daca ai fi luat aminte la poruncile Mele, fericirea ta ar fi fost asemenea unui rau si dreptatea ta ca valurile marii.
19. Si va fi semintia ta ca nisipul marii si odraslele pantecelui tau ca pulberea pamantului. Nimic nu va nimici, nici nu va sterge numele tau inaintea Mea!
20. Iesiti din Babilon, fugiti din Caldeea cu cantece de veselie! Vestiti, faceti cunoscuta stirea, duceti-o pana la marginile pamantului! Ziceti: Domnul rascumpara pe sluga Sa Iacov.
21. Si nu vor suferi de sete in pustiul unde El ii duce; El le izvoraste apa din stanca. El despica stanca si apa tasneste!
22. Nu este pace, zice Domnul, pentru cei fara de lege!"

CAPITOLUL 49
Slujitorul Domnului este Lumina neamurilor.

1. Ascultati, ostroave, luati aminte, popoare departate! Domnul M-a chemat de la nasterea Mea, din pantecele maicii Mele Mi-a spus pe nume.
2. Facut-a din gura Mea sabie ascutita; ascunsu-M-a la umbra mainii Sale. Facut-a din Mine sageata ascutita si in tolba Sa de o parte M-a pus,
3. Si Mi-a zis Mie: "Tu esti sluga Mea, Israel, intru care Eu Ma voi preaslavi!"
4. Dar Eu Imi spuneam: "In desert M-am trudit, in zadar si pentru nimic Mi-am prapadit puterea Mea!" Partea ce Mi se cuvine Mie este la Domnul si rasplata Mea la Dumnezeul Meu.
5. Si acum Domnul Cel Care M-a zidit din pantecele maicii Mele ca sa-l slujesc Lui si sa intorc pe Iacov catre El si sa strang la un loc pe Israel - caci asa am fost Eu cinstit in ochii Domnului si Dumnezeul Meu fost-a puterea Mea, -
6. Mi-a zis: "Putin lucru este sa fii sluga Mea ca sa aduci la loc semintiile lui Iacov si sa intorci pe cei ce-au scapat dintre ai lui Israel. Te voi face Lumina popoarelor ca sa duci mantuirea Mea pana la marginile pamantului!"
7. Asa graieste Rascumparatorul si Sfantul lui, Israel catre Cel dispretuit si catre uraciunea neamurilor, Sluga tiranilor: "Regi Te vor vedea si se vor ridica, capetenii se vor inchina pentru Domnul cel credincios si pentru Sfantul lui Israel, Cel Care Te-a ales!"
8. Asa graieste Domnul: "In vremea milostivirii Te voi asculta si in vremea mantuirii Te voi ajuta. Te-am facut si Te-am hotarat Legamant al poporului, ca sa asezi randuiala in tara si sa dai fiecaruia mostenirile nimicite!"

9. Ca sa zici celor robiti: "Iesiti!" si celor care sunt in intuneric: "Veniti la lumina!" Ei vor paste oriunde pe calea lor si pe toate povarnisurile va fi pasunea lor.
10. Nu le va fi nici foame, nici sete, soarele si vantul cel arzator nu-i va atinge, ca Cel Care se va milostivi de ei va fi Povatuitorul lor si ii va indrepta catre izvoare de apa.
11. Voi preface toti muntii Mei in drumuri si cararile Mele vor fi bine gatite.
12. Iata ca unii vin din tinuturi departate, de la miazanoapte, de la apus, iar altii din tara Sinim.
13. Saltati, ceruri, de bucurie si tu, pamantule, bucura-te; muntilor, chiotiti de veselie, ca Domnul a mangaiat pe poporul Sau si de cei in necaz ai Lui S-a milostivit.
14. Sionul zicea: "Domnul m-a parasit si Stapanul meu m-a uitat!"
15. Oare femeia uita pe pruncul ei si de rodul pantecelui ei n-are ea mila? Chiar cand ea il va uita, Eu nu te voi uita pe tine.
16. Iata, te-am insemnat in palmele Mele; zidurile tale sunt totdeauna inaintea ochilor Mei!
17. Cei ce te vor ridica din ruini alearga catre tine si cei ce te-au pustiit fug departe de tine.
18. Ridica ochii tai de jur imprejur si vezi: toti se aduna, toti vin la tine. Viu sunt Eu, zice Domnul, tu te vei imbraca intru ei ca intr-un vesmant de podoaba Si te vei incinge cu ei ca o mireasa.
19. Caci locurile tale pustii, ruinele tale si tara ta pustiita vor fi prea stramte pentru locuitorii tai, iar pustiitorii tai vor fi departe.
20. Si vor mai grai la urechile tale feciorii tai de care tu erai lipsita: "tinutul este prea stramt pentru mine, fa-mi loc sa stau si eu!"
21. Atunci tu vei zice in inima ta: "Cine mi i-a nascut pe acestia? Pierdusem copiii mei si eram stearpa, dusa in robie si gonita; dar pe acestia cine i-a nascut? Iata ca ramasesem singura! Dar acestia de unde vin?"
22. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Iata voi ridica mana Mea catre neamuri si catre popoare voi inalta steagul meu. Ele vor aduce pe feciorii tai pe brate si pe fiicele tale pe umeri le vor purta.
23. Regi te vor creste si printese te vor alapta. Cu fata la pamant se vor inchina inaintea ta si vor linge pulberea de pe picioarele tale. Atunci tu vei sti ca Eu sunt Domnul, Care nu rusineaza pe cei ce isi pun nadejdea in El!
24. Oare poate sa i se ia celui viteaz prada si celui puternic sa i se smulga din mana cei robiri?
25. Da! zice Domnul: "Chiar robii unui viteaz i se vor lua, prada unui razboinic ii va scapa; Eu Ma voi razboi cu potrivnicii tai si pe fiii tai Eu ii voi scapa!
26. Si pe asupritorii tai ii voi face sa-si manance carnea lor si sa se imbete de sangele lor ca de vin. Atunci toata faptura va sti ca Eu sunt Domnul, Mantuitorul tau si Rascumparatorul tau, viteazul lui Iacov!"

CAPITOLUL 50
Mesia biruitor.

1. Asa zice Domnul: Unde este cartea de despartire cu care am alungat pe mama voastra? Sau care este datornicul Meu, caruia Eu v-am vandut? Pentru ca numai pentru faradelegile voastre ati fost vanduti si pentru pacatele voastre am alungat pe mama voastra.
2. Pentru ce cand veneam nu gaseam pe nimeni si cand strigam nimeni nu raspundea? Oare mana Mea este prea scurta, ca sa rascumpere, sau nu am destula putere, ca sa izbavesc? Prin certarea Mea sec marea si raurile le prefac in pustiu; pestii din ele mor, ca nu mai este apa si se sfarsesc de sete.
3. Eu imbrac cerul cu zabranic si il acopar cu un vesmant de jale.
4. Domnul Dumnezeu Mi-a dat Mie limba de ucenic, ca sa stiu sa graiesc celor deznadajduiti. In fiecare dimineata El desteapta, trezeste urechea Mea, ca sa ascult ca un ucenic.
5. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, dar Eu nu M-am impotrivit si nici nu M-am dat inapoi.
6. Spatele l-am dat spre batai si obrajii mei spre palmuiri, si fata Mea nu am ferit-o de rusinea scuiparilor.
7. Si Domnul Dumnezeu Mi-a venit in ajutor si n-am fost facut de ocara. De aceea am si intarit fata Mea ca o cremene, caci stiam ca nu voi fi facut de ocara.
8. Aparatorul Meu este aproape. Cine se judeca cu Mine? Sa ne masuram impreuna! Cine este potrivnicul Meu? Sa se apropie!
9. Iata, Domnul Dumnezeu Imi este intru ajutor; cine Ma va osandi? Iata, ca un vesmant vechi toti se vor prapadi si molia ii va manca!
10. Cine din voi se teme de Domnul sa asculte glasul Slugii Sale! Cel care umbla in intuneric si fara lumina sa nadajduiasca intru numele Domnului si sa se bizuie pe Dumnezeul lui!

11. Voi toti, care aprindeti focul si pregatiti sageti arzatoare, aruncati-va in focul sagetilor voastre pe care l-ati aprins! Din mana Mea vi se intampla una ca aceasta; pe patul durerii veti fi culcati!

CAPITOLUL 51
Fagaduintele pentru cei credinciosi.

1. Ascultati-Ma pe Mine, voi care umblati dupa dreptate, voi care cautati pe Domnul! Priviti la stanca din care ati fost taiati si catre cariera de piatra din care ati fost scosi.
2. Priviti pe Avraam, tatal vostru, si la Sarra cea care in dureri v-a nascut. Ca pe el singur l-am chemat, l-am binecuvantat si l-am inmultit.
3. Iar Domnul va mangaia Sionul, si daramaturilor lui le va da nadejde. El va preface pustiul lui in rai si pamantul lui neroditor in gradina Domnului; bucurie si veselie va fi acolo, multumiri si cantari de lauda!
4. Ia aminte la Mine, poporul Meu, si voi, neamuri, fiti cu urechea la Mine, ca de la Mine va veni invatatura si legea Mea va fi lumina popoarelor.
5. Dreptatea Mea este aproape, vine mantuirea Mea si bratul Meu va face dreptate popoarelor, intru Mine vor nadajdui tinuturile cele departate, ca de la bratul Meu asteapta scaparea.
6. Ridicati la ceruri ochii vostri si priviti jos pamantul; cerurile vor trece ca un fum si pamantul ca o haina se va invechi; locuitorii vor muri ca mustele, mantuirea Mea va dainui in veac si in veac si dreptatea Mea nu va avea sfarsit.
7. Ascultati-Ma pe Mine, voi, cunoscatori ai dreptatii, popor care esti cu legea Mea in inima! Nu te teme de ocara oamenilor si de batjocura lor sa nu te infricosezi. La fel ca pe un vesmant ii va manca molia si ca pe lana viermii ii vor mistui.
8. Dar dreptatea Mea va ramane in veac si mantuirea Mea din neam in neam.
9. Ridica-te, scoala-te, imbraca-te cu tarie, brat al Domnului! Inalta-te ca odinioara, ca in veacurile trecute! N-ai zdrobit Tu pe Rahab si n-ai spintecat Tu balaurul?
10. Nu esti Tu, oare, Cel ce ai secat marea si apele adancului celui fara fund, Cel ce adancimile marii le-ai prefacut in carare larga pentru cei rascumparati ai Tai?
11. Si astfel cei mantuiti ai Domnului se vor intoarce si vor veni in Sion, in cantari de biruinta si o bucurie vesnica va incununa capul lor. Bucuria si veselia vor veni peste ei, iar durerea, intristarea si suspinarea se vor departa de la ei.
12. Eu, Eu sunt Cel ce da nadejde! Cine esti tu, ca sa te temi de un muritor si de un om de rand care trece ca iarba?

13. Si sa dai uitarii pe Domnul, Ziditorul tau, Care a intins cerurile si a intemeiat pamantul? Sa te infricosezi mereu, in fiecare zi, de urgia asupritorului care umbla sa te piarda? Unde este oare urgia asupritorului?
14. Curand cel ferecat in catuse va fi dezlegat si nu va muri in temnita si de paine nu va duce lipsa.
15. Eu sunt Domnul Dumnezeul Care starnesc marea si face sa mugeasca valurile ei; Domnul Savaot este numele Lui.

16. Pune-voi cuvintele Mele in, gura ta si la umbra mainii Mele te voi acoperi, ca sa intind cerurile, sa intemeiez pamantul si sa zic Sionului: "Tu esti poporul Meu!"
17. Trezeste-te, trezeste-te, scoala-te, Ierusalime, tu care ai baut din mana Domnului paharul urgiei Lui; potirul ametelii l-ai baut si l-ai sorbit.
18. Nici unul din toti copiii pe care i-a nascut nu este care sa-l fi calauzit. Nimeni nu l-a tinut de mana din toti feciorii pe care i-a crescut!
19. Aceste doua nenorociri te-au lovit: Cine te va plange? Pustiirea si daramarea, foametea si sabia. Cine te va mangaia?
20. Feciorii tai zac fara vlaga in colturile ulitelor, ca o antilopa prinsa in cursa, beti de urgia Domnului, de certarea Dumnezeului tau.
21. Drept aceea, ia aminte, sarmana cetate, ametita, dar nu de vin!
22. Asa graieste Stapanul, Domnul Dumnezeul tau, Care Se lupta pentru poporul Sau: "Iata Eu iau din mana ta paharul ametelii, cupa maniei Mele, si tu nu o vei mai bea!
23. Si o voi pune in mana asupritorilor tai, in mana celor ce te-au supus, care iti ziceau: Pleaca-te la pamant ca sa trecem peste tine! Si tu faceai spatele tau ca un pamant si ca o cale pentru trecatori!"

CAPITOLUL 52

Fagaduinte de izbavire si de intemeierea Ierusalimului.

l. Trezeste-te, trezeste-te, imbraca-te cu puterea ta, Sioane, invesmanteaza-te in haine de sarbatoare, Ierusalime, cetate sfanta! Ca nu va mai intra in tine cel netaiat imprejur si cel necurat!
2. Scutura-te de pulbere, scoala-te, Ierusalime robit, dezleaga funiile de pe grumazul tau, robita fiica a Sionului?
3. Caci iata ce spune Domnul: "Fara pret ati fost vanduti si fara argint veti fi rascumparati".
4. Ca asa zice Domnul Dumnezeu: "Poporul Meu a coborat odinioara in Egipt ca sa aiba salas, apoi Asiria l-a impilat fara cuvant.
5. Si acum ce sa fac Eu, zice Domnul, cand poporul Meu a fost luat pe nedrept? Stapanitorii lui striga in semn de biruinta, zice Domnul, iar numele Meu, mereu, cat tine ziua, este defaimat.
6. Drept aceea poporul va cunoaste numele Meu, el va intelege in ziua aceea ca Eu sunt Cel Care graieste: Iata-Ma!"

7. Cat de frumoase sunt pe munti picioarele trimisului care vesteste pacea, a solului de veste buna, care da de stire mantuirea, care zice Sionului: Dumnezeul tau este imparat!
8. Toti strajerii tai ridica glas si laolalta striga de bucurie, ca ei vad cu ochii cand Domnul Se intoarce in Sion.
9. Izbucniti in chiote de veselie, daramaturi ale Ierusalimului, ca Domnul mangaie pe poporul Sau, rascumparat-a Ierusalimul.
10. Descoperit-a Domnul bratul Sau cel sfant in ochii tuturor popoarelor si toate marginile cele indepartate ale pamantului vor vedea mantuirea Dumnezeului nostru, zicand:
11. "Plecati, plecati, iesiti de acolo! Nu va atingeti de lucru spurcat! Iesiti, curatiti-va, voi cei care purtati vasele Domnului!
12. Dar nu veti iesi ingramadindu-va si nu veti pleca fugind, ca inaintea voastra merge Domnul si in urma voastra tot El, Dumnezeul lui Israel!"
13. Iata ca Sluga Mea va propasi, Se va sui, mare Se va face si Se va inalta pe culmile slavei!
14. Precum multi s-au spaimantat de El - asa de schimonosita li era infatisarea Lui, si chipul Lui atat de fara asemanare cu oamenii, -
15. Tot asa va fi pricina de uimire pentru multe popoare; inaintea Lui regii vor inchide gura, ca acum vad ceea ce nu li s-a spus, si inteleg ceea ce n-au auzit.

CAPITOLUL 53
Patimile, moartea si preaslavirea lui Mesia.

1. Cine va crede ceea ce noi am auzit si bratul Domnului cui se va descoperi?
2. Crescut-a inaintea Lui ca o odrasla, si ca o radacina in pamant uscat; nu avea nici chip, nici frumusete, ca sa ne uitam la El, si nici o infatisare, ca sa ne fie drag.
3. Dispretuit era si cel din urma dintre oameni; om al durerilor si cunoscator al suferintei, unul inaintea caruia sa-ti acoperi fata; dispretuit si nebagat in seama.
4. Dar El a luat asupra-Si durerile noastre si cu suferintele noastre S-a impovarat. Si noi Il socoteam pedepsit, batut si chinuit de Dumnezeu,
5. Dar El fusese strapuns pentru pacatele noastre si zdrobit pentru faradelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mantuirea noastra si prin ranile Lui noi toti ne-am vindecat.
6. Toti umblam rataciti ca niste oi, fiecare pe calea noastra, si Domnul a facut sa cada asupra Lui faradelegile noastre ale tuturor.
7. Chinuit a fost, dar S-a supus si nu si-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere s-a adus si ca o oaie fara de glas inaintea celor ce o tund, asa nu Si-a deschis gura Sa.
8. Intru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat si neamul Lui cine il va spune? Ca s-a luat de pe pamant viata Lui! Pentru faradelegile poporului Meu a fost adus spre moarte.
9. Mormantul Lui a fost pus langa cei fara de lege si cu cei facatori de rele, dupa moartea Lui, cu toate ca nu savarsise nici o nedreptate si nici inselaciune nu fusese in gura Lui.
10. Dar a fost voia Domnului sa-L zdrobeasca prin suferinta. Si fiindca Si-a dat viata ca jertfa pentru pacat, va vedea pe urmasii Sai, isi va lungi viata si lucrul Domnului in mana Lui va propasi.
11. Scapat de chinurile sufletului Sau, va vedea rodul ostenelilor Sale si de multumire Se va satura. Prin suferintele Lui, Dreptul, Sluga Mea, va indrepta pe multi, si faradelegile lor le va lua asupra Sa.

12. Pentru aceasta Ii voi da partea Sa printre cei mari si cu cei puternici va imparti prada, ca rasplata ca Si-a dat sufletul Sau spre moarte si cu cei facatori de rele a fost numarat. Ca El a purtat faradelegile multora si pentru cei pacatosi Si-a dat viata.

CAPITOLUL 54

Slava noului Ierusalim.

1. Veseleste-te, cea stearpa, care nu nasteai, da glas si striga tu care nu te-ai zvarcolit in dureri de nastere, caci mai multi sunt fiii celei parasite, decat ai celei cu barbat, zice Domnul.
2. Largeste locul cortului tau si acoperamantul salasului tau intinde-l, nu cruta nimic! Lungeste funiile si intareste tarusii!
3. Caci tu te vei lati la dreapta si la stanga si semintia ta va cuceri neamurile si cetatile cele pustiite le va umple de oameni.
4. Nu te infricosa, caci nu vei ramane de ocara; nu te rusina, caci nu vei avea de ce sa te rusinezi; ca tu vei uita rusinea tineretii tale si de ocara vaduviei tale nu-ti vei mai aduce aminte.
5. Caci barbatul tau este Facatorul tau, si numele Lui: Domnul Savaot si Rascumparatorul tau este Sfantul lui Israel: "Dumnezeul a tot pamantul" se cheama!
6. Ca pe o femeie parasita si cu inima intristata te cheama Domnul; ca pe sotia din tinerete care a fost alungata; zice Dumnezeul tau.
7. O clipa te-am parasit, dar cu mari indurari te iau langa Mine.
8. Intr-o izbucnire de manie, pentru o clipa Mi-am intors fata de la tine, dar in indurarea Mea cea vesnica Ma voi milostivi de tine, zice Rascumparatorul tau, Domnul.
9. Si va fi ca in vremea lui Noe, cand M-am jurat ca apele potopului nu se vor mai raspandi pe pamant; tot asa Ma jur acum sa nu Ma mai manii impotriva ta si sa nu te mai cert.
10. Muntii pot sa se mute din loc si colinele sa se clatine, dar milostivirea Mea nu se va departa de la tine si legamantul Meu de pace nu se va zdruncina, zice Domnul, Care are mila de tine.
11. Sarmana, lovita de vijelie si fara mangaiere! Iata, zidurile tale le voi impodobi cu pietre scumpe si voi pune temelia ta pe safire.
12. Si-ii voi face crestele zidurilor de rubin si portile tale de cristal, iar imprejmuirea de pietre nestemate.
13. Toti copiii tai vor fi ucenici ai Domnului si se vor bucura de mare fericire.
14. Si vei fi intemeiata pe dreptate: departeaza silnicia, caci nu ai de ce sa te mai temi; leapada si groaza, caci nu se va mai apropia de tine.
15. Daca cineva va mai da navala, nu este pornita de la Mine, si cine se hartuieste cu tine va cadea in lupta impotriva ta!
16. Iata Eu am facut pe mesterul, care sufla in focul de carbuni si faureste arma cu mestesugul lui, dar Eu am lasat si pe cel ce trebuie s-o nimiceasca.
17. Orice arma faurita impotriva ta nu va izbuti si orice limba oare se ridica la judecata cu tine osandita va fi. Aceasta este mostenirea slugilor Domnului si dreptatea care vine de la Mine, zice Domnul.

CAPITOLUL 55

Sfatuire pentru primirea mantuirii.

1. Cei ce sunteti insetati, mergeti la apa, si cei care nu aveti argint, mergeti de cumparati si mancati, mergeti si cumparati fara de argint si fara pret vin si grasime.
2. Pentru ce cheltuiti argintul vostru pentru un lucru care nu hraneste si castigul muncii voastre pentru ceva care nu va satura? Ascultati-Ma pe Mine si veti manca cele bune si intru bunatati se va desfata sufletul vostru.
3. Luati aminte cu urechile voastre si mergeti pe caile Mele. Ascultati-Ma pe Mine si viu va fi sufletul vostru. Voi face cu voi legamant vesnic, dandu-va indurarile Mele cele fagaduite lui David.
4. Iata l-am facut marturie popoarelor, capetenie si stapanitor peste neamuri.
5. Iata, tu vei chema popoare pe care nu le stii si popoare care pe tine nu te-au cunoscut vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeul tau si pentru Sfantul lui Israel, caci El te preamareste.
6. Cautati pe Domnul cat Il puteti gasi, strigati catre Dansul cat El este aproape de voi.
7. Cel rau sa lase calea lui si omul cel nelegiuit vicleniile lui si sa se intoarca spre Domnul, caci El Se va milostivi de

dansul, si catre Dumnezeul nostru cel mult iertator.
8. Caci gandurile Mele nu sunt ca gandurile voastre si caile Mele ca ale voastre, zice Domnul.
9. Si cat de departe sunt cerurile de la pamant, asa de departe sunt caile Mele de caile voastre si cugetele Mele de cugetele voastre.
10. Precum se coboara ploaia si zapada din cer si nu se mai intoarce pana nu adapa pamantul si-l face de rasare si rodeste si da samanta semanatorului si paine spre mancare,
11. Asa va fi cuvantul Meu care iese din gura Mea; el nu se intoarce catre Mine fara sa dea rod, ci el face voia Mea si isi indeplineste rostul lui.
12. Si voi cu veselie veti iesi si in pace veti fi calauziti; muntii si colinele vor izbucni in strigate de veselie inaintea voastra si toti copacii campului vor bate din palme!
13. In locul spinilor va creste Chiparosul si in locul urzicii va creste mirtul. A Domnului fi-va slava, spre vesnica si nepieritoare pomenire.

CAPITOLUL 56

Toate popoarele vor fi chemate la mantuire.

l. Asa zice Domnul: "Paziti dreptatea si faceti lucruri drepte, ca in curand va veni mantuirea Mea si dreptatea Mea se va descoperi.
2. Fericit este omul care savarseste acestea si care tine la ele: Pazeste ziua de odihna ca sa nu fie pangarita si isi fereste mana lui ca sa nu faptuiasca nici un rau.
3. si sa nu zica cel de alt neam, care s-a alipit de Domnul: "Domnul ma va desparti de poporul Sau!" Si famenul sa nu zica: "Iata eu sunt un copac uscat!"
4. Pentru ca asa zice Domnul catre fameni: Celor care pazesc zilele Mele de odihna si aleg ceea ce Imi este placut Mie si staruie in legamantul Meu,
5. Le voi da in casa Mea si inauntrul zidurilor Mele un nume si un loc mai de pret decat fii si fiice; le voi da un nume vesnic si nepieritor.
6. Si pentru strainii alipiti de Domnul ca sa slujeasca si sa iubeasca numele Domnului si sa fie slujitorii Sai, toti cati pazesc ziua de odihna ca sa nu fie pangarita si staruie in legamantul Meu,
7. Pe acestia ii voi aduce in muntele cel sfant al Meu si ii voi bucura in locasul Meu de rugaciune. Arderile lor de tot si jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu; caci templul Meu, locas de rugaciune se va chema pentru toate popoarele!"
8. Acestea sunt zisele Domnului, Care aduna pe cei risipiti ai lui Israel: "La cei adunati voi mai aduna si altii!"
9. Fiare ale campului, veniti, mancati si voi, toate animalele padurii!
10. Strajerii Mei sunt orbi cu totii, ei nu inteleg nimic. Toti sunt caini muti care nu pot sa latre. Ei viseaza, stau tolaniti si le place sa doarma.
11. Acestia sunt caini hrapareti care nu se mai satura; sunt pastorii care nu pricep nimic. Toti umbla in caile lor si se silesc pentru castigul lor.
12. "Veniti, zic ei, voi aduce vin, bea-vom bauturi imbatatoare! Si maine va fi, ca astazi, mare zi de veselie".

CAPITOLUL 57

Mustrarea necredintei lui Israel.

l. Dreptul piere si nimeni nu ia aminte; se duc oamenii cinstiti st nimanui nu-i pasa ca din pricina rautatii a pierit cel drept.
2. El intra in pace in groapa. Cel care umbla pe calea cea dreapta se odihneste in salasurile sale.
3. Dar voi, feciori de vrajitoare, neam de stricati si desfranati, apropiati-va.
4. De cine va bateti joc? La cine va strambati si scoateti limba? Nu sunteti voi copii pacatosi, neam de mincinosi?
5. Ardeti de pofta pe langa idolii de sub orice copac verde si jertfiti pe fii in albia raurilor si in pesteri.
6. Pietrele cele lucioase ale raurilor sunt partea ta! Iata, iata sortul tau! Lor le aduci jertfa cu turnare si prinoase! Pot Eu sa fiu multumit de aceasta?
7. Pe un munte inalt si ridicat iti asezi patul tau si acolo te urci ca sa aduci jertfa ta!
8. Dupa usa, in dosul usorilor, ai pus amintirea ta; si departe de Mine tu desfaci patul tau, te urci si il mai largesti, faci legamant cu ei, iti place sa te culci cu ei...

9. Tu alergi dupa Melec cu untdelemn si cu miresme multe; tu trimiti solii tai departe, si te cobori pana la locuinta mortilor.
10. Calatoria ta cea lunga te oboseste, dar nu zici: "Nu-mi mai trebuie!" Tu gasesti insa puteri noi, pentru aceasta tu nu te dai batut!
11. De cine iti era frica? De cine te temeai ca sa Ma manii pe Mine, sa nu-ti mai aduci aminte si nici sa nu-ti mai pese? Fiindca n-am deschis gura si am inchis ochii, tu nu te-ai temut de Mine!
12. Eu iti voi face stiuta dreptatea ta, caci lucrurile tale nu slujesc la nimic.
13. Cand tu vei striga, sa te izbaveasca idolii tai! Pe toti ii va duce vantul Si o suflare ii va face nevazuti! Dar cel care isi pune nadejdea in Mine va mosteni pamantul si va stapani in muntele cel sfant.
14. Si li se va zice: Gatiti, gatiti, faceti drum, dati la o parte orice piedica din calea poporului Meu.
15. Ca asa zice Domnul, a Carui locuinta este vesnica si al Carui nume este sfant: Salasluiesc intr-un loc inalt si sfant si sunt cu cei smeriti si infranti, ca sa inviorez pe cei cu duhul umilit si sa imbarbatez pe cei cu inima franta.
16. Caci nu vreau sa cert totdeauna si sa starui in manie, caci inaintea Mea ar cadea in nesimtire duhul si sufletele pe care le-am creat.
17. Pentru faradelegea sa, M-am intaratat o clipa si, stand ascuns, l-am lovit intru mania Mea. Si el, razvratit, mergea pe calea inimii sale!
18. Am vazut caile sale si il voi vindeca, il voi povatui, il voi odihni si il voi mangaia.
19. Si cei care il jeleau vor izbucni in cantari de multumire. Pace, pace celor de aproape si celor de departe, zice Domnul, si Eu il voi tamadui.
20. Cei fara de lege sunt ca marea cea inviforata, care nu se poate astampara si valurile ei scormonesc tina si namol.
21. Cei fara de lege n-au pace, zice Domnul.

CAPITOLUL 58
Postul cel adevarat.

l. Striga din toate puterile si nu te opri, da drumul glasului sa sune ca o trambita, vesteste poporului Meu pacatele sale si casei lui Iacov faradelegile sale.
2. In fiecare zi Ma cauta, pentru ca ei voiesc sa stie caile Mele ca un popor care faptuieste dreptatea si de la legea Dumnezeului sau nu se abate. Ei Ma intreaba despre legile dreptatii si doresc sa se apropie de Dumnezeu.
3. Pentru ce sa postim, daca Tu nu vezi? La ce sa ne smerim sufletul nostru, daca Tu nu iei aminte? Da, in zi de post, voi va vedeti de treburile voastre si asupriti pe toti lucratorii vostri.
4. Voi postiti ca sa va certati si sa va sfaditi si sa bateti furiosi cu pumnul; nu postiti cum se cuvine zilei aceleia, ca glasul vostru sa se auda sus.
5. Este oare acesta un post care Imi place, o zi in care omul isi smereste sufletul sau? Sa-si plece capul ca o trestie, sa se culce pe sac si in cenusa, oare acesta se cheama post, zi placuta Domnului?
6. Nu stiti voi postul care Imi place? - zice Domnul. Rupeti lanturile nedreptatii, dezlegati legaturile jugului, dati drumul celor asupriti si sfaramati jugul lor.
7. Imparte painea ta cu cel flamand, adaposteste in casa pe cel sarman, pe cel gol imbraca-l si nu te ascunde de cel de un neam cu tine.
8. Atunci lumina ta va rasari ca zorile si tamaduirea ta se va grabi. Dreptatea ta va merge inaintea ta, iar in urma ta slava lui Dumnezeu.
9. Atunci vei striga si Domnul te va auzi; la strigatul tau El va zice: Iata-ma! Daca tu indepartezi din mijlocul tau asuprirea, amenintarea cu mana si cuvantul de cartire,
10. Daca dai painea ta celui flamand si tu saturi sufletul amarat, lumina ta va rasari in intuneric si bezna ta va fi ca miezul zilei.
11. Domnul te va calauzi necontenit si in pustiu va satura sufletul tau. El va da tarie oaselor tale si vei fi ca o gradina adapata, ca un izvor de apa vie, care nu seaca niciodata.
12. Pe vechile tale ruine se vor inalta cladiri noi, vei ridica din nou temeliile strabune si vei fi numit dregator de sparturi si innoitor de drumuri, ca tara sa poata fi locuita.
13. Daca iti vei opri piciorul tau in ziua de odihna si nu-ti vei mai vedea de treburile tale in ziua Mea cea sfanta, ci vei socoti ziua de odihna ca desfatare si vrednica de cinste, ca sfintita de Domnul, si vei cinsti-o, fara sa mai umbli, fara sa te mai indeletnicesti cu treburile tale si fara sa mai vorbesti desertaciuni,

14. Atunci vei afla desfatarea ta in Domnul. Eu te voi purta in car de biruinta pe culmile cele mai inalte ale tarii si te voi bucura de mostenirea tatalui tau Iacov, caci gura Domnului a grait acestea.

CAPITOLUL 59

Nelegiuirile lui Israel. Fagaduinta Mantuitorului.

l. Iata, mana Domnului nu este prea scurta ca sa nu poata sa izbaveasca, si urechea Lui prea tare ca sa nu auda.
2. Ci nelegiuirile voastre au pus despartire intre voi si Dumnezeul vostru si pacatele voastre L-au facut sa-Si ascunda fata ca sa nu va auda.
3. Pentru ca mainile voastre sunt intinate cu sange si degetele voastre cu nelegiuiri; buzele voastre graiesc cuvinte mincinoase si limba voastra, strambatate.
4. Nimeni nu cheama in sprijinul sau dreptatea si cu cinste nici un judecator nu hotaraste; ci toti isi pun nadejdea in lucruri desarte si in vorbe fara rost: zamislesc silnicia si nasc pacatul.
5. Clocesc oua de sarpe si urzesc panza de paianjen: cine mananca din ouale lor moare, iar din cele sparte ies naparci.
6. Din panza lor vesminte nu se pot face si cu lucrul facut de mana lor nu se acopera, caci lucrul lor este lucru rau; in mainile lor sunt numai fapte silnice.
7. Picioarele lor alearga spre rau, grabnice sa verse sange nevinovat; cugetele lor sunt cugete viclene; in calea lor salasluiesc pustiirea si prapadul.
8. Nu cunosc drumul pacii si pe urmele lor nu este nici o dreptate; cararile lor sunt intortocheate si cine porneste pe ele nu stie de pace.
9. Pentru aceasta, judecata este departe de noi si dreptatea nu ne ajunge. Noi asteptam lumina, dar iata intunericul; asteptam revarsatul zorilor, dar umblam in bezna.
10. Umblam bajbaind, ca orbii pe langa zid; ca si cei fara ochi bajbaim mereu, ne poticnim in miezul zilei ca si pe inserate; intre oamenii in putere suntem ca niste morti.
11. Mormaim toti ca ursii, ne vaitam ca porumbita, asteptam judecata, dar ea nu vine; mantuirea, dar ea este departe de noi.
12. Ca pacatele noastre s-au inmultit inaintea Ta si nelegiuirile sunt marturie impotriva noastra; faradelegile noastre sunt de fata si faptele noastre nelegiuite le stim:
13. Necredinta si tagada Domnului, caderea de la credinta in Dumnezeu, grairea minciunii si razvratirea, nascocirea si cugetarea la lucruri viclene.
14. Si lasata la o parte este judecata, iar dreptatea sta departe; adevarul se poticneste in piete si fapta cinstita nu mai are loc.
15. Adevarul nu mai este si cel ce se da la o parte din calea rautatii este sfaramat. Si Dumnezeul nostru a vazut si S-a maniat ca nu mai este dreptate.
16. Si a vazut ca nu este nici un om si S-a mirat ca nimeni nu mijloceste. Atunci bratul Lui I-a venit in ajutor, si dreptatea Sa a fost sprijinul Sau.
17. S-a imbracat cu dreptatea ca si cu o platosa si a pus pe capul Sau coiful izbavirii; S-a imbracat cu razbunarea ca si cu o haina si S-a infasurat in ravna Sa ca si intr-o mantie.
18. Dupa fapta si rasplata: urgie impotriva vrajmasilor si rasplata dupa fapta impotrivitorilor Lui; tinuturilor celor de departe, rasplata cuvenita.
19. Cei de la apus se vor teme de numele Domnului si cei de la rasarit, de slava Lui; ca va veni ca un suvoi ingust pe care Duhul Domnului il mana.
20. "Pentru Sion El va veni ca un Mantuitor, pentru cei din Iacov care se vor cai de pacatele lor", zice Domnul.
21. Iata, acesta este legamantul Meu cu ei, zice Domnul: "Duhul Meu, Care odihneste peste tine, si cuvintele Mele pe care le-am pus in gura ta, sa nu se departeze din gura ta, nici din gura urmasilor tai si nici din gura urmasilor urmasilor tai, zice Domnul, de acum si pana in veac!"

CAPITOLUL 60

Slava poporului lui Dumnezeu

1. Lumineaza-te, lumineaza-te, Ierusalime, ca vine lumina ta, si slava Domnului peste tine a rasarit!
2. Caci iata intunericul acopera pamantul, si bezna, popoarele; iar peste tine rasare Domnul, si slava Lui straluceste

peste tine.
3. Si vor umbla regi intru lumina ta si neamuri intru stralucirea ta.
4. Ridica imprejur ochii tai si vezi, ca toti se aduna si se indreapta catre tine. Fiii tai vin de departe si fiicele tale sunt aduse pe umeri.
5. Atunci vei vedea, vei straluci si va bate tare inima ta si se va largi, caci catre tine se va indrepta bogatia marii si avutiile popoarelor catre tine vor curge.
6. Caravane de camile te vor acoperi, si dromadere din Madian si Efa. Toate sosesc din Seba, incarcate cu aur si cu tamaie, cantand laudele Domnului.
7. Toate turmele Chedarului la tine se vor aduna, berbecii din Nebaiot te vor sluji pe tine si ca o jertfa bineplacuta se vor urca pe jertfelnicul Meu, si templul rugaciunii Mele se va slavi.
8. Cine zboara ca norii si ca porumbita spre salasul ei?
9. Caci pentru Mine se aduna corabiile, in frunte cu cele din Tarsis, ca sa aduca de departe pe feciorii tai; aurul si argintul lor pentru numele Dumnezeului tau si pentru Sfantul lui Israel, Care te preamareste.
10. Feciorii de neam strain zidi-vor zidurile tale si regii lor in slujba ta vor fi, ca intru mania Mea te-am lovit si in indurarea Mea M-am milostivit de tine.
11. Portile tale mereu vor fi in laturi, zi si noapte vor ramane deschise, ca sa se care la tine bogatiile neamurilor, iar regii lor in fruntea lor vor fi.
12. Caci neamul si regatul care nu vor sluji tie vor pieri si neamurile acelea vor fi nimicite.
13. Marirea Libanului, chiparosul, ulmul si merisorul la tine vor veni, cu totii laolalta, ca sa impodobeasca locasul cel sfant al Meu, si Eu voi slavi locul unde se odihnesc picioarele Mele.
14. Si feciorii asupritorilor tai smeriti la tine vor veni si se vor inchina la picioarele tale toti cei ce te-au urat si pe tine te vor numi: cetatea Domnului, Sionul Sfantului lui Israel.
15. Din parasita si defaimata ce erai pe veci, voi face din tine mandria veacurilor, bucurie din neam in neam.
16. Tu vei suge laptele neamurilor si vei manca bunatatile regilor. Si vei sti ca Eu, Domnul, sunt Mantuitorul tau, ca Cel puternic al lui Iacov este Rascumparatorul tau.
17. In loc de arama iti voi aduce aur, in loc de fier, argint, in loc de lemn, arama si in loc de pietre, fier. Si voi pune judecator al tau pacea si stapanitor peste tine dreptatea.
18. Si nu se va mai auzi de silnicie in tara ta, de pustiire si de ruina in hotarele tale. Zidurile tale le vei numi mantuire si portile tale lauda.
19. Nu vei mai avea soarele ca lumina in timpul zilei si stralucirea lunii nu te va mai lumina; ci Domnul va fi pentru tine o lumina vesnica si Dumnezeul tau va fi slava ta.
20. Soarele tau nu va mai asfinti si luna nu va mai descreste; ca Domnul va fi pentru tine lumina vesnica si zilele intristarii tale se vor sfarsi.
21. In poporul tau vor fi numai drepti si vor stapani tara pentru totdeauna; vlastar pe care l-am sadit Eu, lucrul mainilor Mele facut spre slava Mea.
22. Cel mai mic va fi cat o mie, cel mai neinsemnat va fi cat un neam puternic: Eu, Domnul, am hotarat acestea si la vreme voi fi implinitorul lor.

CAPITOLUL 61

Vestirea mantuirii prin Mesia

1. Duhul Domnului este peste Mine, ca Domnul M-a uns sa binevestesc saracilor, M-a trimis sa vindec pe cei cu inima zdrobita, sa propovaduiesc celor robiti slobozire si celor prinsi in razboi libertate;
2. Sa dau de stire un an de milostivire al Domnului si o zi de razbunare a Dumnezeului nostru;
3. Sa mangai pe cei intristati; celor ce jelesc Sionul, sa le pun pe cap cununa in loc de cenusa, untdelemn de bucurie in loc de vesminte de doliu, slava in loc de deznadejde. Ei vor fi numiti: stejari ai dreptatii, sad al Domnului spre slavirea Lui.
4. Ei vor zidi pe vechile ruine, vor ridica daramaturile de altadata, vor reface cetatile distruse, pustiite din neam in neam.
5. Oameni de neam strain vor veni si va vor paste turmele, feciori din alt neam vor fi plugarii si vierii vostri.
6. Si voi, voi veti fi numiti preoti ai Domnului, slujitori ai Dumnezeului nostru. Bunatatile popoarelor, voi le veti manca si cu averile lor voi va veti mandri.
7. Fiindca ocara lor era indoita, batjocura si scuipari erau partea lor, pentru aceasta indoit in pamantul lor vor

mosteni si de slava cea de-a pururi ei se vor bucura!
8. Ca Eu sunt Domnul, Care iubesc dreptatea ti urasc rapirile nedrepte. Eu le voi da cu credinciosie plata lor si legamant vesnic cu ei voi incheia.
9. Cu nume mare va fi neamul lor intre neamuri si urmasii lor printre popoare. Toti cei ce ii vor vedea vor da marturie ca ei sunt un neam binecuvantat de Domnul.
10. Bucura-Ma-voi intru Domnul, salta-va de veselie sufletul Meu intru Dumnezeul Meu, ca M-a imbracat cu haina mantuirii, cu vesmantul veseliei M-a acoperit. Ca unui mire Mi-a pus Mie cununa si ca pe o mireasa M-a impodobit cu podoaba.
11. Ca pamantul care rasare ierburi, si ca o gradina in care samanta incolteste, asa Domnul Dumnezeu va face dreptatea sa rasara, si inaintea tuturor neamurilor preaslavirea Sa.

CAPITOLUL 62
Venirea mantuirii.

1. Pentru Sion nu voi tacea si pentru Ierusalim nu voi avea odihna pana ce dreptatea lui nu va iesi ca lumina si mantuirea lui nu va arde ca o flacara.
2. Atunci neamurile vor vedea dreptatea ta si toti regii slava ta si te vor chema pe tine cu nume nou, pe care il va rosti gura Domnului.
3. Si tu vei fi ca o cununa de marire in mana Domnului si ca o diadema regala in mana Dumnezeului tau.
4. Si nu ti se va mai zice tie: "Alungata", si tarii tale: "Pustiita", ci tu te vei chema: "Intru tine am binevoit" si tara ta: "Cea cu barbat", ca Domnul a binevoit intru tine si pamantul tau va avea un sot.
5. Si in ce chip se insoreste flacaul cu fecioara, Cel ce te-a zidit Se va insoti cu tine, si in ce chip mirele se veseleste de mireasa, asa Se va veseli de tine Dumnezeul tau!
6. Pe zidurile tale, Ierusalime, Eu pun strajeri, care nici zi, nici noapte nu vor tacea! Voi, care aduceti aminte Domnului de fagaduintele Lui, sa n-aveti odihna!
7. Si sa nu-I dati ragaz pana ce nu va aseza din nou Ierusalimul, ca sa faca din el lauda pamantului.
8. Juratu-S-a Domnul pe dreapta Lui si pe bratul Lui cel tare: "Nu voi mai da de aici inainte graul tau spre hrana vrajmasilor tai, si cei de neam strain, nu vor bea mustul tau, rodul muncii tale.
9. Ci numai cei ce il vor fi adunat il vor manca si vor lauda pe Domnul, si cei care vor fi facut culesul vor bea vinul in curtile templului Meu cel sfant!"
10. Intrati, intrati pe porti! Gatiti cale poporului, gatiti, gatiti-i drum, curatiti-l de pietre, inaltati un steag peste neamuri!
11. Iata, Domnul vesteste acestea pana la marginile pamantului: "Ziceti fiicei Sionului: Mantuitorul tau vine! El vine cu plata, si rasplatirile merg inaintea Lui!"
12. Si ei se vor chema: "Popor sfant, rascumparati ai Domnului si tie si se va zice: "Cea cautata", "Cetatea neparasita!"

CAPITOLUL 63
Ziua izbanzii.

1. Cine este Cel ce vine impurpurat, cu vesmintele Sale mai rosii decat ale celui ce culege la vie, cu podoaba in imbracamintea Lui si mandru de belsugul puterii Lui? "Eu sunt Acela al Carui cuvant este dreptatea si puternic este sa rascumpere!"
2. Pentru ce ai imbracamintea rosie si vesmantul Tau este rosu ca al celui care calca in teasc?
3. "Singur am calcat in teasc si dintre popoare nimeni nu era cu Mine; si i-am calcat in mania Mea, i-am strivit in urgia Mea, incat sangele lor a rasnit pe vesmantul Meu, si Mi-am patat toate hainele Mele.
4. Caci o zi de razbunare era sortita in inima Mea si anul rascumpararii sosise.
5. Priveam in jur: nici un ajutor! Ma cuprindea mirarea: nici un sprijin! Atunci bratul Meu M-a ajutat si urgia Mea sprijin Mi-a fost.
6. In mania Mea am calcat in picioare popoare si le-am zdrobit in urgia Mea Si Sangele lor l-am imprastiat pe pamant".
7. Voi pomeni indurarile Domnului, faptele Lui minunate, dupa tot ce a facut Domnul pentru noi si pentru marea bunatate pe care El ne-a marturisit-o in milostivirea Sa si dupa multimea milelor Sale.

8. Si a zis: "Cu adevarat ei sunt poporul Meu, fii care nu vor fi necredinciosi!"
9. Si El le-a fost izbavitor in toate stramtorarile lor. Si n-a fost un trimis si nici un inger, ci fata Lui i-a mantuit. Intru iubirea Lui si intru indurarea Lui El i-a rascumparat, i-a ridicat si i-a purtat in toata vremea de demult.
10. Dar ei s-au razvratit si au amarat Duhul Lui cel sfant, din tare pricina El S-a facut impotrivitorul lor si s-a razboit impotriva lor.
11. Atunci ei si-au adus aminte de vremurile trecute, de sluga Sa Moise: Unde este Cel ce a scos din mare pe pastorul si turma Sa? Unde este Cel ce a pus in mijlocul ei Duhul Sau cel sfant?
12. Cel Care a calauzit dreapta lui Moise cu bratul Sau slavit? Cel Care a despicat apele inaintea lor ca sa-Si faca un nume vesnic?
13. Care i-a calauzit prin adancurile marii, ca pe un cal in pustiu si ei nu s-au poticnit?
14. Ca dobitoacele care coboara la ses, asa Duhul Domnului ii aducea la odihna. Astfel ai povatuit Tu pe poporul Tau, ca sa-ti faci un nume slavit.
15. Priveste din ceruri si vezi, din locasul Tau cel sfant si stralucit: Unde este ravna si puterea Ta nesfarsita, zbuciumul launtrului Tau si milostivirile Tale?
16. Pentru mine, acestea au incetat! Dar Tu esti Parintele nostru! Avraam nu stie nimic, Israel nu ne cunoaste. Tu, Doamne, esti Tatal nostru, Mantuitorul rostru: acesta este numele Tau de totdeauna.
17. Pentru ce, Doamne, ne-ai lasat sa ratacim departe de caile Tale si ne-ai invartosat inimile noastre ca sa nu ne temem de Tine? Intoarce-Te pentru robii Tai, pentru semintiile mostenirii Tale.
18. Pentru ce au pasit cei nelegiuiti in templul Tau si vrajmasii nostri au calcat in picioare altarul Tau?
19. Am ajuns ca unii peste care Tu de multa vreme nu mai stapanesti si care nu mai sunt chemati cu numele Tau. Daca ai rupe cerurile si Te-ai pogori, muntii s-ar cutremura!

CAPITOLUL 64
Rugaciunea poporului.

l. Ca un foc care arde vreascurile, ca o valvataie care fierbe apa in clocot, fa pe vrajmasii Tai sa cunoasca numele Tau si sa tremure inaintea Ta neamurile, vazandu-Te
2. Facand minuni neasteptate,
3. Despre care niciodata nu s-a auzit graind. Nici urechea n-a auzit, nici ochiul n-a vazut un dumnezeu, afara de Tine, care ar savarsi unele ca acestea pentru cei ce nadajduiesc in el.
4. Tu Te duci intru intampinarea celor ce savarsesc faptele dreptatii si isi aduc aminte de caile Tale. Iata, Tu Te-ai pornit cu manie si noi eram vinovati prin necredinta si faradelegea, noastra!
5. Toti am ajuns ca necuratii si toate faptele dreptatii noastre ca un vesmant intinat. Noi toti am cazut ca frunzele uscate si faradelegile noastre ne luau ca vantul.
6. Nimeni nu chema numele Tau si nici unul nu se destepta ca sa se intareasca intru Tine. Caci Tu ai ascuns fata Ta de la noi si ne-ai lasat in voia faradelegilor noastre.
7. Si acum, Doamne, Tu esti Tatal nostru, noi suntem lutul si Tu olarul, toti lucrul mainilor Tale suntem!
8. O, Doamne! Nu Te mania pe noi foarte si nu-ti aduce aminte la nesfarsit de faradelegea noastra! Priveste, caci noi toti suntem poporul Tau!
9. Cetatile Tale sfinte au ajuns pustii, Sionul este ca un desert, Ierusalimul ca un loc pustiit!
10. Templul nostru sfant si marit in care Te-au preaslavit parintii nostri a ajuns prada focului Si toate cele scumpe noua, daramaturi!
11. Poti Tu oare sa Te stapanesti, sa taci, Doamne, si sa ne intristezi atat de mult?

CAPITOLUL 65
Rasplatirile Domnului.

1. Cautat am fost de cei ce nu intrebau de Mine, gasit am fost de cei ce nu Ma cautau. Si am zis: "Iata-Ma, iata-Ma aici, la un neam care nu chema numele Meu!
2. Tins-am mainile Mele in toata vremea catre un popor razvratit, care mergea pe cai silnice, dupa cugetele sale,
3. Oameni care intaratau fara incetare fata Mea jertfind in gradini si pe lespezile acoperisului ardeau miresme;
4. Stateau in morminte si mancau in crapaturi de stanca, mancau carne de porc, ale caror vase erau pline de mancaruri spurcate

5. Si care ziceau: "Da-te inapoi, nu te apropia de mine, caci eu sunt sfant fata de tine!" - Acestia sunt ca un fum care se urca in narile Mele, o vapaie care arde fara sfarsit.
6. Iata este scris inaintea Mea: "Nu voi tacea pana ce nu voi rasplati
7. Faradelegile voastre si faradelegile parintilor vostri laolalta, - zice Domnul - ale celor care au adus jertfa de tamaie pe munti si pe dealuri si au ras de Mine. Eu ii voi rasplati dupa faptele lor si cu masura plina.
8. Asa zice Domnul: "Ca atunci cand gasesti must intr-un strugure si zici: "Nu-l rupe, ca in acesta se afla o binecuvantare", tot astfel voi face si cu slujitorii Mei; Ma voi feri sa stric tot!
9. Si voi face sa rasara din Iacov o odrasla si din Iuda un mostenitor peste muntii Mei; si cei alesi ai Mei li vor stapani si slujitorii Mei vor locui acolo.
10. Si Saronul va ajunge pasune pentru turme si Acorul, imas pentru vite, pentru poporul Meu care M-a cautat pe Mine.
11. Si voi, cei ce ati parasit pe Domnul, care ati uitat de muntele Meu cel sfant, care intindeti masa pentru dumnezeul Gad si umpleti o cupa pentru Meni;
12. Pe toti va voi da in ascutisul sabiei si junghierii va veti pleca, pentru ca am strigat catre voi si nu Mi-ati raspuns, am grait si nu M-ati auzit, ci ati facut cele rele in ochii Mei si ceea ce nu am binevoit ati ales".
13. Pentru aceasta, asa zice Domnul Dumnezeu: "Iata, slugile Mele vor manca si voua va va fi foame, vor bea si voi veti fi insetati, se vor bucura, iar voi veti fi infruntati!
14. Iata slugile Mele vor salta de veselie, iar voi veti striga de intristata ce va va fi inima, si de frant ce va va fi sufletul veti urla!"
15. Si veti lasa numele vostru alesilor Mei spre blestem: "Domnul Dumnezeu sa te ucida!... Dar slujitorii Mei vor fi numiti cu alt nume.
16. Cine se va binecuvanta pe pamant se va binecuvanta de Dumnezeul adevarului, si cel ce se va jura pe pamant se va jura pe Dumnezeul adevarului; ca nenorocirile din vremurile de demult au fost uitate si ei stau departe de ochii Mei.
17. Pentru ca Eu voi face ceruri noi si pamant nou. Nimeni nu-si va mai aduce aminte de vremurile trecute si nimanui nu-i vor mai veni in minte,
18. Ci se vor bucura si se vor veseli de ceea ce Eu voi fi facut, caci iata intemeiez Ierusalimul pentru bucurie si poporul lui pentru desfatare.
19. Si Ma voi bucura de Ierusalim si Ma voi veseli de poporul Meu si nu se va mai auzi in acesta nici plans, nici tipat.
20. Sa nu mai fie acolo copii care mor in floarea varstei si nici batrani care nu ajung la capatul vietii lor! Asa ca cine va muri la o suta de ani va fi tanar si cine nu o va ajunge va fi blestemat.
21. Si ei vor zidi case si vor locui si vor sadi vii si din rodul lor vor manca.
22. Dar nu vor cladi ca altul sa locuiasca, nici nu vor sadi ca altul sa manance. Intr-adevar varsta poporului Meu va fi ca varsta copacilor, si cei alesi ai Mei se vor bucura de osteneala mainilor lor.
23. Nu se vor trudi in zadar si nu vor naste feciori pentru moarte fara de vreme, ca ei vor fi un neam binecuvantat de Domnul si impreuna cu ei si odraslele lor.
24. Si inainte de a Ma chema pe Mine, Eu le voi raspunde, si graind ei inca, Eu ii voi fi ascultat.
25. Lupul va paste la un loc cu mielul, leul va manca paie ca boul si sarpele cu tarana se va hrani. Nimic rau si vatamator nu va fi in muntele Meu cel sfant", zice Domnul.

CAPITOLUL 66

Lepadarea jertfelor. Judecata si Imparatia Domnului.

1. Asa zice Domnul: "Cerul este scaunul Meu si pamantul asternut picioarelor Mele! Ce fel de casa Imi veti zidi voi si ce loc de odihna pentru Mine?"
2. "Toate acestea mana Mea le-a facut si sunt ale Mele, zice Domnul. Spre unii ca acestia Imi indrept privirea Mea: spre cei smeriti, cu duhul umilit si care tremura la cuvantul Meu!
3. Cel ce junghie un bou si in acelasi timp omoara un om, cel ce jertfeste o oaie si in acelasi timp rupe gatul unui caine, cel ce aduce prinos si in acelasi timp aduce sange de porc, cel ce aduce jertfa de tamaie si in acelasi timp se inchina la idoli, - toti acestia si-au ales cai nelegiuite si in uraciunile lor traieste sufletul lor.
4. Pentru aceasta si Eu voi alege pentru ei soarta cea rea si cele ce ii infricoseaza le voi aduce peste ei; ca am strigat si nu Mi-au raspuns, am grait si nu M-au auzit, au facut faradelegi inaintea ochilor Mei si ceea ce Eu nu binevoiesc intru Mine, au ales.

5. Luati aminte la cuvantul Domnului, voi care tremurati de El! Iata ce graiesc fratii vostri care va urasc si va prigonesc pentru numele Meu: "Sa-Si arate Domnul slava Sa si noi sa o vedem din bucuria voastra!" Dar ei se vor face de ocara.
6. Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului! El rasplateste vrajmasilor Sai dupa faptele lor.
7. Inainte de a se zvarcoli in dureri de nastere, ea a nascut; inainte de a simti chinul, ea a nascut un fiu.
8. Cine a auzit sau cine a vazut unele ca acestea? Oare o tara se naste intr-o singura zi si un popor dintr-odata? Abia au apucat-o durerile nasterii si fiica Sionului a si nascut fii!
9. Oare, Eu voi deschide pantecele fara sa-l lat sa nasca? Zice Domnul. Sau Eu, Cel ce fac sa nasca, il voi inchide?
10. Bucura-te, Ierusalime, si voi, cei care il iubiti, saltati de veselie. Fiii in culmea veseliei, voi cei care il plangeati!
11. Astfel ca voi sa fiii alaptati si sa va saturati la pieptul mangaierilor sale, sa sorbiti si sa va desfatati la sanul slavei sale!
12. Acestea zice Domnul: "Varsa-voi pacea peste el ca un rau si slava popoarelor ca un suvoi iesit din albia lui. Pruncii lui vor fi purtati in brate si dezmierdati pe genunchi.
13. Dupa cum mama isi mangaie pe fiul ei si Eu va voi mangaia pe voi, si voi veti fi mangaiati in Ierusalim.
14. Cand veti vedea, inima voastra va tresari de bucurie si oasele voastre vor odrasli ca iarba. Si mana Domnului se va arata slujitorilor Sai, iar urgia, peste vrajmasii Sai.
15. Caci Domnul vine in vapaie si carele Lui sunt ca o vijelie, ca sa dezlantuie cu fierbinteala mania Lui si certarea Lui cu vapai de foc.
16. Domnul va judeca cu foc si cu sabie pe tot omul si multi vor fi cei ce vor cadea de bataia Domnului!
17. Faptele si gandurile celor ce se sfintesc si se curatesc pentru inchinaciunile din gradini, intr-un loc ascuns, in mijlocul unei adunari de ucenici, ale celor care mananca din carnea de porc, mancaruri scarnave si soareci, vor fi zadarnicite, zice Domnul.
18. Dar Eu vin ca sa strang la un loc popoarele si toate limbile. Ele vor veni si vor vedea slava Mea,
19. Si le voi da un semn. Si pe cei scapati cu viata ii voi trimite catre popoarele din Tarsis, Put, Lud, Mesec, Ros, Tubal, Iavan, catre tinuturile cele mai departate care n-au auzit despre Mine si nu au vazut slava Mea. Si la aceste neamuri vor vesti slava Mea.
20. Si din toate neamurile vor aduce pe fratii vostri prinos Domnului: pe cai, in carute, pe paturi, pe catari si pe camile, pana la muntele cel sfant al Meu, la Ierusalim, zice Domnul, precum fiii lui Israel aduc prinoase in vase curate pentru templul Domnului.
21. Si din ei voi lua preoti si leviti, zice Domnul.
22. Intr-adevar, precum cerul cel nou si pamantul cel nou pe care le voi face, zice Domnul, vor ramanea inaintea Mea, asa va dainui totdeauna semintia voastra si numele vostru.
23. Si din luna noua in luna noua si din zi de odihna in zi de odihna vor veni toti si se vor inchina inaintea Mea, zice Domnul.
24. Si cand vor iesi, vor vedea trupurile moarte ale celor care s-au razvratit impotriva Mea, ca viermele lor nu va muri si focul lor nu se va stinge. Si ei vor fi o sperietoare pentru toti.

IEREMIA

CAPITOLUL 1

Chemarea proorocului.

l. Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, dintre preotii de la Anatot, din pamantul lui Veniamin,
2. Catre care a fost cuvantul Domnului, in zilele lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, in anul al treisprezecelea al domniei acestuia,
3. Precum si in zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, pana in luna a cincea din anul al unsprezecelea al lui Sedechia, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, adica pana la robirea Ierusalimului.
4. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
5. "Inainte de a te fi zamislit in pantece, te-am cunoscut, si inainte de a iesi din pantece, te-am sfintit si te-am randuit prooroc pentru popoare".

6. Iar eu am raspuns: "O, Doamne, Dumnezeule, eu nu stiu sa vorbesc, pentru ca sunt inca tanar".
7. Domnul insa mi-a zis: "Sa nu zici: Sunt inca tanar; caci la cati te voi trimite, la toti vei merge si tot ce-ti voi porunci vei spune.
8. Sa nu te temi de dansii, caci Eu sunt cu tine, ca sa te izbavesc", zice Domnul.
9. Si Domnul mi-a intins mana, mi-a atins gura si mi-a zis: "Iata am pus cuvintele Mele in gura ta!
10. Iata te-am pus in ziua aceasta peste popoare si peste regate, ca sa smulgi si sa arunci la pamant, sa pierzi si sa darami, sa zidesti si sa sadesti!"
11. Apoi a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis: "Ieremia, ce vezi tu?" Si eu am raspuns: "Vad un toiag din lemn de migdal".
12. Zisu-mi-a Domnul: "Tu ai vazut bine, ca Eu priveghez asupra cuvantului Meu, ca sa-l implinesc!"
13. Si iar a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis: "Ce vezi tu?" Si eu am raspuns: "Vad un cazan clocotind, care e gata sa se verse dinspre miazanoapte".
14. Iar Domnul mi-a zis: De la miazanoapte se va deschide nenorocire asupra tuturor locuitorilor tarii acesteia.
15. Ca iata voi chema toate popoarele tarilor de la miazanoapte, zice Domnul, si vor veni acelea si isi vor pune fiecare din ele scaunul sau la poarta de intrare a Ierusalimului, pe langa toate zidurile lui si in toate cetatile lui Iuda;
16. Si voi rosti asupra lor judecata Mea pentru toate faradelegile lor, pentru ca M-au parasit, au aprins tamaie inaintea altor dumnezei si s-au inchinat la lucrurile mainilor lor.
17. Dar tu, incinge-ti coapsele tale si scoala de le spune tot ce-ti voi porunci. Nu tremura inaintea lor, fiindca nu vreau sa tremuri inaintea lor.
18. Ca iata, Eu te-am facut astazi cetate intarita, stalp de fier si zid de arama inaintea acestei tari intregi: inaintea regilor lui Iuda, inaintea capeteniilor ei, inaintea preotilor ei si inaintea poporului tarii.
19. Ei se vor lupta impotriva ta, dar nu te vor birui ca Eu sunt cu tine, ca sa te izbavesc", zice Domnul.

CAPITOLUL 2
Mustrari poporului Israel.

1. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si a zis:
2. "Mergi si striga la urechile fiicei Ierusalimului si zi: "Asa graieste Domnul: Mi-am adus aminte de prietenia cea din tineretea ta, de iubirea de pe cand erai mireasa si mi-ai urmat in pustiu, in pamantul cel nesemanat.
3. Atunci Israel era sfintenia Domnului si parga roadelor lui; toti cati mancau din ea se faceau vinovati si nenorocirea venea asupra lor", zice Domnul.
4. Casa lui Iacov si toate semintiile casei lui Israel, ascultati cuvantul Domnului! Asa zice Domnul:
5. "Ce nedreptate au gasit in Mine parintii vostri, de s-au departat de Mine si s-au dus dupa desertaciune si au devenit ei insisi desertaciune?
6. In loc sa zica: Unde este Domnul, Cel ce ne-a scos din pamantul Egiptului si ne-a povatuit prin pustiu, prin pamantul cel gol si nelocuit, prin pamantul cel sec, prin pamantul umbrei mortii, prin care nimeni nu umblase si unde nu locuia om?
7. Eu v-am dus in pamant roditor, ca sa va hraniti cu roadele lui si cu bunatatile lui; voi insa ati intrat si ati spurcat pamantul Meu si mostenirea Mea ati facut-o uraciune.
8. Preotii n-au zis: Unde este Domnul? Invatatorii legii nu M-au cunoscut; pastorii au lepadat credinta si proorocii au proorocit in numele lui Baal si s-au dus dupa cei ce nu-i pot ajuta.
9. De aceea la judecata voi grai impotriva voastra, zice Domnul, si impotriva nepotilor vostri voi cere osanda!
10. Sa va duceti in insulele Chitim si sa vedeti; trimiteti in Chedar si cercetati cu de-amanuntul si aflati:
11. Fost-a, oare, acolo ceva de felul acesta? Schimbatu-si-a oare vreun popor dumnezeii sai, desi aceia nu sunt dumnezei? Poporul Meu insa si-a schimbat slava cu ceea ce nu-l poate ajuta.
12. Mirati-va de acestea, ceruri; cutremurati-va, ingroziti-va, zice Domnul!
13. Ca doua rele a facut poporul Meu: pe Mine, izvorul apei celei vii, M-au parasit, si si-au sapat fantani sparte, care nu pot tine apa.
14. Au doara rob sau fiu de rob e Israel? Pentru ce dar s-a facut el prada?
15. Mugit-au asupra lui puii de leu, ridicatu-si-au glasul lor si au facut pustiu tara lui; cetatile lui sunt fara locuitori.

16. Chiar si locuitorii din Nof si cei din Tahpanhes ti-au ras capul, Israele!

17. Oare nu ti-ai pricinuit tu singur aceasta, parasind pe Domnul Dumnezeul tau, cand te povatuia?
18. Si acum pentru ce ai luat drumul Egiptului, ca sa bei apa din Nil? Si pentru ce ti-ai luat drumul spre Asiria, ca sa bei apa din raul ei?
19. Lepadarea ta de credinta te va pedepsi si rautatea ta te va mustra. Intelege si vezi cat e de rau si de amar de a parasi pe Domnul Dumnezeul tau si de a nu mai avea nici o teama de Mine, zice Domnul Dumnezeul puterilor.
20. Ca in vechime am sfaramat jugul tau si am rupt catusele tale, si tu ai zis: "Nu voi sluji la idoli, si totusi pe tot dealul inalt si sub tot pomul umbros ai facut desfranare.
21. Eu te-am sadit ca pe o vita de soi, ca pe cea mai curata samanta; cum dar Mi te-ai prefacut in ramura salbatica de vita straina?
22. Chiar de te-ai spala cu silitra si chiar daca te-ai freca cu lesie, tot patat esti in nedreptatile tale fata de Mine, zice Domnul Dumnezeu.
23. Cum poti tu sa zici: Nu m-am intinat si n-am umblat dupa Baal? Priveste la purtarea ta din vale si afla ce ai facut tu, camila zburdalnica, tu care cutreieri toate drumurile,
24. Asina salbatica, deprinsa in pustiu, care in aprinderea poftei ei, soarbe aerul! Cine o va putea impiedica sa-si implineasca pofta? Toti cei ce o cauta nu se vor osteni, ca in luna ei o vor gasi. Cand i s-a zis:
25. Intoarce-ti piciorul de la calea stramba si gatul nu-l deprinde a inseta, ea a raspuns: Nu, zadarnic! Caci iubesc dumnezei straini si merg dupa ei.
26. Cum furul cand este prins se rusineaza, asa se va rusina si casa lui Israel si poporul si regii lui si capeteniile lui si proorocii lui si preotii lui, caci au zis lemnului:
27. "Tu esti tatal meu!" Si pietrei i-au grait: "Tu m-ai nascut!", si nu si-au intors spre Mine fata, ci spatele, iar la vreme de nevoie vor zice: "Scoala si ne izbaveste!"
28. Dar unde-ti sunt, Iudo, dumnezeii care ti i-ai facut? Sa se scoale si sa te izbaveasca la vreme de necaz, daca pot! Caci cate cetati ai, atatia sunt si dumnezeii tai.
29. Pentru ce va certati cu Mine? Toti v-ati purtat cu necredinciosie si ati pacatuit impotriva Mea, zice Domnul.
30. In zadar am batut pe copiii vostri, ca n-au primit invatatura; pe proorocii vostri i-a mancat sabia voastra, ca un leu pierzator, si nu v-ati temut".
31. Asculta, poporule, cuvantul Domnului care zice: "Pustiu am fost Eu oare pentru Israel? Sau tara intunericului am fost? Pentru ce dar poporul Meu zice: Noi insine ne suntem stapani si nu mai venim la Tine?
32. Au doara uita fata podoaba sa si mireasa gateala sa? Poporul Meu insa M-a uitat de zile nenumarate.
33. Fiica Ierusalimului, cat de iscusita iti esti tu in caile tale ca sa cauti iubirea! Ba pentru aceasta si la nelegiuiri ti-ai deprins caile tale,
34. Si chiar si in poalele hainei tale se afla sangele saracilor nevinovati, pe care nu i-ai prins spargand zidul, si totusi zici:
35. "De vreme ce sunt nevinovata, mania Lui de buna seama se va abate de la mine". Pentru ca zici: "N-am gresit", de aceea iata Eu cu tine ma voi judeca.
36. De ce atata graba ca sa-ti schimbi calea? Vei fi rusinata de Egipt, cum ai fost rusinata de Asiria.
37. Si de acolo vei iesi cu mainile pe cap, pentru ca a lepadat Domnul pe cei in care tu ti-ai pus nadejdea, pe cei cu care tu nu vei avea izbanda".

CAPITOLUL 3

Mustrari si indemnuri la pocainta.

1. Si a mai spus: "Daca un barbat isi lasa femeia, si ea se duce de la el si se face sotie altui barbat, mai poate ea oare sa se intoarca la el? Prin aceasta nu s-ar intina in adevar, oare, tara aceea?" Si tu te-ai desfranat cu multi iubiti si vrei sa te intorci la Mine? zice Domnul.
2. Ridica-ti ochii spre inaltimi si priveste: Unde oare nu s-au desfranat aceia cu tine? Sezut-ai pentru ei langa cale, ca arabul in pustiu, si ai spurcat tara cu desfranarea ta Si cu viclesugul tau.
3. De aceea ploile de toamna au lipsit si la fel si cele de primavara, dar Tu ai avut frunte de desfranata si nu te-ai rusinat.
4. Si acum strigi catre Mine: "Tatal meu, Tu ai fost povatuitorul tineretilor mele!
5. Oare pentru totdeauna va fi El manios si oare vesnic va pastra in Sine mania?" Iata ce ai zis, dar de facut faci rele si sporesti in acelea.
6. Zisu-mi-a Domnul in zilele lui Iosia: "Vazut-ai ce-a facut Israel, aceasta fiica necredincioasa? A umblat pe toti

muntii inalti si pe sub tot copacul umbros si s-a desfranat pe acolo.
7. Dupa ce a facut toate acestea, i-am zis: "Intoarce-te la Mine!" Dar nu s-a intors. Si a vazut acestea Iuda, sora sa cea necredincioasa.
8. Si desi am lasat pe fiica lui Israel cea necredincioasa pentru atatea fapte de desfranare si i-am dat carte de despartire, am vazut ca necredincioasa ei sora, Iuda, nu s-a temut, ci s-a dus si ea sa se desfraneze.
9. Si prin nerusinarea desfranarilor ei a pangarit tara si s-a desfranat cu pietrele si cu lemnele.
10. Peste toate acestea Iuda, necredincioasa sora a fiicei lui Israel, nu s-a intors la Mine din toata inima sa, ci numai din prefacatorie", zice Domnul.
11. Apoi iarasi mi-a zis Domnul: "Fiica lui Israel cea necredincioasa s-a dovedit ca e mai dreapta decat Iuda cea lepadata de Dumnezeu.
12. Mergi de vesteste cuvintele acestea la miazanoapte si zi: Intoarce-te, necredincioasa fiica a lui Israel, zice Domnul, ca nu voi varsa asupra voastra mania Mea, pentru ca sunt milostiv si nu Ma voi mania pe veci, zice Domnul.
13. Recunoaste-ti insa vinovatia ta, caci te-ai abatut de la Domnul Dumnezeul tau si te-ai desfranat cu dumnezei straini sub tot arborele umbros si glasul Meu nu l-ai ascultat, zice Domnul.
14. Intoarceti-va, voi copii cazuti de la credinta, zice Domnul, ca M-am unit cu voi si va voi lua cate unul de cetate si cate doi de semintie si va voi aduce in Sion.
15. Apoi va voi da pastori dupa inima Mea, care va vor pastori cu stiinta si pricepere.
16. Cand va veti inmulti si veti ajunge mult roditori pe pamant, in zilele acelea, zice Domnul, nu se va mai zice: "O, chivotul asezamantului Domnului". Nimeni nu se va mai gandi la el, nimeni nu-si va mai aduce aminte de el, nimanui nu-i va mai parea rau de el, nimeni nu va mai face altul.
17. In vremea aceea Ierusalimul se va numi tronul Domnului si toate popoarele se vor aduna acolo pentru numele Domnului si nu se vor mai purta dupa indaratnicia inimii lor celei rele.
18. In zilele acelea va veni casa lui Iuda la casa lui Israel si se vor duce impreuna din tara de la miazanoapte, in tara pe care am dat-o Eu mostenire parintilor vostri.
19. Eu Mi-am zis: Cum sa te pun pe tine in numarul fiilor si sa-ti dau tara cea placuta, care este mostenirea cea mai frumoasa a multimii poporului? Dar iarasi Mi-am zis: Tu Ma vei numi Tata al tau si nu te vei mai departa de Mine.
20. Insa tocmai cum femeia necredincioasa insala pe iubitul sau, asa si voi, casa lui Israel, v-ati purtat cu inselaciune fata de Mine, zice Domnul.
21. Glas se aude pe inaltimi, s-aude plansul jalnic al fiilor lui Israel, care se tanguiesc pentru ca si-au stricat caile lor si au uitat pe Domnul Dumnezeul lor.
22. Intoarceti-va, copii razvratiti, si Eu voi vindeca neascultarea voastra! Ziceti: Iata venim la Tine, ca Tu esti Domnul Dumnezeul nostru.
23. Cu adevarat in desert ne-am pus nadejdea in dealuri si in multimea muntilor; cu adevarat, in Domnul Dumnezeul nostru este mantuirea lui Israel.
24. Din tineretea noastra aceasta uraciune a mancat ostenelile parintilor nostri: oile lor, boii lor, fiii lor si fiicele lor.
25. Iar noi zacem in rusinea noastra si ocara noastra ne acopera, pentru ca am pacatuit inaintea Domnului Dumnezeului nostru, si noi si parintii nostri din tineretea noastra si pana in ziua de astazi si n-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru".

CAPITOLUL 4

Sfatuiri si amenintari.

1. De vrei sa te intorci, Israele, zice Domnul, intoarce-te la Mine si, de vei departa uraciunile de la fata Mea, nu vei mai rataci.
2. Daca tu vei jura: "Viu este Domnul!", in adevar, in judecata si in dreptate, neamurile se vor binecuvanta si se vor lauda in El.
3. Caci asa zice Domnul catre barbatia lui Iuda si ai Ierusalimului: "Arati-va ogoare noi si nu mai semanati prin spini!

4. Barbati ai lui Iuda si locuitori ai Ierusalimului, taiati-va imprejur pentru Domnul si lepadati invartosarea inimii voastre, ca nu cumva sa izbucneasca mania Mea ca focul si sa arda nestinsa din pricina rautatii faptelor voastre.
5. Spuneti acestea in Iuda si le vestiti in Ierusalim! Graiti si trambitati cu trambita prin tara! Strigati tare si ziceti:

6. "Adunati-va si sa intram in cetatea cea intarita!" Inaltati steagul spre Sion, fugiti si nu va opriti, ca iata aduc de la miazanoapte necaz si nevoie mare!
7. Iata, iese leul din desisul sau si pierzatorul popoarelor se apropie; plecat-a din locul sau, ca sa pustiiasca pamantul tau; cetatile tale vor fi stricate si fara locuitori.
8. De aceea incingeti-va cu sac, plangeti si va tanguiti, ca iutimea maniei Domnului nu se va abate de la voi.
9. In ziua aceea, zice Domnul, va Incremeni inima regelui si inima capeteniilor; preotii se vor ingrozi si proorocii se vor mira".
10. Atunci eu am zis: "O, Doamne Dumnezeule, amagit-ai Tu oare pe poporul acesta si Ierusalimul, cand ai zis: Veti avea pace, si iata sabia a ajuns pana la suflet?"
11. In vremea aceea se va zice poporului acestuia si Ierusalimului: "Iata vine vant arzator din muntii cei pustii asupra fiicei poporului Meu si vine nu pentru a vantura, nici pentru a curati graul;
12. Dar va veni dintr-acolo de la Mine vant mai puternic decat acesta si voi rosti judecata Mea asupra lor.
13. Iata, se va ridica, cum se ridica norii; carutele lui vor fi ca furtuna si caii lui mai iuti decat vulturii". Vai de noi, caci vom fi prapaditi!
14. Ierusalime, spala raul din inima ta, ca sa te izbavesti! Pana cand se vor salaslui in tine cugete necredincioase?
15. Ca iata se aude glas de la Dan si vestea pieirii din muntii lui Efraim:
16. "Spuneti popoarelor si vestiti Ierusalimului ca din tara departata vin impresuratori si scot strigate impotriva cetatilor lui Iuda".
17. Ca paznicii campului, asa l-au inconjurat pe Israel de jur imprejur, pentru ca el s-a razvratit impotriva Mea, zice Domnul.
18. Caile tale si faptele tale, Israele, ti-au pricinuit acestea; din pricina necredinciosii tale fi-a venit acest amar, care a strabatut pana la inima ta".
19. Inima mea! Inima mea! Ma doare inima pana in adanc! Tulburatu-s-a inima mea in mine si nu pot tacea, ca tu, suflete al meu, auzi glasul trambitei, auzi strigatul de razboi.
20. Nenorocire peste nenorocire: tot pamantul se pustieste si fara de veste mi s-au stricat corturile si intr-o clipeala salasurile mele.
21. Oare mult imi este dat sa vad steagul si sa aud sunetul trambitei?
22. Si toate acestea sunt numai pentru ca poporul Meu e fara minte si nu Ma cunoaste, sunt copii nepriceputi si n-au intelegere; sunt priceputi numai la rele, iar binele nu stiu sa-l faca.
23. Ma uit peste tara si iata este ruinata si pustie;
24. Caut la ceruri si iata nu este lumina pe ele; privesc la munti si iata ca ei tremura si dealurile toate se clatina.
25. Ma uit si iata nu este nici un om si toate pasarile cerului au fugit.
26. Ma uit si iata Carmelul este o pustietate si toate cetatile lui sunt arse cu foc de la fata Domnului si au pierit de la fata maniei Lui.
27. Ca asa a zis Domnul: "Toata tara va fi pustiita, dar nu o voi nimici de tot.
28. Va plange de aceasta pamantul si cerurile sus se vor intuneca, pentru ca Eu am zis, Eu am hotarat si nu Ma voi cai, nici Ma voi intoarce de la aceasta.
29. De strigatele calaretilor si ale arcasilor tara intreaga este pusa pe fuga; toti vor fugi in padurile cele dese si se vor sui pe stanci; toate cetatile vor fi parasite si nici un locuitor nu va mai fi in acestea.
30. Si tu, pustiito, ce vei face? Chiar cand te-ai imbraca in purpura, chiar daca te-ai gati cu podoabe de aur si ti-ai sulemeni ochii cu dresuri, in zadar te-ai face frumoasa, ca iubitii tai te dispretuiesc si vor numai viata.
31. Cand aud glas ca de femeie ce naste, aud geamat ca al uneia ce naste pentru intaia oara: este glasul fiicei Sionului; ea geme si intinde mana, zicand: "O, vai de mine, mi se istoveste sufletul inaintea ucigasilor!"

CAPITOLUL 5

Faradelegile Ierusalimului au trecut peste masura.

1. "Cutreierati ulitele Ierusalimului, uitati-va, cercetati si cautati prin pietele lui: nu cumva veti gasi vreun om, macar unul, care pazeste dreptatea si cauta adevarul?
2. Caci Eu as cruta Ierusalimul. Chiar cand ei zic: "Viu este Domnul", ei jura mincinos.
3. O, Doamne, ochii Tai nu privesc ei oare la adevar? Tu ii bati si ei nu simt durerea; Tu ii pierzi si ei nu vor sa ia invatatura; si-au facut obrazul mai vartos ca piatra si nu vor sa se intoarca.
4. Si mi-am zis: "Poate ca acestia sunt niste bieti nenorociti! Sunt niste prosti, pentru ca nu cunosc calea Domnului,

legea Dumnezeului lor.
5. Voi merge deci la cei mari si voi grai cu acestia, ca ei stiu calea Domnului; legea Dumnezeului lor". Dar si acestia cu totii au sfaramat jugul si au rupt catusele.
6. De aceea ii va lovi leul din padure si lupul din pustiu ii va rapi; leopardul le va fi pazitor cetatilor lor; care din ei va iesi va fi sfasiat, ca s-au inmultit faradelegile lor si lepadarile de credinta au sporit.
7. Cum, adica, sa te iert, Ierusalime, pentru aceasta? Fiii tai M-au parasit si se jura pe dumnezei care n-au fiinta. Eu i-am saturat, iar ei au facut desfranare, umbland in grup prin casele desfranatelor.
8. Ei sunt cai ingrasati si fiecare din ei necheaza dupa femeia aproapelui sau.
9. E cu putinta sa nu pedepsesc aceasta, zice Domnul, si Duhul Meu sa nu se razbune asupra unui popor ca acesta?
18. Suiti-va pe zidurile lui si le daramati, dar nu de tot, ci stricati numai crestele lor, pentru ca acestea nu sunt ale Domnului;
11. Caci casa lui Israel si casa lui Iuda s-au purtat fata de Mine cu multa necredinta, zice Domnul.
12. Au tagaduit pe Domnul si au zis: "El nu este si nenorocirea nu va veni asupra noastra; si nu vom vedea nici sabie, nici foamete!
13. Proorocii sunt vant si nu este in acestia cuvantul Domnului. De aceasta si ei sa aiba parte!"
14. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeul puterilor: "Pentru ca voi graiti asemenea vorbe, iata voi face cuvintele Mele foc in gura ta, iar pe poporul acesta il voi face lemne s-l va mistui focul acesta.
15. Casa lui Israel, iata voi aduce asupra voastra un neam de departe, zice Domnul, un popor puternic, un popor vechi, un popor a carui limba tu nu o stii si nu vei intelege ce graieste el.
16. Tolba lui e ca un mormant deschis si ai lui toti sunt viteji;
17. si vor manca aceia secerisul tau si painea ta; vor manca pe fiii tai si pe fiicele tale; vor manca oile tale si boii tai; vor manca strugurii tai si smochinele tale si vor trece prin sabie cetatile tale cele intarite in care tu te increzi.
18. Dar nici in zilele acelea nu va voi pierde cu totul, zice Domnul.
19. Si de veti zice: Pentru ce ne face Domnul Dumnezeul nostru toate acestea? Atunci sa ti se raspunda: Pentru ca M-ati parasit pe Mine si ati slujit la dumnezei straini, in tara voastra, de aceea veti sluji la dumnezei straini intr-o tara care nu este a voastra.
20. Spuneti aceasta in casa lui Iacov, vestiti-o in Iuda si ziceti:
21. Ascultati acestea, popor nebun si fara inima! Ei au ochi si nu vad, urechi au, dar nu aud.
22. Au doar nu va temeti de Mine, zice Domnul, si nu tremurati inaintea Mea? Eu am pus nisipul hotar imprejurul marii si hotar vesnic, peste care nu se va trece. Desi valurile ei se infurie, nu pot sa-l biruiasca si, desi ele se arunca, nu pot sa-l treaca.
23. Dar poporul acesta are inima indarjita si razvratita:
24. Razvratitu-s-au si s-au dus si n-au zis in inima lor: "Sa ne temem de Domnul Dumnezeul nostru, Care ne da la vreme ploaie timpurie si tarzie si ne pastreaza saptamanile hotarate ale culesului".
25. Faradelegile voastre au schimbat aceasta si pacatele voastre au departat acest bine de la voi.
26. Ca se afla necredinciosi prin poporul Meu, care pandesc ca prinzatorii de pasari, se ascund la pamant, pun curse si prind pe oameni.
27. Cum sunt cotetele pline de pasari, asa sunt casele lor pline de inselatorie;
28. Prin aceasta s-au ridicat si s-au imbogatit ei, s-au facut grasi si cu pielea lucioasa si in rele au trecut orice masura;
29. Nu fac dreptate nimanui, nici chiar orfanului, nu dau dreptate saracului si huzuresc. E cu putinta oare sa nu pedepsesc acestea si sa nu Ma razbun asupra unui popor ca acesta? - zice Domnul.
30. Lucruri inspaimantatoare se petrec in tara aceasta:
31. Proorocii profetesc minciuni, preotii invata ca si ei, si poporului Meu ii place aceasta. Dar la urma ce veti face?"

CAPITOLUL 6

Vestirea navalirii unui neam strain.

l. Fugiti, fiii lui Veniamin, fugiti din Ierusalim, trambitati cu trambita in Tecoa si dati semne prin focuri la Bethacherem, ca iata se iveste de la miazanoapte o nenorocire si zdrobire mare!
2. Pierde-voi pe fiica Sionului cea frumoasa si gingasa.
3. Pastorii vor veni la ea cu turmele lor, isi vor intinde corturile imprejurul ei si va paste fiecare partea sa.
4. Pregatiti razboi impotriva ei! Sculati-va si haideti spre miazazi! Vai! Ziua este spre sfarsit si iata se lasa umbrele

serii.
5. Dar sculati-va si hai sa mergem noaptea si sa stricam palatele ei.
6. Caci asa zice Domnul Savaot: "Taiati copaci si faceti val impotriva Ierusalimului; aceasta cetate trebuie pedepsita, pentru ca in ea se afla numai nedreptate.
7. Cum arunca izvorul apa din sine, asa arunca si ea din sine rautate; in ea se aude impilare si jaf si pururea se vad inaintea fetei Mele dureri si rani.
8. Intelepteste-te, Ierusalime, ca sa nu se departeze sufletul Meu de la tine si ca sa nu te fac pustietate si pamant nelocuit".
9. Asa zice Domnul Savaot: "Pana la sfarsit se vor culege ramasitele lui Israel, cum se culege via; lucreaza cu mana ta si iti umple panerul, ca si culegatorul de struguri.
10. Cu cine sa vorbesc si cui sa vestesc, ca sa auda? Ca iata urechea lor este netaiata imprejur si nu pot sa ia aminte; si iata, cuvantul Domnului a ajuns de ras la ei si nu gasesc in el nici o placere.
11. De aceea sunt plin de mania Domnului si n-o mai pot tine in mine; o voi varsa deci asupra copiilor pe ulite si asupra adunarii tinerilor, ca vor fi luati si barbat si femeie, si cel in varsta si cel incarcat de zile;
12. si casele lor vor trece la altii; tot asa si tarinele si femeile. Pentru ca voi intinde mana Mea asupra locuitorilor tarii acesteia, zice Domnul,
13. Pentru ca fiecare din ei, de la mic pana la mare, este robit de lacomie si, de la prooroc pana la preot, toti se poarta mincinos.
14. Ei leaga ranile poporului meu cu nepasare si zic: "Pace! Pace!" Si numai pace nu este!
15. Dar se rusineaza ei, oare, cand fac uraciuni? Nu, nu se rusineaza deloc, nici rosesc. De aceea vor cadea printre cei cazuti si se vor prabusi in ziua in care ii voi pedepsi, zice Domnul.
16. Asa zice Domnul: "Opriti-va de la caile voastre! Priviti si intrebati de caile celor de demult; de calea cea buna si mergeti pe dansa si veti afla odihna sufletelor voastre.
17. Pus-am pazitori peste voi si am zis: Ascultati sunetul trambitei!
18. Iar ei au zis: Nu vom asculta! Asadar, asculta, poporule, si afla, adunare, ce are sa se intample cu acestia.
19. Asculta, pamantule: Iata voi aduce asupra acestui popor o nenorocire, rodul cugetelor lor, ca n-au ascultat cuvintele Mele si legea Mea au lepadat-o.
20. La ce Imi este buna tamaia care vine din Seba si scortisoara din tara departata? Arderile de tot ale voastre nu le voiesc si jertfele voastre Imi sunt neplacute".
21. De aceea asa zice Domnul: "Iata pun inaintea poporului acestuia piedici si se vor poticni de ele deodata si parintii si copiii, vecinul si prietenii lui, si vor pieri".
22. Asa zice Domnul: "Iata vine un popor din tara de la miazanoapte, un popor mare se ridica de la marginile pamantului si ai sai tin in mana arcul si sulita.
23. Si sunt cruzi si neindurati; glasul lor mugeste ca marea si vin pe cai, gata sa lupte ca un singur om, impotriva ta, fiica Sionului".
24. Noi am auzit de ei si ne-au slabit mainile de spaima; ne-au cuprins groaza si dureri ca ale femeii ce naste.
25. Sa nu iesiti la camp, nici la drum sa nu plccati, caci sabia dusmanilor si groaza sunt pretutindeni.
26. Fiica poporului Meu, incinge-te cu sac si-ti presara cenusa pe cap; tanguieste-te ca dupa moartea singurului tau fiu! Plangi amar, ca fara de veste va veni pierzatorul asupra voastra!
27. Turn te-am pus in mijlocul poporului Meu si stalp, ca sa afli si sa urmaresti drumul lor.
28. Acestia cu totii sunt razvratiti, indarjiti si semanatori de clevetiri; sunt arama si fier, toti sunt niste stricati.
29. Foalele s-au ars, plumbul s-a topit de foc si turnatorul in zadar a topit, ca cei rai nu s-au ales.
30. Argint de lepadat se vor numi, ca Domnul i-a lepadat".

CAPITOLUL 7

Desarta incredere a lui Israel. Amenintarile lui Dumnezeu.

l. Cuvantul ce a fost de la Domnul catre Ieremia: "Stai in usa templului Domnului si rosteste acolo cuvantul acesta si zi:
2. Ascultati cuvantul Domnului, toti barbatii lui Iuda, care intrati pe aceasta poarta ca sa va inchinati Domnului!
3. Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Indreptati-va caile si faptele voastre si va voi lasa sa traiti in locul acesta!
4. Nu va incredeti in cuvintele mincinoase care zic: "Acesta este templul Domnului, templul Domnului, templul

Domnului".
5. Iar daca va veti indrepta cu totul caile si faptele voastre, daca veti face judecata cu dreptate intre om si parasul
lui,
6. Daca nu veti stramtora pe strain, pe orfan si pe vaduva, nu veti varsa sange nevinovat in locul acesta si nu veti
merge dupa alti dumnezei spre pieirea voastra,
7. Atunci va voi lasa sa traiti in locul acesta si pe pamantul acesta, pe care l-am dat parintilor vostri din neam in
neam.
8. Iata, va incredeti in cuvinte mincinoase, care nu va vor aduce folos.
9. Cum? Voi furati, ucideti si faceti adulter; jurati mincinos, tamaiati pe Baal si umblati dupa alti dumnezei, pe care
nu-i cunoasteti,
10. Si apoi veniti sa va infatisati inaintea Mea in templul Meu, asupra caruia s-a chemat numele Meu, si ziceti:
"Suntem izbaviti", ca apoi sa faceti iar toate ticalosiile acelea?
11. Templul acesta, asupra caruia s-a chemat numele Meu, n-a ajuns el oare, in ochii vostri pestera de talhari? Iata,
Eu am vazut aceasta, zice Domnul.
12. Mergeri deci la locul Meu din Silo, unde facusem altadata sa locuiasca numele Meu, si vedeti ce am facut Eu cu
el, pentru necredinta poporului Meu Israel!
13. Si acum, de vreme ce ati facut toate faptele acestea, zice Domnul, si Eu v-am grait dis-de-dimineata si n-ati
ascultat, v-am chemat si n-ati raspuns,
14. De aceea si cu templul acesta, asupra caruia s-a chemat numele Meu si in care voi va puneti increderea, si cu
locul pe care vi l-am dat voua si parintilor vostri, voi face tot asa, cum am facut cu Silo;
15. Va voi lepada de la fata Mea, cum am lepadat pe toti fratii vostri, toata semintia lui Efraim.
16. Tu insa nu te ruga pentru acest popor si nu inalta rugaciune si cerere pentru dansii, nici nu mijloci inaintea Mea,
ca nu te voi asculta.
17. Nu vezi tu ce fac ei prin cetatile lui Iuda si pe ulitele Ierusalimului?
18. Copiii aduna lemne, iar parintii atata focul si femeile framanta aluatul ca sa faca turte pentru zeita cerului si sa
savarseasca turnari in cinstea altor dumnezei, ca sa Ma raneasca pe Mine.
19. Dar oare pe Mine Ma ranesc ei - zice Domnul - si nu pe ei insisi, spre rusinea lor?"
20. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Iata se revarsa mania Mea asupra locului acestuia, asupra oamenilor si
dobitoacelor, asupra copacilor, asupra tarinii si asupra roadelor pamantului, si se vor aprinde si nu se vor mai
stinge".
21. Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Arderile de tot ale voastre adaugati-le la jertfele voastre si
mancati carne;
22. Ca parintilor vostri nu le-am vorbit si nu le-am dat porunca in ziua aceea, in care i-am scos din pamantul
Egiptului, pentru arderea de tot si pentru jertfa;
23. Ci iata porunca pe care ti-am dat-o: Sa ascultati glasul Meu, si Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi Imi veti fi
poporul Meu, si sa umblati pe toata calea pe care va poruncesc Eu, ea sa va fie bine.
24. Dar ei n-au ascultat glasul Meu si nu si-au plecat urechea lor, ci au trait dupa pofta si indaratnicia inimii lor rele
si s-au intors cu spatele catre Mine, iar nu cu fata.
25. Din ziua cand parintii vostri au iesit din pamantul Egiptului si pana in ziua aceasta am trimis la voi pe toti robii
Mei - proorocii - si i-am trimis in fiecare zi dis-de-dimineata;
26. Dar ei nu M-au ascultat si nu si-au plecat urechea lor, ci si-au invartosat cerbicia si s-au purtat mai rau decat
parintii lor.
27. Si cand le vei vorbi cuvintele acestea, ei nu te vor asculta; si cand ii vei chema, nu-ti vor raspunde.
28. Atunci sa le zici: Iata un popor care nu asculta glasul Domnului Dumnezeului sau si nu primeste invatatura!
Credinta nu mai este; ea a disparut din gura lor.
29. Tunde-ti parul tau si-l arunca, si ridica plangere pe munti, ca a lepadat Domnul si a parasit pe neamul care si-a
atras mania Sa.
30. Ca fiii lui Iuda fac rele inaintea ochilor Mei, zice Domnul, si si-au pus uraciunile lor in templul asupra caruia s-a
chemat numele Meu ca sa-l pangareasca;
31. Si au zidit locurile inalte la Tofet, in valea fiilor lui Hinom, ca sa-si arda fiii si fiicele cu foc, ceea ce Eu nu le-am
poruncit si ceea ce Mie nu Mi-a trecut prin minte.
32. De aceea, iata vin zile, zice Domnul, cand locul acesta nu se va mai chema Tofet si valea fiilor lui Hinom, ci valea
uciderii, si in Tofet se vor face inmormantari din pricina lipsei de loc.

33. Si vor fi trupurile poporului acestuia hrana pasarilor cerului si fiarelor pamantului, si nu va fi cine sa le alunge.
34. Si voi curma in cetatile lui Iuda si pe ulitele Ierusalimului glasul de bucurie si glasul de veselie, glasul mirelui si glasul miresei, pentru ca pamantul acesta va fi pustiu".

CAPITOLUL 8

Orbirea poporului si pedeapsa lui.

1. "In vremea aceea, zice Domnul, oasele regilor lui Iuda si oasele capeteniilor lui, oasele preotilor si proorocilor si oasele locuitorilor Ierusalimului vor fi aruncate din mormintele lor,
2. Si vor fi aruncate inaintea soarelui si a lunii si inaintea intregii ostiri ceresti, pe care ei le-au iubit si carora au slujit si pe urma carora au umblat, pe care le-au cautat si carora s-au inchinat. Nimeni nu le va aduna, nici le va ingropa, ci vor zacea ca gunoiul pe pamant.
3. Si toti ceilalti care vor ramane din acest neam rau vor dori moartea in locul vietii, in toate locurile, pe unde ii voi izgoni, zice Domnul.
4. Sa le mai spui de asemenea: Asa zice Domnul: Oare cei ce cad nu se mai scoala, si cei ce ratacesc drumul nu se mai intorc?
5. De ce dar poporul acesta, Ierusalime, staruie in ratacire? De ce tine tare la minciuna si nu vrea sa se intoarca?
6. Privit-am si am ascultat, si iata-i nu spun adevarul, nu se caiesc de necredinta lor si nimeni nu zice: "Vai, ce am facut?" Fiecare se intoarce la calea sa, ca un cal ce se arunca in batalie.
7. Pana si barza isi stie vremea sa hotarata sub cer; si turturica si randunica si cocorul iau aminte la timpul cand trebuie sa vina;
8. Iar poporul Meu nu cunoaste hotararea Domnului. Cum puteti voi sa ziceti: "Suntem intelepti si avem legea Domnului?" Caci iata, pana cea mincinoasa a carturarilor a prefacut-o in minciuna.
9. S-au facut de ocara inteleptii, au turbat si s-au prins in curse; iata, au lepadat cuvantul Domnului si atunci unde este intelepciunea lor?
10. De aceea, pe femeile lor le voi da altora si ogoarele lor le voi trece altor stapanitori, pentru ca ei cu totii, de la mic pana la mare, se dedau la jaf, si de la prooroc pana la preot, toti insala,
11. Si leaga rana fiicei poporului Meu cu nepasare, zicand: "Pace, pace!" si pace nu este.
12. Se rusineaza ei, oare, cand fac ticalosii? Nu se rusineaza deloc, nici nu rosesc. De aceea vor cadea printre cei ce cad si se vor prabusi cand ii voi pedepsi, zice Domnul.
13. Ii voi culege cu totul, zice Domnul, si nu va ramane nici o bobita pe vita si nici o smochina in smochin, si va cadea si frunza si, ceea ce le-am dat Eu, se va duce de la ei".
14. De ce sedem noi oare? Adunati-va si haideti in cetatile cele intarite, ca sa pierim acolo; ca Domnul Dumnezeul nostru ne-a hotarat la pieire si ne da sa bem apa cu fiere, pentru ca am gresit inaintea Domnului.
15. Asteptam pace si iata nu este nici un bine; asteptam timpul vindecarii, si iata groaza.
16. De la Dan se aude ropotul cailor si de nechezatul puternic al armasarilor se cutremura tot pamantul; iata vin si vor pustii pamantul si tot ce este pe el, cetatea si locuitorii ei.
17. "Caci iata voi trimite asupra voastra serpi si scorpii, impotriva carora nu este descantec, si va vor musca, zice Domnul.
18. Cand Ma voi mangaia Eu de scarba Mea? Mi s-a amarat inima in Mine.
19. Iata, aud plansul fiicei poporului Meu din tara departata, zicand: "Oare nu mai este Domnul in Sion? Oare acesta nu mai are asupra sa pe regele sau?" - "De ce M-au impins ei oare la manie cu idolii lor cei straini si de nimic?" - zice Domnul.
20. Secerisul a trecut, vara este pe sfarsite si noi tot nu suntem izbaviti:
21. De durerea fiicei poporului meu sunt indurerat, umblu posomorat si groaza m-a cuprins.
22. Au doara nu mai este balsam in Galaad? Au doara nu mai este acolo doctor? De ce dar nu se vindeca fiica poporului Meu?

CAPITOLUL 9

Plangerea proorocului. Amenintari de la Dumnezeu.

1. O, cine va da capului meu apa si ochilor mei izvoare de lacrimi, ca sa plang ziua si noaptea pe cei loviti ai fiicei poporului meu?

2. O, de mi-ar da cineva un adapost de calatori in pustiu, as parasi pe poporul meu si m-as duce de la ei, caci eu totii sunt niste desfranati si ceata de defaimatori!
3. "Ca un arc isi incordeaza limbile lor pentru minciuna si se intaresc pe pamant prin nedreptate, ca trec de la rau la mai rau si pe Mine nu Ma cunosc, zice Domnul.
4. Paziti-va fiecare de prietenul vostru si nu va incredeti in nici unul din fratii vostri, ca fiecare frate pune piedica celuilalt si fiecare prieten imprastie clevetiri.
5. Fiecare insala pe prietenul sau si nu spune adevarul; si-au deprins limba la minciuna si viclenesc pana obosesc.
6. Tu traiesti in mijlocul viclenilor si ei din pricina vicleniei nu Ma cunosc pe Mine", zice Domnul.
7. De aceea, asa zice Domnul Savaot: "Ii voi topi si-i voi incerca; oare ce altceva pot sa fac Eu cu fiica poporului Meu?
8. Limba lor este sageata ucigatoare si graieste viclenii; cu buzele lor graiesc prietenos catre aproapele lor, iar in inima ei fauresc catuse.
9. E cu putinta, oare, sa nu-i pedepsesc pentru aceasta, zice Domnul, si sufletul Meu sa nu se razbune pe un popor ca acesta?
10. Pentru munti voi ridica plangere si bocet si pentru pasunile pustiului ma voi tangui, pentru ca vor fi arse, si nimeni nu va mai umbla pe acolo si nu se va mai auzi glasul turmelor; de la pasarile cerului si pana la animale toate s-au imprastiat si s-au dus!
11. Si voi face Ierusalimul o movila de pietre si salas sacalilor, iar cetatile lui Iuda le voi face pustietate fara locuitori".
12. Cine este inteleptul, care sa priceapa, si cui a grait gura Domnului, ca sa spuna pentru ce a pierit tara si a fost arsa ca un pustiu, incat nimeni sa nu mai treaca prin ea?
13. Si Domnul a raspuns: "Pentru ca au parasit Legea Mea, pe care le-am pus-o Eu, si n-au ascultat glasul Meu, nici nu s-au purtat cum le poruncea acel glas,
14. Ci au umblat dupa indaratnicia inimii lor si in urma lui Baal, cum i-au invatat parintii lor".
15. De aceea, asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Iata, ii voi hrani cu pelin si le voi da sa bea apa cu fiere, si-i voi risipi printre popoarele
16. Pe care nu le-au cunoscut nici ei, nici parintii lor, si voi trimite pe urma lor sabie pana ii voi pierde".
17. Asa zice Domnul Savaot: "Ganditi-va si chemati bocitoare ca sa boceasca; trimiteti la cele mai istete in asemenea lucru, ca sa vina!"
18. Sa se grabeasca dar a inalta o cantare de jale pentru noi, ca sa curga lacrimi din ochii nostri si din genele noastre sa curga apa.
19. Caci glas de plangere se aude din Sion, zicand: "Cat suntem de prapaditi si cat de cumplit batjocoriti, ca trebuie sa parasim tara, pentru ca locuintele noastre au fost daramate!
20. Asadar, femei, ascultati cuvantul Domnului si sa ia aminte urechea voastra la cuvantul gurii Lui! invatati pe fiicele voastre a boci si una pe alta sa se invete cantece de bocet,
21. Ca iata moartea intra pe ferestrele noastre si da navala in casele noastre, ca sa piarda pe copiii din ulita si pe tinerii din piete;
22. Si vor cadea trupurile oamenilor ca gunoiul aruncat pe ogor si ca snopii in urma seceratorului, si nu va fi cine sa-i stranga".
23. Asa zice Domnul: "Sa nu se laude cel intelept cu intelepciunea sa, sa nu se laude cel puternic cu puterea sa, nici cel bogat sa nu se laude cu bogatia sa;
24. Ci de se lauda cineva, sa se laude numai cu aceea ca pricepe; si Ma cunoaste ca Eu sunt Domnul, Cel ce fac mila si judecata si dreptate pe pamant, caci numai aceasta este placut inaintea Mea, zice Domnul.
25. Iata, vin zile, zice Domnul, cand voi cerceta pe toti cei taiati si netaiati imprejur:
26. Egiptul si Iuda, Edomul si pe fiii lui Amon, Moabul si pe toti locuitorii pustiului, care-si tund parul imprejurul fruntii lor, caci toate aceste popoare sunt netaiate imprejur, iar casa lui Israel toata este cu inima netaiata imprejur".

CAPITOLUL 10

Desertaciunea idolilor. Pustiirea Ierusalimului.

l. Casa lui Israel, ascultati cuvantul ce vi-l graieste Domnul!
2. Asa zice Domnul: "Nu deprindeti caile neamurilor si nu va ingroziti de semnele cerului, de care se ingrozesc

neamurile;
3. Ca datinile neamurilor sunt desertaciune: aceia taie un lemn din padure si mainile mesterului il lucreaza cu toporul;
4. Apoi il imbraca cu argint si cu aur, il intaresc cu cuie si cu ciocanul, ca sa nu se clatine. Asa sunt dumnezeii neamurilor.
5. Stau ca niste sperietori intr-o gradina cu pepeni si nu graiesc, sunt purtati pentru ca nu pot merge. Nu va temeti de ei, ca nu pot face rau, dar nici bine nu sunt in stare sa faca".
6. Nimeni nu este ca Tine, Doamne! Mare esti Tu si mare este puterea numelui Tau!
7. Cine nu se va teme de Tine, Imparate al neamurilor? Numai tie unuia se cuvine aceasta, pentru ca printre toti inteleptii neamului si in toate regatele lor nu este nimeni asemenea tie.
8. Dumnezeii neamurilor, toti pana la unul, sunt fara minte si fara pricepere; lemne lipsite de orice intelegere;
9. Argint prefacut in foi si adus din Tarsis; aur din Ofir; lucruri de mester si de mana de turnator; haina de pe ei este de iacint si purpura: iarasi lucru de oameni iscusiti.
10. Iar Domnul este adevaratul Dumnezeu, este Dumnezeu viu si imparat vesnic; de mania Lui tremura pamantul si neamurile nu pot suferi urgia Lui.
11. Asadar sa ziceti neamurilor: "Dumnezeii, care n-au facut cerul si pamantul, vor pieri de pe pamant si de sub ceruri;
12. Iar Domnul a facut cerul cu puterea Sa, a intarit lumea cu intelepciunea Sa si cu priceperea Sa a intins cerurile.

13. La glasul Lui freamata apele in ceruri si El ridica norii de la marginile pamantului, faureste fulgerele in mijlocul ploii si scoate vanturile din vistieriile Sale.
14. Atunci se vede cat este de nestiutor omul, cu toata stiinta lui, si orice argintar se rusineaza de idolul sau, caci chipul turnat de el nu este decat minciuna; n-are nici o suflare in el.
15. Aceasta este desertaciune adevarata, rodul ratacirii, si la vremea pedepsei va pieri.
16. Iar soarta lui Iacov nu este ca a neamurilor, ca Dumnezeul lui este facatorul a toate, iar Israel este toiagul mostenirii Lui; si numele Lui este Domnul Savaot.
17. O, tu, care esti impresurata, strange-ti de pe pamant avutia, ca asa zice Domnul:
18. "Iata de data aceasta voi arunca pe locuitorii tarii acesteia si-i voi mana la lac stramt, ca sa fie prinsi".
19. Atunci vei grai: "Vai mie din pricina ranii mele! Rana mea e dureroasa; insa imi zic: Aceasta este nenorocirea mea, dar o voi indura!
20. Cortul imi este pustiit si toate funiile lui sunt rupte; fiii mei m-au parasit si nu mai sunt, si n-are cine sa-mi intinda cortul si sa-mi ridice panzele.
21. Pentru ca pastorii si-au iesit din minte si n-au cautat pe Domnul si de aceea s-au si purtat ei nebuneste si toata turma ei s-a risipit".
22. Iata, vine vuiet si zgomot mare din partea de miazanoapte ca sa pustiiasca cetatile lui Iuda si sa le faca locuinta sacalilor.
23. Stiu, Doamne, ca nu este in voia omului calea lui, nici in voia celui ce merge, putinta sa-si indrepte pasii sai.
24. Pedepseste-ma, Doamne, dar dupa dreptate si nu intru mania Ta, ca sa nu ma micsorezi.
25. Varsa-ti iutimea Ta asupra neamurilor care nu Te cunosc si asupra popoarelor care nu cheama numele Tau, ca acelea au mancat pe Iacov, l-au mistuit si l-au stins si locuintele lui le-au pustiit.

CAPITOLUL 11

Ruperea legaturii cu Dumnezeu. Sfat viclean impotriva proorocului.

1. Cuvantul ce a fost de la Domnul catre Ieremia:
2. "Asculta cuvintele legamantului acestuia si spune barbatilor lui Iuda si celor ce locuiesc in Ierusalim si le zi:
3. Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Blestemat sa fie omul care nu asculta cuvintele acestui legamant,
4. Pe care l-am dat Eu parintilor vostri cand i-am scos din pamantul Egiptului si din cuptorul cel de fier si le-am zis: Ascultati glasul Meu si faceti tot ce v-am poruncit, si veti fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul vostru,
5. Ca sa implinesc juramantul cu care M-am jurat parintilor vostri, ca le voi da o tara in care curge lapte si miere, cum este astazi". Si eu am raspuns: "Asa, Doamne!"
6. Iar Domnul mi-a zis iarasi: "Vesteste toate cuvintele acestea in cetatile lui Iuda si pe ulitele Ierusalimului si zi: ascultati cuvintele lgamantului acestuia si le impliniti!

7. Caci am instiintat necontenit pe parintii vostri, din ziua in care i-am scos din tara Egiptului si pana astazi; i-am instiintat fara incetare si le-am zis: Ascultati glasul Meu!
8. Dar ei n-au ascultat si nu si-au plecat urechea, ci au umblat fiecare dupa inima sa cea rea si indaratnica. De aceea am adus asupra lor toate cele spuse in legamantul acesta pe care l-am poruncit sa-l tina, si nu l-au tinut".
9. Si iarasi mi-a zis Domnul: "Intre barbatii lui Iuda si locuitorii Ierusalimului se pune la cale razvratire;
10. Ei s-au intors iarasi la faradelegile stramosilor lor, care n-au voit sa asculte cuvintele Mele si au mers dupa dumnezei straini, slujind acelora. Casa lui Israel si casa lui Iuda au calcat legamantul Meu, pe care l-am incheiat cu parintii lor.
11. De aceea, asa zice Domnul: Iata voi aduce asupra lor nenorociri, de care nu se vor putea izbavi si, cand vor striga catre Mine, nu-i voi auzi.
12. Atunci cetatile lui Iuda si locuitorii Ierusalimului vor alerga si vor striga catre dumnezeii pe care-i tamaiaza, dar aceia nu le vor ajuta in vremea nenorocirii lor.
13. Caci cate cetati ai, tot atatia dumnezei ai, Iuda, si cate uliti sunt in Ierusalim, tot atatea sunt si jertfelnicele celui de rusine, jertfelnicele pentru tamaierea lui Baal.
14. Tu insa nu te ruga pentru poporul acesta si nu inalta pentru e! rugaciune si cereri, caci nu voi auzi cand vor striga catre Mine in vremea nenorocirii lor.
15. Ce cauti, iubitul Meu popor, in templul Meu, cand in acesta se savarsesc atatea netrebnicii? Jertfele nu-li vor ajuta cand, facand rau, te bucuri.
16. Maslin verde, impodobit cu roade frumoase, te-a numit Domnul. Iar acum in zgomotul cumplitei tulburari a aprins foc imprejurul lui si ramurile lui s-au stricat.
17. Domnul Savaot, Cel ce te-a sadit, a hotarat asupra ta nenorocirea pentru rautatea pe care casa lui Israel si casa lui Iuda si-au pricinuit-o singure, impingandu-Ma la manie prin tamaierea lui Baal".
18. Domnul mi-a descoperit ca sa stiu si mi-a aratat faptele lor.
19. Eu insa, ca un miel bland, dus la junghiere, nici nu stiam ca ei urzesc ganduri rele impotriva mea, zicand: "Sa-i punem lemn otravit in mancarea lui si sa-l smulgem de pe pamantul celor vii, pentru ca nici numele sa nu i se mai pomeneasca".
20. Dar Tu, Doamne al puterilor, Judecatorul cel drept, Care cercetezi inimile si rarunchii, da-mi sa vad razbunarea Ta asupra lor, pentru ca ti-am incredintat pricina mea.
21. Pentru aceasta, asa zice Domnul despre oamenii din Anatot care cauta sufletul meu si zic: "Nu mai prooroci in numele Domnului, ca sa nu mori de mainile noastre!"
22. De aceea, asa zice Domnul Savaot: "Iata, ii voi pedepsi si tinerii lor vor muri de sabie, iar fiii lor si fiicele lor vor muri de foame;
23. Nu va scapa niciunul, din ei, caci voi aduce nenorocirea asupra oamenilor din Anatot, in anul cand ii voi pedepsi.

CAPITOLUL 12

Fericirea amagitoare a celor rai.

l. De voi intra la judecata cu Tine, Doamne, dreptatea va fi de partea Ta, si totusi, despre dreptate vreau sa graiesc cu Tine: "Pentru ce calea necredinciosilor este cu izbanda si pentru ce toti calcatorii de lege sunt in fericire?
2. Tu i-ai sadit si ei au prins radacini, au crescut si au facut roade; Tu esti aproape numai de buzele lor, iar de inima lor esti departe.
3. Pe mine insa ma cunosti, Doamne, ma vezi si cercetezi daca inima mea este cu Tine. Osebeste-i dara, ca pe niste oi de junghiat, si pregateste-i pentru ziua junghierii.
4. Pana cand va jeli tara si iarba de prin toate tarinile se va usca? Dobitoacele si pasarile pier pentru necredinta locuitorilor ei, ca acestia zic: "Domnul nu vede caile noastre!"
5. "Daca alergand cu cei ce merg pe jos, ai ostenit, cum te vei lua la intrecere cu caii? Si daca nu esti in siguranta intr-o tara pasnica, ce vei face in hatisurile Iordanului?
6. Ca si fratii tai si casa tatalui tau se poarta necredincios cu tine si striga tare in urma ta. Si chiar cand iti graiesc bine nu te increde in ei", zice Domnul.
7. "Parasit-am casa Mea si mostenirea Mea am lasat-o; dat-am pe iubita sufletului Meu in mainile vrajmasilor ei.
8. Facutu-s-a mostenirea Mea pentru Mine ca un leu din padure, ridicandu-si glasul impotriva Mea, si de aceea am urat-o.
9. Mostenirea Mea s-a facut pentru Mine ca o pasare de prada pestrita, asupra careia au navalit din toate partile

celelalte pasari de prada. Strangeti-va si va duceti toate fiarele campului, duceti-va si o mancati.
10. Multime de pastori au calcat via Mea, calcat-au cu picioarele lor partea Mea; partea Mea cea iubita au facut-o desert neroditor.
11. Pustietate au facut-o, si ea, in pustiirea sa, plange inaintea Mea. Toata tara e pustiita, pentru ca pe nici un om nu-l doare inima de aceasta.
12. Pe toate dealurile din pustiu au venit pradatori, ca sabia Domnului mistuie totul de la o margine la alta a tarii si nici un muritor n-are pace.
13. Semanat-au grau si au secerat spini! Muncit-au si n-au avut nici un folos! Rusinati-va dar de asemenea venituri ale voastre, pe care le aveti din pricina maniei celei aprinse a Domnului!"
14. Asa zice Domnul despre toti vecinii mei cei rai, care napadesc asupra partii pe care El a dat-o de mostenire poporului Sau Israel: "Iata, ii voi smulge din tara lor si casa lui Iuda o voi inlatura din mijlocul lor.
15. Dar dupa ce ii voi smulge, iarasi ,i voi intoarce si-i voi milui si voi aduce pe fiecare la tarina sa si la ogorul sau.
16. Si daca vor invata ei caile poporului Meu, ca sa jure pe numele Meu, zicand: "Viu este Domnul", cum au invatat pe poporul Meu sa jure pe Baal, atunci vor fi asezati in mijlocul poporului Meu.
17. Iar de nu vor asculta, atunci ii voi dezradacina si voi pierde cu totul poporul acesta", zice Domnul.

CAPITOLUL 13
Prevestirea robiei Evreilor inchipuita prin braul de in si foalele sparte.

1. Asa mi-a grait Domnul: "Mergi si-ti cumpara un brau de in si-l incinge peste mijlocul tau, dar in apa sa nu-l bagi!"
2. Si am cumparat braul, dupa cuvantul Domnului, si l-am incins peste coapsele mele.
3. Apoi a fost cuvantul Domnului iarasi catre mine si mi-a zis:
4. "Ia braul, pe care l-ai cumparat si care este peste coapsele tale, si, sculandu-te, du-te la Eufrat si-l ascunde acolo in crapatura unei stanci!"
5. Si m-am dus si l-am ascuns la Eufrat, cum imi poruncise Domnul.
6. Iar dupa ce au trecut mai multe zile, mi-a zis Domnul: "Scoala, du-te la Eufrat si ia de acolo braul, pe care ti-am poruncit sa-l ascunzi acolo!"
7. Si m-am dus la Eufrat, am sapat si am luat braul din locul unde-l ascunsesem; dar iata braul se stricase si nu mai era bun de nimic.
8. Atunci a fost cuvantul Domnului catre mine:
9. "Iata ce zice Domnul: Asa voi sfarama mandria lui Iuda si trufia cea mare a Ierusalimului.
10. Acest popor rau, care nu vrea sa asculte cuvintele Mele, ci traieste dupa indaratnicia inimii lui, merge pe urmele altor dumnezei si se inchina si slujeste lor, va fi ca braul acesta care nu este bun de nimic.
11. Ca precum e braul aproape de coapsele omului, asa am apropiat Eu de Mine toata casa lui Israel si toata casa lui Iuda, zice Domnul, ca sa-Mi fie poporul Meu, numele Meu, lauda Mea si slava Mea, dar ei n-au ascultat.
12. De aceea, spune-le cuvantul acesta: Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Tot urciorul se umple de vin. Si ei toti vor zice: Au doara noi nu stim ca tot urciorul se umple de vin?
13. Iar tu sa le spui: Asa zice Domnul: Iata, Eu voi umple cu vin pana la imbatare pe toti locuitorii tarii acesteia, pe regii care sed pe scaunul lui David, pe preoti, pe prooroci si, pe toti locuitorii Ierusalimului,
14. Si-i voi zdrobi pe unii de altii, pe parinti si pe fii laolalta, zice Domnul. Nu-i voi cruta si nu-i voi milui, nici Imi va fi mila ca sa-i pierd.
15. Ascultati si luati aminte! Nu fiti mandri, caci Domnul graieste:
16. Dati slava Domnului Dumnezeului vostru, pana nu vine intunericul si pana nu se lovesc picioarele voastre de muntii noptii. Voi veti astepta lumina, dar El o va preface in umbra mortii, o va preface in negura adanca.
17. Iar daca nu ascultati acestea, atunci sufletul meu va plange in locuri tainice mandria voastra si va plange amar si ochii mei vor varsa lacrimi, pentru ca turma Domnului va fi dusa in robie.
18. Spune regelui si reginei: Smeriti-va si sedeti mai jos, deoarece a cazut de pe capul vostru cununa slavei voastre!

19. Cetatile din Negheb sunt inchise si n-are cine le deschide. Iuda tot va fi dus in robie; in intregime va fi dus in robie.
20. Ridicati-va ochii vostri si priviti pe cei ce vin de la miazanoapte! Unde este turma ce ti s-a dat, turma ta cea frumoasa?
21. Fiica Sionului, ce vei zice tu cand te vor cerceta, ca biruitori, cei pe care i-ai obisnuit sa-ti fie prieteni

apropiati? Nu te vor cuprinde durerile ca pe femeia care naste?
22. Iar de vei zice in inima ta: "Pentru ce au venit peste mine acestea?" Ti se va raspunde: Pentru multimea nelegiuirilor tale ti s-au desfacut poalele si ti s-au dezgolit picioarele tale.
23. Poate oare sa-si schimbe etiopianul pielea sa si leopardul petele sale? Asa si voi! Puteti oare sa faceti bine, cand sunteti deprinsi a face rau?
24. De aceea Eu va voi spulbera ca pleava imprastiata de vantul pustiului.
25. Fiica Sionului, iata soarta ta, plata razvratirii tale, masurata tie de Mine, zice Domnul, pentru ca M-ai uitat si ti-ai pus increderea in minciuna.
26. De aceea ti se vor da poalele peste cap, ca sa se dezgoleasca rusinea ta.
27. Vazut-am desfranarea ta si strigatele tale de placere, netrebniciile tale si uraciunile tale de pe dealuri si din camp. Vai tie, Ierusalime, tu esti necurat! Dar pana cand...?"

CAPITOLUL 14

Pedeapsa cu seceta si foamete. Rugaciunea proorocului.

1. Cuvantul Domnului care a fost catre Ieremia in vremea secetei.
2. Plange Iuda si portile Ierusalimului au cazut si stau innegrite pe pamant, si strigat se ridica din Ierusalim.
3. Cei mari trimit pe cei mici dupa apa; acestia merg la fantani, dar nu gasesc apa, si se intorc inapoi cu vasele goale; de aceea se rusineaza, rosesc si isi acopar capetele.
4. Ogoarele au crapat, pentru ca n-a fost ploaie pe pamant; de aceea plugarii isi acopera capetele si sunt tulburati.
5. Pana si cerboaica naste in camp si isi paraseste puii, pentru ca nu este iarba.
6. Si asinii salbatici stau in locuri inalte si inghit aer, ca sacalii, si ochii li s-au infundat, pentru ca n-au iarba.
7. Desi faradelegile noastre marturisesc impotriva noastra, dar Tu, Doamne, fa mila cu noi pentru numele Tau! Mare este abaterea noastra si am pacatuit inaintea Ta.
8. Nadejdea lui Israel si Izbavitorul lui la vreme de stramtorare, pentru ce esti ca un strain in tara aceasta si ca un trecator care se opreste pentru o noapte?
9. Pentru ce esti Tu ca un om fara vlaga si ca un razboinic care nu poate ajuta? Totusi Tu, Doamne, esti in mijlocul nostru si numele Tau este chemat asupra noastra: Nu ne lasa!
10. Asa zice Domnul catre poporul acesta: "Pentru ca le place sa rataceasca si nu-si cruta picioarele, de aceea Domnul nu mai gaseste placere in ei; pomeneste acum faradelegile lor si numeste pacatele lor".
11. Apoi Domnul mi-a spus: "Tu sa nu te rogi pentru poporul acesta spre binele lui.
12. De vor posti, nu voi auzi strigarea lor; de vor aduce arderi de tot si prinoase, nu voi primi, ci cu sabie, cu foamete si cu molima ii voi pierde".
13. Atunci am zis: "Doamne Dumnezeule! Iata ce le graiesc proorocii: Nu veti vedea sabie si foamete nu va fi la voi, ci voi da in locul acesta pace necontenita".
14. Iar Domnul mi-a raspuns: "Proorocii proorocesc lucruri mincinoase in numele Meu; Eu nu i-am trimis, nici nu ie-am dat porunca si nici nu le-am grait; ci ei va vestesc vedenii mincinoase, proorociri desarte si inchipuiri ale inimii lor".
15. De aceea, asa zice Domnul despre prooroci: "Ei proorocesc in numele Meu, dar Eu nu i-am trimis; ei zic: "Sabie si foamete nu va fi in tara aceasta", dar de sabie si de foamete vor pieri acesti prooroci si poporul caruia au proorocit ei.
16. Va fi risipit pe ulitele Ierusalimului de foamete si de sabie, si nu va avea cine sa-i ingroape pe ei si pe femeile lor, pe fiii lor si pe fiicele lor, ca Eu voi varsa asupra lor rautatea lor.
17. si sa le mai spui cuvantul acesta: Ochii mei varsa lacrimi ziua si noaptea si nu se opresc! Caci cu bataie mare a fost batuta fecioara, fiica poporului Meu, si cu lovitura grea.
18. De ies in camp, iata numai oameni ucisi cu sabia! De intru in cetate, iata numai oameni istoviti de foame! Chiar si proorocul si preotul ratacesc prin tara fara sa stie unde merg".
19. Atunci am zis iarasi: "Lepadat-ai Tu oare cu totul pe Iuda? Au doar Te-a dezgustat cu totul Sionul? Pentru ce ne-ai lovit asa, incat nu mai avem leac? Asteptam pace, dar iata nu vine nimic bun! Asteptam vremea vindecarii, si iata grozavie!
20. Marturisim, Doamne, necredinta noastra si faradelegile parintilor nostri, ca am pacatuit inaintea Ta. Nu ne lepada pe noi pentru numele Tau! Nu necinsti tronul slavei Tale! Adu-ti aminte si nu strica legamantul Tau cu noi!
21. Sunt oare printre dumnezeii deserti ai neamurilor datatori de ploaie? Sau poate oare cerul singur sa verse apa?

Au nu esti Tu, Doamne Dumnezeule, Cel ce dai ploaie? In Tine nadajduim, ca Tu faci toate!"

CAPITOLUL 15

Raspunsul Domnului. Plangerea proorocului.

l. Si mi-a zis iarasi Domnul: "Chiar Moise si Samuel de ar sta inaintea Mea, sufletul Meu tot nu s-ar indupleca spre poporul acesta. Izgoneste-i de la fata Mea, ca sa se duca.
2. Iar de-ii vor zice: "Unde sa ne ducem?" sa le spui: Asa zice Domnul: "Cel randuit pentru moarte sa se duca la moarte, cel pentru sabie, la sabie, cel pentru foamete, la foamete, si cel pentru robie, in robie!
3. Voi trimite asupra lor patru feluri de pedepse, zice Domnul: sabia, ca sa-i taie, cainii, ca sa-i sfasie, pasarile cerului si fiarele campului, ca sa-i piarda.
4. Si-i voi da spre munca la toate regatele pamantului, pentru Manase, fiul lui Iezechia, regele lui Iuda, si pentru cele ce a facut el in Ierusalim.
5. Oare cui ii va parea rau de tine, Ierusalime, si cine-ii va arata mila sau cine va veni la tine si te va intreba de sanatate?
6. Pentru ca tu M-ai lasat, zice Domnul, si te-ai intors inapoi, de aceea-Mi voi intinde mana Mea asupra ta si te voi pierde, ca M-am saturat miluindu-te.
7. Cu vanturatoarea ii voi vantura la portile tarii, ii voi lipsi de copii si voi pierde pe poporul Meu, dar tot nu se vor intoarce din caile lor.
8. Vaduvele lor sunt mai multe decat nisipul marii. Voi aduce un pustiitor in plina amiaza asupra lor, asupra mamelor celor tinere, si va cadea asupra lor, fara de veste, frica si groaza.
9. Cea care nascuse sapte copii zace in neputinta, isi da duhul si-i apune soarele inca ziua fiind; este rusinata si ocarata. Pe cei ramasi ii voi da sabiei inaintea ochilor vrajmasilor lor", zice Domnul.
10. Vai de mine, mama, ca m-ai nascut sa fiu om de cearta si de pricina pentru toata tara! Nimanui n-am dat cu dobanda si nici mie nu mi-a dat nimeni cu dobanda, si tot ma blestema toti.
11. Zis-a Domnul: "Da, te voi intari pentru binele tau; singur voi conduce pe vrajmasul tau sa te roage la vreme de nenorocire si de restriste.
12. Poate cineva sa rupa fierul, fierul de la miazanoapte si arama?
13. Averea ta si comorile tale le voi da prada fara plata, pentru toate pacatele tale, in toate hotarele tale;
14. Si le voi trimite cu vrajmasii tai intr-o tara pe care tu n-o cunosti, ca s-a aprins focul maniei Mele si va arde peste voi".
15. O, Doamne, Tu stii toate! Adu-ti aminte de mine, cerceteaza-ma si ma razbuna impotriva prigonitorilor mei! Nu ma pierde dupa indelungata Ta rabdare, stiind ca pentru Tine sufar ocara.
16. Aflat-am cuvintele Tale si le-am sorbit si cuvantul Tau a fost bucurie si veselie pentru inima mea, ca s-a chemat asupra mea numele Tau, Doamne Dumnezeul puterilor.
17. In adunarea celor ce rad n-am sezut, nici m-am veselit, ci am stat singur sub mana Ta ce apasa asupra mea, ca Tu ma umplusesi de manie.
18. De ce este asa de grea boala mea si de ce rana mea este asa de greu de vindecat, incat nu sufera doctorie? Oare vei fi Tu pentru mine ca un izvor amagitor si ca o apa inselatoare?
19. Si la acestea Domnul mi-a raspuns asa: "De te vei intoarce, Eu te voi aduce la starea cea dintai si vei sta inaintea fetei Mele; daca tu vei deosebi lucrul de pret de cel fara de pret, vei fi ca gura Mea; si nu te vei intoarce la ei, ci ei se vor intoarce la tine;
20. Si te voi face pentru poporul acesta zid tare de arama. Vor lupta impotriva ta, dar nu te vor birui, pentru ca Eu sunt cu tine, ca sa te scap si sa te izbavesc, zice Domnul.
21. Si te voi scapa din mana celor rai; te voi izbavi din mina asupritorilor".

CAPITOLUL 16

O noua prevestire despre judecatile lui Dumnezeu. Robia si izbavirea poporului.

1. Si a fost cuvantul Domnului catre mine:
2. "Sa nu-ii iei femeie si sa nu ai nici fii, nici fiice in locul acesta,
3. Deoarece asa graieste Domnul despre fiii si fiicele care se vor naste in locul acesta, despre mamele care ii vor naste si despre parintii care ii vor face pe pamantul acesta:

4. Vor muri de moarte grea si nu vor fi nici bociti, nici ingropati, ci vor fi ca gunoiul pe fata pamantului; vor fi pierduti prin sabie si foamete si trupurile lor vor fi mancarea pasarilor cerului si fiarelor pamantului".
5. Si iarasi a zis Domnul: "Sa nu intri in casa celor ce jelesc si sa nu te duci sa plangi si sa jelesti cu ei, caci am luat de la poporul acesta pacea Mea, mila si parerea de rau, zice Domnul.
6. Si vor muri cei mari si cei mici in pamantul acesta, si nu vor fi ingropati, si dupa ei nimeni nu va plange, nimeni nu-si va face taieturi, nici se va tunde pentru ei.
7. Nu se va frange pentru ei paine de jale ca mangaiere pentru cel mort; si nu li se va da cupa mangaierii ca sa bea dupa tatal lor si dupa mama lor.
8. De asemenea sa nu intri in casa ospatului, ca sa sezi cu ei sa mananci si sa bei, ca asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel:
9. Iata, voi curma in locul acesta chiar in zilele voastre si sub ochii vostri glasul bucuriei si glasul de veselie, glasul mirelui si glasul miresei.
10. Cand vei spune poporului acestuia toate acestea si cand ei iti vor zice: "Pentru ce a rostit Domnul asupra noastra aceasta mare nenorocire? Care este nedreptatea noastra si care este pacatul cu care am pacatuit noi inaintea Domnului Dumnezeului nostru?"
11. Atunci sa le spui: Pentru ca parintii vostri M-au parasit, zice Domnul, si s-au dus dupa alti dumnezei, au slujit acelora si li s-au inchinat, iar pe Mine M-au parasit si legea Mea n-au pazit-o.
12. Dar voi faceti inca si mai rau decat parintii vostri, si traiti fiecare dupa inima voastra cea rea si indaratnica si nu Ma ascultati.
13. De aceea va voi arunca din tara aceasta intr-o rara pe care n-ati cunoscut-o nici voi, nici parintii vostri, si veti sluji acolo ziua si noaptea la alti dumnezei, ca Eu nu va voi arata indurare.
14. Pentru ca vin zile, zice Domnul, cand nu se va mai zice: "Viu este Domnul, Care a scos pe fiii lui Israel din tara Egiptului",
15. Ci, "Viu este Domnul, Care a scos pe fiii lui Israel din tara cea de la miazanoapte si din toate tarile in care-i izgonise", ca ii voi intoarce in tara pe care le-am daruit-o parintilor lor.
16. Iata, voi trimite multime de pescari, zice Domnul, si-i vor pescui; iar apoi voi trimite multime de vanatori, si-i vor vana de prin toti muntii, de pe toate dealurile si de prin crapaturile stancilor.
17. Pentru ca ochii Mei sunt asupra tuturor cailor lor, care nu sunt ascunse de la fata Mea, si nedreptatea lor nu se ascunde privirilor Mele.
18. Si le voi rasplati mai intai pentru nedreptatea lor si pentru indoitul lor pacat, pentru ca au spurcat tara Mea eu starvurile grozaviilor lor si cu uraciunile lor au umplut mostenirea Mea".
19. Doamne, puterea mea, taria mea si scaparea mea la vreme de necaz, la Tine vor veni popoarele de la marginile pamantului si vor zice: "Numai minciuna au mostenit parintii vostri, idoli deserti, care nu sunt de nici un folos!"
20. "Poate oare omul sa-si faca dumnezei, care, de altfel, nici nu sunt dumnezei? De aceea iata le voi arata acum, le voi arata mana Mea si puterea Mea si vor afla ca numele Meu este Domnul!"

CAPITOLUL 17
Pedeapsa celor razvratiti. Cinstirea zilei a saptea.

1. "Pacatul lui Iuda este scris cu condei de fier, cu varf de diamant este sapat pe lespedea inimii lor si pe coarnele jertfelnicelor lor.
2. Ca de copiii lor isi aduc aminte de jertfelnicele lor si de locurile de jertfa de pe sub copacii verzi si de pe varfurile dealurilor.
3. Ierusalime, muntele Meu, campul, avutia si toate comorile tale le voi da spre prada; voi da si locurile tale inalte din toate hotarele tale, pentru pacatele tale.
4. Si tu prin tine insuti te vei lipsi de mostenirea ta, pe care ti-am dat-o Eu si te voi da in robie vrajmasilor tai, in tara pe care tu n-o stii, pentru ca ai aprins focul maniei Mele si in veci va arde".
5. Asa zice Domnul: "Blestemat fie omul care se increde in om si isi face sprijin din trup omenesc si a carui inima se departeaza de Domnul.
6. Acela va fi ca ierburile pustiului si nu va vedea cand va veni binele, ci va locui in locurile arse ale pustiului, in pamant neroditor si nelocuit.
7. Binecuvantat fie omul care nadajduieste in Domnul si a carui nadejde este Domnul,
8. Deoarece acesta va fi ca pomul sadit langa ape, care-si intinde radacinile pe langa rau si nu stie cand vine arsita;

frunzele lui sunt verzi, la timp de seceta nu se teme si nu inceteaza a rodi.
9. Inima omului este mai vicleana decat orice si foarte stricata! Cine o va cunoaste!
10. Eu, Domnul, patrund inima si incerc rarunchii, ca sa rasplatesc fiecaruia dupa caile lui si dupa roada faptelor lui.
11. Prepelita cloceste ouale pe care nu le-a ouat; asa este si cel ce castiga avutie nedreapta, o lasa la jumatatea zilelor sale si la sfarsitul sau se va trezi ca este un nebun".
12. Tronul slavei, inaltat de la inceput, este locul sfintirii noastre.
13. Tu, Doamne, esti nadejdea lui Israel! Toti cei ce Te parasesc se vor rusina, ca Tu ai zis: "Cei ce se departeaza de Mine vor fi scrisi pe pulbere, pentru ca au parasit pe Domnul, izvorul apei celei vii".
14. Vindeca-ma, Doamne, si voi fi vindecat; mantuieste-ma si voi fi mantuit, caci Tu esti lauda mea!
15. Iata acestea-mi zic ei: "Unde este cuvantul Domnului? Sa vina!"
16. Eu nu te-am indemnat totusi la mai rau, nici n-am dorit ziua nenorocirii. Tu stii acestea; si ce a iesit din gura mea e descoperit inaintea fetei Tale.
17. Nu fi pricina de groaza pentru mine, ca Tu esti nadejdea mea in ziua stramtorarii.
18. Sa nu ma rusinez eu, ci sa se rusineze apasatorii mei; ei sa tremure, dar sa nu tremur eu! Adu asupra lor ziua necazului si zdrobeste-i cu zdrobire indoita.
19. Asa mi-a zis Domnul: "Du-te si stai la poarta fiilor poporului, pe care intra regii lui Iuda, si pe care ies ei, si la toate portile Ierusalimului,
20. Si le spune: Regii lui Iuda si tot Iuda si toii locuitorii Ierusalimului, care intrati pe portile acestea, ascultati cuvantul acesta:
21. Asa graieste Domnul: "Paziti-va sufletele si nu duceti sarcini in ziua de odihna, nici le bagati pe portile Ierusalimului;
22. Nu scoateti sarcini din casele voastre in ziua odihnei si nu va indeletniciti cu nici un fel de munca, ci sfintiti ziua odihnei, asa cum am poruncit Eu parintilor vostri,
23. Care n-au ascultat si nu si-au plecat urechea, ci si-au invartosat neascultarea, ca sa nu indeplineasca si sa nu ia invatatura.
24. De Ma veti asculta, zice Domnul, si nu veti aduce sarcini pe portile acestei cetati in ziua odihnei; ci veti sfinti ziua odihnei si nu va veti indeletnici in acea zi cu nici o munca,
25. Atunci pe portile acestei cetati vor intra regi care sed pe scaunul lui David, in alai de care si de cai, ei si capeteniile ostirii lor, oamenii din Iuda si locuitorii Ierusalimului; si cetatea aceasta in veac va fi locuita.
26. Si vor veni din cetatile lui Iuda, din imprejurimile Ierusalimului si din pamantul lui Veniamin, din ses, din munti si de la miazazi, si vor aduce arderi de tot si jertfe, prinoase si tamaie si jertfe de multumire in templul Domnului.
27. Iar de nu Ma veti asculta ca sa sfintiti ziua odihnei si sa nu duceti sarcini, cand intrati pe portile Ierusalimului in ziua odihnei, voi aprinde foc la portile lui si va arde palatele Ierusalimului si nu se va stinge".

CAPITOLUL 18

Vasul olarului si neascultarea poporului.

1. Cuvantul care a fost de la Domnul catre Ieremia si i-a zis:
2. "Scoala si intra in casa olarului si acolo iti voi vesti cuvintele Mele!"
3. Si am intrat eu in casa olarului si iata acesta lucra cu roata si vasul pe care-l facea olarul din lut s-a stricat in mana lui; dar olarul a facut dintr-insul alt vas, cum a crezut ca-i mai bine sa-l faca.
4. Si a fost cuvantul Domnului iarasi catre mine si mi-a zis: "Casa lui Israel, oare nu pot sa fac si Eu cu voi, ca olarul acesta, zice Domnul?
5. Iata, ce este lutul in mana olarului, aceea sunteti si voi in mana Mea, casa lui Israel!
6. Daca voi zice candva despre un popor, sau despre un rege, ca-l voi dezradacina, il voi sfarama si-l voi pierde;
7. Si daca poporul acela, despre care am zis Eu acestea, se va intoarce de la faptele lui cele rele, atunci voi indeparta raul ce gandeam sa-i fac.
8. Sau daca voi zice despre un popor sau despre un rege ca-l voi intocmi si-l voi intari,
9. Si daca acela va face rele inaintea ochilor Mei si nu va asculta de glasul Meu, atunci voi schimba binele cu care voiam sa-l fericesc.
10. Spune deci barbatilor lui Iuda si locuitorilor Ierusalimului: Asa zice Domnul: Iata, Eu va gatesc rele si uneltiri impotriva voastra. Asadar sa se intoarca fiecare de la calea lui cea rea; indreptati-va caile si purtarile voastre!
11. Dar ei zic: "Este zadarnic! Noi vom trai dupa gandul nostru si ne vom purta fiecare dupa invartosarea inimii

noastre celei rele".
12. De aceea, asa zice Domnul: "Intrebati popoarele: Auzit-a oare cineva asemenea lucru? Lucruri peste masura de uracioase a facut fecioara lui Israel.
13. Paraseste oare zapada Libanului stanca muntelui? Ori seaca apele ce vin de departe si sunt reci si curgatoare?
14. Poporul Meu insa M-a parasit. Tamaiaza idoli, s-a poticnit in caile sale si a parasit caile cele vechi, ca sa umble pe poteci si pe drumuri nebatatorite, ca sa-si faca tara grozavie si batjocura vesnica,
15. Incat tot cel ce va trece prin aceasta sa se mire si sa clatine din cap.
16. Ii voi spulbera inaintea vrajmasilor ca vantul cel de la rasarit, si nu fata, ci spatele il voi intoarce spre ei in ziua necazului lor".
17. Zis-au ei: "Veniti sa uneltim impotriva lui Ieremia, ca nu va pieri legea din mana preotului, nici sfatul de la intelept, nici cuvantul (lui Dumnezeu) de la prooroc. Veniti sa-l biruim cu limba si sa nu luam aminte la cuvintele lui!
18. Ia aminte la mine, Doamne, si auzi glasul potrivnicilor mei!
19. Se cuvine oare a rasplati cu rau pentru bine? Ei insa sapa groapa sufletului meu. Adu-ti aminte ca stau inaintea fetei Tale, ca sa graiesc bine de ei si ca sa abat de la ei mania Ta.
20. Da dar pe fiii lor la foamete si pune-i sub sabie! Femeile lor sa fie fara copii si vaduve, barbatii lor sa fie loviti de moarte si tinerii lor sa fie ucisi cu sabia. in razboi.
21. Bocete sa se auda prin casele lor, cand fara de veste vei aduce ostiri asupra lor, ca sapa groapa ca sa ma prinda si pe ascuns au intins curse pentru picioarele mele.
22. Dar Tu, Doamne, stii tot ce uneltesc ei impotriva mea ca sa ma omoare! Nu ierta nedreptatea lor si pacatul lor nu-l sterge dinaintea fetei Tale! Doboara-i inaintea Ta si lucreaza impotriva lor la vremea maniei Tale!

CAPITOLUL 19

Prevestirea daramarii Ierusalimului.

l. Asa a zis Domnul: "Mergi si cumpara o oala de lut de la olar; ia cu tine pe cei mai batrani din popor si din capeteniile preotilor si iesi in valea Ben-Hinom, care este la Poarta Olariei.
2. Acolo sa rostesti cuvintele pe care ti le voi spune si sa zici:
3. "Regi ai lui Iuda si locuitori ai Ierusalimului, ascultati cuvantul Domnului! Asa graieste Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iata voi aduce asa stramtorare asupra lacului acestuia, incat, auzind cineva, sa-i tiuie urechile,
4. Pentru ca M-au parasit, au instrainat lacul acesta si tamaiaza pe el alti dumnezei, pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici parintii lor si nici regii lui Iuda; au umplut locul acesta de sangele nevinovatilor si au facut inaltimi pentru Baal, ca sa arda pe fiii lor cu foc.
5. Ei aduc ardere de tot pentru Baal, ceea ce Eu nu le-am poruncit, nici le-am grait si ceea ce nici prin minte nu Mi-a trecut.
6. De aceea iata vin zile, zice Domnul, cand locul acesta nu se va mai chema Tofet sau valea fiilor lui Hinom, ci valea uciderii.
7. Voi pierde cu desavarsire pe Iuda si Ierusalimul in locul acesta si-i voi rapune cu sabia inaintea vrajmasilor lor si cu mana celor ce cauta sufletul lor, si voi da trupurile lor spre hrana pasarilor cerului si fiarelor pamantului.
8. Voi face cetatea aceasta pustie si batjocura. Tot cel ce va trece prin ea se va mira si va fluiera a pustiu, vazand toate ranile ei.
9. Si-i voi ospata cu carnea fiilor lor si cu carnea fiicelor lor; si va manca fiecare carnea aproapelui sau, fiind in impresurare si in stramtorare, cand ii vor stramtora vrajmasii lor si cei ce vor sa le ia viata.
10. Apoi sa spargi oala inaintea ochilor barbatilor acelora, care vor merge cu tine, si sa le zici:
11. "Iata ce zice Domnul Savaot: Voi sfarama poporul acesta si cetatea aceasta, asa cum am sfaramat vasul olarului, care nu mai poate fi facut la loc, si-i vor ingropa in Tofet din pricina lipsei de loc pentru ingropare.
12. Asa voi face cu locul acesta, zice Domnul, si cu locuitorii lui, si voi face cetatea aceasta ca Tofetul.
13. Si casele Ierusalimului si casele regilor lui Iuda vor fi necurate, ca Tofetul, pentru ca pe acoperisul tuturor caselor s-aduce tamaie intregii ostiri ceresti si se savarsesc turnari in cinstea dumnezeilor straini".
14. Si s-a intors Ieremia din Tofet, unde-l trimisese Domnul sa prooroceasca, si a stat in curtea templului Domnului si a zis catre tot poporul:
15. "Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iata voi aduce asupra cetatii acesteia si asupra celorlalte cetati toate nenorocirile pe care le-am rostit impotriva ei, pentru ca si-au invartosat inima si nu asculta cuvintele Mele".

CAPITOLUL 20
Ieremia in temnita. Plangerea lui.

1. Auzind Pashurr, fiul preotului Imer, care era supraveghetor in templul Domnului, ca Ieremia a profetit aceste cuvinte,
2. A lovit Pashurr pe Ieremia proorocul si l-a aruncat in temnita care se afla la poarta cea de sus a lui Veniamin, in templul Domnului.
3. Dar a doua zi Pashurr a dat drumul lui Ieremia din temnita si Ieremia i-a zis: "Domnul nu te mai numeste Pashurr (Noroc din toate partile), ci Magor Misabib (Spaima din toate partile),
4. Pentru ca asa zice Domnul: Iata, te voi face groaza si pentru tine insuti si pentru toti prietenii tai; acestia vor cadea de sabia vrajmasilor lor si ochii tai vor vedea aceasta. Si pe tot Iuda il voi da in mainile regelui Babilonului, care-i va duce la Babilon si-i va lovi cu sabia.
5. Si toata bogatia cetatii acesteia, toata agonisita ei, toate cele de pret ale ei si toate comorile regilor lui Iuda le voi da in mainile vrajmasilor lor, care, jefuindu-le, le vor lua si le vor duce la Babilon.
6. Iar tu, Pashurr, cu toii cei ce traiesc in casa ta, va veti duce in robie si, mergand la Babilon, vei muri acolo si acolo vei fi ingropat si tu si toti prietenii tai, carora tu le-ai proorocit mincinos.
7. Doamne, Tu m-ai aprins si iata sunt inflacarat; Tu esti mai tare decat mine si ai biruit, iar eu in toate zilele sunt batjocorit si fiecare isi bate joc de mine;
8. Ca de cand vorbesc, scotand strigate impotriva silniciei si rostind pustiirea, cuvantul Domnului s-a prefacut in ocara pentru mine si in batjocura zilnica.
9. De aceea mi-am zis: "Nu voi mai pomeni de El si nu voi mai grai, in numele Lui!" Dar iata era in inima mea ceva, ca un fel de foc aprins, inchis in oasele mele, si eu ma sileam sa-l infranez si n-am putut;
10. Ca am auzit ocari de la multi si amenintari din toate partile, zicand: "Parati-l si-l vom pari si noi!" Toti cei ce traiau in pace cu mine, ma pandesc sa vada nu cumva ma voi poticni, si ziceau: "Poate va cadea si-l vom birui si ne vom razbuna pe el!"
11. Dar Domnul este cu mine, ca un aparator puternic. De aceea prigonitorii mei se vor poticni si nu vor birui; se vor face de rusine, pentru ca n-au izbutit; ocara lor va fi vesnica si niciodata nu se va uita.
12. Doamne al puterilor, Cel ce cercetezi cu dreptate si patrunzi rarunchii si inimile, fa-ma sa vad razbunarea Ta asupra lor, ca tie ti-am incredintat pricina mea!
13. Cantati Domnului! Laudati pe Domnul, caci El izbaveste sufletul celui impilat din mana facatorilor de rele.
14. Blestemata fie ziua in care m-am nascut, ziua in care m-a nascut maica-mea sa nu fie binecuvantata.
15. Blestemat fie omul care a adus tatalui meu veste si a zis: "Ti s-a nascut fiu", si s-a bucurat mult de aceasta.
16. Intample-se omului aceluia ceea ce s-a intamplat cetatilor pe care le-a daramat Domnul si nu le-a crutat! Sa auda el dimineata bocet si la amiaza tanguire mare,
17. Ca nu m-a ucis chiar din pantece, ca mama mea sa-mi fi fost mormant si pantecele ei sa fi ramas vesnic insarcinat.
18. Pentru ce am iesit eu din pantece, ca sa vad suferinta si durere si ca zilele mele sa se sfarseasca in rusine?"

CAPITOLUL 21
Sedechia cere sfat lui Ieremia, care vesteste robia Ierusalimului.

l. Cuvantul care a fost de la Domnul catre Ieremia, cand a trimis regele Sedechia la el pe Pashurr, fiul lui Malchia, si pe Sofonie, fiul preotului Maaseia, ca sa-i zica:
2. "Intreaba pentru noi pe Domnul, ca Nabucodonosor, regele Babilonului, ne face razboi. Poate ca va face Domnul cu noi ceva in felul minunilor Lui, ca sa se departeze de la noi".
3. Iar Ieremia le-a raspuns: "Asa sa spuneti lui Sedechia:
4. Domnul Dumnezeul lui Israel asa zice: "Iata, voi intoarce inapoi armele de razboi, care sunt in mainile voastre si cu care va luptati cu regele Babilonului si cu Caldeii, care va impresara pe din afara de ziduri, si le voi aduna in mijlocul cetatii acesteia;
5. Si voi lupta si Eu Insumi impotriva voastra cu mana intinsa si cu brat puternic, cu manie, cu urgie si cu multa furie.
6. Si voi lovi pe cei ce traiesc in cetatea aceasta de la oameni pana la animale si vor muri de ciuma cumplita.
7. Iar dupa aceea, zice Domnul, pe Sedechia, regele lui Iuda, pe slugile lui, pe popor si pe cei ce au ramas in cetatea

aceasta pe urma ciumei, a sabiei si a foametei, ii voi da in mainile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, si in mainile vrajmasilor lor si in mainile celor ce vor sa le ia viata; si acela ii va lovi cu ascutisul sabiei si nu-i va cruta, nici se va indura sa-i miluiasca.
8. Iar poporului acestuia spune-i: Asa zice Domnul: Iata, va pun inainte calea vietii si calea mortii:
9. Cine va ramane in cetatea aceasta, acela va muri de sabie si de foamete si de ciuma; iar cine va iesi si se va preda Caldeilor, care va impresoara, acela va trai si va fi luat ca prada,
10. Ca Eu Mi-am intors fata impotriva cetatii acesteia, zice Domnul, in rau, nu in bine; si va fi data in mainile regelui Babilonului, care o va arde cu foc.
11. Iar casei regelui Sedechia sa-i spui: Ascultati cuvantul Domnului!
12. Casa lui David, asa zice Domnul: Faceti judecata dis-de-dimineata si scapati pe cel asuprit din mana asupritorului, pentru ca sa nu izbucneasca mania Mea ca focul si pentru ca sa nu se aprinda din pricina faptelor voastre cele rele, asa incat nimeni sa n-o stinga.
13. Cetate a vaii si stanca din camp, iata sunt impotriva ta, zice Domnul! O, voi, care ziceti: "Cine se va ridica impotriva noastra si cine va intra in salasul nostru?"
14. Iata, sunt impotriva voastra! Dar Eu va voi pedepsi dupa roadele faptelor voastre, zice Domnul, si voi aprinde foc in padurea voastra si voi mistui totul imprejurul ei".

CAPITOLUL 22

Prezicere impotriva imparatiei lui Iuda.

1. Asa a zis Domnul: "Coboara-te in casa regelui lui Iuda si rosteste cuvintele acestea si zi:
2. Regele lui Iuda, cel ce sezi pe scaunul lui David, asculta cuvantul Domnului si tu si slugile tale si poporul tau, care intrati pe portile acestea!
3. Asa zice Domnul: Faceti judecata si dreptate si scoateti pe cel asuprit din mana asupritorului, nu asupriti si nu impilati pe strain, pe orfan si pe vaduva si sange nevinovat sa nu varsati in locul acesta!
4. Caci, de veti implini cuvantul acesta, vor intra pe portile casei acesteia regii cei ce sed in locul lui David, pe scaunul lui, si umbla in care si pe cai, vor intra si ei si slugile lor si poporul lor.
5. Iar de nu veti asculta cuvintele acestea, Ma jur pe Mine Insumi, zice Domnul, ca aceasta casa va ajunge pustie.
6. De aceea, asa zice Domnul casei regelui lui Iuda: Galaad Imi esti si varf de Liban, dar te voi face pustietate si cetati nelocuite.
7. Si voi gati impotriva ta pierzatori, care vor avea fiecare arma sa si var taia cei mai frumosi cedri ai tai si-i vor arunca in foc.
8. Multe popoare vor trece prin cetatea aceasta si vor zice unii catre altii: "Pentru ce a facut Domnul asa cu aceasta cetate mare?"
9. Si li se va raspunde: "Pentru ca locuitorii ei au parasit legamantul Domnului Dumnezeului lor, s-au inchinat la alti dumnezei si au slujit acelora".
10. Nu plangeti dupa mort si nu-l prociti, ci plangeti amar dupa cel dus in robie, ca acela nu se va mai intoarce si nu isi va mai vedea tara sa de nastere;
11. Caci asa zice Domnul despre Salum, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, care a domnit dupa tatal sau, Iosia, si care a iesit din locul acesta: "Nu se va mai intoarce acolo,
12. Ci va muri in locul acela unde a fost dus rob si nu va mai vedea pamantul acesta.
13. Vai de cel care isi zideste casa din nedreptate si isi face incaperi din faradelegi, care sileste pe aproapele sau sa-i lucreze degeaba si nu-i da plata lui,
14. Si care zice: "Am sa-mi fac casa mare si odai incapatoare, am sa fac ferestre, am sa le captusesc cu cedru si am sa le vopsesc cu rosu!
15. Ai ajuns tu, oare, rege ca sa te falesti cu palate cladite din lemn de cedru? Tatal tau n-a mancat oare si n-a baut? Israel a facut judecata si dreptate si de aceea i-a fost bine.
16. El a judecat pricina saracului si a nenorocitului si de aceea i-a fost bine. Oare nu aceasta inseamna a Ma cunoaste pe Mine? - zice Domnul.
17. Inima ta insa si ochii tai cauta numai la lucrul tau si la varsarea sangelui nevinovat; cauta sa faca numai impilare si silnicie.
18. De aceea, asa zice Domnul despre Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda: "Nu-l vor plange, zicand: "Vai, fratele meu!" sau: "Vai, sora mea!" Nu-l vor plange, zicand: "Vai, doamne!" sau: "Vai, cinstea ta!"

19. Ci el va fi ingropat ca un asin; il vor tari si-l vor arunca departe peste portile Ierusalimului.
20. Urca-te pe Liban si striga, inalta-ti glasul de pe Vasan si striga de pe Abarim, ca s-au zdrobit toti prietenii tai.
21. In vremea propasirii tale Eu ti-am grait, dar tu ai zis: "Nu ascult!" Asa a fost purtarea ta chiar din tineretea ta si n-ai ascultat glasul Meu.
22. Pe toti pastorii tai ii va imprastia vantul, iar prietenii tai se vor duce in robie. Atunci vei fi rusinat si batjocorit pentru toate faptele tale cele rele.
23. O, cel ce locuiesti pe Liban si-ti faci cuibul in cedri, cum vei geme tu, cand te vor ajunge chinurile ca durerile femeii ce naste!
24. Precum e adevarat ca Eu traiesc, a zis Domnul, tot asa este de adevarat ca daca Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, ar fi inel la mana Mea cea dreapta, apoi si de acolo l-as smulge.
25. Si te voi da in mainile celor ce vor sa-ti ia viata si in mainile celor de care tu te temi, in mainile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, si in mainile Caldeilor;
26. Si te voi arunca pe tine si pe mama ta, care te-a nascut, in .ara straina, unde nu v-ati nascut
27. si veti muri acolo; iar in pamantul unde va dori sufletul vostru sa se intoarca, nu va veti mai intoarce".
28. Au doara acest om, Iehonia, este faptura blestemata si lepadata? Sau este vas netrebnic? Pentru ce sunt aruncati, el si neamul lui, si inca intr-o tara pe care ei n-o stiau?
29. O, tara, tara, tara, asculta cuvantul Domnului!
30. Asa zice Domnul: "Scrieti pe omul acesta ca lipit de copii, ca om nenorocit in zilele sale, pentru ca nimeni din neamul lui nu va mai sedea pe tronul lui David si sa domneasca peste Iuda!"

CAPITOLUL 23

Pedeapsa asupra pastorilor necredinciosi si a profetilor mincinosi.

1. "Vai de parintii care pierd si imprastie oile turmei Mele, zice Domnul.
2. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel catre pastorii care pasc pe poporul Meu: Ati risipit oile Mele si le-ati imprastiat si nu le-ati pazit; de aceea, va voi pedepsi pentru faptele voastre cele rele, zice Domnul.
3. Si voi aduna ramasitele turmei Mele din toate tarile prin care le-am risipit, le voi intoarce la staulele lor si vor naste si se vor inmulti.
4. Voi pune peste acestea pastori, care le vor paste si ele nu se vor mai teme, nici se vor mai speria, nici se vor mai pierde, zice Domnul.
5. Iata vin zile, zice Domnul, cand voi ridica lui David Odrasla dreapta si va ajunge rege si va domni cu intelepciune; va face judecata si dreptate pe pamant.
6. In zilele Lui, Iuda va fi izbavit si Israel va trai in liniste; iata numele cu care-L voi numi:
"Domnul-dreptatea-noastra!"
7. De aceea, vor veni zilele, zice Domnul, cand nu se va mai zice: "Viu este Domnul, Care a scos pe fiii lui Israel din tara Egiptului",
8. Ci: "Viu este Domnul, Care a scos si a adus neamul casei lui Israel din tara de la miazanoapte si din toate tarile in care ii risipise si vor trai in pamantul acesta".
9. Despre prooroci: "Mi se sfasie inima in mine si toate oasele mi se cutremura; sunt ca un am beat, ca omul biruit de vin, pentru Domnul si pentru cuvintele Lui cele sfinte;
10. Pentru ca s-a umplut tara de desfranati si pentru ca plange tara sub blestem; uscatu-s-au pasunile in stepa; tinta alergaturii lor este faradelegea si tara lor este nedreptatea.
11. Ca profetul si preotul sunt necredinciosi; si pana si in casa Mea am gasit rautatea lor, zice Domnul.
12. De aceea, calea lor le va fi ca locurile lunecoase in intuneric; vor fi imbranciti si vor cadea acolo, caci voi aduce asupra lor nenorocirea in anul cand ii voi pedepsi, zice Domnul.
13. Si in proorocii Samariei am vazut nebunie, caci au profetit in numele lui Baal si au dus in ratacire pe poporul Meu Israel.
14. Dar in proorocii Ierusalimului am vazut grozavii: acestia fac desfranare si umbla cu minciuni, ajuta mainile facatorilor de rele, ca nimeni sa nu se intoarca de la necredinta sa; toti sunt pentru Mine ca Sodoma, si locuitorii lui ca Gomora.
15. De aceea, asa zice Domnul Savaot despre prooroci: Iata, ii voi hrani cu pelin si le voi da sa bea apa cu fiere, ca de la profetii Ierusalimului s-a intins necredinta in toata tara.
16. Asa zice Domnul Savaot: "Nu ascultati cuvintele proorocilor, care va profetesc, ca va inseala, povestindu-va

inchipuirile inimii lor, si nimic din cele ale Domnului.
17. Necontenit graiesc ei celor ce Ma dispretuiesc: "Domnul, a zis ca va fi pace peste voi". Si tuturor celor care urmeaza inima lor invartosata le zic: "Nici un rau nu va veni asupra voastra!"
18. Ca cine a luat parte la sfatul Domnului, ca sa vada si sa auda cuvantul Lui? Sau cine a luat aminte la cuvantul Lui ca sa-l vesteasca?
19. Iata vine furtuna Domnului cu iutime, vine furtuna mare si va cadea peste capetele necredinciosilor.
20. Mania Domnului nu se va potoli pana nu va implini si va infaptui planurile inimii Sale, si in zilele ce vin veti pricepe aceasta lamurit.
21. N-am trimis Eu pe proorocii acestia, ci au alergat ei singuri; Eu nu le-am spus, ci au profetit ei de la ei.
22. Au luat ei parte la sfatul Meu? Atunci sa vesteasca cuvintele Mele poporului Meu, sa faca sa se intoarca oamenii de la calea lor rea si de la faptele lor cele rele.
23. Au doara Eu numai de aproape sunt Dumnezeu, zice Domnul, iar de departe nu mai sunt Dumnezeu?
24. Poate oare omul sa se ascunda in loc tainic, unde sa nu-l vad Eu, zice Domnul? Au nu umplu Eu cerul si pamantul, zice Domnul?
25. Am auzit ce zic proorocii care profetesc minciuna in numele Meu. Ei zic: "Am visat, am vazut in vis".
26. Pana cand proorocii acestia vor spune minciuni si vor vesti inselatoria inimii lor?
27. Cred ei cu visele lor, pe care si le povestesc unul altuia, sa faca uitat, poporului Meu, numele Meu, asa cum au uitat parintii lor numele Meu pentru Baal?
28. Proorocul care a vazut vis, povesteasca-l ca vis, iar cel ce are cuvantul Meu, acela sa spuna cuvantul Meu adevarat. Ce legatura poate fi intre pleava si grauntele de grau curat, zice Domnul?
29. Cuvantul Meu nu este el, oare, ca un foc, zice Domnul, ca un ciocan care sfarama stanca?
30. De aceea iata Eu, zice Domnul, sunt impotriva proorocilor care fura cuvantul Meu unul de la altul.
31. Deoarece Eu, zice Domnul, sunt impotriva proorocilor care vorbesc cu limba lor, dar zic: "El a spus".
32. Tot Eu, zice Domnul, sunt impotriva proorocilor care spun visuri mincinoase, care le povestesc pe acestea si duc pe poporul Meu la ratacire cu amagirile lor si cu lingusirile lor, desi Eu nu i-am trimis, nici le-am poruncit; ei nu aduc nici un folos poporului acestuia, zice Domnul.
33. Deci, de te va intreba poporul acesta, sau vreun prooroc, sau vreun preot: "Care este amenintarea Domnului?" Sa le spui: "Ce amenintare? Am sa va inlatur", zice Domnul.
34. Iar daca un prooroc sau preot, sau poporul va zice: "Este amenintarea Domnului", voi pedepsi pe omul acela si casa lui.
35. Asa sa ziceti unul catre altul si frate catre frate: "Ce-a raspuns Domnul?" sau: "Ce-a zis Domnul?"
36. Iar cuvantul acesta: "Amenintare de la Domnul", de-acum sa nu-l mai intrebuintati, ca amenintare va fi unui astfel de om cuvantul lui, pentru ca stricati cuvintele Domnului celui viu, cuvintele Domnului Savaot, cuvintele Dumnezeului nostru.
37. Asa sa zici proorocului: "Ce a raspuns Domnul?", sau: "Ce a zis Domnul?"
38. Si de veti mai zice: "Amenintare de la Domnul", apoi asa zice Domnul: Pentru ca spuneti acea vorba: "Amenintare de la Domnul" cand Eu am trimis sa vi se spuna: Nu mai ziceti "Amenintare de la Domnul",
39. De aceea, iata va voi uita cu totul si va voi parasi, si cetatea aceasta, pe care v-am dat-o voua si parintilor vostri, o voi lepada de la fata Mea,
40. Si voi pune asupra voastra ocara si necinste vesnica care nu se vor uita".

CAPITOLUL 24

Cele doua cosuri cu smochine si soarta viitoare a poporului.

1. Dupa ce Nabucodonosor, regele Babilonului, a luat din Ierusalim robi pe Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda si pe capeteniile lui Iuda cu lemnarii si cu fierarii si i-a dus la Babilon, mi-a aratat Domnul vedenia aceasta: Iata erau doua cosuri cu smochine, asezate inaintea templului Domnului:
2. Un cos era cu smochine foarte bune, cum sunt smochinele varatice, iar celalalt cos era cu smochine foarte rele, care, de rele ce erau, nici nu se puteau manca.
3. Atunci mi-a zis Domnul: "Ce vezi tu, Ieremia?" Si eu am zis: "Smochine! Smochinele cele bune sunt foarte bune, iar cele rele sunt foarte rele, incat nu se pot manca de rele ce sunt".
4. Si a fost iarasi cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
5. "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Ca pe aceste smochine bune, asa voi privi cu bunavointa pe cei ai lui Iuda,

dusi in robie, pe care i-am trimis din locul acesta in tara Caldeilor.
6. Si-Mi intorc ochii Mei asupra lor, spre binele lor, si-i voi intoarce in tara aceasta si nu-i voi nimici, ei-i voi zidi; nu-i vai smulge, ci-i voi sadi;
7. Le voi da inima ca sa Ma cunoasca pe Mine ca Eu sunt Domnul si ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, ca se vor intoarce la Mine cu toata inima lor".
8. Despre smochinele rele care, de rele ce sunt, nu se pot manca, zice Domnul: Asa voi face sa ajunga Sedechia, regele lui Iuda, capeteniile lui si restul Ierusalimului, cei care au ramas in tara aceasta si cei care traiesc in tara Egiptului;
9. Il voi face pricina de groaza, o nenorocire pentru toate regatele pamantului, ca sa fie de ocara si de pilda, de batjocura si blestem prin toate locurile pe unde-i voi izgoni.
10. Si voi trimite asupra lor sabie, foamete si ciuma, pana vor pieri din tara pe care le-o dadusem lor si parintilor lor".

CAPITOLUL 25

Robia Babilonului si pedeapsa tuturor neamurilor.

1. Cuvantul care a fost catre Ieremia pentru tot poporul iudeu, in anul al patrulea al lui Ioiachim, fiut lui Iosia, regele lui Iuda sau in anul intai al lui Nabucodonosor, regele Babilonului
2. Pe care cuvant l-a rostit proorocul Ieremia catre tot poporul iudeu si catre toti locuitorii Ierusalimului:
3. "De la anul al treisprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, si pana in ziua aceasta - timp de douazeci si trei de ani - a fost cuvantul Domnului catre mine. Si eu de dimineata pana seara v-am vorbit, dar voi n-ati ascultat.
4. Trimis-a Domnul la noi necontenit pe toti robii Sai prooroci si voi n-ati ascultat, nici v-ati plecat urechea ca sa-i ascultati.
S. Vi s-a zis: Sa se intoarca fiecare de la calea sa cea rea si de la faptele sale cele urate, si veri trai in tara pe care Domnul a dat-o voua si parintilor vostri din veac in veac.
6. Si sa nu umblati dupa alti dumnezei, ca sa le slujiti si sa va inchinati lor, si sa nu Ma maniati cu faptele mainilor voastre, si nu va voi face nici un fel de rau.
7. Voi insa nu M-ati ascultat, zice Domnul, ci M-ati maniat eu faptele mainilor voastre, spre raul vostru.
8. De aceea, asa zice Domnul Savaot: Pentru ca n-ati ascultat cuvintele Mele,
9. Iata, voi trimite sa aduca toate neamurile de la miazanoapte, zice Domnul; si voi trimite la Nabucodonosor, regele Babilonului, robul Meu, ca sa le aduca impotriva acestei tari si a locuitorilor ei si impotriva tuturor neamurilor dimprejur pe care le voi pustii, 1e voi inspaimanta, le voi face de ras si de ocara vesnica.
10. Nu vor mai putea avea glas de bucurie si glas de veselie, glasul mirelui si glasul miresei, uruitul pietrelor de moara si lumina sfesnicului.
11. Toata tara aceasta va fi pustiita si jefuita; popoarele acestea vor sluji regelui Babilonului saptezeci de ani.
12. Iar cand se vor implini saptezeci de ani, voi pedepsi pe regele Babilonului si pe poporul acela, zice Domnul, pentru necredinta lor, si tara Caldeilor o voi pedepsi si o voi face pustie pentru totdeauna.
13. Voi implini asupra tarii acesteia toate cuvintele Mele pe care le-am rostit impotriva ei; tot ce-i scris in cartea aceasta si ceea ce Ieremia a proorocit impotriva tuturor neamurilor.
14. Pentru ca si pe ele le vor robi multe popoare si regi mari si le voi rasplati dupa purtarea lor si dupa faptele mainilor lor.
15. Ca asa mi-a zis Domnul Dumnezeul lui Israel: "Ia din mana Mea cupa aceasta cu vinul urgiei si adapa cu ea toate popoarele la care te voi trimite;
16. Acelea vor bea si se vor clatina si vor innebuni la vederea sabiei pe care o voi trimite asupra lor!"
17. Si am luat cupa din mana Domnului si am dat sa bea tuturor neamurilor, la care m-a trimis Domnul.
18. Ierusalimului si cetatilor lui Iuda, regilor lui si capeteniilor lui, spre pustiire si groaza, spre batjocura si blestem, precum se si vede astazi;
19. Lui Faraon, regele Egiptului, slujitorilor lui, capeteniilor lui si intregului popor al lui;
20. La toata Arabia, tuturor regilor tarii Ut, tuturor regilor tarii Filistenilor, Ascalonului, Gazei, Ecronului si ramasitelor din Asdod;
21. Edomului, Moabului si fiilor lui Amon;
22. Tuturor regilor Tirului, tuturor regilor Sidonului si regilor insulelor care sunt dincolo de mare:

23. Dedanului si Temei, Buzului si tuturor care-si rad tamplele;
24. Tuturor regilor Arabiei si tuturor regilor popoarelor amestecate, care locuiesc in pustiu;
25. Tuturor regilor Zimrei, tuturor regilor Elamului si tuturor regilor Mediei;
26. Tuturor regilor de la miazanoapte, de aproape sau de departe, unora si altora, si tuturor regatelor lumii, care se afla pe fata pamantului; iar regele Sisacului va bea dupa ei.
27. Si sa le zici: "Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Beti si va imbatati, varsati si cadeti si nu va ridicati la vederea sabiei pe care o trimit Eu asupra voastra!"
28. Iar de nu vor vrea sa ia cupa din mana ta, ca sa bea, sa le zici:
29. "Asa graieste Domnul Savaot: Trebuie sa beti numaidecat, pentru ca incep sa aduc nenorocire asupra cetatii acesteia, peste care s-a chemat numele Meu. Sa ramaneti voi nepedepsiti? Nu, nu veti ramane nepedepsiti, caci voi chema sabie asupra tuturor celor ce locuiesc pe pamant", zice Domnul Savaot.
30. De aceea prooroceste asupra lor toate cuvintele acestea si le zi: "Domnul va striga cu putere de sus si din locasul sfinteniei Sale Isi va ridica glasul Sau; va striga cu putere impotriva pasunii Sale; va striga, ca cei ce calca in teasc, tuturor celor ce locuiesc pe pamant.
31. Zgomotul va ajunge pana la marginea pamantului, caci Domnul deschide procesul neamurilor; intra la judecata cu tot trupul si pe cei nelegiuiti ii va da sabiei", zice Domnul.
32. Asa zice Domnul Savaot: "Iata nenorocirea se intinde de la neam la neam si vijelie mare se ridica de la marginile pamantului.
33. Si in ziua aceea, cei loviti de Domnul vor zacea de la un capat la celalalt al pamantului si nu vor fi bociti, nici nu vor fi adunati si ingropati, ci vor sta ca gunoiul pe fata pamantului:
34. Plangeti, pastori, si suspinati si tavaliti-va in cenusa, stapani ai turmei, ca s-au implinit zilele, ca sa fiii junghiati si imprastiati.
35. Atunci veti cadea ca berbecii alesi. Nu va fi adapost pentru pastori, nici scapare pentru stapanii turmei.
36: Ascultati strigatul pastorilor si urletul stapanilor turmei, ca Domnul a pustiit pasunea lor.
37. Si campiile cele pasnice sunt pustiite de urgia maniei Domnului.
38. Parasitu-si-a el locasul sau, ca un leu, si tara lor s-a pustiit de urgia pustiitorului si de mania aprinsa a Domnului".

CAPITOLUL 26

Proorocie despre surparea Ierusalimului si a templului Domnului. Ieremia in primejdie de moarte.

l. La inceputul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, a fost cuvantul acesta de la Domnul:
2. "Asa zice Domnul: Stai in curtea templului Domnului si graieste tuturor cetatilor lui Iuda, care vin la inchinare in templul Domnului, toate cuvintele ce iti voi porunci sa le graiesti, sa nu lasi nici un cuvant.
3. Poate vor asculta si se vor intoarce de la calea cea rea si atunci Imi va parea rau de nenorocirea pe care aveam de gand sa le-o fac din cauza faptelor lor rele.
4. Si sa le spui: Asa zice Domnul: "Daca nu Ma veti asculta sa umblati dupa legea Mea, pe care v-am dat-o,
5. Si sa luati aminte la cuvintele robilor Mei prooroci, pe care-i trimit la voi, pe care-i trimit dis-de-dimineata, si voi nu-i ascultati,
6. Atunci voi face cu templul acesta ceea ce am facut cu silo, iar cetatea aceasta o voi da spre blestem tuturor popoarelor pamantului".
7. Preotii si proorocii si tot poporul au ascultat pe Ieremia, cand a grait el aceste cuvinte in templul Domnului.
8. Iar dupa ce a spus Ieremia tot ce-i poruncise Domnul sa spuna la tot poporul, preotii, proorocii si tot poporul l-au prins si i-au zis: "Tu trebuie sa mori!
9. De ce proorocesti in numele Domnului si zici: Templul acesta va fi ca Silo si cetatea aceasta se va pustii si va ramane fara locuitori?" Si s-a adunat tot poporul impotriva lui Ieremia la templul Domnului.
10. si cand au auzit acestea, capeteniile lui Iuda au venit din casa regelui la templul Domnului si au sezut la intrare in poarta cea noua a templului.
11. Atunci preotii si proorocii au zis catre capetenii si catre tot poporul asa: "Osanda cu moarte se cuvine acestui om, pentru ca prooroceste impotriva cetatii acesteia, cum ati auzit si voi cu urechile voastre!"
12. Iar Ieremia a zis catre toate capeteniile si catre tot poporul: "Domnul m-a trimis sa proorocesc impotriva templului acestuia si impotriva cetatii acesteia cuvintele pe care le-ati auzit.
13. Indreptati-va dar caile voastre si faptele voastre si supuneti-va glasului Domnului Dumnezeului vostru, si

Domnului Ii va parea rau de nenorocirea pe care o rostise impotriva voastra.
14. Iar cat despre mine, iata sunt in mainile voastre, faceti cu mine ce vi se pare bun si drept!
15. Dar sa stiti bine ca, de ma veti omori, veti aduce asupra voastra, asupra cetatii acesteia si asupra locuitorilor ei sange nevinovat, caci cu adevarat Domnul m-a trimis la voi sa va spun in urechile voastre toate cuvintele acelea".
16. Atunci capeteniile si tot poporul au zis catre preoti si catre prooroci: "Omul acesta nu este vrednic de osanda cu moarte, pentru ca ne-a grait in numele Domnului Dumnezeului nostru".
17. Atunci s-au ridicat unii din batranii poporului si au zis catre toata adunarea poporului:
18. "Miheia din Moreset a proorocit in zilele lui Iezechia, regele lui Iuda, si a zis catre tot poporul iudeu: asa zice Domnul Savaot: "Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge o movila de daramaturi si muntele templului acestuia va fi un deal impadurit".
19. Omoratu-l-a oare pentru aceasta Iezechia, regele lui Iuda si tot Iuda? Au nu s-a temut el de Domnul si nu s-a rugat Domnului, ca sa-I para rau de nenorocirea pe care o rostise impotriva lor? si noi sa ne impovaram sufletele noastre cu o nelegiuire asa de mare!
20. De asemenea a mai proorocit in numele Domnului un oarecare Urie, fiul lui Semaia, din Chiriat-Iearim, si a proorocit impotriva cetatii acesteia si impotriva tarii acesteia tocmai cu aceleasi cuvinte, ca si Ieremia.
21. Si cand au auzit cuvintele lui regele Ioiachim si toti curtenii lui si toate capeteniile, a cautat regele sa-l omoare. Si auzind de aceasta, Urie s-a temut si a fugit si a trecut in Egipt.
22. Dar regele Ioiachim a trimis si in Egipt oameni si anume: Pe Elnatan, fiul lui Acbor, si pe altii impreuna cu acestia.
23. Si au adus pe Urie din Egipt si l-au infatisat la regele Ioiachim, si acesta l-a ucis cu sabia si a aruncat trupul lui acolo unde erau mormintele oamenilor de rand".
24. Dar Ahicam, fiul lui Safan, ocrotea pe Ieremia, ca sa nu fie dat in mana poporului spre ucidere.

CAPITOLUL 27

Sfatul lui Ieremia de a se supune imparatului Babilonului.

1. La inceputul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, retele lui Iuda, a fost de la Domnul catre Ieremia acest cuvant:
2. "Asa mi-a zis Domnul: Fa-ti catuse si jug si le pune pe grumaz;
3. Trimite la fel regelui iui Iuda si regelui Moabului, regelui fiilor lui Amon, regelui Tirului si regelui Sidonului, prin solii care au venit in Ierusalim la Sedechia, regele Ierusalimului;
4. Si porunceste-le sa spuna stapanilor lor: Iata ce zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, asa sa spuneti stapanilor vostri:
5. "Eu am facut pamantul si pe om si vietuitoarele cele de pe fata pamantului cu puterea Mea cea mare si cu bratul Meu cel puternic si l-am dat cui am vrut.
6. Si acum voi da toate tarile acestea in mana lui Nabucodonosor, regele Babilonului, robul Meu, ba si fiarele campului le voi da lui spre slujba;
7. Toate popoarele vor sluji lui si fiului lui si fiului fiului lui, pana cand ii va veni vremea si lui si tarii lui; ii vor sluji popoare multe si regi mari.
8. Daca vreun popor sau vreun regat nu va voi sa-i slujeasca lui Nabucodonosor, regele Babilonului, si nu-si va pleca grumazul sau sub jugul regelui Babilonului, pe acel popor il voi pedepsi cu sabie, cu foamete si cu ciuma, pana-l voi starpi cu mana lui, zice Domnul.
9. Iar voi sa nu ascultati pe proorocii vostri, pe ghicitorii vostri, pe visatorii vostri, pe vrajitorii vostri si pe-ai vostrii cititori de stele care va zic: "Nu veti sluji regelui Babilonului",
10. Ca acestia va prezic minciuna, ca sa va departeze din tara voastra si ca Eu sa va izgonesc, ca sa pieriti.
11. Iar pe poporul care-si va pleca grumazul sub jugul regelui Babilonului si i se va supune, il voi lasa in pamantul sau si-l va lucra si va trai pe el", zice Domnul.
12. Si lui Sedechia, regele lui Iuda, i-am grait toate cuvintele acestea si am zis: "plecati-va grumazul sub jugul regelui Babilonului si slutiti-i lui si poporului. lui si veti trai.
13. De ce sa mori tu si poporul tau de sabie, de foamete si de ciuma, cum a zis Domnul de poporul acela, care nu va sluti regelui Babilonului?
14. Si sa nu ascultati cuvintele proorocilor care va zic:
15. "Nu veti sluji regelui Babilonului, ca minciuna va prezic si nici nu i-am trimis Eu, zice Domnul; ei va profetesc mincinos in numele Meu, ca sa va izgonesc si sa pieriti si voi si proorocii vostri, care va proorocesc".

16. Preotilor si poporului intreg le-am grait acestea: "Asa zice Domnul: Nu ascultati cuvintele proorocilor vostri care va proorocesc si va zic: Iata, curand vor fi intoarse de la Babilon vasele templului Domnului, ca minciuna va proorocesc.
17. Nu-i ascultati, ci slujiti regelui Babilonului si veti trai. De ce sa duceti cetatea aceasta la pustiire?
18. Iar daca sunt ei prooroci si daca au ei cuvantul Domnului, atunci sa mijloceasca inaintea Domnului Savaot ca vasele ramase in templul Domnului si in casa regelui lui Iuda si in Ierusalim sa nu treaca la Babilon.
19. Ca asa zice Domnul Savaot de stalpi, de baia cea de arama, de postamente si de celelalte lucruri care au ramas in cetatea aceasta,
20. Si pe care Nabucodonosor, regele Babilonului, nu le-a luat cand a dus din Ierusalim la Babilon pe Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, si pe toti ii insemnati din Iuda si din Ierusalim;
21. Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, despre vasele care au ramas in templul Domnului si in casa regelui lui Iuda si in Ierusalim:
22. "Vor fi duse si acelea la Babilon si vor ramane acolo pana in ziua cand le voi cauta Eu si le voi scoate si le voi intoarce la locul acesta, zice Domnul".

CAPITOLUL 28

Ieremia si Anania, proorocul cel mincinos.

1. Tot in anul acela, la inceputul domniei lui Sedechia, regele lui Iuda, adica in anul al patrulea, in luna a cincea, Anania, fiul lui Azur, proorocul cel din Gabon, mi-a grait in templul Domnului, inaintea. ochilor preotilor si a tot poporul si mi-a zis:
2. "Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Voi sfarama jugul regelui Babilonului;
3. Peste doi ani voi intoarce in locul acesta toate vasele templului Domnului, pe care Nabucodonosor, regele Babilonului, le-a luat din acest loc si le-a dus la Babilon.
4. Voi intoarce la locul acesta si pe Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, si pe toti robii iudei, care au mers la Babilon, zice Domnul, caci voi sfarama jugul regelui Babilonului".
5. Atunci proorocul Ieremia a grait catre Anania proorocul, inaintea ochilor preotilor si inaintea ochilor a tot poporul, ce statea in templul Domnului, si a zis Ieremia proorocul:
6. "Asa sa fie si sa faca aceasta Domnul! Implineasca Domnul cuvintele tale, pe care le-ai rostit tu pentru intoarcerea din Babilon a vaselor templului Domnului si a tuturor robilor la locul acesta.
7. Dar asculta cuvantul acesta pe care ti-l spun eu in auzul tau si in auzul a tot poporul:
8. Proorocii care au fost demult inaintea mea si inaintea ta au prevestit multor tari si regate puternice razboi, stramtorare si molima.
9. Cand insa vreun prooroc a prevestit pace, atunci numai asa a fost luat el ca prooroc, cu adevarat trimis de Domnul, daca s-a implinit cuvantul acelui prooroc".
10. Iar proorocul Anania a luat jugul de pe grumazul lui Ieremia proorocul si l-a sfaramat;
11. Si a zis Anania inaintea ochilor a tot poporul cuvintele acestea: "Iata ce zice Domnul: Asa voi sfarama jugul lui Nabucodonosor, regele Babilonului, peste doi ani, luandu-l de pe grumazul tuturor popoarelor". Si Ieremia s-a dus in drumul sau.
12. Dupa ce proorocul Anania a sfaramat jugul de pe grumazul proorocului Ieremia, a fost cuvantul Domnului catre Ieremia si i-a zis:
13. "Mergi si spune lui Anania: Asa zice Domnul: Tu ai sfaramat un jug de lemn si voi face in locul lui altui de fier,
14. Ca asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Jug de fier voi pune pe grumazul tuturor acestor popoare, ca sa munceasca ele la Nabucodonosor, regele Babilonului, si ca sa-i slujeasca, ba si fiarele campului le voi da lui!"
15. Si a mai zis proorocul Ieremia catre Anania proorocul: "Asculta, Anania: Domnul nu te-a trimis si tu dai poporului acestuia incredere in minciuna.
16. De aceea asa zice Domnul: Iata te voi arunca de pe fata pamantului; chiar in anul acesta vei muri, pentru ca ai grait impotriva Domnului".
17. Si a murit Anania proorocul chiar in anul acela, in luna a saptea.

CAPITOLUL 29

Scrisoarea lui Ieremia catre cei din robie.

1. Iata cuvintele scrisorii pe care Ieremia proorocul a trimis-o din Ierusalim catre ramasita batranilor din robie, preotilor si proorocilor si catre tot poporul pe care Nabucodonosor i-a dus din Ierusalim la Babilon,
2. Dupa ce a iesit din Ierusalim regele Iehonia si regina si eunucii si capeteniile lui Iuda si ai Ierusalimului si lemnarii si fierarii,
3. Prin Eleasa, fiul lui Safan, si prin Ghemaria, fiul lui Hilchia, pe care Sedechia, regele lui Iuda, i-a trimis la Babilon catre Nabucodonosor, regele Babilonului:
4. "Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, catre toti robii pe care i-am stramutat din Ierusalim la Babilon: Zíditi casa si traiti;
5. Faceti gradini si mancati roadele lor!
6. Luati femei si nasteti fii si fiice! Fiilor vostri luati-le sotii, iar pe fiicele voastre maritati-le, ca sa nasca fii si fiice, si sa nu va imputinati acolo, ci inmultiri-va!
7. Cautati binele tarii in care v-am dus robi si rugati-va Domnului pentru ea, ca de propasirea ei atarna si fericirea voastra!
8. Pentru ca asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Sa nu va lasati amagiti de proorocii vostri si de ghicitorii vostri care sunt in mijlocul vostru, si sa nu ascultati visele voastre, pe care le veti visa,
9. Caci va proorocesc minciuna si Eu nu i-am trimis, zice Domnul!
10. Pentru ca Domnul zice: Cand vi se vor implini in Babilon saptezeci de ani, atunci va voi cerceta si voi implini cuvantul Meu cel bun pentru voi, ca sa va intoarceti la locul acesta.
11. Pentru ca numai Eu stiu gandul ce-l am pentru voi, zice Domnul, gand bun, nu rau, ca sa va dau viitorul si nadejdea.
12. Si veti striga catre Mine si veti veni si va veti ruga Mie, si Eu va voi auzi;
13. Si Ma veti cauta si Ma veti gasi, daca Ma veti cauta cu toata inima voastra.
14. Si voi fi gasit de voi, zice Domnul, si va voi intoarce din robie si va voi strange din toate popoarele si din toate locurile, de pe unde v-am izgonit, zice Domnul, si va voi intoarce din locul de unde v-am dus.
15. Voi ziceti: "Domnul ne-a ridicat prooroci in Babilon".
16. Asa zice Domnul de regele care sade pe tronul lui David si de tot poporul care traieste in cetatea aceasta si de fratii vostri care n-au fost dusi cu voi in robie.
17. Asa zice Domnul de acestia: Iata, voi trimite asupra lor sabie, foamete si ciuma si-i voi face ca smochinele cele stricate care, de rele ce sunt, nu se pot manca,
18. si-i voi urmari cu sabie, cu foamete si cu ciuma, si-i voi da spre chin in toate regatele pamantului, spre blestem si grozavie, spre ras si batjocura in fata tuturor popoarelor la care-i voi izgoni,
19. Pentru ca n-au ascultat cuvintele Mele, zice Domnul, desi le-am trimis dis-de-dimineata pe slujitorii Mei, proorocii; zice Domnul.
20. Iar voi toti cei ce sunteti in robie, pe care v-am trimis din Ierusalim la Babilon, ascultati cuvantul Domnului.
21. Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel despre Ahab, fiul lui Colaia si despre Sedechia, fiul lui Maaseia, care va proorocesc voua minciuna in numele Meu: pe acestia ii voi da in mainile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, si acela ii va omori inaintea ochilor vostri.
22. si se va obisnui dupa ei. printre toti robii lui Iuda din Babilon a se blestema astfel: "Sa-i faca Domnul cum a facut lui Sedechia si lui Ahab", pe care i-a fript regele Babilonului pe jeratic,
23. Pentru ca au facut ticalosie in Israel: se desfranau cu femeile aproapelui lor si spuneau minciuni in numele Meu, ceea ce Eu nu le-am poruncit; Eu stiu acestea si sunt martor, zice Domnul.
24. Iar lui Semaia Nehelamitul spune-i:
25. Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Pentru ca ai trimis scrisori in numele tau catre tot poporul cel din Ierusalim si catre preotul Sofonie, fiul lui Maaseia, si catre toti preotii si ai scris:
26. "Domnul te-a pus preot in locul preotului Iehoiada, ca sa fii supraveghetor in templul Domnului peste tot omul nebun si peste tot omul ce prooroceste, si ca sa pui pe unul ca acesta in temnita si in catuse:
27. Pentru ce dar nu opresti pe Ieremia din Anatot de a mai prooroci acolo la voi?
28. Ca acesta si in Babilon a trimis sa mi se spuna: "Robia va fi lunga: ziditi case si locuiti in ele, saditi gradini si mancati roadele lor".
29. Preotul Sofonie a citit aceasta scrisoare in auzul proorocului Ieremia,
30. Si cuvantul Domnului a fost catre Ieremia si a zis:
31. "Trimite la toti cei stramutati sa li se spuna: Asa zice Domnul de Semaia Nehelamitul: Pentru ca Semaia prooroceste la voi, dar Eu nu l-am trimis, si va da incredere intr-o minciuna,

32. De aceea asa zice Domnul: Iata Eu voi pedepsi pe Semaia Nehelamitul si neamul lui; nu va fi din el om care sa locuiasca in mijlocul poporului acestuia, iar el nu va vedea binele acela, pe care Eu il voi face poporului Meu, zice Domnul, pentru ca a grait impotriva Domnului".

CAPITOLUL 30

Dumnezeu fagaduieste Iudeilor, prin gura profetului, intoarcerea din robie.

1. Cuvantul Domnului care a fost catre Ieremia:
2. "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Scrie-ti intr-o carte toate cuvintele pe care ti le-am grait Eu,
3. Ca iata vin zile, zice Domnul cand voi intoarce din robie pe poporul Meu, pe Israel si pe Iuda, zice Domnul, si-i voi aduce iarasi in pamantul acela, pe care l-am dat parintilor lor, si-l vor stapani".
4. Iata cuvintele acelea pe care le-a spus Domnul despre Israel si despre Iuda:
5. Asa a zis Domnul: "Glas de tulburare, glas de groaza auzim, ti nu glas de pace.
6. Intrebati si vedeti daca naste vreun barbat? De ce vad Eu pe toti barbatii cu mainile pe solduri, ca o femeie care naste, si fetele tuturor palide?
7. O, vai! Mare este ziua aceea! Asemenea ei n-a mai fost alta! Acela este timp de mare stramtorare pentru Iacov, dar el va fi izbavit din ea.
8. Si in ziua aceea, zice Domnul Savaot, voi sfarama jugul de pe grumazul lor si lanturile lor le voi rupe.
9. Si nu vor mai sluji strainilor, ci vor sluji Domnului Dumnezeului lor si lui David, regele lor, pe care il voi pune iarasi pe tron.
10. Si tu robul Meu Iacov, nu te teme, zice Domnul, nici nu te inspaimanta, Israele, ca iata Eu te voi scapa din tara cea departata si neamul tau il voi aduce din tara robiei tale. Si se va intoarce Iacov si va trai in pace si in liniste si nimeni nu-l va mai ingrozi.
11. Caci Eu sunt cu tine, zice Domnul, ca sa te izbavesc; voi pierde de fot toate popoarele, printre care te-am risipit pe tine, iar pe tine nu te voi pierde; te voi pedepsi dupa dreptate si nepedepsit nu te voi lasa,
12. Ca asa zice Domnul: Rana ta e de nevindecat si plaga ta e dureroasa.
13. Nimeni nu se ingrijeste de pricina ta, ca sa-ti vindece rana, si leac vindecator nu este pentru tine.
14. Toti prietenii tai te-au uitat si nu te mai cauta; ca Eu te-am lovit ca pe un vrajmas, cu pedeapsa cruda, pentru multimea faradelegilor tale, pentru ca se inmultisera pacatele tale.
15. De ce te plangi de rana ta? Durerea ta este de nevindecat? Dupa multimea faradelegilor tale ti-am facut aceasta, pentru ca se inmultisera pacatele tale.
16. Dar toti cei ce te mananca vor fi mancati si toti vrajmasii tai vor merge si ei toti in robie si toti jefuitorii tai vor fi jefuiti.
17. Si iti voi lega ranile si te voi vindeca, zice Domnul. Ca ei te numesc: "Cel izgonit", "Sionul, de care nu mai intreaba nimeni!"
18. Asa zice Domnul: "Iata voi restatornici corturile lui Iacov si salasurile lui le voi milui; cetatea va fi zidita iar pe dealul sau si templul se va zidi ca mai inainte.
19. Se vor inalta din ele multumiri si glas de bucurie; ii voi inmulti si nu vor mai fi imputinati, ii voi incununa cu glorie si nu vor mai fi injositi.
20. Fiii lui Iacov vor fi ca mai inainte, adunarea lui va sta inaintea Mea si Eu voi pedepsi pe toti asupritorii lui.
21. Capetenia lui va fi din el si stapanul lui se va ridica din mijlocul lui; il voi apropia si se va apropia de Mine: ca cine va indrazni sa se apropie singur de Mine? - zice Domnul.
22. Voi veti fi poporul Meu, si Eu voi fi Dumnezeul vostru.
23. Iata vijelie salbatica vine de la Domnul, vijelie groaznica, si va cadea pe capul necredinciosilor.
24. Mania cea aprinsa a Domnului nu se va abate pana ce nu se va sfarsi si nu se va implini gandul inimii Lui. In zilele cele de apoi veti pricepe aceasta".

CAPITOLUL 31

Proorocie privitoare la Mesia.

l. "In vremea aceea Eu voi fi Dumnezeul tuturor semintiilor lui Israel, iar ele vor fi poporul Meu", zice Domnul.
2. Asa zice Domnul: "Poporul care a scapat de sabie a aflat mila in pustiu. Israel a ajuns la locul sau de odihna".
3. Atunci mi S-a aratat Domnul din departare si mi-a zis: "Cu iubire vesnica te-am iubit si de aceea Mi-am intins

spre tine bunavointa.
4. Din nou te voi pune in randuiala, fecioara lui Israel, din nou te voi infrumuseta cu timpanele tale si vei iesi la hora celor ce se veselesc;
5. Din nou vei lua viile de pe dealurile Samariei, si vierii care le vor lucra se vor folosi ei singuri de ele.
6. Ca va veni vremea cand strajile de pe muntele Efraim vor striga: "Sculati-va sa ne suim in Sion, la Domnul Dumnezeul nostru!"
7. Caci asa zice Domnul: "Strigati de bucurie pentru Iacov si strigati inaintea capeteniei popoarelor, vestiti; laudati si ziceti: Doamne, izbaveste pe poporul Tau, ramasita lui Israel!
8. Iata, ii voi aduce din tara cea de la miazanoapte si-i voi aduna de la marginile pamantului. Orbul si schiopul, cea insarcinata si cea care naste vor fi impreuna cu ei; se va intoarce aici mare multime.
9. Cu lacrimi au plecat si ii voi intoarce cu mangaiere, ii voi intoarce la izvoarele apelor pe cale neteda, pe care nu se vor poticni, ca Eu sunt parintele lui Israel si Efraim este intaiul Meu nascut".
10. Ascultati, popoare, cuvantul Domnului, vestiti tarii departate si ziceti: Cel ce a imprastiat pe Israel, Acela il va aduna si-l va pazi, ca pastorul turma sa, ca va rascumpara Domnul pe Iacov,
11. Si-l va izbavi din mana celui ce a fost mai tare decat el.
12. Si vor veni si vor praznui pe inaltimile Sionului si vor curge bunatatile Domnului: grau si vin si untdelemn, miei si boi. Sufletul lor va fi ca o gradina bine-udata si ei nu vor mai tanji.
13. Atunci fecioara se va veseli la hora, tineri si batrani vor fi fericiti. Voi schimba intristarea lor in veselie si-i voi mangaia dupa intristarea lor si-i voi bucura.
14. Voi hrani sufletele preotilor cu grasime si poporul Meu se va satura din bunatatile Mele", zice Domnul.
15. Asa zice Domnul: "Glas se aude in Rama, bocet si plangere amara. Rahila isi plange copiii si nu vrea sa se mangaie de copiii sai, pentru ca nu mai sunt".
16. Asa zice Domnul: Infraneaza-ti glasul de la bocet si ochii de la lacrimi, ca vei avea plata pentru munca ta, zice Domnul, si ei se vor intoarce din tara dusmana;
17. Este nadejde pentru viitorul tau, zice Domnul, ca fiii tai se vor intoarce in hotarele lor.
18. Aud pe Efraim plangand si zicand: "Tu m-ai pedepsit si sunt pedepsit ca un junc neinvatat. Intoarce-ma si ma voi intoarce, ca Tu esti Domnul Dumnezeul meu!
19. Dupa ce m-am intors, m-am cait, si cand am luat cunostinta, m-am batut in piept; am fost rusinat si tulburat am fost, pentru ca am purtat ocara tineretii mele".
20. Dar Efraim nu este feciorul Meu scump, un copil atat de alintat? Atunci cand vorbesc de el, totdeauna cu dragoste Mi-amintesc de el; pentru el Mi se misca inima si voi avea mila de el, zice Domnul.
21. Pune-ti semne pe linga drum, pune-ti stalpi, fii atenta la drum, la calea pe care te-ai dus; intoarce-te, fecioara lui Israel, intoarce-te in aceste cetati ale tale.
22. Pana cand vei rataci, fiica neascultatoare? Pentru ca Domnul va face pe pamant lucru nou: femeia va cauta pe barbatul ei.
23. Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "De acum inainte, cand voi intoarce robia lor, vor grai in pamantul lui Iuda si in cetatile lui cuvintele acestea: "Locas al dreptatii si munte sfant, Domnul sa te binecuvanteze!"
24. Si se vor aseza in aceasta tara Iuda si toate cetatile lui, plugarii si cei ce umbla cu turmele.
25. Ca voi adapa sufletul obosit si voi satura toata inima amarata".
26. Atunci m-am desteptat si am privit, si somnul meu a fost linistit.
27. "Iata vin zile, zice Domnul, cand voi semana in casa lui Israel si in casa lui Iuda o samanta de om si samanta de vite;
28. Precum am privegheat asupra lor ca sa-i smulg si sa-i zdrobesc, ca sa-i risipesc, sa-i vatam si sa-i pierd, asa voi priveghea asupra lor, ca sa-i zidesc si sa-i sadesc, zice Domnul.
29. In zilele acelea nu vor mai zice: "Parintii au mancat agurida si copiilor li s-au strepezit dintii".
30. Ci fiecare va muri pentru faradelegea sa; cine va manca agurida, aceluia i se vor strepezi dintii.
31. Iata vin zile, zice Domnul, cand voi incheia cu casa lui Israel si cu casa lui Iuda legamant nou.
32. Insa nu ca legamantul pe care l-am incheiat cu parintii lor in ziua cand i-am luat de mana, ca sa-i scot din pamantul Egiptului. Acel legamant ei l-au calcat, desi Eu am ramas in legatura cu ei, zice Domnul.
33. Dar iata legamantul pe care-l voi incheia cu casa lui Israel, dupa zilele acela, zice Domnul: Voi pune legea Mea inauntrul lor si pe inimile lor voi scrie si le voi fi Dumnezeu, iar ei Imi vor fi popor.
34. Si nu se vor mai invata unul pe altul si frate pe frate, zicand: "Cunoasteti pe Domnul" ca toti de la sine Ma vor cunoaste, de la mic pana la mare, zice Domnul, pentru ca Eu voi ierta faradelegile lor si pacatele lor nu le voi mai

pomeni".
35. Asa zice Domnul, Cel ce a dat soarele ca sa lumineze ziua si a pus legi lunii si stelelor, ca sa lumineze noaptea; Cel ce tulbura marea, de-i mugesc valurile, si numele Lui este Domnul Savaot:
36. "Cand aceste legi vor inceta sa mai aiba putere inaintea Mea, zice Domnul, atunci si semintia lui Israel va inceta pentru totdeauna sa mai fie popor inaintea Mea.
37. Asa zice Domnul: Daca cerul poate fi masurat sus si temeliile pamantului cercetate jos, atunci si Eu voi lepada toata semintia lui Israel pentru toate cate au facut ei, zice Domnul.
38. Iata vin zile - zice Domnul cand cetatea se va zidi intru slava Domnului de la turnul Hananeel pana la Poarta Coltului,
39. Si funia de masurat pamantul va inainta de-a dreptul pana la muntele Gareb si se va intoarce spre Goa.
40. Si toata valea trupurilor moarte si a cenusii si tot campul pana la paraul Chedron, pana la coltul porcilor cailor, spre rasarit, vor fi locuri sfintite pentru Domnul si nu vor mai fi niciodata nici pustiite, nici nimicite".

CAPITOLUL 32

Tarina cumparata de Ieremia.

l. Cuvantul care a fost de la Domnul catre Ieremia, in anul al zecelea al lui Sedechia, regele lui Iuda. Anul acesta era anul al optsprezecelea al lui Nabucodonosor.
2. Atunci ostirea regelui Babilonului inconjurase Ierusalimul si proorocul Ieremia era inchis in curtea temnitei, care se afla langa casa regelui lui Iuda.
3. Acolo il inchisese regele Sedechia. zicand: "De ce proorocesti si zici: Asa graieste Domnul: Iata, voi da cetatea in mainile regelui Babilonului, si acesta o va lua;
4. Sedechia, regele lui Iuda, nu va scapa din mainile Caldeilor, ci va fi dat fara indoiala in mainile regelui Babilonului si va grai cu el gura catre gura; ochii lui var vedea ochii aceluia,
S. Si acela va duce pe Sedechia la Babilon, unde va si sta el pana-l voi cerceta, zice Domnul. Daca va veti lupta cu Caldeii, nu veti avea izbanda!"
6. Atunci Ieremia a zis: "Asa a fost cuvantul Domnului catre mine:
7. Iata vine Hanameel, fiut lui Salum, unchiul tau, vine la tine ca sa-ii zica: "Cumpara pentru tine tarina mea cea din Anatot, pentru ca dupa dreptul de inrudire se cuvine sa o cumperi tu".
8. si a venit la mine in curtea garzii Hanameel, fiul unchiului meu, dupa cuvantul Domnului, si mi-a zis: "Cumpara tarina mea cea din Anatot, din pamantul lui Veniamin, ca al tau este dreptul de mostenire si al tau este dreptul de rascumparare. Cumpar-o pentru tine!"
9. Atunci am cunoscut ca acesta fusese cuvantul Domnului si am cumparat de la Hanameel, fiul unchiului meu, tarina cea din Anatot si i-am cantarit sapte sicli de argint si zece arginti;
10. Apoi am scris zapisul si l-am intarit cu pecetea, am chemat la aceasta martori si am cantarit argintul cu cantarul.
11. Am luat atat zapisul de cumparare cel pecetluit dupa lege si randuiala, cat si pe cel deschis;
12. Si am dat acest zapis de cumparare lui Baruh, fiul lui Neria, fiul lui Maasia, in fata lui Hanameel, fiul unchiului meu, si in fata martorilor care iscalisera acest zapis de cumparare, si in fata tuturor Iudeilor, care se aflau in curtea garzii,
13. Si in fata tuturor am poruncit lui Baruh:
14. Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Ia zapisele acestea, - zapisul de cumparare care este pecetluit si zapisul acesta deschis - si le pune intr-un vas de lut, ca sa stea acolo zile multe.
15. Ca asa zice Domnul Savant, Dumnezeul lui Israel: Casele, tarinile si viile vor fi din nou cumparate in tara aceasta".
16. Dand eu zapisul de cumparare lui Baruh, fiul lui Neria, m-am rugat Domnului si am zis:
17. "O, Doamne Dumnezeule, Tu ai facut cerul si pamantul cu puterea Ta cea mare si cu brat inalt si pentru Tine nimic nu este cu neputinta!
18. Tu arati mila la mii si pedepsesti faradelegile parintilor in sanul copiilor lor dupa ei; Tu esti Dumnezeu cel mare si puternic, al Carui nume este Domnul Savaot;
19. Cel mare in sfat si puternic in faptele Tale, ai Carui ochi sunt deschisi asupra tuturor cailor fiilor oamenilor, ca sa dai fiecaruia dupa caile lui si dupa roadele faptelor lui;
20. Tu ai savarsit semne si minuni in tara Egiptului si savarsesti si astazi in Israel si printre oameni,

21. Si ti-ai facut nume, ca si astazi, si ai scos pe poporul Tau Israel din pamantul Egiptului prin semne si minuni, cu mana tare si cu brat inalt, in groaza mare,
22. Si le-ai dat lor tara aceasta, in care curge lapte si miere, pe care o fagaduisesi cu juramant parintilor lor, ca le-o vei da;
23. Si ei au intrat si au pus stapanire pe ea, dar n-au ascultat glasul Tau ca sa se poarte dupa legea Ta si n-au facut ceea ce le-ai poruncit Tu sa faca. De aceea ai adus asupra lor toate aceste nenorociri.
24. Iata valurile de pamant se intind pana la cetate ca sa fie luata! Si cetatea prin sabie, foamete si ciuma se da in mainile Caldeilor, care lupta impotriva ei; ceea ce ai zis Tu, aceea se si implineste. Si Tu vezi aceasta.
25. Dar Tu, Doamne Dumnezeule, mi-ai zis: Cumpara-ti o tarina cu argint si cheama martori, tocmai cand cetatea se da in mainile Caldeilor".
26. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Ieremia si a zis:
27. "Iata, Eu sunt Domnul Dumnezeu a tot trupul! Este oare ceva cu neputinta la Mine?"
28. De aceea asa zice Domnul: "Iata voi da cetatea aceasta in mainile Caldeilor si in mainile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, si acesta o va lua.
29. Si vor intra Caldeii, care impresoara cetatea aceasta, vor da foc cetatii si o vor arde cu foc pe ea si casele pe ale caror acoperisuri s-au adus tamaieri lui Baal si jertfe cu turnare in cinstea dumnezeilor straini, ca sa Ma manie pe Mine.
30. Ca fiii lui Israel si fiii lui Iuda au facut numai rau inaintea ochilor Mei din tineretile lor; fiii lui Israel M-au maniat necontenit cu faptele mainilor lor, zice Domnul.
31. Cetatea aceasta, chiar din ziua zidirii sale si pana astazi, pare ca a fost facuta pentru mania Mea si pentru urgia Mea, ca s-o lepad de la fala Mea,
32. Din pricina raului fiilor lui Israel si al fiilor lui Iuda, pe care l-au facut pentru manierea Mea, ei si regii lor, capeteniile lor, preotii lor si proorocii lor, barbatii lui Iuda si locuitorii Ierusalimului.
23. Si Mi-au intors spatele, iar nu fata si, cand i-am invatat, dis-de-dimineata i-am invatat si ei n-au voit sa primeasca invatatura;
34. In templul asupra caruia s-a chemat numele Meu au pus uraciunile lor, intinandu-l.
35. Au facut locuri inalte lui Baal in valea fiilor lui Hinom, ca sa treaca prin foc pe fiii lor si pe fiicele lor in cinstea lui Moloh, ceea ce Eu nu le-am poruncit, si nici prin minte nu Mi-a trecut ca ei vor face aceasta uraciune, ducand in pacat pe Iuda".
36. Si acum, asa vorbeste Domnul Dumnezeul lui Israel despre cetatea aceasta, de care ziceti: "Ea se va da in mainile regelui Babilonului prin sabie, foamete si boala ciumei":
37. "Iata ii voi aduna din toate tarile, prin care i-am imprastiat in mania Mea si cu iutimea Mea si in marea Mea intaratare, si ii voi intoarce la locul acesta si le voi da viata fara de primejdie.
38. Ei vor fi poporul Meu si Eu le voi fi Dumnezeu.
39. Si le voi da o inima si o cale, ca sa se teama de Mine in toate zilele vietii, spre binele dar si spre binele copiilor lor dupa ei.
40. Voi incheia cu ei legamant vesnic, dupa care Eu nu Ma voi mai intoarce de la ei, ci le voi face bine si voi pune frica Mea in inima lor, ca ei sa nu se mai abata de la Mine.
41. Ma voi bucura sa le fac bine si-i voi sadi tare in pamantul acesta din toata inima Mea si din tot sufletul Meu".
42. Ca asa zice Domnul: "Dupa cum am adus asupra poporului acestuia acest mare rau, asa voi aduce asupra lor tot binele pe care l-am rostit pentru ei.
43. Si vor cumpara tarina in tara aceasta, de care ziceti: "Aceasta este pustietate fara oameni si fara vite si este data in mana Caldeilor".
44. Vor cumpara tarini pe argint si le vor scrie in zapis si-l vor pecetlui si vor chema martori; cumpara-vor tarine in pamantul lui Veniamin si in imprejurimile Ierusalimului, prin cetatile lui Iuda si prin cetatile din munti, prin cetatile din camp, prin cetatile de la miazazi, ca voi intoarce pe robii lor", zice Domnul.

CAPITOLUL 33
Proorocie despre luarea Ierusalimului.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre Ieremia a doua oara, cand era el tot inchis in curtea garzii, si a zis:
2. "Asa graieste Domnul, Cel ce a facut pamantul. Domnul Cel ce l-a zidit Si l-a intarit, al Carui nume este Domnul:
3. Striga catre Mine, ca Eu iti voi raspunde si iti voi arata lucruri mari si nepatrunse pe care tu nu le stii.

4. Ca asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel despre casele acestei cetati si despre casele regilor lui Iuda, care se strica pentru a fi facute intarituri impotriva impresurarii si sabiei
5. Caldeilor veniti sa lupte si sa le umple cu trupurile oamenilor, pe care-i lovesc cu mania Mea si cu urgia Mea si pentru ale caror faradelegi Mi-am ascuns fata de la cetatea aceasta.
6. Le voi lega ranile ca sa-i vindec si le voi descoperi belsug de pace si de adevar;
7. Voi intoarce aici pe robii lui Iuda si pe robii lui Israel si-i voi aseza ca la inceput;
8. Ii voi curati de necredinta lor, cu care au gresit ei inaintea Mea si le voi ierta toate faradelegile lor, cu care au pacatuit ei inaintea Mea si au cazut de la Mine.
9. Ierusalimul va fi pentru Mine nume de bucurie, lauda si cinste in fata tuturor popoarelor pamantului, care vor auzi de toate bunatatile ce i le voi face si se vor mira, se vor cutremura de toate binefacerile si de toata starea cea buna cu care-l voi invrednici".
10. Asa zice Domnul: "In locul acesta de care voi ziceti ca este pustiu si lipsit de oameni si de vite, precum si in cetatile lui Iuda, si pe ulitele Ierusalimului, care sunt pustii, fara oameni, fara locuitori si fara vite,
11. Iar se va auzi glas de bucurie, glas de veselie, glas de mire si glas de mireasa, glasul celor ce zic: "Slaviti pe Domnul Savaot, ca bun este Domnul, ca in veac este mila Lui" si glasul celor ce aduc jertfa de multumire in templul Domnului; caci voi intoarce robii tarii acesteia la starea cea de altadata", zice Domnul.
12. Asa zice Domnul Savaot: "In tara aceasta, care este pustie, fara locuitori si fara vite, si in toate cetatile ei iarasi vor fi locasuri de pastori, care-si vor odihni turmele lor.
13. In cetatile cele de munte, in cetatile cele de la ses si in cetatile cele de la miazazi, in pamantul lui Veniamin, in imprejurimile Ierusalimului si in cetatile lui Iuda, iarasi se vor perinda turme pe sub mina celui ce numara, zice Domnul.
14. Iata vin zilele cand voi implini acel cuvant bun pe care l-am rostit Eu pentru casa lui Israel si pentru casa lui Iuda, zice Domnul.
15. In zilele acelea si in vremea aceea voi ridica lui David Odrasla dreapta si aceea va face judecata si dreptate pe pamant.
16. In zilele acelea Iuda va fi izbavit si Ierusalimul va trai fara primejdie Si Odraslei aceleia I se va pune numele: "Domnul - dreptatea noastra"
17. Ca asa zice Domnul: "Nu va lipsi lui David barbat care sa sada pe scaunul casei lui Israel.
18. Si preotii-leviti nu vor avea lipsa de barbat care sa stea inaintea fetei Mele si sa aduca in toate zilele arderi de tot, sa aprinda tamaie si sa savarseasca jertfe".
19. Si a mai fost cuvantul Domnului catre Ieremia, zicand:
20, "Asa zice Domnul: De poti strica legamantul Meu cel pentru ziua si legamantul Meu cel pentru noapte si sa faci ea ziua si noaptea sa nu mai vina ta vremea lor, atunci poate se va strica si legamantul Meu cel incheiat ou robul Meu David,
21. Ca sa nu mai aiba el fiu care sa domneasca pe scaunul lui; de asemenea si cel incheiat cu levitii-preoti, slujitorii Mei.
22. Precum e nenumarata ostirea cereasca si nenumarat nisipul marii, asa voi inmulti neamul lui David, robul Meu, si al levitilor celor ce-Mi slujesc Mie".
23. Fost-a iarasi cuvantul Domnului catre Ieremia, zicand:
24. Nu vezi tu oare ca poporul acesta zice: "Domnul a lepadat cele doua semintii pe care le alesese El?" Si ei dispretuiesc poporul Meu, ca si cum acesta n-ar fi popor in ochii lor.
25. Asa zice Domnul: Daca legamantul Meu cel pentru ziua si pentru noapte si randuiala cerului si a pamantului nu le-am intarit Eu,
26. Atunci si neamul lui Iacov si al lui David, robul Meu, il voi lepada si nu voi mai lua stapanitori din neamul lui pentru semintia lui Avraam si a lui Isaac si a lui Iacov, caci voi aduce inapoi pe prinsii lor de razboi si-i voi milui".

CAPITOLUL 34

Proorocie despre robia Babilonului.

1. Cuvantul care a fost de la Domnul catre Ieremia, cand Nabucodonosor, regele Babilonului, si toata ostirea lui si toate regatele pamantului, supuse sub mana lui, si toate popoarele au venit cu razboi impotriva Ierusalimului si impotriva tuturor cetatilor lui Iuda, zicand:
2. "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Mergi si graieste lui Sedechia, regele lui Iuda, si-i spune: Asa zice

Domnul: Iata voi da cetatea aceasta in mainile regelui Babilonului, si acesta o va arde cu foc.
3. Nici tu nu vei scapa din mina lui, ci vei fi cu adevarat luat si dat in mainile lui; ochii tai vor vedea ochii regelui Babilonului si buzele lui vor grai buzelor tale si vei merge la Babilon.
4. Dar asculta cuvantul Domnului, Sedechia, rege al lui Iuda! Asa zice Domnul de tine: Nu vei muri de sabie, ci vei muri in pace.
5. Si precum s-a aprins tamaie pentru parintii tai si pentru ceilalti regi, care au fost inainte de tine, la inmormantarea lor, asa se va aprinde si pentru tine si te vor plange, zicand: "Vai, doamne!" Ca Eu am rostit cuvantul acesta", zice Domnul.
6. Si a spus Ieremia proorocul toate cuvintele acestea lui Sedechia, regele lui Iuda, in Ierusalim.
7. In vremea aceea ostirea regelui Babilonului se razboia impotriva Ierusalimului si impotriva tuturor cetatilor lui Iuda, care mai ramasesera, si anume impotriva Lachisului si Azecai, deoarece din cetatile lui Iuda numai acestea mai ramasesera cetati intarite.
8. Cuvantul care a fost de la Domnul catre Ieremia, dupa ce regele Sedechia a incheiat legamant cu tot poporul ce era in Ierusalim,
9. Ca sa dea slobozenie, asa incat fiecare sa dea drumul robului sau si roabei sale, evreu si evreica, si ca nimeni sa nu mai tina in robie evreu, frate al sau.
10. Si s-au supus toti cei mari si tot poporul, care au incheiat legamantul, ca sa dea fiecare drumul robului sau si roabei sale, ca sa nu-i mai tina pe: viitor in robie, si au ascultat si s-au supus.
11. Dar dupa aceea, razgandindu-se, au inceput sa ia inapoi pe robii si pe roabele carora le dadusera drumul si-i silira sa le fie robi si roabe.
12. Dar a fost cuvantul Domnului catre Ieremia, caruia i s-a zis din partea Domnului:
13. "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Eu am incheiat un legamant cu parintii vostri, cand i-am scos din pamantul Egiptului si din casa robiei, si am zis:
14. La sfarsitul anului al saptelea sa dea drumul fiecare din voi fratelui sau , evreu, care ti s-a vandut tie; sa-ti lucreze el sase ani, iar dupa aceea sa-i dai drumul sa fie slobod. Dar parintii vostri nu m-au ascultat si nu ti-au plecat urechea lor.
15. Acum voi v-ati intors si ati facut cum e drept in ochii Mei, dand fiecare slobozenie aproapelui sau, si ati incheiat inaintea Mea legamant in templul asupra caruia s-a chemat numele Meu.
16. Dar apoi v-ati razgandit si ati necinstit numele Meu si ati intors fiecare pe robul vostru si pe roaba voastra carora le daduserati drumul sa se duca unde le place, si-i siliti sa va fie robi si roabe.
17. De aceea, asa zice Domnul: Voi nu v-ati supus Mie, ca sa dati fiecare drumul aproapelui vostru; pentru aceea iata, Eu, zice Domnul, voi da libertate sabiei asupra voastra, ciumei si foametei si va voi face "pricina" de groaza pentru toate regatele pamantului.
18. Pe cei ce au calcat legamantul Meu si pe cei ce nu s-au tinut de cuvintele legamantului pe care l-am incheiat inaintea fetei Mele, despicand in doua vitelul si trecand printre cele doua bucati ale lui,
19. Pe cei mari ai lui Iuda si pe cei mari ai Ierusalimului, pe eunuci, pe preoti si pe tot poporul tarii, care au trecut printre bucatile vitelului despicat,
20. Ii voi da in mainile vrajmasilor si in mainile celor ce vor sa le ia viata, iar trupurile lor vor fi hrana pasarilor cerului si fiarelor pamantului.
21. Pe Sedechia, regele lui Iuda, si pe cei mari ai lui ii voi da in mainile vrajmasilor lor si in mainile celor ce vor sa le ia viata, in mainile ostirii regelui Babilonului, care s-a retras de la voi.
22. Iata Eu voi da porunca, zice Domnul, si-i voi intoarce la cetatea aceasta si vor navali asupra ei si o vor lua si o vor arde cu foc, si cetatile lui Iuda le vor face pustiu nelocuit".

CAPITOLUL 35

Cei din casa Recabitilor nu voiesc sa bea vin.

1. Cuvantul care a fost de la Domnul catre Ieremia, in zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:
2. "Mergi in casa Recabitilor si vorbeste cu ei si-i adu in templul Domnului, intr-o camara, si da-le sa bea vin".
3. Atunci am luat eu pe Iaazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habatinia, pe fratii lui, pe toti fiii lui si toata casa Recabitilor
4. si i-am adus in templul Domnului, in camara fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu, care e langa camara dregatorilor, deasupra camerei lui Maaseia, fiul lui Salum, pazitorul pragului.

5. Apoi am pus inaintea fiilor casei Recabitilor cupe pline cu vin si pahare si le-am zis: "Beti vin!"
6. Dar ei au zis: "Noi nu bem vin, pentru ca Ionadab, fiul lui Recab, tatal nostru, ne-a dat porunca, zicand: Sa nu beli vin nici voi, nici fiii vostri in veac!
7. Nici case sa nu ziditi, nici seminte sa nu semanati, nici vii sa nu saditi, nici sa aveti, ci sa traiti in corturi in toate zilele vietii voastre, ca sa traiti vreme indelungata pe pamantul in care sunteti calatori.
8. Si noi am ascultat glasul lui Ionadab, fiul lui Recab, tatal nostru, intru toate cate ne-a poruncit el, ca sa nu bem vin in toate zilele noastre nici noi, nici femeile noastre, nici fiii nostri, nici fiicele noastre,
9. Si sa nu zidim case ca locuinte pentru noi si sa nu avem nici vii; nici tarini, nici semanaturi,
10. Ci sa traim in corturi. intru toate ascultam si facem toate cate ne-a poruncit Ionadab, stramosul nostru.
11. Cand insa a venit Nabucodonosor, regele Babilonului, impotriva acestei tari, noi am zis: Hai sa intram in Ierusalim dinaintea ostirilor Caldeilor si a ostirilor Sirienilor! Si iata acum traim in Ierusalim".
12. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Ieremia si a zis:
13. "Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Mergi si spune barbatilor lui Iuda si locuitorilor Ierusalimului: Se poate oare sa nu luati voi invatatura din aceasta si sa nu ascultati cuvantul Meu?" - zice Domnul.
14. Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, pe care le-a spus fiilor sai de a nu bea vin, se implinesc, si ei nu beau pana in ziua de astazi, pentru ca se supun celor randuite de tatal lor; iar Eu necontenit v-am vorbit, v-am vorbit dis-de-dimineata si voi nu M-ati ascultat.
15. Trimis-am la voi pe toti proorocii, robii Mei, i-am trimis dis-de-dimineata si am zis: Sa se intoarca fiecare de la calea lui cea rea si sa va indreptati purtarile, sa nu mergeti dupa alti dumnezei, ca sa le slujiti, si veti trai in pamantul acesta pe care l-am dat voua si parintilor vostri; dar voi nu v-ati plecat urechea si nu M-ati ascultat.
16. Deoarece fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, implinesc porunca pe care le-a dat-o tatal lor, iar poporul Meu nu Ma asculta,
17. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iata Eu voi aduce asupra lui Iuda si a tuturor locuitorilor Ierusalimului tot raul acela pe care l-am rostit asupra lor, pentru ca Eu le-am vorbit si ei n-au ascultat, i-am chemat si ei n-au raspuns".
18. Iar casei Recabitilor, Ieremia i-a grait: "Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Pentru ca voi ati ascultat porunca lui Ionadab, tatal vostru, si paziti toate poruncile lui si in toate faceti cum v-a poruncit el,
19. De aceea, asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Nu va lipsi lui Ionadab, fiul lui Recab, barbatul care sa stea inaintea felei Mele in toate zilele".

CAPITOLUL 36

Cartea lui Ieremia, arsa in foc de Ioiachim.

l. In anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, a fost de la Domnul catre Ieremia cuvantul acesta:
2. "Ia-ti un sul de hartie si scrie pe el toate cuvintele pe care ti le-am grait Eu despre Israel, despre Iuda si despre toate popoarele, din ziua de cand am inceput a-ti grai, din zilele lui Iosia si pana in ziua de astazi;
3. Ca poate va auzi casa lui Iuda tot raul ce Mi-am pus in gand sa i-l fac, ca sa se intoarca fiecare de la calea sa cea rea, pentru ca Eu sa le iert nedreptatile lor si pacatele lor".
4. Atunci a chemat Ieremia pe Baruh, fiul lui Neria, si dupa spusa lui Ieremia a scris Baruh pe hartia sulului toate cuvintele Domnului pe care le graise El aceluia.
5. Si a poruncit Ieremia lui Baruh si a zis: "Eu sunt inchis si nu ma pot duce in templul Domnului.
6. Deci, du-te tu si cuvintele Domnului din gura mea scrise de tine in sul, citeste-le in templul Domnului, in ziua postului, in auzul poporului; citeste-le de asemenea si in auzul tuturor acelora din Iuda, care sunt veniti de prin toate cetatile;
7. Poate vor inalta ruga smerita inaintea fetei Domnului si se va intoarce fiecare de la calea sa cea rea, caci mare este mania si supararea pe care a aratat-o Domnul asupra poporului acestuia".
8. Si a facut Baruh, fiul lui Neria, tot ce i-a poruncit Ieremia, citind in templul Domnului cuvintele Domnului cele scrise in sul.
9. In anul al cincilea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, in luna a opta, a vestit post inaintea fetei Domnului pentru tot poporul din Ierusalim si pentru tot poporul care venise la Ierusalim de prin orasele lui Iuda.
10. si cuvintele lui Ieremia, cele scrise in sul, le-a citit Baruh in templul Domnului, in camera lui Ghemaria, fiul lui Safan, scriitorul, in curtea de sus, la intrarea de la poarta cea noua a templului Domnului, in auzul poporului.

11. Iar Miheia, fiul lui Ghemaria, fiul lui Safan, a auzit toate cuvintele Domnului cele scrise in sul.
12. Si s-a coborat in casa regelui, in camera secretarului regelui si iata acolo stateau toti dregatorii: Elisama, secretarul regelui, Delaia, fiul lui Semaia, Elnatan, fiul lui Acbor, Ghemaria, fiul lui Safan, Sedechia, fiul lui Hanania si toti ceilalti dregatori.
13. Si le-a povestit acestora Miheia toate cuvintele ce le auzise, cand a citit Baruh cartea in auzul poporului.
14. Atunci dregatorii au trimis la Baruh pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Selemia, fiul lui Cusi, ca sa-i spuna: "Cartea pe care tu ai citit-o in auzul poporului, sa o iei in mana ta si sa vii".
15. Atunci Baruh, fiul lui Neria, a luat cartea in mana sa si a venit la ei. Iar ei i-au zis: "Sezi si ne citeste in auz!" Si a citit Baruh in auzul lor.
16. Iar daca au ascultat ei toate cuvintele, s-au uitat cu groaza unii la altii si au zis catre Baruh: "Vom spune numaidecat regelui toate cuvintele acestea!"
17. Si apoi au intrebat pe Baruh: "Spune-ne insa cum ai scris tu din gura lui toate cuvintele acestea?"
18. Si Baruh le-a spus: "El mia rostit cu gura sa toate cuvintele acestea, iar eu le-am scris cu cerneala in sulul acesta".
19. Atunci au zis dregatorii catre Baruh: "Du-te si te ascunde si tu si Ieremia, ca nimeni sa nu stie unde sunteti!"
20. Apoi ei s-au dus la rege in palat, iar cartea au lasat-o in odaia lui Elisama, secretarul regelui, si au spus in auzul regelui toate cuvintele acestea.
21. Si a trimis regele pe Iehudi sa aduca indata cartea, si acesta a luat-o din camera lui Elisama, secretarul regelui; si a citit-o Iehudi in auzul regelui si in auzul tuturor dregatorilor care stateau langa rege.
22. In vremea aceea, in luna a noua, regele sedea in palatul de iarna si inaintea lui ardea o tava cu jeratic.
23. Dupa ce a citit Iehudi trei sau patru coloane, regele a taiat cu cutitasul secretarului cartea si a aruncat-o in focul de pe tava, nimicind-o toata.
24. Si nu s-au temut, nici si-au sfasiat hainele lor, nici regele, nici toti slujitorii lui, care au auzit toate cuvintele acestea.
25. Desi Elnatan, Delaia si Ghemaria au rugat pe rege sa nu arda cartea, el insa nu i-a ascultat.
26. Si a poruncit regele lui Ierahmeel, fiul regelui, si lui Seraia, fiul lui Azirel, si lui Selemia, fiul lui Abdeel, sa prinda pe scriitorul Baruh si pe Ieremia proorocul. Dar Domnul i-a ascuns.
27. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Ieremia, dupa ce regele a ars cartea si cuvintele pe care Baruh le scrisese din gura lui Ieremia, si i-a zis:
28. "Ia-ti alt sul de hartie si scrie in el toate cuvintele de mai inainte, care au fost in celalalt sul, pe care l-a ars Ioiachim, regele lui Iuda, iar regelui lui Iuda, Ioiachim, sa-i spui:
29. Asa zice Domnul: Tu ai ars cartea aceasta, zicand: Pentru ce ai scris in ea: Va veni indata regele Babilonului si va pustii tara aceasta si va pierde oamenii si dobitoacele din ea?
30. De aceea, asa zice Domnul despre Ioiachim, regele lui Iuda: Nu va mai fi din el urmas care sa sada pe scaunul lui David; trupul lui va fi aruncat in arsita zilei si in frigul noptii
31. Si-l voi pedepsi pe el si neamul lui si slugile lui pentru nedreptatea lor; voi aduce asupra lor si asupra locuitorilor Ierusalimului si asupra oamenilor lui Iuda tot raul pe care l-am rostit asupra lor si ei n-au ascultat".
32. Si a luat Ieremia alt sul de hartie si l-a dat lui Baruh scriitorul, fiul lui Neria, si acesta a scris in el, din gura lui Ieremia, toate cuvintele din sulul ce-l aruncase in foc Ioiachim, regele lui Iuda, si a mai adaugat la ele multe cuvinte asemenea acelora.

CAPITOLUL 37

Sedechia inchide pe Ieremia in temnita.

l. In locul lui Iehonia, fiul lui Ioiachim, a fost facut rege Sedechia, fiul lui Iosia, pe care Nabucodonosor, regele Babilonului, l-a pus rege in tara lui Iuda.
2. Dar nici el, nici slujitorii lui si nici poporul tarii n-au ascultat cuvintele Domnului, cele graite prin proorocul Ieremia.
3. Regele Sedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Selemia, si pe Sofonie preotul, fiul lui Maaseia, la Ieremia proorocul, ca sa-i zica: "Roaga-te pentru noi Domnului Dumnezeului nostru!"
4. Caci pe atunci Ieremia intra si umbla inca slobod prin popor, pentru ca nu-l aruncasera inca in inchisoare.
S. Ostirea lui Faraon a iesit din Egipt, iar Caldeii, care impresurasera Ierusalimul, auzind vestea aceasta, s-au retras de la Ierusalim.

6. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Ieremia proorocul si a zis:
7. "Asa graieste Domnul, Dumnezeul lui Israel: Regelui lui Iuda, care v-a trimis la Mine sa Ma intrebati, asa sa-i spuneti: Iata, ostirea lui Faraon care v-a veni in ajutor se va intoarce in tara sa, in Egipt,
8. Iar Caldeii vor veni din nou si vor lupta impotriva cetatii acesteia, o vor lua si o vor arde cu foc.
9. Asa zice Domnul: Nu va inselati pe voi insiva, zicand: "Fara indoiala se vor duce de la noi Caldeii" ca nu se vor duce.
10. Chiar daca ati, sfarama cu totul ostirea Caldeilor, care lupta impotriva voastra, si ar ramane la ei numai raniti, apoi si aceia s-ar ridica fiecare din cortul sau si ar arde cetatea aceasta cu foc".
11. In vremea cand ostirea Caldeilor s-a retras de la Ierusalim din pricina ostirii egiptene,
12. Ieremia a plecat din Ierusalim, ca sa se duca in tara lui. Veniamin, sa descurce niste treburi de mostenire cu cei de acolo.
13, Dar cand se afla el la poarta lui Veniamin, capetenia garzii, care era acolo si care se numea Ireia, fiul lui Selemia, fiul lui Hanania, a prins pe Ieremia proorocul si i-a zis: "Tu vrei sa fugi la Caldei!"
14. "Aceasta este minciuna; eu nu vreau sa fug la Caldei", a zis Ieremia. Dar fara sa-l asculte, Ireia l-a arestat pe Ieremia si l-a dus la dregatori.
15. Si s-au maniat dregatorii pe Ieremia, l-au batut si l-au inchis in temnita, in casa lui Ionatan scriitorul, pentru ca o facusera temnita.
16. Si dupa ce a intrat Ieremia in temnita, in beci, si a stat acolo Ieremia zile multe,
17. Regele Sedechia a trimis si i-a adus. Si l-a intrebat regele in casa sa in taina si i-a zis: "N-ai oare cuvant de la Domnul?" Iar Ieremia a zis: "Ba am!" Si a adaugat: "Tu vei fi dat in mainile regelui Babilonului!"
18. Si a mai zis Ieremia catre regele Sedechia: "Cu ce am gresit eu inaintea ta, inaintea slujitorilor tai si inaintea poporului acestuia, de m-ati bagat in temnita?
19. Si unde sunt proorocii vostri care v-au proorocit si au zis: "Regele Babilonului nu va veni impotriva voastra si impotriva pamantului acestuia?"
20. Si acum asculta, domnul meu rege, sa aiba trecere cererea mea inaintea ta si sa nu ma mai intorc in casa lui Ionatan scriitorul, ca sa nu mor acolo".
21. Si a dat regele Sedechia porunca sa inchida pe Ieremia in curtea temnitei si i s-a dat cate o bucata de paine pe zi din ulita pitarilor, pana s-a ispravit painea in cetate. Si asa a ramas Ieremia in curtea temnitei.

CAPITOLUL 38

Ieremia aruncat si scos din groapa.

1. Si Sefatia, fiul lui Matan, si Ghedalia, fiul lui Pashor, Iucal, fiul lui Selemia si Pashurr, fiul lui Malchia, au auzit cuvintele pe care le-a rostit Ieremia catre tot poporul, zicand:
2. "Asa zice Domnul: Cine va ramane in aceasta cetate va muri de sabie, de foame si de boala ciumei; iar cel ce se va duce la Caldei va trai, va avea ca prada viata lui si va ramane viu. "
3: Asa zice Domnul: Cetatea aceasta va fi data fara indoiala in mainile ostirilor regelui Babilonului, si o vor lua".
4. Atunci capeteniile au zis catre rege: "Omul acesta sa fie dat mortii, pentru ca el descurajeaza pe luptatorii care au ramas in cetatea aceasta si pe tot poporul, spunandu-le asemenea cuvinte. Caci omul acesta nu doreste propasirea poporului sau, ci nenorocirea".
5. Iar regele Sedechia a zis: "Iata e in mainile voastre, caci regele nu poate sa faca nimic impotriva voastra".
6. Atunci au luat pe Ieremia si l-au aruncat in groapa lui Malchia, fiul regelui, care era in curtea temnitii, coborandu-l in ea cu funii. in groapa aceea nu era apa, ci numai noroi si s-a afundat Ieremia in noroi.
7. Ebed-Melec, Etiopianul, unul din eunucii care se aflau in casa regelui, auzind ca Ieremia a fost aruncat in groapa - regele atunci sedea la poarta lui Veniamin -
8. A iesit din palatul regal si a zis catre rege:
9. "Domnul meu rege, rau au facut oamenii acestia care s-au purtat asa cu Ieremia proorocul, pe care l-au aruncat in groapa. El va muri acolo de foame, pentru ca nu mai este paine in cetate".
10. Atunci regele a dat porunca lui Ebed-Melec, Etiopianul, zicand: "Ia de aici treizeci de oameni si scoate pe Ieremia proorocul din groapa, pana nu moare".
11. Si a luat Ebed-Melec cu sine oamenii si a intrat in palatul regal, in vesmantarie, si a luat de acolo bucati de haine vechi si rupturi si le-a dat drumul cu franghia in groapa la Ieremia.
12. Si a zis Ebed-Melec, Etiopianul, catre Ieremia: "Pune aceste carpe si rupturi vechi, ce ti s-au aruncat, la

subsuorile tale, sub franghie"; si a facut Ieremia asa.
13. Si au tras pe Ieremia din groapa; si a ramas Ieremia in curtea temnitii.
14. Atunci regele Sedechia a trimis si a chemat pe Ieremia proorocul la sine, la usa a treia a templului Domnului; si a zis regele catre Ieremia: "Am sa te intreb ceva, dar sa nu ascunzi nimic de mine".
15. Iar Ieremia a zis catre Sedechia: "Daca-ti voi descoperi, nu ma vei da oare mortii? Si de-ti voi da sfat, il vei asculta tu oare?"
16. Zis-a regele Sedechia catre Ieremia: "Viu este Domnul, Care ne-a dat aceasta viata, nu te voi da la moarte, nici in mainile acestor oameni, care vor sa-ti ia viata, nu te voi da".
17. Atunci a zis Ieremia catre Sedechia: "Asa zice Domnul Dumnezeul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Daca tu vei iesi la capeteniile regelui Babilonului, vei scapa cu viata si cetatea aceasta nu va fi arsa cu foc si vei trai si tu si casa ta;

18. Iar de nu vei iesi la capeteniile regelui Babilonului, cetatea aceasta va fi data in mainile Caldeilor, care o vor arde cu foc, si nici tu nu vei scapa din mainile lor".
19. Iar regele Sedechia a zis catre Ieremia: "Ma tem de Iudeii care au trecut la Caldei, ca nu cumva sa nu fiu dat de Caldei pe mana lor si ca nu cumva aceia sa-si bata, joc de mine".
20. Zis-a Ieremia: "Nu te vor da! Asculta glasul Domnului in cele ce-ti graiesc eu si bine-ti va fi si sufletul tau va fi viu.
21. Iar daca tu nu vei vrea sa iesi, atunci iata cuvantul pe care mi l-a descoperit Domnul:
22. Toate femeile care au ramas in casa regelui lui Iuda var fi duse la capeteniile regelui Babilonului si acelea vor zice: Te-au amagit si te-au inselat bunii tai prieteni; piciorul tau s-a afundat in noroi si acestia au fugit de tine;
23. Si toate femeile tale si copiii tai vor fi dati Caldeilor si nici tu nu vei scapa din mainile lor, caci vei fi prins de mana regelui Babilonului si aceasta cetate va fi arsa".
24. Zis-e Sedechia catre Ieremia: "Nimeni nu trebuie sa stie cuvintele acestea si atunci tu nu vei muri.
25. Iar de vor auzi capeteniile ca eu am grait cu tine si de vor veni la tine si-ti vor zice: "Spune-ne ce ai vorbit cu regele? Nu ascunde de noi si nu te vom da la moarte! Si ce ti-e vorbit regele?"
26. Atunci sa le spui: Am prezentat inaintea regelui cererea mea, ca sa nu ma trimita inapoi in casa lui Ionatan si sa mor acolo".
27. Atunci au venit toti dregatorii la Ieremia si l-au intrebat, iar el le-a raspuns intocmai cum ii poruncise regele, si aceia, tacand, l-au lasat, pentru ca n-au aflat nimic.
28. Si a ramas Ieremia in curtea temnitii pana in ziua in care a fost luat Ierusalimul, caci Ierusalimul a fost luat.

CAPITOLUL 39

Cucerirea Ierusalimului

1. In anul al noualea al lui Sedechia, regele lui Iuda, in luna a zecea, Nabucodonosor, regele Babilonului, a venit cu toata ostirea sa la Ierusalim si l-a impresurat.
2. Iar in anul al unsprezecelea al lui Sedechia, in luna a patra, in ziua a noua a lunii acesteia, cetatea a fost luata.
3. Si au intrat in ea si s-au asezat la portile de la mijloc toate capeteniile regelui Babilonului: Nergal-Sareter, Samgar-Nebu, Sarsehim, capetenia eunucilor, Nergal-Sareter, capetenia vrajitorilor, si toate celelalte capetenii ale regelui Babilonului.
4. Cand Sedechia, regele lui Iuda, si toti oamenii de oaste i-au vazut, au fugit si au iesit noaptea din cetate prin gradina regelui, pe poarta dintre cele doua ziduri, si au apucat pe calea sesului.
5. Dar ostirea Caldeilor a alergat dupa ei si a ajuns pe Sedechia in sesul Ierihonului, l-au prins si l-au dus la Nabucodonosor, regele Babilonului, la Ribla, in tara Hamat, unde acesta a rostit judecata asupra lui.
6. Atunci regele Babilonului a junghiat pe fiii lui Sedechia in Ribla, inaintea ochilor acestuia, si pe toti dregatorii lui Iuda i-a junghiat regele Babilonului.
7. Iar lui Sedechia i-a scos ochii si l-a pus in catuse, ca sa-l duca la Babilon.
8. Casa regelui si casele poporului le-au ars Caldeii cu foc, iar zidurile Ierusalimului le-au daramat.
9. Restul poporului, care ramasese in cetate, pe fugarii, care trecusera la el si pe celalalt popor ce mai ramasese, Nebuzaradan, capetenia garzii regelui, i-a dus robi in Babilon.
10. Pe cei saraci din popor, care nu aveau nimic, Nebuzaradan, capetenia garzii, i-a lasat in pamantul lui Iuda si tot atunci le-a dat viile si tarinile.
11. Iar cu privire la Ieremia, Nabucodonosor, regele Babilonului, a dat lui Nebuzaradan, capetenia garzii, porunca

aceasta:
12. "Ia-l si sa ai purtare de grija pentru el; sa nu-i faci nici un rau, ci sa te porti cu el asa cum iti va zice el!"
13. Nebuzaradan, capetenia garzii, Nebuzaradan, capetenia eunucilor, Nergal-Sareter, capetenia vrajitorilor, si toate capeteniile regelui Babilonului
14. Au trimis si au luat pe Ieremia din curtea temnitii si l-au incredintat lui Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Safan, ca sa-l duca acasa. Asa a ramas el sa locuiasca in mijlocul poporului.
15. Atunci a fost cuvantul Domnului catre Ieremia, pe cand era el inca tinut in curtea temnitii, si i-a zis:
16. "Mergi si spune lui Ebed-Melec, Etiopianul: Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iata, Eu voi implini cuvintele Mele despre cetatea aceasta spre raul, iar nu spre binele ei, si se vor implini ele in ziua aceea inaintea ochilor tai.
17. Dar pe tine te voi izbavi, zice Domnul, si nu vei fi dat in mainile oamenilor de care te temi.
18. Te voi izbavi si nu vei cadea in sabie; sufletul tau va ramane la tine ca si cand ai fi dobandit o prada, pentru ca tu ti-ai pus nadejdea in Mine", zice Domnul.

CAPITOLUL 40

Ieremia lasat slobod.

l. Cuvantul care a fost de la Domnul catre Ieremia, dupa ce Nebuzaradan, capetenia garzii, i-a dat drumul din Rama, unde fusese gasit ferecat in lanturi in mijlocul celorlalti robi ai Ierusalimului si ai lui Iuda, care au fost stramutati la Babilon.
2. Atunci a luat capetenia garzii pe Ieremia si i-a zis: "Domnul Dumnezeul tau a rostit aceasta nenorocire asupra locului acestuia,
3. Si acum a adus-o peste el si a facut ceea ce zisese, pentru ca ati pacatuit inaintea Domnului si n-ati ascultat glasul Lui, de aceea v-a si ajuns pe voi aceasta.
4. Deci, iata eu iti dau drumul din lanturile ce le ai la maini! De vrei sa mergi cu mine la Babilon, vino, si eu voi avea grija de tine, iar de nu ai placere sa mergi cu mine la Babilon, ramai. Iata, toata tara e inaintea ta, unde vrei Si unde-ti place, acolo du-te!"
5. Inainte de a iesi el, Nebuzaradan i-a zis: "Du-te la Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Safan, pe care regele Babilonului l-a pus capetenie peste cetatea Ierusalimului, si ramai cu dansul in mijlocul poporului; sau du-te unde-ti place tie sa te duci!" Si capetenia garzii i-a dat merinde si daruri si l-a slobozit.
6. Deci a venit Ieremia la Godolia, fiul lui Ahicam, la Mitpa, si a trait cu el in mijlocul poporului care ramasese in tara.
7. Auzind toate capeteniile ostirilor, care erau in camp cu oamenii lor, ca regele Babilonului i pus pe Godolia, fiul lui Ahicam, capetenie peste tara si i-a incredintat lui barbatii, femeile si copiii si pe aceia din saracii tarii, care n-au fost stramutati la Babilon,
8. Au venit la Godolia, in Mitpa, Ismael, fiul lui Netania, Iohanan si Ionatan, fiii lui Carea, Seraia, fiul lui Tanhumet, si fiii lui Efai Netofitul si Iezania, fiul lui Maacat, ei si oamenii lor.
9. Iar Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Safan, li s-a jurat lor si oamenilor lor, zicand: "Nu va temeti a sluji Caldeilor; ramaneti in tara, slujiti regelui Babilonului si va va fi bine.
10. Iar eu voi ramane in Mitpa, ca sa mijlocesc inaintea Caldeilor, care vor veni la noi. Voi insa strangeti vinul si fructele verii si untdelemnul si le puneti in vasele voastre si traiti in cetatile voastre, in care va aflati".
11. De asemenea si toti Iudeii care se aflau in Moab, la Amoniti, in Idumeea si prin toate tarile, au auzit ca regele Babilonului a lasat o parte din Iudei si a pus peste ei pe Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Safan.
12. Si s-au intors toti acesti Iudei de prin toate locurile pe unde fusesera imprastiati si au venit in pamantul lui Iuda, la Godolia, in Mitpa, si au adunat vin si fructe multe foarte.
13. Iar Iohanan, fiul lui Carea, si toate capeteniile ostirii, care erau in camp, au venit la Godolia, in Mitpa, si au zis catre dansul:
14. "Stii tu oare ca Baalis, regele Amonitilor, a trimis pe Ismael, fiul lui Netania, ca sa te ucida?" Dar Godolia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.
15. Atunci Iohanan, fiul lui Carea, a spus lui Godolia in taina, la Mitpa: "Da-mi voie sa ma duc sa ucid pe Ismael, fiul lui Netania, si nimeni nu va afla. De ce sa-l lasi sa te ucida el pe tine si sa se risipeasca toti cei din Iuda, care s-au adunat la tine si sa piara ramasita lui Iuda?"
16. Insa Godolia, fiul lui Ahicam, a zis catre Iohanan, fiul lui Carea: "Sa nu faci aceasta, caci tu graiesti neadevar

despre Ismael!"

CAPITOLUL 41
Uciderea lui Godolia.

1. Prin luna a saptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elisama, din neam regesc, a venit cu dregatorii regelui si cu zece oameni la Godolia, fiul lui Ahicam, in Mitpa, si au mancat acolo paine impreuna.
2. Apoi s-a sculat Ismael, fiul lui Netania, si cei zece oameni care erau cu el, si au lovit cu sabia pe Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Safan, si au ucis pe acela pe care regele Babilonului il pusese capetenie peste tara.
3. De asemenea a ucis Ismael si pe toti Iudeii care erau cu Godolia, in Mitpa, precum si pe Caldeii osteni care se aflau acolo.
4. Iar a doua zi dupa uciderea lui Godolia, pe cand nu stia nimeni de aceasta,
5. Au venit din Sihem, din Silo si din Samaria optzeci de oameni cu barbile rase si cu hainele sfasiate si cu taieturi pe trup, aducand daruri si tamaie in mainile lor pentru jertfa in templul Domnului.
6. Iar Ismael, fiul lui Netania, din Mitpa, a iesit intru intampinarea lor; si mergand el plangand, s-a intalnit cu ei si le-a zis: "Duceti-va la Godolia, fiul lui Ahicam".
7. Si dupa ce au ajuns ei in mijlocul cetatii, Ismael, fiul lui Netania, i-a ucis si i-a aruncat intr-o groapa, ajutat de oamenii care erau cu el.
8. Dar s-au gasit printre acestia zece oameni care au zis lui Ismael: "Nu ne ucide, caci noi avem agoniseli de grau, de orz, de untdelemn si de miere, ascunse la camp". Si el s-a oprit si nu i-a omorat pe aceia impreuna cu ceilalti frati ai lor.
9. Groapa insa in care a aruncat Ismael toate trupurile oamenilor, pe care el i-a ucis pentru Godolia, era chiar aceea pe care o facuse regele Asa, temandu-se de Baesa, regele lui Israel. Pe aceasta a umplut-o Ismael, fiul lui Netania, cu cei ucisi.
10. Apoi Ismael a luat c, prizonieri tot restul de popor, ce era in Mitpa, pe fiicele regelui si tot poporul ce mai ramasese in Mitpa, pe care Nebuzaradan, capetenia garzii, il incredintase lui Godolia, fiul lui Ahicam; si luandu-i pe acestia, Ismael, fiul lui Netania, s-a indreptat spre fiii lui Amon.
11. Dar cand Iohanan, fiul lui Carea, si toti capitanii ostirii, care erau cu el, au auzit de nelegiuirile ce savarsise Ismael, fiul lui Netania, au luat toti oamenii lor si s-au dus sa se bata cu Ismael, fiul lui Netania,
12. Si I-au ajuns la iazul cel mare din Gabaon.
13. Cand tot poporul ce era cu Ismael a vazut pe Iohanan, fiul lui Carea, si pe toate capeteniile ostirii care erau cu dansul, s-au bucurat.
14. Si s-a intors tot poporul pe care Ismael il ducea in robie din Mitpa si, plecand, s-a dus la Iohanan, fiul lui Carea,
15. Iar Ismael, fiul lui Netania, a fugit de Iohanan cu opt oameni si s-a dus la fiii lui Amon.
16. Atunci Iohanan, fiul lui Carea, si toate capeteniile ostirii, care erau cu el, au luat din Mitpa tot poporul ce ramasese si pe care el il scapase de Ismael, fiul lui Netania, dupa ce acesta ucisese pe Godolia, fiul lui Ahicam - barbatii, ostenii, femeile, copiii si eunucii pe care ii scosese din Gabaon,
17. Si s-a dus si s-a oprit in satul Chimham, langa Betleem,
18. Ca apoi sa plece in Egipt de frica Caldeilor, caci se temea de ei, pentru ca Ismael, fiul lui Netania, ucisese pe Godolia, fiul lui Ahicam, pe care regele Babilonului il pusese capetenie peste tara.

CAPITOLUL 42
Ieremia se roaga lui Dumnezeu.

1. Atunci toate capeteniile ostirii si Iohanan, fiul lui Carea, si Azaria, fiul lui Hosaia, si tot poporul, de la mic pana la mare, au venit si au zis catre Ieremia proorocul:
2. "Sa aiba primire rugamintea noastra inaintea ta! Roaga-te Domnului Dumnezeului tau pentru noi, pentru toti care au ramas, ca din multi, putini au ramas, cum ne vezi cu ochii tai;
3. Roaga-te ca Domnul Dumnezeul tau sa ne arate calea pe care sa mergem si ce sa facem".
4. Zis-a catre ei Ieremia proorocul: "Ascult si iata ma voi ruga Domnului Dumnezeului vostru, dupa cuvantul vostru, si tot ce va va raspunde Domnul va voi spune si nu voi ascunde de voi nici un cuvant".
5. Iar ei au zis catre Ieremia: "Domnul sa fie martor impotriva noastra, credincios si adevarat, daca nu vom face intocmai dupa cuvantul pe care Domnul Dumnezeul tau ti-l va fi trimis pentru noi.

6. Fie bine, fie rau, noi vom asculta de glasul Domnului Dumnezeului nostru, catre Care te trimitem, ca sa fim fericiti ascultand de glasul Domnului Dumnezeului nostru".
7. Dupa trecerea a zece zile, a fost cuvantul Domnului catre Ieremia.
8. Si a chemat acesta la el pe Iohanan, fiul lui Carea, si pe toate capeteniile ostirii, care erau cu el, si tot poporul, de la mic pana la mare, si le-a zis:
9. "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel catre Care m-ati trimis, ca sa aduc inaintea Lui rugamintea voastra:
10. De veti ramane in tara aceasta, Eu va voi zidi si nu va voi mai darama, va voi sadi si nu va voi mai smulge, caci Imi pare rau de raul pe care vi l-am facut.
11. Nu va temeti de regele Babilonului, de care va cutremurati; nu va temeti de el, zice Domnul, caci Eu sunt cu voi, ca sa va scap si sa va izbavesc din mana lui.
12. si va voi arata mila si el se va milostivi spre voi si va va intoarce in pamantul vostru.
13. Iar de veti zice: "Nu vrem sa traim in tara aceasta" si de nu veti asculta glasul Domnului Dumnezeului vostru si veti zice:
14. "Ba noi ne ducem in tara Egiptului, unde razboi nu vom vedea si glas de trambita nu vom auzi si foame nu vom duce, si acolo vom trai",
15. Apoi ascultati cuvantul Domnului, voi, care ati mai ramas din Iuda. Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Daca voi va intoarceti cu hotarare nestramutata fata voastra, ca sa va duceti in Egipt si va veti duce sa traiti acolo,
16. Sabia de care va temeti va va ajunge acolo, in tara Egiptului, si foamea de care va ingroziti va va insoti pasii vostri acolo in Egipt si acolo veti muri.
17. Toti cei ce isi intorc fata lor, ca sa se duca in Egipt si sa traiasca acolo; vor muri de sabie, de foame si de molima si nici unul din ei nu va ramane si nu va scapa de nenorocirea aceea pe care o voi aduce asupra lor.
18. Caci asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Cum s-a varsat mania Mea si iutimea Mea asupra locuitorilor Ierusalimului, asa se va varsa iutimea Mea si asupra voastra, cand va veti duce in Egipt si veti fi blestem si grozavie, ocara si ras, si nu veti mai vedea locul acesta.
19. Voua, cei ramasi ai lui Iuda, va zice Domnul: Nu va duceti in Egipt. Sa stiti bine ca Eu astazi v-am spus lucrul acesta in chip solemn.
20. Va faceti rau voua insiva, trimitandu-ma la Domnul Dumnezeul vostru, zicand: "Roaga-te pentru noi Domnului Dumnezeului nostru, si tot ce va zice Domnul Dumnezeul nostru sa ne spui si noi vom face".
21. Asadar eu v-am spus acum, dar voi n-ati ascultat glasul Domnului Dumnezeului vostru si toate cu cate m-a trimis El la voi.
22. Deci, sa stiti ca veti muri de sabie, de foamete si de ciuma in locul acela, unde voiti sa va duceti ca sa traiti".

CAPITOLUL 43
Evreii impotriva lui Ieremia.

1. Dupa ce Ieremia a spus intregului popor toate cuvintele Domnului Dumnezeului lor, toate cuvintele acelea cu care Domnul Dumnezeul lor il trimisese la ei,
2. Atunci Azaria, fiul lui Hosaia, Iohanan, fiul lui Carea, si toti oamenii cei ingamfati au zis catre Ieremia: "Neadevar spui, nu te-a trimis Domnul Dumnezeul nostru sa ne spui: "Nu va duceti in Egipt ca sa traiti acolo!"
3. Ci Baruh, fiul lui Neria, te atata impotriva noastra, ca sa ne dea in mainile Caldeilor, sa ne omoare, sau sa ne duca robi la Babilon".
4. Apoi Iohanan, fiul lui Carea, toate capeteniile ostirii si tot poporul n-au ascultat glasul Domnului, ca sa ramana in pamantul lui Iuda.
5. Si Iohanan, fiul lui Carea, si toate capeteniile ostirii au luat pe toti cei care ramasesera din Iuda si care se intorsesera din toate neamurile pe unde fusesera izgoniti, ca sa traiasca in pamantul lui Iuda,
6. Barbati, femei si copii, fetele regelui si pe toti aceia pe care Nebuzaradan, capetenia garzii, ii lasase cu Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Safan, pe Ieremia proorocul si pe Baruh, fiul lui Neria,
7. Si s-au dus in tara Egiptului, ca n-au ascultat glasul Domnului si au mers pana la Tahpanhes.
8. Iar la Tahpanhes a fost cuvantul Domnului catre Ieremia, zicand:
9. "Ia in mainile tale niste pietre mari si le ascunde in lut framantat, la intrarea casei lui Faraon, in Tahpanhes, inaintea ochilor Iudeilor si sa le spui:
10. "Asa graieste Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iata, Eu voi trimite si voi lua pe Nabucodonosor. regele

Babilonului, robul Meu, si voi aseza tronul lui pe aceste pietre. ascunse de Mine, si isi va intinde el pe ele cortul sau cel minunat.
11. El va veni si va lovi tara Egiptului; cel randuit spre moarte va fi dat mortii, cel randuit pentru robie va merge in robie si cel randuit spre sabie va cadea de sabie.
12. Voi aprinde foc in capistile dumnezeilor Egiptului; Nabucodonosor le va arde pe acelea, pe idoli ii va distruge cu totul si se va imbraca cu tara Egiptului, cum se imbraca pastorul cu haina sa; si va iesi de acolo nesuparat;
13. El va sfarama stalpii templului Soarelui de la On si capistile dumnezeilor Egiptului le va arde cu foc".

CAPITOLUL 44

Ieremia mustra pe Evreii din Egipt.

1. Cuvantul ce a fost catre Ieremia pentru toti Iudeii care traiau in tara Egiptului si care se asezasera in Migdol, in Tahpanhes, in Nof si in tara Patros:
2. "Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Ati vazut toata nenorocirea pe care am adus-o Eu asupra Ierusalimului si asupra tuturor cetatilor lui Iuda; iata acelea sunt acum pustii si nimeni nu mai locuieste in ele,
3. Pentru necredinta lor, pe care au savarsit-o ele, maniindu-Ma si mergand sa tamaieze si sa slujeasca altor dumnezei, pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici voi, nici. parintii vostri.
4. Trimis-am la voi necontenit pe toti slujitorii Mei, proorocii; i-am trimis dis-de-dimineata, ca sa va spuna: Nu faceti acest lucru uracios, pe care Eu il urasc.
5. Dar ei n-au ascultat si nu si-au plecat urechea lor ca sa se intoarca de la necredinta si sa nu tamaieze altor dumnezei.
6. De aceea s-a revarsat urgia Mea si mania Mea si s-a aprins in cetatile lui Iuda si pe ulitele Ierusalimului, si s-au prefacut acelea in ruine si in pustiu, cum vedeti astazi.
7. Iar acum asa zice Domnul Dumnezeu Savaot, Dumnezeul lui Israel: Pentru ce faceti voi acest rau mare sufletelor voastre, pierzand din cuprinsul lui Iuda, barbati, Femei, copii Si prunci ca sa nu lasati dupa voi ramasita,
8. Maniindu-Ma prin lucrul mainilor voastre, prin tamaierea altor dumnezei in pamantul Egiptului, unde ati venit sa traiti, ca sa va pierdeti pe voi insiva si sa ajungeti blestem si defaimare inaintea tuturor neamurilor pamantului?
9. Au doar ati uitat faradelegile parintilor vostri, faradelegile regilor lui Iuda si cele ale femeilor lor, faradelegile voastre si cele ale femeilor voastre, savarsite in tara lui Iuda si pe ulitele Ierusalimului?
10. Ei nu s-au smerit nici astazi si nu se tem si nu se poarta dupa legea Mea si dupa poruncile Mele, pe care vi le-am dat voua si parintilor vostri.
11. De aceea, asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iata Eu voi intoarce fata Mea impotriva voastra si spre nimicirea intregului Iuda.
12. Si voi lua pe Iudeii care au ramas si care si-au intors fata lor si s-au dus in rara Egiptului, ca sa traiasca acolo; toti aceia vor fi nimiciti, vor cadea in tara Egiptului; de foamete si de sabie vor fi nimiciti; vor muri de sabie si de foame de la mare pana la mic si vor ajunge de blestem, de ocara, de groaza si de ras.
13. Voi pedepsi pe cei ce locuiesc in tara Egiptului, precum am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete si cu ciuma,
14. Si nimeni nu va scapa si nu va ramane din ramasita Iudeilor care au venit in tara Egiptului, ca sa traiasca acolo si apoi sa se intoarca in tara lui Iuda, unde doresc ei din tot sufletul sa se intoarca, ca sa traiasca acolo. Nimeni nu se va intoarce, decat numai aceia care vor fugi de aici".
15. Atunci au raspuns lui Ieremia toti barbatii care stiau ca femeile lor tamaiaza pe alti dumnezei, si toate femeile care se aflau acolo in numar mare, si tot poporul, care locuia in pamantul Egiptului, in Patros, si au zis:
16. "Cuvantul pe care tu l-ai grait in numele Domnului, nu voim sa-l ascultam de la tine;
17. Dar vom face tot ce am fagaduit cu gura noastra, vom tamaia pe zeita cerului si vom savarsi pentru ea jertfe cu turnare, cum am mai facut si noi si parintii nostri, regii nostri si mai-marii nostri in cetatile lui Iuda si pe ulitele Ierusalimului, ca atunci eram satui si fericiti si n-am vazut nenorociri.
18. Iar de cand am incetat de a mai tamaia pe zeita cerului si a-i savarsi jertfe cu turnare, suferim toate lipsurile si pierim de sabie si de foame".
19. Si femeile au adaugat: "Cand tamaiam noi zeita cerului si-i savarseam jertfe cu turnare, oare fara stirea barbatilor nostri ii faceam noi turte cu chipul ei si-i savarseam jertfe cu turnare?"
20. Atunci Ieremia a zis catre tot poporul, catre barbati si catre femei, si catre oamenii care ii raspundeau, astfel:

21. "Oare nu aceasta tamaiere, pe care o savarseati in cetatile lui Iuda si pe ulitele Ierusalimului si voi si parintii vostri, regii vostri si mai-marii vostri si ai poporului tarii, o aminteste Domnul? Oare nu ea I s-a suit la inima?
22. Domnul n-a mai putut suferi faptele voastre cele rele si uraciunile pe care le faceati, si de aceea s-a Si prefacut tara voastra in pustietate, lucru de spaima si de blestem si fara locuitori, cum vedeti acum.
23. Deoarece voi, savarsind acea tamaiere, ati gresit inaintea Domnului si n-ati ascultat glasul Domnului, nu v-ati purtat dupa legea Lui, dupa poruncile Lui si dupa randuiala Lui, de aceea v-a ajuns nenorocirea aceasta, cum vedeti acum".
24. Si a mai zis Ieremia catre tot poporul si catre toate femeile: "Ascultati cuvantul Domnului, voi, toti Iudeii, cei ce sunteti in tara Egiptului:
25. Asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Voi si femeile voastre, ceea ce ati grait cu gurile voastre aceea ati facut si cu mainile, si mai si ziceati: Vom indeplini intocmai fagaduintele pe care le-am facut, ca sa tamaiem pe zeita cerului si sa-i savarsim jertfe cu turnare". Voi va tineti bine de faradelegile voastre si indepliniti intocmai acele fagaduinte.
26. De aceea ascultati cuvantul Domnului: Iata Eu M-am jurat pe numele Meu cel mare, zice Domnul, ca nu va mai fi rostit numele Meu de gura vreunui iudeu in toata tara Egiptului. Nimeni nu va zice: Viu este Domnul Dumnezeu!
27. Iata Eu voi veghea asupra lor spre pieire, iar nu spre bine; si toti oamenii din Iuda, care sunt in tara Egiptului vor pieri de sabie si de foame, pana se vor stinge de tot.
28. Numai un mic numar, care vor fugi de sabie, se va intoarce din tara Egiptului in tara lui Iuda, si vor sti toti cei ramasi din Iuda, care au venit in tara Egiptului ca sa traiasca acolo, al cui cuvant se va implini: al Meu sau al lor.
29. Iata semnul ce vi-l dau, zice Domnul, ca va voi pedepsi in locul acesta, ca sa stiti ca se va implini cuvantul Meu cel pentru voi spre pieirea voastra.
30. Asa zice Domnul: Iata Eu voi da pe Faraonul Hofra, regele Egiptului, in mainile vrajmasilor lui, cum am dat pe Sedechia, regele lui Iuda, in mainile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, vrajmasul lui, care voia sa-i ia viata".

CAPITOLUL 45

Ieremia mustra pe Baruh.

1. Cuvantul pe care l-a spus proorocul Ieremia lui Baruh, fiul lui Neria, cand a scris el cuvintele acestea din gura lui Ieremia in carte, in anul al patrulea al domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:
2. "Asa zice Domnul Dumnezeul lui Israel catre tine, Baruh:
3. Tu zici: "Vai de mine, ca Domnul a adaugat durere la boala mea; am slabit suspinand si nu-mi gasesc linistea!"
4. Spune-i, zice Domnul: Iata, ceea ce am zidit, voi darama, si ce am sadit, voi smulge, - adica toata tara aceasta.
5. Iar tu ceri pentru tine lucru mare. Nu cere, deoarece Eu voi aduce nenorocire asupra a tot trupul, zice Domnul, iar tie, drept prada, iti voi lasa viata ta, in toate locurile, oriunde vei merge".

CAPITOLUL 46

Proorocie impotriva Egiptului.

1. Cuvantul Domnului care a fost catre Ieremia proorocul, privitor la neamuri:
2. Asupra Egiptului, impotriva ostirii Faraonului Neco, regele Egiptului, care se afla in Carchemis, langa fluviul Eufratului Si pe care a zdrobit-o Nabucodonosor, regele Babilonului, in anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:
3. "Gatiti scuturile si sulitele si pasiti la lupta!
4. Calareti, inseuati caii si incalecati! Puneti-va coifurile, ascutiti sulitele si imbracati-va in zale!
5. Dar ce vad Eu? Aceia s-au inspaimantat si s-au intors inapoi, cei puternici ai lor au fost zdrobiti si fug fara a se uita inapoi. Pretutindeni e groaza, zice Domnul.
6. Cel iute de picior nu va scapa cu fuga, nici se va mantui cel puternic; la miazanoapte, pe raul Eufratului, se vor poticni si vor cadea.
7. Cine este acela, care se inalta ca Nilul si isi invaluie apele ca un fluviu?
8. Egiptul se inalta ca Nilul si ca un fluviu isi invaluie apele sale si zice: Ridica-ma-voi si voi acoperi pamantul, pierde-voi cetatile si locuitorii lor.
9. Incalecati pe cai si va aruncati in carute si porniti, puternici Etiopieni si Libieni inarmati cu scut, si voi Lidieni, tinand arcurile si incordandu-le,

10. Caci ziua aceasta e zi de razbunare la Domnul Dumnezeu, ca sa Se razbune pe vrajmasii Sai, si sabia va manca, se va satura si se va imbata de sangele lor; si aceasta va fi jertfa Domnului Dumnezeului Savaot in tara cea de la miazanoapte, la raul Eufratului.
11. Fecioara, fiica Egiptului, mergi in Galaad si ia-ti balsam; in zadar vei spori leacurile tale, caci nu mai este vindecare pentru tine.
12. Auzit-au popoarele de rusinea ta si bocetul tau a umplut pamantul, caci cel puternic s-a lovit cu cel puternic si au cazut amandoi impreuna".
13. Cuvantul pe care l-a grait Domnul proorocului Ieremia despre navalirea lui Nabucodonosor, regele Babilonului, ca sa loveasca pamantul Egiptului:
14. "Vestiti in Egipt si dati stire in Migdol; spuneti in Nof si in Tahpanhes, si ziceti: Stai si te gateste, caci sabia nimiceste in jurul tau!
15. Ce? Apis a fugit? Cel puternic al tau a cazut? Da, fiindca Domnul l-a lovit.
16. El inmulteste pe cei care se clatina si cad unii peste altii, fiecare dintre ei zicand: Sa ne sculam si sa ne intoarcem la poporul nostru, in pamantul patriei noastre, departe de sabia ucigatoare.
17. Iar lui Faraon, regele Egiptului, dati-i nume: "Zarva care scapa clipa hotaratoare!"
18. Viu sunt Eu, zice Imparatul, al Carui nume este Domnul Savaot, pe cat e de adevarat ca Taborul este in randul muntilor si Carmelul langa mare, tot atat e de adevarat ca el va veni.
19. Fecioara, locuitoarea Egiptului, gateste-ti cele trebuitoare pentru bejenie, caci Noful va fi pustiit, darapanat si fara locuitori.
20. Egiptul este o juninca preafrumoasa peste care s-a napustit un taune de la miazanoapte.
21. Si simbriasii lui sunt in mijlocul lui ca niste tauri ingrasati; acestia s-au intors inapoi, au fugit toti si n-au tinut piept, pentru ca a venit asupra lor ziua pieirii lor, timpul pedepsirii lor.
22. Glasul lor se aude ca suierul sarpelui, vin cu ostire si tabarasc asupra lui cu topoarele, ca taietorii de lemne;
23. Taie padurea lui, zice Domnul, caci sunt nenumarati, sunt mai multi decat lacustele si nu mai au numar.
24. Fiica Egiptului batjocorita e data pe mana poporului de la miazanoapte.
25. Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, zice: "Iata, Eu voi pedepsi pe Amon, care se afla in No, pe Faraon si Egiptul, pe dumnezeii si pe regii lui, pe Faraon si pe cei ce-si pun nadejdea in el.
26. Si-i voi da in mainile celor ce cauta viata lor, in mainile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, si in mainile slujitorilor lui. Dar dupa aceea Egiptul va fi iarasi locuit, ca in zilele de altadata, zice Domnul.
27. Iar tu, Iacove, robul Meu, nu te teme si nu te inspaimanta Israele! Caci iata, Eu te voi elibera din tara departata si neamul tau il voi aduce din tara robiei lui; Iacov se va intoarce si va trai linistit si pasnic si nimeni nu-l va inspaimanta.
28. Iacove, robul Meu, nu te teme, zice Domnul, caci Eu sunt cu tine si voi pierde toate neamurile printre care te-am imprastiat, iar pe tine nu te voi pierde, ci numai te voi pedepsi cu masura, caci nepedepsit nu te voi lasa".

CAPITOLUL 47

Proorocie pentru pieirea celor de alt neam.

l. Cuvantul Domnului care a fost catre proorocul Ieremia pentru Filisteni, inainte de a lovi Faraon Gaza.
2. Asa zice Domnul: "Iata se ridica ape de la miazanoapte si cresc ca un fluviu iesit din matca, ineaca tara si tot ce cuprinde ea, cetatile si locuitorii lor. Atunci oamenii vor striga si vor plange toti locuitorii tarii,
3. La ropotul zgomotos al copitelor puternicilor lui cai, la vuietul carelor lui si la huruitul rotilor lui. Parintii nu se vor mai uita la copiii lor, pentru ca mainile lor vor fi incremenite
4. De groaza zilei aceleia, care vine sa piarda pe toti Filistenii si sa rapeasca Tirului si Sidonului orice nadejde de ajutor, caci va pustii Domnul pe Filisteni, ramasita insulei Caftor.
5. Gaza a plesuvit si va pieri Ascalonul, cu ramasita vailor lui". Pana cand iti vei face taieturi de jale in piele?
6. Pana cand vei taia, sabia Domnului? Pana cand nu te vei linisti? Intoarce-te in teaca ta, opreste-te si te linisteste!
7. Dar cum sa te linistesti, cand ti-a dat Domnul porunca impotriva Ascalonului si impotriva tarmului marii? Intr-acolo te-a indreptat El".

CAPITOLUL 48

Proorocie impotriva Moabului.

1. Asupra Moabului, asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Vai de Nebo, ca e pustiit! Chiriataimul este acoperit de rusine si luat. Cetatea este acoperita de rusine si inrobita!
2. Nu mai este slava Moabului! In Hesbon se urzesc rele impotriva lui, zicand: "Sa mergem si sa-l stergem dintre neamuri!" Si tu, Madmen, vei pieri! Sabia vine in urma ta!
3. Strigate se aud din Horonaim, caci e pustiire si daramare grozava.
4. Moab e zdrobit si copiii lui au ridicat bocet.
5. Pe suisul de la Luhit se ridica plansete peste plansete si pe povarnisul din Horonaim se aud strigate de nenorocire:
6. Fugiti! Scapati-va viata si fiti asemenea asinului salbatic din pustiu.
7. Si fiindca te-ai increzut in lucrarile si in vistieriile tale vei fi luat si tu. Chemosul va merge in robie cu preotii si cu mai-marii sai, toti impreuna.
8. Va veni pustiitorul asupra fiecarei cetati si cetatea nu Va ramane nedaramata; va pieri valea si sesul si se va pustii, precum a zis Domnul.
9. Dati un mormant lui Moab, caci el va fi cu totul pustiit. Cetatile lui vor fi prefacute in pustiu si nu vor mai avea locuitori.
10. Blestemat sa fie tot cel ce face lucrurile Domnului cu nebagare de seama si blestemat fie tot cel ce opreste sabia lui de la sange!
11. Moab din tineretea lui a fost linistit, se odihnea pe drojdia sa si n-a fost trecut din vas in vas, nici in robie n-a fost. De aceea a ramas in el gustul sau si mirosul sau nu s-a schimbat.
12. De aceea iata vin zile, zice Domnul, cand voi trimite la el pritocitori, care il vor pritoci si vor strica vasele si urcioarele lui le vor sparge.
13. Si va fi rusinat Moab pentru Chemos, dupa cum casa lui Israel a fost rusinata pentru Betel, nadejdea ei.
14. Cum puteti voi sa ziceti: "Noi suntem oameni viteji si tari pentru razboi?"
15. Moab este pustiit, cetatile lui ard si tinerii lui alesi s-au dus la junghiere, zice Imparatul al Carui nume este Domnul Savaot.
16. Aproape este pieirea Moabului si nenorocirea lui vine in graba mare.
17. jeliti-l toti vecinii lui si toti cei ce cunoasteti numele lui ziceti: Cum s-a sfaramat toiagul puterii, sceptrul slavei!

18. Fecioara, locuitoarea Dibonului, coboara-te din inaltime si sezi in pamant ars de soare, caci pustiitorul Moabului vine la tine si va darama intariturile tale.
19. Stai la drum si priveste, locuitoarea Aroerului, si intreaba pe cel care fuge si pe cel scapat: Ce s-a intamplat?
20. Rusinat este Moabul, caci este biruit. Plangeti si strigati, dati de veste in Amon ca Moabul este pustiit.
21. Judecata a venit impotriva tarii din ses, impotriva Holonului si a Iahtei, impotriva Mefaatului si a Dibonului,
22. Impotriva lui Nebo si a Bet-Diblataimului.
23. Impotriva Chiriataimului si a Bet-Gamului, impotriva Bet-Meonului si a Cheriotului,
24. Impotriva Bosrei si impotriva tuturor cetatilor tarii Moabului, de aproape si de departe.
25. S-a taiat cornul Moabului si bratul lui este zdrobit, zice Domnul.
26. Imbatati-l, caci s-a ridicat impotriva Domnului. Tavaleasca-se Moabul in varsatura sa si de ras sa fie.
27. N-a fost Israel de rasul tau? Oare a fost el prins printre talhari, de clatinai din cap ori de cate ori vorbeai cu el?
28. Parasiti cetatile si traiti pe stanci, locuitori ai Moabului, si veti fi ca porumbeii care-si fac cuiburile pe la intrarea pesterilor.
29. Auzit-am de mandria Moabului, de mandria lui cea nemasurata, de trufia lui si de ingamfarea lui, de infumurarea lui si de semetia inimii lui.
30. Eu cunosc indrazneala lui, zice Domnul, laudaroseniile lui, vorbele goale si faptele desarte.
31. De aceea voi plange pe Moab si voi striga pentru Moabul intreg; voi suspina dupa oamenii din Chir-Heres.
32. Si te voi plange pe tine, vie din Sibma, cu mai mult planset decat Iazerul; ramurile tale s-au intins peste mare, ajuns-au pana la Iazer, pustiitorul a navalit asupra roadelor tale celor varatice si asupra strugurilor copti.
33. Bucuria si veselia au fost luate din Carmel si din rara Moabului; voi seca vinul din teascuri si nimeni nu va mai calca teascul cu strigate de veselie; va fi strigat de razboi si nu strigat de bucurie.
34. De la Hesbon pana la Eleale si Iahat, de la Toar pana la Horonaim si pana la Eglat-Selisia vor ridica glas de

tanguire, caci apele Nimrimului vor seca.
35. Voi starpi din Moab, zice Domnul, pe cei ce aduc jertfe pe locuri inalte si pe cei ce tamaiaza pe dumnezeii lui.
36. De aceea inima Mea geme pentru Moab, ca un fluier; geme inima Mea ca un fluier pentru oamenii din Chir-Heres, caci au pierit bogatiile adunate de ei;
37. Fiecare isi are capul ras, fiecare isi are barba tunsa; toti au taieturi pe maini si peste coapse sac.
38. Pe toate acoperisurile Moabului si in pietele lui nu este decat o jale, caci am sfaramat Moabul, ca pe un vas de aruncat, zice Domnul.
39. Cum a fost zdrobit!, vor zice plangand. Cum s-a acoperit Moabul de rusine, intorcand spatele! Si va fi Moabul de ras si de groaza pentru toti cei ce-l inconjoara;
40. Caci asa zice Domnul: Iata, vrajmasul ca un vultur va zbura si-si va intinde aripile sale deasupra Moabului.
41. Orasele vor fi luate si cetatile cucerite; inima vitejilor Moabiti va fi in ziua aceea ca inima unei femei chinuita de durerile nasterii.
42. Moabul va fi sters din numarul popoarelor, pentru ca s-a ridicat impotriva Domnului.
43. Groaza, groapa si lat sunt pentru tine, locuitorule al Moabului, a zis Domnul.
44. Cel ce va scapa de groaza va cadea in groapa; si cel ce va scapa de groapa va cadea in lat, caci Eu voi aduce asupra lui, asupra Moabului, anul pedepsei lui, zice Domnul.
45. Fugarii obositi s-au oprit la umbra Hesbonului, dar a iesit foc din Hesbon, si din inima Sihonului flacari, si va mistui tamplele lui Moab si crestetul capului fiilor razvratirii.
46. Vai tie, Moab! Pierit-a poporul din Chemos, ca fiii tai sunt luati in robie si fiicele tale sunt robite.
47. Dar in zilele cele de apoi voi intoarce pe Moab din robie", zice Domnul. Pana aici e judecata lui Moab.

CAPITOLUL 49

Alta proorocie pentru cei de alt neam.

1. Asupra fiilor lui Amon asa graieste Domnul: "Au doara Israel n-are fii? Au doara el n-are mostenitor? Pentru ce, dar, Milcom a pus stapanire pe Gad si poporul lui traieste in cetatile acestuia?
2. De aceea, iata vin zile, zice Domnul, cand in Raba, cetatea fiilor lui Amon, se va auzi strigat de razboi, si aceasta va fi prefacuta in movila de daramaturi; cetatile ei vor fi arse cu foc si Israel va stapani pe cei ce-l stapaneau, zice Domnul.
3. Plangi Hesbon, ca s-a pustiit Ai! Strigati, voi fiice din Raba, incingeti-va cu sac, plangeti si rataciti prin livezi, caci Milcom va merge in robie cu preotii si cu mai-marii sai, toti impreuna.
4. "Fiica nepasatoare, tu te lauzi cu Valea ta, tu te increzi in comorile tale, zicand: "Cine va indrazni sa vina impotriva mea?"
5. Iata Eu voi aduce asupra ta groaza din toate partile, zice Domnul Dumnezeul Savaot si veti fi fugariti care incotro si nimeni nu va aduna pe fugari.
6. Dar dupa aceea voi intoarce din robie pe fiii lui Amon", zice Domnul.
7. Iar asupra Edomului asa graieste Domnul Savaot: "Au doara nu mai este intelepciune in Teman? Au doara lipseste sfatul la cei intelepti?
8. Au doara a secat intelepciunea lor? Fugiti, intorcand spatele! Ascundeti-va in pesteri, locuitori din Dedan, caci voi aduce nenorocire peste Isav, la vremea pedepsirii lui.
9. Daca ar fi venit la tine culegatorii de struguri, de buna seama ar fi lasat putine bobite neculese. De ar fi venit hotii noaptea, ar fi rapit cat le-ar fi fost de trebuinta.
10. Eu insa voi jefui pe Isav pana la piele, voi descoperi ascunzatorile lui, si el nu se va putea ascunde. Starpit va fi neamul lui, fratii lui si vecinii lui, si el nu va mai fi.
11. Lasati orfanii, ca Eu voi tine viata lor, si vaduvele tale sa creada in Mine;
12. Caci asa graieste Domnul: Iata, celor ce nu le-a fost dat sa bea paharul, il vor bea negresit. Au doara numai tu vei ramane nepedepsit? Nu, nu vei ramane nepedepsit, ci vei bea negresit paharul.
13. Caci Ma jur pe Mine Insumi, zice Domnul, ca Botra va fi o groaza si o rusine, un desert si un blestem, si cetatile ei vor ajunge ruine vesnice.
14. Auzit-am veste de la Domnul si sol s-a trimis la popoare sa spuna: "Adunati-va si mergeti impotriva ei si ridicati-va pentru lupta".
15. Iata Eu te voi face mic intre popoare.
16. Starea ta groaznica si semetia inimii tale te-au adeverit pe tine, cel ce locuiesti in crapaturile stancilor si care

te-ai asezat pe varfurile dealurilor! Desi ti-ai impletit cuibul tau sus, ca un vultur, si de acolo te voi arunca, zice Domnul.
17. Edom va fi o groaza; toti cei ce vor trece pe langa el vor fi uimiti, vor fluiera, vazand toate ranile lui.
18. Cum au fost aruncate Sodoma, Gomora si cetatile vecine cu ele, zice Domnul, tot asa si acolo nu va trai nici om, nici fiu de om nu se va opri in el.
19. Iata-l, se inalta ca un leu de la obarsiile Iordanului spre salasurile intarite; dar Eu ii voi sili sa plece cu grabire din Edom si cine va fi ales, pe acela il voi pune peste acesta. Caci cine este asemenea Mie si ce pastor se va impotrivi Mie?
20. Ascultati dar hotararea Domnului pe care a luat-o El asupra lui Edom si planurile pe care El le-a gandit impotriva locuitorilor din Teman: "Da, chiar oile cele mai plapande vor fi tarate; la vederea lor pasunea lor se va infiora de spaima.
21. La vuietul caderii lor se va cutremura pamantul si rasunetul strigatului lor se va auzi pana la Marea Rosie.
22. Iata-l se inalta, ca un vultur, si zboara si isi intinde aripile sale deasupra Botrei, si inima razboinicilor din Edom va fi in ziua aceea ca inima unei femei ce naste".
23. Asupra Damascului: "Hamatul si Arpadul sunt tulburate, caci au primit o veste rea. Inima lor se topeste de frica; este o mare in furtuna care nu se poate potoli.
24. Temutu-s-a Damascul si a luat-o la fuga; de frica l-au cuprins dureri si chinuri, ca pe femeia ce naste.
25. Cum n-a scapat cetatea slavei, cetatea bucuriei mele!
26. Deci vor cadea tinerii lui pe ulitele lui si toti vor pieri in ziua aceea, zice Domnul Savaot.
27. Voi aprinde foc in zidurile Damascului si el va mistui palatele lui Benhadad".
28. Asupra Chedarului si asupra regatelor Hatorului, pe care le-a lovit Nabucodonosor, regele Babilonului, asa graieste Domnul: "Sculati-va si iesiti inaintea lui Chedar si pustiiti pe fiii Rasaritului!
29. Corturile lor si turmele lor sa fie luate, tesaturile lor si toate lucrurile lor si camilele lor sa fie luate. Si sa li se strige: Groaza din toate partile!
30. Fugiti, duceti-va repede, ascundeti-va in prapastii, locuitori ai Hatorului, zice Domnul, caci Nabucodonosor, regele Babilonului, a luat hotarare asupra voastra, si a urzit un plan impotriva voastra.
31. Sculati-va si pasiti impotriva poporului celui pasnic, care traieste fara grija, zice Domnul; acela n-are nici usi, nici zavoare si locuieste singur.
32. Camilele lor vor fi date prazii si multimea turmelor lor rapirii si-i voi imprastia in toate vanturile pe acestia care-si tund parul de pe tample si din toate partile lui voi aduce asupra lor pieirea, zice Domnul.
33. Hatorul va fi salasul sacalilor si pustietate vesnica; nu va trai acolo om, nici fiu de om nu se va opri acolo".
34. Cuvantul Domnului care a fost catre Ieremia proorocul impotriva Elamului, la inceputul domniei lui Sedechia, regele lui Iuda:
35. "Asa zice Domnul Savaot: Iata voi sfarama arcul Elamului, puterea lui de capetenie,
36. Si voi aduce asupra Elamului patru vanturi din cele patru margini ale cerului si-l voi imprastia in toate vanturile acestea si nu va fi neam la care sa nu ajunga Elamiti izgoniti;
37. Voi lovi pe Elamiti cu frica inaintea vrajmasilor lor si inaintea celor care vor sa le ia viata; asupra lor voi aduce nenorociri, mania Mea aprinsa, zice Domnul, si in urma lor voi trimite sabie, pana ii voi starpi.
38. Voi pune tronul Meu in Elam si voi starpi de acolo pe rege si pe dregatori, zice Domnul.
39. Dar in zilele cele de apoi, voi intoarce pe Elam din robie", zice Domnul.

CAPITOLUL 50

Proorocie pentru intoarcerea din robia Babilonului.

l. Cuvantul pe care l-a rostit Domnul despre Babilon si despre tara Caldeilor prin Ieremia proorocul:
2. "Vestiti si faceti cunoscut intre popoare, ridicati steag, spuneti si nu tainuiti, ci ziceti: Babilonul e luat, Bel e rusinat, Merodah e zdrobit, chipurile lui cele cioplite sunt batjocorite si idolii lui sfaramati.
3. Caci de la miazanoapte s-a ridicat asupra lui poporul care va preface pamantul in pustiu si nimeni nu va locui acolo, nici om, nici dobitoc; toti se vor ridica si se vor duce.
4. In zilele acelea si in vremea aceea, zice Domnul, vor veni fiii lui Israel, si impreuna cu ei vor merge si fiii lui Iuda si, plangand, voi cauta pe Domnul Dumnezeul lor;
5. Vor intreba de calea Sionului si, intorcandu-si fetele spre el, vor zice: Veniti si va uniti cu Domnul prin legamant vesnic, care nu se va uita.

6. Poporul Meu a fost ca oile cele pierdute; pastorii lor le-au abatut din cale si le-au imprastiat prin munti;
ratacit-au ele din deal in munte si si-au uitat staulul lor.
7. Toti cei ce le gaseau le mancau si dusmanii lor ziceau: Nu suntem noi de vina, pentru ca ele au pacatuit impotriva
Domnului, Locasul neprihanirii, impotriva Domnului, Nadejdea parintilor lor.
8. Fugiti din Babilon si plecati din tara Caldeilor si veti fi ca berbecii inaintea turmelor de oi.
9. Caci iata, voi ridica si voi aduce impotriva Babilonului o multime de neamuri mari din tara de la miazanoapte;
acelea se vor insira impotriva lui si el va fi luat. Sagetile lor sunt ca ale arcasului iscusit, nu cad in zadar.
10. Caldeea va fi prada lor si pustiitorii ei se vor satura, zice Domnul.
11. "Caci voi v-ati bucurat si v-ati veselit cand ati rapit mostenirea Mea; zburdati ca viteii pe pajiste, nechezati ca
armasarii!
12. Mama voastra va fi in rusine mare si aceea care v-a nascut va rosi. Iata, ca ea va fi cea mai de, pe urma dintre
neamuri: un pustiu, un pamant uscat si fara apa.
13. De mania Domnului tara lor va ajunge nelocuita si toata va fi pustiu. Tot cel ce va trece prin Babilon se va mira si
va fluiera, vazand toate ranile lui.
14. Asezati-va in randuiala de bataie imprejurul Babilonului. Cei ce incordati arcul, trageti in el, nu crutati sagetile,
caci el a pacatuit impotriva Domnului.
15. Ridicati strigat de razboi impotriva lui din toate partile; el intinde mana; cazut-au intariturile lui si zidurile lui
s-au prabusit, caci aceasta este rasplata Domnului! Razbunati-va pe el!
16. Cum s-a purtat el, asa purtati-va si voi! Starpiti din Babilon pe cel ce seamana si pe cel ce lucreaza cu secera in
vremea secerisului! De frica sabiei ucigatoare, sa se intoarca fiecare la poporul sau si fiecare sa fuga in tara sa.
17. Pe Israel, turma cea risipita leii l-au prigonit; mai inainte l-a mancat regele Asiriei, iar acum in urma
Nabucodonosor, regele Babilonului, i-a zdrobit oasele.
18. De aceea, asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iata, Eu voi pedepsi pe regele Babilonului si tara lui,
cum am pedepsit si pe regele Asiriei,
19. si voi intoarce pe Israel la pasunea lui si va paste el pe Carmel si in Vasan; sufletul lui se va satura in muntele lui
Efraim si in Galaad.
20. In zilele acelea si in vremea aceea se va cauta nedreptatea lui Israel, zice Domnul, si nu se va afla, se vor cauta
si pacatele lui Iuda si nu se vor gasi, caci voi ierta pe aceia pe care ii voi lasa in viata.
21. Ridica-te impotriva tarii Merataim, impotriva tarii Razvratirii si impotriva locuitorilor din Pecod, tara pedepsirii!
Pustieste si nimiceste, zice Domnul, si fa tot ce ti-am poruncit!
22. Strigate de razboi se aud in toata tara si prapadul este mare!
23. Cum s-a sfaramat si s-a zdrobit ciocanul lumii intregi! Cum a ajuns Babilonul de plans pe pamant!
24. Intins-am curse pentru tine si te-ai prins, Babilonule, fara sa te astepti. Gasit ai fost si prins, pentru ca te-ai
ridicat impotriva Domnului.
25. Domnul Si-a deschis vistieria Sa si a luat din ea vasele maniei Sale, pentru ca Domnul Dumnezeul Savaot are de
lucru in tara Caldeilor.
26. Alergati impotriva ei din toate partile, deschideti jitnitele ei, calcati-o ca pe niste snopi, nimiciti-o de tot, ca sa
nu mai ramana nimic din ea!
27. Ucideti toti boii ei! Sa mearga la junghiere! Vai lor, caci a venit ziua lor si vremea pedepsirii lor!
28. Se aude glasul celor ce fug si al celor care scapa din tara Babilonului, ca sa vesteasca in Sion razbunarea
Domnului Dumnezeului nostru, razbunarea cea pentru templul Sau!
29. Chemati impotriva Babilonului sagetatori! Toti cei ce incordati arcul, asezati-va tabara imprejurul lui, ca nimeni
sa nu scape din el! Rasplatiti-i dupa faptele lui! Cum s-a purtat el, asa sa va purtati si voi cu el, caci el s-a ridicat
impotriva Domnului, impotriva Sfantului lui Israel.
30. De aceea vor cadea tinerii lui pe ulitele lui si toti ostenii lui vor fi pierduti in ziua aceea, zice Domnul.
31. Iata, Eu sunt impotriva ta, "trufasule", zice Domnul Savaot, caci a venit ziua ta si timpul pedepsirii tale.
32. Si se va impiedica "trufasule" si va cadea si nimeni nu-l va ridica. Voi aprinde foc in cetatile lui si acesta va
mistui toate imprejurul lui.
33. Asa zice Domnul Savaot: Apasati sunt fiii lui Israel, ca si fiii lui Iuda, si toti cei ce i-au robit ii tin tare si nu vor
sa le dea drumul.
34. Dar Rascumparatorul lor este puternic si numele Lui este Domnul Savaot. Acesta va apara pricina lor, ca sa
linisteasca tara si sa faca pe locuitorii Babilonului sa tremure.
35. Sabie impotriva Caldeilor, zice Domnul, si impotriva locuitorilor Babilonului si a capeteniilor lui si a inteleptilor

lui.
36. Sabie impotriva proorocilor minciunii, ca ei sa-si piarda mintea! Sabie impotriva ostenilor lui: sa se teama!
37. Sabie impotriva cailor si a carelor lui si impotriva a toata multimea de oameni din el: sa fie ca niste femei! Sabie impotriva comorilor lui: sa fie jefuite!
38. Uscaciune peste apele lui: sa sece! Fiindca aceasta este o tara de idoli si au innebunit cu idolii lor.
39. Acolo se vor aseza fiarele pustiului cu sacalii si vor trai in ea strutii; in veci nu va mai fi locuita si din neam in neam nu vor locui acolo oameni.
40. Cum au fost aruncate de Domnul Sodoma si Gomora si cetatile vecine cu ele, zice Domnul, asa si aici nici un om nu va trai, nici fiu de om nu va poposi acolo.
41. Iata vine de la miazanoapte un popor mare si regi multi se ridica de la marginile pamantului.
42. Si tin in mana arc si sulita; acestia sunt cruzi si nemilostivi si glasul lor e zgomotos ca marea, si vin pe cai, ca unii care sunt gata sa lupte cu tine, fiica Babilonului!
43. Auzit-a regele Babilonului veste despre ei si au inceput sa-i tremure mainile; l-a cuprins intristarea si dureri ca ale femeii ce naste.
44. Iata ca un leu se ridica din tufisurile Iordanului spre pasunea totdeauna verde! Dar Eu il voi face sa plece cu grabire de acolo si voi aseza acolo pe cel pe care l-am ales. Caci cine este asemenea Mie? Si cine-Mi va cere socoteala? si ce pastor se va impotrivi Mie?
45. Ascultati dar hotararea Domnului pe care a luat-o El impotriva Babilonului si planurile pe care le-a facut El impotriva tarii Caldeilor! Da, vor fi tarati ca oile cele marunte; la vederea lor pasunea lor se va infiora de spaima.
46. La vuietul luarii Babilonului tremura pamantul si un strigat se intinde printre neamuri".

CAPITOLUL 51

Proorocie pentru pieirea Babilonului.

1. Asa zice Domnul: "Iata, voi ridica impotriva Babilonului si a locuitorilor tarii Caldeii un duh nimicitor.
2. Si voi trimite la Babilon vanturatori, care-l vor vantura si vor pustii tara lui, caci in ziua nenorocirii vor navali asupra lui din toate partile.
3. Arcasul sa-si incordeze arcul impotriva arcasului si impotriva celui ce se lauda cu platosele sale, si sa nu crute pe tinerii lui! Nimiciti toata ostirea lui!
4. Sa cada raniti de moarte in tara Caldeilor si strapunsi pe strazile Babilonului.
5. Caci Iuda si Israel n-au ramas vaduvi de Dumnezeul lor, de Domnul Savaot, si tara Caldeilor e plina de pacate inaintea Sfantului lui Israel.
6. Fugiti din Babilon, si fiecare sa-si scape viata, ca sa nu pieriti pentru faradelegile lui, caci acesta este timpul razbunarii pentru Domnul, caci El ii va da rasplata.
7. Babilonul a fost in mana Domnului cupa de aur, care a imbatat tot pamantul; baut-au popoarele din vinul ei si au innebunit.
8. Cazut-a fara de veste Babilonul, si s-a zdrobit. Plangeti-l si aduceti balsam pentru ranile lui, ca poate se va vindeca!
9. Am voit sa vindecam Babilonul, dar nu s-a vindecat! Lasati-l si haideti sa mergem fiecare in tara noastra, pentru ca osanda lui s-a ridicat pana la nori si a ajuns pana la cer!
10. Domnul a scos la lumina dreptatea noastra! Veniti sa vestim in Sion fapta Domnului Dumnezeului nostru!
11. Ascutiti sagetile si va umpleti tolbele! Ca Domnul a trezit duhul regilor Mediei, pentru ca vrea sa nimiceasca Babilonul. Aceasta este razbunarea Domnului, razbunarea pentru templul Sau.
12. Ridicati steagul impotriva zidurilor Babilonului, intariti paza, puneti strajeri, intindeti curse, caci Domnul a facut un plan si a implinit ceea ce a rostit impotriva locuitorilor Babilonului.
13. O, tu, cel ce locuiesti langa apele cele mari si esti plin de comori, venit-a sfarsitul tau si masura lacomiei tale ti s-a umplut!
14. Domnul Savaot S-a jurat pe Sine Insusi si a zis: "Adevarul graiesc, ca te voi umple de oameni, ca de lacuste, si ei vor ridica strigat de biruinta".
15. El a facut pamantul cu puterea Sa, a intemeiat lumea cu intelepciunea Sa si cu mintea Sa a intins cerurile.
16. La glasul Lui freamata apele in ceruri si El ridica nori de la marginile pamantului; faureste fulgerele in mijlocul ploii si scoate vanturile din vistieriile Sale.
17. Tot omul rataceste in stiinta sa si orice argintar se rusineaza de idolul sau, caci chipurile turnate de el nu sunt

decat minciuna; n-au nici o suflare in ele.
18. Aceasta este desertaciune adevarata, fapta ratacita si in vremea pedepsirii lor vor pieri.
19. Dar soarta lui Iacov nu e ca a lor, pentru ca Dumnezeul lui este facatorul a toate, si Israel este toiagul mostenirii Lui, si numele Lui este Domnul Savaot.
20. "Ciocan Imi esti tu si arma de razboi. Cu tine am lovit popoare si cu tine am stricat regate.
21. Cu tine am lovit cal si calaret si cu tine am sfaramat carul si pe conducatorul lui.
22. Cu tine am lovit barbat si femeie, cu tine am batut tanar si batran si cu tine am lovit fecior si fecioara.
23. Cu tine am lovit pastor si turma, cu tine am batut pe plugar si boii lui si cu tine am lovit pe mai-marii tinuturilor si pe capeteniile cetatilor.
24. Si voi rasplati Babilonului si tuturor locuitorilor Caldeii pentru toate relele ce au facut ei Sionului sub ochii vostri", zice Domnul.
25. "Iata, Eu sunt impotriva ta, munte al nimicirii, care ai pustiit tot pamantul; voi intinde impotriva ta mana Mea, te voi arunca jos de pe stanci si te voi face munte dogorit de soare, zice Domnul!
26. Nimeni nu va lua din tine pietre de pus in capul unghiului, nici pietre de temelie, ci vesnic vei fi pustiu", zice Domnul.
27. "Ridicati steag pe pamant, trambitati cu trambita printre neamuri, pregatiti neamurile impotriva lui, chemati impotriva lui regatele: Ararat, Mini si Aschenaz, puneti capetenie impotriva lui si aduceti cai ca lacusta cea grozava.
28. Inarmati impotriva lui neamurile si pe regii Mediei, capeteniile provinciilor ei si pe toate capeteniile cetatilor ei si toata tara de sub stapanirea lor.
29. Pamantul se cutremura si se zbuciuma, caci se implineste impotriva Babilonului planul Domnului de a face pamantul Babilonului pustietate fara locuitori.
30. Cei puternici ai Babilonului au incetat lupta, sed in intariturile lor; secatuitu-s-a puterea lor si au ajuns ca femeile; locuintele lor sunt arse si zavoarele sfaramate.
31. Sol dupa sol, vestitor dupa vestitor alearga sa dea de stire regelui Babilonului ca cetatea sa e cuprinsa din toate partile,
32. Ca vadurile sunt luate, baltile cu stuf arse si ostasii loviti de spaima".
33. Ca asa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Fiica Babilonului e asemenea unei arii in timpul treieratului: inca putin si vine vremea secerisului".
34. "Mancatu-m-a si m-a ros Nabucodonosor, regele Babilonului; facutu-m-a vas gol; inghititu-m-a ca un dragon; umplutu-si-a pantecele cu bunatatile mele si m-a aruncat.
35. Ocara mea si carnea mea cea sfasiata sa fie asupra Babilonului", sa zica ceea ce locuieste in Sion - "si sangele meu sa fie asupra locuitorilor Caldeii", sa zica Ierusalimul.
36. De aceea, asa zice Domnul: "Iata Eu iau apararea pricinii tale si te voi razbuna si voi seca marea lui Si canalele lui le voi usca.
37. Babilonul va fi o movila de daramaturi, adapost pentru sacali, groaza si batjocura fara locuitori.
38. Ei toti vor mugi ca niste lei si vor marai ca niste pui de leu.
39. In vremea aprinderii lor le voi face ospat si-i voi adapa, ca sa se veseleasca si sa doarma somnul de veci si sa nu se mai trezeasca, zice Domnul.
40. Ii voi cobori ca pe niste miei la junghiere, ca pe niste berbeci si tapi.
41. Cum a fost luat Sisac! Cum a fost cucerit acela a carui slava umplea tot pamantul! Cum a ajuns Babilonul spaima printre neamuri!
42. S-a ridicat marea impotriva Babilonului si acesta e acoperit de multimea valurilor.
43. Cetatile lui au ajuns pustii, pamantul lui sec, tinut unde nu locuieste nici un om si pe unde nu trece fiu de om.
44. Voi pedepsi pe Bel in Babilon si voi smulge din gura lui cele inghitite de el; popoarele nu se vor mai ingramadi spre el de acum inainte. Dar zidurile Babilonului au si cazut.
45. Iesi din mijlocul lor, poporul Meu, si fiecare sa-si scape viata de flacara maniei Domnului.
46. Sa nu slabeasca inima voastra si sa nu va temeti de zvonul care se va auzi in tara; caci anul acesta va veni un zvon, iar in anul urmator altul si pe pamant va fi silnicie; tiran peste tiran se va scula.
47. De aceea iata vin zile cand voi pedepsi pe idolii Babilonului si toata tara lui va fi rusinata, toti cei loviti ai lui vor cadea in mijlocul lui.
48. Atunci cerul si pamantul si tot ce cuprind ele vor striga de bucurie impotriva Babilonului, caci vin asupra lui pustiitorii de la miazanoapte, zice Domnul.

49. Cum Babilonul a dobandit si a zdrobit pe Israeliti, asa vor fi doborati si zdrobiti in Babilon locuitorii pamantului lui.
50. Cei scapati de sabie, plecati, nu va opriti, aduceti-va aminte din departare de Domnul si sa-si gaseasca Ierusalimul loc in inima voastra.
51. Ne rusinam cand auzeam ocara, si necinstea acoperea obrazul nostru, cand strainii au venit in locul cel sfant al templului Domnului;
52. Dar in schimb iata vin zile, zice Domnul, cand voi pedepsi idolii lui si tot pamantul lui va fi plin de gemetele celor ce sunt ucisi.
53. De s-ar ridica Babilonul pana la cer si de si-ar intari intru inaltime cetatea sa, tot vor veni din porunca Mea pustiitorii, zice Domnul.
54. Ascultati tipatul care se ridica din Babilon si uriasa trosnitura din Caldeea!
55. Ca Domnul va pustii Babilonul si va pune capat glasului celui mandru al lui. Suna-vor valurile lor, ca apele cele mari, rasuna-va glasul lor.
56. Caci pustiitorul va veni asupra lui, asupra Babilonului, si aparatorii lui vor fi luati si arcurile lor vor fi sfaramate, ca Domnul Dumnezeul rasplatirilor va da fiecaruia plata cuvenita.
57. Voi imbata pe mai-marii lui si pe inteleptii iui, pe capeteniile tinuturilor lui si pe capeteniile cetatilor lui si pe ostasii lui si vor dormi somnul de veci si nu se vor mai trezi, zice Domnul, al Carui nume e Domnul Savaot".
58. Asa zice Domnul Savaot: "Zidurile cele groase ale Babilonului le voi darama pana la temelie si portile lui cele inalte vor fi arse cu foc. Asadar in desert s-au trudit popoarele si neamurile au muncit pentru foc".
59. Cuvantul pe care proorocul Ieremia l-a incredintat lui Seraia, fiului Neria, fiul lui Maaseia, cand acesta a plecat la Babilon cu Sedechia, regele lui Iuda, in anul al patrulea al domniei lui; Seraia era mare camaras.
60. Atunci a scris Ieremia intr-o carte toate nenorocirile care trebuia sa vina asupra Babilonului.
61. Si a zis Ieremia catre Seraia: "Cand vei ajunge la Babilon, cauta sa citesti toate cuvintele acestea si sa zici:
62. "Doamne, Tu ai grait de locul acesta ca-l vei pierde asa incat sa nu ramana intr-insul nici om, nici animal, ci sa fie pustietate vesnica".
63. Si dupa ce vei ispravi de citit cartea aceasta, leaga o piatra de ea si arunc-o in mijlocul Eufratului si zi:
64. "Asa se va cufunda Babilonul si nu se va mai ridica din acea nenorocire pe care o voi aduce asupra lui si se va istovi". Pana aici este vorbirea lui Ieremia.

CAPITOLUL 52

Pustiirea Ierusalimului. Evreii dusi robi in Babilon.

l. Sedechia era de douazeci si unu de ani cand a inceput sa domneasca si a domnit in Ierusalim unsprezece ani. Numele mamei sale era Hamutal, fata lui Ieremia din Libna.
2. El a facut rele in ochii Domnului, precum facuse si Ioiachim.
3. De aceea a venit mania Domnului asupra Ierusalimului si a lui Iuda pana intr-atat incat i-a lepadat de la fata Sa, si Sedechia a fost dat jos de regele Babilonului.
4. Era in al noualea an al domniei lui, in luna a zecea, in ziua a zecea a lunii acesteia, cand a venit Nabucodonosor, regele Babilonului, cu toata ostirea sa impotriva Ierusalimului, l-a inconjurat si a facut imprejurul lui valuri de pamant.
5. Cetatea a stat impresurata pana in anul al unsprezecelea al regelui Sedechia.
6. Iar in luna a patra, in ziua a noua a lunii acesteia, s-a intarit foametea in cetate, si poporul tarii nu mai avea paine.
7. Atunci s-a facut o spartura in cetate, pe unde au iesit toti ostenii si au fugit din cetate noaptea pe portile ce se aflau intre cele doua ziduri de langa gradina regelui; iar Caldeii erau imprejurul cetatii.
8. Si a alergat ostirea Caldeilor dupa rege si a ajuns pe Sedechia in sesurile Ierihonului. Atunci toata ostirea lui a fugit de la el.
9. Deci au luat pe rege si l-au dus la regele Babilonului in Ribla, in tinutul Hamat, unde acesta l-a judecat.
10. Regele Babilonului a junghiat pe fiii lui Sedechia inaintea ochilor acestuia; a junghiat de asemenea in Ribla si pe toti cei mari din Iuda.
11. Iar lui Sedechia i-a scos ochii si a poruncit sa-l incatuseze cu catuse de arama; si l-a dus regele Babilonului la Babilon si l-a pus in casa cea de paza, unde l-a tinut pana in ziua mortii lui.
12. in luna a cincea, in ziua a zecea a lunii acesteia, in anul al nouasprezecelea al regelui Nabucodonosor, regele

Babilonului, a venit Nebuzaradan, capetenia garzii, care statea inaintea regelui Babilonului, la Ierusalim si a ars templul Domnului,
13. Casa regelui si toate casele din Ierusalim; toate casele cele mari le-a ars cu foc;
14. Iar ostirea Caldeilor, care era cu capetenia garzii, a daramat toate zidurile dimprejurul Ierusalimului.
15. Nebuzaradan, capetenia garzii, a stramutat pe cei saraci din popor si tot poporul care ramasese in cetate si pe cei care se predasera regelui Babilonului si toata ramasita de popor.
16. Si numai putini din poporul sarac al tarii au fost lasati de Nebuzaradan, capetenia garzii, ca lucratori pentru vii si ogoare.
17. Caldeii au sfaramat stalpii cei de arama, care se aflau in templul Domnului, postamentele si marea de arama care se afla in templul Domnului, si toata arama lor au dus-o la Babilon.
18. Au luat lighenele, lopetile, cutitele si castroanele, lingurile si toate vasele de arama, care erau intrebuintate la slujbele dumnezeiesti;
19. Si capetenia garzii a mai luat vasele si clestele, cazanele si candelele, catuile si cupele - tot ce era de aur si ce era de argint.
20. De asemenea au luat cei doi stalpi, marea si cei doisprezece boi de arama, care serveau de postament si pe care regele Solomon ii facuse pentru templul Domnului. In toate acestea era atata arama, cat nu se putea cantari.
21. Fiecare stalp din acestia era de optsprezece coti in inaltime si o sfoara de doisprezece coti il putea cuprinde imprejur, iar grosimea peretilor lor era de patru degete, caci inauntru nu erau plini.
22. Coroana unui stalp era de arama si inaltimea ei era de cinci coti. Si peretii ei si rodiile dimprejur erau toate de arama. Asemenea coroana cu rodii era si la celalalt stalp.
23. De jur imprejur erau nouazeci si sase de rodii; tot asa si la celalalt stalp imprejurul coroanei lui erau rodii.
24. Capetenia garzii a luat si pe Seraia arhiereul si pe Sofonie, preotul al doilea, si pe trei strajeri ai pragurilor.
25. Din cetate a luat un eunuc, care era capetenie peste ostiri, si sapte oameni, care stateau inaintea regelui si care se aflau in cetate; au mai luat pe secretarul capeteniei ostirii, care inscrisese la ostire pe poporul tarii, precum si saizeci de oameni din poporul tarii, care s-au gasit in cetate.
26. Pe acestia i-a luat Nebuzaradan, capetenia garzii, si i-a dus la Nabucodonosor, regele Babilonului, in Ribla.
27. Si i a lovit pe ei regele Babilonului si i-a omorat in Ribla cea din tara Hamat. Asa a fost stramutat Iuda din tara sa.
28. Iata acum poporul pe care l-a stramutat Nabucodonosor: in luna a saptea, trei mii douazeci si trei de oameni;
29. In al optsprezecelea an al lui Nabucodonosor au fost stramutati din Ierusalim opt sute treizeci si doua de suflete;
30. In anul al douazeci si treilea al lui Nabucodonosor, Nebuzaradan, capetenia garzii, a stramutat din Iudei sapte sute patruzeci si cinci de suflete: in total patru mii sase sute de suflete.
31. In anul al treizeci si saptelea dupa stramutarea lui Ioiachim, regele lui Iuda, in luna a douasprezecea, in douazeci si cinci ale lunii, Evil-Merodac, regele Babilonului, in anul intai al domniei lui, s-a indurat de Ioiachim, regele lui Iuda, si l-a scos din inchisoare;
32. A vorbit cu el prieteneste si a pus scaunul lui mai sus decat al altor regi care erau la el in Babilon.
33. A schimbat hainele lui de inchisoare si Ioiachim a mancat intotdeauna la masa regelui in toate zilele lui.
34. Hrana lui i s-a dat de la rege zilnic, pana la moartea sa, in toate zilele vietii sale.

PLANGERILE LUI IEREMIA

CAPITOLUL 1

Nenorocire asupra Ierusalimului.

1. O, cum a ramas pustie cetatea cea cu mult popor! Cum a ajuns ca o vaduva cea mai de frunte dintre neamuri; doamna cetatilor a ajuns birnica.
2. Noaptea plange intruna cu lacrimi pe obraz si dintre toti cati o iubeau, nici unul n-o mai mangaie; toti prietenii au devenit dusmani.

3. Iuda s-a dus in robie, la suferinta si la munca grea; salasluieste printre neamuri si nu-si afla odihna. Toti asupritorii lui l-au prins la stramtorare.
4. Toate caile Sionului sunt pline de jale si nimeni nu mai vine la sarbatoare. Toate portile (cetatii) sunt pustii, preotii ei suspina; fecioarele sunt deznadajduite si ea este plina de amar.
5. Vrajmasii ei sunt biruitori, dusmanii ei sunt cu voie buna; caci Domnul a umilit-o din pricina multelor ei pacate, iar feciorii ei au plecat in robie inaintea asupritorului.
6. Asa si-a irosit fiica Sionului toata stralucirea! Capeteniile ei sunt asemenea cerbilor care nu afla pasune si fug sleiti de puteri dinaintea urmaritorului.
7. Ierusalimul isi aduce aminte de zilele ticalosiei lui si ale ratacirii lui, de toate stralucirile pe care le-a avut in stravechile vremuri. Acum insa, cand poporul a cazut in mana vrajmasului si cand nimeni nu-i poate veni in ajutor, dusmanii lui se uita la el si rad de prabusirea lui.
8. Ierusalimul a pacatuit de moarte, pentru aceasta a ajuns de spaima; toti cei ce-l cinsteau nu-l mai iau in seama, caci au vazut goliciunea lui, iar el suspina si isi intoarce fata.
9. Necuratia lui e lipita de poala hainelor lui caci la sfarsitul lui el nu s-a gandit. El s-a prabusit in chip uluitor si n-are pe nimeni sa-l mangaie! "Vezi, Doamne, necazul meu, caci vrajmasul biruieste".
10. Dusmanii au intins mana spre toate vistieriile lui. El a vazut neamuri intrand in templul sau, neamuri carora le-ai dat porunca: "Sa nu intre in obstea ta!"
11. Tot poporul Tau suspina cautand paine, si isi dau odoarele lor pentru mancare, ca sa-si tina viata. Vezi, Doamne, si ia aminte cum am ajuns de ocara!
12. O, voi trecatorilor, priviti si vedeti daca este vreo durere ca aceea care ma copleseste si cu care Domnul m-a umplut de necaz in ziua intaririi maniei Lui.
13. Foc a trimis de sus peste oasele mele si m-a smerit, picioarelor mele le-a intins cursa, si m-a facut sa dau inapoi; pustiitu-m-a cu totul, iar eu toata ziua bolesc.
14. Jugul pacatelor mele mi-a fost legat de gat de catre mana Lui; stranse ca intr-un manunchi, ele atarna de grumazul meu; El a facut sa se destrame puterea mea si m-a dat in mana celor carora nu puteam sa ma impotrivesc.
15. Domnul a spulberat pe toti voinicii din mijlocul meu, El a chemat oaste impotriva mea, ca sa sfarame pe voinicii mei. Stapanul a toate a strivit ca in teasc pe fecioara, fiica lui Iuda.
16. Pentru aceasta eu plang mereu, din ochii mei izvorasc lacrimi, caci departe de mine este Mangaietorul, Cel ce-mi imbarbata inima. Feciorii mei cu totii au fost dati pieirii, caci dusmanul a avut biruinta.
17. Sionul intinde mainile sale si nimeni nu-l mangaie! Domnul a dat porunca tuturor vrajmasilor lui Iacov ca sa-l impresoare. Ajuns-a Ierusalimul inaintea ochilor lor ca un lucru spurcat.
18. Drept este Domnul, caci impotriva poruncilor Lui m-am razvratit. Luati aminte, voi, toate popoarele, si vedeti necazul meu: fecioarele mele si flacaii mei au fost dusi in robie.
19. Strigat-am catre iubitii mei, dar ei m-au inselat; preotii mei si batranii mei au pierit in cetate, cand cautau hrana ca sa-si tina viata.
20. Vezi, Doamne, cat sunt de stramtorat, launtrul meu arde! Inima mea se zbuciuma in trupul meu, pentru ca m-am razvratit foarte. Afara sabia secera pe feciorii mei, iar inauntru, moartea.
21. Toti aud suspinul meu, dar nimeni nu ma mangaie! Toii dusmanii, afland de nenorocirea mea, se bucura ca ai facut asa. Sa vina peste ei ziua pe care ai fagaduit-o si sa ajunga si ei ca mine!
22. Toata faradelegea lor sa vina inaintea Ta si sa le faci lor precum mi-ai facut mie, pentru toate pacatele mele! Caci suspinele mele sunt fara de numar, iar inima mea boleste!

CAPITOLUL 2

Ruina Ierusalimului.

1. O, cum a acoperit cu nori Domnul intru mania Lui pe fiica Sionului! Din cer a aruncat pe pamant maretia lui Israel si in ziua maniei Sale nu si-a adus aminte de asternutul picioarelor Sale.
2. Domnul a nimicit fara mila toate salasele lui Iacov; intru intaratarea urgiei Lui a doborat la pamant intariturile fiicei lui Iuda; le-a facut una cu pamantul, a pangarit regatul si capeteniile lui.
3. Intru aprinderea maniei Lui a zdrobit toata puterea lui Israel; inaintea dusmanului si-a tras dreapta inapoi. El a aprins pe Iacov cu un foc arzator care prapadeste de jur imprejur.
4. El a incordat arcul Sau ca un dusman, dreapta Sa a stat gata ca a unui vrajmas si a ucis tot ce desfata ochiul in cortul fiicei Sionului; varsat-a ca un foc mania Lui.

5. Stapanul S-a aratat ca un dusman nimicind Israelul; i-a daramat toate palatele si cetatile intarite si asupra fiicei lui Iuda a adus multa suparare.
6. Prabusit-a la pamant ca pe o dumbrava cortul lui, stricat-a locul de sarbatoare. Domnul a facut sa se uite zilele de odihna in Sion, dispretuind, in vapaia maniei Lui, pe rege si pe preot.
7. Dispretuit-a Domnul jertfelnicul Sau si S-a indepartat de locasul Sau cel sfant; dat-a zidurile palatelor Sale in mana dusmanilor care au strigat in templul Domnului ca in zilele de sarbatoare.
8. Gasit-a Domnul cu cale sa surpe zidurile fiicei Sionului; intins-a funia si n-a tras inapoi mana Sa, pana nu le-a nimicit. El a intins jalea peste ziduri si intarituri, ce stau laolalta darapanate.
9. Portile lui s-au afundat in pamant, zavoarele lor El le-a sfaramat; regele lui si capeteniile sunt pribegi printre neamuri. Lege nu mai au, chiar si profetii nu mai primesc vedenii de la Domnul.
10. Stau la pamant si tac batranii fiicei Sionului; pe capul lor si-au pus tarana si s-au incins cu sac; la pamant isi pleaca fecioarele Ierusalimului capetele lor.
11. Ochii mei se sfarsesc de plans, launtrul meu arde ca vapaia, maruntaiele mele fierb si fierea mi se varsa pe pamant din pricina zdrobirii fiicei neamului meu, cand copiii si pruncii stau sleiti de putere in pietele cetatii,
12. Zicand mamei lor: "Unde este paine, unde este vin?" Ei cad sleiti de putere ca doborati de sabie pe pietele cetatii si isi dau sufletul la sanul maicii lor.
13. Cu cine te voi asemana, cu cine as putea sa te pun alaturi, o, fiica a Ierusalimului! Cu cine te-as pune fata in fata, ca sa te pot mangaia, o, fecioara, fiica a Sionului? Caci netarmurita ca marea este naruirea ta! Cine ar putea sa te tamaduiasca?
14. Profetii tai au avut pentru tine vedenii zadarnice si aratari si nu ti-au dat pe fata faradelegea ta, ca sa-ti schimbe calea ta, ci ti-au aratat vedenii inselatoare si aducatoare de pieire.
15. Bat spre tine din palme toti cei ce trec pe cale, fluiera si clatina din cap pentru fiica Ierusalimului: "Aceasta este, oare, cetatea pe care o numeau cununa frumusetii, bucuria a tot pamantul?"
16. Catre tine toti vrajmasii tai casca gura lor, fluiera, scrasnesc din dinti, zicand: "Am nimicit-o. Da, aceasta este ziua pe care noi o asteptam; am aflat-o si o vedem".
17. Implinit-a Domnul hotararea Sa, adus-a la indeplinire cuvantul Sau, spus din zilele stravechi; prabusit-a fara mila, bucurat-a pe vrajmasul tau, inaltat-a puterea apasatorilor tai.
18. Striga catre Domnul, tu fecioara, fiica a Sionului! Sa curga lacrimile tale ca un suvoi, zi si noapte; nu inceta, ochiul tau sa nu zaboveasca!
19. Scoala, jeleste-te in timpul noptii, la inceput do straja; varsa-ti inima ta ca apa inaintea fetei Celui Atotstapanitor. Catre El ridica mana ta pentru viata pruncilor tai, care se prapadesc de foame la coltul tuturor ulitelor.
20. Vezi, o, Doamne, si priveste cui ai facut aceasta! Sa manance femeile rodul pantecelui lor, copiii pe care ii poarta in brate? Sa fie ucisi in templu, Doamne, preotul si profetul?
21. Stau culcati la pamant pe ulite tanar si batran. Fecioarele si flacaii mei de sabie au cazut; Tu i-ai ucis in ziua maniei Tale, jertfitu-i-ai fara de mila.
22. Chemat-ai ca la sarbatoare pe toti cei ce au salas in jurul meu. Si in ziua maniei Domnului n-a scapat, nici n-a ramas vreunul; pe cei care i-am purtat in brate si i-am facut mari, mi i-a nimicit dusmanul.

CAPITOLUL 3

Tanguire si nadejde.

l. Eu sunt omul care am vazut nenorocirea sub varga aprinderii Lui.
2. El m-a purtat si m-a dus in intuneric si in bezna.
3. Da, impotriva mea intoarce si iar intoarce in toata vremea mana Sa.
4. Mistuit-a trupul meu si pielea mea, zdrobit-a oasele mele;
5. A ridicat zid impotriva mea si m-a inconjurat de venin si de zbucium,
6. Mutandu-ma in imparatia morii, ca pe mortii cei din veac.
7. M-a imprejmuit cu zid si n-am pe unde sa ies, ingreuiat-a lanturile mele;
8. Chiar cand strig si racnesc, rugaciunea mea nu se aude;
9. El a astupat cararile mele cu piatra si a intortochiat potecile mele.
10. El a ajuns pentru mine ca un urs la panda, ca un leu in ascunzatoare.
11. Ratacit-a caile mele, m-a sfasiat si m-a pustiit;

12. A incordat arcul Sau si m-a asezat ca tinta sagetii Sale,
13. Trimitand in rarunchii mei pe fiii tolbei Sale.
14. Facutu-m-am de ras fata de poporul meu, cantecul lor de batjocura in fiecare zi.
15. El m-a saturat de amaraciuni, adapatu-m-a cu pelin.
16. A zdrobit de piatra dintii mei si m-a afundat in cenusa.
17. Tu ai rapit pacea sufletului meu, uitat-am fericirea
18. ti am zis: "S-a dus puterea vietii mele si nadejdea mea in Domnul".
19. Adu-ti aminte de nevoia si necazul meu, de pelin si otrava!
20. Sa-ti aduci aminte ca impovarat este in mine sufletul meu.
21. Aceasta voi pune-o la inima, de aceea voi nadajdui:
22. Milele Domnului nu s-au sfarsit, milostivirile Lui nu inceteaza.
23. In fiecare dimineata sunt altele, credinciosia Ta este mare!
24. "Partea mea este Domnul, a zis sufletul meu, de aceea voi nadajdui in El".
25. Bun este Domnul cu cei ce se incred in El, pentru omul care Il cauta.
26. Bine este sa astepti in tacere ajutorul Domnului.
27. Bine este omului sa poarte un jug din tineretile lui.
28. Sa stea la o parte in tacere, daca Domnul ii da porunca!
29. Sa atinga pulberea cu buzele lui; poate mai este nadejde!
30. Sa dea obrazul lui spre lovire si sa se sature de ocara!
31. Caci Domnul nu arunca pe oameni pentru totdeauna;
32. Ci El pedepseste si are mila dupa multimea milelor Lui.
33. Ca nu de buna voie umileste si pedepseste pe fiii oamenilor.
34. Cand calcam in picioare pe toti robii pamantului,
35. Cand calcam dreptatea omului inaintea fetei Celui Preainalt,
36. Cand nu dam dreptate cuiva in pricina lui, oare Stapanul a toate nu vede?
37. Cine este Cel ce a grait si s-a facut, fara numai Domnul, Care a poruncit?
38. Nu iese oare din gura Celui Preainalt binele si raul?
39. De ce suspina omul toata viata, fiecare pentru pacatul lui?
40. Sa cercetam caile noastre, luand aminte si intorcandu-ne la Domnul!
41. Sa ridicam inimile si mainile noastre la Domnul din cer!
42. Noi am pacatuit si ne-am razvratit si Tu ne-ai iertat.
43. Tu Te-ai invesmantat cu manie si ne-ai urmarit; Tu ai ucis fara mila;
44. Tu Te-ai ascuns in nori, ca sa nu strabata rugaciunea la Tine;
45. Tu ai facut din mine o maturatura si un gunoi, in mijlocul popoarelor.
46. Toti dusmanii nostri au deschis gura impotriva noastra;
47. De spaima si de groapa am avut parte, de pustiire si de ruina.
48. Suvoaie de apa lacrimeaza ochiul meu, din pricina prapadului fiicei poporului meu.
49. Ochiul meu varsa lacrimi fara incetare, caci nu este usurare,
50. Pana sa se uite in jos si sa priveasca Domnul din ceruri.
51. Ochiul meu ma doare din pricina fiicelor cetatii mele.
52. Ca pe o pasare m-au vanat fara cuvant vrajmasii mei,
53. Au vrut sa nimiceasca in groapa viata mea, si au aruncat cu pietre in mine.
54. Ape navaleau peste capul meu si cugetam: "Sunt pierdut!"
55. Chemat-am numele Tau, Doamne, din groapa cea mai dedesubt.
56. Tu ai auzit glasul meu: "Nu astupa urechea la suspinul si strigatul meu".
57. Tu erai aproape in ziua cand Te-am strigat si ai zis: "Nu-ti fie frica!"
58. O, Doamne, Tu ai judecat pricina mea, Tu ai izbavit viata mea!
59. Vazut-ai, Doamne, apasarea mea, ajuta-mi si-mi fa dreptate!
60. Tu ai vazut toata razbunarea lor, toate uneltirile lor impotriva mea;
61. O, Doamne, Tu ai auzit ocarile lor, toate chibzuielile lor impotriva mea,
62. Graiurile potrivnicilor mei si gandul lor ascuns impotriva mea.
63. Priveste: de stau sau de se scoala, eu sunt de rasul lor!
64. Rasplateste-le, Doamne, dupa faptele mainilor lor,

65. Da-le invartosare inimii, blestemul Tau sa fie pentru ei!
66. Urmareste-i cu manie si nimiceste-i sub cerurile Tale, Doamne!

CAPITOLUL 4
Ultimele nenorociri ale cetatii.

l. O, cum s-a intunecat aurul, si cel mai curat aur si-a schimbat fata; pietrele nestemate varsate au fost la coltul tuturor ulitelor!
2. Feciorii Sionului, cei mai de seama altadata, cantariti cu aur, cum au ajuns sa fie socotiti ca vasele de lut, lucru de mana de olar!
3. Chiar si sacalii isi dau sanul, ca puii lor sa suga, dar fiica poporului meu ajuns-a cruda, ca strutii in pustiu.
4. Din pricina setei lipitu-s-a limba sugaciului de cerul gurii lui; copiii cer paine, dar nimeni nu le-o intinde.
5. Cei care mancau odinioara mancaruri alese cad de foame pe ulite; cei care au fost crescuti in purpura stau trantiti in gunoi.
6. Vina fiicei poporului meu a fost mai mare decat a Sodomei, prabusita intr-o clipa, nu de mana omeneasca.
7. Capeteniile ei erau mai stralucitoare decat zapada, mai albe decat laptele; trupul lor era mai rosu decat margeanul, ca safirul era infatisarea lor.
8. Chipul lor a ajuns mai negru decat funinginea, pe ulite nu-i poti cunoaste; pielea lor s-a zbarcit pe oase, s-a uscat ca o aschie de lemn.
9. Mai fericiti au fost cei care au cazut de sabie, decat cei morti de foame, care se prapadesc incet, doborati de lipsa roadelor de pe camp.
10. Femeile, desi miloase, au fiert cu mainile lor copiii si i-au mancat in vremea caderii fiicei poporului meu.
11. Sfarsit-a Domnul mania, varsat-a pe deplin urgia aprinderii Lui; si in Sion a aprins un fac care l-a mistuit.
12. Nici n-ar fi putut sa creada regii pamantului si toti locuitorii lumii ca vrajmasul si apasatorul ar putea sa intre pe portile Ierusalimului!
13. Dar s-a intamplat, din pricina pacatelor profetilor (mincinosi) si a faradelegilor preotilor, care au varsat in mijlocul lui sangele celor drepti.
14. Pe ulite rataceau patati de sange, si nimeni nu se atingea de hainele lor.
15. "Paziti-va! Un necurat!" Striga lumea dupa ei. "Fugiti, la o parte, nu-i atingeti!" Si daca mai voiesc sa rataceasca undeva - se zicea printre neamuri - n-ar trebui sa ramana aici!
16. Fata plina de manie a Domnului i-a risipit pe ei. Pe preoti nimeni nu-i mai lua in seama, de batrani nu se indura.
17. Si ochii nostri se sting de suparare, asteptand zadarnic un ajutor! Din turnul nostru ne-am uitat departe spre un popor al carui ajutor nu vine.
18. Si pandeau pasii nostri ca sa nu umblam prin pietele noastre. Sfarsitul nostru se apropia, sosise!
19. Prigonitorii nostri erau mai iuti decat vulturii de pe cer; umblau dupa noi prin munti, ne pandeau in pustiu.
20. Suflarea vietii noastre, unsul Domnului, a fost prins in groapa lor - acela despre care noi ziceam: "La umbra lui vom vietui printre popoare".
21. Bucura-te si te veseleste, fiica Edomului, tu care locuiesti in pamantul Ut; si la tine va veni cupa; vei bea si te vei lasa goala.
22. Faradelegea ta, o, fiica a Sionului, s-a sfarsit; la fel robia. Dar tie iti cerceteaza pacatele, o, fiica a Edomului, si da pe fata faradelegile tale!

CAPITOLUL 5
Rugaciunea profetului Ieremia.

1. Adu-ti aminte, Doamne, de cele intamplate, si vezi ocara noastra!
2. Mostenirea si casele noastre au cazut in mana celor straini, de alt neam.
3. Am ajuns orfani, fara de tata, mamele noastre sunt vaduve.
4. Bem apa noastra cu bani, lemnele noastre le primim cu plata.
5. Pe grumajii nostri stau prigonitorii si, desi n-avem puteri, nu ne dau ragaz.
6. Intindem mana catre Egipt si Asiria ca sa ne sature de paine.
7. Parintii nostri au gresit si nu mai sunt, dar noi purtam faradelegile lor.
8. Slugi ne stapanesc si nimeni nu vine sa ne scoata din mina lor.

9. Cu primejdia vietii noastre ne agonisim painea, in fata sabiei care ne ameninta in pustiu.
10. Pielea noastra s-a innegrit ca un cuptor de vapaia foametei.
11. Ei au batjocorit femeile in Sion, fecioarele din cetatile lui Iuda.
12. Capeteniile au fost spanzurate de mana lor, fetele batranilor nu au mai fost luate in seama.
13. Flacaii au invartit la rasnita si tinerii s-au poticnit carand lemne.
14. Batranii nu mai stau la poarta, cei tineri nu mai canta din alaute.
15. S-a dus veselia inimii noastre, jocul nostru s-a schimbat in plans.
16. Cazut-a cununa de pe capul nostru; vai noua, ca am pacatuit!
17. Pentru aceasta inima noastra tanjeste si ochii s-au intunecat.
18. Muntele Sionului a ramas pustiu si pe el se plimba vulpile.
19. Tu, Doamne, imparatesti in veci si scaunul Tau in neam de neam!
20. Pentru ce vrei sa ne uiti, sa ne parasesti atat de multa vreme?
21. Intoarce-Te catre noi si ne vom intoarce; innoieste zilele noastre ca in vremea cea de demult!
22. Sau Tu ne-ai urgisit si Te-ai maniat pe noi, fara masura?

IEZECHIEL

CAPITOLUL 1
Vedeniile proorocului Iezechiel.

1. In anul al treizecilea, in ziua a cincea a lunii a patra, cand ma aflam intre robi, la raul Chebar, mi s-au deschis cerurile si am vazut niste vedenii dumnezeiesti.
2. In ziua a cincea a lunii a patra, in anul al cincilea ai robirii regelui Ioiachim,
3. A fost cuvantul Domnului catre mine, preotul Iezechiel, fiul lui Buzi, preotul, la raul Chebar, in tara Caldeilor. Acolo a fost peste mine mana Domnului.
4. Eu priveam si iata venea dinspre miazanoapte un vant vijelios, un nor mare si un val de foc, care raspandea in toate partile raze stralucitoare; iar in mijlocul focului stralucea ca un metal in vapaie.
5. Si in mijloc am vazut ceva ca patru fiare, a caror infatisare semana cu chipul omenesc.
6. Fiecare din ele avea patru fete si fiecare din ele avea patru aripi.
7. Picioarele lor erau drepte, iar copitele picioarelor lor erau cum sunt copitele picioarelor de vitel si scanteiau ca arama stralucitoare, iar aripile lor erau sprintene.
8. De cele patru parti ele aveau sub aripi maini de om si toate patru isi aveau fetele lor si aripile lor.
9. Aripile lor se atingeau una de alta, si cand mergeau, fiarele nu se intorceau, ci fiecare mergea drept inainte.
10. Fetele lor? - Toate patru aveau cate o fata de om inainte, toate patru aveau cate o fata de leu la dreapta, toate patru aveau cate o fata de bou la stanga si toate patru mai aveau si cate o fata de vultur in spate.
11. Fetele lor si aripile lor erau despartite in partea de sus, si, la fiecare, doua din aripi erau intinse, iar doua le acopereau trupul.
12. Fiecare fiara mergea drept inainte si mergea incotro ii dadea duhul sa mearga si in mersul sau nu se intorcea.
13. Infatisarea acestor fiare se asemana cu infatisarea carbunilor aprinsi, cu infatisarea unor faclii aprinse; printre fiare curgea foc, iar din foc tasneau raze si fulgere.
14. Fiarele alergau inainte si inapoi iute ca fulgerul.
15. Cand ma uitam eu la fiare, iata am vazut jos, langa aceste fiare, cate o roata la fiecare din cele patru fete ale lor.
16. Aceste roti, dupa infatisarea lor, parca erau de crisolit, iar dupa faptura toate aveau aceeasi infatisare. Si dupa alcatuirea si dupa faptura lor ele parca erau varate una in alta.
17. Ele inaintau in toate cele patru parti, si in timpul mersului nu se intorceau.
18. Obezile lor formau un cerc larg si de o inaltime infricosatoare si aceste obezi la toate patru erau pline de ochi de jur imprejur.
19. Cand mergeau fiarele, mergeau si rotile de langa ele, si cand se ridicau fiarele de la pamant, se ridicau si rotile.
20. Ele mergeau incotro le da duhul sa mearga si rotile se ridicau impreuna, caci duh de viata era si in roti.
21. Cand mergeau acelea, mergeau si acestea, si cand acelea se opreau, se opreau si acestea; iar cand acelea se

ridicau de la pamant, atunci impreuna cu ele se ridicau si rotile, pentru ca duh de viata era si in roti.
22. Deasupra capetelor fiarelor se vedea un fel de bolta, intinsa sus, deasupra capetelor lor, care semana cu cristalul cel mai curat;
23. Iar sub bolta aceasta erau intinse aripile fiarelor una spre alta, si fiecare fiara mai avea cate doua aripi, care le acopereau trupurile;
24. Cand mergeau fiarele, auzeam falfaitul aripilor lor, ca un vuiet de ape mari, ca glasul Celui Atotputernic zgomot strasnic, ca zgomotul dintr-un lagar ostasesc; iar cand ele se opreau, isi lasau aripile in jos.
25. Dupa ce fiarele se opreau si isi lasau aripile in jos, zgomotul se auzea inca sub bolta ce se intindea deasupra capetelor lor.
26. Pe bolta de deasupra capetelor fiarelor era ceva care semana cu un tron si la infatisare era ca piatra de safir; iar sus pe acest tron era ca un chip de om.
27. Si am mai vazut ceva, ca un metal inrosit in foc, ca niste foc, sub care se afla acel chip de om si care lumina imprejur; de la coapsele acelui chip de om in sus si de la coapsele chipului aceluia in jos se vedea un fel de foc, un fel de lumina stralucitoare care-l impresura de jur imprejur.
28. Cum este curcubeul ce se afla pe cer la vreme de ploaie, asa era infatisarea acelei lumini stralucitoare care-l inconjura. Astfel era chipul slavei Domnului. Si cand am vazut eu aceasta, am cazut cu fata la pamant.

CAPITOLUL 2
Vedenia cartii.

1. Atunci am auzit glasul Unuia care mi-a zis: "Fiul omului, scoala in picioare, ca am sa-ti vorbesc!"
2. Si cum mi-a zis Acela vorbele acestea, a intrat Duhul in mine si m-a ridicat in picioare, si am ascultat pe Cel ce-mi vorbea.
3. Acela mi-a zis: "Fiul omului, am sa te trimit la fiii lui Israel, la acesti oameni neascultatori, care s-au razvratit impotriva Mea; ei, ca si parintii lor, pacatuiesc inaintea Mea pana in ziua de astazi.
4. Acesti fii sunt nerusinati si cu inima impietrita; la ei te trimit Eu, ca sa le zici: Asa graieste Domnul!
5. Ori te-or asculta, ori nu te-or asculta - caci sunt un neam indaratnic - sa stie insa ca este intre ei un prooroc.
6. Dar tu, fiul omului, sa nu te temi de ei si de cuvintele lor sa nu te sperii, desi ei vor fi pentru tine spini si ciulini, si ai sa traiesti intre ei, ca intre scorpii; sa nu te temi de cuvintele lor si de fata lor sa nu te sperii, desi sunt un neam indaratnic,
7. Ci sa le spui cuvintele Mele, ori te-or asculta, ori nu te-or asculta, caci sunt un neam de razvratiti.
8. Tu insa, fiul omului, asculta ce voiesc sa-ii spun! Nu fi indaratnic, ca acest neam de razvratiti! Deschide-ii gura si mananca ceea ce am sa-ti dau!"
9. Si privind eu, am vazut o mana intinsa spre mine si in ea o hartie stransa sul;
10. Si a desfasurat-o inaintea mea, si am vazut ca era scrisa si pe o parte si pe alta: plangere, tanguire si jale era scris in ea.

CAPITOLUL 3
Vedenia proorocului.

l. Apoi mi-a zis: "Fiul omului, mananca ceea ce ai dinainte, mananca aceasta hartie si mergi de graieste casei lui Israel!"
2. Atunci eu mi-am deschis gura si Acela mi-a dat sa mananc cartea aceea,
3. Si mi-a zis: "Fiul omului, hraneste-ti pantecele si-ti satura launtrul tau cu aceasta carte pe care ti-o dau Eu!" Si eu am mancat-o si era in gura mea dulce ca mierea.
4. Apoi Acela mi-a zis: "Fiul omului, scoala si mergi la casa lui Israel si le spune cuvintele Mele;
5. Caci nu esti trimis la un popor cu grai necunoscut si cu limba neinteleasa, ci catre casa lui Israel;
6. Nici la mai multe popoare cu grai necunoscut si cu limba neinteleasa, ale caror cuvinte nu le-ai pricepe. Si chiar la unele ca acestea de te-as trimite, ele tot te-ar asculta;
7. Casa lui Israel insa nu va vrea sa te asculte, pentru ca nu vrea sa Ma asculte pe Mine, ca toata casa lui Israel are fruntea incruntata si inima impietrita.
8. Pentru aceasta voi impietri chipul tau ca si chipurile lor si fruntea ta intocmai ca fruntile lor;
9. Voi face fruntea ta ca diamantul, mai tare decat stanca. Sa nu te temi de ei si de fata lor sa nu te sperii, caci ei

sunt un neam de razvratiti.
10. Fiul omului - imi zice iar Acela, - primeste in inima ta si asculta cu urechile tale toate cuvintele ce am sa-ti vorbesc.
11. Scoala si mergi la cei dusi in robie, la fiii poporului tau si, ori te-or asculta, ori nu te-or asculta, tu graieste-le si le spune: Asa zice Domnul Dumnezeu".
12. Atunci m-a ridicat Duhul si am auzit la spatele meu un glas mare ca de tunet care zicea: "Binecuvantata fie slava Domnului in locul unde salasluieste El!"
13. Si am mai auzit zgomotul fiarelor care bateau din aripi si huruitul rotilor de langa ele si bubuit puternic de tunet.
14. Si Duhul m-a luat si m-a dus. Si am mers eu amarat si cu sufletul intristat, dar mana Domnului lucra puternic asupra mea.
15. Apoi am sosit in Tel-Aviv, la robii care locuiau aproape de raul Chebar, si m-am oprit acolo unde traiau ei si am stat intre ei sapte zile in uimire.
16. Iar dupa ce s-au implinit cele sapte zile, a fost catre mine cuvantul Domnului si mi-a zis:
17. "Fiul omului! Iata, te-am pus strajer casei lui Israel; vei asculta deci cuvantul ce-Mi va iesi din gura si-l vei vesti ca din partea Mea.
18. De voi zice celui rau: Vei muri! si tu nu-l vei instiinta, nici nu-i vei grai, pentru a abate pe cel rau de la calea lui cea rea, ca sa traiasca, cel rau va pieri in nelegiuirea sa si Eu voi cere sangele lui din mana ta.
19. Iar daca tu vei instiinta pe cel rau si el nu se va intoarce de la rautatea lui si de la calea sa cea rea, acela va pieri de pacatul sau, iar tu iti vei mantui sufletul tau.
20. De asemenea, cand cel drept se va abate de la dreptatea sa si va savarsi raul cand voi pune inaintea lui o cursa si va muri, daca tu nu l-ai instiintat, acela va muri pentru pacatul sau, iar faptele lui de dreptate, pe care le-a facut el, nu i se vor pomeni, si Eu voi cere sangele lui din mainile tale.
21. Iar daca tu vei instiinta pe cel drept sa nu pacatuiasca si el nu va pacatui, atunci va fi si el viu, pentru ca a fost instiintat si iti vei mantui si tu sufletul tau".
22. Apoi a fost iarasi acolo mana Domnului peste mine si mi-a zis Domnul: "Scoala-te si iesi la camp, ca am sa-ti vorbesc acolo".
23. Atunci m-am sculat, am iesit la camp, si iata mi s-a aratat acolo slava Domnului, pe care o vazusem la raul Chebar, si am cazut cu fata la pamant.
24. Dar a intrat in mine Duhul si m-a ridicat in picioare, iar Domnul mi-a grait si mi-a zis: "Mergi si te inchide in casa ta!
25. Fiul omului, iata se vor pune asupra ta franghii cu care vei fi legat, ca sa nu mai iesi in mijlocul lor.
26. Si limba ta o voi lipi de cerul gurii tale, ca sa fii mut si sa nu-i mai poti mustra, ca acestia sunt un neam razvratit.
27. Dar cand iti voi grai, voi deschide gura ta si tu le vei zice: Asa graieste Domnul Dumnezeu! Cine va vrea sa asculte, sa asculte, si cine nu va vrea sa asculte, sa nu asculte, caci sunt un neam indaratnic".

CAPITOLUL 4
Prevestirea foametei in cetatea Ierusalimului.

1. "Si tu, fiul omului, ia-ti o caramida si pune-o inaintea ta si sapa pe ea o cetate, Ierusalimul.
2. Apoi randuieste impresurare impotriva ei, ridica intarituri si val si randuieste tabara impotriva ei; de jur imprejurul ei asaza berbeci de spart zidul.
3. Apoi ia o tabla de fier si o pune ca un zid de fier intre tine si cetate si intoarce-ti fata spre ea, ca si cum ea ar fi impresurata, iar tu cel care o impresori. Aceasta va fi un semn pentru casa lui Israel.
4. Dupa aceea sa te culci pe partea stanga, punand pe ea nelegiuirile casei lui Israel, si vei purta nelegiuirile ei atatea zile, cat vei sta culcat pe partea stanga;
5. Ca Eu am sa-ti numar atatea zile cati ani au tinut nelegiuirile ei, adica ai sa porti tu nelegiuirile casei lui Israel trei sute nouazeci de zile.
6. Iar dupa ce vei implini aceste zile, sa te culci pe partea dreapta si vei purta nelegiuirile casei lui Iuda timp de patruzeci de zile, cate o zi de fiecare an ce ti-am hotarat Eu.
7. Sa-ti indrepti fata ta si mana ta cea dreapta dezgolita spre Ierusalimul impresurat si sa proorocesti impotriva lui.

8. Si iata, Eu voi pune pe tine legaturi, ca sa nu te poti intoarce de pe o parte pe alta, pana nu vei implini zilele impresurarii tale.
9. Ia-ti grau si orz, bob si linte, mei si orzoaica, toarna-le intr-un vas si-ti fa din ele atatea paini, cate zile ai sa sezi culcat pe partea stanga; ca trei sute nouazeci de zile ai sa mananci din ele.
10. Hrana ta, cu care te vei hrani, sa o mananci cu masura, cate douazeci de sicli pe zi, dar s-o mananci din timp in timp.
11. Si apa sa o bei cu masura, cate a sasea parte de hin pe zi si tot din timp in timp.
12. Painile le vei gati ca turtele de orz si le vei coace inaintea ochilor lor cu necuratenie de om".
13. Apoi Domnul a mai zis: "Asa isi vor manca fiii lui Israel painea lor, necurata, printre popoarele la care ii voi izgoni".
14. Atunci am zis: "O, Doamne Dumnezeule, sufletul meu niciodata nu s-a intinat; din tineretile mele si pana acum niciodata n-am mancat dintr-un animal mort sau sfasiat si carne necurata n-a intrat in gura mea".
15. Iar El mi-a raspuns: "Iata, Eu iti dau, in loc de necuratenie de om, baliga de bou si pe ea vei gati painea ta".
16. Apoi mi-a zis: "Fiul omului, iata voi trimite foamete in Ierusalim si oamenii vor manca painea cu masura si cu intristare si tot cu masura si amaraciune vor bea si apa,
17. Caci va fi la ei lipsa de paine si de apa; se vor uita cu groaza unul la altul si vor pieri pentru nelegiuirile lor".

CAPITOLUL 5

Pedeapsa poporului.

1. "Iar tu, fiul omului, ia-ti un cutit taios, ia-ti un brici de barbierit si-l trece pe capul tau si pe barba ta; apoi ia o cumpana cu talgere si imparte parul in trei parti:
2. O treime sa o arzi cu foc in mijlocul cetatii, dupa ce se vor implini zilele impresurarii; o alta treime s-o iei si s-o toci cu cutitul in imprejurimile cetatii; iar cealalta treime s-o spulberi in vant, si eu voi trage sabia in urma lor.
3. Sa opresti insa din parul acela putine fire si sa le legi in poala hainei tale.
4. Apoi sa iei cateva fire, sa le arunci in foc si sa le arzi. Din acestea va izbucni foc impotriva intregii case a lui Israel.
5. Apoi vei zice catre casa lui Israel: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Acesta este Ierusalimul, pe care Eu l-am pus in mijlocul neamurilor si al tarilor dimprejur.
6. Dar el s-a razvratit impotriva hotararilor Mele mai mult decat neamurile si impotriva legilor Mele mai mult decat tarile care il inconjoara, caci el a lepadat legile Mele si poruncile Mele nu le-a urmat.
7. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: Pentru ca tu ai inmultit nelegiuirile mai mult decat neamurile dimprejurul tau si poruncile Mele nu le urmezi, nici nu implinesti legile Mele, ba nici dupa legile neamurilor celor dimprejurul tau nu te porti,
8. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: Iata, Eu vin impotriva ta si in mijlocul tau voi rosti osanda ta, in fala neamurilor.
9. Pentru toate spurcaciunile tale iti voi face ceea ce niciodata n-am facut pana acum si nici nu voi mai face niciodata.
10. De aceea parintii isi vor manca pe copii in mijlocul tau si copiii isi vor manca parintii lor; voi aduce asupra ta osanda si toate ramasitele tale le voi spulbera in toate vanturile,
11. Pentru ca tu ai spurcat locasul Meu cel sfant cu toti idolii tai si cu toate ticalosiile tale, de aceea zice Domnul Dumnezeu: Precum este adevarat ca Eu sunt viu, tot asa este de adevarat ca te voi micsora, ochiul Meu nu te va cruta si nici nu te va milui.
12. O treime din locuitorii tai vor muri de ciuma si vor pieri de foame in mijlocul tau; o treime din ei vor cadea de sabie in imprejurimile tale; si cealalta treime o voi imprastia in toate vanturile si voi trage sabia in urma lor.
13. Asa-Mi voi implini mania, Imi voi potoli urgia Mea cu ei si Ma voi razbuna; si cand se va savarsi urgia Mea asupra lor, vor cunoaste ca Eu, Domnul, am grait in ravna Mea.
14. Pustietate te voi face si de ocara intre popoarele cele dimprejurul tau si in fata tuturor trecatorilor.
15. Vei fi de ras si de batjocura, de pilda si de groaza la popoarele cele dimprejurul tau, cand voi savarsi asupra ta judecatile Mele cu manie, cu urgie si cu pedepse aspre: Eu, Domnul, am zis aceasta.
16. Cand voi slobozi impotriva voastra sagetile cele ucigatoare ale foametei, care vor semana moartea, cand le voi slobozi spre pieirea voastra si voi intari foametea intre voi si voi zdrobi tot paiul de grau,
17. Eu voi trimite impotriva voastra foametea si fiare rele care te vor lipsi de copii; ciuma si sange vor trece peste

tine si sabie voi aduce impotriva ta: Eu, Domnul, graiesc acestea".

CAPITOLUL 6
Proorocie impotriva lui Iuda.

1. Fost-a catre mine cuvantul Domnului si mi-a zis:
2. "Fiul omului, intoarce-ti fata ta spre muntii lui Israel, prooroceste impotriva lor si zi:
3. Munti ai lui Israel, ascultati cuvantul Domnului Dumnezeu! Asa graieste Domnul Dumnezeu muntilor si dealurilor, sesurilor si vailor: Iata, Eu voi aduce asupra voastra sabie si voi darama inaltimile voastre;
4. Altarele voastre vor fi stricate, idolii ridicati de voi in cinstea soarelui vor fi sfaramati si pe oamenii vostri ii voi face sa cada morti inaintea idolilor vostri;
5. Trupurile fiilor lui Israel le voi pune inaintea idolilor lor si oasele lor le voi risipi imprejurul altarelor lor.
6. In toate asezarile voastre cele locuite, cetatile vor fi nimicite si locurile inalte ale voastre pustiite, altarele voastre vor fi stricate si pustiite, idolii vostri vor fi sfaramati si nimiciti, stalpii vostri inchinati soarelui vor fi sfaramati si lucrarile voastre vor fi ruinate.
7. Cei ucisi vor cadea intre voi si veti cunoaste ca Eu sunt Domnul.
8. Dar Eu voi lasa o ramasita din voi, care va scapa de sabie printre celelalte neamuri, cand veti fi risipiti prin tari.
9. Aceia din voi, care vor scapa, isi vor aduce aminte de Mine printre neamurile unde vor fi dusi in robie, pentru ca voi umili inima lor cea desfranata, care s-a abatut de la Mine, si ochii lor, care s-au desfranat cu idolii, se vor scarbi de ei insisi, din pricina acelor rele pe care le-au facut si a tuturor ticalosiilor lor;
10. Si vor cunoaste ca Eu sunt Domnul si ca nu in zadar i-am amenintat ca le voi trimite toate aceste rele".
11. Asa graieste Domnul Dumnezeu: "Loveste palma de palma, bate cu piciorul si zi: Vai de casa lui Israel, ca are sa cada de sabie, de foamete si de ciuma, pentru toate nelegiuirile sale!
12. Cel ce va fi departe va muri de ciuma; cel ce va fi aproape va muri de sabie, iar cel ce va scapa de acestea si va ramane va muri de foame. Asa-Mi voi potoli mania Mea impotriva lor.
13. Cand ucisii vor zacea printre idolii lor si imprejurul altarelor lor, pe tot locul inalt si pe toate varfurile de munte, sub tot pomul verde, sub tot stejarul umbros si in tot locul, unde aduceau tamaie mirositoare tuturor idolilor lor, veti cunoaste ca Eu sunt Domnul.
14. Si-Mi voi intinde mana asupra lor si voi face tara peste tot unde locuiesc ei mai pustie si mai desarta decat pustiul Diblat, si vor cunoaste ca Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 7
Urmarea proorociei.

1. Fost-a catre mine cuvantul Domnului si mi-a zis:
2. "Si tu, fiul omului, spune: Asa graieste Domnul Dumnezeul tarii lui Israel: Vine, vine sfarsitul asupra celor patru laturi ale pamantului.
3. Iata iti vine sfarsitul! Trimite-voi impotriva ta mania Mea si te voi judeca dupa caile tale si dupa toate ticalosiile tale te voi pedepsi.
4. Ochiul Meu nu te va cruta, nici nu te va milui, ci-ti voi rasplati dupa caile tale, ticalosiile tale vor fi peste tine si vei cunoaste ca Eu sunt Domnul".
5. Asa graieste Domnul Dumnezeu: "Iata vine nenorocire peste nenorocire:
6. Sfarsitul! A venit sfarsitul! E langa tine! Iata-l a sosit!
7. A sosit nenorocire asupra ta, locuitor al tarii! Vine vremea, vine ziua tulburarii, iar nu a chiuiturilor de bucurie prin munti.
8. Iata vin acum indata sa vars asupra ta urgia Mea, mania Mea sa o potolesc asupra ta si te voi judeca dupa caile tale si dupa toate ticalosiile tale te voi pedepsi.
9. Ochiul Meu nu te va cruta, nici nu te va milui, ci iti vor plati dupa caile tale; ticalosiile tale vor fi peste tine si vei cunoaste ca Eu sunt Domnul Care loveste.
10. Iata ziua! Iat-o ca vine! Randul tau a venit! Vine urgia! Toiagul infloreste! Trufia se deschide,
11. Si se ridica silnicia ca sa slujeasca de toiag pentru rautate; nimic nu va ramane din ei, nici din bogatiile lor, nici din petrecerile lor, nici din stralucirea lor!
12. Vine vremea, a sosit ziua! Cel ce cumpara samanta sa nu se bucure si cel ce vinde sa nu planga, caci mania vine

peste toata multimea lor!
13. Caci cel ce vinde nu se va mai intoarce la cele vandute, macar de ar si ramanea printre cei vii, caci proorocia indreptata impotriva a toata multimea lor nu va fi schimbata si nici nu-si va intari viata sa prin nelegiuirile sale.
14. Suna din trambite si totul e gata, dar nimeni nu va merge la razboi, pentru ca mania Mea este impotriva a toata multimea lor.
15. Afara va fi sabie, iar inauntru ciuma si foamete. Cel din camp va muri de sabie si pe cel din cetate il va manca ciuma si foametea.
16. Iar care vor fugi, vor scapa si vor fi prin munti ca niste porumbei rataciti. Toti vor geme, fiecare pentru nelegiuirea sa.
17. La toti le vor tremura mainile, si picioarele tuturor se vor muia ca apa.
18. Atunci cu sac se vor imbraca si groaza ii va cuprinde; toti vor avea rusinea pe fete si pe cap plesuvia.
19. Argintul si-l vor arunca pe ulite si vor dispretui aurul; argintul lor si aurul lor nu-i vor putea scapa in ziua urgiei Domnului; cu acestea ei nu vor putea sa-si sature sufletele, nici sa-si umple pantecele lor, pentru ca acestea au fost pricina a nelegiuirilor lor.
20. Prin gateli frumoase ei le-au prefacut pe acestea in mandrie si tot din acestea au facut ei chipurile cele rusinoase ale idolilor lor. De aceea le voi face pe acestea necurate pentru ei.
21. Si le voi da prada in mainile strainilor si de jaf nelegiuitilor pamantului, care le vor spurca.
22. Imi voi intoarce fata de la ei si jefuitorii vor intina locasul Meu cel sfant, pentru ca vor intra in el si-l vor spurca.
23. Pregateste lanturi, ca tara aceasta e manjita de nelegiuiti cu sange, iar cetatea e plina de silnicii.
24. De aceea vai aduce pe cei mai rai dintre neamuri ca sa puna stapanire pe casele lor. Voi pune capat trufiei celor puternici si cele sfinte ale lor vor fi intinate.
25. Iata vine pieirea si var cauta pacea, dar nu o vor gasi.
26. Va veni nenorocire peste nenorocire si zvon peste zvon, si oamenii vor cere vedenii de la prooroc; dar preotului ii va lipsi cunostinta legii si batranului sfatul.
27. Regele va plange, capetenia va fi cuprinsa de groaza, iar mainile poporului tarii vor tremura. Ma voi purta cu ei dupa purtarile lor si dupa judecatile lor ii voi judeca si vor cunoaste ca Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 8
Iezechiel rapit cu duhul din Caldeea in Ierusalim.

1. In anul al saselea de la robirea regelui Ioiachim, in cinci ale lunii a sasea, pe cand sedeam eu in casa mea si batranii lui Iuda sedeau inaintea mea, s-a lasat peste mine mana Domnului Dumnezeu.
2. Si privind eu, am vazut un chip ca de om, de foc parca; si parca de la braul lui in jos era foc, iar de la braul lui in sus era o stralucire, ca de metal in vapaie.
3. Si a intins, parca, acela un fel de mana, si m-a apucat de parul capului meu si m-a ridicat Duhul intre pamant si cer, si m-a dus, in vedenii dumnezeiesti, la Ierusalim, la intrarea portii dinauntru, indreptata spre miazanoapte, unde era asezat idolul geloziei care starneste gelozia.
4. Si iata acolo era slava Dumnezeului lui Israel asemenea aceleia pe care o vazusem eu in camp.
5. Atunci mi-a zis Domnul: "Fiul omului, ridica-ti ochii spre miazanoapte!" Si mi-am ridicat ochii spre miazanoapte si iata acel idol al geloziei era la usa dinspre miazanoapte a altarului, la intrare.
6. Si mi-a zis Domnul: "Fiul omului, vezi ce fac ei? Vezi tu ce uraciuni mari face casa lui Israel aici, ca sa Ma indepartez de locasul Meu cel sfant? Dar intoarce-te si uraciuni si mai mari vei vedea!"
7. Apoi m-a dus pe poarta in curte si privind, am vazut o spartura in perete.
8. Si mi-a zis Domnul: "Fiul omului, sapa in perete!" Si am sapat in perete si iata am dat de un fel de usa.
9. Si mi-a zis Domnul: "Intra si vezi uraciunile cele dezgustatoare pe care le fac acestia aici".
10. Si am intrat si am privit si iata erau acolo tot felul de chipuri de taratoare, de animale necurate si de tot felul de idoli de ai casei lui Israel, zugraviti pe pereti de jur imprejur.
11. Inaintea lor stateau saptezeci de barbati din batranii casei lui Israel, avand in mijloc pe Iaazania, fiul lui Safan; fiecare din ei avea in maini cate o cadelnita si un nor gros de fum de tamaie se ridica in sus.
12. Si mi-a zis Domnul: "Fiul omului, vezi ce fac batranii casei lui Israel la intuneric, stand fiecare in camara sa plina de chipuri? Ca isi zic: Domnul nu ne vede! A parasit tara Sa".
13. Apoi mi-a zis Domnul: "Intoarce-te si vei vedea uraciuni inca si mai mari, pe care le fac ei".

14. Si m-a dus la usa cea dinspre miazanoapte a templului Domnului, si iata acolo sedeau niste femei, care plangeau pe Tamuz.
15. Si mi-a zis Domnul: "Vezi, fiul omului? Intoarce-te si vei vedea inca si mai mari uraciuni!"
16. Apoi m-a dus in curtea cea dinauntru a templului Domnului si iata la usa templului Domnului, intre pridvor si jertfelnic, stateau vreo douazeci si cinci de oameni cu spatele spre templul Domnului, iar cu fetele spre rasarit si se inchinau spre rasarit la soare.
17. Si mi-a zis Domnul: "Vezi, fiul omului? Nu i-a ajuns casei lui Iuda sa-si faca astfel de uraciuni, ca acele pe care le fac acestia aici, ci au umplut si tara de necredinta, indoit maniindu-Ma. Iata ei apropie ramuri de narile lor.
18. De aceea si Eu voi lucra cu urgie; ochiul Meu nu-i va cruta, si Eu nu Ma voi indura. Chiar de ar striga ei cu glas mare la urechile Mele, nu-i voi auzi".

CAPITOLUL 9

Pierderea nelegiuitilor si crutarea celor insemnati.

1. Apoi a rasunat la urechile mele un glas mare si a zis: "Apropiati-va pedepsitorii cetatii, avand fiecare in mana unealta de nimicire!"
2. Si iata dinspre poarta de sus, care da spre miazanoapte, veneau sase barbati, avand fiecare in mana unealta sa ucigatoare; si intre ei se afla unul, imbracat cu haina de in, care avea la brau unelte de scris. Acestia, venind, s-au oprit langa jertfelnicul cel de arama.
3. Atunci slava Dumnezeului lui Israel s-a pogorat de pe heruvimul pe care se afla la pragul casei. Si a chemat Domnul pe omul cel imbracat in haina de in, care avea la brau unelte de scris,
4. Si i-a zis Domnul: Treci prin mijlocul cetatii, prin Ierusalim, si insemneaza cu semnul crucii (litera "tau" care in alfabetul vechi grec avea forma unei cruci) pe frunte, pe oamenii care gem si care plang din cauza multor ticalosii care se savarsesc in mijlocul lui".
5. Iar celorlalti le-a zis in auzul meu: "Mergeti dupa el prin cetate si loviti! Sa nu aveti nici o mila si ochiul vostru sa fie necrutator!
6. Ucideti si nimiciti pe batrani, tineri, fecioare, copii, femei, dar sa nu va atingeti de nici un om, care are pe frunte semnul "+"! Si sa incepeti cu locul Meu cel sfant!" Si au inceput ei cu batranii, care erau inaintea templului.
7. Apoi le-a zis: "Intinati templul, umpleti curtile cu ucisi si iesiti!" Si au iesit si au inceput sa ucida prin cetate.
8. Si dupa ce i-au ucis, iar eu am ramas, am cazut cu fata la pamant si, strigand, am zis: "O, Doamne, Dumnezeule, vei pierde oare tot ce a mai ramas din Israel, varsandu-Ti mania asupra Ierusalimului?"
9. Iar El mi-a raspuns: "Nelegiuirea casei lui Israel si a lui Iuda este mare, foarte mare si tara aceasta e manjita cu sange, iar cetatea e plina de nedreptate, ca ei zic: "A parasit Domnul tara aceasta, Domnul nu mai vede!
10. De aceea ochiul Meu nu-i va cruta si Eu nu Ma voi indura si voi intoarce purtarea lor asupra capului lor".
11. Si iata omul cel imbracat cu haina de in, care avea la brau uneltele de scris, a dat raspuns si a zis: "Am facut cum mi-ai poruncit".

CAPITOLUL 10

Vedenia focului si a heruvimilor.

1. Privind eu atunci, am vazut pe bolta, care era deasupra capetelor heruvimilor, ceva asemanator la infatisare cu un tron de rege, ca piatra de safir.
2. Si a zis Domnul catre omul cel imbracat in haina de in: "Intra intre rotile cele de sub heruvimi si umple-ti pumnii de carbuni aprinsi, pe care-i vei lua dintre heruvimi, si-i arunca asupra cetatii!" Si el a intrat acolo inaintea ochilor mei;
3. Si cand a intrat omul acela, heruvimii stateau in partea dreapta a casei si un nor umplea curtea cea dinauntru.
4. Atunci s-a ridicat slava Domnului de pe heruvimi spre pragul templului si templul s-a umplut de nori, iar curtea s-a umplut de stralucirea slavei Domnului.
5. Freamatul aripilor heruvimilor se auzea pana si in curtea de afara, ca glasul cand vorbeste Dumnezeu Atotputernicul.
6. Cand a dat Domnul porunca omului celui imbracat cu haina de in si i-a zis: "Ia foc dintre rotile cele dintre heruvimi", si cand a intrat el si a stat langa roti,
7. Atunci unul din heruvimi si-a intins mana in focul cel dintre heruvimi, a luat si a dat in pumni celui imbracat in

haina de in, iar el, luandu-l, a iesit.
8. Si la heruvimi sub aripi se vedeau un fel de maini omenesti.
9. Cautand eu atunci, am vazut langa heruvimi patru roti, cate o roata langa fiecare heruvim; rotile acestea erau la vedere ca si crisolitul.
10. Dupa faptura erau toate la fel si parca erau varate una in alta.
11. Cand ele mergeau, mergeau in toate patru partile, si in vremea mersului nu se intorceau, ci incotro era indreptat capul heruvimului, intr-acolo mergeau, si in vremea mersului nu se intorceau.
12. Tot trupul heruvimilor, spatele lor, mainile lor si aripile lor erau pline de ochi; asemenea si rotile, toate cele patru roti de jur imprejur...
13. Rotilor acestora, dupa cum am auzit eu, li s-a zis: "Galgal" (Vijelie).
14. Fiecare din fiintele acestea avea patru fete: fata intai era fata de heruvim, fata a doua era fata de om, cea de a treia era fata de leu si cea de a patra era fata de vultur.
15. Atunci heruvimii s-au ridicat; ei erau aceleasi fiare pe care le vazusem la raul Chebar.
16. Cand mergeau heruvimii, mergeau si rotile pe langa ei, iar cand heruvimii isi ridicau aripile ca sa se ridice de la pamant, nici rotile nu se desparteau, ci erau impreuna cu ei.
17. Cand aceia stateau, stateau si acestea; iar cand se ridicau aceia, si acestea se ridicau, pentru ca duhul fiarelor era si in ele.
18. Atunci slava Domnului s-a dus de la prag si s-a asezat pe heruvimi.
19. Iar heruvimii, intinzand aripile, s-au ridicat de la pamant inaintea ochilor mei si s-au dus insotiti de roti si s-au oprit la poarta cea dinspre rasarit a templului Domnului, si slava Dumnezeului lui Israel era deasupra lor.
20. Acestia erau aceleasi fiare, pe care le vazusem eu la picioarele Dumnezeului lui Israel, la raul Chebar.
21. Fiecare avea cate patru fete si fiecare avea cate patru aripi, iar sub aripi aveau un fel de maini omenesti.
22. Chipul fetelor si infatisarea lor era ca acelea pe care le vazusem la raul Chebar, ba si ei insisi erau aceiasi. Fiecare mergea in partea inspre care era cu fata.

CAPITOLUL 11
Vedenia caldarii

1. Atunci m-a ridicat Duhul si m-a dus la poarta de rasarit a templului Domnului, care este spre rasarit. Si iata in poarta, la intrare, erau douazeci si cinci de oameni si in mijlocul lor am vazut pe Iaazania, fiul lui Azur, si pe Pelatia, fiul lui Benaia, capeteniile poporului.
2. Si mi-a zis Domnul: "Fiul omului, iata oamenii care gandesc nelegiuirea si care dau sfaturi rele in cetatea aceasta,

3. Zicand: "Inca n-a venit vremea sa ne zidim case; cetatea este cazanul, iar noi carnea".
4. De aceea prooroceste, fiul omului, prooroceste impotriva lor!"
5. Atunci S-a pogorat peste mine Duhul Domnului si mi-a zis: "Spune: Asa graieste Domnul: Casa lui Israel, cele ce ziceti voi si cele ce va vin in minte le stiu.
6. Multi ati ucis voi in cetatea aceasta si ati umplut ulitele ei de trupuri.
7. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: Ucisii pe care i-ati ingropat in ea sunt carnea, iar ea e caldarea. Pe voi insa va voi scoate din ea.
8. Voi va temeti de sabie, si sabie voi aduce asupra voastra, zice Domnul Dumnezeu.
9. Va voi scoate din ea, va voi da pe mana strainilor si va voi judeca.
10. De sabie veti cadea; la hotarele lui Israel va voi judeca, si veti cunoaste ca Eu sunt Domnul.
11. Cetatea aceasta nu va fi pentru voi cazan, nici voi nu veti fi pentru ea carne; la hotarele lui Israel va voi judeca.
12. Si veti cunoaste ca Eu sunt Domnul, ca nu v-ati purtat dupa poruncile Mele, nici legile Mele nu le-ati implinit, ci v-aii purtat dupa obiceiurile neamurilor care va inconjoara".
13. Pe cand prooroceam eu, Pelatia, fiul lui Benaia, a murit. Atunci eu am cazut cu fata la pamant si am strigat cu glas mare, zicand: "O, Doamne Dumnezeule, oare voiesti sa pierzi ce a mai ramas lui Israel?"
14. Atunci a fost catre mine cuvantul Domnului si mi-a zis:
15. "Fiul omului, acestia sunt fratii tai, fratii tai de un sange cu tine, si toata casa lui Israel, carora locuitorii Ierusalimului le zic: "Departati-va de Domnul! Tara asta noua ni s-a dat de mostenire".
16. La aceasta sa zici: Asa zice Domnul Dumnezeu: Desi i-am departat printre popoare si desi i-am risipit prin tari, totusi voi fi pentru ei un locas sfant in acele tari unde ii voi risipi.

17. Dupa aceea zi: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Va voi aduna de prin popoare si va voi intoarce de prin tarile unde sunteti risipiti si va voi da pamantul lui Israel.
18. Atunci vor veni acolo si vor departa din el toate uraciunile si toti idolii.
19. Si le voi da aceeasi inima si duh nou voi pune in ei; voi scoate din trupul lor inima cea de piatra si le voi da inima de carne,
20. Ca sa urmeze poruncile Mele si legile sa le pazeasca si sa le implineasca; vor fi poporul Meu, iar Eu le voi fi Dumnezeu.
21. Celor a caror inima este legata de idolii lor si de uraciunile lor le voi cere socoteala de purtarea lor", zice Domnul Dumnezeu.
22. Atunci heruvimii si-au intins aripile si rotile erau langa ei, iar slava Dumnezeului lui Israel, sus, deasupra lor.
23. Apoi slava Domnului s-a ridicat din mijlocul cetatii si a stat deasupra muntelui, care se afla spre rasarit de cetate.
24. Atunci iar m-a luat Duhul si m-a dus in Caldeea, la cei robiti, cuprins de vedeniile ce le aveam prin Duhul lui Dumnezeu. Si vedenia pe care o vazusem s-a departat de la mine.
25. Si am spus celor ce au fost dusi in robie toate cuvintele Domnului pe care mi le descoperise El.

CAPITOLUL 12
Robia Ierusalimului.

1. Fost-a catre mine cuvantul Domnului si mi-a zis:
2. "Fiul omului, traiesti in mijlocul unui neam razvratit. Acestia au ochi ca sa vada, dar nu vad; au urechi ca sa auda, dar nu aud, pentru ca sunt un neam de razvratiti.
3. Tu insa, fiul omului, fa-ti toate cele de trebuinta pentru pribegie si pleaca ziua, sub ochii lor, si pribegeste sub ochii lor din loc in loc, poate vor intelege ca sunt un neam de razvratiti.
4. Lucrurile tale sa le scoti cum se scot lucrurile la vreme de pribegie, ziua, in ochii lor, iar tu pleaca seara, in ochii lor, cum se pleaca in surghiun.
5. In ochii lor fa-ti spartura in zid pe unde vei iesi.
6. Pune-ti lucrurile pe umar in ochii lor si iesi pe intuneric, si fata sa si-o acoperi, ca sa nu vezi pamantul, caci te-am pus semn casei lui Israel".
7. Si am facut cum mi se poruncise: lucrurile mele, ca pe niste lucruri trebuincioase la vreme de pribegie, le-am scos ziua, iar seara mi-am sapat cu mana o spartura in zid si pe intuneric mi-am scos povara si am luat-o pe umar inaintea ochilor lor.
8. Apoi a fost catre mine cuvantul Domnului dimineata si mi-a zis:
9. "Fiul omului, casa lui Israel, neam de razvratiti, nu te-a intrebat ce faci?
10. Spune-le: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Aceasta este o prevestire pentru carmuitorul Ierusalimului si pentru toata casa lui Israel care se afla acolo.
11. Si sa le mai spui: Eu sunt un semn pentru voi; ceea ce fac eu, aceea li se va face si lor: in pribegie si in robie vor merge.
12. Si capetenia, care se afla intre ei, va lua povara pe umeri si pe intuneric va iesi prin zidul pe care il vor strapunge ca sa-l scoata afara. El isi va acoperi fata, ca sa nu vada cu ochii sai pamantul acesta.
13. Dar voi intinde mreaja Mea in calea lui si-l voi prinde in latul Meu, si-l voi duce la Babilon, in tara Caldeilor, dar el nu o va vedea si va muri acolo,
14. Iar pe toti cei dimprejurul lui, aparatorii lui si toata ostirea lui, o voi imprastia in toate vanturile si in urma lor voi trage sabia Mea.
15. Si vor cunoaste ca Eu sunt Domnul, cand ii voi risipi printre popoare si-i voi imprastia pe fata pamantului.
16. Dar un mic numar din ei voi cruta de sabie, de ciuma si de foamete ca sa povesteasca popoarelor, la care vor merge, despre toate ticalosiile lor, si sa stie si ele ca Eu sunt Domnul".
17. Fost-a catre mine cuvantul Domnului si mi-a zis:
18. "Fiul omului, tremurand sa-ti mananci painea ta si apa ta s-o bei amarat si necajit!
19. Spune poporului tarii: Asa graieste Domnul Dumnezeu despre locuitorii Ierusalimului si despre tara lui Israel: Cu intristare isi vor manca painea lor si apa lor si-o vor bea cu groaza, pentru ca tara lor va fi lipsita de orice belsug pentru nedreptatile tuturor celor ce o locuiesc.
20. Orasele cele locuite ale lor vor fi daramate si tara pustiita si vor sti ca Eu sunt Domnul".

21. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
22. "Fiul omului, ce inseamna zicatoarea care este la voi, in tara lui Israel: "Zilele se prelungesc si orice vedenie prooroceasca a pierit?"
23. De aceea spune-le: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Nimici-voi aceasta zicatoare si o asemenea zicatoare nu se va mai auzi in tara lui Israel. Spune-le insa ca aproape este vremea si toata vedenia prooroceasca se va implini.
24. Ca nu va mai ramane zadarnica nici o vedenie prooroceasca si nici o proorocie nu va mai fi mincinoasa in casa lui Israel.
25. Caci Eu, Eu Domnul graiesc, si cuvantul care-l spun Eu se va implini si nu se va schimba. Neam de razvratiti, in zilele voastre am rostit cuvantul si-l voi implini", zice Domnul Dumnezeu.
26. Si iarasi a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
27. "Fiul omului, iata casa lui Israel zice: "Vedenia prooroceasca, pe care a vazut-o acesta, se va implini dupa multa vreme, pentru ca el prooroceste pentru niste timpuri departate".
28. De aceea spune-le: "Asa graieste Domnul Dumnezeu: Nici unul din cuvintele Mele nu va fi amanat, ci cuvantul pe care-l voi rosti se va implini", zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 13
Proorocii cei mincinosi

1. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, rosteste profetie impotriva proorocilor lui Israel, care prevestesc, si zi celor ce proorocesc dupa indemnul inimii lor: Ascultati cuvantul Domnului!
3. Asa graieste Domnul Dumnezeu: Vai de proorocii cei mincinosi, care urmeaza duhul lor si nu vad nimic!
4. Proorocii tai, Israele, sunt ca vulpile din ruine.
5. La sparturile zidurilor nu se suie, nici nu apara cu zid casa lui Israel, ca sa stea tare la lupta in ziua Domnului.
6. Vedeniile lor sunt desarte si prevestirile lor mincinoase; ei zic: "Domnul a spus", dar Domnul nu i-a trimis si ei incredinteaza ca se va implini cuvantul lor.
7. Domnul intreaba: Vedeniile ce le-ati vazut nu sunt ele, oare, desarte si prevestirile ce le-ati rostit nu sunt ele, oare, mincinoase? Voi ziceti: Domnul a spus, dar Eu n-am spus.
8. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: Pentru ca spuneti lucruri desarte si pentru ca vedeniile voastre sunt minciuni, iata Eu vin impotriva voastra, zice Domnul Dumnezeu.
9. Mana Mea va fi impotriva acestor prooroci, care vad lucruri desarte si prevestesc minciuni; in sfatul poporului Meu ei nu vor fi, nici nu se vor inscrie in cartea casei lui Israel si vor sti ca Eu sunt Domnul Dumnezeu.
10. Pentru ca duc poporul Meu in ratacire, spunand: "Pace", atunci cand nu e pace; si pentru ca atunci cand el face zid, ei il tencuiesc cu ipsos.
11. Spune celor ce tencuiesc zidul ca acesta va cadea. Ploaie potopitoare se va varsa, pietre de grindina vor cadea, si puhoi vijelios va dobori zidul.
12. Iata el va cadea; atunci nu va vor intreba oare: "Unde este tencuiala cu care l-ati acoperit?"
13. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: Iata, Eu, in mania Mea, voi slobozi furtuna mare, ploaie potopitoare voi varsa in urgia Mea si in mania Mea va cadea grindina pustiitoare.
14. Si voi darama zidul pe care voi l-ati acoperit cu ipsos si-l voi dobori la pamant; temeliile lui se vor dezgoli si el va cadea; o data cu el, veti pieri si voi si veti sti ca Eu sunt Domnul.
15. Asa imi voi potoli mania Mea impotriva zidului si impotriva celor ce l-au acoperit cu ipsos si va voi zice: Nu mai este zidul, nici cei ce l-au tencuit;
16. Nu mai sunt proorocii lui Israel care au proorocit Ierusalimului si i-au prevestit vedenii de pace, atunci cand nu era pace, zice Domnul Dumnezeu.
17. Iar tu, fiul omului, indreapta-ti fata spre fiicele poporului tau, care proorocesc dupa inima lor; rosteste impotriva lor proorocie,
18. Si le spune: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Vai de cele ce cos pernite fermecate pentru subsuori si fac marame pentru capul celor de orice statura, pentru a vana sufletele! Au doar vanand sufletele poporului Meu, va veti mantui sufletele voastre?
19. Voi Ma necinstiti inaintea poporului Meu pentru o mana de orz si pentru o bucata de paine, ucigand sufletele care nu trebuie sa moara, crutand viata sufletelor care nu trebuie sa traiasca si amagind astfel pe poporul Meu, care asculta minciuna.

20. De aceea asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata Eu sunt impotriva pernitelor voastre fermecate, cu care voi prindeti sufletele in lat ca pe pasari; vi le voi smulge de la subsuori si voi da drumul sufletelor, pe care voi le prindeti in lat.
21. Voi sfasia maramele voastre si voi izbavi poporul Meu din mainile voastre, ca sa nu mai fie prada in mainile voastre si veti sti ca Eu sunt Domnul.
22. Pentru ca intristati prin minciuni inima dreptului, pe care Eu n-am voit sa o intristez, si pentru ca sprijiniti bratul celui nelegiuit, ca acesta sa nu se intoarca de la calea lui cea rea spre a-si pastra viata.
23. De aceea nu veti mai avea vedenii desarte si in viitor nu veti mai rosti prevestiri; voi izbavi poporul Meu din mainile voastre si veti cunoaste ca Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 14

Pedeapsa profetilor mincinosi.

1. Atunci au venit la mine cativa din batranii lui Israel si au sezut inaintea mea.
2. Si a fost catre mine cuvantul Domnului si a zis:
3. "Fiul omului, acesti barbati isi poarta idolii in inima si isi au ochii atintiti spre ceea ce i-a facut sa cada in nedreptati. Pot Eu oare sa le raspund?
4. De aceea graieste cu ei si le spune: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Daca cineva din casa lui Israel, care poarta in inima sa idolii sai si isi are privirile atintite spre ceea ce l-a facut sa cada in nedreptati, va veni sa intrebe pe prooroc, oare as putea Eu, Domnul, sa-i dau raspuns, din cauza multimii idolilor lui?
5. Sa inteleaga dar casa lui Israel in inima sa, caci ei cu totii au ajuns straini de Mine, prin idolii lor.
6. De aceea spune casei lui Israel: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Abateti-va si va intoarceti de la idolii vostri si de la toate uraciunile voastre intoarceti-va fata.
7. Ca daca cineva din casa lui Israel si din strainii care traiesc in Israel s-a departat de la Mine, ingaduind idolii in inima sa si atintindu-si ochii spre ceea ce l-a facut sa cada in nedreptati, va veni la prooroc ca sa Ma intrebe prin el, ii voi raspunde Eu oare?
8. Voi indrepta fata Mea impotriva omului aceluia, il voi face sa fie semn si pilda si-l voi pierde din poporul Meu si veti cunoaste ca Eu sunt Domnul.
9. Iar daca proorocul va amagi si va spune cuvant, ca si cum Eu, Domnul, i l-as fi spus, atunci Eu imi voi intinde mana si-l voi starpi din poporul Meu Israel.
10. Si asa isi vor lua toti pedeapsa pentru nelegiuirea lor; cum va fi pedeapsa celui ce intreaba, asa va fi si pedeapsa celui ce prooroceste,
11. Ca in viitor casa lui Israel sa nu se mai abata de la Mine si ca sa nu se mai intineze cu tot felul de nelegiuiri; ca sa fie poporul Meu, iar Eu sa fiu Dumnezeul lor", zice Domnul Dumnezeu.
12. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
13. "Fiul omului, daca vreo tara ar pacatui inaintea Mea, abatandu-se in chip nelegiuit de la Mine, si Eu as intinde mana Mea asupra ei, as zdrobi in ea tot spicul de grau si as trimite asupra ei foametea si as incepe sa pierd in ea pe oameni si dobitoace;
14. Daca s-ar afla acolo cei trei barbati: Noe, Daniel si Iov, apoi acestia, prin dreptatea lor, si-ar scapa numai viata lor, zice Domnul Dumnezeu.
15. Sau daca as trimite asupra acestui pamant fiare rele, care l-ar vaduvi de popor, si daca tel din pricina fiarelor ar ajunge pustiu si de nestrabatut,
16. Atunci acesti trei barbati, aflandu-se in el, precum este de adevarat ca Eu sunt viu, zice Domnul, tot asa este de adevarat ca ei n-ar scapa nici pe fii, nici pe fiice, ci numai ei singuri ar scapa, iar tara ar ajunge pustie.
17. Sau daca as aduce in tara aceasta sabie si as zice: "Sabie, strabate tara" si as incepe a pierde acolo pe oameni si animale,
18. Atunci acesti trei barbati, aflandu-se in ea, precum este adevarat ca Eu sunt viu, tot asa este de adevarat, zice Domnul, ca ei n-ar scapa nici pe fii, nici pe fiice, ci numai ei singuri ar scapa.
19. Sau daca Eu as trimite ciuma in tara aceasta si as revarsa asupra ei urgia Mea in varsare de sange, ca sa pierd din ea si pe oameni si pe animale,
20. Apoi Noe, Daniel si Iov, aflandu-se in ea, precum este adevarat ca Eu sunt viu, zice Domnul, tot asa este de adevarat ca n-ar scapa nici fii, nici fiice; prin dreptatea lor ei si-ar scapa numai viata lor".
21. Ca asa zice Domnul Dumnezeu: "Chiar de as trimite aceste patru pedepse grozave ale Mele: sabia, foametea,

fiarele salbatice si ciuma impotriva Ierusalimului, ca sa starpesc din el oamenii si dobitoacele,
22. Si atunci va ramane in ei o ramasita de fii si fiice, care vor fi scosi de acolo. Iata ei vor veni la voi si voi veti vedea purtarea lor si faptele dor si va veti mangaia de nenorocirea pe care Eu am adus-o asupra Ierusalimului si de toate cate am adus asupra lui.
23. Ei va vor mangaia, cand veti vedea purtarea lor si faptele lor, si veti cunoaste ca nu in zadar am facut Eu toate cate am facut in el", zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 15

Ierusalimul comparat cu lemnul vitei.

l. Si a fost iarasi cuvantul Domnului catre mine:
2. "Fiul omului, ce intaietate are lemnul de vita de vie fata de oricare alt lemn, si coarda de vita de vie intre arborii din padure?
3. Se ia oare din el vreo bucatica pentru vreun lucru? Se ia oare din el macar pentru un cui, ca sa atarni in el un lucru oarecare?
4. Iata el se da focului spre ardere; amandoua capetele lui le mistuie focul, si mijlocul arde si el. Va mai fi el bun de ceva?
5. Nici cand era intreg nu era bun la ceva, cu atat mai mult nu va fi acum, cand l-a mistuit focul; acum cand a ars se mai poate face ceva cu el?
6. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: Precum lemnul de vita de vie dintre arborii padurii l-am dat focului ca sa-l arda, asa voi da si pe locuitorii Ierusalimului.
7. Imi voi intoarce fata Mea impotriva lor. Dintr-un foc au scapat, dar focul ii va mistui, si veti sti ca Eu sunt Domnul, cand imi voi intoarce fata impotriva lor.
8. Voi face din tara un pustiu, pentru ca ei Mi-au fost necredinciosi", zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 16

Darurile lui Dumnezeu asupra Ierusalimului. Patima desfranarii.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine:
2. "Fiul omului, spune Ierusalimului uraciunile lui,
3. Si-i spune: Asa graieste Domnul Dumnezeu catre fiica Ierusalimului: Obarsia ta si patria ta e tara Canaan; tatal tau e amoreu si mama ta e hetita.
4. La nasterea ta, in ziua in care te-ai nascut, nu ti s-a taiat buricul si cu apa n-ai fost spalata pentru curatire si cu sare n-ai fost sarata, nici cu scutece infasata.
5. Ochiul nimanui nu s-a induiosat spre tine, ca din mila de tine sa-ti fi facut vreuna din acestea; ci ai fost aruncata in camp din dispret catre viata ta, in ziua nasterii tale.
6. Si am trecut Eu pe langa tine si te-am vazut zbatandu-te in sangele tau si ti-am zis: "Traieste in sangele tau!" Asa ti-am zis: "Traieste in sangele tau!"
7. Si te-am inmultit ca pe iarba campului; ai crescut, te-ai facut mare si ai ajuns la o frumusete desavarsita; si s-a ridicat pieptul si ti-a crescut parul; dar erai goala, de tot goala.
8. Atunci am trecut Eu pe langa tine si te-am vazut, si iata aceea era vremea ta, vremea iubirii. Atunci mi-am intins Eu poala mantiei Mele peste tine si am acoperit goliciunea ta, si-am facut un juramant, am facut un legamant cu tine, zice Domnul Dumnezeu si tu ai fost a Mea.
9. Apoi te-am spalat cu apa, am curatit de pe tine sangele tau si te-am uns cu untdelemn.
10. Ti-am dat vesminte brodate, incaltaminte de piele fina, o legatura de vison pentru cap si o mantie de matase.
11. Te-am gatit cu podoabe si ti-am pus bratari la maini si salbe la gat.
12. Ti-am dat inel in nas si cercei in urechi si pe cap ti-am pus o coroana minunata.
13. Asa ai fost impodobita cu aur si cu argint si imbracamintea ta era de vison, de matase si de tesaturi brodate; te-ai hranit cu paine din cea mai buna faina de grau, cu miere si untdelemn, si erai foarte frumoasa si ai ajuns la vrednicia de regina.
14. Ai fost renumita printre neamuri pentru frumusetea ta, pentru ca ea era desavarsita datorita stralucirii Mele cu care te-am imbracat", zice Domnul Dumnezeu.
15. Dar tu te-ai increzut in frumusetea ta si, folosindu-te de renumele tau, ai inceput sa te desfranezi; si-ai

cheltuit desfranarea ta cu tot trecatorul, dandu-te pe tine lui.
16. Ai luat din hainele tale, ca sa-ti faci locuri inalte in culori felurite, si te-ai desfranat acolo, cum niciodata nu s-a intamplat si nici nu va mai fi.
17. Ai luat lucrurile tale de gateala, facute din aurul Meu si din argintul Meu, pe care ti le-am dat Eu, si ti-ai facut chipuri de barbat si te-ai desfranat cu ele.
18. Ai luat hainele tale cele brodate si i-ai imbracat pe ei cu ele; ai pus inaintea lor uleiul si tamaia Mea.
19. Si painea Mea, pe care Eu ti-o dadeam tie; faina de grau, uleiul si mierea, pe care Eu ti le dadeam tie, tu le puneai inaintea lor spre miros de buna mireasma; iata ce s-a intamplat, zice Domnul Dumnezeu.
20. Ai luat pe fiii tai si pe fiicele tale pe care Mi i-ai nascut Mie si i-ai adus lor jertfa spre mancare. Dar putin te-ai desfranat tu oare?
21. Ba tu si pe fiii Mei i-ai junghiat si i-ai dat lor, trecandu-i prin foc.
22. Pe langa toate uraciunile si desfranarile tale tu nu ti-ai adus aminte de zilele tineretii tale, cand erai goala, cu totul goala, zbatandu-te si aruncata in sangele tau.
23. Dupa toate nelegiuirile tale, vai, vai de tine, zice Domnul Dumnezeu.
24. Ca ti-ai facut case de desfranare, ai asezat locuri inalte in fiecare piata;
25. La raspantia fiecarui drum ti-ai facut locuri inalte, ti-ai batjocorit frumusetea ta si ti-ai aratat picioarele inaintea fiecarui trecator si ti-ai inmultit desfranarile.
26. Te-ai desfranat cu fiii Egiptului, vecinii tai, oameni inalti la statura, si ti-ai inmultit desfranarile, maniindu-Ma pe Mine.
27. Iata, Mi-am intins asupra ta mana Mea, am imputinat cele menite pentru tine si te-am lasat prada fetelor Filistenilor, dusmancele tale, care s-au rusinat de purtarea ta cea nelegiuita.
28. Tu te-ai desfranat cu Asirienii si nu te-ai saturat; te-ai desfranat cu ei, dar nu te-ai multumit cu atat,
29. Ci ai inmultit desfranarile tale din pamantul Canaan pana in pamantul Caldeii, dar nici cu atat nu te-ai multumit.
30. Cat de obosita trebuie sa fie inima ta, zice Domnul Dumnezeu, dupa ce ai facut toate acestea, ca o desfranata nestapanita!
31. Cand ti-ai facut case de desfranare la fiecare raspantie de drum si ti-ai facut locuri inalte in fiecare piata, nu erai ca o desfranata, pentru ca respingeai darurile,
32. Ci ca o femeie adultera, care, in locul barbatului sau, primeste pe altii.
33. Tuturor desfranatelor se dau daruri; tu insa dadeai insati daruri amantilor tai si ii cumparai, ca sa vina acestia din toate partile la tine si sa se desfraneze cu tine.
34. La tine desfranarile tale se petreceau in alt fel decat se intampla cu femeile; nu umblau barbatii dupa tine, ci tu dadeai daruri, iar tie nu ti se dadeau daruri, si deci tu te-ai purtat cu totul altfel decat altele.
35. De aceea asculta, desfranato, cuvantul Domnului:
36. Asa zice Domnul Dumnezeu: Pentru ca tu ti-ai varsat astfel banii tai si pentru ca in desfranarile tale si s-a descoperit goliciunea ta inaintea amantilor tai si inaintea tuturor oamenilor tai nerusinati si pentru sangele fiilor tai, pe care tu i-ai dat lor,
37. Pentru toate acestea iata Eu voi aduna pe toti amantii tai cu care te-ai desfranat tu si pe care i-ai iubit si pe toti aceia pe care i-ai urat, si-i voi aduna pretutindeni impotriva ta si voi descoperi inaintea lor goliciunea ta si vor vedea toata rusinea ta.
38. Te voi judeca cum se judeca femeile adultere si cele ce varsa sange si te voi preda urgiei si pismei;
39. Te voi da in mainile acelora si ei vor darama casele tale de desfranare, vor risipi locurile tale inalte, vor rupe de pe tine hainele tale, vor lua podoabele tale si te vor lasa goala, de tot goala.
40. Voi strange impotriva ta adunare si te vor ucide cu pietre si cu sabie te vor taia.
41. Vor arde casele tale cu foc si te vor judeca inaintea ochilor multor femei; asa voi pune capat desfranarii tale si nu vei mai face daruri.
42. Imi voi potoli cu tine urgia Mea si Ma voi linisti si nu Ma vai mai mania.
43. Pentru ca tu nu ti-ai adus aminte de zilele tineretii tale si de toate cu cate M-ai maniat, iata si Eu voi intoarce purtarea ta asupra capului tau, zice Domnul Dumnezeu, ca tu sa nu te mai dedai desfraului cu toti idolii tai.
44. Iata, tot cel ce graieste in pilde poate sa zica de tine: "Cum e mama, asa e si fiica!"
45. Tu esti cu adevarat fiica mamei tale, care si-a lepadat barbatul si copiii; tu esti cu adevarat sora surorilor tale, care si-au lepadat barbatii si copiii lor. Mama voastra este hetita si tatal vostru amoreu.
46. Iar sora ta cea mai mare este Samaria, care traieste cu fiicele sale in stanga ta. Iar sora ta cea mai mica, aceea care traieste la dreapta ta, este Sodoma cu fiicele ei.

47. Tu insa n-ai mers nici macar pe caile lor si nici macar la uraciunile lor nu te-ai marginit; aceasta si s-a parut putin; tu te-ai aratat mai stricata decat ele in toate caile tale.
48. Viu sunt Eu, zice Domnul Dumnezeu; Sodoma, sora ta, n-a facut nici ea, nici fiicele ei ce-ai facut tu si fiicele tale.
49. Iata care au fost faradelegile Sodomei, sora ta, si ale fiicelor ei: mandria, imbuibarea si trandavia; iar mainile saracului si ale celui nevoias nu le-au sprijinit.
50. Ele s-au mandrit si au facut uraciune inaintea Mea; de aceea le-am si nimicit, cum ai vazut.
51. Iar Samaria n-a pacatuit nici pe jumatate din ce ai pacatuit tu. Tu le-ai intrecut in uraciuni si prin uraciunile tale, pe care le-ai facut tu, surorile tale s-au dovedit mai drepte decat tine.
52. Poarta-ti dar rusinea ta si tu, ceea ce osandeai pe surorile tale; fata de pacatele tale, cu care tu te-ai batjocorit, acelea sunt mai drepte decat tine. Roseste dar de rusine si tu si du-ti batjocura ta, pentru ca ai indreptatit astfel pe surorile tale.
53. Dar Eu voi aduce inapoi pe prinsii lor de razboi, pe prinsii de razboi ai Sodomei si ai fiicelor ei, pe prinsii de razboi ai Samariei si ai fiilor ei si pe prinsii tai de razboi in mijlocul lor,
54. Ca sa-ti porti rusinea ta si sa te rusinezi de tot ceea ce ai facut, servind ca mangaiere pentru ele.
55. Surorile tale, Sodoma, si fiicele ei, se vor intoarce la starea lor de mai inainte; Samaria si fiicele ei se vor intoarce la starea lor de mai inainte; si tu si fiicele tale va veti intoarce la starea voastra de altadata.
56. De sora ta, Sodoma, nici pomenire nu a fost pe buzele tale in zilele trufiei tale,
57. Pana nu se descoperise goliciunea ta, ca in zilele batjocurei ce ti-a venit din partea fiicelor Siriei si a tuturor celor ce o inconjoara, din partea fiicelor Filistenilor, care din toate partile se uitau la tine cu dispret.
58. Tu suferi din pricina desfraului tau si din pricina ticalosiei tale, zice Domnul Dumnezeu;
59. Ca asa graieste Domnul Dumnezeu: Ma voi purta cu tine, cum te-ai purtat tu, dispretuind juramantul prin ruperea legamantului.
60. Dar Eu Imi voi aduce aminte de legamantul Meu incheiat cu tine in zilele tineretii tale si voi innoi cu tine un asezamant vesnic.
61. Si tu iti vei aduce aminte de caile tale si-ti va fi rusine cand vei incepe sa primesti la tine pe surorile tale, cele mai mari decat tine si pe cele mai mici decat tine si cand Eu le voi da tie ca fiice, insa nu dupa asezamantul tau.
62. Voi innoi asezamantul Meu cu tine si vei cunoaste ca Eu sunt Domnul,
63. Ca sa-ti aduci aminte si sa te rusinezi, ca pe viitor sa nu poti nici gura sa-ti deschizi de rusine, cand iti voi ierta ceea ce ai facut", zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 17
Pilda vulturului si a cedrului.

1. Fost-a iarasi cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, spune casei lui Israel o ghicitoare, spune-i o pilda
3. Si zi: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Un vultur mare eu aripi mari, cu pene lungi, pufos si pestrit a zburat in Liban si a frant varful unui cedru.
4. A rupt pe cel mai de sus din lastarii lui cei tineri si l-a adus in tara Canaanului si l-a pus intr-o cetate de negustori;
5. A luat apoi pe unul din lastarii cedrului si l-a pus intr-un pamant roditor, l-a sadit langa o apa mare, ca pe o salcie.

6. Si lastarul a crescut si s-a facut un butuc de vita intins, dar nu inalt, ale carui ramuri se intorceau spre vultur, iar radacinile ii erau sub el; el s-a facut vita, a dat lastari si a facut coarde.
7. Si a mai fost un alt vultur cu aripi mari si pufos. Si iata acest butuc de vita s-a intins spre el cu radacinile si cu coardele sale, ca sa-l ude acela mai mult decat era udat in locul unde fusese sadit.
8. El era sadit intr-o tarina buna, la niste ape mari, incat isi putea intinde vitele ca sa aduca rod si sa ajunga un minunat butuc de vie.
9. Spune dar: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Spori-va el oare? Nu cumva i se vor smulge radacinile si i se vor rupe vitele, incat sa se usuce? Toti lastarii tineri, care au crescut din el se vor usca. Si se va smulge din radacinile lui nu cu putere mare, nici cu oameni multi.
10. Iata, desi a fost sadit, ii va merge oare, bine? Oare nu se va usca indata ce se va atinge de el vantul de rasarit? Se va usca pe musuroiul pe care a fost sadit".

11. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
12. "Spune neamului de razvratiti: Oare nu stiti ce inseamna acestea? Spune: Iata a venit regele Babilonului la Ierusalim si a luat pe rege si pe capeteniile lui si i-a dus cu sine in Babilon.
13. A luat pe unul din neamul regesc si a incheiat cu acela legamant, l-a legat cu juramant, iar pe puternicii tarii i-a luat cu sine,
14. Ca regatul sa ramana ascultator si fara trufie, ca sa pazeasca legamantul si sa-s fie credincios.
15. Dar acela s-a departat de el, trimitandu-si soli in Egipt ca sa li se dea cai si oameni multi. Va izbuti el oare si va scapa el, cel ce a facut una ca aceasta? El a calcat invoiala; va scapa el oare?
16. Precum este adevarat ca Eu sunt viu, zice Domnul Dumnezeu, tot asa este adevarat ca acolo unde sade regele care l-a facut pe el rege, adica la Babilon, va muri, pentru ca a nesocotit juramantul pe care l-a dat aceluia si a calcat legamantul incheiat cu el.
17. Faraon cu puterea cea mare si cu multimea poporului nu va face nimic pentru el in acest razboi, cand se va ridica val si se vor zidi turnuri de impresurare spre pieirea a multe suflete.
18. El a nesocotit juramantul, ca sa calce legamantul, si iata ti-a dat mana si a facut toate acestea si nu va scapa.
19. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Precum este adevarat ca Eu sunt viu, tot asa este de adevarat ca juramantul Meu, pe care l-a nesocotit, si legamantul Meu, pe care l-a calcat, le voi intoarce asupra capului sau;
20. Voi arunca asupra lui mreaja Mea si va fi prins in laturile Mele; il voi aduce la Babilon si acolo Ma voi judeca cu el pentru necredinciosia lui fata de Mine.
21. Iar toti fugarii lui din toate taberele lui vor cadea de sabie, si cei ramasi vor fi imprastiati in toate vanturile si veti cunoaste ca Eu, Domnul, am zis acestea".
22. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Voi lua din varful cedrului celui inalt un lastar si-l voi sadi; din crestetul lui voi rupe lastarul cel plapand si-l voi sadi pe un munte inalt si maret.
23. Pe muntele cel inalt al lui Israel il voi sadi si va slobozi ramuri, va aduce rod, si se va face un cedru falnic si vor locui in el tot felul de pasari; tot felul de inaripate vor locui in umbra ramurilor lui.
24. Si vor cunoaste toti pomii campului ca Eu, Domnul, pomul inalt il fac mic si pe cel mic il fac inalt; pomul verde il usuc si pomul uscat il inverzesc. Eu, Domnul, am spus acestea".

CAPITOLUL 18

Indemn la pocainta.

1. Si a mai fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Pentru ce spuneti voi in tara lui Israel pilda aceasta si ziceti: Parintii au mancat agurida si copiilor li s-au strepezit dintii?
3. Precum este adevarat ca Eu sunt viu, zice Domnul Dumnezeu, tot asa este de adevarat ca pe viitor nu se va mai grai pilda aceasta lui Israel.
4. Ca iata toate sufletele sunt ale Mele; cum este al Meu sufletul tatalui, tot asa si sufletul fiului; sufletul care a gresit va muri.
5. De este cineva drept si face judecata si dreptate;
6. De nu mananca jertfit in munte si spre idolii casei lui Israel nu-si intoarce ochii sai; femeia aproapelui sau nu o necinsteste si de femeie nu se apropie in timpul perioadei ei de necuratie;
7. Pe nimeni nu stramtoreaza si datornicului ii intoarce zalogul, furt nu face, celui flamand ii da din painea sa si pe cel gol il imbraca cu haina;
8. Banii sai cu camata nu-i da si camata nu ia; de la nedreptate mainile si le stapaneste si judecata dintre un om si altul o face cu dreptate;
9. De se poarta dupa poruncile Mele si legile Mele cu credinciosie le pazeste, acela este drept si fara indoiala viu va fi, zice Domnul Dumnezeu.
10. Dar de i s-a nascut fiu hot, care varsa sange sau face ceva de felul acesta,
11. Si care nu urmeaza calea tatalui sau, ci mananca cele jertfite in munti, necinsteste femeia aproapelui sau;
12. Pe sarac si pe lipsit il apasa, rapeste avutul altuia si zalogul nu-l intoarce; isi ridica ochii la idoli si face ticalosii;
13. Banii si-i da cu dobanda si ia camata; unul ca acesta va trai oare? Nu! De va face asemenea ticalosii nu va trai, ci sigur va muri si sangele lui va fi asupra lui.
14. Iar de i s-a nascut un fiu, care, vazand pacatele, vazand toate cate le-a facut tatal sau, el se pazeste si nu face nimic asemenea;

15. In munti nu mananca jertfe idolesti, nu-si ridica ochii spre idolii cei mincinosi ai casei lui Israel si femeia aproapelui sau nu o necinsteste;
16. Pe nimeni nu apasa, zalog nu ia si avutul altuia nu-l risipeste; celui flamand ii da din painea sa, cu haina sa imbraca pe cel gol;
17. Pe sarac nu asupreste, nu ia nici camata, nici dobanda; poruncile Mele le pazeste si se poarta dupa legile Mele; acest om nu va muri pentru nedreptatile parintelui sau, ci in veci va trai.
18. Iar tatal sau, pentru ca a apasat pe altii, a rapit ceea ce era al fratelui sau si a facut in poporul sau ceea ce nu era ingaduit, iata va muri pentru nedreptatea sa.
19. Dar veti zice: Pentru ce fiul sa nu poarte nedreptatea tatalui sau? Pentru ca fiul a facut ceea ce era drept si legiuit si toate legile Mele le-a tinut si le-a implinit; de aceea va trai.
20. Sufletul care pacatuieste va muri. Fiul nu va purta nedreptatea tatalui, si tatal nu va purta nedreptatea fiului. Celui drept i se va socoti dreptatea sa, iar celui rau, rautatea sa.
21. Dar daca cel rau se intoarce de la nelegiuirile sale pe care le-a facut si pazeste toate legile Mele si face ceea ce e bun si drept, el va trai si nu va muri.
22. Nu se vor pomeni deloc nelegiuirile pe care el le va fi facut, ci va trai pentru dreptatea pe care va fi facut-o.
23. Oare voiesc Eu moartea pacatosului, zice Domnul Dumnezeu - si nu mai degraba sa se intoarca de la caile sale si sa fie viu?
24. Dar si dreptul, daca se va abate de la dreptatea sa si se va purta cu nedreptate si va face toate acele ticalosii pe care le face nelegiuitul, va fi el oare viu? Toate faptele lui bune, pe care le va fi facut, nu se vor pomeni, ci pentru nelegiuirea sa, pe care va fi facut-o, si pentru pacatele sale, pe care le-a savarsit, va muri.
25. Dar voi ziceti: "Calea Domnului nu este dreapta". Ascultati, casa lui Israel: Oare calea Mea nu este dreapta, sau nu sunt drepte caile voastre?
26. Daca cel drept se abate de la dreptatea sa si face nelegiuire si din pricina aceasta moare, apoi el moare pentru nelegiuirea sa, pe care a facut-o.
27. Si cel nelegiuit, daca se intoarce de la nelegiuirea sa, pe care a facut-o si face judecata si dreptate, isi intoarce sufletul sau la viata;
28. Caci el a vazut si s-a intors de la toate nelegiuirile sale, pe care le-a facut; de aceea va fi viu si nu va muri.
29. Insa casa lui Israel zice: "Calea Domnului nu este dreapta". Casa lui Israel, oare calea Mea nu este dreapta, sau nu sunt drepte caile voastre?
30. De aceea va voi judeca pe voi din casa lui Israel, pe fiecare dupa caile sale, zice Domnul Dumnezeu; pocaiti-va si va intoarceti de la toate nelegiuirile voastre, ca necredinta sa nu va fie piedica.
31. Lepadati de la voi toate pacatele voastre cu care ati gresit si va faceti o inima noua si un duh nou. De ce sa muriti voi, casa lui Israel?
32. Caci Eu nu voiesc moartea pacatosului, zice Domnul Dumnezeu; intoarceti-va deci si traiti!"

CAPITOLUL 19
Pilda leoaicei si a viei.

l. Iar tu, fiul omului, fa o tanguire pentru capeteniile lui Israel si spune:
2. "Ce este mama ta? O leoaica! Ea a dormit intre lei si intre puii de leu si-a alaptat puii sai.
3. A crescut pe unul din puii sai, care s-a facut leu, si a invatat sa sfasie prada, si a mancat oameni.
4. Si auzind popoarele de dansul, a fost prins in groapa lor si l-au adus in lanturi in tara Egiptului.
5. Asteptand leoaica putin timp si vazand ca asteptarea sa este zadarnica, a luat pe altul din puii sai si l-a facut leu.

6. Acesta, facandu-se leu, a inceput sa umble printre lei si a invatat sa sfasie prada si a mancat oameni;
7. A atacat casele lor si le-a pustiit cetatile; si de larma ragetului lui, tara si locuitorii ei s-au ingrozit si s-a pustiit tara si toate satele ei.
8. Atunci s-au sculat impotriva lui neamurile din tinuturile vecine, si-au intins cursele lor impotriva lui si el a fost prins in groapa lor;
9. Atunci l-au pus in lanturi intr-o cusca si l-au dus la regele Babilonului; apoi l-au varat intr-o cetate, ca sa nu se mai auda glasul lui prin muntii lui Israel.
10. Mama ta a fost ca o vita de vie, rasadita langa apa; ramuroasa si roditoare a fost ea din pricina belsugului de apa.

11. Si ea avea coarde tari, pentru sceptre regale, si si-a ridicat trunchiul sau sus printre ramuri dese si atragea privirile cu inaltimea ei si multimea ramurilor ei.
12. Dar a fost rupta cu manie si aruncata la pamant, vantul de rasarit a uscat rodul ei; ramurile ei cele puternice au fost rupte, s-au uscat si le-a mistuit focul.
13. Iar acum ea a fost sadita in pustiu, intr-un pamant sec si insetat.
14. Din trunchiul ce poarta ramurile ei a iesit foc, a mistuit rodul ei si nu au mai ramas in ea coarde puternice pentru sceptrele regale. Aceasta este cantare de jale si de jale va ramane".

CAPITOLUL 20
Mustrari poporului lui Israel.

1. In ziua a zecea a lunii a cincea din anul al saptelea al robiei lui Ioiachim, au venit niste barbati dintre batranii lui Israel sa intrebe pe Domnul si au sezut inaintea fetei mele.
2. Atunci a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
3. "Fiul omului, vorbeste cu batranii lui Israel si spune-le: Asa zice Domnul Dumnezeu: Ati venit sa Ma intrebati? Precum este adevarat ca Eu sunt viu, tot asa este de adevarat ca nu voi da raspuns, zice Domnul Dumnezeu.
4. Vrei sa-i judeci, fiul omului? Daca vrei sa-i judeci, spune-le ticalosiile parintilor lor.
5. Si spune-le: Asa zice Domnul Dumnezeu: In ziua in care am ales pe Israel si, ridicandu-Mi mana, M-am jurat semintiei casei lui Iacov si M-am descoperit lor in tara Egiptului si, ridicandu-Mi mana, le-am zis: Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru;
6. In ziua aceea, ridicandu-Mi mina, M-am jurat lor sa-i scot din tara Egiptului si sa-i duc in tara pe care o alesesem pentru ei, in care curge lapte si miere, cea mai frumoasa dintre toate tarile.
7. Si le-am zis: Lepadati fiecare ticalosiile de la ochii vostri si nu va mai intinati cu idolii Egiptului, ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru!
8. Dar ei s-au razvratit impotriva Mea si n-au vrut sa Ma asculte; nimeni n-a lepadat ticalosiile de la ochii sai si idolii Egiptului nu i-a parasit. Atunci am zis: Voi varsa asupra lor mania Mea si urgia Mea o voi deserta peste ei in mijlocul tarii Egiptului.
9. Insa, daca i-am scos din tara Egiptului, am facut aceasta pentru ca numele Meu sa nu fie pangarit in ochii neamurilor printre care se aflau ei si inaintea carora Ma descoperisem, ca sa-i scot din tara Egiptului.
10. Scotandu-i din tara Egiptului, i-am adus in pustiu.
11. Si le-am dat legile Mele, le-am aratat randuielile Mele, prin care omul, care le va tine, va trai.
12. De asemenea le-am dat si zilele Mele de odihna, ca sa fie semn intre Mine si ei, ca sa cunoasca ei ca Eu sunt Domnul, Sfintitorul lor.
13. Insa casa lui Israel s-a razvratit impotriva Mea in pustiu; dupa legile Mele n-a umblat si a lepadat randuielile Mele, pe care omul trebuie sa le implineasca, ca sa traiasca prin ele, si zilele Mele de odihna le-au calcat. Atunci Eu am gandit sa revars asupra lor mania Mea in pustiu, ca sa-i pierd.
14. Dar Eu am facut ca numele Meu sa nu fie pangarit in ochii neamurilor, la vederea carora ii scosesem.
15. Ba ridicandu-Mi chiar mana asupra lor in pustiu, M-am jurat ca nu-i voi duce in tara ce randuisem, in care curge lapte si miere si este cea mai frumoasa din toate tarile,
16. Pentru ca ei lepadasera asezamintele Mele si dupa poruncile Mele nu se purtau, ci calcau zilele Mele de odihna, ca inima lor era indreptata spre idolii lor.
17. Dar ochiul Meu nu s-a indurat sa-i piarda si nu i-am starpit in pustiu.
18. Am zis catre fiii lor in pustiu: Nu va purtati dupa randuielile parintilor vostri si obiceiurile lor sa nu le paziti, nici sa nu va intinati cu idolii lor.
19. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; purtati-va dupa poruncile Mele si hotararile Mele paziti-le si le impliniti.
20. Cinstiti zilele Mele de odihna, ca sa fie semn intre Mine si voi, ca sa stiti ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
21. Dar si fiii s-au razvratit impotriva Mea; nici ei nu s-au purtat dupa randuielile Mele si legile Mele nu le-au pazit; n-au implinit ceea ce omul trebuie sa implineasca, ca sa fie viu; au calcat zilele Mele de odihna si atunci am gandit sa vars peste ei urgia Mea si sa sting mania Mea impotriva lor in pustiu;
22. Dar iarasi Mi-am tras mana inapoi si am facut ca numele Meu sa nu fie pangarit in ochii neamurilor, la vederea carora ii scosesem.
23. De asemenea Mi-am ridicat mana in pustiu si M-am jurat sa-i risipesc printre popoare si sa-i imprastii prin tari,
24. Pentru ca nu implinisera randuielile Mele, legile Mele le lepadasera si calcasera zilele Mele de odihna, ca ochii

lor erau indreptati spre idolii parintilor lor.
25. Ba inca le-am dat si legi care nu erau bune si randuieli prin care ei nu puteau trai;
26. Si i-am intinat prin ofrandele lor, facandu-i sa jertfeasca pe toti intai-nascutii lor, pentru a-i pedepsi ca sa stie ca Eu sunt Domnul.
27. De aceea, fiul omului, vorbeste casei lui Israel si le spune: Asa zice Domnul Dumnezeu: Iata cu ce M-au mai hulit inca parintii vostri, purtandu-se cu necredinciosie fata de Mine:
28. Eu i-am adus in tara pe care cu juramant fagaduisem sa le-o dau, iar ei, punandu-si ochii pe toata colina inalta si pe tot arborele umbros, au inceput sa junghie acolo jertfele lor si au pus acolo prinoasele lor si miresmele lor de tamaiere cele jignitoare pentru Mine si au savarsit acolo jertfele lor cu turnare.
29. Atunci le-am zis: Ce este locul inalt unde va duceti voi? Si ei l-au numit cu numele Bama (inaltime) pana in ziua de astazi.
30. Pentru aceea, zi casei lui Israel: Acestea zice Domnul Dumnezeu: Nu va intinati oare dupa pilda parintilor vostri si oare nu va desfranati dupa ticalosiile lor?
31. Adunandu-va darurile si trecand copiii vostri prin foc, va pangariti cu toti idolii vostri pana in ziua de astazi. Si mai voiti inca sa Ma intrebati, casa lui Israel? Precum este adevarat ca Eu sunt viu, zice Domnul Dumnezeu, tot asa este de adevarat ca nu va voi da raspuns.
32. Ceea ce va framanta mintea nu se va implini nicidecum. Voi ziceti: Vom sluji lemnului si pietrei, ca neamurile, ca triburile din tarile straine.
33. Cum este adevarat ca Eu sunt viu, tot asa este de adevarat ca, zice Domnul Dumnezeu, cu mana tare, cu brat ridicat si cu varsarea urgiei Mele voi domni peste voi.
34. Va voi scoate din mijlocul popoarelor si va voi aduna din tarile straine unde ati fost imprastiati si va voi aduna cu mana tare, cu brat ridicat si cu varsarea maniei,
35. Si va voi aduce in pustiul popoarelor si acolo Ma voi judeca cu voi, fata catre fata.
36. Cum M-am judecat cu parintii vostri in pustiul din tara Egiptului, asa Ma voi judeca si cu voi, zice Domnul Dumnezeu.
37. Va voi trece sub toiag si va voi vari in legaturile asezamantului.
38. Voi alege din voi pe razvratiti, pe cei nesupusi Mie; ii voi scoate din tara unde salasluiesc ei, dar in tara lui Israel nu vor intra si veti sti ca Eu sunt Domnul.
39. Iar voi, casa lui Israel - asa zice Domnul Dumnezeu - duceti-va fiecare la idolii sai si le slujiti, daca nu Ma ascultati pe Mine, dar nu mai pangariti numele Meu cel sfant cu darurile voastre si cu idolii vostri.
40. Pentru ca pe muntele Meu cel sfant, pe muntele cel inalt al lui Israel, - zice Domnul Dumnezeu - acolo imi va sluji toata casa lui Israel, toata, oricata ar fi ea pe pamant; acolo ii voi primi cu bunavointa si acolo voi cere prinoasele voastre si pargile voastre cu toate cele sfinte ale voastre.
41. Va voi primi ca pe niste tamaie mirositoare, cand va voi scoate din mijlocul popoarelor si va voi aduna din tarile straine, unde ati fost imprastiati si Ma voi sfinti intru voi inaintea ochilor neamurilor.
42. Si veti sti atunci ca Eu sunt Domnul, cand va voi duce in tara lui Israel, in tara pe care am jurat sa o dau parintilor vostri, ridicandu-Mi mana.
43. Va veti aminti acolo de caile voastre si de toate faptele voastre, cu care v-ati intinat si va veti dezgusta singuri de toate nelegiuirile voastre, pe care le-ati facut.
44. Veti sti ca Eu sunt Domnul, cand voi face cu voi dupa numele Meu, nu dupa caile voastre cele rele, nici dupa faptele voastre cele stricate, casa lui Israel", zice Domnul Dumnezeu.
45. Si a fost iar cuvantul Domnului catre mine:
46. "Fiul omului, intoarce-ti fata spre Teman si rosteste cuvantul tau spre miazazi si prooroceste impotriva padurii din Negheb.
47. Si zi padurii celei de la miazazi: Asculta cuvantul Domnului: Asa zice Domnul Dumnezeu: Iata Eu voi aprinde foc in tine si va arde in tine tot copacul verde si tot lemnul uscat; si flacara valvaitoare nu se va stinge si toata fata va fi arsa de ea de la Negheb pana la miazanoapte.
48. Si va vedea tot trupul ca Eu, Domnul, am aprins focul si nu se va stinge".
49. Si am zis: "O, Doamne, Dumnezeule, ei zic despre mine: "Nu cumva ne spune el o pilda?"

CAPITOLUL 21

Proorocie despre luarea Ierusalimului.

1. Fost-a iarasi cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, intoarce-ti fata spre Ierusalim si vorbeste impotriva locasului lor cel sfant si prooroceste impotriva
tarii lui Israel.
3. Si zi pamantului lui Israel: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata, Eu sunt asupra ta si-Mi voi trage sabia din teaca
ei si voi starpi din tine pe cel drept si pe cel necredincios.
4. Si ca sa pierd din tine pe cel drept si pe cel necredincios, sabia Mea va iesi din teaca sa spre a lovi tot trupul de
la miazazi pana la miazanoapte.
5. Atunci va cunoaste tot trupul ca Eu, Domnul, Mi-am scos sabia din teaca ei si nu se va mai intoarce.
6. Tu, fiul omului, suspina atat incat sa se franga salele tale, suspina cu amaraciune inaintea ochilor lor.
7. Iar cand iti vor zice: "Pentru ce suspini?" Spune-le: Pentru vestea ce vine... si toata inima se va tulbura, toate
mainile vor slabi si toti genunchii vor tremura ca frunza. Iat-o vine si este aproape, zice Domnul Dumnezeu.
8. Si a mai fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
9. "Fiul omului, prooroceste si zi: Asa graieste Domnul Dumnezeu: "Sabia este ascutita si otelita.
10. E ascutita ca sa junghie mai mult; e otelita ca sa scanteieze ca fulgerul. Ne vom bucura, oare, ca sabia fiului meu
dispretuieste tot lemnul?
11. Eu am dat-o la otelit, ca sa se ia in mana, si acum aceasta sabie e ascutita si otelita, gata sa fie data in mana
ucigatorului.
12. Fiul omului, suspina si te vaita, ca ea e trasa asupra poporului Meu, asupra tuturor capeteniilor lui Israel; acestia
vor fi dati sub sabie cu poporul Meu, de aceea loveste-te cu mainile peste coapse,
13. Caci ea e si incercata acum; si ce este de mirare daca ea va nesocoti si sceptrul? Nici acesta nu va ramane, zice
Domnul Dumnezeu.
14. Dar tu, fiul omului, prooroceste si loveste palmele una de alta si loviturile sabiei se vor indoi si se vor intrei;
aceasta este sabia macelului, sabia cumplitului macel, sabia care trebuie sa-i urmareasca,
15. Pentru a arunca groaza in inimi si a inmulti jertfele tot mai mult. Vai! La toate portile lor voi pune sabie grozava
si ascutita spre junghiere, care scanteiaza ca fulgerul.
16. Sabie, pregateste-te! Ia-o la dreapta si apuca la stanga, incotro vrei sa-ti intorci fata ta!
17. Iar Eu voi bate din palme si-Mi voi potoli mania. Eu, Domnul, graiesc acestea".
18. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
19. "Tu, fiul omului, inchipuieste-ti doua drumuri pe care trebuie sa treaca sabia regelui Babilonului; acestea
amandoua trebuie sa plece din aceeasi tara; apoi inchipuieste-ti o mana, inchipuieste-o in cetatea Babilonului, de
unde pleaca drumurile.
20. Inchipuieste drumul pe care sabia trebuie sa vina impotriva cetatii Raba, a fiilor lui Amon si impotriva lui Iuda,
impotriva Ierusalimului celui intarit,
21. Pentru ca regele Babilonului s-a oprit la o raspantie, unde incep doua drumuri, si sta sa ghiceasca: scutura
sagetile, intreaba terafimii si cerceteaza ficatul.
22. Sortul din dreapta are scris pe el: "spre Ierusalim", incat el trebuie sa indrepte berbecii, sa indemne la ucidere
si sa scoata strigate de razboi; sa aseze berbecii impotriva portilor, sa ridice valuri si sa faca turnuri de
impresurare.
23. Acest sort s-a parut neadevarat in ochii acelora care au facut juraminte mincinoase; dar regele Babilonului,
aducandu-si aminte de aceasta necredinta a lor, a hotarat sa ia Ierusalimul.
24. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: De vreme ce voi va aduceti aminte de nelegiuirea voastra, facand ca
faradelegile voastre sa fie vadite si scotand la iveala pacatele voastre in toate faptele voastre; de vreme ce voi
singuri va aduceti aminte de acestea, veti fi prinsi cu mana.
25. Si tie, capetenie nelegiuita si rea a lui Israel, careia si-a venit ziua acum, cand nelegiuirea ta a ajuns la culme,
26. Asa zice Domnul Dumnezeu: Diadema se va scoate, cununa va fi ridicata, lucrurile se vor schimba; cele smerite
se vor inalta si cele inalte se vor smeri;
27. O voi lepada, o voi lepada, o voi lepada si nu va mai fi pana va veni acela caruia se cuvine si o voi da lui.
28. Iar tu, fiul omului, prooroceste si spune: Asa graieste Domnul Dumnezeu despre fiii lui Amon si despre ocara lor.
Si le spune: Sabia, sabia este trasa pentru junghiere, este otelita pentru macel, ca sa scanteieze ca fulgerul.
29. In mijlocul acelor vedenii desarte si prezicerilor tale mincinoase, ea te va face sa cazi printre trupurile
necredinciosilor, carora le-a venit ziua atunci cand nedreptatea si-a ajuns culmea.
30. O voi intoarce oare in teaca ei? La locul unde ai fost facut, in tara unde te-ai nascut, te voi judeca;
31. Voi varsa asupra ta mania Mea; voi sufla asupra ta focul urgiei Mele si te voi da in mana oamenilor barbari,

fauritori ai distrugerii.
32. Mancare focului vei fi; sangele tau va curge in mijlocul tarii si nici nu se va mai pomeni de tine, ca Eu, Domnul, am spus acestea".

CAPITOLUL 22

Nelegiuirea, faradelegea si pacatul atrag mania lui Dumnezeu.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine:
2. "Tu, fiul omului, voiesti oare sa judeci, sa judeci cetatea sangelui? Spune-i toate uraciunile ei,
3. Si-i spune: Asa zice Domnul Dumnezeu: O, cetate, care versi sange in mijlocul tau, ca sa-ti vina vremea, si care-ti faci idoli, ca sa te intinezi!
4. Cu sangele, pe care l-ai varsat, te-ai facut vinovata si cu idolii, pe care i-ai facut, te-ai spurcat si ti-ai apropiat zilele tale si ai ajuns la sfarsitul anilor tai. De aceea te voi da popoarelor spre batjocura si tuturor tarilor spre bataie de joc.
5. Cei de aproape si cei de departe ai tai isi vor bate joc de tine, care ti-ai intinat numele si esti plina de neoranduiala.
6. Iata cei ce povatuiesc in Israel, fiecare dupa masura puterilor sale, au fost intru tine ca sa verse sange.
7. La tine, tatal si mama sunt dispretuiti, la tine strainul este chinuit, la tine orfanul si vaduva sunt asupriti.
8. Cele sfinte ale tale, tu nu le cinstesti si zilele Mele de odihna le calci.
9. Clevetitori sunt destui in tine, ca sa verse sange; in muntii tai se mananca jertfe idolesti si in mijlocul tau se fac uraciuni.
10. La tine se descopera goliciunea tatalui, la tine se siluieste femeia in vremea perioadei ei de necuratie.
11. Unul face ticalosie cu femeia vecinului sau, altul se spurca cu nora sa; unul siluieste pe sora sa, fiica tatalui sau.
12. In tine se ia mita, ca sa se verse sange; tu iei dobanda si camata si cu silnicie apuci castig de la fratele tau, iar pe Mine M-ai uitat, zice Domnul Dumnezeu.
13. Si iata, Eu Mi-am lovit palmele Mele una de alta, vazand lacomia ta, care se vede la tine, si varsarea de sange, care se savarseste in mijlocul tau.
14. Va suferi oare inima ta si vor fi oare tari mainile tale in acele zile, cand voi lucra impotriva ta? Eu, Domnul, am zis si voi face.
15. Te voi imprastia printre popoare si te voi vantura prin tari, voi pune capat uraciunilor tale cele din tine.
16. Singura te vei face dispretuita inaintea ochilor popoarelor si vei cunoaste ca Eu sunt Domnul".
17. Si a fost cuvantul Domnului catre mine:
18. "Fiul omului, casa lui Israel Mi s-a facut zgura; toti sunt plumb si fier si cositor in cuptor, au ajuns ca niste zgura de argint.
19. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: De vreme ce toti v-ati facut zgura, de aceea iata Eu va voi aduna in Ierusalim.
20. Dupa cum se pune in cuptor la un loc argint si arama si fier si cositor si plumb, ca sa aprinda asupra lor foc si sa le topeasca,
21. Va voi aduna si voi aprinde asupra voastra focul maniei Mele si va voi topi in mijlocul cetatii.
22. Cum se topeste argintul in cuptor, asa va veti topi si voi in mijlocul cetatii, si veti sti ca Eu, Domnul, am varsat asupra voastra urgia Mea".
23. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
24. "Fiul omului, spune Ierusalimului: Esti o tara necuratita si neudata de ploaie in ziua maniei.
25. Mai-marii lui urzesc in el intrigi; ca niste lei ce mugesc si sfasie prada, asa mananca ei sufletele; strang avutii si lucruri pretioase si sporesc numarul vaduvelor.
26. Preotii lui calca legea Mea si pangaresc lucrurile sfinte ale Mele; nu osebesc ce este sfant de ce nu este sfant si nu fac deosebire intre curat si necurat; de la zilele Mele de odihna si-au intors ochii, si Eu sunt injosit de catre acestia.
27. Capeteniile lui in sanul lui sunt ca niste lupi care sfasie prada; ei varsa sange si ucid sufletele, ca sa-si sature lacomia.
28. Proorocii lui tencuiesc toate cu ipsos, cu vedenii desarte si cu prevestiri mincinoase, zicand: "Asa graieste Domnul Dumnezeu", cand Domnul nu le graieste nimic.
29. Iar poporul savarseste silnicii si jaf; asupreste pe sarac si pe cel in necaz, chinuieste pe strain fara nici un

drept.
30. Am cautat printre ei sa gasesc un om ca sa se poarte cu dreptate si sa stea inaintea fetei Mele, pentru tara aceasta, ca sa nu o pierd, si nu am gasit.
31. Deci voi varsa asupra lor mania Mea; cu focul urgiei Mele ii voi pierde si purtarea lor o voi intoarce asupra capului lor", zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 23
Pilda a doua femei desfranate si pedepsirea lor.

l. Si a fost iarasi cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, au fost odata doua femei, fiicele unei mame;
3. Si acestea s-au desfranat in tineretea lor, s-au desfranat in Egipt. Acolo sanul lor a fost atins si trupul lor feciorelnic acolo a fost pangarit.
4. Numele lor erau: al celei mai mari Ohola si al surorii ei Oholiba. Ele erau ale Mele si au nascut fii si fiice. Ohola este Samaria si Oholiba este Ierusalimul.
5. Ohola a inceput sa-Mi fie necredincioasa si s-a aprins dupa amantii ei, dupa Asirieni, vecinii sai,
6. Dregatori si capetenii de cetati, toti tineri si frumosi, imbracati in purpura si calareti iscusiti.
7. Ea si-a facut placerile cu aceia, care erau fruntasii Asirienilor, si cu toti aceia dupa care innebunea, spurcandu-se cu toti idolii lor.
8. Dar ea n-a incetat a se desfrana si cu Egiptenii, caci acestia dormisera cu ea in tineretile ei, atinsesera sanul ei feciorese si isi varsasera desfranarea lor peste dansa.
9. De aceea am dat-o si in mana amantilor ei, in mainile Asirienilor, dupa care innebunea.
10. Acestia au dezvelit rusinea ei si au luat pe fiii ei si pe fiicele ei, iar pe ea au ucis-o cu sabia. Si a ajuns ea de ocara intre femei, dupa ce a fost osandita.
11. Sora ei, Oholiba, a vazut aceasta si a fost si mai stricata in poftele sale si desfranarile ei au intrecut pe ale surorii sale.
12. Ea s-a aprins dupa fiii lui Asur, vecinii ei, dupa dregatori si capetenii de cetati, toti tineri alesi, imbracati frumos si calareti iscusiti.
13. Am vazut deci ca s-a pangarit si aceasta; ca si sora sa, urmand amandoua aceeasi cale.
14. Dar aceasta a mers si mai departe cu desfranarea, pentru ca vazand zugravite pe pereti chipuri de barbati, chipuri de caldei, zugraviti cu vopsele,
15. Incinsi peste mijloc cu centuri si pe cap cu turbane largi, avand infatisarea de mari viteji, dupa felul Babilonenilor, a caror patrie este tara Caldeilor,
16. Ea s-a aprins dupa ei la cea dintai privire a lor si a trimis soli la ei, in Caldeea.
17. Si au venit fiii Babilonului la aceasta, in palatul ei de desfranare, si au pangarit-o cu desfranarile lor si ea s-a pangarit cu ei si apoi sufletul sau s-a departat de ei.
18. Iar cand ea s-a dedat pe fata la desfranarile sale si si-a descoperit goliciunea sa, atunci s-a departat inima Mea si de ea, cum se departase inima Mea si de sora ei;
19. Caci ea a sporit desfranarile sale, aducandu-si aminte de zilele tineretii sale, cand se desfranase in tara Egiptului;
20. Si s-a aprins dupa amantii ei, cei cu trup ca de magar si cu infierbantarea ca de armasar.
21. Si asa ti-ai adus tu aminte de desfranarea din tineretile tale, cand Egiptenii iti strangeau sanii feciorelnici ai pieptului tau.
22. De aceea, Oholiba, asa zice Domnul Dumnezeu: Iata, Eu voi atata impotriva ta pe amantii tai de. care s-a dezgustat sufletul tau si-i voi aduce impotriva ta din toate partile.
23. Voi aduce pe fiii Babilonului si pe toti Caldeii: din Pecod, din Soa si din Coa si, impreuna cu ei, pe toti Asirienii, tineri frumosi, capetenii de provincii, capetenii de cetati, slujitori si oameni vestiti; toti calareti iscusiti.
24. Si vor veni impotriva ta cu arme, cu cai si cu carute si cu multime de popor si te vor inconjura din toate partile, cu sulite, cu sabii si cu scuturi; si te voi da lor spre judecata, si cu judecata lor te vor judeca.
25. Si voi intoarce zelul Meu impotriva ta, si ei se vor purta cu tine cu urgie; iti vor taia nasul si urechile, iar celelalte ale tale vor cadea de sabie. Lua-vor pe fiii si pe fiicele tale, iar celelalte ale tale de foc vor fi mancate.
26. Vor lua de pe tine hainele tale, vor smulge gatelile tale,
27. Si voi pune capat desfranarilor tale si destrabalarilor tale aduse din tara Egiptului, iar tu nu-ti vei mai intoarce

ochii spre ei si de Egipt nu-ti vei mai aminti,
28. Ca asa zice Domnul Dumnezeu: Iata, te dau in mainile acelora pe care i-ai urat, in mainile acelora de la care s-a intors sufletul tau.
29. Aceia se vor purta cu tine crud si-ti vor lua tot ce ai dobandit cu osteneala; te vor lasa goala, cu totul goala, si descoperita va fi goliciunea ta cea rusinoasa si desfranarea ta si pangarirea.
30. Acestea ti se vor face pentru desfranarea ta cu popoarele, cu idolii cu care te-ai pangarit.
31. Ai mers pe calea surorii tale si de aceea iti voi da in mana si paharul ei.
32. Asa zice Domnul Dumnezeu: Vei bea paharul surorii tale, cel adanc si larg, si vei ajunge de ras si de batjocura, caci este mare paharul acesta.
33. Cuprinsa vei fi de betie si de amaraciune, ca acesta este paharul groazei si al pustiirii, paharul surorii tale, Samaria.
34. Si tu il vei bea, il vei goli si cioburile lui le vei roade si-ti vei sfasia pieptul; ca Eu am spus aceasta, zice Domnul Dumnezeu.
35. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Pentru ca M-ai uitat si te-ai intors de la Mine, de aceea sufera si tu pentru nelegiuirea ta si pentru desfranarea ta".
36. Zis-a Domnul catre mine: "Fiul omului, vrei tu sa judeci pe Ohola si pe Oholiba? Spune-le ticalosiile lor!
37. Caci ele s-au desfranat si pe mainile lor au sange; s-au desfranat cu idolii lor, si pe fiii lor, care Mi i-au nascut, i-au trecut prin foc, ca sa le fie de mancare.
38. Iata ce Mi-au mai facut ele: Au pangarit locasul Meu cel sfant in aceeasi zi si zilele Mele de odihna le-au calcat;

39. Pentru ca atunci cand ele au junghiat copiii lor pentru idolii lor, in aceeasi zi au venit in locasul Meu cel sfant ca sa-l pangareasca; iata cum s-au purtat ele in locasul Meu!
40. Afara de aceasta, ele umblau dupa oameni veniti de departe; trimiteau la ei soli si ei veneau. Pentru ei te-ai imbaiat, ti-ai facut ochii cu dresuri si te-ai gatit cu podoabe.
41. Te-ai asezat pe pat luxos, in fata caruia era gatita o masa pe care tu ai pus tamaia Mea si untdelemnul Meu.
42. Si rasunau strigatele de veselie ale multimii nepasatoare, din pricina gloatei de oameni adusi din pustiu; si ei au pus bratari la mainile femeilor si coroane marete pe capetele lor.
43. Atunci am zis despre cea imbatranita in desfranari: Acum vor sfarsi desfranarile ei o data cu ea.
44. Si au venit la ea ca la o desfranata; asa veneau la aceste femei desfranate, adica la Ohola si la Oholiba.
45. Dar barbati intelepti le vor judeca si le or osandi cu osanda desfranatelor si cu osanda celor ce varsa sange, pentru ca ele sunt niste desfranate si mainile lor sunt insangerate.
46. Caci asa zice Domnul Dumnezeu: Sa se adune impotriva lor multimea si sa le dea urgiei si jafului.
47. Multimea le va ucide cu pietre si le va taia cu sabiile; vor omori pe fiii lor si pe fiicele lor si casele lor le vor arde cu foc.
48. Asa voi pune capat desfranarii in tara aceasta si toate femeile vor lua invatatura si nu vor mai face lucruri rusinoase ca ele.
49. Nelegiuirea voastra va cadea asupra voastra, si veti purta greutatea pacatelor voastre de inchinare la idoli, si veti sti ca Eu sunt Domnul Dumnezeu".

CAPITOLUL 24
Pilda cu fierberea caldarii.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine, in anul al noualea, in luna a zecea, in ziua a zecea a lunii, si mi-a zis:
2. "Fiul omului, scrie-ti numele acestei zile, anume al acestei zile, ca chiar in ziua aceasta regele Babilonului va pasi spre Ierusalim.
3. Rosteste dar pentru neamul de razvratiti o pilda si le spune: Asa zice Domnul Dumnezeu: Pune un cazan si toarna in el apa;
4. Pune in el bucati de carne, tot bucati din cele mai bune, solduri si spete, si-l umple cu cele mai bune oase;
5. Ia ceea ce este mai bun din turma, pune lemne dedesubt, fierbe-l in clocote, asa ca sa fiarba si oasele din el.
6. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Vai de cetatea sangelui! Vai de caldarea in care este rugina si de pe care nu se mai ia rugina! Aruncati bucata cu bucata din el si nu alegeti prin sort.
7. Ca sangele pe care ea l-a varsat este in mijlocul ei. Ea l-a lasat pe stanca goala; nu l-a varsat pe pamant, unde s-ar fi putut acoperi cu tarana.

8. Pentru a-Mi atata mania, pentru a Ma razbuna, am lasat sangele ei pe stanca goala, ca sa nu fie acoperit".
9. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: "Vai de cetatea sangelui! Ca voi aprinde un foc mare.
10. Adu lemne, aprinde focul, fierbe carnea; lasa sa se ingroase tot si oasele sa se arda.
11. Pune caldarea goala pe carbuni, ca sa se incalzeasca si ca arama ei sa se infierbante si sa se topeasca murdaria din ea si toata rugina de pe ea sa se duca.
12. Munca va fi grea, dar rugina cea multa de pe ea nu se va duce; si in foc rugina va ramane pe ea.
13. Murdaria ta e atat de grozava, ca oricat te voi curati, tu tot necurata vei fi; de acum inainte nu te vei mai curari de murdaria ta, pana ce nu-Mi voi potoli urgia Mea asupra ta.
14. Eu sunt Domnul, si Eu spun ca vor veni acestea si le voi implini, nu le voi schimba, nici nu voi cruta ceva; dupa purtarile si dupa faptele tale te voi judeca", zice Domnul Dumnezeu.
15. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
16. "Fiul omului, iata Eu printr-o lovitura iti voi lua mangaierea ochilor tai; dar tu nu te tangui si nu plange, si nici lacrimile sa nu-ti curga;
17. Suspina in ascuns si plangere pentru morti sa nu faci; pune-ti turbanul pe cap si incaltaminte in picioare; barba sa nu ti-o acoperi si paine de la straini sa nu mananci".
18. Dupa ce dimineata am grait eu poporului cuvantul Domnului, seara mi-a murit femeia si a doua zi am facut precum mi se poruncise.
19. Poporul insa mi-a zis: "Pentru ce nu ne spui ce insemnatate au pentru noi cele ce le faci tu?"
20. Si le-am raspuns: "A fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
21. Spune casei lui Israel: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata locasul Meu cel sfant, mandria puterilor voastre, bucuria ochilor vostri si dragostea sufletelor voastre, il voi da spre pangarire, iax fiii si fiicele voastre, pe care i-ati parasit, vor cadea de sabie;
22. Si veti face si voi ceea ce fac eu: barbile nu le veti acoperi si paine de la straini nu veti manca;
23. Turbanele voastre le veti avea pe cap si incaltamintele voastre in picioare; nu va veti tangui, nici nu va veti plange, ci va veti stinge pentru pacatele voastre si veti suspina unul catre altul.
24. Iezechiel va fi semn pentru voi: ceea ce el a facut, veti face si voi intocmai; si cand se vor implini acestea, veti sti ca Eu sunt Domnul Dumnezeu.
25. Si tu, fiul omului, in ziua cand le voi fi luat puterea lor, mandria lor falnica, bucuria ochilor lor, desfatarile sufletului lor, fiii si fiicele lor,
26. In ziua aceea va veni la tine cel scapat de acolo, care iti va aduce stirea;
27. In ziua aceea se va deschide gura ta catre cel scapat si vei grai si nu vei mai fi mut si vei fi semn pentru ei, si ei vor afla ca Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 25

Proorocii impotriva celor de alt neam.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, intoarce-ti fata spre fiii lui Amon si graieste impotriva lor.
3. Spune fiilor lui Amon: Ascultati cuvantul Domnului Dumnezeu: Asa zice Domnul Dumnezeu: Deoarece tu faci: Aha! Aha! impotriva locasului Meu cel sfant cand el e pangarit si cand tara lui Israel e pustiita si casa lui Iuda dusa in robie,
4. De aceea, iata Eu te voi da de mostenire fiilor Rasaritului, care isi vor face salasele la tine si vor aseza la tine corturile si vor manca fructele si laptele tau.
5. Voi face din Raba un staul de camile si din cetatile lui Amon o stana de oi, si veti sti ca Eu sunt Domnul.
6. Ca asa zice Domnul Dumnezeu: Pentru ca ai batut din palme si ai batut din picioare si din suflet te-ai bucurat cu tot dispretul tau pentru tara lui Israel,
7. De aceea iata Eu Imi voi intinde mana impotriva ta si te voi da popoarelor spre jefuire si te voi starpi din numarul popoarelor si din numarul tarilor te voi sterge; te voi zdrobi si vei sti ca Eu sunt Domnul".
8. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Pentru ca Moab si Seir zic: Iata si casa lui Iuda este ca toate neamurile;
9. De aceea iata Eu, incepand de la cetati, de la toate cetatile lui de pe hotar, de la Bet-Iesimot, Baal-Meon si Chiriataim, podoabele tarii, voi descoperi colinele Moabului si voi nimici cetatile lui in toata intinderea lui.
10. Si-l voi deschide si-l voi da in stapanire fiilor Rasaritului impreuna cu tara fiilor lui Amon, ca sa nu se mai aminteasca despre fiii lui Amon printre neamuri.

11. Voi savarsi astfel judecati impotriva lui Moab, si ei vor sti ca Eu sunt Domnul".
12. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Pentru ca Edom s-a razbunat cumplit impotriva casei lui Iuda si a pacatuit greu, savarsind razbunare asupra ei,
13. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Imi voi intinde mana impotriva Edomului si voi pierde din el pe oameni si pe animale si il voi face pustietate; de la Teman pana la Dedan toti vor cadea de sabie.
14. Razbunarea Mea impotriva Edomului o voi savarsi prin mana poporului Meu Israel; el va lucra in Edom dupa mania Mea si dupa urgia Mea si vor sti Edomitii ce este razbunarea Mea", zice Domnul Dumnezeu.
15. Asa graieste Domnul Dumnezeu: "Pentru ca Filistenii s-au purtat razbunatori si s-au razbunat cu ura in suflet si cu o vesnica dusmanie de moarte,
16. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: "Iata Eu Imi voi intinde mana impotriva Filistenilor si voi pierde pe Cheretieni si restul locuitorilor de pe tarmul marii il voi starpi.
17. Voi savarsi impotriva lor cumplite razbunari, pedepse grele, si vor sti ca Eu sunt Domnul, cand voi savarsi asupra lor razbunarea Mea".

CAPITOLUL 26
Proorocie pentru pustiirea Tirului.

l. In anul al unsprezecelea, in ziua intai a lunii intai, a fost cuvantul Domnului catre mine:
2. "Fiul omului, pentru ca Tirul face impotriva Ierusalimului: Aha! Aha! si zice: Iata el - poarta popoarelor - este daramat; acum alearga la mine; eu ma umplu, iar el se pustieste,
3. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Iata sunt impotriva ta, Tirule, si voi ridica impotriva ta popoare multe, cum isi ridica marea valurile sale.
4. Voi sfarama zidurile Tirului si turnurile lui le voi darama; voi matura praful din el si-l voi face stanca goala.
5. Loc de uscat mrejele va fi el la mare, pentru ca a zis acestea, graieste Domnul Dumnezeu, si va fi prada neamurilor.
6. Iar fiicele lui, care sunt pe pamant, vor fi ucise cu sabia si vor sti ca Eu sunt Domnul".
7. Ca asa zice Domnul Dumnezeu: "Iata Eu voi aduce impotriva Tirului de la miazanoapte pe Nabucodonosor, regele Babilonului, regele regilor, cu cai, cu care si cu calareti, cu ostire si cu multime de neamuri.
8. Pe fiicele tale cele din campie el le va ucide cu sabia si va ridica impotriva ta turnuri de impresurare, va face val imprejurul tau si va pune impotriva ta scuturile.
9. Spre zidurile tale va impinge berbecii de spart ziduri si turnurile tale le va darama cu topoarele.
10. De multimea cailor lui vei fi acoperit de praf si de zgomotul calaretilor, al carelor si al rotilor se vor cutremura zidurile tale, cand va intra el pe portile tale, cum se intra intr-o cetate sfaramata.
11. Cu copitele cailor sai va calca el toate ulitele tale, pe poporul tau il va ucide cu sabie, iar puternicele tale columne le va rasturna la pamant.
12. Vor jefui bogatia ta si marfurile tale le vor fura, vor darama zidurile tale si frumoasele tale case le vor strica, si pietrele tale si arborii tai si pamantul tau le vor arunca in apa.
13. Voi curma zgomotul cantecelor tale si sunet de chitara nu se va mai auzi la tine.
14. Te voi face stanca goala si loc de uscat mrejele vei fi; nu vei mai fi zidit din nou, caci Domnul a spus acestea", zice Domnul Dumnezeu.
15. Asa zice Domnul Dumnezeu Tirului: "De zgomotul caderii tale si de geamatul ranitilor tai, cand se va face macelul in tine, nu se vor cutremura oare insulele?
16. Toti stapanitorii marii se vor cobori de pe tronurile lor, isi vor scoate purpurile si isi vor dezbraca hainele lor cele brodate; cu groaza se vor imbraca, vor sedea la pamant si vor tremura fara incetare si vor fi umiliti din pricina ta.
17. Vor ridica plangere impotriva ta si-ti vor zice: "Cum ai pierit tu, cel locuit de stapanitorii marilor, cetate vestita, care erai tare pe mare si tu si locuitorii tai, care aduceai groaza asupra tuturor celor care locuiau pe uscat!
18. Acum, in ziua caderii tale, s-au cutremurat insulele; insulele de pe mare sunt ingrozite de sfarsitul tau".
19. Ca asa zice Domnul Dumnezeu: "Cand te voi face cetate pustie, asemenea cetatilor nelocuite, cand voi ridica impotriva ta adancul si te vor acoperi apele cele mari,
20. Atunci te voi cobori cu cei ce se coboara in mormant, la poporul de odinioara si te voi aseza in adancurile pamantului, in pustietati vesnice, cu cei ce s-au dus in mormant, ca sa nu mai fii locuit si sa nu mai dainuiesti in tara celor vii.

21. Groaza te voi face si nu vei mai fi; te vor cauta si nu te vor mai gasi in veci", zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 27

Negutatoria Tirului si caderea lui.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Si tu, fiul omului, ridica plangere impotriva Tirului,
3. Si zi catre el: O, tu, cel ce esti asezat la marginea marii si faci negot cu popoarele a nenumarate insule, asa graieste Domnul Dumnezeu: Tirule, tu zici: "Eu sunt o corabie de desavarsita frumusete!"
4. Tinutul tau este in largul marii; cei ce te-au zidit te-au facut minunat de frumos.
5. Toate acoperisurile corabiilor tale le-ai facut din chiparos de Senir si cedru de Liban s-a adus, ca sa-ti faca tie catarge.
6. Vaslele tale s-au facut de stejar din Vasan; bancile si le-au facut din lemn de cimsir, impodobite cu fildes din insulele Chitim;
7. Panzele tale, din vison de Egipt brodat, iti slujeau ca steag. Porfira violeta si stacojie din insulele Elisa alcatuiau acoperamantul tau.
8. Locuitorii Sidonului si ai Arvadului erau vaslasii tai; si cei mai iscusiti ai tai, Tirule, erau carmaci.
9. Batranii din Ghebal si mesterii lui erau la tine, ca sa-ti repare stricaciunile. Toate corabiile marii si corabiile lor erau la tine, ca sa faca negotul tau.
10. Persi, Lidieni si Libieni se aflau in ostirea ta si erau oamenii tai de razboi; atarnau in tine scuturile si coifurile lor.
11. Fiii Arvadului impreuna cu ostirea ta stateau imprejur pe zidurile tale si in turnurile tale se aflau oameni viteji; acestia isi atarnau tolbele sus pe zidurile tale si desavarseau frumusetea ta.
12. Cei din Tarsis faceau negot cu tine pentru tot felul de bogatii si veneau la targul tau cu argint, cu fier, cu cositor si plumb.
13. Iavan, Tubal si Mesec faceau negot cu tine, dand in schimb, pe marfurile tale, suflete omenesti si vase de arama, in pietele tale.
14. Cei din casa Togarma aduceau la targul tau cai si carute.
15. Fiii lui Dedan faceau negot cu tine; insule multe luau marfurile tale si-ti plateau cu fildes si abanos.
16. Pentru multimea marfurilor tale facea negot cu tine Siria si venea la targul tau cu smaralde, cu purpura, cu tesaturi alese, cu in subtire, cu margean si cu rubine.
17. Iuda si tinuturile lui Israel faceau negot cu tine si pe marfurile tale dadeau grau de Minit si turte, miere, ulei si balsam.
18. Damascul facea negot cu tine si, pentru multimea multa de lucruri si pentru toate bunatatile ce aveai tu din belsug, iti aducea vin de Helbon si lana alba.
19. Vedan si Iavan din Uzal iti plateau pe marfurile tale fier lucrat; casie si trestie mirositoare si se aduceau in schimb.
20. Dedan facea negot cu tine cu paturi pentru pus pe cai.
21. Arabia si toate capeteniile din Chedar faceau negot cu tine; miei, berbeci si tapi iti dadeau in schimb pentru marfurile tale.
22. Negutatorii din Seba si Rama faceau negot cu tine, dand in schimb tot felul de aromate alese, felurite pietre scumpe si aur, pentru marfurile tale.
23. Haran, Cane si Eden, negutatorii din Seba, Asiria si Chilmad faceau negot cu tine.
24. Acestia faceau negot cu tine cu haine scumpe, cu mantii de purpura violeta si brodata, stofe tesute cu felurite culori, funii impletite si tari, puse in lazi de cedru, aduse pe pietele tale.
25. Corabiile Tarsisului erau caravanele tale pentru negotul tau si prin acestea ai ajuns tu bogat si foarte slavit pe mare.
26. Vaslasii tai te-au facut sa calatoresti pe apele cele mari, dar un vant de la rasarit te va sfarama in mijlocul marilor.
27. Bogatia ta si marfurile tale, corabierii si carmacii tai, cei ce dreg crapaturile corabiilor, cei ce fac schimb de marfuri cu tine, toti ostasii care se afla in tine se vor prabusi in inima marilor in ziua caderii tale.
28. De strigatul carmacilor tai se vor cutremura imprejurimile.
29. Se vor cobori din corabiile lor toti vaslasii, corabierii si toti carmacii marii vor sta pe uscat;

30. Vor plange pentru tine cu mare glas, presarandu-si capetele lor cu cenusa si tavalindu-se in pulbere;
31. Isi vor tunde pentru tine parul pana la piele, cu sac se vor imbraca si vor plange dupa tine cu plangere mare de durerea inimii;
32. Si in durerea lor vor canta cantare de jale pentru tine si te vor baci asa: "Cine a fost ca Tirul, ca aceasta cetate daramata in mare!"
33. Cand veneau marfurile tale de pe mari, tu saturai popoare multe; prin multimea bogatiei tale si prin negotul tau imbogateai pe regii pamantului;
34. Iar cand ai fost sfaramat de mari in adancul apelor, marfurile tale si tot ce se gramadea in tine au cazut impreuna cu tine.
35. Toti locuitorii insulelor s-au ingrozit de tine si regii lor s-au cutremurat si s-au schimbat la fata.
36. Negustorii popoarelor fluiera asupra ta. Tu ai ajuns o groaza, esti nimicit pentru totdeauna!

CAPITOLUL 28

Proorocie impotriva Tirului si a Sidonului.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, spune celui ce domneste in Tir: Asa zice Domnul Dumnezeu: Inima ta s-a inaltat si a zis: "Sunt un dumnezeu si stau pe scaunul lui Dumnezeu in inima marilor, dar tu, desi nu esti Dumnezeu, ci om, iti inchipui in inima ta ca esti la fel cu Dumnezeu;
3. Iata, tu iti inchipui ca esti mai intelept decat Daniel si nu sunt taine ascunse pentru tine;
4. Prin intelepciunea ta si cu mintea ta ti-ai agonisit bogatie si ai adunat in vistieriile tale argint si aur;
5. Prin intelepciunea ta cea mare, prin ajutorul negotului tau, ti-ai sporit bogatia si mintea ta s-a ingamfat cu bogatia ta;
6. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Pentru ca tu te-ai asemanat cu Dumnezeu,
7. Iata, Eu voi aduce impotriva ta pe strainii cei mai rai din toate popoarele, si aceia isi vor scoate sabia impotriva frumoasei tale intelepciuni si vor intina stralucirea ta;
8. In mormant te voi cobori si vei muri in inima marilor de moartea celor ucisi.
9. Spune-vei oare inaintea ucigasului tau: "Eu sunt un dumnezeu", cand tu esti un om in mana celui care te ucide, iar nu Dumnezeu?
10. Vei muri de mana strainilor, de moartea celor netaiati imprejur, caci Eu am spus aceasta", zice Domnul Dumnezeu.
11. Si a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
12. "Fiul omului, plange pe regele Tirului si-i spune: Asa zice Domnul Dumnezeu: Tu erai pecetea desavarsiri, deplinatatea intelepciunii si cununa frumusetii.
13. Tu te aflai in Eden, in gradina lui Dumnezeu; hainele tale erau impodobite cu tot felul de pietre scumpe: cu rubine, topaze si diamante, cu crisolit, onix si iaspis, cu safir, smarald, carbuncul si aur; toate erau pregatite si asezate cu iscusinta in cuibulete si puse pe tine in ziua in care ai fost facut.
14. Tu erai heruvimul pus ca sa ocrotesti; te asezasem pe muntele cel sfant al lui Dumnezeu, si umblai prin mijlocul pietrelor celor de foc.
15. Fost-ai fara prihana in caile tale din ziua facerii tale si pana s-a incuibat in tine nelegiuirea.
16. Din pricina intinderii negotului tau, launtrul tau s-a umplut de nedreptate si ai pacatuit, si Eu te-am izgonit pe tine, heruvim ocrotitor, din pietrele cele scanteietoare si te-am aruncat din muntele lui Dumnezeu, ca pe un necurat.
17. Din pricina frumusetii tale s-a ingamfat inima ta, si pentru trufia ta ti-ai pierdut intelepciunea. De aceea te-am aruncat la pamant si te voi da inaintea regilor spre batjocura.
18. Prin multimea nelegiuirilor tale, savarsite in negotul tau nedrept, ti-ai pangarit altarele tale; si Eu voi scoate din mijlocul tau foc, care te va si mistui; si te voi preface in cenusa pe pamant inaintea ochilor tuturor celor ce te vad.
19. Toti cei ce te cunosc intre popoare se vor mira de tine, vei ajunge o groaza si in veci nu vei mai fi".
20. Fost-a catre mine cuvantul Domnului si mi-a zis:
21. "Fiul omului, intoarce-ti fata spre Sidon, prooroceste impotriva lui si spune:
22. Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata Eu sunt impotriva ta, Sidoane; Ma voi preaslavi in mijlocul tau si se va sti ca Eu sunt Domnul, cand te voi judeca si-Mi voi arata sfintenia Mea in mijlocul tau.
23. Voi trimite impotriva ta ciuma si varsare de sange pe ulitele tale si vor cadea ucisi in mijlocul tau de sabia care

te va lovi din toate partile, si vor sti toti ca Eu sunt Domnul.
24. Si nu vei mai fi pentru casa lui Israel spin care raneste si ciulin care sfasie printre cei ce o inconjoara si o urasc, si vor sti toti ca Eu sunt Domnul Dumnezeu".
25. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Cand voi aduna casa lui Israel din mijlocul popoarelor unde este imprastiata si voi arata prin aceasta sfintenia Mea in ochii neamurilor si cand va locui ea in pamantul sau, pe care l-am dat robului Meu Iacov,
26. Ei vor locui acolo in siguranta, isi vor face case, vor sadi vii. Cand voi face judecati asupra tuturor celor dimprejur care ii dispretuiesc, vor sti ca Eu sunt Domnul Dumnezeul lor".

CAPITOLUL 29

Proorocie impotriva Egiptului.

1. In ziua a douasprezecea a lunii a zecea din anul al zecelea dupa robirea lui Ioiachim, a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, intoarce-ti fata spre Faraon, regele Egiptului, si prooroceste impotriva lui si a tot Egiptul,
3. Si graieste si zi: Asa zice Domnul Dumnezeu: Iata Eu sunt impotriva ta, Faraoane, rege al Egiptului, crocodilul cel mare, care stai lungit intre raurile tale si zici: "Al meu este raul si eu l-am facut pentru mine".
4. Eu insa voi infige carligul in falcile tale si de solzii tai voi lipi pestii raurilor tale si te voi tari afara din raurile tale, cu tot pestele raurilor tale, care s-a lipit de solzii tai;
5. Si te voi arunca in pustiu pe tine si tot pestele din raurile tale si vei cadea in campia goala si nu te vor lua, nici te vor ridica; te voi da mancare fiarelor pamantului si pasarilor cerului.
6. Si vor sti toti locuitorii Egiptului ca Eu sunt Domnul; pentru ca ei au fost pentru casa lui Israel toiag de trestie.
7. Cand ei te prindeau, tu te sfaramai in mainile lor si tu le sfasiai toata mana; iar cand ei se sprijineau de tine, tu te rupeai si le zdruncinai coapsele.
8. De aceea, asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata, Eu voi aduce impotriva ta sabie si voi nimici oamenii si vitele din tine;
9. Si va ajunge pamantul Egiptului pustiu si desert si vor afla ca Eu sunt Domnul. Pentru ca el zice: "Al meu este raul si eu l-am facut".
10. De aceea, iata Eu vin impotriva fluviilor tale si voi face pamantul Egiptului pustiu intre pustiurile ce se intind de la Migdol pana la Siena si pana in hotarele Etiopiei.
11. Picior de om nu va trece prin el, nici picior de vita nu va trece prin el si nu va locui nimic in el patruzeci de ani.
12. Voi face pamantul Egiptului o pustietate intre tarile pustiite; si cetatile lui intre cetatile pustiite vor fi pustii patruzeci de ani si pe Egipteni ii voi imprastia printre neamuri si-i voi risipi prin tari".
13. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Dupa trecerea celor patruzeci de ani, voi aduna pe Egipteni dintre neamurile printre care au fost imprastiati,
14. Si voi aduce inapoi pe prinsii de razboi ai Egiptului si-i voi aseza iarasi in tara Patros, in pamantul nasterii lor, si vor fi acolo un regat slab.
15. Va fi mai slab decat celelalte regate si nu se vor mai inalta peste popoare; il voi mai micsora, ca sa nu mai domneasca peste popoare;
16. Si nu va mai fi de acum inainte pentru casa lui Israel pricina de incredere, ci ii va aduce aminte de nelegiuirea ei, ca s-a dat de partea Egiptului, si vor cunoaste ca Eu sunt Domnul".
17. In ziua intai a lunii intai din anul al douazeci si saptelea de la robirea lui Ioiachim, a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
18. "Fiul omului, Nabucodonosor, regele Babilonului, si-a obosit ostirile sale printr-o munca grea impotriva Tirului; toate capetele s-au plesuvit si toti umerii sunt raniti; dar nici pentru el, nici pentru ostirile lui nu este nici o rasplata de la Tir pentru lucrarea pe care a facut-o impotriva lui.
19. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Iata, Eu dau lui Nabucodonosor, regele Babilonului, tara Egiptului, ca sa prade bogatia lui si sa faca jaf in el; aceasta va fi rasplata ostirilor lui.
20. Ca rasplata pentru lucrarea pe care a facut-o Tirului, Eu ii dau tara Egiptului, pentru ca acest lucru l-a facut el pentru Mine, zice Domnul Dumnezeu.
21. In ziua aceea voi face sa creasca cornul casei lui Israel si tie-ti voi deschide gura in mijlocul lor si vor sti ca Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 30
Prapad asupra multor cetati.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, prooroceste si zi: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Plangeti! O, ce zi!
3. Ca se apropie ziua, se apropie ziua Domnului, ziua cea intunecata! Vine vremea neamurilor.
4. Atunci se va duce sabia in Egipt si groaza se va lati in Etiopia; vor cadea in Egipt cei loviti si bogatiile lui se vor lua si vor fi daramate temeliile lui.
5. Etiopia, Libia, Lidia, straini de toate neamurile, Cub si fiii tarii asezamantului vor cadea impreuna cu ei de sabie.
6. Asa zice Domnul: "Vor cadea sprijinitorii Egiptului si ingamfarea puterii lui se va prabusi; de la Migdol si pana la Siena vor cadea in el de sabie; asa zice Domnul Dumnezeu.
7. Si va fi el pustiu intre pustiuri si cetatile lor vor face parte dintre cetatile pustiite.
8. Si vor sti ca Eu sunt Domnul, cand voi trimite foc asupra Egiptului si toti sprijinitorii lui vor fi zdrobiti.
9. In ziua aceea vor merge vestitori de la Mine pe corabii, ca sa ingrozeasca pe Etiopienii cei fara de grija, si se va intinde groaza la ei, ca in ziua Egiptului, caci iat-o ca vine".
10. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Voi pune capat multimii Egiptului prin mana lui Nabucodonosor, regele Babilonului.
11. El si, impreuna cu el, poporul lui, cel mai strasnic dintre popoare, vor fi adusi pentru pieirea acestei tari; si isi vor scoate sabiile lor impotriva Egiptului si vor umple tara de ucisi.
12. Fluviile lor le voi usca si voi da pamantul in mainile celor rai; prin mana strainilor voi pustii tara si tot ce este in ea. Eu, Domnul, am spus acestea".
13. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Pierde-voi idolii si pe dumnezeii cei mincinosi din Nof (Memfis). Nu va mai fi print in tara Egiptului si voi raspandi groaza in tara Egiptului.
14. Voi pustii Patrosul si foc voi trimite asupra Toanului si voi rosti judecata asupra lui No (Teba).
15. Varsa-voi urgia Mea peste Sin, cetatea Egiptului si multimea oamenilor din No o voi pierde.
16. Voi trimite foc asupra Egiptului; cutremura-se-va Sin si No se va prabusi, iar asupra Nofului vor navali vrajmasii in ziua cea mare.
17. Tinerii din On si din Bubastis vor cadea de sabie, iar ceilalti se vor duce in robie.
18. Si in Tahpanhes se va intuneca ziua, cand voi zdrobi acolo jugul Egiptului si se va curma puterea cea mandra a lui. Un nor il va acoperi si fiicele lui vor fi duse in robie.
19. Asa voi face Eu judecata impotriva Egiptului si vor sti ca Eu sunt Domnul".
20. In anul al unsprezecelea, in luna intai, in ziua a saptea a lunii, a fost cuvantul Domnului catre mine:
21. "Fiul omului, Eu am si zdrobit un brat al lui Faraon, regele Egiptului, si iata, nimeni nu l-a legat ca sa se vindece si nu l-a infasurat cu legaturi ca sa capete putere pentru a manui sabia".
22. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Iata, Eu sunt impotriva lui Faraon, regele Egiptului, si voi zdrobi bratele lui, pe cel sanatos si pe cel zdrobit, incat sabia va cadea din mainile lui.
23. Voi imprastia pe Egipteni printre popoare si-i voi vantura prin tari.
24. Iar bratele regelui Babilonului le voi intari si-i voi da sabia Mea in mana, iar bratele lui Faraon le voi zdrobi si el, ranit cumplit, va geme inaintea lui.
25. Intari-voi bratele regelui Babilonului, iar bratele lui Faraon vor cadea fara putere; si vor sti ca Eu sunt Domnul cand voi da sabia Mea in mainile regelui Babilonului, si acesta o va intinde asupra Egiptului.
26. Voi imprastia pe Egipteni printre neamuri; ii voi risipi prin tari si vor sti ca Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 31
Proorocie pentru pieirea Egiptului.

l. In anul al unsprezecelea, in ziua intai a lunii a treia, a fost cuvantul Domnului catre mine:
2. "Fiul omului, spune lui Faraon, regele Egiptului, si poporului lui: Cu cine te asemeni tu in marirea ta?
3. Iata Asiria era un cedru in Liban, cu ramuri frumoase, cu frunzis umbros si cu trunchi inalt; varful lui se ridicase pana la nori.
4. Apele il facusera sa creasca, adancul il ridicase si raurile acestuia inconjurau locul unde fusese sadit si trimiteau apele lor la toti arborii campului.
5. De aceea inaltimea lui intrecuse pe toti arborii campului si avea pe dansul multi lastari si ramurile lui se inmultisera; lastarii lui se facusera inalti, pentru ca avusesera apa multa la cresterea lor.

6. in lastarii lui isi impletisera cuiburi tot felul de pasari de-ale cerului; sub ramurile lui isi scoteau puii tot felul de fiare de ale pamantului, iar la umbra lui traiau numeroase si felurite popoare.
7. El era frumos prin inaltimea trunchiului sau, si prin lungimea ramurilor sale, caci radacinile sale se aflau langa niste ape mari.
8. Cedrii din gradina lui Dumnezeu nu-l umbreau, chiparosii nu se puteau asemana cu crengile lui si castanii nu erau la marime ca ramurile lui; nici un copac din gradina lui Dumnezeu nu se asemana cu el in frumusete.
9. Eu il impodobisem cu multimea ramurilor lui, incat toti arborii Edenului din gradina lui Dumnezeu il pizmuiau.
10. De aceea, asa a zis Domnul Dumnezeu: Pentru ca s-a facut inalt la statura si crestetul lui si l-a inaltat pana la nori si inima lui s-a ingamfat cu inaltimea lui,
11. De aceea l-am dat in mana regelui neamurilor, si acesta s-a purtat cu el dupa rautatea lui; pentru nelegiuirea lui l-am lepadat.
12. Taiatu-l-au strainii cei mai rai dintre popoare si l-au pravalit peste munti; ramurile lui au cazut prin toate vaile, iar lastarii lui s-au frant prin toate vagaunile pamantului si de sub umbra lui au fugit toate popoarele pamantului si l-au parasit.
13. Pe daramaturile lui s-au asezat toate pasarile cerului si in lastarii lui erau toate fiarele campului.
14. Aceasta s-a facut pentru ca nici unul dintre arborii de pe langa ape sa nu se ingamfe cu statura sa inalta si sa nu-si inalte varful pana la nori; ca toti stejarii ce se adapa din ape sa nu mai vada inaltimea lor, caci toti vor fi dati mortii, in latura cea de dedesubt a pamantului, impreuna cu fiii oamenilor, care s-au coborat in mormant.
15. Asa zice Domnul Dumnezeu: "In ziua aceea, cand s-a coborat el in locuinta mortilor, in semn de jale, am inchis peste el adancul; am oprit raurile lui si apele cele mari au secat; am intunecat Libanul pentru el si toti arborii campului s-au uscat din cauza lui.
16. La vuietul caderii lui am facut sa se cutremure neamurile, cand l-am prabusit in locuinta mortilor, la cei ce se coborasera in mormant, si s-au bucurat in latura cea de dedesubt toti arborii Edenului, cei mai alesi si mai buni ai Libanului, toti cei adapati cu apa;
17. Si acestia s-au coborat cu el in locuinta mortilor la cei ucisi de sabie, care erau bratul lui si traiau in umbra lui, printre neamuri".
18. Deci, cu care din arborii Edenului te-ai asemanat tu in stralucire si maretie? Acum insa la rand cu arborii Edenului vei fi prabusit in adanc, vei. zacea in mijlocul celor netaiati imprejur, cu cei ucisi de sabie. Iata pe Faraon si toata multimea supusilor sai", zice Domnul.

CAPITOLUL 32

Plangere asupra Egiptului.

l. In anul al doisprezecelea de la robirea lui Ioiachim, in luna a douasprezecea, in ziua intai a acestei luni, a fost catre mine cuvantul Domnului si mi-a zis:
2. "Fiul omului, ridica plangere asupra lui Faraon, regele Egiptului, si spune-i: Leu al neamurilor, iata-te nimicit. Tu erai ca un crocodil in ape, tu suflai din narile tale, tu tulburai apele cu picioarele tale si intaratai valurile lor.
3. Asa zice Domnul Dumnezeu: Cu putere voi arunca asupra ta mreaja Mea in adunarea a multor popoare si ele te vor tari afara cu mreaja Mea.
4. Te voi arunca pe uscat, in camp deschis te voi arunca si se vor aseza pe tine toate pasarile cerului si se vor satura cu tine toate fiarele pamantului.
5. Voi imparti carnurile tale pe munti si vaile le voi umple cu starvul tau.
6. tara in care inoti tu o voi umple cu sangele tau pana in munti si vagaunile lor vor fi umplute cu tine.
7. Cand te vei stinge, voi acoperi cerurile si stelele lor le voi intuneca; soarele il voi acoperi cu nor si luna nu va mai lumina cu lumina sa.
8. Toate stelele care lumineaza pe cer le voi intuneca deasupra ta si asupra tarii tale voi aduce negura, zice Domnul Dumnezeu.
9. Voi umple de tulburare inima multor popoare, cand voi vesti caderea ta la popoarele de prin tarile pe care tu nu le-ai cunoscut.
10. Voi umple prin tine de groaza multe popoare si regii lor se vor cutremura de frica prin tine, cand voi flutura sabia Mea inaintea lor, si in orice clipa va tremura fiecare pentru sufletul sau in ziua caderii tale.
11. Caci asa zice Domnul Dumnezeu: Sabia regelui Babilonului va veni asupra ta;
12. Cu sabia razboinicilor voi face sa cada multimea supusilor tai; acestia sunt cei mai cruzi dintre popoare, vor

zdrobi mandria Egiptului, si toata multimea poporului lui va pieri.
13. Voi nimici toate vietuitoarele din apele tale cele mari si mai mult nu le va mai tulbura picior de om, nici copita de dobitoc nu le va tulbura.
14. Atunci voi potoli apele; voi face sa curga ca untdelemnul fluviile lui, zice Domnul Dumnezeu.
15. Cand voi face din tara Egiptului un pustiu, cand tara va fi jefuita de tot ce are si cand voi lovi pe toti cei ce traiesc in ea, atunci vor sti ca Eu sunt Domnul.
16. Iata cantarea de jale pe care o vor striga fiicele neamurilor. Ele o vor striga asupra Egiptului si asupra intregului sau popor. Ele vor striga aceasta cantare de jale", zice Domnul Dumnezeu.
17. In anul al doisprezecelea, in ziua a cincisprezecea a lunii intai, a fost cuvantul Domnului catre mine:
18. "Fiul omului, plangi pentru multimea poporului Egiptului si fa-o sa coboare, ea si fiicele neamurilor stralucite, in adancurile pamantului, cu cei ce s-au coborat in mormant.
19. Pe cine intreci tu! Coboara-te si zaci cu cei netaiati imprejur!
20. Aceia au cazut printre cei ucisi de sabie; si el este dat sabiei; tarati-l pe el si toate multimile lui!
21. In mijlocul locuintei mortilor se va vorbi de el si de cei ce-l sprijineau, cei mai vestiti dintre eroi; aceia au cazut si zac printre cei netaiati imprejur, rapusi de sabie.
22. Acolo este Asiria si oamenii ei de razboi, imprejurul mormantului ei, toti ucisi, cazuti sub sabie.
23. Mormintele lor sunt asezate chiar in fundul adancului si armata ei imprejurul mormantului ei; toti ucisi, cazuti sub sabie, ei care imprastiau groaza in pamantul celor vii.
24. Acolo este Elam cu toata armata lui imprejurul mormantului sau; toti ucisi, cazuti sub sabie si netaiati imprejur s-au coborat in adancuri, ei care imprastiasera groaza pe pamantul celor vii, iar acum isi poarta rusinea cu cei ce s-au coborat in mormant.
25. In mijlocul ucisilor l-am culcat impreuna cu toata multimea oamenilor lui si mormintele lor sunt imprejurul lui; toti acesti netaiati imprejur sunt ucisi de sabie; si dupa cum au imprastiat groaza pe pamantul celor vii, asa isi poarta rusinea lor alaturi de cei ce s-au coborat in mormant si sunt asezati printre cei ucisi.
26. Acolo sunt Mesec si Tubal cu toata multimea lor de popor si mormintele lor sunt imprejurul lor; toti acesti netaiati imprejur au murit de sabie, pentru ca au imprastiat groaza pe pamantul celor vii.
27. Nu trebuia oare sa zaca si ei printre vitejii cazuti dintre cei netaiati imprejur, care cu armele lor de razboi s-au coborat in locuinta mortilor si sabiile lor si le-au pus sub cap si faradelegea lor a ramas pe oasele lor, pentru ca ei, ca niste puternici, au fost o spaima pe pamantul celor vii?
28. Si tu, Faraoane, vei fi zdrobit in mijlocul celor netaiati imprejur si vei zacea impreuna cu cei ucisi de sabie.
29. Acolo sunt Edom si regii lui si toate capeteniile lui, care cu toata vitejia lor au fost asezati printre cei cazuti de sabie si zac cu cei netaiati imprejur, care s-au coborat in mormant.
30. Acolo sunt stapanitorii de la miazanoapte si toti Sidonienii, care s-au coborat acolo cu cei ucisi si, fiind rusinati in puternicia lor cu care au imprastiat groaza, zac cu cei netaiati imprejur, care au fost ucisi cu sabia si isi poarta rusinea cu cei coborati in mormant.
31. Faraon ii va vedea si se va mangaia la vederea acestei intregi multimi, ucisa de sabie Faraon si toata armata lui, zice Domnul.
32. Caci voi imprastia frica Mea peste pamantul celor vii si Faraon cu toata multimea lui va fi pus printre cei netaiati imprejur cu cei cazuti de sabie, zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 33

Dregatoria proorocilor.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, rosteste cuvant catre fiii poporului tau si le spune: De voi aduce sabie asupra unei tari si poporul tarii aceleia va lua din mijlocul sau un om si il va pune strajer,
3. Si el, vazand sabia venind impotriva tarii, va trambita din trambita si va vesti poporul;
4. De va auzi cineva sunetul trambitei, dar nu se va pazi, cand va veni sabia si-l va prinde, sangele aceluia va fi asupra capului sau.
5. Pentru ca a auzit glasul trambitei si nu s-a pazit, sangele lui va fi asupra lui; iar cel ce se va pazi isi va scapa viata sa.
6. Daca insa strajerul a vazut sabia venind si nu a sunat din trambita si poporul n-a fost vestit si va veni sabia si va ridica viata cuiva, acela a fost rapit pentru pacatele lui, dar sangele lui il voi cere din mana strajerului.

7. Si pe tine, fiul omului, te-am pus Eu strajer casei lui Israel si tu vei auzi cuvant din gura Mea si il vei vesti din partea Mea.
8. Cand Eu voi zice pacatosului: "Pacatosule, vei muri", si tu nu-i vei grai nimic, ca sa vestesti pe pacatos sa se abata de la calea lui, atunci pacatosul acela va muri pentru pacatele sale, iar sangele lui il voi cere din mana ta.
9. Iar daca tu ai vestit pe pacatos sa se abata de la calea lui si sa se intoarca de la ea, si el nu s-a abatut de la calea lui, atunci el va muri pentru pacatele lui, iar tu ti-ai scapat viata.
10. Si tu, fiul omului, spune casei lui Israel: Voi ziceti asa: "Nelegiuirile noastre si pacatele noastre sunt asupra noastra si ne stingem in ele; cum vom putea dar sa traim?"
11. Spune-le: Precum este adevarat ca Eu sunt viu, tot asa este de adevarat ca Eu nu voiesc moartea. pacatosului, ci ca pacatosul sa se intoarca de la calea sa si sa fie viu. Intoarceti-va, intoarceti-va de la caile voastre cele rele! Pentru ce sa muriti voi, casa lui Israel?
12. Si tu, fiul omului, spune fiilor poporului tau: Dreptatea dreptului nu-l va scapa in ziua pacatuirii lui si nelegiuitul nu va cadea pentru nelegiuirea sa in ziua intoarcerii sale de la nelegiuirea sa, precum nici dreptul in ziua pacatuirii sale nu va putea ramane cu viata pentru dreptatea sa.
13. Cand voi zice dreptului ca va fi viu, iar el se va increde in dreptatea sa si va face nedreptate, atunci nu se va mai pomeni toata dreptatea lui, ci el va muri pentru tot raul pe care l-a facut.
14. Si cand voi zice pacatosului: "Vei muri", dar el se va intoarce de la pacatele sale si va face judecata si dreptate,

15. Daca acest pacatos va inapoia zalogul, pentru cele rapite va despagubi, va umbla dupa legile vietii, nefacand nimic rau, atunci el va fi viu si nu va muri.
16. Nici unul din pacatele sale, pe care le-a facut, nu i se vor pomeni si, pentru ca a inceput a face dreptate si judecata, va fi viu.
17. Fiii poporului tau zic: "Calea Domnului nu este dreapta!" Dar nedreapta este calea lor.
18. Daca dreptul se va abate de la dreptatea sa si va incepe sa faca nelegiuire, va muri pentru aceasta.
19. De asemenea, daca nelegiuitul s-a intors de la nelegiuirea sa si a inceput sa faca judecata si dreptate, pentru aceasta el va trai.
20. Voi insa ziceti: "Calea Domnului este nedreapta". Eu va voi judeca pe voi, casa lui Israel, si voi judeca pe fiecare dupa purtarile lui".
21. In anul al doisprezecelea dupa robirea noastra, in ziua a cincea a lunii a zecea, a venit la mine unul din cei scapati din Ierusalim si mi-a spus: "Cetatea este daramata!"
22. Mana Domnului a fost peste mine, seara, inca inainte de a veni acest fugar; iar dimineata, cand a venit acesta la mine, Domnul imi deschisese gura si nu mai eram mut, ei mi se deschisese gura.
23. Si a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
24. Fiul omului, cei ce traiesc in locurile pustiite din tara lui Israel zic: "Avraam a fost unul si a primit in stapanire tara aceasta, iar noi suntem multi; deci noua ne este data in stapanire tara aceasta.
25. De aceea spune-le: "Asa graieste Domnul Dumnezeu: Voi mancati mancare cu sange; va ridicati ochii spre idolii vostri si varsati sange si apoi voiti sa stapaniti tara?
26. Voi va rezemati pe sabia voastra, faceti ticalosii, va pangariti femeile unii altora si apoi voiti sa stapaniti tara?
27. Iata ce sa le spui: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Precum este adevarat ca Eu sunt viu, tot asa de adevarat este ca cei ce locuiesc in locurile pustiite vor cadea de sabie; iar cel ce se afla in camp, pe acela il voi da fiarelor spre mancare, iar cei din cetati si din pesteri vor muri de ciuma.
28. Si voi face din tara un pustiu si o singuratate, trufia puterii ei va inceta, si muntii lui Israel se vor pustii, incat nici un trecator nu va mai trece prin ei.
29. Si vor cunoaste ca Eu sunt Domnul, cand voi face tara pustietatea pustietatilor pentru toate ticalosiile pe care le-au facut ei.
30. Iar despre tine, fiul omului, fiii poporului tau graiesc pe la ziduri si pe la usile caselor si zice unul catre altul si frate catre frate: "Mergeti de vedeti ce cuvant a iesit de la Domnul!"
31. Si ei vin la tine, ca la o adunare de petrecere; poporul Meu se asaza inaintea ta si asculta cuvintele tale. Dar nu le implineste; caci ei cu gura lor fac din acestea o petrecere, iar inima lor e tarata dupa poftele lor.
32. Iata ca tu esti pentru ei un cantaret placut, cu glas frumos si care canta bine din instrumentul sau; ei asculta cuvintele tale, dar nimeni nu le implineste,
33. Iar cand aceste lucruri vor veni, si iata ca ele vin, atunci vor sti ca in mijlocul lor era un prooroc".

CAPITOLUL 34
Pastorii necredinciosi si fagaduinta pastorului bun.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, prooroceste impotriva pastorilor lui Israel, prooroceste si le spune: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Vai de pastorii lui Israel, care s-au pastorit pe ei insisi! Pastorii nu trebuia ei oare sa pastoreasca turma?
3. Dar voi ati mancat grasimea si cu lana v-ati imbracat; oile cele grase le-ati junghiat, iar turma n-ati pascut-o.
4. Pe cele slabe nu le-ati intarit; oaia bolnava n-ati lecuit-o si pe cea ranita n-ati legat-o; pe cea ratacita n-ati intors-o si pe cea pierduta n-ati cautat-o, ci le-ati stapanit cu asprime si cruzime.
S. Si ele, neavand pastor, s-au risipit si, risipindu-se, au ajuns mancarea tuturor fiarelor campului.
6. De aceea ratacesc oile Mele prin toti muntii si pe tot dealul inalt; imprastiatu-s-au oile Mele peste toata fata pamantului si nimeni nu ingrijeste de ele si nimeni nu le cauta.
7. De aceea, ascultati pastori, cuvantul Domnului:
8. Precum este adevarat ca Eu sunt viu, zice Domnul Dumnezeu, tot asa este de adevarat ca voi face dreptate; pentru ca oile Mele au fost lasate prada si fara pastor, oile Mele au ajuns mancarea tuturor fiarelor campului, iar pastorii Mei n-au purtat grija de oile Mele, ci pastorii s-au pascut pe ei insisi si oile Mele nu le-au pascut.
9. De aceea ascultati, pastori, cuvantul Domnului.
10. Asa zice Domnul Dumnezeu: Iata Eu vin la pastori; le voi cere inapoi oile Mele din mana lor si ii voi impiedica sa nu mai pasca oile Mele si nu se vor mai paste pastorii pe ei insisi si voi smulge oile Mele din gura lor si ele nu vor mai fi pentru ei o prada de sfasiat.
11. Caci asa zice Domnul Dumnezeu: Iata Eu Insumi voi purta grija de oile Mele si le voi cerceta.
12. Cum cerceteaza pastorul turma sa in ziua cand se afla in mijlocul turmei sale risipite, asa voi cerceta si Eu oile Mele si le voi aduna din toate locurile, unde au fost ele risipite in ziua cea cetoasa si intunecata.
13. Le voi face sa iasa din mijlocul popoarelor, le voi aduna din diferite tari si le voi aduce in tara lor si le voi paste prin muntii lui Israel, pe langa cursurile de apa si prin toate locurile de locuit ale tarii acesteia.
14. Le voi paste in pasune buna si staulul va fi pe muntii cei inalti ai lui Israel; acolo se vor odihni ele, in staul bun si vor paste in pasune grasa in muntii lui Israel.
15. Eu voi paste oile Mele si Eu le voi odihni, zice Domnul Dumnezeu.
16. Oaia pierduta si ratacita o voi intoarce la staul, pe cea ranita o voi lega si pe cea bolnava o voi intari, iar pe cea grasa si tare o voi pazi si voi pastori cu dreptate.
17. Iar despre voi, oile Mele, asa zice Domnul Dumnezeu: Iata voi face judecata intre oaie si oaie, intre berbec si tap.
18. Oare nu va ajunge ca pasteti in pasune buna, iar ce ramane calcati cu picioarele voastre si ca beti apa curata, iar pe cea care ramane o tulburati cu picioarele voastre,
19. Asa ca oile Mele sunt nevoite sa se hraneasca cu ceea ce este calcat de picioarele voastre si sa bea ceea ce este tulburat de picioarele voastre?"
20. De aceea asa le zice Domnul Dumnezeu: "Iata Eu Insumi voi face judecata intre oaia grasa si oaia slaba.
21. Deoarece voi izbiti cu umarul, cu soldul si cu coarnele voastre, impungeti pe toate oile bolnavicioase, pana cand le scoateti afara,
22. Eu voi veni sa scap oile Mele, ca sa nu mai fie prada si voi judeca intre oaie si oaie.
23. Voi pune peste ele un singur pastor, care le va paste; voi pune pe robul Meu David; el le va paste si el va fi pastorul lor.
24. Iar Eu, Domnul, le voi fi Dumnezeu, iar robul Meu David va fi print intre ei. Eu, Domnul, am grait acestea.
25. Voi incheia cu acela legamantul pacii si voi departa din tara fiarele salbatice, incat oile Mele sa traiasca in siguranta in pustiu si sa doarma in padure.
26. Voi darui lor si imprejurimilor muntelui Meu binecuvantare si ploaie le voi trimite la vreme; ploi de binecuvantare vor fi acestea.
27. Pomul din camp isi va da rodul sau si pamantul isi va da roadele sale si oile Mele vor fi in siguranta pe pamantul lor si vor sti ca Eu sunt Domnul, cand voi sfarama catusele jugului lor si le voi scapa din mainile celor ce le-au robit.
28. Nu vor mai fi ele prada popoarelor si fiarele campului nu le vor mai sfasia; ele vor trai in siguranta si nimeni nu le va mai tulbura.
29. Voi face acolo sadire vestita si nu vor mai pieri de foame pe pamant, nici nu vor mai suferi ocara de la popoare.
30. Si vor sti ca Eu, Domnul Dumnezeul lor, sunt cu ele, iar ele, casa lui Israel, sunt poporul Meu, zice Domnul

Dumnezeu.
31. Si voi, oile Mele, sunteti turma pe care o pasc, iar Eu sunt Dumnezeul vostru, zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 35
Proorocie impotriva Edomului.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, intoarce-ti fata spre muntele Seir si prooroceste impotriva lui,
3. Si spune-i: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata Eu sunt impotriva ta, munte Seir, si-Mi voi intinde mana impotriva ta si te voi face pustiu si nelocuit.
4. Cetatile tale le voi preface in ruine si tu insuti vei fi pustiit si vei sti ca Eu sunt Domnul;
5. Fiindca ai dusmanie vesnica si ai dat pe fiii lui Israel in mana sabiei in timpul necredintei lor, in vremea pieirii desavarsite,
6. De aceea, precum este adevarat ca Eu sunt viu, zice Domnul Dumnezeu, tot asa este de adevarat ca te voi umple de sange si sangele te va urmari; si pentru ca tu n-ai urat varsarea de sange, de aceea sangele te va si urmari.
7. Voi face muntele Seir o singuratate si un pustiu; voi nimici pe oricine strabate tara.
8. Si voi umple inaltimile lui de ucisii lui. Pe dealurile tale, in vaile tale si in toate vagaunile tale vor cadea rapusi de sabie.
9. Te voi face pustiu vesnic si in cetatile tale nu vor mai trai oameni, si veti sti ca Eu sunt Domnul.
10. De vreme ce tu ai zis: "Aceste doua popoare si aceste doua tari vor fi ale mele si le voi stapani", cu toate ca Domnul era acolo,
11. De aceea precum este adevarat ca Eu sunt viu, zice Domnul Dumnezeu, tot asa este de adevarat ca Ma voi purta cu tine dupa masura urii tale si a pizmei tale, pe care le-ai aratat catre ele, si Ma voi face cunoscut lor, cand te voi judeca.
12. Atunci vei sti ca Eu, Domnul, am auzit toate hulele tale pe care le-ai rostit impotriva muntilor lui Israel, zicand: "S-au pustiit si ne sunt dati noua spre mancare!"
13. Auzit-am ca v-ati laudat inaintea Mea cu limba voastra si ati inmultit vorbele voastre impotriva Mea.
14. Asa zice Domnul Dumnezeu: Cand tot pamantul se va bucura, pe tine te voi face pustiu.
15. Cum te-ai bucurat tu, ca partea casei lui Israel s-a pustiit, asa voi face si cu tine: pustiit vei fi, munte Seir, si impreuna cu tine si tot Edomul si vor sti ca Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 36
Fagaduinta mantuirii lui Israel.

1. "Si tu, fiul omului, prooroceste asupra muntilor lui Israel si spune: "Muntii lui Israel, ascultati cuvantul Domnului.
2. Asa zice Domnul Dumnezeu: Deoarece vrajmasul graieste despre voi si zice: "Aha, si inaltimile cele vesnice au ajuns mostenirea noastra",
3. De aceea prooroceste si spune: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Pentru ca va pustiesc, si anume pentru ca va pustiesc si va inghit din toate partile, ca sa ajungeti mostenirea celorlalte popoare si ati ajuns clevetirea si ocara oamenilor,
4. De aceea, munti ai lui Israel, ascultati cuvantul Domnului Dumnezeu: Asa graieste Domnul Dumnezeu catre munti si dealuri., catre vai si valcele, catre ruinele pustii si catre cetatile parasite, care au ajuns prada si ocara celorlalte popoare de primprejur;
5. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: In focul zelului Meu am rostit cuvant impotriva celorlalte popoare si impotriva intregului Edom, care au socotit tara Mea ca mostenire a lor, si s-au bucurat din toata inima lor si cu tot dispretul sufletului lor, ca sa-i jefuiasca roadele.
6. De aceea rosteste proorocie asupra tarii lui Israel si spune muntilor si dealurilor, vailor si valcelelor: Asa zice Domnul Dumnezeu: Iata Eu am rostit aceasta in zelul urgiei Mele, pentru ca voi purtati asupra voastra ocara neamurilor.
7. De aceea, asa zice Domnul Dumnezeu: Ridicatu-Mi-am mana cu juramant, ca popoarele care sunt imprejurul vostru vor purta ele singure rusinea lor.
8. Iar voi, muntii lui Israel, veti intinde ramurile voastre si veti aduce roadele voastre poporului Meu Israel; ca se apropie venirea lui.

9. Caci iata Eu Ma intorc spre voi si veti fi lucrati si semanati.
10. Si voi aseza pe voi multime de oameni, toata casa lui Israel. Cetatile vor fi locuite si ruinele zidite din nou.
11. Voi inmulti la voi oamenii si dobitoacele; se vor prasi acestea si se vor inmulti si va voi face sa fiti locuiti, ca si mai inainte si va voi face bine mai mult decat alta data si veti sti ca Eu sunt Domnul.
12. Voi aduce pe voi oameni, pe poporul Meu Israel si ei te vor stapani pe tine, tara, si tu vei fi mostenirea lor si nu-i vei mai lipsi de copiii lor".
13. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Pentru ca se zice despre voi: "Tu esti o rara care mananci oameni si lipsesti neamul tau de copiii sai",
14. De aceea nu vei mai manca pe oameni si pe poporul tau nu-l vei mai lipsi de copiii sai, zice Domnul Dumnezeu.
15. Si nu vei mai auzi batjocuri de la popoare si hula de la neamuri nu vei mai purta pe obrazul tau; pe poporul tau de acum inainte nu-l vei mai lipsi de capii", zice Domnul Dumnezeu.
16. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
17. "Fiul omului, cand casa lui Israel traia in tara sa, au pangarit-o cu purtarea lor si cu faptele lor; caile lor erau inaintea fetei Mele ca necuratenia femeii in timpul regulei ei;
18. Eu am varsat asupra lor mania Mea pentru sangele pe care l-au varsat in tara si pentru ca au intinat-o cu idolii lor.
19. I-am risipit printre neamuri si au fost imprastiati prin tarile straine; dupa purtarile lor si dupa faptele lor i-am judecat.
20. Si au mers la neamurile la care s-au dus si au necinstit numele Meu cel sfant, incat se zicea despre ei: "Acesta este poporul Domnului, care a iesit din tara sa".
21. Am luat aminte la numele Meu cel sfant, pe care l-a necinstit casa lui Israel printre popoarele la care s-a dus.
22. Si de aceea spune casei lui Israel: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Aceasta o fac nu pentru voi, casa lui Israel, ci pentru numele Meu cel sfant pe care l-ati necinstit voi printre neamurile la care ati mers.
23. Voi sfinti numele Meu cel mare care a fost necinstit la neamurile printre care l-ati necinstit voi, si vor sti neamurile ca Eu sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, cand Ma voi sfinti in voi, inaintea ochilor lor.
24. De aceea va voi scoate dintre neamuri si din toate tarile va voi aduna si va voi aduce in pamantul vostru.
25. Si va voi stropi cu apa curata si va veti curati de toate intinaciunile voastre si de toti idolii vostri va voi curati.
26. Va voi da inima noua si duh nou va voi da; voi lua din trupul vostru inima cea de piatra si va voi da inima de carne.

27. Pune-voi inauntrul vostru Duhul Meu si voi face ca sa umblati dupa legile Mele si sa paziti si sa urmati randuielile Mele.
28. Veti locui in tara pe care am dat-o parintilor vostri si veti fi poporul Meu si Eu voi fi Dumnezeul vostru.
29. Va voi scapa de toate necuratiile voastre si voi chema painea si o voi inmulti si nu va voi lasa sa suferiti de foame.
30. Voi inmulti fructele in pom si roadele in camp, ca sa nu mai suferiti de acum inainte ocara neamurilor din pricina foametei.
31. Atunci va veti aduce aminte de purtarile voastre cele rele si de faptele voastre care n-au fost bune si va veti scarbi de voi insiva pentru nelegiuirile voastre si pentru ticalosiile voastre.
32. Stiut sa va fie, ca nu pentru voi, zice Domnul Dumnezeu, voi face aceasta. Rositi si va rusinati de caile voastre, casa lui Israel!"
33. Asa zice Domnul Dumnezeu: "In ziua aceea, cand va voi curati de toate faradelegile voastre si voi face sa fie cetatile locuite, cand asezarile daramate vor fi iarasi zidite,
34. Si pamantul cel pustiit, care in ochii oricarui trecator era o pustietate, va fi lucrat,
35. Atunci se va zice: "Acest pamant, alta data pustiit, s-a facut ca gradina Edenului si cetatile acestea pustiite si daramate sunt iarasi intarituri locuite".
36. Si neamurile care vor ramane imprejurul vostru, vor sti ca Eu, Domnul, zidesc din nou cele ruinate si sadesc cele pustiite. Eu, Domnul, am zis si fac".
37. Asa graieste Domnul Dumnezeu: "Iata inca si pentru aceasta voi lasa casa lui Israel sa Ma caute; ii voi inmulti pe oamenii sai ca pe o turma.
38. Cum sunt de multe oile de jertfa in Ierusalim, in timpul sarbatorilor, asa vor fi pline de oameni cetatile pustiite, si vor sti ca Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 37

Vedenia oaselor uscate. Alcatuirea din nou a trupului si invierea mortilor.

l. Fost-a mana Domnului peste mine si m-a dus Domnul cu Duhul si m-a asezat in mijlocul unui camp plin de oase omenesti,
2. Si m-a purtat imprejurul lor; dar iata oasele acestea erau foarte multe pe fata pamantului si uscate de tot.
3. Si mi-a zis Domnul: "Fiul omului, vor invia, oasele acestea?" Iar eu am zis: "Dumnezeule, numai Tu stii aceasta".
4. Domnul insa mi-a zis: "Prooroceste asupra oaselor acestora si le spune: Oase uscate, ascultati cuvantul Domnului!

5. Asa graieste Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iata Eu voi face sa intre in voi duh si veti invia.
6. Voi pune pe voi vine si carne va creste pe voi; va voi acoperi cu piele, voi face sa intre in voi duh si veti invia si veti sti ca Eu sunt Domnul".
7. Proorocit-am deci cum mi se poruncise. si cand am proorocit, iata s-a facut un vuiet si o miscare si oasele au inceput sa se apropie, fiecare os la incheietura sa.
8. Si am privit si eu si iata erau pe ele vine si crescuse carne si pielea le acoperea pe deasupra, iar duh nu era in ele.

9. Atunci mi-a zis Domnul: "Fiul omului, prooroceste duhului, prooroceste si spune duhului: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Duhule, vino din cele patru vanturi si sufla peste mortii acestia si vor invia!"
10. Deci am proorocit eu, cum mi se poruncise, si a intrat in ei duhul si au, inviat si multime multa foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor.
11. Si mi-a zis iarasi Domnul: "Fiul omului, oasele acestea sunt toata casa lui Israel. Iata ei zic: "S-au uscat oasele noastre si nadejdea noastra a pierit; suntem smulsi din radacina".
12. De aceea prooroceste si le spune: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata, Eu voi deschide mormintele voastre si va voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre si va voi duce in tara lui Israel.
13. Astfel veti sti ca Eu sunt Domnul, cand voi deschide mormintele voastre si va voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre.
14. Si voi pune in voi Duhul Meu si veti invia si va voi aseza in tara voastra si veti sti ca Eu, Domnul, am zis aceasta si am facut", zice Domnul.
15. Fost-a iarasi catre mine cuvantul Domnului si mi-a zis:
16. "Iar tu, fiul omului, ia-ti un toiag si scrie pe el: "Lui Iuda si fiilor lui Israel, care sunt uniti cu el". si sa mai iei un toiag si sa scrii pe el: "Lui Iosif". Acesta este toiagul lui Efraim si a toata casa lui Israel, care este unita cu el.
17. Apoi sa le apropii unul de altul incat ele sa fie in mana ta ca un singur toiag.
18. Iar cand te vor intreba fiii poporului tau: "Nu ne vei talmaci oare si noua ce inseamna ceea ce ai in mana?
19. Tu sa le spui: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata Eu voi lua toiagul lui Iosif, care este in mana lui Efraim si a semintiilor lui Israel unite cu el si le voi impreuna cu toiagul lui Iuda si voi face din ele un singur toiag si vor fi in mana Mea una.
20. Cand insa amandoua toiegele pe care vei scrie vor fi in mana ta inaintea ochilor lor,
21. Atunci sa le spui: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata, Eu voi lua pe fiii lui Israel din mijlocul neamurilor, printre care se afla, ii voi aduna din toate partile si-i voi aduce in tara lor;
22. Iar in tara aceasta, pe muntii lui Israel, ii voi face un singur neam si un singur rege va fi peste toti; nu vor mai fi doua neamuri si in viitor nu se vor mai imparti in doua regate;
23. Nu se vor mai pangari cu idolii lor, cu uraciunile lor si cu toate pacatele lor. si voi izbavi de toate faradelegile pe care le-au savarsit, ii voi curati si vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor.
24. Iar robul Meu David va fi rege peste ei si pastorul lor al tuturor, si ei se vor purta dupa cum cer poruncile Mele si legile Mele le vor pazi si le vor implini.
25. Vor locui tara pe care am dat-o Eu robului Meu Iacov, unde au trait parintii lor; acolo vor locui ei si copiii lor in veci; iar robul Meu David va fi peste ei rege in veac.
26. Voi incheia cu ei un legamant al pacii, legamant vesnic voi avea cu ei. Voi pune randuiala la ei, ii voi inmulti si voi aseza in mijlocul lor locasul Meu pe veci.
27. Fi-va locasul Meu la ei si voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.
28. Atunci vor sti popoarele ca Eu sunt Domnul Care sfinteste pe Israel, cand locasul Meu va fi vesnic in mijlocul lor".

CAPITOLUL 38

Proorocie impotriva lui Gog si Magog.

l. Fost-a cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
2. "Fiul omului, intoarce-ii fata spre Gog din tara lui Magog, regele lui Ros, al lui Mesec si al lui Tubal; prooroceste impotriva lor,
3. Si spune: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata, Eu sunt impotriva ta, Gog, rege al lui Ros si al lui Mesec si al lui Tubal!
4. Te voi prinde, voi pune zabale in falcile tale si te voi scoate pe tine si toata ostirea ta, caii si toti calaretii stralucit imbracati, ceata mare cu platose si cu scuturi, toti inarmati cu sabii;
5. Si cu ei voi scoate pe Persi, pe Etiopieni si pe Libieni, toti cu scuturi si coifuri;
6. Si pe Gomer cu toate ostirile lui; casa lui Togarma din hotarele de la miazanoapte, cu toate ostirile lui si voi mai scoate si alte multe popoare cu tine.
7. Gateste-te si fii gata, tu ai toata multimea ta stransa imprejurul tau, si fii capetenia lor.
8. Dupa zile multe tu vei primi porunci. In anii de pe urma vei veni in tara izbavita de sabie, ai carei locuitori au fost adunati dintr-o multime de popoare, in muntii lui Israel, care au fost mult timp pustiiti. De cand au fost despartiti de celelalte popoare, ei locuiesc toti in siguranta.
9. Si tu te vei ridica, cum se ridica furtuna si te vei duce ca norul, ca sa acoperi tara, tu si toata oastea ta si multe popoare impreuna cu tine.
10. Asa zice Domnul Dumnezeu: n ziua aceea iti vor veni ganduri in mintea ta si vei face planuri rele,
11. si vei zice: "Ma voi ridica impotriva unei tari fara aparare, voi merge impotriva oamenilor pasnici care traiesc in siguranta, caci aceia toti traiesc in cetati fara ziduri si n-au nici porti, nici zavoare,
12. Ca sa fac jaf si sa iau prada, punand mana pe ruinele locuite din nou si pe poporul cel adunat din mijlocul neamurilor, care creste turme si strange averi si care locuieste in mijlocul pamantului".
13. Seba, Dedan si negustorii Tarsisului cu toti puii de lei ai lor vor zice: "Ai venit tu oare ca sa faci jaf, ai adunat taberile tale, ca sa faci prada, sa iei argint si aur, sa ridici dobitoace si avere si sa apuci prada mare?"
14. De aceea, rosteste proorocie, fiul omului, si spune lui Gog: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Nu este asa oare ca in ziua cand poporul Meu Israel va trai in siguranta, tu vei porni la drum?
15. Si vei pleca de la locul tau, din hotarele de la miazanoapte, tu si multe popoare impreuna cu tine, toti calari pe cai, tabara mare si ostire nenumarata?
16. Si te vei ridica impotriva poporului Meu, impotriva lui Israel, ca un nor care acopera pamantul; aceasta va fi in zilele cele de pe urma cand te voi aduce impotriva tarii Mele, ca popoarele sa Ma cunoasca pe Mine, cand Eu voi fi aratat sfintenia Mea inaintea ochilor lor, asupra ta, o, Gog!
17. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Nu esti tu, oare, acelasi despre care am grait Eu in zilele cele de demult prin robii Mei, proorocii lui Israel, care au proorocit in vremurile acelea ca te voi aduce impotriva lor?
18. Si in ziua aceea, cand Gog va veni impotriva tarii lui Israel, zice Domnul Dumnezeu, mania Mea se va aprinde pe fata Mea.
19. Si in zelul Meu, in vapaia urgiei Mele am zis: Cu adevarat in ziua aceea va fi un mare cutremur in tara lui Israel.
20. Atunci vor tremura inaintea Mea pestii marii si pasarile cerului, fiarele campului si toate taratoarele care se tarasc pe pamant si toti oamenii care sunt pe fata pamantului; si se vor prabusi muntii, stancile se vor darama si toate zidurile vor cadea la pamant.
21. Prin toti muntii Mei voi chema sabia impotriva lui, zice Domnul Dumnezeu; sabia fiecarui om va fi impotriva fratelui sau.
22. Si il voi pedepsi cu ciuma si varsare de sange; voi varsa asupra lui si a taberilor lui si asupra multor popoare care sunt cu el, ploaie potopitoare si grindina de piatra, foc si pucioasa;
23. Voi arata slava Mea si sfintenia Mea si Ma voi arata inaintea ochilor multor popoare si vor sti ca Eu sunt Domnul".

CAPITOLUL 39
Urmarea proorociei contra lui Gog si Magog.

l. "Iar tu, fiul omului, rosteste proorocie impotriva lui Gog si spune: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata, Eu sunt impotriva ta, Gog, printul lui Ros, al lui Mesec si al lui `Tubal!
2. Te voi ademeni si te voi trage, te voi scoate din hotarele de la miazanoapte si te voi aduce in muntii lui Israel.

3. Acolo voi scoate aurul tau din mana stanga a ta si voi arunca sagetile tale din mana dreapta a ta.
4. Cadea-vei in muntii lui Israel, tu si toate ostile tale si popoarele cele ce sunt cu tine; si te voi da spre mancare la tot felul de pasari de prada si fiarelor campului.
5. Cadea-vei in camp deschis, caci Eu am spus acestea", zice Domnul Dumnezeu.
6. "Si voi trimite foc in pamantul lui Magog si asupra locuitorilor insulelor, care traiesc fara grija si vor sti ca Eu sunt Domnul.
7. Voi arata numele Meu cel sfant poporului Meu Israel si nu voi mai lasa de acum sa se necinsteasca sfant numele Meu si vor sti neamurile ca Eu sunt Domnul cel sfant in Israel.
8. Iata, aceasta va veni si se va implini, zice Domnul Dumnezeu; aceasta este ziua aceea de care am grait Eu.
9. Atunci locuitorii cetatilor lui Israel vor iesi si vor aprinde foc, vor arde armele, scuturile, pavezele, arcurile, sagetile; lancile si sulitele; sapte ani le vor arde.
10. Nu vor aduce lemne din camp, nici nu var taia din padure, ci vor arde numai arme; vor jefui pe jefuitorii lor si vor prada pe pradatorii for, zice Domnul Dumnezeu.
11. In ziua aceea voi da lui Gog loc de mormant, in Israel, valea trecatorilor, la rasarit de Marea Moarta si mormantul acela va impiedica pe trecatori; acolo vor ingropa pe Gog si toata tabara lui si vor numi valea aceea Valea taberei lui Gog.
12. Sapte luni ii va ingropa casa lui Israel, ca sa curete tara.
13. Tot poporul tarii ii va ingropa si va fi vestita la ei ziua in care Ma voi preaslavi, zice Domnul Dumnezeu;
14. Apoi se vor ridica oameni care sa cutreiere necontenit tara si cu ajutorul trecatorilor sa ingroape pe cei ce au ramas pe fata pamantului, ca sa curete tara; iar dupa trecerea a sapte luni, vor incepe sa faca cercetari.
15. Si cand cineva din cei ce cutreiera tara va vedea os de om, va pune semn langa el pana ce groparii il vor ingropa in Valea taberei lui Gog.
16. Numele cetatii va fi Hamona (cimitir). Si asa vor curati ei tara".
17. "Asa zice Domnul Dumnezeu: Iar tu, fiul omului, spune la tot felul de pasari si tuturor fiarelor campului: "Adunati-va si mergeti din toate partile, adunati-va la jertfa Mea, pe care o voi junghia Eu pentru voi, la jertfa cea mare din muntii lui Israel si veti manca acolo carne si veti bea sange.
18. Carnea razboinicilor o veti manca si veti bea sangele capeteniilor pamantului, al berbecilor, al mieilor, al tapilor, al viteilor si al tuturor celor ingrasati din Vasan;
19. Veti manca grasime pana va veti satura si veti bea sange pana va veti imbata din jertfa Mea, pe care o voi junghia pentru voi.
20. si va veti satura la masa Mea de cai si de calareti, de razboinici si de tot felul de ostasi, zice Domnul Dumnezeu.
21. Voi arata slava Mea intre neamuri, si toate neamurile vor vedea judecata Mea, pe care o voi savarsi Eu, si mana Mea, pe care o voi pune asupra lor.
22. Atunci va sti casa lui Israel ca Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, din ziua de astazi inainte.
23. Popoarele de asemenea vor cunoaste ca neamul lui Israel a fost dus in robie pentru nedreptatea lui; pentru ca ei s-au purtat cu necredinciosie inaintea Mea, am ascuns Eu fata si i-am dat pe mana vrajmasilor lor si au cazut ei cu totii de sabie;
24. Pentru necuratiile lor si pentru faradelegile lor am facut Eu aceasta cu ei si Mi-am ascuns Eu fata de la dansii.
25. De aceea asa zice Domnul Dumnezeu: Acum voi intoarce prizonierii lui Iacov, Ma voi indura de toata casa lui Israel si voi fi zelos pentru numele Meu cel sfant.
26. Ei vor uita ocara lor si toate nelegiuirile lor pe care le-au facut inaintea Mea, cand vor trai in tara lor in siguranta si nimeni nu-i va tulbura.
27. Cand ii voi intoarce dintre popoare si-i voi aduna dintre tarile vrajmasilor lor si-Mi voi arata in ei sfintenia Mea inaintea ochilor a multor neamuri.
28. Atunci vor sti ca Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, cand, dupa ce i-am risipit printre popoare, iarasi ii voi aduna in tara lor si nu voi mai lasa acolo nici unul din ei.
29. Si nu voi mai ascunde de ei fata Mea pentru ca voi revarsa duhul Meu asupra casei lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 40

Vedenia zidirii templului.

1. In anul al douazeci si cincilea dupa robirea noastra, la inceputul anului, in ziua a zecea a lunii, la paisprezece ani dupa daramarea cetatii Ierusalimului, tocmai in ziua aceea a fost mana Domnului peste mine si m-a dus in tara lui Israel.
2. Dar am fost dus acolo in niste vedenii dumnezeiesti si am fost asezat pe un munte foarte inalt. Pe acest munte, pe partea lui de miazazi, era un fel de ziduri de cetate.
3. Am fost dus acolo si iata era un om, a carui infatisare era ca infatisarea aramei stralucitoare, el avea in mana o sfoara de in si o prajina de masurat si statea la poarta.
4. Omul acela mi-a zis: "Fiul omului, priveste cu ochii tai, asculta cu urechile tale s ia aminte la toate cate am sa-ti arat, caci de aceea ai fost tu adus aici, ca sa-ti arat acestea. Sa vestesti casei lui Israel tot ce vei vedea".
5. Iata, un zid inconjura templul pe dinafara de jur imprejur si in mana omului aceluia era o prajina de masurat, lunga de sase coti, socotind cotul cat lungimea mainii de la cot in jos, cu palma cu tot. Omul acela a masurat zidul si era gros de o prajina si inalt tot de o prajina.
6. Apoi a mers la poarta cea cu fata spre rasarit, se urca pe cele sapte trepte ale ei si gasi terasa ei lata de o prajina si terasa cea dinauntru lata tot de o prajina.
7. Fiecare din odaile laterale avea lungimea de o prajina si latimea tot de o prajina, iar tinda dintre odai era de cinci coti.
8. Apoi a masurat pridvorul portii dinauntru, si era de o prajina.
9. Iar pridvorul celalalt a avut la masuratoare opt coti si stalpii cate doi coti. Acest pridvor era la poarta, inauntru, spre templu.
10. Odai de paza la portile dinspre rasarit erau trei de o parte si trei de cealalta parte; tustrele aveau aceeasi masura si aceeasi masura aveau si stalpii de o parte si de cealalta.
11. A masurat apoi deschizatura portii si a gasit zece coti latime si treisprezece coti lungime.
12. Dinaintea odailor de paza era o prispa de un cot si la cele de dincolo o prispa tot de un cot. Odaile de dincoace aveau sase coti si tot sase coti aveau si odaile de dincolo.
13. Apoi a masurat el fata portii, de la acoperisul unei camere pana la acoperisul celeilalte, douazeci si cinci de coti in latime. Usile camerelor erau fata in fata.
14. La masurarea pridvorului a masurat douazeci de coti; dinaintea pridvorului era o curte, in fata portii.
15. De la fata de dinafara a portii pana la fata ei dinauntru erau cincizeci de coti.
16. Odaile de paza aveau ferestre cu gratii; asemenea ferestre erau si printre stalpi, spre poarta de jur imprejur. Iar pe stalpi erau sapate ramuri de finic.
17. Apoi m-a dus omul acela in curtea cea din afara sl iata acolo erau camere si imprejurul curtii era facut caldaram de piatra. Pe acel caldaram erau treizeci de camere.
18. Caldaramul acesta era pe laturile portii, e raspunzand lungimii lor. Acest caldaram era mai jos.
19. A masurat apoi latimea, de la poarta de jos pana la marginea de afara a curtii launtrice, o suta de coti.
20. Apoi m-a dus spre miazanoapte si iata, era si acolo o poarta la curtea cea de la margine, care dadea spre miazanoapte si a masurat cladirea portii cat e de lunga si de lata;
21. Camerele de pe laturile ei si prispele ei, trei de o parte si trei de alta, stalpii ei erau de masura celor de la poarta cea dinspre rasarit; lungimea cladirii portii, cincizeci de coti si latimea, douazeci si cinci de coti.
22. Ferestrele ei, prispele ei si palmierii ei erau ca si la poarta care dadea spre rasarit; la ea duc sapte trepte si inaintea ei are pridvor.
23. Dinaintea ei, in curtea cea dinauntru, este o poarta care da spre miazanoapte, ca si cea care da spre rasarit. Si a masurat de la poarta curtii de la margine pana la poarta curtii dinauntru si a gasit o suta de coti.
24. Dupa aceea m-a dus spre miazazi, unde era poarta de miazazi; si a masurat-o pe ea, stalpii si pridvorul; si aveau aceeasi masura.
25. Ferestrele camerelor si ale pridvorului erau la fel cu ferestrele cladirilor celorlalte doua porti; lungimea era de cincizeci de coti si latimea de douazeci si cinci de coti.
26. Scara dinaintea ei era cu sapte trepte si avea inaintea ei pridvor; si palmierii de podoaba erau unul pe un stalp si altul pe alt stalp de la intrare.
27. Si in fala ei se afla poarta curtii celei dinauntru. A masurat de la poarta de miazazi pana la poarta curtii celei dinauntru o suta de coti.
28. Apoi m-a dus pe poarta de miazazi in curtea cea dinauntru; si a masurat el poarta cea dinspre miazazi si a gasit aceeasi masura.
29. Camerele ei de pe laturi, stalpii ei si pridvorul ei aveau aceeasi masura. Imprejur, la camere si la pridvor avea

ferestre; lungimea era de cincizeci de coti si latimea de douazeci si cinci de coji.
30. Imprejur avea coridor lung de douazeci si cinci de coti si lat de cinci.
31. Spre curtea cea de la margine, avea si pridvor; pe stalpii ei erau palmieri sapati, iar scara dinaintea ei era cu opt trepte.
32. Apoi m-a dus la poarta cea dinspre rasarit a curtii celei dinauntru si a masurat-o si a gasit aceeasi masura.
33. Camerele ei cele de pe laturi, stalpii ei si pridvorul ei erau de aceeasi masura. Imprejur avea ferestre la camere si la pridvor. Lungimea ei era de cincizeci de coti si latimea de douazeci si cinci de coti.
34. Pridvorul ei era spre curtea cea de la margine si avea palmieri sapati pe stalpii ei de o parte si de alta a intrarii; iar scara ei avea opt trepte.
35. Dupa aceea m-a dus la poarta cea dinspre miazanoapte si a masurat-o si a gasit aceeasi masura.
36. Ea avea camere pe de laturi, stalpi, pridvor si ferestre pe din afara; in lungime avea cincizeci de coli, iar in latime douazeci si cinci de coli.
37. Pridvorul ei era spre curtea cea de la margine si palmieri avea si pe unul si pe altul din stalpii de la intrare; iar scara ei avea opt trepte.
38. Mai era o camera care se deschidea spre pridvorul portii; acolo se spala jertfa arderii de tot.
39. Iar in pridvorul portii erau doua mese de o parte a intrarii si doua mese de cealalta parte, pe care se taiau jertfele arderii de tot, jertfele pentru pacat si jertfele pentru vina.
40. Pe latura din afara a pridvorului, spre rasarit, aproape de intrarea portii celei dinspre miazanoapte, se aflau doua mese si pe cealalta latura a pridvorului, spre apus, se aflau iar doua mese.
41. Asadar erau patru mese de o parte si patru mese de cealalta parte; in total opt mese, pe care se taiau jertfele.

42. Patru mese, pentru pregatirea arderilor de tot, erau de piatra cioplita, lungi de un cot si jumatate si late de un cot si jumatate si inalte de un cot. Pe ele se puneau uneltele de junghiat, arderile de tot si jertfele celelalte.
43. Pe margine, de jur imprejur mesele aveau un pervaz din ele, inalt de un lat de mana; iar deasupra meselor era acoperamantul, ca sa le apere de ploaie si de caldura.
44. In curtea cea dinauntru, in partea din afara a cladirilor portilor, erau doua camere pentru cantareti: una pe latura cladirii portii dinspre miazanoapte, cu fata spre miazazi, iar cealalta pe latura cladirii portii celei de miazazi, cu fata spre miazanoapte.
45. Si mi-a zis barbatul acela: Camera aceasta, cu fata spre miazazi, este pentru preoti care vegheaza la paza templului;
46. Iar camera cea cu fata spre miazanoapte este pentru preotii care fac slujba la altar; acestia sunt fiii lui Tadoc, singurii dintre fiii lui Levi care se apropie de Domnul ca sa-I slujeasca.
47. Apoi a masurat curtea si a gasit o suta de coti in lungime si o suta de coti in latime; ea era in patru colturi, iar in fata templului se ridica altarul.
48. Apoi m-a dus in pridvorul templului, a masurat stalpi pridvorului si a gasit cinci coti de o parte si cinci coti de cealalta parte, de la tatanile usilor pana in pereti trei coti de o parte si trei coti de alta parte.
49. Lungimea pridvorului era de unsprezece coti si latimea de douazeci de coti. La el suia o scara cu zece trepte. Si langa stalpi erau coloane: una de o parte si alta de alta parte a intrarii.

CAPITOLUL 41

Randuiala zidirii templului

1. Dupa aceea m-a dus in templu, a masurat stalpii si a gasit sase coti in latime de o parte si sase coti de cealalta parte; aceasta era largimea cortului adunarii.
2. Largimea usii era de zece coti si de amandoua partile usii cate cinci coti. A masurat apoi lungimea templului si a gasit-o de patruzeci de coti, iar latimea de douazeci de coti.
3. A mers inauntrul templului si a masurat stalpii de la usa si i-a gasit de doi coti, iar usa de sase coti; de la tatanile usii pana in perete a gasit sapte coti de o parte si sapte coti de cealalta parte.
4. A masurat locasul si a gasit douazeci de coti in lungime, douazeci de coti in latime si mi-a zis: "Aceasta este Sfanta Sfintelor".
5. Apo: a masurat peretele templului si l-a gasit gros de sase coti; latimea camerelor de pe laturile templului de jur imprejur a gasit-o de patru coti.
6. In jurul templului sunt trei randuri de cate treizeci de camere, camera langa camera. Ele intra intr-un zid, care

este facut imprejurul templului anume pentru aceste camere, ca ele sa fie intarite, dar de peretele templului nu se ating.
7. Camerele cu cat sunt mai sus, cu atat sunt mai incapatoare, subtiindu-se peretele. Din camerele de jos te urci la cele din mijloc si de la cele din mijloc la cele de sus; suisul este invartit, caci te sui pe o scara in chipul melcului.
8. Si am vazut un caldaram inalt imprejurul templului, care slujea de temelie pentru camerele laterale, care avea latimea de o prajina intreaga, adica de sase coti mari.
9. Grosimea zidului camerelor laterale, care ieseau in afara, era de cinci coti, iar langa camerele laterale era un loc gol.
10. Locul gol dintre camerele laterale ale templului si dintre camerele dimprejurul curtii templului are o latime de douazeci de coti de jur imprejur.
11. Usile camerelor laterale dadeau intr-un loc deschis, o usa in partea de miazanoapte, iar alta usa in partea de miazazi; iar latimea locului deschis era de cinci coti.
12. Cladirea de dinaintea locului deschis din partea de apus avea o latime de saptezeci do coti; zidul acestei cladiri era de cinci coti de jur imprejur, iar lungimea ei era de nouazeci de coti.
13. A masurat templul; el avea o suta de coti in lungime; locul liber, cladirea de la apus si zidurile lui de asemenea aveau o lungime de o suta de coti.
14. Latimea fetei templului si curtea din partea dinspre rasarit era de o suta de coti.
15. Apoi a masurat lungimea cladirii din fata locului liber din spatele templului cu camerele laterale de o parte si de alta a lui si avea o suta de coti.
16. Usorii usilor si ai ferestrelor cu gratii, camerele laterale din cele trei caturi, pe jos si de jos pana Ia ferestre, de jur imprejur erau captusite cu lemn. Ferestrele erau inchise.
17. Pana la inaltimea usilor, tot peretele, atat la despartitura cea mai dinauntru, cat si la cea mai din afara, de jur imprejur, inauntru si pe afara, era impodobit cu chipuri sapate cu anumita masura;
18. Si anume, erau sapati heruvimi si palmieri, astfel: intre fiecare doi heruvimi un. palmier si fiecare heruvim avea doua fete.
19. Heruvimul intr-o parte avea o fata de om, intoarsa spre un palmier, si in cealalta parte avea o fata de leu, intoarsa spre alt palmier. Asa erau facute chipuri in tot templul si imprejur.
20. De jos pana la inaltimea usilor erau sculptati heruvimi si palmieri ca si pe peretii templului.
21. In templu, usorii usilor erau in patru muchii. Iar in fata Sfintei Sfintelor se vedea un fel de altar de lemn.
22. Altarul era de lemn, inalt de trei coti si lung de doi coti; si coarnele lui si postamentul lui si peretii lui erau de lemn. Si mi-a zis barbatul acela: Aceasta este masa cea de dinaintea Domnului.
23. Sfanta Sfintelor avea doua usi si Sfanta avea doua usi.
24. Fiecare din acele doua usi avea cate doua canaturi, care se deschideau intr-o parte si in alta, caci doua canaturi erau la o usa si doua la cealalta usa.
25. Si pe ele, pe usile templului, erau sculptati heruvimi si palmieri, ca si pe pereti. Iar in fata pridvorului, afara, era o pardoseala de lemn.
26. Pe o latura si pe alta a pridvorului erau ferestre cu gratii si chipuri de palmieri; asemenea erau si in camerele laterale si pe captuseala de lemn.

CAPITOLUL 42

Imprejurimile templului

1. Dupa aceea m-a scos spre curtea cea din afara spre miazanoapte si m-a dus la camerele din fata curtii, din fata cladirii, spre miazanoapte,
2. La acel loc care este spre poarta de miazanoapte a curtii dinauntru si care are in lungime o suta de coti, iar in latime cincizeci de coti;
3. Adica in dreptul locului de douazeci de coti al curtii dinauntrul si in dreptul caldaramului curtii din afara, unde era o galerie cu trei randuri in fata altei galerii cu trei randuri.
4. Pe dinaintea camerelor era un loc de trecere de zece coti lat si de o suta de coti lung. Usile erau spre miazanoapte.
5. Camerele cele de sus erau mai stramte decat cele de jos si cele de la mijloc ale cladirii, pentru ca galeriile le rapeau o parte din intinderea lor.
6. Ele aveau trei caturi, dar nu aveau stalpi ca in curte. De aceea, plecand de la pamant, camerele de sus erau mai

stramte decat cele de jos si decat cele de la mijloc.
7. Zidul din afara, paralel cu camerele, dinspre curtea cea din afara, din fata camerelor, avea in lungime cincizeci de coti,
8. Pentru ca si camerele dinspre curtea cea din afara aveau o lungime tot numai de cincizeci de coti. Si aceste doua cladiri care erau in dreptul templului aveau o suta de coti.
9. Iar de jos, intrarea la aceste camere era dinspre rasarit, cum veneai din curtea cea din afara.
10. Se aflau de asemenea camere si in lungul zidului curtii dinauntru, din partea dinspre miazazi, in fata curtii si a cladirii templului;
11. Dinaintea lor era un loc de trecere intocmai ca si la camerele cele dinspre miazanoapte si avea aceeasi lungime ca si acelea si aceeasi latime; toate iesirile lor, intocmirea lor si usile lor erau la fel;
12. Tot asa era si cu usile camerelor de la miazazi. Apoi era o usa de la capatul locului de trecere, ce mergea de-a lungul zidului drept spre rasarit.
13. Si mi-a zis barbatul acela: "Camerele dinspre miazanoapte si camerele dinspre miazazi, care sunt in fata curtii, sunt camere sfinte, in care preotii care se apropie de Domnul mananca cele mai sfinte jertfe; tot acolo pun ei cele mai sfinte jertfe si prinosul de paine, jertfa pentru pacat si jertfa pentru vina, caci acesta este loc sfant.
14. Cand preotii intra acolo, nu se cuvine sa iasa din acest loc sfant in curtea cea din afara, pana nu lasa acolo hainele lor cu care au fost imbracati la slujba, ca acestea sunt sfintite; ei trebuie sa se imbrace cu alte haine si numai dupa aceea sa iasa la popor.
15. Dupa ce a ispravit el de masurat templul si curtile cele dinauntrul zidurilor, m-a scos pe poarta dinspre rasarit si a inceput sa masoare imprejur.
16. Si a masurat latura cea dinspre rasarit cu prajina de masurat si a gasit in total cinci sute de coti.
17. Pe latura de miazanoapte cu aceeasi prajina a masurat cinci sute de coti.
18. Pe latura de miazazi a masurat cu prajina de masurat tot cinci sute de coti.
19. Apoi, apucand pe latura de apus, a masurat cu prajina de masurat cinci sute de coti.
20. A masurat in cele patru laturi zidul de jur imprejurul locasului sfant; lungimea era de cinci sute de coti si latimea de cinci sute de coti; zidul acesta despartea locul sfant de cel ce nu este sfant.

CAPITOLUL 43

Vedenia slavei lui Dumnezeu.

1. Apoi m-a dus la poarta, la poarta dinspre rasarit.
2. Si iata slava Dumnezeului lui Israel venea dinspre rasarit; glasul Lui era ca glasul de ape multe si pamantul stralucea de slava Lui.
3. Vedenia aceasta era ca aceea pe care o vazusem mai inainte, tocmai ca aceea pe care o vazusem cand am venit sa vestesc pieirea cetatii; vedenia aceasta era asemenea vedeniei pe care o vazusem la raul Chebar. Atunci am cazut cu fata la pamant.
4. Si slava Domnului a intrat in templu pe poarta care este cu fata spre rasarit.
5. Si m-a ridicat Duhul si m-a dus in curtea cea dinauntru si iata slava Domnului umplea tot templul.
6. Si am auzit pe Cineva Care-mi graia din templu, iar barbatul acela de mai inainte statea langa mine.
7. si mi-a zis glasul: "Fiul omului, acesta este locul tronului Meu si locul pe care-Mi pun talpile picioarelor Mele, unde voi locui vesnic in mijlocul fiilor lui Israel; casa lui Israel nu va mai intina numele Meu cel sfant, nici ea, nici regii ei, prin desfranarile lor, prin cadavrele regilor lor, cu locurile lor inalte.
8. El isi puneau pragurile lor langa pragurile Mele si tatanile usilor lor langa tatanile usilor Mele, incat un singur perete era intre Mine si ei, si intinau numele Meu cel sfant cu uraciunile lor pe care le faceau, si de aceea i-am pierdut intru mania Mea.
9. Iar acum ei vor departa de la Mine desfranarile lor si trupurile moarte ale regilor lor si Eu voi locui in mijlocul lor in veci.
10. Iar tu, fiul omului, descrie casei lui Israel acest templu, ca sa se rusineze ei de faradelegile lor si sa-i masoare planul.
11. Daca ei se vor rusina de toate acelea cate au facut, atunci sa le arati chipul templului si planul lui, iesirile lui si intrarile lui si forma lui si toate intocmirile lui, toate formele lui si toate legile lui; pune toate acestea in scris inaintea ochilor lor, ca ei sa vada forma lui si toate intocmirile lui si sa le urmeze intocmai.
12. Iata acum legea templului: pe varful muntelui tot locul care il inconjoara este locul cel mai sfant. Aceasta este

legea templului.
13. Iata masurile jertfelnicului in coti, socotind drept cot bratul de la cot in jos, impreuna cu palma: soclul de jos al lui era inalt de un cot si lat tot de un cot; iar braul, care-l incingea pe margine, avea o palma in latime. Acesta era soclul jertfelnicului.
14. Pe soclu, care era la pamant, se inalta un fundament mic, care mergea ca un fel de prispa de jur imprejurul jertfelnicului, inalta de doi coti si lata de un cot. Pe fundamentul mic se inalta fundamentul mare, care iarasi incingea jertfelnicul ca o prispa inalta de patru coti si lata de un cot.
15. Pe fundamentul mare se inalta insusi jertfelnicul, inalt de patru coti; si din jertfelnic se ridicau patru coarne.
16. Jertfelnicul avea doisprezece coti inaltime si doisprezece coti in lungime. El era in patru colturi, avand toate cele patru laturi ale sale deopotriva de lungi.
17. Iar fata soclului jertfelnicului era de paisprezece coti in lungime si de paisprezece coti inaltime si imprejurul ei avea un brau de o jumatate de cot. Soclul de pus imprejur era lat de un cot, iar scara de suit la jertfelnic era in partea de rasarit.
18. Apoi mi-a zis barbatul acela: "Fiul omului, asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata randuielile jertfelnicului pentru ziua cand va fi el facut, ca sa se aduca pe el arderi de tot si ca sa fie stropit cu sange.
19. Preotilor din tribul lui Levi, care sunt din neamul lui Sadoc si care se apropie de Mine ca sa-Mi slujeasca, da-le, zice Domnul Dumnezeu, un vitel din cireada de boi ca jertfa pentru pacat;
20. Si sa iei sangele lui si sa stropesti cele patru coarne ale jertfelnicului si pe cele patru colturi ale soclului lui si braul cel dimprejur si astfel sa-l cureti si sa-l sfintesti.
21. Apoi ia vitelul cel de jertfa pentru pacat si arde-l la locul randuit al templului, dar afara din locul cel sfant.
22. Iar a doua zi, ca jertfa pentru pacat, sa aduci din turma de capre un tap fara meteahna si sa cureti jertfelnicul tot asa, cum l-ati curatit cu vitelul.
23. Iar dupa ce vei ispravi curatirea, ia din cireada de boi un vitel fara meteahna si din turma de oi un berbec fara meteahna,
24. Si-i adu inaintea Domnului; preotii sa arunce asupra lor sare si sa-i inalte ardere de tot Domnului.
25. Sapte zile se aduce jertfa pentru pacat cate un tap pe zi; de asemenea sa se aduca jertfa cate un vitel din cireada de boi si cate un berbec din turma de oi, fara meteahna.
26. Sapte zile sa faca ispasire pentru jertfelnic, sa-l curete si sa-l sfinteasca.
27. Iar dupa sfarsitul acestor zile, in ziua a opta si mai departe, preotii vor inalta, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre si jertfele de impacare si Eu Ma voi milostivi spre voi", zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 44

Portul si cumpatarea preotilor.

l. Apoi m-a dus barbatul acela inapoi la poarta cea din afara a templului, spre rasarit, si aceasta era inchisa.
2. Si mi-a zis Domnul: "Poarta aceasta va fi inchisa, nu se va deschide si nici un om nu va intra pe ea, caci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi inchisa.
3. Cit priveste pe rege, el se va aseza acolo, ca sa manance paine inaintea Domnului; pe calea portii va intra si pe aceeasi cale va iesi".
4. Dupa aceea m-a dus pe calea portii de la miazanoapte, in fata templului, si am privit, si iata slava Domnului umplea templul Domnului, si am cazut cu fata la pamant.
S. Si mi-a zis Domnul: "Fiul omului, pleaca-ti inima ta, priveste cu ochii tai si asculta cu urechile tale toate cate-ti voi grai despre toate asezamintele templului Domnului si despre toate legile ei. Uita-te cu bagare de seama la intrarea templului si la toate iesirile din locasul cel sfant.
6. Si spune casei celei razvratite a lui Israel: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Destul voua, casa lui Israel, cu toate uraciunile voastre;
7. Ca ati bagat inauntru fii straini, netaiati imprejur la inima si netaiati imprejur la trup, ca sa stea in locasul Meu cel sfant si sa spurce templul Meu; ati adus painea Mea, grasimea si sangele si ati stricat legamantul Meu cu tot felul de uraciuni de ale voastre.
8. Voi n-ati facut slujba Mea in templu, ci i-ati pus pe ei sa indeplineasca slujba voastra in templul Meu in locul vostru".
9. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Nici un fiu strain, netaiat imprejur ia inima si netaiat imprejur la trup, nu trebuie sa intre in locasul Meu cel sfant, nici chiar acel fiu care locuieste in mijlocul fiilor lui Israel.

10. Chiar si levitii, care s-au departat de Mine in timpul ratacirii lui Israel pentru a-si urma idolii lor, isi vor purta greutatea pacatului lor.
11. Ei vor sluji in templul Meu ca strajeri la portile templului si facand slujba templului; ei vor junghia pentru popor arderi de tot si alte jertfe si vor sta inaintea lui ca sa-i slujeasca.
12. Pentru ca ei au slujit inaintea idolilor lui si au fost pentru casa lui Israel sminteala si au dus-o la necredinta, Mi-am ridicat mana impotriva lor, zice Domnul Dumnezeu, si isi vor lua pedeapsa pentru vinovatia lor.
13. Ei nu se vor apropia de Mine ca sa slujeasca inaintea Mea; nu se vor apropia de lucrurile Mele cele sfinte, nici de Sfanta Sfintelor, ci vor purta asupra lor necinstea si uraciunile lor, pe care le-au facut.
14. Ii voi face strajeri la templu, sa faca slujba lui, si tot ce trebuie facut la el.
15. Iar preotii din semintia lui Levi, fiii lui Sadoc, care in vremea abaterii de la Mine a fiilor lui Israel au indeplinit slujirea Mea in locasul Meu cel sfant, aceia se vor apropia de Mine, ca sa-Mi slujeasca si vor sta inaintea fetei Mele, ca sa-Mi aduca grasime si sange, zice Domnul Dumnezeu.
16. Ei vor intra in locasul Meu cel sfant si se vor apropia de masa Mea, ca sa-Mi slujeasca; ei vor indeplini slujirea Mea.
17. Cand vor veni la poarta curtii dinauntru, atunci se vor imbraca in haine de in, iar haine de lana nu trebuie sa aiba pe ei in timpul slujbei lor in portile curtii dinauntru si in templu.
18. Turbanele de pe capetele lor trebuie sa fie tot de in; hainele cele de pe dedesubt de pe coapsele lor sa fie de asemenea de in. Ei nu trebuie sa se incinga, ca sa nu transpire.
19. Iar cand va trebui sa iasa in curtea cea de la margine, la popor, atunci trebuie sa dezbrace hainele lor cu care au slujit si sa le lase in camerele cele sfintite si sa se imbrace "u alte haine, ca sa nu se atinga de popor cu hainele lor cele sfintite.
20. Capetele lor nu trebuie sa si le rada, dar nici parul sa nu-si lase sa creasca, ci sa-si tunda neaparat capul.
21. Vin nu trebuie sa bea nici un preot cand are sa intre in curtea cea dinauntru;
22. Nici vaduva, nici despartita de barbat nu trebuie sa ia ei de femeie, ci pot sa ia numai fata din neamul casei lui Israel si vaduva care a ramas in vaduvie dupa moartea unui preot.
23. Ei trebuie sa invete pe poporul Meu a deosebi ce este sfant de ce nu este sfant si sa le lamureasca ce este curat si ce este necurat.
24. In pricinile nehotarate, ei trebuie sa ia parte la judecata si vor judeca dupa asezamintele Mele si legile Mele vor pazi si toate randuielile Mele cele pentru sarbatorile Mele si pentru zilele Mele de odihna le vor pazi cu sfintenie.
25. De omul mort nimeni din ei nu trebuie sa se apropie, ca sa nu se faca necurat; numai pentru tata si pentru mama, pentru fiu si pentru fiica, pentru frate si sora nemaritata pot sa se faca necurati.
26. Dupa curatirea acestuia, trebuie sa i se mai socoteasca inca sapte zile.
27. Si in ziua aceea, cand trebuie sa se apropie de cele sfinte in curtea cea dinauntru, ca sa slujeasca in templu, trebuie sa aduca jertfa pentru pacat, zice Domnul Dumnezeu.
28. Iar cat priveste partea lor de mosie, apoi Eu sunt partea lor; si mosie nu li se va da intru Israel, caci Eu sunt mosia lor.
29. Ei vor manca din prinosul de paine, din jertfa pentru pacat si din jertfa pentru vina. Si tot ce este afierosit in Israel al lor este.
30. Parga din toate roadele voastre si din tot felul de prinoase, ori din ce s-ar alcatui prinoasele voastre, este a preotilor. Parga din cele treierate ale voastre sa o dati preotului, ca sa odihneasca binecuvantarea asupra casei tale.
31. Nici un fel de mortaciuni si nimic sfasiat de fiara, nici de pasari, nici de dobitoace nu trebuie sa manance preotii.

CAPITOLUL 45

Obligatii rituale pentru rege si popor.

1. Cand veti imparti pamantul in parti prin sorti, atunci sa osebiti o parte sfanta a Domnului de douazeci si cinci de mii de coti in lungime si douazeci de mii in latime, ca sa fie sfant acest loc in toate hotarele lui de jur imprejur.
2. Din el va merge la locasul sfant o bucata in patru colturi de cinci sute de coti pe cinci sute de coti si imprejurul lui o fasie de loc lata de cincizeci de coti.
3. De la locul pe care va fi locasul cel sfant, Sfanta Sfintelor, vei masura cele douazeci si cinci de mii de coti in

lungime si zece mii de coti in latime;
4. Aceasta parte sfanta de pamant va fi a preotilor care slujesc locasului sfant si care se apropie sa slujeasca Domnului; acesta va fi pentru ei loc de case si pentru locasul sfant.
5. Douazeci si cinci de mii de coti in lungime si zece mii de coti in latime va fi bucata de pamant a Levitilor, slujitorii templului, ca mosie a lor cu cetati de locuit.
6. In stapanirea cetatii sa dati cinci mii de coti in latime si douazeci si cinci de mii in lungime, in fata locului sfant, care este osebit pentru Domnul. Acesta trebuie sa fie al intregii oase a lui Israel.
7. Si regelui sa-i dati parte de pamant, de o parte si de alta a locului sfant care este osebit Domnului si a locului cetatii, adica o parte la rasarit, in partea de rasarit a celor doua portiuni si o parte la asfintit, in partea de asfintit a celor doua portiuni. In lungime se vor intinde ca una din acele parti de la hotarul de apus pana la hotarul de rasarit al tarii.
8. Acesta este pamantul lui, mosia lui in Israel, ca regii Mei de acum sa nu mai stramtoreze poporul Meu, si ca sa lase pamantul casei lui Israel dupa triburile ei.
9. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Destul, regi ai lui Israel! Lasati nedreptatile si impilarile si faceti judecata si dreptate! Incetati de a mai asupri pe poporul Meu, zice Domnul Dumnezeu.
10. Sa aveti cantar drept si efa dreapta si bat drept.
11. Efa si batul trebuie sa fie masuri deopotriva de mari, incat intr-un bat sa incapa a zecea parte dintr-un homer si intr-o efa sa incapa a zecea parte dintr-un homer. Marimea lor trebuie masurata cu homerul.
12. Siclul sa aiba douazeci de ghere. Mina va fi de douazeci de sicli, de douazeci si cinci de sicli si de cincisprezece sicli.
13. Iata ofranda ce trebuie sa dati regelui: a sasea parte de efa din homerul de grau si a sasea parte de efa din homerul de orz.
14. Hotararea pentru untdelemn: dintr-o cora de untdelemn veti da a zecea parte dintr-un bat; zece baturi fac un homer, caci homerul are zece baturi;
15. Veti da o oaie dintr-o turma de doua sute de oi, din pasunile cele manoase ale lui Israel. Toate acestea le veti da pentru prinosul de paine si ardere de tot si jertfa de impacare spre curatirea voastra, zice Domnul Dumnezeu.
16. Tot poporul tarii este indatorat sa dea aceste prinoase regelui lui Israel,
17. Iar in sarcina regelui vor fi arderile de tot, prinosul de paine si turnarile la sarbatori, la luna noua, la ziua de odihna si la toate praznuirile casei lui Israel. El va trebui sa aduca jertfa pentru pacat, prinos de paine, ardere de tot si jertfa de impacare pentru ispasirea casei lui Israel".
18. Asa zice Domnul Dumnezeu: "In ziua intai a lunii intai ia din cireada de boi un junc fara meteahna si curata locasul sfant.
19. Preotul sa ia din sangele acestei jertfe pentru pacat si sa stropeasca cu el usorii usii templului, cele patru laturi ala jertfelnicului si usorii portilor curtii celei dinauntru.
20. Acelasi lucru sa-l faci si in ziua a saptea a lunii, pentru cei ce au gresit cu stiinta si din nestiinta si asa sa cureti templul.
21. In ziua a paisprezecea a lunii intai, trebuie sa praznuiti Pastile, sarbatoare de sapte zile, cand trebuie sa se manance azime.
22. In aceasta zi regele va aduce pentru sane si pentru tot poporul tarii un vitel ca jertfa pentru pacat.
23. Si in cele sapte zile ale sarbatorii el trebuie sa aduca ardere de tot Domnului in fiecare zi cate sapte vitei si cate sapte berbeci fara meteahna, iar ca jertfa pentru pacat sa aduca in fiecare zi cate un tap din turma de capre.

24. Prinos de paine trebuie sa aduca el cate o efa de fiecare vitel si cate o efa de fiecare berbec si cate un hin de untdelemn la efa.
25. In ziua a cincisprezecea a lunii a saptea, la sarbatoarea corturilor, timp de sapte zile, el trebuie sa aduca la fel: aceeasi jertfa pentru pacat, aceeasi ardere de tot si tot atata prinos de paine si tot atata untdelemn".

CAPITOLUL 46

Ritualul cerut regelui.

l. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Poarta curtii celei dinauntru, care da spre rasarit, trebuie sa fie incuiata in timpul celor sapte zile de lucru, iar in ziua odihnei ea trebuie sa fie deschisa, si in ziua de luna noua trebuie sa fie deschisa.

2. Regele va trece prin pridvorul din afara al portii acesteia si va sta la usorul acestei porti; iar preotii vor savarsi arderea de tot a lui, si jertfa lui cea de impacare; si el din pragul portii se va inchina Domnului si va iesi, iar poarta va ramane neincuiata pana seara.
3. Poporul tarii se va inchina inaintea Domnului, dinaintea portii, in ziua odihnei si la luna noua.
4. Arderea de tot pe care regele trebuie sa o aduca Domnului in ziua odihnei, trebuie sa fie de sase miei fara meteahna si un berbec fara meteahna,
5. Prinosul de paine de o efa de faina, cu berbecul si cu mieii, cat ii va da mana, iar untdelemnul, un hin la efa.
6. In ziua de luna noua se va aduce de el un junc fara meteahna din cireada de boi si de asemenea sase miei si un berbec fara meteahna.
7. Prinos de paine va aduce o efa cu vitelul si o efa cu berbecul, iar cu mieii, cat ii va da mana, untdelemn, cate un hin la efa.
8. Cand vine regele, trebuie sa intre prin pridvorul portii celei dinauntru si tot pe acolo sa iasa.
9. Iar cand va veni poporul tarii inaintea fetei Domnului, la sarbatori, atunci, intrand pe poarta de miazanoapte pentru inchinare, trebuie sa iasa pe poarta de miazazi, iar cand intra pe poarta de miazazi, trebuie sa iasa pe poarta de miazanoapte; el nu trebuie sa iasa tot pe acea poarta pe care a intrat, ci trebuie sa iasa pe cea din fata aceleia.
10. Regele trebuie sa fie in mijlocul lor; cand intra ei, intra si el, si cand ies ei, iese si el.
11. In zilele de sarbatoare si in zilele de bucurie, prinosul de paine din partea lui trebuie sa fie de cate o efa, cu vitelul si berbecul, iar cu mieii, cat ii va da mina, iar untdelemn, cate un hin la efa.
12. Iar daca regele, din evlavie, vrea sa aduca ardere de tot Domnului, trebuie sa i se deschida portile cete de la rasarit si el va savarsi arderea sa de tot si jertfa sa de multumire tot asa cum a savarsit-o in ziua odihnei, si dupa aceea va iesi, iar dupa iesirea lui poarta se va inchide.
13. In fiecare zi sa aduci Domnului ardere de tot un miel de un an, fara meteahna; in fiecare dimineata sa-l aduci.
14. Iar ca prinos de paine sa adaugi la el in fiecare dimineata a sasea parte de efa si untdelemn a treia parte din hin, ca sa amesteci faina. Aceasta este o lege vesnica despre prinosul de paine ce trebuie sa se aduca Domnului totdeauna.
15. Sa se aduca ardere de tot un miel si prinos de paine si untdelemn necontenit in fiecare dimineata.
16. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Daca regele va da vreunuia din fiii sai dar, acest dar trebuie sa treaca mostenire si la fiii aceluia. Ei il vor stapani ca pe o mostenire.
17. Iar daca el da din mostenirea sa cuiva din robii sai dar, acesta va fi al aceluia numai pana la anul jubileu si atunci se va intoarce la rege. Mostenirea lui poate trece numai la fiii lui.
18. Dar regele nu poate lua din partea de mostenire a poporului, stramtorandu-l in mostenirea lui. El numai din mostenirea sa poate imparti copiilor sai, ca nimeni din poporul Meu sa nu fie izgonit din mostenirea iuim.
19. Apoi m-a dus barbatul acela pe calea portii celei de miazazi la camerele sfintite ale preotilor, dinspre miazanoapte, si iata era un loc in fund, spre apus.
20. Si mi-a zis: "Acesta este locul unde preotii trebuie sa fiarba jertfa cea pentru vina si jertfa cea pentru pacat; unde trebuie sa coaca painile din prinoase, fara sa le scoata in curtea cea din afara, pentru sfintirea poporului".
21. Dupa aceea m-a scos in curtea cea din afara si m-a dus in cele patru colturi ale curtii si iata in fiecare colt al curtii era inca o curte.
22. In toate patru colturile curtii erau curti acoperite, de patruzeci de coti in lungime si de treizeci in latime; curtile din toate patru colturile aveau o singura masura.
23. Si imprejurul celor patru curti erau ziduri, iar pe langa pereti de jur imprejur erau vetre pentru gatit mancare.
24. Si mi-a zis barbatul acela: "Iata bucatariile in care slujitorii templului fierb jertfele poporului".

CAPITOLUL 47

Pozitia templului si imprejurimile.

1. Apoi m-a dus inapoi la usa templului si iata de sub pragul templului curgea o apa spre rasarit; pentru ca templul era cu fata spre rasarit si apa curgea de sub partea dreapta a templului, pe partea de miazazi a jertfelnicului.
2. M-a scos spoi pe partea cea de la miazanoapte si m-a dus pe din afara, imprejur, la poarta care da spre rasarit si iata apa curgea pe partea dreapta.
3. Cand barbatul acela mergea spre rasarit, tinea in mana sfoara si a masurat o mie de coti; si m-a dus prin apa si apa era pana la glezne.
4. A mai masurat apoi o mie de coti Si m-a dus prin apa, si apa era pana la genunchi. Si a mai masurat inca o mie de

con si apa era pana la brau.
5. Si a mai masurat inca o mie de coji si era un rau pe care nu-l puteam trece, caci apele crescusera; erau ape de trecut inotand, un fluviu care nu se putea trece.
6. Atunci mi-a zis barbatul acela: "Ai vazut, fiul omului?" Si el m-a dus inapoi la malul raului.
7. Si card am venit inapoi, iata pe malurile raului erau multi arbori pe o parte si pe alta.
8. si mi-a zis acela: "Aceasta apa curge in partea de rasarit a tarii, se va cobori in ses si va intra in mare, si apele ei se vor face sanatoase.
9. Toata vietatea care misuna acolo pe unde va trece raul, va trai. Peste va fi foarte mult, pentru ca va intra acolo apa aceasta si apele din mare se vor face sanatoase; unde va intra raul acesta, toate vor trai acolo.
10. Langa el vor sta pescarii de la En-Gaddi pana la En-Eglaim si isi vor arunca mrejele. Vor fi pesti de tot soiul, ca cei din Marea cea Mare (Mediterana) si foarte numerosi.
11. Mlastinile lui si lacurile lui, care nu se vor face sanatoase, vor ramane pentru sare.
12. La rau, pe amandoua laturile lui, vor creste tot felul de arbori care dau hrana. Frunzele lor nu se vor vesteji si fructele din ei nu se vor mai ispravi. n fiecare luna se vor coace fructe noi, pentru ca apa pentru ele vine din locul cel sfant; fructele lor se vor intrebuinta ca hrana, iar frunzele la leacuri".
13. Asa zice Domnul Dumnezeu: "Iata hotarele pamantului pe care-l veti imparti ca mostenire celor douasprezece semintii ale lui Israel: Iosif va avea doua parti.
14. Si veti stapani din el toti deopotriva, pentru ca, ridicandu-Mi mana, M-am jurat sa-l dau parintilor vostri, de aceea va fi pamantul acesta mostenirea voastra.
15. Iata care sunt hotarele tarii acesteia: In partea de miazanoapte de la Marea cea Mare, drumul Hetlonului pana la intrarea Hamatului: Tedad,
16. Berot, Sibraim care e intre hotarul Damascului si al Hamatului, Hater-Haticon, spre hotarul Hauranului.
17. Si va fi hotarul de la mare pana la Hatar-Enon in hotarul Damascului, avand la miazanoapte tinutul Hamat. Aceasta este latura de miazanoapte.
18. Hotarul de rasarit sa-l trageti printre Hauran si Damasc, printre Galaad si tara lui Israel, pe Iordan, de la hotarul de miazanoapte pana la marea de rasarit spre Tamar. Aceasta este latura de rasarit.
19. Iar latura de miazazi incepe spre miazazi de la Tamar si merge pana la apele Meriba la Cades, apoi urmeaza cursul raului pana la Marea cea Mare. Aceasta este latura de miazazi.
20. Iar hotarul de la apus este Marea cea Mare, de la hotarul de miazazi pana in dreptul Hamatului, Aceasta este latura de la apus.
21. Si sa va impartiti intre voi tara aceasta, dupa semintiile lui Israel.
22. Si s-o impartiti prin sorti ca mostenire a voastra si a strainilor care vor trai la voi, care au nascut copii intre voi; si ei trebuie sa se socoteasca intre fiii lui Israel deopotriva cu locuitorii bastinasi. Cu voi sa primeasca si ei la sorti mostenirea lor intre semintiile lui Israel.
23. In care semintie va trai strainul, in aceea i se va da si mostenire", zice Domnul Dumnezeu.

CAPITOLUL 48

Impartirea pamantului celui sfant la cele douasprezece semintii.

l. Iata numele semintiilor: la capatul de miazanoapte al tarii, pe calea care duce de la Hetlon la Hamat, Hatar-Enon la hotarul Damascului, pe hotarul de miazanoapte, care este spre Hamat, pe toata intinderea aceasta de la rasarit pana la mare este o singura parte, a lui Dan.
2. Langa hotarul lui Dan, de la hotarul de rasarit pana la cel de apus, este partea lui Aser.
3. Langa hotarul lui Aser, de la hotarul de rasarit pana la cel de apus, este partea lui Neftali.
4. Langa hotarul lui Neftali, de la hotarul de rasarit pana la cel de apus, este partea lui Manase.
5. Langa hotarul lui Manase, de la hotarul de rasarit pana la cel de la apus, este partea lui Efraim.
6. Langa hotarul lui Efraim, de la hotarul de rasarit pana la cel de apus, este partea lui Ruben.
7. Langa hotarul lui Ruben, de la hotarul de rasarit pana la cel de apus, este partea lui Iuda.
8. Iar langa hotarul lui Iuda, de la hotarul de rasarit pana la cel de apus, este partea sfanta, in latime de douazeci si cinci de mii de coti, iar in lungime deopotriva cu celelalte parti, de la marginea de rasarit ta tarii pana la cea de apus. In mijlocul acestei parti va fi templul.
9. Partea pe care o veti osebi Domnului va fi lunga de douazeci si cinci de mii de coti, iar latimea de zece mii de coti.

10. Si aceasta parte sfanta trebuie sa fie a preotilor: la miazanoapte douazeci si cinci de mii de coti, la apus in latime zece mii de coti, spre rasarit in latime zece mii si spre miazazi in lungime douazeci si cinci de mii, iar la mijloc va fi locasul sfant al Domnului.
11. Aceasta sa o afierositi preotilor din fiii lui Sadoc, care au stat in slujba Mea si care, in vremea ratacirii fiilor lui Israel, nu s-au abatut de la Mine, cum s-au abatut ceilalti leviti.
12. Aceasta parte sfanta de pamant, va fi a lor, sfintenie mare, la hotarul levitilor.
13. Levitii vor primi langa partea preotilor o parte de douazeci si cinci de mii de coti in lungime si zece mii de coti in latime: toata partea douazeci si cinci de mii in lungime si zece mii in latime.
14. Si din aceasta parte ei nu pot nici sa vanda, nici sa schimbe; parga pamantului nu poate fi trecuta altora, pentru ca ea este lucru sfant, al Domnului.
15. Iar urmatoarele cinci mii in latime si douazeci si cinci de mii in lungime se dau pentru cetate, pentru intrebuintarea obsteasca, pentru locuinte si pentru piete; cetatea va fi in mijloc.
16. Iata masurile ei: latura de miazanoapte patru mii cinci sute de coti, latura de miazazi patru mii cinci sute de coti, latura de rasarit patru mii cinci sute de coti si latura de la apus de patru mii cinci sute de coti.
17. Iar pasunea imprejurul cetatii va fi doua sute cincizeci de coti la miaza-noapte, la rasarit doua sute cincizeci, la miazazi doua sute cincizeci si la apus doua sute cincizeci.
18. Iar ce ramane din lungime in linie cu portiunea sfanta - zece mii spre rasarit si zece mii spre apus - va forma un venit pentru hrana muncitorilor din cetate.
19. In cetate pot sa lucreze lucratori din toate semintiile lui Israel.
20. Toata partea aceasta, un patrat de douazeci si cinci de mii de coti in lungime si douazeci si cinci de mii de coti in latime, va fi partea sfanta si va cuprinde si pamantul cetatii.
21. Ce va ramane va fi al regelui de o parte si de alta a portiunii sfinte si a portiunii cetatii, ce va trece peste cele douazeci si cinci de mii de coli spre rasarit pana la hotarul tarii si ce va trece peste cele douazeci si cinci de mii de coti spre apus pana la hotarul tarii. Aceasta va fi partea regelui, asa incat partea sfanta si locasul sfant vor fi la mijloc.
22. Si ceea ce ramane de la stapanirea levitilor si de la stapanirea orasului, la mijloc, intre hotarul lui Iuda si hotarul lui Veniamin, va fi al regelui.
23. Iata acum celelalte semintii: alaturi de partea levitilor, de la hotarul de rasarit al tarii pana la cel de apus, este partea lui Veniamin.
24. Langa hotarul de miazazi al lui Veniamin, de la hotarul de rasarit al tarii pana la cel de apus, este partea lui Simeon.
25. Langa hotarul de miazazi al lui Simeon, de la hotarul de rasarit al tarii pana la cel de apus, este partea lui Isahar.
26. Langa hotarul de miazazi al lui Isahar, de la hotarul de rasarit al tarii pana la cel de apus, este partea lui Zabulon.
27. Langa hotarul de miazazi al lui Zabulon, de la hotarul de rasarit al tarii pana la cel de apus, este partea lui Gad.
28. Iar pe hotarul de miazazi al lui Gad merge si hotarul de miazazi al jarii de la Tamar spre apele Meriba de la Cades, de-a lungul raului acestuia pana la Marea cea Mare.
29. Aceasta este tara pe care o veti imparti prin sorti semintiilor lui Israel, si acestea sunt partile semintiilor, zice Domnul Dumnezeu.
30. Iata acum care sunt portile cetatii. Portile cetatii vor purta numele semintiilor lui Israel.
31. Latura de miazanoapte va avea patru mii cinci sute de coli si va avea trei porti: una, poarta lui Ruben, una, poarta lui Iuda si una, poarta lui Levi.
32. Latura de rasarit va avea patru mii cinci sute de coti si trei porti: una, poarta lui Iosif, una, poarta lui Veniamin si una, poarta lui Dan.
33. Latura de miazazi va avea patru mii cinci sute de coti si trei porti: una, poarta lui Simeon, una, poarta lui Isahar si una, poarta lui Zabulon.
34. Si latura dinspre mare va avea patru mii cinci sute de coli si trei porti: una, poarta lui Gad, una, poarta lui Aser si una, poarta lui Neftali.
35. De jur imprejurul cetatii sunt optsprezece mii de coti. Iar din ziua aceea inainte numele cetatii va fi: Domnul este acolo.

DANIEL

CAPITOLUL 1
Tinerii evrei, alesi de Nabucodonosor, respecta legea data stramosilor.

l. In anul al treilea al domniei lui Ioiachim, regele lui Iuda, a pornit Nabucodonosor, regele Babilonului, impotriva Ierusalimului si 1-a impresurat.
2. Si a dat Domnul in mana lui pe Ioiachim, regele lui Iuda, si o parte din vasele templului lui Dumnezeu, pe care le-a dus in tara Sinear, in templul dumnezeului lui si a asezat aceste vase in vistieria acestui dumnezeu.
3. Si a zis regele catre Aspenaz, cel mai mare peste famenii sai, sa aduca dintre fiii lui Israel, din neam regesc si din cei din vita aleasa,
4. Patru tineri fara nici un cusur trupesc, frumosi la chip si iscusiti in toata intelepciunea, cunoscatori a toata stiinta, cu adanca putere de patrundere si plini de ravna, ca sa slujeasca in palatul regelui, ca sa-i invete pe ei scrisul si limba Caldeilor.
5. Si sa-i invete pe ei vreme de trei ani, dupa trecerea carora sa intre in slujba regelui. Pentru aceasta, regele le-a randuit sa li se dea in fiecare zi bucate din bucatele lui si vin din vinul lui.
6. Printre ei se aflau din fiii lui Iuda: Daniel, Anania, Misael si Azaria.
7. Si capetenia famenilor le-a dat nume si a chemat pe Daniel, Beltsatar, pe Anania, Sadrac, pe Misael, Mesac si pe Azaria, Abed-Nego.
8. si Daniel si-a pus in gand sa nu se spurce cu bucatele si vinul regelui si a cerut voie capeteniei famenilor sa nu se pangareasca.
9. Si Dumnezeu i-a dat sa afle inaintea capeteniei famenilor bunavointa sl indurare.
10. Si a zis capetenia famenilor catre Daniel: "Ma tem numai de domnul meu, regele, care v-a randuit mincarurile si bauturile; pentru ce sa vada el mai trase chipurile voastre decat ale tinerilor celor de o varsta cu voi? Voi puneti in primejdie capul meu inaintea regelui.
11. Si a grait Daniel catre supraveghetorul pe care capetenia famenilor il pusese peste Daniel, Anania, Misael si Azaria:
12. "Incearca o data cu servii tai timp de zece zile si da-ne sa mancam bucate din zarzavaturi si sa bem apa!
13. Apoi sa te uiti la chipurile noastre si la chipul tinerilor care mananca din bucatele regelui si cum ti se va parea, asa fa cu supusii tai!"
14. Atunci el le-a ascultat aceasta rugaminte si a incercat timp de zece zile.
15. Si dupa un rastimp de zece zile, ei aratau mai frumosi si mai grasi la trup decat toii tinerii care mancau din bucatele regelui.
16. Atunci supraveghetorul le-a inlocuit mancarea lor si vinul - bautura dor - si le-a dat mancaruri de legume.
17. Si acestor patru tineri le-a dat Dumnezeu stiinta si pricepere in oricare scriere, precum si intelepciune, incat Daniel putea sa talcuiasca vedeniile si visele.
18. Si dupa acel rastimp hotarat de rege ca sa-i aduca, i-a infatisat capetenia famenilor inaintea lui Nabucodonosor.

19. Si a grait regele cu ei, dar n-a aflat pe nimeni printre ei toti ca pe Daniel, Anania, Misael si Azaria. Si ei au inceput sa slujeasca pe rege.
20. Si in toate intrebarile, asupra carora regele le cerea dezlegarea, cand era vorba de intelepciune si de pricepere, ii gasea pe ei de zece ori mai isteti decat magii si prezicatorii din tot regatul lui.
21. Si a ramas Daniel acolo pana in anul intai al domniei lui Cirus.

CAPITOLUL 2
Visul regelui talcuit de Daniel.

1. Si in anul al doilea al domniei lui Nabucodonosor, a visat Nabucodonosor vise, iar duhul lui s-a tulburat si somnul nu-l mai prindea.
2. Si a poruncit regele sa cheme pe vrajitori, pe prezicatori, pe magi si pe caldei, ca sa-i spuna regelui visele lui; si ei au intrat si s-au infatisat inaintea regelui.

3. Si le-a zis lor regele: "Am visat un vis; duhul imi este tulburat si vreau sa stiu visul".
4. Atunci caldeii au grait catre rege in grai arameian: "O, rege, sa traiesti in veac! Spune servilor tai visul si noi iti vom descoperi talcuirea".
5. Raspuns-a regele si a zis catre caldei: "Sa stiti ca hotararea am luat-o! Daca nu-mi veti face cunoscut visul si talcuirea lui, veti fi taiati in bucati, iar casele voastre prefacute in gramezi de ruine.
6. Dar daca imi faceti cunoscut visul si talcuirea lui veti primi de la mine daruri bogate si cinstire multa; deci aratati-mi visul si talcuirea lui!"
7. Ei au raspuns pentru a doua oara si au zis: "0, rege, spune servilor tai visul, iar noi iti vom face cunoscuta talcuirea lui!"
8. Raspuns-a si a zis regele: "Fara indoiala, eu stiu ca voi cautati sa castigati vreme, fiindca vedeti ca eu hotararea am luat-o;
9. Ca daca nu-mi faceti cunoscut visul, este ca aveti de gand sa va sfatuiti unul cu altul si sa spuneti inaintea mea vorbe mincinoase si inselatoare, pana cand vremurile se vor schimba. De aceea spuneti-mi acum visul si eu voi sti daca voi puteti sa-mi descoperiti si talcuirea lui!"
10. Raspuns-au caldeii in fata regelui si au zis: "Nu se afla om pe pamant care sa poata face cunoscut ceea ce cere regele, fiindca nici un rege, oricat de mare si de puternic ar fi, nu ar cere asa ceva de la nici un talcuitor de semne, vrajitor, sau caldeu.
11. Si lucrul pe care il cere regele este greu si nimeni altul nu poate sa-l descopere inaintea lui, decat zeii al caror locas nu este printre cei muritori".
12. Din aceasta pricina regele s-a maniat si, in marea lui furie, a poruncit sa fie ucisi toti inteleptii din Babilon.
13. Cand a iesit porunca, sa fie omorati inteleptii, trebuia sa fie omorat si Daniel si cei dimpreuna cu el.
14. Atunci Daniel si-a indreptat cuvantul cu intelepciune si iscusinta catre Arioh, mai-marele garzii regelui, care iesise sa omoare pe inteleptii din Babilon,
15. Si a inceput sa graiasca catre Arioh, imputernicitul regelui: "De ce a dat regele o porunca asa de aspra?" Dupa ce Arioh i-a lamurit lui Daniel rostul poruncii,
16. Daniel a plecat si a rugat pe rege sa-i lase vreme ca sa-i descopere talcul.
17. Dupa aceasta Daniel s-a dus in casa lui si a dat de stire lui Anania, Misael si Azaria, prietenii lui, care este pricina,
18. Cerandu-le sa roage fierbinte milostivirea lui Dumnezeu din ceruri pentru aceasta taina, ca sa nu lase sa piara Daniel si prietenii lui impreuna cu ceilalti intelepti ai Babilonului.
19. Atunci i s-a descoperit lui Daniel taina aceasta intr-o vedenie de noapte. Si a preaslavit Daniel pe Dumnezeul cerului.
20. Si a inceput Daniel a grai: "Sa fie numele lui Dumnezeu binecuvantat din veac si pana in veac, ca a Lui este intelepciunea si puterea.
21. Si El este Cel care schimba timpurile si ceasurile, Cel care da jos de pe tron pe regi si Cel care ii pune; El da intelepciune celor intelepti si stiinta celor priceputi.
22. El descopera cele mai adanci si cele mai ascunse lucruri, stie ce se petrece in intuneric si lumina salasluieste cu El.
23, Pe Tine, Dumnezeule al parintilor mei, Te preaslavesc si Iti multumesc tie, ca mi-ai dat mie intelepciune si pricepere si m-ai facut sa cunosc acum ceea ce noi Ti-am cerut rugandu-Te, caci Tu ne-ai descoperit taina regelui".
24. Apoi Daniel s-a dus la Arioh, pe care regele il insarcinase sa omoare pe inteleptii Babilonului si i-a grait asa: "Nu da mortii pe inteleptii Babilonului! Du-ma inaintea regelui si eu ii voi descoperi regelui talcuirea".
25. Atunci Arioh a dus grabnic inauntru pe Daniel in fata regelui si i-a vorbit astfel: "Am gasit un iudeu dintre cei adusi in robie care poate sa talcuiasca visul".
26. Raspuns-a regele si a zis catre Daniel, care se cheama Beltsatar: "Oare esti tu in stare sa-mi spui visul pe care l-am avut precum si talcuirea lui?"
27. Daniel a raspuns inaintea regelui zicand: "Taina pe care vrea sa o afle regele nu pot s-o faca cunoscuta lui nici inteleptii, nici prezicatorii, nici vrajitorii, nici cititorii in stele.
28. Dar este un Dumnezeu in ceruri, Care descopera tainele si Care a facut cunoscut regelui Nabucodonosor ce se va intampla in vremurile ce vor veni. Iata care este visul si vedenia pe care le-ai avut cand erai culcat in patul tau:
29. Tie, rege, iti treceau ganduri prin minte, cand erai in patul tau, pentru ceea ce se va intampla mai pe urma si Cel ce ti-a descoperit taina ti-a dat sa stii ce va fi.
30. Si mie, nu prin intelepciunea care ar fi in mine mai mult decat la toti cei vii, mi s-a descoperit taina aceasta, ci

ca sa se faca stiut regelui intelesul ei ca sa cunosti gandurile inimii tale.
31. O, rege! Tu priveai si iata un chip - acest chip era peste masura de mare si stralucirea lui neobisnuita statea inaintea ta si infatisarea lui era grozava.
32. Acest chip avea capul de aur curat, pieptul si bratele de argint, pantecele si coapsele de arama,
33. Pulpele de fier, iar picioarele o parte de fier si o parte de lut.
34. Tu priveai si iata o piatra desprinsa, nu de mana, a lovit chipul peste picioarele de fier si de lut si le-a sfaramat.

35. Atunci au fost sfaramate in acelasi timp fierul, lutul, arama, argintul si aurul si au ajuns ca pleava de pe arie vara si vantul le-a luat cu sine fara ca sa se gaseasca locul lor; iar piatra care a lovit chipul a crescut munte mare si a umplut tot pamantul.
36. Iata visul, iar talcuirea lui o vom spune inaintea regelui.
37. Tu, rege al regilor, caruia Dumnezeul cerului i-a dat regatul, puterea, taria si marirea,
38. Si in mainile caruia a dat pe fiii oamenilor in orice tinut ar locui, precum si fiarele campului si pasarile cerului si i-a dat stapanire peste toate, tu esti capul de aur.
39. Si dupa tine se va ridica un alt regat mai mic decat al tau, apoi un al treilea regat de arama, care va stapani peste tot pamantul.
40. Si un al patrulea regat va fi tare ca fierul si, dupa cum fierul sfarama si zdrobeste totul, asa si el va sfarama si va preface totul in pulbere, ca fierul care face totul bucati.
41. Iar picioarele pe care le-ai vazut si degetele, unele de lut de olar si altele de fier, inseamna ca va fi un regat impartit si va fi tare ea fierul, dupa cum tu ai vazut fier amestecat cu lut.
42. Si degetele picioarelor, unele de fier si altele de lut, inseamna ca regatul va fi parte tare, parte subred.
43. Si dupa cum ai vazut fierul amestecat cu lutul, asa se vor amesteca prin inrudiri, dar nu vor avea legatura temeinica intre ele, dupa cum fierul nu se poate amesteca la un loc cu lutul.
44. Iar in vremea acestor regi, Dumnezeul cerului va ridica un regat vesnic care nu va fi nimicit niciodata si care nu va fi trecut la alt popor; El va sfarama si va nimici toate aceste regate si singur El va ramane in veci.
45. Dupa cum tu ai vazut ca o piatra a fost desprinsa din munte, nu de mana, si a zdrobit fierul, arama, lutul, argintul si aurul, Marele Dumnezeu a dat de stire regelui ceea ce va fi in viitor; visul este adevarat si talcuirea lui neindoielnica".
46. Atunci imparatul Nabucodonosor a cazut cu fata la pamant si s-a inchinat inaintea lui Daniel si a dat porunca sa-i aduca jertfe si tamaieri.
47. Raspuns-a regele catre Daniel si a zis: "Cu adevarat ca Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor si Stapanul regilor, descoperitorul tainelor, caci tu ai putut sa descoperi aceasta taina".
48. Atunci regele a ridicat la mare vrednicie pe Daniel si i-a dat daruri si numeroase lucruri de mare pret si 1-a pus guvernator peste tot tinutul Babilonului si capetenie peste toti inteleptii Babilonului.
49. La rugamintea lui Daniel, regele a insarcinat pe Sadrac, Mesac si Abed-Nego cu ocarmuirea tinutului Babilonului, iar Daniel a ramas la curtea regelui.

CAPITOLUL 3

Chipul cel de aur si cei trei tineri in cuptorul de foc.

1. Regele Nabucodonosor a facut un chip de aur inalt de saizeci de coti, lat de sase coti si 1-a asezat in campia Dura (Deir) din tinutul Babilonului.
2. Si regele Nabucodonosor a trimis sa adune pe satrapi, pe mai-marii dregatori, pe carmuitori, pe conducatorii ostirilor, pe vistiernici, pe cunoscatorii de legi, pe judecatori si pe toti ceilalti dregatori ai tinuturilor, ca sa vina la sfintirea chipului pe care il ridicase regele Nabucodonosor.
3. Atunci s-au adunat satrapii, dregatorii cei mari, carmuitorii, conducatorii ostirilor, vistiernicii, legiuitorii, judecatorii si toti ceilalti dregatori ai tinuturilor la sfintirea chipului pe care il ridicase Nabucodonosor si au stat inaintea chipului ridicat de Nabucodonosor.
4. Si indata un crainic a strigat cu glas tare: "Iata ce vi se porunceste voua, popoarelor, neamurilor si limbilor:
5. De indata ce veti auzi glasul trambitei, flautului, chitarei, harpei, psalterionului, cimpoiului si al tuturor instrumentelor muzicale, veti cadea la pamant si va veti inchina chipului de aur pe care 1-a ridicat regele Nabucodonosor;
6. Iar cine nu va cadea la pamant si nu se va inchina, chiar in acea clipa va fi aruncat in mijlocul unui cuptor cu foc

arzator!"
7. De aceea, cand toate popoarele au auzit glasul trambitei, al flautului, al chitarei, al harpei, al psalterionului si al tuturor instrumentelor muzicale, toate popoarele, neamurile si limbile au cazut la pamant si s-au inchinat chipului de aur pe care il ridicase regele Nabucodonosor.
8. In acelasi timp s-au apropiat cativa barbati caldei, care au parat pe iudei.
9. Ei au inceput sa spuna regelui Nabucodonosor: "O, rege, sa traiesti in veac!
10. Tu porunca ai dat, ca oricine va auzi glasul trambitei, al flautului, al chitarei, al harpei, al psalterionului, al cimpoiului si al altor instrumente muzicale, sa cada la pamant si sa se inchine chipului de aur.
11. Iar cine nu va cadea la pamant, nici se va inchina, sa fie aruncat in mijlocul unui cuptor cu foc arzator.
12. Dar sunt niste iudei, pe care i-ai pus carmuitori peste tinutul Babilonului: Sadrac, Mesac si Abed-Nego. Acesti barbati, nici ca au luat in seama porunca ta, o, rege; dumnezeului tau nu-i slujesc si chipului de aur pe care tu l-ai inaltat nu-i aduc inchinare!"
13. Atunci regele Nabucodonosor, plin de manie si de zbucium, a poruncit sa i se aduca inainte Sadrac, Mesac si Abed-Nego. Indata au adus pe acesti barbati inaintea regelui.
14. Nabucodonosor le-a zis: "Este, oare, adevarat, Sadrac, Mesac si Abed-Nego, ca voi nu slujiti dumnezeului meu si chipului de aur pe care eu l-am asezat si nu-i cadeti la pamant cu rugaciuni?
12. Acum, fiti gata si atunci cand veti auzi glasul trambitei, al flautului, al chitarei, al harpei, al psalterionului, al cimpoiului si al altor instrumente muzicale, sa cadeti la pamant si sa va inchinati chipului pe care eu l-am facut; iar daca nu vreti sa va inchinati, intr-o clipa veti fi aruncati in mijlocul unui cuptor cu foc arzator. Si care dumnezeu va va scapa din mana mea?"
16. Raspuns-au Sadrac, Mesac si Abed-Nego si au zis regelui: O, Nabucodonosor, noi n-avem nevoie ca la aceasta sa-ti dam un raspuns!
17. Daca, intr-adevar, Dumnezeul nostru Caruia Ii slujim poate sa ne scape, El ne va scapa din cuptorul cel cu foc arzator si din mana ta, o, rege!
18. Si chiar daca nu ne va scapa, stiut sa fie de tine, o, rege, ca noi nu vom sluji dumnezeilor tai si inaintea chipului de aur pe care tu l-ai asezat nu vom cadea la pamant!"
19. Atunci Nabucodonosor s-a umplut de manie si si-a schimbat infatisarea fetei sale fata de Sadrac, Mesac si Abed-Nego. Si incepand iarasi a grai, a poruncit sa incalzeasca cuptorul de sapte ori mai mult decat era de obicei.
20. Si a poruncit celor mai puternici oameni din ostirea lui sa lege pe Sadrac, Mesac si Abed-Nego si sa-i arunce in cuptorul cel cu foc arzator.
21. Atunci acesti oameni, imbracati cum erau, cu mantie, incaltaminte, palarie si cu toata imbracamintea lor, au fost legati si aruncati in mijlocul cuptorului cu foc arzator.
22. Fiindca porunca regelui era grabnica si cuptorul foarte infierbantat, acei oameni care au aruncat pe Sadrac, Mesac si Abed-Nego au fost mistuiti de vapaia focului.
23. Si acesti trei barbati, Sadrac, Mesac si Abed-Nego au cazut legati in mijlocul cuptorului cu foc arzator.
24. Atunci regele Nabucodonosor a fost cuprins de spaima si s-a sculat in graba. El a inceput a grai si a zis catre sfetnicii sai: "Oare, n-am aruncat noi trei barbati legati in mijlocul cuptorului cu foc arzator?" Raspuns-au si i-au zis: "Cu adevarat, asa este, o, rege!"
25. Si incepand din nou a grai, a zis: "Iata, eu vad patru barbati dezlegati, umbland prin mijlocul cuptorului, nevatamati, iar chipul celui de al patrulea, ca fata unuia dintre fiii zeilor".
26. Atunci s-a apropiat Nabucodonosor de gura cuptorului cu foc arzator si, incepand a grai, a zis: "Sadrac, Mesac si Abed-Nego, slujitorii mei, iesiti afara si veniti la mine!" Atunci Sadrac, Mesac si Abed-Nego au iesit dinauntrul cuptorului.
27. Si adunandu-se satrapii, dregatorii cei mai mari, carmuitorii si sfetnicii regelui, au vazut ca focul nu pricinuise nici o vatamare trupului acestor oameni, ca nici perii capului nu se parlisera si ca hainele lor erau neschimbate si ca nici macar nu miroseau a foc.
28. Raspuns-a Nabucodonosor si a zis: "Binecuvantat sa fie Dumnezeul lui Sadrac, Mesac si Abed-Nego, Care a trimis pe ingerul Sau si a izbavit pe servii Sai, care isi pusesera nadejdea in El si care au calcat porunca regelui si si-au dat trupurile lor ca sa nu slujeasca si sa nu se inchine altor dumnezei decat Dumnezeului lor.
29. Si poruncesc: Popoare, neamuri si limbi, toti aceia care ar vorbi de rau pe Dumnezeul lui Sadrac, Mesac si Abed-Nego, sa fie taiati in bucati si casele lor sa fie nimicite, fiindca nu este un alt dumnezeu care sa-i poata izbavi intr-acest chip".
30. Dupa aceasta a intarit regele in slujbele lor pe Sadrac, Mesac si Abed-Nego, peste tinutul Babilonului.

31. Regele Nabucodonosor a dat hrisov catre toate popoarele, neamurile si limbile care locuiesc pe tot pamantul: "Pacea voastra sa sporeasca!
32. Placutu-mi-a sa vestesc minunile si faptele cele peste fire, pe care le-a facut mie Dumnezeul cel Preainalt.
33. Cat de mari sunt minunile Lui si cat de puternice sunt faptele cele peste fire! Imparatia Lui este imparatie vesnica si stapanirea Lui tine din neam in neam!

CAPITOLUL 4

Al doilea vis si talcuirea lui.

l. Eu, Nabucodonosor, stam fara de grija in casa mea si bucuros de viata in patul meu.
2. Am visat un vis care m-a inspaimantat; si gandurile mele cand stam culcat in patul meu si vedeniile pe care le-am avut m-au framantat adanc.
3. Si am poruncit sa mi se aduca in fata mea toti inteleptii din Babilon, care sa-mi talcuiasca visul.
4. Atunci au sosit talcuitorii de semne, prezicatorii, caldeii si cititorii in stele si le-am spus visul, dar ei nu mi-au dat talcuirea lui.
5. Iar in cele din urma s-a infatisat inaintea mea Daniel, al carui nume este Beltsatar, dupa numele dumnezeului meu si care are in al Duhul Dumnezeului celui Sfant si i-am spus visul:
6. "Beltsatar, tu, mai-marele talcuitorilor de semne, tu, cel in care stiu ca locuieste Duhul lui Dumnezeu celui Sfant si ca nici o taina nu-ti este grea, ia aminte la visul pe care l-am visat si spune-mi talcuirea lui!
7. Vedenia pe care am avut-o, cand eram culcat in patul meu, a fost: "Ma uitam si iata un copac in mijlocul pamantului, inalt foarte.
8. Copacul crestea si era puternic si varful lui ajungea pana la cer si se putea vedea pana la capatul pamantului.
9. Frunzisul lui era frumos si roadele lui multe, si hrana pentru toti se afla in el. Sub el cautau umbra fiarele campului, iar in ramurile lui isi faceau cuiburi pasarile cerului si din el se hraneau toate vietuitoarele.
10. Priveam in vedenia pe care am avut-o, cand eram in patul meu si iata un inger, un sfant, se cobora din ceruri;
11. El a strigat cu glas tare si a poruncit asa: Doborati copacul si taiati-i crengile, scuturati frunzele lui si imprastiati roadele lui, ca animalele sa fuga de sub el si pasarile din frunzisul lui!
12. Iar butucul si radacinile sa ramana in pamant in legaturi de fier si de arama, in iarba campului! Din roua cerului sa fie udat si cu dobitoacele campului sa imparta iarba pamantului.
13. Inima lui sa nu mai fie inima de om, ci o inima de dobitoc sa-i fie data si sapte ani sa treaca peste el!
14. Aceasta hotarare se sprijina pe porunca ingerilor, iar porunca sfintilor este ca sa cunoasca cei vii ca Cel Preainalt stapaneste peste imparatia oamenilor, pe care o da cui vrea si poate sa ridice peste ea pe cel mai de jos dintre oameni.
15. Acesta este visul pe care l-am visat eu, regele Nabucodonosor, iar tu, Beltsatar, spune talcuirea lui, caci toti inteleptii regatului meu nu pot sa-mi faca cunoscuta talcuirea. Tu insa esti in stare, fiindca ai in tine Duhul Dumnezeului celui Sfant".
16. Atunci Daniel, al carui nume este Beltsatar, a ramas inmarmurit pentru o clipa si gandurile lui s-au tulburat. Regele a prins din nou a grai si a zis: "Beltsatar, visul si talcuirea lui sa nu te infricoseze!" Raspuns-a Beltsatar si a zis: "O, stapane, visul sa fie pentru cei ce te urasc pe tine, iar talcuirea lui pentru vrajmasii tai!
17. Copacul pe care tu l-ai vazut, mare si puternic, care cu varful ajungea pana la cer si se vedea pana la capatul pamantului,
18. Cu frunzis frumos, cu rod mult si din care se hraneau toti, sub care se adaposteau fiarele campului, iar in ramurile lui faceau cuiburi pasarile cerului,
19. Acela esti tu, o, rege, tu, care te-ai marit si te-ai facut puternic, ai crescut si ai ajuns pana la ceruri, ai stapanirea ta pana la marginea pamantului.
20. Iar ca a vazut regele un inger, un sfant, coborandu-se din cer si zicand: Doborati copacul si nimiciti-l, dar butucul si radacinile lui lasati-le in pamant si in legaturi de fier si de arama, in iarba pamantului, si de roua cerului sa fie udat si cu animalele campului sa fie partas pana ce vor trece peste el sapte ani,
21. Aceasta inseamna, o, rege, ca hotararea Celui Preainalt se va implini peste stapanul meu regele,
22. Ca tu vei fi alungat dintre oameni si vei locui impreuna cu animalele campului si vei manca iarba si din roua cerului vei fi udat si vor trece peste tine sapte ani, pana ce tu vei cunoaste ca Cel Preainalt are stapanirea peste imparatia oamenilor si o da cui voieste.
23. Si daca a poruncit sa lase butucul si radacinile copacului, inseamna ca regatul tau va fi ocrotit pentru tine indata

ce tu vei recunoaste ca Cerul are stapanirea.
24. De aceea, o, rege, placut sa-ti fie sfatul meu inaintea ta: Rascumpara pacatele tale prin fapte de dreptate si nedreptatile tale prin mila catre cei saraci, daca vrei ca bunastarea in care te afli sa dainuiasca".
25. Totul s-a implinit cu regele Nabucodonosor.
26. Dupa douasprezece luni, cand regele Nabucodonosor se plimba in palatul regal din Babilon,
27. A prins a grai zicand: "Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care l-am cladit eu intru taria puterii mele si spre cinstea stralucirii mele, ca resedinta regala?"
28. Pe cand cuvantul era inca in gura regelui, un glas s-a coborat din cer: "Tie, rege Nabucodonosor, ti se spune: Regatul s-a luat de la tine.
29. Si dintre oameni vei fi izgonit, vei locui cu animalele campului si vei paste iarba si vor trece sapte ani peste tine, pana ce vei recunoaste ca Cel Preainalt are putere peste imparatia oamenilor si ca o da cui voieste!"
30. Indata s-a implinit cuvantul asupra lui Nabucodonosor, caci a fost alungat dintre oameni si a mancat iarba ca animalele si trupul lui era udat de roua pana cand parul i-a crescut ca penele vulturilor si unghiile ca ghiarele pasarilor.
31. "Si dupa trecerea acestui timp, eu Nabucodonosor, am ridicat ochii mei la cer si mintea mi-a venit din nou si am binecuvantat pe Cel Preainalt si Celui vesnic viu l-am adus lauda si preamarire, ca puterea Lui este putere vesnica, iar imparatia Lui din neam in neam.
32. Toti locuitorii pamantului sint socotiti ca o nimica si El face ce voieste cu ostirea cereasca si cu locuitorii pamantului si nimeni nu poate sa-L impiedice la lucrul Lui si sa-I zica: "Ce faci Tu?"
33. In acelasi timp mi-a venit mintea la loc si, spre gloria regatului meu, mi-a venit iarasi maretia si stralucirea si sfetnicii mei si dregatorii cei mari m-au chemat si regatul mi-a fost dat in stapanire, iar puterea mea a crescut si mai mult.
34. Acum, eu, Nabucodonosor, laud, inalt si preamaresc pe Imparatul cerului; toate faptele Lui sunt adevarate si caile Lui drepte, iar pe cei ce umbla mandri poate sa-i smereasca!"

CAPITOLUL 5

Ospatul lui Belsatar (Baltazar), scrierea minunata si talcuirea ei.

1. Regele Belsatar a facut un mare ospat pentru o mie din dregatorii sai si in fata celor o mie a baut vin.
2. Belsatar cand era in toiul ospatului, la bautul vinului, a poruncit sa aduca vasele de aur si de argint pe care Nabucodonosor, tatal sau, le luase din templul din Ierusalim, ca regele sa bea vin din ele, impreuna cu dregatorii sai, femeile sale si concubinele sale.
3. Atunci au fost aduse vasele de aur si de argint care fusesera luate din templul lui Dumnezeu din Ierusalim si au baut din ele regele si dregatorii sai, femeile sale si concubinele sale.
4. Ei au baut vin si au preamarit pe dumnezeii de aur, de argint, de arama, de fier, de lemn si de piatra.
5. In aceeasi clipa au iesit degetele unei maini de om, care au scris in fata sfesnicului celui mare pe tencuiala peretelui palatului regal, si regele a vazut varful degetelor mainii care scria.
6. Atunci fata regelui s-a ingalbenit si gandurile lui s-au tulburat; incheieturile coapselor sale au slabit, iar genunchii i se izbeau unul de altul neincetat.
7. Regele a inceput sa strige din toate puterile sa i se aduca prezicatorii, caldeii si talcuitorii de semne. Atunci el a prins a grai si a zis tuturor inteleptilor din Babilon: "Oricine va citi scrisul acesta si imi va arata talcuirea lui va fi imbracat in vesmant de purpura, lant de aur i se va pune imprejurul gatului lui si va carmui ca al treilea in regatul meu!"
8. Atunci au venit toti inteleptii regelui, dar nu au putut citi scrisul, nici sa-i faca cunoscut intelesul lui.
9. Regele Belsatar s-a inspaimantat foarte, fata lui s-a ingalbenit, iar dregatorii lui au ramas inmarmuriti.
10. Regina, auzind strigatul regelui si al dregatorilor, s-a dus in camara de ospat. Ea a inceput a grai si a zis: "O, rege, sa traiesti in veac! Gandurile tale sa nu te inspaimante, si chipul fetei tale sa nu se schimbe!
11. In regatul tau se afla un om care are in el Duhul lui Dumnezeu celui Sfant si in vremea domniei tatalui tau a fost descoperita in el lumina, pricepere si intelepciune, ca intelepciunea dumnezeiasca, iar regele Nabucodonosor, tatal tau, l-a pus mai-marele talcuitorilor ele semne, al caldeilor, al cititorilor in stele si al inteleptilor.
12. Din pricina ca s-a descoperit in Daniel un duh inalt, o stiinta si o pricepere de a talcui visele, de a dezlega lucrurile greu de inteles si de a descoperi tainele, pentru aceasta regele i-a dat numele de Beltsatar. Deci cheama pe Daniel, si el iti va arata talcuirea".

13. Daniel a fost adus inaintea regelui. Regele a zis atunci lui Daniel: "Tu esti Daniel, cel dintre robii iudei pe care i-a adus tatal meu din Iuda?
14. Am auzit ca in tine este Duhul lui Dumnezeu si ca in tine se afla lumina, pricepere si intelepciune fara seaman.
15. Acum au fost adusi la mine inteleptii si prezicatorii ca sa-mi citeasca scrisul acesta si sa-mi faca cunoscuta talcuirea lui, dar nu au fost in stare sa-mi spuna talcuirea acestor cuvinte.
16. Si eu am auzit despre tine ca tu poti sa talcuiesti visele si sa dezlegi cele tainice. Acum, daca tu esti in stare sa citesti scrisul si sa-mi faci cunoscuta talcuirea lui, vei fi imbracat in vesmant de purpura si lant de aur vei avea imprejurul gatului tau si vei carmui ca al treilea in regatul meu".
17. Atunci Daniel a inceput sa vorbeasca si a grait regelui: "Darurile tale poti sa le pastrezi pentru tine, iar lucrurile de pret da-le altora; caci eu voi citi regelui scrisul si ii voi face cunoscuta talcuirea lui.
18. O, rege! Dumnezeu cel Preainalt a dat lui Nabucodonosor, tatal tau, regatul, marirea, cinstea si stralucirea.
19. Iar din pricina puterii pe care El i-o daduse, toate popoarele, neamurile si limbile erau infricosate si tremurau inaintea lui; el omora pe cine voia si lasa in viata pe cine voia, inalta pe cine voia si cobora pe cine voia.
20. Si pentru ca inima lui se trufise si duhul lui se impietrise pana la mandrie, a fost coborat de pe scaunul regatului sau si vrednicia lui i-a fost luata;
21. Si a fost izgonit din neamul omenesc, iar inima i s-a facut asemenea dobitoacelor, si a locuit cu asinii salbatici, mancand iarba ca boii si si-a udat trupul din roua cerului pana a recunoscut ca Dumnezeu cel Preainalt are putere peste imparatia oamenilor si asaza peste ea pe cine vrea.
22. Si tu, fiul sau, Belsatar, tu nu esti smerit cu inima, macar ca tu stii toate acestea.
23. Si te-ai ridicat impotriva Stapanului cerului si ai adus vasele templului Sau inaintea ta, si ai baut vin din ele, tu si dregatorii tai, femeile tale si concubinele tale, si ai preamarit dumnezei de argint, de aur, de arama, de fier, de lemn si de piatra, dumnezei care nu vad, nici nu aud si nici nu cunosc nimic, iar pe Dumnezeul in mana Caruia este suflarea ta si toate caile tale, nu L-ai cinstit.
24. Atunci a trimis El varful mainii care a scris aceste cuvinte.
25. Iata inscriptia care a fost scrisa: Mene, mene, techel ufarsin.
26. Aceasta este talcuirea cuvantului mene: Dumnezeu a numarat zilele regatului tau si i-a pus capat.
27. Techel: l-a cantarit in cantar si l-a gasit usor.
28. Peres: a impartit regatul tau si 1-a dat Mezilor si Persilor".
29. Atunci a poruncit Belsatar si au imbracat pe Daniel in vesmant de purpura si i-au pus lant de aur la gatul lui si au dat de veste ca el va carmui ca al treilea in imparatie.
30. Chiar in noaptea aceea a fost omorat Belsatar, imparatul Caldeilor.

CAPITOLUL 6

Daniel in groapa cu lei.

1. Si Darius Medul a ajuns rege cand era in varsta de aproape 62 de ani.
2. Si i-a placut lui Darius sa puna peste regatul lui 120 de satrapi, care sa poarte de grija in tot regatul,
3. Iar in fruntea lor, trei dregatori dintre care unul era Daniel, si acesti satrapi trebuia sa le dea lor socoteala, astfel ca regele sa nu fie pagubit.
4. Insa Daniel era mai presus decat toti dregatorii si satrapii, fiindca in el era un duh inalt si regele isi pusese in gand sa-l puna mai mare peste tot regatul.
5. Atunci dregatorii si satrapii s-au trudit sa gaseasca lui Daniel vreo pricina din partea carmuirii regatului, dar n-au putut sa-i afle nici o pricina sau lucru rau, caci el era credincios si nici o trecere cu vederea sau greseala nu i s-a putut pune in seama.
6. Atunci oamenii acestia au zis: "Daca nu-i gasim lui Daniel nici o pricina, cu toate acestea ii vom afla lui una, in legea Dumnezeului lui".
7. Dregatorii si satrapii acestia s-au dus atunci in graba la rege si asa i-au grait: "O, rege Darius, sa traiesti in veac!
8. Toti marii dregatori ai regatului, marii carmuitori, satrapii, sfetnicii si guvernatorii s-au sfatuit laolalta ca regele sa dea o porunca si sa se randuiasca oprirea ca oricine s-ar ruga vreme de treizeci de zile altui dumnezeu si om in afara de tine, rege, sa fie aruncat in groapa cu lei.
9. Acum, o, rege, fa cunoscuta oprirea si da porunca scrisa, care, potrivit legii Mezilor si Persilor, nu se mai poate schimba".

10. Asadar, regele Darius a dat oprire scrisa si porunca.
11. Indata ce Daniel a aflat ca o porunca a fost data, a intrat in casa sa, care avea in camara de sus fereastra deschisa inspre Ierusalim si in fiecare zi ingenunchea de trei ori, s-a rugat si a laudat pe Dumnezeu, cum facea si mai inainte.
12. Atunci barbatii aceia au venit in numar mare si au aflat pe Daniel rugandu-se si cerand mila lui Dumnezeu.
13. Apoi s-au apropiat si au grait inaintea regelui privitor la porunca regala: "Oare n-ai poruncit tu ca oricine s-ar ruga timp de treizeci de zile la oricare alt dumnezeu sau om, in afara de tine, rege, sa fie aruncat intr-o groapa cu lei?" Raspuns-a regele si a zis: "Lucrul ramane hotarat si, dupa legile Mezilor si Persilor, nu se poate schimba".
14. Atunci au raspuns ei regelui si au zis: "Daniel, cel dintre robii iudei, nu a luat in seama porunca ta, rege, nici nu s-a ingrijit de oprirea ta, ci de trei ori pe zi isi face rugaciunea".
15. Cand a auzit regele acestea, s-a tulburat foarte si si-a indreptat gandul spre Daniel, cum ar putea sa-l scape, si pana la apusul soarelui s-a straduit ca sa-l scoata.
16. In urma, oamenii aceia au intrat in graba la rege si i-au zis: "Stiut sa-ti fie, o, rege, ca, dupa legea Mezilor si a Persilor, orice porunca sau oprire data de rege nu se mai poate schimba".
17. Atunci regele a dat porunca sa aduca pe Daniel si 1-a aruncat in groapa cu lei. Dupa acestea regele a prins a grai si a zis lui Daniel: "Dumnezeul tau pe Care tu Il cinstesti fara incetare, Acela te va scapa!"
18. Apoi s-a adus o piatra care a fost pusa peste gura gropii, iar regele a pecetluit-o cu inelul sau si cu inelul dregatorilor sai, asa ca nimic sa nu se schimbe cu privire la Daniel.
19. Pe urma, imparatul s-a dus in palatul sau si a petrecut noaptea in post si nu au adus langa el concubine, iar somnul nu l-a mai prins.
20. Apoi regele s-a sculat dis-de-dimineata, in revarsat de zori si a venit in graba la groapa cu lei.
21. Si cand s-a apropiat de groapa, a strigat pe Daniel cu glas tare. Atunci regele a prins a grai si a zis lui Daniel: "Daniel, slujitorul Dumnezeului celui viu, Dumnezeul tau, Caruia te inchini neincetat, oare a putut sa te scape de lei?"
22. Apoi Daniel a vorbit cu regele: "O, rege, in veci sa traiesti!
23. Dumnezeu a trimis pe ingerul Sau si a astupat gura leilor, si ei nu mi-au facut nici un rau, pentru ca am fost gasit nevinovat inaintea Lui, precum si in fata ta, rege, n-am facut nici un rau!"
24. Regele s-a bucurat foarte si a poruncit sa scoata pe Daniel din groapa si Daniel a fost scos din groapa si nici o rana nu i-a fost gasita, caci nadajduise in Dumnezeul lui.
25. Atunci a poruncit regele sa aduca pe barbatii aceia care defaimasera pe Daniel si au fost aruncati in groapa cu lei, ei, fiii lor si femeile lor, si nici nu au ajuns bine in fundul gropii, ca leii s-au si napustit asupra lor si le-au sfaramat toate oasele.
26. Regele Darius a scris la toate popoarele, neamurile si limbile care locuiesc peste tot pamantul: "Pacea voastra sa sporeasca!
27. Porunca iese de la mine ca in tot cuprinsul regatului meu sa se teama si sa tremure lumea inaintea Dumnezeului lui Daniel, ca El este Dumnezeul cel viu, Care ramane in veci si imparatia lui nu se va nimici, iar stapanirea Lui nu va avea sfarsit.
28. El poate sa scape si sa libereze, face semne si minuni in cer si pe pamant; El a scapat pe Daniel din ghearele leilor".
29. Si Daniel se afla intr-o stare fericita in regatul lui Darius si in regatul lui Cirus, regele Persilor.

CAPITOLUL 7

Vedenia lui Daniel, in care se arata cele patru fiare.

1. In anul dintai al lui Belsatar, regele Babilonului, Daniel a visat un vis, si vedeniile pe care le-a avut cand era culcat in patul lui il infricosara. Atunci el a scris visul si a povestit ceea ce era mai de seama dintre fapte.
2. Daniel a inceput a grai, zicand: "Vazut-am in vedenia mea din timpul noptii cum cele patru vanturi ale cerului au sfredelit marea cea necuprinsa.
3. Si patru fiare uriase au iesit din mare, una mai deosebita decat alta.
4. Cea dintai semana cu un leu si avea aripi de vultur. M-am uitat la ea pana ce aripile i-au fost smulse si a fost ridicata de pe pamant si pusa pe picioare ca un om si i s-a dat inima de an.
5. Si iata o a doua fiara, cu infatisare de urs, stand intr-o rana, cu trei coaste in gura, intre dinti, si asa i s-a poruncit: "Scoala-te! Mananca multa carne!"

6. Apoi m-am uitat din nou si iata o alta fiara, asemenea unui leopard, avand pe spate patru aripi de pasare; si fiara avea patru capete, si i s-a dat putere.
7. In urma am privit in vedeniile mele de noapte si iata o a patra fiara inspaimantatoare si infricosatoare si nespus de puternica. Ea avea dinti mari de fier si gheare de arama; manca si sfarama, iar ramasita o calca in picioare. Ea se deosebea de toate celelalte fiare de mai inainte si avea zece coarne.
8. M-am uitat cu luare aminte la coarne, si iata un alt corn mic crestea intre ele, si trei din coarnele cele dintai au fost smulse de el. Si iata ca acest corn avea ochi ca ochii de om si gura care graia lucruri mari.
9. Am privit pana cand au fost asezate scaune, si S-a asezat Cel vechi de zile; imbracamintea Lui era alba ca zapada, iar parul capului Sau curat ca lana; tronul Sau, flacari de foc; rotile lui, foc arzator.
10. Un rau de foc se varsa si iesea din el; mii de mii Ii slujeau si miriade de miriade stateau inaintea Lui! Judecatorul S-a asezat si cartile au fost deschise.
11. Eu ma uitam mereu, din pricina multelor vorbe pe care cornul cel mare le graia. Am privit pana cand fiara a fost omorata si trupul ei nimicit si dat focului.
12. Dar si celorlalte fiare li s-a luat stapanirea, si lungimea vietii lor a fost hotarata pana la o vreme si un anumit timp.
13. Am privit in vedenia de noapte, si iata pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului si El a inaintat pana la Cel vechi de zile, si a fost dus in fata Lui.
14. Si Lui I s-a dat stapanirea, slava si imparatia, si toate popoarele, neamurile si limbile Ii slujeau Lui. Stapanirea Lui este vesnica, stapanire care nu va trece, iar imparatia Lui nu va fi nimicita niciodata.
15. Pentru aceasta, eu, Daniel, am fost tulburat cu duhul meu si vedeniile pe care le-am avut ma inspaimantau.
16. M-am apropiat atunci de unul din cei de fata si l-am rugat sa-mi spuna adevarul privitor la toate acestea. Si el mi-a vorbit si mi-a facut cunoscut intelesul acestor lucruri.
17. "Aceste fiare, patru la numar, inseamna ca patru regi se vor ridica pe pamant,
18. Si sfintii Celui Preainalt vor primi regatul si il vor tine in stapanire in veci si in vecii vecilor.
19. Dupa aceasta l-am rugat sa-mi spuna adevarul despre fiara a patra, care se deosebea de toate celelalte si care era afara din cale de inspaimantatoare, cu dinti de fier si cu gheare de arama si care manca, sfarama, iar ceea ce ramanea calca in picioare;
20. Si despre cele zece coarne care erau pe capul sau si despre celalalt care crestea si inaintea caruia au cazut cale trei si avea ochi si gura care graia lucruri mari si care era mult mai mare decat celelalte.
21. M-am uitat, si cornul acela purta razboi cu cei sfinti si i-a biruit,
22. Pana ce a venit Cel vechi de zile si a facut dreptate sfintilor Celui Preainalt, pana ce s-a implinit vremea si imparatia a ajuns sub stapanirea sfintilor.
23. El a raspuns astfel: "Fiara a patra inseamna ca un al patrulea rege va fi pe pamant, care se va deosebi de toate celelalte regate, care va manca tot pamantul, il va calca in picioare si il va zdrobi.
24. Si cele zece coarne inseamna ca din acest regat se vor ridica zece regi, si un altul se va scula dupa ei; el se va deosebi de cei dinaintea lui si va dobori la pamant trei regi.
25. Si va grai cuvinte de defaimare impotriva Celui Preainalt si va asupri pe sfintii Celui Preainalt, si isi va pune in gand sa schimbe sarbatorile si legea, si ei vor fi dati in mana lui o vreme si vremuri si jumatate de vreme.
26. Si judecata se va face si i se va lua stapanirea, ca sa-l nimiceasca si sa-l prabuseasca pentru totdeauna.
27. Iar regatul si stapanirea si marirea regilor de sub ceruri se vor da poporului sfintilor Celui Preainalt; imparatia Lui este imparatie vesnica si toate stapanirile Ii vor sluji Lui si pe El Il vor asculta".
28. Iata sfarsitul vorbirii mele cu el. Pe mine, Daniel, gandurile mele m-au infricosat foarte si fata mi s-a schimbat si am pastrat cuvantul in inima mea.

CAPITOLUL 8

Vedenia berbecului si a tapului.

l. In anul al treilea al domniei regelui Belsatar mi s-a aratat mie, lui Daniel, o vedenie, afara de cele ce mi se aratasera la inceput.
2. Si m-am uitat in vedenie si, cand priveam, parca eram in capitala Suza, care este in tara Elamului si, stand cu privirea atintita, eram pe fluviul Ulai.
3. Si am ridicat ochii mei si m-am uitat si iata un berbec cu doua coarne stand in picioare in fata fluviului si coarnele lui erau lungi, iar unul mai lung decat celalalt si cel mai lung crestea cel din urma.

4. Am vazut berbecul lovind cu coarnele la apus, la miazanoapte si la miazazi si nici o fiara nu-i putea sta impotriva si nimeni nu scapa de asuprirea lui. El facea ce voia si crestea.
5. Si m-am uitat cu luare aminte si iata un tap venea de la apus pe deasupra fetei pamantului, fara ca sa-l atinga. Si tapul avea un corn intre ochi, care corn se putea zari.
6. si a venit pana la berbecul cel cu doua coarne pe care l-am vazut stand in fata fluviului si s-a napustit spre el cu toata taria puterii lui.
7. Si l-am vazut cum s-a apropiat de berbec, s-a intaratat impotriva lui si a lovit berbecul si i-a sfaramat cele doua coarne, iar berbecul nu mai avea putere sa i se impotriveasca; si l-a aruncat la pamant si 1-a calcat in picioare si nimeni n-a scapat pe berbec.
8. Si tapul a crescut foarte si cand a ajuns puternic, cornul cel mare s-a sfaramat si am zarit patru coarne crescand in locul lor, spre cele patru vanturi ale cerului.
9. Si din unul dintre ele a iesit un corn mic, care a crescut afara din cale, catre miazazi, catre rasarit si catre tara stralucirii.
10. Si el s-a inaltat pana catre ostirea cereasca si a doborat la pamant din ostire si din stele si le-a calcat in picioare.
11. Si a mai crescut pana la mai-marele ostirii si i-a luat jertfa de fiecare zi si i-a rasturnat locul templului sau.
12. Si peste jertfa de fiecare zi el a pus nelegiuirea si a aruncat adevarul la pamant, si el a facut si a izbutit.
13. Si am auzit un sfant care graia, si un alt sfant a zis catre cel ce graia: "Pana cand va dura vedenia si jertfa de fiecare zi nu se va mai aduce si un pacat al pustiirii va fi pus in loc si templul si ostirea vor fi calcate in picioare?"
14. Atunci el i-a raspuns: "Pana la doua mii trei sute de seri si de dimineti; dupa aceasta templul isi va avea din nou rostul lui".
15. Si cand eu, Daniel, am vazut vedenia si m-am straduit sa o inteleg, iata ca atunci a stat cineva inaintea mea cu chip de om.
16. Atunci am auzit un glas de om deasupra fluviului Ulai, glas care striga si spunea: "Gavriile, talcuieste celui de acolo vedenia!"
17. Si el a venit unde eram eu si, cand se apropia, m-am inspaimantat si am cazut cu fata la pamant. Si el mi-a grait: "Ia aminte, fiul omului, caci vedenia este pentru a arata sfarsitul veacurilor!"
18. Si cand vorbea cu mine, stam inmarmurit cu fata la pamant; atunci el s-a atins de mine si m-a ridicat in picioare in locul in care ma aflam,
19. Si mi-a spus: "Iata, iti voi face cunoscut ceea ce se va intampla in vremea din urma a maniei lui Dumnezeu; ca pentru vremea cea din urma este vedenia.
20. Berbecul cu doua coarne, pe care tu il vezi, inseamna regii Mediei si ai Persiei.
21. Iar tapul este regele Greciei si cornul cel mare, care este intre ochi, este regele cel dintai.
22. Si daca el a fost sfaramat, patru s-au ridicat in locul lui; inseamna ca patru regate se vor ridica din neamul lui, dar fara sa aiba puterea lui.
23. La sfarsitul stapanirii lor, la vremea covarsirii pacatelor lor, se va ridica un rege cu chip semet si istet in lucrurile ascunse.
24. Si stapanirea lui va creste in putere - dar nu prin puterea lui insusi - si va face pustiiri uriase si in orice lucru va izbuti si va prabusi pe cei tari si pe poporul sfintilor.
25. Din pricina istetimii lui, va izbuti inselaciunea in mana lui si se va semeti in inima sa si in plina vreme de pace va dobori pe multi. Si se va ridica impotriva Regelui regilor, dar va fi aruncat la pamant nu de mana omeneasca.
26. Iar vedenia despre seri si despre dimineti, care a fost spusa, este adevarata; tu insa pecetluieste vedenia, ca se va intampla dupa multe zile".
27. Si eu, Daniel, am fast istovit de puteri si am cazut bolnav cateva zile. Dar m-am sculat si am avut grija de lucrurile regelui. Am ramas uimit de cele ce am vazut si n-am putut sa le inteleg.

CAPITOLUL 9

Rugaciunea lui Daniel si proorocia celor saptezeci de saptamani de ani.

1. In anul intai al lui Darius, fiul lui Ahasveros (Artaxerxe), din neamul Mezilor, care a domnit peste regatul Caldeilor,
2. In anul intai al domniei lui - eu, Daniel, am citit in carti numarul de saptezeci de ani, pentru care a fost cuvantul Domnului catre proorocul Ieremia, ani care trebuia sa se implineasca de la daramarea Ierusalimului.

3. Si mi-am indreptat fata catre Domnul Dumnezeu, staruind in rugaciune si in rugi fierbinti, cu post, sac si cenusa.
4. Si m-am rugat Domnului Dumnezeu si m-am marturisit si am zis: "O, Doamne, Dumnezeule cel mare si minunat, Care pazesti legamantul si indrumarea pentru cei ce Te iubesc pe Tine si iau aminte la poruncile Tale!
5. Pacatuit-am, faradelege am facut, ca si cei nelegiuiti ne-am purtat, rasculatu-ne-am si ne-am departat de la poruncile si de la legile Tale.
6. Si nu am ascultat de slujitorii Tai prooroci, care ne-au grait in numele Tau: catre regii nostri, catre mai-marii nostri, parintilor nostri si la tot poporul tarii.
7. A Ta este, Doamne, dreptatea, iar a noastra rusinarea fetelor noastre, precum se arata astazi oamenilor din Iuda si locuitorilor din Ierusalim si la tot Israelul, cei de aproape si cei de departe, in toate tarile in care Tu i-ai izgonit din pricina faradelegilor ce le-au savarsit impotriva Ta.
8. Doamne Dumnezeule, a noastra este rusinarea fetelor, a regilor nostri, a mai-marilor nostri si a parintilor nostri, caci noi am pacatuit tie;
9. A Domnului Dumnezeului nostru este milostivirea si indurarea. Razvratitu-ne-am impotriva Lui.
10. Si nu am ascultat de glasul Domnului Dumnezeului nostru ca sa umblam in legea Lui, pe care ne-a dat-o noua prin mana slujitorilor Sai profeti.
11. Si tot Israelul a calcat legea Ta si s-a departat, ca sa nu mai auda glasul Tau. Varsatu-s-a peste noi blestemul si juramantul scris in legea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, caci am pacatuit impotriva Ta.
12. Si a adeverit cuvintele Sale pe care le-a grait catre noi si catre judecatorii nostri, care au carmuit peste noi, ca a voit sa abata peste noi strasnic prapad, ce nu s-a mai intamplat niciodata sub cer, asemenea celui din Ierusalim.
13. Precum este scris in legea lui Moise, toata aceasta nenorocire s-a napustit asupra noastra, dar n-am imbunat fata Domnului Dumnezeului nostru, intorcandu-ne de la nelegiuirile noastre si luand aminte la adevarul Sau.
14. Gandit-a indelung Domnul asupra nenorocirii pe care a abatut-o peste noi, ca drept este Domnul Dumnezeul nostru in toate faptele pe care le-a facut, dar noi n-am ascultat de glasul Lui.
15. Si acum, Doamne Dumnezeul nostru, Tu Care ai scos pe poporul Tau din tara Egiptului cu mana tare si Te-ai facut vestit pana in ziua de astazi, pacatuit-am, faradelege am facut.
16. O, Doamne! Intoarca-se, dupa milostivirile Tale, toata mania si toata vapaia urgiei Tale de la cetatea Ierusalimului, de la muntele cel sfant al Tau! Ca, pentru pacatele noastre si pentru faradelegile parintilor nostri, Ierusalimul si poporul Tau au ajuns de ocara pentru toti vecinii nostri.
17. Acum asculta, Dumnezeul nostru, rugaciunea slujitorului Tau si ruga fierbinte si lumineaza fata Ta spre templul Tau pustiit, pentru numele Tau, Doamne!
18. Pleaca, Dumnezeul meu, urechea Ta si auzi, deschide ochii Tai si vezi mahnirea noastra adanca si cetatea asupra careia se cheama numele Tau. Ca nu pentru faptele noastre drepte aducem inaintea Ta rugaciunile noastre cele fierbinti, ci pentru milele Tale cele mari.
19. O, Doamne, asculta! O, Doamne, iarta! O, Doamne, ia aminte si lucreaza! Nu intarzia pentru numele Tau, Dumnezeul meu; ca numele Tau il poarta cetatea si poporul Tau!"
20. Si in vreme ce graiam si ma rugam si marturiseam pacatul meu si pacatul poporului meu Israel si cadeam cu ruga mea fierbinte inaintea Domnului Dumnezeului meu, pentru sfant muntele Dumnezeului meu,
21. Si pe cand vorbeam in rugaciunea mea, iata un om, Gavriil, pe care l-am vazut in vedenia mea cea de la inceput, in zbor grabit, s-a apropiat de mine pe la vremea jertfei de seara.
22. Si a venit si mi-a grait zicand: "Daniele, chiar acum am sosit ca sa-ti deschid mintea.
23. Cand tu ai inceput sa te rogi, porunca mi-a fost data si eu am venit ca sa-ti vestesc, caci tu esti un om iubit de Dumnezeu. Ia aminte la cuvant si intelege vedenia!
24. Saptezeci de saptamani sunt hotarate pentru poporul tau si pentru cetatea ta cea sfanta pana ce faradelegea va trece peste margini si se va pecetlui pacatul si se va ispasi nelegiuirea, pana ce dreptatea cea vesnica va veni, vedenia si proorocia se vor pecetlui si se va unge Sfantul Sfintilor.
25. Sa stii si sa intelegi ca de la iesirea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului si pana la Cel-Uns - Cel-Vestit - sunt sapte saptamani si saizeci si doua de saptamani; si din nou vor fi zidite pietele si zidul din afara, in vremuri de stramtorare.
26. Iar dupa cele saizeci si doua de saptamani, Cel-Uns va pieri fara sa se gaseasca vreo vina in El, iar poporul unui domn va veni si va darama cetatea si templul. Si sfarsitul cetatii va veni prin potopul maniei lui Dumnezeu si pana la capat va fi razboi - prapadul cel hotarat.
27. Si El va incheia un legamant cu multi intr-o saptamana, iar la mijlocul saptamanii va inceta jertfa si prinosul si in

templu va fi uraciunea pustiirii, pana cand pedeapsa nimicirii cea hotarata se va varsa peste locul pustiirii".

CAPITOLUL 10

Continuarea vedeniilor.

1. In anul al treilea al lui Cirus, regele Persilor, i s-a descoperit un cuvant lui Daniel - care se chema Beltsatar - si adevarat este cuvantul si el vesteste razboi mare. El a patruns cuvantul si a inteles vedenia.
2. "In vremea aceea, eu, Daniel, am petrecut trei saptamani de zile in jale.
3. Paine buna n-am mancat, carne si vin n-am pus in gura mea si cu miresme nu m-am uns, pana ce nu s-au implinit trei saptamani de zile.
4. Dar in ziua a douazeci si patra a lunii intai, eu, Daniel, ma aflam pe malul fluviului celui mare, adica Tigrul,
5. Si mi-am ridicat ochii mei si iata un om imbracat in vesminte de in, iar coapsele lui incinse cu aur curat si de pret;

6. Trupul lui ca si crisolitul si fata lui ca fulgerul, iar ochii lui ca flacarile de foc, bratele si picioarele lui straluceau ca arama lustruita si sunetul cuvintelor lui ca vuietul unei multimi.
7. Si am vazut numai eu, Daniel, o vedenie, iar oamenii care erau cu mine nu au vazut vedenia; ci o mare spaima a cazut peste ei si au fugit sa se ascunda.
8. Atunci eu am ramas singur si am vazut aceasta mare vedenie si n-a ramas in mine putere, fata mea si-a schimbat infatisarea, stricandu-se, si nu mai aveam vlaga.
9. Si am auzit glasul cuvintelor lui si, la glasul cuvintelor lui, eu am cazut inmarmurit cu fata la pamant.
10. Si iata ca o mana s-a atins de mine si m-a ridicat in genunchi si pe palmele mainilor mele.
11. Si a grait catre mine: "Daniele, om placut al lui Dumnezeu, ia aminte la cuvintele pe care ti le spun tie si stai drept, ca acum sunt trimis catre tine". Si pe cand imi graia cuvantul acesta, m-am sculat tremurand.
12. Si a zis catre mine: "Nu te teme, Daniele, ca din ziua cea dintai, de cand ti-ai sarguit inima ta ca sa intelegi si sa te smeresti inaintea Dumnezeului tau, cuvintele tale au fost auzite si eu am sosit din pricina cuvintelor tale.
13. Si ingerul pazitor al Persiei mi-a stat impotriva douazeci si una de zile, dar iata ca Mihail, cel dintai dintre ingerii pazitori, a venit in ajutorul meu si eu l-am lasat acolo la ingerul pazitor al regelui Persilor
14. Si am venit ca sa-ti fac cunoscut ce se va intampla poporului tau la sfarsitul zilelor; ca mai este o vedenie pentru zilele cele din urma".
15. Si pe cand graia cu mine astfel de cuvinte, mi-am intors privirea spre pamant si am ramas ca un mut.
16. Si iata! Acela care avea infatisarea fiului omului s-a atins de buzele mele; atunci am deschis gura mea si am grait si am zis catre cel ce sta inaintea mea: "O, Stapanul meu! Din pricina acestei vedenii m-au cuprins zvarcoliri de durere si am ramas fara putere.
17. Si cum poate un slujitor atat de mic al Domnului sau sa graiasca cu un Stapan atat de mare ca Tine! Si de spaima imi piere toata puterea si suflarea mi se opreste".
18. Atunci s-a atins iarasi de mine acela care avea infatisarea Fiului Omului si mi-a dat tarie.
19. Si mi-a zis: "Nu te teme, om placut al lui Dumnezeu! Pace tie! Fii tare si curajos!" Si pe cand graia cu mine, m-am simtit intarit si am zis: "Spune, Stapane, caci Tu m-ai intarit!"
20. Atunci El a zis: "Stii tu, oare, pentru ce am venit la tine? Acum Ma voi intoarce sa fac razboi cu ingerul pazitor al Persiei si, cand Eu Ma voi duce, iata ca ingerul pazitor al Greciei va veni.
21. Iti voi vesti tie ceea ce este scris in cartea adevarului. Nimeni nu poate sa Ma ajute mai bine la aceasta decat Mihail, ingerul vostru pazitor".

CAPITOLUL 11

Proorocie despre regii Persiei, Egiptului si Siriei.

1. Si eu in anul dintai al lui Darius Medul stam langa el ca sa-l ajut si sa-l intaresc.
2. Si acum iti fac cunoscut adevarul: Iata ca se vor scula inca trei regi in Persia, iar al patrulea va stapani bogatii mai mari decat toti si, cand va fi puternic prin bogatiile sale, va ridica pe toti impotriva regatului Greciei.
3. Si va iesi la iveala un rege viteaz si va stapani peste un regat puternic si va face numai ceea ce i se va parea bun.
4. Iar cand va fi in culmea puterii sale, regatul lui se va prabusi si se va imparti dupa cele patru vanturi ale carului, fara ca sa ramana urmasilor lui si nici sa aiba putere intocmai ca mai inainte, ca regatul lui va fi sfasiat si se va imparti la altii decat la aceia din neamul lui.

5. Si regele de la miazazi va ajunge puternic, dar unul din capeteniile lui va fi mai puternic decat el si va domni, iar stapanirea lui va fi un regat puternic.
6. Si dupa trecere de ani se vor uni si fiica regelui de la miazazi va veni catre regele de la miazanoapte, ca sa statorniceasca pacea. Dar ea nu va pastra taria bratului sau si nu va dainui nici el, nici bratul lui; si va fi data mortii, ea si insotitorii t ei si copiii ei Si aliatul ei in acele vremuri.
7. Iar unul dintre odraslale din radacinile ei se va ridica si va porni impotriva ostirii si va intra in cetatea cea intarita a regelui de la miazanoapte si va face cu ei ce va voi si va fi biruitor.
8. Chiar si dumnezeii lor, impreuna cu chipurile lor turnate, cu vasele lor de pret, aur si argint, vor fi duse in robia Egiptului si el va fi mai puternic decat regele de la miazanoapte, ani de-a randul.
9. El va navali in regatul regelui de la miazanoapte, apoi se va intoarce in tara sa.
10. Si feciorul lui va pregati razboiul si va strange o mare multime de osti de lupta si va da navala peste el si il va potopi si il va cotropi si se va intoarce si va patrunde pana la cetatea lui cea intarita.
11. Atunci regele de la miazazi va fi amarat foarte si va iesi si va face razboi cu el - cu regele de la miazanoapte, care va ridica o mare ostire; dar ostirea va cadea in mana regelui de la miazazi;
12. Si ostirea va fi nimicita; inima regelui se va ingamfa; zeci de mii va dobori la pamant, dar nu va fi mai puternic.
13. Si inca o data regele de la miazanoapte va ridica ostiri mai puternice decat cele dintai si, dupa un rastimp de cativa ani, va da navala peste el, cu o mare ostire si cu numeroasa calarime.
14. Si in vremea aceea multi se vor scula impotriva regelui de la miazazi si oameni silnici din poporul tau se vor ridica, asa ca sa se implineasca vedenia, dar se vor poticni.
15. Iar regele de la miazanoapte va veni si va ridica intarituri si va cuprinde o cetate intarita, iar ostirea de ajutor a regelui de la miazanoapte nu va putea sa tina piept si trupele sale vor fugi si nu va fi nici un chip de stat impotriva.
16. Cel care va porni impotriva lui va face dupa placul sau si nimeni nu i se va impotrivi, si se va opri in tara stralucirii si totul va fi in mana lui.
17. Si isi va indrepta privirea sa ia in stapanire intregul lui regat si va face o invoiala cu el si ii va da de sotie pe o fiica a sa, ca sa aduca pieirea tarii, dar aceasta nu se va intampla si nu va duce la izbanda.
18. Si isi va intoarce privirea spre insule si va cuprinde multe din ele, iar o capetenie va pune capat ocarii lui, fara putinta de raspuns.
19. Si isi va intoarce fata spre intariturile tarii sale, dar se va poticni, va cadea si va pieri.
20. Si in locul lui va veni altul, care va trimite un strangator de dari in locul care este gloria regatului (Ierusalimul), dar in cateva zile va fi doborat nu prin manie, nici prin razboi.
22. Si in locul lui va veni un batjocoritor, care nu avusese nici un drept la vrednicia regala, si el va veni pasnic si prin uneltiri se va face stapan pe regat.
22. Si ostirile de ajutor vor da inapoi inaintea lui si vor fi sfaramate, de asemenea si o capetenie a legamantului.
23. Si dupa imprietenirea cu el se va servi de viclesug si va porni si va birui cu putin popor.
24. Si pe neasteptate va veni in cele mai bogate tinuturi ale tarii si va face ceea ce n-au facut parintii lui si parintii parintilor lui; el le va imparti cu risipa, prada si jaf si bogatii; si va urzi planuri impotriva cetatilor intarite, numai pentru o vreme.
25. Si isi va indrepta puterea si inima impotriva regelui de la miazazi, eu ostire mare, iar el se va prinde in lupta cu oaste mare si puternica, dar nu va putea sa i se impotriveasca, ca se vor urzi uneltiri impotriva lui.
26. Cei ce mananca la masa cu el, il vor prabusi, iar oastea lui se va sfarama si multi vor cadea loviti de moarte.
27. Si cei doi regi vor pune la cale viclenii in inima lor si la masa isi vor spune lucruri mincinoase, dar fara nici o izbanda, ca inca n-a venit sfarsitul randuit de Dumnezeu.
28. Si se va duce cu mari averi in tara lui si inima lui va fi impotriva Legamantului cel sfant; asa va lucra si se va intoarce in tara lui.
29. La vremea hotarata va navali din nou la miazazi si aceasta din urma batalie nu va fi ca batalia dintai.
30. Corabii din Chitim vor veni impotriva lui; si el va pierde curajul, se va intoarce si se va intarata impotriva legamantului sfant si va lucra si se va invoi iarasi cu cei ce au parasit legamantul sfant.
31. Si osti trimise de el vor sta si vor pangari locasul sfant si cetatea, iar jertfa de fiecare zi o var da de o parte si vor pune in loc uraciunea pustiirii.
32. Si pe cei ce au savarsit faradelegi impotriva legamantului ii va insela prin lingusiri, iar poporul care cunoaste pe Dumnezeul sau va ramane statornic si il va urma.
33. Cei mai intelepti vor invata pe cei multi, dar ei vor cadea un timp de sabie si foc, de temnita si pustiire.
34. Si in vremea caderii lor, vor primi putin ajutor si multi se vor uni cu ei, dar din fatarnicie.

35. Si printre intelepti, multi vor cadea ca sa se lamureasca, sa se curateasca si sa se albeasca pana la sfarsitul vremii, ca mai este inca pana la vremea randuita.
36. Si regele va face dupa placul sau si se va ridica si se va trufi impotriva oricarui dumnezeu si impotriva Dumnezeului dumnezeilor va spune lucruri nemaiauzite si va propasi pana ce sfarsitul maniei va veni, ca ceea ce este hotarat se va intampla.
37. Si nu va lua aminte la dumnezeii parintilor lui si nici la dumnezeul placut femeilor si nu va baga in seama pe nici un alt dumnezeu caci el se va ridica deasupra tuturor.
38. Iar in locul lui va cinsti pe dumnezeul cetatilor, pe un dumnezeu pe care nu l-au cunoscut parintii lui; aceluia i se va inchina cu aur, cu argint, cu pietre scumpe si lucruri de pret.
39. El va lua ca aparatori ai cetatilor intarite pe poporul unui dumnezeu strain; pe cei care il vor recunoaste, el ii va cinsti mult, ii va pune stapani peste multime si le va imparti pamanturi ca rasplata.
40. La sfarsitul vremii se va razboi cu el regele cel de la miazazi si se va napusti impotriva lui regele cel de la miazanoapte, cu care de razboi, cu calareti si cu multe corabii. El va veni in tarile pe care le va cotropi si le va strabate.
41. Si va veni si in tara stralucirii si zeci de mii se var prabusi; si iata care vor scapa din mana lui: Edomul, Moabul si restul fiilor lui Amon.
42. Si va intinde mana sa peste tari si tara Egiptului nu va scapa.
43. Si va ajunge stapan peste comorile de aur si de argint si peste toate lucrurile pretioase ale Egiptului, iar Libienii si Etiopienii vor merge dupa el.
44. Dar zvonuri de la rasarit si de la miazanoapte vor veni sa-l inspaimante si el va iesi cu furie grozava ca sa prapadeasca si sa nimiceasca pe multi.
45. Si el va infige corturile palatului sau intre mare si muntele cel sfant si stralucit, apoi va veni sfarsitul lui si nimeni nu-i va veni in ajutor!

CAPITOLUL 12

Vedenie despre invierea mortilor si despre Antihrist.

1. Si in vremea aceea se va scula Mihail, marele voievod care ocroteste pe fiii poporului tau, si va fi vreme de stramtorare cum n-a mai fost de cand sunt popoarele si pana in vremea de acum. Dar in vremea aceea, poporul tau va fi mantuit si anume oricine va fi gasit scris in carte.
2. Si multi dintre cei care dorm in tarana pamantului se vor scula, unii la viata vesnica, iar altii spre ocara si rusine vesnica.
3. Si cei intelepti vor lumina ca stralucirea cerului si cei care vor fi indrumat pe multi pe calea dreptatii vor fi ca stelele in vecii vecilor.
4. Iar tu, Daniele, tine ascunse cuvintele si pecetluieste cartea pana la sfarsitul vremii. Multi vor cerceta-o cu de-amanuntul si va creste stiinta.
5. Si eu, Daniel, m-am uitat, si iata alti doi barbati stand in picioare, unul pe un mal al fluviului, iar altul pe celalalt mal al fluviului.
6. Si unul a zis celui ce era imbracat in vesminte de in si statea deasupra apelor fluviului: "Pe cand se var sfarsi aceste fapte minunate?"
7. Si am ascultat pe barbatul cel imbracat in vesminte de in care statea deasupra apelor fluviului si el si-a ridicat dreapta si stanga lui catre ceruri si a jurat pe Cel ce este viu in veci: "Va mai tine o vreme; vremuri si jumatate de vreme, iar cand se va ispravi de sfaramat puterea poporului celui sfant, atunci vor lua sfarsit toate acestea".
8. Si eu am auzit, dar nu am inteles si am zis: "Stapane, care va fi sfarsitul acestora?"
9. Si mi-a raspuns: "Du-te, Daniele, ca sunt inchise si pecetluite cuvintele acestea pana la sfarsit!
10. Multi vor fi curatiti, albiti si lamuriti, iar cei nelegiuiti se vor purta ca cei nelegiuiti; toti cei fara de lege nu var pricepe, ci numai cei intelepti vor intelege.
11. Si din vremea cand va inceta jertfa cea de-a pururi si va incepe uraciunea pustiirii vor fi o mie doua sute nouazeci de zile.
12. Fericit va fi cel ce va astepta si va ajunge la o mie trei sute treizeci si cinci de zile.
13. Si tu mergi spre sfarsitul tau si te odihneste si te vei scula, ca sa primesti mostenirea ta in vremea cea de apoi!".

OSEA

CAPITOLUL 1
Proorocie despre faradelegea poporului Israel.

1. Cuvantul Domnului care a fost catre Osea, feciorul lui Beeri, in vremea domniei lui Ozia, Iotam, Ahaz si Iezechia, regii din Iuda, si in zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas, regele din Israel.
2. Inceputul cuvantului Domnului catre Osea. Si a grait Domnul catre Osea: "Ia-ti de nevasta o femeie desfranata si sa ai copii de desfranata! Caci iata a desfranat pamantul lui Israel, abatandu-se de la Domnul".
3. Atunci s-a dus el si si-a luat de sotie pe Gomer, fiica lui Diblaim, si ea a ramas insarcinata si i-a nascut un fiu.
4. Si a zis Domnul catre acesta: "Pune-i numele Izreel! Caci iata putina vreme mai este si Eu voi razbuna varsarile de sange ale lui Israel asupra casei lui Iehu si voi sfarsi regatul casei lui Israel.
5. Si atunci voi sfarama arcul lui Israel in valea lui Izreel!"
6. Si ea a ramas insarcinata si a mai nascut o fiica. Si i-a zis atunci Domnul: "Pune-i numele Lo-Ruhama (Cea neiubita), caci de acum incolo nu voi mai avea mila de casa lui Israel, ca sa-i iert pacatele.
7. Dar de casa lui Iuda Ma voi milostivi si o voi mantui prin Domnul Dumnezeul lui Israel, si nu-i voi mantui pe ei nici cu arcul, nici cu sabia, nici prin lupta, nici prin puterea cailor sau a calaretilor".
8. Si ea a intarcat pe Lo-Ruhama si a ramas insarcinata si a nascut inca un fiu.
9. Si a zis: "Pune-i numele: Lo-Ami (Nu este poporul Meu), caci voi nu sunteti poporul Meu, iar Eu nu sunt Dumnezeul vostru!"

CAPITOLUL 2
Pedepsirea faradelegii lui Israel. Dumnezeu fagaduieste intoarcerea.

1. Iar numarul fiilor lui Israel va fi ca nisipul marii, care nu se socoteste, nici nu se numara. Si in loc sa va zica voua: "Voi nu sunteti poporul Meu",
2. Vi se spune: "Voi sunteti fiii Dumnezeului celui viu!"
3. Si se vor aduna Iudeii si fiii lui Israel laolalta si isi vor alege o capetenie si vor iesi din tara robiei si Izreel se va face mare si vor numi pe fratele lor: "Ami" si pe sora lor: "Ruhama".
4. Osanditi pe mama voastra, invinuiti-o - ca ea nu mal este femeia Mea, iar Eu nu mai sunt barbatul ei ca sa lepede de la dansa podoabele desfranarii ei si semnele destrabalarii dintre sanii ei;
5. Altfel, Eu ii voi dezveli goliciunea ei si o voi infatisa goala ca in ziua cand s-a nascut si o voi preface intr-un pustiu, ca un pamant uscat si o voi prapadi de sete.
6. Nu voi avea mila de fiii ei - ca ei sunt copii de desfranata -
7. De vreme ce mama lor a preadesfranat, cea care i-a zamislit a savarsit lucruri rusinoase. Ca ea a zis: "Ma voi duce dupa iubitii mei, cei care imi dau paine, apa, lana si in, untdelemn si bauturi".
8. Pentru aceasta iata ca-i voi astupa drumul sau cu maracini, voi ridica zid, ca ea sa nu-si mai gaseasca cararile sale.
9. Ea va umbla dupa iubitii sai, dar nu-i va ajunge; ii va cauta, dar nu-i va afla. Si va grai atunci: "Merge-voi si ma voi intoarce la barbatul meu cel dintai, ca atunci imi mergea mai bine decat acum".
10. Dar ea n-a recunoscut ca Eu am fost Acela Care i-a dat ei graul, mustul si untdelemnul si i-am inmultit argintul si aurul pe care l-a intrebuintat pentru Baal.
11. Pentru aceasta imi voi lua inapoi graul la vremea lui si mustul la timpul lui si-Mi voi lua lana si inul cu care ea isi acopera goliciunea ei.
12. Si acum voi descoperi goliciunea ei in ochii iubitilor ei si nimeni nu va putea s-o scape din mana Mea.
13. Si voi face sa incetez toate desfatarile ei, sarbatorile si lunile noi si zilele de odihna si toate praznuirile ei.
14. Si voi pustii via ei si smochinii ei, despre care ea zicea: "Acesta este darul pe care mi l-au dat iubitii mei". Si-i voi preface in paduri si-i vor strica dobitoacele cele salbatice.
15. "Si o voi pedepsi pentru zilele de sarbatoare in cinstea lui Baal, caruia ii aducea tamaieri, atunci cand se gatea cu

inelele sale si isi punea podoabele si se ducea dupa iubitii ei, iar pe Mine M-a dat uitarii", zice Domnul.
16. Pentru aceasta, iata Eu o voi atrage si o voi duce in pustiu si voi vorbi inimii ei;
17. Si ii voi da viile ei de acolo si valea Acor o voi preface in poarta de nadejde; si ea va fi voioasa ca in vremea tineretii ei, ca in ziua cand tu ai scos-o din pamantul Egiptului.
18. Si va fi in vremea aceea - zice Domnul - ca ea Ma va numi: "Barbatul meu" si nu-Mi va mai zice: "Baalul (stapanul) meu".
19. Si voi scoate din gura ta numele Baalilor si nu vor mai fi chemati fiecare pe numele lor.
20. Si voi incheia in ziua aceea un legamant cu dobitoacele campului si cu pasarile cerului si cu taratoarele de pe pamant si voi sfarama arcul si sabia si voi face sa nu mai fie razboi in tara, iar pe cei ce o locuiesc, ii voi pune la adapost.
21. Si te voi logodi cu Mine pe vecie si te voi logodi Mie dupa dreptate si bunacuviinta intru bunatate si dragoste;
22. Si te voi logodi Mie intru credinciosie, ca sa cunosti ca Eu sunt Domnul!
23. si in ziua aceea, zice Domnul, Eu voi raspunde cerurilor, iar cerurile vor raspunde pamantului,
24. Si pamantul va raspunde graului, mustului si untdelemnului, si ele vor raspunde lui Izreel.
25. Si-Mi voi semana pe Israel in tara si Ma voi milostivi spre Lo-Ruhama si voi zice catre Lo-Ami: "Tu esti poporul Meu", iar el Imi va raspunde: "Tu esti Dumnezeul meu!"

CAPITOLUL 3
Despre necredinta poporului si indelunga rabdare a lui Dumnezeu.

l. Si a zis Domnul catre mine: "Du-te iarasi si iubeste o femeie indragita de un prieten, si totusi desfranata, asa precum Domnul iubeste pe fiii lui Israel, desi ei se intorc spre dumnezei straini si iubesc turtele de struguri".
2. Si am cumparat-o pe pret de cincisprezece sicli de argint, un homer de orz si un letec de orz;
3. Si i-am zis: "Zile fara numar vei sta asa, nu vei desfrana si nu vei fi a nici unui barbat, si Eu voi face asemenea fata de tine".
4. Ca zile fara de numar fiii lui Israel vor ramane fara rege, fara capetenie, fara jertfa, fara stalp de aducere aminte, fara efod si fara terafimi.
5. Dupa aceasta, fiii lui Israel se vor intoarce la credinta si vor cauta pe Domnul Dumnezeul lor, si pe David, imparatul lor, iar la sfarsitul zilelor celor de pe urma se vor apropia cu infricosare de Domnul si de bunatatea Lui.

CAPITOLUL 4
Dumnezeu mustra necredinta Israelitilor.

l. Ascultati cuvantul Domnului, voi, copii ai lui Israel, ca Domnul sta la judecata cu locuitorii pamantului,
2. Ca nu mai este credinta, nici iubire, nici cunoastere de Dumnezeu in tara.
3. Toti jura stramb, mint, ucid, fura si sunt desfranati; savarsesc fapte silnice, iar sangele varsat curge peste sange.
4. Pentru aceasta tara e in mare jale, iar cei ce o locuiesc sunt fara vlaga.
5. Tu te poticnesti ziua, iar noaptea se poticneste cu tine si profetul si voi face sa piara poporul tau.
6. Poporul Meu va pieri, pentru ca nu mai cunoaste pe Domnul. Si pentru ca tu ai trecut cu vederea cunoasterea Domnului, Eu te voi da la o parte din preotia Mea. Si fiindca tu ai uitat de legea Domnului, si Eu voi uita pe fiii tai.
7. Cu cat s-au inmultit, cu atat au pacatuit impotriva Mea; cinstea lor au schimbat-o in rusine.
8. Ei se hranesc din faradelegile poporului Meu, si nazuinta lor este numai catre pacat.
9. Dar si poporului i se va intampla ca si preotului; voi pedepsi purtarea lui, iar faptele lui le voi intoarce impotriva lui;
10. Vor manca, dar nu se vor satura. Cand se vor desfrana, nu se vor inmulti, ca au parasit pe Domnul.
11. Desfranarea, vinul si mustul dau curaj inimii.
12. Poporul Meu intreaba o bucata de lemn si toiagul lui ii vesteste viitorul, ca un duh de desfranare i-a facut sa rataceasca si au savarsit destrabalari, departandu-se de Dumnezeul lor;
13. Ei aduc jertfe pe varfurile muntilor si tamaieri pe inaltimea colinelor, sub stejari, plopi si terebinti, caci umbra este buna. Iar daca fiicele voastre se desfraneaza si nurorile voastre sunt prea desfranate,
14. Nu voi pedepsi pe fetele voastre fiindca au fost ticaloase si nici pe nurorile voastre ca s-au desfranat, ca ele insesi merg laolalta cu desfranatele si aduc jertfa la un loc cu ticaloasele, astfel ca poporul Meu merge la pieirea

lui.
15. Daca te desfranezi, o, Israele, Iuda sa nu mai pacatuiasca. Nu mai veniti la Ghilgal si nu va mai suiti in Bet-Aven si nu va jurati: "Viu este Domnul!"
16. Ca asemenea junincei indaratnice, asa si Israel s-a indaratnicit. Si sa-i mai pasca pe ei Domnul ca pe un miel in pasuni intinse?
17. Efraim este alipit de idoli; lasa-l!...
18. Dupa ce ispravesc de baut, se dedau desfraului; iar mai-marii lor nazuiesc numai catre fapte de rusine.
19. Vantui ii va strange in aripile sale si rusinea ii va cuprinde din pricina jertfelor lor.

CAPITOLUL 5

Faradelegea lui Israel si a lui Iuda. Prezicerea pedepsei lor.

1. Ascultati acestea voi, preotilor, si luati aminte voi cei din casa lui Israel, si plecati urechea, voi cei din casa regelui, caci catre voi se indreapta hotararea, fiindca ati fost un lat la Mitpe si o cursa intinsa pe Tabor.
2. Si la Sitim au sapat o groapa adanca. Nu mai e nici o scapare pentru ei toti!
3. Iata Eu cunosc Efraimul, iar Israelul nu se poate ascunde de Mine ca tu, Efraime, chiar acum ai savarsit fapte de ocara si Israelul s-a intinat cu spurcaciuni.
4. Faptele lor nu le dau ragaz sa se intoarca la credinta in Domnul Dumnezeul lor, ca un duh de ticalosie salasluieste inauntru lor si pe Domnul nu vor sa-L cunoasca.
5. Trufia lui Israel marturiseste pe fata impotriva lui; Israel si Efraim se vor prabusi din pricina faradelegilor lor, de asemenea si Iuda va cadea cu ei.
6. Cu oile si cu boii lor vor merge sa caute pe Domnul, dar nu-L vor afla. El S-a despartit de ei!
7. Cazut-au de la credinta in Domnul, ca au nascut fii din desfranare; de aceea, la sarbatoare de luna noua vor fi nimiciti ei si tarinile lor.
8. Sunati din corn in Ghibea si din trambita in Rama; strigati de deznadejde in Bet-Aven! Ia seama, Veniamine!
9. Efraim va fi pustiit in ziua judecatii; pentru semintiile lui Israel vestesc un lucru care se va adeveri.
10. Capeteniile lui Iuda. au fost ca unii care schimba piatra de hotar; peste ei voi varsa ca apa intaratarea Mea!
11. Efraim este asupritor, calca dreptul fiecaruia, fiindca ii place sa alerge dupa idoli.
12. Iar Eu sunt ca o molie pentru Efraim, ca un cariu pentru casa lui Iuda.
13. Cand Efraim a vazut boala lui, iar Iuda rana lui, Efraim s-a indreptat spre Asiria si a trimis soli catre regele din Iareb. Acela insa n-a putut sa-l tamaduiasca si sa-l vindece de rana lui;
14. Caci Eu sunt ca un leu fata de Efraim si ca un pui de leu fata de casa lui Iuda. Eu, Eu sfasii si Ma duc si nimeni nu poate sa-i scape din mana Mea.
15. Ma duc sa nu Ma mai intorc la locul Meu, pana ce nu se vor cai si-Mi vor cauta fata Mea. Intru stramtorarea lor ei umbla dupa Mine, zicand:

CAPITOLUL 6

Pedeapsa lui Dumnezeu indeamna spre pocainta.

l. "Veniti sa ne intoarcem catre Domnul, caci numai El, dupa ce ne-a ranit, ne tamaduieste, iar dupa ce ne-a batut, ne leaga ranile noastre.
2. Si dupa doua zile din nou ne va da viata, iar in ziua a treia ne va ridica iarasi si vom trai in fata Lui.
3. Sa-L cunoastem, sa ne sarguim sa cunoastem cine este Domnul! Venirea Lui este sigura ca ivirea zorilor. Ca El va veni la noi ca o ploaie timpurie si ca o ploaie tarzie care adapa pamantul".
4. Ce sa-ti fac tie, Efraime? Ce sa-ti fac tie, Israele, fiindca dragostea ta se risipeste ca norii de dimineata, ca roua care se ia de timpuriu?
5. Pentru aceasta i-am prabusit prin cuvantul profetilor, i-am ucis prin graiul gurii Mele, iar judecata Mea s-a inaltat ca soarele.
6. Ca mila voiesc, iar nu jertfa, si cunoasterea lui Dumnezeu mai mult decat arderile de tot.
7. Ei, intocmai ca Adam, au calcat legamantul Meu, au cazut de la credinta.
8. Galaadul este o cetate de raufacatori, plina de urme de sange.
9. Ca si talharii din locuri ascunse, o ceata de preoti savarsesc ucideri pe drumul spre Sichem - ei au facut lucruri de ocara.

10. In Betel am vazut lucruri inspaimantatoare; desfranarea lui Efraim si intinarea lui Israel.
11. Si tie, Iuda, iti este pregatit un seceris, cand voi aduce inapoi pe prinsii de razboi ai poporului Meu.

CAPITOLUL 7
Tanguirea asupra lui Israel si vestirea dreptelor pedepse.

1. Cand am voit sa tamaduiesc pe Israel, atunci s-au dat pe fata pacatele lui Efraim si ticalosiile Samariei, ca toti laolalta savarsesc faradelegi: talharii intra prin case, hotii prada la drumul mare.
2. Dar ei nici nu cugeta in inimile lor ca Eu Imi aduc aminte de rautatile lor. Faptele lor Ma impresoara; ele se intampla inaintea ochilor Mei.
3. Prin faradelegile lor inveselesc pe rege si pe capetenii prin graiurile lor mincinoase;
4. Ei sunt toti desfranati, ei ard ca un cuptor aprins de brutar pe care el nu-l mai incinge de cand a framantat aluatul si pana ce acesta s-a ridicat.
5. La ziua regelui capeteniile s-au imbolnavit de prea mult vin, si regele si-a dat mana cu batjocoritorii.
6. Toata noaptea mania lor sta potolita, iar dimineata arde ca vapaia focului.
7. Ei toti sunt ca un cuptor incins si mistuie pe judecatorii lor. Toti regii lor s-au prabusit si nici unul din ei nu M-a chemat pe Mine!
8. Efraim s-a ofilit printre neamuri, el este ca o turta pe care nimeni n-a intors-o la foc.
9. Cei de alt neam i-au stors vlaga lui, iar el nu baga de seama! Par alb ii creste, si el tot nu simte.
10. Cu toate ca trufia lui Israel marturiseste impotriva lui, el nu se intoarce catre Domnul Dumnezeul lui si nu-L cauta.
11. Si Efraim s-a purtat ca un porumbel, nepriceput si nestiutor; au chemat pe Egipteni si s-au indreptat catre Asirieni;
12. In vreme ce se duc acolo, Eu intind asupra lor latul Meu; ca pe pasarile cerului ii voi dobori, ii voi pedepsi precum s-a dat de stire in obstea lor.
13. Vai de ei, caci au fugit de Mine! Prapad sa vina peste ei, caci au pacatuit impotriva Mea! Eu as vrea sa-i rascumpar, dar ei graiesc minciuni impotriva Mea.
14. Si nu striga catre Mine din toata inima lor, ci se tanguiesc pentru jertfelnicele lor. Ei se iau la harta pentru grau si pentru must, si isi intorc privirea de la Mine.
15. Daca ii invat si le intaresc bratul lor, atunci gandesc lucruri rele impotriva Mea:
16. Ei se indreapta catre Baal. Ei sunt asemenea unui arc care scapa din mana. Capeteniile lor au cazut in ascutisul sabiei, din pricina iutimii lor. Limba lor M-a facut de ocara in tara Egiptului.

CAPITOLUL 8
Cei fara de Dumnezeu si cei necredinciosi se vor stinge.

1. Suna din trambita! Vrajmasul vine ca un vultur asupra templului Domnului!... Pentru ca ei au calcat legamantul cu Mine; impotriva legii Mele au pacatuit laolalta.
2. Cu toate acestea ei striga: "Dumnezeul meu, noi cei din Israel Te-am cunoscut pe Tine!"
3. Israel a dispretuit milostivirea mantuitoare; dusmanul sa-l urmareasca!
4. Ei si-au ales rege fara vointa Mea, si-au pus capetenii fara ca Eu sa fi stiut. Din aurul si din argintul lor si-au facut idoli, ca ei sa se prabuseasca.
5. Samaria aduce jertfa unui vitel; mania Mea sta aprinsa impotriva lor. Pana cand pot sa ramana ei nepedepsiti?
6. Ca el este din Israel, un mester l-a lucrat, dar el nu este Dumnezeu. Sa fie sfaramat in bucati vitelul Samariei!
7. Pentru ca ei au semanat vant, vor culege furtuna; o semanatura care nu rodeste spice si care nu au nici un graunte in ele! Si daca ar avea ceva in ele, strainii sa le manance!
8. Israel va fi nimicit, va fi socotit printre neamuri ca un vas fara pret.
9. Ca ei si-au indreptat ochii spre Asirieni, au dat daruri de dragoste...
10. - Chiar cand ei vor fi imprastiati printre neamuri, Eu ii voi aduna laolalta - si ei vor inceta ca sa-si unga regi si capetenii.
11. Efraim si-a cladit multe altare - cu gand de pacat au fost ridicate!
12. Daca Eu as scrie pentru el o mie de porunci ale legii Mele, ele sunt privite ca ale unui strain.
13. Le plac jertfe si ei le aduc, carne vor si o mananca. Domnul nu le binevoieste. Si acum Imi voi aduce aminte de

faradelegile lor si voi pedepsi pacatele lor. Sa se intoarca in Egipt!
14. Israel a uitat pe Ziditorul sau si si-a cladit palate, si Iuda si-a inmultit intariturile sale; de aceea voi trimite foc in cetatile lui care ii va mistui palatele.

CAPITOLUL 9

Pacatelor grele le urmeaza pedepse grele.

l. Nu te bucura, Israele, si nu salta de veselie ca paganii, ca te-ai ticalosit, parasind pe Dumnezeul tau; ai iubit pretul unei desfranate pe toate ariile de grau.
2. Pentru ca nici aria si nici teascul nu-i vor mai hrani, iar mustul le va lipsi.
3. Nu vor mai locui in pamantul Domnului; Efraim se va intoarce in Egipt, iar in Asiria vor manca mancaruri necurate.

4. Nu vor mai aduce Domnului nici o turnare de vin si nici nu-I vor mai pregati vreo jertfa. Ca o paine de jale este painea lor; toti cei care vor manca din ea vor fi necurati, ca painea lor slujeste numai pentru potolirea foamei lor si nu va fi adusa in templul Domnului.
5. Ce vreti sa faceti cand vor veni zilele de praznuire, in ziua de sarbatoare a Domnului?
6. Iata ei au plecat din pricina pustiirii; Egiptul ii va primi, Memfisul ii va ingropa! Odoarele lor scumpe de argint le va mosteni urzica, si maracinii vor napadi corturile lor.
7. Sosit-au zilele de pedeapsa, venit-au zilele de rasplata. Israel striga: "Profetul este un nebun, omul insuflat aiureaza!" Da, desigur, din pricina marimii nelegiuirii tale, din pricina marimii razvratirii tale.
8. Proorocul afla pretutindeni laturi intinse... Ei intind capcane pe toate drumurile, capcane in templul lui Dumnezeu.

9. Grozave fapte de ocara au savarsit, precum odinioara in Ghibea! - El isi va aduce aminte de faradelegile lor si va pedepsi pacatele lor.
10. Ca pe niste struguri in pustiu, asa am gasit pe Israel; ca la o parga de smochine la inceputul ei, asa M-am uitat la parintii lui. Cand ei au mers dupa Baal Peor, s-au sfintit lui Baal si au ajuns uraciune intocmai ca si cel pe care il indragisera.
11. Gloria lui Efraim va zbura ca o pasare; si nu vor mai fi nici nasteri, nici sarcini, nici zamisliri.
12. Chiar cand isi fac mari pe fiii lor, ii voi lasa fara copii, lipsiti de partea barbateasca; caci vai de ei, daca Imi voi intoarce privirea.
13. Efraim, precum vad, a facut din fiii sai un vanat; Efraim trebuie sa-si duca fiii sai la junghiere.
14. Da-le lor, Doamne, ceea ce trebuie sa le dai! Da-le lor pantece sterp si sani fara lapte!
15. Toate rautatile lor si-au luat nastere in Ghilgal, ca acolo am inceput sa-i urasc. Din pricina gandurilor celor rele, ii voi alunga din templul Meu; nu-i voi mai iubi nicidecum. Toate capeteniile lor sunt oameni razvratiti!
16. Efraim va fi trantit la pamant; radacina lui se va usca. Nu va mai avea de loc rod! Si cand vor avea fii, Eu voi ucide pe feciorii lor iubiti.
17. Dumnezeul meu ii va arunca de la Sine, ca nu au ascultat de El. Sa rataceasca printre neamuri!

CAPITOLUL 10

Mustrarea Israelitilor pentru rautatile lor.

l. Israel a fost o vie manoasa, care dadea rod din belsug. Cu cat avea mai mult rod, cu atat sporeau altarele sale; cu cit era mai bogata tara, cu atat se inaltau mai multe pietre de aducere aminte.
2. Inima lui era fatarnica; sa-si ispaseasca pacatul! El singur va dobori altarele sale, va sfarama pietrele de aducere aminte.
3. Ba chiar zic: "Noi nu mai avem rege, din pricina ca nu ne-am temut de Domnul. Si la ce ne-ar sluji regele?"
4. Ei spun vorbe desarte, jura stramb, incheie legaminte si prefac dreptatea in otrava; judecata va creste pe brazdele campului!
5. Pentru vitelul din Bet-Aven, locuitorii din Samaria sunt plini de mare grija, ba chiar vor plange preotii lui si poporul sau si se vor tangui pentru comorile lui care se irosesc.
6. Si pe el il va duce in Asiria ca pe un dar al regelui din Iareb; rusinea il va cuprinde pe Efraim, iar Israel se va rusina de idolii lui.
7. Nimicit va fi regele Samariei; ca o aschie va fi pe deasupra apei.

8. Pustiite vor fi inaltimile de la Aven, pacatul lui Israel; spini si ciulini sa creasca deasupra altarelor lor! Atunci vor grai catre munti: "Acoperiti-ne!", iar colinelor: "Cadeti peste noi!"
9. Ca in zilele Ghibeii, asa ai pacatuit tu, Israele! Acolo ei Mi se impotrivira. Nu-i va atinge oare razboiul in Ghibea pe fiii nelegiuirii?
10. Intru mania Mea ii voi pedepsi si voi aduna popoare impotriva lor, cand se vor pune laolalta cele doua faradelegi ale lor.
11. Si Efraim este o juninca invatata la jug, careia ii placea sa treiere graul pe arie. Dar Eu am pus jug pe gatul ei frumos; am injugat pe Efraim, Iuda va ara pamantul, Iacov va trage grapa.
12. Semanati-va fapte bune, caci numai asa veti secera milostivire; prefaceti telina in ogoare ale cunoasterii de Dumnezeu si cautati pe Domnul, ca El sa vina si sa va indestuleze de roade mantuitoare!
13. Dar voi ati arat semanand faradelegea si ati secerat nenorocirea, si acum trebuie sa mancati din roadele minciunii. Ti-ai pus nadejdea in carele tale de lupta si in multimea vitejilor tai!
14. Pentru aceasta prapadul razboiului sa vina peste cetatile tale si toate intariturile tale sa fie daramate - precum odinioara Salman a nimicit cu razboi Bet-Arbelul - cand mama a fost zdrobita impreuna cu pruncii ei.
15. Asa voi face cu voi, cei din casa lui Israel, caci ticalosi sunteti. In valmasagul luptei va pieri regele lui Israel!

CAPITOLUL 11

Slava milei dumnezeiesti primita de nemultumitorii Israeliti.

1. Cand Israel era tanar, Eu il izbeam, si din Egipt am chemat pe fiul Meu.
2. Cu cat Eu ii chemam, cu atat fugeau de dinaintea Mea si jertfeau baalilor si aduceau tamaieri chipurilor cioplite de idoli.
3. Si Eu invatam pe cei din Efraim sa mearga in picioare si-i luam in brate, dar ei n-au inteles, cu toate ca Eu ii ingrijeam ca pe copii,
4. Ii iubeam cu dragoste parinteasca, eu iubire fara de margini. Am fost pentru ei ca unul care le ridica jugul de pe grumajii lor, si ma plecam catre ei si-i hraneam.
5. Nu se vor mai duce in Egipt, ci Asiria le va fi rege, caci n-au voit sa se intoarca la credinta.
6. Sabia sa pustiiasca cetatile lui si sa darame intariturile lui, din pricina punerii lor la cale!
7. Dar poporul Meu este hotarat sa se desparta de Mine. Il strig, dar el nici nu ridica ochii spre Mine.
8. O, cum te voi lasa, Efraime! Cum te voi parasi, Israele! Cum te voi trece cu vederea ca odinioara pe Adma si te voi face ca Teboimul! Inima se zvarcoleste in Mine, mila Ma cuprinde!
9. Nu voi dezlantui iutimea maniei Mele, si nu voi prapadi din nou Efraimul; caci Eu sunt Dumnezeu atotputernic si nu om: Eu sunt Sfantul in mijlocul tau si nu voi veni sa te prapadesc.
10. Vor merge dupa Domnul; dar El va mugi ca un leu, si cand Ei va mugi, vor alerga zbuciumandu-se toti cei dinspre apus;
11. Ei vor alerga tremurand ca o pasare din Egipt si ca un porumbel din tara Asiriei. Si ii voi salaslui in casele lor, zice Domnul.

CAPITOLUL 12

Necredinta lui Efraim si judecata lui Dumnezeu impotriva lui luda.

1. Efraim M-a inconjurat cu minciuna si casa lui Israel cu viclenie, si Iuda este fara frau in fala Celui Atotputernic si inaintea Dumnezeului celui Sfant si credincios.
2. Lui Efraim ii place vantul si dupa vantul de rasarit alearga; gramadeste minciuna si desertaciune, incheie legamant cu Asiria si duce untdelemn in Egipt.
3. Si Domnul dojeneste cu cearta pe Iuda: "Pedepsi-voi pe Iacov pentru purtarile lui si-i voi rasplati dupa faptele lui!"
4. In pantecele maicii sale, Iacov a tinut de calcai pe fratele sau, si ca un viteaz s-a luptat el cu Dumnezeu.
5. Cu ingerul s-a luptat si l-a biruit; a plans si l-a rugat sa se milostiveasca spre el; apoi l-a aflat la Betel si acolo Dumnezeu a grait cu el.
6. Dar Dumnezeu este Domnul Savaot, Domnul este numele Lui.
7. Intoarce-te in cortul tau! Pazeste dragostea si dreptatea Lui si nadajduieste totdeauna in Dumnezeul tau!
8. Canaan tine in mana un cantar stramb si la cantarire ii place sa insele!

9. Dar Efraim zice: "Am ajuns bogat si averi mi-am strans!" Dar castigul lui nu-i este de ajuns pentru faradelegea pe care a faptuit-o.
10. Eu sunt Domnul Dumnezeul tau, din pamantul Egiptului si pana acum. Te voi face sa mai locuiesti in corturi ca in zilele de sarbatoare.
11. Eu am vorbit catre prooroci si le-am inmultit vedeniile si tot prin prooroci am grait in pilde.
12. In Galaad au savarsit inchinari la idoli, in Ghilgal au jertfit demonilor. Jertfelnicele lor sa fie daramate - gramezi de pietre pe brazdele ogorului!
13. Cand Iacov a fugit in Mesopotamia, atunci Israel pentru o femeie a fost sluga, iar pentru alta a pazit turmele.
14. Si printr-un prooroc Dumnezeu a scos pe Israel din Egipt si printr-un prooroc l-a pazit.
15. Efraim insa a intaratat urgia Lui. Varsarile de sange le va aduce Domnul asupra lui si va pravali peste el batjocura lui.

CAPITOLUL 13

Amenintarea Domnului impotriva fiilor lui Israel. Prezicere despre mantuire.

l. Ori de cate ori Efraim vorbea, era groaza; el era mare in Israel, dar el s-a facut vinovat cu Baal si a murit.
2. Si acum ei pacatuiesc din nou; si-au facut chipuri turnate din argintul lor dupa felul idolilor - lucru de mana de mester sunt toti! Si ei le zic: "Acestia sunt dumnezeu!" Ei dau ajutor oamenilor. Pentru aceasta ei se inchina sarutand viteii cei de aur.
3. Din aceasta pricina sa ajunga ca norii cei de dimineata, ca roua care se ia de cu vreme, ca pleava pe care o matura vantul de pe arie si ca fumul care iese printre gratii.
4. Dar Eu sunt Domnul Dumnezeul tau din tara Egiptului incoace si sa nu cunosti un alt dumnezeu, decat pe Mine, si in afara de Mine nu este izbavitor.
S. Eu te-am cunoscut pe tine in pustiu si in pamant uscat ti-am dat pasune!
6. Dar cu cat ei aveau pasune, cu atat mancau mai mult, iar dupa ce se saturau, inima lor se semetea. Pentru aceasta ei M-au uitat.
7. De aceea voi fi pentru ei ca un leu si ii voi pandi pe cale ca o pantera.
8. Si Ma voi arunca asupra lor ca o ursoaica lipsita de puii ei si le voi sfasia invelisul cel tare al inimii lor. Si leii cei din padure sa-i manance si animalele salbatice sa-i sfartece!
9. Eu te voi pierde pe tine, Israele, si cine ar putea veni in ajutorul tau?
10. Unde este regele tau, care sa te izbaveasca in toate cetatile tale? Si unde mai sunt judecatorii tai despre care tu ai zis: "Da-mi un rege si o capetenie!"
11. Iti voi da un rege intru mania Mea si ti-l voi lua intru urgia Mea.
12. Faradelegea lui Efraim este bine pastrata si pacatul lui este pus la o parte.
13. Durerile nasterii il cuprind; dar el este un copil fara de minte, ca in clipa nasterii el nu iese din sanul maicii lui.
14. Din stapanirea locuintei mortilor ii voi izbavi si de moarte ii voi mantui. Unde este, moarte, biruinta ta? Unde-ti sunt chinurile tale? Mila sta ascunsa departe de ochii Mei!...
15. Efraim sa tot creasca printre trestii; vantul de la rasarit va veni, suflarea Domnului se va ridica din pustiu, ii va seca izvoarele si ii va usca fantanile, va pustii tara si toate lucrurile ei de pret.

CAPITOLUL 14

Indemnarea lui Israel la pocainta. Fagaduinta lui Dumnezeu.

1. Pustie sa ajunga Samaria, fiindca s-a razvratit impotriva Dumnezeului ei! Sa cada in ascutisul sabiei, pruncii ei sa fie ucisi si femeile care i-au zamislit sa fie spintecate!
2. Intoarce-te, Israele, la Domnul Dumnezeul tau, ca tu te-ai poticnit din pricina faradelegii tale!
3. Gasiti rugi de pocainta, intoarceti-va catre Domnul si-I ziceti Lui: "Iarta-ne orice faradelege, ca sa ne bucuram de milostivirea Ta si sa aducem, in loc de tauri, lauda buzelor noastre:
4. Asiria nu ne va scapa, noi nu ne vom mai sui pe cai si nu vom mai zice catre lucrurile mainilor noastre: "Tu esti Dumnezeul nostru", caci numai la Tine gaseste orfanul mila".
5. Tamadui-voi urmele caderii lor de la credinta, ii voi iubi din toata inima Mea, caci mania Mea s-a departat tie la ei.
6. Voi fi ca roua pentru Israel; ca liliacul sa infloreasca si radacinile lui sa se afunde in pamant ca cele din padurile

Libanului.
7. Lastarii lui sa fie puzderii, cununa lui sa fie ca a maslinului, iar mireasma lui ca cea din Liban.
8. Sa se intoarca la Mine si sa se adaposteasca la umbra Mea, sa-si agoniseasca hrana, si ca vita sa infloreasca si sa li se duca numele ca vinul cel din Liban.
9. Ce va mai face Efraim de aici incolo cu idolii? Eu singur ii vor raspunde si voi avea ochii atintiti asupra lui. Eu sunt ca un chiparos verde! Din Mine ies roadele lui!
10. O, de ar fi cineva intelept ca sa priceapa aceasta si ager ca sa poata patrunde cuvantul cel adanc! Caile Domnului sunt cai drepte! Cei drepti merg pe ele in buna pace, iar cei nelegiuiti se poticnesc si cad.

AMOS

CAPITOLUL 1

Preziceri asupra neamurilor din pricina ratacirii lor.

l. Cuvintele lui Amos, unul dintre pastorii din Tecoa, care a avut vedenie pentru Israel in vremea lui Ozia, regele lui Iuda, in vremea lui Ieroboam, fiul lui Ioas, regele lui Israel, doi ani inaintea cutremurului de pamant.
2. Si a zis: „Cand Domnul va striga puternic din Sion si din Ierusalim va slobozi glasul Sau, jalnice vor fi pasunile pastorilor si uscat va fi varful Carmelului".
3. Asa zice Domnul: "Pentru trei pacate ale Damascului, ba chiar pentru patru, nu Ma voi intoarce, fiindca ei au sfaramat Galaadul cu tavalugi de fier.
4. Pentru aceasta voi trimite foc asupra casei lui Hazael si va mistui palatele lui Ben-Hadad;
5. Si voi zdrobi zavoarele Damascului si voi starpi pe locuitorii din valea Aven si pe ai celui care tine in mana sceptrul din Bet-Eden si poporul cel din Aram va fi dus in robie la Chir", zice Domnul!
6. Asa zice Domnul: "Pentru trei pacate ale Gazei, ba chiar pentru patru, nu Ma voi intoarce, din pricina ca ei au dus in robie mari tabere de robi, ca sa le dea in mana lui Edom;
7. Pentru aceasta, foc voi napusti in zidurile Gazei si palatele ei le va mistui;
8. Pe tot locuitorul din Asdod il voi starpi si pe cel ce tine in mana sceptrul din Ascalon; si voi indrepta catre Acaron mana Mea si ramasitele Filistenilor vor pieri", zice Domnul Dumnezeu.
9. Asa zice Domnul: "Pentru trei pacate ale Tirului, ba chiar pentru patru, nu Ma voi intoarce, din pricina ca tabere intregi de robi au fost date in mana lui Edom si nu si-au mai adus aminte de legamantul cel dintre frati.
10. Pentru aceasta voi trimite valvatai de foc in zidurile Tirului si vor mistui palatele lui!"
11. Asa zice Domnul: "Pentru trei pacate ale Edomului, ba chiar pentru patru, nu Ma voi intoarce, din pricina ca el a urmarit cu sabia pe fratele sau si ca a inabusit milostivirea lui. Din pricina ca urgia lui a dainuit necontenit si furia lui s-a dezlantuit mereu;
12. Pentru aceasta voi trimite foc in Teman si palatele cele din Bosra le va mistui".
13. Asa zice Domnul: "Pentru trei pacate ale feciorilor lui Amon, ba chiar pentru patru, nu Ma voi intoarce, caci ei au spintecat femeile insarcinate ale Galaadului, ca sa-si intinda hotarele lor;
14. Pentru aceasta voi aprinde foc in zidurile Rabei si vapaia va mistui palatele ei in ziua de razboi, in mijlocul vijeliei, in ziua cea de grea furtuna.
15. Si regele lor va merge in robie, impreuna cu capeteniile lui", zice Domnul!

CAPITOLUL 2

Pedeapsa lui Dumnezeu asupra lui Moab, Iuda si Israel.

1. Asa graieste Domnul: "Pentru trei pacate ale Moabului, ba chiar pentru patru, nu Ma voi intoarce, din pricina ca el a ars oasele regelui Edomului pana le-a prefacut in cenusa.
2. Pentru aceasta voi trimite foc in Moab si va mistui palatele cele din Cheriot. Si Moabul isi va sfarsi viata in larma, printre strigate de razboi si in sunetul trambitei;
3. Pe judecatori ii voi starpi din mijlocul lui si pe toate capeteniile, impreuna cu el le voi omori", zice Domnul!
4. Asa zice Domnul: "Pentru trei pacate ale lui luda, ba chiar pentru patru, nu Ma voi intoarce, din pricina ca ei au

aruncat legea Domnului si au nesocotit randuielile Lui si au ratacit in minciunile lor in care si parintii lor alunecasera;
5. Pentru aceasta voi trimite foc in Iuda si palatele cele din Ierusalim le va mistui".
6. Asa zice Domnul: "Pentru trei pacate tale lui Israel, ba chiar pentru patru, nu Ma voi intoarce, fiindca ei au vandut pe cel drept pentru argint si pe cel sarac pentru o pereche de incaltaminte.
7. Ei zdrobesc in pulbere capul celor sarmani si calca in picioare pe cei in necazuri. Feciorul dimpreuna cu tatal sau la aceeasi desfranata isi afla calea, ca sa pangareasca numele Meu cel sfant;
8. Pe vesmintele luate zalog, pe langa jertfelnice, se tolanesc si vinul celor napastuiti il beau in templul dumnezeului lor.
9. Eu am prapadit pe Amorei dinaintea lor, oameni inalti la stat ca cedrii si falnici ca stejarii; am nimicit rodul lor sus si radacina jos!
10. Eu v-am scos pe voi din tara Egiptului si patruzeci de ani v-am purtat prin pustiu, ca sa luati in stapanire tara Amoreilor.
11. Eu am asezat prooroci dintre feciorii vostri si nazirei dintre flacaii vostri! Oare nu este asa, fii ai lui Israel?" zice Domnul.
12. Dar voi ati dat nazireilor vin sa bea si proorocilor le-ati poruncit, zicand: "Nu proorociti!"
13. Pentru aceasta va voi face sa va clatinati incoace si incolo, cum se clatina o caruta incarcata cu snopi.
14. Cel iute de picior nu va putea sa fuga, cel puternic nu se va mai bizui pe puterea lui si cel viteaz nu va scapa cu viata;
15. Arcasul nu va putea tine piept, cel sprinten la picior nu va scapa, iar cel calare pe cal nu va putea sa se izbaveasca.
16. Si cel mai indraznet dintre cei viteji va fugi dezbracat in ziua aceea", zice Domnul.

CAPITOLUL 3

Faradelegea Israelitilor si prezicerea pedepsei lor.

l. Ascultati cuvantul acesta pe care Domnul il graieste catre voi, fii ai lui Israel, si catre tot neamul pe care l-a scos din pamantul Egiptului, zicand:
2. "Numai pe voi v-am cunoscut dintre toate neamurile pamantului; pentru aceasta va voi pedepsi pe voi pentru toate faradelegile voastre.
3. Oare pot merge doi laolalta fara sa se fi inteles?
4. Oare urla leul in padure fara a fi gasit prada? Oare puiul de leu face sa-i rasune glasul din culcusul sau fara sa fi prins ceva?
5. Pasarea cade oare in lat fara sa fi fost el intins? Si se ridica oare cursa de pe pamant fara sa se fi prins ceva in ea?
6. Suna oare trambita in cetate fara ca poporul sa nu se inspaimante? Se intampla vreo nenorocire in cetate fara ca Domnul sa nu o fi pricinuit?
7. Domnul nu face nimic fara sa fi descoperit taina Sa proorocilor, slujitorii Lui!
8. Daca leul mugeste, cine nu se va infricosa? Si daca Domnul graieste, cine nu va prooroci?
9. Dati de stire de pe acoperisurile palatelor din Asdod, de pe palatele din tara Egiptului si ziceti: Adunati-va pe muntele Samariei si vedeti cate neoranduieli sint in aceasta cetate si ce asupriri in sanul ei.
10. Ei nu stiu sa lucreze cu dreptate, zice Domnul, strang comori din silnicie si din jaf in palatele lor.
11. Pentru aceasta, asa zice Domnul Dumnezeu: "Vrajmasul va cutreiera prin tara si te va despuia de puterea ta si va jefui palatele tale!"
12. Asa graieste Domnul: "Precum ciobanul scapa din gura leului doua solduri de carne sau un varf de ureche, asa vor scapa fiii lui Israel! Voi care stati in Samaria pe un colt de pat si in Damasc in asternuturi,
13. Ascultati si marturisiti impotriva casei lui Iacov, zice Domnul Dumnezeu, Dumnezeul Savaot;
14. Ca in ziua in care voi pedepsi faradelegile lui Israel, voi rasturna altarele cele din Betel si coarnele jertfelnicului vor fi sfaramate si vor cadea pe pamant.
15. Si casa cea de iarna o voi darama si lacasurile cele de fildes vor pieri si case fara de numar nu vor mai fi", zice Domnul.

CAPITOLUL 4

Mustrarea si amenintarea celor rai din poporul Israel.

l. Ascultati cuvantul acesta, voi vaci din Vasan, care stati pe muntele Samariei, voi care asupriti pe cei slabi, zdrobiti pe cei saraci, voi care ziceti barbatilor vostri: "Aduceti sa bem!"
2. Juratu-S-a Domnul intru sfintenia Sa: "Iata vin zile cand voi veti fi ridicati cu carlige si urmasii cei de dupa voi cu cangi;
3. Si veti iesi prin sparturile zidurilor una cate una si veti fi aruncate catre muntele Hermonului, zice Domnul!
4. Veniti la Betel si pacatuiti si in Ghilgal inmultiti faradelegile! De dimineata aduceti jertfele voastre, si la fiecare trei zile zeciuielile voastre!
5. Puneti inainte prinoase cu aluat ca jertfa de lauda, vestiti, trambitati prinoasele voastre cele de bunavoie; ca aceasta va place voua, copii ai lui Israel", zice Domnul Dumnezeu.
6. "De aceea si Eu v-am lasat cu dintii curati in toate cetatile voastre si cu lipsa de paine in toate salasele voastre, dar nu v-ati intors catre Mine", zice Domnul.
7. "V-am lipsit de ploaie cu trei luni mai inainte de seceris; si peste o cetate am revarsat ploaia, iar peste alta nu; peste un tinut a plouat, iar in cel care n-a plouat, s-a uscat holda.
8. Si s-au pornit doua-trei cetati catre o alta cetate ca sa bea apa, dar nu s-au saturat! Si voi tot nu v-ati intors catre Mine", zice Domnul.
9. "V-am batut pe voi cu rugina si cu malura; am pustiit gradinile si viile voastre; smochinii si maslinii vostri au fost prapaditi de lacuste. Dar voi nu v-ati intors catre Mine", zice Domnul.
10. "Am trimis asupra voastra ciuma ea aceea din pamantul Egiptului; cu sabie am ucis pe feciorii vostri, in robie am dus pana si caii vostri, iar intru urgia Mea am ridicat vapai de foc in taberele voastre. Dar voi nu v-ati intors catre Mine", zice Domnul.
11. "Si v-am prabusit pe voi cum a prabusit Dumnezeu Sodoma si Gomora si ati ajuns ca un taciune scos din valvataie. Dar nu v-ati intors catre Mine", zice Domnul!
12. Drept aceea, iata ce-ti voi face; Israele - si cu deadinsul iti voi face aceasta! Pregateste-te, Israele, sa te intalnesti cu Dumnezeul tau!
13. Ca El este Cel tare a intocmit muntii si a faurit vintul si descopera omului gandurile sale; El a facut zorile si intunericul si calca peste inaltimile pamantului. Domnul Dumnezeu Savaot este numele Lui!

CAPITOLUL 5

Tanguirea prorocului; chemarea la pocainta si caderea lui Israel.

1. Ascultati cuvantul acesta pe care eu il rostesc asupra voastra, cantec de jale pentru voi, cei din casa lui Israel:
2. Cazut-a ca sa nu se mai scoale fecioara lui Israel, trantita sta la pamant si nimeni nu o ridica!
3. Ca asa graieste Domnul Dumnezeu casei lui Israel: "Cetatea care scotea o mie de oameni in lupta va ramane cu o suta, si cea care scotea o suta va ramane cu zece".
4. Ca asa zice Domnul catre casa lui Israel:
5. "Cautati-Ma si veti fi vii! Nu umblati dupa Betel si in Ghilgal sa nu intrati si nu treceti pe langa Beer-Seba, caci Ghilgalul va fi dus in robie si Betelul va ramane o nimica toata.
6. Ci cautati pe Domnul ca sa fiti vii, ca nu cumva sa dea flacarilor casa lui Iosif, sa fie mistuita si nimeni sa nu o poata stinge din cei din Betel.
7. Acestia prefac judecata in pelin si prabusesc dreptatea la pamant.
8. Cautati pe Cel care a facut Orionul si Pleiadele, pe Cel care preface dimineata in intuneric adanc si intuneca ziua ca noaptea, pe Cel care cheama apa marii si o varsa peste fata pamantului. Domnul este numele Lui!
9. El aduce ruina peste cel puternic si prapadul peste cetatea cea intarita.
10. Ei urasc pe aparatorul dreptului la poarta cetatii si de cel ce graieste cinstit le este scarba.
11. Drept aceea, fiindca voi calcati in picioare pe cel sarman si luati de la el dar de grau, cu toate ca ati zidit case de piatra, nu le veti locui, si desi ati sadit vita de bun soi, nu veti bea din vinul ei.
12. Ca Eu stiu ca mari sint faradelegile voastre si grele pacatele voastre, ca unii care asupriti pe cel drept si luati mita si stoarceti pe cei saraci la portile cetatii.
13. Dar in vremea aceea omul cel intelept va tacea, ca este vreme rea.
14. Cautati binele si nu raul, ca sa fiti vii si asa Domnul Dumnezeu Savaot va fi cu voi precum ziceti ca este.
15. Urati raul si iubiti binele si hotarati judecata cea dreapta la porti, poate ca Domnul Dumnezeu Savaot Se va

milostivi de cei ramasi ai lui Iosif.
16. Pentru aceasta asa graieste Domnul Dumnezeu Savaot, Atottiitorul: "In toate pietele planset va fi si pe toate ulitele se va auzi strigand: Vai! Vai! Plugarul va fi indemnat la jale si la tanguire langa cei ce stiu sa se boceasca.
17. Si in toate viile va fi bocet, ca Eu trec prin mijlocul tau", zice Domnul.
18. Vai de cei ce doresc ziua Domnului! Ce se va intampla cu voi? Ziua Domnului este zi de intuneric si nu de lumina!
19. Veti fi ca un om care fuge din fata leului si da peste un urs, si ca unul care intra in casa si se reazema cu mana de un perete si il musca sarpele.
20. Nu va fi oare ziua Domnului intuneric si nu lumina, bezna si nu stralucire?
21. Urat-am, dispretuit-am praznuirile voastre si nu simt nici o placere pentru sarbatorile voastre.
22. Cand Imi veti aduce arderi de tot si prinoase, nu le voi binevoi si la jertfele de mantuire grase ale voastre nu voi pleca ochii.
23. Departeaza de Mine zgomotul cantecelor tale, ca nu am placere sa ascult cantarea alautelor tale!
24. Si judecata se va napusti ca apa ,Si dreptatea ca un suvoi furios.
25. Voi cei din casa lui Israel, Mi-ati adus, oare, jertfe si prinoase in pustiu, vreme de patruzeci de ani?
26. Dar acum veti aduce cu voi pe Sacut, regele vostru, si steaua dumnezeului vostru, Chevan, idolii vostri pe care vi i-ati faurit.
27. Si Eu va voi duce robi dincolo de Damasc, zice Domnul, al Carui nume este Dumnezeu Savaot.

CAPITOLUL 6

Amenintarea cu pieire si robie a celor mandri si dezmierdati.

l. Vai de voi, cei fara de grija din Sion si cei care nadajduiti in muntele Samariei! Insemnati pe cei mai de seama dintre neamuri si indreptati-va catre ei, voi cei din casa lui Israel!
2. Treceti la Calne si vedeti, duceti-va de acolo la Hamatul cel mare si coborati-va in Gatul Filisteii; pretuiesc ele mai mult decat aceste regate? Tinutul lor este mai mare decat al vostru?
3. Voi fugiti de ziua cea de nenorocire si va haraziti o odihna plina de primejdii.
4. Iata ca ei stau tolaniti pe paturi de fildes si stau intinsi in asternuturile lor si mananca miei din turma si vitei crescuti in staul.
5. Se arata dibaci in cantece de lira si intocmai ca David se intrec in instrumente muzicale;
6. Beau din cupe vin si din parga untdelemnului isi fac miresme pentru uns si nu le pasa de prabusirea casei lui Iosif!

7. Pentru aceasta ei vor fi dusi in robie in fruntea robilor si strigatul de bucurie al celor fara frau va disparea.
8. Juratu-S-a Domnul pe Sine insusi, zice Domnul Dumnezeu Savaot: Imi este scarba de semetia lui Iacov si palatele lui le urasc, pentru aceasta voi preda cetatea dimpreuna cu tot ceea ce este in ea.
9. Astfel ca daca vor ramane zece oameni intr-o singura casa, vor muri!
10. Si nu va scapa decat un mic numar, ca sa scoata oasele din casa. Unul va zice celui care este in fundul casei: "Mai este cu tine cineva?" Si celalalt ii va raspunde: "Nu!" Si cel dintai ii va zice: "Taci, ca nu trebuie sa amintesti numele Domnului!"
11. Ca iata Domnul va porunci si va lovi casa cea mare cu daramare si casa cea mica cu crapaturi.
12. Oare pot caii sa fuga pe stanca? Se va ara marea cu boii? Caci voi prefaceti judecata in otrava si rodul dreptatii in pelin.
13. Voi va veseliti pentru Lodebar si ziceti: "Oare n-am cucerit prin forta noastra puterea?"
14. Si iata Eu voi ridica impotriva voastra - voi, cei din casa lui Israel - zice Domnul Dumnezeu Savaot, un popor care va va asupri de Ia intrarea Hamatului pana la raul Araba.

CAPITOLUL 7

Vedeniile proorocului Amos despre pedepsele urmatoare.

l. Iata ce vedenie mi-a aratat Domnul Dumnezeu: se facea un stol de lacuste la datul otavei, si era otava dupa cositul cuvenit regelui.
2. Si dupa ce au sfarsit de mancat iarba de pe pamant, am zis: Doamne Dumnezeule, fie-ti mila! Cum va putea indura aceasta Iacov, caci el este mic!
3. Si S-a milostivit Domnul pentru aceste vorbe si a zis: "Nu se va mai intampla!"

4. Apoi Domnul Dumnezeu mi-a aratat o alta vedenie: iata ca Domnul chema focul ca sa faca judecata; el a mistuit adancul cel necuprins si a prapadit si parte din pamant,
5. Si am zis: Doamne, Dumnezeule, opreste-Te! Cum va indura Iacov, caci el este mic!
6. Si S-a milostivit Domnul si acum, si a zis: "Nici aceasta nu se va intampla!"
7. Si iarasi am avut o vedenie: iata ca Domnul statea langa un zid drept, iar in mana Lui avea o cumpana de plumb.
8. Si a zis Domnul catre mine: "Ce vezi tu Amos?" Si am zis: O cumpana de plumb. Si mi-a raspuns Domnul: "Iata Eu voi pune cumpana cea de plumb in mijlocul poporului Meu Israel si de aici incolo nu-l voi mai cruta.
9. Inaltimile lui Isaac vor fi distruse, si capistile lui Israel vor fi daramate, iar impotriva casei lui Ieroboam Ma voi scula cu sabie".
10. Atunci a trimis Amasia, preotul cel din Betel, catre Ieroboam, regele lui Israel, zicand: "Amos unelteste impotriva ta chiar in casa lui Israel! Si locuitorii tarii nu mai pot indura cuvintele lui!"
11. Dar iata ce graieste Amos: "De sabie va muri Ieroboam si Israel va fi dus in robie de pe pamantul lui!"
12. Si a zis Amasia catre Amos: "Profetule, scoala si fugi in pamantul lui Iuda si mananca acolo paine si profeteste in acele locuri;
13. Dar in Betel tu nu vei mai profeti, ca el este un sanctuar al regelui, un templu al regatului!"
14. Si a raspuns Amos si a zis catre Amasia: "Eu nu sint prooroc si nici fecior de prooroc, ci sint pastor si adunator de sicomore;
15. Si de la turma m-a luat Domnul si mi-a zis: "Du-te si prooroceste in poporul Meu Israel!"
16. si acum asculta cuvantul Domnului, tu ,care zici: "Nu se cuvine sa proorocesti impotriva lui Israel si sa nu propovaduiesti impotriva casei lui Isaac!
17. Pentru aceasta asa zice Domnul: "Femeia ta se va desfrana in cetate si fiii si fiicele tale vor cadea in ascutisul sabiei; pamantul tau va fi masurat cu funia si tu vei muri intr-un loc spurcat, iar Israel va fi dus in robie de pe pamantul lui".

CAPITOLUL 8

Vedenie despre pieirea casei lui Israel si foametea duhovniceasca.

1. Si iata ce mi-a aratat Domnul Dumnezeu: se facea un cos cu poame,
2. Si mi-a zis: "Ce vezi tu, Amos?" si a grait Domnul catre mine: "Vine sfarsitul poporului Meu Israel, caci nu-l voi mai trece cu vederea!
3. Si in ziua aceea cantarile templului se vor preface in tanguiri, zice Domnul Dumnezeu. Hoiturile vor fi fara de numar; oriunde se vor arunca va fi tacere!
4. Ascultati acestea, voi cei care zdrobiti pe cei sarmani si vreti sa starpiti pe cei obijduiti din tara,
5. Zicand: "Cand va trece luna noua ca sa vindem graul si ziua de odihna ca sa deschidem jitnita, sa micsoram efa, sa marim siclul si sa le inlocuim cu cantare strambe?
6. Sa cumparam pe pret de argint pe cei nevoiasi si pe cei in stramtorare pentru o pereche de incaltaminte, sa vindem graul cel de lepadat?"
7. Juratu-S-a Domnul impotriva semetiei lui Iacov: "Niciodata nu voi uita faptele lor!"
8. Pentru aceasta, oare, pamantul nu se va zbuciuma si toti locuitorii nu vor fi cuprinsi de jale? Se va inalta ca Nilul pe de-a intregul, se va involbura si va descreste ca fluviul cel din Egipt.
9. Iar in ziua aceea, zice Domnul Dumnezeu, voi apune soarele in miezul zilei si voi intuneca pamantul in zi luminoasa;

10. Voi preface praznicele voastre in jelire si toate cantarile voastre in tanguire; pe toate coapsele voi pune sac si plesuve vor fi toate capetele; voi inteti jalea ca pentru cel unul-nascut si sfarsitul va fi o zi de deznadejde!
11. Iata vin zile, zice Domnul Dumnezeu, in care voi trimite foamete pe pamant, nu foamete de paine si nu sete de apa, ci de auzit cuvintele Domnului.
12. Si ei se vor clatina de la o mare pana la cealalta si de la miazanoapte la rasarit si vor cutreiera pamantul cautand cuvantul Domnului, dar nu il vor afla.
13. In vremea aceea se vor usca de sete fecioarele cele cu chip frumos si flacaii;
14. Cei care se jura pe pacatul Samariei si zic: "Viu este Dumnezeul tau, Dane, si vie este calea pana la Beer-Seba" - vor cadea si nu se vor mai scula!

CAPITOLUL 9

Amenintarea necredinciosilor cu pedeapsa si intoarcerea poporului din robie.

1. Vazut-am pe Domnul stand langa altar si a zis: "Loveste capetele stalpilor ca sa cada tavanul, pravaleste-le peste capetele tuturor, iar pe cei ce vor scapa, cu sabia ii voi omori. Nimeni nu se va izbavi cu fuga si nici unul nu-si va scapa viata!
2. Daca se vor strecura in locuinta mortilor, de acolo mana Mea ii va apuca, si de se vor sui in cer, ii voi da jos de acolo;
3. Daca se vor ascunde pe varful Carmelului si acolo ii voi prinde si ii voi apuca. De se vor ascunde dinaintea ochilor Mei in fundul marii, voi da porunca sarpelui si ii va musca.
4. In robie de se vor duce inaintea vrajmasilor lor, si acolo voi da porunca si sabia ii va ucide, caci ochii Mei Eu ii atintesc spre rau iar nu spre bine!
5. Domnul Dumnezeu Savaot se atinge de pamant, si el se topeste si toti locuitorii sint cuprinsi de jale. Pamantul se inalta ca Nilul si descreste ca fluviul Egiptului.
6. El a zidit locuintele Sale inalte in ceruri si bolta cea de peste pamant a intemeiat-o. El cheama apele marii si le revarsa peste fata a tot pamantul. Domnul este numele Lui.
7. "Oare nu sunteti voi, feciori ai lui Israel, pentru Mine, ca si Cusitii?", zice Domnul. "Oare n-am scos Eu pe Israeliti din pamantul Egiptului, pe Filisteni din Caftor si pe sirieni din Chir?"
8. Iata ochii Domnului Dumnezeu privesc spre imparatia cea pacatoasa si Eu o voi nimici de pe fata pamantului! Dar nu voi distruge casa lui Iacov, zice Domnul!
9. Caci iata, voi da porunci si va voi vantura printre toate neamurile, pe voi cei din neamul lui Israel, precum vanturi graul la ciur, ca nici o pietricica sa nu cada pe pamant.
10. De sabie vor pieri toti pacatosii cei din poporul Meu, care zic: "Prapadul nu ne va atinge si peste noi nu va da".
11. In ziua aceea voi ridica cortul cel cazut al lui David si voi drege sparturile lui si daramaturile le voi ridica la loc si-l voi zidi ca in vremurile cele dintru inceput;
12. Ca astfel ei sa ia in stapanire ramasita Edomului si toate popoarele peste care s-a chemat numele Meu, zice Domnul, Care face acestea.
13. Iata vin zile, zice Domnul, cand cel ce ara va ajunge din urma pe cel ce secera, si cel ce calca strugurii pe cel ce seamana. si muntii vor picura must si toate colinele se vor topi.
14. Si Eu voi intoarce din robie pe poporul Meu Israel, si ei vor zidi cetatile cele pustiite si le vor locui, vor sadi vii si vor bea din vinul lor, vor face gradini si din roadele lor vor manca.
15. Si ii voi rasadi in pamantul lor si nu vor mai fi smulsi din tara pe care le-am dat-o in stapanire", zice Domnul Dumnezeul tau.

MIHEIA

CAPITOLUL 1
Proorocie despre pustiirea lui Iuda si a Samariei din pricina indepartarii de la Dumnezeu.

l. Cuvantul Domnului care a fast catre Miheia din Moreset in vremea domniei lui Iotam, Ahaz si Iezechia, regii lui Iuda, cand a avut vedenie pentru Samaria si Ierusalim.
2. Ascultati, voi neamuri toate, ia aminte pamantule si tot ce se afla pe tine! Caci Domnul Dumnezeu va fi voua marturie impotriva voastra, Domnul din templul cel sfant al Sau!
3. Caci iata Domnul va iesi din locasul Lui, Se va pogori si va pasi peste inaltimile pamantului;
4. Muntii se vor topi sub El ca ceara in fata focului si vaile vor curge, cum se pornesc la vale apele pe povarnis.
5. Toate acestea vor fi din pricina faradelegii lui Iacov si a pacatului casei lui Israel. Care este faradelegea lui Iacov? Oare nu Samaria? Si care sunt inaltimile lui Iuda? Oare nu Ierusalimul?
6. Pentru aceasta voi preface Samaria intr-o gramada de pietre adunate de pe camp, cand se sadeste via; voi pravali in vale pietrele ei si temeliile ei le voi dezveli.
7. Toate chipurile ei cele cioplite vor fi doborate, toata bogatia adunata din pretul desfranarii va fi arsa in foc si

toate chipurile ei de idoli le voi face una cu pamantul; caci din plata de desfranata i-a adunat si in plata de desfranata se vor preface!
8. Din aceasta pricina Ma voi tangui si voi urla, voi merge descult si gol; voi scoate urlete ca sacalii si tipete ca strutii;
9. Caci rana ei este fara de leac, ajuns-a pana in Iuda, atins-a portile poporului Meu, pana la Ierusalim.
10. Nu dati de veste in Gat, si in Aco, nu plangeti! In Bet-Leafra tavaliti-va in pulbere!
11. Cornul suna pentru voi, locuitori din Safir. si din cetatea lor nu ies cei din Taanan. Plangere se aude in Bet-Haetel, caci veti fi lipsiti de sprijin.
12. Cum sa nadajduiasca locuitorii cei din Marot ca le va fi bine, cand nenorocirea de la Domnul s-a coborat la portile Ierusalimului?
13. Inhamati caii la caruta, locuitori ai Lachisului! Iata inceputul ispasirii pacatului fiicei Sionului, caci in tine s-au aflat faradelegile lui Israel.
14. De aceea tu vei renunta sa stapanesti Moreset-Gat; casele Aczibului vor fi o dezamagire pentru regii Israelului!

15. Iti voi aduce un nou cuceritor tie care locuiesti in Maresa; stralucirea Israelului va merge pana la Odolam!
16. Fii plesuva si te rade pentru copiii tai cei dragi, mareste-ti plesuvia ca a vulturului, caci ei au fost dusi in robie, departe de tine!

CAPITOLUL 2

Faradelegile fiilor lui Israel si prezicerea robiei lor.

1. Vai de cei ce cugeta ganduri silnice stand in asternuturile lor si de cei ce savarsesc faradelegea la lumina zilei de indata ce afla prilej.
2. Le plac tarinile, pentru aceea le si rapesc; casele, de aceea le si iau. Calca silnic drepturile stapanului si ale casei lui, ale omului si ale mostenirii lui.
3. Pentru aceasta asa zice Domnul Iata ca Eu pun la cale pentru neamul acesta o nenorocire, de care nu veti putea sa va feriti grumazul vostru si nu veti mai calca mandri; caci vremurile sunt rele.
4. In vremea aceea veti ajunge de batjocura si vi se va canta un cantec de jale: "Domnul a spus, si iata ca au fost nimiciti! El da in alte maini partea de mostenire a poporului Sau! Cum ia El fara sa mai dea inapoi si ogoarele noastre le imparte vrajmasului!
5. Pentru aceasta voi nu veti avea pe nimeni care sa arunce funia pentru sortii vostri in obstea Domnului!"
6. Nu ziceti nimic impotriva! Nu va ridicati impotriva, caci aceasta nu poate sa departeze rusinea voastra!
7. Casa lui Iacov zice: "Oare Dumnezeu a pierdut rabdarea? Acestea sunt lucrurile Sale?" Cuvintele Mele nu sunt ele, oare, binevoitoare pentru cel ce umbla pe calea cea dreapta?
8. Ci voi, impotriva poporului Meu, stati intr-ajutor vrajmasului lui. Mai inainte ca sa navaleasca Salmanasar voi jefuiti ca la razboi pe cei care merg cu incredere pe calea lor;
9. Voi dati afara pe femeile poporului Meu din casele lor placute, iar feciorilor lor le luati pentru totdeauna slava Mea!
10. Sculati-va si plecati, caci aici nu este loc de odihna; din pricina intinaciunii lui, va avea parte de chinuri grozave.
11. O! Daca ar putea cineva sa fie purtat de duhul nascocirilor si sa spuna cuvinte mincinoase, zicand: "Am sa-ti proorocesc despre vin si despre bautura cea imbatatoare", acesta ar fi proorocul poporului acestuia.
12. Te voi aduna pe tine, Iacove tot, voi strange laolalta ceea ce a mai ramas din Israel! Il voi aduna ca pe oile ce sunt in mare primejdie, ca pe o turma in mijlocul unei nenorociri. Spaimantati, ei vor fugi departe de locul prapadului!
13. Cel ce croieste cale este in fruntea lor; ei isi croiesc cale si trec si ies pe o poarta, iar regele merge inaintea lor Domnul este in fruntea lor.

CAPITOLUL 3

Mustrari pentru capetenii si pentru preoti.

1. Si am zis: "Ascultati acum, capetenii ale lui Iacov si judecatori ai casei lui Israel: Oare nu este datoria voastra sa cunoasteti dreptatea?
2. Ei urasc binele si iubesc raul, jupoaie pielea de pe oameni si carnea de pe oasele lor.

3. Si, dupa ce vor fi mancat carnea poporului meu, vor fi jupuit pielea si oasele lor le vor fi sfaramat si prefacut in bucati ca si carnea in oala, ca trupul lor in caldare,
4. Atunci vor striga catre Domnul, dar El nu le va raspunde si in vremea aceea Isi va ascunde fata Sa de la ei, din pricina faptelor lor celor rele.
5. Asa zice Domnul impotriva proorocilor care ratacesc pe poporul meu, care atat cat au in ce sa-si infiga dintii propovaduiesc pacea, dar impotriva celor care nu le arunca nimic in gura se pornesc cu razboi.
6. Pentru aceasta va fi pentru voi noapte in loc de vedenie si intuneric in loc de proorocie! Soarele va apune peste prooroci si ziua se va preface in intuneric!
7. Vazatorii se vor face de rusine si ghicitorii vor fi de ocara si toti isi vor acoperi barba, caci nu vor avea nici un raspuns de la Domnul.
8. Iar eu multumita Duhului lui Dumnezeu sunt plin de putere, de dreptate si de tarie, ca sa vadesc faradelegea lui Iacov si pacatul lui Israel.
9. Ascultati acestea voi, capetenii ale casei lui Iacov, judecatori ai casei lui Israel, voi cei ce simtiti scarba pentru dreptate si strambati ceea ce este drept,
10. Care ziditi Sionul cu faradelegi si Ierusalimul cu strambatati!
11. Capeteniile lor fac judecata pentru plocoane, preotii dau invatatura legii pentru plata si profetii profetesc pentru bani si se sprijina pe Domnul zicand: "Domnul este in mijlocul nostru si prapadul nu va veni peste noi!"
12. Deci, din pricina voastra, Sionul va fi arat cu plugul ca o tarina si Ierusalimul va fi prefacut intr-un morman de ruine si muntele templului va ajunge o inaltime acoperita cu padure!"

CAPITOLUL 4
Profetie despre chemarea neamurilor si izbavirea din robie.

1. Si in zilele cele de apoi, muntele templului Domnului se va inalta peste varfurile muntilor si mai sus decat dealurile si catre el vor curge popoarele;
2. Popoare multe se vor indrepta spre el zicand: "Veniti sa ne suim in muntele Domnului, in templul Dumnezeului lui Iacov, si El ne va invata caile Sale, si sa mergem pe cararile Sale, ca din Sion va iesi legea si cuvantul lui Dumnezeu din Ierusalim!"
3. El va fi judecator al multor popoare si dreptate va imparti la neamuri puternice pana departe. Acelea vor preface sabiile lor in fiare de plug si lancile lor in cosoare. Si nici un neam nu va mai ridica sabia impotriva altuia si nu se vor mai invata cum sa se lupte;
4. Ci fiecare va sta linistit sub vita si smochinul lui si nimeni nu-i va infricosa, caci gura Domnului Savaot a grait!
5. Atunci toate popoarele vor umbla fiecare in numele dumnezeului sau, iar noi vom merge in numele Domnului Dumnezeului nostru de acum si pana in veac!
6. In ziua aceea, zice Domnul, voi aduna laolalta pe cei care o luasera la fuga si pe cei chinuiti;
7. Si din cei schiopi voi face un rest si din cei ce au fost impovarati, un neam puternic, si Domnul va imparati peste ei in muntele Sionului, de acum si pana m veac!
8. Iar la tine, turnul de paza al turmei, colina fiicei Sionului, la tine se va intoarce stapanirea de odinioara, imparatia fiicei Ierusalimului!
9. Si acum pentru ce strigi asa de tare? Oare iti lipseste rege si sfatuitorul tau a pierit si te-au cuprins durerile ca pe una care naste?
10. Sufere dureri de nastere si zvarcoleste-te ca o femeie in chinuri, fiica a Sionului, caci vei iesi din cetate si te vei salaslui in camp si te vei duce in Babilon. Acolo tu vei fi izbavita si acolo te va rascumpara Domnul din mana vrajmasilor tai.
11. Acum s-au adunat la tine neamuri fara de numar, care zic: "Pangarita sa fie, si ochii nostri sa priveasca nesatiosi Sionul!"
12. Dar ele nu cunosc cugetele Domnului si nu pricep sfatul Lui, ca El le-a adunat ca snopii pe arie.
13. Scoala-te si calca in picioare pe fiica Sionului; ca voi face cornul tau de fier si copitele tale de arama! Tu vei zdrobi popoare multe si prada luata de la ele, Domnului o vei inchina si bogatiile lor Stapanului a tot pamantul.
14. Si acum inchide-te cu zid, Bet-Gader! Suntem cuprinsi de toate partile! Ei lovesc cu toiagul peste obraz pe toate semintiile lui Israel!

CAPITOLUL 5

Profetie despre nasterea lui Mesia si intoarcerea neamurilor.

1. Si tu, Betleeme Efrata, desi esti mic intre miile lui Iuda, din tine va iesi Stapanitor peste Israel, iar obarsia Lui este dintru inceput, din zilele vesniciei.
2. Pentru aceasta ii va lasa pana in vremea cand aceea ce trebuie sa nasca va naste. Atunci ramasita fratilor sai se va intoarce la fiii lui Israel.
3. El va fi voinic si va paste poporul prin puterea Domnului, intru slava numelui Domnului Dumnezeului Sau si toti vor fi fara de grija, iar El va fi mare, pana la marginile pamantului.
4. Si El Insusi va fi pacea noastra! Cand Asiria va navali in tara noastra si va patrunde calcand in palatele noastre, noi vom ridica impotriva lui sapte pastori si opt capetenii,
5. Care vor pustii tara Asiriei cu sabia si tara lui Nimrod cu sabia scoasa din teaca. Si ne va izbavi de Asiria, cand aceasta va navali in tara noastra si cand va trece peste hotarele noastre.
6. Iar restul lui Iacov va fi in mijlocul multor popoare ca roua de la Domnul si ca bura de ploaie pe iarba, care nu se bizuie pe nimeni si nu asteapta ajutor de la fiii oamenilor.
7. Si va mai fi restul lui Iacov, intre popoare multe, ca un leu intre dobitoacele din padure si ca un pui de leu in turma de oi, care trece, calca in picioare si prada, fara ca nimeni sa-i poata smulge prada.
8. Mana ta se va ridica impotriva vrajmasilor tai si toti asupritorii tai vor fi nimiciti!
9. Si in ziua aceea, zice Domnul, voi nimici caii tai din mijlocul tau si toate carele tale le voi distruge.
10. Si voi darama orasele din tara ta si toate cetatile tale le voi face una cu pamantul.
11. Si din mana ta voi nimici pe vrajitori si tu nu vei mai avea ghicitori;
12. Voi darama idolii tai si stalpii idolesti din mijlocul tau si nu te vei mai inchina lucrurilor mainilor tale;
13. Voi nimici dumbravile din mijlocul tau si voi taia copacii tai, afierositi idolilor.
14. Iar in mania si in iutimea Mea Ma voi razbuna asupra popoarelor care nu M-au ascultat.

CAPITOLUL 6

Jertfele placute Domnului si amenintarea cu pedepse pentru faradelegi.

1. Ascultati deci ce zice Domnul: "Scoala-te! Fa judecata cu muntii, iar colinele sa auda glasul tau".
2. Ascultati, voi muntilor, certarea Domnului si voi, neclintite temelii ale pamantului! Ca Domnul este in judecata cu poporul Sau si va grai impotriva lui Israel.
3. Poporul Meu! Ce ti-am facut si cu ce te-am impovarat? Raspunde-Mi!
4. Eu sunt Cel care te-am scos din tara Egiptului si din casa robiei te-am rascumparat si ti-am trimis inainte pe Moise, pe Aaron si pe Mariam!
5. Poporul Meu! Adu-ti aminte de sfatul lui Balac, regele Moabului, si ce i-a raspuns lui Balaam, feciorul lui Peor - cand tu ai mers de la Sitim pana la Ghilgal - ca sa cunosti dreptatea lui Dumnezeu".
6. "Cu ce ma voi infatisa inaintea Domnului si ma voi pleca inaintea Dumnezeului celui Preainalt? Infatisa-ma-voi cu arderi de tot, cu vitei de un an?
7. Dar, oare, Domnului Ii vor placea miile de berbeci, zecile de mii de rauri de untdelemn? Oare Ii voi da pe cel dintai nascut al meu ca pret pentru faradelegea mea si rodul pantecelui meu pentru pacatul sufletului meu?"
8. Ti s-a aratat, omule, ceea ce este bun si ceea ce Dumnezeu cere de la tine: dreptate, iubire si milostivire si cu smerenie sa mergi inaintea Domnului Dumnezeului tau!
9. Glasul Domnului striga catre cetate - si este intelept cine se teme de numele Tau -: "Ascultati, voi semintii si tu obste a cetatii!
10. Oare voi scapa din vedere casa celui fara de lege, comorile celui pacatos si efa cea mica blestemata?
11. Oare voi ierta pe cel cu cantare nedrepte si cu greutati inselatoare in sac?
12. Ca bogatii din cetate sunt plini de silnicie si locuitorii graiesc cuvinte mincinoase si limba lor este numai viclenie in gura lor.
13. Si Eu am inceput sa te bat si sa te pustiesc din pricina pacatelor tale.
14. Vei manca, dar nu te vei satura si foamea va roade launtrul tau; vei pune la o parte, dar nu vei putea scapa nimic, si ceea ce vei scapa, voi trece prin ascutisul sabiei.
15. Tu vei semana, dar nu vei secera; vei calca in teasc smochine, dar nu te vei unge cu untdelemn; vei face must, dar nu vei bea vin.
16. Caci voi ati luat aminte la randuielile lui Omri si la toate faptele casei lui Ahab si v-ati purtat dupa sfaturile lor,

ca sa va dau pustiirii si pe locuitorii tai, batjocurii. Pentru aceasta veti avea in sarcina voastra ocara poporului Meu!"

CAPITOLUL 7
Mustrarea Iudeilor si fagaduinta izbavirii de robie.

1. Vai mie! Caci am ajuns ca dupa culesul fructelor de vara, ca dupa culesul viilor! Nu se mai afla nici un strugure de mancare, nici o smochina timpurie pe care o doreste sufletul meu!
2. Om cucernic nu mai este in tara si nici un om drept pe pamant; toti pandesc sa verse sange, unii intind cursa altora.
3. Mainile lor sunt gata sa savarseasca raul: capetenia cere daruri, judecatorul cere plata si cel mare graieste dupa pofta sufletului sau.
4. Cel mai bun dintre ei este ca un spin, cel mai cinstit dintre ei este mai rau decat un gard de maracini. Ziua vestita de strajile Tale, ziua pedepsirii Tale a sosit; acum ei vor fi in mare tulburare!
5. Nu va incredeti in prieteni si in cel de aproape nu va puneti nadejdea si de aceea care se sprijina pe pieptul tau pazeste cuvintele gurii tale!
6. Caci feciorul defaima pe tatal sau si fiica se scoala impotriva mamei sale; iar dusmanii omului sunt cei din casa lui.

7. Ci eu numai spre Domnul voi atinti privirea, in Domnul Dumnezeul meu imi voi pune nadejdea si Dumnezeul meu ma va asculta.
8. Nu te bucura de mine, vrajmasa mea, caci daca eu cad, ma scol, iar cand stau in intuneric, Domnul este lumina mea.
9. Indura-voi mania Domnului, caci am pacatuit impotriva Lui, pana cand El va judeca pricina mea si imi va face dreptate; El ma va scoate la lumina si voi privi dreptatea Lui.
10. Sa vada vrajmasa mea si sa se ascunda de rusine, ea care-mi spunea: "Unde este Domnul Dumnezeul tau?" Ochii mei se vor uita la ea, si ea va fi calcata in picioare ca noroiul de pe ulite.
11. Vine ziua cand zidurile tale vor fi zidite iarasi, cand nu va mai fi nici o lege din acestea.
12. In ziua aceea vor veni la tine din Asiria si din cetatile Egiptului, din Egipt si pana la Eufrat, de la o mare s? pana la cealalta si de la un munte pana la altul.
13. Tara se va preface in pustiu din pricina locuitorilor ei, ca pret al purtarii lor.
14. Paste poporul cu toiagul tau, turma mostenirii tale, cea care salasluieste singura in padure, in mijlocul Carmelului! Sa pasca in Vasan si in Galaad ca in zilele cele de altadata!
15. Ca in ziua cand ai iesit din tara Egiptului iti voi arata lucruri minunate!
16. Vedea-vor neamurile si se vor rusina, cu toata puterea lor; vor pune mana la gura, iar urechile lor vor fi cuprinse de surzenie.
17. Vor linge pulbere ca serpii, ca si taratoarele pamantului vor fi cuprinse de spaima, iesind din ascunzisurile lor; vor veni tremurand catre Domnul Dumnezeul nostru si se vor infricosa de Tine.
18. Cine este Dumnezeu ca Tine, Care ierti faradelegea si treci cu vederea pacatele restului mostenirii Tale? Mania Lui nu tine totdeauna, caci El iubeste indurarea.
19. Si milostiveste-Te iarasi spre noi si faradelegile noastre calca-le in picioare! Arunca in adancul marii toate pacatele noastre.
20. Pastreaza credinciosia fagaduita lui Iacob si indurarea pe care ai aratat-o lui Avraam, precum ai jurat catre parintii nostri in zilele de odinioara.

IOIL

CAPITOLUL 1
Prezicerea pustiirii lui Iuda si indemn la pocainta.

l. Cuvantul Domnului care a fost catre Ioil, fiul lui Petuel.
2. Ascultati acestea, voi batranilor, luati aminte, voi toti locuitorii tarii! Oare s-a mai intamplat asa in vremea voastra sau in zilele parintilor vostri?
3. Povestiti-le feciorilor vostri, iar ei feciorilor lor, iar aceia neamului care va veni dupa ei!
4. Ceea ce a ramas de la lacustele mici au mancat lacustele mari, si ceea ce a ramas de la cele mari au mancat cele zburatoare, si ceea ce a ramas de la cele zburatoare au prapadit stolurile de lacuste.
5. Desteptati-va, betivilor, si plangeti! Si voi, bautorilor de vin, tanguiti-va pentru vinul cel nou, caci vi s-a luat de la gura.
6. Caci un popor a navalit in tara mea, puternic si fara de numar; dintii lui ca dintii de leu, iar falcile, ca falcile de leoaica.
7. Pustiit-a via mea, iar smochinul meu mi l-a facut bucati; l-a jupuit de coaja si l-a trantit la pamant. Mladitele de vita au ramas albe.
8. Tanguieste-te ca o fecioara incinsa cu sac dupa barbatul din tineretea ei!
9. Prinosul si jertfa cu turnare nu mai sunt in templul Domnului! Preotii, slujitorii Domnului, sunt in mare jale.
10. Campul a ramas pustiu, tarina este plina de jale; graul nu mai este, mustul ajuns-a de ocara, iar untdelemn n-a ramas chiar nici un strop!
11. Plugarii sunt zapaciti, stapanii de vii se tanguiesc pentru grau si pentru orz, caci secerisul din tarini este pierdut.
12. Vita de vie este fara vlaga, smochinul tanjeste, rodiile de asemenea si finicii, merii si toti copacii de pe camp s-au uscat; ba mai mult, bucuria ajuns-a ocara pentru fiii oamenilor.
13. Incingeti-va si va tanguiti, voi preotilor, izbucniti in bocete, voi slujitori ai altarului! Intrati in templu si petreceti noaptea in sac de jale, voi slujitori ai lui Dumnezeu, caci prinosul si jertfa cu turnare au fost indepartate din templul Dumnezeului vostru!
14. Postiti post sfant, strangeti obste de praznuire, adunati pe batrani, pe toti locuitorii tarii in templul Dumnezeului vostru si strigati catre Domnul rugandu-L:
15. "O, ce zi! Caci aproape este ziua Domnului si vine ca o pustiire de la Cel Atotputernic.
16. Oare nu ni s-a luat hrana de sub ochii nostri, bucuria si veselia din templul Dumnezeului nostru?
17. Semintele s-au uscat sub bulgarii din brazda, granarele sunt goale, hambarele sunt fara nimic in ele, caci nu mai este grau.
18. Cum gem vitele! Cirezile de boi mugesc, caci nu afla nicaieri pasune; chiar si turmele de oi sunt in mare lipsa.
19. Catre Tine, Doamne, strig! Caci focul a mistuit toate pasunile pustiului si vapaia lui a dogorit toti copacii de pe camp.
20. Si fiarele campului zbiara catre tine, caci paraiele de apa au secat si focul a mistuit pasunile stepei".

CAPITOLUL 2
Pedeapsa, indemnarea la pocainta.

1. Sunati din trambita in Sion, strigati din rasputeri in muntele cel sfant al Meu, ca sa se cutremure toti locuitorii tarii! Caci vine ziua Domnului; iata ea este aproape;
2. O zi de intuneric si de bezna, zi cu nori si cu negura deasa. Precum zorile se revarsa pe deasupra muntilor, tot asa da navala un popor numeros si puternic, cum n-a mai fost niciodata si cum nu va mai fi dupa el pana in anii vremurilor celor mai indepartate.
3. Inaintea lui merge mistuind focul, iar dupa el arde vapaia. Pamantul este inaintea lui ca gradina raiului, iar dupa trecerea lui, pustiu infricosator, caci nimic nu scapa din fata lui.
4. Cum sunt caii, asa le este chipul lor; si ca sprinteni calareti, asa alearga.
5. Se aud ca un duruit de care de razboi, care se avanta in goana pe crestetul muntilor, ca paraitul flacarilor care mistuie o miriste, ca o ostire puternica asezata in linie de bataie.
6. Inaintea lui popoarele tremura de spaima, toate fetele ard ca vapaia.
7. Alearga ca niste viteji; ca razboinicii incercati se avanta peste ziduri; om dupa om isi urmeaza calea, fara ca vreunul sa se rataceasca.

8. Nimeni nu se imbranceste cu cel de alaturi, fiecare isi vede de drumul lui; printre sageti isi croiesc cale, fara ca nici unul sa rupa randul.
9. Dau navala in cetate, alearga pe deasupra zidurilor, patrund in case si intra pe ferestre ca furii.
10. Inaintea lor tremura pamantul, cerul se cutremura, soarele si luna se intuneca, iar stelele isi pierd stralucirea lor.
11. Dar Domnul Isi face auzit glasul in fruntea ostirilor Sale, caci intinsa foarte este tabara Lui si puternic este cel ce implineste poruncile Lui. Ziua Domnului este mare si infricosatoare foarte si cine va putea sta impotriva ei?
12. "Si acum, zice Domnul, intoarceti-va la Mine din toata inima voastra, cu postiri, cu plans si cu tanguire".
13. Sfasiati inimile si nu hainele voastre, si intoarceti-va catre Domnul Dumnezeul vostru, caci El este milostiv si indurat, incet la manie si mult Milostiv si-I pare rau de raul pe care l-a trimis asupra voastra.
14. O, de v-ati intoarce si v-ati pocai, ar ramane de pe urma voastra o binecuvantare, un prinos si o jertfa cu turnare pentru Domnul Dumnezeul vostru!
15. Sunati din trambita in Sion, gatiti postiri sfinte, praznuiti sarbatoarea cea pentru toti!
16. Adunati poporul, vestiti o adunare sfanta, strangeti laolalta pe batrani, aduceti copiii si pruncii care sug la san; sa iasa mirele din camara lui si mireasa din iatacul ei!
17. Intre tinda si altar sa planga preotii, slujitorii Domnului, si sa zica: "Milostiveste-Te, Doamne, catre poporul Tau si nu face de ocara mostenirea Ta ca sa-si bata joc de ea neamurile!" Pentru ce sa se spuna printre neamuri: "Unde este Dumnezeul lor?"
18. Dar Domnul este plin de zel pentru tara Sa si Se indura de poporul Sau.
19. Pentru aceasta a raspuns Domnul catre poporul Sau, graind: "Iata, Eu va voi trimite grau, must si untdelemn si va voi satura si nu va voi mai face de ocara printre neamuri!
20. Prapadul dusmanului de la miazanoapte il voi departa de la voi si-l voi izgoni inspre un tinut uscat si pustiu; capatul lui spre marea cea de la rasarit, iar sfarsitul la marea cea dinspre apus; si se va ridica din el duhoare si miros de starv va porni din el, caci a savarsit lucruri mari".
21. Nu te teme, tu tara, bucura-te si te veseleste, caci Domnul a facut lucruri mari!
22. Nu va temeti nici voi dobitoacele campului, caci au inverzit pasunile pustiului; caci pomii dau roadele lor; smochinul si vita de vie vor fi plini de roade.
23. Si voi locuitori ai Sionului, bucurati-va si va veseliti in Domnul Dumnezeul vostru, caci El v-a dat pe Invatatorul dreptatii; si v-a mai trimis si ploaie, ploaie timpurie si tarzie, ca odinioara.
24. Si ariile se vor umple de grau; iar teascurile vor da peste margini de must si de untdelemn.
25. Si va voi da ani de belsug in locul anilor in care au mancat lacustele mici, cele mari, cele zburatoare si stolurile de lacuste, marea Mea ostire pe care am trimis-o impotriva voastra.
26. Si veti manca din destul si va veti satura si veti preaslavi numele Domnului Dumnezeului vostru, Care a facut cu voi lucruri minunate. Si poporul Meu nu se va rusina in veci de veci!
27. Atunci va veti da seama ca Eu sunt in mijlocul lui Israel si ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru si nu este altul, iar poporul Meu nu va mai fi niciodata de ocara!

CAPITOLUL 3
Fagaduinta mantuirii.

l. Dar dupa aceea, varsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, si fiii si fiicele voastre vor profeti, batranii vostri visuri vor visa iar tinerii vostri vedenii vor vedea.
2. Chiar si peste robi si peste roabe voi varsa Duhul Meu.
3. Si va voi arata semne minunate in cer si pe pamant: sange, foc si stalpi de fum;
4. Soarele se va intuneca si luna va fi rosie ca sangele, inainte de venirea zilei celei mari si infricosatoare a Domnului.
5. Si oricine va chema numele Domnului se va izbavi, caci in muntele Sionului si in Ierusalim va fi mantuirea, precum a zis Domnul; si intre cei mantuiti, numai cei ce cheama pe Domnul.

CAPITOLUL 4
Judecata impotriva neamurilor si fagaduinta pentru Iuda.

l. Caci iata in zilele acelea si in vremea aceea, cand voi intoarce pe Iuda si pe Ierusalim din robie,

2. Aduna-voi toate popoarele si le voi cobori in valea lui Iosafat si Ma voi judeca acolo cu ele pentru poporul Meu si pentru mostenirea Mea Israel, pe care au imprastiat-o intre neamuri si tara Mea au impartit-o in bucati.
3. Caci ei au aruncat sorti asupra poporului Meu, au dat copilul pentru o desfranata si fata tanara au vandut-o pentru vin si au baut pretul ei.
4. Ce-Mi cautati cearta voi, Tirule si Sidonule, impreuna cu toate tinuturile Filisteii? Oare vreti sa va razbunati impotriva Mea? Daca vreti sa va razbunati asupra Mea, indata voi face sa cada razbunarea asupra capetelor voastre.
5. Voi ati luat aurul si argintul Meu, precum si odoarele Mele, si le-ati dus in palatele voastre.
6. Pe fiii lui Iuda si pe cei ai Ierusalimului i-ati vandut Grecilor, ca sa-i departati din tara lor.
7. Iata Eu ii voi starpi din tinutul unde i-ati vandut si voi intoarce fapta voastra asupra capului vostru.
8. Si voi vinde pe fiii si pe fiicele voastre feciorilor lui Iuda, iar ei ii vor vinde Sabeenilor, popor tare departe, caci asa a grait Domnul.
9. Dati neamurilor de stire lucrul acesta: Pregatiti-va de razboi! Inflacarati vitejii! Toti barbatii buni de lupta sa dea fuga si sa se apropie.
10. Faceti din brazdarele voastre sabii si din secerile voastre lanci! Cel slab sa zica: "Eu sunt viteaz!"
11. Alergati in graba si veniti, voi, toate popoarele din jur, si adunati-va aici! - Acolo, coboara, Doamne, pe vitejii Tai!
12. Sa se trezeasca toate neamurile si sa vina in valea lui Iosafat, caci acolo voi aseza scaun de judecata pentru toate popoarele din jur.
13. Aduceti seceri, caci holda este coapta, veniti, coborati-va, caci teascul este plin, albiile dau peste margini; faradelegile lor n-au seaman.
14. Multimi si iar multimi in Valea Judecatii. Caci aproape este ziua Domnului in Valea judecatii!
15. Soarele si luna se intuneca si stelele isi pierd lumina lor.
16. Din Sion Domnul va striga puternic si din Ierusalim va slobozi tunetul Sau: pamantul si cerurile se vor cutremura atunci.
17. Atunci veti cunoaste ca Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, Care salasluieste in Sion, in muntele cel sfant al Meu; Ierusalimul va fi altarul Meu, iar strainii nu vor mai trece pe acolo.
18. Si in vremea aceea, din munti va curge must, vaile vor fi pline de lapte, toate paraiele din Iuda vor serpui umplute de apa, iar din templul Domnului va iesi un izvor oare va uda valea Sitim.
19. Egiptul va fi pustiit si Edomul se va preface in tinut nelocuit, din pricina silniciilor impotriva fiilor lui Iuda, fiindca au varsat sange nevinovat in pamantul lor.
20. Dar Iuda va fi locuit in veci si de-a pururi si Ierusalimul din neam in neam.
21. Voi razbuna sangele pe care nu l-am razbunat; si Domnul va locui Sionul in veac.

AVDIE

CAPITOLUL 1

Pedeapsa Edomitilor, izbavirea lui Israel.

1. Vedenia lui Avdie. Asa zice Domnul Dumnezeu despre Edom: Auzit-am o veste de la Domnul si un sol a fost trimis catre popoare: Veniti, sa ne sculam cu razboi impotriva lui!
2. Iata ca mic te-am facut printre neamuri si neluat in seama foarte!
3. Semetia inimii tale te-a inselat! El, care are salas in vagaunile stancilor si odihna pe varfuri, zice in inima sa: „Cine ma va cobori pe pamant?"
4. "Daca te vei inalta ca vulturul si-ti vei face cuibul tau printre stele, si de acolo te voi da jos", zice Domnul.
5. Daca furii ar fi venit la tine, sau jefuitorii in vreme de noapte, n-ar fura ei decat atat cit le este de ajuns? Sau daca culegatorii ar fi venit la tine, n-ar fi lasat pe urma ciorchini de poama?
6. Cum a fost scotocit Isav si cercetate cu de-amanuntul ascunzisurile lui!
7. Ei te-au alungat pana la hotare, si-au batut joc de tine toti cei uniti cu tine! Ei te-au inselat, bunii tai prieteni! Cei care mancau painea ta iti intind curse pasilor tai si tu n-ai bagat de seama.

8. Oare in ziua aceea, zice Domnul, nu voi pierde pe inteleptii Edomului si priceperea din muntele lui Isav?
9. Se vor inspaimanta vitejii tai, Temane, ca toti din muntele lui Isav sa piara.
10. Din pricina macelului si a silniciei fratelui tau Iacov, vei fi acoperit de rusine si vei pieri de-a pururi!
11. In vremea cand tu erai de fata, cei straini se faceau stapani pe avutia lui si cei de alta lege veneau in portile lui si asupra Ierusalimului au aruncat sorti, si tu erai ca unul dintre aceia!
12. Nu te uita la ziua fratelui tau, a prapadului venit peste el! Nu te veseli de fiii lui Iuda in ziua pieirii lor! Nu grai trufas in vremea aceea de stramtorare!
13. Nu intra pe poarta poporului Meu in ziua zbuciumarii lui si nici nu te uita la nenorocirea lui in ziua cand se prapadeste! Nu intinde mana ta catre averea lui in ziua pieirii lui ;
14. Nu sta la raspantii ca sa dobori pe cei fugari ai lui si nu fi silnic cu cei ramasi in ziua cea de stramtorare!
15. Ca aproape este ziua Domnului pentru toate neamurile! Cum ai facut asa ti se va face; fapta se va intoarce asupra ta.
16. Precum ati baut voi pe muntele meu cel sfant, tot asa popoarele toate vor bea vin fara incetare, vor bea, se vor imbuiba, vor fi ca si cum n-ar fi fost!
17. Ci numai in muntele Sionului va fi mantuire si sfant va fi, si casa lui Iacov va stapani pe cei care au stapanit-o.
18. Si va fi casa lui Iacov foc, a lui Iosif vapaie si a lui Isav paie. Ele o vor aprinde si mistui, si niciunul din casa lui Isav nu va scapa, zice Domnul.
19. Cei din Negheb (Miazazi) vor cuprinde muntele lui Isav, iar cei din campie, tara Filistenilor; ei vor lua in stapanire tinutul lui Efraim si Samariei, si Veniamin va stapani Galaadul.
20. Si cei robii din aceasta ostire, fiii lui Israel, vor lua in stapanire Canaanul pana la Sarepta, si cei robiti din Ierusalim care sint la Sefarad vor stapani cetatile de la miazazi.
21. Si biruitorii se vor sui in muntele Sionului ca sa judece muntele lui Isav; iar imparatia a Domnului va fi!

IONA

CAPITOLUL 1
Chemarea, neascultarea si pedeapsa lui Iona.

1. Si a fost cuvantul Domnului catre Iona, fiul lui Amitai, zicand:
2. "Scoala-te si du-te in cetatea cea mare a Ninivei si propovaduieste acolo, caci faradelegile lor au ajuns pana in fata Mea!"
3. Si s-a sculat Iona sa fuga la Tarsis, departe de Domnul. Si s-a coborat la Iope, unde a gasit o corabie, care mergea la Tarsis, si, platind pretul calatoriei, s-a coborat in ea ca sa mearga la Tarsis impreuna cu toti cei de acolo, el fugind din fata Domnului.
4. Dar Domnul a ridicat un vant napraznic pe mare si o furtuna puternica s-a starnit, incat corabia era gata sa se sfarame.
5. Corabierii s-au infricosat si au strigat fiecare catre dumnezeul sau si au aruncat in mare incarcatura corabiei ca sa se usureze. Dar Iona se coborase in fundul corabiei, se culcase si adormise.
6. Atunci s-a apropiat de el carmaciul corabiei, si i-a zis: "Pentru ce dormi? Scoala-te si striga catre Dumnezeul tau, poate El Isi va aduce aminte de noi, ca sa nu pierim!"
7. Si au zis unul catre altul: "Haidem sa aruncam sorti, ca sa stim din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!" Si au aruncat sorti, si sortul a cazut pe Iona.
8. Si l-au intrebat pe el: "Spune-ne noua din pricina cui s-a abatut nenorocirea aceasta asupra noastra? Care este mestesugul tau, de unde si din ce tara vii si din ce popor esti?"
9. Atunci el le-a raspuns: "Sunt evreu si Domnului Dumnezeului cerului ma inchin - Cel care a facut marea si uscatul".
10. Si toti oamenii s-au temut cu frica mare si i-au zis lui: "Pentru ce ai savarsit una ca aceasta?" Caci ei stiau ca el fuge din fata lui Dumnezeu, fiindca el le spusese.
11. Si i-au zis lui: "Ce sa-ti facem ca sa se potoleasca marea?" Caci marea se ridica din ce in ce mai mult.
12. Atunci el a raspuns: "Luati-ma si ma aruncati in mare si ea se va potoli, caci stiu bine ca din pricina mea s-a pornit peste voi aceasta vijelie".

13. Si marinarii vasleau ca sa ajunga la tarm, dar in zadar, caci marea se ridica din ce in ce mai mult impotriva lor.
14. Atunci au strigat catre Domnul si au zis: "O, Doamne, de-am putea sa nu pierim din pricina vietii acestui om si sa nu ne impovarezi pe noi cu un sange nevinovat! Ca Tu, Doamne, precum ai voit ai facut!"
15. Si il ridicara pe Iona si il aruncara in mare si s-a potolit urgia ei.
16. Si oamenii s-au temut cu teama mare de Domnul si au adus jertfa lui Dumnezeu si I-au facut Lui fagaduinte.

CAPITOLUL 2
Rugaciunea lui Iona pentru izbavire.

1. Si Dumnezeu a dat porunca unui peste mare sa inghita pe Iona. Si a stat Iona in pantecele pestelui trei zile si trei nopti.
2. Atunci s-a rugat Iona din pantecele pestelui catre Domnul Dumnezeul lui, zicand:
3. "Strigat-am catre Domnul in stramtorarea mea, si El m-a auzit; din pantecele locuintei mortilor catre El am strigat, si El a luat aminte la glasul meu!
4. Tu m-ai aruncat in adanc, in sanul marii si undele m-au inconjurat; toate talazurile si valurile Tale au trecut peste mine.
5. Si gandeam: Aruncat sunt dinaintea ochilor Tai! Dar voi vedea din nou templul cel sfant al Tau!
6. Apele m-au invaluit pe de-a intregul, adancul m-a impresurat, iarba marii s-a incolacit in jurul capului meu;
7. Ma coborasem pana la temeliile muntilor, zavoarele pamantului erau trase asupra mea pentru totdeauna, dar Tu ai scos din stricaciune viata mea, Doamne Dumnezeul meu!
8. Cand se sfarsea in mine duhul meu, de Domnul mi-am adus aminte, si la Tine a ajuns rugaciunea mea, in templul Tau cel sfant!
9. Cei ce slujesc idolilor deserti dispretuiesc harul Tau;
10. Dar eu Iti voi aduce Tie jertfe cu glas de lauda si toate fagaduintele mele le voi implini, caci mantuirea vine de la Domnul!"
11. Si Domnul a dat porunca pestelui si pestele a aruncat pe Iona la tarm!

CAPITOLUL 3
Mustrarea cea roditoare a lui Iona. Pocainta Ninivitenilor.

1. Si a fost cuvantul Domnului catre Iona, pentru a doua oara, zicand:
2. "Scoala si porneste catre cetatea cea mare a Ninivei si vesteste-le ceea ce iti voi spune!"
3. Si s-a sculat Iona si a mers in Ninive, dupa cuvantul Domnului. Si Ninive era cetate mare inaintea lui Dumnezeu; iti trebuia trei zile ca s-o strabati.
4. Si a patruns Iona in cetate, zicand: "Patruzeci de zile mai sunt, si Ninive va fi distrusa!"
5. Atunci Ninivitenii au crezut in Dumnezeu, au tinut post si s-au imbracat cu sac, de la cei mai mari si pana la cei mai mici.
6. Si a ajuns vestea pana la regele Ninivei. Acesta s-a sculat de pe tronul sau, si-a lepadat vesmantul lui cel scump, s-a acoperit cu sac si s-a culcat in cenusa.
7. Apoi, din porunca regelui si a dregatorilor sai, s-au strigat si s-au zis acestea: Oamenii si animalele, vitele mari si mici sa nu manance nimic, sa nu pasca si nici sa bea apa;
8. Iar oamenii sa se imbrace cu sac si catre Dumnezeu sa strige din toata puterea si fiecare sa se intoarca de pe calea lui cea rea si de la nedreptatea pe care o savarsesc mainile lui;
9. Poate ca Dumnezeu Se va intoarce si Se va milostivi si va tine in loc iutimea maniei Lui ca sa nu pierim!"
10. Atunci Dumnezeu a vazut faptele lor cele de pocainta, ca s-au intors din caile lor cele rele. Si i-a parut rau Domnului de prezicerile de rau pe care li le facuse si nu le-a implinit.

CAPITOLUL 4
Intristarea lui Iona si mustrarea lui Dumnezeu.

l. Si Iona a fost cuprins de mare suparare si s-a aprins de manie.
2. Si a rugat pe Domnul, zicand: "O, Doamne, iata tocmai ceea ce cugetam eu cand eram in tara mea! Pentru aceasta eu am incercat sa fug in Tarsis, ca stiam ca Tu esti Dumnezeu indurat si milostiv, indelung-rabdator si

mult-milosard si Iti pare rau de faradelegi.
3. Si acum, Doamne, ia-mi sufletul meu, caci este mai bine sa mor decat sa fiu viu!"
4. Si a zis Domnul: "Faci tu oare bine ca ti-ai aprins mania?"
S. Atunci Iona a iesit din cetate si s-a asezat la rasaritul ei, si-a facut o coliba si a stat sub ea la umbra, ca sa vada ce se va intampla cu cetatea.
6. Si Domnul Dumnezeu a facut sa creasca un vrej care s-a ridicat deasupra capului lui Iona, ca sa-i tina umbra si sa-i mai potoleasca mania. Si s-a bucurat Iona cu bucurie mare pentru vrej.
7. Dar Dumnezeu, a doua zi, la revarsatul zorilor, a poruncit unui vierme sa reteze vrejul. Iar el s-a uscat.
8. Si la rasaritul soarelui a pornit Dumnezeu un vant arzator de la rasarit si soarele a dogorit capul lui Iona, incat el se prapadea de caldura. Si si-a rugat moartea zicand: "Mai bine este sa mor decat sa traiesc!"
9. Si a grait Domnul catre Iona: "Ai tu dreptate sa te manii pentru vrej?" Si el a raspuns: "Da, am dreptate sa fiu suparat de moarte!"
10. Si a zis Domnul: "Tu ti-ai facut necaz pentru acest vrej pentru care nu te-ai trudit si nici nu l-ai crescut, care si-a luat fiinta intr-o noapte si intr-alta a pierit!
11. Dar Mie cum sa nu-Mi fie mila de cetatea cea mare a Ninivei cu mai mult de o suta douazeci de mii de oameni, care nu stiu sa deosebeasca dreapta de stanga lor, si cu un mare numar de dobitoace?"

NAUM

CAPITOLUL 1

Marirea si puterea lui Dumnezeu impotriva vrajmasilor Sai.

1. Proorocie despre Ninive. Cartea vedeniei lui Naum cel din Elcos.
2. Domnul este un Dumnezeu zelos, Domnul se razbuna, El cunoaste mania. Domnul se razbuna pe potrivnicii Sai si impotriva dusmanilor Sai sta neinduplecat.
3. Domnul este indelung-rabdator si mult-milostiv, dar nepedepsit nimic nu lasa. In vifor si in furtuna Isi face loc, norii sunt pulberea de sub picioarele Lui.
4. El cearta marea si o desarta si toate raurile cele mari le seaca; Vasanul si Carmelul se ofilesc si floarea Libanului se vestejeste;
5. Muntii se cutremura inaintea Lui si calinele se fac una cu pamantul; pamantul se zbuciuma in fata Lui, lumea si toti cei ce locuiesc in ea.
6. Impotriva furiei Lui cine sta si cine poate sa stavileasca iutimea urgiei Lui? Vapaia maniei Lui se varsa ca focul si stancile se pravalesc in fata Lui!
7. Bun este Domnul; loc de scapare in zi de stramtorare, si pe cei ce se incred in El ii stie!
8. Dar, printr-o revarsare de ape, va nimici locul Ninivei si pe vrajmasii Lui pana in intuneric ii va urmari.
9. Ce puneti la cale impotriva Domnului? El ii va starpi cu totul, fiindca urgia nu vine de doua ori.
10. Caci se incalcesc unii intr-altii ca maracinii, cand se imbata la ospetele lor; pentru aceasta mistuiti vor fi ca paiele uscate.
11. Din tine a iesit urzitorul de rele impotriva Domnului si cel ce sfatuieste fapte ticaloase.
12. Asa graieste Domnul: "Vor fi pierduti si secerati, oricat ar fi de viteji si de multi!"
13. Si te-am smerit, dar nu te voi mai smeri. Voi sfarama jugul de pe grumazul tau si voi rupe lanturile tale!
14. Si iata ce a poruncit Domnul pentru tine: "Nu vor mai fi urmasi cu numele tau; din casa dumnezeilor tai voi sfarama chipurile cioplite si turnate si mormantul tau il voi pregati, caci de putin pret ai fost!"

CAPITOLUL 2

Proorocie despre daramarea Ninivei.

l. Iata ca pe munti sunt picioarele celui ce binevesteste, ale celui ce vesteste pacea! Praznuieste, Iuda, sarbatorile tale, implineste fagaduintele tale, ca nu va mai trece pe la tine dusmanul cel inversunat! El este cu totul pierdut!

2. Un vrajmas distrugator a pornit impotriva ta, Ninive; pazeste intariturile, strajuieste calea, incinge-ti coapsele, aduna-ti toate puterile!
3. Caci Domnul a sadit din nou via lui Iacov - slava lui Israel - pe care furii au pradat-o si i-au stricat vitele.
4. Scuturile razboinicilor sai sunt rosii; imbracati in rosu aprins sunt ostenii; in focul armelor de otel carele se ivesc. In ziua de navala, calaretii peste campii se avanta.
5. Carele de lupta huruie pe ulite, in piete dau unul peste altul. Infatisarea lor e ca a flacarilor de foc, care scapara fulgere.
6. Capeteniile ei ii aduc aminte... si se poticnesc in mersul lor... Dau zor spre ziduri si pregatesc aparatori.
7. Portile fluviilor se deschid si palatul de spaima este cuprins...
8. S-a sfarsit! Ea este prinsa si dusa in robie. Slujnicele ei scot suspine ca porumbeii si se bat in piept.
9. Ninive este ca un iaz de apa pe vremuri! Locuitorii ei fug. "Stati, opriti-va!" Nici unul nu se intoarce.
10. "Pradati aurul! Jefuiti argintul", caci fara sfarsit sunt comorile ei: tot felul de bogatii de lucruri scumpe.
11. Ea este pustiita, jefuita si pradata!... Inimi frante, genunchi care se incovoaie, coapse care tremura de groaza, si fetele tuturor sunt ingalbenite de spaima.
12. Unde este culcusul leilor, pestera puilor de leu in care leul, leoaica si puiul de leu se invarteau si nimeni nu indraznea sa-i tulbure?
13. Leul, care sfasia si sugruma prada pentru pui si leoaice, isi umplea de prada pestera si culcusurile lui de vanat?
14. "Iata, sunt impotriva ta!", zice Domnul Savaot. Voi arde cu foc carele tale; pe puii tai de leu sabia ii va strapunge; voi starpi din tara prada ta si nu se va mai auzi glasul solilor tai!"

CAPITOLUL 3

Faradelegile Ninivei si pustiirea ei.

l. Vai de cetatea cea varsatoare de sange, plina de minciuna si de silnicie, din care nu se mai curma jaful!
2. Pocnet de bici, duruit cutremurator de roti, cai in galop, care de razboi care zdruncina pamantul;
3. Calareti care se avanta, sclipiri de sabie, scaparari de lance, multime de raniti, gramezi de cadavre, lesuri fara de sfarsit, hoituri, care stau in cale!
4. Numai din pricina multelor desfranari ale celei desfranate, frumoasa la chip si mestera in farmece, care duce in robie neamurile prin desfranarile ei si popoarele prin fermecatoriile ei!
5. "Sunt impotriva ta!", zice Domnul. "Voi smulge vesmantul tau, sa arat neamurilor goliciunea si regatelor ocara ta;
6. Voi arunca asupra ta cu spurcaciuni, te voi batjocori, priveliste te voi face 7. si oricine te va vedea va intoarce capul de la tine, zicand: "Pierit-a Ninive! Cine o va jeli si de unde ii voi cauta mangaietori?"
8. Oare tu esti mai bine intarita decat No-Amon, cea asezata pe malurile Nilului, inconjurata de apa, a carei intaritura era marea si ziduri erau apele?
9. Etiopia impreuna cu Egiptul erau nesfarsita ei putere. Put si Libienii, ajutoarele ei de lupta!
10. Dar si ea a fost surghiunita si dusa in robie! Si tot asa pruncii ei au fost zdrobiti la raspantiile tuturor ulitelor; asupra celor de vita buna au aruncat sorti si toti fruntasii ei au fost ferecati in lanturi.
11. Tu te vei imbata de sichera maniei Mele si fara vlaga vei ajunge; tot asa vei cere si tu ajutor de la dusmanii tai.
12. Toate intariturile tale sunt smochini cu parga in ei; daca le scutura cineva parga, cade in gura celui ce vrea sa o manance.
13. Iata poporul tau este ca femeile inauntrul tau! Portile tarii tale se vor deschide in fata vrajmasilor tai si focul va mistui zavoarele tale!
14. Adu-ti apa pentru vremuri de impresurare, repara-ti intariturile, framanta lutul, calca pamantul cel clisos si fa caramida tare!
15. Dar si atunci te va mistui focul si sabia te va starpi si te va prapadi ca lacusta, chiar daca ai fi fara de numar ca lacustele si ca stolurile lor.
16. Inmultitu-ti-ai negutatorii tai mai mult decat stelele de pe cer. Ei sunt ca lacusta care intinde aripile si zboara!
17. Capeteniile tale sunt ca lacustele fara numar, iar dregatorii tai, ca stolurile de lacuste care se asaza pe ziduri in vreme friguroasa si, dupa ce rasare soarele, zboara si nu se mai cunoaste locul unde au fost.
18. Pastorii tai dorm, rege al Asiriei! Vitejii dormiteaza; poporul s-a imprastiat in munti si nu este cine sa-l adune!
19. Prabusirea ta este fara leac, si napraznic prapadul tau! Toti cei care vor auzi aceasta veste despre tine vor bate din palme, ca peste cine nu s-a abatut necontenit rautatea ta?

AVACUM

CAPITOLUL 1
Plangerea proorocului pentru faradelegile lui Iuda. Pedeapsa lui Dumnezeu prin Caldeii navalitori.

l. Vedenia pe care a vazut-o Avacum proorocul.
2. Pana cand, Doamne, voi striga fara ca sa ma asculti si voi ridica glasul meu catre Tine din pricina silniciei, fara ca Tu sa ma izbavesti?
3. Pentru ce Tu ma lasi sa vad nedreptatea si privesti apasarea? Prapadul si silnicia sint in fata mea, certuri si galcevi se isca!
4. Pentru aceasta, legea nu are nici o tarie si dreptatea nu se arata niciodata; cel nelegiuit biruie pe cel drept, iar judecata iese stramba.
5. Aruncati privirea printre popoare, fiti cu bagare de seama si inspaimantati-va, caci se savarseste in vremea voastra un lucru pe care voi nu l-ati crede, daca l-ar povesti cineva!
6. Iata Eu starnesc pe Caldei, neam amarnic si iute, care cutreiera tinuturi necuprinse, ca sa puna stapanire pe locuinte care nu sint ale lui.
7. El este napraznic si infricosator. Puterea lui face dreptul lui, stralucirea lui.
8. Mai iuti decat leoparzii sint caii lui si mai muscatori decat lupii de seara. Calaretii lui se avanta, de departe, vin si zboara, ca vulturul grabit sa sfasie prada.
9. Tot neamul acesta vine ca sa savarseasca silnicie; spaima merge inaintea lui si robii ii aduna laolalta ca nisipul.
10. El isi bate joc de regi si rade de capetenii. El isi bate joc de toate intariturile, caci ridica in jurul lor valuri de pamant, si le cuprinde.
11. Pe urma furtuna s-a intors si a trecut; el se face vinovat. Se increde in taria lui; iata dumnezeul lui!
12. Nu esti Tu, oare, din stravechile vremuri, Domnul Dumnezeul meu, Sfantul meu? Tu, Care nu poti muri! Tu, Doamne, ai randuit acest popor spre dreptate si pe stanca Tu l-ai intarit, ca sa savarseasca drepte randuieli.
13. Ochii Tai sint prea curati ca sa vada raul, Tu nu poti privi apasarea. Pentru ce ai privi Tu, oare, pe cei vicleni si ai tacea, cand cel nelegiuit sfasie pe unul mai drept decat el?
14. Tu socotesti pe oameni ca pe pestii marii si ca pe taratoarele care n-au stapan?
15. El ii scoate pe toti cu undita, ii trage in mreaja sa si ii aduna pe toti in navodul sau. Pentru aceasta se bucura si se veseleste.
16. Drept aceea el aduce jertfa mrejei sale si tamaieri navodului sau, caci cu ajutorul lor partea lui este grasa si mincarurile lui mai satioase.
17. Oare isi va deserta el intr-una mreaja si va junghia fara mila popoarele?

CAPITOLUL 2
Vedenia proorocului despre relele viitoare si pedeapsa Caldeilor pentru ratacirile lor.

l. Voi sta de straja si ma voi aseza in turnul cel de veghe ca sa priveghez si sa vad ce-mi va grai mie si ce-mi va raspunde la tanguirea mea.
2. Si Domnul mi-a raspuns si mi-a zis: "Scrie vedenia si o sapa cu slove pe table, ca sa se poata citi usor;
3. Caci este o vedenie pentru un timp hotarat; ea se va implini la vreme si nu va fi vedenie mincinoasa. Daca intarzie, asteapt-o, caci ea va veni sigur, fara gres.
4. Iata ca va pieri acela al carui suflet nu este pe calea cea dreapta, iar dreptul din credinta va fi viu!
5. Cat de mult va fi coplesit vrajmasul, omul cel trufas, si nu va ramane cu viata el, care tine gura lui cascata ca locuinta mortilor si nu se satura ca moartea; el, care aduna toate neamurile si cuprinde in el toate popoarele!
6. Oare toate aceste popoare nu vor rosti impotriva lui pilde, fabule si cuvinte cu talc? si vor zice: "Vai de cel ce-si sporeste averea cu ceea ce nu este al lui - pana cand? - si se incarca cu povara zalogurilor luate!
7. Oare nu se vor scula fara de veste cei ce te-au imprumutat si nu se vor trezi oare calaii tai? Si tu vei ajunge prada lor!

8. Si fiindca tu ai pradat popoare fara numar, si celelalte neamuri te vor prada pe tine, din pricina varsarilor de sange si a silniciilor savarsite impotriva tarii, impotriva cetatii si impotriva tuturor locuitorilor lor.
9. Vai de cei ce strang castiguri nelegiuite pentru casa lor si isi aseaza sus de tot cuibul, ca sa scape din mana nenorocirii!
10. Prin sfaturile tale ai harazit rusine casei tale, ai nimicit multe popoare si de aceea vei ispasi cu sufletul tau!
11. Caci piatra cea din zid striga si grinda din capriorii casei ii raspunde.
12. Vai de cel ce zideste cetatea cu varsari de sange si o intemeiaza pe faradelegi!
13. Oare nu este aceasta o randuiala de la Domnul Savaot ca popoarele se trudesc pentru foc si neamurile se muncesc pentru nimica toata?
14. Caci pamantul se va umple de cunostinta slavei Domnului, intocmai ca apele care acopera sanul marii.
15. Vai de cel ce adapa pe prietenul sau din cupa lui otravita, pana il imbata, ca sa vada goliciunea lui!
16. Tu te-ai saturat de ocara in loc de marire; bea si tu si te imbata! Atunci cupa dreptei Domnului se va intoarce impotriva ta si rusinea va acoperi marirea ta.
17. Caci silnicia impotriva Libanului te va acoperi si distrugerea dobitoacelor te va infricosa din pricina sangelui varsat si a silniciilor facute tarilor si cetatilor si tuturor locuitorilor din ele.
18. La ce slujeste un chip cioplit, ca sa-l faca mesterul sau? Un chip turnat si o proorocie mincinoasa, ca sa-si puna nadejdea in ele cel care le face, faurind idoli fara glas?
19. Vai de cel care zice lemnului: "Desteapta-te!" si pietrei mute: "Trezeste-te!" Ne poate ea invata? Poleita cu aur si cu argint, ea nu are in ea suflare de viata.
20. Dar Domnul este in templul Sau cel sfant; pamantule intreg, taci inaintea Lui!

CAPITOLUL 3

Rugaciunea si cantarea proorocului Avacum pentru izbavirea poporului.

l. Rugaciunea proorocului Avacum cantata din harpe.
2. Doamne, auzit-am de faima Ta si m-am temut de punerile Tale la cale, Dumnezeule! Fa sa traiasca, in cursul anilor, lucrarea Ta si, in trecerea vremii, fa-o sa fie cunoscuta! Dar, intru mania Ta, adu-ti aminte ca esti si milostiv!
3. Dumnezeu vine din Teman, si Cel Sfant din muntele Paran! Sela (oprire) - Slava Lui acopera cerurile si tot pamantul este plin de slava Lui!
4. Izbucnire de lumina ca la rasarit de soare, raze vii din mana Lui pornesc!... Acolo sta tainic ascunsa puterea Lui!
5. Inaintea Lui merge molima, iar prapadul vine pe urma Lui.
6. Se opreste!... Zguduie pamantul! Si cu privirea Lui arunca spaima printre neamuri! Muntii cei din veac se desprind din locul lor, colinele stravechi se smeresc si pier sub pasii vesniciei Sale.
7. Am vazut corturile lui Cusan (Etiopia) lovite de groaza, iar colibele tarii Madianului sint cuprinse de cutremure.
8. Oare impotriva fluviilor Si-a aprins Domnul vapaia Sa? Sau asupra marilor rauri mania Sa? Ori impotriva marii urgia Ta, cand Tu incaleci caii Tai si Te sui in carele Tale de biruinta?
9. Arcul Tau se incordeaza! Sagetile Tale sint juramintele pe care le-ai rostit. Sela (Oprire). Cu suvoaiele Tale spinteci pamantul!
10. Muntii Te-au vazut si s-au cutremurat; puhoaie de apa au trecut. Adancul si-a slobozit glasul sau si mainile sale in sus le ridica.
11. Soarele si luna s-au oprit in locuinta lor; ca sa faca lumina, sagetile Tale pornesc si fulgerele lancilor Tale fara incetare scapara.
12. Cu manie Tu pasesti pe pamant si intru urgie Tu calci in picioare popoarele!
13. Iesit-ai ca sa zdrobesti poporul Tau, ca sa izbavesti pe unsul Tau; ai doborat acoperisul casei celui fara de lege si temeliile ei le-ai dezvelit pana jos la piatra. Sela (Oprire).
14. Strapuns-ai cu sagetile tale capul lui Faraon si al celor care se napusteau asupra mea ca sa ma sfarame, in strigate de veselie, ca si cum porneau sa sfasie pe cel nenorocit in adapostul lor.
15. Cu caii Tai Tu cutreieri marea, puhoiul intinselor ape.
16. Auzit-am de aceasta si launtrul meu s-a zbuciumat la glasul Tau, tremurat-au buzele mele; putreziciunea a cuprins oasele mele si picioarele mele au sovait. Linistit voi astepta vremea marii ingrijorari care va veni peste poporul care ne asupreste!
17. Smochinul sa nu mai inmugureasca si via rod sa nu mai dea; inselatoare sa fie rodirea maslinului, si ogoarele nimic sa nu rodeasca! Turme sa nu mai fie in tarcuri si vite in staule niciodata!

18. Ci eu voi tresalta de veselie in Domnul, bucura-ma-voi de Dumnezeu, Mantuitorul meu!
19. Domnul, Stapanul meu, este taria mea; El face picioarele mele ca ale caprioarelor, pe culmi poarta pasii mei! - Mai-marelui cantaretilor, cu cantare din harpe.

SOFONIE

CAPITOLUL 1

Proorocie impotriva lui Iuda si a Ierusalimului. Ziua maniei Domnului.

l. Cuvantul Domnului care a fost catre Sofonie, fiul lui Cusi, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Iezechia, in zilele lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda.
2. "Voi nimici tatul de pe fata pamantului", zice Domnul.
3. "Voi nimici oamenii si dobitoacele, pasarile cerului si pestii marii! Voi face sa se poticneasca nelegiuitii si voi pierde pe oameni de pe fata pamantului", zice Domnul.
4. "Si voi intinde mana Mea impotriva lui Iuda si impotriva tuturor locuitorilor din Ierusalim si voi distruge din locul acesta pe Baal pana la ultimele lui ramasite, numele slujitorilor sai, impreuna cu al preotilor;
5. Si pe toti cei ce se inchina, pe acoperisuri, ostirii cerului, si pe toti cei ce slavesc pe Domnul, dar se jura si pe Milcom;
6. Pe cei ce se intorc de la Domnul, pe cei care nu-L cauta pe Domnul si nazuiesc spre El".
7. Taceti toti inaintea Domnului Dumnezeu, ca aproape este ziua Lui, ca Domnul a pregatit ospat si a sfintit pe cei chemati ai Lui!
8. Si in ziua ospatului voi pedepsi pe capetenii si casa regelui si pe toti cei care se imbraca in vesminte straine;
9. Voi pedepsi pe cei care sar peste prag si umplu casa stapanilor lor de silnicie si viclenie.
10. Si se va ridica in ziua aceea un strigat de la Poarta Pestilor, urlete din cetatea cea noua si mare larma de pe caline.
11. Urlati voi, locuitori ai Mactesului, caci toti cei care fac negot sunt nimiciti si cei care sunt cantaritori de argint sunt distrusi.
12. Si in ziua aceea, voi scormoni Ierusalimul cu faclii si voi pedepsi pe toti cei care zac pe drojdia lor si zic in inima lor: "Dumnezeu nu face nici bine, nici rau!"
13. Pentru aceasta, averea lor va fi distrusa si oasele lor pustiite; si vor zidi case, dar nu le vor locui; vor sadi vii, si din vinul lor nu vor bea.
14. Aproape este ziua cea mare a Domnului, aproape este si zoreste intr-una. Se aude venind ziua Domnului! Viteazul va tipa groaznic atunci.
15. Zi de manie este ziua aceea, zi de stramtorare si de jale, zi de pustiire si de nimicire, zi de intuneric si de bezna, zi de nori si de negura;
16. Zi cu sunet de trambita si de strigate de razboi impotriva cetatilor intarite si a turnurilor inalte.
17. Voi stramtora pe oameni si vor merge ca orbii, caci impotriva Domnului au savarsit pacate; sangele lor varsat va fi ca pulberea si trupurile lor ca gunoiul.
18. Nici aurul, nici argintul nu vor putea sa-i izbaveasca in ziua maniei Domnului, caci tot pamantul va fi mistui. de focul maniei Lui; caci El va distruge, da, va pierde intr-o clipa pe toti locuitorii pamantului.

CAPITOLUL 2

Indemn spre pocainta. Mustrarea neamurilor.

1. Umbla dupa lege si fii cu randuiala, neam fara rusine,
2. Pana a nu va toca mania marunt ca paiele, pana sa nu ajunga la voi aprinderea maniei Domnului, pana sa nu vina la voi ziua intaratarii Domnului.
3. Cautati pe Domnul, toti cei smeriti din tara, care savarsiti faptele legii Domnului; cautati dreptatea, cautati smerenia; poate veti fi feriti de ziua maniei Domnului.

4. Caci Gaza va fi parasita si Ascalonul daramat; in miezul zilei va fi scos poporul din Asdod si Ecronul va fi ras de pe pamant.
5. Vai voua, locuitori ai tinutului de linga mare, din neamul Cheretienilor! Cuvantul Domnului se indreapta catre voi! Iti voi face atata paguba Canaane, tara a Filistenilor, ca nu va mai ramane nici un locuitor!
6. Si tinutul cel de langa mare, Cheretul, va ajunge pasune pentru ciobani si tarle pentru oi.
7. Si va fi o bucata de pamant langa mare pentru cei ramasi din Iuda, unde isi vor paste turmele; seara se vor salaslui in casele din Ascalon, caci Domnul Dumnezeul lor ii va cerceta si ii va intoarce din robie.
8. Am auzit de defaimarea Moabului si de batjocurile fiilor lui Amon, care au defaimat poporul Meu si isi mareau tara in paguba hotarelor lui.
9. Pentru aceasta, viu sunt Eu, zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, ca Moabul va fi ca Sodoma si fiii lui Amon ca Gomora, un loc plin de maracini, o ocna de sare si o pustietate pentru totdeauna. Cei ramasi din poporul Meu ii vor jefui si pe cei scapati cu viata ii vor stapani.
10. Iata ce li se va intampla din pricina semetiei lor, pentru ca au batjocorit si s-au trufit impotriva poporului Domnului Savaot.
11. Atunci Domnul va fi infricosator pentru ei, caci El va distruge pe toti dumnezeii pamantului si inaintea Lui se vor inchina locuitorii tinuturilor celor mai de departe, fiecare din locul sau.
12. Si voi, Etiopienilor, veti fi doborati de sabia Mea la pamant!"
13. Atunci El va intinde mana Sa si spre miazanoapte si va nimici Asiria, va pustii Ninive si o va preface in pustietate.
14. In mijlocul cetatii vor salaslui turmele si toate dobitoacele pamantului. Si pelicanul, ca si ariciul vor sta pe capetele stalpilor din ea; vuietul vantului se va auzi la ferestre si pustiul se va intinde pana pe prag, caci lemnaria de cedru a fost smulsa din loc.
15. Iata cum a ajuns cetatea cea vesela care statea fara de grija si care zicea in sine: "Eu sunt si nici una nu mai este ca mine!" Cum a fost pustiita si prefacuta in culcus pentru dobitoace! Oricine va trece pe langa ea va fluiera si va arata cu mana.

CAPITOLUL 3

Mustrarea Iudeilor pentru faradelegi; fagaduinta izbavirii.

l. Vai de cetatea razvratita si pangarita, cetatea asupririi!
2. N-a luat aminte la nici un semn, si n-a primit nici o dojana; in Domnul nu si-a pus nadejdea si nici nu s-a apropiat de Dumnezeul ei.
3. Capeteniile ei sunt, in mijlocul ei, lei care racnesc; judecatorii ei, lupi de seara care nu pastreaza nimic pentru a doua zi;
4. Proorocii sunt oameni usuratici, vicleni; preotii pangaresc cele sfinte si calca legea.
5. Domnul este drept in mijlocul ei si nu face nici o strambatate; in fiecare dimineata El da la lumina dreptatea; El nu lipseste niciodata si nici nu cunoaste nedreptatea.
6. Nimicit-am neamurile, pustiit-am turnurile lor, ulitele le-am lasat goale si fara nici un trecator; cetatile lor au fost pustiite si n-a mai ramas in ele nici un locuitor.
7. Si am zis: "Acum te vei teme de Mine si te vei lasa invatata si locasul tau nu va mai fi nimicit asa precum am hotarat!" Dar ei mai vartos se sileau sa faca fapte si mai nelegiuite.
8. "Pentru aceasta, asteptati-Ma, zice Domnul, pana in ziua cand Ma voi scula ca marturie! Caci gandul Meu este sa strang laolalta toate neamurile si sa adun regatele, ca sa vars peste ele intaratarea Mea si iutimea urgiei Mele. Si tot pamantul va fi mistuit de vapaia maniei Mele.
9. Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toate sa se roage Domnului si cu ravna sa-I slujeasca Lui.
10. Din tinuturile de cealalta parte a fluviilor Etiopiei, inchinatorii Mei, risipitii Mei, Imi vor aduce prinoase.
11. In ziua aceea nu te vei mai rusina de toate faptele tale cu care ai pacatuit impotriva Mea, caci atunci voi da la o parte pe cei ce petrec in chip trufas, iar tu nu te vei mai ingamfa in muntele cel sfant al Meu.
12. Si voi lasa in mijlocul tau un neam smerit si sarac, care va nadajdui intru numele Domnului.
13. Cei care vor mai ramane din neamul lui Israel nu vor savarsi nedreptate si nici nu vor grai cuvant de minciuna si nu se va afla in gura lor limba vicleana. Ci ei vor putea sa manance si sa se odihneasca, fara sa se teama de cineva.
14. Bucura-te, fiica Sionului, salta de veselie, Israele; veseleste-te si te bucura din toata inima, fiica a Ierusalimului!

15. Caci Domnul a inlaturat judecatile rostite impotriva ta si a intors pe vrajmasii tai. Domnul, Imparatul lui Israel, este in mijlocul tau; tu nu vei mai vedea nici o nenorocire.
16. In ziua aceea se va zice Ierusalimului: "Nu te teme Sioane, caci mainile tale nu vor slabi.
17. Domnul Dumnezeul tau este in mijlocul tau ca un izbavitor puternic. El se va bucura foarte de tine si in dragostea Lui va tresalta si va canta de bucurie pentru tine.
18. Voi strange laolalta pe cei ce sunt intristati si fara sarbatori, si vor fi iarasi dintre ai tai, desi ocara apasa asupra lor.
19. Si in ziua aceea voi starpi pe toti asupritorii tai, voi izbavi pe cei care schiopateaza si pe cei izgoniti ii voi strange de pe drumuri, si ii voi face de lauda si cu nume, in tinuturile in care fusesera facuti de ocara.
20. In vremea aceea va voi aduce inapoi. Si in clipa in care va vor aduna va voi face de lauda si cu nume la toate popoarele pamantului, cand in fata lor voi intoarce din rabie pe robii vostri", zice Domnul.

AGHEU

CAPITOLUL 1
Mustrarea iudeilor pentru trandavie. Indemn la rezidirea templului.

1. In anul al doilea al regelui Darius, in luna a sasea, in ziua intai a lunii, a fost cuvantul Domnului prin gura lui Agheu, proorocul, catre Zorobabel, fiul lui Salatiel, carmuitorul lui Iuda, catre marele preot Iosua, fiul lui Iosedec, zicand:

2. "Asa zice Domnul Savaot: Poporul acesta graieste: "N-a venit inca vremea ca sa zidim templu Domnului".
3. Atunci a fost cuvantul Domnului catre proorocul Agheu, zicand:
4. "Este oare, timpul, ca voi sa locuiti in casele voastre cu peretii lucrati in tablii, cand templul acesta este in ruina?"
5. Si acum, iata ce zice Domnul Savaot: "Fiti cu bagare de seama la caile voastre!
6. Voi ati semanat mult, dar ati cules putin; ati mancat, dar nu v-ati saturat; ati, baut, dar nu v-ati imbatat; v-ati imbracat cu vesminte, dar nu v-au tinut de cald si ati strans simbria voastra ca sa o puneti intr-o punga sparta".
7. Asa graieste Domnul: "Fiti cu bagare de seama la caile voastre!
8. Suiti-va in munte si aduceti lemne ca sa claditi iarasi templul in care voi binevoi si Ma voi preaslavi", zice Domnul.

9. "V-ati asteptat la mult, dar iata ca aveti putin. Ati strans mult, dar Eu am risipit truda voastra! Pentru ce?, zice Domnul Savaot. Din pricina templului Meu care sta daramat, iar voi zoriti cu lucrul, fiecare pentru casa lui!
10. Pentru aceasta cerul se va incuia, nu va va da roua si pamantul roadele sale.
11. Si am chemat seceta pe pamant si pe munti, peste grau, peste vin si peste orice rodeste pamantul; peste oameni si peste dobitoace si peste toata stradania palmelor voastre".
12. Si a auzit Zorobabel, fiul lui Salatiel, si marele preot Iosua, fiul lui Iosedec, si tot restul poporului, glasul Domnului si cuvintele proorocului Agheu, asa precum Dumnezeu ii randuise trimiterea lui, si poporul a fost cuprins de spaima in fata Domnului.
13. Atunci Agheu, trimisul Domnului, dupa randuiala trimiterii lui de Domnul, a grait poporului in acest chip: "Eu sint cu voi!" zice Domnul.
14. Si a desteptat Domnul duhul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, carmuitorul lui Iuda, si duhul lui Iosua, marele preot, fiul lui Iosedec, si duhul poporului care mai ramasese, si au venit si au inceput lucrul templului Domnului Savaot, Dumnezeul lor,
15. In ziua a douazeci si patra a lunii a sasea, in anul al doilea al regelui Darius.

CAPITOLUL 2
Proorocie despre rezidirea templului al doilea si stralucirea lui.

1. In ziua a douazeci si una a lunii a saptea, fost-a cuvantul Domnului prin gura lui Agheu proorocul, zicand:

2. "Spune-i lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, carmuitorul lui Iuda, si lui Iosua, marele preot, fiul lui Iosedec, si restului poporului astfel:
3. Cine a mai ramas dintre voi in viata si a vazut templul acesta in stralucirea sa cea dintai, si cum este acum? Oare nu este fara nici un pret in ochii vostri?
4. Si acum, Zorobabel, intareste-te, zice Domnul; intareste-te Iosua, mare preot, fiul lui Iosedec; intreg popor tarii, fii plin de curaj, zice Domnul, caci Eu sint cu voi, zice Domnul Savaot.
5. "Acesta este legamantul pe care l-am incheiat cu voi, cand v-am scos din tara Egiptului, si Duhul Meu ramane in mijlocul vostru! Nu va temeti!"
6. Caci asa zice Domnul Savaot: "Peste putina vreme, Eu voi cutremura cerul si pamantul, marea si uscatul;
7. Voi zgudui toate popoarele si toate neamurile vor veni cu lucruri de pret si voi umple de slava templul acesta, zice Domnul Savaot.
8. Al Meu este argintul, al Meu este aurul", zice Domnul Savaot.
9. "Si slava acestui templu de pe urma va fi mai mare decat a celui dintai", zice Domnul Savaot, "si in locul acesta voi salaslui pacea", zice Domnul Savaot.
10. In ziua a douazeci si patra a lunii a noua, in anul al doilea al lui Darius, a fost cuvantul Domnului prin gura lui Agheu proorocul, zicand:
11. "Asa zice Domnul Savaot: Cere, deci, preotilor o hotarare la aceasta:
12. Daca cineva ia carne sfintita in poala hainei lui si se atinge cu poala de paine sau de bucate fierte, de vin, de untdelemn si de orice mancare, oare se vor sfinti acelea?" Si au raspuns preotii si au zis: "Nu!"
13. Si a zis Agheu: "Daca cineva spurcat, prin atingerea de un mort, se atinge de vreunul din lucrurile acestea, oare ele se spurca?" Si au raspuns preotii si au zis: "Se spurca!"
14. Si a raspuns Agheu si a zis: "Asa este poporul acesta si asa este neamul acesta inaintea Mea, zice Domnul si tot asa este si cu lucrul mainilor lor: tot ceea ce ei aduc jertfa este spurcat.
15. Si acum luati aminte la cele din ziua de azi si la cele mai dinainte, cand inca nu se pusese piatra pe piatra in templul acesta al Domnului!
16. Aduceti-va aminte cand voi veneati la o gramada de douazeci de masuri, si nu erau decat zece, si la teasc ca sa scoateti cincizeci de masuri si nu gaseati decat douazeci.
17. Caci am batut cu rugina si cu malura si cu grindina toata munca mainilor voastre, dar voi nu v-ati intors catre Mine", zice Domnul.
18. Cercetati cu mintea cele ce s-au intamplat de azi si mai in urma, din ziua a douazeci si patra a lunii a noua, ziua in care s-a pus temelia templului Domnului! Si fiti cu bagare de seama!
19. Samanta nu se afla oare in hambare? Via, smochinul, rodiile si maslinul n-au mai rodit. Dar incepand din ziua aceasta voi da binecuvantarea Mea!"
20. Si a fost cuvantul Domnului a doua oara catre Agheu, in ziua a douazeci si patra a lunii, zicand:
21. "Spune lui Zorobabel, carmuitorul lui Iuda: Eu voi cutremura cerul si pamantul;
22. Voi rasturna tronurile regatelor si voi nimici puterea regilor neamurilor si voi tranti la pamant carele si pe razboinicii din ele, iar caii si calaretii se vor prabusi unul pe altul in ascutisul sabiei".
23. "In ziua aceea", zice Domnul Savaot, "te voi lua pe tine, Zorobabel, fiul lui Salatiel, sluga a Mea si te voi avea ca un inel cu pecete, caci pe tine te-am ales", zice Domnul Savaot.

ZAHARIA

CAPITOLUL 1

Indemn spre pocainta si frica de Dumnezeu. Cele doua vedenii.

1. In luna a opta, in anul al doilea al lui Darius, fost-a cuvantul Domnului catre proorocul Zaharia, fiul lui Berechia, fiul lui Ido, zicand:
2. "Domnul S-a maniat mult impotriva parintilor vostri!"
3. Si spune-le celor ramasi din popor: "Asa zice Domnul Savaot: Intoarceti-va catre Mine", zice Domnul Savaot, "si

atunci Ma voi intoarce si Eu catre voi", zice Domnul Savaot.
4. "Nu fiti ca parintii vostri, carora le-au propovaduit proorocii de mai inainte, strigand: Asa zice Domnul Savaot: Intoarceti-va din caile voastre cele rele si de la faptele voastre cele rele! Dar ei n-au ascultat si nu au voit sa ia aminte la Mine", zice Domnul.
5. "Unde sunt parintii vostri? Si oare profetii traiesc ei inca?
6. Dar cuvintele Mele si poruncile Mele pe care le-am dat slujitorilor Mei prooroci ca sa le vesteasca n-au ajuns ele la parintii vostri? Domnul S-a maniat mult impotriva parintilor vostri, incat ei s-au pocait si au marturisit: Domnul Savaot ne-a rasplatit noua dupa caile si dupa faptele noastre, asa cum hotarase sa faca".
7. In ziua a douazeci si patra din luna a doua, care se cheama Sebat, in anul al doilea al lui Darius, a fost cuvantul Domnului catre proorocul Zaharia, fiul lui Berechia, fiul lui Ido, zicand:
8. "Am avut o vedenie in timpul noptii, si iata un om calare pe un cal rosu; si statea intre mirti, intr-un loc umbros, si in urma lui cai roibi, murgi si albi.
9. Si am zis: "Cine sunt acestia, domnul meu?" Si mira raspuns atunci ingerul oare graia cu mine: "Iti voi arata acum cine sunt acestia".
10. Si omul care statea intre mirti a raspuns: "Acestia sunt solii pe care i-a trimis Domnul ca sa cutreiere pamantul!"
11. Si ei au raspuns catre ingerul Domnului care statea intre mirti si au grait: "Am cutreierat pamantul si iata tot pamantul este locuit si linistit!"
12. Si a raspuns ingerul Domnului si a zis: "Doamne Savaot, pana cand vei intarzia sa arati mila Ierusalimului si cetatilor lui Iuda, pe care le faci sa simta mania Ta de saptezeci de ani?"
13. Si ingerului care vorbea cu mine, Domnul i-a raspuns cu cuvinte de mangaiere.
14. Si a grait catre mine ingerul care vorbea cu mine: "Vesteste aceasta: "Asa zice Domnul Savaot: Sunt plin de zel fata de Ierusalim si fata de Sion;
15. Dar este puternica mania Mea impotriva neamurilor trufase! Caci Eu Ma intaratasem doar putin, dar ele s-au inversunat in rele".
16. Pentru aceasta, asa zice Domnul: "Ma intorc iarasi catre Ierusalim cu milostivire; templul Meu va fi zidit in el", zice Domnul Savaot, "si funia de masurat se va intinde peste Ierusalim!"
17. Si vesteste inca si aceasta: "Asa zice Domnul Savaot: Inca o data cetatile Mele vor avea belsug de bunuri, iar Domnul Isi va revarsa din nou indurarea Sa peste Sion si va alege iarasi Ierusalimul".

CAPITOLUL 2

Vedenia despre rezidirea Ierusalimului si chemarea neamurilor.

1. Si am ridicat ochii mei si am privit, si iata patru coarne.
2. Atunci am zis ingerului care graia cu mine: "Ce sunt acestea?" Si el mi-a raspuns: "Acestea sunt coarnele care au imprastiat pe Iuda, pe Israel si Ierusalimul".
3. Apoi Domnul m-a facut sa vad patru faurari.
4. Si am intrebat: "Ce vor sa faca acestia?" Si El a raspuns: "Acestea sunt coarnele care au risipit pe Iuda, incat nimeni n-a indraznit sa ridice capul. Iar ei au venit ca sa doboare la pamant coarnele acelor neamuri care si-au ridicat cornul impotriva tarii lui Iuda, pentru a o risipi".
5. Si am ridicat ochii, m-am uitat si iata un om cu o funie de masurat in mana. Si i-am zis: "Incotro ai pornit?"
6. Si el mi-a raspuns: "Sa masor Ierusalimul, ca sa vad care este lungimea si latimea lui!"
7. Si iata ca s-a aratat ingerul care graia cu mine si alt inger a iesit in intampinarea lui.
8. Si ita grait, zicand: "Alearga si spune tanarului acestuia: Ierusalimul va fi locuit ca un oras deschis, atat de mare va fi multimea de oameni si de dobitoace inauntrul lui.
9. Si Eu voi fi pentru el un zid de foc de jur imprejurul lui", zice Domnul, "si voi fi slava lui in mijlocul lui".
10. "Sculati, sculati si fugiti din tara de la miazanoapte", zice Domnul, "ca v-am imprastiat in cele patru vanturi ale cerului;
11. Fugi, Sioane, si te izbaveste, tu care locuiesti la fiica Babilonului.
12. Caci asa zice Domnul Savaot: "Pentru slava Sa, El m-a trimis la neamurile care v-au jefuit pe voi; caci cel care se atinge de voi se atinge de lumina ochiului Lui!
13. Caci iata ca Eu rotesc mana Mea peste ei si ei vor fi prada pentru cei care au fost robii lor, ca sa va dati seama ca Domnul Savaot m-a trimis.

14. Bucura-te si te veseleste, fiica Sionului, caci iata Eu vin sa locuiesc in mijlocul tau", zice Domnul.
15. "Si multe neamuri se vor alipi de Domnul in ziua aceea si Imi vor fi Mie popor si voi locui in mijlocul tau, ca sa stii ca Domnul Savaot m-a trimis la tine.
16. Si va lua Domnul ca mostenire a Sa pe Iuda, in tara cea sfanta, si va alege inca o data Ierusalimul.
17. Sa taca tot trupul inaintea Domnului, caci El S-a ridicat din locasul Sau cel sfant".

CAPITOLUL 3

Vedenie. Marele preot Iosua. Schimbarea vesmintelor rele in bune si fagaduinta rascumpararii.

1. Si mi-a aratat pe Iosua, marele preot, stand inaintea ingerului Domnului, si pe Satana, stand la dreapta lui ca sa-l invinuiasca.
2. Si a zis Domnul catre Satana: "Cearta-te pe tine Domnul, diavole, cearta-te pe tine Domnul, Cel care a ales Ierusalimul! Acesta nu este el, oare, un taciune scos din foc?"
3. Si era Iosua imbracat in vesminte murdare si statea inaintea ingerului.
4. Si a raspuns si a zis celor care stateau inaintea lui: "Dezbracati-l de vesmintele cele murdare!" Si i-a zis lui: "Iata ti-am iertat faradelegile si te-am imbracat cu vesmant de praznuire!"
5. Si a mai zis: "Puneti mitra curata pe capul lui!" Si ei i-au pus mitra curata pe cap si l-au invesmantat, iar ingerul Domnului sta de fata.
6. Si ingerul Domnului i-a hotarat lui Iosua astfel:
7. "Asa zice Domnul Savaot: Daca vei umbla in caile Mele si de vei pazi poruncile Mele, atunci tu vei carmui casa Mea si vei pazi curtile Mele, si Eu iti voi da tie dregatorie printre slujitorii Mei de aici.
8. Asculta deci, Iosua, mare preot, tu si cei impreuna cu tine care stau inaintea ta; caci ei sunt oameni de prezicere. Iata Eu aduc pe Servul Meu Odrasla.
9. Iata piatra pe care am pus-o inaintea lui Iosua; pe aceasta piatra sunt sapte ochi: iata ca Eu voi sapa sculptura ei", zice Domnul Savaot, "si intr-o singura zi voi indeparta nedreptatea din tara aceasta.
10. In ziua aceea", zice Domnul Savaot, "fiecare din voi va pofti pe aproapele sau sub vita si sub smochinul sau".

CAPITOLUL 4

Vedenia sfesnicului de aur, a ramurilor de maslin si a rezidirii templului.

1. Si s-a intors ingerul care graia cu mine si m-a desteptat, ca pe un om pe care il trezesti din somn.
2. si mi-a zis: "Ce vezi?" si am zis: "Iata vad un candelabru cu totul de aur, cu sapte candele, iar deasupra candelabrului este un vas cu untdelemn din care pornesc sapte tevi catre cele sapte candele;
3. Iar alaturi, doi maslini, unul de-a dreapta vasului cu untdelemn si altul de-a stanga".
4. Si am intrebat si am zis catre ingerul care vorbea cu mine: "Ce sunt astea, domnul meu?"
5. Si mi-a raspuns ingerul care graia cu mine si mi-a zis: "Oare nu stii ce sunt toate acestea?" Si am zis: "Nu, domnul meu!"
6. Si mi-a vorbit iar si a zis: "Acesta este cuvantul Domnului catre Zorobabel: Nu prin putere, nici prin tarie, ci prin Duhul Meu" - zice Domnul Savaot.
7. "Ce esti tu, munte inalt? Inaintea lui Zorobabel devii o campie. Si el va smulge piatra din varf in strigatele multimii: "Har, har, peste ea!"
8. Si a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
9. "Mainile lui Zorobabel au pus temelia acestui templu si tot mainile lui il vor termina, si tu vei sti ca Domnul Savaot m-a trimis la voi.
10. Caci cine a dispretuit vremea acestor inceputuri mici? Ei se vor bucura vazand cumpana zidarului in mana lui Zorobabel. Iar aceste sapte (candele) sunt ochii Domnului care cutreiera tot pamantul".
11. Si mi-am luat indemnul si am zis catre el: "Ce inseamna acesti maslini unul de-a dreapta si altul de-a stanga candelabrului?"
12. Si l-am intrebat si a doua oara: "Ce inseamna cele doua crengi de maslin, care sunt langa cele doua tevi de aur prin care se lasa in jos untdelemnul?"
13. Si mi-a grait, zicand: "Oare nu stii ce inseamna acestea?" Si am raspuns: "Nu, domnul meu".
14. Si m-a lamurit: "Acestia sunt cei doi fii unsi, care stau inaintea Domnului a tot pamantul".

CAPITOLUL 5

Vedenia cu sulul zburator, discul de plumb si cu doua femei inaripate.

1. Si iarasi am ridicat ochii si am privit si iata un sul de carte care se inalta in zbor.
2. si a grait catre mine, zicand: "Ce vezi tu?" Si am zis: "Vad un sul de carte care zboara, lung de douazeci de coti si lat de zece".
3. Si el mi-a talcuit: "Acesta este blestemul care se raspandeste peste fata a tot pamantul, caci orice fur va fi nimicit de aici si orice am care jura stramb va fi pierdut.
4. I-am dat drumul", zice Domnul Savaot, "si se va duce in casa furului si in casa celui care jura stramb pe numele Meu si va ramane in ea si va nimici lemnele si pietrele ei".
5. Si ingerul care graia cu mine a iesit la iveala si mi-a zis: "Ridica ochii tai si vezi: Ce este aratarea aceasta?"
6. Atunci am grait: "Ce este aceasta?" Si el mi-a raspuns: "Este efa care iese la iveala". Si a spus mai departe: "In ea se afla faradelegea a tot pamantul!"
7. Si iata ca s-a ridicat un disc de plumb, iar o femeie statea in mijlocul efei.
8. Si el a talcuit: "Aceasta este faradelegea!" Si el a aruncat-o in efa si a rasturnat lespedea de plumb deasupra ei.

9. Si am ridicat ochii mei si am privit si iata ca au iesit doua femei. Si vantul batea in aripile lor, iar aripile lor erau ca de barza. Si ele au ridicat efa intre pamant si cer.
10. Si am zis catre ingerul oare graia cu mine: "Incotro duc ele efa?"
11. Atunci el mi-a raspuns: "Ele merg sa-i zideasca o casa in pamantul Sinear si Acad si sa o aseze acolo la locul ei".

CAPITOLUL 6

Vedenia cu cele patru care iesind din munti; incununarea marelui preot.

1. Si am ridicat iarasi ochii mei si m-am uitat. Si iata ca ieseau patru care dintre doi munti si muntii erau de arama.
2. La carul cel dintai erau inhamati cai rosii, iar la carul cel de-al doilea erau inhamati cai negri.
3. La cel de-al treilea car erau inhamati cai albi, iar la cel de-al patrulea, cai baltati, puternici.
4. Si mi-am luat indemnul si am zis catre ingerul care graia cu mine: "Ce sunt acestea, domnul meu?"
5. Atunci mi-a raspuns ingerul si mi-a zis: "Acestea sunt cele patru vanturi ale cerului, care ies dupa ce s-au infatisat inaintea Stapanului a tot pamantul.
6. Caii rosii inainteaza spre tara de la rasarit; cei negri inainteaza spre tara de la miazanoapte; cei albi inainteaza spre tara de la apus, si cei baltati inainteaza spre tara de la miazazi.
7. Puternici, ei inaintau nerabdatori sa strabata pamantul. El le-a zis: "Plecati si cutreierati pamantul!" Si ei au cutreierat pamantul.
8. Si a strigat catre mine si mi-a grait, zicand: "Iata, cei ce se indreapta catre tinutul cel de miazanoapte au potolit Duhul Meu in tara de la miazanoapte".
9. Si a fost cuvantul Domnului catre mine si mi-a zis:
10. "Tu vei primi darurile celor intorsi din robie, de la Heldai, Tobia si Iedaia, si in aceeasi zi mergi in casa lui Iosia, fiul lui Sofonie, care a sosit din Babilon.
11. Si vei lua argint si aur si vei face o cununa si o vei pune pe capul lui Iosua marele preot, feciorul lui Iotadoc.
12. Si-i vei zice lui in acest chip: "Asa graieste Domnul Savaot: Iata un om care va fi chemat Odrasla; acesta va odrasli si va zidi templul Domnului.
13. Si acesta va rezidi templul Domnului. El va purta semnele regale si va stapani si va domni pe tronul lui si un preot va fi la dreapta lui. Intre ei doi va fi o pace desavarsita.
14. Si cununa va fi pentru Heldai, Tobia si Iedaia si pentru Iosia, fiul lui Sofonie, ca aducere aminte in templul Domnului.
15. Si oameni de la mari departari vor veni si vor zidi la templul Domnului, si atunci voi veti sti ca Domnul Savaot m-a trimis catre voi. Si aceasta se va intampla, daca voi veti asculta cu credinciosie de glasul Domnului Dumnezeului vostru!"

CAPITOLUL 7

Dumnezeu condamna posturile fatarnice ale Evreilor si-i sfatuieste spre indreptare.

l. Si a fost, in anul al patrulea al regelui Darius, cuvantul Domnului catre Zaharia in ziua a patra a lunii a noua, care se cheama Chislev.
2. Casa lui Israel a trimis pe Sareter, dregatorul cel mare al ostirii regelui, cu oameni, ca sa castige milostivirea Domnului
3. Sa graiasca preotilor din templul Domnului Savaot si proorocilor intr-acest chip: "Sa mai plang eu oare in luna a cincea si sa ma infranez precum am facut atatia ani?"
4. Si a fost cuvantul Domnului Savaot catre mine si mi-a zis:
5. "Vesteste la tot poporul tarii si preotilor: "Daca ati tinut post si v-ati tanguit in luna a cincea si intr-a saptea, vreme de saptezeci de ani, pentru Mine, oare, ati postit voi?
6. Si daca mancati si beti, oare nu sunteti voi aceia care mancati si care beti?
7. Nu cunoasteti voi cuvintele pe care le-a vestit Domnul prin graiul profetilor de mai inainte, cand Ierusalimul era locuit si pasnic, cu cetatile sale dimprejur, si cand Neghebul si Sefela erau locuite?"
8. Si a fost cuvantul Domnului catre Zaharia intr-acest chip:
9. "Asa graieste Domnul Savaot: "Faceti dreptate adevarata si purtati-va fiecare cu bunatate si indurare fata de fratele sau;
10. Nu apasati pe vaduva, pe orfan, pe strain si pe cel sarman si nimeni sa nu puna la cale faradelegi in inima lui impotriva fratelui sau!"
11. Dar ei n-au voit sa ia aminte, ci au intors spatele cu indaratnicie si si-au astupat urechile ca sa nu auda;
12. Si si-au invartosat inima ca diamantul, ca sa nu asculte legea si cuvintele pe care le-a trimis Domnul Savaot prin Duhul Lui, prin graiul proorocilor celor de altadata. Si a fost o manie mare de la Domnul Savaot.
13. Si s-a intamplat ca dupa cum El a strigat si ei n-au auzit, tot asa "ei vor striga si Eu nu-i voi auzi", zice Domnul Savaot;
14. "Si ii voi imprastia printre toate neamurile pe care ei nu le cunosc!" Si tara a fost pustiita dupa aceea si n-a mai ramas nimeni in ea, fiind prefacuta tara cea placuta in pustiu.

CAPITOLUL 8

Binecuvantarea Ierusalimului si intoarcerea popoarelor catre Domnul.

1. Si a fost cuvantul Domnului Savaot, zicand:
2. "Asa graieste Domnul Savaot: Iubesc Sionul cu zel mare si cu patima aprinsa il doresc".
3. Asa graieste Domnul: "M-am intors cu milostivire catre Sion si voi locui in mijlocul Ierusalimului; si Ierusalimul se va chema cetate credincioasa si muntele Domnului Savant, munte sfant".
4. Asa zice Domnul Savaot: "Batrani si batrane vor sedea iarasi in pietele Ierusalimului, fiecare cu toiagul in mana, din pricina varstei lor inaintate.
5. Si se vor umple pietele de baieti si de fete, care se vor juca in pietele lui".
6. Asa zice Domnul Savaot: "Daca acest lucru se va parea greu de facut inaintea ochilor restului acestui popor in zilele acelea, care va fi si inaintea ochilor Mei cu neputinta?" zice Domnul Savaot.
7. Asa graieste Domnul Savaot: "Iata ca Eu voi izbavi pe poporul Meu din tarile de la rasarit si din tarile de la apus.
8. Si ii voi aduce inapoi si ei vor locui in mijlocul Ierusalimului si ei Imi vor fi Mie popor, iar Eu le voi fi Dumnezeu, in credinciosie si in dreptate".
9. Asa graieste Domnul Savaot: "Intariti-va mainile voastre, voi care auziti in zilele acestea cuvintele din gura proorocilor din vremea in care s-a pus temelia templului Domnului Savaot, ca sa se zideasca templul!
10. Caci inainte vreme nu se rasplatea nici omul, nici dobitocul, si cel care intra si cel ce iesea n-aveau tihna din pricina dusmanilor, si Eu pornisem pe toti oamenii, unii impotriva altora;
11. Dar acum nu mai sunt ca inainte vreme fata de restul poporului Meu", zice Domnul Savaot.
12. "Ci acum se fac semanaturi in buna pace! Via isi va da rodul ei si pamantul va da roadele lui, cerul va lasa sa pice roua, iar Eu voi da in stapanire, restului acestui popor, toate bunatatile acestea.
13. Si se va intampla ca, precum ati fost un blestem printre neamuri, tot asa, o, voi, casa lui Iuda si rata lui Israel, va voi izbavi pe voi, si veri fi o binecuvantare. Nu va temeti, ci intariti-va mainile!"
14. Caci asa zice Domnul Savaot: "Precum M-am hotarat sa va pedepsesc, cand aii intaratat mania Mea", zice Domnul Savaot, "si nu Mi-a fost mila de voi,
15. Tot astfel M-am gandit si am sa fac bine Ierusalimului in aceste zile si casei lui Iuda. Nu va temeti!"
16. Iata randuielile pe care trebuie sa le paziti: "Sa spuna omul adevarat aproapelui sau. Judecati si dati hotarari

drepte la portile voastre;
17. Sa nu cugetati faradelege unul impotriva altuia si juramantul stramb sa nu-l iubiti, caci toate acestea le urasc", zice Domnul.
18. Si a fost cuvantul Domnului Savaot catre mine zicand:
19. "Asa zice Domnul Savaot: Postul din luna a patra, a cincea, a saptea si a zecea vor fi pentru casa lui Iuda spre veselie si bucurie si zile bune de sarbatoare! Dar iubiti adevarul si pacea!
20. Asa zice Domnul Savaot: "Si vor veni inca popoare si locuitori din cetati numeroase;
21. Si locuitorii dintr-o cetate vor merge in cealalta, zicand: "Sa mergem sa dobandim indurarea lui Iuda si sa cautam pe Domnul Savaot!" "Merg si eu!"
22. Si vor veni popoare multe si neamuri puternice ca sa caute pe Domnul Savaot in Ierusalim si sa se roage Domnului".
23. Asa graieste Domnul Savaot: "Si in zilele acelea zece oameni dintre limbile neamurilor vor apuca pe un iudeu de poala hainei si vor zice: Mergem si noi cu tine, caci am aflat ca Dumnezeu este cu voi!"

CAPITOLUL 9

Fagaduinta binefacerilor dumnezeiesti; proorocie despre chemarea neamurilor.

1. Proorocie. Cuvantul Domnului impotriva tarii Hadrac si catre Damasc, cetatea sa, caci Domnul are ochii Sai asupra oamenilor si asupra tuturor semintiilor lui Israel;
2. De asemenea si catre Hamat, care se invecineaza cu Damascul, catre Tir si catre Sidon, cu toata intelepciunea lor.
3. Tirul si-a zidit intarituri si a strans argint ca pulberea si aur ca tina de pe ulite.
4. Dar iata ca Domnul il va cuceri si va pravali in mare puterea lui si el va fi mistuit prin foc.
5. Ascalonul va vedea si se va inspaimanta, Gaza va fi cuprinsa de dureri naprasnice si Ecronul la fel, caci nadejdea lui s-a prabusit. Si nu va mai fi rege in Gaza si Ascalonul pustiu va ramane nelocuit.
6. Cel de alt neam va locui in Asdod! Si trufia filisteanului o voi nimici,
7. Si ii voi scoate sangele din gura si uraciunile dintre dintii lui. Va fi si el un rest pentru Dumnezeul nostru si va fi ca o familie in Iuda, iar Ecronul va fi ca Iebusitul.
8. Si Ma voi aseza ca straja imprejurul Casei Mele, ca nimeni dintre cei ce vin si pleaca si ca nici un asupritor sa nu mai vina asupra ei, caci Eu vad acum aceasta cu ochii Mei.
9. Bucura-te foarte, fiica Sionului, veseleste-te, fiica Ierusalimului, caci iata Imparatul tau vine la tine drept si biruitor; smerit si calare pe asin, pe manzul asinei.
10. El va nimici carele din Efraim, caii din Ierusalim si arcul de razboi va fi frant. El va vesti pacea popoarelor si imparatia Lui se va intinde de la o mare pana la cealalta mare si de la Eufrat pana la marginile pamantului.
11. Iar pentru tine, pentru sangele legamantului tau, voi da drumul robilor tai din fantana fara apa.
12. La tine, fiica Sionului, se vor intoarce robii care asteapta. Pentru zilele surghiunului tau, chiar astazi iti vestesc: Iti voi rasplati indoit.
13. Caci am intins pe Iuda ca pe un arc si pe Efraim il pun sageata pe coarda. Si voi atata pe fiii tai, Sioane, impotriva fiilor tai, Iavane (Grecia), si te voi preface in sabie de viteaz.
14. Si Domnul Se va arata deasupra lor si sageata Lui va tasni ca fulgerul si Domnul Dumnezeu va suna din trambita si va inainta in vijelia de la miazazi.
15. Domnul Savaot ii va ocroti si ei vor sfasia si vor calca in picioare pietrele de prastie si vor bea sangele ca pe vin. Si vor fi plini ca o cupa de jertfa, ca si coarnele jertfelnicului.
16. Si in ziua aceea ii va izbavi Domnul Dumnezeul lor; ca pe o turma va paste El pe poporul Sau, si ei vor fi ca niste pietre de diadema, stralucind in tara Sa.
17. Ce fericire si ce belsug va fi atunci! Graul va veseli pe flacaii lui si vinul pe fecioarele lui!

CAPITOLUL 10

Fagaduinta intoarcerii Evreilor din robie si sfaramarea idolilor.

l. Cereti de la Domnul ploaie la vreme, ploaie timpurie si tarzie! Domnul scoate fulgerele si trimite ploaie; El da omului painea si dobitoacelor iarba.
2. Caci terafimii rostesc cuvinte desarte, vrajitorii au vedenii mincinoase. si spun visuri amagitoare si mangaieri

desarte. Pentru aceasta ei au plecat ca o turma si au fost supusi, caci n-aveau pastor.
3. Ci impotriva pastorilor arde mania Mea si pe tapi ii voi pedepsi. Caci Domnul Savaot va cerceta turma Sa, casa lui Iuda, si o va face calul Sau de cinste in vreme de razboi.
4. Din ea va iesi Piatra din capul unghiului, din ea tarusii de corturi, din ea arcul de razboi, din ea vor iesi toate capeteniile laolalta.
5. Ei vor fi ca vitejii care calca in picioare tina drumurilor in vreme de razboi si se vor razboi, caci Domnul va fi cu ei, iar calaretii vor fi de rusine.
6. Eu voi intari casa lui Iuda si voi izbavi casa lui Iosif si ii voi aduce inapoi, caci Imi este mila de ei, si vor fi ca si cand nu i-am aruncat, caci Eu sunt Domnul Dumnezeul lor si ii voi auzi.
7. Si Efraim va fi ca un viteaz. Inima lor se va bucura ca de vin si copiii lor vor vedea si se vor bucura si inima lor va tresalta de bucurie in Domnul.
8. Si voi suiera dupa ei si ii voi strange la un loc, caci i-am rascumparat, si ei se vor inmulti neincetat.
9. Si ii voi imprastia printre popoare, si din mari departari isi vor aduce aminte de Mine si vor trai acolo cu fiii lor si vor veni inapoi.
10. Ii voi scoate din tara Egiptului si din Asiria ii voi aduna si ii voi aduce in pamantul Galaadului si Libanului si nu va fi atata loc pentru ei.
11. Si ei vor trece prin marea Egiptului, si el va lovi valurile marii, si toate adancurile Nilului vor fi secate. Trufia Asiriei va fi doborata si sceptrul Egiptului va fi scos.
12. Si in Domnul va fi puterea lor si in numele Lui se vor lauda", zice Domnul.

CAPITOLUL 11

Pustiirea tarii; cei treizeci de arginti. Pastorii cei rai si pedepsirea lor.

1. Deschide, Libane, portile tale, ca focul sa mistuie cedrii tai!
2. Vaita-te, chiparosule, caci a cazut cedrul si cei mai falnici, s-au prabusit la pamant. Vaitati-va, stejari ai Vasanului, caci a cazut padurea cea deasa.
3. Se aude vaietul pastorilor, caci mandrele lor pasuni au fost pustiite; se aude ragetul puilor de leu, caci bogatia desisurilor Iordanului a fost parjolita.
4. Asa zice Domnul Dumnezeul meu: "Paste oile de junghiat".
5. Caci cei care le cumpara le junghie si nu au nici o vina, iar vanzatorul lor zice: "Binecuvantat sa fie Domnul, caci, iata, m-am imbogatit", si pastorii lor nu le cruta.
6. "Si Eu nu Ma voi mai indura de locuitorii tarii", zice Domnul. "Iata ca Eu voi da pe oameni, pe fiecare in mainile vecinului sau si ale regelui sau, si vor pustii tara si nu-i voi scapa din mainile lor".
7. Si m-am facut cioban peste oile de junghiat din pricina negutatorilor de oi. Si am luat doua toiege. Pe unul l-am numit "Indurare", iar pe celalalt "Legamant" si am inceput sa pasc turma.
8. Si intr-o luna am starpit pe cei trei pastori, caci sufletul Meu prinsese scarba de ei si sufletul lor nu Ma mai putea suferi pe Mine.
9. Si am grait: "Nu va mai pasc! Cea care este de murit sa moara, cea de pierit sa piara, iar oile care vor mai ramane sa se sfasie intre ele!"
10. Atunci am luat toiagul Meu "Indurare" si l-am frant, ca sa stric legamantul pe care l-am incheiat cu toate popoarele.
11. El a fost stricat in acea zi, iar negutatorii de oi, care luau seama la Mine au inteles ca acesta a fost cuvantul Domnului.
12. Si le-am zis: "Daca socotiti cu cale, dati-Mi simbria, iar daca nu, sa nu Mi-o platiti. Si Mi-au cantarit simbria Mea treizeci de arginti.
13. Atunci a grait Domnul catre Mine: "Arunca-l olarului pretul acela scump cu care Eu am fost pretuit de ei". Si am luat cei treizeci de arginti si i-am aruncat in vistieria templului Domnului, pentru olar.
14. Apoi am rupt si toiagul cel de-al doilea, "Legamant", ca sa stric fratia dintre Iuda si Israel.
15. Si a zis Domnul catre mine: "Ia lucrurile unui pastor nebun;
16. Caci, iata, Eu voi ridica un pastor nebun in aceasta tara care nu va umbla dupa oaia cea pierduta si care nu va cauta pe cea ratacita si pe cea ranita nu o va vindeca si nu va hrani pe cea sanatoasa, ci va manca pe cea grasa si ii va smulge unghiile.
17. Vai de ciobanul rau, care lasa turma in parasire! Sabia sa loveasca bratul lui si ochiul lui cel drept! Bratul lui sa se

usuce cu totul, iar ochiul sa ramana orb de tot!"

CAPITOLUL 12

Fagaduinte pentru cei din Ierusalim. Duhul Domnului peste casa lui David si pedepsirea neamurilor vrajmase.

l. Proorocie. Cuvantul Domnului asupra lui Israel. Asa graieste Domnul, Care intinde cerurile ca un cort, Care pune temelie pamantului si Care zideste duhul omului inauntrul sau:
2. "Iata, voi face din Ierusalim cupa de ametire pentru toate popoarele din jur; tot asa va fi si pentru Iuda, cand Ierusalimul va fi impresurat.
3. Si in ziua aceea voi preface Ierusalimul in piatra de povara pentru toate popoarele. Toti care o vor ridica se vor rani grav si se vor aduna impotriva lui toate neamurile pamantului.
4. In ziua aceea", zice Domnul, "voi lovi toti caii cu spaima si pe calareti cu nebunie; si voi deschide ochii Mei asupra lui Iuda si pe toti capii popoarelor ii voi lovi cu orbire.
5. Si vor grai in inima lor capeteniile lui Iuda: "Puterea pentru locuitorii Ierusalimului este in Domnul Savaot, Dumnezeul lor!"
6. In ziua aceea voi face pe conducatorii lui Iuda ca un vas cu jeratic in mijlocul lemnelor si o torta aprinsa intr-un stog de snopi; si ei vor mistui, la dreapta si la stanga, toate popoarele dimprejur, si Ierusalimul va fi locuit si mai departe pe locul lui, in Ierusalim.
7. Si Domnul va izbavi mai intai corturile lui Iuda, ca semintia casei lui David si trufia locuitorilor Ierusalimului sa nu se ridice deasupra lui Iuda.
8. In ziua aceea Domnul va intinde ocrotirea Sa asupra celor ce locuiesc in Ierusalim, incat cel mai slab intre ei sa fie ca David, si casa lui David sa fie ca Insusi Dumnezeu, ca ingerul Domnului care merge in fruntea lor.
9. Si in ziua aceea Ma voi sargui sa pierd toate neamurile care vor veni impotriva Ierusalimului.
10. Atunci voi varsa peste casa lui David si peste locuitorii Ierusalimului duh de milostivire si de rugaciune, si isi vor atinti privirile inspre Mine, pe Care ei L-au strapuns si vor face plangere asupra Lui, cum se face pentru un fiu unul nascut si-L vor jeli ca pe cel intai nascut.
11. In ziua aceea, va fi plangere mare in Ierusalim, ca plangerea de la Hadad-Rimon, in campia Meghidonului.
12. Tara se va tangui, fiecare familie deosebit: familia casei lui David deosebit si femeile ei deosebit; familia casei lui Natan deosebit si femeile ei deosebit;
13. Familia casei lui Levi deosebit si femeile ei deosebit; familia lui Simei deosebit si femeile ei deosebit;
14. Toate familiile care raman, fiecare pentru sine si femeile lor pentru sine.

CAPITOLUL 13

Izvorul curatirii, pedeapsa proorocilor mincinosi; proorocie mesianica.

1. In vremea aceea va fi un izvor cu apa curgatoare pentru casa lui David si pentru locuitorii Ierusalimului, pentru curatirea de pacat si de orice alta intinare.
2. Si in ziua aceea", zice Domnul Savaot, "voi starpi din tara numele idolilor, ca nimeni sa nu-i mai pomeneasca; de asemenea voi da afara din tara pe proorocii lor si duhul cel spurcat.
3. Si daca va mai profeti cineva, vor zice catre el tatal sau si mama sa, care l-au nascut: "Tu nu vei trai, caci ai grait minciuna in numele Domnului!" si atunci tatal sau si mama sa il vor strapunge in clipa cand va prooroci.
4. Si in ziua aceea se vor rusina proorocii, fiecare de vedenia lui, cand va grai ca un prooroc, si nu se vor mai imbraca cu mantie de par ca sa spuna minciuni.
5. Si fiecare va zice: "Nu sunt prooroc, ci plugar, caci cu plugaria m-am indeletnicit din tineretile mele".
6. Si daca va fi intrebat: "De unde ai ranile acestea la maini?" El va raspunde: "Am fost lovit in casa prietenilor mei!"
7. Sabie, desteapta-te impotriva pastorului Meu, impotriva tovarasului Meu, zice Domnul Savaot. Voi bate pastorul si se vor risipi oile, si Imi voi intoarce mina Mea impotriva celor mici.
8. Si in toata tara", zice Domnul, "doua treimi vor pieri, si vor muri, iar cealalta treime va fi lasata acolo.
9. Iar pe aceasta a treia o voi pune in foc; ii voi curati ca pe argint si ii voi incerca cum se incearca aurul. Ei vor chema numele Meu si Eu ii voi asculta; si Eu voi zice: "Acesta este poporul Meu", si el va raspunde: "Domnul este Dumnezeul meu!"

CAPITOLUL 14

Proorocii asupra Ierusalimului: apele vii, pedepsirea vrajmasilor si intoarcerea neamurilor catre Domnul.

l. Iata ca vine ziua Domnului, cand se vor imparti prazile tale in mijlocul tau.

2. Si voi aduna toate neamurile pentru razboi impotriva Ierusalimului, si cetatea va fi luata, casele vor fi jefuite si femeile necinstite. Atunci jumatate din cetate va fi dusa in robie, iar restul poporului Meu nu va fi starpit din cetate.

3. Atunci Domnul va iesi la lupta si se va razboi impotriva acestor popoare, ca in vreme de lupta, ca in vreme de razboi.

4. Si in vremea aceea se vor sprijini picioarele Lui pe Muntele Maslinilor, care este in fata Ierusalimului, la rasarit; iar Muntele Maslinilor se va crapa in doua de la rasarit la apus si se va face o vale foarte mare si jumatate din munte se va da inapoi catre miazanoapte si cealalta jumatate catre miazazi.

5. Si voi veti alerga prin valea muntilor Mei, caci valea muntilor se va intinde pana la locul unde Eu voi da izbavire. Si veti alerga cum ati alergat de frica cutremurului, in vremea domniei lui Ozia, regele lui Iuda. Atunci va veni Domnul Dumnezeul meu si toti sfintii impreuna cu El.

6. In vremea aceea nu va mai fi lumina, ci frig si ger.

7. Va fi o zi deosebita pe care Domnul singur o stie; nu va fi nici zi si nici noapte, ci in vremea serii va fi lumina.

8. Iar in ziua aceea vor izvori din Ierusalim ape vii: jumatate se vor indrepta catre marea cea de la rasarit, iar cealalta jumatate catre marea cea de la apus. Si asa va fi si vara si iarna.

9. Si va fi Domnul Imparat peste tot pamantul; in vremea aceea va fi Domnul unul singur si tot asa si numele Sau unul singur.

10. Tara intreaga va fi prefacuta in campie de la Gheba si pana la Rimon, spre miazazi de Ierusalim. Si Ierusalimul va fi inaltat si va fi locuit pe locul unde se afla el, de la poarta lui Veniamin si pana la locul portii dintai, adica pana la poarta din colt, si de la turnul lui Hananeel pana la teascurile regelui.

11. Si vor locui in el, si nu va mai fi acolo blestem, ci Ierusalimul va fi locuit in siguranta.

12. Dar iata care va fi prapadul cu care Domnul va lovi toate popoarele care s-au razboit cu Ierusalimul: trupul dusmanului va putrezi stand in picioare, ochii in orbitele lor si limba in gura.

13. In ziua aceea va fi de la Domnul mare spaima printre ei si fiecare va apuca de mana pe aproapele sau si isi vor ridica mana unii impotriva altora.

14. Si Iuda va lupta impotriva Ierusalimului, si bogatiile tuturor neamurilor din jur, aur, argint si vesminte fara numar vor fi stranse la un loc.

15. Si la fel cu acest prapad va fi prapadul care va lovi calul, catarul, camila, asinul si toate dobitoacele care vor fi in acele tabere.

16. Si toti cei care vor fi ramas cu viata dintre neamurile acelea care venisera sa lupte impotriva Ierusalimului se vor sui in fiecare an sa se inchine Imparatului, Domnul Savaot, si sa praznuiasca sarbatoarea corturilor.

17. Iar cele din neamurile pamantului care nu se vor sui sa se inchine in Ierusalim, Imparatului, Domnul Savaot, nu vor avea parte de ploaie.

18. Si daca neamul Egiptului nu se va sui si nu va veni, nu numai ca ei nu vor avea parte de ploaie, ci va veni peste ei prapadul cu care Domnul va lovi neamurile care nu se vor sui sa praznuiasca sarbatoarea corturilor.

19. Aceasta va fi pedeapsa Egiptului si pedeapsa tuturor neamurilor care nu se vor sui in Ierusalim sa praznuiasca sarbatoarea corturilor.

20. In ziua aceea va fi (scris) pe clopoteii cailor: "Sfant lui Dumnezeu!" Si vor fi caldarile in templul Domnului ca nastrapele inaintea jertfelnicului.

21. Si orice caldare din Ierusalim si din Iuda va fi sfanta Domnului Savaot. Si vor veni toti cei ce vor sa jertfeasca si le vor lua si vor fierbe carne si nu va mai fi nici un negutator, in ziua aceea, in templul Domnului Savaot.

MALEAHI

CAPITOLUL 1
Mustrarea lui Israel. Jertfele curate si cinstirea numelui Domnului intre neamuri.

1. Proorocie. Cuvantul Domnului catre Israel prin graiul lui Maleahi.
2. "Iubitu-v-am pe voi", zice Domnul, "dar voi ati zis: "Cum ne-ai iubit Tu?" Oare Isav nu este fratele lui Iacov?" zice Domnul, "si am iubit numai pe Iacov,
3. Si pe Isav l-am urat si am prefacut muntii lui in pustiu si mostenirea lui am dat-o sacalilor pustiului.
4. Si daca zice Edomul: "Noi am fost zdrobiti, dar vom zidi iarasi ruinele noastre!...", asa graieste Domnul Savaot: "Sa zideasca ei, dar Eu voi darama. Si ei vor fi numiti: ".ara faradelegii" si "Poporul impotriva caruia Domnul S-a maniat pentru totdeauna".
5. Si ochii vostri vor vedea si voi veti spune: "Marit este Domnul dincolo de hotarele lui Israel!"
6. Feciorul cinsteste pe tatal sau si sluga se teme de stapanul sau; si daca Eu sunt Parinte, unde este cinstea ce trebuie sa-Mi dati? Si daca sunt Stapan, unde este teama de Mine?, zice Domnul Savaot catre voi, preotilor, care defaimati numele Meu. Dar voi raspundeti: "Cu ce am dispretuit numele Tau?"
7. Voi aduceti jertfa pe altarele Mele paine spurcata. Si mai ziceti: "Cu ce Te-am necinstit?" - Fiindca ati zis: "Masa Domnului este de ocara!"
8. Si cand aduceti jertfa un dobitoc orb, n-aveti nici o vina? Cand aduceti, la jertfa, unul schiop sau cu meteahna, n-aveti nici o vina? Adu-l carmuitorului tau: Va fi el multumit sau te va primi el bine? - zice Domnul Savaot.
9. Si acum deci rugati pe Dumnezeu ca sa aiba mila de noi, caci prin mainile voastre s-a facut una ca aceasta. Va va primi El, oare, bine?, zice Domnul Savaot.
10. O, daca cineva din voi ar inchide portile ca voi sa nu mai aprindeti focul in zadar pe jertfelnicul Meu! Nu simt nici o placere pentru voi", zice Domnul Savaot, "si nu-Mi sunt placute nicidecum prinoasele aduse de mainile voastre.
11. Caci, de la rasaritul soarelui si pana la apusul lui, mare este numele Meu printre neamuri si in orice parte se aduc jertfe de tamaie pentru numele Meu si prinoase curate, caci mare este numele Meu intre neamuri", zice Domnul Savaot.
12. "Ci voi il pangariti cand ziceti: "Masa Domnului este spurcata si bucatele de pe ea sunt de dispretuit".
13. Si mai ziceti: "Iata truda noastra!" Si tot voi o defaimati. Si aduceti jertfe, dobitoace cu betesug, schioape sau cu meteahna; si mai aduceti si prinoase! Le voi primi Eu din mana voastra?" zice Domnul.
14. "Blestemat sa fie omul viclean, in a carui turma se afla dobitoc de parte barbateasca si, facand juruinta, aduce Domnului jertfa un dobitoc cu meteahna! Ca Eu sunt mare Imparat, zice Domnul Savaot, "si numele Meu este minunat intre neamuri!"

CAPITOLUL 2
Mustrarea pacatelor levitilor si ale poporului.

1. Si acum catre voi se indreapta aceasta porunca, o, preotilor!
2. Daca voi nu veti asculta si nu veti pleca inima ca sa dati slava numelui Meu", zice Domnul Savaot, "voi trimite peste voi blestemul si voi blestema binecuvantarea voastra. Si chiar am blestemat-o, caci voi nu puneti la inima poruncile Mele.
3. Iata ca Eu voi sfarama bratul vostru si va voi arunca in fata spurcaciuni, spurcaciunile praznicelor voastre - si veti fi inlaturati o data cu ele.
4. Atunci va veti da seama ca Eu v-am dat porunca aceasta, ca sa fie neclintit legamantul Meu cu Levi", zice Domnul Savaot.
5. "Legamantul Meu cu el era viata si pace si i le-am dat, ca sa se teama de Mine si sa se cutremure, si el se temea si se cutremura inaintea numelui Meu.
6. Invatatura adevarului era in gura lui si pe buzele lui nu s-a aflat nedreptate; in pace si in dreptate a umblat cu Mine si pe multi i-a intors de la rau.
7. Caci buzele preotului vor pazi stiinta si din gura lui se va cere invatatura, caci el este solul Domnului Savaot.
8. Dar voi v-ati indepartat de drumul cel drept si pe multi i-ati facut sa se poticneasca de la Lege. Voi ati stricat legamantul Meu cu Levi", zice Domnul Savaot.
9. "Pentru aceasta si Eu v-am facut sa fiti de dispretuit si de nimic in fata intregului popor, fiindca voi n-ati pazit caile Mele, si, invatand legea, ati privit cu partinire la fata oamenilor.
10. Oare nu este un singur parinte pentru noi toti? Nu ne-a creat oare pe noi un singur Dumnezeu? Pentru ce suntem vicleni unul fata de altul, ca sa pangarim legamantul parintilor nostri?

11. Iuda este viclean si uraciune se savarseste in Israel si in Ierusalim; caci Iuda pangareste templul pe care il iubeste Domnul si s-a unit cu fiica unui dumnezeu strain.
12. De-ar scoate Domnul pe omul care lucreaza asa, oricine ar fi el - martor si aparator - din corturile lui Iacov si din ceata celor care aduc prinoase Domnului Savaot!
13. Si iata a doua fapta pe care o savarsiti: spalati cu lacrimi jertfelnicul Domnului, cu plansete si cu gemete, pentru ca El nu mai cauta la prinoase si nu mai binevoieste sa le primeasca din mainile voastre.
14. Si de ziceti: "De ce?" Din pricina ca Domnul a fast martor intre tine si femeia tineretilor tale, fata de care tu ai fost viclean, desi ea era tovarasa ta si femeia legamantului tau.
15. Oare nu i-a facut El ca sa fie o singura faptura cu trup si suflet? si aceasta faptura intrunita ce nazuieste ea? Urmasi de la Dumnezeu! Pastrati-va deci viata voastra; iar tu nu fi viclean eu femeia tineretilor tale.
16. Caci Eu urasc alungarea femeii", zice Domnul Dumnezeul lui Israel, "si ca cineva sa intinda nedreptatea pe vesmantul sau", zice Domnul Savaot. "Deci aveti respect pentru viata voastra, si nu mai savarsiti aceasta viclenie!
17. Voi obositi pe Domnul cu vorbele voastre. Si mai ziceti: "Cum Il obosim?" - Cand ziceti: "Cel ce face rau este bun inaintea Domnului si de unii ca acestia are El placere!" Sau: "Unde este Dumnezeul dreptatii?

CAPITOLUL 3

Proorocie despre Mesia. Indemnarea poporului la pocainta. Mustrari pentru neaducerea pargii.

1. "Iata, Eu trimit pe ingerul Meu si va gati calea inaintea fetei Mele si va veni indata in templul Sau Domnul pe Care Il cautati si Ingerul legamantului pe Care voi Il doriti. Iata, vine!", zice Domnul Savaot.
2. "Si cine va putea indura ziua venirii Lui si cine se va putea tine bine, cand El Se va arata? Caci El este ca focul topitorului si ca lesia nalbitorului.
3. Si El Se va aseza sa lamureasca si sa curete argintul; El va curata pe fiii lui Levi si ii va lamuri ca pe aur si argint, si vor aduce Domnului jertfa intru dreptate.
4. Si va placea Domnului jertfa lui Iuda si a Ierusalimului, ca inainte vreme si ca in anii cei de altadata.
5. Si Ma voi apropia de voi ca sa va judec si voi fi martor grabnic impotriva vrajitorilor, a desfranatilor si a celor care jura stramb, impotriva celor care asupresc pe simbrias, pe vaduva si pe orfan, apasa pe cel strain si nu se tem de Mine, zice Domnul Savaot.
6. "Ca Eu sunt Domnul si nu M-am schimbat si voi n-ati incetat sa fiti fiii lui Iacov.
7. Din zilele parintilor vostri v-ati departat de la poruncile Mele si nu le-ati pazit. Intoarceti-va catre Mine, si Ma voi intoarce si Eu catre voi", zice Domnul Savaot. "Dar voi raspundeti: "Cum sa ne intoarcem?"
8. Se cuvine oare, ca omul sa insele pe Dumnezeu? Caci voi M-ati inselat! Dar voi ziceti: "Cum Te-am inselat?" - Cu zeciuiala si cu parga!
9. Blestemul va atinge, pentru ca voi Ma inselati, voi, neamul intreg!
10. Aduceti toate zeciuielile la vistierie si sa fie merinde in casa Mea si puneti-Ma si pe Mine la incercare", zice Domnul Savaot, "si veti vedea ca vai deschide, la dorinta voastra, stavilarele cerului si voi varsa din belsug binecuvantarea, spre binele vostru.
11. Si voi certa, spre binele vostru, lacusta, ca sa nu strice rodul tarinilor voastre. Si via voastra de la camp nu va ramane fara rod", zice Domnul Savaot.
12. "Si toate neamurile va vor ferici pe voi, caci veti fi o tara dorita", zice Domnul Savaot.
13. "Aspre sunt pentru Mine graiurile voastre", zice Domnul. "Si voi graiti: "Ce am spus impotriva Ta?"
14. Si mai ziceti: "Este truda zadarnica sa slujim pe Dumnezeu si ce castig vom avea din paza poruncilor Sale si ca umblam tristi inaintea Domnului Savaot?
15. Dar iata ca acum noi fericim pe cei mandri. Si propasesc cei ce savarsesc faradelegi, ba chiar si pun la incercare pe Domnul, si ei scapa!"
16. Iata ce zic unii catre altii, cei ce se tem de Domnul. Si Domnul a luat aminte si a ascultat; o carte de aducere aminte a fost scrisa inaintea Lui spre binele celor care se tem de El si cauta scapare in numele Lui.
17. "Si vor fi acestia pentru Mine", zice Domnul Savaot, "in ziua in care toi face judecata, ca o avere a Mea si voi avea indurare de ei, precum are un om fata de fiul sau care ii slujeste.
18. Atunci va veti schimba parerea si veti vedea deosebirea intre cel drept si cel pacatos, intre cel care slujeste pe Dumnezeu si cel care nu-L slujeste.
19. Caci iata vine ziua care arde ca un cuptor. Si toti cei trufasi si care faptuiesc faradelegea vor fi ca paiele, iar ziua care vine ii va arde", zice Domnul Savaot. "Si nu va ramane din ei nici radacina, nici ramuri.

20. Si va rasari pentru voi, cei care va temeti de numele Meu, soarele dreptatii, cu tamaduire venind in razele lui si veti iesi si veti zburda ca viteii de ingrasat.
21. Si veti calca in picioare pe cei rai, care vor fi ca cenusa sub talpa picioarelor voastre, in ziua cand Eu voi face judecata", zice Domnul Savaot.
22. "Aduceti-va aminte de Legea lui Moise, slujitorul Meu, caruia i-am dat in muntele Horeb porunci si randuieli pentru tot Israelul:
23. Iata ca Eu va trimit pe Ilie proorocul, inainte de a veni ziua Domnului cea mare si infricosatoare;
24. El va intoarce inima parintilor catre fii si inima fiilor catre parintii lor, ca sa nu vin si sa lovesc tara cu blestem!"

CARTEA LUI TOBIT

CAPITOLUL 1
Neamul lui Tobit. Frica de Dumnezeu si napasta batranului Tobit.

l. Cartea istoriei lui Tobit, fiul lui Tobiel, al lui Ananiel, al lui Aduel, al lui Gabael, din neamul lui Asiel, din semintia lui Neftali,
2. Care, in zilele lui Salmanasar, regele Asiriei, a fost luat in robie din Tisbe, care se afla la miazazi de Cades Neftali, in Galileea de sus, mai sus de Hator, retras spre apus, si la miazanoapte de Sefat.
3. Eu, Tobit, in toate zilele vietii mele am umblat pe caile adevarului si ale dreptatii si am facut multe binefaceri fratilor mei si poporului meu, care venise impreuna cu mine la Ninive, in tara Asiriei.
4. Cand traiam eu in tara mea, in pamantul lui Israel, fiind inca tanar, toata semintia lui Neftali, strabunul meu, s-a despartit de casa lui David si de Ierusalim. Acesta fusese ales dintre toate triburile lui Israel pentru jertfele lor; acolo fusese zidit templul in care locuieste Cel Preainalt si Sfintit pentru toate neamurile viitoare.
5. Toti fratii mei si casa lui Neftali jertfeau vitelului lui Baal pe care-l facuse Ieroboam, regele lui Israel, la Dan, pe muntii Galileii.
6. Ma duceam adesea singur la Ierusalim, de sarbatori, ca sa implinesc legea ce indatoreaza pe tot Israelul pentru totdeauna. Ma duceam la Ierusalim cu parga din roade si din animale, cu dijma din vite si cu prima tunsoare a oilor.
7. Si le dam preotilor, fiii lui Aaron, pentru jertfelnic, iar o zeciuiala din vin si grau, din masline, din rodie si din celelalte roade ale pamantului o dadeam fiilor lui Levi care slujeau in Ierusalim; a doua zeciuiala o vindeam si in fiecare an ma duceam si o cheltuiam la Ierusalim;
8. Iar o a treia o dadeam orfanilor, vaduvelor si strainilor care locuiesc cu Israelitii; le-o aduceam ca dar din trei in trei ani. Noi o mancam, credinciosi in acelasi timp sfaturilor Deborei, mama tatalui meu, Ananiel, caci eu, dupa moartea tatalui meu, am ramas orfan.
9. Ajungand in varsta barbateasca, mi-am luat de femeie pe Ana, din neamul nostru si ea mi-a nascut pe Tobie.
10. Si cand am fost dus in robie la Ninive, toti fratii mei si toti cei de un neam cu mine au mancat din mancarurile acelora.
11. Iar eu mi-am pazit sufletul si n-am mancat,
12. Caci mi-am adus aminte de Dumnezeu cu toata inima mea.
13. Si mi-a daruit Cel Preainalt mila si bunavointa inaintea lui Salmanasar si am fost omul lui de incredere.
14. M-am dus in Media si am dat lui Gabael, fratele lui Gabri, din Raghesul Mediei, zece talanti de argint sa-i pastreze.
15. Iar daca a murit Salmanasar, s-a facut rege in locul lui fiul sau, Sanherib; caile Mediei s-au inchis, si eu nu m-am mai putut duce in Media.
16. In zilele lui Salmanasar am facut multe binefaceri fratilor mei de neam:
17. Celor flamanzi le dadeam painea mea, celor goi, hainele mele, si de vedeam pe careva din neamul meu mort si aruncat peste zidurile Ninivei, il ingropam.
18. Ba am ingropat pe ascuns si pe aceia pe care i-a ucis regele Sanherib, cand se intorceau fugari din Iudeea. Sanherib a ucis multi Israeliti in mania sa. Si a cautat regele trupurile si nu le-a gasit.
19. Si s-a dus unul dintre niniviteni si m-a parat la rege, ca eu i-am ingropat, si atunci eu m-am ascuns. Afland insa ca

ma cauta sa ma ucida, de frica am fugit din cetate.
20. Si mi s-a jefuit atunci toata averea mea si nu mi-a ramas nimic, decat numai Ana, femeia mea, si fiul meu, Tobie.
21. Dar n-au trecut patruzeci de zile, si regele a fost ucis de cei doi fii ai sai care au fugit in muntii Araratului. In locul lui s-a facut rege Asarhadon, fiul sau, care a pus pe Ahiacar, fiul fratelui meu, Anael, peste toate veniturile regatului sau si peste toata Carmuirea casei lui.
22. Si a mijlocit Ahiacar pentru mine si m-am intors la Ninive. Ahiacar insa era si paharnic si pastratorul sigiliului, carmuitor al casei si vistiernic. Si Asarhadon l-a pus al doilea dupa el, si el era fiul fratelui meu.

CAPITOLUL 2
Orbirea lui Tobit si rabdarea lui.

l. Iar cand m-am intors eu la casa mea si mi-au fost dati inapoi Ana, femeia mea, si fiul meu, Tobie, in ziua Cincizecimii, sarbatoarea Saptamanilor, s-a pregatit la mine un pranz bun si m-am asezat la masa.
2. Si vazand eu multele mancaruri, am zis catre fiul meu: "Mergi si adu sa manance cu noi un sarac cu inima credincioasa, dintre fratii nostri, robi in Ninive, iar eu te astept".
3. Si a venit el si a zis: "Tata, unul din neamul nostru este sugrumat si aruncat in piata".
4. Atunci eu, in loc sa stau sa mananc, am iesit repede si l-am dus intr-o casa pana dupa asfintitul soarelui.
5. Si apoi, intorcandu-ma, m-am spalat si mi-am mancat painea cu intristare.
6. Atunci mi-am adus aminte de proorocia lui Amos, care zice: "Praznuirile voastre se vor preface in jale si toate cantarile voastre in tanguire". Si am plans.
7. Iar daca a asfintit soarele, m-am dus si, sapand o groapa, l-am ingropat.
8. Vecinii insa radeau de mine si ziceau: "Tot nu se teme ca va fi ucis pentru fapta asta; a mai fost fugar si iata iar se apuca de ingropat mortii".
9. Si chiar in noaptea aceea, dupa ce m-am intors de la inmormantare, fiind necurat, m-am culcat sa dorm afara linga zidul curtii, cu fata descoperita.
10. Si n-am bagat de seama ca pe zid erau vrabii. Si pe cand stam cu ochii deschisi, vrabiile au lasat de sus necuratie in ochii mei si am facut albeata. Si m-am dus eu la doctori, pentru ingrijire. Ei mi-au uns ochii cu o alifie, dar am ramas orb. Fratii au ramas adanc intristati de aceasta. Ahiacar a purtat grija de intretinerea mea timp de doi ani, inainte de a pleca la Elimaida.
11. Si atunci Ana, femeia mea, a luat de lucru ca muncitoare, sa toarca lana si sa teasa panza.
12. Ea aducea lucrul facut si i se platea; si o data, peste plata, a primit ca dar un ied pentru mancare.
13. Si venind acasa, iedul a inceput sa zbiere; si eu am intrebat pe femeie: "De unde este iedul acesta? Nu cumva este de furat? Da-l stapanului lui, caci nu se cuvine sa mancam de furat".
14. Atunci ea mi-a raspuns: "Mi-a fost daruit peste plata". Si eu n-am crezut-o si i-am zis sa-l dea stapanului si m-am inrosit inaintea ei. Ea insa mi-a raspuns: "Unde-ti sunt milosteniile si faptele tale cele bune? Toata lumea stie ce ti-au adus".

CAPITOLUL 3
Rugaciunea batranului Tobit si a Sarei.

1. si cu sufletul adanc intristat, am suspinat, am plans si m-am rugat cu durere, zicand:
2. "Drept esti Tu, Doamne, si toate lucrurile Tale sunt drepte si caile Tale sunt mila si adevar, si Tu esti judecatorul lumii!
3. Adu-ti aminte de mine si cauta spre mine si nu ma pedepsi pentru pacatele mele si pentru greselile mele si ale parintilor mei. Caci noi am pacatuit inaintea Ta!
4. Si am calcat poruncile Tale, si Tu ne-ai dat spre jaf la robie si la moarte, ca sa fim pilda de batjocura si de ocara la toate popoarele printre care Tu ne-ai risipit!
5. Si acum toate hotararile Tale sunt drepte, cand Tu faci cu mine dupa pacatele mele si dupa pacatele parintilor mei, pentru ca n-am implinit poruncile Tale si n-am umblat intru adevar inaintea Ta.
6. Fa deci cu mine ceea ce binevoiesti! Porunceste sa mi se ia duhul, ca sa ma desfac si sa ma intorc in pamant, fiindca mi-e mai bine sa mor decat sa traiesc, caci mi s-au facut invinuiri nedrepte si sunt cumplit de amarat! Porunceste sa fiu scapat de aceasta povara in locasul de veci, si nu-ti intoarce fata Ta de la mine!"

7. Tot in ziua aceea s-a intamplat ca si Sara, fiica lui Raguel din Ecbatana Mediei, sa sufere ocari de la una din slujnicele tatalui sau,
8. Pentru ca ea fusese maritata dupa sapte barbati. Si Asmodeu, duhul cel rau, ii ucisese inainte de a trai ea cu ei! Si-i zicea slujnica: "Da, tu esti cea care ti-ai ucis barbatii? Caci, iata, ai fost data in casatorie la sapte, si n-ai avut noroc de nici unul!
9. Daca barbatii tai au murit, nu trebuie sa ne pedepsiti pe noi. Du-te si tu dupa ei, ca sa nu vedem de la tine fiu sau fiica niciodata!"
10. Auzind acestea, in acea zi ea s-a intristat foarte tare, plangea cu hohote si s-a suit in camera tatalui sau cu gandul sa se spanzure, dar chibzuind ea, gandi: "Sunt singura la tatal meu. De voi face aceasta, va fi necinstire pentru el si voi cobori batranetea lui cu amaraciune in locasul mortilor. As face mai bine sa nu ma spanzur, ci sa rog pe Domnul sa-mi dea moarte, ca sa nu mai aud ocari in viata mea!"
11. Si in clipa aceea, intinzand bratele spre fereastra se ruga astfel: "Binecuvantat esti Tu, Doamne Dumnezeul meu si binecuvantat sa fie numele Tau cel sfant si slavit in veci! Sa Te binecuvanteze pe Tine toate fapturile Tale in veci!
12. Si acum catre Tine, Doamne, imi intorc ochii si fata mea si ma rog.
13. Ia-ma de pe pamantul acesta si nu-mi da sa mai aud ocari!
14. Tu stii, Doamne, ca sunt curata, ca nici un barbat nu s-a atins de mine.
15. Si nu mi-am necinstit numele, nici numele tatalui meu in pamantul robiei mele. Sunt singura la tatal meu, el n-are alt copil ca sa-l mosteneasca, nici frate pe langa el, nici ruda, pentru care sa fiu pastrata spre a-i fi sotie. Pana acum am pierdut sapte barbati. De ce as mai trai? Iar daca Tu nu binevoiesti sa faci sa mor, atunci binevoieste a cauta spre mine si a ma milui, ca sa nu mai aud ocari!"
16. Si a fost auzita rugaciunea amandurora inaintea slavei marelui Dumnezeu.
17. Si Rafael a fost trimis sa-i vindece pe amandoi: sa ridice albeata lui Tobit, ca sa vada cu ochii sai lumina lui Dumnezeu si sa dea pe Sara, fiica lui Raguel, de sotie lui Tobie, fiul lui Tobit, legand pe Asmodeu, duhul cel rau; caci Tobie era menit s-o mosteneasca. Si in acelasi timp Tobit, dupa intoarcere, a intrat in casa sa, iar Sara, fiica lui Raguel, s-a coborat din foisorul sau.

CAPITOLUL 4

Tobit povatuieste pe fiul sau a pazi poruncile lui Dumnezeu si-i destainuieste cei zece talanti dati lui Gabael.

l. In ziua aceea si-a adus aminte Tobit de argintul pe care-l incredintase spre pastrare lui Gabael in Raghesul Mediei.
2. Si el si-a zis in sine: "Eu mi-am cerut moarte. As face bine sa chem pe fiul meu Tobie, ca sa-i spun de acesti talanti pana nu mor!"
3. Si chemandu-l, i-a zis: "Fiule, cand voi muri, sa ma ingropi si sa nu parasesti pe mama ta; cinsteste-o in toate zilele vietii tale, fa ce-i place ei si sa nu-i pricinuiesti amaraciuni!
4. Adu-ti aminte, fiule, ca ea a infruntat multe primejdii pentru tine, cand te-a purtat in pantece. Si cand ea va muri, s-o ingropi langa mine in acelasi mormant.
5. Adu-ti aminte in toate zilele, fiule, de Domnul Dumnezeul nostru si sa nu doresti a gresi si a calca poruncile Lui. Sa faci fapte bune, in toate zilele vietii tale, si sa nu umbli pe caile nedreptatii.
6. Caci daca tu lucrezi intru adevar, vei izbuti in toate lucrarile tale, ca toti cei ce umbla dupa adevar!
7. Da milostenie din averea ta si sa nu aiba ochiul tau parere de rau cand vei face milostenie. De la nici un sarac sa nu-ti intorci fata ta, si atunci nici de la tine nu se va intoarce fata lui Dumnezeu.
8. Cand ai mult, da mai mult; daca ai putin da mai putin, dar nu pregeta sa faci milostenie.
9. Si-ti vei aduna prin aceasta vistierie bogata pentru zile grele,
10. Ca milostenia izbaveste de la moarte si nu te lasa sa te cobori in intuneric.
11. In fata Celui Preainalt, milostenia este dar bogat pentru toti cei ce o fac.
12. Pazeste-te, fiule, de orice desfranare! Sa-ti iei femeie din semintia tatalui tau, si sa nu-ti iei femeie straina, caci noi suntem fii de prooroci. Parintii nostri din vechime sunt Noe, Avraam, Isaac si Iacov. Adu-ti aminte, fiule, ca ei cu totii si-au luat femei din mijlocul fratilor lor si au fost binecuvantati in fiii lor, si urmasii lor vor mosteni pamantul.
13. Asadar, fiule, sa iubesti pe fratii tai, si sa nu te mandresti in inima ta fata de fratii tai si fata de fiii si fiicele poporului tau, incat sa nu-ti iei femeie de la ei, pentru ca din mandrie izvoraste pieire si mare neoranduire, iar din

lene, saracie si lipsa mare, caci lenea este mama foamei.
14. Plata celor care lucreaza pentru tine nu o amana pe maine, ci da-le-o indata, caci si tie ti se va rasplati, de vei sluji lui Dumnezeu. Ia seama, fiul meu, in toate lucrarile tale si fii bine crescut in toata purtarea ta!
15. Ceea ce urasti tu insuti, aceea nimanui sa nu faci. Vin pana la imbatare sa nu bei si betia sa nu calatoreasca cu tine pe cale!
16. Da celui flamand din painea ta si celui gol din hainele tale. Din toate cate ai din belsug, fa milostenie, si sa nu-i para rau ochiului tau cand vei face milostenie!
17. Fii darnic cu painea si cu vinul tau la mormantul celor drepti, dar pacatosilor sa nu dai!
18. De la tot inteleptul sa ceri sfat si sfatul folositor sa nu-l dispretuiesti.
19. Binecuvinteaza pe Domnul Dumnezeu in tot timpul si cere de la El sa calauzeasca caile tale si ca toate gandurile tale sa izbandeasca, caci intelepciunea nu este data la tot neamul, si Domnul da tot binele si, pe cine voieste, il ridica sau il coboara pana in adancul locasului mortilor. Tine minte deci, fiule, poruncile mele si sa nu se stearga ele din inima ta.
20. Si acum iti descopar ca am dat zece talanti de argint in pastrarea lui Gabael, fiul lui Gabri, din Raghesul Mediei. Nu te teme, fiule, ca am saracit! Tu ai o mare bogatie, daca te vei teme de Domnul si, indepartandu-te de orice pacat, vei face cele placute inaintea Lui".

CAPITOLUL 5

Trimiterea lui Tobie si insotirea lui de catre inger in Raghesul Mediei.

l. Si raspunzand, Tobie a zis: "Tata, voi face tot ce mi-ai poruncit!
2. Dar cum voi putea sa primesc argintul? El nu ma cunoaste pe mine, si nici eu nu-l cunosc pe el. Ce semn de recunoastere ii voi da, ca sa ma creada si sa-mi dea argintul? Si nu cunosc nici drumurile pentru aceasta calatorie in Media".
3. Atunci tatal i-a dat inscrisul si i-a zis: "Gaseste-ti un om care sa te intovaraseasca si ii voi plati eu si du-te dupa argint pana sunt inca in viata!"
4. Si s-a dus Tobie sa caute omul si s-a intalnit cu Rafael. Acesta era inger, dar el nu stia.
5. Si i-a zis: "Poti sa mergi cu mine la Raghesul Mediei? Cunosti tu locurile acelea?"
6. Si ingerul i-a raspuns: "Pot sa merg cu tine si stiu drumul; ba chiar am gazduit la Gabael, fratele nostru!"
7. Atunci Tobie i-a zis: "Asteapta-ma, am sa spun tatalui meu".
8. Si acela a zis: "Du-te, numai nu zabovi!"
9. Si a venit el si a zis catre tatal sau: "Iata, mi-am gasit tovaras!" Iar tatal a zis: "Cheama-l la mine, ca sa aflu din ce semintie este el si daca este om de incredere ca sa mearga cu tine".
10. Si l-a chemat, si a venit acela si s-au imbratisat.
11. A intrebat Tobit: "Spune-mi, frate, din ce semintie si din ce neam esti?"
12. Si ingerul a raspuns: "Semintie si neam cauti tu sau simbrias, care sa intovaraseasca pe fiul tau?" Iar Tobit a zis catre el: "Frate, vreau sa-ti stiu neamul si numele tau!"
13. Zis-a acela: "Eu sunt Azaria al lui Anania cel mare, din neamul fratilor tai".
14. Atunci Tobit i-a zis: "Frate, du-te cu bine si nu te supara pe mine ca te-am intrebat de semintia si neamul tau! Tu-mi esti frate dintr-un neam bun si cinstit. Eu am cunoscut pe Anania si pe Ionatan, feciorii lui Simei cel Mare; am fost impreuna la Ierusalim, ca sa ne inchinam, cu parga si cu zeciuieli din roade, caci noi nu ne-am lasat ademeniti de ratacirea fratilor nostri. Tu, frate, esti de neam bun si cinstit.
15. Dar spune-mi: Ce plata trebuie sa-ti dau eu? Iti dau o drahma pe zi si toate cele de trebuinta pentru tine ca si pentru fiul meu,
16. Si-ti voi mai adauga inca la plata, daca va veti intoarce cu bine".
17. Si asa s-au inteles. Atunci tatal a zis catre Tobie: "Fii gata de drum si plecati cu bine". Si fiul sau a pregatit cele pentru drum, iar tatal i-a mai zis: "Du-te cu omul acesta si Dumnezeu, Cel care locuieste in ceruri, va indrepta calea voastra si ingerul Lui va merge impreuna cu voi!" Si amandoi au iesit sa plece si s-a dus cu ei si cainele tanarului.
18. Iar Ana, mama lui, a plans si a zis catre Tobit: "De ce ai trimis tu pe fiul nostru? Nu era el, oare, toiagul batranetilor noastre, cand intra si iesea inaintea noastra?
19. Nu da intaietate argintului. Sa fie acesta ca gunoiul inaintea fiului nostru.
20. Caci cat ne e randuit de la Domnul sa traim avem destul pentru aceasta".
21. Iar Tobit a zis catre ea: "Nu te intrista, sora! Caci el se va intoarce sanatos si-l vor vedea ochii tai,

22. Caci un inger bun va merge impreuna cu el, si va avea izbanda la drum si se va intoarce sanatos!"
23. Si a incetat ea de a mai plange.

CAPITOLUL 6

Calatoria lui Tobie; prinderea pestelui, luarea maruntaielor lui pentru vindecari si sfatul ingerului pentru casatorie.

1. Iar calatorii au ajuns seara la fluviul Tigru si s-au oprit peste noapte acolo.
2. Si tanarul s-a dus sa se spele, dar din fluviu a sarit un peste si a vrut sa inghita pe tanar.
3. Atunci ingerul a zis catre el: :Prinde acest peste!" Si tanarul a apucat pestele si l-a tarat pe uscat.
4. Si i-a zis ingerul: "Spinteca pestele si i-ai inima, ficatul si fierea, si pastreaza-le!"
5. Si a facut tanarul cum i-a zis ingerul, iar pestele l-au fript si l-au mancat.
6. Si au plecat amandoi mai departe si au ajuns la Ecbatana.
7. Si a zis tanarul catre inger: "Frate Azaria, pentru ce sunt bune ficatul, inima si fierea acestui peste?"
8. Si acela i-a raspuns: "De-l chinuie pe cineva un demon sau un duh rau, se afuma barbatul sau femeia aceea cu inima si ficatul si nu-l va mai munci.
9. Iar cu fierea se unge la ochi omul care are albeata, si se vindeca".
10. Iar daca s-au apropiat de Ecbatana,
11. A zis ingerul catre tanar: "Frate, acum avem sa poposim la Raguel, ruda ta, care are o fata cu numele Sara.
12. Am sa vorbesc de ea ca sa ti-o dea de femeie, ca tie ti-e dat s-o mostenesti, fiindca esti din neamul ei, iar fata este frumoasa si desteapta.
13. Deci, sa ma asculti pe mine, ca eu am sa graiesc cu tatal ei, si cand ne vom intoarce din Raghes vom face nunta. Eu cunosc pe Raguel. El n-are sa vrea s-o dea dupa barbat strain, impotriva legii lui Moise, fiindca s-ar face vinovat de moarte, caci mostenirea se cuvine s-o primesti tu, iar nu altul".
14. Atunci tanarul a zis catre inger: "Frate Azaria, eu am auzit ca aceasta fata a fost maritata cu sapte barbati si ca toti au pierit in camera de nunta. Eu insa sunt singur la tata si ma tem ca nu cumva intrand la ea sa mor ca si ceilalti. Pe ea o iubeste un demon care nu face rau nimanui, decat numai celor ce se apropie de ea.
15. Si de aceea ma tem ca nu cumva sa mor si sa cobor viata tatalui si a mamei mele in mormant prin intristarea dupa mine, caci ei n-au alt fiu care sa-i ingroape".
16. Si i-a zis ingerul: "Oare ai uitat cuvintele pe care ti le-a spus tatal tau, ca sa-ti iei femeie din neamul tau? Asculta-ma deci pe mine, frate. Ea trebuie sa fie femeia ta, iar de demon nu te nelinisti! Chiar in noaptea aceasta au sa ti-o dea de femeie.
17. Deci, cand vei intra in camera de nunta, sa iei catuia, sa pui in ea inima si ficatul pestelui si sa afumi; si demonul va simti mirosul si se va departa si nu se va mai intoarce niciodata,
18. Si cand va trebui sa te apropii de ea, ridicati-va amandoi si sa strigati catre milostivul Dumnezeu, si El va va mantui si va va milui. Nu te teme, caci ea este menita din veac pentru tine si tu o vei mantui, si ea va merge cu tine, si stiu ca vei avea de la ea copii".
19. Si ascultand Tobie acestea, a iubit-o si sufletul lui s-a lipit de ea foarte.

CAPITOLUL 7

Raguel, din indemnul ingerului, da pe Sara, fata sa, sotie lui Tobie.

l. Si sosind ei la Ecbatana, s-au dus la casa lui Raguel, iar Sara i-a intampinat si i-a salutat si au salutat-o si ei, si ea i-a dus in casa.
2. Si a zis Raguel catre Edna, femeia sa: "Cat de bine seamana acest tanar, cu Tobit, fratele meu!"
3. Si i-a intrebat Raguel: "De unde sunteti voi, fratilor?" Iar ei au raspuns: "Noi suntem fiii lui Neftali, care sunt robi la Ninive".
4. Si i-a mai intrebat Raguel: "Cunoasteti voi pe fratele nostru, Tobit?" Si ei au raspuns: "Cunoastem". Apoi el i-a intrebat: "E sanatos?"
5. Si ei au raspuns: "Este in viata, este sanatos". Si Tobie a adaugat: "El este tatal meu".
6. Atunci Raguel s-a aruncat la gatul lui si l-a sarutat si a plans.
7. Apoi a vorbit si a zis: "Binecuvantat sa fii copilul meu! Tu esti fiul unui om foarte bun si cinstit". Auzind insa ca Tobit a pierdut vederea, s-a intristat si a plans.
8. Si a plans si Edna, femeia lui, si fata lui, Sara.

9. Si asa i-a primit foarte bine, si au junghiat un berbec si le-au dat mancare din belsug.
10. Iar Tobie a zis catre Rafael: "Frate Azaria, graieste de cele ce mi-ai spus pe cale si sa se tocmeasca si lucrul acesta".
11. Si el a spus vorba aceasta lui Raguel, si Raguel a zis catre Tobie: "Mananca, bea si te veseleste, ca tie ti se cuvine sa iei pe fata mea! Dar am sa-ti spun adevarul. Eu am maritat pe fata mea cu sapte barbati si cand intrau la ea, mureau chiar in noaptea aceea. Dar tu fii vesel acum". Si a zis Tobie: "Nu voi manca nimic aici, pana cand nu va tocmiti si nu va invoiti cu mine!" Iar Raguel a zis: "Ia-o chiar acum caci ti se cade. Tu esti fratele ei si ea este sora ta! Milostivul Dumnezeu sa va faca parte de toate cele bune!"
12. Si a chemat pe Sara, fiica sa si, luand-o de mana, a dat-o lui Tobie de femeie si a zis:
13. "Iata, dupa legea lui Moise, ia-o si du-o la tatal tau!" Si i-a binecuvantat.
14. Si chemand pe Edna, femeia sa, si luand o hartie, a scris invoiala si a pecetluit-o; apoi au inceput a manca.
15. Si a chemat Raguel pe Edna, femeia sa, si a zis: "Pregateste, soro, cealalta camera de culcare si du-o acolo".
16. Si facand cum a zis el, a dus-o acolo, si aceasta a plans, si impartasind si ea lacrimile fiicei satle, i-a zis:
17. "Indrazneste, fiica! Domnul cerului si al pamantului iii va da bucurie in locul intristarii. Indrazneste, fiica!"

CAPITOLUL 8

Casatoria lui Tobie cu Sara; rugaciunea lor, ospatul nuntii si inzestrarea.

l. Si dupa ce au sfarsit cina, au condus pe Tobie la Sara, in camera.
2. Iar acesta, mergand, si-a adus aminte de cuvintele lui Rafael si a luat catuia si a pus inima si ficatul pestelui si a afumat.
3. Si simtind demonul mirosul acesta, a fugit in partile de sus ale Egiptului, si ingerul l-a legat.
4. Iar cand au ramas numai amandoi in camera, Tobie s-a sculat din pat si a zis: "Scoala, soro, sa ne rugam ca sa ne miluiasca Domnul!"
5. Si a inceput Tobie a zice: "Binecuvantat esti Tu, Dumnezeul parintilor nostri, si binecuvantat este numele Tau cel sfant si slavit intru toti vecii! Sa Te binecuvanteze pe Tine cerurile si toate fapturile Tale!
6. Tu ai facut pe Adam si Tu ai facut pe Eva, femeia lui, pentru a-i fi ajutor si sprijin, si din ei s-a nascut neamul omenesc. Tu ai zis: "Nu este bine sa fie omul singur; sa-i facem un ajutor asemenea lui".
7. Si acum, Doamne, nu placerea o caut, luand pe sora mea, ci o fac cu inima curata. Binevoieste deci a avea mila de ea si de mine si a ne duce impreuna pana la batranete!"
8. si a zis si ea cu el: "Amin!"
9. Apoi au dormit amandoi linistiti in noaptea aceea.
10. Iar Raguel, sculandu-se, s-a dus si a sapat o groapa, zicand: "Nu cumva va muri si acesta?"
11. Si, venind in casa, Raguel a zis catre Edna, femeia sa:
12. "Trimite pe una din slujnice sa vada de este viu; iar de nu, sa-l ingropam fara sa stie nimeni".
13. Si, deschizand slujnica usa, a intrat si a vazut ca dorm amandoi.
14. Si iesind, le-a spus ca este viu.
15. Si a binecuvantat Raguel pe Dumnezeu si a zis: "Binecuvantat esti Tu, Dumnezeule, cu tot felul de binecuvantare curata si sfanta! Sa Te binecuvanteze pe Tine dreptii Tai si toate fapturile Tale si toti ingerii Tai, si toti alesii Tai sa Te binecuvanteze in veci!
16. Binecuvantat esti Tu ca m-ai bucurat si nu mi s-a intamplat cum socoteam, ci ai facut cu noi dupa mila Ta cea mare!
17. Binecuvantat esti Tu, ca ai miluit pe doi copii, singuri la parintii lor! Miluieste-i pe ei, Stapane, si da-le sa-si termine viata cu sanatate, cu veselie si cu mila!"
18. Apoi a poruncit robilor sai sa astupe groapa.
19. Si le-a facut ospat de nunta, paisprezece zile.
20. Si a zis Raguel catre el cu juramant, inainte de a se ispravi zilele ospatului de nunta: "Nu pleca pana nu se implinesc aceste paisprezece zile ale nuntii.
21. Si atunci, luand jumatate din avere, mergi cu sanatate la tatal tau, iar cealalta jumatate o vei primi cand voi muri eu si femeia mea".

CAPITOLUL 9

Tobie trimite pe Azaria la Gabael si aduce banii si pe Gabael la nunta.

1. Si a chemat Tobie pe Rafael si a zis catre el:
2. "Frate Azaria, ia cu tine un rob si doua camile si te coboara la Gabael in Raghesul Mediei, si adu-mi argintul si adu-l si pe el aici la nunta,
3. Caci Raguel m-a legat cu juramant ca sa nu plec.
4. Iar tatal meu numara zilele; si de voi intarzia mult, va fi foarte mahnit".
5. Si s-a dus Rafael si a fost gazduit la Gabael, si i-a dat inscrisul; el a adus pungile pecetluite si le-a dat.
6. Si a doua zi, dis-de-dimineata, s-au sculat si au venit impreuna la nunta. Si Gabael a binecuvantat pe Tobie si pe femeia sa.

CAPITOLUL 10

Intoarcerea lui Tobie la parintii sai, care erau ingrijorati, impreuna cu Sara, sotia sa, si cu zestrea ei.

l. Iar Tobit, tatal sau, a numarat fiecare zi; si cand s-au implinit zilele socotite pentru calatorie, si Tobie nu venise,

2. El a zis: "Nu cumva au fost opriti acolo? Sau poate a murit Gabael si n-are cine sa le dea argintul?"
3. si s-a intristat foarte tare.
4. Si i-a zis lui femeia: "A pierit fiul nostru, de aceea intarzie!" Si a inceput sa-l planga si a zis:
5. "Cat de rau imi pare ca te-am lasat sa pleci, fiul meu, lumina ochilor mei!"
6. Iar Tobit i-a zis: "Taci, nu te mai tulbura, caci el este sanatos".
7. Ea insa i-a raspuns: "Ba taci tu, si nu ma mai amagi! Copilasul meu a pierit!" Si iesea ea in fiecare zi afara din cetate pe drumul pe care plecase el. Ziua nu manca paine, si noaptea nu inceta a plange pe fiul sau, Tobie, pana cand s-au implinit cele paisprezece zile ale nuntii, pe care Raguel il jurase sa le petreaca acolo.
8. Atunci Tobie a zis catre Raguel: "Da-mi drumul, ca tatal si mama mea nu nadajduiesc sa ma mai vada".
9. Iar socrul i-a zis: "Ramai la mine, si eu voi trimite la tatal tau si i se va duce stirea despre tine".
10. Si Tobie a zis: "Ba nu, lasa-ma sa ma duc la tatal meu!"
11. Atunci s-a sculat Raguel si i-a dat pe Sara, femeia lui, si jumatate din avere, robi si vite si argint,
12. Si, lasandu-i sa plece multumiti, i-a binecuvantat, zicand lui Tobie: "Sanatate buna, copilul meu, si calatorie buna! Domnul cerului sa va fie in ajutor, tie si femeii tale, Sara! Nadajduiesc sa vad pe copiii vostri inainte de a muri". Apoi a zis catre Sara, fiica sa: "Sa cinstesti pe socrul si pe soacra ta! De acum, ei iti sunt parinti! Doresc sa aud veste buna de tine!" Si a sarutat-o.
13. Si Edna a zis catre Tobie: "Iubite frate, sa te inalte Domnul cerului si sa-mi daruiasca sa-ti vad copii de la Sara, fiica mea, ca sa ma bucur inaintea Domnului. Iata, iti dau pe fiica mea in grija; sa n-o amarasti".
14. Dupa aceea Tobie a plecat, binecuvantand pe Dumnezeu, pentru ca i-a indreptat calea, si a binecuvantat si pe Raguel si pe Edna, femeia lui.

CAPITOLUL 11

Bucuria parintilor la sosirea fiului lor Tobie. Tamaduirea minunata a ochilor batranului Tobit.

l. Si au mers ei pana s-au apropiat de Caserin in fata Ninivei.
2. Si a zis Rafael catre Tobie: "Tu, frate, nu stii cum ai lasat pe tatal tau?
3. Sa mergem acasa inaintea femeii tale si sa pregatim locuinta.
4. Ia cu tine fierea pestelui". Si au mers ei si dupa ei venea cainele.
5. In vremea aceea Ana sedea si se uita pe drum ca sa vada pe fiul sau.
6. Si zarindu-l ca vine, a zis catre tatal lui: "Iata, vine fiul tau cu tovarasul sau de drum".
7. Si Rafael a zis: "Tobie, stiu ca se vor deschide ochii tatalui tau, ca sa vada.
8. Sa ungi ochii lui cu fiere si el va simti usturime, ii va freca si va cadea albeata si te va vedea".
9. Si, alergand, Ana s-a aruncat de gatul fiului sau si i-a zis: "Bine ca te-am vazut, copilul meu! De acum pot sa mor!" Si au plans amandoi.
10. Atunci Tobit a iesit in usa si s-a impiedicat. Fiul sau a alergat inaintea lui,
11. A sprijinit pe tatal sau si i-a uns ochii cu fiere, zicand: "Ai incredere, tata!" si l-a lasat catva timp.
12. Si au inceput sa-l usture ochii si el i-a sters si s-a desprins albeata de pe marginea ochilor lui.

13. Si vazand pe fiul sau a cazut pe grumazul lui
14. Si a plans si a strigat: "Te vad fiul meu, lumina ochilor mei!" Si a zis: Binecuvantat esti Tu, Dumnezeule, si binecuvantat este numele Tau in veci, si binecuvantati sunt toti sfintii Tai ingeri,
15. Pentru ca m-ai pedepsit si m-ai miluit. Iata, acum eu vad pe Tobie, fiul meu!" Si a intrat fiul sau cu bucurie si a povestit tatalui sau despre lucrurile minunate ce s-au petrecut cu el in Media.
16. Si a iesit Tobit intru intampinarea nurorii sale, catre poarta Ninivei, bucurandu-se si binecuvantand pe Dumnezeu. Iar cei ce-l vedeau umbland se mirau cum de vede. Si Tobit marturisea inaintea lor ca Dumnezeu l-a miluit.
17. Si daca s-a apropiat Tobit de Sara, nora sa, a binecuvantat-o si a zis: "Bine ai venit, fiica! Binecuvantat este Dumnezeu, Cel care te-a adus la noi! Binecuvantati sa fie tatal tau si mama ta! Binecuvantat sa fie fiul meu Tobie si binecuvantata sa fii tu, fiica mea! Binevenita sa fii in casa ta, in bucurie si binecuvantare! Intra, fiica mea!"
18. Si s-au bucurat in ziua aceea toti fratii lui din Ninive.
19. Si a venit Ahiacar si Nadab, rudele lui, si au praznuit cu veselie nunta lui Tobie sapte zile.

CAPITOLUL 12

Ingerul Rafael nu vrea sa primeasca rasplata si, povatuindu-i spre bine, se face nevazut.

l. Si chemand Tobit pe fiul sau, Tobie, i-a zis: "Fiule, pregateste plata omului care a fost cu tine! Trebuie sa-i mai adaugam ceva".
2. Si el a raspuns: "Tata, socot ca n-am sa fiu in paguba de ii voi da jumatate din cele ce am adus;
3. Pentru ca el m-a adus la tine sanatos si pe femeia mea a lecuit-o; mi-a adus argintul si te-a vindecat si pe tine!"
4. Si a zis batranul: "I se cuvine!"
5. Si a chemat pe inger si i-a zis: "Ia jumatate din toate cele ce ati adus, si mergi in pace!"
6. Atunci ingerul i-a chemat pe amandoi deoparte si le-a zis: "Binecuvantati pe Dumnezeu, slaviti-L si cunoasteti slava Lui si marturisiti inaintea tuturor celor vii ce a facut El pentru voi! Bun lucru este a binecuvanta pe Dumnezeu, a preainalta numele Lui si a vesti, slavind faptele lui Dumnezeu! Si voi sa nu va leneviti a-L preaslavi.
7. Taina regelui se cuvine s-o pastrezi, iar lucrurile lui Dumnezeu este de lauda sa le vestesti. Faceti bine si raul nu va va ajunge!
8. Mai mult pretuieste rugaciunea cu post si cu milostenie si cu dreptate, decat bogatie cu nedreptate; mai bine sa faci milostenie, decat sa aduni aur,
9. Caci milostenia izbaveste de la moarte si curata orice pacat. Cei ce fac milostenie si dreptate vor trai mult.
10. Iar pacatosii sunt dusmanii vietii lor.
11. Nimic n-am sa ascund de voi si v-am si spus: "Taina regelui se cuvine s-o pastrezi, iar lucrurile lui Dumnezeu este de lauda sa le vestesti".
12. Cand te rugai tu si nora ta Sara, eu duceam pomenirea rugaciunii voastre inaintea Celui Sfant si cand ingropai tu pe cei morti, inca eram cu tine.
13. si cand tu nu te-ai lenevit sa te scoli si sa-ti lasi pranzul tau ca sa te duci sa ridici pe cel mort, binefacerea ta nu s-a ascuns de mine, ci eu eram cu tine.
14. Si acum Dumnezeu m-a trimis, sa te vindec pe tine si pe nora ta, Sara.
15. Eu sunt Rafael, unul din cei sapte sfinti ingeri, care ridica rugaciunile sfintilor si le inalta inaintea slavei Celui Sfant".
16. Atunci s-au inspaimantat amandoi si au cazut cu fata la pamant, caci erau cuprinsi de frica.
17. Dar el le-a zis: "Nu va temeti! Pace veti avea! Binecuvantati pe Dumnezeu in veac!
18. Caci eu n-am venit de voia mea, ci dupa voia Dumnezeului nostru, de aceea sa-L si binecuvantati in veac.
19. In toate zilele am fost vazut de voi, dar eu n-am mancat nici n-am baut, ci numai ochilor vostri s-a parut aceasta.
20. Asadar, preaslaviti acum pe Dumnezeu, caci eu ma inalt la Cel Care m-a trimis, si scrieti intr-o carte toate cele ce s-au savarsit".
21. Si sculandu-se ei nu l-au mai vazut.
22. Si au inceput sa istoriseasca lucrurile cele mari si minunate ale lui Dumnezeu si cum li s-a aratat ingerul Domnului.

CAPITOLUL 13

Cantarea de lauda a batranului Tobit si prevestirea fericirii Ierusalimului.

l. Atunci Tobit a scris cu bucurie rugaciunea aceasta si a zis: "Binecuvantat este Dumnezeu cel vesnic viu si binecuvantata este Imparatia Lui.
2. Caci El pedepseste si miluieste, coboara pana la locuinta mortilor si iarasi inalta, si nu este nimeni care ar scapa din mana Lui!
3. Fiii lui Israel, preaslaviti-L in fata neamurilor caci El ne-a risipit printre ele.
4. Vestiti acolo slava Lui, preaanaltati-L inaintea tuturor celor vii, caci El este Domnul si Dumnezeul si Tatal nostru in toti vecii.
5. El va va pedepsi pentru nedreptatile voastre si va va milui si va va aduna din toate neamurile, printre care ati fost risipiti.
6. De va veti intoarce la El cu toata inima voastra si cu tot sufletul vostru, ca sa umblati inaintea Lui cu dreptate, atunci si El se va intoarce spre voi si nu-Si va ascunde fata Sa de la voi. Veti vedea ce va face El cu voi. Preaslaviti-L cu glas inalt si binecuvantati pe Domnul dreptatii si preainaltati pe Imparatul veacurilor. Il voi preaslavi in tara robiei si voi vesti puterea si slava Lui poporului pacatosilor! Intoarceti-va pacatosi, si faceti dreptate inaintea Lui! Poate va va fi binevoitor si va va arata mila.
7. Voi inalta pe Dumnezeul meu, si sufletul meu va inalta pe Imparatul cerului si se va bucura de slava Lui.
8. Sa Il vesteasca toti si sa-L preaslaveasca in Ierusalim!
9. Ierusalime, cetate sfanta, El te va pedepsi pentru pacatele fiilor tai si iarasi va milui pe fiii celor drepti.
10. Slaveste pe Domnul cu sarguinta si binecuvinteaza pe Imparatul veacurilor, ca sa se zideasca iarasi locasul Lui cu bucurie in mijlocul tau, si ca El sa veseleasca in mijlocul tau pe cei dusi in robie si sa-i iubeasca pe cei nenorociti ai tai in toate neamurile veacului.
11. Popoare multe vor veni de departe in numele Domnului Dumnezeu cu daruri in maini, cu daruri ce aduc Imparatului cerului.
12. Neamurile neamurilor Te vor lauda in strigate de bucurie. Blestemati fie toti cei ce Te urasc pe Tine, iar cei ce Te iubesc sa fie binecuvantati in veac!
13. Bucura-Te si Te veseleste de fiii dreptilor, caci aceia se vor aduna si vor binecuvanta pe Domnul dreptilor.
14. O, fericiti cei ce Te iubesc pe Tine, ca aceia se vor bucura de pacea Ta! Fericiti cei ce s-au intristat de toate pedepsele Tale, ca aceia se vor bucura de Tine, cand vor vedea toata slava Ta, si vesnic se vor veseli.
15. Sa binecuvanteze sufletul meu pe Dumnezeu, Imparatul cel mare, caci Ierusalimul se va zidi din nou, cu safir, cu smarald si cu pietre scumpe!
16. Iar zidurile tale, turnurile si intariturile se vor face de aur curat!
17. Pietele Ierusalimului vor fi pardosite cu beril, rubin si piatra de Ofir.
18. Pe toate ulitele lui va rasuna "Aliluia", si se va canta: Bine este cuvantat Dumnezeul lui Israel! Intru Tine se va binecuvanta numele Tau cel sfant in vecii vecilor!"

CAPITOLUL 14
Sfarsitul vietii lui Tobit si a fiului sau.

l. Si a sfarsit Tobit cantarea lui de lauda.
2. Cand si-a pierdut el vederea era de cincizeci si opt de ani, si a vazut dupa opt ani. Si a facut milostenii, si binecuvanta totdeauna pe Dumnezeu si lauda slava Lui.
3. Cand era aproape sa moara el a chemat pe fiul sau Tobie, si pe cei sapte fii ai lui si i-a zis: "Fiule, ia pe fiii tai; iata, eu am imbatranit si sunt la capatul vietii mele.
4. Du-te in Media, fiule, caci sunt incredintat ca Ninive va fi daramata, dupa cum a spus proorocul Iona, iar in Media va fi mai liniste o vreme. Fratii nostri, care se afla in tara, vor fi imprastiati din acel scump pamant, Ierusalimul va fi pustiit, si templul lui Dumnezeu din el va fi ars si va ramane o vreme pustiu.
5. Dar Dumnezeu iarasi ii va milui si-i va intoarce in rara; si templul lui Dumnezeu se va ridica, dar nu asa ca acel de mai inainte, pana nu se vor implini timpurile veacului. si dupa aceea se vor intoarce din robie si vor zidi minunat Ierusalimul, si templul lui Dumnezeu se va face din nou in el pentru toate neamurile veacului - zidire mareata, cum au grait despre el proorocii.
6. Si se vor intoarce toate popoarele si se vor inchina cu adevarat inaintea Domnului Dumnezeu si vor sfarama idolii lor.

7. Si toate popoarele vor binecuvanta pe Domnul, si va binecuvanta si poporul Lui pe Dumnezeu si Domnul va inalta pe poporul Sau. Si toti cei ce iubesc adevarat si drept pe Domnul Dumnezeu se vor bucura si vor face mila cu fratii nostri.
8. Deci, fiule, pleaca din Ninive, ca negresit se va implini ceea ce a zis Iona.
9. Sa pazesti legea si poruncile; sa fii bland, milostiv si drept, ca sa-ti fie bine.
10. Pe mine sa ma ingropi dupa cuviinta, si pe mama ta alaturi de mine, si dupa aceea sa nu mai ramaneti in Ninive.
11. Fiule, vezi ce-a facut Nadab cu Ahiacar, care l-a crescut. Cum l-a dus el din lumina la intuneric, si cum i s-a rasplatit. Dar Dumnezeu a mantuit pe Ahiacar, iar acela a primit vrednica rasplata, coborandu-se in intuneric. Ahiacar a facut milostenie si s-a mantuit din cursa mortii, care i se intinsese, iar Nadab a cazut in laturi si a pierit.
12. Deci, copiilor, iata ce face milostenia si cum izbaveste dreptatea".
13. Si dupa ce a spus el acestea, i-a iesit sufletul. Si era el atunci de o suta cincizeci si opt de ani si fiul sau l-a ingropat cu cinste.
14. Si dupa ce a murit si Ana, a ingropat-o si pe ea cu tatal sau. Iar dupa aceea Tobie cu femeia si copiii sai a plecat la Ecbatana, la sacrul sau Raguel, si a ajuns la batranete cinstita si a ingropat cu cinste pe socrul si pe soacra sa si a capatat mostenire averea lor si a lui Tobit, tatal sau, si a murit de o suta douazeci si sapte de ani, in Ecbatana Mediei.
15. Dar inainte de a muri a auzit el de pieirea Ninivei, pe care a cucerit-o Nabucodonosor si Ahasveros, si s-a bucurat inainte de moartea sa pentru Ninive.

CARTEA IUDITEI

CAPITOLUL 1

Intarirea cetatii Ecbatana si biruinta lui Nabucodonosor asupra lui Arpaxad.

1. Era in anul al doisprezecelea al lui Nabucodonosor, care domnea peste Asirieni, la Ninive, cetatea cea mare. Arpaxad domnea atunci peste Mezi la Ecbatana.
2. El a inconjurat aceasta cetate cu un zid de pietre, taiate in patru colturi, lungi de sase coli si late de trei coti, si i-a facut ziduri inalte de saptezeci de coti si groase de cincizeci de coti.
3. La porti a ridicat turnuri de o suta de coti inaltime si saizeci de coti la temelie.
4. Si i-a facut porti inalte de saptezeci de coti si late de patruzeci de coti, prin care sa iasa ostirea si pedestrimea.
5. In vremea aceea Nabucodonosor, regele Asirienilor, a facut razboi regelui Arpaxad in marea campie din tinutul Ragau.
6. De partea lui erau alaturate toate popoarele din munti, de la Eufrat, Tigru si Hidaspe, si din campiile supuse lui Arioh, regele Elimeilor. Si astfel popoare multe s-au adunat pentru a lua parte la batalia fiilor lui Heleud.
7. Dar Nabucodonosor, regele Asirienilor, a trimis stire la toti locuitorii Persiei si la toti locuitorii dinspre apus, la locuitorii Ciliciei si Damascului, ai Libanului si Antilibanului, precum si la cei care locuiesc pe tarmul marii,
8. Si la neamurile salasluite in Carmel si in, Galaad si in Galileea de sus si in marea campie a Esdrelonului,
9. Si la toti cati erau in Samaria, si in cetatile ei si la cei de dincolo de Iordan, pana la Ierusalim, Bataneea, Helous, Cades, fluviul Egiptului, Tahpanhes, Ramses si tinutul Gosen,
10. Pana dincolo de Tanis si de Memfis, si la toti locuitorii Egiptului pana la hotarele Etiopiei.
11. Dar locuitorii acestor tinuturi au nesocotit cuvantul lui Nabucodonosor, regele Asirienilor, si nu s-au unit cu el la razboi, fiindca ei nu se temeau de el, ci-l socoteau ca pe un egal. Ei au trimis deci pe crainicii lui inapoi cu mainile goale si rusinati.
12. Atunci Nabucodonosor s-a maniat foarte impotriva tuturor acestor tari. El s-a jurat pe tronul sau si pe regatul sau sa se razbune si sa pustiiasca cu sabia tinuturile Ciliciei, Damascului, Siriei, ca si pe cele ale Moabului, ale Amonitilor, Iudeii si Egiptului, pana la hotarele celor doua mari.
13. In anul al saptesprezecelea el a pornit razboi impotriva regelui Arpaxad, biruindu-l. El a rasturnat toata armata

lui, calarimea lui, carele lui,
14. Si a supus cetatile lui si a ajuns pana la Ecbatana. Acolo el a cuprins turnurile, a pustiit pietele, facand un lucru de rusine din toata podoaba ei.
15. Iar pe Arpaxad l-a prins in muntii Ragau, l-a strapuns cu sulitele si in ziua aceea l-a nimicit cu totul.
16. Si el s-a intors apoi la Ninive cu ostirea lui si cu o mare multime care se unise cu ea, o gloata numeroasa de oameni inarmati. Si acolo s-au dedat la ospete, el si ostirea lui, timp de o suta douazeci de zile.

CAPITOLUL 2

Nabucodonosor trimite pe Olofern sa jefuiasca toate popoarele.

l. In anul al optsprezecelea, in ziua a douazeci si doua din prima luna, s-a zvonit la palat ca Nabucodonosor, regele Asirienilor, avea sa se razbune pe intreg tinutul acela dupa cum zisese.
2. Deci a chemat pe toti slujitorii, dregatorii, capeteniile si toti razboinicii sai si a tinut cu ei un sfatt tainic.
3. Si ei au hotarat sa nimiceasca tot trupul care n-ar urma porunca lui.
4. Si dupa ce s-a ispravit sfatul, Nabucodonosor, regele Asirienilor, a chemat pe Olofern, capetenia ostirii sale, care era al doilea in carmuire dupa el, si i-a zis:
5. "Asa porunceste marele rege, stapanul lumii: Porneste si ia cu tine oameni de toata increderea in puterea lor, o suta douazeci de mii de pedestrasi, iar cai si calareti douasprezece mii;
6. Si sa te indrepti spre intregul tinut de la soare-apune, fiindca ei n-au ascultat de porunca gurii mele.
7. Si sa le spui sa pregateasca pentru mine pamantul si apa, fiindca in furia mea voi porni impotriva lor si voi acoperi toata intinderea tarii cu picioarele razboinicilor mei si o voi da spre jaf.
8. Ranitii lor sa umple vagaunile stancilor si toate raurile, Eufratul sa fie plin de cadavre, cand va fi sa-l treci,
9. Iar pe robii lor ii voi tari pana la capatul pamantului.
10. Deci porneste si-mi supune intregul lor tinut. Si daca se vor preda tie, sa mi-i pastrezi pentru ziua pedepsei lor.
11. Pe cei ce nu vor sa se supuna, sa nu-i crute ochiul tau, ci pretutindeni da-i mortii si jafului,
12. Caci pe viata si pe regatul meu am jurat si cu mana mea voi implini juramantul.
13. Tu deci nu calca nici una din poruncile stapanului tau, ci implineste-le precum ti-am poruncit si nu zabovi!
14. Si dupa ce Olofern a iesit de la rege, a chemat la sine pe toti conducatorii, pe capeteniile si pe mai-marii ostirii asiriene.
15. A numarat trupele alese pentru lupta, o suta douazeci de mii de oameni si douasprezece mii de arcasi calari.
16. I-a pus in rand, cum se pune o ostire gata de razboi,
17. Si a luat o parte mare multime de camile, de asini si de catari pentru dus poverile lor, iar oi, boi si capre, nenumarate, pentru hrana lor,
18. Precum si bogatie de merinde pentru fiecare ostas, si aur si argint foarte mult din palatul regelui.
19. Si a pornit la drum, el si toata ostirea lui, ca sa o ia inaintea regelui Nabucodonosor, incat cu carele si calaretii si cu pedestrimea cea aleasa sa acopere toata fata pamantului spre apus.
20. Si multimea care i-a insotit pe ei era ca lacustele de numeroasa si ca nisipul pamantului; multimea lor era nenumarata.
21. Si el a iesit din Ninive si s-a indreptat spre sesul Bectelet, trei zile de drum. Si si-a asezat tabara de la Bectelet pana aproape de muntele care se afla la miazanoapte de Cilicia de sus.
22. Dupa aceasta a luat intreaga sa ostire, pedestrasii, calaretii si carele, si a plecat de acolo in munte.
23. Si el a imprastiat pe Put si Lud si a jefuit pe fiii lui Rasis si pe fiii lui Ismael, care locuiesc la marginea pustiului, spre miazazi de tara Heteilor.
24. El a trecut Eufratul si a strabatut Mesopotamia si a nimicit toate cetatile intarite de pe raul Abrona si a ajuns pana la mare.
25. El a cuprins tinutul Ciliciei si a nimicit tot ce ii iesea in cale si a ajuns pana la hotarele de miazazi ale lui Iafet, in fata Arabiei,
26. Si a impresurat pe toti fiii lui Madian, a ars asezarile si a jefuit stanile lor.
27. Apoi a coborat in campia Damascului, pe vremea secerisului, si a parjolit toate lanurile si a nimicit toate turmele de oi si cirezile de vite, a jefuit cetatile lor si a pustiit toate tarinile lor, iar pe tinerii lor i-a trecut prin sabie.
28. Atunci i-a cuprins frica si tremurul pe toti locuitorii de pe malul marii, din Sidon, din Tir si din Aco, si toti locuitorii din Iamnia, din Asdod si din Ascalon se ingrozeau de el.

CAPITOLUL 3
Olofern supune toate popoarele.

l. Atunci au trimis la el soli purtatori de vesti de pace, zicand:
2. "Iata, noi stam inaintea ta ca roi ai regelui Nabucodonosor; fa cu noi ceea ce ti se pare bun inaintea fetei tale.
3. Iata, locuintele noastre, toate tarinile noastre, turmele si cirezile si toate stanile asezarilor noastre sunt inaintea ta ca sa faci cu ele cum iti va placea.
4. Iata, si cetatile noastre si locuitorii din ele sunt robii tai! Vino si fa cu ei cum crezi ca este bine in ochii tai!"
5. Si solii au venit la Olofern si i-au spus lui vestea lor de pace.
6. El s-a coborat cu oastea pe tarmul marii, a pus straji in cetatile intarite si a luat dintre ei pentru ostire oameni alesi.
7. Si locuitorii acestor cetati si ale tuturor celor dimprejur l-au primit cu cununi, cu dansuri si cu tobe.
8. Cu toate acestea el a pustiit intregul lor tinut si dumbravile lor le-a taiat, avand de gand sa nimiceasca toti zeii pamantului, ca toate popoarele sa i se inchine lui Nabucodonosor si toate limbile si neamurile sa se roage acestuia ca la un dumnezeu.
9. Si asa a ajuns el la Esdrelon, aproape de Dotaia, care se afla in fata marelui ses al lui Iuda,
10. Si si-a asezat ostirea intre Ghibeea si Schitopolis, unde a zabovit o luna de zile, ca sa isi adune toate poverile ostirii sale.

CAPITOLUL 4
Israelitii infricosati de Olofern; marele preot Ioachim ii incurajeaza si, smerindu-se toti, cer ajutorul lui Dumnezeu.

1. Cand au auzit fiii lui Israel care locuiau in Iudeea, de tot ceea ce Olofern, capetenia lui Nabucodonosor, regele Asirienilor, a facut popoarelor si cum le-a jefuit toate templele lor si le-a nimicit,
2. S-au inspaimantat grozav in fata lui si s-au tulburat pentru Ierusalim si pentru templul Domnului Dumnezeului lor,
3. Fiindca nu trecuse multa vreme de cand se intorsesera ei din robie si abia de curand tot poporul Iudeii se stransese la un loc si, dupa pangarirea care se intamplase, odoarele sfinte, jertfelnicul si templul fusesera iarasi sfintite.
4. Si ei au trimis in tinutul Samariei si in sate si la Bet-Horon si la Belmain si la Ierihon si la Hoba si la Hator si in valea Salemului;
5. Si au ocupat toate varfurile muntilor celor mai inalti si au intarit toate satele muntelui si au adunat in sate merinde, pregatindu-se de razboi, caci lanurile lor fusesera secerate de curand.
6. Ioachim, marele preot din zilele acelea in Ierusalim, a scris locuitorilor din Betulia si din Betomestaim din preajma Esdrelonului, catre campia de langa Dotain,
7. Sa intareasca trecatorile muntelui, fiindca prin ele drumul razbea spre Iudeea si era usor sa impiedice trecerea, caci o trecatoare era ingusta, cat pentru doi oameni alaturi.
8. Si fiii lui; Israel au facut intocmai dupa porunca marelui preot Ioachim si a batranilor poporului lui Israel, care tineau sfat in Ierusalim.
9. Atunci intreg Israelul a strigat catre Dumnezeu cu mare ravna si s-a smerit cu ardoare.
10. Atat ei cat si femeile si copiii lor, vitele si strainii si simbriasii si robii cumparati s-au incins cu sac peste coapsele lor.
11. Si tot Israelul, barbati, femei si copii, locuitori ai Ierusalimului, au cazut cu fata la pamant in templu, si-au presarat cenusa in cap si au intins mainile inaintea Domnului.
12. De asemenea au imbracat si jertfelnicul cu sac si au strigat catre Dumnezeul lui Israel intr-un cuget si cu infocare, ca sa nu lase prada pe copiii lor uciderii si pe femeile lor rapirii, cetatile mostenirii lor nimicirii, si templul pangaririi si ocarii si batjocurii neamurilor.
13. Si Domnul a auzit glasul lor si a vazut supararea lor, si poporul din toata Iudeea si locuitorii Ierusalimului au postit mai multe zile in fata templului Domnului celui Atotputernic.
14. Si marele preot Ioachim, impreuna cu toti preotii statatori si slujitori inaintea Domnului, incinsi cu sac peste coapse, aduceau arderea de tot de fiecare zi si juruintele si darurile de buna voie ale poporului.
15. Si cu cenusa presarata pe mitrele lor strigau catre Domnul din toata puterea lor, ca sa caute cu indurare catre

intregul neam al lui Israel.

CAPITOLUL 5

Olofern afla de la Ahior care este starea trecuta si cea de fata a Israelitilor.

l. Lui Olofern, capetenia ostirii asiriene, i-a sosit vestea ca fiii lui Israel se pregatesc de lupta, ca au inchis trecatorile muntilor si ca au intarit orice pisc inalt, iar in campii au asezat obstacole.
2. Atunci, tulburat de manie, a chemat pe toate capeteniile Moabului si pe toti capitanii Amonitilor si pe toti satrapii de pe tarmul marii,
3. Si le-a grait: "Spuneti-mi fii ai lui Canaan, cine este poporul acesta care locuieste in munte, ce fel de cetati sunt acestea in care el locuieste, care este numarul ostirii lui si pe ce se sprijina puterea si darzenia lui, si cine este rege conducator al ostirii lui?
4. Si pentru ce numai el ma dispretuieste dintre toti locuitorii din tinutul dinspre apus si nu iese intru intampinarea mea?"
5. Atunci Ahior, capetenia fiilor lui Amon, a luat cuvantul si a zis: "Sa asculte stapanul meu cuvantul din gura robului sau, caci vreau sa-ti spun adevarul despre poporul acesta, care salasluieste in munte alaturi de tine, si sa nu iasa minciuna din gura robului tau!
6. Oamenii acestia sunt urmasii Caldeilor,
7. Si inainte vreme au locuit in Mesopotamia. si fiindca ei nu au voit sa se inchine dumnezeilor parintilor lor, care locuiau in tara Caldeilor,
8. S-au lepadat de legea parintilor lor si s-au inchinat Dumnezeului cerului, Dumnezeului pe Care L-au cunoscut. Si din aceasta pricina parintii lor i-au izgonit din tara dumnezeilor pe care ii parasisera, si atunci ei au fugit in Mesopotamia, unde au locuit vreme indelungata.
9. Apoi Dumnezeul lor le-a poruncit sa lase salasurile si sa plece in tara Canaanului. Si ei s-au asezat in el si s-au imbogatit cu aur, cu argint si cu turme nenumarate.
10. Pe urma s-au coborat in Egipt, din pricina ca o foamete bantuia in tara Canaanului, si s-au salasluit acolo, atat cat au gasit hrana, si au ajuns popor numeros; neamul lor era nenumarat.
11. Atunci s-a sculat regele Egiptului si cu siretenie i-a umilit, si i-a asuprit cu facutul de caramida si i-a pus in randul robilor.
12. Dar ei au strigat catre Dumnezeul lor, Care a batut tara Egiptului cu plagi fara leac, din care pricina Egiptenii i-au izgonit din tara lor.
13. Apoi Dumnezeu a secat Marea Rosie inaintea lor.
14. Si i-a calauzit pe drumul spre Sinai si spre Cades-Barnea, si ei au izgonit pe toti care locuiau in pustiu.
15. Si au locuit in tara Amoreilor si prin puterea lor au nimicit pe toti locuitorii Hesbonului; apoi, dupa ce au trecut Iordanul, au pus stapanire pe tot tinutul muntos.
16. Pe urma au izgonit din fata lor pe Canaanei si pe Ferezei, pe Iebusei si pe locuitorii Sichemului, precum si pe toti Gherghezeii, si au locuit acolo vreme indelungata.
17. Si atat cat nu au pacatuit impotriva Dumnezeului lor, au avut parte de fericire, fiindca este cu ei un Dumnezeu, Care uraste nedreptatea.
18. Dar cand s-au razletit de calea pe care El le-o randuise, ei au fost nimiciti jalnic de multe razboaie, au fost dusi robi in tara straina si templul Dumnezeului lor a fost nimicit, iar vrajmasii au cuprins cetatile lor.
19. Dar atunci, intorcandu-se cu pocainta catre Dumnezeul lor, au venit acasa din tarile in care fusesera imprastiati si au cuprins Ierusalimul, in care se afla templul lor, si s-au stabilit in tinutul muntos, ramas pustiu.
20. Si acum, stapane si doamne, daca acest popor a savarsit faradelege si a pacatuit impotriva Dumnezeului lui, vom intelege ca in ei sta pricina caderii si atunci sa ne ridicam si sa-i atacam.
21. Dar daca in neamul acesta nu se afla faradelege, domnul meu sa treaca mai departe, ca nu cumva Domnul lor si Dumnezeul lor sa intinda pavaza in dreptul lor si sa ajungem de ras in fata lumii intregi!"
22. Si dupa ce Ahior a sfarsit de vorbit, toata multimea, adunata in jurul cortului, a inceput sa carteasca, iar dregatorii lui Olofern si toti cei ce locuiau pe tarmul marii si Moabul s-au inversunat impotriva lui ca sa-l faca in bucati, zicand unii catre altii:
23. "Noi nu ne temem de fiii lui Israel! Iata, ei sunt popor fara putere si fara tarie pentru a rezista.
24. De aceea noi vom porni impotriva lor si ei vor fi ca o imbucatura pentru intreaga oaste a ta, stapane Olofern".

CAPITOLUL 6
Olofern se manie pe Ahior Si, spre pedeapsa, il trimite la Betulia; iar Israelitii, luandu-l, il mangaie si se roaga lui Dumnezeu pentru ajutor.

l. Si dupa ce s-a potolit zarva barbatilor care stateau in jur la sfat, Olofern, capetenia armatei asiriene, a zis lui Ahior, inaintea intregii multimi de straini si de Amoniti:
2. "Cine esti tu, Ahior, si voi simbriasii lui Amon, ca faci pe proorocul la noi, asa cum faci astazi, si ne indemni sa nu pornim la razboi impotriva neamului lui Israel, fiindca Dumnezeul lor ii apara? Si cine este Dumnezeu afara de Nabucodonosor? El isi va trimite ostirea sa si-i va nimici de pe fata pamantului, iar Dumnezeul lor nu va putea sa-i scape.
3. Ci noi, robii lui, ii vom sfarama ca pe un singur om si nu vor putea ei sa se impotriveasca puterii cailor nostri,
4. Caci noi ii vom arde. Muntii vor se vor imbata de sangele lor si campiile lor vor fi pline de trupurile lor. Si ei nu se vor mai putea impotrivi noua, ci vor fi nimiciti cu desavarsire, - zice regele Nabucodonosor, stapanul lumii - caci el a zis: "Sa nu ramana neindeplinite cuvintele mele!"
5. Tu insa, Ahior, simbriasul lui Amon, care ai spus astazi astfel de cuvinte de defaimare, sa nu mai vezi din ziua de azi fata mea pana ce nu ma voi razbuna pe acest neam iesit din Egipt.
6. Atunci spada ostirii mele si sulita razboinicilor mei te vor strapunge si vei cadea cu ucisii lor cand eu ma voi intoarce impotriva lui Israel.
7. Robii mei sa te duca in munte si sa te lase intr-una din cetatile de acolo.
8. Si nu vei pieri fara a lua parte la ruina lor.
9. Dar fiindca tu nadajduiesti in inima ta ca ei nu vor fi infranti, sa nu te mahnesti, caci eu am zis si nici unul din cuvintele mele nu va ramane fara implinire!"
10. Si Olofern porunci slujitorilor sai, care erau de fata in cortul lui, sa puna mana pe Ahior si sa-l duca in Betulia si sa-l dea in mainile fiilor lui Israel.
11. Atunci slujitorii sai l-au luat si l-au dus afara din tabara in ses, iar din ses l-au dus in munte si au ajuns la izvoarele din josul Betuliei.
12. Dar cand i-au vazut locuitorii cetatii pe varful muntelui, ei si-au luat armele si au iesit afara din cetate pe varful muntelui si toti prastiasii au pus stapanire pe urcusul dinspre ei, aruncand pietre asupra lor,
13. Si ei, ascunzandu-se dupa munte, au legat pe Ahior, l-au lasat la poalele muntelui si s-au intors la stapanul lor.
14. Dar fiii lui Israel s-au coborat din cetate si s-au dus la el, l-au dezlegat si l-au adus in Betulia si l-au infatisat inaintea capeteniilor cetatii,
15. Care erau in zilele acelea: Ozias, fiul lui Miheia, din semintia lui Simeon, si Habris, fiul lui Otniel, si Harmis, fiul lui Melchiel.
16. Si ei au chemat pe toti batranii cetatii si au alergat la adunare tinerii si femeile. Si l-au pus pe Ahior in mijlocul intregului popor, iar Ozias l-a intrebat despre cele intamplate.
17. Atunci el le-a raspuns si le-a facut cunoscute planurile sfatului lui Olofern si toate cuvintele pe care el le graise in fata capeteniilor asiriene si laudarosenia lui Olofern impotriva casei lui Israel.
18. Atunci poporul a cazut cu fata la pamant si s-a inchinat lui Dumnezeu si a strigat, zicand:
19. "Doamne, Dumnezeul cerului, cauta la trufia lor si indura-te de umilinta neamului acestuia si te uita cu milostivire astazi la fata celor sfintiti ai tai!"
20. Pe urma au mangaiat pe Ahior si l-au laudat foarte.
21. Si Ozias l-a luat din adunare acasa la el si a facut ospat pentru batrani. Si ei au strigat pe Dumnezeul lui Israel intr-ajutor toata noaptea aceea.

CAPITOLUL 7
Inconjurarea cetatii Betulia; oprirea izvoarelor, tulburarea Israelitilor si incurajarea lui Ozias.

l. A doua zi, Olofern a dat porunca intregii sale ostiri si intregii multimi de aliati ai lui sa porneasca impotriva Betuliei, sa cuprinda trecatorile muntelui si sa inceapa lupta cu fiii lui Israel.
2. Si in ziua aceea au pornit la lupta toti ostenii si toata oastea lui, alcatuita din o suta saptezeci de mii de osteni pedestrasi si douasprezece mii de calareti, afara de cei ce duceau poverile si de uriasa multime care o insoteau pe jos.
3. Si au tabarat in vale langa Betulia, la izvor, si s-au intins in latime de la Dotain pana la Belmain si in lungime de la

Betulia pana la Chiamon, care este in fata Esdrelonului.
4. Cand fiii lui Israel au vazut multimea lor, s-au inspaimantat foarte si au zis unii catre altii: "Acum ei vor jefui toata fata pamantului, incat nici muntii inalti, nici vaile, nici culmile nu-i vor stanjeni!"
5. Si luandu-si fiecare armele sale, au aprins focuri in turnuri si in noaptea aceea au facut de straja.
6. A doua zi Olofern a scos calarimea inaintea ochilor fiilor lui Israel din Betulia.
7. Si au cautat potecile spre cetate si au umblat dupa izvoarele de apa pe care a si pus mana si, asezand la fiecare cate o straja, s-a intors la ostirea sa.
8. Atunci au venit la el capeteniile fiilor lui Isav si mai-marii Moabului si capeteniile ostirii de pe tarmul marii si i-au zis:
9. "Domnul nostru sa binevoiasca sa ne asculte si ostirea sa nu va avea nici o rana.
10. Caci fiii lui Israel nu se bizuie atat pe lancile lor, cat pe inaltimile muntilor pe care locuiesc, si nu este usor sa patrunzi pe varfurile acelea.
11. Si acum, stapane, nu te razboi cu ei dupa regula razboiului, si nu va cadea nici un ostean de al tau,
12. Ci ramai in tabara ta si tine toti razboinicii ostirii tale la adapost. Insa robii tai sa puna stapanire pe izvorul de apa din poala muntelui,
13. Fiindca de acolo vin sa ia apa toti locuitorii Betuliei. Setea ii va sili sa predea cetatea. Iar noi, impreuna cu oastea noastra, ne vom sui pe varfurile muntilor din apropiere si vom aseza tabara si vom sta de straja ca sa nu iasa nimeni din cetate.
14. Si se vor topi de foame, ei si femeile lor si copiii lor, si inainte ca sabia sa-i doboare, vor zacea doborati pe ulite in fata locuintelor lor.
15. Si asa tu le vei rasplati amarnic, fiindca ti s-au impotrivit si n-au iesit sa te intampine cu pace!"
16. Si cuvintele lor au placut lui Olofern si dregatorilor sai, si a dat porunca sa faca intocmai dupa sfatul lor.
17. Si astfel ostirea Amonitilor impreuna cu cincizeci de mii de Asirieni au tabarat in vale si au pus mana pe izvoarele de apa ale fiilor lui Israel.
18. Si fiii lui Isav si fiii lui Amon s-au suit si si-au asezat tabara in munte, in preajma Dotainului. O parte au trimis-o spre miazazi si spre rasarit in fata Ecrebelului, in apropiere de Husi, pe raul Mohmur, iar cealalta ostire asiriana si-a asezat tabara in ses si a acoperit intreg tinutul. Corturile lor si poverile lor, multe la numar, si ostirea lor din tabara forma o mare multime, caci erau multe foarte.
19. Atunci fiii lui Israel au strigat catre Domnul Dumnezeul lor, deoarece isi pierdusera cumpatul, cand s-au vazut impresurati de dusmanii lor si ca nici nu mai era chip de scapare.
24. Si toata ostirea Asirienilor, pedestrimea, carele de razboi si calarimea, i-a tinut impresurati treizeci si patru de zile, incat toti locuitorii Betuliei au terminat toate rezervele de apa.
21. Dar si cisternele s-au golit si nu au avut sa-si astampere setea nici macar pe o zi, caci li se da sa bea cu masura.
22. Si femeile si copiii si-au pierdut curajul, iar tinerii erau lesinati de sete si cadeau pe ulitele orasului si in adaposturile portilor si nu mai ramasese in ei vlaga.
23. Atunci intreg poporul, tinerii, femeile si copiii, s-a adunat la Ozias si la capeteniile cetatii si au strigat cu mare glas si au zis in fata tuturor batranilor:
24. "Dumnezeu sa fie judecator intre noi si voi, fiindca ne-ati pricinuit mare rau, nefacand intelegere pasnica cu Asirienii.
25. Si acum nu mai avem ajutor de nicaieri, fiindca Dumnezeu ne-a predat in mana lor, ca sa pierim doborati de sete inaintea lor si sa pierim cu totul.
26. Deci acum chemati-i si dati cetatea prada razboinicilor lui Olofern si ostirii lui,
27. Fiindca este mai bine sa cadem prada in mana lor. Asa vom ajunge robi si vom scapa cu viata, decat sa vedem cu ochii moartea copiilor nostri si cum copiii si femeile noastre se sfarsesc de sete.
28. si acum ne juram pe cer si pe pamant si pe Domnul si Dumnezeul parintilor nostri, Care ne pedepseste pentru pacatele noastre si pentru faradelegile parintilor nostri, sa nu se poarte cu noi astazi dupa cuvintele acestea!"
29. Si s-a facut mare plangere in mijlocul adunarii tuturor si au strigat cu glas tare catre Domnul Dumnezeu.
30. Dar Ozias le-a zis: "Indrazniti, fratilor! Sa mai induram inca cinci zile, in care Domnul Dumnezeul nostru se va intoarce spre noi, caci El nu ne va lasa pana in sfarsit.
31. Si daca, dupa ce vor trece, nu ne va veni nici un ajutor, atunci voi face intocmai dupa indemnul vostru!"
32. Si el a imprastiat poporul, pe fiecare la locul lui. Si ei s-au dus pe zidurile si in turnurile cetatii, iar pe femei si pe copii i-a trimis la casele lor. Si in cetate era mare umilinta.

CAPITOLUL 8
Iscusitul indemn si bunul sfat al Iuditei catre batranii poporului Israel.

1. Si in vremea aceea asemenea cuvinte au ajuns la urechea Iuditei, fiica lui Merari, fiul lui Ox, fiul lui Iosif, fiul lui Oziel, fiul lui Elai, fiul lui Anania, fiul lui Ghedeon, fiul lui Rafaim, fiul lui Ahitob, fiul lui Melchia, fiul lui Enan, fiul lui Natanael, fiul lui Salamiel, fiul lui Sarasadai, fiul lui Israel.
2. Si barbatul ei, Manase, om din semintia si din neamul ei, murise pe vremea seceratului orzului.
3. El supraveghea pe legatorii de snopi la camp cand arsita soarelui l-a izbit, si el a murit in Betulia, cetatea sa, si l-au ingropat langa parintii lui in tarina dintre Dotain si Belmain.
4. Si Iudita a ramas vaduva; a trait in casa ei trei ani si patru luni.
5. Si ea isi facuse o coliba pe acoperisul casei si umbla incinsa cu sac imprejurul coapselor sale si purta hainele vaduviei sale;
6. Si postea in toate zilele vaduviei sale, afara de ajunul zilelor de odihna, si de zilele de odihna, afara de ajunul lunilor noi si de lunile noi, afara de praznice si de zilele de veselie ale neamului lui Israel.
7. Si era frumoasa la stat si fermecatoare la chip. Si Manase ii lasase aur si argint, robi si roabe, vite si tarini, pe care ea acum le stapanea.
8. Si nu ar fi indraznit nimeni sa-i spuna vreo vorba rea, fiindca ea se temea de Dumnezeu foarte.
9. Si ea a auzit vorbele cele rele ale poporului impotriva capeteniilor, fiindca din pricina lipsei de apa isi pierduse cumpatul. Dar Iudita a auzit si cuvintele lui Ozias pe care le graise poporului si cum jurase el ca dupa cinci zile va preda cetatea in mana Asirienilor.
10. Deci ea a trimis pe roaba ei pe care o pusese mai mare peste toata averea ei, ca sa cheme la ea pe Ozias, pe Habris si pe Harmis, batranii cetatii.
11. Si dupa ce ei au sosit la ea, ea le-a grait: "Ascultati la mine, voi capetenii ale locuitorilor Betuliei! Caci nu este drept cuvantul pe care l-ati grait in fata poporului, cand v-ati jurat pe Dumnezeu si ati fagaduit sa predati dusmanului cetatea in timp de cinci zile, daca pana atunci Domnul nu va veni in ajutorul vostru.
12. Si acum cine sunteti voi cei ce ispititi pe Dumnezeu in ziua de azi si care in locul lui Dumnezeu stati printre oameni?
13. Si acum voi ispititi pe Domnul cel Atotputernic, dar in veac de veac nu veti cunoaste nimic.
14. Caci daca adancimii inimii omului voi nu-i puteti da de fund si nici nu puteti sa cuprindeti sirul cugetarii ei, cum ati putea voi, oare, sa patrundeti pe Dumnezeu, Care a facut toate acestea, si sa cunoasteti mintea Lui si sa intelegeti gandurile Lui? Niciodata, fratilor! Nu intaratati pe Domnul Dumnezeul vostru!
15. Fiindca, daca in timp de cinci zile El nu voieste sa ne ajute, El are putere sa ne ocroteasca oricand vrea, sau sa ne prapadeasca in fata vrajmasilor nostri.
16. Nu zalogiti planurile Domnului Dumnezeului nostru, caci Dumnezeu nu poate fi amenintat ca un om si nici ca un pamantean nu poate fi supus judecatii noastre.
17. De aceea sa asteptam ajutorul Sau si sa strigam pentru izbavirea noastra, si El va asculta glasul nostru, daca are indurare catre el.
18. Caci nu se afla nici unul in neamul nostru si in ziua de astazi nu este nici semintie, nici familie, nici popor, nici cetate care sa se inchine la idoli facuti de mana omeneasca, cum s-a intamplat aceasta odinioara.
19. Din aceasta pricina parintii nostri au fost trecuti prin ascutisul sabiei si jefuiti, ori au suferit o mare infrangere inaintea vrajmasilor nostri.
20. Noi insa nu cunoastem alt Dumnezeu afara de El, pentru aceasta noi nadajduim ca nu ne va trece cu vederea nici pe noi si nici pe unul din neamul nostru.
21. Caci daca cetatea noastra va fi cuprinsa, cuprinsa va fi toata Iudeea, iar templul nostru va fi jefuit si, pentru pangarirea lui, Domnul ne va cere socoteala.
22. Iar uciderea fratilor nostri si robirea tarii, pustiirea mostenirii noastre o va intoarce asupra capului nostru, in mijlocul neamurilor unde vom fi robi, si vom ajunge de batjocura si de ocara in fata celor ce ne vor stapani pe noi;
23. Fiindca robia noastra, Domnul nu o va indrepta spre bine, ci Domnul Dumnezeul nostru o va preface in ocara.
24. Si acum, fratilor, sa aratam fratilor nostri ca viata noastra atarna de noi si ceea ce avem mai sfant, templul si altarul, se reazima pe noi.
25. Pentru toate acestea sa multumim Domnului Dumnezeului nostru Care ne incearca pe noi intocmai ca si pe parintii nostri.
26. Aduceti-va aminte cate a facut cu Avraam si de cate ori l-a incercat pe Isaac si cate a intampinat Iacob in

Mesopotamia, cand pastea turmele lui Laban, fratele mamei lui.
27. Caci precum El i-a ispitit pe aceia, ca sa incerce inima lor, tot asa ne incearca si pe noi, dar nu spre razbunare, ci mai degraba Domnul loveste pe cei care se ating de El".
28. Apoi Ozias a zis catre ea: "Toate cite le-ai grait, le-ai grait cu inima buna, si nimeni nu poate sa se impotriveasca cuvintelor tale.
29. Caci nu de astazi intelepciunea ta este cunoscuta, ci de la inceputul vietii tale tot poporul a recunoscut priceperea ta si cumintenia cugetelor inimii tale.
30. Dar poporul tare se chinuieste de sete si el ne-a silit pe noi sa facem precum am fagaduit si ne-a supus la juramant, pe care noi nu vom putea sa-l calcam.
31. Si acum roaga-te pentru noi, fiindca esti femeie evlavioasa, ca Domnul sa ne trimita ploaie, ca sa umple vasele noastre si sa nu mai ducem lipsa de apa!"
32. Dar Iudita le-a raspuns: "Ascultati-ma! Vreau sa savarsesc o fapta a carei amintire sa ramana copiilor semintiei noastre din neam in neam.
33. In noaptea aceasta stati la poarta cetatii si eu voi iesi cu roaba mea, si m zilele pe care voi le-ati fagaduit ca veti preda cetatea in mana vrajmasilor nostri, Domnul va scapa cetatea prin mana mea.
34. Voi insa nu cautati sa patrundeti cu mintea fapta mea, caci eu nu va voi spune nimic pana nu voi implini ceea ce vreau sa fac".
35. Atunci Ozias si capeteniile au zis catre ea: "Mergi in pace, si Domnul Dumnezeu sa fie cu tine, ca sa ne razbune de vrajmasii nostri!"
36. Si parasind camera ei, ei s-au dus la locurile lor.

CAPITOLUL 9

Rugaciunea Iuditei catre Dumnezeu, cerandu-I ajutorul pentru zdrobirea vrajmasilor.

l. Iudita a cazut cu fata la pamant si si-a presarat cenusa pe cap si si-a lepadat sacul cu care era incinsa. Si in seara aceea se aducea la Ierusalim, la templul lui Dumnezeu, jertfa de tamaie. Atunci a strigat Iudita cu glas mare si a zis catre Domnul:
2. "Doamne Dumnezeul parintelui meu Simeon, caruia i-ai dat sabia in mana, ca sa se razbune pe cei de neam strain care au dezvelit pantecele fecioarei spre intinare si au acoperit coapsele ei spre rusine si sanul l-au pangarit spre ocara. Tu ai zis: "Aceasta nu va fi!", dar ei au facut-o.
3. Pentru aceasta ai dat pe capeteniile lor la moarte, si patul lor, care a fost pangarit de inselaciunea lor, l-ai prefacut in lac de sange si ai lovit pe robi si pe stapani, si pe capeteniile lor,
4. Si pe femeile lor le-ai dat rapirii si pe fiicele lor la robie si toate odoarele lor jafului iubitilor Tai fii, care erau inflacarati de zelul pentru Tine si ingroziti de intinarea sangelui lor, si pe Tine Te-au chemat intr-ajutor; Dumnezeule, Dumnezeul meu, asculta la mine cea vaduva!
5. Cele ce au fost mai inainte decat acelea, Tu le-ai facut, dar si pe cele de acum si de mai tarziu. Prezentul si viitorul, Tu le-ai stiut, si cele ce s-au implinit Tu le-ai gandit.
6. Gandurile Tale s-au infatisat si au zis: "Iata-ne, suntem de fata!" Toate caile Tale sunt pregatite si hotararile Tale date cu vederea Ta dinainte.
7. Caci, iata, ostirea Asirienilor este numeroasa si ei se mandresc cu cai si calareti si se trufesc cu bratul vanjos al pedestrasilor, si isi pun nadejdea lor in scut, in lance, in arc si in prastie si nu stiu ca Tu esti Domnul, Care pune capat razboaielor.
8. Domnul este numele Tau! Sfarama cu puterea Ta silnicia lor si in mania Ta darama taria lor, caci ei si-au pus de gand sa pangareasca locurile Tale sfinte si sa intineze cortul salasluirii slavitului Tau nume si cu sabia sa reteze cornul altarului Tau.
9. Cauta in jos la trufia lor si trimite mania Ta peste capetele lor, si da in mana mea, "lei vaduve, putere pentru ceea ce mi-am pus in gand!
10. Izbeste cu buzele mele cele viclene rob si stapan, stapan si rob. Nimiceste semetia lor prin mana unei femei!
11. Caci puterea Ta nu sta in numarul mare, nici taria Ta in puterea cailor, ci Tu esti Dumnezeul celor smeriti, ajutorul celor mai mici, sprijinul celor slabi, adapostul celor parasiti, izbavitorul celor deznadajduiti.
12. O, Dumnezeule al parintelui meu si Dumnezeul mostenirii lui Israel, Stapanul cerului si al pamantului, Ziditorul apelor, Imparatul intregii fapturi, asculta rugaciunea mea,
13. Si da-mi cuvant amagitor spre a rani si zdrobi pe cei care au pus la cale planuri atat de negre impotriva

legamantului Tau si a sfantului Tau locas, a muntelui Sion si a casei fiilor Tai!
14. Si fa ca intreg poporul Tau, precum si fiecare semintie, sa cunoasca si sa stie ca Tu esti Dumnezeul puterilor si al tariei si ca nu este altul care sa ocroteasca neamul lui Israel afara de Tine!"

CAPITOLUL 10

Iudita, frumos impodobita, iese din Betulia cu roaba sa, si afland-o cei ce strajuiau, o duc la Olofern.

1. Asa striga Iudita catre Dumnezeul lui Israel. La sfarsitul rugaciunii,
2. S-a ridicat de unde cazuse cu fata la pamant si a chemat pe roaba ei si s-a dus in casa unde ea petrecea zilele de odihna si zilele de sarbatoare,
3. Si, scotand sacul, s-a dezbracat de vesmintele ei de vaduvie, s-a imbaiat si s-a uns cu miresme, si-a pieptanat parul, si-a pus turban in cap si s-a imbracat cu hainele ei de veselie, cu care se impodobea cand traia barbatul ei, Manase.
4. Apoi s-a incaltat cu sandale, si-a pus colierele, bratarile, inelele, cerceii si toate podoabele ei. Si s-a infrumusetat atat cat sa poata cuceri privirile tuturor barbatilor care ar vedea-o.
5. Si a dat roabei sale un burduf cu vin si un urcior cu untdelemn, si a umplut o desaga cu paine de orz si cu turte de smochine si paine de grau curat, si toate le-a facut o legatura si le-a pus in spatele roabei.
6. Si ele s-au indreptat spre poarta cetatii Betulia si au gasit, stand langa poarta, pe Ozias si pe batranii cetatii, pe Habris si pe Harmis.
7. Cand ei au vazut pe Iudita, caci fata ei era schimbata si vesmintele ei de asemenea, au ramas uimiti de frumusetea ei si i-au zis:
8. "Domnul Dumnezeul parintilor nostri, sa-ti dea tie har ca sa-ti ajungi telul tau, spre mandria fiilor lui Israel si spre inaltarea Ierusalimului!" Si ei s-au rugat lui Dumnezeu.
9. Atunci ea a zis: "Dati porunca sa mi se deschida poarta cetatii, ca sa savarsesc ceea ce am grait cu voi!" Si ei au poruncit paznicilor sa-i deschida dupa cuvantul ei.
10. Si ei au facut intocmai. Si Iudita impreuna cu roaba ei au iesit. Si locuitorii cetatii s-au uitat dupa ea pana a coborat muntele devale si a strabatut valea si pana au pierdut-o in zare.
11. Si ea a strabatut valea drept inainte pana cand s-a intalnit cu o garda a Asirienilor.
12. Si ei au oprit-o si au intrebat-o: "Cine esti, de unde vii si incotro te duci?" Si ea a raspuns: "Sunt fiica de Evrei, si fug de la ei, caci ei va vor fi dati ca hrana,
13. Si ma duc la Olofern, capetenia ostirii voastre, ca sa-i destainuiesc adevarul si sa-i arat un drum pe unde sa apuce ca sa ia in stapanire muntele intreg, fara ca sa piara nici unul din oamenii lui!"
14. Cand au auzit barbatii cuvintele ei si s-au uitat in ochii ei - fiindca ea era in ochii lor negrait de frumoasa i-au zis:
15. "Ti-ai scapat viata; grabeste-te si te coboara la stapanul nostru si indreapta-te spre cortul lui; iata dintre ai nostri te vor insoti si te vor preda in mainile lui!
16. Si cand te vei infatisa inaintea lui, inima ta sa nu se teama, ci arata-i precum ai spus, si el se va purta bine cu tine!"
17. Apoi ei au ales o suta de insi care s-o insoteasca pe ea si pe roaba ei si sa le conduca la cortul lui Olofern.
18. Si s-a iscat un freamat in tabara, caci vestea despre sosirea ei patrunsese in corturi. si au venit si au inconjurat-o, fiindca ea statea afara in fata cortului lui Olofern, pana sa-i dea de stire despre ea.
19. Si ei se minunau de frumusetea ei uimitoare, si pentru ea ei se minunau de fiii lui Israel si ziceau unii catre altii: "Cine poate sa dispretuiasca un astfel de popor care are in el asemenea femei? Nu este cu cale sa scape nici unul din ei, fiindca daca ar scapa, ar putea sa amageasca o lume intreaga!"
20. Si cei ce faceau de straja la Olofern precum si capitanii lui au iesit afara si au adus-o in cort.
21. Si Olofern se odihnea pe patul sau, asezat sub o perdea de porfira, tesuta cu fire de aur, cu smaralde si cu pietre scumpe.
22. Si cand el a fost instiintat despre ea, el a iesit in tinda cortului, iar inaintea lui robii mergeau cu sfesnice de argint.
23. Si cand el si capitanii lui au dat cu ochii de Iudita, s-au minunat de frumusetea chipului ei. Si ea, cazand cu fata la pamant, i s-a inchinat, iar robii sai au ridicat-o.

CAPITOLUL 11

Intalnirea Iuditei cu Olofern si sfatuirea ei amagitoare, pentru biruinta lui.

l. Atunci Olofern i-a zis: "Indrazneste, femeie, si nu te teme in inima ta, fiindca eu nu am facut rau nimanui care a ales sa slujeasca lui Nabucodonosor, regele lumii intregi.
2. Si acum, daca poporul tau, care locuieste in munte, nu m-ar fi dispretuit, n-as fi ridicat sulita mea impotriva lui. Ci ei singuri si-au facut-o.
3. Dar spune-mi acum: Pentru ce ai fugit de la ei si ai venit la noi? Caci ai venit spre izbavirea ta. Indrazneste! in noaptea aceasta vei scapa cu viata, cum si de acum inainte.
4. Nimeni nu-ti va face rau, ci bine, asa cum se intampla cu slujitorii stapanului meu, regele Nabucodonosor".
5. Atunci Iudita i-a grait lui: "Priveste cu ingaduinta cuvintele roabei tale, si ca roaba ta sa vorbeasca inaintea ta. si nici un cuvant mincinos nu voi spune stapanului meu in aceasta noapte.
6. Urmeaza numai cuvintele roabei tale si Dumnezeu va desavarsi cu tine lucrul tau, iar stapanul meu nu va gresi in lucrarile sale.
7. Traiasca Nabucodonosor, regele intregii lumi, el care te-a trimis sa aduci tot sufletul viu pe calea cea dreapta, si sa traiasca puterea lui! Caci datorita tie, nu numai oamenii care-i slujesc vor trai, ci si fiarele salbatice, dobitoacele campului, vitele si pasarile cerului vor trai prin puterea ta, pentru Nabucodonosor si pentru intreaga casa a lui.
8. Am auzit de intelepciunea ta si de iscusinta duhului tau, si toata lumea stie ca tu nu numai ca esti bun in tot regatul si tare priceput, ci esti si neintrecut in mestesugul razboiului.
9. Si cuvintele pe care le-a grait Ahior in sfatul tau, le cunoastem si noi, caci locuitorii din Betulia l-au lasat cu viata, iar el le-a spus tot ceea ce ti-a grait tie.
10. Pentru aceasta, stapane si doamne, nu dispretui cuvintele lui, ci pune-le in inima ta, ca ele sunt adevarate. Neamul nostru nu poate sa fie pedepsit si sabia nu poate sa-l biruiasca, daca el nu pacatuieste impotriva Dumnezeului sau.
11. Si acum, pentru ca domnul meu sa nu cunoasca nici respingere, nici infrangere, moartea va cadea peste capetele lor. Caci pacatul a pus stapanire pe ei, si cu acest pacat intarata pe Dumnezeul lor ori de cate ori se dedau la neoranduieli.
12. Si dupa ce li s-au ispravit merindele si au ramas fara de apa, ei s-au hotarat sa puna mina pe vite, si tot ceea ce Dumnezeu a oprit prin legile Sale ca sa nu se manance, ei au de gand sa manance.
13. Chiar si parga graului si zeciuiala de la vin si de la untdelemn, pe care ei o pastreaza pentru preotii care slujesc la Ierusalim in fata Dumnezeului nostru, s-au hotarat sa le manance, lucruri pe care nimeni din popor nu are voie sa le atinga, nici macar cu mana.
14. Dar fiindca locuitorii de acolo au facut la fel, au trimis la Ierusalim oameni care sa le aduca invoiala din partea sfatului.
15. Si indata ce li se va aduce la cunostinta si vor savarsi atari lucruri, chiar in ziua aceea iti vor fi dati tie spre pieire.
16. Deci cand eu, roaba ta, am aflat toate acestea, am fugit de dinaintea lor, si Dumnezeu m-a trimis sa-ti dau de stire faptele care, cand se vor auzi, lumea intreaga se va inspaimanta,
17. Fiindca roaba ta este tematoare de Dumnezeu si ziua si noaptea se roaga Dumnezeului cerului. si acum voi ramane la tine, stapane, si eu, roaba ta, voi iesi noaptea in vagauna stancii, ca sa ma rog lui Dumnezeu, si El imi va spune cand au savarsit ei pacatele acestea.
18. Apoi eu voi veni la tine si-ti voi dezvalui tot, iar tu vei porni cu ostirea ta si nimeni din ei nu va putea sa-ti tina piept.
19. Si te voi calauzi prin mijlocul Iudeii, pana in fata Ierusalimului. Voi face sa te asezi in mijlocul frumos al cetatii. Atunci ii vei duce ca pe oile care nu au pastor. si nici un caine nu va marai inaintea ta. Asemenea lucruri mi s-au descoperit si mi s-au vestit, si am fost trimisa sa ti le dau de stire!"
20. Si cuvintele ei au placut lui Olofern si tuturor capeteniilor lui, incat ei s-au minunat de intelepciunea ei si au zis:

21. "O astfel de femeie frumoasa la chip si inteleapta la vorbe nu se afla nicaieri, de la un capat si pana la celalalt al pamantului!"
22. Apoi Olofern a zis ei: "Bine a facut Dumnezeu de te-a trimis inaintea alor tai. In mainile noastre va fi puterea si la cei care au dispretuit pe domnul meu, ruina.
23. Si tu esti tot asa de frumoasa pe cat esti de iscusita la vorba. Daca vei face precum ai zis, Dumnezeul tau va fi

Dumnezeul meu si tu vei sta in palatul regelui Nabucodonosor si vestita vei fi in toata lumea!"

CAPITOLUL 12
Chemarea Iuditei la Olofern. Ingaduirea ei de a iesi noaptea la rugaciune. Ospatul lui Olofern.

1. Si el a dat porunca s-o introduca inauntru, unde erau asezate tacamurile de argint, si sa i se intinda masa, ca sa manance din bucatele lui si sa bea din vinul lui.
2. Dar Iudita a zis: "Nu mananc dintr-acestea, ca sa nu iasa vreo sminteala, ci sa mi se aduca din merindele pe care le-am adus cu mine!"
3. Atunci Olofern i-a raspuns: "Si daca cele care le ai cu tine se vor ispravi, de unde sa mai aducem ca sa-ti dam la fel? Caci aici n-avem pe nimeni din neamul tau".
4. Si Iudita i-a zis: "Sa traiesti in pace, stapane. Eu, roaba ta, nu voi ispravi proviziile mele, pana ce Domnul nu va implini prin mine planurile Sale!"
5. Dupa aceasta, capitanii lui Olofern au dus-o in cort, si ea a dormit pana la miezul noptii si s-a sculat spre straja diminetii,
6. Si a trimis la Olofern sa-i spuna: "Sa porunceasca stapanul meu, ca roaba ta sa fie lasata sa iasa la rugaciune".
7. Atunci Olofern a poruncit garzii sale sa n-o impiedice. Si asa ea a ramas in tabara trei zile, si noaptea iesea in vagauna stancii de langa Betulia, si se spala la izvorul unde se gasea postul de garda.
8. Iar dupa ce iesea, se ruga Domnului Dumnezeului lui Israel, ca sa-i indrepteze calea pentru izbavirea poporului ei.

9. Si intorcandu-se curata, ea statea in cort pana seara, cand i se aducea mancarea.
10. Iar in ziua a patra Olofern a facut ospat, numai pentru slujitorii sai, si n-a poftit pe nimeni dintre dregatori.
11. Si el a zis lui Bagoas eunucul, care era pus mai mare peste toate ale sale: "Du-te si indupleca pe aceasta fiica de Evrei, aceea care este la tine, sa vina sa manance si sa bea cu noi,
12. Caci ar fi o rusine pentru noi sa lasam sa ne scape o astfel de femeie fara a trai cu ea. Si daca nu vom reusi s-o induplecam, lumea va rade de noi".
13. Si Bagoas a iesit de dinaintea lui Olofern si a intrat la ea si i-a zis: "Sa nu zaboveasca aceasta tanara frumoasa sa vina la stapanul meu, ca sa fie cinstita in fata lui si sa se desfateze band vin cu noi si intr-aceasta zi sa fie ca una din fiicele Asirienilor, care sunt in palatul lui Nabucodonosor".
14. Si Iudita i-a raspuns: "Cine sunt eu sa ma impotrivesc domnului meu? Caci tot ce este placut ochilor sai ma voi grabi sa fac, si aceasta va fi o bucurie pentru mine pana in ziua mortii mele!"
15. Si sculandu-se, s-a impodobit cu vesmintele ei si cu tot felul de podoabe femeiesti, iar roaba ei s-a dus inainte si i-a intins blana inaintea lui Olofern, pe care Bagoas i-o daduse Iuditei pentru trebuinta ei zilnica, ca sa se poata intinde pe ea ca sa manance.
16. Si Iudita a intrat si s-a asezat. Si inima lui Olofern a fost cu totul rapita si mintea lui tulburata, caci el dorea mult sa fie impreuna cu ea. Si din ziua in care o vazuse, el cauta prilejul s-o ademeneasca.
17. Atunci Olofern ii zise: "Bea si te veseleste cu noi!"
18. Si Iudita i-a raspuns: "Beau bucuros, stapane, fiindca viata mea a fost astazi cinstita mai mult decat in orice zi de la nasterea mea".
19. Si ea a mancat si a vazut inaintea lui din ceea ce-i gatise roaba ei.
20. Si Olofern era sub farmecul ei si a baut atata vin, cat nu bause niciodata in vreo zi de la nasterea lui.

CAPITOLUL 13
Taierea capului lui Olofern; aducerea lui in Betulia. Multumirea si binecuvantarea poporului ei.

1. Iar seara tarziu slujitorii lui se grabira sa plece. Si Bagoas a inchis cortul pe din afara si a dat deoparte pe musafiri din fata stapanului sau. Si toti erau osteniti de ospatul cel indelungat.
2. Si Iudita a fost lasata singura in cort, cu Olofern, trantit pe patul sau, biruit de vin.
3. Si Iudita poruncise roabei sale sa stea afara si sa astepte iesirea ei, ca in fiecare zi, caci ea zicea ca se va duce sa se roage, dar si lui Bagoas ii spusese tot asa.
4. Si dupa ce au plecat toti si nu mai ramasese nimeni in iatac, nici dintre cei mari si nici dintre cei mici, Iudita a venit langa pat si a zis in inima sa: "Doamne, Dumnezeul cel atotputernic, priveste in ceasul acesta la fapta mainilor mele, spre slava lui Israel!

5. Caci acum este vremea sa ai grija de mostenirea Ta si sa aduci la indeplinire gandul meu, spre pieirea vrajmasilor care s-au sculat impotriva noastra".
6. Si indreptandu-se spre stalpul patului care era la capul lui Olofern, a luat palosul lui
7. Si, apropiindu-se de pat, a prins pe Olofern de par si a zis: "Intareste-ma, Doamne, Dumnezeul lui Israel, in ziua aceasta!"
8. Apoi il lovi peste gat de doua ori din toate puterile si-i reteza capul;
9. A rostogolit trupul lui de pe pat si a luat perdeaua de pe stalpi si dupa putin timp a iesit si a dat roabei sale capul lui Olofern. Si ea l-a pus in desaga ei cu merinde. Si amandoua au iesit ca de obicei la rugaciune. Si au strabatut tabara, au ocolit vagauna stancii si au luat-o la deal pe muntele Betuliei si au ajuns la portile cetatii.
10. Si de departe Iudita a strigat la strajerii portilor: "Deschideti, deschideti poarta! Cu noi este Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ca sa-Si mai arate puterea si taria Lui in Israel impotriva dusmanilor nostri, precum a facut El in ziua de azi!"
11. Si cand locuitorii cetatii i-au auzit glasul, s-au grabit sa se coboare la poarta cetatii si au strigat si pe batranii cetatii.
12. Atunci au alergat toti de la mic la mare, fiindca nu se asteptau la venirea ei. Oamenii au deschis poarta, au primit pe cele doua femei, au facut foc pentru a vedea si le-au inconjurat.
13. Si ea le-a zis cu glas tare: "Laudati pe Dumnezeu! Laudati-L! Preaslaviti pe Dumnezeu, Care n-a lipsit neamul lui Israel de mila Sa, ci a zdrobit in noaptea aceasta prin mana mea pe vrajmasii nostri!"
14. Si a scos capul din desaga si, aratandu-l, le-a zis: "Iata capul lui Olofern, capetenia armatei Asirienilor; iata si perdeaua sub care sta in betia lui. Si Dumnezeu l-a ucis prin mana unei femei.
15. Viu este Domnul, Care m-a pazit in calea pe care am mers, ca fata mea l-a amagit spre pieirea lui, si el n-a savarsit nici un pacat spre intinare sau spre rusine".
16. Si tot poporul s-a inspaimantat foarte si, cazand in genunchi, s-a inchinat lui Dumnezeu si a zis intr-un cuget: u Preaslavit esti Tu, Dumnezeul nostru, Care ai nimicit astazi pe vrajmasii poporului nostru!"
17. Si Ozias i-a zis Iuditei: "Marita sa fii tu, fiica, de Dumnezeu cel preainalt, inaintea tuturor femeilor de pe pamant, si preaslavit sa fie Domnul Dumnezeu, Care a facut cerul si pamantul si Care te-a condus pe tine, ca sa tai capul capeteniei dusmanilor nostri.
18. Si nu se va curma pomenirea in inimile oamenilor despre nadejdea ta in Dumnezeu, ci in veci isi vor aduce aminte de puterea lui Dumnezeu.
19. Si Dumnezeu sa-ti pastreze o vesnica amintire si sa te binecuvinteze spre bine, ca nu ti-ai crutat viata cand a fost vorba de umilirea poporului nostru, ci ne-ai ridicat din caderea noastra, umbland pe calea cea dreapta, inaintea Dumnezeului nostru!" Si tot poporul a strigat: "Amin! Amin!"

CAPITOLUL 14

Sfatul Iuditei despre navala celor din Betulia; intoarcerea lui Ahior si spaima Asirienilor.

l. Dupa aceasta, Iudita le-a zis: "Ascultati-ma, fratilor! Luati acest cap si-l spanzurati pe crestetul zidurilor voastre.
2. Si in revarsatul zorilor, dupa ce soarele va rasari, fiecare sa-si ia armele de lupta si voi toti cei destoinici de lupta sa iesiti afara din cetate cu un capitan in frunte, ca si cand ati avea de gand sa va coborati in ses spre straja Asirienilor, dar sa nu va coborati.
3. Atunci Asirienii, luandu-si armele vor intra in tabara si vor destepta din somn pe capeteniile ostirii asiriene, care vor alerga impreuna la cortul lui Olofern, dar nu-l vor gasi. Si atunci vor fi cuprinsi de spaima si vor fugi de dinaintea voastra.
4. Pe urma, voi si toti cei ce locuiesc in tot muntele lui Israel, urmariti-i si doborati-i pe drumurile voastre.
5. Insa inainte de a face aceasta, chemati-mi pe Ahior Amonitul, ca sa vada si sa recunoasca pe cel care dispretuia casa lui Israel, pe cel care il trimisese pe el printre noi ca pe un om dat dinainte mortii!"
6. Si ei au chemat pe Ahior din casa lui Ozias. Si cand el a venit si a vazut capul lui Olofern in mainile unui om din adunarea poporului, a cazut cu fata la pamant si l-a apucat lesinul.
7. Si dupa ce l-au sculat de jos, el a cazut la picioarele Iuditei si s-a inchinat inaintea ei si a zis: "Binecuvantata sa fii tu in orice salas al lui Iuda si la toate popoarele, care, auzind de numele tau, se vor inspaimanta!
8. Si acum spune-mi mie ce-ai facut in zilele acestea?" Atunci Iudita i-a povestit in mijlocul poporului tot ceea ce facuse de cand plecase si pana in clipa cand graia cu ei.

9. Si dupa ce ea a sfarsit de vorbit, poporul a izbucnit in chiote de veselie, incat strigatul lui se auzi in cetate.
10. Si incredintandu-se Ahior despre toate cate le facuse Dumnezeul lui Israel, a crezut cu neclintire in Dumnezeu si-a taiat imprejur trupul si a fost primit definitiv in casa lui Israel.
11. Si in revarsatul zorilor, au spanzurat capul lui Olofern pe zid si apoi au iesit in cete spre trecatorile muntelui.
12. Si cand Asirienii i-au zarit, au trimis dupa capeteniile lor, iar aceia s-au dus la capitani si la cei de peste mii si la toti mai-marii lor,
13. Si aceia au ajuns la cortul lui Olofern si au zis celui ce era mai mare acolo: "Scoala pe domnul nostru, caci robii au cutezat sa se scoale cu razboi impotriva noastra, ca sa ne prapadeasca cu totul!"
14. Atunci Bagoas a intrat si a batut in perdeaua cortului, fiindca el socotea ca Olofern doarme cu Iudita.
15. Si deoarece el nu a auzit pe nimeni, a dat perdeaua la o parte si a intrat in camera de dormit, si l-a gasit aruncat pe prag, mort si cu capul taiat si luat.
16. Si a inceput sa strige din rasputeri si s-a pus pe plans, pe strigat si pe tipat, si isi sfasie hainele de pe el.
17. Apoi s-a dus repede in cortul unde era salasul Iuditei, dar n-a gasit-o. Si alergand apoi in multime, a strigat:
18. "O, roabe viclene! O singura femeie evreica a facut de ocara casa regelui Nabucodonosor. Olofern zace la pamant, cu capul retezat!"
19. Cand capeteniile ostirii asiriene au auzit aceasta veste, si-au sfasiat vesmintele si s-au zapacit de tot. Si vaietul si strigatul lor mare s-a intetit in mijlocul taberii.

CAPITOLUL 15

Infrangerea si fuga Asirienilor. Binecuvantarea Iuditei si darurile facute ei.

l. Cand cei ce erau in corturi au aflat ceea ce s-a intamplat, s-au inspaimantat.
2. Si cuprinsi de groaza si de spaima, n-au putut sa ramana doi impreuna, ci s-au imprastiat si au apucat-o razna toti laolalta pe potecile sesului si ale muntelui.
3. Dar si cei care tabarasera in munte, imprejurul Betuliei, au rupt-o la fuga. Si atunci toti barbatii destoinici de lupta ai lui Israel s-au repezit asupra lor.
4. Si Ozias a trimis crainici la Betomestaim, la Bibe, la Hobe si la Cola, precum si in tot tinutul muntos al lui Israel, ca sa le vesteasca ceea ce s-a intamplat si ca toti sa tabarasca pe vrajmasi si sa-i nimiceasca.
5. Cand a auzit de aceasta fiii lui Israel, cu totii s-au napustit impotriva lor si i-a batut pana la Hoba. Dar si cei din Ierusalim si din tot tinutul muntos au sarit in ajutorul lor, caci si pe ei ii vestise despre cele intamplate in tabara vrajmasa. Apoi si cei din Galaad si din Galileea i-au luat din partea lor si i-au lovit crunt, pana in apropierea Damascului si a tinutului lui.
6. Iar ceilalti locuitori ai Betuliei au navalit in tabara asiriana, pe care au jefuit-o si s-au imbogatit.
7. Si fiii lui Israel, care s-au intors de la infrangerea vrajmasului, au pus stapanire pe ceea ce mai ramasese. Oamenii din targuri si din sate, de la munte si din campie, au luat de asemenea o prada foarte mare, caci se gasea multa.
8. Atunci marele preot Ioachim impreuna cu marele sfat il fiilor lui Israel, care locuiau in Ierusalim, s-au dus sa vada izbanda pe care Domnul o daduse lui Israel si sa vada pe Iudita si sa-i faca urare pentru izbanda ca niste prieteni.
9. Ajungand la ea, toti intr-un cuget au laudat-o: "Tu, mandria lui Israel, tu, faima cea neapusa a neamului nostru!
10. Tu le-ai facut toate acestea cu mana ta si tu ai adus izbanda lui Israel! Dumnezeu va binevoi intru acestea! Binecuvantata sa fii tu de Dumnezeu cel Atotputernic in veci!" Si tot poporul striga: "Amin!"
11. Si tot poporul a jefuit tabara timp de treizeci de zile. Si i-au dat Iuditei cortul lui Olofern si toate tacamurile de argint, paturile si pernele, precum si toate lucrurile din el. Si ea, luandu-le, a incarcat asinul ei, a inhamat la care si a ingramadit lucrurile in ele.
12. Si toate femeile din Israel alergau s-o vada si o binecuvantau, iar in cinstea ei s-au prins in hora. Si ea a luat ramuri in mana si le-a dat femeilor care o insoteau.
13. Si s-au incununat cu ramuri de maslin, atat ea cat si insotitoarele ei. Si ea mergea in fruntea poporului si conducea corul femeilor. Si toti barbatii lui Israel, cu arme si incununati o insoteau in cantare de lauda.
14. Atunci Iudita a inceput sa cante aceasta cantare de lauda in tot Israelul, iar tot poporul canta dupa ea aceasta cantare de lauda.

CAPITOLUL 16

Cantarea de biruinta a Iuditei. Poporul aduce jertfe de multumire in Ierusalim. Moartea Iuditei.

1. Si Iudita a zis: "Laudati pe Dumnezeul meu, in tobe, cantati Domnului cu chimvale, uniti pentru El psalmul cu cantarea, preaslaviti si chemati numele Lui!
2. Dumnezeu, Cel care pune capat razboaielor, este Domnul, caci, in tabara si in mijlocul poporului, El m-a scapat din mana celui ce ma urmarea pe mine.
3. Venit-a Asur din muntii de la miazanoapte; el a venit cu zecile de mii ale ostirii sale, si multimea lor stavilea puhoaiele si caii lor acopereau vaile.
4. Si isi facea socoteala sa parjoleasca plaiurile mele si pe flacaii mei sa-i treaca prin ascutisul sabiei, pe pruncii mei sa-i arunce pamantului, pe copiii mei sa-i dea jafului si pe fecioarele mele rapirii.
5. Domnul cel Atotputernic prin mana unei femei i-a nimicit,
6. Caci Olofern al lor n-a fost doborat de tineri voinici, si nici feciorii uriasilor nu l-au lovit pe el, si nici nu i-au stat impotriva oameni inalti ca muntii, ci Iudita, fiica lui Merari, l-a dezarmat cu frumusetea fetei ei.
7. Caci ea s-a dezbracat de vesmintele ei de vaduvie pentru intarirea celor intristati ai lui Israel; ea si-a uns fata cu miresme,
8. Si-a prins parul sub turban si s-a imbracat cu vesmant de in, ca sa-l ademeneasca.
9. Cu sandalele ei i-a luat ochii, frumusetea ei i-a robit inima, si cu sabia i-a retezat capul.
10. Persii s-au ingrozit de indrazneala ei si Mezii de cutezanta ei.
11. Atunci au chiuit umilitii mei si au strigat din rasputeri cei fara vlaga, iar ei s-au inspaimantat si si-au ridicat glasul si au luat-o la goana.
12. Copii de mame tinere i-au strapuns cu sabia si ca pe niste robi i-au doborat la pamant; pierit-au in batalia Domnului meu.
13. Canta-voi Dumnezeului meu cantare noua: Doamne, mare esti Tu si preaslavit, minunat in puterea Ta, si nimeni nu poate sa Te intreaca!
14. Tie sa-ti slujeasca intreaga faptura, pentru ca Tu ai zis si toate s-au facut. Trimis-ai Duhul Tau si totul a fost zidit si nimeni nu poate sa stea impotriva poruncii Tale!
15. Muntii ca si marile se zbuciuma din temelie, stancile se topesc cum se topeste ceara inaintea fetei Tale, iar cucei ce Te cinstesc pe Tine, milostiv esti Tu cu ei!
16. Fiindca orice jertfa cu miros de mireasma pretuieste putin pentru Tine si toata grasimea arderii de tot este si de mai putin pret, insa cel ce se teme de Domnul totdeauna este mare.
17. Vai de neamurile care se ridica impotriva poporului meu, caci Domnul cel Atotputernic le va pedepsi in ziua judecatii, si va da prada trupul lor focului si viermilor, ca sa urle de durere in veci de veci!"
18. Si cand a ajuns la Ierusalim, toti s-au inchinat lui Dumnezeu, iar dupa ce poporul s-a curatit, a adus arderi de tot, prinoasele lor de buna voie si darurile lor.
19. Si Iudita a afierosit lui Dumnezeu ca dar, toate lucrurile lui Olofern, cate i le daduse poporul, precum si perdeaua pe care ea o ridicase de la patul lui, a dat-o ca afierosire pentru Domnul.
20. Si poporul s-a veselit in Ierusalim trei luni, in fata templului, si Iudita a ramas la ei.
21. Iar dupa aceste zile, fiecare s-a intors la locul sau, si Iudita s-a intors in Betulia si si-a petrecut viata la casa ei. Si cu inaintarea in varsta a ajuns vestita in toata tara.
22. Multi au cerut-o in casatorie, dar ea n-a cunoscut barbat in toate zilele vietii ei, de cand murise sotul ei Manase si se adaugase la poporul lui.
23. Faima ei crestea din ce in ce mai mult, pe cand ea inainta in varsta in casa barbatului ei. Ea a atins varsta de o suta si cinci ani. Si ea a dezrobit pe roaba ei. Ea a murit in Betulia si a fost ingropata in pestera in care se odihnea barbatul ei Manase.
24. Si neamul lui Israel a jelit-o sapte zile. Si inainte de moarte si-a impartit averea la rudele barbatului ei Manase si la rudele ei.
25. Si cat a trait Iudita, nimeni n-a indraznit sa tulbure pe Israeliti si inca multa vreme dupa moartea ei.

CARTEA LUI BARUH

CAPITOLUL 1

Baruh vesteste si citeste poporului din Ierusalim cartea primita de la Evreii din Babilon care, facand marturisiri, cer rugaciuni si jertfe de ispasire.

1. Acestea sint cuvintele cartii pe care a scris-o Baruh, fiul lui Neria, fiul lui Maaseia, fiul lui Sedechia, fiul lui Asadia, fiul lui Helchie, in Babilon,
2. In anul al cincilea, in luna a saptea, in vremea in care au luat Caldeii Ierusalimul si l-au ars cu foc.
3. Si a citit Baruh cuvintele cartii acesteia inaintea lui Iehonia, fiul lui Ioiachim, rege in Iuda, si inaintea a tot poporul, care venise sa auda cartea.
4. Si inaintea dregatorilor, si a fiilor regelui, si inaintea batranilor si inaintea a tot poporul, de la cel mic pana la cel mare, a tuturor celor ce locuiau in Babilon, pe malul raului Sud,
5. Care plangeau si posteau si se rugau inaintea Domnului.
6. Si a adunat argint dupa cit a putut da mana fiecaruia.
7. Si a trimis in Ierusalim la Ioiachim, fiul lui Helchie, fiul lui Salom preotul, si la preoti si la tot poporul, care s-a aflat cu el in Ierusalim,
8. Cand a luat el vasele templului Domnului, care s-au scos din templu, sa se intoarca in pamantul lui Iuda in ziua a zecea a lunii Sivan, vase de argint, pe care le-a facut Sedechia, fiul lui Iosie, regele lui Iuda,
9. Dupa ce a scos Nabucodonosor, regele Babilonului, din Ierusalim ca robi, pe Iehonia cu capeteniile, cu faurarii, cu dregatorii si cu poporul de rand, si i-a dus in Babilon,
10. Si a zis: Iata am trimis la voi argint, cu care sa cumparati arderi de tot si jertfe pentru pacat si tamaie, si faceti miresme si aduceti-le pe jertfelnicul Domnului Dumnezeului nostru.
11. Si va rugati pentru viata lui Nabucodonosor, regele Babilonului, si pentru viata lui Belsatar, fiul lui, ca sa fie zilele lor ca zilele cerului pe pamant.
12. Si va da Domnul putere, si va lumina ochii nostri, si vom trai sub umbra lui Nabucodonosor, regele Babilonului, si sub umbra lui Belsatar, fiul lui, si vom sluji lor zile multe, si vom afla har inaintea lor.
13. Si va rugati pentru noi catre Domnul Dumnezeul nostru, fiindca am pacatuit impotriva Domnului Dumnezeului nostru, si nu s-a intors mania Domnului si urgia Lui de la noi pana in ziua aceasta.
14. Si veti citi cartea aceasta, pe care am trimis-o la voi, ca sa o cititi in templul Domnului, la sarbatoarea corturilor si in zilele de adunare la templu,
15. Si veti grai: A Domnului Dumnezeului nostru este dreptatea, iar a noastra, rusinea felelor, cum se arata in ziua aceasta omului iudeu si celor ce locuiesc Ierusalimul,
16. Si regilor nostri si mai-marilor nostri, si preotilor nostri si proorocilor nostri si parintilor nostri.
17. Caci am pacatuit inaintea Domnului si n-am ascultat de Dansul.
18. N-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca sa umblam intru poruncile Lui, pe care le-a dat inaintea fetei noastre.
19. Din ziua in care a scos Domnul pe parintii nostri din pamantul Egiptului si pana in ziua aceasta, am fost neascultatori de Domnul Dumnezeul nostru si ne-am lenevit, ca sa nu auzim glasul Lui.
20. Si s-au lipit de noi rautatile si blestemul pe care le-a poruncit Domnul slujitorului Sau Moise, in ziua in care a scos pe parintii nostri din tara Egiptului, ca sa ne dea noua pamant in care curge lapte si miere, precum este in ziua aceasta.
21. Si n-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru dupa toate cuvintele proorocilor, pe care i-a trimis la noi.
22. Si am mers fiecare intru cugetul inimii sale celei rele, pentru a lucra dumnezeilor straini si a face rele inaintea ochilor Domnului Dumnezeului nostru.

CAPITOLUL 2

Evreii in robie marturisesc ca pentru pacatele lor li s-au intamplat relele si cer mila de la Dumnezeu.

l. Si a implinit Domnul cuvantul Sau, pe care l-a rostit impotriva noastra si a judecatorilor nostri, care au judecat pe Israel si impotriva regilor nostri si a conducatorilor nostri si impotriva oamenilor din Israel si din Iuda,
2. Ca sa aduca asupra noastra greutati mari, care nu s-au facut sub tot cerul, asa cum a facut in Ierusalim, dupa cele ce sint scrise in legea lui Moise,
3. Ca sa manance omul carnurile fiului sau si carnurile fiicei sale.
4. Si i-a dat supusi tuturor regilor celor dimprejurul nostru spre ocara si spre pustiire, printre popoarele dimprejur,

la care i-a risipit Domnul.
5. Si in loc sa fie stapani, ei au fost supusi, pentru ca am pacatuit inaintea Domnului Dumnezeului nostru,
neascultand glasul Lui.
6. Domnului Dumnezeului nostru, dreptatea; iar noua si parintilor nostri, rusinea fetelor, cum este in ziua aceasta.
7. Toate relele, pe care le-a rostit Domnul impotriva noastra, acestea au venit peste noi.
8: Si nu ne-am rugat fetei Domnului ca sa se intoarca fiecare de la cugetele inimii sale celei rele.
9. Si a privegheat Domnul asupra celor rai si i-a adus Domnul peste noi, ca drept este Domnul in toate lucrurile Sale,
pe care ni le-a poruncit.
10. Si n-am ascultat glasul Lui, ca sa umblam dupa poruncile Domnului, pe care le-a dat inaintea fetei noastre.
11. Si acum, Doamne Dumnezeul lui Israel, Cel ce ai scos pe poporul Tau din pamantul Egiptului cu mana tare si cu
brat inalt, cu semne si cu minuni si cu putere mare, si ti-ai facut nume mare pana in ziua de azi,
12. Am pacatuit, am fost nelegiuiti, am fost nedrepti, Doamne Dumnezeul nostru, in toate poruncile Tale;
13. Intoarca-se mania Ta de la noi, ca am ramas putini intre neamuri, unde ne-ai risipit.
14. Asculta, Doamne, rugaciunea noastra si cererea noastra si ne scoate pentru Tine si ne da har inaintea fetei
celor ce ne-au instrainat.
15. Ca sa cunoasca tot pamantul ca Tu esti Domnul Dumnezeul nostru, ca numele Tau s-a chemat peste Israel si
peste neamul lui.
16. Doamne, cauta din locasul Tau cel sfant si ia aminte spre noi; pleaca Doamne, urechea Ta si auzi,
17. Si deschide ochii Tai, Doamne, si vezi ca nu cei morti care sint in locuinta mortilor, de la care s-a luat duhul din
cele dinauntru ale lor, vor da slava si dreptate Domnului,
18. Ci sufletul cel mahnit peste masura, cel ce merge garbovit si fara putere, ochii cei slabiti si sufletul cel flamand
iti vor da slava si dreptate, Doamne.
19. Ca nu pentru dreptatile parintilor nostri si ale regilor nostri cerem mila catre noi inaintea fetei Tale, Doamne
Dumnezeul nostru;
20. Ci pentru ca ai slobozit mania si iutimea Ta peste noi, precum ai grait prin glasul slugilor Tale, proorocilor,
zicand:
21. Asa zice Domnul: Plecati sub jug umarul vostru si lucrati regelui. Babilonului, ca astfel sa locuiti in pamantul pe
care l-am dat parintilor vostri.
22. Si de nu veti asculta glasul Domnului, ca sa lucrati regelui Babilonului,
23. Voi face sa amuteasca, din cetatile lui Iuda si din preajma Ierusalimului, glasul bucuriei si glasul miresei si tot
pamantul va ajunge o paragina, fara locuitori.
24. Si noi n-am ascultat glasul Tau, ca sa lucram regelui Babilonului si ai intarit cuvintele Tale pe care le-ai grait prin
glasul slugilor Tale, proorocii, ca vor scoate oasele regilor si oasele parintilor nostri din locul lor.
25. Si iata sint lepadate la caldura zilei si la inghetul noptii, iar parintii nostri au murit in suferinte grele, in
foamete si in sabie si in robie.
26. Si ai adus templul, in care s-a chemat numele Tau, la starea in care este in ziua aceasta, pentru rautatea casei
lui Israel si a casei lui Iuda.
27. Si ai facut cu noi, Doamne Dumnezeul nostru, dupa toata bunatatea Ta si dupa toata indurarea Ta cea mare,
28. Cum ai grait prin glasul slujitorului Tau Moise in ziua in care i-ai poruncit sa scrie legea Ta inaintea fiilor lui
Israel zicand:
29. "De nu veti asculta glasul Meu cu adevarat, acest neam mare si mult se va intoarce micsorat la neamurile intru
care ii voi risipi.
30. Ca am cunoscut ca nu Ma vor asculta, ca este popor tare la cerbice, ci se vor intoarce in inima lor in pamantul
instrainarii lor.
31. Si vor cunoaste ca Eu sint Domnul Dumnezeul lor; si le voi da inima si urechi de auzit;
32. Si Ma vor lauda in pamantul instrainarii lor si vor pomeni numele Meu.
33. Si se vor intoarce de la cerbicia lor cea tare si de la lucrurile lor cele rele, ca isi vor aduce aminte de calea
parintilor lor, care au pacatuit inaintea Domnului.
34. Si ii voi intoarce in pamantul despre care M-am jurat parintilor lor, lui Avraam si lui Isaac si lui Iacov, si-l vor
stapani, si ii voi inmulti, si nu se vor imputina.
35. Si le voi intari vesnica legatura ca sa le fiu Dumnezeu si ei Imi vor fi popor si nu voi mai misca pe poporul Meu
Israel din tara pe care le-am dat-o".

CAPITOLUL 3
Israel robit pentru parasirea intelepciunii lui Dumnezeu. Proorocie despre Mesia.

1. Doamne atottiitorule, Dumnezeul lui Israel, sufletul cel stramtorat si duhul cel necajit striga catre Tine.
2. Asculta, Doamne, si ne miluieste, ca am pacatuit inaintea Ta.
3. Tu domnesti in veci, iar noi pierim fara incetare.
4. Doamne atottiitorule, Dumnezeul lui Israel, auzi rugaciunea celor ce au murit ai lui Israel, si a fiilor celor care au pacatuit inaintea Ta, care n-au ascultat glasul Tau, Dumnezeul lor, si s-au lipit de noi relele.
5. Nu-ti aduce aminte de nedreptatile parintilor nostri, ci adu-ti aminte de mana Ta si de numele Tau in vremea aceasta.
6. Ca Tu esti Domnul Dumnezeul nostru, si Te vom lauda pe Tine, Doamne,
7. Ca pentru aceea ai dat frica Ta in inimile noastre, ca sa chemam numele Tau si sa Te laudam intru instrainarea noastra ca am abatut de la inima noastra toata nedreptatea parintilor nostri, care au pacatuit inaintea Ta.
8. Iata noi astazi suntem inca intru instrainarea noastra, unde ne-ai risipit spre ocara si spre blestem, si spre pedeapsa cuvenita tuturor nedreptatilor parintilor nostri, care s-au departat de la Domnul Dumnezeul lor.
9. Auzi, Israele, poruncile vietii si ia in urechi a cunoaste intelepciunea.
10. Ce este, Israele, ca esti in pamantul vrajmasilor? Te-ai invechit in pamant strain.
11. Te-ai pangarit impreuna cu cei morti, te-ai socotit cu cei ce se coboara in locuinta mortilor.
12. Parasit-ai izvorul intelepciunii.
13. In calea lui Dumnezeu de ai fi umblat, ai fi locuit cu pace in veci.
14. Invata unde este intelepciunea, unde este taria, unde este puterea intelegerii, pentru a cunoaste de asemenea, unde este lungimea zilelor si viata, unde este lumina ochilor si pacea!
15. Cine a aflat locul ei si cine a intrat in vistieriile ei?
16. Unde sint capeteniile neamurilor si cei ce stapanesc fiarele pamantului?
17. Cei ce cu pasarile cerului se joaca si strang argint si aur, in care nadajduiesc oamenii si a caror avere era fara sfarsit?
18. Cei ce lucrau argintul si se straduiau ca lucrarile lor sa fie neintrecute?
19. S-au stins si in locuinta mortilor coborand, altii s-au sculat in locul lor.
20. Cei mai tineri au vazut lumina si au locuit pe pamant, si calea stiintei n-au cunoscut.
21. Nici n-au inteles cararile ei, nici nu s-au tinut de ea; fiii lor s-au indepartat de la calea lor.
22. Nici nu s-a auzit de ea in Canaan, nici nu s-a vazut in Teman.
23. Nici fiii Agarei, cei ce cauta intelepciunea cea de pe pamant, nici negutatorii Madianului si ai Temanului si povestitorii de pilde, si cei ce cauta priceperea n-au cunoscut calea intelepciunii, nici nu si-au adus aminte de cararile ei.
24. O, Israele! Cat este de mare templul lui Dumnezeu si cit de intins locul stapanirii Lui!
25. Mare este si n-are sfarsit, inalt si nemasurat!
26. Acolo au fost uriasii cei vestiti, inalti la statura si iscusiti in razboi.
27. Nu pe acestia i-a ales Dumnezeu, nici calea stiintei nu le-a dat;
28. Pierit-au pentru ca n-au avut intelepciune; pierit-au prin nebunia lor.
29. Cine s-a suit in cer si a luat intelepciunea si a coborat-o din nori?
30. Cine a trecut marea ca s-o descopere si s-o cumpere in schimbul aurului curat?
31. Nu este nimeni care sa stie calea ei sau sa cuprinda cararea ei;
32. Ci Cel care stie toate o stie pe ea si o afla cu intelepciunea Lui, El Care a zidit pamantul pentru vesnicie si 1-a umplut de dobitoace.
33. El Care trimite lumina si merge si o cheama pe ea, si ea Il asculta cu cutremur.
34. Din pricina Caruia stelele stralucesc la locul lor si se veselesc.
35. Chematu-le-a, si ele au raspuns: "Iata-ne!" Ele stralucesc cu bucurie pentru Cel care le-a facut.
36. Acesta este Dumnezeul nostru, si nimeni altul nu este asemenea Lui.
37. Aflat-a toata calea stiintei si a dat-o lui Iacob, sluga Sa, si lui Israel, cel iubit de Dansul.
38. Dupa aceasta pe pamant S-a aratat si cu oamenii impreuna a locuit.

CAPITOLUL 4

Ierusalimul deplange pustiirea sa. Indemn spre rabdare. Proorocie despre mantuire.

l. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu si legea care dainuieste in veac; toti cei ce o tin vor trai, iar cei ce au parasit-o vor pieri.
2. Intoarce-te, Iacove, si te teme de ea, umbla prin stralucire in preajma luminii ei.
3. Nu da altuia marirea ta si cele de folos tie, celui de alt neam.
4. Fericiti suntem, Israele, ca cele ce Ii plac lui Dumnezeu ni s-au aratat.
5. Indrazneste, poporul meu, pomenirea lui Israel.
6. Vandutu-v-ati neamurilor nu spre pieire, ci, pentru ca ati maniat pe Dumnezeu, v-ati dat vrajmasilor.
7. Pentru ca ati intaratat pe Cel care v-a facut, jertfind demonilor, si nu lui Dumnezeu.
8. Si ati uitat pe Cel care v-a zidit, pe Dumnezeul cel Vesnic, si ati intristat Ierusalimul care v-a hranit.
9. Vazut-a el mania care v-a venit de la Dumnezeu si a zis: Auziti, vecinele Sionului, Dumnezeu mi-a adus intristare mare,
10. Ca am vazut robirea fiilor mei si a fiicelor mele pe care le-a adus lor Cel Vesnic.
11. Ca i-am hranit cu bucurie si i-am slobozit cu plangere si cu jale.
12. Nimeni sa nu se bucure de mine, care sint vaduva si parasita de multi; am fost pustiita pentru pacatele copiilor mei, abatuti de la legea lui Dumnezeu.
13. Si judecatile Lui nu le-au cunoscut, nici n-au umblat in caile poruncilor lui Dumnezeu, nici pe cararile invataturii in dreptatea Lui n-au mers.
14. Veniti, vecinele Sionului, si va aduceti aminte de robirea fiilor si a fiicelor mele, pe care le-a adus-o Cel Vesnic.
15. Ca a adus peste ei neam de departe, neam fara de rusine si de alta limba.
16. Ca nu s-au rusinat de cel batran, nici nu le-a fost mila de prunc si au luat pe cei iubiti ai vaduvei, si pe mine m-au lasat singura, fara de fiice.
17. Si eu cu ce v-as putea ajuta?
18. Ca Cel care v-a adus relele va va scoate din mana vrajmasilor vostri.
19. Duceti-va, fiilor, duceti-va, ca eu am ramas pustie.
20. Dezbracatu-m-am de vesmantul pacii si m-am imbracat cu sacul rugaciunii mele, si voi striga catre Cel Vesnic in zilele mele:
21. Indrazniti, fiilor, strigati catre Dumnezeu si El va va scoate din silnica robie si din mana vrajmasilor.
22. Ca eu de la Cel Vesnic am nadajduit izbavirea voastra si mi-a venit bucurie de la Cel Sfant, pentru milostenia care va veni voua degrab de la El.
23. Ca v-am trimis cu plangere si cu jale, si va va intoarce catre mine Dumnezeu, cu bucurie si veselie in veac.
24. Ca precum au vazut acum vecinele Sionului robirea voastra, asa vor vedea curand izbavirea voastra de la Dumnezeul vostru, care va veni voua cu slava mare si cu stralucirea Celui Vesnic.
25. Fiilor! Indelung rabdati mania care v-a venit de la Dumnezeu. Vrajmasul te-a prigonit, dar vei vedea in curand pieirea lui si pe grumajii lui vei pune piciorul tau.
26. Copiii mei cei rasfatati au mers pe cai aspre, au fost ridicati ca o turma pradata de vrajmas.
27. Indrazniti, fiilor, si strigati catre Dumnezeu, ca Cel care v-a adus incercarea Isi va aduce aminte de voi.
28. Ca precum a fost cugetul vostru, ca sa va abateti de la Dumnezeu, intoarceti-va si cautati-L de zece ori mai puternic.
29. Ca Acel Care v-a adus aceste nenorociri va va aduce vesnica veselie odata cu mantuirea voastra.
30. Indrazneste, Ierusalime, te va mangaia Cel care ti-a dat un nume!
31. Vai de cei ce ti-au facut mult rau si s-au bucurat de caderea ta!
32. Vai cetatilor ai caror robi au fost copiii tai! Vai celei care a primit pe fiii tai!
33. Ca precum ea s-a bucurat de caderea ta si a fost fericita de ruina ta, asa se va mahni pentru pustiirea sa.
34. Si voi lua de la ea bucuria ei de cetate cu popor mult si semetia ei va fi spre plangere.
35. Ca un foc va veni peste ea de la Cel Vesnic, pentru zile indelungate, si va fi locuita de demoni multa vreme.
36. Priveste catre rasarit, Ierusalime, si vezi bucuria care-ti vine de la Dumnezeu.
37. Iata vin fiii tai, pe care i-ai trimis, vin de la rasarit pana la apus, adunati prin cuvantul Celui Sfant, bucurandu-se de slava lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 5

Chemarea Ierusalimului spre bucurie pentru intoarcerea fiilor sai cu marire.

1. Dezbraca-te, Ierusalime, de haina intristarii si a suferintei tale si imbraca-te pentru totdeauna cu podoaba slavei lui Dumnezeu.
2. Imbraca vesmantul dreptatii celei de la Dumnezeu, pune cununa slavei Celui Vesnic pe capul tau,
3. Pentru ca Dumnezeu va arata tuturor celor de sub cer stralucirea ta.
4. Ca se va chema numele tau de la Dumnezeu pentru totdeauna: "Pacea dreptatii" si "Stralucirea evlaviei".
5. Ridica-te, Ierusalime, tine-te la inaltime si priveste spre rasarit, vezi pe fiii tai adunati de la apus la rasarit, prin cuvantul Celui Sfant, bucurandu-se ca Si-a adus aminte de ei.
6. Caci ei te parasisera mergand pe jos, sub paza de vrajmasi, dar Dumnezeu ti-i va aduce purtati intru marire ca pe fiii de rege.
7. Ca a randuit Dumnezeu sa supuna tot muntele inalt si stancile cele vesnice, iar vaile sa se umple, sa fie pamantul neted, ca sa umble Israel fara frica sub slava lui Dumnezeu.
8. Si vor face umbra lui Israel padurile si tot lemnul bine mirositor, la porunca lui Dumnezeu;
9. Pentru ca va calauzi Dumnezeu pe Israel cu veselie la lumina slavei Sale, dandu-le ca paza indurarea si dreptatea Sa.

CARTEA LUI IEREMIA

CAPITOLUL 1

Copia scrisorii pe care a trimis-o Ieremia catre cei care aveau sa fie dusi robi in Babilon de regele Babilonului, pentru a le face cunoscute sfaturile pe care Dumnezeu i le-a incredintat.

1. Din cauza pacatelor cu care ati pacatuit inaintea lui Dumnezeu, veti fi dusi robi in Babilon de Nabucodonosor, regele Babilonului.
2. Si dupa ce veti intra in Babilon, veti ramane acolo ani multi si pentru mult timp, pana la al saptelea neam; iar dupa aceea va voi scoate in pace de acolo.
3. Si veti vedea in Babilon dumnezei de argint si de aur si de lemn, purtati pe umeri si care insufla teama neamurilor.
4. Paziti-va! Nu va asemanati cu cei de alt neam si teama sa nu va cuprinda inaintea acestor dumnezei,
5. Cand veti vedea multime dinaintea si dinapoia lor, inchinandu-li-se. Ziceti mai degraba in inima voastra: tie trebuie sa ne inchinam, Stapane!
6. Caci ingerul Meu cu voi este; El este cel care va purta grija de viata voastra.
7. Ca limba lor este netezita de un mester si ei sant imbracati cu aur si cu argint si sant minciuna si nu pot sa vorbeasca.
8. Si ca pentru o fecioara iubitoare de podoabe iau aur si din el fac cununi, pentru capetele dumnezeilor lor.
9. Uneori chiar preotii iau de la dumnezeii lor aur si argint si-l cheltuiesc pentru ei insisi. Ba chiar fac daruri din el si desfranatelor, in casele de desfrau.
10. Si-i impodobesc cu vesminte, ca pe niste oameni, pe acesti dumnezei de argint, de aur si de lemn; insa ei nu se pot apara nici de rugina, nici de viermi,
11. Cu toata haina de purpura pe care le-o pun. Le sterg chipurile, din pricina prafului din templu care se asaza gros pe ei.
12. Unul tine un sceptru ca un guvernator de provincie, dar n-ar putea sa ucida pe cel care l-ar jigni;
13. Altul tine in dreapta sabie sau secure, dar n-ar putea sa se razboiasca si sa se apere de hoti.
14. Prin aceasta se vede lamurit ca ei nu sant dumnezei; nu va temeti de ei.
15. Precum un vas care s-a spart nu mai este de folos unui om, tot asa este si cu dumnezeii lor, pe care ii asaza in temple.
16. Ochii lor sant plini de praful ridicat de picioarele celor ce intra.
17. Si precum se inchid din toate partile portile (temnitei) in urma unui om care a hulit pe rege si care va fi dus la

moarte, tot asa si preotii intaresc templele acestor dumnezei cu porti, zavoare si bare, de teama ca ei sa nu fie furati de hoti.
18. Ei aprind lumini, si inca mai multe decat pentru ei insisi; acesti dumnezei nu sant in stare sa vada macar una singura din ele.
19. Ca si despre o grinda a templului, se zice ca launtrul lor este ros de viermii care ies din pamant, si ii mananca pe ei si vesmintele de pe ei, si ei nu simt.
20. Fata lor este innegrita de fumul care se ridica din templu.
21. Pe trupul lor si pe capul lor zboara liliecii, randunelele si alte pasari; sar chiar si pisici.
22. Dupa aceste semne veti recunoaste ca ei nu sant dumnezei; nu va temeti de ei!
23. Aurul cu care sant imbracati este numai pentru frumusete; dar daca nu-l freci de rugina, nu mai straluceste. Cand au fast turnati, ei n-au simtit nimic.
24. Ei au fost cumparati cu pret mare, desi in ei nu este suflare de viata.
25. Neavand picioare, sant purtati pe umeri, aratand neputinta lor rusinoasa oamenilor. Slujitorii lor sant de asemenea rusinati, caci cu ajutorul lor se ridica dumnezeii lor daca ei cad la pamant.
26. Daca ii pune cineva in picioare, ei nu se pot misca singuri; daca se apleaca, ei nu se pot indrepta; ci ca unor morti li se pun daruri inainte.
27. Preotii vand, in folosul lor, cele jertfite; de asemenea femeile lor sareaza o parte, fara a imparti ceva saracului si neputinciosului. Femei in stare de necuratie si femei lehuze indraznesc sa se atinga de jertfele acestor dumnezei.
28. Stiind deci din acestea ca ei nu sant dumnezei, nu va temeti de ei!
29. De ce dar sa fie numiti dumnezei? Fiindca femeile sant cele care aduc daruri inaintea acestor dumnezei de argint, de aur si de lemn.
30. In templele lor stau preotii cu haina rupta, cu capul si barbia rase, cu capul descoperit.
31. Si zbiara si striga inaintea dumnezeilor lor ca la ospetele pentru morti.
32. Preotii iau vesmintele dumnezeilor, ca sa imbrace cu ele pe femeile si pe copiii lor.
33. Daca li se face rau sau bine, ei nu sant in stare sa rasplateasca; ei nu sant in stare sa ridice un rege pe tron sau sa-l dea jos.
34. De asemenea nu sant in stare sa dea bogatie sau argint. Daca cineva face o fagaduinta si nu o tine, ei nu pot sa ceara socoteala de ea.
35. Ei nu pot scapa un om de la moarte, nici sa smulga pe cel slab din mana celui silnic,
36. Nici sa redea vederea unui orb nici sa scape pe un om din nevoie,
37. Nici sa aiba mila de o vaduva, nici sa fie binefacatori unui orfan.
38. Asemenea pietrelor scoase din munti sant acesti idoli de lemn, imbracati cu aur si cu argint. Cei ce slujesc lor vor fi rusinati.
39. Cum poate cineva sa gandeasca sau sa spuna ca acestia sant dumnezei?
40. Caldeii insisi ii necinstesc; daca vad un om mut, il aduc inaintea lui Bel si cer ca acest om sa vorbeasca, ca si cum dumnezeul (Bel) ar putea sa auda;
41. Ei nu sant in stare sa gandeasca ia aceasta si sa paraseasca pe acesti dumnezei, atat de mult le lipseste bunul simt!
42. Femei incinse cu funii se asaza la drumuri, ca sa arda tarate ca tamaie;
43. Cand una din ele, atrasa de vreun trecator, s-a culcat cu el, isi bate joc de vecina sa ca nu s-a invrednicit ca ea si ca funia ei a ramas nerupta.
44. Tot ce se face in jurul acestor dumnezei este minciuna. Cum poate cineva sa gandeasca sau sa spuna ca acestia sant dumnezei?
45. Facuti de tamplari si de argintari, ei nu sant nimic altceva decat ceea ce vor acesti mesteri ca ei sa fie.
46. Acesti lucratori care ii fac n-au mult de trait; cum ar putea sa fie dumnezei cele faurite de ei?
47. Ei nu vor fi lasat urmasilor lor decat minciuna si rusine.
48. Cand vin asupra oamenilor razboaie sau nenorociri, preotii se sfatuiesc unde sa se ascunda cu dumnezeii lor;
49. Cum dar nu puteti intelege ca nu sant dumnezei cei care nu se pot izbavi pe ei insisi de la razboaie sau de la nenorociri?
50. Pentru ca ei sant de lemn, imbracati cu aur sau argint, se va recunoaste mai tarziu ca ei nu sant decat minciuna; va fi limpede pentru toti, popoare si regi, ca ei nu sant dumnezei, ci lucruri de maini omenesti, si ca in ei nu se afla nici o lucrare dumnezeiasca.
51. Cui nu-i va fi, deci, lamurit, ca acestia nu sant dumnezei?

52. Caci ei nu pot sa puna un rege intr-o tara, nici sa dea oamenilor ploaie.
53. Nici sa-si faca dreptate, nici sa scape un asuprit de nedreptate; ei sant neputinciosi ca ciorile intre cer si pamant.
54. Daca focul cade pe templul acestor dumnezei de lemn, acoperiti cu aur sau cu argint, preotii lor vor fugi si vor scapa, dar ei ca niste grinzi vor arde in mijlocul flacarilor lor.
55. Ei nu se pot impotrivi nici regelui, nici vrajmasilor.
56. Cum poate cineva sa creada si sa gandeasca ca acestia sant dumnezei?
57. Nici de hoti si de talhari nu pot sa scape dumnezeii cei de lemn, imbracati cu argint si cu aur; indraznetii le vor smulge aurul si argintul si vor pleca cu imbracamintea care ii acopera; ei sunt neputinciosi sa-si dea ajutor.
58. Este mai bine a fi un rege care isi desfasoara curajul sau un vas de folos intr-o casa, de care se foloseste stapanul, decat a fi acesti dumnezei mincinosi; sau, inca, o usa la o casa, care pazeste ceea ce se gaseste inauntru, decat a fi acesti dumnezei mincinosi; sau un stalp de lemn intr-un palat, decat a fi acesti dumnezei mincinosi.
59. Soarele, luna si stelele, care stralucesc si sant oranduite spre un folos, sant ascultatoare;
60. De asemenea fulgerul este frumos de vazut cand izbucneste; de asemenea, vantul bate in toata tara.
61. Norii indeplinesc porunca pe care le-o da Dumnezeu de a strabate tot pamantul; si focul, trimis de sus sa mistuie munti si paduri, face ce i s-a poruncit.
62. Acesti dumnezei insa nu le sant asemenea nici in frumusete nici in putere.
63. De aceea nu se poate nici gandi, nici zice ca acestia sant dumnezei, fiindca nu sant in stare sa dea dreptatea si sa faca bine oamenilor.
64. Stiind deci ca acestia nu sant dumnezei, nu va temeti de ei.
65. Caci ei nu pot nici sa blesteme, nici sa binecuvanteze pe rege,
66. Nici sa arate printre popoare semne in cer; ei nu stralucesc ca soarele si nu lumineaza ca luna.
67. Fiarele pretuiesc mai mult decat ei; ele pot sa fuga intr-un adapost si sa se ajute singure.
68. In nici un chip nu ne este dovedit ca acestia sant dumnezei, deci nu va temeti de ei!
69. Ca o sperietoare intr-o bostanarie, care nu pazeste nimic, tot asa este cu dumnezeii lor de lemn, imbracati cu aur si cu argint.
70. Inca ceva: dumnezeii lor de lemn, imbracati in aur si argint, seamana cu o tufa de maracini intr-o gradina, pe care se asaza tot felul de pasari; sau cu un mort aruncat intr-un loc intunecos.
71. Dupa porfira si visonul care putrezesc pe ei, veti recunoaste ca ei nu sunt dumnezei. In cele din urma ei vor fi mancati si vor ajunge o rusine in tara.
72. Mai mult pretuieste omul drept, care n-are idoli; el nu va avea sa se teama de rusine.

CANTAREA CELOR TREI TINERI

CAPITOLUL 1
In cuptorul cu foc din Babilon.

1. Si stand Azaria in mijlocul focului, si deschizand gura sa, asa s-a rugat, zicand:
2. "Binecuvantat esti, Doamne Dumnezeul parintilor nostri, si laudat si preaslavit este numele Tau in veci.
3. Ca drept esti in toate cate ai facut noua, si toate lucrurile Tale sunt adevarate, si drepte caile Tale si toate judecatile Tale adevarate.
4. Tu ai dat hotarari drepte in toate relele ce ai facut sa vina asupra noastra si asupra cetatii celei sfinte a parintilor nostri, Ierusalimul; ca in adevar si dreptate ai adus acestea peste noi din pricina pacatelor noastre:
5. Ca am pacatuit, ca am facut faradelege, departandu-ne de la Tine.
6. Si am gresit in toate, si poruncile Tale n-am ascultat, nici le-am pazit, nici le-am facut, dupa cum ne-ai poruncit noua, ca sa ne fie bine.
7. Si cate ai adus si ai facut noua in dreapta judecata sunt.
8. Tu ne-ai dat in mainile vrajmasilor nostri, oameni fara lege si cei mai rai dintre nelegiuiti, unui rege nedrept, cel mai rau care este pe pamant.
9. Si astazi nu mai putem sa deschidem gura; rusine si ocara ne-am facut robilor Tai si celor ce Te cinstesc pe

Tine.
10. Nu ne parasi pe noi pentru totdeauna, pentru numele Tau, si nu strica legamantul Tau.
11. Si nu departa mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine si pentru Isaac, robul Tau, si pentru Israel, sfantul Tau,
12. Carora le-ai fagaduit sa le inmultesti semintia lor, ca stelele cerului si ca nisipul de pe tarmul marii.
13. Caci, Stapane, ne-am imputinat mai mult decat toate neamurile si suntem umiliti astazi, in tot pamantul, pentru pacatele noastre.
14. Si nu mai este in vremea aceasta capetenie, prooroc, nici conducator, nici ardere de tot, nici jertfa, nici prinos, nici tamaie, nici loc unde sa aducem inaintea Ta parga noastra si sa aflam har la Tine.
15. Ci cu suflet zdrobit si cu duh umilit sa fim primiti de Tine.
16. Ca ardere de tot de berbeci si de junci, ca zeci de mii de miei grasi, asa sa fie jertfa noastra inaintea Ta astazi si intelegere sa gaseasca la Tine; ca nu este rusine celor ce nadajduiesc in Tine.
17. Si acum urmam tie cu toata inima, si ne temem de Tine, si cautam fata Ta.
18. Sa nu ne rusinezi pe noi, ci fa cu noi dupa indurarea Ta si dupa multimea milei Tale.
19. Si ne scoate pe noi dupa minunile Tale, si da marire numelui Tau, Doamne; si sa se rusineze toti cei ce arata robilor Tai rele.
20. Si sa se rusineze de toata puterea Ta, si taria lor sa se sfarame.
21. Si sa stie ca Tu esti Domn, Dumnezeu singur, si slavit peste toata lumea".
22. Si n-au incetat slujitorii regelui, care ii aruncasera in cuptor, sa infierbante cuptorul cu catran si cu smoala si cu calti si cu vita.
23. Si valvataia se ridica deasupra cuptorului, de patruzeci si noua de coti.
24. Si izbucnind afara, ea a ars pe Caldeii care se aflau in jurul cuptorului.
25. Iar ingerul Domnului s-a coborat la Azaria si la cei trei prieteni ai lui in cuptor si a stins vapaia.
26. Si le-a suflat in mijlocul cuptorului ca o racoare de adiere si de roua, asa ca focul nu i-a mai atins; nu le-a mai pricinuit nici dureri, nici teama.
27. Si acei trei, intr-un singur glas, au laudat, au slavit si au binecuvantat pe Dumnezeu in cuptor, zicand:
28. "Binecuvantat esti, Doamne Dumnezeul parintilor nostri, si laudat si preainaltat intru toti vecii.
29. Binecuvantat este numele cel sfant al slavei Tale, si prealaudat si preainaltat intru toti vecii.
30. Binecuvantat esti in locasul sfintei Tale slave, laudat si preaslavit in veci.
31. Binecuvantat esti Cel ce vezi adancurile si sezi pe heruvimi si laudat si preainaltat in veci.
32. Binecuvantat esti pe scaunul imparatiei Tale si prealaudat si preainaltat in veci.
33. Binecuvantat esti pe bolta cerului si prealaudat si preaslavit in veci.
34. Binecuvantati toate lucrurile Domnului pe Domnul, laudati-L si-L preainaltati pe El in veci.
35. Binecuvantati, ceruri, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
36. Binecuvantati, ingeri, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
37. Binecuvantati, ape si toate cele mai presus de cer, pe Domnul, laudati-L si-L preainaltati pe El in veci.
38. Binecuvantati, toate puterile Domnului, pe Domnul, laudati-L si-L preainaltati pe El in veci.
39. Binecuvantati, soare si luna, pe Domnul, laudati-L si-L preainaltati in veci.
40. Binecuvantati, stelele cerului, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
41. Binecuvantati, toata ploaia si roua, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
42. Binecuvantati, toate vanturile, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El intru toti vecii.
43. Binecuvantati, foc si caldura, pe Domnul, laudati si-L preainaltati in veci.
44. Binecuvantati, frig si caldura, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
45. Binecuvantati, roua si zapada, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
46. Binecuvantati, nopti si zile, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
47. Binecuvantati, lumina si intuneric, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
48. Binecuvantati, gheata si ger, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
49. Binecuvantati, brume si zapezi, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
50. Binecuvantati, fulgere si nori, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
51. Binecuvinteaza, pamantule, pe Domnul, lauda si-L preainalta in veci.
52. Binecuvantati, munti si dealuri, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
53. Binecuvantati, toate cele ce rasariti pe pamant, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
54. Binecuvantati, izvoare, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci,

55. Binecuvantati, mari si rauri, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
56. Binecuvantati, chiti si toate cele ce se misca in ape, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
57. Binecuvantati, toate pasarile cerului, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
58. Binecuvantati, toate fiarele si toate dobitoacele, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
59. Binecuvantati, voi fiii oamenilor, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
60. Binecuvinteaza, Israel, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
61. Binecuvantati, preoti, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
62. Binecuvantati, slujitori, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
63. Binecuvantati, voi duhuri si suflete ale dreptilor, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
64. Binecuvantati, voi cei sfinti si smeriti cu inima, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci.
65. Binecuvantati, Anania, Azaria, si Misael, pe Domnul, laudati si-L preainaltati pe El in veci; ca ne-a scos pe noi din locuinta mortilor, si din mana mortii ne-a smuls pe noi, si ne-a izbavit pe noi din mijlocul cuptorului care arde cu vapaie de foc, si din mijlocul vapaii ne-a izbavit pe noi.
66. Marturisiti-va Domnului, ca este bun, ca in veac este mila Lui.
67. Binecuvantati pe Domnul, Dumnezeul dumnezeilor, toti care va inchinati Lui, laudati si multumiti, ca in veac este mila Lui".

CARTEA A TREIA A LUI EZDRA

CAPITOLUL 1

Despre Pastile pe care le-a sarbatorit Iosie si despre regii urmatori lui pana la robia Babilonului.

l. Si a praznuit Iosia Pastile in Ierusalim in cinstea Domnului Dumnezeului sau si a jertfit pasha in paisprezece zile ale lunii intai, asezand preotii dupa randul lor, impodobiti in templul Domnului.
2. Si a poruncit levitilor, slujitorilor la cele sfinte ale lui Israel, sa se sfinteasca pe sine Domnului in templul pe care l-a zidit Solomon, fiul regelui David.
3. "Nu va fi chemarea voastra sa-l ridicati pe umeri, ci acum slujiti Domnului Dumnezeului vostru si purtati grija neamului lui Israel.
4. Si pregatiti mieii pentru Pasti dupa neamurile si dupa familiile voastre, dupa randuiala lui David, regele lui Israel, si dupa stralucirea lui Solomon, fiul lui.
5. Si stand in templu dupa randuiala parintilor, cuvenita voua levitilor, cei ce stati in sir inaintea fratilor vostri din Israel,
6. Cu randuiala jertfiti Pastile, si pregatiti jertfele fratilor vostri, si faceti Pastile dupa porunca Domnului, care s-a dat lui Moise".
7. Si a daruit Iosia poporului care se afla de fata, din miei si din iezi treizeci de mii, vitei trei mii; acestea din turmele regelui s-au dat, dupa fagaduinta sa, poporului, preotilor si levitilor.
8. Si au dat Helchia si Zaharia si Iehiel, ispravnicii templului Domnului, preotilor pentru Pasti, oi doua mii sase sute, vitei trei sute.
9. Si Iehonia si Semaia si Natanael, fratele sau, si Hasabia si Ieiel si Ioram, cei peste mii, au dat levitilor pentru Pasti, oi cinci mii, vitei sapte sute.
10. Si dupa ce s-au facut acestea cu buna-cuviinta, au stat preotii si levitii, avand azimele dupa semintii si dupa capii de familie inaintea poporului, ca sa aduca Domnului dupa cele scrise in cartea lui Moise.
11. Si au fript pasha la foc, cum se cuvine si jertfele le-au fiert in caldari si in tingiri, cu bun miros, si le-au adus la toti cei din popor.
12. Si dupa acestea au gatit pentru ei insisi si pentru preoti, fratii lor, fiii lui Aaron, pentru ca preotii aduceau grasimile pana la caderea noptii, si levitii au gatit lor si preotilor, fratii lor, fiii lui Aaron.
13. Si cantaretii templului Domnului, fiii lui Asaf, erau in randul lor, dupa cum a randuit David.
14. Si Asaf si Zaharia si Iedutun, dregatorul regelui,
15. Si portarii stateau fiecare la poarta lui, fiindca nimanui nu-i era ingaduit sa-i treaca randul. Si levitii, fratii lor, au gatit pentru ei.

16. Si s-au savarsit cele de jertfa Domnului, ca in acea zi sa se sarbatoreasca Pastile si sa se aduca jertfele pe jertfelnicul lui Dumnezeu, dupa porunca regelui Iosia.
17. Si au praznuit fiii lui Israel cati se aflau de fata, in vremea aceasta, Pastile si praznicul azimelor, sapte zile.
18. Si nu s-au sarbatorit Pasti ca acestea in Israel, din zilele lui Samuel proorocul.
19. Si toti regii lui Israel n-au sarbatorit Pasti ca acestea, cum le-au sarbatorit Iosia si preotii si levitii si Iudeii, si tot Israelul, si cei ce s-au aflat in locuinta lor in Ierusalim.
20. In anul al optsprezecelea al domniei lui Iosia, s-au sarbatorit Pastile acestea.
21. Si s-au indreptat faptele lui Iosia inaintea Domnului lui, cu inima plina de evlavie.
22. Si lucrurile despre el s-au scris in vremurile cele mai dinainte, despre cei ce au pacatuit si au facut nelegiuiri inaintea Domnului, mai mult decat orice neam si imparatie, si cele ce au amarat sufletul lui, cum si cuvintele cu care Domnul a mustrat pe Israel.
23. Si dupa toate lucrurile acestea ale lui Iosia, s-a intamplat ca Faraon, regele Egiptului, sa vina cu razboi in Carchemis, pe Eufrat.
24. Si a iesit in intampinarea lui Iosia si a trimis la el regele Egiptului, zicand: Ce este mie si tie, rege al lui Iuda? Nu impotriva ta sunt eu trimis de la Domnul Dumnezeu,
25. Ci spre Eufrat se indreapta razboiul meu. Si acum Domnul cu mine este si Domnul cu mine sarguind este.
26. Departeaza-te de la mine si nu sta impotriva Domnului.
27. Si n-a intors de la el Iosia carul sau, ci a pornit razboi, neluand aminte la cuvintele lui Ieremia proorocul, cuvinte din gura Domnului, si a intrat cu el in lupta in campia Meghidonului.
28. Si s-au coborat dregatorii la regele Iosia, si a zis regele slugilor sale: Scoateti-ma din lupta, ca am slabit foarte.
29. Si indata l-au scos pe el slugile lui din randul de bataie, si el s-a suit in al doilea car al lui si, ajungand la Ierusalim, si-a sfarsit viata si a fost ingropat in mormantul parintilor sai.
30. In toata Iudeea au jelit pe Iosia si a plans Ieremia proorocul pentru Iosia; si capeteniile cu femeile l-au plans pana in ziua de astazi.
31. Si s-a dat aceasta, ca sa se faca totdeauna la tot neamul lui Israel.
32. Si acestea sunt scrise in cartea celor povestite despre regii lui Iuda, de asemenea si faptele pe care le-a savarsit Iosia si marirea lui si intelepciunea lui in legea Domnului.
33. Iar cele ce s-au facut de el mai inainte si cele de acum s-au scris in Cartea regilor lui Israel si ai lui Iuda.
34. Si capeteniile poporului au luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, l-au pus rege in locul lui Iosia, tatal lui, fiind de douazeci si trei de ani.
35. Si a domnit in Iuda si in Ierusalim trei luni.
36. Si l-a mutat regele Egiptului, ca sa nu domneasca in Ierusalim.
37. Si a pagubit pe popor cu o suta de talanti de argint si cu un talant de aur.
38. Si regele Egiptului a pus rege in Iuda si in Ierusalim pe Ioiachim, fratele lui Ioahaz.
39. Si a legat Ioiachim pe dregatorii cei mari, si pe Zarachi, fratele sau, prinzandu-l, l-a dus in Egipt.
40. Si era Ioiachim de douazeci si cinci de ani cand s-a facut rege in Iuda si in Ierusalim si a facut rau inaintea Domnului.
41. Si impotriva acestuia s-a suit Nabucodonosor, regele Babilonului, si, legandu-l cu legaturi de arama, l-a dus in Babilon.
42. Si din sfintitele vase ale Domnului, luand Nabucodonosor si ducandu-le, le-a agatat in templul lui, in Babilon.
43. Si cele ce s-au scris despre el si despre necuratia lui si despre nelegiuirea lui, s-au scris in Cartea Cronicilor regilor.
44. Si in locul lui Ioiachim a domnit fiul lui, care, cand a ajuns rege, era de optsprezece ani.
45. Si a domnit trei luni si zece zile in Ierusalim si a facut rau inaintea Domnului.
46. Si dupa un an, trimitand Nabucodonosor, l-a mutat in Babilon, impreuna cu vasele cele sfinte ale Domnului.
47. Si a pus pe Sedechia rege in Iuda si in Ierusalim, in varsta de douazeci si unu de ani.
48. Si a domnit unsprezece ani si a facut rau inaintea Domnului si nu s-a rusinat de cuvintele care s-aut grait prin Ieremia proorocul din gura Domnului.
49. Si fiind legat cu juramant de regele Nabucodonosor pe numele Domnului, el a calcat juramantul si a fost indepartat din domnie.
50. Si invartosandu-si cerbicea si inima sa, a calcat cele legiuite ale Domnului Dumnezeului lui Israel.
51. Si fruntasii poporului si ai preotilor au facut multe nelegiuiri, mai multe decat toate necuratiile tuturor

neamurilor, si au pangarit templul Domnului cel sfintit in Ierusalim.
52. Si a trimis Dumnezeul parintilor lor pe ingerul Sau sa-i cheme, intrucat ii ocrotea pe ei si locasul Sau.
53. Iar ei isi bateau joc de vestitorii Lui, si in ziua in care a grait Domnul; ei batjocoreau pe proorocii Lui, pana ce, maniindu-Se El pe poporul Sau pentru paganatati, a poruncit regilor Caldeilor sa se suie impotriva lor.
54. Acestia au omorat pe tinerii lor cu sabia imprejurul sfantului lor locas si nu le-a fost mila de cel tanar si de fecioara si de batran, si de cel mai tanar al lor.
55. Ci pe toti i-au dat in mainile lor, si toate vasele sfinte ale Domnului, cele mari si cele mici, si vasele chivotului lui Dumnezeu.
56. Si luand vistieria regelui, au dus-o in Babilon si au ars templul Domnului.
57. Si au surpat zidurile Ierusalimului si turnurile lui le-au ars cu foc si au facut netrebnice toate cele marite ale lui si pe cei scapati de ascutisul sabiei i-au dus in Babilon.
58. Si au fost slugi lui Nabucodonosor si fiilor lui, pana ce au venit Persii stapani, ca sa se implineasca cuvantul Domnului care a fost in gura lui Ieremia, pana ce pamantul se va bucura de odihnele sale in tot timpul pustiirii lui, odihnind pana la implinirea celor saptezeci de ani.

CAPITOLUL 2

Cirus, regele Persilor, da voie Iudeilor robiti sa zideasca din nou templul Domnului si Ierusalimul, iar Artaxerxe ii opreste.

1. Domnind Cirus peste Persi, in anul intai, ca sa se implineasca cuvantul Domnului grait prin gura lui Ieremia,
2. A ridicat Domnul duhul lui Cirus, regele Persilor, si a vestit in tot regatul sau prin grai si prin scrisori, zicand:
3. Aceasta zice regele Persilor, Cirus: Pe mine Domnul lui Israel, Domnul cel Preainalt m-a pus rege al lumii.
4. Si mi-a poruncit mie sa zidesc Lui templu in Ierusalimul cel din Iuda.
5. Daca este cineva dintre voi din neamul lui Iuda, Domnul lui sa fie cu el, sa se suie la Ierusalimul din Iudeea si sa zideasca iarasi templul Domnului lui Israel; caci Acesta este Domnul, Cel care locuieste in Ierusalim.
6. Drept aceea, cati locuiesc in partea locului, in tinutul acela, sa-i ajute,
7. Cu aur si cu argint, cu dari, cu cai si cu vite impreuna cu ceilalti, care la rugaciune sunt pusi in templul Domnului din Ierusalim.
8. Si capeteniile semintiilor lui Iuda si Veniamin, preotii si levitii, si toti carora le-a trezit Domnul duhul, ca sa se suie sa zideasca iarasi templul Domnului din Ierusalim,
9. Si cei din jurul lor au ajutat in toate cu argint si cu aur, cu cai, cu dobitoace si cu nenumarate daruri facute de cei al caror duh fusese trezit.
10. Si regele Cirus a scos vasele sfinte ale Domnului pe care le adusese Nabucodonosor din Ierusalim si le asezase in templul lui.
11. Si scotandu-le, Cirus, regele Persilor, le-a dat lui Mitridate, vistiernicul sau.
12. Si prin acesta s-au dat in seama lui Sesbatar, carmuitorul Iudeii.
13. Si numarul acestora era: pahare de aur o mie, si pahare de argint o mie, catui de argint douazeci si noua, nastrape de aur treizeci, de argint doua mii patru sute zece, si alte vase o mie.
14. si toate vasele care s-au adus, de aur si de argint, cinci mii patru sute saizeci si noua:
15. Si au fost aduse de Sesbatar in Ierusalim impreuna cu cei intorsi din robie din Babilon.
16. Iar in vremea domniei lui Artaxerxe, regele Persilor, Bilsam si Mitridate, Tabeel si Rehum carmuitorul, impreuna cu Simsai scriitorul si tovarasii lor care locuiau in Samaria si in alte locuri, au scris impotriva celor ce locuiesc in Ierusalim si in Iudeea o scrisoare iscalita:
17. "Regelui Artaxerxe, stapanul: slugile tale, Rehum cronicarul si Simsai scriitorul, si ceilalti din sfatul lor, si judecatorii cei din Cele-Siria si din Fenicia;
18. Cunoscut sa fie acum domnului nostru, regele, ca Evreii, suindu-se de la voi la noi, venind la Ierusalim, cetatea cea razvratita si vicleana, zidesc pietele si zidurile ei le repara, si pun temelia templului.
19. Deci, de se va zidi cetatea aceasta si se vor sfarsi zidurile, bir nu vor suferi a da, ci si regilor vor sta impotriva.

20. Si, fiindca au inceput cladirea templului, am socotit ca este bine sa nu trecem aceasta cu vederea,
21. Ci sa instiintam pe domnul nostru, regele, ca, daca vrei sa cercetezi cu amanuntul cronicile parintilor tai,
22. Atunci vei afla in cronici insemnari despre acestea si vei cunoaste ca cetatea aceasta era razvratita, tulburand regi si cetati.

23. Si Evreii razvratiti inca din vremuri vechi urzesc rascoale, pentru care pricina si cetatea aceasta a fost pustiita.
24. Acum dar aratam tie, stapane rege, ca de se va zidi din nou cetatea aceasta si se vor ridica zidurile ei, nu te vei mai cobori in Cele-Siria si Fenicia".
25. Atunci a raspuns regele lui Rehum cronicarul si carmuitorul, lui Bilsam si lui Simsai scriitorul si celorlalti, care impreuna cu ei se sfatuiesc si locuiesc in Samaria si in Siria si in Fenicia, cele scrise mai jos:
26. "Am citit scrisoarea ce mi-ati trimis; drept aceea am poruncit sa se caute si s-a aflat ca cetatea aceea este din veac impotrivitoare regilor;
27. Si ca locuitorii au urzit rascoale si razboaie in ea si ca regi tari si cruzi au fost in Ierusalim, stapanind si bir luand de la Cele-Siria si de la Fenicia.
28. Acum dar am poruncit sa fie opriti oamenii aceia a zidi cetatea si sa purtati de grija ca sa nu se mai intample nimic impotriva acestei porunci.
29. Si sa nu mearga mai departe rautatea, ca regii sa se tulbure".
30. Atunci, citindu-se cele scrise de regele Artaxerxe, Rehum si Simsai scriitorul si cei ce se sfatuiau impreuna cu ei, pornind in graba la Ierusalim, cu cai si cu multime de lupta, au inceput a opri pe cei ce zideau.
31. Si a fost oprita zidirea locasului sfant din Ierusalim pana in al doilea an al domniei lui Darius, regele Persilor.

CAPITOLUL 3
Intrebarile celor trei tineri din garda imparatului Darius.

l. Si pe cand domnea Darius, a facut ospat mare tuturor celor de sub ascultarea lui si tuturor celor nascuti din casa lui,
2. Si tuturor dregatorilor celor mari ai Mediei si ai Persiei si tuturor satrapilor si capeteniilor ostirii si carmuitorilor de tinuturi de la India pana la Etiopia, care erau in cele o suta douazeci si sapte de satrapii.
3. Si dupa ce au mancat si au baut si dupa ce s-au saturat, s-au risipit; iar regele Darius s-a dus la asternutul sau si a adormit si s-a desteptat.
4. Atunci cei trei tineri, din garda regelui, care pazeau pe rege, au zis unul catre altul:
5. Sa spunem fiecare dintre noi cate un cuvant, sa vedem al cui va fi mai tare, iar al carui cuvant va fi mai intelept, aceluia ii va da lui regele Darius daruri mari si laude mari;
6. Si cu porfira se va imbraca si din vase de aur va bea, si pe aur va dormi, si se va plimba in trasura cu cai cu fraie de aur, si va purta pe cap turban de vison si lantisoare imprejurul grumazului lui,
7. Si al doilea va sedea dupa Darius, pentru intelepciunea lui, si ruda lui Darius se va numi.
8. Atunci, scriind fiecare cuvantul sau, l-a pecetluit si l-a pus sub perna lui Darius, regele, si au zis:
9. "Cand se va scula regele, ii vor da cele ce-am scris, si al carui cuvant va judeca regele din noi trei, si marii dregatori ai Persiei, ca este mai intelept, lui i se va da biruinta, precum s-a scris".
10. Unul scrisese: mai tare este vinul.
11. Celalalt scrisese: mai tare este regele.
12. Si al treilea scrisese: mai tari sunt femeile, iar mai mult decat toate biruieste adevarul.
13. Si cand s-a sculat regele din somn, luand scrisorile, i le-au dat si le-a citit.
14. Si trimitand, a chemat pe toti dregatorii cei mari ai Persiei si ai Mediei, pe satrapi, pe capeteniile ostirii, pe carmuitorii de tinuturi si pe sfetnici,
15. Si au sezut in divan si a citit scrisorile inaintea lor.
16. Si a zis: Chemati pe tinerii acela, si ei sa-si arate cuvintele lor.
17. Si au fost chemati si au intrat inauntru, si le-a zis: Spuneti-ne cele ce-ati scris.
18. Si a inceput cel dintai, cel ce a zis ca vinul este mai tare, si a zis asa: O, barbatilor, cum nu este mai tare vinul? Caci tuturor oamenilor care il beau le rataceste mintea.
19. Si mintea regelui si a orfanului, si a robului si a celui slobod, si a saracului si a bogatului o face una.
20. Si toata mintea o intoarce spre chef si veselie, si nu-si aduce aminte de tot necazul si de toata datoria.
21. Si toate inimile le face bogate, si nu-si aduc aminte nici de rege, nici de satrap, si toate le face sa vorbeasca prin talanti.
22. Si nu-si aduc aminte, cand beau, sa iubeasca pe prieteni si pe frati, ci dupa putin timp scot sabiile.
23. Si cand se trezesc de vin, nu-si aduc aminte de cele ce au facut.

24. O, barbatilor! Oare nu este mai tare vinul, care sileste a face asa? Si dupa ce a zis acestea, a tacut.

CAPITOLUL 4

Biruinta adevarului. Darius inapoiaza vasele cele sfinte, dand Iudeilor voie pentru zidirea Ierusalimului si a templului Domnului.

l. Si a inceput sa vorbeasca cel de-al doilea, care spusese ca este mai tare regele.
2. O, barbatilor! Au nu sunt mai tari oamenii care stapanesc pamantul si marea si toate cate sunt in ele?
3. Iar regele mai tare este si domneste peste toti si-i stapaneste, si orice le-ar porunci ei fac; de le va zice sa faca razboi unul impotriva altuia, fac.
4. Si de-i va trimite impotriva vrajmasilor, merg si surpa munti si ziduri si turnuri.
5. Ucid si se ucid, si cuvantul regelui nu-l calca; si de vor birui, regelui ii aduc toate, si cate vor prada, si celelalte toate i le aduc.
6. Si cati nu se duc la razboi si nu lupta, ci lucreaza pamantul, iarasi dupa ce seamana si secera, aduc regelui;
7. Si unul pe altul silind aduc dajdie regelui, si el unul singur este.
8. De va zice sa omoare, omoara; de va zice sa lase, lasa; de va zice sa bata, bate.
9. A zis sa pustiiasca, pustiesc; a zis sa zideasca, zidesc; a zis sa taie, taie; a zis sa rasadeasca, rasadesc.
10. Si tot poporul lui si ostirea lui de el unul asculta, si la toate acestea el sade, mananca, si bea si doarme.
11. Si acestia pazesc in jurul lui si nimeni nu poate sa mearga si sa faca lucrurile sale, nici nu pot sa nu-l asculte.
12. O, barbatilor! Cum nu este tare regele, ca este asa de ascultat! Si a tacut.
13. Iar al treilea, care vorbise despre femei si despre adevar, este Zorobabel. El a inceput a grai:
14. O, barbatilor! Drept este ca cel mai mare este regele, si multi sunt oamenii, si tare este vinul!
15. Dar cine ii stapaneste sau cine domneste peste ei? Au nu sunt femeile? Femeile au nascut pe regele si pe tot poporul care stapaneste marea si pamantul.
16. Si din ele s-au nascut, si acestea au crescut pe cei ce sadesc viile, din care se face vinul.
17. Ele fac imbracamintea oamenilor, si tot ele prilejuiesc marirea oamenilor, si omenii nu pot fi fara de femei.
18. Si de vor aduna aur si argint si tot lucrul frumos, cand vad o femeie frumoasa la chip si la frumusete,
19. Pe toate acestea lasandu-le, la ea cauta si cu gura cascata privesc la ea, si toti pe ea o aleg mai mult decat aurul si decat argintul si decat tot lucrul frumos.
20. Lasa omul pe tatal sau, care l-a hranit, si tara sa, si se lipeste de femeia sa.
21. Si cu femeia lui isi da sufletul si nu-si mai aduce aminte nici de tatal sau, nici de mama sa, nici de tara.
22. Si din acestea se cuvine sa stiti voi ca femeile va stapanesc.
23. Oare nu truditi si osteniti, si toate le aduceti si le dati femeilor, si ia omul sabia sa, si iese la drumuri sa talhareasca si sa fure, si plutesc pe mare si pe fluvii,
24. Si pe leu vede si in intuneric merge, si ceea ce fura si rapeste si jefuieste, iubitei aduce?
25. Si mai mult iubeste omul pe femeia sa, decat pe tatal sau si pe mama sa.
26. Si multi si-au iesit din minti din pricina femeilor si au ajuns robi pentru ele.
27. Si multi au pierit, au gresit si au pacatuit din pricina femeilor.
28. Si acum nu-mi credeti mie? Cu adevarat mare este regele in puterea lui si toate tinuturile se tem a se atinge de el.
29. Dar eu l-am vazut pe el si pe Apamina, fata lui Bartac, cel cu faima, concubina regelui, sezand de-a dreapta regelui.
30. Ea a luat diadema de pe capul regelui si, punand-o pe capul sau, da palme regelui cu stanga.
31. Si la acestea regele, se uita la ea cu gura cascata; si daca ea radea cu el, si el radea, si daca ea se supara pentru ceva, el o magulea, ca sa se impace cu el.
32. O, barbatilor! Cum nu sunt tari femeile, de vreme ce fac asa?
33. Atunci regele si dregatorii s-au uitat unul la altul.
34. Si a inceput a grai si despre adevar. O, barbatilor! Tari sunt femeile. Mare este pamantul si inalt este cerul si iute la alergat soarele, caci intr-o zi se intoarce si inconjoara cerul si iarasi alearga la locul sau.
35. Au nu este mare cel ce face acestea? Dar adevarul este si mai mare si mai puternic decat toate.
36. Tot pamantul cheama adevarul, si cerul pe el il binecuvanteaza, si toate lucrurile se clatina si se cutremura, si nimic la el nu este stramb.
37. Nedrept este vinul, nedrept este regele, nedrepte sunt femeile, nedrepti sunt toti fiii oamenilor si nedrepte

sunt toate lucrurile lor, cele ce sunt ca acestea, si nu este in ele adevar, si, din pricina nedreptatii lor, toti pier.
38. Iar adevarul ramane si este tare in veac si traieste si domneste in veacul veacului.
39. El nu cauta la fata oamenilor si nu partineste, ci cele drepte face tuturor, fie nedrepti, fie rai, si la toti sunt placute lucrurile lui, si in judecata lui nimic nu este nedrept.
40. Aceasta este taria, imparatia, puterea si marirea tuturor veacurilor! Binecuvantat sa fie Dumnezeul adevarului!
41. Si a incetat a grai, si tot poporul atunci a raspuns si a strigat: "Mare este adevarul si mai puternic decat orice!"
42. Atunci regele i-a zis: "Cere orice vei vrea, mai mult decat cele scrise, si iti voi da, pentru ca te-ai aflat mai intelept, si alaturi de mine vei sedea si ruda mea te vei chema!"
43. Atunci el a zis regelui: "Adu-si aminte de fagaduinta pe care ai facut-o sa zidesti Ierusalimul, in ziua in care inaltimea ta ai luat domnia,
44. Si sa trimiti inapoi toate vasele cele luate din Ierusalim, pe care le-a ales Cirus, cand a fagaduit sa darame Babilonul si a fagaduit ca le va trimite acolo,
45. Si tu ai fagaduit sa zidesti templul Domnului, pe care il arsesera Edomitii, cand a fost pustiita Iudeea de Caldei.
46. Si acum aceasta este ce te rog, stapane rege, si ce cer de la tine! Aceasta este fapta cea mare pe care s-o savarsesti! Acum te rog sa implinesti fagaduinta pe care ai dat-o prin gura ta inaintea Imparatului cerului!"
47. Atunci, sculandu-se regele Darius, l-a sarutat si a scris pentru el scrisori catre toti dregatorii, carmuitorii tinuturilor, capeteniile ostirilor si satrapii, ca sa-l petreaca pe el si pe toti cei cu el, care se suie sa zideasca Ierusalimul.
48. Si la toti carmuitorii locurilor din Cele-Siria si din Fenicia si la cei din Liban a scris scrisori, ca sa duca lemne de cedru din Liban la Ierusalim si impreuna cu el sa zideasca cetatea.
49. Si a dat scris la toti Iudeii care voiau sa se suie de la regat in Iudeea ca sunt liberi; iar cei care au puterea, carmuitorul de tinut si satrapul si economul, sa nu mearga la usile lor.
50. Si toata tara pe care o stapanesc ei, sa fie scutita de dari, si ca Edomitii sa paraseasca satele pe care mai inainte le stapaneau de la Iudei.
51. Si la zidirea templului Domnului sa dea pe an douazeci de talanti pana ce se va ispravi zidirea;
52. Si la jertfelnic arderi de tot sa se aduca in toate zilele, precum au porunca; alti saptesprezece talanti sa aduca, si peste an zece.
53. Si toti cei ce vin din Babilon sa zideasca cetatea, sa fie liberi, ei si fiii lor si toti preotii care i-ar insoti.
54. Si a scris si despre veniturile si despre odajdiile preotilor in care ei slujesc.
55. Si a scris sa se dea dare levitilor pana in ziua cand se va termina templul Domnului si Ierusalimul se va zidi.
56. Si la toti cei ce pazesc cetatea a scris sa le dea lor loturi si simbrie.
57. Si a trimis toate vasele pe care le alesese Cirus de la Babilon, si tot ceea ce fagaduise Cirus sa faca, el a poruncit sa faca si sa le trimita la Ierusalim.
58. Si cand a iesit tanarul Zorobabel, ridicandu-si fata la cer inaintea Ierusalimului, a binecuvantat pe imparatul cerului, zicand:
59. "De la Tine este biruinta si de la Tine este intelepciunea si a Ta este slava, si eu sunt robul Tau.
60. Binecuvantat esti Tu, Cel care mi-ai dat mie intelepciune, si pe Tine Te preaslavesc, Doamne al parintilor nostri!"
61. Si a luat scrisorile si a iesit, a venit in Babilon si a vestit tuturor fratilor sai.
62. Si au binecuvantat pe Dumnezeul parintilor lor, caci le-a dat libertate si invoire, ca sa se intoarca
63. Si sa zideasca Ierusalimul si templul in care s-a numit numele Domnului. Si ei au petrecut cu cantari si cu bucurie sapte zile.

CAPITOLUL 5

Insemnarea celor intorsi din robia Babilonului. Inceperea innoirii cetatii Si a templului Domnului.

l. Si dupa aceasta au fost alesi ca sa se intoarca capii familiilor dupa semintiile lor, femeile lor, fiii si fetele lor, si robii si roabele lor, si dobitoacele lor.
2. Si Darius a trimis impreuna cu ei o mie de calareti pana ii vor aseza in Ierusalim cu pace, cu cantari, cu timpane si cu flaute.
3. Si toti fratii lor s-au veselit la plecarea lor, iar regele le-a ingaduit sa plece cu ei.
4. si acestea sunt numele barbatilor, capi de familii din semintii, care au pornit in tinuturile lor:

5. Preotii, fiii lui Finees, fiul lui Aaron: Iosua, fiul lui Iosedec, fiul lui Sarai, si Ioachim, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, din casa lui David, din neamul lui Fares, din tribul lui Iuda,
6. Care a grait sub Darius, regele Persilor, cuvinte intelepte in al doilea an al domniei lui, in luna lui Nisan, intaia luna a anului.
7. Si acestia sunt din Iuda, care au iesit din straina robie, in care ii adusese in Babilon Nabucodonosor, regele Babilonului,
8. Si care s-au inapoiat la Ierusalim si in tot cuprinsul Iudeii, fiecare in cetatea sa, care au venit cu Zorobabel si cu Iosua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilsan, Misperet, Bigvai, Nehumi, Baana, capeteniile lor.
9. Numarul celor din neam si conducatorii lor:
10. Fiii lui Fares, doua mii o suta saptezeci si doi.
11. Fiii lui Sefatia, patru sute saptezeci si doi.
12. Fiii lui Arah, sapte sute cincizeci si sase.
13. Fiii lui Pahat-Moab, adica fiii lui Iosua si ai lui Iacob, doua mii opt sute doisprezece.
14. Fiii lui Elam, o mie doua sute cincizeci si patru.
15. Fiii lui Zatu, noua sute patruzeci si cinci.
16. Fiii lui Horve, sapte sute cinci.
17. Fiii lui Binui, sase sute patruzeci si opt.
18. Fiii lui Bebai, sase sute treizeci si trei.
19. Fiii lui Azad, trei mii doua sute douazeci si doi.
20. Fiii lui Adonicam, sase sute saizeci si sapte.
21. Fiii lui Bigvai, doua mii saizeci si sase.
22. Fiii lui Adin, patru sute cincizeci si patru.
23. Fiii lui Ater, din casa lui Iezechia, nouazeci si doi.
24. Oamenii din Cheila si din Azeca, saizeci si sapte.
25. Fiii lui Azuran, patru sute treizeci si doi.
26. Fiii lui Anania, o suta unu.
27. Fiii lui Hasum, treizeci si doi.
28. Fiii lui Betai, trei sute douazeci si trei.
29. Fiii lui Hasoferet, o suta doi.
30. Oamenii din Beter, trei mii cinci.
31. Cei din Betleem, o suta douazeci si trei.
32. Cei din Netofa, cincizeci si cinci.
33. Cei din Anatot, o suta cincizeci si opt.
34. Cei din Bet-Azmavet, patruzeci si doi.
35. Cei din Chiriat-Iearim, douazeci si cinci.
36. Cei din Chefira si din Beerot, sapte sute patruzeci si trei.
37. Cei din Piras, sapte sute.
38. Cei din Hadias si Amidii, patru sute douazeci si doi.
39. Cei din Rama si Gheba, sase sute douazeci si unu.
40. Cei din Micmas, o suta douazeci si doi.
41. Cei din Vetolio, cincizeci si doi.
42. Fiii lui Nefusim, o suta cincizeci si sase.
43. Fiii lui Calamolal si Ono, sapte sute douazeci si cinci.
44. Oamenii din Ierihon, trei sute patruzeci si cinci.
45. Fiii lui Senaa, trei mii trei sute treizeci.
46. Preotii, fiii lui Iedaia, fiul lui Iosua, intre fiii lui Eliasib, noua sute saptezeci si doi.
47. Fiii lui Esemirot, o mie cincizeci si doi.
48. Fiii lui Fasaron, o mie patruzeci si sapte.
49. Fiii din Carmi, doua sute saptesprezece.
50. Iar levitii, fiii lui Iosua si Cadmiel si Binui si Hodavia, saptezeci si patru.
51. Cantaretii templului Domnului, fiii lui Asaf, o suta douazeci si opt.
52. Portarii, fiii lui Salum, fiii lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub, fiii lui Hatita, fiii lui Sobai, in total o suta treizeci si noua.

53. Cei inchinati templului: fiii lui Tiha, fiii lui Hasufa, fiii lui Tabaot, fiii lui Cheros, fiii lui Sia, fiii lui Padon, fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii lui Acub, fiii lui Cuta, fiii lui Chitab, fiii lui Hagab, fiii lui Salmai,
54. Fiii lui Hanan, fiii lui Catua, fiii lui Ghedur, fiii lui Eru, fiii lui Desan, fiii lui Noiva, fiii lui Haseva, fiii lui Gazera, fiii lui Aziu, fiii lui Finees, fiii lui Asara, fiii lui Vaste, fiii lui Asana, fiii lui Meani, fiii lui Nafisi, fiii lui Acuv, fiii lui Ahiva, fiii lui Asur, fiii lui Farachim, fiii lui Vasalot,
55. Fiii lui Meeda, fiii lui Cuta, fiii lui Harea, fiii lui Varhus, fiii lui Asirar, fiii lui Tomi, fiii lui Nasit, fiii lui Atifa,
56. Fiii slugilor lui Solomon, fiii lui Asapfion, fiii lui Farida, fiii lui Ieli, fiii lui Lozon, fiii lui Isdail, fiii lui Safet,
57. Fiii lui Aghiei, fiii lui Facaret, fiii lui Savia, fiii lui Sarotia, fiii lui Masia, fiii lui Gar, fiii lui Adus, fiii lui Suva, fiii lui Afera, fiii lui Varodis, fiii lui Savat, fiii lui Amon,
58. Toti cei inchinati templului Domnului si fiii slugilor lui Solomon, trei sute saptezeci si doi.
59. Iar cei care au iesit din Tel-Melah si Tel-Harsa, cu conducatorul lor Haraath, si din Cherub-Adan si Imer, si nu puteau sa-si arate neamurile lor si semintiile, ca sunt din Israel, au fost fiii lui Delaia, fiii lui Tobie, fiul lui Necoda, sase sute cincizeci si doi.
60. Si dintre preotii care erau in slujba preotiei, dar nu s-au gasit in condici, fiii lui Hobaia, fiii lui Hacot, fiii lui Iadua, care luase de sotie pe Avghia din fetele lui Barzilai, caruia el ii luase si numele.
61. Si cercetandu-se dupa hrisovul de rudenie al acestora, si neaflandu-se, s-au inlaturat de la preotie.
62. Si le-au zis Neemia si Ataria, sa nu aiba parte din cele sfinte, pana ce se va scula arhiereu, imbracat cu Urim si Tumim.
63. Si acestia toti din Israel erau de la doisprezece ani in sus, afara de slugi si slujnice, patruzeci si doua de mii trei sute saizeci.
64. Slugile lor si slujnicele, sapte mii trei sute treizeci si sapte.
65. Cantareti si cantareti din instrumente, doua sute patruzeci si cinci.
66. Camile, patru sute treizeci si cinci.
67. Cai, sapte sute treizeci si sase.
68. Catari, doua sute patruzeci si cinci.
69. Asini, cinci mii cinci sute douazeci si cinci.
70. Si cand au ajuns ei la templul Domnului din Ierusalim, unii dintre capii de familii au fagaduit sa ridice, dupa puterile lor, templul lui Dumnezeu, pe locul lui, si sa se dea la vistieria templului, pentru lucruri, o mie de mine de aur si cinci mii de mine de argint, si o suta de odajdii preotesti.
71. Si s-au salasluit preotii si levitii si cei din popor in Ierusalim si in tara, si cantaretii templului Domnului si portarii si tot Israelul in satele lor.
72. Si sosind luna a saptea, si fiind fiii lui Israel fiecare intru ale sale, s-au adunat cu totii laolalta la intrarea portii celei dintai, care este catre rasarit.
73. Si stand Iosua, fiul lui Iosedec, si fratii lui, preotii si Zorobabel, fiul lui Salatiel, si fratii lui, au gatit jertfelnicul Dumnezeului lui Israel, ca sa aduca pe el arderi de tot, precum este scris in cartea lui Moise, omul lui Dumnezeu.
74. Si s-au adunat impotriva lor unele din celelalte neamuri ale tarii. Iar ei au ridicat jertfelnicul pe locul sau, cu toata dusmania celorlalte neamuri. Si i-au asuprit pe ei toate celelalte neamuri de pe pamant, dar ei aduceau jertfe la vreme si arderi de tot Domnului, dimineata si seara.
75. Si au praznuit ei sarbatoarea corturilor, dupa cum s-a randuit in lege, si au adus jertfe in toate zilele cum se cuvenea, si dupa acestea, aducerile cele neincetate si jertfa zilelor de odihna si a lunilor noi si a tuturor praznicelor celor sfintite.
76. Si oricati au fagaduit vreun dar de buna voie lui Dumnezeu, din luna a noua a lunii a saptea, au inceput a aduce jertfe lui Dumnezeu, caci templul lui Dumnezeu inca nu se zidise.
77. Si au dat bani pietrarilor si dulgherilor si mancaruri si bauturi cu bucurie.
78. Si au dat care Sidonenilor si Tirienilor, ca sa aduca de la Liban lemne de cedru, ca sa le duca cu pluta in Portul Iafa, dupa porunca scrisa lor de la Cirus, regele Persilor.
79. Si in al doilea an, sosind la templul lui Dumnezeu in Ierusalim, in luna a doua, Zorobabel, fiul lui Salatiel, si Iosua, fiul lui Iosedec, si fratii lor si preotii si levitii si toti cei ce au venit din robie in Ierusalim, au inceput lucrul. Si in ziua intai a lunii a doua, in al doilea an, dupa ce au venit ei in Iuda si in Ierusalim, au pus temelia templului Domnului.
80. Si au pus pe levitii de la douazeci de ani in sus peste lucrurile Domnului, si au stat Iosua si fiii lui si fratii lui, Cadmiel cu fiii si fratii lui Hodavia si fiii lui Iuda, fiul lui Henadad, impreuna cu fiii si fratii, toti levitii cei dimpreuna carmuitori peste lucruri, savarsind cele de cuviinta in templul lui Dumnezeu, si au cladit zidarii locasul lui

Dumnezeu.
81. Si au stat preotii toti in odajdii, cu cantari, si cu trambite, si levitii, fiii lui Asaf, laudau cu chimvale pe Domnul, binecuvantand dupa randuiala lui David, regele lui Israel.
82. Si au glasuit prin laude preaslavind pe Domnul, fiindca bunatatea Lui si slava Lui sunt in veci in tot Israelul.
83. Si tot poporul a trambitat si a strigat cu glas mare, dand lauda Domnului pentru ridicarea templului Domnului.
84. Si dintre preoti si leviti si dintre capii de familii au venit cei batrani, care vazusera locasul de mai inainte, si cladirea celui de acum, cu plangere si strigat mare; si multi se bucurau sunand in trambite si strigand cu glas mare, incat poporul nu mai auzea trambitele din pricina bocetelor;
85. Pentru ca era multime care trambita foarte tare, incat de departe se auzea.
86. Si auzind vrajmasii neamului lui Iuda si ai lui Veniamin au venit sa afle ce inseamna glasul acesta al trambitelor.
87. Si au aflat ca cei intorsi din robie zidesc templul Domnului Dumnezeului lui Israel.
88. Si venind la Zorobabel si la Iosua si la capii familiilor, le-au zis: "Sa zidim si noi impreuna cu voi, ca asemenea cu voi ascultam de Domnul vostru si Lui jertfim din zilele lui Asarhadon, regele Asirienilor, care ne-a mutat aici".
89. Si au zis Zorobabel si Iosua si capii familiilor lui Israel: "Nu putem zidi impreuna templul Domnului Dumnezeului nostru, ci noi singuri il vom zidi Domnului lui Israel, precum a randuit noua Cirus, regele Persilor".
90. Si neamurile pamantului, impotrivindu-se celor din Iudeea si impresurand cetatea, impiedicau zidirea si, sfaturi viclene si uneltiri facand, au impiedicat terminarea zidirii in toata vremea vietii regelui Cirus. Si au fost opriti de la zidire doi ani, pana la domnia lui Darius.

CAPITOLUL 6
Iudeii zidesc templul lui Dumnezeu cu invoirea lui Darius.

l. Iar in anul al doilea al domniei lui Darius au proorocit Agheu si Zaharia, fiul lui Ido, proorocii printre Iudeii care erau in Iudeea si in Ierusalim, in numele Domnului Dumnezeului lui Israel.
2. Si atunci, stand Zorobabel, fiul lui Salatiel, si Iosua, fiul lui Iosedec, au inceput a zidi templul Domnului din Ierusalim, si erau cu ei proorocii Domnului, care ii ajutau.
3. In vremea aceea a venit la ei Sisin, carmuitorul Siriei si al Feniciei, si Setar-Boznai si tovarasii lor, si le-a zis:
4. "Cine v-a ingaduit sa ziditi templul acesta si acoperamantul acesta, si celelalte toate sa le savarsiti? Si care sunt ziditorii, care savarsesc acestea?"
5. Si batranii Iudeilor au avut har de la Domnul, Cel Care ii avusese in grija Sa in vremea robiei,
6. Si ei n-au fost opriti sa zideasca pana in timpul cand a fost instiintat Darius si a venit raspunsul.
7. Cuprinsul scrisorii, pe care a scris-o lui Darius, si a trimis-o Sisin, carmuitorul Siriei si al Feniciei si Setar-Boznai si tovarasii lui, capeteniile din Siria si din Fenicia, este acesta: "Regelui Darius, bucurie.
8. Toate stiute sa fie domnului nostru, regele, ca mergand noi in tara Iudeii si venind in cetatea Ierusalim, am gasit in cetate pe batranii Iudeilor, cei care se intorsesera din robie in Ierusalim, zidind Domnului templu nou si mare,
9. Din pietre cioplite de mult pret si din lemne asezate in ziduri.
10. Si lucrurile acestea in graba se fac, si lucrul sporeste in mainile lor si se savarseste cu toata stralucirea si nevointa.
11. Si am intrebat pe batranii aceia zicand: Din a cui porunca ziditi templul acesta si intemeiati lucrarile acestea?
12. Dar noi i-am intrebat ca sa-ti facem tie cunoscut si sa-ti scriem care sunt capeteniile lor, si le-am cerut si numele celor ce-i conduc.
13. Si ei ne-au raspuns, zicand: Noi suntem robii Domnului, Care a facut cerul si pamantul.
14. Si acel templu fusese zidit cu multi ani inainte si fusese terminat de un rege mare si puternic al lui Israel;
15. Si din pricina ca parintii nostri, prin pacatele lor, au intaratat pe Imparatul Ceresc al lui Israel, El i-a dat in mainile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, regele Caldeilor.
16. Si templul, stricandu-l, l-a ars si pe popor l-a dus in robie, la Babilon.
17. Iar in anul intai, cand domnea Cirus peste tara Babilonului, a scris regele Cirus sa se zideasca iarasi templul acesta.
18. Si sfintele vase cele de aur si de argint, pe care le-a scos Nabucodonosor din templul cel din Ierusalim si le-a asezat in templul lui, regele Cirus iarasi le-a scos din templul cel din Babilon, si i s-au incredintat lui Zorobabel Sesbatar, carmuitorul.
19. Si i s-a poruncit sa duca aceste vase si sa le puna in templul din Ierusalim si templul Domnului sa se zideasca pe locul lui.

20. Atunci Sesbatar, venind, a pus temeliile templului Domnului celui din Ierusalim, si de atunci pana acum, zidindu-se, nu s-a terminat inca.
21. Acum dar, daca se socoteste cu cale, o, rege, sa se caute in arhivele regale ale lui Cirus;
22. Si de se va afla ca zidirea templului Domnului in Ierusalim se face cu stirea regelui Cirus, si daca gaseste cu cale domnul, regele nostru, sa ni se raspunda si noua despre acestea".
23. Atunci regele Darius a poruncit sa se cerceteze arhivele regale ce se aflau in Babilon; si s-a aflat in Ecbatana, capitala Mediei, o carte in care erau pomenite acestea:
24. "In anul intai al domniei lui Cirus, a poruncit regele Cirus sa se zideasca iarasi templul Domnului din Ierusalim, unde se aduc jertfe cu ardere fara incetare.
25. Inaltimea templului sa fie de saizeci de coti, latimea de saizeci de coti si trei randuri de case din pietre cioplite, si o casa de lemn noua, iar cheltuiala sa fie facuta din vistieria regelui Cirus.
26. Si vasele cele sfinte ale templului Domnului, cele de aur si cele de argint, pe care le-a scos Nabucodonosor din templul cel din Ierusalim si le-a adus in Babilon, sa fie asezate in templul cel din Ierusalim; si, unde fusese mai inainte, acolo sa fie asezate".
27. Si a poruncit lui Sisin, satrapul Siriei si al Feniciei, si lui Setar-Boznai si tovarasilor lor, si celor randuiti in Siria si in Fenicia carmuitori, sa nu se amestece acolo, ci sa lase pe Zorobabel, robul Domnului si carmuitorul Iudeii, si pe batranii Iudeilor, sa zideasca templul acela al Domnului pe locul unde a fost:
28. "Si eu am poruncit sa se zideasca in intregime si sa se ia aminte sa se lucreze impreuna cu Iudeii care s-au intors din robie pana la terminarea templului Domnului.
29. Si din dajdiile din Cele-Siria si din Fenicia, cu grija si cu randuiala, sa se dea oamenilor acelora ceea ce s-a randuit spre jertfa Domnului, si lui Zorobabel carmuitorul, din tauri si din berbeci si din miei.
30. De asemenea si grau si sare si vin si untdelemn neincetat peste tot anul, cat este de trebuinta in fiecare zi, dupa aratarea preotilor din Ierusalim,
31. Ca sa se aduca jertfe cu turnari lui Dumnezeu celui Preainalt, pentru rege si pentru supusii lui si sa se roage pentru viata lor.
32. Si a poruncit ca oricine va nesocoti ceva din cele mai inainte scrise, sau nu va implini, sa se ia lemn de spanzurat chiar din cele ale lui, si de acela sa se spanzure si averile lui sa fie ale regelui.
33. Pentru aceea si Domnul al Carui nume se cheama acolo, sa piarda pe orice rege si pe orice neam care va intinde mana sa sa opreasca sau sa faca rau templului Domnului din Ierusalim.
34. Si eu, regele Darius, am poruncit sa se faca acestea cu toata luarea aminte".

CAPITOLUL 7

Terminarea templului Domnului, sfintirea lui si serbarea Pastilor.

1. Atunci Sisin, satrapul Cele-Siriei si al Feniciei, si Setar-Boznai si tovarasii lor, urmand celor poruncite de regele Darius,
2. Carmuiau peste lucrurile cele sfinte mai cu grija, ajutand pe batranii Iudeilor si pe preotii slujitori la jertfe.
3. Si cu spor se faceau lucrurile cele sfinte, proorocind Agheu si Zaharia proorocii.
4. Si s-au terminat acestea prin porunca Domnului Dumnezeului lui Israel, si cu voia lui Cirus si a lui Darius si a lui Artaxerxe, regii Persilor.
5. Si s-a terminat templul cel sfant pana in ziua de douazeci si trei ale lunii lui Adar, in al saselea an al lui Darius, regele Persilor.
6. Si au savarsit fiii lui Israel si preotii si levitii si ceilalti din fostii robi, care s-au adaugat, dupa cele ce sunt scrise in cartea lui Moise.
7. Si au adus jertfa la sfintirea templului Domnului tauri o suta, berbeci doua sute, miei patru sute;
8. Doisprezece tapi jertfa pentru pacatul a tot Israelul, dupa numarul celor douasprezece semintii ale lui Israel.
9. Si preotii si levitii stateau dupa semintii imbracati in odajdii, la lucrurile Domnului Dumnezeului lui Israel, cum este randuit in cartea lui Moise; la fel si portarii, fiecare la poarta lui.
10. Si fiii lui Israel, care se intorsesera din robie, au sarbatorit Pastile in ziua de paisprezece a lunii intai, dupa ce se curatisera preotii si levitii,
11. Precum si toti fiii robiei, care s-au curatit.
12. Ca levitii toti o data s-au curatit, si au junghiat mielul pascal pentru toti fiii lui Israel intorsi din robie si pentru fratii lor, preotii, si pentru ei insisi.

13. Si au mancat fiii lui Israel, cei intorsi din robie, si toti cati se departasera de uraciunile neamurilor din tara, cautand pe Domnul.
14. Si au praznuit sarbatoarea azimelor sapte zile, veselindu-se inaintea Domnului,
15. Pentru ca El intorsese inima regelui Asirienilor spre ei, ca sa intareasca mainile lor la lucrurile Domnului Dumnezeului lui Israel.

CAPITOLUL 8

Ezdra in Ierusalim. Scrisoarea lui Artaxerxe. Darurile facute templului Domnului si numararea poporului.

l. Si dupa acestea, in vremea domniei lui Artaxerxe, regele Persilor,
2. Ezdra, fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Salum, fiul lui Sadoc, fiul lui Abitub, fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot, fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul lui Buchi, fiul lui Abiusa, fiul lui Finees, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, preotul cel dintai, a mers la Ierusalim.
3. Acest Ezdra s-a suit din Babilon, fiind carturar iscusit in legea lui Moise, data de Dumnezeu lui Israel,
4. Si i-a dat lui regele marire, afland har inaintea lui in toate cererile lui.
5. Si s-au suit impreuna cu el unii din fiii lui Israel, din preotii, din levitii si cantaretii templului Domnului, din portarii si din cei inchinati templului Domnului, la Ierusalim.
6. In anul al saptelea al domniei lui Artaxerxe, in luna a cincea (acesta este anul al saptelea al regelui), iesind de la Babilon, la luna noua, in luna intai,
7. Au sosit la Ierusalim, dupa calatoria cea buna, data lor de Domnul;
8. Pentru ca Ezdra avea multa stiinta, ca sa nu lase la o parte nimic din legea Domnului si din porunci, invatand pe tot Israelul toate indreptarile si judecatile.
9. Si a venit porunca, scrisa de regele Artaxerxe, la Ezdra preotul si cititorul legii Domnului, al carui cuprins este cel de mai jos:
10. "Regele Artaxerxe, lui Ezdra preotul si invatatorul legii Domnului, salutare.
11. Chibzuind cu iubire de oameni, am poruncit ca cei ce vor vrea din neamul Iudeilor, dintre preoti si dintre leviti, care sunt in regatul nostru, sa mearga impreuna cu tine la Ierusalim.
12. Deci sa mearga cu tine cati vor pofti, cum am hotarat eu si cei sapte sfetnici cei mai apropiati ai mei,
13. Sa cerceteze cele ce sunt in Iuda si in Ierusalim,
14. Potrivit celor ce se afla in legea Domnului,
15. Si sa aduca in Ierusalim Dumnezeului lui Israel daruri pe care le-am fagaduit si eu si sfetnicii mei cei mai apropiati si tot aurul si argintul care s-ar afla in tara Babilonului,
16. Impreuna cu cel daruit de popor la templul Domnului Dumnezeului lor din Ierusalim. Sa se adune argint si aur pentru junci, berbeci, miei si pentru ce urmeaza acestora,
17. Ca sa aduca jertfe Domnului la jertfelnicul Domnului Dumnezeului lor din Ierusalim,
18. Si toate cate vei chibzui impreuna cu fratii tai sa faci cu aurul si cu argintul, fa-le dupa voia Dumnezeului tau.
19. Si vasele cele sfinte ale Domnului, ce se dau tie spre trebuinta templului Dumnezeului tau, din Ierusalim, pune-le inaintea Dumnezeului tau in Ierusalim.
20. Si celelalte cate iti vor trebui pentru templul Dumnezeului tau, sa le dai din vistieria regala.
21. Si eu, regele Artaxerxe, am poruncit vistiernicilor Siriei si ai Feniciei ca orice ar cere Ezdra preotul si invatatorul legii lui Dumnezeu celui de sus sa i se dea cu toata luarea aminte,
22. Pana la o suta de talanti de argint, asemenea si pana la o suta de core de grau, si vin pana la o suta de bati, si altele cat de multe.
23. Toate dupa legea lui Dumnezeu sa se aduca cu grija Dumnezeului celui Preainalt, pentru ca mania Lui sa nu se abata peste regatul regelui si peste fiii lui.
24. Si voua vi se porunceste ca tuturor preotilor si levitilor si cantaretilor templului Domnului si portarilor si celor inchinati templului Domnului si slujitorilor locasului acestuia,
25. Nici o dare, nici o alta dajdie sa nu li se ceara si nimeni sa nu aiba putere sa puna ceva asupra acestora.
26. Si tu, Ezdra, dupa intelepciunea lui Dumnezeu care iti este data, pune judecatori si legiuitori, ca sa judece in toata Siria si Fenicia pe toti cei ce stiu legea Dumnezeului tau, iar pe cei ce nu stiu, invata-i.
27. Si toti cati vor calca legea Dumnezeului tau si legea regelui, sa fie pedepsiti fara sovaire ori cu moarte, ori cu chinuri, ori cu amenda, ori cu inchisoare".
28. Si a zis Ezdra carturarul: "Binecuvantat este singur Domnul Dumnezeul parintilor mei, Cel care a dat acestea in

inima regelui spre a cinsti templul Lui cel din Ierusalim.
29. Si pe mine m-a cinstit inaintea regelui, sfetnicilor, tuturor prietenilor si a dregatorilor lui.
30. Si eu am prins curaj, cu ajutorul Domnului Dumnezeului meu, si am adunat barbati din Israel, ca sa se suie cu mine.
31. Si acestia sunt capeteniile familiilor si ale semintiilor care au pornit cu mine din Babilon sub domnia regelui Artaxerxe.
32. Din fiii lui Finees, Ghersom, din fiii lui Itamar, Gamaliel.
33. Din fiii lui David, Hatus, fiul lui Secania.
34. Din fiii lui Fares, Zaharia si cu el s-au scris oameni o suta cincizeci.
35. Din fiii lui Pahat-Moab: Elioenai, fiul lui Zerahia si cu el oameni doua sute.
36. Din fiii lui Zatu, Secania, fiul lui Iahaziel, si impreuna cu el oameni trei sute.
37. Din fiii lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, si cu el impreuna oameni doua sute cincizeci.
38. Din fiii lui Elam, Iesaia, fiul lui Atalia, si impreuna cu el barbati saptezeci.
39. Din fiii lui Sefatia, Zebadia, fiul lui Mihail, si impreuna cu el barbati saptezeci.
40. Din fiii lui Ioab, Obadia, fiul lui Iehiel si cu el barbati doua sute doisprezece.
41. Din fiii lui Bani, Selomit, fiul lui Iosifia, si cu el barbati o suta saizeci.
42. Din fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai si cu el barbati douazeci si opt.
43. Din fiii lui Azgad, Iohanan, fiul lui Hacatan, si cu el barbati o suta zece.
44. Din fiii lui Adonicam cei mai de pe urma, pe numele lor: Elifelet, Ieiel si Semaia si cu ei barbati saizeci.
45. Din fiii lui Bigvai, Utai, fiul lui Zabud si cu el saptezeci de barbati.
46. Si i-am adunat la raul ce se zice Tera si am poposit trei zile acolo si le-am dat randuieli.
47. Si din fiii preotilor si din leviti, neafland acolo, am trimis pe Eliezer, pe Ariel, pe Elnatan, pe Semaia, pe Iarib, pe Natan, pe Elnatan, pe Zaharia si pe Mesulam, capetenii iscusite.
48. Si le-am zis sa mearga la Ido, conducatorul din Casifia, poruncindu-le sa graiasca cu Ido si cu fratii lui si cu cei stabiliti in Casifia, sa ne trimita pe cei care vor sluji in templul Domnului nostru.
49. Si ne-au adus, dupa mana cea tare a Domnului nostru, barbati stiutori din fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel, pe Serebia si pe fiii lui si pe fratii care erau optsprezece.
50. Si pe Hasabia si pe Hanun, si pe Isaia fratele lui, din fiii lui Merari, si cu fiii lor, barbati douazeci.
51. Si din cei inchinati templului Domnului, pe care i-a dat David si dregatorii la lucrul levitilor doua sute douazeci de inchinati templului Domnului. Numele tuturor a fost insemnat.
52. Si am fagaduit acolo post din partea tinerilor, inaintea Domnului Dumnezeului nostru, cerand de la El buna calatorie si noua si celor impreuna cu noi, fiii nostri, si dobitoacele.
53. M-am rusinat a cere de la re e pedestrasi, calareti si insotitori, pentru aparare de cei care ni s-ar impotrivi,
54. Ca am zis regelui ca puterea Domnului nostru va fi cu cei care il cauta pe El in toata dreptatea.
55. Si iarasi ne-am rugat Domnului pentru toate si L-am aflat bun si bland.
56. Osebit-am din capeteniile neamurilor si ale preotilor doisprezece barbati, pe Serebia si Hasabia si impreuna cu ei, dintre fratii lor, zece barbati.
57. Si le-am dat argintul si aurul si sfintele vase ale templului Domnului nostru, pe care le-au daruit regele si sfetnicii lui, si dregatorii si tot Israelul.
58. Si le-am dat sase sute cincizeci de talanti de argint si vase de argint de o suta de talanti si de aur de o suta de talanti si odoare de aur douazeci.
59. Si vase de arama, de arama buna, care sclipeste ca aurul, douasprezece.
60. Si le-am zis: Si voi sunteti sfintiti Domnului, si vasele cele sfintite si aurul si argintul sunt fagaduinta Dumnezeului parintilor nostri.
61. Privegheati si paziti-le pana le veti da capeteniilor preotilor si levitilor si capilor de familii ai lui Israel, in Ierusalim, in vistieria templului Dumnezeului nostru.
62. Si preotii si levitii, cei care au luat argintul si aurul si vasele cele din Ierusalim, le-au pus in templul Domnului.
63. Si mergand de la raul Tera in douasprezece ale lunii intai, am intrat in Ierusalim cu mana cea puternica a Domnului nostru care era deasupra, si ne-a scapat de la intrare de tot vrajmasul, si am venit in Ierusalim.
64. si facandu-se acolo ziua a treia, in ziua a patra argintul si aurul s-au dat in templul Domnului nostru, in mana lui Meremot, fiul lui Urie preotul.
65. Si cu el era Eleazar, fiul lui Finees, precum si Iozabad, fiul lui Iosua si Noadia, fiul lui Binui, toti leviti; s-au dat cu numar si dupa greutatea lor, toate.

66. Si s-a scris toata greutatea lor in acel ceas.
67. Si cei din robie au adus jertfe Domnului Dumnezeului lui Israel, doisprezece junci pentru tot Israelul, nouazeci si sase de berbeci,
68. Miei saptezeci si doi, doisprezece tapi pentru ispasire.
69. Si au dat poruncile regelui dregatorilor domnesti si guvernatorilor Cele-Siriei si Feniciei, si au cinstit pe popor si templul Domnului.
70. Si dupa ce s-au savarsit acestea, au venit la mine conducatorii zicand:
71. "Poporul lui Israel si capeteniile si preotii si levitii nu s-au osebit de popoarele de alt neam ale tarii, si de necuratiile Canaaneilor si ale Heteilor, ale Ferezeilor si Iebuseilor, ale Moabitilor, ale Egiptenilor si ale Edomitilor,
72. Pentru ca au locuit impreuna cu fetele lor, si ei si fiii lor, si s-a amestecat samanta cea sfanta cu neamurile straine din tara, si au luat parte capeteniile si dregatorii la nelegiuirea aceasta de la inceputul lucrului".
73. Indata ce am auzit eu acestea, mi-am rupt hainele si vesmantul cel sfintit si mi-am smuls parul din cap si barba si am sezut mahnit pe ganduri.
74. Si pe cand eu plangeam pentru nelegiuire, si sedeam trist pana la jertfa cea de seara, s-au adunat la mine toti cati erau ravnitori pentru cuvantul Domnului Dumnezeului lui Israel.
75. Si sculandu-ma din locul unde posteam, cu hainele si cu vesmantul cel sfant sfasiate, plecand genunchii si intinzand mainile catre Domnul, am zis:
76. "Doamne, rusinatu-m-am si m-am temut inaintea fetei Tale,
77. Pentru ca pacatele noastre s-au inmultit peste capetele noastre si faradelegile noastre au ajuns pana la cer,
78. Inca din vremea parintilor nostri, si suntem in mare pacat pana azi.
79. Si pentru pacatele noastre si ale parintilor nostri am fost dati impreuna cu fratii nostri, cu regii nostri si impreuna cu preotii nostri, regilor pamantului, spre sabie si spre robie si spre prada cu rusine, pana in ziua aceasta.
80. si acum, intru catva ni s-a aratat mila Ta, Doamne, ca sa ramana radacina si numele nostru in locul unde este sfantul Tau locas,
81. Si ca sa ni se descopere luminator in templul Domnului Dumnezeului nostru, si ca sa ne dea hrana in vremea robiei noastre.
82. Si pe cand eram noi robi, n-am fost parasiti de Dumnezeul nostru, Cel care ne-a daruit sa gasim har inaintea regilor Persilor, ca sa ne dea hrana,
83. Si a preamari templul Domnului nostru, a ridica Sionul cel pustiu, si a ne da intarire in Iuda si in Ierusalim.
84. Si acum ce vom zice, Doamne, avand acestea? Pentru ca am calcat poruncile Tale, pe care le-ai dat in mana slugilor Tale, proorocii, zicand:
85. "Pamantul in care intrati sa-l mosteniti este pamantul pangarit cu intinarea celor de alt neam ai pamantului, si de necuratia lor l-au umplut.
86. Si acum pe fetele lor sa nu le luati pentru fiii vostri, si pe fetele voastre sa nu le dati dupa fiii lor.
87. Nu cautati sa va impacati cu ei in toata vremea, ci intarindu-va, sa mancati cele bune ale pamantului si sa-l lasati mostenire fiilor vostri pana in veac".
88. Si cele ce se intampla, toate se fac noua pentru lucrurile noastre cele rele si pentru pacatele noastre cele mari. Tu, Doamne, ne-ai usurat de pacatele noastre,
89. Si ne-ai dat radacina ca aceasta; insa noi iarasi ne-am intors a calca legea Ta, ca sa ne amestecam in necuratia neamurilor pamantului.
90. Oare, Te-ai maniat spre noi, ca sa ne pierzi incat sa nu ramana radacina si samanta, nici numele nostru?
91. Dumnezeul lui Israel esti cu adevarat, caci Tu ne-ai lasat radacina pana azi.
92. Iata suntem inaintea Ta intru faradelegile noastre, si nu mai putem sta inaintea Ta din cauza lor".
93. Si cand se ruga Ezdra si se marturisea plangand, doborat inaintea sfantului locas, s-a adunat la el din Ierusalim multime multa foarte, barbati si femei si tineri, pentru ca mare plangere era in multime.
94. Si strigand Secania, fiul lui Ieiel, din fiii lui Israel, a zis: "Ezdra! Noi am pacatuit inaintea lui Dumnezeu, caci am locuit impreuna cu femei de alt neam din neamurile pamantului.
95. Dar cum Israelul are nadejde, intru aceasta sa dam juramant Domnului ca vom izgoni toate femeile cele de alt neam, impreuna cu copiii lor,
96. Precum socotesti tu si cati se supun legii Domnului; scoala-te, savarseste,
97. Ca acesta este lucrul tau si noi impreuna cu tine avem puterea sa o facem".
98. Si s-a sculat Ezdra si a pus pe capeteniile preotilor si ale levitilor si pe tot Israelul sa faca juramant ca vor face

asa. Si ei au jurat.

CAPITOLUL 9

Alte porunci. Ezdra citeste Legea Domnului. Intoarcerea acasa.

l. Si sculandu-se Ezdra, din curtea templului Domnului, a mers la camera lui Iohanan, fiul lui Eliasib,
2. Si locuind acolo, paine n-a gustat, nici n-a baut apa, plangand faradelegile cele mari ale multimii.
3. Si s-a facut strigare in toata Iudeea si in Ierusalim la toti cei din robie, ca sa se adune in Ierusalim.
4. Si cati nu se vor infatisa in doua sau trei zile, dupa judecata batranilor intaistatatori, se vor omori dobitoacele lor, si ei insisi vor fi indepartati de la obstea celor care fusesera in robie.
5. Si s-au adunat toti cei din neamul lui Iuda si al lui Veniamin in trei zile in Ierusalim, in luna a noua, in douazeci ale lunii.
6. Si a sezut impreuna toata multimea in curtea templului Domnului tremurand, caci era iarna.
7. Si sculandu-se Ezdra, le-a zis: "Voi ati facut faradelege si ati locuit impreuna cu femei de alt neam, ca sa sporiti pacatele lui Israel.
8. Acum pocaiti-va si dati slava Domnului Dumnezeului parintilor nostri,
9. Si faceti voia Lui si despartiti-va de neamurile pamantului si de femeile cele de alt neam".
10. Si a strigat tot poporul si a zis cu glas mare: "Asa vom face!
11. Dar multimea este multa si este vreme de iarna, si nu putem sa stam sub cerul liber, si lucrul nostru nu este de o zi sau de doua, pentru ca mult am pacatuit in aceasta privinta.
12. Si sa stea capeteniile multimii si toti cei din locuintele noastre cati au femei de alt neam,
13. Sa-si faca vreme sa se infatiseze impreuna cu batranii si judecatorii din fiecare oras pana ce vor dezlega mania Domnului de la noi, pornita asupra noastra pentru aceasta pricina".
14. Atunci Ionatan, fiul lui Azael, si Iahzeia, fiul lui Ticva, au fost pusi pentru lucrul acesta; iar levitii Mesulam si Sabetai erau ajutoarele lor;
15. Cei ce fusesera in robie au implinit porunca.
16. Si Ezdra preotul si-a ales barbati, capi de familie, pe toti pe nume, si au sezut impreuna la luna noua a lunii s zecea pentru cercetarea lucrului.
17. Si au dus la bun sfarsit pana la luna noua a lunii intai cercetarea privitoare la barbatii care au luat femei de alt neam.
18. Si s-au gasit dintre preotii care s-au adunat, unii avand femei de alt neam:
19. Din fiii lui Iosua, fiul lui Iosedec, si din fratii lui: Maaseia, Eliezer, Iarib si Ghedalia,
20. Care au dat incredintare ca isi vor izgoni femeile si spre curatire vor jertfi berbeci pentru vina lor.
21. Si s-au mai gasit din fiii lui Imer: Hanani si Zebadia; ai lui Harim: Maaseia, Ilie, Semaia, Iehiel si Azaria;
22. Ai lui Pashur: Elioanai, Maaseia, Ismael, Natanael, Iozabad si Elasa.
23. Dintre leviti: Iozabad, Simei, Chelaia, zis Chelita, Petahia, Iuda si Ionas.
24. Din cantaretii locasului sfant: Eliasib si Zacur.
25. Portari: Salum, Telem si Uri.
26. Iar din Israeliti: Ramia, Izia, Malchia, Miiamin, Eleazar, Miheia si Benaia, din fiii lui Fares;
27. Matania, Zaharia, Iehiel, Abdi, Ieremot si Elias, din fiii lui Elam;
28. Elioenai, Eliasib, Matania, Ieremot, Zabad si Aziza, din fiii lui Zatu.
29. Din fiii lui Bebai: Iohanan, Anania, Zabai si Atlai.
30. Din fiii lui Bani: Mesulam, Maluc, Adaia, Iasub, Asael si Ieremot.
31. Si din fiii lui Pahat-Moab: Adna, Chelal, Benaia, Maaseia, Matania, Betaleel, Binui si Manase.
32. Si din fiii lui Harim: Eliezer, Isia, Malchia, Semaia, Simeon, Maluc si Semaia.
33. Si din fiii lui Hasum: Matenai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase, si Simei.
34. Si din fiii lui Bani: Ieremia, Maadai, Amram, Ioil, Benaia, Bedia, Chelaia, Vania, Meremot, Eliasib, Matania, Matenai, Iaasai, Binui, Simei, Selemia, Natan si Adaia.
35. Din fiii lui Zacai: Sasai, Sarai, Azareel, Selemia, Amaria si Iosif.
36. Din fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadai, Ioil, Benaia, Zavadeia, Ides, Ioil si Vaneas. Si ei luasera femei de alt neam, si le-au izgonit impreuna cu copiii lor.
37. Si au locuit preotii si levitii si cei care erau din Israel in Ierusalim si la tara. Iar la luna noua a lunii a saptea, cand fiii lui Israel erau asezati in locuintele lor,

38. Adunandu-se toata multimea impreuna deodata pe locul dinspre poarta de rasarit a templului,
39. Au zis lui Ezdra, preotul si cititorul, sa aduca legea lui Moise care s-a dat de Domnul Dumnezeul lui Israel.
40. Si a adus Ezdra arhiereul legea la toata multimea, de la om pana la femeie si la toti preotii, ca sa auda legea in luna noua a lunii a saptea.
41. Si a citit la intrarea portii celei dintai a templului Domnului din zori pana la amiaza, inaintea barbatilor si a femeilor, si toti ascultau legea.
42. Si a stat Ezdra preotul si cititorul legii pe scaunul judecatii, cel de lemn, pregatit.
43. Si au stat langa el Matatia, Sema, Anania, Azaria, Urie, Iezechia si Baalsam, de-a dreapta.
44. De-a stanga: Pedaia, Misael, Malchia, Hasum, Hasbadana si Zaharia.
45. Si luand Ezdra cartea legii inaintea multimii, pentru ca sedea intai, cu marire inaintea tuturor,
46. Si dezlegand legea, toti in picioare au stat si a binecuvantat Ezdra pe Domnul Dumnezeul cel Preainalt, pe Dumnezeul Savaot Atottiitorul.
47. Si a strigat multimea: Amin!
48. Si ridicand in sus mainile, cazand la pamant, s-au inchinat Domnului:
49. Iosua, Bani, Serebia, Iamin, Acub, Sabetai, Hodia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia, si levitii invatau legea Domnului, talcuind citirea.
50. Si a zis Ataratis (carmuitorul tarii) lui Ezdra, arhiereul si cititorul, si levitilor care invatau multimea:
51. "Ziua aceasta este sfanta Domnului". Si toti plangeau ascultand legea.
52. "Mergand, deci, mancati bucate grase si beti bauturi dulci si trimiteti daruri la cei care n-au.
53. Ca sfanta este ziua Domnului si nu va intristati ca Domnul va va mari".
54. Si levitii porunceau toate acestea poporului zicand: "Ziua aceasta sfanta este Domnului, nu va intristati".
55. Si s-au dus toti sa manance si sa bea si sa se veseleasca si sa dea daruri celor lipsiti, bucurandu-se mult de cuvintele legii, pe care le invatasera in adunarile lor.

PILDELE LUI SOLOMON

CAPITOLUL 1

Cum se dobandeste si se pierde intelepciunea.

1. Pildele lui Solomon, fiul lui David,
2. Folositoare pentru cunoasterea intelepciunii si a stapanirii de sine,
3. Pentru intelegerea cuvintelor adanci, pentru dobandirea unei indrumari bune, pentru dreptate, pentru dreapta judecata si nepartinire,
4. Pentru a prilejui celor fara gand rau o judecata isteata, omului tanar cunostinta si buna cugetare.
5. Sa ia aminte cel intelept si isi va spori stiinta, iar cel priceput va dobandi iscusinta de a se purta,
6. Patrunzand cu mintea pildele si intelesurile adanci, graiurile celor intelepti si talcuirea lor nepatrunsa.
7. Frica de Dumnezeu este inceputul intelepciunii; cei fara minte dispretuiesc intelepciunea si stapanirea de sine.
8. Asculta, fiul meu, invatatura tatalui tau si nu lepada indrumarile maicii tale.
9. Caci ele sunt ca o cununa pe capul tau Si ca o salba imprejurul gatului tau.
10. Fiul meu, de voiesc pacatosii sa te ademeneasca, nu te invoi,
11. Daca-ti spun: "Vino cu noi, sa ne punem la panda, ca sa varsam sange, sa intindem curse fara cuvant celui neprihanit,
12. Sa-i inghitim de vii ca locuinta mortilor, si intregi, ca pe cei ce se coboara in mormant.
13. Sa punem stapanire pe tot felul de lucruri scumpe, sa ne umplem de prada casele noastre,
14. Fii partas la obstea noastra, o singura punga fi-va pentru toti!"
15. Fiul meu, nu te intovarasi cu ei pe cale; abate piciorul tau din cararea lor,
16. Caci picioarele lor alearga numai la rau, iar ei zoresc sa verse sange.
17. Zadarnic se intind curse in vazul pasarilor!
18. Caci ei intind curse tocmai impotriva sangelui lor, si sufletului lor isi intind ei laturi.
19. Aceasta este soarta celor lacomi de castig; lacomia le aduce pierderea vietii.

20. Intelepciunea striga pe ulita si in piele isi ridica glasul sau.
21. Ea propovaduieste la raspantiile zgomotoase; inaintea portilor cetatii isi spune cuvantul:
22. "Pana cand, prostilor, veti iubi prostia? Pana cand, nebunilor, veti iubi nebunia? Si voi, nestiutorilor, pana cand veti uri stiinta?
23. Intoarceti-va iarasi la mustrarea mea si iata eu voi turna peste voi duhul meu si va voi vesti cuvintele mele.
24. Chematu-v-am, dar voi n-ati luat aminte! Intinsu-mi-am mana si n-a fost cine sa ia seama!
25. Ci ati lepadat toate sfaturile mele si mustrarile mele nu le-ati primit.
26. De aceea si eu voi rade de pieirea voastra si ma voi bucura cand va veni groaza peste voi,
27. Cand va veni peste voi necazul ca furtuna si cand nenorocirea ca vijelia va va cuprinde.
28. Atunci ma vor chema, dar eu nu voi raspunde; din zori ma vor cauta si nu ma vor afla,
29. Pentru ca ei au urat stiinta si frica de Dumnezeu n-au ales-o,
30. Fiindca n-au luat aminte la sfaturile mele si cercetarea mea au dispretuit-o.
31. Manca-vor din rodul caii lor si de sfaturile lor satura-se-vor,
32. Caci indaratnicia omoara pe cei prosti si nepasarea pierde pe cei fara minte;
33. Iar cel ce ma asculta va trai in pace si liniste si de rele nu se va teme".

CAPITOLUL 2

Invatatura intelepciunii.

1. Fiul meu, de vei primi povetele mele si sfaturile mele de le vei pastra,
2. Plecandu-ti urechea la intelepciune si inclinand inima ta spre buna chibzuiala,
3. Daca vei chema prevederea si spre buna-cugetare iti vei indrepta glasul tau,
4. Daca o vei cauta intocmai ca pe argint si o vei sapa ca si pe o comoara,
5. Atunci vei pricepe temerea de Domnul si vei dobandi cunostinta de Dumnezeu,
6. Caci Domnul da intelepciune; din gura Lui izvoraste stiinta si prevederea;
7. El pastreaza mantuirea pentru oamenii cei drepti; El este scut pentru cei ce umbla in calea desavarsirii;
8. El pazeste caile dreptatii si pe cararea celor cuviosi ai Lui sta de veghe.
9. Atunci tu vei intelege dreptatea si buna judecata, calea cea dreapta si toate potecile binelui.
10. Cand intelepciunea se va sui la inima ta si stiinta va desfata sufletul tau,
11. Cand buna chibzuiala va veghea peste tine si intelegerea te va pazi,
12. Atunci tu vei fi izbavit de calea celui rau si de omul care graieste minciuna,
13. De cei ce parasesc caile cele drepte, ca sa umble pe drumuri intunecoase,
14. De cei ce se bucura cand fac rau si se veselesc cand umbla pe poteci intortochiate,
15. Ale caror carari sunt strambe si ratacesc pe cai piezise.
16. Atunci tu vei scapa de femeia care este a altuia, de straina ale carei cuvinte sunt ademenitoare,
17. Care lasa pe tovarasul ei din tinerete si uita de legamantul Dumnezeului ei,
18. Caci ea se pleaca impreuna cu casa ei spre moarte si drumul ei duce in iad;
19. Nimeni din cei ce se duc la ea nu se mai intoarce si niciunul nu mai afla cararile vietii.
20. Drept aceea mergi pe calea oamenilor celor buni si pazeste cararile celor drepti,
21. Caci cei drepti vor locui pamantul si cei fara de prihana vor salaslui pe el;
22. Iar cei fara de lege vor fi nimiciti de pe pamant si cei necredinciosi vor fi smulsi de pe el.

CAPITOLUL 3

Indemnare la fapte bune. Lauda intelepciunii.

1. Fiul meu, nu uita invatatura mea si inima ta sa pazeasca sfaturile mele,
2. Caci lungime de zile si ani de viata si propasire ii se vor adauga.
3. Mila si adevarul sa nu te paraseasca; leaga-le imprejurul gatului tau, scrie-le pe tabla inimii tale;
4. Atunci vei afla har si bunavointa inaintea lui Dumnezeu si a oamenilor.
5. Pune-ti nadejdea in Domnul din toata inima ta si nu te bizui pe priceperea ta.
Pe toate caile tale gandeste la Dansul si El iti va netezi toate cararile tale.
7. Nu fii intelept in ochii tai; teme-te de Dumnezeu si fugi de rau;
8. Aceasta va fi sanatate pentru trupul tau si o inviorare pentru oasele tale.

9. Cinsteste pe Domnul din averea ta si din parga tuturor roadelor tale.
10. Atunci jitnitele tale se vor umple de grau si mustul va da afara din teascurile tale.
11. Fiul meu, nu dispretui certarea Domnului si nu simti scarba pentru mustrarile Lui,
12. Caci Domnul cearta pe cel pe care-l iubeste si ca un parinte pedepseste pe feciorul care ii este drag.
13. Fericit este omul care a aflat intelepciunea si barbatul care a dobandit pricepere,
14. Caci dobandirea ei este mai scumpa decat argintul si pretul ei mai mare decat al celui mai curat aur.
15. Ea este mai pretioasa decat pietrele scumpe; nici un rau nu i se poate impotrivi si e bine-cunoscuta tuturor celor ce se apropie de ea; nimic din cele dorite de tine nu se aseamana cu ea.
16. Viata lunga este in dreapta ei, iar in stanga ei, bogatie si slava; din gura ei iese dreptatea; legea si mila pe limba le poarta.
17. Caile ei sunt placute si toate cararile ei sunt caile pacii.
18. Pom al vierii este ea pentru cei ce o stapanesc, iar cei care se sprijina pe ea sunt fericiti.
19. Prin intelepciune, Domnul a intemeiat pamantul, iar prin intelegere a intarit cerurile.
20. Prin stiinta Sa a deschis adancurile si norii picura roua.
21. Fiul meu, sa nu se departeze acestea dinaintea ochilor tai; pastreaza intelepciunea si buna chibzuiala,
22. Caci ele sunt viata sufletului tau si podoaba pentru gatul tau.
23. Atunci tu vei merge fara teama pe calea ta si piciorul tau nu se va poticni.
24. De te culci, nu-ti va fi teama, iar de adormi, somnul tau va fi dulce.
25. Sa nu te temi de frica fara veste si nici de vreo navala a celor pacatosi,
26. Ca Domnul este nadejdea ta si va feri piciorul tau de cursa.
27. Nu zabovi a face bine celui ce are nevoie, cand ai putinta sa-i ajuti.
28. Nu spune aproapelui tau: "Du-te si vino, maine iti voi da!", cand poti sa-i dai acum.
29. Nu pune la cale raul impotriva aproapelui tau, cand el locuieste fara grija langa tine.
30. Nu te certa cu nimeni fara pricina, de vreme ce nu ti-a facut nici un rau.
31. Nu ravni sa fii ca omul silnic si nu alege nici una din caile lui;
32. Caci omul cu gand rau este urat de Domnul, iar de cei drepti El este mai aproape.
33. Domnul blesteama casa celui fara de lege si binecuvanteaza adaposturile celor drepti.
34. De cei batjocoritori El rade, iar celor smeriti le da har.
35. Cei intelepti vor mosteni marirea, iar cei nebuni vor avea parte de ocara.

CAPITOLUL 4

Inlaturarea prilejului spre pacat.

1. Ascultati, fiilor, invatatura tatalui si luati aminte sa cunoasteti buna chibzuiala,
2. Caci eu va dau invatatura buna: Nu parasiti povata mea.
3. Caci si eu am fost fecior la tatal meu, singur, si cu duiosie iubit la mama mea
4. Si el ma invata si-mi zicea: "Inima ta sa pastreze cuvintele inimii mele, pazeste poruncile mele si vei fi viu.
5. Aduna intelepciune, dobandeste pricepere! Nu le uita si nu te departa de la cuvintele gurii mele!
6. Nu o lepada si ea te va pazi; iubeste-o si ea va sta de veghe.
7. Iata inceputul intelepciunii: Agoniseste intelepciunea si cu pretul a tot ce ai, capata priceperea.
8. Pretuieste-o mult si ea te va inalta; ea te va ridica in slavi daca o vei imbratisa.
9. Ea va pune cununa de daruri pe capul tau si te va impodobi cu diadema de mare cinste.
10. Asculta, fiul meu si primeste cuvintele mele si anii vietii tale se vor inmulti.
11. Eu te voi invata calea intelepciunii si te voi purta pe caile dreptatii.
12. Cand vei merge, pasii tai nu vor sovai si, chiar de vei alerga, nu te vei poticni.
13. Tine cu tarie invatatura si nu o parasi, pazeste-o caci ea este viata ta.
14. Nu apuca pe calea celor fara de lege si nu pasi pe drumul celor rai.
15. Ocoleste-o si nu merge pe ea, treci pe alaturea si du-te mai departe;
16. Caci ei nu dorm pana nu faptuiesc rau si nu-i mai prinde somnul pana nu fac pe cineva sa cada.
17. Caci ei se hranesc din paine agonisita prin faradelege si beau vin dobandit prin asuprire.
18. Calea dreptilor e ca zarea diminetii ce se mareste mereu pana se face ziua mare;
19. Iar calea celor fara de lege e ca intunericul si ei nici nu banuiesc de ce se pot impiedica.
20. Fiul meu, ia aminte la graiurile mele; la povetele mele pleaca-ti urechea ta!

21. Nu le scapa din ochi, pastreaza-le inlauntrul inimii tale,
22. Caci ele sunt viata pentru cei ce le pun in fapta si doctorie pentru tot trupul omenesc.
23. Pazeste-ti inima mai mult decat orice, caci din ea tasneste viata.
24. Leapada din gura ta orice cuvinte cu inteles sucit, alunga de pe buzele tale viclenia.
25. Ochii tai sa priveasca drept inainte si genele tale drept inainte sa caute.
26. Fii cu luare aminte la calea picioarelor tale si toate cararile tale sa fie bine chibzuite.
27. Nu te abate nici la dreapta, nici la stanga, tine piciorul tau departe de rau.
28. Caci cararile drepte le pazeste Domnul, iar cele strambe sunt cai rele.
29. El va face drepte caile tale si mergerea ta o va face sa fie in pace.

CAPITOLUL 5

Ferirea de desfranare. Indreptarea spre curatie.

l. Fiul meu, ia aminte la intelepciunea mea si la sfatul meu cel bun pleaca urechea ta,
2. Ca sa-ti poti pastra judecata si ca buzele tale sa pazeasca stiinta.
3. Nu te uita la femeia lingusitoare, caci buzele celei straine picura miere si cerul gurii sale e mai alunecator decat untdelemnul,
4. Dar la sfarsit ea este mai amara decat pelinul, mai taioasa decat o sabie cu doua ascutisuri.
5. Picioarele ei coboara catre moarte; pasii ei duc de-a dreptul in imparatia mortii.
6. Ea nu ia seama la calea vietii, pasii ei merg in nestire, nici ea nu stie unde.
9. Si acum, fiul meu, asculta-ma si nu te indeparta de la cuvintele gurii mele.
8. Fereste-ti calea ta de ea si nu te apropia de usa casei ei,
9. Ca sa nu dai vartutea ta altora si anii tai unuia fara de mila;
10. Ca strainii sa nu se indestuleze de stradania ta si ostenelile tale sa nu treaca in casa altuia;
11. Ca sa nu suspini la sfarsit, cand trupul tau si carnea ta vor fi fara de vlaga,
12. Si sa zici: "Pentru ce am urat povata si de ce inima mea a urgisit certarea?
13. De ce nu am ascultat de indemnul dascalilor mei si spre cei ce ma invatau n-am plecat urechea mea?
14. Putin a trebuit sa nu ma nenorocesc, in plina adunare si in mijlocul obstei".
15. Bea apa din putul tau si din paraiasele care curg din izvorul tau.
16. Sa nu se risipeasca izvoarele tale pe ulita, nici paraiele tale prin piete.
17: Sa fie numai pentru tine singur, iar nu pentru strainii care sunt cu tine!
18. Binecuvantat sa fie izvorul tau si sa te mangai cu femeia ta din tinerete.
19. Cerboaica preaiubita si gazela plina de farmec sa-ti fie ea; dragostea de ea sa te imbete totdeauna si iubirea ei sa te desfateze.
20. Pentru ce, fiul meu, sa te momeasca femeie straina si tu sa imbratisezi sanul unei necunoscute?
21. Caci cararile omului sunt inaintea Domnului si El ia seama la toate caile lui.
22. Cel fara de lege este prins in laturile faradelegilor lui si de funiile pacatelor lui este infasurat.
23. El va muri in pacatele lui si de multimea nebuniei lui va pieri.

CAPITOLUL 6

Indemn la munca cinstita si la viata curata.

1. Fiul meu, daca te-ai pus chezas pentru prietenul tau, daca ai dat mana pentru altul,
2. Atunci te-ai prins prin fagaduieli iesite din gura ta si te-ai legat prin cuvintele gurii tale.
3. Fa dar, fiul meu, aceasta: o, izbaveste-te. Si fiindca ai cazut in mainile aproapelui tau, du-te si cazi la picioarele aproapelui tau si-l roaga;
4. Nu da somn ochilor tai, nici dormitare genelor tale.
5. Si te izbaveste ca o caprioara din mana vanatorului si ca o pasare din mana pasararului.
6. Du-te, lenesule, la furnica si vezi munca ei si prinde minte!
7. Ea, care nu are nici mai-mare peste ea, nici indrumator, nici sfatuitor,
8. Isi pregateste de cu vara hrana ei si isi strange la seceris mancare. Sau mergi la albina si vezi cat e de harnica si ce lucrare iscusita savarseste. Munca ei o folosesc spre sanatate si regii si oamenii de rand. Ea e iubita si laudata de toti, desi e slaba in putere, dar e minunata cu iscusinta.

9. Pana cand, lenesule, vei mai sta culcat? Cand te vei scula din somnul tau?
10. "Putin somn, inca putina atipire, putin sa mai stau in pat cu mainile incrucisate!"
11. Iata vine saracia ca un trecator si nevoia te prinde ca un talhar. Dar daca nu vei lenevi, atunci va veni secerisul tau ca un izvor, iar lipsa va fi departe de tine.
12. Omul de nimic, omul necinstit si viclean umbla cu minciuna pe buze.
13. Face cu ochiul, da din picioare, face semne cu degetele.
14. in inima lui e viclesug, pururea se gandeste la rau si seamana galceava.
15. Pentru aceasta fara de veste va veni peste el prapadul, nimicit va fi dintr-o data si fara leac.
16. Sase sunt lucrurile pe care le uraste Domnul, ba chiar sapte de care se scarbeste cugetul Sau:
17. Ochii mandri, limba mincinoasa, mainile care varsa sange nevinovat,
18. Inima care planuieste ganduri viclene, picioare grabnice sa alerge spre rau,
19. Martorul mincinos care spune minciuni si cel care seamana vrajba intre frati.
20. Pazeste, fiule, povata tatalui tau si nu lepada indemnul maicii tale.
21. Leaga-le la inima ta, pururea atarna-le de gatul tau.
22. Ele te vor conduce cand vei vrea sa mergi; in vremea somnului te vor pazi, iar cand te vei destepta vor grai cu tine.
23. Ca povata este un sfesnic bun si legea o lumina, iar indemnurile care dau invatatura sunt calea vietii.
24. Ele te vor pazi de femeia vicleana, de limba cea ademenitoare a celei straine.
25. Nu dori frumusetea ei intru inima ta si sa nu te vaneze cu genele ei.
26. Ca femeia desfranata umbla dupa o bucata de paine, pe cand femeia-sotie doreste un suflet de mare pret.
27. Oare poate pune cineva foc in sanul lui, fara ca vesmintele lui sa nu arda?
28. Sau va merge cineva pe carbuni fara sa i se friga talpile?
29. Asa este cu cel ce se duce la femeia aproapelui sau: nimeni din cei ce se ating de ea nu va ramane nepedepsit.
30. Nimeni nu dispretuieste un hot pentru ca a furat ca sa-si astampere foamea;
31. Dar cand a fost prins, el da inapoi inseptit, intoarce tot ceea ce are in casa lui.
32. Cel ce se desfraneaza insa cu o femeie este lipsit de minte, se pierde pe el insusi facand astfel;
33. El nu dobandeste decat bataie, iar ocara lui niciodata nu se sterge.
34. Pizma trezeste mania omului defaimat si el este fara mila in ziua razbunarii;
35. El nu se uita la nici un pret de rascumparare, si chiar cand ii vei spori darurile, tot nu se imblanzeste.

CAPITOLUL 7

Ferirea de desfranare.

1. Fiul meu; pazeste spusele mele si indrumarile mele ascunde-le la tine.
2. Pastreaza sfaturile mele ca sa ramai in viata si oranduielile mele ca lumina ochilor tai.
3. Leaga-le pe degetele tale, scrie-le pe tabla inimii tale!
4. Spune intelepciunii: "Tu esti sora mea!", si numeste priceperea prietena ta,
5. Ca ea sa te pazeasca de femeia straina, de femeia altuia, ale carei cuvinte sunt ademenitoare.
6. Odata stam la fereastra casei mele si priveam printre gratii,
7. Si am zarit printre cei lipsiti de minte, am vazut un tanar fara pricepere.
8. El trecea pe ulita pe langa coltul casei ei si se indrepta catre locuinta ei.
9. Era in amurgul serii unei zile, cand se lasa umbra si intunericul noptii.
10. Si iata o femeie il intampina, avand infatisare de desfranata si cu prefacatorie in inima;
11. Apriga si de netinut in frau, picioarele ei nu se mai odihneau in casa;
12. Cand in casa, cand afara, stand la panda langa orice colt.
13. Ea il apuca si-l saruta si cu o cautatura obraznica ii zise:
14. "Trebuia sa aduc jertfe de pace; astazi am implinit fagaduintele mele;
15. Pentru aceasta am iesit in intampinarea ta, ca sa te caut si iata ca te-am gasit.
16. Cu scoarte am gatit patul meu, cu asternuturi de in din Egipt,
17. Cu miresme am stropit patul meu, cu mir, aloe si chinamon.
18. Vino, sa ne imbatam de iubire pana dimineata, sa ne cufundam in desfatari de dragoste,
19. Ca barbatul meu nu este acasa, plecat-a la drum departe,
20. Luat-a cu dansul o punga cu bani si se va intoarce acasa la luna plina!"

21. Ea il ademeni prin multimea cuvintelor ei si-l smulse prin graiurile ademenitoare ale buzelor sale;
22. El incepu sa mearga dintr-o data dupa ea, ca un bou la junghiere si ca un cerb care se zoreste spre capcana,
23. Pana cand o sageata ii strapunge ficatul; dupa cum o pasare grabeste spre lat si nu-si da seama ca acolo isi sfarseste viata.
24. Si acum, fiule, asculta-ma si ia aminte la cuvintele gurii mele!
25. Inima ta sa nu se plece spre caile ei si nu te rataci pe potecile ei,
26. Caci ea a ranit pe multi si pe foarte multi i-a omorat.
27. Casa ei sunt caile iadului, care duc la camarile mortii.

CAPITOLUL 8
Despre adevarata intelepciune.

l. Oare intelepciunea nu striga ea si priceperea nu-si ridica glasul sau?
2. Pe varfurile cele mai inalte, pe cale, la raspantiile drumurilor sta,
3. Pe langa porti, in imprejurimile cetatii, la intrarea portilor, striga tare:
4. "Catre voi, oamenilor, se indreapta strigatul meu si glasul meu catre voi, fii ai oamenilor.
5. Voi, cei simpli, invatati cumintenia si voi, cei nebuni, inteleptiti-va!
6. Ascultati, caci voi spune lucruri marete si buzele mele se deschid pentru a inalta ceea ce este drept;
7. Caci gura mea graieste adevarul si buzele mele se dezgusta de faradelege.
8. Toate graiurile gurii mele sunt intru dreptate, in ele nu este nimic sucit si fara rost;
9. Toate sunt lamurite pentru cel priceput si drepte pentru cei ce au aflat stiinta.
10. Luati invatatura mea mai degraba decat argintul si stiinta mai mult decat aurul cel mai curat,
11. Caci intelepciunea este mai buna decat pietrele pretioase si nici lucrurile cele mai pretioase nu au valoarea ei.
12. Eu, intelepciunea, locuiesc impreuna cu prevederea si stapanesc stiinta si buna-chibzuiala.
13. Frica de Dumnezeu este urgisirea raului. Mandria si obraznicia, calea rautatii si gura cea apriga le urasc eu.
14. Al meu este sfatul si buna-chibzuiala, eu sunt priceperea, a mea este puterea.
15. Prin mine imparatesc imparatii si principii randuiesc dreptatea.
16. Prin mine carmuiesc dregatorii si mai-marii sunt judecatorii pamantului.
17. Eu iubesc pe cei ce ma iubesc si cei ce ma cauta ma gasesc.
18. Cu mine este bogatia si marirea, averea vrednica de cinste si dreptatea.
19. Rodul meu e mai bun decat aurul si decat aurul cel mai curat, si ceea ce vine de la mine este mai de pret decat argintul lamurit.
20. Merg pe calea dreptatii, in mijlocul cailor judecatii drepte,
21. Ca sa dau celor ce ma iubesc bogatii si sa le umplu camarile lor.
22. Domnul m-a zidit la inceputul lucrarilor Lui; inainte de lucrarile Lui cele mai de demult.
23. Eu am fost din veac intemeiata de la inceput, inainte de a se fi facut pamantul.
24. Nu era adancul atunci cand am fost nascuta, nici chiar izvoare incarcate cu apa.
25. Inainte de a fi fost intemeiati muntii si naintea vailor eu am luat fiinta.
26. Cand inca nu era facut pamantul, nici campiile, nici cel dintai fir de praf din lume,
27. Cand El a intemeiat cerurile eu eram acolo; cand El a tras bolta cerului peste fata adancului,
28. Cand a intarit norii sus si izvoarele adancului curgeau din belsug,
29. Cand El a pus hotar marii, ca apele sa nu mai treaca peste tarmuri si cand El a asezat temeliile pamantului,
30. Atunci eu eram ca un copil mic alaturi de El, veselindu-ma in fiecare zi si desfatandu-ma fara incetare in fata Lui;
31. Dezmierdandu-ma pe rotundul pamantului Lui si gasindu-mi placerea printre fiii oamenilor.
32. Si acum, fiilor, ascultati-ma! Fericiti sunt cei ce pazesc caile mele!
33. Ascultati invatatura, ca sa ajungeti intelepti, si nu o lepadati.
34. Fericit este omul care asculta de mine si vegheaza in fiecare zi la portile mele si cel ce strajuieste langa pragul casei mele!
35. Cel ce ma afla, a aflat viata si dobandeste har de la Domnul;
36. Iar cel ce pacatuieste impotriva mea isi pagubeste viata lui. Toti cei ce ma urasc pe mine iubesc moartea".

CAPITOLUL 9

Chemarea prieteneasca a intelepciunii.

1. Intelepciunea si-a zidit casa rezemata pe sapte stalpi,
2. A injunghiat vite pentru ospat, a pregatit vinul cu mirodenii si a intins masa sa.
3. Ea a trimis slujnicele sale sa strige pe varfurile dealurilor cetatii:
4. "Cine este neintelept sa intre la mine!" Si celor lipsiti de buna-chibzuiala le zice:
5. "Veniti si mancati din painea mea si beti din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii.
6. Parasiti neintelepciunea ca sa ramaneti cu viata si umblati pe calea cea dreapta a priceperii!"
7. Cel ce cearta pe batjocoritor isi atrage dispretul, si cel ce dojeneste pe cel fara de lege isi atrage ocara.
8. Nu certa pe cel batjocoritor ca sa nu te urasca; dojeneste pe cel intelept, si el te va iubi.
9. Da sfat celui intelept, si el se va face si mai intelept; invata pe cel drept, si el isi va spori stiinta lui.
10. Inceputul intelepciunii este frica de Dumnezeu si priceperea este stiinta Celui Sfant.
11. Caci prin Domnul se vor inmulti zilele tale si se vor adauga tie ani de viata.
12. Daca tu esti intelept, esti intelept pentru tine, si daca esti batjocoritor, singur vei purta ponosul.
13. Nebunia este o femeie galagioasa, proasta si care nu stie nimic.
14. Ea sta la usa casei sale, pe un scaun inalt si striga,
15. Ca sa pofteasca pe cei ce trec pe drum si pe cei ce merg pe calea lor fara sa se abata:
16. "Cine este neintelept sa intre la mine!" Si celui lipsit de buna-chibzuiala ii zice:
17. "Apa furata e mai placuta si painea mancata pe furis are gust mai bun".
18. Si omul nu stie ca acolo sunt numai umbre, iar cei pe care ii pofteste nebunia se afla de mult in adancurile seolului (locuinta mortilor).

CAPITOLUL 10

Dreptatea.

l. Pildele lui Solomon. Fiul intelept inveseleste pe tatal sau, iar cel nebun este supararea maicii lui.
2. Nu sunt de nici un folos comorile dobandite prin faradelege; numai dreptatea scapa de la moarte.
3. Domnul nu lasa sa piara de foame sufletul celui drept; insa el respinge lacomia celor fara de lege.
4. Mana lenesilor pricinuieste saracie, iar mana celor intelepti aduna avutii.
5. Cel ce aduna in timpul verii este un om prevazator, iar cel care doarme in vremea secerisului este de ocara.
6. Binecuvantarea Domnului vine pe capul celui drept, iar ocara acopera fata celor fara de lege.
7. Pomenirea celui drept este spre binecuvantare, iar numele celor nelegiuiti va fi blestemat.
8. Cel cu inima inteleapta primeste sfaturile, iar cel nebun graieste vorbe spre pieirea lui.
9. Cel ce umbla intru neprihanire umbla pe cale sigura, iar cel ce umbla pe cai laturalnice va fi dat de gol.
10. Cel ce clipeste din ochi va fi pricina de suparare; iar cel care cearta cu inima buna asaza pacea.
11. Izvor de viata este gura celui drept, dar gura celor fara de lege, izvor de nedreptate.
12. Ura aduce cearta, iar dragostea acopere toate cusururile.
13. Pe buzele omului priceput se afla intelepciunea; toiagul este pentru spatele celui lipsit de chibzuinta.
14. Cei intelepti ascund stiinta, iar gura celui fara de socotinta este o nenorocire apropiata.
15. Avutia este pentru cel bogat o cetate intarita; nenorocirea celor sarmani este saracia lor.
16. Agonisita celui drept este spre viata; roadele celui fara de lege spre pacat;
17. Cel ce pazeste invatatura apuca pe calea vietii, iar cel ce leapada certarea rataceste.
18. Cel care ascunde ura are buze mincinoase; cel ce raspandeste defaimarea este un nebun.
19. Multimea cuvintelor nu scuteste de pacatuire, iar cel ce-si tine buzele lui este un om intelept.
20. Limba omului drept este argint curat, dar inima celor fara de lege este lucru de putin pret.
21. Buzele celui drept calauzesc pe multi oameni, iar cei nebuni mor din pricina ca nu sunt priceputi.
22. Numai binecuvantarea Domnului imbogateste, iar truda zadarnica nu aduce spor.
23. Ca o pricina de bucurie este pentru nebun savarsirea unei fapte rusinoase; la fel este cu intelepciunea pentru omul priceput.
24. De ceea ce se teme cel nelegiuit nu scapa, iar cererea celor drepti (Dumnezeu) o implineste.
25. Precum trece furtuna, asa piere si cel fara de lege, iar dreptul este ca o temelie neclintita.
26. Precum este otetul pentru dinti si fumul pentru ochi, asa este omul lenes pentru cei ce-l pun la treaba.
27. Frica de Dumnezeu lungeste zilele (omului), iar anii celor fara de lege sunt putini.

28. Nadejdea celor drepti este numai bucurie, iar nadejdea celor pacatosi sfarseste in rau.
29. Calea Domnului este o intaritura pentru cel desavarsit si o prabusire pentru cei ce savarsesc faradelegi.
30. Niciodata cel drept nu se va clatina, iar cei nelegiuiti nu vor locui pamantul.
31. Gura celui drept rodeste intelepciune, iar limba urzitoare de rele aduce pierzare.
32. Buzele celui drept cunosc bunavoirea, iar gura pacatosilor strambatatea.

CAPITOLUL 11

Folosul si piedicile in calea dreptatii.

l. Cantarul stramb este urgisit de Domnul, si cantarirea dreapta este placerea Lui.
2. Daca vine mandria, va veni si ocara, iar intelepciunea este cu cei smeriti.
3. Neprihanirea poarta pe cei drepti, iar strambatatea prapadeste pe cei vicleni.
4. La nimic nu foloseste bogatia in ziua maniei; numai dreptatea izbaveste de moarte.
5. Dreptatea netezeste calea celui fara prihana, iar cel fara de lege va cadea prin faradelegea lui.
6. Dreptatea izbaveste pe cei drepti, iar cei vicleni vor fi prinsi prin pofta lor.
7. La moartea omului drept ramane nadejdea, iar la moartea celui pacatos piere nadejdea.
8. Dreptul scapa din stramtorare, si cel fara de lege ii ia locul.
9. Faptuitorul de rele prabuseste cu gura pe aproapele lui, iar prin stiinta celor drepti va fi mantuit.
10. De propasirea celor drepti cetatea se bucura, iar cand pier cei fara de lege ea tresalta de veselie.
11. Prin binecuvantarea oamenilor drepti cetatea merge inainte, iar prin gura celor nelegiuiti ajunge ruina.
12. Cel nepriceput urgiseste pe aproapele lui, iar omul cu buna-chibzuiala tace.
13. Graitorul de rele da pe fata lucruri de taina, iar omul cu duhul cumpanit le tine ascunse.
14. Unde lipseste carmuirea, poporul cade; izbavirea sta in multimea sfetnicilor.
15. Celui ce se pune chezas pentru un strain ii merge rau; cel ce nu se pune chezas sta la adapost.
16. Femeia cu purtare buna agoniseste cinstire, iar cea care uraste cinstea e o rusine. Nu lenesii ci silitorii agonisesc avere.
17. Omul milostiv isi face bine sufletului sau, pe cand cel fara mila isi chinuieste trupul sau.
18. Cel nelegiuit capata un castig inselator, iar cel ce seamana dreptatea, o rasplata adevarata.
19. Cel ce umbla dupa dreptate ajunge la viata, iar cel ce fuge dupa rau, la moarte.
20. Pe cei cu inima vicleana ii urgiseste Domnul; placerea Lui este spre cei fara prihana.
21. Incetul cu incetul pacatosul nu va ramane nepedepsit, iar neamul celor drepti va fi mantuit.
22. Inel de aur in ratul porcului, asa este femeia frumoasa si fara minte.
23. Dorinta celor drepti este bine; nadejdea celor fara de lege este mania lui Dumnezeu.
24. Unul da mereu si se imbogateste, altul se zgarceste afara din cale si saraceste.
25. Cel ce binecuvinteaza va fi indestulat, iar cel ce blesteama va fi blestemat.
26. Cel ce tine graul este blestemat de popor, iar binecuvantarea (se revarsa) peste capul celui ce il vinde.
27. Cel ce cauta binele dobandeste bunavointa Domnului, iar cel ce umbla dupa rau va da peste el.
28. Cel ce-si pune nadejdea in bogatia lui se vestejeste, iar cei drepti ca frunzisul odraslesc.
29. Cine isi tulbura casa lui culege vant, iar cel nebun va fi sluga celui intelept.
30. Rodul dreptatii este un pom al vietii, iar silnicia nimiceste viata.
31. Daca cel drept este rasplatit pe pamant, cu cat mai mult cel nelegiuit si pacatos!

CAPITOLUL 12

Sfaturi folositoare pentru viata.

1. Cel ce iubeste invatatura iubeste stiinta, iar cel ce uraste certarea este nebun.
2. Cel bun dobandeste har de la Domnul, iar pe omul viclean il osandeste Domnul.
3. Omul nu se intareste intru faradelegea lui; radacina celor drepti nu se va clatina niciodata.
4. Femeia virtuoasa este o cununa pentru barbatul ei, iar femeia fara cinste este un cariu in oasele lui.
5. Socotelile celor drepti sunt dreptatea, iar punerile la cale ale celor nelegiuiti inselaciunea.
6. Graiurile celor nelegiuiti sunt curse de moarte, iar gura celor drepti ii scapa pe ei din primejdie.
7. Cei fara de lege numai cat se intorc si nu mai sunt, dar casa dreptilor dainuieste de-a pururi.
8. Omul aste pretuit dupa priceperea lui, iar cel nepriceput este urgisit.

9. Mai mult pretuieste un om smerit dar harnic, decat unul mandru dar lipsit de paine.
10. Cel drept are mila de vite, iar inima celui rau este fara indurare.
11. Cel ce munceste ogorul sau se satura de paine, iar cel ce umbla dupa desertaciuni este om lipsit de minte.
12. Nelegiuitul pofteste prada celor rai, dar radacina celor drepti da rodul sau.
13. Prin pacatul buzelor se prinde in lat pacatosul, iar dreptul (prin dreptatea lui) scapa din stramtorare.
14. Din rodul gurii sale se satur; de cele bune omul, si fiecaruia i se rasplateste dupa faptele lui.
15. Calea celui nebun este dreapta in ochii lui, iar cel intelept asculta de sfat.
16. Nebunul da pe fata indata mania lui, iar omul prevazator isi ascunde ocara.
17. Cel ce spune adevarul vesteste dreptatea, iar martorul mincinos umbla cu inselaciunea.
18. Cei nechibzuiti la vorba sunt ca impunsaturile de sabie, pe cand limba celor intelepti aduce tamaduire.
19. Buzele care spun adevarul vor dainui totdeauna, iar limba graitoare de minciuna numai pentru o clipa.
20. Inselaciunea este in inima celor ce gandesc rau, iar bucuria pentru cei ce dau sfaturi de pace.
21. Nici o nenorocire nu se intampla celui drept, pe cand cei nelegiuiti sunt covarsiti de rele.
22. Buzele cele graitoare de minciuna sunt uraciune inaintea Domnului, iar cei ce faptuiesc dupa adevar sunt placerea Lui.
23. Omul intelept isi ascunde stiinta, pe cand inima celor nebuni propovaduieste nebunia.
24. Mana celor silitori va stapani, iar cea lasatoare va fi birnica.
25. Supararea se abate asupra omului, dar numai un cuvant bun il bucura.
26. Dreptul cerceteaza cu de-amanuntul pe prietenul sau; calea celor nelegiuiti duce la ratacire.
27. Lenesul nu-si frige nici vanatul lui; cea mai scumpa comoara pentru om este munca.
28. Pe cararea dreptatii este viata si pe calea pe care ea o insemneaza; nemurirea, iar calea nebuniei duce la moarte.

CAPITOLUL 13

Diferite sfaturi.

1. Fiul intelept asculta de invatatura tatalui sau, iar cel batjocoritor nici de mustrare.
2. Din rodul gurii sale omul mananca binele; pofta celor vicleni este silnicia.
3. Cine isi pazeste gura isi pazeste sufletul sau; cel ce deschide prea tare buzele o face spre pieirea lui.
4. Sufletul celui lenes pofteste, insa in zadar. Numai sufletul celor silitori este indestulat.
5. Dreptul uraste cuvintele mincinoase; ticalosul aduce numai rusine si ocara.
6. Dreptatea pazeste calea omului fara prihana, iar faradelegea e pricina ruinii celui pacatos.
7. Unii se dau drept bogati si n-au nimic, altii trec drept saraci, cu toate ca au multe averi.
8. Bogatia cuiva slujeste la rascumpararea lui; cel sarac nu se teme nici chiar de amenintare.
9. Lumina celor drepti lumineaza, pe cand sfesnicul celor fara de lege se stinge.
10. Mandria nu da prilej decat la cearta, intelepciunea se afla numai la cei ce primesc sfaturi.
11. Bogatia adunata in graba se imputineaza, numai cel ce-o aduna pe incetul o inmulteste.
12. Asteptarea prea indelungata imbolnaveste inima, iar dorinta implinita este pom al vietii.
13. Cel ce nu ia in seama cuvantul (lui Dumnezeu) este dat pierzarii, iar cel ce se teme de porunca Lui este rasplatit.

14. Invatatura celui intelept este izvor de viata, ca sa putem scapa de cursele mortii.
15. Buna intelegere rodeste har; calea celor vicleni este spre pieirea lor.
16. Orice om intelept lucreaza cu chibzuinta, numai cel nebun isi desfasoara nebunia.
17. Un sol ticalos cade in nenorocire, iar unul credincios aduce alinare.
18. De saracie si de rusine are parte cel ce nesocoteste certarea, iar cel ce primeste mustrarea va fi cinstit.
19. Dorinta implinita multumeste sufletul, iar departarea de rau este uraciune pentru cei nebuni.
20. Cel ce se insoteste cu cei intelepti ajunge intelept, iar cel ce se intovaraseste cu cei nebuni se face rau.
21. Nenorocirea urmareste pe cei pacatosi, iar fericirea rasplateste pe cei drepti.
22. Omul bun lasa mostenirea sa nepotilor sai, iar averea celui pacatos este sortita pentru cei drepti.
23. Aratura in telina, facuta de cei saraci, da hrana din belsug, insa averea se pierde din pricina nedreptatii.
24. Cine cruta toiagul sau isi uraste copilul, iar cel care il iubeste il cearta la vreme.
25. Dreptul mananca si isi indestuleaza sufletul sau, iar pantecele celor fara de lege duce lipsa.

CAPITOLUL 14
Lauda iscusintei in viata.

l. Femeile intelepte zidesc casa, iar cele nebune o darama cu mana lor.
2. Cel ce umbla intru dreptate se teme de Domnul, iar cel ce umbla pe cai strambe il dispretuieste.
3. In gura celui nebun este varga mandriei lui; buzele pe cei intelepti ii pazesc.
4. Unde nu sunt boi, staulul este gol, insa puterea boilor aduce mult folos.
5. Martorul care graieste adevarul nu minte, iar martorul mincinos spune numai minciuni.
6. Batjocoritorul cauta intelepciunea si nu o gaseste, iar pentru cel priceput stiinta este usoara.
7. Fugi dinaintea omului fara de minte, caci tu stii ca nu este nici o stiinta pe buzele lui.
8. Intelepciunea omului chibzuit este de a-si intelege calea lui; iar nebunia celor neintelepti este inselaciune.
9. Nebunul isi bate joc de jertfa pentru pacat, insa intre oamenii drepti este buna intelegere.
10. Inima cunoaste amaraciunile sale, iar un strain nu poate imparti bucuriile ei.
11. Casa celor fara de lege va fi distrusa, iar cortul celor drepti va inflori.
12. Unele cai par drepte in ochii omului, dar sfarsitul lor sunt caile mortii.
13. Chiar cand radem, inima se intristeaza; bucuria se sfarseste prin plangere.
14. Nelegiuitul se va satura de caile sale si omul bun de roadele sale.
15. Omul simplu crede toate vorbele; omul intelept vegheaza pasii sai.
16. Inteleptul se teme si se fereste de rau, iar cel fara de minte isi iese din fire si se simte la adapost.
17. Cel iute la manie savarseste nebunii, iar cel cumpanit se stapaneste.
18. Cei nepriceputi au parte de nebunie, pe cand cei intelepti sunt incununati cu stiinta.
19. Cei rai se pleaca inaintea celor buni si cei nelegiuiti stau la portile celor drepti.
20. Saracul este dispretuit chiar si de prietenul lui, pe cand prietenii celui bogat sunt fara de numar.
21. Cel care nu baga in seama pe prietenul sau savarseste un pacat; iar cel ce se indura de sarmani e fericit.
22. Cu adevarat ratacesc cei ce planuiesc faradelegea, iar cei ce cugeta la lucruri bune au parte de milostivire si de adevar.
23. Orice osteneala duce la indestulare, iar cuvintele fara rost la lipsa.
24. Bogatia este o cununa pentru cei intelepti; iar coroana color nebuni este nebunia.
25. Martorul drept scapa suflete, iar cel viclean spune numai minciuni.
26. Intru frica lui Dumnezeu este nadejdea celui tare; fiii lui afla-vor (acolo) un liman.
27. Frica de Dumnezeu este un izvor de viata, ca sa putem scapa de cursele mortii.
28. Stralucirea unui rege se sprijina pe multimea poporului, iar lipsa de supusi este pieirea printului.
29. Cel incet la manie este bogat in intelepciune, iar cel ce se manie degraba isi da pe fata nebunia.
30. O inima fara patima este viata trupului, pe cand pornirea patimasa este ca un cariu in oase.
31. Cel care apasa pe cel sarman defaima pe Ziditorul lui, dar cel ce are mila de sarac Il cinsteste.
32. Cel fara de lege este rasturnat de rautatea lui, iar cel drept gaseste scapare in neprihanirea lui.
33. Intelepciunea salasluieste in inima celui intelept, iar in inima celor nebuni nu se arata.
34. Dreptatea inalta un popor, in vreme ce pacatul este ocara popoarelor.
35. Bunavointa regelui este pentru sluga inteleapta, iar mania lui pentru cel ce ii face rusine.

CAPITOLUL 15
Roadele iscusintei. Mijloace impotriva pacatelor.

1. Un raspuns bland domoleste mania, iar un cuvant aspru atata mania.
2. Limba celor intelepti picura stiinta, tar gura celor nebuni revarsa prostie.
3. Ochii Domnului sunt pretutindeni, veghind asupra celor buni si asupra celor rai.
4. Limba dulce este pom al vietii, iar limba vicleana zdrobeste inima.
5. Nebunul nu ia in seama invatatura tatalui sau, iar cine trage folos din certare se face mai intelept.
6. In casa celui drept sunt comori fara de numar; in castigul celui fara de lege este tulburare.
7. Buzele celor intelepti raspandesc stiinta, dar inima celor nebuni nu.
8. Jertfa celor fara de lege este uraciune inaintea Domnului, iar rugaciunea celor drepti este placerea Lui.
9. Calea celui nelegiuit este uraciune inaintea Domnului, dar El iubeste pe cel ce umbla dupa dreptate.
10. O certare aspra capata ,el ce paraseste cararea; cel ce urgiseste mustrarea va muri.

11. Iadul si adancul sunt cunoscute Domnului, cu atat mai vartos inimile fiilor oamenilor.
12. Celui batjocoritor nu-i place dojana; de aceea el nu se indreapta spre cei intelepti.
13. O inima vesela insenineaza fata, iar cand inima e trista si duhul e fara de curaj.
14. Inima inteleapta cauta stiinta, iar gura celor nebuni se simte multumita cu nebunia.
15. Toate zilele celui sarac sunt rele, dar inima multumita este un ospat necurmat.
16. Mai bine putin intru frica lui Dumnezeu, decat vistierie mare si tulburare (multa).
17. Mai mult face o mancare de verdeturi si cu dragoste, decat un bou ingrasat si cu ura.
18. Omul manios atata cearta, pe cand cel domol linisteste aprinderea.
19. Calea celui lenes e ca un gard de spini, iar calea celui silitor e neteda.
20. Fiul intelept bucura pe tatal sau, iar fiul nebun nu baga in seama pe maica lui.
21. Nebunia este o bucurie pentru omul fara minte, iar cel intelept merge pe calea dreapta.
22. Punerile la cale nu se infaptuiesc unde lipseste chibzuirea, dar ele isi iau fiinta cu multi sfatuitori.
23. Omul se bucura pentru un raspuns bun iesit din gura lui si cat e de buna vorba spusa la locul ei!
24. Inteleptul merge pe cararea vietii ce duce in sus, ca sa ocoleasca drumul iadului care merge in jos.
25. Domnul prabuseste casa celor mandri si intareste hotarul vaduvei.
26. Gandurile cele rele sunt uraciune inaintea Domnului, iar cuvintele frumoase sunt curate (in ochii Lui).
27. Cel ce umbla dupa castig nedrept isi surpa casa lui, iar cel ce uraste mita va trai.
28. Inima celui drept chibzuieste ce sa raspunda, iar gura celor nelegiuiti imprastie rautati.
29. Domnul se tine departe de cei nelegiuiti, dar asculta rugaciunea celor drepti.
30. O privire binevoitoare inveseleste inima si o veste buna intareste oasele.
31. Urechea care asculta o dojana folositoare vietii isi are locasul printre cei intelepti.
32. Cel ce leapada mustrarea isi urgiseste sufletul sau, iar cel ce ia aminte la dojana dobandeste intelepciune.
33. Frica de Dumnezeu este invatatura si intelepciune, iar smerenia trece inaintea maririi.

CAPITOLUL 16

Indemnuri pentru smerenie, dreptate si infranare.

l. In putere sta omului sa plasmuiasca planuri in inima, dar raspunsul limbii vine de la Domnul.
2. Toate caile omului sunt curate in ochii lui, dar numai Domnul este Cel ce cerceteaza duhul.
3. Infatiseaza Domnului lucrarile tale si gandurile tale vor izbuti.
4. Pe toate le-a facut Domnul fiecare cu telul sau, la fel si pe nelegiuit pentru ziua nenorocirii.
5. Toata inima semeata este uraciune inaintea Domnului; hotarat, ea nu va ramane nepedepsita.
6. Prin iubire si credinta se ispaseste pacatul si prin frica de Dumnezeu te feresti de rele.
7. Cand caile omului sunt placute inaintea Domnului, chiar si pe vrajmasii lui ii sileste la pace.
8. Mai degraba putin si cu dreptate, decat agoniseala multa cu strambatate.
9. Inima omului gandeste la calea lui, dar numai Domnul poarta pasii lui.
10. Hotarari dumnezeiesti sunt pe buzele imparatului; la darea hotararii sa nu se insele gura lui!
11. Cantarul si cumpana dreapta sunt de la Domnul; toate greutatile de cantarit sunt lucrarea Lui.
12. Uraciune sunt regii care faptuiesc faradelegea, fiindca numai intru dreptate se intareste tronul.
13. Buzele graitoare de dreptate sunt placute regilor si iubesc pe cel ce spune drept.
14. Intaratarea regelui este ca vestitorii mortii, dar omul intelept o domoleste.
15. Seninatatea fetei regelui da viata si bunavointa lui este ca un nor de ploaie de primavara.
16. Dobandirea intelepciunii este mai buna decat aurul, iar castigarea priceperii este mai de pret decat argintul.
17. Calea celor drepti este ferirea de rau; numai acela care ia aminte la mersul lui isi pazeste sufletul sau.
18. Inaintea prabusirii merge trufia si semetia inaintea caderii.
19. Mai bine sa fii smerit cu cei smeriti decat sa imparti prada cu cei mandri.
20. Cel care ia aminte la cuvant afla fericirea, iar cel ce se increde in Domnul este fericit.
21. Cel ce este intelept se cheama priceput; dulceata cuvintelor de pe buzele lui inmulteste stiinta.
22. Intelepciunea este un izvor de viata pentru cine o are; pedeapsa celui nebun e nebunia.
23. Inima celui intelept da intelepciune gurii lui si pe buzele sale sporeste stiinta.
24. Cuvintele frumoase sunt un fagure de miere, dulceata pentru suflet si tamaduire pentru oase.
25. Multe cai i se par bune omului, dar la capatul lor incep caile mortii.
26. Foamea indeamna pe lucrator la munca, fiindca gura lui il sileste.

27. Omul viclean pregateste nenorocirea si pe buzele lui este ca un foc arzator.
28. Omul cu gand rau atata cearta si defaimatorul desparte pt prieteni.
29. Omul asupritor amageste pe prietenul sau si il indreapta pe un drum care nu este bun.
30. Cel care inchide din ochi urzeste viclenii; cine isi musca buzele a si savarsit raul.
31. Batranetea este o cununa stralucita; ea se afla mergand pe calea cuviosiei.
32. Cel incet la manie e mai de pret decat un viteaz, iar cel ce isi stapaneste duhul este mai gretuit decat cuceritorul unei cetati.
33. Se arunca sortii in pulpana hainei, dar hotararea toata vine de la Domnul.

CAPITOLUL 17
Cearta si vrajba.

1. Mai buna este o bucata de paine uscata in pace, decat o casa plina cu carne de jertfe, dar cu vrajba.
2. Un slujitor intelept e mai presus decat un fiu aducator de rusine; acela va imparti mostenirea eu fratii.
3. in topitoare se lamureste argintul si in cuptor aurul, dar cel ce incearca inimile este Domnul.
4. Facatorul de rele ia aminte la buzele nedrepte, mincinosul pleaca urechea la limba cea rea.
5. Cel ce isi bate joc de sarac defaima pe Ziditorul lui; cel ce se bucura de o nenorocire nu va ramane nepedepsit.
6. Cununa batranilor sunt nepotii, iar marirea fiilor sunt parintii lor.
7. Nebunului nu-i sunt dragi cuvintele alese, cu atat mai mult unui om de seama vorbele mincinoase.
8. Piatra nestemata este darul in ochii celui ce-l are; oriunde se intoarce (totul) ii merge in plin.
9. Cel ce acopera un pacat cauta prietenie, iar cine scoate la iveala un lucru (uitat) desparte pe prieteni.
10. Certarea inraureste mai adanc pe omul intelept, decat o suta de lovituri pe cel nebun.
11. Omul rau atata razvratirea; pentru aceasta un sol aprig va fi trimis impotriva lui.
12. Mai degraba sa intalnesti o ursoaica lipsita de puii ei, decat un nebun in nebunia lui.
13. Cel ce rasplateste cu rau pentru bine nu va vedea departandu-se nenorocirea din casa lui.
14. Inceputul unei certe e ca slobozirea apei (dintr-un iezer); inainte de a se aprinde, da-te la o parte!
15. Cel care achita pe cel vinovat si cel ce osandeste pe cel drept, amandoi sunt uraciune inaintea Domnului.
16. Ce folos aduc banii in mana celui nebun? Ar putea dobandi intelepciune, dar nu are pricepere.
17. Prietenul iubeste in orice vreme, iar in nenorocire el e ca un frate.
18. Omul fara pricepere se prinde prin darnicia mainii lui; el se pune chezas pentru aproapele lui.
19. Cine iubeste certurile iubeste pacatul; cel ce ridica glasul isi iubeste ruina.
20. Cel ce are o inima vicleana nu afla fericirea si cel ce are o limba sireata da peste necaz.
21. Cel ce da nastere unui nebun va avea o mare suparare si parintele nu are nici o bucurie pentru un fiu sarit din minte.
22. O inima vesela este un leac minunat, pe cand un duh fara curaj usuca oasele.
23. Nelegiuitul primeste daruri scoase (pe ascuns) din san, ca sa abata cararile dreptatii.
24. Omul priceput are inaintea ochilor lui intelepciunea, iar ochii celui nebun se uita la capatul pamantului.
25. Feciorul nebun este necaz pentru tatal lui si amaraciune pentru maica lui.
26. Nu se cuvine sa pui la plata pe omul drept, nici sa osandesti pe cei nevinovati din pricina ca umbla drept.
27. Cel ce isi stapaneste cuvintele sale are stiinta si cel ce isi tine cumpatul este un om priceput.
28. Chiar si nebunul, cand tace, trece drept intelept; cand inchide gura este asemenea unui am cuminte.

CAPITOLUL 18
Prietenia si infranarea limbii.

1. Cel ce se rine deoparte cauta sa-si multumeasca pornirea patimasa; impotriva oricarui sfat intelept se porneste.
2. Celui nebun nu-i place intelepciunea, ci darea pe fata a gandurilor lui.
3. Cand vine cel nelegiuit, vine si defaimarea si o data cu rusinea si batjocura.
4. Vorbele (iesite) din gura omului sunt ape fara fund; izvorul intelepciunii este un suvoi care da peste maluri.
S. Nu este bine sa cauti la fata celui fara de lege si sa nu faci dreptate celui drept la judecata.
6. Buzele celui nebun duc la cearta si gura lui da nastere la ocari!
7. Gura celui nebun este prabusirea lui si buzele lui sunt un lat pentru sufletul lui.
8. Vorbele defaimatorului sunt ca niste mancari alese; ele coboara in camarile pantecelui.

9. Omul lasator pentru lucrul lui e frate cu cel care darama.
10. Turn puternic este numele Domnului; cel drept la el isi afla scaparea si este la adapost.
11. Averea celui bogat este o cetate tare pentru el, iar in inchipuirea lui ca un zid inalt.
12. Inaintea prabusirii vine trufia inimii, iar inaintea maririi merge umilinta.
13. Cel ce raspunde la vorba inainte de a fi ascultat-o este nebun si incurcat la minte.
14. Curajul omului il intareste in vreme de suferinta, iar pe un om lipsit de barbatie, cine-l va ridica?
15. O inima priceputa dobandeste stiinta si urechea celor intelepti umbla dupa iscusinta.
16. Darul adus de un om ii largeste (calea lui) si-l poarta inaintea celor mari.
17. Paratul pare ca are dreptate in pricina sa, iar cand vine parasul, atunci se ia la cercetare.
18. Sortul face sa inceteze sfada si hotaraste intre cei puternici.
19. Frate ajutat de frate este ca o cetate tare si inalta si are putere ca o imparatie intemeiata.
20. Din rodul gurii omului se satura pantecele lui; din ceea ce da buzele lui se indestuleaza.
21. In puterea limbii este viata si moartea si cei ce o iubesc mananca din rodul ei.
22. Cel ce gaseste o femeie buna afla un lucru de mare pret si dobandeste dar de la Dumnezeu.
23. Saracul vorbeste rugator, iar cel bogat raspunde cu indrazneala.
24. Sunt prieteni aducatori de nenorocire; dar este si cate un prieten mai apropiat decat un frate.

CAPITOLUL 19
Saracii cinstiti si fiii binecrescuti.

1. Mai de pret este saracul care umbla intru neprihanirea lui, decat un bogat cu buze viclene si nebun.
2. Nestiinta sufletului nu este buna iar cel ce umbla repede da gres.
3. Nebunia omului darama calea lui si inima lui se manie impotriva Domnului.
4. Bogatia strange prieteni fara de numar, iar saracul se desparte chiar de prietenul sau.
5. Martorul mincinos nu va ramane nepedepsit si cel ce spune lucruri neadevarate nu va scapa.
6. Multi sunt cei ce lingusesc pe un om darnic si toti sunt prieteni ai celui ce da daruri.
7. Toti fratii celui sarac il urasc; cat de mult prietenii lui se departeaza de el! El cauta vorbe (mangaietoare), dar nu le afla.
8. Cel ce dobandeste intelepciune iubeste sufletul sau si cel ce tine cu tarie la pricepere afla fericirea.
9. Martorul mincinos nu ramane nepedepsit si cel ce spune lucruri neadevarate se va prabusi.
10. Nu-i sta bine celui fara de minte sa traiasca in desfatari, cu atat mai putin unui rob sa conduca peste capetenii.
11. Intelepciunea domoleste mania omului si faima lui este iertarea greselilor.
12. Furia unui rege e ca racnetul unui leu, iar bunavointa lui este ca roua pe iarba.
13. Un fiu neascultator este nenorocirea tatalui lui, iar certurile unei femei un jgheab care curge intruna.
14. O casa si o avere sunt mostenire de la parinti, iar o femeie inteleapta este un dar de la Dumnezeu.
13. Lenea te face sa cazi in toropeala; sufletului trandav ii va fi foame.
16. Cel ce ia seama la porunca isi pastreaza sufletul sau, iar cel ce dispretuieste cuvantul (Domnului) va muri.
17. Cel ce are mila de sarman imprumuta Domnului si El ii va rasplati fapta lui cea buna.
18. Pedepseste pe feciorul tau, cat mai este nadejde (de indreptare), dar nu ajunge pana acolo ca sa-l omori.
19. Omul aprig la manie trebuie sa fie pedepsit; daca il cruti o data, trebuie sa incepi din nou.
20. Asculta sfatul si primeste invatatura, ca sa fii intelept toata viata ta.
21. Multe puneri la cale framanta inima omului, dar numai sfatul Domnului se implineste.
22. Omul se face placut prin marinimia lui; mai de pret este un sarac bun decat un om mincinos.
23. Frica de Dumnezeu duce la viata si ne indestulam fara sa fim loviti de nenorocire.
24. Lenesul intinde mana in blid si nu are putere s-o duca la gura.
25. Loveste pe cel ce batjocoreste si cel fara de minte va deveni intelept; mustra pe cel intelept si el va pricepe stiinta.
26. Cel ce se poarta rau cu tatal sau si alunga (din casa) pe mama sa, este fiu aducator de ocara si de rusine.
27. Inceteaza, fiul meu, sa asculti ademenirea si sa te lasi indepartat de invataturile intelepte.
28. Martorul de nimic isi bate joc de dreptate si gura celor fara de lege inghite nelegiuirea.
29. Pentru batjocoritori sunt gata toiege; loviturile sunt pentru spinarea celor nebuni.

CAPITOLUL 20

Alte sfaturi pentru viata.

1. Un ocarator este vinul, un zurbagiu bautura imbatatoare si oricine se lasa ademenit nu este intelept.
2. Groaza pe care o insufla regele este ca racnetul leului; cel ce il intarata pacatuieste impotriva sa insusi.
3. Este o mare insusire pentru om sa se stapaneasca de la cearta si tot nebunul se intarata.
4. Toamna lenesul nu lucreaza, iar cand vine sa culeaga rodul la seceris, nimic nu afla.
5. O apa adanca este sfatul in inima omului, iar omul destept stie s-o scoata.
6. Multi oameni se lauda cu marinimia, dar un prieten adevarat cine-l afla?
7. Omul drept umbla pe calea lui fara prihana; fericiti sunt copiii care vin dupa el!
8. Un rege care sta pe scaunul de judecata deosebeste cu ochii lui orice fapta rea.
9. Cine poate spune: Curatit-am inima mea; sunt curat de pacat?
10. Doua feluri de greutati de cantarit si de masurat sunt uraciune inaintea Domnului.
11. Copilul se da pe fata din lucrarile lui, daca purtarea lui este fara prihana si dreapta.
12. Urechea care aude si ochiul care vede, pe amandoua le-a zidit Domnul.
13. Nu iubi somnul, ca sa nu ajungi sarac; tine ochii deschisi, numai asa vei fi indestulat de paine.
14. "Rau, rau!", zice cumparatorul, iar dupa ce pleaca se lauda.
15. Chiar daca ai aur si pietre pretioase, dar o podoaba fara seaman sunt buzele chibzuite.
16. Ia-i haina si fiindca s-a pus chezas pentru altul in locul celor straini, ia-l zalog.
17. Buna e la gust painea agonisita cu inselaciune, dar dupa aceea gura se umple de pietricele.
18. Planurile se intaresc prin sfaturi; lupta-te cu luare aminte.
19. Cine tradeaza taina umbla ca un defaimator si nu te intovarasi cu cel ce are mereu buzele deschise.
20. Cel ce blesteama pe tatal sau si pe mama sa stinge sfesnicul in mijlocul intunericului.
21. O mostenire repede castigata de la inceput, la urma va fi fara binecuvantare.
22. Nu spune: "Vreau sa rasplatesc cu rau!" Nadajduieste in Domnul si El iti va veni in ajutor.
23. Greutatile nedrepte pentru cantarire sunt uraciune inaintea Domnului si cantarele inselatoare nu sunt decat un lucru rau.
24. De Domnul sunt hotarati pasii omului, caci cum ar putea omul sa priceapa calea lui?
25. O cursa este pentru om sa afieroseasca Domnului ceva in graba si dupa ce a fagaduit sa-i para rau.
26. Un rege intelept simte pe cei fara de lege si lasa sa treaca roata peste ei.
27. Sufletul omului este un sfesnic de la Domnul; el cerceteaza toate camarile trupului.
28. Iubirea si credinta pazesc pe rege si prin iubire isi sprijina tronul sau.
29. Faima celor tineri este puterea lor si podoaba celor batrani parul lor carunt.
30. Ranile sangeroase sunt un leac pentru cel raufacator si lovituri care patrund pana inlauntrul trupului.

CAPITOLUL 21
Providenta lui Dumnezeu.

l. Asemenea unui curs de apa este inima regelui in mana Domnului, pe care il indreapta incotro vrea.
2. Toata calea omului este dreapta in ochii lui, dar numai Domnul cantareste inimile.
3. Faptuirea dreptatii si a judecatii este mai de pret pentru Domnul decat jertfa sangeroasa.
4. Ochii semeti si inima ingamfata sunt sfesnicul pacatosilor. Aceasta nu este decat pacat.
5. Chibzuiala omului silitor duce numai la castig, iar cel ce se zoreste ajunge la paguba.
6. Comorile dobandite cu limba mincinoasa sunt desertaciune trecatoare si laturi ale mortii.
7. Silnicia celor fara de lege se tine dupa ei, caci nu voiesc sa infaptuiasca dreptatea.
8. Calea celui raufacator e sucita; cel nevinovat lucreaza drept.
9. Mai degraba sa locuiesti intr-un colt pe acoperis, decat cu o femeie certareata si intr-o casa mare.
10. Sufletul celui fara de lege pofteste rautatea, iar aproapele lui nu afla mila in ochii lui.
11. Cand cel batjocoritor e pedepsit, cel fara minte se inteleapteste si cand cel intelept este dojenit, el castiga in stiinta.
12. Dreptul ia aminte la casa celui nelegiuit. Dumnezeu prabuseste pe cei fara de lege in nenorocire.
13. Cine isi astupa urechea la strigatul celui sarman si el, cand va striga, nu i se va raspunde.
14. Un dar facut intr-ascuns potoleste mania si un plocon scos din san, o manie puternica.
15. Dreptul tresalta de bucurie cand poate sa puna in fapta dreptatea, iar spaima e pentru cei ce savarsesc

faradelegea.
16. Un om care rataceste de pe drumul intelepciunii, se va odihni curand in adunarea celor morti.
17. Cel ce iubeste veselia va duce lipsa; cel caruia ii place vinul si miresmele nu se imbogateste.
18. Nelegiuitul slujeste ca pret de rascumparare pentru cel drept si vicleanul pentru cel fara prihana.
19. Mai bine sa locuiesti in pustiu decat cu o femeie certareata si suparacioasa.
20. Comori de pret si untdelemn (se gasesc) in casa celui intelept, dar omul cel nebun le risipeste.
21. Cel ce umbla in calea dreptatii si a milei afla viata, dreptate si marire.
22. Inteleptul ia cu lupta crunta cetatea vitejilor si rastoarna intariturile in care ei isi puneau nadejdea.
23. Cel ce-si pazeste gura si limba lui isi pazeste sufletul lui de primejdie.
24. Cine este semet si ingamfat se cheama batjocoritor; acela se poarta cu prisos de trufie.
25. Pofta celui lenes il omoara, caci mainile nu voiesc sa lucreze.
26. Mereu cel fara de lege pofteste, iar cel drept da si nu se zgarceste.
27. Jertfa celor nelegiuiti este uraciune pentru Domnul, mai cu seama cand o aduc pentru o fapta rusinoasa.
28. Martorul mincinos va pieri, iar omul care asculta va putea vorbi totdeauna.
29. Raufacatorul are o privire nerusinata, iar omul cel drept isi ia aminte la purtarea lui.
30. Nu este nici intelepciune, nici pricepere si nici sfat care sa aiba putere inaintea Domnului.
31. Calul este gata pentru ziua de razboi, insa biruinta vine de la Domnul.

CAPITOLUL 22
Diferite sfaturi.

l. Un nume (bun) este mai de pret decat bogatia; cinstea este mai pretioasa decat argintul si decat aurul.
2. Bogatul si saracul se intalnesc unul cu altul; dar Cine i-a facut este Domnul.
3. Cel iscusit vede nenorocirea si se ascunde, cei simpli trec mai departe si sufera.
4. Rodul umilintei si a temerii de Dumnezeu sunt: bogatia, marirea si viata.
5. Maracini si curse sunt in calea celui viclean; cel ce isi fereste sufletul lui sa da la o parte de ele.
6. Deprinde pe tanar cu purtarea pe care trebuie s-o aiba; chiar cand va imbatrani nu se va abate de la ea.
7. Bogatul stapaneste pe cei saraci, si cel ce imprumuta este slujitor celui de la care se imprumuta.
8. Cel ce seamana nedreptatea secera nenorocire, iar toiagul maniei lui il va bate pe el.
9. Omul bland va fi binecuvantat, caci din painea ui da celui sarac.
10. Alunga pe cel batjocoritor si cearta va lua sfarsit si pricina si defaimarea vor inceta.
11. Cel ce iubeste curatia inimii si ale carui buze sunt (pline) de vorbe alese are de prieten pe conducator.
12. Ochii Domnului pazesc stiinta si darama cuvintele celui fara de lege.
13. Cel lenes pune pricini si zice: "Afara este un leu, as putea sa fiu sugrumat in mijlocul ulitelor".
14. O groapa fara fund este gura femeilor straine; cel ce este lovit de mania Domnului cade in ea.
15. Daca nebunia se pripaseste in inima celui tanar, numai varga certarii o va indeparta de el.
16. Daca impilezi pe un sarac, iti inmultesti averea, daca dai unui bogat saracesti.
17. Pleaca urechea ta si asculta cuvintele celor iscusiti si inima ta indreapt-o spre stiinta mea.
18. Este placut daca tu le pastrezi inlauntrul tau. O, de-ar sta toate pe buzele tale!
19. Pentru a-ti pune nadejdea in Domnul, vreau sa-ti dau invatatura astazi.
20. Oare nu ti-am asezat in scris in nenumarate randuri sfaturi si invataturi,
21. Ca sa-ti fac cunoscut credinciosia cuvintelor adevarate si sa raspunzi prin cuvinte de buna credinta, celor ce te intreaba?
22. Nu jefui pe sarac, pentru ca el e sarac si nu asupri pe cel nenorocit la poarta (cetatii),
23. Caci Domnul va apara pricina lor si va ridica viata celor care ii vor fi jefuit.
24. Nu te intovarasi cu omul manios si cu cel infierbantat de furie sa n-ai nici un amestec,
25. Ca sa nu te deprinzi pe calea lui si sa-ti intinzi o cursa pentru viata ta.
26. Nu fi dintre aceia care dau mana, care se pun chezasi pentru datorii.
27. Daca nu ai cu ce plati, pentru ce te invoiesti ca sa ti se ia si patul de sub tine?
28. Nu muta hotarul stravechi pe care l-au insemnat parintii tai.
29. Vezi tu un om dibaci la lucrul lui? El va sta inaintea conducatorilor si nu inaintea oamenilor de rand.

CAPITOLUL 23

Bunacuviinta si cumpatarea.

1. Cand stai la masa cu un dregator, ia seama pe cine ai inaintea ta;
2. Pune-ti un cutit la gat, daca tu esti lacom.
3. Nu pofti bucatele lui, caci sunt mancari inselatoare.
4. Nu te osteni sa ajungi bogat; nu-ti pune iscusinta ta in aceasta.
5. Oare vrei sa te uiti cu ochii cum ea se risipeste? Caci bogatia face aripi ca un vultur care se inalta catre cer.
6. Nu manca painea celui ce se uita cu ochi rai si nu pofti bucatele lui,
7. Caci el iti numara bucatile din gura. "Mananca si bea!", iti va spune, dar inima lui nu e pentru tine.
8. Bucata pe care ai mancat-o o vei da afara din tine, iar tu ti-ai risipit (zadarnic) vorbele tale alese.
9. Nu grai la urechea celui nebun, caci el nu va baga de seama iscusinta graiurilor tale.
10. Nu muta hotarul vaduvei si nu incalca ogorul celor orfani,
11. Caci Ocrotitorul lor e tare si El va apara pricina lor impotriva ta.
12. Sileste la invatatura inima ta si urechea ta la cuvinte iscusite.
13. Nu cruta pe feciorul tau de pedeapsa; chiar daca il lovesti cu varga, nu moare.
14. Tu il bati cu toiagul, dar scapi sufletul lui din imparatia mortii.
15. Fiul meu, daca inima ta e plina de intelepciune si inima mea se va bucura.
16. Rarunchii mei vor tresari de bucurie, cand buzele tale vor grai ceea ce este drept.
17. Sa nu ravneasca inima ta la cei pacatosi, ci totdeauna sa ramana la frica de Domnul,
18. Caci daca o vei pazi pe ea, mai ai si tu un viitor si nadejdea ta nu se va pierde.
19. Asculta fiul meu, si te intelepteste si indreapta inima ta pe calea cea dreapta.
20. Nu fi printre cei ce se imbata de vin si printre cei ce isi desfraneaza trupul lor,
21. Caci betivul si desfranatul saracesc, iar dormitul mereu te face sa porti zdrente.
22. Asculta pe tatal tau care te-a nascut si nu dispretui pe mama ta cand ea a ajuns batrana.
23. Aduna adevar si nu-l vinde, intelepciune si invatatura si buna chibzuiala.
24. Tatal celui drept tresalta de bucurie si cel ce a dat nastere unui intelept se bucura de el.
25. Sa se bucure tatal si mama ta si sa salte de veselie cea care te-a nascut!
26. Da-mi, fiule, mie inima ta, si ochii tai sa simta placere pentru caile mele,
27. Caci femeia desfranata este o groapa adanca si cea straina un put stramt.
28. Pentru aceasta ea sta ca un hot la panda si sporeste printre oameni numarul celor inselati de ea.
29. Pentru cine sunt suspinele, pentru cine vaicarelile, pentru cine galcevile, pentru cine plansetele, pentru cine ranile fara pricina, pentru cine ochii intristati?
30. Pentru cei ce zabovesc pe langa vin, pentru cei ce vin sa guste bauturi cu mirodenii.
31. Nu te uita la vin cum este el de rosu, cum scanteiaza in cupa si cum aluneca pe gat,
32. Caci la urma el ca un sarpe musca si ca o vipera improasca venin.
33. Daca ochii tai vor privi la femei straine si gura ta va grai lucruri mestesugite,
34. Vei fi ca unul care sta culcat in mijlocul marii, ca unul care a adormit pe varful unui catarg.
35. "M-au lovit... Nu m-a durut! M-au batut... Nu stiu nimic! Cand ma voi destepta din somn, vai cere iarasi vin".

CAPITOLUL 24

Indemn la izbavirea celor in primejdie de moarte. Ferire de usuratatea mintii.

1. Nu ravni la oamenii rai si nu pofti sa fii in tovarasia lor,
2. Caci inima lor pune la cale lucruri silnice si buzele lor graiesc cele nelegiuite.
3. Prin intelepciune se ridica o casa, prin buna chibzuiala se intareste
4. Si prin stiinta se umplu camarile ei de tot felul de avutie scumpa si placuta.
5. Mai puternic este un intelept decat un voinic si cel priceput decat unul plin de putere.
6. Cu oricata dibacie te vei razboi, biruinta se dobandeste cu multi sfatuitori.
7. Peste masura de inalta este intelepciunea pentru omul nebun; cand sta la poarta (cetatii) el nu deschide gura.
8. Cel ce-si pune in gand sa faca rau se cheama un mare raufacator.
9. Gandul celui nebun nu este decat pacat; batjocoritorul este urgia oamenilor.
10. Daca te arati slab in ziua stramtorarii, puterea ta nu este decat slabiciune.
11. Izbaveste pe cei ce sunt tarati la moarte si pe cei ce se duc clatinandu-se la junghiere scapa-i!

12. Daca vrei sa spui: "Iata n-am stiut nimic!", oare Cel ce cantareste inimile nu patrunde cu privirea si Cel ce vegheaza peste sufletul tau nu stie si nu va rasplati omului dupa faptele lui?
13. Fiul meu, mananca miere, caci e buna si un fagure de miere este dulce gurii tale.
14. Sa stii ca intelepciunea este la fel pentru sufletul tau; daca o dobandesti, ai un viitor, iar nadejdea ta nu este pierduta.
15. Nu pandi, nelegiuitule, casa celui drept si nu tulbura locasul lui,
16. Caci daca cel drept cade de sapte ori si tot se scoala, cei fara de lege se poticnesc in nenorocire.
17. Nu te bucura cand cade vrajmasul tau si, cand se poticneste, sa nu se veseleasca inima ta,
18. Ca nu cumva sa vada Domnul si sa fie neplacut in ochii Lui si sa nu intoarca mania Sa de la el (spre tine).
19. Nu te aprinde impotriva raufacatorului si nu-ti intarata ravna impotriva celor fara de lege.
20. Caci cel ce face rau nu propaseste, si sfesnicul celor nelegiuiti se va stinge.
21. Fiul meu, teme-te de Domnul si de rege si cu cei ce se razvratesc nu lega prietenie,
22. Ca fara de veste va veni nenorocirea si cine poate sa cunoasca sfarsitul lor naprasnic?
23. Si aceste (proverbe) sunt ale inteleptilor: Nu e bine ca la judecata sa cauti la fata oamenilor.
24. Pe cel ce zice celui fara de lege: "Tu esti drept!", popoarele il blesteama si neamurile il afurisesc;
25. Dar celor care il cearta Cum se cuvine le merge bine si peste ei vine binecuvantarea si fericirea.
26. Buzele saruta pe cei ce dau raspunsuri drepte.
27. Randuieste-ti lucrul tau afara si adu-l la indeplinire pe campul tau, apoi iti vei ridica o casa.
28. Nu fi martor mincinos impotriva prietenului tau si nu fi pricina (unei hotarari nedrepte), cu buzele tale.
29. Nu spune: "Precum mi-a facut asa ii voi face si eu lui; voi rasplati omului dupa faptele lui".
30. Am trecut pe ogorul unui lenes si pe la via unui om lipsit de minte,
31. Si iata spinii cresteau in toate locurile, maracinii o acopereau cu totul, iar zidul de pietre se prabusise.
32. Atunci m-am uitat Si m-am framantat in inima mea, am privit cu luare aminte si am tras o invatatura:
33. "Inca putin somn, inca putina atipeala, inca putin sa mai stau cu mainile in san ca sa dorm..."
34. Si saracia va veni peste tine ca un calator si lipsa ca un om inarmat.

CAPITOLUL 25

Cuviinta in adunari. Masura in vorba si cumpatarea la mancare.

1. Si acestea sunt pildele lui Solomon, pe care le-au adunat oamenii lui Iezechia, regele lui Iuda.
2. Slava lui Dumnezeu este sa ascunda lucrurile, iar marirea regilor e sa le cerceteze cu de-amanuntul.
3. Precum inaltimea cerului si adancul pamantului sunt lucruri nepatrunse, tot asa si inima regilor.
4. Curata argintul de zgura si turnatorul va face din el un vas ales.
5. Da la o parte pe cel fara de lege din fata mai-marelui si tronul lui se va intari prin dreptate.
6. Nu te fali inaintea carmuitorului si nu sta in locul hotarat pentru cei mari,
7. Caci mai degraba sa ti se zica: "Suie aici!" decat sa te umileasca in fata stapanului. Ceea ce au vazut ochii tai,
8. Nu aduce grabnic spre disputa, caci ce ai sa faci dupa aceea cand aproapele tau te va da de rusine?
9. Cearta-te cu aproapele tau, dar taina altuia sa nu o dai pe fata,
10. Ca nu cumva cel ce o aude sa nu te defaime si sa nu darame (pentru totdeauna) faima ta.
11. Ca merele de aur pe politi de argint, asa este cuvantul spus la locul lui.
12. Inel de aur si podoabe de aur de mult pret este povatuitorul intelept la urechea ascultatoare.
13. Precum este racoarea zapezii in vremea secerisului, asa este solul credincios pentru cei ce-l trimit; el bucura sufletul stapanului sau.
14. Precum sunt norii si vantul fara ploaie, asa este omul care se lauda cu darul pe care niciodata nu-l da.
15. Prin rabdare se poate indupleca un om manios si o limba dulce inmoaie oase.
16. Daca ai gasit miere, mananca atat cit iti trebuie, ca nu cumva sa te saturi si s-o versi.
17. Pune rar piciorul in casa prietenului tau, ca nu cumva sa se sature de tine si sa te urasca.
18. Un ciocan, o sabie si o sageata ascutita este omul care da marturie mincinoasa impotriva aproapelui sau.
19. Dinte rau si picior sovaitor este cel fara credinta in vreme de nevoie.
20. Ca atunci cand dezbraci haina ne vreme friguroasa, sau torni otet pe silitra, asa este cantarea pentru o inima intristata.
21. De flamanzeste vrajmasul tau, da-i sa manance paine si daca inseteaza, adapa-l eu apa,
22. Ca numai asa ii ingramadesti carbuni aprinsi pe capul lui si Domnul iti v a rasplati tie.

23. Vantul de la miazanoapte aduce ploaie si limba clevetitoare aduce o fata mahnita.
24. Mai bine sa salasluiesti intr-un colt de acoperis, decat sa traiesti cu o femeie certareata intr-o casa mare.
25. Precum e apa rece pentru un suflet insetat, asa e vestea buna dintr-o tara departata.
26. Ca un izvor tulbure si stricat, asa este dreptul care sovaie in fata celui nelegiuit.
27. Precum celui care mananca multa miere nu-i merge bine, tot asa si celui care se lasa coplesit de cuvinte de lauda.
28. Asemenea unei cetati cu o spartura si fara zid, asa este omul caruia ii lipseste stapanirea de sine.

CAPITOLUL 26

Sfaturi impotriva leneviei si a vicleniei.

l. Precum este zapada in timpul verii si ploaia la seceris, asa nu-i place celui nebun cinstea.
2. Precum vrabia zboara si randunica se inalta in vazduh, tot asa blestemul fara pricina nu nimereste.
3. Biciul este bun pentru cal, fraul pentru magar, iar varga pentru spatele celor nebuni.
4. Nu raspunde nebunului dupa nebunia lui, ca sa nu te asemeni si tu cu el.
5. Raspunde nebunului dupa nebunia lui, ca sa nu se creada intelept in ochii lui.
6. Cel ce incredinteaza solia in mana celui nebun isi taie picioarele si bea nedreptate.
7. Precum nu poate sa se foloseasca slabanogul de picioarele sale, tot asa nici cei nebuni de cuvintele cele intelepte.

8. Ca si cand pui o piatra in prastie, asa este cel ce da cinste unui nebun.
9. Precum un ghimpe intra in mana unui betiv, tot asa sunt cuvintele intelepte in gura celor pacatosi.
10. Ca un arcas care raneste pe toti, asa este cel ce se pune chezas pentru cel nebun si pentru cei ce trec pe cale.
11. Ca un caine care se intoarce unde a varsat, asa este omul nebun care se intoarce la nebunia lui.
12. Daca vezi un om care se crede intelept in ochii lui, sa nadajduiesti mai mult de la un nebun decat de la el.
13. Lenesul zice: "Pe drum trece un leu, un leu pe ulite!"
14. Precum usa se suceste in tatana, tot asa si lenesul in patul lui.
15. Lenesul baga mana in blid, dar cu mare greutate o duce la gura.
16. Lenesul se crede intelept in ochii lui, mai mult decat sapte sfetnici intelepti.
17. Ca cel ce prinde un caine de urechi, asa este cel ce se vara intr-o cearta in care nu este amestecat.
18. Ca unul care arunca sageti arzatoare, lanci, sageti si moarte,
19. Asa e omul care insala pe prietenul sau si zice: "Da, am glumit!"
20. Cand nu mai sunt lemne se stinge focul si daca nu mai este nici un defaimator se potoleste cearta.
21. Carbunii slujesc pentru caldura, lemnele pentru foc, iar omul certaret pentru a atata cearta.
22. Vorbele celui defaimator sunt ca bucatele gustoase; ele se duc in adancul maruntaielor.
23. Spoiala de argint care imbraca un vas de lut, asa sunt buzele mieroase si o inima rea.
24. Cu buzele sale se preface cel ce uraste, iar inlauntrul lui nutreste inselaciune;
25. Cand isi schimba glasul, sa nu-l crezi, caci sapte uraciuni sunt in inima lui.
26. Cineva poate sa-si ascunda ura lui prin prefacatorie, dar in adunare rautatea lui se da pe fata.
27. Cine sapa groapa (altuia) cade singur in ea si cel ce rostogoleste o piatra se pravaleste (tot) peste el.
28. Limba mincinoasa uraste adevarul si gura lingusitorilor pricinuieste prabusirea.

CAPITOLUL 27

Nenorocirile maniei si bucuriile adevaratei prietenii.

l. Nu te lauda cu ziua de maine, ca nu stii la ce poate da nastere.
2. Sa te laude altul si nu gura ta, un strain si nu buzele tale.
3. Piatra este grea si nisipul cu anevoie de ridicat; insa furia nebunului este mai grea decat amandoua.
4. Intaratarea este cruda si mania apriga, dar taria pizmei cine o va putea indura?
5. Mai mult pretuieste o dojana pe fata decat o dragoste ascunsa.
6. De buna credinta sunt ranile pricinuite de un prieten, iar sarutarile celui ce te uraste sunt viclene.
7. Satulul calca mierea in picioare, iar flamandului tot ce este amar (i se pare) dulce.
8. Ca o pasare gonita din cuibul ei, asa este omul izgonit din casa sa.
9. Untdelemnul si miresmele inveselesc inima, dar tot asa de dulci sunt sfaturile unui prieten care pornesc din

suflet.
10. Pe prietenul tau si pe prietenul tatalui tau nu-i parasi; in casa fratelui tau nu intra in ziua restristii tale. Mai bun e un vecin aproape de tine, decat un frate departe.
11. Fii intelept, fiul meu, si bucura inima mea, ca sa pot raspunde celui ce ma cleveteste.
12. Inteleptul vede nenorocirea si se ascunde, cei prosti dau peste ea si indura necaz.
13. Ia-i haina caci s-a pus chezas pentru altul si cere-i zalog din pricina celor straini.
14. Celui ce binecuvanteaza pe prietenul sau cu glas mare dis-de-dimineata, i se socoteste ca un blestem.
15. Un jgheab care curge in vreme de ploaie si o femeie artagoasa sunt la fel;
16. Cel care vrea s-o opreasca opreste vant si mana lui cea dreapta parca ar tine in ea untdelemn.
17. Fierul cu fier se ascute si un om ascute mania altui om.
18. Cel ce pazeste un smochin mananca din rodul lui, iar cel ce pazeste pe stapanul sau va fi rasplatit cu cinste.
19. Precum nu se aseamana fata cu fata, tot asa inima unui om cu inima altuia.
20. Iadul si adancul nu se pot satura, tot asa si inima omului e de nesaturat.
21. In topitoare se lamureste argintul si in cuptor aurul, iar omul se pretuieste dupa numele cel bun.
22. Chiar daca vei pisa in piulita cu pilugul pe cel nebun, intocmai ca pe boabe, tot nu-l vei desparti de nebunia lui.
23. Sarguieste-te sa-ti cunosti oile tale si ia seama la turma ta,
24. Ca bunastarea nu dainuieste de-a pururi si nici bogatia din neam in neam.
25. Cand iarba s-a trecut si pasunea s-a ispravit si finul de pe dealuri s-a strans,
26. Tu ai miei pentru imbracamintea ta si tapi ea sa platesti pasunea;
27. Si laptele de capra il ai cu indestulare, pentru hrana casei, si merinde pentru slujnicele tale.

CAPITOLUL 28

Iubirea de lege si adevarata bogatie.

1. Cel nelegiuit fuge fara ca nimeni sa-l urmareasca, iar dreptul sta ca un pui de leu fara grija.
2. Din pricina greselilor unui om silnic se ivesc certuri, iar omul iscusit le stinge.
3. Un om bogat, care asupreste pe cei saraci, e ca ploaia care tranteste tot la pamant, iar painea nu se face.
4. Cei ce parasesc legea ridica in slavi pe pacatosi, iar cei ce o pazesc se aprind impotriva lor.
5. Oamenii rai nu pricep nimic din ceea ce e drept, iar cei ce cauta pe Domnul inteleg tot.
6. Mai de pret e saracul care umbla intru neprihanirea lui, decat cel prefacut in caile lui, chiar daca e bogat.
7. Cel ce pazeste legea este un fiu intelept, iar cel ce se intovaraseste cu clevetitorii face rusine tatalui sau.
8. Cel ce isi sporeste averea lui, prin dobanda si prin camata, aduna pentru cel ce are mila de saraci.
9. Cel ce isi opreste urechea de la ascultarea legii, chiar rugaciunea lui e uraciune.
10. Cel ce rataceste pe cei drepti pe o cale rea va cadea in groapa (pe care a sapat-o); cei fara prihana vor fi fericiti.
11. Omul bogat este intelept in ochii lui, dar cel sarac si priceput il dovedeste cu mintea.
12. Cand dreptii biruiesc e mare sarbatoare, iar cand cei fara de lege ies la iveala, oamenii se ascund.
13. Cel ce isi ascunde pacatele lui nu propaseste, iar cel ce le marturiseste si se lasa de ele va fi miluit.
14. Fericit este omul care se teme totdeauna, iar cel ce isi invartoseaza inima lui va cadea in nenorocire.
15. Leu care racneste si urs flamand este cel rau care stapaneste peste un popor sarac.
16. Stapanitorul cel lipsit de venituri este mare asupritor; cel ce uraste castigul (nedrept) va trai multa vreme.
17. Un om pe care il ingreuiaza sangele unui ucis fuge pana la groapa; nimeni sa nu-l opreasca!
18. Cel ce umbla fara prihana va fi mantuit, iar cine apuca pe cai strambe va cadea intr-o groapa.
19. Cel ce lucreaza pamantul lui se va indestula de paine, iar cel ce umbla dupa lucruri de nimic se va satura de saracie.
20. Omul credincios va fi incarcat de binecuvantari, iar cine zoreste sa ajunga bogat nu va ramane nepedepsit.
21. Nu este bine sa te uiti la fata omului, caci pentru o bucata de paine cineva poate sa greseasca.
22. Omul lacom se grabeste sa se imbogateasca, dar nu gandeste ca lipsa va veni peste el.
23. Cel care cearta pe un om va avea mai multa multumire decat cel care-l linguseste.
24. Cine despoaie pe tatal sau si pe mama sa si zice: "Nu-i pacat!" este tovaras cu facatorul de rele.
25. Omul lacom atata cearta, iar cel ce nadajduieste in Domnul va fi indestulat.
26. Cel ce isi pune nadejdea in inima lui este un nebun, iar cel ce se conduce dupa intelepciune, acela va fi mantuit.
27. Cine da la cel sarac nu duce lipsa; iar cine isi acopera ochii lui va fi mult blestemat.

28. Cand nelegiuitii ies la iveala, oamenii se ascund, iar cand ei pier, se inmultesc cei drepti.

CAPITOLUL 29
Roadele judecatii sanatoase.

1. Un om pedepsit indelung si tare la cerbice va fi intr-o clipa zdrobit si fara vindecare.
2. Cand dreptii domnesc se bucura poporul si, cand stapanesc cei fara de lege, suspina.
3. Cine iubeste intelepciunea bucura pe tatal sau, iar cine umbla cu desfranatele isi prapadeste averea.
4. Un conducator prin dreptate face sa propaseasca tara, iar cel ce pune dari grele o ruineaza.
5. Omul care linguseste pe prietenul sau intinde cursa pasilor lui.
6. Pe calea celui rau este intins un lat, dar dreptul trebuie sa fuga si sa salte de bucurie.
7. Omul drept se ingrijeste de pricina celor sarmani; celui fara de lege nu-i pasa de ei.
8. Batjocoritorii rascoala cetatea, iar cei intelepti potolesc mania.
9. Cand un intelept se cearta cu un nebun, fie ca se supara, fie ca rade, nu-si pierde cumpatul.
10. Oamenii setosi de sange urasc pe cel fara prihana, iar cei drepti ocrotesc viata lui.
11. Nebunul face sa izbucneasca pornirea lui patimasa, iar inteleptul isi infraneaza mania.
12. Cand un conducator asculta de cuvinte mincinoase, toti slujitorii sai sunt rai.
13. Saracul si cu cel ce asupreste pe cei saraci se intalnesc; Cel ce lumineaza ochii amandurora este Domnul.
14. Un conducator care judeca cu dreptate pe cei saraci isi intareste scaunul lui pe veci.
15. Varga si certarea aduc intelepciune, iar tanarul care este lasat (in voia apucaturilor lui) face rusine maicii sale.
16. Cand cei fara de lege domnesc se inmultesc rautatile, iar dreptii vor vedea (cu bucurie) prabusirea lor.
17. Mustra pe fiul tau si el iti va fi odihna si iti va face placere sufletului tau.
18. Fara vedenie de prooroc poporul e fara stapan, dar fericit este cel care pazeste legea!
19. Sluga nu se indreapta numai cu povete, fiindca, desi pricepe, insa nu asculta.
20. Daca vezi un om care se zoreste la vorba, atunci pentru un nebun e mai multa nadejde decat pentru el.
21. Daca (vreun stapan) dezmiarda din copilarie pe robul sau, acesta ajunge la sfarsit sa se creada fiu.
22. Un om manios atata cearta si cel aprig savarseste multe pacate.
23. Mandria umileste pe om, iar de cinste are parte cel smerit.
24. Cel ce imparte cu hotul isi uraste sufletul lui, fiindca aude blestemul, dar nu zice nimic.
25. Teama de oameni duce la caderea in cursa, dar cel ce nadajduieste in Domnul sta la adapost.
26. Multi cauta fata stapanitorului, dar dreptatea omului vine de la Domnul.
27. Omul nedrept este uraciune pentru cei drepti, iar cel drept este o uraciune pentru cei rai.

CAPITOLUL 30
Cugetari despre rostul vietii.

1. Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache din Massa. Acest om a zis: "Sunt ostenit, Dumnezeule, sunt obosit, Doamne, sunt sleit de puteri!
2. Caci sunt tare prost, ca sa ma pot socoti ca om si nu am pricepere (care ar putea sa fie vrednica) de un om.
3. Nici n-am invatat intelepciunea si nici stiinta celor sfinti nu o cunosc.
4. Cine s-a suit in ceruri si iarasi s-a pogorat, cine a adunat vantul in mainile lui? Cine a legat apele in haina lui? Cine a intarit toate marginile pamantului? Care este numele lui si care este numele fiului sau? Spune daca stii!
5. Toate cuvintele lui Dumnezeu sunt lamurite, scut este El pentru cei ce cauta la El scaparea.
6. Nu adauga nimic la cuvintele Lui, ca sa nu te traga la socoteala si sa fii gasit de minciuna!
7. Doua lucruri cer de la Tine, nu ma respinge inainte de a muri:
8. Prefacatoria si cuvantul mincinos indeparteaza-le de la mine; saracie si bogatie nu-mi da, ci da-mi painea care-mi este de trebuinta,
9. Ca nu cumva, saturandu-ma, sa ma lepad de Tine si sa zic: "Cine este Domnul?" Ca nu cumva, saracind, sa ma apuc de furat si sa defaim numele Dumnezeului meu.
10. Nu grai de rau pe sluga la stapanul sau, ca nu cumva sa te blesteme si sa te sileasca sa-ti ceri iertare.
11. Este cate un neam de oameni care blesteama pe tatal sau si nu binecuvanteaza pe maica sa;
12. Un neam caruia i se pare ca e fara prihana in ochii lui si care nu este curatit de necuratia lui;
13. Un neam... O, cum ridica ochii lui sus si cit se inalta de sus genele lui!

14. Un neam ai carui dinti sunt ca sabiile si ai caror colti sunt cutite, ca sa manance pe cei sarmani de pe pamant si pe cei saraci dintre oameni.
15. Lipitoarea are doua fiice care zic: "Da-mi, da-mi!" Trei lucruri nu se pot satura, ba si al patrulea care nu zice niciodata: "Destul!" si anume:
16. Locuinta mortilor, pantecele sterp, pamantul care nu e satul de apa si focul care nu zice niciodata: "Destul!"
17. Ochiul care isi bate joc de parintele sau si nu ia in seama ascultarea (ce este dator) maicii sale, sa-l scoata corbii care salasluiesc linga un curs de apa, iar puii de vultur sa-l manance.
18. Trei lucruri mi se par minunate, ba chiar patru, pe care nu le pot pricepe:
19. Calea vulturului pe cer, urma sarpelui pe stanca, mersul corabiei in mijlocul marii si calea omului la o fecioara.
20. Asa este purtarea unei femei desfranate: ea mananca si isi sterge gura si zice: "N-am facut nimic rau"
21. Pentru trei lucruri se cutremura pamantul, ba chiar pentru patru nu poate sa rabde:
22. Pentru robul care ajunge rege, pentru nebunul care se satura de paine,
23. Pentru o femeie dispretuita cand ea se marita si pentru o sluga care mosteneste pe stapana sa.
24. Patru sunt animalele cele mai mici de pe pamant si care sunt cele mai intelepte:
25. Furnicile, neam fara putere, care isi agonisesc vara hrana lor;
26. Dihorii, neam slab, care-si cladesc in stanci locasul lor;
27. Lacustele care nu au rege si totusi ies toate in stoluri;
28. Soparla care se poate prinde cu mana si care patrunde in palatele regilor.
29. Trei fiinte au infatisare frumoasa, ba patru, care au un mers maret:
30. Leul, viteazul printre dobitoace, care nu da inapoi in fata nimanui;
31. Cocosul cel ager, tapul si regele caruia nimeni nu-i poate sta impotriva.
32. De esti asa de nebun ca sa te lasi manat de manie, bate-te cu mana peste gura.
33. Batutul laptelui da untul, lovitura peste nas face sa tasneasca sangele, iar intaratarea maniei duce la cearta.

CAPITOLUL 31

Comoara de mare pret este femeia virtuoasa si harnica.

1. Cuvintele lui Lemuel, regele din Massa, cu care mama sa il invata:
2. Fiul meu, rodul pantecelui meu, feciorul fagaduintelor mele, cu ce pot eu sa te indemn?
3. Nu da puterea ta femeilor si caile taie celor care pierd pe regi.
4. Nu se cuvine regilor, o, Lemuel, nu se cuvine regilor sa bea vin si conducatorii bauturi imbatatoare,
5. Ca nu cumva band sa uite legea si sa judece stramb pe toti sarmanii.
6. Dati bautura imbatatoare celui ce este gata sa piara si vin celui cu amaraciune in suflet,
7. Ca sa bea si sa uite saracia si sa nu-si mai aduca aminte de chinul lui.
8. Deschide gura ta pentru cel mut si pentru pricina tuturor parasitilor.
9. Deschide gura ta, judeca drept si fa dreptate celui sarac si napastuit.
10. Cine poate gasi o femeie virtuoasa? Pretul ei intrece margeanul.
11. Intr-insa se increde inima sotului ei, iar castigul nu-i va lipsi niciodata.
12. Ea ii face bine si nu rau in tot timpul vietii sale:
13. Ea cauta lana si canepa si lucreaza voios cu mana sa.
14. Ea se aseamana cu corabia unui negutator care de departe aduce hrana ei.
15. Ea se scoala dis-de-dimineata si imparte hrana in casa ei si da porunci slujnicelor.
16. Gandeste sa cumpere o tarina si o dobandeste; din osteneala palmelor sale sadeste vie.
17. Ea isi incinge cu putere coapsele sale si isi intareste bratele sale.
18. Ea simte ca bun e castigul ei; sfesnicul ei nu se stinge nici noaptea.
19. Ea pune mana pe furca si cu degetele sale apuca fusul.
20. Ea intinde mana spre cel sarman si bratul ei spre cel necajit.
21. N-are teama pentru cei ai casei sale in vreme de iarna, caci toti din casa sunt imbracati in haine stacojii.
22. Ea isi face scoarte; hainele ei sunt de vison si de porfira.
23. Cinstit este barbatul ei la portile cetatii, cand sta la sfat cu batranii tarii.
24. Ea face camasi si le vinde, si braie da negutatorilor.
25. Tarie si farmec este haina ei si ea rade zilei de maine.
26. Gura si-o deschide cu intelepciune si sfaturi pline de dragoste sunt pe limba ei.

27. Ea vegheaza la propasirea casei sale si paine, fara sa lucreze; ea nu mananca.
28. Feciorii sai vin si o fericesc, iar sotul ei o lauda:
29. "Multe fete s-au dovedit harnice, dar tu le-ai intrecut pe toate!"
30. Inselator este farmecul si desarta este frumusetea; femeia care se teme de Domnul trebuie laudata!
31. Sa se bucure de rodul mainilor sale, si la portile cetatii harnicia ei sa fie data ca pilda!

CARTEA INTELEPCIUNII LUI ISUS, FIUL LUI SIRAH (ECLESIASTICUL)

CAPITOLUL 1
Lauda intelepciunii si a temerii de Dumnezeu.

1. Toata intelepciunea este de la Domnul si cu El este in veac.
2. Nisipul marilor si picaturile ploii si zilele veacului, cine le va numara?
3. Inaltimea cerului si latimea pamantului, si adancul si intelepciunea, cine le va cerceta?
4. Inainte de toate s-a zidit intelepciunea si intelegerea mintii este din veac.
5. Izvorul intelepciunii este cuvantul lui Dumnezeu intru cele inalte, si caile ei sunt porunci vesnice.
6. Radacina intelepciunii, cui s-a descoperit? Si izvoarele ei, cine le cunoaste?
7. Unul este intelept, infricosator foarte, Domnul, Cel care sade pe scaunul Sau.
8. El a zidit-o si a vazut-o, si a numarat-o, si a revarsat-o peste toate lucrarile Sale.
9. Ea se afla la tot trupul dupa masura darniciei Lui, si a dat-o celor ce-L iubesc pe El.
10. Frica Domnului este marire si lauda si veselie si cununa de bucurie.
11. Frica Domnului va desfata inima si va da veselie si bucurie si lungime de zile.
12. Celui ce se teme de Domnul bine ii va fi; intru cele mai de pe urma si in ziua sfarsitului sau va afla har. Temerea de Domnul este dar de la Dumnezeu si indreapta pe om pe caile iubirii.
13. Iubirea de Dumnezeu este intelepciunea slavita si cui voieste El, aceluia o imparte dupa chibzuinta Sa.
14. Inceputul intelepciunii este frica de Dumnezeu si cu cei credinciosi ea se formeaza o data in sanul mamei. Intre oameni ea si-a pus temelie vesnica si semintiei lor se incredinteaza.
15. Deplinatatea intelepciunii este a se teme de Domnul, si ea ii adapa din roadele sale.
16. Casa lor o va umple de ce poftesc ei, si camarile lor de roadele ei.
17. Cununa intelepciunii este temerea de Domnul, care odrasleste pace si sanatate nevatamata; dar si una si alta sunt daruri de la Dumnezeu, Care revarsa cinste peste cei care Il iubesc pe Dansul.
18. El a vazut-o si a masurat-o; stiinta si inteleapta intelegere ca ploaia a revarsat si a inaltat marirea celor ce o stapanesc pe dansa.
19. Radacina intelepciunii este a se teme de Domnul, iar ramurile ei, lungime de zile.
20. Frica Domnului indeparteaza pacatele, si la cine petrece, de la acela abate mania.
21. Mania celui nedrept nu poate sa aiba indreptatire, ca iutimea maniei lui cadere ii este.
22. Pana la o vreme va suferi cel indelung-rabdator, dupa aceea ii va rasari veselie.
23. Pana la o vreme isi va ascunde cuvintele sale, dar buzele celor credinciosi vor grai cumintenia lui.
24. In vistieriile intelepciunii sunt pildele stiintei; celui pacatos ii este urata temerea de Dumnezeu.
25. Poftesti intelepciune? tine poruncile si Domnul iti va da-o tie.
26. Ca intelepciunea si invatatura stau in temerea de Domnul, si placute sunt Lui credinta si blandetea.
27. Nu fi neincrezator in temerea de Domnul si sa nu te apropii de El cu inima indoita.
28. Nu te fatarnici inaintea oamenilor, si buzelor tale ia aminte.
29. Nu te inalta, ca sa nu cazi si sa aduci necinste sufletului tau.
30. Caci va descoperi Domnul cele ascunse ale tale si in mijlocul adunarii te va injosi,
31. Pentru ca nu te-ai apropiat cu inima curata de frica Domnului, si inima ta este plina de viclesug.

CAPITOLUL 2
Indemnuri la rabdare; roadele temerii de Dumnezeu, pedeapsa necredinciosilor.

l. Fiule! Cand vrei sa te apropii sa slujesti Domnului Dumnezeu, gateste-ti sufletul tau spre ispita.
2. Incordeaza inima ta si fii tare si sa nu te tulburi in timpul incercarii.
3. Lipeste-te de Domnul si nu te departa, ca sa fii inaltat la sfarsitul vietii.
4. Tot ce ti se va intampla, primeste cu placere si in necazurile tale fii indelung-rabdator.
5. Ca in foc se lamureste aurul, iar oamenii cei placuti Domnului, in cuptorul smereniei.
6. Crede in El si-ti va ajuta tie, indrepteaza caile tale si nadajduieste in El.
7. Cei ce va temeti de Domnul asteptati mila Lui si nu va abateti, ca sa nu cadeti.
8. Cei ce va temeti de Domnul, credeti Lui si nu se va pierde plata voastra.
9. Cei ce va temeti de Domnul, nadajduiti in cele bune si in veselia veacului si a milei.
10. Uitati-va la neamurile cele din inceput si vedeti cine a nadajduit spre Domnul si s-a rusinat?
11. Sau cine a petrecut in frica Lui si a fost parasit? Sau cine L-a chemat pe El si a fost trecut cu vederea?
12. Pentru ca indurator si milostiv este Domnul si iarta pacatele si mantuieste in vremea necazului.
13. Vai inimilor celor fricoase si mainilor celor slabe si pacatosului care umbla pe doua carari!
14. Vai inimii celei slabe! Ca nu crede, pentru aceea nu va fi aparata.
15. Vai voua, celor ce ati pierdut rabdarea! Ce veti face cand va va cerca Domnul?
16. Cei care se tem de Domnul nu vor fi necrezatori cuvintelor Lui, si cei ce-L iubesc pe El vor pazi caile Lui.
17. Ca cei ce se tem de Domnul vor cauta bunavointa Lui, si cei ce-L iubesc pe El vor implini legea.
18. Cei care se tem de Domnul vor gati inimile lor si inaintea Lui vor smeri sufletele lor, zicand:
19. Sa cadem in mainile Domnului, si nu in mainile oamenilor.
20. Ca precum este slava Lui, asa este si mila Lui.

CAPITOLUL 3

Datoriile fiilor catre parinti si binecuvantarea acestora. Inima impietrita este hulita, iar cea inteleapta si milostiva este laudata.

1. Fiilor, ascultati-ma pe mine, tatal, si va purtati asa ca sa va mantuiti,
2. Ca Domnul a inaltat pe tata peste fii si a intarit judecata mamei peste copii.
3. Cel care cinsteste pe tata se va curati de pacat.
4. Si ca acel care strange comori, asa este cel care cinsteste pe mama sa.
5. Cel care cinsteste pe tata se va veseli de fii si in ziua rugaciunii sale va fi auzit.
6. Cel care mareste pe tata va avea viata lunga, si cel care se teme de Domnul cinsteste pe mama sa.
7. Cel care se teme de Domnul va cinsti pe tatal sau si ca stapanitor va sluji celor care l-au nascut.
8. Cu fapta si cu cuvantul cinsteste pe tatal tau si pe mama ta, ca sa-ti vina binecuvantare de la ei.
9. Ca binecuvantarea tatalui intareste casele fiilor, iar blestemul mamei le darama pana in temelie.
10. Nu cauta marire intru necinstea tatalui tau, ca necinstea tatalui tau nu-ti este marire.
11. Ca marirea omului este din cinstea tatalui sau si ocara este fiilor mama necinstita.
12. Fiule, sprijina pe tatal tau la batranete si nu-l mahni in viata lui.
13. Si chiar de i se va imputina mintea lui, ai indurare si nu-l dispretui cand tu esti in putere,
14. Pentru ca milostenia aratata tatalui nu va fi uitata si, in pofida pacatelor, se va zidi casa ta.
15. In ziua necazului tau Isi va aduce aminte Domnul de tine si, ca gheata cand este senin, asa se vor topi pacatele tale.
16. Ca un hulitor este cel care paraseste pe tata si blestemat de Domnul este cel care manie pe mama sa.
17. Fiule, cu blandete savarseste lucrurile tale si de omul cel primit de Domnul vei fi iubit.
18. Cu cat esti mai mare, cu atat mai mult te smereste si inaintea Domnului vei afla har.
19. Ca multi oameni mari si slaviti sunt, dar tainele se descopar celor smeriti. Ca mare este puterea Domnului si El este preaslavit de cei smeriti.
20. Cele mai presus de tine nu le cauta si cele mai tari decat tine nu le iscodi.
21. Cele ce s-au poruncit tie, acelea cu cuviinta le cugeta, ca nu-ti sunt de nevoie cele ascunse.
22. In multele tale indeletniciri nu te tine de lucrurile zadarnice, ca ti s-au descoperit destule din cunostintele omenesti.
23. Ca pe multi i-a inselat parerea lor si socoteala rea a facut sa alunece cugetele lor.
24. Inima indaratnica rau va pati mai pe urma.
25. Si cel care iubeste primejdia va cadea intr-insa.

26. Inima indaratnica se va impovara cu osteneli si cel pacatos va adauga pacate peste pacate.
27. Ispitele nu sunt lecuire pentru cel trufas, ca buruiana rea s-a inradacinat in inima lui.
28. Inima celui intelept va cugeta la pildele celor intelepti, si o ureche ascultatoare este dorinta celui intelept.
29. Focul arzator il va stinge apa, si milostenia va curati pacatele.
30. Cel ce rasplateste pentru binefacere, acela se gandeste la viitor si la vreme de cadere va afla sprijin.

CAPITOLUL 4

Indemn spre milostenie si intelepciune; folosintele lor.

1. Fiule, sa nu lasi pe cel sarac lipsit de hrana si ochii celor nevoiasi nu-i face sa astepte.
2. Sufletul flamand sa nu-l intristezi si sa nu urgisesti pe om cand are lipsa.
3. Inima necajita nu o tulbura si nu intarzia a da celui lipsit.
4. Rugaciunea celui necajit nu o lepada si nu-ti intoarce fata ta de la cel sarac.
5. De la cel in lipsa nu-ti intoarce ochiul si nu da loc omului sa te blesteme.
6. Ca rugaciunea celui ce te blestema pe tine, intru amaraciunea sufletului sau, o va auzi Cel care l-a facut pe el.
7. Fa-te iubit adunarii si celui mai mare smereste capul tau.
8. Pleaca saracului urechea ta si cu blandete raspunde-i cele de pace.
9. Scoate pe cel napastuit din mana celui ce-l napastuieste si sa nu fi slab de inger cand judeci.
10. Fii celor orfani ca un tata si ca un barbat pentru mama lor.
11. Si vei fi ca fiu al Celui Preainalt si El te va iubi mai mult decat mama ta.
12. Intelepciunea inalta pe fiii sai, si poarta grija celor care o cauta.
13. Cel care o iubeste, iubeste viata si cei care se scoala pentru ea dis-de-dimineata se vor umple de veselie.
14. Cel care o tine va mosteni marire si oriunde va merge il va binecuvanta Domnul.
15. Cei care o slujesc vor sluji Celui Sfant si pe cei care o iubesc, ii iubeste Domnul.
16. Cel care asculta de ea va judeca neamuri si cel care se apropie de ea va locui fara grija.
17. Cine are incredere in ea are parte de ea si urmasii lui o mostenesc,
18. Ca umbla cu el cu fata ascunsa si-l incearca la inceput cu ispite si-l infricoseaza si-l stramtoreaza,
19. Si-l chinuieste cu invatatura sa, pana ce va prinde incredere in el, si-l va ispiti intru indreptarile sale.
20. Si iarasi se va intoarce drept la el si-l va veseli si ii va descoperi lui cele ascunse ale sale.
21. Iar de va rataci, il va parasi si-l va da in mainile caderii lui.
22. Pazeste vremea si fereste-te de rau si pentru credinta sufletului tau nu te rusina.
23. Caci este rusine care aduce pacat si este rusine care aduce marire si har.
24. Nu lua seama la nimeni cand este vorba de paguba sufletului tau si sa nu te rusinezi pentru pierderea ta.
25. Nu opri cuvantul in vreme de mantuire,
26. Ca din cuvant se cunoaste intelepciunea si din graiurile limbii invatatura.
27. Nu grai impotriva adevarului, ci rusineaza-te de lipsa ta de invatatura.
28. Nu-ti fie rusine a marturisi pacatele tale si nu sta impotriva curgerii raului.
29. Nu te supune omului nebun si nu maguli fata celui puternic.
30. Pana la moarte lupta-te pentru adevar, si Domnul Dumnezeu se va lupta pentru tine.
31. Nu fi aspru cu limba ta si lenes in lucrurile tale.
32. Nu fi ca un leu in casa ta si nu necaji cu manie pe casnicii tai.
33. Sa nu fie mana ta intinsa la luat si stransa la dat.

CAPITOLUL 5

Nu trebuie a ramane in pacat, nadajduind in averi si in putere.

1. Nu nadajdui in avutiile tale si sa nu zici: Am destule.
2. Nu urma dorintelor si tariei tale, ca sa umbli in poftele inimii tale.
3. si sa nu zici: Cine ma va smeri sau cine ma va supune? Ca Domnul nu va intarzia sa te pedepseasca.
4. Sa nu zici: Am pacatuit si ce mi s-a facut mie? Ca Domnul este indelung-rabdator.
5. Pentru curatie sa nu fii fara de frica, ca sa nu adaugi pacate peste pacate.
6. Si sa nu zici: Mila Lui este mare, va curati multimea pacatelor mele.
7. Ca mila si mania de la El sunt si peste cei pacatosi va odihni mania Lui.

8. Nu intarzia a te intoarce la Domnul si nu amana din zi in zi.
9. Ca fara de veste va izbucni mania Domnului si in vremea razbunarii vei fi dat pieirii.
10. Nu te increde in avutiile castigate pe nedrept, ca nimic nu-ti vor folosi in ziua judecatii.
11. Nu vantura la orice vant si nu umbla pe orice cale; asa este pacatosul cel cu doua limbi.
12. Fii statornic in cugetul tau si unul sa fie cuvantul tau.
13. Fii grabnic la ascultat si zabavnic la dat raspunsul.
14. De stii, raspunde aproapelui tau, iar de nu, pune-ti mana peste gura.
15. Marirea si batjocura sunt in vorba si limba omului ii face sa cada.
16. Sa nu te chemi barfitor si cu limba ta nu vicleni.
17. Ca peste fur este rusine si o grea ocara peste cel cu doua limbi.
18. Sa nu gresesti nici in lucrurile mari, nici in cele mici.

CAPITOLUL 6

Despre ocara; insusirile prieteniei celei adevarate si rasplata celor ce iubesc intelepciunea.

1. Sa nu te faci vrajmas in loc de prieten, ca numele rau rusine si ocara va mosteni; asa este pacatosul cel cu doua limbi.
2. Nu te lasa in voia patimilor tale, ca sa nu fii tarat de ele ca de un taur furios.
3. Altfel frunzele tale vei manca si roadele tale vei pierde si vei ramane ca un lemn uscat.
4. Sufletul rau va pierde pe cel ce-l are pe el si va face bucurie vrajmasilor.
5. Graiul dulce inmulteste pe prieteni si limba cea binegraitoare indatoreaza, deseori, la raspunsuri binevoitoare.
6. Multi sa fie cei ce traiesc in pace cu tine, iar sfetnicii tai sa fie dintr-o mie unul.
7. Daca vrei sa-ti faci un prieten, fa-l punandu-l la incercare si nu te grabi sa te increzi in el.
8. Pentru ca este prieten pana la o vreme si nu va ramane in ziua necazului tau.
9. Si este prieten care se intoarce in dusman si cearta dintre voi va da-o pe fata, spre ocara ta.
10. Si este prieten sot de masa si nu va ramane langa tine in ziua necazului tau.
11. Si in zilele cele bune ale tale va fi ca si tine si cu slugile tale va indrazni.
12. Dar de te vei smeri, va fi impotriva ta si de la fata ta se va ascunde.
13. Departeaza-te de dusmanii tai si fii cu paza fata de prietenii tai.
14. Prietenul credincios este acoperamant tare; si cel ce l-a aflat pe el aflat-a comoara.
15. Cu prietenul credincios nimic nu se poate asemana si nu este masura a bunatatii lui.
16. Prietenul credincios este leacul vietii si cei ce se tem de Domnul il vor afla pe el.
17. Cel ce se teme de Domnul bine va tine prietesugul sau, caci ca la sine tine la aproapele lui.
18. Fiule! Din tineretile tale alege invatatura si pana la caruntetile tale vei afla intelepciune.
19. Ca si cel ce ara si seamana, apropie-te de ea si asteapta roadele ei cele bune.
20. Caci cu lucrarea ei putin te vei osteni si curand vei manca roadele ei.
21. Cat de grea este celor neinvatati si cel nepriceput nu va starui in ea.
22. Caci ea este pentru el ca o piatra grea de incercare, de aceea el nu va zabovi s-o arunce.
23. Ca intelepciunea indreptateste numele ei si nu la multi este aratata.
24. Asculta, fiule, si primeste invatatura mea si nu lepada sfatul meu.
25. Si baga picioarele tale in obezile ei si in lantul ei grumazul tau.
26. Incovoaie umarul tau si o poarta pe ea si sa nu-ti fie greu de legaturile ei.
27. Cu tot sufletul tau apropie-te de ea si cu toata puterea ta pazeste caile ei.
28. Cearca-o si o cauta si ti se va arata si, daca o vei afla, sa nu o lasi.
29. Ca mai pe urma vei afla odihna ei si ti se va intoarce intru bucurie.
30. Si iti vor fi obezile ei acoperamant de tarie si lanturile ei podoaba de marire.
31. Ca podoaba de aur este in ea si legaturile ei fire de iachint.
32. Ca si cu haina de marire te vei imbraca cu ea si cununa de bucurie iti vei pune.
33. De vei vrea, fiule, vei invata si, de vei pune sufletul tau, iscusit vei fi.
34. De-ti va placea sa asculti, vei invata si de vei pleca urechea ta, intelept vei fi.
35. Stai in tovarasia celor batrani si cu cel intelept te uneste.
36. Tot graiul dumnezeiesc pofteste a-l auzi si pildele intelegerii sa nu treaca de la tine.
37. De vei vedea intelept, intra la el si pragurile usilor lui sa le roada piciorul tau.

38. Cugeta intru poruncile Domnului si intru legea Lui pururea sa gandesti.
39. El va intari inima ta si pofta intelepciunii tale se va da tie.

CAPITOLUL 7

Sfaturi despre ferirea de faptele rele si fatarnice. Respectul batranilor, datoriile parintilor catre fii si ale fiilor catre parinti. Indemn la milostenie.

l. Nu face rele si nu te va prinde raul.
2. Departeaza-te de la nedreptate si nedreptatea se va departa de la tine.
3. Fiule! Nu semana pe brazdele nedreptatii, ca sa nu seceri de pe ele cu sapte parti mai mult.
4. Nu cere de la Domnul stapanire, nici de la imparatul scaun de marire.
5. Nu te face drept inaintea Domnului si inaintea imparatului nu te arata ca esti intelept.
6. Nu cerca sa fii judecator, ca nu cumva sa nu poti ridica nedreptatile;
7. Ca nu cumva sa te sfiesti de fata celui puternic si sa pui sminteala intru dreptatea ta.
8. Nu te pune in pricina cu obstea cetatii, nici te amesteca in multime.
9. Nu te lasa atras de doua ori la pacat, caci si pentru o singura data nu vei ramane nepedepsit.
10. Sa nu zici: Domnul va cauta la multimea darurilor mele; cand le voi aduce Lui, El le va primi.
11. Nu slabi in rugaciunea ta si nu trece cu vederea a face milostenie.
12. Nu batjocori pe omul al carui suflet este intristat, caci Dumnezeu este Cel care smereste si Cel care inalta.
13. Nu fauri minciuni impotriva fratelui tau, nici impotriva prietenului tau sa nu faci asa.
14. Nu-ti ingadui nici o minciuna, caci din ea nu poate iesi nimic bun.
15. Nu vorbi mult in adunarea batranilor si nu repeta cuvintele tale in rugaciune.
16. Sa nu urasti lucrarea cea cu osteneala si lucrarea pamantului cea oranduita de Cel Preainalt.
17. Nu te socoti impreuna cu multimea pacatosilor; adu-ti aminte ca mania nu va zabovi.
18. Smereste sufletul tau foarte, ca focul si viermii sunt osanda celui necredincios.
19. Sa nu schimbi nicidecum prietenul pentru bani, nici pe fratele cel bun pentru aurul Ofirului.
20. Nu te abate de la femeia buna si inteleapta, ca harul ei este mai bun decat margaritarele.
21. Nu chinui pe robul care munceste cinstit, nici pe simbriasul care isi pune tot sufletul.
22. Pe robul intelept sa-l iubesti; sa nu-l lipsesti pe el de libertate.
23. Ai tu turme? Ai grija de ele, si, de-ti sunt de folos, pastreaza-le.
24. Ai feciori? Invata-i pe ei si incovoaie din pruncie grumazul lor.
25. Ai fete? Vegheaza la curatia lor Si sa le arati o fata serioasa.
26. Marita-ti fata si mare lucru vei face, dar da-o dupa un barbat intelept.
27. Ai o femeie dupa inima ta? Nu o lepada, dar cu una pe care n-o iubesti sa nu-ti legi capul.
28. Din toata inima cinsteste pe tatal tau si nu uita niciodata durerile mamei tale.
29. Adu-ti aminte ca ei ti-au dat viata; ce le vei da tu in schimb pentru ceea ce au facut ei pentru tine?
30. Din tot sufletul tau teme-te de Domnul si pe toti preotii Lui cinsteste-i.
31. Cu toata puterea iubeste pe Cel care te-a facut si pe slujitorii Lui sa nu-i parasesti.
32. Teme-te de Domnul si cinsteste pe preot si da-i partea lui precum s-a poruncit tie,
33. Parga si jertfa de ispasire si darul soldurilor si jertfa de sfintire si parga celor sfinte.
34. Si celui sarac intinde-i mana ta, ca binecuvantarea ta sa fie desavarsita.
35. Darnicia ta sa atinga pe toti cei in viara si chiar mortilor fa-le parte de darnicia ta.
36. Nu te intoarce de la cei ce plang, si intristeaza-te cu cei intristati.
37. Nu te teme a cerceta pe bolnavi ca pentru aceste fapte vei castiga iubirea.
38. In tot ce faci adu-ti aminte de sfarsitul tau si nu vei pacatui niciodata.

CAPITOLUL 8

Nu te certa cu nimeni, nu dispretui pe cel care se pocaieste. Ascultarea batranilor, certarea pacatosilor, imprumut si chezasie.

1. Nu te certa cu cel puternic, ca nu cumva sa cazi in mainile lui.
2. Nu te certa cu omul bogat, ca nu cumva sa fie mai greu decat tine. Ca pe multi i-a pierdut aurul si inimile regilor le-a aplecat.

3. Nu te sfadi cu omul care vorbeste bine si nu pune lemne peste focul lui.
4. Nu glumi cu omul rau crescut, ca sa nu fie ocarati stramosii tai.
5. Nu infrunta pe omul care se leapada de pacat, adu-ti aminte ca toti suntem vinovati.
6. Sa nu necinstesti pe om la batranetile lui, caci poate si noi vom imbatrani.
7. Nu te bucura de moartea vrajmasului tau, adu-ti aminte ca toti trebuie sa murim.
8. Nu trece cu vederea vorbele inteleptilor, ci la pildele lor opreste-te, caci de la ei vei lua invatatura si indemanarea de a sluji celor mai mari.
9. Nu dispretui vorba celor batrani, ca si ei au invatat de la parintii lor. Ca de la ei vei invata intelepciunea si indemanarea de a da raspuns bun la nevoie.
10. Nu atata carbunii pacatosului, ca sa nu te arda flacara focului lui.
11. Nu o duce pana la capat cu omul iute la manie, ca sa nu fie o cursa intinsa inaintea buzelor tale.
12. Nu da imprumut omului celui mai tare decat tine; si de-l vei imprumuta, socoteste imprumutul ca pierdut.
13. Nu chezasui peste puterea ta; iar daca ai dat chezasie, fii cu grija ca va trebui sa platesti.
14. Nu te judeca cu un judecator, caci hotararea va fi in folosul lui.
15. Nu porni la drum cu cel cutezator ca sa nu-ti cada povara, caci el nu face decat dupa capul sau, si nebunia lui te va pierde.
16. Nu te certa cu omul manios si nu strabate pustiul cu el, caci a varsa sange este pentru el nimica toata si unde nu vei avea ajutor, te va dobori.
17. Nu tine sfat cu un nebun, caci el nu va putea pastra taina ta.
18. Inaintea celui strain nu face nimic care trebuie sa ramana tainuit; tu nu stii ce poate nascoci el.
19. Nu deschide inima ta oricui si nu astepta sa dobandesti bunavointa lui.

CAPITOLUL 9
Sfaturi cum sa se poarte omul cu femeile, cu prietenii si cu dusmanii.

1. Nu fi gelos de sotia ta iubita si nu-i da cuvant sa-ti faca rau.
2. Nu te da in mainile unei femei, ca sa nu aiba putere asupra ta.
3. Nu te intalni cu femeia desfranata, ca sa nu cazi in laturile ei.
4. Cu femeia cantareata sa nu fii adesea, ca nu cumva sa te prinda cu mestesugurile ei.
5. Nu-ti opri privirea asupra unei fecioare, ca sa nu ai a suferi pentru ea.
6. Nu te da in mainile desfranatelor, ca sa nu-ti pierzi mostenirea.
7. Nu privi pe ulitele cetatii, nici nu rataci prin locurile ei dosnice.
8. Intoarce-ti ochii de la femeia frumoasa si nu-ti opri privirea la frumusetea straina. Cu frumusetea femeii multi s-au ratacit, caci din aceasta iubirea se aprinde ca un foc.
9. Nu te aseza nicidecum langa o femeie maritata si nu petrece cu ea la masa band, ca nu cumva inima ta sa fie cucerita de vrajile ei si in patima ta sa nu fii tarat la pieire.
10. Nu parasi un prieten vechi, caci cel nou nu este asemenea lui. Prieten nou, vin nou; lasa-l sa se invecheasca si-l bea cu placere.
11. Nu ravni izbanda pacatosului, caci nu stii care cum se va sfarsi.
12. Nu-ti face placere din placerea nelegiuitului; adu-ti aminte ca nu vor ramane nepedepsiti pana la iad.
13. Stai departe de omul care este in stare sa ucida si nu te vei teme nicidecum de moarte. Si daca te apropii de el, pazeste-te de orice greseala, caci ar putea sa-ti ia viata. Sa stii bine ca esti inconjurat de curse si ca mergi pe margine de ziduri de cetate.
14. Cerceteaza cat poti pe aproapele tau si ia sfat de la intelepti.
15. Stai de vorba cu oamenii intelepti si tot cuvantul tau sa fie despre legea Celui Preainalt.
16. Cei drepti sa fie oaspetii tai si in frica Domnului sa fie lauda ta.
17. Un lucru facut de mana de mester este vrednic de lauda, dar conducatorul poporului sa fie iscusit la cuvant.
18. Cel care vorbeste bine este temut in cetate, si flecarul este urat.

CAPITOLUL 10
Lauda stapanirii intelepte. Despre ferirea de semetie. Sa nu se necinsteasca saracul cel drept, nici sa se laude bogatul cel pacatos.

l. Conducatorul intelept indrumeaza bine pe poporul sau, si carmuirea omului priceput este cu buna randuiala.
2. Dupa cum este judecatorul poporului, asa sunt si slujitorii lui si cum este mai-marele cetatii, asa sunt toti cei ce locuiesc in ea.
3. Un rege neinvatat va pierde pe poporul sau, si cetatea sporeste prin intelepciunea mai-marilor ei.
4. In mana Domnului este stapanirea pamantului si la vremea sa va ridica pe cel folositor la carmuire.
5. In mana Domnului este izbanda omului si Domnul este Cel Care pune marirea Sa pe fruntea stapanitorului.
6. Sa nu te manii pentru orice nedreptate pe aproapele si nimic nu face cu patima si cu nechibzuinta.
7. Urata este inaintea Domnului si inaintea oamenilor trufia, caci fata de amandoi ea este pacatul nedreptatii.
8. Imparatia de la un neam trece la alt neam, pentru strambatati si pentru semetii si pentru avutii.
9. Pentru ce se trufeste cel ce este pamant si cenusa, cand in viata el le leapada mereu dinauntrul sau? 10. Boala indelungata o taie doctorul si imparatul astazi este si maine va muri.
11. Ca murind, omul va mosteni serpi si fiare si viermi.
12. Inceputul trufiei omului este a parasi pe Dumnezeu si a-si intoarce inima sa de la Cel care l-a facut.
13. Inceputul pacatului este trufia, si cel care staruieste in ea este ca si cand i-ar ploua uraciune.
14. Pentru aceea, minunate certari a adus Domnul si i-a surpat pe ei pana in sfarsit.
15. Scaunele celor mai mari le-a surpat Domnul si a pus pe cei blanzi in locul lor.
16. Radacinile neamurilor le-a smuls Domnul si a rasadit pe cei smeriti in locul lor.
17. tarile neamurilor le-a surpat Domnul si le-a stricat pana la temeliile pamantului.
18. A slabit pe multi dintre ei si i-a pierdut si a facut sa inceteze de pe pamant pomenirea lor.
19. Nu s-a harazit oamenilor trufia, nici urgia maniei celor care se nasc din femei.
20. Care este neamul vrednic de cinste? Neamul omenesc.
21. Care este neamul cel cinstit? Cel care se teme de Domnul.
22. Care este neamul fara de cinste? Tot neamul omenesc.
23. Care este neamul fara de cinste? Neamul care nu tine poruncile.
24. Intre frati, povatuitorul lor cinstit este, si cei ce se tem de Domnul sunt la fel inaintea ochilor Lui.
25. Lauda celui bogat si a celui cinstit si a celui sarac este frica Domnului.
26. Nu este drept a batjocori pe saracul cel intelept si nu se cuvine a mari pe omul cel pacatos.
27. Cel mare si judecatorul si cel puternic se vor mari, dar nici unul dintre ei nu este mai mare decat cel care se teme de Domnul.
28. Robului intelept ii vor sluji cei slobozi si barbatul intelept nu va carti cand este dojenit.
29. Nu te face intelept cand faci lucrul tau, nu te mari in vremea necazului tau.
30. Mai bun este cel care lucreaza intru toate, decat cel care umbla sau se mareste si este lipsit de paine.
31. Fiule, intru smerenie mareste sufletul tau si ii da lui cinste dupa vrednicia lui.
32. Pe cel care pacatuieste asupra sufletului sau, cine-l va indrepta? Si cine va cinsti pe cel care isi face de ocara viata sa?
33. Saracul este cinstit pentru stiinta sa si cel bogat este cinstit pentru avutiile sale.
34. Iar cel care este de lauda intru saracie, cu cat mai mult ar fi de cinste daca ar ajunge bogat? Si cel dispretuit intru avutie, in saracie cu cat mai mult va fi dispretuit?

CAPITOLUL 11

Urmarile intelepciunii.

1. Intelepciunea inalta capul celui smerit si-l face sa sada intre cei mari.
2. Sa nu lauzi pe om pentru frumusetea lui si sa nu te scarbesti de om pentru chipul lui.
3. Mica este intre cele zburatoare albina, dar rodul ei intrece orice dulceata.
4. Cu imbracamintea hainelor sa nu te lauzi, nici in ziua maririi sa nu te trufesti, ca minunate sunt lucrurile Domnului si ascunse faptele Lui intre oameni.
5. Multi tirani au cazut pe pamant, iar cel la care nu se gandea nimeni a purtat stema.
6. Multi puternici au fost necinstiti foarte si cei mareti au fost dati in mainile altora.
7. Mai inainte de a cerceta, nu huli; cunoaste intai si atunci dojeneste.
8. Mai inainte de a nu auzi, nu raspunde; si nu taia nimanui sirul cuvintelor.
9. Pentru lucrul care nu-ti este de folos, nu te certa si la judecata pacatosilor sa nu stai impreuna cu ei.
10. Fiule! Nu te amesteca in multe lucruri,

11. Ca de te vei amesteca in multe lucruri, nu vei fi fara de vina.
12. Si de vei alerga, nu vei prinde, si de vei fugi, nu vei scapa.
13. Este cate un om care se osteneste si munceste si se sarguieste si cu atat mai mult este sarac.
14. Este cate un om slab si fara de ajutor, lipsit de putere si impovarat de saracie,
15. Si ochii Domnului au cautat spre el cu bine si l-au ridicat din smerenia lui si au inaltat capul lui, si s-au mirat de el multi.
16. Cele bune si cele rele, viata si moartea, saracia si avutia de la Domnul sunt.
17. Darul Domnului ramane la cei binecredinciosi si bunavointa Lui in veac bine va spori.
18. Este cate un om care se imbogateste prin multa grija si zgarcenie si aceasta este partea ostenelilor lui,
19. Zicand: Am aflat odihna si acum voi manca din bunatatile mele,
20. Si nu stie ca vremea trece si va muri si le va lasa altora.
21. Stai in ce te-ai fagaduit tu si intru aceea indeletniceste-te si petrece, si intru lucrul tau sporeste.
22. Nu te mira de lucrarile pacatosului; nadajduieste in Domnul si ramai intru osteneala ta.
23. Ca lesne este inaintea Domnului a imbogati pe cel sarac degraba si fara de veste.
24. Binecuvantarea Domnului este plata celui credincios si intr-un ceas, degraba, rasare binecuvantarea Lui.
25. Sa nu zici: De ce am nevoie? Si de acum, care va fi averea mea?
26. Sa nu zici: Am destule, pentru ce sa ma mai necajesc de acum:
27. In ziua bunatatilor este uitarea rautatilor si in ziua rautatilor nu este pomenirea bunatatilor.
28. Ca lesne este inaintea Domnului, in ziua sfarsitului, sa dea omului dupa caile lui.
29. Vremea de restriste aduce uitarea desfatarilor si la sfarsitul omului se vor descoperi lucrurile lui.
30. Mai inainte de sfarsit pe nimeni sa nu-l socotesti fericit, ca in fiii sai se va cunoaste omul.
31. Nu baga pe tot omul in casa ta, ca multe sunt mestesugirile celui viclean.
32. Potarniche inchisa in cosnita, asa este inima trufasului, si ca iscoada priveste caderea.
33. Ca cele bune le intoarce cu viclenie in rele si pentru cele bune te va huli.
34. Dintr-o scanteie de foc se inmulteste jarul, si omul pacatos pandeste sangele.
35. Pazeste-te de cel raufacator, ca rele mestesugeste, ca nu cumva sa te faca sa fii pururea de batjocura.
36. Daca lasi pe cel strain sa locuiasca la tine, el iti va face tulburari si te va instraina de la ale tale.

CAPITOLUL 12

Binefacerile intelepciunii. Recunoasterea prietenului si a dusmanului.

1. De faci bine, sa stii cui faci, si vei avea multumire pentru fapta ta buna.
2. Fa bine celui binecredincios si vei afla rasplatire, daca nu de la el, de la Cel Preainalt.
3. Nu este bine pentru cel care pururea petrece in rautati si nu da milostenie.
4. Da celui binecredincios, si sa nu ajutorezi pe cel pacatos.
5. Fa bine celui smerit, si nu da celui nelegiuit.
6. Tine painile lui si nu-i da, ca nu cumva acela sa se intareasca asupra ta.
7. Ca indoite rautati vei afla in toate bunatatile pe care i le vei face.
8. Caci si Cel Preainalt a urat pe cei pacatosi, si celor nelegiuiti va rasplati cu pedeapsa.
9. Da celui bun, si nu ajuta pe cel pacatos.
10. Nu se arata fin fericire cel care este prieten, nici in cele rele nu se ascunde vrajmasul.
11. Cand ii merge bine omului, vrajmasii lui se intristeaza, iar cand ii merge rau, si prietenul se fereste de el.
12. Nu te increde in vrajmasul tau in veci; ca in ce chip arama cocleste, asa si rautatea lui.
13. Si de se va smeri sa umble plecat, fii cu luare aminte si te pazeste de el.
14. Si sa fii fata de el ca si cel care sterge oglinda, si vei cunoaste ca n-a lepadat toata rugina.
15. Nu-l pune sa stea langa tine, ca sa nu te impinga pe tine si sa stea el in locul tau.
16. Sa nu-l pui sa sada de-a dreapta ta, ca nu cumva sa caute scaunul tau, si mai pe urma vei cunoaste cuvintele mele si de graiurile mele te vei umili.
17. Cui ii va fi mila de descantatorul cel muscat de sarpe si de toti cei care se apropie de fiare?
18. Asa si de cel care merge la omul pacatos si se invaluie cu pacatele lui.
19. Un ceas va ramane cu tine, iar de te clatini, nu va ramane cu tine.
20. Cu buzele sale te va indulci vrajmasul si multe iti va sopti si iti va grai bune,
21. Dar in inima va sfatui sa te surpe in groapa. Cu ochii va lacrima vrajmasul,

22. Dar de va afla vreme, nu se va satura de sange.
23. De ti se vor intampla rele, il vei afla pe el acolo inaintea ta; cu ochii sai va lacrima vrajmasul, si, ca si cum ti-ar ajuta, va sapa sub picioarele tale.
24. Va clatina capul sau si va bate in palmele sale, si multe va sopti, si va schimba fata sa.

CAPITOLUL 13

Primejdioasa este unirea cu cel mandru, bogat si puternic. Iubirea de Dumnezeu si de aproapele, purtarea bogatului cu cel sarac.

l. Cel care se atinge de smoala se va manji si cel care se insoteste cu cel trufas asemenea lui va fi.
2. Povara mai grea decat poti sa nu ridici; asa si cu cel mai tare decat tine si mai bogat nu te insoti.
3. Cum se va intovarasi oala de pamant cu caldarea? Caldarea va izbi oala, si oala se va sparge.
4. Bogatul a facut strambatate, si tot el s-a maniat.
5. Celui sarac i s-a facut strambatate si el se roaga pentru iertare.
6. Pana ii vei fi de folos, va lucra cu tine; iar de vei ajunge sarac te va parasi.
7. De ai, va trai cu tine, si te va saraci si nu-i va fi mila.
8. Daca are nevoie de tine, te va lingusi cu fel de fel de vorbe si-ti va zambi si-ti va da nadejde.
9. Va grai tie cele bune si va zice: Ce-ti trebuie? Si te va indatora cu ospetele sale pana ce-ti va goli punga de doua, trei ori si mai pe urma va rade de tine.
10. Dupa aceea te va vedea si te va parasi si va da din cap in fata ta.
11. Ia aminte sa nu te inseli si sa nu te copleseasca veselia ta.
12. Cand te cheama cel puternic, fa-te ca si cum te-ai feri si cu atat mai mult te va chema.
13. Nu te vari, ca sa nu fii dat afara, nici nu sta departe, ca sa nu fii uitat.
14. Nu lungi vorba cu el, nici nu crede cuvintelor celor multe ale lui.
15. Ca te va ispiti cu vorba cea multa si, ca si cum ar rade, te va intreba.
16. Nemilostiv este cel care nu-si tine cuvintele, si nu vei scapa de rau si de legaturi.
17. Pazeste-te si foarte bine ia seama, fiindca umbli spre caderea ta.
18. Tot dobitocul iubeste pe cel asemeni siesi si tot omul pe aproapele sau.
19. Tot trupul se insoteste cu cel de felul sau si omul se va insoti cu cel asemenea lui.
20. Oare se va insoti lupul cu mielul? Asa si cel pacatos cu cel cuvios.
21. Ce pace are leoaica cu cainele? Si ce pace are cel bogat cu cel sarac?
22. Vanatul leilor sunt asinii salbatici in pustiu; asa si pasunea celor bogati sunt saracii.
23. Urata este trufasului smerenia; tot asa si bogatului ii este urat saracul.
24. Pe bogat, cand se clatina, il reazima prietenii; iar cel sarac, cand cade, este respins de prietenii sai.
25. Bogatul, cand aluneca, multi sunt care il sprijina; cand spune cuvinte nebunesti, ii dau dreptate.
26. Cel smerit a gresit, si toii il cearta pe el; grait-a intelepteste, si nu este bagat in seama.
27. Bogatul a vorbit, si toti au tacut, si cuvantul lui pana la nori l-a inaltat.
28. Saracul a grait, si zic: Cine este acesta? Si de se impiedica, il rastoarna pe el.
29. Buna este avutia la cel care este fara de pacat si rea este saracia in gura celui nelegiuit.
30. Inima omului schimba fata lui ori spre bune, ori spre rele.
31. Fata vesela este semn ca inima intru cele bune petrece; iar aflarea intelepciunii cere cugetare cu osteneala.

CAPITOLUL 14

Intrebuintarea bunurilor vremelnice. Stapanirea limbii si deprinderea intelepciunii.

l. Fericit barbatul care n-a alunecat cu gura sa si nu se raneste cu amaraciunea pacatului.
2. Fericit este cel pe care nu-l invinovateste sufletul lui si care n-a cazut de la nadejdea sa.
3. Barbatului zgarcit nu-i sunt bune avutiile, si omul pizmataret ce intelege din averea sa?
4. Cel care aduna, lipsindu-se pe sine, altora aduna si cu bunatatile lui altii se vor desfata.
5. Cel care este rau pentru el insusi cui va fi bun? Si nu se va veseli cu averile sale.
6. Nimic nu este mai rau decat cel care se pizmuieste pe sine; si aceasta este rasplatirea rautatii lui.
7. Si de face bine, din uitare face; iar mai pe urma arata rautatea sa.
8. Rau este cel care pizmuieste cu ochiul, Si cel care isi intoarce fata, si cel care trece cu vederea sufletele.

9. Ochiul lacomului nu se satura cu partea sa si nedreptatea celui rau usuca sufletul.
10. Ochiul rau pizmuieste pentru paine si la masa sa va fi lipsit.
11. Fiule! Cat vei putea fa-ti bine tie si adu Domnului prinoase vrednice.
12. Adu-ti aminte ca moartea nu zaboveste si hotararea mortii nu ti s-a aratat.
13. Mai inainte de a muri fa bine prietenului si dupa cat poti intinde si da lui.
14. Nu lasa nici o zi buna sa treaca fara folos si partea ta din bucuria cuviincioasa sa nu te treaca.
15. Oare nu altora vei lasa averea ta si bunurile tale nu vor fi impartite la sorti?
16. Da si ia si sfinteste-ti sufletul; ca in seol nu este a cauta desfatari.
17. Tot trupul ca o haina se invecheste, ca legatura din veac este cu moarte a muri.
18. Ca frunzele cele ce inverzesc in capac des, unele cad, altele rasar,
19. Asa este rodul trupului si al sangelui: unul moare si altul se naste.
20. Tot lucrul ce se strica se sfarseste, si cel ce-l face se va duce cu el.
21. Fericit barbatul care intru intelepciune se va sfarsi si care va vorbi cu pricepere;
22. Cel care socoteste caile ei in inima sa si cele ascunse ale ei le gandeste;
23. Cel care alearga dupa ea ca un iscoditor si la caile ei privegheaza;
24. Cel care se uita pe ferestrele ei si la usile ei asculta.
25. Cel care salasluieste aproape de casa ei va implanta tarusii in peretii ei, va intinde cortul sau in preajma ei si se va salaslui intru odihna bunatatilor.
26. Va pune pe fiii sai sub acoperamantul ei, si sub ramurile ei va petrece.
27. Va scapa sub ea de fierbinteala si intru marirea ei se va odihni.

CAPITOLUL 15

Despre folosul temerii de Dumnezeu si al intelepciunii. Vointa omului.

1. Cel care se teme de Domnul va face cele bune, si cel care tine legea o va cuprinde pe ea.
2. Si-l va intampina ca o mama si ca femeia tineretilor il va primi.
3. Il va hrani cu painea intelegerii, si cu apa intelepciunii il va adapa.
4. Rezema-se-va intru ea si nu se va clatina; se va tine de ea si nu se va rusina.
5. Si il va inalta pe el mai mult decat pe cei de aproape ai lui si in mijlocul adunarii va deschide gura lui.
6. Desfatare si cununa de bucurie si nume vesnic va mosteni.
7. Oamenii cei nebuni nu vor cuprinde intelepciunea si barbatii cei pacatosi nu o vor vedea;
8. Departe este de trufie si oamenii cei mincinosi nu-si vor aduce aminte de ea.
9. Nu este frumoasa lauda in gura pacatosului, ca nu este de la Domnul trimisa lui.
10. Ca intru intelepciune se va grai lauda si Domnul o va indrepta pe ea.
11. Sa nu zici: Domnul m-a departat, ca cele ce El le-a urat nu le va face.
12. Sa nu zici: El m-a inselat; n-are El lipsa de omul pacatos.
13. Toata uraciunea o uraste Domnul, si nu este iubita celor care se tem de Dansul.
14. El din inceput a facut pe om si l-a lasat in mana sfatului sau.
15. De vei vrea, vei tine poruncile si credinta si vei face cele bine-placute.
16. Pus-a inaintea ta foc si apa, si ori la care vei vrea, vei intinde mana ta.
17. Inaintea oamenilor este viata si moartea si oricare le va placea li se va da,
18. Ca multa este intelepciunea Domnului; tare este El intru putere si vede toate.
19. Si ochii Lui sunt peste cei care se tem de El, si El va cunoaste tot lucrul omului.
20. Si nimanui n-a poruncit sa lucreze nelegiuit si nimanui n-a dat libertate sa pacatuiasca.

CAPITOLUL 16

Cresterea rea a copiilor. Mila Domnului spre cei buni. Pedeapsa necredinciosilor.

1. Nu pofti multime de fii fara de folos, nici te bucura de fiii nelegiuiti.
2. De se vor inmulti, nu te bucura de ei, daca nu este frica lui Dumnezeu cu ei.
3. Nu te increde in lungimea vietii lor si nu nadajdui intru multimea lor.
4. Ca mai bun este unul decat o mie si a muri fara de fii, decat a avea fii fara de frica lui Dumnezeu.
5. Ca un intelept va umple cetatea de locuitori; iar neamul celor nelegiuiti se va pustii.

6. Multe ca acestea am vazut cu ochii mei, si mai tari decat acestea a auzit urechea mea.
7. Intru adunarea pacatosilor se va atata foc; si in neamul neascultatorilor s-a aprins manie.
8. Nu s-a milostivit spre uriasii cei de demult, care s-au departat de El prin trufia lor.
9. N-a iertat pe cei care locuiau cu Lot, ci i-a urgisit pentru trufia lor.
10. Nu i S-a facut mila de neamul pierzarii, care se inaltase intru pacatele sale.
11. Tot asa si cu cei sase sute de mii de pedestri adunati intru invartosarea inimii lor.
12. De va fi unul vartos la cerbice, minune va fi de se va indrepta.
13. Ca mila si mania la El sunt; El poate sa Se milostiveasca si sa Se manie.
14. Precum este multa mila Lui, asa este multa si certarea Lui; pe om dupa faptele lui il judeca.
15. Nu va scapa pacatosul cu pradaciunile lui, nici va intarzia rabdarea celui binecredincios.
16. La toata milostenia va face loc; fiecare dupa faptele sale va afla.
17. Sa nu zici: De Domnul ma voi ascunde; oare dintru inaltime isi va aduce cineva aminte de mine?
18. Intru popor mare nu voi fi pomenit, ca ce este sufletul meu intru atata multime de fapturi?
19. Iata cerul si cerul cerului lui Dumnezeu, oceanul si pamantul se cutremura cand Domnul le cerceteaza.
20. Asemenea muntii si temeliile pamantului, cand va cauta spre ele, de frica se vor cutremura.
21. Dar la acestea nu gandeste inima omului si de caile Lui cine-si va aduce aminte?
22. Ca viforul pe care nu-l vede omul, astfel cele mai multe lucruri ale lui Dumnezeu sunt ascunse.
23. "Lucrurile dreptatii Lui cine le va vesti? Sau cine le va astepta? Ca departe este fagaduinta".
24. Asa cugeta omul lipsit de intelegere; iar barbatul cel fara de minte si ratacit cugeta cele nebune.
25. Asculta, fiul meu! Si invata stiinta si ia aminte cu inima ta la cuvintele mele.
26. Arata-voi in cumpana invatatura si cu de-amanuntul voi vesti stiinta.
27. Intru judecata Domnului lucrurile Lui sunt asa din inceput si de cand le-a facut a deosebit partile lor.
28. El a randuit pentru totdeauna lucrurile Sale si a hotarat pentru vecie rastul lor; ele nu stiu de foame, nici de oboseala si nu contenesc sa-si faca datoria.
29. Nici unul din aceste lucruri nu se ciocneste cu cel de langa el si mereu asculta de porunca Lui.
30. Si dupa aceasta a cautat Domnul pe pamant si l-a umplut de bunatati.
31. Cu tot felul de dobitoace vii a acoperit fata lui si in el va fi intoarcerea lor.

CAPITOLUL 17

Numararea binefacerilor lui Dumnezeu ti indemnarea spre pocainta.

l. Domnul a facut din pamant pe om si iarasi l-a intors in pamant.
2. Zile cu numar si putina vreme i-a dat lui si i-a dat stapanire peste cele ce sunt pe pamant.
3. Dupa cuviinta l-a imbracat cu vartute si dupa chipul Sau l-a facut.
4. Si a pus frica de om peste toata faptura si l-a facut stapan peste fiare si peste pasari.
5. Sfat si limba, ochi, urechi si inima a dat omului ca sa cugete.
6. Cu stiinta intelegerii i-a umplut pe oameni si le-a aratat si bune si rele.
7. Pus-a ochiul Sau peste inimile lor, ca sa le arate marimea lucrurilor Sale.
8. Si numele Sau cel sfant vor lauda, ca sa graiasca marimea lucrurilor Lui.
9. Pusu-le-a stiinta si legea vietii le-a dat-o mostenire.
10. Legatura vesnica a facut cu ei si judecatile Sale le-a aratat.
11. Marimea slavei Sale au vazut ochii lor si marirea glasului Sau a auzit urechea lor.
12. Si le-a zis: Feriti-va de nedreptate! Si le-a dat porunci, dand fiecaruia in grija datoriile catre aproapele sau.
13. Caile lor inaintea Lui sunt pururea, nu se vor ascunde de la ochii Lui.
14. Fiecarui neam a pus povatuitor si partea Domnului este Israel.
15. Toate lucrurile lor, ca soarele sunt inaintea Lui; si ochii Lui neincetat peste caile lor.
16. Nu sunt ascunse nedreptatile lor inaintea Lui si toate pacatele lor sunt inaintea Domnului.
17. Milostenia omului pretuieste la Domnul ca un inel cu pecete si binefacerile omului el le pastreaza ca lumina ochiului.
18. Apoi Domnul se va scula si le va rasplati, si rasplatirea lor in capul lor o va intoarce.
19. Insa celor care se pocaiesc le-a dat intoarcerea, si pe cei care slabesc ii indeamna la rabdare.
20. Intoarce-te la Domnul si paraseste pacatele, roaga-te inaintea fetei Lui si imputineaza sminteala ta.
21. Sarguieste catre Cel Preainalt si te intoarce de la nedreptate si te scarbeste foarte de lucrul urat.

22. Pe Cel Preainalt, cine-L va lauda in seol? In locul celor vii si al celor ce dau marturisire?
23. De la cel mort, ca de la cel care nu este, a pierit marturisirea. Cel viu si sanatos va lauda pe Domnul.
24. Cat este de mare milostivirea Domnului si mila spre cei care se intorc la El!
25. Ca nu poate desavarsirea sa fie intru oameni; ca nu este nemuritor fiul omului.
26. Ce este mai luminos decat soarele? si totusi el se intuneca; cu atat mai mult carnea si sangele va cugeta ce este rau.
27. El priveste puterea inaltimii cerului si toti oamenii sunt pamant si cenusa.

CAPITOLUL 18

Milostivirea si indelunga-rabdarea lui Dumnezeu; cumpatarea in vorbe si ferirea de poftele rele.

1. Cel care traieste in veac a zidit toate deobste.
2. Domnul singur este drept.
3. Nimanui n-a dat putere, ca sa vesteasca lucrurile Lui, si cine va cerca slava Lui?
4. Puterea slavei Lui, cine o va masura? Si cine va putea grai milele Lui?
5. Nu pot imputina, nici a adauga, nici a cerca minunile Domnului.
6. Cand va sfarsi omul, atunci va incepe, si cand va inceta, atunci nu va fi.
7. Ce este omul si la ce poate sa fie folositor? Care este partea lui buna si care este partea lui cea rea?
8. Numarul zilelor omului, cel mult o suta de ani.
9. Ca o picatura de apa din mare si ca un graunte de nisip, asa sunt de putini anii in ziua veacului.
10. Pentru aceea indelung-rabdator este Domnul cu ei si a varsat peste ei mila Sa.
11. Vazut-a si a cunoscut pieirea lor, ca rea este; pentru aceea a inmultit milostivirea Sa.
12. Mila omului catre aproapele sau, iar mila Domnului peste tot trupul;
13. Mustrand si certand si invatand, El intoarce ca un pastor turma Sa.
14. Pe cei care primesc invatatura si pe cei care se sarguiesc spre judecatile Lui ii miluieste.
15. Fiule, in cele bune nu da plangere, si in toata darea nu intrista cu cuvantul.
16. Oare nu roua racoreste caldura? Asa, mai bun este cuvantul decat darea.
17. Oare nu este mai bun cuvantul decat darea cea buna? Si amandoua sunt la omul cel darnic.
18. Nebunul scoate ochii cu dojenile lui si darul celui pizmas face ochii sa lacrimeze.
19. Mai inainte ca sa vorbesti, invata, si mai inainte de boala te ingrijeste.
20. Mai inainte de judecata ispiteste-te pe tine, si in ceasul judecatii vei afla mila.
21. Mai inainte de boala smereste-te, si in vremea pacatelor arata intoarcere.
22. Nu te impiedica a implini fagaduinta in vreme buna, si nu astepta pana la moarte ca sa faci ce ai fagaduit.
23. Mai inainte de a fagadui, pregateste-te, si nu fi ca omul care ispiteste pe Domnul.
24. Adu-ti aminte de mania cea din ziua sfarsitului si de vremea rasplatirii, cand va intoarce Dumnezeu fata.
25. Adu-ti aminte de foamete in timpul belsugului, si de saracie si lipsa in zilele de bogatie.
26. De dimineata pana seara se schimba vremea si toate sunt grabnice inaintea Domnului.
27. Omul intelept intru toate se va teme, si in zilele pacatelor se va feri de greseala.
28. Tot cel intelegator cunoaste intelepciunea si cel care a aflat-o va da marturie.
29. Cei intelepti la cuvinte si ei s-au inteleptit si au belsug de pilde alese.
30. Dupa poftele tale nu merge si de la poftele tale te intoarce.
31. De vei da sufletului tau placerea poftei, te va face pe tine bucurie vrajmasilor tai.
32. Nu te veseli cu multa desfatare, nici te lega cu ingreunarea ei.
33. Nu te saraci, facand ospete din imprumut, cand n-ai nimic in punga.

CAPITOLUL 19

Despre infranare, limbutie, dojana si smerenia cu viclesug.

l. Lucratorul betiv nu se va imbogati; cine dispretuieste putinul pe care-l are se pagubeste degraba.
2. Vinul si femeile inseala pe cei intelepti.
3. Si cel care se lipeste de desfranate va fi mai nechibzuit;
4. Moliile si viermii il vor mosteni, si sufletul nelegiuit se va starpi.
5. Cel care crede curand este usor de inima si cel care pacatuieste asupra sufletului sau greseste.

6. Cel desfatat cu inima va fi hulit si cel care uraste vorba mai putin rau va avea.
7. Niciodata nu spune altora ceea ce ai auzit si nimic nu ti se va imputina.
8. Catre prieten si catre vrajmasi nu povesti, si, de nu este pacat, nu-l descoperi.
9. Ca te-a ascultat si te-a cinstit pe tine, dar cu vremea te va uri.
10. Ai auzit cuvant? Sa moara la tine; fii fara grija, ca nu te va sparge.
11. Din pricina unui cuvant care trebuie tainuit, cel nebun se va chinui, ca aceea care naste prunc.
12. Sageata infipta in coapsele trupului, asa e cuvantul in inima nebunului.
13. Mustra pe prieten, ca nu cumva sa fi facut aceea si, daca a facut, sa nu mai faca.
14. Mustra pe prieten, ca nu cumva sa fi zis si, de a zis, sa nu mai zica.
15. Cerceteaza pe prieten, ca de multe ori este napastuit, si nu crede tot cuvantul.
16. Este cate unul care aluneca, dar nu din suflet, si cine n-a gresit cu limba sa?
17. Dojeneste pe prietenul tau, mai inainte ca sa-l infricosezi, si da loc legii Celui Preainalt.
18. Toata intelepciunea este in frica Domnului, si in toata intelepciunea este implinirea legii.
19. Si nu este intelepciunea stiinta rautatii; si unde este sfatul pacatosilor nu teste intelepciune.
20. Este un soi de iscusinta care e uraciune si e nerod care nu are rautate.
21. Mai bun este cel care intelege putin cu frica, decat cel care prisoseste cu mintea si calca legea.
22. Este un soi de istetime in treburi care este nedreapta, si este cate unul care intoarce judecata ca sa scoata hotararea placuta lui.
23. Este cate unul care face rau, si umbla smerit, si cele dinlauntru ale lui sunt pline de viclesug;
24. Care-si pleaca fata sa si se face surd, dar cand nu-i prinzi de veste el va apuca sa-ti strice
25. Si macar ca pentru slabiciunea puterii nu poate pacatui, de va afla vreme, va face rau.
26. Din vedere se cunoaste omul, si din chipul fetei se cunoaste cel intelept.
27. Imbracamintea omului, dezvelirea dintilor, cand rade, si calcatura lui vestesc ce este in el.
28. Uneori mustrarea nu este facuta la timp potrivit si cateodata cel care tace se dovedeste intelept.

CAPITOLUL 20

Despre dreapta intrebuintare a limbii. Darurile si minciuna.

1. Este mult mai bine sa dojenesti decat, tacand, sa fierbi de manie,
2. Si cel care se marturiseste va fi aparat de paguba.
3. Precum este nazuinta famenului a se apropia de fecioara, asa este cel care face judecata cu sila.
4. Este cate unul care tace si se afla intelept, si este cate unul care se face urat pentru vorba cea multa.
5. Si este unul care tace, pentru ca n-are ce sa raspunda, si altul care tace, pentru ca stie ca este vremea sa taca.
6. Omul intelept va tacea pana la vreme, iar cel ingamfat si nebun va trece peste vreme.
7. Cel care inmulteste cuvintele se va face urat tuturor, si cel infumurat de asemenea.
8. Este spor care aduce omului paguba si este castig spre nenorocire.
9. Este dare care nu-ti va folosi, si este dare cu indoita rasplatire.
10. Poate sa-ti vina smerenia dupa slava si se poate ca, dupa smerenie, sa ridici capul pana la slava.
11. Cate unul cumpara multe cu putin, si altul plateste cu sapte parti mai mult.
12. Cel intelept in cuvinte se va face iubit, iar darurile celor nebuni se vor lepada.
13. Darul celui fara de minte nu-ti va folosi; ca ochii lui, in loc de unul, sunt multi.
14. Putine va da si multe va cere, si va deschide gura sa ca un ispravnic.
15. Astazi va da imprumut, si maine va cere inapoi. Urat om este unul ca acesta.
16. Nebunul va zice: N-am nici un prieten si faptele mele cele bune nu primesc nici o recunostinta.
17. Cei care mananca painea mea sunt rai cu limba.
18. De cate ori si cati il vor batjocori pe el?
19. Mai buna este caderea pe pamant, decat caderea din pricina limbii; asa si caderea celor rai va veni degraba.
20. Un om uracios este ca o gluma proasta, repetata intr-una de neghiobi.
21. Din gura celui prost nu se primeste o pilda, ca nu o va zice la vremea ei.
22. Sunt oameni care sunt opriti de la pacat din pricina saraciei; acestia, in somnul lor, nu sunt prigoniti de remuscari.
23. Este cate unul care-si pierde viata din rusine neinteleapta si de dragul unui nebun se ruineaza.
24. Si este cate unul care pentru rusine face fagaduieli mari prietenului, si-l castiga pe el vrajmas in zadar.

25. Batjocura rea este la om minciuna, in gura celor neinvatati pururea va fi.
26. Mai bun este furul decat cel care pururea minte; iar amandoi vor fi mostenitorii pieirii.
27. Naravul omului mincinos este ocara si rusinea lui este cu el pururea.
28. Cel intelept la cuvant se va inalta si omul intelept va placea celor mari.
29. Cel care lucreaza pamantul va inalta stogul sau, si cel care place celor mari se va curati de nedreptate.
30. Ospetele si darurile orbesc ochii inteleptilor si, ca zabala in gura, abat mustrarile.
31. Intelepciunea ascunsa si comoara nestiuta, ce folos este de amandoua?
32. Mai bun este omul care isi ascunde nebunia sa, decat omul care isi ascunde intelepciunea sa.

CAPITOLUL 21
Indemn a se feri de pacate. Deosebirea intre intelepti si nebuni dupa insusirile lor.

l. Fiule, ai pacatuit? Sa nu mai adaugi inca; si pentru cele mai dinainte ale tale te roaga.
2. Ca de fata sarpelui fugi de pacat; ca de te vei apropia de el, te va musca.
3. Dinti de leu sunt dintii lui, care omoara sufletele oamenilor.
4. Ca sabia cea de amandoua partile ascutita este toata faradelegea; rana ei n-are vindecare.
5. Batjocura si semetia vor pustii avutia; asa si casa celui trufas se va pustii.
6. Rugaciunea saracului patrunde din gura pana la urechile Domnului si judecata Lui degraba va veni.
7. Cel care uraste mustrarea urmeaza pe pacatos, si cel care se teme de Domnul se va intoarce din inima.
8. De departe este cunoscut cel cu limba tare, si cel intelept il stie cand aluneca.
9. Cel care isi zideste casa cu bani straini asemenea este celui care isi aduna pietre de mormant.
10. Calti adunati este adunarea celor fara de lege, si pieirea lor, para de foc.
11. Calea pacatosilor este netezita cu pietre, la sfarsitul ei este groapa iadului.
12. Cel care pazeste legea isi stapaneste cugetul sau; si sfarsitul temerii de Domnul este intelepciunea.
13. Nu se va invata cel care nu este istet; este istetie care inmulteste amaraciunea.
14. Stiinta celui intelept se va inmulti ca un potop, si sfatul lui ca un izvor de viata.
15. Inima nebunului este ca un vas spart si nici o stiinta nu va tine.
16. Cuvantul intelept de-l va auzi cel stiutor, il va lauda si peste el va adauga.
17. Auzit-a cel rasfatat si nu i-a placut si l-a lepadat inapoia sa.
18. Vorba nebunului este ca sarcina in cale; iar prin buzele celui intelept se va afla har.
19. Gura inteleptului se va cauta intru adunare si cuvintele lui le va cugeta in inima.
20. Ca o casa in ruine este intelepciunea prostului, si stiinta nebunului, cuvinte fara rost.
21. Obezi in picioarele celor nebuni este invatatura si ca niste catuse in mana cea dreapta.
22. Nebunul, cand rade, isi inalta glasul, iar omul cuminte abia va zambi.
23. Ca podoaba cea de aur este invatatura la cel intelept si ca bratara in bratul drept.
24. Piciorul nebunului grabnic este in casa; iar omul care are multa stiinta se va sfii de intalnirea cu oricine.
25. Nebunul se uita in casa din usa, iar omul cel invatat sta afara.
26. Semn de om prost este a asculta la usa; iar cel intelept se va indeparta de astfel de necinste.
27. Buzele celor fara minte vorbesc mereu de altii; iar cuvintele celor intelepti se vor cumpani.
28. Inima nebunului este in gura lui, iar gura inteleptului este in inima lui.
29. Cand blesteama cel nelegiuit pe satana, blesteama sufletul sau.
30. Pangareste sufletul sau cel care vara zazanii si oriunde va locui va fi urat.

CAPITOLUL 22
Cel lenes tuturor este necinstit. Despre fiii cei neinvatati si rau-crescuti si despre greselile care strica prietenia.

1. Pietrei celei intinate s-a asemanat lenesul si toti vor suiera spre batjocura lui.
2. Asemenea unui morman de gunoi este lenesul; tot cel care il va ridica isi va scutura mana.
3. Rusine tatalui este fiul neinvatat; iar cand este o fiica, ea s-a nascut spre paguba parintelui sau.
4. Fiica inteleapta face bogat pe barbatul sau; iar cea fara de rusine este de intristare celui ce a nascut-o.
5. Fiica fara rusine face sa roseasca si pe tata si pe barbat si de amandoi este dispretuita.
6. Muzica in zi de intristare sunt mustrarile nepotrivite; bataile si certarea in toata vremea sunt intelepciune.
7. Cel care invata pe cel nebun este ca si cel care lipeste harbul si desteapta din somn greu pe cel care doarme.

8. Ca si cum ar povesti celui care dormiteaza, asa este cel ce povesteste celui nebun, si la sfarsit va zice: Ce este?
9. Pentru mort plangi, ca-i lipseste lumina, si pentru cel nebun plangi, ca-i lipseste mintea.
10. Mai cu dulceata sa plangi pe mort, pentru ca s-a odihnit; iar viata nebunului mai rea este decat moartea.
11. Plansul pentru mort sa fie sapte zile; iar pentru cel nebun si nelegiuit, in toate zilele vietii lui.
12. Cu cel nebun nu lungi vorba, si nu merge inaintea prostului.
13. Fereste-te de el, ca sa nu ai necaz si sa nu te intinezi, atingandu-te de el.
14. Fereste-te de el si vei afla odihna si nu te impovara cu nebunia lui.
15. Ce este mai greu decat plumbul si cum se cheama el? Nebunul.
16. Mai lesne este a purta nisip, sare si fier, decat a locui cu un om fara minte.
17. Incheietura de lemn legata in zidul casei nu se va prabusi de cutremur; asa inima cea intarita in cugetul sfatului, m nici un timp nu se va teme.
18. Inima asezata pe cugetul intelegerii este ca podoaba cea facuta pe peretele neted.
19. Gardul infipt in varful dealului nu ramane in picioare cand il izbeste vijelia; asa inima fricoasa, in cugetul nebunului, nu va sta inaintea oricarei frici.
20. Cel care impunge ochiul va scoate lacrimi, si cel care impunge inima rascoleste simtirea.
21. Cel care arunca piatra asupra pasarilor le goneste si cel care ocaraste pe prieten strica prietenia.
22. Asupra prietenului de vei scoate si sabia, sa nu te deznadajduiesti, caci el n-o va intoarce asupra ta.
23. Asupra prietenului de vei deschide gura, sa nu te temi, ca este impacare,
24. Afara de batjocura, de trufie, de descoperirea tainei si de rana vicleana, caci pentru acestea va fugi tot prietenul.
25. Sa ai credinta catre aproapele tau intru saracia lui, ca impreuna cu el sa te saturi de bunatatile lui, cand va fi bogat.
26. In vremea nevoii lui sa ramai la el, ca intru mostenirea lui impreuna sa mostenesti.
27. Inaintea focului se arata intai abur de cuptor si fum; asa inaintea varsarilor de sange, intai injuraturile.
28. Pe prieten a-l acoperi nu ma voi rusina si de la fata lui nu ma voi ascunde deloc.
29. Si daca rele mi s-ar intampla din pricina lui, oricine va auzi se va feri de el.
30. O, de ar pune cineva paza gurii mele, si peste buzele mele pecete de intelepciune, ca sa nu cad din pricina ei si sa nu ma piarda limba mea!

CAPITOLUL 23

Rugaciune catre Dumnezeu pentru dobandirea intelepciunii celei adevarate, pentru infranarea limbii si a poftelor.

1. Doamne, Parintele si Stapanul vietii mele, nu ma lasa sa ma duca gura mea cum va vrea ea si nu ingadui sa alunec din pricina ei!
2. Cine va pune peste cugetul meu batai? Si peste inima mea invatatura intelepciunii? Ca ratacirile mele sa nu fie crutate si sa nu fie ingaduite pacatele?
3. Ca greselile mele sa nu se inmulteasca si pacatele mele sa nu sporeasca si sa nu cad in mainile potrivnicilor mei si sa nu se bucure de aceasta vrajmasul meu?
4. Doamne, Parintele si Dumnezeul vietii mele! Inaltarea ochilor nu-mi da, si pofta intoarce-o de la mine.
5. Pofta pantecelui si a impreunarii trupului sa nu ma cuprinda si duhului celui fara de rusine sa nu ma dai.
6. Invatatura gurii auziti, fiilor; pe aceasta cine o va pazi nu va cadea prins.
7. Din vorbele sale se va prinde pacatosul; ocaratorul si trufasul vor pieri la fel.
8. A jura nu-ti invata gura si a numi pe Cel Sfant nu te obisnui.
9. Ca precum sluga, care adeseori se cerceteaza, multe batai ia, asa si cel care jura si pururea numeste pe Cel Sfant, de pacat nu se va curati.
10. Barbatul care jura mult se va umple de faradelege si nu se va departa de casa lui biciul.
11. De va gresi, pacatul lui asupra lui va fi, si de nu va fi cu luare aminte indoit greseste.
12. Si de a jurat in desert, nu se va indrepta, ca se va umple de rele casa lui.
13. Este grai care este deopotriva cu moartea; sa nu se afle acesta intru mostenirea lui Iacov.
14. Ca de la cei binecredinciosi toate acestea se vor departa si in pacate ei nu se vor tavali.
15. Cu vorba cea fara de cumpatare nu-ti obisnui gura, ca intru aceea este cuvantul pacatului.
16. Adu-ti aminte de tatal tau si de mama ta, cand sezi in mijlocul celor mari,
17. Ca nu cumva sa uiti de tine in fala lor, casa nu te porti ca un prost,

18. Asa incat sa vrei sa nu te fi nascut si sa-ti blestemi ziua nasterii tale.
19. Omul care se obisnuieste cu cuvinte de sudalma, in toate zilele sale, nu se va intelepti.
20. Doua feluri de oameni inmultesc pacatele, si al treilea aduce urgie:
21. Sufletul fierbinte ca focul arzator, care nu se stinge pana ce nu se potoleste;
22. Omul care pofteste in trupul carnii sale si nu va inceta, pana nu va atata foc;
23. Pentru desfranat toata painea este dulce, nu va inceta pana la sfarsit.
24. Omul care pacatuieste in patul sau si zice in inima sa: Cine ma vede?
25. Intuneric este imprejurul meu, peretii ma acopera si nimeni nu ma vede, pentru ce ma sfiesc?
26. Pacatele mele nu le va pomeni Cel Preainalt. Astfel el se teme numai de ochii oamenilor.
27. Si nu stie ca ochii Domnului de zece mii de ori sunt mai luminosi decat soarele si privesc la toate caile oamenilor si vad toate partile cele ascunse.
28. Mai inainte de a se fi facut, toate sunt cunoscute Lui; asa si dupa ce s-au savarsit.
29. Unul ca acesta in ulitele cetatii se va pedepsi si unde n-a gandit se va prinde.
30. Asa si femeia care-si lasa barbatul si face mostenitor din straini.
31. Ca intai legea Domnului a calcat, al doilea barbatului sau a gresit, al treilea intru desfrau s-a desfranat, si cu barbat strain a facut copii.
32. Aceasta la adunare se va aduce, si pentru fiii ei pedeapsa va fi.
33. Nu vor spori cu radacina fiii ei, si ramurile ei nu vor da rod.
34. Va ramane intru blestem pomenirea ei si ocara ei nu se va sterge.
35. Si vor cunoaste cei ramasi ca nimic nu este mai bun decat frica Domnului si nimic nu este mai dulce decat a tine poruncile Domnului.
36. Cinste mare este a urma pe Dumnezeu, ca lungimea zilelor vei lua de la El.

CAPITOLUL 24

Lauda intelepciunii. Folosul si cum se dobandeste inceperea ei.

1. Intelepciunea isi este lauda siesi si in mijlocul poporului se va mari.
2. Intru adunarea Celui Preainalt va deschide gura sa si inaintea puterii Lui se va lauda:
3. "Eu din gura Celui Preainalt am iesit si ca negura am acoperit pamantul.
4. Eu intru cele inalte m-am salasluit si scaunul meu este in stalp de nor.
5. Am strabatut de jur imprejur balta cerului si in fundul adancurilor am umblat.
6. In valurile marii si m tot pamantul si in tot poporul si neamul sunt stapana.
7. Dupa toate acestea am cautat odihna si am zis: Intr-a cui mostenire voi salaslui?
8. Atunci mi-a poruncit mie Facatorul tuturor si Cel care m-a facut a asezat locasul meu,
9. Si a zis: Intru Iacov locuieste si intru Israel mosteneste.
10. Mai inainte de veac din inceput m-a zidit si pana in veac nu ma voi sfarsi.
11. In locasul cel sfant, inaintea lui am slujit si asa in Sion m-am intarit.
12. In cetatea cea iubita la fel m-a odihnit si in Ierusalim este puterea mea.
13. Si m-am inradacinat in popor marit; in partea Domnului, a mostenirii Lui.
14. Ca un cedru in Liban m-am inaltat si ca un chiparos in muntii Ermonului,
15. Ca un finic la tarmuri m-am inaltat si ca rasadurile trandafirului in Ierihon.
16. Ca un maslin frumos in camp si m-am inaltat ca un paltin.
17. Ca scortisoara si balsamul mirositor am dat miros si ca smirna cea aleasa am raspandit mireasma.
18. Ca galbenul si ca onixul si ca stactia si ca aerul miresmelor din cortul marturiei.
19. Eu ca un terebint am intins ramurile mele si ramurile mele sunt ramurile maririi si ale darului.
20. Sunt ca o vila cu ramuri incantatoare, dar si florile mele sunt rodul maririi si al bogatiei.
21. Apropiati-va de mine cei ce ma poftiti si va saturati din roadele mele.
22. Ca pomenirea mea este mai dulce decat mierea si mostenirea mea decat fagurele mierii.
23. Cei care ma mananca pe mine iar vor flamanzi; si cei care ma beau iar vor inseta.
24. Cel care ma asculta pe mine nu se va rusina si cei care lucreaza intru mine nu vor pacatui".
25. Toate acestea sunt cartea legaturii Dumnezeului celui Preainalt, legea pe care a poruncit-o Moise mostenire adunarilor lui Iacov.
26. Aceasta lege face sa curga ca Fisonul intelepciunea si ca Tigrul, in zilele primaverii.

27. Ea umple, ca Eufratul, intelegerea si ca Iordanul, in zilele secerii.
28. Si arata ca lumina invatatura, ca Ghihonul in zilele culesului.
29. Cel dintai n-a cunoscut-o desavarsit; asijderea si cel de pe urma nu a dat de hotarele ei.
30. Mai mult decat marea s-a inmultit cugetul ei si sfatul ei decat adancul cel mare.
31. Si eu ca o albie de rau si ca un izvor de apa am iesit din rai.
32. Zis-am: Voi adapa gradina mea si voi imbata sadirea mea.
33. Iata s-a facut mie din albie rau si din raul meu s-a facut mare.
34. Ca invatatura ca zorile o raspandesc si o arat pana departe.
35. Si ca proorocia voi turna invatatura si o voi lasa pe ea in neamurile veacurilor.
36. Vedeti ca nu numai pentru mine m-am ostenit, ci pentru toti cei care cauta intelepciunea.

CAPITOLUL 25

Trei lucruri sunt placute lui Dumnezeu, si trei urate. Noua cugetari fericesc inima. Despre femeia limbuta si rea.

l. Cu trei lucruri m-am impodobit si m-am sculat frumoasa inaintea Domnului si inaintea oamenilor:
2. Unirea fratilor, dragostea intre prieteni si barbatul cu femeia care se inteleg bine unul cu altul.
3. Iar trei lucruri a urat sufletul meu si foarte m-am scarbit de viata lor:
4. Saracul trufas, bogatul mincinos si batranul desfranat si lipsit de intelepciune.
5. In tineretile tale n-ai adunat, si cum vei afla la batranetile tale?
6. Cat de frumos lucru este caruntetelor judecata si celor batrani a cunoaste sfatul.
7. Cat este de frumoasa la cei batrani intelepciunea si la cei mari intelegerea si sfatul!
8. Cununa batranetilor este cunoasterea multor lucruri si marirea lor, frica Domnului.
9. Noua cugetari am fericit in inima mea si a zecea o voi grai cu limba.
10. Omul care are bucurie de fii si care traieste si vede caderea vrajmasilor.
11. Fericit este cel care locuieste cu femeie intelegatoare si care cu limba n-a alunecat si care n-a slujit celui mai putin vrednic decat sine.
12. Fericit este cel care a aflat intelepciunea si cel care o graieste la urechile celor care o asculta.
13. Cat de mare este cel care a aflat intelepciunea? Ca nu este altul mai mare decat cel care se teme de Domnul.
14. Frica Domnului toate le covarseste si cel care o tine pe ea, cui se va asemana?
15. Nici o rana nu este ca rana inimii si nici o rautate nu este ca rautatea femeii.
16. Nici o asuprire nu este ca asuprirea celor care te urasc si nici o izbanda nu este ca izbanda vrajmasilor.
17. Nu este cap mai inveninat decat capul sarpelui si nu este manie ca mania vrajmasului.
18. Mai bine voiesc a locui cu leu si cu balaur, decat a locui cu femeia cea rea.
19. Rautatea femeii ii schimonoseste obrazul si-i intuneca fata ca un sac.
20. Barbatul ei sade la masa in mijlocul vecinilor si fara voia lui geme amar.
21. Orice rautate este mica pe langa rautatea femeii; soarta pacatosului sa cada pese ea.
22. Cum este suisul nisipos sub picioarele batranului, asa este femeia limbuta pentru barbatul linistit.
23. Nu cauta la frumusetea femeii si nu o pofti pentru frumusetea ei.
24. Sminteala, uraciune si rusine este cand femeia hraneste pe barbatul sau.
25. Inima infranta si fata trista si rana inimii este femeia rea.
26. Maini lenese si genunchi slabanogi este femeia rea, care nu-si fericeste barbatul sau.
27. De la femeie este inceputul pacatului si prin ea toti murim.
28. Nu da apei loc sa iasa, nici femeii rele putere asupra ta.
29. De nu umbla dupa mana ta, de la trupul tau departeaz-o.

CAPITOLUL 26

Lauda femeilor celor bune, mustrarea celor rele si paza fetelor.

l. Fericit este barbatul femeii celei bune si numarul anilor lui indoit este.
2. Femeia vrednica inveseleste pe barbatul sau si anii lui ii va umple de pace.
3. Femeia buna este parte buna si este data castig celor care se tem de Domnul.
4. Fie bogat, fie sarac, sotul ei are inima voioasa si in toata vremea fata vesela.
5. De trei lucruri s-a temut inima mea si de al patrulea ma infricosez:

6. De para cetatii, de adunarea poporului si de asuprirea mincinoasa; acestea toate sunt mai rele decat moartea.
7. Durere inimii si jale este femeia geloasa asupra altei femei si viciul limbii in toate se amesteca.
8. Ca boii care nu se potrivesc la jug este femeia rea; cel care o tine pe ea este ca si cel care prinde scorpie.
9. Urgie mare este femeia betiva si rusinea sa nu o va acoperi nimic.
10. Desfranarea femeii in ridicarea ochilor si in genele ei se cunoaste.
11. Peste fata cea fara de rusine intareste paza, ca nu cumva, afland prilej, sa-si implineasca pofta sa.
12. De ochiul nerusinat fereste-te si nu te mira de-ti va gresi.
13. Precum calatorul insetat isi deschide gura si bea din orice apa ii vine la indemana,
14. Asa si ea in preajma oricarui par va sedea si inaintea sagetii va deschide tolba.
15. Harul femeii va veseli pe barbatul ei si oasele lui le va intari stiinta ei.
16. Darul Domnului este femeia tacuta si femeia bine crescuta nu are pret pe pamant.
17. Dar peste dar este femeia rusinoasa si nici o comoara nu pretuieste cat o femeie infranata.
18. Soarele cand rasare intru cele inalte ale Domnului si frumusetea femeii celei bune, podoaba este casei sale.
19. Lumina care lumineaza in sfesnicul cel sfant, asa este un chip frumos pe un trup bine implinit.
20. Stalpi de aur pe temeiuri de argint si picioarele frumoase peste talpile cele bine-intarite.
21. Fiule, pazeste-ti intreaga floarea varstei tale si nu da altora taria ta.
22. Pentru doua lucruri se intristeaza inima mea si pentru al treilea imi vine manie:
23. Omul bogat care se caliceste si rabda de foame si oamenii cei cu nume mare cand nu sunt bagati in seama.
24. Cand se abate cineva de la dreptate la pacat, Domnul pe acela-l va gati spre sabie.
25. Greu scapa negutatorul de greseala si carciumarul nu este fara de pacat.

CAPITOLUL 27

Despre lipsa si scumpete. Despre cumparare si vanzare. Infranarea limbii, castigarea prietenilor.

l. Din pricina banilor, multi au pacatuit si cine cauta sa se imbogateasca isi intoarce ochiul de la dreptate.
2. Intre incheieturile pietrelor se infige tarusul si intre vanzare si cumparare se va strange pacatul.
3. De nu se va tine cineva pe sine cu sarguinta in frica Domnului, curand se va narui casa lui.
4. Cand se clatina ciurul, raman gunoaiele; tot asa si pleava omului in vorbele lui.
5. Vasele olarului le lamureste cuptorul; iar ispita omului cugetul lui.
6. Cum a fast lucrat pomul, arata rodul lui; asa si cuvantul arata gandul cel din inima omului.
7. Sa nu lauzi pe nimeni inainte de a vorbi cu el, caci cuvantul este piatra de incercare u omului.
8. De vei alerga dupa dreptate, o vei prinde si te vei imbraca cu ea ca si cu o haina lunga de marire.
9. Pasarile la cele ce sunt asemenea lor poposesc si adevarul la cei care il fac se intoarce.
10. Leul pandeste vanatul; asa si pacatele pe cei care fac nedreptati.
11. Vorba celui cuvios este totdeauna cu intelepciune; iar cel nebun se schimba ca luna.
12. Cand te afli in mijlocul prostilor, cruta-ti vremea; iar cu cei intelepti zaboveste fara teama.
13. Vorbirea prostilor este o groaza si rasul lor izbucneste in desfatarile pacatului.
14. Vorba celui care mult se jura zbarleste parul si cand se cearta iti asurzeste urechile.
15. Varsare de sange vine din vrajba trufasilor si sudalma lor este grea la auz.
16. Cel care descopera tainele a pierdut credinta si nu va afla prieten dupa inima sa.
17. Iubeste pe prieten si fii credincios cu el; iar de vei descoperi tainele lui, nu vei mai fi prieten cu el.
18. Caci precum un om si-a pierdut mostenirea, asa si tu ai pierdut prietenia aproapelui tau.
19. Si ca si cum ai fi slobozit o pasare din mana ta, asa ai scapat pe prietenul tau si nu-l vei mai castiga pe el.
20. Nu alerga dupa el, ca mult s-a departat si a fugit ca o caprioara din lat.
21. Ca rana se poate lega si pentru vrajba este pace; iar cel care a descoperit tainele a pierdut increderea.
22. Cel care face cu ochiul mestesugeste rele si cel intelept se va departa de el.
23. Inaintea ochilor tai, indulci-va gura sa si de cuvintele tale se va mira, laudandu-te;
24. Iar in spate isi va schimba vorbirea si iti va pune in seama cuvinte care ranesc.
25. Multe am urat, dar pe acesta mai mult decat orice; si Domnul il va uri de asemenea.
26. Cel care arunca piatra in sus, peste capul sau o arunca si lovitura vicleana da nastere la rani.
27. Cel care sapa groapa altuia va cadea el in ea si cel care intinde cursa se va prinde in ea.
28. Cel care face rele, peste el vor cadea si nu va cunoaste de unde-i vin.
29. Batjocura, sudalma este partea celor trufasi si pedeapsa ca leul va pandi asupra lor.

30. In lat se vor prinde cei care se bucura de caderea celor drepti si durerea ii va mistui mai inainte de a muri.
31. Mania si urgia sunt lucruri urate; si barbatul pacatos le tine minte.

CAPITOLUL 28

A nu pofti izbanda, ci a ierta strambatatea. Rautatile limbii, primejdiile si infranarea ei.

l. Cel care se razbuna, de la Domnul va afla pedeapsa si pacatele lui le va tine minte.
2. Iarta nedreptatea aproapelui tau si, atunci cand te vei ruga tu, ti se vor ierta pacatele.
3. Omul care tine manie asupra omului, cum poate sa ceara de la Dumnezeu vindecare?
4. De omul cel asemenea lui nu-i este mila si pentru pacatele sale se roaga.
5. El fiind trup, tine manie, si cine va curati pacatele lui?
6. Adu-ti aminte de cele mai de pe urma, de stricaciune si de moarte si te pazeste de vrajba si ramai intru porunci.
7. Adu-ti aminte de porunci si de asezamantul de lege al Celui Preainalt si nu te mania pe aproapele, iertandu-i lui nestiinta.
8. Departeaza-te de vrajba si vei imputina pacatele, ca omul manios va atata vrajba.
9. Si omul pacatos va tulbura pe prieten si, intre oamenii cei ce au pace, va arunca vrajba.
10. Precum este materia focului, asa se va aprinde si dupa putere vrajba va creste.
11. Dupa puterea omului va fi mania lui; si dupa cum este avutia lui; va inalta mania sa.
12. Sfada grabnica aprinde foc si vrajba grabnica varsa sange.
13. De vei sufla in scanteie, se va aprinde, si de vei scuipa peste ea, se va stinge; amandoua ies din gura ta.
14. Pe barfitor si pe cel cu doua limbi blestemati-i, ca pe multi care aveau pace i-au pierdut.
15. Limba clevetitoare pe multi i-a clatinat si i-a risipit dintr-un neam intr-alt neam si cetati tari a surpat si casele celor mari a stricat.
16. Limba clevetitoare femei vrednice a izgonit si le-a lipsit de ostenelile lor.
17. Cel care asculta de ea, nu va afla odihna, nici nu va locui cu liniste.
18. Lovitura biciului face vanataie, iar lovitura limbii frange oasele.
19. Multi au pierit de ascutisul sabiei, dar mai multi de uneltirile limbii.
20. Fericit este cel care a scapat de ea si care n-a trecut in mania ei,
21. Care n-a tras jugul ei si cu legaturile ei nu s-a legat.
22. Ca jugul ei jug de fier este si legaturile ei sunt legaturi de arama.
23. Moarte rea este moartea ei si mai de folos este seolul decat ea.
24. Nu va birui pe cei binecredinciosi si in vapaia ei nu vor arde.
25. Cei care parasesc pe Domnul vor cadea intr-insa si se va atata intru ei si nu se va stinge.
26. Se va trimite asupra lor, ca leul; si ca pardosul fi va pierde.
27. Vezi, ingradeste mosia ta cu spini si argintul tau si aurul tau leaga-l bine.
28. Si cuvintelor tale fa jug si cumpana si gurii tale fa-i usa si incuietoare.
29. Ia aminte ca nu cumva sa aluneci cu ea si sa nu cazi inaintea celui ce te pandeste cu viclesug.

CAPITOLUL 29

Despre imprumut si chezasie. Milostenia, oaspetii cei nemultumitori si despre strainii nerecunoscatori.

l. Cel care face milostenie imprumuta pe aproapele sau; si cel care da din punga sa, tine poruncile.
2. Imprumuta pe aproapele tau in vremea lipsei lui; si iarasi inapoiaza aproapelui la vremea sa.
3. Tine-te de cuvant si te increde lui si totdeauna vei afla ce-ti trebuie.
4. Multi au socotit imprumutul ca bani gasiti si au facut necaz celor care i-au ajutat pe ei.
5. Pana sa ia imprumutul, saruta mana celui ce-i da si pentru banii aproapelui vorbeste cu glas ademenitor,
6. Iar cand este vremea sa intoarca taraganeaza, si se apara cu cuvinte de lene si invinuieste vremea.
7. De va putea, abia va intoarce jumatate si o va socoti ca bani dati de pomana.
8. Iar de nu, pentru ca l-a lipsit de bani, i se face lui vrajmas pe degeaba.
9. Blesteme si sudalme ii va rasplati si, in loc de cinste, ii va plati cu necinste.
10. Multi, pentru aceasta rautate, se intorc de catre om si nu imprumuta, temandu-se sa nu se pagubeasca in zadar.

11. Insa cu cel smerit fii ingaduitor si nu intarzia a face mila cu el.

12. Pentru porunca, ajuta pe sarac si in saracia lui sa nu-l intorci desert.
13. Jertfeste banii tai, pentru un frate si un prieten, ca sa nu rugineasca sub o piatra, pierzandu-se.
14. Pune-ti comoara ta intru poruncile Celui Preainalt si-ti va folosi mai mult decat aurul.
15. Gramadeste milostenii in camarile tale si ele te vor scoate din orice nenorocire.
16. Mai mult decat pavaza puterii si decat sulita tariei ele se vor razboi pentru tine impotriva vrajmasului.
17. Barbatul bun se pune chezas pentru aproapele sau; iar cel care a pierdut rusinea il va parasi.
18. Binele facut de chezas nu-l uita, ca el si-a pus viata pentru tine.
19. Binele chezasului il strica pacatosul si cel nemultumitor in cuget paraseste pe cel care l-a izbavit.
20. Chezasia pe multi drepti i-a pierdut si i-a azvarlit incoace si incolo ca valurile marii.
21. Pe barbatii puternici i-a scos din case si i-a facut sa rataceasca pe la neamuri straine.
22. Pacatosul, cazand in chezasie si gonind dupa castig nedrept, va cadea in judecata.
23. Ajuta pe aproapele tau dupa puterea ta si ia aminte sa nu cazi.
24. Cele mai de seama lucruri in viata omului sunt apa, painea, haina si o casa, pentru adapost.
25. Mai buna este viata saracului, sub acoperamant de scanduri, decat ospete luminate in straini.
26. Spre mic si spre mare, fii voitor de bine. Fie ca ai putin sau mult, fii multumit si nu vei fi socotit ca un strain.
27. Trista este viata sa umbli din casa in casa, si unde te vei opri, nu vei indrazni sa deschizi gura ta.
28. Vei ospata si vei adapa nemultumitori si de la ei vei auzi amaraciuni:
29. "Vino incoace, tu cel strain, si pune masa si cu ce va fi in mana ta hraneste-ma".
30. "Iesi, strainule, lasa locul unuia mai vrednic, ca mi-a venit oaspete fratele meu si-mi trebuie casa!"
31. Grele sunt acestea omului care are minte: certarea stapanului casei si ocara ca esti camatar.

CAPITOLUL 30

Despre certarea si invatatura poruncilor. Ingrijirea sanatatii. Veselia, cumpatarea si infranarea.

1. Cel care iubeste pe fiul sau il bate, ca mai pe urma sa se bucure de el.
2. Cel care cearta pe fiul sau va avea multumire si intre cei cunoscuti se va lauda eu el.
3. Cel care invata pe fiul sau intarata pe vrajmasi si inaintea prietenilor se va bucura pentru el.
4. Murit-a tatal lui si este ca si cum n-ar fi murit, pentru ca asemenea lui si-a lasat dupa sine.
5. In fata sa l-a vazut si s-a bucurat si la moartea sa nu s-a intristat.
6. Asupra vrajmasilor a lasat razbunator si prietenilor rasplatitor de har.
7. Cel care este moale cu fiul sau va lega ranile lui si de orice strigat se vor tulbura cele dinlauntru ale lui.
8. Calul neimblanzit ajunge naravas, asa si un copil lasat in voia lui ajunge rau-crescut.
9. Daca esti dragastos cu fiul tau, te va infricosa; joaca-te cu el si te va intrista.
10. Nu rade cu el, ca sa nu te doara impreuna cu el si mai pe urma sa ti se strepezeasea dintii.
11. Nu-l lasa in voia lui la tinerete si nu trece cu vederea greselile lui.
12. Pleaca grumazul lui la tinerete si bate-l pana este prunc, ca nu cumva, incapatanandu-se, sa nu te asculte.
13. Cearta pe fiul tau si fa-l sa lucreze, ca sa nu se poticneasca intru rusine.
14. Mai bun este saracul sanatos si tare eu puterea, decat bogatul care are trupul sau ranit.
15. Sanatatea si buna tarie este mai buna decat tot aurul, si trupul sanatos si eu putere, decat avutia nenumarata.
16. Nu este mai buna avutia decat sanatatea trupului si nu este bucurie mai mare decat bucuria inimii.
17. Mai buna este moartea decat viata amara sau decat boala necontenita.
18. Bunatati multe, varsate imprejurul gurii celei inchise, sunt ca bucatele cele puse la mormant.
19. Ce foloseste idolului jertfa? Ca nici nu mananca, nici nu miroase; asa este cel care stapaneste avutia, dar nu se poate bucura de ea.
20. Cel care vede cu ochii si suspina este ca famenul care imbratiseaza pe fecioara si suspina.
21. Nu da spre intristare sufletul tau si nu te necaji eu sfatul tau.
22. Veselia inimii este viata omului si bucuria este indelungarea zilelor lui.
23. Iubeste-ti sufletul tau si-ti mangaie inima ta si departe de la tine goneste intristarea,
24. Ca pe multi i-a omorat intristarea si nu este folos intru ea.
25. Pizma si mania imputineaza zilele si grija aduce batranetile mai inainte de vreme.

CAPITOLUL 31

Despre bogatie si saracie. Sfaturi la petreceri. Vinul, cumpatarea si ingrijirea sanatatii.

1. Privegherea celui bogat topeste trupul lui si grija lui strica somnul.
2. Grija privegherii goneste atipirea si ca boala grea alunga somnul.
3. Ostenitu-s-a bogatul strangand bani si intru odihna sa se satura de desfatarile sale.
4. Saracul se zbuciuma pentru ca nu are cu ce trai, iar cand se odihneste toate ii lipsesc.
5. Cel care iubeste aurul nu se va indrepta si cel care alearga dupa stricaciune se va satura de ea.
6. Multi au cazut pentru aur si inaintea lor le-a fost pieirea.
7. Lemn de impiedicare este aurul celor ce-i jertfesc lui si tot cel fara de minte se va prinde in el.
8. Fericit este bogatul care s-a aflat fara de prihana si dupa aur n-a umblat.
9. Cine este acesta? Si-l vom ferici, ca a facut lucruri minunate intru poporul sau.
10. Cine a fost incercat cu aurul si a ramas desavarsit si i-a fost lui spre lauda?
11. Cine este acela care a putut calca porunca si n-a calcat-o? Si a putut face rau si n-a facut?
12. Se vor intari bunatatile lui si milosteniile lui le va povesti adunarea.
13. Cand sezi la masa mare, sa nu deschizi spre ea gura ta,
14. Si sa nu zici: "Multe sunt puse pe masa!" Adu-ti aminte ca rau lucru este ochiul viclean.
15. Ce este mai rau intre lucrurile create, decat ochiul viclean? Pentru aceea la toate cate vede lacrimeaza.
16. Sa nu-ti intinzi mana unde altul se va uita, ca sa nu-ti bagi mana cu el in blid.
17. Din tine insuti cunoaste ale aproapelui si la tot lucrul gandeste.
18. Mananca cuviincios cele ce sunt puse inaintea ta si nu plescai, ca sa nu te faci nesuferit.
19. Ispraveste cuviincios cel dintai si nu fi nesatios, ca sa nu smintesti.
20. Si cand sezi intre mai multi, sa nu intinzi mana ta mai inainte de ei.
21. Omul bine-crescut se indestuleaza cu putin si in asternutul sau nu va gafai de prea multa mancare.
22. Cu somn sanatos se odihneste pantecele celui cumpatat; se scoala dimineata si sufletul lui e limpede.
23. Truda nesomnului si a gretii si durerile imbuibarii sunt cu omul nesatios.
24. Si de te-ai silit in mancaruri, scoala-te, du-te imprejur si te vei simti usurat.
25. Asculta-ma, fiule, si baga de seama si mai pe urma vei intelege cuvintele mele.
26. In toate lucrurile tale fii cumpatat si nici o neputinta nu te va intampina.
27. Pe cel ce da ospete stralucite, il vor binecuvanta buzele si marturia darniciei lui este intemeiata.
28. Asupra mesei zgarcitului va carti cetatea si marturia rautatii lui este adevarata.
29. La vin nu te face viteaz, ca pe multi i-a pierdut vinul.
30. Cuptorul incearca otelul calit; tot asa si vinul, inimile trufasilor, care stau gata sa se incaiere.
31. Intocmai ca apa pentru viata este pentru om vinul, de-l vei bea cu masura.
32. Ce viata are cel lipsit de vin? Ca acesta s-a facut ca sa veseleasca pe oameni.
33. Bucuria inimii si veselia sufletului este vinul, cand se bea la vreme cu masura.
34. Amaraciune sufletului este vinul cand se bea mult; certuri si caderi face.
35. Betia inmulteste mania celui fara de minte spre impiedicare si imputineaza virtutea si agoniseste rani.
36. La ospatul vinului sa nu mustri pe aproapele tau si sa nu-l defaimi la veselia lui.
37. Cuvant de batjocura sa nu-i zici si sa nu-l necajesti cu vreo cerere.

CAPITOLUL 32

Cum se pastreaza sanatatea. Respectul batranilor. Increderea in sine si credinta in Dumnezeu.

1. Povatuitor te-a pus; nu te tine mare, fii intre ei ca si unul dintre ei.
2. Grijeste de ei si apoi sezi, si, dupa ce vei face toate cele ce trebuie, culca-te,
3. Ca sa te veselesti de ei si, pentru podoaba, sa iei cununa.
4. Graieste tu, cel care esti mai batran, cu buna stiinta, ca ti se cuvine si sa nu impiedici muzica.
5. Unde nu este ascultare, nu cheltui vorba si, cand nu este vreme, nu te arata intelept.
6. Ca un inel cu piatra scumpa pe podoaba de aur este rostul cantaretilor la ospatul vinului.
7. Pecete de smarald cu mestesug de aur este glasul cantaretilor la vinul cei dulce.
8. Graieste, tanarule, cand ai nevoie; insa dupa ce de doua trei ori te va intreba.
9. Strange-ti cuvantul; cu putine spune multe; fii ca unul care stie, clar care tace.
10. Intre cei mai mari nu te face ca si cum ai fi asemenea lor si, altul graind, nu vorbi multe.

11. Inaintea trasnetului se grabeste fulgerul; si inaintea celui rusinos va merge harul.
12. La vreme te scoala si nu fi cel mai de pe urma; alearga acasa si nu fi lenes.
13. Acolo fii multumit si-ti implineste dorintele tale si sa nu graiesti cuvant trufas.
14. Si pentru aceasta binecuvinteaza pe Cel care te-a facut si veseleste-te din bunatatile Lui.
15. Cel care se teme de Domnul va primi invatatura si cei care maneca (il cauta dis-de-dimineata) vor afla bunavointa.
16. Cel care cauta legea se va satura de ea si cel care se fatarniceste se va impiedica in ea.
17. Cei care se tem de Domnul vor afla dreapta judecata si indreptari ca lumina vor aprinde.
18. Omul pacatos se fereste de mustrare si dupa voia lui isi va afla potrivire.
19. Barbatul cel de sfat nu va parasi cugetarea; iar cel strain si trufas nu se va teme de frica, chiar daca va face ceva fara de sfat.
20. Fara de sfat nimic sa nu faci; si dupa ce faci, sa nu-ti para rau.
21. Pe cale surpata nu merge, ca sa nu te impiedici de pietris.
22. Nu te increde nici in drumul cel drept si de fiii tai te pazeste.
23. In tot lucrul crede sufletului tau, ca aceasta este paza poruncilor.
24. Cel care crede legii asculta de porunci; si cel care nadajduieste spre Domnul nu se va lipsi.

CAPITOLUL 33

Dumnezeiasca intelepciune pe unii ii inalta, iar pe altii ii smereste. Barbatul intelept nu se supune prostiei fiului sau, nici femeii, nici altcuiva.

1. Pe cel care se teme de Domnul, nu-l va intampina raul, fara numai ispita si iarasi il va izbavi.
2. Barbatul intelept nu va uri legea, iar cel care se fatarniceste in aceea este ca o corabie in furtuna.
3. Omul intelegator va crede legii si legea ii va fi credincioasa.
4. Pregateste cuvantul si asa vorbeste, leaga impreuna invatatura si raspunde.
5. Ca roata carului este inima nebunului si ca osia pe care se intoarce este gandul lui.
6. Ca un armasar este prietenul hulitor; el necheaza oricine ar incaleca pe el.
7. Pentru ce zi pe zi intrece si toata lumina zilei anului de la soare este?
8. Prin intelepciunea Domnului ele s-au deosebit intre ele, ca El a statornicit vremurile felurite si zilele de praznic.
9. Dintre ele pe unele le-a inaltat si le-a sfintit; pe altele le-a pus in numarul zilelor.
10. Si toti oamenii sunt din tarana si din pamant a fost zidit Adam.
11. Cu multimea stiintei Domnul i-a osebit si a schimbat caile lor.
12. Dintre ei a binecuvantat si a inaltat, i-a sfintit si i-a apropiat la Sine.
13. Dintre ei a blestemat si a supus si i-a scos din locasurile lor.
14. Ca lutul olarului, asa sunt in mana Lui; toate caile Lui, dupa buna placerea Lui.
15. Asa sunt oamenii in mana Celui care i-a facut, ca sa le dea dupa judecata Sa.
16. Impotriva raului este binele si impotriva mortii, viata.
17. Asa si impotriva cuviosului, cel pacatos.
18. Asijderea priveste la toate lucrurile Celui Preainalt; ele sunt perechi, perechi, una impotriva celeilalte.
19. Si eu, desi sunt ca unul venit pe urma, am privegheat si am mostenit tot ca de la inceput,
20. Ca unul care aduna in vie pe urma culegatorilor, dar cu binecuvantarea Domnului am ajuns si ca cel care culege am umplut teascul.
21. Socotiti ca nu numai pentru mine singur m-am ostenit; ci si pentru toti cei care cauta invatatura.
22. Ascultati-ma pe mine, mai-marii poporului; si povatuitorii adunarii, bagati in urechi.
23. Fiului si femeii, fratelui si prietenului, in viata ta, sa nu le dai putere asupra ta.
24. Si banii tai sa nu-i dai altuia, ca sa nu-ti para rau si sa te rogi pentru ei.
25. Pana traiesti si este sufletul intru tine, nici unui trup nu te supune.
26. Bine este ca fiii tai sa se roage de tine, decat tu sa cauti la mainile lor.
27. In toate lucrurile tale fii tu stapanul si nu ingadui asupra cinstei tale nici o pata.
28. In ziua sfarsitului zilelor vietii tale si la vremea mortii, sa-ti imparti mostenirea.
29. Mancare, toiag si povara la asin; iar la sluga paine, certare si lucru.
30. Lucreaza cu sluga si vei afla odihna; daca slobozesti mainile lui, el va cere libertate.
31. Jugul si hamul pleaca grumajii si pe sluga cea rea legaturile si caznele.

32. Pune-l la lucru, ca sa nu sada, ca multa rautate a invatat lenevirea.
33. La lucru pune-l precum se cuvine si de nu te va asculta, ingreuiaza obezile lui.
34. Si sa nu faci nimic afara din cale si fara de judecata nimic sa nu lucrezi.
35. De ai sluga, sa fie cu tine, ca ai castigat-o cu sange.
36. De ai sluga, ingrijeste-o ca si pe tine insuti, deoarece, ca de sufletul tau, vei avea nevoie de ea.
37. De o vei necaji si va fugi, in care parte de loc o vei cauta?

CAPITOLUL 34

Desertaciunea visurilor si a vrajilor; nadejdea in Dumnezeu; ajutorarea saracului si simbria slugii.

l. Desarte nadejdi si mincinoase isi face omul cel neintelegator si visurile fac pe cei neintelepti sa-si iasa din fire.
2. Ca si cel care se prinde de umbra si alearga dupa vant, asa este si cel care crede visurilor.
3. Numai oglindire este vederea viselor; asemanarea felei inaintea felei adevarate.
4. De la diavol ce poti scoate curat? Si din minciuna ce poti scoate adevarat?
5. Ghicitul, talcuirea semnelor si visele desarte sunt ca la aceea care este gata sa nasca; inima aiureaza.
6. De nu vor fi trimise de la Cel Preainalt, ca sa te cerceteze, sa nu dai inima ta spre ele.
7. Ca pe multi i-au inselat visele si au cazut cei care au nadajduit in ele.
8. Fara minciuna se implineste legea si intelepciunea este desavarsita in sinceritate.
9. Omul invatat multe a cunoscut si cel care stie multe intelepteste va grai.
10. Cel care nu a invatat stie putine, iar cel care a umblat multe tari a inmultit intelepciunea.
11. Multe am vazut in calatoriile mele si mai mult decat cuvintele mele este intelegerea mea.
12. De multe ori am fost in primejdie de moarte si am scapat prin acestea.
13. Duhul celor care se tem de Domnul va fi viu, pentru ca nadejdea lor este spre a se mantui.
14. Cel care se teme de Domnul n-are teama de nimic; el nu tremura, caci Dumnezeu este nadejdea lui.
15. Fericit este sufletul celui care se teme de Domnul.
16. Si in cine se reazema si cine este intarirea lui?
17. Ochii Domnului peste cei care Il iubesc; scut puternic si intarire vajnica este Domnul;
18. Adapost impotriva vantului din desert, umbra impotriva arsitei de la amiaza, ocrotire impotriva piedicilor, asigurare impotriva caderilor.
19. El inalta sufletul si lumineaza ochii, dand vindecare, viata si binecuvantare.
20. Cel care jertfeste din nedreptate, aduce prinos hulit si nu sunt spre buna vrere prinoasele celor fara de lege.
21. Nu binevoieste Cel Preainalt spre darurile celor nelegiuiti; nici inmultirea jertfelor celor nelegiuiti nu curateste pacatele.
22. Cine aduce jertfa din averea saracilor junghie pe fiu inaintea tatalui sau.
23. Painea celor lipsiti este viata saracilor si cel care o ia pe aceasta este omul varsarii de sange.
24. Cel care ia aproapelui hrana trebuitoare este ca si cel care omoara pe aproapele sau, si cel care opreste simbria slugii, ca acel care varsa sange.
25. Cand unul zideste si altul strica, ce folos au, fara numai ca se ostenesc?
26. Cand unul se roaga si altul blesteama, al cui glas va auzi Stapanitorul?
27. Cine se spala de la mort si iarasi se atinge de el, ce i-a folosit spalarea?
28. Asa omul cel care posteste intru pacatele sale si iarasi merge si face aceleasi.
29. Rugaciunea lui, cine o va asculta? Si ce a folosit smerindu-se pe sine?

CAPITOLUL 35

Despre jertfele placute si neplacute lui Dumnezeu. Mangaierea vaduvelor, saracilor si a orfanilor.

1. Cel care pazeste legea inmulteste jertfele.
2. Jertfeste jertfa de impacare cel care ia aminte la porunci.
3. Si cel care multumeste este ca si cel care aduce jertfa faina curata de grau; si cel care face milostenia este ca si cel care jertfeste jertfa de lauda.
4. Placut este Domnului cand te departezi de rautate si jertfa cu curatenie este cand te desparti de strambatate.
5. Sa nu te arati in fata Domnului cu mainile goale, ca toate jertfele sunt din porunca legii.
6. Jertfa dreptului unge jertfelnicul si mirosul ei bun este inaintea Celui Preainalt.

7. Jertfa barbatului drept este primita si pomenirea ei nu se va uita.
8. Cu ochi buni slaveste pe Domnul si sa nu imputinezi parga mainilor tale.
9. Totdeauna cand dai, fii cu fata voioasa si cu bucurie sfinteste zeciuiala.
10. Da Celui Preainalt, precum ti-a dat El, si da din toata inima din castigul mainilor tale,
11. Ca Domnul este rasplatitor si cu sapte parti iti va rasplati.
12. Nu Il cumpara cu daruri, ca nu le va primi.
13. Nu nadajdui in jertfa nedreapta, ca Domnul este judecator si nu este la El partinire.
14. Nu va primi Domnul pe cel care asupreste pe sarac, iar rugaciunea celui asuprit o va asculta.
15. Nu va trece cu vederea rugaciunea sarmanului si nici pe vaduva cand I se va jelui.
16. Oare nu curg lacrimile vaduvei pe obraz? Strigarea ei asupra celui care i le-a stors va fi auzita.
17. Cel care slujeste lui Dumnezeu, cu bunavointa va fi primit si rugaciunea lui pana la nori va ajunge.
18. Rugaciunea celui smerit va patrunde norii si nu se va mangaia pana nu va ajunge acolo.
19. Si nu se va departa pana ce va lua aminte Cel Preainalt si va face judecata cu dreptate si dreptatea va da-o.
20. Si Domnul nu va zabovi, nici va indelunga rabdarea peste ei, pana nu va zdrobi mijlocul celor nemilostivi.
21. Si neamurilor va rasplati cu pedeapsa, pana ce va strica multimea batjocoritorilor si sceptrele nelegiuitilor le va zdrobi;
22. Pana ce va rasplati omului dupa lucrurile lui si lucrurilor oamenilor dupa gandurile lor;
23. Pana ce va judeca judecata poporului Sau si-l va veseli cu mila Sa.
24. Frumoasa este mila in vremea necazului poporului lui, ca norii cei de ploaie in vremea secetei.

CAPITOLUL 36

Rugaciunea pentru Israeliti si pentru sfanta cetate cea asuprita de neamurile straine. Lauda femeii celei bune si intelepte.

1. Miluieste-ne pe noi, Stapane, Dumnezeul tuturor, si cerceteaza-ne!
2. Trimite frica Ta peste toate neamurile.
3. Ridica mana Ta peste neamurile cele straine, ca sa vada puterea Ta.
4. Precum inaintea lor Te-ai sfintit intru noi, asa si inaintea noastra Te mareste intru ei.
5. Ca sa Te cunoasca pe Tine, precum si noi Te-ai cunoscut; ca nu este Dumnezeu afara de Tine, Doamne.
6. Innoieste semnele si schimba minunile.
7. Mareste mina Ta si bratul cel drept.
8. Desteapta mania Ta si varsa iutimea Ta.
9. Pierde pe vrajmasi ti distruge pe potrivnic.
10. Grabeste vremea si-ti adu aminte de juramant, ca sa se povesteasca maririle Tale.
11. Iutimea focului sa mistuiasca pe cel care a scapat, si cei care asupresc pe poporul Tau sa-si gaseasca pieirea.
12. Zdrobeste capetele celor intai-statatori ai vrajmasilor care zic: "Nu este nimeni afara de noi!"
13. Aduna toate neamurile lui Iacov si da-le iar mostenirea, ca la inceput.
14. Miluieste, Doamne, poporul, care se cheama cu numele Tau si pe Israel, pe care cu intaiul nascut l-ai asemanat.
15. Milostiveste-Te spre Ierusalim, cetatea sfantului Tau locas, cetatea odihnei Tale.
16. Umple Sionul de lauda Ta si locasul Tau de slava Ta.
17. Da marturie lucrurilor Tale celor din inceput si implineste proorocirile facute intru numele Tau.
18. Da plata celor care Te asteapta pe Tine si da crezamant proorocilor Tai.
19. Asculta, Doamne, rugaciunea celor care se roaga tie pentru poporul Tau, dupa binecuvantarea lui Aaron, ca sa cunoasca toti cei de pe pamant ca Tu, Doamne, esti Dumnezeul veacurilor".
20. Pantecele primeste mancare, insa este o bucata mai buna decat alta bucata.
21. Gatlejul cu gustul alege bucatele vanatului; asa inima cea inteleapta, cuvintele cele mincinoase.
22. Inima indaratnica aduce mahnire, insa omul cel invatat stie sa stea impotriva ei.
23. Femeia primeste orice barbat, dar sunt fete mai bune decat altele.
24. Frumusetea femeii veseleste fata si covarseste toata pofta omului.
25. De este pe limba ei mila si blandete, atunci barbatul ei este rar intre oameni.
26. Cel care isi castiga o asemenea femeie are buna agonisita, ajutor dupa sine si stalp de odihna.
27. Unde nu este gard, se va jefui agoniseala; si unde nu este femeie, acolo este suspin si neoranduiala.
28. Ca cine va crede talharului celui sprinten, care umbla din cetate in cetate? Asa si omului care n-are cuib si

salasluieste oriunde insereaza.

CAPITOLUL 37

Sa se deosebeasca prietenii cei adevarati de cei mincinosi si sfetnicii cei drepti de cei fatarnici; despre cumpatare.

1. Tot prietenul zice: Eu am tinut prietenia cu el; dar el este prieten numai cu numele.
2. Oare nu este intristare pana la moarte, cand tovarasul si prietenul se fac dusmani?
3. O, rau gand! De unde te-ai ivit sa acoperi pamantul cu viclesug?
4. Tovarasul cu prietenul traiesc bine in veselie; iar in vremea necazului se fac potrivnici.
5. Prietenul adevarat se lupta cu dusmanul si pune mana pe scut in fata potrivnicului.
6. Sa nu uiti pe prietenul tau, cand este in razboi si sa nu-l uiti intru averile tale.
7. Tot sfetnicul isi lauda sfatul; ci este cate unul care da sfat cu gandul la interesele lui.
8. Pazeste-ti sufletul tau de sfetnic si cunoaste intai care este lipsa lui, ca el urmareste interesul lui,
9. Ca nu cumva sa arunce mreaja asupra ta si sa-ti zica: Buna este calea ta si va sta in preajma ca sa vada ce ti se va intampla.
10. Nu te sfatui cu cel care te trece cu vederea, si de cel care iti pizmuieste soarta, ascunde-ti sfatul tau;
11. Nici cu femeia despre potrivnica sa, nici cu cel fricos despre razboi,
12. Nici cu negutatorul despre schimb, nici cu cel ce cumpara despre vanzare,
13. Nici cu cel pizmas despre multumire, nici cu cel nemilostiv despre indurare,
14. Nici cu cel lenes despre tot lucrul, nici cu sluga cea de casa despre savarsire, nici cu sluga cea lenesa despre multa lucrare.
15. Despre nimic nu te sfatui cu acestia; ci cu barbatul cel cuvios fii adeseori, pe care il vei cunoaste ca tine poruncile Domnului,
16. Al carui suflet este ca si sufletul tau si, de vei cadea, il va durea impreuna cu tine.
17. Sfatul inimii ti-l intareste, ca nu-ti este tie mai credincios altul decat acela.
18. Ca sufletul omului se obisnuieste uneori a vesti pe om mai mult decat sapte iscoade, care sed in loc inalt ca sa ia seama.
19. Si intru toate acestea te roaga Celui Preainalt, ca sa indrepteze intru adevar calea ta.
20. Inceputul a tot lucrul este cuvantul, si inainte de toata fapta este sfatul.
21. Semnul schimbarii inimii este fata si se arata in patru chipuri: binele si raul, viata si moartea si limba pururea stapaneste pe acestea.
22. Este cate un om intelept care pe multi invata si sufletului sau ii este fara de folos.
23. Cel care se arata intelept in cuvinte, urat va fi si se va lipsi de toata hrana,
24. Ca nu s-a dat lui dar de la Domnul; ca de toata intelepciunea este lipsit.
25. Dar este cate unul intelept pentru sufletul sau si roadele intelegerii lui sunt crezute.
26. Barbatul intelept invata pe poporul sau si roadele intelegerii lui raman.
27. Barbatul intelept se va umple de binecuvantare si-l vor ferici toti cei care il vor vedea.
28. Viata omului are zile nenumarate si zilele lui Israel sunt nenumarate.
29. Cel intelept intru poporul sau va mosteni credinta si numele lui in veac va fi viu.
30. Fiule! In viata ta cerceteaza-ti sufletul tau si vezi ce este rau si nu-i da lui!
31. Ca nu toate tuturor folosesc si nu tot sufletul intru tot binevoieste.
32. Nu fi nesatios in nici o desfatare, si nu te apleca la mancaruri multe.
33. Ca in mancarurile cele multe va fi durere si nesatiul va veni pana la ingretosare.
34. Pentru nesat multi au pierit; iar cel infranat isi va spori viata.

CAPITOLUL 38

Despre vindecarea bolilor; cum trebuie sa fie plangerea pentru morti; despre mestesuguri si lucrarea pamantului.

1. Cinsteste pe doctor cu cinstea ce i se cuvine, ca si pe el l-a facut Domnul.
2. Ca de la Cel Preainalt este leacul si de la rege va lua dar.
3. Stiinta doctorului va inalta capul lui si inaintea celor mari va fi minunat.
4. Domnul a zidit din pamant leacurile, si omul intelept nu se va scarbi de ele.

5. Au nu din lemn s-a indulcit apa, ca sa se cunoasca puterea Lui?
6. Si El a dat oamenilor stiinta, ca sa Se mareasca intru leacurile Sale cele minunate.
7. Cu acestea tamaduieste si ridica durerea;
8. Spiterul cu acestea va face alifiile. Nu este sfarsit lucrurilor Domnului si pace de la El este peste fata pamantului.
9. Fiule! In boala ta nu fi nebagator de seama; ci te roaga Domnului si El te va tamadui.
10. Departeaza pacatul si intinde mainile spre faptele drepte si de tot pacatul curateste inima ta.
11. Da miros cu buna mireasma si pomenire de faina de grau si junghie jertfe grase, pe cat te ajuta puterile.
12. Si doctorului da-i loc ca si pe el l-a facut Domnul si sa nu se departeze de la tine, ca si de el ai trebuinta.
13. Ca este vreme cand si in mainile lui este miros de buna mireasma.
14. Ca si el se va ruga Domnului, ca sa dea odihna si sanatate spre viata.
15. Cel care pacatuieste impotriva Ziditorului sau, sa cada in mainile doctorului.
16. Fiule! Pentru cel mort varsa lacrimi si, ca si cum ai fi patimit grele incercari, incepe plangerea.
17. Si dupa cuviinta tu acopera trupul lui si nu trece cu vederea inmormantarea lui.
18. Amara plangere fa si fierbinte tanguire.
19. Si te jeleste, dupa vrednicia lui, o zi sau doua, pentru a goni clevetirea si te mangaie de intristare.
20. Ca din intristare vine moarte, si intristarea inimii slabeste virtutea.
21. Necazul statornic este mai rau decat moartea si o viata impovarata impinge inima la blestem.
22. Nu da intristarii inima ta, ci o departeaza de ea, aducandu-ti aminte de cele de pe urma.
23. Si nu uita ca nu este intoarcere pentru cel raposat si acestuia nu vei folosi si tie insuti vei face rau.
24. Adu-ti aminte de judecata lui, ca asa va fi si a ta; mie ieri, si tie azi.
25. Cu odihna mortului fa sa inceteze pomenirea lui si te mangaie despre el pentru iesirea duhului lui.
26. Intelepciunea carturarului pe incet se castiga si cel care nu ia aminte prea mult la grijile vietii se va intelepti.
27. De ce intelepciune se va umple cel care tine plugul si se faleste cu manuirea boldului,
28. Care mana boii si-si trece viata cu ei si vorba lui este numai despre vilei?
29. Tot gandul lui este cum sa intoarca brazda si privegherea lui va fi despre hrana boilor.
30. La fel este cu orice dulgher si orice zidar, care noaptea si ziua le petrece muncind.
31. La fel, cel care sapa sapaturi de peceti; gandul lui este cum sa schimbe chipurile.
32. Inima sa o va sili, ca sa asemene desenul si privegherea lui, ca sa savarseasca lucrul.
33. Asa mesterul de fier, sezand langa nicovala, se deprinde cu greutatea fierului.
34. Aburul focului va invartosa carnea lui si cu infierbantarea cuptorului se va lupta.
35. Sunetul ciocanului umple urechea lui si ochii lui urmaresc asemanarea lucrului planuit.
36. Inima sa o va pune spre savarsirea lucrurilor si privegherea lui este ca sa le impodobeasca dupa ce le savarseste.
37. Tot asa olarul, sezand la lucrul sau si invartind cu picioarele sale roata,
38. Pururea are grija de lucrul sau, ca lucrarea lui sa fie multa.
39. Cu mainile sale va inchipui lutul si sub picioarele sale va indupleca vartosia lutului.
40. Inima sa o va da ca sa savarseasca netezirea si privegherea lui ca sa curele cuptorul.
41. Toti acestia intru mainile lor nadajduiesc si fiecare in mestesugul sau este intelegator.
42. Fara de acestia nu se zideste cetatea, nici vor locui, nici vor umbla cei din cetate.
43. Dar la adunare nu vor trece mai sus; si asezamantul judecatii nu este pentru ei, nici vor arata dreptatea si judecata.
44. Si in pilde nu se vor pricepe.
45. Ci ei intaresc zidirile veacului si pofta lor este lucrarea mestesugului.
46. Altfel este cel care isi inchina sufletul sau si cugeta in legea Celui Preainalt.

CAPITOLUL 39

Cel intelept cerceteaza cuvintele si faptele celor de demult; datoriile inteleptului. Dumnezeu este laudat intru toate lucrurile Lui.

1. Intelepciunea tuturor celor de demult o va cerceta inteleptul si in proorocii se va indeletnici.
2. Graiurile barbatilor celor vestiti le va pazi si va strabate cuvintele cele pline de talc.
3. Intelesul ascuns al pildelor il va cauta si in tainele proverbelor va patrunde.

4. In mijlocul celor mari va sluji si inaintea povatuitorilor se va arata.
5. In pamantul neamurilor straine va umbla, ca el cantareste cele bune si cele rele intre oameni.
6. Inima sa, de dimineata, o inalta spre Domnul, Cel care l-a facut pe el, si inaintea Celui Preainalt se va ruga.
7. Va deschide gura sa intru rugaciune si pentru pacatele sale se va ruga.
8. De va vrea Domnul cel Mare, de duhul intelegerii se va umple.
9. Atunci ca ploaia va varsa cuvintele intelepciunii sale si in rugaciune se va marturisi Domnului.
10. El va indrepta sfatul lui si stiinta si intru tainele Domnului va cugeta.
11. El va arata invatatura dascaliei sale si in legea legaturii cu Domnul se va lauda.
12. Lauda-vor multi intelepciunea lui; pana in veac nu se va stinge.
13. Nu va pieri pomenirea lui si numele lui va fi viu in neamurile neamurilor.
14. Intelepciunea lui o va spune neamurile, si lauda lui o va vesti adunarea.
15. Cat va trai, nume isi va face mai mult decat o mie; si cand va muri, va spori marirea lui.
16. Inca cele ce le-am gandit le voi grai si ca luna plina sunt plin de intelegere.
17. Ascultati-ma pe mine, fiii cei cuviosi, si odrasliti ca trandafirul ce creste langa curgerea apei.
18. Si ca tamaia bine-mirositi si infloriti floare ca si crinul.
19. Dati miros si laudati cu cantare, binecuvantati pe Domnul intru toate lucrurile.
20. Dati slava numelui Lui si va marturisiti intru lauda Lui cu cantarile buzelor si cu alaute, si asa sa ziceti intru marturisire:
21. Lucrurile Domnului toate sunt foarte bune si toata porunca la vremea sa va fi implinita.
22. Si nu este pentru ce sa zici: Ce este aceasta? Ca toate la vremea lor se dovedesc de folos.
23. Prin cuvantul Lui a stat apa ca stogul, si prin graiul gurii Lui adunarile apelor.
24. Intru porunca Lui toata bunavointa este si nu este cine sa imputineze izbavirea pe care o daruieste.
25. Toate faptele oamenilor sunt de fata inaintea Lui si nimic nu se poate ascunde de la ochii Lui. Din veac in veac a privit si nimic nu este strain inaintea Lui.
26. Nu pot zice: Ce este aceasta? Pentru ce este aceasta? Caci toate sunt facute cu un scop.
27. Binecuvantarea Lui a acoperit pamantul ca un rau si ca un potop a adapat uscatul.
28. Asa mania Lui o vor mosteni neamurile, precum a facut apele dulci in saratura.
29. Caile Lui, pentru cei cuviosi, sunt drepte, iar pentru cei fara de lege sunt pline de piedici.
30. Din inceput cele bune s-au zidit, iar pentru cei pacatosi, cele rele.
31. Inceputul a toata trebuinta vietii omului este: apa, focul si fierul, sarea si faina de grau, mierea si laptele, sangele strugurelui, untdelemnul si haina.
32. Acestea toate celor cuviosi intru bunatati vor fi; iar celor pacatosi intru cele rele se vor intoarce.
33. Sunt vanturi facute ca sa aduca pedeapsa si intru urgia lor au intarit bataile lor.
34. Si in vremea savarsirii vor varsa urgia si mania Celui care le-a facut o vor linisti.
35. Focul si grindina, foametea si moartea, toate acestea spre pedepsire sunt facute.
36. Dintii fiarelor si scorpiile, serpii si sabia razbunatoare sunt ca sa piarda pe cei necredinciosi.
37. Cand porunceste Domnul, se vor veseli si pe pamant la treburi se vor gati, si in vremurile hotarate nu vor trece peste cuvantul Lui.
38. Pentru aceea din inceput m-am intarit si am cugetat si in scrisoare am lasat:
39. Toate lucrurile Domnului bune sunt si tot folosul la vreme il vor da.
40. Si nu se poate zice: Aceasta este mai rea decat aceea, ca toate la vremea lor se vor adeveri.
41. Si acum cu toata inima si gura laudati si binecuvantati numele Domnului.

CAPITOLUL 40

Indemn spre lauda lui Dumnezeu. Tanguire despre ticalosia oamenilor rai.

l. Truda mare a fost harazita fiecarui om si jug greu peste fiii lui Adam.
2. Din ziua iesirii din pantecele mamei lor pana in ziua intoarcerii la mama tuturor.
3. Gandurile lor, frica inimii, cugetarea asteptarii, toate merg spre ziua mortii!
4. De la cel ce sade pe scaun cu marire si pana la cel smerit, in pulbere si cenusa,
5. De la cel ce poarta iachint si cununa si pana la cel ce se imbraca cu panza groasa,
6. Mania, ravna si tulburarea, zbuciumul si frica mortii, pizma si cearta nu cruta pe nimeni; si in vremea odihnei, intru asternut, somnul noptii gandul lui il impovareaza.

7. Putin ca o nimica este odihna lui, iar in somn se zbate ca in timpul strajuirii.
8. Spaimantat de vedeniile inimii sale, si ca si cum ar fi scapat de la fata razboiului,
9. In clipa cand este sa scape, se desteapta si se minuneaza nevazand nici o primejdie.
10. Asa este cu toata faptura de la om pana la animal; iar cu pacatosii de sapte ori mai mult.
11. Adica: moartea si sangele, certurile si sabia, asupririle si foametea, zdrobirile si bataia.
12. Pentru cei fara de lege s-au zidit acestea toate; si pentru ei s-a facut potopul.
13. Toate cate sunt din pamant in pamant se intorc, si cele ce sunt din ape in mare se intorc.
14. Tot darul si strambatatea se vor sterge; iar credinta in veac va sta.
15. Banii nedreptilor ca raul vor seca si ca trasnetul cel mare in ploaie vor rasuna.
16. Cel care va deschide mainile sale se va veseli, iar cei care calca legea pana in sfarsit vor pieri.
17. Semintiile celor nelegiuiti nu vor inmulti ramurile; ci vor fi ca radacinile cele necurate pe piatra vartoasa.
18. Papura care creste langa apa si langa tarmurile raului, mai inainte de toata buruiana se smulge.
19. Harul este ca un rai plin de binecuvantari; si milostenia in veac ramane.
20. Viata celui cumpatat si a celui muncitor se va indulci; si mai mult decat a lor, viata celui care afla comoara.
21. Fiii si zidirea cetatii intaresc numele; iar mai mult decat amandoua acestea se socoteste femeia fara de prihana.
22. Vinul si muzica veselesc inima, si mai mult decat amandoua, iubirea intelepciunii.
23. Fluierul si harpa indulcesc cantarea, si decat amandoua acestea mai mult limba cea dulce.
24. Darul si frumusetea desfateaza ochiul tau; iar mai mult decat amandoua mai placuta este pajistea verde.
25. Prietenul si tovarasul la vreme se intalnesc, si mai mult decat amandoi, femeia cu barbatul;
26. Fratii si ajutorul sunt folositoare la vremea necazului; iar mai mult decat amandoi va izbavi milostenia.
27. Aurul si argintul intaresc piciorul; si mai mult decat amandoua, sfatul este placut.
28. Banii si taria inalta inima; si mai mult decat amandoua, frica de Dumnezeu.
29. Temerii de Domnul nimic nu-i lipseste si cu ea nu mai trebuie alt ajutor.
30. Frica de Dumnezeu este un rai binecuvantat, si mai mult decat toata marirea, pretul ei.
31. Fiule! Viata cersetoare sa nu traiesti; mai bine sa mori decat sa ceri.
32. Omul care cauta la masa straina, viata nu i se socoteste viata.
33. Va pangari sufletul sau cu mancari straine; iar omul stiutor si invatat se va feri.
34. In gura celui fara de rusine, dulce va fi cersirea; iar in pantecele lui, ca focul va arde.

CAPITOLUL 41

Caror oameni este placuta sau amara moartea; grija de numele bun si de care lucruri sa te rusinezi.

1. O, moarte! Cat de amara este amintirea ta omului care traieste fericit intru avutiile sale,
2. Omului lipsit de griji si care sporeste in toate si poate inca manca!
3. O, moarte, buna este judecata omului celui lipsit si scazut de putere,
4. Celui cu adanci batraneti si celui care de toate se invaluie si este neincrezator si a pierdut rabdarea.
5. Nu te teme de judecata mortii; adu-ti aminte de cele dintai ale tale si de cele de apoi.
6. Aceasta judecata de la Domnul este la tot trupul.
7. Si pentru ce nu vrei ce place Celui Preainalt? Ori zece, ori o suta, ori o mie de ani, nu este in locuinta mortilor socoteala pentru ani.
8. Fiii urati se fac fiii pacatosilor si cei care petrec in locasurile nelegiuitilor.
9. Mostenirea fiilor pacatosilor va pieri si cu samanta lor pururea va fi ocara.
10. Pe tatal nelegiuit il vor huli fiii, ca pentru el sunt de batjocura.
11. Vai voua, barbati nelegiuiti care ati parasit legea Dumnezeului celui Preainalt,
12. Ca de va veti naste, spre blestem va veti naste, si de veti muri, spre osanda va veti osebi.
13. Toate cate sunt din pamant, in pamant se vor intoarce; asa si cei nelegiuiti, din blestem, in pieire.
14. Mahnirea oamenilor este pentru trupurile lor; iar numele cel rau al pacatosilor se va stinge.
15. Ai grija de nume, ca acesta-ti va ramane mai mult decat o mie de comori mari de aur.
16. Viata cea buna are zilele numarate; iar numele cel bun in veci ramane.
17. Invatatura cu pace o paziti fiilor! Intelepciunea ascunsa si comoara nestiuta, ce folos este de amandoua?
18. Mai bun este omul care ascunde nebunia sa, decat omul care ascunde intelepciunea sa.
19. Drept aceea, rusinati-va de cuvantul meu, ca nu orice rusine este la locul ei; si nu toate tuturor plac cu

adevarat.
20. Rusinati-va de desfranare inaintea tatalui si a mamei si de minciuna inaintea conducatorului si a celui puternic;
21. De judecator si de domn, pentru pacat; de adunare si de popor, pentru faradelege;
22. De tovaras si de prieten, pentru strambatate; si de oamenii cu care locuiesti, pentru furtisag;
23. Si de adevarul lui Dumnezeu si fagaduinta, pentru punerea cotului peste paini ca sa le furi;
24. De ponosul luarii si al darii si de tacere catre cei care ti se inchina;
25. De cautarea la femeia desfranata si de intoarcerea fetei de la rudenii;
26. De luarea partii si a darului si de cautarea la femeia cu barbat;
27. De cautarea la slujnica ta si de sederea pe asternutul ei;
28. De prieteni pentru cuvintele cele de imputare, si de a imputa dupa ce vei da.

CAPITOLUL 42

Pastrarea tainei; grija de lucrurile casei; fetele fecioare sa se pazeasca; ferirea de tovarasia cu femei.

l. Tot asa rusinati-va de spunerea vorbelor celor din auzit si de descoperirea cuvintelor celor ascunse.
2. Si asa vei fi rusinos adevarat si vei afla har inaintea a tot omul.
3. Iar de acestea sa nu te rusinezi si nu cauta in fata, ca sa graiesti:
4. De legea Celui Preainalt si de asezamantul Lui si de judecata ca sa indreptezi pe cel nelegiuit;
5. De socoteli banesti cu prietenul sau cu tovarasul de drum; de dreapta impartire a mostenirii intre rude;
6. De cumpenile si de masurile cele adevarate si de castigul celor multe si celor putine,
7. De castigul din vanzare sau cumparare, de multa certarea fiilor tai si de sangeroasa pedepsire a robului tau.
8. La femeia rea, buna este pecetea, si unde sunt maini multe, incuie.
9. Orice vei da, cu numar si cu masura da, si ce dai si ce iei, toate scrie-le.
10. Nu te sfii sa dai invatatura celui fara de minte, celui nebun si celui batran care se cearta cu tinerii; si vei fi cu adevarat invatat si laudat inaintea tuturor celor vii.
11. Fata ascunsa, priveghere este tatalui si grija ei departeaza somnul de la el, cat este tanara, ca nu cumva sa-i treaca varsta, si dupa ce se marita, sa nu fie urata de barbatul sau;
12. Cat este fecioara, ca nu cumva sa se pangareasca si in casa parinteasca sa ramaie grea,
13. Iar cand va fi cu barbatul ei ca nu cumva sa se sminteasca,
14. Si impreuna locuind cu sotul ei sa nu ramana stearpa.
15. Cu fata indaratnica intareste paza, ca nu cumva sa te faci bucurie vrajmasilor,
16. Poveste in cetate si defaimare poporului si inaintea multora sa te rusinezi.
17. Nu cauta la tot omul pentru frumusete si in mijlocul femeilor nu sedea.
18. Ca din haina iese molia Si de la femeie rautatea femeii.
19. Mai buna este rautatea barbatului decat femeia cea facatoare de bine, si decat aceea care face rusine spre batjocura.
20. Imi voi aduce dar aminte de lucrurile Domnului si cele ce am vazut voi spune cu cuvintele Domnului.
21. Soarele luminand, peste toate priveste si de marirea Domnului plin este lucrul Lui.
22. Oare n-a dat Domnul sfintilor ca sa spuna toate minunile Lui, care le-a intarit Domnul Atotstiutorul, ca sa se intareasca intru slava Lui toate?
23. Adancul si inima le cearca si viclesugurile lor le cunoaste.
24. Ca a cunoscut Domnul toata stiinta si a cautat la semnul veacului
25. Vestind cele ce au trecut si cele ce vor veni si descoperind urmele celor ascunse.
26. Nici un gand nu este nestiut de El si nici un cuvant nu s-a ascuns de El.
27. Impodobit-a lucrarile intelepciunii Sale, Cel care este mai inainte de veac si in veac.
28. Nici s-a adaugat, nici s-a imputinat si sfatul nimanui nu i-a trebuit.
29. Cat sunt de frumoase lucrurile Lui, si, pana la o scanteie, vrednice de a le privi!
30. Toate acestea traiesc si petrec in veac, in toate trebuintele toate asculta.
31. Toate sunt pereche, unul impotriva altuia si n-a facut nimic cu scadere.
32. Una cu alta au intarit cele bune si cine se va satura vazand slava Lui?

CAPITOLUL 43

Dumnezeu este laudat pentru zidirea tuturor fapturilor; dar decat toata lauda El este mai mare.

l. Marirea inaltimii este curatia cerului, intru aratarea slavei Domnului.
2. Soarele in ivire vesteste, cand se arata, ca un vas minunat, faptura Celui Preainalt.
3. Cand este la amiaza usuca pamantul si inaintea arsitei lui cine va sta?
4. Cuptorul arde pentru lucrurile faurirei, dar de trei ori mai tare este soarele arzand muntii.
5. Sufland abur de foc si stralucind raza, intuneca ochii.
6. Mare este Domnul Cel care l-a facut, si cu porunca Lui grabeste mergerea.
7. Si luna, totdeauna exacta, insemneaza lunile si imparte timpul.
8. Din luna este semnul sarbatorii, lumina care scade pana la sfarsit.
9. Lunile anului sunt dupa mersul ei, minunate schimbari face crescand.
10. Cort taberelor intru inaltime, intru taria cerului stralucind.
11. Frumusetea cerului este multimea stelelor, podoabe luminand intru cele inalte ale Domnului.
12. Dupa pravila Celui Sfant, ele stau in randuiala lor si nu obosesc in strajile lor.
13. Vezi curcubeul si binecuvanteaza pe Cel care l-a facut; ca foarte frumos este in stralucirea sa.
14. A inconjurat cerul imprejur cu marire, mainile Celui Preainalt l-au atins pe el.
15. Cu porunca Lui a grabit zapada si grabeste fulgerele dupa judecata Sa.
16. Pentru aceea se deschid vistieriile si norii zboara ca pasarile.
17. Cu slava Sa intareste norii si sfarama pietrele grindinei
18. Si de privirea Lui se vor cutremura muntii.
19. Cu voia Lui sufla vantul din miazazi; glasul tunetului Lui a facut ca sa mugeasca pamantul,
20. Si viforul de la miazanoapte si volbura vantului;
21. Presara zapada ca pasarile ce zboara si cum poposeste lacusta, asa este pogorarea ei.
22. De frumusetea albinei ei se va mira ochiul si de viscolul ei se va spaimanta inima.
23. Si bruma "a sarea o varsa pe pamant, care, daca ingheata, se face ca varfurile de tepusa.
24. Vant rece va sufla de la miazanoapte si va ingheta apa toata, adunarea apei va acoperi si se va imbraca apa ca si cu o platosa.
25. Puterea Domnului va manca muntii si va arde pustiul si va stinge verdeata ca focul.
26. Leac repede este norul; roua dupa arsita da viata.
27. Cuvantul Sau a facut sa inceteze marea si a sadit in ea insule.
28. Cei care umbla pe mare povestesc primejdiile ei si istorisirile lor ne umplu de uimire.
29. Si acolo sunt lucruri de necrezut si minunate, tot felul de animale si de vietuitoare de mare.
30. Prin El toate ajung la telul lor si in cuvantul Lui s-au asezat toate.
31. Am putea spune multe, fara sa terminam; intr-un cuvant El este toate.
32. Cum vom putea sa-L preaslavim? Ca El este mai mare decat toate lucrurile Sale.
33. De temut este Domnul si mare foarte si minunata este puterea Lui.
34. Slavind pe Domnul, inaltati-L cat veti putea, pentru ca va prisosi inca.
35. Si inaltindu-L pe El, intariti-va si nu va osteniti, pentru ca nu veti ajunge.
36. Cine L-a vazut pe El si va povesti? Si cine-L slaveste pe El, precum este?
37. Multe si mai mari decat acestea sunt ascunse; ca putine am vazut din lucrurile Lui.
38. Ca toate le-a facut Domnul si celor cuviosi le-a dat intelepciune.

CAPITOLUL 44
Lauda barbatilor celor luminati: Enoh, Noe, Avraam si fagaduintele lui Isaac si ale lui Iacov.

l. Sa laudam pe barbatii cei vestiti in neamul lor.
2. Multa marire a facut Domnul, slava Lui este din veci.
3. Stapanind in regatele lor, si fiind barbati vestiti in putere,
4. Ei erau plini de sfat in intelegerea lor, vestiti fiind in proorocii;
5. Povatuitori ai poporului in sfaturi si in intelegerea stiintei.
6. Aveau intelepte cuvinte intru invatatura lor, cercand versurile cantaretilor si cantari scrise graind,
7. Fiind barbati bogati, daruiti cu putere si avand pace in locasurile lor.
8. Toti acestia in neamurile lor s-au marit si in zilele lor au fost de lauda.

9. Sunt dintre ei unii care au lasat nume, ca sa se vesteasca laudele lor.
10. Si sunt altii care nu au pomenire si au pierit ca si cum n-ar fi fost, si s-au nascut ca si cum nu s-ar fi nascut ei si fiii lor dupa ei.
11. Ci numai acestia sunt barbatii milei, ale caror dreptati nu s-au uitat.
12. Cu samanta lor va ramane buna mostenirea urmasilor, in asezaminte de lege a stat samanta lor, si fiii lor in locul lor.
13. Pana in veac va ramane samanta lor si marirea lor nu va pieri.
14. Trupul lor cu pace s-a ingropat, si numele lor traieste intre neamuri.
15. Intelepciunea lor o povestesc popoarele si lauda lor o vesteste adunarea.
16. Enoh, bine-placut Domnului fiind, s-a mutat cu trupul si este pilda de pocainta neamurilor.
17. Noe s-a aflat desavarsit si drept in vremea maniei Domnului si a ajuns sa fie impacarea neamului omenesc.
18. Pentru aceea a ramas ramasita pe pamant, cand s-a facut potopul.
19. Legatura vesnica cu el s-a asezat, ca sa nu se mai piarda de potop tot trupul.
20. Avraam a fost mare parinte al multor neamuri si nu s-a aflat altul asemenea lui intru marire,
21. Ca unul care a pazit legea Celui Preainalt si a facut legatura cu El;
22. Si in trupul sau a pus legatura si in ispita s-a aflat credincios.
23. Pentru aceea cu juramant a statornicit Dumnezeu ca intru samanta lui va binecuvanta neamurile, si va inmulti-o ca tarana pamantului, si ca stelele va inalta samanta lui,
24. Ca sa le dea lor mostenire de la mare pana la mare si de la rau pana la marginea pamantului.
25. De asemenea si intru Isaac a intarit acestea, pentru Avraam, tatal lui.
26. Binecuvantarea tuturor oamenilor si asezamantul de lege a odihnit pe capul lui Iacov.
27. Cunoscutu-l-a pe el intru binecuvantarile sale si i-a dat lui mostenire.
28. Si a osebit partile lui; in douasprezece neamuri le-a impartit.

CAPITOLUL 45

Lauda lui Moise si a lui Aaron; ravna lui Finees.

1. Si a scos Domnul din Iacob barbat cucernic, care a aflat har inaintea ochilor a tot trupul, pe Moise cel iubit de Dumnezeu si de oameni, a carui pomenire este intru binecuvantari.
2. Daruitu-l-a pe el cu marirea sfintilor si l-a marit cu frica asupra vrajmasilor si prin cuvintele lui Domnul a indeplinit minuni grabnice.
3. L-a marit pe el inaintea fetei imparatilor.
4. A dat prin el porunci poporului Sau si i-a aratat lui slava Sa.
5. Pentru credinta si pentru blandetea lui l-a sfintit; l-a ales pe el din toti muritorii, l-a facut sa auda glasul Sau si l-a bagat pe el in norul de pe munte.
6. Si i-a dat lui fata catre fata porunci, legea vietii si a stiintei, ca sa invete pe Iacov asezamantul de lege al Sau si pe Israel judecatile Sale.
7. A inaltat pe Aaron sfant asemenea lui Moise, fratele lui din neamul lui Levi.
8. A intarit cu el legatura vesnica si i-a dat preotia poporului.
9. L-a fericit pe el cu buna podoaba si l-a incins cu haina de marire.
10. L-a imbracat cu savarsire de lauda si l-a intarit cu armele virtutii.
11. Si i-a dat lui vesmantul coapselor, si tunica si efodul, si a cusut de vesmant, jur imprejur, rodioare de aur si printre ele clopotei,
12. Ca sa rasune clopoteii la umblarea lui si auzit sa faca sunetul in templul Domnului, amintindu-i de fiii poporului Sau.
13. L-a imbracat in vesmant sfant tesut din aur si din iachint si din porfira, lucru de mester tesator, cu engolpionul in care erau Urim si Tumim,
14. Si care era facut din fir rasucit, lucru de mester, cu pietre scumpe sapate ca pecetea, legate cu aur, lucru de taietor de piatra intru pomenire, cu scrisoare sapata dupa numarul neamurilor lui Israel.
15. Mai avea cununa de aur deasupra mitrei, inchipuirea pecetii sfinteniei, marirea cinstei, lucrul virtutii, desfatarea ochilor, impodobite infrumusetat.
16. Mai inainte de el n-a fost ca acela; pana in veac nu s-a imbracat asa dintr-alt neam, fara numai singuri fiii lui si nepotii lui totdeauna.

17. Jertfele Domnului trebuia aduse in toata ziua de doua ori neincetat.
18. I-a dat Moise dar si l-a uns pe el cu untdelemn sfant.
19. A fost lui spre legatura vesnica, si semintiei lui in toate zilele cerului, ca sa slujeasca si sa preoteasca si sa binecuvinteze pe poporul Lui intru numele Lui.
20. L-a ales pe el din toti cei vii, ca sa aduca jertfa Domnului; tamaie si miros de buna mireasma intru pomenire, ca sa se roage pentru poporul Sau.
21. I-a dat lui poruncile Sale si putere peste asezamintele judecatilor, ca sa invete pe Iacov marturiile si in legea Lui sa lumineze pe Israel.
22. Au stat impotriva lui cei straini, si au avut pizma asupra lui in pustiu
23. Oamenii cei ce erau cu Datan si cu Abiran si adunarea lui Core cu manie si cu urgie.
24. A vazut Domnul si nu I-a placut, si ei s-au mistuit de iutimea maniei Domnului.
25. A facut cu ei minuni, mistuindu-i cu focul vapaii Sale.
26. Si a adaugat lui Aaron marire si i-a dat lui mostenire;
27. Parga roadelor dintai a impartit lor. Paine mai intai le-a gatit sa se sature,
28. Si jertfele Domnului sa manance, pe care le-a dat lui si semintiei lui.
29. Iar in pamantul poporului Aaron mostenire nu va avea si nici stapanire in popor.
30. Ca Dumnezeu este partea mostenirii lui.
31. Si Finees, fiul lui Eleazar, al treilea este intru marire, ravnind el intru frica Domnului.
32. Ca a stat, cand s-a abatut poporul, cu bunatatea si sarguinta sufletului sau si s-a rugat pentru Israel.
33. Pentru aceea i-a pus lui legatura de pace, inainte-statator celor sfinte si poporului Sau, ca sa fie lui si semintiei lui marirea preotiei in veci.
34. A fost si legatura cu David, fiu din semintia lui Iuda, ca sa mosteneasca imparatia fiii lui, unul dupa altul; dar alta este mostenirea data lui Aaron si semintiei lui.
35. Sa dea Domnul voua intelepciune intru inima voastra, ca sa judecati pe poporul Lui cu dreptate, ca sa nu se stinga bunatatile lor si marirea lor in semintiile lor!

CAPITOLUL 46

Lauda lui Iosua, a lui Caleb si a judecatorilor celor drepti.

l. Tare in razboaie a fost Iosua si urmator lui Moise in proorocii.
2. El a fost mare spre izbavirea alesilor Domnului, biruind pe vrajmasii care se sculau asupra-le, ca sa mosteneasca pe Israel.
3. Cat de marit s-a facut, ridicand mainile si intinzand sabia asupra cetatilor!
4. Cine mai inainte de el a fost asa? Ca razboaiele Domnului el le-a purtat.
5. Oare nu prin mana lui s-a intors soarele si o zi s-a facut ca doua?
6. A chemat pe Cel Preainalt puternic, atunci cand l-a stramtorat vrajmasii cei de primprejur.
7. Si i-a raspuns lui Domnul cel Mare, trimitand pietre de grindina ale Puterii Sale.
8. A navalit Domnul asupra neamului potrivnic si, cand S-a pogorat, a pierdut pe dusmani.
9. Sa cunoasca neamurile ce le asteapta ca din porunca Domnului este razboiul, iar el se supune poruncii Lui.
10. Si in zilele lui Moise a facut mila el si Caleb, fiul lui Iefoni, a stat impotriva vrajmasului, a oprit poporul de la pacat si a potolit clocotirea rautatii.
11. Si numai ei doi s-au izbavit din sase sute de mii de pedestrasi, ca sa-i bage intru mostenire in pamantul din care curge lapte si miere.
12. Si a dat Domnul lui Caleb tarie si pana la batranete a trait el, sa se suie pe podisurile tarii; si samanta iui a avut mostenirea,
13. Ca sa vada toti fiii lui Israel ca bine este a asculta pe Domnul.
14. Si judecatorii toti, pe numele lor, a caror inima nu s-a desfranat si care nu s-au intors de la Domnul, fie pomenirea lor intru binecuvantare!
15. Oasele lor sa odrasleasca din locul lor si numele lor sa se innoiasca intru fiii lor cei mariti.
16. Iubit de Domnul a fost Samuel, proorocul Domnului; a asezat domnie si a uns domn peste neamul sau.
17. Cu legea Domnului a judecat adunarea si a cercetat Domnul pe Iacov.
18. Intru credinta sa s-a adeverit prooroc si s-a cunoscut intru credinta sa credincios vedeniei.
19. Si a chemat pe Domnul cel Puternic, cand a batut pe vrajmasii sai de primprejur, prin aducerea unui miel de

lapte.
20. Si a tunat din cer Domnul si cu sunet mare a facut auzit glasul Sau.
21. Si a infrant pe povatuitorii Tirienilor si pe toate capeteniile Filistenilor.
22. Si Samuel, mai inainte de vremea adormirii sale, a marturisit inaintea Domnului si a unsului Lui: "Nici bani, nici macar incaltaminte de la nimeni n-am luat" si nu l-a invinovatit pe el nici un om.
23. Si dupa ce a adormit, a proorocit si a aratat regelui sfarsitul lui, a inaltat glasul sau din pamant intru proorocie, ca sa piarda faradelegea poporului.

CAPITOLUL 47

Natan proorocul, David, Solomon, Roboam si Ieroboam.

1. Si dupa acesta s-a sculat Natan sa prooroceasca in zilele lui David.
2. Ca seul cel osebit de la jertfa de impacare, asa a fost David osebit dintre fiii lui Israel.
3. Cu leii s-a jucat ca si cu iezii si cu ursii ca si cu mieii oilor.
4. In tineretile sale, oare n-a omorat pe urias? Si n-a sters ocara din neam aruncand cu prastia piatra care a doborat semetia lui Goliat?
5. Ca a chemat pe Domnul cel Preainalt, Cel care a dat putere in dreapta lui sa omoare pe omul cel tare in razboi, ca sa inalte cornul neamului sau.
6. Asa intru zeci de mii l-a marit pe el si l-a laudat intru binecuvantari Domnul, aducand lui stema de marire,
7. Ca a infrant pe vrajmasii de primprejur si a defaimat pe Filistenii cei potrivnici; pana in ziua de astazi a sfaramat fruntea lor.
8. In tot lucrul sau, da marturie Sfantului celui Preainalt, prin cuvinte de marire.
9. Cu toata inima sa a laudat si a iubit pe Cel care l-a facut.
10. Si a pus cantareti inaintea altarului si din glasul lor se indulceau versurile.
11. A dat sarbatorilor bunacuviinta si a impodobit praznicele pana la culme, laudand ei numele cel sfant al Domnului si de dimineata umpland de cantare sfantul locas.
12. Domnul a sters pacatele lui si a inaltat in veci cornul lui si i-a dat lui fagaduinta regilor si scaunul maririi in Israel.
13. Dupa aceasta s-a sculat fiul cel intelept, care dupa razboaiele lui David, a odihnit intru largime.
14. Solomon a domnit in zilele pacii, si Dumnezeu i-a dat odihna primprejur, ca sa inalte templu intru numele Lui si sa gateasca loc sfant in veci.
15. Cat de intelept ai fost in tineretile tale si te-ai umplut ca un rau de intelegere!
16. A acoperit sufletul tau pamantul si l-ai umplut cu pildele tale adanci la talc.
17. La ostroave, departe, a ajuns numele tau si ai fost iubit intru pacea ta.
18. Pentru cantece, pentru pilde, pentru parimii si pentru talmaciri s-au mirat de tine tarile,
19. Intru numele Domnului Dumnezeu, Cel care S-a numit Dumnezeul lui Israel.
20. Ai adunat ca si cositorul aurul si ca plumbul ai inmultit argintul.
21. Dar ai plecat sanurile tale femeilor si le-ai facut stapane pe trupul tau.
22. Ai dat ocara intru marirea ta si ai pangarit samanta ta, ca sa aduci manie peste fiii tai si greu suspin peste neamul tau si sa se imparta regatul in doua si de la Efraim sa inceapa domnia razvratita.
23. Iar Domnul nu va parasi mila Sa si nu Se va departa de la lucrurile Sale.
24. Nici va pierde pe urmasii celui ales si samanta celui care L-a iubit pe El nu o va stinge.
25. Si a lasat ramasita lui Iacov si lui David radacina din el.
26. Si s-a odihnit Solomon cu parintii sai.
27. Si a lasat dupa sine din samanta sa nebunie poporului, adica pe Roboam cel cu putina intelepciune, care cu sfatul sau a abatut poporul.
28. Si pe Ieroboam, feciorul lui Nabat, care a facut pe Israel sa pacatuiasca si a dat lui Efraim calea pacatului.
29. Si s-au inmultit pacatele lor foarte, incat i-a mutat pe ei din pamantul lor.
30. Si au savarsit toata rautatea pana ce a venit pedeapsa peste ei.

CAPITOLUL 48

Ilie, Elisei, Iezechia; Isaia prooroc mare, prin a carui povata s-au izbavit Evreii de Asirieni.

1. Si s-a sculat proorocul Ilie ca focul si cuvantul lui ca faclia ardea.
2. El a adus peste ei foamete si cu ravna sa i-a imputinat.
3. Cu cuvantul Domnului a oprit cerul si de trei ori a pogorat foc.
4. Cat te-ai marit, Ilie, intru minunile tale! Si cine este asemenea tie, ca sa se laude?
5. Cel care ai inviat pe mort din morti si din locasul mortilor cu cuvantul Celui Preainalt.
6. Cel care ai rasturnat regi in pierzare si pe cei mareti de pe scaunul lor.
7. Cel care ai auzit in Sinai mustrare si in Horeb judecatile razbunarii.
8. Cel care ai uns regi spre rasplatire si prooroci urmatori dupa tine.
9. Cel care te-ai inaltat prin vifor de foc si cu car de cai de flacara.
10. Cel care esti, precum este scris, hotarat pentru vremuri viitoare, ca sa potolesti mania mai inainte de manie, sa intorci inima tatalui catre fiu si sa asezi semintiile lui Iacov.
11. Fericiti cei care au vazut si cei care intru dragoste au adormit, dar si noi vom fi vii.
12. Cand Ilie a fost rapit la cer, in vijelie, Elisei s-a umplut de duhul lui.
13. in zilele sale nu s-a temut de biruitori si nimeni nu l-a supus.
14. Tot cuvantul n-a fost ascuns inaintea lui si intru adormire a proorocit trupul lui.
15. Si in viata sa a facut semne si la moarte minunate au fost lucrurile lui.
16. Cu toate acestea nu s-a pocait poporul si n-a incetat de la pacate, pana ce a fost scos din tara sa si s-a risipit in tot pamantul.
17. Si a ramas popor putin si domn din casa lui David.
18. Unii dintre ei au facut ce este placut; iar unii au inmultit pacatele.
19. Iezechia a intarit cetatea sa si a adus in mijlocul ei apa.
20. A sapat cu fier piatra cea colturata si a zidit izvoare de apa.
21. In zilele lui s-a suit Sanherib si a trimis pe Rabsache si a ridicat mana sa asupra Sionului si s-a semetit cu trufia sa,
22. Atunci au tremurat inimile si mainile lor si s-au chinuit, ca acele care nasc si au chemat pe Domnul cel Milostiv, intinzand mainile lor catre El.
23. Si Cel Sfant din cer degraba i-a auzit si i-a izbavit prin mana lui Isaia.
24. A lovit tabara Asirienilor ti i-a omorat pe ei ingerul Lui,
25. Pentru ca Iezechia a facut ce era placut Domnului si s-a intarit in caile lui David, tatal sau, pe care le-a poruncit in vedenia sa Isaia proorocul cel mare si credincios.
26. In zilele lui s-a intors soarele si a inmultit regelui viata.
27. Cu duh mare a vazut cele de pe urma si a mangaiat pe cei care plangeau in Sion.
28. Pana in veci s-au aratat cele ce vor sa fie si cele ascunse mai inainte de a veni ele.

CAPITOLUL 49

Despre Iosia si regii din Iuda. Despre proorocii mari si mici si despre alti barbati si patriarhi vestiti.

l. Pomenirea lui Iosia este binemirositoare ca tocmirea tamaiei, mestesugita de facatorul de miresme.
2. In toata gura, ca mierea se va indulci si ca muzica la ospatul vinului.
3. Acesta a indreptat si a intors poporul si a stricat uraciunile faradelegii.
4. A indreptat catre Domnul inima sa, in zilele celor fara de lege, a intarit dreapta credinta.
5. Afara de David si de Iezechia si de Iosia, toti au pacatuit.
6. Pentru ca au parasit legea Celui Preainalt, regii lui Iuda au incetat, pentru ca au dat puterea lor altora si marirea lor neamului strain.
7. Au ars cetatea cea aleasa a sfintirii si au pustiit caile ei, din pricina lui Ieremia,
8. Ca l-au chinuit pe el, care din pantece s-a sfintit prooroc, ca sa dezradacineze si sa necajeasca si sa piarda si asemenea sa zideasca si sa sadeasca.
9. Iezechiel a vazut vedenia maririi, care i s-a aratat lui prin carul heruvimilor.
10. Si mi-aduc aminte si de Iov, care a tinut bine toate caile dreptatii.
11. si oasele celor doisprezece prooroci sa odrasleasca din locul lor!
12. Si a mangaiat pe Iacov si i-a mantuit pe ei cu credinta nadejdii.
13. Cum vom mari pe Zorobabel? Ca si el este ca o pecete in mana dreapta.
14. Tot asa Iosua, fiul lui Iosedec; caci in zilele lor au zidit iarasi locasul Domnului si au inaltat templu sfintit

Domnului, spre marire vesnica.
15. Si pomenirea lui Neemia este intru multa vreme, cel ce ne-a ridicat noua zidurile cele cazute si a intarit porti si izvoare si a ridicat casele noastre.
16. Nici unul nu s-a facut ca Enoh pe pamant, pentru ca si el a fost rapit de pe pamant.
17. Nici ca Iosif care s-a facut barbat povatuitor fratilor, intarire poporului, iar oasele lui s-au ascuns cu grija.
18. Set si Sem intre oameni s-au marit si mai mult decat toata suflarea intru zidirea lui Adam.

CAPITOLUL 50

Lauda lui Simon, fiul lui Onie si hula impotriva celor de alt neam; cei din Sichem si Samaria.

1. Simon, fiul lui Onie, preotul cel mare, in viata sa a sprijinit templul Domnului si in zilele sale a intarit locasul cel sfant.
2. Si de el a fost ridicat zidul indoit de mare, turnurile de la colturi si zidul din jurul altarului.
3. In zilele lui s-a sapat casa apelor, un strangator larg ca marea;
4. El a pazit pe poporul sau de cadere si a intarit cetatea impotriva navalirilor dusmane.
5. Cat de maret era el in suvoiul poporului, cand iesea din templul Domnului!
6. Ca luceafarul de dimineata in mijlocul norului; ca luna plina in zilele ei;
7. Ca soarele stralucind peste locasul Celui Preainalt si ca arcul curcubeului luminand in norii slavei;
8. Ca floarea trandafirului in zilele primaverii, ca floarea crinului la curgerea apelor;
9. Ca odrasla Libanului in zilele verii, ca focul si ca tamaia pe catuie;
10. Ca vasul cel de aur, batut si impodobit cu tot felul de piatra scumpa;
11. Ca maslinul ce odrasleste roade si ca chiparosul ce se inalta in nori.
12. Cand lua el haina maririi si se imbraca in toata podoaba,
13. Cand se suia el la altarul cel sfant, se umplea de slava sfantul locas, iar cand primea partile din mainile preotilor si el statea langa focul de pe altar,
14. Imprejurul lui fiind cununa fratilor; el parea atunci ca odrasla cedrului in Liban, si ei il inconjurau pe el ca stalparile de finic.
15. Si toti fiii lui Aaron erau intru marirea lor si jertfele Domnului erau in mainile lor, inaintea a toata adunarea lui Israel.
16. Si slujind la altar, sa impodobeasca jertfa Celui Preainalt Atottiitorului,
17. Intindea la cupa mana sa si luand din sangele strugurelui,
18. Varsa la temeliile jertfelnicului miros de buna mireasma Celui Preainalt, Imparatului tuturor; atunci strigau fiii lui Aaron din trambitele lor de arama.
19. Au facut auzit glas mare intru pomenire inaintea Celui Preainalt.
20. Atunci tot poporul impreuna s-a grabit si a cazut cu fata la pamant, ea sa se inchine Domnului sau atottiitorul, Dumnezeului Celui Preainalt.
21. Si au laudat cantaretii cu glasurile lor in casa cea mare, s-a indulcit viersul si s-a rugat poporul Domnului Celui Preainalt cu rugaciune inaintea Celui milostiv, pana ce s-a savarsit podoaba Domnului si slujba Lui s-a incheiat.
22. Atunci, coborandu-se, a ridicat mainile sale peste toata adunarea fiilor lui Israel ca sa dea binecuvantarea Domnului cu buzele sale si, rostind numele Domnului, intru numele Lui sa fie laudat.
23. Si ei se inchinau inca o data, ca sa primeasca binecuvantare de la Cel Preainalt.
24. Si acum, binecuvantati pe Dumnezeu, toti, pe Cel care face lucruri mari pretutindeni.
25. Cel care inalta zilele noastre din sanul mamei si face cu noi dupa mila Sa
26. Sa ne dea noua veselia inimii si sa fie pace in zilele noastre intru Israel, pana ce vor fi zilele veacului, ca sa intareasca la noi credinta milei Sale si in zilele Lui sa ne izbaveasca.
27. Doua neamuri a urat sufletul meu si al treilea nu este neam:
28. Cei care sed in muntele Samariei, Filistenii si poporul cel nelegiuit care locuieste in Sichem.
29. Invatatura intelegerii si a stiintei am scris in cartea aceasta eu, Isus, fiul lui Sirah din Ierusalim, care a varsat ploaie de intelepciune din inima sa.
30. Fericit este cel care va petrece intru acestea; si cel care va pune acestea in inima sa intelept va fi.
31. Ca de va face acestea, la toate va birui, ca lumina Domnului este poteca lui si da celor credinciosi intelepciune. Bine este cuvantat Domnul in veac. Fie! Fie!

CAPITOLUL 51
Multumirea lui Sirah pentru binefacerile lui Dumnezeu si cele din urma indemnuri.

l. Marturisi-ma-voi tie, Doamne Imparate, si Te voi lauda pe Tine, Dumnezeule, Izbavitorul meu.
2. Marturisescu-ma numelui Tau, ca acoperitor si ajutor Te-ai facut mie si ai mantuit trupul meu de la pieire.
3. Si m-ai scapat din latul limbii ocaratoare si de buzele celor care graiesc minciuna, si Te-ai facut mie ajutor impotriva vrajmasilor mei.
4. Si m-ai izbavit pe mine dupa multimea milei si a numelui Tau, de la cei care racneau gata sa ma manance;
5. Din mana celor care cautau sufletul meu, din multe necazuri care le-am avut;
6. Din inecaciunea fumului de primprejur si din mijlocul focului pe care nu-l aprinsesem eu;
7. Din adancul pantecelui locuintei mortilor si de limba necurata si de cuvantul mincinos si de limba cea nedreapta cu para la imparat.
8. S-a apropiat pana la moarte sufletul meu si viata mea era aproape de fundul imparatiei mortii.
9. M-au inconjurat de toate partile si nu era cine sa-mi ajute, am cautat ajutorul oamenilor si nu era.
10. Si mi-am adus aminte de mila Ta, Doamne, si de lucrarea Ta cea din veac.
11. Ca mantuiesti pe cei care Te asteapta pe Tine si-i izbavesti din mana vrajmasilor.
12. Si am inaltat pe pamant rugaciunea mea si m-am rugat pentru mantuirea mea din moarte.
13. Am chemat pe Domnul, Tatal Domnului meu, ca sa nu ma lase fara de ajutor in zilele necazului si in vreme de jale grea.
14. Voi lauda numele Tau neincetat si-l voi canta intru marturisire si s-a auzit rugaciunea mea.
15. Ca m-ai izbavit pe mine din pieire si m-ai scos din vreme rea.
16. Pentru aceea ma voi marturisi si Te voi lauda si bine voi cuvanta numele Domnului.
17. Cand eram mai tanar, mai inainte pana a nu rataci, am cautat sa am intelepciunea intru rugaciunea mea.
18. Inaintea sfantului locas m-am rugat pentru ea si pana la cele de pe urma o voi cauta pe ea.
19. Ca de fata strugurelui copt, asa s-a veselit inima mea de ea.
20. A umblat piciorul meu intru dreptate; din tineretile mele am cautat-o.
21. Am plecat putin urechea mea, si am primit, si multa invatatura am aflat.
22. Mare folos am avut de la ea; Celui care mi-a dat intelepciune Ii voi da slava.
23. Ca am cugetat ca s-o urmez si am ravnit binele si nu ma voi rusina.
24. Foarte s-a nevoit sufletul meu pentru ea si intru toata fapta mea sarguitor am fost.
25. Mainile mele le-am intins spre inaltime si, cand n-am stiut-o, m-am tanguit.
26. Sufletul meu l-am indreptat la ea si, intru curatie stand, inima mea mi-am lipit de ea din inceput.
27. Pentru aceea nu ma voi lipsi de ea.
28. Si launtrul meu s-a tulburat cautand-o, pentru aceea buna comoara mi-am agonisit.
29. Mi-a dat Domnul drept plata limba si cu ea Il voi lauda.
30. Apropiati-va catre mine, cei neinvatati, si ramaneti in casa invataturii!
31. Pentru ce intarziati la acestea, desi sufletele voastre inseteaza foarte?
32. Am deschis gura mea si am grait: Agonisiti-va, fara de argint.
33. Supuneti cerbicea voastra sub jug, si sa primeasca sufletul vostru invatatura; aproape este de cei care o cauta.

34. Vedeti cu ochii vostri ca putin m-am ostenit si multa odihna mi-am aflat.
35. Luati invatatura, ca mult argint si mult aur veti castiga cu ea.
36. Sa se veseleasca sufletul vostru de mila Domnului si sa nu va rusinati de lauda Lui.
37. Lucrati lucrul vostru mai inainte de vreme, si El va da plata voastra la timpul potrivit.

ISTORIA SUSANEI

CAPITOLUL 1
Doi batrani umbla sa pacatuiasca cu Susana; judecata mortii asupra Susanei; izbavirea ei prin Daniel.

l. Era un om cu numele Ioachim, care locuia in Babilon.
2. Si si-a luat femeie, al carui nume era Susana, fiica lui Hilchia, frumoasa foarte si cu frica lui Dumnezeu.
3. Si parintii ei, drepti fiind, au invatat pe fiica lor dupa legea lui Moise.
4. Si era Ioachim foarte bogat si avea gradina aproape de casa.
5. Si se adunau la el Iudeii; pentru ca era mai in cinste decat toti.
6. Si au fost randuiti doi batrani din popor judecatori in anul acela, de care zisese Domnul, "ca a iesit faradelegea din Babilon, din batranii judecatori, care se parea ca ocarmuiesc poporul".
7. Acestia ramaneau la casa lui Ioachim, si veneau la ei toti cei care voiau sa aiba judecata.
8. Cand pleca poporul la amiaza, iesea si Susana in gradina barbatului ei.
9. Si au vazut-o cei doi batrani in toate zilele iesind si umbland, si s-au aprins cu pofta asupra ei.
10. Au razvratit gandul, si-au abatut ochii dinspre cer, si nici nu si-au adus aminte de judecatile cele drepte.
11. Si erau amandoi infierbantati pentru ea si n-a spus unul altuia zbuciumul lor, ca le era rusine a-si spune pofta, ca voiau sa se impreuneze cu ea.
12. Si pazeau cu nevointa in toate zilele s-o vada. Si a zis unul catre altul: "Sa mergem acasa, ca este vremea pranzului".
13. Si iesind, s-au despartit unul de altul si, intorcandu-se, au venit la acelasi loc si, intrebandu-se unul pe altul pricina, isi marturisira pofta.
14. Si amandoi impreuna au hotarat vremea cand o vor putea afla singura.
15. Si pe cand pandeau ei o zi prielnica, ea a intrat ca de obicei cu doua fete sa se scalde in, gradina, ca era foarte cald.
16. Si nimeni nu era acolo, afara de cei doi batrani ascunsi, care o pandeau.
17. Si a zis fetelor: "Aduceti-mi untdelemn si sapun si inchideti portile gradinii ca sa ma scald".
18. Si au facut cum le-a zis; au inchis usile gradinii si, iesind pe alaturi ca sa aduca cele ce le-a poruncit, n-au vazut pe batrani ascunsi.
19. Si dupa ce au iesit fetele, s-au sculat cei doi batrani si au alergat asupra ei si au zis: "Iata usile gradinii sunt inchise si nimeni nu ne vede, si suntem aprinsi cu pofta asupra ta.
20. Pentru aceea binevoieste si te culca cu noi; iar de nu, vom marturisi asupra ta ca a fost cu tine un tanar si pentru aceea ai trimis fetele de la tine".
21. Si a suspinat Susana si a zis: "Sunt stramtorata din toate partile;
22. Ca de voi face aceasta, moarte imi este; iar de nu voi face, nu voi scapa din mainile voastre.
23. Mai bine este pentru mine sa nu fac si sa cad in mainile voastre decat sa pacatuiesc inaintea Domnului".
24. Si a strigat Susana cu glas mare, si au strigat si cei doi batrani asupra ei, si alergand unul a deschis usile gradinii.
25. Daca auzira cei din casa strigatul in gradina, sarira inauntru pe usa cea din dos sa vada ce i s-a intamplat.
26. Si, dupa ce au grait batranii cuvintele lor, s-au rusinat slugile foarte, ca niciodata nu s-a grait cuvant ca acesta despre Susana.
27. Si a doua zi, dupa ce s-a adunat poporul la Ioachim, barbatul ei, au venit si cei doi batrani plini de cuget rau asupra Susanei, ca sa o omoare.
28. Si au zis inaintea poporului: "Trimiteti la Susana, fata lui Hilchia, femeia lui Ioachim", si ei au trimis.
29. Si a venit ea si parintii ei si fiii ei si toate rudeniile ei.
30. Susana era gingasa si frumoasa.
31. Acesti batrani nelegiuiti au poruncit ca ea sa se descopere, ca era acoperita, ca sa se sature de frumusetile ei.
32. Si plangeau cei care erau langa ea si toti cei care o stiau.
33. Si sculandu-se batranii in mijlocul poporului, pusera mainile pe ea.
34. Ea, plangand, cauta la cer, ca inima ei era nadajduind spre Domnul.
35. Si au zis batranii: "Umbland noi in gradina, a intrat ea cu doua slujnice si a inchis usa, dandu-le drumul.
36. Si a venit la ea un tanar care fusese ascuns si s-a culcat cu ea.
37. Noi fiind in coltul gradinii, vazand faradelegea, am alergat asupra-le.
38. Si vazandu-i impreunandu-se, pe el nu l-am putut opri, ca era mai tare ca noi, si deschizand usile a fugit.
39. Si prinzand-o pe ea, am intrebat-o cine era tanarul acela, si n-a vrut sa ne spuna.
40. Aceasta marturisim".
41. Si i-a crezut pe ei adunarea, ca pe niste batrani ai poporului si judecatori, si au judecat-o spre moarte.
42. Si strigand cu glas mare Susana a zis: "Dumnezeule cel Vesnic, Cunoscatorul celor ascunse, Care stii toate mai inainte de a se face, Tu stii ca minciuni au spus ei asupra mea.

43. Si iata mor, nefacand nimic din cele ce au viclenit acestia asupra mea".
44. Si a auzit Dumnezeu glasul ei si, cand o duceau sa o piarda, a desteptat duhul intr-un prunc tanar, caruia ii era numele Daniel.
45. Si a strigat pruncul cu glas mare: "Curat sunt eu de sangele acesteia".
46. S-a intors tot poporul la el, si a zis: "Ce inseamna aceasta?"
47. Si el, stand in mijlocul lor, a zis: "Oare asa de nebuni sunt toti fiii lui Israel?
48. Caci necercetand, nici adevarul cunoscand, ati osandit pe fata lui Israel.
49. Intoarceti-va la judecata, pentru ca minciuni au spus ei asupra ei".
50. Si s-a intors tot poporul degraba si i-au zis lui batranii: "Vino de sezi in mijlocul nostru si ne spune noua ca ti-a dat Dumnezeu cinstea batranetilor".
51. Si a zis catre ei Daniel: "Despartiti-i unul de altul si-i voi intreba".
52. Si dupa ce s-au despartit unul de altul, a chemat pe unul din ei si a zis catre el: "Invechitule in zile rele! Acum au venit pacatele tale, pe care le faceai mai inainte, facand judecati strambe, si pe cei nevinovati invinuind, si pe cei vinovati slobozind, de vreme ce Domnul zice: Pe cel nevinovat si pe cel nedrept sa nu-l omori.
53. Si de ai vazut pe aceasta femeie cu acel tanar, spune sub ce copac i-ati prins in fapt?" El a zis: "Sub mesteacan".
54. Zis-a Daniel: "Drept ai mintit asupra capului tau.
55. Acum ingerul lui Dumnezeu, luand porunca de la El, te va spinteca in doua".
56. Si punandu-l alaturi, a poruncit sa aduca pe celalalt si i-a zis: "Samanta lui Canaan si nu a lui Iuda, frumusetile te-au inselat si pofta a razvratit inima ta.
57. Asa faceai fetelor lui Israel care, de frica, se impreunau cu voi; ci n-a suferit fata lui Iuda faradelegea voastra.
58. Acum spune-mi sub ce copac i-ati prins?" Iar el a zis: "Sub salcam".
59. Si i-a zis Daniel lui: "Drept ai mintit si tu asupra capului tau.
60. Caci asteapta ingerul lui Dumnezeu, avand sabie, sa te taie in doua, ca sa va piarda de tot pe voi".
61. Si a strigat toata adunarea cu glas mare si a binecuvantat pe Dumnezeu, Cel care izbaveste pe cei care nadajduiesc in El.
62. Si s-a sculat asupra celor doi batrani, ca i-a dovedit Daniel din cuvintele lor, ca au marturisit stramb si le-a facut dupa legea lui Moise, precum cu viclesug gandit-au sa faca aproapelui lor, si i-a omorat si a scapat sangele cel nevinovat in ziua aceea.
63. Iar Hilchia si femeia lui au laudat pe Dumnezeu pentru Susana, fiica lor, impreuna cu Ioachim, barbatul ei, si cu toate rudele ei, pentru ca nu s-a aflat intru ea lucru urat.
64. Si Daniel s-a facut mare inaintea poporului din ziua aceea si de aci inainte.

ISTORIA OMORARII BALAURULUI SI A SFARAMARII LUI BEL (LUATA DE LA SFARSITUL CARTII LUI DANIEL)

CAPITOLUL 1

Slujba idolilor. Moartea balaurului si izbavirea lui Daniel din groapa leilor.

1. Si regele Astiag s-a adaugat la parintii sai si a luat Cirus Persul imparatia lui.
2. Si a vietuit Daniel impreuna cu regele acesta si a intrecut cu marirea pe toti prietenii lui.
3. Si era un idol la Babiloneni, pe care il chema Bel, si se cheltuia la el in toata ziua faina de grau douasprezece masuri, patruzeci de oi si sase vedre de vin.
4. Si regele il cinstea pe el si mergea in toate zilele de i se inchina; iar Daniel se inchina Dumnezeului sau.
5. Si a zis regele: Pentru ce nu te inchini lui Bel?
6. Iar el a zis: Pentru ca nu cred in idolii facuti de maini, ci in Dumnezeul cel viu, Care a facut cerul si pamantul si are stapanire peste tot trupul.
7. Si i-a zis regele: Dar nu ti se pare tie, ca Bel este dumnezeu viu? Nu vezi cate mananca si bea in toate zilele?
8. Si a zis Daniel razand: Nu te insela, stapania ta; acesta este de lut inauntrul lui, si in afara de arama, nici nu mananca si nici nu bea vreodata.
9. Si maniindu-se regele, a chemat pe preotii lui si le-a zis: De nu-mi veti spune cine este cel care mananca jertfa

aceasta, veti muri.
10. Iar de-mi veti arata ca Bel mananca acestea, Daniel va muri, pentru ca a hulit pe Bel.
11. Si a zis Daniel regelui: Asa sa fie, dupa cuvantul tau.
12. Si erau preotii lui Bel saptezeci, afara de femei si de prunci.
13. Si a venit regele cu Daniel in templul lui Bel.
14. Si au zis preotii lui Bel: Iata noi iesim afara, iar tu, rege, pune bucatele si vinul si inchide usa si o pecetluieste cu inelul tau.
15. Si dimineata cand vei veni, de nu vei afla toate mancate de Bel, sa murim noi sau, dimpotriva, Daniel cel care a mintit asupra noastra.
16. Iar ei ziceau asa, pentru ca facusera pe sub masa intrare ascunsa si printr-aceea intrau totdeauna si mancau acelea.
17. Si dupa ce au iesit ei si regele a pus bucatele inaintea lui Bel, a poruncit Daniel slugilor sale si au adus cenusa si au presarat-o in tot templul, in fata regelui.
18. Si, iesind, a inchis usa si au pecetluit-o cu inelul regelui si s-au dus;
19. Iar preotii au venit noaptea, dupa obiceiul lor, si femeile lor si pruncii lor, si au mancat si au baut.
20. Si a venit dimineata regele si Daniel impreuna cu el.
21. Si a zis regele: Intregi sunt pecetile Daniele? Iar el a zis: Intregi, stapane.
22. Si indata ce s-a deschis usa, uitandu-se pe masa, regele a strigat cu glas mare: Mare esti Bel. Si nu este la tine nici un viclesug.
23. Si a ras Daniel si a oprit pe rege ca sa nu intre inauntru, si a zis: Vezi fata pamantului si cunoaste ale cui sunt urmele acestea.
24. Si a zis regele: Vad ca sunt urme de barbati, de femei si de prunci.
25. Si maniindu-se regele, atunci a prins pe preoti si pe femei si pe fiii lor; si i-au aratat lui usile cele ascunse prin care intrau si mancau cele de pe masa.
26. Si i-a omorat pe ei regele, si pe Bel l-a dat lui Daniel, si l-a stricat pe el si capistea lui.
27. Si era un balaur mare intr-un loc si-l cinsteau pe el Babilonenii.
28. Si a zis regele catre Daniel: Oare vei zice ca si acesta este de arama?
29. Acesta este viu si mananca si bea, nu vei mai putea zice ca si acesta nu este dumnezeu viu; deci inchina-te lui.
30. Si a zis Daniel: Domnului Dumnezeului meu ma voi inchina, ca Acela este Dumnezeu viu; iar tu, o, rege, da-mi slobozenie si voi omori balaurul fara de sabie si fara de toiag.
31. Si a zis regele: ti-l dau tie. Si a luat Daniel rasina si seu si par si le-a fiert la un loc si a facut cocoloase si le-a aruncat in gura balaurului si, mancand, a plesnit balaurul.
32. Si a zis Daniel: Iata inchinaciunile voastre.
33. Si cand au auzit Babilonenii, s-au mahnit foarte si s-au pornit impotriva regelui.
34. Si au zis: Iudeu s-a facut regele; pe Bel I-a stricat, pe balaur l-a omorat si pe preoti i-a taiat.
35. Si venind la rege, i-au zis: Da-ne noua pe Daniel;
36. Iar de nu, te vom ucide pe tine si casa ta.
37. Si vazand regele ca se pornise asupra lui foarte, si silit fiind, a dat lor pe Daniel.
38. Iar ei l-au aruncat intr-o groapa cu lei, si a fost acolo sase zile.
39. Si erau in groapa sapte lei, si le da lor pe zi doua trupuri de osanditi si doua oi; iar atunci nu le-au dat lor nimic, ca sa manance pe Daniel.
40. Si era atunci Avacum prooroc in tara Iudeilor si acela fiersese fiertura, si a pus paine in scafa, si mergea la camp sa duca seceratorilor.
41. Si a zis ingerul Domnului catre Avacum: Du pranzul care-l ai, in Babilon, lui Daniel, in groapa leilor.
42. Si a zis Avacum: Doamne! Babilonul nu l-am vazut si groapa n-o stiu unde este!
43. Si l-a luat ingerul Domnului de crestet si, tinandu-l de parul capului sau, l-a pus in Babilon deasupra gropii, intru repeziciunea duhului sau.
44. Si a strigat Avacum zicand: Daniele! Daniele! Ia mancarea pe care ti-a trimis-o tie Dumnezeu.
45. Si a zis Daniel: O, Ti-ai adus aminte de mine, Dumnezeule, si n-ai parasit pe cei care Te cauta si Te iubesc pe Tine!
46. Si s-a sculat Daniel si a mancat; iar ingerul Domnului indata a dus pe Avacum la locul sau.
47. Iar regele a purces a saptea zi sa planga pe Daniel, si a venit la groapa, s-a uitat inauntru, si iata Daniel sedea.
48. Si a strigat regele cu glas mare, zicand: Mare esti, Doamne Dumnezeul lui Daniel! Si nu este altul afara de Tine.

49. Si l-a scos pe el din groapa;
50. Iar pe cei care voisera pieirea lui, i-a aruncat in groapa, si i-au mancat leii dinaintea lui.

CARTEA INTAI A MACABEILOR

CAPITOLUL 1
Antioh Epifan, dupa ce a batut Egiptul, venind asupra Ierusalimului, jefuieste templul Domnului, asupreste poporul si-l sileste sa paraseasca legile parintesti.

l. Dupa ce s-a luptat Alexandru Macedon, fiul lui Filip, care a iesit din tara Chitim si a batut pe Darie, regele Persilor si al Mezilor, a domnit in locul lui, fiind cel dintai imparat de neam grecesc.
2. Si a facut razboaie multe, a biruit multe cetati si a nimicit pe regii pamantului.
3. Si a trecut pana la marginile pamantului, a luat prazi de la neamuri multe si a fost supus pamantul inaintea lui.
4. Si s-a inaltat si s-a ridicat inima lui si a adunat putere si ostire foarte tare.
5. Si a stapanit tari si neamuri si tirani si i-au fost lui birnici.
6. Si dupa aceasta a cazut la pat si a inteles ca i se apropie moartea.
7. Atunci a chemat slugile sale cele cinstite, care erau cu sine, crescuti din tinerete, si le-a impartit regatul sau, inca fiind viu.
8. Si a domnit Alexandru timp de doisprezece ani, si a murit.
9. Si au stapanit slugile lui fiecare la locul sau.
10. Si au pus toti steme dupa ce a murit el, si fiii lor dupa dansii ani multi, si s-au inmultit rautatile pe pamant.
11. Si a iesit din acestia o radacina pacatoasa, Antioh Epifan, feciorul regelui Antioh, care fusese la Roma zalog, si a stapanit in anul o suta treizeci si sapte al domniei Grecilor.
12. In zilele acelea au iesit din Israel fii fara de lege si au indemnat pe multi zicand:
13. Sa mergem si sa facem legatura cu neamurile cele dimprejurul nostru, ca, de cand ne-am despartit de ele, s-au abatut asupra-ne multe rautati.
14. Si cuvantul a placut inaintea ochilor lor.
15. Si s-au inflacarat unii din popor si s-au dus la rege ca sa le dea putere sa traiasca dupa datina paganilor.
16. Si au zidit scoala in Ierusalim dupa legile neamurilor.
17. Si nu s-au taiat imprejur, s-au departat de legea cea sfanta, s-au impreunat cu neamurile si s-au vandut a face rau.
18. Iar cand Antioh si-a intarit bine domnia, el a gandit sa robeasca Egiptul, ca sa domneasca peste amandoua tarile.
19. Si a intrat in Egipt cu ostire puternica, cu care si cu elefanti si cu calareti si ou corabii multe.
20. Si s-a razboit cu Ptolomeu, regele Egiptului. Ptolomeu insa a fugit din fata lui, si au cazut multi raniti.
21. Si a cuprins cetatile cele tari ale Egiptului si a luat o bogata prada din Egipt.
22. Si s-a intors Antioh dupa ce a batut Egiptul in anul o suta patruzeci si trei.
23. Si s-a suit impotriva lui Israel si a Ierusalimului, cu popor mult, a intrat in templu Domnului cu mandrie, a luat jertfelnicul cel de aur si sfesnicul luminii si toate vasele lui, masa punerii inainte, causele, nastrapele, cadelnitele cele de aur, catapeteasma, precum si cununiile si podoaba cea de aur, care erau pe fruntea templului Domnului, si le-a sfaramat pe toate.
24. A luat apoi argintul si aurul si vasele cele de pret si vistieriile cele ascunse, pe care le-a aflat; si luandu-le pe toate, s-a dus in tara sa.
25. Si a facut ucidere de oameni si a grait cu trufie mare.
26. Si a fost plangere mare in Israel si in tot locul.
27. Si au suspinat capeteniile si batranii, fecioarele si tinerii au slabit, si frumusetea femeilor s-a schimbat.
28. Tot mirele a izbucnit in plans si mireasa care sedea in camara a fost in jale.
29. Si s-a cutremurat pamantul din pricina celor care locuiau pe el si toata casa lui Iacov s-a imbracat cu ocara.
30. Si dupa doi ani de zile a trimis regele pe cel mai mare peste biruri in cetatile Iudei si acesta a venit in Ierusalim cu multime mare.

31. Si a grait cu viclesug catre dansii cuvinte de pace, iar ei l-au crezut.
32. Si a cazut asupra cetatii fara de veste, a lovit-o cu rana mare si a pierdut popor mult din Israel.
33. Si au pradat cetatea si au ars-o cu foc si au surpat casele si zidurile ei primprejur.
34. Si au robit femei si prunci si vite au luat.
35. Apoi au intarit cetatea lui David cu zid mare si tare si cu turnuri tari, sa le fie spre aparare.
36. Si au pus acolo neam pacatos, barbati fara de lege, si s-au intarit intr-insa.
37. Si au pus arme si hrana si, adunand prazile Ierusalimului, le-au strans acolo.
38. Si a fost acea intaritura ca o cursa impotriva sfantului locas si ca un dusman rau pentru Israel pururea.
39. Si au varsat sange nevinovat in jurul celor sfinte si au pangarit altarul.
40. Si din pricina lor au fugit cei care locuiau in cetatea Ierusalimului, si s-a facut locas strainilor, si straina fiilor sai, si pruncii ei au parasit-o.
41. Sfantul locas s-a pustiit ca pustiul, praznicele ei s-au intors in jale, zilele ei de odihna intru batjocura, cinstea ei intru defaimare.
42. Marirea ei a trecut intru necinste si inaltimea ei s-a intors in plangere.
43. Si a scris regele Antioh la toata imparatia sa sa fie toti un popor si sa paraseasca fiecare legea sa.
44. Si au primit toate neamurile cuvantul regelui.
45. Si multi din Israel au primit slujirea ceruta de el si au jertfit idolilor si n-au pazit ziua de odihna.
46. Si a trimis regele carti prin mainile solilor in Ierusalim si in cetatile Iudei, poruncind sa umble dupa legile cele straine de tara
47. Si sa opreasca arderile de tot si jertfa si turnarea sfanta;
48. Si sa pangareasca zilele de odihna si sarbatorile;
49. De asemenea si locul sfant si pe cei sfinti;
50. Sa zideasca jertfelnice si capisti si casa de idoli si sa aduca jertfa carnuri de porc si vite necurate;
51. Si sa-si lase pe fiii sai netaiati imprejur si sa pangareasca sufletele lor cu toata necuratia si intinarea, ca sa uite legea si sa schimbe toate indreptarile;
52. Iar care nu va face dupa cuvantul regelui sa moara.
53. Dupa toate cuvintele acestea, a scris la toata imparatia sa si a pus supraveghetori peste tot poporul.
54. Si a poruncit cetatilor Iudei sa jertfeasca din cetate in cetate.
55. Si s-au adunat la ei multi din popor, toti care au parasit legea Domnului si au facut rele pe pamant.
56. Si au silit pe Israel intru ascunzisuri sa-si caute scaparea.
57. Iar in ziua a cincisprezecea a lunii Chislev, in anul o suta patruzeci si cinci, au ridicat uraciunea pustiirii pe altarul lui Dumnezeu si in cetatile Iudei de jur imprejur au zidit capisti.
58. Si tamaiau inaintea usilor caselor si in ulite.
59. Si cartile legii, pe care le-au aflat, le-au ars cu foc, stricandu-le de tot.
60. Si oriunde se afla la cineva cartea legii si oricine tinea legea, acela din porunca regelui era omorat.
61. Cu puterea sa facea asa in fiecare luna Israelitilor care se aflau in cetati.
62. Si in douazeci si cinci ale lunii, au jertfit pe jertfelnicul care era deasupra altarului.
63. Si pe femeile care-si taiasera imprejur pe fiii lor, le-au omorat dupa porunca.
64. Si pe prunci i-au spanzurat de grumajii lor si casele lor le-au pradat si pe cei care i-au taiat imprejur i-au omorat.
65. Iar multi din Israel s-au intarit si au pus legamant intru sine, ca sa nu manance necurat.
66. Si mai bine au voit a muri, decat a se pangari cu mancaruri necurate si a calca legea cea sfanta; pentru aceea au primit moartea.
67. Si mare urgie a venit peste Israel.

CAPITOLUL 2

Matatia preotul, cu fiii sai, impotrivindu-se asupririi lui Antioh si ducandu-se in muntele Modein, aduna ostire; murind, indeamna pe fiii sai spre ravnirea legilor parintesti.

1. In zilele acelea s-a sculat Matatia, fiul lui Ioan al lui Simeon preotul, din fiii lui Ioiarib de la Ierusalim si a sezut in Modein.
2. Si avea el cinci feciori: pe Ionan, care era poreclit Gadis,
3. Pe Simon, care se numea si Tasi,

4. Pe Iuda, care se numea Macabeul,
5. Pe Eleazar, care se numea Avaran,
6. Pe Ionatan, care se numea Apfus.
7. Si vazand blasfemiile care se faceau in Iuda si in Ierusalim,
8. A zis: "Vai mie! Pentru ce m-am nascut a vedea zdrobirea poporului meu si zdrobirea cetatii celei sfinte si a sedea acolo, cand s-a dat in mainile vrajmasilor?
9. Cele sfinte sunt in mainile strainilor, iar templul Domnului a ajuns ca un barbat fara de cinste.
10. Vasele maririi lui s-au dus in robie, pruncii lui mor in ulita, tinerii lui au fost ucisi cu sabia vrajmasului.
11. Care neam n-a mostenit imparatia lui si n-a stapanit prazile lui?
12. Toata podoaba lui s-a luat; in loc de slobod, s-a facut rob.
13. Si iata templul nostru si frumusetea noastra si marirea noastra s-au pustiit si le-au pangarit pe ele neamurile.
14. Pentru ce sa mai traim?" Si si-au rupt Matatia si fiii sai hainele si s-au imbracat cu saci si au plans.
15. Si au venit cei trimisi de la rege, care sileau pe cei din cetatea Modein sa paraseasca pe Dumnezeu si sa jertfeasca.
16. Si multi din Israel au mers la ei; iar Matatia si fiii lui s-au adunat acolo.
17. Si raspunzand cei de la rege, au zis lui Matatia: Capetenie mare esti si marit in cetate si intarit cu fii si frati.
18. Acum dar vino intai si fa porunca regelui, precum au facut toate neamurile si barbatii lui Iuda, cei care au ramas in Ierusalim, si vei fi tu si casa ta dintre prietenii regelui, si tu si fiii tai va veti mari cu argint si cu aur si cu daruri multe.
19. Si raspunzand Matatia, a zis cu glas mare: Chiar daca toate neamurile din cuprinsul stapanirii regelui vor asculta de el si poruncile lui si se vor departa fiecare de la inchinarea parintilor lor,
20. Totusi eu si feciorii si fratii mei vom umbla intru asezamantul legii parintilor nostri.
21. Milostiv fie noua Dumnezeu, ca sa nu lasam legea si indreptarile Lui.
22. De cuvintele regelui nu vom asculta, ca sa nesocotim slujba noastra.
23. Si dupa ce a incetat a grai cuvintele acestea, a venit un barbat evreu inaintea tuturor sa jertfeasca in capistea cea din Modein, dupa porunca regelui.
24. Si a vazut Matatia si s-a aprins de ravna si i s-au cutremurat rarunchii si, dand drumul dreptei sale manii, a alergat si l-a junghiat pe jertfelnic.
25. Si pe omul regelui, care silea sa jertfeasca, l-a omorat in aceeasi vreme si jertfelnicul l-a stricat.
26. Si s-a aprins de ravna legii, precum a facut Finees lui Zimri, feciorul lui Salu.
27. Si a strigat tare Matatia in cetate, zicand: Tot cel care are ravna legii si se tine de legamant sa vina dupa mine.

28. Si au fugit el si fiii lui in munti si au lasat toate cate au avut in cetate.
29. Atunci s-au coborat multi, cautand dreptate si judecata in pustiu,
30. Sa sada acolo ei si fiii lor si femeile si vitele lor, pentru ca s-au inmultit peste ei rautatile.
31. Si s-a spus oamenilor regelui si ostasilor, care erau in Ierusalim, in cetatea lui David, ca s-au dus oamenii care nu tin porunca regelui in locuri ascunse in pustiu.
32. Si au alergat dupa ei multi si, ajungandu-i, au tabarat asupra lui cu razboi in ziua de odihna;
33. Si au zis catre ei: Ajunga-va pana acum! Iesiti si faceti dupa cuvantul regelui si veti trai.
34. Iar ei au zis: Nu vom iesi, nici nu vom face dupa cuvantul regelui, ca sa nesocotim ziua de odihna;
35. Si au pornit asupra lor cu razboi. 36. Dar ei nu le-au raspuns, nici piatra n-au aruncat asupra lor, nici n-au astupat ascunzisurile, zicand:
37. Sa murim toti intru nevinovatia noastra si vor marturisi pentru noi cerul si pamantul ca fara de judecata ne ucideti.
38. Si s-au sculat cu razboi asupra lor in ziua de odihna si au murit ei si femeile lor, ca la o mie de suflete.
39. Si a aflat Matatia si prietenii lui si au plans mult pentru ei.
40. Si a zis fiecare catre aproapele sau: De vom face toti cum au facut fratii nostri si nu vom porni razboi impotriva neamurilor acestora pentru sufletele si legea noastra, curand ne vor pierde de pe pamant.
41. Si s-au sfatuit in ziua aceea, zicand: Impotriva oricarui om care va veni cu razboi impotriva noastra sa luptam si in ziua de odihna si sa nu murim toti, precum au murit fratii nostri in ascunzisuri.
42. Atunci s-a strans la ei adunarea Asideilor, oameni vartosi din Israel si care pazeau legea.
43. Si toti cei care fugeau de rele s-au adaugat la ei si li s-au facut spre intarire.
44. Si au adunat ostire si au batut pe cei pacatosi cu mania lor si pe barbatii cei fara de lege cu urgia lor si cei

ramasi au fugit la neamuri ca sa scape.
45. Si i-au incurajat Matatia si prietenii lui si le-au stricat jertfelnicele.
46. Si au taiat imprejur pe pruncii cati au aflat in hotarele lui Israel.
47. Si au gonit pe fiii trufiei si s-a sporit lucrul in mainile lor.
48. Si au scos legea din mainile neamurilor, din mainile regilor si au pus stavila pacatosului.
49. Si s-au apropiat zilele lui Matatia sa moara si a zis fiilor sai: Acum s-au intarit trufia si certarea tsi vremea sfarsitului si urgia maniei.
50. Acum dar, fiilor, ravnitori fiti legii si dati sufletele voastre pentru legatura parintilor nostri.
51. Aduceti-va aminte de lucrurile parintilor nostri, pe care le-au facut intru veacurile lor si veti lua marire si nume vesnic.
52. Avraam, oare, nu cand era ispitit s-a aratat credincios si i s-a socotit spre dreptate?
53. Iosif in vremea necazului sau a pazit porunca si s-a facut conducator Egiptului.
54. Finees, tatal nostru, ardea de ravna pentru Dumnezeu si a luat legatura preotiei celei vesnice.
55. Iosua, plinind cuvantul, s-a facut judecator in Israel.
56. Caleb, pentru ca a marturisit in adunare, a luat mostenirea pamantului.
57. David cu mila Lui a mostenit scaunul domniei in veacul veacului.
58. Ilie, arzand de ravna legii, a fost ridicat la cer.
59. Anania, Azaria si Misail, crezand, s-au izbavit de para focului.
60. Daniel intru nevinovatia sa a scapat din gurile leilor.
61. Si asa socotiti intru fiecare neam si neam, ca toti cei care nadajduiesc intr-Insul nu vor slabi.
62. Si de cuvintele omului pacatos sa nu va temeti, ca marirea lui este gunoi si viermi.
63. Astazi se inalta si maine nu va mai fi, caci s-a intors in tarana sa si planurile lui au pierit.
64. Drept aceea voi, fiilor, intariti-va si va imbarbatati in lege, ca intr-insa va veti mari.
65. Si iata Simeon, fratele vostru, stiu ca este om de sfat; de el sa ascultati in toate zilele, el va va fi tata.
66. Si Iuda Macabeul, care este cu putere tare din tineretile sale, acesta va fi capetenie ostirii, ca sa faceti razboi asupra popoarelor.
67. Si voi aduceti la voi pe toti cei care iubesc legea si razbunati poporul vostru,
68. Rasplatiti paganilor pentru tot ce ne-au facut, si luati aminte la poruncile legii.
69. Si i-a binecuvantat pe ei si s-a adaugat la parintii sai si a murit in anul o suta patruzeci si sase.
70. Si l-au ingropat fiii lui in mormintele parintilor sai in Modein si l-a plans tot Israelul cu plangere mare.

CAPITOLUL 3

Razboaiele lui Iuda Macabeul cu Apoloniu si cu Siron, capeteniile ostirilor lui Antioh.

1. Si s-a sculat Iuda, care s-a chemat Macabeul, fiul lui, in locul lui.
2. Si ajutandu-l toti fratii lui si toti cati se lipisera de tatal lui, au pornit razboiul pentru Israel cu veselie.
3. Si a raspandit faima poporului sau si s-a imbracat cu zaua ca un urias si s-a incins cu armele cele de razboi si a pornit luptele, aparand tabara cu sabie.
4. Si s-a asemanat leului in lucrurile sale si ca un pui de leu racnind la vanat.
5. Si a gonit pe cei fara de lege, certandu-i si pe cei care tulburau pe poporul sau i-a ars cu foc.
6. Si s-au tras toti cei fara de lege de frica lor si toti lucratorii faradelegii impreuna s-au tulburat si a sporit mantuirea in mana lui.
7. Si a amarat imparati multi si a veselit pe Iacov cu faptele sale si pana in veac pomenirea lui intru binecuvantare.
8. Si, trecand prin cetatile lui Iuda, a pierdut pe cei nelegiuiti din ele si a abatut mania de la Israel.
9. Si s-a vestit pana la marginile pamantului si a adunat pe cei care piereau.
10. Si a adunat Apoloniu neamuri si de la Samaria putere mare, ca sa faca razboi impotriva lui Israel.
11. Si a prins de veste Iuda si a iesit inaintea lui si l-a batut si l-a omorat si multi au cazut raniti, iar ceilalti au fugit.
12. Si au luat prazile lor si sabia lui Apoloniu a luat-o Iuda si cu aceea a facut razboi in toate zilele.
13. Si auzind Siron, mai-marele puterii Siriei, ca a strans Iuda cu sine adunare si ceata credinciosilor si a celor care ies la razboi, a zis:
14. Imi voi face nume si ma voi mari intru domnie si voi bate pe Iuda si pe cei care sunt cu el si pe cei care nu asculta de cuvantul regelui.

15. Si a purces impreuna cu tabara paganilor cea tare, care venise sa-i ajute sa faca izbanda impotriva fiilor lui Israel.
16. Si cand s-a apropiat de suisul Bethoronului, a iesit Iuda inaintea lui cu putini.
17. Si vazand ca vine ostirea in intampinarea lor, au zis catre Iuda: Oare noi, putini, vom putea sa ne razboim cu atata multime? Caci am slabit ajunand astazi.
18. Si a zis Iuda: Lesne este sa inchizi pe multi in mainile celor putini si nu este osebire inaintea Dumnezeului cerului daca mantuirea vine prin multi sau prin putini.
19. Ca nu in multimea ostirii sta biruinta razboiului, ci din cer este puterea.
20. Aceia vin asupra noastra cu semetie multa si cu faradelege, ca sa ne piarda pe noi si pe femeile noastre si pe fiii nostri si ca sa ne prade;
21. Iar noi ne razboim pentru sufletele noastre si pentru legile noastre.
22. Insusi Domnul ii va zdrobi sub ochii nostri; voi sa nu va temeti de ei.
23. Si dupa ce a incetat a grai, au sarit asupra lor fara de veste, iar Siron si ostirea lui au fost zdrobiti inaintea lui.

24. Si i-au urmarit pe povarnisul Bethoronului pana la camp si au cazut dintre ei ca vreo opt sute de barbati, iar ceilalti au fugit la Filisteni.
25. Si a inceput sa intre frica de Iuda si de fratii lui si spaima intre neamurile cele dimprejurul lor.
26. Si a ajuns pana la rege numele lui si de razboaiele lui Iuda vorbeau toate neamurile.
27. Iar dupa ce a auzit regele Antioh cuvintele acestea, s-a maniat si, trimitand, a adunat toate ostirile imparatiei sale, o armata foarte mare.
28. Si deschizand vistieria sa, a dat plata ostasilor lui pe un in si le-a poruncit intr-un an sa fie gata la porunca.
29. Iar daca a vazut ca s-a sfarsit argintul din vistierii si birurile tarii sunt putine pentru vrajba si rana ce a facut pe pamant, strigand legile care au fost din zilele cele dintai,
30. S-a temut ca nu cumva sa nu aiba si a doua oara cheltuieli si daruri, ca acelea pe care le daduse mai inainte cu mana larga, intrecand cu darnicia pe toti cei care au fost mai inainte de el.
31. Si se indoia eu sufletul sau foarte si s-a sfatuit sa mearga in Persia, sa ia dajdiile tarilor si sa adune argint mult.
32. Si a lasat pe Lisias, om cu vaza si de neam regesc, mai mare peste lucrurile regelui, de la raul Eufratului pana la hotarele Egiptului.
33. Si sa creasca pe Antioh, fiul lui, pana ce se va intoarce el.
34. Si i-a dat jumatate din ostire si elefanti si i-a dat porunci despre toate lucrarile, care avea in gand, si mai ales despre locuitorii Iudeii si ai Ierusalimului,
35. Ca sa trimita asupra lor ostire sa zdrobeasca si sa nimiceasca taria lui Israel si ramasita Ierusalimului si sa piarda pomenirea lor din acest loc
36. Si sa aseze oameni de alt neam in toate hotarele lor si sa le dea cu sorti pamantul lor.
37. Iar regele a luat cealalta jumatate de ostire, care ramasese, si s-a sculat din Antiohia, cetatea stapanirii sale, in anul o suta patruzeci si sapte.
38. Si a trecut apa Eufratului si mergea prin tarile cele de sus. Si a ales Lisias pe Ptolomeu, fiul lui Dorimene, si pe Nicanor si pe Gorgias, barbati tari dintre prietenii regelui,
39. Si a trimis cu ei patruzeci de mii de pedestrasi si sapte mii de calareti, ca sa vina in tara Iudeii si sa o strice de tot, dupa cuvantul regelui.
40. Si s-au sculat cu toata puterea lor si au venit si au tabarat aproape de Emaus in campie.
41. Si au auzit negutatorii tarii numele lor si au luat argint si aur mult si slugi si au venit la tabara, ca sa ia pe fiii lui Israel robi.
42. Si s-a adaugat la el puterea Siriei si a pamantului celor de alt neam.
43. Si a vazut Iuda si fratii lui ca s-au inmultit rautatile si ca ostirile au tabarat in hotarele lor si au inteles cuvintele regelui care poruncise nimicirea poporului.
44. Si a zis fiecare catre aproapele sau: Sa ridicam surparea poporului nostru si sa facem razboi pentru el si pentru cele sfinte.
45. Si s-a strans adunarea, ca sa fie gata la razboi si sa se roage si sa ceara mila si indurarile Domnului.
46. Si Ierusalimul era locuit ca un pustiu; nu avea cine sa intre si sa iasa dintre cei nascuti ai lui si locul sfant era calcat si fiii celor de neam strain erau la marginea cetatii si acolo era salasul neamurilor, si s-a luat bucuria de la Iacov si s-au sfarsit fluierul si alauta.

47. Si s-au adunat si au venit la Mitpa, in preajma Ierusalimului, ca locul rugaciunii lui Israel mai inainte era la Mitpa.
48. Si au postit in ziua aceea si s-au imbracat cu saci si cenusa au pus pe capetele lor si si-au rupt hainele.
49. Si au deschis cartile legii, in care neamurile cautau sa gaseasca potriviri cu idolii lor.
50. Si au adus hainele preotesti si parga si zeciuielile si au pus inainte pe nazireii cei care implinisera zilele lor.
51. Si au strigat cu glas mare la cer, zicand: Ce vom face acestora si unde ii vom duce?
5?. Si sfintele Tale s-au calcat si s-au pangarit si preotii Tai sunt in plangere si in smerire.
53. Si iata neamurile s-au adunat asupra noastra ca sa ne piarda pe noi; Tu stii cele ce gandesc ei asupra noastra.
54. Cum vom putea sta impotriva lor, de nu ne vei ajuta Tu? Si au trambitat cu trambitele si au strigat cu glas mare.
55. Si dupa aceasta a pus Iuda povatuitori poporului peste mii si peste sute si peste cincizeci si peste zece.
56. Si a zis celor care zideau case si celor care isi logodisera femei si sadisera vii si celor fricosi, sa se intoarca fiecare la casa lui, dupa lege.
57. Si a purces oastea si a tabarat la miazazi de Emaus.
58. Si a zis Iuda: Incingeti-va si va faceti fii tari si fiti gata pentru dimineata, ca sa porniti razboi impotriva neamurilor acestora care s-au adunat impotriva noastra, ca sa ne piarda pe noi si templul nostru.
59. Ca mai bine este sa murim in razboi, decat sa vedem rautatile aduse neamului nostru si sfintelor.
60. Iar precum va fi voia in cer asa sa fie.

CAPITOLUL 4

Alte doua razboaie ale lui Iuda Macabeul impotriva lui Gorgias si Lisias si biruintele lui. Curatirea templului Domnului.

l. Si a luat Gorgias cinci mii de pedestrasi si o mie de calareti alesi si oastea a pornit noaptea,
2. Ca sa navaleasca asupra taberei Evreilor si sa-i loveasca fara de veste. Si paznicii din cetate ii erau calauze.
3. Si auzind Iuda, s-a sculat el si cei puternici, ca sa loveasca ostirea regelui cea din Emaus.
4. Ca inca era risipita ostirea din tabara.
5. Si a venit Gorgias la tabara Iudei noaptea si pe nimeni n-a aflat si i-a cautat in munti, ca zicea: fug acestia de noi.
6. Si odata cu ziua s-a ivit Iuda in camp cu trei mii de barbati, insa platose si sabii n-aveau, precum le era voia.
7. Si au vazut tabara neamurilor tare si inarmata si calarime imprejurul ei si acestia invatati la razboi.
8. Si a zis Iuda barbatilor care erau cu el: "Nu va temeti de multimea lor si de navalirea lor nu va infricosati.
9. Aduceti-va aminte cum au fost izbaviti parintii nostri la Marea Rosie, cand i-a gonit Faraon cu putere multa.
10. Si acum sa strigam la cer, ca doar se va milostivi spre noi, isi va aduce aminte de legatura parintilor nostri si va zdrobi ostirea aceasta astazi inaintea noastra.
11. Si vor cunoaste toate neamurile ca este mantuitor si izbavitor pentru Israel".
12. Si au ridicat cei de alt neam ochii si i-au vazut venind inainte si au iesit din tabara la razboi.
13. Si au trambitat cei care erau cu Iuda si s-au lovit si s-au surpat neamurile si au fugit la camp; iar cei din urma toti au cazut de sabie.
14. Si i-au gonit pana la Ghezer si pana la campiile Edomului si ale Azotului si ale Iamniei.
15. Si au cazut din aceia ca la trei mii de barbati.
16. Si s-a intors Iuda si ostirea lui dupa izgonirea lor.
17. Si a zis catre popor: Sa nu ravniti prazile, ca razboiul este in preajma noastra si Gorgias si ostirea lui se afla in munte aproape de noi;
18. Ci impotriviti-va acum cu tarie vrajmasilor nostri si le faceti razboi si dupa aceea le veti lua prazile cu indrazneala.
19. Si pe cand graia Iuda aceasta, s-a ivit o parte de oaste iesind din munte.
20. Si a vazut infrangerea si cum cei care erau cu Iuda au aprins tabara, ca fumul care se vedea arata ce s-a facut.

21. Si vazand ei acestea, s-au infricosat foarte, si vazand tabara lui Iuda la camp gata de razboi,
22. Au fugit toti in tara Filistenilor.
23. Si s-a intors Iuda sa prade tabara; si a luat aur mult si argint si iachint si porfira si avutie mare.
24. Si intorcandu-se, a laudat si a binecuvantat pe Dumnezeul cerului, ca este bun, ca in veac este mila Lui.

25. Si s-a facut mantuire lui Israel in ziua aceea.
26. Iar cati au scapat din cei de alt neam, mergand, au spus lui Lisias toate cate s-au intamplat.
27. Iar el, auzind, s-a tulburat si s-a mahnit, ca nu s-a facut pentru Israel cele ce a voit el si nu s-a intamplat cele ce i-a poruncit regele.
28. Iar in anul viitor a gatit Lisias saizeci de mii de pedestrasi alesi si cinci mii de calareti, ca sa bata Ierusalimul.
29. Si au venit in Edom si au tabarat la Bettur, si a iesit inaintea lor Iuda cu zece mii de barbati.
30. Si vazand tabara lor tare, s-au rugat zicand: "Bine esti cuvantat, Mantuitorul lui Israel, Cel care ai zdrobit pornirea celui puternic prin mana robului Tau David si ai dat tabara Filistenilor in mainile lui Ionatan, fiul lui Saul, si a purtatorului de arme.
31. Inchide tabara aceasta in mana poporului Tau Israel si sa se rusineze cu pedestrimea si cu calarimea lor.
32. Da-le spaima si topeste indraznirea puterii lor si sa tremure de zdrobirea lor.
33. Doboara-i cu sabia celor care Te iubesc si sa Te laude pe Tine cu cantari toti cei care stiu numele Tau!"
34. Si s-au lovit unii cu altii, si au cazut din tabara lui Lisias ca la vreo cinci mii de oameni sub ochii Iudeilor.
35. Si vazand Lisias infrangerea ce s-a facut taberei sale si indraznirea lui Iuda si ca sunt gata sau a trai, sau a muri vitejeste, s-a. dus la Antiohia si a adunat straini si, inmultind ostirea cea facuta, socotea iarasi sa vina in Iudeea.
36. Si a zis Iuda si fratii lui: Iata-i nimiciti pe vrajmasii nostri. Sa ne suim sa curatam sanctuarul si sa-l innoim.
37. Si s-a adunat toata ostirea si s-a suit in muntele Sionului.
38. Si a vazut locul sfant pustiit, jertfelnicul pangarit, portile arse si in curti rasarite tufe, ca intr-o padure sau ca intr-un munte, si locuintele surpate.
39. Si si-au rupt hainele, s-au tanguit cu tanguire mare, si-au pus cenusa pe cap
40. Si au cazut cu fata la pamant si au trambitat cu trambitele si au strigat la cer.
41. Atunci a randuit Iuda barbati, ca sa hartuiasca pe cei din cetate pana ce va curati templul.
42. Si a ales preoti fara de prihana, credinciosi legii lui Dumnezeu.
43. Si au curatit sfintele si au dus pietrele necuratiei la loc necurat.
44. Si s-au sfatuit pentru jertfelnicul arderii de tot cel pangarit, ce vor face cu el.
45. Si le-a venit sfat bun, ca sa-l strice, ca nu cumva sa le fie spre ocara, ca l-au pangarit neamurile; si au stricat jertfelnicul.
46. Si au dus pietrele in muntele templului, in loc bun, pana va veni proorocul, Ga sa raspunda pentru ele.
47. Si au luat pietre intregi dupa lege si au zidit un jertfelnic nou, ca si cel mai dinainte.
48. Si au zidit templul si cele dinlauntrul templului si curtile.
49. Si au facut vase sfinte noi si au bagat sfesnicul si jertfelnicul arderilor de tot si al tamaierilor si masa, in templul Domnului.
50. Si au tamaiat pe jertfelnic si au aprins lumanarile cele de pe sfesnic si luminau in templul Domnului.
51. Si au pus pe masa paini si au intins valul catapetesmei si au savarsit toate lucrurile ce aveau de facut.
52. Si au mancat dimineata in douazeci si cinci de zile ale lunii a noua, care este luna Chislev a anului o suta patruzeci si opt.
53. Si au adus jertfa dupa lege pe jertfelnicul arderilor de tot cel nou, pe care il facusera.
54. Pe vremea si in ziua in care l-au pangarit pe el neamurile, intru aceea s-a innoit cu cantari si cu alaute si cu harpe si cu chimvale.
55. Si a cazut tot poporul cu fata la pamant si s-a inchinat si a binecuvantat pe Dumnezeul Cerului, Cel care i-a ajutat.
56. Si au facut innoirea jertfelnicului in opt zile si au adus arderi de tot cu veselie si au jertfit jertfa de pace si de lauda.
57. Si au impodobit fata templului Domnului cu cununi de aur si cu paveze si au innoit portile si chiliile si le-au pus usi.
58. Si sa facut veselie mare intru popor si s-a sters ocara neamurilor.
59. Si au randuit Iuda si fratii lui si toata adunarea lui Israel, ca sa se tina zilele innoirii jertfelnicului in vremurile sale din an in an in opt zile, de la douazeci si cinci ale lunii Chislev, cu veselie si cu bucurie.
60. Si au zidit in vremea aceea muntele Sionului imprejur cu zid inalt si cu turnuri tari, ca nu cumva neamurile sa le calce, cum facusera mai inainte.
61. Si au randuit acolo ostire sa-l pazeasca. Apoi au intarit cu paza cetatea Bettur, ca sa aiba poporul intarire

dinspre Edom.

CAPITOLUL 5
Alte zece biruinte ale lui Iuda Macabeul impotriva vrajmasilor.

1. Si daca au auzit neamurile din jur ca s-a zidit jertfelnicul si s-a innoit sfintenia ca si mai inainte, s-au maniat foarte,
2. Si s-au sfatuit ca sa piarda neamul lui Iacov, pe cei care erau intre ei, si au inceput a-i omori si a-i pierde.
3. Si a pornit razboi Iuda impotriva fiilor lui Edom, in tinutul Acrabatene, caci ei navaleau mereu peste Israel; si i-au batut cumplit si i-au stramtorat si le-au luat prazi bogate.
4. Si si-a adus aminte de rautatea fiilor lui Beon, care erau poporului spre lat si spre piedica, pazind cu viclesug drumurile.
5. Si i-a inchis in turnuri, a tabarat asupra lor, i-a ucis si a ars turnurile impreuna cu toti cei dinauntru.
6. Si a trecut la fiii lui Amon si a aflat mana tare si popor mult si pe Timotei, povatuitorul lor.
7. Si a facut impotriva lor razboaie si i-a infrant si i-a batut pe ei.
8. Si a luat Iazerul si locurile lui, si s-a intors la Iuda.
9. Si s-au adunat neamurile din Galaad impotriva Israelitilor care locuiau in hotarele lor, ca sa-i piarda" dar ei au fugit in cetatea Datema.
10. Si au trimis scrisori la Iuda si la fratii lui, zicand:
11. "Adunatu-s-au asupra noastra neamurile cele dimprejurul nostru, ca sa ne piarda, si se gatesc sa vina si sa prinda cetatea in care am fugit si Timotei este in fruntea taberii lor.
12. Acum dar, venind, scoate-ne din mana lor, ca multi au cazut dintre noi.
13. Si toti fratii nostri, care erau in tinutul Tubi, au fost omorati si au dus in robie pe femeile lor si pe fiii si averea lor si au pierdut acolo ca la o mie de barbati".
14. Inca citindu-se scrisorile, alti soli au venit din Galileea cu hainele rupte, spunand dupa cuvintele acestea,
15. Si zicand ca s-au adunat asupra lor de la Ptolemaida, de la Tir, de la Sidon si toata Galileea celor de alt neam, ca sa-i piarda.
16. Si daca a auzit Iuda si poporul aceste cuvinte, s-a adunat multime mare sa se sfatuiasca ce vor face pentru acesti frati in nevoie, pe care ii bateau aceia.
17. Si a zis Iuda lui Simon, fratele sau: "Alege-ti oameni si mergi si scapa pe fratii tai cei din Galileea, iar eu si Ionatan, fratele meu, vom merge in Galaad".
18. Si a lasat pe Iosif, fiul lui Zaharia, si pe Azaria, capetenia poporului, cu cealalta ostire in Iuda spre paza.
19. Si le-a poruncit, zicand: Fiti mai mari peste poporul acesta si nu porniti cu razboi asupra neamurilor, pana ne vom intoarce.
20. Si s-au impartit: Lui Simon, barbati trei mii, ca sa mearga in Galileea; iar lui Iuda, barbati opt mii, ca sa mearga in Galaad.
21. Si mergand Simon in Galileea a facut razboaie multe impotriva neamurilor si, zdrobind neamurile inaintea lui, le-a urmarit pana la poarta Ptolemaidei.
22. Si au cazut din neamuri ca la vreo trei mii de oameni si le-au luat prada bogata.
23. Si i-au luat din Galileea si din Arbata cu femeile si cu pruncii lor si cu toate cate aveau si i-au dus in Iudeea cu veselie mare.
24. Si Iuda Macabeul si Ionatan, fratele lui, au trecut Iordanul si au mers cale de trei zile in pustiu.
25. Si au dat peste Nabateeni, care, venind inaintea lor cu pace, le-au povestit toate cate li s-au intamplat fratilor lor in Galaad,
26. Si ca multi dintre ei sunt prinsi in Bosra si in Beter, in Alema, Casfon, Mached si Carnaim; toate acestea sunt cetati tari si mari.
27. Si in celelalte cetati ale Galaadului sunt inchisi, si pentru maine s-au pregatit sa navaleasca asupra cetatilor si sa le ia si pe toti sa-i piarda intr-o zi.
28. Si a intors Iuda si oastea lui calea spre pustiu la Bosra, fara de veste, si a luat cetatea si a omorat toata partea barbateasca cu ascutisul sabiei si i-a luat toate prazile si au ars-o cu foc.
29. Si s-au sculat de acolo noaptea si au mers drept asupra cetatii Datema.
30. Si daca s-a facut ziua, ridicandu-si ochii, iata popor mult, nenumarat, ridica scari si unelte, ca sa ia cetatea si aducea razboi asupra lor.

31. Si vazand Iuda ca s-a inceput razboiul si strigarea cetatii s-a suit pana la cer cu trambite si cu glas mare, a zis
barbatilor puterii:
32. "Faceti razboi astazi pentru fratii vostri!"
33. Si au iesit cu trei randuri in spatele lor si au trambitat cu trambitele si au strigat cu rugaciuni.
34. Si a cunoscut tabara lui Timotei ca Macabeu este, si a fugit de la el, si i-a batut cu lupta mare si au cazut dintre
ei in ziua aceea ca la vreo opt mii de barbati.
35. Si abatandu-se Iuda la Mitpa, a facut razboi asupra ei si a luat-o si a omorat toata partea barbateasca
intr-insa, i-a luat prazile si a ars-o cu foc.
36. De acolo purcezand, a luat Casfonul, Machedul, Beterul si celelalte cetati ale Galaadului.
37. Si dupa intamplarile acestea, a adunat Timotei alta oaste si a tabarat in fata Rafonului, dincolo de parau.
38. Si a trimis Iuda sa iscodeasca tabara, iar acestia i-au spus lui, zicand: "Adunatu-s-au la ei toate neamurile cele
dimprejurul nostru, putere multa foarte.
39. Si pe Arabi i-a tocmit spre ajutorul lor si sunt tabarati dincolo de parau, gata sa vina asupra ta cu razboi; si a
mers Iuda intru intampinarea lor.
40. Si a zis Timotei capeteniilor ostirilor sale: "Cand se va apropia Iuda si tabara lui la paraul cel cu apa, de va trece
la noi el mai inainte, nu vom putea sta inaintea lui, ca va fi mai tare decat noi;
41. Iar de se va spaimanta si va tabari dincolo de parau, sa trecem la el si vom fi mai tari".
42. Daca s-a apropiat Iuda la paraul cel cu apa, a pus pe capeteniile oastei la parau si le-a poruncit zicand: "Sa nu
lasati pe nimeni sa se opreasca aici, ci sa vina toti la razboi".
43. Si mergand asupra lor, a trecut cel dintai dincolo si tot poporul lui dupa el; au fost infrante toate neamurile si,
lepadand armele, au fugit la capistea din Carnaim.
44. Si a luat cetatea si capistea, au ars-o cu foc impreuna cu toti cei care erau in ea, si a fost infrant Carnaimul si
n-a mai putut sa mai stea inaintea lui Iuda.
45. Si a adunat Iuda pe tot Israelul, pe cei care erau in Galaad, de la cel mic pana la cel mare, si pe femeile si fiii lor
si averea lor, tabara mare foarte, ca sa vina in pamantul lui Iuda.
46. Si a venit pana la Efron, si aceasta este cetate mare si la intrarea ei foarte tare; nu se putea abate de la ea
de-a dreapta sau de-a stanga, ci trebuia sa mearga prin mijlocul ei.
47. Si i-au inchis afara cei din cetate.
48. Si au astupat portile cu pietre.
49. Si a trimis la ei Iuda cuvinte de pace, zicand:
50. "Trece-vom prin pamantul tau, ca sa ne ducem in pamantul nostru, si nimeni nu va va face rau, numai cu
picioarele vom trece", si n-au vrut sa-i deschida.
51. Si a poruncit Iuda sa strige in tabara, ca sa tabere fiecare in care loc este; si au tabarat ostasii, si au facut
razboi cetatii toata ziua aceea si toata noaptea, si a cazut cetatea in mainile lui.
52. Si a pierdut toata partea barbateasca cu ascutisul sabiei, si a luat prazile ei, si a trecut prin cetate pe deasupra
celor omorati, si a trecut Iordanul la campul cel mare dinspre Betsean.
53. Si Iuda aduna pe cei mai de pe urma si mangaia poporul pe tot drumul, pana ce a venit in pamantul Iudei.
54. Si s-a suit in muntele Sionului cu veselie si cu bucurie si au adus arderi de tot, caci n-a cazut dintre ei nimeni
pana ce s-a intors cu pace.
55. Iar in zilele in care erau Iuda si Ionatan in Galaad, si Simon, fratele lui, in Galileea in fata Ptolemaidei,
56. Au auzit Iosif, fiul lui Zaharia, si Azaria, mai-marii ostirilor, despre vitejiile si despre razboiul care s-a facut, si
au zis:
57. "Sa ne facem si noi faima si sa mergem sa ne razboim cu neamurile dimprejurul nostru".
58. Si au poruncit celor din ostire, care erau cu ei, si au mers asupra Iamniei.
59. Si au iesit Gorgias din cetate si barbatii lui inaintea lor la razboi.
60. Si au fost infranti Iosif si Azaria si alungati pana la hotarele Iudei si au cazut in ziua aceea din poporul lui
Israel ca vreo doua mii de barbati si s-a facut infrangere mare in Israel,
61. Pentru ca n-au ascultat de Iuda si de fratii lui, gandind sa faca vitejie.
62. Iar acestia nu erau din semintia barbatilor acelor prin ale caror maini s-a facut mantuire lui Israel.
63. Iar Iuda si fratii lui s-au marit inaintea a tot Israelul si a tuturor neamurilor, unde se auzea numele lor,
64. Incat multi se adunau la ei laudandu-i.
65. Si a iesit Iuda si fratii lui, ca sa bata pe fiii lui Edom in pamantul de catre miazazi, si au batut pe Hebron si
fratele lui si au stricat taria lui, si turnurile lui i le-au ars.

66. Si s-au sculat sa mearga in pamantul celor de alt neam si au trecut prin Samaria.
67. In ziua aceea au cazut preotii cetatilor, vrand sa faca barbatie si iesind la razboi fara de sfat.
68. Si s-a abatut Iuda la Azot, pamantul celor de alt neam, si a surpat capistile lor, si idolii cei ciopliti i-a ars cu foc si a luat prazile cetatilor si s-a intors in Iudeea.

CAPITOLUL 6

Antioh Eupator, cazand in grea boala, moare chinuit.

1. Iar regele Antioh, umbland prin tarile cele de sus, a auzit ca este in Elimaida Persiei o cetate marita cu avutie, cu argint si cu aur,
2. Si templul din ea bogat foarte, si ca acolo sunt acoperaminte de aur si zale si arme, pe care le-a lasat acolo Alexandru, fiul lui Filip, regele Macedonenilor, care a stapanit intai intre Elini.
s. Si a venit sa ia cetatea si sa o prade, si n-a putut, fiindca planul lui fusese aflat.
4. Si s-au sculat asupra lui cu razboi, si a fugit si s-a dus de acolo cu intristare mare, intorcandu-se in Babilon.
5. Si a venit un oarecare in Persia care i-a spus ca au fost infrante taberele care s-au dus in tara lui Iuda,
6. Ca a mers Lisias cu putere tare intai, si a fost infrant de catre ei, si ei s-au intarit cu arme si cu putere si cu prazi multe, pe care le-au luat din taberele pe care le-au nimicit,
7. Si ca au stricat uraciunea care a fost zidita deasupra jertfelnicului in Ierusalim, si templul, ca si mai inainte, l-au inconjurat cu ziduri inalte, precum si Bettura, cetatea sa.
8. Si auzind regele cuvintele acestea, s-a inspaimantat si s-a imbolnavit de intristare, caci nu i s-a facut precum gandea.
9. Si a fost acolo zile multe, pentru ca a staruit intr-insul mahnirea si a gandit ca va muri.
10. Si a chemat pe toti prietenii sai si a zis catre ei: Luatu-s-a somnul de la ochii mei si mahnirea mi-a zdruncinat inima.
11. Si am zis in inima mea: La ce necaz am ajuns si in ce tulburare ma aflu? Eu care eram bun si iubit intru stapanirea mea;
12. Iar acum imi aduc aminte de rautatile pe care le-am facut la Ierusalim, luand toate vasele cele de aur si cele de argint, care erau in el si am trimis ca sa piarda fara de pricina pe cei care locuiesc in Iuda.
13. Cunosc eu ca pentru acelea m-au aflat pe mine rautatile acestea, si iata ca pier de mare mahnire in pamant strain.
14. Si a chemat pe Filip, care era unul dintre prietenii sai, si l-a pus peste toata stapanirea sa,
15. Si i-a dat lui stema si vesmantul sau si inelul, ca sa aduca pe Antioh, fiul sau, si sa-l creasca pentru domnie.
16. Si a murit acolo regele Antioh in anul o suta patruzeci si noua.
17. Si a aflat Lisias ca a murit regele si a pus pe Antioh, feciorul lui, rege in locul lui, pe care de tanar l-a crescut si l-a numit cu numele Eupator.
18. Iar oastea din cetate tinea incercuit pe Israel imprejurul templului si cauta mereu sa-i faca neajunsuri, iar pentru pagani sa le fie sprijin.
19. Si a gandit Iuda sa o piarda si a adunat tot poporul ca sa o inconjoare.
20. Si s-au adunat impreuna, si i-au inconjurat in anul o suta cincizeci, si au facut asupra lor intarituri de impresurare de masini de razboi.
21. Si iesind unii dintre ei din impresurare, s-au lipit langa acestia o seama din cei necredinciosi din Israel si au mers la rege si i-au zis:
22. Pana cand nu vei face judecata si nu vei razbuna pe fratii nostri?
23. Noua ne-a placut a sluji tatalui tau si a umbla intru poruncile lui si a asculta de poruncile lui.
24. Din aceasta pricina fiii poporului nostru au ajuns sa ne fie dusmani. Si oriunde afla pe cineva dintre noi, il omora si mostenirile noastre le jefuia.
25. Si nu numai peste noi a intins mana, ci si peste toate hotarele lor.
26. Si iata au tabarat astazi asupra intariturii in Ierusalim ca sa o ia; iar templul si Betturul le-au intarit.
27. Si de nu vei apuca mai inainte degraba, mai mari decat acestea vor face si nu-i vei mai putea birui.
28. Si auzind regele s-a maniat si a adunat pe toti prietenii sai, capeteniile puterii sale, si pe cei care erau peste calarime.
29. Si de la alti regi si de la ostroavele marilor au venit la el ostiri platite.
30. Si a fost numarul puterii lui o suta de mii de pedestri, douazeci de mii de calareti si treizeci si doi de elefanti

invatati la razboi.
31. Si au venit prin Edom, au tabarat la Bettur, au facut razboi in multe zile si au facut masini de razboi; dar cei impresurati au iesit si le-au ars pe ele cu foc, razboindu-se cu barbatie.
32. Si s-a sculat Iuda din cetate Si a tabarat la Bet-Zaharia in preajma taberei regelui.
33. Si sculandu-se regele de dimineata, a ridicat tabara, a pornit spre calea Bet-Zahariei, s-au impartit ostirile la razboi si au trambitat cu trambitele.
34. Si elefantilor le-au dat sange de strugure si de mure, ca sa-i intarate la razboi.
35. Si au impartit animalele in randuri si au pus langa fiecare elefant o mie de barbati inzauati cu lanturi si coifuri de arama peste capetele lor si cinci sute de calareti alesi erau randuiti la fiecare fiara.
36. Acestia intovaraseau fiara din capul locului, si oriunde era fiara erau si ei, si oriunde mergea, mergeau cu ea si nu se desparteau de ea.
37. Si turnuri tari de lemn erau pe elefanti si-i acoperea pe fiecare, turnurile fiind intarite cu chingi si la fiecare turn erau treizeci si doi de barbati, care se razboiau de sus, afara de calauza elefantului.
38. Si calarimea au asezat-o de o parte si de alta a taberei, ca sa tulbure pe dusman si sa ocroteasca laturile. 39. Si cand stralucea soarele peste scuturile cele de aur, sclipeau muntii de ele si straluceau ca niste faclii aprinse.
40. Si s-a intins o parte din tabara regelui peste muntii cei inalti, iar alta peste locurile cele de jos, si mergeau cu paza si cu randuiala.
41. Si se cutremurau toti cei care auzeau glasul multimii lor si pasirea multimii si lovirea armelor, ca era tabara mare si puternica.
42. Si s-a apropiat Iuda si tabara lui la razboi si au cazut din tabara regelui sase sute de barbati.
43. Si a vazut Eleazar Avaran animalul inzauat cu zaua regeasca, si era mai inalt decat toti elefantii, si i s-a parut ca pe acela este regele.
44. Si s-a dat pe sine, ca sa mantuiasca pe poporul sau si sa-si castige nume vesnic.
45. Si alergand la ea cu indrazneala in mijlocul randului, el omora de-a dreapta si de-a stanga, si se dadeau in laturi din fata lui, incoace si incolo.
46. Si a intrat sub elefant, i-a varat sabia in pantece si l-a omorat, si elefantul a cazut pe pamant deasupra lui si Eleazar a murit.
47. Si vazand Iudeii puterea regelui si navalirea ostilor, au dat inapoi din fata lor.
48. Iar cei din tabara regelui s-au suit asupra lor la Ierusalim, si a tabarat regele in Iuda si la muntele Sionului.
49. Si regele a facut pace cu cei din Bettur si au iesit din cetate, ca nu aveau acolo hrana, ca sa se inchida in ea, ca era an de odihna in pamantul acela.
50. Si a luat regele Betturul si a pus acolo paza, ca sa-l pazeasca.
51. Si a tabarat asupra templului zile multe, a facut acolo turnuri de impresurare, masini si aruncatoare de foc si aruncatoare de pietre si scorpioane, ca sa arunce sageti, si prastii.
52. Si au facut si cei impresurati masini impotriva masinilor lor si a tinut razboiul zile multe.
53. Si bucate nu erau in vase, pentru ca era anul al saptelea, si cei care au scapat in Iuda de la neamuri au mancat ramasita pusa la pastrare.
54. Si au ramas in locul sfant barbati putini, ca i-a biruit pe ei foamea, si s-a risipit fiecare la locul sau.
55. Cand a auzit Lisias ca Filip - pe care l-a pus regele Antioh inca fiind el in viata sa creasca pe Antioh, fiul lui, ca sa-l faca rege,
56. S-a intors din Persia si din Media, el si ostirile regelui cele ce au fost cu el, si ca incearca sa ia stapanirea,
57. Atunci el s-a grabit ca sa se duca din cetate si sa zica regelui si capeteniilor oastei si catre barbati: "Ne imputinam in toate zilele, hrana avem putina, iar locul unde suntem tabarati este tare si sunt asupra noastra grijile regatului.
58. Acum dar sa intindem mana oamenilor acestora si sa facem pace cu ei si cu tot neamul lor.
59. Si sa le ingaduim sa umble dupa legile lor ca si mai inainte, ca pentru legiuirile lor, pe care le-am risipit, s-au maniat si au facut toate acestea".
60. Si a placut cuvantul inaintea regelui si a capeteniilor si a trimis la ei sa faca pace, si ei au primit.
61. Si li s-au jurat lor regele si capeteniile pentru acestea si au iesit din cetate.
62. Si a intrat regele in muntele Sionului si a vazut taria locului, a calcat juramantul facut si a poruncit, si a surpat zidul imprejur.
63. Si s-a sculat degraba si s-a intors la Antiohia, a aflat pe Filip stapanind cetatea, a facut razboi impotriva lui si a

luat cetatea cu sila.

CAPITOLUL 7
Continuarea luptelor Macabeilor, biruinta lui Iuda asupra lui Nicanor.

l. In anul o suta cincizeci si unu a fugit Dimitrie, fiul lui Seleuc, din Roma, si a venit cu oameni putini la o cetate de langa mare si a domnit acolo.
2. Si dupa ce a venit in casa domniei parintilor sai, a prins ostirea, pe Antioh si pe Lisias, ca sa-i duca la el.
3. Si cand i s-a dat de stire, el a zis: "Nu-mi aratati fetele lor".
4. Si i-au omorat pe ei ostirile, si a sezut Dimitrie in scaunul regatului lui.
5. Si au venit la el toti barbatii cei fara de lege, si necredinciosii din Israel si Alchimos, conducatorul lor, care voia sa fie arhiereu.
6. Si au parat pe popor catre rege, zicand: "Pierdut-au Iuda si fratii lui pe toti prietenii tai, si pe noi ne-au risipit din pamantul nostru.
7. Acum, dar, trimite un om credincios, ca, mergand, sa vada toata pieirea aceasta, pe care au facut-o noua si tarii regelui, si sa-i pedepseasca pe ei si pe toti cei care le ajuta lor".
8. Si a ales regele pe Bacchide, prietenul sau, care stapanea dincolo de rau, mare dregator al domniei si credincios regelui.
9. Si l-a trimis pe el si pe Alchimos nelegiuitul, pe care l-a facut arhiereu, si i-a poruncit lui sa se razbune asupra fiilor lui Israel.
10. Si au purces si au venit cu putere multa in tara lui Iuda si au trimis cu viclesug soli lui Iuda si fratilor lui cu cuvinte de pace.
11. Dar ei n-au crezut cuvintele lor, pentru ca au vazut ca venisera cu putere multa.
12. Si s-a adunat la Alchimos si la Bacchide adunare de carturari, sa caute cele drepte.
13. Si Asideii erau intai intre fiii lui Israel si cereau de la ei pace.
14. Ca ziceau: "Un preot din semintia lui Aaron a venit cu ostirile si nu ne va face strambatate".
15. Si el a grait catre ei cuvinte de pace si li s-a jurat, zicand: "Nu vom face rau voua si prietenilor vostri".
16. Si ei au crezut lui, insa aceia au prins saizeci de barbati si i-au omorat intr-o zi, dupa cuvintele scrise:
17. "Trupurile cuviosilor Tai si sangele lor l-au varsat imprejurul Ierusalimului si nu era cine sa-i ingroape".
18. Si a cazut frica si cutremurul peste tot poporul si ziceau: "Ca nu este la ei adevar si judecata, ca au calcat legatura si juramantul facut".
19. Si a plecat Bacchide de la Ierusalim si a tabarat la Betzet si a trimis ca sa prinda pe cei care fugisera din ceata lui, precum si o seama din popor, pe care, dupa ce i-a omorat i-a aruncat intr-o fantana.
20. Si a incredintat tara lui Alchimos si a lasat cu el ostire multa sa-i ajute si s-a dus Bacchide la rege.
21. Si s-a nevoit Alchimos ca sa puna mana pe arhierie.
22. Si s-au adunat la el toti cei care tulburau poporul sau si au biruit tara lui Iuda si au pricinuit necaz mare lui Israel.
23. Si a vazut toata rautatea pe care au facut-o Alchimos si cei care erau cu el intre fiii lui Israel, mai mult decat neamurile.
24. Si a iesit la toate hotarele Iudeii imprejur si a pus pedepse asupra barbatilor care au mers de buna voie cu Alchimos si i-a oprit a merge in tara.
25. Iar daca a vazut Alchimos ca s-a intarit Iuda si cei care erau cu el, a cunoscut ca nu le va putea sta impotriva si, intorcandu-se la rege, i-a parat de cele mai rele fapte.
26. Si a trimis regele pe Nicanor, una din cele mai de seama capetenii ale lui, care avea ura si vrajmasie asupra lui Israel, si i-a poruncit sa piarda poporul.
27. Si a venit Nicanor in Ierusalim cu ostire multa si a trimis la Iuda si la fratii lui cu viclesug cuvinte de pace, zicand:
28. "Sa nu fie vrajba intre noi si voi; eu voi veni cu oameni putini sa vad fetele voastre cu pace".
29. Si a venit la Iuda si s-au sarutat unii cu altii cu pace, iar vrajmasii erau gata sa rapeasca pe Iuda.
30. Si a cunoscut Iuda ca a venit asupra lui eu viclesug, s-a temut de el si n-a voit sa mai vada fata lui.
31. Si a cunoscut Nicanor ca s-a descoperit planul lui si a iesit in intampinarea lui Iuda, inspre Cafarsalam, la razboi.

32. Si au cazut din cei care erau cu Nicanor ca la vreo cinci sute de barbati, iar ceilalti au fugit in cetatea lui

David.
33. Si dupa intamplarile acestea, s-a suit Nicanor in muntele Sionului si au iesit unii dintre preotii din locul sfant si dintre batranii poporului sa se inchine lui cu pace si sa-i arate arderea de tot, care se aduce pentru rege.
34. Iar el i-a batjocorit si i-a ocarit, graind cu trufie.
35. Si s-a jurat cu manie, zicand: "De nu mi se va da Iuda si tabara lui in mainile mele acum, cand ma voi intoarce biruitor, voi arde templul acesta!" Si a iesit cu manie mare.
36. Si au intrat preotii si stand in fata altarului si a templului Domnului, au plans zicand:
37. "Tu, Doamne, ai ales acest templu sa se cheme numele Tau in el, sa fie locas de rugaciune si de cerere pentru poporul Tau.
38. Adu pedeapsa asupra omului acestuia si asupra taberei lui si sa cada in sabie; adu-Ti aminte de hulele lor si nu-i suferi pe ei".
39. Si a iesit Nicanor din Ierusalim si a tabarat la Bethoron si l-a intampinat pe el inca o armata siriana.
40. Iar Iuda a tabarat in Adasa cu trei mii de barbati si s-a rugat Iuda, zicand;
41. "Cand au hulit solii cei trimisi de regele Asirienilor, a iesit ingerul Tau, Doamne, si a batut dintre ei o suta optzeci si cinci de mii.
42. Asa zdrobeste oastea aceasta inaintea noastra astazi, ca sa cunoasca si ceilalti ca a hulit templul Tau. Judeca-l dupa rautatea lui".
43. Si s-au lovit taberele la razboi in treisprezece ale lunii Adar si a fost infranta tabara lui Nicanor si intai el a cazut in razboi.
44. Si daca a vazut tabara lui ca Nicanor a cazut, lepadand armele sale, a fugit.
45. Si i-au gonit cale de o zi de la Adasa pana unde vine Ghezer si au trambitat dupa ei neincetat cu trambitele.
46. Si au iesit din toate satele Iudeii de primprejur si i-au inconjurat. Si s-au incaierat unii cu altii si au cazut toti vrajmasii si n-a ramas dintre ei nici unul.
47. Si au luat prazi bogate, iar capul lui Nicanor si dreapta lui pe care o ridicase cu trufie, le-au adus si le-au spanzurat la Ierusalim.
48. Si s-a bucurat poporul si a petrecut in ziua aceea cu veselie mare.
49. Si au randuit ca in tot anul sa se tina ziua aceasta a treisprezecea a lui Adar.
50. Si a avut pace Iuda putine zile.

CAPITOLUL 8

Despre legatura lui Iuda cu Romanii.

l. Si a auzit Iuda de numele Romanilor, ca sunt puternici si sunt voitori de bine tuturor celor care se lipesc de ei si cu toti care vin la ei fac prietenie si ca sunt tari si puternici.
2. Si i s-a spus lui razboaiele lor si vitejiile pe care le-au facut asupra Galatenilor si cum i-au biruit si i-au adus sub dajdie.
3. Si cate au facut in tara Spaniei si au pus mana pe zacamintele de argint si de aur de acolo.
4. Si cu toate ca aceasta tara este departe, ei au pus stapanire pe ea prin cumintenia si rabdarea lor; si pe regii care au venit impotriva lor de la marginea pamantului, i-au zdrobit si i-au batut cu infrangere mare; si ceilalti le dau bir pe fiecare an.
5. Si pe Filip si Perseu, regele Chitenilor si pe cei care s-au sculat impotriva lor i-au zdrobit cu razboiul si i-au biruit.
6. Si Antioh cel Mare, regele Asiei, care a mers impotriva lor la razboi, avand o suta douazeci de elefanti si calarime si care de razboi si putere multa foarte, a fost biruit de ei.
7. Si pe el l-au prins viu si au facut legatura cu ei, ca si el si cei care vor domni dupa el sa le dea bir mare si ostatici si pamant zalog,
8. Adica tara Indiei si Media si Lidia si altele din cele mai bune tinuturi ale lor, pe care, luandu-le de la el, le-a dat regelui Eumene.
9. Si ca cei din Elada s-au sfatuit sa mearga si sa-i piarda si Romanii au aflat cuvantul acesta,
10. Si au trimis impotriva lor pe o capetenie si a pornit razboi impotriva lor si au cazut dintre ei raniti multi si pe multi au robit, pe femeile si pe fiii lor, si i-au pradat si le-au stapanit pamantul si au stricat cetatile lor, si i-au jefuit si i-au robit pana in ziua aceea.
11. Si pe celelalte regate si tinuturi, care li s-au impotrivit, le-au stricat si le-au robit.

12. Iar cu prietenii lor si cu cei care se unesc cu ei, au pazit prietenia si au biruit stapanirile cele de aproape si cele de departe si cati au auzit de numele lor s-au temut de ei.
13. Cei pe care vor sa-i ajute si sa-i faca sa stapaneasca, stapanesc, si pe care vor, ii lipsesc de stapanire; si s-au inaltat foarte;
14. Si cu toate acestea la ei nimeni n-a pus stema si nu s-a imbracat cu porfira ca sa se mareasca intru ea.
15. Si si-au facut senat si in toate zilele se sfatuiesc trei sute si douazeci de senatori asupra treburilor poporului, ca bine sa le ingrijeasca.
16. Si-si incredinteaza stapanirea lor unui om intr-un an, care stapaneste tot pamantul lor si toti asculta de unul si nu este vrajmasie, nici ravnire intre ei.
17. Iuda a ales pe Evpolemos, feciorul lui Ioan al lui Acos si pe Iason, feciorul lui Eleazar si i-a trimis la Roma ca sa incheie cu ei prietenie si alianta.
18. Si ea sa ridice de la ei jugul, ca ei vedeau ca stapanirea Grecilor ameninta pe Israel cu robie.
19. Si au mers la Roma, iar calea era foarte lunga si au intrat in senatul lor si au grait, zicand:
20. Iuda Macabeul si fratii lui si multimea Iudeilor ne-au trimis la voi ca sa asezam legatura si pace si sa ne inscrieti intre tovarasii si prietenii vostri.
21. Si a placut cuvantul inaintea lor.
22. Si aceasta este copia cartii pe care au scris-o pe table de arama si au trimis-o la Ierusalim, sa fie acolo la ei pomenire de pace si de alianta.
23. Bine sa fie Romanilor si neamului Iudeilor, pe mare si pe uscat in veac si sabia si vrajmasul departe sa fie de la ei.
24. Iar de se va intampla razboi asupra Romei mai intai sau asupra oricaruia din aliatii lor intru toata stapanirea lor,

25. Neamul Iudeilor sa ajute cu inima plina, pe cat le vor ingadui imprejurarile.
26. Vrajmasilor sa nu le dea nici bucate, nici arme, nici argint, nici corabii. Aceasta este vointa Romei, iar Iudeii vor pazi aceste indatoriri fara sa primeasca nimic.
27. Si asemenea de se va intampla mai inainte Iudeilor razboi, vor ajuta Romanii din suflet, pe cat le vor ingadui imprejurarile.
28. Si vrajmasilor nu le vor da grane, arme, argint, corabii; asa hotarasc Romanii si vor pazi aceste indatoriri cu buna credinta.
29. Pe cuvintele acestea au asezat Romanii legamant cu poporul Iudeilor.
30. Iar dupa cuvintele acestea de vor avea acestia sau aceia sa adauge sau sa scada ceva, vor face dupa cum se vor intelege si ce vor adauga sau ce vor scadea, intarit va fi.
31. Si pentru rautatile pe care li le face regele Dimitrie, i-am scris lui, zicand: Pentru ce ai ingreuiat jugul tau peste prietenii si aliatii Iudeii
32. Deci, de se vor mai plange inaintea noastra de tine, le vom face dreptate si vom porni razboi impotriva ta si pe mare si pe uscat.

CAPITOLUL 9

Razbunarile lui Iuda Macabeul si moartea lui. Ionatan urmeaza in locul lui si face razboi.

1. Si a auzit Dimitrie ca a cazut Nicanor si ostirea lui in razboi si a trimis a doua oara pe Bacchide si pe Alchimos in Iudeea in fruntea aripii drepte a ostirii.
2. Si au mers pe calea cea dinspre Galileea si au poposit cu tabara la Mesalot, in Arbel, pe care l-au cuprins si au omorat multi locuitori.
3. Si in luna intai in anul o suta cincizeci si doi, au tabarat asupra Ierusalimului.
4. si s-au sculat si au mers la Bereea cu douazeci de mii de pedestrasi si doua mii de calareti.
5. Si Iuda avea tabara in Eleasa, cu trei mii de barbati alesi.
6. Si a vazut multimea ostirilor si s-a temut foarte si multi au fugit din tabara si n-au ramas dintr-insii decat opt sute de barbati.
7. Vazand Iuda ca s-a risipit tabara lui si razboiul il grabea, se sfarama cu inima, caci nu avea vreme sa-i stranga pe fugari si a slabit.
8. Atunci a zis celor ramasi: "Sa ne sculam si sa ne suim asupra potrivnicilor nostri, poate ii vom putea bate pe ei".
9. Si l-au intors, zicand: "Nu vom putea, ci numai sa ne mantuim sufletele noastre acum; intoarce-te, ca fratii nostri

s-au risipit si noi sa ne batem cu acestia asa putini fiind?"
10. Si a zis Iuda: "Departe de mine sa fac lucrul acesta si sa fug de ei, ca de s-a apropiat vremea noastra, sa murim vitejeste pentru fratii nostri, sa nu lasam hula maririi noastre".
11. Si au mers ostirile de unde aveau tabara; s-a impartit calarimea in doua parti iar prastiasii si arcasii mergeau inaintea ostirii, fiindca erau cei mai de frunte razboinici, fiind toti tari.
12. Si Bacchide era in aripa dreapta si s-au apropiat ostirile din amandoua partile si strigau cu trambitele.
13. Si au trambitat si ostasii lui Iuda cu trambitele si s-a cutremurat pamantul de glasul taberelor si s-a facut razboi de dimineata pana seara.
14. Si a vazut Iuda ca Bacchide si taria taberei este de-a dreapta si au venit la el toti cei tari de inima.
15. Si au zdrobit aripa dreapta si i-au urmarit pana la magura Azotului.
16. Iar cei din aripa stanga au vazut ca s-a zdrobit aripa dreapta si s-au intors dupa Iuda si dupa cei care erau cu el prin spate.
17. Si s-a ingreuiat razboiul si au cazut multi raniti si din acestia si din aceia.
18. Si Iuda a cazut si ceilalti au fugit.
19. Si au ridicat Ionatan si Simon pe Iuda, fratele lor, si l-au ingropat in mormantul parintilor lui in Modein.
20. Si l-a plans si I-a jelit tot Israelul cu plangere mare, in multe zile si a zis:
21. "Cum a cazut cel tare, care a izbavit pe Israel?"
22. Iar celelalte cuvinte ale lui Iuda si razboaiele si vitejiile pe care le-a facut si maretia faptelor lui nu s-au scris, pentru ca erau foarte multe.
23. Si dupa moartea lui Iuda, s-au aratat cei fara de lege in hotarele lui Israel si au rasarit toti cei care lucrau nedreptate.
24. In zilele acelea a fost foamete mare si de bunavoie s-a dat tara impreuna cu ei.
25. Si a ales Bacchide pe oamenii cei nelegiuiti si i-a pus conducatorii tarii.
26. Acestia urmareau si cautau pe prietenii lui Iuda si-i aduceau la Bacchide si se razbunau pe ei si-i batjocoreau.
27. Si 5-a facut mare necaz in Israel, cum nu s-a facut din ziua de cand nu se mai aratase prooroc intre ei.
28. Si s-au adunat toti prietenii lui Iuda si au zis lui Ionatan:
29. De cand a murit fratele tau Iuda, nu este om asemenea lui, sa iasa asupra vrajmasilor si asupra lui Bacchide, asupra celor care pizmuiesc neamul nostru.
30. Acum dar pe tine te-am ales astazi, ca sa ne fii capetenie in locul lui si povatuitor, ca sa duci razboiul nostru.
31. Si a primit Ionatan in vremea aceea povatuirea si s-a sculat in locul lui Iuda, fratele sau.
32. Si a inteles Bacchide si cauta sa-l omoare.
33. Dar intelegand Ionatan si Simon, fratele lui, si toti cei care erau cu el, au fugit in pustiul Tecoa si au asezat tabara la apa lacului Asfarului.
34. Si afland Bacchide a venit si el cu toata ostirea lui, in zi de odihna, dincolo de Iordan.
35. Si Ionatan a trimis pe fratele sau, Ioan, care era povatuitor poporului, sa roage pe Nabateeni, prietenii sai, ca sa duca la ei avutiile sale cele multe.
36. Si au iesit fiii lui Iambre de la Medeba si au prins pe Ioan si toate cate avea si s-au dus cu ele.
37. Si dupa faptele acestea s-au spus lui Ionatan si lui Simon, fratele lui, ca fiii lui Iambre fac nunta mare si aduc mireasa cu alai mare de la Nadabat, fiica unei capetenii din cele mari a Canaaneilor.
38. Si si-a adus aminte de Ioan, fratele sau si s-a suit si s-a ascuns intr-o vagauna a muntelui.
39. Si ridicandu-si ochii sai, a vazut aparand in mijlocul unui zgomot mare, o multime numeroasa si mirele si prietenii lui si fratii lui, iesind intru intimpinarea lor cu timpane si cu muzici si cu arme multe.
40. Si s-a sculat asupra lor de unde erau ascunsi ai lui Ionatan si i-au ucis si au cazut raniti multi, iar cei care au ramas au fugit in munte; si au luat toate prazile lor.
41. Si s-a intors nunta in plangere si glasul muzicilor in jale.
42. Si au razbunat sangele fratelui lor si s-au intors la rapa Iordanului.
43. Si a auzit Bacchide si a venit intr-o zi de odihna pana la malul Iordanului cu putere multa.
44. Si a zis Ionatan celor care erau cu el: "Sa ne sculam acum si sa facem razboi pentru sufletele noastre, ca nu este astazi ca ieri si ca alaltaieri.
45. Ca iata, razboiul este inaintea noastra si inapoia noastra si apa Iordanului de o parte, iar de cealalta parte mocirla si dumbrava si nu este loc de scapare.
46. Acum dar strigati la cer, ca sa scapati din mana vrajmasilor nostri; si a inceput lupta.
47. Si a intins Ionatan mana sa sa loveasca pe Bacchide si el s-a dat inapoi.

48. Si a sarit Ionatan si cei care erau cu el in Iordan si au inotat pana de cealalta parte, iar aceia n-au trecut Iordanul dupa ei.
49. Si au cazut din ostirea lui Bacchide in ziua aceea ca o mie de barbati.
50. Si s-a intors Bacchide in Ierusalim si a zidit cetati tari in Iuda: cetatea din Ierihon, Emaus, Bethoron, Betel, Timnota, Farathon si Tefonul, cu ziduri inalte si porti si zavoare.
51. Si a pus paza in ele, ca sa hartuiasca pe Israel.
52. Si a intarit cetatea cea din Bettur si Ghezer si marginea, si au pus in ele ostire si hrana.
53. Si au luat ostatici pe fiii povatuitorilor tarii si i-a pus in cetate, in Ierusalim, sub paza.
54. Si in anul o suta cincizeci si trei, in luna a doua, a poruncit Alchimos sa surpe zidul curtii celei dinauntru a templului si sa strice lucrurile proorocilor si au inceput a le strica.
55. In vremea aceea Alchimos a fost lovit de Domnul si i s-au impiedicat planurile si i s-a inchis gura si a slabit si n-a mai putut grai cuvant, nici a porunci in casa lui.
56. Si a murit Alchimos cu chin mare.
57. Si vazand Bacchide ca a murit Alchimos s-a intors la rege si a avut pace Iudeea doi ani.
58. Si s-au sfatuit toti cei fara de lege, zicand: "Iata, Ionatan si cei care sunt cu el, cu liniste, locuiesc fara de frica; acum dar sa aducem pe Bacchide si-i va prinde pe toti intr-o noapte.
59. Si mergand s-au sfatuit cu el.
60. Si pornind cu putere multa, a trimis carti pe ascuns la toti tovarasii din Iudeea, ca sa prinda pe Ionatan si pe cei care sunt cu el; dar n-au putut, ca s-a descoperit acestora planul lor.
61. Din aceasta pricina ei au prins din barbatii tarii pe capeteniile rautatii, ca la vreo cincizeci, si i-au omorat.
62. Dupa aceea Ionatan si Simon si cei care erau cu el s-au dus la Betbasa, care era in pustiu si au zidit-o din nou si au intarit-o.
63. Si a inteles Bacchide, si a adunat toata multimea sa, si a dat de stire oamenilor lui din Iudeea.
64. Si venind a tabarat impotriva Betbasiei si a facut razboi asupra ei zile multe si a adaugat intarituri.
65. Si a lasat Ionatan pe Simon, fratele sau, in cetate, si a iesit in tara si a venit cu un numar mare de ostire.
66. Si a lovit pe Odomir si pe fratii lui si pe fiii lui Fasiron in salasurile lor, si a inceput a bate si a se sui cu putere.
67. Si a iesit din cetate si Simon si cei care erau cu el, si au ars intariturile lor.
68. Si au pornit razboi asupra lui Bacchide si l-au zdrobit si l-au necajit foarte, pentru ca planul bataliei daduse gres.
69. Acesta s-a aprins de manie asupra barbatilor celor fara de lege, care i-au dat sfat sa vina in tara, si a omorat pe multi dintre ei si a facut sfat sa se intoarca in pamantul sau.
70. Si a inteles Ionatan si a trimis la el soli, ca sa faca pace cu el si sa le intoarca pe cei robiti.
71. Si a primit si a facut dupa cuvintele lui, si s-a jurat ca nu-i va mai face rau in toate zilele vietii sale.
72. Si a intors pe cei robiti, pe care i-a robit mai inainte din pamantul Iudeii, si intorcandu-se, s-a dus in pamantul sau si n-a mai venit in hotarele lor.
73. Si a incetat sabia din Israel, si a locuit Ionatan in Micmas, si a inceput a judeca pe popor, si a pierdut pe cei nelegiuiti din Israel.

CAPITOLUL 10

Prietenia lui Ionatan cu regele Alexandru.

1. In anul o suta saizeci s-a suit Alexandru, fiul lui Antioh Epifan, si a luat Ptolemaida si l-a primit pe el, si a domnit acolo.
2. Si auzind regele Dimitrie, a adunat ostire multa foarte si a pornit impotriva lui cu razboi.
3. Si a trimis Dimitrie la Ionatan scrisori pentru pace si de inalta pretuire.
4. Ca zicea: "Sa apucam sa facem pace cu el, mai inainte de a face el cu Alexandru impotriva noastra.
5. Ca-si va aduce aminte de toate rautatile pe care le-am facut asupra lui si asupra fratilor lui si asupra neamului lui".
6. Si i-a dat putere sa stranga ostire si sa faca arme, ca sa fie aliatul lui, si pe cei care erau ostatici, care erau in cetate, a zis ca-i da inapoi.
7. Si venind Ionatan in Ierusalim, a citit scrisorile in auzul a tot poporul si a celor care erau in cetate.
8. Si s-a temut cu frica mare, auzind ca regele i-a dat putere sa stranga ostire.
9. Si cei care erau in cetate au dat lui Ionatan pe cei care erau ostatici si i-a dat pe ei parintilor lor.

10. Si a locuit Ionatan in Ierusalim si a inceput a zidi si a innoi cetatea.
11. Si a zis catre lucratori sa zideasca zidurile si muntele Sionului primprejur eu pietre cu patru muchii spre intarire, si au facut asa.
12. Si au fugit cei de alt neam, care erau in cetatile pe care le-a zidit Bacchide,
13. Si a lasat fiecare locul sau si s-a dus in pamantul lui.
14. Numai in Bettur au ramas unii din cei care au lasat legea si poruncile lui Dumnezeu, pentru ca le era aceasta loc de scapare.
15. Si a auzit regele Alexandru fagaduintele ce a trimis Dimitrie lui Ionatan si i s-a povestit razboaiele si vitejiile pe care le-a facut el si fratii lui si ostenelile pe care le-au avut.
16. Si a zis: "Oare vom afla noi un om ca acesta? Si acum sa-l facem prieten si aliat noua".
17. Si a scris scrisori si i le-a trimis cu aceste cuvinte zicand:
18. "Alexandru regele, fratelui Ionatan, bucurie.
19. Auzit-am despre tine ca esti barbat tare cu putere si vrednic sa ne fii prieten;
20. Si acum te-am pus astazi sa fii arhiereu neamului tau si prieten regelui sa te chemi si ti-am trimis porfira si cununa de aur ca sa te unesti cu noi si sa fii prieten cu noi".
21. Si s-a imbracat Ionatan cu haina cea sfanta in luna a saptea, in anul o suta saizeci, la sarbatoarea corturilor, si a strans ostire si a facut arme multe.
22. Si auzind Dimitrie cuvintele acestea, s-a intristat si a zis:
23. "Cum de a apucat mai inainte de noi Alexandru sa faca prietenie cu Evreii spre intarire?
24. Le voi scrie si eu cuvinte de mangaiere si-i voi preainalta si le voi trimite daruri, ca sa-mi fie ei spre ajutor".
25. Si le-a trimis cuvintele acestea: "Dimitrie regele, neamului Iudeilor, bucurie!
26. De vreme ce ati tinut legatura, pe care ati facut-o cu noi, si ati ramas in prietenia noastra si nu v-ati lipit de vrajmasii nostri, am auzit si ne-am bucurat.
27. Si acum ramaneti inca a tine credinta catre noi si va vom rasplati cu bunatati pentru cele ce faceti cu noi.
28. Si va vom lasa cele ce trebuie a se lasa si va vom da daruri.
29. Si acum va scutesc si va iert pe toti Iudeii de dajdii si de pretul sarii si de dajdia catre rege.
30. Si a treia parte din samanta si jumatate din roadele pomilor, ce mi se cuveneau mie, le iert de astazi inainte; sa nu se mai ia din tara lui Iuda si din cele trei tinuturi, ce i s-au adaugat de la Samaria si Galileea, din ziua de astazi si pana in veac.
31. Si Ierusalimul sa fie sfant si scutit de zeciuiala si de biruri, precum si hotarele lui.
32. Las si stapanirea cetatii celei din Ierusalim si o dau arhiereului, ca sa puna paza barbatii pe care-i va voi el.
33. Si pe toti Iudeii care au fost dusi robi din Iuda in tot regatul meu, ii liberez fara rascumparare; si toti sa-i scuteasca de dari pe ei si pe vitele lor.
34. Si toate sarbatorile si zilele de odihna si lunile noi, si zilele cele randuite, si trei zile mai inainte de sarbatoare si trei zile dupa sarbatoare, sa le fie scutite si slobode tuturor Iudeilor care sunt in stapanirea mea.
35. Si nimeni nu va avea putere a face ceva sau a sminti pe cineva dintre ei pentru orice lucru.
36. Si sa se inscrie din Iudei in ostirea regelui treizeci de mii de barbati, si li se vor da aceeasi solda ca si tuturor ostirilor regelui.
37. Si se vor pune dintre ei in cetatile cele intarite si mari ale regelui; iar altora li se vor incredinta dregatorii in carmuirea regatului, si capeteniile care vor fi peste ei sa fie dintre ei si sa umble dupa legile lor, precum a si poruncit regele pentru tara lui Iuda.
38. Si cele trei tinuturi, care s-au adaugat la Iuda de la tara Samariei, sa se adauge la Iuda, ca sa se socoteasca si sa fie sub unul, si sa nu asculte de alt stapan decat numai de arhiereu.
39. Ptolemaida si tinutul ei, am dat-o dar templului din Ierusalim, pentru cheltuielile care se cuvin la cele sfinte.
40. Si eu am pe an cincisprezecee mii de sicli de argint din veniturile regelui, de la locurile ce se cuvin lui.
41. Si tot ce a ramas, ce n-au dat cei care erau peste venituri, in anii trecuti, de acum vor da pentru nevoile templului.
42. Si in afara de acestea, cei cinci mii de sicli de argint, care se luau din veniturile templului Domnului in toti anii, sa fie lasati, ca se cuvin acestia preotilor care slujesc.
43. Si oricine va scapa in templul Domnului cel din Ierusalim si in toate hotarele lui, fiind datornici domnesti sau pentru orice alta pricina, sa se libereze, cu toate cele ce sunt ale lor, intru stapanirea mea.
44. Si la zidirea si la innoirea lucrurilor templului, cheltuieli se vor da din veniturile regelui.
45. Si la zidirea zidurilor Ierusalimului si la intarirea de jur imprejur, cheltuiala se va da din venitul regelui, si tot

asa la zidirea intariturilor din Iuda".
46. Si daca a auzit Ionatan si poporul cuvintele acestea, nu le-a crezut, nici nu le-a primit, pentru ca-si aducea aminte de rautatea cea mare pe care o facuse in Israel si de necazurile avute.
47. Si le-a placut mai mult Alexandru, pentru ca el a inceput a grai cu ei cuvinte de pace si le-a fost intr-ajutor in toate zilele.
48. Si a adunat regele Alexandru ostire mare si a tabarat impotriva lui Dimitrie.
49. Si s-au razboit acesti doi regi si a fugit oastea lui Dimitrie, si l-a gonit Alexandru si l-a biruit.
50. Si s-a intarit razboiul, pana a apus soarele si a cazut Dimitrie in ziua aceea.
51. Si dupa intamplarile acestea, a trimis Alexandru la Ptolomeu, regele Egiptului, soli, zicand:
52. "Fiindca m-am intors in regatul meu si am sezut pe scaunul parintilor mei, si am dobandit domnia, si am biruit pe Dimitrie si am stapanit tara noastra
53. Si am facut razboi cu el, si a fost infrant el si tabara lui de noi, si am sezut pe scaunul domniei lui,
54. Sa asezam acum intre noi prietenie; da-mi pe fiica ta sa o iau de sotie si iti voi fi ginere ti voi da tie si ei daruri vrednice de tine".
55. Si a raspuns regele Ptolomeu zicand: "Buna a fost ziua in care te-ai intors in tara parintilor tai si ai sezut pe scaunul lor de rege.
56. Si acum voi face tie cele ce ai scris; vino sa ne intalnim la Ptolemaida, ca sa ne vedem unul cu altul, si te voi face ginere, precum ai zis".
57. Si a iesit Ptolomeu din Egipt, el si Cleopatra, fiica lui, si a venit in Ptolemaida in anul o suta saizeci si doi.
58. Si s-a intalnit cu regele Alexandru si i-a dat lui pe Cleopatra, fiica sa, si a facut nunta la Ptolemaida, cum fac regii, cu cinste mare.
59. Si a scris regele Alexandru lui Ionatan sa vina intru intampinarea lui.
60. Si a mers cu marire la Ptolemaida si s-a intalnit cu cei doi regi si le-a dat, lor si prietenilor lor, argint si aur si daruri multe, si a aflat trecere inaintea lor.
61. Si au uneltit impotriva lui barbati ucigasi din Israel, oameni fara de lege care l-au parat, dar nu i-a ascultat regele.
62. Si a poruncit regele si a dezbracat pe Ionatan de hainele lui si l-a imbracat pe el cu porfira.
63. Si l-a pus de a sezut cu sine si a zis capeteniilor sale: "Iesiti cu el in mijlocul cetatii si strigati, ca nimeni sa nu-l parasca de nici un lucru si nimeni sa nu-l supere pentru nici o pricina.
64. Si daca au vazut cei care il parau marirea lui, precum s-a strigat, si ca a fost imbracat cu porfira, au fugit toti.
65. Si l-a marit regele si l-a scris intre prietenii cei mai de frunte si l-a pus povatuitor si partas domniei.
66. Si s-a intors Ionatan la Ierusalim, cu pace si cu bucurie.
67. Iar in anul o suta saizeci si cinci, a venit Dimitrie, fiul lui Dimitrie din Creta, in tara parintilor sai.
68. Si a auzit regele Alexandru si s-a mahnit si s-a intors la Antiohia.
69. Si a pus Dimitrie pe Apoloniu, mare capitan care era peste Cele-Siria, si a adunat putere mare si a tabarat la Iamnia si a trimis la Ionatan arhiereul zicand:
70. "Tu singur te ridici impotriva noastra si eu m-am facut de ras si de batjocura pentru tine; pentru ce strangi tu putere impotriva noastra in munti?
71. Acum dar de nadajduiesti in puterile tale, coboara-te la noi, la camp, si sa ne batem amandoi acolo, caci cu mine este puterea cetatilor.
72. Intreaba si afla cine sunt eu si ceilalti care ne ajuta. Si zi ca nu pot sa stea picioarele voastre in fata noastra, ca de doua ori au fost infranti parintii tai in tara lor.
73. Si acum nu vei putea sta inaintea calarimii si a unei puteri ca aceasta la camp, unde nu este piatra, nici pietricica, nici loc de fuga".
74. Auzind Ionatan cuvintele lui Apoloniu, s-a maniat si a ales zece mii de barbati si a iesit din Ierusalim si i-a intampinat Simon, fratele lui, care ii venea in ajutor.
75. Si a tabarat la Iafa, dar cetatea si-a inchis portile, ca paza lui Apoloniu era la Iafa, si au pornit cu razboi asupra ei.
76. Si temandu-se cei din cetate, i-au deschis lui si a stapanit Ionatan Iafa.
77. Si a auzit Apoloniu si a tabarat aproape cu trei mii de calareti si cu putere multa si a mers la Azot, ca si cum ar fi dat inapoi, dar el inainta in campie, caci avea multime de calareti si nadajduia in ei.
78. Si Ionatan l-a urmarit pana la Azot si s-au ciocnit ostile in razboi.
79. Si a lasat Apoloniu o mie de calareti ascunsi in urma lor.

80. Si a aflat Ionatan ca sunt curse in urma sa, si a inconjurat dusmanul tabara lui Ionatan si au aruncat sageti asupra Iudeilor de dimineata pana seara.
81. Dar oastea Iudeilor sta, precum i-a poruncit Ionatan, si au obosit calaretii dusmani.
82. Atunci a impins inainte Simon oastea sa si s-a lovit cu dusmanii, pentru ca se ostenise calarimea, si i-au zdrobit si au fugit.
83. Si calarimea s-a risipit prin camp si a fugit la Azot si a intrat in templul lui Dagon, capistea lor, ca sa scape.
84. Si a aprins Ionatan Azotul si cetatile cele dimprejurul lui si a luat prazile lor si capistea lui Dagon, si pe toti cei care au fugit in ea i-a ars cu foc.
85. Si au fost cei care au cazut de sabie impreuna cu cei care au fost arsi, ca la opt mii de barbati.
86. Si s-a sculat Ionatan de acolo si a tabarat la Ascalon si au iesit cei din cetate inaintea lui cu cinste mare.
87. Si s-a intors Ionatan la Ierusalim cu cei care erau cu el, avand prazi multe.
88. Si daca a auzit regele Alexandru cuvintele acestea, i-a aratat lui Ionatan mai mare cinste.
89. Si i-a trimis o agrafa de aur, precum este obicei a se da rudelor domnesti, si i-a dat Ecromul si toate hotarele lui sa-i fie mosie.

CAPITOLUL 11

Alexandru invins si omorat in Arabia. Domnia lui Dimitrie. Cinstirea lui Ionatan.

l. Iar regele Egiptului a adunat puteri multe, ca nisipul de pe tarmurile marii, si corabii multe si a incercat sa ia domnia lui Alexandru cu viclesug si sa o adauge la stapanirea sa.
2. Si a iesit in Siria cu cuvinte de pace si cei din cetati ii deschideau portile si-i ieseau inainte, ca era porunca regelui Alexandru sa iasa inaintea lui, pentru ca acela ii era socru.
3. Iar Ptolomeu, cand intra in cetati, punea paza de ostasi in fiecare cetate.
4. Si cand s-a apropiat de Azot, i s-a aratat capistea lui Dagon arsa, si Azotul si cele de primprejurul lui stricate si trupurile lepadate si pe cei pe care i-a ars in razboi, ca erau facute gramezi de ei in calea lui.
5. Si au spus regelui cele ce a facut Ionatan, ca sa-l invinovateasca, insa regele a tacut.
6. Si l-a intampinat Ionatan in Iafa cu marire, s-au inchinat unul altuia si au poposit acolo.
7. Si a mers Ionatan cu regele pana la raul ce se cheama Elefteros si s-a intors in Ierusalim.
8. Iar regele Ptolomeu, supunand cetatile cele de pe langa mare, pana la Seleucia cea de langa mare, cugeta asupra lui Alexandru planuri rele.
9. Si a trimis soli la regele Dimitrie, zicand: "Vino sa punem intre noi legatura si-ti voi da tie pe fata mea, pe care o tine Alexandru, si vei imparati in locul tatalui tau,
10. Ca-mi pare rau ca i-am dat pe fiica mea, ca u cautat sa ma omoare".
11. Si a grait rau asupra lui, pentru ca poftea el domnia lui.
12. Si luandu-si fata, a dat-o lui Dimitrie. Astfel el a rupt rudenia cu Alexandru, si s-a vadit vrajmasia lor.
13. Si a intrat Ptolomeu in Antiohia si a pus doua steme pe capul sau, a Asiei si a Egiptului.
14. Iar Alexandru era in Cilicia in vremurile acelea, ca nu vrea sa ramana sub ascultarea lui cei din locurile acelea.
15. Si a auzit Alexandru, si a venit impotriva lui cu razboi si a iesit Ptolomeu si l-a intampinat cu mana tare si l-a infrant.
16. Si a fugit Alexandru in Arabia, ca sa scape acolo, iar regele Ptolomeu s-a inaltat.
17. Si a luat Zabdiel arabul capul lui Alexandru si l-a trimis lui Ptolomeu.
18. Si regele Ptolomeu a murit a treia zi, si ostasii care erau in cetati au fost ucisi de catre locuitori.
19. Si s-a inaltat regele Dimitrie in anul o suta saizeci si sapte.
20. In zilele acelea a adunat Ionatan pe cei din Iuda, ca sa cucereasca cetatea din Ierusalim si a asezat impotriva ei multe masini de razboi.
21. Si au mers oarecare barbati fara de lege, care isi pizmuiau neamul, la rege si i-au spus ca Ionatan este cu ostire imprejurul cetatii;
22. Iar el auzind, s-a maniat si, indata purcezand, a venit la Ptolemaida si a scris lui Ionatan sa nu stea cu ostirea imprejurul cetatii, ci degraba sa vina la el in Ptolemaida, sa se intalneasca.
23. Si daca a auzit Ionatan, a poruncit sa stea cu ostirile imprejurul cetatii si a ales din cei mai batrani ai lui Israel si din preoti si a infruntat primejdia.
24. Si luand argint si aur si haine si alte daruri multe, a mers la rege in Ptolemaida, si a aflat trecere inaintea lui.
25. Si desi-l parau cativa oameni ai faradelegii dintre Iudei,

26. Regele i-a facut precum au facut si cei mai inainte de el si l-a inaltat inaintea tuturor prietenilor sai.
27. Si i-a intarit lui arhieria si altele cate a avut mai inainte spre cinste, si l-a pus pe el printre prietenii cei mai de frunte.
28. Si s-a rugat Ionatan regelui sa scuteasca Iuda de bir si cele trei tinuturi si Samaria, si i-a fagaduit in schimb trei sute de talanti.
29. Si a placut regelui si a scris lui Ionatan scrisori despre toate acestea, care erau asa:
30. Regele Dimitrie, fratelui Ionatan si neamului iudeu, bucurie!
31. Copia scrisorii pe care am scris-o lui Lastene, rudenia noastra, pentru voi, am scris-o si voua, ca sa stiti, si este asa:
32. Regele Dimitrie lui Lastene parintele sau, bucurie!
33. Neamului Iudeilor, prietenilor si aliatilor nostri credinciosi, am judecat sa le facem bine pentru bunavointa lor catre noi.
34. Le-am intarit si hotarele Iudeii si cele trei tinuturi: Efraim si Lida si Ramataim, care s-au adaugat Iudeii de la Samaria, si toate cate se hotarasc cu ele; tuturor celor ce aduc jertfa in Ierusalim le facem scutire de dajdiile ce lua de la ei mai inainte regele pe an, din roadele pamantului si din fructele pomilor.
35. Si celelalte care ni se cad noua, zeciuielile si vamile si lacurile cele de sare si dajdiile pentru rege care se cad noua, toate de ajutor le ingaduim lor.
36. Si nici una dintr-acestea nu se va calca de acum inainte in toata vremea.
37. Acum dar aveti grija ca sa faceti hrisov de acestea, care sa se dea lui Ionatan si sa se puna in muntele cel sfant intr-un loc de unde sa se poata vedea.
38. Iar vazand regele Dimitrie ca este liniste in tara si nimeni nu i se impotriveste, a slobozit pe toti ostasii sai, pe fiecare la locul sau, afara de ostasii cei straini, pe care-i adunase din insulele neamurilor. Dar atunci s-au facut vrajmase lui toate ostirile care fusesera in slujba parintilor lui.
39. Trifon, cel care fusese mai inainte intre cei ai lui Alexandru, vazand ca toate ostirile cartesc asupra lui Dimitrie, a mers la arabul Iamblic, care crestea pe Antioh, copilul lui Alexandru,
40. Si l-a rugat sa-i dea copilul ca sa-l puna rege in locul tatalui sau. I-a spus apoi cate a facut Dimitrie si neintelegerea pe care o au ostirile lui cu el si a ramas acolo multe zile.
41. Si a trimis Ionatan la regele Dimitrie ca sa-i scoata pe cei din cetatea Ierusalimului si pe cei din cetatile cele intarite, ca porneau razboi impotriva lui Israel.
42. Si a trimis Dimitrie la Ionatan, zicand: "Nu numai acestea iti voi face tie si neamului tau, ei cu marire te voi mari pe tine si pe neamul tau, de voi avea vreme buna.
43. Acum dar lucru bun vei face de-mi vei trimite barbati care sa ma ajute, ca s-au viclenit asupra mea toate ostirile mele".
44. Si i-a trimis Ionatan trei mii de voinici alesi la Antiohia, si au venit la rege, si s-a veselit regele de venirea lor.
45. Ca s-au adunat cei din cetate, in mijlocul cetatii, ca la vreo suta douazeci de mii de barbati si voiau sa-l omoare pe rege.
46. Si a fugit regele in palat si au cuprins cei din cetate caile cetatii si au inceput razboiul.
47. Si a chemat regele pe Iudei intr-ajutor si s-au adunat toti impreuna la el si indata s-au risipit in cetate.
48. Si au omorat in cetate in ziua aceea ca vreo suta de mii si au ars cetatea si au luat prazi multe si au izbavit pe rege.
49. Si vazand cei din cetate ca au biruit Iudeii cetatea precum au voit, si-au pierdut curajul si au strigat catre rege, rugandu-se si zicand:
50. Intinde-ne mana cu pace si sa inceteze Iudeii de a ne mai bate pe noi si cetatea.
51. Si au lepadat armele si au facut pace si s-au marit Iudeii inaintea regelui si inaintea tuturor celor de sub stapanirea lui si s-au intors la Ierusalim cu prazi multe.
52. Si a sezut Dimitrie regele pe scaunul domniei si s-a linistit tara inaintea lui.
53. Insa a mintit in privinta a toate cate a zis si s-a instrainat de Ionatan si nu i-a rasplatit dupa facerile de bine, pe care le-a facut, ci a inceput sa-i faca necazuri.
54. Iar dupa aceasta s-a intors Trifon aducand pe Antioh cu el, inca fiind copil, si l-a ridicat rege si i-a pus stema.
55. Si s-au adunat la el toate ostirile pe care le-a risipit Dimitrie, si s-au razboit cu el, iar el a fugit si a fost biruit.
56. Si a luat Trifon elefantii si a stapanit Antiohia.
57. Si a scris Antioh cel tanar lui Ionatan, zicand: "Iti intaresc arhieria si te pun mai mare peste cele patru tinuturi

si vreau sa fii din prietenii regelui".
58. Si i-a trimis vase de aur pentru slujba si i-a dat putere sa bea din nastrapa de aur si sa se imbrace in porfira si sa aiba agrafa de aur.
59. Si pe Simon, fratele lui, l-a pus carmuitor de la hotarul Tirului pana la marginile Egiptului.
60. Si a iesit Ionatan si a mers dincolo de rau si in cetati si s-au adunat la el toate ostirile Siriei intr-ajutor si a venit la Ascalon, si au iesit cei din cetate inaintea lui cu marire.
61. Si de acolo s-a dus la Gaza si a inconjurat-o cu ostire si a ars imprejurimile cetatii si le-a pradat.
62. Cei din Gaza au rugat pe Ionatan si el a facut pace cu ei, dar a luat pe fiii capeteniilor ostatici, i-a trimis in Ierusalim, iar el a mers prin tara pana la Damasc.
63. Si a auzit Ionatan ca au venit capeteniile lui Dimitrie la Chedes in Galileea cu ostire multa, vrand sa-l scoata din tara aceea.
64. Si a iesit inaintea lor, iar pe fratele sau Simon l-a lasat in tara.
65. Si Simon a tabarat asupra Betturului si a facut razboi impotriva lui zile multe si l-a inchis.
66. Si l-au rugat pentru pace, si el le-a dat-o, si i-a scos de acolo si a luat cetatea si a pus in ea paza.
57. Iar Ionatan si tabara lui a tabarat la Marea Ghenizaretului si, sculandu-se de dimineata, a mers in campul Hatorului.
68. Dar dintr-o data le-a iesit in fata, in campie, o armata pagana, care dupa ce lasase o parte din ostire in munti sa-l pandeasca, inainta drept in fata lui.
69. Iar ostirea cea ascunsa s-a ridicat din locurile ei si a inceput razboiul.
70. Si au fugit toti cei care erau cu Ionatan; nici unul n-a ramas dintre ei, fara de Matatia, fiul lui Absalom, si Iuda, fiul lui Alfeu, capeteniile cetelor de oaste.
71. Si si-a rupt Ionatan hainele si si-a pus tarana pe cap si s-a rugat.
72. Si s-a intors impotriva lor cu razboi si i-a biruit, si ei au fugit.
73. Si vazand cei care fugisera de la el, s-au intors la el si i-au izgonit cu ei pana la Chedes, unde era tabara lor, si au poposit cu tabara acolo.
74. Si au cazut din cei de alt neam, in ziua aceea, ca la vreo trei mii de barbati, si s-a intors Ionatan in Ierusalim.

CAPITOLUL 12

Legatura cea noua a lui Ionatan cu Romanii si Spartanii. Trifon omoara cu viclesug pe Ionatan.

1. Si vazand Ionatan ca-i ajuta vremea, a ales barbati si i-a trimis la Roma, sa intareasca si sa innoiasca prietenia cu ea.
2. Si la Spartani si in alte locuri a trimis scrisori ca acestea.
3. Si au mers la Roma si au intrat in senatul lor si au zis: "Ionatan arhiereul si neamul Iudeilor ne-au trimis, ca sa innoiti cu noi legatura de prietenie, ca si mai inainte".
4. Si Romanii le-au dat scrisori catre fiecare tinut ca sa-i petreaca spre pamantul Iudeii cu pace.
5. Iar cuprinsul scrisorilor pe care le-a scris Ionatan Spartanilor este acesta:
6. "Ionatan arhiereul si obstea poporului si preotii si celalalt popor al Iudeilor, fratilor Spartani, bucurie!
7. Inca de demult s-au trimis scrisori la Onia arhiereul, de catre Arie, unul din regii vostri, in care se adeverea ca sunteti fratii nostri, precum se vede din copia de fata.
8. Si cu cinste a primit Onia pe barbatul cel trimis si a primit scrisorile in care se arata legatura si prietenia dintre noi.
9. Drept aceea, noi neavand lipsa de acestea si avand mangaiere cartile cele sfinte, care sunt in mainile noastre,
10. Am incercat sa trimitem soli la voi care sa innoiasca fratia si prietenia, ca sa nu ne instrainam de voi, ca multa vreme a trecut de cand ati trimis la noi.
11. Iar noi neincetat in toata vremea si la sarbatori si la celelalte zile cuvioase va pomenim in jertfele si rugaciunile pe care le facem, precum este bine si se cuvine a ne aduce aminte de frati.
12. Si ne bucuram de marirea voastra.
13. Iar pe noi ne-au inconjurat multe necazuri si razboaie multe, ca s-au sculat cu bataie asupra noastra regii cei din jurul nostru.
14. Dar n-am vrut sa va suparam pe voi si pe ceilalti aliati si prieteni ai nostri cu vestea acestor razboaie.
15. Pentru ca avem ajutor din cer, care ne ajuta, si ne-am izbavit de vrajmasii nostri, si s-au supus vrajmasii nostri.
16. Drept aceea, am ales pe Numeniu, fiul lui Antioh, si pe Antipater, fiul lui Iason, si i-am trimis la Romani, ca sa

innoiasca prietenia si legatura de pana acum cu noi.
17. Si le-am poruncit sa mearga si la voi si sa va aduca inchinaciuni si sa va dea scrisorile de la noi pentru innoirea fratiei noastre.
18. Si acum bine veti face de ne veti raspunde la acestea".
19. Iata copia scrisorii trimisa de Spartani:
20. "Arie, regele Spartanilor, lui Onia, preotul cel mare, bucurie!
21. Aflatu-s-a in scrieri vechi despre Spartani si Iudei ca sunt frati si ca sunt din neamul lui Avraam.
22. Si acum de cand am cunoscut acestea, bine veti face scriindu-ne pentru pacea voastra.
23. Si noi va raspundem cu scrisoare ca turmele voastre si averea voastra ale noastre sunt, si cele ce sunt ale noastre, ale voastre sunt: poruncim drept aceea, ca sa vi se vesteasca acestea".
24. Dupa acestea a auzit Ionatan ca s-au intors capeteniile lui Dimitrie cu putere mai multa decat mai inainte, ca sa porneasca razboi impotriva lui.
25. Si plecand din Ierusalim, s-a intalnit cu ei in tara Amatitei, ca nu i-a lasat sa calce in tara lui.
26. Si a trimis iscoade in tabara lor, si s-a intors si i-au spus lui ca asa au randuit, ca sa vina peste ei noaptea.
27. Si dupa ce a apus soarele, a poruncit Ionatan celor care erau cu el sa privegheze si sa fie inarmati si gata de bataie toata noaptea; si a pus straji imprejurul taberei.
28. Si au auzit vrajmasii ca Ionatan si cei care erau cu el s-au gatit de lupta, si s-au temut si s-au speriat si, fugind, au aprins focuri in tabara lor.
29. Si Ionatan si cei care erau cu el n-au priceput pana dimineata, ca vedeau focurile arzand.
30. Si a alergat Ionatan pe urma lor, si nu i-a prins, pentru ca trecusera raul Elefteros.
31. Si s-a abatut Ionatan la Arabii care se cheama Zabadei, si i-a batut si le-a luat prazile.
32. Si plecand, a venit la Damasc si a strabatut toata tara.
33. Iar Simon, iesind, a mers pana la Ascalon si la cetatile cele invecinate si s-a abatut la Iafa pe care a cucerit-o.
34. Ca a auzit ca ei vor sa dea cetatea oamenilor lui Dimitrie si a pus acolo sa o pazeasca.
35. Si s-a intors Ionatan si a adunat pe batranii poporului si s-au sfatuit cu ei, ca sa zideasca cetati intarite in Iuda,
36. Si sa inalte zid mare intre cetatuie si oras, ca sa o desparta de Ierusalim, si sa ramana despartita, asa incat nici sa cumpere, nici sa vanda.
37. Si s-au adunat sa zideasca cetatea, fiindca se daramase zidul de deasupra paraului Chedron in latura de rasarit, si au reparat partea ce se cheama Cafenata.
38. Si Simon a intarit Hadidul din Sefala si i-a pus porti si incuietori.
39. Si a incercat Trifon sa domneasca peste Asia si sa-si puna stema si sa puna mana pe regele Antioh.
40. Dar se temea ca nu cumva sa nu-l lase Ionatan si ca nu cumva sa porneasca razboi impotriva lui; si cauta sa prinda pe Ionatan si sa-l piarda si, sculandu-se, a venit in Betsean.
41. Si a iesit Ionatan inaintea lui la Betsean cu patruzeci de mii de barbati alesi de razboi.
42. Si vazand Trifon ca a venit Ionatan cu putere multa, s-a temut a-si intinde mainile asupra lui.
43. Si l-a primit cu marire si l-a imprietenit cu toti prietenii sai si i-a dat daruri si a poruncit supusilor sai sa asculte de el, ca si de sine.
44. Si i-a zis lui Ionatan: "Pentru ce ai ostenit tot poporul acesta, nefiind intre noi razboi?
45. Si acum trimite-i la casele lor, si-ti alege cativa barbati, care sa fie cu tine, si vino cu mine in Ptolemaida si ti-o voi da tie, ca si pe celelalte cetati si ostiri, si pe toti cei care sunt peste treburi, si intorcandu-ma, ma voi duce inapoi, ca pentru aceasta am venit".
46. Iar Ionatan, crezandu-l, a facut cum i-a zis, si a trimis ostirile sa mearga in tara lui Iuda.
47. Si a lasat cu sine trei mii do barbati, dintre care doua mii in Galileea, iar o mie a mers cu el.
48. Si dupa ce a intrat Ionatan in Ptolemaida, au inchis Ptolemaidenii portile si l-au prins pe el si pe toti cei care venisera cu el i-au omorat cu sabia.
49. Si a trimis Trifon pedestrasi si calarime in Galileea si la campul cel mare, ca sa piarda pe toti cei ai lui Ionatan.
50. Si au inteles ca Ionatan este prins si ca au pierit cei care erau cu el, si se indemnara si se intocmira pentru razboi.
51. Si vazand cei care ii izgoneau ca ei pentru sufletul lor se vor bate, s-au intors.
52. Si au ajuns toti sanatosi in tara lui Iuda si au plans pe Ionatan si pe cei care erau cu el si s-au temut si a jelit tot Israelul cu jale mare.
53. Si au incercat toate neamurile cele de primprejurul lor, ca sa-i piarda.

54. Ca ziceau: "N-au capetenie si ajutor; acum dar sa-i batem si sa pierdem dintre oameni pomenirea lor".

CAPITOLUL 13

Simon ramane in locul lui Ionatan. El biruie pe Trifon si curata Ierusalimul.

1. Si a auzit Simon ca a adunat Trifon putere multa, ca sa vina in tara lui Iuda s-o piarda.
2. Si vazand ca poporul este spaimantat si plin de frica, s-a suit in Ierusalim si a adunat poporul.
3. Si i-a mangaiat pe ei si le-a zis: "Voi stiti cate am facut eu si fratii mei si casa tatalui meu pentru legi si pentru cele sfinte, si razboaiele si nevoile pe care le-am facut.
4. Pentru aceasta toti fratii mei au pierit pentru Israel si am ramas eu singur,
5. Si acum sa nu dea Dumnezeu ca sa-mi crut eu sufletul in toata vremea necazului; ca nu sunt mai bun decat fratii mei.
6. Ci voi cauta razbunare pentru legea mea si pentru cele sfinte si pentru femeile si fiii nostri, ca s-au adunat toate limbile, ca sa ne piarda cu vrajmasie.
7. Si s-a aprins duhul poporului, indata ce a auzit cuvintele acestea, si a raspuns cu glas mare, zicand:
8. "Tu ne esti capetenia noastra in locul lui Iuda si al lui Ionatan, fratele tau.
9. Poarta razboiul nostru, si toate cate vei zice, vom face.
10. Si a adunat pe toti barbatii cei de razboi si a grabit a savarsi zidurile Ierusalimului si a-l intari primprejur.
11. Si a trimis pe Ionatan al lui Absalom cu putere destula la Iafa si, scotand pe cei care erau acolo, a ramas in ea.
12. Si a pornit Trifon din Ptolemaida cu ostire multa, sa intre in pamantul Iudei si avea cu sine pe Ionatan in lanturi.

13. Iar Simon a tabarat la Hadid in preajma campului.
14. Si intelegand Trifon ca s-a sculat Simon in locul lui Ionatan, fratele sau, si ca vrea sa porneasca asupra lui cu razboi, a trimis la el soli, zicand:
15. "Pentru banii ce era dator Ionatan, fratele tau, la vistieria imparateasca, pe urma slujbelor ce a avut, il tinem inchis.
16. Si acum trimite o suta de talanti de argint si pe doi fii ai lui ostatici, ca nu cumva, capatand libertatea, sa se vicleneasca spre noi, si noi il vom elibera".
17. Si a cunoscut Simon ca graieste cu inselaciune catre el, insa tot a trimis banii Si pe prunci, ca sa nu ridice vrajmasie mare din partea poporului si sa nu se zica:
18. "Pentru ca Simon nu a trimis banii si pruncii, de aceea a pierit Ionatan".
19. Si a trimis pruncii si cei o suta de talanti; iar el a mintit si n-a slobozit pe Ionatan.
20. Si dupa aceea a venit Trifon, ca sa intre in tara si sa o supuna si a inconjurat pe calea cea dinspre Adoraim; iar Simon si tabara lui il urmareau in tot locul unde mergea.
21. Iar cei din cetate au trimis la Trifon soli, grabindu-l sa vina la ei prin pustiu si sa le trimita hrana.
22. Si a gatit Trifon toata calarimea sa, ca sa vina in noaptea aceea, dar a fost zapada multa si n-a putut veni din pricina zapezii si, purcezand, a venit in Galaad.
23. Si cand s-a apropiat de Bascama, a omorat pe Ionatan si l-a ingropat acolo.
24. Si s-a inapoiat Trifon si s-a dus in pamantul sau.
25. Si a trimis Simon si a luat oasele lui Ionatan, fratele sau, si l-a ingropat in Modein, in cetatea parintilor.
26. Si l-a plans tot Israelul cu plangere mare si l-a jelit zile multe.
27. Si a zidit Simon mormantul tatalui sau si al fratilor lui si l-a inaltat cu chip frumos la vedere din piatra cioplita pe dinainte si pe dinapoi.
28. Si a pus deasupra sapte turnuri, unul in fata altuia: tatalui si maicii si celor patru frati.
29. Si le-a facut imprejur lucrari mestesugite si a pus stalpi mari si a facut pe stalpi chipuri cu arme spre nume vesnic si langa arme corabii cioplite, ca sa vada toti cei care umbla pe mare.
30. Acesta este mormantul pe care l-a facut in Modein si care este pana in ziua de azi.
31. Iar Trifon, umbland cu viclesug catre regele Antioh cel Tanar, l-a omorat.
32. Si a domnit in locul lui si si-a pus stema Asiei si a facut prapad mare pe pamant.
33. Si a zidit Simon cetatile Iudeii si le-a intarit cu turnuri inalte si cu ziduri mari si cu porti cu zavoare si a pus stransura de bucate in cetati.
34. Si alegand Simon barbati. i-a trimis cu daruri la regele Dimitrie, ca sa ierte tara, pentru ca toate faptele lui Trifon erau jafuri.

35. Si a trimis la el regele Dimitrie dupa faptele acestea si i-a raspuns si i-a scris aceasta scrisoare:
36. "Regele Dimitrie, lui Simon arhiereul si prietenul regilor, batranilor si neamului evreiesc, bucurie.
37. Am primit coroana de aur si ramura de finic si suntem gata sa va dam pace mare si am scris celor mai mari peste treburi sa va lase cele ce va iertam.
38. Si cate am asezat cu voi raman, si cetatile, pe care le-ati zidit, sa fie ale voastre.
39. Iertam scaparile din vedere si greselile facute pana in ziua de astazi si dajdiile catre rege cu care erati datori si orice se vamuia in Ierusalim sa nu se mai vamuiasca.
40. Si care vor fi vrednici dintre voi sa se inscrie intre ai nostri, sa se inscrie si sa fie intre noi pace".
41. In anul o suta saptezeci s-a ridicat jugul neamurilor de deasupra lui Israel.
42. Si a inceput poporul lui Israel a scrie in scrisori si in zapise: "In anul intai pe vremea lui Simon arhiereul cel mare, mai-marele si carmuitorul Iudeilor".
43. In zilele acelea a tabarat Simon asupra Ghezerului si a inconjurat-o cu ostiri si a facut un turn pe roate pentru luarea cetatii si s-a apropiat de cetate si a lovit un turn si l-a luat.
44. Si cei din turnul pe roate au sarit in cetate si s-a facut tulburare mare.
45. Si s-au suit cei din cetate cu femeile si cu fiii lor pe zid, rupandu-si hainele si au strigat cu glas mare rugand pe Simon sa faca pace cu ei si au zis:
46. "Sa nu ne faci noua dupa rautatile noastre; ci dupa mila ta".
47. Si i s-a facut mila lui Simon de ei si nu i-a batut, ci scotandu-i din cetate a curatit casele in care erau idolii, si asa au intrat in ea, laudand si binecuvantand pe Domnul.
48. Si a scos din ea toata necuratia, a asezat acolo oameni care tin legea, a intarit-o si a zidit in ea locas.
49. Iar cei din cetatuia din Ierusalim erau opriti a iesi si a merge in tara si a cumpara si a vinde si au flamanzit foarte si multi dintre ei au pierit de foame.
50. Si au strigat catre Simon sa-i primeasca si i-a primit si a scos pe cei care erau acolo si a curatit cetatuia de necuratenii.
51. Si au intrat in ea in douazeci si trei ale lunii a doua, in anul o suta saptezeci si unu, cu laude si cu stalpari si harpe si chimvale si cu alaute si cu cantari si cantece, fiindca marele vrajmas al lui Israel fusese infrant.
52. Si a randuit ca in fiecare an sa serbeze aceasta zi cu veselie.
53. Si a intarit muntele templului Domnului cel de langa cetate si au locuit acolo, el si cei care erau cu ei.
54. Si a vazut Simon ca Ioan, feciorul sau, este om deplin si l-a pus capetenie peste toate ostirile si a locuit in Gaza.

CAPITOLUL 14

Arsachis, regele Persilor, biruind pe Dimitrie, aduce liniste tarilor. Simon cucereste Iafa, Ghezerul si Ierusalimul, marind hotarele neamului sau.

l. Si in anul o suta saptezeci si doi, regele Dimitrie si-a adunat puterile sale si s-a dus in Media sa-si caute ajutor, ca sa bata pe Trifon.
2. Iar auzind Arsachis, regele Persiei si al Mediei, ca a venit Dimitrie in hotarele sale, a trimis pe unul din capeteniile sale, ca sa-l prinda viu.
3. Acesta, mergand, a batut ostirea lui Dimitrie, l-a prins, l-a dus la Arsachis si l-a pus sub paza.
4. Si s-a odihnit tara in pace in toate zilele lui Simon si a cautat el cele bune neamului sau si le-a placut stapanirea lui si marirea lui in toate zilele.
5. Si sporind marirea sa, a luat Iafa, ca sa aiba port si a facut intrare la insulele marii.
6. Si a latit hotarele neamului sau si a stapanit tara.
7. Si a adunat multi robi si a stapanit Ghezerul si Betturul si cetatea si a scos necurateniile din ea, ca nu i se mai impotrivea nimeni.
8. Si lucrau pamantul cu pace si pamantul da roadele lui si pomii campurilor fructele lor.
9. Batranii sedeau in ulite, toti vorbeau de lucrurile cele bune si tinerii se imbracau in haine de marire si cu imbracaminte de razboi.
10. Cetatilor le-a dat hrana si le-a facut intarituri, incat s-a vestit numele maririi lui pana la marginea pamantului.
11. A adus pace pe pamant si s-a veselit Israel cu veselie mare.
12. Si a sezut fiecare sub vita sa si sub smochinul sau, ca nu avea cine sa-i inspaimante.
13. Ca se sfarsisera de pe pamant cei care aduceau razboaie asupra lor si regii se prabusisera in zilele acelea.

14. Si a intarit pe toti smeritii poporului sau, a pazit legea si a pierdut pe cel fara de lege si viclean.
15. Sfantul locas l-a marit si a inmultit vasele cele sfinte.
16. Si s-a auzit la Roma si pana la Sparta ca a murit Ionatan si s-au mahnit foarte.
17. Si au auzit ca Simon, fratele lui, s-a facut in locul lui arhiereu si stapaneste tara si cetatile cele din ea.
18. Si i-au scris lui pe table de arama, ca sa innoiasca prietenia cu el si tovarasia pe care o facusera cu Iuda si cu Ionatan, fratii lui.
19. Si s-a citit inaintea adunarii in Ierusalim.
20. Iar copia scrisorilor pe care le-au trimis Spartanii este aceasta: "Capeteniile Spartanilor si cetatea lor, lui Simon arhiereul, batranilor si preotilor si la tot poporul Iudeilor, bucurie.
21. Solii cei trimisi la poporul nostru ne-au spus de marirea si cinstea voastra si ne-am bucurat de venirea lor.
22. Si am scris cele zise de ei in cartea sfaturilor poporului, precum urmeaza: Numeniu, fiul lui Antioh si Antipater, fiul lui Iason, solii Iudeilor, au venit la noi ca sa innoiasca prietenia cu noi.
23. Si a primit poporul pe oamenii acestia cu cinste si a pus copia de pe cuvintele lor in arhiva tarii ca amintire pentru poporul spartan. Iar o copie de pe ele am trimis-o arhiereului Simon".
24. Dupa aceasta a trimis Simon pe Numeniu la Roma, avand o pavaza mare de aur care pretuia o mie de mine, ca sa intareasca tovarasia cu ei.
25. Si daca a auzit poporul lucrurile acestea, a zis: "Cu ce daruri vom rasplati pe Simon si pe fiii lui?
26. Ca au fost viteji, el si fratii lui, casa tatalui sau si au batut pe vrajmasii lui Israel si au intarit stapanirea lui Israel". Atunci au scris toate acestea pe table de arama, pe care le-au pus pe stalpi in muntele Sionului.
27. Si iata copia scrisorii: "In ziua a optsprezecea a lunii Elul, in anul o suta saptezeci si doi, care este al treilea an, pe vremea lui Simon arhiereul,
28. Capetenia poporului Domnului, cand era mare adunare de preoti si de popor si de capetenii ale neamului si batrani ai tarii, vi s-au facut cunoscut acestea: Fiindca de multe ori au fost razboaie in tara,
29. Simon, fiul preotului Matatia, din neamul lui Ioiarib si fratii lui, s-au pus in primejdie, stand impotriva vrajmasilor neamului sau, ca sa apere templul si legea si cu marire a preamarit neamul sau.
30. Si a adunat Ionatan neamul sau si s-a facut lui arhiereu, si s-a adaugat la poporul sau.
31. Si au vrut vrajmasii sa le calce tara, ca sa le-o supuna si sa-si ridice mainile asupra celor sfinte ale lor.
32. Atunci s-a sculat Simon si a pornit razboi pentru neamul sau si a cheltuit bani multi dintr-ai sai si a dat arme si simbrie barbatilor viteji din neamul sau,
33. Si a intarit cetatile Iudeii si Betturul cel de la hotarele Iudeii, unde erau armele vrajmasilor mai inainte si a pus acolo paza barbati iudei.
34. Si a intarit Iafa cea de la mare si Ghezer cea de la hotarele Azotului, in care mai inainte locuiau vrajmasii si au locuit acolo Iudei si cate mai trebuia le-a facut.
35. Si vazand poporul credinta lui Simon si marirea adusa de el neamului sau, l-a pus carmuitor si arhiereu, pentru ca el a facut toate acestea, pastrand dreptatea si credinta neamului sau si ravnind in tot chipul sa inalte pe poporul sau.
36. Si in zilele acelea a mers bine lucrul prin mainile lui, ca s-au izgonit strainii din tara lor si cei din cetatea lui David din Ierusalim, care isi facusera cetate, din care ieseau si pangareau imprejurimea templului si aduceau mult necaz cu intinaciunea lor.
37. Si a pus sa locuiasca in el barbati iudei si l-a intarit spre apararea tarii si a cetatii si a inaltat zidurile Ierusalimului.
38. Si regele Dimitrie i-a intarit arhieria dupa aceasta,
39. Si l-a facut dintre prietenii sai, si l-a marit apoi cu cinste mare,
40. Pentru ca a auzit ca Romanii ii au pe Evrei de prieteni si aliati; si ca ei au iesit inaintea solilor lui Simon cu cinste;
41. Pentru toate acestea au voit Iudeii si preotii sa le fie Simon carmuitor si arhiereu in veac, pana se va scula prooroc credincios,
42. Si sa fie peste ei carmuitor si sa aiba grija de cele sfinte, sa faca randuieli mai mari peste lucrurile lor si peste tara si peste arme si cetati.
43. Si sa poarte grija de templu si toti sa asculte de el si cu numele lui sa se scrie toate scrisorile in tara si sa se imbrace cu porfira si sa poarte podoabe de aur.
44. Si nimanui din popor si din preoti nu va fi ingaduit sa calce ceva din acestea si sa fie impotriva celor ce va zice el, sau sa faca adunare in tara fara de el, sau sa se imbrace cu porfira si sa poarte agrafa de aur;

45. Iar cine va face afara de acestea sau va calca ceva dintr-acestea sa fie vinovat".
46. Si a primit tot poporul sa-i faca lui Simon, dupa cuvintele acestea.
47. Iar Simon a primit si a voit sa fie arhiereu si carmuitor si stapanitor neamului evreiesc si preotilor si sa poarte grija de toii.
48. Si a zis ca scrisoarea aceasta sa fie sapata in table de arama,
49. Si sa le aseze in curtea templului in loc ales si copii dupa ele sa le puna in vistierie, ca sa le aiba Simon si fiii lui.

CAPITOLUL 15

Simon strica prietenia pe care o legase cu Antioh, fiul lui Dimitrie, si cu Romanii.

l. Si a trimis Antioh, feciorul regelui Dimitrie, scrisori din insulele marii lui Simon preotul si stapanitorul Evreilor si catre tot neamul iudeu.
2. Si erau scrise in acest chip: "Regele Antioh, lui Simon arhiereul si stapanitorul Evreilor si neamului evreiesc, bucurie.
3. De vreme ce oameni misei au biruit imparatia parintilor nostri,
4. Si vreau sa o asez din nou precum era mai inainte, am adunat ostire multa, am facut corabii de razboi si am hotarat sa pedepsesc pe cei care au pradat tara noastra si pe cei care au pustiit cetatile din hotarele stapanirii mele.
S. Acum dar iti intaresc toate scutirile date de regii cei mai inainte de mine si orice alte daruri ti-au ingaduit ei;
6. Si-ti ingaduiesc sa faci bani sub numele tau, in tara ta.
7. Si Ierusalimul si templul sa fie libere si toate armele ce ai si cetatile pe care le-ai zidit si le stapanesti sa-ti ramana tie;
8. Si toata datoria domneasca si oricate erau sa fie pentru domnie, de acum si in tot veacul, se lasa tie.
9. Si dupa ce vom aseza stapanirea noastra, te vom mari pe tine si neamul tau si templul Domnului cu slava mare, incat sa fie aratata marirea voastra in tot pamantul".
10. In anul o suta saptezeci si patru, a iesit Antioh in pamantul parintilor sai si s-au adunat acolo toate ostirile, incat putini au ramas eu Trifon.
11. Si l-a izgonit regele Antioh, iar el a fugit in Dora cea de langa mare.
12. Ca a vazut ca s-au adunat peste el rautatile si l-au parasit ostirile.
13. Si a tabarat Antioh asupra Dorei impreuna cu o suta douazeci de mii de barbati razboinici si opt mii de calareti.

14. Si a inconjurat cetatea si cu corabii si o lovea si dinspre uscat si dinspre mare si pe nimeni n-a lasat nici sa iasa, nici sa intre.
15. Si a venit Numeniu si cei care erau cu el de la Roma avand scrisori catre regi si tari, in care erau scrise acestea:
16. "Lucius, consul al Romanilor, regelui Ptolomeu, bucurie.
17. Solii Iudeilor au venit la noi prieteni si aliati ai nostri, ca sa innoiasca prietenia si legatura cea din inceput, trimisi de Simon arhiereul sl de poporul Iudeilor.
18. Si au adus un scut de aur de o mie de mine.
19. Pentru aceasta scriem regilor si tarilor, ca sa nu le faca rau, lor si cetatilor si tarii lor, si sa nu dea ajutor celor care se razboiesc impotriva lor.
20. Si ni s-a parut ca este bine a lua scutul de la ei.
21. Deci de vor fi fugit vreunii oameni facatori de rele din tara lor la voi, sa-i dati lui Simon arhiereul, sa-i pedepseasca dupa legea lor".
22. Aceeasi scrisoare a fost adresata regelui Dimitrie, lui Atalus, lui Ariarate si lui Arsachis,
23. Precum si tuturor tarilor: Sampsame, Sparta, Delos, Mindus, Sicion, Caria, Samos, Pamfilia, Licia, Halicarnas, Cos, Side, Aradus, Rodos, Faselis, Gortina, Cnidus, Cipru si Cirene.
24. Si copia lor a trimis-o lui Simon arhiereul.
25. Iar regele Antioh i tabarat asupra Dorei a doua zi, aducand din ce in ce mai aproape ostirile sale si facand masini, a inchis Antioh pe Trifon, incat nu putea nici sa intre, nici sa iasa.
26. Si i-a trimis Simon doua mii de barbati alesi sa-i ajute si argint si aur si vase pretioase.
27. Si n-a vrut sa le primeasca, ci a stricat tot ceea ce s-a inteles cu el mai inainte si s-a instrainat de el.
28. Si a trimis la el pe Atenobiu, unul din prietenii sai, spre a vorbi cu el astfel: "Voi tineti Iafa si Ghezer si

intaritura din Ierusalim, cetati ale stapanirii mele.
29. Hotarele lor le-ati pustiit si ati adus necaz mare pe pamant, stapanind locuri multe in hotarele stapanirii mele;
30. Acum dar dati cetatile pe care le-ati luat si birurile tinuturilor pe care le-ati stapanit din hotarele cele din afara de Iuda.
31. Iar de nu, dati pentru ele cinci sute de talanti de argint si pentru stricaciunea facuta si pentru birurile cetatilor, alti cinci sute de talanii; iar de nu, vom veni si vom face razboi impotriva voastra".
32. Si a venit Atenobiu, prietenul regelui, la Ierusalim si a vazut marirea lui Simon si rafturi cu vase de aur si de argint si slugarime multa, incat se minuna si apoi i-a spus cuvintele regelui:
33. Si raspunzand Simon, i-a zis lui: "Nici pamant strain n-am luat, nici tinem ceva strain, ci mostenirea parintilor nostri, pe care vrajmasii nostri fara judecata cu orice prilej au apucat-o.
34. Iar noi ne tinem acum de mostenirea parintilor nostri.
35. Cat despre Iafa si Ghezer, pe care le ceri, acestea faceau tulburare in popor si in tara noastra. Pentru ele vom da o suta de talanti". Si Atenobiu nu i-a raspuns nici un cuvant.
36. Si intorcandu-se cu manie la rege, i-a spus cuvintele acestea si marirea lui Simon si toate cate a vazut si sa maniat regele cu mare furie:
37. Iar Trifon, intrand in corabie, a fugit la Ortosia.
38. Si a pus regele pe Cendebeu comandant la marginea marii si i-a dat ostire pedestrasi si calareti.
39. Si i-a poruncit sa se aseze in preajma Iudeii si sa zideasca Cedronul, sa intareasca portile si sa faca razboi impotriva poporului. Iar regele a inceput sa urmareasca el insusi pe Trifon.
40. Si a venit Cendebeu la Iamnia si a inceput sa asupreasca poporul si sa intre in Iuda, robind si ucigand. Si a zidit Cedronul.
41. Si a randuit acolo calareti si oaste, ca sa faca navaliri si sa inchida caile Iudeii, precum i-a poruncit regele.

CAPITOLUL 16

Simon si doi fii ai lui sunt omorati miseleste. Lui ii urmeaza Ioan, fiul lui, care s-a numit Hircan si care a facut multe razboaie si vitejii.

1. Si s-a suit Ioan de la Ghezer, si a spus lui Simon, tatal sau, cele ce a facut Cendebeu.
2. Si a chemat Simon pe cei doi fii mai mari ai sai, pe Iuda si pe Ioan, si le-a zis: "Eu si fratii mei si casa tatalui meu ne-am luptat cu vrajmasii lui Israel din tinerete pana in ziua de astazi, si prin mainile noastre de multe ori s-a izbavit Israel.
3. Si acum am imbatranit, iar voi pentru aceasta slujba, din mila lui Dumnezeu, aveti ani destui; fiti in locul meu si in locul fratelui meu si faceti razboi pentru neamul nostru, si ajutorul cel din cer sa fie cu voi".
4. Si a ales din tara douazeci de mii de barbati razboinici si calareti, si a mers asupra lui Cendebeu, si au dormit la Moden.
5. Si iesind dimineata la camp, au fost intampinati de ostire multa, pedestri si calari; iar intre ei era un rau.
6. Si a tabarat el si poporul lui in fala lor. Si vazand ca poporul se teme sa treaca raul, a trecut intai el, si l-au vazut oamenii lui, si au trecut si ei dupa el.
7. Si a despartit oastea in doua si pe calareti i-a asezat in mijlocul pedestrasilor, caci calarimea vrajmasilor era foarte multa.
8. Si au trambitat cu trambitele sfintite, si Cendebeu a fost infrant impreuna cu tabara lui, si au cazut dintre ei raniti multi, si cati au mai ramas au fugit in cetate.
9. Atunci a fost ranit Iuda, fratele lui Ioan, iar Ioan i-a gonit pana la Cedron, pe care-l zidise.
10. Si au fugit pana la turnurile cele din tarina Azotului, si le-au ars cu foc, si au cazut dintre ei ca la vreo doua mii de barbati, si s-au inapoiat in pamantul Iudeii Cu pace.
11. Iar Ptolomeu al lui Abub era pus carmuitor in campul Ierihonului, si avea argint si aur mult.
12. El era ginere al arhiereului.
13. Si s-a inaltat inima lui si a vrut sa stapaneasca tara, si s-a sfatuit cu viclesug asupra lui Simon si a fiilor lui, ca sa-l omoare.
14. Iar Simon umbla prin cetatile din iara si purta grija de nevoile lor, si s-a coborat din Ierihon, el si Matatia si Iuda, fiii lui, in anul o suta saptezeci si sapte, in luna a unsprezecea, luna Sebat.
15. Si i-a primit cu viclesug feciorul lui Abub intr-un castel mic, ce se chema Doc, pe care-l zidise, si le-a facut ospat mare, si a ascuns acolo barbati.

16. Si cand s-au ametit de vin Simon si fiii lui, s-a sculat Ptolomeu si cei care erau cu el, si-au luat armele si au intrat asupra lui Simon la ospat, si l-au omorat impreuna cu cei doi feciori ai lui, si o seama din slugile lui.
17. Si a facut rautate mare si a rasplatit rele pentru bune.
18. Si scriind acestea, Ptolomeu a trimis la rege sa-i dea ostire intr-ajutor, si-i va supune in schimb tara si cetatile sale.
19. Si a trimis pe altii la Ghezer sa omoare pe Ioan, si celor mai mari peste mii le-a trimis scrisori sa vina la el, sa le dea argint, aur si daruri.
20. Iar pe altii i-a trimis sa cuprinda Ierusalimul si muntele templului Domnului.
21. Dar alergand cineva inainte, i-a spus lui Ioan la Ghezer ca au pierit tatal si fratii lui si ca a trimis sa-l omoare si pe el.
22. Si auzind, s-a spaimantat si, prinzand barbatii care venisera sa-l piarda, i-a omorat, ca a cunoscut ca voiau sa-l omoare.
23. Iar celelalte fapte ale vietii lui Ioan, razboaiele lui si vitejiile lui, pe care le-a facut barbateste, si zidurile Ierusalimului pe care le-a facut, si toate ispravile lui,
24. Iata acestea s-au scris in cartea zilelor arhieriei lui, dupa ce s-a facut arhiereu in locul tatalui sau.

CARTEA A DOUA A MACABEILOR

CAPITOLUL 1

Iudeii din Ierusalim scriu celor din Egipt doua scrisori. Moartea lui Antioh in Persia. Multumirea catre Dumnezeu. Praznicul infigerii corturilor si aflarea focului sfant.

1. „Fratilor Iudei, care sunt prin Egipt, bucurie! Fratii vostri Iudei, cei din Ierusalim si cei din tara Iudeii, va doresc voua tuturor pace si sanatate!
2. Sa va faca bine Dumnezeu si sa-si aduca aminte de legamantul Sau care l-a facut cu Avraam, cu Isaac si cu Iacov, robii cei credinciosi.
3. Sa va dea inima voua tuturor ca sa va inchinati Lui si sa faceti voia Lui cu dor mare si cu ravna in suflet;
4. Sa deschida inima voastra in legea Sa si intru poruncile Sale, si pace sa faca.
5. Si sa asculte rugaciunile voastre si sa se impace cu voi si sa nu va paraseasca in vreme rea.
6. Asa ne rugam acum aici pentru voi.
7. Domnind Dimitrie in anul o suta saizeci si noua, noi Iudeii am scris voua din necazul si din stramtorarea ce a venit peste noi in anii acestia, de cand Iason si cei care au fost cu el tradasera pamantul cel sfant si regatul.
8. Si au dat foc portilor, si au varsat sange nevinovat, si ne-am rugat Domnului, si ne-a ascultat, si am adus jertfa si faina de grau, si am aprins lumini, si am pus paini inainte.
9. Si acum va scriem ca sa tineti sarbatoarea corturilor in luna Chislev".
10. Scrisa in anul o suta optzeci si opt. "Cei din Ierusalim si din Iudeea si sfatul batranilor si Iuda, lui Aristobul, sfetnicul regelui Ptolomeu, care este din neamul preotilor celor unsi si Iudeilor celor din Egipt, bucurie si sanatate.
11. Din mari primejdii izbavindu-ne Dumnezeu, multumim neincetat Lui, ca cei care suntem gata sa ne razboim impotriva regelui.
12. Ca Dumnezeu a lovit pe cei care s-au razboit asupra sfintei cetati.
13. Ca fiind in Persia capetenia potrivnicilor si ostirile cele ce erau cu el, carora se parea ca nimeni nu le poate sta inainte, au fost macelariti in templul zeitei Nanaia, inselandu-i cu cuvinte viclene preotii zeitei Nanaia.
14. Caci Antioh, prefacandu-se ca vrea sa se casatoreasca cu zeita Nanaia, a sosit acolo cu prietenii sai, ca sa ridice multele bogatii ale templului in chip de zestre.
15. Si preotii zeitei Nanaia, punand comorile inainte si el apropiindu-se cu cativa din suita sa de curtea capistei, ei au inchis templul;
16. Si dupa ce a intrat Antioh, ei au deschis o usa ascunsa a podului, si aruncand cu pietre, au omorat pe capetenie si pe cei care erau cu el, si desfacandu-i in bucati si taindu-le capetele le-au aruncat celor din afara.
17. Intru toate binecuvantat este Dumnezeul nostru, Cel care a dat pierzarii pe cei care au facut fapte paganesti.
18. Vrand drept aceea sa facem in douazeci si cinci de zile ale lunii lui Chislev sarbatoarea sfintirii templului, cu

cuviinta am socotit a va instiinta, ca si voi asemenea sa praznuiti sarbatoarea corturilor si a focului, in amintirea lui Neemia, cel care a zidit templul Domnului si jertfelnicul pe care a adus jertfa.
19. Caci, cand au fost dusi in Persia stramosii nostri, bunii credinciosi preoti, care erau atunci, luand din focul jertfelnicului, l-au ascuns in taina intr-o groapa ca de fantana fara de apa, in care l-au astupat, incat locul nu era stiut de nimeni.
20. Iar dupa ce au trecut cativa ani, cand a voit Dumnezeu, trimis fiind Neemia de regele Persiei, a trimis dupa foc pe nepotii preotilor celor ce l-au ascuns, si, precum ne-au spus, n-au aflat foc, ci apa mocirloasa.
21. Si le-a poruncit sa scoata de acolo apa si sa aduca, si dupa ce s-au adus cele de jertfa, a poruncit Neemia preotilor sa stropeasca cu apa aceea lemnele si cele ce erau puse deasupra.
22. Dupa ce s-a facut aceasta si a vestit vremea, cand a stralucit soarele care mai inainte era in nori, s-a aprins foc mare, incat toti s-au minunat.
23. Si rugaciune faceau toti preotii, cand se mistuia jertfa, preotii toti incepand cu Ionatan; iar ceilalti raspundeau impreuna cu Neemia.
24. Iar rugaciunea era intr-acest chip: "Doamne! Doamne Dumnezeule! Facatorul tuturor, Cel infricosator si tare si drept si milostiv.
25. Cel care unul este Imparat si bun si unul datator de bunatati si singur drept si atottiitor si vesnic Cel care mantuiesti pe Israel din tot raul, Cel care ai ales pe parinti si i-ai sfintit.
26. Primeste jertfa aceasta, pentru tot poporul Tau Israel, si pazeste partea Ta si o sfinteste.
27. Aduna risipirea noastra, izbaveste pe cei care slujesc intre neamuri, spre cei ocariti si urati cauta, ca sa cunoasca neamurile ca Tu esti Dumnezeul nostru.
28. Pedepseste pe cei care ne asupresc si ne hulesc cu mandrie.
29. Rasadeste pe poporul Tau in locul cel sfant al Tau, precum a zis Moise".
30. Si preotii cantau laude.
31. Iar dupa ce s-au mistuit cele ce erau ale jertfei, a poruncit Neemia sa ude cu cealalta apa, care a ramas, pietrele cele mai mari.
32. Indata ce s-a facut aceasta, s-a aprins din ele flacara, dar flacara de pe altar o covarsea in stralucire.
33. Si dupa ce s-a facut aievea lucrul acesta, s-a spus regelui Persilor ca in locul in care ascunsesera focul preotii dusi in robie s-a aratat apa, din care Neemia si cei care erau cu el a sfintit jertfele.
34. Iar regele, cercetand lucrul, a ingradit locul si a facut jertfelnic.
35. Si multe daruri si lucruri luand regele, le-a daruit preotilor.
36. Si a numit Neemia locul acela Neftar, care se talmaceste curatenie, dar se cheama de catre cei multi Neftai.

CAPITOLUL 2

Partea a doua a scrisorii, care a inceput in capitolul intai.

1. Si se afla in arhive cum ca Ieremia proorocul a poruncit celor care erau dusi in robie sa ia foc, precum s-a aratat.

2. Si ca a poruncit proorocul celor care erau dusi in robie, cand le-a dat sulul legii, ca sa nu uite poruncile Domnului si sa nu rataceasca cu cugetele, vazand chipuri de aur si de argint si podoaba cea de primprejurul lor.
3. Si altele ca acestea zicand, ii indemna sa nu departeze legea de la inima lor.
4. Si era tot in acele scrieri cum ca proorocul, luand porunca de la Domnul, a poruncit ca sa aduca cu sine cortul si chivotul.
5. Si iesind la muntele in care s-a suit Moise si a vazut tara ce i s-a dat ca mostenire, Ieremia a venit acolo si a aflat loc in pestera, si cortul si chivotul si jertfelnicul tamaierii le-a bagat acolo si a astupat usa.
6. Si venind unii din cei care mergeau dupa el, ca sa insemne calea, n-au putut-o gasi.
7. Afland acest lucru, Ieremia i-a infruntat si a zis ca necunoscut va fi locul acela, pana cand va aduna Dumnezeu adunarea poporului si Se va milostivi.
8. Si atunci Domnul va arata acestea, si se va arata slava Domnului si norul, precum s-a aratat si lui Moise, si precum cu slava s-au aratat cand s-a rugat Solomon sa se sfinteasca templul,
9. Si ca un intelept a adus jertfa de sfintirea si de savarsirea templului Domnului;
10. Precum, cand s-a rugat Moise catre Domnul, si s-a coborat foc din cer si a mistuit cele ale jertfei, asa si Solomon s-a rugat, si coborandu-se foc, a ars arderile de tot.
11. Moise a zis: "Fiindca jertfa pentru pacat n-a fost mancata, ca a fost mistuita".

12. Asemenea si Solomon opt zile a praznuit.
13. Si se spuneau nu numai acestea in pomenirile lui Neemia, dar si cum el, intemeind o biblioteca, a adunat cele despre regi si despre prooroci, si ale lui David, si cartile cele trimise de regii persi pentru dari,
14. Asemenea si Iuda, cartile care s-au risipit din pricina razboiului ce s-a facut noua, toate le-a adunat, si sunt la noi.
15. Dintre acestea, de va vor trebui, sa trimiteti oameni care sa vi le aduca.
16. Vrand dar a praznui sarbatoarea curatirii templului, v-am scris voua; drept aceea bine veti face de veti tine zilele acestea.
17. Si Dumnezeu, Cel care a izbavit pe tot poporul Sau a dat tuturor mostenirea si imparatia si preotia si sfintenia.
18. Precum a fagaduit prin lege, sa nadajduim in Dumnezeu, ca in curand ne va milui pe noi si ne va aduna de sub cer la locul cel sfant.
19. Ca din mari rautati ne-a scos si locasul sfant l-a curatit".
20. Despre istoria lui Iuda Macabeul si a fratilor lui, curatirea marelui templu si innoirea altarului,
21. Si razboaiele ce au facut impotriva lui Antioh Epifan si impotriva lui Eupator, fiul lui,
22. Si aratarile cele din cer ce s-au facut celor care vitejeste s-au nevoit pentru iudaism, incat, putini fiind ei, toata tara au cucerit din nou si multime de barbari au izgonit,
23. Si templul cel in toata lumea vestit au zidit, ti cetatea au facut-o sloboda, si legile cele parasite le-au adus la loc, Domnul cu toata bunatatea, milostiv fiindu-le;
24. Aceste toate de catre Iason Cirineanul istorisite in cinci carti vom incerca intr-o carte a le scrie.
25. Ca socotind multimea numerelor si greutatea care este celor care vor sa patrunda cu de-amanuntul povestirile istoriei, din pricina multimii materiei,
26. Am avut grija ca, celor care vor vrea sa citeasca, sa le fie mangaiere sufleteasca; iar celor care se vor nevoi a le tine minte, usurare, si tuturor celor care vor citi, folos.
27. Iar noi, care ne-am apucat a scurta acest lucru, nu de mica osteneala, ci de lucru plin de priveghere ne-am apucat,
28. Lucru nu de mai putina indemanare decat a celui care gateste ospat si cauta folosul altora. Desi lucrul nu este usor, pentru multumirea celor multi vom suferi bucurosi patimirea aceasta.
29. A alege cu amanuntul adevarul fiecarui lucru, lasam celui care a scris; iar aici mai mult ne ostenim, ca sa ne tinem de regulile prescurtarii.
30. Ca precum mesterul casei celei noi se cade sa poarte grija de toata asezarea, iar cel care se apuca a o infrumuseta si a o zugravi trebuie sa caute cele ce sunt spre podoaba, asa trebuie a socoti si despre noi.
31. Ca a cauta si a culege multe cu amanuntul, si a vorbi despre toate, este de datoria celui care scrie istoria;
32. Iar a urmari scurtarea povestirii si a lasa cercetarea lucrarii este in voia celui care face prescurtarea.
33. De aici dar vom incepe istorisirea, la cele de mai sus atata adaugand, ca neintelept lucru ar fi in precuvantare a inmulti cuvintele si istoria a o scurta.

CAPITOLUL 3
Minunata aparare a vistieriei templului din Ierusalim impotriva lui Eliodor rapitorul.

l. Cand sfanta cetate cu toata pacea se locuia, si legile foarte bine se pazeau pentru evlavia lui Onia arhiereul si ura impotriva rautatii,
2. S-a intamplat ca insisi regii au cinstit locul acesta si templului i-au trimis daruri foarte bune,
3. Atat incat chiar si Seleuc, regele Asiei, a dat din veniturile sale toate cheltuielile la slujbele cele de obste ale jertfelor.
4. Si un oarecare Simon, din neamul lui Veniamin, fiind pus ispravnic al templului Domnului, s-a certat cu arhiereul pentru treburile targului din cetate.
5. Si neputand birui pe Onia, a mers la Apoloniu, feciorul lui Traseu, care pe vremea aceea era carmuitor in Cele-Siria si in Fenicia,
6. Si i-a spus cum ca vistieria sa din Ierusalim este plina de nenumarati bani, caci multimea banilor ce se aduna din biruri este nenumarata si fara legatura cu ce se cheltuieste la jertfe, si s-ar putea ca aceste comori sa vina sub puterea regelui.
7. Si intalnindu-se Apoloniu eu regele, l-a instiintat de banii despre care i s-a spus, iar el, chemand pe Eliodor, care era mai mare peste bani, l-a trimis si i-a poruncit sa aduca banii mai sus pomeniti.

8. Si Eliodor indata a pornit la calatorie, insa dand veste ca merge in cetatile Cele-Siriei si ale Feniciei, iar cu fapta plinind porunca regelui.
9. Si dupa ce a sosit la Ierusalim, a fost primit cu cinste de arhiereul cetatii, si a spus de instiintarea aceea, si i-a aratat pentru ce pricina a venit, si a intrebat de sunt adevarate acestea.
10. Iar arhiereul a aratat ca bogatiile sunt pentru vaduve si pentru saraci,
11. Iar o seama sunt si ale lui Hircan, fiul lui Tobie, care este om foarte de cinste; iar nu precum a facut para necredinciosul Simon; daca se scad toate aceste bogatii, toti banii sunt patru sute de talanti de argint si doua sute de aur.
12. Si cum ca strambatate se face celor care au incredintat lucrurile lor sfinteniei locului aceluia si templului Domnului, care in toata lumea se cinsteste pentru marirea si sfintenia lui. Aceea nicidecum nu poate sa fie.
13. Iar Eliodor, potrivit poruncilor imparatesti ce avea, a zis ca acelea in vistieria domneasca trebuie sa fie duse.
14. Dar intr-o zi, cand el s-a dus sa vada cu de-amanuntul vistieria templului, s-a facut mare zarva in toata cetatea.

15. Preotii imbracati cu vesmintele cele sfintite, cazand inaintea altarului, chemau din cer pe Cel care a dat legea pentru punerile acestea, ca sa pazeasca intregi banii celor care ii incredintasera acolo.
16. Si oricine vedea fata arhiereului nu putea sa nu se mahneasca adanc in inima lui, ca vederea lui si schimbarea fetei arata necazul cel dinauntru al sufletului lui.
17. Ca se revarsase peste omul acela oarecare temere si groaza a trupului, din care cei care vedeau cunosteau durerea din inima lui.
18. Iar altii din case alergau cu gramada spre rugaciunea obsteasca, ca sa nu ajunga locul cel sfant spre defaimare.
19. Si femeile, incinse pe sub sani cu saci de pocainta, umpleau caile, iar fecioarele, care erau inchise in casa, unele alergau la porti, unele la ziduri si altele se plecau pe ferestre.
20. Si toate cu mainile ridicate spre cer se rugau.
21. Si era jalnica privire, cum cadea multimea amestecata si, in necaz mare fiind arhiereul, astepta ce avea sa fie.
22. Acestia dar se rugau Atotputernicului Dumnezeu, ca bogatiile incredintate intregi si cu toata siguranta, sa se pazeasca pentru cei care le-au incredintat.
23. Iar Eliodor vrand sa indeplineasca porunca, fiind cu ostasii la vistierie,
24. Domnul parintilor si Stapanul a toata puterea a facut o minunata aratare, incat toti cei ce indraznisera sa vina, spaimantandu-se de puterea lui Dumnezeu, au lesinat si s-au infricosat.
25. Ca li s-a aratat un cal care avea pe el un calaret groaznic si era impodobit cu foarte frumos acoperamant si, pornindu-se iute, a lovit pe Eliodor cu copitele cele dinainte; iar cel care sedea pe cal se vedea avand arme de aur.
26. Si inca alti doi tineri s-au aratat inaintea lui, puternici foarte, stralucind de marire si cu imbracaminte luminoasa, care, stand de amandoua partile, neincetat il bateau cu multe lovituri, coplesindu-l.
27. Si fara de veste, cazand Eliodor pe pamant si cu mult intuneric impresurandu-se, l-au apucat si l-au pus intr-o lectica.
28. Pe cel care cu putin mai inainte cu multi alergatori si ostasi a intrat in mai sus-aratata vistierie, l-au dus, neputand avea nici un ajutor de la arme.
29. Aievea cunoscand puterea lui Dumnezeu, si Dumnezeu lucrand asa, acela zacea mut si lipsit de toata nadejdea de mantuire.
30. Iar aceia binecuvantau pe Domnul, Cel care a marit locul Sau si templul Sau, care cu putin mai inainte fusese plin de frica si de tulburare iar cand S-a aratat Domnul Atottiitorul, s-a umplut de veselie si de bucurie.
31. Si unii dintr-ai lui Eliodor curand s-au rugat lui Onia ca sa cheme pe Cel Preainalt si sa daruiasca viata celui care zacea in ghearele mortii.
32. Atunci, temandu-se arhiereul ca nu cumva sa socoteasca regele ca Iudeii au facut ceva viclesug asupra lui Eliodor, a adus jertfa pentru izbavirea omului.
33. Si dupa ce arhiereul s-a rugat lui Dumnezeu, tinerii aceia iarasi s-au aratat lui Eliodor cu aceleasi haine imbracati si, stand, au zis: "Multa multumire sa aduci lui Onia arhiereul ca pentru el ti-a daruit Domnul viata.
34. Iar tu din cer fiind batut, spune la toti puterea cea prea mare a lui Dumnezeu". Si dupa ce au zis acestea, s-au facut nevazuti.
35. Iar Eliodor aducand jertfa Domnului si fagaduinte foarte mari facand Celui care i-a daruit viata, si multumind lui Onia, s-a intors la rege,
36. Marturisind tuturor lucrurile prea marelui Dumnezeu, pe care le-a vazut.
37. Si regele, intreband pe Eliodor cine ar fi vrednic, care sa se mai trimita odata in Ierusalim, el a raspuns:

38. "De ai pe cineva vrajmas sau panditor domniei tale, trimite-l pe acela acolo si batut il vei primi, chiar de va scapa; pentru ca in locul acela este cu adevarat puterea lui Dumnezeu.
39. Ca Cel care locuieste in cer este privitor si ajutator locului aceluia, si pe cei care vin ca sa faca rau, ii bate si ii pierde".
40. Si asa s-a intamplat cu Eliodor si cu paza vistieriei.

CAPITOLUL 4

Simon paraste la Seleuc pe Onia arhiereul, care este omorat de Andronic, din porunca lui Menelau.

l. Iar Simon de care am vorbit mai inainte, care a fost vanzatorul banilor si al patriei, graia rau de Onia, ca si cum el ar fi abatut nenorocirea asupra lui Eliodor si ar fi fost urzitorul rautatilor;
2. Si pe facatorul de bine al cetatii si pe carmuitorul celor de un neam cu sine, si pe ravnitorul legilor, vrajmas al ocarmuirii indraznea a-l arata.
3. Atat a crescut vrajba, incat si prin oarecare om al lui Simon ucideri s-au facut.
4. Gandind Onia la primejdia invrajbirii si ca se va mania Apoloniu, stapanitorul Cele-Siriei si al Feniciei, auzind de rautatea lui Simon, s-a dus la rege,
5. Nu ca sa parasca pe cetateni, ci socotind folosul cel de obste si deosebi la tot neamul.
6. Ca vedea ca nu este cu putinta a se impaca lucrurile, fara de randuiala domneasca si ca Simon nu va inceta de la nebunia aceasta.
7. Ci murind Seleuc si luand domnia Antioh, cel poreclit Epifan, a poftit arhieria Iason, fratele lui Onia.
8. Si mergand Iason la rege, s-a rugat fagaduind trei sute saizeci de talanti de argint, si inca alt venit de optzeci de talanti.
9. Afara de acestea, fagaduia inca si alti o suta cincizeci, de i s-ar ingadui putinta de a infiinta scoala pentru tineri si pe cetatenii Ierusalimului a-i trece cetateni ai Antiohiei.
10. Si ingaduind regele, a dobandit stapanirea si indata a inceput sa invete obiceiuri grecesti pe cei din neamul sau.
11. Si lepadand milostivele ingaduinte domnesti, care s-au ingaduit Evreilor prin Ioan, tatal lui Evpolemos care fusese sol la Romani pentru imprietenire si alianta si stricand randuielile cele legiuite, randuieli fara de lege innoia.
12. Ca, fara rusine, tocmai sub cetate a intemeiat scoala si pe cei mai tari dintre tineri ii silea sa invete obiceiurile si jocurile elinesti.
13. Si intr-acest chip se intarea elenismul si sporeau obiceiurile celor de alt neam, pentru acea prea mare necuratie a acestui Iason, pagan si nu arhiereu.
14. Asa incat preotii nu se mai sarguiau spre slujbele altarului; ci nebagand seama de templul Domnului si parasind jertfele, se grabeau sa se impartaseasca cu privirea cea fara de lege a luptei la disc, dupa ce se auzea chemarea crainicilor.
15. Si datina parinteasca nebagand-o in seama, maririle cele elinesti mai bune le socoteau.
16. De aceea grea nevoie i-a cuprins, ca aceia a caror povatuire o pofteau si carora voiau a se asemana, pe aceia vrajmasi si stapanitori i-au avut.
17. Ca a face paganeste impotriva dumnezeiestilor legi nu este prea lesne, insa acestea timpul le va arata.
18. Iar cand se tineau jocurile cele din cinci in cinci ani, la care era de fata regele,
19. A trimis nelegiuitul Iason din Ierusalim, ca soli, pe cei care erau cu drept de cetatenie antiohiana, care au adus trei sute de drahme de argint pentru jertfa lui Hercule, pentru care si cei care au dus argintul s-au rugat ca sa nu se dea la jertfe, ca nu se cuvine, ei sa fie intrebuintati la alte cheltuieli.
20. Iar aceste trei sute de drahme fusesera sortite de cel care le trimisese pentru jertfa lui Hercule, dar, dupa voia celor care le-au adus, le-au harazit pentru dresul corabiilor celor de ostire.
21. Si Apoloniu al lui Menesteu fiind trimis in Egipt de regele Antioh, cu prilejul ridicarii la tron a regelui Ptolomeu Filometor, Antioh a aflat ca Ptolomeu avea asupra lui ganduri dusmanoase, de aceea Antioh, cautand sa se puna la adapost, s-a dus la Iafa si apoi la Ierusalim.
22. Si cu mare cuviinta a fost primit de catre Iason si de catre cetate, cu faclii aprinse si cu strigari a fost intampinat, si de aici spre Fenicia a pornit eu tabara.
23. Si dupa trei ani a trimis Iason pe Menelau, fratele lui Simon mai sus-numitul, ca sa duca bani regelui si ca sa-i aduca aminte de lucrurile cele de lipsa.
24. Iar el placand regelui, pentru ca l-a preamarit cu infatisarea lui de mare curtean, a ajuns sa ia arhieria, dand cu trei sute de talanti de argint mai mult decat Iason.

25. Si luand porunci domnesti, a venit, nimic vrednic de arhierie aducand, numai manie de tiran crud si urgie de fiara salbatica avand.
26. Si asa Iason, care a indepartat pe fratele sau, indepartatu-l-a si pe el altul si l-a izgonit in tara Amonitilor.
27. Iar Menelau a ajuns arhiereu, dar de banii pe care ii fagaduise regelui nici o grija n-a avut, desi Sostrate, mai marele cetatii, ii cerea.
28. Acesta era pus peste adunarea birurilor. Pentru aceea pe amandoi i-a chemat regele.
29. Si Menelau a lasat loctiitor de arhiereu pe Lisimah, fratele sau; iar Sostrate pe Crates, mai-marele Ciprului.
30. Si acestea asa fiind, s-a intamplat de s-au rasculat locuitorii oraselor Tars si Malus, pentru ca au fost dati dar Antiohidei, tiitoarea regelui.
31. Degraba dar a venit regele ca sa potoleasca rascoala, lasand in locul sau pe Andronic, unul din marii dregatori.
32. Iar Menelau, socotind ca a aflat vreme buna, furand niste vase de aur de ale templului, le-a daruit lui Andronic, si pe altele le-a vandut in Tir si in cetatile cele de primprejur.
33. Afland Onia acest lucru, l-a mustrat, fiind el in loc fara de frica, in Dafne cea de langa Antiohia.
34. Pentru aceea Menelau, luand deosebi pe Andronic, l-a rugat sa omoare pe Onia. Deci venind el la Onia si cu inselaciune dandu-i dreapta si incredintandu-l cu juramant, si cu toate ca acest lucru dadea de banuiala lui Onia, el a izbutit sa-l scoata din sihastria lui si l-a omorat indata fara teama de dreptate.
35. Din aceasta pricina nu numai Iudeii, ci multi si dintr-alte neamuri s-au scarbit sl s-au mahnit pentru nedreapta ucidere a barbatului acestuia.
36. Iar dupa ce s-a intors regele din partile Ciliciei, Iudeii cei din cetate, impreuna cu Elinii, urand viclesugul, s-au plans cum ca fara de dreptate Onia a fost omorat.
37. Iar lui Antioh, din suflet mahnindu-se, i s-a facut mila si a lacrimat pentru intelepciunea si multa buna randuiala a raposatului.
38. Si aprinzandu-se de manie, indata a luat de la Andronic porfira si i-a rupt hainele si l-a purtat imprejur prin toata cetatea, si intr-acelasi loc, in care asupra lui Onia a facut sangeroasa lui isprava, acolo l-a omorat pe nelegiuitul ucigas, Domnul rasplatindu-l cu pedeapsa de care a fost vrednic.
39. Si Lisimah, cu stirea lui Menelau, furand multe vase sfinte, a iesit vestea in cetate si s-a adunat multimea asupra lui Lisimah, dupa ce multe vase de aur se cheltuisera.
40. Si dupa ce s-au sculat asupra-i multimile manioase, Lisimah a inarmat impotriva ca la vreo trei mii de barbati, si a inceput fara de dreptate a omori, comandant fiind un anume Tyranus, om batran si cu varsta si cu nebunia.
41. Multimile, daca au vazut ca se scoala Lisimah asupra lor, apucand unii pietre, altii maciuci, altii tarana, aruncau spre cei care erau imprejurul lui Lisimah si spre cei care se sculasera asupra-le.
42. Si astfel pe multi dintre ei i-au ranit, pe unii i-au omorat si pe toti i-au pus pe fuga, iar pe furul de cele sfinte langa vistierie l-au omorat.
43. Apoi a inceput judecata pricinii lui Menelau.
44. Si cand a venit regele in Tir, trei insi, trimisi de inaltul sfat, au adus plangerea cea dreapta inaintea lui.
45. Iar Menelau, aflandu-se vinovat, a fagaduit bani multi lui Ptolomeu, fiul lui Dorimene, ca sa imblanzeasca pe rege.
46. Deci, apucand Ptolomeu pe rege intr-un foisor, unde se dusese sa se racoreasca, l-a facut sa-si schimbe parerea.
47. Si pe Menelau, capul a toata rautatea, l-a scos nevinovat; iar pe nenorocitii aceia, care macar si la Sciti, de si-ar fi spus pricina, s-ar fi slobozit nevinovati, pe acestia i-a judecat spre moarte.
48. Drept aceea, degraba, nedreapta moarte au suferit cei care purtasera cuvant pentru cetate si pentru popor si pentru sfintele vase.
49. Pentru care lucru si locuitorii din Tir, mahnindu-se de aceasta rautate, cu mare cuviinta au dat lucrurile cele de ingroparea lor.
50. Iar Menelau, din pricina lacomiei celor puternici, era in cinste, si, crescand intru rautate, mare vrajmas a fost celor de un neam cu el.

CAPITOLUL 5

Minunata aratare a ostasilor care s-au vazut razboindu-se in vazduh peste Ierusalim timp de patruzeci de zile; paganatatea lui Iason si tirania lui Antioh.

1. Iar in vremea aceasta, Antioh a calatorit a doua oara in Egipt.

2. Si s-a intamplat ca in timp de patruzeci de zile s-a vazut peste toata cetatea prin vazduh, alergand, calareti cu haine aurite imbracati si cu sulite ca si ostasii cei inarmati,
3. Si cetele de calareti randuite si batandu-se unii cu altii, si navaliri de amandoua partile si valmasag de paveze si multime de suliti si sabii scoase si aruncari de sageti si straluciri de podoaba de aur si de tot felul de platose.
4. Pentru aceea, toti se rugau ca sa fie spre bine aratarea aceasta.
5. Si facandu-se vorba mincinoasa, cum ca a murit Antioh, luand Iason ca la o mie de barbati, fara de veste a lovit asupra cetatii si, cei de pe zid impingandu-se, mai pe urma a luat cetatea, iar Menelau a fugit in castel.
6. Iar Iason omora pe cetatenii sai fara de mila, nesocotind ca izbanda asupra rudeniilor sale este cea mai mare nenorocire.
7. Si gandea ca prapadeste pe vrajmasi, cand in fapta ucidea pe cei de un neam cu sine; totusi n-a dobandit stapanirea, iar mai pe urma pentru viclenie, rusine si-a agonisit si pribeag s-a dus iarasi in tara Amonitilor.
8. Si asa s-a sfarsit viata lui de nelegiuiri, ca l-a inchis Areta, tiranul Arabilor. Iar el, dintr-o cetate intr-alta fugind, fiind gonit de toti si urat ca un calcator de lege si in necinste fiind la toti ca un ucigas al patriei si al cetatenilor, a fost gonit in Egipt.
9. Si el, cel care trimisese in surghiun pe multi, a murit in pamant strain intre Lacedemonieni, unde nadajduise sa gaseasca sprijin pe socoteala rudeniei dintre Lacedemonieni si Iudei.
10. Si cel care a lepadat multime de morti neingropati, a fost nejelit si de nici un fel de ingropaciune, in mormantul parintesc, n a avut parte.
11. Iar dupa ce a aflat regele acestea ce s-au facut, a socotit ca Iudeii s-au razvratit; pentru aceea, pornind din Egipt, cu manie de fiara salbatica a luat cetatea cu navala.
12. Si a poruncit ostasilor sa taie fara de mila pe cei care le sunt inainte si pe cei care se suie in case sa-i omoare.
13. Deci au fost omorati tinerii si batranii, barbatii si femeile si feciorii au pierit, si fecioarele si pruncii au fost junghiati,
14. Astfel ca in trei zile optzeci de mii au fost taiati, iar altii, cam tot atati cati cei taiati, au fost vanduti.
15. Si neindestulandu-se cu acestea, au indraznit a intra si in templul Domnului, cel mai sfant decat tot pamantul, avand calauza pe Menelau, cel care si legilor patriei s-a facut vanzator.
16. Si cu maini nelegiuite a luat sfintele vase si cele ce au fost puse de alti regi spre cresterea, marirea si cinstea locului, cu nelegiuite maini tragandu-le, le da.
17. Si s-a smerit cu cugetul Antioh, caci nu socotea ca pentru pacatele celor care locuiau cetatea S-a maniat putina vreme Domnul si ca pentru aceea a fost urgisit locul acela.
18. Iar de nu s-ar fi intamplat sa fi fost mai dinainte cuprinsi de multe pacate, asa precum Eliodor, pe care l-a trimis Seleuc regele, ca sa vada vistieria, asa si acesta, cand a navalit sa intre, degraba ar fi fost batut si s-ar fi intors de la indraznirea sa.
19. Ca n-a ales Domnul pe poporul Sau pentru acest loc, ci locul acesta pentru poporul Sau.
20. Pentru aceea si locul acesta a avut parte de rautatile ce s-au intamplat in popor, ca dupa aceea sa se faca partas bunatatilor celor de la Domnul; parasit altadata in mana Atotputernicului, el a fost iarasi asezat in toata marirea lui, dupa ce marele Stapan S-a impacat cu poporul Sau.
21. Deci Antioh, luand o mie si opt sute de talanti din templul Domnului, degraba s-a intors in Antiohia, gandind, de multa trufie, sa faca pamantul cale de corabii si marea drum de mers cu picioarele pentru semetia inimii.
22. Si a lasat si dregatori, ca sa necajeasca poporul: in Ierusalim, pe Filip de neam frigian, mai pagan in obiceiuri decat cel care l-a pus;
23. La Garizim pe Andronic si pe langa acestia pe Menelau, care mai rau decat ceilalti se ridica impotriva cetatenilor.
24. Si avand gand vrajmas asupra locuitorilor evrei, a trimis pe Apoloniu, capul rautatilor, cu douazeci si doua de mii de osteni, poruncind "a pe cei in varsta pe toti sa-i omoare, iar pe femei si pe cei mai tineri sa-i vanda.
25. Iar acesta, venind in Ierusalim, s-a prefacut a fi cu pace si a asteptat pana in ziua cea sfanta de odihna si, apucand pe Iudei in zi de praznic, a poruncit ostasilor celor de sub ascultarea sa sa se inarmeze.
26. Si pe toti cei care au iesit sa priveasca i-au omorat si alergand prin cetate cu armele, multa multime au omorat.
27. Iar Iuda Macabeul cu alti noua insi, care s-au alaturat lui, retragandu-se in pustiu, ca fiarele in munti traia impreuna cu cei care erau cu el si se hraneau cu buruieni ca sa nu se spurce.

CAPITOLUL 6

Pangarirea templului Domnului de catre pagani; moartea lui Eleazar.

1. Si nu dupa multa vreme, a trimis regele pe un batran atenian, ca sa sileasca pe Iudei sa se lase de legile lor parintesti si sa nu mai traiasca dupa legile lui Dumnezeu.
2. Si sa pangareasca si templul din Ierusalim si sa-l numeasca al lui Zeus Olimpianul, iar pe cel din Garizim, al lui Zeus, iubitorul de oaspeti, precum erau locuitorii locului.
3. Ci cu anevoie si grea era poporului tocmeala rautatii acesteia.
4. Caci paganii au pangarit templul cu desfranari si betii, desfatandu-se cu desfranatele in sfintele curti, si aducand cele ce nu se cuvenea.
5. Si altarul s-a umplut de lucruri nelegiuite, pe care le oprea legea,
6. Si nu era voie nici a tine ziua Domnului, nici a pazi sarbatorile parintesti, nici macar a spune ca esti Iudeu.
7. Si erau dusi cu sila la jertfele care se aduceau in fiecare luna de ziua nasterii regelui, si cand era sarbatoarea lui Dionysos, erau siliti Iudeii, avand cununi de iedera, sa ia parte la alaiul in cinstea lui Dionysos.
8. Si din indemnul lui Ptolomeu a iesit porunca in cetatile elinesti cele de prin vecini, ca si pe Iudei la fel sa-i faca sa jertfeasca,
9. Iar pe cei care nu vor vrea sa treaca la obiceiurile elinesti, sa-i omoare; de aceea, nimic altceva nu se vedea decat numai greutati cu care erau asupriti.
10. Ca s-au adus doua femei, care au fost parate ca si-au taiat imprejur pruncii lor. Pentru aceea au spanzurat pruncii de sanii lor si prin cetate, pe ulite purtandu-le, le-au aruncat jos de pe zid de au murit.
11. Iar altii alergau la pesterile cele de pe aproape, ca ascunzandu-se sa serbeze ziua de odihna. De acest lucru, dandu-se stire lui Filip, i-a ars, fara ca ei sa se impotriveasca pentru marirea acelei preacinstite zile.
12. Rog dar pe cei care vor citi aceasta carte, sa nu se ingrozeasca din cauza acestor suferinte; ci sa socoteasca ca aceste munci, nu spre pieire, ci spre invatatura au fost neamului nostru.
13. Ca daca Domnul nu lasa multa vreme pe cei care lucreaza faradelege, ci degraba ii arunca in munci, este semn de mare facere de bine.
14. Ca pe cand la alte neamuri cu indelunga rabdare asteapta Domnul, pana ce vor ajunge la plinirea pacatelor si apoi sa-i munceasca; asupra noastra asa a socotit ca este bine ca, nu la sfarsitul pacatelor ajungand noi, sa aduca pedeapsa asupra noastra.
15. Pentru aceea niciodata nu departeaza mila de la noi, ci, certandu-ne cu nevoi, nu paraseste pe poporul Sau.
16. Insa acestea sa fie zise, pentru ca sa ne aducem aminte.
17. Iar dupa aceste putine cuvinte se cuvine sa venim la poveste.
18. Unui om anume Eleazar, care era carturar de frunte si trecut cu varsta si la fata foarte frumos, cascandu-i gura, il silea sa manance carne de porc.
19. Iar el mai vartos primind moartea cea de cinste, decat viata cea de uraciune, de buna voie s-a dus la munci,
20. Scuipand carnea din gura lui si apropiindu-se de moarte, asa cum se cuvine a se apropia cei care indraznesc a se apara de cele ce nu se cuvine sa le manance, oricare ar fi dragostea vietii.
21. Iar cei care erau randuiti la acea nelegiuita jertfa, pentru ca-l cunosteau de multi ani pe omul acesta, luandu-l deoparte, il rugau sa aduca alte carnuri facute de el, care ii erau slobod a le manca si sa se prefaca tocmai ca si cum ar manca de cele ce a poruncit regele din carnurile jertfei,
22. Ca, facand aceasta, sa scape de moarte si, pentru prietenia veche cu ei, va afla mila.
23. Iar el gand bun luand si vrednic fiind de varsta si de adancile batraneti, si de cinstitele carunteti, care si le agonisise si de cresterea cea foarte buna din pruncie si mai vartos de cea sfanta si de randuiala legii, pusa de Dumnezeu, indata a raspuns, zicand sa-l trimita curand la moarte.
24. "Ca nu se cuvine varstei noastre a fatarnici, ca multi din cei tineri sa socoteasca cum ca Eleazar cel de nouazeci de ani a trecut la obiceiurile celor de alt neam.
25. Si din pricina prefacatoriei mele, pentru aceasta putina si scurta vreme, ei sa se amageasca prin mine si uraciune si ocara batranetilor sa-mi agonisesc.
26. Ca desi in aceasta vreme de acum voi scapa de munca de la oameni, dar din mainile Atotputernicului, nici viu, nici mort nu voi scapa;
27. Pentru aceea, barbateste acum dandu-mi viata, ma voi arata vrednic de batranete.
28. Si celor tineri pilda viteajeasca le voi lasa, ca degraba si cu barbatie sa moara pentru cinstitele si sfintele legi". Acestea zicand, a pasit catre chinuri.
29. Iar cei ce-l aduceau au schimbat inima lor cea buna, pe care cu putin inainte o aratasera catre dansul, in inima

rauvoitoare pentru cuvintele pe care mai inainte le-a grait, care, precum socoteau ei, erau nebunie.
30. Si cand era sa moara de batai, suspinand, a zis: "Domnului, Celui care are sfanta stiinta, aratat este ca putand eu sa scap de moarte, grele dureri rabd cu trupul, batut fiind; iar cu sufletul bucuros pentru frica Lui patimesc toate acestea".
31. Si intr-acest chip a murit acesta, si nu numai tinerilor, ci si intregului popor, moartea sa lasand o pilda de vitejie si pomenire de fapta buna.

CAPITOLUL 7

Despre statornicia in credinta si chinurile a sapte frati Iudei si ale mamei lor.

l. Intamplatu-s-a si cu sapte frati, pe care, impreuna cu maica lor prinzandu-i, i-a silit regele, cu biciul si cu vine batandu-i, sa manance carnuri de porc, care nu le era slobod a manca.
2. Iar unul dintre ei, care a grait mai intai, asa a zis: "Ce vrei sa intrebi si sa stii de la noi? Pentru ca mai bucurosi suntem a muri, decat a calca legile parintesti".
3. Iar regele, umplandu-se de manie, a poruncit sa infierbante tigai si caldari,
4. Si dupa ce s-au infierbantat acelea, indata a poruncit sa taie limba celui care a grait intai, apoi sa-i jupoaie pielea de pe cap si sa-i taie mainile si picioarele, in fata celorlalti frati si a mamei lor.
5. Si dupa ce l-u ciopartit asa, a poruncit sa-l aduca la foc si sa-l friga de viu. Si iesind foarte mare sfaraiala din tigaie, unii pe altii impreuna cu mama lor se indemnau a muri vitejeste zicand asa:
6. "Domnul Dumnezeu vede si cu adevarat mangaiere are dintre noi, precum chiar a aratat prin cantarea cu care ne-a marturisit noua Moise, zicand: si intru robii Sai se va mangaia".
7. Si dupa ce s-a savarsit cel dintai intr-acest chip, a adus pe al doilea sa-l batjocoreasca si, jupuindu-i pielea capului cu parul, il intreba: "Vrei sa mananci carne de porc inainte ca sa ti se ciopartească toate madularele trupului?"
8. Iar el; raspunzand in graiul parintilor sai, a zis: "Nu".
9. Pentru aceea si acesta, ca si cel dintai, pe rand toate chinurile le-a suferit si, cand era sa moara, a zis: "Tu dar, nelegiuitule, ne scoti pe noi dintr-aceasta viata, insa Imparatul lumii, pe noi cei care murim pentru legile Lui, iarasi ne va invia cu inviere de viata vesnica".
10. Si dupa aceasta al treilea a fost batjocorit, si cerandu-i-se limba, indata a scos-o si mainile cu indrazneala le-a intins si vitejeste a zis:
11. "Din cer le-am dobandit acestea si pentru legile Lui nu tin seama de ele, pentru ca nadajduiesc ca de la El iarasi le voi dobandi".
12. Asa incat insusi regele si cei ce erau cu el, cu spaima, se minunau de sufletul tanarului, ca nu tinea seama de dureri, ca de nimic.
13. Si dupa ce s-a sfarsit si acesta, a adus pe al patrulea, asijderea muncindu-l si chinuindu-l:
14. Si cand era sa moara, asa a zis: "Bine este a muta nadejdile cele de la oameni si a astepta pe cele de la Dumnezeu, ca noi iar vom invia prin El, iar tie nu-ti Va fi inviere spre viata".
15. Si indata aducand pe al cincilea il muncea, iar el, cautand catre rege, a zis:
16. "Putere intre oameni avand, muritor fiind, faci ce vrei; insa sa nu socotesti ca Dumnezeu a parasit poporul nostru;
17. Ci tu asteapta si vei vedea puterea Lui cea mare, cum pe tine si pe urmasii tai ii va chinui".
18. Si dupa acesta a adus pe al saselea si cand era sa moara, a zis: "Nu te insela in zadar, ca noi pentru noi insine patimim acestea, de vreme ce am pacatuit impotriva Dumnezeului nostru si pentru aceasta s-au facut aceste lucruri vrednice de mirare.
19. Iar tu sa nu socotesti ca vei fi necertat, pentru ca faci razboi impotriva lui Dumnezeu".
20. Iar mama lor foarte minunata si vrednica de buna pomenire este, caci intr-o singura zi vazand pierindu-i sapte fii, cu bun suflet a rabdat, pentru nadejdile ce avea in Domnul:
21. Si pe fiecare din ei il mangaia in graiul parintesc, plina fiind de vitejesc cuget si femeiasca gandire cu inima barbateasca desteptand-o, zicea catre ei:
22. "Nu stiu cum v-ati zamislit in pantecele meu si nu v-am dat duh si viata si inchipuirea fiecaruia nu eu am intocmit-o,
23. Ci Ziditorul lumii, Care a zidit pe om de la nasterea lui, va va da ca un milostiv iarasi duh si viata, de vreme ce acum nu va este mila de voi, iubind legile Lui".

24. Iar Antioh, gandind ca pe el il defaima si socotind ca pe el il ocaraste cu acele cuvinte, fiind inca cel mai tanar viu, nu numai cu cuvintele indemna, ci si eu juraminte il incredinta cum ca si bogat si fericit il va face, de se va lasa de obiceiurile parintesti si prieten il va avea si vrednicii ii va incredinta.
25. Iar tanarul, neascultand, a chemat regele pe mama sa si o invata ca sa-l sfatuiasca cele ce sunt spre scapare.
26. Si cu multe indemnand-o, ea a primit ca va sfatui pe fiu.
27. Si plecandu-se la el, inseland pe crudul tiran, asa a zis in limba parinteasca: "Fiule, fie-ti mila de mine, care in pantece te-am purtat noua luni si te-am alaptat trei ani si te-am hranit si te-am adus la varsta aceasta si te-am crescut, purtandu-te in brate.
28. Rogu-te, fiule, ca, la cer si la pamant cautand si vazand toate cele ce sunt intr-insele, sa cunosti ca din ce n-au fost le-a facut pe ele Dumnezeu si pe neamul omenesc asijderea l-a facut.
29. Nu te teme de ucigatorul acesta; ci fa-te vrednic de fratii tai, primeste moartea, ca in ziua milostivirii sa te gasesc pe tine impreuna cu fratii tai":
30. Si graind inca ea, tanarul a zis: "Pe cine asteptati? N-ascult de porunca regelui, ei ascult de porunca legii, care s-a dat parintilor nostri prin Moise.
31. Iar tu, cel care tot raul ai aflat asupra Iudeilor, nu vei scapa din mainile lui Dumnezeu.
32. Ca noi pentru pacatele noastre patimim,
33. Iar daca, pentru cercetarea si invatatura noastra, Dumnezeu cel viu S-a maniat putin asupra noastra, iarasi cu robii Sai Se va impaca.
34. Ci tu, o, necredinciosule si mai nelegiuit decat toti oamenii, nu te mari tulburandu-te in desert si semetindu-te eu niste nadejdi nestiute, asupra slugilor ceresti ridicandu-ti mainile,
35. Ca inca n-ai scapat de judecata atotputernicului Dumnezeu, Cel care de sus vede toate.
36. Ca acum fratii mei, care putina durere au suferit, au ajuns la fagaduinta vietii celei vesnice a lui Dumnezeu; iar tu cu judecata lui Dumnezeu vei suferi dreapta pedeapsa de la Dansul pentru aceasta trufie a ta.
37. Iar eu, precum si fratii mei, si trupul si sufletul mi-l dau pentru legile parintesti, rugandu-ma lui Dumnezeu, ca sa nu intarzie a Se milostivi spre poporul acesta si pe tine prin certari si prin batai sa te faca sa marturisesti cum ca El singur este Dumnezeu.
38. Iar in mine si in fratii mei sa se opreasca mania Atotputernicului, care pe dreptate s-a adus peste tot neamul nostru".
39. Deci, maniindu-se regele pe acesta mai mult decat pe ceilalti, l-a chinuit, amarandu-se pentru ca l-a batjocorit.
40. Deci si acesta, curat intru totul; si-a dat viata, nadajduind spre Domnul.
41. Si mai pe urma, dupa fii, s-a savarsit si mama.
42. Iar despre junghieri si despre chinurile cele peste masura sa fie destule cele zise.

CAPITOLUL 8

Razboaiele purtate si biruintele lui Iuda Macabeul impotriva lui Nicanor si Timotei.

l. Iar Iuda Macabeul si cei care erau cu el, pe ascuns mergand prin sate, chemau pe rudenii si pe cei care ramasesera in legea evreiasca si luandu-i cu sine, a strans ca la vreo sase mii de barbati.
2. Si s-au rugat Domnului ca sa caute spre poporul cel mai necajit decat toti si sa Se milostiveasca si sa Se indure de templul Domnului cel pangarit de oameni pagani.
3. Si sa-i fie mila de cetatea cea stricata de tot si care intocmai cu pamantul va sa se faca si sa auda sangele celor ucisi, care pururea striga catre El.
4. Si sa-Si aduca aminte de nelegiuita pierdere a pruncilor celor fara de pacate si de hulele cele graite asuprea neamului Lui si sa urasca rautatea:
5. Iar Iuda Macabeul, avand ostire adunata, nu-l puteau suferi neamurile si mania Domnului s-a intors in mila.
6. Si fara de veste venind, cetati si sate ardea si locurile cele prielnice prinzandu-le, pe multi din vrajmasi biruindu-i ii punea pe fuga.
7. Si mai ales noaptea facea navaliri de acest fel, atat incat pretutindeni s-a auzit vestea vitejiei lui.
8. Deci, vazand Filip ca in putina vreme acel om atata a sporit, si mai adeseori cu bun noroc merge, a scris lui Ptolomeu, carmuitorul Cele-Siriei si al Feniciei, ca sa ajute la lucrurile regelui:
9. Iar el indata a ales pe Nicanor, feciorul lui Patrocle, unul din cei mai de frunte prieteni, si l-a trimis supunandu-i din tot felul de neamuri nu mai putin de douazeci de mii; ca sa piarda tot neamul Evreilor. Si i-a dat tovaras si pe Gorgias, barbat invatat la ostire si priceput in lucrurile razboiului.

10. Si a socotit Nicanor ca dajdia cu care era regele dator Romanilor, a carei suma era doua mii de talanti, sa o plateasca din vanzarea iudeilor luati robi.
11. Si indata a trimis la cetatile cele de pe langa mare, chemandu-le ca sa vina sa cumpere robi Evrei, fagaduind ca nouazeci de robi va da pentru un talant, neasteptand pedeapsa cea viitoare asupra lui de la Cel Atotputernic.
12. Iar Iuda a aflat de venirea lui Nicanor.
13. Si, spunand celor care erau cu el de venirea taberei, cei fricosi dintre ei si care nu aveau nadejde in dreptatea lui Dumnezeu au fugit si au iesit din locurile lor.
14. Iar ceilalti toate ce le ramasese le vindeau si rugau pe Domnul sa izbaveasca pe cei vanduti de necredinciosul Nicanor mai inainte chiar de a se lovi in razboi.
15. Iar de nu pentru ei, apoi pentru asezamantul pe care l-a facut cu parintii lor si pentru ca chemau asupra lor prea cinstit si de mare cuviinta numele Lui.
16. Deci, aducand Iuda Macabeul pe cei care erau cu el, care erau in numar de sase mii, ii indemna sa nu se ingrozeasca de vrajmasi, nici sa se teama de multimea cea multa a neamurilor, care cu nedreptate vin asupra lor; ci vitejeste sa se razboiasca, punandu-si inaintea ochilor ocara cea fara de lege facuta de ei in locul cel sfant
17. Si bataia batjocoritei cetati si surparea datinei stramosesti.
18. Ca aceia in arme si in indraznire nadajduiesc; iar noi in Dumnezeu cel Atotputernic nadajduim, Care si pe cei care vin asupra noastra si pe toata lumea intr-o clipa poate sa-i piarda.
19. Si afara de acestea le-a aratat si apararile cele facute stramosilor lor si izbanda cea de pe vremea lui Sanherib, cum au pierit o suta optzeci si cinci de mii.
20. Si bataia din Babilon cea asupra Galatenilor facuta, cum toti au venit la bataie opt mii, cu patru mii de Macedoneni; iar Macedonenii tragandu-se inapoi, cei opt mii pe o suta douazeci de mii i-au pierdut cu ajutorul ce li s-a facut din cer, si multa prada au luat.
21. Cu acestea i-au facut sa fie cu buna indrazneala si gata a muri pentru lege si pentru patrie.
22. Deci in patru parti impartind ostirea, randuind si pe fratii sai povatuitori la fiecare rand, pe Simon si pe Ioan si pe Ionatan, fiecaruia dintre ei supunand o mie si cinci sute.
23. Si inca si pe Eleazar sa citeasca sfanta carte, si dandu-le semn: cu ajutorul lui Dumnezeu, conducand el insusi randul cel dintai, s-a lovit cu Nicanor.
24. Si ajutandu-le Atotputernicul, au omorat din vrajmasi mai mult decat noua mii si au ranit si au ciuntit de madulare cea mai mare parte din tabara lui Nicanor, si pe toti i-au silit sa fuga.
25. Iar banii celor ce venisera sa-i cumpere robi, i-au luat si, izgonindu-i pana departe, s-au intors siliti de lipsa de timp.
26. Pentru ca era inainte de ziua de odihna, pentru aceea au incetat a-i goni mai mult.
27. Ci luand de la ei armele si pradandu-i, au sezut in ziua de odihna pe loc, binecuvantand si marturisindu-se Domnului, Cel care i-a mantuit in ziua aceasta, incepatura de mila randuind lor.
28. Iar dupa ziua de odihna, o parte din prazi le-au dat celor neputinciosi si vaduvelor si saracilor; iar celelalte le-au impartit intre ei si pruncilor lor.
29. Si dupa ce au facut acestea si au facut rugaciune de obste, au rugat pe milostivul Dumnezeu, ca pana in sfarsit sa fie in pace cu robii Sai.
30. Dupa aceea, lovind pe cei care erau cu Timotei si cu Bacchide, mai mult de douazeci de mii dintre ei au omorat si intariturile cele inalte le-au biruit si prazi multe au impartit, intocmai cu ei facand partasi si pe cei neputinciosi si pe cei saraci si pe vaduve, precum si pe cei batrani.
31. Si culegand armele de la ei, toate cu socoteala le-au pus in locuri bune, iar celelalte prazi le-au adus la Ierusalim.
32. Si au omorat si pe Filarh, care era cu Timotei, ca era om foarte nelegiuit si multe necazuri facuse Iudeilor.
33. Si cand a serbat biruinta in patrie, lui Calistene, cel care arsese sfintele porti, i-au dat foc intr-o casuta, in care fugise, si asa a luat prada vrednica de credinta sa cea rea.
34. Iar ticalosul Nicanor, cel care adusese o mie de negutatori sa le vanda Evrei,
35. Cu ajutorul lui Dumnezeu, smerit fiind de cei care dupa parerea lui erau ca nimic, lepadandu-si haina cea de marire, prin mare fugind singur, a venit in Antiohia foarte la mare nevoie ajungand, din pricina pierderii ostirii.
36. Iar cel care a fagaduit ca va plati bir Romanilor din robirea Ierusalimului a marturisit cum ca Iudeii au pe Dumnezeu aparator si pentru aceea sunt de nezdrobit, caci tineau legile cele puse de El mai inainte.

CAPITOLUL 9

Despre rusinoasa moarte a lui Antioh si scrisoarea lui pentru urmasi.

l. Intr-aceeasi vreme s-a intamplat de s-a intors si Antioh fara de cinste din locurile cele dinspre Persia.
2. Ca intrand in Persepolis, s-a apucat a jefui templul de acolo si a asupri cetatea; si alergand multimea la arme, l-a biruit si asa s-a intors cu rusine.
3. Iar cand era el la Ecbatana, a aflat cele ce s-au intamplat lui Nicanor si cele ce au fost cu Timotei.
4. Si aprinzandu-se de manie, socotea ca si rautatea celor ce l-au gonit pe el sa si-o razbune asupra Iudeilor; pentru aceea a poruncit celui care conducea carul sau sa mane neincetat, ca sa sfarseasca mai curand calatoria, silindu-l judecata cea cereasca, caci cu trufie a zis: Mormant Evreilor voi face Ierusalimul indata ce voi sosi acolo.
5. Iar Atotputernicul Domnul Dumnezeul lui Israel i-a lovit cu rana nevindecata si nevazuta, caci, cum a sfarsit cuvantul, l-a apucat nesuferita durere in pantece si amare chinuri ale celor dinlauntrul lui.
6. Si suferea pe buna dreptate, caci el cu multe si neauzite munci a chinuit cele dinlauntru ale altora, iar el nicidecum n-a incetat de la semetia sa.
7. Ci inca si de trufie era plin, de manie foc sufland asupra Evreilor si, poruncind sa grabeasca cu mergerea, s-a intamplat de a cazut din carul care mergea tare si cazatura fiind grea, toate madularele trupului s-au zdruncinat.
8. Si celui care i se parea ca si peste valurile marii imparateste din pricina trufiei pe care o avea peste firea omeneasca, si socotea ca va pune in cumpana muntii cei inalti, acum, smerit fiind pana ia pamant, intr-o lectica era purtat, aratand catre toti puterea lui Dumnezeu prin pilda sa.
9. Caci din trupul acestui pagan izvorau viermi vii si, traind in chinuri si in dureri, cadea de pe el carnea, si de mirosul lui greu toata tabara se ingreuia, neputand suferi duhoarea.
10. Si pe cel care cu putin mai inainte i se parea ca se atinge de stelele cerului, nimeni nu-l putea purta din pricina duhoriti nesuferite.
11. Atunci a inceput, fiind ranit, a inceta de la multimea trufiei si a veni intru cunostinta sa, sub bataia lui Dumnezeu si sub sporul durerilor.
12. Si nici el singur nemaiputand a-si suferi greul miros, aceasta a zis: "Drept este a se supune lui Dumnezeu si cel care este pamantean sa nu se asemene Lui".
13. Si se ruga nelegiuitul acesta catre Stapanul Care nu voia a-l mai milui, asa zicand:
14. Ca si cetatea cea sfanta, la care se grabea a veni ca sa o asemene cu pamantul si sa o faca mormant, o va zidi si o va face sloboda.
15. Si pe Evreii, pe care nici de ingropare nu-i socotea vrednici, ci impreuna cu pruncii lor sa-i lepede sa fie mancare pasarilor si fiarelor, pe toti acestia intocmai cu Atenienii sa-i faca.
16. Si templul cel sfant, pe care mai inainte il pradase, cu frumoase daruri sa-i impodobeasca si sfintele vase toate cu mult mai multe sa ie dea inapoi si cheltuielile care sunt trebuitoare la jertfe, din veniturile iui sa le dea.
17. Afara de acestea, ca si el se va face evreu si va merge in tot locul cel locuit de oameni, marturisind puterea lui Dumnezeu.
18. Dar durerile nicidecum nu incetau, pentru ca venise asupra lui judecata cea dreapta a lui Dumnezeu si, deznadajduindu-se, a scris Evreilor carte cu rugaciune, astfel:
19. "Bunilor cetateni Evrei, bucurie multa si sanatate si fericire, regele si capetenia ostirilor, Antioh.
20. De sunteti sanatosi impreuna cu pruncii vostri si ale voastre dupa voia voastra sunt, foarte bine ne pare, multumind prea marelui Dumnezeu cel din cer, intru Care nadajduiesc.
21. Si eu bolnav zacand, de cinstea si de buna inima voastra cu dragoste imi aduc aminte; intorcandu-ma de la locurile cele din Persia si cazand in boala grea, am socotit ca este bine sa ma ingrijesc de bunastarea voastra.
22. Nu ma deznadajduiesc de mine, ci mare nadejde am ca voi scapa de boala.
23. Si aducandu-mi aminte ca si tatal meu, pe vremurile in care s-a razboit in locurile cele de sus, a aratat pe cel care va fi dupa el,
24. Ca, intamplandu-se ceva neasteptat sau vreo neizbanda, sa stie cei din tari cui s-a lasat domnia si sa nu se tulbure.
25. Afara de acestea, vazand ca puternicii cei de aproape si vecinii imparatiei pazesc vremurile, asteptand sa vada ce se va intampla, am pus in scaun pe fiul meu Antioh, pe care de multe ori, cand umblam prin tarile cele de sus, la cei mai multi dintre voi il adeveream si-l intaream, si am scris si lui cele ce mai jos sunt scrise.
26. Deci va indemn si va rog pe voi, ca, aducandu-va aminte de facerile de bine cele de obste si deosebi, fiecare sa pazeasca credinta catre mine si catre fiul meu.
27. Ca buna nadejde am ca el cu blandete si cu iubire de oameni, urmand voia mea, va petrece cu voi.

28. Astfel ucigatorul acela de oameni si hulitorul a patimit, foarte rele chinuri, si asa cum el altora a facut, cu ticaloasa moarte, in tara straina si in loc muntos, si-a sfarsit viata.
29. Si i-a adus trupul Filip, tovarasul lui, care temandu-se de Antioh, fiul lui, s-a dus in Egipt la Ptolomeu Filometor.

CAPITOLUL 10
Curatirea templului si biruinta impotriva Edomitilor si asupra lui Timotei.

1. Iar Iuda Macabeul si cei ce erau cu el, povatuindu-i Domnul, au cuprins templul si cetatea.
2. Iar jertfelnicele de prin targ, pe care le facusera cei de alt neam, si capistele, le-au stricat.
3. Si curatind templul, alt jertfelnic au facut, si infierbantand pietre si foc din ele luand, dupa ce au trecut doi ani si sase luni, au adus jertfa si tamaie si lumini si au facut punerea inainte a painilor.
4. Si dupa ce au facut acestea, plecandu-se cu fata la pamant, s-au rugat Domnului ca sa nu mai cada in rautati ca acestea, ci de vor si pacatui candva, El sa-i certe cu mila si sa nu-i dea neamurilor celor hulitoare si barbare.
5. Iar in ziua in care cei de alt neam pangarisera templul Domnului, s-a intamplat ca tocmai intr-acea zi s-a facut curatirea, in douazeci si cinci ale aceleiasi luni, care este Chislev,
6. Si cu veselie au tinut opt zile ca la praznicul corturilor, aducandu-si aminte cum cu putina vreme mai inainte sarbatoarea corturilor o au facut in munti si in pesteri, hranindu-se ca fiarele.
7. Pentru aceea stalpari si ramuri frumoase, precum si finici avand, laude dadeau Celui care ii invrednicise sa sfinteasca templul.
8. Si a poruncit cu porunca de obste si cu randuiala la tot neamul iudeu, ca din an in an sa tina zilele acestea.
9. Si asa a fost sfarsitul lui Antioh care s-a numit Epifaniu.
10. Si acum, vom arata pe scurt, cele intamplate in vremea lui Eupator Antioh, fiul nelegiuitului Antioh, spunand relele care s-au intamplat din razboaie.
11. Ca acesta, dupa ce s-a facut rege, a pus mai mare peste treburile regatului pe un oarecare Lisias, care fusese carmuitor mai mare peste Cele-Siria si Fenicia.
12. Ptolomeu, care se chema Macron, a voit sa faca dreptate fata de Iudei, pentru nedreptatea ce li se facuse, si se nevoia sa traiasca in pace cu ei.
13. Si pentru aceasta a fost parat de prieteni catre Eupator, si de multe ori auzind ca este numit tradator, pentru ca a parasit Ciprul, pe care Filometor i-l incredintase, si a trecut la Antioh Epifaniu, nemaiputand sa pastreze nici cinstea, nici dregatoria ce avea, de inima rea, otravindu-se, a murit.
14. Iar Gorgias, dupa ce s-a facut mai mare peste locurile acestea, adunand ostire straina, adeseori pornea razboi impotriva Iudeilor.
15. Si unindu-se cu acestia si Edomitii, care tineau cetati tari, necajeau pe Iudei, si pe cei fugiti de la Ierusalim, primindu-i, incercau sa continuie razboiul.
16. Iar cei care erau cu Iuda Macabeul, facand rugaciune si cerand lui Dumnezeu sa le fie in ajutor, au navalit asupra cetatilor Edomitilor,
17. Pe care lovindu-le vitejeste, au luat locurile si au avut izbanda asupra tuturor celor care se luptau de pe zid, si pe cei care le veneau inainte i-au junghiat si au omorat nu mai putin de douazeci de mii.
18. Si au fugit unii, vreo noua mii, in doua turnuri foarte tari, care aveau toate cele trebuitoare.
19. Iar Iuda Macabeul, lasand pe Simon, pe Iosif, pe Zacheu si pe cativa care erau cu el, ca sa-i inconjure si sa lupte impotriva lor, s-a dus la locurile cele mai primejduite.
20. Cei care erau cu Simon, iubind argintul, au fost amagiti cu bani de unii din cei din turnuri si, luand saptezeci de mii de drahme de argint, au lasat pe unii de au scapat.
21. Si fiind vestit Macabeu de lucrul ce s-a facut, adunand pe capeteniile poporului, i-a invinuit foarte, pentru ca au vandut pe argint pe frati, lasand pe vrajmasi asupra lor.
22. Pe acesti vanzatori i-au omorat si indata au luat cele doua turnuri.
23. Deci toate luptele lui iesind cu bine, a ucis in acele doua turnuri mai mult de douazeci de mii.
24. Iar Timotei cel care mai inainte a fost biruit de Iudei, adunand ostiri straine multe foarte si multa calarime din Asia, a venit sa robeasca Iudeea.
25. Iuda Macabeul si cei care erau cu el, pe cand se apropia el, se rugau Domnului, presarandu-si capul cu tarana si incingandu-si coapsele cu sac.
26. Si cazand la pamant inaintea altarului, s-au rugat ca lor sa le fie bland iar vrajmasilor lor sa fie vrajmas si celor potrivnici sa se impotriveasca, precum zice legea.

27. Si dupa rugaciune, luand armele, au iesit din cetate departe si, apropiindu-se de vrajmasi, au stat.
28. Si cand a rasarit soarele, s-au lovit amandoua partile, acestia avand chezas de buna norocire si de biruinta fapta buna si scaparea cea spre Domnul, iar aceia avand calauza mania.
29. Si pe cand se bateau cu inversunare, s-au aratat vrajmasilor din cer cinci barbati straluciti, calari pe cai cu fraie de aur, care purtau in lupta pe Iudei.
30. Doi dintre ei luand pe Iuda Macabeul in mijloc si acoperindu-l cu armele lor, il pazeau nevatamat; iar asupra vrajmasilor aruncau sageti si trasnete. Deci invalmasindu-se, pentru ca nu vedeau, si tulburandu-se, cadeau in sabie.

31. Si s-au omorat douazeci de mii cinci sute de pedestrasi si sase sute de calareti.
32. Timotei a fugit la Ghezer, cetate tare, peste care era mai mare Chereea.
33. Iar cei care erau cu Iuda Macabeul au tabarat vitejeste imprejurul cetatii aceleia patru zile.
34. Iar cei dinauntru, nadajduind in taria cetatii, foarte mult blestemau si cuvinte necuviincioase aruncau.
35. Si cand s-a luminat in ziua a cincea, douazeci de voinici din cei care erau cu Iuda Macabeul, mahnindu-se din cauza blestemelor, barbateste au navalit la zid si, eu manie salbatica suindu-se, pe oricare era inainte il taiau.
36. De asemenea si altii suindu-se asupra celor dinauntru, au dat foc turnurilor si, aprinzand focuri, de vii au ars pe acei blestematori.
37. Iar altii au taiat portile si primind inauntru cealalta tabara, au luat cetatea; si pe Timotei, care se ascunsese intr-o groapa, precum si Chereea, fratele acestuia, si pe Apolofane i-au omorat.
38. Si dupa ce au facut acestea, cu laude si cu marturisiri au binecuvantat pe Domnul, Cel care mult bine a facut lui Israel si i-a dat biruinta.

CAPITOLUL 11

Iuda sfarama ostirea lui Lisias. Lisias face pace intre Iuda si rege.

l. Iar dupa putina vreme Lisias, care era epitrop al regelui si rudenie si ispravnic peste toate treburile regelui foarte greu suparandu-se pentru lucrul acesta ce s-a facut,
2. A adunat aproape optzeci de mii si toata calarimea, si a venit impotriva Iudeilor, gandind sa faca cetatea locas Elinilor,
3. Templul sa-l vanda cu bani, ca si pe celelalte capisti ale paganilor, si arhieria in fiecare an sa o scoata in vanzare.
4. Si nicidecum nu se gandea la puterea lui Dumnezeu, ci se semetea cu zecile de mii de pedestrasi si cu miile de calareti si cu optzeci de elefanti.
5. Deci intrand in Iudeea, s-a indreptat spre Bettur, care era in loc greu de ajuns si departe de Ierusalim ca la cinci stadii, si l-a impresurat.
6. Iar daca au aflat cei care erau cu Iuda Macabeul ca bate cetatile, cu plangere si cu lacrimi se rugau Domnului impreuna eu tot poporul ca sa trimita inger bun spre izbavirea lui Israel.
7. Si Macabeu, luand cel dintai armele, a indemnat pe ceilalti sa stea impreuna cu el la primejdii si sa ajute pe fratii sai.
8. Si impreuna cu osardie pornind, si la Ierusalim fiind ei, s-a aratat un calaret eu haina alba mergand inaintea lor si cu arme de aur sclipind.
9. Si toti impreuna au binecuvantat pe milostivul Dumnezeu si s-au intarit cu inimile, fiind gata a navali nu numai asupra oamenilor, ci si asupra fiarelor salbatice si a zidurilor de fier.
10. Deci, apropiindu-se cu buna randuiala, avand ajutor pe Domnul cel din car, Care Se milostivea spre ei,
11. Si ca niste lei navalind asupra vrajmasilor, au doborat la pamant din ei unsprezece mii de pedestrasi, precum si o mie sase sute de calareti.
12. Si pe toti i-au pus pe fuga si mai multi dintre ei raniti, goi au scapat si insusi Lisias a scapat fugind cu ocara.
13. Si pentru ca nu era lipsit de minte, chibzuind asupra injosirii ce i s-a facut si socotind ca Evreii sunt nebiruiti, pentru ca Atotputernicul Dumnezeu le ajuta,
14. Trimitand la ei, a fagaduit ca toate cele drepte le va primi si ca si pe rege il va indupleca sa le fie prieten.
15. Si a ascultat Macabeu de rugaciunile lui Lisias, in toate purtand grija de cele de folos; caci cate a cerut Macabeu lui Lisias prin scrisori in privinta Iudeilor, regele le-a ingaduit.
16. Iar cartile cele scrise de Lisias Iudeilor erau astfel: "Lisias, multimii Iudeilor, bucurie.
17. Ioan si Abesalom, pe care voi i-ati trimis, dand scrisorile cele de la voi, au cerut sa implinesc cele scrise in ele.
18. Deci cate se cadeau a se arata regelui, am aratat, si cele ce s-au intamplat le-a iertat.

19. Deci de veti pazi bunavointa fata de stapanire, si de aici inainte ma voi nevoi a ma face pricina de bunatati pentru voi.
20. Si pentru acestea am poruncit si acestora si celor de la mine trimisi, cu de-amanuntul sa va vorbeasca.
21. Fiti sanatosi. Anul o suta patruzeci si opt, a lunii lui Distros, ziua a douazeci si patra".
22. Iar epistola regelui cuprindea acestea: "Regele Antioh fratelui Lisias bucurie.
23. Dupa ce tatal nostru s-a mutat intre zei, noi vrem ca acei de sub carmuirea noastra sa fie netulburati intru a lor purtare de grija;
24. Auzind ca Iudeii n-au voit a asculta de tatal meu, ca sa treaca la obiceiurile elinesti, ci mai bine voiesc sa-si tina legea lor, iar acum se roaga de noi, ca sa-i ingaduim sa-si tina legea lor,
25. Voind noi ca si neamul acesta sa fie fara tulburare, am judecat ca si templul sa li se intoarca si sa petreaca dupa obiceiurile stramosilor lor.
26. Drept aceea bine vei face de vei trimite la ei si vei incheia pace cu ei, ca stiind voia noastra sa fie cu inima buna si veseli sa-si ispraveasca lucrurile lor".
27. Iar Epistola pe care a scris-o regele catre neamul Iudeilor era astfel: "Regele Antioh, marelui sfat al Iudeilor si celorlalti Iudei bucurie.
28. De sunteti sanatosi, sunteti precum voim, si noi suntem sanatosi.
29. Aratatu-ne-a Menelau cum ca voi voiti a merge in patrie si a fi la ale voastre.
30. Drept aceea, celor care se vor intoarce pana in treizeci de zile ale lunii Xantic, le dam libera voie,
31. Ca Iudeii sa-si tina bucatele si legile lor ca si mai inainte, si nimeni dintre ei nici o suparare sa nu aiba pentru cele ce prin nestiinta s-au facut.
32. Si am trimis si pe Menelau sa va mangaie.
33. Fiti sanatosi. Anul o suta patruzeci si opt, in cincisprezece zile ale lunii Xantic".
34. Trimis-au si Romanii la ei carte asa scrisa: "Quintus Memius, si Titus Manlius, imputernicitii Romanilor, poporului Iudeilor, bucurie!
35. Cele ce Lisias, ruda regelui, v-a ingaduit, si noi le ingaduim.
36. Iar pentru cele ce a judecat sa se supuna imparatului, trimiteti pe cineva indata, dupa ce veti fi cercetat toata pricina, ca sa infatisam totul imparatului precum voiti voi, fiindca noi venim la Antiohia.
37. Drept aceea, grabiti si trimiteti pe careva, ca si noi sa stim ce voiti.
38. Fiti sanatosi. Anul o suta patruzeci si opt, zile cincisprezece ale lunii Xantic".

CAPITOLUL 12

Biruintele lui Iuda Macabeul. Iuda cucereste multe cetati si invinge neamurile din jur. Infrangerea lui Gorgias si a lui Timotei. Cazand si unii dintre iudei, care adusesera daruri la idoli, Iuda randuieste sa se aduca jertfe pentru ei.

l. Dupa ce s-au facut legaturile acestea, Lisias s-a dus la rege; iar Iudeii au inceput sa-si lucreze ogoarele.
2. Insa capeteniile ostirilor cei care erau pe locurile acelea: Timotei si Apoloniu, fiul lui Geneu, precum si Ieronim si Demofon, si afara de acestia Nicanor, carmuitorul Ciprului, nu-i lasau sa petreaca in pace si liniste.
3. Si locuitorii din Iafa rautate ca aceasta au facut, ca au indemnat pe Iudeii care locuiau cu ei, ca impreuna cu femeile si cu pruncii, sa intre in corabiile pregatite de ei, ca si cum nici o vrajmasie n-ar fi intre ei;
4. Dar ei lucrau dupa sfatul cel de obste al cetatii, iar Iudeii primind poftirea ca unii ce voiau sa fie in pace, si neavand nici o banuiala, mergand cu corabiile au fost inecati, fiind ei in numar ca la doua sute.
5. Afland Iuda rautatea ce s-a facut celor din neamul sau, poruncind barbatilor celor care erau cu sine,
6. Si chemand pe Judecatorul cel drept, Dumnezeu, a mers asupra ucigatorilor fratilor sai si a aprins noaptea portul si corabiile le-a ars, si pe cei care fugisera acolo i-a omorat.
7. Si orasul fiind inchis, s-a intors ca sa vina a doua oara, si toata cetatea Iafa de tot sa o distruga.
8. Afland ca si cei din Iamnia vreau sa faca la fel Iudeilor care locuiau la ei,
9. Navalind asupra locuitorilor din Iamnia noaptea, a aprins portul cu corabiile, incat se vedea lumina flacarii din Ierusalim, de la o departare de doua sute patruzeci de stadii.
10. Si de acolo mergand noua stadii, indreptandu-se asupra lui Timotei, au navalit Arabii asupra lui Iuda ca la cinci mii cinci sute de calareti.
11. Si facandu-se razboi tare, si, cu ajutorul lui Dumnezeu biruind cei care erau cu Iuda, si imputinandu-se Arabii, s-au rugat de Iuda sa faca pace cu ei, fagaduind ca-i vor da dobitoace, si intru celelalte ii vor folosi.
12. Iar Iuda, socotind cu adevarat ca in multe ii vor fi de folos, le-a dat pace si, primind invoiala cu ei, s-au dus la

corturile lor.
13. Apoi Iuda a navalit si asupra unei cetati cu pod tare si cu ziduri inconjurata, in care multe feluri de neamuri locuiau si al carui nume era Caspin.
14. Iar cei dinauntru nadajduind in taria zidurilor si in multimea bucatelor ce-si stransesera, se purtau trufas, batjocorind pe cei care erau cu Iuda, si blestemandu-i si graind cele ce nu se cuvin.
15. Iar cei care erau cu Iuda, chemand pe puternicul Stapan al lumii, Care fara de berbeci si fara unelte a surpat zidurile Ierihonului, pe vremea lui Iosua, au navalit ca niste fiare asupra zidului.
16. Si cu voia lui Dumnezeu, luand cetatea, macel cumplit au facut, incat lacul cel de langa cetate, care era lat de doua stadii, plin de curgerea sangelui se vedea.
17. Si de acolo, mergand sapte sute si cincizeci de stadii, au sosit in Haraca, la cei care se zic Iudei Tubieni.
18. Ci pe Timotei nu l-a apucat in locurile acelea, caci fara de nici o isprava se intorsese de acolo, lasand paza de ostire intr-un loc foarte tare.
19. Iar Dositei si Sosipatru din capeteniile care erau cu Iuda Macabeul, mergand, au omorat pe pazitorii cei lasati de Timotei mai multi decat zece mii de barbati.
20. Iar Iuda Macabeul, punandu-si in rand ostirea, i-a pus pe ei peste cete si a plecat impotriva lui Timotei care avea cu sine o suta douazeci de mii de pedestrasi si o mie cinci sute de calareti.
21. Deci, afland Timotei de venirea lui Iuda, a trimis femeile si pruncii si cealalta avere la locul ce se chema Carnaim pentru ca foarte anevoie se putea inconjura si nu lesne putea sa se apropie acela din cauza stramtorarii tuturor locurilor.
22. De la inceput, cand s-a ivit ceata lui Iuda, s-au ingrozit vrajmasii si s-au infricosat de fata Celui care toate le vede si s-au pornit a fugi care cum putea, incat de multe ori ei intre ei se vatamau $i se taiau cu ascutisul sabiilor.
23. Iar Iuda, gonindu-i foarte tare, taind pe nelegiuitii aceia, a ucis ca la vreo treizeci de mii de barbati.
24. Iar Timotei a cazut in mainile ostenilor lui Dositei si ai lui Sosipatru si se ruga cu multe rugaciuni sa-l slobozeasca viu, pentru ca el are in mana pe parintii si fratii multora dintre Iudei si, daca el va muri, acelora li se va intampla rau.
25. Si cu multe legandu-se el inaintea lor, cum ca pe toti aceia nevatamati ii va intoarce, l-a slobozit pentru izbavirea fratilor.
26. Iar Iuda mergand impotriva Carnaimului si impotriva templului zeitei Atargatis, a omorat douazeci si cinci de mii de oameni.
27. Si dupa fuga si pierderea acestora, a tabarat Iuda asupra Efronului, care era cetate tare, in care locuia Lisias si multime de tot felul de neamuri; iar inaintea zidurilor stau barbati voinici, care se bateau vitejeste. Arme multe si sageti erau puse acolo.
28. Ci chemand pe Cel Puternic, Care cu tarie zdrobeste puterea vrajmasilor, a luat cetatea sub mainile sale Si, din cei care erau inauntru, a omorat ca vreo douazeci si cinci de mii.
29. Si mergand de acolo, a navalit asupra cetatii Schitopolis, ce era departe de Ierusalim ca la sase sute de stadii;
30. Iar Iudeii, care locuiau acolo, marturisind dragostea pe care o aveau fata de ei Schitopolitenii, si cum ca si in vremurile cele nenorocite le-au fost blanzi,
31. Iuda si ai sai, multumindu-le, i-au indemnat ca si de aici inainte sa fie buni cu neamul Iudeilor, si au venit la Ierusalim, cand se apropia sarbatoarea Cincizecimii.
32. Iar dupa praznicul Cincizecimii, au pornit impotriva lui Gorgias, mai marele Edomului.
33. Si a iesit Gorgias cu trei mii de pedestri si cu patru sute de calareti,
34. Si batandu-se, s-a intamplat de au cazut putini dintre iudei.
35. Iar un oarecare Dositei dintre Tubieni, calaret si barbat tare, a prins pe Gorgias si, tinandu-l de vesmant, il tinea vitejeste, vrand viu sa-l aduca rob pe blestematul acela; iar unul din calaretii Traci venind asupra-i si lovindu-l peste umar, Gorgias a scapat fugind in Maresa.
36. Iar cei care erau cu Esdris mai mult batandu-se si ostenind, Iuda a chemat pe Domnul sa-i fie ajutor si Capetenie in lupta.
37. Incepand in graiul parintilor si cu cantari strigand si glas inaltand, fara de veste a navalit asupra ostirilor lui Gorgias si le-a infrant.
38. Apoi, Iuda luand ostirea, s-a dus in cetatea Adulam si, sosind ziua a saptea, s-a curatit dupa obicei si a petrecut acolo ziua de odihna.
39. Iar a doua zi au venit cei care erau cu Iuda, precum a fost randuit ca sa ridice trupurile celor omorati si sa le aseze cu rudeniile in parintestile morminte.

40. Si a aflat sub hainele fiecaruia din cei morti lucruri inchinate idolilor Iamniei, de la care ii oprea legea pe Iudei, si tuturor vadit lucru a fost ca pentru atare pricina au cazut acestia.
41. Si toti binecuvantand pe Judecatorul cel drept, pe Domnul, Cel care arata cele ascunse,
42. Si intorcandu-se la rugaciuni, s-au rugat pentru pacatul ce s-a facut, ca de tot sa se stearga. Iar viteazul Iuda a indemnat multimea sa se pazeasca fara de pacat, vazand cu ochii cele ce s-au facut pentru pacatul celor care mai inainte au cazut.
43. Si strangand bani dupa numarul barbatilor care erau cu el, doua mii de drahme de argint a trimis in Ierusalim, sa se aduca jertfa pentru pacat. Foarte bun si cuvios lucru pentru socotinta invierii mortilor!
44. Ca de n-ar fi avut nadejde ca vor invia cei care mai inainte au cazut, desert si de ras lucru ar fi a se ruga pentru cei morti.
45. Si a vazut ca celor care cu buna cucernicie au adormit, foarte bun dar le este pus.
46. Drept aceea, sfant si cucernic gand a fost, ca a adus jertfa de curatie pentru cei morti, ca sa se slobozeasca de pacat.

CAPITOLUL 13

Moartea lui Menelau si pacea lui Antioh cu Iuda.

1. In anul o suta patruzeci si noua au aflat cei care erau cu Iuda ca vine Antioh Eupator cu multime asupra Iudeii.
2. Si impreuna cu el venea si Lisias epitropul, care era mai mare peste treburile tarii, fiecare avand ostire elineasca: pedestrasi o suta si zece mii, calareti cinci mii trei sute, elefanti douazeci si doi si trei sute de care de razboi purtatoare de seceri.
3. Si s-a intovarasit cu ei si Menelau si cu multa inselaciune indemna pe Antioh, nu la izbavirea patriei gandind, ci nadajduind ca-l va pune capetenie.
4. Ci imparatul imparatilor a intaratat mania lui Antioh asupra celui pacatos, si aratand Lisias ca acesta este pricina tuturor rautatilor, a poruncit, precum este obiceiul intr-acel loc, sa-l piarda, ducandu-l in Bereea.
5. Si era in locul acela un turn de cincizeci de coti inalt plin cu cenusa, si acesta avea o unealta cu mestesug facuta de se pleca in toate partile si aluneca in cenusa.
6. Aici se aruncau toti cei care erau furi de cele sfinte sau vinovati cu alte rautati mari.
7. Cu aceasta moarte s-a intamplat a muri nelegiuitul Menelau, neinvrednicindu-se nici de inmormantare.
8. Pe buna dreptate, fiindca multe pacate facuse asupra jertfelnicului, ale carui foc si cenusa erau curate si tocmai in cenusa si-a gasit moartea.
9. Iar regele venea cu ganduri barbare, ca sa faca Iudeilor mai mari rele decat s-au facut in zilele tatalui sau.
10. Si afland Iuda acestea, a poruncit poporului sa se roage Domnului, ziua si noaptea ca, precum alteori, asa si acum sa ajute
11. Celor care erau sa fie lipsiti de lege, de patrie si de sfantul locas, iar pe poporul, care nu de multa vreme isi venise in fire, sa nu-l lase sa fie supus neamurilor celor hulitoare.
12. Si toti impreuna facand aceasta si rugand pe milostivul Dumnezeu cu plangere si cu ajunari si cu cadere la pamant trei zile neincetat, i-a mangaiat Iuda si le-a poruncit sa se gateasca.
13. Iar Iuda impreuna cu cei mai batrani s-a sfatuit ca, mai inainte de a intra ostirea regelui in Iudeea si de a birui Ierusalimul, sa le iasa inainte si cu ajutorul Domnului sa hotarasca lucrul.
14. Deci, incredintandu-se purtarii de grija a Celui care a facut lumea si indemnand pe cei care erau cu el ca barbateste sa se nevoiasca pana la moarte pentru legi, pentru templul Domnului, pentru cetate, pentru patrie si pentru datina, si-a pus tabara imprejurul Modeinului.
15. Si dand la ai sai cuvantul de taina: "Domnul este izbanda noastra", cu voinici preabuni alesi a lovit noaptea tabara regeasca si a omorat ca la vreo patru mii de barbati si pe cel care era mai mare peste elefanti cu toti ai sai.
16. Mai pe urma, dupa ce a umplut tabara de frica si de tulburare, s-a intors cu bine.
17. Aceasta s-a facut cand se lumina de ziua, ajutandu-i ocrotirea Domnului.
18. Iar regele, indata ce a vazut indraznirea Iudeilor, cu mestesug a ispitit locurile.
19. Si inaintand impotriva Betturului care era paza tare a Iudeilor, a fost batut, respins Si pagubit in ostasi.
20. Iar Iuda trimitea celor dinauntru cele trebuitoare.
21. Si un oarecare Rodocos din tabara Iudeilor a spus vrajmasilor tainele. Si, cercetandu-se, a fost prins si inchis.
22. Iar regele a doua oara a stat de vorba cu cei care erau in Bettur si dandu-le sfat de pace, s-a dus si s-a ciocnit cu cei care erau cu Iuda si a fost biruit.

23. Deci afland ca s-ar fi sculat asupra-i la Antiohia Filip, pe care il lasase mai-mare peste treburi, s-a tulburat si, rugandu-se de Iudei, li s-a supus si a jurat pe toate cele drepte si, impacandu-se, a adus jertfa si a cinstit templul Domnului si locul l-a miluit.
24. Si pe Iuda Macabeul l-a primit bine si l-a facut carmuitor de la Ptolemaida pana la tinutul Gherar.
25. Apoi, regele a venit de acolo la Ptolemaida, iar locuitorii din Ptolemaida erau nemultumiti de aceasta intelegere si voiau sa calce legatura facuta cu Iudeii.
26. Atunci a intrat in divan Lisias si a spus tot lucrul si i-a asezat si i-a potolit si i-a facut cu voie buna. Dupa aceea s-a intors la Antiohia; asa a fost inaintarea si intoarcerea regelui.

CAPITOLUL 14

Necredinta lui Nicanor; ascultarea lui Iuda si moartea vitejeasca a lui Razis.

1. Dupa trecere de trei ani a aflat Iuda si cei care erau cu el ca Dimitrie al lui Seleuc, trecand prin portul Tripoliei, a venit cu multime mare si cu corabii,
2. A cuprins tari, omorand pe Antioh si pe Lisias, epitropul lui;
3. Iar un oarecare Alchimos, care fusese arhiereu si se pangarise de buna voie in vremurile de razvratire, socotind ca nici intr-un chip nu-i mai ramane nadejde de mantuire si nici de intrare la sfantul jertfelnic,
4. A venit la regele Dimitrie in anul o suta cincizeci si unu, aducandu-i coroana de aur si finic, si pe langa acestea si cateva ramuri de maslin, cum este datina sa, se daruiasca templului. Si in ziua aceea a stat linistit.
5. Si afland vreme buna nebuniei sale, chemandu-l Dimitrie la sfat si intrebandu-l ce voiesc si ce planuiesc Iudeii,
6. El a raspuns la aceasta: "Iudeilor care se cheama Asidei, in fruntea carora se afla Iuda Macabeul, le place sa aiba razboi si sa se certe si nu lasa sa aiba pace cei care carmuiesc.
7. Pentru aceea si eu lipsit de marirea cea parinteasca, adica de arhierie, am venit acum aici,
8. Intai, foarte bine gandind de cele ce se cuvin regelui, iar al doilea, voind binele cetatenilor mei, caci prin rautatea celor despre care am vorbit mai inainte tot neamul nostru mult este asuprit.
9. Deci pe fiecare dintr-acestea cunoscandu-le tu, o, rege, fie-ti mila de tara si de neamul nostru cel asuprit, si-l ajuta pentru iubirea de oameni pe care o ai catre toti.
10. Ca pana va fi Iuda, nu este cu putinta sa fie lucrurile in pace".
11. Si dupa ce a grait el astfel, indata ceilalti prieteni, avand vrajmasie asupra lui Iuda, au atatat si mai mult pe Dimitrie.
12. Deci Dimitrie, indata chemand pe Nicanor, care era mai mare peste elefanti si facandu-l general peste Iudeea, l-a trimis acolo,
13. Dandu-i porunci ca pe Iuda sa-l omoare si pe cei care sunt cu el sa-i risipeasca si sa puna pe Alchimos arhiereu templului celui preaslavit.
14. Iar neamurile, care fugisera din Iudeea din cauza lui Iuda, ca turmele se adunau langa Nicanor, nenorocirile si primejdiile Iudeilor parandu-le a fi spre fericirea lor.
15. Si auzind de venirea lui Nicanor si de adunarea neamurilor, presarandu-si capetele cu pamant, se rugau Celui care pe veci a intemeiat pe poporul Sau si Care pururea fatis a aparat partea sa.
16. Si, poruncind carmuitorul lor, Iudeii indata au purces de acolo si s-au lovit cu dusmanii la satul Adasa.
17. Iar Simon, fratele lui Iuda, s-a ciocnit cu Nicanor, dar s-a speriat de venirea cea fara de veste a vrajmasilor.
18. Insa Nicanor, auzind vitejia celor care erau cu Iuda si barbatia pe care o aveau in bataliile cele pentru patrie, s-a temut sa dezlege cearta prin varsare de sange.
19. Pentru aceea a trimis pe Posidoniu si pe Teodot adica pe Matatia, ca sa incerce o intelegere.
20. Si mult sfat facandu-se pentru acestea si conducatorul poporului vorbind cu multimea, toti impreuna au voit sa faca pace.
21. Si au randuit o zi, in care cei doi conducatori deosebi sa vina la un loc. Si venind si unul si altul, fiecare a avut scaunul sau de cinste.
22. Iar Iuda randuise oameni inarmati gata, in locuri bune, ca nu cumva vrajmasii fara de veste sa faca vreun lucru rau; dar vorbirea dintre ei au ispravit-o cu buna pace.
23. Iar Nicanor, ramanand la Ierusalim, nici un lucru fara de cale n-a facut si ostile cele ce se adunasera ca turmele, le-a slobozit.
24. Si avea pe Iuda pururea inaintea ochilor, din inima iubindu-l.
25. Si l-a indemnat sa se insoare si sa nasca fii si s-a insurat si a trait in liniste bucurandu-se de viata.

26. Iar Alchimos, vazand dragostea pe care o avea unul fata de altul si luand o copie dupa zapisul lor de pace, a venit la Dimitrie si i-a spus ca Nicanor gandeste lucruri potrivnice regelui, ca pe Iuda, vrajmasul imparatiei, l-a ales sa fie in locul lui arhiereu.
27. Iar regele, umplandu-se de manie si intaratandu-se de pari, vrajmaseste a scris lui Nicanor, zicand ca ii este greu sa primeasca alianta incheiata, si ii porunceste ca pe Macabeu curand sa-l trimita legat la Antiohia.
28. Si sosind acesta la Nicanor, s-a mahnit si cu greu ii era a strica alianta facuta, nefacandu-i nici o strambatate barbatul acesta.
29. Ci fiindca impotriva regelui nu se putea pune, cauta prilej ca aceasta cu mestesug sa se savarseasca.
30. Iar Macabeu vazand pe Nicanor mai aspru raspunzandu-i, si petrecerea cea obisnuita mai salbatica avand-o, a socotit ca nu este spre bine asprimea aceasta si, strangand pe multi dintre ai sai, s-a ascuns de Nicanor.
31. Deci cunoscand el ca barbatul a biruit cu indrazneala viclesugul, s-a dus la marele si sfantul templu al Domnului, cand aduceau preotii jertfele cele cuviincioase si a poruncit sa-i dea pe barbatul acesta.
32. Iar ei s-au jurat, zicand ca pe cel care il cauta nu stiu unde este. Intinzand dreapta spre templul Domnului,
33. Nicanor astfel s-a jurat: "De nu-mi vei da legat pe Iuda, acest templu al lui Dumnezeu camp il voi face si jertfelnicul il voi sapa si aici voi face lui Dionisos templu vestit".
34. Si dupa ce a zis acestea, s-a dus, iar preotii, intinzand mainile catre cer, chemau pe Aparatorul Cel de-a pururea al neamului nostru, zicand acestea:
35. "Tu, Doamne, Care de nimic n-ai lipsa, bine ai voit ca templul unde Tu salasluiesti, sa fie in mijlocul nostru.
36. Si acum, Sfinte a toata sfintenia, Doamne, pazeste pana in veac neintinat templul acesta, care de curand s-a curatit, si astupa toata gura nedreapta".
37. Iar un oarecare, anume Razis, dintre batranii din Ierusalim, a fost parat lui Nicanor. Razis era barbat iubitor de cetate si cu nume bun, incat pentru buna-vointa ce avea, era numit parintele Iudeilor,
38. Pentru ca in vremurile cele mai dinainte ale neamestecului Iudeilor cu Elinii era indraznet iubitor al datinilor iudaice si trupul si sufletul pentru evreime si-l pusese cu toata nevointa.
39. Deci vrand Nicanor sa arate ura, pe care o avea fata de Iudei, a trimis peste cinci sute, sa prinda pe Razis.
40. Caci socoteau ca de-l va prinde pe el, foarte mare durere va face Iudeilor,
41. Si cand gloata de ostasi, vrand sa ia turnul unde se ascunsese Razis, batea in usi si poruncea sa aduca foc sa aprinda usile, atunci Razis, aproape sa fie prins, singur s-a junghiat cu sabia,
42. Vrand mai bine sa moara cu cinste, decat sa se supuna paganilor si impotriva cinstei sale sa pateasca ocari nevrednice.
43. Insa din graba nu s-a nimerit sa se junghie de moarte si gloata navalind pe usa inauntru, el, alergand pe zid vitejeste, s-a aruncat peste multime plin de barbatie.
44. Iar multimea de jos repede dandu-se inapoi, ca sa faca loc caderii lui, el a cazut tocmai in mijlocul lor.
45. Si fiind inca viu si infierbantat, s-a sculat cu mainile, iar sangele din el tasnea tare si, desi ranit greu, a alergat trecand printre multime,
46. Si stand pe o piatra ridicata dupa ce i-a curs tot sangele, si-a scos matele si prinzandu-le cu amandoua mainile, le-a aruncat spre multime, rugandu-se Celui care stapaneste peste viata si peste duh, ca iarasi sa i le dea; si in felul acesta a murit.

CAPITOLUL 15

Iuda pierde pe Nicanor si multime din ostirea lui si porunceste sa-i taie capul si mainile si sa le spanzure in Ierusalim, spre pomenirea puterii celei dumnezeiesti.

1. Iar Nicanor, afland ca cei care erau cu Iuda sunt in locurile cele dimprejurul Samariei, a facut sfat, ca in ziua de odihna, fara nici o frica, sa mearga cu razboi impotriva lor.
2. Ci Evreii, care de nevoie mergeau cu Nicanor, ziceau: "Sa nu-i pierzi nicidecum asa salbatic si barbar, ci cinsteste ziua pe care mai inainte a sfintit-o si a cinstit-o Cel care vede toate".
3. Iar de trei ori nelegiuitul acela pagan a intrebat: "Oare este in cer Puternic, care sa fi poruncit a se tine ziua de odihna?"
4. Si ei, raspunzand, au zis: "Domnul cel viu, Acela este puternicul Cel din cer, Care a poruncit sa nu se lucreze in ziua a saptea".
5. Iar celalalt a zis: "Si eu sunt puternic pe pamant, care poruncesc a lua arme si a plini lucrurile regelui". Insa n-a ajuns sa-si poata implini sfatul sau nelegiuit.

6. Deci Nicanor, cu toata semetia, inaltandu-se, socotea sa faca biruinta de pomina asupra lui Iuda.
7. Dar Iuda Macabeul neincetat, cu toata nadejdea, credea ca va avea ajutor de la Domnul.
8. Si indemna pe cei care erau cu sine sa nu se sperie de venirea neamurilor, ci aducandu-si aminte de ajutoarele cele de mai inainte, care li s-au facut din cer si acum sa astepte de la Cel Atotputernic biruinta si ajutor.
9. Si-i mangaia din lege si din prooroci si aducandu-le aminte de razboaiele pe care mai inainte le-au purtat, mai cu osardie i-a imbarbatat.
10. Si asa intaratandu-i cu manie, impreuna le-a aratat ca neamurile n-au tinut alianta si au calcat juramantul.
11. Si pe fiecare dintr-insii nu atat cu scuturi si cu arme ii intarea, cat fi indemna cu cuvinte foarte bune, iar la urma le-a spus si un vis vrednic de credinta, prin care pe toti i-a facut voiosi.
12. Iar vederea visului astfel era: ca Onia, care fusese arhiereu, om bun, bland, cucernic la chip si cu obiceiuri bune si la vorba cuvios, care din pruncie s-a nevoit intru toate lucrurile faptei bune, cu mainile intinse se ruga pentru toata adunarea Evreilor.
13. Dupa aceasta s-a aratat un barbat cu caruntete §i cu slava minunata si preacuvioasa marire era imprejurul lui.
14. Si a grait Onia, zicand catre Iuda: Acesta este iubitorul de frati, proorocul lui Dumnezeu Ieremia, care mult se roaga pentru popor si pentru sfanta cetate.
15. Iar Ieremia a intins dreapta si a dat lui Iuda sabia de aur si i-a zis acestea:
16. Ia aceasta sfanta sabie, care este dar de la Dumnezeu, prin care vei surpa pe vrajmasi.
17. Deci mangaindu-se cu aceste cuvinte foarte bune ale lui Iuda, care putea aprinde inimile voinicilor si spre vitejie a le imbarbata, a socotit sa nu tabere, ci vitejeste sa navaleasca si barbateste sa se apuce si sa se bata, ca sa se aleaga lucrul; pentru ca si cetatea si sfintele si templul Domnului erau in primejdie.
18. Iar de femei si de prunci si de frati si de rudenii mai putina grija aveau; frica cea mai mare si cea mai dintai le era pentru sfantul locas.
19. Insa cei care erau in cetate, foarte ingrijorati erau si tulburati pentru cei care aveau sa poarte razboiul.
20. Si toti asteptau acum sfarsitul apropiat, fiindca se apropiasera vrajmasii si isi asezara armata in linie de bataie, isi pusesera elefantii la loc bun si impartisera calarimea la dreapta si la stanga.
21. Iar Macabeu, vazand venirea ostirii si gatirea armelor cea de multe feluri si salbaticiunea elefantilor, a intins mainile spre cer si s-a rugat Domnului si pazitorului Celui care face minuni, cunoscand ca nu in arme este biruinta, ci, precum El Insusi judeca, da celor vrednici biruinta.
22. Si rugandu-se, asa a zis: "Tu, Doamne, ai trimis pe ingerul Tau in zilele lui Iezechia, regele lui Iuda, si a ucis din tabara lui Sanherib ca la o suta optzeci si cinci de mii.
23. Si acum, Stapanitorule al cerurilor, trimite inger bun inaintea noastra, care sa fie spre frica si spre cutremur,
24. Ca de marirea bratului Tau sa se infricoseze cei care cu hula vin asupra sfantului Tau popor". Si aceste cuvinte i-au fost toata rugaciunea.
25. Nicanor si cei care erau cu el, veneau cu trambite si cu cantece.
26. Iar Iuda si cei care erau cu el, cu chemare si cu rugaciuni s-au luptat cu vrajmasii.
27. Si cu mainile ostindu-se, iar cu inimile rugandu-se catre Dumnezeu, au doborat treizeci si cinci de mii, veselindu-se foarte mult de aceasta mareata aratare a lui Dumnezeu.
28. Iar incetand razboiul si cu bucurie intorcandu-se, au cunoscut ca Nicanor, imbracat cu toate armele sale, a cazut.
29. Si facandu-se strigare si valmasag, au binecuvantat pe Cel Puternic in graiul parintilor.
30. Si a poruncit Iuda, cel care in tot chipul era gata cu trupul si cu sufletul a muri pentru cetateni, si din tineretea sa a pazit bunavointa catre cei de o lege, ca sa taie capul lui Nicanor si mana cu brat cu tot si sa le aduca in Ierusalim.
31. Si dupa ce a sosit acolo, chemand pe cei de o lege cu sine si pe preoti punandu-i inaintea jertfelnicului, a chemat pe cei care erau in cetate.
32. Si le-a aratat capul nelegiuitului Nicanor si mana celui rau hulitor, pe care cu semetie o intinsese asupra casei celei sfinte a Atotputernicului.
33. Si limba raului credincios Nicanor a poruncit sa o taie si sa o faca bucati marunte si sa o dea pasarilor; iar in fata sfantului locas, sa spanzure bratul raufacatorului.
34. Si toti cautand la cer, au binecuvantat pe Domnul Dumnezeu, zicand: Bine este cuvantat Cel care a pazit locul Sau neintinat.
35. Capul lui Nicanor l-a spanzurat pe zidul cetatii, ca sa-l vada toti si sa cunoasca cum ca este adevarat semn al ajutorului lui Dumnezeu.

36. Si au hotarat toti intr-un cuget sa nu lase neinsemnata ziua aceasta;
37. Ci serbarea ei sa fie in ziua a treisprezecea a lunii a douasprezecea, care in limba siriana se zice Adar, cu o zi mai inainte de ziua lui Mardoheu.
38. Deci cele ce au fost cu Nicanor asa s-au intamplat si din vremurile acelea au stapanit Evreii cetatea Ierusalimului; iar eu voi sfarsi aici cuvantul.
39. Si de este bine intocmit si cum se cuvine, aceasta si eu am vrut; iar de este cu ponosuri si de mijloc, eu unul am facut tot ce am putut.
40. Ca precum a bea numai vin sau numai apa, nepotrivit lucru este, pe cand vinul amestecat cu apa este dulce si desfateaza, tot asa si mestesugul de a orandui istorisirea incanta urechile celor ce citesc. Iar aici sa fie sfarsitul.

CARTEA A TREIA A MACABEILOR

CAPITOLUL 1

Ptolomeu Filopator vrea sa navaleasca in Sfanta Sfintelor si mare tulburare se face in Ierusalim.

l. Iar Ptolomeu Filopator, intelegand de la cei care s-au intors ca Antioh a luat locurile cele de sub stapanirea sa, a poruncit tuturor ostilor sale, pedestrasilor si calaretilor, sa se stranga.
2. Si luand cu sine pe sora sa Arsinoe, a mers pana la locurile cele dinspre Rafia, unde erau tabarati cei care erau cu Antioh.
3. Iar un oarecare Teodot, gandind sa faca viclenie, a luat cei mai viteji ostasi ai lui Ptolomeu, care mai inainte fusesera supusi lui, si a pornit noaptea la cortul lui Ptolomeu, ca sa-l omoare el singur si in acest chip sa se risipeasca razboiul.
4. Ci pe acesta l-a scapat Dositei, cel care se zicea al lui Drimilus, care de neam era iudeu, dar dupa aceea si-a schimbat legea si s-a instrainat de la dogmele parintesti; acesta a pus sa se culce in cortul regelui un necunoscut, caruia i s-a intamplat ceea ce era sa patimeasca regele.
5. Iar dupa aceea, facandu-se razboi mare si izbanda fiind de partea lui Antioh, Arsinoe umbla si ruga pe ostasi cu jale si cu lacrimi, cu parul despletit, ca si pe sine si pe pruncii sai si pe femeile sale, barbateste sa le ajute, fagaduind ca celor care vor birui, fiecaruia va da doua mine de aur.
6. Si asa s-a intamplat ca multi vrajmasi au pierit in lupte si multi au fost robiti.
7. Zadarnicind aceasta uneltire, Ptolomeu a socotit sa mearga in cetatile cele mai de aproape, ca sa le mangaie, si dupa ce a facut aceasta si a impartit daruri capistilor, a facut pe cei supusi ai sai sa fie cu inima buna.
8. Iar Iudeii au trimis la el din marele sfat si dintre cei mai de frunte, ca sa i se inchine si sa-i duca daruri si sa-i faca urari pentru cele ce s-au petrecut; dar s-a intamplat ca si el tocmai avea de gand sa mearga catre ei.
9. Si dupa ce s-a dus la Ierusalim, a jertfit prea marelui Dumnezeu si a dat daruri si semne de cinstire locului.
10. Si venind la templu si cu sarguinta si cu buna cuviinta minunandu-se si mirandu-se de randuiala cea buna a templului Domnului, a gandit sa se sfatuiasca, sa intre in el.
11. Iar cand i s-a spus ca nu se cuvine a se face aceasta, ca nu numai celor din neamuri nu este slobod, ci nici tuturor preotilor, fara numai arhiereului, care pe toti povatuieste, ci si acestuia o data in an, el nicidecum n-a vrut sa asculte.
12. Ci macar de s-a si citit inaintea lui legea, tot n-a renuntat a intra, zicand ca trebuie sa intre, si macar ca ei sunt lipsiti de aceasta cinste, "eu nu trebuie sa fiu lipsit", si i-a intrebat pentru ce, intrand el prin tot templul Domnului, nimeni din cei care erau acolo nu l-a oprit.
13. Si un oarecare, fara sa gandeasca, a zis: "Rau s-a facut aceasta; iar el a voit sa stie din care pricina nu trebuie sa intre cu voia sau fara voia lor?
14. Iar preotii, cu toate vesmintele imbracati, cazandu-i inainte, se rugau prea marelui Dumnezeu sa le ajute la aceasta nevoie ce li s-a intamplat si sa intoarca pornirea raului navalitor, de strigare cu plans umpland templul Domnului, iar cei care erau in cetate, tulburandu-se, au sarit cuprinsi de groaza, nestiind ce se face.

15. Si fecioarele cele inchise in camari, impreuna cu mamele ce le-au nascut, s-au pornit, si cu cenusa si cu praf presarandu-si capetele, au umplut ulitele de suspinuri si de plansete.
16. Si cele care se inchisesera de curand in camarile lor de nunta, asa cum erau gasite, lasand rusinea ce li se cuvenea, degraba au alergat in cetate.
17. Iar mamele si doicele lasand pruncii cei de curand nascuti, incoace si incolo, unele prin case, altele prin ulite fara de opreala se adunau la prea marele locas.
18. Si de multe feluri era rugaciunea celor care se adunasera, din pricina lucrurilor fara de cuviinta pe care incerca regele sa le faca.
19. Si impreuna cu acestia, cetatenii luand indrazneala, nu-l sufereau sa plineasca planul din gandul lui; ci au strigat sa se porneasca la arme, si barbateste pentru legea parinteasca sa moara, si mare zarva au facut in sfanta cetate.
20. Si cu greu preotii si batranii l-au induplecat si s-au intors iarasi la locul lor de rugaciune.
21. Si multimea ca si mai inainte astepta rugandu-se; iar batranii, care erau cu regele, in multe chipuri ispiteau, ca sa mute gandul lui cel semet de la planul ce-l gandise.
22. Iar el mai indraznet facandu-se, lasand toate, se gatea sa intre, ca sa savarseasca cele ce mai inainte a zis.
23. Vazand acestea si cei care erau cu regele, s-au intors sa se roage cu ai nostri Celui care are toata puterea, ca acelor care erau acolo sa le ajute si sa nu treaca cu vederea aceasta fapta fara de lege si semeata.
24. Si strigarea cea necontenita si plina de durere a multimii care se adunase s-a facut strigat neinchipuit,
25. Incat parea ca nu numai oamenii, ci si peretii si pamantul intreg striga, toti vrand mai degraba moartea decat pangarirea locului sfant.

CAPITOLUL 2

Rugaciunea lui Simon arhiereul si a celorlalti Iudei; pedeapsa lui Ptolomeu si insanatosirea lui.

1. Iar Simon arhiereul, ingenunchind inaintea templului si cu cuviinta intinzandu-si mainile, s-a rugat asa:
2. "Doamne! Doamne, Imparatul cerurilor si Stapanul a toata faptura, Cel sfant intre sfinti, singur stapanitor, atottiitor, cauta spre noi, cel care suntem asupriti de paganul cel nelegiuit care este infierbantat de indrazneala si de putere,
3. Ca Tu esti Cel Care ai facut toate si toate le stapanesti; Doamne, drept esti, Cel care judeci pe cei care cu semetie si cu trufie se poarta.
4. Tu pe cei care mai inainte au facut strambatate, intre care si uriasi erau, care intru vitejie si intru indrazneala nadajduiau, i-ai pierdut, aducand peste ei apa nemasurata.
5. Tu pe Sodomenii cei semeti si cuprinsi cu vadita si cu nespusa rautate, cu foc si cu pucioasa i-ai ars, pilda dandu-i urmasilor.
6. Tu, pe indraznetul Faraon, care pe Israel, poporul Tau cel sfant, l-a robit, cu multe si osebite munci ispitindu-l, ai aratat puterea Ta.
7. Si dupa aceasta, ai aratat puterea Ta cea mare, cand l-ai inecat in fundul marii, in timp ce gonea el dupa poporul Tau cu care si cu multime de gloate; iar pe cei care au crezut intru Tine, Cel care stapanesti peste toata faptura, intregi i-ai trecut, care, cunoscand lucrul mainilor Tale, Te-au laudat pe Tine Cel Atottiitor.
8. Tu, Imparate, Cel care ai zidit acest pamant nemarginit si nemasurat, ales-ai cetatea aceasta si ai sfintit locul acesta spre numele Tau, Tu, Cel care nu ai trebuinta de nimic si l-ai preamarit cu stralucita aratare, inaltandu-l spre slava marelui si preacinstitului Tau nume.
9. Si, iubind casa lui Israel, ai fagaduit ca oricand, abatandu-ne noi de la Tine, ne va cuprinde stramtorarea si venind in locul acesta sa ne rugam, vei asculta rugaciunea noastra.
10. Si cu adevarat credincios si adevarat esti, ca de multe ori, cand erau in nevoie parintii nostri, intru smerenia loz le-ai ajutat si i-ai izbavit de mari nevoi.
11. Iata dar acum, imparate sfinte, pentru pacatele noastre cele multe si mari, ne asuprim si suntem supusi vrajmasilor nostri si parasiti intru neputinte.
12. Si intr-aceasta cadere a noastra, indraznetul si nelegiuitul acesta se nevoieste ca sa ocarasca locul cel sfant, pe care l-ai ales pe pamantul acesta numelui Tau celui slavit.
13. Ca locasul Tau este cerul cerului, la care oamenii nu se pot apropia; dar Tu ai binevoit, intru slava Ta, sa sfintesti locul acesta pentru poporul Tau Israel.
14. Nu aduce peste noi razbunarea Ta prin necuratii acestia, nici ne pedepsi pe noi, prin cei nelegiuiti, ca sa nu se laude cei fara de lege intru mania lor, nici sa se veseleasca intru trufia limbii lor, zicand: "Noi am calcat casa

sfinteniei, cum se calca locasul uraciunilor".
15. Sterge pacatele noastre si risipeste greselile noastre si arata mila Ta in ceasul acesta, degraba sa ne intampine pe noi indurarile Tale si pune lauda in gura celor care au cazut si s-au zdrobit cu sufletele, fa-ne noua pace".
16. Iar atotvazatorul Dumnezeu, Cel decat toate mai sfant, intru sfant locasul Sau auzind rugaciunea cea dupa lege facuta, pe semetul si indraznetul acela trufas, foarte l-a lovit,
17. Incoace si incolo clatinandu-l pe el, cum se clatina trestia de vant, incat zacea pe pamant neputand face nimic si era cu madularele slabanoage si nici a grai nu putea, cu dreapta judecata fiind certat.
18. Deci prietenii si pazitorii trupului lui vazand acea iute bataie care l-a apucat, temandu-se ca sa nu fie lipsit de viata, degraba l-au scos afara, spaimantati de nespusa frica.
19. Iar dupa catava vreme, trezindu-se, nicidecum nu s-a pocait dupa acea bataie, ci cuvinte amare si ingrozitoare graind, s-a dus.
20. Si sosind in Egipt si adaugand rautatile cu ajutorul tovarasilor celor lepadati de toata dreptatea, pe care mai inainte i-am aratat,
21. Nu s-a indestulat numai cu acele nenumarate nelegiuiri, ci si la atata indraznire a venit, incat in toate locurile graia blesteme asupra poporului si multi din prieteni, vazand gandul regelui, cautau sa-i faca voia.
22. Ca isi pusese in gand regele ca asupra poporului iudeu sa dea hula, si ridicand la turnul cel de linga curte stalp, a sapat pe el scrisoare,
23. Ca niciunul din cei care nu aduc jertfa sa nu intre in templele lor si toti Iudeii sa fie scrisi de-a valma cu poporul de rand si sa fie trecuti la un loc cu bastinasii; iar cei care ar raspunde impotriva, cu sila luandu-i, sa-i omoare.
24. Pe cei inscrisi sa-i insemne cu foc, cu semnul lui Dionisie, incrustandu-le pe trup frunza de iedera si trecandu-i astfel in randul celor care au dreptul sa fie crutati.
25. Insa ca sa nu se vada cum ca tuturor este vrajmas, a scris dedesubt: "Ca de vor voi unii dintre ei sa petreaca intre cei care sunt alesi spre slujbele jertfelor, acestia sa aiba aceleasi drepturi ca si Alexandrinii".
26. Deci unii din cetate, urand randuielile bunei credinte ale cetatii, lesne s-au dat pe sine, ca si cum mare cinste ar dobandi petrecerea ce vor avea cu regele.
27. Iar cei mai multi, cu vitejesc suflet intarindu-se, nu s-au despartit de buna credinta, ci, cu bani rascumparandu-si viata, fara de frica se nevoiau a scapa de la inscriere, buna nadejde avand ca le va veni aparare.
28. Si de cei care se departau de la ei se scarbeau si ca pe niste vrajmasi neamului lor ii judeca si ii lipsea de petrecerea cea de obste si de ajutor.

CAPITOLUL 3

Ptolomeu Filopator porunceste pierzarea a toata suflarea din Iuda.

1. Intelegand acestea necredinciosul, atat s-a maniat, incat s-a infuriat nu numai pe Iudeii care locuiau in Alexandria, ci si celor din tara se impotrivea cu mai multa strasnicie si a poruncit ca degraba sa-i stranga pe toti la un loc si cu moarte grea sa-i omoare.
2. Si acestea gatindu-se, veste rea asupra Iudeilor s-a vestit la oamenii cei poftitori de rau, carora li se da prilej a-si implini voia, oprindu-i de la legile lor.
3. Iar Iudeii in tot timpul pastrau dragoste si credinta regilor si fiindca ei se temeau de Dumnezeu si umblau in legea Lui, se osebeau prin mancarurile lor si pentru aceasta erau urati de unii, dar pentru ca cinsteau pe Dumnezeu cu faptele cele bune ale lucrurilor celor drepte, impodobindu-si petrecerea lor, tuturor oamenilor erau placuti.
4. Buna vietuire a neamului iudeu care la toti era vestita, acei straini de neam nici intr-un chip nu au socotit-o; iar osebirea inchinaciunii si a mancarurilor o vesteau, zicand ca nici de rege, nici de puteri nu asculta oamenii acestia, ci sunt rai la inima si foarte impotrivitori lucrurilor si mare defaimare au atatat.
5. Iar Elinii din cetate, nefiind cu nimic nedreptatiti de Iudei, vazand acea galceava neasteptata si navalire fara de veste asupra oamenilor acestora si alergaturi impreuna neostenite facandu-se, a le ajuta nu puteau, ca era porunca domneasca.
6. Ci se rugau si cu greu sufereau gandind ca se vor schimba acestea, deoarece un popor atat de numeros nu putea fi lasat fara ajutor, intrucat el nu savarsise nimic rau.
7. Iar unii vecini si prieteni si negutatori graiau pe ascuns unii cu altii, fagaduindu-le ca le vor fi credinciosi si cu toti dimpreuna ii vor apara si bucurosi vor veni sa le ajute.
8. Iar Ptolomeu, pentru ca ii mergea bine acum, semetindu-se si necautand la puterea prea mare a lui Dumnezeu, ci gandind ca pururea acelasi plan va ramane, a scris asupra lor cartea aceasta:

9. "Regele Ptolomeu Filopator, povatuitorului de ostire si ostasilor celor care sunt in Egipt si in orice loc, bucurie si sanatate si eu sunt sanatos si treburile noastre merg bine.
10. Ostirea noastra cea trimisa in Asia, de care stiti si voi, cu ajutorul zeilor si cu vitejia noastra, foarte buna izbanda a avut; drept aceea am socotit ca nu cu sila armelor, ci cu blandete si cu multa iubire de oameni sa castigam neamurile care locuiesc in Cele-Siria si in Fenicia si bine sa le fac cu bucurie.
11. Si capistilor celor de prin cetati impartindu-le venituri multe, mers-am si la Ierusalim, suindu-ne sa cinstim templul celor necredinciosi, care niciodata nu inceteaza de la nebunie.
12. Iar ei cu cuvantul au primit venirea noastra, insa cu fapta au lucrat vicleneste, caci vrand noi sa intram in templul lor si cu cuviincioase si frumoase daruri sa-l cinstim, ei semetindu-se ca si mai demult, ne-au oprit a intra; iar noi am ramas de buna socotinta noastra.
13. Si ei n-au simtit puterea noastra cu care noi ne aratam catre toti oamenii, calauziti fiind de iubirea fata de oameni, ei gandul lor cel rau care il au pentru noi l-au aratat aievea, ca acei care numai ei singuri se impotrivesc regilor si binefacatorilor lor si nimic ce este adevarat nu vor sa sufere.
14. Si noi, nepotrivindu-ne nebuniei lor si intorcandu-ne cu biruinta in Egipt, am aratat dragoste tuturor neamurilor si am facut ceea ce se cuvenea sa facem.
15. Pentru acestea nimanui din cei care sunt de un neam cu ei n-am tinut vrajmasie si pentru ajutorul ce ne-au dat si pentru cele ce le-am incredintat lor de la inceput si de care ei au avut grija, ca sa le schimbam starea lor de pana acum, am voit cetateniei Alexandrinilor sa-i invrednicim si partasi preotilor celor de-a pururea sa-i facem.
16. Iar ei, impotrivire luand si, cu rautatea cea impreuna cu ei nascuta, lepadand binele si pururea la rau abatandu-se, nu numai ca s-au intors de la cea nepretuita cetatenie, ci inca si de la cei putini dintre ei care se afla spre noi cu bunavointa se intorc si cu cuvantul si cu tacerea pururea marturisesc ura lor, pandind neincetat ca noi, din pricina vietuirii lor ticaloase, sa calcam randuielile date.
17. Pentru aceea si cu semne bine adeverindu-ni-se, ca acestia in tot chipul au gand rau spre noi, si mai inainte socotind, ca nu cumva mai pe urma, tulburare fara de veste facandu-se, pe acesti necredinciosi tainici vanzatori si barbari, sa-i avem vrajmasi,
18. Am poruncit, ca indata ce va sosi la voi scrisoarea aceasta, pe cei insemnati in ea, impreuna cu femeile si cu pruncii, ocarati-i si-i jefuiti si intr-aceeasi zi sa-i trimiteti la noi, de pretutindeni, cu legaturi de fier legati, ca, precum se cuvine celor rai, eu moarte nemiloasa si de ocara sa piara.
19. Ca dupa ce se vor pedepsi toti acestia, am socotit ca de aici inainte lucrurile noastre se vor temeinici intru bunastare si mai buna randuiala.
20. Iar oricine va ascunde pe vre-un Iudeu, ori batran, ori tanar, ori prunc la sanul mamei, cu groaznice chinuri se va chinui eu toata casa.
21. Si cine va spune pe cel care va ascunde, acela va lua averea celui care va cadea sub vina si din argintul domnesc doua mii de drahme si cu slobozenie se va incununa.
22. Iar tot locul unde se va afla ascuns Iudeu, pustiit si ars de foc sa se faca, incat ia toata firea cea pieritoare fara de treaba sa se socoteasca in toata vremea". Asa a fost scrisa cartea.

CAPITOLUL 4

Nici o cetate nu era fara de plans din cauza izgonirii Iudeilor, pe care nu-i pot inscrie trimisii in patruzeci de zile. Aceasta impiedicare era din randuiala dumnezeiasca.

1. Iar oriunde sosea porunca aceasta paganii faceau ospat poporului cu strigari si bucurie si cu indrazneala isi aratau pizma cea rea, pe care o aveau demult in inima lor.
2. Insa printre Iudei era neincetata plangere si tanguire cu foarte mare strigare, cu lacrimi si suspinuri fierbinti ale inimii, pretutindeni plangand pieirea cea neasteptata mai inainte, care fara de veste s-a hotarat asupra lor.
3. Ce tinut sau cetate, sau ce asezare locuita de pretutindeni sau ce cai nu erau pline de vaietele si de plansetele lor?
4. Ca asa de groaznic si fara de mila de mai marii cetatilor erau scosi afara toti laolalta, incat si unora dintre vrajmasii lor, cu mintea privind cumplitele chinuri, li se facea mila si, vazand neasteptata schimbare a vietii, lacrimau pentru prigoana lor cea afara din cale de jalnica.
5. Ca se aducea multime de batrani albi de caruntete, ale caror picioare, fiind incovoiate de batranete si pasind incet, ii sileau, fara rusine, sa paseasca iute.
6. Si femeile tinere, de curand maritate, in loc de a se veseli, se vaitau si cositele cele unse cu mir, cu praf

presarandu-le, erau aduse neacoperite cu val; si in loc de cantari de nunta, toate laolalta incepeau a plange, ca si cum ar fi smulse ca prazi de alte neamuri, si fiind legate cu sila, poporul le tragea sa le bage in corabie.
7. Si barbatii acestora cu lanturi in loc de cununi erau legati la grumaji in varsta cea ca o floare a tineretilor; in loc de desfatare si de veselie tinereasca, zilele celelalte de nunta in plangeri le petreceau, vazandu-si langa picioare groapa deschisa.
8. Si-i duceau ca pe niste fiare, legati cu lanturi de fier: unii de cumpenele corabiilor aveau grumajii prinsi in cuie, altii aveau picioarele strans legate cu obezi si deasupra cu podine astupati, spre a nu vedea lumina si de toate partile sa le fie ochii in intuneric, ca sa-i duca pe apa ca pe niste uneltitori.
9. Pe acestia, dupa ce i-au bagat in corabie si au savarsit calatoria precum poruncise regele, a dat ordin sa-i aseze in tabara, inaintea cetatii, in locul cel de alergare al cailor, care era foarte larg imprejur si bun de a-i putea vedea, pentru ca sa-i batjocoreasca toti cei care intrau in cetate si cei care ieseau de calatoreau in tara, ca nici cu ostirile lui sa nu se impreune, nici in cetate sa nu fie primiti.
10. Iar dupa ce s-a facut aceasta, auzind regele ca Iudeii cei din cetate adesea ies pe ascuns isi plang ticalosia cea de ocara a fratilor lor, maniindu-se, a poruncit ca si acestora sa le faca la fel ca si celorlalti si nici intr-un chip sa nu scape de chinuri.
11. Si a mai poruncit sa fie inscrisa pe nume toata semintia si sa nu fie pusi la muncile si la chinurile care au fost aratate pe scurt mai inainte, ci sa fie pedepsiti cu chinurile din sentinta regelui; apoi intr-o singura zi sa fie omorati.
12. Facutu-s-a dar inscrierea acestora cu amara silinta si cu semeteasca nevointa, de la rasaritul soarelui pana la apus, lucru care nu s-a sfarsit deplin pana dupa patruzeci de zile.
13. Iar regele tare si neincetat s-a umplut de bucurie si a facut ospete la toti idolii si cu mintea ratacita, departata de la adevar, si cu spurcata gura lauda pe idolii cei multi, care nici nu pot sa graiasca, nici nu pot sa vina in ajutor; iar asupra prea marelui Dumnezeu, lucruri necuvioase graia.
14. Iar dupa ce a trecut vremea cea mai inainte zisa, au adus scriitorii raspuns regelui ca nu mai pot face inscrierea Iudeilor mai departe din cauza nenumaratei lor multimi; ca cei mai multi erau adunati prin tara, altii adunati prin case, iar altii intr-alte locuri, incat cu neputinta era la toti carmuitorii care erau peste Egipt sa ispraveasca lucrul.
15. Deci a crezut regele ca este adevarat aceasta, dar ii infricosa pe aceia, spunand ca ei ar fi luat daruri si ar fi facut viclesug ca sa scape; iar ei ziceau si aratau cum ca si hartia si condeiele cele de scris s-au sfarsit.
16. Iar aceasta a fost lucrarea purtarii de grija a lui Dumnezeu, cea nebiruita a Celui Care din cer ajuta iudeilor.

CAPITOLUL 5

Regele poruncind lui Ermon sa inarmeze elefanti in ziua urmatoare, ca sa omoare pe Iudei, a trimis Dumnezeu somn, si a trecut ceasul, si prin rugaciune i-a izbavit de moarte.

l. Atunci regele, chemand pe Ermon, care purta grija de elefanti si umplandu-se de grea iutime si de manie si neinduplecandu-se in nici un chip,
2. A poruncit ca, spre ziua cea urmatoare, cu tamaie de ajuns si cu vin mult neamestecat sa adape pe toti elefantii - care erau de toti cinci sute - si dupa ce se vor salbatici de acea bautura multa, sa-i slobozeasca asupra Iudeilor ca sa-i omoare.
3. Si dupa ce a poruncit el acestea, s-a intors la ospat, adunand pe cei mai mari dintre prieteni si din ostire, care erau cei mai inversunati impotriva Iudeilor.
4. Iar Ermon, cel mai mare peste elefanti, a indeplinit dupa cuviinta cele ce i s-au poruncit.
5. Si slujitorii cei randuiti la aceasta, decuseara iesind, au legat mainile nenorocitilor Iudei si alte mestesuguri au facut toata noaptea imprejurul lor, socotind ca va pieri deodata cu totul neamul acela.
6. Iar Iudeii, care se vedeau lipsiti de tot acoperamantul intre pagani din cauza greutatii legaturilor, care de toate partile ii cuprinsese,
7. Catre Domnul cel Atottiitor, Cel Care stapaneste toata puterea, catre Dumnezeu si Parintele cel milostiv al lor, toti cu lacrimi neincetate au strigat, rugandu-se,
8. Ca sa zadarniceasca planul cel nelegiuit si cu marire aratata sa-i izbaveasca de moartea care era gata la picioarele lor.
9. Si rugaciunea acestora neincetat se suia la cer.
10. Iar Ermon, dupa ce pe cumplitii elefanti, adapandu-i, i-a umplut de vin mult si i-a saturat de tamaie, a venit de dimineata a doua zi la curte, ca sa spuna regelui acestea.

11. Insa Cel care daruieste tuturor carora voieste acest lucru bun, facut de la inceput si pentru noapte si pentru zi, adica somnul, a trimis regelui un somn prelungit,
12. Incat prin purtarea de grija a Domnului, fiind cuprins cu prea dulce si adanc somn, tot planul lui cel nelegiuit a fost rasturnat in intregime si pentru hotararea lui cea neschimbata a fost groaznic inselat.
13. Iar Iudeii scapand de ceasul care mai inainte era insemnat, pe Dumnezeu cel Sfant al lor L-au laudat si iarasi s-au rugat Celui care S-a impacat cu ei, ca sa arate taria mainii Sale celei puternice asupra neamurilor trufase.
14. Si fiind ceasul aproape zece si jumatate, crainicul regesc, vazand ca cei chemati la masa s-au strans, s-a dus la rege ca sa-l trezeasca.
15. Si abia desteptandu-l, i-a spus ca vremea ospatului aproape a trecut si i-a mai dat de stire si despre ceea ce se facuse.
16. Si acestea ascultandu-le regele, s-a intors la ospat si a poruncit celor ce venisera la ospat sa sada in preajma lui.
17. Si dupa ce s-a facut aceasta, i-a indemnat sa fie voiosi si sa se desfateze, ca aceasta este partea cea mai de cinste a ospatului.
18. Iar inmultind vorba, regele a chemat pe Ermon si cu amara infricosare l-a intrebat pentru ce pricina au fost lasati Iudeii sa fie vii astazi?
19. Iar el a spus ca in noaptea trecuta a implinit ce i s-a poruncit. Si au marturisit si prietenii lui.
20. Iar regele, avand cruzime mai grea decat Falaris, a zis: Pentru somnul de astazi, sa-i lasam; iar tu, fara intarziere, pe maine sa pregatesti la fel elefantii spre pieirea necuviosilor Iudei.
21. Acestea zicand regele, toti cei ce erau aici au incuviintat cu lingusire si veseli s-au dus fiecare in casa sa,
22. Unde in acea noapte nu atata au dormit, cat s-au chibzuit sa faca tot felul de batjocura impotriva celor care pareau uitati de Dumnezeu.
23. Si cand canta cocosul de dimineata, Ermon, inarmand elefantii, i-a adus la curtea cea mare unde se faceau jertfe;
24. Multimea din cetate s-a adunat sa vada acea priveliste ticaloasa, asteptand cu nerabdare dimineata,
25. Iar Iudeii, neincetat tragandu-si sufletul, cu rugaciune, cu multe lacrimi si cu cantari jalnice, cu mainile intinse la cer, se rugau prea marelui Dumnezeu, ca iarasi degraba sa le ajute.
26. Si cand inca razele soarelui nu se revarsasera - regele primind prietenia venit Ermon si l-a chemat sa iasa, spunandu-i ca ceea ce a poftit este gata.
27. Iar el auzind si ingrozindu-se de acea neobisnuita imbulzeala de popor, fiind cuprins de o desavarsita uitare, a intrebat pentru ce a facut el aceasta cu atata sarguinta.
28. Iar aceasta era lucrarea lui Dumnezeu atotstapanitorul, care a facut ca mintea lui sa-si uite de cele ce mai inainte a gandit sa faca.
29. Ermon si prietenii toti i-au spus: elefantii si oastea, o, rege, sunt gata din porunca ta.
30. Iar el umplandu-se de grea manie pentru aceste cuvinte - pentru ca cu purtarea de grija a lui Dumnezeu i se risipise tot gandul cel despre acestea - si cautand groaznic catre eu, a zis:
31. "De ar fi parintii tai aici sau fii fiilor, acestia ar fi gata de mancare fiarelor salbatice, incat s-ar satura din trupurile lor in locul nevinovatilor Iudei, care, mie si parintilor mei, intreaga si nemutata credinta au aratat.
32. Si de ce nu m-as gandi la dragostea de a fi crescut impreuna si la slujba ta, iti ridicam viata pentru acestea".
33. Atunci Ermon de naprazna s-a umplut de covarsitoare frica, si cu vederea si cu fata s-a speriat.
34. Iar prietenii s-au furisat trist unul cate unul si pe cei adunati i-a slobozit pe fiecare la lucrul sau.
35. Iar Iudeii, auzind de purtarea regelui, au laudat pe luminatul Dumnezeu, Domnul si imparatul imparatilor, ca unii care au dobandit de la el acest ajutor.
36. Dupa aceea, iarasi facand regele ospat si indemnand pe oaspeti sa fie cu voie buna,
37. A chemat pe Ermon si cu infricosare i-a zis: "De cate ori trebuie sa-ti poruncesc un lucru, netrebnicule?
38. Si acum inarmeaza elefantii pe maine sa piarda pe iudei".
39. Iar rudeniile care sedeau impreuna cu el, mirandu-se de acest nestatator gand, au zis acestea:
40. "Doamne! Pana cand ca pe niste dobitoace necuvantatoare ne vei ispiti, acum a treia oara poruncind sa-i piarda si apoi cand va sa faca, schimbandu-ti gandul, iarasi strici cele ce ai poruncit?
41. De aceea cetatea aceasta se tulbura asteptand, ca de multe ori s-au adunat si acum este primejdie sa nu se lase tarata spre tulburari".
42. Pentru aceea, regele, tocmai ca Falaris, s-a umplut de nesocotinta si de schimbarile sufletului, care s-au facut in el din pricina Iudeilor, nebagand nici o seama, cu juramant spurcat s-a jurat cum ca el, fara de nici o zabava, ii va

trimite la iad pe acestia, aruncandu-i la genunchii si la picioarele fiarelor.
43. Dupa aceea porni-va razboi impotriva Iudeii, ca sa o faca tot una cu pamantul, cu foc si cu sabie degrab sa o bata si templul lor cel necalcat de el, cu foc sa-l arda curand, si pentru cei ce aduc acolo jertfe, pustietate sa devina pentru toata vremea.
44. Atunci, bucurosi ducandu-se prietenii si rudeniile, cu credinta randuiau ostirile gata de paza in locurile cele mai potrivite ale cetatii.
45. Iar cel mai mare peste elefanti a adus fiarele la patima nebuna - ca sa zicem asa - cu bauturi foarte mirositoare si cu vin netamaiat, groaznic pregatindu-le.
46. Drept aceea, catre luminarea de ziua, cand era cetatea plina de nenumarata multime care se indrepta spre locul de alergare al cailor, el a intrat in palat ca sa pofteasca pe rege la privelistea care fusese pregatita.
47. Si el umplandu-si mintea sa cea pagana de manie grea, cu toata greutatea impreuna cu fiarele s-a pornit, dorind sa vada cu inima tare si cu ochii sai jalnica si ticaloasa pieire a celor mai inainte insemnati.
48. Iar cand au vazut Iudeii pe la poarta praful elefantilor care ieseau si al ostirii celei inarmate, care venea pe urma, si al picioarelor multimii si au auzit larma cea cu groaznic sunet,
49. Socotind ca aceea este clipa cea mai de pe urma a vietii si sfarsitul chinuitei asteptari, spre jale si plangere intorcandu-se, se sarutau unul pe altul si, imbratisandu-se, cadeau pe grumajii rudelor, parintii peste fii si maicile peste fiice, si unele avand la sani pruncii de curand nascuti, ii aplecau sa suga laptele cel de pe urma.
50. Si aducandu-si aminte si de ajutorintele cele de mai inainte, care li s-au facut din cer, toti odata cazand cu fata la pamant si pe prunci luandu-i de la sani,
51. Au strigat cu glas foarte mare, rugandu-se Celui Atotputernic, ca, cu aratarea sa se milostiveasca spre ei, cei ce sunt acum la portile pieirii.

CAPITOLUL 6

Rugaciunea preotului Eleazar. Aratarea ingerilor aparatori. Intoarcerea fiarelor asupra ostasilor. Schimbarea inimii regelui spre bine si izbavirea Iudeilor.

1. Iar un oarecare Eleazar, om de treaba, unul din preotii tarii, in varsta batranetilor fiind si cu toata fapta vietii celei bune impodobit, potolind pe batranii cei dimprejurul sau, chemand pe Dumnezeu cel sfant, acesta s-a rugat:
2. "Imparate mare, tiitorule prea inalte, atotputernice Dumnezeule! Cel ce toata zidirea o carmuiesti, cauta cu milostivire,
3. Cauta spre samanta lui Avraam, spre fiii lui Iacov celui sfintit, poporul mostenirii Tale celei sfinte, cel ce este acum strain in pamant strain si care fara vina piere, Parinte!
4. Tu pe Faraon, regele Egiptului acestuia, cel ce avea multe, si cel ce s-a inaltat cu semetie nelegiuita si cu limba laudaroasa, impreuna cu ostirea lui cea trufasa, in mare, inecati i-ai pierdut, cu lumina milii luminand pe neamul lui Israel.
5. Tu pe Sanherib, cel ce cu nenumarate puteri s-a semetit, regele cel crud al Asirienilor, cel ce cu sabia supunea tot pamantul si se ridica asupra sfintei Tale cetati, cu mandrie si cu indrazneala blasfemii graind, Doamne, l-ai infrant, luminat aratand neamurilor taria ta cea multa;
6. Tu pe cei trei tineri in Babilon care de buna voie si-au dat focului viata lor, ca sa nu se inchine celor desarte, racorind cuptorul cel aprins, i-ai izbavit, pazindu-le si parul nevatamat, trimitand para focului asupra tuturor vrajmasilor;
7. Tu pe Daniel, cel de invinuirile cele pline de pizma, aruncat in groapa spre mancare leilor, nevatamat l-ai scos la lumina.
8. Si pe Iona cel hranit intru adancuri, chinuit fara de crutare in pantecele chitului, nevatamat la toti ai lui l-ai aratat, o, Parinte!
9. Si acum nu zabovi mult milostive, scaparea tuturor, degraba Te arata celor din neamul lui Israel, care asuprit este de neamurile cele urate si fara de lege.
10. Iar daca, prin robirea in tara straina, ne-am intinat viata cu faradelegi, scapa-ne din mana vrajmasilor nostri si apoi pierde-ne, Doamne, cum vei vrea.
11. Ca sa nu se laude cei ce cugeta cele desarte, din pricina pieirii celor iubiti ai Tai, zicand: Nici Dumnezeul lor nu i-a izbavit.
12. Iar Tu, cel vesnic, cel ce ai toata taria si toata puterea, cauta acum si ne miluieste pe noi, cei ce cu silnicia nedreapta a celor fara de lege, ca niste talhari, suntem omorati.

13. Infricoseaza neamurile cu puterea Ta cea nebiruita astazi, Cel ce poti izbavi pe neamul lui Iacov.
14. Tie se roaga toata multimea pruncilor si parintii acestora cu lacrimi.
15. Vadit sa fie tuturor neamurilor ca esti cu noi, Doamne, si nu Ti-ai intors fata de la noi, ci, precum ai zis, ca nici in pamantul vrajmasilor pe ai Tai nu i-ai trecut cu vederea, asa savarseste, Doamne".
16. Iar Eleazar, sfarsind rugaciunea, regele, cu fiarele si cu tot alaiul ostasesc, a venit la locul de alergare al cailor,

17. Si vazand Iudeii, au strigat tare la cer, incat si vaile cele de aproape impreuna rasunand, mare plangere au facut in toata tabara.
18. Atunci marele, slavitul, atottiitorul si adevaratul Dumnezeu, aratand sfanta Sa fata, a deschis portile cele ceresti , din care doi slaviti ingeri infricosati la chip s-au pogorat vazuti de toti, afara de Iudei.
19. Si s-au asezat in fata ostirii vrajmasilor, si puterea vrajmasilor au umplut-o de zbucium si de frica, si cu obezi au legat-o din care nu s-au putut misca,
20. Si sub frica a fost si trupul regelui, indraznirea lui cea cu grea manie uitand-o.
21. Si s-au intors fiarele asupra puterii celei inarmate, care venea dinapoi, si-i calcau e aceia si-i pierdeau.
22. Si s-a intors mania regelui spre jale si spre lacrimi, din pricina celor ce uneltise mai inainte,
23. Ca auzind strigarea si vazandu-i pe toti cu fata la pamant spre pieire, lacrimand el, cu manie pe prieteni ii mustra, zicand:
24. "Alaturi cu mine domniti si pe tirani i-ati covarsit cu tirania si pe mine insumi, cel care sunt al vostru binefacator, va ispititi sa ma lipsiti de domnie si de suflet, in ascuns uneltind cele ce nu folosesc domniei.
25. Cine a strans aici pe cei care cu credinta ne-au tinut tariile tarii, departandu-i de la casele lor pe fiecare fara de socoteala?
26. Cine a chinuit asa fara de cuviinta pe cei care sunt din inceput cu bun cuget catre noi, inaintea tuturor neamurilor, si de multe ori foarte rele primejdii au primit mai mult decat toti oamenii?
27. Dezlegati! Dezlegati aceste nedrepte legaturi si cu pace ii sloboziti la casele lor, rugandu-va sa se ierte cele mai inainte facute.
28. Sloboziti pe fiii Atottiitorului, cerescului Dumnezeu cel viu, caci ei din vremea stramosilor nostri si pana astazi fac sa propaseasca pe deplin si neincetat treburile noastre".
29. Deci el acestea a zis; iar ei, indata ce au fost dezlegati, pe Sfantul Dumnezeu, Izbavitorul lor, L-au binecuvantat, caci au scapat de la moarte.
30. Dupa aceea, regele mergand in cetate si chemand pe cel care era peste venituri, a poruncit ca vinuri si celelalte, care sunt trebuincioase la ospat, sa le dea pe sapte zile Iudeilor, judecand ca in locul in care li s-a parut ca vor pieri, in acela sa praznuiasca cu toata veselia zilele de izbavire.
31. Atunci cei care mai inainte erau asupriti si aproape de locuinta mortilor, in care erau ca si intrati prin moartea cea amara si plina de jale, desfatare de izbavire facand in locul cel gatit de pieire si de ingropaciunea lor, cu tihna l-au impartit plini de bucurie.
32. Si parasind glasul plangerii cel cu totul inlacrimat, au luat cantare parinteasca, laudand pe Izbavitorul si Facatorul de minuni Dumnezeu si toata plangerea si vaietul lepadand, danturi de veselie au prins sa joace, in semn de pace si de bucurie.
33. De asemenea si regele, pentru acestea facand ospat mare, neincetat marturisire inalta la cer cu mare cuviinta pentru izbavirea cea minunata, ce s-a facut.
34. Iar cei care mai inainte cu bucurie ii randuiau la pieire si ii puneau sa fie mancare pasarilor, au suspinat, cu rusine imbracandu-se si indraznirea cea infocata fiind stinsa fara de cinste.
35. Iar Iudeii, precum mai inainte am zis, intru veselie si desfatare cu marturisiri bune si cu cantari petreceau.
36. Apoi in privinta aceasta au luat hotarare de obste, pentru toata vremea robirii lor petrecuta intre pagani si au randuit ca neam de neam sa se tina aceste zile de veselie, care mai inainte s-au zis, nu pentru bautura si pentru lacomie, ci pentru izbavirea cea facuta lor prin Dumnezeu.
37. Si s-au rugat de rege, cerandu-i sa le dea voie sa se intoarca in tara lor.
38. Iar inscrierea lor s-a facut din douazeci si cinci ale lui Pahon pana in patru ale lui Epifi, in patruzeci de zile si din cinci ale lui Epifi pana la sapte, in trei zile, urma sa-i piarda,
39. Intru care cu mare marire aratand mila Sa, Stapanul tuturor, fara vatamare i-a izbavit deodata.
40. Si se ospatau, toate de la rege dandu-li-se, pana la a paisprezecea zi, in care au facut si rugaciunea pentru slobozenia lor.

41. Si laudandu-i regele catre mai marii cetatilor, a scris aceasta carte plina de marinimie, ce urmeaza mai jos:

CAPITOLUL 7

Cartea regelui Ptolomeu catre supusii sai, cu privire la intoarcerea Iudeilor.

1. "Regele Ptolomeu Filopator, celor mai mari din Egipt si tuturor celor randuiti peste treburile domnesti, bucurie si sanatate.
2. Sanatosi suntem si noi si fiii nostri, indreptandu-ne marele Dumnezeu lucrurile dupa cum voim.
3. Unii dintre prieteni, cu rau narav adeseori indemnandu-se, ne-au facut ca sa adunam pe toti Iudeii de sub stapanirea noastra la un loc, sa-i muncim ca pe niste vicleni cu mari chinuri,
4. Zicand ca, din cauza urii, pe care o au acestia catre, toate neamurile, niciodata lucrurile noastre nu vor fi bine asezate pana ce se va face aceasta.
5. Pe acestia legati aducandu-i, cu batjocuri, ca pe niste robi si mai vartos ca pe niste vicleni, fara de nici o cercetare si iscodire s-au apucat a-i ucide, mai cu salbatica cruzime fiind cuprinsi decat in datinile Scitilor.
6. Iar noi, pentru aceasta, aspru certandu-i pe acestia, dupa blandetea pe care o avem catre toti oamenii, cu greu le-am crutat viata, cunoscand ca Dumnezeul cel ceresc apara si scuteste pe Iudei, ca un tata care pururea ajuta pe fii;
7. Socotind si prietenia, pe care au adeverit catre noi si catre parintii nostri, cugetand bine dupa dreptate i-am slobozit pentru orice vina ar fi,
8. Si am poruncit fiecaruia, toti la casele lor sa se intoarca in tot locul, si nimeni intru nimic sa nu-i vatame, nici sa-i ocarasca pentru cele ce fara de socoteala s-au facut.
9. Ca sa stiti ca asupra acestora, de vom mestesugi cu vreun rau viclesug sau ii vom mahni cu totul, nu pe om, ci pe Dumnezeul cel Preainalt, Care stapaneste toata puterea, Impotrivitor noua spre izbandirea lucrurilor, totdeauna neaparat intru toate Il vom avea. Fiti sanatosi".
10. Si luand Iudeii de la rege cartea aceasta, nu s-au nevoit indata a pleca, ci l-au rugat pentru cei din neamul Iudeilor, care de buna voie au facut rau inaintea lui Dumnezeu cel Sfant si legea lui Dumnezeu au calcat-o, sa li se faca prin ei mustrarea care li se cuvine,
11. Zicand ca cei care pentru pantece au calcat poruncile cele dumnezeiesti niciodata nu vor cugeta bine, nici poruncilor regelui nu vor fi credinciosi.
12. Si spunand ei adevarul, regele a primit si, laudandu-i, le-a dat voie sloboda la toate, ca pe cei care au calcat legea lui Dumnezeu sa-i piarda in tot locul cel de sub stapanirea sa, cu indrazneala, fara de nici o imputernicire sau cercetare domneasca.
13. Atunci, facandu-si urari de plecare unii altora, precum se cadea, preotii si toata multimea lor glasuind aliluia, cu bucurie s-au despartit.
14. Si asa pe cei care le cadea in mana din cei pangariti, care erau de un neam cu ei, pe drum ii certa si cu aratari din lege ii omora.
15. Si in acea zi au omorat mai mult decat trei sute de barbati si s-au bucurat si s-au veselit omorand pe cei fara de lege.
16. Iar cei ce s-au lipit de Dumnezeu pana la moarte, desavarsit dobandirea izbavirii luand, au plecat din cetate, incununati cu toate felurile de flori cu bun miros, cu veselie si cu strigate de laude si cu cantari de toate viersurile, multumind Dumnezeului celui Sfant al parintilor, Izbavitorul lui Israel.
17. Si sosind in Ptolemaida, care pentru firea locului se numeste Rodoforon (adica aducatoare de trandafir), unde-i astepta tabara, dupa sfatul lor cel de obste,
18. Sapte zile au facut acolo ospat de izbavire, dandu-le regele cu buna inima toate cele trebuincioase la calatorie fiecaruia pana la casa lui.
19. Si sosind in pace cu cuvioase marturisiri, asemenea si acolo au randuit a tine aceste zile de veselie,
20. Si ei le-au sfintit si printr-o inscriptie sapata pe o columna, apoi au inaltat pe locul ospatului o casa de rugaciune si s-au intors acasa sanatosi, liberi si foarte veseli, scapati din primejdii, cu porunca regelui, pe uscat, pe mare si pe fluviu.
21. Si mai multa putere decat mai inainte avand intre vrajmasi, cu marire si cu frica si de nimeni intru nimic n-au fost tulburati in averile lor,
22. Si toate ale sale fiecare dupa scrisoare le-au luat, incat cei care aveau cate ceva de ale lor, cu mare frica li le da, slava desavarsita aducand lui Dumnezeu cel prea mare, pentru izbavirea lor.

23. Bine este cuvantat Dumnezeu, izbavitorul lui Israel, in vremuri vesnice. Amin.

RUGACIUNEA REGELUI MANASE

Rugaciunea lui Manase, regele lui Iuda, cand se afla el ca rob in Babilon.

1. "Doamne, Atottiitorule, Dumnezeul parintilor nostri, al lui Avraam, ai lui Isaac si al lui Iacov, si al semintie celei drepte a lor,
2. Cel care ai facut cerul si pamantul cu toata podoaba lor,
3. Care ai legat marea cu cuvantul poruncii Tale, Care ai incuiat adancul si l-ai pecetluit cu numele Tau cel infricosator si slavit,
4. Inaintea caruia toate se tem sl tremura din pricina atotputerniciei Tale,
5. Pentru ca nimeni nu poate sa stea inaintea stralucirii slavei Tale si nesuferita este mania urgiei Tale asupra celor pacatosi!
6. Insa nemasurata si neajunsa este si mila fagaduintei Tale,
7. Caci Tu esti Domnul cel preainalt, bun, indelung-rabdator si mult-milostiv, caruia ii pare rau de rautatile oamenilor.
8. Tu, Doamne, dupa multimea bunatatii Tale, ai fagaduit pocainta si iertare celor ce ti-au gresit si dupa multimea indurarilor Tale ai hotarat pocainta pacatosilor spre mantuire. Asadar Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepti, n-ai pus pocainta pentru cei drepti: pentru Avraam si Isaac si Iacov, care nu ti-au gresit tie, ci ai pus pocainta mie pacatosului, pentru ca am pacatuit mai mult decat nisipul marii.
9. Multe sunt faradelegile mele si nu sunt vrednic a cauta si a privi inaltimea cerului din pricina multimii nedreptatilor mele.
10. Strans sunt eu cu multe catuse de fier, incat nu pot sa-mi ridic capul meu si nu am nici loc de odihna, pentru ca Te-am maniat si am facut rau inaintea Ta; n-am implinit voia Ta, nici am pazit poruncile Tale, ci am pus uraciuni si am inmultit smintelile.
11. Dar acum imi plec genunchii inimii mele, rugand bunatatea Ta,
12. Am pacatuit, Doamne, am pacatuit si faradelegile mele eu le cunosc,
13. Insa cer, rugandu-Te: Iarta-ma Doamne, iarta-ma si nu ma pierde in faradelegile mele si nici nu ma osandi la intuneric sub pamant,
14. Caci Tu esti, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocaiesc. Arata-Ti peste mine bunatatea Ta, mantuindu-ma pe mine nevrednicul, dupa mare mila Ta.
15. Si Te voi preaslavi in toate zilele vietii mele. Caci pe Tine Te slavesc toate puterile ceresti si a Ta este slava in vecii vecilor. Amin!"

NOUL TESTAMENT

SFANTA EVANGHELIE DUPA MATEI

CAPITOLUL 1

Cartea neamului lui Iisus Hristos, zamislirea, numele si nasterea.

1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
2. Avraam a nascut pe Isaac; Isaac a nascut pe Iacov; Iacov a nascut pe Iuda si fratii lui;
3. Iuda a nascut pe Fares si pe Zara, din Tamar; Fares a nascut pe Esrom; Esrom a nascut pe Aram;
4. Aram a nascut pe Aminadav; Aminadav a nascut pe Naason; Naason a nascut pe Salmon;
5. Salmon a nascut pe Booz, din Rahav; Booz a nascut pe Iobed, din Rut; Iobed a nascut pe Iesei;
6. Iesei a nascut pe David regele; David a nascut pe Solomon din femeia lui Urie;
7. Solomon a nascut pe Roboam; Roboam a nascut pe Abia; Abia a nascut pe Asa;
8. Asa a nascut pe Iosafat; Iosafat a nascut pe Ioram; Ioram a nascut pe Ozia;
9. Ozia a nascut pe Ioatam; Ioatam a nascut pe Ahaz; Ahaz a nascut pe Iezechia;
10. Iezechia a nascut pe Manase; Manase a nascut pe Amon; Amon a nascut pe Iosia;
11. Iosia a nascut pe Iehonia si pe fratii lui, la stramutarea in Babilon;
12. Dupa stramutarea in Babilon, Iehonia a nascut pe Salatiel; Salatiel a nascut pe Zorobabel;
13. Zorobabel a nascut pe Abiud; Abiud a nascut pe Eliachim; Eliachim a nascut pe Azor;
14. Azor a nascut pe Sadoc; Sadoc a nascut pe Achim; Achim a nascut pe Eliud;
15. Eliud a nascut pe Eleazar; Eleazar a nascut pe Matan; Matan a nascut pe Iacov;
16. Iacov a nascut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care S-a nascut Iisus, Care se cheama Hristos.
17. Asadar, toate neamurile de la Avraam pana la David sunt paisprezece; si de la David pana la stramutarea in Babilon sunt paisprezece; si de la stramutarea in Babilon pana la Hristos sunt paisprezece neamuri.
18. Iar nasterea lui Iisus Hristos asa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodita cu Iosif, fara sa fi fost ei inainte

impreuna, s-a aflat avand in pantece de la Duhul Sfant.
19. Iosif, logodnicul ei, drept fiind si nevrand s-o vadeasca, a voit s-o lase in ascuns.
20. Si cugetand el acestea, iata ingerul Domnului i s-a aratat in vis, graind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, ca ce s-a zamislit intr-insa este de la Duhul Sfant.
21. Ea va naste Fiu si vei chema numele Lui: Iisus, caci El va mantui poporul Sau de pacatele lor.
22. Acestea toate s-au facut ca sa se implineasca ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice:
23. "Iata, Fecioara va avea in pantece si va naste Fiu si vor chema numele Lui Emanuel, care se talcuieste: Cu noi este Dumnezeu".
24. Si desteptandu-se din somn, Iosif a facut asa precum i-a poruncit ingerul Domnului si a luat la el pe logodnica sa.
25. Si fara sa fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a nascut pe Fiul sau Cel Unul-Nascut, Caruia I-a pus numele Iisus.

CAPITOLUL 2

Magii de la Rasarit. Fuga in Egipt. Irod ucide pruncii. Intoarcerea din Egipt si asezarea in Nazaret.

1. Iar daca S-a nascut Iisus in Betleemul Iudeii, in zilele lui Irod regele, iata magii de la Rasarit au venit in Ierusalim, intreband:
2. Unde este regele Iudeilor, Cel ce S-a nascut? Caci am vazut la Rasarit steaua Lui si am venit sa ne inchinam Lui.
3. Si auzind, regele Irod s-a tulburat si tot Ierusalimul impreuna cu el.
4. Si adunand pe toti arhiereii si carturarii poporului, cauta sa afle de la ei: Unde este sa Se nasca Hristos?
5. Iar ei i-au zis: In Betleemul Iudeii, ca asa este scris de proorocul:
6. "Si tu, Betleeme, pamantul lui Iuda, nu esti nicidecum cel mai mic intre capeteniile lui Iuda, caci din tine va iesi Conducatorul care va paste pe poporul Meu Israel".
7. Atunci Irod chemand in ascuns pe magi, a aflat de la ei lamurit in ce vreme s-a aratat steaua.
8. Si trimitandu-i la Betleem, le-a zis: Mergeti si cercetati cu de-amanuntul despre Prunc si, daca Il veti afla, vestiti-mi si mie, ca, venind si eu, sa ma inchin Lui.
9. Iar ei, ascultand pe rege, au plecat si iata, steaua pe care o vazusera in Rasarit mergea inaintea lor, pana ce a venit si a stat deasupra, unde era Pruncul.
10. Si vazand ei steaua, s-au bucurat cu bucurie mare foarte.
11. Si intrand in casa, au vazut pe Prunc impreuna cu Maria, mama Lui, si cazand la pamant, s-au inchinat Lui; si deschizand vistieriile lor, I-au adus Lui daruri: aur, tamaie si smirna.
12. Iar luand instiintare in vis sa nu se mai intoarca la Irod, pe alta cale s-au dus in tara lor.
13. Dupa plecarea magilor, iata ingerul Domnului se arata in vis lui Iosif, zicand: Scoala-te, ia Pruncul si pe mama Lui si fugi in Egipt si stai acolo pana ce-ti voi spune, fiindca Irod are sa caute Pruncul ca sa-L ucida.
14. Si sculandu-se, a luat, noaptea, Pruncul si pe mama Lui si a plecat in Egipt.
15. Si au stat acolo pana la moartea lui Irod, ca sa se implineasca cuvantul spus de Domnul, prin proorocul: "Din Egipt am chemat pe Fiul Meu".
16. Iar cand Irod a vazut ca a fost amagit de magi, s-a maniat foarte si, trimitand a ucis pe toti pruncii care erau in Betleem si in toate hotarele lui, de doi ani si mai jos, dupa timpul pe care il aflase de la magi.
17. Atunci s-a implinit ceea ce se spusese prin Ieremia proorocul:
18. "Glas in Rama s-a auzit, plangere si tanguire multa; Rahela isi plange copiii si nu voieste sa fie mangaiata pentru ca nu sunt".
19. Dupa moartea lui Irod, iata ca ingerul Domnului s-a aratat in vis lui Iosif in Egipt,
20. Si i-a zis: Scoala-te, ia Pruncul si pe mama Lui si mergi in pamantul lui Israel, caci au murit cei ce cautau sa ia sufletul Pruncului.
21. Iosif, sculandu-se, a luat Pruncul si pe mama Lui si a venit in pamantul lui Israel.
22. Si auzind ca domneste Arhelau in Iudeea, in locul lui Irod, tatal sau, s-a temut sa mearga acolo si, luand porunca, in vis, s-a dus in partile Galileii.
23. Si venind a locuit in orasul numit Nazaret, ca sa se implineasca ceea ce s-a spus prin prooroci, ca Nazarinean Se va chema.

CAPITOLUL 3

Ioan Botezatorul. Botezul lui Iisus.

1. In zilele acelea, a venit Ioan Botezatorul si propovaduia in pustia Iudeii,
2. Spunand: Pocaiti-va ca s-a apropiat imparatia cerurilor.
3. El este acela despre care a zis proorocul Isaia: "Glasul celui ce striga in pustie: Pregatiti calea Domnului, drepte faceti cararile Lui".
4. Iar Ioan avea imbracamintea lui din par de camila, si cingatoare de piele imprejurul mijlocului, iar hrana era lacuste si miere salbatica.
5. Atunci a iesit la el Ierusalimul si toata Iudeea si toata imprejurimea Iordanului.
6. Si erau botezati de catre el in raul Iordan, marturisindu-si pacatele.
7. Dar vazand Ioan pe multi din farisei si saduchei venind la botez, le-a zis: Pui de vipere, cine v-a aratat sa fugiti de mania ce va sa fie?
8. Faceti deci roada, vrednica de pocainta,
9. Si sa nu credeti ca puteti zice in voi insiva: Parinte avem pe Avraam, caci va spun ca Dumnezeu poate si din pietrele acestea sa ridice fii lui Avraam.
10. Iata securea sta la radacina pomilor si tot pomul care nu face roada buna se taie si se arunca in foc.
11. Eu unul va botez cu apa spre pocainta, dar Cel ce vine dupa mine este mai puternic decat mine; Lui nu sunt vrednic sa-I duc incaltamintea; Acesta va va boteza cu Duh Sfant si cu foc.
12. El are lopata in mana si va curata aria Sa si va aduna graul in jitnita, iar pleava o va arde cu foc nestins.
13. In acest timp a venit Iisus din Galileea, la Iordan, catre Ioan, ca sa se boteze de catre el.
14. Ioan insa Il oprea, zicand: Eu am trebuinta sa fiu botezat de Tine, si Tu vii la mine?
15. Si raspunzand, Iisus a zis catre el: Lasa acum, ca asa se cuvine noua sa implinim toata dreptatea. Atunci L-a lasat.
16. Iar botezandu-se Iisus, cand iesea din apa, indata cerurile s-au deschis si Duhul lui Dumnezeu s-a vazut pogorandu-se ca un porumbel si venind peste El.
17. Si iata glas din ceruri zicand: "Acesta este Fiul Meu cel iubit intru Care am binevoit".

CAPITOLUL 4

Iisus este ispitit de diavolul. Inceputul propovaduirii Lui. El cheama pe cei dintai ucenici la apostolat si vindeca tot felul de bolnavi.

1. Atunci Iisus a fost dus de Duhul in pustiu, ca sa fie ispitit de catre diavolul.
2. Si dupa ce a postit patruzeci de zile si patruzeci de nopti, la urma a flamanzit.
3. Si apropiindu-se, ispititorul a zis catre El: De esti Tu Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea sa se faca paini.
4. Iar El, raspunzand, a zis: Scris este: "Nu numai cu paine va trai omul, ci cu tot cuvantul care iese din gura lui Dumnezeu".
5. Atunci diavolul L-a dus pe aripa in sfanta cetate, L-a pus pe aripa templului,
6. Si I-a zis: Daca Tu esti Fiul lui Dumnezeu, arunca-Te jos, ca scris este: "Ingerilor Sai va porunci pentru Tine si Te vor ridica pe maini, ca nu cumva sa izbesti de piatra piciorul Tau".
7. Iisus i-a raspuns: Iarasi este scris: "Sa nu ispitesti pe Domnul Dumnezeul tau".
8. Din nou diavolul L-a dus pe un munte foarte inalt si I-a aratat toate imparatiile lumii si slava lor.
9. Si I-a zis Lui: Acestea toate Ti le voi da Tie, daca vei cadea inaintea mea si Te vei inchina mie.
10. Atunci Iisus i-a zis: Piei, satano, caci scris este: "Domnului Dumnezeului tau sa te inchini si Lui singur sa-I slujesti".
11. Atunci L-a lasat diavolul si iata ingerii, venind la El, Ii slujeau.
12. Si Iisus, auzind ca Ioan a fost intemnitat, a plecat in Galileea.
13. Si parasind Nazaretul, a venit de a locuit in Capernaum, langa mare, in hotarele lui Zabulon si Neftali,
14. Ca sa se implineasca ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice:
15. "Pamantul lui Zabulon si pamantul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;
16. Poporul care statea in intuneric a vazut lumina mare si celor ce sedeau in latura si in umbra mortii lumina le-a rasarit".
17. De atunci a inceput Iisus sa propovaduiasca si sa spuna: Pocaiti-va, caci s-a apropiat imparatia cerurilor.
18. Pe cand umbla pe langa Marea Galileii, a vazut pe doi frati, pe Simon ce se numeste Petru si pe Andrei, fratele

lui, care aruncau mreaja in mare, caci erau pescari.
19. Si le-a zis: Veniti dupa Mine si va voi face pescari de oameni.
20. Iar ei, indata lasand mrejele, au mers dupa El.
21. Si de acolo, mergand mai departe, a vazut alti doi frati, pe Iacov al lui Zevedeu si pe Ioan fratele lui, in corabie cu Zevedeu, tatal lor, dregandu-si mrejele si i-a chemat.
22. Iar ei indata, lasand corabia si pe tatal lor, au mers dupa El.
23. Si a strabatut Iisus toata Galileea, invatand in sinagogile lor si propovaduind Evanghelia imparatiei si tamaduind toata boala si toata neputinta in popor.
24. Si s-a dus vestea despre El in toata Siria, si aduceau la El pe toti cei ce se aflau in suferinte, fiind cuprinsi de multe feluri de boli si de chinuri, pe demonizati, pe lunatici, pe slabanogi, si El ii vindeca.
25. Si multimi multe mergeau dupa El, din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea si de dincolo de Iordan.

CAPITOLUL 5

Predica de pe munte. Fericirile. Adevarata implinire a Legii.

1. Vazand multimile, Iisus S-a suit in munte, si asezandu-se, ucenicii Lui au venit la El.
2. Si deschizandu-si gura, ii invata zicand:
3. Fericiti cei saraci cu duhul, ca a lor este imparatia cerurilor.
4. Fericiti cei ce plang, ca aceia se vor mangaia.
5. Fericiti cei blanzi, ca aceia vor mosteni pamantul.
6. Fericiti cei ce flamanzesc si inseteaza de dreptate, ca aceia se vor satura.
7. Fericiti cei milostivi, ca aceia se vor milui.
8. Fericiti cei curati cu inima, ca aceia vor vedea pe Dumnezeu.
9. Fericiti facatorii de pace, ca aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.
10. Fericiti cei prigoniti pentru dreptate, ca a lor este imparatia cerurilor.
11. Fericiti veti fi voi cand va vor ocari si va vor prigoni si vor zice tot cuvantul rau impotriva voastra, mintind din pricina Mea.
12. Bucurati-va si va veseliti, ca plata voastra multa este in ceruri, ca asa au prigonit pe proorocii cei dinainte de voi.
13. Voi sunteti sarea pamantului; daca sarea se va strica, cu ce se va sara? De nimic nu mai e buna decat sa fie aruncata afara si calcata in picioare de oameni.
14. Voi sunteti lumina lumii; nu poate o cetate aflata pe varf de munte sa se ascunda.
15. Nici nu aprind faclie si o pun sub obroc, ci in sfesnic, si lumineaza tuturor celor din casa.
16. Asa sa lumineze lumina voastra inaintea oamenilor, asa incat sa vada faptele voastre cele bune si sa slaveasca pe Tatal vostru Cel din ceruri.
17. Sa nu socotiti ca am venit sa stric Legea sau proorocii; n-am venit sa stric, ci sa implinesc.
18. Caci adevarat zic voua: Inainte de a trece cerul si pamantul, o iota sau o cirta din Lege nu va trece, pana ce se vor face toate.
19. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci, foarte mici, si va invata asa pe oameni, foarte mic se va chema in imparatia cerurilor; iar cel ce va face si va invata, acesta mare se va chema in imparatia cerurilor.
20. Caci zic voua: Ca de nu va prisosi dreptatea voastra mai mult decat a carturarilor si a fariseilor, nu veti intra in imparatia cerurilor.
21. Ati auzit ca s-a zis celor de demult: "Sa nu ucizi"; iar cine va ucide, vrednic va fi de osanda.
22. Eu insa va spun voua: Ca oricine se manie pe fratele sau vrednic va fi de osanda; si cine va zice fratelui sau: netrebnicule, vrednic va fi de judecata sinedriului; iar cine va zice: nebunule, vrednic va fi de gheena focului.
23. Deci, daca iti vei aduce darul tau la altar si acolo iti vei aduce aminte ca fratele tau are ceva impotriva ta,
24. Lasa darul tau acolo, inaintea altarului, si mergi intai si impaca-te cu fratele tau si apoi, venind, adu darul tau.
25. Impaca-te cu parasul tau degraba, pana esti cu el pe cale, ca nu cumva parasul sa te dea judecatorului, si judecatorul slujitorului si sa fii aruncat in temnita.
26. Adevarat graiesc tie: Nu vei iesi de acolo, pana ce nu vei fi dat cel din urma ban.
27. Ati auzit ca s-a zis celor de demult: "Sa nu savarsesti adulter".
28. Eu insa va spun voua: Ca oricine se uita la femeie, poftind-o, a si savarsit adulter cu ea in inima lui.
29. Iar daca ochiul tau cel drept te sminteste pe tine, scoate-l si arunca-l de la tine, caci mai de folos iti este sa

piara unul din madularele tale, decat tot trupul sa fie aruncat in gheena.
30. Si daca mana ta cea dreapta te sminteste pe tine, taie-o si o arunca de la tine, caci mai de folos iti este sa piara unul din madularele tale, decat tot trupul tau sa fie aruncat in gheena.
31. S-a zis iarasi: "Cine va lasa pe femeia sa, sa-i dea carte de despartire".
32. Eu insa va spun voua: Ca oricine va lasa pe femeia sa, in afara de pricina de desfranare, o face sa savarseasca adulter, si cine va lua pe cea lasata savarseste adulter.
33. Ati auzit ce s-a zis celor de demult: "Sa nu juri stramb, ci sa tii inaintea Domnului juramintele tale".
34. Eu insa va spun voua: Sa nu va jurati nicidecum nici pe cer, fiindca este tronul lui Dumnezeu,
35. Nici pe pamant, fiindca este asternut al picioarelor Lui, nici pe Ierusalim, fiindca este cetate a marelui Imparat,
36. Nici pe capul tau sa nu te juri, fiindca nu poti sa faci un fir de par alb sau negru,
37. Ci cuvantul vostru sa fie: Ceea ce este da, da; si ceea ce este nu, nu; iar ce e mai mult decat acestea, de la cel rau este.
38. Ati auzit ca s-a zis: "Ochi pentru ochi si dinte pentru dinte".
39. Eu insa va spun voua: Nu va impotriviti celui rau; iar cui te loveste peste obrazul drept, intoarce-i si pe celalalt.
40. Celui ce voieste sa se judece cu tine si sa-ti ia haina, lasa-i si camasa.
41. Iar de te va sili cineva sa mergi o mila, mergi cu el doua.
42. Celui care cere de la tine, da-i; si de la cel ce voieste sa se imprumute de la tine, nu intoarce fata ta.
43. Ati auzit ca s-a zis: "Sa iubesti pe aproapele tau si sa urasti pe vrajmasul tau".
44. Iar Eu zic voua: Iubiti pe vrajmasii vostri, binecuvantati pe cei ce va blestema, faceti bine celor ce va urasc si rugati-va pentru cei ce va vatama si va prigonesc,
45. Ca sa fiti fiii Tatalui vostru Celui din ceruri, ca El face sa rasara soarele si peste cei rai si peste cei buni si trimite ploaie peste cei drepti si peste cei nedrepti.
46. Caci daca iubiti pe cei ce va iubesc, ce rasplata veti avea? Au nu fac si vamesii acelasi lucru?
47. Si daca imbratisati numai pe fratii vostri, ce faceti mai mult? Au nu fac si neamurile acelasi lucru?
48. Fiti, dar, voi desavarsiti, precum Tatal vostru Cel ceresc desavarsit este.

CAPITOLUL 6

Despre milostenie, rugaciune si post. Sa nu ne straduim numai dupa cele pamantesti.

1. Luati aminte ca faptele dreptatii voastre sa nu le faceti inaintea oamenilor ca sa fiti vazuti de ei; altfel nu veti avea plata de la Tatal vostru Cel din ceruri.
2. Deci, cand faci milostenie, nu trambita inaintea ta, cum fac fatarnicii in sinagogi si pe ulite, ca sa fie slaviti de oameni; adevarat graiesc voua: si-au luat plata lor.
3. Tu insa, cand faci milostenie, sa nu stie stanga ta ce face dreapta ta,
4. Ca milostenia ta sa fie intr-ascuns si Tatal tau, Care vede in ascuns, iti va rasplati tie.
5. Iar cand va rugati, nu fiti ca fatarnicii carora le place, prin sinagogi si prin colturile ulitelor, stand in picioare, sa se roage, ca sa se arate oamenilor; adevarat graiesc voua: si-au luat plata lor.
6. Tu insa, cand te rogi, intra in camara ta si, inchizand usa, roaga-te Tatalui tau, Care este in ascuns, si Tatal tau, Care este in ascuns, iti va rasplati tie.
7. Cand va rugati, nu spuneti multe ca neamurile, ca ele cred ca in multa lor vorbarie vor fi ascultate.
8. Deci nu va asemanati lor, ca stie Tatal vostru de cele ce aveti trebuinta mai inainte ca sa cereti voi de la El.
9. Deci voi asa sa va rugati: Tatal nostru, Care esti in ceruri, sfinteasca-se numele Tau;
10. Vie imparatia Ta; faca-se voia Ta, precum in cer si pe pamant.
11. Painea noastra cea spre fiinta da-ne-o noua astazi;
12. Si ne iarta noua gresealele noastre, precum si noi iertam gresitilor nostri;
13. Si nu ne duce pe noi in ispita, ci ne izbaveste de cel rau. Ca a Ta este imparatia si puterea si slava in veci. Amin!
14. Ca de veti ierta oamenilor gresealele lor, ierta-va si voua Tatal vostru Cel ceresc;
15. Iar de nu veti ierta oamenilor gresealele lor, nici Tatal vostru nu va va ierta gresealele voastre.
16. Cand postiti, nu fiti tristi ca fatarnicii; ca ei isi smolesc fetele, ca sa se arate oamenilor ca postesc. Adevarat graiesc voua, si-au luat plata lor.
17. Tu insa, cand postesti, unge capul tau si fata ta o spala,
18. Ca sa nu te arati oamenilor ca postesti, ci Tatalui tau care este in ascuns, si Tatal tau, Care vede in ascuns, iti va

rasplati tie.
19. Nu va adunati comori pe pamant, unde molia si rugina le strica si unde furii le sapa si le fura.
20. Ci adunati-va comori in cer, unde nici molia, nici rugina nu le strica, unde furii nu le sapa si nu le fura.
21. Caci unde este comoara ta, acolo va fi si inima ta.
22. Luminatorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tau curat, tot trupul tau va fi luminat.
23. Iar de va fi ochiul tau rau, tot trupul tau va fi intunecat. Deci, daca lumina care e in tine este intuneric, dar intunericul cu cat mai mult!
24. Nimeni nu poate sa slujeasca la doi domni, caci sau pe unul il va uri si pe celalalt il va iubi, sau de unul se va lipi si pe celalalt il va dispretui; nu puteti sa slujiti lui Dumnezeu si lui mamona.
25. De aceea zic voua: Nu va ingrijiti pentru sufletul vostru ce veti manca, nici pentru trupul vostru cu ce va veti imbraca; au nu este sufletul mai mult decat hrana si trupul decat imbracamintea?
26. Priviti la pasarile cerului, ca nu seamana, nici nu secera, nici nu aduna in jitnite, si Tatal vostru Cel ceresc le hraneste. Oare nu sunteti voi cu mult mai presus decat ele?
27. Si cine dintre voi, ingrijindu-se poate sa adauge staturii sale un cot?
28. Iar de imbracaminte de ce va ingrijiti? Luati seama la crinii campului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc.
29. Si va spun voua ca nici Solomon, in toata marirea lui, nu s-a imbracat ca unul dintre acestia.
30. Iar daca iarba campului, care astazi este si maine se arunca in cuptor, Dumnezeu astfel o imbraca, oare nu cu mult mai mult pe voi, putin credinciosilor?
31. Deci, nu duceti grija, spunand: Ce vom manca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom imbraca?
32. Ca dupa toate acestea se straduiesc neamurile; stie doar Tatal vostru Cel ceresc ca aveti nevoie de ele.
33. Cautati mai intai imparatia lui Dumnezeu si dreptatea Lui si toate acestea se vor adauga voua.
34. Nu va ingrijiti de ziua de maine, caci ziua de maine se va ingriji de ale sale. Ajunge zilei rautatea ei.

CAPITOLUL 7

Sfarsitul predicii de pe munte. Judecata semenilor. Puterea rugaciunii. Calea mantuirii si a pierzarii. Ferirea de prooroci mincinosi.

1. Nu judecati, ca sa nu fiti judecati.
2. Caci cu judecata cu care judecati, veti fi judecati, si cu masura cu care masurati, vi se va masura.
3. De ce vezi paiul din ochiul fratelui tau, si barna din ochiul tau nu o iei in seama?
4. Sau cum vei zice fratelui tau: Lasa sa scot paiul din ochiul tau si iata barna este in ochiul tau?
5. Fatarnice, scoate intai barna din ochiul tau si atunci vei vedea sa scoti paiul din ochiul fratelui tau.
6. Nu dati cele sfinte cainilor, nici nu aruncati margaritarele voastre inaintea porcilor, ca nu cumva sa le calce in picioare si, intorcandu-se, sa va sfasie pe voi.
7. Cereti si vi se va da; cautati si veti afla; bateti si vi se va deschide.
8. Ca oricine cere ia, cel care cauta afla, si celui ce bate i se va deschide.
9. Sau cine este omul acela intre voi care, de va cere fiul sau paine, oare el ii va da piatra?
10. Sau de-i va cere peste, oare el ii va da sarpe?
11. Deci, daca voi, rai fiind, stiti sa dati daruri bune fiilor vostri, cu cat mai mult Tatal vostru Cel din ceruri va da cele bune celor care cer de la El?
12. Ci toate cate voiti sa va faca voua oamenii, asemenea si voi faceti lor, ca aceasta este Legea si proorocii.
13. Intrati prin poarta cea stramta, ca larga este poarta si lata este calea care duce la pieire si multi sunt cei care o afla.
14. Si stramta este poarta si ingusta este calea care duce la viata si putini sunt care o afla.
15. Feriti-va de proorocii mincinosi, care vin la voi in haine de oi, iar pe dinauntru sunt lupi rapitori.
16. Dupa roadele lor ii veti cunoaste. Au doara culeg oamenii struguri din spini sau smochine din maracini?
17. Asa ca orice pom bun face roade bune, iar pomul rau face roade rele.
18. Nu poate pom bun sa faca roade rele, nici pom rau sa faca roade bune.
19. Iar orice pom care nu face roada buna se taie si se arunca in foc.
20. De aceea, dupa roadele lor ii veti cunoaste.
21. Nu oricine Imi zice: Doamne, Doamne, va intra in imparatia cerurilor, ci cel ce face voia Tatalui Meu Celui din ceruri.
22. Multi Imi vor zice in ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu in numele Tau am proorocit si nu in numele Tau am scos

demoni si nu in numele Tau minuni multe am facut?
23. Si atunci voi marturisi lor: Niciodata nu v-am cunoscut pe voi. Departati-va de la Mine cei ce lucrati faradelegea.
24. De aceea, oricine aude aceste cuvinte ale Mele si la indeplineste asemana-se-va barbatului intelept care a cladit casa lui pe stanca.
25. A cazut ploaia, au venit raurile mari, au suflat vanturile si au batut in casa aceea, dar ea n-a cazut, fiindca era intemeiata pe stanca.
26. Iar oricine aude aceste cuvinte ale Mele si nu le indeplineste, asemana-se-va barbatului nechibzuit care si-a cladit casa pe nisip.
27. Si a cazut ploaia si au venit raurile mari si au suflat vanturile si au izbit casa aceea, si a cazut. Si caderea ei a fost mare.
28. Iar cand Iisus a sfarsit cuvintele acestea, multimile erau uimite de invatatura Lui.
29. Ca ii invata pe ei ca unul care are putere, iar nu cum ii invatau carturarii lor.

CAPITOLUL 8

Iisus vindeca un lepros, pe sluga unui sutas, pe soacra lui Petru si pe alti bolnavi. Linisteste furtuna de pe mare si vindeca doi demonizati.

1. Si coborandu-Se El din munte, multimi multe au mers dupa El.
2. Si iata un lepros, apropiindu-se, I se inchina, zicand: Doamne, daca voiesti, poti sa ma curatesti.
3. Si Iisus, intinzand mana, S-a atins de el, zicand: Voiesc, curateste-te. Si indata s-a curatit lepra lui.
4. Si i-a zis Iisus: Vezi, nu spune nimanui, ci mergi, arata-te preotului si adu darul pe care l-a randuit Moise, spre marturie lor.
5. Pe cand intra in Capernaum, s-a apropiat de El un sutas, rugandu-L,
6. Si zicand: Doamne, sluga mea zace in casa, slabanog, chinuindu-se cumplit.
7. Si i-a zis Iisus: Venind, il voi vindeca.
8. Dar sutasul, raspunzand, I-a zis: Doamne, nu sunt vrednic sa intri sub acoperisul meu, ci numai zi cu cuvantul si se va vindeca sluga mea.
9. Ca si eu sunt om sub stapanirea altora si am sub mine ostasi si-i spun acestuia: Du-te, si se duce; si celuilalt: Vino, si vine; si slugii mele: Fa aceasta, si face.
10. Auzind, Iisus S-a minunat si a zis celor ce veneau dupa El: Adevarat graiesc voua: la nimeni, in Israel, n-am gasit atata credinta.
11. Si zic voua ca multi de la rasarit si de la apus vor veni si vor sta la masa cu Avraam, cu Isaac si cu Iacov in imparatia cerurilor.
12. Iar fiii imparatiei vor fi aruncati in intunericul cel mai din afara; acolo va fi plangerea si scrasnirea dintilor.
13. Si a zis Iisus sutasului: Du-te, fie tie dupa cum ai crezut. Si s-a insanatosit sluga lui in ceasul acela.
14. Si venind Iisus in casa lui Petru, a vazut pe soacra acestuia zacand, prinsa de friguri.
15. Si S-a atins de mana ei, si au lasat-o frigurile si s-a sculat si Ii slujea Lui.
16. Si facandu-se seara, au adus la El multi demonizati si a scos duhurile cu cuvantul si pe toti cei bolnavi i-a vindecat,
17. Ca sa se implineasca ceea ce s-a spus prin Isaia proorocul, care zice: "Acesta neputintele noastre a luat si bolile noastre le-a purtat".
18. Si vazand Iisus multime imprejurul Lui, a poruncit ucenicilor sa treaca de cealalta parte a marii.
19. Si apropiindu-se un carturar, i-a zis: Invatatorule, Te voi urma oriunde vei merge.
20. Dar Iisus i-a raspuns: Vulpile au vizuini si pasarile cerului cuiburi; Fiul Omului insa nu are unde sa-Si plece capul.

21. Un altul dintre ucenici I-a zis: Doamne, da-mi voie intai sa ma duc si sa ingrop pe tatal meu.
22. Iar Iisus i-a zis: Vino dupa Mine si lasa mortii sa-si ingroape mortii lor.
23. Intrand El in corabie, ucenicii Lui L-au urmat.
24. Si, iata, furtuna mare s-a ridicat pe mare, incat corabia se acoperea de valuri; iar El dormea.
25. Si venind ucenicii la El, L-au desteptat zicand: Doamne, mantuieste-ne, ca pierim.
26. Iisus le-a zis: De ce va este frica, putin credinciosilor? S-a sculat atunci, a certat vanturile si marea si s-a facut liniste deplina.

27. Iar oamenii s-au mirat, zicand: Cine este Acesta ca si vanturile si marea asculta de El?
28. Si trecand El dincolo, in tinutul Gadarenilor, L-au intampinat doi demonizati, care ieseau din morminte, foarte cumpliti, incat nimeni nu putea sa treaca pe calea aceea.
29. Si iata, au inceput sa strige si sa zica: Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai inainte de vreme ca sa ne chinuiesti?
30. Departe de ei era o turma mare de porci, pascand.
31. Iar demonii Il rugau, zicand: Daca ne scoti afara, trimite-ne in turma de porci.
32. Si El le-a zis: Duceti-va. Iar ei, iesind, s-au dus in turma de porci. Si iata, toata turma s-a aruncat de pe tarm in mare si a pierit in apa.
33. Iar pazitorii au fugit si, ducandu-se in cetate, au spus toate cele intamplate cu demonizatii.
34. Si iata toata cetatea a iesit in intampinarea lui Iisus si, vazandu-L, L-au rugat sa treaca din hotarele lor.

CAPITOLUL 9

Vindecarea slabanogului din Capernaum. Matei. Ucenicii lui Ioan Botezatorul. Fiica lui Iair si femeia bolnava. Doi orbi si un mut. Secerisul si seceratorii.

1. Intrand in corabie, Iisus a trecut si a venit in cetatea Sa.
2. Si iata, I-au adus un slabanog zacand pe pat. Si Iisus, vazand credinta lor, a zis slabanogului: Indrazneste, fiule! Iertate sunt pacatele tale!
3. Dar unii dintre carturari ziceau in sine: Acesta huleste.
4. Si Iisus, stiind gandurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetati rele in inimile voastre?
5. Caci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt pacatele tale, sau a zice: Scoala-te si umbla?
6. Dar ca sa stiti ca putere are Fiul Omului pe pamant a ierta pacatele, a zis slabanogului: Scoala-te, ia-ti patul si mergi la casa ta.
7. Si, sculandu-se, s-a dus la casa sa.
8. Iar multimile vazand acestea, s-au inspaimantat si au slavit pe Dumnezeu, Cel care da oamenilor asemenea putere.
9. Si plecand Iisus de acolo, a vazut un om care sedea la vama, cu numele Matei, si i-a zis acestuia: Vino dupa Mine. Si sculandu-se, a mers dupa El.
10. Si pe cand sedea El la masa, in casa, iata multi vamesi si pacatosi au venit si au sezut la masa impreuna cu Iisus si cu ucenicii Lui.
11. Si vazand fariseii, au zis ucenicilor: Pentru ce mananca Invatatorul vostru cu vamesii si cu pacatosii?
12. Si auzind El, a zis: Nu cei sanatosi au nevoie de doctor, ci cei bolnavi.
13. Dar mergand, invatati ce inseamna: Mila voiesc, iar nu jertfa; ca n-am venit sa chem pe drepti, ci pe pacatosi la pocainta.
14. Atunci au venit la El ucenicii lui Ioan, zicand: Pentru ce noi si fariseii postim mult, iar ucenicii Tai nu postesc?
15. Si Iisus le-a zis: Pot oare, fiii nuntii sa fie tristi cata vreme mirele este cu ei? Dar vor veni zile cand mirele va fi luat de la ei si atunci vor posti.
16. Nimeni nu pune un petic de postav nou la o haina veche, caci peticul acesta, ca umplutura, trage din haina si se face o ruptura si mai rea.
17. Nici nu pun oamenii vin nou in burdufuri vechi; alminterea burdufurile crapa: vinul se varsa si burdufurile se strica; ci pun vin nou in burdufuri noi si amandoua se pastreaza impreuna.
18. Pe cand le spunea acestea, iata un dregator, venind, I s-a inchinat, zicand: Fiica mea a murit de curand dar, venind, pune mana Ta peste ea si va fi vie.
19. Atunci Iisus, sculandu-Se, a mers dupa el impreuna cu ucenicii.
20. Si iata o femeie cu scurgere de sange de doisprezece ani, apropiindu-se de El pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui.
21. Caci zicea in gandul ei: Numai sa ma ating de haina Lui si ma voi face sanatoasa;
22. Iar Iisus, intorcandu-Se si vazand-o, i-a zis: Indrazneste, fiica, credinta ta te-a mantuit. Si s-a tamaduit femeia din ceasul acela.
23. Iisus, venind la casa dregatorului si vazand pe cantaretii din flaut si multimea tulburata, a zis:
24. Departati-va, caci copila n-a murit, ci doarme. Dar ei radeau de El.
25. Iar dupa ce multimea a fost scoasa afara, intrand, a luat-o de mana, si copila s-a sculat.

26. Si a iesit vestea aceasta in tot tinutul acela.
27. Plecand Iisus de acolo, doi orbi se tineau dupa El strigand si zicand: Miluieste-ne pe noi, Fiule al lui David.
28. Dupa ce a intrat in casa, au venit la El orbii si Iisus i-a intrebat: Credeti ca pot sa fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne!
29. Atunci S-a atins de ochii lor, zicand: Dupa credinta voastra, fie voua!
30. Si s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicand: Vedeti, nimeni sa nu stie.
31. Iar ei, iesind, L-au vestit in tot tinutul acela.
32. Si plecand ei, iata au adus la El un om mut, avand demon.
33. Si fiind scos demonul, mutul a grait. Iar multimile se minunau zicand: Niciodata nu s-a aratat asa in Israel.
34. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni.
35. Si Iisus strabatea toate cetatile si satele, invatand in sinagogile lor, propovaduind Evanghelia imparatiei si vindecand toata boala si toata neputinta in popor.
36. Si vazand multimile, I s-a facut mila de ele ca erau necajite si ratacite ca niste oi care n-au pastor.
37. Atunci a zis ucenicilor Lui: Secerisul e mult, dar lucratorii sunt putini.
38. Rugati, deci, pe Domnul secerisului, ca sa scoata lurcatori la secerisul Sau.

CAPITOLUL 10
Chemarea apostolilor si trimiterea lor la propovaduire.

1. Chemand la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Sai, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca sa le scoata si sa tamaduiasca orice boala si orice neputinta.
2. Numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Intai Simon, cel numit Petru, si Andrei, fratele lui; Iacov al lui Zevedeu si Ioan fratele lui;
3. Filip si Vartolomeu, Toma si Matei vamesul, Iacov al lui Alfeu si Levi ce se zice Tadeu;
4. Simon Cananeul si Iuda Iscarioteanul, cel care L-a vandut.
5. Pe acesti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor si zicand: In calea paganilor sa nu mergeti, si in vreo cetate de samarineni sa nu intrati;
6. Ci mai degraba mergeti catre oile cele pierdute ale casei lui Israel.
7. Si mergand, propovaduiti, zicand: S-a apropiat imparatia cerurilor.
8. Tamaduiti pe cei neputinciosi, inviati pe cei morti, curatiti pe cei leprosi, pe demoni scoateti-i; in dar ati luat, in dar sa dati.
9. Sa nu aveti nici aur, nici arginti, nici bani in cingatorile voastre;
10. Nici traista pe drum, nici doua haine, nici incaltaminte, nici toiag; ca vrednic este lucratorul de hrana sa.
11. In orice cetate sau sat veti intra, cercetati cine este in el vrednic si acolo ramaneti pana ce veti iesi.
12. Si intrand in casa, urati-i, zicand: "Pace casei acesteia".
13. Si daca este casa aceea vrednica, vina pacea voastra peste ea. Iar de nu este vrednica, pacea voastra intoarca-se la voi.
14. Cine nu va va primi pe voi, nici nu va asculta cuvintele voastre, iesind din casa sau din cetatea aceea, scuturati praful de pe picioarele voastre.
15. Adevarat graiesc voua, mai usor va fi pamantului Sodomei si Gomorei, in ziua judecatii, decat cetatii aceleia.
16. Iata Eu va trimit pe voi ca pe niste oi in mijlocul lupilor; fiti dar intelepti ca serpii si nevinovati ca porumbeii.
17. Feriti-va de oameni, caci va vor da pe mana sinedristilor si in sinagogile lor va vor bate cu biciul.
18. La dregatori si la regi veti fi dusi pentru Mine, spre marturie lor si paganilor.
19. Iar cand va vor da pe voi in mana lor, nu va ingrijiti cum sau ce veti vorbi, caci se va da voua in ceasul acela ce sa vorbiti;
20. Fiindca nu voi sunteti care vorbiti, ci Duhul Tatalui vostru este care graieste intru voi.
21. Va da frate pe frate la moarte si tata pe fiu si se vor scula copiii impotriva parintilor si-i vor ucide.
22. Si veti fi urati de toti pentru numele Meu; iar cel ce va rabda pana in sfarsit, acela se va mantui.
23. Cand va urmaresc pe voi in cetatea aceasta, fugiti in cealalta; adevarat graiesc voua: nu veti sfarsi cetatile lui Israel, pana ce va veni Fiul Omului.
24. Nu este ucenic mai presus de invatatorul sau, nici sluga mai presus de stapanul sau.
25. Destul este ucenicului sa fie ca invatatorul si slugii ca stapanul. Daca pe stapanul casei l-au numit Beelzebul, cu cat mai mult pe casnicii lui?

26. Deci nu va temeti de ei, caci nimic nu este acoperit care sa nu iasa la iveala si nimic ascuns care sa nu ajunga cunoscut.
27. Ceea ce va graiesc la intuneric, spuneti la lumina si ceea ce auziti la ureche, propovaduiti de pe case.
28. Nu va temeti de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot sa-l ucida; temeti-va mai curand de acela care poate si sufletul si trupul sa le piarda in gheena.
29. Au nu se vand doua vrabii pe un ban? Si nici una din ele nu va cadea pe pamant fara stirea Tatalui vostru.
30. La voi insa si perii capului, toti sunt numarati.
31. Asadar nu va temeti; voi sunteti cu mult mai de pret decat pasarile.
32. Oricine va marturisi pentru Mine inaintea oamenilor, marturisi-voi si Eu pentru el inaintea Tatalui Meu, Care este in ceruri.
33. Iar de cel ce se va lepada de Mine inaintea oamenilor si Eu Ma voi lepada de el inaintea Tatalui Meu, Care este in ceruri.
34. Nu socotiti ca am venit sa aduc pace pe pamant; n-am venit sa aduc pace, ci sabie.
35. Caci am venit sa despart pe fiu de tatal sau, pe fiica de mama sa, pe nora de soacra sa.
36. Si dusmanii omului (vor fi) casnicii lui.
37. Cel ce iubeste pe tata ori pe mama mai mult decat pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubeste pe fiu ori pe fiica mai mult decat pe Mine nu este vrednic de Mine.
38. Si cel ce nu-si ia crucea si nu-Mi urmeaza Mie nu este vrednic de Mine.
39. Cine tine la sufletul lui il va pierde, iar cine-si pierde sufletul lui pentru Mine il va gasi.
40. Cine va primeste pe voi pe Mine Ma primeste, si cine Ma primeste pe Mine primeste pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
41. Cine primeste prooroc in nume de prooroc plata de prooroc va lua, si cine primeste pe un drept in nume de drept rasplata dreptului va lua.
42. Si cel ce va da de baut unuia dintre acestia mici numai un pahar cu apa rece, in nume de ucenic, adevarat graiesc voua: nu va pierde plata sa.

CAPITOLUL 11

Trimisii lui Ioan Botezatorul si marturia lui Iisus despre Ioan. Cetatile nepocaite. Lauda Tatalui. Chemarea catre cei impovarati.

1. Sfarsind Iisus de dat aceste invataturi celor doisprezece ucenici ai Sai, a trecut de acolo ca sa invete si sa propovaduiasca mai departe prin cetatile lor.
2. Si auzind Ioan, in inchisoare, despre faptele lui Hristos, si trimitand pe doi dintre ucenicii sai, au zis Lui:
3. Tu esti Cel ce vine, sau sa asteptam pe altul?
4. Si Iisus, raspunzand, le-a zis: Mergeti si spuneti lui Ioan cele ce auziti si vedeti:
5. Orbii isi capata vederea si schiopii umbla, leprosii se curatesc si surzii aud, mortii inviaza si saracilor li se binevesteste.
6. Si fericit este acela care nu se va sminti intru Mine.
7. Dupa plecarea acestora, Iisus a inceput sa vorbeasca multimilor despre Ioan: Ce-ati iesit sa vedeti in pustie? Au trestie clatinata de vant?
8. Dar de ce ati iesit? Sa vedeti un om imbracat in haine moi? Iata, cei ce poarta haine moi sunt in casele regilor.
9. Atunci de ce-ati iesit? Sa vedeti un prooroc? Da, zic voua, si mai mult decat un prooroc.
10. Ca el este acela despre care s-a scris: "Iata Eu trimit, inaintea fetei Tale, pe ingerul Meu, care va pregati calea Ta, inaintea Ta".
11. Adevarat zic voua: Nu s-a ridicat intre cei nascuti din femei unul mai mare decat Ioan Botezatorul; totusi cel mai mic in imparatia cerurilor este mai mare decat el.
12. Din zilele lui Ioan Botezatorul pana acum imparatia cerurilor se ia prin straduinta si cei ce se silesc pun mana pe ea.
13. Toti proorocii si Legea au proorocit pana la Ioan.
14. Si daca voiti sa intelegeti, el este Ilie, cel ce va sa vina.
15. Cine are urechi de auzit sa auda.
16. Dar cu cine voi asemana neamul acesta? Este asemenea copiilor care sed in piete si striga catre altii,
17. Zicand: V-am cantat din fluier si n-ati jucat; v-am cantat de jale si nu v-ati tanguit.

18. Caci a venit Ioan, nici mancand, nici band, si spun: Are demon.
19. A venit Fiul Omului, mancand si band si spun: Iata om mancacios si bautor de vin, prieten al vamesilor si al pacatosilor. Dar intelepciunea s-a dovedit dreapta din faptele ei.
20. Atunci a inceput Iisus sa mustre cetatile in care se facusera cele mai multe minuni ale Sale, caci nu s-au pocait.

21. Vai tie, Horazine, vai tie, Betsaida, ca daca in Tir si in Sidon s-ar fi facut minunile ce s-au facut in voi, de mult, in sac si in cenusa, s-ar fi pocait.
22. Dar zic voua: Tirului si Sidonului le va fi mai usor in ziua judecatii, decat voua.
23. Si tu, Capernaume: N-ai fost inaltat pana la cer? Pana la iad te vei cobori. Caci de s-ar fi facut in Sodoma minunile ce s-au facut in tine, ar fi ramas pana astazi.
24. Dar zic voua ca pamantului Sodomei ii va fi mai usor in ziua judecatii decat tie.
25. In vremea aceea, raspunzand, Iisus a zis: Te slavesc pe Tine, Parinte, Doamne al cerului si al pamantului, caci ai ascuns acestea de cei intelepti si priceputi si le-ai descoperit pruncilor.
26. Da, Parinte, caci asa a fost bunavoirea inaintea Ta.
27. Toate Mi-au fost date de catre Tatal Meu si nimeni nu cunoaste pe Fiul, decat numai Tatal, nici pe Tatal nu-L cunoaste nimeni, decat numai Fiul si cel caruia va voi Fiul sa-i descopere.
28. Veniti la Mine toti cei osteniti si impovarati si Eu va voi odihni pe voi.
29. Luati jugul Meu asupra voastra si invatati-va de la Mine, ca sunt bland si smerit cu inima si veti gasi odihna sufletelor voastre.
30. Caci jugul Meu e bun si povara Mea este usoara.

CAPITOLUL 12

Spicele de grau smulse sambata. Tamaduirea facuta sambata. Hula impotriva Sfantului Duh. Cine este adevarata ruda.

1. In vremea aceea, mergea Iisus, intr-o zi de sambata, printre semanaturi, iar ucenicii Lui au flamanzit si au inceput sa smulga spice si sa manance.
2. Vazand aceasta, fariseii au zis Lui: Iata, ucenicii Tai fac ceea ce nu se cuvine sa faca sambata.
3. Iar El le-a zis: Au n-ati citit ce-a facut David cand a flamanzit, el si cei ce erau cu el?
4. Cum a intrat in casa Domnului si a mancat painile punerii inainte, care nu se cuveneau lui sa le manance, nici celor ce erau cu el, ci numai preotilor?
5. Sau n-ati citit in Lege ca preotii, sambata, in templu, calca sambata si sunt fara de vina?
6. Ci graiesc voua ca mai mare decat templul este aici.
7. Daca stiati ce inseamna: Mila voiesc iar nu jertfa, n-ati fi osandit pe cei nevinovati.
8. Ca Domn este si al sambetei Fiul Omului.
9. Si trecand de acolo, a venit in sinagoga lor.
10. Si iata un om avand mana uscata. Si L-au intrebat, zicand: Cade-se, oare, a vindeca sambata? Ca sa-L invinuiasca.
11. El le-a zis: Cine va fi intre voi omul care va avea o oaie si, de va cadea ea sambata in groapa, nu o va apuca si o va scoate?
12. Cu cat se deosebeste omul de oaie! De aceea se cade a face bine sambata.
13. Atunci i-a zis omului: Intinde mana ta. El a intins-o si s-a facut sanatoasa ca si cealalta.
14. Si iesind, fariseii s-au sfatuit impotriva Lui cum sa-L piarda.
15. Iisus insa, cunoscandu-i, S-a dus de acolo. Si multi au venit dupa El si i-a vindecat pe toti.
16. Dar le-a poruncit ca sa nu-L dea in vileag,
17. Ca sa se implineasca ceea ce s-a spus prin Isaia proorocul, care zice:
18. "Iata Fiul Meu pe Care L-am ales, iubitul Meu intru Care a binevoit sufletul Meu; pune-voi Duhul Meu peste El si judecata neamurilor va vesti.
19. Nu se va certa, nici nu va striga, nu va auzi nimeni, pe ulite, glasul Lui.
20. Trestie strivita nu va frange si festila fumeganda nu va stinge, pana ce nu va scoate, spre biruinta, judecata.
21. Si in numele Lui vor nadajdui neamurile."
22. Atunci au adus la El pe un demonizat, orb si mut, si l-a vindecat, incat cel orb si mut vorbea si vedea.
23. Multimile toate se mirau zicand: Nu este, oare, Acesta, Fiul lui David?

24. Fariseii insa, auzind, ziceau: Acesta nu scoate pe demoni decat cu Beelzebul, capetenia demonilor.
25. Cunoscand gandurile lor, Iisus le-a zis: Orice imparatie care se dezbina in sine se pustieste, orice cetate sau
casa care se dezbina in sine nu va dainui.
26. Daca satana scoate pe satana, s-a dezbinat in sine; dar atunci cum va dainui imparatia lui?
27. Si daca Eu scot pe demoni cu Beelzebul, feciorii vostri cu cine ii scot? De aceea ei va vor fi judecatori.
28. Iar daca Eu cu Duhul lui Dumnezeu scot pe demoni, iata a ajuns la voi imparatia lui Dumnezeu.
29. Cum poate cineva sa intre in casa celui tare si sa-i jefuiasca lucrurile, daca nu va lega intai pe cel tare si pe urma
sa-i prade casa?
30. Cine nu este cu Mine este impotriva Mea si cine nu aduna cu Mine risipeste.
31. De aceea va zic: Orice pacat si orice hula se va ierta oamenilor, dar hula impotriva Duhului nu se va ierta.
32. Celui care va zice cuvant impotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice impotriva Duhului Sfant,
nu i se va ierta lui, nici in veacul acesta, nici in cel ce va sa fie.
33. Ori spuneti ca pomul este bun si rodul lui e bun, ori spuneti ca pomul e rau si rodul lui e rau, caci dupa roada se
cunoaste pomul.
34. Pui de vipere, cum puteti sa graiti cele bune, odata ce sunteti rai? Caci din prisosul inimii graieste gura.
35. Omul cel bun din comoara lui cea buna scoate afara cele bune, pe cand omul cel rau, din comoara lui cea rea
scoate afara cele rele.
36. Va spun ca pentru orice cuvant desert, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteala in ziua judecatii.
37. Caci din cuvintele tale vei fi gasit drept, si din cuvintele tale vei fi osandit.
38. Atunci I-au raspuns unii dintre carturari si farisei, zicand: Invatatorule, voim sa vedem de la Tine un semn.
39. Iar El, raspunzand, le-a zis: Neam viclean si desfranat cere semn, dar semn nu i se va da, decat semnul lui Iona
proorocul.
40. Ca precum a fost Iona in pantecele chitului trei zile si trei nopti, asa va fi si Fiul Omului in inima pamantului trei
zile si trei nopti.
41. Barbatii din Ninive se vor scula la judecata cu neamul acesta si-l vor osandi, ca s-au pocait la propovaduirea lui
Iona; iata aici este mai mult decat Iona.
42. Regina de la miazazi se va scula la judecata cu neamul acesta si-l va osandi, caci a venit de la marginile
pamantului ca sa asculte intelepciunea lui Solomon, si iata aici este mai mult decat Solomon.
43. Si cand duhul necurat a iesit din om, umbla prin locuri fara apa, cautand odihna si nu gaseste.
44. Atunci zice: Ma voi intoarce la casa mea de unde am iesit; si venind, o afla golita, maturata si impodobita.
45. Atunci se duce si ia cu sine alte sapte duhuri mai rele decat el si, intrand, salasluiesc aici si se fac cele de pe
urma ale omului aceluia mai rele decat cele dintai. Asa va fi si cu acest neam viclean.
46. Si inca vorbind El multimilor, iata mama si fratii Lui stateau afara, cautand sa vorbeasca cu El.
47. Cineva I-a zis: Iata mama Ta si fratii Tai stau afara, cautand sa-Ti vorbeasca.
48. Iar El i-a zis: Cine este mama Mea si cine sunt fratii Mei?
49. Si, intinzand mana catre ucenicii Sai, a zis: Iata mama Mea si fratii Mei.
50. Ca oricine va face voia Tatalui Meu Celui din ceruri, acela imi este frate si sora si mama.

CAPITOLUL 13

Sapte pilde despre Imparatia cerurilor. Iisus neluat in seama in cetatea Sa.

1. In ziua aceea, iesind Iisus din casa, sedea langa mare.
2. Si s-au adunat la El multimi multe, incat intrand in corabie sedea in ea si toata multimea sta pe tarm.
3. Si le-a grait lor multe, in pilde, zicand: Iata a iesit semanatorul sa semene.
4. Si pe cand semana, unele seminte au cazut langa drum si au venit pasarile si le-au mancat.
5. Altele au cazut pe loc pietros, unde n-aveau pamant mult si indata au rasarit, ca n-aveau pamant adanc;
6. Iar cand s-a ivit soarele, s-au palit de arsita si, neavand radacina, s-au uscat.
7. Altele au cazut intre spini, dar spinii au crescut si le-au inabusit.
8. Altele au cazut pe pamant bun si au dat rod: una o suta, alta saizeci, alta treizeci.
9. Cine are urechi de auzit sa auda.
10. Si ucenicii, apropiindu-se de El, I-au zis: De ce le vorbesti lor in pilde?
11. Iar El, raspunzand, le-a zis: Pentru ca voua vi s-a dat sa cunoasteti tainele imparatiei cerurilor, pe cand acestora
nu li s-a dat.

12. Caci celui ce are i se va da si-i va prisosi, iar de la cel ce nu are, si ce are i se va lua.
13. De aceea le vorbesc in pilde, ca, vazand, nu vad si, auzind, nu aud, nici nu inteleg.
14. Si se implineste cu ei proorocia lui Isaia, care zice: "Cu urechile veti auzi, dar nu veti intelege, si cu ochii va veti uita, dar nu veti vedea".
15. Caci inima acestui popor s-a invartosat si cu urechile aude greu si ochii lui s-au inchis, ca nu cumva sa vada cu ochii si sa auda cu urechile si cu inima sa inteleaga si sa se intoarca, si Eu sa-i tamaduiesc pe ei.
16. Dar fericiti sunt ochii vostri ca vad si urechile voastre ca aud.
17. Caci adevarat graiesc voua ca multi prooroci si drepti au dorit sa vada cele ce priviti voi, si n-au vazut, si sa auda cele ce auziti voi, si n-au auzit.
18. Voi, deci, ascultati pilda semanatorului:
19. De la oricine aude cuvantul imparatiei si nu-l intelege, vine cel viclean si rapeste ce s-a semanat in inima lui; aceasta este samanta semanata langa drum.
20. Cea semanata pe loc pietros este cel care aude cuvantul si indata il primeste cu bucurie,
21. Dar nu are radacina in sine, ci tine pana la o vreme si, intamplandu-se stramtorare sau prigoana pentru cuvant, indata se sminteste.
22. Cea semanata in spini este cel care aude cuvantul, dar grija acestei lumi si inselaciunea avutiei inabusa cuvantul si il face neroditor.
23. Iar samanta semanata in pamant bun este cel care aude cuvantul si-l intelege, deci care aduce rod si face: unul o suta, altul saizeci, altul treizeci.
24. Alta pilda le-a pus lor inainte, zicand: Asemenea este imparatia cerurilor omului care a semanat samanta buna in tarina sa.
25. Dar pe cand oamenii dormeau, a venit vrajmasul lui, a semanat neghina printre grau si s-a dus.
26. Iar daca a crescut paiul si a facut rod, atunci s-a aratat si neghina.
27. Venind slugile stapanului casei, i-au zis: Doamne, n-ai semanat tu, oare, samanta buna in tarina ta? De unde dar are neghina?
28. Iar el le-a raspuns: Un om vrajmas a facut aceasta. Slugile i-au zis: Voiesti deci sa ne ducem si s-o plivim?
29. El insa a zis: Nu, ca nu cumva, plivind neghina, sa smulgeti odata cu ea si graul.
30. Lasati sa creasca impreuna si graul si neghina, pana la seceris, si la vremea secerisului voi zice seceratorilor: Pliviti intai neghina si legati-o in snopi ca s-o ardem, iar graul adunati-l in jitnita mea.
31. O alta pilda le-a pus inainte, zicand: Imparatia cerurilor este asemenea grauntelui de mustar, pe care, luandu-l, omul l-a semanat in tarina sa,
32. Si care este mai mic decat toate semintele, dar cand a crescut este mai mare decat toate legumele si se face pom, incat vin pasarile cerului si se salasluiesc in ramurile lui.
33. Alta pilda le-a spus lor: Asemenea este imparatia cerurilor aluatului pe care, luandu-l, o femeie l-a ascuns in trei masuri de faina, pana ce s-a dospit toata.
34. Toate acestea le-a vorbit Iisus multimilor in pilde, si fara pilda nu le graia nimic,
35. Ca sa se implineasca ce s-a spus prin proorocul care zice: "Deschide-voi in pilde gura Mea, spune-voi cele ascunse de la intemeierea lumii".
36. Dupa aceea, lasand multimile, a venit in casa, iar ucenicii Lui s-au apropiat de El, zicand: Lamureste-ne noua pilda cu neghina din tarina.
37. El, raspunzand, le-a zis: Cel ce seamana samanta cea buna este Fiul Omului.
38. Tarina este lumea; samanta cea buna sunt fiii imparatiei; iar neghina sunt fiii celui rau.
39. Dusmanul care a semanat-o este diavolul; secerisul este sfarsitul lumii, iar seceratorii sunt ingerii.
40. Si, dupa cum se alege neghina si se arde in foc, asa va fi la sfarsitul veacului.
41. Trimite-va Fiul Omului pe ingerii Sai, vor culege din imparatia Lui toate smintelile si pe cei ce fac faradelegea,
42. Si-i vor arunca pe ei in cuptorul cu foc; acolo va fi plangerea si scrasnirea dintilor.
43. Atunci cei drepti vor straluci ca soarele in imparatia Tatalui lor. Cel ce are urechi de auzit sa auda.
44. Asemenea este imparatia cerurilor cu o comoara ascunsa in tarina, pe care, gasind-o un om, a ascuns-o, si de bucuria ei se duce si vinde tot ce are si cumpara tarina aceea.
45. Iarasi asemenea este imparatia cerurilor cu un negutator care cauta margaritare bune.
46. Si afland un margaritar de mult pret, s-a dus, a vandut toate cate avea si l-a cumparat.
47. Asemenea este iarasi imparatia cerurilor cu un navod aruncat in mare si care aduna tot felul de pesti.
48. Iar cand s-a umplut, l-au tras pescarii la mal si, sezand, au ales in vase pe cei buni, iar pe cei rai i-au aruncat

afara.
49. Asa va fi la sfarsitul veacului: vor iesi ingerii si vor desparti pe cei rai din mijlocul celor drepti.
50. Si ii vor arunca in cuptorul cel de foc; acolo va fi plangerea si scrasnirea dintilor.
51. Inteles-ati toate acestea? Zis-au Lui: Da, Doamne.
52. Iar El le-a zis: De aceea, orice carturar cu invatatura despre imparatia cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi si vechi.
53. Iar dupa ce Iisus a sfarsit aceste pilde, a trecut de acolo.
54. Si venind in patria Sa, ii invata pe ei in sinagoga lor, incat ei erau uimiti si ziceau: De unde are El intelepciunea aceasta si puterile?
55. Au nu este Acesta fiul teslarului? Au nu se numeste mama Lui Maria si fratii (verii) Lui: Iacov si Iosif si Simon si Iuda?
56. Si surorile (verisoarele) Lui au nu sunt toate la noi? Deci, de unde are El toate acestea?
57. Si se sminteau intru El. Iar Iisus le-a zis: Nu este prooroc dispretuit decat in patria lui si in casa lui.
58. Si n-a facut acolo multe minuni, din pricina necredintei lor.

CAPITOLUL 14

Taierea capului lui Ioan Botezatorul. Iisus satura cinci mii de oameni, umbla pe mare, vindeca pe cei bolnavi care se ating de El.

1. In vremea aceea, a auzit tetrarhul Irod de vestea ce se dusese despre Iisus.
2. Si a zis slujitorilor sai: Acesta este Ioan Botezatorul; el s-a sculat din morti si de aceea se fac minuni prin el.
3. Caci Irod, prinzand pe Ioan, l-a legat si l-a pus in temnita, pentru Irodiada, femeia lui Filip, fratele sau.
4. Caci Ioan ii zicea lui: Nu ti se cuvine s-o ai de sotie.
5. Si voind sa-l ucida, s-a temut de multime, ca-l socotea pe el ca prooroc.
6. Iar praznuind Irod ziua lui de nastere, fiica Irodiadei a jucat in mijloc si i-a placut lui Irod.
7. De aceea, cu juramant i-a fagaduit sa-i dea orice va cere.
8. Iar ea, indemnata fiind de mama sa, a zis: Da-mi, aici pe tipsie, capul lui Ioan Botezatorul.
9. Si regele s-a intristat, dar, pentru juramant si pentru cei care sedeau cu el la masa, a poruncit sa i se dea.
10. Si a trimis si a taiat capul lui Ioan, in temnita.
11. Si capul lui a fost adus pe tipsie si a fost dat fetei, iar ea l-a dus mamei sale.
12. Si, venind ucenicii lui, au luat trupul lui si l-au inmormantat si s-au dus sa dea de stire lui Iisus.
13. Iar Iisus, auzind, S-a dus de acolo singur, cu corabia, in loc pustiu dar, afland, multimile au venit dupa El, pe jos, din cetati.
14. Si iesind, a vazut multime mare si I S-a facut mila de ei si a vindecat pe bolnavii lor.
15. Iar cand s-a facut seara, ucenicii au venit la El si I-au zis: locul este pustiu si vremea iata a trecut; deci, da drumul multimilor ca sa se duca in sate, sa-si cumpere mancare.
16. Iisus insa le-a raspuns: N-au trebuinta sa se duca; dati-le voi sa manance.
17. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decat cinci paini si doi pesti.
18. Si El a zis: Aduceti-Mi-le aici.
19. Si poruncind sa se aseze multimile pe iarba si luand cele cinci paini si cei doi pesti si privind la cer, a binecuvantat si, frangand, a dat ucenicilor painile, iar ucenicii multimilor.
20. Si au mancat toti si s-au saturat si au strans ramasitele de faramituri, douasprezece cosuri pline.
21. Iar cei ce mancasera erau ca la cinci mii de barbati, afara de femei si de copii.
22. Si indata Iisus a silit pe ucenici sa intre in corabie si sa treaca inaintea Lui, pe tarmul celalalt, pana ce El va da drumul multimilor.
23. Iar dand drumul multimilor, S-a suit in munte, ca sa Se roage singur. Si, facandu-se seara, era singur acolo.
24. Iar corabia era acum la multe stadii departe de pamant, fiind invaluita de valuri, caci vantul era impotriva.
25. Iar la a patra straja din noapte, a venit la ei Iisus, umbland pe mare.
26. Vazandu-L umbland pe mare, ucenicii s-au inspaimantat, zicand ca e naluca si de frica au strigat.
27. Dar El le-a vorbit indata, zicandu-le: Indrazniti, Eu sunt; nu va temeti!
28. Iar Petru, raspunzand, a zis: Doamne, daca esti Tu, porunceste sa vin la Tine pe apa.
29. El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborandu-se din corabie, a mers pe apa si a venit catre Iisus.
30. Dar vazand vantul, s-a temut si, incepand sa se scufunde, a strigat, zicand: Doamne, scapa-ma!

31. Iar Iisus, intinzand indata mana, l-a apucat si a zis: Putin credinciosule, pentru ce te-ai indoit?
32. Si suindu-se ei in corabie, s-a potolit vantul.
33. Iar cei din corabie I s-au inchinat, zicand: Cu adevarat Tu esti Fiul lui Dumnezeu.
34. Si, trecand dincolo, au venit in pamantul Ghenizaretului.
35. Si, cunoscandu-L, oamenii locului aceluia au trimis in tot acel tinut si au adus la El pe toti bolnavii.
36. Si-L rugau ca numai sa se atinga de poala hainei Lui; si cati se atingeau se vindecau.

CAPITOLUL 15

Spalarea mainilor. Femeia cananeianca. Saturarea celor patru mii de oameni.

1. Atunci au venit din Ierusalim, la Iisus, fariseii si carturarii, zicand:
2. Pentru ce ucenicii Tai calca datina batranilor? Caci nu-si spala mainile cand mananca paine.
3. Iar El, raspunzand, le-a zis: De ce si voi calcati porunca lui Dumnezeu pentru datina voastra?
4. Caci Dumnezeu a zis: Cinsteste pe tatal tau si pe mama ta, iar cine va blestema pe tata sau pe mama, cu moarte sa se sfarseasca.
5. Voi insa spuneti: Cel care va zice tatalui sau sau mamei sale: Cu ce te-as fi putut ajuta este daruit lui Dumnezeu,
6. Acela nu va cinsti pe tatal sau sau pe mama sa; si ati desfiintat cuvantul lui Dumnezeu pentru datina voastra.
7. Fatarnicilor, bine a proorocit despre voi Isaia, cand a zis:
8. "Poporul acesta Ma cinsteste cu buzele, dar inima lor este departe de Mine.
9. Si zadarnic Ma cinstesc ei, invatand invataturi ce sunt porunci ale oamenilor".
10. Si chemand la Sine multimile, le-a zis: Ascultati si intelegeti:
11. Nu ceea ce intra pe gura spurca pe om, ci ceea ce iese din gura, aceea spurca pe om.
12. Atunci, apropiindu-se, ucenicii I-au zis: Stii ca fariseii, auzind cuvantul, s-au scandalizat?
13. Iar El, raspunzand, a zis: Orice rasad pe care nu l-a sadit Tatal Meu cel ceresc, va fi smuls din radacina.
14. Lasatii pe ei; sunt calauze oarbe, orbilor; si daca orb pe orb va calauzi, amandoi vor cadea in groapa.
15. Si Petru, raspunzand, I-a zis: Lamureste-ne noua pilda aceasta.
16. El a zis: Acum si voi sunteti nepriceputi?
17. Nu intelegeti ca tot ce intra in gura se duce in pantece si se arunca afara?
18. Iar cele ce ies din gura pornesc din inima si acelea spurca pe om.
19. Caci din inima ies: ganduri rele, ucideri, adultere, desfranari, furtisaguri, marturii mincinoase, hule.
20. Acestea sunt care spurca pe om, dar a manca cu maini nespalate nu spurca pe om.
21. Si iesind de acolo, a plecat Iisus in partile Tirului si ale Sidonului.
22. Si iata o femeie cananeianca, din acele tinuturi, iesind striga, zicand: Miluieste-ma, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rau chinuita de demon.
23. El insa nu i-a raspuns nici un cuvant; si apropiindu-se, ucenicii Lui Il rugau, zicand: Slobozeste-o, ca striga in urma noastra.
24. Iar El, raspunzand, a zis: Nu sunt trimis decat catre oile cele pierdute ale casei lui Israel.
25. Iar ea, venind, s-a inchinat Lui, zicand: Doamne, ajuta-ma.
26. El insa, raspunzand, i-a zis: Nu este bine sa iei painea copiilor si s-o arunci cainilor.
27. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar si cainii mananca din faramiturile care cad de la masa stapanilor lor.
28. Atunci, raspunzand, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinta ta; fie tie dupa cum voiesti. Si s-a tamaduit fiica ei in ceasul acela.
29. Si trecand Iisus de acolo, a venit langa Marea Galileii si, suindu-Se in munte, a sezut acolo.
30. Si multimi multe au venit la El, avand cu ei schiopi, orbi, muti, ciungi, si multi altii si i-au pus la picioarele Lui, iar El i-a vindecat.
31. Incat multimea se minuna vazand pe muti vorbind, pe ciungi sanatosi, pe schiopi umbland si pe orbi vazand, si slaveau pe Dumnezeul lui Israel.
32. Iar Iisus, chemand la Sine pe ucenicii Sai, a zis: Mila imi este de multime, ca iata sunt trei zile de cand asteapta langa Mine si n-au ce sa manance; si sa-i slobozesc flamanzi nu voiesc, ca sa nu se istoveasca pe drum.
33. Si ucenicii I-au zis: De unde sa avem noi, in pustie, atatea paini, cat sa saturam atata multime?
34. Si Iisus i-a intrebat: Cate paini aveti? Ei au raspuns: Sapte si putini pestisori.
35. Si poruncind multimii sa sada jos pe pamant,
36. A luat cele sapte paini si pesti si, multumind, a frant si a dat ucenicilor, iar ucenicii multimilor.

37. Si au mancat toti si s-au saturat si au luat sapte cosuri pline, cu ramasite de faramituri.
38. Iar cei ce au mancat erau ca la patru mii de barbati, afara de copii si de femei.
39. Dupa aceea a dat drumul multimilor, S-a suit in corabie si S-a dus in tinutul Magdala.

CAPITOLUL 16

Semnele timpului. Aluatul fariseilor. Marturisirea lui Petru. Cea dintai vestire a Patimilor. Urmarea lui Hristos.

1. Si apropiindu-se fariseii si saducheii si ispitindu-L, I-au cerut sa le arate semn din cer.
2. Iar El, raspunzand, le-a zis: Cand se face seara, ziceti: Maine va fi timp frumos, pentru ca e cerul rosu.
3. Iar dimineata ziceti: Astazi va fi furtuna, pentru ca cerul este rosu-posomorat. Fatarnicilor, fata cerului stiti s-o judecati, dar semnele vremilor nu puteti!
4. Neam viclean si adulter cere semn si semn nu se va da lui, decat numai semnul lui Iona. Si lasandu-i, a plecat.
5. Si venind ucenicii pe celalalt tarm, au uitat sa ia paini.
6. Iar Iisus le-a zis: Luati aminte si feriti-va de aluatul fariseilor si al saducheilor.
7. Iar ei cugetau in sinea lor, zicand: Aceasta, pentru ca n-am luat paine.
8. Dar Iisus, cunoscandu-le gandul, a zis: Ce cugetati in voi insiva, putin credinciosilor, ca n-ati luat paine?
9. Tot nu intelegeti, nici nu va aduceti aminte de cele cinci paini, la cei cinci mii de oameni, si cate cosuri ati luat?
10. Nici de cele sapte paini, la cei patru mii de oameni, si cate cosuri ati luat?
11. Cum nu intelegeti ca nu despre paini v-am zis? Ci feriti-va de aluatul fariseilor si al saducheilor.
12. Atunci au inteles ca nu le-a spus sa se fereasca de aluatul painii, ci de invatatura fariseilor si a saducheilor.
13. Si venind Iisus in partile Cezareii lui Filip, ii intreba pe ucenicii Sai, zicand: Cine zic oamenii ca sunt Eu, Fiul Omului?
14. Iar ei au raspuns: Unii, Ioan Botezatorul, altii Ilie, altii Ieremia sau unul dintre prooroci.
15. Si le-a zis: Dar voi cine ziceti ca sunt?
16. Raspunzand Simon Petru a zis: Tu esti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu.
17. Iar Iisus, raspunzand, i-a zis: Fericit esti Simone, fiul lui Iona, ca nu trup si sange ti-au descoperit tie aceasta, ci Tatal Meu, Cel din ceruri.
18. Si Eu iti zic tie, ca tu esti Petru si pe aceasta piatra voi zidi Biserica Mea si portile iadului nu o vor birui.
19. Si iti voi da cheile imparatiei cerurilor si orice vei lega pe pamant va fi legat si in ceruri, si orice vei dezlega pe pamant va fi dezlegat si in ceruri.
20. Atunci a poruncit ucenicilor Lui sa nu spuna nimanui ca El este Hristosul.
21. De atunci a inceput Iisus sa le arate ucenicilor Lui ca El trebuie sa mearga la Ierusalim si sa patimeasca multe de la batrani si de la arhierei si de la carturari si sa fie ucis, si a treia zi sa invieze.
22. Si Petru, luandu-L la o parte, a inceput sa-L dojeneasca, zicandu-I: Fie-Ti mila de Tine sa nu Ti se intample Tie aceasta.
23. Iar El, intorcandu-se, a zis lui Petru: Mergi inapoia Mea, satano! Sminteala Imi esti; ca nu cugeti cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.
24. Atunci Iisus a zis ucenicilor Sai: Daca vrea cineva sa vina dupa Mine, sa se lepede de sine, sa-si ia crucea si sa-Mi urmeze Mie.
25. Ca cine va voi sa-si scape sufletul il va pierde; iar cine isi va pierde sufletul pentru Mine il va afla.
26. Pentru ca ce-i va folosi omului, daca va castiga lumea intreaga, iar sufletul sau il va pierde? Sau ce va da omul in schimb pentru sufletul sau?
27. Caci Fiul Omului va sa vina intru slava Tatalui Sau, cu ingerii Sai; si atunci va rasplati fiecaruia dupa faptele sale.
28. Adevarat graiesc voua: Sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea pana ce nu vor vedea pe Fiul Omului, venind in imparatia Sa.

CAPITOLUL 17

Schimbarea la fata. Vindecarea lunaticului. A doua vestire a Patimilor. Darea pentru Templu.

1. Si dupa sase zile, Iisus a luat cu Sine pe Petru si pe Iacov si pe Ioan, fratele lui, si i-a dus intr-un munte inalt, de o parte.
2. Si S-a schimbat la fata, inaintea lor, si a stralucit fata Lui ca soarele, iar vesmintele Lui s-au facut albe ca

lumina.
3. Si iata, Moise si Ilie s-au aratat lor, vorbind cu El.
4. Si, raspunzand, Petru a zis lui Iisus: Doamne, bine este sa fim noi aici; daca voiesti, voi face aici trei colibe: Tie una, si lui Moise una, si lui Ilie una.
5. Vorbind el inca, iata un nor luminos i-a umbrit pe ei, si iata glas din nor zicand: "Acesta este Fiul Meu Cel iubit, in Care am binevoit; pe Acesta ascultati-L".
6. Si, auzind, ucenicii au cazut cu fata la pamant si s-au spaimantat foarte.
7. Si Iisus S-a apropiat de ei, si, atingandu-i, le-a zis: Sculati-va si nu va temeti.
8. Si, ridicandu-si ochii, nu au vazut pe nimeni, decat numai pe Iisus singur.
9. Si pe cand se coborau din munte, Iisus le-a poruncit, zicand: Nimanui sa nu spuneti ceea ce ati vazut, pana cand Fiul Omului Se va scula din morti.
10. Si ucenicii L-au intrebat, zicand: Pentru ce dar zic carturarii ca trebuie sa vina mai intai Ilie?
11. Iar El, raspunzand, a zis: Ilie intr-adevar va veni si va aseza la loc toate.
12. Eu insa va spun voua ca Ilie a si venit, dar ei nu l-au cunoscut, ci au facut cu el cate au voit; asa si Fiul Omului va patimi de la ei.
13. Atunci au inteles ucenicii ca Iisus le-a vorbit despre Ioan Botezatorul.
14. Si mergand ei spre multime, s-a apropiat de El un om, cazandu-I in genunchi,
15. Si zicand: Doamne, miluieste pe fiul meu ca este lunatic si patimeste rau, caci adesea cade in foc si adesea in apa.
16. Si l-am dus la ucenicii Tai si n-au putut sa-l vindece.
17. Iar Iisus, raspunzand, a zis: O, neam necredincios si indaratnic, pana cand voi fi cu voi? Pana cand va voi suferi pe voi? Aduceti-l aici la Mine.
18. Si Iisus l-a certat si demonul a iesit din el si copilul s-a vindecat din ceasul acela.
19. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut sa-l scoatem?
20. Iar Iisus le-a raspuns: Pentru putina voastra credinta. Caci adevarat graiesc voua: Daca veti avea credinta in voi cat un graunte de mustar, veti zice muntelui acestuia: Muta-te de aici dincolo, si se va muta; si nimic nu va fi voua cu neputinta.
21. Dar acest neam de demoni nu iese decat numai cu rugaciune si cu post.
22. Pe cand strabateau Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va sa fie dat in mainile oamenilor.
23. Si-L vor omori, dar a treia zi va invia. Si ei s-au intristat foarte!
24. Venind ei in Capernaum, s-au apropiat de Petru cei ce strang darea (pentru Templu) si i-au zis: Invatatorul vostru nu plateste darea?
25. Ba, da! - a zis el. Dar intrand in casa, Iisus i-a luat inainte, zicand: Ce ti se pare, Simone? Regii pamantului de la cine iau dari sau bir? De la fiii lor sau de la straini?
26. El I-a zis: De la straini. Iisus i-a zis: Asadar, fiii sunt scutiti.
27. Ci ca sa nu-i smintim pe ei, mergand la mare, arunca undita si pestele care va iesi intai, ia-l, si, deschizandu-i gura, vei gasi un statir (un ban de argint). Ia-l si da-l lor pentru Mine si pentru tine.

CAPITOLUL 18

Cine este mai mare in imparatia cerurilor. Puterea cheilor. De cate ori vom ierta pe aproapele. Pilda celui ce datora zece mii de talanti.

1. In ceasul acela, s-au apropiat ucenicii de Iisus si I-au zis: Cine, oare, este mai mare in imparatia cerurilor?
2. Si chemand la Sine un prunc, l-a pus in mijlocul lor,
3. Si a zis: Adevarat zic voua: De nu va veti intoarce si nu veti fi precum pruncii, nu veti intra in imparatia cerurilor.

4. Deci cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare in imparatia cerurilor.
5. Si cine va primi un prunc ca acesta in numele Meu, pe Mine Ma primeste.
6. Iar cine va sminti pe unul dintr-acestia mici care cred in Mine, mai bine i-ar fi lui sa i se atarne de gat o piatra de moara si sa fie afundat in adancul marii.
7. Vai lumii, din pricina smintelilor! Ca smintelile trebuie sa vina, dar vai omului aceluia prin care vine sminteala.
8. Iar daca mana ta sau piciorul tau te sminteste, taie-l si arunca-l de la tine, ca este bine pentru tine sa intri in viata ciung sau schiop, decat, avand amandoua mainile sau amandoua picioarele, sa fii aruncat in focul cel vesnic.

9. Si daca ochiul tau te sminteste, scoate-l si arunca-l de la tine, ca mai bine este pentru tine sa intri in viata cu un singur ochi, decat, avand amandoi ochii, sa fii aruncat in gheena focului.
10. Vedeti sa nu dispretuiti pe vreunul din acestia mici, ca zic voua: Ca ingerii lor, in ceruri, pururea vad fata Tatalui Meu, Care este in ceruri.
11. Caci Fiul Omului a venit sa caute si sa mantuiasca pe cel pierdut.
12. Ce vi se pare? Daca un om ar avea o suta de oi si una din ele s-ar rataci, nu va lasa, oare, in munti pe cele nouazeci si noua si ducandu-se va cauta pe cea ratacita?
13. Si daca s-ar intampla s-o gaseasca, adevar graiesc voua ca se bucura de ea mai mult decat de cele nouazeci si noua, care nu s-au ratacit.
14. Astfel nu este vrere inaintea Tatalui vostru, Cel din ceruri, ca sa piara vreunul dintr-acestia mici.
15. De-ti va gresi tie fratele tau, mergi, mustra-l pe el intre tine si el singur. Si de te va asculta, ai castigat pe fratele tau.
16. Iar de nu te va asculta, ia cu tine inca unul sau doi, ca din gura a doi sau trei martori sa se statorniceasca tot cuvantul.
17. Si de nu-i va asculta pe ei, spune-l Bisericii; iar de nu va asculta nici de Biserica, sa-ti fie tie ca un pagan si vames.
18. Adevarat graiesc voua: Oricate veti lega pe pamant, vor fi legate si in cer, si oricate veti dezlega pe pamant, vor fi dezlegate si in cer.
19. Iarasi graiesc voua ca, daca doi dintre voi se vor invoi pe pamant in privinta unui lucru pe care il vor cere, se va da lor de catre Tatal Meu, Care este in ceruri.
20. Ca unde sunt doi sau trei, adunati in numele Meu, acolo sunt si Eu in mijlocul lor.
21. Atunci Petru, apropiindu-se de El, I-a zis: Doamne, de cate ori va gresi fata de mine fratele meu si-i voi ierta lui? Oare pana de sapte ori?
22. Zis-a lui Iisus: Nu zic tie pana de sapte ori, ci pana de saptezeci de ori cate sapte.
23. De aceea, asemanatu-s-a imparatia cerurilor omului imparat care a voit sa se socoteasca cu slugile sale.
24. Si, incepand sa se socoteasca cu ele, i s-a adus un datornic cu zece mii de talanti.
25. Dar neavand el cu ce sa plateasca, stapanul sau a poruncit sa fie vandut el si femeia si copii si pe toate cate le are, ca sa se plateasca.
26. Deci, cazandu-i in genunchi, sluga aceea i se inchina, zicand: Doamne, ingaduieste-ma si-ti voi plati tie tot.
27. Iar stapanul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul si i-a iertat si datoria.
28. Dar, iesind, sluga aceea a gasit pe unul dintre cei ce slujeau cu el si care-i datora o suta de dinari. Si punand mana pe el, il sugruma zicand: Plateste-mi ce esti dator.
29. Deci, cazand cel ce era sluga ca si el, il ruga zicand: Ingaduieste-ma si iti voi plati.
30. Iar el nu voia, ci, mergand, l-a aruncat in inchisoare, pana ce va plati datoria.
31. Iar celelalte slugi, vazand deci cele petrecute, s-au intristat foarte si, venind, au spus stapanului toate cele intamplate.
32. Atunci, chemandu-l stapanul sau ii zise: Sluga vicleana, toata datoria aceea ti-am iertat-o, fiindca m-ai rugat.
33. Nu se cadea, oare, ca si tu sa ai mila de cel impreuna sluga cu tine, precum si eu am avut mila de tine?
34. Si maniindu-se stapanul lui, l-a dat pe mana chinuitorilor, pana ce-i va plati toata datoria.
35. Tot asa si Tatal Meu cel ceresc va va face voua, daca nu veti ierta - fiecare fratelui sau - din inimile voastre.

CAPITOLUL 19

Despre desfacerea casatoriei. Iisus binecuvinteaza pe copii. Tanarul cel bogat.

1. Iar dupa ce Iisus a sfarsit cuvintele acestea, a plecat din Galileea si a venit in hotarele Iudeii, dincolo de Iordan.

2. Si au mers dupa El multimi multe si i-a vindecat pe ei acolo.
3. Si s-au apropiat de El fariseii, ispitindu-L si zicand: Se cuvine, oare, omului sa-si lase femeia sa, pentru orice pricina?
4. Raspunzand, El a zis: N-ati citit ca Cel ce i-a facut de la inceput i-a facut barbat si femeie?
5. Si a zis: Pentru aceea va lasa omul pe tatal sau si pe mama sa si se va lipi de femeia sa si vor fi amandoi un trup.
6. Asa incat nu mai sunt doi, ci un trup. Deci, ce a impreunat Dumnezeu omul sa nu desparta.
7. Ei I-au zis Lui: Pentru ce, dar, Moise a poruncit sa-i dea carte de despartire si sa o lase?

8. El le-a zis: Pentru invartosarea inimii voastre, v-a dat voie Moise sa lasati pe femeile voastre, dar din inceput nu a fost asa.
9. Iar Eu zic voua ca oricine va lasa pe femeia sa, in afara de pricina de desfranare, si se va insura cu alta, savarseste adulter; si cine s-a insurat cu cea lasata savarseste adulter.
10. Ucenicii I-au zis: Daca astfel este pricina omului cu femeia, nu este de folos sa se insoare.
11. Iar El le-a zis: Nu toti pricep cuvantul acesta, ci aceia carora le este dat.
12. Ca sunt fameni care s-au nascut asa din pantecele mamei lor; sunt fameni pe care oamenii i-au facut fameni, si sunt fameni care s-au facut fameni pe ei insisi, pentru imparatia cerurilor. Cine poate intelege sa inteleaga.
13. Atunci I s-au adus copii, ca sa-si puna mainile peste ei si sa Se roage; dar ucenicii ii certau.
14. Iar Iisus a zis: Lasati copiii si nu-i opriti sa vina la Mine, ca a unora ca acestia este imparatia cerurilor.
15. Si punandu-Si mainile peste ei, S-a dus de acolo.
16. Si, iata, venind un tanar la El, I-a zis: Bunule Invatator, ce bine sa fac, ca sa am viata vesnica?
17. Iar El a zis: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun decat numai Unul Dumnezeu. Iar de vrei sa intri in viata, pazeste poruncile.
18. El I-a zis: Care? Iar Iisus a zis: Sa nu ucizi, sa nu savarsesti adulter, sa nu furi, sa nu marturisesti stramb;
19. Cinsteste pe tatal tau si pe mama ta si sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine insuti.
20. Zis-a lui tanarul: Toate acestea le-am pazit din copilaria mea. Ce-mi mai lipseste?
21. Iisus i-a zis: Daca voiesti sa fii desavarsit, du-te, vinde averea ta, da-o saracilor si vei avea comoara in cer; dupa aceea, vino si urmeaza-Mi.
22. Ci, auzind cuvantul acesta, tanarul a plecat intristat, caci avea multe avutii.
23. Iar Iisus a zis ucenicilor Sai: Adevarat zic voua ca un bogat cu greu va intra in imparatia cerurilor.
24. Si iarasi zic voua ca mai lesne este sa treaca camila prin urechile acului, decat sa intre un bogat in imparatia lui Dumnezeu.
25. Auzind, ucenicii s-au uimit foarte, zicand: Dar cine poate sa se mantuiasca?
26. Dar Iisus, privind la ei, le-a zis: La oameni aceasta e cu neputinta, la Dumnezeu insa toate sunt cu putinta.
27. Atunci Petru, raspunzand, I-a zis: Iata noi am lasat toate si Ti-am urmat Tie. Cu noi oare ce va fi?
28. Iar Iisus le-a zis: Adevarat zic voua ca voi cei ce Mi-ati urmat Mie, la innoirea lumii, cand Fiul Omului va sedea pe tronul slavei Sale, veti sedea si voi pe douasprezece tronuri, judecand cele douasprezece semintii ale lui Israel.
29. Si oricine a lasat case sau frati, sau surori, sau tata, sau mama, sau femeie, sau copii, sau tarine, pentru numele Meu, inmultit va lua inapoi si va mosteni viata vesnica.
30. Si multi dintai vor fi pe urma, si cei de pe urma vor fi intai.

CAPITOLUL 20

Pilda despre lucratorii tocmiti la vie. A treia vestire a Patimilor. Cererea fiilor lui Zevedeu. Cearta pentru intaietate. Vindecarea celor doi orbi.

1. Caci imparatia cerurilor este asemenea unui om stapan de casa, care a iesit dis-de-dimineata sa tocmeasca lucratori pentru via sa.
2. Si invoindu-se cu lucratorii cu un dinar pe zi, i-a trimis in via sa.
3. Si iesind pe la ceasul al treilea, a vazut pe altii stand in piata fara lucru.
4. Si le-a zis acelora: Mergeti si voi in vie, si ce va fi cu dreptul, va voi da.
5. Iar ei s-au dus. Iesind iarasi pe la ceasul al saselea si al noualea, a facut tot asa.
6. Iesind pe la ceasul al unsprezecelea, a gasit pe altii, stand fara lucru, si le-a zis: De ce ati stat aici toata ziua fara lucru?
7. Zis-au lui: Fiindca nimeni nu ne-a tocmit. Zis-a lor: Duceti-va si voi in vie si ce va fi cu dreptul veti lua.
8. Facandu-se seara, stapanul viei a zis catre ingrijitorul sau: Cheama pe lucratori si da-le plata, incepand de cei din urma pana la cei dintai.
9. Venind cei din ceasul al unsprezecelea, au luat cate un dinar.
10. Si venind cei dintai, au socotit ca vor lua mai mult, dar au luat si ei tot cate un dinar.
11. Si dupa ce au luat, carteau impotriva stapanului casei,
12. Zicand: Acestia de pe urma au facut un ceas si i-ai pus deopotriva cu noi, care am dus greutatea zilei si arsita.
13. Iar el, raspunzand, a zis unuia dintre ei: Prietene, nu-ti fac nedreptate. Oare nu te-ai invoit cu mine un dinar?
14. Ia ce este al tau si pleaca. Voiesc sa dau acestuia de pe urma ca si tie.

15. Au nu mi se cuvine mie sa fac ce voiesc cu ale mele? Sau ochiul tau este rau, pentru ca eu sunt bun?
16. Astfel vor fi cei de pe urma intai si cei dintai pe urma, ca multi sunt chemati, dar putini alesi.
17. Si suindu-Se la Ierusalim, Iisus a luat de o parte pe cei doisprezece ucenici si le-a spus lor, pe cale:
18. Iata ne suim la Ierusalim si Fiul Omului va fi dat pe mana arhiereilor si a carturarilor, si-L vor osandi la moarte;
19. Si Il vor da pe mana paganilor, ca sa-L batjocoreasca si sa-L rastigneasca, dar a treia zi va invia.
20. Atunci a venit la El mama fiilor lui Zevedeu, impreuna cu fiii ei, inchinandu-se si cerand ceva de la El.
21. Iar El a zis ei: Ce voiesti? Ea a zis Lui: Zi ca sa sada acesti doi fii ai mei, unul de-a dreapta 1i altul de-a stanga Ta, intru imparatia Ta.
22. Dar Iisus, raspunzand, a zis: Nu stiti ce cereti. Puteti, oare, sa beti paharul pe care-l voi bea Eu si cu botezul cu care Eu Ma botez sa va botezati? Ei I-au zis: Putem.
23. Si El a zis lor: Paharul Meu veti bea si cu botezul cu care Eu Ma botez va veti boteza, dar a sedea de-a dreapta si de-a stanga Mea nu este al Meu a da, ci se va da celor pentru care s-a pregatit de catre Tatal Meu.
24. Si auzind cei zece s-au maniat pe cei doi frati.
25. Dar Iisus, chemandu-i la Sine, a zis: Stiti ca ocarmuitorii neamurilor domnesc peste ele si cei mari le stapanesc.

26. Nu tot asa va fi intre voi, ci care intre voi va vrea sa fie mare sa fie slujitorul vostru.
27. Si care intre voi va vrea sa fie intaiul sa va fie voua sluga,
28. Dupa cum si Fiul Omului n-a venit sa I se slujeasca, ci ca sa slujeasca El si sa-Si dea sufletul rascumparare pentru multi.
29. Si plecand ei din Ierihon, multime mare venea in urma Lui.
30. Si iata doi orbi, care sedeau langa drum, auzind ca trece Iisus, au strigat, zicand: Miluieste-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!
31. Dar multimea ii certa ca sa taca; ei insa si mai tare strigau, zicand: Miluieste-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David.
32. Si Iisus, stand, i-a chemat si le-a zis: Ce voiti sa va fac?
33. Zis-au Lui: Doamne, sa se deschida ochii nostri.
34. Si facandu-I-se mila, Iisus S-a atins de ochii lor, si indata au vazut si I-au urmat Lui.

CAPITOLUL 21

Intrarea in Ierusalim. Alungarea vanzatorilor din templu. Smochinul neroditor. Pilda lucratorilor celor rai.

1. Iar cand s-au apropiat de Ierusalim si au venit la Betfaghe la Muntele Maslinilor, atunci Iisus a trimis pe doi ucenici,
2. Zicandu-le: Mergeti in satul care este inaintea voastra si indata veti gasi o asina legata si un manz cu ea; dezlegati-o si aduceti-o la Mine.
3. Si daca va va zice cineva ceva, veti spune ca-I trebuie Domnului; si le va trimite indata.
4. Iar acestea toate s-au facut, ca sa se implineasca ceea ce s-a spus prin proorocul, care zice:
5. "Spuneti fiicei Sionului: Iata Imparatul tau vine la tine bland si sezand pe asina, pe manz, fiul celei de sub jug".
6. Mergand deci ucenicii si facand dupa cum le-a poruncit Iisus,
7. Au adus asina si manzul si deasupra lor si-au pus vesmintele, iar El a sezut peste ele.
8. Si cei mai multi din multime isi asterneau hainele pe cale, iar altii taiau ramuri din copaci si le asterneau pe cale,
9. Iar multimile care mergeau inaintea Lui si care veneau dupa El strigau zicand: Osana Fiului lui David; binecuvantat este Cel ce vine intru numele Domnului! Osana intru cei de sus!
10. Si intrand El in Ierusalim, toata cetatea s-a cutremurat, zicand: Cine este Acesta?
11. Iar multimile raspundeau: Acesta este Iisus, proorocul din Nazaretul Galileii.
12. Si a intrat Iisus in templu si a alungat pe toti cei ce vindeau si cumparau in templu si a rasturnat mesele schimbatorilor de bani si scaunele celor care vindeau porumbei.
13. Si a zis lor: Scris este: "Casa Mea, casa de rugaciune se va chema, iar voi o faceti pestera de talhari!"
14. Si au venit la El, in templu, orbi si schiopi si i-a facut sanatosi.
15. Si vazand arhiereii si carturarii minunile pe care le facuse si pe copiii care strigau in templu si ziceau: Osana Fiului lui David, s-au maniat,
16. Si I-au zis: Auzi ce zic acestia? Iar Iisus le-a zis: Da. Au niciodata n-ati citit ca din gura copiilor si a celor ce sug Ti-ai pregatit lauda?
17. Si lasandu-i, a iesit afara din cetate la Betania, si noaptea a ramas acolo.

18. Dimineata, a doua zi, pe cand se intorcea in cetate, a flamanzit;
19. Si vazand un smochin langa cale, S-a dus la el, dar n-a gasit nimic in el decat numai frunze, si a zis lui: De acum
inainte sa nu mai fie rod din tine in veac! Si smochinul s-a uscat indata.
20. Vazand aceasta, ucenicii s-au minunat, zicand: Cum s-a uscat smochinul indata?
21. Iar Iisus, raspunzand, le-a zis: Adevarat graiesc voua: Daca veti avea credinta si nu va veti indoi, veti face nu
numai ce s-a facut cu smochinul, ci si muntelui acestuia de veti zice: Ridica-te si arunca-te in mare, va fi asa.
22. Si toate cate veti cere, rugandu-va cu credinta, veti primi.
23. Iar dupa ce a intrat in templu, s-au apropiat de El, pe cand invata, arhiereii si batranii poporului si au zis: Cu ce
putere faci acestea? Si cine Ti-a dat puterea aceasta?
24. Raspunzand, Iisus le-a zis: Va voi intreba si Eu pe voi un cuvant, pe care, de Mi-l veti spune, si Eu va voi spune
voua cu ce putere fac acestea:
25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer sau de la oameni? Iar ei cugetau intru sine, zicand: De vom zice: Din
cer, ne va spune: De ce, dar, n-ati crezut lui?
26. Iar de vom zice: De la oameni, ne temem de popor, fiindca toti il socotesc pe Ioan de prooroc.
27. Si raspunzand ei lui Iisus, au zis: Nu stim. Zis-a lor si El: Nici Eu nu va spun cu ce putere fac acestea.
28. Dar ce vi se pare? Un om avea doi fii. Si, ducandu-se la cel dintai, i-a zis: Fiule, du-te astazi si lucreaza in via
mea.
29. Iar el, raspunzand, a zis: Ma duc, Doamne, si nu s-a dus.
30. Mergand la al doilea, i-a zis tot asa; acesta, raspunzand, a zis: Nu vreau, apoi caindu-se, s-a dus.
31. Care dintr-acestia doi a facut voia Tatalui? Zis-au Lui: Cel de-al doilea. Zis-a lor Iisus: Adevarat graiesc voua ca
vamesii si desfranatele merg inaintea voastra in imparatia lui Dumnezeu.
32. Caci a venit Ioan la voi in calea dreptatii si n-ati crezut in el, ci vamesii si desfranatele au crezut, iar voi ati
vazut si nu v-ati cait nici dupa aceea, ca sa credeti in el.
33. Ascultati alta pilda: Era un om oarecare stapan al casei sale, care a sadit vie. A imprejmuit-o cu gard, a sapat in
ea teasc, a cladit un turn si a dat-o lucratorilor, iar el s-a dus departe.
34. Cand a sosit timpul roadelor, a trimis pe slugile sale la lucratori, ca sa-i ia roadele.
35. Dar lucratorii, punand mana pe slugi, pe una au batut-o, pe alta au omorat-o, iar pe alta au ucis-o cu pietre.
36. Din nou a trimis alte slugi, mai multe decat cele dintai, si au facut cu ele tot asa.
37. La urma, a trimis la ei pe fiul sau zicand: Se vor rusina de fiul meu.
38. Iar lucratorii viei, vazand pe fiul, au zis intre ei: Acesta este mostenitorul; veniti sa-l omoram si sa avem noi
mostenirea lui.
39. Si, punand mana pe el, l-au scos afara din vie si l-au ucis.
40. Deci, cand va veni stapanul viei, ce va face acelor lucratori?
41. I-au raspuns: Pe acesti rai, cu rau ii va pierde, iar via o va da altor lucratori, care vor da roadele la timpul lor.
42. Zis-a lor Iisus: Au n-ati citit niciodata in Scripturi: "Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns sa
fie in capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta si este lucru minunat in ochii nostri"?
43. De aceea va spun ca imparatia lui Dumnezeu se va lua de la voi si se va da neamului care va face roadele ei.
44. Cine va cadea pe piatra aceasta se va sfarama, iar pe cine va cadea il va strivi.
45. Iar arhiereii si fariseii, ascultand pildele Lui, au inteles ca despre ei vorbeste.
46. Si cautand sa-L prinda, s-au temut de popor pentru ca Il socotea prooroc.

CAPITOLUL 22

Parabola nuntii fiului de imparat. Dinarul Cezarului. Cea mai mare porunca din Lege. Mesia: Fiul si Domnul lui David.

1. Si, raspunzand, Iisus a vorbit iarasi in pilde, zicandu-le:
2. Imparatia cerurilor asemanatu-s-a omului imparat care a facut nunta fiului sau.
3. Si a trimis pe slugile sale ca sa cheme pe cei poftiti la nunta, dar ei n-au voit sa vina.
4. Iarasi a trimis alte slugi, zicand: Spuneti celor chemati: Iata, am pregatit ospatul meu; juncii mei si cele
ingrasate s-au junghiat si toate sunt gata. Veniti la nunta.
5. Dar ei, fara sa tina seama, s-au dus: unul la tarina sa, altul la negutatoria lui;
6. Iar ceilalti, punand mana pe slugile lui, le-au batjocorit si le-au ucis.
7. Si auzind imparatul de acestea, s-a umplut de manie, si trimitand ostile sale, a nimicit pe ucigasii aceia si cetatii
lor i-au dat foc.

8. Apoi a zis catre slugile sale: Nunta este gata, dar cei poftiti n-au fost vrednici.
9. Mergeti deci la raspantiile drumurilor si pe cati veti gasi, chemati-i la nunta.
10. Si iesind slugile acelea la drumuri, au adunat pe toti cati i-au gasit, si rai si buni, si s-a umplut casa nuntii cu oaspeti.
11. Iar intrand imparatul ca sa priveasca pe oaspeti, a vazut acolo un om care nu era imbracat in haina de nunta,
12. Si i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici fara haina de nunta? El insa a tacut.
13. Atunci imparatul a zis slugilor: Legati-l de picioare si de maini si aruncati-l in intunericul cel mai din afara. Acolo va fi plangerea si scrasnirea dintilor.
14. Caci multi sunt chemati, dar putini alesi.
15. Atunci s-au dus fariseii si au tinut sfat ca sa-L prinda pe El in cuvant.
16. Si au trimis la El pe ucenicii lor, impreuna cu irodianii, zicand: Invatatorule, stim ca esti omul adevarului si intru adevar inveti calea lui Dumnezeu si nu-Ti pasa de nimeni, pentru ca nu cauti la fata oamenilor.
17. Spune-ne deci noua: Ce Ti se pare? Se cuvine sa dam dajdie Cezarului sau nu?
18. Iar Iisus, cunoscand viclenia lor, le-a raspuns: Ce Ma ispititi, fatarnicilor?
19. Aratati-Mi banul de dajdie. Iar ei I-au adus un dinar.
20. Iisus le-a zis: Al cui e chipul acesta si inscriptia de pe el?
21. Raspuns-au ei: Ale Cezarului. Atunci a zis lor: Dati deci Cezarului cele ce sunt ale Cezarului si lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu.
22. Auzind aceasta, s-au minunat si, lasandu-L, s-au dus.
23. In ziua aceea, s-au apropiat de El saducheii, cei ce zic ca nu este inviere, si L-au intrebat,
24. Zicand: Invatatorule, Moise a zis: Daca cineva moare neavand copii, fratele lui sa ia de sotie pe cea vaduva si sa ridice urmasi fratelui sau.
25. Deci erau, la noi, sapte frati; si cel dintai s-a insurat si a murit si, neavand urmas, a lasat pe femeia sa fratelui sau.
26. Asemenea si al doilea si al treilea, pana la al saptelea.
27. In urma tuturor a murit si femeia.
28. La inviere, deci, a carui dintre cei sapte va fi femeia? Caci toti au avut-o de sotie.
29. Raspunzand, Iisus le-a zis: Va rataciti nestiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
30. Caci la inviere, nici nu se insoara, nici nu se marita, ci sunt ca ingerii lui Dumnezeu in cer.
31. Iar despre invierea mortilor, au n-ati citit ce vi s-a spus voua de Dumnezeu, zicand:
32. "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam si Dumnezeul lui Isaac si Dumnezeul lui Iacov"? Nu este Dumnezeul mortilor, ci al viilor.
33. Iar multimile, ascultandu-L, erau uimite de invatatura Lui.
34. Si auzind fariseii ca a inchis gura saducheilor, s-au adunat laolalta.
35. Unul dintre ei, invatator de Lege, ispitindu-L pe Iisus, L-a intrebat:
36. Invatatorule, care porunca este mai mare in Lege?
37. El i-a raspuns: Sa iubesti pe Domnul Dumnezeul tau, cu toata inima ta, cu tot sufletul tau si cu tot cugetul tau.
38. Aceasta este marea si intaia porunca.
39. Iar a doua, la fel ca aceasta: Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine insuti.
40. In aceste doua porunci se cuprind toata Legea si proorocii.
41. Si fiind adunati fariseii, i-a intrebat Iisus,
42. Zicand: Ce vi se pare despre Hristos? Al cui Fiu este? Zis-au Lui: Al lui David.
43. Zis-a lor: Cum deci David, in duh, Il numeste pe El Domn? - zicand:
44. "Zis-a Domnul Domnului meu: Sezi de-a dreapta Mea, pana ce voi pune pe vrajmasii Tai asternut picioarelor Tale".
45. Deci daca David Il numeste pe El domn, cum este fiu al lui?
46. Si nimeni nu putea sa-I raspunda cuvant si nici n-a mai indraznit cineva, din ziua aceea, sa-L mai intrebe.

CAPITOLUL 23

Iisus mustra pe farisei si pe carturari. Mustra Ierusalimul, cel ce ucide pe prooroci, si prezice daramarea lui.

1. Atunci a vorbit Iisus multimilor si ucenicilor Sai,
2. Zicand: Carturarii si fariseii au sezut in scaunul lui Moise;

3. Deci toate cate va vor zice voua, faceti-le si paziti-le; dar dupa faptele lor nu faceti, ca ei zic, dar nu fac.
4. Ca leaga sarcini grele si cu anevoie de purtat si le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul nu voiesc sa le miste.
5. Toate faptele lor le fac ca sa fie priviti de oameni; caci isi latesc filacteriile si isi maresc ciucurii de pe poale.
6. Si le place sa stea in capul mesei la ospete si in bancile dintai, in sinagogi,
7. Si sa li se plece lumea in piete si sa fie numiti de oameni: Rabi.
8. Voi insa sa nu va numiti rabi, ca unul este Invatatorul vostru: Hristos, iar voi toti sunteti frati.
9. Si tata al vostru sa nu numiti pe pamant, ca Tatal vostru unul este, Cel din ceruri.
10. Nici invatatori sa nu va numiti, ca Invatatorul vostru este unul: Hristos.
11. Si care este mai mare intre voi sa fie slujitorul vostru.
12. Cine se va inalta pe sine se va smeri, si cine se va smeri pe sine se va inalta.
13. Vai voua, carturarilor si fariseilor fatarnici! Ca inchideti imparatia cerurilor inaintea oamenilor; ca voi nu intrati, si nici pe cei ce vor sa intre nu-i lasati.
14. Vai voua, carturarilor si fariseilor fatarnici! Ca mancati casele vaduvelor si cu fatarnicie va rugati indelung; pentru aceasta mai multa osanda veti lua.
15. Vai voua, carturarilor si fariseilor fatarnici! Ca inconjurati marea si uscatul ca sa faceti un ucenic, si daca l-ati facut, il faceti fiu al gheenei si indoit decat voi.
16. Vai voua, calauze oarbe, care ziceti: Cel ce se va jura pe templu nu este cu nimic legat, dar cel ce se va jura pe aurul templului este legat.
17. Nebuni si orbi! Ce este mai mare, aurul sau templul care sfinteste aurul?
18. Ziceti iar: Cel ce se va jura pe altar cu nimic nu este legat, dar cel ce se va jura pe darul ce este deasupra altarului este legat.
19. Nebuni si orbi! Ce este mai mare, darul sau altarul care sfinteste darul?
20. Deci, cel ce se jura pe altar se jura pe el si pe toate cate sunt deasupra lui.
21. Deci cel ce se jura pe templu se jura pe el si pe Cel care locuieste in el.
22. Cel ce se jura pe cer se jura pe tronul lui Dumnezeu si pe Cel ce sade pe el.
23. Vai voua, carturarilor si fariseilor fatarnici! Ca dati zeciuiala din izma, din marar si din chimen, dar ati lasat partile mai grele ale Legii: judecata, mila si credinta; pe acestea trebuia sa le faceti si pe acelea sa nu le lasati
24. Calauze oarbe care strecurati tantarul si inghititi camila!
25. Vai voua, carturarilor si fariseilor fatarnici! Ca voi curatiti partea din afara a paharului si a blidului, iar inauntru sunt pline de rapire si de lacomie.
26. Fariseule orb! Curata intai partea dinauntru a paharului si a blidului, ca sa fie curata si cea din afara.
27. Vai voua, carturarilor si fariseilor fatarnici! Ca semanati cu mormintele cele varuite, care pe din afara se arata frumoase, inauntru insa sunt pline de oase de morti si de toata necuratia.
28. Asa si voi, pe din afara va aratati drepti oamenilor, inauntru insa sunteti plini de fatarnicie si de faradelege.
29. Vai voua, carturarilor si fariseilor fatarnici! Ca ziditi mormintele proorocilor si impodobiti pe ale dreptilor,
30. Si ziceti: De am fi fost noi in zilele parintilor nostri, n-am fi fost partasi cu ei la varsarea sangelui proorocilor.
31. Astfel, dar, marturisiti voi insiva ca sunteti fii ai celor ce au ucis pe prooroci.
32. Dar voi intreceti masura parintilor vostri!
33. Serpi, pui de vipere, cum veti scapa de osanda gheenei?
34. De aceea, iata Eu trimit la voi prooroci si intelepti si carturari; dintre ei veti ucide si veti rastigni; dintre ei veti biciui in sinagogi si-i veti urmari din cetate in cetate,
35. Ca sa cada asupra voastra tot sangele dreptilor raspandit pe pamant, de la sangele dreptului Abel, pana la sangele lui Zaharia, fiul lui Varahia, pe care l-ati ucis intre templu si altar.
36. Adevarat graiesc voua, vor veni acestea toate asupra acestui neam.
37. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci si cu pietre ucizi pe cei trimisi la tine; de cate ori am voit sa adun pe fiii tai, dupa cum aduna pasarea puii sai sub aripi, dar nu ati voit.
38. Iata, casa voastra vi se lasa pustie;
39. Caci va zic voua: De acum nu Ma veti mai vedea, pana cand nu veti zice: Binecuvantat este Cel ce vine intru numele Domnului.

CAPITOLUL 24

Daramarea Ierusalimului. A doua venire a lui Hristos si sfarsitul lumii. Cand va veni ceasul acela?

1. Si iesind Iisus din templu, S-a dus si s-au apropiat de el ucenicii Lui, ca sa-I arate cladirile templului.
2. Iar El, raspunzand, le-a zis: Vedeti toate acestea? Adevarat graiesc voua: Nu va ramane aici piatra pe piatra, care sa nu se risipeasca.
3. Si sezand El pe Muntele Maslinilor, au venit la El ucenicii, de o parte, zicand: Spune noua cand vor fi acestea si care este semnul venirii Tale si al sfarsitului veacului?
4. Raspunzand, Iisus le-a zis: Vedeti sa nu va amageasca cineva.
5. Caci multi vor veni in numele Meu, zicand: Eu sunt Hristos, si pe multi ii vor amagi.
6. Si veti auzi de razboaie si de zvonuri de razboaie; luati seama sa nu va speriati, caci trebuie sa fie toate, dar inca nu este sfarsitul.
7. Caci se va ridica neam peste neam si imparatie peste imparatie si va fi foamete si ciuma si cutremure pe alocuri.
8. Dar toate acestea sunt inceputul durerilor.
9. Atunci va vor da pe voi spre asuprire si va vor ucide si veti fi urati de toate neamurile pentru numele Meu.
10. Atunci multi se vor sminti si se vor vinde unii pe altii; si se vor uri unii pe altii.
11. Si multi prooroci mincinosi se vor scula si vor amagi pe multi.
12. Iar din pricina inmultirii faradelegii, iubirea multora se va raci.
13. Dar cel ce va rabda pana sfarsit, acela se va mantui.
14. Si se va propovadui aceasta Evanghelie a imparatiei in toata lumea spre marturie la toate neamurile; si atunci va veni sfarsitul.
15. Deci, cand veti vedea uraciunea pustiirii ce s-a zis prin Daniel proorocul, stand in locul cel sfant - cine citeste sa inteleaga -
16. Atunci cei din Iudeea sa fuga in munti.
17. Cel ce va fi pe casa sa nu se coboare, ca sa-si ia lucrurile din casa.
18. Iar cel ce va fi in tarina sa nu se intoarca inapoi, ca sa-si ia haina.
19. Vai de cele insarcinate si de cele ce vor alapta in zilele acelea!
20. Rugati-va ca sa nu fie fuga voastra iarna, nici sambata.
21. Caci va fi atunci stramtorare mare, cum n-a fost de la inceputul lumii pana acum si nici nu va mai fi.
22. Si de nu s-ar fi scurtat acele zile, n-ar mai scapa nici un trup, dar pentru cei alesi se vor scurta acele zile.
23. Atunci, de va va zice cineva: Iata, Mesia este aici sau dincolo, sa nu-l credeti.
24. Caci se vor ridica hristosi mincinosi si prooroci mincinosi si vor da semne mari si chiar minuni, ca sa amageasca, de va fi cu putinta, si pe cei alesi.
25. Iata, v-am spus de mai inainte.
26. Deci, de va vor zice voua: Iata este in pustie, sa nu iesiti; iata este in camari, sa nu credeti.
27. Caci precum fulgerul iese de la rasarit si se arata pana la apus, asa va fi si venirea Fiului Omului.
28. Caci unde va fi starvul, acolo se vor aduna vulturii.
29. Iar indata dupa stramtorarea acelor zile, soarele se va intuneca si luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cadea din cer si puterile cerurilor se vor zgudui.
30. Atunci se va arata pe cer semnul Fiului Omului si vor plange toate neamurile pamantului si vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere si cu slava multa.
31. Si va trimite pe ingerii Sai, cu sunet mare de trambita, si vor aduna pe cei alesi ai Lui din cele patru vanturi, de la marginile cerurilor pana la celelalte margini.
32. Invatati de la smochin pilda: Cand mladita lui se face frageda si odrasleste frunze, cunoasteti ca vara e aproape.
33. Asemenea si voi, cand veti vedea toate acestea, sa stiti ca este aproape, la usi.
34. Adevarat graiesc voua ca nu va trece neamul acesta, pana ce nu vor fi toate acestea.
35. Cerul si pamantul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
36. Iar de ziua si de ceasul acela nimeni nu stie, nici ingerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatal.
37. Si precum a fost in zilele lui Noe, asa va fi venirea Fiului Omului.
38. Caci precum in zilele acelea dinainte de potop, oamenii mancau si beau, se insurau si se maritau, pana in ziua cand a intrat Noe in corabie,
39. Si n-au stiut pana ce a venit potopul si i-a luat pe toti, la fel va fi si venirea Fiului Omului.
40. Atunci, din doi care vor fi in tarina, unul se va lua si altul se va lasa.

41. Din doua care vor macina la moara, una se va lua si alta se va lasa.
42. Privegheati deci, ca nu stiti in care zi vine Domnul vostru.
43. Aceea cunoasteti, ca de-ar sti stapanul casei la ce straja din noapte vine furul, ar priveghea si n-ar lasa sa i se sparga casa.
44. De aceea si voi fiti gata, ca in ceasul in care nu ganditi Fiul Omului va veni.
45. Cine, oare, este sluga credincioasa si inteleapta pe care a pus-o stapanul peste slugile sale, ca sa le dea hrana la timp?
46. Fericita este sluga aceea, pe care venind stapanul sau, o va afla facand asa.
47. Adevarat zic voua ca peste toate avutiile sale o va pune.
48. Iar daca acea sluga, rea fiind, va zice in inima sa: Stapanul meu intarzie,
49. Si va incepe sa bata pe cei ce slujesc impreuna cu el, sa manance si sa bea cu betivii,
50. Veni-va stapanul slugii aceleia in ziua cand nu se asteapta si in ceasul pe care nu-l cunoaste,
51. Si o va taia din dregatorie si partea ei o va pune cu fatarnicii. Acolo va fi plangerea si scrasnirea dintilor.

CAPITOLUL 25

Pildele celor zece fecioare si a talantilor. Judecata viitoare.

1. Imparatia cerurilor se va asemana cu zece fecioare, care luand candelele lor, au iesit in intampinarea mirelui.
2. Cinci insa dintre ele erau fara minte, iar cinci intelepte.
3. Caci cele fara de minte, luand candelele, n-au luat cu sine untdelemn.
4. Iar cele intelepte au luat untdelemn in vase, odata cu candelele lor.
5. Dar mirele intarziind, au atipit toate si au adormit.
6. Iar la miezul noptii s-a facut strigare: Iata, mirele vine! Iesiti intru intampinarea lui!
7. Atunci s-au desteptat toate acele fecioare si au impodobit candelele lor.
8. Si cele fara de minte au zis catre cele intelepte: Dati-ne din untdelemnul vostru, ca se sting candelele noastre.
9. Dar cele intelepte le-au raspuns, zicand: Nu, ca nu cumva sa nu ne ajunga nici noua si nici voua. Mai bine mergeti la cei ce vand si cumparati pentru voi.
10. Deci plecand ele ca sa cumpere, a venit mirele si cele ce erau gata au intrat cu el la nunta si usa s-a inchis.
11. Iar mai pe urma, au sosit si celelalte fecioare, zicand: Doamne, Doamne, deschide-ne noua.
12. Iar el, raspunzand, a zis: Adevarat zic voua: Nu va cunosc pe voi.
13. Drept aceea, privegheati, ca nu stiti ziua, nici ceasul cand vine Fiul Omului.
14. Si mai este ca un om care, plecand departe, si-a chemat slugile si le-a dat pe mana avutia sa.
15. Unuia i-a dat cinci talanti, altuia doi, altuia unul, fiecaruia dupa puterea lui si a plecat.
16. Indata, mergand, cel ce luase cinci talanti a lucrat cu ei si a castigat alti cinci talanti.
17. De asemenea si cel cu doi a castigat alti doi.
18. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a sapat o groapa in pamant si a ascuns argintul stapanului sau.
19. Dupa multa vreme a venit si stapanul acelor slugi si a facut socoteala cu ele.
20. Si apropiindu-se cel care luase cinci talanti, a adus alti cinci talanti, zicand: Doamne, cinci talanti mi-ai dat, iata alti cinci talanti am castigat cu ei.
21. Zis-a lui stapanul: Bine, sluga buna si credincioasa, peste putine ai fost credincioasa, peste multe te voi pune; intra intru bucuria domnului tau.
22. Apropiindu-se si cel cu doi talanti, a zis: Doamne, doi talanti mi-ai dat, iata alti doi talanti am castigat cu ei.
23. Zis-a lui stapanul: Bine, sluga buna si credincioasa, peste putine ai fost credincioasa, peste multe te voi pune; intra intru bucuria domnului tau.
24. Apropiindu-se apoi si cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am stiut ca esti om aspru, care seceri unde n-ai semanat si aduni de unde n-ai imprastiat.
25. Si temandu-ma, m-am dus de am ascuns talantul tau in pamant; iata ai ce este al tau.
26. Si raspunzand stapanul sau i-a zis: Sluga vicleana si lenesa, stiai ca secer de unde n-am semanat si adun de unde n-am imprastiat?
27. Se cuvenea deci ca tu sa pui banii mei la zarafi, si eu, venind, as fi luat ce este al meu cu dobanda.
28. Luati deci de la el talantul si dati-l celui ce are zece talanti.
29. Caci tot celui ce are i se va da si-i va prisosi, iar de la cel ce n-are si ce are i se va lua.
30. Iar pe sluga netrebnica aruncati-o intru intunericul cel mai din afara. Acolo va fi plangerea si scrasnirea

dintilor.
31. Cand va veni Fiul Omului intru slava Sa, si toti sfintii ingeri cu El, atunci va sedea pe tronul slavei Sale.
32. Si se vor aduna inaintea Lui toate neamurile si-i va desparti pe unii de altii, precum desparte pastorul oile de capre.
33. Si va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stanga.
34. Atunci va zice Imparatul celor de-a dreapta Lui: Veniti, binecuvantatii Tatalui Meu, mosteniti imparatia cea pregatita voua de la intemeierea lumii.
35. Caci flamand am fost si Mi-ati dat sa mananc; insetat am fost si Mi-ati dat sa beau; strain am fost si M-ati primit;
36. Gol am fost si M-ati imbracat; bolnav am fost si M-ati cercetat; in temnita am fost si ati venit la Mine.
37. Atunci dreptii Ii vor raspunde, zicand: Doamne, cand Te-am vazut flamand si Te-am hranit? Sau insetat si Ti-am dat sa bei?
38. Sau cand Te-am vazut strain si Te-am primit, sau gol si Te-am imbracat?
39. Sau cand Te-am vazut bolnav sau in temnita si am venit la Tine?
40. Iar Imparatul, raspunzand, va zice catre ei: Adevarat zic voua, intrucat ati facut unuia dintr-acesti frati ai Mei, prea mici, Mie Mi-ati facut.
41. Atunci va zice si celor de-a stanga: Duceti-va de la Mine, blestematilor, in focul cel vesnic, care este gatit diavolului si ingerilor lui.
42. Caci flamand am fost si nu Mi-ati dat sa mananc; insetat am fost si nu Mi-ati dat sa beau;
43. Strain am fost si nu M-ati primit; gol, si nu M-ati imbracat; bolnav si in temnita, si nu M-ati cercetat.
44. Atunci vor raspunde si ei, zicand: Doamne, cand Te-am vazut flamand, sau insetat, sau strain, sau gol, sau bolnav, sau in temnita si nu Ti-am slujit?
45. El insa le va raspunde, zicand: Adevarat zic voua: Intrucat nu ati facut unuia dintre acesti prea mici, nici Mie nu Mi-ati facut.
46. Si vor merge acestia la osanda vesnica, iar dreptii la viata vesnica.

CAPITOLUL 26

Vestirea cea din urma a Patimilor lui Iisus. Ungerea din Betania. Cina cea de Taina. Suferintele din Ghetsimani. Tradarea lui Iuda. Prinderea lui Iisus. Infatisarea inaintea arhiereilor. Lepadarea lui Petru.

1. Iar dupa ce a sfarsit toate aceste cuvinte, a zis Iisus catre ucenicii Sai:
2. Stiti ca peste doua zile va fi Pastile si Fiul Omului va fi dat sa fie rastignit.
3. Atunci arhiereii si batranii poporului s-au adunat in curtea arhiereului, care se numea Caiafa.
4. Si impreuna s-au sfatuit ca sa prinda pe Iisus, cu viclesug, si sa-L ucida.
5. Dar ziceau: Nu in ziua praznicului, ca sa nu se faca tulburare in popor.
6. Fiind Iisus in Betania, in casa lui Simon Leprosul,
7. S-a apropiat de El o femeie, avand un alabastru cu mir de mare pret, si l-a turnat pe capul Lui, pe cand sedea la masa.
8. Si vazand ucenicii, s-au maniat si au zis: De ce risipa aceasta?
9. Caci mirul acesta se putea vinde scump, iar banii sa se dea saracilor.
10. Dar Iisus, cunoscand gandul lor, le-a zis: Pentru ce faceti suparare femeii? Caci lucru bun a facut ea fata de Mine.
11. Caci pe saraci totdeauna ii aveti cu voi, dar pe Mine nu Ma aveti totdeauna;
12. Ca ea, turnand mirul acesta pe trupul Meu, a facut-o spre ingroparea Mea.
13. Adevarat zic voua: Oriunde se va propovadui Evanghelia aceasta, in toata lumea, se va spune si ce-a facut ea, spre pomenirea ei.
14. Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, ducandu-se la arhierei,
15. A zis: Ce voiti sa-mi dati si eu Il voi da in mainile voastre? Iar ei i-au dat treizeci de arginti.
16. Si de atunci cauta un prilej potrivit ca sa-L dea in mainile lor.
17. In cea dintai zi a Azimelor, au venit ucenicii la Iisus si L-au intrebat: Unde voiesti sa-Ti pregatim sa mananci Pastile?
18. Iar El a zis: Mergeti in cetate, la cutare si spuneti-i: Invatatorul zice: Timpul Meu este aproape; la tine vreau sa fac Pastile cu ucenicii Mei.

19. Si ucenicii au facut precum le-a poruncit Iisus si au pregatit Pastile.
20. Iar cand s-a facut seara, a sezut la masa cu cei doisprezece ucenici.
21. Si pe cand mancau, Iisus a zis: Adevarat graiesc voua, ca unul dintre voi Ma va vinde.
22. Si ei, intristandu-se foarte, au inceput sa-I zica fiecare: Nu cumva eu sunt, Doamne?
23. Iar El, raspunzand, a zis: Cel ce a intins cu Mine mana in blid, acela Ma va vinde.
24. Fiul Omului merge precum este scris despre El. Vai, insa, acelui om prin care Fiul Omului se vinde! Bine era de
omul acela daca nu se nastea.
25. Si Iuda, cel ce L-a vandut, raspunzand a zis: Nu cumva sunt eu, Invatatorule? Raspuns-a lui: Tu ai zis.
26. Iar pe cand mancau ei, Iisus, luand paine si binecuvantand, a frant si, dand ucenicilor, a zis: Luati, mancati,
acesta este trupul Meu.
27. Si luand paharul si multumind, le-a dat, zicand: Beti dintru acesta toti,
28. Ca acesta este Sangele Meu, al Legii celei noi, care pentru multi se varsa spre iertarea pacatelor.
29. Si va spun voua ca nu voi mai bea de acum din acest rod al vitei pana in ziua aceea cand il voi bea cu voi, nou,
intru imparatia Tatalui Meu.
30. Si dupa ce au cantat laude, au iesit la Muntele Maslinilor.
31. Atunci Iisus le-a zis: Voi toti va veti sminti intru Mine in noaptea aceasta caci scris este: "Bate-voi pastorul si
se vor risipi oile turmei".
32. Dar dupa invierea Mea voi merge mai inainte de voi in Galileea.
33. Iar Petru, raspunzand, I-a zis: Daca toti se vor sminti intru Tine, eu niciodata nu ma voi sminti.
34. Zis-a Iisus lui: Adevarat zic tie ca in noaptea aceasta, mai inainte de a canta cocosul, de trei ori te vei lepada de
Mine.
35. Petru i-a zis: Si de ar fi sa mor impreuna cu Tine, nu ma voi lepada de Tine. Si toti ucenicii au zis la fel.
36. Atunci Iisus a mers impreuna cu ei la un loc ce se cheama Ghetsimani si a zis ucenicilor: Sedeti aici, pana ce Ma
voi duce acolo si Ma voi ruga.
37. Si luand cu Sine pe Petru si pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a inceput a Se intrista si a Se mahni.
38. Atunci le-a zis: Intristat este sufletul Meu pana la moarte. Ramaneti aici si privegheati impreuna cu Mine.
39. Si mergand putin mai inainte, a cazut cu fata la pamant, rugandu-Se si zicand: Parintele Meu, de este cu putinta,
treaca de la Mine paharul acesta! Insa nu precum voiesc Eu, ci precum Tu voiesti.
40. Si a venit la ucenici si i-a gasit dormind si i-a zis lui Petru: Asa, n-ati putut un ceas sa privegheati cu Mine!
41. Privegheati si va rugati, ca sa nu intrati in ispita. Caci duhul este osarduitor, dar trupul este neputincios.
42. Iarasi ducandu-se, a doua oara, s-a rugat, zicand: Parintele Meu, daca nu este cu putinta sa treaca acest pahar,
ca sa nu-l beau, faca-se voia Ta.
43. Si venind iarasi, i-a aflat dormind, caci ochii lor erau ingreuiati.
44. Si lasandu-i, S-a dus iarasi si a treia oara S-a rugat, acelasi cuvant zicand.
45. Atunci a venit la ucenici si le-a zis: Dormiti de acum si va odihniti! Iata s-a apropiat ceasul si Fiul Omului va fi
dat in mainile pacatosilor.
46. Sculati-va sa mergem, iata s-a apropiat cel ce M-a vandut.
47. Si pe cand vorbea inca, iata a sosit Iuda, unul dintre cei doisprezece, si impreuna cu el multime multa, cu sabii si
cu ciomege, de la arhierei si de la batranii poporului.
48. Iar vanzatorul le-a dat semn, zicand: Pe care-L voi saruta, Acela este: puneti mana pe El.
49. Si indata, apropiindu-se de Iisus, a zis: Bucura-Te, Invatatorule! Si L-a sarutat.
50. Iar Iisus i-a zis: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci ei, apropiindu-se, au pus mainile pe Iisus si L-au prins.
51. Si iata, unul dintre cei ce erau cu Iisus, intinzand mana, a tras sabia si, lovind pe sluga arhiereului, i-a taiat
urechea.
52. Atunci Iisus i-a zis: Intoarce sabia ta la locul ei, ca toti cei ce scot sabia, de sabie vor pieri.
53. Sau ti se pare ca nu pot sa rog pe Tatal Meu si sa-Mi trimita acum mai mult de douasprezece legiuni de ingeri?
54. Dar cum se vor implini Scripturile, ca asa trebuie sa fie?
55. In ceasul acela, a zis Iisus multimilor: Ca la un talhar ati iesit cu sabii si cu ciomege, ca sa Ma prindeti. In
fiecare zi sedeam in templu si invatam si n-ati pus mana pe Mine.
56. Dar toate acestea s-au facut ca sa se implineasca Scripturile proorocilor. Atunci toti ucenicii, lasandu-L, au
fugit.
57. Iar cei care au prins pe Iisus L-au dus la Caiafa arhiereul, unde erau adunati carturarii si batranii.
58. Iar Petru Il urma de departe pana a ajuns la curtea arhiereului si, intrand inauntru, sedea cu slugile, ca sa vada

sfarsitul.
59. Iar arhiereii, batranii si tot sinedriul cautau marturie mincinoasa impotriva lui Iisus, ca sa-L omoare.
60. Si n-au gasit, desi venisera multi martori mincinosi. Mai pe urma insa au venit doi si au spus:
61. Acesta a zis: Pot sa daram templul lui Dumnezeu si in trei zile sa-l cladesc.
62. Si, sculandu-se, arhiereul I-a zis: Nu raspunzi nimic la ceea ce marturisesc acestia impotriva Ta?
63. Dar Iisus tacea. Si arhiereul I-a zis: Te jur pe Dumnezeul cel viu, sa ne spui noua de esti Tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.
64. Iisus i-a raspuns: Tu ai zis. Si va spun inca: De acum veti vedea pe Fiul Omului sezand de-a dreapta puterii si venind pe norii cerului.
65. Atunci arhiereul si-a sfasiat hainele, zicand: A hulit! Ce ne mai trebuie martori? Iata acum ati auzit hula Lui.
66. Ce vi se pare? Iar ei, raspunzand, au zis: Este vinovat de moarte.
67. Si au scuipat in obrazul Lui, batandu-L cu pumnii, iar unii Ii dadeau palme,
68. Zicand: Prooroceste-ne, Hristoase, cine este cel ce Te-a lovit.
69. Iar Petru sedea afara, in curte. Si o slujnica s-a apropiat de el, zicand: Si tu erai cu Iisus Galileianul.
70. Dar el s-a lepadat inaintea tuturor, zicand: Nu stiu ce zici.
71. Si iesind el la poarta, l-a vazut alta si a zis celor de acolo: Si acesta era cu Iisus Nazarineanul.
72. Si iarasi s-a lepadat cu juramant: Nu cunosc pe omul acesta.
73. Iar dupa putin, apropiindu-se cei ce stateau acolo au zis lui Petru: Cu adevarat si tu esti dintre ei, caci si graiul te vadeste.
74. Atunci el a inceput a se blestema si a se jura: Nu cunosc pe omul acesta. Si indata a cantat cocosul.
75. Si Petru si-a adus aminte de cuvantul lui Iisus, care zisese: Mai inainte de a canta cocosul, de trei ori te vei lepada de Mine. Si iesind afara, a plans cu amar.

CAPITOLUL 27

Iisus inaintea lui Pilat. Iuda se spanzura. Iisus si Baraba. Iisus dat spre moarte. Biciuirea, batjocorirea, rastignirea, moartea, inmormantarea si paza mormantului.

1. Iar facandu-se dimineata, toti arhiereii si batranii poporului au tinut sfat impotriva lui Iisus, ca sa-L omoare.
2. Si, legandu-L, L-au dus si L-au predat dregatorului Pontiu Pilat.
3. Atunci Iuda, cel ce L-a vandut, vazand ca a fost osandit, s-a cait si a adus inapoi arhiereilor si batranilor cei treizeci de arginti,
4. Zicand: Am gresit vanzand sange nevinovat. Ei i-au zis: Ce ne priveste pe noi? Tu vei vedea.
5. Si el, aruncand argintii in templu, a plecat si, ducandu-se, s-a spanzurat.
6. Iar arhiereii, luand banii, au zis: Nu se cuvine sa-i punem in vistieria templului, deoarece sunt pret de sange.
7. Si tinand ei sfat, au cumparat cu ei Tarina Olarului, pentru ingroparea strainilor.
8. Pentru aceea s-a numit tarina aceea Tarina Sangelui, pana in ziua de astazi.
9. Atunci s-a implinit cuvantul spus de Ieremia proorocul, care zice: "Si au luat cei treizeci de arginti, pretul celui pretuit, pe care l-au pretuit fiii lui Israel,
10. Si i-au dat pe Tarina Olarului dupa cum mi-a spus mie Domnul".
11. Iar Iisus statea inaintea dregatorului. Si L-a intrebat dregatorul, zicand: Tu esti regele iudeilor? Iar Iisus i-a raspuns: Tu zici.
12. Si la invinuirile aduse Lui de catre arhierei si batrani, nu raspundea nimic.
13. Atunci I-a zis Pilat: Nu auzi cate marturisesc ei impotriva Ta?
14. Si nu i-a raspuns lui nici un cuvant, incat dregatorul se mira foarte.
15. La sarbatoarea Pastilor, dregatorul avea obiceiul sa elibereze multimii un intemnitat pe care-l voiau.
16. Si aveau atunci un vinovat vestit, care se numea Baraba.
17. Deci adunati fiind ei, Pilat le-a zis: Pe cine voiti sa vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Iisus, care se zice Hristos?
18. Ca stia ca din invidie L-au dat in mana lui.
19. Si pe cand statea Pilat in scaunul de judecata, femeia lui i-a trimis acest cuvant: Nimic sa nu-I faci Dreptului acestuia, ca mult am suferit azi, in vis, pentru El.
20. Insa arhiereii si batranii au atatat multimile ca sa ceara pe Baraba, iar pe Iisus sa-L piarda.
21. Iar dregatorul, raspunzand, le-a zis: Pe cine din cei doi voiti sa va eliberez? Iar ei au raspuns: Pe Baraba.
22. Si Pilat le-a zis: Dar ce voi face cu Iisus, ce se cheama Hristos? Toti au raspuns: Sa fie rastignit!

23. A zis iarasi Pilat: Dar ce rau a facut? Ei insa mai tare strigau si ziceau: Sa fie rastignit!
24. Si vazand Pilat ca nimic nu foloseste, ci mai mare tulburare se face, luand apa si-a spalat mainile inaintea multimii, zicand: Nevinovat sunt de sangele Dreptului acestuia. Voi veti vedea.
25. Iar tot poporul a raspuns si a zis: Sangele Lui asupra noastra si asupra copiilor nostri!
26. Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus L-a biciuit si L-a dat sa fie rastignit.
27. Atunci ostasii dregatorului, ducand ei pe Iisus in pretoriu, au adunat in jurul Lui toata cohorta,
28. Si dezbracandu-L de toate hainele Lui, I-au pus o hlamida rosie.
29. Si impletind o cununa de spini, I-au pus-o pe cap si in mana Lui cea dreapta trestie; si, ingenunchind inaintea lui isi bateau joc de El, zicand: Bucura-Te, regele iudeilor!
30. Si scuipand asupra Lui, au luat trestia si-L bateau peste CAPITOLUL
31. Iar dupa ce L-au batjocorit, L-au dezbracat de hlamida, L-au imbracat cu hainele Lui si L-au dus sa-L rastigneasca.
32. Si iesind, au gasit pe un om din Cirene, cu numele Simon; pe acesta l-au silit sa duca crucea Lui.
33. Si venind la locul numit Golgota, care inseamna: Locul Capatanii,
34. I-au dat sa bea vin amestecat cu fiere; si, gustand, nu a voit sa bea.
35. Iar dupa ce L-au rastignit, au impartit hainele Lui, aruncand sorti, ca sa se implineasca ceea ce s-a zis de proorocul: "Impartit-au hainele Mele intre ei, iar pentru camasa Mea au aruncat sorti".
36. Si ostasii, sezand, Il pazeau acolo.
37. Si deasupra capului au pus vina Lui scrisa: Acesta este Iisus, regele iudeilor.
38. Atunci au fost rastigniti impreuna cu El doi talhari, unul de-a dreapta si altul de-a stanga.
39. Iar trecatorii Il huleau, clatinandu-si capetele,
40. Si zicand: Tu, Cel ce darami templul si in trei zile il zidesti, mantuieste-Te pe Tine Insuti! Daca esti Fiul lui Dumnezeu, coboara-Te de pe cruce!
41. Asemenea si arhiereii, batandu-si joc de El, cu carturarii si cu batranii, ziceau:
42. Pe altii i-a mantuit, iar pe Sine nu poate sa Se mantuiasca! Daca este regele lui Israel, sa Se coboare acum de pe cruce, si vom crede in El.
43. S-a increzut in Dumnezeu: Sa-L scape acum, daca-L vrea pe El! Caci a zis: Sunt Fiul lui Dumnezeu.
44. In acelasi chip Il ocarau si talharii cei impreuna-rastigniti cu El.
45. Iar de la ceasul al saselea, s-a facut intuneric peste tot pamantul, pana la ceasul al noualea.
46. Iar in ceasul al noualea a strigat Iisus cu glas mare, zicand: Eli, Eli, lama sabahtani? adica: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai parasit?
47. Iar unii dintre cei ce stateau acolo, auzind ziceau: Pe Ilie il striga Acesta.
48. Si unul dintre ei, alergand indata si luand un burete, si umplandu-l de otet si punandu-l intr-o trestie, Ii da sa bea.
49. Iar ceilalti ziceau: Lasa, sa vedem daca vine Ilie sa-L mantuiasca.
50. Iar Iisus, strigand iarasi cu glas mare, Si-a dat duhul.
51. Si iata, catapeteasma templului s-a sfasiat in doua de sus pana jos, si pamantul s-a cutremurat si pietrele s-au despicat;
52. Mormintele s-au deschis si multe trupuri ale sfintilor adormiti s-au sculat.
53. Si iesind din morminte, dupa invierea Lui, au intrat in cetatea sfanta si s-au aratat multora.
54. Iar sutasul si cei ce impreuna cu el pazeau pe Iisus, vazand cutremurul si cele intamplate, s-au infricosat foarte, zicand: Cu adevarat, Fiul lui Dumnezeu era Acesta!
55. Si erau acolo multe femei, privind de departe, care urmasera din Galileea pe Iisus, slujindu-I,
56. Intre care era Maria Magdalena si Maria, mama lui Iacov si a lui Iosi, si mama fiilor lui Zevedeu.
57. Iar facandu-se seara, a venit un om bogat din Arimateea, cu numele Iosif, care si el era un ucenic al lui Iisus.
58. Acesta, ducandu-se la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit sa i se dea.
59. Si Iosif, luand trupul, l-a infasurat in giulgiu curat de in,
60. Si l-a pus in mormantul nou al sau, pe care-l sapase in stanca, si, pravalind o piatra mare la usa mormantului, s-a dus.
61. Iar acolo era Maria Magdalena si cealalta Marie, sezand in fata mormantului.
62. Iar a doua zi, care este dupa vineri, s-au adunat arhiereii si fariseii la Pilat,
63. Zicand: Doamne, ne-am adus aminte ca amagitorul Acela a spus, fiind inca in viata: Dupa trei zile Ma voi scula.
64. Deci, porunceste ca mormantul sa fie pazit pana a treia zi, ca nu cumva ucenicii Lui sa vina si sa-L fure si sa

spuna poporului: S-a sculat din morti. Si va fi ratacirea de pe urma mai rea decat cea dintai.
65. Pilat le-a zis: Aveti straja; mergeti si intariti cum stiti.
66. Iar ei, ducandu-se, au intarit mormantul cu straja, pecetluind piatra.

CAPITOLUL 28
Invierea lui Hristos. Aratarile Mantuitorului. Porunca botezului.

1. Dupa ce a trecut sambata, cand se lumina de ziua intai a saptamanii (Duminica), au venit Maria Magdalena si cealalta Marie, ca sa vada mormantul.
2. Si iata s-a facut cutremur mare, ca ingerul Domnului, coborand din cer si venind, a pravalit piatra si sedea deasupra ei.
3. Si infatisarea lui era ca fulgerul si imbracamintea lui alba ca zapada.
4. Si de frica lui s-au cutremurat cei ce pazeau si s-au facut ca morti.
5. Iar ingerul, raspunzand, a zis femeilor: Nu va temeti, ca stiu ca pe Iisus cel rastignit Il cautati.
6. Nu este aici; caci S-a sculat precum a zis; veniti de vedeti locul unde a zacut.
7. Si degraba mergand, spuneti ucenicilor Lui ca S-a sculat din morti si iata va merge inaintea voastra in Galileea; acolo Il veti vedea. Iata v-am spus voua.
8. Iar plecand ele in graba de la mormant, cu frica si cu bucurie mare au alergat sa vesteasca ucenicilor Lui.
9. Dar cand mergeau ele sa vesteasca ucenicilor, iata Iisus le-a intampinat, zicand: Bucurati-va! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui si I s-au inchinat.
10. Atunci Iisus le-a zis: Nu va temeti. Duceti-va si vestiti fratilor Mei, ca sa mearga in Galileea, si acolo Ma vor vedea.
11. Si plecand ele, iata unii din straja, venind in cetate, au vestit arhiereilor toate cele intamplate.
12. Si, adunandu-se ei impreuna cu batranii si tinand sfat, au dat bani multi ostasilor,
13. Zicand: Spuneti ca ucenicii Lui, venind noaptea, L-au furat, pe cand noi dormeam;
14. Si de se va auzi aceasta la dregatorul, noi il vom indupleca si pe voi fara grija va vom face.
15. Iar ei, luand argintii, au facut precum au fost invatati. Si s-a raspandit cuvantul acesta intre Iudei, pana in ziua de azi.
16. Iar cei unsprezece ucenici au mers in Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus.
17. Si vazandu-L, I s-au inchinat, ei care se indoisera.
18. Si apropiindu-Se Iisus, le-a vorbit lor, zicand: Datu-Mi-s-a toata puterea, in cer si pe pamant.
19. Drept aceea, mergand, invatati toate neamurile, botezandu-le in numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh,
20. Invatandu-le sa pazeasca toate cate v-am poruncit voua, si iata Eu cu voi sunt in toate zilele, pana la sfarsitul veacului. Amin.

SFANTA EVANGHELIE DUPA MARCU

CAPITOLUL 1
Ioan Botezatorul. Botezul lui Iisus Hristos. Ispitirea. Predica. Primii ucenici. Primele vindecari.

1. Inceputul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu,
2. Precum este scris in proorocie (la Maleahi) si Isaia: "Iata Eu trimit ingerul Meu inaintea fetei Tale, care va pregati calea Ta.
3. Glasul celui ce striga in pustie: Gatiti calea Domnului, drepte faceti cararile Lui".
4. Ioan boteza in pustie, propovaduind botezul pocaintei intru iertarea pacatelor.
5. Si ieseau la el tot tinutul Iudeii si toti cei din Ierusalim si se botezau de catre el, in raul Iordan, marturisindu-si pacatele.
6. Si Ioan era imbracat in haina de par de camila, avea cingatoare de piele imprejurul mijlocului si manca lacuste si

miere salbatica.
7. Si propovaduia, zicand: Vine in urma mea Cel ce este mai tare decat mine, Caruia nu sunt vrednic, plecandu-ma, sa-I dezleg cureaua incaltamintelor.
8. Eu v-am botezat pe voi cu apa, El insa va va boteza cu Duh Sfant.
9. Si in zilele acelea, Iisus a venit din Nazaretul Galileii si s-a botezat in Iordan, de catre Ioan.
10. Si indata, iesind din apa, a vazut cerurile deschise si Duhul ca un porumbel coborandu-Se peste El.
11. Si glas s-a facut din ceruri: Tu esti Fiul Meu cel iubit, intru Tine am binevoit.
12. Si indata Duhul L-a manat in pustie.
13. Si a fost in pustie patruzeci de zile, fiind ispitit de satana. Si era impreuna cu fiarele si ingerii Ii slujeau.
14. Dupa ce Ioan a fost prins, Iisus a venit in Galileea, propovaduind Evanghelia imparatiei lui Dumnezeu.
15. Si zicand: S-a implinit vremea si s-a apropiat imparatia lui Dumnezeu. Pocaiti-va si credeti in Evanghelie.
16. Si umbland pe langa Marea Galileii, a vazut pe Simon si pe Andrei, fratele lui Simon, aruncand mrejele in mare, caci ei erau pescari.
17. Si le-a zis Iisus: Veniti dupa Mine si va voi face sa fiti pescari de oameni.
18. Si indata, lasand mrejele, au mers dupa El.
19. Si mergand putin mai inainte, a vazut pe Iacov al lui Zevedeu si pe Ioan, fratele lui. Si ei erau in corabie, dregandu-si mrejele.
20. Si i-a chemat pe ei indata. Iar ei, lasand pe tatal lor Zevedeu in corabie, cu lucratorii, s-au dus dupa El.
21. Si venind in Capernaum si indata intrand sambata in sinagoga, ii invata.
22. Si erau uimiti de invatatura Lui, caci El ii invata pe ei ca Cel ce are putere, iar nu in felul carturarilor.
23. Si era in sinagoga lor un om cu duh necurat, care striga tare,
24. Zicand: Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit ca sa ne pierzi? Te stim cine esti: Sfantul lui Dumnezeu.
25. Si Iisus l-a certat, zicand: Taci si iesi din el.
26. Si scuturandu-l duhul cel necurat si strigand cu glas mare, a iesit din el.
27. Si s-au spaimantat toti, incat se intrebau intre ei, zicand: Ce este aceasta? O invatatura noua si cu putere; ca si duhurilor necurate le porunceste, si I se supun.
28. Si a iesit vestea despre El indata pretutindeni in toata imprejurimea Galileii.
29. Si indata iesind ei din sinagoga, au venit in casa lui Simon si a lui Andrei, cu Iacov si cu Ioan.
30. Iar soacra lui Simon zacea, prinsa de friguri, si indata I-au vorbit despre ea.
31. Si apropiindu-Se a ridicat-o, apucand-o de mana. Si au lasat-o frigurile si ea le slujea.
32. Iar cand s-a facut seara si soarele apusese, au adus la El pe toti bolnavii si demonizatii.
33. Si toata cetatea era adunata la usa.
34. Si a tamaduit pe multi care patimeau de felurite boli si demoni multi a alungat. Iar pe demoni nu-i lasa sa vorbeasca, pentru ca-L stiau ca El e Hristos.
35. Si a doua zi, foarte de dimineata, sculandu-Se, a iesit si S-a dus intr-un loc pustiu si Se ruga acolo.
36. Si a mers dupa El Simon si cei ce erau cu el.
37. Si aflandu-L, I-au zis: Toti Te cauta pe Tine.
38. Si El a zis lor: Sa mergem in alta parte, prin cetatile si satele invecinate, ca sa propovaduiesc si acolo, caci pentru aceasta am venit.
39. Si venind propovaduia in sinagogile lor, in toata Galileea, alungand pe demoni.
40. Si un lepros a venit la El, rugandu-L si ingenunchind si zicand: De voiesti, poti sa ma curatesti.
41. Si facandu-I-se mila, a intins mana si S-a atins de el si i-a zis: Voiesc, curateste-te.
42. Si indata s-a indepartat lepra de la el si s-a curatit.
43. Si poruncindu-i cu asprime, indata l-a alungat,
44. Si i-a zis: Vezi, nimanui sa nu spui nimic, ci mergi de te arata preotului si adu, pentru curatirea ta, cele ce a randuit Moise, spre marturie lor.
45. Iar el, iesind, a inceput sa propovaduiasca multe si sa raspandeasca cuvantul, incat Iisus nu mai putea sa intre pe fata in cetate, ci statea afara, in locuri pustii, si veneau la El de pretutindeni.

CAPITOLUL 2

Vindecarea slabanogului. Chemarea lui Matei. Postul. Smulgerea spicelor in zi de sambata.

1. Si intrand iarasi in Capernaum, dupa cateva zile s-a auzit ca este in casa.

2. Si indata s-au adunat multi, incat nu mai era loc, nici inaintea usii, si le graia lor cuvantul.
3. Si au venit la El, aducand un slabanog, pe care-l purtau patru insi.
4. Si neputand ei, din pricina multimii, sa se apropie de El, au desfacut acoperisul casei unde era Iisus si, prin spartura, au lasat in jos patul in care zacea slabanogul.
5. Si vazand Iisus credinta lor, i-a zis slabanogului: Fiule, iertate iti sunt pacatele tale!
6. Si erau acolo unii dintre carturari, care sedeau si cugetau in inimile lor:
7. Pentru ce vorbeste Acesta astfel? El huleste. Cine poate sa ierte pacatele, fara numai unul Dumnezeu?
8. Si indata cunoscand Iisus, cu duhul Lui, ca asa cugetau ei in sine, le-a zis lor: De ce cugetati acestea in inimile voastre?
9. Ce este mai usor a zice slabanogului: Iertate iti sunt pacatele, sau a zice: Scoala-te, ia-ti patul tau si umbla?
10. Dar, ca sa stiti ca putere are Fiul Omului a ierta pacatele pe pamant, a zis slabanogului:
11. Zic tie: Scoala-te, ia-ti patul tau si mergi la casa ta.
12. Si s-a sculat indata si, luandu-si patul, a iesit inaintea tuturor, incat erau toti uimiti si slaveau pe Dumnezeu, zicand: Asemenea lucruri n-am vazut niciodata.
13. Si iarasi a iesit la mare si toata multimea venea la El si ii invata.
14. Si trecand, a vazut pe Levi al lui Alfeu, sezand la vama, si i-a zis: Urmeaza-Mi! Iar el, sculandu-se, I-a urmat.
15. Si cand sedea El in casa lui Levi, multi vamesi si pacatosi sedeau la masa cu Iisus si cu ucenicii Lui. Ca erau multi si-I urmau.
16. Iar carturarii si fariseii, vazandu-L ca mananca impreuna cu vamesii si pacatosii, ziceau catre ucenicii Lui: De ce mananca si bea Invatatorul vostru cu vamesii si pacatosii?
17. Dar, auzind, Iisus le-a zis: Nu cei sanatosi au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. N-am venit sa chem pe cei drepti ci pe pacatosi la pocainta.
18. Ucenicii lui Ioan si ai fariseilor posteau si au venit si I-au zis Lui: De ce ucenicii lui Ioan si ucenicii fariseilor postesc, iar ucenicii Tai nu postesc?
19. Si Iisus le-a zis: Pot, oare, prietenii mirelui sa posteasca cat timp este mirele cu ei? Cata vreme au pe mire cu ei, nu pot sa posteasca.
20. Dar vor veni zile, cand se va lua mirele de la ei si atunci vor posti in acele zile.
21. Nimeni nu coase la haina veche petic dintr-o bucata de stofa noua, iar de nu, peticul nou va trage din haina veche si se va face o ruptura si mai rea.
22. Nimeni, iarasi, nu pune vin nou in burdufuri vechi, iar de nu, vinul nou sparge burdufurile si vinul se vara si burdufurile se strica; incat vinul nou trebuie sa fie in burdufuri noi.
23. Si pe cand mergea El intr-o sambata prin semanaturi, ucenicii Lui, in drumul lor, au inceput sa smulga spice.
24. Si fariseii Ii ziceau: Vezi, de ce fac sambata ce nu se cuvine?
25. Si Iisus le-a raspuns: Au niciodata n-ati citit ce a facut David, cand a avut nevoie si a flamanzit, el si cei ce erau cu el?
26. Cum a intrat in casa lui Dumnezeu, in zilele lui Abiatar arhiereul, si a mancat painile punerii inainte, pe care nu se cuvenea sa le manance decat numai preotii, si a dat si celor ce erau cu el?
27. Si le zicea lor: Sambata a fost facut pentru om, iar nu omul pentru sambata.
28. Astfel ca Fiul Omului este domn si al sambetei.

CAPITOLUL 3

Vindecarea celui cu mana uscata si alte vindecari. Alegerea celor 12 Apostoli. Pacatul impotriva Sfantului Duh. Mama si fratii lui Iisus.

1. Si iarasi a intrat in sinagoga. Si era acolo un om avand mana uscata.
2. Si Il pandeau pe Iisus sa vada daca il va vindeca sambata, ca sa-L invinuiasca.
3. Si a zis omului care avea mana uscata: Ridica-te in mijloc!
4. Si a zis lor: Se cuvine, sambata, a face bine sau a face rau, a mantui un suflet sau a-l pierde? Dar ei taceau;
5. Si privindu-i pe ei cu manie si intristandu-Se de invartosarea inimii lor, a zis omului: Intinde mana ta! Si a intins-o, si mana lui s-a facut sanatoasa.
6. Si iesind, fariseii au facut indata sfat cu irodianii impotriva Lui, ca sa-L piarda.
7. Iisus, impreuna cu ucenicii Lui, a plecat inspre mare si multime multa din Galileea si din Iudeea L-a urmat.
8. Din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan, dimprejurul Tirului si Sidonului, multime mare, care, auzind

cate facea, a venit la El.
9. Si a zis ucenicilor Sai sa-I fie pusa la indemana o corabioara, ca sa nu-L imbulzeasca multimea;
10. Fiindca vindecase pe multi, de aceea navaleau asupra Lui, ca sa se atinga de El toti cati erau bolnavi.
11. Iar duhurile cele necurate, cand Il vedeau, cadeau inaintea Lui si strigau, zicand: Tu esti Fiul lui Dumnezeu.
12. Si El le certa mult ca sa nu-L dea pe fata.
13. Si S-a suit pe munte si a chemat la Sine pe cati a voit, si au venit la El.
14. Si a randuit pe cei doisprezece, pe care i-a numit apostoli, ca sa fie cu El si sa-i trimita sa propovaduiasca,
15. Si sa aiba putere sa vindece bolile si sa alunge demonii.
16. Deci a randuit pe cei doisprezece: pe Simon, caruia i-a pus numele Petru;
17. Pe Iacov al lui Zevedeu si pe Ioan, fratele lui Iacov, si le-a pus lor numele Boanerghes, adica fii tunetului.
18. Si pe Andrei, si pe Filip, si pe Bartolomeu, pe Matei, si pe Toma, si pe Iacov al lui Alfeu, si pe Tadeu, si pe Simon Cananeul,
19. Si pe Iuda Iscarioteanul, cel care L-a si vandut.
20. Si a venit in casa, si iarasi multimea s-a adunat, incat ei nu puteau nici sa manance.
21. Si auzind ai Sai, au iesit ca sa-L prinda, ca ziceau: Si-a iesit din fire.
22. Iar carturarii, care veneau din Ierusalim, ziceau ca are pe Beelzebul si ca, cu domnul demonilor, alunga demonii.
23. Si chemandu-i la Sine, le-a vorbit in pilde: Cum poate satana sa alunge pe satana?
24. Daca o imparatie se va dezbina in sine, acea imparatie nu mai poate dainui.
25. Si daca o casa se va dezbina in sine, casa aceea nu va mai putea sa se tina.
26. Si daca satana s-a sculat impotriva sa insusi si s-a dezbinat, nu poate sa dainuiasca, ci are sfarsit.
27. Dar nimeni nu poate, intrand in casa celui tare, sa-i rapeasca lucrurile, de nu va lega intai pe cel tare, si atunci va jefui casa lui.
28. Adevarat graiesc voua ca toate vor fi iertate fiilor oamenilor, pacatele si hulele cate vor fi hulit;
29. Dar cine va huli impotriva Duhului Sfant nu are iertare in veac, ci este vinovat de osanda vesnica.
30. Pentru ca ziceau: Are duh necurat.
31. Si au venit mama Lui si fratii Lui si, stand afara, au trimis la El ca sn-L cheme.
32. Iar multimea sedea imprejurul Lui. Si I-au zis unii: Iata mama Ta si fratii Tai si surorile Tale sunt afara. Te cauta.
33. Si, raspunzand lor, le-a zis: Cine este mama Mea si fratii Mei?
34. Si privind pe cei ce sedeau in jurul Lui, a zis: Iata mama Mea si fratii Mei.
35. Ca oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele Meu si sora Mea si mama Mea.

CAPITOLUL 4

Felurite pilde despre imparatia cerurilor. Potolirea furtunii pe mare.

1. Si iarasi a inceput Iisus sa invete, langa mare, si s-a adunat la El multime foarte multa, incat El a intrat in corabie si sedea pe mare, iar toata multimea era langa mare, pe uscat.
2. Si-i invata multe in pilde, si in invatatura Sa le zicea:
3. Ascultati: Iata, iesit-a semanatorul sa semene.
4. Si pe cand semana el, o samanta a cazut langa cale si pasarile cerului au venit si au mancat-o.
5. Si alta a cazut pe loc pietros, unde nu avea pamant mult, si indata a rasarit, pentru ca nu avea pamant mult.
6. Si cand s-a ridicat soarele, s-a vestejit si, neavand radacina, s-a uscat.
7. Alta samanta a cazut in spini, a crescut, dar spinii au inabusit-o si rod n-a dat.
8. Si altele au cazut pe pamantul cel bun si, inaltandu-se si crescand, au dat roade si au adus: una treizeci, alta saizeci, alta o suta.
9. Si zicea: Cine are urechi de auzit sa auda.
10. Iar cand a fost singur, cei ce erau langa El, impreuna cu cei doisprezece, Il intrebau despre pilde.
11. Si le-a raspuns: Voua va e dat sa cunoasteti taina imparatiei lui Dumnezeu, dar pentru cei de afara totul se face in pilde,
12. Ca uitandu-se, sa priveasca si sa nu vada, si, auzind, sa nu inteleaga, ca nu cumva sa se intoarca si sa fie iertati.
13. Si le-a zis: Nu pricepeti pilda aceasta? Dar cum veti intelege toate pildele?
14. Semanatorul seamana cuvantul.
15. Cele de langa cale sunt aceia in care se seamana cuvantul, si, cand il aud, indata vine satana si ia cuvantul cel

semanat in inimile lor.
16. Cele semanate pe loc pietros sunt aceia care, cand aud cuvantul, il primesc indata cu bucurie,
17. Dar n-au radacina in ei, ci tin pana la un timp; apoi cand se intampla stramtorare sau prigoana pentru cuvant, indata se smintesc.
18. Si cele semanate intre spini sunt cei ce asculta cuvantul,
19. Dar grijile veacului si inselaciunea bogatiei si poftele dupa celelalte, patrunzand in ei, inabusa cuvantul si il fac neroditor.
20. Iar cele semanate pe pamantul cel bun sunt cei ce aud cuvantul si-l primesc si aduc roade: unul treizeci, altul saizeci si altul o suta.
21. Si le zicea: Se aduce oare faclia ca sa fie pusa sub obroc sau sub pat? Oare nu ca sa fie pusa in sfesnic?
22. Caci nu e nimic ascuns ca sa nu se dea pe fata; nici n-a fost ceva tainuit, decat ca sa vina la aratare.
23. Cine are urechi de auzit sa auda.
24. Si le zicea: Luati seama la ce auziti: Cu ce masura masurati, vi se va masura; iar voua celor ce ascultati, vi se va da si va va prisosi.
25. Caci celui ce are i se va da; dar de la cel ce nu are, si ce are i se va lua.
26. Si zicea: Asa este imparatia lui Dumnezeu, ca un om care arunca samanta in pamant,
27. Si doarme si se scoala, noaptea si ziua, si samanta rasare si creste, cum nu stie el.
28. Pamantul rodeste de la sine: mai intai pai, apoi spic, dupa aceea grau deplin in spic.
29. Iar cand rodul se coace, indata trimite secera, ca a sosit secerisul.
30. Si zicea: Cum vom asemana imparatia lui Dumnezeu, sau in ce pilda o vom inchipui?
31. Cu grauntele de mustar care, cand se seamana in pamant, este mai mic decat toate semintele de pe pamant;
32. Dar, dupa ce s-a semanat, creste si se face mai mare decat toate legumele si face ramuri mari, incat sub umbra lui pot sa salasluiasca pasarile cerului.
33. Si cu multe pilde ca acestea le graia cuvantul dupa cum puteau sa inteleaga.
34. Iar fara pilda nu le graia; si ucenicilor Sai le lamurea toate, deosebi.
35. Si in ziua aceea, cand s-a inserat, a zis catre ei: Sa trecem pe tarmul celalalt.
36. Si lasand ei multimea, L-au luat cu ei in corabie, asa cum era, caci erau cu El si alte corabii.
37. Si s-a pornit o furtuna mare de vant si valurile se pravaleau peste corabie, incat corabia era aproape sa se umple.
38. Iar Iisus era la partea dindarat a corabiei, dormind pe capatai. L-au desteptat si I-au zis: Invatatorule, nu-Ti este grija ca pierim?
39. Si El, sculandu-Se, a certat vantul si a poruncit marii: Taci! Inceteaza! Si vantul s-a potolit si s-a facut liniste mare.
40. Si le-a zis lor: Pentru ce sunteti asa de fricosi? Cum de nu aveti credinta?
41. Si s-au infricosat cu frica mare si ziceau unul catre altul: Cine este oare, Acesta, ca si vantul si marea I se supun?

CAPITOLUL 5

Vindecarea unui demonizat din tinutul Gadarenilor. Invierea fiicei lui Iair si vindecarea femeii bolnave de doisprezece ani.

1. Si a venit de cealalta parte a marii in tinutul Gadarenilor.
2. Iar dupa ce a iesit din corabie, indata L-a intampinat, din morminte, un om cu duh necurat,
3. Care isi avea locuinta in morminte, si nimeni nu putea sa-l lege nici macar in lanturi,
4. Pentru ca de multe ori fiind legat in obezi si lanturi, el rupea lanturile, si obezile le sfarama, si nimeni nu putea sa-l potoleasca;
5. Si neincetat noaptea si ziua era prin morminte si prin munti, strigand si taindu-se cu pietre.
6. Iar vazandu-L de departe pe Iisus, a alergat si s-a inchinat Lui.
7. Si strigand cu glas puternic, a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiule al lui Dumnezeu Celui Preainalt? Te jur pe Dumnezeu sa nu ma chinuiesti.
8. Caci ii zicea: Iesi duh necurat din omul acesta.
9. Si l-a intrebat: Care iti este numele? Si I-a raspuns: Legiune este numele meu, caci suntem multi.
10. Si Il rugau mult sa nu-i trimita afara din acel tinut.

11. Iar acolo, langa munte, era o turma mare de porci, care pastea.
12. Si L-au rugat, zicand: Trimite-ne pe noi in porci, ca sa intram in ei.
13. Si El le-a dat voie. Atunci, iesind, duhurile necurate au intrat in porci si turma s-a aruncat de pe tarmul inalt, in mare. Si erau ca la doua mii si s-au inecat in mare.
14. Iar cei care-i pasteau au fugit si au vestit in cetate si prin sate. Si au venit oamenii sa vada ce s-a intamplat.
15. Si s-au dus la Iisus si au vazut pe cel demonizat sezand jos, imbracat si intreg la minte, el care avusese legiune de demoni, si s-au infricosat.
16. Iar cei ce au vazut le-au povestit cum a fost cu demonizatul si despre porci.
17. Si ei au inceput sa-L roage sa se duca din hotarele lor.
18. Iar intrand El in corabie, cel ce fusese demonizat Il ruga ca sa-l ia cu El.
19. Iisus insa nu l-a lasat, ci i-a zis: Mergi in casa ta, la ai tai, si spune-le cate ti-a facut tie Domnul si cum te-a miluit.
20. Iar el s-a dus si a inceput sa vesteasca in Decapole cate i-a facut Iisus lui; si toti se minunau.
21. Si trecand Iisus cu corabia iarasi de partea cealalta, s-a adunat la El multime multa si era langa mare.
22. Si a venit unul din mai-marii sinagogilor, anume Iair, si vazandu-L pe Iisus, a cazut la picioarele Lui,
23. Si L-a rugat mult, zicand: Fiica mea este pe moarte, ci, venind, pune mainile tale peste ea, ca sa scape si sa traiasca.
24. Si a mers cu el. Si multime multa il urma pe Iisus Si Il imbulzea.
25. Si era o femeie care avea, de doisprezece ani, curgere de sange.
26. Si multe indurase de la multi doctori, cheltuindu-si toate ale sale, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergand inspre mai rau.
27. Auzind ea cele despre Iisus, a venit in multime si pe la spate s-a atins de haina Lui.
28. Caci isi zicea: De ma voi atinge macar de haina Lui, ma voi vindeca!
29. Si indata izvorul sangelui ei a incetat si ea a simtit in trup ca s-a vindecat de boala.
30. Si indata, cunoscand Iisus in Sine puterea iesita din El, intorcandu-Se catre multime, a intrebat: Cine s-a atins de Mine?
31. Si I-au zis ucenicii Lui: Vezi multimea imbulzindu-Te si zici: Cine s-a atins de Mine?
32. Si Se uita imprejur sa vada pe aceea care facuse aceasta.
33. Iar femeia, infricosandu-se si tremurand, stiind ce i se facuse, a venit si a cazut inaintea Lui si I-a marturisit tot adevarul;
34. Iar El i-a zis: Fiica, credinta ta te-a mantuit, mergi in pace si fii sanatoasa de boala ta!
35. Inca vorbind El, au venit unii de la mai-marele sinagogii, zicand: Fiica ta a murit. De ce mai superi pe Invatatorul?
36. Dar Iisus, auzind cuvantul ce s-a grait, a zis mai-marelui sinagogii: Nu te teme. Crede numai.
37. Si n-a lasat pe nimeni sa mearga cu El, decat numai pe Petru si pe Iacov si pe Ioan, fratele lui Iacov.
38. Si au venit la casa mai-marelui sinagogii si a vazut tulburare si pe cei ce plangeau si se tanguiau mult.
39. Si intrand, le-a zis: De va tulburati si plangeti? Copila n-a murit, ci doarme.
40. Si-L luau in ras. Iar El, scotandu-i pe toti afara, a luat cu Sine pe tatal copilei, pe mama ei si pe cei ce il insoteau si a intrat unde era copila.
41. Si apucand pe copila de mana, i-a grait: Talita kumi, care se talcuieste: Fiica, tie zic, scoala-te!
42. Si indata s-a sculat copila si umbla, caci era de doisprezece ani. Si s-au mirat indata cu uimire mare.
43. Dar El le-a poruncit, cu staruinta, ca nimeni sa nu afle de aceasta. Si le-a zis sa-i dea copilei sa manance.

CAPITOLUL 6

Proorocul dispretuit in patria lui. Trimiterea celor doisprezece. Uciderea lui Ioan Botezatorul. Saturarea celor cinci mii. Iisus umbla pe mare.

1. Si a iesit de acolo si a venit in patria Sa, iar ucenicii Lui au mers dupa El.
2. Si, fiind sambata, a inceput sa invete in sinagoga. Si multi, auzindu-L, erau uimiti si ziceau: De unde are El acestea? Si ce este intelepciunea care I s-a dat Lui? Si cum se fac minuni ca acestea prin mainile Lui?
3. Au nu este Acesta teslarul, fiul Mariei si fratele lui Iacov si al lui Iosi si al lui Iuda si al lui Simon? Si nu sunt, oare, surorile Lui aici la noi? Si se sminteau intru El.
4. Si le zicea Iisus: Nu este prooroc dispretuit, decat in patria sa si intre rudele sale si in casa sa.

5. Si n-a putut acolo sa faca nici o minune, decat ca, punandu-Si mainile peste putini bolnavi, i-a vindecat.
6. Si se mira de necredinta lor. Si strabatea satele dimprejur invatand.
7. Si a chemat la Sine pe cei doisprezece si a inceput sa-i trimita doi cate doi si le-a dat putere asupra duhurilor necurate.
8. Si le-a poruncit sa nu ia nimic cu ei, pe cale, ci numai toiag. Nici paine, nici traista, nici bani la cingatoare;
9. Ci sa fie incaltati cu sandale si sa nu se imbrace cu doua haine.
10. Si le zicea: In orice casa veti intra, acolo sa ramaneti pana ce veti iesi de acolo.
11. Si daca intr-un loc nu va vor primi pe voi, nici nu va vor asculta, iesind de acolo, scuturati praful de sub picioarele voastre, spre marturie lor. Adevarat graiesc voua: Mai usor va fi Sodomei si Gomorei, in ziua judecatii, decat cetatii aceleia.
12. Si iesind, ei propovaduiau sa se pocaiasca.
13. Si scoteau multi demoni si ungeau cu untdelemn pe multi bolnavi si-i vindecau.
14. Si a auzit regele Irod, caci numele lui Iisus se facuse cunoscut, si zicea ca Ioan Botezatorul s-a sculat din morti si de aceea se fac minuni prin el.
15. Altii insa ziceau ca este Ilie si altii ca este prooroc, ca unul din prooroci.
16. Iar Irod, auzind zicea: Este Ioan caruia eu am pus sa-i taie capul; el s-a sculat din morti.
17. Caci Irod, trimitand, l-a prins pe Ioan si l-a legat, in temnita, din pricina Irodiadei, femeia lui Filip, fratele sau, pe care o luase de sotie.
18. Caci Ioan ii zicea lui Irod: Nu-ti este ingaduit sa tii pe femeia fratelui tau.
19. Iar Irodiada il ura si voia sa-l omoare, dar nu putea,
20. Caci Irod se temea de Ioan, stiindu-l barbat drept si sfant, si-l ocrotea. Si ascultandu-l, multe facea si cu drag il asculta.
21. Si fiind o zi cu bun prilej, cand Irod, de ziua sa de nastere, a facut ospat dregatorilor lui si capeteniilor ostirii si fruntasilor din Galileea,
22. Si fiica Irodiadei, intrand si jucand, a placut lui Irod si celor ce sedeau cu el la masa. Iar regele a zis fetei: Cere de la mine orice vei voi si iti voi da.
23. Si s-a jurat ei: Orice vei cere de la mine iti voi da, pana la jumatate din regatul meu.
24. Si ea, iesind, a zis mamei sale: Ce sa cer? Iar Irodiada i-a zis: Capul lui Ioan Botezatorul.
25. Si intrand indata, cu graba, la rege, i-a cerut, zicand: Vreau sa-mi dai indata, pe tipsie, capul lui Ioan Botezatorul.
26. Si regele s-a mahnit adanc, dar pentru juramant si pentru cei ce sedeau cu el la masa, n-a voit s-o intristeze.
27. Si indata trimitand regele un paznic, a poruncit a-i aduce capul.
28. Si acela, mergand, i-a taiat capul in temnita, l-a adus pe tipsie si l-a dat fetei, iar fata l-a dat mamei sale.
29. Si auzind, ucenicii lui au venit, au luat trupul lui Ioan si l-au pus in mormant.
30. Si s-au adunat apostolii la Iisus si I-au spus Lui toate cate au facut si au invatat.
31. Si El le-a zis: Veniti voi insiva de o parte, in loc pustiu, si odihniti-va putin. Caci multi erau care veneau si multi erau care se duceau si nu mai aveau timp nici sa manance.
32. Si au plecat cu corabia spre un loc pustiu, de o parte.
33. Si i-au vazut plecand si multi au inteles si au alergat acolo pe jos de prin toate cetatile si au sosit inaintea lor.
34. Si iesind din corabie, Iisus a vazut multime mare si I s-a facut mila de ei, caci erau ca niste oi fara pastor, si a inceput sa-i invete multe.
35. Dar facandu-se tarziu, ucenicii Lui, apropiindu-se, I-au zis: Locul e pustiu si ceasul e tarziu;
36. Slobozeste-i, ca mergand prin cetatile si prin satele dimprejur, sa-si cumpere sa manance.
37. Raspunzand, El le-a zis: Dati-le voi sa manance. Si ei I-au zis: Sa mergem noi sa cumparam paini de doua sute de dinari si sa le dam sa manance?
38. Iar El le-a zis: Cate paini aveti? Duceti-va si vedeti. Si dupa ce au vazut, I-au spus: Cinci paini si doi pesti.
39. Si El le-a poruncit sa-i aseze pe toti cete, cete, pe iarba verde.
40. Si au sezut cete, cete, cate o suta si cate cincizeci.
41. Si luand cele cinci paini si cei doi pesti, privind la cer, a binecuvantat si a frant painile si le-a dat ucenicilor, ca sa le puna inainte, asemenea si cei doi pesti i-a impartit tuturor.
42. Si au mancat toti si s-au saturat.
43. Si au luat douasprezece cosuri pline cu faramituri si cu ce-a ramas din pesti.
44. Iar cei ce au mancat painile erau cinci mii de barbati.

45. Si indata a silit pe ucenicii Lui sa intre in corabie si sa mearga inaintea Lui, de cealalta parte, spre Betsaida, pana ce El va slobozi multimea.
46. Iar dupa ce i-a slobozit, S-a dus in munte ca sa Se roage.
47. Si facandu-se seara, era corabia in mijlocul marii, iar El singur pe tarm.
48. Si i-a vazut cum se chinuiau vaslind, caci vantul le era impotriva. Si catre a patra straja a noptii a venit la ei umbland pe mare si voia sa treaca pe langa ei.
49. Iar lor, vazandu-L umbland pe mare, li s-a parut ca este naluca si au strigat.
50. Caci toti L-au vazut si s-au tulburat. Dar indata El a vorbit cu ei si le-a zis: Indrazniti! Eu sunt; nu va temeti!
51. Si s-a suit la ei in corabie si s-a potolit vantul. Si erau peste masura de uimiti in sinea lor;
52. Caci nu pricepusera nimic de la minunea painilor, deoarece inima lor era invartosata.
53. Si trecand marea, au venit in tinutul Ghenizaretului si au tras la tarm.
54. Si iesind ei din corabie, indata L-au cunoscut.
55. Si strabateau tot tinutul acela si au inceput sa-I aduca pe bolnavi pe paturi, acolo unde auzeau ca este El.
56. Si oriunde intra in sate sau in cetati sau in satulete, puneau la raspantii pe cei bolnavi, si-L rugau sa le ingaduie sa se atinga macar de poala hainei Sale. Si cati se atingeau de El se vindecau.

CAPITOLUL 7

Iisus osandeste poruncile nascocite de farisei. Femeia cananeianca si fiica ei. Vindecarea celui surd si mut.

1. Si s-au adunat la El fariseii si unii dintre carturari, care venisera din Ierusalim.
2. Si vazand pe unii din ucenicii Lui ca mananca cu mainile necurate, adica nespalate, carteau;
3. Caci fariseii si toti iudeii, daca nu-si spala mainile pana la cot, nu mananca, tinand datina batranilor.
4. Si cand vin din piata, daca nu se spala, nu mananca; si alte multe sunt pe care au primit sa le tina: spalarea paharelor si a urcioarelor si a vaselor de arama si a paturilor.
5. Si L-au intrebat pe El fariseii si carturarii: Pentru ce nu umbla ucenicii Tai dupa datina batranilor, ci mananca cu mainile nespalate?
6. Iar El le-a zis: Bine a proorocit Isaia despre voi, fatarnicilor, precum este scris: "Acest popor Ma cinsteste cu buzele, dar inima lui este departe de Mine".
7. Dar in zadar Ma cinstesc, invatand invataturi care sunt porunci omenesti.
8. Caci lasand porunca lui Dumnezeu, tineti datina oamenilor: spalarea urcioarelor si a paharelor si altele ca acestea multe, pe care le faceti.
9. Si le zicea lor: Bine, ati lepadat porunca lui Dumnezeu, ca sa tineti datina voastra!
10. Caci Moise a zis: "Cinsteste pe tatal tau si pe mama ta", si "cel ce va grai de rau pe tatal sau, sau pe mama sa, cu moarte sa se sfarseasca".
11. Voi insa ziceti: Daca un om va spune tatalui sau mamei: Corban! adica: Cu ce te-as fi putut ajuta este daruit lui Dumnezeu,
12. Nu-l mai lasati sa faca nimic pentru tatal sau sau pentru mama sa.
13. Si astfel desfiintati cuvantul lui Dumnezeu cu datina voastra pe care singuri ati dat-o. Si faceti multe asemanatoare cu acestea.
14. Si chemand iarasi multimea la El, le zicea: Ascultati-Ma toti si intelegeti:
15. Nu este nimic din afara de om care, intrand in el, sa poata sa-l spurce. Dar cele ce ies din om, acelea sunt care il spurca.
16. De are cineva urechi de auzit sa auda.
17. Si cand a intrat in casa de la multime, L-au intrebat ucenicii despre aceasta pilda.
18. Si El le-a zis: Asadar si voi sunteti nepriceputi? Nu intelegeti, oare, ca tot ce intra in om, din afara, nu poate sa-l spurce?
19. Ca nu intra in inima lui, ci in pantece, si iese afara, pe calea sa, bucatele fiind toate curate.
20. Dar zicea ca ceea ce iese din om, aceea spurca pe om.
21. Caci dinauntru, din inima omului, ies cugetele cele rele, desfranarile, hotiile, uciderile,
22. Adulterul, lacomiile, vicleniile, inselaciunea, nerusinarea, ochiul pizmas, hula, trufia, usuratatea.
23. Toate aceste rele ies dinauntru si spurca pe om.
24. Si ridicandu-Se de acolo, S-a dus in hotarele Tirului si ale Sidonului si, intrand intr-o casa, voia ca nimeni sa nu stie, dar n-a putut sa ramana tainuit.

25. Caci indata auzind despre El o femeie, a carei fiica avea duh necurat, a venit si a cazut la picioarele Lui.
26. Si femeia era pagana, de neam din Fenicia Siriei. Si Il ruga sa alunge demonii din fiica ei.
27. Dar Iisus i-a vorbit: Lasa intai sa se sature copiii. Caci nu este bine sa iei painea copiilor si s-o arunci cainilor.
28. Ea insa a raspuns si I-a zis: Da, Doamne, dar si cainii, sub masa, mananca din faramiturile copiilor.
29. Si Iisus i-a zis: Pentru acest cuvant, mergi. A iesit demonul din fiica ta.
30. Iar ea, ducandu-se acasa, a gasit pe copila culcata in pat, iar demonul iesise.
31. Si, iesind din partile Tirului, a venit, prin Sidon, la Marea Galileii, prin mijlocul hotarelor Decapolei.
32. Si I-au adus un surd, care era si gangav, si L-au rugat ca sa-Si puna mana peste el.
33. Si luandu-l din multime, la o parte, Si-a pus degetele in urechile lui, si scuipand, S-a atins de limba lui.
34. Si privind la cer, a suspinat si a zis lui: Effatta! ceea ce inseamna: Deschide-te!
35. Si urechile lui s-au deschis, iar legatura limbii lui indata s-a dezlegat, si vorbea bine.
36. Si le poruncea sa nu spuna nimanui. Dar, cu cat le poruncea, cu atat mai mult ei Il vesteau.
37. Si erau uimiti peste masura, zicand: Toate le-a facut bine: pe surzi ii face sa auda si pe muti sa vorbeasca.

CAPITOLUL 8

Saturarea celor patru mii. Acest neam cere semn. Paziti-va de farisei si de Irod. Vindecarea unui orb. Marturisirea lui Petru. Intaia vestire a Patimilor.

1. In zilele acelea, fiind iarasi multime multa si neavand ce sa manance, Iisus, chemand la Sine pe ucenici, le-a zis:
2. Mila Imi este de multime, ca sunt trei zile de cand asteapta langa Mine si n-au ce sa manance.
3. Si de-i voi slobozi flamanzi la casa lor, se vor istovi pe drum, ca unii dintre ei au venit de departe.
4. Si ucenicii Lui I-au raspuns: De unde va putea cineva sa-i sature pe acestia cu paine, aici in pustie.
5. El insa i-a intrebat: Cate paini aveti? Raspuns-au Lui: sapte.
6. Si a poruncit multimii sa seada jos pe pamant. Si, luand cele sapte paini, a multumit, a frant si a dat ucenicilor Sai, ca sa le puna inainte. Si ei le-au pus multimii inainte.
7. Si aveau si putini pestisori. Si binecuvantandu-i, a zis sa-i puna si pe acestia inaintea lor.
8. Si au mancat si s-au saturat si au luat sapte cosuri cu ramasite de faramituri.
9. Si ei erau ca la patru mii. Si i-a slobozit.
10. Si indata intrand in corabie cu ucenicii Sai, a venit in partile Dalmanutei.
11. Si au iesit fariseii si se sfadeau cu El, cerand de la El semn din cer, ispitindu-L.
12. Si Iisus, suspinand cu duhul Sau, a zis: Pentru ce neamul acesta cere semn? Adevarat graiesc voua ca nu se va da semn acestui neam.
13. Si lasandu-i, a intrat iarasi in corabie si a trecut de cealalta parte.
14. Dar ucenicii au uitat sa ia paine si numai o paine aveau cu ei in corabie.
15. Si El le-a poruncit, zicand: Vedeti, paziti-va de aluatul fariseilor si de aluatul lui Irod.
16. Si vorbeau intre ei, zicand: Aceasta o zice, fiindca n-avem paine.
17. Si Iisus, intelegand, le-a zis: De ce ganditi ca n-aveti paine? Tot nu intelegeti, nici nu pricepeti? Atat de invartosata este inima voastra?
18. Ochi aveti si nu vedeti, urechi aveti si nu auziti si nu va aduceti aminte.
19. Cand am frant cele cinci paini, la cei cinci mii de oameni, atunci cate cosuri pline de faramituri ati luat? Zis-au Lui: Douasprezece.
20. Si cand cu cele sapte paini, la cei patru mii de oameni, cate cosuri pline de faramituri ati luat? Iar ei au zis: Sapte.
21. Si le zicea: Tot nu pricepeti?
22. Si au venit la Betsaida. Si au adus la El un orb si L-au rugat sa se atinga de el.
23. Si luand pe orb de mana, l-a scos afara din sat si, scuipand in ochii lui si punandu-Si mainile peste el, l-a intrebat daca vede ceva.
24. Si el, ridicandu-si ochii, a zis: zaresc oamenii; ii vad ca pe niste copaci umbland.
25. Dupa aceea a pus iarasi mainile pe ochii lui, si el a vazut bine si s-a indreptat, caci vedea toate, lamurit.
26. Si l-a trimis la casa sa, zicandu-i: Sa nu intri in sat, nici sa spui cuiva din sat.
27. Si a iesit Iisus si ucenicii Lui prin satele din preajma Cezareii lui Filip. Si pe drum intreba pe ucenicii Sai, zicandu-le: Cine zic oamenii ca sunt?
28. Ei au raspuns Lui, zicand: Unii spun ca esti Ioan Botezatorul, altii ca esti Ilie, iar altii ca esti unul din prooroci.

29. Si El i-a intrebat: Dar voi cine ziceti ca sunt Eu? Raspunzand, Petru a zis Lui: Tu esti Hristosul.
30. Si El le-a dat porunca sa nu spuna nimanui despre El.
31. Si a inceput sa-i invete ca Fiul Omului trebuie sa patimeasca multe si sa fie defaimat de batrani, de arhierei si de carturari si sa fie omorat, iar dupa trei zile sa invieze.
32. Si spunea acest cuvant pe fata. Si luandu-L Petru de o parte, a inceput sa-L dojeneasca.
33. Dar El, intorcandu-Se si uitandu-Se la ucenicii Sai, a certat pe Petru si i-a zis: Mergi, inapoia mea, satano! Caci tu nu cugeti cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.
34. Si chemand la Sine multimea, impreuna cu ucenicii Sai, le-a zis: Oricine voieste sa vina dupa Mine sa se lepede de sine, sa-si ia crucea si sa-Mi urmeze Mie.
35. Caci cine va voi sa-si scape sufletul il va pierde, iar cine va pierde sufletul Sau pentru Mine si pentru Evanghelie, acela il va scapa.
36. Caci ce-i foloseste omului sa castige lumea intreaga, daca-si pierde sufletul?
37. Sau ce ar putea sa dea omul, in schimb, pentru sufletul sau?
38. Caci de cel ce se va rusina de Mine si de cuvintele Mele, in neamul acesta desfranat si pacatos, si Fiul Omului Se va rusina de el, cand va veni intru slava Tatalui sau cu sfintii ingeri.

CAPITOLUL 9

Schimbarea la fata. Vindecarea lunaticului. A doua vestire a Patimilor. Cearta pentru locul intai. Prilejul de pacat.

1. Si le zicea lor: Adevarat graiesc voua ca sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, pana ce nu vor vedea imparatia lui Dumnezeu, venind intru putere.
2. Si dupa sase zile a luat Iisus cu Sine pe Petru si pe Iacov si pe Ioan si i-a dus intr-un munte inalt, de o parte, pe ei singuri, si S-a schimbat la fata inaintea lor.
3. Si vesmintele Lui s-au facut stralucitoare, albe foarte, ca zapada, cum nu poate inalbi asa pe pamant inalbitorul.
4. Si li s-a aratat Ilie impreuna cu Moise si vorbeau cu Iisus.
5. Si raspunzand Petru, a zis lui Iisus: Invatatorule, bine este ca noi sa fim aici; si sa facem trei colibe: Tie una si lui Moise una si lui Ilie una.
6. Caci nu stia ce sa spuna, fiindca erau inspaimantati.
7. Si s-a facut un nor care ii umbrea, iar un glas din nor a venit zicand: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta sa-L ascultati.
8. Dar, deodata, privind ei imprejur, n-au mai vazut pe nimeni decat pe Iisus, singur cu ei.
9. Si coborandu-se ei din munte, le-a poruncit ca nimanui sa nu spuna cele ce vazusera, decat numai cand Fiul Omului va invia din morti.
10. Iar ei au tinut cuvantul, intrebandu-se intre ei: Ce inseamna a invia din morti?
11. Si L-au intrebat pe El, zicand: Pentru ce zic fariseii si carturarii ca trebuie sa vina mai intai Ilie?
12. Iar El le-a raspuns: Ilie, venind intai, va aseza iarasi toate. Si cum este scris despre Fiul Omului ca va sa patimeasca multe si sa fie defaimat?
13. Dar va zic voua ca Ilie a si venit si i-au facut toate cate au voit, precum s-a scris despre el.
14. Si venind la ucenici, a vazut multime mare imprejurul lor si pe carturari sfadindu-se intre ei.
15. Si indata toata multimea, vazandu-L, s-a spaimantat si, alergand, I se inchina.
16. Si Iisus a intrebat pe carturari: Ce va sfaditi intre voi?
17. Si I-a raspuns Lui unul din multime: Invatatorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut.
18. Si oriunde-l apuca, il arunca la pamant si face spume la gura si scrasneste din dinti si intepeneste. Si am zis ucenicilor Tai sa-l alunge, dar ei n-au putut.
19. Iar El, raspunzand lor, a zis: O, neam necredincios, pana cand voi fi cu voi? Pana cand va voi rabda pe voi? Aduceti-l la Mine.
20. Si l-au adus la El. Si vazandu-L pe Iisus, duhul indata a zguduit pe copil, si, cazand la pamant, se zvarcolea spumegand.
21. Si l-a intrebat pe tatal lui: Cata vreme este de cand i-a venit aceasta? Iar el a raspuns: din pruncie.
22. Si de multe ori l-a aruncat si in foc si in apa ca sa-l piarda. Dar de poti ceva, ajuta-ne, fiindu-Ti mila de noi.
23. Iar Iisus i-a zis: De poti crede, toate sunt cu putinta celui ce crede.
24. Si indata strigand tatal copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajuta necredintei mele.
25. Iar Iisus, vazand ca multimea da navala, a certat duhul cel necurat, zicandu-i: Duh mut si surd, Eu iti poruncesc:

Iesi din el si sa nu mai intri in el!
26. Si racnind si zguduindu-l cu putere, duhul a iesit; iar copilul a ramas ca mort, incat multi ziceau ca a murit.
27. Dar Iisus, apucandu-l de mana, l-a ridicat, si el s-a sculat in picioare.
28. Iar dupa ce a intrat in casa, ucenicii Lui L-au intrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut sa-l izgonim?
29. El le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate iesi, decat numai cu rugaciune si cu post.
30. Si, iesind ei de acolo, strabateau Galileea, dar El nu voia sa stie cineva.
31. Caci invata pe ucenicii Sai si le spunea ca Fiul Omului se va da in mainile oamenilor si-L vor ucide, iar dupa ce-L vor ucide, a treia zi va invia.
32. Ei insa nu intelegeau cuvantul si se temeau sa-L intrebe.
33. Si au venit in Capernaum. Si fiind in casa, i-a intrebat: Ce vorbeati intre voi pe drum?
34. Iar ei taceau, fiindca pe cale se intrebasera unii pe altii cine dintre ei este mai mare.
35. Si sezand jos, a chemat pe cei doisprezece si le-a zis: Daca cineva vrea sa fie intaiul, sa fie cel din urma dintre toti si slujitor al tuturor.
36. Si luand un copil, l-a pus in mijlocul lor si, luandu-l in brate, le-a zis:
37. Oricine va primi, in numele Meu, pe unul din acesti copii pe Mine Ma primeste; si oricine Ma primeste, nu pe Mine Ma primeste, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
38. Si I-a zis Ioan: Invatatorule, am vazut pe cineva scotand demoni in numele Tau, care nu merge dupa noi, si l-am oprit, pentru ca nu merge dupa noi.
39. Iar Iisus a zis: Nu-l opriti, caci nu e nimeni care, facand vreo minune in numele Meu, sa poata, degraba, sa Ma vorbeasca de rau.
40. Caci cine nu este impotriva noastra este pentru noi.
41. Iar oricine va va da sa beti un pahar de apa, in numele Meu, fiindca sunteti ai lui Hristos, adevarat zic voua ca nu-si va pierde plata sa.
42. Si cine va sminti pe unul din acestia mici, care cred in Mine, mai bine i-ar fi lui daca si-ar lega de gat o piatra de moara si sa fie aruncat in mare.
43. Si de te sminteste mana ta, tai-o ca mai bine iti este sa intri ciung in viata, decat, amandoua mainile avand, sa te duci in gheena, in focul cel nestins.
44. Unde viermele lor nu moare si focul nu se stinge.
45. Si de te sminteste piciorul tau, taie-l, ca mai bine iti este tie sa intri fara un picior in viata, decat avand amandoua picioarele sa fii azvarlit in gheena, in focul cel nestins,
46. Unde viermele lor nu moare si focul nu se stinge.
47. Si de te sminteste ochiul tau, scoate-l, ca mai bine iti este tie cu un singur ochi in imparatia lui Dumnezeu, decat, avand amandoi ochii, sa fii aruncat in gheena focului.
48. Unde viermele lor nu moare si focul nu se stinge.
49. Caci fiecare (om) va fi sarat cu foc, dupa cum orice jertfa va fi sarata cu sare.
50. Buna este sarea; daca insa sarea isi pierde puterea, cu ce o veti drege? Aveti sare intru voi si traiti in pace unii cu altii.

CAPITOLUL 10

Despre despartirea sotilor. Iisus binecuvinteaza pe copii. Tanarul cel bogat. A treia vestire a Patimilor. Fiii lui Zevedeu. Bartimeu.

1. Si sculandu-Se de acolo, a venit in hotarele Iudeii, de cealalta parte a Iordanului, si multimile s-au adunat iarasi la El si iarasi le invata, dupa cum obisnuia.
2. Si apropiindu-se fariseii, Il intrebau, ispitindu-L, daca este ingaduit unui barbat sa-si lase femeia.
3. Iar El, raspunzand, le-a zis: Ce v-a poruncit voua Moise?
4. Iar ei au zis: Moise a dat voie sa-i scrie carte de despartire si sa o lase.
5. Si raspunzand, Iisus le-a zis: Pentru invartosarea inimii voastre, v-a scris porunca aceasta;
6. Dar de la inceputul fapturii, barbat si femeie i-a facut Dumnezeu.
7. De aceea va lasa omul pe tatal sau si pe mama sa si se va lipi de femeia sa.
8. Si vor fi amandoi un trup; asa ca nu mai sunt doi, ci un trup.
9. Deci ceea ce a impreunat Dumnezeu, omul sa nu mai desparta.
10. Dar in casa ucenicii L-au intrebat iarasi despre aceasta.

11. Si El le-a zis: Oricine va lasa pe femeia sa si va lua alta, savarseste adulter cu ea.
12. Iar femeia, de-si va lasa barbatul ei si se va marita cu altul, savarseste adulter.
13. Si aduceau la El copii, ca sa-Si puna mainile peste ei, dar ucenicii certau pe cei ce-i aduceau.
14. Iar Iisus, vazand, S-a mahnit si le-a zis: Lasati copiii sa vina la Mine si nu-i opriti, caci a unora ca acestia este imparatia lui Dumnezeu.
15. Adevarat zic voua: Cine nu va primi imparatia lui Dumnezeu ca un copil nu va intra in ea.
16. Si, luandu-i in brate, i-a binecuvantat, punandu-Si mainile peste ei.
17. Si cand iesea El in drum, alergand la El unul si ingenunchind inaintea Lui, Il intreba: Invatatorule bun, ce sa fac ca sa mostenesc viata vesnica?
18. Iar Iisus i-a raspuns: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun decat unul Dumnezeu.
19. Stii poruncile: Sa nu ucizi, sa nu savarsesti adulter, sa nu furi, sa nu marturisesti stramb, sa nu inseli pe nimeni, cinsteste pe tatal tau si pe mama ta.
20. Iar el I-a zis: Invatatorule, acestea toate le-am pazit din tineretile mele.
21. Iar Iisus, privind la el cu dragoste, i-a zis: Un lucru iti mai lipseste: Mergi, vinde tot ce ai, da saracilor si vei avea comoara in cer; si apoi, luand crucea, vino si urmeaza Mie.
22. Dar el, intristandu-se de cuvantul acesta, a plecat mahnit, caci avea multe bogatii.
23. Si Iisus, uitandu-Se in jur, a zis catre ucenicii Sai: Cat de greu vor intra bogatii in imparatia lui Dumnezeu!
24. Iar ucenicii erau uimiti de cuvintele Lui. Dar Iisus, raspunzand iarasi, le-a zis: Fiilor, cat de greu este celor ce se incred in bogatii sa intre in imparatia lui Dumnezeu!
25. Mai lesne este camilei sa treaca prin urechile acului, decat bogatului sa intre in imparatia lui Dumnezeu.
26. Iar ei, mai mult uimindu-se, ziceau unii catre altii: Si cine poate sa se mantuiasca?
27. Iisus, privind la ei, le-a zis: La oameni lucrul e cu neputinta, dar nu la Dumnezeu. Caci la Dumnezeu toate sunt cu putinta.
28. Si a inceput Petru a-I zice: Iata, noi am lasat toate si Ti-am urmat.
29. Iisus i-a raspuns: Adevarat graiesc voua: Nu este nimeni care si-a lasat casa, sau frati, sau surori, sau mama, sau tata, sau copii, sau tarine pentru Mine si pentru Evanghelie,
30. Si sa nu ia insutit - acum, in vremea aceasta, de prigoniri - case si frati si surori si mame si copii si tarine, iar in veacul ce va sa vina: viata vesnica.
31. Si multi dintre cei dintai vor fi pe urma, si din cei de pe urma intai.
32. Si erau pe drum, suindu-se la Ierusalim, iar Iisus mergea inaintea lor. Si ei erau uimiti si cei ce mergeau dupa El se temeau. Si luand la Sine, iarasi, pe cei doisprezece, a inceput sa le spuna ce aveau sa I se intample:
33. Ca, iata, ne suim la Ierusalim si Fiul Omului va fi predat arhiereilor si carturarilor; si-L vor osandi la moarte si-L vor da in mana paganilor.
34. Si-L vor batjocori si-L vor scuipa si-L vor biciui si-L vor omori, dar dupa trei zile va invia.
35. Si au venit la El Iacov si Ioan, fiii lui Zevedeu, zicandu-I: Invatatorule, voim sa ne faci ceea ce vom cere de la Tine.
36. Iar El le-a zis: Ce voiti sa va fac?
37. Iar ei I-au zis: Da-ne noua sa sedem unul de-a dreapta Ta, si altul de-a stanga Ta, intru slava Ta.
38. Dar Iisus le-a raspuns: Nu stiti ce cereti! Puteti sa beti paharul pe care il beau Eu sau sa va botezati cu botezul cu care Ma botez Eu?
39. Iar ei I-au zis: Putem. Si Iisus le-a zis: Paharul pe care Eu il beau il veti bea, si cu botezul cu care Eu ma botez va veti boteza.
40. Dar a sedea de-a dreapta Mea, sau de-a stanga Mea, nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregatit.
41. Si auzind cei zece, au inceput a se mania pe Iacov si pe Ioan.
42. Si Iisus, chemandu-i la Sine, le-a zis: Stiti ca cei ce se socotesc carmuitori ai neamurilor domnesc peste ele si cei mai mari ai lor le stapanesc.
43. Dar intre voi nu trebuie sa fie asa, ci care va vrea sa fie mare intre voi, sa fie slujitor al vostru.
44. Si care va vrea sa fie intai intre voi, sa fie tuturor sluga.
45. Ca si Fiul Omului n-a venit ca sa I se slujeasca, ci ca El sa slujeasca si sa-Si dea sufletul rascumparare pentru multi.
46. Si au venit in Ierihon. Si iesind din Ierihon El, ucenicii Lui si multime mare, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, sedea jos, pe marginea drumului.
47. Si, auzind ca este Iisus Nazarineanul, a inceput sa strige si sa zica: Iisuse, Fiul lui David, miluieste-ma!

48. Si multi il certau ca sa taca, el insa cu mult mai tare striga: Fiule al lui David, miluieste-ma!
49. Si Iisus, oprindu-Se, a zis: Chemati-l! Si l-au chemat pe orb, zicandu-i: Indrazneste, scoala-te! Te cheama.
50. Iar orbul, lepadand haina de pe el, a sarit in picioare si a venit la Iisus.
51. Si l-a intrebat Iisus, zicandu-i: Ce voiesti sa-ti fac? Iar orbul I-a raspuns: Invatatorule, sa vad iarasi.
52. Iar Iisus i-a zis: Mergi, credinta ta te-a mantuit. Si indata a vazut si urma lui Iisus pe cale.

CAPITOLUL 11

Intrarea in Ierusalim. Smochinul neroditor. Curatirea templului. Puterea credintei. Botezul lui Ioan.

1. Si cand s-au apropiat de Ierusalim, la Betfaghe si la Betania, langa Muntele Maslinilor, a trimis pe doi dintre ucenicii Sai,
2. Si le-a zis: Mergeti in satul care este inaintea voastra si, intrand in el, indata veti afla un manz legat, pe care n-a sezut pana acum nici un om. Dezlegati-l si aduceti-l.
3. Iar de va va zice cineva: De ce faceti aceasta? Spuneti ca Domnul are trebuinta de el si indata il va trimite aici.
4. Deci au mers si au gasit manzul legat la o poarta, afara la raspantie, si l-au dezlegat.
5. Si unii din cei ce stateau acolo, le-au zis: De ce dezlegati manzul?
6. Iar ei le-au spus precum le zisese Iisus, si i-au lasat.
7. Si au adus manzul la Iisus si si-au pus hainele pe el si Iisus a sezut pe el.
8. Si multi isi asterneau hainele pe cale, iar altii asterneau ramuri, pe care le taiau de prin gradini.
9. Iar cei ce mergeau inainte si cei ce veneau pe urma strigau, zicand: Osana! Bine este cuvantat Cel ce vine intru numele Domnului!
10. Binecuvantata este imparatia ce vine a parintelui nostru David! Osana intru cei de sus!
11. Si a intrat Iisus in Ierusalim si in templu si, privind toate in jur si vremea fiind spre seara, a iesit spre Betania cu cei doisprezece.
12. Si a doua zi, iesind ei din Betania, El a flamanzit.
13. Si vazand de departe un smochin care avea frunze, a mers acolo, doar va gasi ceva in el; si, ajungand la smochin, n-a gasit nimic decat frunze. Caci nu era timpul smochinelor.
14. Si, vorbind, i-a zis: De acum inainte, rod din tine nimeni in veac sa nu manance. Si ucenicii Lui ascultau.
15. Si au venit in Ierusalim. Si, intrand in templu, a inceput sa dea afara pe cei ce vindeau si pe cei ce cumparau in templu, iar mesele schimbatorilor de bani si scaunele vanzatorilor de porumbei le-a rasturnat.
16. Si nu ingaduia sa mai treaca nimeni cu vreun vas prin templu.
17. Si-i invata si le spunea: Nu este, oare, scris: "Casa Mea casa de rugaciune se va chema, pentru toate neamurile"? Voi insa ati facut din ea pestera de talhari.
18. Si au auzit arhiereii si carturarii. Si cautau cum sa-L piarda. Caci se temeau de El, pentru ca toata multimea era uimita de invatatura Lui.
19. Iar cand s-a facut seara, au iesit afara din cetate.
20. Dimineata, trecand pe acolo, au vazut smochinul uscat din radacini.
21. Si Petru, aducandu-si aminte, I-a zis: Invatatorule, iata smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat.
22. Si raspunzand, Iisus le-a zis: Aveti credinta in Dumnezeu.
23. Adevarat zic voua ca oricine va zice acestui munte: Ridica-te si te arunca in mare, si nu se va indoi in inima lui, ci va crede ca ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice.
24. De aceea va zic voua: Toate cate cereti, rugandu-va, sa credeti ca le-ati primit si le veti avea.
25. Iar cand stati de va rugati, iertati orice aveti impotriva cuiva, ca si Tatal vostru Cel din ceruri sa va ierte voua gresealele voastre.
26. Ca de nu iertati voi, nici Tatal vostru Cel din ceruri nu va va ierta voua gresealele voastre.
27. Si au intrat iarasi in Ierusalim. Si pe cand se plimba Iisus prin templu, au venit la El arhiereii, carturarii si batranii.
28. Si I-au zis: Cu ce putere faci acestea? Sau cine Ti-a dat Tie puterea aceasta, ca sa le faci?
29. Iar Iisus le-a zis: Va voi intreba si Eu un cuvant: raspundeti-Mi si va voi spune si Eu cu ce putere fac acestea:
30. Botezul lui Ioan din cer a fost, sau de la oameni? Raspundeti-Mi!
31. Si ei vorbeau intre ei, zicand: De vom zice: Din cer, va zice: Pentru ce, dar, n-ati crezut in el?
32. Iar de vom zice: De la oameni - se temeau de multime, caci toti il socoteau ca Ioan era intr-adevar prooroc.

33. Si raspunzand, au zis lui Iisus: Nu stim. Si Iisus le-a zis: Nici Eu nu va spun voua cu ce putere fac acestea.

CAPITOLUL 12

Pilda lucratorilor viei. Plata dajdiei. Invierea mortilor. Cea mai mare porunca din Lege. Domnul si Fiul lui David. Banul vaduvei.

1. Si a inceput sa le vorbeasca in pilde: Un om a sadit o vie, a imprejmuit-o cu gard, a sapat in ea teasc, a cladit turn si a dat-o lucratorilor, iar el s-a dus departe.
2. Si la vreme, a trimis la lucratori o sluga, ca sa ia de la ei din roadele viei.
3. Dar ei, punand mana pe ea, au batut-o si i-au dat drumul fara nimic.
4. Si a trimis la ei, iarasi, alta sluga, dar si pe aceea, lovind-o cu pietre, i-au spart capul si au ocarat-o.
5. Si a trimis alta. Dar si pe aceea au ucis-o; si pe multe altele: pe unele batandu-le, iar pe altele ucigandu-le.
6. Mai avea si un fiu iubit al sau si in cele din urma l-a trimis la lucratori, zicand: Se vor rusina de fiul meu.
7. Dar acei lucratori au zis intre ei: Acesta este mostenitorul; veniti sa-l omoram si mostenirea va fi a noastra.
8. Si prinzandu-l l-au omorat si l-au aruncat afara din vie.
9. Ce va face acum stapanul viei? Va veni si va pierde pe lucratori, iar via o va da altora.
10. Oare nici Scriptura aceasta n-ati citit-o: "Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns sa fie in capul unghiului?
11. De la Domnul s-a facut aceasta si este lucru minunat in ochii nostri".
12. Si cautau sa-L prinda, dar se temeau de popor. Caci intelesesera ca impotriva lor zisese pilda aceasta. Si lasandu-L, s-au dus.
13. Si au trimis la El pe unii din farisei si din irodiani, ca sa-L prinda in cuvant.
14. Iar ei, venind, I-au zis: Invatatorule, stim ca spui adevarul si nu-Ti pasa de nimeni, fiindca nu cauti la fata oamenilor, ci cu adevarat inveti calea lui Dumnezeu. Se cuvine a da dajdie Cezarului sau nu? Sa dam sau sa nu dam?
15. El insa, cunoscand fatarnicia lor, le-a zis: Pentru ce Ma ispititi? Aduceti-Mi un dinar ca sa-l vad.
16. Si I-au adus. Si i-a intrebat Iisus: Al cui e chipul acesta in inscriptia de pe el? Iar ei I-au zis: Ale Cezarului.
17. Iar Iisus a zis: Dati Cezarului cele ale Cezarului, iar lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. Si se mirau de El.
18. Si au venit la El saducheii care zic ca nu este inviere si-L intrebau zicand:
19. Invatatorule, Moise ne-a lasat scris, ca de va muri fratele cuiva si va lasa femeia fara copil, sa ia fratele sau pe femeia lui si sa ridice urmas fratelui.
20. Si erau sapte frati. Si cel dintai si-a luat femeie, dar, murind, n-a lasat urmas.
21. Si a luat-o pe ea al doilea, si a murit, nelasand urmas. Tot asa si al treilea.
22. Si au luat-o toti sapte si n-au lasat urmas. In urma tuturor a murit si femeia.
23. La inviere, cand vor invia, a caruia dintre ei va fi femeia? Caci toti sapte au avut-o de sotie.
24. Si le-a zis Iisus: Oare nu pentru aceasta rataciti, nestiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?
25. Caci, cand vor invia din morti, nici nu se mai insoara, nici nu se mai marita, ci sunt ca ingerii din ceruri.
26. Iar despre morti ca vor invia, n-ati citit, oare, in cartea lui Moise, cand i-a vorbit Dumnezeu din rug, zicand: "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam si Dumnezeul lui Isaac si Dumnezeul lui Iacov"?
27. Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morti, ci a celor vii. Mult rataciti.
28. Si apropiindu-se unul din carturari, care ii auzise vorbind intre ei si, vazand ca bine le-a raspuns, L-a intrebat: Care porunca este intaia dintre toate?
29. Iisus i-a raspuns ca intaia este: "Asculta Israele, Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn".
30. Si: "Sa iubesti pe Domnul Dumnezeul tau din toata inima ta, din tot sufletul tau, din tot cugetul tau si din toata puterea ta". Aceasta este cea dintai porunca.
31. Iar a doua e aceasta: "Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine insuti". Mai mare decat acestea nu este alta porunca.
32. Si I-a zis carturarul: Bine, Invatatorule. Adevarat ai zis ca unul este Dumnezeu si nu este altul afara de El.
33. Si a-L iubi pe El din toata inima, din tot sufletul, din tot cugetul si din toata puterea si a iubi pe aproapele tau ca pe tine insuti este mai mult decat toate arderile de tot si decat toate jertfele.
34. Iar Iisus, vazandu-l ca a raspuns cu intelepciune, i-a zis: Nu esti departe de imparatia lui Dumnezeu. Si nimeni nu mai indraznea sa-L mai intrebe.
35. Si invatand Iisus in templu, graia zicand: Cum zic carturarii ca Hristos este Fiul lui David?
36. Insusi David a zis intru Duhul Sfant: "Zis-a Domnul Domnului meu: Sezi de-a dreapta Mea pana ce voi pune pe

vrajmasii tai asternut picioarelor Tale".
37. Deci insusi David Il numeste pe El Domn; de unde dar este fiul lui? Si multimea cea multa Il asculta cu bucurie.
38. Si le zicea in invatatura Sa: Luati seama la carturari carora le place sa se plimbe in haine lungi si sa li se plece lumea in piete,
39. Si sa stea in bancile dintai in sinagogi si sa stea in capul mesei la ospete,
40. Ei, care secatuiesc casele vaduvelor si de ochii lumii se roaga indelung, isi vor lua mai multa osanda.
41. Si sezand in preajma cutiei darurilor, Iisus privea cum multimea arunca bani in cutie. Si multi bogati aruncau mult.
42. Si venind o vaduva saraca, a aruncat doi bani, adica un codrant.
43. Si chemand la Sine pe ucenicii Sai le-a zis: Adevarat graiesc voua ca aceasta vaduva saraca a aruncat in cutia darurilor mai mult decat toti ceilalti.
44. Pentru ca toti au aruncat din prisosul lor, pe cand ea, din saracia ei, a aruncat tot ce avea, toata avutia sa.

CAPITOLUL 13

Iisus vorbeste despre daramarea Ierusalimului si despre a doua venire a Fiului Omului. Indemnuri la priveghere.

1. Si iesind din templu, unul dintre ucenicii Sai I-a zis: Invatatorule, priveste ce fel de pietre si ce cladiri!
2. Dar Iisus a zis: Vezi aceste mari cladiri? Nu va ramane piatra peste piatra sa nu se risipeasca.
3. Si sezand pe Muntele Maslinilor, in fata templului, Il intrebau, de o parte, Petru, Iacov, Ioan si cu Andrei:
4. Spune-ne noua cand vor fi acestea? Si care va fi semnul cand va fi sa se implineasca toate acestea?
5. Iar Iisus a inceput sa le spuna: Vedeti sa nu va insele cineva.
6. Caci multi vor veni in numele Meu, zicand ca sunt Eu, si vor amagi pe multi.
7. Iar cand veti auzi de razboaie, si de zvonuri de razboaie, sa nu va tulburati, caci trebuie sa fie, dar inca nu va fi sfarsitul.
8. Si se va ridica neam peste neam si imparatie peste imparatie, vor fi cutremure pe alocuri si foamete si tulburari vor fi. Iar acestea sunt inceputul durerilor.
9. Luati seama la voi insiva. Ca va vor da in adunari si veti fi batuti in sinagogi si veti sta inaintea conducatorilor si a regilor, pentru Mine, spre marturie lor.
10. Ci mai intai Evanghelia trebuie sa se propovaduiasca la toate neamurile.
11. Iar cand va vor duce ca sa va predea, nu va ingrijiti dinainte ce veti vorbi, ci sa vorbiti ceea ce se va da voua in ceasul acela. Caci nu voi sunteti cei care veti vorbi, ci Duhul Sfant.
12. Si va da frate pe frate la moarte si tata pe copil si copiii se vor razvrati impotriva parintilor si ii vor ucide.
13. Si veti fi urati de toti pentru numele Meu; iar cel ce va rabda pana la urma, acela se va mantui.
14. Iar cand veti vedea uraciunea pustiirii, stand unde nu se cuvine - cine citeste sa inteleaga - atunci cei ce vor fi in Iudeea sa fuga in munti,
15. Si cel de pe acoperis sa nu se coboare in casa, nici sa intre ca sa-si ia ceva din casa sa,
16. Si cel ce va fi in tarina sa nu se intoarca indarat, ca sa-si ia haina.
17. Dar vai celor ce vor avea in pantece si celor ce vor alapta in zilele acelea!
18. Rugati-va, dar, ca sa nu fie fuga voastra iarna.
19. Caci in zilele acelea va fi necaz cum nu a mai fost pana acum, de la inceputul fapturii, pe care a zidit-o Dumnezeu, si nici nu va mai fi.
20. Si de nu ar fi scurtat Domnul zilele acelea, n-ar scapa nici un trup, dar pentru cei alesi, pe care i-a ales, a scurtat acele zile.
21. Si atunci daca va va zice cineva: Iata, aci este Hristos, sau iata acolo, sa nu credeti.
22. Se vor scula hristosi mincinosi si prooroci mincinosi si vor face semne si minuni, ca sa duca in ratacire, de se poate, pe cei alesi.
23. Dar voi luati seama. Iata dinainte v-am spus voua toate.
24. Ci in acele zile, dupa necazul acela, soarele se va intuneca si luna nu-si va mai da lumina ei.
25. Si stelele vor cadea din cer si puterile care sunt in ceruri se vor clatina.
26. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu putere multa si cu slava.
27. Si atunci El va trimite pe ingeri si va aduna pe alesii Sai din cele patru vanturi, de la marginea pamantului pana la marginea cerului.
28. Invatati de la smochin pilda: Cand mladita lui se face frageda si infrunzeste, cunoasteti ca vara este aproape.

29. Tot asa si voi, cand veti vedea implinindu-se aceste lucruri, sa stiti ca El este aproape, langa usi.
30. Adevarat graiesc voua ca nu va trece neamul acesta pana ce nu vor fi toate acestea.
31. Cerul si pamantul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
32. Iar despre ziua aceea si despre ceasul acela nimeni nu stie, nici ingerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatal.
33. Luati aminte, privegheati si va rugati, ca nu stiti cand va fi acea vreme.
34. Este ca un om care a plecat in alta tara si, lasandu-si casa, a dat puterea in mana slugilor, dand fiecaruia lucrul lui, iar portarului i-a poruncit sa vegheze.
35. Vegheati, dar, ca nu stiti cand va veni stapanul casei: sau seara, sau la miezul noptii, sau la cantatul cocosilor, sau dimineata.
36. Ca nu cumva venind fara veste, sa va afle pe voi dormind.
37. Iar ceea ce zic voua, zic tuturor: Privegheati!

CAPITOLUL 14

Ungerea din Betania. Cina cea de Taina. Ghetsimani. Prinderea. Infatisarea la Caiafa. Lepadarea lui Petru.

1. Si dupa doua zile erau Pastile si Azimile. Si arhiereii si carturarii cautau cum sa-l prinda cu viclesug, ca sa-L omoare.
2. Dar ziceau: Nu la sarbatoare, ca sa nu fie tulburare in popor.
3. Si fiind El in Betania, in casa lui Simon Leprosul, si sezand la masa, a venit o femeie avand un alabastru, cu mir de nard curat, de mare pret, si, spargand vasul, a varsat mirul pe capul lui Iisus.
4. Dar erau unii mahniti intre ei, zicand: Pentru ce s-a facut aceasta risipa de mir?
5. Caci putea sa se vanda acest mir cu peste trei sute de dinari, si sa se dea saracilor. Si carteau impotriva ei.
6. Dar Iisus a zis: Lasati-o. De ce ii faceti suparare? Lucru bun a facut ea cu Mine.
7. Ca pe saraci totdeauna ii aveti cu voi si, oricand voiti, puteti sa le faceti bine, dar pe mine nu Ma aveti totdeauna.

8. Ea a facut ceea ce avea de facut: mai dinainte a uns trupul Meu, spre inmormantare.
9. Adevarat zic voua: Oriunde se va propovadui Evanghelia, in toata lumea, se va spune si ce-a facut aceasta, spre pomenirea ei.
10. Iar Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la arhierei ca sa li-L dea pe Iisus.
11. Si, auzind ei, s-au bucurat si au fagaduit sa-i dea bani. Si el cauta cum sa-L dea lor, la timp potrivit.
12. Iar in ziua cea dintai a Azimilor, cand jertfeau Pastile, ucenicii Lui L-au intrebat: Unde voiesti sa gatim, ca sa mananci Pastile?
13. Si a trimis doi din ucenicii Lui, zicandu-le: Mergeti in cetate si va va intampina un om, ducand un urcior cu apa; mergeti dupa el.
14. Si unde va intra, spuneti stapanului casei ca Invatatorul zice: Unde este odaia in care sa mananc Pastile impreuna cu ucenicii Mei?
15. Iar el va va arata un foisor mare asternut gata. Acolo sa pregatiti pentru noi.
16. Si au iesit ucenicii si au venit in cetate si au gasit asa precum le-a spus si au pregatit Pastile.
17. Iar facandu-se seara, a venit cu cei doisprezece.
18. Pe cand sedeau la masa si mancau, Iisus a zis: Adevarat graiesc voua ca unul dintre voi, care mananca impreuna cu Mine, Ma va vinde.
19. Ei au inceput sa se intristeze si sa-I zica, unul cate unul: Nu cumva sunt eu?
20. Iar El le-a zis: Unul dintre cei doisprezece, care intinge cu Mine in blid.
21. Ca Fiul Omului merge precum este scris despre El; dar vai de omul acela prin care este vandut Fiul Omului. Bine era de omul acela daca nu s-ar fi nascut.
22. Si, mancand ei, a luat Iisus paine si binecuvantand, a frant si le-a dat lor si a zis: Luati, mancati, acesta este Trupul Meu.
23. Si luand paharul, multumind, le-a dat si au baut din el toti.
24. Si a zis lor: Acesta este Sangele Meu, al Legii celei noi, care pentru multi se varsa.
25. Adevarat graiesc voua ca de acum nu voi mai bea din rodul vitei pana in ziua aceea cand il voi bea nou in imparatia lui Dumnezeu.
26. Si dupa ce au cantat cantari de lauda, au iesit la Muntele Maslinilor.
27. Si le-a zis Iisus: Toti va veti sminti, ca scris este: "Bate-voi pastorul si se vor risipi oile".

28. Dar dupa invierea Mea, voi merge mai inainte de voi in Galileea.
29. Iar Petru I-a zis: Chiar daca toti se vor sminti intru Tine, totusi eu nu.
30. Si i-a zis Iisus: Adevarat graiesc tie: Ca tu astazi, in noaptea aceasta, mai inainte de a canta de doua ori cocosul, de trei ori te vei lepada de Mine.
31. El insa spunea mai staruitor: Si de-ar fi sa mor cu Tine, nu Te voi tagadui. Si tot asa ziceau toti.
32. Si au venit la un loc al carui nume este Ghetsimani, si acolo a zis catre ucenicii Sai: Sedeti aici pana ce Ma voi ruga.
33. Si a luat cu El pe Petru si pe Iacov si pe Ioan si a inceput a Se tulbura si a Se mahni.
34. Si le-a zis lor: Intristat este sufletul Meu pana la moarte. Ramaneti aici si privegheati.
35. Si mergand putin mai inainte, a cazut cu fata la pamant si Se ruga, ca, de este cu putinta, sa treaca de la El ceasul (acesta).
36. Si zicea: Avva Parinte, toate sunt Tie cu putinta. Departeaza paharul acesta de la Mine. Dar nu ce voiesc Eu, ci ceea ce voiesti Tu.
37. Si a venit si i-a gasit dormind si a zis lui Petru: Simone, dormi? N-ai avut tarie ca sa veghezi un ceas?
38. Privegheati si va rugati, ca sa nu intrati in ispita. Caci duhul este osarduitor, dar trupul neputincios.
39. Si iarasi mergand, s-a rugat, acelasi cuvant zicand.
40. Si iarasi venind, i-a gasit dormind, caci ochii lor erau ingreuiati si nu stiau ce sa-I raspunda.
41. Si a venit a treia oara si le-a zis: Dormiti de acum si va odihniti! E gata! A sosit ceasul. Iata Fiul Omului este dat in mainile pacatosilor.
42. Sculati-va sa mergem. Iata, cel ce M-a vandut s-a apropiat.
43. Si indata, inca vorbind El, a venit Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, si cu el multime cu sabii si cu ciomege, de la arhierei, de la carturari si de la batrani.
44. Iar vanzatorul le daduse semn, zicand: Pe care-L voi saruta, Acela este. Prindeti-L si duceti-L cu paza.
45. Si venind indata si apropiindu-se de El, a zis Lui: Invatatorule! Si L-a sarutat.
46. Iar ei au pus mana pe El si L-au prins.
47. Unul din cei ce stateau pe langa El, scotand sabia, a lovit pe sluga arhiereului si i-a taiat urechea.
48. Si raspunzand, Iisus le-a zis: Ca la un talhar ati iesit cu sabii si cu toiege, ca sa Ma prindeti.
49. In fiecare zi eram la voi in templu, invatand, si nu M-ati prins. Dar acestea sunt ca sa se implineasca Scripturile.
50. Si, lasandu-L, au fugit toti.
51. Iar un tanar mergea dupa El, infasurat intr-o panzatura, pe trupul gol, si au pus mana pe el.
52. El insa, smulgandu-se din panzatura, a fugit gol.
53. Si au dus pe Iisus la arhiereu si s-au adunat acolo toti arhiereii si batranii si carturarii.
54. Iar Petru, de departe, a mers dupa El, pana a intrat inauntru in curtea arhiereului si sedea impreuna cu slugile, incalzindu-se la foc.
55. Arhiereii si tot sinedriul cautau impotriva lui Iisus marturie ca sa-L dea la moarte, dar nu gaseau.
56. Ca multi marturiseau mincinos impotriva Lui, dar marturiile nu se potriveau.
57. Si ridicandu-se unii, au dat marturie mincinoasa impotriva Lui, zicand:
58. Noi L-am auzit zicand: Voi darama acest templu facut de mana, si in trei zile altul, nefacut de mana, voi cladi.
59. Dar nici asa marturia lor nu era la fel.
60. Si, sculandu-se in mijlocul lor, arhiereul L-a intrebat pe Iisus, zicand: Nu raspunzi nimic la tot ce marturisesc impotriva Ta acestia?
61. Iar El tacea si nu raspundea nimic. Iarasi L-a intrebat arhiereul si I-a zis: Esti tu Hristosul, Fiul Celui binecuvantat?
62. Iar Iisus a zis: Eu sunt si veti vedea pe Fiul Omului sezand de-a dreapta Celui Atotputernic si venind pe norii cerului.
63. Iar arhiereul, sfasiindu-si hainele, a zis: Ce trebuinta mai avem de martori?
64. Ati auzit hula. Ce vi se pare voua? Iar ei toti au judecat ca El este vinovat de moarte.
65. Si unii au inceput sa-L scuipe si sa-I acopere fata si sa-L bata cu pumnii si sa-I zica: Prooroceste! Si slugile Il bateau cu palmele.
66. Si Petru fiind jos in curte, a venit una din slujnicele arhiereului,
67. Si vazandu-l pe Petru, incalzindu-se, s-a uitat la el si a zis: Si tu erai cu Iisus Nazarineanul.
68. El insa a tagaduit, zicand: Nici nu stiu, nici nu inteleg ce zici. Si a iesit afara inaintea curtii; si a cantat cocosul.

69. Iar slujnica, vazandu-l, a inceput iarasi sa spuna celor de fata ca acesta este dintre ei.
70. Iar el a tagaduit iarasi. Si dupa putin timp, cei de fata ziceau iarasi lui Petru: Cu adevarat esti dintre ei, caci esti si galileian si vorbirea ta se aseamana.
71. Iar el a inceput sa se blesteme si sa se jure: Nu stiu pe omul acesta despre care ziceti.
72. Si indata cocosul a cantat a doua oara. Si Petru si-a adus aminte de cuvantul pe care i-l spusese Iisus: Inainte de a canta de doua ori cocosul , de trei ori te vei lepada de Mine. Si a inceput sa planga.

CAPITOLUL 15

Iisus inaintea lui Pilat. Judecata si osanda. Cununa de spini. Rastignirea si inmormantarea.

1. Si indata dimineata, arhiereii, tinand sfat cu batranii, cu carturarii si cu tot sinedriul si legand pe Iisus, L-au dus si L-au predat lui Pilat.
2. Si L-a intrebat Pilat: Tu esti regele iudeilor? Iar El, raspunzand, i-a zis: Tu zici.
3. Iar arhiereii Il invinuiau de multe.
4. Iar Pilat L-a intrebat: Nu raspunzi nimic? Iata cate spun impotriva Ta.
5. Dar Iisus nimic n-a mai raspuns, incat Pilat se mira.
6. Iar la sarbatoarea Pastilor, le elibera un intemnitat pe care-l cereau ei.
7. Si era unul cu numele Baraba inchis impreuna cu niste razvratiti, care in rascoala savarsisera ucidere.
8. Si multimea, venind sus, a inceput sa ceara lui Pilat sa le faca precum obisnuia pentru ei.
9. Iar Pilat le-a raspuns, zicand: Voiti sa va eliberez pe regele iudeilor?
10. Fiindca stia ca arhiereii Il dadusera in mana lui din invidie.
11. Dar arhiereii au atatat multimea ca sa le elibereze mai degraba pe Baraba.
12. Iar Pilat, raspunzand iarasi, le-a zis: Ce voi face deci cu cel despre care ziceti ca este regele iudeilor?
13. Ei iarasi au strigat: Rastigneste-L!
14. Iar Pilat le-a zis: Dar ce rau a facut? Iar ei mai mult strigau: Rastigneste-L!
15. Si Pilat, vrand sa faca pe voia multimii, le-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus, biciuindu-L, L-a dat ca sa fie rastignit.
16. Iar ostasii L-au dus inauntrul curtii, adica in pretoriu, si au adunat toata cohorta.
17. Si L-au imbracat in purpura si, impletindu-I o cununa de spini, I-au pus-o pe cap
18. Si au inceput sa se plece in fata Lui, zicand: Bucura-Te regele iudeilor!
19. Si-L bateau peste cap cu o trestie si-L scuipau si, cazand in genunchi, I se inchinau.
20. Si dupa ce L-au batjocorit, L-au dezbracat de purpura si L-au imbracat cu hainele Lui. Si L-au dus afara ca sa-L rastigneasca.
21. Si au silit pe un trecator, care venea din tarina, pe Simon Cirineul, tatal lui Alexandru si al lui Ruf, ca sa duca crucea Lui.
22. Si L-au dus la locul zis Golgota, care se talmaceste "locul Capatanii".
23. Si I-au dat sa bea vin amestecat cu smirna, dar El n-a luat.
24. Si L-au rastignit si au impartit intre ei hainele Lui, aruncand sorti pentru ele, care ce sa ia.
25. Iar cand L-au rastignit, era ceasul al treilea.
26. Si vina Lui era scrisa deasupra: Regele iudeilor.
27. Si impreuna cu El au rastignit doi talhari: unul de-a dreapta si altul de-a stanga Lui.
28. Si s-a implinit Scriptura care zice: Cu cei fara de lege a fost socotit.
29. Iar cei ce treceau pe acolo Il huleau, clatinandu-si capetele si zicand: Huu! Cel care darami templul si in trei zile il zidesti.
30. Mantuieste-Te pe Tine Insuti, coborandu-Te de pe cruce!
31. De asemenea si arhiereii, batjocorindu-L intre ei, impreuna cu carturarii, ziceau: Pe altii a mantuit, dar pe Sine nu poate sa Se mantuiasca!
32. Hristos, regele lui Israel, sa Se coboare de pe cruce, ca sa vedem si sa credem. Si cei impreuna rastigniti cu El Il ocarau.
33. Iar cand a fost ceasul al saselea, intuneric s-a facut peste tot pamantul pana la ceasul al noualea.
34. Si la al noualea ceas, a strigat Iisus cu glas mare: Eloi, Eloi, lama sabahtani?, care se talmaceste: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai parasit?
35. Iar unii din cei ce stateau acolo, auzind, ziceau: Iata, il striga pe Ilie.

36. Si, alergand, unul a inmuiat un burete in otet, l-a pus intr-o trestie si I-a dat sa bea, zicand: Lasati sa vedem daca vine Ilie ca sa-L coboare.
37. Iar Iisus, scotand un strigat mare, Si-a dat duhul.
38. Si catapeteasma templului s-a rupt in doua, de sus pana jos.
39. Iar sutasul care statea in fata Lui, vazand ca astfel Si-a dat duhul, a zis: Cu adevarat omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!
40. Si erau si femei care priveau de departe; intre ele: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel Mic si a lui Iosi, si Salomeea,
41. Care, pe cand era El in Galileea, mergeau dupa El si Ii slujeau, si multe altele care se suisera cu El la Ierusalim.
42. Si facandu-se seara, fiindca era vineri, care este inaintea sambetei,
43. Si venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care astepta si el imparatia lui Dumnezeu, si, indraznind, a intrat la Pilat si a cerut trupul lui Iisus.
44. Iar Pilat s-a mirat ca a si murit si, chemand pe sutas, l-a intrebat daca a murit de mult.
45. Si afland de la sutas, a daruit lui Iosif trupul.
46. Si Iosif, cumparand giulgiu si coborandu-L de pe cruce, L-a infasurat in giulgiu si L-a pus intr-un mormant care era sapat in stanca, si a pravalit o piatra la usa mormantului.
47. Iar Maria Magdalena si Maria, mama lui Iosi, priveau unde L-au pus.

CAPITOLUL 16
Invierea Domnului. Trei aratari. Porunca botezului. Inaltarea la cer.

1. Si dupa ce a trecut ziua sambetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, si Salomeea au cumparat miresme, ca sa vina sa-L unga.
2. Si dis-de-dimineata, in prima zi a saptamanii (Duminica), pe cand rasarea soarele, au venit la mormant.
3. Si ziceau intre ele: Cine ne va pravali noua piatra de la usa mormantului?
4. Dar, ridicandu-si ochii, au vazut ca piatra fusese rasturnata; caci era foarte mare.
5. Si, intrand in mormant, au vazut un tanar sezand in partea dreapta, imbracat in vesmant alb, si s-au spaimantat.
6. Iar el le-a zis: Nu va inspaimantati! Cautati pe Iisus Nazarineanul, Cel rastignit? A inviat! Nu este aici. Iata locul unde L-au pus.
7. Dar mergeti si spuneti ucenicilor Lui si lui Petru ca va merge in Galileea, mai inainte de voi; acolo il veti vedea, dupa cum v-a spus.
8. Si iesind, au fugit de la mormant, ca erau cuprinse de frica si de uimire, si nimanui nimic n-au spus, caci se temeau.
9. Si inviind dimineata, in ziua cea dintai a saptamanii (Duminica) El s-a aratat intai Mariei Magdalena, din care scosese sapte demoni.
10. Aceea, mergand, a vestit pe cei ce fusesera cu El si care se tanguiau si plangeau.
11. Si ei, auzind ca este viu si ca a fost vazut de ea, n-au crezut.
12. Dupa aceea, S-a aratat in alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o tarina.
13. Si aceia, mergand, au vestit celorlalti, dar nici pe ei nu i-au crezut.
14. La urma, pe cand cei unsprezece sedeau la masa, li S-a aratat si I-a mustrat pentru necredinta si impietrirea inimii lor, caci n-au crezut pe cei ce-L vazusera inviat.
15. Si le-a zis: Mergeti in toata lumea si propovaduiti Evanghelia la toata faptura.
16. Cel ce va crede si se va boteza se va mantui; iar cel ce nu va crede se va osandi.
17. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: in numele Meu, demoni vor izgoni, in limbi noi vor grai,
18. Serpi vor lua in mana si chiar ceva datator de moarte de vor bea nu-i va vatama, peste cei bolnavi isi vor pune mainile si se vor face sanatosi.
19. Deci Domnul Iisus, dupa ce a vorbit cu ei, S-a inaltat la cer si a sezut de-a dreapta lui Dumnezeu.
20. Iar ei, plecand, au propovaduit pretutindeni si Domnul lucra cu ei si intarea cuvantul, prin semnele care urmau. Amin.

SFANTA EVANGHELIE DUPA LUCA

CAPITOLUL 1

Gavriil binevesteste lui Zaharia si Mariei. Cantarea Mariei. Nasterea lui Ioan Botezatorul. Cantarea lui Zaharia.

1. Deoarece multi s-au incercat sa alcatuiasca o istorisire despre faptele deplin adeverite intre noi,
2. Asa cum ni le-au lasat cei ce le-au vazut de la inceput si au fost slujitori ai Cuvantului,
3. Am gasit si eu cu cale, preaputernice Teofile, dupa ce am urmarit toate cu de-amanuntul de la inceput, sa ti le scriu pe rand,
4. Ca sa te incredintezi despre temenicia invataturii pe care ai primit-o.
5. Era in zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot cu numele Zaharia din ceata preoteasca a lui Abia, iar femeia lui era din fiicele lui Aaron si se numea Elisabeta.
6. Si erau amandoi drepti inaintea lui Dumnezeu, umbland fara prihana in toate poruncile si randuielile Domnului.
7. Dar nu aveau nici un copil, deoarece Elisabeta era stearpa si amandoi erau inaintati in zilele lor.
8. Si pe cand Zaharia slujea inaintea lui Dumnezeu, in randul saptamanii sale,
9. A iesit la sorti, dupa obiceiul preotiei, sa tamaieze intrand in templul Domnului.
10. Iar toata multimea poporului, in ceasul tamaierii, era afara si se ruga.
11. Si i s-a aratat ingerul Domnului, stand de-a dreapta altarului tamaierii.
12. Si vazandu-l, Zaharia s-a tulburat si frica a cazut peste el.
13. Iar ingerul a zis catre el: Nu te teme, Zaharia, pentru ca rugaciunea ta a fost ascultata si Elisabeta, femeia ta, iti va naste un fiu si-l vei numi Ioan.
14. Si bucurie si veselie vei avea si, de nasterea lui, multi se vor bucura.
15. Caci va fi mare inaintea Domnului; nu va bea vin, nici alta bautura ametitoare si inca din pantecele mamei sale se va umple de Duhul Sfant.
16. Si pe multi din fiii lui Israel ii va intoarce la Domnul Dumnezeul lor.
17. Si va merge inaintea Lui cu duhul si puterea lui Ilie, ca sa intoarca inimile parintilor spre copii si pe cei neascultatori la intelepciunea dreptilor, ca sa gateasca Domnului un popor pregatit.
18. Si a zis Zaharia catre inger: Dupa ce voi cunoaste aceasta? Caci eu sunt batran si femeia mea inaintata in zilele ei.
19. Si ingerul, raspunzand, i-a zis: Eu sunt Gavriil, cel ce sta inaintea lui Dumnezeu. Si am fost trimis sa graiesc catre tine si sa-ti binevestesc acestea.
20. Si iata vei fi mut si nu vei putea sa vorbesti pana in ziua cand vor fi acestea, pentru ca n-ai crezut in cuvintele mele, care se vor implini la timpul lor.
21. Si poporul astepta pe Zaharia si se mira ca intarzie in templu.
22. Si iesind, nu putea sa vorbeasca. Si ei au inteles ca a vazut vedenie in templu; si el le facea semne si a ramas mut.
23. Si cand s-au implinit zilele slujirii lui la templu, s-a dus la casa sa.
24. Iar dupa aceste zile, Elisabeta, femeia lui, a zamislit si cinci luni s-a tainuit pe sine, zicand:
25. Ca asa mi-a facut mie Domnul in zilele in care a socotit sa ridice dintre oameni ocara mea.
26. Iar in a sasea luna a fost trimis ingerul Gavriil de la Dumnezeu, intr-o cetate din Galileea, al carei nume era Nazaret,
27. Catre o fecioara logodita cu un barbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria.
28. Si intrand ingerul la ea, a zis: Bucura-te, ceea ce esti plina de har, Domnul este cu tine. Binecuvantata esti tu intre femei.
29. Iar ea, vazandu-l, s-a tulburat de cuvantul lui si cugeta in sine: Ce fel de inchinaciune poate sa fie aceasta?
30. Si ingerul i-a zis: Nu te teme, Marie, caci ai aflat har la Dumnezeu.
31. Si iata vei lua in pantece si vei naste fiu si vei chema numele lui Iisus.
32. Acesta va fi mare si Fiul Celui Preainalt se va chema si Domnul Dumnezeu Ii va da Lui tronul lui David, parintele Sau.
33. Si va imparati peste casa lui Iacov in veci si imparatia Lui nu va avea sfarsit.
34. Si a zis Maria catre inger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu stiu de barbat?
35. Si raspunzand, ingerul i-a zis: Duhul Sfant Se va pogori peste tine si puterea Celui Preainalt te va umbri; pentru

aceea si Sfantul care Se va naste din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema.
36. Si iata Elisabeta, rudenia ta, a zamislit si ea fiu la batranetea ei si aceasta este a sasea luna pentru ea, cea numita stearpa.
37. Ca la Dumnezeu nimic nu este cu neputinta.
38. Si a zis Maria: Iata roaba Domnului. Fie mie dupa cuvantul tau! Si ingerul a plecat de la ea.
39. Si in acele zile, sculandu-se Maria, s-a dus in graba in tinutul muntos, intr-o cetate a semintiei lui Iuda.
40. Si a intrat in casa lui Zaharia si a salutat pe Elisabeta.
41. Iar cand a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a saltat in pantecele ei si Elisabeta s-a umplut de Duh Sfant,
42. Si cu glas mare a strigat si a zis: Binecuvantata esti tu intre femei si binecuvantat este rodul pantecelui tau.
43. Si de unde mie aceasta, ca sa vina la mine Maica Domnului meu?
44. Ca iata, cum veni la urechile mele glasul salutarii tale, pruncul a saltat de bucurie in pantecele meu.
45. Si fericita este aceea care a crezut ca se vor implini cele spuse ei de la Domnul.
46. Si a zis Maria: Mareste sufletul meu pe Domnul.
47. Si s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mantuitorul meu,
48. Ca a cautat spre smerenia roabei Sale. Ca, iata, de acum ma vor ferici toate neamurile.
49. Ca mi-a facut mie marire Cel Puternic si sfant este numele Lui.
50. Si mila Lui in neam si in neam spre cei ce se tem de El.
51. Facut-a tarie cu bratul Sau, risipit-a pe cei mandri in cugetul inimii lor.
52. Coborat-a pe cei puternici de pe tronuri si a inaltat pe cei smeriti,
53. Pe cei flamanzi i-a umplut de bunatati si pe cei bogati i-a scos afara deserti.
54. A sprijinit pe Israel, slujitorul Sau, ca sa-Si aduca aminte de mila Sa,
55. Precum a grait catre parintii nostri, lui Avraam si semintiei lui, in veac.
56. Si a ramas Maria impreuna cu ea ca la trei luni; si s-a inapoiat la casa sa.
57. Si dupa ce s-a implinit vremea sa nasca, Elisabeta a nascut un fiu.
58. Si au auzit vecinii si rudele ei ca Domnul a marit mila Sa fata de ea si se bucurau impreuna cu ea.
59. Iar cand a fost in ziua a opta, au venit sa taie imprejur pruncul si-l numeau Zaharia, dupa numele tatalui sau.
60. Si raspunzand, mama lui a zis: Nu! Ci se va chema Ioan.
61. Si au zis catre ea: Nimeni din rudenia ta nu se cheama cu numele acesta.
62. Si au facut semn tatalui sau cum ar vrea el sa fie numit.
63. Si cerand o tablita, el a scris, zicand: Ioan este numele lui. Si toti s-au mirat.
64. Si indata i s-a deschis gura si limba si vorbea, binecuvantand pe Dumnezeu.
65. Si frica i-a cuprins pe toti care locuiau imprejurul lor; si in tot tinutul muntos al Iudeii s-au vestit toate aceste cuvinte.
66. Si toti care le auzeau le puneau la inima, zicand: Ce va fi, oare, acest copil? Caci mana Domnului era cu el.
67. Si Zaharia, tatal lui, s-a umplut de Duh Sfant si a proorocit, zicand:
68. Binecuvantat este Domnul Dumnezeul lui Israel, ca a cercetat si a facut rascumparare poporului Sau;
69. Si ne-a ridicat putere de mantuire in casa lui David, slujitorul Sau,
70. Precum a grait prin gura sfintilor Sai prooroci din veac;
71. Mantuire de vrajmasii nostri si din mana tuturor celor ce ne urasc pe noi.
72. Si sa faca mila cu parintii nostri, ca ei sa-si aduca aminte de legamantul Sau cel sfant;
73. De juramantul cu care S-a jurat catre Avraam, parintele nostru,
74. Ca, fiind izbaviti din mana vrajmasilor, sa ne dea noua fara frica,
75. Sa-I slujim in sfintenie si in dreptate, inaintea fetei Sale, in toate zilele vietii noastre.
76. Iar tu, pruncule, prooroc al Celui Preainalt te vei chema, ca vei merge inaintea fetei Domnului, ca sa gatesti caile Lui,
77. Sa dai poporului Sau cunostinta mantuirii intru iertarea pacatelor lor,
78. Prin milostivirea milei Dumnezeului nostru, cu care ne-a cercetat pe noi Rasaritul cel de Sus,
79. Ca sa lumineze pe cei care sed in intuneric si in umbra mortii si sa indrepte picioarele noastre pe calea pacii.
80. Iar copilul crestea si se intarea cu duhul. Si a fost in pustie pana in ziua aratarii lui catre Israel.

CAPITOLUL 2

Nasterea lui Hristos. Taierea imprejur si aducerea in templu. Simeon si Ana. Iisus, la doisprezece ani, vine la

Ierusalim.

1. In zilele acelea a iesit porunca de la Cezarul August sa se inscrie toata lumea.
2. Aceasta inscriere s-a facut intai pe cand Quirinius ocarmuia Siria.
3. Si se duceau toti sa se inscrie, fiecare in cetatea sa.
4. Si s-a suit si Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, in Iudeea, in cetatea lui David care se numeste Betleem, pentru ca el era din casa si din neamul lui David.
5. Ca sa se inscrie impreuna cu Maria, cea logodita cu el, care era insarcinata.
6. Dar pe cand erau ei acolo, s-au implinit zilele ca ea sa nasca,
7. Si a nascut pe Fiul sau, Cel Unul-Nascut si L-a infasat si L-a culcat in iesle, caci nu mai era loc de gazduire pentru ei.
8. Si in tinutul acela erau pastori, stand pe camp si facand de straja noaptea imprejurul turmei lor.
9. Si iata ingerul Domnului a statut langa ei si slava Domnului a stralucit imprejurul lor, si ei s-au infricosat cu frica mare.
10. Dar ingerul le-a zis: Nu va temeti. Caci, iata, va binevestesc voua bucurie mare, care va fi pentru tot poporul.
11. Ca vi s-a nascut azi Mantuitor, Care este Hristos Domnul, in cetatea lui David.
12. Si acesta va fi semnul: Veti gasi un prunc infasat, culcat in iesle.
13. Si deodata s-a vazut, impreuna cu ingerul, multime de oaste cereasca, laudand pe Dumnezeu si zicand:
14. Slava intru cei de sus lui Dumnezeu si pe pamant pace, intre oameni bunavoire!
15. Iar dupa ce ingerii au plecat de la ei, la cer, pastorii vorbeau unii catre altii: Sa mergem dar pana la Betleem, sa vedem cuvantul acesta ce s-a facut si pe care Domnul ni l-a facut cunoscut.
16. Si, grabindu-se, au venit si au aflat pe Maria si pe Iosif si pe Prunc, culcat in iesle.
17. Si vazandu-L, au vestit cuvantul grait lor despre acest Copil.
18. Si toti cati auzeau se mirau de cele spuse lor de catre pastori.
19. Iar Maria pastra toate aceste cuvinte, punandu-le in inima sa.
20. Si s-au intors pastorii, slavind si laudand pe Dumnezeu, pentru toate cate auzisera si vazusera precum li se spusese.
21. Si cand s-au implinit opt zile, ca sa-L taie imprejur, I-au pus numele Iisus, cum a fost numit de inger, mai inainte de a se zamisli in pantece.
22. Si cand s-au implinit zilele curatirii lor, dupa legea lui Moise, L-au adus pe Prunc la Ierusalim, ca sa-L puna inaintea Domnului.
23. Precum este scris in Legea Domnului, ca orice intai-nascut de parte barbateasca sa fie inchinat Domnului.
24. Si sa dea jertfa, precum s-a zis in Legea Domnului, o pereche de turturele sau doi pui de porumbel.
25. Si iata era un om in Ierusalim, cu numele Simeon; si omul acesta era drept si temator de Dumnezeu, asteptand mangaierea lui Israel, si Duhul Sfant era asupra lui.
26. Si lui i se vestise de catre Duhul Sfant ca nu va vedea moartea pana ce nu va vedea pe Hristosul Domnului.
27. Si din indemnul Duhului a venit la templu; si cand parintii au adus inauntru pe Pruncul Iisus, ca sa faca pentru El dupa obiceiul Legii,
28. El L-a primit in bratele sale si a binecuvantat pe Dumnezeu si a zis:
29. Acum slobozeste pe robul Tau, dupa cuvantul Tau, in pace,
30. Ca ochii mei vazura mantuirea Ta,
31. Pe care ai gatit-o inaintea fetei tuturor popoarelor,
32. Lumina spre descoperirea neamurilor si slava poporului Tau Israel.
33. Iar Iosif si mama Lui se mirau de ceea ce se vorbea despre Prunc.
34. Si i-a binecuvantat Simeon si a zis catre Maria, mama Lui: Iata, Acesta este pus spre caderea si spre ridicarea multora din Israel si ca un semn care va starni impotriviri.
35. Si prin sufletul tau va trece sabie, ca sa se descopere gandurile din multe inimi.
36. Si era si Ana proorocita, fiica lui Fanuel, din semintia lui Aser, ajunsa la adanci batranete si care traise cu barbatul ei sapte ani de la fecioria sa.
37. Si ea era vaduva, in varsta de optzeci si patru de ani, si nu se departa de templu, slujind noaptea si ziua in post si in rugaciuni.
38. Si venind ea in acel ceas, lauda pe Dumnezeu si vorbea despre Prunc tuturor celor ce asteptau mantuire in Ierusalim.

39. Dupa ce au savarsit toate, s-au intors in Galileea, in cetatea lor Nazaret.
40. Iar Copilul crestea si Se intarea cu duhul, umplandu-Se de intelepciune si harul lui Dumnezeu era asupra Lui.
41. Si parintii Lui, in fiecare an, se duceau de sarbatoarea Pastilor, la Ierusalim.
42. Iar cand a fost El de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim, dupa obiceiul sarbatorii.
43. Si sfarsindu-se zilele, pe cand se intorceau ei, Copilul Iisus a ramas in Ierusalim si parintii Lui nu stiau.
44. Si socotind ca este in ceata calatorilor de drum, au venit cale de o zi, cautandu-L printre rude si printre cunoscuti.
45. Si, negasindu-L, s-au intors la Ierusalim, cautandu-L.
46. Iar dupa trei zile L-au aflat in templu, sezand in mijlocul invatatorilor, ascultandu-i si intrebandu-i.
47. Si toti care Il auzeau se minunau de priceperea si de raspunsurile Lui.
48. Si vazandu-L, ramasera uimiti, iar mama Lui a zis catre El: Fiule, de ce ne-ai facut noua asa? Iata, tatal Tau si eu Te-am cautat ingrijorati.
49. Si El a zis catre ei: De ce era sa Ma cautati? Oare, nu stiati ca in cele ale Tatalui Meu trebuie sa fiu?
50. Dar ei n-au inteles cuvantul pe care l-a spus lor.
51. Si a coborat cu ei si a venit in Nazaret si le era supus. Iar mama Lui pastra in inima ei toate aceste cuvinte.
52. Si Iisus sporea cu intelepciunea si cu varsta si cu harul la Dumnezeu si la oameni.

CAPITOLUL 3

Predica lui Ioan Botezatorul. Marturia lui despre Hristos. Botezul si spita neamului lui Iisus.

1. In al cincisprezecelea an al domniei Cezarului Tiberiu, pe cand Pontiu Pilat era procuratorul Iudeii, Irod, tetrarh al Galileii, Filip, fratele sau, tetrarh al Itureii si al tinutului Trahonitidei, iar Lisanias, tetrarh al Abilenei,
2. In zilele arhiereilor Anna si Caiafa, a fost cuvantul lui Dumnezeu catre Ioan, fiul lui Zaharia, in pustie.
3. Si a venit el in toata imprejurimea Iordanului, propovaduind botezul pocaintei, spre iertarea pacatelor.
4. Precum este scris in cartea cuvintelor lui Isaia proorocul: "Este glasul celui ce striga in pustie: Gatiti calea Domnului, drepte faceti cararile Lui.
5. Orice vale se va umple si orice munte si orice deal se va pleca; caile cele strambe se vor face drepte si cele colturoase, drumuri netede.
6. Si toata faptura va vedea mantuirea lui Dumnezeu".
7. Deci zicea Ioan multimilor care veneau sa se boteze de el: Pui de vipere, cine v-a aratat sa fugiti de mania ce va sa fie?
8. Faceti, dar, roade vrednice de pocainta si nu incepeti a zice in voi insiva: Avem tata pe Avraam, caci va spun ca Dumnezeu poate si din pietrele acestea sa ridice fii lui Avraam.
9. Acum securea sta la radacina pomilor; deci orice pom care nu face roada buna se taie si se arunca in foc.
10. Si multimile il intrebau, zicand: Ce sa facem deci?
11. Raspunzand, Ioan le zicea: Cel ce are doua haine sa dea celui ce nu are si cel ce are bucate sa faca asemenea.
12. Si au venit si vamesii sa se boteze si i-au spus: Invatatorule, noi ce sa facem?
13. El le-a raspuns: Nu faceti nimic mai mult peste ce va este randuit.
14. Si il intrebau si ostasii, zicand: Dar noi ce sa facem? Si le-a zis: Sa nu asupriti pe nimeni, nici sa invinuiti pe nedrept, si sa fiti multumiti cu solda voastra.
15. Iar poporul fiind in asteptare si intrebandu-se toti despre Ioan in cugetele lor: Nu cumva el este Hristosul?
16. A raspuns Ioan tuturor, zicand: Eu va botez cu apa, dar vine Cel ce este mai tare decat mine, Caruia nu sunt vrednic sa-I dezleg cureaua incaltamintelor. El va va boteza cu Duh Sfant si cu foc,
17. A Carui lopata este in mana Lui, ca sa curete aria si sa adune graul in jitnita Sa, iar pleava o va arde cu foc nestins.
18. Inca si alte multe indemnand, propovaduia poporului vestea cea buna.
19. Iar Irod tetrarhul, mustrat fiind de el pentru Irodiada, femeia lui Filip, fratele sau, si pentru toate relele pe care le-a facut Irod,
20. A adaugat la toate si aceasta, incat a inchis pe Ioan in temnita.
21. Si dupa ce s-a botezat tot poporul, botezandu-Se si Iisus si rugandu-Se, s-a deschis cerul,
22. Si S-a coborat Duhul Sfant peste El, in chip trupesc, ca un porumbel, si s-a facut glas din cer: Tu esti Fiul Meu cel iubit, intru Tine am binevoit.
23. Si Iisus Insusi era ca de treizeci de ani cand a inceput (sa propovaduiasca), fiind, precum se socotea, fiu al lui

Iosif, care era fiul lui Eli,
24. Fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,
25. Fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,
26. Fiul lui Iosua, fiul lui Matatia, fiul lui Semein, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,
27. Fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri,
28. Fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,
29. Fiul lui Iosua, fiul lui Eliezer, fiul lui Lorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,
30. Fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,
31. Fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,
32. Fiul lui Iesei, fiul lui Iobed, fiul lui Booz, fiul lui Sala, fiul lui Naason,
33. Fiul Aminadav, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda.
34. Fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor,
35. Fiul lui Serug, fiul lui Ragav, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,
36. Fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sim, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,
37. Fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul Iaret, fiul lui Maleleil, fiul lui Cainam,
38. Fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 4

Ispita de pe muntele Carantaniei. Iisus incepe sa predice in Capernaum si in Nazaret, vindeca pe soacra lui Petru si pe altii.

1. Iar Iisus, plin de Duhul Sfant, S-a intors de la Iordan si a fost dus de Duhul in pustie,
2. Timp de patruzeci de zile, fiind ispitit de diavolul. Si in aceste zile nu a mancat nimic; si, sfarsindu-se ele, a flamanzit.
3. Si I-a spus diavolul: Daca esti Fiul lui Dumnezeu, zi acestei pietre sa se faca paine.
4. Si a raspuns Iisus catre el: Scris este ca nu numai cu paine va trai omul, ci cu orice cuvant al lui Dumnezeu.
5. Si suindu-L diavolul pe un munte inalt, I-a aratat intr-o clipa toate imparatiile lumii.
6. Si I-a zis diavolul: Tie iti voi da toata stapanirea aceasta si stralucirea lor, caci mi-a fost data mie si eu o dau cui voiesc;
7. Deci daca Tu Te vei inchina inaintea mea, toata va fi a Ta.
8. Si raspunzand, Iisus i-a zis: Mergi inapoia Mea, satano, caci scris este: "Domnului Dumnezeului tau sa te inchini si numai Lui Unuia sa-I slujesti".
9. Si L-a dus in Ierusalim si L-a asezat pe aripa templului si I-a zis: Daca esti Fiul lui Dumnezeu, arunca-Te de aici jos;
10. Caci scris este: "Ca ingerilor Sai va porunci pentru Tine, ca sa Te pazeasca";
11. Si te vor ridica pe maini, ca nu cumva sa lovesti de piatra piciorul Tau.
12. Si raspunzand, Iisus i-a zis: S-a spus: "Sa nu ispitesti pe Domnul Dumnezeul tau".
13. Si diavolul, sfarsind toata ispita, s-a indepartat de la El, pana la o vreme.
14. Si S-a intors Iisus in puterea Duhului in Galileea si a iesit vestea despre El in toata imprejurimea.
15. Si invata in sinagogile lor, slavit fiind de toti.
16. Si a venit in Nazaret, unde fusese crescut, si, dupa obiceiul Sau, a intrat in ziua sambetei in sinagoga si S-a sculat sa citeasca.
17. Si I s-a dat cartea proorocului Isaia. Si, deschizand El cartea, a gasit locul unde era scris:
18. "Duhul Domnului este peste Mine, pentru care M-a uns sa binevestesc saracilor; M-a trimis sa vindec pe cei zdrobiti cu inima; sa propovaduiesc robilor dezrobirea si celor orbi vederea; sa slobozesc pe cei apasati,
19. Si sa vestesc anul placut Domnului".
20. Si inchizand cartea si dand-o slujitorului, a sezut, iar ochii tuturor erau atintiti asupra Lui.
21. Si El a inceput a zice catre ei: Astazi s-a implinit Scriptura aceasta in urechile voastre.
22. Si toti Il incuviintau si se mirau de cuvintele harului care ieseau din gura Lui si ziceau: Nu este, oare, Acesta fiul lui Iosif?
23. Si El le-a zis: Cu adevarat Imi veti spune aceasta pilda: Doctore, vindeca-te pe tine insuti! Cate am auzit ca s-au facut in Capernaum, fa si aici in patria Ta.
24. Si le-a zis: Adevarat zic voua ca nici un prooroc nu este bine primit in patria sa.

25. Si adevarat va spun ca multe vaduve erau in zilele lui Ilie, in Israel, cand s-a inchis cerul trei ani si sase luni, incat a fost foamete mare peste tot pamantul.
26. Si la nici una dintre ele n-a fost trimis Ilie, decat la Sarepta Sidonului, la o femeie vaduva.
27. Si multi leprosi erau in Israel in zilele proorocului Elisei, dar nici unul dintre ei nu s-a curatat, decat Neeman Sirianul.
28. Si toti, in sinagoga, auzind acestea, s-au umplut de manie.
29. Si sculandu-se, L-au scos afara din cetate si L-au dus pe spranceana muntelui, pe care era zidita cetatea lor, ca sa-L arunce in prapastie;
30. Iar El, trecand prin mijlocul lor, S-a dus.
31. Si S-a coborat la Capernaum, cetate a Galileii, si ii invata sambata.
32. Si erau uimiti de invatatura Lui, caci cuvantul Lui era cu putere.
33. Iar in sinagoga era un om, avand duh de demon necurat, si a strigat cu glas tare:
34. Lasa! Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit ca sa ne pierzi? Te stim cine esti: Sfantul lui Dumnezeu.
35. Si l-a certat Iisus, zicand: Taci si iesi din el. Iar demonul, aruncandu-l in mijlocul sinagogii, a iesit din el, cu nimic vatamandu-l.
36. Si frica li s-a facut tuturor si spuneau unii catre altii, zicand: Ce este acest cuvant? Ca porunceste duhurilor necurate, cu stapanire si cu putere, si ele ies.
37. Si a iesit vestea despre El in tot locul din imprejurimi.
38. Si sculandu-Se din sinagoga, a intrat in casa lui Simon. Iar soacra lui Simon era prinsa de friguri rele si L-au rugat pentru ea.
39. Si El, plecandu-Se asupra ei, a certat frigurile si frigurile au lasat-o. Iar ea, indata sculandu-se, le slujea;
40. Dar apunand soarele, toti cati aveau bolnavi de felurite boli ii aduceau la El; iar El, punandu-Si mainile pe fiecare dintre ei, ii facea sanatosi.
41. Din multi ieseau si demoni, care strigau si ziceau: Tu esti Fiul lui Dumnezeu. Dar El, certandu-i, nu-i lasa sa vorbeasca acestea, ca stiau ca El este Hristosul.
42. Iar facandu-se ziua, a iesit si S-a dus intr-un loc pustiu; si multimile Il cautau si au venit pana la El, si-L tineau ca sa nu plece de la ei.
43. Si El a zis catre ei: Trebuie sa binevestesc imparatia lui Dumnezeu si altor cetati, fiindca pentru aceasta am fost trimis.
44. Si propovaduia in sinagogile Galileii.

CAPITOLUL 5

Pescuirea minunata. Vindecarea unui lepros si a unui slabanog. Chemarea lui Levi. Despre post.

1. Pe cand multimea Il imbulzea, ca sa asculte cuvantul lui Dumnezeu, si El sedea langa lacul Ghenizaret,
2. A vazut doua corabii oprite langa tarm, iar pescarii, coborand din ele, spalau mrejele.
3. Si urcandu-Se intr-una din corabii care era a lui Simon, l-a rugat s-o departeze putin de la uscat. Si sezand in corabie, invata, din ea, multimile.
4. Iar cand a incetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mana la adanc, si lasati in jos mrejele voastre, ca sa pescuiti.
5. Si, raspunzand, Simon a zis: Invatatorule, toata noaptea ne-am trudit si nimic nu am prins, dar, dupa cuvantul Tau, voi arunca mrejele.
6. Si facand ei aceasta, au prins multime mare de peste, ca li se rupeau mrejele.
7. Si au facut semn celor care erau in cealalta corabie, sa vina sa le ajute. Si au venit si au umplut amandoua corabiile, incat erau gata sa se afunde,
8. Iar Simon Petru, vazand aceasta, a cazut la genunchii lui Iisus, zicand: Iesi de la mine, Doamne, ca sunt om pacatos.
9. Caci spaima il cuprinsese pe el si pe toti cei ce erau cu el, pentru pescuitul pestilor pe care ii prinsesera.
10. Tot asa si pe Iacov si pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau impreuna cu Simon. Si a zis Iisus catre Simon: Nu te teme; de acum inainte vei fi pescar de oameni.
11. Si tragand corabiile la tarm, au lasat totul si au mers dupa El.
12. Si pe cand erau intr-una din cetati, iata un om plin de lepra; vazand pe Iisus, a cazut cu fata la pamant si I s-a rugat zicand: Doamne, daca voiesti, poti sa ma curatesti.
13. Si intinzand El mana, S-a atins de lepros, zicand: Voiesc, fii curatat! Si indata s-a dus lepra de pe el.

14. Iar Iisus i-a poruncit sa nu spuna nimanui, ci, mergand, arata-te preotului si, pentru curatirea ta, du jertfa, precum a oranduit Moise, spre marturie lor.
15. Dar si mai mult strabatea vorba despre El si multimi multe se adunau, ca sa asculte si sa se vindece de bolile lor.

16. Iar El Se retragea in locuri pustii si Se ruga.
17. Si intr-una din zile Iisus invata si de fata sedeau farisei si invatatori ai Legii, veniti din toate satele Galileii, din Iudeea si din Ierusalim. Si puterea Domnului se arata in tamaduiri.
18. Si iata niste barbati aduceau pe pat un om care era slabanog si cautau sa-l duca inauntru si sa-l puna inaintea Lui;
19. Dar negasind pe unde sa-l duca, din pricina multimii, s-au suit pe acoperis si, printre caramizi, l-au lasat cu patul in mijloc, inaintea lui Iisus.
20. Si vazand credinta lor, El le-a zis: Omule, iertate iti sunt pacatele tale.
21. Iar fariseii si carturarii au inceput sa carteasca, zicand: Cine este Acesta care graieste hule? Cine poate sa ierte pacatele decat unul Dumnezeu?
22. Iar Iisus, cunoscand gandurile lor, raspunzand a zis catre ei: Ce cugetati in inimile voastre?
23. Ce este mai usor? A zice: Iertate sunt pacatele tale, sau a zice: Scoala si umbla?
24. Iar ca sa stiti ca Fiul Omului are pe pamant putere sa ierte pacatele, a zis slabanogului: Tie iti zic: Scoala-te, ia patul tau si mergi la casa ta.
25. Si indata, ridicandu-se inaintea lor, luand patul pe care zacuse, s-a dus la casa sa, slavind pe Dumnezeu.
26. Si uimire i-a cuprins pe toti si slaveau pe Dumnezeu si, plini de frica, ziceau: Am vazut astazi lucruri minunate.
27. Si dupa aceasta a iesit si a vazut un vames, cu numele Levi, care sedea la vama, si i-a zis: Vino dupa Mine.
28. Si, lasand toate, el s-a sculat si a mers dupa El.
29. Si I-a facut Levi un ospat mare in casa sa. Si era multime multa de vamesi si de altii care sedeau cu ei la masa.
30. Dar fariseii si carturarii lor murmurau catre ucenicii Lui, zicand: De ce mancati si beti impreuna cu vamesii si cu pacatosii?
31. Si Iisus, raspunzand, a zis catre ei: N-au trebuinta de doctor cei sanatosi, ci cei bolnavi.
32. N-am venit sa chem pe drepti, ci pe pacatosi la pocainta.
33. Iar ei au zis catre El: Ucenicii lui Ioan postesc adesea si fac rugaciuni, de asemenea si ai fariseilor, iar ai Tai mananca si beau.
34. Iar Iisus a zis catre ei: Puteti, oare, sa faceti pe fiii nuntii sa posteasca, cat timp Mirele este cu ei?
35. Dar vor veni zile cand Mirele se va lua de la ei; atunci vor posti in acele zile.
36. Le-a spus lor si o pilda: Nimeni, rupand petic de la haina noua, nu-l pune la haina veche, altfel rupe haina cea noua, iar peticul luat din ea nu se potriveste la cea veche.
37. Si nimeni nu pune vin nou in burdufuri vechi, altfel vinul nou va sparge burdufurile; si se varsa si vinul si se strica si burdufurile.
38. Ci vinul nou trebuie pus in burdufuri noi si impreuna se vor pastra.
39. Si nimeni, band vin vechi, nu voieste de cel nou, caci zice: E mai bun cel vechi.

CAPITOLUL 6

Ucenicii smulg spice sambata. Vindecarea unui om cu mana uscata, sambata. Alegerea celor doisprezece apostoli. Predica de pe munte.

1. Intr-o sambata, a doua dupa Pasti, Iisus mergea prin semanaturi si ucenicii Lui smulgeau spice, le frecau cu mainile si mancau.
2. Dar unii dintre farisei au zis: De ce faceti ce nu se cade a face sambata?
3. Si Iisus, raspunzand, a zis catre ei: Oare n-ati citit ce a facut David, cand a flamanzit el si cei ce erau cu el?
4. Cum a intrat in casa lui Dumnezeu si a luat painile punerii inainte si a mancat si a dat si insotitorilor sai, din ele, pe care nu se cuvine sa le manance decat numai preotii?
5. Si le zicea: Fiul Omului este Domn si al sambetei.
6. Iar in alta sambata, a intrat El in sinagoga si invata. Si era acolo un om a carui mana dreapta era uscata.
7. Dar carturarii si fariseii Il pandeau de-l va vindeca sambata, ca sa-I gaseasca vina.
8. Insa El stia gandurile lor si a zis omului care avea mana uscata: Scoala-te si stai la mijloc. El s-a sculat si a stat.
9. Atunci Iisus a zis catre ei: Va intreb pe voi, ce se cade sambata: a face bine sau a face rau? A scapa un suflet

sau a-l pierde?
10. Si privind imprejur pe toti acestia, i-a zis: Intinde mana ta. Iar el a facut asa si mana lui s-a facut sanatoasa, ca si cealalta.
11. Ei insa s-au umplut de manie si vorbeau unii cu altii ce sa faca cu Iisus.
12. Si in zilele acelea, Iisus a iesit la munte ca sa Se roage si a petrecut noaptea in rugaciune catre Dumnezeu.
13. Si cand s-a facut ziua, a chemat la Sine pe ucenicii Sai si a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit Apostoli.
14. Pe Simon, caruia i-a zis Petru, si pe Andrei, fratele lui, si pe Iacov, si pe Ioan, si pe Filip, si pe Vartolomeu,
15. Si pe Matei, si pe Toma, si pe Iacov al lui Alfeu si pe Simon numit Zilotul,
16. Si pe Iuda al lui Iacov si pe Iuda Iscarioteanul, care s-a facut tradator.
17. Si coborand impreuna cu ei, a stat in loc ses, El si multime multa de ucenici ai Sai si multime mare de popor din toata Iudeea, din Ierusalim si de pe tarmul Tirului si al Sidonului, care venisera ca sa-L asculte si sa se vindece de bolile lor.
18. Si cei chinuiti de duhuri necurate se vindecau.
19. Si toata multimea cauta sa se atinga de El ca putere iesea din El si-i vindeca pe toti.
20. Si El, ridicandu-Si ochii spre ucenicii Sai, zicea: Fericiti voi cei saraci, ca a voastra este imparatia lui Dumnezeu.
21. Fericiti voi care flamanziti acum, ca va veti satura. Fericiti cei ce plangeti acum, ca veti rade.
22. Fericiti veti fi cand oamenii va vor uri pe voi si va vor izgoni dintre ei, si va vor batjocori si vor lepada numele voastre ca rau din pricina Fiului Omului.
23. Bucurati-va in ziua aceea si va veseliti, ca, iata, plata voastra multa este in cer; pentru ca tot asa faceau proorocilor parintii lor.
24. Dar vai voua bogatilor, ca va luati pe pamant mangaierea voastra.
25. Vai voua celor ce sunteti satui acum, ca veti flamanzi. Vai voua celor ce astazi radeti, ca veti plange si va veti tangui.
26. Vai voua cand toti oamenii va vor vorbi de bine. Caci tot asa faceau proorocilor mincinosi parintii lor.
27. Iar voua celor ce ascultati va spun: Iubiti pe vrajmasii vostri, faceti bine celor ce va urasc pe voi;
28. Binecuvantati pe cei ce va blestema, rugati-va pentru cei ce va fac necazuri.
29. Celui ce te loveste peste obraz, intoarce-i si pe celalalt; pe cel ce-ti ia haina, nu-l impiedica sa-ti ia si camasa;
30. Oricui iti cere, da-i; si de la cel care ia lucrurile tale, nu cere inapoi.
31. Si precum voiti sa va faca voua oamenii, faceti-le si voi asemenea;
32. Si daca iubiti pe cei ce va iubesc, ce rasplata puteti avea? Caci si pacatosii iubesc pe cei ce ii iubesc pe ei.
33. Si daca faceti bine celor ce va fac voua bine, ce multumire puteti avea? Ca si pacatosii acelasi lucru fac.
34. Si daca dati imprumut celor de la care nadajduiti sa luati inapoi, ce multumire puteti avea? Ca si pacatosii dau cu imprumut pacatosilor, ca sa primeasca inapoi intocmai.
35. Ci iubiti pe vrajmasii vostri si faceti bine si dati cu imprumut, fara sa nadajduiti nimic in schimb, si rasplata voastra va fi multa si veti fi fiii Celui Preainalt, ca El este bun cu cei nemultumitori si rai.
36. Fiti milostivi, precum si Tatal vostru este milostiv.
37. Nu judecati si nu veti fi judecati; nu osanditi si nu veti fi osanditi; iertati si veti fi iertati.
38. Dati si se va da. Turna-vor in sanul vostru o masura buna, indesata, clatinata si cu varf, caci cu ce masura veti masura, cu aceeasi vi se va masura.
39. Si le-a spus si pilda: Poate orb pe orb sa calauzeasca? Nu vor cadea amandoi in groapa?
40. Nu este ucenic mai presus decat invatatorul sau; dar orice ucenic desavarsit va fi ca invatatorul sau.
41. De ce vezi paiul din ochiul fratelui tau, iar barna din ochiul tau nu o iei in seama?
42. Sau cum poti sa zici fratelui tau: Frate, lasa sa scot paiul din ochiul tau, nevazand barna care este in ochiul tau? Fatarnice, scoate mai intai barna din ochiul tau si atunci vei vedea sa scoti paiul din ochiul fratelui tau.
43. Caci nu este pom bun care sa faca roade rele si, iarasi, nici pom rau care sa faca roade bune.
44. Caci fiecare pom se cunoaste dupa roadele lui. Ca nu se aduna smochine din maracini si nici nu se culeg struguri din spini.
45. Omul bun, din vistieria cea buna a inimii sale, scoate cele bune, pe cand omul rau, din vistieria cea rea a inimii lui, scoate cele rele. Caci din prisosul inimii graieste gura lui.
46. Si pentru ce Ma chemati: Doamne, Doamne, si nu faceti ce va spun?
47. Oricine vine la Mine si aude cuvintele Mele si le face, va voi arata cu cine se aseamana:

48. Asemenea este unui om care, zidindu-si casa, a sapat, a adancit si i-a pus temelia pe piatra, si venind apele mari si puhoiul izbind in casa aceea, n-a putut s-o clinteasca, fiindca era bine cladita pe piatra.
49. Iar cel ce aude, dar nu face, este asemenea omului care si-a zidit casa pe pamant fara temelie, si izbind in ea puhoiul de ape, indata a cazut si prabusirea acelei case a fost mare.

CAPITOLUL 7

Vindecarea slugii unui sutas. Vindecarea tanarului din Nain. Trimisii lui Ioan Botezatorul. Ungerea lui Iisus de catre femeia pacatoasa.

1. Si dupa ce a sfarsit toate aceste cuvinte ale Sale in auzul poporului, a intrat in Capernaum.
2. Iar sluga unui sutas, care era la el in cinste, fiind bolnava era sa moara.
3. Si auzind despre Iisus, a trimis la El batrani ai iudeilor, rugandu-L sa vina si sa vindece pe sluga lui.
4. Iar ei, venind la Iisus, L-au rugat staruitor, zicand: Vrednic este sa-i faci lui aceasta,
5. Caci iubeste neamul nostru si el ne-a zidit sinagoga.
6. Iar Iisus mergea cu ei. Si nefiind El acum departe de casa, a trimis la El prieteni, zicandu-I: Doamne, nu Te osteni, ca nu sunt vrednic ca sa intri sub acoperamantul meu.
7. De aceea nici pe mine nu m-am socotit vrednic sa vin la Tine. Ci spune cu cuvantul si se va vindeca sluga mea.
8. Caci si eu sunt om pus sub stapanire, avand sub mine ostasi, si zic acestuia: Du-te, si se duce, si altuia: Vino, si vine, si slugii mele: Fa aceasta, si face.
9. Iar Iisus, auzind acestea, S-a minunat de el si, intorcandu-Se, a zis multimii care venea dupa El: Zic voua ca nici in Israel n-am aflat atata credinta;
10. Si intorcandu-se cei trimisi acasa, au gasit sluga sanatoasa.
11. Si dupa aceea, S-a dus intr-o cetate numita Nain si cu El impreuna mergeau ucenicii Lui si multa multime.
12. Iar cand S-a apropiat de poarta cetatii, iata scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, si ea era vaduva, si multime mare din cetate era cu ea.
13. Si, vazand-o Domnul, I s-a facut mila de ea si i-a zis: Nu plange!
14. Si apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Si a zis: Tinere, tie iti zic, scoala-te.
15. Si s-a ridicat mortul si a inceput sa vorbeasca, si l-a dat mamei lui.
16. Si frica i-a cuprins pe toti si slaveau pe Dumnezeu, zicand: Prooroc mare s-a ridicat intre noi si Dumnezeu a cercetat pe poporul Sau.
17. Si a iesit cuvantul acesta despre El in toata Iudeea si in toata imprejurimea.
18. Si au vestit lui Ioan ucenicii lui de toate acestea.
19. Si chemand la sine pe doi dintre ucenicii sai, Ioan i-a trimis catre Domnul, zicand: Tu esti Cel ce va sa vina sau sa asteptam pe altul?
20. Si ajungand la El, barbatii au zis: Ioan Botezatorul ne-a trimis la Tine, zicand: Tu esti Cel ce va sa vina sau sa asteptam pe altul?
21. Si in acel ceas El a vindecat pe multi de boli si de rani si de duhuri rele si multor orbi le-a daruit vederea.
22. Si raspunzand, le-a zis: Mergeti si spuneti lui Ioan cele ce ati vazut si cele ce ati auzit: Orbii vad, schiopii umbla, leprosii se curatesc, surzii aud, mortii inviaza si saracilor li se binevesteste.
23. Si fericit este acela care nu se va sminti intru Mine.
24. Iar, dupa ce trimisii lui Ioan au plecat, El a inceput sa vorbeasca multimilor despre Ioan: Ce ati iesit sa priviti, in pustie? Oare trestie clatinata de vant?
25. Dar ce ati iesit sa vedeti? Oare om imbracat in haine moi? Iata, cei ce poarta haine scumpe si petrec in desfatare sunt in casele regilor.
26. Dar ce-ati iesit sa vedeti? Oare prooroc? Da! Zic voua: si mai mult decat un prooroc.
27. Acesta este cel despre care s-a scris: "Iata trimit inaintea fetei Tale pe ingerul Meu care va gati calea Ta, inaintea Ta".
28. Zic voua: Intre cei nascuti din femei, nimeni nu este mai mare decat Ioan; dar cel mai mic in imparatia lui Dumnezeu este mai mare decat el.
29. Si tot poporul auzind, si vamesii s-au incredintat de dreptatea lui Dumnezeu, botezandu-se cu botezul lui Ioan.
30. Iar fariseii si invatatorii de lege au calcat voia lui Dumnezeu in ei insisi, nebotezandu-se de el.
31. Cu cine voi asemana pe oamenii acestui neam? Si cu cine sunt ei asemenea?
32. Sunt asemenea copiilor care sed in piata si striga unii catre altii, zicand: V-am cantat din fluier si n-ati jucat;

v-am cantat de jale si n-ati plans.
33. Caci a venit Ioan Botezatorul, nemancand paine si negustand vin, si ziceti: Are demon!
34. A venit si Fiul Omului, mancand si band, si ziceti: Iata un om mancacios si bautor de vin, prieten al vamesilor si al pacatosilor!
35. Dar Intelepciunea a fost gasita dreapta de catre toti fiii ei.
36. Unul din farisei L-a rugat pe Iisus sa manance cu el. Si intrand in casa fariseului, a sezut la masa.
37. Si iata era in cetate o femeie pacatoasa si, afland ca sade la masa, in casa fariseului, a adus un alabastru cu mir.
38. Si, stand la spate, langa picioarele Lui, plangand, a inceput sa ude cu lacrimi picioarele Lui, si cu parul capului ei le stergea. Si saruta picioarele Lui si le ungea cu mir.
39. Si vazand, fariseul, care-L chemase, a zis in sine: Acesta, de-ar fi prooroc, ar sti cine e si ce fel e femeia care se atinge de El, ca este pacatoasa.
40. Si raspunzand, Iisus a zis catre el: Simone, am sa-ti spun ceva. Invatatorule, spune, zise el.
41. Un camatar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celalalt cu cincizeci.
42. Dar, neavand ei cu ce sa plateasca, i-a iertat pe amandoi. Deci, care dintre ei il va iubi mai mult?
43. Simon, raspunzand, a zis: Socotesc ca acela caruia i-a iertat mai mult. Iar El i-a zis: Drept ai judecat.
44. Si intorcandu-se catre femeie, a zis lui Simon: Vezi pe femeia aceasta? Am intrat in casa ta si apa pe picioare nu Mi-ai dat; ea insa, cu lacrimi, Mi-a udat picioarele si le-a sters cu parul ei.
45. Sarutare nu Mi-ai dat; ea insa de cand am intrat, n-a incetat sa-Mi sarute picioarele.
46. Cu untdelemn capul Meu nu l-ai uns; ea insa cu mir Mi-a uns picioarele.
47. De aceea iti zic: Iertate sunt pacatele ei cele multe, caci mult a iubit. Iar cui se iarta putin, putin iubeste.
48. Si a zis ei: Iertate iti sunt pacatele.
49. Si au inceput cei ce sedeau impreuna la masa sa zica in sine: Cine este Acesta care iarta si pacatele?
50. Iar catre femeie a zis: Credinta ta te-a mantuit; mergi in pace.

CAPITOLUL 8

Pilda semanatorului. Mama si fratii lui Iisus. Potolirea furtunii. Demonizatul din tinutul Gherghesenilor. Invierea fiicei lui Iair. Vindecarea femeii bolnave de doisprezece ani.

1. Si dupa aceea Iisus umbla prin cetati si prin sate, propovaduind si binevestind imparatia lui Dumnezeu, si cei doisprezece erau cu El;
2. Si unele femei care fusesera vindecate de duhuri rele si de boli: Maria, numita Magdalena, din care iesisera sapte demoni,
3. Si Ioana, femeia lui Huza, un iconom al lui Irod, si Suzana si multe altele care le slujeau din avutul lor.
4. Si adunandu-se multime multa si venind de prin cetati la El, a zis in pilda:
5. Iesit-a semanatorul sa semene samanta sa. Si semanand el, una a cazut langa drum si a fost calcata cu picioarele si pasarile cerului au mancat-o.
6. Si alta a cazut pe piatra, si, rasarind, s-a uscat, pentru ca nu avea umezeala.
7. Si alta a cazut intre spini si spinii, crescand cu ea, au inabusit-o.
8. Si alta a cazut pe pamantul cel bun si, crescand, a facut rod insutit. Acestea zicand, striga: Cine are urechi de auzit sa auda.
9. Si ucenicii Lui Il intrebau: Ce inseamna pilda aceasta?
10. El a zis: Voua va este dat sa cunoasteti tainele imparatiei lui Dumnezeu, iar celorlalti in pilde, ca, vazand, sa nu vada si, auzind, sa nu inteleaga.
11. Iar pilda aceasta inseamna: Samanta este cuvantul lui Dumnezeu.
12. Iar cea de langa drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul si ia cuvantul din inima lor, ca nu cumva, crezand, sa se mantuiasca.
13. Iar cea de pe piatra sunt aceia care, auzind cuvantul il primesc cu bucurie, dar acestia nu au radacina; ei cred pana la o vreme, iar la vreme de incercare se leapada.
14. Cea cazuta intre spini sunt cei ce aud cuvantul, dar umbland cu grijile si cu bogatia si cu placerile vietii, se inabusa si nu rodesc.
15. Iar cea de pe pamant bun sunt cei ce, cu inima curata si buna, aud cuvantul, il pastreaza si rodesc intru rabdare.

16. Nimeni, aprinzand faclia, n-o ascunde sub un vas, sau n-o pune sub pat, ci o aseaza in sfesnic, pentru ca cei ce intra sa vada lumina.
17. Caci nu este nimic ascuns, care sa nu se dea pe fata si nimic tainic, care sa nu se cunoasca si sa nu vina la aratare.
18. Luati seama deci cum auziti: Celui ce are i se va da; iar de la cel ce nu are, si ce i se pare ca are se va lua de la el.
19. Si au venit la El mama Lui si fratii; dar nu puteau sa se apropie de El din pricina multimii.
20. Si I s-a vestit: Mama Ta si fratii Tai stau afara si voiesc sa Te vada.
21. Iar El, raspunzand, a zis catre ei: Mama mea si fratii Mei sunt acestia care asculta cuvantul lui Dumnezeu si-l indeplinesc.
22. Si intr-una din zile a intrat in corabie cu ucenicii Sai si a zis catre ei: Sa trecem de cealalta parte a lacului. Si au plecat.
23. Dar, pe cand ei vasleau, El a adormit. Si s-a lasat pe lac o furtuna de vant, si corabia se umplea de apa si erau in primejdie.
24. Si, apropiindu-se, L-au desteptat, zicand: Invatatorule, Invatatorule, pierim. Iar El, sculandu-Se, a certat vantul si valul apei si ele au incetat si s-a facut liniste.
25. Si le-a zis: Unde este credinta voastra? Iar ei, temandu-se, s-au mirat, zicand unii catre altii: Oare cine este Acesta, ca porunceste si vanturilor si apei, si-L asculta?
26. Si au ajuns cu corabia in tinutul Gerghesenilor, care este in fata Galileii.
27. Si iesind pe uscat, L-a intampinat un barbat din cetate, care avea demon si care de multa vreme nu mai punea haina pe el si in casa nu mai locuia, ci prin morminte.
28. Si vazand pe Iisus, strigand, a cazut inaintea Lui si cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preainalt? Rogu-Te, nu ma chinui.
29. Caci poruncea duhului necurat sa iasa din om, pentru ca de multi ani il stapanea, si era legat in lanturi si in obezi, pazindu-l, dar el, sfaramand legaturile, era manat de demon, in pustie.
30. Si l-a intrebat Iisus, zicand: Care-ti este numele? Iar el a zis: Legiune. Caci demoni multi intrasera in el.
31. Si-L rugau pe El sa nu le porunceasca sa mearga in adanc.
32. Si era acolo o turma mare de porci, care pasteau pe munte. Si L-au rugat sa le ingaduie sa intre in ei; si le-a ingaduit.
33. Si, iesind demonii din om, au intrat in porci, iar turma s-a aruncat de pe tarm in lac si s-a inecat.
34. Iar pazitorii vazand ce s-a intamplat, au fugit si au vestit in cetate si prin sate.
35. Si au iesit sa vada ce s-a intamplat si au venit la Iisus si au gasit pe omul din care iesisera demonii, imbracat si intreg la minte, sezand jos, la picioarele lui Iisus si s-au infricosat.
36. Si cei ce vazusera le-au spus cum a fost izbavit demonizatul.
37. Si L-a rugat pe El toata multimea din tinutul Gerghesenilor sa plece de la ei, caci erau cuprinsi de frica mare. Iar El, intrand in corabie, S-a inapoiat.
38. Iar barbatul din care iesisera demonii Il ruga sa ramana cu El. Iisus insa i-a dat drumul zicand:
39. Intoarce-te in casa ta si spune cat bine ti-a facut tie Dumnezeu. Si a plecat, vestind in toata cetatea cate ii facuse Iisus.
40. Si cand s-a intors Iisus, L-a primit multimea, caci toti Il asteptau.
41. Si iata a venit un barbat, al carui nume era Iair si care era mai-marele sinagogii. Si cazand la picioarele lui Iisus, Il ruga sa intre in casa Lui,
42. Caci avea numai o fiica, ca de doisprezece ani, si ea era pe moarte. Si, pe cand se ducea El, multimile Il impresurau.
43. Si o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sange si cheltuise cu doctorii toata averea ei, si de nici unul nu putuse sa fie vindecata,
44. Apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui si indata s-a oprit curgerea sangelui ei.
45. Si a zis Iisus: Cine este cel ce s-a atins de Mine? Dar toti tagaduind, Petru si ceilalti care erau cu El, au zis: Invatatorule, multimile Te imbulzesc si Te stramtoreaza si Tu zici: Cine este cel ce s-a atins de mine?
46. Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva. Caci am simtit o putere care a iesit din Mine.
47. Si, femeia, vazandu-se vadita, a venit tremurand si, cazand inaintea Lui, a spus de fata cu tot poporul din ce cauza s-a atins de El si cum s-a tamaduit indata.
48. Iar El i-a zis: Indrazneste, fiica, credinta ta te-a mantuit. Mergi in pace.

49. Si inca vorbind El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicand: A murit fiica ta. Nu mai supara pe Invatatorul.
50. Dar Iisus, auzind, i-a raspuns: Nu te teme; crede numai si se va izbavi.
51. Si venind in casa n-a lasat pe nimeni sa intre cu El, decat numai pe Petru si pe Ioan si pe Iacov si pe tatal copilei si pe mama.
52. Si toti plangeau si se tanguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plangeti; n-a murit, ci doarme.
53. Si radeau de El, stiind ca a murit.
54. Iar El, scotand pe toti afara si apucand-o de mana, a strigat, zicand: Copila, scoala-te!
55. Si duhul ei s-a intors si a inviat indata; si a poruncit El sa i se dea sa manance.
56. Si au ramas uimiti parintii ei. Iar El le-a poruncit sa nu spuna nimanui ce s-a intamplat.

CAPITOLUL 9

Trimiterea apostolilor. Saturarea celor cinci mii de oameni. Marturisirea lui Petru. Intaia si a doua vestire a Patimilor. Schimbarea la fata. Vindecarea copilului demonizat. Care este intaiul intre apostoli? Urmarea lui Iisus.

1. Si chemand pe cei doisprezece ucenici ai Sai, le-a dat putere si stapanire peste toti demonii si sa vindece bolile.
2. Si i-a trimis sa propovaduiasca imparatia lui Dumnezeu si sa vindece pe cei bolnavi.
3. Si a zis catre ei: Sa nu luati nimic pe drum, nici toiag, nici traista, nici paine, nici bani si nici sa nu aveti cate doua haine.
4. Si in orice casa veti intra, acolo sa ramaneti si de acolo sa plecati.
5. Si cati nu va vor primi, iesind din acea cetate scuturati praful de pe picioarele voastre, spre marturie impotriva lor.
6. Iar ei, plecand, mergeau prin sate binevestind si vindecand pretutindeni.
7. Si a auzit Irod tetrarhul toate cele facute si era nedumerit, ca se zicea de catre unii ca Ioan s-a sculat din morti;
8. Iar de unii ca Ilie s-a aratat, iar de altii, ca un prooroc dintre cei vechi a inviat.
9. Iar Irod a zis: Lui Ioan eu i-am taiat capul. Cine este dar Acesta despre care aud asemenea lucruri? Si cauta sa-l vada.
10. Si, intorcandu-se apostolii, I-au spus toate cate au facut. Si, luandu-i cu Sine, S-a dus de o parte intr-un loc pustiu, aproape de cetatea numita Betsaida.
11. Iar multimile, afland, au mers dupa El si El, primindu-le, le vorbea despre imparatia lui Dumnezeu, iar pe cei care aveau trebuinta de vindecare ii facea sanatosi.
12. Dar ziua a inceput sa se plece spre seara. Si, venind la El, cei doisprezece I-au spus: Da drumul multimii sa se duca prin satele si prin satuletele dimprejur, ca sa poposeasca si sa-si gaseasca mancare, ca aici suntem in loc pustiu.
13. Iar El a zis catre ei: Dati-le voi sa manance. Iar ei au zis: Nu avem mai mult de cinci paini si doi pesti, afara numai daca, ducandu-ne noi, vom cumpara merinde pentru tot poporul acesta.
14. Caci erau ca la cinci mii de barbati. Dar El a zis catre ucenicii Sai: Asezati-i jos, in cete de cate cincizeci de insi.
15. Si au facut asa si i-au asezat pe toti.
16. Iar Iisus, luand cele cinci paini si cei doi pesti si privind la cer, le-a binecuvantat, a frant si a dat ucenicilor, ca sa puna multimii inainte.
17. Si au mancat si s-au saturat toti si au luat ceea ce le-a ramas, douasprezece cosuri de faramituri.
18. Si cand Se ruga El singur, erau cu El ucenicii, si i-a intrebat, zicand: Cine zic multimile ca sunt Eu?
19. Iar ei, raspunzand, au zis: Ioan Botezatorul, iar altii Ilie, iar altii ca a inviat un prooroc din cei vechi.
20. Si El le-a zis: Dar voi cine ziceti ca sunt Eu? Iar Petru, raspunzand, a zis: Hristosul lui Dumnezeu.
21. Iar El, certandu-i, le-a poruncit sa nu spuna nimanui aceasta,
22. Zicand ca Fiul Omului trebuie sa patimeasca multe si sa fie defaimat de catre batrani si de catre arhierei si de catre carturari si sa fie omorat, iar a treia zi sa invieze.
23. Si zicea catre toti: Daca voieste cineva sa vina dupa Mine, sa se lepede de sine, sa-si ia crucea in fiecare zi si sa-Mi urmeze Mie;
24. Caci cine va voi sa-si scape sufletul il va pierde; iar cine-si va pierde sufletul pentru Mine, acela il va mantui.
25. Ca ce foloseste omului daca va castiga lumea toata, iar pe sine se va pierde sau se va pagubi?

26. Caci de cel ce se va rusina de Mine si de cuvintele Mele, de acesta si Fiul Omului se va rusina, cand va veni intru slava Sa si a Tatalui si a sfintilor ingeri.
27. Cu adevarat insa spun voua: Sunt unii, dintre cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, pana ce nu vor vedea imparatia lui Dumnezeu.
28. Iar dupa cuvintele acestea, ca la opt zile, luand cu Sine pe Petru si pe Ioan si pe Iacov, S-a suit pe munte ca sa Se roage.
29. Si pe cand se ruga El, chipul fetei Sale s-a facut altul si imbracamintea Lui alba stralucind.
30. Si iata doi barbati vorbeau cu El, care erau Moise si Ilie,
31. Si care, aratandu-se intru slava, vorbeau despre sfarsitul Lui, pe care avea sa-l implineasca in Ierusalim.
32. Iar Petru si cei ce erau cu el erau ingreuiati de somn; si desteptandu-se, au vazut slava Lui si pe cei doi barbati stand cu El.
33. Si cand s-au despartit ei de El, Petru a zis catre Iisus: Invatatorule, bine este ca noi sa fim aici si sa facem trei colibe: una Tie, una lui Moise si una lui Ilie, nestiind ce spune.
34. Si, pe cand vorbea el acestea, s-a facut un nor si i-a umbrit; si ei s-au spaimantat cand au intrat in nor.
35. Si glas s-a facut din nor, zicand: Acesta este Fiul Meu cel ales, de acesta sa ascultati!
36. Si cand a trecut glasul, S-a aflat Iisus singur. Si ei au tacut si nimanui n-au spus nimic, in zilele acelea, din cele ce vazusera.
37. In ziua urmatoare, cand s-au coborat din munte, L-a intampinat multime multa.
38. Si iata un barbat din multime a strigat, zicand: Invatatorule, rogu-ma Tie, cauta spre fiul meu, ca il am numai pe el;
39. Si iata un duh il apuca si indata striga si-l zguduie cu spume si abia pleaca de la el, dupa ce l-a zdrobit.
40. Si m-am rugat de ucenicii Tai ca sa-l alunge, si n-au putut.
41. Iar Iisus, raspunzand, a zis: O, neam necredincios si indaratnic! Pana cand voi fi cu voi si va voi suferi? Adu aici pe fiul tau.
42. Si, apropiindu-se el, demonul l-a aruncat la pamant si l-a zguduit. Iar Iisus a certat pe duhul cel necurat si a vindecat pe copil si l-a dat tatalui lui.
43. Iar toti au ramas uimiti de marirea lui Dumnezeu. Si mirandu-se toti de toate cate facea, a zis catre ucenicii Sai:
44. Puneti in urechile voastre cuvintele acestea: Caci Fiul Omului va fi dat in mainile oamenilor.
45. Iar ei nu intelegeau cuvantul acesta, caci era ascuns pentru ei ca sa nu-l priceapa si se temeau sa-L intrebe despre acest cuvant.
46. Si a intrat gand in inima lor: Cine dintre ei ar fi mai mare?
47. Iar Iisus, cunoscand cugetul inimii lor, a luat un copil, l-a pus langa Sine,
48. Si le-a zis: Oricine va primi pruncul acesta, in numele Meu, pe Mine Ma primeste; iar oricine Ma va primi pe Mine, primeste pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Caci cel ce este mai mic intre voi toti, acesta este mare.
49. Iar Ioan, raspunzand, a zis: Invatatorule, am vazut pe unul care, in numele Tau, scoate demoni si l-am oprit, pentru ca nu-Ti urmeaza impreuna cu noi.
50. Iar Iisus a zis catre el: Nu-l opriti; caci cine nu este impotriva voastra este pentru voi.
51. Si cand s-au implinit zilele inaltarii Sale, El S-a hotarat sa mearga la Ierusalim.
52. Si a trimis vestitori inaintea Lui. Si ei, mergand, au intrat intr-un sat de samarineni, ca sa faca pregatiri pentru El.
53. Dar ei nu L-au primit, pentru ca El se indrepta spre Ierusalim.
54. Si vazand aceasta, ucenicii Iacov si Ioan I-au zis: Doamne, vrei sa zicem sa se coboare foc din cer si sa-i mistuie, cum a facut si Ilie?
55. Iar El, intorcandu-Se, i-a certat si le-a zis: Nu stiti, oare, fiii carui duh sunteti? Caci Fiul Omului n-a venit ca sa piarda sufletele oamenilor, ci ca sa le mantuiasca.
56. Si s-au dus in alt sat.
57. Si pe cand mergeau ei pe cale, zis-a unul catre El: Te voi insoti, oriunde Te vei duce.
58. Si i-a zis Iisus: Vulpile au vizuini si pasarile cerului cuiburi; dar Fiul Omului n-are unde sa-Si plece capul.
59. Si a zis catre altul: urmeaza-Mi. Iar el a zis: Doamne, da-mi voie intai sa merg sa ingrop pe tatal meu.
60. Iar El i-a zis: Lasa mortii sa-si ingroape mortii lor, iar tu mergi de vesteste imparatia lui Dumnezeu.
61. Dar altul a zis: Iti voi urma, Doamne, dar intai ingaduie-mi ca sa randuiesc cele din casa mea.
62. Iar Iisus a zis catre el: Nimeni care pune mana pe plug si se uita indarat nu este potrivit pentru imparatia lui

Dumnezeu.

CAPITOLUL 10

Trimiterea si inapoierea celor saptezeci (si doi) de ucenici. Vai de cetatile rele. Isus se bucura cu duhul. Pilda samarineanului milostiv. Marta si Maria.

1. Iar dupa acestea, Domnul a ales alti saptezeci (si doi) si i-a trimis cate doi inaintea fetei Sale, in fiecare cetate si loc, unde Insusi avea sa vina.
2. Si zicea catre ei: Secerisul este mult, dar lucratorii sunt putini; rugati deci pe Domnul secerisului, ca sa scoata lucratori la secerisul Sau.
3. Mergeti; iata, Eu va trimit ca pe niste miei in mijlocul lupilor.
4. Nu purtati punga, nici traista, nici incaltaminte; si pe nimeni sa nu salutati pe cale.
5. Iar in orice casa veti intra, intai ziceti: Pace casei acesteia.
6. Si de va fi acolo un fiu al pacii, pacea voastra se va odihni peste el, iar de nu, se va intoarce la voi.
7. Si in aceasta casa ramaneti, mancand si band cele ce va vor da, caci vrednic este lucratorul de plata sa. Nu va mutati din casa in casa.
8. Si in orice cetate veti intra si va vor primi, mancati cele ce va vor pune inainte.
9. Si vindecati pe bolnavii din ea si ziceti-le: S-a apropiat de voi imparatia lui Dumnezeu.
10. Si in orice cetate veti intra si nu va vor primi, iesind in pietele ei, ziceti:
11. Si praful care s-a lipit de picioarele noastre din cetatea noastra vi-l scuturam voua. Dar aceasta sa stiti, ca s-a apropiat imparatia lui Dumnezeu.
12. Zic voua: Ca mai usor va fi Sodomei in ziua aceea, decat cetatii aceleia.
13. Vai tie, Horazine! Vai tie, Betsaido! Caci daca in Tir si in Sidon s-ar fi facut minunile care s-au facut la voi, de mult s-ar fi pocait, stand in sac si in cenusa.
14. Dar Tirului si Sidonului mai usor le va fi la judecata, decat voua.
15. Si tu, Capernaume, nu ai fost inaltat, oare, pana la cer? Pana la iad vei fi coborat!
16. Cel ce va asculta pe voi pe Mine Ma asculta, si cel ce se leapada de voi se leapada de Mine; iar cine se leapada de Mine se leapada de Cel ce M-a trimis pe Mine.
17. Si s-au intors cei saptezeci (si doi) cu bucurie, zicand: Doamne, si demonii ni se supun in numele Tau.
18. Si le-a zis: Am vazut pe satana ca un fulger cazand din cer.
19. Iata, v-am dat putere sa calcati peste serpi si peste scorpii, si peste toata puterea vrajmasului, si nimic nu va va vatama.
20. Dar nu va bucurati de aceasta, ca duhurile vi se pleaca, ci va bucurati ca numele voastre sunt scrise in ceruri.
21. In acesta ceas, El S-a bucurat in Duhul Sfant si a zis: Te slavesc pe Tine, Parinte, Doamne al cerului si al pamantului, ca ai ascuns acestea de cei intelepti si de cei priceputi si le-ai descoperit pruncilor. Asa, Parinte, caci asa a fost inaintea Ta, bunavointa Ta.
22. Toate Mi-au fost date de catre Tatal Meu si nimeni nu cunoaste cine este Fiul, decat numai Tatal, si cine este Tatal, decat numai Fiul si caruia voieste Fiul sa-i descopere.
23. Si intorcandu-Se catre ucenici, de o parte a zis: Fericiti sunt ochii care vad cele ce vedeti voi!
24. Caci zic voua: Multi prooroci si regi au voit sa vada ceea ce vedeti voi, dar n-au vazut, si sa auda ceea ce auziti, dar n-au auzit.
25. Si iata, un invatator de lege s-a ridicat, ispitindu-L si zicand: Invatatorule, ce sa fac ca sa mostenesc viata de veci?
26. Iar Isus a zis catre el: Ce este scris in Lege? Cum citesti?
27. Iar el, raspunzand, a zis: Sa iubesti pe Domnul Dumnezeul tau din toata inima ta si din tot sufletul tau si din toata puterea ta si din tot cugetul tau, iar pe aproapele tau ca pe tine insuti.
28. Iar El i-a zis: Drept ai raspuns, fa aceasta si vei trai.
29. Dar el, voind sa se indrepteze pe sine, a zis catre Isus: Si cine este aproapele meu?
30. Iar Isus, raspunzand, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, si a cazut intre talhari, care, dupa ce l-au dezbracat si l-au ranit, au plecat, lasandu-l aproape mort.
31. Din intamplare un preot cobora pe calea aceea si, vazandu-l, a trecut pe alaturi.
32. De asemenea si un levit, ajungand in acel loc si vazand, a trecut pe alaturi.
33. Iar un samarinean, mergand pe cale, a venit la el si, vazandu-l, i s-a facut mila,

34. Si, apropiindu-se, i-a legat ranile, turnand pe ele untdelemn si vin, si, punandu-l pe dobitocul sau, l-a dus la o casa de oaspeti si a purtat grija de el.
35. Iar a doua zi, scotand doi dinari i-a dat gazdei si i-a zis: Ai grija de el si, ce vei mai cheltui, eu, cand ma voi intoarce, iti voi da.
36. Care din acesti trei ti se pare ca a fost aproapele celui cazut intre talhari?
37. Iar el a zis: Cel care a facut mila cu el. Si Iisus i-a zis: Mergi si fa si tu asemenea.
38. Si pe cand mergeau ei, El a intrat intr-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit in casa ei.
39. Si ea avea o sora ce se numea Maria, care, asezandu-se la picioarele Domnului, asculta cuvantul Lui.
40. Iar Marta se silea cu multa slujire si, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socotesti ca sora mea m-a lasat singura sa slujesc? Spune-i deci sa-mi ajute.
41. Si, raspunzand, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te ingrijesti si pentru multe te silesti;
42. Dar un lucru trebuie: caci Maria partea buna si-a ales, care nu se va lua de la ea.

CAPITOLUL 11

Rugaciunea domneasca. Semnul lui Iona. Cuvantarea impotriva fariseilor si a carturarilor.

1. Si pe cand Se ruga Iisus intr-un loc, cand a incetat, unul dintre ucenicii Lui I-a zis: Doamne, invata-ne sa ne rugam, cum a invatat si Ioan pe ucenicii lui.
2. Si le-a zis: Cand va rugati, ziceti: Tatal nostru, Care esti in ceruri, sfinteasca-se numele Tau. Vie imparatia Ta. Faca-se voia Ta, precum in cer asa si pe pamant.
3. Painea noastra cea spre fiinta, da-ne-o noua in fiecare zi.
4. Si ne iarta noua pacatele noastre, caci si noi insine iertam tuturor celor ce ne gresesc noua. Si nu ne duce pe noi in ispita, ci ne izbaveste de cel rau.
5. Si a zis catre ei: Cine dintre voi, avand un prieten si se va duce la el in miez de noapte si-i va zice: Prietene, imprumuta-mi trei paini,
6. Ca a venit, din cale, un prieten la mine si n-am ce sa-i pun inainte,
7. Iar acela, raspunzand dinauntru, sa-i zica: Nu ma da de osteneala. Acum usa e incuiata si copiii mei sunt in pat cu mine. Nu pot sa ma scol sa-ti dau.
8. Zic voua: Chiar daca, sculandu-se, nu i-ar da pentru ca-i este prieten, dar, pentru indrazneala lui, sculandu-se, ii va da cat ii trebuie.
9. Si Eu zic voua: Cereti si vi se va da; cautati si veti afla; bateti si vi se va deschide.
10. Ca oricine cere ia; si cel ce cauta gaseste, si celui ce bate i se va deschide.
11. Si care tata dintre voi, daca ii va cere fiul paine, oare, ii va da piatra? Sau daca ii va cere peste, oare ii va da, in loc de peste, sarpe?
12. Sau daca-i va cere un ou, ii va da scorpie?
13. Deci daca voi, rai fiind, stiti sa dati fiilor vostri daruri bune, cu cat mai mult Tatal vostru Cel din ceruri va da Duh Sfant celor care il cer de la El!
14. Si a scos un demon, si acela era mut. Si cand a iesit demonul, mutul a vorbit, iar multimile s-au minunat.
15. Iar unii dintre ei au zis: Cu Beelzebul, capetenia demonilor, scoate pe demoni.
16. Iar altii, ispitindu-L, cereau de la El semn din cer.
17. Dar El, cunoscand gandurile lor, le-a zis: Orice imparatie, dezbinandu-se in sine, se pustieste si casa peste casa cade.
18. Si daca satana s-a dezbinat in sine, cum va mai sta imparatia lui? Fiindca ziceti ca Eu scot pe demoni cu Beelzebul.
19. Iar daca Eu scot demonii cu Beelzebul, fiii vostri cu cine ii scot? De aceea ei va vor fi judecatori.
20. Iar daca Eu, cu degetul lui Dumnezeu, scot pe demoni iata a ajuns la voi imparatia lui Dumnezeu.
21. Cand cel tare si inarmat fiind isi pazeste curtea, avutiile lui sunt in pace.
22. Dar cand unul mai tare decat el vine asupra lui si-l infrange, ii ia toate armele pe care se bizuia, iar prazile de la el le imparte.
23. Cel ce nu este cu Mine este impotriva Mea; si cel ce nu aduna cu Mine risipeste.
24. Cand duhul cel necurat iese din om, umbla prin locuri fara apa, cautand odihna, si, negasind, zice: Ma voi intoarce la casa mea, de unde am iesit.
25. Si, venind, o afla maturata si impodobita.

26. Atunci merge si ia cu el alte sapte duhuri mai rele decat el si, intrand, locuieste acolo; si se fac cele de pe urma ale omului aceluia mai rele decat cele dintai.
27. Si cand zicea El acestea, o femeie din multime, ridicand glasul, I-a zis: Fericit este pantecele care Te-a purtat si fericiti sunt sanii pe care i-ai supt!
28. Iar El a zis: Asa este, dar fericiti sunt cei ce asculta cuvantul lui Dumnezeu si-l pazesc.
29. Iar ingramadindu-se multimile, El a inceput a zice: Neamul acesta este un neam viclean; cere semn dar semn nu i se va da decat semnul proorocului Iona.
30. Caci precum a fost Iona un semn pentru Niniviteni asa va fi si Fiul Omului semn pentru acest neam.
31. Regina de la miazazi se va ridica la judecata cu barbatii neamului acestuia si-i va osandi, pentru ca a venit de la marginile pamantului, ca sa asculte intelepciunea lui Solomon; si, iata, mai mult decat Solomon este aici.
32. Barbatii din Ninive se vor scula la judecata cu neamul acesta si-l vor osandi, pentru ca s-au pocait la propovaduirea lui Iona; si, iata, mai mult decat Iona este aici.
33. Nimeni, aprinzand faclie, nu o pune in loc ascuns, nici sub obroc, ci in sfesnic, ca aceia care intra sa vada lumina.

34. Luminatorul trupului este ochiul tau. Cand ochiul tau este curat, atunci tot trupul tau e luminat; dar cand ochiul tau e rau, atunci si trupul tau e intunecat.
35. Ia seama deci ca lumina din tine sa nu fie intuneric.
36. Asadar, daca tot trupul tau e luminat, neavand nici o parte intunecata, luminat va fi in intregime, ca si cand te lumineaza faclia cu stralucirea ei.
37. Si pe cand Iisus vorbea, un fariseu Il ruga sa pranzeasca la el; si, intrand, a sezut la masa.
38. Iar fariseul s-a mirat vazand ca El nu S-a spalat inainte de masa.
39. Si Domnul a zis catre el: Acum, voi fariseilor, curatiti partea din afara a paharului si a blidului, dar launtrul vostru este plin de rapire si de viclenie.
40. Nebunilor! Oare, cel ce a facut partea din afara n-a facut si partea dinauntru?
41. Dati mai intai milostenie cele ce sunt inlauntrul vostru si, iata, toate va vor fi curate.
42. Dar vai voua, fariseilor! Ca dati zeciuiala din izma si din untarita si din toate legumele si lasati la o parte dreptatea si iubirea de Dumnezeu; pe acestea se cuvenea sa le faceti si pe acelea sa nu le lasati.
43. Vai voua, fariseilor! Ca iubiti scaunele din fata in sinagogi si in inchinaciunile din piete.
44. Vai voua, carturarilor si fariseilor fatarnici! Ca sunteti ca mormintele ce nu se vad, si oamenii, care umbla peste ele, nu le stiu.
45. Si raspunzand, unul dintre invatatorii de Lege I-a zis: Invatatorule, acestea zicand, ne mustri si pe noi!
46. Iar El a zis: Vai si voua, invatatorilor de Lege! Ca impovarati pe oameni cu sarcini anevoie de purtat, iar voi nu atingeti sarcinile nici cel putin cu un deget.
47. Vai voua! Ca zisiti mormintele proorocilor pe care parintii vostri i-au ucis.
48. Asadar, marturisiti si incuviintati faptele parintilor vostri, pentru ca ei i-au ucis, iar voi le claditi mormintele.
49. De aceea si intelepciunea lui Dumnezeu a zis: "Voi trimite la ei prooroci si apostoli si dintre ei vor ucide si vor prigoni";
50. Ca sa se ceara de la neamul acesta sangele tuturor proorocilor, care s-a varsat de la facerea lumii,
51. De la sangele lui Abel pana la sangele lui Zaharia, care a pierit intre altar si templu. Adevarat va spun: Se va cere de la neamul acesta.
52. Vai voua, invatatorilor de Lege! Ca ati luat cheia cunostintei; voi insiva n-ati intrat, iar pe cei ce voiau sa intre i-ati impiedecat.
53. Iar iesind El de acolo, carturarii si fariseii au inceput sa-L urasca groaznic si sa-L sileasca sa vorbeasca despre multe,
54. Pandindu-L si cautand sa prinda ceva din gura Lui, ca sa-I gaseasca vina.

CAPITOLUL 12

Sa ne ferim de fatarnicie, de sovaiala si de lacomie. Indemnuri la veghere si la ingaduinta. Semnele vremii.

1. Si in acelasi timp, adunandu-se multime mii si mii de oameni, incat se calcau unii pe altii, Iisus a inceput sa vorbeasca intai catre ucenicii Sai: Feriti-va de aluatul fariseilor, care este fatarnicia.
2. Ca nimic nu este acoperit care sa nu se descopere si nimic ascuns care sa nu se cunoasca.
3. De aceea, cate ati spus la intuneric se vor auzi la lumina; si ceea ce ati vorbit la ureche, in odai, se va vesti de pe

acoperisuri.
4. Dar va spun voua, prietenii Mei: Nu va temeti de cei care ucid trupul si dupa aceasta n-au ce sa mai faca.
5. Va voi arata insa de cine sa va temeti: Temeti-va de acela care, dupa ce a ucis, are putere sa arunce in gheena; da, va zic voua, de acela sa va temeti.
6. Nu se vand oare cinci vrabii cu doi bani? Si nici una dintre ele nu este uitata inaintea lui Dumnezeu.
7. Ci si perii capului vostru, toti sunt numarati. Nu va temeti; voi sunteti mai de pret decat multe vrabii.
8. Si zic voua: Oricine va marturisi pentru Mine inaintea oamenilor, si Fiul Omului va marturisi pentru el inaintea ingerilor lui Dumnezeu.
9. Iar cel ce se va lepada de Mine inaintea oamenilor, lepadat va fi inaintea ingerilor lui Dumnezeu.
10. Oricui va spune vreun cuvant impotriva Fiului Omului, i se va ierta; dar celui ce va huli impotriva Duhului Sfant, nu i se va ierta.
11. Iar cand va vor duce in sinagogi si la dregatori si la stapaniri nu va ingrijiti cum sau ce veti raspunde, sau ce veti zice,
12. Ca Duhul Sfant va va invata chiar in ceasul acela, ce trebuie sa spuneti.
13. Zis-a Lui cineva din multime: Invatatorule, zi fratelui meu sa imparta cu mine mostenirea.
14. Iar El i-a zis: Omule, cine M-a pus pe Mine judecator sau impartitor peste voi?
15. Si a zis catre ei: Vedeti si paziti-va de toata lacomia, caci viata cuiva nu sta in prisosul avutiilor sale.
16. Si le-a spus lor aceasta pilda, zicand: Unui om bogat i-a rodit din belsug tarina.
17. Si el cugeta in sine, zicand: Ce voi face, ca n-am unde sa adun roadele mele?
18. Si a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitnitele mele si mai mari le voi zidi si voi strange acolo tot graul si bunatatile mele;
19. Si voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunatati stranse pentru multi ani; odihneste-te, mananca, bea, veseleste-te.
20. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! In aceasta noapte vor cere de la tine sufletul tau. Si cele ce ai pregatit ale cui vor fi?
21. Asa se intampla cu cel ce-si aduna comori siesi si nu se imbogateste in Dumnezeu.
22. Si a zis catre ucenicii Sai: De aceea zic voua: Nu va ingrijiti pentru viata voastra ce veti manca, nici pentru trupul vostru cu ce va veti imbraca.
23. Viata este mai mult decat hrana si trupul mai mult decat imbracamintea.
24. Priviti la corbi, ca nici nu seamana, nici nu secera; ei n-au camara, nici jitnita, si Dumnezeu ii hraneste. Cu cat mai de pret sunteti voi decat pasarile!
25. Si cine dintre voi, ingrijindu-se, poate sa adauge staturii sale un cot?
26. Deci daca nu puteti sa faceti nici cel mai mic lucru, de ce va ingrijiti de celelalte?
27. Priviti la crini cum cresc: Nu torc, nici nu tes. Si zic voua ca nici Solomon, in toata marirea lui, nu s-a imbracat ca unul dintre acestia.
28. Iar daca iarba care este azi pe camp, iar maine se arunca in cuptor, Dumnezeu asa o imbraca, cu cat mai mult pe voi, putin credinciosilor!
29. Si voi sa nu cautati ce veti manca sau ce veti bea si nu fiti ingrijorati.
30. Caci toate acestea paganii lumii le cauta; dar Tatal vostru stie ca aveti nevoie de acestea;
31. Cautati mai intai imparatia Lui. Si toate acestea se vor adauga voua.
32. Nu te teme, turma mica, pentru ca Tatal vostru a binevoit sa va dea voua imparatia.
33. Vindeti averile voastre si dati milostenie; faceti-va pungi care nu se invechesc, comoara neimputinata in ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strica.
34. Caci unde este comoara voastra, acolo este inima voastra.
35. Sa fie mijloacele voastre incinse si facliile voastre aprinse.
36. Si voi fiti asemenea oamenilor care asteapta pe stapanul lor cand se intoarce de la nunta, ca, venind, si batand, indata sa-i deschida.
37. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stapanul le va afla priveghind. Adevarat zic voua ca se va incinge si le va pune la masa si, apropiindu-se le va sluji.
38. Fie ca va veni la straja a doua, fie ca va veni la straja a treia, si le va gasi asa, fericite sunt acelea.
39. Iar aceasta sa stiti ca, de ar sti stapanul casei in care ceas vine furul, ar veghea si n-ar lasa sa i se sparga casa.

40. Deci si voi fiti gata, ca in ceasul in care nu ganditi Fiul Omului va veni.

41. Si a zis Petru: Doamne, catre noi spui pilda aceasta sau si catre toti?
42. Si a zis Domnul: Cine este iconomul credincios si intelept pe care stapanul il va pune peste slugile sale, ca sa le dea, la vreme, partea lor de grau?
43. Fericita este sluga aceea pe care, venind stapanul, o va gasi facand asa.
44. Adevarat va spun ca o va pune peste toate avutiile sale.
45. Iar de va zice sluga aceea in inima sa: Stapanul meu zaboveste sa vina, si va incepe sa bata pe slugi si pe slujnice, si sa manance, si sa bea si sa se imbete,
46. Veni-va stapanul slugii aceleia in ziua in care ea nu se asteapta si in ceasul in care ea nu stie si o va taia in doua, iar partea ei va pune-o cu cei necredinciosi.
47. Iar sluga aceea care a stiut voia stapanului si nu s-a pregatit, nici n-a facut dupa voia lui, va fi batuta mult.
48. Si cea care n-a stiut, dar a facut lucruri vrednice de bataie, va fi batuta putin. Si oricui i s-a dat mult, mult i se va cere, si cui i s-a incredintat mult, mai mult i se va cere.
49. Foc am venit sa arunc pe pamant si cat as vrea sa fie acum aprins!
50. Si cu botez am a Ma boteza, si cata nerabdare am pana ce se va indeplini!
51. Vi se pare ca am venit sa dau pace pe pamant? Va spun ca nu, ci dezbinare.
52. Caci de acum inainte cinci dintr-o casa vor fi dezbinati: trei impotriva a doi si doi impotriva a trei.
53. Dezbinati vor fi: tatal impotriva fiului si fiul impotriva tatalui, mama impotriva fiicei si fiica impotriva mamei, soacra impotriva nurorii sale si nora impotriva soacrei.
54. Si zicea multimilor: Cand vedeti un nor ridicandu-se dinspre apus, indata ziceti ca vine ploaie mare; si asa este.
55. Iar cand sufla vantul de la miazazi, ziceti ca va fi arsita, si asa este.
56. Fatarnicilor! Fata pamantului si a cerului stiti sa o deosebiti, dar vremea aceasta cum de nu o deosebiti?
57. De ce, dar, de la voi insiva nu judecati ce este drept?
58. Si cand mergi cu parasul tau la dregator, da-ti silinta sa te scapi de el pe cale, ca nu cumva sa te tarasca la judecator, si judecatorul sa te dea in mana temnicerului, iar temnicerul sa te arunce in temnita.
59. Zic tie: Nu vei iesi de acolo, pana ce nu vei plati si cel din urma ban.

CAPITOLUL 13

Pilda galileienilor. O femeie vindecata in ziua sambetei. Pilde si cuvinte despre imparatia lui Dumnezeu. Ierusalimul si jalea-i viitoare.

1. Si erau de fata in acel timp unii care-I vesteau despre galileienii al caror sange Pilat l-a amestecat cu jertfele lor.
2. Si El, raspunzand, le-a zis: Credeti, oare, ca acesti galileieni au fost ei mai pacatosi decat toti galileienii, fiindca au suferit aceasta?
3. Nu! zic voua; dar daca nu va veti pocai, toti veti pieri la fel.
4. Sau acei optsprezece insi, peste care s-a surpat turnul in Siloam si i-a ucis, ganditi, oare, ca ei au fost mai pacatosi decat toti oamenii care locuiau in Ierusalim?
5. Nu! zic voua; dar de nu va veti pocai, toti veti pieri la fel.
6. Si le-a spus pilda aceasta: Cineva avea un smochin, sadit in via sa si a venit sa caute rod in el, dar n-a gasit.
7. Si a zis catre vier: Iata trei ani sunt de cand vin si caut rod in smochinul acesta si nu gasesc. Taie-l; de ce sa ocupe locul in zadar?
8. Iar el, raspunzand, a zis: Doamne, lasa-l si anul acesta, pana ce il voi sapa imprejur si voi pune gunoi.
9. Poate va face rod in viitor; iar de nu, il vei taia.
10. Si invata Iisus intr-una din sinagogi sambata.
11. Si iata o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputinta si care era garbova, de nu putea sa se ridice in sus nicidecum;
12. Iar Iisus, vazand-o, a chemat-o si i-a zis: Femeie, esti dezlegata de neputinta ta.
13. Si Si-a pus mainile asupra ei, si ea indata s-a indreptat si slavea pe Dumnezeu.
14. Iar mai-marele sinagogii, maniindu-se ca Iisus a vindecat-o sambata, raspunzand, zicea multimii: Sase zile sunt in care trebuie sa se lucreze; venind deci intr-acestea, vindecati-va, dar nu in ziua sambetei!
15. Iar Domnul i-a raspuns si a zis: Fatarnicilor! Fiecare dintre voi nu dezleaga, oare, sambata boul sau, sau asinul de la iesle, si nu-l duce sa-l adape?
16. Dar aceasta, fiica a lui Avraam fiind, pe care a legat-o satana, iata de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, sa

fie dezlegata de legatura aceasta, in ziua sambetei?
17. Si zicand El acestea, s-au rusinat toti care erau impotriva Lui, si toata multimea se bucura de faptele stralucite savarsite de El.
18. Deci zicea: Cu ce este asemenea imparatia lui Dumnezeu si cu ce o voi asemana?
19. Asemenea este grauntelui de mustar pe care, luandu-l, un om l-a aruncat in gradina sa, si a crescut si s-a facut copac, iar pasarile cerului s-au salasluit in ramurile lui.
20. Si iarasi a zis: Cu ce voi asemana imparatia lui Dumnezeu?
21. Asemenea este aluatului pe care, luandu-l, femeia l-a ascuns in trei masuri de faina, pana ce s-a dospit totul.
22. Si mergea El prin cetati si prin sate, invatand si calatorind spre Ierusalim.
23. Si I-a zis cineva: Doamne, putini sunt, oare, cei ce se mantuiesc? Iar El le-a zis:
24. Siliti-va sa intrati prin poarta cea stramta, ca multi, zic voua, vor cauta sa intre si nu vor putea.
25. Dupa ce se va scula stapanul casei si va incuia usa si veti incepe sa stati afara si sa bateti la usa, zicand: Doamne, deschide-ne! - si el, raspunzand, va va zice: Nu va stiu de unde sunteti,
26. Atunci voi veti incepe sa ziceti: Am mancat inaintea ta si am baut si in pietele noastre ai invatat.
27. Si el va va zice: Va spun: Nu stiu de unde sunteti. Departati-va de la mine toti lucratorii nedreptatii.
28. Acolo va fi plangerea si scrasnirea dintilor, cand veti vedea pe Avraam si pe Isaac si pe Iacov si pe toti proorocii in Imparatia lui Dumnezeu, iar pe voi aruncati afara.
29. Si vor veni altii de la rasarit si de la apus, de la miazanoapte si de la miazazi si vor sedea la masa in imparatia lui Dumnezeu.
30. Si iata, sunt unii de pe urma care vor fi intai, si sunt altii intai care vor fi pe urma.
31. In ceasul acela au venit la El unii din farisei, zicandu-I: Iesi si du-Te de aici, ca Irod vrea sa Te ucida.
32. Si El le-a zis: Mergand, spuneti vulpii acesteia: Iata, alung demoni si fac vindecari, astazi si maine, iar a treia zi voi sfarsi.
33. Insa si astazi si maine si in ziua urmatoare merg, fiindca nu este cu putinta sa piara prooroc afara din Ierusalim.
34. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci si ucizi cu pietre pe cei trimisi la tine, de cate ori am voit sa adun pe fiii tai, cum aduna pasarea puii sai sub aripi, dar n-ati voit.
35. Iata vi se lasa casa voastra pustie, ca adevarat graiesc voua. Nu Ma veti mai vedea pana ce va veni vremea cand veti zice: Binecuvantat este Cel ce vine intru numele Domnului!

CAPITOLUL 14

Bolnavul de idropica vindecat sambata. Indemn la smerenie si la milostenie. Pilda despre cina cea mare. Lepadarea de sine.

1. Si cand a intrat El in casa unuia dintre capeteniile fariseilor sambata, ca sa manance, si ei Il pandeau,
2. Iata un om bolnav de idropica era inaintea Lui.
3. Si, raspunzand, Iisus a zis catre invatatorii de lege si catre farisei, spunand: Cuvine-se a vindeca sambata ori nu?

4. Ei insa au tacut. Si luandu-l, l-a vindecat si i-a dat drumul.
5. Si catre ei a zis: Care dintre voi, de-i cadea fiul sau boul in fantana nu-l va scoate indata in ziua sambetei?
6. Si n-au putut sa-i raspunda la acestea.
7. Si luand seama cum isi alegeau la masa cele dintai locuri, a spus celor chemati o pilda, zicand intre ei:
8. Cand vei fi chemat de cineva la nunta, nu te aseza in locul cel dintai, ca nu cumva sa fie chemat de el altul mai de cinste decat tine.
9. Si venind cel care te-a chemat pe tine si pe el, iti va zice: Da acestuia locul. Si atunci, cu rusine, te vei duce sa te asezi pe locul cel mai de pe urma.
10. Ci, cand vei fi chemat, mergand aseaza-te in cel din urma loc, ca atunci cand va veni cel ce te-a chemat, el sa-ti zica: Prietene, muta-te mai sus. Atunci vei avea cinstea in fata tuturor celor care vor sedea impreuna cu tine.
11. Caci, oricine se inalta pe sine se va smeri, iar cel ce se smereste pe sine se va inalta.
12. Zis-a si celui ce-L chemase: Cand faci pranz sau cina, nu chema pe prietenii tai, nici pe fratii tai, nici pe rudele tale, nici vecinii bogati, ca nu cumva sa te cheme si ei, la randul lor, pe tine, si sa-ti fie ca rasplata.
13. Ci, cand faci un ospat, cheama pe saraci, pe neputinciosi, pe schiopi, pe orbi,
14. Si fericit vei fi ca nu pot sa-ti rasplateasca. Caci ti se va rasplati la invierea dreptilor.

15. Si auzind acestea, unul dintre cei ce sedeau cu El la masa I-a zis: Fericit este cel ce va pranzi in imparatia lui Dumnezeu!
16. Iar El i-a zis: Un om oarecare a facut cina mare si a chemat pe multi;
17. Si a trimis la ceasul cinei pe sluga sa ca sa spuna celor chemati: Veniti, ca iata toate sunt gata.
18. Si au inceput unul cate unul, sa-si ceara iertare. Cel dintai i-a zis: Tarina am cumparat si am nevoie sa ies ca s-o vad; te rog iarta-ma.
19. Si altul a zis: Cinci perechi de boi am cumparat si ma duc sa-i incerc; te rog iarta-ma.
20. Al treilea a zis: Femeie mi-am luat si de aceea nu pot veni.
21. Si intorcandu-se, sluga a spus stapanului sau acestea. Atunci, maniindu-se, stapanul casei a zis: Iesi indata in pietele si ulitele cetatii, si pe saraci, si pe neputinciosi, si pe orbi, si pe schiopi adu-i aici.
22. Si a zis sluga: Doamne, s-a facut precum ai poruncit si tot mai este loc.
23. Si a zis stapanul catre sluga: Iesi la drumuri si la garduri si sileste sa intre, ca sa mi se umple casa,
24. Caci zic voua: Nici unul din barbatii aceia care au fost chemati nu va gusta din cina mea.
25. Si mergeau cu El multimi multe; si intorcandu-Se, a zis catre ele:
26. Daca vine cineva la Mine si nu uraste pe tatal sau si pe mama si pe femeie si pe copii si pe frati si pe surori, chiar si sufletul sau insusi, nu poate sa fie ucenicul Meu.
27. Si cel ce nu-si poarta crucea sa si nu vine dupa Mine nu poate sa fie ucenicul Meu.
28. Ca cine dintre voi vrand sa zideasca un turn nu sta mai intai si-si face socoteala cheltuielii, daca are cu ce sa-l ispraveasca?
29. Ca nu cumva, punandu-i temelia si neputand sa-l termine, toti cei care vor vedea sa inceapa a-l lua in ras,
30. Zicand: Acest om a inceput sa zideasca, dar n-a putut ispravi.
31. Sau care rege, plecand sa se bata in razboi cu alt rege, nu va sta intai sa se sfatuiasca, daca va putea sa intampine cu zece mii pe cel care vine impotriva lui cu douazeci de mii?
32. Iar de nu, inca fiind el departe, ii trimite solie si se roaga de pace.
33. Asadar oricine dintre voi care nu se leapada de tot ce are nu poate sa fie ucenicul Meu.
34. Buna este sarea, dar daca si sarea se va strica, cu ce va fi dreasa?
35. Nici in pamant, nici in gunoi, nu este de folos, ci o arunca afara. Cine are urechi de auzit sa auda.

CAPITOLUL 15

Pildele: Oaia cea pierduta, despre drahma cea pierduta si despre fiul risipitor.

1. Si se apropiau de El toti vamesii si pacatosii, ca sa-L asculte.
2. Si fariseii si carturarii carteau, zicand: Acesta primeste la Sine pe pacatosi si mananca cu ei.
3. Si a zis catre ei pilda aceasta, spunand:
4. Care om dintre voi, avand o suta de oi si pierzand din ele una, nu lasa pe cele nouazeci si noua in pustie si se duce dupa cea pierduta, pana ce o gaseste?
5. Si gasind-o, o pune pe umerii sai, bucurandu-se;
6. Si sosind acasa, cheama prietenii si vecinii, zicandu-le: Bucurati-va cu mine, ca am gasit oaia cea pierduta.
7. Zic voua: Ca asa si in cer va fi mai multa bucurie pentru un pacatos care se pocaieste, decat pentru nouazeci si noua de drepti, care n-au nevoie de pocainta.
8. Sau care femeie, avand zece drahme, daca pierde o drahma, nu aprinde lumina si nu matura casa si nu cauta cu grija pana ce o gaseste?
9. Si gasind-o, cheama prietenele si vecinele sale, spunandu-le: Bucurati-va cu mine, caci am gasit drahma pe care o pierdusem.
10. Zic voua, asa se face bucurie ingerilor lui Dumnezeu pentru un pacatos care se pocaieste.
11. Si a zis: Un om avea doi fii.
12. Si a zis cel mai tanar dintre ei tatalui sau: Tata, da-mi partea ce mi se cuvine din avere. Si el le-a impartit averea.
13. Si nu dupa multe zile, adunand toate, fiul cel mai tanar s-a dus intr-o tara departata si acolo si-a risipit averea, traind in desfranari.
14. Si dupa ce a cheltuit totul, s-a facut foamete mare in tara aceea, si el a inceput sa duca lipsa.
15. Si ducandu-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei tari, si acesta l-a trimis la tarinile sale sa pazeasca porcii.

16. Si dorea sa-si sature pantecele din roscovele pe care le mancau porcii, insa nimeni nu-i dadea.
17. Dar, venindu-si in sine, a zis: Cati argati ai tatalui meu sunt indestulati de paine, iar eu pier aici de foame!
18. Sculandu-ma, ma voi duce la tatal meu si-i voi spune: Tata, am gresit la cer si inaintea ta;
19. Nu mai sunt vrednic sa ma numesc fiul tau. Fa-ma ca pe unul din argatii tai.
20. Si, sculandu-se, a venit la tatal sau. Si inca departe fiind el, l-a vazut tatal sau si i s-a facut mila si, alergand, a cazut pe grumazul lui si l-a sarutat.
21. Si i-a zis fiul: Tata, am gresit la cer si inaintea ta si nu mai sunt vrednic sa ma numesc fiul tau.
22. Si a zis tatal catre slugile sale: Aduceti degraba haina lui cea dintai si-l imbracati si dati inel in mana lui si incaltaminte in picioarele lui;
23. Si aduceti vitelul cel ingrasat si-l injunghiati si, mancand, sa ne veselim;
24. Caci acest fiu al meu mort era si a inviat, pierdut era si s-a aflat. Si au inceput sa se veseleasca.
25. Iar fiul cel mare era la tarina. Si cand a venit si s-a apropiat de casa, a auzit cantece si jocuri.
26. Si, chemand la sine pe una dintre slugi, a intrebat ce inseamna acestea.
27. Iar ea i-a raspuns: Fratele tau a venit, si tatal tau a injunghiat vitelul cel ingrasat, pentru ca l-a primit sanatos.
28. Si el s-a maniat si nu voia sa intre; dar tatal lui, iesind, il ruga.
29. Insa el, raspunzand, a zis tatalui sau: Iata, atatia ani iti slujesc si niciodata n-am calcat porunca ta. Si mie niciodata nu mi-ai dat un ied, ca sa ma veselesc cu prietenii mei.
30. Dar cand a venit acest fiu al tau, care ti-a mancat averea cu desfranatele, ai injunghiat pentru el vitelul cel ingrasat.
31. Tatal insa i-a zis: Fiule, tu totdeauna esti cu mine si toate ale mele ale tale sunt.
32. Trebuia insa sa ne veselim si sa ne bucuram, caci fratele tau acesta mort era si a inviat, pierdut era si s-a aflat.

CAPITOLUL 16

Parabola despre iconomul necredincios. Parabola despre bogatul nemilostiv si despre saracul Lazar.

1. Si zicea si catre ucenicii Sai: Era un om bogat care avea un iconom si acesta a fost parat lui ca-i risipeste avutiile.
2. Si chemandu-l, i-a zis: Ce este aceasta ce aud despre tine? Da-mi socoteala de iconomia ta, caci nu mai poti sa fii iconom.
3. Iar iconomul a zis in sine: Ce voi face ca stapanul meu ia iconomia de la mine? Sa sap, nu pot; sa cersesc, mi-e rusine.
4. Stiu ce voi face, ca sa ma primeasca in casele lor, cand voi fi scos din iconomie.
5. Si chemand la sine, unul cate unul, pe datornicii stapanului sau, a zis celui dintai: Cat esti dator stapanului meu?
6. Iar el a zis: O suta de masuri de untdelemn. Iconomul i-a zis: Ia-ti zapisul si, sezand, scrie degraba cincizeci.
7. Dupa aceea a zis altuia: Dar tu, cat esti dator? El i-a spus: O suta de masuri de grau. Zis-a iconomul: Ia-ti zapisul si scrie optzeci.
8. Si a laudat stapanul pe iconomul cel nedrept, caci a lucrat intelepteste. Caci fiii veacului acestuia sunt mai intelepti in neamul lor decat fiii luminii.
9. Si Eu zic voua: Faceti-va prieteni cu bogatia nedreapta, ca atunci, cand veti parasi viata, sa va primeasca ei in corturile cele vesnice.
10. Cel ce este credincios in foarte putin si in mult este credincios; si cel ce e nedrept in foarte putin si in mult este nedrept.
11. Deci daca n-ati fost credinciosi in bogatia nedreapta, cine va va incredinta pe cea adevarata?
12. Si daca in ceea ce este strain nu ati fost credinciosi, cine va va da ce este al vostru?
13. Nici o sluga nu poate sa slujeasca la doi stapani. Fiindca sau pe unul il va uri si pe celalalt il va iubi, sau de unul se va tine si pe celalalt il va dispretui. Nu puteti sa slujiti lui Dumnezeu si lui mamona.
14. Toate acestea le auzeau si fariseii, care erau iubitori de argint si-L luau in bataie de joc.
15. Si El le-a zis: Voi sunteti cei ce va faceti pe voi drepti inaintea oamenilor, dar Dumnezeu cunoaste inimile voastre; caci ceea ce la oameni este inalt, uraciune este inaintea lui Dumnezeu.
16. Legea si proorocii au fost pana la Ioan; de atunci imparatia lui Dumnezeu se binevesteste si fiecare se sileste spre ea.
17. Dar mai lesne e sa treaca cerul si pamantul, decat sa cada din Lege un corn de litera.
18. Oricine-si lasa femeia sa si ia pe alta savarseste adulter; si cel ce ia pe cea lasata de barbat savarseste

adulter.
19. Era un om bogat care se imbraca in porfira si in vison, veselindu-se in toate zilele in chip stralucit.
20. Iar un sarac, anume Lazar, zacea inaintea portii lui, plin de bube,
21. Poftind sa se sature din cele ce cadeau de la masa bogatului; dar si cainii venind, lingeau bubele lui.
22. Si a murit saracul si a fost dus de catre ingeri in sanul lui Avraam. A murit si bogatul si a fost inmormantat.
23. Si in iad, ridicandu-si ochii, fiind in chinuri, el a vazut de departe pe Avraam si pe Lazar in sanul lui.
24. Si el, strigand, a zis: Parinte Avraame, fie-ti mila de mine si trimite pe Lazar sa-si ude varful degetului in apa si
sa-mi racoreasca limba, caci ma chinuiesc in aceasta vapaie.
25. Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ti aminte ca ai primit cele bune ale tale in viata ta, si Lazar, asemenea, pe cele rele;
iar acum aici el se mangaie, iar tu te chinuiesti.
26. Si peste toate acestea, intre noi si voi s-a intarit prapastie mare, ca cei care voiesc sa treaca de aici la voi sa nu
poata, nici cei de acolo sa treaca la noi.
27. Iar el a zis: Rogu-te, dar, parinte, sa-l trimiti in casa tatalui meu,
28. Caci am cinci frati, sa le spuna lor acestea, ca sa nu vina si ei in acest loc de chin.
29. Si i-a zis Avraam: Au pe Moise si pe prooroci; sa asculte de ei.
30. Iar el a zis: Nu, parinte Avraam, ci, daca cineva dintre morti se va duce la ei, se vor pocai.
31. Si i-a zis Avraam: Daca nu asculta de Moise si de prooroci, nu vor crede nici daca ar invia cineva dintre morti.

CAPITOLUL 17

Despre sminteli, iertare si credinta. Vindecarea celor zece leprosi. Cand va veni imparatia lui Dumnezeu.

1. Si a zis catre ucenicii Sai: Cu neputinta este sa nu vina smintelile, dar vai aceluia prin care ele vin!
2. Mai de folos i-ar fi daca i s-ar lega de gat o piatra de moara si ar fi aruncat in mare, decat sa sminteasca pe unul
din acestia mici.
3. Luati aminte la voi insiva. De-ti va gresi fratele tau, dojeneste-l si daca se va pocai, iarta-l.
4. Si chiar daca iti va gresi de sapte ori intr-o zi si de sapte ori se va intoarce catre tine, zicand: Ma caiesc, iarta-l.

5. Si au zis apostolii catre Domnul: Sporeste-ne credinta.
6. Iar Domnul a zis: De ati avea credinta cat un graunte de mustar, ati zice acestui sicomor: Dezradacineaza-te si
te sadeste in mare, si va va asculta.
7. Cine dintre voi, avand o sluga la arat sau la pascut turme, ii va zice cand se intoarce din tarina: Vino indata si sezi
la masa?
8. Oare, nu-i va zice: Pregateste-mi ca sa cinez si, incingandu-te, slujeste-mi, pana ce voi manca si voi bea si dupa
aceea vei manca si vei bea si tu?
9. Va multumi, oare, slugii ca a facut cele poruncite? Cred ca nu.
10. Asa si voi, cand veti face toate cele poruncite voua, sa ziceti: Suntem slugi netrebnice, pentru ca am facut ceea
ce eram datori sa facem.
11. Iar pe cand Iisus mergea spre Ierusalim si trecea prin mijlocul Samariei si al Galileii,
12. Intrand intr-un sat, L-au intampinat zece leprosi care stateau departe,
13. Si care au ridicat glasul si au zis: Iisuse, Invatatorule, fie-Ti mila de noi!
14. Si vazandu-i, El le-a zis: Duceti-va si va aratati preotilor. Dar, pe cand ei se duceau, s-au curatit.
15. Iar unul dintre ei, vazand ca s-a vindecat, s-a intors cu glas mare slavind pe Dumnezeu.
16. Si a cazut cu fata la pamant la picioarele lui Iisus, multumindu-I. Si acela era samarinean.
17. Si raspunzand, Iisus a zis: Au nu zece s-au curatit? Dar cei noua unde sunt?
18. Nu s-a gasit sa se intoarca sa dea slava lui Dumnezeu decat numai acesta, care este de alt neam?
19. Si i-a zis: Scoala-te si du-te; credinta ta te-a mantuit.
20. Si fiind intrebat de farisei cand va veni imparatia lui Dumnezeu, le-a raspuns si a zis: Imparatia lui Dumnezeu nu
va veni in chip vazut.
21. Si nici nu vor zice: Iat-o aici sau acolo. Caci, iata, imparatia lui Dumnezeu este inauntrul vostru.
22. Zis-a catre ucenici: Veni-vor zile cand veti dori sa vedeti una din zilele Fiului Omului, si nu veti vedea.
23. Si vor zice voua: Iata este acolo; iata, aici; nu va duceti si nu va luati dupa ei.
24. Caci dupa cum fulgerul, fulgerand dintr-o parte de sub cer, lumineaza pana la cealalta parte de sub cer, asa va fi
si Fiul Omului in ziua Sa.

25. Dar mai intai El trebuie sa sufere multe si sa fie lepadat de neamul acesta.
26. Si precum a fost in zilele lui Noe, tot asa va fi si in zilele Fiului Omului:
27. Mancau, beau, se insurau, se maritau pana in ziua cand a intrat Noe in corabie si a venit potopul si i-a nimicit pe toti.
28. Tot asa precum a fost in zilele lui Lot: mancau, beau, cumparau, vindeau, sadeau, si zideau,
29. Iar in ziua in care a iesit Lot din Sodoma a plouat din cer foc si pucioasa si i-a nimicit pe toti,
30. La fel va fi in ziua in care se va arata Fiul Omului.
31. In ziua aceea, cel care va fi pe acoperisul casei, si lucrurile lui in casa, sa nu se coboare ca sa le ia; de asemenea, cel ce va fi in tarina sa nu se intoarca inapoi.
32. Aduceti-va aminte de femeia lui Lot.
33. Cine va cauta sa-si scape sufletul, il va pierde; iar cine il va pierde, acela il va dobandi.
34. Zic voua: In noaptea aceea vor fi doi intr-un pat; unul va fi luat, iar celalalt va fi lasat.
35. Doua vor macina impreuna; una va fi luata si alta va fi lasata.
36. Doi vor fi in ogor; unul se va lua altul se va lasa.
37. Si raspunzand, ucenicii I-au zis: Unde, Doamne? Iar El le-a zis: Unde va fi starvul, acolo se vor aduna vulturii.

CAPITOLUL 18

Pildele: vaduva staruitoare, vamesul si fariseul. Iisus cheama pe copii la Sine. Primejdiile bogatiei. A treia vestire a Patimilor. Vindecarea orbului din Ierihon.

1. Si le spunea o pilda cum trebuie sa se roage totdeauna si sa nu-si piarda nadejdea,
2. Zicand: Intr-o cetate era un judecator care de Dumnezeu nu se temea si de om nu se rusina.
3. Si era, in cetatea aceea, o vaduva, care venea la el, zicand: Fa-mi dreptate fata de potrivnicul meu.
4. Si un timp n-a voit, dar dupa acestea a zis intru sine: Desi de Dumnezeu nu ma tem si de om nu ma rusinez,
5. Totusi, fiindca vaduva aceasta imi face suparare, ii voi face dreptate, ca sa nu vina mereu sa ma supere.
6. Si a zis Domnul: Auziti ce spune judecatorul cel nedrept?
7. Dar Dumnezeu, oare, nu va face dreptate alesilor Sai care striga catre El ziua si noaptea si pentru care El rabda indelung?
8. Zic voua ca le va face dreptate in curand. Dar Fiul Omului, cand va veni, va gasi, oare, credinta pe pamant?
9. Catre unii care se credeau ca sunt drepti si priveau cu dispret pe ceilalti, a zis pilda aceasta:
10. Doi oameni s-au suit la templu, ca sa se roage: unul fariseu si celalalt vames.
11. Fariseul, stand, asa se ruga in sine: Dumnezeule, Iti multumesc ca nu sunt ca ceilalti oameni, rapitori, nedrepti, adulteri, sau ca si acest vames.
12. Postesc de doua ori pe saptamana, dau zeciuiala din toate cate castig.
13. Iar vamesul, departe stand, nu voia nici ochii sa-si ridice catre cer, ci-si batea pieptul, zicand: Dumnezeule, fii milostiv mie, pacatosului.
14. Zic voua ca acesta s-a coborat mai indreptat la casa sa, decat acela. Fiindca oricine se inalta pe sine se va smeri, iar cel ce se smereste pe sine se va inalta.
15. Si aduceau la El si pruncii, ca sa Se atinga de ei. Iar ucenicii, vazand, ii certau.
16. Iar Iisus i-a chemat la Sine, zicand: Lasati copii sa vina la Mine si nu-i opriti, caci imparatia lui Dumnezeu este a unora ca acestia.
17. Adevarat graiesc voua: Cine nu va primi imparatia lui Dumnezeu ca un prunc nu va intra in ea.
18. Si L-a intrebat un dregator, zicand: Bunule Invatator, ce sa fac ca sa mostenesc viata de veci?
19. Iar Iisus i-a zis: Pentru ce Ma numesti bun? Nimeni nu este bun, decat unul Dumnezeu.
20. Stii poruncile: Sa nu savarsesti adulter, sa nu ucizi, sa nu furi, sa nu marturisesti stramb, cinsteste pe tatal tau si pe mama ta.
21. Iar el a zis: Toate acestea le-am pazit din tineretile mele.
22. Auzind Iisus i-a zis: Inca una iti lipseste: Vinde toate cate ai si le imparte saracilor si vei avea comoara in ceruri; si vino de urmeaza Mie.
23. Iar el, auzind acestea, s-a intristat, caci era foarte bogat.
24. Si vazandu-l intristat, Iisus a zis: Cat de greu vor intra cei ce au averi in imparatia lui Dumnezeu!
25. Ca mai lesne este a trece camila prin urechile acului decat sa intre bogatul in imparatia lui Dumnezeu.
26. Zis-au cei ce ascultau: Si cine poate sa se mantuiasca?

27. Iar El a zis: Cele ce sunt cu neputinta la oameni sunt cu putinta la Dumnezeu.
28. Iar Petru a zis: Iata, noi, lasand toate ale noastre, am urmat Tie.
29. Si El le-a zis: Adevarat graiesc voua: Nu este nici unul care a lasat casa, sau femeie, sau frati, sau parinti, sau copii, pentru imparatia lui Dumnezeu,
30. Si sa nu ia cu mult mai mult in vremea aceasta, iar in veacul ce va sa vina, viata vesnica.
31. Si luand la Sine pe cei doisprezece, a zis catre ei: Iata ne suim la Ierusalim si se vor implini toate cele scrise prin prooroci despre Fiul Omului.
32. Caci va fi dat paganilor si va fi batjocorit si va fi ocarat si scuipat.
33. Si, dupa ce Il vor biciui, Il vor ucide; iar a treia zi va invia.
34. Si ei n-au inteles nimic din acestea, caci cuvantul acesta era ascuns pentru ei si nu intelegeau cele spuse.
35. Si cand S-a apropiat Iisus de Ierihon, un orb sedea langa drum, cersind.
36. Si, auzind el multimea care trecea, intreba ce e aceasta.
37. Si i-au spus ca trece Iisus Nazarineanul.
38. Si el a strigat, zicand: Iisuse, Fiul lui David, fie-Ti mila de mine!
39. Si cei care mergeau inainte il certau ca sa taca, iar el cu mult mai mult striga: Fiule al lui David, fie-Ti mila de mine!
40. Si oprindu-Se, Iisus a poruncit sa-l aduca la El; si apropiindu-se, l-a intrebat:
41. Ce voiesti sa-ti fac? Iar el a zis: Doamne, sa vad!
42. Si Iisus i-a zis: Vezi! Credinta ta te-a mantuit.
43. Si indata a vazut si mergea dupa El, slavind pe Dumnezeu. Si tot poporul, care vazuse, a dat lauda lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 19

Zaheu. Pilda minelor. Intrarea in Ierusalim. Iisus deplange Ierusalimul si alunga pe vanzatorii de la templu.

1. Si intrand, trecea prin Ierihon.
2. Si iata un barbat, cu numele Zaheu, si acesta era mai-marele vamesilor si era bogat.
3. Si cauta sa vada cine este Iisus, dar nu putea de multime, pentru ca era mic de statura.
4. Si alergand el inainte, s-a suit intr-un sicomor, ca sa-L vada, caci pe acolo avea sa treaca.
5. Si cand a sosit la locul acela, Iisus, privind in sus, a zis catre el: Zahee, coboara-te degraba, caci astazi in casa ta trebuie sa raman.
6. Si a coborat degraba si L-a primit, bucurandu-se.
7. Si vazand, toti murmurau, zicand ca a intrat sa gazduiasca la un om pacatos.
8. Iar Zaheu, stand, a zis catre Domnul: Iata, jumatate din averea mea, Doamne, o dau saracilor si, daca am napastuit pe cineva cu ceva, intorc impatrit.
9. Si a zis catre el Iisus: Astazi s-a facut mantuire casei acesteia, caci si acesta este fiu al lui Avraam.
10. Caci Fiul Omului a venit sa caute si sa mantuiasca pe cel pierdut.
11. Si ascultand ei acestea, Iisus, adaugand, le-a spus o pilda, fiindca El era aproape de Ierusalim, iar ei credeau ca imparatia lui Dumnezeu se va arata indata.
12. Deci a zis: Un om de neam mare s-a dus intr-o tara indepartata, ca sa-si ia domnie si sa se intoarca.
13. Si chemand zece slugi ale sale, le-a dat zece mine si a zis catre ele: Negutatoriti cu ele pana ce voi veni!
14. Dar cetatenii lui il urau si au trimis solie in urma lui, zicand: Nu voim ca acesta sa domneasca peste noi.
15. Si cand s-a intors el, dupa ce luase domnia, a zis sa fie chemate slugile acelea, carora le daduse banii, ca sa stie cine ce a negutatorit.
16. Si a venit cea dintai, zicand: Doamne, mina ta a adus castig zece mine.
17. Si i-a zis stapanul: Bine sluga buna, fiindca intru putin ai fost credincioasa, sa ai stapanire peste zece cetati.
18. Si a venit a doua, zicand: Mina ta, stapane, a mai adus cinci mine.
19. Iar el a zis si acesteia: Sa ai si tu stapanire peste cinci cetati.
20. A venit si cealalta, zicand: Doamne, iata mina ta, pe care am pastrat-o intr-un stergar,
21. Ca ma temeam de tine, pentru ca esti om aspru: iei ce nu ai pus si seceri ce n-ai semanat.
22. Zis-a lui stapanul: Din cuvintele tale te voi judeca, sluga vicleana. Ai stiut ca sunt om aspru: iau ce nu am pus si secer ce nu am semanat;
23. Pentru ce deci n-ai dat banul meu schimbatorilor de bani? Si eu, venind, l-as fi luat cu dobanda.
24. Si a zis celor ce stateau de fata: Luati de la el mina si dati-o celui ce are zece mine.

25. Si ei au zis lui: Doamne, acela are zece mine.
26. Zic voua: Ca oricui are i se va da, iar de la cel ce nu are si ceea ce are i se va lua.
27. Iar pe acei vrajmasi ai mei, care n-au voit sa domnesc peste ei, aduceti-i aici si taiati-i in fata mea.
28. Si zicand acestea, mergea inainte, suindu-Se la Ierusalim.
29. Iar cand S-a apropiat de Betfaghe si de Betania, catre muntele care se zice Muntele Maslinilor, a trimis pe doi dintre ucenici,
30. Zicand: Mergeti in satul dinaintea voastra si, intrand in el, veti gasi un manz legat pe care nimeni dintre oameni n-a sezut vreodata. Si, dezlegandu-l, aduceti-l.
31. Si daca va va intreba cineva: Pentru ce-l dezlegati?, veti zice asa: Pentru ca Domnul are trebuinta de el.
32. Si, plecand, cei trimisi au gasit precum le-a spus.
33. Pe cand acestia dezlegau manzul, au zis stapanii lui catre ei: De ce dezlegati manzul?
34. Iar ei au raspuns: Pentru ca are trebuinta de el Domnul.
35. Si i-au adus la Iisus si, aruncandu-si hainele lor pe manz, l-au ajutat pe Iisus sa urce pe el.
36. Iar pe cand mergea El, asterneau hainele lor pe cale.
37. Si apropiindu-se de poalele Muntelui Maslinilor, toata multimea ucenicilor, bucurandu-se, a inceput sa laude pe Dumnezeu, cu glas tare, pentru toate minunile pe care le vazuse,
38. Zicand: Binecuvantat este Imparatul care vine intru numele Domnului! Pace in cer si slava intru cei de sus.
39. Dar unii farisei din multime au zis catre El: Invatatorule, cearta-ti ucenicii.
40. Si El, raspunzand, a zis: Zic voua: Daca vor tacea acestia, pietrele vor striga.
41. Si cand S-a apropiat, vazand cetatea, a plans pentru ea, zicand:
42. Daca ai fi cunoscut si tu, in ziua aceasta, cele ce sunt spre pacea ta! Dar acum ascunse sunt de ochii tai.
43. Caci vor veni zile peste tine, cand dusmanii tai vor sapa sant in jurul tau si te vor impresura si te vor stramtora din toate partile.
44. Si te vor face una cu pamantul, si pe fiii tai care sunt in tine, si nu vor lasa in tine piatra pe piatra pentru ca nu ai cunoscut vremea cercetarii tale.
45. Si intrand in templu, a inceput sa scoata pe cei ce vindeau si cumparau in el.
46. Zicandu-le: Scris este: "Si va fi casa Mea casa de rugaciune"; dar voi ati facut din ea pestera de talhari.
47. Si era in fiecare zi in templu si invata. Dar arhiereii si carturarii si fruntasii poporului cautau sa-L piarda.
48. Si nu gaseau ce sa-I faca, caci tot poporul se tinea dupa El, ascultandu-L.

CAPITOLUL 20

De unde a fost botezul lui Ioan? Pilda viei celei date lucratorilor rai. Dinarul Cezarului. Invierea mortilor. Al cui fiu este Hristos?

1. Si intr-una din zile, pe cand Iisus invata poporul in templu si binevestea, au venit arhiereii si carturarii, impreuna cu batranii,
2. Si, vorbind, au zis catre El: Spune noua, cu ce putere faci acestea, sau cine este Cel ce Ti-a dat aceasta putere?
3. Iar El, raspunzand, a zis catre ei: Va voi intreba si Eu pe voi un cuvant, si spuneti-Mi:
4. Botezul lui Ioan era din cer sau de la oameni?
5. Si ei cugetau in sinea lor, zicand: Daca vom spune: Din cer, va zice: Pentru ce n-ati crezut in el?
6. Iar daca vom zice: De la oameni, tot poporul ne va ucide cu pietre, caci este incredintat ca Ioan a fost prooroc.
7. Si au raspuns ca nu stiu de unde.
8. Si Iisus le-a zis: Nici Eu nu va spun voua cu ce putere fac acestea.
9. Si a inceput sa spuna catre popor pilda aceasta: Un om a sadit vie si a dat-o lucratorilor si a plecat departe pentru multa vreme.
10. Si la timpul potrivit, a trimis la lucratori o sluga ca sa-i dea din rodul viei. Lucratorii insa, batand-o, au trimis-o fara nimic.
11. Si a trimis apoi alta sluga, dar ei, batand-o si pe aceea si batjocorind-o, au trimis-o fara nimic.
12. Si a trimis apoi pe a treia; iar ei, ranind-o si pe aceea, au alungat-o.
13. Si stapanul viei a zis: Ce voi face? Voi trimite pe fiul meu cel iubit; poate se vor rusina de el.
14. Iar lucratorii, vazandu-l, s-au vorbit intre ei, zicand: Acesta este mostenitorul; sa-l omoram ca mostenirea sa fie a noastra.
15. Si scotandu-l afara din vie, l-au ucis. Ce va face, deci, acestora, stapanul viei?

16. Va veni si va pierde pe lucratorii aceia, iar via o va da altora. Iar ei auzind, au zis: Sa nu se intample!
17. El insa, privind la ei, a zis: Ce inseamna, deci, scriptura aceasta: "Piatra pe care n-au luat-o in seama ziditorii, aceasta a ajuns in capul unghiului"?
18. Oricine va cadea pe aceasta piatra va fi sfaramat, iar pe cine va cadea ea il va zdrobi.
19. Iar carturarii si arhiereii cautau sa puna mana pe El, in ceasul acela, dar s-au temut de popor. Caci ei au inteles ca Iisus spusese pilda aceasta pentru ei.
20. Si pandindu-L, I-au trimis iscoade, care se prefaceau ca sunt drepti, ca sa-L prinda in cuvant si sa-L dea stapanirii si puterii dregatorului.
21. Si L-au intrebat, zicand: Invatatorule, stim ca vorbesti si inveti drept si nu cauti la fata omului, ci cu adevarat inveti calea lui Dumnezeu:
22. Se cuvine ca noi sa dam dajdie Cezarului sau nu?
23. Dar Iisus, cunoscand viclesugul lor, a zis catre ei: De ce Ma ispititi?
24. Aratati-mi un dinar. Al cui chip si scriere are pe el? Iar ei au zis: Ale Cezarului.
25. Si El a zis catre ei: Asadar, dati cele ce sunt ale Cezarului, Cezarului si cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.
26. Si nu L-au putut prinde in cuvant inaintea poporului si, mirandu-se de cuvantul Lui, au tacut.
27. Si apropiindu-se unii dintre saducheii care zic ca nu este inviere, L-au intrebat:
28. Zicand: Invatatorule, Moise a scris pentru noi: Daca moare fratele cuiva, avand femeie, si el n-a avut copii, sa ia fratele lui pe femeie si sa ridice urmas fratelui sau.
29. Erau deci sapte frati. Si cel dintai, luandu-si femeie, a murit fara de copii.
30. Si a luat-o al doilea, si a murit si el fara copii.
31. A luat-o si al treilea; si tot asa toti sapte n-au lasat copii si au murit.
32. La urma a murit si femeia.
33. Deci femeia, la inviere, a caruia dintre ei va fi sotie, caci toti sapte au avut-o de sotie?
34. Si le-a zis lor Iisus: Fiii veacului acestuia se insoara si se marita;
35. Iar cei ce se vor invrednici sa dobandeasca veacul acela si invierea cea din morti, nici nu se insoara, nici nu se marita.
36. Caci nici sa moara nu mai pot, caci sunt la fel cu ingerii si sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai invierii.
37. Iar ca mortii inviaza a aratat chiar Moise la rug, cand numeste Domn pe Dumnezeul lui Avraam, si Dumnezeul lui Isaac, si Dumnezeul lui Iacov.
38. Dumnezeu deci nu este Dumnezeu al mortilor, ci al viilor, caci toti traiesc in El.
39. Iar unii dintre carturari, raspunzand, au zis: Invatatorule, bine ai zis.
40. Si nu mai cutezau sa-L intrebe nimic.
41. Iar El i-a intrebat: Cum se zice, dar, ca Hristos este Fiul lui David?
42. Caci insusi David spune in Cartea Psalmilor: "Zis-a Domnul Domnului meu: Sezi de-a dreapta Mea,
43. Pana ce voi pune pe vrajmasii Tai asternut picioarelor Tale".
44. Deci David Il numeste Domn; si cum este fiu al lui?
45. Si ascultand tot poporul, a zis ucenicilor:
46. Paziti-va de carturari, carora le place sa se plimbe in haine lungi, care iubesc plecaciunile in piete si scaunele cele dintai in sinagogi si locurile cele dintai la ospete,
47. Mancand casele vaduvelor si de ochii lumii rugandu-se indelung; acestia vor lua mai mare osanda.

CAPITOLUL 21

Banul vaduvei. Cuvantarea lui Iisus despre daramarea Ierusalimului si a doua Sa venire.

1. Si privind, a vazut pe cei bogati, aruncand darurile lor in vistieria templului.
2. Si a vazut si pe o vaduva saraca, aruncand acolo doi bani.
3. Si a zis: Adevarat va spun ca aceasta vaduva saraca a aruncat mai mult decat toti.
4. Caci toti acestia din prisosul lor au aruncat la daruri, aceasta insa din saracia ei a aruncat tot ce avea pentru viata.
5. Iar unii vorbind despre templu ca este impodobit cu pietre frumoase si cu podoabe, El a zis:
6. Vor veni zile cand, din cele ce vedeti, nu va ramane piatra peste piatra care sa nu se risipeasca.
7. Si ei L-au intrebat, zicand: Invatatorule, cand oare, vor fi acestea? Si care este semnul cand au sa fie acestea?

8. Iar El a zis: Vedeti sa nu fiti amagiti, caci multi vor veni in numele Meu, zicand: Eu sunt, si vremea s-a apropiat. Nu mergeti dupa ei.
9. Iar cand veti auzi de razboaie si de razmerite, sa nu va inspaimantati; caci acestea trebuie sa fie intai, dar sfarsitul nu va fi curand.
10. Atunci le-a zis: Se va ridica neam peste neam si imparatie peste imparatie.
11. Si vor fi cutremure mari si, pe alocurea, foamete si ciuma si spaime si semne mari din cer vor fi.
12. Dar, mai inainte de toate acestea, isi vor pune mainile pe voi si va vor prigoni, dandu-va in sinagogi si in temnite, ducandu-va la imparati si la dregatori, pentru numele Meu.
13. Si va fi voua spre marturie.
14. Puneti deci in inimile voastre sa nu ganditi de mai inainte ce veti raspunde;
15. Caci Eu va voi da gura si intelepciune, careia nu-i vor putea sta impotriva, nici sa-i raspunda toti potrivnicii vostri.
16. Si veti fi dati si de parinti si de frati si de neamuri si de prieteni, si vor ucide dintre voi.
17. Si veti fi urati de toti pentru numele Meu.
18. Si par din capul vostru nu va pieri.
19. Prin rabdarea voastra veti dobandi sufletele voastre.
20. Iar cand veti vedea Ierusalimul inconjurat de osti, atunci sa stiti ca s-a apropiat pustiirea lui.
21. Atunci cei din Iudeea sa fuga la munti si cei din mijlocul lui sa iasa din el si cei de prin tarina sa nu intre in el.
22. Caci acestea sunt zilele razbunarii, ca sa se implineasca toate cele scrise.
23. Dar vai celor care vor avea in pantece si celor care vor alapta in acele zile. Caci va fi in tara mare stramtorare si manie impotriva acestui popor.
24. Si vor cadea de ascutisul sabiei si vor fi dusi robi la toate neamurile, si Ierusalimul va fi calcat in picioare de neamuri, pana ce se vor implini vremurile neamurilor.
25. Si vor fi semne in soare, in luna si in stele, iar pe pamant spaima intru neamuri si nedumerire din pricina vuietului marii si al valurilor.
26. Iar oamenii vor muri de frica si de asteptarea celor ce au sa vina peste lume, caci puterile cerurilor se vor clatina.
27. Si atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori cu putere si cu slava multa.
28. Iar cand vor incepe sa fie acestea, prindeti curaj si ridicati capetele voastre, pentru ca rascumpararea voastra se apropie.
29. Si le-a spus o pilda: Vedeti smochinul si toti copacii:
30. Cand infrunzesc acestia, vazandu-i, de la voi insiva stiti ca vara este aproape.
31. Asa si voi, cand veti vedea facandu-se acestea, sa stiti ca aproape este imparatia lui Dumnezeu.
32. Adevarat graiesc voua ca nu va trece neamul acesta pana ce nu vor fi toate acestea.
33. Cerul si pamantul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
34. Luati seama la voi insiva, sa nu se ingreuieze inimile voastre de mancare si de bautura si de grijile vietii, si ziua aceea sa vine peste voi fara de veste,
35. Ca o cursa; caci va veni peste toti cei ce locuiesc pe fata intregului pamant.
36. Privegheati dar in toata vremea rugandu-va, ca sa va intariti sa scapati de toate acestea care au sa vina si sa stati inaintea Fiului Omului.
37. Si ziua era in templu si invata, iar noaptea, iesind, o petrecea pe muntele ce se cheama al Maslinilor.
38. Si tot poporul venea dis-de-dimineata la El in templu, ca sa-L asculte.

CAPITOLUL 22

Iisus vandut de Iuda. Cina cea de taina. Despre intaietate. Suferintele din gradina Ghetsimani. Prinderea si aducerea la Caiafa. Lepadarea lui Petru.

1. Si se apropia sarbatoarea Azimelor, care se chema Pasti.
2. Si arhiereii si carturarii cautau cum sa-L omoare; caci se temeau de popor.
3. Si a intrat satana in Iuda, cel numit Iscarioteanul, care era din numarul celor doisprezece.
4. Si, ducandu-se, el a vorbit cu arhiereii si cu capeteniile oastei, cum sa-L dea in mainile lor.
5. Si ei s-au bucurat si s-au invoit sa-i dea bani.
6. Si el a primit si cauta prilej sa-L dea lor, fara stirea multimii.

7. Si a sosit ziua Azimelor, in care trebuia sa se jertfeasca Pastile.
8. Si a trimis pe Petru si pe Ioan, zicand: Mergeti si ne pregatiti Pastile, ca sa mancam.
9. Iar ei I-au zis: Unde voiesti sa pregatim?
10. Iar El le-a zis: Iata, cand veti intra in cetate, va va intampina un om ducand un urcior cu apa; mergeti dupa el in casa in care va intra.
11. Si spuneti stapanului casei: Invatatorul iti zice: Unde este incaperea in care sa mananc Pastile cu ucenicii mei?
12. Si acela va va arata un foisor mare, asternut; acolo sa pregatiti.
13. Iar, ei, ducandu-se, au aflat precum le spusese si au pregatit Pastile.
14. Si cand a fost ceasul, S-a asezat la masa, si apostolii impreuna cu El.
15. Si a zis catre ei: Cu dor am dorit sa mananc cu voi acest Pasti, mai inainte de patima Mea,
16. Caci zic voua ca de acum nu-l voi mai manca, pana cand nu va fi desavarsit in imparatia lui Dumnezeu.
17. Si luand paharul, multumind, a zis: Luati acesta si impartiti-l intre voi;
18. Ca zic voua: Nu voi mai bea de acum din rodul vitei, pana ce nu va veni imparatia lui Dumnezeu.
19. Si luand painea, multumind, a frant si le-a dat lor, zicand: Acesta este Trupul Meu care se da pentru voi; aceasta sa faceti spre pomenirea Mea.
20. Asemenea si paharul, dupa ce au cinat, zicand: Acest pahar este Legea cea noua, intru Sangele Meu, care se varsa pentru voi.
21. Dar iata, mana celui ce Ma vinde este cu Mine la masa.
22. Si Fiul Omului merge precum a fost oranduit, dar vai omului aceluia prin care este vandut!
23. Iar ei au inceput sa se intrebe, unul pe altul, cine dintre ei ar fi acela, care avea sa faca aceasta?
24. Si s-a iscat intre ei si neintelegere: cine dintre ei se pare ca e mai mare?
25. Iar El le-a zis: Regii neamurilor domnesc peste ele si se numesc binefacatori.
26. Dar intre voi sa nu fie astfel, ci cel mai mare dintre voi sa fie ca cel mai tanar, si capetenia ca acela care slujeste.
27. Caci cine este mai mare: cel care sta la masa, sau cel care slujeste? Oare, nu cel ce sta la masa? Iar Eu, in mijlocul vostru, sunt ca unul ce slujeste.
28. Si voi sunteti aceia care ati ramas cu Mine in incercarile Mele.
29. Si Eu va randuiesc voua imparatie, precum Mi-a randuit Mie Tatal Meu,
30. Ca sa mancati si sa beti la masa Mea, in imparatia Mea si sa sedeti pe tronuri, judecand cele douasprezece semintii ale lui Israel.
31. Si a zis Domnul: Simone, Simone, iata satana v-a cerut sa va cearna ca pe grau;
32. Iar Eu M-am rugat pentru tine sa nu piara credinta ta. Si tu, oarecand, intorcandu-te, intareste pe fratii tai.
33. Iar el I-a zis: Doamne, cu Tine sunt gata sa merg si in temnita si la moarte.
34. Iar Iisus i-a zis: Zic tie, Petre, nu va canta astazi cocosul, pana ce de trei ori te vei lepada de Mine, ca nu Ma cunosti.
35. Si le-a zis: Cand v-am trimis pe voi fara punga, fara traista si fara incaltaminte, ati avut lipsa de ceva? Iar ei au zis: De nimic.
36. Si El le-a zis: Acum insa cel ce are punga sa o ia, tot asa si traista, si cel ce nu are sabie sa-si vanda haina si sa-si cumpere.
37. Caci va spun ca trebuie sa se implineasca intru Mine Scriptura aceasta: "Si cu cei fara de lege s-a socotit", caci cele despre Mine au ajuns la sfarsit.
38. Iar ei au zis: Doamne, iata aici doua sabii. Zis-a lor: Sunt de ajuns.
39. Si, iesind, s-a dus dupa obicei in Muntele Maslinilor, si ucenicii l-au urmat.
40. Si cand a sosit in acest loc, le-a zis: Rugati-va, ca sa nu intrati in ispita.
41. Si El S-a departat de ei ca la o aruncatura de piatra, si ingenunchind, Se ruga.
42. Zicand: Parinte, de voiesti, treaca de la Mine acest pahar. Dar nu voia Mea, ci voia Ta sa se faca.
43. Iar un inger din cer s-a aratat Lui si-L intarea.
44. Iar El, fiind in chin de moarte, mai staruitor Se ruga. Si sudoarea Lui s-a facut ca picaturi de sange care picurau pe pamant.
45. Si, ridicandu-Se din rugaciune, a venit la ucenicii Lui si i-a aflat adormiti de intristare.
46. Si le-a zis: De ce dormiti? Sculati-va si va rugati, ca sa nu intrati in ispita.
47. Si vorbind El, iata o multime si cel ce se numea Iuda, unul dintre cei doisprezece, venea in fruntea lor. Si s-a apropiat de Iisus, ca sa-L sarute.

48. Iar Iisus i-a zis: Iuda, cu sarutare vinzi pe Fiul Omului?
49. Iar cei din preajma Lui, vazand ce avea sa se intample, au zis: Doamne, daca vom lovi cu sabia?
50. Si unul dintre ei a lovit pe sluga arhiereului si i-a taiat urechea dreapta.
51. Dar Iisus, raspunzand, a zis: Lasati, pana aici. Si atingandu-Se de urechea lui l-a vindecat
52. Si catre arhiereii, catre capeteniile templului si catre batranii care venisera asupra Lui, Iisus a zis: Ca la un talhar ati iesit, cu sabii si cu toiege.
53. In toate zilele fiind cu voi in templu, n-ati intins mainile asupra Mea. Dar acesta este ceasul vostru si stapanirea intunericului.
54. Si, prinzandu-L, L-au dus si L-au bagat in casa arhiereului. Iar Petru Il urma de departe.
55. Si, aprinzand ei foc in mijlocul curtii si sezand impreuna, a sezut si Petru in mijlocul lor.
56. Si o slujnica, vazandu-l sezand la foc, si uitandu-se bine la el, a zis: Si acesta era cu El.
57. Iar el s-a lepadat, zicand: Femeie, nu-L cunosc.
58. Si dupa putin timp, vazandu-l un altul, i-a zis: Si tu esti dintre ei. Petru insa a zis: Omule, nu sunt.
59. Iar cand a trecut ca un ceas, un altul sustinea zicand: Cu adevarat si acesta era cu El, caci este galileian.
60. Si Petru a zis: Omule, nu stiu ce spui. Si indata, inca vorbind el, a cantat cocosul.
61. Si intorcandu-Se, Domnul a privit spre Petru; si Petru si-a adus aminte de cuvantul Domnului, cum ii zisese ca, mai inainte de a canta cocosul astazi, tu te vei lepada de Mine de trei ori.
62. Si iesind afara, Petru a plans cu amar.
63. Iar barbatii care Il pazeau pe Iisus, Il batjocoreau, batandu-L.
64. Si acoperindu-I fata, Il intrebau, zicand: Prooroceste cine este cel ce Te-a lovit?
65. Si hulindu-L, multe altele spuneau impotriva Lui.
66. Si cand s-a facut ziua, s-au adunat batranii poporului, arhiereii si carturarii si L-au dus pe El in sinedriul lor.
67. Zicand: Spune noua daca esti Tu Hristosul. Si El le-a zis: Daca va voi spune, nu veti crede;
68. Iar daca va voi intreba, nu-Mi veti raspunde.
69. De acum insa Fiul Omului va sedea de-a dreapta puterii lui Dumnezeu.
70. Iar ei au zis toti: Asadar, Tu esti Fiul lui Dumnezeu? Si El a zis catre ei: Voi ziceti ca Eu sunt.
71. Si ei au zis: Ce ne mai trebuie marturii, caci noi insine am auzit din gura Lui?

CAPITOLUL 23

Iisus inaintea lui Irod. Judecata, rastignirea, moartea si ingroparea.

1. Si sculandu-se toata multimea acestora, L-au dus inaintea lui Pilat.
2. Si au inceput sa-L parasca, zicand: Pe Acesta L-am gasit razvratind neamul nostru si impiedicand sa dam dajdie Cezarului si zicand ca El este Hristos rege.
3. Iar Pilat L-a intrebat, zicand: Tu esti regele iudeilor? Iar El, raspunzand, a zis: Tu zici.
4. Si Pilat a zis catre arhierei si catre multimi: Nu gasesc nici o vina in Omul acesta.
5. Dar ei staruiau, zicand ca intarata poporul, invatand prin toata Iudeea, incepand din Galileea pana aici.
6. Si Pilat auzind, a intrebat daca omul este galileian.
7. Si afland ca este sub stapanirea lui Irod, l-a trimis la Irod, care era si el in Ierusalim in acele zile.
8. Iar Irod, vazand pe Iisus, s-a bucurat foarte, ca de multa vreme dorea sa-L cunoasca pentru ca auzise despre El, si nadajduia sa vada vreo minune savarsita de El.
9. Si L-a intrebat Irod multe lucruri, dar El nu i-a raspuns nimic.
10. Si arhiereii si carturarii erau de fata, invinuindu-L foarte tare.
11. Iar Irod, impreuna cu ostasii sai, batjocorindu-L si luandu-L in ras, L-a imbracat cu o haina stralucitoare si L-a trimis iarasi la Pilat.
12. Si in ziua aceea, Irod si Pilat s-au facut prieteni unul cu altul, caci mai inainte erau in dusmanie intre ei.
13. Iar Pilat, chemand arhiereii si capeteniile si poporul,
14. A zis catre ei: Ati adus la mine pe Omul acesta, ca pe un razvratitor al poporului; dar iata eu, cercetandu-L in fata voastra, nici o vina n-am gasit in acest Om, din cele ce aduceti impotriva Lui.
15. Si nici Irod n-a gasit, caci L-a trimis iarasi la noi. Si iata, El n-a savarsit nimic vrednic de moarte.
16. Deci, pedepsindu-L, Il voi elibera.
17. Si trebuia, la praznic, sa le elibereze un vinovat.
18. Dar ei, cu totii, au strigat, zicand: Ia-L pe Acesta si elibereaza-ne pe Baraba,

19. Care era aruncat in temnita pentru o rascoala facuta in cetate si pentru omor.
20. Si iarasi le-a vorbit Pilat, voind sa le elibereze pe Iisus.
21. Dar ei strigau, zicand: Rastigneste-L! Rastigneste-L!
22. Iar el a zis a treia oara catre ei: Ce rau a savarsit Acesta? Nici o vina de moarte nu am aflat intru El. Deci, pedepsindu-L, Il voi elibera.
23. Dar ei staruiau, cerand cu strigate mari ca El sa fie rastignit, si strigatele lor au biruit.
24. Deci Pilat a hotarat sa se implineasca cererea lor.
25. Si le-a eliberat pe cel aruncat in temnita pentru rascoala si ucidere, pe care il cereau ei, iar pe Iisus L-a dat in voia lor.
26. Si pe cand Il duceau, oprind pe un oarecare Simon Cirineul, care venea din tarina, i-au pus crucea, ca s-o duca in urma lui Iisus.
27. Iar dupa El venea multime multa de popor si de femei, care se bateau in piept si Il plangeau.
28. Si intorcandu-Se catre ele, Iisus le-a zis: Fiice ale Ierusalimului, nu Ma plangeti pe Mine, ci pe voi plangeti-va si pe copiii vostri.
29. Caci iata, vin zile in care vor zice: Fericite sunt cele sterpe si pantecele care n-au nascut si sanii care n-au alaptat!
30. Atunci vor incepe sa spuna muntilor: Cadeti peste noi; si dealurilor: Acoperiti-ne.
31. Caci daca fac acestea cu lemnul verde, cu cel uscat ce va fi?
32. Si erau dusi si altii, doi facatori de rele, ca sa-i omoare impreuna cu El.
33. Si cand au ajuns la locul ce se cheama al Capatanii, L-au rastignit acolo pe El si pe facatorii de rele, unul de-a dreapta si unul de-a stanga.
34. Iar Iisus zicea: Parinte, iarta-le lor, ca nu stiu ce fac. Si impartind hainele Lui, au aruncat sorti.
35. Si sta poporul privind, iar capeteniile isi bateau joc de El, zicand: Pe altii i-a mantuit; sa Se mantuiasca si pe Sine Insusi, daca El este Hristosul, alesul lui Dumnezeu.
36. Si Il luau in ras si ostasii care se apropiau, aducandu-I otet.
37. Si zicand: Daca Tu esti regele iudeilor, mantuieste-Te pe Tine Insuti!
38. Si deasupra Lui era scris cu litere grecesti, latinesti si evreiesti: Acesta este regele iudeilor.
39. Iar unul dintre facatorii de rele rastigniti, Il hulea zicand: Nu esti Tu Hristosul? Mantuieste-Te pe Tine Insuti si pe noi.
40. Si celalalt, raspunzand, il certa, zicand: Nu te temi tu de Dumnezeu, ca esti in aceeasi osanda?
41. Si noi pe drept, caci noi primim cele cuvenite dupa faptele noastre; Acesta insa n-a facut nici un rau.
42. Si zicea lui Iisus: Pomeneste-ma, Doamne, cand vei veni in imparatia Ta.
43. Si Iisus i-a zis: Adevarat graiesc tie, astazi vei fi cu Mine in rai.
44. Si era acum ca la ceasul al saselea si intuneric s-a facut peste tot pamantul pana la ceasul al noualea.
45. Cand soarele s-a intunecat; iar catapeteasma templului s-a sfasiat pe la mijloc.
46. Si Iisus, strigand cu glas tare, a zis: Parinte, in mainile Tale incredintez duhul Meu. Si acestea zicand, Si-a dat duhul.
47. Iar sutasul, vazand cele ce s-au facut, a slavit pe Dumnezeu, zicand: Cu adevarat, Omul Acesta drept a fost.
48. Si toate multimile care venisera la aceasta priveliste, vazand cele intamplate, se intorceau batandu-si pieptul.
49. Si toti cunoscutii Lui, si femeile care Il insotisera din Galileea, stateau departe, privind acestea.
50. Si iata un barbat cu numele Iosif, sfetnic fiind, barbat bun si drept,
51. - Acesta nu se invoise cu sfatul si cu fapta lor. El era din Arimateea, cetate a iudeilor, asteptand imparatia lui Dumnezeu.
52. Acesta, venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.
53. Si coborandu-L, L-a infasurat in giulgiu de in si L-a pus intr-un mormant sapat in piatra, in care nimeni, niciodata, nu mai fusese pus.
54. Si ziua aceea era vineri, si se lumina spre sambata.
55. Si urmandu-I femeile, care venisera cu El din Galileea, au privit mormantul si cum a fost pus trupul Lui.
56. Si, intorcandu-se, au pregatit miresme si miruri; iar sambata s-au odihnit, dupa Lege.

CAPITOLUL 24

Invierea Domnului. El Se arata ucenicilor care mergeau spre Emaus si apoi apostolilor. Inaltarea la cer.

1. Iar in prima zi dupa sambata, foarte de dimineata, au venit ele la mormant, aducand miresmele pe care le pregatisera.
2. Si au gasit piatra rasturnata de pe mormant.
3. Si intrand, nu au gasit trupul Domnului Iisus.
4. Si fiind ele inca nedumerite de aceasta, iata doi barbati au stat inaintea lor, in vesminte stralucitoare.
5. Si, infricosandu-se ele si plecandu-si fetele la pamant, au zis aceia catre ele: De ce cautati pe Cel viu intre cei morti?
6. Nu este aici, ci S-a sculat. Aduceti-va aminte cum v-a vorbit, fiind inca in Galileea,
7. Zicand ca Fiul Omului trebuie sa fie dat in mainile oamenilor pacatosi si sa fie rastignit, iar a treia zi sa invieze.
8. Si ele si-au adus aminte de cuvantul Lui.
9. Si intorcandu-se de la mormant, au vestit toate acestea celor unsprezece si tuturor celorlalti.
10. Iar ele erau: Maria Magdalena, si Ioana si Maria lui Iacov si celelalte impreuna cu ele, care ziceau catre apostoli acestea.
11. Si cuvintele acestea au parut inaintea lor ca o aiurare si nu le-au crezut.
12. Si Petru, sculandu-se, a alergat la mormant si, plecandu-se, a vazut giulgiurile singure zacand. Si a plecat, mirandu-se in sine de ceea ce se intamplase.
13. Si iata, doi dintre ei mergeau in aceeasi zi la un sat care era departe de Ierusalim, ca la saizeci de stadii, al carui nume era Emaus.
14. Si aceia vorbeau intre ei despre toate intamplarile acestea.
15. Si pe cand vorbeau si se intrebau intre ei. si Iisus Insusi, apropiindu-Se, mergea impreuna cu ei.
16. Dar ochii lor erau tinuti ca sa nu-L cunoasca.
17. Si El a zis catre ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbati unul cu altul in drumul vostru? Iar ei s-au oprit, cuprinsi de intristare.
18. Raspunzand, unul cu numele Cleopa a zis catre El: Tu singur esti strain in Ierusalim si nu stii cele ce s-au intamplat in el in zilele acestea?
19. El le-a zis: Care? Iar ei I-au raspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era prooroc puternic in fapta si in cuvant inaintea lui Dumnezeu si a intregului popor.
20. Cum L-au osandit la moarte si L-au rastignit arhiereii si mai-marii nostri;
21. Iar noi nadajduiam ca El este Cel ce avea sa izbaveasca pe Israel; si, cu toate acestea, astazi este a treia zi de cand s-au petrecut acestea.
22. Dar si niste femei de ale noastre ne-au spaimantat ducandu-se dis-de-dimineata la mormant,
23. Si, negasind trupul Lui, au venit zicand ca au vazut aratare de ingeri, care le-au spus ca El este viu.
24. Iar unii dintre noi s-au dus la mormant si au gasit asa precum spusesera femeile, dar pe El nu L-au vazut.
25. Si El a zis catre ei: O, nepriceputilor si zabavnici cu inima ca sa credeti toate cate au spus proorocii!
26. Nu trebuia oare, ca Hristos sa patimeasca acestea si sa intre in slava Sa?
27. Si incepand de la Moise si de la toti proorocii, le-a talcuit lor, din toate Scripturile cele despre El.
28. Si s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se facea ca merge mai departe.
29. Dar ei Il rugau staruitor, zicand: Ramai cu noi ca este spre seara si s-a plecat ziua. Si a intrat sa ramana cu ei.
30. Si, cand a stat impreuna cu ei la masa, luand El painea, a binecuvantat si, frangand, le-a dat lor.
31. Si s-au deschis ochii lor si L-au cunoscut; si El s-a facut nevazut de ei.
32. Si au zis unul catre altul: Oare, nu ardea in noi inima noastra, cand ne vorbea pe cale si cand ne talcuia Scripturile?
33. Si, in ceasul acela sculandu-se, s-au intors la Ierusalim si au gasit adunati pe cei unsprezece si pe cei ce erau impreuna cu ei,
34. Care ziceau ca a inviat cu adevarat Domnul si S-a aratat lui Simon.
35. Si ei au istorisit cele petrecute pe cale si cum a fost cunoscut de ei la frangerea painii.
36. Si pe cand vorbeau ei acestea, El a stat in mijlocul lor si le-a zis: Pace voua.
37. Iar ei, inspaimantandu-se si infricosandu-se, credeau ca vad duh.
38. Si Iisus le-a zis: De ce sunteti tulburati si pentru ce se ridica astfel de ganduri in inima voastra?
39. Vedeti mainile Mele si picioarele Mele, ca Eu Insumi sunt; pipaiti-Ma si vedeti, ca duhul nu are carne si oase, precum Ma vedeti pe Mine ca am.
40. Si zicand acestea, le-a aratat mainile si picioarele Sale.
41. Iar ei inca necrezand de bucurie si minunandu-se, El le-a zis: Aveti aici ceva de mancare?
42. Iar ei i-au dat o bucata de peste fript si dintr-un fagure de miere.

43. Si luand, a mancat inaintea lor.
44. Si le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grait catre voi fiind inca impreuna cu voi, ca trebuie sa se implineasca toate cele scrise despre Mine in Legea lui Moise, in prooroci si in psalmi.
45. Atunci le-a deschis mintea ca sa priceapa Scripturile.
46. Si le-a spus ca asa este scris si asa trebuie sa patimeasca Hristos si asa sa invieze din morti a treia zi.
47. Si sa se propovaduiasca in numele Sau pocainta spre iertarea pacatelor la toate neamurile, incepand de la Ierusalim.
48. Voi sunteti martorii acestora.
49. Si iata, Eu trimit peste voi fagaduinta Tatalui Meu; voi insa sedeti in cetate, pana ce va veti imbraca cu putere de sus.
50. Si i-a dus afara pana spre Betania si, ridicandu-Si mainile, i-a binecuvantat.
51. Si pe cand ii binecuvanta, S-a despartit de ei si S-a inaltat la cer.
52. Iar ei, inchinandu-se Lui, s-au intors in Ierusalim cu bucurie mare.
53. Si erau in toata vremea in templu, laudand si binecuvantand pe Dumnezeu. Amin.

SFANTA EVANGHELIE DUPA IOAN

CAPITOLUL 1

Dumnezeu-Cuvantul S-a facut trup. Marturia lui Ioan Botezatorul despre Mielul lui Dumnezeu. Cei dintai ucenici ai lui Iisus.

1. La inceput era Cuvantul si Cuvantul era la Dumnezeu si Dumnezeu era Cuvantul.
2. Acesta era intru inceput la Dumnezeu.
3. Toate prin El s-au facut; si fara El nimic nu s-a facut din ce s-a facut.
4. Intru El era viata si viata era lumina oamenilor.
5. Si lumina lumineaza in intuneric si intunericul nu a cuprins-o.
6. Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan.
7. Acesta a venit spre marturie, ca sa marturiseasca despre Lumina, ca toti sa creada prin el.
8. Nu era el Lumina ci ca sa marturiseasca despre Lumina.
9. Cuvantul era Lumina cea adevarata care lumineaza pe tot omul, care vine in lume.
10. In lume era si lumea prin El s-a facut, dar lumea nu L-a cunoscut.
11. Intru ale Sale a venit, dar ai Sai nu L-au primit.
12. Si celor cati L-au primit, care cred in numele Lui, le-a dat putere ca sa se faca fii ai lui Dumnezeu,
13. Care nu din sange, nici din pofta trupeasca, nici din pofta barbateasca, ci de la Dumnezeu s-au nascut.
14. Si Cuvantul S-a facut trup si S-a salasluit intre noi si am vazut slava Lui, slava ca a Unuia-Nascut din Tatal, plin de har si de adevar.
15. Ioan marturisea despre El si striga, zicand: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine dupa mine a fost inaintea mea, pentru ca mai inainte de mine era.
16. Si din plinatatea Lui noi toti am luat, si har peste har.
17. Pentru ca Legea prin Moise s-a dat, iar harul si adevarul au venit prin Iisus Hristos.
18. Pe Dumnezeu nimeni nu L-a vazut vreodata; Fiul cel Unul-Nascut, Care este in sanul Tatalui, Acela L-a facut cunoscut.
19. Si aceasta este marturia lui Ioan, cand au trimis la El iudeii din Ierusalim, preoti si leviti, ca sa-l intrebe: Cine esti tu?
20. Si el a marturisit si n-a tagaduit; si a marturisit: Nu sunt eu Hristosul.
21. Si ei l-au intrebat: Dar cine esti? Esti Ilie? Zis-a el: Nu sunt. Esti tu Proorocul? Si a raspuns: Nu.
22. Deci i-au zis: Cine esti? Ca sa dam un raspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui tu despre tine insuti?
23. El a zis: Eu sunt glasul celui ce striga in pustie: "Indreptati calea Domnului", precum a zis Isaia proorocul.

24. Si trimisii erau dintre farisei.
25. Si l-au intrebat si i-au zis: De ce botezi deci, daca tu nu esti Hristosul, nici Ilie, nici Proorocul?
26. Ioan le-a raspuns, zicand: Eu botez cu apa; dar in mijlocul vostru Se afla Acela pe Care voi nu-L stiti,
27. Cel care vine dupa mine, Care inainte de mine a fost si Caruia eu nu sunt vrednic sa-I dezleg cureaua incaltamintei.
28. Acestea se petreceau in Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.
29. A doua zi a vazut Ioan pe Iisus venind catre el si a zis: Iata Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridica pacatul lumii.
30. Acesta este despre Care eu am zis: Dupa mine vine un barbat, Care a fost inainte de mine, fiindca mai inainte de mine era,
31. Si eu nu-L stiam; dar ca sa fie aratat lui Israel, de aceea am venit eu, botezand cu apa.
32. Si a marturisit Ioan zicand: Am vazut Duhul coborandu-Se, din cer, ca un porumbel si a ramas peste El.
33. Si eu nu-L cunosteam pe El, dar Cel ce m-a trimis sa botez cu apa, Acela mi-a zis: Peste Care vei vedea Duhul coborandu-Se si ramanand peste El, Acela este Cel ce boteaza cu Duh Sfant.
34. Si eu am vazut si am marturisit ca Acesta este Fiul lui Dumnezeu.
35. A doua zi iarasi statea Ioan si doi dintre ucenicii lui.
36. Si privind pe Iisus, Care trecea, a zis: Iata Mielul lui Dumnezeu!
37. Si cei doi ucenici l-au auzit cand a spus aceasta si au mers dupa Iisus.
38. Iar Iisus, intorcandu-Se si vazandu-i ca merg dupa El, le-a zis: Ce cautati? Iar ei I-au zis: Rabi (care se talcuieste: Invatatorule), unde locuiesti?
39. El le-a zis: Veniti si veti vedea. Au mers deci si au vazut unde locuia; si au ramas la El in ziua aceea. Era ca la ceasul al zecelea.
40. Unul dintre cei doi care auzisera de la Ioan si venisera dupa Iisus era Andrei, fratele lui Simon Petru.
41. Acesta a gasit intai pe Simon, fratele sau, si i-a zis: am gasit pe Mesia (care se talcuieste: Hristos).
42. Si l-a adus la Iisus. Iisus, privind la el, i-a zis: Tu esti Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Chifa (ce se talcuieste: Petru).
43. A doua zi voia sa plece in Galileea si a gasit pe Filip. Si i-a zis Iisus: Urmeaza-Mi.
44. Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei si a lui Petru.
45. Filip a gasit pe Natanael si i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise in Lege si proorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret.
46. Si i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino si vezi.
47. Iisus a vazut pe Natanael venind catre El si a zis despre el: Iata, cu adevarat, israelit in care nu este viclesug.
48. Natanael I-a zis: De unde ma cunosti? A raspuns Iisus si i-a zis: Mai inainte de a te chema Filip, te-am vazut cand erai sub smochin.
49. Raspunsu-I-a Natanael: Rabi, Tu esti Fiul lui Dumnezeu, Tu esti regele lui Israel.
50. Raspuns-a Iisus si i-a zis: Pentru ca ti-am spus ca te-am vazut sub smochin, crezi? Mai mari decat acestea vei vedea.
51. Si i-a zis: Adevarat, adevarat zic voua, de acum veti vedea cerul deschizandu-se si pe ingerii lui Dumnezeu suindu-se si coborandu-se peste Fiul Omului.

CAPITOLUL 2

Nunta din Cana. Izgonirea vanzatorilor din templu.

1. Si a treia zi s-a facut nunta in Cana Galileii si era si mama lui Iisus acolo.
2. Si a fost chemat si Iisus si ucenicii Sai la nunta.
3. Si sfarsindu-se vinul, a zis mama lui Iisus catre El: Nu mai au vin.
4. A zis ei Iisus: Ce ne priveste pe mine si pe tine, femeie? Inca n-a venit ceasul Meu.
5. Mama Lui a zis celor ce slujeau: Faceti orice va va spune.
6. Si erau acolo sase vase de piatra, puse pentru curatirea iudeilor, care luau cate doua sau trei vedre.
7. Zis-a lor Iisus: Umpleti vasele cu apa. Si le-au umplut pana sus.
8. Si le-a zis: Scoateti acum si aduceti nunului. Iar ei i-au dus.
9. Si cand nunul a gustat apa care se facuse vin si nu stia de unde este, ci numai slujitorii care scosesera apa stiau, a chemat nunul pe mire,
10. Si i-a zis: Orice om pune intai vinul cel bun si, cand se ametesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai tinut vinul cel bun

pana acum.
11. Acest inceput al minunilor l-a facut Iisus in Cana Galileii si Si-a aratat slava Sa; si ucenicii Sai au crezut in El.
12. Dupa aceasta S-a coborat in Capernaum, El si mama Sa si fratii si ucenicii Sai, si acolo n-a ramas decat putine zile.
13. Si erau aproape Pastile iudeilor, si Iisus S-a urcat la Ierusalim.
14. Si a gasit sezand in templu pe cei ce vindeau boi si oi si porumbei si pe schimbatorii de bani.
15. Si, facandu-Si un bici din streanguri, i-a scos pe toti afara din templu, si oile si boii, si schimbatorilor le-a varsat banii si le-a rasturnat mesele.
16. Si celor ce vindeau porumbei le-a zis: Luati acestea de aici. Nu faceti casa Tatalui Meu casa de negustorie.
17. Si si-au adus aminte ucenicii Lui ca este scris: "Ravna casei Tale ma mistuie".
18. Au raspuns deci iudeii si I-au zis: Ce semn ne arati ca faci acestea?
19. Iisus a raspuns si le-a zis: Daramati templul acesta si in trei zile il voi ridica.
20. Si au zis deci iudeii: In patruzeci si sase de ani s-a zidit templul acesta! Si Tu il vei ridica in trei zile?
21. Iar El vorbea despre templul trupului Sau.
22. Deci, cand S-a sculat din morti, ucenicii Lui si-au adus aminte ca aceasta o spusese si au crezut Scripturii si cuvantului pe care Il spusese Iisus.
23. Si cand era in Ierusalim, la sarbatoarea Pastilor, multi au crezut in numele Lui, vazand minunile pe care le facea.
24. Iar Iisus insusi nu Se incredea in ei, pentru ca ii cunostea pe toti.
25. Si pentru ca nu avea nevoie sa-I marturiseasca cineva despre om, caci El insusi cunostea ce era in om.

CAPITOLUL 3

Convorbirea lui Iisus cu Nicodim. Ioan marturiseste despre Hristos.

1. Si era un om dintre farisei, care se numea Nicodim si care era fruntas al iudeilor.
2. Acesta a venit noaptea la Iisus si I-a zis: Rabi, stim ca de la Dumnezeu ai venit invatator; ca nimeni nu poate face aceste minuni, pe care le faci Tu, daca nu este Dumnezeu cu el.
3. Raspuns-a Iisus si i-a zis: Adevarat, adevarat zic tie: De nu se va naste cineva de sus, nu va putea sa vada imparatia lui Dumnezeu.
4. Iar Nicodim a zis catre El: Cum poate omul sa se nasca, fiind batran? Oare, poate sa intre a doua oara in pantecele mamei sale si sa se nasca?
5. Iisus a raspuns: Adevarat, adevarat zic tie: De nu se va naste cineva din apa si din Duh, nu va putea sa intre in imparatia lui Dumnezeu.
6. Ce este nascut din trup, trup este; si ce este nascut din Duh, duh este.
7. Nu te mira ca ti-am zis: Trebuie sa va nasteti de sus.
8. Vantul sufla unde voieste si tu auzi glasul lui, dar nu stii de unde vine, nici incotro se duce. Astfel este cu oricine e nascut din Duhul.
9. A raspuns Nicodim si i-a zis: Cum pot sa fie acestea?
10. Iisus a raspuns si i-a zis: Tu esti invatatorul lui Israel si nu cunosti acestea?
11. Adevarat, adevarat zic tie, ca noi ceea ce stim vorbim si ce am vazut marturisim, dar marturia noastra nu o primiti.
12. Daca v-am spus cele pamantesti si nu credeti, cum veti crede cele ceresti?
13. Si nimeni nu s-a suit in cer, decat Cel ce S-a coborat din cer, Fiul Omului, Care este in cer.
14. Si dupa cum Moise a inaltat sarpele in pustie, asa trebuie sa se inalte Fiul Omului,
15. Ca tot cel ce crede in El sa nu piara, ci sa aiba viata vesnica.
16. Caci Dumnezeu asa a iubit lumea, incat pe Fiul Sau Cel Unul-Nascut L-a dat ca oricine crede in El sa nu piara, ci sa aiba viata vesnica.
17. Caci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Sau in lume ca sa judece lumea, ci ca sa se mantuiasca, prin El, lumea.
18. Cel ce crede in El nu este judecat, iar cel ce nu crede a si fost judecat, fiindca nu a crezut in numele Celui Unuia-Nascut, Fiul lui Dumnezeu.
19. Iar aceasta este judecata, ca Lumina a venit in lume si oamenii au iubit intunericul mai mult decat Lumina. Caci faptele lor erau rele.
20. Ca oricine face rele uraste Lumina si nu vine la Lumina, pentru ca faptele lui sa nu se vadeasca.

21. Dar cel care lucreaza adevarul vine la Lumina, ca sa se arate faptele lui, ca in Dumnezeu sunt savarsite.
22. Dupa acestea a venit Iisus si ucenicii Lui in pamantul Iudeii si statea acolo si boteza.
23. Si boteza si Ioan in Enom, aproape de Salim, ca erau acolo ape multe si veneau si se botezau.
24. Caci Ioan nu fusese inca aruncat in inchisoare.
25. Si s-a iscat o neintelegere intre ucenicii lui Ioan si un iudeu, asupra curatirii.
26. Si au venit la Ioan si i-au zis: Rabi, Acela care era cu tine, dincolo de Iordan, si despre Care tu ai marturisit, iata El boteaza si toti se duc la El.
27. Ioan a raspuns si a zis: Nu poate un om sa ia nimic, daca nu i s-a dat lui din cer.
28. Voi insiva imi sunteti martori ca am zis: Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis inaintea Lui.
29. Cel ce are mireasa este mire, iar prietenul mirelui, care sta si asculta pe mire, se bucura cu bucurie de glasul lui. Deci aceasta bucurie a mea s-a implinit.
30. Acela trebuie sa creasca, iar eu sa ma micsorez.
31. Cel ce vine de sus este deasupra tuturor; cel ce este de pe pamant pamantesc este si de pe pamant graieste. Cel ce vine din cer este deasupra tuturor.
32. Si ce a vazut si a auzit, aceea marturiseste, dar marturia Lui nu o primeste nimeni.
33. Cel ce a primit marturia Lui a pecetluit ca Dumnezeu este adevarat.
34. Caci cel pe care l-a trimis Dumnezeu vorbeste cuvintele lui Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu nu da Duhul cu masura.
35. Tatal iubeste pe Fiul si toate le-a dat in mana Lui.
36. Cel ce crede in Fiul are viata vesnica, iar cel ce nu asculta de Fiul nu va vedea viata, ci mania lui Dumnezeu ramane peste el.

CAPITOLUL 4

Convorbirea lui Iisus cu femeia samarineanca. Iisus tamaduieste pe fiul unui slujitor regesc.

1. Deci cand a cunoscut Iisus ca fariseii au auzit ca El face si boteaza mai multi ucenici ca Ioan,
2. Desi Iisus nu boteza El, ci ucenicii Lui,
3. A lasat Iudeea si S-a dus iarasi in Galileea.
4. Si trebuia sa treaca prin Samaria.
5. Deci a venit la o cetate a Samariei, numita Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul sau;
6. Si era acolo fantana lui Iacov. Iar Iisus, fiind ostenit de calatorie, S-a asezat langa fantana si era ca la al saselea ceas.
7. Atunci a venit o femeie din Samaria sa scoata apa. Iisus i-a zis: Da-Mi sa beau.
8. Caci ucenicii Lui se dusesera in cetate, ca sa cumpere merinde.
9. Femeia samarineanca I-a zis: Cum Tu, care esti iudeu, ceri sa bei de la mine, care sunt femeie samarineanca? Pentru ca iudeii nu au amestec cu samarinenii.
10. Iisus a raspuns si i-a zis: Daca ai fi stiut darul lui Dumnezeu si Cine este Cel ce-ti zice: Da-Mi sa beau, tu ai fi cerut de la El, si ti-ar fi dat apa vie.
11. Femeia I-a zis: Doamne, nici galeata nu ai, si fantana e adanca; de unde, dar, ai apa cea vie?
12. Nu cumva esti Tu mai mare decat parintele nostru Iacov, care ne-a dat aceasta fantana si el insusi a baut din ea si fiii lui si turmele lui?
13. Iisus a raspuns si i-a zis: Oricine bea din apa aceasta va inseta iarasi;
14. Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai inseta in veac, caci apa pe care i-o voi da Eu se va face in el izvor de apa curgatoare spre viata vesnica.
15. Femeia a zis catre El: Doamne, da-mi aceasta apa ca sa nu mai insetez, nici sa mai vin aici sa scot.
16. Iisus i-a zis: Mergi si cheama pe barbatul tau si vino aici.
17. Femeia a raspuns si a zis: N-am barbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis ca nu ai barbat.
18. Caci cinci barbati ai avut si cel pe care il ai acum nu-ti este barbat. Aceasta adevarat ai spus.
19. Femeia I-a zis: Doamne, vad ca Tu esti prooroc.
20. Parintii nostri s-au inchinat pe acest munte, iar voi ziceti ca in Ierusalim este locul unde trebuie sa ne inchinam.

21. Si Iisus i-a zis: Femeie, crede-Ma ca vine ceasul cand nici pe muntele acesta, nici in Ierusalim nu va veti inchina Tatalui.

22. Voi va inchinati caruia nu stiti; noi ne inchinam Caruia stim, pentru ca mantuirea din iudei este.
23. Dar vine ceasul si acum este, cand adevaratii inchinatori se vor inchina Tatalui in duh si in adevar, ca si Tatal astfel de inchinatori isi doreste.
24. Duh este Dumnezeu si cei ce I se inchina trebuie sa i se inchine in duh si in adevar.
25. I-a zis femeia: Stim ca va veni Mesia care se cheama Hristos; cand va veni, Acela ne va vesti noua toate.
26. Iisus i-a zis: Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine.
27. Dar atunci au sosit ucenicii Lui. Si se mirau ca vorbea cu o femeie. Insa nimeni n-a zis: Ce o intrebi, sau: Ce vorbesti cu ea?
28. Iar femeia si-a lasat galeata si s-a dus in cetate si a zis oamenilor:
29. Veniti de vedeti un om care mi-a spus toate cate am facut. Nu cumva aceasta este Hristosul?
30. Si au iesit din cetate si veneau catre El.
31. Intre timp, ucenicii Lui Il rugau, zicand: Invatatorule, mananca.
32. Iar El le-a zis: Eu am de mancat o mancare pe care voi nu o stiti.
33. Ziceau deci ucenicii intre ei: Nu cumva I-a adus cineva sa manance?
34. Iisus le-a zis: Mancarea Mea este sa fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine si sa savarsesc lucrul Lui.
35. Nu ziceti voi ca mai sunt patru luni si vine secerisul? Iata zic voua: Ridicati ochii vostri si priviti holdele ca sunt albe pentru seceris.
36. Iar cel ce secera primeste plata si aduna roade spre viata vesnica, ca sa se bucure impreuna si cel ce seamana si cel ce secera.
37. Caci in aceasta se adevereste cuvantul: Ca unul este semanatorul si altul seceratorul.
38. Eu v-am trimis sa secerati ceea ce voi n-ati muncit; altii au muncit si voi ati intrat in munca lor.
39. Si multi samarineni din cetatea aceea au crezut in El, pentru cuvantul femeii care marturisea: Mi-a spus toate cate am facut.
40. Deci, dupa ce au venit la El, samarinenii Il rugau sa ramana la ei. Si a ramas acolo doua zile.
41. Si cu mult mai multi au crezut pentru cuvantul Lui,
42. Iar femeii i-au zis: Credem nu numai pentru cuvantul tau, caci noi insine am auzit si stim ca Acesta este cu adevarat Hristosul, Mantuitorul lumii.
43. Si dupa cele doua zile, a plecat de acolo in Galileea.
44. Caci Iisus insusi a marturisit ca un prooroc nu e cinstit in tara lui.
45. Deci, cand a venit in Galileea, L-au primit galileenii, cei ce vazusera toate cate facuse El in Ierusalim, la sarbatoare, caci si ei venisera la sarbatoare.
46. Deci iarasi a mers in Cana Galileii, unde prefacuse apa in vin. Si era un slujitor regesc, al carui fiu era bolnav in Capernaum.
47. Acesta, auzind ca Iisus a venit din Iudeea in Galileea, s-a dus la El si Il ruga sa Se coboare si sa vindece pe fiul lui, ca era gata sa moara.
48. Deci Iisus i-a zis: Daca nu veti vedea semne si minuni, nu veti crede.
49. Slujitorul regesc a zis catre El: Doamne, coboara-Te inainte de a muri copilul meu.
50. Iisus i-a zis: Mergi, copilul tau traieste. Si omul a crezut cuvantului pe care i l-a spus Iisus si a plecat.
51. Iar pe cand cobora, slugile lui, l-au intampinat spunandu-i ca fiul lui traieste.
52. Si cerea, deci, sa afle de la ele ceasul in care i-a fost mai bine. Deci i-au spus ca ieri, in ceasul al saptelea, l-au lasat frigurile.
53. Asadar tatal a cunoscut ca in ceasul acela a fost in care Iisus i-a zis: Fiul tau traieste. Si a crezut el si toata casa lui.
54. Aceasta este a doua minune pe care a facut-o iarasi Iisus, venind din Iudeea in Galileea.

CAPITOLUL 5

Vindecarea slabanogului de la scaldatoarea Vitezda. Iisus vorbeste despre puterea Sa dumnezeiasca.

1. Dupa acestea era o sarbatoare a iudeilor si Iisus S-a suit la Ierusalim.
2. Iar in Ierusalim, langa Poarta Oilor, era o scaldatoare, care pe evreieste se numeste Vitezda, avand cinci pridvoare.
3. In acestea zaceau multime de bolnavi, orbi, schiopi, uscati, asteptand miscarea apei.
4. Caci un inger al Domnului se cobora la vreme in scaldatoare si tulbura apa si cine intra intai, dupa tulburarea apei,

se facea sanatos, de orice boala era tinut.
5. Si era acolo un om, care era bolnav de treizeci si opt de ani.
6. Iisus, vazandu-l pe acesta zacand si stiind ca este asa inca de multa vreme, i-a zis: Voiesti sa te faci sanatos?
7. Bolnavul I-a raspuns: Doamne, nu am om, care sa ma arunce in scaldatoare, cand se tulbura apa; ca, pana cand vin eu, altul se coboara inaintea mea.
8. Iisus i-a zis: Scoala-te, ia-ti patul tau si umbla.
9. Si indata omul s-a facut sanatos, si-a luat patul si umbla. Dar in ziua aceea era sambata.
10. Deci ziceau iudeii catre cel vindecat: Este zi de sambata si nu-ti este ingaduit sa-ti iei patul.
11. El le-a raspuns: Cel ce m-a facut sanatos, Acela mi-a zis: Ia-ti patul si umbla.
12. Ei l-au intrebat: Cine este omul care ti-a zis: Ia-ti patul tau si umbla?
13. Iar cel vindecat nu stia cine este, caci Iisus se daduse la o parte din multimea care era in acel loc.
14. Dupa aceasta Iisus l-a aflat in templu si i-a zis: Iata ca te-ai facut sanatos. De acum sa nu mai pacatuiesti, ca sa nu-ti fie ceva mai rau.
15. Atunci omul a plecat si a spus iudeilor ca Iisus este Cel ce l-a facut sanatos.
16. Pentru aceasta iudeii prigoneau pe Iisus si cautau sa-L omoare, ca facea aceasta sambata.
17. Dar Iisus le-a raspuns: Tatal Meu pana acum lucreaza; si Eu lucrez.
18. Deci pentru aceasta cautau mai mult iudeii sa-L omoare, nu numai pentru ca dezlega sambata, ci si pentru ca zicea ca Dumnezeu este Tatal Sau, facandu-Se pe Sine deopotriva cu Dumnezeu.
19. A raspuns Iisus si le-a zis: Adevarat, adevarat zic voua: Fiul nu poate sa faca nimic de la Sine, daca nu va vedea pe Tatal facand; caci cele ce face Acela, acestea le face si Fiul intocmai.
20. Ca Tatal iubeste pe Fiul si-I arata toate cate face El si lucruri mai mari decat acestea va arata Lui, ca voi sa va mirati.
21. Caci, dupa cum Tatal scoala pe cei morti si le da viata, tot asa si Fiul da viata celor ce voieste.
22. Tatal nu judeca pe nimeni, ci toata judecata a dat-o Fiului.
23. Ca toti sa cinsteasca pe Fiul cum cinstesc pe Tatal. Cine nu cinsteste pe Fiul nu cinsteste pe Tatal care L-a trimis.
24. Adevarat, adevarat zic voua: Cel ce asculta cuvantul Meu si crede in Cel ce M-a trimis are viata vesnica si la judecata nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viata.
25. Adevarat, adevarat zic voua, ca vine ceasul si acum este, cand mortii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu si cei ce vor auzi vor invia.
26. Caci precum Tatal are viata in Sine, asa I-a dat si Fiului sa aiba viata in Sine;
27. Si I-a dat putere sa faca judecata, pentru ca este Fiul Omului.
28. Nu va mirati de aceasta; caci vine ceasul cand toti cei din morminte vor auzi glasul Lui,
29. Si vor iesi, cei ce au facut cele bune spre invierea vietii si cei ce au facut cele rele spre invierea osandirii.
30. Eu nu pot sa fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreapta, pentru ca nu caut la voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis.
31. Daca marturisesc Eu despre mine insumi, marturia Mea nu este adevarata.
32. Altul marturiseste despre Mine; si stiu ca adevarata este marturia pe care o marturiseste despre Mine.
33. Voi ati trimis la Ioan, si el a marturisit adevarul.
34. Dar Eu nu de la om iau marturia, ci spun aceasta ca sa va mantuiti.
35. Acela (Ioan) era faclia care arde si lumineaza, si voi ati voit sa va veseliti o clipa in lumina lui.
36. Iar Eu am marturie mai mare decat a lui Ioan; caci lucrurile pe care Mi le-a dat Tatal ca sa le savarsesc, lucrurile acestea pe care le fac Eu, marturisesc despre Mine ca Tatal M-a trimis.
37. Si Tatal care M-a trimis, Acela a marturisit despre Mine. Nici glasul Lui nu l-ati vazut vreodata, nici fata Lui nu ati vazut-o;
38. Si cuvantul Lui nu salasluieste in voi, pentru ca voi nu credeti in Cel pe care l-a trimis Acela.
39. Cercetati Scripturile, ca socotiti ca in ele aveti viata vesnica. Si acelea sunt care marturisesc despre Mine.
40. Si nu voiti sa veniti la Mine, ca sa aveti viata!
41. Slava de la oameni nu primesc;
42. Dar v-am cunoscut ca n-aveti in voi dragostea lui Dumnezeu.
43. Eu am venit in numele Tatalui Meu si voi nu Ma primiti; daca va veni altul in numele sau, pe acela il veti primi.
44. Cum puteti voi sa credeti, cand primiti slava unii de la altii si slava care vine de la unicul Dumnezeu nu o cautati?

45. Sa nu socotiti ca Eu va voi invinui la Tatal; cel ce va invinuieste este Moise, in care voi ati nadajduit.
46. Ca daca ati fi crezut lui Moise, ati fi crezut si Mie, caci despre Mine a scris acela.
47. Iar daca celor scrise de el nu credeti, cum veti crede in cuvintele Mele?

CAPITOLUL 6

Saturarea celor cinci mii de oameni. Iisus umbla pe mare. Painea care se pogoara din cer. Marturisirea lui Petru.

1. Dupa acestea, Iisus S-a dus dincolo de marea Galileii, in partile Tiberiadei.
2. Si a mers dupa El multime multa, pentru ca vedeau minunile pe care le facea cu cei bolnavi.
3. Si S-a suit Iisus in munte si a sezut acolo cu ucenicii Sai.
4. Si era aproape Pastile, sarbatoarea iudeilor.
5. Deci ridicandu-Si Iisus ochii si vazand ca multime multa vine catre El, a zis catre Filip: De unde vom cumpara paine, ca sa manance acestia?
6. Iar aceasta o zicea ca sa-l incerce, ca El stia ce avea sa faca.
7. Si Filip i-a raspuns: Paini de doua sute de dinari nu le vor ajunge, ca sa ia fiecare cate putin.
8. Si a zis Lui unul din ucenici, Andrei, fratele lui Simon Petru:
9. Este aici un baiat care are cinci paini de orz si doi pesti. Dar ce sunt acestea la atatia?
10. Si a zis Iisus: Faceti pe oameni sa se aseze. Si era iarba multa in acel loc. Deci au sezut barbatii in numar ca la cinci mii.
11. Si Iisus a luat painile si, multumind, a dat ucenicilor, iar ucenicii celor ce sedeau; asemenea si din pesti, cat au voit.
12. Iar dupa ce s-au saturat, a zis ucenicilor Sai: adunati faramiturile ce au ramas, ca sa nu se piarda ceva.
13. Deci au adunat si au umplut douasprezece cosuri de faramituri, care au ramas de la cei ce au mancat din cele cinci paini de orz.
14. Iar oamenii vazand minunea pe care a facut-o, ziceau: Acesta este intr-adevar Proorocul, Care va sa vina in lume.
15. Cunoscand deci Iisus ca au sa vina si sa-L ia cu sila, ca sa-L faca rege, S-a dus iarasi in munte, El singur.
16. Si cand s-a facut sera, ucenicii Lui s-au coborat la mare.
17. Si intrand in corabie, mergeau spre Capernaum, dincolo de mare. Si s-a facut intuneric si Iisus inca nu venise la ei,
18. Si sufland vant mare, marea se intarata.
19. Dupa ce au vaslit deci ca la douazeci si cinci sau treizeci de stadii, au vazut pe Iisus umbland pe apa si apropiindu-Se de corabie, ei s-au infricosat.
20. Iar El le-a zis: Eu sunt; nu va temeti!
21. Deci voiau sa-L ia in corabie, si indata corabia a sosit la tarmul la care mergeau.
22. A doua zi, multimea, care sta de cealalta parte a marii, a vazut ca nu era acolo decat numai o corabie mai mica si ca Iisus nu intrase in corabie impreuna cu ucenicii Sai, ci plecasera numai ucenicii Lui.
23. Si alte corabii mai mic au venit din Tiberiada in apropiere de locul unde ei mancasera painea, dupa ce Domnul multumise.
24. Deci, cand a vazut multimea ca Iisus nu este acolo, nici ucenicii Lui, au intrat si ei in corabiile cele mici si au venit in Capernaum, cautandu-L pe Iisus.
25. Si gasindu-L dincolo de mare, I-au zis: Invatatorule, cand ai venit aici?
26. Iisus le-a raspuns si a zis: Adevarat, adevarat zic voua: Ma cautati nu pentru ca ati vazut minuni, ci pentru ca ati mancat din paini si v-ati saturat.
27. Lucrati nu pentru mancarea cea pieritoare, ci pentru mancarea ce ramane spre viata vesnica si pe care o va da voua Fiul Omului, caci pe El L-a pecetluit Dumnezeu-Tatal.
28. Deci au zis catre El: Ce sa facem, ca sa savarsim lucrarile lui Dumnezeu?
29. Iisus a raspuns si le-a zis: Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, ca sa credeti in Acela pe Care El L-a trimis.
30. Deci I-au zis: Dar ce minune faci Tu, ca sa vedem si sa credem in Tine? Ce lucrezi?
31. Parintii nostri au mancat mana in pustie, precum este scris: "Paine din cer le-a dat lor sa manance".
32. Deci Iisus le-a zis: Adevarat, adevarat zic voua: Nu Moise v-a dat painea cea din cer; ci Tatal Meu va da din cer painea cea adevarata.
33. Caci painea lui Dumnezeu este cea care se coboara din cer si care da viata lumii.

34. Deci au zis catre El: Doamne, da-ne totdeauna painea aceasta.
35. Si Iisus le-a zis: Eu sunt painea vietii; cel ce vine la Mine nu va flamanzi si cel ce va crede in Mine nu va inseta niciodata.
36. Dar am spus voua ca M-ati si vazut si nu credeti.
37. Tot ce-Mi da Tatal, va veni la Mine; si pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afara;
38. Pentru ca M-am coborat din cer, nu ca sa fac voia mea, ci voia Celui ce M-a trimis pe Mine.
39. Si aceasta este voia Celui ce M-a trimis, ca din toti pe care Mi i-a dat Mie sa nu pierd nici unul, ci sa-i inviez pe ei in ziua cea de apoi.
40. Ca aceasta este voia Tatalui Meu, ca oricine vede pe Fiul si crede in El sa aiba viata vesnica si Eu il voi invia in ziua cea de apoi.
41. Deci iudeii murmurau impotriva Lui, fiindca zisese: Eu sunt painea ce s-a coborat din cer.
42. Si ziceau: Au nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, si nu stim noi pe tatal Sau si pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborat din cer?
43. Iisus a raspuns si le-a zis: Nu murmurati intre voi.
44. Nimeni nu poate sa vina la Mine, daca nu-l va trage Tatal, Care M-a trimis, si Eu il voi invia in ziua de apoi.
45. Scris este in prooroci: "Si vor fi toti invatati de Dumnezeu". Deci oricine a auzit si a invatat de la Tatal la Mine vine.
46. Nu doar ca pe Tatal l-a vazut cineva, decat numai Cel ce este la Dumnezeu; Acesta L-a vazut pe Tatal.
47. Adevarat, adevarat zic voua: Cel ce crede in Mine are viata vesnica.
48. Eu sunt painea vietii.
49. Parintii vostri au mancat mana in pustie si au murit.
50. Painea care se coboara din cer este aceea din care, daca mananca cineva, nu moare.
51. Eu sunt painea cea vie, care s-a pogorat din cer. Cine mananca din painea aceasta viu va fi in veci. Iar painea pe care Eu o voi da pentru viata lumii este trupul Meu.
52. Deci iudeii se certau intre ei, zicand: Cum poate Acesta sa ne dea trupul Lui sa-l mancam?
53. Si le-a zis Iisus: Adevarat, adevarat zic voua, daca nu veti manca trupul Fiului Omului si nu veti bea sangele Lui, nu veti avea viata in voi.
54. Cel ce mananca trupul Meu si bea sangele Meu are viata vesnica, si Eu il voi invia in ziua cea de apoi.
55. Trupul este adevarata mancare si sangele Meu, adevarata bautura.
56. Cel ce mananca trupul Meu si bea sangele Meu ramane intru Mine si Eu intru el.
57. Precum M-a trimis pe Mine Tatal cel viu si Eu viez pentru Tatal, si cel ce Ma mananca pe Mine va trai prin Mine.

58. Aceasta este painea care s-a pogorat din cer, nu precum au mancat parintii vostri mana si au murit. Cel ce mananca aceasta paine va trai in veac.
59. Acestea le-a zis pe cand invata in sinagoga din Capernaum.
60. Deci multi din ucenicii Lui, auzind, au zis: Greu este cuvantul acesta! Cine poate sa-l asculte?
61. Iar Iisus, stiind in Sine ca ucenicii Lui murmura impotriva Lui, le-a zis: Va sminteste aceasta?
62. Daca veti vedea pe Fiul Omului, suindu-Se acolo unde era mai inainte?
63. Duhul este cel ce da viata; trupul nu foloseste la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh si sunt viata.
64. Dar sunt unii dintre voi care nu cred. Caci Iisus stia de la inceput cine sunt cei ce nu cred si cine este cel care Il va vinde.
65. Si zicea: De aceea am spus voua ca nimeni nu poate sa vina la Mine, daca nu-i este dat de la Tatal.
66. Si de atunci multi dintre ucenicii Sai s-au dus inapoi si nu mai umblau cu El.
67. Deci a zis Iisus celor doisprezece: Nu vreti si voi sa va duceti?
68. Simon Petru I-a raspuns: Doamne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vietii celei vesnice.
69. Si noi am crezut si am cunoscut ca Tu esti Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu.
70. Le-a raspuns Iisus: Oare, nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Si unul dintre voi este diavol!
71. Iar El zicea de Iuda al lui Simon Iscarioteanul, caci acesta, unul din cei doisprezece fiind, avea sa-L vanda.

CAPITOLUL 7
Iisus invata in templu, la sarbatoarea corturilor.

1. Si dupa aceea mergea Iisus prin Galileea, caci nu voia sa mearga prin Iudeea, deoarece iudeii cautau sa-L ucida.

2. Si era aproape sarbatoarea iudaica a corturilor.
3. Au zis deci catre El fratii Lui: Pleaca de aici si du-Te in Iudeea, pentru ca si ucenicii Tai sa vada lucrurile pe care Tu le faci.
4. Caci nimeni nu lucreaza ceva in ascuns, ci cauta sa se faca cunoscut. Daca faci acestea, arata-Te pe Tine lumii.
5. Pentru ca nici fratii Lui nu credeau in El.
6. Deci le-a zis Iisus: Vremea Mea inca n-a sosit; dar vremea voastra totdeauna este gata.
7. Pe voi lumea nu poate sa va urasca, dar pe Mine Ma uraste, pentru ca Eu marturisesc despre ea ca lucrurile ei sunt rele.
8. Voi duceti-va la sarbatoare; Eu nu merg la sarbatoarea aceasta, caci vremea Mea nu s-a implinit inca.
9. Acestea spunandu-le, a ramas in Galileea.
10. Dar dupa ce fratii Sai s-au dus la sarbatoare, atunci S-a suit si El, dar nu pe fata, ci pe ascuns.
11. In timpul sarbatorii iudeii Il cautau si ziceau: Unde este Acela?
12. Si cartire multa era despre El in multime; unii ziceau: Este bun; iar altii ziceau: Nu, ci amageste multimea.
13. Totusi, de frica iudeilor, nimeni nu vorbea despre El pe fata.
14. Iar la jumatatea praznicului Iisus S-a suit in templu si invata.
15. Si iudeii se mirau zicand: Cum stie Acesta carte fara sa fi invatat?
16. Deci le-a raspuns Iisus si a zis: Invatatura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis.
17. De vrea cineva sa faca voia Lui, va cunoaste despre invatatura aceasta daca este de la Dumnezeu sau daca Eu vorbesc de la Mine Insumi.
18. Cel care vorbeste de la sine isi cauta slava sa; iar cel care cauta slava celui ce l-a trimis pe el, acela este adevarat si nedreptate nu este in el.
19. Oare nu Moise v-a dat Legea? Si nimeni dintre voi nu tine Legea. De ce cautati sa Ma ucideti?
20. Si multimea a raspuns: Ai demon. Cine cauta sa te ucida?
21. Iisus a raspuns si le-a zis: Un lucru am facut si toti va mirati.
22. De aceea Moise v-a dat taierea imprejur, nu ca este de la Moise, ci de la parinti, si sambata taiati imprejur pe om.
23. Daca omul primeste taierea imprejur sambata, ca sa nu se strice Legea lui Moise, va maniati pe Mine ca am facut sambata un om intreg sanatos?
24. Nu judecati dupa infatisare, ci judecati judecata dreapta.
25. Deci ziceau unii dintre ierusalimiteni: Nu este, oare, Acesta pe care-L cautau sa-L ucida?
26. Si iata ca vorbeste pe fata si ei nu-I zic nimic. Nu cumva capeteniile au cunoscut cu adevarat ca Acesta e Hristos?
27. Dar pe Acesta Il stim de unde este. Insa Hristosul, cand va veni, nimeni nu stie de unde este.
28. Deci a strigat Iisus in templu, invatand si zicand: Si pe Mine Ma stiti si stiti de unde sunt; si Eu n-am venit de la Mine, dar adevarat este Cel ce M-a trimis pe Mine si pe Care voi nu-L stiti.
29. Eu Il stiu pe El, caci de la El sunt si El M-a trimis pe Mine.
30. Deci cautau sa-L prinda, dar nimeni n-a pus mana pe El, pentru ca nu venise inca ceasul Lui.
31. Dar multi din multime au crezut in El si ziceau: Hristosul cand va veni va face El minuni mai multe decat a facut Acesta?
32. Au auzit fariseii multimea murmurand acestea despre El si au trimis arhiereii si fariseii slujitori ca sa-L prinda.

33. Dar Iisus le-a zis: Putin timp mai sunt cu voi si Ma duc la Cel ce M-a trimis.
34. Ma veti cauta si nu Ma veti gasi; si unde sunt Eu, voi nu puteti sa veniti.
35. Deci au zis iudeii, intre ei: Unde are sa Se duca Acesta, ca noi sa nu-L gasim? Nu cumva va merge la cei imprastiati printre elini si va invata pe elini?
36. Ce inseamna acest cuvant pe care l-a spus: Ma veti cauta si nu Ma veti gasi si unde sunt Eu, voi nu puteti sa veniti?
37. Iar in ziua cea din urma - ziua cea mare a sarbatorii - Iisus a stat intre ei si a strigat, zicand: Daca inseteaza cineva, sa vina la Mine si sa bea.
38. Cel ce crede in Mine, precum a zis Scriptura: rauri de apa vie vor curge din pantecele lui.
39. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau sa-L primeasca acei ce cred in El. Caci inca nu era (dat) Duhul, pentru ca Iisus inca nu fusese preaslavit.
40. Deci din multime, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu adevarat, Acesta este Proorocul.

41. Iar altii ziceau: Acesta este Hristosul. Iar altii ziceau: Nu cumva din Galileea va sa vina Hristos?
42. N-a zis, oare, Scriptura ca Hristos va sa vina din samanta lui David si din Betleem, cetatea lui David?
43. Si s-a facut dezbinare in multime pentru El.
44. Si unii dintre ei voiau sa-L prinda, dar nimeni n-a pus mainile pe El.
45. Deci slugile au venit la arhierei si farisei, si le-au zis aceia: De ce nu L-ati adus?
46. Slugile au raspuns: Niciodata n-a vorbit un om asa cum vorbeste Acest Om.
47. Si le-au raspuns deci fariseii: Nu cumva ati fost si voi amagiti?
48. Nu cumva a crezut in El cineva dintre capetenii sau dintre farisei?
49. Dar multimea aceasta, care nu cunoaste Legea, este blestemata!
50. A zis catre ei Nicodim, cel ce venise mai inainte la El, noaptea, fiind unul dintre ei:
51. Nu cumva Legea noastra judeca pe om, daca nu-l asculta mai intai si nu stie ce a facut?
52. Ei au raspuns si i-au zis: Nu cumva si tu esti din Galileea? Cerceteaza si vezi ca din Galileea nu s-a ridicat prooroc.
53. Si s-a dus fiecare la casa sa.

CAPITOLUL 8

Femeia pacatoasa. Iisus este Lumina lumii. Cuvant impotriva necredintei iudeilor.

1. Iar Iisus S-a dus la Muntele Maslinilor.
2. Dar dimineata iarasi a venit in templu, si tot poporul venea la El; si El, sezand, ii invata.
3. Si au adus la El fariseii si carturarii pe o femeie, prinsa in adulter si, asezand-o in mijloc,
4. Au zis Lui: Invatatorule, aceasta femeie a fost prinsa asupra faptului de adulter;
5. Iar Moise ne-a poruncit in Lege ca pe unele ca acestea sa le ucidem cu pietre. Dar Tu ce zici?
6. Si aceasta ziceau, ispitindu-L, ca sa aiba de ce sa-L invinuiasca. Iar Iisus, plecandu-Se in jos, scria cu degetul pe pamant.
7. Si staruind sa-L intrebe, El S-a ridicat si le-a zis: Cel fara de pacat dintre voi sa arunce cel dintai piatra asupra ei.
8. Iarasi plecandu-Se, scria pe pamant.
9. Iar ei auzind aceasta si mustrati fiind de cuget, ieseau unul cate unul, incepand de la cei mai batrani si pana la cel din urma, si a ramas Iisus singur si femeia, stand in mijloc.
10. Si ridicandu-Se Iisus si nevazand pe nimeni decat pe femeie, i-a zis: Femeie, unde sunt parasii tai? Nu te-a osandit nici unul?
11. Iar ea a zis: Nici unul, Doamne. Si Iisus i-a zis: Nu te osandesc nici Eu. Mergi; de acum sa nu mai pacatuiesti.
12. Deci iarasi le-a vorbit Iisus zicand: Eu sunt Lumina lumii; cel ce Imi urmeaza Mie nu va umbla in intuneric, ci va avea lumina vietii.
13. De aceea fariseii I-au zis: Tu marturisesti despre Tine Insuti; marturia Ta nu este adevarata.
14. A raspuns Iisus si le-a zis: Chiar daca Eu marturisesc despre Mine Insumi, marturia Mea este adevarata, fiindca stiu de unde am venit si unde Ma duc. Voi nu stiti de unde vin, nici unde Ma duc.
15. Voi judecati dupa trup; Eu nu judec pe nimeni.
16. Si chiar daca Eu judec, judecata Mea este adevarata, pentru ca nu sunt singur, ci Eu si Cel ce M-a trimis pe Mine.
17. Si in Legea voastra este scris ca marturia a doi oameni este adevarata.
18. Eu sunt Cel ce marturisesc despre Mine Insumi si marturiseste despre Mine Tatal, Cel ce M-a trimis.
19. Ii ziceau deci: Unde este Tatal Tau? Raspuns-a Iisus: Nu ma stiti nici pe Mine nici pe Tatal Meu; daca M-ati sti pe Mine, ati sti si pe Tatal Meu.
20. Cuvintele acestea le-a grait Iisus in vistierie, pe cand invata in templu; si nimeni nu L-a prins, ca inca nu venise ceasul Lui.
21. Si iarasi le-a zis: Eu Ma duc si Ma veti cauta si veti muri in pacatul vostru. Unde Ma duc Eu, voi nu puteti veni.
22. Deci ziceau iudeii: Nu cumva Isi va ridica singur viata? Ca zice: Unde Ma duc Eu, voi nu puteti veni.
23. Si El le zicea: Voi sunteti din cele de jos; Eu sunt din cele de sus. Voi sunteti din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea aceasta.
24. V-am spus deci voua ca veti muri in pacatele voastre. Caci daca nu credeti ca Eu sunt, veti muri in pacatele voastre.

25. Deci Ii ziceau ei: Cine esti Tu? Si a zis lor Iisus: Ceea ce v-am spus de la inceput.
26. Multe am de spus despre voi si de judecat. Dar Cel ce M-a trimis pe Mine adevarat este, si cele ce am auzit de la El, Eu acestea le graiesc in lume.
27. Si ei n-au inteles ca le vorbea despre Tatal.
28. Deci le-a zis Iisus: Cand veti inalta pe Fiul Omului, atunci veti cunoaste ca Eu sunt si ca de la Mine insumi nu fac nimic, ci precum M-a invatat Tatal, asa vorbesc.
29. Si Cel ce M-a trimis este cu Mine; nu M-a lasat singur, fiindca Eu fac pururea cele placute Lui.
30. Spunand El acestea, multi au crezut in El.
31. Deci zicea Iisus catre iudeii care crezusera in El: Daca veti ramane in cuvantul Meu, sunteti cu adevarat ucenici ai Mei;
32. Si veti cunoaste adevarul, iar adevarul va va face liberi.
33. Ei insa I-au raspuns: Noi suntem samanta lui Avraam si nimanui niciodata n-am fost robi. Cum zici Tu ca: Veti fi liberi?
34. Iisus le-a raspuns: Adevarat, adevarat va spun: Oricine savarseste pacatul este rob al pacatului.
35. Iar robul nu ramane in casa in veac; Fiul insa ramane in veac.
36. Deci, daca Fiul va va face liberi, liberi veti fi intr-adevar.
37. Stiu va sunteti samanta lui Avraam, dar cautati sa Ma omorati, pentru ca cuvatul Meu nu incape in voi.
38. Eu vorbesc ceea ce am vazut la Tatal Meu, iar voi faceti ceea ce ati auzit de la tatal vostru.
39. Ei au raspuns si I-au zis: Tatal nostru este Avraam. Iisus le-a zis: Daca ati fi fiii lui Avraam, ati face faptele lui Avraam.
40. Dar voi acum cautati sa Ma ucideti pe Mine, Omul care v-am spus adevarul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Avraam n-a facut aceasta.
41. Voi faceti faptele tatalui vostru. Zis-au Lui: Noi nu ne-am nascut din desfranare. Un tata avem: pe Dumnezeu.
42. Le-a zis Iisus: Daca Dumnezeu are fi Tatal vostru, M-ati iubi pe Mine, caci de la Dumnezeu am iesit si am venit. Pentru ca n-am venit de la Mine insumi, ci El M-a trimis.
43. De ce nu intelegeti vorbirea Mea? Fiindca nu puteti sa dati ascultare cuvantului Meu.
44. Voi sunteti din tatal vostru diavolul si vreti sa faceti poftele tatalui vostru. El, de la inceput, a fost ucigator de oameni si nu a stat intru adevar, pentru ca nu este adevar intru el. Cand graieste minciuna, graieste dintru ale sale, caci este mincinos si tatal minciunii.
45. Dar pe Mine, fiindca spun adevarul, nu Ma credeti.
46. Cine dintre voi Ma vadeste de pacat? Daca spun adevarul, de ce voi nu Ma credeti?
47. Cel care este de la Dumnezeu asculta cuvintele lui Dumnezeu; de aceea voi nu ascultati pentru ca nu sunteti de la Dumnezeu.
48. Au raspuns iudeii si I-au zis: Oare, nu zicem noi bine ca Tu esti samarinean si ai demon?
49. A raspuns Iisus: Eu nu am demon, ci cinstesc pe Tatal Meu, si voi nu Ma cinstiti pe Mine.
50. Dar Eu nu caut slava Mea. Este cine sa o caute si sa judece.
51. Adevarat, adevarat zic voua: Daca cineva va pazi cuvantul Meu, nu va vedea moartea in veac.
52. Iudeii I-au zis: Acum am cunoscut ca ai demon. Avraam a murit, de asemenea si proorocii; si Tu zici: Daca cineva va pazi cuvantul Meu, nu va gusta moartea in veac.
53. Nu cumva esti Tu mai mare decat tatal nostru Avraam, care a murit? Si au murit si proorocii. Cine te faci Tu a fi?
54. Iisus a raspuns: Daca Ma slavesc Eu pe Mine Insumi, slava Mea nimic nu este. Tatal Meu este Cel care Ma slaveste, despre Care ziceti voi ca este Dumnezeul vostru.
55. Si nu L-ati cunoscut, dar Eu Il stiu; si daca as zice ca nu-L stiu, as fi mincinos asemenea voua. Ci Il stiu si pazesc cuvantul Lui.
56. Avraam, parintele vostru, a fost bucuros sa vada ziua Mea si a vazut-o si s-a bucurat.
57. Deci au zis iudeii catre El: Inca nu ai cincizeci de ani si l-ai vazut pe Avraam?
58. Iisus le-a zis: Adevarat, adevarat zic voua: Eu sunt mai inainte de a fi fost Avraam.
59. Deci au luat pietre ca sa arunce asupra Lui. Dar Iisus S-a ferit si a iesit din templu si, trecand prin mijlocul lor, S-a dus.

CAPITOLUL 9

Vindecarea orbului din nastere, in zi de sambata.

1. Si trecand Iisus, a vazut un om orb din nastere.
2. Si ucenicii Lui L-au intrebat, zicand: Invatatorule, cine a pacatuit; acesta sau parintii lui, de s-a nascut orb?
3. Iisus a raspuns: Nici el n-a pacatuit, nici parintii lui, ci ca sa se arate in el lucrarile lui Dumnezeu.
4. Trebuie sa fac, pana este ziua, lucrarile Celui ce M-a trimis pe Mine; ca vine noaptea, cand nimeni nu poate sa lucreze.
5. Atat cat sunt in lume, Lumina a lumii sunt.
6. Acestea zicand, a scuipat jos si a facut tina din scuipat, si a uns cu tina ochii orbului.
7. Si i-a zis: Mergi de te spala in scaldatoarea Siloamului (care se talcuieste: trimis). Deci s-a dus si s-a spalat si a venit vazand.
8. Iar vecinii si cei ce-l vazusera mai inainte ca era orb ziceau: Nu este acesta cel ce sedea si cersea?
9. Unii ziceau: El este. Altii ziceau: Nu este el, ci seamana cu el. Dar acela zicea: Eu sunt.
10. Deci ii ziceau: Cum ti s-au deschis ochii?
11. Acela a raspuns: Omul care se numeste Iisus a facut tina si a uns ochii mei; si mi-a zis: Mergi la scaldatoarea Siloamului si te spala. Deci, ducandu-ma si spalandu-ma, am vazut.
12. Zis-au lui: Unde este Acela? Si el a zis: Nu stiu.
13. L-au dus la farisei pe cel ce fusese oarecand orb.
14. Si era sambata in ziua in care Iisus a facut tina si i-a deschis ochii.
15. Deci iarasi il intrebau si fariseii cum a vazut. Iar el le-a zis: Tina a pus pe ochii mei, si m-am spalat si vad.
16. Deci ziceau unii dintre farisei: Acest om nu este de la Dumnezeu, fiindca nu tine sambata. Iar altii ziceau: Cum poate un om pacatos sa faca asemenea minuni? Si era dezbinare intre ei.
17. Au zis deci orbului iarasi: Dar tu ce zici despre El, ca ti-a deschis ochii? Iar el a zis ca prooroc este.
18. Dar iudeii n-au crezut despre el ca era orb si a vazut, pana ce n-au chemat pe parintii celui ce vedea.
19. Si i-au intrebat, zicand: Acesta este fiul vostru, despre care ziceti ca s-a nascut orb? Deci cum vede el acum?
20. Au raspuns deci parintii lui si au zis: Stim ca acesta este fiul nostru si ca s-a nascut orb.
21. Dar cum vede el acum, noi nu stim; sau cine i-a deschis ochii lui, noi nu stim. Intrebati-l pe el; este in varsta; va vorbi singur despre sine.
22. Acestea le-au spus parintii lui, pentru ca se temeau de iudei. Caci iudeii pusesera acum la cale ca, daca cineva va marturisi ca El este Hristos, sa fie dat afara din sinagoga.
23. De aceea au zis parintii lui: Este in varsta; intrebati-l pe el.
24. Deci au chemat a doua oara pe omul care fusese orb si i-au zis: Da slava lui Dumnezeu. Noi stim ca Omul Acesta e pacatos.
25. A raspuns deci acela: Daca este pacatos, nu stiu. Un lucru stiu: ca fiind orb, acum vad.
26. Deci i-au zis: Ce ti-a facut? Cum ti-a deschis ochii?
27. Le-a raspuns: V-am spus acum si n-ati auzit? De ce voiti sa auziti iarasi? Nu cumva voiti si voi sa va faceti ucenici ai Lui?
28. Si l-au ocarat si i-au zis: Tu esti ucenic al Aceluia, iar noi suntem ucenici ai lui Moise.
29. Noi stim ca Dumnezeu a vorbit lui Moise, iar pe Acesta nu-L stim de unde este.
30. A raspuns omul si le-a zis: Tocmai in aceasta sta minunea: ca voi nu stiti de unde este si El mi-a deschis ochii.
31. Si noi stim ca Dumnezeu nu-i asculta pe pacatosi; dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu si face voia Lui, pe acesta il asculta.
32. Din veac nu s-a auzit sa fi deschis cineva ochii unui orb din nastere.
33. De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu n-ar putea sa faca nimic.
34. Au raspuns si i-au zis: In pacate te-ai nascut tot, si tu ne inveti pe noi? Si l-au dat afara.
35. Si a auzit Iisus ca l-au dat afara. Si, gasindu-l, i-a zis: Crezi tu in Fiul lui Dumnezeu?
36. El a raspuns si a zis: Dar cine este, Doamne, ca sa cred in El?
37. Si a zis Iisus: L-ai si vazut! Si Cel ce vorbeste cu tine Acela este.
38. Iar el a zis: Cred, Doamne. Si s-a inchinat Lui.
39. Si a zis: Spre judecata am venit in lumea aceasta, ca cei care nu vad sa vada, iar cei care vad sa fie orbi.
40. Si au auzit acestea unii dintre fariseii, care erau cu El, si I-au zis: Oare si noi suntem orbi?
41. Iisus le-a zis: Daca ati fi orbi n-ati avea pacat. Dar acum ziceti: Noi vedem. De aceea pacatul ramane asupra

voastra.

CAPITOLUL 10
Iisus, Pastorul cel bun si oile Sale.

1. Adevarat, adevarat zic voua: Cel ce nu intra pe usa, in staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela este fur si talhar.
2. Iar cel ce intra prin usa este pastorul oilor.
3. Acestuia portarul ii deschide si oile asculta de glasul lui, si oile sale le cheama pe nume si le mana afara.
4. Si cand le scoate afara pe toate ale sale, merge inaintea lor, si oile merg dupa el, caci cunosc glasul lui.
5. Iar dupa un strain, ele nu vor merge, ci vor fugi de el, pentru ca nu cunosc glasul lui.
6. Aceasta pilda le-a spus-o Iisus, dar ei n-au inteles ce inseamna cuvintele Lui.
7. A zis deci iarasi Iisus: Adevarat, adevarat zic voua: Eu sunt usa oilor.
8. Toti cati au venit mai inainte de Mine sunt furi si talhari, dar oile nu i-au ascultat.
9. Eu sunt usa: de va intra cineva prin Mine, se va mantui; si va intra si va iesi si pasune va afla.
10. Furul nu vine decat ca sa fure si sa junghie si sa piarda. Eu am venit ca viata sa aiba si din belsug sa aiba.
11. Eu sunt pastorul cel bun. Pastorul cel bun isi pune sufletul pentru oile sale.
12. Iar cel platit si cel care nu este pastor, si ale carui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind si lasa oile si fuge; si lupul le rapeste si le risipeste.
13. Dar cel platit fuge, pentru ca este platit si nu are grija de oi.
14. Eu sunt pastorul cel bun si cunosc pe ale Mele si ale Mele Ma cunosc pe Mine.
15. Precum Ma cunoaste Tatal si Eu cunosc pe Tatal. Si sufletul Imi pun pentru oi.
16. Am si alte oi, care sunt din staulul acesta. Si pe acelea trebuie sa le aduc, si vor auzi glasul Meu si va fi o turma si un pastor.
17. Pentru aceasta Ma iubeste Tatal, fiindca Eu Imi pun sufletul, ca iarasi sa-l iau.
18. Nimeni nu-l ia de la Mine, ci Eu de la Mine Insumi il pun. Putere am Eu ca sa-l pun si putere am iarasi ca sa-l iau. Aceasta porunca am primit-o de la Tatal Meu.
19. Iarasi s-a facut dezbinare intre iudei, pentru cuvintele acestea.
20. Si multi dintre ei ziceau: Are demon si este nebun. De ce sa-L ascultati?
21. Altii ziceau: Cuvintele acestea nu sunt ale unui demonizat. Cum poate un demon sa deschida ochii orbilor?
22. Si era atunci la Ierusalim sarbatoarea innoirii templului si era iarna.
23. Iar Iisus umbla prin templu, in pridvorul lui Solomon.
24. Deci L-au impresurat iudeii si Ii ziceau: Pana cand ne scoti sufletul? Daca Tu esti Hristosul, spune-o noua pe fata.
25. Iisus le-a raspuns: V-am spus si nu credeti. Lucrarile pe care le fac in numele Tatalui Meu, acestea marturisesc despre Mine.
26. Dar voi nu credeti, pentru ca nu sunteti dintre oile Mele.
27. Oile Mele asculta de glasul Meu si Eu le cunosc pe ele, si ele vin dupa Mine.
28. Si Eu le dau viata vesnica si nu vor pieri in veac, si din mana Mea nimeni nu le va rapi.
29. Tatal Meu, Care Mi le-a dat, este mai mare decat toti, si nimeni nu poate sa le rapeasca din mana Tatalui Meu.
30. Iar Eu si Tatal Meu una suntem.
31. Iarasi au luat pietre iudeii ca sa arunce asupra Lui.
32. Iisus le-a raspuns: Multe lucruri bune v-am aratat voua de la Tatal Meu. Pentru care din ele, aruncati cu pietre asupra Mea?
33. I-au raspuns iudeii: Nu pentru lucru bun aruncam cu pietre asupra Ta, ci pentru hula si pentru ca Tu, om fiind, Te faci pe Tine Dumnezeu.
34. Iisus le-a raspuns: Nu e scris in Legea voastra ca "Eu am zis: dumnezei sunteti?"
35. Daca i-a numit dumnezei pe aceia catre care a fost cuvantul lui Dumnezeu - si Scriptura nu poate sa fie desfiintata -
36. Despre Cel pe care Tatal L-a sfintit si L-a trimis in lume, voi ziceti: Tu hulesti, caci am spus: Fiul lui Dumnezeu sunt?
37. Daca nu fac lucrarile Tatalui Meu, sa nu credeti in Mine.
38. Iar daca le fac, chiar daca nu credeti in Mine, credeti in aceste lucrari, ca sa stiti si sa cunoasteti ca Tatal este in Mine si Eu in Tatal.

39. Cautau deci iarasi sa-L prinda si Iisus a scapat din mana lor.
40. Si a plecat iarasi dincolo de Iordan, in locul unde Ioan boteza la inceput, si a ramas acolo.
41. Si multi au venit la El si ziceau: Ioan n-a facut nici o minune, dar toate cate Ioan a zis despre Acesta erau adevarate.
42. Si multi au crezut in El acolo.

CAPITOLUL 11

Invierea lui Lazar. Arhiereii si fariseii uneltesc impotriva lui Iisus.

1. Si era bolnav un oarecare Lazar din Betania, satul Mariei si al Martei, sora ei.
2. Iar Maria era aceea care a uns cu mir pe Domnul si I-a sters picioarele cu parul capului ei, al carei frate Lazar era bolnav.
3. Deci au trimis surorile la El, zicand: Doamne, iata, cel pe care il iubesti este bolnav.
4. Iar Iisus, auzind, a zis: Aceasta boala nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca, prin ea, Fiul lui Dumnezeu sa Se slaveasca.
5. Si iubea Iisus pe Marta si pe sora ei si pe Lazar.
6. Cand a auzit, deci, ca este bolnav, atunci a ramas doua zile in locul in care era.
7. Apoi, dupa aceea, a zis ucenicilor: Sa mergem iarasi in Iudeea.
8. Ucenicii I-au zis: Invatatorule, acum cautau iudeii sa Te ucida cu pietre, si iarasi Te duci acolo?
9. A raspuns Iisus: Nu sunt oare douasprezece ceasuri intr-o zi? Daca umbla cineva ziua, nu se impiedica, pentru ca el vede lumina acestei lumi;
10. Iar daca umbla cineva noaptea se impiedica, pentru ca lumina nu este in el.
11. A zis acestea, si dupa aceea le-a spus: Lazar, prietenul nostru, a adormit; Ma duc sa-l trezesc.
12. Deci I-au zis ucenicii: Doamne, daca a adormit, se va face bine.
13. Iar Iisus vorbise despre moartea lui, iar ei credeau ca vorbeste despre somn ca odihna.
14. Deci atunci Iisus le-a spus lor pe fata: Lazar a murit.
15. Si Ma bucur pentru voi, ca sa credeti ca n-am fost acolo. Dar sa mergem la el.
16. Deci a zis Toma, care se numeste Geamanul, celorlalti ucenici: Sa mergem si noi si sa murim cu El.
17. Deci, venind, Iisus l-a gasit pus de patru zile in mormant.
18. Iar Betania era aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadii.
19. Si multi dintre iudei venisera la Marta si Maria ca sa le mangaie pentru fratele lor.
20. Deci Marta, cand a auzit ca vine Iisus, a iesit in intampinarea Lui, iar Maria sedea in casa.
21. Si a zis catre Iisus: Doamne, daca ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.
22. Dar si acum stiu ca oricate vei cere de la Dumnezeu, Dumnezeu iti va da.
23. Iisus i-a zis: Fratele tau va invia.
24. Marta i-a zis: Stiu ca va invia la inviere, in ziua cea de apoi.
25. Si Iisus i-a zis: Eu sunt invierea si viata; cel ce crede in Mine, chiar daca va muri, va trai.
26. Si oricine traieste si crede in Mine nu va muri in veac. Crezi tu aceasta?
27. Zis-a Lui: Da, Doamne. Eu am crezut ca Tu esti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Care a venit in lume.
28. Si zicand aceasta, s-a dus si a chemat pe Maria, sora ei, zicandu-i in taina: Invatatorul este aici si te cheama.
29. Cand a auzit aceea, s-a sculat degraba si a venit la El.
30. Si Iisus nu venise inca in sat, ci era in locul unde Il intampinase Marta.
31. Iar iudeii care erau cu ea in casa si o mangaiau, vazand pe Maria ca s-a sculat degraba si a iesit afara, au mers dupa ea socotind ca a plecat la mormant, ca sa planga acolo.
32. Deci Maria, cand a venit unde era Iisus, vazandu-L, a cazut la picioarele Lui, zicandu-I: Doamne, daca ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.
33. Deci Iisus, cand a vazut-o plangand si pe iudeii care venisera cu ea plangand si ei, a suspinat cu duhul si S-a tulburat intru Sine.
34. Si a zis: Unde l-ati pus? Zis-au Lui: Doamne, vino si vezi.
35. Si a lacrimat Iisus.
36. Deci ziceau iudeii: Iata cat de mult il iubea.
37. Iar unii dintre ei ziceau: Nu putea, oare, Acesta care a deschis ochii orbului sa faca asa ca si acesta sa nu moara?

38. Deci suspinand iarasi Iisus intru Sine, a mers la mormant. Si era o pestera si o piatra era asezata pe ea.
39. Iisus a zis: Ridicati piatra. Marta, sora celui raposat, I-a zis: Doamne, deja miroase, ca este a patra zi.
40. Iisus i-a zis: Nu ti-am spus ca daca vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?
41. Au ridicat deci piatra, iar Iisus Si-a ridicat ochii in sus si a zis: Parinte, Iti multumesc ca M-ai ascultat.
42. Eu stiam ca intotdeauna Ma asculti, dar pentru multimea care sta imprejur am zis, ca sa creada ca Tu M-ai trimis.
43. Si zicand acestea, a strigat cu glas mare: Lazare, vino afara!
44. Si a iesit mortul, fiind legat la picioare si la maini cu fasii de panza si fata lui era infasurata cu mahrama. Iisus le-a zis: Dezlegati-l si lasati-l sa mearga.
45. Deci multi dintre iudeii care venisera la Maria si vazusera ce a facut Iisus au crezut in El.
46. Iar unii dintre ei s-au dus la farisei si le-au spus cele ce facuse Iisus.
47. Deci arhiereii si fariseii au adunat sinedriul si ziceau: Ce facem, pentru ca Omul Acesta face multe minuni?
48. Daca-L lasam asa toti vor crede in El, si vor veni romanii si ne vor lua tara si neamul.
49. Iar Caiafa, unul dintre ei, care in anul acela era arhiereu le-a zis: Voi nu stiti nimic;
50. Nici nu ganditi ca ne este mai de folos sa moara un om pentru popor, decat sa piara tot neamul.
51. Dar aceasta n-a zis-o de la sine, ci, fiind arhiereu al anului aceluia, a proorocit ca Iisus avea sa moara pentru neam,
52. Si nu numai pentru neam, ci si ca sa adune laolalta pe fiii lui Dumnezeu cei imprastiati.
53. Deci, din ziua aceea, s-au hotarat ca sa-L ucida.
54. De aceea Iisus nu mai umbla pe fata printre iudei, ci a plecat de acolo intr-un tinut aproape de pustie, intr-o cetate numita Efraim, si acolo a ramas cu ucenicii Sai.
55. Si era aproape Pastile iudeilor si multi din tara s-au suit la Ierusalim, mai inainte de Pasti, ca sa se curateasca.
56. Deci cautau pe Iisus si, pe cand stateau in templu, ziceau intre ei: Ce vi se pare? Oare nu va veni la sarbatoare?

57. Iar arhiereii si fariseii dadusera porunci, ca daca va sti cineva unde este, sa dea de veste, ca sa-L prinda.

CAPITOLUL 12

Ungerea lui Iisus in Betania. Intrarea in Ierusalim. Elinii vor sa vada pe Iisus. Glasul din cer. Necredinta iudeilor.

1. Deci, cu sase zile inainte de Pasti, Iisus a venit in Betania, unde era Lazar, pe care il inviase din morti.
2. Si I-au facut acolo cina si Marta slujea. Iar Lazar era unul dintre cei ce sedeau cu El la masa.
3. Deci Maria, luand o litra cu mir de nard curat, de mare pret, a uns picioarele lui Iisus si le-a sters cu parul capului ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului.
4. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea sa-L vanda, a zis:
5. Pentru ce nu s-a vandut mirul acesta cu trei sute de dinari si sa-i fi dat saracilor?
6. Dar el a zis aceasta, nu pentru ca ii era grija de saraci, ci pentru ca era fur si, avand punga, lua din ce se punea in ea.
7. A zis deci Iisus: Las-o, ca pentru ziua ingroparii Mele l-a pastrat.
8. Ca pe saraci totdeauna ii aveti cu voi, dar pe Mine nu Ma aveti totdeauna.
9. Deci multime mare de iudei au aflat ca este acolo si au venit nu numai pentru Iisus, ci sa vada si pe Lazar pe care-l inviase din morti.
10. Si s-au sfatuit arhiereii ca si pe Lazar sa-l omoare.
11. Caci, din cauza lui multi dintre iudei mergeau si credeau in Iisus.
12. A doua zi, multime multa, care venise la sarbatoare, auzind ca Iisus vine in Ierusalim,
13. Au luat ramuri de finic si au iesit intru intampinarea Lui si strigau: Osana! Binecuvantat este Cel ce vine intru numele Domnului, Imparatul lui Israel!
14. Si Iisus, gasind un asin tanar, a sezut pe el, precum este scris:
15. "Nu te teme, fiica Sionului! Iata Imparatul tau vine, sezand pe manzul asinei".
16. Acestea nu le-au inteles ucenicii Lui la inceput, dar cand S-a preaslavit Iisus, atunci si-au adus aminte ca acestea I le-au facut Lui.
17. Deci da marturie multimea care era cu El, cand l-a strigat pe Lazar din mormant si l-a inviat din morti.
18. De aceea L-a si intampinat multimea, pentru ca auzise ca El a facut minunea aceasta.
19. Deci fariseii ziceau intre ei: Vedeti ca nimic nu folositi! Iata, lumea s-a dus dupa El.

20. Si erau niste elini din cei ce se suisera sa se inchine la sarbatoare.
21. Deci acestia au venit la Filip, cel ce era din Betsaida Galileii, si l-au rugat zicand: Doamne, voim sa vedem pe Iisus.
22. Filip a venit si i-a spus la Andrei, si Andrei si Filip au venit si I-au spus lui Iisus.
23. Iar Iisus le-a raspuns, zicand: A venit ceasul ca sa fie preaslavit Fiul Omului.
24. Adevarat, adevarat zic voua ca daca grauntele de grau, cand cade in pamant, nu va muri, ramane singur; iar daca va muri, aduce multa roada.
25. Cel ce isi iubeste sufletul il va pierde; iar cel ce isi uraste sufletul in lumea aceasta il va pastra pentru viata vesnica.
26. Daca-Mi slujeste cineva, sa-Mi urmeze, si unde sunt Eu, acolo va fi si slujitorul Meu. Daca-Mi slujeste cineva, Tatal Meu il va cinsti.
27. Acum sufletul Meu e tulburat, si ce voi zice? Parinte, izbaveste-Ma, de ceasul acesta. Dar pentru aceasta am venit in ceasul acesta.
28. Parinte, preaslaveste-Ti numele! Atunci a venit glas din cer: Si L-am preaslavit si iarasi Il voi preaslavi.
29. Iar multimea care sta si auzea zicea: A fost tunet! Altii ziceau: Inger I-a vorbit!
30. Iisus a raspuns si a zis: Nu pentru Mine s-a facut glasul acesta, ci pentru voi.
31. Acum este judecata acestei lumi; acum stapanitorul lumii acesteia va fi aruncat afara.
32. Iar Eu, cand Ma voi inalta de pe pamant, ii voi trage pe toti la Mine.
33. Iar aceasta zicea, aratand cu ce moarte avea sa moara.
34. I-a raspuns deci multimea: Noi am auzit din Lege ca Hristosul ramane in veac; si cum zici Tu ca Fiul Omului trebuie sa fie inaltat? Cine este acesta, Fiul Omului?
35. Deci le-a zis Iisus: Inca putina vreme Lumina este cu voi. Umblati cat aveti Lumina ca sa nu va prinda intunericul. Caci cel ce umbla in intuneric nu stie unde merge.
36. Cat aveti Lumina, credeti in Lumina, ca sa fiti fii ai Luminii. Acestea le-a vorbit iisus si, plecand, S-a ascuns de ei.
37. Si, desi a facut atatea minuni inaintea lor, ei tot nu credeau in El,
38. Ca sa se implineasca cuvantul proorocului Isaia, pe care l-a zis: "Doamne, cine a crezut in ceea ce a auzit de la noi? Si bratul Domnului cui s-a descoperit?"
39. De aceea nu puteau sa creada, ca iarasi a zis Isaia:
40. "Au orbit ochii lor si a impietrit inima lor, ca sa nu vada cu ochii si sa nu inteleaga cu inima si ca nu cumva sa se intoarca si Eu sa-i vindec"
41. Acestea a zis Isaia, cand a vazut slava Lui si a grait despre El.
42. Totusi si dintre capetenii multi au crezut in El, dar nu marturiseau din pricina fariseilor, ca sa nu fie izgoniti din sinagoga;
43. Caci au iubit slava oamenilor mai mult decat slava lui Dumnezeu.
44. Iar Iisus a strigat si a zis: Cel ce crede in Mine nu crede in Mine, ci in Cel ce M-a trimis pe Mine.
45. Si cel ce Ma vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
46. Eu, Lumina am venit in lume, ca tot cel ce crede in Mine sa nu ramana intuneric.
47. Si daca aude cineva cuvintele Mele si nu le pazeste, nu Eu il judec; caci n-am venit ca sa judec lumea ci ca sa mantuiesc lumea.
48. Cine Ma nesocoteste pe Mine si nu primeste cuvintele Mele are judecator ca sa-l judece: cuvantul pe care l-am spus acela il va judeca in ziua cea de apoi.
49. Pentru ca Eu n-am vorbit de la Mine, ci Tatal care M-a trimis, Acesta Mi-a dat porunca ce sa spun si ce sa vorbesc.
50. Si stiu ca porunca Lui este viata vesnica. Deci cele ce vorbesc Eu, precum Mi-a spus Mie Tatal, asa vorbesc.

CAPITOLUL 13

Iisus spala picioarele ucenicilor Sai la Cina cea de Taina. Arata cine este vanzatorul. Porunca iubirii. Petru Il va tagadui.

1. Iar inainte de sarbatoarea Pastilor, stiind Iisus ca a sosit ceasul Lui, ca sa treaca din lumea aceasta la Tatal, iubind pe ai Sai cei din lume, pana la sfarsit i-a iubit.
2. Si facandu-se Cina, si diavolul punand in inima lui Iuda fiul lui Simon Iscarioteanul, ca sa-l vanda,

3. Iisus, stiind ca Tatal I-a dat Lui toate in maini si ca de la Dumnezeu a iesit si la Dumnezeu merge,
4. S-a sculat de la Cina, S-a dezbracat de haine si, luand un stergar, S-a incins cu el.
5. Dupa aceea a turnat apa in vasul de spalat si a inceput sa spele picioarele ucenicilor si sa le stearga cu stergarul cu care era incins.
6. A venit deci la Simon Petru. Acesta I-a zis: Doamne, oare Tu sa-mi speli mie picioarele?
7. A raspuns Iisus si i-a zis: Ceea ce fac Eu, tu nu stii acum, dar vei intelege dupa aceasta.
8. Petru I-a zis: Nu-mi vei spala picioarele in veac. Iisus i-a raspuns: Daca nu te voi spala, nu ai parte de Mine.
9. Zis-a Simon Petru Lui: Doamne, spala-mi nu numai picioarele mele, ci si mainile si capul.
10. Iisus i-a zis: Cel ce a facut baie n-are nevoie sa-i fie spalate decat picioarele, caci este curat tot. Si voi sunteti curati, insa nu toti.
11. Ca stia pe cel ce avea sa-L vanda; de aceea a zis: Nu toti sunteti curati.
12. Dupa ce le-a spalat picioarele si Si-a luat hainele, S-a asezat iar la masa si le-a zis: Intelegeti ce v-am facut Eu?
13. Voi Ma numiti pe Mine: Invatatorul si Domnul, si bine ziceti, caci sunt.
14. Deci daca Eu, Domnul si Invatatorul, v-am spalat voua picioarele, si voi sunteti datori sa ca sa spalati picioarele unii altora;
15. Ca v-am dat voua pilda, ca, precum v-am facut Eu voua, sa faceti si voi.
16. Adevarat, zic voua: Nu este sluga mai mare decat stapanul sau, nici solul mai mare decat cel ce l-a trimis pe el.
17. Cand stiti acestea, fericiti sunteti daca le veti face.
18. Nu zic despre voi toti; caci Eu stiu pe cei pe care i-am ales. Ci ca sa se implineasca Scriptura: "Cel ce mananca painea cu Mine a ridicat calcaiul impotriva Mea".
19. De acum va spun voua, inainte de a fi aceasta, ca sa credeti, cand se va indeplini, ca Eu sunt.
20. Adevarat, adevarat zic voua: Cel care primeste pe cel pe care-l voi trimite Eu, pe Mine Ma primeste; iar cine Ma primeste pe Mine primeste pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
21. Iisus, zicand acestea, S-a tulburat cu duhul si a marturisit si a zis: Adevarat, adevarat zic voua ca unul dintre voi Ma va vinde.
22. Deci ucenicii se uitau unii la altii, nedumerindu-se despre cine vorbeste.
23. Iar la masa era rezemat la pieptul lui Iisus unul dintre ucenicii Lui, pe care-l iubea Iisus.
24. Deci Simon Petru i-a facut semn acestuia si i-a zis: Intreaba cine este despre care vorbeste.
25. Si cazand acela astfel la pieptul lui Iisus, I-a zis: Doamne, cine este?
26. Iisus i-a raspuns: Acela este, caruia Eu, intingand bucatica de paine, i-o voi da. Si intingand bucatica, a luat-o si a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.
27. Si dupa imbucatura a intrat satana in el. Iar Iisus i-a zis: Ceea ce faci, fa mai curand.
28. Dar nimeni din cei care sedeau la masa n-a inteles pentru ce i-a zis aceasta.
29. Caci unii socoteau, deoarece Iuda avea punga, ca lui ii zice Iisus: Cumpara cele de care avem de trebuinta la sarbatoare, sau sa dea ceva saracilor.
30. Deci dupa ce a luat acela bucatica de paine, a iesit numaidecat. Si era noapte.
31. Si cand a iesit el, Iisus a zis: Acum a fost preaslavit Fiul Omului si Dumnezeu a fost preaslavit intru El.
32. Iar daca Dumnezeu a fost preaslavit intru El, si Dumnezeu Il va preaslavi intru El si indata Il va preaslavi.
33. Fiilor, inca putin timp sunt cu voi. Voi Ma veti cauta, dar, dupa cum am spus iudeilor - ca unde Ma duc Eu, voi nu puteti veni - va spun voua acum.
34. Porunca noua dau voua: Sa va iubiti unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, asa si voi sa va iubiti unul pe altul.
35. Intru aceasta vor cunoaste toti ca sunteti ucenicii Mei, daca veti avea dragoste unii fata de altii.
36. Doamne, L-a intrebat Simon-Petru, unde Te duci? Raspuns-a Iisus: Unde Ma duc Eu, tu nu poti sa urmezi Mie acum, dar mai tarziu Imi vei urma.
37. Zis-a Petru Lui: Doamne, de ce nu pot sa urmez Tie acum? Sufletul meu il voi da pentru Tine.
38. Iisus i-a raspuns: Vei pune sufletul tau pentru Mine? Adevarat, adevarat zic tie ca nu va canta cocosul, pana ce nu te vei lepada de Mine de trei ori!

CAPITOLUL 14

Cuvantarea de despartire. Fagaduinta Duhului Sfant.

1. Sa nu se tulbure inima voastra; credeti in Dumnezeu, credeti si in Mine.

2. In casa Tatalui Meu multe locasuri sunt. Iar de nu, v-as fi spus. Ma duc sa va gatesc loc.
3. Si daca Ma voi duce si va voi gati loc, iarasi voi veni si va voi lua la Mine, ca sa fiti si voi unde sunt Eu.
4. Si unde Ma duc Eu, voi stiti si stiti si calea.
5. Toma i-a zis: Doamne, nu stim unde Te duci; si cum putem sti calea?
6. Iisus i-a zis: Eu sunt Calea, Adevarul si Viata. Nimeni nu vine la Tatal Meu decat prin Mine.
7. Daca M-ati fi cunoscut pe Mine, si pe Tatal Meu L-ati fi cunoscut; dar de acum Il cunoasteti pe El si L-ati si vazut.
8. Filip I-a zis: Doamne, arata-ne noua pe Tatal si ne este de ajuns.
9. Iisus i-a zis: De atata vreme sunt cu voi si nu M-ai cunoscut, Filipe? Cel ce M-a vazut pe Mine a vazut pe Tatal. Cum zici tu: Arata-ne pe Tatal?
10. Nu crezi tu ca Eu sunt intru Tatal si Tatal este intru Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le vorbesc de la Mine, ci Tatal - Care ramane intru Mine - face lucrarile Lui.
11. Credeti Mie ca Eu sunt intru Tatal si Tatal intru Mine, iar de nu, credeti-Ma pentru lucrarile acestea.
12. Adevarat, adevarat zic voua: cel ce crede in Mine va face si el lucrarile pe care le fac Eu si mai mari decat acestea va face, pentru ca Eu Ma duc la Tatal.
13. Si orice veti cere intru numele Meu, aceea voi face, ca sa fie slavit Tatal intru Fiul.
14. Daca veti cere ceva in numele Meu, Eu voi face.
15. De Ma iubiti, paziti poruncile Mele.
16. Si Eu voi ruga pe Tatal si alt Mangaietor va va da voua ca sa fie cu voi in veac,
17. Duhul Adevarului, pe Care lumea nu poate sa-L primeasca, pentru ca nu-L vede, nici nu-L cunoaste; voi Il cunoasteti, ca ramane la voi si in voi va fi!
18. Nu va voi lasa orfani: voi veni la voi.
19. Inca putin timp si lumea nu Ma va mai vedea; voi insa Ma veti vedea, pentru ca Eu sunt viu si voi veti fi vii.
20. In ziua aceea veti cunoaste ca Eu sunt intru Tatal Meu si voi in Mine si Eu in voi.
21. Cel ce are poruncile Mele si le pazeste, acela este care Ma iubeste; iar cel ce Ma iubeste pe Mine va fi iubit de Tatal Meu si-l voi iubi si Eu si Ma voi arata lui.
22. I-a zis Iuda, nu Iscarioteanul: Doamne, ce este ca ai sa Te arati noua, si nu lumii?
23. Iisus a raspuns si i-a zis: Daca Ma iubeste cineva, va pazi cuvantul Meu, si Tatal Meu il va iubi, si vom veni la el si vom face locas la el.
24. Cel ce nu Ma iubeste nu pazeste cuvintele Mele. Dar cuvantul pe care il auziti nu este al Meu, ci al Tatalui care M-a trimis.
25. Acestea vi le-am spus, fiind cu voi;
26. Dar Mangaietorul, Duhul Sfant, pe Care-L va trimite Tatal, in numele Meu, Acela va va invata toate si va va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus Eu.
27. Pace va las voua, pacea Mea o dau voua, nu precum da lumea va dau Eu. Sa nu se tulbure inima voastra, nici sa se infricoseze.
28. Ati auzit ca v-am spus: Ma duc si voi veni la voi. De M-ati iubi v-ati bucura ca Ma duc la Tatal, pentru ca Tatal este mai mare decat Mine.
29. Si acum v-am spus acestea inainte de a se intampla, ca sa credeti cand se vor intampla.
30. Nu voi mai vorbi multe cu voi, caci vine stapanitorul acestei lumi si el nu are nimic in Mine;
31. Dar ca sa cunoasca lumea ca Eu iubesc pe Tatal si precum Tatal Mi-a poruncit asa fac. Sculati-va, sa mergem de aici.

CAPITOLUL 15

Vita cea adevarata. Porunca lui Hristos si iubirea cea mai mare. Ura si vina lumii. Mangaietorul, Duhul Adevarului.

1. Eu sunt vita cea adevarata si Tatal Meu este lucratorul.
2. Orice mladita care nu aduce roada intru Mine, El o taie; si orice mladita care aduce roada, El o curateste, ca mai multa roada sa aduca.
3. Acum voi sunteti curati, pentru cuvantul pe care vi l-am spus.
4. Ramaneti in Mine si Eu in voi. Precum mladita nu poate sa aduca roada de la sine, daca nu ramane in vita, tot asa nici voi, daca nu ramaneti in Mine.
5. Eu sunt vita, voi sunteti mladitele. Cel ce ramane intru Mine si Eu in el, acela aduce roada multa, caci fara Mine nu

puteti face nimic.
6. Daca cineva nu ramane in Mine se arunca afara ca mladita si se usuca; si le aduna si le arunca in foc si ard.
7. Daca ramaneti intru Mine si cuvintele Mele raman in voi, cereti ceea ce voiti si se va da voua.
8. Intru aceasta a fost slavit Tatal Meu, ca sa aduceti roada multa si sa va faceti ucenici ai Mei.
9. Precum M-a iubit pe Mine Tatal, asa v-am iubit si Eu pe voi; ramaneti intru iubirea Mea.
10. Daca paziti poruncile Mele, veti ramane intru iubirea Mea dupa cum si Eu am pazit poruncile Tatalui Meu si raman intru iubirea Lui.
11. Acestea vi le-am spus, ca bucuria Mea sa fie in voi si ca bucuria voastra sa fie deplina.
12. Aceasta este porunca Mea: sa va iubiti unul pe altul, precum v-am iubit Eu.
13. Mai mare dragoste decat aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui sa si-l puna pentru prietenii sai.
14. Voi sunteti prietenii Mei, daca faceti ceea ce va poruncesc.
15. De acum nu va mai zic slugi, ca sluga nu stie ce face stapanul sau, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru ca toate cate am auzit de la Tatal Meu vi le-am facut cunoscute.
16. Nu voi M-ati ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi si v-am randuit sa mergeti si roada sa aduceti, si roada voastra sa ramana, ca Tatal sa va dea orice-I veti cere in numele Meu.
17. Aceasta va poruncesc: sa va iubiti unul pe altul.
18. Daca va uraste pe voi lumea, sa stiti ca pe Mine mai inainte decat pe voi M-a urat.
19. Daca ati fi din lume, lumea ar iubi ce este al sau; dar pentru ca nu sunteti din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea va uraste.
20. Aduceti-va aminte de cuvantul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decat stapanul sau. Daca M-au prigonit pe Mine, si pe voi va vor prigoni; daca au pazit cuvantul Meu, si pe al vostru il vor pazi.
21. Iar toate acestea le vor face voua din cauza numelui Meu, fiindca ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22. De n-as fi venit si nu le-as fi vorbit, pacat nu ar avea; dar acum n-au cuvant de dezvinovatire pentru pacatul lor.

23. Cel ce Ma uraste pe Mine, uraste si pe Tatal Meu.
24. De nu as fi facut intre ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a facut pacat nu ar avea; dar acum M-au si vazut si M-au urat si pe Mine si pe Tatal Meu.
25. Dar (aceasta), ca sa se implineasca cuvantul cel scris in Legea lor: "M-au urat pe nedrept".
26. Iar cand va veni Mangaietorul, pe Care Eu Il voi trimite voua de la Tatal, Duhul Adevarului, Care de la Tatal purcede, Acela va marturisi despre Mine.
27. Si voi marturisiti, pentru ca de la inceput sunteti cu Mine.

CAPITOLUL 16

Prigonirile viitoare. Ajutorul Mangaietorului. Intristarea schimbata in bucurie. Rugaciunile facute in numele lui Hristos. Fuga ucenicilor.

1. Acestea vi le-am spus, ca sa nu va smintiti.
2. Va vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul cand tot cel ce va va ucide sa creada ca aduce inchinare lui Dumnezeu.
3. Si acestea le vor face, pentru ca n-au cunoscut nici pe Tatal, nici pe Mine.
4. Iar acestea vi le-am spus, ca sa va aduceti aminte de ele, cand va veni ceasul lor, ca Eu vi le-am spus. Si acestea nu vi le-am spus de la inceput, fiindca eram cu voi.
5. Dar acum Ma duc la Cel ce M-a trimis si nimeni dintre voi nu intreaba: Unde Te duci?
6. Ci, fiindca v-am spus acestea, intristarea a umplut inima voastra.
7. Dar Eu va spun adevarul: Va este de folos ca sa ma duc Eu. Caci daca nu Ma voi duce, Mangaietorul nu va veni la voi, iar daca Ma voi duce, Il voi trimite la voi.
8. Si El, venind, va vadi lumea de pacat si de dreptate si de judecata.
9. De pacat, pentru ca ei nu cred in Mine;
10. De dreptate, pentru ca Ma duc la Tatal Meu si nu Ma veti mai vedea;
11. Si de judecata, pentru ca stapanitorul acestei lumi a fost judecat.
12. Inca multe am a va spune, dar acum nu puteti sa le purtati.
13. Iar cand va veni Acela, Duhul Adevarului, va va calauzi la tot adevarul; caci nu va vorbi de la Sine, ci toate cate va auzi va vorbi si cele viitoare va va vesti.

14. Acela Ma va slavi, pentru ca din al Meu va lua si va va vesti.
15. Toate cate are Tatal ale Mele sunt; de aceea am zis ca din al Meu ia si va vesteste voua.
16. Putin si nu Ma veti mai vedea, si iarasi putin si Ma veti vedea, pentru ca Eu Ma duc la Tatal.
17. Deci unii dintre ucenicii Lui ziceau intre ei: Ce este aceasta ce ne spune: Putin si nu Ma veti mai vedea, si iarasi putin si Ma veti vedea, si ca Ma duc la Tatal?
18. Deci ziceau: Ce este aceasta ce zice: Putin? Nu stim ce zice.
19. Si a cunoscut Iisus ca voiau sa-L intrebe si le-a zis: Despre aceasta va intrebati intre voi, ca am zis: Putin si nu Ma veti mai vedea si iarasi putin si Ma veti vedea?
20. Adevarat, adevarat zic voua ca voi veti plange si va veti tangui, iar lumea se va bucura. Voi va veti intrista, dar intristarea voastra se va preface in bucurie.
21. Femeia, cand e sa nasca, se intristeaza, fiindca a sosit ceasul ei; dar dupa ce a nascut copilul, nu-si mai aduce aminte de durere, pentru bucuria ca s-a nascut om in lume.
22. Deci si voi acum sunteti tristi, dar iarasi va voi vedea si se va bucura inima voastra si bucuria voastra nimeni nu o va lua de la voi.
23. Si in ziua aceea nu Ma veti intreba nimic. Adevarat, adevarat zic voua: Orice veti cere de la Tatal in numele Meu El va va da.
24. Pana acum n-ati cerut nimic in numele Meu; cereti si veti primi, ca bucuria voastra sa fie deplina.
25. Acestea vi le-am spus in pilde, dar vine ceasul cand nu va voi mai vorbi in pilde, ci pe fata va voi vesti despre Tatal.
26. In ziua aceea veti cere in numele Meu; si nu va zic ca voi ruga pe Tatal pentru voi,
27. Caci Insusi Tatal va iubeste pe voi, fiindca voi M-ati iubit pe Mine si ati crezut ca de la Dumnezeu am iesit.
28. Iesit-am de la Tatal si am venit in lume; iarasi las lumea si Ma duc la Tatal.
29. Au zis ucenicii Sai: Iata acum vorbesti pe fata si nu spui nici o pilda.
30. Acum stim ca Tu stii toate si nu ai nevoie ca sa Te intrebe cineva. De aceea credem ca ai iesit de la Dumnezeu.
31. Iisus le-a raspuns: Acum credeti?
32. Iata vine ceasul, si a si venit, ca sa va risipiti fiecare la ale sale si pe Mine sa Ma lasati singur. Dar nu sunt singur, pentru ca Tatal este cu Mine.
33. Acestea vi le-am grait, ca intru Mine pace sa aveti. In lume necazuri veti avea; dar indrazniti. Eu am biruit lumea.

CAPITOLUL 17

Rugaciunea lui Iisus pentru Sine, pentru apostoli si pentru toti credinciosii.

1. Acestea a vorbit Iisus si, ridicand ochii Sai la cer, a zis: Parinte, a venit ceasul! Preaslaveste pe Fiul Tau, ca si Fiul sa Te preaslaveasca.
2. Precum I-ai dat stapanire peste tot trupul, ca sa dea viata vesnica tuturor acelora pe care Tu i-ai dat Lui.
3. Si aceasta este viata vesnica: Sa Te cunoasca pe Tine, singurul Dumnezeu adevarat, si pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis.
4. Eu Te-am preaslavit pe Tine pe pamant; lucrul pe care Mi l-ai dat sa-l fac, l-am savarsit.
5. Si acum, preaslaveste-Ma Tu, Parinte, la Tine Insuti, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai inainte de a fi lumea.

6. Aratat-am numele Tau oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tai erau si Mie Mi i-ai dat si cuvantul Tau l-au pazit.
7. Acum au cunoscut ca toate cate Mi-ai dat sunt de la Tine;
8. Pentru ca cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit si au cunoscut cu adevarat ca de la Tine am iesit, si au crezut ca Tu M-ai trimis.
9. Eu pentru acestia Ma rog; nu pentru lume Ma rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, ca ai Tai sunt.
10. Si toate ale Mele sunt ale Tale, si ale Tale sunt ale Mele si M-am preaslavit intru ei.
11. Si Eu nu mai sunt in lume, iar ei in lume sunt si Eu vin la Tine. Parinte Sfinte, pazeste-i in numele Tau, in care Mi i-ai dat, ca sa fie una precum suntem si Noi.
12. Cand eram cu ei in lume, Eu ii pazeam in numele Tau, pe cei ce Mi i-ai dat; si i-am pazit si n-a pierit nici unul dintre ei, decat fiul pierzarii, ca sa se implineasca Scriptura.
13. Iar acum, vin la Tine si acestea le graiesc in lume, ca sa fie deplina bucuria Mea in ei.

14. Eu le-am dat cuvantul Tau, si lumea i-a urat, pentru ca nu sunt din lume, precum Eu nu sunt din lume.
15. Nu Ma rog ca sa-i iei din lume, ci ca sa-i pazesti pe ei de cel viclean.
16. Ei nu sunt din lume, precum nici Eu nu sunt din lume.
17. Sfinteste-i pe ei intru adevarul Tau; cuvantul Tau este adevarul.
18. Precum M-ai trimis pe Mine in lume, si Eu i-am trimis pe ei in lume.
19. Pentru ei Eu Ma sfintesc pe Mine Insumi, ca si ei sa fie sfintiti intru adevar.
20. Dar nu numai pentru acestia Ma rog, ci si pentru cei ce vor crede in Mine, prin cuvantul lor,
21. Ca toti sa fie una, dupa cum Tu, Parinte, intru Mine si Eu intru Tine, asa si acestia in Noi sa fie una, ca lumea sa creada ca Tu M-ai trimis.
22. Si slava pe care Tu Mi-ai dat-o, le-am dat-o lor, ca sa fie una, precum Noi una suntem:
23. Eu intru ei si Tu intru Mine, ca ei sa fie desavarsiti intru unime, si sa cunoasca lumea ca Tu M-ai trimis si ca i-ai iubit pe ei, precum M-ai iubit pe Mine.
24. Parinte, voiesc ca, unde sunt Eu, sa fie impreuna cu Mine si aceia pr care Mi i-ai dat, ca sa vada slava mea pe care Mi-ai dat-o, pentru ca Tu M-ai iubit pe Mine mai inainte de intemeierea lumii.
25. Parinte drepte, lumea pe Tine nu te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut, si acestia au cunoscut ca Tu M-ai trimis.
26. Si le-am facut cunoscut numele Tau si-l voi face cunoscut, ca iubirea cu care M-ai iubit Tu sa fie in ei si Eu in ei.

CAPITOLUL 18

Prinderea lui Iisus si aducerea Lui la arhiereii Anna si Caiafa. Lepadarea lui Petru. Iisus inaintea lui Pilat. Baraba.

1. Zicand acestea, Iisus a iesit cu ucenicii Lui dincolo de paraul Cedrilor, unde era o gradina, in care a intrat El si ucenicii Sai.
2. Iar Iuda vanzatorul cunostea acest loc, pentru ca adesea Iisus si ucenicii Sai se adunau acolo.
3. Deci Iuda, luand oaste si slujitori, de la arhierei si farisei, a venit acolo cu felinare si cu faclii si cu arme.
4. Iar Iisus, stiind toate cele ce erau sa vina asupra Lui, a iesit si le-a zis: Pe cine cautati?
5. Raspuns-au Lui: Pe Iisus Nazarineanul. El le-a zis: Eu sunt. Iar Iuda vanzatorul era si el cu ei.
6. Atunci cand le-a spus: Eu sunt, ei s-au dat inapoi si au cazut la pamant.
7. Si iarasi i-a intrebat: Pe cine cautati? Iar ei au zis: Pe Iisus Nazarineanul.
8. Raspuns-a Iisus: V-am spus ca Eu sunt. Deci, daca Ma cautati pe Mine, lasati pe acestia sa se duca;
9. Ca sa se implineasca cuvantul pe care l-a spus: Dintre cei pe care Mi i-ai dat, n-am pierdut pe nici unul.
10. Dar Simon-Petru, avand sabie, a scos-o si a lovit pe sluga arhiereului si i-a taiat urechea dreapta; iar numele slugii era Malhus.
11. Deci a zis Iisus lui Petru: Pune sabia in teaca. Nu voi bea, oare, paharul pe care Mi l-a dat Tatal?
12. Deci ostasii si comandantul si slujitorii iudeilor au prins pe Iisus si L-au legat.
13. Si L-au dus intai la Anna, caci era socrul lui Caiafa, care era arhiereu al anului aceluia.
14. Si Caiafa era cel ce sfatuise pe iudei ca este de folos sa moara un om pentru popor.
15. Si Simon-Petru si un alt ucenic mergeau dupa Iisus. Iar ucenicul acela era cunoscut arhiereului si a intrat impreuna cu Iisus in curtea arhiereului;
16. Iar Petru a stat la poarta, afara. Deci a iesit celalalt ucenic, care era cunoscut arhiereului, si a vorbit cu portareasa si a bagat pe Petru inauntru.
17. Deci slujnica portareasa i-a zis lui Petru: Nu cumva esti si tu dintre ucenicii Omului acestuia? Acela a zis: Nu sunt.
18. Iar slugile si slujitorii facusera foc, si stateau si se incalzeau, ca era frig, si era cu ei si Petru, stand si incalzindu-se.
19. Deci arhiereul L-a intrebat pe Iisus despre ucenicii Lui si despre invatatura Lui.
20. Iisus i-a raspuns: Eu am vorbit pe fata lumii; Eu am invatat intotdeauna in sinagoga si in templu, unde se aduna toti iudeii si nimic nu am vorbit in ascuns.
21. De ce Ma intrebi pe Mine? Intreaba pe cei ce au auzit ce le-am vorbit. Iata acestia stiu ce am spus Eu.
22. Si zicand El acestea, unul din slujitorii, care era de fata, I-a dat lui Iisus o palma, zicand: Asa raspunzi Tu arhiereului?
23. Iisus i-a raspuns: Daca am vorbit rau, dovedeste ce este rau, iar daca am vorbit bine, de ce Ma bati?

24. Deci Anna L-a trimis legat la Caiafa arhiereul.
25. Iar Simon-Petru statea si se incalzea. Deci i-au zis: Nu cumva esti si tu dintre ucenicii Lui? El s-a lepadat si a zis: Nu sunt.
26. Una din slugile arhiereului, care era ruda cu cel caruia Petru ii taiase urechea, a zis: Nu te-am vazut eu pe tine, in gradina, cu El?
27. Si iarasi s-a lepadat Petru si indata a cantat cocosul.
28. Deci L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu; si era dimineata. Si ei n-au intrat in pretoriu, ca sa nu se spurce, ci sa manance Pastile.
29. Deci Pilat a iesit la ei, afara, si le-a zis: Ce invinuire aduceti Omului Acestuia?
30. Ei au raspuns si i-au zis: Daca Acesta n-ar fi raufacator, nu ti L-am fi dat tie.
31. Deci le-a zis Pilat: Luati-L voi si judecati-L dupa legea voastra. Iudeii insa i-au raspuns: Noua nu ne este ingaduit sa omoram pe nimeni;
32. Ca sa se implineasca cuvantul lui Iisus, pe care il spusese, insemnand cu ce moarte avea sa moara.
33. Deci Pilat a intrat iarasi in pretoriu si a chemat pe Iisus si I-a zis: Tu esti regele iudeilor?
34. Raspuns-a Iisus: De la tine insuti zici aceasta, sau altii ti-au spus-o despre Mine?
35. Pilat a raspuns: Nu cumva sunt iudeu eu? Poporul Tau si arhiereii Te-au predat mie. Ce ai facut?
36. Iisus a raspuns: Imparatia Mea nu este din lumea aceasta. Daca imparatia Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca sa nu fiu predat iudeilor. Dar acum imparatia Mea nu este de aici.
37. Deci i-a zis Pilat: Asadar esti Tu imparat? Raspuns-a Iisus: Tu zici ca Eu sunt imparat. Eu spre aceasta M-am nascut si pentru aceasta am venit in lume, ca sa dau marturie pentru adevar; oricine este din adevar asculta glasul Meu.
38. Pilat I-a zis: Ce este adevarul? Si zicand aceasta, a iesit iarasi la iudei si le-a zis: Eu nu gasesc in El nici o vina;
39. Dar este la voi obiceiul ca la Pasti sa va eliberez pe unul. Voiti deci sa va eliberez pe regele iudeilor?
40. Deci au strigat iarasi, zicand: Nu pe Acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era talhar.

CAPITOLUL 19

Patimile Domnului. Mama lui Iisus langa cruce. Cuvintele rostite pe cruce. Moartea si ingroparea Lui.

1. Deci atunci Pilat a luat pe Iisus si L-a biciuit.
2. Si ostasii, impletind cununa din spini, I-au pus-o pe cap si L-au imbracat cu o mantie purpurie.
3. Si veneau catre El si ziceau: Bucura-te, regele iudeilor! Si-I dadeau palme.
4. Si Pilat a iesit iarasi afara si le-a zis: Iata vi-L aduc pe El afara, ca sa stiti ca nu gasesc in El nici o vina.
5. Deci a iesit Iisus afara, purtand cununa de spini si mantia purpurie. Si le-a zis Pilat: Iata Omul!
6. Cand L-au vazut deci arhiereii si slujitorii au strigat, zicand: Rastigneste-L! Rastigneste-L! Zis-a lor Pilat: Luati-L voi si rastigniti-L, caci eu nu-I gasesc nici o vina.
7. Iudeii i-au raspuns: Noi avem lege si dupa legea noastra El trebuie sa moara, ca S-a facut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu.
8. Deci, cand a auzit Pilat acest cuvant, mai mult s-a temut.
9. Si a intrat iarasi in pretoriu si I-a zis lui Iisus: De unde esti Tu? Iar Iisus nu i-a dat nici un raspuns.
10. Deci Pilat i-a zis: Mie nu-mi vorbesti? Nu stii ca am putere sa Te eliberez si putere am sa Te rastignesc?
11. Iisus a raspuns: N-ai avea nici o putere asupra Mea, daca nu ti-ar fi fost dat tie de sus. De aceea cel ce M-a predat tie mai mare pacat are.
12. Pentru aceasta, Pilat cauta sa-L elibereze; iar iudeii strigau zicand: Daca Il eliberezi pe Acesta, nu esti prieten al Cezarului. Oricine se face pe sine imparat este impotriva Cezarului.
13. Deci Pilat, auzind cuvintele acestea, L-a dus afara pe Iisus si a sezut pe scaunul de judecata, in locul numit pardosit cu pietre, iar evreieste Gabbata.
14. Si era Vinerea Pastilor, cam la al saselea ceas, si a zis Pilat iudeilor: Iata Imparatul vostru.
15. Deci au strigat aceia: Ia-L! Ia-L! Rastigneste-L! Pilat le-a zis: Sa rastignesc pe Imparatul vostru? Arhiereii au raspuns: Nu avem imparat decat pe Cezarul.
16. Atunci L-a predat lor ca sa fie rastignit. Si ei au luat pe Iisus si L-au dus ca sa fie rastignit.
17. Si ducandu-Si crucea, a iesit la locul ce se cheama al Capatanii, care evreieste se zice Golgota,
18. Unde L-au rastignit, si impreuna cu El pe alti doi, de o parte si de alta, iar in mijloc pe Iisus.
19. Iar Pilat a scris si titlu si l-a pus deasupra Crucii. Si era scris: Iisus Nazarineanul, Imparatul iudeilor!

20. Deci multi dintre iudei au citit acest titlu, caci locul unde a fost rastignit Iisus era aproape de cetate. Si era scris: evreieste, latineste si greceste.
21. Deci arhiereii iudeilor au zis lui Pilat: Nu scrie: Imparatul iudeilor, ci ca Acela a zis: Eu sunt Imparatul iudeilor.
22. Pilat a raspuns: Ce am scris, am scris.
23. Dupa ce au rastignit pe Iisus, ostasii au luat hainele Lui si le-au facut patru parti, fiecarui ostas cate o parte, si camasa. Dar camasa era fara cusatura, de sus tesuta in intregime.
24. Deci au zis unii catre altii: Sa n-o sfasiem, ci sa aruncam sortii pentru ea, a cui sa fie; ca sa se implineasca Scriptura care zice: "Impartit-au hainele Mele lorusi, si pentru camasa Mea au aruncat sortii". Asadar ostasii acestea au facut.
25. Si stateau, langa crucea lui Iisus, mama Lui si sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, si Maria Magdalena.
26. Deci Iisus, vazand pe mama Sa si pe ucenicul pe care Il iubea stand alaturi, a zis mamei Sale: Femeie, iata fiul tau!
27. Apoi a zis ucenicului: Iata mama ta! Si din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine.
28. Dupa aceea, stiind Iisus ca toate s-au savarsit acum, ca sa se implineasca Scriptura, a zis: Mi-e sete.
29. Si era acolo un vas plin cu otet; iar cei care Il lovisera, punand in varful unei trestii de isop un burete inmuiat in otet, l-au dus la gura Lui.
30. Deci dupa ce a luat otetul, Iisus a zis: Savarsitu-s-a. Si plecandu-Si capul, Si-a dat duhul.
31. Deci iudeii, fiindca era vineri, ca sa nu ramana trupurile sambata pe cruce, caci era mare ziua sambetei aceleia, au rugat pe Pilat sa le zdrobeasca fluierele picioarelor si sa-i ridice.
32. Deci au venit ostasii si au zdrobit fluierele celui dintai si ale celuilalt, care era rastignit impreuna cu el.
33. Dar venind la Iisus, daca au vazut ca deja murise, nu I-au zdrobit fluierele.
34. Ci unul din ostasi cu sulita a impuns coasta Lui si indata a iesit sange si apa.
35. Si cel ce a vazut a marturisit si marturia lui e adevarata; si acela stie ca spune adevarul, ca si voi sa credeti.
36. Caci s-au facut acestea, ca sa se implineasca Scriptura: "Nu I se va zdrobi nici un os".
37. Si iarasi alta Scriptura zice: "Vor privi la Acela pe care L-au impuns".
38. Dupa acestea Iosif din Arimateea, fiind ucenic al lui Iisus, dar intr-ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat ca sa ridice trupul lui Iisus. Si Pilat i-a dat voie. Deci a venit si a ridicat trupul Lui.
39. Si a venit si Nicodim, cel care venise la El mai inainte noaptea, aducand ca la o suta de litre de amestec de smirna si aloe.
40. Au luat deci trupul lui Iisus si l-au infasurat in giulgiu cu miresme, precum este obiceiul de inmormantare la iudei.
41. Iar in locul unde a fost rastignit era o gradina, si in gradina un mormant nou, in care nu mai fusese nimeni ingropat.
42. Deci, din pricina vinerii iudeilor, acolo L-au pus pe Iisus, pentru ca mormantul era aproape.

CAPITOLUL 20

Invierea Domnului. El Se arata Mariei Magdalena, apoi ucenicilor si la opt zile, dupa aceea, lui Toma.

1. Iar in ziua intaia a saptamanii (duminica), Maria Magdalena a venit la mormant dis-de-dimineata, fiind inca intuneric, si a vazut piatra ridicata de pe mormant.
2. Deci a alergat si a venit la Simon-Petru si la celalalt ucenic pe care-l iubea Iisus, si le-a zis: Au luat pe Domnul din mormant si noi nu stim unde L-au pus.
3. Deci a iesit Petru si celalalt ucenic si veneau la mormant.
4. Si cei doi alergau impreuna, dar celalalt ucenic, alergand inainte, mai repede decat Petru, a sosit cel dintai la mormant.
5. Si, aplecandu-se, a vazut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat.
6. A sosit si Simon-Petru, urmand dupa el, si a intrat in mormant si a vazut giulgiurile puse jos,
7. Iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusa impreuna cu giulgiurile, ci infasurata, la o parte, intr-un loc.
8. Atunci a intrat si celalalt ucenic care sosise intai la mormant, si a vazut si a crezut.
9. Caci inca nu stiau Scriptura, ca Iisus trebuia sa invieze din morti.
10. Si s-au dus ucenicii iarasi la ai lor.
11. Iar Maria statea afara langa mormant plangand. Si pe cand plangea, s-a aplecat spre mormant.
12. Si a vazut doi ingeri in vesminte albe sezand, unul catre cap si altul catre picioare, unde zacuse trupul lui Iisus.

13. Si aceia i-au zis: Femeie, de ce plangi? Pe cine cauti? Ea le-a zis: Ca au luat pe Domnul meu si nu stiu unde L-au pus.
14. Zicand acestea, ea s-a intors cu fata si a vazut pe Iisus stand, dar nu stia ca este Iisus.
15. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plangi? Pe cine cauti? Ea, crezand ca este gradinarul, I-a zis: Doamne, daca Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus si eu Il voi ridica.
16. Iisus i-a zis: Maria! Intorcandu-se, aceea I-a zis evreieste: Rabuni! (adica, Invatatorule)
17. Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, caci inca nu M-am suit la Tatal Meu. Mergi la fratii Mei si le spune: Ma sui la Tatal Meu si Tatal vostru si la Dumnezeul Meu si Dumnezeul vostru.
18. Si a venit Maria Magdalena vestind ucenicilor ca a vazut pe Domnul si acestea i-a zis ei.
19. Si fiind seara, in ziua aceea, intaia a saptamanii (duminica), si usile fiind incuiate, unde erau adunati ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus si a stat in mijloc si le-a zis: Pace voua!
20. Si zicand acestea, le-a aratat mainile si coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, vazand pe Domnul.
21. Si Iisus le-a zis iarasi: Pace voua! Precum M-a trimis pe Mine Tatal, va trimit si Eu pe voi.
22. Si zicand acestea, a suflat asupra lor si le-a zis: Luati Duh Sfant;
23. Carora veti ierta pacatele, le vor fi iertate si carora le veti tine, vor fi tinute.
24. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamanul, nu era cu ei cand a venit Iisus.
25. Deci au zis lui ceilalti ucenici: Am vazut pe Domnul! Dar el le-a zis: Daca nu voi vedea, in mainile Lui, semnul cuielor, si daca nu voi pune degetul meu in semnul cuielor, si daca nu voi pune mana mea in coasta Lui, nu voi crede.
26. Si dupa opt zile, ucenicii Lui erau iarasi inauntru, si Toma, impreuna cu ei. Si a venit Iisus, usile fiind incuiate, si a stat in mijloc si a zis: Pace voua!
27. Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tau incoace si vezi mainile Mele si adu mana ta si o pune in coasta Mea si nu fi necredincios ci credincios.
28. A raspuns Toma si I-a zis: Domnul meu si Dumnezeul meu!
29. Iisus I-a zis: Pentru ca M-ai vazut ai crezut. Fericiti cei ce n-au vazut si au crezut!
30. Deci si alte multe minuni a facut Iisus inaintea ucenicilor Sai, care nu sunt scrise in cartea aceasta.
31. Iar acestea s-au scris, ca sa credeti ca Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, si, crezand, sa aveti viata in numele Lui.

CAPITOLUL 21
Domnul Se arata ucenicilor la Marea Tiberiadei. Iertarea lui Petru si repunerea lui intre apostoli.

1. Dupa acestea, Iisus S-a aratat iarasi ucenicilor la Marea Tiberiadei, si S-a aratat asa:
2. Erau impreuna Simon-Petru si Toma, cel numit Geamanul, si Natanael, cel din Cana Galileii, si fiii lui Zevedeu si alti doi din ucenicii Lui.
3. Simon-Petru le-a zis: Ma duc sa pescuiesc. Si i-au zis ei: Mergem si noi cu tine. Si au iesit si s-au suit in corabie, si in noaptea aceea n-au prins nimic.
4. Iar facandu-se dimineata, Iisus a stat la tarm; dar ucenicii n-au stiut ca este Iisus.
5. Deci le-a zis Iisus: Fiilor, nu cumva aveti ceva de mancare? Ei I-au raspuns: Nu.
6. Iar El le-a zis: Aruncati mreaja in partea dreapta a corabiei si veti afla. Deci au aruncat-o si nu mai puteau s-o traga de multimea pestilor.
7. Si a zis lui Petru ucenicul acela pe care-l iubea Iisus: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind ca este Domnul, si-a incins haina, caci era dezbracat, si s-a aruncat in apa.
8. Si ceilalti ucenici au venit cu corabia, caci nu erau departe de tarm, ci la doua sute de coti, tragand mreaja cu pesti.
9. Deci, cand au iesit la tarm, au vazut jar pus jos si peste pus deasupra, si paine.
10. Iisus le-a zis: Aduceti din pestele pe care l-ati prins acum.
11. Simon-Petru s-a suit in corabie si a tras mreaja la tarm, plina de pesti mari: o suta cincizeci si trei, si, desi erau atatia, nu s-a rupt mreaja.
12. Iisus le-a zis: Veniti de pranziti. Si nici unul din ucenici nu indraznea sa-L intrebe: Cine esti Tu?, stiind ca este Domnul.
13. Deci a venit Iisus si a luat painea si le-a dat lor, si de asemenea si pestele.
14. Aceasta este, acum, a treia oara cand Iisus S-a aratat ucenicilor, dupa ce S-a sculat din morti.
15. Deci dupa ce au pranzit, a zis Iisus lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Ma iubesti tu mai mult decat acestia?

El I-a raspuns: Da, Doamne, Tu stii ca Te iubesc. Zis-a lui: Paste mieluseii Mei.
16. Iisus i-a zis iarasi, a doua oara: Simone, fiul lui Iona, Ma iubesti? El I-a zis: Da, Doamne, Tu stii ca Te iubesc.
Zis-a Iisus lui: Pastoreste oile Mele.
17. Iisus i-a zis a treia oara: Simone, fiul lui Iona, Ma iubesti? Petru s-a intristat, ca i-a zis a treia oara: Ma
iubesti? si I-a zis: Doamne, Tu stii toate. Tu stii ca Te iubesc. Iisus i-a zis: Paste oile Mele.
18. Adevarat, adevarat zic tie: Daca erai mai tanar, te incingeai singur si umblai unde voiai; dar cand vei imbatrani,
vei intinde mainile tale si altul te va incinge si te va duce unde nu voiesti.
19. Iar aceasta a zis-o, insemnand cu ce fel de moarte va preaslavi pe Dumnezeu. Si spunand aceasta, i-a zis:
Urmeaza Mie.
20. Dar intorcandu-se, Petru a vazut venind dupa el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la Cina s-a rezemat
de pieptul Lui si I-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde?
21. Pe acesta deci, vazandu-l, Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce se va intampla?
22. Zis-a Iisus lui: Daca voiesc ca acesta sa ramana pana voi veni, ce ai tu? Tu urmeaza Mie.
23. De aceea a iesit cuvantul acesta intre frati, ca ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus ca nu va muri ci:
daca voiesc ca acesta sa ramana pana voi veni, ce ai tu?
24. Acesta este ucenicul care marturiseste despre acestea si care a scris acestea, si stim ca marturia lui e
adevarata.
25. Dar sunt si alte multe lucruri pe care le-a facut Iisus si care, daca s-ar fi scris cu de-amanuntul, cred ca lumea
aceasta n-ar cuprinde cartile ce s-ar fi scris. Amin.

FAPTELE SFINTILOR APOSTOLI

CAPITOLUL 1

Cuvant incepator. Inaltarea lui Iisus la cer. Alegerea lui Matia in locul lui Iuda Iscarioteanul.

1. Cuvantul cel dintai l-am facut o, Teofile, despre toate cele ce a inceput Iisus a face si a invata,
2. Pana in ziua in care S-a inaltat la cer, poruncind prin Duhul Sfant apostolilor pe care i-a ales,
3. Carora S-a si infatisat pe Sine viu dupa patima Sa prin multe semne doveditoare, aratandu-li-Se timp de
patruzeci de zile si vorbind cele despre imparatia lui Dumnezeu.
4. Si cu ei petrecand, le-a poruncit sa nu se departeze de Ierusalim, ci sa astepte fagaduinta Tatalui, pe care (a zis
El) ati auzit-o de la Mine:
5. Ca Ioan a botezat cu apa, iar voi veti fi botezati cu Duhul Sfant, nu mult dupa aceste zile.
6. Iar ei, adunandu-se, Il intrebau, zicand: Doamne, oare, in acest timp vei aseza Tu, la loc, imparatia lui Israel?
7. El a zis catre ei: Nu este al vostru a sti anii sau vremile pe care Tatal le-a pus in stapanirea Sa,
8. Ci veti lua putere, venind Duhul Sfant peste voi, si Imi veti fi Mie martori in Ierusalim si in toata Iudeea si in
Samaria si pana la marginea pamantului.
9. Si acestea zicand, pe cand ei priveau, S-a inaltat si un nor L-a luat de la ochii lor.
10. Si privind ei, pe cand El mergea la cer, iata doi barbati au stat langa ei, imbracati in haine albe,
11. Care au si zis: Barbati galileieni, de ce stati privind la cer? Acest Iisus care S-a inaltat de la voi la cer, astfel va
si veni, precum L-ati vazut mergand la cer.
12. Atunci ei s-au intors la Ierusalim de la muntele ce se cheama al Maslinilor, care este aproape de Ierusalim, cale
de o sambata.
13. Si cand au intrat, s-au suit in incaperea de sus, unde se adunau de obicei: Petru si Ioan si Iacov si Andrei, Filip si
Toma, Bartolomeu si Matei, Iacov al lui Alfeu si Simon Zelotul si Iuda al lui Iacov.
14. Toti acestia, intr-un cuget, staruiau in rugaciune impreuna cu femeile si cu Maria, mama lui Iisus si cu fratii Lui.

15. Si in zilele acelea, sculandu-se Petru in mijlocul fratilor (iar numarul lor era ca la o suta douazeci), a zis:
16. Barbati frati, trebuia sa se implineasca Scriptura aceasta pe care Duhul Sfant, prin gura lui David, a spus-o

dinainte despre Iuda, care s-a facut calauza celor ce L-au prins pe Iisus.
17. Caci era numarat cu noi si luase sortul acestei slujiri.
18. Deci acesta a dobandit o tarina din plata nedreptatii si, cazand cu capul inainte, a crapat pe la mijloc si i s-au varsat toate maruntaiele.
19. Si s-a facut cunoscuta aceasta tuturor celor ce locuiesc in Ierusalim, incat tarina aceasta s-a numit in limba lor Hacheldamah, adica Tarina Sangelui.
20. Caci este scris in Cartea Psalmilor: "Faca-se casa lui pustie si sa nu aiba cine sa locuiasca in ea! Si slujirea lui s-o ia altul".
21. Deci trebuie ca unul din acesti barbati, care s-au adunat cu noi in timpul cat a petrecut intre noi Domnul Iisus,
22. Incepand de la botezul lui Ioan, pana in ziua in care S-a inaltat de la noi, sa fie impreuna cu noi martor al invierii Lui.
23. Si au pus inainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis si Iustus, si pe Matia.
24. Si, rugandu-se, au zis: Tu, Doamne, Care cunosti inimile tuturor, arata pe care din acestia doi l-ai ales,
25. Ca sa ia locul acestei slujiri si al apostoliei din care Iuda a cazut, ca sa mearga in locul lui.
26. Si au tras la sorti, si sortul a cazut pe Matia, si s-a socotit impreuna cu cei unsprezece apostoli.

CAPITOLUL 2

Pogorarea Duhului Sfant. Cuvantarea lui Petru.

1. Si cand a sosit ziua Cincizecimii, erau toti impreuna in acelasi loc.
2. Si din cer, fara de veste, s-a facut un vuiet, ca de suflare de vant ce vine repede, si a umplut toata casa unde sedeau ei.
3. Si li s-au aratat, impartite, limbi ca de foc si au sezut pe fiecare dintre ei.
4. Si s-au umplut toti de Duhul Sfant si au inceput sa vorbeasca in alte limbi, precum le dadea lor Duhul a grai.
5. Si erau in Ierusalim locuitori iudei, barbati cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer.
6. Si iscandu-se vuietul acela, s-a adunat multimea si s-a tulburat, caci fiecare ii auzea pe ei vorbind in limba sa.
7. Si erau uimiti toti si se minunau zicand: Iata, nu sunt acestia care vorbesc toti galileieni?
8. Si cum auzim noi fiecare limba noastra, in care ne-am nascut?
9. Parti si mezi si elamiti si cei ce locuiesc in Mesopotamia, in Iudeea si in Capadocia, in Pont si in Asia,
10. In Frigia si in Pamfilia, in Egipt si in partile Libiei cea de langa Cirene, si romani in treacat, iudei si prozeliti,
11. Cretani si arabi, ii auzim pe ei vorbind in limbile noastre despre faptele minunate ale lui Dumnezeu!
12. Si toti erau uimiti si nu se dumireau, zicand unul catre altul: Ce va sa fie aceasta?
13. Iar altii batjocorindu-i, ziceau ca sunt plini de must.
14. Si stand Petru cu cei unsprezece, a ridicat glasul si le-a vorbit: Barbati iudei, si toti care locuiti in Ierusalim, aceasta sa va fie cunoscuta si luati in urechi cuvintele mele;
15. Ca acestia nu sunt beti, cum vi se pare voua, caci este al treilea ceas din zi;
16. Ci aceasta este ce s-a spus prin proorocul Ioil:
17. "Iar in zilele din urma, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste tot trupul si fiii vostri si fiicele voastre vor prooroci si cei mai tineri ai vostri vor vedea vedenii si batranii vostri vise vor visa.
18. Inca si peste slugile Mele si peste slujnicele Mele voi turna in acele zile, din Duhul Meu si vor prooroci.
19. Si minuni voi face sus in cer si jos pe pamant semne: sange, foc si fumegare de fum.
20. Soarele se va schimba in intuneric si luna in sange, inainte de a veni ziua Domnului, cea mare si stralucita.
21. Si tot cel ce va chema numele Domnului se va mantui".
22. Barbati israeliti, ascultati cuvintele acestea: Pe Iisus Nazarineanul, barbat adeverit intre voi de Dumnezeu, prin puteri, prin minuni si prin semne pe care le-a facut prin El Dumnezeu in mijlocul vostru, precum si voi stiti,
23. Pe Acesta, fiind dat, dupa sfatul cel randuit si dupa stiinta cea dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ati luat si, pironindu-L, prin mainile celor fara de lege, L-ati omorat,
24. Pe Care Dumnezeu L-a inviat, dezlegand durerile mortii, intrucat nu era cu putinta ca El sa fie tinut de ea.
25. Caci David zice despre El: "Totdeauna am vazut pe Domnul inaintea mea, caci El este de-a dreapta mea, ca sa nu ma clatin.
26. De aceea s-a bucurat inima mea si s-a veselit limba mea; chiar si trupul meu se va odihni intru nadejde.
27. Caci nu vei lasa sufletul meu in iad, nici nu vei da pe cel sfant al Tau sa vada stricaciune.
28. Facutu-mi-ai cunoscute caile vietii; cu infatisarea Ta ma vei umple de bucurie".

29. Barbati frati, cuvine-se a vorbi cu indraznire catre voi despre stramosul David, ca a murit si s-a ingropat, iar mormantul lui este la noi, pana in ziua aceasta.
30. Deci el, fiind prooroc si stiind ca Dumnezeu i S-a jurat cu juramant sa aseze pe tronu-i din rodul coapselor lui,
31. Mai inainte vazand, a vorbit despre invierea lui Hristos: ca n-a fost lasat in iad sufletul Lui si nici trupul Lui n-a vazut putreziciunea.
32. Dumnezeu a inviat pe Acest Iisus, Caruia noi toti suntem martori.
33. Deci, inaltandu-Se prin dreapta lui Dumnezeu si primind de la Tatal fagaduinta Duhului Sfant, L-a revarsat pe Acesta, cum vedeti si auziti voi.
34. Caci David nu s-a suit la ceruri, dar el a zis: "Zis-a Domnul Domnului meu: Sezi de-a dreapta Mea,
35. Pana ce voi pune pe vrajmasii Tai asternut picioarelor Tale".
36. Cu siguranta sa stie deci toata casa lui Israel ca Dumnezeu, pe Acest Iisus pe Care voi L-ati rastignit, L-a facut Domn si Hristos.
37. Ei auzind acestea, au fost patrunsi la inima si au zis catre Petru si ceilalti apostoli: Barbati frati, ce sa facem?
38. Iar Petru a zis catre ei: Pocaiti-va si sa se boteze fiecare dintre voi in numele lui Iisus Hristos, spre iertarea pacatelor voastre, si veti primi darul Duhului Sfant.
39. Caci voua este data fagaduinta si copiilor vostri si tuturor celor de departe, pe oricati ii va chema Domnul Dumnezeul nostru.
40. Si cu alte mai multe vorbe marturisea si-i indemna, zicand: Mantuiti-va de acest neam viclean.
41. Deci cei ce au primit cuvantul lui s-au botezat si in ziua aceea s-au adaugat ca la trei mii de suflete.
42. Si staruiau in invatatura apostolilor si in impartasire, in frangerea painii si in rugaciuni.
43. Si tot sufletul era cuprins de teama, caci multe minuni si semne se faceau in Ierusalim prin apostoli, si mare frica ii stapanea pe toti.
44. Iar toti cei ce credeau erau laolalta si aveau toate de obste.
45. Si isi vindeau bunurile si averile si le imparteau tuturor, dupa cum avea nevoie fiecare.
46. Si in fiecare zi, staruiau intr-un cuget in templu si, frangand painea in casa, luau impreuna hrana intru bucurie si intru curatia inimii.
47. Laudand pe Dumnezeu si avand har la tot poporul. Iar Domnul adauga zilnic Bisericii pe cei ce se mantuiau.

CAPITOLUL 3

Petru vindeca un olog si propovaduieste multimii Evanghelia.

1. Iar Petru si Ioan se suiau la templu pentru rugaciunea din ceasul al noualea.
2. Si era un barbat olog din pantecele mamei sale, pe care-l aduceau si-l puneau in fiecare zi la poarta templului, zisa Poarta Frumoasa, ca sa ceara milostenie de la cei ce intrau in templu,
3. Care, vazand ca Petru si Ioan vor sa intre in templu, le-a cerut milostenie.
4. Iar Petru, cautand spre el, impreuna cu Ioan, a zis: Priveste noi;
5. Iar el se uita la ei cu luare-aminte, asteptand sa primeasca ceva de la ei.
6. Iar Petru a zis: Argint si aur nu am; dar ce am, aceea iti dau. In numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoala-te si umbla!
7. Si apucandu-l de mana dreapta, l-a ridicat si indata gleznele si talpile picioarelor lui s-au intarit.
8. Si sarind, a stat in picioare si umbla, si a intrat cu ei in templu, umbland si sarind si laudand pe Dumnezeu.
9. Si tot poporul l-a vazut umbland si laudand pe Dumnezeu.
10. Si il cunosteau ca el era cel care sedea pentru milostenie, la Poarta Frumoasa a templului, si s-au umplut de uimire si de mirare pentru ceea ce i s-a intamplat.
11. Si tinandu-se el de Petru si de Ioan, tot poporul, uimit, alerga la ei, in pridvorul numit al lui Solomon.
12. Iar Petru, vazand aceasta, a raspuns catre popor: Barbati israeliti, de ce va mirati de acest lucru, sau de ce stati cu ochii atintiti la noi, ca si cum cu a noastra putere sau cucernicie l-am fi facut pe acesta sa umble?
13. Dumnezeul lui Avraam si al lui Isaac si al lui Iacov, Dumnezeul parintilor nostri a slavit pe Fiul Sau Iisus, pe Care voi L-ati predat si L-ati tagaduit in fata lui Pilat, care gasise cu cale sa-L elibereze.
14. Dar voi v-ati lepadat de Cel sfant si drept si ati cerut sa va daruiasca un barbat ucigas.
15. Iar pe Incepatorul vietii L-ati omorat, pe Care insa Dumnezeu L-a inviat din morti si ai Carui martori suntem noi.

16. Si prin credinta in numele Lui, pe acesta pe care il vedeti si il cunoasteti, l-a intarit numele lui Iisus si credinta

cea intru El i-a dat lui intregirea aceasta a trupului, inaintea voastra, a tuturor.
17. Si acum, fratilor, stiu ca din nestiinta ati facut rau ca si mai-marii vostri.
18. Dar Dumnezeu a implinit astfel cele ce vestise dinainte prin gura tuturor proorocilor, ca Hristosul Sau va patimi.
19. Deci pocaiti-va si va intoarceti, ca sa se stearga pacatele voastre,
20. Ca sa vina de la fata Domnului vremuri de usurare si ca sa va trimita pe Cel mai dinainte vestit voua, pe Iisus Hristos,
21. Pe Care trebuie sa-L primeasca Cerul pana la vremile stabilirii din nou a tuturor celor despre care a vorbit Dumnezeu prin gura sfintilor Sai prooroci din veac.
22. Moise a zis catre parinti: "Domnul Dumnezeu va ridica voua dintre fratii vostri Prooroc ca mine. Pe El sa-L ascultati in toate cate va va spune.
23. Si tot sufletul care nu va asculta de Proorocul Acela, va fi nimicit din popor".
24. Iar toti proorocii de la Samuel si cei cati le-au urmat au vorbit si au vestit zilele acestea.
25. Voi sunteti fiii proorocilor si ai legamantului pe care l-a incheiat Dumnezeu cu parintii nostri, graind catre Avraam: "Si intru semintia ta se vor binecuvanta toate neamurile pamantului".
26. Dumnezeu, inviind pe Fiul Sau, L-a trimis intai la voi, sa va binecuvanteze, ca fiecare sa se intoarca de la rautatile sale.

CAPITOLUL 4

Petru si Ioan inchisi si adusi sa dea socoteala in fata sinedriului. Rugaciunea credinciosilor. Viata de obste.

1. Dar pe cand vorbeau ei catre popor, au venit peste ei preotii, capetenia garzii templului si saducheii,
2. Maniindu-se ca ei invata poporul si vestesc intru Iisus invierea din morti.
3. Si punand mana pe ei, i-au pus sub paza, pana a doua zi, caci acum era seara.
4. Totusi multi din cei ce auzisera cuvantul au crezut si numarul barbatilor credinciosi s-a facut ca la cinci mii.
5. Si a doua zi s-au adunat capeteniile lor si batranii si carturarii din Ierusalim,
6. Si Anna arhiereul si Caiafa si Ioan si Alexandru si cati erau din neamul arhieresc,
7. Si punandu-i in mijloc, ii intrebau: Cu ce putere sau in al cui nume ati facut voi aceasta?
8. Atunci Petru, plin fiind de Duhul Sfant, le-a vorbit: Capetenii ale poporului si batrani ai lui Israel,
9. Fiindca noi suntem astazi cercetati pentru facere de bine unui om bolnav, prin cine a fost el vindecat,
10. Cunoscut sa va fie voua tuturor, si la tot poporul Israel, ca in numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pe Care voi L-ati rastignit, dar pe Care Dumnezeu L-a inviat din morti, intru Acela sta acesta sanatos inaintea voastra!
11. Acesta este piatra cea neluata in seama de catre voi, zidarii, care a ajuns in capul unghiului;
12. Si intru nimeni altul nu este mantuirea, caci nu este sub cer nici un alt nume, dat intre oameni, in care trebuie sa ne mantuim noi.
13. Si vazand ei indrazneala lui Petru si a lui Ioan si stiind ca sunt oameni fara carte si simpli, se mirau, si ii cunosteau ca fusesera impreuna cu Iisus;
14. Si vazand pe omul cel tamaduit, stand cu ei, n-aveau nimic de zis impotriva,
15. Dar poruncindu-le sa iasa afara din sinedriu, vorbeau intre ei,
16. Zicand: ce vom face acestor oameni? Caci este invederat tuturor celor ce locuiesc in Ierusalim ca prin ei s-a facut o minune cunoscuta si nu putem sa tagaduim.
17. Dar ca aceasta sa nu se raspandeasca mai mult in popor, sa le poruncim cu amenintare sa nu mai vorbeasca, in numele acesta, nici unui om.
18. Si chemandu-i, le-au poruncit ca nicidecum sa nu mai graiasca, nici sa mai invete in numele lui Iisus.
19. Iar Petru si Ioan, raspunzand, au zis catre ei: Judecati daca este drept inaintea lui Dumnezeu sa ascultam de voi mai mult decat de Dumnezeu.
20. Caci noi nu putem sa nu vorbim cele ce am vazut si am auzit.
21. Dar ei, amenintandu-i din nou, le-au dat drumul, negasind nici un chip cum sa-i pedepseasca, din cauza poporului, fiindca toti slaveau pe Dumnezeu, pentru ceea ce se facuse.
22. Caci omul cu care se facuse aceasta minune a vindecarii avea mai mult ca patruzeci de ani.
23. Fiind sloboziti, au venit la ai lor si le-au spus cate le-au vorbit lor arhiereii si batranii.
24. Iar ei, auzind, intr-un cuget au ridicat glasul catre Dumnezeu si au zis: Stapane, Dumnezeule, Tu, Care ai facut cerul si pamantul si marea si toate cele ce sunt in ele,

25. Care prin Duhul Sfant si prin gura parintelui nostru David, slujitorul Tau, ai zis: Pentru ce s-au intaratat neamurile si popoarele au cugetat cele desarte?
26. Ridicatu-s-au regii pamantului si capeteniile s-au adunat laolalta impotriva Domnului si impotriva Unsului Lui,
27. Caci asupra Sfantului Tau Fiu Iisus, pe care Tu L-ai uns, s-au adunat laolalta, cu adevarat, in cetatea aceasta, si Irod si Pontius Pilat cu paganii si cu popoarele lui Israel,
28. Ca sa faca toate cate mana Ta si sfatul Tau mai dinainte au randuit sa fie.
29. Si acum, Doamne, cauta spre amenintarile lor si da robilor Tai sa graiasca cuvantul Tau cu toata indrazneala,
30. Intinzand dreapta Ta spre vindecare si savarsind semne si minuni, prin numele Sfantului Tau Fiu Iisus.
31. Si pe cand se rugau astfel, s-a cutremurat locul in care erau adunati, si s-au umplut toti de Duhul Sfant si graiau cu indrazneala cuvantul lui Dumnezeu.
32. Iar inima si sufletul multimii celor ce au crezut erau una si nici unul nu zicea ca este al sau ceva din averea sa, ci toate le erau de obste.
33. Si cu mare putere apostolii marturiseau despre invierea Domnului Iisus Hristos si mare har era peste ei toti.
34. Si nimeni nu era intre ei lipsit, fiindca toti cati aveau tarini sau case le vindeau si aduceau pretul celor vandute,
35. Si-l puneau la picioarele apostolilor. Si se impartea fiecaruia dupa cum avea cineva trebuinta.
36. Iar Iosif, cel numit de apostoli Barnaba (care se talcuieste fiul mangaierii), un levit, nascut in Cipru,
37. Avand tarina si vanzand-o, a adus banii si i-a pus la picioarele apostolilor.

CAPITOLUL 5

Anania si Safira. Apostolii sunt inchisi, dar un inger le da drumul. Sfatul lui Gamaliel.

1. Iar un om, anume Anania, cu Safira, femeia lui, si-a vandut tarina.
2. Si a dosit din pret, stiind si femeia lui, si aducand o parte, a pus-o la picioarele apostolilor.
3. Iar Petru a zis: Anania, de ce a umplut satana inima ta, ca sa minti tu Duhului Sfant si sa dosesti din pretul tarinei?
4. Oare, pastrand-o, nu-ti ramanea tie, si vanduta nu era in stapanirea ta? Pentru ce ai pus in inima ta lucrul acesta? N-ai mintit oamenilor, ci lui Dumnezeu.
5. Iar Anania, auzind aceste cuvinte, a cazut si a murit. Si frica mare i-a cuprins pe toti care au auzit.
6. Si sculandu-se cei mai tineri, l-au infasurat si, scotandu-l afara, l-au ingropat.
7. Dupa un rastimp, ca de trei ceasuri, a intrat si femeia lui, nestiind ce se intamplase.
8. Iar Petru a zis catre ea: Spune-mi daca ati vandut tarina cu atat? Iar ea a zis: Da, cu atat.
9. Iar Petru a zis catre ea: De ce v-ati invoit voi sa ispititi Duhul Domnului? Iata picioarele celor ce au ingropat pe barbatul tau sunt la usa si te vor scoate afara si pe tine.
10. Si ea a cazut indata la picioarele lui Petru si a murit. Si intrand tinerii, au gasit-o moarta si, scotand-o afara, au ingropat-o langa barbatul ei.
11. Si frica mare a cuprins toata Biserica si pe toti care au auzit acestea.
12. Iar prin mainile apostolilor se faceau semne si minuni multe in popor, si erau toti, intr-un cuget, in pridvorul lui Solomon.
13. Si nimeni dintre ceilalti nu cuteza sa se alipeasca de ei, dar poporul ii lauda.
14. Si din ce in ce mai mult se adaugau cei ce credeau in Domnul, multime de barbati si de femei,
15. Incat scoteau pe cei bolnavi in ulite si-i puneau pe paturi si pe targi, ca venind Petru, macar umbra lui sa umbreasca pe vreunul dintre ei.
16. Si se aduna si multimea din cetatile dimprejurul Ierusalimului, aducand bolnavi si bantuiti de duhuri necurate, si toti se vindecau.
17. Si sculandu-se arhiereul si toti cei impreuna cu el - cei din eresul saducheilor - s-au umplut de pizma.
18. Si au pus mana pe apostoli si i-au bagat in temnita obsteasca.
19. Iar un inger al Domnului, in timpul noptii, a deschis usile temnitei si, scotandu-i, le-a zis:
20. Mergeti si, stand, graiti poporului in templu toate cuvintele vietii acesteia.
21. Si, auzind, au intrat de dimineata in templu si invatau. Dar venind arhiereul si cei impreuna cu el, au adunat sinedriul si tot sfatul batranilor fiilor lui Israel si au trimis la temnita sa-i aduca pe apostoli.
22. Dar, ducandu-se, slugile nu i-au gasit in temnita si, intorcandu-se, au vestit,
23. Zicand: Temnita am gasit-o incuiata in toata siguranta si pe paznici stand la usi, dar cand am descuiat, inauntru n-am gasit pe nimeni.

24. Cand au auzit aceste cuvinte, capetenia pazei templului si arhiereii erau nedumeriti cu privire la ei, ce-ar putea sa fie aceasta.
25. Dar venind cineva, le-a dat de veste: Iata, barbatii pe care i-ati pus in temnita sunt in templu, stand si invatand poporul.
26. Atunci, ducandu-se, capetenia pazei templului impreuna cu slujitorii i-au adus dar nu cu sila, ca se temeau de popor sa nu-i omoare cu pietre.
27. Si, aducandu-i, i-au pus in fata sinedriului. Iar arhiereul i-a intrebat,
28. Zicand: Au nu v-am poruncit voua cu porunca sa nu mai invatati in numele acesta? Si iata ati umplut Ierusalimul cu invatatura voastra si voiti sa aduceti asupra noastra sangele Acestui Om!
29. Iar Petru si apostolii, raspunzand, au zis: Trebuie sa ascultam pe Dumnezeu mai mult decat pe oameni.
30. Dumnezeul parintilor nostri a inviat pe Iisus, pe Care voi L-ati omorat, spanzurandu-L pe lemn.
31. Pe Acesta, Dumnezeu, prin dreapta Sa, L-a inaltat Stapanitor si Mantuitor, ca sa dea lui Israel pocainta si iertarea pacatelor.
32. Si suntem martori ai acestor cuvinte noi si Duhul Sfant, pe Care Dumnezeu L-a dat celor ce Il asculta.
33. Iar ei, auzind, se maniau foarte si se sfatuiau sa-i omoare.
34. Si ridicandu-se in sinedriu un fariseu, anume Gamaliel, invatator de Lege, cinstit de tot poporul, a poruncit sa-i scoata pe oameni afara putin,
35. Si a zis catre ei: Barbati israeliti, luati aminte la voi, ce aveti sa faceti cu acesti oameni.
36. Ca inainte de zilele acestea s-a ridicat Teudas, zicand ca el este cineva, caruia i s-au alaturat un numar de barbati ca la patru sute, care a fost ucis si toti cati l-au ascultat au fost risipiti si nimiciti.
37. Dupa aceasta s-a ridicat Iuda Galileianul, in vremea numaratorii, si a atras popor mult dupa el; si acela a pierit si toti cati au ascultat de el au fost imprastiati.
38. Si acum zic voua: Feriti-va de oamenii acestia si lasati-i, caci daca aceasta hotarare sau lucrul acesta este de la oameni, se va nimici;
39. Iar daca este de la Dumnezeu, nu veti putea sa-i nimiciti, ca nu cumva sa va aflati si luptatori impotriva lui Dumnezeu.
40. Si l-au ascultat pe el; si chemand pe apostoli si batandu-i, le-au poruncit sa nu mai vorbeasca in numele lui Iisus, si le-au dat drumul.
41. Iar ei au plecat din fata sinedriului, bucurandu-se ca s-au invrednicit, pentru numele Lui, sa sufere ocara.
42. Si toata ziua, in templu si prin case, nu incetau sa invete si sa binevesteasca pe Hristos Iisus.

CAPITOLUL 6

Alegerea si hirotonirea celor sapte diaconi. Obstea sporeste.

1. In zilele acelea, inmultindu-se ucenicii, elenistii (iudei) murmurau impotriva evreilor, pentru ca vaduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de fiecare zi.
2. Si chemand cei doisprezece multimea ucenicilor, au zis: Nu este drept ca noi, lasand de-o parte cuvantul lui Dumnezeu, sa slujim la mese.
3. Drept aceea, fratilor, cautati sapte barbati dintre voi, cu nume bun, plini de Duh Sfant si de intelepciune, pe care noi sa-i randuim la aceasta slujba.
4. Iar noi vom starui in rugaciune si in slujirea cuvantului.
5. Si a placut cuvantul inaintea intregii multimi, si au ales pe Stefan, barbat plin de credinta si de Duh Sfant, si pe Filip, si pe Prohor, si pe Nicanor, si pe Timon, si pe Parmena, si pe Nicolae, prozelit din Antiohia,
6. Pe care i-au pus inaintea apostolilor, si ei, rugandu-se si-au pus mainile peste ei.
7. Si cuvantul lui Dumnezeu crestea, si se inmultea foarte numarul ucenicilor in Ierusalim, inca si multime de preoti se supuneau credintei.
8. Iar Stefan, plin de har si de putere, facea minuni si semne mari in popor.
9. Si s-au ridicat unii din sinagoga ce se zicea a libertinilor si a cirenenilor si a alexandrinilor si a celor din Cilicia si din Asia, sfadindu-se cu Stefan.
10. Si nu puteau sa stea impotriva intelepciunii si a Duhului cu care el vorbea.
11. Atunci au pus pe niste barbati sa zica: L-am auzit spunand cuvinte de hula impotriva lui Moise si a lui Dumnezeu.
12. Si au intaratat poporul si pe batrani si pe carturari si, navalind asupra-i, l-au rapit si l-au dus in sinedriu.
13. Si au pus martori mincinosi, care ziceau: Acest om nu inceteaza a vorbi cuvinte de hula impotriva acestui loc

sfant si a Legii.
14. Ca l-au auzit zicand ca Acest Iisus Nazarineanul va strica locul acesta si va schimba datinile pe care ni le-a lasat noua Moise.
15. Si atintindu-si ochii asupra lui, toti cei ce sedeau in sinedriu au vazut fata lui ca o fata de inger.

CAPITOLUL 7

Cuvantarea si martiriul lui Stefan.

1. Si a zis arhiereul: Adevarate sunt acestea?
2. Iar el a zis: Barbati frati si parinti, ascultati! Dumnezeul slavei S-a aratat parintelui nostru Avraam, cand era in Mesopotamia, mai inainte de a locui in Haran,
3. Si a zis catre el: Iesi din pamantul tau si din rudenia ta si vino in pamantul pe care ti-l voi arata.
4. Atunci, iesind din pamantul caldeilor, a locuit in Haran. Iar de acolo, dupa moartea tatalui sau, l-a stramutat in aceasta tara, in care locuiti voi acum,
5. Si nu i-a dat mostenire in ea nici o palma de pamant, ci i-a fagaduit ca i-o va da lui spre stapanire si urmasilor lui dupa el, neavand el copil.
6. Si Dumnezeu a vorbit astfel: "Urmasii lui vor fi straini in pamant strain, si acolo ii vor robi si-i vor asupri patru sute de ani.
7. Si pe poporul la care vor fi robi, Eu il voi judeca - a zis Dumnezeu - iar dupa acestea vor iesi si-Mi vor sluji Mie in locul acesta".
8. Si i-a dat legamantul taierii imprejur; si asa a nascut pe Isaac si l-a taiat imprejur a opta zi; si Isaac a nascut pe Iacov si Iacov pe cei doisprezece patriarhi.
9. Si patriarhii, pizmuind pe Iosif, l-au vandut in Egipt; dar Dumnezeu era cu el,
10. Si l-a scos din toate necazurile lui si i-a dat har si intelepciune inaintea lui Faraon, regele Egiptului, iar acesta l-a pus mai mare peste Egipt si peste toata casa lui.
11. Si a venit foamete peste tot Egiptul si peste Canaan, si stramtorare mare, si parintii nostri nu mai gaseau hrana.

12. Si Iacov, auzind ca este grau in Egipt, a trimis pe parintii nostri intaia oara.
13. Iar a doua oara Iosif s-a facut cunoscut fratilor sai si Faraon a aflat neamul lui Iosif.
14. Si Iosif, trimitand, a chemat pe Iacov, tatal sau, si toata rudenia sa, cu saptezeci si cinci de suflete.
15. Si Iacov s-a coborat in Egipt; si a murit si el si parintii nostri;
16. Si au fost stramutati la Sichem si au fost pusi in mormantul pe care Avraam l-a cumparat cu pret de argint, de la fiii lui Emor, in Sichem;
17. Dar cum se apropia vremea fagaduintei pentru care s-a jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut poporul si s-a inmultit in Egipt,
18. Pana cand s-a ridicat peste Egipt alt rege, care nu stia de Iosif.
19. Acesta, purtandu-se ca un viclean cu neamul nostru, a asuprit pe parintii nostri sa-si lepede pruncii lor, ca sa nu mai traiasca.
20. In vremea aceea s-a nascut Moise si era placut lui Dumnezeu. Si trei luni a fost hranit in casa tatalui sau.
21. Si fiind lepadat, l-a luat fiica lui Faraon si l-a crescut ca pe un fiu al ei.
22. Si a fost invatat Moise in toata intelepciunea egiptenilor si era puternic in cuvintele si in faptele lui.
23. Iar cand a implinit patruzeci de ani, si-a pus in gand sa cerceteze pe fratii sai, fiii lui Israel.
24. Si vazand pe unul dintre ei ca sufera strambatate, l-a aparat si, omorand pe egiptean, a razbunat pe cel asuprit.

25. Si el credea ca fratii sai vor pricepe ca Dumnezeu, prin mana lui, le daruieste izbavire, dar ei n-au inteles.
26. Si a doua zi s-a aratat unora care se bateau si i-a indemnat la pace, zicand: Barbatilor, sunteti frati. De ce va faceti rau unul altuia?
27. Dar cel ce asuprea pe aproapele l-a imbrancit, zicand: Cine te-a pus pe tine domn si judecator peste noi?
28. Nu cumva vrei sa ma omori, cum ai omorat ieri pe egiptean?
29. La acest cuvant, Moise a fugit si a trait ca strain in tara Madian, unde a nascut doi fii.
30. Si dupa ce s-au implinit patruzeci de ani, ingerul Domnului i s-a aratat in pustiul Muntelui Sinai, in flacara focului unui rug.
31. Iar Moise, vazand, s-a minunat de vedenie, dar cand s-a apropiat ca sa ia seama mai bine, a fost glasul Domnului

catre el:
32. "Eu sunt Dumnezeul parintilor tai, Dumnezeul lui Avraam si Dumnezeul lui Isaac si Dumnezeul lui Iacov". Si Moise, tremurand, nu indraznea sa priveasca;
33. Iar Domnul i-a zis: "Dezleaga incaltamintea picioarelor tale, caci locul pe care stai este pamant sfant.
34. Privind, am vazut asuprirea poporului Meu in Egipt si suspinul lor l-am auzit si M-am pogorat ca sa-i scot. Si acum vino, sa te trimit in Egipt".
35. Pe Moise acesta de care s-au lepadat, zicand: Cine te-a pus pe tine domn si judecator?, pe acesta l-a trimis Dumnezeu domn si rascumparator, prin mana ingerului care i se aratase lui in rug.
36. Acesta i-a scos afara, facand minuni si semne in tara Egiptului si in Marea Rosie si in pustie, timp de patruzeci de ani.
37. Acesta este Moise cel ce a zis fiilor lui Israel: "Prooroc ca mine va va ridica Dumnezeu din fratii vostri; pe EL sa-L ascultati".
38. Acesta este cel ce a fost la adunarea in pustie, cu ingerul care i-a vorbit pe Muntele Sinai si cu parintii nostri, primind cuvinte de viata ca sa ni le dea noua.
39. De acesta n-au voit sa asculte parintii nostri, ci l-au lepadat si inimile lor s-au intors catre Egipt,
40. Zicand lui Aaron: "Fa-ne dumnezei care sa mearga inaintea noastra; caci acestui Moise, care ne-a scos din tara Egiptului, nu stim ce i s-a intamplat".
41. Si au facut, in zilele acelea, un vitel si au adus idolului jertfa si se veseleau de lucrurile mainilor lor.
42. Si S-a intors Dumnezeu si i-a dat pe ei sa slujeasca ostirii cerului, precum este scris in cartea proorocilor: "Adus-ati voi Mie, casa a lui Israel, timp de patruzeci de ani, in pustie, junghieri si jertfe?
43. Si ati purtat cortul lui Moloh si steaua dumnezeului vostru Remfan, chipurile pe care le-ati facut, ca sa va inchinati la ele! De aceea va voi stramuta dincolo de Babilon".
44. Parintii nostri aveau in pustie cortul marturiei, precum oranduise Cel ce a vorbit cu Moise, ca sa-l faca dupa chipul pe care il vazuse;
45. Si pe acesta primindu-l, parintii nostri l-au adus cu Iosua in tara stapanita de neamuri, pe care Dumnezeu le-a izgonit din fata parintilor nostri, pana in zilele lui David,
46. Care a aflat har inaintea lui Dumnezeu si a cerut sa gaseasca un locas pentru Dumnezeul lui Iacov.
47. Iar Solomon I-a zidit Lui casa,
48. Dar Cel Preainalt nu locuieste in temple facute de maini, precum zice proorocul:
49. "Cerul este tronul Meu si pamantul asternut picioarelor Mele. Ce casa Imi veti zidi Mie? - zice Domnul - sau care este locul odihnei Mele?
50. Nu mana Mea a facut toate acestea?"
51. Voi cei tari in cerbice si netaiati imprejur la inima si la urechi, voi pururea stati impotriva Duhului Sfant, precum Si parintii vostri, asa si voi!
52. Pe care dintre prooroci nu l-au prigonit parintii vostri? Si au ucis pe cei ce au vestit mai dinainte sosirea Celui Drept, ai Carui vanzatori si ucigasi v-ati facut voi acum,
53. Voi, care ati primit Legea intru randuieli de ingeri si n-ati pazit-o!
54. Iar ei, auzind acestea, frematau de furie in inimile lor si scrasneau din dinti impotriva lui.
55. Iar Stefan, fiind plin de Duh Sfant si privind la cer, a vazut slava lui Dumnezeu si pe Iisus stand de-a dreapta lui Dumnezeu.
56. Si a zis: Iata, vad cerurile deschise si pe Fiul Omului stand de-a dreapta lui Dumnezeu!
57. Iar ei, strigand cu glas mare, si-au astupat urechile si au navalit asupra lui.
58. Si scotandu-l afara din cetate, il bateau cu pietre. Iar martorii si-au pus hainele la picioarele unui tanar, numit Saul.
59. Si il bateau cu pietre pe Stefan, care se ruga si zicea: Doamne, Iisuse, primeste duhul meu!
60. Si, ingenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor pacatul acesta! Si zicand acestea, a murit.

CAPITOLUL 8

Saul prigoneste Biserica.

1. Si Saul s-a facut partas la uciderea lui. Si s-a facut in ziua aceea prigoana mare impotriva Bisericii din Ierusalim. Si toti, afara de apostoli, s-au imprastiat prin tinuturile Iudeii si ale Samariei.
2. Iar barbati cucernici au ingropat pe Stefan si au facut plangere mare pentru el.

3. Si Saul pustiia Biserica, intrand prin case si, tarand pe barbati si pe femei, ii preda la temnita.
4. Iar cei ce se imprastiasera strabateau tara, binevestind cuvantul.
5. Iar Filip, coborandu-se intr-o cetate a Samariei, le propovaduia pe Hristos.
6. Si multimile luau aminte intr-un cuget la cele spuse de catre Filip, ascultandu-l si vazand semnele pe care le savarsea.
7. Caci din multi care aveau duhuri necurate, strigand cu glas mare, ele ieseau si multi slabanogi si schiopi s-au vindecat.
8. Si s-a facut mare bucurie in cetatea aceea.
9. Dar era mai dinainte in cetate un barbat, anume Simon, vrajind si uimind neamul Samariei, zicand ca el este cineva mare,
10. La care luau aminte toti, de la mic pana la mare, zicand: Acesta este puterea lui Dumnezeu, numita cea mare.
11. Si luau aminte la el, fiindca de multa vreme, cu vrajile lui, ii uimise.
12. Iar cand au crezut lui Filip, care le propovaduia despre imparatia lui Dumnezeu si despre numele lui Iisus Hristos, barbati si femei se botezau.
13. Iar Simon a crezut si el si, botezandu-se, era mereu cu Filip. Si vazand semnele si minunile mari ce se faceau, era uimit.
14. Iar apostolii din Ierusalim, auzind ca Samaria a primit cuvantul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru si pe Ioan,

15. Care, coborand, s-au rugat pentru ei, ca sa primeasca Duhul Sfant.
16. Caci nu Se pogorase inca peste nici unul dintre ei, ci erau numai botezati in numele Domnului Iisus.
17. Atunci isi puneau mainile peste ei, si ei luau Duhul Sfant.
18. Si Simon vazand ca prin punerea mainilor apostolilor se da Duhul Sfant, le-a adus bani,
19. Zicand: Dati-mi si mie puterea aceasta, ca acela pe care voi pune mainile sa primeasca Duhul Sfant.
20. Iar Petru a zis catre el: Banii tai sa fie cu tine spre pierzare! Caci ai socotit ca darul lui Dumnezeu se agoniseste cu bani.
21. Tu n-ai parte, nici mostenire, la chemarea aceasta, pentru ca inima ta nu este dreapta inaintea lui Dumnezeu.
22. Pocaieste-te deci de aceasta rautate a ta si te roaga lui Dumnezeu, doara ti se va ierta cugetul inimii tale,
23. Caci intru amaraciunea fierii si intru legatura nedreptatii te vad ca esti.
24. Si raspunzand, Simon a zis: Rugati-va voi la Domnul, pentru mine, ca sa nu vina asupra mea nimic din cele ce ati zis.
25. Iar ei, marturisind si graind cuvantul Domnului, s-au intors la Ierusalim si in multe sate ale samarinenilor binevesteau.
26. Si un inger al Domnului a grait catre Filip, zicand: Ridica-te si mergi spre miazazi, pe calea care coboara de la Ierusalim la Gaza; aceasta este pustie.
27. Ridicandu-se, a mers. Si iata un barbat din Etiopia, famen, mare dregator al Candachiei, regina Etiopiei, care era peste toata vistieria ei si care venise la Ierusalim ca sa se inchine,
28. Se intorcea acasa; si sezand in carul sau, citea pe proorocul Isaia.
29. Iar Duhul i-a zis lui Filip: Apropie-te si te alipeste de carul acesta.
30. Si alergand Filip l-a auzit citind pe proorocul Isaia, si i-a zis: Intelegi, oare, ce citesti?
31. Iar el a zis: Cum as putea sa inteleg, daca nu ma va calauzi cineva? Si a rugat pe Filip sa se urce si sa sada cu el.
32. Iar locul din Scriptura pe care-l citea era acesta: "Ca un miel care se aduce spre junghiere si ca o oaie fara de glas inaintea celui ce-o tunde, asa nu si-a deschis gura sa.
33. Intru smerenia Lui, judecata Lui s-a ridicat si neamul Lui cine-l va spune? Ca se ridica de pe pamant viata Lui".
34. Iar famenul, raspunzand, a zis lui Filip: Rogu-te, despre cine zice proorocul acesta, despre sine ori despre altcineva?
35. Iar Filip, deschizand gura sa si incepand de la scriptura aceasta, i-a binevestit pe Iisus.
36. Si, pe cand mergeau pe cale, au ajuns la o apa; iar famenul a zis: Iata apa. Ce ma impiedica sa fiu botezat?
37. Filip a zis: Daca crezi din toata inima, este cu putinta. Si el, raspunzand, a zis: Cred ca Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.
38. Si a poruncit sa stea carul; si s-au coborat amandoi in apa, si Filip si famenul, si l-a botezat.
39. Iar cand au iesit din apa, Duhul Domnului a rapit pe Filip, si famenul nu l-a mai vazut. Si el s-a dus in calea sa, bucurandu-se.

40. Iar Filip s-a aflat in Azot si, mergand, binevestea prin toate cetatile, pana ce a sosit in Cezareea.

CAPITOLUL 9
Chemarea lui Saul.

1. Iar Saul, sufland inca amenintare si ucidere impotriva ucenicilor Domnului, a mers la arhiereu,
2. Si a cerut de la el scrisori catre sinagogile din Damasc ca, daca va afla acolo pe vreunii, atat barbati, cat si femei, ca merg pe calea aceasta, sa-i aduca legati la Ierusalim.
3. Dar pe cand calatorea el si se apropia de Damasc, o lumina din cer, ca de fulger, l-a invaluit deodata.
4. Si, cazand la pamant, a auzit un glas, zicandu-i: Saule, Saule, de ce Ma prigonesti?
5. Iar el a zis: Cine esti, Doamne? Si Domnul a zis: Eu sunt Iisus, pe Care tu Il prigonesti. Greu iti este sa izbesti cu piciorul in tepusa.
6. Si el, tremurand si inspaimantat fiind, a zis: Doamne, ce voiesti sa fac? Iar Domnul i-a zis: Ridica-te, intra in cetate si ti se va spune ce trebuie sa faci.
7. Iar barbatii, care erau cu el pe cale, stateau inmarmuriti, auzind glasul, dar nevazand pe nimeni.
8. Si s-a ridicat Saul de la pamant, dar, desi avea ochii deschisi, nu vedea nimic. Si luandu-l de mana, l-au dus in Damasc.
9. Si trei zile a fost fara vedere; si n-a mancat, nici n-a baut.
10. Si era in Damasc un ucenic, anume Anania, si Domnul i-a zis in vedenie: Anania! Iar el a zis: Iata-ma, Doamne;
11. Si Domnul a zis catre el: Sculandu-te, mergi pe ulita care se cheama Ulita Dreapta si cauta in casa lui Iuda, pe un om din Tars, cu numele Saul; ca, iata, se roaga.
12. Si a vazut in vedenie pe un barbat, anume Anania, intrand la el si punandu-si mainile peste el, ca sa vada iarasi.
13. Si a raspuns Anania: Doamne, despre barbatul acesta am auzit de la multi cate rele a facut sfintilor Tai in Ierusalim.
14. Si aici are putere de la arhierei sa lege pe toti care cheama numele Tau.
15. Si a zis Domnul catre el: Mergi, fiindca acesta Imi este vas ales, ca sa poarte numele Meu inaintea neamurilor si a regilor si a fiilor lui Israel;
16. Caci Eu ii voi arata cate trebuie sa patimeasca el pentru numele Meu.
17. Si a mers Anania si a intrat in casa si, punandu-si mainile pe el, a zis: Frate Saul, Domnul Iisus, Cel ce ti S-a aratat pe calea pe care tu veneai, m-a trimis ca sa vezi iarasi si sa te umpli de Duh Sfant.
18. Si indata au cazut de pe ochii lui ca niste solzi; si a vazut iarasi si, sculandu-se, a fost botezat.
19. Si luand mancare, s-a intarit. Si a stat cu ucenicii din Damasc cateva zile.
20. Apoi propovaduia in sinagogi pe Iisus, ca Acesta este Fiul lui Dumnezeu.
21. Si se mirau toti care il auzeau si ziceau: Nu este, oare, acesta cel care prigonea in Ierusalim pe cei ce cheama acest nume si a venit aici pentru aceea ca sa-i duca pe ei legati la arhierei?
22. Si Saul se intarea mai mult si tulbura pe iudeii care locuiau in Damasc, dovedind ca Acesta este Hristos.
23. Si dupa ce au trecut destule zile, iudeii s-au sfatuit sa-l omoare.
24. Si s-a facut cunoscut lui Saul viclesugul lor. Si ei pazeau portile si ziua si noaptea, ca sa-l ucida.
25. Si luandu-l ucenicii lui noaptea, l-au coborat peste zid, lasandu-l jos intr-un cos.
26. Si venind la Ierusalim, Saul incerca sa se alipeasca de ucenici; si toti se temeau de el, necrezand ca este ucenic.

27. Iar Barnaba, luandu-l pe el, l-a dus la apostoli si le-a istorisit cum a vazut pe cale pe Domnul si ca El i-a vorbit lui si cum a propovaduit la Damasc, cu indrazneala in numele lui Iisus.
28. Si era cu ei intrand si iesind in Ierusalim si propovaduia cu indrazneala in numele Domnului.
29. Si vorbea si se sfadea cu elenistii, iar ei cautau sa-l ucida.
30. Dar fratii, afland aceasta, l-au dus pe Saul la Cezareea si de acolo l-au trimis la Tars.
31. Deci Biserica, in toata Iudeea si Galileea si Samaria, avea pace, zidindu-se si umbland in frica de Domnul, si sporea prin mangaierea Duhului Sfant.
32. Si trecand Petru pe la toti, a coborat si la sfintii care locuiau in Lida.
33. Si acolo a gasit pe un om, anume Enea, care de opt ani zacea in pat, fiindca era paralitic.
34. Si Petru i-a zis: Enea, te vindeca Iisus Hristos. Ridica-te si strange-ti patul. Si indata s-a ridicat.
35. Si l-au vazut toti cei ce locuiau in Lida si in Saron, care s-au si intors la Domnul.
36. Iar in Iope era o ucenita, cu numele Tavita, care, talcuindu-se, se zice Caprioara. Aceasta era plina de fapte

bune si de milosteniile pe care le facea.
37. Si in zilele acelea ea s-a imbolnavit si a murit. Si, scaldand-o, au pus-o in camera de sus.
38. Si fiind aproape Lida de Iope, ucenicii, auzind ca Petru este in Lida, au trimis pe doi barbati la el, rugandu-l: Nu pregeta sa vii pana la noi.
39. Si Petru, sculandu-se, a venit cu ei. Cand a sosit, l-au dus in camera de sus si l-au inconjurat toate vaduvele, plangand si aratand camasile si hainele cate le facea Caprioara, pe cand era cu ele.
40. Si Petru, scotand afara pe toti, a ingenunchiat si s-a rugat si, intorcandu-se catre trup, a zis: Tavita scoala-te! Iar ea si-a deschis ochii si, vazand pe Petru, a sezut.
41. Si dandu-i mana, Petru a ridicat-o si, chemand pe sfinti si pe vaduve, le-a dat-o vie.
42. Si s-a facut cunoscuta aceasta in intreaga Iope si multi au crezut in Domnul.
43. Si el a ramas in Iope multe zile, la un oarecare Simon, tabacar.

CAPITOLUL 10

Corneliu vine la credinta.

1. Iar in Cezareea era un barbat cu numele Corneliu, sutas, din cohorta ce se chema Italica,
2. Cucernic si temator de Dumnezeu, cu toata casa lui si care facea multe milostenii poporului si se ruga lui Dumnezeu totdeauna.
3. Si a vazut in vedenie, lamurit, cam pe la ceasul al noualea din zi, un inger al lui Dumnezeu, intrand la el si zicandu-i: Corneliu!
4. Iar Corneliu, cautand spre el si infricosandu-se, a zis: Ce este, Doamne? Si ingerul i-a zis: Rugaciunile tale si milosteniile tale s-au suit, spre pomenire, inaintea lui Dumnezeu.
5. Si acum, trimite barbati la Iope si cheama sa vina un oarecare Simon, care se numeste si Petru.
6. El este gazduit la un om oarecare Simon, tabacar, a carui casa este langa mare. Acesta iti va spune ce sa faci.
7. Si dupa ce s-a dus ingerul care vorbea cu el, Corneliu a chemat doua din slugile sale de casa si pe un ostas cucernic din cei ce ii erau mai apropiati.
8. Si dupa ce le-a istorisit toate, i-a trimis la Iope.
9. Iar a doua zi, pe cand ei mergeau pe drum si se apropiau de cetate, Petru s-a suit pe acoperis, sa se roage pe la ceasul al saselea.
10. Si i s-a facut foame si voia sa manance, dar, pe cand ei ii pregateau sa manance, a cazut in extaz.
11. Si a vazut cerul deschis si coborandu-se ceva ca o fata mare de panza, legata in patru colturi, lasandu-se pe pamant.
12. In ea erau toate dobitoacele cu patru picioare si taratoarele pamantului si pasarile cerului.
13. Si glas a fost catre el: Sculandu-te, Petre, junghie si mananca.
14. Iar Petru a zis: Nicidecum, Doamne, caci niciodata n-am mancat nimic spurcat si necurat.
15. Si iarasi, a doua oara, a fost glas catre el: Cele ce Dumnezeu a curatit, tu sa nu le numesti spurcate.
16. Si aceasta s-a facut de trei ori si indata acel ceva s-a ridicat la cer.
17. Pe cand Petru nu se dumirea intru sine ce ar putea sa fie vedenia pe care o vazuse, iata barbatii cei trimisi de Corneliu, intreband de casa lui Simon, s-au oprit la poarta,
18. Si, strigand, intrebau daca Simon, numit Petru, este gazduit acolo.
19. Si tot gandindu-se Petru la vedenie, Duhul i-a zis: Iata, trei barbati te cauta;
20. Ci sculandu-te, coboara-te si mergi impreuna cu ei, de nimic indoindu-te, fiindca Eu i-am trimis.
21. Si Petru, coborandu-se la barbatii trimisi la el de Corneliu, le-a zis: Iata, eu sunt acela pe care il cautati. Care este pricina pentru care ati venit?
22. Iar ei au zis: Corneliu sutasul, om drept si temator de Dumnezeu si marturisit de tot neamul iudeilor, a fost instiintat de catre un sfant inger sa trimita sa te cheme acasa la el, ca sa auda cuvinte de la tine.
23. Deci, chemandu-i inauntru, i-a gazduit. Iar a doua zi, sculandu-se, a plecat impreuna cu ei; iar cativa din fratii cei din Iope l-au insotit.
24. Si in ziua urmatoare au intrat in Cezareea. Iar Corneliu ii astepta si chemase acasa la el rudeniile sale si prietenii cei mai de aproape.
25. Si cand a fost sa intre Petru, Corneliu, intampinandu-l, i s-a inchinat, cazand la picioarele lui.
26. Iar Petru l-a ridicat, zicandu-i: Scoala-te. Si eu sunt om.
27. Si, vorbind cu el, a intrat si a gasit pe multi adunati.

28. Si a zis catre ei: Voi stiti ca nu se cuvine unui barbat iudeu sa se uneasca sau sa se apropie de cel de alt neam, dar mie Dumnezeu mi-a aratat sa nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat.
29. De aceea, chemat fiind sa vin, am venit fara impotrivire. Deci va intreb: Pentru care cuvant ati trimis dupa mine?
30. Corneliu a zis: Acum patru zile eram postind pana la ceasul acesta si ma rugam in casa mea, in ceasul al noualea, si iata un barbat in haina stralucitoare a stat in fata mea.
31. Si el a zis: Corneliu, a fost ascultata rugaciunea ta si milosteniile tale au fost pomenite inaintea lui Dumnezeu.
32. Trimite, deci, la Iope si cheama pe Simon, cel ce se numeste Petru; el este gazduit in casa lui Simon, tabacarul, langa mare.
33. Deci indata am trimis la tine; si tu ai facut bine ca ai venit. Si acum noi toti suntem de fata inaintea lui Dumnezeu, ca sa ascultam toate cele poruncite tie de Domnul.
34. Iar Petru, deschizandu-si gura, a zis: Cu adevarat inteleg ca Dumnezeu nu este partinitor.
35. Ci, in orice neam, cel ce se teme de El si face dreptate este primit de El.
36. Si El a trimis fiilor lui Israel cuvantul, binevestind pacea prin Iisus Hristos: Acesta este Domn peste toate.
37. Voi stiti cuvantul care a fost in toata Iudeea, incepand din Galileea, dupa botezul pe care l-a propovaduit Ioan.
38. (Adica despre) Iisus din Nazaret, cum a uns Dumnezeu cu Duhul Sfant si cu putere pe Acesta care a umblat facand bine si vindecand pe toti cei asupriti de diavolul, pentru ca Dumnezeu era cu El.
39. Si noi suntem martori pentru toate cele ce a facut El in tara iudeilor si in Ierusalim; pe Acesta L-au omorat, spanzurandu-L pe lemn.
40. Dar Dumnezeu L-a inviat a treia zi si I-a dat sa Se arate,
41. Nu la tot poporul, ci noua martorilor, dinainte randuiti de Dumnezeu, care am mancat si am baut cu El, dupa invierea Lui din morti.
42. Si ne-a poruncit sa propovaduim poporului si sa marturisim ca El este Cel randuit de Dumnezeu sa fie judecator al celor vii si al celor morti.
43. Despre Acesta marturisesc toti proorocii, ca tot cel ce crede in El va primi iertarea pacatelor, prin numele Lui.
44. Inca pe cand Petru vorbea aceste cuvinte, Duhul Sfant a cazut peste toti cei care ascultau cuvantul.
45. Iar credinciosii taiati imprejur, care venisera cu Petru, au ramas uimiti pentru ca darul Duhului Sfant s-a revarsat si peste neamuri.
46. Caci ii auzeau pe ei vorbind in limbi si slavind pe Dumnezeu. Atunci a raspuns Petru:
47. Poate, oare, cineva sa opreasca apa, ca sa nu fie botezati acestia care au primit Duhul Sfant ca si noi?
48. Si a poruncit ca acestia sa fie botezati in numele lui Iisus Hristos. Atunci l-au rugat pe Petru sa ramana la ei cateva zile.

CAPITOLUL 11

Primirea paganilor la Hristos.

1. Apostolii si fratii, care erau prin Iudeea, au auzit ca si paganii au primit cuvantul lui Dumnezeu.
2. Si cand Petru s-a suit in Ierusalim, credinciosii taiati imprejur se impotriveau,
3. Zicandu-i: Ai intrat la oameni netaiati imprejur si ai mancat cu ei.
4. Si incepand, Petru le-a infatisat pe rand, zicand:
5. Eu eram in cetatea Iope si ma rugam; si am vazut, in extaz, o vedenie: ceva coborandu-se ca o fata mare de panza, legata in patru colturi, lasandu-se in jos din cer, si a venit pana la mine.
6. Privind spre aceasta, cu luare aminte, am vazut dobitoacele cele cu patru picioare ale pamantului si fiarele si taratoarele si pasarile cerului.
7. Si am auzit un glas, care-mi zicea: Sculandu-te, Petre, junghie si mananca.
8. Si am zis: Nicidecum, Doamne, caci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodata in gura mea.
9. Si glasul mi-a grait a doua oara din cer: Cele ce Dumnezeu a curatit, tu sa nu le numesti spurcate.
10. Si aceasta s-a facut de trei ori si au fost luate iarasi toate in cer.
11. Si iata, indata, trei barbati, trimisi de la Cezareea catre mine, s-au oprit la casa in care eram.
12. Iar Duhul mi-a zis sa merg cu ei, de nimic indoindu-ma. Si au mers cu mine si acesti sase frati si am intrat in casa barbatului;
13. Si el ne-a povestit cum a vazut ingerul stand in casa lui si zicand: Trimite la Iope si cheama pe Simon, cel numit si Petru.

14. Care va grai catre tine cuvinte, prin care te vei mantui tu si toata casa ta.
15. Si cand am inceput eu sa vorbesc, Duhul Sfant a cazut peste ei, ca si peste noi la inceput.
16. Si mi-am adus aminte de cuvantul Domnului, cand zicea: Ioan a botezat cu apa; voi insa va veti boteza cu Duh Sfant.
17. Deci, daca Dumnezeu a dat lor acelasi dar ca si noua, acelora care au crezut in Domnul Iisus Hristos, cine eram eu ca sa-L pot opri pe Dumnezeu?
18. Auzind acestea, au tacut si au slavit pe Dumnezeu, zicand: Asadar si paganilor le-a dat Dumnezeu pocainta spre viata;
19. Deci cei ce se risipisera din cauza tulburarii facute pentru Stefan, au trecut pana in Fenicia si in Cipru, si in Antiohia, nimanui graind cuvantul, decat numai iudeilor.
20. Si erau unii dintre ei, barbati ciprieni si cireneni care, venind in Antiohia, vorbeau si catre elini, binevestind pe Domnul Iisus.
21. Si mana Domnului era cu ei si era mare numarul celor care au crezut si s-au intors la Domnul.
22. Si vorba despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, si au trimis pe Barnaba pana la Antiohia.
23. Acesta, sosind si vazand harul lui Dumnezeu, s-a bucurat si indemna pe toti sa ramana in Domnul, cu inima statornica.
24. Caci era barbat bun si plin de Duh Sfant si de credinta. Si s-a adaugat Domnului multime multa.
25. Si a plecat Barnaba la Tars, ca sa caute pe Saul
26. Si aflandu-l, l-a adus la Antiohia. Si au stat acolo un an intreg, adunandu-se in biserica si invatand mult popor. Si in Antiohia, intaia oara, ucenicii s-au numit crestini.
27. In acele zile s-au coborat, de la Ierusalim in Antiohia, prooroci.
28. Si sculandu-se unul dintre ei, cu numele Agav, a aratat prin Duhul, ca va fi in toata lumea foamete mare, care a si fost in zilele lui Claudiu.
29. Iar ucenicii au hotarat ca fiecare dintre ei, dupa putere, sa trimita spre ajutorare fratilor care locuiau in Iudeea;
30. Ceea ce au si facut, trimitand preotilor prin mana lui Barnaba si a lui Saul.

CAPITOLUL 12

Uciderea lui Iacov cel Mare. Petru este scos din inchisoare de un inger. Moartea lui Irod Agripa.

1. Si in vremea aceea, regele Irod (Agripa) a pus mana pe unii din Biserica, ca sa-i piarda.
2. Si a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3. Si vazand ca este pe placul iudeilor, a mai luat si pe Petru, (si erau zilele Azimelor)
4. Pe care si prinzandu-l l-a bagat in temnita, dandu-l la patru straji de cate patru ostasi, ca sa-l pazeasca, vrand sa-l scoata la popor dupa Pasti.
5. Deci Petru era pazit in temnita si se facea necontenit rugaciune catre Dumnezeu pentru el, de catre Biserica.
6. Dar cand Irod era sa-l scoata afara, in noaptea aceea, Petru dormea intre doi ostasi, legat cu doua lanturi, iar inaintea usii paznicii pazeau temnita.
7. Si iata un inger al Domnului a venit deodata, iar in camera a stralucit lumina. Si lovind pe Petru in coasta, ingerul l-a desteptat, zicand: Scoala-te degraba! Si lanturile i-au cazut de la maini.
8. Si a zis ingerul catre el: Incinge-te si incalta-te cu sandalele. Si el a facut asa. Si i-a zis lui: Pune haina pe tine si vino dupa mine.
9. Si, iesind, mergea dupa inger, dar nu stia ca ceea ce s-a facut prin inger este adevarat, ci i se parea ca vede vedenie.
10. Si trecand de straja intai si de a doua, au ajuns la poarta cea de fier care duce in cetate, si poarta s-a deschis singura. Si iesind, au trecut o ulita si indata ingerul s-a departat de la el.
11. Si Petru, venindu-si in sine, a zis: Acum stiu cu adevarat ca Domnul a trimis pe ingerul Sau si m-a scos din mana lui Irod si din toate cate astepta poporul iudeilor.
12. Si chibzuind, a venit la casa Mariei, mama lui Ioan, cel numit Marcu, unde erau adunati multi si se rugau.
13. Si batand Petru la usa de la poarta, o slujnica cu numele Rodi, s-a dus sa asculte.
14. Si recunoscand glasul lui Petru, de bucurie nu a deschis usa, ci, alergand inauntru, a spus ca Petru sta inaintea portii.
15. Iar ei au zis catre ea: Ai innebunit. Dar ea staruia ca este asa. Iar ei ziceau: Este ingerul lui.

16. Dar Petru batea mereu in poarta. Si deschizandu-i, l-au vazut si au ramas uimiti.
17. Si facandu-le semn cu mana sa taca, le-a istorisit cum l-a scos Domnul pe el din temnita. Si a zis: Vestiti acestea lui Iacov si fratilor. Si iesind, s-a dus in alt loc.
18. Si facandu-se ziua, mare a fost tulburarea intre ostasi: Ce s-a facut, oare, cu Petru?
19. Iar Irod cerandu-l si negasindu-l, dupa ce au fost cercetati paznicii, a poruncit sa fie ucisi. Si el, coborand din Iudeea la Cezareea, a ramas acolo.
20. Si Irod era manios pe locuitorii din Tir si din Sidon. Dar ei, intelegandu-se intre ei, au venit la el si castigand pe Vlast, care era camarasul regelui, cereau pace, pentru ca tara lor se hranea din cea a regelui.
21. Si intr-o zi randuita, Irod, imbracandu-se in vesminte regesti si sezand la tribuna, vorbea catre ei;
22. Iar poporul striga: Acesta e glas dumnezeiesc, nu omenesc!
23. Si indata ingerul Domnului l-a lovit, pentru ca nu a dat slava lui Dumnezeu. Si mancandu-l viermii, a murit.
24. Iar cuvantul lui Dumnezeu crestea si se inmultea.
25. Iar Barnaba si Saul, dupa ce au indeplinit slujba lor, s-au intors de la Ierusalim la Antiohia, luand cu ei pe Ioan, cel numit Marcu.

CAPITOLUL 13

Pavel si Barnaba, in cea dintai calatorie misionara, ajung in Cipru si in Antiohia Pisidiei.

1. Si erau in Biserica din Antiohia prooroci si invatatori: Barnaba si Simeon, ce se numea Niger, Luciu Cirineul, Manain, cel ce fusese crescut impreuna cu Irod tetrarhul, si Saul.
2. Si pe cand slujeau Domnului si posteau, Duhul Sfant a zis: Osebiti-mi pe Barnaba si pe Saul, pentru lucrul la care i-am chemat.
3. Atunci, postind si rugandu-se, si-au pus mainile peste ei si i-au lasat sa plece.
4. Deci, ei, manati de Duhul Sfant, au coborat la Seleucia si de acolo au plecat cu corabia la Cipru.
5. Si ajungand in Salamina, au vestit cuvantul lui Dumnezeu in sinagogile iudeilor. Si aveau si pe Ioan slujitor.
6. Si strabatand toata insula pana la Pafos, au gasit pe un oarecare barbat iudeu, vrajitor, prooroc mincinos, al carui nume era Bariisus,
7. Care era in preajma proconsulului Sergius Paulus, barbat intelept. Acesta chemand la sine pe Barnaba si pe Saul, dorea sa auda cuvantul lui Dumnezeu,
8. Dar le statea impotriva Elimas vrajitorul - caci asa se talcuieste numele lui - cautand sa intoarca pe proconsul de la credinta.
9. Iar Saul - care se numeste si Pavel - plin fiind de Duh Sfant, a privit tinta la el,
10. Si a zis: O, tu cel plin de toata viclenia si de toata inselaciunea, fiule al diavolului, vrajmasule a toata dreptatea, nu vei inceta de a stramba caile Domnului cele drepte?
11. Si acum, iata mana Domnului este asupra ta si vei fi orb, nevazand soarele pana la o vreme. Si indata a cazut peste el pacla si intuneric si, dibuind imprejur, cauta cine sa-l duca de mana.
12. Atunci proconsulul, vazand ce s-a facut, a crezut, mirandu-se foarte de invatatura Domnului.
13. Si plecand cu corabia de la Pafos, Pavel si cei impreuna cu el au venit la Perga Pamfiliei. Iar Ioan, despartindu-se de ei, s-a intors la Ierusalim.
14. Iar ei, trecand de la Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei si, intrand in sinagoga, intr-o zi de sambata, au sezut.
15. Si dupa citirea Legii si a Proorocilor, mai-marii sinagogii au trimis la ei, zicandu-le: Barbati frati, daca aveti vreun cuvant de mangaiere catre popor, vorbiti.
16. Si, ridicandu-se Pavel si facandu-le semn cu mana, a zis: Barbati israeliti si cei tematori de Dumnezeu, ascultati:

17. Dumnezeul acestui popor al lui Israel a ales pe parintii nostri si pe popor l-a inaltat, cand era strain in pamantul Egiptului, si cu brat inalt i-a scos de acolo,
18. Si vreme de patruzeci de ani i-a hranit in pustie.
19. Si nimicind sapte neamuri in tara Canaanului, pamantul acela l-a dat lor spre mostenire.
20. Si dupa acestea, ca la patru sute cincizeci de ani, le-a dat judecatori, pana la Samuel proorocul.
21. Si de acolo au cerut rege si Dumnezeu le-a dat, timp de patruzeci de ani, pe Saul, fiul lui Chis, barbat din semintia lui Veniamin.
22. Si inlaturandu-l, le-a ridicat rege pe David, pentru care a zis, marturisind: "Aflat-am pe David al lui Iesei, barbat dupa inima Mea, care va face toate voile Mele".

23. Din urmasii acestuia, Dumnezeu, dupa fagaduinta, i-a adus lui Israel un Mantuitor, pe Iisus,
24. Dupa ce Ioan a propovaduit, inaintea venirii Lui, botezul pocaintei, la tot poporul lui Israel.
25. Iar daca si-a implinit Ioan calea sa, zicea: Nu sunt eu ce socotiti voi ca sunt. Dar, iata, vine dupa mine Cel caruia nu sunt vrednic sa-I dezleg incaltamintea picioarelor.
26. Barbati frati, fii din neamul lui Avraam si cei dintre voi temator de Dumnezeu, voua vi s-a trimis cuvantul acestei mantuiri.
27. Caci cei ce locuiesc in Ierusalim si capeteniile lor, necunoscandu-L si osandindu-L, au implinit glasurile proorocilor care se citesc in fiecare sambata.
28. Si, neafland in El nici o vina de moarte, au cerut de la Pilat ca sa-L omoare.
29. Iar cand au savarsit toate cele scrise despre El, coborandu-L de pe cruce, L-au pus in mormant.
30. Dar Dumnezeu L-a inviat din morti.
31. El S-a aratat mai multe zile celor ce impreuna cu El s-au suit din Galileea la Ierusalim si care sunt acum martorii Lui catre popor.
32. Si noi va binevestim fagaduinta facuta parintilor.
33. Ca pe aceasta Dumnezeu a implinit-o cu noi, copiii lor, inviindu-L pe Iisus, precum este scris si in Psalmul al doilea: "Fiul Meu esti Tu; Eu astazi Te-am nascut".
34. Si cum ca L-a inviat din morti, ca sa nu se mai intoarca la stricaciune, a spus-o altfel: "Va voi da voua cele sfinte si vrednice de credinta ale lui David".
35. De aceea si in alt loc zice: "Nu vei da pe Sfantul Tau sa vada stricaciune".
36. Pentru ca David, slujind in timpul sau voii lui Dumnezeu, a adormit si s-a adaugat la parintii lui si a vazut stricaciune.
37. Dar Acela pe Care Dumnezeu L-a inviat n-a vazut stricaciune.
38. Cunoscut deci sa va fie voua, barbati frati, ca prin Acesta vi se vesteste iertarea pacatelor si ca, de toate cate n-ati putut sa va indreptati in Legea lui Moise,
39. Intru Acesta tot cel ce crede se indrepteaza.
40. Deci luati aminte sa nu vina peste voi ceea ce s-a zis in prooroci:
41. "Vedeti, ingamfatilor, mirati-va si pieriti, ca Eu lucrez un lucru, in zilele voastre, un lucru pe care nu-l veti crede, daca va va spune cineva".
42. Si iesind ei din sinagoga iudeilor, ii rugau neamurile ca sambata viitoare sa li se graiasca cuvintele acestea.
43. Dupa ce s-a terminat adunarea, multi dintre iudei si dintre prozelitii cucernici au mers dupa Pavel si dupa Barnaba, care, vorbind catre ei, ii indemnau sa staruie in harul lui Dumnezeu.
44. Iar in sambata urmatoare, mai toata cetatea s-a adunat ca sa auda cuvantul lui Dumnezeu.
45. Dar iudeii, vazand multimile, s-au umplut de pizma si vorbeau impotriva celor spuse de Pavel, hulind.
46. Iar Pavel si Barnaba, indraznind, au zis: Voua se cadea sa vi se graiasca, mai intai, cuvantul lui Dumnezeu; dar de vreme ce il lepadati si va judecati pe voi nevrednici de viata vesnica, iata ne intoarcem catre neamuri.
47. Caci asa ne-a poruncit noua Domnul: "Te-am pus spre lumina neamurilor, ca sa fii Tu spre mantuire pana la marginea pamantului".
48. Iar neamurile pamantului, auzind, se bucurau si slaveau cuvantul lui Dumnezeu si cati erau randuiti spre viata vesnica au crezut;
49. Iar cuvantul Domnului se raspandea prin tot tinutul.
50. Dar iudeii au intaratat pe femeile cucernice si de cinste si pe cei de frunte ai cetatii, si au ridicat prigoane impotriva lui Pavel si a lui Barnaba, si i-au scos din hotarele lor.
51. Iar ei, scuturand asupra lor praful de pe picioare, au venit la Iconiu;
52. Si ucenicii se umpleau de bucurie si de Duh Sfant.

CAPITOLUL 14

Pavel si Barnaba propovaduiesc in Iconiu, Listra, Derbe si se intorc in Antiohia.

1. Si in Iconiu au intrat ei, ca de obicei, in sinagoga iudeilor si astfel au vorbit, incat o mare multime de iudei si de elini au crezut.
2. Dar iudeii care n-au crezut au rasculat si au inrait sufletele paganilor impotriva fratilor.
3. Deci multa vreme au stat acolo, graind cu indrazneala intru Domnul, Care da marturie pentru cuvantul harului Sau, facand semne si minuni prin mainile lor.

4. Si multimea din cetate s-a dezbinat si unii tineau cu iudeii, iar altii tineau cu apostolii.
5. Si cand paganii si iudeii, impreuna cu capeteniile lor, au dat navala ca sa-i ocarasca si sa-i ucida cu pietre,
6. Intelegand, au fugit in cetatile Licaoniei: la Listra si Derbe si in tinutul dimprejur.
7. Si acolo propovaduiau Evanghelia.
8. Si sedea jos in Listra un om neputincios de picioare, fiind olog, din pantecele maicii sale si care nu umblase niciodata.
9. Acesta asculta la Pavel cand vorbea. Iar Pavel, cautand spre el si vazand ca are credinta ca sa se mantuiasca,
10. A zis cu glas puternic: Scoala-te drept, pe picioarele tale. Si el a sarit si umbla.
11. Iar multimile, vazand ceea ce facuse Pavel, au ridicat glasul lor in limba licaona, zicand: Zeii, asemanandu-se oamenilor, s-au coborat la noi.
12. Si numeau pe Barnaba Zeus, iar pe Pavel Hermes, fiindca el era purtatorul cuvantului.
13. Iar preotul lui Zeus, care era inaintea cetatii, aducand la porti tauri si cununi, voia sa le aduca jertfa impreuna cu multimile.
14. Si auzind Apostolii Pavel si Barnaba, si-au rupt vesmintele, au sarit in multime, strigand,
15. Si zicand: Barbatilor, de ce faceti acestea? Doar si noi suntem oameni, asemenea patimitori ca voi, binevestind sa va intoarceti de la aceste desertaciuni catre Dumnezeu cel viu, Care a facut cerul si pamantul, marea si toate cele ce sunt in ele,
16. Si Care, in veacurile trecute, a lasat ca toate neamurile sa mearga in caile lor,
17. Desi El nu S-a lasat pe Sine nemarturisit, facandu-va bine, dandu-va din cer ploi si timpuri roditoare, umpland de hrana si de bucurie inimile voastre.
18. Si acestea zicand, abia au potolit multimile, ca sa nu le aduca jertfa.
19. Iar de la Antiohia si de la Iconiu au venit iudei, care au atras multimile de partea lor, si, batand pe Pavel cu pietre, l-au tarat afara din cetate, gandind ca a murit.
20. Dar inconjurandu-l ucenicii, el s-a sculat si a intrat in cetate. Si a doua zi a iesit cu Barnaba catre Derbe.
21. Si binevestind cetatii aceleia si facand ucenici multi, s-au inapoiat la Listra, la Iconiu si la Antiohia,
22. Intarind sufletele ucenicilor, indemnandu-i sa staruie in credinta si (aratandu-le) ca prin multe suferinte trebuie sa intram in imparatia lui Dumnezeu.
23. Si hirotonindu-le preoti in fiecare biserica, rugandu-se cu postiri, i-au incredintat pe ei Domnului in Care crezusera.
24. Si strabatand Pisidia, au venit in Pamfilia.
25. Si dupa ce au grait cuvantul Domnului in Perga, au coborat la Atalia.
26. Si de acolo au mers cu corabia spre Antiohia, de unde fusesera incredintati harului lui Dumnezeu, spre lucrul pe care l-au implinit.
27. Si venind si adunand Biserica, au vestit cate a facut Dumnezeu cu ei si ca a deschis paganilor usa credintei.
28. Si au petrecut acolo cu ucenicii nu putina vreme.

CAPITOLUL 15

Apostolii hotarasc in Ierusalim ca Legea lui Moise nu este si pentru pagani. A doua calatorie a lui Pavel.

1. Si unii, coborandu-se din Iudeea, invatau pe frati ca: Daca nu va taiati imprejur, dupa randuiala lui Moise, nu puteti sa va mantuiti.
2. Si facandu-se pentru ei impotrivire si discutie nu putina cu Pavel si Barnaba, au randuit ca Pavel si Barnaba si alti cativa dintre ei sa se suie la apostolii si la preotii din Ierusalim pentru aceasta intrebare.
3. Deci ei, trimisi fiind de Biserica, au trecut prin Fenicia si prin Samaria, istorisind despre convertirea neamurilor si faceau tuturor fratilor mare bucurie.
4. Si sosind ei la Ierusalim, au fost primiti de Biserica si de apostoli si de preoti si au vestit cate a facut Dumnezeu cu ei.
5. Dar unii din eresul fariseilor, care trecusera la credinta, s-au ridicat zicand ca trebuie sa-i taie imprejur si sa le porunceasca a pazi Legea lui Moise.
6. Si apostolii si preotii s-au adunat ca sa cerceteze despre acest cuvant.
7. Si facandu-se multa vorbire, s-a sculat Petru si le-a zis: Barbati frati, voi stiti ca, din primele zile, Dumnezeu m-a ales intre voi, ca prin gura mea neamurile sa auda cuvantul Evangheliei si sa creada.
8. Si Dumnezeu, Cel ce cunoaste inimile, le-a marturisit, dandu-le Duhul Sfant, ca si noua.

9. Si nimic n-a deosebit intre noi si ei, curatind inimile lor prin credinta.
10. Acum deci, de ce ispititi pe Dumnezeu si vreti sa puneti pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici parintii nostri, nici noi n-am putut sa-l purtam?
11. Ci prin harul Domnului nostru Iisus Hristos, credem ca ne vom mantui in acelasi chip ca si aceia.
12. Si a tacut toata multimea si asculta pe Barnaba si pe Pavel, care istoriseau cate semne si minuni a facut Dumnezeu prin ei intre neamuri.
13. Si dupa ce au tacut ei, a raspuns Iacob, zicand: Barbati frati, ascultati-ma!
14. Simon a istorisit cum de la inceput a avut grija Dumnezeu sa ia dintre neamuri un popor pentru numele Sau.
15. Si cu aceasta se potrivesc cuvintele proorocilor, precum este scris:
16. "Dupa acestea Ma voi intoarce si voi ridica iarasi cortul cel cazut al lui David si cele distruse ale lui iarasi le voi zidi si-l voi indrepta,
17. Ca sa-L caute pe Domnul ceilalti oameni si toate neamurile peste care s-a chemat numele Meu asupra lor, zice Domnul, Cel ce a facut acestea".
18. Lui Dumnezeu Ii sunt cunoscute din veac lucrurile Lui.
19. De aceea eu socotesc sa nu tulburam pe cei ce, dintre neamuri, se intorc la Dumnezeu,
20. Ci sa le scriem sa se fereasca de intinarile idolilor si de desfrau si de (animale) sugrumate si de sange.
21. Caci Moise are din timpuri vechi prin toate cetatile propovaduitorii sai, fiind citit in sinagogi in fiecare sambata.

22. Atunci apostolii si preotii, cu toata Biserica, au hotarat sa aleaga barbati dintre ei si sa-i trimita la Antiohia, cu Pavel si cu Barnaba: pe Iuda cel numit Barsaba, si pe Sila, barbati cu vaza intre frati.
23. Scriind prin mainile lor acestea: Apostolii si preotii si fratii, fratilor dintre neamuri, care sunt in Antiohia si in Siria si in Cilicia, salutare!
24. Deoarece am auzit ca unii dintre noi, fara sa fi avut porunca noastra, venind, v-au tulburat cu vorbele lor si au ravasit sufletele voastre, zicand ca trebuie sa va taiati imprejur si sa paziti legea,
25. Noi am hotarat, adunati intr-un gand, ca sa trimitem la voi barbati alesi, impreuna cu iubitii nostri Barnaba si Pavel,
26. Oameni care si-au pus sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.
27. Drept aceea, am trimis pe Iuda si pe Sila, care va vor vesti si ei, cu cuvantul, aceleasi lucruri.
28. Pentru ca, parutu-s-a Duhului Sfant si noua, sa nu vi se puna nici o greutate in plus in afara de cele ce sunt necesare:
29. Sa va feriti de cele jertfite idolilor si de sange si de (animale) sugrumate si de desfrau, de care pazindu-va, bine veti face. Fiti sanatosi!
30. Deci cei trimisi au coborat la Antiohia si, adunand multimea, au predat scrisoarea.
31. Si citind-o s-au bucurat pentru mangaiere.
32. Iar Iuda si cu Sila, fiind si ei prooroci, au mangaiat prin multe cuvantari pe frati si i-au intarit.
33. Si petrecand un timp, au fost trimisi cu pace de catre frati la apostoli.
34. Iar Sila s-a hotarat sa ramana acolo, si Iuda a plecat singur la Ierusalim.
35. Iar Pavel si Barnaba petreceau in Antiohia, invatand si binevestind, impreuna cu multi altii, cuvantul Domnului.
36. Si dupa cateva zile, Pavel a zis catre Barnaba: Intorcandu-ne, sa cercetam cum se afla fratii nostri in toate cetatile in care am vestit cuvantul Domnului.
37. Barnaba voia sa ia impreuna cu ei si pe Ioan cel numit Marcu;
38. Dar Pavel cerea sa nu-l ia pe acesta cu ei, fiindca se despartise de ei din Pamfilia si nu venise alaturi de ei la lucrul la care fusesera trimisi.
39. Deci s-a iscat neintelegere intre ei, incat s-au despartit unul de altul, si Barnaba, luand pe Marcu, a plecat cu corabia in Cipru;
40. Iar Pavel, alegand pe Sila, a plecat, fiind incredintat de catre frati harului Domnului.
41. Si strabatea Siria si Cilicia, intarind Bisericile.

CAPITOLUL 16

Pavel ia cu sine pe Timotei si duce Evanghelia din Asia in Europa. Intamplarile din Filipi.

1. Si a sosit la Derbe si la Listra. Si iata era acolo un ucenic cu numele Timotei, fiul unei femei iudee credincioase, si al unui tata elin,

2. Care avea bune marturii de la fratii din Listra si din Iconiu.
3. Pavel a voit ca acesta sa vina impreuna cu el si, luandu-l, l-a taiat imprejur, din pricina iudeilor care erau in acele locuri; caci toti stiau ca tatal lui era elin.
4. Si cand treceau prin cetati, invatau sa pazeasca invataturile randuite de apostolii si de preotii din Ierusalim.
5. Deci Bisericile se intareau in credinta si sporeau cu numarul in fiecare zi.
6. Si ei au strabatut Frigia si tinutul Galatiei, opriti fiind de Duhul Sfant ca sa propovaduiasca cuvantul in Asia.
7. Venind la hotarele Misiei, incercau sa mearga in Bitinia, dar Duhul lui Iisus nu i-a lasat.
8. Si trecand dincolo de Misia, au coborat la Troa.
9. Si noaptea i s-a aratat lui Pavel o vedenie: Un barbat macedonean sta rugandu-l si zicand: Treci in Macedonia si ne ajuta.
10. Cand a vazut el aceasta vedenie, am cautat sa plecam indata in Macedonia, intelegand ca Dumnezeu ne cheama sa le vestim Evanghelia.
11. Pornind cu corabia de la Troa, am mers drept la Samotracia, iar a doua zi la Neapoli,
12. Si de acolo la Filipi, care este cea dintai cetate a acestei parti a Macedoniei si colonie romana. Iar in aceasta cetate am ramas cateva zile.
13. Si in ziua sambetei am iesit in afara portii, langa rau, unde credeam ca este loc de rugaciune si, sezand, vorbeam femeilor care se adunasera.
14. Si o femeie, cu numele Lidia, vanzatoare de porfira, din cetatea Tiatirelor, tematoare de Dumnezeu, asculta. Acesteia Dumnezeu i-a deschis inima ca sa ia aminte la cele graite de Pavel.
15. Iar dupa ce s-a botezat si ea si casa ei, ne-a rugat, zicand: De m-ati socotit ca sunt credincioasa Domnului, intrand in casa mea, ramaneti. Si ne-a facut sa ramanem.
16. Dar odata, pe cand ne duceam la rugaciune, ne-a intampinat o slujnica, care avea duh pitonicesc si care aducea mult castig stapanilor ei, ghicind.
17. Aceasta, tinandu-se dupa Pavel si dupa noi, striga, zicand: Acesti oameni sunt robi ai Dumnezeului celui Preainalt, care va vestesc voua calea mantuirii.
18. Si aceasta o facea timp de multe zile. Iar Pavel maniindu-se si intorcandu-se, a zis duhului: In numele lui Iisus Hristos iti poruncesc sa iesi din ea. Si in acel ceas a iesit.
19. Si stapanii ei, vazand ca s-a dus nadejdea castigului lor, au pus mana pe Pavel si pe Sila si i-au in piata inaintea dregatorilor.
20. Si ducandu-i la judecatori, au zis: Acesti oameni, care sunt iudei, tulbura cetatea noastra.
21. Si vestesc obiceiuri care noua nu ne este ingaduit sa le primim, nici sa le facem, fiindca suntem romani.
22. Si s-a sculat si multimea impotriva lor. Si judecatorii, rupandu-le hainele, au poruncit sa-i bata cu vergi.
23. Si, dupa ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat in temnita, poruncind temnicerului sa-i pazeasca cu grija.
24. Acesta, primind o asemenea porunca, i-a bagat in fundul temnitei si le-a strans picioarele in butuci;
25. Iar la miezul noptii, Pavel si Sila, rugandu-se, laudau pe Dumnezeu in cantari, iar cei ce erau in temnita ii ascultau.
26. Si deodata s-a facut cutremur mare, incat s-au zguduit temeliile temnitei si indata s-au deschis toate usile si legaturile tuturor s-au dezlegat.
27. Si desteptandu-se temnicerul si vazand deschise usile temnitei, scotand sabia, voia sa se omoare, socotind ca cei inchisi au fugit.
28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicand: Sa nu-ti faci nici un rau, ca toti suntem aici.
29. Iar el, cerand lumina, s-a repezit inauntru si, tremurand de spaima, a cazut inaintea lui Pavel si a lui Sila;
30. Si scotandu-i afara (dupa ce pe ceilalti i-a zavorat la loc), le-a zis: Domnilor, ce trebuie sa fac ca sa ma mantuiesc?
31. Iar ei au zis: Crede in Domnul Iisus si te vei mantui tu si casa ta.
32. Si i-au grait lui cuvantul lui Dumnezeu si tuturor celor din casa lui.
33. Si el, luandu-i la sine, in acel ceas al noptii, a spalat ranile lor si s-a botezat el si toti ai lui indata.
34. Si ducandu-i in casa, a pus masa si s-a veselit cu toata casa, crezand in Dumnezeu.
35. Si facandu-se ziua, judecatorii au trimis pe purtatorii de vergi, zicand: Da drumul oamenilor acelora.
36. Iar temnicerul a spus cuvintele acestea catre Pavel: Ca au trimis judecatorii sa fiti lasati liberi. Acum deci iesiti si mergeti in pace.
37. Dar Pavel a zis catre ei: Dupa ce, fara judecata, ne-au batut in fata lumii, pe noi care suntem cetateni romani si ne-au bagat in temnita, acum ne scot afara pe ascuns? Nu asa! Ci sa vina ei insisi sa ne scoata afara.

38. Si purtatorii de vergi au spus judecatorilor aceste cuvinte. Si auzind ca sunt cetateni romani, judecatorii s-au
temut.
39. Si venind, se rugau de ei si, scotandu-i afara, ii rugau sa plece din cetate.
40. Iar ei, iesind din inchisoare, s-au dus in casa Lidiei; si vazand pe frati, i-au mangaiat si au plecat.

CAPITOLUL 17

Pavel propovaduieste in Tesalonic, in Bereea si in Atena.

1. Si dupa ce au trecut prin Amfipoli si prin Apolonia, au venit la Tesalonic, unde era o sinagoga a iudeilor.
2. Si dupa obiceiul sau, Pavel a intrat la ei si in trei sambete le-a grait din Scripturi,
3. Deschizandu-le si aratandu-le ca Hristos trebuia sa patimeasca si sa invieze din morti, si ca Acesta, pe Care vi-L
vestesc eu, este Hristosul, Iisus.
4. Si unii dintre ei au crezut si au trecut de partea lui Pavel si a lui Sila, si mare multime de elini inchinatori la
Dumnezeu si dintre femeile de frunte nu putine.
5. Iar iudeii, umplandu-se de invidie si luand cu ei pe cativa oameni de rand, rai, adunand gloata intaratau cetatea si,
ducandu-se la casa lui Iason, cautau sa-i scoata afara, inaintea poporului.
6. Dar, negasindu-i, tarau pe Iason si pe cativa frati la mai-marii cetatii, strigand ca cei ce au tulburat toata lumea
au venit si aici;
7. Pe acestia i-a gazduit Iason; si toti acestia lucreaza impotriva poruncilor Cezarului, zicand ca este un alt imparat:
Iisus.
8. Si au tulburat multimea si pe mai-marii cetatii, care auzeau acestea.
9. Si luand chezasie de la Iason si de la ceilalti, le-au dat drumul.
10. Iar fratii au trimis indata, noaptea, la Bereea, pe Pavel si pe Sila care, ajungand acolo, au intrat in sinagoga
iudeilor.
11. Si acestia erau mai buni la suflet decat cei din Tesalonic; ei au primit cuvantul cu toata osardia, in toate zilele,
cercetand Scripturile, daca ele sunt asa.
12. Au crezut multi dintre ei si dintre femeile de cinste ale elinilor, si dintre barbati nu putini.
13. Si cand au aflat iudeii din Tesalonic ca si in Bereea s-a vestit de catre Pavel cuvantul lui Dumnezeu, au venit si
acolo, intaratand si tulburand multimile.
14. Si atunci indata fratii au trimis pe Pavel, ca sa mearga spre mare; iar Sila si cu Timotei au ramas acolo in
Bereea.
15. Iar cei ce insoteau pe Pavel l-au dus pana la Atena; si luand ei porunci catre Sila si Timotei, ca sa vina la el cat
mai curand, au plecat.
16. Iar in Atena, pe cand Pavel ii astepta, duhul lui se indarjea in el, vazand ca cetatea este plina de idoli.
17. Deci discuta in sinagoga cu iudeii si cu cei credinciosi, si in piata, in fiecare zi, cu cei ce erau de fata.
18. Iar unii dintre filozofii epicurei si stoici discutau cu el, si unii ziceau: Ce voieste, oare, sa ne spuna acest
semanator de cuvinte? Iar altii ziceau: Se pare ca este vestitor de dumnezei straini, fiindca binevesteste pe Iisus
si Invierea.
19. Si luandu-l cu ei, l-au dus in Areopag, zicand: Putem sa cunoastem si noi ce este aceasta invatatura noua, graita
de tine?
20. Caci tu aduci la auzul nostru lucruri straine. Voim deci sa stim ce vor sa fie acestea.
21. Toti atenienii si strainii, care locuiau acolo, nu-si petreceau timpul decat spunand sau auzind ceva nou.
22. Si Pavel, stand in mijlocul Areopagului, a zis: Barbati atenieni, in toate va vad ca sunteti foarte evlaviosi.
23. Caci strabatand cetatea voastra si privind locurile voastre de inchinare, am aflat si un altar pe care era scris:
"Dumnezeului necunoscut". Deci pe Cel pe Care voi, necunoscandu-L, Il cinstiti, pe Acesta Il vestesc eu voua.
24. Dumnezeu, Care a facut lumea si toate cele ce sunt in ea, Acesta fiind Domnul cerului si al pamantului, nu
locuieste in temple facute de maini,
25. Nici nu este slujit de maini omenesti, ca si cum ar avea nevoie de ceva, El dand tuturor viata si suflare si toate.
26. Si a facut dintr-un sange tot neamul omenesc, ca sa locuiasca peste toata fata pamantului, asezand vremile cele
de mai inainte randuite si hotarele locuirii lor,
27. Ca ei sa caute pe Dumnezeu, doar L-ar pipai si L-ar gasi, desi nu e departe de fiecare dintre noi.
28. Caci in El traim si ne miscam si suntem, precum au zis si unii dintre poetii vostri: caci ai Lui neam si suntem.
29. Fiind deci neamul lui Dumnezeu, nu trebuie sa socotim ca dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau

pietrei cioplite de mestesugul si de iscusinta omului.
30. Dar Dumnezeu, trecand cu vederea veacurile nestiintei, vesteste acum oamenilor ca toti de pretutindeni sa se pocaiasca,
31. Pentru ca a hotarat o zi in care va sa judece lumea intru dreptate, prin Barbatul pe care L-a randuit, daruind tuturor incredintare, prin Invierea Lui din morti.
32. Si auzind despre invierea mortilor, unii l-au luat in ras, iar altii i-au zis: Te vom asculta despre aceasta si altadata.
33. Astfel Pavel a iesit din mijlocul lor.
34. Iar unii barbati, alipindu-se de el, au crezut, intre care si Dionisie Areopagitul si o femeie cu numele Damaris, si altii impreuna cu ei.

CAPITOLUL 18

Pavel se leaga in Corint cu Acvila si Priscila. A treia calatorie a lui Pavel. Apollo in Efes.

1. Dupa acestea Pavel, plecand din Atena, a venit la Corint.
2. Si gasind pe un iudeu, cu numele Acvila, de neam din Pont, venit de curand din Italia, si pe Priscila, femeia lui, pentru ca poruncise Claudiu ca toti iudeii sa plece din Roma, a venit la ei.
3. Si pentru ca erau de aceeasi meserie, a ramas la ei si lucrau, caci erau facatori de corturi.
4. Si vorbea in sinagoga in fiecare sambata si aducea la credinta iudei si elini.
5. Iar cand Sila si Timotei au venit din Macedonia, Pavel era prins cu totul de cuvant, marturisind iudeilor ca Iisus este Hristosul.
6. Si stand ei impotriva si hulind, el, scuturandu-si hainele, a zis catre ei: Sangele vostru asupra capului vostru! Eu sunt curat. De acum inainte ma voi duce la neamuri.
7. Si mutandu-se de acolo, a venit in casa unuia, cu numele Titus Iustus, cinstitor al lui Dumnezeu, a carui casa era alaturi de sinagoga.
8. Dar Crispus, mai-marele sinagogii, a crezut in Domnul, impreuna cu toata casa sa; si multi dintre corinteni, auzind, credeau si se botezau.
9. Si Domnul a zis lui Pavel, noaptea in vedenie: Nu te teme, ci vorbeste si nu tacea,
10. Pentru ca Eu sunt cu tine si nimeni nu va pune mana pe tine, ca sa-ti faca rau. Caci am mult popor in cetatea aceasta.
11. Si a stat in Corint un an si sase luni, invatand intre ei cuvantul lui Dumnezeu.
12. Dar pe cand Galion era proconsulul Ahaiei, iudeii s-au ridicat toti intr-un cuget impotriva lui Pavel si l-au adus la tribunal,
13. Zicand ca acesta cauta sa convinga pe oameni sa se inchine lui Dumnezeu, impotriva legii.
14. Si cand Pavel era gata sa deschida gura, Galion a zis catre iudei: Daca ar fi vreo nedreptate sau vreo fapta vicleana, o, iudeilor, v-as asculta precum se cuvine;
15. Dar daca sunt la voi nedumeriri despre invatatura si despre nume si despre legea voastra, vedeti-va voi insiva de ele. Judecator pentru acestea eu nu voiesc sa fiu.
16. Si i-a izgonit de la tribunal.
17. Si punand mana toti pe Sostene, mai-marele sinagogii, il bateau inaintea tribunalului. Dar Galion nu lua in seama nimic din acestea;
18. Iar Pavel, dupa ce a stat inca multe zile in Corint, si-a luat ramas bun de la frati si a plecat cu corabia in Siria, impreuna cu Priscila si cu Acvila, care si-a tuns capul la Chenhrea, caci facuse o fagaduinta.
19. Si au sosit la Efes si pe aceia i-a lasat acolo, iar el, intrand in sinagoga, discuta cu iudeii.
20. Si rugandu-l sa ramana la ei mai multa vreme, n-a voit,
21. Ci, despartindu-se de ei, a zis: Trebuie, negresit, ca sarbatoarea care vine s-o fac la Ierusalim, dar, cu voia Domnului, ma voi intoarce iarasi la voi. Si a plecat de la Efes, cu corabia.
22. Si coborandu-se la Cezareea, s-a suit (la Ierusalim) si, imbratisand Biserica, s-a coborat la Antiohia.
23. Si stand acolo catva timp, a plecat, strabatand pe rand tinutul Galatiei si Frigia, intarind pe toti ucenicii.
24. Iar un iudeu, cu numele Apollo, alexandrin de neam, barbat iscusit la cuvant, puternic fiind in Scripturi, a sosit la Efes.
25. Acesta era invatat in calea Domnului si, arzand cu duhul, graia si invata drept cele despre Iisus, cunoscand numai botezul lui Ioan.

26. Si el a inceput sa vorbeasca, fara sfiala, in sinagoga. Auzindu-l, Priscila si Acvila l-au luat cu ei si i-au aratat mai cu de-amanuntul calea lui Dumnezeu.
27. Si voind el sa treaca in Ahaia, l-au indemnat fratii si au scris ucenicilor sa-l primeasca. Si sosind (in Corint), a ajutat mult cu harul celor ce crezusera;
28. Caci cu tarie si in fata tuturor, el infrunta pe iudei, dovedind din Scripturi ca Iisus este Hristos.

CAPITOLUL 19

Pavel in Efes. Rascoala argintarului Dimitrie.

1. Si pe cand Apollo era in Corint, Pavel, dupa ce a strabatut partile de sus, a venit in Efes. Si gasind cativa ucenici,
2. A zis catre ei: Primit-ati voi Duhul Sfant cand ati crezut? Iar ei au zis catre el: Dar nici n-am auzit daca este Duh Sfant.
3. Si el a zis: Deci in ce v-ati botezat? Ei au zis: In botezul lui Ioan.
4. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat cu botezul pocaintei, spunand poporului sa creada in Cel ce avea sa vina dupa el, adica in Iisus Hristos.
5. Si auzind ei, s-au botezat in numele Domnului Iisus.
6. Si punandu-si Pavel mainile peste ei, Duhul Sfant a venit asupra lor si vorbeau in limbi si prooroceau.
7. Si erau toti ca la doisprezece barbati.
8. Si el, intrand in sinagoga, a vorbit cu indrazneala timp de trei luni, vorbind cu ei si cautand sa-i incredinteze de imparatia lui Dumnezeu.
9. Dar fiindca unii erau invartosati si nu credeau, barfind calea Domnului inaintea multimii, Pavel, plecand de la ei, a osebit pe ucenici, invatand in fiecare zi in scoala unuia Tiranus.
10. Si acesta a tinut vreme de doi ani, incat toti, cei ce locuiau in Asia, si iudei si elini, au auzit cuvantul Domnului.
11. Si Dumnezeu facea, prin mainile lui Pavel, minuni nemaiintalnite.
12. Incat si peste cei ce erau bolnavi se puneau stergare sau sorturi purtate de Pavel, si bolile se departau de ei, iar duhurile cele rele ieseau din ei.
13. Si au incercat unii dintre iudeii care cutreierau lumea, scotand demoni, sa cheme peste cei ce aveau duhuri rele, numele Domnului Iisus, zicand: Va jur pe Iisus, pe Care-l propovaduieste Pavel!
14. Iar cei care faceau aceasta erau cei sapte fii ai unuia Scheva, arhiereu iudeu.
15. Si raspunzand, duhul cel rau le-a zis: Pe Iisus Il cunosc si il stiu si pe Pavel, dar voi cine sunteti?
16. Si sarind asupra lor omul in care era duhul cel rau si biruindu-i, s-a intaratat asupra lor, incat ei au fugit goi si raniti din casa aceea.
17. Si acest lucru s-a facut cunoscut tuturor iudeilor si elinilor care locuiau in Efes, si frica a cazut peste toti acestia si se slavea numele Domnului Iisus.
18. Si multi dintre cei ce crezusera veneau ca sa se marturiseasca si sa spuna faptele lor.
19. Iar multi dintre cei ce facusera vrajitorie, aducand cartile, le ardeau in fata tuturor. Si au socotit pretul lor si au gasit cincizeci de mii de arginti.
20. Astfel crestea cu putere cuvantul Domnului si se intarea.
21. Si dupa ce s-au savarsit acestea, Pavel si-a pus in gand sa treaca prin Macedonia si prin Ahaia si sa se duca la Ierusalim, zicand ca: Dupa ce voi fi acolo, trebuie sa vad si Roma.
22. Si trimitand in Macedonia pe doi dintre cei care il slujeau, pe Timotei si pe Erast, el a ramas o vreme in Asia.
23. Si in vremea aceea s-a facut mare tulburare pentru calea Domnului.
24. Caci un argintar, cu numele Dimitrie, care facea temple de argint Artemisei si da mesterilor sai foarte mare castig,
25. I-a adunat pe acestia si pe cei care lucrau unele ca acestea, si le-a zis: Barbatilor, stiti ca din aceasta indeletnicire este castigul vostru.
26. Si voi vedeti si auziti ca nu numai in Efes, ci aproape in toata Asia, Pavel acesta, convingand, a intors multa multime, zicand ca nu sunt dumnezei cei facuti de maini.
27. Din aceasta nu numai ca meseria noastra e in primejdie sa ajunga fara trecere, dar si templul marii zeite Artemisa e in primejdie sa nu mai aiba nici un pret, iar cu vremea, marirea ei - careia i se inchina toata Asia si toata lumea - sa fie doborata.
28. Si auzind ei si umplandu-se de manie, strigau zicand: Mare este Artemisa efesenilor!
29. Si s-a umplut toata cetatea de tulburare si au pornit intr-un cuget la teatru, rapind impreuna pe macedonenii

Gaius si Aristarh, insotitorii lui Pavel.
30. Iar Pavel, voind sa intre in mijlocul poporului, ucenicii nu l-au lasat.
31. Inca si unii dintre dregatorii Asiei, care ii erau prieteni, trimitand la el, il rugau sa nu se duca la teatru.
32. Deci unii strigau una, altii strigau alta, caci adunarea era invalmasita, iar cei mai multi nu stiau pentru ce s-au adunat acolo.
33. Iar unii din multime l-au smuls pe Alexandru, pe care l-au impins inainte iudeii. Iar el, facand semn cu mana, voia sa se apere inaintea poporului.
34. Si cunoscand ei ca este iudeu, toti intr-un glas au strigat aproape doua ceasuri: Mare este Artemisa efesenilor!

35. Iar secretarul, potolind multimea, a zis: Barbati efeseni, cine este, intre oameni, care sa nu stie ca cetatea efesenilor este pazitoarea templului Artemisei celei mari si a statuii ei, cazuta din cer?
36. Deci, acestea fiind mai presus de orice indoiala, trebuie sa va linistiti si sa nu faceti nimic cu usurinta.
37. Caci ati adus pe barbatii acestia, care nu sunt nici furi de cele sfinte, nici nu hulesc pe zeita voastra.
38. Deci daca Dimitrie si mesterii cei impreuna cu el au vreo plangere impotriva cuiva, au judecatori si proconsuli care sa judece, si sa se cheme in judecata unii pe altii.
39. Iar daca urmariti altceva, se va hotari in adunarea cea legiuita,
40. Caci noi suntem in primejdie sa fim invinuiti de rascoala pentru ziua de azi, fiindca nu avem nici o pricina pentru care am putea da seama de tulburarea aceasta.
41. Zicand acestea, a slobozit adunarea.

CAPITOLUL 20

Pavel calatoreste iar prin Macedonia. Inviaza pe Eutihie in Troa. Isi ia ramas bun de la Biserica Efesului.

1. Iar dupa ce a incetat tulburarea, Pavel, chemand pe ucenici si dandu-le indemnuri, dupa ce si-a luat ramas bun, a iesit sa mearga in Macedonia.
2. Si strabatand acele parti si dand ucenicilor multe sfaturi si indemnuri, a sosit in Grecia.
3. Si a stat acolo trei luni. Dar cand era sa plece pe apa in Siria, iudeii au uneltit impotriva vietii lui, iar el s-a hotarat sa se intoarca prin Macedonia.
4. Si mergeau impreuna cu el, pana in Asia, Sosipatru al lui Piru din Bereea, Aristarh si Secundus din Tesalonic si Gaius din Derbe si Timotei, iar din Asia: Tihic si Trofim.
5. Acestia, plecand inainte, ne-au asteptat in Troa.
6. Iar noi, dupa zilele Azimelor, am pornit cu corabia de la Filipi si in cinci zile am sosit la ei in Troa, unde am ramas sapte zile.
7. In ziua intai a saptamanii (Duminica) adunandu-ne noi sa frangem painea, Pavel, care avea de gand sa plece a doua zi, a inceput sa le vorbeasca si a prelungit cuvantul lui pana la miezul noptii.
8. Iar in camera de sus, unde erau adunati, erau multe lumini aprinse.
9. Dar un tanar cu numele Eutihie, sezand pe fereastra, pe cand Pavel tinea lungul sau cuvant, a adormit adanc si, doborat de somn, a cazut jos de la catul al treilea, si l-au ridicat mort.
10. Iar Pavel, coborandu-se, s-a plecat peste el si, luandu-l in brate, a zis: Nu va tulburati, caci sufletul lui este in el.
11. Si suindu-se si frangand painea si mancand, a vorbit cu ei mult pana in zori, si atunci a plecat.
12. Iar pe tanar l-au adus viu si foarte mult s-au mangaiat.
13. Iar noi, venind la corabie, am plutit spre Asson, ca sa luam de acolo pe Pavel, caci astfel randuise el, voind sa mearga pe jos.
14. Dupa ce s-a intalnit cu noi la Asson, luandu-l cu noi, am venit la Mitilene.
15. Si de acolo, mergand cu corabia, am sosit a doua zi in fata insulei Hios. Iar in ziua urmatoare, am ajuns in Samos si, dupa ce am poposit la Troghilion, a doua zi am venit la Milet.
16. Caci Pavel hotarase sa treaca pe apa pe langa Efes, ca sa nu i se intarzie in Asia, pentru ca se grabea sa fie, daca i-ar fi cu putinta, la Ierusalim, de ziua Cincizecimii.
17. Si trimitand din Milet la Efes, a chemat la sine pe preotii Bisericii.
18. Si cand ei au venit la el, le-a zis: Voi stiti cum m-am purtat cu voi, in toata vremea, din ziua cea dintai, cand am venit in Asia,
19. Slujind Domnului cu toata smerenia si cu multe lacrimi si incercari care mi s-au intamplat prin uneltirile iudeilor.

20. Si cum n-am ascuns nimic din cele folositoare, ca sa nu vi le vestesc si sa nu va invat, fie inaintea poporului, fie prin case,
21. Marturisind si iudeilor si elinilor intoarcerea la Dumnezeu prin pocainta si credinta in Domnul nostru Iisus Hristos.
22. Iar acum iata ca fiind eu manat de Duhul, merg la Ierusalim, nestiind cele ce mi se vor intampla acolo,
23. Decat numai ca Duhul Sfant marturiseste prin cetati, spunandu-mi ca ma asteapta lanturi si necazuri.
24. Dar nimic nu iau in seama si nu pun nici un pret pe sufletul meu, numai sa implinesc calea mea si slujba mea pe care am luat-o de la Domnul Iisus, de a marturisi Evanghelia harului lui Dumnezeu.
25. Si acum, iata, eu stiu ca voi toti, printre care am petrecut propovaduind imparatia lui Dumnezeu, nu veti mai vedea fata mea.
26. Pentru aceea va marturisesc in ziua de astazi ca sunt curat de sangele tuturor.
27. Caci nu m-am ferit sa va vestesc toata voia lui Dumnezeu.
28. Drept aceea, luati aminte de voi insiva si de toata turma, intru care Duhul Sfant v-a pus pe voi episcopi, ca sa pastrati Biserica lui Dumnezeu, pe care a castigat-o cu insusi sangele Sau.
29. Caci eu stiu aceasta, ca dupa plecarea mea vor intra, intre voi, lupi ingrozitori, care nu vor cruta turma.
30. Si dintre voi insiva se vor ridica barbati, graind invataturi rastalmacite, ca sa traga pe ucenici dupa ei.
31. Drept aceea, privegheati, aducandu-va aminte ca, timp de trei ani, n-am incetat noaptea si ziua sa va indemn, cu lacrimi, pe fiecare dintre voi.
32. Si acum va incredintez lui Dumnezeu si cuvantului harului Sau, cel ce poate sa va zideasca si sa va dea mostenire intre toti cei sfintiti.
33. Argint, sau aur, sau haina, n-am poftit de la nimeni;
34. Voi insiva stiti ca mainile acestea au lucrat pentru trebuintele mele si ale celor ce erau cu mine.
35. Toate vi le-am aratat, caci ostenindu-va astfel, trebuie sa ajutati pe cei slabi si sa va aduceti aminte de cuvintele Domnului Iisus, caci El a zis: Mai fericit este a da decat a lua.
36. Si dupa ce a spus acestea, plecandu-si genunchii, s-a rugat impreuna cu toti acestia.
37. Si mare jale i-a cuprins pe toti si, cazand pe grumazul lui Pavel, il sarutau,
38. Cuprinsi de jale mai ales pentru cuvantul pe care il spusese, ca n-au sa mai vada fata lui. Si il petrecura la corabie.

CAPITOLUL 21

Pavel calatoreste de la Milet pana la Ierusalim. Iudeii pun mana pe el in templu.

1. Si dupa ce ne-am despartit de ei, am plecat pe apa si, mergand drept, am venit la Cos si a doua zi la Rodos, iar de acolo la Patara.
2. Si gasind o corabie, care mergea in Fenicia, ne-am urcat in ea si am plecat.
3. Si zarind Ciprul si lasandu-l la stanga, am plutit spre Siria si ne-am coborat in Tir, caci acolo corabia avea sa descarce povara.
4. Si gasind pe ucenici, am ramas acolo sapte zile. Acestia spuneau lui Pavel, prin duhul, sa nu se suie la Ierusalim.
5. Si cand am implinit zilele, iesind, am plecat, petrecandu-ne toti, impreuna cu femei si cu copii, pana afara din cetate si, plecand genunchii pe tarm, ne-am rugat.
6. Si ne-am imbratisat unii pe altii si ne-am urcat in corabie, iar aceia s-au intors la ale lor.
7. Iar noi, sfarsind calatoria noastra pe apa, de la Tir am venit la Ptolemaida si, imbratisand pe frati, am ramas la ei o zi.
8. Iar a doua zi, iesind, am venit la Cezareea. Si intrand in casa lui Filip binevestitorul, care era dintre cei sapte (diaconi), am ramas la el.
9. Si acesta avea patru fiice, fecioare, care prooroceau.
10. Si ramanand noi acolo mai multe zile, a coborat din Iudeea un prooroc cu numele Agav;
11. Si, venind el la noi, a luat braul lui Pavel si legandu-si picioarele si mainile a zis: Acestea zice Duhul Sfant: Pe barbatul al caruia este acest brau, asa il vor lega iudeii la Ierusalim si-l vor da in mainile neamurilor.
12. Si cand am auzit acestea, il rugam si noi si localnicii sa nu se suie la Ierusalim.
13. Atunci a raspuns Pavel: Ce faceti de plangeti si-mi sfasiati inima? Caci eu sunt gata nu numai sa fiu legat, ci sa si mor in Ierusalim pentru numele Domnului Iisus.

14. Si neinduplecandu-se el, ne-am linistit, zicand: Faca-se voia Domnului.
15. Iar dupa zilele acestea, pregatindu-ne, ne-am suit la Ierusalim.
16. Si au venit impreuna cu noi si dintre ucenicii din Cezareea, ducandu-ne la un oarecare Mnason din Cipru, vechi ucenic, la care am fost gazduiti.
17. Si sosind la Ierusalim, fratii ne-au primit cu bucurie.
18. Iar a doua zi Pavel a mers cu noi la Iacov si au venit acolo toti preotii.
19. Si imbratisandu-i le povestea cu de-amanuntul cele ce a facut Dumnezeu intre neamuri, prin slujirea lui.
20. Iar ei, auzind, slaveau pe Dumnezeu, si i-au zis: Vezi frate, cate mii de iudei au crezut si toti sunt plini de ravna pentru lege.
21. Si ei au auzit despre tine ca inveti pe toti iudeii, care traiesc printre neamuri, sa se lepede de Moise, spunandu-le sa nu-si taie imprejur copiii, nici sa umble dupa datini.
22. Ce este deci? Fara indoiala, trebuie sa se adune multime, caci vor auzi ca ai venit.
23. Fa, deci, ceea ce iti spunem. Noi avem patru barbati, care au asupra lor o fagaduinta;
24. Pe acestia luandu-i, curateste-te impreuna cu ei si cheltuieste pentru ei ca sa-si rada capul, si vor cunoaste toti ca nimic nu este (adevarat) din cele ce au auzit despre tine, dar ca tu insuti umbli dupa Lege si o pazesti.
25. Cat despre paganii care au crezut, noi le-am trimis o scrisoare, hotarandu-le sa se fereasca de ceea ce este jertfit idolilor si de sange si de (animal) sugrumat si de desfrau.
26. Atunci Pavel, luand cu el pe acei barbati, curatindu-se impreuna cu ei a doua zi, a intrat in templu, vestind implinirea zilelor curatirii, pana cand a fost adusa ofranda pentru fiecare din ei.
27. Si cand era sa se implineasca cele sapte zile, iudeii din Asia, vazandu-l in templu, au intaratat toata multimea si au pus mana pe el,
28. Strigand: Barbati israeliti, ajutati! Acesta este omul care invata pe toti pretutindeni, impotriva poporului si a Legii si a locului acestuia; inca si elini a adus in templu si a spurcat acest loc sfant.
29. Caci ei vazusera mai inainte cu el impreuna in cetate pe Trofim din Efes, pe care socoteau ca Pavel l-a adus in templu.
30. Si s-a miscat toata cetatea si poporul a alergat din toate partile si, punand mana pe Pavel, il trageau afara din templu si indata au inchis portile.
31. Dar cand cautau ei ca sa-l omoare, a ajuns veste la comandantul cohortei, ca tot Ierusalimul s-a tulburat.
32. Acela, luand indata ostasi si sutasi, a alergat la ei; iar ei, vazand pe comandant si pe ostasi, au incetat de a mai bate pe Pavel.
33. Apropiindu-se atunci comandantul, a pus mana pe el si a poruncit sa fie legat cu doua lanturi si intrebat cine este si ce a facut.
34. Iar unii strigau in multime una, altii altceva si neputand sa inteleaga adevarul, din cauza tulburarii, a poruncit sa fie dus in fortareata.
35. Cand a ajuns la trepte, a trebuit, de furia multimii, sa fie purtat de ostasi.
36. Caci mergea dupa el multime de popor, strigand: Omoara-l!
37. Si vrand sa-l duca in fortareata, Pavel a zis comandantului: Imi este ingaduit sa vorbesc ceva cu tine? Iar el a zis: Stii greceste?
38. Nu esti tu, oare, egipteanul care, inainte de zilele acestea, te-ai rasculat si ai scos in pustie pe cei patru mii de barbati razvratiti?
39. Si a zis Pavel: Eu sunt iudeu din Tarsul Ciliciei, cetatean al unei cetati care nu este neinsemnata. Te rog da-mi voie sa vorbesc catre popor.
40. Si dandu-i-se voie, Pavel, stand in picioare pe trepte, a facut poporului semn cu mana. Si facandu-se mare tacere, a vorbit in limba evreiasca, zicand:

CAPITOLUL 22

Pavel istoriseste iudeilor intamplarea convertirii lui la Hristos.

1. Barbati frati si parinti, ascultati acum, apararea mea fata de voi!
2. Si auzind ca le vorbea in limba evreiasca, au facut mai multa liniste, si el le-a zis:
3. Eu sunt barbat iudeu, nascut in Tarsul Ciliciei si crescut in cetatea aceasta, invatand la picioarele lui Gamaliel in chip amanuntit Legea parinteasca, plin fiind de ravna pentru Dumnezeu, precum si voi toti sunteti astazi.
4. Eu am prigonit pana la moarte aceasta cale, legand si dand la inchisoare si barbati si femei,

5. Precum marturiseste pentru mine si arhiereul si tot sfatul batranilor, de la care primind si scrisori catre frati, mergeam la Damasc, ca sa-i aduc legati la Ierusalim si pe cei ce erau acolo, spre a fi pedepsiti.
6. Dar pe cand mergeam eu si ma apropiam de Damasc, pe la amiaza, deodata o lumina puternica din cer m-a invaluit ca un fulger.
7. Si am cazut la pamant si am auzit un glas, zicandu-mi: Saule, Saule, de ce Ma prigonesti?
8. Iar eu am raspuns: Cine esti, Doamne? Zis-a catre mine: Eu sunt Iisus Nazarineanul, pe Care tu Il prigonesti.
9. Iar cei ce erau cu mine au vazut lumina si s-au infricosat, dar glasul Celui care imi vorbea ei nu l-au auzit.
10. Si am zis: Ce sa fac, Doamne? Iar Domnul a zis catre mine: Ridica-te si mergi in Damasc si acolo ti se va spune despre toate cele ce ti s-au randuit sa faci.
11. Si pentru ca nu mai vedeam, din cauza stralucirii acelei lumini, am venit in Damasc, fiind dus de mana de catre cei ce erau impreuna cu mine.
12. Iar un oarecare Anania, barbat evlavios, dupa Lege, marturisit de toti iudeii care locuiau in Damasc,
13. Venind la mine si stand alaturi, mi-a zis: Frate Saule, vezi iarasi! Si eu in ceasul acela l-am vazut.
14. Iar el a zis: Dumnezeul parintilor nostri te-a ales de mai inainte pe tine ca sa cunosti voia Lui si sa vezi pe Cel Drept si sa auzi glas din gura Lui;
15. Ca martor vei fi Lui, in fata tuturor oamenilor, despre cele ce ai vazut si auzit.
16. Si acum de ce zabovesti? Sculandu-te, boteaza-te si spala-ti pacatele, chemand numele Lui.
17. Si s-a intamplat, cand m-am intors la Ierusalim si ma rugam in templu, sa fiu in extaz,
18. Si sa-L vad zicandu-mi: Grabeste-te, si iesi degraba din Ierusalim, pentru ca nu vor primi marturia ta despre Mine.
19. Si eu am zis: Doamne, ei stiu ca eu duceam la inchisoare si bateam, prin sinagogi, pe cei care credeau in Tine;
20. Si cand se varsa sangele lui Stefan, mucenicul Tau, eram si eu de fata si incuviintam uciderea lui si pazeam hainele celor care il ucideau.
21. Si a zis catre mine: Mergi, ca Eu te voi trimite departe, la neamuri.
22. Si l-au ascultat pana la acest cuvant, si au ridicat glasul lor, zicand: Ia-l de pe pamant pe unul ca acesta! Caci nu se cuvine ca el sa mai traiasca.
23. Si strigand ei si aruncand hainele si azvarlind pulbere in aer,
24. Comandantul a poruncit sa-l duca in fortareata, spunand sa-l ia la cercetare, cu biciul, ca sa cunoasca pentru care pricina strigau asa impotriva lui.
25. Si cand l-au intins ca sa-l biciuiasca, Pavel a zis catre sutasul care era de fata: Oare va este ingaduit sa biciuiti un cetatean roman si nejudecat?
26. Si auzind sutasul s-a dus la comandant sa-i vesteasca, zicand: Ce ai de gand sa faci? Ca omul acesta este (cetatean) roman.
27. Si venind la el, comandantul i-a zis: Spune-mi, esti tu (cetatean) roman? Iar el a zis: Da!
28. Si a raspuns comandantul: Eu am dobandit aceasta cetatenie cu multa cheltuiala. Iar Pavel a zis: Eu insa m-am si nascut.
29. Deci cei ce erau gata sa-l ia la cercetare s-au departat indata de la el, iar comandantul s-a temut, afland ca el este (cetatean) roman si ca a fost legat.
30. Si a doua zi, voind sa cunoasca adevarul, pentru care era parat de iudei, l-a dezlegat si a poruncit sa se adune arhiereii si tot sinedriul si, aducand pe Pavel, l-a pus inaintea lor.

CAPITOLUL 23

Saducheii si fariseii nu se inteleg in privinta lui Pavel. El vede, noaptea, pe Domnul. Uneltirile iudeilor. Pavel e dus la Cezareea.

1. Si Pavel, fixand sinedriul cu privirea, a zis: Barbati frati, eu cu bun cuget am vietuit inaintea lui Dumnezeu pana in ziua aceasta.
2. Arhiereul Anania a poruncit celor ce sedeau langa el sa-l bata peste gura.
3. Atunci Pavel a zis catre el: Te va bate Dumnezeu, perete varuit! Si tu sezi sa ma judeci pe mine dupa Lege, si, calcand Legea, poruncesti sa ma bata?
4. Iar cei ce stateau langa el au zis: Pe arhiereul lui Dumnezeu il faci tu de ocara?
5. Iar Pavel a zis: Fratilor, nu stiam ca este arhiereu; caci este scris: "Pe mai-marele poporului tau sa nu-l vorbesti de rau".

6. Dar Pavel, stiind ca o parte erau saduchei si cealalta farisei, a strigat in sinedriu: Barbati frati! Eu sunt fariseu, fiu de farisei. Pentru nadejdea si invierea mortilor sunt eu judecat!
7. Si graind el aceasta, intre farisei si saduchei s-a iscat neintelegere si multimea s-a dezbinat;
8. Caci saducheii zic ca nu este inviere, nici inger, nici duh, iar fariseii marturisesc si una si alta.
9. Si s-a facut mare strigare, si, ridicandu-se unii carturari din partea fariseilor, se certau zicand: Nici un rau nu gasim in acest om; iar daca i-a vorbit lui un duh sau inger, sa nu ne impotrivim lui Dumnezeu.
10. Deci facandu-se mare neintelegere si temandu-se comandantul ca Pavel sa nu fie sfasiat de ei, a poruncit ostasilor sa se coboare si sa-l smulga din mijlocul lor si sa-l duca in fortareata.
11. Iar in noaptea urmatoare, aratandu-i-Se, Domnul i-a zis: Indrazneste, Pavele! Caci precum ai marturisit cele despre Mine la Ierusalim, asa trebuie sa marturisesti si la Roma.
12. Iar cand s-a facut ziua, iudeii, facand sfat impotriva-i, s-au legat cu blestem zicand ca nu vor manca, nici nu vor bea pana ce nu vor ucide pe Pavel.
13. Si cei ce facusera intre ei acest juramant erau mai multi de patruzeci,
14. Care, ducandu-se la arhierei si la batrani, au zis: Ne-am legat pe noi insine cu blestem sa nu gustam nimic pana ce nu vom ucide pe Pavel.
15. Acum deci voi, impreuna cu sinedriul, faceti cunoscut comandantului sa-l coboare maine la voi, ca avand sa cerceteze mai cu de-amanuntul cele despre el; iar noi, inainte de a se apropia el, suntem gata sa-l ucidem.
16. Dar fiul surorii lui Pavel, auzind despre aceasta uneltire, ducandu-se si intrand in fortareata, i-a vestit lui Pavel.

17. Si chemand Pavel pe unul din sutasi, i-a zis: Du pe tanarul acesta la comandant, caci are sa-i vesteasca ceva.
18. Iar el, luandu-l, l-a dus la comandant si a zis: Pavel cel legat, chemandu-ma, m-a rugat sa aduc pe acest tanar la tine, avand sa-ti spuna ceva.
19. Comandantul, luandu-l de mana, s-a retras cu el la o parte si il intreba: Ce ai sa-mi vestesti?
20. Iar el a zis ca iudeii s-au inteles sa te roage, ca maine sa-l cobori pe Pavel la sinedriu, ca avand sa cerceteze mai cu de-amanuntul despre el;
21. Dar tu sa nu te increzi in ei, caci dintre ei il pandesc mai multi de patruzeci de barbati, care s-au legat cu blestem sa nu manance, nici sa bea pana ce nu-l vor ucide; si acum ei sunt gata, asteptand aprobarea ta.
22. Deci comandantul a dat drumul tanarului, poruncindu-i: Nimanui sa nu spui ca mi-ai facut cunoscut acestea.
23. Si chemand la sine pe doi dintre sutasi, le-a zis: Pregatiti de la ceasul al treilea din noapte doua sute de ostasi, saptezeci de calareti si doua sute de sulitasi, ca sa mearga pana la Cezareea.
24. Si sa fie animale (de calarie), ca punand pe Pavel sa-l duca teafar la Felix procuratorul.
25. Scriind o scrisoare, avand acest cuprins:
26. Claudius Lysias, prea puternicului procurator, Felix, salutare!
27. Pe acest barbat, prins de iudei si avand sa fie ucis de ei, mergand eu cu oaste l-am scos, afland ca este (cetatean) roman.
28. Si vrand sa stiu pricina pentru care il parau, l-am coborat la sinedriul lor.
29. Si am aflat ca este parat pentru intrebari din legea lor, dar fara sa aiba vreo vina vrednica de moarte sau de lanturi.
30. Si vestindu-mi-se ca va sa fie o cursa impotriva acestui barbat din partea iudeilor, indata l-am trimis la tine, poruncind si parasilor sa spuna inaintea ta cele ce au asupra lui. Fii sanatos!
31. Deci ostasii, luand pe Pavel, precum li se poruncise, l-au adus noaptea la Antipatrida.
32. Iar a doua zi, lasand pe calareti sa mearga cu el, s-au intors la fortareata.
33. Si ei, intrand in Cezareea si dand procuratorului scrisoarea, i-au infatisat si pe Pavel.
34. Si citind procuratorul si intreband din ce provincie este el si afland ca este din Cilicia,
35. A zis: Te voi asculta cand vor veni si parasii tai. Si a poruncit sa fie pazit in pretoriul lui Irod.

CAPITOLUL 24

Pavel se dezvinovateste inaintea marelui Felix.

1. Iar dupa cinci zile s-a coborat arhiereul Anania cu cativa batrani si cu un oarecare retor Tertul, care s-au infatisat procuratorului impotriva lui Pavel.
2. Iar dupa ce l-au chemat pe Pavel, Tertul a inceput sa-l invinuiasca, zicand: Prin tine dobandim multa pace si indreptarile facute acestui neam, prin purtarea ta de grija,

3. Totdeauna si pretutindeni le primim, prea puternice Felix, cu toata multumirea.
4. Dar, ca sa nu te ostenesc mai mult, te rog sa ne asculti, pe scurt, cu bunavointa ta.
5. Caci am aflat pe omul acesta ca o ciuma si urzitor de razvratiri printre toti iudeii din lume, fiind capetenia eresului nazarinenilor,
6. Care a incercat sa pangareasca si templul si pe care l-am prins si am voit sa-l judecam dupa legea noastra.
7. Dar venind Lysias comandantul l-a scos cu de-a sila din mainile noastre,
8. Poruncind parasilor lui sa vina la tine. De la el vei putea, cercetand tu insuti, sa cunosti toate invinuirile aduse de noi.
9. Iar iudeii impreuna sustineau, zicand ca acestea asa sunt.
10. Si, procuratorul facandu-i semn sa vorbeasca, Pavel a raspuns: Fiindca stiu ca de multi ani esti judecator acestui neam, bucuros vorbesc pentru apararea mea.
11. Tu poti sa afli ca nu sunt mai mult decat douasprezece zile de cand m-am suit la Ierusalim ca sa ma inchin.
12. Si nici in templu nu m-au gasit discutand cu cineva sau facand tulburare in multime, nici in sinagogi, nici in cetate,
13. Nici nu pot sa-ti dovedeasca cele ce spun acum impotriva mea.
14. Si-ti marturisesc aceasta, ca asa ma inchin Dumnezeului parintilor mei, dupa invatatura pe care ei o numesc eres, si cred toate cele scrise in Lege si in Prooroci,
15. Avand nadejde in Dumnezeu, pe care si acestia insisi o asteapta, ca va sa fie invierea mortilor: si a dreptilor si a nedreptilor.
16. Si intru aceasta ma straduiesc si eu ca sa am totdeauna inaintea lui Dumnezeu si a oamenilor un cuget neintinat.
17. Dupa multi ani, am venit ca sa aduc neamului meu milostenii si prinoase,
18. Cand niste iudei din Asia m-au gasit, curatit, in templu, dar nu cu multime, nici cu galceava.
19. Aceia trebuia sa fie de fata inaintea ta si sa ma invinuiasca, daca aveau ceva impotriva mea;
20. Sau chiar acestia sa spuna ce nedreptate mi-au gasit cand am stat inaintea sinedriului,
21. Decat numai pentru acest singur cuvant pe care l-am strigat stand intre ei, ca pentru invierea mortilor sunt eu astazi judecat intre voi.
22. Si Felix, auzind acestea, i-a amanat, cunoscand destul de bine cele privitoare la invatatura (crestina), zicand: Cand se va cobori comandantul Lysias, voi hotari asupra acelora ale voastre.
23. Si a poruncit sutasului sa tina pe Pavel sub paza, dar sa-i lase tihna si sa nu opreasca pe nimeni dintre ai lui, ca sa vina sa-i slujeasca.
24. Iar dupa cateva zile, Felix, venind cu Drusila, femeia lui, care era din neamul iudeilor, a trimis sa cheme pe Pavel si l-a ascultat despre credinta in Hristos Iisus.
25. Si vorbind el despre dreptate si despre infranare si despre judecata viitoare, Felix s-a infricosat si a raspuns: Acum mergi, si cand voi gasi timp potrivit te voi mai chema.
26. In acelasi timp el nadajduia ca i se vor da bani de catre Pavel; de aceea, si mai des trimitand sa-l cheme, vorbea cu el.
27. Dar cand s-au implinit doi ani, in locul lui Felix a urmat Porcius Festus. Si voind sa le fie iudeilor pe plac, Felix a lasat pe Pavel legat.

CAPITOLUL 25

Pavel inaintea procuratorului Porcius Festus si a regelui Agripa.

1. Deci Festus, trecand in tinutul sau, dupa trei zile s-a suit de la Cezareea la Ierusalim.
2. Si arhiereii si fruntasii iudeilor i s-au infatisat cu invinuiri impotriva lui Pavel si il rugau,
3. Cerandu-i ca o favoare asupra lui, sa fie trimis la Ierusalim, pregatind cursa ca sa-l ucida pe drum.
4. Dar Festus a raspuns ca Pavel e pazit Cezareea si ca el insusi avea sa plece in curand.
5. Deci a zis el: Cei dintre voi care pot, sa se coboare cu mine, si daca este ceva rau in acest barbat, sa-l invinovateasca.
6. Si ramanand la ei nu mai mult de opt sau zece zile, s-a coborat in Cezareea, iar a doua zi, sezand la judecata, a poruncit sa fie adus Pavel.
7. Si venind el, iudeii coborati din Ierusalim l-au inconjurat, aducand impotriva lui multe si grele invinuiri, pe care nu puteau sa le dovedeasca.
8. Iar Pavel se apara: N-am gresit cu nimic nici fata de legea iudeilor, nici fata de templu, nici fata de Cezarul.

9. Iar Festus, voind sa faca placere iudeilor, raspunzand lui Pavel, a zis: Vrei sa mergi la Ierusalim si acolo sa fi judecat inaintea mea pentru acestea?
10. Dar Pavel a zis: Stau la judecata Cezarului, unde trebuie sa fiu judecat. Iudeilor nu le-am facut nici un rau, precum mai bine stii si tu.
11. Dar daca fac nedreptate si am savarsit ceva vrednic de moarte, nu ma feresc de moarte; daca insa nu este nimic din cele de care ei ma invinuiesc - nimeni nu poate sa ma daruiasca lor. Cer sa fiu judecat de Cezarul.
12. Atunci Festus, vorbind cu sfatul sau, a raspuns: Ai cerut sa fii judecat de Cezarul, la Cezarul te vei duce.
13. Si dupa ce au trecut cateva zile, regele Agripa si Berenice au sosit la Cezareea, ca sa salute pe Festus.
14. Si ramanand acolo mai multe zile, Festus a vorbit regelui despre Pavel, zicand: Este aici un barbat, lasat legat de Felix,
15. In privinta caruia, cand am fost in Ierusalim, mi s-au infatisat arhiereii si batranii iudeilor, cerand osandirea lui.

16. Eu le-am raspuns ca romanii n-au obiceiul sa dea pe vreun om la pierzare, inainte ca cel invinuit sa aiba de fata pe parasii lui si sa aiba putinta sa se apere pentru vina sa.
17. Adunandu-se deci ei aici si nefacand eu nici o amanare, a doua zi am stat la judecata si am poruncit sa fie adus barbatul.
18. Dar parasii care s-au ridicat impotriva lui nu i-au adus nici o invinuire dintre cele rele, pe care le banuiam eu,
19. Ci aveau cu el niste neintelegeri cu privire la religia lor si la un oarecare Iisus mort, de Care Pavel zice ca traieste.
20. Si nedumerindu-ma cu privire la cercetarea acestor lucruri, l-am intrebat daca voieste sa mearga la Ierusalim si sa fie judecat acolo pentru acestea.
21. Dar Pavel, cerand sa fie retinut pentru judecata Cezarului, am poruncit sa fie tinut pana ce il voi trimite la Cezarul.
22. Iar Agripa a zis catre Festus: As vrea sa aud si eu pe acest om. Iar el a zis: Maine il vei auzi.
23. Deci a doua zi, Agripa si Berenice venind cu mare alai si intrand in sala de judecata impreuna cu tribunii si cu barbatii cei mai de frunte ai cetatii, Festus a dat porunca sa fie adus Pavel.
24. Si a zis Festus: Rege Agripa, si voi toti barbatii care sunteti cu noi de fata, vedeti pe acela pentru care toata multimea iudeilor a venit la mine, si in Ierusalim si aici, strigand ca el nu trebuie sa mai traiasca.
25. Iar eu am inteles ca n-a facut nimic vrednic de moarte; iar el insusi cerand sa fie judecat de Cezarul, am hotarat sa-l trimit.
26. Dar ceva sigur sa scriu stapanului despre el, nu am. De aceea l-am adus inaintea voastra si mai ales inaintea ta, rege Agripa, ca, dupa ce va fi cercetat, sa am ce sa scriu,
27. Caci mi se pare nepotrivit sa-l trimit legat, fara sa arat invinuirile ce i se aduc.

CAPITOLUL 26

Pavel se dezvinovateste inaintea lui Festus si a regelui Agripa. Amandoi il gasesc nevinovat.

1. Agripa a zis catre Pavel: Iti este ingaduit sa vorbesti pentru tine. Atunci Pavel, intinzand mana, se apara:
2. Ma socotesc fericit, o, rege Agripa, ca astazi, inaintea ta, pot sa ma apar de toate cate ma invinuiesc iudeii;
3. Mai ales, pentru ca tu cunosti toate obiceiurile si neintelegerile iudeilor. De aceea te rog sa ma asculti cu ingaduinta.
4. Vietuirea mea din tinerete, cum a fost ea de la inceput in poporul meu si in Ierusalim, o stiu toti iudeii.
5. Daca vor sa dea marturie, ei stiu despre mine, de mult, ca am trait ca fariseu, in tagma cea mai riguroasa a religiei noastre.
6. Si acum stau la judecata pentru nadejdea fagaduintei facute de Dumnezeu catre parintii nostri,
7. Si la care cele douasprezece semintii ale noastre, slujind lui Dumnezeu fara incetare, zi si noapte, nadajduiesc sa ajunga. Pentru nadejdea aceasta, o, rege Agripa, sunt parat de iudei.
8. De ce se socoteste la voi lucru de necrezut ca Dumnezeu inviaza pe cei morti?
9. Eu unul am socotit, in sinea mea, ca fata de numele lui Iisus Nazarineanul trebuia sa fac multe impotriva;
10. Ceea ce am si facut in Ierusalim, si pe multi dintre sfinti i-am inchis in temnite cu puterea pe care o luasem de la arhierei. Iar cand erau dati la moarte, mi-am dat si eu incuviintarea.
11. Si ii pedepseam adesea prin toate sinagogile si-i sileam sa huleasca si, mult infuriindu-ma impotriva lor, ii urmaream pana si prin cetatile de din afara;

12. Si in felul acesta, mergand si la Damasc, cu putere si cu insarcinare de la arhierei,
13. Am vazut, o, rege, la amiaza, in calea mea, o lumina din cer, mai puternica decat stralucirea soarelui, stralucind imprejurul meu si a celor ce mergeau impreuna cu mine.
14. Si noi toti cazand la pamant, eu am auzit un glas care-mi zicea in limba evreiasca: Saule, Saule, de ce Ma prigonesti? Greu iti este sa lovesti in tepusa cu piciorul.
15. Iar eu am zis: Cine esti Doamne? Iar Domnul a zis: Eu sunt Iisus, pe Care tu Il prigonesti.
16. Dar, scoala-te si stai pe picioarele tale. Caci spre aceasta M-am aratat tie: ca sa te randuiesc slujitor si martor, si al celor ce ai vazut, si al celor intru care Ma voi arata tie.
17. Alegandu-te pe tine din popor si din neamurile la care te trimit,
18. Sa le deschizi ochii, ca sa se intoarca de la intuneric la lumina si de la stapanirea lui satana la Dumnezeu, ca sa ia iertarea pacatelor si parte cu cei ce s-au sfintit, prin credinta in Mine.
19. Drept aceea, rege Agripa, n-am fost neascultator cerestii aratari;
20. Ci mai intai celor din Damasc si din Ierusalim, si din toata tara Iudeii, si neamurilor le-am vestit sa se pocaiasca si sa se intoarca la Dumnezeu, facand lucruri vrednice de pocainta.
21. Pentru acestea, iudeii, prinzandu-ma in templu, incercau sa ma ucida.
22. Dobandind deci ajutorul de la Dumnezeu, am stat pana in ziua aceasta, marturisind la mic si la mare, fara sa spun nimic decat ceea ce si proorocii si Moise au spus ca va sa fie:
23. Ca Hristos avea sa patimeasca si sa fie cel dintai inviat din morti si sa vesteasca lumina si poporului si neamurilor.
24. Si acestea graind el, intru apararea sa, i-a zis Festus cu glas mare: Pavele, esti nebun! Invatatura ta cea multa te duce la nebunie.
25. Iar Pavel a zis: Nu sunt nebun, prea puternice Festus, ci graiesc cuvintele adevarului si ale intelepciunii.
26. Regele stie despre acestea, si in fata lui vorbesc fara sfiala, fiind incredintat ca nimic nu i-a ramas ascuns, pentru ca aceasta nu s-a intamplat, intr-un ungher.
27. Crezi tu, rege Agripa, in prooroci? Stiu ca crezi.
28. Iar Agripa a zis catre Pavel: Cu putin de nu ma induplеci sa ma fac si eu crestin!
29. Iar Pavel a zis: Ori cu putin, ori cu mult, eu m-as ruga lui Dumnezeu ca nu numai tu, ci si toti care ma asculta astazi sa fie asa cum sunt si eu, afara de aceste lanturi.
30. Si s-a ridicat si regele si guvernatorul si Berenice si cei care sedeau impreuna cu ei,
31. Si plecand, vorbeau unii cu altii zicand: Omul acesta n-a facut nimic vrednic de moarte sau de lanturi.
32. Iar Agripa a zis lui Festus: Acest om putea sa fie lasat liber, daca n-ar fi cerut sa fie judecat de Cezarul.

CAPITOLUL 27

Pavel, in lanturi, e pornit cu corabia spre Italia. Greutatile calatoriei. Corabia se sfarama, langa Malta, dar oamenii scapa.

1. Iar dupa ce s-a hotarat sa plecam pe apa in Italia, au dat in primire pe Pavel si pe alti cativa legati unui sutas cu numele Iuliu, din cohorta Augusta.
2. Si intorcandu-se pe o corabie de la Adramit, care avea sa treaca prin locurile de pe coasta Asiei, am plecat; si era cu noi Aristarh, macedonean din Tesalonic.
3. Si a doua zi am ajuns la Sidon. Iuliu, purtandu-se fata de Pavel cu omenie, i-a dat voie sa se duca la prieteni ca sa primeasca purtarea lor de grija.
4. Si plecand de acolo, am plutit pe langa Cipru, pentru ca vanturile erau impotriva.
5. Si strabatand marea Ciliciei si a Pamfiliei, am sosit la Mira Liciei.
6. Si gasind sutasul acolo o corabie din Alexandria plutind spre Italia, ne-a suit in ea.
7. Si multe zile plutind cu incetineala, abia am ajuns in dreptul Cnidului si, fiindca vantul nu ne slabea am plutit pe sub Creta, pe langa Salmone.
8. Si abia trecand noi pe langa ea, am ajuns intr-un loc numit Limanuri Bune, de care era aproape orasul Lasea.
9. Si trecand multa vreme si plutirea fiind periculoasa, fiindca trecuse si postul (sarbatorii Ispasirii, care se tinea la evrei toamna), Pavel ii indemna,
10. Zicandu-le: Barbatilor, vad ca plutirea va sa fie cu necaz si cu multa paguba, nu numai pentru incarcatura si pentru corabie, ci si pentru sufletele noastre.
11. Iar sutasul se incredea mai mult in carmaci si in stapanul corabiei decat in cele spuse de Pavel.

12. Si limanul nefiind bun de iernat, cei mai multi dintre ei au dat sfatul sa plecam de acolo si, daca s-ar putea, sa ajungem si sa iernam la Fenix, un port al Cretei, deschis spre vantul de miazazi-apus si spre vantul de miazanoapte-apus.
13. Si sufland usor un vant de miazazi si crezand ca sunt in stare sa-si implineasca gandul, ridicand ancora, pluteau cat mai aproape de Creta.
14. Si nu dupa multa vreme s-a pornit asupra ei un vant puternic, numit Euroclidon (dinspre miazanoapte-rasarit).
15. Si smulgand corabia, iar ea neputand sa mearga impotriva vantului, ne-am lasat dusi in voia lui.
16. Si trecand pe langa o insula mica, numita Clauda, cu greu am putut sa fim stapani pe corabie.
17. Si dupa ce au ridicat-o, au folosit unelte ajutatoare, incingand corabia pe dedesubt. Si temandu-se sa nu cada in Sirta, au lasat panzele jos si erau dusi asa.
18. Si fiind tare loviti de furtuna, in ziua urmatoare au aruncat incarcatura.
19. Si a treia zi, cu mainile lor, au aruncat uneltele corabiei.
20. Si nearatandu-se nici soarele, nici stelele, timp de mai multe zile, si amenintand furtuna mare, ni se luase orice nadejde de scapare.
21. Si fiindca nu mancasera de mult, Pavel, stand in mijlocul lor, le-a zis: Trebuia, o, barbatilor, ca ascultandu-ma pe mine, sa nu fi plecat din Creta; si n-ati fi indurat nici primejdia aceasta, nici paguba aceasta.
22. Dar acum va indemn sa aveti voie buna, caci nici un suflet dintre voi nu va pieri, ci numai corabia.
23. Caci mi-a aparut in noaptea aceasta un inger al Dumnezeului, al Caruia eu sunt si Caruia ma inchin,
24. Zicand: Nu te teme, Pavele. Tu trebuie sa stai inaintea Cezarului; si iata, Dumnezeu ti-a daruit pe toti cei ce sunt in corabie cu tine.
25. De aceea, barbatilor, aveti curaj, caci am incredere in Dumnezeu, ca asa va fi dupa cum mi s-a spus.
26. Si trebuie sa ajungem pe o insula.
27. Si cand a fost a paisprezecea noapte de cand eram purtati incoace si incolo pe Adriatica, pe la miezul noptii corabierii au presimtit ca se apropie de un tarm.
28. Si aruncand masuratoarea in jos au gasit douazeci de stanjeni si, trecand putin mai departe si masurand iarasi, au gasit cincisprezece stanjeni.
29. Si temandu-se ca nu cumva sa nimerim pe locuri stancoase, au aruncat patru ancore de la partea din urma a corabiei, si doreau sa se faca ziua.
30. Dar corabierii cautau sa fuga din corabie si au coborat luntrea in mare, sub motiv ca vor sa intinda si ancorele de la partea dinainte.
31. Pavel a spus sutasului si ostasilor: Daca acestia nu raman in corabie, voi nu puteti sa scapati.
32. Atunci ostasii au taiat funiile luntrei si au lasat-o sa cada.
33. Iar, pana sa se faca ziua, Pavel ii ruga pe toti sa manance, zicandu-le: Paisprezece zile sunt azi de cand n-ati mancat, asteptand si nimic gustand.
34. De aceea, va rog sa mancati, caci aceasta este spre scaparea voastra. Ca nici unuia din voi un fir de par din cap nu-i va pieri.
35. Si zicand acestea si luand paine, a multumit lui Dumnezeu inaintea tuturor si, frangand, a inceput sa manance.
36. Si devenind toti voiosi, au luat si ei si au mancat.
37. Si eram in corabie, de toti, doua sute saptezeci si sase de suflete.
38. Si saturandu-se de bucate, au usurat corabia, aruncand graul in mare.
39. Si cand s-a facut ziua, ei n-au cunoscut pamantul, dar au zarit un san de mare, avand tarm nisipos, in care voiau, daca ar putea, sa scoata corabia.
40. Si desfacand ancorele, le-au lasat in mare, slabind totodata funiile carmelor si, ridicand panza din frunte in bataia vantului, se indreptau spre tarm.
41. Si cazand pe un damb de nisip au intepenit corabia si partea dinainte, infigandu-se, statea neclintita, iar partea dinapoi se sfarama de puterea valurilor.
42. Iar ostasii au facut sfat sa omoare pe cei legati, ca sa nu scape vreunul, inotand.
43. Dar sutasul, voind sa fereasca pe Pavel, i-a impiedicat de la gandul lor si a poruncit ca aceia care pot sa inoate, aruncandu-se cei dintai, sa iasa la uscat;
44. Iar ceilalti, care pe scanduri, care pe cate ceva de la corabie. Si asa au ajuns cu totii sa scape, la uscat.

CAPITOLUL 28

Localnicii din Malta sunt bucurosi de oaspeti. Pavel vindeca pe bolnavi. Soseste in Italia si la Roma si predica doi

ani.

1. Si dupa ce am scapat, am aflat ca insula se numeste Malta.
2. Iar locuitorii ei ne aratau o deosebita omenie, caci, aprinzand foc, ne-au luat pe toti la ei din pricina ploii care era si a frigului.
3. Si strangand Pavel gramada de gateje si punandu-le in foc, o vipera a iesit de caldura si s-a prins de mana lui.
4. Si cand locuitorii au vazut vipera atarnand de mana lui, ziceau unii catre altii: Desigur ca ucigas este omul acesta, pe care dreptatea nu l-a lasat sa traiasca, desi a scapat din mare.
5. Deci el, scuturand vipera in foc, n-a patimit nici un rau.
6. Iar ei asteptau ca el sa se umfle, sau sa cada deodata mort. Dar asteptand ei mult si vazand ca nu i se intampla nimic rau, si-au schimbat gandul si ziceau ca el este un zeu.
7. Si imprejurul acelui loc erau tarinile capeteniei insulei, Publius, care, primindu-ne, ne-a gazduit prietenos trei zile.
8. Si s-a intamplat ca tatal lui Publius zacea in pat, cuprins de friguri si de urdinare cu sange, la care intrand Pavel si rugandu-se, si-a pus mainile peste el si l-a vindecat.
9. Si intamplandu-se aceasta, veneau la el si ceilalti din insula care aveau boli si se vindecau;
10. Si acestia ne-au cinstit mult si, cand am plecat, ne-au pus la indemana toate cele de trebuinta.
11. Dupa trei luni am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase in insula si care avea pe ea insemnul Dioscurilor.
12. Si ajungand la Siracuza, am ramas acolo trei zile.
13. De unde, inconjurand, am sosit la Regium. Si dupa o zi, sufland vant de miazazi, am ajuns la Puteoli in cealalta zi.

14. Gasind acolo frati, am fost rugati sa ramanem la ei sapte zile. Si asa am venit la Roma.
15. Si de acolo, auzind fratii cele despre noi, au venit intru intampinarea noastra pana la Forul lui Apius si la Trei Taverne, pe care, vazandu-i, Pavel a multumit lui Dumnezeu si s-a imbarbatat.
16. Iar cand am intrat in Roma, sutasul a predat pe cei legati comandantului taberei, iar lui Pavel i s-a ingaduit sa locuiasca aparte cu ostasul care il pazea.
17. Si dupa trei zile Pavel a chemat la el pe cei care erau fruntasii iudeilor. Si, adunandu-se, zicea catre ei: Barbati frati, desi eu n-am facut nimic rau impotriva poporului (nostru) sau a datinilor parintesti, am fost predat de la Ierusalim, in mainile romanilor.
18. Acestia, dupa ce m-au cercetat, voiau sa-mi dea drumul, fiindca nu era in mine nici o vina vrednica de moarte.
19. Dar iudeii, impotrivindu-mi-se, am fost nevoit sa cer sa fiu judecat de Cezarul, dar nu ca as avea de adus vreo para neamului meu.
20. Deci pentru aceasta cauza v-am chemat sa va vad si sa vorbesc cu voi. Caci pentru nadejdea lui Israel ma aflu eu in acest lant.
21. Iar ei au zis catre el: Noi n-am primit din Iudeea nici scrisori despre tine, nici nu a venit cineva dintre frati, ca sa ne vesteasca sau sa ne vorbeasca ceva rau despre tine.
22. Dar dorim sa auzim de la tine cele ce gandesti; caci despre eresul acesta ne este cunoscut; ca pretutindeni i se sta impotriva.
23. Deci, randuindu-i o zi, au venit la el, la gazda, mai multi. Si de dimineata pana seara, el le vorbea, dand marturie despre imparatia lui Dumnezeu, cautand sa-i incredinteze despre Iisus din Legea lui Moise si din prooroci.
24. Si unii credeau celor spuse, iar altii nu credeau.
25. Si neintelegandu-se unii cu altii, au plecat, zicand Pavel un cuvant ca: Bine a vorbit Duhul Sfant prin Isaia proorocul, catre parintii nostri,
26. Cand a zis: "Mergi la poporul acesta si zi: Cu auzul veti auzi si nu veti intelege si uitandu-va veti privi, dar nu veti vedea.
27. Caci inima acestui popor s-a invartosat si cu urechile greu au auzit si ochii lor i-au inchis. Ca nu cumva sa vada cu ochii si sa auda cu urechile si cu inima sa inteleaga si sa se intoarca si Eu sa-l vindec".
28. Deci cunoscut sa va fie voua ca aceasta mantuire a lui Dumnezeu s-a trimis paganilor, si ei vor asculta.
29. Si dupa ce a zis el acestea, iudeii au plecat avand intre ei mare neintelegere.
30. Iar Pavel a ramas doi ani intregi in casa luata de el cu chirie, si primea pe toti care veneau la el,
31. Propovaduind imparatia lui Dumnezeu si invatand cele despre Domnul Iisus Hristos, cu toata indrazneala si fara nici o piedica.

EPISTOLA CATRE ROMANI
A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1
Evanghelia arata indreptarea din credinta, pentru neamuri. Judecata lor, pentru ca nu pazesc legea firii.

1. Pavel, rob al lui Iisus Hristos, chemat de El apostol, randuit pentru vestirea Evangheliei lui Dumnezeu,
2. Pe care a fagaduit-o mai inainte, prin proorocii Sai, in Sfintele Scripturi,
3. Despre Fiul Sau, Cel nascut din samanta lui David, dupa trup,
4. Care a fost randuit Fiu al lui Dumnezeu intru putere, dupa Duhul sfinteniei, prin invierea Lui din morti, Iisus Hristos, Domnul nostru,
5. Prin Care am primit har si apostolie, ca sa aduc, in numele Sau, la ascultarea credintei, toate neamurile,
6. Intru care sunteti si voi chemati ai lui Iisus Hristos:
7. Tuturor celor ce sunteti in Roma, iubiti de Dumnezeu, chemati si sfinti: har voua si pace de la Dumnezeu, Tatal nostru, si de la Domnul Iisus Hristos!
8. Multumesc, intai Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toti, fiindca credinta voastra se vesteste in toata lumea.
9. Caci martor imi este Dumnezeu, Caruia Ii slujesc cu duhul meu, intru Evanghelia Fiului Sau, ca neincetat fac pomenire despre voi,
10. Cerand totdeauna in rugaciunile mele ca sa am cumva, prin vointa Lui, vreodata, bun prilej ca sa vin la voi.
11. Pentru ca doresc mult sa va vad ca sa va impartasesc vreun dar duhovnicesc, spre intarirea voastra.
12. Si aceasta ca sa ma mangai impreuna cu voi prin credinta noastra laolalta, a voastra si a mea.
13. Fratilor, nu vreau ca voi sa nu stiti ca, de multe ori, mi-am pus in gand sa vin la voi, dar am fost pana acum impiedicat, ca sa am si intre voi vreo roada, ca si la celelalte neamuri.
14. Dator sunt si elinilor si barbarilor si invatatilor si neinvatatilor;
15. Astfel, cat despre mine, sunt bucuros sa va vestesc Evanghelia si voua, celor din Roma.
16. Caci nu ma rusinez de Evanghelia lui Hristos, pentru ca este putere a lui Dumnezeu spre mantuirea a tot celui care crede, iudeului intai, si elinului.
17. Caci dreptatea lui Dumnezeu se descopera in ea din credinta spre credinta, precum este scris: "Iar dreptul din credinta va fi viu".
18. Caci mania lui Dumnezeu se descopera din cer peste toata faradelegea si peste toata nedreptatea oamenilor care tin nedreptatea drept adevar.
19. Pentru ca ceea ce se poate cunoaste despre Dumnezeu este cunoscut de catre ei; fiindca Dumnezeu le-a aratat lor.
20. Cele nevazute ale Lui se vad de la facerea lumii, intelegandu-se din fapturi, adica vesnica Lui putere si dumnezeire, asa ca ei sa fie fara cuvant de aparare,
21. Pentru ca, cunoscand pe Dumnezeu, nu L-au slavit ca pe Dumnezeu, nici nu I-au multumit, ci s-au ratacit in gandurile lor si inima lor cea nesocotita s-a intunecat.
22. Zicand ca sunt intelepti, au ajuns nebuni.
23. Si au schimbat slava lui Dumnezeu Celui nestricacios cu asemanarea chipului omului celui stricacios si al pasarilor si al celor cu patru picioare si al taratoarelor.
24. De aceea Dumnezeu i-a dat necuratiei, dupa poftele inimilor lor, ca sa-si pangareasca trupurile lor intre ei,
25. Ca unii care au schimbat adevarul lui Dumnezeu in minciuna si s-au inchinat si au slujit fapturii, in locul Facatorului, Care este binecuvantat in veci, amin!
26. Pentru aceea, Dumnezeu i-a dat unor patimi de ocara, caci si femeile lor au schimbat fireasca randuiala cu cea impotriva firii;
27. Asemenea si barbatii lasand randuiala cea dupa fire a partii femeiesti, s-au aprins in pofta lor unii pentru altii, barbati cu barbati, savarsind rusinea si luand cu ei rasplata cuvenita ratacirii lor.

28. Si precum n-au incercat sa aiba pe Dumnezeu in cunostinta, asa si Dumnezeu i-a lasat la mintea lor fara judecata, sa faca cele ce nu se cuvine.
29. Plini fiind de toata nedreptatea, de desfranare, de viclenie, de lacomie, de rautate; plini de pizma, de ucidere, de cearta, de inselaciune, de purtari rele, barfitori,
30. Graitori de rau, uratori de Dumnezeu, ocaratori, semeti, trufasi, laudarosi, nascocitori de rele, nesupusi parintilor,
31. Neintelepti, calcatori de cuvant, fara dragoste, fara mila;
32. Acestia, desi au cunoscut dreapta oranduire a lui Dumnezeu, ca cei ce fac unele ca acestea sunt vrednici de moarte, nu numai ca fac ei acestea, ci le si incuviinteaza celor care le fac.

CAPITOLUL 2

Iudeii sunt tot atat de plini de pacate ca si paganii.

1. Pentru aceea, oricine ai fi, o, omule, care judeci, esti fara cuvant de raspuns, caci, in ceea ce judeci pe altul, pe tine insuti te osandesti, caci acelasi lucruri faci si tu care judeci.
2. Si noi stim ca judecata lui Dumnezeu este dupa adevar, fata de cei ce fac unele ca acestea.
3. Si socotesti tu, oare, omule, care judeci pe cei ce fac unele ca acestea, dar le faci si tu, ca tu vei scapa de judecata lui Dumnezeu?
4. Sau dispretuiesti tu bogatia bunatatii Lui si a ingaduintei si a indelungii Lui rabdari, nestiind ca bunatatea lui Dumnezeu te indeamna la pocainta?
5. Dar dupa invartosarea ta si dupa inima ta nepocaita, iti aduni manie in ziua maniei si a aratarii dreptei judecati a lui Dumnezeu,
6. Care va rasplati fiecaruia dupa faptele lui:
7. Viata vesnica celor ce, prin staruinta in fapta buna, cauta marire, cinste si nestricaciune,
8. Iar iubitorilor de cearta, care nu se supun adevarului, ci se supun nedreptatii: manie si furie.
9. Necaz si stramtorare peste sufletul oricarui om care savarseste raul, al iudeului mai intai, si al elinului;
10. Dar marire, cinste si pace oricui face binele: iudeului mai intai, si elinului.
11. Caci nu este partinire la Dumnezeu!
12. Cati, deci, fara lege, au pacatuit, fara lege vor si pieri; iar cati au pacatuit in lege, prin lege vor fi judecati.
13. Fiindca nu cei ce aud legea sunt drepti la Dumnezeu, ci cei ce implinesc legea vor fi indreptati.
14. Caci, cand paganii care nu au lege, din fire fac ale legii, acestia, neavand lege, isi sunt lorusi lege,
15. Ceea ce arata fapta legii scrisa in inimile lor, prin marturia constiintei lor si prin judecatile lor, care ii invinovatesc sau ii si apara,
16. In ziua in care Dumnezeu va judeca, prin Iisus Hristos, dupa Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor.
17. Dar daca tu te numesti iudeu si te reazimi pe lege si te lauzi cu Dumnezeu,
18. Si cunosti voia Lui si stii sa incuviintezi cele bune, fiind invatat din lege,
19. Si esti incredintat ca tu esti calauza orbilor, lumina celor ce sunt in intuneric,
20. Povatuitor celor fara de minte, invatator celor nevarstnici, avand in lege dreptarul cunostiintei si al adevarului,
21. Deci tu, cel care inveti pe altul, pe tine insuti nu te inveti? Tu cel care propovaduiesti: Sa nu furi - si tu furi?
22. Tu, cel care zici: Sa nu savarsesti adulter, savarsesti adulter? Tu cel care urasti idolii, furi cele sfinte?
23. Tu, care te lauzi cu legea, Il necinstesti pe Dumnezeu, prin calcarea legii?
24. "Caci numele lui Dumnezeu, din pricina voastra, este hulit intre neamuri", precum este scris.
25. Caci taierea imprejur foloseste, daca pazesti legea; daca insa esti calcator de lege, taierea ta imprejur s-a facut netaiere imprejur.
26. Deci daca cel netaiat imprejur pazeste hotararile legii, netaierea lui imprejur nu va fi, oare, socotita ca taiere imprejur?
27. Iar el - din fire netaiat imprejur, dar implinitor al legii - nu te va judeca, oare, pe tine, care, prin litera legii si prin taierea imprejur, esti calcator de lege?
28. Pentru ca nu cel ce se arata pe din afara e iudeu, nici cea aratata pe dinafara in trup, este taiere imprejur;
29. Ci este iudeu cel intru ascuns, iar taierea imprejur este aceea a inimii, in duh, nu in litera; a carui lauda nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu.

CAPITOLUL 3

Toti oamenii, fara osebire, sunt pacatosi.

1. Care este deci intaietatea iudeului si folosul taierii imprejur?
2. Este mare in toate privintele. Intai, pentru ca lor li s-au incredintat cuvintele lui Dumnezeu.
3. Caci ce este daca unii n-au crezut? Oare necredinta lor va nimici credinciosia lui Dumnezeu?
4. Nicidecum! Ci Dumnezeu se vadeste in adevarul Sau, pe cand tot omul intru minciuna, precum este scris: "Drept esti Tu intru cuvintele Tale si biruitor cand vei judeca Tu".
5. Iar daca nedreptatea noastra invedereaza dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva este nedrept Dumnezeu care aduce mania? - Ca om vorbesc.
6. Nicidecum! Caci atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?
7. Caci daca adevarul lui Dumnezeu, prin minciuna mea, a prisosit spre slava Lui, pentru ce dar mai sunt si eu judecat ca pacatos?
8. Si de ce n-am face cele rele, ca sa vina cele bune, precum suntem huliti si precum spun unii ca zicem noi? Osanda aceasta este dreapta.
9. Dar ce? Avem noi vreo precadere? Nicidecum. Caci am invinuit mai inainte si pe iudei, si pe elini, ca toti sunt sub pacat,
10. Dupa cum este scris: "Nu este drept nici unul;
11. Nu este cel ce intelege, nu este cel ce cauta pe Dumnezeu.
12. Toti s-au abatut, impreuna, netrebnici s-au facut. Nu este cine sa faca binele, nici macar unul nu este.
13. Mormant deschis este gatlejul lor; viclenii vorbit-au cu limbile lor; venin de vipera este sub buzele lor;
14. Gura lor e plina de blestem si amaraciune;
15. Iuti sunt picioarele lor sa verse sange;
16. Pustiire si nenorocire sunt in drumurile lor;
17. Si calea pacii ei nu au cunoscut-o;
18. Nu este frica de Dumnezeu inaintea ochilor lor".
19. Dar stim ca cele cate zice Legea le spune celor care sunt sub Lege, ca orice gura sa fie inchisa si ca toata lumea sa fie vinovata inaintea lui Dumnezeu.
20. Pentru ca din faptele Legii nici un om nu se va indrepta inaintea Lui, caci prin Lege vine cunostinta pacatului.
21. Dar acum, in afara de Lege, s-a aratat dreptatea lui Dumnezeu, fiind marturisita de Lege si de prooroci.
22. Dar dreptatea lui Dumnezeu vine prin credinta in Iisus Hristos, pentru toti si peste toti cei ce cred, caci nu este deosebire.
23. Fiindca toti au pacatuit si sunt lipsiti de slava lui Dumnezeu;
24. Indreptandu-se in dar cu harul Lui, prin rascumpararea cea in Hristos Iisus.
25. Pe Care Dumnezeu L-a randuit (jertfa de) ispasire, prin credinta in sangele Lui, ca sa-Si arate dreptatea Sa, pentru iertarea pacatelor celor mai inainte facute,
26. Intru ingaduinta lui Dumnezeu - ca sa-Si arate dreptatea Sa, in vremea de acum, spre a fi El Insusi drept, si indreptand pe cel ce traieste din credinta in Iisus.
27. Deci, unde este pricina de lauda? A fost inlaturata. Prin care Lege? Prin Legea faptelor? Nu, ci prin Legea credintei.
28. Caci socotim ca prin credinta se va indrepta omul, fara faptele Legii.
29. Oare Dumnezeu este numai al iudeilor? Nu este El si Dumnezeul paganilor? Da, si al paganilor.
30. Fiindca este un singur Dumnezeu, Care va indrepta din credinta pe cei taiati imprejur si, prin credinta, pe cei netaiati imprejur.
31. Desfiintam deci noi Legea prin credinta? Nicidecum! Dimpotriva, intarim Legea.

CAPITOLUL 4
Indreptarea prin credinta e intarita cu pilda lui Avraam si cu marturia lui David.

1. Deci, ce vom zice ca a dobandit dupa trup stramosul nostru Avraam?
2. Caci daca Avraam s-a indreptat din fapte, are de ce sa se laude, dar nu inaintea lui Dumnezeu.
3. Caci, ce spune Scriptura? Si "Avraam a crezut lui Dumnezeu si i s-a socotit lui ca dreptate".
4. Celui care face fapte, nu i se socoteste plata dupa har, ci dupa datorie;
5. Iar celui care nu face fapte, ci crede in Cel ce indrepteaza pe cel pacatos, credinta lui i se socoteste ca

dreptate.
6. Precum si David vorbeste despre fericirea omului caruia Dumnezeu ii socoteste dreptatea fara fapte:
7. "Fericiti aceia, carora li s-au iertat faradelegile si ale caror pacate li s-au acoperit!
8. Fericit barbatul caruia Domnul nu-i va socoti pacatul".
9. Deci fericirea aceasta este ea numai pentru cei taiati imprejur sau si pentru cei netaiati imprejur? Caci zicem: "I s-a socotit lui Avraam credinta ca dreptate".
10. Dar cum i s-a socotit? Cand era taiat imprejur sau cand era netaiat imprejur? Nu cand era taiat imprejur, ci cand era netaiat imprejur.
11. Iar semnul taierii imprejur l-a primit ca pecete a dreptatii pentru credinta lui din vremea netaierii imprejur, ca sa fie el parinte al tuturor celor ce cred, netaiati imprejur, pentru a li se socoti si lor (credinta) ca dreptate,
12. Si parinte al celor taiati imprejur. Dar nu numai al celor care sunt taiati imprejur, ci si care umbla pe urmele credintei pe care o avea parintele nostru Avraam, pe cand era netaiat imprejur.
13. Pentru ca Avraam si semintia lui nu prin lege au primit fagaduinta ca vor mosteni lumea, ci prin dreptatea cea din credinta.
14. Caci daca mostenitorii sunt cei ce au legea, atunci credinta a ajuns zadarnica, iar fagaduinta s-a desfiintat,
15. Caci legea pricinuieste maine; dar unde nu este lege, nu este nici calcare de lege.
16. De aceea (mostenirea fagaduita) este din credinta, ca sa fie din har si ca fagaduinta sa ramana sigura pentru toti urmasii, nu numai pentru toti cei ce se tin de lege, ci si pentru cei ce se tin de credinta lui Avraam, care este parinte al nostru al tuturor,
17. Precum este scris: "Te-am pus parinte al multor neamuri", in fata Celui in Care a crezut, a lui Dumnezeu, Care inviaza mortii si cheama la fiinta cele ce inca nu sunt;
18. Impotriva oricarei nadejdi, Avraam a crezut cu nadejde ca el va fi parinte al multor neamuri, dupa cum i s-a spus: "Asa va fi semintia ta";
19. Si neslabind in credinta, nu s-a uitat la trupul sau amortit - caci era aproape de o suta de ani - si nici la amortirea pantecelui Sarrei;
20. Si nu s-a indoit, prin necredinta, de fagaduinta lui Dumnezeu, ci s-a intarit in credinta, dand slava lui Dumnezeu,

21. Si fiind incredintat ca ceea ce i-a fagaduit are putere sa si faca.
22. De acea, credinta lui i s-a socotit ca dreptate.
23. Si nu s-a scris numai pentru el ca i s-a socotit ca dreptate,
24. Ci se va socoti si pentru noi, cei care credem in Cel ce a inviat din morti pe Iisus, Domnul nostru,
25. Care S-a dat pentru pacatele noastre si a inviat pentru indreptarea noastra.

CAPITOLUL 5

Roadele indreptarii din credinta. Adam si Hristos.

1. Deci fiind indreptati din credinta, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos,
2. Prin Care am avut si apropiere, prin credinta, la harul acesta, in care stam, si ne laudam intru nadejdea slavei lui Dumnezeu.
3. Si nu numai atat, ci ne laudam si in suferinte, bine stiind ca suferinta aduce rabdare,
4. Si rabdarea incercare, si incercarea nadejde
5. Iar nadejdea nu rusineaza pentru ca iubirea lui Dumnezeu s-a varsat in inimile noastre, prin Duhul Sfant, Cel daruit noua.
6. Caci Hristos, inca fiind noi neputinciosi, la timpul hotarat a murit pentru cei necredinciosi.
7. Caci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotaraste cineva sa moara.
8. Dar Dumnezeu Isi arata dragostea Lui fata de noi prin aceea ca, pentru noi, Hristos a murit cand noi eram inca pacatosi.
9. Cu atat mai vartos, deci, acum, fiind indreptati prin sangele Lui, ne vom izbavi prin El de manie.
10. Caci daca, pe cand eram vrajmasi, ne-am impacat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Sau, cu atat mai mult, impacati fiind, ne vom mantui prin viata Lui.
11. Si nu numai atat, ci si ne laudam in Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care am primit acum impacarea.
12. De aceea, precum printr-un om a intrat pacatul in lume si prin pacat moartea, asa si moartea a trecut la toti

oamenii, pentru ca toti au pacatuit in el.
13. Caci, pana la lege, pacatul era in lume, dar pacatul nu se socoteste cand nu este lege.
14. Ci a imparatit moartea de la Adam pana la Moise si peste cei ce nu pacatuisera, dupa asemanarea greselii lui Adam, care este chip al Celui ce avea sa vina.
15. Dar nu este cu greseala cum este cu harul, caci daca prin greseala unuia cei multi au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu si darul Lui au prisosit asupra celor multi, prin harul unui singur om, Iisus Hristos.
16. Si ce aduce darul nu seamana cu ce a adus acel unul care a pacatuit; caci judecata dintr-unul duce la osandire, iar harul din multe greseli duce la indreptare.
17. Caci, daca prin greseala unuia moartea a imparatit printr-unul, cu mult mai mult cei ce primesc prisosinta harului si a darului dreptatii vor imparati in viata prin Unul Iisus Hristos.
18. Asadar, precum prin greseala unuia a venit osanda pentru toti oamenii, asa si prin indreptarea adusa de Unul a venit, pentru toti oamenii, indreptarea care da viata;
19. Caci precum prin neascultarea unui om s-au facut pacatosi cei multi, tot asa prin ascultarea unuia se vor face drepti cei multi.
20. Iar Legea a intrat si ea ca se inmulteasca greseala; iar unde s-a inmultit pacatul, a prisosit harul;
21. Pentru ca precum a imparatit pacatul prin moarte, asa si harul sa imparateasca prin dreptate, spre viata vesnica, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAPITOLUL 6

Lucrarea faptelor bune ce se cuvine sa urmeze credintei.

1. Ce vom zice deci? Ramane-vom, oare, in pacat, ca sa se inmulteasca harul?
2. Nicidecum! Noi care am murit pacatului, cum vom mai trai in pacat?
3. Au nu stiti ca toti cati in Hristos Iisus ne-am botezat, intru moartea Lui ne-am botezat?
4. Deci ne-am ingropat cu El, in moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a inviat din morti, prin slava Tatalui, asa sa umblam si noi intru innoirea vietii;
5. Caci daca am fost altoiti pe El prin asemanarea mortii Lui, atunci vom fi partasi si ai invierii Lui,
6. Cunoscand aceasta, ca omul nostru cel vechi a fost rastignit impreuna cu El, ca sa se nimiceasca trupul pacatului, pentru a nu mai fi robi ai pacatului.
7. Caci Cel care a murit a fost curatit de pacat.
8. Iar daca am murit impreuna cu Hristos, credem ca vom si vietui impreuna cu El,
9. Stiind ca Hristos, inviat din morti, nu mai moare. Moarta nu mai are stapanire asupra Lui.
10. Caci ce a murit, a murit pacatului o data pentru totdeauna, iar ce traieste, traieste lui Dumnezeu.
11. Asa si voi, socotiti-va ca sunteti morti pacatului, dar vii pentru Dumnezeu, in Hristos Iisus, Domnul nostru.
12. Deci sa nu imparateasca pacatul in trupul vostru cel muritor, ca sa va supuneti poftelor lui;
13. Nici sa nu puneti madularele voastre ca arme ale nedreptatii in slujba pacatului, ci, infatisati-va pe voi lui Dumnezeu, ca vii, sculati din morti, si madularele voastre ca arme ale dreptatii lui Dumnezeu.
14. Caci pacatul nu va avea stapanire asupra voastra, fiindca nu sunteti sub lege, ci sub har.
15. Oare, atunci sa pacatuim fiindca nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum!
16. Au nu stiti ca celui ce va dati spre ascultare robi, sunteti robi aceluia caruia va supuneti: fie ai pacatului spre moarte, fie ai ascultarii spre dreptate?
17. Multumim insa lui Dumnezeu, ca (desi) erati robi ai pacatului, v-ati supus din toata inima dreptarului invataturii careia ati fost incredintati,
18. Si izbavindu-va de pacat, v-ati facut robi ai dreptatii.
19. Omeneste vorbesc, pentru slabiciunea trupului vostru. - Caci precum ati facut madularele voastre roabe necuratiei si faradelegii, spre faradelege, tot asa faceti acum madularele voastre roabe dreptatii, spre sfintire.
20. Caci atunci, cand erati robi ai pacatului, erati liberi fata de dreptate.
21. Deci ce roada aveati atunci? Roade de care acum va e rusine; pentru ca sfarsitul acelora este moartea.
22. Dar acum, izbaviti fiind de pacat si robi facandu-va lui Dumnezeu, aveti roada voastra spre sfintire, iar sfarsitul, viata vesnica.
23. Pentru ca plata pacatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu, viata vesnica, in Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAPITOLUL 7

Osanda pacatului sub Lege. Lupta intre carne si duh.

1. Oare nu stiti, fratilor - caci celor ce cunosc Legea vorbesc - ca Legea are putere asupra omului, atata timp cat el traieste?
2. Caci femeia maritata e legata, prin lege, de barbatul sau atata timp cat el traieste; iar daca i-a murit barbatul, este dezlegata de legea barbatului.
3. Deci, traindu-i barbatul, se va numi adultera daca va fi cu alt barbat; iar daca i-a murit barbatul este libera fata de lege, ca sa nu fie adultera, luand un alt barbat.
4. Asa ca, fratii mei, si voi ati murit Legii, prin trupul lui Hristos, spre a fi ai altuia, ai Celui ce a inviat din morti, ca sa aducem roade lui Dumnezeu.
5. Caci pe cand eram in trup, patimile pacatelor, care erau prin Lege, lucrau in madularele noastre, ca sa aducem roade mortii;
6. Dar acum ne-am desfacut de Lege, murind aceluia in care eram tinuti robi, ca noi sa slujim intru innoirea Duhului, iar nu dupa slova cea veche.
7. Ce vom zice deci? Au doara Legea este pacat? Nicidecum. Dar eu n-am cunoscut pacatul, decat prin Lege. Caci n-as fi stiut pofta, daca Legea n-ar fi zis: Sa nu poftesti!
8. Dar pacatul, luand pricina prin porunca, a lucrat in mine tot felul de pofte. Caci fara lege, pacatul era mort.
9. Iar eu candva traiam fara lege, dar dupa ce a venit porunca, pacatul a prins viata;
10. Iar eu am murit! Si porunca, data spre viata, mi s-a aflat a fi spre moarte.
11. Pentru ca pacatul, luand indemn prin porunca, m-a inselat si m-a ucis prin ea.
12. Deci, Legea e sfanta si porunca e sfanta si dreapta si buna.
13. Atunci, ce era bun s-a facut pentru mine pricina mortii? Nicidecum! Ci pacatul, ca sa se arate pacat, mi-a adus moartea, prin ceea ce a fost bun, pentru ca pacatul, prin porunca, sa fie peste masura de pacatos.
14. Caci stim ca Legea e duhovniceasca; dar eu sunt trupesc, vandut sub pacat.
15. Pentru ca ceea ce fac nu stiu; caci nu savarsesc ceea ce voiesc, ci fac ceea ce urasc.
16. Iar daca fac ceea ce nu voiesc, recunosc ca Legea este buna.
17. Dar acum nu eu fac acestea, ci pacatul care locuieste in mine.
18. Fiindca stiu ca nu locuieste in mine, adica in trupul meu, ce este bun. Caci a voi se afla in mine, dar a face binele nu aflu;
19. Caci nu fac binele pe care il voiesc, ci raul pe care nu-l voiesc, pe acela il savarsesc.
20. Iar daca fac ceea ce nu voiesc eu, nu eu fac aceasta, ci pacatul care locuieste in mine.
21. Gasesc deci in mine, care voiesc sa fac bine, legea ca raul este legat de mine.
22. Ca, dupa omul cel launtric, ma bucur de legea lui Dumnezeu;
23. Dar vad in madularele mele o alta lege, luptandu-se impotriva legii mintii mele si facandu-ma rob legii pacatului, care este in madularele mele.
24. Om nenorocit ce sunt! Cine ma va izbavi de trupul mortii acesteia?
25. Multumesc lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Domnul nostru! Deci, dar, eu insumi, cu mintea mea, slujesc legii lui Dumnezeu, iar cu trupul, legii pacatului.

CAPITOLUL 8

Credinciosii sunt slobozi fata de osanda. Ei sunt fii ai lui Dumnezeu si impreuna-mostenitori cu Hristos. Sfantul Duh Mijlocitorul.

1. Drept aceea nici o osanda nu este acum asupra celor ce sunt in Hristos Iisus.
2. Caci legea duhului vietii in Hristos Iisus m-a eliberat de legea pacatului si a mortii,
3. Pentru ca ceea ce era cu neputinta Legii - fiind slaba prin trup - a savarsit Dumnezeu, trimitand pe Fiul Sau intru asemanarea trupului pacatului si pentru pacat a osandit pacatul in trup,
4. Pentru ca indreptarea din Lege sa se implineasca in noi, care nu umblam dupa trup, ci dupa duh.
5. Caci cei ce sunt dupa trup cugeta cele ale trupului, iar cei ce sunt dupa Duh, cele ale Duhului.
6. Caci dorinta carnii este moarte dar dorinta Duhului este viata si pace;
7. Fiindca dorinta carnii este vrajmasie impotriva lui Dumnezeu, caci nu se supune legii lui Dumnezeu, ca nici nu poate.
8. Iar cei ce sunt in carne nu pot sa placa lui Dumnezeu.

9. Dar voi nu sunteti in carne, ci in Duh, daca Duhul lui Dumnezeu locuieste in voi. Iar daca cineva nu are Duhul lui Hristos, acela nu este al Lui.
10. Iar daca Hristos este in voi, trupul este mort pentru pacat; iar Duhul, viata pentru dreptate,
11. Iar daca Duhul Celui ce a inviat pe Iisus din morti locuieste in voi, Cel ce a inviat pe Hristos Iisus din morti va face vii si trupurile voastre cele muritoare, prin Duhul Sau care locuieste in voi.
12. Drept aceea, fratilor, nu suntem datori trupului, ca sa vietuim dupa trup.
13. Caci daca vietuiti dupa trup, veti muri, iar daca ucideti, cu Duhul, faptele trupului, veti fi vii.
14. Caci cati sunt manati de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.
15. Pentru ca n-ati primit iarasi un duh al robiei, spre temere, ci ati primit Duhul infierii, prin care strigam: Avva! Parinte!
16. Duhul insusi marturiseste impreuna cu duhul nostru ca suntem fii ai lui Dumnezeu.
17. Si daca suntem fii, suntem si mostenitori - mostenitori ai lui Dumnezeu si impreuna-mostenitori cu Hristos, daca patimim impreuna cu El, ca impreuna cu El sa ne si preamarim.
18. Caci socotesc ca patimirile vremii de acum nu sunt vrednice de marirea care ni se va descoperi.
19. Pentru ca faptura asteapta cu nerabdare descoperirea fiilor lui Dumnezeu.
20. Caci faptura a fost supusa desertaciunii - nu din voia ei, ci din cauza aceluia care a supus-o - cu nadejde,
21. Pentru ca si faptura insasi se va izbavi din robia stricaciunii, ca sa fie partasa la libertatea maririi fiilor lui Dumnezeu.
22. Caci stim ca toata faptura impreuna suspina si impreuna are dureri pana acum.
23. Si nu numai atat, ci si noi, care avem parga Duhului, si noi insine suspinam in noi, asteptand infierea, rascumpararea trupului nostru.
24. Caci prin nadejde ne-am mantuit; dar nadejdea care se vede nu mai e nadejde. Cum ar nadajdui cineva ceea ce vede?
25. Iar daca nadajduim ceea ce nu vedem, asteptam prin rabdare.
26. De asemenea si Duhul vine in ajutor slabiciunii noastre, caci noi nu stim sa ne rugam cum trebuie, ci Insusi Duhul Se roaga pentru noi cu suspine negraite.
27. Iar Cel ce cerceteaza inimile stie care este dorinta Duhului, caci dupa Dumnezeu El Se roaga pentru sfinti.
28. Si stim ca Dumnezeu toate le lucreaza spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemati dupa voia Lui;
29. Caci pe cei pe care i-a cunoscut mai inainte, mai inainte i-a si hotarat sa fie asemenea chipului Fiului Sau, ca El sa fie intai nascut intre multi frati.
30. Iar pe care i-a hotarat mai inainte, pe acestia i-a si chemat; si pe care i-a chemat, pe acestia i-a si indreptat; iar pe care i-a indreptat, pe acestia i-a si marit.
31. Ce vom zice deci la acestea? Daca Dumnezeu e pentru noi, cine este impotriva noastra?
32. El, Care pe Insusi Fiul Sau nu L-a crutat, ci L-a dat mortii, pentru noi toti, cum nu ne va da, oare, toate impreuna cu El?
33. Cine va ridica para impotriva alesilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce indrepteaza;
34. Cine este Cel ce osandeste? Hristos, Cel ce a murit, si mai ales Cel ce a inviat, Care si este de-a dreapta lui Dumnezeu, Care mijloceste pentru noi!
35. Cine ne va desparti pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul, sau stramtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de imbracaminte, sau primejdia, sau sabia?
36. Precum este scris: "Pentru Tine suntem omorati toata ziua, socotiti am fost ca niste oi de junghiere".
37. Dar in toate acestea suntem mai mult decat biruitori, prin Acela Care ne-a iubit.
38. Caci sunt incredintat ca nici moartea, nici viata, nici ingerii, nici stapanirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile,
39. Nici inaltimea, nici adancul si nici o alta faptura nu va putea sa ne desparta pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea intru Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAPITOLUL 9

Israel cel cazut s-a lepadat. Chemarea neamurilor. Israel cel adevarat.

1. Spun adevarul in Hristos, nu mint, martor fiindu-mi constiinta mea in Duhul Sfant,
2. Ca mare imi este intristarea si necurmata durerea inimii.

3. Caci as fi dorit sa fiu eu insumi anatema de la Hristos pentru fratii mei, cei de un neam cu mine, dupa trup,
4. Care sunt israeliti, ale carora sunt infierea si slava si legamintele si Legea si inchinarea si fagaduintele,
5. Ai carora sunt parintii si din care dupa trup este Hristos, Cel ce este peste toate Dumnezeu, binecuvantat in veci. Amin!
6. Dar nu asa ca ar fi cazut cuvantul lui Dumnezeu: caci nu toti cei din Israel sunt si israeliti;
7. Nici pentru ca sunt urmasii lui Avraam, sunt toti fii, ci "intru Isaac, a zis, se vor chema tie urmasi",
8. Adica: Nu copiii trupului sunt copii ai lui Dumnezeu, ci fiii fagaduintei se socotesc urmasi.
9. Caci al fagaduintei este cuvantul acesta: "(La anul) pe vremea aceasta voi veni si Sara va avea un fiu".
10. Dar nu numai ea, ci si Rebeca, avand copii gemeni dintr-unul, Isaac, parintele nostru;
11. Si nefiind ei inca nascuti si nefacand ei ceva bun sau rau, ca sa ramana voia lui Dumnezeu cea dupa alegere, nu din fapte, ci de la Cel care cheama,
12. I s-a zis ei ca "cel mai mare va sluji celui mai mic",
13. Precum este scris: "Pe Iacov l-am iubit, iar pe Isav l-am urat".
14. Ce vom zice dar? Nu cumva la Dumnezeu este nedreptate? Nicidecum!
15. Caci graieste catre Moise: "Voi milui pe cine vreau sa-l miluiesc si Ma voi indura de cine vreau sa Ma indur".
16. Deci, dar, nu este nici de la cel care voieste, nici de la cel ce alearga, ci de la Dumnezeu care miluieste.
17. Caci Scriptura zice lui Faraon: "Pentru aceasta chiar te-am ridicat, ca sa arat in tine puterea Mea si ca numele Meu sa se vesteasca in tot pamantul".
18. Deci, dar, Dumnezeu pe cine voieste il miluieste, iar pe cine voieste il impietreste.
19. Imi vei zice deci: De ce mai dojeneste? Caci vointei Lui cine i-a stat impotriva?
20. Dar, omule, tu cine esti care raspunzi impotriva lui Dumnezeu? Oare faptura va zice Celui ce a facut-o: De ce m-ai facut asa?
21. Sau nu are olarul putere peste lutul lui, ca din aceeasi framantatura sa faca un vas de cinste, iar altul de necinste?
22. Si ce este daca Dumnezeu, voind sa-Si arate mania si sa faca cunoscuta puterea Sa, a suferit cu multa rabdare vasele maniei Sale, gatite spre pierire,
23. Si ca sa faca cunoscuta bogatia slavei Sale catre vasele milei, pe care mai dinainte le-a gatit spre slava?
24. Adica pe noi, pe care ne-a si chemat, nu numai dintre iudei, ci si dintre pagani,
25. Precum zice El si la Osea: "Chema-voi poporul Meu pe cel ce nu este poporul Meu, si iubita pe cea care nu era iubita;
26. Si va fi in locul unde li s-a zis lor: Nu voi sunteti poporul Meu - acolo se vor chema fii ai Dumnezeului Celui viu".
27. Iar Isaia striga pentru Israel : "Daca numarul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul marii, ramasita se va mantui.
28. Pentru ca implinind si scurtand, Domnul va indeplini, pe pamant, cuvantul Sau".
29. Si precum a proorocit Isaia: "Daca Domnul Savaot nu ne-ar fi lasat noua urmasi, am fi ajuns ca Sodoma si ne-am fi asemanat cu Gomora".
30. Ce vom zice, deci? Ca neamurile care nu cautau dreptatea au dobandit dreptatea, insa dreptatea din credinta;
31. Iar Israel, urmarind legea dreptatii, n-a ajuns la legea dreptatii.
32. Pentru ce? Pentru ca nu o cautau din credinta, ci ca din faptele Legii. S-au poticnit de piatra poticnirii,
33. Precum este scris: "Iata pun in Sion piatra de poticnire si piatra de sminteala; si tot cel ce crede in El nu se va rusina".

CAPITOLUL 10

Iudeii cauta indreptare din faptele Legii, iar nu din sfarsitul Legii, care este Hristos.

1. Fratilor, bunavointa inimii mele si rugaciunea mea catre Dumnezeu, pentru Israel, este spre mantuire.
2. Caci le marturisesc ca au ravna pentru Dumnezeu, dar sunt fara cunostinta.
3. Deoarece, necunoscand dreptatea lui Dumnezeu si cautand sa statorniceasca dreptatea lor, dreptatii lui Dumnezeu ei nu s-au supus.
4. Caci sfarsitul Legii este Hristos, spre dreptate tot celui ce crede.
5. Caci Moise scrie despre dreptatea care vine din lege, ca: "Omul care o va indeplini va trai prin ea".
6. Iar dreptatea din credinta graieste asa: "Sa nu zici in inima ta: Cine se va sui la cer?", ca adica sa coboare pe Hristos!
7. Sau: "Cine se va cobori intru adanc?", ca sa ridice pe Hristos din morti!

8. Dar ce zice Scriptura? "Aproape este de tine cuvantul, in gura ta si in inima ta", - adica cuvantul credintei pe care-l propovaduim.
9. Ca de vei marturisi cu gura ta ca Iisus este Domnul si vei crede in inima ta ca Dumnezeu L-a inviat pe El din morti, te vei mantui.
10. Caci cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se marturiseste spre mantuire.
11. Caci zice Scriptura: "Tot cel ce crede in El nu se va rusina".
12. Caci nu este deosebire intre iudeu si elin, pentru ca Acelasi este Domnul tuturor, Care imbogateste pe toti cei ce-L cheama pe El.
13. Caci: "Oricine va chema numele Domnului se va mantui".
14. Dar cum vor chema numele Aceluia in Care inca n-au crezut? Si cum vor crede in Acela de Care n-au auzit? Si cum vor auzi, fara propovaduitor?
15. Si cum vor propovadui, de nu vor fi trimisi? Precum este scris: "Cat de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc cele bune!"
16. Dar nu toti s-au supus Evangheliei, caci Isaia zice: "Doamne, cine a crezut celor auzite de la noi?"
17. Prin urmare, credinta este din auzire, iar auzirea prin cuvantul lui Hristos.
18. Dar intreb: Oare n-au auzit? Dimpotriva: "In tot pamantul a iesit vestirea lor si la marginile lumii cuvintele lor".
19. Dar zic: Nu cumva Israel n-a inteles? Moise spune cel dintai: "Voi intarata ravna voastra prin cel ce nu este poporul (Meu) si voi atata mania voastra cu un popor nepriceput".
20. Isaia indrazneste si zice: "Am fost aflat de cei ce nu Ma cautau si M-am facut aratat celor ce nu intrebau de Mine".
21. Dar catre Israel zice: "Toata ziua intins-am mainile Mele catre un popor neascultator si impotriva graitor".

CAPITOLUL 11

Alegerea lui Israel ramane neschimbata, dar trecatoarea lui necredinta a adus miluirea paganilor. Caile Domnului sunt de-a pururi minunate si nepatrunse.

1. Intreb deci: Oare lepadat-a Dumnezeu pe poporul Sau? Nicidecum! Caci si eu sunt israelit, din urmasii lui Avraam, din semintia lui Veniamin.
2. Nu a lepadat Dumnezeu pe poporul Sau, pe care mai inainte l-a cunoscut. Nu stiti, oare, ce zice Scriptura despre Ilie? Cum se roaga el impotriva lui Israel, zicand:
3. "Doamne, pe proorocii Tai i-au omorat, jertfelnicele Tale le-au surpat si eu am ramas singur si ei cauta sa-mi ia sufletul!".
4. Dar ce-i spune dumnezeiescul raspuns? "Mi-am pus deoparte sapte mii de barbati, care nu si-au plecat genunchiul inaintea lui Baal".
5. Deci tot asa si in vremea de acum este o ramasita aleasa prin har.
6. Iar daca este prin har, nu mai este din fapte; altfel harul nu mai este har. Iar daca este din fapte, nu mai este har, altfel fapta nu mai este fapta.
7. Ce este deci? Nu tot Israelul a dobandit ceea ce cauta; ci cei alesi au dobandit, iar ceilalti s-au impietrit,
8. Precum este scris: "Dumnezeu le-a dat duh de amortire, ochi ca sa nu vada si urechi ca sa nu auda pana in ziua de azi".
9. Iar David zice: "Faca-se masa lor cursa si lat si sminteala si rasplatire lor!
10. Intunce-se ochii lor ca sa nu vada si spinarea lor incovoaie-o pentru totdeauna!"
11. Deci, intreb: S-a poticnit, oare, ca sa cada? Nicidecum! Si prin caderea lor, neamurilor le-a venit mantuirea, ca Israel sa-si intarate ravna fata de ele.
12. Dar daca greseala lor a fost bogatie lumii si micsorarea lor bogatie neamurilor, cu cat mai mult intreg numarul lor!
13. Caci v-o spun voua, neamurilor: Intru cat sunt eu, deci, apostol al neamurilor, slavesc slujirea mea,
14. Doar voi izbuti sa atat ravna celor din neamul meu si sa mantuiesc pe unii dintre ei.
15. Caci daca inlaturarea lor a adus impacarea lumii, ce va fi primirea lor la loc, daca nu o inviere din morti?
16. Iar daca este parga (de faina) sfanta, si framantatura este sfanta; si daca radacina este sfanta, si ramurile sunt.
17. Iar daca unele din ramuri au fost taiate, si tu, care erai maslin salbatic, ai fost altoit printre cele ramase, si partas te-ai facut radacinii si grasimii maslinului,

18. Nu te mandri fata de ramuri; iar daca te mandresti, nu tu porti radacina, ci radacina pe tine.
19. Dar vei zice: Au fost taiate ramurile, ca sa fiu altoit eu.
20. Bine! Din cauza necredintei au fost taiate, iar tu stai prin credinta. Nu te ingamfa, ci teme-te;
21. Caci daca Dumnezeu n-a crutat ramurile firesti, nici pe tine nu te va cruta.
22. Vezi deci bunatatea si asprimea lui Dumnezeu: Asprimea Lui catre cei ce au cazut in bunatatea Lui catre tine, daca vei starui in aceasta bunatate; altfel si tu vei fi taiat.
23. Dar si aceia, de nu vor starui in necredinta, vor fi altoiti; caci puternic este Dumnezeu sa-i altoiasca iarasi.
24. Caci daca tu ai fost taiat din maslinul cel din fire salbatic si impotriva firii ai fost altoit in maslin bun, cu atat mai vartos acestia, care sunt dupa fire, vor fi altoiti in insusi maslinul lor.
25. Pentru ca nu voiesc, fratilor, ca voi sa nu stiti taina aceasta, ca sa nu va socotiti pe voi insiva intelepti; ca impietrirea s-a facut lui Israel in parte, pana ce va intra tot numarul neamurilor.
26. Si astfel intregul Israel se va mantui, precum este scris: "Din Sion va veni Izbavitorul si va indeparta nelegiuirile de la Iacov;
27. Si acesta este legamantul Meu cu ei, cand voi ridica pacatele lor".
28. Cat priveste Evanghelia, ei sunt vrajmasi din pricina voastra, dar cu privire la alegere ei sunt iubiti, din cauza parintilor.
29. Caci darurile si chemarea lui Dumnezeu nu se pot lua inapoi.
30. Dupa cum voi, candva, n-ati ascultat de Dumnezeu, dar acum ati fost miluiti prin neascultarea acestora,
31. Tot asa si acestia n-au ascultat acum, ca, prin mila catre voi, sa fie miluiti si ei acum.
32. Caci Dumnezeu i-a inchis pe toti in neascultare, pentru ca pe toti sa-i miluiasca.
33. O, adancul bogatiei si al intelepciunii si al stiintei lui Dumnezeu! Cat sunt de necercetate judecatile Lui si cat sunt de nepatrunse caile Lui!
34. Caci cine a cunoscut gandul Domnului sau cine a fost sfetnicul Lui?
35. Sau cine mai inainte I-a dat Lui si va lua inapoi de la El?
36. Pentru ca de la El si prin El si intru El sunt toate. A Lui sa fie marirea in veci. Amin!

CAPITOLUL 12

Indemnuri la sfintenie. Intrebuintarea folositoare a deosebitelor daruri.

1. Va indemn, deci, fratilor, pentru indurarile lui Dumnezeu, sa infatisati trupurile voastre ca pe o jertfa vie, sfanta, bine placuta lui Dumnezeu, ca inchinarea voastra cea duhovniceasca,
2. Si sa nu va potriviti cu acest veac, ci sa va schimbati prin innoirea mintii, ca sa deosebiti care este voia lui Dumnezeu, ce este bun si placut si desavarsit.
3. Caci, prin harul ce mi s-a dat, spun fiecaruia din voi sa nu cugete despre sine mai mult decat trebuie sa cugete, ci sa cugete fiecare spre a fi intelept, precum Dumnezeu i-a impartit masura credintei.
4. Ci precum intr-un singur trup avem multe madulare si madularele nu au toate aceeasi lucrare,
5. Asa si noi, cei multi, un trup suntem in Hristos si fiecare suntem madulare unii altora;
6. Dar avem felurite daruri, dupa harul ce ni s-a dat. Daca avem proorocie, sa proorocim dupa masura credintei;
7. Daca avem slujba, sa staruim in slujba; daca unul invata, sa se sarguiasca in invatatura;
8. Daca indeamna, sa fie la indemnare; daca imparte altora, sa imparta cu fireasca nevinovatie; daca sta in frunte, sa fie cu tragere de inima; daca miluieste, sa miluiasca cu voie buna!
9. Dragostea sa fie nefatarnica. Urati raul, alipiti-va de bine.
10. In iubire frateasca, unii pe altii iubiti-va; in cinste, unii altora dati-va intaietate.
11. La sarguinta, nu pregetati; cu duhul fiti fierbinti; Domnului slujiti.
12. Bucurati-va in nadejde; in suferinta fiti rabdatori; la rugaciune staruiti.
13. Faceti-va partasi la trebuintele sfintilor, iubirea de straini urmand.
14. Binecuvantati pe cei ce va prigonesc, binecuvantati-i si nu-i blestemati.
15. Bucurati-va cu cei ce se bucura; plangeti cu cei ce plang.
16. Cugetati acelasi lucru unii pentru altii; nu cugetati la cele inalte, ci lasati-va dusi de spre cele smerite. Nu va socotiti voi insiva intelepti.
17. Nu rasplatiti nimanui raul cu rau. Purtati grija de cele bune inaintea tuturor oamenilor.
18. Daca se poate, pe cat sta in puterea voastra, traiti in buna pace cu toti oamenii.
19. Nu va razbunati singuri, iubitilor, ci lasati loc maniei (lui Dumnezeu), caci scris este: "A Mea este razbunarea; Eu

voi rasplati, zice Domnul".
20. Deci, daca vrajmasul tau este flamand, da-i de mancare; daca ii este sete, da-i sa bea, caci, facand acestea, vei gramadi carbuni de foc pe capul lui.
21. Nu te lasa biruit de rau, ci biruieste raul cu binele.

CAPITOLUL 13

Sa ne supunem stapanirilor.

1. Tot sufletul sa se supuna inaltelor stapaniri, caci nu este stapanire decat de la Dumnezeu; iar cele ce sunt, de Dumnezeu sunt randuite.
2. Pentru aceea, cel ce se impotriveste stapanirii se impotriveste randuielii lui Dumnezeu. Iar cel ce se impotrivesc isi vor lua osanda.
3. Caci dregatorii nu sunt frica pentru fapta buna, ci pentru cea rea. Voiesti, deci, sa nu-ti fie frica de stapanire? Fa binele si vei avea lauda de la ea.
4. Caci ea este slujitoare a lui Dumnezeu spre binele tau. Iar daca faci rau, teme-te; caci nu in zadar poarta sabia; pentru ca ea este slujitoare a lui Dumnezeu si razbunatoare a maniei Lui, asupra celui ce savarseste raul.
5. De aceea este nevoie sa va supuneti, nu numai pentru manie, ci si pentru constiinta.
6. Ca pentru aceasta platiti si dari. Caci (dregatorii) sunt slujitorii lui Dumnezeu, staruind in aceasta slujire neincetat.
7. Dati deci tuturor cele ce sunteti datori: celui cu darea, darea; celui cu vama, vama; celui cu teama, teama; celui cu cinstea, cinste.
8. Nimanui cu nimic nu fiti datori, decat cu iubirea unuia fata de altul; ca cel care iubeste pe aproapele a implinit legea.
9. Pentru ca (poruncile): Sa nu savarsesti adulter; sa nu ucizi; sa nu furi; sa nu marturisesti stramb; sa nu poftesti... si orice alta porunca ar mai fi se cuprind in acest cuvant: Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine insuti.
10. Iubirea nu face rau aproapelui; iubirea este deci implinirea legii.
11. Si aceasta, fiindca stiti in ce timp ne gasim, caci este chiar ceasul sa va treziti din somn; caci acum mantuirea este mai aproape de noi, decat atunci cand am crezut.
12. Noaptea e pe sfarsite; ziua este aproape. Sa lepadam dar lucrurile intunericului si sa ne imbracam cu armele luminii.
13. Sa umblam cuviincios, ca ziua: nu in ospete si in betii, nu in desfranari si in fapte de rusine, nu in cearta si in pizma;
14. Ci imbracati-va in Domnul Iisus Hristos si grija de trup sa nu o faceti spre pofte.

CAPITOLUL 14

Cum sa ne purtam cu cei slabi si sa nu dam prilej de sminteala nimanui.

1. Primiti-l pe cel slab in credinta fara sa-i judecati gandurile.
2. Unul crede sa manance de toate; cel slab insa mananca legume.
3. Cel ce mananca sa nu dispretuiasca pe cel ce nu mananca; iar cel ce nu mananca sa nu osandeasca pe cel ce mananca, fiindca Dumnezeu l-a primit.
4. Cine esti tu, ca sa judeci pe sluga altuia? Pentru stapanul sau sta sau cade. Dar va sta, caci Domnul are putere ca sa-l faca sa stea.
5. Unul deosebeste o zi de alta, iar altul judeca toate zilele la fel. Fiecare sa fie deplin incredintat in mintea lui.
6. Cel ce tine ziua, o tine pentru Domnul; si cel ce nu tine ziua, nu o tine pentru Domnul. Si cel ce mananca pentru Domnul mananca, caci multumeste lui Dumnezeu; si cel ce nu mananca pentru Domnul nu mananca, si multumeste lui Dumnezeu.
7. Caci nimeni dintre noi nu traieste pentru sine si nimeni nu moare pentru sine.
8. Ca daca traim, pentru Domnul traim, si daca murim, pentru Domnul murim. Deci si daca traim, si daca murim, ai Domnului suntem.
9. Caci pentru aceasta a murit si a inviat Hristos, ca sa stapaneasca si peste morti si peste vii.
10. Dar tu, de ce judeci pe fratele tau? Sau si tu, de ce dispretuiesti pe fratele tau? Caci toti ne vom infatisa inaintea judecatii lui Dumnezeu.

11. Caci scris este: "Viu sunt Eu! - zice Domnul - Tot genunchiul sa Mi se plece si toata limba sa dea slava lui Dumnezeu".
12. Deci, dar, fiecare din voi va da seama despre sine lui Dumnezeu.
13. Deci sa nu ne mai judecam unii pe altii, ci mai degraba judecati aceasta: Sa nu dati fratelui prilej de poticnire sau de sminteala.
14. Stiu si sunt incredintat in Domnul Iisus ca nimic nu este intinat prin sine, decat numai pentru cel care gandeste ca e ceva intinat; pentru acela intinat este.
15. Dar daca, pentru mancare, fratele tau se mahneste, nu mai umbli potrivit iubirii. Nu pierde, cu mancarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos.
16. Nu lasati ca bunul vostru sa fie defaimat.
17. Caci imparatia lui Dumnezeu nu este mancare si bautura, ci dreptate si pace si bucurie in Duhul Sfant.
18. Iar cel ce slujeste lui Hristos, in aceasta este placut lui Dumnezeu si cinstit de oameni.
19. Drept aceea sa urmarim cele ale pacii si cele ale zidirii unuia de catre altul.
20. Nu strica, pentru mancare, lucrul lui Dumnezeu. Toate sunt curate, dar rau este pentru omul care mananca spre poticnire.
21. Bine este sa nu mananci carne, nici sa bei vin, nici sa faci ceva de care fratele tau se poticneste, se sminteste sau slabeste (in credinta).
22. Credinta pe care o ai, s-o ai pentru tine insuti, inaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judeca pe sine in ceea ce aproba!
23. Iar cel ce se indoieste, daca va manca, se osandeste, fiindca n-a fost din credinta. Si tot ce nu este din credinta este pacat.

CAPITOLUL 15

Indemnuri la rabdare cu cei slabi si la unirea frateasca. Izbanda si raspandirea Evangheliei prin predica apostolului.

1. Datori suntem noi cei tari sa purtam slabiciunile celor neputinciosi si sa nu cautam placerea noastra.
2. Ci fiecare dintre noi sa caute sa placa aproapelui sau, la ce este bine, spre zidire.
3. Ca si Hristos n-a cautat placerea Sa, ci, precum este scris: "Ocarile celor ce Te ocarasc pe Tine, au cazut asupra Mea".
4. Caci toate cate s-au scris mai inainte, s-au scris spre invatatura noastra, ca prin rabdarea si mangaierea, care vin din Scripturi, sa avem nadejde.
5. Iar Dumnezeul rabdarii si al mangaierii sa va dea voua a gandi la fel unii pentru altii, dupa Iisus Hristos,
6. Pentru ca toti laolalta si cu o singura gura sa slaviti pe Dumnezeu si Tatal Domnului nostru Iisus Hristos.
7. De aceea, primiti-va unii pe altii, precum si Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.
8. Caci spun: Ca Hristos S-a facut slujitor al taierii imprejur pentru adevarul lui Dumnezeu, ca sa intareasca fagaduintele date parintilor,
9. Iar neamurile sa slaveasca pe Dumnezeu pentru mila Lui, precum este scris: "Pentru aceasta Te voi lauda intre neamuri si voi canta numele Tau".
10. Si iarasi zice Scriptura: "Veseliti-va, neamuri, cu poporul Lui".
11. Si iarasi: "Laudati pe Domnul toate neamurile; laudati-L pe El toate popoarele".
12. Si iarasi Isaia zice: "Si Se va arata radacina lui Iesei, Cel care Se ridica sa domneasca peste neamuri; intru Acela neamurile vor nadajdui".
13. Iar Dumnezeul nadejdii sa va umple pe voi de toata bucuria si pacea in credinta, ca sa prisoseasca nadejdea voastra, prin puterea Duhului Sfant.
14. Si, fratii mei, sunt incredintat eu insumi despre voi, ca si voi sunteti plini de bunatate, plini de toata cunostinta, putand sa va povatuiti unii pe altii.
15. Si v-am scris, fratilor, mai cu indrazneala, in parte, ca sa va amintesc despre harul ce mi-a fost dat de Dumnezeu,
16. Ca sa fiu slujitor al lui Iisus Hristos la neamuri, slujind Evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca prinosul neamurilor, fiind sfintit in Duhul Sfant, sa fie bine primit.
17. Asadar, in Hristos Iisus am lauda, in cele catre Dumnezeu.
18. Caci nu voi cuteza sa spun ceva din cele ce n-a savarsit Hristos prin mine, spre ascultarea neamurilor, prin cuvant si prin fapta,

19. Prin puterea semnelor si a minunilor, prin puterea Duhului Sfant, asa incat de la Ierusalim si din tinuturile de primprejur pana la Iliria, am implinit propovaduirea Evangheliei lui Hristos,
20. Ravnind astfel sa binevestesc acolo unde Hristos nu fusese numit, ca sa nu zidesc pe temelie straina,
21. Ci precum este scris: "Carora nu li s-a vestit despre El, aceia Il vor vedea; si cei ce n-au auzit Il vor intelege".
22. De aceea am si fost impiedicat, de multe ori, ca sa vin la voi.
23. Dar acum, nemaiavand loc in aceste tinuturi si avand dorinta de multi ani sa vin la voi,
24. Cand ma voi duce in Spania, voi veni la voi. Caci nadajduiesc sa va vad in trecere si, de catre voi, sa fiu insotit pana acolo, dupa ce ma voi bucura intai, in parte, de voi.
25. Acum insa ma duc la Ierusalim, ca sa slujesc sfintilor.
26. Caci Macedonia si Ahaia au binevoit sa faca o strangere de ajutoare pentru saracii dintre sfintii de la Ierusalim.
27. Caci ei au binevoit si sunt datori fata de ei. Caci daca neamurile s-au impartasit de cele duhovnicesti ale lor, datori sunt si ei sa le slujeasca in cele trupesti.
28. Savarsind deci aceasta si incredintandu-le roada aceasta, voi trece pe la voi, in Spania.
29. Si stiu ca, venind la voi, voi veni cu deplinatatea binecuvantarii lui Hristos.
30. Dar va indemn, fratilor, pentru Domnul nostru Iisus Hristos si pentru iubirea Duhului Sfant, ca impreuna cu mine sa luptati in rugaciuni catre Dumnezeu pentru mine,
31. Ca sa scap de necredinciosii din Iudeea si ca ajutorul meu la Ierusalim sa fie bine primit de catre sfinti,
32. Ca sa vin la voi cu bucurie prin voia lui Dumnezeu si sa-mi gasesc linistea impreuna cu voi.
33. Iar Dumnezeul pacii sa fie cu voi cu toti. Amin!

CAPITOLUL 16

Apostolul da in grija pe diaconita Febe. Inchinaciuni celor din Roma. Primejdia dezbinarii.

1. Si va incredintez pe Febe, sora noastra, care este diaconita a Bisericii din Chenhrea,
2. Ca s-o primiti in Domnul, cu vrednicia cuvenita sfintilor si sa-i fiti de ajutor la orice ar avea nevoie de ajutorul vostru. Caci si ea a ajutat pe multi si pe mine insumi.
3. Imbratisati pe Priscila si Acvila, impreuna-lucratori cu mine in Hristos Iisus,
4. Care si-au pus grumazul lor pentru viata mea si carora nu numai eu le multumesc, ci si toate Bisericile dintre neamuri,
5. Si Biserica din casa lor. Imbratisati pe Epenet, iubitul meu, care este parga Asiei, in Hristos.
6. Imbratisati pe Maria care s-a ostenit mult pentru voi.
7. Imbratisati pe Andronic si pe Iunias, cei de un neam cu mine si impreuna inchisi cu mine, care sunt vestiti intre apostoli si care inaintea mea au fost in Hristos.
8. Imbratisati pe Ampliat, iubitul meu in Domnul.
9. Imbratisati pe Urban, impreuna-lucrator cu mine in Hristos, si pe Stahis, iubitul meu.
10. Imbratisati pe Apelles, cel incercat in Hristos. Imbratisati pe cei ce sunt din casa lui Aristobul.
11. Imbratisati pe Irodion, cel de un neam cu mine. Imbratisati pe cei din casa lui Narcis, care sunt in Domnul.
12. Imbratisati pe Trifena si pe Trifosa, care s-au ostenit in Domnul. Imbratisati pe iubita Persida, care mult s-a ostenit in Domnul.
13. Imbratisati pe Ruf, cel ales intru Domnul, si pe mama lui, care este si a mea.
14. Imbratisati pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patrova, pe Hermas si pe fratii care sunt impreuna cu ei.
15. Imbratisati pe Filolog si pe Iulia, pe Nereu si pe sora lui, pe Olimpian si pe toti sfintii care sunt impreuna cu ei.
16. Imbratisati-va unii pe altii cu sarutare sfanta. Va imbratiseaza pe voi toate Bisericile lui Hristos.
17. Si va indemn, fratilor, sa va paziti de cei ce fac dezbinari si sminteli impotriva invataturii pe care ati primit-o. Departati-va de ei.
18. Caci unii ca acestia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pantecelui lor, si prin vorbele lor frumoase si magulitoare, inseala inimile celor fara de rautate.
19. Caci ascultarea voastra este cunoscuta de toti. Ma bucur deci de voi si voiesc sa fiti intelepti spre bine si nevinovati la rau.
20. Iar Dumnezeul pacii va zdrobi repede sub picioarele voastre pe satana. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi!
21. Va imbratiseaza Timotei, cel impreuna-lucrator cu mine, si Luciu si Iason si Sosipatru, cei de un neam cu mine,

22. Va imbratisez in Domnul eu, Tertius, care am scris epistola.
23. Va imbratiseaza Gaius, gazda mea si a toata Biserica. Va imbratiseaza Erast, vistiernicul cetatii, si fratele Cvartus.
24. Harul Domnului nostru Iisus Hristos sa fie cu voi cu toti. Amin!
25. Iar celui ce poate sa va intareasca dupa Evanghelia mea si dupa propovaduirea lui Iisus Hristos, potrivit cu descoperirea tainei celei ascunse din timpuri vesnice,
26. Iar acum aratata prin Scripturile proorocilor, dupa porunca vesnicului Dumnezeu si cunoscuta la toate neamurile spre ascultarea credintei,
27. Unuia inteleptului Dumnezeu, prin Iisus Hristos, fie slava in vecii vecilor. Amin!

INTAIA EPISTOLA CATRE CORINTENI A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Multumire lui Dumnezeu pentru credinta corintenilor. Raul dezbinarilor. Cuvantul Crucii: nebunie pentru cei ce pier, puterea lui Dumnezeu pentru cei ce se mantuiesc.

1. Pavel, chemat apostol al lui Hristos, prin voia lui Dumnezeu, si fratele Sostene,
2. Bisericii lui Dumnezeu care este in Corint, celor sfintiti in Iisus Hristos, celor numiti sfinti, impreuna cu toti cei ce cheama numele Domnului nostru Iisus Hristos in tot locul, si al lor si al nostru:
3. Har voua si pace de la Dumnezeu, Tatal nostru, si de la Domnul nostru Iisus Hristos.
4. Multumesc totdeauna Dumnezeului meu pentru voi, pentru harul lui Dumnezeu, dat voua in Hristos Iisus.
5. Caci intru El v-ati imbogatit deplin intru toate, in tot cuvantul si in toata cunostinta;
6. Astfel marturia lui Hristos s-a intarit in voi,
7. Incat voi nu sunteti lipsiti de nici un dar, asteptand aratarea Domnului nostru Iisus Hristos,
8. Care va va si intari pana la sfarsit, ca sa fiti nevinovati in ziua Domnului nostru Iisus Hristos.
9. Credincios este Dumnezeu, prin Care ati fost chemati la impartasirea cu Fiul Sau Iisus Hristos, Domnul nostru.
10. Va indemn, fratilor, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toti sa vorbiti la fel si sa nu fie dezbinari intre voi; ci sa fiti cu totul uniti in acelasi cuget si in aceeasi intelegere.
11. Caci, fratii mei, despre voi, prin cei din casa lui Hloe mi-a venit stire ca la voi sunt certuri;
12. Si spun aceasta, ca fiecare dintre voi zice: Eu sunt al lui Pavel, iar eu sunt al lui Apollo, iar eu sunt al lui Chefa, iar eu sunt al lui Hristos!
13. Oare s-a impartit Hristos? Nu cumva s-a rastignit Pavel pentru voi? Sau fost-ati botezati in numele lui Pavel?
14. Multumesc lui Dumnezeu ca pe nici unul din voi n-am botezat, decat pe Crispus si pe Gaius,
15. Ca sa nu zica cineva ca ati fost botezati in numele meu.
16. Am botezat si casa lui Stefana; afara de acestia nu stiu sa mai fi botezat pe altcineva.
17. Caci Hristos nu m-a trimis ca sa botez, ci sa binevestesc, dar nu cu intelepciunea cuvantului, ca sa nu ramana zadarnica crucea lui Hristos.
18. Caci cuvantul Crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mantuim, este puterea lui Dumnezeu.
19. Caci scris este: "Pierde-voi intelepciunea inteleptilor si stiinta celor invatati voi nimici-o".
20. Unde este inteleptul? Unde e carturarul? Unde e cercetatorul acestui veac? Au n-a dovedit Dumnezeu nebuna intelepciunea lumii acesteia?
21. Caci de vreme ce intru intelepciunea lui Dumnezeu lumea n-a cunoscut prin intelepciune pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu sa mantuiasca pe cei ce cred prin nebunia propovaduirii.
22. Fiindca si iudeii cer semne, iar elinii cauta intelepciune,
23. Insa noi propovaduim pe Hristos cel rastignit: pentru iudei, sminteala; pentru neamuri, nebunie.
24. Dar pentru cei chemati, si iudei si elini: pe Hristos, puterea lui Dumnezeu si intelepciunea lui Dumnezeu.
25. Pentru ca fapta lui Dumnezeu, socotita de catre oameni nebunie, este mai inteleapta decat intelepciunea lor si

ceea ce se pare ca slabiciune a lui Dumnezeu, mai puternica decat taria oamenilor.
26. Caci, priviti chemarea voastra, fratilor, ca nu multi sunt intelepti dupa trup, nu multi sunt puternici, nu multi sunt de bun neam;
27. Ci Dumnezeu Si-a ales pe cele nebune ale lumii, ca sa rusineze pe cei intelepti; Dumnezeu Si-a ales pe cele slabe ale lumii, ca sa le rusineze pe cele tari;
28. Dumnezeu Si-a ales pe cele de neam jos ale lumii, pe cele nebagate in seama, pe cele ce nu sunt, ca sa nimiceasca pe cele ce sunt,
29. Ca nici un trup sa nu se laude inaintea lui Dumnezeu.
30. Din El, dar, sunteti voi in Hristos Iisus, Care pentru noi S-a facut intelepciune de la Dumnezeu si dreptate si sfintire si rascumparare,
31. Pentru ca, dupa cum este scris: "Cel ce se lauda in Domnul sa se laude".

CAPITOLUL 2

Propovaduirea Evangheliei nu sta in maiestria cuvintelor, nici in intelepciunea lumeasca, ci in intelepciunea cea dupa Dumnezeu.

1. Si eu, fratilor, cand am venit la voi si v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit ca iscusit cuvantator sau ca intelept.
2. Caci am judecat sa nu stiu intre voi altceva, decat pe Iisus Hristos, si pe Acesta rastignit.
3. Si eu intru slabiciune si cu frica si cu cutremur mare am fost la voi.
4. Iar cuvantul meu si propovaduirea mea nu stateau in cuvinte de induplecare ale intelepciunii omenesti, ci in adeverirea Duhului si a puterii,
5. Pentru ca credinta voastra sa nu fie in intelepciunea oamenilor, ci in puterea lui Dumnezeu.
6. Si intelepciunea o propovaduim la cei desavarsiti, dar nu intelepciunea acestui veac, nici a stapanitorilor acestui veac, care sunt pieritori,
7. Ci propovaduim intelepciunea de taina a lui Dumnezeu, ascunsa, pe care Dumnezeu a randuit-o mai inainte de veci, spre slava noastra,
8. Pe care nici unul dintre stapanitorii acestui veac n-a cunoscut-o, caci, daca ar fi cunoscut-o, n-ar fi rastignit pe Domnul slavei;
9. Ci precum este scris: "Cele ce ochiul n-a vazut si urechea n-a auzit, si la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a gatit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El".
10. Iar noua ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul Sau, fiindca Duhul toate le cerceteaza, chiar si adancurile lui Dumnezeu.
11. Caci cine dintre oameni stie ale omului, decat duhul omului, care este in el? Asa si cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le-a cunoscut, decat Duhul lui Dumnezeu.
12. Iar noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul cel de la Dumnezeu, ca sa cunoastem cele daruite noua de Dumnezeu;
13. Pe care le si graim, dar nu in cuvinte invatate din intelepciunea omeneasca, ci in cuvinte invatate de la Duhul Sfant, lamurind lucruri duhovnicesti oamenilor duhovnicesti.
14. Omul firesc nu primeste cele ale Duhului lui Dumnezeu, caci pentru el sunt nebunie si nu poate sa le inteleaga, fiindca ele se judeca duhovniceste.
15. Dar omul duhovnicesc toate le judeca, pe el insa nu-l judeca nimeni;
16. Caci "Cine a cunoscut gandul Domnului, ca sa-L invete pe El?" Noi insa avem gandul lui Hristos.

CAPITOLUL 3

Raul dezbinarilor. Temelia Bisericii este Hristos. Crestinii sunt Biserica lui Dumnezeu.

1. Si eu, fratilor, n-am putut sa va vorbesc ca unor oameni duhovnicesti, ci ca unora trupesti, ca unor prunci in Hristos.
2. Cu lapte v-am hranit, nu cu bucate, caci inca nu puteati manca si inca nici acum nu puteti,
3. Fiindca sunteti tot trupesti. Cata vreme este intre voi pizma si cearta si dezbinari, nu sunteti, oare, trupesti si nu dupa firea omeneasca umblati?
4. Caci, cand zice unul: Eu sunt al lui Pavel, iar altul: Eu sunt al lui Apollo, au nu sunteti oameni trupesti?

5. Dar ce este Apollo? Si ce este Pavel? Slujitori prin care ati crezut voi si dupa cum i-a dat Domnul fiecaruia.
6. Eu am sadit, Apollo a udat, dar Dumnezeu a facut sa creasca.
7. Astfel nici cel ce sadeste nu e ceva, nici cel ce uda, ci numai Dumnezeu care face sa creasca.
8. Cel care sadeste si cel care uda sunt una si fiecare isi va lua plata dupa osteneala sa.
9. Caci noi impreuna-lucratori cu Dumnezeu suntem; voi sunteti ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu.
10. Dupa harul lui Dumnezeu, cel dat mie, eu, ca un intelept mester, am pus temelia; iar altul zideste. Dar fiecare sa ia seama cum zideste;
11. Caci nimeni nu poate pune alta temelie, decat cea pusa, care este Iisus Hristos.
12. Iar de zideste cineva pe aceasta temelie: aur, argint, sau pietre scumpe, lemne, fan, trestie.
13. Lucrul fiecaruia se va face cunoscut; il va vadi ziua (Domnului). Pentru ca in foc se descopera, si focul insusi va lamuri ce fel este lucrul fiecaruia.
14. Daca lucrul cuiva, pe care l-a zidit, va ramane, va lua plata.
15. Daca lucrul cuiva se va arde, el va fi pagubit; el insa se va mantui, dar asa ca prin foc.
16. Nu stiti, oare, ca voi sunteti templu al lui Dumnezeu si ca Duhul lui Dumnezeu locuieste in voi?
17. De va strica cineva templul lui Dumnezeu, il va strica Dumnezeu pe el, pentru ca sfant este templul lui Dumnezeu, care sunteti voi.
18. Nimeni sa nu se amageasca. Daca i se pare cuiva, intre voi, ca este intelept in veacul acesta, sa se faca nebun, ca sa fie intelept.
19. Caci intelepciunea lumii acesteia este nebunie inaintea lui Dumnezeu, pentru ca scris este: "El prinde pe cei intelepti in viclenia lor".
20. Si iarasi: "Domnul cunoaste gandurile inteleptilor, ca sunt desarte".
21. Asa ca nimeni sa nu se laude cu oameni. Caci toate sunt ale voastre:
22. Fie Pavel, fie Apollo, fie Chefa, fie lumea, fie viata, fie moartea, fie cele de fata, fie cele viitoare, toate sunt ale voastre.
23. Iar voi sunteti ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 4

Slujitorii lui Hristos. Apostolul Pavel si corintenii adusi de el la credinta. Timotei trimisul lui Pavel.

1. Asa sa ne socoteasca pe noi fiecare om: ca slujitori ai lui Hristos si ca iconomi ai tainelor lui Dumnezeu.
2. Iar, la iconomi, mai ales, se cere ca fiecare sa fie aflat credincios.
3. Dar mie prea putin imi este ca sunt judecat de voi sau de vreo omeneasca judecata de toata ziua; fiindca nici eu nu ma judec pe mine insumi.
4. Caci nu ma stiu vinovat cu nimic, dar nu intru aceasta m-am indreptat. Cel care ma judeca pe mine este Domnul.
5. De aceea, nu judecati ceva inainte de vreme, pana ce nu va veni Domnul, Care va lumina cele ascunse ale intunericului si va vadi sfaturile inimilor. Si atunci fiecare va avea de la Dumnezeu lauda.
6. Si acestea, fratilor, le-am zis ca despre mine si despre Apollo, dar ele sunt pentru voi, ca sa invatati din pilda noastra, sa nu treceti peste ce e scris, ca sa nu va faliti unul cu altul impotriva celuilalt.
7. Caci cine te deosebeste pe tine? Si ce ai, pe care sa nu-l fi primit? Iar daca l-ai primit, de ce te falesti, ca si cum nu l-ai fi primit?
8. Iata, sunteti satui; iata, v-ati imbogatit; fara de noi ati domnit, si, macar nu ati domnit, ca si noi sa domnim impreuna cu voi.
9. Caci mi se pare ca Dumnezeu, pe noi, apostolii, ne-a aratat ca pe cei din urma oameni, ca pe niste osanditi la moarte, fiindca ne-am facut priveliste lumii si ingerilor si oamenilor.
10. Noi suntem nebuni pentru Hristos; voi insa intelepti intru Hristos. Noi suntem slabi; voi insa sunteti tari. Voi sunteti intru slava, iar noi suntem intru necinste!
11. Pana in ceasul de acum flamanzim si insetam; suntem goi si suntem palmuiti si pribegim,
12. Si ne ostenim, lucrand cu mainile noastre. Ocarati fiind, binecuvantam. Prigoniti fiind, rabdam.
13. Huliti fiind, ne rugam. Am ajuns ca gunoiul lumii, ca maturatura tuturor, pana astazi.
14. Nu ca sa va rusinez va scriu acestea, ci ca sa va dojenesc, ca pe niste copii ai mei iubiti.
15. Caci de ati avea zeci de mii de invatatori in Hristos, totusi nu aveti multi parinti. Caci eu v-am nascut prin Evanghelie in Iisus Hristos.
16. Deci, va rog, sa-mi fiti mie urmatori, precum si eu lui Hristos.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiul meu iubit si credincios in Domnul. El va va aduce aminte caile mele cele in Hristos Iisus, cum invat eu pretutindeni in toata Biserica.
18. Si unii, crezand ca n-am sa mai vin la voi, s-au semetit.
19. Dar eu voi veni la voi degraba - daca Domnul va voi - si voi cunoaste nu cuvantul celor ce s-au semetit, ci puterea lor.
20. Caci imparatia lui Dumnezeu nu sta in cuvant, ci in putere.
21. Ce voiti? Sa vin la voi cu toiagul sau sa vin cu dragoste si cu duhul blandetii?

CAPITOLUL 5

Mustrari impotriva celor desfranati. Izgonirea pacatosilor din Biserica.

1. Indeobste se aude ca la voi e desfranare, si o astfel de desfranare cum nici intre neamuri nu se pomeneste, ca unul sa traiasca cu femeia tatalui sau.
2. Iar voi v-ati semetit, in loc mai degraba sa va fi intristat, ca sa fie scos din mijlocul vostru cel ce a savarsit aceasta fapta.
3. Ci eu, desi departe cu trupul, insa de fata cu duhul, am si judecat, ca si cum as fi de fata, pe cel ce a facut una ca aceasta:
4. In numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunandu-va voi si duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,
5. Sa dati pe unul ca acesta satanei, spre pieirea trupului, ca duhul sa se mantuiasca in ziua Domnului Iisus.
6. Semetia voastra nu e buna. Oare nu stiti ca putin aluat dospeste toata framantatura?
7. Curatiti aluatul cel vechi, ca sa fiti framantatura noua, precum si sunteti fara aluat; caci Pastile nostru Hristos S-a jertfit pentru noi.
8. De aceea sa praznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul rautatii si al viclesugului, ci cu azimele curatiei si ale adevarului.
9. V-am scris in epistola sa nu va amestecati cu desfranatii;
10. Dar nu am spus, desigur, despre desfranatii acestei lumi, sau despre lacomi, sau despre rapitori, sau despre inchinatorii la idoli, caci altfel ar trebui sa iesiti afara din lume.
11. Dar eu v-am scris acum sa nu va amestecati cu vreunul, care, numindu-se frate, va fi desfranat, sau lacom, sau inchinator la idoli, sau ocarator, sau betiv, sau rapitor. Cu unul ca acesta nici sa nu sedeti la masa.
12. Caci ce am eu ca sa judec si pe cei din afara? Insa pe cei dinauntru, oare, nu-i judecati voi?
13. Iar pe cei din afara ii va judeca Dumnezeu. Scoateti afara dintre voi pe cel rau.

CAPITOLUL 6

Feriti-va de desfranare si de nedreptate

1. Indrazneste, oare, cineva dintre voi, avand vreo para impotriva altuia, sa se judece inaintea celor nedrepti si nu inaintea celor sfinti?
2. Au nu stiti ca sfintii vor judeca lumea? Si daca lumea este judecata de voi, oare sunteti voi nevrednici sa judecati lucruri atat de mici?
3. Nu stiti, oare, ca noi vom judeca pe ingeri? Cu cat mai mult cele lumesti?
4. Deci daca aveti judecati lumesti, puneti pe cei nebagati in seama din Biserica, ca sa va judece.
5. O spun spre rusinea voastra. Nu este, oare, intre voi nici un om intelept, care sa poata judeca intre frate si frate?
6. Ci frate cu frate se judeca, si aceasta inaintea necredinciosilor?
7. Negresit, si aceasta este o scadere pentru voi, ca aveti judecati unii cu altii. Pentru ce nu suferiti mai bine strambatatea? Pentru ce nu rabdati mai bine paguba?
8. Ci voi insiva faceti strambatate si aduceti paguba, si aceasta, fratilor!
9. Nu stiti, oare, ca nedreptii nu vor mosteni imparatia lui Dumnezeu? Nu va amagiti: Nici desfranatii, nici inchinatorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomitii,
10. Nici furii, nici lacomii, nici betivii, nici batjocoritorii, nici rapitorii nu vor mosteni imparatia lui Dumnezeu.

11. Si asa erati unii dintre voi. Dar v-ati spalat, dar v-ati sfintit, dar v-ati indreptat in numele Domnului Iisus Hristos si in Duhul Dumnezeului nostru.
12. Toate imi sunt ingaduite, dar nu toate imi sunt de folos. Toate imi sunt ingaduite, dar nu ma voi lasa biruit de ceva.
13. Bucatele sunt pentru pantece si pantecele pentru bucate si Dumnezeu va nimici si pe unul si pe celelalte. Trupul insa nu e pentru desfranare, ci pentru Domnul, si Domnul este pentru trup.
14. Iar Dumnezeu, Care a inviat pe Domnul, ne va invia si pe noi prin puterea Sa.
15. Au nu stiti ca trupurile voastre sunt madularele lui Hristos? Luand deci madularele lui Hristos le voi face madularele unei desfranate? Nicidecum!
16. Sau nu stiti ca cel ce se alipeste de desfranate este un singur trup cu ea? "Caci vor fi - zice Scriptura - cei doi un singur trup".
17. Iar cel ce se alipeste de Domnul este un duh cu El.
18. Fugiti de desfranare! Orice pacat pe care-l va savarsi omul este in afara de trup. Cine se deda insa desfranarii pacatuieste in insusi trupul sau.
19. Sau nu stiti ca trupul vostru este templu al Duhului Sfant care este in voi, pe care-L aveti de la Dumnezeu si ca voi nu sunteti ai vostri?
20. Caci ati fost cumparati cu pret! Slaviti, dar, pe Dumnezeu in trupul vostru si in duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 7

Despre casatorie, necasatorie si vaduvie.

1. Cat despre cele ce mi-ati scris, bine este pentru om sa nu se atinga de femeie.
2. Dar din cauza desfranarii, fiecare sa-si aiba femeia sa si fiecare femeie sa-si aiba barbatul sau.
3. Barbatul sa-i dea femeii iubirea datorata, asemenea si femeia barbatului.
4. Femeia nu este stapana pe trupul sau, ci barbatul; asemenea nici barbatul nu este stapan pe trupul sau, ci femeia.

5. Sa nu va lipsiti unul de altul, decat cu buna invoiala pentru un timp, ca sa va indeletniciti cu postul si cu rugaciunea, si iarasi sa fiti impreuna, ca sa nu va ispiteasca satana, din pricina neinfranarii voastre.
6. Si aceasta o spun ca un sfat, nu ca o porunca.
7. Eu voiesc ca toti oamenii sa fie cum sunt eu insumi. Dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui: unul asa, altul intr-alt fel.
8. Celor ce sunt necasatoriti si vaduvelor le spun: Bine este pentru ei sa ramana ca si mine.
9. Daca insa nu pot sa se infraneze, sa se casatoreasca. Fiindca mai bine este sa se casatoreasca, decat sa arda.
10. Iar celor ce sunt casatoriti, le poruncesc, nu eu, ci Domnul: Femeia sa nu se desparta de barbat!
11. Iar daca s-a despartit, sa ramana nemaritata, sau sa se impace cu barbatul sau; tot asa barbatul sa nu-si lase femeia.
12. Celorlalti le graiesc eu, nu Domnul: Daca un frate are o femeie necredincioasa, si ea voieste sa vietuiasca cu el, sa nu o lase.
13. Si o femeie, daca are barbat necredincios, si el binevoieste sa locuiasca cu ea, sa nu-si lase barbatul.
14. Caci barbatul necredincios se sfinteste prin femeia credincioasa si femeia necredincioasa se sfinteste prin barbatul credincios. Altminterea, copiii vostri ar fi necurati, dar acum ei sunt sfinti.
15. Daca insa cel necredincios se desparte, sa se desparta. In astfel de imprejurare, fratele sau sora nu sunt legati; caci Dumnezeu ne-a chemat spre pace.
16. Caci, ce stii tu, femeie, daca iti vei mantui barbatul? Sau ce stii tu, barbate, daca iti vei mantui femeia?
17. Numai ca, asa cum a dat Domnul fiecaruia, asa cum l-a chemat Dumnezeu pe fiecare, astfel sa umble. Si asa randuiesc in toate Bisericile.
18. A fost cineva chemat, fiind taiat imprejur? Sa nu se ascunda. A fost cineva chemat in netaiere imprejur? Sa nu se taie imprejur.
19. Taierea imprejur nu este nimic; si netaierea imprejur nu este nimic, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.
20. Fiecare, in chemarea in care a fost chemat, in aceasta sa ramana.
21. Ai fost chemat fiind rob? Fii fara grija. Iar de poti sa fii liber, mai mult foloseste-te!

22. Caci robul, care a fost chemat in Domnul, este un liberat al Domnului. Tot asa cel chemat liber este rob al lui Hristos.
23. Cu pret ati fost cumparati. Nu va faceti robi oamenilor.
24. Fiecare, fratilor, in starea in care a fost chemat, in aceea sa ramana inaintea lui Dumnezeu.
25. Cat despre feciorie, n-am porunca de la Domnul. Va dau insa sfatul meu, ca unul care am fost miluit de Domnul sa fiu vrednic de crezare.
26. Socotesc deci ca aceasta este bine pentru nevoia ceasului de fata: Bine este pentru om sa fie asa.
27. Te-ai legat de femeie? Nu cauta dezlegare. Te-ai dezlegat de femeie? Nu cauta femeie.
28. Daca insa te vei insura, n-ai gresit. Ci fecioara, de se va marita, n-a gresit. Numai ca unii ca acestia vor avea suferinta in trupul lor. Eu insa va crut pe voi.
29. Si aceasta v-o spun, fratilor: Ca vremea s-a scurtat de acum, asa incat si cei ce au femei sa fie ca si cum n-ar avea.
30. Si cei ce plang sa fie ca si cum n-ar plange; si cei ce se bucura, ca si cum nu s-ar bucura; si cei ce cumpara, ca si cum n-ar stapani;
31. Si cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca si cum nu s-ar folosi deplin de ea. Caci chipul acestei lumi trece.
32. Dar eu vreau ca voi sa fiti fara de grija. Cel necasatorit se ingrijeste de cele ale Domnului, cum sa placa Domnului.
33. Cel ce s-a casatorit se ingrijeste de cele ale lumii, cum sa placa femeii.
34. Si este impartire: si femeia nemaritata si fecioara poarta de grija de cele ale Domnului, ca sa fie sfanta si cu trupul si cu duhul. Iar cea care s-a maritat poarta de grija de cele ale lumii, cum sa placa barbatului.
35. Si aceasta o spun chiar in folosul vostru, nu ca sa va intind o cursa, ci spre bunul chip si alipirea de Domnul, fara clintire.
36. Iar de socoteste cineva ca i se va face vreo necinste pentru fecioara sa, daca trece de floarea varstei, si ca trebuie sa faca asa, faca ce voieste. Nu pacatuieste; casatoreasca-se.
37. Dar cel ce sta neclintit in inima sa si nu este silit, ci are stapanire peste vointa sa si a hotarat aceasta in inima sa, ca sa-si tina fecioara, bine va face.
38. Asa ca, cel ce isi marita fecioara bine face; dar cel ce n-o marita si mai bine face.
39. Femeia este legata prin lege atata vreme cat traieste barbatul ei. Iar daca barbatul ei va muri, este libera sa se marite cu cine vrea, numai intru Domnul.
40. Dar mai fericita este daca ramane asa, dupa parerea mea. Si socot ca si eu am Duhul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 8

Sa nu fim sminteala celor slabi.

1. Cat despre cele jertfite idolilor, stim ca toti avem cunostinta. Cunostinta insa semeteste, iar iubirea zideste.
2. Iar daca i se pare cuiva ca cunoaste ceva, inca n-a cunoscut cum trebuie sa cunoasca.
3. Dar daca iubeste cineva pe Dumnezeu, acela este cunoscut de El.
4. Iar despre mancarea celor jertfite idolilor, stim ca idolul nu este nimic in lume si ca nu este alt Dumnezeu decat Unul singur.
5. Caci desi sunt asa-zisi dumnezei, fie in cer, fie pe pamant, - precum si sunt dumnezei multi si domni multi, S
6. Totusi, pentru noi, este un singur Dumnezeu, Tatal, din Care sunt toate si noi intru El; si un singur Domn, Iisus Hristos, prin Care sunt toate si noi prin El.
7. Dar nu toti au cunostinta. Caci unii, din obisnuinta de pana acum cu idolul, mananca din carnuri jertfite idolilor, si constiinta lor fiind slaba, se intineaza.
8. Dar nu mancarea ne va pune inaintea lui Dumnezeu. Ca nici daca vom manca, nu ne prisoseste, nici daca nu vom manca, nu ne lipseste.
9. Dar vedeti ca nu cumva aceasta libertate a voastra sa ajunga poticnire pentru cei slabi.
10. Caci daca cineva te-ar vedea pe tine, cel ce ai cunostinta, sezand la masa in templul idolilor, oare constiinta lui, slab fiind el, nu se va intari sa manance din cele jertfite idolilor?
11. Si va pieri prin cunostinta ta cel slab, fratele tau, pentru care a murit Hristos!
12. Si asa, pacatuind impotriva fratilor si lovind constiinta lor slaba, pacatuiti fata de Hristos.
13. De aceea, daca o mancare sminteste pe fratele meu, nu voi manca in veac carne, ca sa nu aduc sminteala fratelui

meu.

CAPITOLUL 9

Cum s-a slujit apostolul de puterea-i de apostol, intre credinciosi. Indemn la lupta pentru cununa cea nevestejita.

1. Oare nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? N-am vazut eu pe Iisus Domnul nostru? Nu sunteti voi lucrul meu intru Domnul?
2. Daca altora nu le sunt apostol, voua, negresit, va sunt. Caci voi sunteti pecetea apostoliei mele in Domnul.
3. Apararea mea catre cei ce ma judeca aceasta este.
4. N-avem, oare, dreptul, sa mancam si sa bem?
5. N-avem, oare, dreptul sa purtam cu noi o femeie sora, ca si ceilalti apostoli, ca si fratii Domnului, ca si Chefa?
6. Sau numai eu si Barnaba nu avem dreptul de a nu lucra?
7. Cine slujeste vreodata, in oaste, cu solda lui? Cine sadeste vie si nu mananca din roada ei? Sau cine paste o turma si nu mananca din laptele turmei?
8. Nu in felul oamenilor spun eu acestea. Nu spune, oare, si legea acestea?
9. Caci in Legea lui Moise este scris: "Sa nu legi gura boului care treiera". Oare de boi se ingrijeste Dumnezeu?
10. Sau in adevar pentru noi zice? Caci pentru noi s-a scris: "Cel ce ara trebuie sa are cu nadejde, si cel ce treiera, cu nadejdea ca va avea parte de roade".
11. Daca noi am semanat la voi cele duhovnicesti, este, oare, mare lucru daca noi vom secera cele pamantesti ale voastre?
12. Daca altii se bucura de acest drept asupra voastra, oare, nu cu atat mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate le rabdam, ca sa nu punem piedica Evangheliei lui Hristos.
13. Au nu stiti ca cei ce savarsesc cele sfinte mananca de la templu si cei ce slujesc altarului au parte de la altar?
14. Tot asa a poruncit si Domnul celor ce propovaduiesc Evanghelia, ca sa traiasca din Evanghelie.
15. Dar eu nu m-am folosit de nimic din acestea si nu am scris acestea, ca sa se faca cu mine asa. Caci mai bine este pentru mine sa mor, decat sa-mi zadarniceasca cineva lauda.
16. Caci daca vestesc Evanghelia, nu-mi este lauda, pentru ca sta asupra mea datoria. Caci, vai mie daca nu voi binevesti!
17. Caci daca fac aceasta de buna voie, am plata; dar daca o fac fara voie, am numai o slujire incredintata.
18. Care este, deci, plata mea? Ca, binevestind, pun fara plata Evanghelia lui Hristos inaintea oamenilor, fara sa ma folosesc de dreptul meu din Evanghelie.
19. Caci, desi sunt liber fata de toti, m-am facut rob tuturor, ca sa dobandesc pe cei mai multi;
20. Cu iudeii am fost ca un iudeu, ca sa dobandesc pe iudei; cu cei de sub lege, ca unul de sub lege, desi eu nu sunt sub lege, ca sa dobandesc pe cei de sub lege;
21. Cu cei ce n-au Legea, m-am facut ca unul fara lege, desi nu sunt fara Legea lui Dumnezeu, ci avand Legea lui Hristos, ca sa dobandesc pe cei ce n-au Legea;
22. Cu cei slabi m-am facut slab, ca pe cei slabi sa-i dobandesc; tuturor toate m-am facut, ca, in orice chip, sa mantuiesc pe unii.
23. Dar toate le fac pentru Evanghelie, ca sa fiu partas la ea.
24. Nu stiti voi ca acei care alearga in stadion, toti alearga, dar numai unul ia premiul? Alergati asa ca sa-l luati.
25. Si oricine se lupta se infraneaza de la toate. Si aceia, ca sa ia o cununa stricacioasa, iar noi, nestricacioasa.
26. Eu, deci, asa alerg, nu ca la intamplare. Asa ma lupt, nu ca lovind in aer,
27. Ci imi chinuiesc trupul meu si il supun robiei; ca nu cumva, altora propovaduind, eu insumi sa ma fac netrebnic.

CAPITOLUL 10

Iudeii, in pustie, au cunoscut dreapta asprime a lui Dumnezeu. Cina Domnului trebuie tinuta intru sfintenie. Grija pentru cugetul celor slabi.

1. Caci nu voiesc, fratilor, ca voi sa nu stiti ca parintii nostri au fost toti sub nor si ca toti au trecut prin mare.
2. Si toti, intru Moise, au fost botezati in nor si in mare.
3. Si toti au mancat aceeasi mancare duhovniceasca;
4. Si toti, aceeasi bautura duhovniceasca au baut, pentru ca beau din piatra duhovniceasca ce ii urma. Iar piatra era

Hristos.
5. Dar cei mai multi dintre ei nu au placut lui Dumnezeu, caci au cazut in pustie.
6. Si acestea s-au facut pilde pentru noi, ca sa nu poftim la cele rele, cum au poftit aceia;
7. Nici inchinatori la idoli sa nu va faceti, ca unii dintre ei, precum este scris: "A sezut poporul sa manance si sa bea si s-au sculat la joc";
8. Nici sa ne desfranam cum s-au desfranat unii dintre ei, si au cazut, intr-o zi, douazeci si trei de mii;
9. Nici sa ispitim pe Domnul, precum L-au ispitit unii dintre ei si au pierit de serpi;
10. Nici sa cartiti, precum au cartit unii dintre ei si au fost nimiciti de catre pierzatorul.
11. Si toate acestea li s-au intamplat acelora, ca preinchipuiri ale viitorului, si au fost scrise spre povatuirea noastra, la care au ajuns sfarsiturile veacurilor.
12. De aceea, cel caruia i se pare ca sta neclintit sa ia seama sa nu cada.
13. Nu v-a cuprins ispita care sa fi fost peste puterea omeneasca. Dar credincios este Dumnezeu; El nu va ingadui ca sa fiti ispititi mai mult decat puteti, ci odata cu ispita va aduce si scaparea din ea, ca sa puteti rabda.
14. De aceea, iubitii mei, fugiti de inchinarea la idoli.
15. Ca unor intelepti va vorbesc. Judecati voi ce va spun.
16. Paharul binecuvantarii, pe care-l binecuvantam, nu este, oare, impartasirea cu sangele lui Hristos? Painea pe care o frangem nu este, oare, impartasirea cu trupul lui Hristos?
17. Ca o paine, un trup, suntem cei multi; caci toti ne impartasim dintr-o paine.
18. Priviti pe Israel dupa trup: Cei care mananca jertfele nu sunt ei, oare, partasi altarului?
19. Deci ce spun eu? Ca ce s-a jertfit pentru idol e ceva? Sau idolul este ceva?
20. Ci (zic) ca cele ce jertfesc neamurile, jertfesc demonilor si nu lui Dumnezeu. Si nu voiesc ca voi sa fiti partasi ai demonilor.
21. Nu puteti sa beti paharul Domnului si paharul demonilor; nu puteti sa va impartasiti din masa Domnului si din masa demonilor.
22. Oare vrem sa maniem pe Domnul? Nu cumva suntem mai tari decat El?
23. Toate imi sunt ingaduite, dar nu toate imi folosesc. Toate imi sunt ingaduite, dar nu toate zidesc.
24. Nimeni sa nu caute pe ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui.
25. Mancati tot ce se vinde in macelarie, fara sa intrebati nimic pentru cugetul vostru.
26. Caci "al Domnului este pamantul si plinirea lui".
27. Daca cineva dintre necredinciosi va cheama pe voi la masa si voiti sa va duceti, mancati orice va este pus inainte, fara sa intrebati nimic pentru constiinta.
28. Dar de va va spune cineva: Aceasta este din jertfa idolilor, sa nu mancati pentru cel care v-a spus si pentru constiinta.
29. Iar constiinta, zic, nu a ta insuti, ci a altuia. Caci de ce libertatea mea sa fie judecata de o alta constiinta?
30. Daca eu sunt partas harului, de ce sa fiu hulit pentru ceea ce aduc multumire?
31. De aceea, ori de mancati, ori de beti, ori altceva de faceti, toate spre slava lui Dumnezeu sa le faceti.
32. Nu fiti piatra de poticnire nici iudeilor, nici elinilor, nici Bisericii lui Dumnezeu,
33. Precum si eu plac tuturor in toate, necautand folosul meu, ci pe al celor multi, ca sa se mantuiasca.

CAPITOLUL 11

Despre cuviinta cu care sa stam in Biserica si la Cina Domnului.

1. Fiti urmatori ai mei, precum si eu sunt al lui Hristos.
2. Fratilor, va laud ca in toate va aduceti aminte de mine si tineti predaniile cum vi le-am dat.
3. Dar voiesc ca voi sa stiti ca Hristos este capul oricarui barbat, iar capul femeii este barbatul, iar capul lui Hristos: Dumnezeu.
4. Orice barbat care se roaga sau prooroceste, avand capul acoperit, necinsteste capul sau.
5. Iar orice femeie care se roaga sau prooroceste, cu capul neacoperit, isi necinsteste capul; caci tot una este ca si cum ar fi rasa.
6. Caci daca o femeie nu-si pune val pe cap, atunci sa se si tunda. Iar daca este lucru de rusine pentru femeie ca sa se tunda ori sa se rada, sa-si puna val.
7. Caci barbatul nu trebuie sa-si acopere capul, fiind chip si slava a lui Dumnezeu, iar femeia este slava barbatului.

8. Pentru ca nu barbatul este din femeie, ci femeia din barbat.
9. Si pentru ca n-a fost zidit barbatul pentru femeie, ci femeia pentru barbat.
10. De aceea si femeia este datoare sa aiba (semn de) supunere asupra capului ei, pentru ingeri.
11. Totusi, nici femeia fara barbat, nici barbatul fara femeie, in Domnul.
12. Caci precum femeia este din barbat, asa si barbatul este prin femeie si toate sunt de la Dumnezeu.
13. Judecati in voi insiva: Este, oare, cuviincios ca o femeie sa se roage lui Dumnezeu cu capul descoperit?
14. Nu va invata oare insasi firea ca necinste este pentru un barbat sa-si lase parul lung?
15. Si ca pentru o femeie, daca isi lasa parul lung, este cinste? Caci parul i-a fost dat ca acoperamant.
16. Iar daca se pare cuiva ca aici poate sa ne gaseasca pricina, un astfel de obicei (ca femeile sa se roage cu capul descoperit) noi nu avem, nici Bisericile lui Dumnezeu.
17. Si aceasta poruncindu-va, nu va laud, fiindca voi va adunati nu spre mai bine, ci spre mai rau.
18. Caci mai intai aud ca atunci cand va adunati in biserica, intre voi sunt dezbinari, si in parte cred.
19. Caci trebuie sa fie intre voi si eresuri, ca sa se invedereze intre voi cei incercati.
20. Cand va adunati deci laolalta, nu se poate manca Cina Domnului;
21. Caci, sezand la masa, fiecare se grabeste sa ia mancarea sa, incat unuia ii este foame, iar altul se imbata.
22. N-aveti, oare, case ca sa mancati si sa beti? Sau dispretuiti Biserica lui Dumnezeu si rusinati pe cei ce nu au? Ce sa va zic? Sa va laud? In aceasta nu va laud.
23. Caci eu de la Domnul am primit ceea ce v-am dat si voua: Ca Domnul Iisus, in noaptea in care a fost vandut, a luat paine,
24. Si, multumind, a frant si a zis: Luati, mancati; acesta este trupul Meu care se frange pentru voi. Aceasta sa faceti spre pomenirea Mea.
25. Asemenea si paharul dupa Cina, zicand: Acest pahar este Legea cea noua intru sangele Meu. Aceasta sa faceti ori de cate ori veti bea, spre pomenirea Mea.
26. Caci de cate ori veti manca aceasta paine si veti bea acest pahar, moartea Domnului vestiti pana cand va veni.
27. Astfel, oricine va manca painea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat fata de trupul si sangele Domnului.
28. Sa se cerceteze insa omul pe sine si asa sa manance din paine si sa bea din pahar.
29. Caci cel ce mananca si bea cu nevrednicie, osanda isi mananca si bea, nesocotind trupul Domnului.
30. De aceea, multi dintre voi sunt neputinciosi si bolnavi si multi au murit.
31. Caci de ne-am fi judecat noi insine, nu am mai fi judecati.
32. Dar, fiind judecati de Domnul, suntem pedepsiti, ca sa nu fim osanditi impreuna cu lumea.
33. De aceea, fratii mei, cand va adunati ca sa mancati, asteptati-va unii pe altii.
34. Iar daca ii este cuiva foame, sa manance acasa, ca sa nu va adunati spre osanda. Celelalte insa le voi randui cand voi veni.

CAPITOLUL 12

Despre darurile duhovnicesti si despre dreapta lor intrebuintare.

1. Iar cat priveste darurile duhovnicesti nu vreau, fratilor, sa fiti in necunostinta.
2. Stiti ca, pe cand erati pagani, va duceati la idolii cei muti, ca si cum erati manati.
3. De aceea, va fac cunoscut ca precum nimeni, graind in Duhul lui Dumnezeu, nu zice: Anatema fie Iisus! - tot asa nimeni nu poate sa zica: Domn este Iisus, - decat in Duhul Sfant.
4. Darurile sunt felurite, dar acelasi Duh.
5. Si felurite slujiri sunt, dar acelasi Domn.
6. Si lucrarile sunt felurite, dar este acelasi Dumnezeu, care lucreaza toate in toti.
7. Si fiecaruia se da aratarea Duhului spre folos.
8. Ca unuia i se da prin Duhul Sfant cuvant de intelepciune, iar altuia, dupa acelasi Duh, cuvantul cunostintei.
9. Si unuia i se da intru acelasi Duh credinta, iar altuia, darurile vindecarilor, intru acelasi Duh;
10. Unuia faceri de minuni, iar altuia proorocie; unuia deosebirea duhurilor, iar altuia feluri de limbi si altuia talmacirea limbilor.
11. Si toate acestea le lucreaza unul si acelasi Duh, impartind fiecaruia deosebi, dupa cum voieste.
12. Caci precum trupul unul este, si are madulare multe, iar toate madularele trupului, multe fiind, sunt un trup, asa

si Hristos.
13. Pentru ca intr-un Duh ne-am botezat noi toti, ca sa fim un singur trup, fie iudei, fie elini, fie robi, fie liberi, si toti la un Duh ne-am adapat.
14. Caci si trupul nu este un madular, ci multe.
15. Daca piciorul ar zice: Fiindca nu sunt mana nu sunt din trup, pentru aceasta nu este el din trup?
16. Si urechea daca ar zice: Fiindca nu sunt ochi, nu fac parte din trup, - pentru aceasta nu este ea din trup?
17. Daca tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Si daca ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?
18. Dar acum Dumnezeu a pus madularele, pe fiecare din ele, in trup, cum a voit.
19. Daca toate ar fi un singur madular, unde ar fi trupul?
20. Dar acum sunt multe madulare, insa un singur trup.
21. Si nu poate ochiul sa zica mainii: N-am trebuinta de tine; sau, iarasi capul sa zica picioarelor: N-am trebuinta de voi.
22. Ci cu mult mai mult madularele trupului, care par a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase.
23. Si pe cele ale trupului care ni se par ca sunt mai de necinste, pe acelea cu mai multa evlavie le imbracam; si cele necuviincioase ale noastre au mai multa cuviinta.
24. Iar cele cuviincioase ale noastre n-au nevoie de acoperamant. Dar Dumnezeu a intocmit astfel trupul, dand mai multa cinste celui caruia ii lipseste,
25. Ca sa nu fie dezbinare in trup, ci madularele sa se ingrijeasca deopotriva unele de altele.
26. Si daca un madular sufera, toate madularele sufera impreuna; si daca un madular este cinstit, toate madularele se bucura impreuna.
27. Iar voi sunteti trupul lui Hristos si madulare (fiecare) in parte.
28. Si pe unii i-a pus Dumnezeu, in Biserica: intai apostoli, al doilea prooroci, al treilea invatatori; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecarilor, ajutorarile, carmuirile, felurile limbilor.
29. Oare toti sunt apostoli? Oare toti sunt prooroci? Oare toti invatatori? Oare toti au putere sa savarseasca minuni?
30. Oare toti au darurile vindecarilor? Oare toti vorbesc in limbi? Oare toti pot sa talmaceasca?
31. Ravniti insa la darurile cele mai bune. Si va arat inca o cale care le intrece pe toate:

CAPITOLUL 13

Dragostea si bunurile ei.

1. De as grai in limbile oamenilor si ale ingerilor, iar dragoste nu am, facutu-m-am arama sunatoare si chimval rasunator.
2. Si de as avea darul proorociei si tainele toate le-as cunoaste si orice stiinta, si de as avea atata credinta incat sa mut si muntii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.
3. Si de as imparti toata avutia mea si de as da trupul meu ca sa fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi foloseste.
4. Dragostea indelung rabda; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuieste, nu se lauda, nu se trufeste.
5. Dragostea nu se poarta cu necuviinta, nu cauta ale sale, nu se aprinde de manie, nu gandeste raul.
6. Nu se bucura de nedreptate, ci se bucura de adevar.
7. Toate le sufera, toate le crede, toate le nadajduieste, toate le rabda.
8. Dragostea nu cade niciodata. Cat despre proorocii - se vor desfiinta; darul limbilor va inceta; stiinta se va sfarsi;

9. Pentru ca in parte cunoastem si in parte proorocim.
10. Dar cand va veni ceea ce e desavarsit, atunci ceea ce este in parte se va desfiinta.
11. Cand eram copil, vorbeam ca un copil, simteam ca un copil; judecam ca un copil; dar cand m-am facut barbat, am lepadat cele ale copilului.
12. Caci vedem acum ca prin oglinda, in ghicitura, iar atunci, fata catre fata; acum cunosc in parte, dar atunci voi cunoaste pe deplin, precum am fost cunoscut si eu.
13. Si acum raman acestea trei: credinta, nadejdea si dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea.

CAPITOLUL 14

Darul limbilor si darul profetiei. Cum sa fie intrebuintat darul limbilor. Femeia trebuie sa taca in biserica.

1. Cautati dragostea. Ravniti insa cele duhovnicesti, dar mai ales ca sa prorociti.
2. Pentru ca cel ce vorbeste intr-o limba straina nu vorbeste oamenilor, ci lui Dumnezeu; si nimeni nu-l intelege, fiindca el, in duh, graieste taine.
3. Cel ce prooroceste vorbeste oamenilor, spre zidire, indemn si mangaiere.
4. Cel ce graieste intr-o limba straina pe sine singur se zideste, iar cel ce prooroceste zideste Biserica.
5. Voiesc ca voi toti sa graiti in limbi; dar mai cu seama sa prorociti. Cel ce prooroceste e mai mare decat cel ce graieste in limbi, afara numai daca talmaceste, ca Biserica sa ia intarire.
6. Iar acum, fratilor, daca as veni la voi, graind in limbi, de ce folos v-as fi, daca nu v-as vorbi - sau in descoperire, sau in cunostinta, sau in proorocie, sau in invatatura?
7. Ca precum cele neinsufletite, care dau sunet, fie fluier, fie chitara, de nu vor da sunete deosebite, cum se va cunoaste ce este din fluier, sau ce este din chitara?
8. Si daca trambita va da sunet nelamurit, cine se va pregati de razboi?
9. Asa si voi: Daca prin limba nu veti da cuvant lesne de inteles, cum se va cunoaste ce ati grait? Veti fi niste oameni care vorbesc in vant.
10. Sunt asa de multe feluri de limbi in lume, dar nici una din ele nu este fara intelesul ei.
11. Deci daca nu voi sti intelesul cuvintelor, voi fi barbar pentru cel care vorbeste, si cel care vorbeste barbar pentru mine.
12. Asa si voi, de vreme ce sunteti ravnitori dupa cele duhovnicesti, cautati sa prisositi in ele, spre zidirea Bisericii.

13. De aceea, cel ce graieste intr-o limba straina sa se roage ca sa si talmaceasca.
14. Caci, daca ma rog intr-o limba straina, duhul meu se roaga, dar mintea mea este neroditoare.
15. Atunci ce voi face? Ma voi ruga cu duhul, dar ma voi ruga si cu mintea; voi canta cu duhul, dar voi canta si cu mintea.
16. Fiindca daca vei binecuvanta cu duhul, cum va raspunde omul simplu "Amin" la multumirea ta, de vreme ce el nu stie ce zici?
17. Caci tu, intr-adevar, multumesti bine, dar celalalt nu se zideste.
18. Multumesc Dumnezeului meu, ca vorbesc in limbi mai mult decat voi toti;
19. Dar in Biserica vreau sa graiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca sa invat si pe altii, decat zeci de mii de cuvinte intr-o limba straina.
20. Fratilor, nu fiti copii la minte. Fiti copii cand e vorba de rautate. La minte insa, fiti desavarsiti.
21. In Lege este scris: "Voi grai acestui popor in alte limbi si prin buzele altora, si nici asa nu vor asculta de Mine, zice Domnul".
22. Asa ca vorbirea in limbi este semn nu pentru cei credinciosi ci pentru cei necredinciosi; iar proorocia nu pentru cei necredinciosi, ci pentru cei ce cred.
23. Deci, daca s-ar aduna Biserica toata laolalta si toti ar vorbi in limbi si ar intra nestiutori sau necredinciosi, nu vor zice, oare, ca sunteti nebuni?
24. Iar daca toti ar prooroci si ar intra vreun necredincios sau vreun nestiutor, el este dovedit de toti, el este judecat de toti;
25. Cele ascunse ale inimii lui se invedereaza, si astfel, cazand cu fata la pamant, se va inchina lui Dumnezeu, marturisind ca Dumnezeu este intr-adevar printre voi.
26. Ce este deci, fratilor? Cand va adunati impreuna, fiecare din voi are psalm, are invatatura, are descoperire, are limba, are talmacire: toate spre zidire sa se faca.
27. Daca graieste cineva intr-o limba straina, sa fie cate doi, sau cel mult trei si pe rand sa graiasca si unul sa talmaceasca.
28. Iar daca nu e talmacitor, sa taca in biserica si sa-si graiasca numai lui si lui Dumnezeu.
29. Iar proorocii sa vorbeasca doi sau trei, iar ceilalti sa judece.
30. Iar daca se va descoperi ceva altuia care sade, sa taca cei dintai.
31. Caci puteti sa proorociti toti cate unul, ca toti sa invete si toti sa se mangaie.
32. Si duhurile proorocilor se supun proorocilor.
33. Pentru ca Dumnezeu nu este al neoranduielii, ci al pacii.
34. Ca in toate Bisericile sfintilor, femeile voastre sa taca in biserica, caci lor nu le este ingaduit sa vorbeasca, ci sa

se supuna, precum zice si Legea.
35. Iar daca voiesc sa invete ceva, sa intrebe acasa pe barbatii lor, caci este rusinos ca femeile sa vorbeasca in biserica.
36. Oare de la voi a iesit cuvantul lui Dumnezeu sau a ajuns numai la voi?
37. Daca i se pare cuiva ca este prooroc sau om duhovnicesc, sa cunoasca ca cele ce va scriu sunt porunci ale Domnului.
38. Iar daca cineva nu vrea sa stie, sa nu stie.
39. Asa ca, fratii mei, ravniti a prooroci si nu opriti sa se graiasca in limbi.
40. Dar toate sa se faca cu cuviinta si dupa randuiala.

CAPITOLUL 15

I*nvierea Domnului si invierea noastra.*

1. Va aduc aminte, fratilor, Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ati si primit-o, intru care si stati,
2. Prin care si sunteti mantuiti; cu ce cuvant v-am binevestit-o - daca o tineti cu tarie, afara numai daca n-ati crezut in zadar S
3. Caci v-am dat, intai de toate, ceea ce si eu am primit, ca Hristos a murit pentru pacatele noastre dupa Scripturi;

4. Si ca a fost ingropat si ca a inviat a treia zi, dupa Scripturi;
5. Si ca S-a aratat lui Chefa, apoi celor doisprezece;
6. In urma S-a aratat deodata la peste cinci sute de frati, dintre care cei mai multi traiesc pana astazi, iar unii au si adormit;
7. Dupa aceea S-a aratat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor;
8. Iar la urma tuturor, ca unui nascut inainte de vreme, mi S-a aratat si mie.
9. Caci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care nu sunt vrednic sa ma numesc apostol, pentru ca am prigonit Biserica lui Dumnezeu.
10. Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; si harul Lui care este in mine n-a fost in zadar, ci m-am ostenit mai mult decat ei toti. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine.
11. Deci ori eu, ori aceia, asa propovaduim si voi asa ati crezut.
12. Iar daca se propovaduieste ca Hristos a inviat din morti, cum zic unii dintre voi ca nu este inviere a mortilor?
13. Daca nu este inviere a mortilor, nici Hristos n-a inviat.
14. Si daca Hristos n-a inviat, zadarnica este atunci propovaduirea noastra, zadarnica este si credinta voastra.
15. Ne aflam inca si martori mincinosi ai lui Dumnezeu, pentru ca am marturisit impotriva lui Dumnezeu ca a inviat pe Hristos, pe Care nu L-a inviat, daca deci mortii nu inviaza.
16. Caci daca mortii nu inviaza, nici Hristos n-a inviat.
17. Iar daca Hristos n-a inviat, zadarnica este credinta voastra, sunteti inca in pacatele voastre;
18. Si atunci si cei ce au adormit in Hristos au pierit.
19. Iar daca nadajduim in Hristos numai in viata aceasta, suntem mai de plans decat toti oamenii.
20. Dar acum Hristos a inviat din morti, fiind incepatura (a invierii) celor adormiti.
21. Ca de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om si invierea mortilor.
22. Caci, precum in Adam toti mor, asa si in Hristos toti vor invia.
23. Dar fiecare in randul cetei sale: Hristos incepatura, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui,
24. Dupa aceea, sfarsitul, cand Domnul va preda imparatia lui Dumnezeu si Tatalui, cand va desfiinta orice domnie si orice stapanire si orice putere.
25. Caci El trebuie sa imparateasca pana ce va pune pe toti vrajmasii Sai sub picioarele Sale.
26. Vrajmasul cel din urma, care va fi nimicit, este moartea.
27. "Caci toate le-a supus sub picioarele Lui". Dar cand zice: "Ca toate I-au fost supuse Lui" - invederat este ca afara de Cel care I-a supus Lui toate.
28. Iar cand toate vor fi supuse Lui, atunci si Fiul insusi Se va supune Celui ce I-a supus Lui toate, ca Dumnezeu sa fie toate in toti.
29. Fiindca ce vor face cei care se boteaza pentru morti? Daca mortii nu inviaza nicidecum, pentru ce se mai boteaza pentru ei?
30. De ce mai suntem si noi in primejdie in tot ceasul?

31. Mor in fiecare zi! V-o spun, fratilor, pe lauda pe care o am pentru voi, in Hristos Iisus, Domnul nostru.
32. Daca m-am luptat, ca om, cu fiarele in Efes, care imi este folosul? Daca mortii nu inviaza, sa bem si sa mancam, caci maine vom muri!
33. Nu va lasati inselati. Tovarasiile rele strica obiceiurile bune.
34. Treziti-va cum se cuvine si nu pacatuiti. Caci unii nu au cunostinta de Dumnezeu; o spun spre rusinea voastra.
35. Dar va zice cineva: Cum inviaza mortii? Si cu ce trup au sa vina?
36. Nebun ce esti! Tu ce semeni nu da viata, daca nu va fi murit.
37. Si ceea ce semeni nu este trupul ce va sa fie, ci graunte gol, poate de grau, sau de altceva din celelalte;
38. Iar Dumnezeu ii da un trup, precum a voit, si fiecarei seminte un trup al sau.
39. Nu toate trupurile sunt acelasi trup, ci unul este trupul oamenilor si altul este trupul dobitoacelor si altul este trupul pasarilor si altul este trupul pestilor.
40. Sunt si trupuri ceresti si trupuri pamantesti; dar alta este slava celor ceresti si alta a celor pamantesti.
41. Alta este stralucirea soarelui si alta stralucirea lunii si alta stralucirea stelelor. Caci stea de stea se deosebeste in stralucire.
42. Asa este si invierea mortilor: Se seamana (trupul) intru stricaciune, inviaza intru nestricaciune;
43. Se seamana intru necinste, inviaza intru slava, se seamana intru slabiciune, inviaza intru putere;
44. Se seamana trup firesc, inviaza trup duhovnicesc. Daca este trup firesc, este si trup duhovnicesc.
45. Precum si este scris: "Facutu-s-a omul cel dintai, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urma cu duh datator de viata";
46. Dar nu este intai cel duhovnicesc, ci cel firesc, apoi cel duhovnicesc.
47. Omul cel dintai este din pamant, pamantesc; omul cel de-al doilea este din cer.
48. Cum este cel pamantesc, asa sunt si cei pamantesti; si cum este cel ceresc, asa sunt si cei ceresti.
49. Si dupa cum am purtat chipul celui pamantesc, sa purtam si chipul celui ceresc.
50. Aceasta insa zic, fratilor: Carnea si sangele nu pot sa mosteneasca imparatia lui Dumnezeu, nici stricaciunea nu mosteneste nestricaciunea.
51. Iata, taina va spun voua: Nu toti vom muri, dar toti ne vom schimba,
52. Deodata, intr-o clipeala de ochi la trambita cea de apoi. Caci trambita va suna si mortii vor invia nestricaciosi, iar noi ne vom schimba.
53. Caci trebuie ca acest trup stricacios sa se imbrace in nestricaciune si acest (trup) muritor sa se imbrace in nemurire.
54. Iar cand acest (trup) stricacios se va imbraca in nestricaciune si acest (trup) muritor se va imbraca in nemurire, atunci va fi cuvantul care este scris: "Moartea a fost inghitita de biruinta.
55. Unde iti este, moarte, biruinta ta? Unde iti este, moarte, boldul tau?".
56. Si boldul mortii este pacatul, iar puterea pacatului este legea.
57. Dar sa dam multumire lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruinta prin Domnul nostru Iisus Hristos!
58. Drept aceea, fratii mei iubiti, fiti tari, neclintiti, sporind totdeauna in lucrul Domnului, stiind ca osteneala voastra nu este zadarnica in Domnul.

CAPITOLUL 16

Strangerea de ajutoare pentru frati. Timotei, Apollo, casa lui Stefanas si inchinaciuni.

1. Cat despre strangerea de ajutoare pentru sfinti, precum am randuit pentru Bisericile Galatiei, asa sa faceti si voi.
2. In ziua intai a saptamanii (Duminica), fiecare dintre voi sa-si puna deoparte, strangand cat poate, ca sa nu se faca strangerea abia atunci cand voi veni.
3. Iar cand voi veni, pe cei pe care ii veti socoti, pe aceia ii voi trimite cu scrisori sa duca darul vostru la Ierusalim.
4. Si de se va cuveni sa merg si eu, vor merge impreuna cu mine.
5. Ci voi veni la voi, cand voi trece prin Macedonia, caci prin Macedonia trec.
6. La voi ma voi opri, poate, sau voi si ierna, ca sa ma petreceti in calatoria ce voi face.
7. Caci nu vreau sa va vad acum numai in treacat, ci nadajduiesc sa raman la voi catava vreme, daca va ingadui Domnul.
8. Voi ramane insa in Efes, pana la praznicul Cincizecimii.

9. Caci mi s-a deschis usa mare spre lucru mult, dar sunt multi potrivnici.
10. Iar de va veni Timotei, vedeti sa fie fara teama la voi, caci lucreaza ca si mine lucrul Domnului.
11. Nimeni deci sa nu-l dispretuiasca; ci sa-l petreceti cu pace, ca sa vina la mine; ca il astept cu fratii.
12. Cat despre fratele Apollo, l-am rugat mult sa vina la voi cu fratii; totusi nu i-a fost voia sa vina acum. Ci va veni cand va gasi prilej.
13. Privegheati, stati tari in credinta, imbarbatati-va, intariti-va.
14. Toate ale voastre cu dragoste sa se faca.
15. Va indemn insa, fratilor, - stiti casa lui Stefanas, ca este parga Ahaei si ca spre slujirea sfintilor s-au randuit pe ei insisi S
16. Ca si voi sa va supuneti unora ca acestia si oricui lucreaza si se osteneste impreuna cu ei.
17. Ma bucur de venirea lui Stefanas, a lui Fortunat si a lui Ahaic, pentru ca acestia au implinit lipsa voastra.
18. Si au linistit duhul meu si al vostru. Cunoasteti bine deci pe unii ca acestia.
19. Va imbratiseaza Bisericile Asiei. Va imbratiseaza mult, in Domnul, Acvila si Priscila, impreuna cu Biserica din casa lor.
20. Va imbratiseaza fratii toti. Imbratisati-va unii pe altii cu sarutare sfanta.
21. Salutarea cu mana mea, Pavel.
22. Cel ce nu iubeste pe Domnul sa fie anatema! Maran atha! (Domnul vine).
23. Harul Domnului Iisus Hristos cu voi.
24. Dragostea mea cu voi toti, in Hristos Iisus! Amin.

A DOUA EPISTOLA CATRE CORINTENI A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Mangaierile apostolului in mijlocul suferintelor. Apararea lui impotriva invinuirii de nestatornicie.

1. Pavel, apostol al lui Hristos Iisus, prin vointa lui Dumnezeu, si Timotei, fratele: Bisericii lui Dumnezeu celei din Corint, impreuna cu toti sfintii care sunt in toata Ahaia:
2. Har voua si pace de la Dumnezeu Tatal nostru si de la Domnul Iisus Hristos.
3. Binecuvantat este Dumnezeu si Tatal Domnului nostru Iisus Hristos, Parintele indurarilor si Dumnezeul a toata mangaierea,
4. Cel ce ne mangaie pe noi in tot necazul nostru, ca sa putem sa mangaiem si noi pe cei care se afla in tot necazul, prin mangaierea cu care noi insine suntem mangaiati de Dumnezeu.
5. Ca precum prisosesc patimirile lui Hristos intru noi, asa prisoseste prin Hristos si mangaierea noastra.
6. Deci fie ca suntem stramtorati, este pentru a voastra mangaiere si mantuire, fie ca suntem mangaiati, este pentru a voastra mangaiere, care va da putere sa indurati cu rabdare aceleasi suferinte pe care le suferim si noi.
7. Si nadejdea noastra este tare pentru voi, stiind ca precum sunteti partasi suferintelor, asa si mangaierii.
8. Caci nu voim, fratilor, ca voi sa nu stiti de necazul nostru, care ni s-a facut in Asia, ca peste masura, peste puteri, am fost ingreuiati, incat nu mai nadajduiam sa mai scapam cu viata.
9. Ci noi, in noi insine, ne-am socotit ca osanditi la moarte, ca sa nu ne punem increderea in noi, ci in Dumnezeu, Cel ce inviaza pe cei morti,
10. Care ne-a izbavit pe noi dintr-o moarte ca aceasta si ne izbaveste si in Care nadajduim ca inca ne va mai izbavi,
11. Ajutandu-ne si voi cu rugaciunea pentru noi, asa incat darul acesta facut noua, prin rugaciunea multora, sa ne fie prilej de multumire adusa de catre multi, pentru noi.
12. Caci lauda noastra aceasta este: marturia constiintei noastre ca am umblat in lume, si mai ales la voi, in sfintenie si in curatie dumnezeiasca, nu in intelepciune trupeasca, ci in harul lui Dumnezeu.
13. Caci nu va scriem voua altele decat cele ce cititi si intelegeti. Si am nadejde ca pana in sfarsit veti intelege;
14. Dupa cum ne-ati si inteles in parte, - ca noi suntem lauda voastra, precum si voi lauda noastra, in ziua Domnului nostru Iisus.

15. Cu aceasta incredintare voiam sa vin intai la voi, ca sa aveti bucurie a doua oara,
16. Si sa trec pe la voi in Macedonia si din Macedonia iarasi sa vin la voi si sa fiu petrecut de voi in Iudeea.
17. Deci, aceasta voind, m-am purtat, oare, cu usurinta? Sau cele ce hotarasc, le hotarasc trupeste ca la mine da, da sa fie si nu, nu?
18. Credincios este Dumnezeu, ca n-a fost cuvantul nostru catre voi da si nu.
19. Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, Cel propovaduit voua - prin noi, prin mine, prin Silvan si prin Timotei - nu a fost da si nu, ci da a fost in El.
20. Caci toate fagaduintele lui Dumnezeu, in El, sunt da; si prin El, amin, spre slava lui Dumnezeu prin noi.
21. Iar Cel ce ne intareste pe noi impreuna cu voi, in Hristos, si ne-a uns pe noi este Dumnezeu,
22. Care ne-a si pecetluit pe noi si a dat arvuna Duhului, in inimile noastre.
23. Si eu chem pe Dumnezeu marturie asupra sufletului meu, ca din crutare pentru voi n-am venit inca la Corint.
24. Nu ca doar avem stapanire peste credinta voastra, dar suntem impreuna-lucratori ai bucuriei voastre; caci stati tari in credinta.

CAPITOLUL 2

Dragostea lui Pavel catre corinteni. Ii indeamna sa ierte pe cel ce a gresit si s-a pocait. Calatoriile si izbanzile lui Pavel.

1. Si am judecat in mine aceasta, sa nu vin iarasi la voi cu intristare.
2. Caci daca eu va intristez, cine este cel care sa ma inveseleasca, daca nu cel intristat de mine?
3. Si v-am scris voua aceasta, ca nu cumva la venirea mea sa am intristare de la aceia care trebuie sa ma bucure, fiind incredintat despre voi toti ca bucuria mea este si a voastra a tuturor.
4. Caci din multa suparare si cu inima stransa de durere, v-am scris cu multe lacrimi, nu ca sa va intristati, ci ca sa cunoasteti dragostea pe care o am cu prisosinta catre voi.
5. Si daca m-a intristat cineva, nu pe mine m-a intristat, ci in parte - ca sa nu spun mai mult - pe voi toti.
6. Destul este pentru un astfel de om pedeapsa aceasta data de catre cei mai multi.
7. Asa incat voi, dimpotriva, mai bine sa-l iertati si sa-l mangaiati, ca sa nu fie coplesit de prea multa intristare unul ca acesta.
8. De aceea va indemn sa intariti in el dragostea.
9. Caci pentru aceasta v-am si scris, ca sa cunosc incercarea voastra, daca sunteti ascultatori in toate.
10. Iar cui ii iertati ceva, ii iert si eu; pentru ca si eu, daca am iertat ceva, am iertat pentru voi, in fata lui Hristos,
11. Ca sa nu ne lasam covarsiti de satana, caci gandurile lui nu ne sunt necunoscute.
12. Si venind eu la Troa, pentru Evanghelia lui Hristos, si usa fiindu-mi deschisa in Domnul,
13. N-am avut odihna in duhul meu, fiindca n-am gasit pe Tit, fratele meu, ci despartindu-ma de ei, am plecat in Macedonia.
14. Multumire fie adusa deci lui Dumnezeu, Celui ce ne face pururea biruitori in Hristos si descopera prin noi, in tot locul, mireasma cunostintei Sale!
15. Pentru ca suntem lui Dumnezeu buna mireasma a lui Hristos intre cei ce se mantuiesc si intre cei ce pier;
16. Unora, adica, mireasma a mortii spre moarte, iar altora mireasma a vietii spre viata. Si pentru acestea, cine e destoinic?
17. Caci nu suntem ca cei multi, care strica cuvantul lui Dumnezeu, ci graim ca din curatia inimii, ca de la Dumnezeu inaintea lui Dumnezeu, in Hristos.

CAPITOLUL 3

Pavel vorbeste corintenilor despre sine. Litera si duhul. Valul lui Moise se ridica prin Hristos.

1. Au doara incepem iarasi sa spunem cine suntem? Sau nu cumva avem nevoie - cum au unii - de scrisori de lauda catre voi sau de la voi?
2. Scrisoarea noastra sunteti voi, scrisa in inimile noastre, cunoscuta si citita de toti oamenii,
3. Aratandu-va ca sunteti scrisoare a lui Hristos, slujita de noi, scrisa nu cu cerneala, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu, nu pe table de piatra, ci pe tablele de carne ale inimii.
4. Si o astfel de incredere avem in Hristos fata de Dumnezeu;

5. Nu ca de la noi insine suntem destoinici sa cugetam ceva ca de la noi insine, ci destoinicia noastra este de la Dumnezeu,
6. Cel ce ne-a invrednicit sa fim slujitori ai Noului Testament, nu ai literei, ci ai duhului; pentru ca litera ucide, iar duhul face viu.
7. Iar daca slujirea cea spre moarte, sapata in litere, pe piatra, s-a facut intru slava, incat fiii lui Israel nu puteau sa-si atinteasca ochii la fata lui Moise, din pricina slavei celei trecatoare a fetei lui,
8. Cum sa nu fie mai mult intru slava slujirea Duhului?
9. Caci de a avut parte de slava slujirea care aduce osanda, cu mult mai mult prisoseste in slava slujirea dreptatii.
10. Si nici macar nu este slavit ceea ce era slavit in aceasta privinta, fata de slava cea covarsitoare.
11. Caci daca ce este trecator s-a savarsit prin slava, cu atat mai mult ce e netrecator va fi in slava.
12. Avand deci o astfel de nadejde, noi lucram cu multa indrazneala,
13. Si nu ca Moise, care isi punea un val pe fata sa, ca fiii lui Israel sa nu priveasca sfarsitul a ceea ce era trecator.

14. Dar mintile lor s-au invartosat, caci pana in ziua de azi, la citirea Vechiului Testament, ramane acelasi val, neridicandu-se, caci el se desfiinteaza prin Hristos;
15. Ci pana astazi, cand se citeste Moise, sta un val pe inima lor;
16. Iar cand se vor intoarce catre Domnul, valul se va ridica.
17. Domnul este Duh, si unde este Duhul Domnului, acolo este libertate.
18. Iar noi toti, privind ca in oglinda, cu fata descoperita, slava Domnului, ne prefacem in acelasi chip din slava in slava, ca de la Duhul Domnului.

CAPITOLUL 4

Sfintii cunosc slava lui Dumnezeu si nadejdea in ea ii intareste a birui toate suferintele.

1. De aceea, avand aceasta slujire, dupa cum am fost miluiti, nu ne pierdem nadejdea,
2. Ci ne-am lepadat de cele ascunse ale rusinii, neumbland in viclesug, nici stricand cuvantul lui Dumnezeu, ci facandu-ne cunoscuti prin aratarea adevarului fata de orice constiinta omeneasca inaintea lui Dumnezeu.
3. Iar daca Evanghelia noastra este inca acoperita, este pentru cei pierduti,
4. In care Dumnezeul veacului acestuia a orbit mintile necredinciosilor, ca sa nu le lumineze lumina Evangheliei slavei lui Hristos, Care este chipul lui Dumnezeu.
5. Caci nu ne propovaduim pe noi insine, ci pe Hristos Iisus, Domnul, iar noi insine suntem slugile voastre, pentru Iisus.
6. Fiindca Dumnezeu, Care a zis: "Straluceasca, din intuneric, lumina" - El a stralucit in inimile noastre, ca sa straluceasca cunostinta slavei lui Dumnezeu, pe fata lui Hristos.
7. Si avem comoara aceasta in vase de lut, ca sa se invedereze ca puterea covarsitoare este a lui Dumnezeu si nu de la noi,
8. In toate patimind necaz, dar nefiind striviti; lipsiti fiind, dar nu deznadajduiti;
9. Prigoniti fiind, dar nu parasiti; doborati, dar nu nimiciti;
10. Purtand totdeauna in trup omorarea lui Iisus, pentru ca si viata lui Iisus sa se arate in trupul nostru.
11. Caci pururea noi cei vii suntem dati spre moarte pentru Iisus, ca si viata lui Iisus sa se arate in trupul nostru cel muritor.
12. Astfel ca in noi lucreaza moartea, iar in voi viata.
13. Dar avand acelasi duh al credintei, - dupa cum este scris: "Crezut-am, pentru aceea am si grait", - si noi credem: pentru aceea si graim,
14. Stiind ca Cel ce a inviat pe Domnul Iisus ne va invia si pe noi cu Iisus si ne va infatisa impreuna cu voi.
15. Caci toate sunt pentru voi, pentru ca, inmultindu-se harul sa prisoseasca prin mai multi multumirea, spre slava lui Dumnezeu.
16. De aceea nu ne pierdem curajul si, chiar daca omul nostru cel din afara se trece, cel dinauntru insa se innoieste din zi in zi.
17. Caci necazul nostru de acum, usor si trecator, ne aduce noua, mai presus de orice masura, slava vesnica covarsitoare,
18. Neprivind noi la cele ce se vad, ci la cele ce nu se vad, fiindca cele ce se vad sunt trecatoare, iar cele ce nu se

vad sunt vesnice.

CAPITOLUL 5

Trebuie sa ne imbracam cu haina cea noua, cereasca, peste cea pamanteasca. Dorinta dupa viata vesnica. Ispasirea si impacarea noastra.

1. Caci stim ca, daca acest cort, locuinta noastra pamanteasca, se va strica, avem zidire de la Dumnezeu, casa nefacuta de mana, vesnica, in ceruri.
2. Caci de aceea si suspinam, in acest trup, dorind sa ne imbracam cu locuinta noastra cea din cer,
3. Daca totusi vom fi gasiti imbracati, iar nu goi.
4. Ca noi, cei ce suntem in cortul acesta, suspinam ingreuiati, de vreme ce dorim sa nu ne scoatem haina noastra, ci sa ne imbracam cu cealalta pe deasupra, ca ceea ce este muritor sa fie inghitit de viata.
5. Iar Cel ce ne-a facut spre aceasta este Dumnezeu, Care ne-a dat noua arvuna Duhului.
6. Indraznind deci totdeauna si stiind ca, petrecand in trup, suntem departe de Domnul,
7. Caci umblam prin credinta, nu prin vedere,
8. Avem incredere si voim mai bine sa plecam din trup si sa petrecem la Domnul.
9. De aceea ne si straduim ca, fie ca petrecem in trup, fie ca plecam din el, sa fim bineplacuti Lui.
10. Pentru ca noi toti trebuie sa ne infatisam inaintea scaunului de judecata al lui Hristos, ca sa ia fiecare dupa cele ce a facut prin trup, ori bine, ori rau.
11. Cunoscand deci frica de Domnul, cautam sa induplecam pe oameni, dar lui Dumnezeu Ii suntem binecunoscuti si nadajduiesc ca suntem binecunoscuti si in cugetele voastre.
12. Caci nu va spunem iarasi cine suntem, ci va dam prilej de lauda pentru noi, ca sa aveti ce sa spuneti acelora care se lauda cu fata si nu cu inima.
13. Caci, daca ne-am iesit din fire, este pentru Dumnezeu, iar daca suntem cu mintea intreaga, este pentru voi.
14. Caci dragostea lui Hristos ne stapaneste pe noi care socotim aceasta, ca daca unul a murit pentru toti, au murit deci toti.
15. Si a murit pentru toti, ca cei ce viaza sa nu mai lorusi, ci Aceluia care, pentru ei, a murit si a inviat.
16. De aceea, noi nu mai stim de acum pe nimeni dupa trup; chiar daca am cunoscut pe Hristos dupa trup, acum nu-L mai cunoastem.
17. Deci, daca este cineva in Hristos, este faptura noua; cele vechi au trecut, iata toate s-au facut noi.
18. Si toate sunt de la Dumnezeu, Care ne-a impacat cu Sine prin Hristos si Care ne-a dat noua slujirea impacarii.
19. Pentru ca Dumnezeu era in Hristos, impacand lumea cu Sine insusi, nesocotindu-le greselile lor si punand in noi cuvantul impacarii.
20. In numele lui Hristos, asadar, ne infatisam ca mijlocitori, ca si cum Insusi Dumnezeu v-ar indemna prin noi. Va rugam, in numele lui Hristos, impacati-va cu Dumnezeu!
21. Caci pe El, Care n-a cunoscut pacatul, L-a facut pentru noi pacat, ca sa dobandim, intru El, dreptatea lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 6

Sfintii lui Dumnezeu.

1. Fiind, dar, impreuna-lucratori cu Hristos, va indemnam sa nu primiti in zadar harul lui Dumnezeu.
2. Caci zice: "La vreme potrivita te-am ascultat si in ziua mantuirii te-am ajutat"; iata acum vreme potrivita, iata acum ziua mantuirii,
3. Nedand nici o sminteala intru nimic, ca sa nu fie slujirea noastra defaimata,
4. Ci in toate infatisandu-ne pe noi insine ca slujitori ai lui Dumnezeu, in multa rabdare, in necazuri, in nevoi, in stramtorari,
5. In batai, in temnita, in tulburari, in osteneli, in privegheri, in posturi;
6. In curatie, in cunostinta, in indelunga-rabdare, in bunatate, in Duhul Sfant, in dragoste nefatarnica;
7. In cuvantul adevarului, in puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptatii, cele de-a dreapta si cele de-a stanga,
8. Prin slava si necinste, prin defaimare si lauda; ca niste amagitori, desi iubitori de adevar,
9. Ca niste necunoscuti, desi bine cunoscuti, ca fiind pe pragul mortii, desi iata ca traim, ca niste pedepsiti, dar nu ucisi;

10. Ca niste intristati, dar pururea bucurandu-ne; ca niste saraci, dar pe multi imbogatind; ca unii care n-au nimic, dar toate le stapanesc.
11. O, corintenilor, gura noastra s-a deschis catre voi, inima noastra s-a largit.
12. In inima noastra nu sunteti la stramtorare; dar stramtorare este pentru noi, in inimile voastre.
13. Platiti-mi si voi aceeasi plata, va vorbesc ca unor copii ai mei - largiti si voi inimile voastre!
14. Nu va injugati la jug strain cu cei necredinciosi, caci ce insotire are dreptatea cu faradelegea? Sau ce impartasire are lumina cu intunericul?
15. Si ce invoire este intre Hristos si Veliar sau ce parte are un credincios cu un necredincios?
16. Sau ce intelegere este intre templul lui Dumnezeu si idoli? Caci noi suntem templu al Dumnezeului celui viu, precum Dumnezeu a zis ca: "Voi locui in ei si voi umbla si voi fi Dumnezeul lor si ei vor fi poporul Meu".
17. De aceea: "Iesiti din mijlocul lor si va osebiti, zice Domnul, si de ce este necurat sa nu va atingeti si Eu va voi primi pe voi.
18. Si voi fi voua tata, si veti fi Mie fii si fiice", zice Domnul Atottiitorul.

CAPITOLUL 7

Pavel lauda ascultarea corintenilor si se bucura de dragostea lor.

1. Avand deci aceste fagaduinte, iubitilor, sa ne curatim pe noi de toata intinarea trupului si a duhului, desavarsind sfintenia in frica lui Dumnezeu.
2. Faceti-ne loc in inimile voastre! N-am nedreptatit pe nimeni; n-am vatamat pe nimeni, n-am inselat pe nimeni.
3. Nu o spun spre osandirea voastra, caci v-am spus inainte ca sunteti in inimile noastre, ca impreuna sa murim si impreuna sa traim.
4. Multa imi este increderea in voi! Multa imi este lauda pentru voi! Umplutu-m-am de mangaiere! Cu tot necazul nostru, sunt covarsit de bucurie!
5. Caci, dupa ce am sosit in Macedonia, trupul nostru n-a avut nici o odihna, necajiti fiind in tot felul: din afara lupte, dinauntru temeri.
6. Dar Dumnezeu, Cel ce mangaie pe cei smeriti, ne-a mangaiat pe noi cu venirea lui Tit.
7. Si nu numai cu venirea lui, ci si cu mangaierea cu care el a fost mangaiat la voi, vestindu-ne noua dorinta voastra, plansul vostru, ravna voastra pentru mine, ca eu mai mult sa ma bucur.
8. Ca, chiar daca v-am intristat prin scrisoare, nu-mi pare rau, desi imi parea rau; caci vad ca scrisoarea aceea, fie si numai pentru un timp, v-a intristat.
9. Acum ma bucur, nu pentru ca v-ati intristat, ci pentru ca v-ati intristat spre pocainta. Caci v-ati intristat dupa Dumnezeu, ca sa nu fiti intru nimic pagubiti de catre noi.
10. Caci intristarea cea dupa Dumnezeu aduce pocainta spre mantuire, fara parere de rau; iar intristarea lumii aduce moarte.
11. Ca iata, insasi aceasta, ca v-ati intristat dupa Dumnezeu, cata sarguinta v-a adus, ba inca si dezvinovatire si mahnire si teama si dorinta si ravna si ispasire! Intru totul ati dovedit ca voi insiva sunteti curati in acest lucru.
12. Deci, desi v-am scris, aceasta n-a fost din cauza celui ce a nedreptatit, nici din cauza celui ce a fost nedreptatit, ci ca sa ne invedereze la voi sarguinta voastra pentru noi, inaintea lui Dumnezeu.
13. De aceea, ne-am mangaiat; dar pe langa mangaierea noastra, ne-am bucurat peste masura mai ales de bucuria lui Tit, caci duhul lui s-a linistit din partea voastra a tuturor.
14. Caci daca m-am laudat inaintea lui cu ceva pentru voi, n-am fost dat de rusine; ci precum toate vi le-am grait intru adevar, asa si lauda noastra pentru Tit s-a facut adevar.
15. Si inima lui este si mai mult la voi, aducandu-si aminte de ascultarea voastra a tuturor, cum l-ati primit cu frica si cu cutremur.
16. Ma bucur ca in toate pot sa ma incred in voi.

CAPITOLUL 8

Pavel lauda pe crestinii din Macedonia pentru strangerea de ajutoare si indeamna si pe corinteni sa faca si ei asemenea.

1. Si va fac cunoscut, fratilor, harul lui Dumnezeu cel daruit in Bisericile Macedoniei;
2. Ca in multa lor incercare de necaz, prisosul bucuriei lor si saracia lor cea adanca au sporit in bogatia darniciei

lor,
3. Caci marturisesc ca de voia lor au dat, dupa putere si peste putere,
4. Cu multa rugaminte cerand har de a lua si ei parte la ajutorarea sfintilor.
5. Si au facut nu dupa cum au nadajduit, ci s-au dat pe ei insisi intai Domnului si apoi noua, prin voia lui Dumnezeu,
6. Incat am rugat pe Tit ca, precum a inceput dinainte, asa sa si desavarseasca, la voi, si darul acesta.
7. Ci precum intru toate prisositi: in credinta, in cuvant, in cunostinta, in orice sarguinta, in iubirea voastra catre noi, asa si in acest dar sa prisositi.
8. Nu cu porunca o spun, ci incercand si curatia dragostei voastre, prin sarguinta altora.
9. Caci cunoasteti harul Domnului nostru Iisus Hristos, ca El, bogat fiind, pentru voi a saracit, ca voi cu saracia Lui sa va imbogatiti.
10. Si sfat va dau in aceasta: ca aceasta va este de folos voua, care inca de anul trecut ati inceput nu numai sa faceti, ci sa si voiti.
11. Duceti dar acum pana la capat fapta, ca precum ati fost gata sa voiti, tot asa sa si indepliniti din ce aveti.
12. Caci daca este bunavointa, bine primit este darul, dupa cat are cineva, nu dupa cat nu are.
13. Nu doar ca sa fie altora usurare, iar voua necaz, ci ca sa fie potrivire:
14. Prisosinta voastra sa implineasca lipsa acelora, pentru ca si prisosinta lor sa implineasca lipsa voastra, spre a fi potrivire,
15. Precum este scris: "Celui cu mult nu i-a prisosit, si celui cu putin nu i-a lipsit".
16. Multumire fie adusa lui Dumnezeu, Care a dat aceeasi ravna pentru voi in inima lui Tit.
17. Caci, pe de o parte, a primit indemnul nostru, iar, pe de alta parte, facandu-se si mai sarguitor, de buna voie a plecat catre voi.
18. Si am trimis impreuna cu el si pe fratele a carui lauda, intru Evanghelie, este in toate Bisericile;
19. Dar nu numai atat, ci este si ales de catre Biserici ca impreuna-calator cu noi la darul acesta, slujit de noi, spre slava Domnului insusi si spre osardia noastra.
20. Prin aceasta ne ferim ca sa nu ne defaimeze cineva, in aceasta imbelsugata strangere de daruri, de care ne ingrijim noi.
21. Pentru ca ne ingrijim de cele bune nu numai inaintea Domnului, ci si inaintea oamenilor.
22. Si l-am trimis impreuna cu ei si pe fratele nostru, pe care l-am incercat in multe, de multe ori, ca fiind sarguitor, iar acum este si mai sarguitor, prin multa incredere in voi.
23. Astfel, daca e vorba de Tit, el este insotitorul meu si impreuna-lucrator la voi; daca e vorba despre fratii nostri, ei sunt apostoli ai Bisericilor, slava a lui Hristos.
24. Aratati deci catre ei, in fata Bisericilor, dovada dragostei voastre, ca si a laudei noastre pentru voi.

CAPITOLUL 9

Strangerea de ajutoare trebuie facuta in graba. Rasplata binefacerilor.

1. Despre strangerea de ajutoare pentru sfinti imi este de prisos sa va scriu.
2. Ca stiu bunavointa voastra, cu care, pentru voi, ma laud catre macedoneni; ca Ahaia s-a pregatit din anul trecut, si ravna voastra a insufletit pe cei mai multi.
3. Am trimis dar pe frati, ca lauda noastra pentru voi, in privinta aceasta, sa nu fie zadarnica, ci sa fiti gata, precum ziceam,
4. Ca nu cumva, cand macedonenii vor veni impreuna cu mine si va vor gasi nepregatiti, sa fim rusinati noi, ca sa nu zicem voi, in aceasta lauda increzatoare.
5. Am socotit deci ca este nevoie sa indemn pe frati sa vina intai la voi si sa pregateasca darul vostru cel dinainte fagaduit, ca el sa fie gata, asa ca un dar, nu ca o fapta de zgarcenie.
6. Aceasta insa zic: Cel ce seamana cu zgarcenie, cu zgarcenie va si secera, iar cel ce seamana cu darnicie, cu darnicie va si secera.
7. Fiecare sa dea cum socoteste cu inima sa, nu cu parere de rau, sau de sila, caci Dumnezeu iubeste pe cel care da cu voie buna.
8. Si Dumnezeu poate sa inmulteasca tot harul la voi, ca, avand totdeauna toata indestularea in toate, sa prisositi spre tot lucrul bun,
9. Precum este scris: "Impartit-a, dat-a saracilor; dreptatea Lui ramane in veac".
10. Iar Cel ce da samanta semanatorului si paine spre mancare, va va da si va inmulti samanta voastra si va face sa

creasca roadele dreptatii voastre,
11. Ca intru toate sa va imbogatiti, spre toata darnicia care aduce prin noi multumire lui Dumnezeu.
12. Pentru ca slujirea acestui dar nu numai ca implineste lipsurile sfintilor, ci prisoseste prin multe multumiri in fata lui Dumnezeu;
13. Slavind ei pe Dumnezeu, prin adeverirea acestei ajutorari, pentru supunerea marturisirii voastre Evangheliei lui Hristos si pentru darnicia impartasirii catre ei si catre toti,
14. Se roaga pentru voi, si va iubesc pentru harul lui Dumnezeu cel ce prisoseste la voi.
15. Iar lui Dumnezeu multumire pentru darul Sau cel negrait.

CAPITOLUL 10

Pavel este acelasi - si fiind de fata si lipsind. Ferirea de cei mincinosi.

1. Insumi eu, Pavel, va indemn prin blandetea si ingaduinta lui Hristos - eu care de fata sunt smerit intre voi, dar, in lipsa, indraznesc fata de voi S
2. Va rog, dar, sa nu ma siliti, cand voi fi de fata, sa indraznesc cu increderea cu care gandesc ca voi indrazni impotriva unora care ne socotesc ca umblam dupa trup.
3. Pentru ca, desi umblam in trup, nu ne luptam trupeste.
4. Caci armele luptei noastre nu sunt trupesti, ci puternice inaintea lui Dumnezeu, spre daramarea intariturilor. Noi surpam iscodirile mintii,
5. Si toata trufia care se ridica impotriva cunoasterii lui Dumnezeu si tot gandul il robim, spre ascultarea lui Hristos,
6. Si gata suntem sa pedepsim toata neascultarea, atunci cand supunerea voastra va fi deplina.
7. Judecati lucrurile asa cum se arata: daca cineva are incredere in sine ca este al lui Hristos, sa gandeasca iarasi de la sine aceasta, ca precum este el al lui Hristos, tot asa suntem si noi.
8. Si chiar de ma voi lauda, ceva mai mult, cu puterea noastra, pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea, iar nu spre daramarea voastra, nu ma voi rusina,
9. Ca sa nu par ca v-as infricosa prin scrisori.
10. Ca scrisorile lui, zic ei, sunt grele si tari, dar infatisarea trupului este slaba si cuvantul lui este dispretuit.
11. Cel ce vorbeste astfel sa-si dea seama ca asa cum suntem cu cuvantul prin scrisori, cand nu suntem de fata, tot asa suntem si cu fapta, cand suntem de fata.
12. Caci nu indraznim sa ne numaram sau sa ne asemanam cu unii care se lauda singuri; dar aceia, masurandu-se si asemanandu-se pe ei cu ei insisi, nu au pricepere.
13. Iar noi nu ne vom lauda fara masura, ci dupa masura dreptarului cu care ne-a masurat noua Dumnezeu, ca sa ajungem si pana la voi.
14. Caci nu ne intindem peste masura, ca si cum n-am fi ajuns la voi, caci am si ajuns cu Evanghelia lui Hristos pana la voi.
15. Nu ne laudam peste masura cu ostenelile altora, ci avem nadejde ca, tot crescand credinta voastra, ne vom mari in voi cu prisosinta, dupa masura noastra,
16. Ca sa propovaduim Evanghelia si in tinuturile de dincolo de voi, dar fara sa ne laudam cu masura straina, in cele de-a gata.
17. Iar cel ce se lauda, in Domnul sa se laude.
18. Pentru ca nu cel ce se lauda singur este dovedit bun, ci acela pe care Domnul il lauda.

CAPITOLUL 11

Impotriva apostolilor mincinosi. Pavel arata virtutile si ostenelile sale.

1. O, de mi-ati ingadui putina neintelepție! Dar imi si ingaduiti,
2. Caci va ravnesc pe voi cu ravna lui Dumnezeu, pentru ca v-am logodit unui singur barbat, ca sa va infatisez lui Hristos fecioara neprihanita.
3. Dar ma tem ca nu cumva, precum sarpele a amagit pe Eva in viclenia lui, tot asa sa se abata si gandurile voastre de la curatia si nevinovatia cea in Hristos.
4. Caci daca cel ce vine va propovaduieste un alt Iisus, pe care nu l-am propovaduit noi, sau luati un alt duh, pe care nu l-ati luat, sau alta evanghelie pe care nu ati primit-o, - voi l-ati ingadui foarte bine.

5. Dar eu socotesc ca nu sunt cu nimic mai prejos decat cei mai de frunte dintre apostoli.
6. Si chiar daca sunt neiscusit in cuvant, nu insa in cunostinta, ci v-am dovedit-o in totul fata de voi toti.
7. Sau am facut pacat ca v-am propovaduit in dar Evanghelia lui Dumnezeu, smerindu-ma pe mine insumi, pentru ca voi sa va inaltati?
8. Alte Biserici am pradat, luand plata ca sa va slujesc pe voi.
9. Si de fata fiind la voi si in lipsuri aflandu-ma, n-am facut suparare nimanui. Caci in cele ce mi-au lipsit, m-au indestulat fratii veniti din Macedonia. Si in toate m-am pazit si ma voi pazi, sa nu va fiu povara.
10. Este in mine adevarul lui Hristos, ca lauda aceasta nu-mi va fi ingradita in tinuturile Ahaei.
11. Pentru ce? Pentru ca nu va iubesc? Dumnezeu stie!
12. Dar ceea ce fac, voi face si in viitor, ca sa tai pricina celor ce poftesc pricina, pentru a se afla ca si noi in ceea ce se lauda.
13. Pentru ca unii ca acestia sunt apostoli mincinosi, lucratori vicleni, care iau chip de apostoli ai lui Hristos.
14. Nu este de mirare, deoarece insusi satana se preface in inger al luminii.
15. Nu este deci lucru mare daca si slujitorii lui iau chip de slujitori ai dreptatii, al caror sfarsit va fi dupa faptele lor.
16. Iarasi zic: Sa nu ma socoteasca cineva ca sunt fara minte, iar de nu primiti-ma macar ca pe un fara-de-minte, ca sa ma laud si eu putin.
17. Ceea ce graiesc, nu dupa Domnul graiesc, ci ca in neinteleptie, in aceasta stare de lauda.
18. Deoarece multi se lauda dupa trup, ma voi lauda si eu.
19. Pentru ca voi, intelepti fiind, ingaduiti bucuros pe cei neintelepti.
20. Caci de va robeste cineva, de va mananca cineva, de va ia ce e al vostru, de va priveste cineva cu mandrie, de va loveste cineva peste obraz, - rabdati.
21. Spre necinste o spun, ca noi ne-am aratat slabi. Dar in orice ar cuteza cineva - intru neintelepție zic, - cutez si eu!
22. Sunt ei evrei? Sunt si eu. Sunt ei israeliti? Israelit sunt si eu. Sunt ei samanta lui Avraam? Sunt si eu.
23. Sunt ei slujitori ai lui Hristos? Nebuneste spun: eu nu mai mult ca ei! In osteneli mai mult, in inchisori mai mult, in batai peste masura, la moarte adeseori.
24. De la iudei, de cinci ori am luat patruzeci de lovituri de bici fara una.
25. De trei ori am fost batut cu vergi; o data am fost batut cu pietre; de trei ori s-a sfaramat corabia cu mine; o noapte si o zi am petrecut in largul marii.
26. In calatorii adeseori, in primejdii de rauri, in primejdii de la talhari, in primejdii de la neamul meu, in primejdii de la pagani; in primejdii in cetati, in primejdii in pustie, in primejdii pe mare, in primejdii intre fratii cei mincinosi;
27. In osteneala si in truda, in privegheri adeseori, in foame si in sete, in posturi de multe ori, in frig si in lipsa de haine.
28. Pe langa cele din afara, ceea ce ma impresoara in toate zilele este grija de toate Bisericile.
29. Cine este slab si eu sa nu fiu slab? Cine se sminteste si eu sa nu ard?
30. Daca trebuie sa ma laud, ma voi lauda cu cele ale slabiciunii mele!
31. Dumnezeu si Tatal Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvantat in veci, stie ca nu mint!
32. In Damasc, dregatorul regelui Areta pazea cetatea Damascului, ca sa ma prinda,
33. Si printr-o fereastra am fost lasat in jos, peste zid, intr-un cos, si am scapat din mainile lui.

CAPITOLUL 12

Vedeniile ceresti ale lui Pavel. Boldul carnii. Pavel va veni in curand la Corint.

1. Daca trebuie sa ma laud, nu-mi este de folos, dar voi veni totusi la vedenii si la descoperiri de la Domnul.
2. Cunosc un om in Hristos, care acum paisprezece ani - fie in trup, nu stiu; fie in afara de trup, nu stiu, Dumnezeu stie - a fost rapit unul ca acesta pana la al treilea cer.
3. Si-l stiu pe un astfel de om - fie in trup, fie in afara de trup, nu stiu, Dumnezeu stie S
4. Ca a fost rapit in rai si a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului sa le graiasca.
5. Pentru unul ca acesta ma voi lauda; iar pentru mine insumi nu ma voi lauda decat numai in slabiciunile mele.
6. Caci chiar daca as vrea sa ma laud, nu voi fi fara minte, caci voi spune adevarul; dar ma feresc de aceasta, ca sa nu ma socoteasca nimeni mai presus decat ceea ce vede sau aude de la mine.
7. Si pentru ca sa nu ma trufesc cu maretia descoperirilor, datu-mi-s-a mie un ghimpe in trup, un inger al satanei, sa

ma bata peste obraz, ca sa nu ma trufesc.
8. Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul ca sa-l indeparteze de la mine;
9. Si mi-a zis: Iti este de ajuns harul Meu, caci puterea Mea se desavarseste in slabiciune. Deci, foarte bucuros, ma voi lauda mai ales intru slabiciunile mele, ca sa locuiasca in mine puterea lui Hristos.
10. De aceea ma bucur in slabiciuni, in defaimari, in nevoi, in prigoniri, in stramtorari pentru Hristos, caci, cand sunt slab, atunci sunt tare.
11. M-am facut ca unul fara minte, laudandu-ma. Voi m-ati silit! Caci se cuvenea sa vorbiti voi de bine despre mine, pentru ca nu sunt cu nimic mai prejos decat cei mai de frunte dintre apostoli, desi nu sunt nimic.
12. Dovezile mele de apostol s-au aratat la voi in toata rabdarea, prin semne, prin minuni si prin puteri.
13. Caci cu ce sunteti voi mai prejos decat celelalte Biserici, decat numai ca eu nu v-am fost povara? Daruiti-mi mie aceasta nedreptate.
14. Iata, a treia oara sunt gata sa vin la voi si nu va voi fi povara, caci nu caut ale voastre, ci pe voi. Pentru ca nu copiii sunt datori sa agoniseasca pentru parinti, ci parintii pentru copii.
15. Deci eu foarte bucuros voi cheltui si ma voi cheltui pentru sufletele voastre, desi, iubindu-va mai mult, eu sunt iubit mai putin.
16. Dar fie! Eu nu v-am impovarat. Ci, fiind istet, v-am prins cu inselaciune.
17. Am tras eu folos de la voi, prin vreunul din aceia pe care i-am trimis?
18. L-am rugat pe Tit si am trimis, impreuna cu el, pe fratele. V-a asuprit Tit cu ceva? N-am umblat noi in acelasi duh? N-am calcat noi pe aceleasi urme?
19. De mult vi se pare ca ne aparam fata de voi. Dar noi graim in Hristos, inaintea lui Dumnezeu. Si toate acestea, iubitii mei, pentru zidirea voastra.
20. Caci ma tem ca nu cumva venind, sa nu va gasesc pe voi asa precum voiesc, iar eu sa fiu gasit de voi asa precum nu voiti; ma tem adica de certuri, de pizma, de manii, de intaratari, de clevetiri, de murmure, de ingamfari, de tulburari;
21. Ma tem ca nu cumva, venind iarasi, sa ma umileasca Dumnezeul meu la voi si sa plang pe multi care au pacatuit inainte si nu s-au pocait de necuratia si de desfranarea si de necumpatarea pe care le-au facut.

CAPITOLUL 13

Apropiata venire in Corint. Indemnuri la viata de buna oranduiala.

1. A treia oara vin la voi. In gura a doi sau trei martori va sta tot cuvantul.
2. Am spus dinainte si spun iarasi dinainte, ca atunci cand am fost de fata a doua oara, si acum, nefiind de fata, scriu celor ce au pacatuit inainte si tuturor celorlalti ca, de voi veni iarasi, nu voi cruta,
3. De vreme ce voi cautati dovada ca Hristos graieste intru mine, Care nu este slab fata de voi, ci puternic in voi.
4. Caci, desi a fost rastignit din slabiciune, din puterea lui Dumnezeu este insa viu. Si noi suntem slabi intru El, dar vom fi impreuna cu El, din puterea lui Dumnezeu fata de voi.
5. Cercetati-va pe voi insiva daca sunteti in credinta; incercati-va pe voi insiva. Sau nu va cunoasteti voi singuri bine ca Hristos Iisus este intru voi? Afara numai daca nu sunteti netrebnici.
6. Nadajduiesc insa ca veti cunoaste ca noi nu suntem netrebnici.
7. Si ne rugam lui Dumnezeu ca sa nu savarsiti voi nici un rau, nu ca sa ne aratam noi incercati, ci pentru ca voi sa faceti binele, iar noi sa fim ca niste netrebnici.
8. Caci impotriva adevarului n-avem nici o putere; avem pentru adevar.
9. Caci ne bucuram cand noi suntem slabi, iar voi sunteti tari. Aceasta si cerem in rugaciunea noastra: desavarsirea voastra.
10. Pentru aceea va scriu acestea, nefiind de fata, ca atunci, cand voi fi de fata, sa nu cutez cu asprime, dupa puterea pe care mi-a dat-o Domnul spre zidire, iar nu spre daramare.
11. Deci, fratilor, bucurati-va! Desavarsiti-va, mangaiati-va, fiti uniti in cuget, traiti in pace si Dumnezeul dragostei si al pacii va fi cu voi.
12. Imbratisati-va unii pe altii cu sarutare sfanta. Sfintii toti va imbratiseaza.
13. Harul Domnului nostru Iisus Hristos si dragostea lui Dumnezeu si impartasirea Sfantului Duh sa fie cu voi cu toti!

EPISTOLA CATRE GALATENI A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Nestatornicia galatenilor. Viata lui Pavel inainte si dupa drumul facut la Damasc.

1. Pavel, apostol nu de la oameni, nici prin vreun om, ci prin Iisus Hristos si prin Dumnezeu-Tatal, Care L-a inviat pe El din morti.
2. Si toti fratii care sunt impreuna cu mine - Bisericilor Galatiei:
3. Har voua si pace de la Dumnezeu-Tatal si de la Domnul nostru Iisus Hristos,
4. Cel ce S-a dat pe Sine pentru pacatele noastre, ca sa ne scoata pe noi din acest veac rau de acum, dupa voia lui Dumnezeu si a Tatalui nostru,
5. Caruia fie slava in vecii vecilor. Amin!
6. Ma mir ca asa degraba treceti de la cel ce v-a chemat pe voi, prin harul lui Hristos, la alta Evanghelie,
7. Care nu este alta, decat ca sunt unii care va tulbura si voiesc sa schimbe Evanghelia lui Hristos.
8. Dar chiar daca noi sau un inger din cer v-ar vesti alta Evanghelie decat aceea pe care v-am vestit-o - sa fie anatema!
9. Precum v-am spus mai inainte, si acum va spun iarasi: Daca va propovaduieste cineva altceva decat ati primit - sa fie anatema!
10. Caci acum caut bunavointa oamenilor sau pe a lui Dumnezeu? Sau caut sa plac oamenilor? Daca as placea insa oamenilor, n-as fi rob al lui Hristos.
11. Dar va fac cunoscut, fratilor, ca Evanghelia cea binevestita de mine nu este dupa om;
12. Pentru ca nici eu n-am primit-o de la om, nici n-am invatat-o, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.
13. Caci ati auzit despre purtarea mea de altadata intru iudaism, ca prigoneam peste masura Biserica lui Dumnezeu si o pustiiam.
14. Si spoream in iudaism mai mult decat multi dintre cei care erau de varsta mea in neamul meu, fiind mult ravnitor al datinilor mele parintesti.
15. Dar cand a binevoit Dumnezeu Care m-a ales din pantecele mamei mele si m-a chemat prin harul Sau,
16. Sa descopere pe Fiul Sau intru mine, pentru ca sa-L binevestesc la neamuri, indata nu am primit sfat de la trup si de la sange,
17. Nici nu m-am suit la Ierusalim, la Apostolii cei dinainte de mine, ci m-am dus in Arabia si m-am intors iarasi la Damasc.
18. Apoi, dupa trei ani, m-am suit la Ierusalim, ca sa-l cunosc pe Chefa si am ramas la el cincisprezece zile.
19. Iar pe altul din apostoli n-am vazut decat numai pe Iacov, fratele Domnului.
20. Dar cele ce va scriu, iata (spun) inaintea lui Dumnezeu, ca nu va mint. Dupa aceea am venit in tinuturile Siriei si ale Ciliciei.
21. Si dupa fata eram necunoscut Bisericilor lui Hristos celor din Iudeea.
22. Ci numai auzisera ca cel ce ne prigonea pe noi, odinioara, acum binevesteste credinta pe care altadata o nimicea;
23. Si slaveau pe Dumnezeu in mine.

CAPITOLUL 2

Adunarea apostolilor in Ierusalim. Disputa lui Pavel cu Petru in Antiohia. Legea si credinta.

1. Apoi, dupa paisprezece ani, m-am suit iarasi la Ierusalim cu Barnaba, luand cu mine si pe Tit.
2. M-am suit, potrivit unei descoperiri, si le-am aratat Evanghelia pe care o propovaduiesc la neamuri, indeosebi celor mai de seama, ca nu cumva sa alerg sau sa fi alergat in zadar.

3. Dar nici Tit, care era cu mine si care era elin, n-a fost silit sa se taie imprejur,
4. Din cauza fratilor mincinosi, care venisera, furisandu-se, sa iscodeasca libertatea noastra, pe care o avem in Hristos Iisus, ca sa ne robeasca,
5. Carora nici macar un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru ca adevarul Evangheliei sa ramana neclintit la voi.
6. Iar de cei ce sunt mai de seama - oricine ar fi fost ei candva, nu ma priveste; Dumnezeu nu cauta la fata omului, - cei mai de seama n-au adaugat nimic la Evanghelia mea,
7. Ci dimpotriva, vazand ca mie mi-a fost incredintata Evanghelia pentru cei netaiati imprejur, dupa cum lui Petru, Evanghelia pentru cei taiati imprejur,
8. Caci Cel ce a lucrat prin Petru in apostolia taierii imprejur a lucrat si prin mine la neamuri;
9. Si cunoscand harul ce mi-a fost dat mie, Iacov si Chefa si Ioan, cei socotiti a fi stalpi, mi-au dat mie si lui Barnaba dreapta spre unire cu ei, pentru ca noi sa binevestim la neamuri, iar ei la cei taiati imprejur,
10. Numai sa ne aducem aminte de saraci, ceea ce tocmai m-am si silit sa fac.
11. Iar cand Chefa a venit in Antiohia, pe fata i-am stat impotriva, caci era vrednic de infruntare.
12. Caci inainte de a veni unii de la Iacov, el manca cu cei dintre neamuri; dar cand au venit ei, se ferea si se osebea, temandu-se de cei din taierea imprejur.
13. Si, impreuna cu el, s-au fatarnicit si ceilalti iudei, incat si Barnaba a fost atras in fatarnicia lor.
14. Dar cand am vazut ca ei nu calca drept, dupa adevarul Evangheliei, am zis lui Chefa, inaintea tuturor: Daca tu, care esti iudeu, traiesti ca paganii si nu ca iudeii, de ce silesti pe pagani sa traiasca ca iudeii?
15. Noi suntem din fire iudei, iar nu pacatosi dintre neamuri.
16. Stiind insa ca omul nu se indrepteaza din faptele Legii, ci prin credinta in Hristos Iisus, am crezut si noi in Hristos Iisus, ca sa ne indrepta din credinta in Hristos, iar nu din faptele Legii, caci din faptele Legii, nimeni nu se va indrepta.
17. Daca insa, cautand sa ne indreptam in Hristos, ne-am aflat si noi insine pacatosi, este, oare, Hristos slujitor al pacatului? Nicidecum!
18. Caci daca zidesc iarasi ceea ce am daramat, ma arat pe mine insumi calcator (de porunca).
19. Caci, eu, prin Lege, am murit fata de Lege, ca sa traiesc lui Dumnezeu.
20. M-am rastignit impreuna cu Hristos; si nu eu mai traiesc, ci Hristos traieste in mine. Si viata de acum, in trup, o traiesc in credinta in Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit si S-a dat pe Sine insusi pentru mine.
21. Nu lepad harul lui Dumnezeu; caci daca dreptatea vine prin Lege, atunci Hristos a murit in zadar.

CAPITOLUL 3

Credinta lui Avraam. Fiii lui Avraam. Fagaduinta lui Dumnezeu. Legea. Hristos. Legea duce la Hristos. Fiii credintei sunt fiii lui Avraam.

1. O, galateni fara de minte, cine v-a ademenit pe voi, sa nu va incredeti adevarului, - pe voi, in ochii carora a fost zugravit Iisus Hristos rastignit?
2. Numai aceasta voiesc sa aflu de la voi: Din faptele Legii primit-ati voi Duhul, sau din ascultarea credintei?
3. Atat de fara de minte sunteti? Dupa ce ati inceput in Duh, sfarsiti acum in trup?
4. Ati patimit atatea in zadar? - daca a fost in zadar, cu adevarat.
5. Deci Cel care va da voua Duhul si savarseste minuni la voi, le face, oare, din faptele Legii, sau din ascultarea credintei?
6. Precum si Avraam a crezut in Dumnezeu si i s-a socotit lui ca dreptate.
7. Sa stiti, deci, ca cei ce sunt din credinta, acestia sunt fii ai lui Avraam.
8. Iar Scriptura, vazand dinainte ca Dumnezeu indrepteaza neamurile din credinta, dinainte a binevestit lui Avraam: "Ca se vor binecuvanta in tine toate neamurile".
9. Deci cei ce sunt din credinta se binecuvinteaza impreuna cu credinciosul Avraam.
10. Caci toti cati sunt din faptele Legii sub blestem sunt, ca scris este: "Blestemat este oricine nu staruie intru toate cele scrise in cartea Legii, ca sa le faca".
11. Iar acum ca, prin Lege, nu se indrepteaza nimeni inaintea lui Dumnezeu este lucru lamurit, deoarece "dreptul din credinta va fi viu".
12. Legea insa nu este din credinta, dar cel care va face acestea, va fi viu prin ele.
13. Hristos ne-a rascumparat din blestemul Legii, facandu-Se pentru noi blestem; pentru ca scris este: "Blestemat este tot cel spanzurat pe lemn".

14. Ca, prin Hristos Iisus, sa vina la neamuri binecuvantarea lui Avraam, ca sa primim, prin credinta, fagaduinta Duhului.
15. Fratilor, ca un om graiesc; ca si testamentul intarit al unui om nimeni nu-l strica, sau ii mai adauga ceva.
16. Fagaduintele au fost rostite lui Avraam si urmasului sau. Nu zice: "si urmasilor", - ca de mai multi, - ci ca de unul singur: "si Urmasului tau", Care este Hristos.
17. Aceasta zic dar: Un testament intarit dinainte de Dumnezeu in Hristos nu desfiinteaza Legea, care a venit dupa patru sute treizeci de ani, ca sa desfiinteze fagaduinta.
18. Caci daca mostenirea este din Lege, nu mai este din fagaduinta, dar Dumnezeu i-a daruit lui Avraam mostenirea prin fagaduinta.
19. Deci ce este Legea? Ea a fost adaugata pentru calcarile de lege, pana cand era sa vina Urmasul, Caruia I s-a dat fagaduinta, si a fost randuita prin ingeri, in mana unui Mijlocitor.
20. Mijlocitorul insa nu este al unuia singur, iar Dumnezeu este unul.
21. Este deci Legea impotriva fagaduintelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Caci daca s-ar fi dat Lege, care sa poata da viata, cu adevarat dreptatea ar veni din Lege.
22. Dar Scriptura a inchis toate sub pacat, pentru ca fagaduinta sa se dea din credinta in Iisus Hristos celor ce cred.
23. Iar inainte de venirea credintei, noi eram paziti sub Lege, fiind inchisi pentru credinta care avea sa se descopere.
24. Astfel ca Legea ne-a fost calauza spre Hristos, pentru ca sa ne indreptam din credinta.
25. Iar daca a venit credinta, nu mai suntem sub calauza.
26. Caci toti sunteti fii ai lui Dumnezeu prin credinta in Hristos Iisus.
27. Caci, cati in Hristos v-ati botezat, in Hristos v-ati imbracat.
28. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte barbateasca si parte femeiasca, pentru ca voi toti una sunteti in Hristos Iisus.
29. Iar daca voi sunteti ai lui Hristos, sunteti deci urmasii lui Avraam, mostenitori dupa fagaduinta.

CAPITOLUL 4

In Hristos suntem fiii lui Dumnezeu, deci liberi fata de Lege. Agar si Sara sunt icoana celor doua testamente.

1. Zic insa: Cata vreme mostenitorul este copil, nu se deosebeste cu nimic de rob, desi este stapan peste toate;
2. Ci este sub epitropi si iconomi, pana la vremea randuita de tatal sau.
3. Tot asa si noi, cand eram copii, eram robi intelesurilor celor slabe ale lumii;
4. Iar cand a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Sau, nascut din femeie, nascut sub Lege,
5. Ca pe cei de sub Lege sa-i rascumpere, ca sa dobandim infierea.
6. Si pentru ca sunteti fii, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului Sau in inimile noastre, care striga: Avva, Parinte!
7. Astfel dar, nu mai esti rob, ci fiu; iar de esti fiu, esti si mostenitor al lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.
8. Dar atunci necunoscand pe Dumnezeu, slujeati celor ce din fire nu sunt dumnezei;
9. Acum insa, dupa ce ati cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degraba dupa ce ati fost cunoscuti de Dumnezeu, cum va intoarceti iarasi la intelesurile cele slabe si sarace, carora iarasi voiti sa le slujiti ca inainte?
10. Tineti zile si luni si timpuri si ani?
11. Ma tem de voi, sa nu ma fi ostenit la voi, in zadar.
12. Fiti, va rog, fratilor, precum sunt eu, ca si eu am fost precum sunteti voi. Nu mi-ati facut nici un rau;
13. Dar stiti ca din cauza unei slabiciuni a trupului, am binevestit voua mai intai,
14. Si voi nu ati dispretuit incercarea mea, ce era in trupul meu, nici nu v-ati scarbit, ci m-ati primit ca pe un inger al lui Dumnezeu, ca pe Hristos Iisus.
15. Unde este deci fericirea voastra? Caci va marturisesc ca, de ar fi fost cu putinta, v-ati fi scos ochii vostri si mi i-ati fi dat mie.
16. Am ajuns deci vrajmasul vostru spunandu-va adevarul?
17. Aceia va ravnesc, dar nu cu gand bun; ci vor sa va desparta (de mine), ca sa-i iubiti pe ei.
18. Dar e bine sa ravniti totdeauna binele, si nu numai atunci cand eu sunt de fata la voi.
19. O, copiii mei, pentru care sufar iarasi durerile nasterii, pana ce Hristos va lua chip in voi!
20. As vrea acum sa ma gasesc la voi si glasul sa mi-l schimb, caci nu stiu ce sa cred despre voi!
21. Spuneti-mi voi, care vreti sa fiti sub Lege, nu auziti Legea?

22. Caci scris este ca Avraam a avut doi fii: unul din femeia roaba si altul din femeia libera.
23. Dar cel din roaba s-a nascut dupa trup, iar cel din cea libera s-a nascut dupa fagaduinta.
24. Unele ca acestea au alta insemnare, caci acestea (femei) sunt doua testamente: Unul de la Muntele Sinai, in Arabia, si raspunde Ierusalimului de acum, care zace in robie cu copiii lui;
25. Iar cea libera este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastra.
26. Caci scris este: "Veseleste-te, tu, cea stearpa, care nu nasti! Izbucneste de bucurie si striga, tu care nu ai durerile nasterii, caci multi sunt copiii celei parasite, mai multi decat ai celei care are barbat".
27. Iar noi, fratilor, suntem dupa Isaac, fii ai fagaduintei.
28. Ci precum atunci cel ce se nascuse dupa trup prigonea pe cel ce se nascuse dupa Duh, tot asa si acum.
29. Dar ce zice Scriptura? "Izgoneste pe roaba si fiul ei, caci nu va mosteni fiul roabei, impreuna cu fiul celei libere".
30. Deci, fratilor, nu suntem copii ai roabei, ci copii ai celei libere.

CAPITOLUL 5

Legea e desavarsita prin credinta, iubire si sfintenie. Libertatea cea dupa duh.

1. Stati deci tari in libertatea cu care Hristos ne-a facut liberi si nu va prindeti iarasi in jugul robiei.
2. Iata eu, Pavel, va spun voua: Ca de va veti taia imprejur, Hristos nu va va folosi la nimic.
3. Si marturisesc, iarasi, oricarui om ce se taie imprejur, ca el este dator sa implineasca toata Legea.
4. Cei ce voiti sa va indreptati prin Lege v-ati indepartat de Hristos, ati cazut din har;
5. Caci noi asteptam in Duh nadejdea dreptatii din credinta.
6. Caci in Hristos Iisus, nici taierea imprejur nu poate ceva, nici netaierea imprejur, ci credinta care este lucratoare prin iubire.
7. Voi alergati bine. Cine v-a oprit ca sa nu va supuneti adevarului?
8. Induplecarea aceasta nu este de la cel care va cheama.
9. Putin aluat dospeste toata framantatura.
10. Eu am incredere in voi, intru Domnul, ca nimic altceva nu veti cugeta; dar cel ce va tulbura pe voi isi va purta osanda, oricine ar fi el.
11. Dar eu, fratilor, daca propovaduiesc inca taierea imprejur, pentru ce mai sunt prigonit? Deci, sminteala crucii a incetat!
12. O, de s-ar taia de tot cei ce va razvratesc pe voi!
13. Caci voi, fratilor, ati fost chemati la libertate; numai sa nu folositi libertatea ca prilej de a sluji trupului, ci slujiti unul altuia prin iubire.
14. Caci toata Legea se cuprinde intr-un singur cuvant, in acesta: Iubeste pe aproapele tau ca pe tine insuti.
15. Iar daca va muscati unul pe altul si va mancati, vedeti sa nu va nimiciti voi intre voi.
16. Zic dar: In Duhul sa umblati si sa nu impliniti pofta trupului.
17. Caci trupul pofteste impotriva duhului, iar duhul impotriva trupului; caci acestea se impotrivesc unul altuia, ca sa nu faceti cele ce ati voi.
18. Iar de va purtati in Duhul nu sunteti sub Lege.
19. Iar faptele trupului sunt cunoscute, si ele sunt: adulter, desfranare, necuratie, destrabalare,
20. Inchinare la idoli, fermecatorie, vrajbe, certuri, zavistii, manii, galcevi, dezbinari, eresuri,
21. Pizmuiri, ucideri, betii, chefuri si cele asemenea acestora, pe care vi le spun dinainte, precum dinainte v-am si spus, ca cei ce fac unele ca acestea nu vor mosteni imparatia lui Dumnezeu.
22. Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, indelunga-rabdarea, bunatatea, facerea de bine, credinta,
23. Blandetea, infranarea, curatia; impotriva unora ca acestea nu este lege.
24. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus si-au rastignit trupul impreuna cu patimile si cu poftele.
25. Daca traim in Duhul, in Duhul sa si umblam.
26. Sa nu fim iubitori de marire desarta, suparandu-ne unii pe altii si pizmuindu-ne unii pe altii.

CAPITOLUL 6

Trebuie sa mangaiem pe fratii rataciti. Lauda lui Pavel este crucea lui Hristos.

1. Fratilor, chiar de va cadea un om in vreo greseala, voi cei duhovnicesti indreptati-l, pe unul ca acesta cu duhul

blandetii, luand seama la tine insuti, ca sa nu cazi si tu in ispita.
2. Purtati-va sarcinile unii altora si asa veti implini legea lui Hristos.
3. Caci de se socoteste cineva ca este ceva, desi nu este nimic, se inseala pe sine insusi.
4. Iar fapta lui insusi sa si-o cerceteze fiecare si atunci va avea lauda, dar numai fata de sine insusi si nu fata de altul.
5. Caci fiecare isi va purta sarcina sa.
6. Cel care primeste cuvantul invataturii sa faca parte invatatorului sau din toate bunurile.
7. Nu va amagiti: Dumnezeu nu Se lasa batjocorit; caci ce va semana omul, aceea va si secera.
8. Cel ce seamana in trupul sau insusi, din trup va secera stricaciune; iar cel ce seamana in Duhul, din Duh va secera viata vesnica.
9. Sa nu incetam de a face binele, caci vom secera la timpul sau, daca nu ne vom lenevi.
10. Deci, dar, pana cand avem vreme, sa facem binele catre toti, dar mai ales catre cei de o credinta cu noi.
11. Vedeti cu ce fel de litere v-am scris eu, cu mana mea.
12. Cati vor sa placa in trup, aceia va silesc sa va taiati imprejur, numai ca sa nu fie prigoniti pentru crucea lui Hristos.
13. Caci nici ei singuri, cei ce se taie imprejur, nu pazesc Legea, ci voiesc sa va taiati voi imprejur, ca sa se laude ei in trupul vostru.
14. Iar mie, sa nu-mi fie a ma lauda, decat numai in crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este rastignita pentru mine, si eu pentru lume!
15. Ca in Hristos Iisus nici taierea imprejur nu este ceva, nici netaierea imprejur, ci faptura cea noua.
16. Si cati vor umbla dupa dreptarul acesta, - pace si mila asupra lor si asupra Israelului lui Dumnezeu!
17. De acum inainte, nimeni sa nu-mi mai faca suparare, caci eu port in trupul meu, semnele Domnului Iisus.
18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos sa fie cu duhul vostru, fratilor! Amin.

EPISTOLA CATRE EFESENI
A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Binefacerile lui Dumnezeu catre cei alesi. Pavel se roaga ca efesenii sa ajunga sa cunoasca desavarsit mantuirea, cea intru Hristos si a Lui dumnezeire.

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin vointa lui Dumnezeu, sfintilor care sunt in Efes si credinciosilor intru Hristos Iisus:
2. Har voua si pace de la Dumnezeu, Tatal nostru, si de la Domnul Iisus Hristos!
3. Binecuvantat fie Dumnezeu si Tatal Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce, intru Hristos, ne-a binecuvantat pe noi, in ceruri, cu toata binecuvantarea duhovniceasca;
4. Precum intru El ne-a si ales, inainte de intemeierea lumii, ca sa fim sfinti si fara de prihana inaintea Lui,
5. Mai inainte randuindu-ne, in a Sa iubire, spre infierea intru El, prin Iisus Hristos, dupa buna socotinta a voii Sale,

6. Spre lauda slavei harului Sau, cu care ne-a daruit pe noi prin Fiul Sau cel iubit;
7. Intru El avem rascumpararea prin sangele Lui si iertarea pacatelor, dupa bogatia harului Lui,
8. Pe care l-a facut sa prisoseasca in noi, in toata intelepciunea si priceperea;
9. Facandu-ne cunoscuta taina voii Sale, dupa buna Lui socotinta, astfel cum hotarase in Sine mai inainte,
10. Spre iconomia plinirii vremilor, ca toate sa fie iarasi unite in Hristos, cele din ceruri si cele de pe pamant - toate intru El,
11. Intru Care si mostenire am primit, randuiti fiind mai inainte - dupa randuiala Celui ce toate le lucreaza, potrivit sfatului voii Sale, -
12. Ca sa fim spre lauda slavei Sale, noi cei ce mai inainte am nadajduit intru Hristos.
13. Intru Care si voi, auzind cuvantul adevarului, Evanghelia mantuirii voastre, crezand in El, ati fost pecetluiti cu

Sfantul Duh al fagaduintei,
14. Care este arvuna mostenirii noastre, spre rascumpararea celor dobanditi de El si spre lauda slavei Sale.
15. Drept aceea, si eu auzind de credinta voastra in Domnul Iisus si de dragostea cea catre toti sfintii,
16. Nu incetez a multumi pentru voi, pomenindu-va in rugaciunile mele,
17. Ca Dumnezeul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatal slavei, sa va dea voua duhul intelepciunii si al descoperirii, spre deplina Lui cunoastere,
18. Si sa va lumineze ochii inimii, ca sa pricepeti care este nadejdea la care v-a chemat, care este bogatia slavei mostenirii Lui, in cei sfinti,
19. Si cat de covarsitoare este marimea puterii Lui fata de noi, dupa lucrarea puterii tariei Lui, pentru noi cei ce credem.
20. Pe aceasta, Dumnezeu a lucrat-o in Hristos, sculandu-L din morti si asezandu-L de-a dreapta Sa, in ceruri,
21. Mai presus decat toata incepatoria si stapania si puterea si domnia si decat tot numele ce se numeste, nu numai in veacul acesta, ci si in cel viitor.
22. Si toate le-a supus sub picioarele Lui si, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii,
23. Care este trupul Lui, plinirea Celui ce plineste toate intru toti.

CAPITOLUL 2

Hristos este mantuirea pacatosilor

1. Iar pe voi v-a facut vii, cei ce erati morti prin gresealele si prin pacatele voastre,
2. In care ati umblat mai inainte, potrivit veacului lumii acesteia, potrivit stapanitorului puterii vazduhului, a duhului care lucreaza acum in fiii neascultarii,
3. Intru care si noi toti am petrecut odinioara, in poftele trupului nostru, facand voile trupului si ale simturilor si, din fire, eram fiii maniei ca si ceilalti.
4. Dar Dumnezeu, bogat fiind in mila, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit,
5. Pe noi cei ce eram morti prin gresealele noastre, ne-a facut vii impreuna cu Hristos - prin har sunteti mantuiti! -
6. Si impreuna cu El ne-a sculat si impreuna ne-a asezat intru ceruri, in Hristos Iisus,
7. Ca sa arate in veacurile viitoare covarsitoarea bogatie a harului Sau, prin bunatatea ce a avut catre noi intru Hristos Iisus.
8. Caci in har sunteti mantuiti, prin credinta, si aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu;
9. Nu din fapte, ca sa nu se laude nimeni.
10. Pentru ca a Lui faptura suntem, zidit in Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gatit mai inainte, ca sa umblam intru ele.
11. De aceea, aduceti-va aminte ca, odinioara, voi, paganii cu trupul, numiti netaiere-imprejur de catre cei numiti taiere-imprejur, facuta de mana in trup,
12. Erati, in vremea aceea, in afara de Hristos, instrainati de cetatenia lui Israel, lipsiti de nadejde si fara de Dumnezeu, in lume.
13. Acum insa, fiind in Hristos Iisus, voi care altadata erati departe, v-ati apropiat prin sangele lui Hristos,
14. Caci El este pacea noastra, El care a facut din cele doua - una, surpand peretele din mijloc al despartiturii,
15. Desfiintand vrajmasia in trupul Sau, legea poruncilor si invataturile ei, ca, intru Sine, pe cei doi sa-i zideasca intr-un singur om nou si sa intemeieze pacea,
16. Si sa-i impace cu Dumnezeu pe amandoi, uniti intr-un trup, prin cruce, omorand prin ea vrajmasia.
17. Si, venind, a binevestit pace, voua celor de departe si pace celor de aproape;
18. Ca prin El avem si unii si altii apropierea catre Tatal, intr-un Duh.
19. Deci, dar, nu mai sunteti straini si locuitori vremelnici, ci sunteti impreuna cetateni cu sfintii si casnici ai lui Dumnezeu,
20. Ziditi fiind pe temelia apostolilor si a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind insusi Iisus Hristos.
21. Intru El, orice zidire bine alcatuita creste ca sa ajunga un locas sfant in Domnul,
22. In Care voi impreuna sunteti ziditi, spre a fi locas al lui Dumnezeu in Duh.

CAPITOLUL 3

Taina mantuirii neamurilor. Pavel este apostolul lor. Hristos salasluieste in inimile credinciosilor.

1. Pentru aceasta, eu Pavel, intemnitatul lui Iisus Hristos pentru voi, neamurile,
2. Daca in adevar ati auzit de iconomia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dat mie pentru voi,
3. Ca prin descoperire mi s-a dat in cunostinta aceasta taina, precum v-am scris inainte pe scurt.
4. De unde, citind, puteti sa cunoasteti intelegerea mea in taina lui Hristos,
5. Care, in alte veacuri, nu s-a facut cunoscuta fiilor oamenilor, cum s-a descoperit acum sfintilor Sai apostoli si prooroci, prin Duhul:
6. Anume ca neamurile sunt impreuna mostenitoare (cu iudeii) si madulare ale aceluiasi trup si impreuna-partasi ai fagaduintei, in Hristos Iisus, prin Evanghelie,
7. Al carei slujitor m-am facut dupa darul harului lui Dumnezeu, ce mi-a fost dat mie, prin lucrarea puterii Sale;
8. Mie, celui mai mic decat toti sfintii, mi-a fost dat harul acesta, ca sa binevestesc neamurilor bogatia lui Hristos, de nepatruns,
9. Si sa descopar tuturor care este iconomia tainei celei din veci ascunse in Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Iisus Hristos,
10. Pentru ca intelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri sa se faca cunoscuta acum, prin Biserica, incepatoriilor si stapaniilor, in ceruri,
11. Dupa sfatul cel din veci, pe care El l-a implinit in Hristos Iisus, Domnul nostru,
12. Intru Care avem, prin credinta in El, indrazneala si apropiere de Dumnezeu, cu deplina incredere.
13. De aceea, va rog sa nu va pierdeti cumpatul, din pricina necazurilor mele pentru voi; ele sunt slava voastra.
14. Pentru aceasta, imi plec genunchii inaintea Tatalui Domnului nostru Iisus Hristos,
15. Din Care isi trage numele orice neam in cer si pe pamant,
16. Sa va daruiasca, dupa bogatia slavei Sale, ca sa fiti puternic intariti, prin Duhul Sau, in omul dinauntru,
17. Si Hristos sa Se salasluiasca, prin credinta, in inimile voastre, inradacinati si intemeiati fiind in iubire,
18. Ca sa puteti intelege impreuna cu toti sfintii care este largimea si lungimea si inaltimea si adancimea,
19. Si sa cunoasteti iubirea lui Hristos, cea mai presus de cunostinta, ca sa va umpleti de toata plinatatea lui Dumnezeu.
20. Iar Celui ce poate sa faca, prin puterea cea lucratoare in noi, cu mult mai presus decat toate cate cerem sau pricepem noi,
21. Lui fie slava in Biserica si intru Hristos Iisus in toate neamurile veacului veacurilor. Amin!

CAPITOLUL 4
Biserica este trupul lui Hristos

1. De aceea, va indemn, eu cel intemnitat pentru Domnul, sa umblati cu vrednicie, dupa chemarea cu care ati fost chemati,
2. Cu toata smerenia si blandetea, cu indelunga-rabdare, ingaduindu-va unii pe altii in iubire,
3. Silindu-va sa paziti unitatea Duhului, intru legatura pacii.
4. Este un trup si un Duh, precum si chemati ati fost la o singura nadejde a chemarii voastre;
5. Este un Domn, o credinta, un botez,
6. Un Dumnezeu si Tatal tuturor, Care este peste toate si prin toate si intru toti.
7. Iar fiecaruia dintre noi, i s-a dat harul dupa masura darului lui Hristos.
8. Pentru aceea zice: "Suindu-Se la inaltime, a robit robime si a dat daruri oamenilor".
9. Iar aceea ca "S-a suit" - ce inseamna decat ca S-a pogorat in partile cele mai de jos ale pamantului?
10. Cel ce S-a pogorat, Acela este Care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca pe toate sa le umple.
11. Si el a dat pe unii apostoli, pe altii prooroci, pe altii evanghelisti, pe altii pastori si invatatori,
12. Spre desavarsirea sfintilor, la lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Hristos,
13. Pana vom ajunge toti la unitatea credintei si a cunoasterii Fiului lui Dumnezeu, la starea barbatului desavarsit, la masura varstei deplinatatii lui Hristos.
14. Ca sa nu mai fim copii dusi de valuri, purtati incoace si incolo de orice vant al invataturii, prin inselaciunea oamenilor, prin viclesugul lor, spre uneltirea ratacirii,
15. Ci tinand adevarul, in iubire, sa crestem intru toate pentru El, Care este capul - Hristos.
16. Din El, tot trupul bine alcatuit si bine incheiat, prin toate legaturile care ii dau tarie, isi savarseste cresterea, potrivit lucrarii masurate fiecaruia din madulare, si se zideste intru dragoste.
17. Asadar, aceasta zic si marturisesc in Domnul, ca voi sa nu mai umblati de acum cum umbla neamurile, in

desertaciunea mintii lor,
18. Intunecati fiind la cuget, instrainati fiind de viata lui Dumnezeu, din pricina necunostintei care este in ei, din pricina impietririi inimii lor;
19. Acestia petrec in nesimtire si s-au dat pe sine desfranarii, savarsind cu nesat toate faptele necuratiei.
20. Voi insa n-ati invatat asa pe Hristos,
21. Daca, intr-adevar, L-ati ascultat si ati fost invatati intru El, asa cum este adevarul intru Iisus;
22. Sa va dezbracati de vietuirea voastra de mai inainte, de omul cel vechi, care se strica prin poftele amagitoare,
23. Si sa va innoiti in duhul mintii voastre,
24. Si sa va imbracati in omul cel nou, cel dupa Dumnezeu, zidit intru dreptate si in sfintenia adevarului.
25. Pentru aceea, lepadand minciuna, graiti adevarul fiecare cu aproapele sau, caci unul altuia suntem madulare.
26. Maniati-va si nu gresiti; soarele sa nu apuna peste mania voastra.
27. Nici nu dati loc diavolului.
28. Cel ce fura sa nu mai fure, ci mai vartos sa se osteneasca lucrand cu mainile sale, lucrul cel bun, ca sa aiba sa dea si celui ce are nevoie.
29. Din gura voastra sa nu iasa nici un cuvant rau, ci numai ce este bun, spre zidirea cea de trebuinta, ca sa dea har celor ce asculta.
30. Sa nu intristati Duhul cel Sfant al lui Dumnezeu, intru Care ati fost pecetluiti pentru ziua rascumpararii.
31. Orice amaraciune si suparare si manie si izbucnire si defaimare sa piara de la voi, impreuna cu orice rautate.
32. Ci fiti buni intre voi si milostivi, iertand unul altuia, precum si Dumnezeu v-a iertat voua, in Hristos.

CAPITOLUL 5

Indemnuri cum sa ne purtam in viata cu sfintenie. Datoriile sotilor.

1. Fiti dar urmatori ai lui Dumnezeu, ca niste fii iubiti,
2. Si umblati intru iubire, precum si Hristos ne-a iubit pe noi si S-a dat pe Sine pentru noi, prinos si jertfa lui Dumnezeu, intru miros cu buna mireasma.
3. Iar desfrau si orice necuratie si lacomie de avere nici sa se pomeneasca intre voi, cum se cuvine sfintilor;
4. Nici vorbe de rusine, nici vorbe nebunesti, nici glume care nu se cuvin, ci mai degraba multumire.
5. Caci aceasta s-o stiti bine, ca nici un desfranat, sau necurat, sau lacom de avere, care este un inchinator la idoli, nu are mostenire in imparatia lui Hristos si a lui Dumnezeu.
6. Nimeni sa nu va amageasca cu cuvinte desarte, caci pentru acestea vine mania lui Dumnezeu peste fiii neascultarii.
7. Deci sa nu va faceti partasi cu ei.
8. Altadata erati intuneric, iar acum sunteti lumina intru Domnul; umblati ca fii ai luminii!
9. Pentru ca roada luminii e in orice bunatate, dreptate si adevar.
10. Incercand ce este bineplacut Domnului.
11. Si nu fiti partasi la faptele cele fara roada ale intunericului, ci mai degraba, osanditi-le pe fata.
12. Caci cele ce se fac intru ascuns de ei, rusine este a le si grai.
13. Iar tot ce este pe fata, se descopera prin lumina,
14. Caci tot ceea ce este descoperit, lumina este. Pentru aceea zice: "Desteapta-te cel ce dormi si te scoala din morti si te va lumina Hristos".
15. Deci luati seama cu grija, cum umblati, nu ca niste neintelepti, ci ca cei intelepti,
16. Rascumparand vremea, caci zilele rele sunt.
17. Drept aceea, nu fiti fara de minte, ci intelegeti care este voia Domnului.
18. Si nu va imbatati de vin, in care este pierzare, ci va umpleti de Duhul.
19. Vorbiti intre voi in psalmi si in laude si in cantari duhovnicesti, laudand si cantand Domnului, in inimile voastre,
20. Multumind totdeauna pentru toate intru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu (si) Tatal.
21. Supuneti-va unul altuia, intru frica lui Hristos.
22. Femeile sa se supuna barbatilor lor ca Domnului,
23. Pentru ca barbatul este cap femeii, precum si Hristos este cap Bisericii, trupul Sau, al carui mantuitor si este.
24. Ci precum Biserica se supune lui Hristos, asa si femeile barbatilor lor, intru totul.
25. Barbatilor, iubiti pe femeile voastre, dupa cum si Hristos a iubit Biserica, si S-a dat pe Sine pentru ea,
26. Ca s-o sfinteasca, curatind-o cu baia apei prin cuvant,

27. Si ca s-o infatiseze Siesi, Biserica slavita, neavand pata sau zbarcitura, ori altceva de acest fel, ci ca sa fie sfanta si fara de prihana.
28. Asadar, barbatii sunt datori sa-si iubeasca femeile ca pe insesi trupurile lor. Cel ce-si iubeste femeia pe sine se iubeste.
29. Caci nimeni vreodata nu si-a urat trupul sau, ci fiecare il hraneste si il incalzeste, precum si Hristos Biserica,
30. Pentru ca suntem madulare ale trupului Lui, din carnea Lui si din oasele Lui.
31. De aceea, va lasa omul pe tatal sau si pe mama sa si se va alipi de femeia sa si vor fi amandoi un trup.
32. Taina aceasta mare este; iar eu zic in Hristos si in Biserica.
33. Astfel si voi, fiecare asa sa-si iubeasca femeia ca pe sine insusi; iar femeia sa se teama de barbat.

CAPITOLUL 6

Sfaturi catre copii, parinti, slujitori si conducatori. Armele Duhului. Ostirea lui Hristos.

1. Copii, ascultati pe parintii vostri in Domnul ca aceasta este cu dreptate.
2. "Cinsteste pe tatal tau si pe mama ta, care este porunca cea dintai cu fagaduinta:
3. Ca sa-ti fie tie bine si sa traiesti ani multi pe pamant".
4. Si voi, parintilor, nu intaratati la manie pe copiii vostri, ci cresteti-i intru invatatura si certarea Domnului.
5. Slugilor, ascultati de stapanii vostri cei dupa trup, cu frica si cu cutremur, intru curatia inimii voastre, ca si de Hristos,
6. Nu slujind numai cand sunt cu ochii pe voi, ca cei ce cauta sa placa oamenilor, ci ca slugile lui Hristos, facand din suflet voia lui Dumnezeu,
7. Slujind cu bunavointa, ca si Domnului si nu ca oamenilor,
8. Stiind fiecare, fie rob, fie de sine stapan, ca faptele bune pe care le va face, pe acelea le va lua ca plata de la Domnul.
9. Iar voi, stapanilor, faceti tot asa fata de ei, lasand la o parte amenintarea, stiind ca Domnul lor si al vostru este in ceruri si ca la El nu incape partinire.
10. In sfarsit, fratilor, intariti-va in Domnul si intru puterea tariei Lui.
11. Imbracati-va cu toate armele lui Dumnezeu, ca sa puteti sta impotriva uneltirilor diavolului.
12. Caci lupta noastra nu este impotriva trupului si a sangelui, ci impotriva incepatoriilor, impotriva stapaniilor, impotriva stapanitorilor intunericului acestui veac, impotriva duhurilor rautatii, care sunt in vazduh.
13. Pentru aceea, luati toate armele lui Dumnezeu, ca sa puteti impotriva in ziua cea rea, si, toate biruindu-le, sa ramaneti in picioare.
14. Stati deci tari, avand mijlocul vostru incins cu adevarul si imbracandu-va cu platosa dreptatii,
15. Si incaltati picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia pacii.
16. In toate luati pavaza credintei, cu care veti putea sa stingeti toate sagetile cele arzatoare ale vicleanului.
17. Luati si coiful mantuirii si sabia Duhului, care este cuvantul lui Dumnezeu.
18. Faceti in toata vremea, in Duhul, tot felul de rugaciuni si de cereri, si intru aceasta priveghind cu toata staruinta si rugaciunea pentru toti sfintii.
19. Rugati-va si pentru mine, ca sa mi se dea mie cuvant, cand voi deschide gura mea, sa fac cunoscuta cu indrazneala taina Evangheliei,
20. Pe care o binevestesc, in lanturi, ca sa vorbesc despre Evanghelie, fara sfiala, precum si trebuie sa vorbesc.
21. Iar ca sa stiti si voi cele despre mine si ce fac, Tihic, iubitul frate si credinciosul slujitor intru Domnul, vi le va aduce la cunostinta pe toate;
22. L-am trimis pe el la voi, pentru aceasta, ca sa aflati cele despre noi si sa mangaie inimile voastre.
23. Pace fratilor si dragoste, cu credinta de la Dumnezeu-Tatal si de la Domnul Iisus Hristos.
24. Harul fie cu toti care iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos intru curatie.

EPISTOLA CATRE FILIPENI A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1
Iubirea apostolului pentru filipeni. Roadele lanturilor lui. Sfantul Pavel numai pentru Biserica voieste sa mai traiasca. Suferintele pentru Hristos.

1. Pavel si Timotei, robi ai lui Hristos Iisus, tuturor sfintilor intru Hristos Iisus, celor ce sunt in Filipi, impreuna cu episcopii si diaconii:
2. Har voua si pace, de la Dumnezeu, Tatal nostru, si de la Domnul Iisus Hristos.
3. Multumesc Dumnezeului meu, ori de cate ori imi amintesc de voi,
4. Caci totdeauna, in toate rugaciunile mele, ma rog pentru voi toti, cu bucurie,
5. Pentru impartasirea voastra intru Evanghelie, din ziua dintai pana acum.
6. Sunt incredintat de aceasta, ca cel ce a inceput in voi lucrul cel bun il va duce la capat, pana in ziua lui Hristos Iisus,
7. Precum este cu dreptate sa gandesc astfel despre voi toti; caci va port in inima mea, si in lanturile mele, si in apararea si in intarirea Evangheliei, fiindca voi toti sunteti partasi la acelasi har cu mine.
8. Caci martor imi este Dumnezeu, ca va doresc pe voi pe toti, cu dragostea lui Hristos Iisus.
9. Si aceasta ma rog, ca iubirea voastra sa prisoseasca tot mai mult si mai mult, intru cunostinta si intru orice pricepere,
10. Ca sa cercati voi cele ce sunt mai de folos si ca sa fiti curati si fara poticnire in ziua lui Hristos,
11. Plini de roada dreptatii, care este prin Iisus Hristos, spre slava si lauda lui Dumnezeu.
12. Voiesc ca voi sa stiti, fratilor, ca cele petrecute cu mine s-au intors mai degraba spre sporirea Evangheliei,
13. In asa fel ca lanturile mele, pentru Hristos, au ajuns cunoscute in tot pretoriul si tuturor celorlalti;
14. Si cei mai multi dintre fratii intru Domnul, imbarbatati prin lanturile mele, au mai multa indrazneala sa propovaduiasca fara teama cuvantul lui Dumnezeu.
15. Unii, e drept, vestesc pe Hristos din pizma si din duh de cearta, altii insa din bunavointa.
16. Unii o fac din iubire, stiind ca stau aici pentru apararea Evangheliei;
17. Ceilalti, insa, - din zavistie - vestesc pe Hristos, nu cu ganduri curate, ci socotind sa-mi sporeasca necazul in lanturile mele.
18. Dar ce este? Nimic altceva decat ca, in tot chipul, fie din fatarie, fie in adevar, Hristos se propovaduieste si intru aceasta ma bucur. Si mereu ma voi bucura.
19. Caci stiu ca aceasta imi va fi mie spre mantuire, prin rugaciunile voastre si cu ajutorul Duhului lui Iisus Hristos,
20. Dupa asteptarea si nadejdea mea ca intru nimic nu voi fi rusinat, ci, intru toata indrazneala, precum totdeauna, asa si acum, Hristos va fi preaslavit in trupul meu, fie prin viata, fie prin moarte;
21. Caci pentru mine viata este Hristos si moartea un castig.
22. Daca insa a vietui in trup inseamna a da roada lucrului meu, nu stiu ce voi alege.
23. Sunt strans din doua parti: doresc sa ma despart de trup si sa fiu impreuna cu Hristos, si aceasta e cu mult mai bine;
24. Dar este mai de folos pentru voi sa zabovesc in trup.
25. Si avand aceasta incredintare, stiu ca voi ramane si impreuna voi petrece cu voi cu toti, spre sporirea voastra si spre bucuria credintei,
26. Pentru ca lauda voastra sa prisoseasca in Hristos Iisus prin mine, atunci cand voi veni iarasi intre voi.
27. Sa va purtati numai in chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru ca, fie venind eu si vazandu-va, fie nefiind de fata, sa aud despre voi ca stati intr-un duh, nevoindu-va impreuna intru-un suflet, pentru credinta Evangheliei,
28. Fara sa va infricosati intru nimic de cei potrivnici, ceea ce pentru ei este un semn de pierzare, iar pentru voi de mantuire, si aceasta este de la Dumnezeu.
29. Caci voua vi s-a daruit, pentru Hristos, nu numai sa credeti in El, ci sa si patimiti pentru El,
30. Ducand aceeasi lupta, pe care ati vazut-o la mine si o auziti acum despre mine.

CAPITOLUL 2
Sa urmam pilda iubirii lui Iisus Hristos. Smerenia si slava lui Hristos. Sa ne silim sa dobandim mantuirea.

1. Deci, daca este vreun indemn in Hristos, daca este vreo mangaiere a dragostei, daca este vreo impartasire a Duhului, daca este vreo milostivire si indurare,
2. Faceti-mi bucuria deplina, ca sa ganditi la fel, avand aceeasi iubire, aceleasi simtiri, aceeasi cugetare.
3. Nu faceti nimic din duh de cearta, nici din slava desarta, ci cu smerenie unul pe altul socoteasca-l mai de cinste

decat el insusi.
4. Sa nu caute nimeni numai ale sale, ci fiecare si ale altuia.
5. Gandul acesta sa fie in voi care era si in Hristos Iisus,
6. Care, Dumnezeu fiind in chip, n-a socotit o stirbire a fi El intocmai cu Dumnezeu,
7. Ci S-a desertat pe Sine, chip de rob luand, facandu-Se asemenea oamenilor, si la infatisare aflandu-Se ca un om,

8. S-a smerit pe Sine, ascultator facandu-Se pana la moarte, si inca moarte pe cruce.
9. Pentru aceea, si Dumnezeu L-a preainaltat si I-a daruit Lui nume, care este mai presus de orice nume;
10. Ca intru numele lui Iisus tot genunchiul sa se plece, al celor ceresti si al celor pamantesti si al celor de dedesubt.
11. Si sa marturiseasca toata limba ca Domn este Iisus Hristos, intru slava lui Dumnezeu-Tatal.
12. Drept aceea, iubitii mei, precum totdeauna m-ati ascultat, nu numai cand eram de fata, ci cu atat mai mult acum cand sunt departe, cu frica si cu cutremur lucrati mantuirea voastra;
13. Caci Dumnezeu este Cel ce lucreaza in voi si ca sa voiti si ca sa savarsiti, dupa a Lui bunavointa.
14. Toate sa le faceti fara de cartire si fara de indoiala,
15. Ca sa fiti fara de prihana si curati, fii ai lui Dumnezeu neintinati in mijlocul unui neam rau si stricat si intru care straluciti ca niste luminatori in lume,
16. Tinand cu putere cuvantul vietii, spre lauda mea in ziua lui Hristos, ca nu in zadar am alergat, nici in zadar m-am ostenit.
17. Si chiar daca mi-as varsa sangele pentru jertfa si slujirea credintei voastre, ma bucur si va fericesc pe voi pe toti.
18. Asemenea si voi bucurati-va si fericiti-ma.
19. Ci nadajduiesc intru Domnul Iisus, ca voi trimite pe Timotei la voi, fara de zabava, ca si eu sa fiu cu inima buna, afland vesti despre voi.
20. Caci nu am pe nimeni altul, la un gand cu mine si care sa va poarte grija cu adevarat,
21. Fiindca toti cauta ale lor, nu ale lui Iisus Hristos.
22. Dar incercarea lui o cunoasteti, caci impreuna cu mine a slujit Evanghelia, intocmai ca un copil langa tatal sau.
23. Pe el deci nadajduiesc sa-l trimit, indata ce voi vedea ce va fi cu mine.
24. Sunt, insa, incredintat in Domnul ca eu insumi voi veni in curand.
25. Am socotit de grabnica nevoie sa va trimit pe Epafrodit, fratele si impreuna cu mine lucrator si luptator, cum si trimisul vostru si slujitorul nevoilor mele,
26. Fiindca avea mare dor de voi toti si era mahnit fiindca ati auzit ca a fost bolnav.
27. Intr-adevar, bolnav a fost aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut mila de el si nu numai de el, ci si de mine, ca sa nu am intristare peste intristare.
28. Deci l-am trimis mai degraba, ca, vazandu-l, voi iarasi sa va bucurati, iar eu sa fiu mai putin mahnit.
29. Primiti-l dar intru Domnul, cu toata bucuria si pe unii ca acestia intru cinste sa-i aveti,
30. Fiindca pentru lucrul lui Hristos a mers pana aproape de moarte, punandu-si viata in primejdie, ca sa implineasca lipsa voastra in slujirea mea.

CAPITOLUL 3

Indemnul catre filipeni sa se fereasca de apostolii mincinosi. Urmarea lui Hristos pana la jertfire.

1. Mai departe, fratii mei, bucurati-va intru Domnul. Ca sa va scriu aceleasi lucruri, mie nu-mi este anevoie, iar voua va este de folos.
2. Paziti-va de caini! Paziti-va de lucratorii cei rai! Paziti-va de taierea imprejur.
3. Pentru ca noi suntem taierea imprejur, noi cei ce slujim in Duhul lui Dumnezeu, si ne laudam intru Hristos Iisus si nu ne bizuim pe trup,
4. Desi eu as putea sa ma bizui si pe trup. Daca vreun altul socoteste ca se poate bizui pe trup, eu cu atat mai mult!
5. La opt zile, am fost taiat imprejur; sunt din neamul lui Israel, din semintia lui Veniamin, evreu din evrei, dupa lege fariseu;
6. In ce priveste ravna, prigonitor al Bisericii; in ce priveste dreptatea cea din Lege, fara de prihana.
7. Dar cele ce imi erau mie castig, acestea le-am socotit pentru Hristos paguba.
8. Ba mai mult: eu pe toate le socotesc ca sunt paguba, fata de inaltimea cunoasterii lui Hristos Iisus, Domnul meu,

pentru Care m-am lipsit de toate si le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos sa dobandesc,
9. Si sa ma aflu intru El, nu avand dreptatea mea cea din Lege, ci pe aceea care este prin credinta in Hristos, dreptatea cea de la Dumnezeu, pe temeiul credintei,
10. Ca sa-L cunosc pe El si puterea invierii Lui si sa fiu primit partas la patimile Lui, facandu-ma asemenea cu El in moartea Lui,
11. Ca, doar, sa pot ajunge la invierea cea din morti.
12. Nu (zic) ca am si dobandit indreptarea, ori ca sunt desavarsit; dar o urmaresc ca doar o voi prinde, intrucat si eu am fost prins de Hristos Iisus.
13. Fratilor, eu inca nu socotesc sa o fi cucerit,
14. Dar una fac: uitand cele ce sunt in urma mea, si tinzand catre cele dinainte, alerg la tinta, la rasplata chemarii de sus, a lui Dumnezeu, intru Hristos Iisus.
15. Asadar, cati suntem desavarsiti aceasta sa gandim; si daca ganditi ceva in alt fel, Dumnezeu va va descoperi si aceea.
16. Dar de acolo unde am ajuns, sa urmam acelasi dreptar, sa gandim la fel.
17. Fratilor, faceti-va urmaritorii mei si uitati-va la aceia care umbla astfel precum ne aveti pilda pe noi.
18. Caci multi, despre care v-am vorbit adeseori, iar acum va spun si plangand, se poarta ca dusmani ai crucii lui Hristos.
19. Sfarsitul acestora este pieirea. Pantecele este dumnezeul lor, iar marirea lor este intru rusinea lor, ca unii care au in gand cele pamantesti.
20. Cat despre noi, cetatea noastra este in ceruri, de unde si asteptam Mantuitor, pe Domnul Iisus Hristos,
21. Care va schimba la infatisare trupul smereniei noastre ca sa fie asemenea trupului slavei Sale, lucrand cu puterea ce are de a-Si supune Siesi toate.

CAPITOLUL 4

Sfaturi si indemnuri. Darnicia filipenilor este de laudat. Urari si salutari.

1. Deci, fratii mei iubiti si mult doriti, bucuria si cununa mea, asa sa stati intru Domnul, iubitii mei.
2. Rog pe Evodia si rog pe Sintihi sa aiba aceleasi ganduri in Domnul.
3. Inca te rog si pe tine, credinciosule Sizig, ajuta-le lor, ca pe unele care au luptat pentru Evanghelie, impreuna cu mine si cu Clement si cu ceilalti impreuna-lucratori cu mine, ale caror nume sunt scrise in cartea vietii.
4. Bucurati-va pururea intru Domnul. Si iarasi zic: Bucurati-va.
5. Ingaduinta voastra sa se faca stiuta tuturor oamenilor. Domnul este aproape.
6. Nu va impovarati cu nici o grija. Ci intru toate, prin inchinaciune si prin ruga cu multumire, cererile voastre sa fie aratate lui Dumnezeu.
7. Si pacea lui Dumnezeu, care covarseste orice minte, sa pazeasca inimile voastre si cugetele voastre, intru Hristos Iisus.
8. Mai departe, fratilor, cate sunt adevarate, cate sunt de cinste, cate sunt drepte, cate sunt curate, cate sunt vrednice de iubit, cate sunt cu nume bun, orice virtute si orice lauda, la acestea sa va fie gandul.
9. Cele ce ati invatat si ati primit si ati auzit si ati vazut la mine, acestea sa le faceti, si Dumnezeul pacii va fi cu voi.
10. M-am bucurat mult in Domnul, ca a inflorit iarasi purtarea voastra de grija pentru mine, precum o si aveati, dar v-a lipsit prilejul.
11. N-o spun ca si cum as duce lipsa, fiindca eu m-am deprins sa fiu indestulat cu ceea ce am.
12. Stiu sa fiu si smerit, stiu sa am si de prisos; in orice si in toate m-am invatat sa fiu si satul si flamand, si in belsug si in lipsa.
13. Toate le pot intru Hristos, Cel care ma intareste.
14. Insa bine ati facut ca ati impartasit cu mine necazul.
15. Doar si voi stiti, filipenilor, ca la inceputul Evangheliei, cand am plecat din Macedonia, nici o Biserica nu s-a unit cu mine, cand era vorba de dat si de primit, decat voi singuri.
16. Pentru ca si in Tesalonic, o data si a doua oara, mi-ati trimis ca sa am cele trebuincioase.
17. Nu ca doar caut darul vostru, dar caut rodul care prisoseste, in folosul vostru.
18. Am de toate si am si de prisos; m-am indestulat primind de la Epafrodit cele ce mi-ati trimis, miros cu buna mireasma, jertfa primita, bineplacuta lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeul meu sa implineasca toata lipsa voastra dupa bogatia Sa, cu slava, intru Hristos Iisus.
20. Iar lui Dumnezeu si Tatalui nostru, slava in vecii vecilor! Amin.
21. Imbratisati in Hristos Iisus pe toti sfintii. Va imbratiseaza pe voi fratii care sunt impreuna cu mine.
22. Va imbratiseaza pe voi toti sfintii, mai ales cei din casa Cesarului.
23. Harul Domnului Iisus Hristos sa fie cu duhul vostru!

EPISTOLA CATRE COLOSENI A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Pavel lauda pe coloseni si-i indeamna sa sporeasca in credinta. Dumnezeiasca vrednicie a lui Hristos, Izbavitorul nostru al tuturor. Pavel se bucura in suferintele sale.

1. Pavel, apostol al lui Hristos Iisus prin vointa lui Dumnezeu, si Timotei, fratele nostru,
2. Sfintilor si credinciosilor frati intru Hristos, care sunt in Colose: Har voua si pace de la Dumnezeu, Tatal nostru, si de la Domnul nostru Iisus Hristos.
3. Multumim lui Dumnezeu si Tatal Domnului nostru Iisus Hristos, rugandu-ne totdeauna pentru voi,
4. Caci am auzit despre credinta voastra in Hristos Iisus si despre dragostea ce aveti catre toti sfintii,
5. Pentru nadejdea cea gatita voua in ceruri, de care ati auzit mai inainte in cuvantul adevarului Evangheliei,
6. Care, ajungand la voi, precum si in toata lumea, aduce roada si sporeste intocmai ca la voi, din ziua in care ati auzit si ati cunoscut, intru adevar, harul lui Dumnezeu.
7. Precum ati primit invatatura de la Epafras, iubitul, impreuna-slujitor cu noi, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos,
8. Si care ne-a aratat iubirea voastra cea intru Duhul.
9. De aceea si noi, din ziua in care am auzit aceasta, nu incetam sa ne rugam pentru voi si sa cerem sa va umpleti de cunoasterea voii Lui, intru toata intelepciunea si priceperea duhovniceasca,
10. Ca voi sa umblati cu vrednicie intru Domnul, placuti Lui in toate, aducand roada in orice lucru bun si sporind in cunoasterea lui Dumnezeu.
11. Si intariti fiind cu toata puterea, dupa puterea slavei Lui, spre toata staruinta si indelunga-rabdare,
12. Multumind cu bucurie Tatalui celui ce ne-a invrednicit pe noi sa luam parte la mostenirea sfintilor, intru lumina.
13. El ne-a scos de sub puterea intunericului si ne-a stramutat in imparatia Fiului iubirii Sale,
14. Intru Care avem rascumpararea prin sangele Lui, adica iertarea pacatelor;
15. Acesta este chipul lui Dumnezeu celui nevazut, mai intai nascut decat toata faptura.
16. Pentru ca intru El au fost facute toate, cele din ceruri si cele de pe pamant, cele vazute, si cele nevazute, fie tronuri, fie domnii, fie incepatorii, fie stapanii. Toate s-au facut prin El si pentru El.
17. El este mai inainte decat toate si toate prin El sunt asezate.
18. Si El este capul trupului, al Bisericii; El este inceputul, intaiul nascut din morti, ca sa fie El cel dintai intru toate.
19. Caci in El a binevoit (Dumnezeu) sa salasluiasca toata plinirea.
20. Si printr-Insul toate cu Sine sa le impace, fie cele de pe pamant, fie cele din ceruri, facand pace prin El, prin sangele crucii Sale.
21. Dar pe voi, care oarecand erati instrainati si vrajmasi cu mintea voastra catre lucrurile rele, de acum v-a impacat,
22. Prin moartea (Fiului Sau) in trupul carnii Lui, ca sa va puna inaintea Sa sfinti, fara de prihana si nevinovati,
23. Daca, intr-adevar, ramaneti intemeiati in credinta, intariti si neclintiti de la nadejdea Evangheliei pe care ati auzit-o, care a fost propovaduita la toata faptura de sub cer si al carei slujitor m-am facut eu, Pavel.
24. Acum ma bucur de suferintele mele pentru voi si implinesc, in trupul meu, lipsurile necazurilor lui Hristos, pentru trupul Lui, adica Biserica,
25. Al carei slujitor m-am facut, potrivit iconomiei lui Dumnezeu, ce mi-a fost data mie pentru voi, ca sa aduc la

indeplinire cuvantul lui Dumnezeu,
26. Taina cea din veci ascunsa neamurilor, iar acum descoperita sfintilor Sai,
27. Carora a voit Dumnezeu sa le arate care este bogatia slavei acestei taine intre neamuri, adica Hristos cel dintru voi, nadejdea slavei.
28. Pe El noi Il vestim, sfatuind pe orice om si invatand pe orice om, intru toata intelepciunea, ca sa infatisam pe tot omul, desavarsit, in Hristos Iisus.
29. Spre aceasta ma si ostenesc si ma lupt, potrivit lucrarii Lui, care se savarseste in mine cu putere.

CAPITOLUL 2
Impotriva invatatorilor mincinosi. Viata cea intru Hristos.

1. Caci voiesc ca voi sa stiti cat de mare lupta am pentru voi si pentru cei din Laodiceea si pentru toti cati n-au vazut fata mea in trup,
2. Ca sa se mangaie inimile lor, si ca ei, strans uniti in iubire, sa aiba belsugul deplinei intelegeri pentru cunoasterea tainei lui Dumnezeu-Tatal si a lui Hristos,
3. Intru care sunt ascunse toate vistieriile intelepciunii si ale cunostintei.
4. Va spun aceasta, ca nimeni sa nu va insele prin cuvinte amagitoare.
5. Caci desi cu trupul sunt departe, cu duhul insa sunt impreuna cu voi, bucurandu-ma si vazand buna voastra randuiala si taria credintei voastre in Hristos.
6. Deci, precum ati primit pe Hristos Iisus, Domnul, asa sa umblati intru El.
7. Inradacinati si ziditi fiind intr-Insul, intariti in credinta, dupa cum ati fost invatati, si prisosind in ea cu multumire.
8. Luati aminte sa nu va fure mintile cineva cu filozofia si cu desarta inselaciune din predania omeneasca, dupa intelesurile cele slabe ale lumii si nu dupa Hristos.
9. Caci intru El locuieste, trupeste, toata plinatatea Dumnezeirii,
10. Si sunteti deplini intru El, Care este cap a toata domnia si stapanirea.
11. In El ati si fost taiati imprejur, cu taiere imprejur nefacuta de mana, prin dezbracarea de trupul carnii, intru taierea imprejur a lui Hristos.
12. Ingropati fiind impreuna cu El prin botez, cu El ati si inviat prin credinta in lucrarea lui Dumnezeu, Cel ce L-a inviat pe El din morti.
13. Iar pe voi care erati morti, in faradelegile si in netaierea imprejur a trupului vostru, v-a facut vii, impreuna cu Sine, iertandu-ne toate gresealele;
14. Stergand zapisul ce era asupra noastra, care ne era potrivnic cu randuielile lui, si l-a luat din mijloc, pironindu-l pe cruce.
15. Dezbracand (de putere) incepatoriile si stapaniile, le-a dat de ocara in vazul tuturor, biruind asupra lor prin cruce.
16. Nimeni deci sa nu va judece pentru mancare sau bautura, sau cu privire la vreo sarbatoare, sau luna noua, sau la sambete,
17. Care sunt umbra celor viitoare iar trupul (este) al lui Hristos.
18. Nimeni sa nu va smulga biruinta printr-o prefacuta smerenie si printr-o fatarnica inchinare la ingeri, incercand sa patrunda in cele ce n-a vazut, si ingamfandu-se zadarnic cu inchipuirea lui trupeasca,
19. In loc sa se tina strans de capul de la care trupul tot, - prin incheieturi si legaturi, indestulandu-se si intocmindu-se S, sporeste in cresterea lui Dumnezeu.
20. Daca deci ati murit impreuna cu Hristos pentru intelesurile cele slabe ale lumii, pentru ce atunci, ca si cum ati vietui in lume, rabdati porunci ca acestea:
21. Nu lua, nu gusta, nu te atinge!
22. - Toate lucruri menite sa piara prin intrebuintare - potrivit unor randuieli si invataturi omenesti?
23. Unele ca acestea au oarecare infatisare de intelepciune, in paruta lor cucernicie, in smerenie si in necrutarea trupului, dar n-au nici un pret si sunt numai pentru satiul trupului.

CAPITOLUL 3
Omul cel nou trebuie sa se imbrace cu viata cea noua. Datoriile sotilor, copiilor, parintilor, slugilor, stapanilor.

1. Asadar, daca ati inviat impreuna cu Hristos, cautati cele de sus, unde se afla Hristos, sezand de-a dreapta lui Dumnezeu;
2. Cugetati cele de sus, nu cele de pe pamant;
3. Caci voi ati murit si viata voastra este ascunsa cu Hristos intru Dumnezeu.
4. Iar cand Hristos, Care este viata voastra, Se va arata, atunci si voi, impreuna cu El, va veti arata intru slava.
5. Drept aceea, omorati madularele voastre, cele pamantesti: desfranarea, necuratia, patima, pofta rea si lacomia, care este inchinare la idoli,
6. Pentru care vine mania lui Dumnezeu peste fiii neascultarii,
7. In care pacate ati umblat si voi odinioara, pe cand traiati in ele.
8. Acum deci va lepadati si voi de toate acestea: mania, iutimea, rautatea, defaimarea, cuvantul de rusine din gura voastra.
9. Nu va mintiti unul pe altul, fiindca v-ati dezbracat de omul cel vechi, dimpreuna cu faptele lui,
10. Si v-ati imbracat cu cel nou, care se innoieste, spre deplina cunostinta, dupa chipul Celui ce l-a zidit,
11. Unde nu mai este elin si iudeu, taiere imprejur si netaiere imprejur, barbar, scit, rob ori liber, ci toate si intru toti Hristos.
12. Imbracati-va, dar, ca alesi ai lui Dumnezeu, sfinti si prea iubiti, cu milostivirile indurarii, cu bunatate, cu smerenie, cu blandete, cu indelunga-rabdare,
13. Ingaduindu-va unii pe altii si iertand unii altora, daca are cineva vreo plangere impotriva cuiva; dupa cum si Hristos v-a iertat voua, asa sa iertati si voi.
14. Iar peste toate acestea, imbracati-va intru dragoste, care este legatura desavarsirii.
15. Si pacea lui Hristos, intru care ati fost chemati, ca sa fiti un singur trup, sa stapaneasca in inimile voastre; si fiti multumitori.
16. Cuvantul lui Hristos sa locuiasca intru voi cu bogatie. Invatati-va si povatuiti-va intre voi, cu toata intelepciunea. Cantati in inimile voastre lui Dumnezeu, multumindu-I, in psalmi, in laude si in cantari duhovnicesti.
17. Orice ati face, cu cuvantul sau cu lucrul, toate sa le faceti in numele Domnului Iisus si prin El sa multumiti lui Dumnezeu-Tatal.
18. Femeilor, supuneti-va barbatilor vostri, precum se cuvine, in Domnul.
19. Barbatilor, iubiti pe femeile voastre si nu fiti aspri cu ele.
20. Copiilor, ascultati pe parintii vostri intru toate, caci aceasta este bine-placut Domnului.
21. Parintilor, nu atatati la manie pe copiii vostri, ca sa nu se deznadajduiasca.
22. Slugilor, ascultati intru toate pe stapanii vostri cei trupesti, nu slujind numai cand sunt cu ochii pe voi, ca cei ce cauta sa placa oamenilor, ci in curatia inimii, temandu-va de Domnul.
23. Orice ati face, lucrati din toata inima, ca pentru Domnul si nu ca pentru oameni,
24. Bine stiind ca de la Domnul veti primi rasplata mostenirii; caci Domnului Hristos slujiti.
25. Iar cel ce face nedreptate isi va lua plata nedreptatii, intrucat la Dumnezeu nu este partinire.

CAPITOLUL 4

Rugaciunea este de trebuinta. Trebuie sa ne purtam intelepteste. Tihic si Onisim.

1. Stapanilor, dati slugilor voastre ce este drept si potrivit, stiind ca si voi aveti Stapan in ceruri.
2. Staruiti in rugaciune, priveghind in ea cu multumire,
3. Rugandu-va totodata si pentru noi, ca Dumnezeu sa ne deschida usa cuvantului, spre a vesti taina lui Hristos, pentru care ma si gasesc in lanturi,
4. Ca sa o arat asa cum se cuvine sa graiesc.
5. Umblati cu intelepciune fata de cei ce sunt afara (de Biserica), pretuind vremea.
6. Vorba voastra sa fie totdeauna placuta, dreasa cu sare, ca sa stiti cum trebuie sa raspundeti fiecaruia.
7. Toate cate ma privesc pe mine le va face cunoscute Tihic, iubitul frate, credincios slujitor si impreuna-rob cu mine in Domnul.
8. L-am trimis pe el la voi tocmai pentru aceasta, ca sa stiti cum ne aflam si ca sa mangaie inimile voastre,
9. Impreuna cu Onisim, credinciosul si iubitul frate, care este dintre voi; ei va vor aduce la cunostinta toate cele de aici.
10. Va imbratiseaza Aristarh, cel intemnitat impreuna cu mine, si Marcu, varul lui Barnaba - in privinta caruia ati primit porunci; de va veni la voi primiti-l -,

11. Asemenea si Iisus, cel ce se numeste Iustus, care sunt din taierea imprejur; numai acestia au lucrat impreuna cu mine pentru imparatia lui Dumnezeu. Ei au fost cei ce mi-au adus mangaiere.
12. Va imbratiseaza Epafras, care este dintre voi, rob al lui Iisus Hristos, pururea luptand pentru voi in rugaciunile sale, ca sa stati desavarsiti si plini de tot ce este vointa lui Dumnezeu.
13. Caci martor ii sunt ca are multa ravna pentru voi si pentru cei din Laodiceea si din Ierapole.
14. Va imbratiseaza Luca, doctorul cel iubit, si Dima.
15. Imbratisati pe fratii din Laodiceea si pe Nimfas si pe Biserica din casa lui.
16. Si dupa ce scrisoarea aceasta se va citi de catre voi, faceti sa se citeasca si in Biserica laodiceenilor, iar pe cea din Laodiceea sa o cititi si voi.
17. Si spuneti lui Arhip: Vezi de slujba pe care ai primit-o intru Domnul, ca sa o indeplinesti.
18. Salutarea cu mana mea, a lui Pavel. Aduceti-va aminte de lanturile mele. Harul fie cu voi! Amin.

EPISTOLA INTAIA CATRE TESALONICIENI
A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Pavel lauda credinta tesalonicenilor

1. Pavel si Silvan si Timotei, Bisericii tesalonicenilor in Dumnezeu-Tatal si in Domnul Iisus Hristos: Har voua si pace de la Dumnezeu, Tatal nostru, si de la Domnul Iisus Hristos.
2. Multumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi toti si va pomenim in rugaciunile noastre,
3. Aducandu-ne aminte neincetat, inaintea lui Dumnezeu, Tatal nostru, de lucrul credintei voastre si de osteneala iubirii si de staruinta nadejdii voastre in Domnul nostru Iisus Hristos.
4. Fratilor de Dumnezeu iubiti, noi stim cum ati fost alesi;
5. Ca Evanghelia noastra n-a fost la voi numai in cuvant, ci si intru putere si in Duhul Sfant si in deplina incredintare, precum bine stiti ce fel am fost intre voi, pentru voi.
6. Si voi v-ati facut urmatori ai nostri si ai Domnului, primind cuvantul cu bucuria Duhului Sfant, desi ati avut multe necazuri.
7. Asa incat v-ati facut pilda tuturor celor ce cred din Macedonia si din Ahaia,
8. Caci, de la voi, cuvantul Domnului a rasunat nu numai in Macedonia si in Ahaia, ci credinta voastra in Dumnezeu s-a raspandit in tot locul, astfel ca nu e nevoie sa mai spunem noi ceva.
9. Caci ei insisi istorisesc despre noi cum am fost primiti la voi si cum v-ati intors la Dumnezeu, de la idoli, ca sa slujiti Dumnezeului celui viu si adevarat,
10. Si sa asteptati pe Fiul Sau din ceruri, pe Care L-a inviat din morti, pe Iisus, Cel ce ne izbaveste de mania cea viitoare.

CAPITOLUL 2

Ravna pentru predicarea Evangheliei.

1. Caci stiti voi insiva, fratilor, ca venirea noastra la voi n-a fost zadarnica.
2. Ci, dupa ce am suferit si am fost, precum stiti, ocarati in Filipi, am indraznit intru Dumnezeul nostru sa graim in fata voastra, cu multa lupta, Evanghelia lui Dumnezeu.
3. Pentru ca indemnul nostru nu venea din ratacire, nici din ganduri necurate, nici din inselaciune,
4. Ci, dupa cum am fost socotiti vrednici de Dumnezeu ca sa ni se incredinteze Evanghelia, asa vorbim, nu cautand sa placem oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne incearca inimile.
5. Caci niciodata nu ne-am aratat cu cuvinte de lingusire, dupa cum stiti, nici cu ascunse porniri de lacomie. Dumnezeu imi este martor.
6. Nici n-am cautat slava de la oameni, nici de la voi, nici de la altii, desi puteam sa fim cu greutate, ca apostoli ai lui Hristos.
7. Noi insa am fost blanzi in mijlocul vostru, asa precum o doica ingrijeste pe fiii sai;
8. Astfel, iubindu-va, eram bucurosi sa va dam nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ci chiar si sufletele noastre

pentru ca ne-ati devenit iubiti.
9. Va aduceti aminte, fratilor, de osteneala si de truda noastra; lucrand zi si noapte, ca sa nu fim povara nici unuia
din voi, asa v-am propovaduit Evanghelia lui Dumnezeu.
10. Voi sunteti martori, si Dumnezeu de asemenea, cat de sfant si cat de drept si fara de prihana ne-am purtat
intre voi credinciosii;
11. Ca un parinte pe copiii sai, precum stiti, asa v-am rugat si v-am mangaiat.
12. Si v-am rugat cu staruinta sa umblati cum se cuvine inaintea lui Dumnezeu, Celui ce va cheama la imparatia si la
slava Sa.
13. De aceea si noi multumim lui Dumnezeu neincetat, ca luand voi cuvantul ascultarii de Dumnezeu de la noi, nu l-ati
primit ca pe un cuvant al oamenilor, ci, asa precum este intr-adevar, ca pe un cuvant al lui Dumnezeu, care si
lucreaza intru voi cei ce credeti.
14. Caci voi, fratilor, v-ati facut urmatori ai Bisericilor lui Dumnezeu, care sunt in Iudeea, intru Hristos Iisus,
pentru ca ati suferit si voi aceleasi de la cei de un neam cu voi, dupa cum si ele de la iudei,
15. Care si pe Domnul Iisus L-au omorat ca si pe proorocii lor; si pe noi ne-au prigonit si sunt neplacuti lui Dumnezeu
si tuturor oamenilor sunt potrivnici,
16. Fiindca ne opresc sa vorbim neamurilor, ca sa se mantuiasca, spre a se implini pururea masura pacatelor lor. Dar
la urma, i-a ajuns mania lui Dumnezeu.
17. Iar noi, fratilor, fiind despartiti de voi, o bucata de vreme, cu ochii nu cu inima, ne-am sarguit cu atat mai mult,
cu mare dor, sa vedem fata voastra.
18. Pentru aceea, am voit sa venim la voi, indeosebi eu Pavel - o data si inca alta data, - dar ne-a impiedicat satana.
19. Caci care este nadejdea noastra, sau bucuria, sau cununa laudei noastre, daca nu chiar voi, inaintea Domnului
nostru Iisus, intru a Lui venire?
20. Caci voi sunteti slava si bucuria noastra.

CAPITOLUL 3

Rugaciune pentru sporirea si intarirea in credinta a tesalonicenilor.

1. De aceea, nemaiputand rabda, noi am hotarat sa ramanem singuri la Atena.
2. Si am trimis pe Timotei, fratele nostru si slujitorul lui Dumnezeu si impreuna-lucrator cu noi la Evanghelia lui
Hristos, ca sa va intareasca si sa va indemne in credinta voastra,
3. Ca nimeni sa nu se clatine in aceste necazuri, caci singuri stiti ca spre aceasta suntem pusi.
4. Caci si cand eram la voi, v-am spus de mai inainte ca vom avea de suferit necazuri, precum s-a si intamplat si stiti
prea bine.
5. Pentru aceea si eu, fiind nerabdator, am trimis ca sa cunosc credinta voastra, ca nu cumva sa va fi ispitit
ispititorul si in zadar sa ne fie osteneala.
6. Acum insa, venind Timotei de la voi la noi si dandu-ne vestea buna despre credinta si dragostea voastra si ca
aveti buna amintire de noi totdeauna, dorind sa ne vedeti; la fel si noi pe voi,
7. De aceea, fratilor, ne-am simtit mangaiati intru voi, prin credinta voastra, in toata nevoia si stramtorarea
noastra.
8. Caci acum noi suntem vii, daca voi stati neclintiti intru Domnul.
9. Si ce multumire, pentru voi, putem sa dam in schimb lui Dumnezeu, pentru toata bucuria cu care ne bucuram
pentru voi, inaintea Dumnezeului nostru?
10. Noaptea si ziua ne rugam cu prisosinta, ca sa vedem fata voastra si sa implinim lipsurile credintei voastre.
11. Dar insusi Dumnezeu si Tatal nostru, si Domnul nostru Iisus Hristos sa indrepteze calea noastra catre voi!
12. Iar pe voi, Domnul sa va inmulteasca si sa prisositi in dragoste unul catre altul si catre toti, precum si noi fata
de voi,
13. Spre intarirea inimilor voastre, ca sa fiti fara de prihana intru sfintenie, inaintea lui Dumnezeu, Tatal nostru, la
venirea Domnului nostru Iisus Hristos, cu toti sfintii Sai.

CAPITOLUL 4

Trebuie sa staruim in curatie si in iubire. Despre cei adormiti si despre cei ramasi vii, la venirea Domnului.

1. In sfarsit, fratilor, va rugam si va indemnam in Domnul Iisus, ca asa cum ati primit de la noi dreptar cum se cuvine

sa umblati si sa placeti lui Dumnezeu - in care chip si umblati - asa sa sporiti tot mai mult.
2. Fiindca stiti ce porunci v-am dat, prin Domnul Iisus.
3. Caci voia lui Dumnezeu aceasta este: sfintirea voastra; sa va feriti de desfranare,
4. Ca sa stie fiecare dintre voi sa-si stapaneasca vasul sau in sfintenie si cinste,
5. Nu in patima poftei cum fac neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu.
6. Si nimeni sa nu intreaca masura si sa nu nedreptateasca pe fratele sau, in aceasta privinta, caci Domnul este razbunator pentru toate acestea, dupa cum v-am si spus mai inainte si v-am dat marturie.
7. Caci Dumnezeu nu ne-a chemat la necuratie, ci la sfintire.
8. De aceea, cel ce dispretuieste (acestea), nu dispretuieste un om, ci pe Dumnezeu, Care v-a dat pe Duhul Sau cel Sfant.
9. Despre iubirea frateasca nu aveti trebuinta sa va scriu, pentru ca voi insiva sunteti invatati de Dumnezeu ca sa va iubiti unul pe altul.
10. Aceasta o si faceti, fata de toti fratii, din intreaga Macedonie. Dar va indemnam, fratilor, sa prisositi mai mult!

11. Si sa ravniti ca sa traiti in liniste, sa faceti fiecare cele ale sale si sa lucrati cu mainile voastre precum v-am dat porunca,
12. Ca sa umblati cuviincios fata de cei din afara (de Biserica) si sa nu aveti trebuinta de nimeni.
13. Fratilor, despre cei ce au adormit, nu voim sa fiti in nestiinta, ca sa nu va intristati, ca ceilalti, care nu au nadejde,
14. Pentru ca de credem ca Iisus a murit si a inviat, tot asa (credem) ca Dumnezeu, pe cei adormiti intru Iisus, ii va aduce impreuna cu El.
15. Caci aceasta va spunem, dupa cuvantul Domnului, ca noi cei vii, care vom fi ramas pana la venirea Domnului, nu vom lua inainte celor adormiti,
16. Pentru ca Insusi Domnul, intru porunca, la glasul arhanghelului si intru trambita lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, si cei morti intru Hristos vor invia intai,
17. Dupa aceea, noi cei vii, care vom fi ramas, vom fi rapiti, impreuna cu ei, in nori, ca sa intampinam pe Domnul in vazduh, si asa pururea vom fi cu Domnul.
18. De aceea, mangaiati-va unii pe altii cu aceste cuvinte.

CAPITOLUL 5

A doua venire a lui Hristos. Cuviincioasa pregatire pentru ea.

1. Iar despre ani si despre vremuri, fratilor, nu aveti nevoie sa va scriem,
2. Caci voi insiva stiti bine ca ziua Domnului vine asa, ca un fur noaptea.
3. Atunci cand vor zice: pace si liniste, atunci, fara de veste, va veni peste ei pieirea, ca si durerile peste cea insarcinata, si scapare nu vor avea.
4. Voi insa, fratilor, nu sunteti in intuneric, ca sa va apuce ziua aceea ca un fur.
5. Caci voi toti sunteti fii ai luminii si fii ai zilei; nu suntem ai noptii, nici ai intunericului.
6. De aceea sa nu dormim ca si ceilalti, ci sa priveghem si sa fim treji.
7. Fiindca cei ce dorm, noaptea dorm; si cei ce se imbata, noaptea se imbata.
8. Dar noi, fiind ai zilei, sa fim treji, imbracandu-ne in platosa credintei si a dragostei si punand coiful nadejdii de mantuire;
9. Ca Dumnezeu nu ne-a randuit spre manie, ci spre dobandirea mantuirii, prin Domnul nostru Iisus Hristos,
10. Care a murit pentru noi, pentru ca noi, fie ca veghem, fie ca dormim, cu El impreuna sa vietuim.
11. De aceea, indemnati-va si ziditi-va unul pe altul, asa precum si faceti.
12. Va mai rugam, fratilor, sa cinstiti pe cei ce se ostenesc intre voi, care sunt mai-marii vostri in Domnul si va povatuiesc;
13. Si pentru lucrarea lor, sa-i socotiti pe ei vrednici de dragoste prisositoare. Traiti intre voi in buna pace.
14. Va rugam insa, fratilor, dojeniti pe cei fara de randuiala, imbarbatati pe cei slabi la suflet, sprijiniti pe cei neputinciosi, fiti indelung-rabdatori fata de toti.
15. Luati seama sa nu rasplateasca cineva cuiva raul cu rau, ci totdeauna sa urmati cele bune unul fata de altul si fata de toti.
16. Bucurati-va pururea.

17. Rugati-va neincetat.
18. Dati multumire pentru toate, caci aceasta este voia lui Dumnezeu, intru Hristos Iisus, pentru voi.
19. Duhul sa nu-l stingeti.
20. Proorociile sa nu le dispretuiti.
21. Toate sa le incercati; tineti ce este bine;
22. Feriti-va de orice infatisare a raului.
23. Insusi Dumnezeul pacii sa va sfinteasca pe voi desavarsit, si intreg duhul vostru, si sufletul, si trupul sa se pazeasca, fara de prihana, intru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.
24. Credincios este Cel care va cheama. El va si indeplini.
25. Fratilor, rugati-va pentru noi.
26. Imbratisati pe toti fratii cu sarutare sfanta.
27. Va indemn staruitor pe voi intru Domnul, ca sa cititi scrisoarea aceasta tuturor sfintilor frati.
28. Harul Domnului nostru Iisus Hristos sa fie cu voi. Amin!

EPISTOLA A DOUA CATRE TESALONICENI A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Pavel lauda credinta tesalonicenilor. Rasplata lui Hristos.

1. Pavel, Silvan si Timotei, Bisericii tesalonicenilor intru Dumnezeu, Tatal nostru, si intru Domnul Iisus Hristos:
2. Har voua si pace, de la Dumnezeu, Tatal nostru, si de la Domnul Iisus Hristos.
3. Datori suntem, fratilor, sa multumim pentru voi pururea lui Dumnezeu, precum se cuvine, fiindca mult creste credinta voastra si dragostea fiecaruia dintre voi toti prisoseste, a unuia fata de altul,
4. Incat noi insine ne laudam cu voi, in Bisericile lui Dumnezeu, pentru statornicia si credinta voastra, in toate prigonirile voastre si in stramtorarile pe care le suferiti.
5. Ele sunt o dovada a dreptei judecati a lui Dumnezeu, ca sa va invredniciti de imparatia lui Dumnezeu, pentru care si patimiti,
6. De vreme ce drept este inaintea lui Dumnezeu sa rasplateasca cu necaz celor ce va necajesc pe voi,
7. Iar voua celor necajiti, sa va dea odihna, impreuna cu noi, la aratarea Domnului Iisus din cer, cu ingerii puterii Sale,
8. In vapaie de foc, osandind pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu si pe cei ce nu se supun Evangheliei Domnului nostru Iisus.
9. Ei vor lua ca pedeapsa pieirea vesnica de la fata Domnului si de la slava puterii Lui,
10. Cand va veni sa se preamareasca intru sfintii Sai si sa fie privit cu uimire de catre toti cei ce au crezut, pentru ca marturia noastra catre voi a gasit crezare in ziua aceea.
11. Pentru aceasta, ne si rugam pururea pentru voi, ca Dumnezeul nostru sa va faca vrednici de chemarea Sa si sa implineasca cu putere toata pornirea voastra spre bunatate si orice lucrare a credintei voastre,
12. Ca sa se preaslaveasca in voi numele Domnului nostru Iisus si voi intru El, prin harul Dumnezeului nostru si al Domnului Iisus Hristos.

CAPITOLUL 2

Antihrist se arata inaintea venirii lui Hristos. Staruinta in dreapta credinta.

1. In privinta venirii Domnului nostru Iisus Hristos si a adunarii noastre impreuna cu El, va rugam, fratilor,
2. Sa nu va clintiti degraba cu mintea, nici sa va spaimantati - nici de vreun duh, nici de vreun cuvant, nici de vreo scrisoare ca pornita de la noi, cum ca ziua Domnului a si sosit.
3. Sa nu va amageasca nimeni, cu nici un chip; caci ziua Domnului nu va sosi pana ce mai intai nu va veni lepadarea de

credinta si nu se va da pe fata omul nelegiuirii, fiul pierzarii,
4. Potrivnicul, care se inalta mai presus de tot ce se numeste Dumnezeu, sau se cinsteste cu inchinare, asa incat sa se aseze el in templul lui Dumnezeu, dandu-se pe sine drept dumnezeu.
5. Nu va aduceti aminte ca, pe cand eram inca la voi, va spuneam aceste lucruri?
6. Si acum stiti ce-l opreste, ca sa nu se arate decat la vremea lui.
7. Pentru ca taina faradelegii se si lucreaza, pana cand cel care o impiedica acum va fi dat la o parte.
8. Si atunci se va arata cel fara de lege, pe care Domnul Iisus il va ucide cu suflarea gurii Sale si-l va nimici cu stralucirea venirii Sale.
9. Iar venirea aceluia va fi prin lucrarea lui satan, insotita de tot felul de puteri si de semne si de minuni mincinoase,
10. Si de amagiri nelegiuite, pentru fiii pierzarii, fiindca ei n-au primit iubirea adevarului, ca ei sa se mantuiasca.
11. Si de aceea, Dumnezeu le trimite o lucrare de amagire, ca ei sa creada minciuni,
12. Ca sa fie osanditi toti cei ce n-au crezut adevarul, ci le-a placut nedreptatea.
13. Iar noi, fratilor, iubiti de Domnul, datori suntem totdeauna sa multumim lui Dumnezeu pentru voi, ca v-a ales Dumnezeu dintru inceput, spre mantuire, intru sfintirea duhului si intru credinta adevarului,
14. La care v-a chemat prin Evanghelia noastra, spre dobandirea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.
15. Deci, dar, fratilor, stati neclintiti si tineti predaniile pe care le-ati invatat, fie prin cuvant, fie prin epistola noastra.
16. Insusi Domnul nostru Iisus Hristos si Dumnezeu Tatal nostru, Care ne-a iubit pe noi si ne-a dat, prin har, vesnica mangaiere si buna nadejde,
17. Sa mangaie inimile voastre si sa va intareasca, la tot lucrul si cuvantul bun.

CAPITOLUL 3

Indemn la rugaciune pentru raspandirea cuvantului Evangheliei.

1. In sfarsit, fratilor, rugati-va pentru noi, ca cuvantul Domnului sa se raspandeasca si sa se preamareasca, ca si la voi,
2. Si ca sa ne izbavim de oamenii cei nesocotiti si vicleni. Caci credinta nu este a tuturor;
3. Dar credincios este Domnul, Care va va intari si va va pazi de cel viclean.
4. Despre voi, incredintati suntem in Domnul, ca cele ce va poruncim, voi le faceti si le veti face.
5. Iar Domnul sa indrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu si spre rabdarea lui Hristos!
6. Fratilor, va poruncim in numele Domnului nostru Iisus Hristos, sa va feriti de orice frate care umbla fara randuiala si nu dupa predania pe care ati primit-o de la noi.
7. Caci voi insiva stiti cum trebuie sa va asemanati noua, ca noi n-am umblat fara randuiala intre voi,
8. Nici n-am mancat de la cineva paine in dar, ci, cu munca si cu truda, am lucrat noaptea si ziua, ca sa nu impovaram pe nimeni dintre voi.
9. Nu doar ca n-avem putere, ci ca sa ne dam pe noi insine pilda voua, spre a ne urma.
10. Caci si cand ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: daca cineva nu vrea sa lucreze, acela nici sa nu manance.
11. Pentru ca auzim ca unii de la voi umbla fara randuiala, nelucrand nimic, ci iscodind.
12. Dar unora ca acestia le poruncim si-i rugam, in Domnul Iisus Hristos, ca sa munceasca in liniste si sa-si manance painea lor.
13. Iar voi, fratilor, nu pregetati sa faceti ce e bine.
14. Si daca vreunul nu asculta de cuvantul nostru prin epistola, pe acela sa-l insemnati si sa nu mai aveti cu el nici un amestec, ca sa-i fie rusine.
15. Dar sa nu-l socotiti ca pe un vrajmas, ci povatuiti-l ca pe un frate.
16. Si Insusi Domnul pacii sa va daruiasca voua pace totdeauna si in tot chipul! Domnul fie cu voi cu toti!
17. Salutarea cu mana mea - a lui Pavel; acesta este semnul meu in orice scrisoare. Asa scriu.
18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toti! Amin.

EPISTOLA INTAIA CATRE TIMOTEI
A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Invatatura Evangheliei trebuie ferita de invataturi false. Legea si harul lui Hristos. Pavel se da ca pilda.

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, dupa porunca lui Dumnezeu, Mantuitorul nostru, si a lui Iisus Hristos, nadejdea noastra,
2. Lui Timotei, adevarat fiu in credinta: Har, mila, pace, de la Dumnezeu-Tatal si de la Hristos Iisus, Domnul nostru.
3. Cand am plecat in Macedonia, te-am indemnat sa ramai in Efes, ca sa poruncesti unora sa nu invete o alta invatatura,
4. Nici sa ia aminte la basme si la nesfarsite insirari de neamuri, care aduc mai degraba certuri, decat lucrarea mantuitoare a lui Dumnezeu, cea intru credinta;
5. Iar tinta poruncii este dragostea din inima curata, din cuget bun si din credinta nefatarnica,
6. De la care unii ratacind s-au intors spre desarta vorbire,
7. Voind sa fie invatatori ai Legii, dar neintelegand nici cele ce spun, nici cele pentru care dau adeverire.
8. Noi stim ca legea este buna, daca se foloseste cineva de ea potrivit legii;
9. Stiind aceasta, ca legea nu este pusa pentru cel drept, ci pentru cei fara de lege si razvratiti, pentru necredinciosi si pacatosi, pentru necuviosi si spurcati, pentru ucigasii de tata si ucigasii de mama, pentru omoratorii de oameni,
10. Pentru desfranati, pentru sodomiti, pentru vanzatorii de oameni, pentru mincinosi, pentru cei care jura stramb si pentru tot ce sta impotriva sanatoase,
11. Dupa Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu, cea incredintata mie.
12. Multumesc Celui ce m-a intarit, lui Hristos Iisus, Domnul nostru, ca m-a socotit credincios si m-a pus sa-I slujesc,
13. Pe mine, care mai inainte huleam, prigoneam si batjocoream. Totusi am fost miluit, caci in necredinta mea, am lucrat din nestiinta.
14. Si a prisosit foarte harul Domnului nostru, impreuna cu credinta si cu dragostea cea intru Hristos Iisus.
15. Vrednic de credinta si de toata primirea e cuvantul ca Iisus Hristos a venit in lume ca sa mantuiasca pe cei pacatosi, dintre care cel dintai sunt eu.
16. Si tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Iisus Hristos sa arate mai intai in mine toata indelunga Sa rabdare, ca pilda celor ce vor crede in El, spre viata vesnica.
17. Iar Imparatul veacurilor, Celui nestricacios, nevazutului, singurului Dumnezeu fie cinste si slava in vecii vecilor. Amin!
18. Aceasta porunca iti incredintez, fiule Timotei, ca potrivit proorociilor facute mai inainte asupra ta, sa te lupti lupta cea buna, dupa cuvantul lor,
19. Avand credinta si cuget bun, pe care unii, lepadandu-le, au cazut din credinta;
20. Dintre acestia sunt Imeneu si Alexandru, pe care i-am dat satanei, ca sa se invete sa nu huleasca.

CAPITOLUL 2

Rugaciuni pentru toti. Dumnezeu este unul si Mijlocitorul unul. Cuviosia celor care se roaga. Femeia in Biserica.

1. Va indemn deci, inainte de toate, sa faceti cereri, rugaciuni, mijlociri, multumiri, pentru toti oamenii,
2. Pentru imparati si pentru toti care sunt in inalte dregatorii, ca sa petrecem viata pasnica si linistita intru toata cuviosia si buna-cuviinta,
3. Ca acesta este lucru bun si primit inaintea lui Dumnezeu, Mantuitorul nostru,
4. Care voieste ca toti oamenii sa se mantuiasca si la cunostinta adevarului sa vina.
5. Caci unul este Dumnezeu, unul este si Mijlocitorul intre Dumnezeu si oameni: omul Hristos Iisus,
6. Care S-a dat pe Sine pret de rascumparare pentru toti, marturia adusa la timpul sau.
7. Spre aceasta am fost pus propovaduitor si apostol (adevar graiesc in Hristos, nu mint) - invatator neamurilor, in credinta si adevar.
8. Vreau deci ca barbatii sa se roage in tot locul, ridicand maini sfinte, fara de manie si fara sovaire.
9. Asemenea si femeile, in imbracaminte cuviincioasa, facandu-si lor podoaba din sfiala si din cumintenie, nu din par

impletit si din aur, sau din margaritare, sau din vesminte de mult pret;
10. Ci, din fapte bune, precum se cuvine unor femei tematoare de Dumnezeu.
11. Femeia sa se invete in liniste, cu toata ascultarea.
12. Nu ingaduiesc femeii nici sa invete pe altul, nici sa stapaneasca pe barbat, ci sa stea linistita.
13. Caci Adam a fost zidit intai, apoi Eva.
14. Si nu Adam a fost amagit, ci femeia, amagita fiind, s-a facut calcatoare de porunca.
15. Dar ea se va mantui prin nastere de fii, daca va starui, cu intelepciune, in credinta, in iubire si in sfintenie.

CAPITOLUL 3
Insusirile slujitorilor bisericesti. Taina dumnezeiestii intrupari.

1. Vrednic de crezare, este cuvantul: de pofteste cineva episcopie, bun lucru doreste.
2. Se cuvine, dar, ca episcopul sa fie fara de prihana, barbat al unei singure femei, veghetor, intelept, cuviincios, iubitor de straini, destoinic sa invete pe altii,
3. Nebetiv, nedeprins sa bata, neagonisitor de castig urat, ci bland, pasnic, neiubitor de argint,
4. Bine chivernisind casa lui, avand copii ascultatori, cu toata buna-cuviinta;
5. Caci daca nu stie cineva sa-si randuiasca propria lui casa, cum va purta grija de Biserica lui Dumnezeu?
6. Episcopul sa nu fie de curand botezat, ca nu cumva, trufindu-se, sa cada in osanda diavolului.
7. Dar el trebuie sa aiba si marturie buna de la cei din afara, ca sa nu cada in ocara si in cursa diavolului.
8. Diaconii, de asemenea, trebuie sa fie cucernici, nu vorbind in doua feluri, nu dedati la vin mult, neagonisitori de castig urat,
9. Pastrand taina credintei in cuget curat.
10. Dar si acestia sa fie mai intai pusi la incercare, apoi, daca se dovedesc fara prihana, sa fie diaconiti.
11. Femeile (lor) de asemenea sa fie cuviincioase, neclevetitoare, cumpatate, credincioase intru toate.
12. Diaconii sa fie barbati ai unei singure femei, sa-si chiverniseasca bine casele si pe copiii lor.
13. Caci cei ce slujesc bine, rang bun dobandesc si mult curaj in credinta cea intru Hristos Iisus.
14. Iti scriu aceasta nadajduind ca voi veni la tine fara intarziere;
15. Ca sa stii, daca zabovesc, cum trebuie sa petreci in casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stalp si temelie a adevarului.
16. Si cu adevarat, mare este taina dreptei credinte: Dumnezeu S-a aratat in trup, S-a indreptat in Duhul, a fost vazut de ingeri, S-a propovaduit intre neamuri, a fost crezut in lume, S-a inaltat intru slava.

CAPITOLUL 4
Invatatorii mincinosi ce au sa vina. Sfaturi date lui Timotei.

1. Dar Duhul graieste lamurit ca, in vremurile cele de apoi, unii se vor departa de la credinta, luand aminte la duhurile cele inselatoare si la invataturile demonilor,
2. Prin fatarnicia unor mincinosi, care sunt infierati in cugetul lor.
3. Acestia opresc de la casatorie si de la unele bucate, pe care Dumnezeu le-a facut, spre gustare cu multumire, pentru cei credinciosi si pentru cei ce au cunoscut adevarul,
4. Pentru ca orice faptura a lui Dumnezeu este buna si nimic nu este de lepadat, daca se ia cu multumire;
5. Caci se sfinteste prin cuvantul lui Dumnezeu si prin rugaciune.
6. Punandu-le inaintea fratilor acestea, vei fi bun slujitor al lui Hristos Iisus, hranindu-te cu cuvintele credintei si ale bunei invataturi careia ai urmat;
7. Iar de basmele cele lumesti si babesti, fereste-te si deprinde-te cu dreapta credinta.
8. Caci deprinderea trupeasca la putin foloseste, dar dreapta credinta spre toate este de folos, avand fagaduinta vietii de acum si a celei ce va sa vina.
9. Vrednic de credinta este acest cuvant si vrednic de toata primirea,
10. Fiindca pentru aceasta ne si ostenim si suntem ocarati si ne luptam, caci ne-am pus nadejdea in Dumnezeul cel viu, Care este Mantuitorul tuturor oamenilor, mai ales al credinciosilor.
11. Acestea sa le poruncesti si sa-i inveti.
12. Nimeni sa nu dispretuiasca tineretile tale, ci fa-te pilda credinciosilor cu cuvantul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credinta, cu curatia.

13. Pana voi veni eu, ia aminte la citit, la indemnat, la invatatura.
14. Nu fi nepasator fata de harul care este intru tine, care ti s-a dat prin proorocie, cu punerea mainilor mai-marilor preotilor.
15. Cugeta la acestea, tine-te de acestea, ca propasirea ta sa fie vadita tuturor.
16. Ia aminte la tine insuti si la invatatura; staruie in acestea, caci, facand aceasta, si pe tine te vei mantui si pe cei care te asculta.

CAPITOLUL 5

Cum trebuie a indemna. Care vaduve trebuie ajutate. Despre preoti. Despre pacatosi.

1. Pe cel batran sa nu-l infrunti, ci sa-l indemni ca pe un parinte; pe cei tineri, ca pe frati.
2. Pe femeile batrane indeamna-le ca pe niste mame, pe cele tinere ca pe surori, in toata curatia.
3. Pe vaduve cinsteste-le, dar pe cele cu adevarat vaduve.
4. Daca vreo vaduva are copii sau nepoti, acestia sa se invete sa cinsteasca mai intai casa lor si sa dea rasplatire parintilor, pentru ca lucrul acesta este bun si primit inaintea lui Dumnezeu.
5. Cea cu adevarat vaduva si ramasa singura are nadejdea in Dumnezeu si staruieste in cereri si in rugaciuni, noaptea si ziua.
6. Iar cea care traieste in desfatari, desi e vie, e moarta.
7. Si acestea porunceste-le, ca ele sa fie fara de prihana.
8. Daca insa cineva nu poarta grija de ai sai si mai ales de casnicii sai, s-a lepadat de credinta si este mai rau decat un necredincios.
9. Sa fie inscrisa intre vaduve cea care nu are mai putin de saizeci de ani si a fost femeia unui singur barbat;
10. Daca are marturie de fapte bune: daca a crescut copii, daca a fost primitoare de straini, daca a spalat picioarele sfintilor, daca a venit in ajutorul celor stramtorati, daca s-a tinut staruitor de tot ce este lucru bun.
11. Iar de vaduvele tinere fereste-te. Caci, atunci cand poftele le indeparteaza de Hristos, vor sa se marite.
12. Si isi agonisesc osanda, fiindca si-au calcat credinta cea dintai.
13. Dar in acelasi timp se invata sa fie lenese, cutreierand casele, si nu numai lenese, ci si guralive si iscoditoare, graind cele ce nu se cuvin.
14. Vreau deci ca vaduvele tinere sa se marite, sa aiba copii, sa-si vada de case, si sa nu dea potrivnicului nici un prilej de ocara.
15. Caci unele s-au si abatut, ca sa se duca dupa satana.
16. Daca vreun credincios sau vreo credincioasa are in casa vaduve, sa aiba grija lor, ca Biserica sa nu fie impovarata, ci sa poata ajuta pe cele cu adevarat vaduve.
17. Preotii, care isi tin bine dregatoria, sa se invredniceasca de indoita cinste, mai ales cei care se ostenesc cu cuvantul si cu invatatura.
18. Pentru ca Scriptura zice: "Sa nu legi gura boului care treiera", si: "Vrednic este lucratorul de plata sa".
19. Para impotriva preotului sa nu primesti, fara numai de la doi sau trei martori.
20. Pe cei ce pacatuiesc mustra-i de fata cu toti, ca si ceilalti sa aiba teama.
21. Te indemn staruitor inaintea lui Dumnezeu si a lui Iisus Hristos si a ingerilor alesi, ca sa pazesti acestea, fara a lua o hotarare dinainte, nefacand nimic cu partinire.
22. Nu-ti pune mainile degraba pe nimeni, nici nu te face partas la pacatele altora. Pastreaza-te curat.
23. De acum nu bea numai apa, ci foloseste putin vin, pentru stomacul tau si pentru desele tale slabiciuni.
24. Pacatele unor oameni sunt vadite, mergand inaintea lor la judecata, ale altora insa vin in urma lor.
25. Tot asa si faptele cele bune sunt vadite, si cele ce nu sunt altfel nu se pot ascunde.

CAPITOLUL 6

Despre slugi. Invatatorii mincinosi. Despre cei poftitori de avutie. Despre datoriile celor bogati.

1. Cei ce se gasesc sub jugul robiei sa socoteasca pe stapanii lor vrednici de toata cinstea, ca sa nu fie hulite numele si invatatura lui Dumnezeu.
2. Iar cei ce au stapani credinciosi sa nu-i dispretuiasca, sub cuvant ca sunt frati; ci mai mult sa-i slujeasca, fiindca primitorii bunei lor slujiri sunt credinciosi si iubiti. Acestea invata-i si porunceste-le.
3. Iar de invata cineva alta invatatura si nu se tine de cuvintele cele sanatoase ale Domnului nostru Iisus Hristos si

de invatatura cea dupa dreapta credinta,
4. Acela e un ingamfat, care nu stie nimic, suferind de boala discutiilor si a certurilor de cuvinte, din care pornesc: cearta, pizma, defaimari, banuieli viclene,
5. Galcevi necurmate ale oamenilor stricati la minte si lipsiti de adevar, care socotesc ca evlavia este un mijloc de castig. Departeaza-te de unii ca acestia.
6. Si, in adevar, evlavia este mare castig, dar atunci cand ea se indestuleaza cu ce are.
7. Pentru ca noi n-am adus nimic in lume, tot asa cum nici nu putem sa scoatem ceva din ea afara;
8. Ci, avand hrana si imbracaminte cu acestea vom fi indestulati.
9. Cei ce vor sa se imbogateasca, dimpotriva, cad in ispita si in cursa si in multe pofte nebunesti si vatamatoare, ca unele care cufunda pe oameni in ruina si in pierzare.
10. Ca iubirea de argint este radacina tuturor relelor si cei ce au poftit-o cu infocare au ratacit de la credinta, si s-au strapuns cu multe dureri.
11. Dar tu, o, omule al lui Dumnezeu, fugi de acestea si urmeaza dreptatea, evlavia, credinta, dragostea, rabdarea, blandetea.
12. Lupta-te lupta cea buna a credintei, cucereste viata vesnica la care ai fost chemat si pentru care ai dat buna marturie inaintea multor martori.
13. Iti poruncesc inaintea lui Dumnezeu, Cel ce aduce toate la viata, si inaintea lui Iisus Hristos, Cel ce, in fata lui Pontiu Pilat, a marturisit marturisirea cea buna:
14. Sa pazesti porunca fara pata, fara vina, pana la aratarea Domnului nostru Iisus Hristos,
15. Pe care, la timpul cuvenit, o va arata fericitul si singurul Stapanitor, Imparatul imparatilor si Domnul domnilor,
16. Cel ce singur are nemurire si locuieste intru lumina neapropiata; pe Care nu L-a vazut nimeni dintre oameni, nici nu poate sa-L vada; a Caruia este cinstea si puterea vesnica! Amin.
17. Celor bogati in veacul de acum porunceste-le sa nu se semeteasca, nici sa-si puna nadejdea in bogatia cea nestatornica, ci in Dumnezeul cel viu, Care ne da cu belsug toate, spre indulcirea noastra,
18. Sa faca ce e bine, sa se inavuteasca in fapte bune, sa fie darnici, sa fie cu inima larga,
19. Agonisindu-si lor buna temelie in veacul viitor, ca sa dobandeasca, cu adevarat, viata vesnica.
20. O, Timotei, pazeste comoara ce ti s-a incredintat, departandu-te de vorbirile desarte si lumesti si de impotrivirile stiintei mincinoase,
21. Pe care unii, marturisind-o, au ratacit de la credinta. Harul fie cu tine! Amin.

EPISTOLA A DOUA CATRE TIMOTEI
A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1
Pavel lauda credinta lui Timotei. Credinta si invatatura sanatoasa trebuie pazite.

1. Pavel, apostolul lui Hristos Iisus, prin voia lui Dumnezeu, dupa fagaduinta vietii care este in Hristos Iisus,
2. Lui Timotei, iubitului fiu: Har, mila, pace de la Dumnezeu-Tatal si de la Hristos Iisus, Domnul nostru!
3. Multumesc lui Dumnezeu, Caruia Ii slujesc din stramosi, cu cuget curat, ca te pomenesc neincetat, zi si noapte, in rugaciunile mele.
4. Si pentru ca imi aduc aminte de lacrimile tale, doresc mult sa te vad, ca sa ma umplu de bucurie;
5. Imi aduc iarasi aminte de credinta ta neprefacuta, care, precum s-a salasluit intai in bunica ta Loida si in mama Eunichi, tot asa, sunt incredintat, ca si intru tine.
6. Din aceasta pricina, iti amintesc sa aprinzi si mai mult din nou harul lui Dumnezeu, care este in tine, prin punerea mainilor mele.
7. Caci Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii si al dragostei si al intelepciunii.
8. Deci, nu te rusina de a marturisi pe Domnul nostru, nici de mine, cel pus in lanturi pentru El, ci patimeste impreuna cu mine pentru Evanghelie dupa puterea de la Dumnezeu.
9. El ne-a mantuit si ne-a chemat cu chemare sfanta, nu dupa faptele noastre, ci dupa a Sa hotarare si dupa harul

ce ne-a fost dat in Hristos Iisus, mai inainte de inceputul veacurilor,
10. Iar acum s-a dat pe fata prin aratarea Mantuitorului nostru Iisus Hristos, Cel ce a nimicit moartea si a adus la lumina viata si nemurirea, prin Evanghelie.
11. Spre aceasta am fost pus eu propovaduitor si apostol si invatator al neamurilor.
12. Din aceasta pricina si sufar toate acestea, dar nu ma rusinez, ca stiu in cine am crezut si sunt incredintat ca puternic este sa pazeasca comoara ce mi-a incredintat, pana in ziua aceea.
13. Tine dreptarul cuvintelor sanatoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credinta si cu iubirea ce este in Hristos Iisus.
14. Comoara cea buna ce ti s-a incredintat, pazeste-o cu ajutorul Sfantului Duh, Care salasluieste intru noi.
15. Tu stii ca toti cei din Asia s-au lepadat de mine, intre care Fighel si Ermoghen.
16. Domnul sa aiba mila de casa lui Onisifor, caci de multe ori m-a insufletit si de lanturile mele nu s-a rusinat,
17. Ci venind in Roma, cu multa osardie m-a cautat si m-a gasit.
18. Sa-i dea Domnul ca, in ziua aceea, el sa afle mila de la Domnul. Si cat de mult mi-a slujit el in Efes, tu stii prea bine.

CAPITOLUL 2

Cununa celor ce se ostesc pentru Hristos. Cum trebuie sa petreaca invatatorii cei buni. Impotriva lui Imeneu si a altor invatatori mincinosi.

1. Tu, deci, fiul meu, intareste-te in harul care e in Hristos Iisus,
2. Si cele ce ai auzit de la mine, cu multi martori de fata, acestea le incredinteaza la oameni credinciosi, care vor fi destoinici sa invete si pe altii.
3. Sufera impreuna cu mine, ca un bun ostas al lui Hristos Iisus.
4. Nici un ostas nu se incurca cu treburile vietii, ca sa fie pe plac celui care strange oaste.
5. Iar cand se lupta cineva, la jocuri, nu ia cununa, daca nu s-a luptat dupa regulile jocului.
6. Cuvine-se ca plugarul ce se osteneste sa manance el mai intai din roade.
7. Intelege cele ce-ti graiesc, caci Domnul iti va da pricepere in toate.
8. Adu-ti aminte de Iisus Hristos, Care a inviat din morti, din neamul lui David, dupa Evanghelia mea,
9. Pentru Care sufar pana si lanturi ca un facator de rele, dar cuvantul lui Dumnezeu nu se leaga.
10. De aceea toate le rabd, pentru cei alesi, ca si ei sa aiba parte de mantuirea care este intru Hristos Iisus si de slava vesnica.
11. Vrednic de crezare este cuvantul: caci daca am murit impreuna cu El, vom si invia impreuna cu El.
12. Daca ramanem intru El, vom si imparati impreuna cu El; de-L vom tagadui, si El ne va tagadui pe noi.
13. Daca nu-I suntem credinciosi, El ramane credincios, caci nu poate sa Se tagaduiasca pe Sine insusi.
14. Aminteste-le acestea si indeamna staruitor inaintea lui Dumnezeu sa nu se certe pe cuvinte, ceea ce la nimic nu foloseste, decat la pierzarea ascultatorilor.
15. Sileste-te sa te arati incercat, inaintea lui Dumnezeu lucrator cu fata curata, drept invatand cuvantul adevarului.
16. Iar de desartele vorbiri lumesti fereste-te, caci ele vor spori nelegiuirea tot mai mult.
17. Cuvantul lor va roade ca o cangrena. Dintre ei sunt Imeneu si Filet,
18. Care au ratacit de la adevar, zicand ca invierea s-a si petrecut, si rastoarna credinta unora.
19. Dar temelia cea tare a lui Dumnezeu sta neclintita, avand pecetea aceasta: "Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai Sai"; si "sa se departeze de la nedreptate oricine cheama numele Domnului".
20. Iar intr-o casa mare nu sunt numai vase de aur si de argint, ci si de lemn si de lut; si unele sunt spre cinste, iar altele spre necinste.
21. Deci, de se va curati cineva pe sine de acestea, va fi vas de cinste, sfintit, de buna trebuinta stapanului, potrivit pentru tot lucrul bun.
22. Fugi de poftele tineretilor si urmeaza dreptatea, credinta, dragostea, pacea cu cei ce cheama pe Domnul din inima curata.
23. Fereste-te de intrebarile nebunesti, stiind ca dau prilej de cearta.
24. Un slujitor al Domnului nu trebuie sa se certe, ci sa fie bland fata cu toti, destoinic sa dea invatatura, ingaduitor,
25. Certand cu blandete pe cei ce stau impotriva, ca doar le va da Dumnezeu pocainta spre cunoasterea adevarului,

26. Si ei sa scape din cursa diavolului, de care sunt prinsi, pentru a-i face voia.

CAPITOLUL 3
Rautatea si pacatele vremurilor din urma. Timotei, urmas credincios al lui Pavel. Scriptura insuflata de Dumnezeu.

1. Si aceasta sa stii ca, in zilele din urma, vor veni vremuri grele;
2. Ca vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de arginti, laudarosi, trufasi, hulitori, neascultatori de parinti, nemultumitori, fara cucernicie,
3. Lipsiti de dragoste, neinduplecati, clevetitori, neinfranati, cruzi, neiubitori de bine,
4. Tradatori, necuviinciosi, ingamfati, iubitori de desfatari mai mult decat iubitori de Dumnezeu,
5. Avand infatisarea adevaratei credinte, dar tagaduind puterea ei. Departeaza-te si de acestia.
6. Caci dintre acestia sunt cei ce se vara prin case si robesc femeiusti impovarate de pacate si purtate de multe feluri de pofte,
7. Mereu invatand si neputand niciodata sa ajunga la cunoasterea adevarului.
8. Dupa cum Iannes si Iambres s-au impotrivit lui Moise, asa si acestia stau impotriva adevarului, oameni stricati la minte si netrebnici pentru credinta.
9. Dar nu vor merge mai departe, pentru ca nebunia lor va fi vadita tuturor, precum a fost si a acelora.
10. Tu insa mi-ai urmat in invatatura, in purtare, in nazuinta, in credinta, in indelunga rabdare, in dragoste, in staruinta,
11. In prigonirile si suferintele care mi s-au facut in Antiohia, in Iconiu, in Listra; cate prigoniri am rabdat! si din toate m-a izbavit Domnul.
12. Si toti care voiesc sa traiasca cucernic in Hristos Iisus vor fi prigoniti.
13. Iar oamenii rai si amagitori vor merge spre tot mai rau, ratacind pe altii si rataciti fiind ei insisi.
14. Tu insa ramai in cele ce ai invatat si de care esti incredintat, deoarece stii de la cine le-ai invatat,
15. Si fiindca de mic copil cunosti Sfintele Scripturi, care pot sa te intelepteasca spre mantuire, prin credinta cea intru Hristos Iisus.
16. Toata Scriptura este insuflata de Dumnezeu si de folos spre invatatura, spre mustrare, spre indreptare, spre inteleptirea cea intru dreptate,
17. Astfel ca omul lui Dumnezeu sa fie desavarsit, bine pregatit pentru orice lucru bun.

CAPITOLUL 4
Staruinta impotriva celor abatuti de la credinta.

1. Eu te indemn deci staruitor in fata lui Dumnezeu si a lui Hristos Iisus, Care va sa judece viii si mortii, la aratarea Lui si in imparatia Lui;
2. Propovaduieste cuvantul, staruieste cu timp si fara de timp, mustra, cearta, indeamna, cu toata indelunga-rabdare si invatatura.
3. Caci va veni o vreme cand nu vor mai suferi invatatura sanatoasa, ci - dornici sa-si desfateze auzul - isi vor gramadi invatatori dupa poftele lor,
4. Si isi vor intoarce auzul de la adevar si se vor abate catre basme.
5. Tu fii treaz in toate, sufera raul, fa lucru de evanghelist, slujba ta fa-o deplin!
6. Ca eu de-acum ma jertfesc si vremea despartirii mele s-a apropiat.
7. Lupta cea buna m-am luptat, calatoria am savarsit, credinta am pazit.
8. De acum mi s-a gatit cununa dreptatii, pe care Domnul imi va da-o in ziua aceea, El, Dreptul Judecator, si nu numai mie, ci si tuturor celor ce au iubit aratarea Lui.
9. Sileste-te sa vii curand la mine,
10. Ca Dimas, iubind veacul de acum, m-a lasat si s-a dus la Tesalonic, Crescent in Galatia, Tit in Dalmatia;
11. Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu si adu-l cu tine, caci imi este de folos in slujire.
12. Pe Tihic l-am trimis la Efes.
13. Cand vei veni, adu-mi felonul pe care l-am lasat in Troada, la Carp, precum si cartile, mai ales pergamentele.
14. Alexandru aramarul mi-a facut multe rele; Domnul sa-i rasplateasca dupa faptele lui.
15. Pazeste-te si tu de el, caci s-a impotrivit foarte mult cuvantarilor noastre.
16. La intaia mea aparare, nimeni nu mi-a venit intr-ajutor, ci toti m-au parasit. Sa nu li se tina in socoteala!

17. Dar Domnul mi-a stat intr-ajutor si m-a intarit, pentru ca, prin mine, Evanghelia sa fie pe deplin vestita si s-o auda toate neamurile; iar eu am fost izbavit din gura leului.
18. Domnul ma va izbavi de orice lucru rau si ma va mantui, in imparatia Sa cereasca. Lui fie slava in vecii vecilor. Amin!
19. Imbratiseaza pe Priscila si pe Acvila si casa lui Onisifor.
20. Erast a ramas in Corint; pe Trofim l-am lasat in Milet, fiind bolnav.
21. Sileste-te sa vii mai inainte de inceputul iernii. Te imbratiseaza Eubul si Pudentiu si Linos si Claudia si fratii toti.
22. Domnul Iisus Hristos sa fie cu duhul tau! Harul fie cu voi! Amin.

EPISTOLA CATRE TIT A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Lucrul lui Tit intru injghebarea Bisericii din Creta. Ce fel sunt cretanii. Toate sunt curate pentru cei curati.

1. Pavel, robul lui Dumnezeu si apostol al lui Iisus Hristos, dupa credinta alesilor lui Dumnezeu si dupa cunostinta adevarului cel intocmai cu dreapta credinta,
2. - Intru nadejdea vietii vesnice, pe care a fagaduit-o mai inainte de anii veacurilor Dumnezeu, Care nu minte,
3. Si Care, la timpul cuvenit, Si-a facut cunoscut cuvantul Sau, prin propovaduirea incredintata mie, dupa porunca Mantuitorului nostru Dumnezeu -
4. Lui Tit, adevaratul fiu dupa credinta cea de obste: Har, mila si pace, de la Dumnezeu-Tatal si de la Domnul Iisus Hristos, Mantuitorul nostru.
5. Pentru aceasta te-am lasat in Creta, ca sa indreptezi cele ce mai lipsesc si sa asezi preoti prin cetati, precum ti-am randuit:
6. De este cineva fara de prihana, barbat al unei femei, avand fii credinciosi, nu sub invinuire de desfranare sau neascultatori.
7. Caci se cuvine ca episcopul sa fie fara de prihana, ca un iconom al lui Dumnezeu, neingamfat, nu grabnic la manie, nu dat la bautura, pasnic, nepoftitor de castig urat,
8. Ci iubitor de straini, iubitor de bine, intelept, drept, cuvios, cumpatat,
9. Tinandu-se de cuvantul cel credincios al invataturii, ca sa fie destoinic si sa indemne la invatatura cea sanatoasa si sa mustre pe cei potrivnici.
10. Pentru ca multi sunt razvratiti, graitori in desert si inselatori, mai ales cei din taierea imprejur,
11. Carora trebuie sa li se inchida gura ca unora care razvratesc case intregi, invatand, pentru castig urat, cele ce nu se cuvin.
12. Unul dintre ei, chiar un prooroc al lor, a rostit: Cretanii sunt pururea mincinosi, fiare rele, pantece lenese.
13. Marturia aceasta este adevarata; pentru care pricina, mustra-i cu asprime, ca sa fie sanatosi in credinta,
14. Si sa nu dea ascultare basmelor iudaicesti si poruncilor unor oameni, care se intorc de la adevar.
15. Toate sunt curate pentru cei curati; iar pentru cei intinati si necredinciosi nimeni nu este curat, ci li s-au intinat lor si mintea si cugetul.
16. Ei marturisesc ca Il cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele lor Il tagaduiesc, uraciosi fiind, nesupusi, si la orice lucru bun, netrebnici.

CAPITOLUL 2

Sfaturi batranilor, batranelor, tinerilor, slugilor. Darul cel mantuitor s-a aratat tuturor.

1. Dar tu graieste cele ce se cuvin invataturii sanatoase.
2. Batranii sa fie treji, cinstiti, intregi la minte, sanatosi in credinta, in dragoste, in rabdare;
3. Batranele de asemenea sa aiba, in infatisare, sfintita cuviinta, sa fie neclevetitoare, nerobite de vin mult, sa invete de bine,
4. Ca sa intelepteasca pe cele tinere sa-si iubeasca barbatii, sa-si iubeasca copiii,

5. Si sa fie cumpatate, curate, gospodine, bune, plecate barbatilor lor, ca sa nu fie defaimat cuvantul lui Dumnezeu.

6. Indeamna, de asemenea, pe cei tineri sa fie cumpatati.
7. Intru toate arata-te pe tine pilda de fapte bune, dovedind in invatatura neschimbare, cuviinta,
8. Cuvant sanatos si fara prihana, pentru ca cel potrivnic sa se rusineze, neavand de zis nimic rau despre noi.
9. Slugile sa se supuna stapanilor lor, intru toate, ca sa fie bine-placute, neintorcandu-le vorba,
10. Sa nu doseasca ceva, ci sa le arate toata buna credinta, ca sa faca de cinste intru toate invatatura Mantuitorului nostru Dumnezeu.
11. Caci harul mantuitor al lui Dumnezeu s-a aratat tuturor oamenilor,
12. Invatandu-ne pe noi sa lepadam faradelegea si poftele lumesti si, in veacul de acum, sa traim cu intelepciune, cu dreptate si cu cucernicie;
13. Si sa asteptam fericita nadejde si aratarea slavei marelui Dumnezeu si Mantuitorului nostru Hristos Iisus,
14. Care S-a dat pe Sine pentru noi, ca sa ne izbaveasca de toata faradelegea si sa-Si curateasca Lui popor ales, ravnitor de fapte bune.
15. Acestea graieste, indeamna si mustra cu toata taria. Nimeni sa nu te dispretuiasca.

CAPITOLUL 3

Cum trebuie sa fie cei innoiti prin Duhul. Dezbinatorul trebuie ocolit.

1. Adu-le aminte sa se supuna stapanirilor si dregatorilor, sa asculte, sa fie gata la orice lucru bun,
2. Sa nu defaime pe nimeni, sa fie pasnici, sa fie ingaduitori, aratand intreaga blandete fata de toti oamenii.
3. Caci si noi eram altadata fara de minte, neascultatori, amagiti, slujind poftelor si multor feluri de desfatari, petrecand viata in rautate si pizmuire, urati fiind si urandu-ne unul pe altul;
4. Iar cand bunatatea si iubirea de oameni a Mantuitorului nostru Dumnezeu s-au aratat,
5. El ne-a mantuit, nu din faptele cele intru dreptate, savarsite de noi, ci dupa a Lui indurare, prin baia nasterii celei de a doua si prin innoirea Duhului Sfant,
6. Pe Care L-a varsat peste noi, din belsug, prin Iisus Hristos, Mantuitorul nostru,
7. Ca indreptandu-ne prin harul Lui, sa ne facem, dupa nadejde, mostenitorii vietii celei vesnice.
8. Vrednic de crezare este cuvantul, si voiesc sa adeveresti acestea cu tarie, pentru ca acei ce au crezut in Dumnezeu sa aiba grija sa fie in frunte la fapte bune. Ca acestea sunt cele bune si de folos oamenilor.
9. Iar de intrebarile nebunesti si de insirari de neamuri si de certuri si de sfadirile pentru lege, fereste-te, caci sunt nefolositoare si desarte.
10. De omul eretic, dupa intaia si a doua mustrare, departeaza-te,
11. Stiind ca unul ca acesta s-a abatut si a cazut in pacat, fiind singur de sine osandit.
12. Cand voi trimite pe Artemas la tine sau pe Tihic, sarguieste-te sa vii la mine la Nicopole, caci acolo m-am hotarat sa iernez.
13. Pe Zenas, cunoscatorul de lege, si pe Apollo trimite-i mai inainte, cu buna grija, ca nimic sa nu le lipseasca.
14. Sa invete si ai nostri sa poarte grija de lucrurile bune, spre treburile cele de neaparata nevoie, ca ei sa nu fie fara de roada.
15. Te imbratiseaza toti care sunt cu mine. Imbratiseaza pe cei ce ne iubesc intru credinta. Harul fie cu voi cu toti! Amin.

EPISTOLA CATRE FILIMON A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Pavel lauda pe Filimon si mijloceste ca sa ierte pe Onisim, robul sau, primindu-l iarasi ca pe un frate in Domnul.

1. Pavel, cel pus in lanturi pentru Iisus Hristos, si fratele Timotei, iubitului Filimon, impreuna-lucrator cu noi,
2. Si surorii Apfia, si lui Arhip, cel impreuna-ostean cu noi, si Bisericii din casa ta:

3. Har voua si pace, de la Dumnezeu, Tatal nostru, si de la Domnul Iisus Hristos!
4. Multumesc pururea Dumnezeului meu, pomenindu-te in rugaciunile mele,
5. Auzind despre dragostea ta si despre credinta pe care o ai catre Domnul Iisus si catre toti sfintii,
6. Ca partasia ta la credinta sa se faca lucratoare in deplina cunostinta a oricarei fapte bune, pe care o faceti pentru Hristos Iisus;
7. Caci am avut multa bucurie si mangaiere, din dragostea ta, intrucat inimile sfintilor s-au odihnit prin tine, frate.
8. De aceea, desi avand intru Hristos tot dreptul sa-ti poruncesc ce se cuvine,
9. Pentru dragoste, iti fac mai degraba o rugaminte. Asa cum sunt eu, Pavel, ca un batran, iar acum si pus in lanturi pentru Iisus Hristos,
10. Te rog pe tine pentru fiul meu, pe care l-am nascut fiind in lanturi, Onisim,
11. Cel ce altadata nu-ti era de folos, dar acum si tie si mie de folos,
12. Pentru aceasta ti l-am trimis, pe el insusi, adica inima mea; primeste-l.
13. Eu vream sa-l tin la mine, ca, in locul tau, sa-mi slujeasca mie, care sunt in lanturi pentru Evanghelie,
14. Dar n-am voit sa fac nimic fara de incuviintarea ta, ca fapta ta cea buna sa nu fie ca de sila, ci de bunavoie.
15. Caci poate pentru aceea a fost despartit de tine catva timp, ca vesnic sa fie al tau,
16. Dar nu ca un rob, ci mai presus de rob, ca pe un frate iubit, mai ales pentru mine, dar cu atat mai vartos pentru tine, si dupa trup si in Domnul.
17. Deci, daca ma socotesti partas cu tine, primeste-l pe el, ca pe mine.
18. Iar de te-a pagubit cu ceva, sau iti este dator ceva, pune aceasta in socoteala mea.
19. Eu, Pavel, am scris cu mana mea; eu iti voi plati, ca sa nu-ti spun ca si tu imi esti dator cu tine insuti.
20. Da, frate, eu te rog, fa-mi binele acesta in Domnul; linisteste inima mea in Hristos!
21. Bine incredintat de ascultarea ta, ti-am scris tie, stiind ca vei face chiar mai mult decat cele ce-ti spun.
22. Ci odata cu aceasta pregateste-mi loc de gazduit, fiindca nadajduiesc ca, prin rugaciunile voastre, voi fi daruit voua.
23. Te imbratiseaza Epafras, cel inchis impreuna cu mine pentru Hristos Iisus,
24. Marcu, Aristarh, Dimas, Luca cei impreuna-lucratori cu mine.
25. Harul Domnului nostru Iisus Hristos sa fie cu duhul vostru! Amin.

EPISTOLA CATRE EVREI A SFANTULUI APOSTOL PAVEL

CAPITOLUL 1

Dumnezeu a trimis oamenilor pe Fiul Sau, Care este peste toate, mai presus decat ingerii si decat toata faptura.

1. Dupa ce Dumnezeu odinioara, in multe randuri si in multe chipuri, a vorbit parintilor nostri prin prooroci,
2. In zilele acestea mai de pe urma ne-a grait noua prin Fiul, pe Care L-a pus mostenitor a toate si prin Care a facut si veacurile;
3. Care, fiind stralucirea slavei si chipul fiintei Lui si Care tine toate cu cuvantul puterii Sale, dupa ce a savarsit, prin El insusi, curatirea pacatelor noastre, a sezut de-a dreapta slavei, intru cele prea inalte,
4. Facandu-Se cu atat mai presus de ingeri, cu cat a mostenit un nume mai deosebit decat ei.
5. Caci caruia dintre ingeri i-a zis Dumnezeu vreodata: "Fiul Meu esti Tu, Eu astazi Te-am nascut"; si iarasi: "Eu Ii voi fi Lui Tata si El Imi va fi Mie Fiu"?
6. Si iarasi, cand aduce in lume pe Cel intai nascut, El zice: "Si sa se inchine Lui toti ingerii lui Dumnezeu".
7. Si de ingeri zice: "Cel ce face pe ingerii Sai duhuri si pe slujitorii Sai para de foc";
8. Iar catre Fiul: "Tronul Tau, Dumnezeule, in veacul veacului; si toiagul dreptatii este toiagul imparatiei Tale.
9. Iubit-ai dreptatea si ai urat faradelegea; pentru aceea Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tau cu untdelemnul bucuriei, mai mult decat pe partasii Tai".
10. Si: "Intru inceput Tu, Doamne, pamantul l-ai intemeiat si cerurile sunt lucrul mainilor Tale;
11. Ele vor pieri, dar Tu ramai, si toate ca o haina se vor invechi;

12. Si ca un pe un vesmant le vei strange si ca o haina vor fi schimbate. Dar Tu acelasi esti si anii Tai nu se vor sfarsi".
13. Si caruia dintre ingeri a zis Dumnezeu vreodata: "Sezi de-a dreapta Mea pana cand voi pune pe vrajmasii tai asternut picioarelor Tale"?
14. Ingerii oare nu sunt toti duhuri slujitoare, trimise ca sa slujeasca, pentru cei ce vor fi mostenitorii mantuirii?

CAPITOLUL 2

Precum s-au pedepsit ingerii pentru neascultare, asa se vor pedepsi si cei ce calca poruncile lui Hristos, Care este incepatorul mantuirii noastre!

1. Pentru aceea se cuvine ca noi sa luam aminte cu atat mai mult la cele auzite, ca nu cumva sa ne pierdem.
2. Caci, daca s-a adeverit cuvantul grait prin ingeri si orice calcare de porunca si orice neascultare si-a primit dreapta rasplatire,
3. Cum vom scapa noi, daca vom fi nepasatori la astfel de mantuire care, luand obarsie din propovaduirea Domnului, ne-a fost adeverita de cei ce au ascultat-o,
4. Impreuna marturisind si Dumnezeu cu semne si cu minuni si cu multe feluri de puteri si cu darurile Duhului Sfant, impartite dupa a Sa vointa?
5. Pentru ca nu ingerilor a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim.
6. Iar cineva a marturisit undeva, zicand: "Ce este omul, ca-l pomenesti pe el, sau fiul omului, ca-l cercetezi pe el?
7. L-ai micsorat pe el cu putin fata de ingeri; si cu marire si cu cinste l-ai incununat si l-ai pus peste lucrurile mainilor Tale.
8. Toate le-ai supus sub picioarele lui". Dar prin faptul ca a supus lui toate (intelegem) ca nimic nu i-a lasat nesupus. Acum insa, inca nu vedem cum toate i-au fost supuse.
9. Ci pe Cel micsorat cu putin fata de ingeri, pe Iisus, Il vedem incununat cu slava si cu cinste, din pricina mortii pe care a suferit-o, astfel ca, prin harul lui Dumnezeu, El a gustat moartea pentru fiecare om.
10. Caci ducand pe multi fii la marire, I se cadea Aceluia, pentru Care sunt toate si prin Care sunt toate, ca sa desavarseasca prin patimire pe Incepatorul mantuirii lor.
11. Pentru ca si Cel ce sfinteste si cei ce se sfintesc, dintr-Unul sunt toti; de aceea nu se rusineaza sa-i numeasca pe ei frati,
12. Zicand: "Spune-voi fratilor mei numele Tau. In mijlocul Bisericii Te voi lauda".
13. Si iarasi: "Eu voi fi increzator in El"; si iarasi: "Iata Eu si pruncii pe care Mi i-a dat Dumnezeu".
14. Deci, de vreme ce pruncii s-au facut partasi sangelui si trupului, in acelasi fel si El S-a impartasit de acestea, ca sa surpe prin moartea Sa pe cel ce are stapanirea mortii, adica pe diavolul,
15. Si sa izbaveasca pe acei pe care frica mortii ii tinea in robie toata viata.
16. Caci, intr-adevar, nu a luat firea ingerilor, ci samanta lui Avraam a luat.
17. Pentru aceea, dator era intru toate sa Se asemene fratilor, ca sa fie milostiv si credincios arhiereu in cele catre Dumnezeu, pentru curatirea pacatelor poporului.
18. Caci prin ceea ce a patimit, fiind El insusi ispitit, poate si celor ce se ispitesc sa le ajute.

CAPITOLUL 3

Hristos este mai presus decat Moise. Daca neascultarea de Moise aduce pedeapsa, cu atat mai mult neascultarea de Hristos.

1. Pentru aceea, frati sfinti, partasi chemarii ceresti, luati aminte la Apostolul si Arhiereul marturisirii noastre, la Iisus Hristos,
2. Care credincios a fost Celui ce L-a randuit, precum si Moise in toata casa Lui.
3. Pentru ca Acesta (Iisus) S-a invrednicit de mai multa slava decat Moise, dupa cum are mai multa cinste decat casa cel ce a zidit-o.
4. Caci orice casa e zidita de catre cineva, iar Ziditorul a toate este Dumnezeu.
5. Moise a fost credincios in toata casa Domnului, ca o sluga, spre marturia celor ce erau sa fie descoperite in viitor,
6. Iar Hristos a fost credincios ca Fiu peste casa Sa. Si casa Lui suntem noi, numai daca tinem pana la sfarsit cu neclintire, indrazneala marturisirii si lauda nadejdii noastre.

7. De aceea, precum zice Duhul Sfant: "Daca veti auzi astazi glasul Lui,
8. Nu va invartosati inimile voastre, ca la razvratire in ziua ispitirii din pustie,
9. Unde M-au ispitit parintii vostri, M-au incercat, si au vazut faptele Mele, timp de patruzeci de ani.
10. De aceea M-am maniat pe neamul acesta si am zis: Pururea ei ratacesc cu inima si caile Mele nu le-au cunoscut,
11. Ca M-am jurat in mania Mea: "Nu vor intra intru odihna Mea!".
12. Luati seama, fratilor, sa nu fie cumva, in vreunul din voi, o inima vicleana a necredintei, ca sa va departeze de la Dumnezeul cel viu.
13. Ci indemnati-va unii pe altii, in fiecare zi, pana ce putem sa zicem: astazi! ca nimeni dintre voi sa nu se invartoseze cu inselaciunea pacatului;
14. Caci ne-am facut partasi ai lui Hristos, numai daca vom pastra temeinic, pana la urma, inceputul starii noastre intru El,
15. De vreme ce se zice: Daca veti auzi astazi glasul Lui, nu invartosati inimile voastre, ca la razvratire.
16. Cine sunt cei care, auzind, s-au razvratit? Oare nu toti care au iesit din Egipt, prin Moise?
17. Si impotriva cui a tinut maine timp de patruzeci de ani? Au nu impotriva celor ce au pacatuit, ale caror oase au cazut in pustie?
18. Si cui S-a jurat ca nu vor intra intru odihna Sa, decat numai celor ce au fost neascultatori?
19. Vedem dar ca n-au putut sa intre, din pricina necredintei lor.

CAPITOLUL 4

Odihna este data celor ce cred in Hristos. Puterea cuvantului lui Dumnezeu. Hristos Arhiereu.

1. Sa ne temem, deci, ca nu cumva, cata vreme ni se lasa fagaduinta sa intram in odihna Lui, sa para ca a ramas pe urma cineva dintre voi.
2. Pentru ca si noua ni s-a binevestit ca si acelora, dar cuvantul propovaduirii nu le-a fost lor de folos, nefiind unit cu credinta la cei care l-au auzit.
3. Pe cand noi, fiindca am crezut, intram in odihna, precum s-a zis: "M-am jurat intru mania Mea: nu vor intra intru odihna Mea", macar ca lucrurile erau savarsite de la intemeierea lumii.
4. Caci undeva, despre ziua a saptea, a zis astfel: "Si S-a odihnit Dumnezeu in ziua a saptea de toate lucrurile Sale".
5. Si in acelasi loc, zice iarasi: "Nu vor intra intru odihna Mea!".
6. Deci, de vreme ce ramane ca unii sa intre in odihna, iar aceia carora mai dinainte li s-a binevestit, pentru nesupunerea lor, n-au intrat,
7. Dumnezeu hotaraste din nou o zi, astazi rostind prin gura lui David, dupa atata vreme, precum s-a zis mai sus: "Daca veti auzi astazi glasul Lui, nu invartosati inimile voastre".
8. Caci daca Iosua le-ar fi adus odihna, Dumnezeu n-ar mai fi vorbit, dupa acestea, de o alta zi de odihna.
9. Drept aceea, s-a lasat alta sarbatoare de odihna poporului lui Dumnezeu.
10. Pentru ca cine a intrat in odihna lui Dumnezeu s-a odihnit si el de lucrurile lui, precum Dumnezeu de ale Sale.
11. Sa ne silim, deci, ca sa intram in acea odihna, ca nimeni sa nu cada in aceeasi pilda a neascultarii,
12. Caci cuvantul lui Dumnezeu e viu si lucrator si mai ascutit decat orice sabie cu doua taisuri, si patrunde pana la despartitura sufletului si duhului, dintre incheieturi si maduva, si destoinic este sa judece simtirile si cugetarile inimii,
13. Si nu este nici o faptura ascunsa inaintea Lui, ci toate sunt goale si descoperite, pentru ochii Celui in fata Caruia noi vom da socoteala.
14. Drept aceea, avand Arhiereu mare, Care a strabatut cerurile, pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu, sa tinem cu tarie marturisirea.
15. Ca nu avem Arhiereu care sa nu poata suferi cu noi in slabiciunile noastre, ci ispitit intru toate dupa asemanarea noastra, afara de pacat.
16. Sa ne apropiem, deci, cu incredere de tronul harului, ca sa luam mila si sa aflam har, spre ajutor, la timp potrivit.

CAPITOLUL 5

Hristos este Arhiereu in veci, Preot dupa Randuiala lui Melchisedec. Pentru cei tari trebuie hrana tare, pentru cei

mici, lapte.

1. Caci orice arhiereu, fiind luat dintre oameni, este pus pentru oameni, spre cele catre Dumnezeu, ca sa aduca daruri si jertfe pentru pacate;
2. El poate sa fie ingaduitor cu cei nestiutori si rataciti, de vreme ce si el este cuprins de slabiciune.
3. Din aceasta pricina dator este, precum pentru popor, asa si pentru sine sa jertfeasca pentru pacate.
4. Si nimeni nu-si ia singur cinstea aceasta, ci daca este chemat de Dumnezeu dupa cum si Aaron.
5. Asa si Hristos nu S-a preaslavit pe Sine insusi, ca sa Se faca arhiereu, ci Cel ce a grait catre El: "Fiul Meu esti Tu, Eu astazi Te-am nascut".
6. In alt loc se zice: "Tu esti Preot in veac dupa randuiala lui Melchisedec".
7. El, in zilele trupului Sau, a adus, cu strigat si cu lacrimi, cereri si rugaciuni catre Cel ce putea sa-L mantuiasca din moarte si auzit a fost pentru evlavia Sa,
8. Si desi era Fiu, a invatat ascultarea din cele ce a patimit,
9. Si desavarsindu-Se, S-a facut tuturor celor ce-L asculta pricina de mantuire vesnica.
10. Iar de Dumnezeu a fost numit: Arhiereu dupa randuiala lui Melchisedec.
11. In privinta aceasta avem mult de vorbit si lucruri grele de talcuit, de vreme ce v-ati facut greoi la auzit.
12. Caci voi, care de multa vreme s-ar fi cuvenit sa fiti invatatori, aveti iarasi trebuinta ca cineva sa va invete cele dintai inceputuri ale cuvintelor lui Dumnezeu si ati ajuns sa aveti nevoie de lapte, nu de hrana tare.
13. Pentru ca oricine se hraneste cu lapte este nepriceput in cuvantul dreptatii, de vreme ce este prunc.
14. Iar hrana tare este pentru cei desavarsiti, care au prin obisnuinta simturile invatate sa deosebeasca binele si raul.

CAPITOLUL 6
Trebuie sa tindem catre desavarsire. Credinta lui Avraam si juramantul lui Dumnezeu.

1. De aceea, lasand cuvantul de inceput despre Hristos, sa ne ridicam spre ceea ce este desavarsit, fara sa mai punem din nou temelia invataturii despre pocainta de faptele moarte si despre credinta in Dumnezeu,
2. A invataturii despre botezuri, despre punerea mainilor, despre invierea mortilor si despre judecata vesnica.
3. Si aceasta vom face-o cu voia lui Dumnezeu.
4. Caci este cu neputinta pentru cei ce s-au luminat odata si au gustat darul cel ceresc si partasi s-au facut Duhului Sfant,
5. Si au gustat cuvantul cel bun al lui Dumnezeu si puterile veacului viitor,
6. Cu neputinta este pentru ei, daca au cazut, sa se innoiasca iarasi spre pocainta, fiindca ei rastignesc lorusi, a doua oara, pe Fiul lui Dumnezeu si-L fac de batjocura.
7. Tarina, cand absoarbe ploaia ce se coboara adeseori asupra ei si rodeste iarba folositoare celor pentru care a fost muncita, primeste binecuvantarea de la Dumnezeu;
8. Dar daca aduce spini si ciulini, se face netrebnica si blestemul ii sta aproape iar la urma focul o asteapta.
9. Despre voi, iubitilor, desi vorbim astfel, suntem incredintati de lucruri mai bune si aducatoare de mantuire.
10. Caci Dumnezeu nu este nedrept, ca sa uite lucrul vostru si dragostea pe care ati aratat-o pentru numele Lui, voi, care ati slujit si slujiti sfintilor.
11. Dorind dar, ca fiecare dintre voi sa arate aceeasi ravna spre adeverirea nadejdii, pana la sfarsit,
12. Ca sa nu fiti greoi, ci urmatori ai celor ce, prin credinta si indelunga-rabdare, mostenesc fagaduintele.
13. Caci Dumnezeu, cand a dat fagaduinta lui Avraam, de vreme ce n-avea pe nimeni mai mare, pe care sa Se jure, S-a jurat pe Sine insusi,
14. Zicand: "Cu adevarat, binecuvantand te voi binecuvanta, si inmultind te voi inmulti".
15. Si asa, avand Avraam indelunga-rabdare, a dobandit fagaduinta.
16. Pentru ca oamenii se jura pe cel ce e mai mare si juramantul e la ei o chezasie si sfarsitul oricarei neintelegeri.
17. In aceasta, Dumnezeu voind sa arate si mai mult, mostenitorilor fagaduintei, nestramutarea hotararii Sale, a pus la mijloc juramantul:
18. Ca prin doua fapte nestramutate - fagaduinta si juramantul - in care e cu neputinta ca Dumnezeu sa fi mintit, noi, cei ce cautam scapare, sa avem indemn puternic ca sa tinem nadejdea pusa inainte,
19. Pe care o avem ca o ancora a sufletului, neclintita si tare, intrand dincolo de catapeteasma,

20. Unde Iisus a intrat pentru noi ca inaintemergator, fiind facut Arhiereu in veac, dupa randuiala lui Melchisedec.

CAPITOLUL 7

Melchisedec este mai mare decat Avraam si decat Levitii. Hristos este, in veac, Arhiereul nostru desavarsit.

1. Caci acest Melchisedec, rege al Salemului, preot al lui Dumnezeu cel Preainalt, care a intampinat pe Avraam, pe cand se intorcea de la nimicirea regilor si l-a binecuvantat,
2. Caruia Avraam i-a dat si zeciuiala din toate, se talcuieste mai intai: rege al dreptatii, apoi si rege al Salemului, adica rege al pacii,
3. Fara tata, fara mama, fara spita de neam, neavand nici inceput al zilelor, nici sfarsit al vietii, ci, asemanat fiind Fiului lui Dumnezeu, el ramane preot pururea.
4. Vedeti, dar, cat de mare e acesta, caruia chiar patriarhul Avraam i-a dat zeciuiala din prada de razboi.
5. Si cei dintre fiii lui Levi, care primesc preotia, au porunca dupa lege, ca sa ia zeciuiala de la popor, adica de la fratii lor, macar ca si acestia au iesit din coapsele lui Avraam;
6. Iar Melchisedec, care nu-si trage neamul din ei, a primit zeciuiala de la Avraam si pe Avraam, care avea fagaduintele, l-a binecuvantat.
7. Fara de nici o indoiala, cel mai mic ia binecuvantare de la cel mai mare.
8. Si aici iau zeciuiala niste oameni muritori, pe cand dincolo, unul care e dovedit ca este viu.
9. Si ca sa spun asa, prin Avraam, a dat zeciuiala si Levi, cel ce lua zeciuiala,
10. Fiindca el era inca in coapsele lui Avraam, cand l-a intampinat Melchisedec.
11. Daca deci desavarsirea ar fi fost prin preotia Levitilor (caci legea s-a dat poporului pe temeiul preotiei lor), ce nevoie mai era sa se ridice un alt preot dupa randuiala lui Melchisedec, si sa nu se zica dupa randuiala lui Aaron?
12. Iar daca preotia s-a schimbat urmeaza numaidecat si schimbarea Legii.
13. Caci Acela, despre Care se spun acestea, isi ia obarsia dintr-o alta semintie, de unde nimeni n-a slujit altarului,
14. Stiut fiind ca Domnul nostru a rasarit din Iuda, iar despre semintia acestora, cu privire la preoti, Moise n-a vorbit nimic.
15. Apoi este lucru si mai lamurit ca, daca se ridica un alt preot dupa asemanarea lui Melchisedec,
16. El s-a facut nu dupa legea unei porunci trupesti, ci cu puterea unei vieti nepieritoare,
17. Caci se marturiseste: "Tu esti Preot in veac, dupa randuiala lui Melchisedec".
18. Astfel, porunca data intai se desfiinteaza, pentru neputinta si nefolosul ei;
19. Caci Legea n-a desavarsit nimic, iar in locul ei isi face cale o nadejde mai buna, prin care ne apropiem de Dumnezeu.
20. Ci inca a fost la mijloc si un juramant, caci pe cand aceia s-au facut preoti fara de juramant,
21. El S-a facut cu juramantul Celui ce I-a grait: "Juratu-S-a Domnul si nu Se va cai: Tu esti Preot in veac, dupa randuiala lui Melchisedec".
22. Cu aceasta, Iisus S-a facut chezasul unui mai bun testament.
23. Apoi acolo s-a ridicat un sir de preoti, fiindca moartea ii impiedica sa dainuiasca.
24. Aici insa, Iisus, prin aceea ca ramane in veac, are o preotie netrecatoare (vesnica).
25. Pentru aceasta, si poate sa mantuiasca desavarsit pe cei ce se apropie prin El de Dumnezeu, caci pururea e viu ca sa mijloceasca pentru ei.
26. Un astfel de Arhiereu se cuvenea sa avem: sfant, fara de rautate, fara de pata, osebit de cei pacatosi, si fiind mai presus decat cerurile.
27. El nu are nevoie sa aduca zilnic jertfe, ca arhiereii: intai pentru pacatele lor, apoi pentru ale poporului, caci El a facut aceasta o data pentru totdeauna, aducandu-Se jertfa pe Sine insusi.
28. Caci Legea pune ca arhierei oameni care au slabiciune, pe cand cuvantul juramantului, venit in urma Legii, pune pe Fiul, desavarsit in veacul veacului.

CAPITOLUL 8

Arhiereul nostru cel ceresc este Mijlocitorul unui nou asezamant, mult mai bun decat cel vechi.

1. Lucru de capetenie din cele spuse este ca avem astfel de Arhiereu care a sezut de-a dreapta tronului slavei in ceruri,
2. Slujitor Altarului si Cortului celui adevarat, pe care l-a infipt Dumnezeu si nu omul.

3. Apoi, orice arhiereu este pus ca sa aduca daruri si jertfe; de aceea trebuincios era ca si acest Arhiereu sa fi avut ceva ce sa aduca.
4. Daca ar fi pe pamant, nici n-ar fi preot, fiindca aici sunt aceia care aduc darurile potrivit Legii,
5. Care slujesc inchipuirii si umbrei celor ceresti, precum a primit porunca Moise, cand era sa faca cortul: "Ia seama, zice Domnul, sa faci toate dupa chipul ce ti-a fost aratat in munte".
6. Acum insa, Arhiereul nostru a dobandit o slujire cu atat mai osebita, cu cat este si Mijlocitorul unui testament mai bun, ca unul care este intemeiat pe mai bune fagaduinte.
7. Caci daca (testamentul) cel dintai ar fi fost fara de prihana, nu s-ar mai fi cautat loc pentru al doilea;
8. Ci Dumnezeu ii mustra si le zice: "Iata vin zile, zice Domnul, cand voi face, cu casa lui Israel si cu casa lui Iuda, testament nou,
9. Nu ca testamentul pe care l-am facut cu parintii lor, in ziua cand i-am apucat de mana ca sa-i scot din pamantul Egiptului; caci ei n-au ramas in testamentul Meu, de aceea si Eu i-am parasit - zice Domnul.
10. Ca acesta e testamentul pe care il voi face cu casa lui Israel, dupa acele zile, zice Domnul: Pune-voi legile Mele in cugetul lor si in inima lor le voi scrie, si voi fi lor Dumnezeu si ei vor fi poporul Meu.
11. Si nu va mai invata fiecare pe vecinul sau si fiecare pe fratele sau zicand: Cunoaste pe Domnul! - caci toti Ma vor cunoaste, de la cel mai mic pana la cel mai mare al lor;
12. Caci voi fi milostiv cu nedreptatile lor si de pacatele lor nu-Mi voi mai aduce aminte".
13. Si zicand: "Nou", Domnul a invechit pe cel dintai. Iar ce se invecheste si imbatraneste, aproape este de pieire.

CAPITOLUL 9

Cortul Marturiei si jertfele Legii vechi. Ispasirea dupa Legea veche nu este indestulatoare. Ispasirea facuta de Hristos este desavarsita.

1. Deci si cei dintai (Asezamant) avea oranduieli pentru slujba dumnezeiasca si un altar pamantesc,
2. Caci s-a pregatit cortul marturiei. In el se aflau, mai intai, sfesnicul si masa si painile punerii inainte; partea aceasta se numeste Sfanta.
3. Apoi, dupa catapeteasma a doua, era cortul numit Sfanta Sfintelor,
4. Avand altarul tamaierii de aur si chivotul Asezamantului ferecat peste tot cu aur, in care era nastrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odraslise si tablele Legii.
5. Deasupra chivotului erau heruvimii slavei, care umbreau altarul impacarii; despre acestea nu putem acum sa vorbim cu de-amanuntul.
6. Astfel fiind intocmite aceste incaperi, preotii intrau totdeauna in cortul cel dintai, savarsind slujbele dumnezeiesti;
7. In cel de-al doilea insa numai arhiereul, o data pe an, si nu fara de sange, pe care il aducea pentru sine insusi si pentru gresealele poporului.
8. Prin aceasta, Duhul Sfant ne lamureste ca drumul catre Sfanta Sfintelor nu era sa fie aratat, cata vreme cortul intai mai sta in picioare,
9. Care era o pilda pentru timpul de fata si insemna ca darurile si jertfele ce se aduceau n-aveau putere sa desavarseasca cugetul inchinatorului.
10. Acestea erau numai legiuiri pamantesti - despre mancaruri, despre bauturi, despre felurite spalari - si erau porunci pana la vremea indreptarii.
11. Iar Hristos, venind Arhiereu al bunatatilor celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare si mai desavarsit, nu facut de mana, adica nu din zidirea aceasta;
12. El a intrat o data pentru totdeauna in Sfanta Sfintelor, nu cu sange de tapi si de vitei, ci cu insusi sangele Sau, si a dobandit o vesnica rascumparare.
13. Caci daca sangele tapilor si al taurilor si cenusa junincii, stropind pe cei spurcati, ii sfinteste spre curatirea trupului,
14. Cu cat mai mult sangele lui Hristos, Care, prin Duhul cel vesnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine, jertfa fara de prihana, va curati cugetul vostru de faptele cele moarte, ca sa slujiti Dumnezeului celui viu?
15. Si pentru aceasta El este Mijlocitorul unui nou testament, ca prin moartea suferita spre rascumpararea gresealelor de sub intaiul testament, cei chemati sa ia fagaduinta mostenirii vesnice.
16. Caci unde este testament, trebuie neaparat sa fie vorba despre moartea celui ce a facut testamentul.
17. Un testament ajunge temeinic dupa moarte, fiindca nu are nici o putere, cata vreme traieste cel ce l-a facut.

18. De aceea, nici cel dintai n-a fost sfintit fara sange.
19. Intr-adevar Moise, dupa ce a rostit fata cu tot poporul toate poruncile din Lege, luand sangele cel de vitei si de tapi, cu apa si cu lana rosie si cu isop, a stropit si cartea si pe tot poporul,
20. Si a zis: "Acesta este sangele testamentului pe care l-a poruncit voua Dumnezeu".
21. Si a stropit, de asemenea, cu sange, cortul si toate vasele pentru slujba.
22. Dupa Lege, aproape toate se curatesc cu sange, si fara varsare de sange nu se da iertare.
23. Trebuie dar ca chipurile celor din ceruri sa fie curatite prin acestea, iar cele ceresti insesi cu jertfe mai bune decat acestea.
24. Caci Hristos n-a intrat intr-o Sfanta a Sfintelor facuta de maini - inchipuirea celei adevarate - ci chiar in cer, ca sa Se infatiseze pentru noi inaintea lui Dumnezeu;
25. Iar nu ca sa Se aduca pe Sine insusi jertfa de mai multe ori - ca arhiereul care intra in Sfanta Sfintelor cu sange strain, in fiecare an.
26. Altfel, ar fi trebuit sa patimeasca de mai multe ori, de la intemeierea lumii; ci acum, la sfarsitul veacurilor, S-a aratat o data, spre stergerea pacatului, prin jertfa Sa.
27. Si precum este randuit oamenilor o data sa moara, iar dupa aceea sa fie judecata,
28. Tot asa si Hristos, dupa ce a fost adus o data jertfa, ca sa ridice pacatele multora, a doua oara fara de pacat Se va arata celor ce cu staruinta Il asteapta spre mantuire.

CAPITOLUL 10

Legea este umbra Noului Testament. Lauda credintei statornice.

1. In adevar, Legea avand umbra bunurilor viitoare, iar nu insusi chipul lucrurilor, nu poate niciodata - cu aceleasi jertfe, aduse neincetat in fiecare an - sa faca desavarsiti pe cei ce se apropie.
2. Altfel, n-ar fi incetat oare jertfele aduse, daca cei ce savarsesc slujba dumnezeiasca, fiind o data curatiti, n-ar mai avea nici o constiinta a pacatelor?
3. Ci prin ele, an de an, se face amintirea pacatelor.
4. Pentru ca este cu neputinta ca sangele de tauri si de tapi sa inlature pacatele.
5. Drept aceea, intrand in lume, zice: "Jertfa si prinos n-ai voit, dar mi-ai intocmit trup.
6. Arderi de tot si jertfe pentru pacat nu ti-au placut;
7. Atunci am zis: Iata vin, in sulul cartii este scris despre mine, sa fac voia Ta, Dumnezeule".
8. Zicand mai sus ca: "Jertfa si prinoase si arderile de tot si jertfele pentru pacat n-ai voit, nici nu Ti-au placut", care se aduc dupa Lege,
9. Atunci a zis: "Iata vin ca sa fac voia Ta, Dumnezeule". El desfiinteaza deci pe cei dintai ca sa statorniceasca pe al doilea.
10. Intru aceasta vointa suntem sfintiti, prin jertfa trupului lui Iisus Hristos, o data pentru totdeauna.
11. Si orice preot sta si slujeste in fiecare zi si aceleasi jertfe aduce de multe ori, ca unele care niciodata nu pot sa inlature pacatele.
12. Acesta dimpotriva, aducand o singura jertfa pentru pacate, a sezut in vecii vecilor, de-a dreapta lui Dumnezeu,
13. Si asteapta pana ce vrajmasii Lui vor fi pusi asternut picioarelor Lui.
14. Caci printr-o singura jertfa adusa, a adus la vesnica desavarsire pe cei ce se sfintesc;
15. Dar si Duhul cel Sfant ne marturiseste aceasta, fiindca dupa ce a zis:
16. "Acesta este asezamantul pe care il voi intocmi cu ei, dupa acele zile - zice Domnul: Da-voi legile Mele in inimile lor si le voi scrie in cugetele lor".
17. Si adauga: "Iar de pacatele lor si de faradelegile lor nu-Mi voi mai aduce aminte".
18. Unde este dar iertarea acestora, nu mai este jertfa pentru pacate.
19. Drept aceea, fratilor, avand indrazneala, sa intram in Sfanta Sfintelor, prin sangele lui Iisus,
20. Pe calea cea noua si vie pe care pentru noi a innoit-o, prin catapeteasma, adica prin trupul Sau,
21. Si avand mare preot peste casa lui Dumnezeu,
22. Sa ne apropiem cu inima curata, intru plinatatea credintei, curatindu-ne prin stropire inimile de orice cuget rau, si spalandu-ne trupul in apa curata,
23. Sa tinem marturisirea nadejdii cu neclintire, pentru ca credincios este Cel ce a fagaduit,
24. Si sa luam seama unul altuia, ca sa ne indemnam la dragoste si la fapte bune,
25. Fara sa parasim Biserica noastra, precum le este obiceiul unora, ci indemnatori facandu-ne, cu atat mai mult, cu

cat vedeti ca se apropie ziua aceea.
26. Caci daca pacatuim de voia noastra, dupa ce am luat cunostiinta despre adevar, nu ne mai ramane, pentru pacate, nici o jertfa,
27. Ci o infricosata asteptare a judecatii si iutimea focului care va mistui pe cei potrivnici.
28. Calcand cineva Legea lui Moise, e ucis fara de mila, pe cuvantul a doi sau trei martori;
29. Ganditi-va: cu cat mai aspra fi-va pedeapsa cuvenita celui ce a calcat in picioare pe Fiul lui Dumnezeu, si a nesocotit sangele testamentului cu care s-a sfintit, si a batjocorit duhul harului.
30. Caci cunoastem pe Cel ce a zis: "A Mea este razbunarea; Eu voi rasplati". Si iarasi: "Domnul va judeca pe poporul Sau".
31. Infricosator lucru este sa cadem in mainile Dumnezeului celui viu.
32. Aduceti-va, dar, aminte mai intai de zilele in care, dupa ce ati fost luminati, ati rabdat lupta grea de suferinte,
33. Parte facandu-va priveliste cu ocarile si cu necazurile indurate, parte suferind impreuna cu cei ce treceau prin unele ca acestea,
34. Caci ati avut mila de cei inchisi, iar rapirea averilor voastre ati primit-o cu bucurie, bine stiind ca voi aveti o mai buna si statornica avere.
35. Nu lepadati dar increderea voastra, care are mare rasplatire.
36. Caci aveti nevoie de rabdare ca, facand voia lui Dumnezeu, sa dobanditi fagaduinta.
37. "Caci mai este putin timp, prea putin, si Cel ce e sa vina, va veni si nu va intarzia;
38. Iar dreptul din credinta va fi viu; si de se va indoi cineva, nu va binevoi sufletul Meu intru el".
39. Noi nu suntem (fii) ai indoielii spre pieire, ci ai credintei spre dobandirea sufletului.

CAPITOLUL 11

Credinta si roadele ei, dovedite cu pilda dreptilor din Vechiul Testament.

1. Iar credinta este incredintarea celor nadajduite, dovedirea lucrurilor celor nevazute.
2. Prin ea, cei din vechime au dat buna lor marturie.
3. Prin credinta intelegem ca s-au intemeiat veacurile prin cuvantul lui Dumnezeu, de s-au facut din nimic cele ce se vad.
4. Prin credinta, Abel a adus lui Dumnezeu mai buna jertfa decat Cain, pentru care a luat marturie ca este drept, marturisind Dumnezeu despre darurile lui; si prin credinta graieste si azi, desi a murit.
5. Prin credinta, Enoh a fost luat de pe pamant ca sa nu vada moartea, si nu s-a mai aflat, pentru ca Dumnezeu il stramutase, caci mai inainte de a-l stramuta, el a avut marturie ca a bine-placut lui Dumnezeu.
6. Fara credinta, dar, nu este cu putinta sa fim placuti lui Dumnezeu, caci cine se apropie de Dumnezeu trebuie sa creada ca El este si ca Se face rasplatitor celor care Il cauta.
7. Prin credinta, luand Noe instiintare de la Dumnezeu despre cele ce nu se vedeau inca, a gatit, cu evlavie, o corabie spre mantuirea casei sale; prin credinta el a osandit lumea si dreptatii celei din credinta s-a facut mostenitor.
8. Prin credinta, Avraam, cand a fost chemat, a ascultat si a iesit la locul pe care era sa-l ia spre mostenire si a iesit nestiind incotro merge.
9. Prin credinta, a locuit vremelnic in pamantul fagaduintei, ca intr-un pamant strain, locuind in corturi cu Isaac si cu Iacov, cei dimpreuna mostenitori ai aceleiasi fagaduinte;
10. Caci astepta cetatea cu temelii puternice, al carei mester si lucrator este Dumnezeu.
11. Prin credinta, si Sara insasi a primit putere sa zamisleasca fiu, desi trecuse de varsta cuvenita, pentru ca ea L-a socotit credincios pe Cel ce fagaduise.
12. Pentru aceea, dintr-un singur om, si acela ca si mort, s-au nascut atatia urmasi - multi "ca stelele cerului si ca nisipul cel fara de numar de pe tarmul marii".
13. Toti acestia au murit intru credinta, fara sa primeasca fagaduintele, ci vazandu-le de departe si iubindu-le cu dor si marturisind ca pe pamant ei sunt straini si calatori.
14. Iar cei ce graiesc unele ca acestea dovedesc ca ei isi cauta lor patrie.
15. Intr-adevar, daca ar fi avut in minte pe aceea din care iesisera, aveau vreme sa se intoarca.
16. Dar acum ei doresc una mai buna, adica pe cea cereasca. Pentru aceea Dumnezeu nu Se rusineaza de ei ca sa Se numeasca Dumnezeul lor, caci le-a gatit lor cetate.
17. Prin credinta, Avraam, cand a fost incercat, a adus pe Isaac (jertfa). Cel ce primise fagaduintele aducea jertfa

pe fiul sau unul nascut!
18. Catre el graise Dumnezeu: "Ca in Isaac ti se va chema tie urmas".
19. Dar Avraam a socotit ca Dumnezeu este puternic sa-l invieze si din morti; drept aceea l-a dobandit inapoi ca un fel de pilda (a invierii) Lui.
20. Prin credinta despre cele viitoare a binecuvantat Isaac pe Iacov si pe Esau.
21. Prin credinta Iacov, cand a fost sa moara, a binecuvantat pe fiecare din fiii lui Iosif si s-a inchinat, rezemandu-se pe varful toiagului sau.
22. Prin credinta Iosif, la sfarsitul vietii, a pomenit despre iesirea fiilor lui Israel si a dat porunci cu privire la oasele sale.
23. Prin credinta, cand s-a nascut Moise, a fost ascuns de parintii lui trei luni, caci l-au vazut prunc frumos si nu s-au temut de porunca regelui.
24. Prin credinta, Moise, cand s-a facut mare, n-a vrut sa fie numit fiul fiicei lui Faraon,
25. Ci a ales mai bine sa patimeasca cu poporul lui Dumnezeu, decat sa aiba dulceata cea trecatoare a pacatului,
26. Socotind ca batjocorirea pentru Hristos este mai mare bogatie decat comorile Egiptului, fiindca se uita la rasplatire.
27. Prin credinta, a parasit Egiptul, fara sa se teama de urgia regelui, caci a ramas neclintit, ca cel care vede pe Cel nevazut.
28. Prin credinta, a randuit Pastile si stropirea cu sange, ca ingerul nimicitor sa nu se atinga de cei intai-nascuti ai lor.
29. Prin credinta au trecut israelitii Marea Rosie, ca pe uscat, pe care egiptenii, incercand si ei s-o treaca, s-au inecat.
30. Prin credinta, zidurile Ierihonului au cazut, dupa ce au fost inconjurate sapte zile.
31. Prin credinta Rahav, desfranata, fiindca primise cu pace iscoadele, n-a pierit impreuna cu cei neascultatori.
32. Si ce voi mai zice? Caci timpul nu-mi va ajunge, ca sa vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuel si de prooroci,
33. Care prin credinta, au biruit imparatii, au facut dreptate, au dobandit fagaduintele, au astupat gurile leilor,
34. Au stins puterea focului, au scapat de ascutisul sabiei, s-au imputernicit, din slabi ce erau s-au facut tari in razboi, au intors taberele vrajmasilor pe fuga;
35. Unele femei si-au luat pe mortii lor inviati. Iar altii au fost chinuiti, neprimind izbavirea, ca sa dobandeasca mai buna inviere;
36. Altii au suferit batjocura si bici, ba chiar lanturi si inchisoare;
37. Au fost ucisi cu pietre, au fost pusi la cazne, au fost taiati cu fierastraul, au murit ucisi cu sabia, au pribegit in piei de oaie si in piei de capra, lipsiti, stramtorati, rau primiti.
38. Ei, de care lumea nu era vrednica, au ratacit in pustii, si in munti, si in pesteri, si in crapaturile pamantului.
39. Si toti acestia, marturisiti fiind prin credinta, n-au primit fagaduinta,
40. Pentru ca Dumnezeu randuise pentru noi ceva mai bun, ca ei sa nu ia fara noi desavarsirea.

CAPITOLUL 12

Rabdare si sfintenie.

1. De aceea si noi, avand imprejurul nostru atata nor de marturii, sa lepadam orice povara si pacatul ce grabnic ne impresoara si sa alergam cu staruinta in lupta care ne sta inainte.
2. Cu ochii atintiti asupra lui Iisus, incepatorul si plinitorul credintei, Care, pentru bucuria pusa inainte-I, a suferit crucea, n-a tinut seama de ocara ei si a sezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.
3. Luati aminte, dar, la Cel ce a rabdat de la pacatosi, asupra Sa, o atat de mare impotrivire, ca sa nu va lasati osteniti, slabind in sufletele voastre.
4. In lupta voastra cu pacatul, nu v-ati impotrivit inca pana la sange.
5. Si ati uitat indemnul care va graieste ca unor fii: "Fiul meu, nu dispretui certarea Domnului, nici nu te descuraja, cand esti mustrat de El.
6. Caci pe cine il iubeste Domnul il cearta, si biciuieste pe tot fiul pe care il primeste".
7. Rabdati spre inteleptire, Dumnezeu se poarta cu voi ca fata de fii. Caci care este fiul pe care tatal sau nu-l pedepseste?
8. Iar daca sunteti fara de certare, de care toti au parte, atunci sunteti fii nelegitimi si nu fii adevarati.

9. Apoi daca am avut pe parintii nostri dupa trup, care sa ne certe, si ne sfiam de ei, oare nu ne vom supune cu atat mai vartos Tatalui duhurilor, ca sa avem viata?
10. Pentru ca ei, precum gaseau cu cale, ne pedepseau pentru putine zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca sa ne impartasim de sfintenia Lui.
11. Orice mustrare, la inceput, nu pare ca e de bucurie, ci de intristare, dar mai pe urma da celor incercati cu ea roada pasnica a dreptatii.
12. Pentru aceea, "indreptati mainile cele ostenite si genunchii cei slabanogiti.
13. Faceti carari drepte pentru picioarele voastre", asa incat cine este schiop sa nu se abata, ci mai vartos sa se vindece.
14. Cautati pacea cu toti si sfintenia, fara de care nimeni nu va vedea pe Domnul,
15. Veghind cu luare aminte ca nimeni sa nu ramana lipsit de harul lui Dumnezeu si ca nu cumva, odraslind vreo pricina de amaraciune, sa va tulbure, si prin ea multi sa se molipseasca.
16. Si sa nu fie vreunul desfranat sau intinat ca Esau, care pentru o mancare si-a vandut dreptul de intai nascut.
17. Stiti ca mai pe urma, cand a dorit sa mosteneasca binecuvantarea, nu a fost luat in seama, caci, desi cu lacrimi a cautat, n-a mai avut cum sa schimbe hotararea.
18. Caci voi nu v-ati apropiat nici de muntele ce putea fi pipait, nici de focul care ardea cu flacara, nici de nor, nici de bezna, nici de vijelie,
19. Nici de glasul trambitei, nici de rasunetul cuvintelor despre care cei ce il auzeau s-au rugat sa nu li se mai graiasca,
20. Deoarece nu puteau sa sufere porunca: "Chiar daca si fiara de s-ar atinge de munte, sa fie ucisa cu pietre, sau sa fie strapunsa cu sageata",
21. Si atat de infricosatoare era aratarea, incat Moise a zis: "Sunt inspaimantat si ma cutremur!".
22. Ci v-ati apropiat de muntele Sion si de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc si de zeci de mii de ingeri, in adunare sarbatoreasca,
23. Si de Biserica celor intai nascuti, care sunt scrisi in ceruri si de Dumnezeu, Judecatorul tuturor, si de duhurile dreptilor celor desavarsiti,
24. Si de Iisus, Mijlocitorul noului testament, si de sangele stropirii care graieste mai bine decat al lui Abel.
25. Luati seama sa nu va lepadati de Cel care vorbeste. Caci daca aceia n-au scapat de pedeapsa, nevoind sa asculte pe cel ce le graia pe pamant, cu atat mai mult noi - indepartandu-ne de Cel ce ne graieste din ceruri -
26. Al Carui glas, odinioara, a zguduit pamantul, iar acum, vorbind, a fagaduit: "Inca o data voi clatina nu numai pamantul, ci si cerul".
27. Iar prin aceea ca zice: "Inca o data" arata schimbarea celor clatinate, ca a unor lucruri facute, ca sa ramana cele neclintite.
28. De aceea, fiindca primim o imparatie neclintita, sa fim multumitori, si asa sa-I aducem lui Dumnezeu inchinare placuta, cu evlavie si cu sfiala.
29. Caci "Dumnezeul nostru este si foc mistuitor".

CAPITOLUL 13

Indemn la viata crestineasca si la credinta curata.

1. Ramaneti intru dragostea frateasca.
2. Primirea de oaspeti sa n-o uitati caci prin aceasta unii, fara ca sa stie, au primit in gazda, ingeri.
3. Aduceti-va aminte de cei inchisi, ca si cum ati fi inchisi cu ei; aduceti-va aminte de cei ce indura rele, intrucat si voi sunteti in trup.
4. Cinstita sa fie nunta intru toate si patul nespurcat. Iar pe desfranati ii va judeca Dumnezeu.
5. Feriti-va de iubirea de argint si indestulati-va cu cele ce aveti, caci insusi Dumnezeu a zis: "Nu te voi lasa, nici nu te voi parasi".
6. Pentru aceea, avand buna indrazneala, sa zicem: "Domnul este intr-ajutorul meu; nu ma voi teme! Ce-mi va face mie omul?".
7. Aduceti-va aminte de mai-marii vostri, care v-au grait voua cuvantul lui Dumnezeu; priviti cu luare aminte cum si-au incheiat viata si urmati-le credinta.
8. Iisus Hristos, ieri si azi si in veci, este acelasi.
9. Nu va lasati furati de invataturile straine cele de multe feluri; caci bine este sa va intariti prin har inima voastra,

nu cu mancaruri, de la care n-au avut nici un folos cei ce au umblat cu ele.
10. Avem altar, de la care nu au dreptul sa manance cei ce slujesc cortului.
11. Intr-adevar, trupurile dobitoacelor - al caror sange e adus de arhiereu, pentru impacare, in Sfanta Sfintelor - sunt arse afara din tabara.
12. Pentru aceea si Iisus, ca sa sfinteasca poporul cu sangele Sau, a patimit in afara portii.
13. Deci dar sa iesim la El, afara din tabara, luand asupra noastra ocara Lui.
14. Caci nu avem aici cetate statatoare, ci o cautam pe aceea ce va sa fie.
15. Asadar, prin El sa aducem pururea lui Dumnezeu jertfa de lauda, adica rodul buzelor, care preaslavesc numele Lui.
16. Iar facerea de bine si intrajutorarea nu le dati uitarii; caci astfel de jertfe sunt bine placute lui Dumnezeu.
17. Ascultati pe mai-marii vostri si va supuneti lor, fiindca ei privegheaza pentru sufletele voastre, avand sa dea de ele seama, ca sa faca aceasta cu bucurie si nu suspinand, caci aceasta nu v-ar fi de folos.
18. Rugati-va pentru noi; caci suntem incredintati ca avem un cuget bun, dorind ca intru toate cu cinste sa traim.
19. Si mai mult va rog sa faceti aceasta, ca sa va fiu dat inapoi mai curand.
20. Iar Dumnezeul pacii, Cel ce, prin sangele unui testament vesnic, a sculat din morti pe Pastorul cel mare al oilor, pe Domnul nostru Iisus,
21. Sa va intareasca in orice lucru bun, ca sa faceti voia Lui, si sa lucreze in noi ceea ce este bine placut in fata Lui, prin Iisus Hristos, Caruia fie slava in vecii vecilor. Amin!
22. Si va rog, fratilor, sa ingaduiti acest cuvant de indemn, caci vi l-am scris pe scurt.
23. Sa stiti ca fratele Timotei este slobod. Daca vine mai degraba, va voi vedea impreuna cu el.
24. Imbratisati pe toti mai-marii vostri si pe toti sfintii. Va imbratiseaza cei din Italia.
25. Harul fie cu voi cu toti! Amin.

EPISTOLA SOBORNICEASCA A SFANTULUI APOSTOL IACOV

CAPITOLUL 1

Ispitele sunt folositoare. Avutiile trec degraba. Ascultarea si implinirea Legii. Limba trebuie tinuta in frau.

1. Iacov, robul lui Dumnezeu si al Domnului Iisus Hristos, celor douasprezece semintii, care sunt in imprastiere, salutare.
2. Mare bucurie sa socotiti, fratii mei, cand cadeti in felurite ispite,
3. Stiind ca incercarea credintei voastre lucreaza rabdarea;
4. Iar rabdarea sa-si aiba lucrul ei desavarsit, ca sa fiti desavarsiti si intregi, nelipsiti fiind de nimic.
5. Si de este cineva din voi lipsit de intelepciune, sa o ceara de la Dumnezeu, Cel ce da tuturor fara deosebire si fara infruntare; si i se va da.
6. Sa ceara insa cu credinta, fara sa aiba nici o indoiala, pentru ca cine se indoieste este asemenea valului marii, miscat de vant si aruncat incoace si incolo.
7. Sa nu gandeasca omul acela ca va lua ceva de la Dumnezeu.
8. Barbatul indoielnic este nestatornic in toate caile sale.
9. Iar fratele cel smerit sa se laude intru inaltimea sa,
10. Si cel bogat intru smerenia sa, pentru ca va trece ca floarea ierbii.
11. Caci a rasarit soarele arzator si a uscat iarba si floarea ei a cazut si frumusetea fetei ei a pierit; tot asa se va vesteji si bogatul in alergaturile sale.
12. Fericit este barbatul care rabda ispita, caci lamurit facandu-se va lua cununa vietii, pe care a fagaduit-o Dumnezeu celor ce Il iubesc pe El.
13. Nimeni sa nu zica, atunci cand este ispitit: De la Dumnezeu sunt ispitit, pentru ca Dumnezeu nu este ispitit de rele si El insusi nu ispiteste pe nimeni.
14. Ci fiecare este ispitit cand este tras si momit de insasi pofta sa.

15. Apoi pofta, zamislind, naste pacat, iar pacatul, odata savarsit, aduce moarte.
16. Nu va inselati, fratii mei prea iubiti:
17. Toata darea cea buna si tot darul desavarsit de sus este, pogorandu-se de la Parintele luminilor, la Care nu este schimbare sau umbra de mutare.
18. Dupa voia Sa ne-a nascut prin cuvantul adevarului, ca sa fim incepatura fapturilor Lui.
19. Sa stiti, iubitii mei frati: orice om sa fie grabnic la ascultare, zabavnic la vorbire, zabavnic la manie.
20. Caci mania omului nu lucreaza dreptatea lui Dumnezeu.
21. Pentru aceea, lepadand toata spurcaciunea si prisosinta rautatii, primiti cu blandete cuvantul sadit in voi, care poate sa mantuiasca sufletele voastre.
22. Dar faceti-va implinitori ai cuvantului, nu numai ascultatori ai lui, amagindu-va pe voi insiva.
23. Caci daca cineva este ascultator al cuvantului, iar nu si implinitor, el seamana cu omul care priveste in oglinda fata firii sale;
24. S-a privit pe sine si s-a dus si indata a uitat ce fel era.
25. Cine s-a uitat, insa, de aproape in legea cea desavarsita a libertatii si a staruit in ea, facandu-se nu ascultator care uita, ci implinitor al lucrului, acela fericit va fi in lucrarea sa.
26. Daca cineva socoteste ca e cucernic, dar nu isi tine limba in frau, ci isi amageste inima, cucernicia acestuia este zadarnica.
27. Cucernicia curata si neintinata inaintea lui Dumnezeu si Tatal, aceasta este: sa cercetam pe orfani si pe vaduve in necazurile lor, si sa ne pazim pe noi fara de pata din partea lumii.

CAPITOLUL 2

Credinta fara de fapte, moarta este.

1. Fratii mei, nu cautand la fata omului sa aveti credinta in Domnul nostru Iisus Hristos, Domnul slavei.
2. Caci, daca va intra in adunarea voastra un om cu inele de aur in degete, in haina stralucita, si va intra si un sarac, in haina murdara,
3. Iar voi puneti ochii pe cel care poarta haina stralucita si-i ziceti: Tu sezi bine aici, pe cand saracului ii ziceti: Tu stai acolo, in picioare, sau: Sezi jos, la picioarele mele,
4. N-ati facut voi, oare, in gandul vostru, deosebire intre unul si altul si nu v-ati facut judecatori cu socoteli viclene?
5. Ascultati, iubitii mei frati: Au nu Dumnezeu i-a ales pe cei ce sunt saraci in ochii lumii, dar bogati in credinta si mostenitori ai imparatiei pe care a fagaduit-o El celor ce Il iubesc?
6. Iar voi ati necinstit pe cel sarac! Oare nu bogatii va asupresc pe voi si nu ei va tarasc la judecati?
7. Nu sunt ei cei ce hulesc numele cel bun intru care ati fost chemati?
8. Daca, intr-adevar, impliniti legea imparateasca, potrivit Scripturii: "Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine insuti", bine faceti;
9. Iar de cautati la fata omului, faceti pacat si legea va osandeste ca pe niste calcatori de lege.
10. Pentru ca cine va pazi toata legea, dar va gresi intr-o singura porunca, s-a facut vinovat fata de toate poruncile.

11. Caci Cel ce a zis: "Sa nu savarsesti adulter", a zis si: "Sa nu ucizi". Si daca nu savarsesti adulter, dar ucizi, te-ai facut calcator de lege.
12. Asa sa graiti si asa sa lucrati, ca unii care veti fi judecati prin legea libertatii.
13. Caci judecata este fara mila pentru cel care n-a facut mila. Si mila biruieste in fata judecatii.
14. Ce folos, fratii mei, daca zice cineva ca are credinta, iar fapte nu are? Oare credinta poate sa-l mantuiasca?
15. Daca un frate sau o sora sunt goi si lipsiti de hrana cea de toate zilele,
16. Si cineva dintre voi le-ar zice: Mergeti in pace! Incalziti-va si va saturati, dar nu le dati cele trebuincioase trupului, care ar fi folosul?
17. Asa si cu credinta: daca nu are fapte, e moarta in ea insasi.
18. Dar va zice cineva: Tu ai credinta, iar eu am fapte; arata-mi credinta ta fara fapte si eu iti voi arata, din faptele mele, credinta mea.
19. Tu crezi ca unul este Dumnezeu? Bine faci; dar si demonii cred si se cutremura.
20. Vrei insa sa intelegi, omule nesocotit, ca credinta fara de fapte moarta este?
21. Avraam, parintele nostru, au nu din fapte s-a indreptat, cand a pus pe Isaac, fiul sau, pe jertfelnic?

22. Vezi ca, credinta lucra impreuna cu faptele lui si din fapte credinta s-a desavarsit?
23. Si s-a implinit Scriptura care zice: "Si a crezut Avraam lui Dumnezeu si i s-a socotit lui ca dreptate" si "a fost numit prieten al lui Dumnezeu".
24. Vedeti dar ca din fapte este indreptat omul, iar nu numai din credinta.
25. La fel si Rahav, desfranata, au nu din fapte s-a indreptat cand a primit pe cei trimisi si i-a scos afara, pe alta cale?
26. Caci precum trupul fara suflet mort este, astfel si credinta fara de fapte, moarta este.

CAPITOLUL 3
Infranarea limbii. Adevarata intelepciune.

1. Nu va faceti voi multi invatatori, fratii mei, stiind ca (noi, invatatorii) mai mare osanda vom lua.
2. Pentru ca toti gresim in multe chipuri; daca nu greseste cineva in cuvant, acela este barbat desavarsit, in stare sa infraneze si tot trupul.
3. Dar, daca noi punem in gura cailor fraul, ca sa ni-i supunem, ducem dupa noi si trupul lor intreg.
4. Iata si corabiile, desi sunt atat de mari si impinse de vanturi aprige, sunt totusi purtate de o carma foarte mica incotro hotaraste vrerea carmaciului.
5. Asa si limba: mic madular este, dar cu mari lucruri se faleste! Iata putin foc si cat codru aprinde!
6. Foc este si limba, lume a faradelegii! Limba isi are locul ei intre madularele noastre, dar spurca tot trupul si arunca in foc drumul vietii, dupa ce aprinsa a fost ea de flacarile gheenei.
7. Pentru ca orice fel de fiare si de pasari, de taratoare si de vietati din mare se domoleste si s-a domolit de firea omeneasca,
8. Dar limba, nimeni dintre oameni nu poate s-o domoleasca! Ea este un rau fara astampar; ea este plina de venin aducator de moarte.
9. Cu ea binecuvantam pe Dumnezeu si Tatal, si cu ea blestemam pe oameni, care sunt facuti dupa asemanarea lui Dumnezeu.
10. Din aceeasi gura ies binecuvantarea si blestemul. Nu trebuie, fratii mei, sa fie acestea asa.
11. Oare izvorul arunca din aceeasi vana, si apa dulce si pe cea amara?
12. Nu cumva poate smochinul, fratilor, sa faca masline, sau vita de vie sa faca smochine? Tot asa, izvorul sarat nu poate sa dea apa dulce.
13. Cine este, intre voi, intelept si priceput? Sa arate, din buna-i purtare, faptele lui, in blandetea intelepciunii.
14. Iar daca aveti ravnire amara si zavistie, in inimile voastre, nu va laudati, nici nu mintiti impotriva adevarului.
15. Intelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pamanteasca, trupeasca, demonica.
16. Deci, unde este pizma si zavistie, acolo este neoranduiala si orice lucru rau.
17. Iar intelepciunea cea de sus intai este curata, apoi pasnica, ingaduitoare, ascultatoare, plina de mila si de roade bune, neindoielnica si nefatarnica.
18. Si roada dreptatii se seamana intru pace de cei ce lucreaza pacea.

CAPITOLUL 4
Sa fugim de placerile desarte. Impotriva barfitorilor si a celor ingamfati.

1. De unde vin razboaiele si de unde certurile dintre voi? Oare, nu de aici: din poftele voastre care se lupta in madularele voastre?
2. Poftiti si nu aveti; ucideti si pizmuiti si nu puteti dobandi ce doriti; va sfatuiti si va razboiti, si nu aveti, pentru ca nu cereti.
3. Cereti si nu primiti, pentru ca cereti rau, ca voi sa risipiti in placeri.
4. Preadesfranatilor! Nu stiti, oare, ca prietenia lumii este dusmanie fata de Dumnezeu? Cine deci va voi sa fie prieten cu lumea se face vrajmas lui Dumnezeu.
5. Sau vi se pare ca Scriptura graieste in desert? Duhul, care salasluieste in noi, ne pofteste spre zavistie?
6. Nu, ci da mai mare har. Pentru aceea, zice: "Dumnezeu celor mandri le sta impotriva, iar celor smeriti le da har".
7. Supuneti-va deci lui Dumnezeu. Stati impotriva diavolului si el va fugi de la voi.
8. Apropiati-va de Dumnezeu si Se va apropia si El de voi. Curatiti-va mainile, pacatosilor, si sfintiti-va inimile, voi cei indoielnici.

9. Patrundeti-va de durere. Intristati-va si va jeliti. Rasul intoarca-se in plans si bucuria voastra in intristare.
10. Smeriti-va inaintea Domnului si El va va inalta.
11. Nu va graiti de rau unul pe altul, fratilor. Cel ce graieste de rau pe frate, ori judeca pe fratele sau, graieste de rau legea si judeca legea; iar daca judeci legea nu esti implinitor al legii, ci judecator.
12. Unul este Datatorul legii si Judecatorul: Cel ce poate sa mantuiasca si sa piarda. Iar tu cine esti, care judeci pe aproapele?
13. Veniti acum cei care ziceti: Astazi sau maine vom merge in cutare cetate, vom sta acolo un an si vom face negot si vom castiga,
14. Voi, care nu stiti ce se va intampla maine, ca ce este viata voastra? Abur sunteti, care se arata o clipa, apoi piere.
15. In loc ca voi sa ziceti: Daca Domnul voieste, vom trai si vom face aceasta sau aceea.
16. Si acum va laudati in trufia voastra. Orice lauda de acest fel este rea.
17. Drept aceea, cine stie sa faca ce e bine si nu face pacat are.

CAPITOLUL 5

Sfaturi catre cei avuti. Rabdarea, juramantul, ingrijirea bolnavilor. Puterea rugaciunilor. Despre cei cazuti.

1. Veniti acum, voi bogatilor, plangeti si va tanguiti de necazurile care vor sa vina asupra voastra.
2. Bogatia voastra a putrezit si hainele voastre le-au mancat moliile.
3. Aurul vostru si argintul au ruginit si rugina lor va fi marturie asupra voastra si ca focul va mistui trupurile voastre; ati strans comori in vremea din urma.
4. Dar, iata, plata lucratorilor care au secerat tarinile voastre, pe care voi ati oprit-o, striga; si strigatele seceratorilor au intrat in urechile Domnului Sabaot.
5. V-ati desfatat pe pamant si v-ati dezmierdat; hranit-ati inimile voastre in ziua injunghierii.
6. Osandit-ati, omorat-ati pe cel drept; el nu vi se impotriveste.
7. Drept aceea, fiti indelung-rabdatori, fratilor, pana la venirea Domnului. Iata, plugarul asteapta roada cea scumpa a pamantului, indelung rabdand, pana ce primeste ploaia timpurie si tarzie.
8. Fiti, dar, si voi indelung-rabdatori, intariti inimile voastre, caci venirea Domnului s-a apropiat.
9. Nu va plangeti, fratilor, unul impotriva celuilalt, ca sa nu fiti judecati; iata judecatorul sta inaintea usilor.
10. Luati, fratilor, pilda de suferinta si de indelunga rabdare pe proorocii care au grait in numele Domnului.
11. Iata, noi fericim pe cei ce au rabdat: ati auzit de rabdarea lui Iov si ati vazut sfarsitul harazit lui de Domnul; ca mult-milostiv este Domnul si indurator.
12. Iar inainte de toate, fratii mei, sa nu va jurati nici pe cer, nici pe pamant, nici cu orice alt juramant, ci sa va fie voua ce este da, da, si ce este nu, nu, ca sa nu cadeti sub judecata.
13. Este vreunul dintre voi in suferinta? Sa se roage. Este cineva cu inima buna? Sa cante psalmi.
14. Este cineva bolnav intre voi? Sa cheme preotii Bisericii si sa se roage pentru el, ungandu-l cu untdelemn, in numele Domnului.
15. Si rugaciunea credintei va mantui pe cel bolnav si Domnul il va ridica, si de va fi facut pacate se vor ierta lui.
16. Marturisiti-va deci unul altuia pacatele si va rugati unul pentru altul, ca sa va vindecati, ca mult poate rugaciunea staruitoare a dreptului.
17. Ilie era om, cu slabiciuni asemenea noua, dar cu rugaciune s-a rugat ca sa nu ploua si nu a plouat trei ani si sase luni.
18. Si iarasi s-a rugat si cerul a dat ploaie si pamantul a odraslit roada sa.
19. Fratii mei, daca vreunul va rataci de la adevar si-l va intoarce cineva,
20. Sa stie ca cel ce a intors pe pacatos de la ratacirea caii lui isi va mantui sufletul din moarte si va acoperi multime de pacate.

INTAIA EPISTOLA SOBORNICEASCA A SFANTULUI APOSTOL PETRU

CAPITOLUL 1

Hristos este mantuirea si nadejdea noastra. Durerile de azi lamuresc credinta. Mantuirea aceasta a fost vestita de prooroci. Indemnuri la viata sfanta.

1. Petru, apostol al lui Iisus Hristos, catre cei ce traiesc imprastiati printre straini, in Pont, in Galatia, in Capadocia, in Asia si in Bitinia,
2. Alesi dupa cea mai dinainte stiinta a lui Dumnezeu-Tatal, si prin sfintirea de catre Duhul, spre ascultare si stropirea cu sangele lui Iisus Hristos: har voua si pacea sa se inmulteasca!
3. Binecuvantat fie Dumnezeu si Tatal Domnului nostru Iisus Hristos, Care, dupa mare mila Sa, prin invierea lui Iisus Hristos din morti, ne-a nascut din nou, spre nadejde vie,
4. Spre mostenire nestricacioasa si neintinata si nevestejita, pastrata in ceruri pentru voi,
5. Cei ce sunteti paziti cu puterea lui Dumnezeu, prin credinta, spre mantuire, gata sa se dea pe fata in vremea de apoi.
6. Intru aceasta va bucurati, macar ca acum ar trebui sa fiti tristi, incercati fiind de multe feluri de ispite pentru putina vreme,
7. Pentru ca credinta voastra incercata, mult mai de pret decat aurul cel pieritor, dar lamurit prin foc, sa fie gasita spre lauda si spre slava si spre cinste, la aratarea lui Iisus Hristos.
8. Pe El, fara sa-L fi vazut, Il iubiti; intru El, desi acum nu-L vedeti, voi credeti si va bucurati cu bucurie negraita si preamarita,
9. Dobandind rasplata credintei voastre, mantuirea sufletelor.
10. Aceasta mantuire au cautat-o cu staruinta si au cercetat-o cu de-amanuntul proorocii, care au proorocit despre harul ce avea sa vina la voi.
11. Cercetand in care si in ce fel de vreme le arata Duhul lui Hristos, Care era intru ei, cand le marturisea de mai inainte despre patimile lui Hristos si despre maririle cele de dupa ele,
12. Lor le-a fost descoperit ca nu pentru ei insisi, ci pentru voi slujeau ei aceste lucruri, care acum vi s-au vestit prin cei ce, intru Duhul Sfant trimis din cer, v-au propovaduit Evanghelia, spre care si ingerii doresc sa priveasca.
13. Pentru aceea, incingand mijloacele cugetului vostru, trezindu-va, nadajduiti desavarsit in harul care vi se va da voua, la aratarea lui Iisus Hristos.
14. Ca fii ascultatori, nu va potriviti poftelor de mai inainte, din vremea nestiintei voastre,
15. Ci, dupa Sfantul Care v-a chemat pe voi, fiti si voi insiva sfinti in toata petrecerea vietii.
16. Ca scris este: "Fiti sfinti, pentru ca Eu sunt Sfant".
17. Si daca chemati Tata pe Cel ce judeca cu nepartinire, dupa lucrul fiecaruia, petreceti in frica zilele vremelniciei voastre,
18. Stiind ca nu cu lucruri stricacioase, cu argint sau cu aur, ati fost rascumparati din viata voastra desarta, lasata de la parinti,
19. Ci cu scumpul sange al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat si neprihanit,
20. Care a fost cunoscut mai dinainte de intemeierea lumii, dar Care S-a aratat, in anii cei mai de pe urma, pentru voi,
21. Cei ce prin El ati crezut in Dumnezeu, Care L-a inviat pe El din morti, si I-a dat Lui slava, ca sa va fie credinta si nadejdea voastra in Dumnezeu.
22. Curatindu-va sufletele prin ascultarea de adevar, spre nefatarnica iubire de frati, iubiti-va unul pe altul, din toata inima, cu toata staruinta,
23. Fiind nascuti din nou nu din samanta stricacioasa, ci din nestricacioasa, prin cuvantul lui Dumnezeu cel viu si care ramane in veac.
24. Pentru ca tot trupul este ca iarba si toata slava lui ca floarea ierbii: uscatu-s-a iarba si floarea a cazut,
25. Iar cuvantul Domnului ramane in veac. Si acesta este cuvantul, care vi s-a binevestit.

CAPITOLUL 2

Hristos este piatra cea din capul unghiului.

1. Deci, lepadand toata rautatea si tot viclesugul si fatarniciile si pizmele si toate clevetirile,
2. Ca niste prunci de curand nascuti, sa doriti laptele cel duhovnicesc si neprefacut, ca prin el sa cresteti spre mantuire,
3. De vreme ce ati gustat si ati vazut ca bun este Domnul.

4. Apropiati-va de El, piatra cea vie, de oameni intr-adevar neluata in seama, dar la Dumnezeu aleasa si de pret;
5. Si voi insiva, ca pietre vii, zidti-va drept casa duhovniceasca, preotie sfanta, ca sa aduceti jertfe duhovnicesti, bine-placute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos;
6. Pentru ca scris este in Scriptura: "Iata, pun in Sion Piatra din capul unghiului, aleasa, de mare pret, si cel ce va crede in ea nu se va rusina".
7. Pentru voi, deci, care credeti, (Piatra) este cinstea; iar pentru cei ce nu cred, piatra pe care n-au bagat-o in seama ziditorii, aceasta a ajuns sa fie in capul unghiului,
8. Si piatra de poticnire si stanca de sminteala, de care se poticnesc, fiindca n-au dat ascultare cuvantului, spre care au si fost pusi.
9. Iar voi sunteti semintie aleasa, preotie imparateasca, neam sfant, popor agonisit de Dumnezeu, ca sa vestiti in lume bunatatile Celui ce v-a chemat din intuneric, la lumina Sa cea minunata,
10. Voi care odinioara nu erati popor, iar acum sunteti poporul lui Dumnezeu; voi care odinioara n-aveati parte de mila, iar acum sunteti miluiti.
11. Iubitilor, va indemn ca pe niste straini ce sunteti si calatori aici pe pamant, sa va feriti de poftele cele trupesti care se razboiesc impotriva sufletului.
12. Purtati-va cu cinste intre neamuri, ca in ceea ce ei acum va barfesc ca pe niste facatori de rele, privind ei mai de aproape faptele voastre cele bune, sa preamareasca pe Dumnezeu, in ziua cand ii va cerceta.
13. Supuneti-va, pentru Domnul, oricarei oranduiri omenesti, fie imparatului, ca inalt stapanitor,
14. Fie dregatorilor, ca unora ce sunt trimisi de el, spre pedepsirea facatorilor de rele si spre lauda facatorilor de bine;
15. Caci asa este voia lui Dumnezeu, ca voi, prin faptele voastre cele bune, sa inchideti gura oamenilor fara minte si fara cunostinta.
16. Traiti ca oamenii liberi, dar nu ca si cum ati avea libertatea drept acoperamant al rautatii, ci ca robi ai lui Dumnezeu.
17. Dati tuturor cinste, iubiti fratia, temeti-va de Dumnezeu, cinstiti pe imparat.
18. Slugilor, supuneti-va stapanilor vostri, cu toata frica, nu numai celor buni si blanzi, ci si celor uraciosi.
19. Caci aceasta este placut lui Dumnezeu, sa sufere cineva intristari, pe nedrept, cu gandul la El.
20. Caci, ce lauda este daca, pentru greseala, primiti bataie intru rabdare? Iar daca, pentru binele facut, veti patimi si veti rabda, aceasta este placut lui Dumnezeu.
21. Caci spre aceasta ati fost chemati, ca si Hristos a patimit pentru voi, lasandu-va pilda, ca sa pasiti pe urmele Lui,
22. Care n-a savarsit nici un pacat, nici s-a aflat viclesug in gura Lui,
23. Si Care, ocarat fiind, nu raspundea cu ocara; suferind, nu ameninta, ci Se lasa in stirea Celui ce judeca cu dreptate.
24. El a purtat pacatele noastre, in trupul Sau, pe lemn, pentru ca noi, murind fata de pacate, sa vietuim dreptatii: cu a Carui rana v-ati vindecat.
25. Caci erati ca niste oi ratacite, dar v-ati intors acum la Pastorul si la Pazitorul sufletelor voastre.

CAPITOLUL 3

Indemnuri catre soti. Indemnuri tuturor spre dragoste si blandete. Suferinta Domnului si pogorarea Lui in iad. Puterea Botezului.

1. Asemenea si voi, femeilor, supuneti-va barbatilor vostri, asa incat, chiar daca sunt unii care nu se pleaca cuvantului, sa fie castigati, fara propovaduire, prin purtarea femeilor lor,
2. Vazand de aproape viata voastra curata si plina de sfiala.
3. Podoaba voastra sa nu fie cea din afara: impletirea parului, podoabele de aur si imbracarea hainelor scumpe,
4. Ci sa fie omul cel tainic al inimii, intru nestricacioasa podoaba a duhului bland si linistit, care este de mare pret inaintea lui Dumnezeu.
5. Ca asa se impodobeau, odinioara, si sfintele femei, care nadajduiau in Dumnezeu, supunandu-se barbatilor lor,
6. Precum Sarra asculta de Avraam si-l numea pe el domn, ale carei fiice sunteti, daca faceti ce e bine si nu va temeti de nimic.
7. Voi, barbatilor, de asemenea, traiti intelepteste cu femeile voastre, ca fiind fapturi mai slabe, si faceti-le parte de cinste, ca unora care, impreuna cu voi, sunt mostenitoare ale harului vietii, asa incat rugaciunile voastre sa nu fie

impiedicate.
8. In sfarsit, fiti toti intr-un gand, impreuna-patimitori, iubitori de frati, milostivi, smeriti.
9. Nu rasplatiti raul cu rau sau ocara cu ocara, ci, dimpotriva, binecuvantati, caci spre aceasta ati fost chemati, ca sa mosteniti binecuvantarea.
10. Cel ce voieste sa iubeasca viata si sa vada zile bune sa-si opreasca limba de la rau si buzele sale sa nu graiasca viclesug;
11. Sa se fereasca de rau si sa faca bine; sa caute pacea si s-o urmeze;
12. Caci ochii Domnului sunt peste cei drepti si urechile Lui spre rugaciunile lor, iar fata Domnului este impotriva celor ce fac rele.
13. Si cine va va face voua rau, daca sunteti plini de ravna pentru bine?
14. Dar de veti si patimi pentru dreptate, fericiti veti fi. Iar de frica lor sa nu va temeti, nici sa va tulburati.
15. Ci pe Domnul, pe Hristos, sa-L sfintiti in inimile voastre si sa fiti gata totdeauna sa raspundeti oricui va cere socoteala despre nadejdea voastra,
16. Dar cu blandete si cu frica, avand cuget curat, ca, tocmai in ceea ce sunteti clevetiti, sa iasa de rusine cei ce graiesc de rau purtarea voastra cea buna intru Hristos.
17. Caci e mai bine, daca asa este voia lui Dumnezeu, sa patimiti facand cele bune, decat facand cele rele.
18. Pentru ca si Hristos a suferit odata moartea pentru pacatele noastre, El cel drept pentru cei nedrepti, ca sa ne aduca pe noi la Dumnezeu, omorat fiind cu trupul, dar viu facut cu duhul,
19. Cu care S-a coborat si a propovaduit si duhurilor tinute in inchisoare,
20. Care fusesera neascultatoare altadata, cand indelunga-rabdare a lui Dumnezeu astepta, in zilele lui Noe, si se pregatea corabia in care putine suflete, adica opt, s-au mantuit prin apa.
21. Iar aceasta mantuire prin apa inchipuia botezul, care va mantuieste astazi si pe voi, nu ca stergere a necuratiei trupului, ci ca deschiderea cugetului bun catre Dumnezeu, prin invierea lui Iisus Hristos,
22. Care, dupa ce S-a suit la cer, este de-a dreapta lui Dumnezeu, si se supun Lui ingerii si stapaniile si puterile.

CAPITOLUL 4

Indemnuri catre credinciosi sa se lase de pacat, sa aiba mereu pilda pe Domnul si sa ia aminte la obstescul sfarsit care se apropie. Mangaieri in ziua prigoanelor.

1. Asadar, fiindca Hristos a patimit cu trupul, inarmati-va si voi cu gandul acesta: ca cine a suferit cu trupul a ispravit cu pacatul,
2. Ca sa nu mai traiasca timpul ce mai are de trait in trup dupa poftele oamenilor, ci dupa voia lui Dumnezeu.
3. Destul este ca, in vremurile trecute, ati facut cu desavarsire voia neamurilor, umbland in desfranari, in pofte, in betii, in ospete fara masura, in petreceri cu vin mult si in neiertate slujiri idolesti.
4. De aceea ei se mira ca voi nu mai alergati cu ei in aceeasi revarsare a desfraului si va hulesc.
5. Ei isi vor da seama inaintea Celui ce este gata sa judece viii si mortii.
6. Ca spre aceasta s-a binevestit mortilor, ca sa fie judecati ca oameni, dupa trup, dar sa vieze, dupa Dumnezeu cu duhul.
7. Iar sfarsitul tuturor s-a apropiat; fiti dar cu mintea intreaga si privegheati in rugaciuni.
8. Dar mai presus de toate, tineti din rasputeri la dragostea dintre voi, pentru ca dragostea acopera multime de pacate.
9. Fiti, intre voi, iubitori de straini, fara cartire.
10. Dupa darul pe care l-a primit fiecare, slujiti unii altora, ca niste buni iconomi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu.
11. Daca vorbeste cineva, cuvintele lui sa fie ca ale lui Dumnezeu; daca slujeste cineva, slujba lui sa fie ca din puterea pe care o da Dumnezeu, pentru ca intru toate Dumnezeu sa se slaveasca prin Iisus Hristos, Caruia Ii este slava si stapanirea in vecii vecilor. Amin.
12. Iubitilor, nu va mirati de focul aprins intre voi spre ispitire, ca si cum vi s-ar intampla ceva strain,
13. Ci, intrucat sunteti partasi la suferintele lui Hristos, bucurati-va, pentru ca si la aratarea slavei Lui sa va bucurati cu bucurie mare.
14. De sunteti ocarati pentru numele lui Hristos, fericiti sunteti, caci Duhul slavei si al lui Dumnezeu Se odihneste peste voi; de catre unii El se huleste, iar de voi se preaslaveste.
15. Nimeni dintre voi sa nu sufere ca ucigas, sau fur, sau facator de rele, sau ca un ravnitor de lucruri straine.

16. Iar de sufera ca crestin, sa nu se rusineze, ci sa preamareasca pe Dumnezeu, pentru numele acesta.
17. Caci vremea este ca sa inceapa judecata de la casa lui Dumnezeu; si daca incepe intai de la noi, care va fi sfarsitul celor care nu asculta de Evanghelia lui Dumnezeu?
18. Si daca dreptul abia se mantuieste, ce va fi cu cel necredincios si pacatos?
19. Pentru aceea, si cei ce sufera, dupa voia lui Dumnezeu, sa-si incredinteze Lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, savarsind fapte bune.

CAPITOLUL 5

Datoriile preotilor si ale credinciosilor. Indemnuri la umilinta si la priveghere. Urari de bine si inchinaciune.

1. Pe preotii cei dintre voi ii rog ca unul ce sunt impreuna-preot si martor al patimilor lui Hristos si partas al slavei celei ce va sa se descopere:
2. Pastoriti turma lui Dumnezeu, data in paza voastra, cercetand-o, nu cu silnicie, ci cu voie buna, dupa Dumnezeu, nu pentru castig urat, ci din dragoste;
3. Nu ca si cum ati fi stapani peste Biserici, ci pilde facandu-va turmei.
4. Iar cand Se va arata Mai-marele pastorilor, veti lua cununa cea nevestejita a maririi.
5. Tot asa si voi, fiilor duhovnicesti, supuneti-va preotilor; si toti, unii fata de altii, imbracati-va intru smerenie, pentru ca Dumnezeu celor mandri le sta impotriva, iar celor smeriti le da har.
6. Deci, smeriti-va sub mana cea tare a lui Dumnezeu, ca El sa va inalte la timpul cuvenit.
7. Lasati-I Lui toata grija voastra, caci El are grija de voi.
8. Fiti treji, privegheati. Potrivnicul vostru, diavolul, umbla, racnind ca un leu, cautand pe cine sa inghita,
9. Caruia stati impotriva, tari in credinta, stiind ca aceleasi suferinte indura si fratii vostri in lume.
10. Iar Dumnezeul a tot harul, Care v-a chemat la slava Sa cea vesnica, intru Hristos Iisus, El insusi, dupa ce veti suferi putina vreme, va va duce la desavarsire, va va intari, va va imputernici, va va face neclintiti.
11. A Lui fie slava si puterea in vecii vecilor. Amin!
12. V-am scris aceste putine lucruri, prin Silvan, pe care il socotesc frate credincios, ca sa va indemn si sa va marturisesc ca adevaratul har al lui Dumnezeu este acesta, in care stati.
13. Biserica cea aleasa din Babilon si Marcu, fiul meu, va imbratiseaza.
14. Imbratisati-va unul pe altul cu sarutarea dragostei. Pace voua tuturor, celor intru Hristos Iisus. Amin.

A DOUA EPISTOLA SOBORNICEASCA A SFANTULUI APOSTOL PETRU

CAPITOLUL 1

Scara virtutilor crestine. Petru, cel ce a vazut Schimbarea la Fata, isi vesteste sfarsitul. Cuvantul proorocesc.

1. Simon Petru, slujitor si apostol al lui Iisus Hristos, celor ce prin dreptatea Dumnezeului nostru si a Mantuitorului Iisus Hristos au dobandit o credinta de acelasi pret cu a noastra:
2. Har voua si pacea sa se inmulteasca, intru cunostinta lui Dumnezeu si a lui Iisus, Domnul nostru.
3. Dumnezeiasca Lui putere ne-a daruit toate cele ce sunt spre viata si spre buna cucernicie, facandu-ne sa cunoastem pe Cel ce ne-a chemat prin slava Sa si prin puterea Sa,
4. Prin care El ne-a harazit mari si pretioase fagaduinte, ca prin ele sa va faceti partasi dumnezeiestii firi, scapand de stricaciunea poftei celei din lume.
5. Pentru aceasta, puneti si din partea voastra toata sarguinta si adaugati la credinta voastra: fapta buna, iar la fapta buna: cunostinta,
6. La cunostinta: infranarea; la infranare: rabdarea; la rabdare: evlavia;
7. La evlavie: iubirea frateasca, iar la iubirea frateasca: dragostea.
8. Caci daca aceste lucruri sunt in voi si tot sporesc, ele nu va vor lasa nici trandavi, nici fara roade in cunoasterea Domnului nostru Iisus Hristos.
9. Iar cel ce nu are acestea este slab vazator si orb si a uitat de curatirea pacatelor lui de demult.

10. Pentru aceea, fratilor, siliti-va cu atat mai vartos sa faceti temeinica chemarea si alegerea voastra, caci, facand acestea, nu veti gresi niciodata.
11. Ca asa vi se va da cu bogatie intrarea in vesnica imparatie a Domnului nostru si Mantuitorului Iisus Hristos.
12. Drept aceea, va voi aminti pururea de acestea, cu toate ca le stiti si sunteti intariti intru adevarul in care stati.
13. Socotesc, dar, ca este drept, cata vreme sunt in acest cort, sa va tin treji, prin aducerea aminte,
14. Fiindca stiu ca degraba voi lepada cortul acesta, precum mi-a aratat Domnul nostru Iisus Hristos.
15. Dar ma voi sili ca, si dupa plecarea mea, sa va amintiti necontenit de acestea,
16. Pentru ca noi v-am adus la cunostinta puterea Domnului nostru Iisus Hristos si venirea Lui, nu luandu-ne dupa basme mestesugite, ci fiindca am vazut slava Lui cu ochii nostri.
17. Caci El a primit de la Dumnezeu-Tatal cinste si slava atunci cand, din inaltimea slavei, un glas ca acesta a venit catre El: "Acesta este Fiul Meu cel iubit, intru Care am binevoit".
18. Si acest glas noi l-am auzit, pogorandu-se din cer, pe cand eram cu Domnul in muntele cel sfant.
19. Si avem cuvantul proorocesc mai intarit, la care bine faceti luand aminte, ca la o faclie ce straluceste in loc intunecos, pana cand va straluci ziua si Luceafarul va rasari in inimile voastre,
20. Aceasta stiind mai dinainte ca nici o proorocie a Scripturii nu se talcuieste dupa socotinta fiecaruia;
21. Pentru ca niciodata proorocia nu s-a facut din voia omului, ci oamenii cei sfinti ai lui Dumnezeu au grait, purtati fiind de Duhul Sfant.

CAPITOLUL 2

Venirea invatatorilor mincinosi. Pilde de pedepse ce asteapta pe desfranati si pe amagitori. Pacatul celor ce se leapada de credinta.

1. Dar au fost in popor si prooroci mincinosi, dupa cum si intre voi vor fi invatatori mincinosi, care vor strecura eresuri pierzatoare si, tagaduind chiar pe Stapanul Care i-a rascumparat, isi vor aduce lor grabnica pieire;
2. Si multi se vor lua dupa invataturile lor ratacite si, din pricina lor, calea adevarului va fi hulita;
3. Si din pofta de avere si cu cuvinte amagitoare, ei va vor momi pe voi. Dar osanda lor, de mult pregatita, nu zaboveste si pierzarea lor nu dormiteaza.
4. Caci daca Dumnezeu n-a crutat pe ingerii care au pacatuit, ci, legandu-i cu legaturile intunericului in iad, i-a dat sa fie paziti spre judecata,
5. Si n-a crutat lumea veche, ci a pastrat numai pe Noe, ca al optulea propovaduitor al dreptatii, cand a adus potopul peste cei fara de credinta,
6. Si cetatile Sodomei si Gomorei, osandindu-le la nimicire, le-a prefacut in cenusa, dandu-le ca o pilda nelegiuitilor din viitor;
7. Iar pe dreptul Lot, chinuit de petrecerea in desfranare a celor nelegiuiti, l-a izbavit,
8. Pentru ca dreptul acesta, locuind intre ei, prin ce vedea si auzea, zi de zi, chinuia sufletul sau cel drept, din pricina faptelor lor nelegiuite.
9. Domnul poate sa scape din ispite pe cei credinciosi, iar pe cei nedrepti sa-i pastreze, ca sa fie pedepsiti in ziua judecatii,
10. Si mai vartos pe cei ce umbla dupa imboldirile carnii, in pofte spurcate si dispretuiesc domnia cereasca. Indrazneti, ingamfati, ei nu se cutremura sa huleasca maririle (din cer),
11. Pe cand ingerii, desi sunt mai mari in tarie si in putere, nu aduc in fata Domnului judecata defaimatoare impotriva lor.
12. Acestia insa, ca niste dobitoace fara minte, din fire facute sa fie prinse si nimicite, hulind cele ce nu cunosc vor pieri in stricaciunea lor;
13. Ei insisi fiind nedrepti isi vor lua plata nedreptatii, socotind o placere desfatarea de fiecare zi; ei sunt pete si ocara, facandu-si placere, in ratacirile lor, sa ospateze cu voi la mesele voastre;
14. Avand ochii plini de pofta desfranarii si fiind nesatiosi de pacat, ei amagesc sufletele cele nestatornice; inima lor e deprinsa la lacomie si sunt fiii blestemului.
15. Parasind calea cea dreapta, au ratacit si au apucat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptatii,
16. Dar a primit mustrare pentru calcarea lui de lege; caci dobitocul fara grai, pe care era calare, graind cu glas omenesc, a oprit nebunia proorocului.
17. Acestia sunt izvoare fara de apa si nori purtati fara de furtuna, carora li se pastreaza, in veac, intunericul cel de nepatruns,

18. Caci rostind vorbe trufase si desarte, ei momesc intru poftele trupului, cu desfranari, pe cei care de abia au scapat de cei ce vietuiesc in ratacire.
19. Ei le fagaduiesc libertate, fiind ei insisi robii stricaciunii, fiindca ceea ce te biruieste, aceea te si stapaneste.
20. Caci daca, dupa ce au scapat de intinaciunile lumii, prin cunoasterea Domnului si Mantuitorului nostru Iisus Hristos, iarasi se incurca in acestea, ei sunt invinsi; li s-au facut cele de pe urma mai rele decat cele dintai.
21. Caci mai bine era pentru ei sa nu fi cunoscut calea dreptatii, decat, dupa ce au cunoscut-o, sa se intoarca de la porunca sfanta, data lor.
22. Cu ei s-a intamplat adevarul din zicala: Cainele se intoarce la varsatura lui si porcul scaldat la noroiul mocirlei lui.

CAPITOLUL 3

Arderea lumii si innoirea ei. Venirea pe neasteptate a lui Hristos. Cerurile cele noi. Greutatea intelegerii unor lucruri din epistolele Apostolului Pavel.

1. Iubitilor, aceasta este acum a doua epistola pe care v-o scriu. In ele caut sa trezesc, in amintirea voastra, dreapta voastra judecata,
2. Ca sa va aduceti aminte de cuvintele cele mai inainte graite de sfintii prooroci si de porunca Domnului si Mantuitorului, data prin apostolii vostri.
3. Intai, trebuie sa stiti ca, in zilele cele de apoi, vor veni, cu batjocura, batjocoritori care vor umbla dupa poftele lor,
4. Si vor zice: Unde este fagaduinta venirii Lui? Ca de cand au adormit parintii, toate asa raman, ca de la inceputul fapturii.
5. Caci ei in chip voit uita aceasta, ca cerurile erau de demult si ca pamantul s-a inchegat, la cuvantul Domnului, din apa si prin apa,
6. Si prin apa lumea de atunci a pierit inecata,
7. Iar cerurile de acum si pamantul sunt tinute prin acelasi cuvant si pastrate pentru focul din ziua judecatii si a pieirii oamenilor necredinciosi.
8. Si aceasta una sa nu va ramana ascunsa, iubitilor, ca o singura zi, inaintea Domnului, este ca o mie de ani si o mie de ani ca o zi.
9. Domnul nu intarzie cu fagaduinta Sa, dupa cum socotesc unii ca e intarziere, ci indelung rabda pentru voi, nevrand sa piara cineva, ci toti sa vina la pocainta.
10. Iar ziua Domnului va veni ca un fur, cand cerurile vor pieri cu vuiet mare, stihiile, arzand, se vor desface, si pamantul si lucrurile de pe el se vor mistui.
11. Deci daca toate acestea se vor desfiinta, cat de mult vi se cuvine voua sa umblati intru viata sfanta si in cucernicie,
12. Asteptand si grabind venirea zilei Domnului, din pricina careia cerurile, luand foc, se vor nimici, iar stihiile, aprinse, se vor topi!
13. Dar noi asteptam, potrivit fagaduintelor Lui, ceruri noi si pamant nou, in care locuieste dreptatea.
14. Pentru aceea, iubitilor, asteptand acestea, sarguiti-va sa fiti aflati de El in pace, fara prihana si fara vina.
15. Si indelunga-rabdare a Domnului nostru socotiti-o drept mantuire, precum v-a scris si iubitul nostru frate Pavel dupa intelepciunea data lui,
16. Cum vorbeste despre acestea, in toate epistolele sale, in care sunt unele lucruri cu anevoie de inteles, pe care cei nestiutori si neintariti le rastalmacesc, ca si pe celelalte Scripturi, spre a lor pierzare.
17. Deci voi, iubitilor, cunoscand acestea de mai inainte, paziti-va, ca nu cumva, lasandu-va tarati de ratacirea celor fara de lege, sa cadeti din intarirea voastra,
18. Ci cresteti in har si in cunoasterea Domnului nostru si Mantuitorului Iisus Hristos. A Lui este slava, acum si in ziua veacului! Amin.

INTAIA EPISTOLA SOBORNICEASCA
A SFANTULUI APOSTOL IOAN

CAPITOLUL 1

Marturie despre Cuvantul vietii. Dumnezeu este lumina si cei care sunt ai Lui umbla in lumina. Sangele lui Hristos ne curateste de pacat.

1. Ce era de la inceput, ce am auzit, ce am vazut cu ochii nostri, ce am privit si mainile noastre au pipait despre Cuvantul vietii,
2. - Si Viata s-a aratat si am vazut-o si marturisim si va vestim Viata de veci, care era la Tatal si s-a aratat noua -
3. Ce am vazut si am auzit, va vestim si voua, ca si voi sa aveti impartasire cu noi. Iar impartasirea noastra este cu Tatal si cu Fiul Sau, Iisus Hristos.
4. Si acestea noi vi le scriem, ca bucuria noastra sa fie deplina.
5. Si aceasta este vestirea pe care am auzit-o de la El si v-o vestim: ca Dumnezeu este lumina si nici un intuneric nu este intru El.
6. Daca zicem ca avem impartasire cu El si umblam in intuneric, mintim si nu savarsim adevarul.
7. Iar daca umblam intru lumina, precum El este in lumina, atunci avem impartasire unul cu altul si sangele lui Iisus, Fiul Lui, ne curateste pe noi de orice pacat.
8. Daca zicem ca pacat nu avem, ne amagim pe noi insine si adevarul nu este intru noi.
9. Daca marturisim pacatele noastre, El este credincios si drept, ca sa ne ierte pacatele si sa ne curateasca pe noi de toata nedreptatea.
10. Daca zicem ca n-am pacatuit, Il facem mincinos si cuvantul Lui nu este intru noi.

CAPITOLUL 2

Hristos este Mijlocitorul nostru catre Tatal si ispasirea noastra. Porunca sa ne iubim unii pe altii. Iubirea lumii. Antihristii sunt multi.

1. Copiii mei, acestea vi le scriu, ca sa nu pacatuiti, si daca va pacatui cineva, avem mijlocitor catre Tatal, pe Iisus Hristos cel drept.
2. El este jertfa de ispasire pentru pacatele noastre, dar nu numai pentru pacatele noastre, ci si pentru ale lumii intregi.
3. Si intru aceasta stim ca L-am cunoscut, daca pazim poruncile Lui.
4. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le pazeste, mincinos este si intru el adevarul nu se afla.
5. Iar cine pazeste cuvantul Lui, intru acela, cu adevarat, dragostea lui Dumnezeu este desavarsita. Prin aceasta, cunoastem ca suntem intru El.
6. Cine zice ca petrece intru El dator este, precum Acela a umblat, si el asa sa umble.
7. Iubitilor, nu va scriu porunca noua, ci o porunca veche pe care o aveati de la inceput; porunca cea veche este cuvantul pe care l-ati auzit.
8. Iarasi, va scriu porunca noua, ceea ce adevarat intru El si intru voi, pentru ca intunericul se duce si lumina cea adevarata incepe sa rasara.
9. Cine zice ca este in lumina si pe fratele sau il uraste, acela este in intuneric pana acum.
10. Cine iubeste pe fratele sau ramane in lumina si sminteala nu este in el.
11. Iar cel ce uraste pe fratele sau este in intuneric si umbla in intuneric si nu stie incotro se duce, pentru ca intunericul a orbit ochii lui.
12. Va scriu voua, copiilor, fiindca iertate v-au fost pacatele pentru numele Lui.
13. Va scriu voua, parintilor, pentru ca ati cunoscut pe Cel ce este de la inceput. Va scriu voua, tinerilor, fiindca ati biruit pe cel viclean. V-am scris, copiilor, pentru ca ati cunoscut pe Tatal.
14. V-am scris, parintilor, fiindca ati cunoscut pe Cel ce este de la inceput. Scris-am voua, tinerilor, caci sunteti tari si cuvantul lui Dumnezeu ramane in voi si ati biruit pe cel viclean.
15. Nu iubiti lumea, nici cele ce sunt in lume. Daca cineva iubeste lumea, iubirea Tatalui nu este intru el;
16. Pentru ca tot ce este in lume, adica pofta trupului si pofta ochilor si trufia vietii, nu sunt de la Tatal, ci sunt din lume.
17. Si lumea trece si pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu ramane in veac.
18. Copii, este ceasul de pe urma, si precum ati auzit ca vine antihrist, iar acum multi antihristi s-au aratat; de aici

cunoastem noi ca este ceasul de pe urma.
19. Dintre noi au iesit, dar nu erau de-ai nostri, caci de-ar fi fost de-ai nostri, ar fi ramas cu noi; ci ca sa se arate ca nu sunt toti de-ai nostri, de aceea au iesit.
20. Iar voi, ungere aveti de la Cel Sfant si stiti toate.
21. V-am scris voua, nu pentru ca nu stiti adevarul, ci pentru ca il stiti si stiti ca nici o minciuna nu vine din adevar.
22. Cine este mincinosul, daca nu cel ce tagaduieste ca Iisus este Hristosul? Acesta este antihristul, cel care tagaduieste pe Tatal si pe Fiul.
23. Oricine tagaduieste pe Fiul nu are nici pe Tatal; cine marturiseste pe Fiul are si pe Tatal.
24. Deci, ceea ce ati auzit de la inceput, in voi sa ramana; de va ramane in voi ceea ce ati auzit de la inceput, veti ramane si voi in Fiul si in Tatal.
25. Si aceasta este fagaduinta pe care El ne-a fagaduit-o: Viata vesnica.
26. Acestea v-am scris voua despre cei ce va amagesc.
27. Cat despre voi, ungerea pe care ati luat-o de la El ramane intru voi si n-aveti trebuinta ca sa va invete cineva, ci precum ungerea Lui va invata despre toate, si adevarat este si nu este minciuna, ramaneti intru El, asa cum v-a invatat.
28. Si acum, copii, ramaneti intru El, ca sa avem indrazneala cand Se va arata si sa nu ne rusinam de El, la venirea Lui.
29. Daca stiti ca este drept, cunoasteti ca oricine face dreptate este nascut din El.

CAPITOLUL 3

Fiii lui Dumnezeu sunt fericiti prin nadejdea lor in Tatal; sunt curati de pacat, iubitori de frati, dar urati de lume. Iubirea catre aproapele si catre Dumnezeu.

1. Vedeti ce fel de iubire ne-a daruit noua Tatal, ca sa ne numim fii ai lui Dumnezeu, si suntem. Pentru aceea lumea nu ne cunoaste, fiindca nu L-a cunoscut nici pe El.
2. Iubitilor, acum suntem fii ai lui Dumnezeu si ce vom fi nu s-a aratat pana acum. Stim ca daca El Se va arata, noi vom fi asemenea Lui, fiindca Il vom vedea cum este.
3. Si oricine si-a pus in El nadejdea, acesta se curateste pe sine, asa cum Acela curat este.
4. Oricine faptuieste pacatul savarseste si nelegiuirea, si pacatul este nelegiuirea.
5. Si voi stiti ca El S-a aratat ca sa ridice pacatele si pacat intru El nu este.
6. Oricine ramane intru El nu pacatuieste; oricine pacatuieste nu L-a vazut nici nu L-a cunoscut.
7. Copii, nimeni sa nu va amageasca. Cel ce savarseste dreptatea este drept, precum Acela drept este.
8. Cine savarseste pacatul este de la diavolul, pentru ca de la inceput diavolul pacatuieste. Pentru aceasta S-a aratat Fiul lui Dumnezeu, ca sa strice lucrurile diavolului.
9. Oricine este nascut din Dumnezeu nu savarseste pacat, pentru ca samanta lui Dumnezeu ramane in acesta; si nu poate sa pacatuiasca, fiindca este nascut din Dumnezeu.
10. Prin aceasta cunoastem pe fiii lui Dumnezeu si pe fiii diavolului; oricine nu face dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubeste pe fratele sau.
11. Pentru ca aceasta este vestea pe care ati auzit-o de la inceput, ca sa ne iubim unul pe altul,
12. Nu precum Cain, care era de la cel viclean si a ucis pe fratele sau. Si pentru care pricina l-a ucis? Fiindca faptele lui erau rele, iar ale fratelui sau erau drepte.
13. Nu va mirati, fratilor, daca lumea va uraste.
14. Noi stim ca am trecut din moarte la viata, pentru ca iubim pe frati; cine nu iubeste pe fratele sau ramane in moarte.
15. Oricine uraste pe fratele sau este ucigas de oameni si stiti ca orice ucigas de oameni nu are viata vesnica, dainuitoare in El.
16. In aceasta am cunoscut iubirea: ca El Si-a pus sufletul Sau pentru noi, si noi datori suntem sa ne punem sufletele pentru frati.
17. Iar cine are bogatia lumii acesteia si se uita la fratele sau care este in nevoie si isi inchide inima fata de el, cum ramane in acela dragostea lui Dumnezeu?
18. Fiii mei, sa nu iubim cu vorba, numai din gura, ci cu fapta si cu adevarul.
19. In aceasta vom cunoaste ca suntem din adevar si in fata lui Dumnezeu vom afla odihna inimii noastre,
20. Fiindca, daca ne osandeste inima noastra, Dumnezeu este mai mare decat inima noastra si stie toate.

21. Iubitilor, daca inima noastra nu ne osandeste, avem indraznire catre Dumnezeu.
22. Si orice cerem, primim de la El, pentru ca pazim poruncile Lui si cele placute inaintea Lui facem.
23. Si aceasta este porunca Lui, ca sa credem intru numele lui Iisus Hristos, Fiul Sau, si sa ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat porunca.
24. Cel ce pazeste poruncile Lui ramane in Dumnezeu si Dumnezeu in el; si prin aceasta cunoastem ca El ramane in noi, din Duhul pe care ni L-a dat.

CAPITOLUL 4

Trebuie sa ne ferim de duhurile amagitoare. Iubirea lui Dumnezeu catre noi cere iubirea noastra catre frati.

1. Iubitilor, nu dati crezare oricarui duh, ci cercati duhurile daca sunt de la Dumnezeu, fiindca multi prooroci mincinosi au iesit in lume.
2. In aceasta sa cunoasteti duhul lui Dumnezeu: orice duh care marturiseste ca Iisus Hristos a venit in trup, este de la Dumnezeu.
3. Si orice duh, care nu marturiseste pe Iisus Hristos, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antihrist, despre care ati auzit ca vine si acum este chiar in lume.
4. Voi, copii, sunteti din Dumnezeu si i-ati biruit pe acei prooroci, caci mai mare este Cel ce e in voi, decat cel ce este in lume.
5. Aceia sunt din lume, de aceea graiesc ca din lume si lumea ii asculta.
6. Noi suntem din Dumnezeu; cine cunoaste pe Dumnezeu asculta de noi; cine nu este din Dumnezeu nu asculta de noi. Din aceasta cunoastem Duhul adevarului si duhul ratacirii.
7. Iubitilor, sa ne iubim unul pe altul, pentru ca dragostea este de la Dumnezeu si oricine iubeste este nascut din Dumnezeu si cunoaste pe Dumnezeu.
8. Cel ce nu iubeste n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu este iubire.
9. Intru aceasta s-a aratat dragostea lui Dumnezeu catre noi, ca pe Fiul Sau cel Unul Nascut L-a trimis Dumnezeu in lume, ca prin El viata sa avem.
10. In aceasta este dragostea, nu fiindca noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindca El ne-a iubit pe noi si a trimis pe Fiul Sau jertfa de ispasire pentru pacatele noastre.
11. Iubitilor, daca Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, si noi datori suntem sa ne iubim unul pe altul.
12. Pe Dumnezeu nimeni nu L-a vazut vreodata, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu ramane intru noi si dragostea Lui in noi este desavarsita.
13. Din aceasta cunoastem ca ramanem in El si El intru noi, fiindca ne-a dat din Duhul Sau.
14. Si noi am vazut si marturisim ca Tatal a trimis pe Fiul, Mantuitor al lumii.
15. Cine marturiseste ca Iisus este fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu ramane intru el si el in Dumnezeu.
16. Si noi am cunoscut si am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are catre noi. Dumnezeu este iubire si cel ce ramane in iubire ramane in Dumnezeu si Dumnezeu ramane intru el.
17. Intru aceasta a fost desavarsita iubirea Lui fata de noi, ca sa avem indraznire in ziua judecatii, fiindca precum este Acela, asa suntem si noi, in lumea aceasta.
18. In iubire nu este frica, ci iubirea desavarsita alunga frica, pentru ca frica are cu sine pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desavarsit in iubire.
19. Noi iubim pe Dumnezeu, fiindca El ne-a iubit cel dintai.
20. Daca zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele sau il uraste, mincinos este! Pentru ca cel ce nu iubeste pe fratele sau, pe care l-a vazut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a vazut, nu poate sa-L iubeasca.
21. Si aceasta porunca avem de la El: cine iubeste pe Dumnezeu sa iubeasca si pe fratele sau.

CAPITOLUL 5

Prin credinta si supunere iubim pe Dumnezeu. Trei marturisesc despre Hristos si Acesti trei Una sunt. Puterea rugaciunii.

1. Oricine crede ca Iisus este Hristos, este nascut din Dumnezeu, si oricine iubeste pe Cel care a nascut iubeste si pe Cel ce S-a nascut din El.
2. Intru aceasta cunoastem ca iubim pe fiii lui Dumnezeu, daca iubim pe Dumnezeu si implinim poruncile Lui.
3. Caci dragostea de Dumnezeu aceasta este: Sa pazim poruncile Lui; si poruncile Lui nu sunt grele.

4. Pentru ca oricine este nascut din Dumnezeu biruieste lumea, si aceasta este biruinta care a biruit lumea: credinta noastra.
5. Cine este cel ce biruieste lumea daca nu cel ce crede ca Iisus este Fiul lui Dumnezeu?
6. Acesta este Cel care a venit prin apa si prin sange: Iisus Hristos; nu numai prin apa, ci prin apa si prin sange; si Duhul este Cel ce marturiseste, ca Duhul este adevarul.
7. Caci trei sunt care marturisesc in cer: Tatal, Cuvantul si Sfantul Duh, si Acesti trei Una sunt.
8. Si trei sunt care marturisesc pe pamant: Duhul si apa si sangele, si acesti trei marturisesc la fel.
9. Daca primim marturia oamenilor, marturia lui Dumnezeu este mai mare, ca aceasta este marturia lui Dumnezeu: ca a marturisit pentru Fiul Sau.
10. Cine crede in Fiul lui Dumnezeu are aceasta marturie in el insusi. Cine nu crede in Dumnezeu, L-a facut mincinos, pentru ca n-a crezut in marturia pe care a marturisit-o Dumnezeu pentru Fiul Sau.
11. Si aceasta este marturia, ca Dumnezeu ne-a dat viata vesnica si aceasta viata este in Fiul Sau.
12. Cel ce are pe Fiul are viata; cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viata.
13. Acestea am scris voua, care credeti in numele Fiului lui Dumnezeu, ca sa stiti ca aveti viata vesnica.
14. Si aceasta este increderea pe care o avem catre El, ca, daca cerem ceva dupa vointa Lui, El ne asculta.
15. Si daca stim ca El ne asculta ceea ce Ii cerem, stim ca dobandim cererile pe care I le-am cerut.
16. Daca vede cineva pe fratele sau pacatuind - pacat nu de moarte - sa se roage, si Dumnezeu va da viata acelui frate, anume celor ce nu pacatuiesc de moarte. Este si pacat de moarte; nu zic sa se roage pentru acela.
17. Orice nedreptate este pacat, dar este si pacat care nu e de moarte.
18. Stim ca oricine e nascut din Dumnezeu nu pacatuieste; ci cel ce s-a nascut din Dumnezeu se pazeste pe sine, si cel rau nu se atinge de el.
19. Stim ca suntem din Dumnezeu si lumea intreaga zace sub puterea celui rau.
20. Stim iarasi ca Fiul lui Dumnezeu a venit si ne-a dat noua pricepere, ca sa cunoastem pe Dumnezeul cel adevarat; si noi suntem in Dumnezeul cel adevarat, adica intru Fiul Sau Iisus Hristos. Acesta este adevaratul Dumnezeu si viata de veci.
21. Fiilor, paziti-va de idoli.

A DOUA EPISTOLA SOBORNICEASCA
A SFANTULUI APOSTOL IOAN

CAPITOLUL 1

Iubirea catre Dumnezeu sta in pazirea poruncilor Lui. Trebuie sa fugim de amagitori.

1. Preotul, catre aleasa Doamna si catre fiii ei, pe care ei ii iubesc intru adevar si nu numai eu, ci si toti care au cunoscut adevarul,
2. Pentru adevarul care ramane in noi si va fi cu noi in veac:
3. Har, mila, pace fie cu voi, de la Dumnezeu-Tatal si de la Iisus Hristos, Fiul Tatalui, in adevar si in dragoste.
4. M-am bucurat foarte, ca am aflat pe unii din fiii tai umbland intru adevar, precum am primit porunca de la Tatal.
5. Si acum te rog, Doamna, nu ca si cum ti-as scrie porunca noua, ci pe aceea pe care noi o avem de la inceput, ca sa ne iubim unii pe altii.
6. Si aceasta este iubirea, ca sa umblam dupa poruncile Lui; aceasta este porunca, precum ati auzit dintru inceput, ca sa umblati intru iubire.
7. Pentru ca multi amagitori au iesit in lume, care nu marturisesc ca Iisus Hristos a venit in trup; acesta este amagitorul si antihristul.
8. Paziti-va pe voi insiva, ca sa nu pierdeti ceea ce ati lucrat, ci sa primiti plata deplina.
9. Oricine se abate si nu ramane in invatatura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce ramane in invatatura Lui, acela are si pe Tatal si pe Fiul.
10. Daca cineva vine la voi si nu aduce invatatura aceasta, sa nu-l primiti in casa si sa nu-i ziceti: Bun venit!
11. Caci cel ce-i zice: Bun venit! se face partas la faptele lui cele rele.
12. Multe avand a va scrie, n-am voit sa le scriu pe hartie si cu cerneala, ci nadajduiesc sa vin la voi si sa vorbesc gura catre gura, ca bucuria noastra sa fie deplina.

13. Te imbratiseaza fiii surorii tale celei alese.

A TREIA EPISTOLA SOBORNICEASCA A SFANTULUI APOSTOL IOAN

CAPITOLUL 1

Gaiu, cel primitor de oameni, e vrednic de lauda. Diotref si Dimitrie.

1. Preotul, catre Gaiu cel iubit, pe care il iubesc intru adevar:
2. Iubitule, ma rog sa ai spor in toate si sa mergi bine cu sanatatea, precum bine mergi cu sufletul.
3. M-am bucurat mult cand au venit fratii si au marturisit despre adevarul tau, asa cum umbli tu intru adevar.
4. Mai mare bucurie decat aceasta nu am, ca sa aud ca fiii mei umbla intru adevar.
5. Iubitule, cu credinta faci oricate faci pentru frati si aceasta pentru straini,
6. Care, in fata Bisericii, au dat marturie despre dragostea ta. Bine vei face sa-i ajuti in calatoria lor, dupa cum se cuvine inaintea lui Dumnezeu.
7. Caci pentru numele lui Hristos au plecat la drum, fara sa ia nimic de la neamuri.
8. Noi, deci, datori suntem sa sprijinim pe unii ca acestia, ca sa fim impreuna-lucratori pentru adevar.
9. Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, care tine sa fie cel dintai intre ei, nu ne primeste.
10. Pentru aceea, cand voi veni, ii voi pomeni de faptele pe care le face, defaimandu-ne cu vorbe urate; si nemultumit fiind cu acestea, nici el nu primeste pe frati, nici pe cei care voiesc sa-i primeasca nu-i lasa, si-i da afara din Biserica.
11. Iubitule, nu urma raul, ci binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este; cel ce face rau n-a vazut pe Dumnezeu.
12. Lui Dimitrie datu-i-s-a marturie de catre toti si de catre insusi adevarul; marturie ii dam si noi si stii ca marturia noastra este adevarata.
13. Multe lucruri aveam sa-ti scriu; totusi, nu voiesc sa ti le scriu cu cerneala si condei,
14. Ci nadajduiesc sa te vad in curand, si atunci vom grai gura catre gura.
15. Pace tie! Prietenii te imbratiseaza. Imbratisati pe prieteni, pe fiecare dupa numele lui.

EPISTOLA SOBORNICEASCA A SFANTULUI APOSTOL IUDA

CAPITOLUL 1

Apostolul indeamna pe cititori sa lupte pentru credinta care s-a dat sfintilor. Pilde de pedeapsa trimisa asupra celor rai: iudeii, ingerii, Sodoma si Gomora. Arhanghelul Mihail si satan. Cuvintele lui Enoh si ale apostolilor.

1. Iuda, rob al lui Iisus Hristos si frate al lui Iacov, celor ce sunt chemati, iubiti in Dumnezeu-Tatal si pastrati pentru Iisus Hristos:
2. Mila voua si pace si iubirea sa se inmulteasca!
3. Iubitilor, punand toata ravna sa va scriu despre mantuirea cea de obste, simtit-am nevoie sa va scriu si sa va indemn ca sa luptati pentru credinta data sfintilor, odata pentru totdeauna.
4. Caci s-au strecurat printre voi unii oameni nelegiuiti, care de mai inainte au fost randuiti spre aceasta osanda, schimband ei harul Dumnezeului nostru in desfranare, si care tagaduiesc pe singurul nostru Stapan si Domn, pe Iisus Hristos.
5. Voiesc dar sa va aduc aminte voua celor ce ati stiut odata toate acestea ca Domnul, dupa ce a izbavit pe poporul Sau din pamantul Egiptului, a pierdut, dupa aceea, pe cei ce n-au crezut.
6. Iar pe ingerii care nu si-au pazit vrednicia, ci au parasit locasul lor, i-a pus la pastrare sub intuneric, in lanturi vesnice, spre judecata zilei celei mari.
7. Tot asa, Sodoma si Gomora si cetatile dimprejurul lor care, in acelasi chip ca acestea, s-au dat la desfranare si au umblat dupa trup strain, stau inainte ca pilda, suferind pedeapsa focului celui vesnic.

8. Asemenea deci si acestia, visand, pangaresc trupul, leapada stapanirea si hulesc maririle (ceresti).
9. Dar Mihail Arhanghelul, cand se impotrivea diavolului, certandu-se cu el pentru trupul lui Moise, n-a indraznit sa aduca judecata de hula, ci a zis: "Sa te certe pe tine Domnul!"
10. Acestia insa defaima cele ce nu cunosc, iar cele ce, - ca dobitoacele necuvantatoare, - stiu din fire, intr-acestea isi gasesc pieirea.
11. Vai lor! Ca au umblat in calea lui Cain si, pentru plata, s-au dat cu totul in ratacirea lui Balaam si au pierit ca in razvratirea lui Core.
12. Acestia sunt ca niste pete de necuratie la mesele voastre obstesti, ospatand fara sfiala impreuna cu voi, imbuibandu-se pe ei insisi, nori fara apa, purtati de vanturi, pomi tomnatici fara roade, de doua ori uscati si dezradacinati,
13. Valuri salbatice ale marii, care isi spumega rusinea lor, stele ratacitoare, carora intunericul intunericului li se pastreaza in vesnicie.
14. Dar si Enoh, al saptelea de la Adam, a proorocit despre acestia, zicand: Iata, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinti ai Lui,
15. Ca sa faca judecata impotriva tuturor si sa mustre pe toti nelegiuitii de toate faptele nelegiuirii lor, in care au facut faradelege, si de toate cuvintele de ocara pe care ei, pacatosi, netematori de Dumnezeu, le-au rostit impotriva Lui.
16. Acestia sunt cartitori, nemultumiti cu starea lor, umbland dupa poftele lor si gura lor graieste lucruri trufase, desi, pentru folos, dau unor fete mare cinste.
17. Voi, insa, iubitilor, aduceti-va aminte de cuvintele zise mai dinainte de catre apostolii Domnului nostru Iisus Hristos,
18. Ca ei va spuneau: In vremea de pe urma vor fi batjocoritori, umbland potrivit cu poftele lor nelegiuite.
19. Acestia sunt cei ce fac dezbinari, (oameni) firesti, care nu au Duhul.
20. Dar voi, iubitilor, ziditi-va pe voi insiva, intru a voastra prea sfanta credinta, rugandu-va in Duhul Sfant.
21. Paziti-va intru dragostea lui Dumnezeu si asteptati mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viata vesnica.
22. Si pe unii, sovaitori, mustrati-i,
23. Pe altii, smulgandu-i din foc, mantuiti-i; de altii, insa, fie-va mila cu frica, urand si camasa spurcata de pe trupul lor.
24. Iar Celui ce poate sa va pazeasca pe voi de orice cadere si sa va puna inaintea slavei Lui, neprihaniti cu bucurie mare,
25. Singurului Dumnezeu, Mantuitorul nostru, prin Iisus Hristos, Domnul nostru, slava, preamarire, putere si stapanire, mai inainte de tot veacul si acum si intru toti vecii. Amin!

APOCALIPSA SFANTULUI IOAN TEOLOGUL

CAPITOLUL 1

Ioan trimite urari de bine la sapte Biserici. In Patmos are cereasca aratare. El vede pe Fiul Omului intre sapte sfesnice, avand in mana dreapta sapte stele.

1. Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca sa arate robilor Sai cele ce trebuie sa se petreaca in curand, iar El, prin trimiterea ingerului Sau, a destainuit-o robului Sau Ioan,
2. Care a marturisit cuvantul lui Dumnezeu si marturia lui Iisus Hristos, cate a vazut.
3. Fericit este cel ce citeste si cei ce asculta cuvintele proorociei si pastreaza cele scrise in aceasta! Caci vremea este aproape.
4. Ioan, celor sapte Biserici, care sunt in Asia: Har voua si pace de la Cel ce este si Cel ce era si Cel ce vine si de la cele sapte duhuri, care sunt inaintea scaunului Lui,
5. Si de la Iisus Hristos, Martorul cel credincios, Cel intai nascut din morti, si Domnul imparatilor pamantului. Lui, Care ne iubeste si ne-a dezlegat pe noi din pacatele noastre, prin sangele Sau,
6. Si ne-a facut pe noi imparatie, preoti ai lui Dumnezeu si Tatal Sau, Lui fie slava si puterea, in vecii vecilor. Amin!
7. Iata, El vine cu norii si orice ochi Il va vedea si-L vor vedea si cei ce L-au impuns si se vor jeli, din pricina Lui,

toate semintiile pamantului. Asa. Amin.
8. Eu sunt Alfa si Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era si Cel ce vine, Atottiitorul.
9. Eu Ioan, fratele vostru si impreuna cu voi partas la suferinta si la imparatia si la rabdarea in Iisus, fost-a in insula ce se cheama Patmos, pentru cuvantul lui Dumnezeu si pentru marturia lui Iisus.
10. Am fost in duh in zi de duminica si am auzit, in urma mea, glas mare de trambita,
11. Care zicea: Ceea ce vezi scrie in carte si trimite celor sapte Biserici: la Efes, si la Smirna, si la Pergam, si la Tiatira, si la Sardes, si la Filadelfia, si la Laodiceea.
12. Si m-am intors sa vad al cui este glasul care vorbea cu mine si, intorcandu-ma, am vazut sapte sfesnice de aur.
13. Si in mijlocul sfesnicelor pe Cineva asemenea Fiului Omului, imbracat in vesmant lung pana la picioare si incins pe sub san cu un brau de aur.
14. Capul Lui si parul Lui erau albe ca lana alba si ca zapada, si ochii Lui, ca para focului.
15. Picioarele Lui erau asemenea aramei arse in cuptor, iar glasul Lui era ca un vuiet de ape multe;
16. In mana Lui cea dreapta avea sapte stele; si din gura Lui iesea o sabie ascutita cu doua taisuri, iar fata Lui era ca soarele, cand straluceste in puterea lui.
17. Si cand L-am vazut, am cazut la picioarele Lui ca un mort. Si El a pus mana dreapta peste mine, zicand: Nu te teme! Eu sunt Cel dintai si Cel de pe urma,
18. Si Cel ce sunt viu. Am fost mort, si, iata, sunt viu, in vecii vecilor, si am cheile mortii si ale iadului.
19. Scrie, deci, cele ce ai vazut si cele ce sunt si cele ce au sa fie dupa acestea.
20. Taina celor sapte stele, pe care le-ai vazut in dreapta Mea, si a celor sapte sfesnice de aur este: Cele sapte stele sunt ingerii celor sapte Biserici, iar sfesnicele cele sapte sunt sapte Biserici.

CAPITOLUL 2

Porunca data lui Ioan de Domnul, ca sa scrie ingerilor, adica episcopilor Bisericilor din: Efes, Smirna, Pergam, Tiatira. Poruncile Domnului, lipsurile bisericilor.

1. Scrie ingerului Bisericii din Efes: Acestea zice Cel ce tine cele sapte stele in dreapta Sa, Cel care umbla in mijlocul celor sapte sfesnice de aur:
2. Stiu faptele tale si osteneala ta si rabdarea ta si cum ca nu poti suferi pe cei rai si ai cercat pe cei ce se zic pe sine apostoli si nu sunt si i-ai aflat mincinosi;
3. Si starui in rabdare si ai suferit pentru numele Meu si nu ai obosit.
4. Dar am impotriva ta faptul ca ai parasit dragostea ta cea dintai.
5. Drept aceea, adu-ti aminte de unde ai cazut si te pocaieste si fa faptele de mai inainte; iar de nu, vin la tine curand si voi misca sfesnicul tau din locul lui, daca nu te vei pocai.
6. Ai insa partea buna ca urasti faptele nicolaitilor, pe care le urasc si Eu.
7. Cine are urechi sa auda ceea ce Duhul zice Bisericilor: Celui ce va birui ii voi da sa manance din pomul vietii, care este in raiul lui Dumnezeu.
8. Iar ingerului Bisericii din Smirna, scrie-i: Acestea zice Cel dintai si Cel de pe urma, Cel care a murit si a inviat:
9. Stiu necazul tau si saracia ta, dar esti bogat, si hula din partea celor ce zic despre ei insisi ca sunt iudei si nu sunt, ci sinagoga a satanei.
10. Nu te teme de cele ce ai sa patimesti. Ca iata diavolul va sa arunce dintre voi in temnita, ca sa fiti ispititi, si veti avea necaz zece zile. Fii credincios pana la moarte si iti voi da cununa vietii.
11. Cine are urechi sa auda ceea ce Duhul zice Bisericilor: Cel ce biruieste nu va fi vatamat de moartea cea de-a doua.
12. Iar ingerului Bisericii din Pergam scrie-i: Acestea zice Cel ce are sabia ascutita de amandoua partile:
13. Stiu unde salasluiesti: unde este scaunul satanei; si tii numele Meu si n-ai tagaduit credinta Mea, in zilele lui Antipa, martorul Meu cel credincios, care a fost ucis la voi, unde locuieste satana.
14. Dar am impotriva ta cateva lucruri, ca ai acolo pe unii care tin invatatura lui Balaam, cel ce invata pe Balac sa puna piatra de poticneala inaintea fiilor lui Israel, ca sa manance carne jertfita idolilor si sa se dea desfranarii.
15. Astfel ai si tu pe unii care, de asemenea, tin invatatura nicolaitilor.
16. Pocaieste-te deci, iar de nu, vin la tine curand si voi face cu ei razboi, cu sabia gurii Mele.
17. Cine are urechi sa auda ceea ce Duhul zice Bisericilor: Biruitorului ii voi da din mana cea ascunsa si-i voi da lui o pietricica alba si pe pietricica scris un nume nou, pe care nimeni nu-l stie, decat primitorul.
18. Iar ingerului Bisericii din Tiatira scrie-i: Acestea zice Fiul lui Dumnezeu, ai Carui ochi sunt ca para focului si

picioarele asemenea aramei stralucitoare:
19. Stiu faptele tale si dragostea si credinta si slujirea si rabdarea ta si stiu ca faptele tale cele de pe urma sunt mai multe decat cele dintai.
20. Dar am impotriva ta faptul ca lasi pe femeia Izabela, care se zice pe sine proorocita, de invata si amageste pe robii Mei, ca sa faca desfranari si sa manance cele jertfite idolilor.
21. Si i-am dat timp sa se pocaiasca si nu voieste sa se pocaiasca de desfranarea ei.
22. Iata, o arunc pe ea bolnava la pat si pe cei ce se desfraneaza cu ea, in mare stramtorare, daca nu se vor pocai de faptele lor.
23. Si pe fiii ei cu moarte ii voi ucide si vor cunoaste toate Bisericile ca Eu sunt Cel care cercetez ranunchii si inimile si voi da voua, fiecaruia, dupa faptele voastre.
24. Iar voua si celorlalti din Tiatira cati nu au invatatura aceasta, ca unii care n-au cunoscut adancurile satanei, dupa cum spun ei, va zic: nu pun peste voi alta greutate.
25. Insa, ceea ce aveti, tineti pana voi veni.
26. Si celui ce biruieste si celui ce pazeste pana la capat faptele Mele, ii voi da lui stapanire peste neamuri.
27. Si le va pastori pe ele cu toiag de fier si ca pe vasele olarului le va sfarama, precum si eu am luat putere de la Tatal Meu.
28. Si-i voi da lui steaua cea de dimineata.
29. Cine are urechi sa auda ceea ce Duhul zice Bisericilor.

CAPITOLUL 3

Epistola a cincea catre Biserica din Sardes; a sasea catre Biserica din Filadelfia. Numele noului Ierusalim. Epistola a saptea catre Biserica din Laodiceea.

1. Iar ingerului Bisericii din Sardes scrie-i: Acestea zice Cel ce are cele sapte duhuri ale lui Dumnezeu si cele sapte stele: Stiu faptele tale, ca ai nume, ca traiesti, dar esti mort.
2. Privegheaza si intareste ce a mai ramas si era sa moara. Caci n-am gasit faptele tale depline inaintea Dumnezeului Meu.
3. Drept aceea, adu-ti aminte cum ai primit si ai auzit si pastreaza si te pocaieste. Iar de nu vei priveghea, voi veni ca un fur si nu vei sti in care ceas voi veni asupra ta.
4. Dar ai cativa oameni in Sardes, care nu si-au manjit hainele lor, ci ei vor umbla cu Mine imbracati in vesminte albe, fiindca sunt vrednici.
5. Cel ce biruieste va fi astfel imbracat in vesminte albe si nu voi sterge deloc numele lui din cartea vietii si voi marturisi numele lui inaintea parintelui Meu si inaintea ingerilor Lui.
6. Cel ce are urechi sa auda ceea ce Duhul zice Bisericilor.
7. Iar ingerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: Acestea zice Cel Sfant, Cel Adevarat, Cel ce are cheia lui David, Cel ce deschide si nimeni nu va inchide si inchide si nimeni nu va deschide:
8. Stiu faptele tale; iata, am lasat inaintea ta o usa deschisa, pe care nimeni nu poate sa o inchida, fiindca, desi ai putere mica, tu ai pazit cuvantul Meu si nu ai tagaduit numele Meu.
9. Iata, iti dau din sinagoga satanei, dintre cei care se zic pe sine ca sunt iudei si nu sunt, ci mint; iata, ii voi face sa vina si sa se inchine inaintea picioarelor tale si vor cunoaste ca te-am iubit.
10. Pentru ca ai pazit cuvantul rabdarii Mele, si Eu te voi pazi pe tine de ceasul ispitei ce va sa vina peste toata lumea, ca sa incerce pe cei ce locuiesc pe pamant.
11. Vin curand; tine ce ai, ca nimeni sa nu ia cununa ta.
12. Pe cel ce biruieste il voi face stalp in templul Dumnezeului Meu si afara nu va mai iesi si voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu si numele cetatii Dumnezeului Meu, - al noului Ierusalim, care se pogoara din cer, de la Dumnezeul Meu - si numele Meu cel nou.
13. Cine are urechi sa auda ceea ce Duhul zice Bisericilor.
14. Iar ingerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: Acestea zice Cel ce este Amin, martorul cel credincios si adevarat, inceputul zidirii lui Dumnezeu:
15. Stiu faptele tale; ca nu esti nici rece, nici fierbinte. O, de ai fi rece sau fierbinte!
16. Astfel, fiindca esti caldicel - nici fierbinte, nici rece - am sa te vars din gura Mea.
17. Fiindca tu zici: Sunt bogat si m-am imbogatit si de nimic nu am nevoie! Si nu stii ca tu esti cel ticalos si vrednic de plans, si sarac si orb si gol!

18. Te sfatuiesc sa cumperi de la Mine aur lamurit in foc, ca sa te imbogatesti, si vesminte albe ca sa te imbraci si sa nu se dea pe fata rusinea goliciunii tale, si alifie de ochi ca sa-ti ungi ochii si sa vezi.
19. Eu pe cati ii iubesc ii mustru si ii pedepsesc; sarguieste dar si te pocaieste.
20. Iata, stau la usa si bat; de va auzi cineva glasul Meu si va deschide usa, voi intra la el si voi cina cu el si el cu Mine.
21. Celui ce biruieste ii voi da sa sada cu Mine pe scaunul Meu, precum si Eu am biruit si am sezut cu Tatal Meu pe scaunul Lui.
22. Cine are urechi sa auda ceea ce Duhul zice Bisericilor.

CAPITOLUL 4

Privelistea cereasca. Tronul lui Dumnezeu cu douazeci si patru de batrani si cu patru heruvimi.

1. Dupa acestea, m-am uitat si iata o usa era deschisa in cer si glasul cel dintai - glasul ca de trambita, pe care l-am auzit vorbind cu mine - mi-a zis: Suie-te aici si iti voi arata cele ce trebuie sa fie dupa acestea.
2. Indata am fost in duh; si iata un tron era in cer si pe tron sedea Cineva.
3. Si Cel ce sedea semana la vedere cu piatra de iasp si de sardiu, iar de jur imprejurul tronului era un curcubeu, cu infatisarea smaraldului.
4. Si douazeci si patru de scaune inconjurau tronul si pe scaune douazeci si patru de batrani, sezand, imbracati in haine albe si purtand pe capetele lor cununi de aur.
5. Si din tron ieseau fulgere si glasuri si tunete; si sapte faclii de foc ardeau inaintea tronului, care sunt cele sapte duhuri ale lui Dumnezeu,
6. Si inaintea tronului, ca o mare de sticla, asemenea cu cristalul. Iar in mijlocul tronului si imprejurul tronului patru fiinte, pline de ochi, dinainte si dinapoi.
7. Si fiinta cea dintai era asemenea leului, a doua fiinta asemenea vitelului, a treia fiinta avea fata de om, iar a patra fiinta era asemenea vulturului care zboara.
8. Si cele patru fiinte, avand fiecare din ele cate sase aripi, sunt pline de ochi, de jur imprejur si pe dinauntru, si odihna nu au, ziua si noaptea, zicand: Sfant, Sfant, Sfant, Domnul Dumnezeu, Atottiitorul, Cel ce era si Cel ce este si Cel ce vine.
9. Si cand cele patru fiinte dadeau slava, cinste si multumita Celui ce sade pe tron, Celui ce este viu in vecii vecilor,
10. Atunci cei douazeci si patru de batrani, cazand inaintea Celui ce sedea pe tron, se inchinau Celui ce este viu in vecii vecilor si aruncau cununile lor inaintea tronului, zicand:
11. Vrednic esti, Doamne si Dumnezeul nostru, sa primesti slava si cinstea si puterea, caci Tu ai zidit toate lucrurile si prin vointa Ta ele erau si s-au facut.

CAPITOLUL 5

Cartea cu sapte peceti este data Mielului. Mielul este laudat cu cantari ceresti.

1. Am vazut apoi, in mana dreapta a Celui ce sedea pe tron, o carte scrisa inauntru si pe dos, pecetluita cu sapte peceti.
2. Si am vazut un inger puternic, care striga cu glas mare: Cine este vrednic sa deschida cartea si sa desfaca toate pecetile ei?
3. Dar nimeni in cer, nici pe pamant, nici sub pamant nu putea sa deschida cartea, nici sa se uite in ea.
4. Si am plans mult, fiindca nimeni n-a fost gasit vrednic sa deschida cartea, nici sa se uite in ea.
5. Si unul dintre batrani mi-a zis: Nu plange. Iata, a biruit leul din semintia lui Iuda, radacina lui David, ca sa deschida cartea si cele sapte peceti ale ei.
6. Si am vazut, la mijloc, intre tron si cele patru fiinte si in mijlocul batranilor, stand un Miel, ca injunghiat, si care avea sapte coarne si sapte ochi, care sunt cele sapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise in tot pamantul.
7. Si a venit si a luat cartea, din dreapta Celui ce sedea pe tron.
8. Si cand a luat cartea, cele patru fiinte si cei douazeci si patru de batrani au cazut inaintea Mielului, avand fiecare alauta si cupe de aur pline cu tamaie care sunt rugaciunile sfintilor.
9. Si cantau o cantare noua, zicand: Vrednic esti sa iei cartea si sa deschizi pecetile ei, fiindca ai fost injunghiat si ai rascumparat lui Dumnezeu, cu sangele Tau, oameni din toata semintia si limba si poporul si neamul;
10. Si I-ai facut Dumnezeului nostru imparatie si preoti, si vor imparati pe pamant.

11. Si am vazut si am auzit glas de ingeri multi, de jur imprejurul tronului si al fiintelor si al batranilor, si era numarul lor zeci de mii de zeci de mii si mii de mii,
12. Zicand cu glas mare: Vrednic este Mielul cel injunghiat ca sa ia puterea si bogatia si intelepciunea si taria si cinstea si slava si binecuvantarea.
13. Si toata faptura care este in cer si pe pamant si sub pamant si in mare si toate cate sunt in acestea le-am auzit, zicand: Celui ce sade pe tron si Mielului fie binecuvantarea si cinstea si slava si puterea, in vecii vecilor!
14. Si cele patru fiinte ziceau: Amin! Iar batranii cazura si se inchinara.

CAPITOLUL 6

Desfacerea celor dintai sase peceti. Imparatii si domnii lumii se ascund in pesteri si in crapaturile stancilor.

1. Si am vazut cand Mielul a deschis pe cea dintai din cele sapte peceti, si am auzit pe una din cele patru fiinte zicand cu glas ca de tunet: Vino si vezi.
2. Si m-am uitat si iata un cal alb si cel care sedea pe el avea un arc; si i s-a dat lui cununa si a pornit ca un biruitor ca sa biruiasca.
3. Si cand a deschis pecetea a doua, am auzit, zicand, pe a doua fiinta: Vino si vezi.
4. Si a iesit alt cal, rosu ca focul; si celui ce sedea pe el i s-a dat sa ia pacea de pe pamant, ca oamenii sa se junghie intre ei; si o sabie mare i s-a dat.
5. Si cand a deschis pecetea a treia, am auzit pe a treia fiinta, zicand: Vino si vezi. Si m-am uitat si iata un cal negru si cel care sedea pe el avea un cantar in mana lui.
6. Si am auzit, in mijlocul celor patru fiinte, ca un glas care zicea: Masura de grau un dinar, si trei masuri de orz un dinar. Dar de untdelemn si de vin sa nu te atingi.
7. Si cand a deschis pecetea a patra, am auzit glasul fiintei a patra, zicand: Vino si vezi.
8. Si m-am uitat si iata un cal galben-vanat si numele celui ce sedea pe el era: Moartea; si iadul se tinea dupa el; si li s-a dat lor putere peste a patra parte a pamantului, ca sa ucida cu sabie si cu foamete, si cu moarte si cu fiarele de pe pamant.
9. Si cand a deschis pecetea a cincea, am vazut, sub jertfelnic, sufletele celor injunghiati pentru cuvantul lui Dumnezeu si pentru marturia pe care au dat-o.
10. Si strigau cu glas mare si ziceau: Pana cand, Stapane sfinte si adevarate, nu vei judeca si nu vei razbuna sangele nostru, fata de cei ce locuiesc pe pamant?
11. Si fiecaruia dintre ei i s-a dat cate un vesmant alb si li s-a spus ca sa stea in tihna, inca putina vreme, pana cand vor implini numarul si cei impreuna-slujitori cu ei si fratii lor, cei ce aveau sa fie omorati ca si ei.
12. Si m-am uitat cand a deschis pecetea a sasea si s-a facut cutremur mare, soarele s-a facut negru ca un sac de par si luna intreaga s-a facut ca sangele,
13. Si stelele cerului au cazut pe pamant, precum smochinul isi leapada smochinele sale verzi, cand este zguduit de vijelie.
14. Iar cerul s-a dat in laturi, ca o carte de piele pe care o faci sul si toti muntii si toate insulele s-au miscat din locurile lor.
15. Si imparatii pamantului si domnii si capeteniile ostilor si bogatii si cei puternici si toti robii si toti slobozii s-au ascuns in pesteri si in stancile muntilor,
16. Strigand muntilor si stancilor: Cadeti peste noi si ne ascundeti pe noi de fata Celui ce sade pe tron si de mania Mielului;
17. Ca a venit ziua cea mare a maniei lor, si cine are putere ca sa stea pe loc?

CAPITOLUL 7

Pecetluirea a o suta si patruzeci si patru de mii din semintia lui Israel.

1. Dupa aceasta am vazut patru ingeri, stand la cele patru unghiuri ale pamantului, tinand cele patru vanturi ale pamantului, ca sa nu sufle vant pe pamant, nici peste mare, nici peste vreun copac.
2. Si am vazut un alt inger care se ridica de la Rasaritul Soarelui si avea pecetea Viului Dumnezeu. Ingerul a strigat cu glas puternic catre cei patru ingeri, carora li s-a dat sa vatame pamantul si marea,
3. Zicand: Nu vatamati pamantul, nici marea, nici copacii, pana ce nu vom pecetlui, pe fruntile lor, pe robii Dumnezeului nostru.

4. Si am auzit numarul celor pecetluiti: o suta patruzeci si patru de mii de pecetluiti, din toate semintiile fiilor lui Israel:
5. Din semintia lui Iuda, douasprezece mii de pecetluiti; din semintia lui Ruben, douasprezece mii; din semintia lui Gad, douasprezece mii;
6. Din semintia lui Aser, douasprezece mii; din semintia lui Neftali, douasprezece mii; din semintia lui Manase, douasprezece mii;
7. Din semintia lui Simeon, douasprezece mii; din semintia lui Levi, douasprezece mii; din semintia lui Isahar, douasprezece mii;
8. Din semintia lui Zabulon, douasprezece mii; din semintia lui Iosif, douasprezece mii; din semintia Veniamin, douasprezece mii de pecetluiti.
9. Dupa acestea, m-am uitat si iata multime multa, pe care nimeni nu putea s-o numere, din tot neamul si semintiile si popoarele si limbile, stand inaintea tronului si inaintea Mielului, imbracati in vesminte albe si avand in mana ramuri de finic.
10. Si multimea striga cu glas mare, zicand: Mantuirea este de la Dumnezeul nostru, Care sade pe tron, si de la Mielul.
11. Si toti ingerii stateau imprejurul tronului batranilor si al celor patru fiinte, si au cazut inaintea tronului pe fetele lor si s-au inchinat lui Dumnezeu,
12. Zicand: Amin! Binecuvantarea si slava si intelepciunea si multumirea si cinstea si puterea si taria fie Dumnezeului nostru, in vecii vecilor. Amin!
13. Iar unul dintre batrani a deschis gura si mi-a zis: Acestia care sunt imbracati in vesminte albe, cine sunt si de unde au venit?
14. Si i-am zis: Doamne, Tu stii. El mi-a raspuns: Acestia sunt cei ce vin din stramtorarea cea mare si si-au spalat vesmintele lor si le-au facut albe in sangele Mielului.
15. Pentru aceea sunt inaintea tronului lui Dumnezeu, si Ii slujesc ziua si noaptea, in templul Lui, si Cel ce sade pe tron ii va adaposti in cortul Sau.
16. Si nu vor mai flamanzi, nici nu vor mai inseta, nici nu va mai cadea soarele peste ei si nici o arsita;
17. Caci Mielul, Cel ce sta in mijlocul tronului, ii va paste pe ei si-i va duce la izvoarele apelor vietii si Dumnezeu va sterge orice lacrima din ochii lor.

CAPITOLUL 8

A saptea pecete. Sapte ingeri cu sapte trambite.

1. Si cand Mielul a deschis pecetea a saptea, s-a facut tacere in cer, ca la o jumatate de ceas.
2. Si am vazut pe cei sapte ingeri, care stau inaintea lui Dumnezeu si li s-a dat lor sapte trambite.
3. Si a venit un alt inger si a stat la altar, avand cadelnita de aur, si i s-a dat lui tamaie multa, ca s-o aduca impreuna cu rugaciunile tuturor sfintilor, pe altarul de aur dinaintea tronului.
4. Si fumul tamaiei s-a suit, din mana ingerului, inaintea lui Dumnezeu, impreuna cu rugaciunile sfintilor.
5. Si ingerul a luat cadelnita si a umplut-o din focul altarului si a aruncat pe pamant; si s-au pornit tunete si glasuri si fulgere si cutremur.
6. Iar cei sapte ingeri, care aveau cele sapte trambite, s-au gatit ca sa trambiteze.
7. Si a trambitat intaiul inger, si s-a pornit grindina si foc amestecat cu sange si au cazut pe pamant; si a ars din pamant a treia parte, si a ars din copaci a treia parte, iar iarba verde a ars de tot.
8. A trambitat, apoi, al doilea inger, si ca un munte mare arzand in flacari s-a prabusit in mare si a treia parte din mare s-a prefacut in sange;
9. Si a pierit a treia parte din fapturile cu viata in ele, care sunt in mare, si a treia parte din corabii s-a sfaramat.
10. Si a trambitat al treilea inger, si a cazut din cer o stea uriasa, arzand ca o faclie, si a cazut peste izvoarele apelor.
11. Si numele stelei se cheama Absintos. Si a treia parte din ape s-a facut ca pelinul si multi dintre oameni au murit din pricina apelor, pentru ca se facusera amare.
12. Si a trambitat al patrulea inger; si a fost lovita a treia parte din soare, si a treia parte din luna, si a treia parte din stele, ca sa fie intunecata a treia parte a lor si ziua sa-si piarda din lumina a treia parte, si noaptea tot asa.
13. Si am vazut si am auzit un vultur, care zbura spre inaltul cerului si striga cu glas mare: Vai, vai, vai celor ce

locuiesc pe pamant, din pricina celorlalte glasuri ale trambitei celor trei ingeri, care sunt gata sa trambiteze!

CAPITOLUL 9

Trambita a cincea si a sasea. Cele ce se intampla dupa ce au sunat. Cei patru ingeri de la Eufrat.

1. Si a trambitat al cincilea inger, si am vazut o stea cazuta din cer pe pamant si i s-a dat cheia fantanii adancului.
2. Si a deschis fantana adancului si fum s-a ridicat din fantana, ca fumul unui cuptor mare, si soarele si vazduhul s-au intunecat de fumul fantanii.
3. Si din fum au iesit lacuste pe pamant si li s-a dat lor putere precum au putere scorpiile pamantului.
4. Si li s-a poruncit sa nu vatame iarba pamantului si nici o verdeata si nici un copac, fara numai pe oamenii care nu au pecetea lui Dumnezeu pe fruntile lor.
5. Si nu li s-a dat ca sa-i omoare, ci ca sa fie chinuiti cinci luni; si chinul lor este la fel cu chinul scorpiei, cand a intepat pe om.
6. Si in zilele acelea vor cauta oamenii moartea si nu o vor afla si vor dori sa moara; moartea insa va fugi de ei.
7. Iar infatisarea lacustelor era asemenea unor cai pregatiti de razboi. Pe capete aveau cununi ca de aur, si fetele lor erau ca niste fete de oameni.
8. Si aveau par ca parul de femei si dintii lor erau ca dintii leilor.
9. Si aveau platose ca platosele de fier, iar vuietul aripilor era la fel cu vuietul unei multimi de care si de cai, care alearga la lupta.
10. Si aveau cozi si bolduri asemenea scorpiilor; si puterea lor e in cozile lor, ca sa vatame pe oameni cinci luni.
11. Si au ca imparat al lor pe ingerul adancului, al carui nume, in evreieste, este Abaddon, iar in elineste are numele Apollion.
12. Intaiul "vai" a trecut; iata vine inca un "vai" si inca unul, dupa acestea.
13. Si a trambitat al saselea inger. Si am auzit un glas, din cele patru cornuri ale altarului de aur, care este inaintea lui Dumnezeu,
14. Zicand catre ingerul al saselea, cel ce avea trambita: Dezleaga pe cei patru ingeri care sunt legati la raul cel mare, Eufratul.
15. Si au fost dezlegati cei patru ingeri, care erau gatiti spre ceasul si ziua si luna si anul acela, ca sa omoare a treia parte din oameni.
16. Si numarul ostilor era de douazeci de mii de ori cate zece mii de calareti, caci am auzit numarul lor.
17. Si asa am vazut, in vedenie, caii si pe cei ce sedeau pe ei, avand platose ca de foc si de iachint si de pucioasa; iar capetele cailor semanau cu capetele leilor si din gurile lor iesea foc si fum si pucioasa.
18. De aceste trei plagi: de focul si de fumul si de pucioasa, care iesea din gurile lor, a fost ucisa a treia parte din oameni.
19. Pentru ca puterea cailor este in gura lor si in cozile lor; caci cozile lor sunt asemenea serpilor, avand capete, si cu acestea vatama.
20. Dar ceilalti oameni care nu au murit de plagile acestea, nu s-au pocait de faptele mainilor lor, ca sa nu se mai inchine idolilor de aur si de argint si de arama si de piatra si de lemn, care nu pot nici sa vada, nici sa auda, nici sa umble.
21. Si nu s-au pocait de uciderile lor, nici de fermecatoriile lor, nici de desfranarea lor, nici de furtisagurile lor.

CAPITOLUL 10

Un inger se arata, tinand in mana o carte deschisa. Porunca lui Ioan sa inghita aceasta carte.

1. Si am vazut alt inger puternic, pogorandu-se din cer, invaluit intr-un nor si pe capul lui era curcubeul, iar fata lui stralucea ca soarele si picioarele lui erau ca niste stalpi de foc,
2. Si in mana avea o carte mica, deschisa. Si a pus piciorul lui cel drept pe mare, iar pe cel stang pe pamant,
3. Si a strigat cu glas puternic, precum racneste leul. Iar cand a strigat, cele sapte tunete au slobozit glasurile lor.
4. Si cand au vorbit cele sapte tunete, voiam sa scriu, dar am auzit o voce care zicea din cer: Pecetluieste cele ce au spus cele sapte tunete si nu le scrie.
5. Iar ingerul pe care l-am vazut stand pe mare si pe pamant, si-a ridicat mana dreapta catre cer,
6. Si s-a jurat pe Cel ce este viu in vecii vecilor, Care a facut cerul si cele ce sunt in cer si pamantul si cele ce sunt pe pamant si marea si cele ce sunt in mare, ca timp nu va mai fi,

7. Ci, in zilele cand va grai al saptelea inger - cand va fi sa trambiteze - atunci va fi savarsita taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit robilor Sai, proorocilor.
8. Iar glasul din cer, pe care-l auzisem, iarasi a vorbit cu mine, zicand: Mergi de ia cartea cea deschisa din mana ingerului, care sta pe mare si pe pamant.
9. Si m-am dus la inger si i-am zis sa-mi dea cartea. Si mi-a raspuns: Ia-o si mananc-o si va amari pantecele tau, dar in gura ta va fi dulce ca mierea.
10. Atunci am luat cartea din mana ingerului si am mancat-o; si era in gura mea dulce ca mierea, dar, dupa ce-am mancat-o pantecele meu s-a amarat.
11. Si apoi mi-a zis: Tu trebuie sa proorocesti, inca o data, la popoare si la neamuri si la limbi si la multi imparati.

CAPITOLUL 11

Masurarea templului. Doi martori ucisi de fiara inviaza si se inalta la cer. Trambita a saptea. Cantarea. Templul lui Dumnezeu in cer.

1. Apoi mi-au dat o trestie, asemenea unui toiag, zicand: Scoala-te si masoara templul lui Dumnezeu si altarul si pe cei ce se inchina in el.
2. Iar curtea cea din afara a templului, scoate-o din socoteala si n-o masura, pentru ca a fost data neamurilor, care vor calca in picioare cetatea sfanta patruzeci si doua de luni.
3. Si voi da putere celor doi martori ai mei si vor prooroci, imbracati in sac, o mie doua sute si saizeci de zile.
4. Acestia sunt cei doi maslini si cele doua sfesnice care stau inaintea Domnului pamantului.
5. Si daca voieste cineva sa-i vatame, foc iese din gura lor si mistuieste pe vrajmasii lor; si daca ar voi cineva sa-i vatame, acela trebuie ucis.
6. Acestia au putere sa inchida cerul, ca ploaia sa nu ploua in zilele proorociei lor, si putere au peste ape sa le schimbe in sange si sa bata pamantul cu orice fel de urgie, ori de cate ori vor voi.
7. Iar cand vor ispravi cu marturia lor, fiara care se ridica din adanc va face razboi cu ei, si-i va birui si-i va omori.
8. Si trupurile lor vor zacea pe ulitele cetatii celei mari, care se cheama, duhovniceste, Sodoma si Egipt, unde a fost rastignit si Domnul lor.
9. Si din popoare, din semintii, din limbi si din neamuri vor privi la trupurile lor trei zile si jumatate si nu vor ingadui ca ele sa fie puse in mormant.
10. Iar locuitorii de pe pamant se vor bucura de moartea lor si vor fi in veselie si isi vor trimite daruri unul altuia, pentru ca acesti doi prooroci au chinuit pe locuitorii de pe pamant.
11. Si dupa cele trei zile si jumatate, duh de viata de la Dumnezeu a intrat in ei si s-au ridicat pe picioarele lor si frica mare a cazut peste cei ce se uitau la ei.
12. Si din cer au auzit glas puternic, zicandu-le: Suiti-va aici! Si s-au suit la cer, in nori, si au privit la ei dusmanii lor.
13. Si in ceasul acela s-a facut cutremur mare si a zecea parte din cetate s-a prabusit si au pierit in cutremur sapte mii de oameni, iar ceilalti s-au infricosat si au dat slava Dumnezeului cerului.
14. Al doilea "vai" a trecut; al treilea "vai", iata, vine degraba.
15. Si a trambitat al saptelea inger si s-au pornit, in cer, glasuri puternice care ziceau: Imparatia lumii a ajuns a Domnului nostru si a Hristosului Sau si va imparati in vecii vecilor.
16. Si cei douazeci si patru de batrani, care sed inaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor, au cazut cu fetele la pamant si s-au inchinat lui Dumnezeu,
17. Zicand: Multumim Tie, Doamne Dumnezeule, Atottiitorule, Cel ce esti si Cel ce erai si Cel ce vii, ca ai luat puterea Ta cea mare si imparatesti.
18. Si neamurile s-au maniat, dar a venit mania Ta si vremea celor morti, ca sa fie judecati, si sa rasplatesti pe robii Tai, pe prooroci si pe sfinti si pe cei ce se tem de numele Tau, pe cei mici si pe cei mari, si sa pierzi pe cei ce prapadesc pamantul.
19. Si s-a deschis templul lui Dumnezeu, cel din cer, si s-a vazut in templul Lui chivotul legamantului Sau, si au fost fulgere si vuiete si tunete si cutremur si grindina mare.

CAPITOLUL 12

Femeia care naste si balaurul. Balaurul, biruit de Mihail, urmareste pe femeie si pe cei din samanta ei.

1. Si s-a aratat din cer un semn mare: o femeie invesmantata cu soarele si luna era sub picioarele ei si pe cap purta cununa din douasprezece stele.
2. Si era insarcinata si striga, chinuindu-se si muncindu-se ca sa nasca.
3. Si alt semn s-a aratat in cer: iata un balaur mare, rosu, avand sapte capete si zece coarne, si pe capetele lui, sapte cununi imparatesti.
4. Iar coada lui tara a treia parte din stelele cerului si le-a aruncat pe pamant. Si balaurul statu inaintea femeii, care era sa nasca, pentru ca sa inghita copilul, cand se va naste.
5. Si a nascut un copil de parte barbateasca, care avea sa pastoreasca toate neamurile cu toiag de fier. Si copilul ei fu rapit la Dumnezeu si la tronul Lui,
6. Iar femeia a fugit in pustie, unde are loc gatit de Dumnezeu, ca sa o hraneasca pe ea, acolo, o mie doua sute si saizeci de zile.
7. Si s-a facut razboi in cer: Mihail si ingerii lui au pornit razboi cu balaurul. Si se razboia si balaurul si ingerii lui.
8. Si n-a izbutit el, nici nu s-a mai gasit pentru ei loc in cer.
9. Si a fost aruncat balaurul cel mare, sarpele de demult, care se cheama diavol si satana, cel ce inseala pe toata lumea, aruncat a fost pe pamant si ingerii lui au fost aruncati cu el.
10. Si am auzit glas mare, in cer, zicand: Acum s-a facut mantuirea si puterea si imparatia Dumnezeului nostru si stapanirea Hristosului Sau, caci aruncat a fost parasul fratilor nostri, cel ce ii para pe ei inaintea Dumnezeului nostru, ziua si noaptea.
11. Si ei l-au biruit prin sangele Mielului si prin cuvantul marturiei lor si nu si-au iubit sufletul lor, pana la moarte.
12. Pentru aceasta, bucurati-va ceruri si cei ce locuiti in ele. Vai voua, pamantule si mare, fiindca diavolul a coborat la voi avand manie mare, caci stie ca timpul lui e scurt.
13. Iar cand a vazut balaurul ca a fost aruncat pe pamant, a prigonit pe femeia care nascuse pruncul.
14. Si femeii i s-au dat cele doua aripi ale marelui vultur, ca sa zboare in pustie, la locul ei, unde e hranita acolo o vreme si vremuri si jumatate de vreme, departe de fata sarpelui.
15. Si sarpele a aruncat din gura lui, dupa femeie, apa ca un rau ca s-o ia apa.
16. Si pamantul i-a venit femeii intr-ajutor, caci pamantul si-a deschis gura sa si a inghitit raul pe care-l aruncase balaurul, din gura.
17. Si balaurul s-a aprins de manie asupra femeii si a pornit sa faca razboi cu ceilalti din semintia ei, care pazesc poruncile lui Dumnezeu si tin marturia lui Iisus.
18. Si a stat pe nisipul marii.

CAPITOLUL 13

Fiara, care se ridica din mare, defaimeaza pe Dumnezeu si da razboi sfintilor. O alta fiara, proorocul mincinos, se ridica din pamant. Numele celei dintai: 666.

1. Si am vazut ridicandu-se din mare o fiara, care avea zece coarne si sapte capete si pe coarnele ei zece cununi imparatesti si pe capetele ei: nume de hula.
2. Si fiara pe care am vazut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ei ca o gura de leu. Si balaurul i-a dat ei puterea lui si scaunul lui si stapanire mare.
3. Si unul din capetele fiarei era ca injunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecata si tot pamantul s-a minunat mergand dupa fiara.
4. Si s-au inchinat balaurului, fiindca i-a dat fiarei stapanirea; si s-au inchinat fiarei, zicand: Cine este asemenea fiarei si cine poate sa se lupte cu ea?
5. Si i s-a dat ei gura sa graiasca semetii si hule si i s-a dat putere sa lucreze timp de patruzeci si doua de luni.
6. Si si-a deschis gura sa spre hula lui Dumnezeu, ca sa huleasca numele Lui si cortul Lui si pe cei ce locuiesc in cer.
7. Si i s-a dat sa faca razboi cu sfintii si sa-i biruiasca si i s-a dat ei stapanire peste toata semintia si poporul si limba si neamul.
8. Si i se vor inchina ei toti cei ce locuiesc pe pamant, ale caror nume nu sunt scrise, de la intemeierea lumii, in cartea vietii Mielului celui injunghiat.
9. Daca are cineva urechi - sa auda!
10. Cine duce in robie de robie are parte; cine cu sabia va ucide trebuie sa fie ucis de sabie. Aici este rabdarea si credinta sfintilor.
11. Si am vazut o alta fiara, ridicandu-se din pamant, si avea doua coarne asemenea mielului, dar graia ca un balaur

12. Si toata stapanirea celei dintai fiare ea o pune in lucrare, in fata ei. Si face pamantul si pe locuitorii de pe el sa se inchine fiarei celei dintai, a carei rana de moarte fusese vindecata.
13. Si face semne mari, incat si foc face sa se pogoare din cer, pe pamant, inaintea oamenilor,
14. Si amageste pe cei ce locuiesc pe pamant prin semnele ce i s-au dat sa faca inaintea fiarei, zicand celor ce locuiesc pe pamant sa faca un chip fiarei care a fost ranita cu sabia si a ramas in viata.
15. Si i s-a dat ei sa insufle duh chipului fiarei, ca chipul fiarei sa si graiasca si sa omoare pe toti cati nu se vor inchina chipului fiarei.
16. Si ea ii sileste pe toti, pe cei mici si pe cei mari, si pe cei bogati si pe cei saraci, si pe cei slobozi si pe cei robi, ca sa-si puna semn pe mana lor cea dreapta sau pe frunte.
17. Incat nimeni sa nu poata cumpara sau vinde, decat numai cel ce are semnul, adica numele fiarei, sau numarul numelui fiarei.
18. Aici este intelepciunea. Cine are pricepere sa socoteasca numarul fiarei; caci este numar de om. Si numarul ei este sase sute saizeci si sase.

CAPITOLUL 14

Mielul si cei rascumparati salasluiesc in Sion. Trei ingeri vestesc judecatile lui Dumnezeu. Secerisul si culesul viei.

1. Si m-am uitat si iata Mielul statea pe muntele Sion si cu El o suta patruzeci si patru de mii, care aveau numele Lui si numele Tatalui Lui, scris pe fruntile lor.
2. Atunci am auzit un glas din cer, ca un vuiet de ape multe si ca bubuitul unui tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit ca glasul celor ce canta cu alautele lor.
3. Si cantau o cantare noua, inaintea tronului si inaintea celor patru fiinte si inaintea batranilor; si nimeni nu putea sa invete cantarea decat numai cei o suta patruzeci si patru de mii, care fusesera rascumparati de pe pamant.
4. Acestia sunt care nu s-au intinat cu femei, caci sunt feciorelnici. Acestia sunt care merg dupa Miel ori unde se va duce. Acestia au fost rascumparati dintre oameni, parga lui Dumnezeu si Mielului.
5. Iar in gura lor nu s-a aflat minciuna, fiindca sunt fara prihana.
6. Si am vazut apoi alt inger, care zbura prin mijlocul cerului, avand sa binevesteasca Evanghelia vesnica celor ce locuiesc pe pamant si la tot neamul si semintia si limba si poporul,
7. Zicand cu glas puternic: Temeti-va de Dumnezeu si dati Lui slava, ca a venit ceasul judecatii Lui, si va inchinati Celui ce a facut cerul si pamantul si marea si izvoarele apelor.
8. Si un al doilea inger a venit, zicand: A cazut, a cazut Babilonul, cetatea cea mare, care a adapat toate neamurile din vinul furiei desfranarii sale.
9. Si al treilea inger a venit dupa ei, strigand cu glas puternic: Cine se inchina fiarei si chipului ei si primeste semnul ei pe fruntea lui, sau pe mana lui,
10. Va bea si el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, in potirul maniei Sale, si se va chinui in foc si in pucioasa, inaintea sfintilor ingeri si inaintea Mielului.
11. Si fumul chinului lor se siue in vecii vecilor. Si nu au odihna nici ziua nici noaptea cei ce se inchina fiarei si chipului ei si oricine primeste semnul numelui ei.
12. Aici este rabdarea sfintilor, care pazesc poruncile lui Dumnezeu si credinta lui Iisus.
13. Si am auzit un glas din cer, zicand: Scrie: Fericiti cei morti, cei ce acum mor intru Domnul! Da, graieste Duhul, odihneasca-se de ostenelile lor, caci faptele lor vin cu ei,
14. Si am privit si iata un nor alb si Cel ce sedea pe nor era asemenea Fiului Omului, avand pe cap cununa de aur si in mana secera ascutita.
15. Si iata un alt inger a iesit din templu, strigand cu glas mare Celui ce sedea pe nor: Trimite secera si secera, ca a venit ceasul de secerat, fiindca s-a copt secerisul pamantului.
16. Si Cel ce sedea pe nor a aruncat pe pamant secera lui si pamantul a fost secerat.
17. Si un alt inger a iesit din templul cel ceresc, avand si el un cutitas ascutit.
18. Si inca un inger a iesit din altar, avand putere asupra focului, si a strigat cu glas mare celui care avea cutitasul ascutit, zicand: Trimite cutitasul tau cel ascutit si culege ciorchinii viei pamantului, caci s-au copt.
19. Si ingerul a aruncat, pe pamant, cutitasul lui si a cules via pamantului si strugurii i-a aruncat in teascul cel mare al maniei lui Dumnezeu.
20. Si teascul a fost calcat afara din cetate si a iesit sange din teasc, pana la zabalele cailor, pe o intindere de o

mie sase sute de stadii.

CAPITOLUL 15

Cantarea biruitorilor fiarei. Sapte ingeri cu sapte cupe ale maniei.

1. Am vazut, apoi, in cer, alt semn, mare si minunat: sapte ingeri avand sapte pedepse - cele de pe urma - caci cu ele s-a sfarsit mania lui Dumnezeu.
2. Si am vazut ca o mare de cristal, amestecata cu foc, si pe biruitorii fiarei si ai chipului ei si ai numarului numelui ei, stand in picioare pe marea de cristal si avand alautele lui Dumnezeu.
3. Si ei cantau cantarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, si cantarea Mielului, zicand: Mari si minunate sunt lucrurile Tale, Doamne Dumnezeule, Atottiitorule! Drepte si adevarate sunt caile Tale, Imparate al neamurilor!
4. Cine nu se va teme de Tine, Doamne, si nu va slavi numele Tau? Ca tu singur esti sfant si toate neamurile vor veni si se vor inchina inaintea Ta, pentru ca judecatile Tale s-au facut cunoscute.
5. Si dupa aceasta, m-am uitat si s-a deschis templul cortului marturiei din cer.
6. Si au iesit din templu cei sapte ingeri cu cele sapte pedepse, imbracati in vesmant de in curat, luminos, si incinsi, pe la piept, cu cingatori de aur.
7. Si una din cele patru fapturi dadu celor sapte ingeri cele sapte cupe de aur pline de mania lui Dumnezeu, Cel ce este viu in vecii vecilor.
8. Iar templul se umplu de fum, din slava lui Dumnezeu si din puterea Lui, si nimeni nu putea sa intre in templu, pana ce se vor sfarsi cele sapte urgii ale celor sapte ingeri.

CAPITOLUL 16

Varsarea celor sapte cupe ale maniei si cele sapte urgii ce vin asupra pamantului.

1. Si am auzit glas mare, din templu, zicand celor sapte ingeri: Duceti-va si varsati pe pamant cele sapte cupe ale maniei lui Dumnezeu.
2. Si s-a dus cel dintai si a varsat cupa lui pe pamant. Si o buba rea si ucigatoare s-a ivit pe oamenii care aveau semnul fiarei si care se inchinau chipului fiarei.
3. Si al doilea inger a varsat cupa lui in mare, si marea s-a prefacut in sange ca de mort, si orice suflare de viata a murit, din cele ce sunt in mare.
4. Iar cel de al treilea a varsat cupa lui in rauri si in izvoarele apelor si s-au prefacut in sange.
5. Si am auzit pe ingerul apelor, zicand: Drept esti Tu, Cel ce esti si Cel ce erai, Cel Sfant, ca ai judecat acestea:
6. Fiindca au varsat sangele sfintilor si al proorocilor, tot sange le-ai dat sa bea. Vrednici sunt!
7. Si am auzit din altar, graind: Da, Doamne Dumnezeule, Atottiitorule, adevarate si drepte sunt judecatile Tale!
8. Si al patrulea inger a varsat cupa lui in soare si i s-a dat sa dogoreasca pe oameni cu focul lui.
9. Si oamenii au fost dogoriti cu mare arsita si au hulit numele lui Dumnezeu, Care are putere peste urgiile acestea, si nu s-au pocait ca sa-I dea slava.
10. Si al cincilea inger a varsat cupa lui pe scaunul fiarei si in imparatia ei s-a facut intuneric si oamenii isi muscau limbile de durere.
11. Si au hulit pe Dumnezeul cerului din pricina durerilor si a bubelor lor, dar de faptele lor nu s-au pocait.
12. Si al saselea inger a varsat cupa lui in raul cel mare Eufrat si apele lui au secat, ca sa fie gatita calea imparatilor de la Rasaritul Soarelui.
13. Si am vazut iesind din gura balaurului si din gura fiarei si din gura proorocului celui mincinos trei duhuri necurate ca niste broaste.
14. Caci sunt duhuri diavolesti, facatoare de semne si care se duc la imparatii lumii intregi, sa-i adune la razboiul zilei celei mari a lui Dumnezeu, Atottiitorul.
15. Iata, vin ca un fur. Fericit este cel ce privegheaza si pastreaza vesmintele sale, ca sa nu umble gol si sa se vada rusinea lui!
16. Si i-au strans la locul ce se cheama evreieste Harmaghedon.
17. Si al saptelea inger a varsat cupa lui in vazduh si glas mare a iesit din templul cerului, de la tron, strigand: S-a facut!
18. Si s-au pornit fulgere si vuiete si tunete si s-a facut cutremur mare, asa cum nu a fost, de cand este omul pe pamant, un cutremur atat de puternic.

19. Si cetatea cea mare s-a rupt in trei parti si cetatile neamurilor s-au prabusit, si Babilonul cel mare a fost pomenit inaintea lui Dumnezeu, ca sa-i dea paharul vinului aprinderii maniei Lui.
20. Si toate insulele pierira si muntii nu se mai aflara.
21. Si grindina mare, cat talantul, se pravali din cer peste oameni. Si oamenii hulira pe Dumnezeu, din pricina pedepsei cu grindina, caci urgia ei era foarte mare.

CAPITOLUL 17

Desfranata cea mare, numita Babilonul, umbla beata de sange ca o fiara cu sapte capete si cu zece coarne.

1. Si a venit unul din cei sapte ingeri, care aveau cele sapte cupe, si a grait catre mine, zicand: Vino sa-ti arat judecata desfranatei celei mari, care sade pe ape multe,
2. Cu care s-au desfranat imparatii pamantului si cei ce locuiesc pe pamant s-au imbatat de vinul desfranarii ei.
3. Si m-a dus, in duh, in pustie. Si am vazut o femeie sezand pe o fiara rosie, plina de nume de hula, avand sapte capete si zece coarne.
4. Si femeia era imbracata in purpura si in stofa stacojie si impodobita cu aur si cu pietre scumpe si cu margaritare, avand in mana un pahar de aur, plin de uraciunile si de necuratiile desfranarii ei.
5. Iar pe fruntea ei scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfranatelor si a uraciunilor pamantului.
6. Si am vazut o femeie, beata de sangele sfintilor si de sangele mucenicilor lui Iisus, si vazand-o, m-am mirat cu mirare mare.
7. Si ingerul mi-a zis: De ce te miri? Eu iti voi spune taina femeii si a fiarei care o poarta si care are cele sapte capete si cele zece coarne.
8. Fiara pe care ai vazut-o era si nu este si va sa se ridice din adanc si sa mearga spre pieire. Si se vor mira cei ce locuiesc pe pamant ale caror nume nu sunt scrise de la intemeierea lumii in cartea vietii, vazand pe fiara ca era si nu este, dar se va arata.
9. Aici trebuie minte care are intelepciune. Cele sapte capete sunt sapte munti deasupra carora sade femeia.
10. Dar sunt si sapte imparati: cinci au cazut, unul mai este, celalalt inca nu a venit, iar cand va veni are de stat putina vreme.
11. Si fiara care era si nu mai este - este al optulea imparat si este dintre cei sapte si merge spre pieire.
12. Si cele zece coarne pe care le-ai vazut sunt zece imparati, care inca n-au luat imparatia, dar care vor lua stapanire de imparati, un ceas, impreuna cu fiara.
13. Acestia au un singur cuget si puterea si stapanirea lor o dau fiarei.
14. Ei vor porni razboi impotriva Mielului, dar Mielul ii va birui, pentru ca este Domnul domnilor si Imparatul imparatilor si vor birui si cei impreuna cu El - chemati si alesi si credinciosi.
15. Si mi-a zis: Apele pe care le-ai vazut si deasupra carora sade desfranata, sunt popoare si gloate si neamuri si limbi.
16. Si cele zece coarne pe care le-ai vazut si fiara vor uri pe desfranata si o vor face pustie si goala si carnea ei o vor manca si pe ea o vor arde in foc.
17. Caci Dumnezeu a pus in inimile lor sa faca voia Lui si sa se intalneasca intr-un gand si sa dea fiarei imparatia lor, pana se vor implini cuvintele lui Dumnezeu.
18. Iar femeia pe care ai vazut-o este cetatea cea mare care are stapanire peste imparatii pamantului.

CAPITOLUL 18

Vestea caderii Babilonului. Poporul Domnului sa iasa din cetate! Cei care se intristeaza si cei care se bucura de caderea ei.

1. Dupa acestea, am vazut un alt inger, pogorandu-se din cer, avand putere mare, si pamantul s-a luminat de slava lui,
2. Si a strigat cu glas puternic si a zis: A cazut! A cazut Babilonul cel mare si a ajuns locas demonilor, inchisoare tuturor duhurilor necurate, si inchisoare tuturor pasarilor spurcate si urate.
3. Pentru ca din vinul aprinderii desfranarii ei au baut toate neamurile si imparatii pamantului s-au desfranat cu ea si negutatorii lumii din multimea desfatarilor ei s-au imbogatit.
4. Si am auzit un alt glas din cer, zicand: Iesiti din ea, poporul meu, ca sa nu va faceti partasi la pacatele ei si sa nu fiti loviti de pedepsele sortite ei;

5. Fiindca pacatele ei au ajuns pana la cer si Dumnezeu Si-a adus aminte de nedreptatile ei.
6. Dati-i inapoi, precum v-a dat si ea si, dupa faptele ei, cu masura indoita, indoit masurati-i; in paharul in care v-a turnat, turnati-i de doua ori.
7. Pe cat s-a marit pe sine si a fost in desfatari, tot pe atata dati-i chin si plangere. Fiindca in inima ei zice: Sed ca imparateasa si vaduva nu sunt si jale nu voi vedea nicidecum!
8. Pentru aceea intr-o singura zi vor veni pedepsele peste ea: moarte si tanguire si foamete si focul va arde-o de tot, caci puternic este Domnul Dumnezeu, Cel ce o judeca.
9. Iar imparatii pamantului, care s-au desfranat cu ea si s-au dezmierdat cu ea, se vor jeli si se vor bate in piept pentru ea, cand vor vedea fumul focului in care arde,
10. Stand departe de frica chipurilor ei, si zicand: Vai! Vai! Cetatea cea mare, Babilonul, cetatea cea tare, ca intr-un ceas a venit judecata ta!
11. Si negutatorii lumii plang si se tanguiesc asupra ei, caci nimeni nu mai cumpara marfa lor,
12. Marfa de aur si de argint, pietre pretioase si margaritare, vison si porfira, matase si stofa stacojie, tot felul de lemn bine mirositor si tot felul de lucruri de fildes, de lemn de mare pret si marfa de arama si de fier si de marmura,
13. Si scortisoara si balsam si mirodenii si mir si tamaie si vin si untdelemn si faina de grau curat si grau si vite si oi si cai si carute si trupuri si suflete de oameni.
14. Si roadele cele dorite de sufletul tau s-au dus de la tine si toate cele grase si stralucite au pierit de la tine si niciodata nu le vor mai gasi.
15. Iar negutatorii de aceste lucruri, care s-au imbogatit de pe urma ei, vor sta departe, de frica chinurilor ei, plangand si tanguindu-se,
16. Si zicand: Vai! Vai! Cetatea cea mare, cea invesmantata in vison si in porfira si in stofa stacojie si impodobita cu aur si cu pietre scumpe si cu margaritare! Ca intr-un ceas s-a pustiit atata bogatie!
17. Si toti carmacii si toti cei ce plutesc pe mare si corabierii si toti cati lucreaza pe mare stateau departe,
18. Si strigau, uitandu-se la fumul focului in care ardea, zicand: Care cetate era asemenea cu cetatea cea mare!
19. Si isi puneau tarana pe capetele lor si strigau plangand si tanguindu-se si zicand: Vai! Vai! Cetatea cea mare, in care s-au imbogatit din comorile ei toti cei ce tin corabii pe mare, ca intr-un ceas s-a pustiit!
20. Veseleste-te de ea, cerule si voi sfintilor, si voi apostolilor, si voi proorocilor, pentru ca Dumnezeu a pronuntat judecata voastra asupra ei.
21. Si un inger puternic a ridicat o piatra, mare cat o piatra de moara, si a aruncat-o in mare, zicand: Cu astfel de repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, si nu se va mai afla.
22. Si glasul celor ce canta din chitara si din gura si din flaut si din trambita nu se va mai auzi de acum in tine si nici un mestesugar de orice fel de mestesug nu se va mai afla in tine si huruit de mori nu se va mai auzi in tine niciodata!
23. Si niciodata lumina de lampa nu se va mai ivi in tine; si glasul de mire si mireasa nu se vor mai auzi in tine niciodata, pentru ca negutatorii tai erau stapanitorii lumii si pentru ca toate neamurile s-au ratacit cu fermecatoria ta.
24. Si s-a gasit in ea sange de prooroci si de sfinti si sangele tuturor celor injunghiati pe pamant.

CAPITOLUL 19
Hristos biruieste fiara.

1. Dupa acestea, am auzit, in cer, ca un glas puternic de multime multa zicand: Aliluia! Mantuirea si slava si puterea sunt ale Dumnezeului nostru!
2. Pentru ca adevarate si drepte sunt judecatile Lui! Pentru ca a judecat pe desfranata cea mare, care a stricat pamantul cu desfranarea ei, si a razbunat sangele robilor Sai, din mana ei!
3. Si a doua oara au zis: Aliluia! Si fumul focului in care arde ea se ridica in vecii vecilor.
4. Iar cei douazeci si patru de batrani si cele patru fiinte au cazut si s-au inchinat lui Dumnezeu, Cel ce sade pe tron, zicand: Amin! Aliluia!
5. Si un glas a iesit din tron, zicand: Laudati pe Dumnezeul nostru toate slugile Lui, cei ce va temeti de El, mici si mari.
6. Si am auzit ca un glas de multime multa si ca un vuiet de ape multe si ca un bubuit de tunete puternice, zicand: Aliluia! pentru ca Domnul Dumnezeul nostru, Atottiitorul, imparateste.

7. Sa ne bucuram si sa ne veselim si sa-I dam slava, caci a venit nunta Mielului si mireasa Lui s-a pregatit,
8. Si i s-a dat ei sa se invesmanteze cu vison curat, luminos, caci visonul sunt faptele cele drepte ale sfintilor.
9. Si mi-a zis: Scrie: Fericiti cei chemati la cina nuntii Mielului! Si mi-a zis: Acestea sunt adevaratele cuvinte ale lui Dumnezeu.
10. Si am cazut inaintea picioarelor lui, ca sa ma inchin lui. Si el mi-a zis: Vezi sa nu faci aceasta! Sunt impreuna-slujitor cu tine si cu fratii tai, care au marturia lui Iisus. Lui Dumnezeu inchina-te, caci marturia lui Iisus este duhul proorociei.
11. Si am vazut cerul deschis si iata un cal alb, si Cel ce sedea pe el se numeste Credincios si Adevarat si judeca si se razboieste intru dreptate.
12. Iar ochii Lui sunt ca para focului si pe capul Lui sunt cununi multe si are nume scris pe care nimeni nu-l intelege decat numai El.
13. Si este imbracat in vesmant stropit cu sange si numele Lui se cheama: Cuvantul lui Dumnezeu.
14. Si ostile din cer veneau dupa El, calare pe cai albi, purtand vesminte de vison alb, curat.
15. Iar din gura Lui iesea sabie ascutita, ca sa loveasca neamurile cu ea. Si El ii va pastori cu toiag de fier si va calca teascul vinului aprinderii maniei lui Dumnezeu, Atottiitorul.
16. Si pe haina Lui si pe coapsa Lui are nume scris: Imparatul imparatilor si Domnul domnilor.
17. Si am vazut un inger stand in soare; si a strigat cu glas puternic, graind tuturor pasarilor care zboara spre inaltul cerului: Veniti si va adunati la ospatul cel mare al lui Dumnezeu,
18. Ca sa mancati trupuri de imparati si trupuri de capetenii de osti si trupurile celor puternici, si trupurile cailor si ale calaretilor lor, si trupurile tuturor celor slobozi si celor robi, si ale celor mici si celor mari.
19. Si am vazut fiara si pe imparatii pamantului, si ostirile lor adunate, ca sa faca razboi ce Cel ce sade pe cal si cu ostirea Lui.
20. Si fiara a fost rapusa si, cu ea, proorocul cel mincinos, cel ce facea inaintea ei semnele cu care amagea pe cei ce au purtat semnul fiarei si pe cei ce s-au inchinat chipului ei. Amandoi au fost aruncati de vii in iezerul de foc unde arde pucioasa.
21. Iar ceilalti au fost ucisi cu sabia care iese din gura Celui ce sade pe cal, si toate pasarile s-au saturat din trupurile lor.

CAPITOLUL 20

Balaurul este legat. Sfintii se scoala la imparatia de mii de ani. Gog si Magog. Diavolul este prabusit. Judecata de apoi.

1. Si am vazut un inger, pogorandu-se din cer, avand cheia adancului si un lant mare in mana lui.
2. Si a prins pe balaur, sarpele cel vechi, care este diavolul si satana, si l-a legat pe mii de ani,
3. Si l-a aruncat in adanc si l-a inchis si a pecetluit deasupra lui, ca sa nu mai amageasca neamurile, pana ce se vor sfarsi miile de ani. Dupa aceea, trebuie sa fie dezlegat catava vreme.
4. Si am vazut tronuri si celor ce sedeau pe ele li s-a dat sa faca judecata. Si am vazut sufletele celor taiati pentru marturia lui Iisus si pentru cuvantul lui Dumnezeu, care nu s-au inchinat fiarei, nici chipului ei, si nu au primit semnul ei pe fruntea si pe mana lor. Si ei au inviat si au imparatit cu Hristos mii de ani.
5. Iar ceilalti morti nu inviaza pana ce nu se vor sfarsi miile de ani. Aceasta este invierea cea dintai.
6. Fericit si sfant este cel ce are parte de invierea cea dintai. Peste acestia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoti ai lui Dumnezeu si ai lui Hristos si vor imparati cu El mii de ani.
7. Si catre sfarsitul miilor de ani, satana va fi dezlegat din inchisoarea lui,
8. Si va iesi sa amageasca neamurile, care sunt in cele patru unghiuri ale pamantului, pe Gog si pe Magog, si sa le adune la razboi; iar numarul lor este ca nisipul marii.
9. Si s-au suit pe fata pamantului, si au inconjurat tabara sfintilor si cetatea cea iubita. Dar s-a pogorat foc din cer si i-a mistuit.
10. Si diavolul, care-i amagise, a fost aruncat in iezerul de foc si de pucioasa, unde este si fiara si proorocul mincinos, si vor fi chinuiti acolo, zi si noapte, in vecii vecilor.
11. Si am vazut, iar, un tron mare alb si pe Cel ce sedea pe el, iar dinaintea fetei Lui pamantul si cerul au fugit si loc nu s-a mai gasit pentru ele.
12. Si am vazut pe morti, pe cei mari si pe cei mici, stand inaintea tronului si cartile au fost deschise; si o alta carte a fost deschisa, care este cartea vietii; si mortii au fost judecati din cele scrise in carti, potrivit cu faptele lor.

13. Si marea a dat pe mortii cei din ea si moartea si iadul au dat pe mortii lor, si judecati au fost, fiecare dupa faptele sale.
14. Si moartea si iadul au fost aruncate in raul de foc. Aceasta e moartea cea de a doua: iezerul cel de foc.
15. Iar cine n-a fost aflat scris in cartea vietii, a fost aruncat in iezerul de foc.

CAPITOLUL 21

Cerul cel nou. Pamantul cel nou. Noul Ierusalim. Douasprezece porti si douasprezece pietre de temelie. Lumina dumnezeiasca in loc de soare.

1. Si am vazut cer nou si pamant nou. Caci cerul cel dintai si pamantul cel dintai au trecut; si marea nu mai este.
2. Si am vazut cetatea sfanta, noul Ierusalim, pogorandu-se din cer de la Dumnezeu, gatita ca o mireasa, impodobita pentru mirele ei.
3. Si am auzit, din tron, un glas puternic care zicea: Iata, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii si El va salaslui cu ei si ei vor fi poporul Lui si insusi Dumnezeu va fi cu ei.
4. Si va sterge orice lacrima din ochii lor si moarte nu va mai fi; nici plangere, nici strigat, nici durere nu vor mai fi, caci cele dintai au trecut.
5. Si Cel ce sedea pe tron a grait: Iata, noi le facem pe toate. Si a zis: Scrie, fiindca aceste cuvinte sunt vrednice de crezare si adevarate.
6. Si iar mi-a zis: Facutu-s-a! Eu sunt Alfa si Omega, inceputul si sfarsitul. Celui ce inseteaza ii voi da sa bea, in dar, din izvorul apei vietii.
7. Cel ce va birui va mosteni acestea si-i voi fi lui Dumnezeu si el Imi va fi Mie fiu
8. Iar partea celor fricosi si necredinciosi si spurcati si ucigasi si desfranati si fermecatori si inchinatori de idoli si a tuturor celor mincinosi este in iezerul care arde, cu foc si cu pucioasa, care este moartea a doua.
9. Si a venit unul din cei sapte ingeri, care aveau cele sapte cupe pline cu cele din urma sapte pedepse, si a grait catre mine zicand: Vino sa-ti arat pe mireasa, femeia Mielului.
10. Si m-a dus pe mine, in duh, intr-un munte mare si inalt si mi-a aratat cetatea cea sfanta, Ierusalimul, pogorandu-se din cer, de la Dumnezeu,
11. Avand slava lui Dumnezeu. Lumina ei era asemenea cu cea a pietrei de mare pret, ca piatra de iaspis, limpede cum e cristalul.
12. Si avea zid mare si inalt si avea douasprezece porti, iar la porti douasprezece ingeri si nume scrise deasupra, care sunt numele celor douasprezece semintii ale fiilor lui Israel.
13. Spre rasarit trei porti si spre miazanoapte trei porti si spre miazazi trei porti si spre apus trei porti.
14. Iar zidul cetatii avea douasprezece pietre de temelie si in ele douasprezece nume, ale celor douasprezece apostoli ai Mielului.
15. Si cel ce vorbea cu mine avea pentru masurat o trestie de aur, ca sa masoare cetatea si portile ei si zidul ei.
16. Si cetatea este in patru colturi si lungimea ei este tot atata cat si latimea. Si a masurat cetatea cu trestia: douasprezece mii de stadii. Lungimea si largimea si inaltimea ei sunt deopotriva.
17. Si a masurat si zidul ei: o suta patruzeci si patru de coti, dupa masura omeneasca, care este si a ingerului.
18. Si zidaria zidului ei este de iaspis, iar cetatea este din aur curat, ca sticla cea curata.
19. Temeliile zidului cetatii sunt impodobite cu tot felul de pietre scumpe: intaia piatra de temelie este de iaspis, a doua din safir, a treia din halcedon, a patra de smarald,
20. A cincea de sardonix, a sasea de sardiu, a saptea de hrisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iachint, a douasprezecea de ametist.
21. Iar cele douasprezece porti sunt douasprezece margaritare; fiecare din porti este dintr-un margaritar. Si piata cetatii este de aur curat, si stravezie ca sticla.
22. Si templu n-am vazut in ea, pentru ca Domnul Dumnezeu, Atottiitorul, si Mielul este templul ei.
23. Si cetatea nu are trebuinta de soare, nici de luna, ca sa o lumineze, caci slava lui Dumnezeu a luminat-o si faclia ei este Mielul.
24. Si neamurile vor umbla in lumina ei, iar imparatii pamantului vor aduce la ea marirea lor.
25. Si portile cetatii nu se vor mai inchide ziua, caci noaptea nu va mai fi acolo.
26. Si vor aduce in ea slava si cinstea neamurilor.
27. Si in cetate nu va intra nimic pangarit si nimeni care e dedat cu spurcaciunea si cu minciuna, ci numai cei scrisi in

Cartea vietii Mielului.

CAPITOLUL 22

Raul si pomul vietii. Fericirea vesnica. Ioan este martorul credincios. Fagaduinta si judecata lui Dumnezeu. Venirea lui Hristos.

1. Si mi-a aratat, apoi, raul si apa vietii, limpede cum e cristalul si care izvoraste din tronul lui Dumnezeu si al Mielului,
2. Si in mijlocul pietei din cetate, de o parte si de alta a raului, creste pomul vietii, facand rod de douasprezece ori pe an, in fiecare luna dandu-si rodul; si frunzele pomului sunt spre tamaduirea neamurilor.
3. Nici un blestem nu va mai fi. Si tronul lui Dumnezeu si al Mielului va fi in ea si slugile Lui Ii vor sluji Lui.
4. Si vor vedea fata Lui si numele Lui va fi pe fruntile lor.
5. Si noapte nu va mai fi; si nu au trebuinta de lumina lampii sau de lumina soarelui, pentru ca Domnul Dumnezeu le va fi lor lumina si vor imparati in vecii vecilor.
6. Si ingerul mi-a zis: Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare si adevarate si Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimis pe ingerul Sau sa arate robilor Sai cele ce trebuie sa se intample in curand.
7. Si iata vin curand. Fericit cel ce pazeste cuvintele proorociei acestei carti!
8. Si eu, Ioan, sunt cel ce am vazut si am auzit acestea, iar cand am auzit si am vazut, am cazut sa ma inchin inaintea picioarelor ingerului care mi-a aratat acestea.
9. Si el mi-a zis: Vezi sa nu faci aceasta! Caci sunt impreuna-slujitor cu tine si cu fratii tai, proorocii, si cu cei ce pastreaza cuvintele cartii acesteia. Lui Dumnezeu inchina-te!
10. Apoi mi-a zis: Sa nu pecetluiesti cuvintele proorociei acestei carti, caci vremea este aproape.
11. Cine e nedrept, sa nedreptateasca inainte. Cine e spurcat, sa se spurce inca. Cine este drept, sa faca dreptate mai departe. Cine este sfant, sa se sfinteasca inca.
12. Iata, vin curand si plata Mea este cu Mine, ca sa dau fiecaruia, dupa cum este fapta lui.
13. Eu sunt Alfa si Omega, cel dintai si cel de pe urma, inceputul si sfarsitul.
14. Fericiti cei ce spala vesmintele lor ca sa aiba stapanire peste pomul vietii si prin porti sa intre in cetate!
15. Afara cainii si vrajitorii si desfranatii si ucigasii si inchinatorii de idoli si toti cei ce lucreaza si iubesc minciuna!

16. Eu, Iisus, am trimis pe ingerul Meu ca sa marturiseasca voua acestea, cu privire la Biserici. Eu sunt radacina si odrasla lui David, steaua care straluceste dimineata.
17. Si Duhul si mireasa zic: Vino. Si cel ce aude sa zica: Vino. Si cel insetat sa vina, cel ce doreste sa ia in dar apa vietii.
18. Si eu marturisesc oricui asculta cuvintele proorociei acestei carti: De va mai adauga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimite asupra lui pedepsele ce sunt scrise in cartea aceasta;
19. Iar de va scoate cineva din cuvintele cartii acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vietii si din cetatea sfanta si de la cele scrise in cartea aceasta.
20. Cel ce marturiseste acestea zice: Da, vin curand. Amin! Vino, Doamne Iisuse!
21. Harul Domnului Iisus Hristos, cu voi cu toti! Amin.